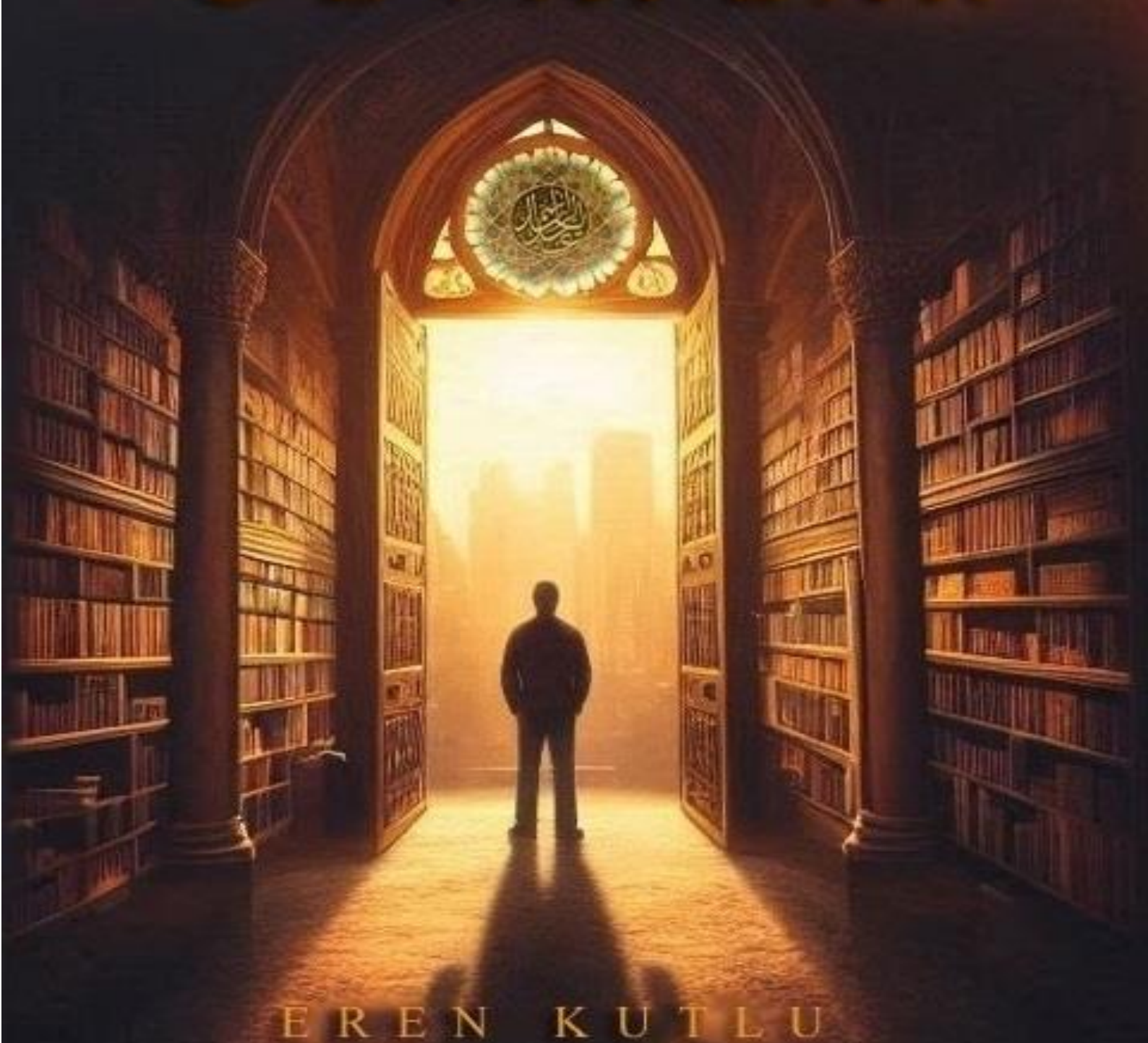

ATEİZM VE DEİZME

VAHYİN AYDINLIĞINDA BİLİMSEL

CEVAPLAR

EREN KUTLU

İçindekiler	2
Amacımız	3-10
Allah	11-30
İman	31-55
İslam	56-226
Peygamber	227-263
Kur'an	264-469
Kadın	470-565
Oryantalizm	566-697
Oksidentalizm	698-901
Ateizm	902-1291
Deizm	1292- 1403
Genel	1404-1579
Kaynaklar	1580-1698

Önsöz

Amacımız

1990 yılının Ağustos ve daha sonra da yoğun olarak Aralık aylarında, ateist fikirlerle karşılaştım ve onlardan epey etkilendim, büyük sarsıntılar geçirdim. Derin okuma, araştırma ve sorgulamalar sonucunda, bu görüşlerin etkisinden kurtulup tek tek cevaplara ulaştım. Bundan sonra da, bu fikirleri yayan materyalist sol görüş ve Hristiyan (Katolik, Protestan ve az da olsa Ortodoks) misyonerlik ve en sonunda da, tüm bu iddiaların asıl kaynağı olan oryantalizmi araştırdım. Otuz üç senenin sonunda elde ettiğim bilgi ve tecrübeleri başkalarıyla paylaşmak istedim. Amatör bir ruh ve olabildiğince sade bir dille yazmaya çalıştığım bu çalışmaya böylece başladım.

Bu çalışma ile, İslam'a karşı olan kesimin ithamları ve İslam'a karşı alternatif olarak ileri sürdükleri çözümleri, reel yaşamda ve sanal alemdeki tartışma ve okuma sonucu elde ettiğim sonuçları ve İslam'ın çözüm önerilerini, hiç bir komplekse, ezikliğe, kendini kabul ettirme çabasına girmeden okuyucuya sunmaya gayret ettim. Bu çalışmanın diğer ateist ve deistlere cevap veren çalışmalardan farklı yanı, ateist ve deist iddiaların da kaynaklığını yapan 'oryantalist ithamlara' da cevapları içermesidir! Çalışmanın eksik olarak kabul edilebilecek yönü ise, cevapların akademik kurumların desteğinden mahrum bir 'ferdi bir çalışma' ürünü olmasıdır.

Uzun yıllar süren bu okuma/tartışmalar sonucu şu sonuca ulaştım ki, Hristiyanlığın yüzyıllarca süren süreç sonunda yayıldığı bölgedeki halkların onlarca sene gibi kısa bir süre içinde İslam'a geçtiğini gören Batılılar önce Haçlı seferleri ile Müslümanları sindirmeye çalışmışlar, bunda başarı sağlayamayınca da gezginler ve casuslar ile İslam ülkelerine girip, sömürgecilik ve oryantalizm faaliyetleri ile birliğimizi bozmaya, misyonerlik faaliyetleri ile parçalamaya çalışmışlardır. En son olarak ta içimizde mezhepçiliği ve ırkçılığı körükleyerek İslam ülkelerinin birleşmesine engel olup ilerlemesini durdurmuşlardır! İlk başlarda hayali, uydurma ve temelsiz iftiralar ile başlayan, bu arada silahlı mücadeleyi de ihmal etmeyen İslam karşıtı bu rekabette bir ilerleme elde edemeyen batılılar bunu üzerine İslam'ın temel kaynaklarını araştırıp, bunlardan elde ettikleri bilgileri tahrif ederek, seçmece bir zihniyetle işlerine gelenleri alarak, önyargılı, fanatik ve sübjektif bir yaklaşımla İslam'a saldırma yolunu sercih etmişlerdir. Amaç İslam'ı kötü gösterip, Müslümanları dinlerinden soğutmak, onları misyonerlik vasıtası ile din değiştirmeye ikna etmek ve Müslümanlara yapılan her türlü zulmün, sömürünün kendilerine müstahak olduğu izlenimini oluşturmaktır. Osmanlı'nın son dönemlerinde, Avrupa'ya eğitim almaya giden ve oryantalist görüşlerden etkilenen bir kesim bu fikirleri aydınlanma adı altında Osmanlı topraklarında yaymışlardır. Bu durum, günümüzde de daha planlı, programlı bir şekilde aynen devam etmektedir. Merkezinde oryantalist fikirlerin yer aldığı bu fikirler önce misyonerlerce, daha sonra da ateistlerce kullanılmıştır. (Bu konuda detay için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz!)

Biz de bu çalışmamız da hem ateist-oryantalist eserleri hem de İslami eserleri kaynak olarak kullandık. Böylece okuyucunun, "sadece yabancı kaynaklar kullandınız hiç İslami kaynak yok" eleştirilerinden hem de "neden sadece İslami kaynaklar kullandınız, tabii ki kaynaklarınız sizi savunacak" eleştirilerinden uzak olmaya çalıştık!

Ülkemizde ateizm adına üretilen eserlerin büyük çoğunluğu aslında batıdan ithal edilen fikirlerdir. Ateizm nasıl Batı kaynaklı ise, içeriği ve bakış açısı da yine Batı kaynaklıdır. Dinleri ve peygamberleri inkar eden ateistler her nedense ilmi hiç bir altyapısı olmayan

evrim ‘teori’sini bir ‘kanun’, Richard Dawkins’i de nerede ise bir aziz gibi sorgusuz ve eleştirisiz bir peygamber/mürşit seviyesinde kabul etmektedirler. Çünkü ateizmin de tutunacağı dayanaklar Big Bang teorisinden Göbeklitepe’de bulunan tapınağa dek, bilim geliştikçe her geçen gün azalmaktadır. Ateist fikirler gibi, ülkemizdeki ateist kesimin İslam hakkındaki bilgi kaynakları da Batı (oryantalist) kaynaklıdır! Bir İslami konuda önce oryantalist eserleri inceleyip sonra o konudaki ateist kitaplara göz gezdirenler hemen şunu fark edecektir ki, iddialar aynen, birebir kopya, motamot tekrarlardan ibarettir! Bu konunun örneklerine ‘Ateizm, agnostisizm, deizm’ yanılışı adlı çalışmalarımızdan ulaşabilirsiniz. Ülkemizde bir zamanlar ünlü olan ama zamanla yazdıklarının tümüne cevaplar da verilmiş bulunan bir ateist olan T. Dursun için şu bilgiler verilmektedir: “Vatikan Dünya Kiliseler Birliği tarafından korunuyordu. Yazdıkları Vatikan ve Dünya Kiliseler Birliği tarafından veriliyordu. Gerekli bilgi ve dokümanlar ona ulaştırılıyordu.” (Yörünge dergisi, 15-22 Kasım 1992, Sayı: 102) Ateistler; misyoner ve onların akıl hocası olan oryantalistlerin iddialarını içimizde tekrar dillendiren, sözcülüğünü yapan, adeta içimizdeki oryantalizmin temsilcisi konumundadırlar: Ateist sol söylem, "oryantalizm adına İslam’a yöneltilen eleştirilerin adeta sözcülüğünü üstlenir.” (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV (2001), Sayı: 4, s. 202); “Ateistler, oryantalist bakış açısı ile örtüşen bir bakış açısına sahiptirler.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 162) Ama son tahlilde "bizim ateist oryantalistler (!) Batının Hristiyan oryantalistlerinin eline su bile dökemez.” (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Hadis kitaplarının değeri) “Ben, ‘Keşke Fatih Hristiyanlığı kabul etseydin, iyi olurdu.’ diyen Türk entelijansiyası/aydınlar topluluğu tanıdım. Dolayısıyla Türk entelijansiyası, genelde din düşmanı değil tam tersine, özelde İslam düşmanı gibi görünüyor bana. Bu grubun ateizminin farklı bir felsefi arka planı var. Türk ateistleri pozitivizmden çıkıp gelmediler tanrıtanımazlığa. Türk ateisti, aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkaledede yanlış bir biçimde anlaşılmasının sonucudur.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 113, 134) Ne ilginçtir, bu eser yazıldıktan yıllar sonra bir hadis Profesörü olan Serdar Demirel’in 11.02.2023 tarihli twitter’da yaptığı bir paylaşımda benzer bir sonucu vermektedir: “22 yıl Türkiye dışında yaşadım. Hamdolsun çok ülke de gördüm. Hiçbir Müslüman ülkede Türkiye’de olduğu kadar İslam karşıtlığı görmedim. Dikkat ediniz, din karşıtlığı söylemiyorum, spesifik olarak İslam karşıtlığı diyorum.” İddiamıza bir kaç delil verecek olursak; Şahsen yaptığım ziyaretlerde Protestan misyoner merkezindeki rafta sadece ateist bir yazarın kitabının olması, Katolik kilisesinde İslam’a saldıran gazetenin okunup koltuğun kenarına konan bu gazetenin yığınının bulunması, bunun yanında, ateistler ile insanları Hristiyanlaştırmak için uğraşan misyonerlerin İslam hakkındaki ithamlarının tıpatıp aynı olması sayılabilir. Mesela, ateist olduğunu iddia edenler sitelerin misyoner Zekeriyya Birader’in videolarını paylaşımları, ilk ateistlerden Abdullah Cevdet’in tercüme ettiği kitabın oryantalist R. Dozy’nin ‘Tarih-i İslamiyye’ adlı kitabı olması, dinlerin uydurma olduğunu iddia eden Muazzez İlmiye Çığ’ın 1957’te Münih oryantalistler kongresine katılması iddialarımızı desteklemektedir. Ateist türklerle misyoner ve İslam karşıtı batılilar arasında da birçok benzerlik ve ilişki bulunmaktadır: İsveç’te İslam düşmanı İrkçı Grubun yöneticisi Anna Braten Kur’an’ı yırtıp, tükürüp yere atarken (Haber 7, 30.08.2020), Danimarka’da İslam karşıtı ve aşırı sağcı Sıkı Yön Partisi lideri Rasmus Paludan Kur’an’ı yakarken (AA, 20.07.2019) Norveç’te SION isimli aşırı sağcı grup lideri Arne Tumyr Kur’an’ı çöpe atarken (İnternet Haber, 17.11.2019) Rusya’da yaşayan ateist İbrahim Atabey Kur’an’ı yırtıp, ona tükürüp sonra yere atmakta idi. (Basından, 16.11.2020) Ateist Rıdvan Aydemir adlı ateist için ekşisözlük’te şu bilgiler yer almaktadır: “Çakma ateist, gerçekte bir Hristiyan misyoner. Hep misyonerlerle içli dışlı, youtube’de ateist iken Hristiyan misyoner olduğunu iddia eden biri ile 2 saat program yapar.” (<https://eksisozluk.com/ridvan-aydemir--6308302>, 18.03.2020) Uçaktaki ateistimiz Ahmet Balyemez ise twitter’daki 7.11.2020 tarihli paylaşımında şunları yazmaktadır: “Verdiğim linkte bir çok oryantalistin Kur’an’ın yazılımindan Muhammed’e kadar iddialarını görebilirsiniz. Yani boş iddialar değil...”

‘Hümanist’ ateist balyemez, bıçaklanarak öldürülen bir Müslüman’ın ardından 1 Şubat 2024 tarihli twitter paylaşımındaşunları yazmakta idi:” Bu şerefsiz için bir de garip, gariban diyorlar. Pisliğin tekiymiş işte.” Müslüman’a pislik demesinin nedeni de ölmüş olan birisinin ardından yaptığı yorumlardı. Yani ateistimiz Müslümanı eleştirdiğini aynen kendisi yapmaktadır! ‘DeDe’ kod adını kullanan bir ‘lamer’ tarafından hacklendiği (!) iddia edilen (komik bir hikayesi vardır) ilk siteminiz, ki daha sonra verdikleri 3 iletişim bilgilerinden 2 tanesi arkadaşlarımızca ele geçirilmişti, ana sayfasına aynen şunlar yazmışlardı: "İsa Resimleri'ni Görüpte Ekibimizi Hristiyan Sanmayınız Bu Site Usta DeDe'nin Çok Sevdiği Bir İnsan İçin Hacklenmiştir. Bizzat DeDe Tarafından Ve Bizde Onun Anısına saygı Duyduğumuz İçin Onun Yaptıklarını Silmeyeceğiz." Evet, İslam karşıtlığının misyonerler adına yapıldığının gizlenemediğini, bizzat yaşadığımız böyle tecrübelerle de görmüş oldum! Yani iddiamız sadece ilme'l-yakin değil aynı zamanda hakkel yakın tecrübeyle kanıtlıdır! Ateizm propagandası yapan ‘2000’e Doğru’ adlı derginin 20.09.1992 tarihli 38. Sayısının 21. sayfasında İncil reklamı yapılmakta idi. Oryantalistlerin 1400 senelik iddialarının temelini oluşturan itham ile, ateist yazar İlhan Arsel’in 'Şeriat ve Kadın' (s. 110) ve 'Toplumsal Geriliklerimizin Sorumluları' (s. 210) adlı kitaplarındaki iddia aynen örtüşmektedir: "Daha açık söylemek gerekirse Tanrıyı bu şekilde konuşur gösteren Muhammed'dir!" Yani klasik oryantalist iddia olan ‘Kur’an’ı Muhammed yazmıştır.’ ile paralel bir itham! Ayrıca ateistlerin en çok tekrar ettiği iddialardan biri de, tüm oryantalistlerin de en büyük iddiası olan, 'Hz Muhammed'in İncil ve Tevrat'ı okuduğu ama yanlış veya eksik anladığı için yaptığı alıntılarda hatalar bulunduğu' iddiasıdır. Halbuki "Tevrat ve İncil, Kur'an'a göre bozulmuş kitaplardır. Dolayısı ile eldeki Tevrat veya İncil ile Kur'an çelişiyorsa, bu Tevrat veya İncil'in yanlışlığından" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 172) kaynaklanmaktadır ki bu iddialara cevaplar detaylı olarak bu çalışmamızda (Başta, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazımız olmak üzere) verilmiştir. Ateist ve deistler, din düşmanı değil, İslam düşmanındırlar! Her iki kesiminde 'hocası' ise, önceden Mısır Kipti Kilisesine bağlı iken, sonradan Evangelist Protestan mezhebine giren ve 'İsrail ile karanlık ilişkiler içinde olduğu sağduyu sahibi Süryanilerce de belirtilen' ve İslam'a hakaretler eden, 'Müslümanların masumiyeti' adlı filmde arkasında olan misyoner bir papaz olan Zakaria'dır! “dinsizdeist” adlı bir sitede de, kendine kaynak olarak ‘answering-islam’ adlı bir misyoner sitesini göstermekte idi. Yine, 'Ateist' olmasına rağmen Hristiyan ve Yahudi savunuculuğu yaparken sadece İslam'a saldıran, üzerinde haç olan İsveç ve Danimarka bayraklarını elinde salladıktan sonra ağzındaki puro ile sırtarak cami önünde defalarca Kur'an yakan ve tekmeleyen ıraklı Süryani kökenli ateist Salwan Momika, twitter hesabındaki profilinde de İsrail bayrağını kullanmakta ve 2 Mart 2024 tarihli twitinde, "Yahudiler tarihsel olarak 'Müslümanlar tarafından' yerlerinden edilmişlerdir ve biz de 'onların topraklarının tamamını' geri almak için Yahudilerin yanında durmalıyız." diye yazmaktadır. Ateist Celal Şengör'ün Kur'an hakkındaki bilgiler için Fransız oryantalistlerle dialog içinde olması ve “Kur’an’ı defaatle okudum. Fransa’da iken bilim adamları ile tartıştık. Kur’an’da bilime aykırı şeyler var.” (www.facebook.com/watch/?v=3238371453055480) şeklindeki açıklaması, ki tüm iddialarına cevaplar bu çalışmamızda verilmiştir, bu iddiamızı destekler mahiyetteki örneklerdir: “Ateistlerin ileri sürdükleri gerekçeler ile misyonerlerinin soruları arasındaki çarpıcı benzerlik, bu kimselerin nereden beslendikleri konusunda ciddi kuşkulara neden olmaktadır.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 15); “Ateistler misyonerlere dayanmaktadır.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 41)

-Yukarıdaki ve ‘bundan sonra’ gelecek iddialarımızın görsel kaynakları ve ekran görüntülerinin tümüne sitelerimizden (islamicevaplar.com/ateizmecevaplar.com) ulaşabilirsiniz!-

Ateistler “İslam'a ve Kur'an'a saldırmaları ile bilerek veya bilmeyerek Batı emperyalizminin ve onların yeminli müttefikleri olan siyonizmin bir başka aracı olmaktadırlar.” (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 21) “Aynı kaleminden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkarcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilir. Yerli kültürlerin, modern kültürün genişlemiş

bilincine cevap verememesi göz ardı edilmemelidir. Bugün internet ve sosyal medyada din merkezli tartışmalarının sayısında büyük bir artış vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 13, 53, 67, 295) “Çocuklar, büyüklerinden dini neden benimsediklerine dair hiçbir şey duymadıklarından, kendi davalarını sosyal medyada yiğitler gibi savunan ateistlere karşı muhabbet besleyip, 'ben de onlardan alacağım' diyerek homo ateizmus olabilmektedir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20) "Batıda peygamberin imajı negatif yansıtılmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 157) ve bu "Batıdaki Hz Peygambere yönelik imaj, Türkiye'deki peygamber algısını da negatif etkilemektedir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 18); “Kur'an'a itirazlar, oryantalistlerin etkisinde olanlardan gelmektedir.” (Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 67) Hz. Peygamber ve İslam'la ilgili "üretilmekte olan" yalanların, iftiraların hepsi bir araya getirilecek olsa, orta büyüklükte bir kitap değil, orta büyüklükte bir kütüphane olur.” (Mehmet S. Aydın, Varoluş Yolunda, s. 301) Sonuç itibari ile "Günümüz Müslümanları 'oryantalist fikirlerden' zarar görmektedir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 23) Bu nedenle “Sayısal açıdan hemen her zaman marjinal kalmakla beraber, kullandığı dilin bilimsel olma iddiasını taşıması sebebiyle pozitif ateizmin argümanlarına cevap vermek bir zorunluluk halini almıştır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 11); "Çağın sorunlarına cevap verme adına ortaya dökülen deizme ait gerekçelerin cevaplanması son derece önemli bir husustur." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) "Geleneksel Müslüman, dini bağlamda Batılı düşüncede hakim olan soruları nasıl cevaplayacağı bilememektedir. Müslümanlar dinlerinin temelini derinleştirmek ve geliştirmek zorunda oldukları gibi onu günümüzün araştırmacı sorularından korumak konusunda da görevlidirler." (Eaton, s. 26, 33) “İslam'a gönül vermiş insanımız kendi dinini anlatan kitapları dağıtmayı denemesi en uygun bir davranış olacaktır.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 128)

1990 yılından günümüze dek geçen yaklaşık 35 sene zarfında önce materyalist sol, sonra misyonerler ve en sonunda de ate/deist ve misyonerlerin bilgi kaynakları oryantalistlerdir! İşte tüm bu tecrübe ve birikimlerini sizinle bu çalışmada paylaşmayı amaçlıyorum. Bu çalışma ile ateist, agnostik, deist, misyoner ve oryantalistler, kısaca İslam karşıtlarına (John of Damascus, İ. Goldziher, G. Weil, R. Paret, E. Renan, P. Hitti, J. Schacht, H. Gibb, A. Sprenger, W. Muir, D. S. Margoliouth, T. Nöldeke, J. Fuck, T. Dursun, İ. Arsel, E. Aydın, F. Bulut, S. Tanilli, A. R. Erguvan, Ş. Keçeli, A. Tekin, M. İ. Çığ, A. Gravers, A. Chernick, B. Keller, B. Gabriel, B. Fischer, D. Pipes, D. Horowitz, D. Yerushalmi, P. Geller, P. King, R. Y. Shapira, R. Spencer, T. Perkins, W. G. J. Boykin vd.) ‘kişisel bilgi birikimim ölçüsünde’ cevap vermeye çalıştım.

Hollanda’lı aşırı sağcı milletvekili Barry Madlener, 29 Kasım 2011 tarihinde 67. Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) toplantısında, “Türkiye gibi bir ülke AB’ye ait değildir. Çünkü geri kalmış İslami bir ideolojisi vardır ve bu Avrupa’ya ait bir durum değildir. İslam ve özgürlük bir arada yer alan iki kavram olamaz.” şeklinde konuşur. (Hürriyet, 29 Kasım 2011) Türk bir ateiste ait karikatürü de Türk bakana vermek isteyen İslam karşıtı aşırı milliyetçi Barry’nin bu eylemi aslında, ülkemizdeki dinsizler ile Avrupa’daki İslam düşmanlarının ilginç birlikteliğini de gün yüzüne çıkarmaktadır. Aynı şekilde Hollanda aşırı sağcı Özgürlükler Partisi lideri Geert Wilders, İslam’ın, ülkenin anayasasında güvence altına alınan dini özgürlükler kapsamında çıkartılmasını istemiştir. (Hürriyet, 16.09.2017) İslam karşıtı bir faşist ile ateistin İslam’a bakışı, İslamî söylemleri yine aynıdır! Bu aslında farkları olmadığını da en büyük delillerindendir! Yıllar geçtikçe İslami değerleri aşağılayan karikatürler Batıda hızla çoğalmaktadır! 18.03.2012 tarihinde “Dinden Özgürlük Vakfı” isimli bir ateist grubun New York Times gazetesinde yayınlamak istedikleri “Kadınları ve gayrimüslimleri insan kabul etmeyen bir kurumu ait olmak; neden? İnsanları ‘peygamberin’ nefret ve şiddet dolu öğretilerinden daha çok önemseyen bizlere katılın” ifadelerini içeren ilan da aynı önyargıların kıtalararasında dolaştığının delilidir. (İddialara başta, ‘Modernizm ve kadın’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımız ile gerekli cevaplar verilmiştir.) ‘Şeytan ayetleri’ isimli kitap (1989), 2005 yılında Danimarka kaynaklı karikatür krizi, ‘Müslümanların masumiyeti’ (Eylül 2012) isimli sinema-belgesel tarzı

çalışmaların gösterdiği gibi, Batı âlemi İslam'ı bırakın tanımayı, haçlı seferlerinden kalma önyargı ile hala ona düşmanca yaklaşmaya devam etmektedir. İşte bu çalışma, gerek batı âleminde oryantalist kaynaklı İslam ile ilgili ithamları ve gerekse ülkemizde bulunan ateistlerin iddialarını cevaplamayı amaçlamaktadır. Bunları yaparken de 'asıl sorumlunun muhataplarımıza İslam'ı gerçek yüzü ile anlatamayan biz Müslümanlar olduğunu unutmadan' gecikmiş görevimizi ifa etmek gayreti içinde olduğumuzu da ifade edelim ve şunu asla unutmayalım: Müslüman, Hristiyan hatta ateist, hiç fark etmez! 'Batılı oryantalistlere' göre biz, 'Doğu'luyuz!'

"Bir oryantalist için doğulu her zaman doğuludur. (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) "Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!" (Cemil Meriç, Jurnal 1, s. 383) "Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Hiç bir batı kaynaklı bile olsa ideoloji bir doğuluyu batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) "Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) Prof. Fritz Neumark ise bu konuda şunları itiraf etmektedir: "Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı, Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Diyelim ki laik şöyle dursun, Hristiyan olsanız da siz düşman olarak bakmaya devam ederler." (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316) "Edward W. Said bir Hristiyandır ama Filistinlidir, Arap'tır ve neticede Doğuludur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) Alman bilim adamı Fritz Neumark: "İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler." (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye'yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) "Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah'ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) "Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların Doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedirler. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde 'yabancı' kimselerdir. (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) "Müslüman dünya istediği kadar Batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar; 'Müslümanların masumiyeti' gibi filmler bunun göstergesidir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) "İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade bilinçli bir tercih gibi görünüyor." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) "Batılı her zaman Oryantalisttir. Bu bakış her şeyi mahvediyor." (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon'un 15.01.2021 tarihli Paris'teki söyleşisinde şunları söylemektedir: "Türkiye hiç sömürge olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere Mağripli muamelesi yapıldı. Bu bir paket onlar için, kendileri dışında herkes aynı!" Prof. Oktay Sinanoğlu'nun şu cümle her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezeli ve ebedî düşmanıdır ey çocuk!"

Son tahlilde objektif olan herkesin şu noktaya geleceğine eminiz: "Kur'an'da bir çok şey beni şaşırttı. Fakat şaşırtmayan şeyler de oldu. Fakat beni en çok etkileyen ise çok kapsayıcı bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle fark ettim. Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez

iken, İslamiyet hepsini ediyor. Ayrıca bize söylenenin aksine kadınlara değer veren bir din. Kur'an-ı Kerim üzerinde politikacılar ve belirli kitleler tarafından çarpıtılan bölümler olduğunu fark ettim. Bu kısımlar özellikle savaş ile ilgili olanlardı. Bunlar batılı politikacıların halka bir düşman sunmak için kullanabileceği ifadelerdi." (Carnegie Üniversitesi'nin Uluslararası Ahlak Konseyi Direktörü Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? adlı kitabı ile ilgili mülakattan, Risale Haber, 23 Ekim 2017)

Amacımız

Müslümanların eziklik ve kompleksten kurtulup öz güven sahibi olması, 'Batı, medeni dünya, çağdaşlık, modern hayat, demokrasi, insan hakları' gibi içi boş ve emperyalizmin araç olarak kullandığı kavramların tuzağına düşmemesi, kendi içimizdeki birliğin sağlamasına odaklanmasıdır: Fas Krallığı Yükseköğretim ve Bilimsel Araştırmalar Bakanı Sayın Lahcen Davudi, "Batı ile görüştüğünüzde mütevazı olmayın. Çünkü "Siz mütevazı olduğunuz zaman onlar bunu zayıflık olarak anlıyorlar. Onların anlayacağı tarzda, onlarla aynı seviyede durarak konuşun. Medeniyetinizden, dininizden özür dilemeyin. Tarihte özür dilenecek ameller ararsanız onların bizim yüzümüze bakacak yüzleri olamaz" (Serdar Demirel, Akit, 01.05.2016) Ülkemiz ateistlerinin kılavuzlarından olan Richard Dawkins verdiği bir röportajda kendisini 'Kültürel bir Hristiyan' olarak gördüğünü ifade eder. (TVNET, 04 Nisan 2024) Ama Dawkins'ten etkilenerek din düşmanı olan bizim yerli (!) ateistlerimiz ise İslam'ı hatırlatan her şeye düşmandırlar! Bari örnek aldıkları ateist (!) kadar kültürlerine sahip çıksa idiler!

Temel Teorilerimiz

Biliminde, iman/gayb alanları yani, ispat edilememiş ön kabulleri vardır. Bilim adamı bir teori ileri sürerken onun gerçek olduğuna inanır, sonra deney yoluyla onu ispat etmeye çalışır ama işin ilginç, ispat edildiği iddia edilen 'kanun'un bile bir süre sonra yanlış olduğu ispat edilmektedir. Örneğin Batlamyus, Newton kanunlarında olduğu gibi! Bu çalışmamızda İslam'ı, günümüz biliminin geldiği seviye ile açıklamaya çalışıyorsak ta, bizim temel teorimiz, "İslam'ın, bilimin ulaşacağı son noktada onu beklediği" şeklindedir. Ateist argümanlar, çoklu Evren, boşluklar tanrısı, kaos teorisi gibi iddiaları yüzeysel ve mitolojiktir. Ateist/deistlerin kavramı ile 'Bilim dışı masallar'dır! Evrim ve natüralizm, bilimsel kavramlar değil, materyalist kesimce 'iman' konusu haline getirilmiş ama hala ispatlanamamış ideolojik ve hatta dogmatik birer 'inanç' sistemleridir. Gerek bilim, gerek felsefe ve gerekse de evrim veya naturalizm görüşlerini kendisine rehber edilenler (Ateist, agnostik, deist, kısmen de oryantalistler) İslam'a saldırırken, ortak bir nokta/paydada, görüşte buluşamamakta, tek bir tanıma veya sonuca ulaşamamaktadırlar. Hepsinin bir ön yargısı, ön kabulü, en son varacağı yeri en başta kabul edip ona göre delil arama güdüsü vardır! Ayrıca ateizm, agnostisizm, deizm ve oryantalizm de tek değil çeşit çeşittir. İslam'ı değerlendirirken unutulmaması gereken bir diğer nokta da, bilimin, aklın ve düşüncenin hala gelişmekte olduğu ve her gizemin akılla çözümlenmiş son noktaya ulaşmadığının akıldan asla çıkarılmaması gerektiğidir. Dolayısıyla, nihai hedefe ulaşılmış, bilinmeyen hiçbir şey kalmamış ve her bilgi deneyimlenmiş gibi bir yaklaşımla İslam'ı değerlendirmek, metot olarak bilimsel değildir ve yanlıştır! Ayrıca İslam'a eleştirenlerin, oryantalizmden ateizme, temel kaynakları yine Müslümanların yazdıkları kitaplardır. Eğer onların iddia ettikleri gibi, "Kur'an'ı Hz Muhammed yazdı, hadisleri Müslümanlar uydurdu, İslam tarihini tek taraflı olarak İslam âlimleri yazdı" ise, bu kaynaklardan bu kadar saldırı-iftiraya neden olacak bilgilere İslam düşmanları nasıl ulaşabilmişlerdir? Demek ki bu kesimlerce Kur'an'ı yanlış anlama, İslami kaynaklara yanlış bir bakış açısı ve yaklaşım ve en önemlisi hatalı bir metodoloji söz konusudur. (Bu konuda 'İslam alimlerinin objektifliği', 'oryantalizm yanlısı' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.)

Bu çalışmamızda okuyuculara; “Bilim değişmez mi?”, “İslam alimlerinin objektifliği”, “ateizm yanılgısı”, “deizm yanılgısı”, “oryantalizm yanılgısı”, “ateist akıl”, “Evrım”, “İslami emirler ve Hümanizm”, “İslam barış dinidir”, “Kur’an’da çelişki yoktur”, “Kader”, “Dinsiz ahlak olur mu?”, “Allah’ın varlığının ispatı” gibi konuların öncelikle okumalarını tavsiye ederiz!

İlkelerimiz

"Bir düşünce sisteminin hangi görüşler üzerine kurulduğunu anlamaksızın, bütünlüğünü kavramadan, o görüşü reddetmek karanlığa taş atmak gibidir. Bir ilme son haddine kadar vakıf olmayan kimse, o ilimdeki bozukluğu anlayamaz. Kişi o derece vakıf olmalı ki, o ilimde en büyük olan alimleri geçip, onların kavrayamadığı noktaları kavrasın ve o ilmin fasit olduğunu anlatsın." (İmam-ı Gazalî, el-Münkız Mine'd-Delal, s. 11); "Bize hangi kaynaktan gelirse gelsin, bize ister önceki kuşaklarca, ister yabancı halklarca sunulmuş olsun, gerçeği itiraf etmek ve özümsemekten utanmamalıyız. Hakikati arayanlar için hakikatten değerli bir şey yoktur." (Kindî, Felsefî Risaleler, s. 4); "Bizi hakikate götürecek ilim gayrimüslimden bile olsa onu alır ve ona teşekkür ederiz." (İbn-i Rüşd, Faslu'l-makâl, s. 81)

Bu çalışmamızdan nasıl yararlanılabilir?

Öncelikle bu çalışmamızın bir ilaç işlevi gördüğünü, ilacın ise lazım olduğunda kullanılması gerektiğini ifade etmek isteriz. İlaç her zaman kullanılmasa da ne zaman ihtiyaç duyulacağı bilinmeyen bir şifa kaynağıdır. İmansızlık, önyargı, cehalet hastalıklarına herkes tutulmasa da, bu tür hastalıkların bulaşma ihtimaline karşı bu çalışmamızdaki yazıların her daim ulaşılabilir olması gerektiğinin öneminin farkındayız. Oryantalist, ateist ve deistlere belli bir kategorik sıra ile cevap vermek imkansız. Çünkü konular birbiri ile bağlantılı ve çok iç içe geçmiş durumdadır. Sitemizin temel hareket noktasını oluşturan, “oryantalist görüşlerin misyonerlerce kullanıldığı ve ateistlerce dile getirildiği” iddiası da bunu doğrulamaktadır. Peygamberimizden bahsederken İslam’da kadın haklarına, namazdan bahsederken İslam savaş hukukuna rahatlıkla geçilebilmektedir. Bu nedenle önce (iman, Kur’an, Kadın, kaynaklar gibi) ana başlıklar altında cevaplar kategorize edilmiş, sonra kendi alt başlıklarında iddialar ele alınıp cevaplanmıştır. Bu çalışmadan azami ölçüde istifade edebilmek için öncelikle "Kaynaklar" bölümündeki temel İslami ilimlerle ilgili yazıların, sonra özellikle “oryantalizm” başlığı altındaki yazıların okunmasını, bu aşamadan sonra ateist yazarların fikirleri ve onlara verilen cevaplara geçilmesini tavsiye ederiz. Oryantalist iddialar ile birebir örtüşen ateist ithamların okuyucuya yeni ufuklar açacağı, her birine cevap verilen oryantalist ve ateist görüşlerin örtüşmesinin “farkına varılamayan birçok zinciri kıracağı ve olaylara daha derinlemesine ve daha geniş açıdan bakabilme kabiliyeti kazandıracak” ve “resmin tamamının o zaman görünebileceğini” iddia ediyoruz!

Hamis

Bu çalışmamız ferdi bir çalışmanın ürünüdür. Ateist veya oryantalist ithamlara veya bize gelen sorulara devamlı cevaplar verilmekteyse de, araştırmalarımıza devam ettikçe karşılaştığımız yeni kaynak ve referanslarla cevapların değeri, ikna edicilik gücünün her seferinde iki-üç kat birden arttığına da defalarca şahit olduk! Zaten "Ateistlerin sözde yeni itirazlarına, İslam’ın klasik dönem alimleri tarafından zaten cevaplar verilmiştir. Müslümanların tek meselesi, o zengin ile ilim mirasına ulaşmak olmalıdır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 43) Cevapların İslami kaynaklarda bulunmakta olduğuna her an şahit olmakla birlikte, cevapların olduğu tüm bu kaynaklara ulaşmak, ‘zaman ve ekip işi’ olduğu için, bu sorumluluğun kişisel/ferdi çalışmalarla gerektiği anlamda, 'zamanında' yerine getirilememesinin vebali, ağır

bir yük olarak omuzlarımızda durmaya devam etmektedir! Yeterli cevaplar verildiği iddiasındayız ama daha mükemmeli de önümüzde durmaktadır, çünkü mükemmelliğin sonu yoktur! Bu çalışmadaki yazı, sorulara verilen cevapların tümü 'bir kişinin üslup ve bilgi birikimini' yansıtır. Üsluptaki yanlışlar veya bilgideki eksiklerden İslam değil yazar sorumludur, varsa hatalar yazardandır, doğrular ise İslam'dan kavrayabildiğinin yansımalarıdır. Yeni sorular ve bunlara verdiğimiz cevaplar, zamanla ulaştığımız yeni kaynaklarla sürekli revize edildiği için, kitap çalışmamızı ise mütemadiyen erteliyoruz. Çünkü kitap, bilginin donuklaşmasıdır. Yazılıp basıldığı an o bilgi sabit kalır, güncellenemez! Güncel hayatta ise 'bir hafta bile geçmiyor' ki, herhangi bir konu veya soruya yeni bir belge-bilgi ile ekleme yapıp onu güncellemeyelim, cevap kalitesini artırmayalım! Ama asrık sona yaklaştık, bi-iznillah!

Çalışmamız edilgen, reaksiyoner, savunmacı bir mantıkla değil; aksiyoner, etken ve oksitendal bir bakış açısı ile hazırlanmıştır. Özellikle son 300 yıldır, gücü esas alan mantık ile hareket eden Batı, hem kendi ruhunu bitirmiş hem Doğuyu maddi manevi sömürerek özünden uzaklaştırmıştır. Ama sosyolojik bir gerçek onlara içinde işlemektedir; her canlı doğar, büyür ve sonra ölür. (Ali İmran, 140; İbn Haldun; Mukaddime, I/447) Artık sömürü ve propaganda üzerine kurulu zulüm düzenleri çatırdamaya başlamıştır. Onların alternatifi olan ve 'Hak' olanı üstün tutan medeniyeti kurmak iki cihanda da üstünlük vesilesi olacaktır, inşallah! Ateist iken araştırmaları sonucu İslam'a dönüş yapan Altay Cem Meriç, ateist iddialara cevap olarak yazdığı serisinin ilkinde şunları yazmaktadır: "Burada okuyacaklarınız beni tatmin eden ve bana yeterli gelen cevaplardır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 13) Dr. Ahmet Bayraktar'da yazdığı bir eserde "Bu satırların yazarı, ben, hayatımın önemli bir kısmını arayışla geçirdim. Bu soruları, başkası sorduğu için değil, bir zamanlar daha ağırlarını ben sorduğum ve kendime cevapladığım için burada paylaşıyorum." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 14) demektedir. Görülen o ki, benzer süreçlerden birçok kişi geçmiş ve hala daha da geçmektedir. Ben de, bir zamanlar kıyısından döndüğüm bu sürecin iddialarına, gerek reel gerek sanal alemde 30 küsur yıldır cevap verme gayreti içindeyim. "Bu kitabın yazarı kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17) biri olma niyetiyle, İslami kimliğimi muhafaza etmeme neden olan ulaştığım bu bilgileri sizlerle paylaşıyorum. "Cevapların oluşturulmasında akademik üsluptan uzak, olabildiğince herkes tarafından anlaşılabilir bir dil kullanmaya gayret edilmiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 17) "Her iddia hakkında akademik ve bilimsel araştırmalar yapılabilir, ancak çağımızda uzun yazılar ve araştırma makalelerini okuyanlar azdır. Bu nedenle kısa ve özlü cevaplar vermeye çalıştık." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 17, 89) "Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarının yapmaya çalıştığı şey sadece, bu hususta mütevazî bir katkıda bulunmaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 18) Okuyucu bu çalışmada bol miktarda alıntılarla karşılaşacaktır. Bu metodu kullanma nedenim, ateist/oryantalist iddialara verilen yanıtların tepkisel cevaplardan oluşmadığının bilmesini amaçlamaktadır. Verilen her cevap, olabildiğince yazarın subjektif olabilecek olan yorumlarından uzak, yerli ve yabancı kaynaklardan alıntılarla oluşturulmuştur. Muhammed İbni Hallegan, '865 özel insanın kısa hayat hikayelerini yazdığı' eserinin sonuna, şu satırları eklemiştir: "Allah, hatasız kitap yazılmasına izin vermemiştir. Çünkü hatasız kitap bir tanedir: Kur'an" (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 236) Bu çalışmadaki doğrular Allah'tan (Bakara, 32), hatalar bizim bilgi eksikliğimizden kaynaklanmaktadır. Bu çalışmanın hadisi şerifte belirtilen, "İnsanoğlu öldüğü zaman, amel defteri kapanır, üç şey hariç: Biri de kendisinden istifade edilen ilim." (Müslim, Vasiyyet 14; Ebu Davud, Vasaya 14; Tirmizi, Ahkam 36; Nesai, Vasaya 8) grubuna dahil olmamıza vesile olmasını temennisi ediyoruz. Gayret bizden, tevfik ve hidayet Allah'tandır.

Allah'ın varlığının ispatı

Yıllar önce 'Ceviz Kabağı' programında bir ateist ile bir ilahiyatçı Allah'ın varlığı konusunu tartışıyordu. İlahiyatçı akademisyen Allah'ın varlığını ispat konusunda felsefi konulara o kadar çok dalmış ve konuyu dağıtmıştı ki, Hulki Cevizoğlu araya girip "Neden bu kadar uzatıyorsunuz, nasıl ki bir binayı görüncü bunun kendiliğinden olmasına imkan yoksa, bu koca alemin de bir yaradan vardır." diyerek konuya son noktayı koymuştu.

"İslam düşüncesinde alem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır. Alem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle (delillerle) doludur. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 172, 225)

Kur'an'ı Kerim, yer ve göklerde Allah'ın varlığına dair deliller olduğunu (Casiye, 3; Bakara, 164; Yusuf, 105; Enbiya, 32) bizlere haber vermektedir. Biz de, akademik kavram ve üsluplara dalmadan, sade ve anlaşılabilir örneklerle, çevremizde gördüğümüz, medyada okuduğumuz haberlerden hareketle bizi Yaradan'a ulaştıracak delilleri sizlere sunmaya çalışacağız.

Allah'ın varlığının ispatında 'biyomimetik'ten başka, 'Akıllı tasarım, Hassas ayar' gibi bilimsel; 'Ontolojik, Kozmolojik, Hudus, İmkan, Gaye, İnalet, İhtira' gibi klasik delillere kadar birçok metot bulunmaktadır. Bu çalışmada ise, tüm bu metotlardan istifade etmekle beraber ağırlıklı olarak kıyas metodunu kullanacak, insanların yaptıkları ile insanların yapmasının mümkün olmadığı, daha ileri teknoloji ürünü ve geri dönüşümlü olan, çoğalabilen örnekleri gösterip, buradan hareketle bunları örneksiz olarak yapana ulaşmaya çalışacağız.

"İmalatı sırasında çevreye zarar verilmemiş, gürültü kirliliği yapılmamış, hiç bir katkı maddesi kullanılmamış, ham maddesi kendisi tarafından depolara istif edilmeden oluşturulmuş, kıvam ve tat zengini, el ve makine değmeden hazırlanmış yiyecekleri" Yaradan'ı inkar etmek rasyonel bir davranış değildir.

Bugün yaşadığımız on dört milyar yaşındaki evrenimize gözümüzü çevirdiğimizde milyonlarca maddenin, birbirinden farklı kuvvetlerin ve enerjilerin bir arada olduğu karmaşık ve kompleks bir yapı görülebiliriz. Ama daha yakından incelediğimizde karmaşık gibi görünen bu yapıların içinde mükemmel bir düzen ve uyum görülür. Hatta bu uyum ve düzene bağlı olarak canlı sistemleri oluşmakta, fiziksel yasalar olduğu keşfedilmekte ve tekrarlanabilir bilimsel teoriler üretilmektedir.

Ortada işleyen bir düzen varsa bunun bizi düzeni koyana, bir eser varsa bunun bizi eseri yapana götürmesi rasyonel/makul bir sonuçtur. İki boyutlu resim görüncü bu bizi resmi yapan ressam/sanatçıya götürürken, o resimdeki yapılmaması çok daha zor olan ve insanların yapamadığı dört (En, boy, derinlik, zaman) boyutlu, canlı, hareketli, çoğalan, iletişim Kur'an, çevresi ile uyumlu, geri dönüşümlü vb. özellikleri olanların da bizi 'Musavvir ve Hâlik' olana götürmesi gayet doğal ve mantıklı bir sonuç olacaktır.

Tabiatıta 94 tane doğal element vardır. Bunlar, bir alfabenin harfleri gibidirler. Bu harfler bir araya gelerek milyarlarca ciltten oluşan evren kitabını oluşturmaktadır. Bu kitabın 'Tekvin' sıfatlı yazarına, ortaya koyduğunu eserlerden hareketle ulaşmaya çalışacağız.

Laboratuarlarda bulunan insan/anatomi modellerinin bir üreticisi vardır. Gerçek insan vücudundan referans alınarak yapılan insan anatomi modellerindeki organlar, insan vücuduna uygun şekilde modellere yerleştirilmiştir. Fakat bu organların hiç biri görevini yerine

getirememektedir. Halbuki tüm insanlarda bu organların işlevsel olup, tümünün birbiri ile uyumlu şekilde insan vücudunda çalıştığına şahit olmaktayız. Modellerin bile bir yaparı bulunurken, yapılması çok daha zor olan insanların da bir yaparı olacağına ulaşmak gayet doğal ve mantıklı bir sonuçtur. Aynı şekilde, okullarda bulunan dünya küresinin eksen eğikliğini ve dönmesini sağlamak için ortasından ve yan tarafından destekleri bulunmaktadır. Mavi renkleri deniz, yeşil-kahverengi olanları toprak ve dağları işaret etmektedir. Bu plastik kürelerin çok daha büyüğü olan asıllarının, aynı rotada pilotsuz, motorsuz, yakıtsız, sessiz ve dört bir yanı açık olarak uçan bu dev uçakların içinde ise uçan, sürünen, yüzen, yürüyen yüz binlerce çeşidi ile bitkilerin, hayvanların ve insanların birbirleri ile uyum içinde yaşamaktadır. Maketi para ile satılan bu kürelerin asıllarının bir yaparı olduğunu savunmak gayet realist/gerçekçi bir sonuç olmaz mı? En son araştırmalara göre evrende 200 milyar ile 2 trilyon arası (<https://umutayildiz.com/evrende-kac-galaksi-var-ve-bunu-nasil-hesapliyoruz>) galaksi bulunmaktadır. Bunlardan biri de bizim galaksimiz olan Samanyolu galaksisinde en az 200 milyardan fazla yıldız bulunmaktadır. Sadece güneş değil genel olarak diğer milyarlarca yıldızı da hesaba kattığımızda, 70 seksilyon (7×10^{22}) yıldızın hareketlerini (<http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm>) “Elektromanyetik kuvvet, kütleçekim kuvveti, güçlü çekirdek ve zayıf çekirdek kuvveti” yasaları ile bir düzen-uyum içinde, hepsini kendi yörüngelerinde yüzdüren ‘Melik’ sıfatlı varlığı inkar etmek akla aykırı değil midir?

İki parçadan oluşup içinden plastik oyuncakların çıktığı yumurtalarla, tek parçadan oluşan ve nesillerini devam ettirebilen canlı varlıkların içinden çıktığı gerçek yumurtaları kıyasladığımızda ‘İlim’ sahibi bir yaratıcıya ulaşmak hiç te zor olmayacaktır!

12

‘Suni karaciğer mucizesi’ başlıklı haber: “Oksijen jeneratörü, rezervuar, kuvöz, hücre filtresi, Ultra filtre, kan pompası gibi parçalardan oluşan cihaz, hastanın kanını dışarıya bir plazma filtresi yoluyla pompalıyor ve temizlenen kanı daha sonra tekrar hastanın vücuduna döndürüyor.” (Milliyet, 04.09.2000) Haber yazısına göre, pekte kullanışlı olmayan bu ‘taklit’ cihaz için kullanılan başlık, ‘mucize’ olarak belirlenirken, ‘aslını’ yapana da, ‘Bedi’ yani ‘örneksiz yaratan’ denmesi gerekmez mi? Aynı gazete daha sonra konunun uzmanlarının referansı ile “Karaciğerinizin alternatifi yok! Vücudun en hayati organlarından karaciğerin tek alternatifi, sağlıklı başka bir karaciğer” (Milliyet, 08.02.2005) haberini yapmaktadır.

‘Biyonik insan’ başlıklı diğer bir haber (Milliyet, 25.04.1999) ile devam edelim: “Bilim adamları, tıp, kimya, biyoloji, elektronik bilimlerinden yararlanarak elde ettikleri organlarla insanı yeniden yarattılar.” (Bu ve bundan sonra kitap boyunca delil olarak kullanacağımız çoğu gazete-dergi kaynaklı olan resim-fotoğrafların asılları sitelerimizin ilgili sayfalarda bulunmakta olup, kitabın hacmini artırmamak için esere eklenmediğinin altını çizelim!) Aslında bu haber bize, ilk insan yaratılırken ‘kullanılan’ bilimlerden bazılarını da haber vermektedir. Biyonik insan için gazete ‘yarattı’ kelimesini kullanıyor. Peki, gerçeği kadar mükemmel olmasa da, bunların taklit edildiği orjinalleri için neden gazeteler ‘yaratılan’ ifadesini kullanmamakta ısrar etmekte ve bunları ‘Doğanın hediyesi, tabiatın yaratması’ olarak lanse ederler acaba?! Taklidini insan yapınca adı ‘mucize-yaratma’ olurken aslını ‘Cebbar’ sıfatına sahip yüce bir varlık yapınca, yapan olarak neden “evrim, tabiat ana, doğa” gibi uyduruk tanrılar ilan edilmektedir acaba?

‘Suni deri ve kemik yaptık’ başlıklı haber: “Hastadan alınan kök hücre sayesinde vücut dokularının reddetmediği deri ve kemik yaması ürettik.” Yaratılandan alınından hareketle üretim yapıldığını bize bildirirken; ‘Tüm gözler artık görececek’ (Türkiye, 11.02.2013) başlıkla haberde

ise; “Cyborg gözlükler bilgisayarla tanımlanan görüntüleri beyne iletecek.” şeklindeki haber ise görme işleminin sadece bir aşamasının bile ancak bilgisayar destekli işlev gördüğünü haber vermekte, dolayısı ile her iki haber de aslında yaratılıştaki üstün teknolojiyi bize haber vermektedir.

Bir tohum, toprak dışında cansız bir madde gibi davranırken ne zaman ki toprağa atılır, hemen canlanıp tıpkı bilgisayara takılan harici bellek gibi, anında bilgi akışını başlatır ve tohum önce yerçekimine karşı gelerek toprağı yarıp gövdesini yukarı çıkarır, kökleri vasıtası ile topraktan aldığı su ve minerali havadaki karbondioksit ve güneş ışığı ile birleştirip dallarından meyve üretmeye başlar. Aynı çamurdan tadı, kokusu, şekli, deseni, rengi birbirinden farklı binlerce ürün ortaya çıkarır. Bu sayede bu bitki hem kendi türüne hem de diğer canlılara faydalı bir görevi yerine getirir. Acaba tüm bunları yapmayı o minik tohuma yani o ‘doğal harici belleğe’ kim öğretmiş, kodları ona kim yüklemiştir? Çok daha fazla bilgiyi son teknoloji ürünü flash bellek içine (resim, video, ansiklopedik) bilgi olarak yüklemek ve sonra bunu toprağa atsak, bu teknoloji ürünü acaba çamurdan herhangi bir eser meydana getirebilirler mi? ‘Kendiliğinden’ yani bir yapanı olmadan milyonlarca sene önce olduğu iddia edilen bir tohum mu yoksa harici disk-flash bellek-hafıza kartı mı daha ileri teknoloji ürünüdür? Hangi bilgisayar, gösterdiği bilgiyi çoğalan ve çevresi ile uyumlu olan bir ürüne çevirebilir? Yaratıcı ismini kullanmak yerine ‘tabiat ana’ adlı ‘tanrıça’ya atıfta bulunan ateistler aslında, pagan kültürünün izlerini günümüze bilimsellik kılıfıyla taşıdıklarının farkında mıdır acaba?

“Dünyanın en hızlı koşan kara hayvanı çitadan esinlenerek geliştirilen robot çita, saatte 29 kilometre hıza ulaşarak ‘rekor’ kırdı.” (Sabah, 07.03.2012) Haberin fotoğraflarından gördüğümüze göre kabloları her tarafından sarkan, hayatını devam ettirecek enerjiyi kendisinin karşılayamadığı, görmeyen, çoğalmayan, “hayatta” kalma güdüsü olmayan, bulunduğu habitattaki canlı ve cansızlarla uyumlu bir ortamın oluşturulması imkansız olan bu çita sonuçta bir bilimsel çalışmanın ürünüdür. Ama işin ilginç tarafı, gerçek çitaların saatte 120 kilometre hızla koşabiliyor olması, çoğalması, türleri ile iletişim kurabilen ve çevre ile uyumlu hayat sürdürebilmesidir! Robot, insan ürünüdür. Ya daha ileri teknoloji ürünü gerçek çita?

Festo şirketi kanguru şeklinde biyonik bir kanguru üretir. Bu robotta “sensör, basınçlı hava deposu, motor, akümülatör, Pnömatik aktüatörler, potansiyometre, elastik tendon” gibi birçok teknolojik aksam bulunmaktadır. Ama evrimcilerin ileri sürdüğü ‘doğal seçim denilen hayali sistem’in ürettiği (!) canlı kanguru 3 metre zıplarken, ‘teknoloji ürünü’ robotun zıplama kapasitesi sadece 40 cm’dir. Bu iki kanguru arasındaki fark düşünüldüğünde ca*nlı kanguruyu meydana getirenin ne kadar muhteşem bir sanatçı olduğunu görmemiz gerekmez mi?

Çinli şirket Unitree Robotics, Laikago adlı yük çekebilen bir robot köpek üretir. “Düz zeminde” problem yaşamadan ilerleyen, 12 adet motoru olan ve gerçek köpeklerin tüm hareketlerini mekanik olarak “taklit” edebilen bu köpeğin fiyatı 25 bin dolar. Daha sonra robot geliştirilir. (TRT Haber, 05.02.2022): Üzerindeki kamera sistemleriyle uzaktan görüş ve kontrol imkanı sağlar. İki saatlik pil ömrü olan ve uzaktan kumanda ile kontrol edilebilen bu robot ile ilgili haber bizi hergün sokaklarda gördüğümüz bu canlıların aslında ne kadar mükemmel bir teknoloji ile ‘yaratıldığını’ anlamamıza da vesile olmaktadır.

İnsanın yaratılıştaki teknolojiyi anlamamıza yardımcı olacak bir haber (Hürriyet, 11.08.2001): “Kişisel bilgisayar 20 yıla kertenkele beynini yakaladı. Bugünkü PC'nin beyin gücünün bir kertenkeleninki kadar olduğunu söyleyen IBM Araştırma ve Geliştirme Direktörü Paul Horn, 20 yıl sonra PC'lerin insanın beyin gücüne ulaşabileceğini belirtiyor.” Peki günümüzde durum nedir? Biyologlara göre, trilyonlarca sinaps bağlantısına sahip olan 90 milyar sinir hücresine

sahip insan beyni kesinlikle taklit edilemez. Araştırmacıların bir insanın normal beyin aktivitesinin sadece 1 saniye için harcanan gücü taklit edebilmeleri ise ancak 82.000 bilgisayar işlemcisiyle mümkün olabilmektedir. Bunun yanında insanların sahip olduğu duygusal zekâ, dil yeteneği, düşünme teknikleri gibi özellikler insan beyninin bilgisayarla kıyaslanmasının mümkün olmadığını göstermektedir. Bilgisayarın farkı, aynı anda birçok veriyi hızlı şekilde değerlendirebilmesidir. Bu da onun önceden insan tarafından programlanması sayesinde olabilmektedir, yoksa akıllı olmasından değil. Özetle, (Prof Sefa Saygılı, Akit, 03.03.2018) “Bilgisayarın tek yaptığı, akıllı bir insanın hazırlayıp yüklediği programları çalıştırmak, yani bir dizi kuralı yerine getirmekten ibarettir. Ortada zeka değil, teknik vardır. Makineler yine yalnızca ‘hızlı aptallar’ olmaya devam etmektedir. Dünyanın en hızlı bilgisayarı saniyede 109 (1 milyar) hızıyla işlem yapabilmekte iken beynin hızı 10¹⁵’tir (1 katrilyon). Hafıza kapasitesi olarak ise beyin 1000 kat daha fazladır. Yani beyin, en süper bilgisayarın bin adedinin toplam kapasitesine eşittir. Tabii beynin hafızadan başka sayısız fonksiyonları daha olduğunu unutmayalım. Beyinde istenen bilgileri bulup yerinden çıkan ve bize ulaştıran 100 milyar nöron bulunmaktadır. Bilgisayarlarda ise, hafızasını yüklediğimiz bir bilgiye tekrar ulaşabilmek için daha önceki adın tıpatıp aynısını yazmak gerekmektedir. Oysa, tanıdığımız bir insanı 10 yıl sonra gördüğümüzde; sakalı uzamış, saçları dökülmüş, kilosunu artmış dahi olsa onu hatırlarız! IBM’in tecrübeli teknoloji uzmanı Kerry Bernstein “beyin, bilinen en hızlı bilgisayardan yüzbinlerce kat daha hızlı. Bizim bunu elektronikte gerçekleştirebilmemiz mümkün değil” demektedir.

Böbreği çalışmayanlar için vücuttaki kanı temizlemek amacı ile diyaliz makinesi icat edilmiştir. İlk zamanlar nerede ise bir buzdolabı büyüklüğündeki bu makineler daha sonra teknolojinin ilerlemesi ile küçülmüş ve taşınabilir hale getirilmiştir. Daha da ilerleyen teknoloji, diyaliz makinesini daha da küçültüp, “giyilebilir” hale getirmiştir. Benzer konularla ilgili basına yansıyan haberlere bakalım: “Giyilebilir yapay böbrek.” (ATV, 10.06.2016) “Kemer gibi bele takılabilen” ” (CNN Türk, 9 Haz 2016) yapay böbrekler gibi, yapay kalpte yapıldı. “Kalbi çantasında” (Takvim, 18.01.2017); “Kalbini sırtında taşıyor!” (Habertürk, 05.09.2018): “Kalbini sırtına astığı çantada taşıyan küçük Ramazan’ın en büyük hayali kalp nakli olup denize girebilmek.” Denizde yüzebilmek için teknolojinin “yarattığı” bir “mucize” olan kalp yetersiz kalmaktadır. En son teknoloji ürünüyle bile olsa, dışarıdan insan vücuduna yapılan bir dış müdahale mükemmel uyuma entegre olmada sorun yaşa-t-makta, yaratılan ‘biyolojik robot’ olan insanın mükemmelliğine ulaşamamaktadır.

“Kendilerini Kopyalayarak Üreyebilen Biyolojik Robotlar” (TRT Haber, 15.12.2021) başlıklı haberin detaylarına baktığımızda, Vermont Üniversitesi, Tufts Üniversitesi ve Harvard Üniversitesi çatısındaki Wyss Enstitüsü tarafından geliştirilen Ksenobot adlı bu robotların, bilgisayar tarafından tasarlanıp programlandığı ve biyolojik hücreler kullanılarak inşa edilip kendi kendini iyileştirebildiğini görüyoruz. Kurbağa emriyolarından “alınan” kök hücrelerle “üretilen” ve “çok düşük ihtimallerde ve belirli koşullarda olsa dahi” kendi kendini kopyalayarak üreyebildiği bildirilen bu teknoloji ürünü minirobot ile ilgili bu haber aslında örneksiz yaratılan ve tüm canlıları kapsayan üstün bilgi, irade ve kudreti açıkça işaret etmekte değil midir? 1996 yılında ilk klonlanan koyun olan ‘Dolly’de, “Yetişkin bir memelinin hücresinden ‘alınan’ hücre nükleusunun, döllenmemiş fakat gelişmekte olan ve çekirdeği çıkarılmış bir ‘yumurta hücresine transfer’ edilmesi” ile üretilmişti. Yani ortada işleyen sisteme dışarıdan yapılan müdahaleler olmaktadır!

Akıl ve bilimin ışığında insanlarca geliştirilen teknoloji ürünleri, insanların ulaşamayacağı daha ileri teknolojiye sahip varlıklarla karşılaştırıldığında bizleri ‘Alîm, Kuddüs, Kadîr’ olan bir üstün varlığa ulaştırması mantıklı bir sonuçtur.

Taklitten ibaret olan bu teknoloji ürünleri orijinalleriyle kıyaslandığında, hantallıkları, kablo bağlantıları, kullanım sürelerinin kısıtlı olması, belde, sırtta, elde, çantada taşınan versiyonları ile kullanışsızlığı, masraflı oluşu ve hala asıllarına göre istenilen ileri teknolojiye sahip olmadıkları rahatlıkla görülmektedir. Orijinal asıllarının insan vücudundaki uyumlu sıralanışı, (lütfen her organ için bunları tek tek düşünelim) kullanımındaki rahatlık, estetikliği, gerekli enerjiyi sağlamadaki tüm canlı sistemlerle olan uyumu düşünüldüğünde, tüm bunları yapan ve yöneten bir “İrade, ilim, kudret, tekvin” sahibi üstün bir varlığa işaret etmez mi?

Ufuk açıcı bir soru, ya Allah’ü Teala ‘bugünkü teknoloji’ ile tüm canlıları yaratsa idi, hayat şu an yaşadığımız kadar kolay ve rahat (Ta-ha, 53) olabilir mi idi?!

Uzay (evren) insan beynine ürkütücü bir şekilde benzemektedir. "Beyindeki sinir ağları yapısal olarak, evrenin oluşum şekline benzemektedir. Yapılar çok benzer ve birbirleriyle aynı şekilde etkileşim halindedir. Bu iki karmaşık ağ, kozmik ağ ile bir galaksi veya bir nöronal ağ ile bir nöronal bedenin içi arasında paylaşılanlardan daha fazla benzerlik göstermektedir." (Bologna Üniversitesi astrofizikçisi Franco Vazza ve Verona Üniversitesi beyin cerrahı Alberto Feletti'nin araştırması, Frontiers of Physics, 16.11.2020) Doğal olarak bu benzerlik bizi, her ikisinin de aynı elden çıktığı sonucuna ulaştırmaktadır.

Akvaryumda balık besleyenler bilir; suyu ve camı temiz, yemi ne az ne çok, oksijen yeterli olmalı. Birbirini yiyebilecek balıklar bir arada olmamalıdır. Akvaryumdan deniz, okyanus ve ayrıca tatlı su balıklarına geçelim. Bunların bakım, yem, oksijen vs. ihtiyacı otomatiğe bağlanmış şekilde milyonlarca senedir devam etmektedir. Bir beyin fırtınası yapalım ve soralım: Okyanuslardan denizlere, göllerden nehirlerle uzanan milyonlarca türün hayatta kalmalarını ve türlerinin devamlılığını sağlayan düzeneği otomatiğe bağlayan kimdir?

Elektrikli yılan balığı “Electrophorus electricus” amazon nehrinde yaşar. İki metreyi bulan gövdesinin üçte ikisi elektrik üreten organik plakalarla kaplıdır. Balık bu sayede 2 m. uzaktaki düşmanlarını bile öldürebilir. Peki, yüzen ve çoğalan bu şok cihazını tasarlayan ve üreten kimdir?

Acaba hiç klima, vantilatör ile rüzgarı kıyaslamayı düşündük mü? Ya evlerimizdeki ampuller ile güneşi kıyaslayanımız oldu mu? Göz ile kamerayı kıyaslayalım: Retina ile görüntü sensörü, iris ile diyafram, göz merceği ile kamera lensi ve ışık hassasiyetlerini karşılaştırmak zannımca aradaki teknoloji farkını anlamamıza yeterli olacaktır. Bu farklar bize bir üstün üreticiyi işaret etmekte değil midir?

Orta büyüklükte, yaklaşık 1 kilometre çapındaki bir bulutun içinde 1 ile 5 milyon kilogram arası su bulunmaktadır. (Sabah, 08.01.2010) Kafamızın üzerinde yüzerek/uçarak gezen bu nehirlerin sel; karın ise çığ olarak inmesini engelleyen kurallar zincirini koyan kimdir? Tesadüf daha ne kadar ilah edinebilir materyalist evrimci çevreler? Aslında şunu itiraf etme zamanı gelmedi mi? Tüm evren büyük bir program (Küllî İrade) dahilinde, planlı şekilde, düzen içinde işlemeye devam etmektedir. Sistemin işleyiş kurallarını açıklamak (bilimi), bu kuralları koyanı inkarı mı yoksa gücünü itiraf edip secde etmeyi mi gerektirir?

Bilim dünyası her gün yeni (Fiziksel, biyolojik) yasalar keşfetmektedir. Yasaların olması, onları da bir koyan ve uygulatan olmasını zorunlu kılmalıdır. Kanun koyucu (Şari’) olmadan kanunların var olması akla aykırıdır. Basit bir örnek üzerinden gidelim. Trafik kurallarını koyan ve uygulayan bir merkez vardır. Bu kurallar ve denetleyen polis, kamera sistemlerine rağmen hala kazalar olmaktadır. Ama kimsenin aklına bu kuralların kendiliğinden oluştuğunu iddia

etmek gelmemektedir. Peki, akıl sahibi insanlar ve bu kadar kurallar olduğu halde uygulamada aksaklıklar yaşayan biz insanların, tabiat kuralları denen ve cansız/akılsız maddelerce uygulanan fiziksel yasalar ile canlılarda işlemekte olan biyolojik yasaları düşününce, bunları onlara uygulatan güç ve iradeye ulaşmamız ve O'na saygı duymamız gerekmez mi? "Diğer yandan genellikle fiziksel süreçleri yasal terimlerle tanımladılar ve bunlar için yaptırımın gerekli olduğuna inandılar; cansız nesnelerin bile yasalara "itaat etmesi" gerekiyordu. İnsanların trafik kurallarına uymasını sağlamanın zor olduğunu düşünüyorsanız eğer, bir asteroidi bir elips üzerinde hareket etmesi için ikna etmeye çalıştığınızı hayal edin bir de." (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 25)

Vücudumuzdaki damarların uzunluğunun 100.000 kilometreye, insan beynindeki 100 milyar nöronun tek bir çizgi halinde yan yana getirilince uzunluğunun 1000 kilometreye ulaşıyor, kalbimizin kanın bir günde tam 96.540 km yol alıp, beynimizde 100 milyar sinir hücresinin gönderdiği mesajların saatte 274 km hızla yayılıyor olması, bağırsaklarımızın toplam uzunluğunun 200 metreyi bulup, sadece derideki sinirlerin uzunluğunun 72 kilometreye ulaşması vd. tüm bunların birbirine karışmadan bir bedene sığdırılıp görevlerini aksatmadan yerine getirebilmesini sağlamak bir 'düzenleyene' işaret etmez mi? Bebekler doğarken Dr. M. Visscher'in deyişi ile "Sıvı altın" olan verniks isimli bir çeşit cilt kremi ile doğar. Yara iyileştirici, temizleyici, antioksidan özelliği olan (Leiden Üniversitesinden Pr. Joke Bouwstra'nın iddiasına göre) ülseri bile iyileştirebilen bu madde dışında, "sıvı kalkanlar" adı da verilen beynin içinde yüzdüğü beyin-omirilik sıvısı, üçe ayrılan gözyaşı tabakası, diz-dirsek-omuzdaki kıkırdak yağları (Atlas, Nisan 2011, sayı, 217) tam da olması gereken yer, kıvam ve özellikte bulunmakta iken, tüm bunları sadece tesadüfler zincirine bağlamak (evrim) mantıkla açıklanabilir mi?

Geyikler yavrularını tam otların filizlenme döneminde doğurur; kışın C vitaminine ihtiyaç duyan insanlar için bitkiler çamuru C vitamini deposuna (Portakal, mandalina) dönüşür; Avrupa'daki uçan böceklerin göç yolları tam da yeni yavrulayan yarası mağaralarının olduğu bölgeden geçer ve yarası yavrularının yiyecekleri ayaklarına uçarak gelir; Güney Pasifik Okyanusunda Mcquarie adasında yaşayan penguenlerin yiyecekleri olan balıklar Avrupa kıtasından sıcak-soğuk su akıntıları vasıtası ile Amerika kıtasına taşınır; Güney Pasifik adalarında dev yengeçler yumurtalarını denize bırakır ve o sıralarda oluşan hortumlar yumurtaları başka kıta, ada, ülkelere taşırlar; Kuzey Pasifik kıyıları ile Alaska sınırları içinde yaşayan Boz ayıların yiyecekleri olan somonlar tam 2000 mil uzaktan yüzerek ayaklarına gelir. Yüzün, uçan, yürüyen türleriyle akılsız canlılar ile doğa olayları arasındaki bu iş birliği kör bir tesadüfle açıklanabilir mi? Yerkürenin her köşesinde gözlemlenen bu uyumun büyük bir güç tarafından ayarlandığı dışında başka bir açıklama akla uygun olabilir mi?

Doğayı, güçlü kalanın hayatta kaldığı bir savaş alanı olarak gören Darwinci bakış açısına sahip materyalistlerin kavrayamadığı inceliği bir örnek üzerinden açıklayalım. Yırtıcı hayvanlar geyik, antilop gibi hayvanları avlar. Dışarıdan yüzeysel bir açıdan bakıldığında, bu avcı hayvanların, avlanan hayvanların neslinin devamı açısından büyük bir sorun teşkil edeceği düşünülebilir. Ama olaya daha derinlemesine ve uzun vadeli baktığımızda, gözlemlediğimiz sahne bizi çok farklı bir sonuca götürmektedir. Avcı hayvanlar yaşlı, hasta hayvanları ancak yakalayabilmekte, genç ve sağlıklı olanlar ise avcılardan kaçabilmektedirler. Sonuçta, avlanan bu hasta ve yaşlı hayvanların 'yiyecekleri' de genç ve sağlıklı hayvanlara kalmakta ve dolayısı ile hem av hem avcının lehine bir sonuç ortaya çıkarmaktadır. Nihayetinde avcılar ne kadar av yakalarsa yakalsın, ne av sayısı azalıp nesli yok olmakta ve ne de avı kalmadığı için avcı hayvanlar açlıktan ölmektedir. Av ve avcı arasındaki bu hassas dengeyi bir de tüm canlı türleri için tek tek düşündüğümüzde 'Muhsî' sıfatlı bir yaratıcının ayar, denge, uyumu ne incelikle hazırlayıp devam ettirdiğini daha iyi anlayabilmekteyiz. Görüldüğü gibi evren bir kaos ve savaş

alanı değil, uyum içinde işleyen müthiş bir düzene sahiptir. Bu konular 'evrim' ve 'ateistlere cevaplar' adlı yazılarda tekrar ele alınacaktır!

Su döngüsü; besin zinciri; azot döngüsü; karbon, oksijen, fosfor döngüsü; yörünge hareketi; elektron döngüsü; kanın dolaşım gibi tüm bu çarkları döndüren, kaosu düzene çeviren, Güneşin zararlı ışınlarına engel olup hayatın devamı için zaruri olan ışınların geçmesine izin veren görünmez bir süzgeç olan ozon tabakasını yaratan, kamuflaj sanatlı olarak canlıların elbiseleri olan derilerini vücutlarına ve çevreye göre ayarlayan, atomlardan hücrelere, fotonlardan gezegenlere dek her şeydeki uyum, akıl sahibi insanlara mutlaka bir mesaj (Mülk, 3) vermektedir.

Allah (cc) öyle bir imtihan alanı yaratmıştır ki, 'sahne ve dekor tasarım bölümü'ndeki ders adlarına (Desen, Teknik resim, estetik, tasarım, perspektif, maket yapım yöntemleri, form ve geometri, malzeme bilgisi, çevre koruma, sunum teknikleri, görsel iletişim, strüktür bilgisi, ışıklandırma ve sahne efektleri, set tasarım, çevre tasarımı, grafik, vitrin tasarımı, sistem analizi vd.) ve kodlama, uzaktan kumanda, kukla, animasyon gibi sinema sanatının da inceliklerine bakacak olursak yaratıcının ilmini, gücünü ve yarattıklarındaki ileri teknolojiyi anlayabilmekte; ince, detaylı, hesaplı, hassas ve uyumu inkar etmemiz asla mümkün olamamaktadır. "Evrenin kurallarını azıcık değiştirmek bile bizim varlığımızın koşullarını ortadan kaldırır!" (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s.133)

Materyalist bakış açısı, Newton fiziğinden hareketle evreni mekanik bir makineye benzetiyordu. Artık kuantum fiziğinin hakim olduğu günümüz dünyasında her olayın sebep sonuç ilişkisi içinde işlemediğini biliyoruz. Artık A nesnesi ile B nesnesi etkileşime geçince kesin C sonucu ortaya çıkacak diyemiyoruz; C, D, E...belki de daha fazla ihtimal söz konusu olmaktadır. Ama işin dikkat çeken tarafı, evrende hayatın devamı için gerekli olan ihtimal hangi şık ise, o doğru şık seçilmişçesine ortaya çıkmakta ve evrendeki sistem canlıların hayatının sürdürecekları şekilde işlemeye devam etmektedir. İşte Atom altı parçacıklardan fotonlara, hücreler aleminden galaksilere dek her bir karşılıklı etkileşimde sonucunda ortaya çıkan olasılıklar içinde en doğru olanı seçerek (Rahman, 29) "evrenin devamını sağlayan güce biz Allah (cc) diyoruz!" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 252) Evreni kocaman bir kitaba benzetirsek, açtığımız her yeni sayfa, her cümle bizi o kitabı yazana götürmektedir. Kitabın kalitesi, içeriği, mükemmelliği, "yazarını göremesek bile" bize yazarın varlığını gösterecektir. "Varacağımız sonuç bizi Allah'ın varlığına ulaştırabilirse bu aklın bizi ulaştırdığı bir rasyonel sonuç olacaktır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 148) İnsanın hayatını devam ettirme sürecini düşünelim. Cığerlerimiz, midemiz, kalbimiz hepsi bizim irademiz dışında çalıştırmakta, hatta biz uyurken bile çalışmaya devam etmektedir. Dünyamızı yer çekimi ile yaşanır kılan, toprağa attığımız tohumlar vasıtası ile çamuru yenilebilecek meyve sebzeye dönüştüren biz insanlar değiliz. Atom altı parçacıklardan hücrelere, foton aleminden galaksilere evrende var olan hiçbir kural bizim irademiz ile hareket etmemektedirler. Tüm bunlar üzerinde tefekkür ettiğimizde bizi şu sonuca götürmektedir: "Ne de az şükredersiniz!" (Mülk, 23)

Yağmurun yağması, gecenin ve gündüzün, mevsim ve yılların oluşması, ısınan suyun buharlaşması, suyun kaldırma kuvveti, hava basıncı, suyun deniz seviyesinde ve belli bir basınç altında 100 santigrat derecede kaynaması, ısıtılan metallerin genleşmesi, serbest bırakılan cisimleri düşme hızının ağırlıkları ile doğru orantılı olması gibi kuralları mutlaka bir koyan, ayarlayan ve aynı zamanda uygulatan olmalıdır. Bu kanunları, sadece bulanı bilim adamı ilan edip göklere çıkarırken, canlı- cansız varlıklara sözünü geçiren ve tüm kanunlarını uygulattırmanı nasıl göz ardı edebilir, yok gibi yaşayabiliriz?

“En ünlü ateist: Artık Tanrı'ya inanıyorum. Dünyanın en tanınmış ateistlerinden (tanrı tanımaz) biri olan İngiliz Profesör Antony Flew, "Araştırmalar gösteriyor ki, hayatın varoluşunun ardında yüce bir varlık bulunuyor" diyerek Tanrı'ya inanmaya başladığını açıkladı.” (Gazete Vatan, 12.12.2004)

Eski ateist Dr. Francis Collins: “Laboratuvarda Allah’ı hissettim. Dünyanın en büyük genetik uzmanlarından biri olarak gösterilen ve insan DNA’sının şifresini çözerek büyük şöhret yakalayan Dr. Francis Collins: Allah’ın var olduğuna dair rasyonel bir temel var ve bilimsel gelişmeler insanı Allah’a daha da yaklaştırıyor.” (Timeturk, 09.04.2008); Kanal D Londra Temsilcisi Ayşegül Ekinci’nin konuştuğu ünlü fizikçi Stephan Hawking: “Evrenin oluşumu bilimin gerçekliğine dayanır. Ama bu hiçbir şekilde, bilim kurallarını koyan ve onları da yaratan bir Tanrı olmadığı anlamına gelmez.” (23.01.2012)

Aslında Bilim, Allah’ın kainatı nasıl yarattığını çözmenin adından başka bir şey değildir. O’nua (cc) inkar ederek bilim üretmek ne kadar mümkündür acaba?

Optik ilminin kurucusu İbni Heysem: “Evren, değişimlere rağmen bir düzen; ayrıntılara rağmen bir ahenk içindedir.” (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 165); “Evren hakkında yapılan bilimsel bir araştırmanın sonucu tek bir cümleyle özetlenebilir: Evren, matematik bilgisi sonsuz bir varlık tarafından dizayn edilmiş olarak görülüyor.” (Sir James Jeans, The Mysterious Universe, Cambridge University Press, 1932, s. 140); “Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır.” (Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, İstanbul 1980, s. 289); “Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Uzak bir noktadan bakıldığında, galaksimizin görünüşü de şimdikiyle aynı olurdu. Tek fark: Bu manzarayı seyredecek olan “ben” olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır.” (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21); “Yaşamın ortaya çıkmasına neden olan ilk koşullar, şaşırtıcı bir kesinlikle ayarlanmıştır.” (Jean Guilton, Tanrı ve Bilim, 1993, s. 54); “Eğer suyun akışkanlığı daha yüksek veya daha az olsaydı, canlıların yaşamı imkansız olurdu.” (Michael Denton, Nature’s Destiny, s. 33); “Bitkiler, sayılarının arttığı bölgelerde bir süre sonra çoğalmayı durdururlar. Çevrelerindeki bitki örtüsünün yoğunluğunu adeta hisseder ve nüfuslarını kontrol altında tutarlar. Tehlike ortadan kalkıp üreme ihtiyacı doğduğunda ise yeniden ürettikleri tohum miktarını artırır.” (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Biology of Evolution, s. 16); “Ben bitki fosili kayıtlarında özel bir yaratılışın olduğunu düşünüyorum. Orkidenin, su mercimeğinin, palmye ağacının aynı atadan geldiğini düşünebilir misiniz? Ve bu faraziye için herhangi bir delile sahip miyiz?” (W. R. Bird, Origin of Species Revisited, s. 233); “Bir meşe palamutu ayçiçeğine değil de, meşe ağacına dönüşmesi gerektiğini nasıl biliyor? Organizmada ona nasıl işlev görmesi, nasıl büyümesi, nasıl yaşaması ve nasıl üremesi gerektiğini söyleyen bilginin yerini keşfettik. Bilgi bitkinin içerisinde olduğu gibi tohumun içerisinde de mevcuttur. Tavuğun içerisinde olduğu gibi yumurtanın içerisinde de mevcuttur. Yumurta bilgiyi tavuğa geçirir, tavuk yumurtaya, bu böyle sürer gider.” (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering The Modern Theory of Evolution, sf. 23); “Bana öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş.” (Paul Davies, Superforce, s. 243); “Evrende bilinçli yaşamın oluşması için gerekli doğa kanunlarının hassas ayarı açıkça tanrı’nın evreni böyle bir hayat ve bilincin gelişmesi için tasarladığı sonucunu çıkarır.” (Paul Davies, The Mind of God, s. 213); Isaac Newton: “Bu çok hassas sistem, sadece akıl ve güç sahibi bir Varlık’ın amacından ve hakimiyetinden kaynaklanabilir.” (Michael A. Corey, God and the New Cosmology, s. 259); “Son derece çarpıcı olan bir başka gerçek, evrenin sadece bizim varlığımıza ve biyolojik ihtiyaçlarımıza olağanüstü derecede uygun olması değil, aynı zamanda bizim onu anlamamıza da son derece uygun olmasıdır. Güneş Sistemimizin bir galaktik kolun kıyısında bulunması, bizim geceleri gökyüzünü inceleyerek uzak galaksileri görebilmemizi ve evrenin genel yapısı hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Eğer bir galaksinin merkezinde yer alsaydık,

hiçbir zaman bir spiral galaksinin yapısını gözlemleyemez ya da evrenin yapısı hakkında bir fikir sahibi olamazdık. (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 262)

Allah var ise neden gözükmez?

Öncelikle 'Biz her şeyi görebiliyor muyuz?' sorusuna cevap arayarak konuya giriş yapalım. "Allah varsa neden onu göremiyoruz? İnsan gözü, ışınların sadece % 2.5 kadarını görebildiği belirtilmektedir. Allah'ın görülmemesi, var oluş amacımıza da uygundur. İmtihan edilmek için gönderilmişiz, görülen bir şeye imtihan olmaz." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 99) Radyo dalgaları, Mikrodalgalardan kızılötesi, X-ışınları, Gama ışınları, ultraviyole ışınlarına; Elektrik, rüzgar, gazlardan, nefes, akıl, duygulara (Acı, sevinç, üzüntü vd.) ve ayrıca tarih, felsefeden adli tıbbı dek bilimsel olan ama deney yapılamayan bilim dallarına dek göremediğimiz ama çeşitli vasıtalarla varlığını kabul ettiğimiz birçok şey vardır. Daha insanoğlu, her varlığın ana maddesi olan atomun resmini bile çekememiştir. Doğal olarak insan aklına şu soru düşmektedir: 'Görülmeyen şeyler yaratan Allah'ı nasıl görebiliriz?' Çünkü bizler daha O'nun yarattıklarını görememekteyiz!

Allah'ı Teala'nın görülebilmesini talep etmek demek, O'nu yarattıkları seviyesine indirgeyip atomlardan oluşmasını istemek demektir. Çünkü bir şeyin görülebilmesi için onun atomlardan oluşması gerekir. Halbuki "Allah hiçbir yaratılışa benzemez." (Şura, 11) Yüce yaratıcıya bizler görerek değil akıl yürüterek ulaşabiliriz. Akıl yürütme ise göz organı ile gerçekleşen bir eylem değildir. Yani yanlış organımızdan yanlış taleplerde bulunmamalıyız! Bizler görmekle değil, yarattıklarından hareketle O'nun yüce ilmine, kudretine ulaşıp O'na iman etmekle sorumluyuz. Zaten görülen bir varlığa inanıp inanmamakla insanlar imtihan olunamazlar. Allah'ın varlığını inkar veya redde bir imtihan vesilesidir ve imtihanın cevabına ise ancak, emek sarf ederek ve akıl yürüterek ulaşabiliriz.

19

"Gherman Titov, 1962 yılında düzenlenen bir toplantıda şöyle der: "Uzaya gittim ve tanrı'yı görmedim." demektedir. "Tanrı; Kepler ve Newton gibi birçok bilim insanı ve düşünürün de ifade ettiği gibi "eserleri" aracılığı ile bilinir. Tanrının görülebilmesi demek, onun fizik yasalarına tabi olması ve onlarla 'kısıtlanması' demek olurdu ki bu durum ise, kusursuz bir tanrı anlayışı ile bağdaşmaz. Kaldı ki dünya, Samanyolu Galaksisi'nde görmezden gelinebilecek kadar küçük bir gezegen; Samanyolu ise evrendeki yüz milyarlarca galaksiden sadece birisidir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 34) Bill Gates'i Microsoft işletim sistemi içinde aramak ne kadar rasyonel bir talep ise, görünmez şeyleri yaratanı da, yarattığı evren içinde görmeyi istemek o kadar rasyonaliteye uygun bir talep olur! "Yarattığı alemde Allah'a bir yer, bir konum atfetmek doğru bir yaklaşım olmaz." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 18)

Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı?

Öncelikle bu soruyu soran materyalistlerin "evrenin ezeli olduğunu yani yaratılmadığını" savunduklarını hatırlatalım. Ve ne garip bir ironidir ki, aynı materyalistler her şeyi yaratan Allah'ı kimin yarattığını sorarken içine düştükleri çelişkiyi fark edememektedirler.

Gelelim sorunun cevabına. Yaratılmak bir eksiklik göstergesidir ve yaratanda asla bir eksiklik söz konusu olamaz. Yaratan ama yaratılmayana Allah denir. "İzafiyet ve Big Bang, zaman, uzay ve maddenin bir başlangıcı olduğunu göstermektedir. Başlangıcı olan bir şeyin mutlaka bir başlatıcısı da vardır. Bu başlatıcı, Aristo'nun tabiri ile "Başlatıcısı olmayan İlk başlatıcı", uzay, zaman ve madde dışında, sonsuz güce sahip bir varlık olmalıdır." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 21)

“Nedensellik zinciri bilinçli bir faile ulaştığı zaman sona erdirilebilir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 108) Mesela, 3 vagonlu bir tren düşünelim. Son vagonu 2. vagon çeker, 2. vagonu ise 1. vagon. 1. vagonu çeken ise lokomotifdir. ‘Lokomotifi kim çeker?’ diye sormak akla aykırı bir durum olur. Lokomotifin özelliği çeken ama çekilmeyen olmasıdır!

Bir robot fabrikası düşünelim. Robotları üreten bir sistem vardır. Bir de bu sistemi Kur’an ve sistem dışında olup, dizayn ettiği sistemin kurallarına kendisi bağlı kalmayan bir insanın olması gerekir. Sistemi düzenleyen ama sisteme koyduğu kurallara mahkum olmayan insan nasıl ki robot yapan ama yapı olarak ona benzemeyen bir varlık ise, evreni de, evrende var olan kurallar zincirine mahkum olmayan ama tüm bunların üstünde olan yüce bir varlığın yapmış olması gerekir.

"Olayların zamansal açıdan belirli bir düzen ve süreklilik içinde olması (kaos ve karmaşaya düşmemesi) her şeyin bir plana uygun olarak düzenlendiğine işaret etmektedir. Heykeli, taş cinsinden olmayan; masayı, tahta dizisinden olmayan bir failin yapması gerekir. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 115, 233, 263)

"Alabildiğince uzunlukta dizilmiş domino taşlarını düşünelim. Domino zincirinin en başına vardığımız zaman, bir hareket ettirene ulaşırız, domino cinsi olmayan ve düşmeyen ama düşüren bir hareketçiye! Her şey, başka bir şeye bağımlıdır. Allah ise herkesin kendisine bağlı olduğu ama hiçbir şeye bağımlı olmayan ilk muharrik, hareket ettiricidir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 155)

Ateistlerin en büyük hatası, sebepler ile sonuçlar arasındaki ilişkiyi kavrayamamalarıdır. Sebeplerin sadece amaca götüren araç olduğunu fark edememekte, aracı amaçlaştırmakta, sebepleri ilahlaştırmaktadırlar. İleride göreceğimiz gibi, yaratılan ve adına tabiat kuralları, gen veya doğa-tabiat denen sebepler dizisine ilahlık özellikleri yüklemekte bu nedenle de, bu araçların işaret ettiği ‘asıl amacı’ görememekte, O’na ulaşamamaktadırlar.

Ateistler ‘nasıl’ sorusunun cevabının aynı zamanda ‘neden’ sorusunun da cevabı olduğunu zannetmektedirler. Halbuki, ‘nasıl’ sorusu evrenin yaratılma ‘şekline’ cevap ararken, ‘neden’ sorusu ise evrenin yaratılma ‘amacına’ cevap ararken kullanılacak sorulardır. Bilimsel yasalar sadece evrendeki düzenin nasıl işlediğini anlatır. "Evren kodlanmış, kozmik kodla yazılmış bir mesajdır ve bilim adamlarının görevi bu mesajın şifresini çözmektir." (Heinz Pagels, Kozmik Kod II, s. 159) İşte, “Evreni ve içindeki tüm varlıkları incelemenin ve Allah’ın yaratış sanatını görerek insanlığa açıklamanın yolu, bilimdir.” ‘Nasıl’ sorusu bizi yaratıcının evreni yaratma metoduna, ‘neden’ sorusu ise evrenin yaratılma amacına götürür.

Biz Müslümanlar, bilimsel açıklaması yapılanlar dahil, her şeyin Allah tarafından yaratıldığını inanırız. Bilimsel açıklamalar sadece ‘nasıl’ sorusuna cevap verir ama ‘kim ve neden’ sorusunun cevaplarını asla veremezler. Biz şehirleri yaratanın bile Allah olduğuna (Sebe, 18) inanırız. Yerleşim yerlerinin yapımında kullanılan ve Allah’ın bizlere bahsettiği şeyler olan akıl ve şehirlerin kurulması için gerekli olan malzemelerin ya kendisi ya kökeninin Allah tarafından bizlere bahşedildiğini kabul ederiz. Yoksa biz bilmiyor muyuz şehirlerin nasıl yapıldığını? Ama araçların sadece birer sebep olduğunun farkındayız! "Rabbim beni yediren, içirendir." (Şuara, 79); "Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi?" (Furkan, 46) Çiftçinin, tohumun bitkiye dönüşmesini sağlayan mekanizmada bir etkisi yoktur. Çiftçiye de, toprağı da, bunları yemeğe dönüştüren akli da, yemeğin insana besin olacak şekilde düzenlenmesini de ayarlayan yüce Allah’tır. Tıpkı, güneş, insan, dünya arasındaki ince dengeyi ayarlayanın O olduğu gibi! Biz Müslümanlar ne aracıyı-vasıtayı-sebebi küçümser ne de onu amaçsallaştırırız! Sebebe

teşekkür eder, müsebbibe (Sebepe olana) ise hamdederiz! Determinist Richard Feynman: "Size tabiatın ne şekilde davranacağını anlatacağım. Onun bu şekilde davranabileceğini kabul ederseniz, onu çok 'sevimli ve büyüleyici' bulacaksınız. Eğer yapabilirsiniz, kendinize sürekli olarak 'ama bu nasıl olabilir' diye sormayın; çünkü çabanız boşunadır; şimdiye kadar hiç kimsenin kurtulamadığı bir çıkmaz sokağa girersiniz. (Doğanın) neden böyle olabildiğini hiç kimse bilmiyor." (Richard Feynman, Fizik Yasaları Üzerine, s.15) Biz biliyoruz çünkü 'sevimli ve büyüleyici' olan doğa, en büyük, ilim sahibi ve yaratıcı olan Allah'ın bir eseridir.

Allah insanları neden yaratmıştır?

Bu soruyu ateist bir insan soruyorsa burada bir çelişki oluşur. İnkâr ettiği varlığın neden yine inkâr ettiği yaratma fiilini gerçekleştirdiğini sorması mantıksızdır! Peki, iman sahibi olup aklına bu soru takılan birisine nasıl cevap verebiliriz?

“Sahip olunan güzel bir özelliği ortaya çıkarmayı dinlemek ve 'güzellikten anlayanların algısına sunmak' bir eksiklik olarak değerlendirilemez. Güneşin aydınlatması, müzisyenin beste yapması nasıl beklenen bir şey ise, tanrının yaratması da yaratıcı olmasının bir neticesidir. Isı ve ışığa ihtiyaç duyan güneş değil, etrafındaki karanlık ve soğuk cisimlerdir. Yaratıcı olduğu halde yaratmasaydı, o zaman neden yaratmadığı sorulabilirdi. İnsan inanılmaz bir öğrenme ve bilgi üretme kapasitesine sahiptir. Mademki insana bu kapasite verilmiştir, o halde gelişme ve öğrenme sürekli olmalıdır. Sınava tabi tutulmak başarılı olmanın ve ilerleme sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Dünya, bir imtihan salonudur. Sınav süresi bize verilen ömür kadardır. Her İnsan kendisine verilenlere göre sınav edilecektir. Yani zengin kişi, servetini nasıl kullandığı konusunda zorlu bir sorgulamaya tabi tutulacaktır. İnsana ne verilmişse, onun hesabı sorulacaktır. Sınav, ilerlemenin zorunlu bir şartıdır. Örneğin, dürüst olduğunu söyleyen birinin gerçekten dürüst olup olmadığının anlaşılabilmesi için test edilmesi gerekir. ‘Sınav olmazsa!’ demek, okul olmasa demek gibidir. Okul olmazsa sınıfta kalma ya da ders çalışma sorunu olmazdı fakat o zaman da herkes cahil kalırdı. Toplumun ihtiyacı olan doktor, mühendis, mimar nasıl yetişecekti? ‘Her insan ‘var olmanın sevincini’ iç dünyasında yaşar.’ İnsan yokluğun ne olduğunu idrak edemediği için varlığın değerini de kavrayamamaktadır. Hayat, bir ikramdır. Nankörlük etmemek gerekir. Tanrı insanı 'var olma güzelliğinin' açığa çıkması için yaratmıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 155-161)

Allah (cc) tüm cin ve insanları 'sadece' kendisine ibadet etsin diye yaratmıştır! (Zariyat, 56) Peki, - Haşa- Allah egoist mi, neden kendisine tapınılmasını istemektedir? "93,5 milyar ışık yılı çapında olduğu tahmin edilen evrenin yaratıcısının, içerisinde nokta kadar dahi hükmü olmayan bir canlı ırkının neye tapıp tapmadığı, neye inanıp inanmadığı ile alakalı hırs yapacağını düşünmenin, akla mantığa sığar bir yanı var mıdır? Yoktur! Allah'tan başka edinilen ya da sunulan tanrılar toplumun dengesini bozmuş, birilerini zenginleştirirken, diğerlerini fakirleştirmiş, bir grubu semirtirken diğerlerini sömürmüştür. İşte Allah burada devreye girmiş, doğru, insanları mutlu edecek, dünya ve ahiret saadetini sağlayacak hükümleri toplumlara peygamberleri aracılığıyla bildirmiştir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 192) Detaylı bilgi için ‘İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazıya bakılabilir.

Pekala, Allah'ın - haşa- bizim ibadetimize ihtiyacı mı vardır, ibadet neden istenmektedir?

“İbadetin faydası birinci derecede insanın kendisine, ikinci derecede ise diğer insanlara ve tüm varlıklara yöneliktir. Doktor reçeteyi kendi faydası için değil, hastanın yararı için yazmıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 164) “Bir hoca talebesinden iyi ders çalışmasını isterken, kendisi ihtiyaç duyduğu için değil talebesi muhtaç olduğu için bunu ondan ister. İbadet etmemiz, menfaati yine

bize dönen bir iyiliktir. Bugün insanların dünyevi imkanlara sahip olsalar bile, ruhi bunalım yaşadıkları bizzat gördüğümüz bir durum değil midir? Esasen bunun sebebi bedeninin ve ruhun ‘kullanım kılavuzuna’ göre kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. "Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Sizi tertemiz kılmak, size nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz." (Maide, 6) Unutmayalım ki, "Bir şeyi üreten kişi, onun nasıl kullanılması gerektiğini en iyi bilen kişidir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 121-124)

"Tanrı bize yokluktan çıkarıp insan olma fırsatını ikram etmiştir. O halde tanrıya şükran hislerimizi ifade etmemiz gerekir. İbadetlerin tanrıya değil, insana faydası vardır. İç tatmin salt akıl vasıtasıyla başarılamaz. Öyle olsaydı, bilgili ve akıllı kişilerin tam bir huzur ve mutluluk içinde yaşamaları gerekirdi. İbadetler kişiyi zinde tutmaya yarar. Bir tür formda kalmak için sürekli antrenman yapmak gibidir ibadet. İbadet amaç değil, araçtır. Hedefe taşımayan ibadetler hareket etmeyen araç gibidir. Tanrının, insanlardan ibadet etmelerini istemesi onları kötü bir gelecekte ve düşük seviyeli bir varlık anlayışından uzaklaştırmak içindir. İbadet, aslında insanın kendisine ulaşma çabasıdır. İbadet hayatın karmaşası, stres ve zorluklarından uzaklaşma ve nefes alma imkanı sağlar. Her ferdin kendisine sunulan imkanlar ölçüsünde sorgulamaya tabi tutulacağı gözden kaçırılmamalıdır. İnsanın sınavı kaybetmesi ancak fitratını yani insan olma özelliğini kaybetmesi ile mümkündür. Evrensel ahlaki değerlerden herkes sorumludur. Sınırsız merhamet sahibi ve affedici bir tanrının gazabına uğramanın yolu, tanrının mesajını ‘kasıtlı olarak’ inkar etmektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 166-177)

"Allah'ın (insanlara yararlı olan) emir ve (sadece ahirette değil dünyada da insanlara zararlı olan şeylerin adı olan) yasaklarına muhatap olmak istemeyen insanlar bu soru ile aslında vicdanları ile hesaplaşmaktadırlar. Oysa ki bu sorunun cevabı çok basittir: Allah (cc) bu dünyada, ebedi cennet yaşamını elde edebilmesi için insanı yaratmıştır. Bir insan bu dünyada hem kendine, hem tüm insanlara, hem de doğaya zarar vermeden yaşar, tevhid, iyilik ve ahlak üzere hayat sürerse, cennette sonsuz yaşama hak kazanır. Allah insanı dünya nimetlerinden hem yararlanması hem de kendisine karşılıksız verilen nimetlerinden (İnsanın kendi beden-ruhu ile kendine hizmet etmesi için yaratılan evrendeki tüm canlı-cansız varlıklardan) dolayı Yaradan'ına şükür etmesi için yaratmış, kendisi yaratılmasa göremeyeceği dünya nimetlerini tatması için var etmiş, yetmemiş dünyayı insanın rahat yaşayacağı şekilde düzenlemiş ve sonrada cennete gidebilmesi için yine hepsi insana yararlı olan şeyleri yapmasını ve kendisine zararlı olan şeylerden kaçınmasını emredip, cennete gidecek yolu açıklayan kılavuz kitabı ve yol göstericiyi (ilahi kitap, peygamber) göndermiştir. Unutmayalım ki Allah'ın bizim ibadetimize ihtiyacı yoktur fakat bizim Allah'a ibadet etmeye ihtiyacımız vardır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 56); "Allah'ın insanların iman etmesine ihtiyacı yoktur, mahlûkat Allah'a muhtaçtır. İnsanlar iman etmekle yahut salih/iyi ameller işlemekle kendileri fayda görmektedir. Fayda da zarar gören kullardır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 56) İbadetlerden uzak insan daima huzursuz ve mutsuz olur. Bilinçaltı onu daima, görevini yerine getirmediği için rahatsız eder. İnsan, ‘neden yaratmış’ yerine, ‘iyi ki de yaratmış’ şikkini hangi nedenle tercih etmediğini vicdanı ile baş başa kalıp kendisine sormalı, vicdanının fitrata uygun yaşamaya çağıran sesini artık kulak ardı etmeyi bırakmalıdır.

"Allah'ın bizden kendisini övmemizi isteme sebebi, onun faydasına değil, bizim faydamızdır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) Allah biliyor ki; eğer başka bir şeye ibadet edersen ve onu takip edersen, bu insana zarar verecektir. Allah yarattıklarının zarar görmesini istemiyor. (Naik, s. 22) Eğer Allah'a teslim olmazsanız, asla huzuru yakalayamayacaksınız. (Naik, s. 167) Ego -Haşa- Allah'ta değildir. Kendisini yoktan var edene ve birçok nimetler verene itaat etmeyen, isyan eden insandadır; ego insandadır, inancındadır. (Naik, s. 24) Emirleri yaratıcının ihtiyacı olduğu için

yapmıyoruz. Müslümanlar olarak biz kendi ihtiyacımız için ibadet ederiz. (Naik, s. 26) İnsan makinesinin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mu? (Naik, s. 65) İbadetler, “Kulluk özgürlüğe engel değildir. Allah'ın kuralları, doktorların insan sağlığı için dikkat edilmesini istedikleri hususlara benzetilebilir veya ilk başta özgürlüğe kısıtlar gibi görünse de insanın can ve mal güvenliğini amaçlayan trafik kurallarına.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 52) “İnsanı da yaratan onun nasıl çalışması gerektiğini, nasıl sağlıklı ve sağlam kalacağını en iyi bilen değil midir? Sınavlardaki amaç, insanı sınıfta bırakmak değil, "yeterli donanımına sahip olup olmadığını" ortaya konulmasıdır.” (Naik, s. 31) “Allah bizim yaratıcımız olarak insan psikolojisini en iyi bilendir. Bazen mantık, bazen uyarı, bazen ödül, bazen de ceza metotlarını kullanır.” (Naik, s. 20) “İnsanlar meleklerden daha üstün bir yaratılışla yaratılmıştır. Allah bizleri çok farklı ve mükemmel olan bir durumda yaratabilirdi. Böylece hata yapmazdık. Ama Allah bunu melekleri yaratarak yapmıştır zaten. “İnsanlar meleklerden daha üstün bir ‘yaratılışa’ sahipler.” Allah ‘özgür iradeleri olan’ varlıklar olarak insanları yaratmıştır. Eğer ortada yapılan bir hata varsa bu hata insanlara aittir, Allah'a değil. Çünkü insanlar meleklerden farklı olarak irade/seçme yeteneği ile yaratılmıştır. Bizleri meleklerden üstün kılan da işte bu özelliktir. Eğer insan özgür iradesi ile yaratıcının istediği şekilde yaşarsa meleklerden üstün olur ve ebedi cenneti kazanır. Allah bize ne olmak istersin diye seçenek sundu, biz insan olmayı tercih ettik. Bu yüzden biz sorumluyuz. Yüce Allah Kur'an'da insanlara sorulduğunu bize haber verir. (Ahzab, 72; A'raf, 172) Bizler imtihanı seçtik, insan olmak için. Sınav devam ediyor. Öğretmene, ‘Hocam ben kitaba bakmak istiyorum, çünkü hatırlamıyorum’ diyebilir misin, Hayır!” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 43-50) Konuyla ilgili ‘Kader’ adlı çalışmamızı da öneririz.

Allah bana sormadan beni niçin yarattı?

“Var olmak bir nimettir. İnsan yeryüzünün halifesi olarak yaratılmıştır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 33) Her türlü güzelliğinden istifade ettiğiniz, asla ölmek istemediğiniz bu hayatta sıra bazı sorumluluklara gelince mi 'Ben dünyaya kendi tercihimde gönderilmedim' diyorsunuz? Neydik? Bir hiç! Varlığımız bir nimettir, asıl bu hayata ne için gönderildiğimizi, burada bulunma gayemizin ne olduğunu araştırmalıyız. “Ben isteğimle gelmedim!” Böyle bir şeyin sorulabilmesi için önce var edilmesi gerekir. Ben var olmak istemiyor olsaydım bile 'var' olmam gerekirdi. Var olmadan tercih etmem söz konusu olamaz ki? Soru tutarsızdır. Şunu sormalı insan kendine, “ben bu varlığı hak edecek ne yaptım ki, Allah bana bu nimeti verdi?” İnsanoğlu 'Ben' diyebilmesini borçlu olduğu varlığını sorgulamaktadır! İnsan varlığını sorgulamak yerine varlığını anlamlandıracak şeylerin peşinde koşmalıdır. İnsan neden hayatını zayi ettirecek taraflara yönelir, niçin sadece ‘bu hayata cehenneme atılmak için göndermişiz ve iradelerimiz elimizden alınmış gibi’ bir tablo çizmeye gayret eder? Halbuki insan hayatını ebedi mutluluğa çevirmeye çalışmalıdır. Cenabı Hak, insanın varlığını yokluğuna tercih ederek onu yaratmıştır. Allah için başkasına ait bir şey olmayacağı için, insanı var etmesi asla zulüm olmayacaktır. Ateist var olmadığına inandığı bir yaratıcının onu var etmeden önce kendisine sormasını beklemesi de ayrıca mantıksızdır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 110-114)

“İnsan olmak benim tercihim değil” diyen bir kişiye sormalı, “varlığını, o aklını, haysiyetini” bir solucanla, bir fareyle değişir misin? Tercihin miymiş değil miymiş?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 111)

“Tanrı beni yaratırken bana sormadı ki, kendi isteğimle gelmedim ki? sorusunun sahibi ezelden beri var olmadığına göre, 'ben' diyebilmesi için, kendisine bu soru sorulmadan önce yaratılmış

olması gerekir. Var edilmeden önce kişiye var olmak isteyip istemediği sorulamaz. Kişinin var oluşuna itiraz edebilmesi için bile öncelikle var olması gerekir. ‘Hiç kimse var olmayı hak edecek bir marifette bulunmamıştır.’ Var olmak, karşılıksız verilmiş sonsuz bir hazine gibidir. Eğer ‘kişiyi ebedi bir hayatın beklediği’ gerçeği kavranırsa, insana sonsuz bir ikramda bulunduğu kolayca anlaşılır. ‘Soru sahibi, kendini her şeyin merkezine’ koymaktadır. Esas meselenin, ‘kişinin kendisine Allah’tan bağımsız bir varlık biçme çabası’ ve iddiası olduğu görülecektir. Diğer taraftan, insanın uygun hareket ederse ebedi bir mükafat ve ikrama mazhar olacağı seçeneği neden göz ardı edilmektedir? Kazanma ihtimali yüzde bir olan kumar oyunlarında bile bir beklenti olurken, gerekenler yapıldığında yüzde yüz kazanılacağı binilen ve sonsuz mutluluk getirecek bir seçenek niçin göz ardı edilmektedir? Olayı yokuşa sürmenin sebebi aslında yeteri kadar açıktır: Tanrıyı kendi hayatından çıkarmayı azmetmiş olmak. Söz konusu argüman, varoluşun sorumluluklarından kaçırarak için yapılmaktadır. Aslında kişi, imkan olsa yüzlerce yıl yaşamak ister. Asıl problem, ‘hesap verilmesi gereken bir tanrının var olması ve bu tanrının kişinin hayatına bazı müdahaleler de’ bulunmasıdır. ‘Seni sana verene, sana verdiği şeyle (kendinle) itirazda bulunulmasının nankörlüğün en ileri aşaması’ olacağına dikkat edilmelidir. Kişi eğer inanmıyorsa var olmadığını kabul ettiği bir tanrının kendisine "yaratılmak istiyor musun?" diye sormasını beklemesi anlamsız olacaktır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 184)

Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır?

Müebbet hapis, ‘sonu olmayan’ hapis cezası demektir. Müebbet zaten ‘ebedi’ yani ‘sonsuz’ kelimesinden türemiştir. Müebbet hapis, cezası kasten öldürme, terör örgütü kurmak, yönetmek ve üye olmak ve bazı anayasal düzene karşı suçlara verilen hapis cezası türüdür. Tüm Batı ve ABD gibi ülkelerde uygulanır. Bu cezayı alan bir kişi eğer yaşayabilse idi sonsuza dek hapiste kalacaktı! Görüldüğü gibi insanlar bu dünyada bile imkan olsa ebedi ceza ile suçları cezalandırılmaktadır. Allah’ı inkar suçunda da “önemli olan suçun ne kadar zamanda işlendiği değil, yapılan fiilin ne derece korkunç olduğudur. Tanrıya karşı savaşmanın faturası elbette ağır olacaktır. Müdür olmak için rakibini devirmeye çalışmak ile devlet başkanını devirmeye teşebbüs etmenin cezası aynı değildir. Aslında böylesine büyük bir cezayı almanın sebebi, gerçeği 'bilerek inkar' etmektir. Bu inkarın arkasında ise, 'kendini beğenmişlik' vardır. Ateist, aklını kasıtlı olarak ifsat ve iptal etmiştir. Ayrıca bir ateistin, var olmadığını iddia ettiği bir Tanrıdan kendisini affetmesini beklemesi tamamen tutarsız ve çelişik bir davranıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 252-254)

Allah kalpleri mühürler, dilediğini doğru yoldan saptırır mı?

Bakara, 7. ayet: “Allah, onların kalpleri ve kulakları üzerine mühür vurmuştur; gözlerinin üzerinde perdeler vardır.”; Tevbe, 87. ayet: "Kalplerine mühür vuruldu. Bundan dolayı onlar anlayışsızdırlar "; A'raf 101. ayet: "İşte kafirlerin kalplerini Allah böyle mühürler."; Nahl, 108. ayet: "İşte onlar Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir."; İbrahim, 4. Ayet: “İstisnasız her peygamberi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara açık açık anlatsın; bundan sonra Allah dilediğini sapkınlık içerisinde bırakır, dilediğini de doğru yola iletir. O, güçlüdür, hikmet sahibidir.”

Allah kalpleri mühürlüyorsa insanın ne suçu vardır, cehenneme gitmesi haksızlık değil midir? “Kur'an'ı bir bütünlük içinde ele aldığımızda, kalplerin neden mühürlendiğini görmemiz mümkün olacaktır.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 102) "Bazı ayetlerde, hidayet ve delalet mutlak bir şekilde Yüce Allah'ın dilemesine bağlanmaktadır. Kaldı ki, Kur'an'ın bütününe baktığınız zaman, hidayet ve sapıtmanın ‘insanların kendi iradeleri ile yaptıklarının sonucunda’ kazandıkları işler oldukları görülecektir. Zaten, Kur'an'daki ayetlerin anlamı bu

şekilde olsaydı, neden iman küfür savaşıyor var olsun, cihat, imtihan gibi kavramlar neden daima gündemde kalsın. Nasılsa, her şey Allah'ın elinde!" (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 355) Kur'an'ın mesajının anlaşılabilmesi için, araştırma yaptığımız konudaki tüm ayetler bir araya toplanmalıdır. Ayetler birbirlerini açıklar ve bir düzen içinde bizi aşama aşama amacına ulaştırır. Şimdi aynı konudaki diğer ayetleri de bir araya getirip ateistlerin tek taraflı subjektif yaklaşımlarını aşarak gerçeğe ulaşalım.

Nisa, 155. ayet: "Onların kendi 'sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkara sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri' nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkarları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar."; Münafıkun, 3. ayet: "Bu, onların iman etmeleri, sonra 'inkar etmeleri dolayısıyla' böyledir. Böylece kalplerinin üzerine damga vurulmuştur (mühürlenmiştir), artık onlar kavrayamazlar."; Tevbe, 80. ayet: "Allah onları asla bağışlamayacaktır! Bu, şüphesiz ki onların, 'Allah'ı ve Resulünü inkar etmeleri' sebebiyledir. Allah ise, (inkarlarındaki ısrarları yüzünden) fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez."; Muttaffin, 14. ayet: "Hayır hayır! Doğrusu onların 'kazandıkları günahlar' kalplerini paslandırmıştır."; Saff, 5. ayet: "Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini (doğru yoldan) saptırdı"; Nahl, 106-108. ayetler: "Kim inandıktan sonra 'kafirlik eder, Allah'ı görmezlikten gelir, dünya yaşayışını ahirete tercih' ederse, Allah, kalp, göz ve kulaklarını mühürler."; Nisa, 155. ayet: "Sözlerini bozmalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, haksız yere peygamberleri öldürmelerinden ve "kalplerimiz mühürlüdür" demelerinden ötürü onları lanetledik, tam aksine inkarlarından ötürü Allah onların kalplerini mühürlemiştir."; Bakara, 88. ayet: "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Hayır; 'küfür ve isyanları sebebiyle' Allah onlara lanet etmiştir. O yüzden çok az inanırlar."; Bakara, 93. ayet: "Onlar: İşittik ve 'isyan ettik' dediler. 'İnkarları sebebiyle' kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu."; Yunus, 74. ayet : "Onlar daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte 'haddi aşanların' kalplerini biz böyle mühürleriz."; Nahl, 104. ayet: "Allah'ın ayetlerine 'inanmayanlar' yok mu, kuşkusuz Allah onları doğru yola iletmez."; Sâf, 5. ayet: "Onlar yoldan 'sapınca' Allah da kalplerini saptırmıştı."; Mü'min, 35: "Allah, 'kendini beğenmiş' her zorbanın kalbini işte böyle mühürler."; Muttaffin, 14. ayet: "Onların 'işlemekte oldukları kötülükler' kalplerini kirletmiştir. " Konuya ışık tutan bir hadisi şerif ile devam edelim: "Günah ilk defa yapıldığı zaman kalpte bir siyah nokta yani kara bir leke olur. Eğer sahibi pişman olur, tövbe ve istiğfar ederse kalp yine parlar. Etmez de günah tekrarlanırsa, o leke de artar, sonra arta arta bir dereceye gelir ki, leke bir kılıf gibi bütün kalbi kaplar ki Muttaffin suresinde "Hayır, onların işleyip kazandıkları şeyler, kalplerinin üzerine pas tutmuştur." (Muttaffin, 14) ayetindeki "rayn" da budur." (Tirmizi, Tefsiru Süre, 83, 1; İbn-i Mace Züh'd 29, Ahmed b. Hanbel, II/297)

Kalbin mühürlenmesi, boş arzuları ilah edinme (Câsiye, 23), Allah'ın nimetlerine nankörlük (A'râf, 101), azgınlık, zulüm (Yunus, 74), bilgisizlik (Rum, 56; Tevbe, 87, 93) gibi sebeplerden olmaktadır. İnsanlar kendi fiilleri, yaptıkları ile kalplerini günahlarla karartıp katılaştırmakta, kulaklarını gerçeğe karşı tıkamakta, gözlerini hakkı görmemek için kapamakta, hatta bizzat kendileri kalplerinin katılığını itiraf etmekte (Bakara, 88) tüm bunların sonunda da Allah hastalıklarının teşhisini koyarak, son noktayı koyup mühürü basmaktadır. Yani insan kendi özgür iradesi ile bizzat kendi eylemleri sonucunda kalplerin mühürleneceği aşamaya adım adım gelmekte, Allah'ta günahlarla kararmış o kalplere insanın kendi tercihi olan bu mühürü basmaktadır. Yoksa Allah (cc) daima biz kullarının iyilik istemekte, kitap, nebi gönderip cennet yolunu göstermekte, akıl ve vicdan ile fitrata çağırılmaktadır. Bu konuda, 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.

"Allah zalim topluluğa hidayet vermez." (Bakara, 258; Ali imran, 86; Maide, 51; Ahkaf, 10; Saf, 7) Allah hidayeti vermediği için insanlar zalim olmadılar, zalim oldukları için hidayete insanlar

ulaşamamaktadırlar. Tıpkı bu soruyu gündeme taşıyan ateistlerin önyargı ile Kur'an'a yaklaşıp, ayetleri genel bütünlüğünden koparıp Kur'an'ın amacının dışında bir sonuca ulaşmaya çalışmaları gibi. Kısaca, "Hz. Peygamber hakkında kullanılan hidayet kelimesi doğru yola davet etmek, Allah'a izafe edilen hidayet kelimesi bizzat 'hak edeni doğru yola ulaştırmak' anlamındadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 129); "Doğru yolu bulmak veya doğru yoldan sapmak, insanların 'kendi iradede ve tercihlerine' bağlıdır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 110)

"Mücahid bu ayet hakkında şöyle dedi: Bildirildi ki, günahlar her noktadan kalbin çevresini sarar ve nihayet onun üzerine üşüşür ve işte bu, kalbin mühürlenmesidir." (İbn Kesir, II/183); "Günahlar insanların kalplerinde uyarıları tesirsiz, Hakk'ı kabulü neredeyse imkansız kılar. Bu durumda olanlara benzetme yoluyla "mühürlü" denir." (İsmail Hakkı Bursevi, Ruhü'l Beyan, I/180)

"İnsanlar kendi öz iradeleri, hür iradeleriyle ya bu kilidin kapatılmasını Allah'a arzederler, Allah da kapatır onu. Ya da açılmasını isterler Allah'tan, Allah da açır onu. İsteyen kuldur, ama açan ve kapatan da din sahibi olan Allah'tır her zaman. (Ali Küçük, Besair'ul Kur'an, Bakara, 7. ayet tefsiri)

Kısacası, "Allah'ın dilediğini delaletle dilediğini hidayete iletmesi öncelikle kulun, iyi ve kötü bütün yolu kendisinin özgür iradesiyle seçmesinden sonradır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 149); "Allah'ın hidayeti, kulun istemesine bağlıdır." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 47); "Kul mühürlemedikçe yüce Allah kulunun kalbini mühürler mi? Nankörlük, zulüm, günah, yalancılık gibi kötü özelliklere 'ısrarla devam edenlerin' kalpleri mühürlenmektedir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 118)

'Biz gidilecek yolu gösterdik, artık dileyen inanır dileyen inkar eder." (İnsan, 3)

Allah kelimesinin kökeni

Allah kelimesi özel bir isimdir. (Meryem, 65) Allah'ın (cc) eşi benzeri yoktur (İhlas, 4) ve her türlü eksik sıfatlardan (Neml, 8; Haşr, 23; İsrâ, 1; Yasin, 83) uzaktır. Bu isimle çağrılan bir başka varlık olmamıştır, olmayacaktır da. İlâh, rab, Tanrı, God, Dieu gibi, 'ibadet edilen' anlamında her dilde farklı kelimeler kullanılmaktadır ama tüm bu isimler 'cins' isimdirler. Bunların çoğulu da vardır; ilâhın çoğulu "âlihe", rabbın çoğulu "erbâb" tanrının çoğulu "tanrılar" gibi. Ama Allah kelimesinin çoğulu yoktur yani "Allahlar" kelimesi asla kullanılmamıştır ve kullanılmayacaktır! Dünyada ilahlar, tanrılar çoktur ama özel isim olan Allah tektir! İlâh/tanrı cins isimdir, Allah ise özel isimdir. Allah kelimesinin kökeni Arapça'dır ve Allah kelimesi tek bir anlamı ifade eder. (İbn-i Kayyim, es-Savâiku'l-mürsele, s. 749)

Ay kültü iddiası

İddianın özeti: "Allah yani el- İlâh, Ay tanrısının adıdır. İslam inancının kökeni Ay kültürüne dayanmaktadır."

'Sin' tanrısının Allah ile bağlantısını kuracak herhangi bir kanıt sunamayan ateist kesim ve onların bu konudaki öncüsü olan Amerikalı Carleton S. Coon (Southern Arabia adlı eseri ile) sadece, geçmişte Ay dini olduğu bilgisi üzerine inşa ettiği teorisinde, İslam'ın da sembolünün hilal olmasından hareketle aralarında bir bağlantı kurmaya çalışmış ve aslında Allah'ın (el-İlâh'ın) Sin olduğunu, 'hiçbir kaynak sunamadan' sadece hayali varsayımlarla ileri sürmüştür. Halbuki Hz Muhammed devrinde "Sin" diye bir ay Tanrı'sının olduğuna veya "Sin'in "Allah" yerine kullanıldığına dair 'hiçbir arkeolojik kanıt mevcut değildir.'

“Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, ‘aya da secde etmeyin.’ Allah’a secde edin ki bunları kendisi yaratmıştır.” (Fussilat, 37); “Hz İbrahim Ay’ı doğarken gördü: “Rabb’im budur” dedi. O da batınca: “Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurum” dedi. Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ortak koşanlardan değilim” (En’am, 77,79); “Andolsun ki, onlara: “Gökleri ve yeri yaratıp, güneş ve ayı emri altında tutan kimdir?” diye sorsan elbette şüphesiz “Allah” derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?” (Ankebut, 61) şeklindeki ayetler, Arapların Allah’ı ay Tanrısı olarak kabul etmediklerini, aksine Ay’ı da, güneşi de yöneteni Allah olarak tanıdıklarını bildirmekte ve İslam’ın Ay dahil hiçbir gök cismine tapılmamasını emrettiğini bizlere göstermekte, ispat etmektedir.

Kur’an’da birçok ayette Ay’ın Allah’ın sadece bir yarattığı olduğundan, emir altında olmasından bahsedilmesi gerçeği üzerine ateistler; “Allah dedikleri ay Tanrı’sı fikrini çürütmek için Muhammed Ay’ı yardığını söyledi.” şeklinde hiçbir dayanağa, yazılı kaynağa dayanmayan iddialarda bulunurlar. Bulunurlar ama Kur’an’ın önce ay Tanrı’sının ismini kullanıp sonra da bu ay Tanrı’sı inancını neden ortadan kaldırmaya çalıştığını da (!) bir türlü açıklayamazlar. Ayrıca, putperestlik inançlarını yıkmaya ve izlerini dahi silmeye çalışan biri neden Tanrı’ya bir putun ismini versin? (Bilim ve yaratılış ağacı, s. 203) Oryantalist iddiaları ele aldıp irdelediğimiz yazılarda bu çarpık ve çelişki dolu bakış açısının örneklerini bu çalışmanın devamında daha çok göreceğiz! Kur’an’ın bu defa İncil’den ve Tevrat’tan alıntılarla oluştuğunu iddia edecek olan oryantalistlerin, İsa’yı tanrı kabul etmeyen, teslisi reddeden, çarmıhı onaylamayan bir dinin nasıl İncil’den alıntılarla oluşturulduğunu veya ırkçılığı ve bir ırka has tanrı inancını reddeden aynı dinin nasıl oluyor da Tevrat kaynaklı olduğunu iddia edebildiklerine hayretle şahit olacaksınız!

Ay tanrısı iddiasına gelecek olursak, arkeolojik araştırmalar Ay tanrısının isminin “Sin” olduğu göstermektedir. Allah kelimesinin ay tanrısı olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir bilimsel kanıtta yoktur. Ateistler, camilerin kubbesinde ay sembolünün bulunmasından hareketle Ay kültü iddialarını ispatlamaya çalışırlar. Halbuki ‘ay sembolü Peygamberimizin döneminde kullanılan bir sembol değildi.’ Hatta ne ilk halifeler döneminde ne de Emeviler döneminde kullanılmıştır. Bu sembol ilk defa Araplar tarafından değil, Türkler tarafından kullanılmış ve Alparslan 1064’te Ani’yi fethedince camiye çevrilen katedralin kubbesinde bulunan büyük haç indirilip yerine büyük bir hilal koymuştur. (Urfalı Mateos Vekayi-nâmesi ve Papaz Grigor’un Zeyli, s. 121) Ve bundan sonra bu uygulama İslam toplumunda gelenek haline gelmiştir. Müslümanların ay takvimi kullanmasının da ay kültürüyle alakası yoktur. Çünkü İslam geldiğinde ay takvimi zaten kullanılmakta idi ve İslam, ‘yıllık ibadetlerde güneş takvimini günlük ibadetlerde ise ay takvimini’ kullanmış, ne sadece ay takvimini kullanmış ve ne de sadece güneş takvimini kullanarak ay tanrısı ile olan bağı (!) gizlemeye çalışmıştır. İlk insan Hz Adem’den itibaren Allah ismi zaten bilinmekte idi. (Tirmizi, Tefsir, Muavvizateyn, 3365) İslam Hz Muhammed ile başlayan dinin adı değildir, İslam Hz Adem’den itibaren gelen dinin adıdır. Konu detaylı olarak ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ başlıklı yazıda altında ele alınmıştır.

Dolayısıyla ilk insandan itibaren sadece İslam’ın mesajı insanlara vahyedilmiş, zamanla bozulan esasları hatırlatmak amacı ile devamlı her topluma peygamber (Nahl, 36; İbrahim, 4) gönderilmiştir. Doğal olarak Araplar arasında İslam öncesi dönemlerde de Allah kelimesi biliniyordu. Bunun en büyük göstergelerinden biri de peygamberimizin babasının adının “Abdullah” (Allah’ın kulu) olmasıdır. Putlara tapan müşrikler putlar için "Biz bunlara, bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." (Zümer, 3) diyorlardı. Ama Allah (cc) buna razı olmadığı için, Hz Muhammed’i Mekke’li müşriklere peygamber olarak göndermiş ve

şirkin görünür yüzü olan putları ortadan kaldırtmış, inanç olarak da tevhid inancını yerine ikame etmiştir.

Allah kelimesi, 'El-İlah'tan gelir. "El" takısı İngilizcedeki "the" gibidir. Allah (El- İlah) "The God" anlamına gelir. Yani Allah; El- İlah belli bir ilahdır. Bu kelime sadece Arap dilinde yoktur. Arapçanın mensubu olduğu Sami dillerinde de bu kelime vardır. Örneğin İbranice'de "Elohim" (Tanrı) kelimesi bu kökten gelir. Ayrıca yine aynı dil ailesinden gelen ve Hz. İsa'nın ana dili olan Aramicede de aynı kelime vardır. Hem de Arapçadaki "İlah" kelimesiyle aynı kelimedir. Okunuşu da aynıdır. (DİB İslam Ansiklopedisi, II/471; Bülent Tatlıcan, Kur'an'da çelişki yoktur, s. 46)

Hız Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?

"Allah insanlığın çoğalmasını -onları yoktan var ettiği gibi- topraktan yaratmakla da devam ettirebilirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 177) Bunun yerine Yüce Allah farklı metot kullanmıştır. Bu usulün detayıyla alakalı iki görüş vardır.

Birinci görüş: Hz. Âdem'in yaratılmasında anne de yoktu baba da; Hz. İsa'nın yaratılmasında yalnızca anne vardı; Hz. Yahya'nın yaratılmasında ana ve baba vardı, fakat çocuk yapma kabiliyetleri mevcut değildi. Tüm evren yoktan var eden Allah (cc) Adem ve Havva'nın her doğumda ikiz olan kız ve erkek evlatların birbirleri ile evliliklerine (Tabâtabâi, Mizan, IV/146) izin vermemiş, bir sonra doğan ikizlerden doğan kız ve erkeklerin çapraz evliliklerine izin vererek insanların çoğalmasını sağlamıştır. Peki neden?

Allah "İnsanlığın atasının tek olmasını." istemiştir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 156) İrkçılık, üstün kan iddiası gibi kavramların insanlığa ne gibi kötülükler yaptığı ortadadır. İşte en son dünya savaşı, faşist Almanya ve İtalya'nın üstün ırk teorisinden hareketle başlamıştır. Dünyayı sömüren, Afrika'yı köleleştiren, Asya'yı işgal eden emperyalist devletlerin fikri temelini "sosyal evrim" teorisi oluşturur ve bu teori, 'güçlü olan üstün soy' iddiasına dayanır. Dünya tarih boyunca ırkçılıktan çok çekmiştir. Şimdi aslı soruyu soralım, ya Allah (cc) mesela iki Adem ve Havva diyelim yaratsa idi, tarih boyunca insanlar birbirlerine karşı çok daha fazla ırkçılık yapmaz, daha fazla kan dökülmezler mi idi? Halbuki ilahi kaynaklı tüm dinler, insanlığı hep ortak atadan başlatır ve bu sayede ırkçılık hastalığının kökü en başta kesilir. Bundan sonra insanların yapacakları ırkçılık dahil her yanlış, bizzat insan kaynaklı ve ilahi çizgiden sapmanın sonucu olacaktır.

Konuya diğer boyutu ile de bakmak gerekir. Ateistlerin bu çapraz evliliğini eleştirmeleri tutarsızdır. Çünkü bizzat günümüz ateistleri İslam'da haram olan zina, ensestten eşcinselliğe birçok haramı normal kabul edip savunmaktadırlar. Bu konular, 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Eşcinsellik' adlı yazılarda ele alınmıştır.

Bu konudaki ikinci görüş ise ilk yaratılan insanların Ademler ve Havvalar olduğu şeklindedir:

İlk yaratılan Adem ve Havva'dan sonra Kur'an-ı Kerim'de ve sağlam rivayetlerde "kardeşlerin birbiriyle evlendikleri" bilgisi verilmediği, bu nedenle de ilk yaratılan erkekle kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin mümkün olduğu görüşü ileri sürülür. (Kur'an Yolu, Nisa Suresi 1. Ayetin tefsiri)

A'raf, 11'de "Sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklerle: "Adem'e secde edin!" dedik." buyrulur. Ayet, ilk yaratılıştan bahsetmektedir. Çünkü ayetin son cümlesi Hz. Adem'e secdeden bahseder. Bu ayette dikkat çeken husus, Yüce yaratıcı Allah (cc) hazretleri 'Sizi

yarattım.' derken 'qum' zamirini kullanmaktadır. Arapça dilbilgisi kuralına göre seni yarattım derken, 'qe' zamiri, ikinizi yarattım derken 'qumâ' zamiri kullanılırken ve ayette Hz. Adem veya Hz. Havva annemizle birlikte, sen veya ikiniz yani 'qe veya qumâ' kullanılması gerekirken 'qum' zamiri kullanılmıştır. Arapçada çoğul birden değil ikiden sonra başlar, en az üç ve fazlası için kullanılan qum: 'Siz' anlamına gelir. Bu kelime 'biz insanları' kastediyor denebilir ama hemen aynı ayetteki bir sonraki kelime yani 'Sizi yarattık sonra da şekil verdik' anlamına gelen 'Sarrafna' kelimesi gelmekte ve o da 'qum' yani yine en az üç kişi için ifade edilen zamirle devam ettirilmektedir. Ayetin son bölümü ise 'Sonra da Hz. Adem'e secde' edilmesinden bahsedilmekte dolayısı ile ayetin insanlığın genelinin yaratılmasından değil, ilk yaratılıştan bahsettiği ortaya çıkmaktadır. Bu ayetten yola çıkarak Allah'ın, en az üç olan yani ikiden (Adem ve Havva'dan) daha çok insanlar yarattığını, dolayısı ile insanlığın bir anne ve babadan değil ikiden çok yaratılan insanlardan çoğaldığı ortaya çıkmaktadır. Yine Hucurat, 13. ayette 'Sizi kadın ve erkekten yarattım' denirken, ayette geçen 'kadın ve erkek' kelimeleri elif-lam takısı ile 'Marife' şeklinde geçmez yani, kelimeye 'bilinen, meşhur olan' (İngilizcesi 'the') anlamı katan ekler bu iki kelimeye kullanılmaz. Yani "erkek ve kadından kasıt, herkesçe bilinen iki insan olan Hz Adem ve Havva olsa idi başlarında elif-lam takısının gelmesi gerekirdi ama elif-lam olmadan yani 'nekra'-bilinmeyen, tanınmayan- olarak bu kelimeler geldiğine göre bu kadın ve erkek bilinen Adem ve Havva değildir." diye tefsir edenler bulunmakta dolayısıyla 'Adem ve Havva'ların yaratıldığı iddia edilmektedir. Yine Ali İmran 33. ayette Hz Adem'in 'Seçilerek' alemlere üstün kıldığı ifade edilir. Seçim 'çoğul içinden yapılır' yorumu getirilir.

Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?

Kur'an'da şer-kötülük Allah'a nispet edilmez aksine, Kur'an'da 'şerrin yani kötülüğün insanların yaptıklarının karşılığı, bizzat kendi işlediklerinin sonucu olduğu' açıkça ifade edilir. Rum, 41: "İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı kötü sonuçlarını dünyada onlara tattıracaktır."; Ali İmran, 165. ayet: "Bir musibet (kötülük) sizin başınıza geldiğinde, "Bu, nereden başımıza geldi?" dediniz, öyle mi? De ki: "O (musibet), kendinizdendir."; Nisa, 79: "Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindendir." İnsan kötülüğe bizzat kendisinin yaptığı işler ile sebep olur. Allah'ta her şeyin yaratıcısı olduğu gibi, insanın yaptığı işlerin sonucu olan kötülüğü de yaratır. Yani kötülüğe sebep olan insandır, insanın yaptığının sonucu olarak ortaya çıkan kötülüğü yaratan ise Allah'tır.

Nisa 78 ve 79. ayetler çelişkili midir?

Nisa, 78: "İnsanlara bir iyilik gelirse, "Bu, Allah'tandır" derler. Onlara bir kötülük gelirse, "Bu, (Ey Muhammed) senin yüzündendir" derler. (Ey Muhammed!) De ki: Hepsi Allah'tandır." Nisa, 79: "Sana gelen her iyilik Allah'tandır, sana ne kötülük dokunursa kendindendir."

"Kur'an, görünüşte insanların yaptığı fiilleri de zaman zaman Allah'a isnat etmektedir, çünkü gerçek yaratan O'dur." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Çelişki görüntüsü, kötülükler sebebi olan insan davranışları ile insanın istemesi üzerine o kötülüğü yaratanın Allah olmasının anlaşılmasından doğmaktadır. Kısaca yapan insan, yaratan Allah'tır. Ayet meallerine bakalım:

Nisa 78. ayette, her şeyi olduğu gibi iyilik ve kötülüğü de Allah'ın yarattığını ifade edilir. 79. ayet ise Allah'ın yarattığı kötülüklerin sebebinin insan olduğunun altını çizilir. Kötülüğün sebebi insandır ve neden olduğu tüm işler ve sonuçlarından sorumludur - İnsana özgür iradesi

ile yapacağı işi seçer, o işi yapma gücünü de Allah o kula verir, tüm bunların sonucunda da kul seçiminin iyi veya kötü olmasına göre karşılığını ahirette görür. İki ayet arasında bir çelişki değil, bahsedilen konuların farklılığı söz konusudur. Yani kötülüğün sahibi insan, insanın istediğini -iyilik veya kötülük dahil her şeyi- yaratan ise Allah'tır! Yüce Yaradan hem kötülükten razı değildir; peygamber, kitap göndererek her zaman kullarını kötülükten uzak durmaları konusunda insanları uyarır ve güzelliğe-iyiliğe teşvik eder, hem de Kur'an'da sadece iyiliği kendine izafe ederek, kötülüğü yaratsa da iyiliğin ve iyilerin tarafında olduğunu bizlere işaret eder. İyilikler; yaratıcının bize hediyesi, kötülükler ise insanın kendi işlerinin sonucu ortaya çıkan ve yaratıcının razı olmadığı hallerdir.

Ayrıca Yüce Yaradan iyiliğin ve kötülüğün kendisinden olduğunu ifade ettiği 78. ayette, iyilik ve kötülük için "Minellah" değil, "Min indi'l-Allah" ifadesini kullanır. Yani iyilik ve kötülük için Allah (cc) direk 'kendinden' ifadesini kullanmaz. Fark nedir? "Min indi'l-Allah" yani: İyilik ve kötülük 'Allah tarafından, Allah'ın katından, huzurundandır' ifadesini kullanır. 79. ayette ise iyilik için, "direk kendinden" anlamına gelen "Minellah" ifadesi kullanılır. Yani Türkçe'ye aynı anlamda çevrilseler de aslında Arapça orijinallerinde ve kelimelerin ruhunda büyük farklılıklar vardır! Yüce Rabbimiz iyilikle de beraber olsa kötülüğe razı olmaz ve direk kendinden değil, her ikisinin de huzurundan geldiğini/yaratıldığını bildirirken, iyiliği ise direk kendine izafe eder, kendinden olduğunu belirtir; çünkü O (cc) iyiliğin tarafındadır ve sadece iyiliğe razıdır! Bir insanın iyilik yapması için birçok etkenin bir araya gelmesi gerekir. Mesela bir binayı yapmak çok zordur ama kötülük için az bir eylem yetmekte, kötü sonucu doğurabilmektedir. Yapmak zor, yıkmak ise kolaydır ve hatta bazen sadece yapılması gereken konulardaki ihmal bile kötülüğe neden olabilmektedir. İşte Allah (cc) iyilik için her türlü (Sadece yaratma konusunda değil, teşvik etme, ödüllendirme dahil bir çok konu) ortamı hazırlamaktadır. Kötülüğü ise; ne olduğunu, kötülüklerin listesini ilahi kitapla bildirip peygamberle açıklamakta, her insana verdiği vicdanla ve meleklerle uzak tutmakta ve sonucunun cehennem olduğunu bildirmekte, tercihi de sonucuna katlanacak olan insana bırakmaktadır. Allah (cc) sadece insan isterse ancak o zaman insanın yapacağı o kötülüğü yaratmaktadır. Her şey sonuçta Allah'tandır ama başa gelen kötülükler ise insanların kendi elleriyle işlediklerinin sonucudur. Örneğin bir insan elini ateşe sokarsa eli yanar. Elinin yanması Allah'ın yarattığı kanunlar gereğidir. Fakat elini yakan, ateşe elini sokan insandır. Şura, 30: "Başınıza gelen herhangi bir kötülük, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah (günahlarınızın) birçoğunu affeder (de onlardan ötürü bir musibet vermez.); Fussilat, 46: "Kim iyi bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara (zerre kadar) zulmedici değildir."; Zümer, 7: "Eğer inkar ederseniz, şüphesiz ki Allah sizin iman etmenize muhtaç değildir. Ama kullarının inkar etmesine razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur. Hiçbir günahkar başka bir günahkarın yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak rabbinizdir. O da size yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir."

Bunların dışında imtihan konusu olan olaylar vardır ve bunlar Allah tarafından, insanları imtihan vesilesi olarak kulun karşısına çıkarılabilir. Bunlar az, hayatın geneli içinde istisna olan olaylardır. Hastalık, kıtlık gibi konular buna dahildir. Ama unutulmamalıdır ki aynı yüce yaradan, her hastalığa bir şifa ve her çalışana mutlaka karşılığını da verendir. Hatta bu çalışan, Yaradanı inkar eden biri bile olsa, bu kural değişmemektedir! Bakara, 155: "Muhakkak ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele."; İnşirah, 5: "Şüphesiz güçlkle beraber bir kolaylık vardır."; Bakara, 286: "Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar."

"Kula bela gelmez Hak yazmadıkça, Hak bela yazmaz kul azmadıkça."

Bir Müslüman hayata nasıl bakar?

Efendimiz yeni bir elbise aldığında şöyle dua ederdi: “Allah’ım, Sana hamd olsun, bunu bana sen giydirdin.” (Tirmizi, Libas, 29; Ebu Davud, Libas, 1)

Bir Müslüman, her şeyin asıl sahibinin Allah olduğunu asla unutmaz. Bilir ki O (cc) her şeyi görür, bilir, یشtır. (Basir, Alim, Semi) O Allah, her şeyin sahibi, yöneticisi, hakimidir (Malik, Vekil, Hakim) O’nun her işinde mutlaka bir hikmet vardır. Hayat ise sadece bu dünya ile sınırlı değildir. Hayat, dünya ve ahireti de kapsar ve ebedidir, sonsuzdur. Sonlu olan sadece mekanlardır!

Müslüman, önce ulaşmak istediğı hedefi için fiili dua yapar (çalışır) ve sonra sözlü dua yapar. Müslüman elde etmek istediğı şeyin sadece Allah izin verirse elde edilebileceğini asla unutmaz ve bu amacının genel anlamda hem dünya hem ahiret hayatı için en iyisi olmasını (hayr) temenni eder, bu yönde Allah’a iltica eder, yönelir; sözlü dua eder.

Müslüman daha sonra gerçekleşen sonuca bakar. Eğer amacına ulaşmışsa tekrar en başa döner ve bunun Allah’ın bir lütfu, hediyesi olduğunu bilir ve Allah’a şükür (hamd) eder. Eğer istediğı olmamış ise, bir hayr olduğunu düşünüp sabreder ve Allah’ın muradına, O’nun istediğine boyun eğer; “demek dünyada olması benim için iyi değilmiş, ahirette Allah daha iyisini verir.” der ve tevekkül eder.

Fiili dua bizim görevimizdir, Müslüman asla nemelazımcı, tembel olamaz! Ama en son aşamada her şeyin yine karar (İrade) vericisi Allah olduğunu da asla unutmaz! Müslüman için bu süreç bir bütündür. Müslüman sebeplere tevessül etmeyi asla ihmal etmez ama sonucun da Allah’ın elinde olduğunu unutmaz! Hasta isek doktora gitmek, ilaç almak ve kullanmak zorundayız ama bizi iyileştirecek (Şafi) olan Allah’tır! Bir Müslüman din için, vatan için, namus için cihad mı ediyor, bilir ki zafer Allah’tandır, ona düşen ise sadece seferde olmaktır. Zafer kazanırsa Allah’a şükreder, bu yolda canını verirse şehittir; yine kazanmıştır!

Ateist ve oryantalistler ise bu çizgiyi anlamadıkları veya tamamına vakıf olamadıkları için Müslümanları her zaman kaderci, tembel, çalışmayan veya mazeret üreten olarak tasvir ederler ki, olaya hakim olamamaları, anlayamamaları onların bu konudaki cehaletlerinin göstergesidir, Müslümanların değil! Bu konu ‘Kader’ başlıklı yazıda daha detaylı ele alınmıştır.

İmtihan bilincine sahip Müslümanlara örnek ve önder peygamberlerden bazı misaller:

“Süleyman, tahtı yanında yerleşmiş halde görünce şöyle dedi: “Bu, şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek için, Rabbimin bana bir lütfüdür.” (Neml, 40); “De ki: Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiğı (Kur’an) sayesinde.” (Sebe, 50); “Tövbe edip iman eden ve salih amel işleyen kimsenin kurtuluşa erenlerden olması umulur.” (Kasas, 67); “Hani onlardan bir topluluk demişti ki: “Siz, Allah’ın helâk edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye (boş yere) öğüt veriyorsunuz?” Onlar da, “Rabbimize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah’a karşı gelmekten sakınırlar diye (öğüt veriyoruz)” demişlerdi.” (A’raf, 164); “Başarım ancak Allah’ın yardımı ile. Ben sadece O’na tevekkül ettim ve sadece O’na yöneliyorum.” (Hud, 88); “Allah dilemedikçe, ben kendi kendime ne bir zararı önleyecek, ne de kendime bir yarar

sağlayabilecek güçteyim.” (Yunus, 49) ; “Şüphesiz ’izzet ve gücün’ tümü Allah’ındır.” (Yunus, 65) ; “Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub’un dinine uydum. Bizim, Allah’a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah’ın bir lütfudur.” (Yusuf, 38) ; “İman eden sihirbazlar: ‘Zararı yok, biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz; inanların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bize bağışlayacağını umarız’ dediler. (Şuara, 51) ;

“İnsanlar büyük ölçüde sonuca şartlanırlar. Hayır! Bizim imtihanımız ‘süreçle’ ilgilidir. Bizim için tek başarı Allah’ın rızasına ulaşmak olmalıdır. Üzerinize düşeni yaptı iseniz sonrası için “Tevekkül gerek”. Varsayalım, sonuç istediğiniz gibi olmadı. Ama siz görevinizi hakkı ile yaptınız. Kazanan sizsiniz.” (A. Dilipak, Yeni Akit, 16 Haziran 2019)

“Ne kadar başarılı olursak, başımız öne eğiliyor. Çünkü işin sahibi Allah’tır.” (Merhum Şehid Adnan Demirtürk)

“Dünya hayatının helal olsa hesabı, haram olsa azabı vardır.” (Hicr, 92; İhya, II/237)

“Allah bize yeter, O ne güzel vekildir.” (Ali İmran, 173)

Ahret, beden, ruh ilişkisi

Peygamber Efendimize bir müşrik gelerek elindeki kemikleri ufalar ve şu soruyu sorar: “Senin Rabbin mi bu kemikleri diriltecek?” Bunun üzerine şu ayet iner: “Kendi yaratılışını unuttu da ‘çürüdüğü halde bu kemikleri kim yaratabilir?’ diyerek bize misal vermeye kalkıştı. Dekı ‘onu ilk yaratıp meydana getiren diriltecektir.’ O yaratılışın her özelliğini bilendir.” (Yasin, 78-79) Ölen, çürüyen, toprak olan vücut ahirette, haşr günü yeniden nasıl diriltecektir? Cevaba geçmeden önce insanın tanımını doğru yapmamız gerekir. İnsan sadece bedenden ibaret değildir. İnsan hem beden hem ruhtan oluşan bir bütündür: İnsan = Beden + Ruh. Beden; et, kemik, yağ ve sinirden oluşan ama aslında toprağın şekil değiştirmiş halinden başka bir şey değildir. Ruh ise Allah’ın ilk insan Adem’e (as) üflediği, ondan günümüze dek tüm insanların özünü oluşturan ilahi bir esintidir, cevher, özdür. Bir tohum düşünelim. Toprağa düşer düşmez tohum birden canlanır, hareketlenir. Toprağa kök salar, toprağı yarararak yeryüzüne çıkar. Büyür, gelişir, dalbudak salar. Büyür, çiçek, yaprak, meyve verir ve daha sonra kendi gibi yüzlerce tohumu toprağa salar. Halbuki bu tohum toprağa düşmeden önce cansız idi. Onu toprak canlandırdı. Tıpkı bunun gibi, ölen bir insan, cansız olarak girdiği topraktan mahşer günü canlı bir insan olarak (Beden+ ruh) dirilecektir. Tohumu toprakta canlandıran su ve minerallerdir. İnsanın dirilmesi konusunda tek bilinmezlik, ölü bedeni bir araya getirip onu tekrar diriltecek, su ve minerallerin işlevini yerine getirecek olan ruhun mahiyetinin bilinmemesidir. Halbuki, ilk insan da çamur halinde iken onu insan haline getiren ona üflenene ruh idi. İşte öldükten sonra toprağa dönüşen bedeni diriltecek olan da yine bu toprağın ruh ile birleşmesi olacaktır. Dirilişin genel hatlarıyla formül şudur;

Ölü Beden (toprak) + ruh = İnsan (Kıyamet günü, mahşer yerinde)

“Yeniden diriliş nasıl olacak? Nohut tanesini toprağa atar, su ve güneş’le buluşturursanız, tohum olur birden canlanır. İnsanı doğumla başlatıyorsunuz, doğum öncesi geçirilen evreleri göz ardı ediyorsunuz.” (Prof. Cağfer Karadağ, Kafama takılanlar 2, s. 70, 71) Haşr esnasında insanın dirilişine zemin hazırlayacak olan (Sahih-i Buhari- İst: 1401 K Tefsirü Sûre, XXXIX/3, 78/1; Sahih-i Müslim- K. Fiten: 141-143; Sünen-İ Nesâi- K. Cenâiz, 117; Sünen-i İbn Mâce- K. Zühhd, 32; İmam-ı Mâlik- El Muvatta- K. Cenâiz, 49. 2; İmam Ahmed b. Hanbel- El Müsned, III/28)

“Acbü’z-zeneb, hiç yok olmayan, insanın yaratılış özü veya çekirdeğidir, yeniden yaratılış bunun üzerinden gerçekleşecektir.” (Y. Şevki Yavuz, Acbü’z-zeneb, DİA)

İnsan nasıl diriltileceğini daha iyi anlayabilmek için önce insan nasıl yaşar ona bir bakalım: Toprakta bol miktarda madensel mineraller bulunur. Bunlar bitkisel ve hayvansal gıdalar (ki hepsinin aslı topraktır, hepsi toprağın şekil değiştirmiş halidir) vasıtası ile insan vücuduna girince çeşitli şekillerde ve oranlarda birleşip vücut için gerekli enerji, doku, organları meydana getirirler. Yani vücudumuzu canlı tutan, yaşamın devamına vasıta olan mineraller toprak içinde karışık halde bulunur. İnsanlar bunları topraktan seçip, süzüp alamaz. Allah (cc) bu görevi bitkilere ve hayvanlara vermiştir. Kainattaki her varlık (Casiye, 13) gibi bitkilerde insanlara hizmet amacıyla yaratılmıştır. Bitkiler kökleriyle toprağın içindeki mineralleri toplar ve bunları farklı şekil, boyut, renk, koku ve tattaki meyve sebzelere dönüştürürler.

Popülasyon Profesörü Joel Cohen ve Ekoloji Profesörü David Tilman: “Hiç kimse doğal ekosistemlerin insanlara bedava olarak sunduğu yaşam destek hizmetlerini temin edecek ‘sistemlerin nasıl tasarlanacağını’ henüz bilmiyor.” (P. Raeburn, “Home wreckers”, Popular Science, January, 2000) derken aslında, Allah’ın iradesi ile daha ilk planlandığı andan itibaren Big Bang adlı patlamanın amacının insanlara hizmet eden bir evren oluşumu olduğunu itiraf etmektedir. “Evrendeki ‘insani ilke’ yani evrendeki her ayrıntı, insan yaşamını gözetten bir amaçla var edilmiştir, düzenlenmiştir. Yerçekimi var eden, insanın yaşamını amaçlamıştır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 36, 45)

Toprakta mineral iken bitki onları meyve sebze haline, hayvanlar da bu mineralleri yiyerek et, süt, yumurta, bal haline dönüştürmüştür. Topraktaki mineraller, ya direk bitki veya dolaylı yoldan hayvansal gıdalar vasıtası ile insan vücuduna geçer ve tüm bunlar sayesinde insan yaşamını devam ettirir. Zamanı gelip insan öldüğünde de, insan bedenindeki tüm mineraller doğal geri dönüşüm yolu ile yeniden toprağa karışırlar.

Çamurdan (Rahman 14) yaratılan ‘İlk’ insanın bedenini oluşturan tüm elementler aynen toprakta da bulunmaktadır. “Bilim, insan vücudundaki tüm elementlerin aynı zamanda toprakta da olduğunu belirtir. Kur’an’da insanoğlunun spermden, topraktan, sudan yaratıldığı ifade edilir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 28) Vücudumuz en az 25 elementten oluşur, yüzde 99’a yakını 6 element oluşturur. % 65 Oksijen, %18 Karbon, %10 Hidrojen, %3 Nitrojen, %1,4 Kalsiyum, %1,1 Fosfor. Geri kalan kısmı ise Potasyum, Sülfür, Sodyum, Klor, Magnezyum ve eser miktarda Bor, Krom, Kobalt, Bakır, Flor, İyot, Demir, Manganez, Molibden, Selenyum, Silikon, Kalay, Vanadyum ve Çinkodan oluşur. (<https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/vucudumuzda-kutlece-en-cok-hangi-elementlerin-atomlari-bulunur>; <https://www.bbc.com/turkce/vert-fut-44926689>) Oranlarını verdiğimiz temel maddelerin New York Borsası’ndaki değeri 4.5 dolardır. (<https://www.aksam.com.tr/ramazan/insanin-ozu-toprak/haber-419561>)

Kısaca biz insanlar toprak sayesinde yaşamaktayız. İlk insan Hz. Adem topraktan yaratılmıştır. İlk önce toprak (Çamur) idik (Rahman, 14; Fâtır, 11; Mü’minun, 12) ruh üflendi (Hicr, 29) insan olduk, Ölünce yine aslımıza dönüp toprak oluruz. Nasıl ki buz sudan oluşmuştur; eriyince yine aslına döner ve su olur. İnsanda eriyince; ölünce çürür ve aslına döner ve toprak olur. İşte ahirette ilk kez topraktan nasıl insan yaratılmışsa ikinci kez de yine topraktan yaratılacaktır. Bedeni canlı iken (Bitkisel ve hayvansal gıdaların ana maddesi olup) yaşamasına vesile olan toprak, mahşer günü yine hayat bulup dirileceğimiz kaynak olacaktır. Yani insan yürüyen, konuşan bir topraktır. Sadece şekil değiştirmiştir! İnsan yaşarken hayatını devam ettireceği maddeleri bitkiler vasıtasıyla topraktan alır. Kıyamet günü tüm canlılar gibi bitkilerde ölecektir. İşte insanı canlı iken topraktan bitki vasıtasıyla yaşatan Allah (c.c.) kıyamet günü bitki vasıtasını kullanmadan (Çünkü onlar da ölüdürler) direk, vasıtasız topraktan insanı diriltecektir. (Bakara, 28) Nasıl? İlk insanı nasıl diriltmişse işte yine aynen öyle!

İnsan ölünce toprak olur diyoruz peki ölüm nedir? Ölüm bir son, toprakta dağılıp sonsuz karanlığa gömülmek midir? Aslında ölüm diye bir şey asla yoktur! Ruhlar aleminden yola çıkan bir ruh için artık ölüm, bitiş, yok oluş asla söz konusu değildir. Bir insan toplam altı alemde yaşar.

Ruhlar alemi: Allah'ü Teala beden elbisesine sarıp dirilteceği tüm insanların ruhlarını cennet-cehennem yok iken bir alemde toplanmış ve onlara şu soruyu sormuştur. “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” Tüm ruhlar, “bilakis elbette sen bizim rabbimizsin “diye cevap vermişlerdir. (A'raf 172)

Anne rahmi: Her insan ruhlar âleminde sonra, sırası geldikçe dünyaya gelebilmek için anne rahminde belli bir süre yaşar. O mekan, kısa sürede olsa küçük bir dünya demektir o bebek için. Ruhlar aleminde ölüp anne karnında dirildiği gibi, doğum esnasında da ölüp (Mekan değiştirip) yeni bir dünyaya gözlerini açar bebek. Temel mesele şudur: Ruh ölmemekte, devamlı mekan değiştirmektedir.

Dünya hayatı ve rüyalar alemi: Her ikisi de iki ayrı mekandır, iki ayrı dünyadır. Bu iki alem-dünya bir arada yaşanır. Dünyada insanın belli bir ömrü vardır.

Ölüm dediğimiz olay vuku bulunca insan bedeni mezarda çürür, ruhu ise “berzah alemi” denen dünya ve ahiret arası bir alemde, benzetme yaparak anlatalım, milyarlarca yatağın olduğu dev bir yatakhaneye yatırılır. İnsan rüyasında nasıl kabus görürken bağırır, acı çeker, korkar fakat dışarıdan bakılınca mışıl mışıl uyuyormuş gibi gözükürse, berzahta da kötülük yapan ölümlerin ruhu için aynı durum söz konusu olacaktır. Ayet-i kerimde de, (Mahşer günü) “Derler ki: Vay başımıza gelenler! Bizi ‘yattığımız yerden’ kim diriltip kaldırdı?” (Yasin, 52) buyrulmaktadır.

Sonra beden topraktan dirilir, ruh bedene girer (Ruh+Beden) ve insan yeniden dirilir. Mahşer yerinde insanlar toplanır. (Haşr) Ahirette insanlar amellerine göre mizanda tartılır. Sevabı çok gelen Allah'ın lütfu, rahmeti ile (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Müna'fikin, 71-73) cennete, kötülüğü çok olan kendi yaptığı kötü, zararlı, pis işlerin sonucu olarak cehenneme girer.

Zaten her şeyin çift yaratıldığı (Zariyat, 49) alemde, dünyanın da zıddının olması akla aykırı değildir. “Varlıkların zıt çiftler halinde yaratılması da ahiretin varlığına delildir.” (Soner Duman,

Allah'ım sorularım var, s. 158) Bu konu ayrıca 'Deizm yanılışı' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Özetle ruh ölümsüzdür. Ruhlar aleminden yola çıkan ruh, son durak olan cennet-cehenneme kadar mekan değiştirir. Biz her mekan değişimini ölüm diye adlandırsak ta, aslında her bir ölüm yeni bir mekanda dirilmedir. Yani ölüm, mekan değiştirmektir, yok olmak demek değildir. İki alem geçmiştir: Ruhlar Alemi ve anne rahmi; Şu an iki alemde yaşıyoruz; dünya Hayatı ve rüyalar Alemi. Gelecekte de iki alem yaşayacağız; Berzah alemi ve ahiret (Cennet-cehennem)

Ahiret inancı

Ahiret inancı insanda sorumluluk hissi uyandırır. Yapılan işlerin bir gün hesabının verileceğinin inancı, insanları kötü fiillerden uzaklaştırır, iyi işlere yönlendirir. Hesap günü bilinci, insanı insan haklarına saygıya götürür, zararlı davranışlardan uzak tutar ve yararlı ve faydalı olmaya yönlendirir, mutlu ve huzurlu kılar. Aile ve akrabaların çürümeyip, sonlu-karanlık bir gelecekte toprak olmak yerine; sonsuz, cennette yaşadığını, insanlara iyiliğin yarın (Ahirette) karşılıksız kalmayıp cennet ile mükâfatlandırılacağını, kötülük yapanların ise cehennem ile cezalandırılacağını bilmek, yaşlı hasta, mahkûm, idamlık, mazlum, fakirlere ümit; zina, rüşvet, cinayet, gösterişe engel olur ve sevgi, şefkat, sadakat, affetme, fedakârlık, ihlâs, şükür, kanaatin hakim olduğu bir bakış açısına sahip kılar. Bu nedenle gerçek Müslüman egoist, pragmatist, menfaatperest, yalancı, hilekar olmaz. Çünkü hayat sadece bu dünya ile sınırlı değildir, “Bi daha mı geleceğiz dünyaya.” mantalitesinde uzak, kötülük yapma imkanı varken bile ondan uzak durmaya çalışır, iyi olmak yönünde devamlı motive olur.

“Allah’a karşı yalan söyleyen ve doğru kendisine geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim (daha haksız) kim olabilir? Kafirlerin yeri cehennemde değil midir? (Kıyamet günü) Yaptıkları amellerin kötülükleri karşlarına çıkmış ve alay edip durdukları şeyler, kendilerini sarmıştır... (O günden sakının ki günahkar) nefis şöyle diyecektir: Allah’ın yanında yaptığım kusurlardan dolayı yazık bana! Doğrusu ben alay edenlerdendim.” (Zümer, 32, 48, 56)

Ruh

“Sana ruhtan sorarlar; de ki: ‘Ruh, Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir.’ (İsra, 85) ayetinden anladığımıza göre ruh hakkındaki bilgimiz de çok sınırlıdır. İnsan beden ve ruhun birleşiminden oluşur. Bedeni yukarıda anlattık. Ruh ise Allah’tan gelen (Secde 9, Hicr 29) ve vücudu canlı, gören, düşünen, hisseden bir varlık kılan ilahi bir lütuftur, hediye dir.

“Ruh beden in suretine giren, süratle hareket eden ve uzun mesafeleri kolayca alan, ancak bedenden bağımsız insanın bilişsel yönünü idare eden nurani ve latif bir cevher olarak nitelemişse de, ruhun mahiyeti ile ilgili görüşler birbirinden farklılık arz etmektedir. Ruh, beden in sultanı konumundadır.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 113, 115)

Ölü bir insan düşünelim. Eli, kolu, beyni, gözleri, kalbi... vücudu tam olarak yerindedir. Bu insana fıkra anlatsak, bilmece sorsak, korkunç hikayeler, hüznü lü olaylar anlatsak bir tepki verir mi? Canlı iken her fıkra ya gül en, hüznü lü her olaya üzülen, korkan, sevinen, hisseden bu insana ne olmuştur? Daha doğrusu can alıcı soru şudur: Ö lürken insandan eksilen nedir ki, o olmayınca neşe, sevinç, hüznünde onunla beraber gitmektedir?

Kalbin çalışmasına engel olan, kan dolaşımı durduran, beyin faaliyetlerini sona erdiren, vücuttan ayrılması ile vücudun işlevlerini sonlandıran nedir? İnsanları yaşatan beden ve onun işlevleri değildir. Bunlar hayatta olmanın göstergeleridir. Tüm bunlar vücutta var iken de hayatın sona ermesine neden olan, vücuttan eksilen şey nedir? Duygularımızı var eden, hissiyatın kaynağı ruhtur. Yoksa sevinme, üzü lme, fikir, düşünce gibi kavramları, kuru bir vücut organları arasındaki elektrik akımı ile izah etmek mantıksızdır. Ruhla beraber duygu vardır. Ruh emaneti geri alınınca, duygu, his, düşünce de vücudu terk eder. “Beyin ve bilinç aynı şey değildir. Beyin bir araba ve bilinç ise onun sürücüsüdür. Ruh, insanı canlı varlık yapan ve bedeni yöneten manevi cevherdir.” (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 173, 200); “Düşüncenin belirli bir sinirsel etkileşim olduğunu söylemek, adalet fikrinin kağıt üzerine yazılmış birkaç şeyden başka bir şey olmadığını iddia etmek kadar anlamsızdır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 41,42, 44) ; “Ruh nedir? ‘Bedenin sürekli değişmesine’ karşılık, benlik şuurunun değişikliğe uğramadan kalması, ‘bedenden farklı bir unsurun varlığını’ gösterir. Beden ve uzuvlar, ruhun kullandığı aletlerdir. Ruh, beden in sultanı konumundadır.” (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 112, 115)

S. Lewis, “Sizin bir ruhunuz yok, siz zaten ruhsunuz. Bedeniniz var.” demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 23) Kanadalı nörobiyolog Wilder Penfield, ‘zihnin gizemi’ isimli kitabında, ‘aklı, beynin içindeki sinirsel işlemler bazında açıklamanın imkansız olacağı kesin olarak gözüktüğü için, varlığımızın iki önemli unsuru, yani madde ve ruh açısından açıklanması gerektiğini düşünüyorum.’ demektedir. (Penfield, The mystery of the mind, s. 123)

Yine bir ölü düşünelim, gözleri vardır fakat göremez. Halbuki canlının gözü ile aynı gözdür ö lünün gözü de. Soru: Ö lürken bu insandan ne eksilmiştir ki gören gözler görmez olmuştur. Beyin hücresinde görme olayı bir elektron coşkusundan ibarettir. Beynimizin görme ile görevli merkezini binlerce kez büyütsek, karşımıza sadece hücre içinde belli noktalara yığılan elektron dizilimine rastlarız. Peki bu elektrik sinyallerini anlamlı görüntü şeklinde ‘gören’ kimdir?

Gören beyin Et parçası, protein, yağ molekülleri) olamaz. Gözden gelen elektronları anlamlı görüntüye beynimiz dönüştürür ama beyin hem ekran hem göz (İzleyici) olamaz!

Kendimize soralım: “Ben” dediğimiz varlık kimdir? Çocukken ‘ben’ dediğimiz vücudumuzdan şu an geriye hiç bir şey kalmamış, bedenimiz kendini yenilemiş durumdadır ama biz hala ‘Ben’ demeye devam ediyoruz! “Benim evim, benim elim, benim bedenim.” Tamam da o ‘ben’ kimdir?! Et, kemik, yağ, protein yığını olan bu beden kendi kendine ‘ben’ deyip, düşünüp, görüp sevinip üzülebilir mi? Et yığını kendine ‘ben’ diyebilir mi? İşte aslında kendine ‘ben’ diyen, bedenimiz değil ruhumuzdur.

“İnsan bedenen yaşlandığı halde hala neden içinde koşmak, daha çok yaşamak isteği vardır? Çünkü bedenden ayrı bir de asli cevher olan ruh vardır ve bu ruh ölümsüzdür! “Ben varım.” derken bu “Ben kimdir? Nerededir?” Varlığımız (ben) belirli bir beyin hücresinde veya vücudumuzun herhangi bir organında yer almaz. Vücudunuzdaki hücreler sürekli değişir ama “ben” yine de aynı kalır. Var olduğumu nasıl bile bilebiliyorum?” sorusuna bir profesörün verdiği ünlü cevap, ” Peki bu soruyu ‘kim’ soruyor?” şeklindedir. Benlik, bizim ‘olduğumuz’ şeydir, sahip olduğumuz değil. Bilgisayarın yaptığı şeyi ‘anladığını’ söylemek, bir akım kablosunun hür irade sahibi olduğunu ya da bir müzik çalarım çaldığı müziği anladığını ve ondan keyif aldığını söylemek gibi bir şeydir.” (Anthony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 168)

Gören, düşünen, duygulanan, hisseden (6. his, telepati, psikometri) hep ruhtur. Buna en güzel örnek çizgi filmlerde seyrettiğimiz dev robotlardır. Robotun baş tarafında bir insan bilgisayar tuşları, çeşitli kollar, düğmelerle dev robotu yönetir. Dövdürür, yürütür, hareket ettirir. Fakat robotu o insan terkedince geriye paslanmaya başlayan bir metal yığını kalır. Tıpkı onun gibi, ruhumuz, robotu yöneten insan; bedenimizde ise robot gibidir. Ruh beynimizi bilgisayar tuşları gibi kullanıp bedenimizi yönetir. Ruh çıkınca geriye çürümeye başlayan, et ve kemik yığını kalır. Bazı alimler bunu “ Ruh binici, ceset attır.” şeklinde tarif etmiştir. “İslam düşüncesinde insan, ben diye işaret edilen, ruh ile desteklenmiş beden olarak tarif edilmiştir.” (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 61)

Parapsikoloji ilmi, ruhun faaliyetlerini pozitif bir bilim dalı olarak ele alır ve inceler. İnsanların bakışlarıyla kaşık, çatalı eğmesi, bir kişinin bir eşyasına dokunup, o kişi hakkında doğru bilgi verilmesi, karşıdaki insanın düşüncelerini okunması, astral seyahat gibi paranormal olaylarla ilgilenir. Bizim evliya kerametleri dediğimiz olaylara rasyonalist (Akılcı) bir açıklama getirmeye çalışır. Bunda özellikle kuantum fiziği ve izafiyet teorisinden istifade eder.

Hız Adem’i yarattığı zaman Allah O’na ruhundan üflemiştir. Çamur halindeki Hz. Adem’e Allah (cc) kendi ruhundan üflemiş, çamur ruh ile birleşince insan dirilmiştir. Ruh çıkınca insan bedeni yeniden çamur- toprak olan aslına, özüne dönmektedir.

Ruh bize Yüce Yaradan’ın bir hediyesidir; onunla yaşar, duygulanır, “Ben’im” deriz. O çıkınca kokuşan, çürüten bir ceset kalır geriye. Demek ki önemli olan ruhtur; ruh güzelliğidir. Beden ve bedenın güzelliği geçicidir. Efendimizin evliliklerinde de bu husus göze çarpar. Hz. Resul’un evlendiği annelerimiz belki dul ve yaşlı idiler ama ruhları güzeldi, temiz, ahlaklı, edepli idiler. Hz. Resul’de bu nedenle “evlenilecek kadında sülale, mal ve güzelliğe değil öncelikle ahlak, huy (ruh) güzelliğine bakın” buyurmuşlardır. (Buhari, nikah 15; Müslim redâ 4, 6, 8, 53, 54, fiten 86; Tirmizî, nikah 4; Nesai, nikah 10, 13; İbn Mâce, nikah 6/38; Dârimî, nikah 4; Ahmed b. Hanbel, I/92, 457, II/428, IV/92, 153, 377. Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, 8/61)

Özetle; İnsan = Beden + Ruh; Beden = Et + Kemik = Çamur; Ruh = Rabbimizden esinti, Beden/Çamur + Ruh = İnsan; Beden/Çamur - Ruh = Ölüm (Geriye çamur-toprak kalır.) Asıl olan ruhtur. Onu da her şeyimizi olduğu gibi, ‘Hayy’ olan Allah-u Teala (cc) vermiştir.

Ruh, nefis

Beden yaşılanıyor, zayıflıyor, hastalaşıyor ama içimizde bir şey, genç ve sağlıklı iken yaptıklarımızı yapmaya devam etmek istiyor. Ama beden buna engel oluyor, normalde sadece materyalist açıdan bakacak olursak beden zayıfladıkça istek, arzularında azalması, zayıflaması gerekir. Bedenle uyumsuz olarak daima genç kalan bu cevher ruhtur. Eğer bedeni arzularımızı kontrol altına alır, dünya ve ahiret dengesini güzel kurarsak bu arzular bizi cennete yükseltir. Eğer sadece materyalist açıdan olaylara bakar ve sadece dünya hayatına odaklanırsak, o arzu ve istekler bizi 'esfele safilin; belhüm edal' çukuruna düşürür.

Ruh ve can arasındaki ilişki!

Can bedenle irtibatlı bir konudur. Ruh, benzetme yaparak açıklayacak olursak, arabanın kontağını açan ve kapatandır. Ruh bedene girince arabayı çalıştırır ve can bedenle etkileşime girer. Ruh çıkarken de kontak kapatılır ve bedenin tüm işlevleri sona erer. Beden ortadadır ama arabayı çalıştıracak kalmayınca araba nasıl çalışmazsa, ruh çıkınca da beden tüm işlevlerini yitirir.

Doğumdan Sonra Hayat Var mı ?

Anne rahmine düşen ikiz kardeş anne karnında doğmak üzeredir. Biri diğere, "Buradaki hayatımızın sonuna yaklaşıyoruz." der. "Ama ben gitmek istemiyorum." diye haykırmış kardeşi. "Hep burada kalmak istiyorum." "Elimizden gelen bir şey yok. Hem, belki doğumdan sonra hayat vardır." "Bize hayat veren o kordon kesildikten sonra bu nasıl mümkün olabilir ki? diye cevaplamış öteki. "Bize hayat veren kordon kesilirse nasıl hayatta kalabiliriz, söyler misin bana? Hem, bak bizden önce başkaları da buraya gelmiş ve sonra da gitmişler. Hiçbirisi geri gelmemiş ki bize doğumdan sonra hayat olduğunu söylesin. Hayır bu her şeyin sonu olacak." Bütün bunları söyledikten sonra eklemiş: "Hem belki de anne diye bir şey yok!" "Olmak zorunda" diye itiraz etmiş kardeşi. "Buraya başka türlü nasıl gelmiş olabiliriz, nasıl hayatta kalabiliriz ki? " "Sen hiç anneni gördün mü ? diye üstelemiş öteki. "O belki de sadece zihinlerimizde var. Bir annemiz olduğu düşüncesi bizi rahatlattığı için onu belki de biz uydurduk." (Elif Aktuğ, Yeni Şafak, 29 Mart 2001, Anthony de Mello'dan alıntı) "Anne karnındaki bir bebeği düşünelim. Onunla konuşup şöyle diyebilsek, 'Burası senin asıl hayatın değil, öyle bir aleme gideceksin ki o alemin ömrü burası gibi kısa değil, gideceğin alemde görkemli bir gök kubbe, çeşitli yiyecekler içecekler var. Bebeğin yaşadığı alemin şartlarına göre, bu dünya hayatının anlayabilmesi mümkün olur mu? Elbette ki olmaz ve bu doğal bir şeydir. Şu an içerisinde bulunduğumuz hayata nispetle, Ahiret hayatı ile ilgili anlatılan şeyler de bizim için böyledir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 144)

İnsan evladı doğmadan önce de toprakta mineral halinde idi. Anne baba o topraktan elementleri çeşitli vasıtalarla vücudunda depoladı, sonra sperm ve yumurtalık birleşti ve zaman içinde doğum vasıtası ile insan dünyaya geldi. Ölümünden sonra da tıpkı ilk doğum gibi, tabiata dağılan elementler bir araya gelecek ve insan diriltilecektir. "(Resulüm!) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün. Allah, daha sonra ikinci hayatı da işte böyle gerçekleştirecektir; Allah her şeye kadirdir." (Ankebut, 20)

"Anne karnındaki çocuğun ayaklarının olmasına rağmen daracık bir mekanda bulunması ve hareket imkanının olmaması ya da gözleri olmasına rağmen karanlık bir ortamda olması aslında kendisini dışarda bekleyen ve bu organların faaliyette olacağı bir dünyanın varlığına bir işarettir. İnsanda da tatmin edilmeyi ve kullanılmayı talep eden öyle his ve istekler var ki bu dünya hayatında gerçekleşemiyor. Demek ki insanı ölümden sonra çok daha gerçek ve geniş bir başka alem beklemektedir. Allah'ın bize bizden daha yakın olduğunun en açık delili, insanların kendi vücutlarında meydana gelen olayların (Kalbin atmasından ciğerin nefes almasına) hiçbirisini kendilerinin organize ediyor olmamasıdır. Sağlığımızı korumak için salgın hastalık bulunan yerlere gitmekten kaçındığınız gibi, nefse cazip gelen tekliflerin yapıldığı

yerlerde iradeye hakim olmak zorlaşıp hataya düşme riski artacağından bu tip mekanlardan uzak durmak gerekir. Paramızın ve malımızın kıymetini bildiğimiz kadar yaratılmış olmamızın, hayatımızın değerini ve anlamını biliyor muyuz? En basit bir kum tanesinin bile içinde milyarlarca atomun bulunması, her birinin yüzlerce bağıntı ve formül ile hareket etmesi bir tasarımın varlığını çok açık bir şekilde ortaya koyuyor. Buradan gökyüzüne dönüş yapalım... Canlı varlıkları cansız bileşenlere indirgemek suretiyle açıklamanın imkanı yoktur, atomları yan yana dizilerek bir insan elde etmek mümkün değildir. Küçük bir elma çekirdeğinin toprağın altında ve karanlık bir ortamda tek başına yaptığı elmayı günümüz teknolojisinin yapmaktan aciz olması hiçbir şeyin basit ve sıradan olmadığını göstermektedir. Tüm bunlar aslında basit hiçbir şeyin olmadığı, her şeyin tam manasıyla bir sanat eseri olduğunu gösteriyor. Canlı ve kompleks yapıya sahip bir organizma basit parçalara ayrılmak suretiyle bir analize tabi tutulursa, bir noktadan sonra 'hayat' kaybolmakta ve cansız organik veya inorganik bileşenlere ulaşılmaktadır. Çok basit yapıya sahip organik yapıların bileşenleri, molekül yapıları ve hangi elementlerden teşekkül ettiği bilinmesine rağmen söz konusu atomlar aynı sırada dizilse bile ortaya 'hayat' çıkmamaktadır. Canlı varlıklar Allah'ın 'hayy' ismini yansıtırlar. Hayy olan Allah'ın bizdeki yansımasının kıymetini, bu dünya için belirli bir süre boyunca süreceğini ve 'asıl ölümün, Hayy olan ile irtibatı kaybettiğimizde başladığını' asla unutmamalıdır! Herkes kendine layık olan mekana yerleşir. Cennet ve cehennem her şeyin dengesini ve kararını bulduğu yerdir. Allah, tüm insanların kalbine, güzelliğe ve hakikate karşı bir istek ve öz yerleştirmiştir. Kömür ve elmas, her ikisi de karbon bileşiklerinden oluşur. İnsanlar, kendilerine verilen kabiliyeti doğru kullanırlarsa elmas gibi parlar, doğal özelliklerini bozup kömüre dönüşmeyi seçenler ise sonuç olarak, kendilerini yakarlar. İtikadı bozuk olan adamın cehennemi ebediyyen hak etmesinin sebebi kendisine olduğu kadar diğer insanlara, topluma zarar vermesi ve tabiatı hakir görmesidir. Dünya hayatını ahirete tercih eden adamın hali elinde tuttuğu büyükçe bir elmas parçasını bir parça şekerle değişen çocuğun davranışına benzer. Basit, geçici ve sıradan bir lezzet uğruna ebedi bir hayatı kaybetmeye razı olmak hiçbir akıllı insanın işi olamaz. "Hesap meydanında toplandığı zaman, dünya hayatında ne çektiğimiz sıkıntıların elemi kalacak ne de neşeli günlerin tadı ağzımızda kalacaktır." Elde kalacak olan tek şey Allah adına yapılan işler olacaktır. 'Hayatta başarılı olmak' ifadesindeki 'hayat' kelimesinin sadece dünya hayatına özgü kılınması karşımıza çok ciddi bir problem olarak çıkıyor. Önümüzde ebedi bir hayatın var olduğundan şüphemiz yoksa 'hayatta başarılı olmak' ifadesi ile ahiret hayatındaki başarıımızı kastediyor olmamız gerekir. İnsan dünyada değil, cennette veya cehennemde ebedi olarak kalmak üzere yaratılmıştır. İnsanlar nedense, Allah'ın cennet vaadine karşı oldukça tok gözlü ve müstağni davranıyorlar. Ahirete nazaran çok az bir servet sayılacak dünya malı ile kanaat ettiğini insan bir anlasa...!" (Selçuk Kütük, Çözümlü Dünya Ahiret Problemleri) ; "İnsanın benlik, bilinç, anlam varlığı olması, onun şahsiyet sahibi bir varlık olduğuna işaret eder. Bu durum, sadece biyolojik varlık olmakla izah edilemez." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269) ; "Hangi söz ya da iyilik, bencil robotlara etki edebilir?" (Urhan Veli, Kişiliğin Doğası, s. 128) ; "İnsanın susuzluğunu giderecek su bulunmaktadır, aynı şekilde insandaki ölümsüzlük duygusunu karşılayacak bir alemin de bulunması gerekir." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 32) ; "İnsanın içinde bir ebedilik duygusu, Bir de kusursuzluk arzusu bulunmaktadır. Bu ikisini bu dünyada karşılamak imkansız. İki duygunun karşılanacağı bir yerin veya zamanın olması gerekir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 79, 80) ; "Yüce Allah'a ve ahirete inananların, dünya hayatları anlamlıdır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 149) ; "Ahiret, mağdur ve mazlumların uğradıkları haksızlıkların gidereceği yerdir. Ahireti inkarcıların, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu ateistler göremiyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 49)

Ey Ateist, deist, agnostik arkadaş! Bu dünyada her kötülüğün cezasının karşılığını bulamadığını ikimizde görüyoruz. Bir teist olarak ben, ahirette kötülerin ceza göreceğine kabul ederek bu

soruna bir cevap verebiliyorum. Peki ya senin cevabın?! Kapkaranlık, soğuk, buz gibi bir hiçlikten başka ne?...

Kaza Kader

“İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.” (Rum, 41)

Kader, “yüce Allah’ın, ezelden ebede kadar olacak bütün şeylerin zaman ve yerini, özellik ve niteliklerini, ezeli ilmiyle bilmesi.” demektir. Kaza ise, “Cenâb-ı Hakk’ın ezelde irade ettiği ve takdir buyurduğu şeylerin zamanı gelince, her birisini ezeli ilim, irade ve takdirine uygun biçimde meydana gelmesi, olmasıdır.” Allah’ın bilmesi ve yazması kaderdir, Yazılanın aynen olması ise kazadır.

Allah insanların önceden ne yapacağını bilir ve yazar ama Allah’ın bilmesi, insanların yaptıkları işleri etkilemez. Çünkü o işi yapan; kendi özgür iradesi ve aklı ile bizzat insanın kendisidir. Allah sabah yatağından kalkıp meyhaneye gidene engel olmaz. Ona akıl vermiş, kitap indirmiş, peygamberle açıklamış, cehennem ile uyarmıştır. Gerisi insana, kendi iradesi ile yapacağı seçime kalmıştır. Allah o kulunun ne yapacağını önceden bilir ama “yapan” bizzat hür iradesi ile kulun kendidir. Aynı kul sabah kalkıp namaz gitse idi, kaderinde namaz kılmak olacaktı. “Mesela, önümüzde dört yol olduğunu düşünün. Allah önceden biliyor ki, siz o 4 yola geldiğinizde C yolunu seçeceksiniz. Allah, o yolu seçmen için değil, sen o yolu seçeceğin için yazıyor.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 82, 83) Bizim anladığımız manada kader sadece ‘doğum ve ölüm anı, cinsiyet, göz rengi’ gibi durumları kapsar. Bunlar dışındaki yaşamımızdaki tüm olaylar bizim tercihimizin sonucudur.

39

“Allah’ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir.” (Elmalî, Hak Dini Kur’an dili, I/97; Flamur Kasami, Kur’an’da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 124) “Allah’ın bilmesi insanın özgürlüğünü kısıtlaması manasına gelmez, zaten biz davranışlarımızı onun bizim hakkımızdaki bilgisini okuyarak düzenlemiyoruz.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 98) “Hiçbirimiz kader programımızı okuyarak gündelik hayatımızı planlamıyoruz.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 45)

Önceden bilmek ile yapılan fiiller ayrı ve birbirinden bağımsız eylemlerdir. Mesela, bir arabanın yolda gittiğini düşünün. Virajı dönünce yol ortasındaki çukura düşecek, kaza yapacaktır. Arabadakiler bir dakika sonra olması muhtemel kazayı bilemezler ama olayı yukarıdan izleyen hem arabayı hem yolu görenler kaza olmadan önce olayın gerçekleşme ihtimalini görebilirler. Yani olaylara daha geniş açıdan ve yukarıdan bakanlar geleceği tahmin edebilirler. Tarih şeridinde bakan biri, olayların geçtiği tarihlerdeki olaylardan haberdar iseler, mesela 375’te kavimler göçünü, 1453 İstanbul’un Fethi, 1789 Fransız İhtilali’ni görürler. “Sonradan yaratılan” zamana bağlı olmayan Yüce Yaradan da tarih şeritinde tüm olan ve olacakları görür, bilir. Bilim adamları güneşin veya ayın tutulacağı zamanları önceden bilirler. Bu bilgiler kitaplara, takvimlere yazılır. Yani bu tutulma olayları önceden bilinir ve yazılır. Tam zamanında ise bu tutulma olayları gerçekleşir. Şimdi herhangi birisi “Güneş takvimde yazan zamanda tutulduğuna göre, güneş takvime yazıldığı için tutulmuştur.” derse, bu mantıklı ve gerçekçi olabilir mi? Bilim adamları bir taraftan araştırmış, tutulma tarihini bulmuştur, güneşte diğer taraftan kendi olağan akışında zamanı gelince tutulmuştur. İnsanlar için bile bunlar söz konusu iken yer ve gökleri yoktan var eden, neden geleceği bil-e-mesin? Ayrıca, Allah (cc) zaman ve mekan ile sınırlandırılmaz. Zaman ve tüm mekanları yoktan yaratan - “Evrenin başlangıcında bizim bildiğimiz zaman yoktu!” (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 114) - Yüce

yaratıcı, yarattıkları ile sınırlandırılmaz. Zaman- mekan dışı ve üstü olan Allah, her zamanı, mekanı görür, bilir, isterse yazar. “Big Bang teorisi ile artık ‘zamanın da’ yaratıldığını, tıpkı madde gibi bir başlangıcının olduğunu biliyoruz. “Dolayısı ile, Allah’ın ‘önceden bilmesi’ kavramı sadece insan esas alınınca bir anlam ifade etmektedir, yoksa Allah (cc) için önce-sonra gibi kavramlar söz konusu değildir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) “O (cc) zamanın da yaratıcısıdır. Bizim için gelecek olan şey, O’nun için gelecek değildir.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 183) Tıpkı bunun gibi, Allah’ta önceden bilir, yazar (kader) ve vakti gelince de aynen yazılan meydana gelir (kaza) Burada kul yazılanı bilmediği, alın yazısını okuyamadığı için, yazılanı yapıyor durumu da söz konusu olmaz. Allah’ın bilmesi ile olayın gerçekleşmesi birbirinden bağımsız, ayrı iki olay, aynı sonuçta buluşan farklı süreçlerdir.

Kısaca, “Allah’ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir.” (Elmalı, Hak Dini Kur’an dili, 1/97) “Tanrı insanların özgür iradelerine hiç müdahale etmeksizin onların ne yapacağını bilir. Tanrı açısından zaman bağlayıcı bir faktör olmadığından kendisi için 'önce ve sonra' kavramları geçerli değildir. Tanrı’nın mekanla sınırlı olamayacağı az veya çok anlaşılmaktadır. Mekanı yaratanın Tanrı olduğu düşünüldüğünde, tanrının kendisini bu mekanla sınırlamasının anlamsız olacağını fark etmek mümkündür. Tanrının yarattığı bir şey ile kendini bağlaması veya sınırlandırması düşünülemez. 'İmtihana ne gerek var?' sorusunda önemli olan, tanrının her şeyi bilmesi değil, insanın kendi sonunu bilmiyor olmasıdır. Önemli olan insanın kendisine tanınan 'var olma' imkanı ve şansını bu tür itirazlarla heba etmesi, pek akla uygun bir yaklaşım değildir. Hiç kimse bilerek yaptıkları yanlışlıkları, 'ne yapalım tanrı kaderime böyle yazmış!' diyerek kendini aklamaz. Çünkü bu tür insanlar, elde ettikleri başarıları kendi üzerlerine almasını gayet iyi bilmektedirler. Tanrı insanları anlamsız bir şekilde cezalandırmak istemiş olsaydı, yeryüzüne sayısız elçi ve kitap göndermez, onlara doğru yolu göstermezdi.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 229-236)

İnsan kaderin mahkumu mudur?

Yüce Allah, insanları hür iradeleriyle seçecekleri tercihlerin yer ve zamanını ezeli ilmi yani zamanla sınırlı olmayan mutlak ilmiyle bilir ve zamanı gelince bu tercih kulun seçimi doğrultusunda yaratılır. Bu durumda Allah’ın bilmesi, kulun seçimine bağlı olup, Allah’ın ezeli manada bir şeyi bilmesinin, kulun irade ve seçimi üzerinde zorlayıcı bir etkisinin olmadığı görülür. Aslında insanlar, Allah’ın kendileri hakkında sahip olduğu bilgiden habersizdirler ve pratik hayatta bu bilginin etkisi altında kalmaksızın kendi iradeleriyle tercihlerde bulunmaktadırlar. Bir başka ifadeyle söylersek biz, yüce Allah bildiği için tercihlerimizi belirlemiyoruz. Bizim yapacağımız tercihleri O ezeli ve mutlak ilmi ile bilmektedir. Çünkü zaman bizim için söz konusudur, zamanı yaratan için bir zaman sınırı söz konusu değildir. O zamandan bağımsız olarak, bize göre önce ve sonra olarak nitelendirdiklerimizin tümünü bilir: Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) Evren’i O (cc) yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O’dur. O’nun için, zaman kavramı yoktur.

Ayrıca kaderin mahkûmu olmadığımıza en açık delil vicdanımızdır. Çünkü vicdanen biliyoruz ki, bizi yaptığımız hareket ve seçimlere mecbur kılan hiçbir sebep yoktur. Allah (cc) insana, iyi ve kötüyü seçebilme özgürlüğü (irade) vermiştir. “İnsana kötü yol veya iyi yol seçme iradesi verilmiştir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 47) Şayet insan kaderin mahkûmu olsaydı kendisine irade verilmezdi.

Kısaca “Allah insanı yaratmış ve ona özgür bir alan tanımıştır, ona yol göstermiş, belli ilkeler koymuştur.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 47) "Tanrı insana bir şeyi yasaklarken onu, o emre uyup uymama konusunda özgür bırakmıştır." (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 116) Bir insan “Allah böyle yazmış, alın yazım buymuş, bu şekilde takdir etmiş, ben ne yapayım?” diyerek günah işleyemeyeceği gibi, günah işledikten sonra da kendisini suçsuz ilan edemez, kaderi

mazeret olarak ileri süremez. “Allah, insanları inanç konusunda serbest bırakmış, kararı onların vermesi gerektiğini vurgulamıştır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 17) “Şüphesiz biz ona doğru yolu gösterdik. İster şükredici olsun, ister nankör” (İnsan, 3); “Kim iyi bir iş yaparsa lehine, kim de kötülük yaparsa aleyhinedir. Rabbin kullara asla zulmedici değildir” (Fussilet, 46)

Özgür irade ile insanı yaratıp, akıl ve vicdan ile donatıp vahiy ile yönlendirip, peygamber ile yol gösteren yüce Allah (cc) 'Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız." (Kehf, 29) buyurmuştur. Seçim bizim! Dileyen cennete dileyen cehenneme gidecektir!

Bir sahne düşünelim, aynı sırada oturan iki öğrenci vardır. Biri dersi dinlemekte, ders çalışmaktadır. Diğeri derslere çalışmamakta, yaramazlık yapmaktadır. 15 sene sonrasına filmi ileri saralım. Biri iş sahibi olmuş, geliri yüksektir, işine giderken yolun kenarında dilenmekte olan biri ile göz göze gelir. Dilenci, yanında oturup ders çalışmayan arkadaşıdır. Şimdi dilenci “Kaderim bu imiş” dese, suçu kadere atsa bu gerçekçi olur mu? Aynı durum ahirette cehennemlik veya cennetlik olanlar için de söz konusudur. Cennete giden de cehenneme giden de dünyada yan yanadır. Biri görevini yerine getirir, zaten kendisi için dünyada iyi-faydalı olan emirleri yapar, kendisine zararlı olduğu için yasaklanan şeylerden de kaçınır ve cennete gider, diğeri tembellik gösterir, emir ve yasak sınırlarına önem vermez ve sonunda yaptıkları sonucu cehenneme gider. Burada suç kaderde değil, gerekli yerde gerekli eylemi yerine getirmeyen insanların bizzat kendisindedir. Yaptıkları hata sonucu kaderi suçlayan birine yolda araba çarpsa ve çarpan kişi “Kaderinde bu varmış, suç kötü kaderinde.” dese bu cevabı onaylayıp yaralı haline boyun eğer mi idi acaba bu mazereti ileri sürenler? Tabii ki hayır!

Kısaca, doğum ve ölüm anımız dışındaki olaylar bizim tercihlerimiz ile şekillenir ve bizde bu tercihlerimize göre ahirette kendi sonsuz mekanımızı kendimiz hazırlamaktayız!

Tevekkül

Tevekkül terim olarak, “hedefe ulaşmak için gerekli olan maddî ve mânevî sebeplerin hepsine başvurup, tüm tedbirleri aldıktan ve yapacak başka bir şey kalmadıktan sonra Allah’a dayanıp güvenmek ve sonucu Allah’a bırakmak” demektir.

Allah bizlerden tevekkülü -Kendisine güvenmemizi- isterken ne şekilde olacağını da bizlere bildirmiştir: Bir adam, “Ey Allah’ın Resulü! Devemi bağlayıp da mı Allah’a tevekkül edeyim, yoksa bağlamadan mı tevekkül edeyim?” diye sordu. Efendimiz, “Önce deveni bağla sonra ibadet et.” (Tirmizi, kıyamet, 61) buyurur. Mümin bir kul önce ‘fiili dua’ yapmalı, toplumsal yasalar ölçüsünde hareket etmeli sonra ‘sözlü dua’ yı yapmalı (İstediği şeyin dünya ve ahiret için hayırlı olmasını dilemeli) ve sonra sonucunu Allah’a bırakmalıdır.

Dua nedir, nasıl yapılmalıdır?

Dua, ‘Allah’tan bir şey istemek’ demektir. (DİA, Dua maddesi) Dua sözlü ve fiili dua olarak ikiye ayrılır. Allah’tan bir şey istediğimizde önce fiili dua yapmalıyız. Allah (cc) her şeyi sebeplere bağlamıştır. İstediğimiz şey için önce o sebepler yerine getirilmeli, çalışmalı, sonuna dek gayret edilmeli, ancak bundan sonra sözlü dua edilmelidir. Sadece fiili dua (Çalışmak) yetmez, ‘çalıştım sözlü duaya ne gerek var?’ demek yanıltır. Elde etmek istediğimiz, olması için çalıştığımız şeyin olması belki bizim için ‘Hayırlı’ değildir. Meselai araba almak isteriz, sadece çalışıp para elde ederek, sözlü dua etmeden belki arabaya sahiptiriz ama ya o araba sonunda bizim sakat kalmamıza neden olarsa? Zengin olmak isteriz ama ya o zenginlik bizim hem dünya hem ahiret felaketimize sebep olarsa? İşte sözlü dua burada devreye girmektedir. Sözlü dua ‘istenen şeyin hayırlı, sonunun iyi olması için Allah’tan söz ile yardım istemektir.’ Ama sadece sözlü dua da yetersizdir, çünkü Allah resulü hayatının hiçbir döneminde oturup ‘Sadece sözlü dua ile’ hedefine ulaşmamış, işlerinin son anına dek çalışmış, gayret etmiş, sonra Allah’a tevekkül etmiştir.

“Tevekkül, hiçbir zaman, çalışmayı ve sebebe sarılmayı terkedip, "Allah'ın dediği olur." diyerek kenara çekilmek değildir.” (Fahru'd-Din er-Razî, Mefatihul-Gayb, 111, 122; Elmalılı M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5063, 5064); “Batılların ‘fatalizm’ olarak nitelendirdikleri şeyin aslı, Müslümanların geçmişte olanın nasıl olmuş ise öyle olması gerektiğini kabul etmesi durumudur. Bu gelecekle ilgili değil, geçmişle alakalı konulara karşı bir tutumdur. Bu anlayış eylemin, umut ve ilerlemenin karşısında değildir.” (Yahudi iken sonradan Müslüman olan (Leopold Weiss) Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 209)

“Takdir Allah'ındır. Ama biz tercihimizi Allah'ın koyduğu kural ve prensiplere göre yaptığımızdan görevimizi yerine getirmiş, imtihanı başarıyla vermiş oluruz.”

Bazen duyarız, ‘Allah’a şu kadar dua diyoruz, hala neden emperyalistler Müslümanları öldürürken Allah onları helak etmiyor?’ diye. Aslında fiili duamızı biz İslam düşmanlarına yaparken sözlü duanın tek başına işe yaramayacağı ortadadır. Biz cola içerken, hamburger yerken, cepte sigara, üstte başta malum markaları alıp, fiil, eylem, alışveriş ile İslam düşmanlarını desteklerken sözle yapacağımız dua (!) sadece ses dalgasından öteye gitmez, o da ne ABD’ye zarar verir ne de Müslümanların işine yarar! Müslüman önce fiili olarak (Boykottan, destek olacağı kuruma dek, her şeyini İslam ruhuna uygun hareket eder) sonra sözle yapacağı duanın bereketini beklerse yaptığı bu amel tam manası ile İslami bir ibadet olur. Evet, dua bir ibadettir. (Tirmizî, el-Bakara Sûresi Tefsiri, 16) ve ibadet ederken gerekli olan samimiyet ve içtenlik aynen duada da geçerlidir.

“İşte YGS birincisinin şifresi: YGS birincisi Mahmut Bilal Doğan, "Dua ettim, gerisini Allah'a bıraktım!" (Haber TÜRK, 28 Nisan 2011)

Dünyada kötülükler neden olmaktadır?

“İmkan ve şartları yaratan Allah'tır ama bunları kullanma niyet ve amacı insana aittir. Allah'ın yarattığı şeyler kötü değildir, kötülük bizim niyet, istek ve arzularımızla ortaya çıkmaktadır.”

(Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 47, 48) “Kötü dediğimiz şey görecelidir. Deprem gizli değildir, kötü olan varlığı değil bunlara karşı insanın tedbir alıp almamasıdır. Allah'ın yarattığı doğaya uygun davranmalıyız. Mutlak şer hırs, tamam ve ölçüsüzce davranışlar sonucu meydana gelen kötülüklerdir. Küresel erozyon, hayvan türlerinin yok olması, salgın hastalıklar... Bunların nedeni insanlarıdır. Allah insanları imkanları ve şartları kadar sorumlu tutar.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 53-56)

“Başınıza gelen her kötülük, kendi ellerinizle yaptıklarınızın sonucudur.”(Şura, 30) “İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozulmalar meydana geldi.”(Rum, 41); “Bazı insanların eline yetki geçtiği zaman ürünü ve nesli yok etmeye çalışır.” (Bakara, 205)

Dünyada iki nedenle kötülük meydana gelir ya emperyalizm ya ahlaksızlık. Bu ikisiyle de savaşılan tek din İslam'dır. İnsanın iç dünyasını aydınlatmayı (!) amaçlayan Budizm veya ‘bir yanağına vurulunca diğer yanağını çevir’ (Matta 39; Luka İncili, 29) diyen Hristiyanlık emperyalizme asla engel olamaz. Cinsel özgürlük adı altında eşcinsellik dahil her türlü ahlaksızlığı, sömürü aracına dönüşen faizi savunan kapitalizm ile, evliliği, ahlaki kavramları reddeden ve dünyaya materyalist açıdan bakan sol ideoloji de ayrıca ahlaksızlığa ve sömürüye engel olamaz.

Kötülüğü ortadan kaldırmakla görevli olan kişiye Müslüman, dine ise İslam denir. (“Sizden, iyiye çağıran, doğruluğu emreden ve fenalıklardan men eden bir cemaat olsun. İşte başarıya erişenleriniz onlardır.” (Ali İmran, 104); “Siz insanlar için ortaya çıkarılan, doğruluğu emreden, fenalıktan alıkoyan, Allah'a inanan hayırlı bir ümmetsiniz.” (Ali İmran, 110); “(Tüm kadın ve erkek Müslümanlar) insanlara iyiliği emrederler, Kötülüklerden vazgeçirmeye çalışırlar” (Tevbe, 71) ; “ Yavrum namazı gereği üzere kıl, iyiliği emret, ve kötülükten alıkoy. Bu hususta sana isabet edecek eziyete katlan, Çünkü bunlar kesin olarak farz kılınan emirlerdir.” (Lokman,17); “O Peygamber) onlara iyiliği emreder ve onları kötülükten alıkoyar.” (A'raf, 157) ; “Onlar, öyle kimselerdir ki, kendilerine yeryüzünde iktidar verdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar.” (Hac , 41); ”Sizden kim bir kötülüğün işlendiğine şahitlik ederse onu eliyle derhal engellesin, Eğer buna gücü yetmezse, diliyle engellesin, eğer buna da gücü yetmezse, kalbiyle buğz (red etmek, inkar etmek, karşı olmak, katılmamak) etsin. Kalbiyle buğz etmek imanın en zayıf noktasıdır.(Müslim, İmân 78; Tirmizî, Fiten 11; Nesai, İmân 17 ; Müslim, Riyazüssalihin, 169) ; “Hayır Allah'a andolsunki ya iyiliği emreder. Kötülükten vazgeçirmeye çalışsın. Zalimin eli üzerine elinizi koyarak zulmüne mani olursunuz ve onu hakka döndürür ve hak üzerine tutarsınız. Yahut Allah(cc) bazılarınızın kalplerini diğerlerine benzetirde onlara lanet ettiği gibi sizi de lanete uğratar.” (Ebû Davud, Melâhim 17; Tirmizî, Riyazüssalihin,175) vd.) Bir Müslüman asla nemelazımcı olamaz. Her Müslüman bir halifedir

(Bakara, 30) yani yeryüzünde Allah'ın kurallarını yaşamak ve yaşatmakla görevlidir. İyiliği emretmek kötülükle mücadele etmekle yükümlüdür. "Allah sizin ellerinizle zalimleri cezalandırmak ister." (Tevbe, 14) Yoksa namazlarımız bile kabul olmaz. (Maun, 4-7) Müslüman gerek nefsinde gerek aile ve hayatında öncelikle kötülükten kaçınan ve daima iyilik yolunda olan kişidir. Müslüman doğmak veya olmak mesuliyet, sorumluluk gerektiren bir iştir. (Müslüman olmak kolay mı? adlı yazımıza bakılabilir.) Çünkü "Din yeryüzünde her tür kötülüğe, haksızlığa ve zulme karşı bir 'isyan ahlakı'dır. Din, egemenlerin sahte tarihine karşı, tarihi düzeltme davasıdır. Din, Muhammed İkbal'in dediği gibi 'salt fikirden ziyade amel/eylem'; Aliya İzzetbegović'in dediği gibi 'bir düşünüş biçiminden ziyade yaşayış'; Hasan Hanefi'nin dediği gibi 'pasif akideden devrimci imana' geçiş; İsmail Raci Faruki'nin dediği gibi de 'dünyayı cennete dönüştürme' projesinin adıdır.'" (M. Hayri Kırbaçoğlu, Ahir zaman ilmihali, s. 22)

Kötülükler, insanlar kötü olduğu zaman ortaya çıkar yani kötülüğü yapan insanlardır. Bunun sonucu olarak da insan dünyada huzursuz olur ve yaptıklarının karşılığı olarak ahirette cehenneme gider. Allah insanlar iyi olsun diye onlara akıl ve vicdan vermiş, peygamber göndermiş, kitap indirmiş ve bizlere cennetin yolunu göstermiştir. Kötülük iyiliğin olmadığı zaman vardır. Yani iyiliğin yokluğu kötülüğü doğurur, iyilik olduğu zaman kötülük ortadan kalkar. Tıpkı ışık olduğunda karanlığın yok olduğu gibi. O halde kötülüğün dolaylı sorumlusu iyilerin çalışmamasıdır. "İnsan yaptıklarından sorumludur. İnsanlara iyi ve kötü olan şeyler ve sonuçları bildirilmiştir. İnsanın içine fitrat yerleştirilmiş, vicdan konulmuş, ahiret inancı ile hesap bilinci vahiyle inşa edilmiştir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 232)

Şura Suresi ayet 30'da Allah şöyle buyurmaktadır: "Sizin başınıza gelen kötülükler ellerinizle işlediklerinizin sonucudur."

Bazı kötü -görünen- şeyler vardır, aslında onlar iyiliklere sebep olur. Ağrı, sızı, ateş, bulantı gibi. Bunlar Allah'ın insanlara verdiği bir ceza değil, bir hediye, bir iyilik, bir lütuftur. Çünkü karın ağrısı olmasa karnımızdaki hastalıktan haberimiz olmazdı, dişimiz ağrımasa, dişimizi kaybedebilirdik ve bizim haberimiz bile olmazdı. O ağrı, sızılar bizim hastalıklara karşı alarm sistemimizdir ve iyi ki onlar vardır! O halde ağrı, sızı bir ceza değil, bir mükafat, bir hediyedir.

Ayrıca, genelde dünyaya iyilik hakimdir. Zaten kötülük hakim olsa dünya yüzyıl geçmeden yok olurdu. Açlık- tokluğun kıymetini hastalık- sağlığın değerini insana kavratır. Ayrıca ağaçtan düşen var diye bütün ağaçlar, suda boğulan var diye her gördüğümüz su kötü kabul edilemez, bunlar istisnadır. Bunların asılları iyidir. Ayrıca kötülük olsa bile bu iyiliğin değerinin bilinmesi için gereklidir. Her zaman iyilik yapan, insanlara yardım eden birini düşünelim. Zamanla artık ondan her zaman iyilik yapması beklenir hatta bir hizmetçi gibi görülmeye başlanır. Kimse o kişinin gerçek değerini anlamaz, ta ki bir kişi o adamın zıttına kötü bir şey yapana dek! Kötü iyunin kıymetinin anlaşılmasını sağlar. Karanlık aydınlığın, soğuk sıcaklığın kıymetini anlamamızı sağlaması gibi. Özetle insan iyi olursa her şey iyi olur. Ahiret günü de cennete gider. İnsan kötü olursa toplum, çevre, dünya kötü olur. Ahirette de cehenneme girer.

Örneğin, tüm evrendeki sıcaklığın 37 derece olduğunu düşünelim, ne eksik, ne fazla. Böyle bir durumda, sıcaklık diye bir şey hissedilir ve bilinebilir mi? Soğuk ve sıcak kavramları ortaya çıkar mı? Isının anlaşılması için derecelerinin olması gerekir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 83) Evrende karanlık yaratılmamış olsaydı, ışığın ne olduğu ve önemi anlaşılabilir miydi? Dünyada hastalık olmadığı zaman insanlar, sağlıklı olmanın ne demek olduğunu idrak edebilir miydi? Sağlıklı olmak bir değer ifade eder miydi? Evrende kötülüğün bulunmasının temelinde, iyiliğin anlaşılması, var olması, değer ve anlam kazanması olduğunu unutmamalıyız. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 84) Kötülük olmasaydı, güzelliğin, iyiliğin, sevginin, sağlığın ne olduğunu bilmeyen birer mekanik bir robottan farkımız kalmazdı. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Unutmamalıyız ki, tarihte en çok sıkıntıları peygamberler çekmişlerdir. Bazı acılar nedeniyle inanç temellerimizi

sarsmamızın sebeplerini ise şöyle sıralayabiliriz: İnancımızın güçlü olmayışı, insanın sırf bu dünya için yaratılmış olduğunu zannetmesi, hayatı gerektiğinden fazla sahiplenmesi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 93)

“Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı o zaman herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) Kötü olarak nitelenen bir şey başka kimseler için iyi olarak ifade edilebilmektedir. Zararlı, çirkin ve kötü olarak değerlendirilen bazı varlıklar tabiatı çok önemli işlevleri yerine getirebilmektedir. (Ögük, s. 164-65) Zararlı şeylerin ibret vesilesi olma, iyiliğe vesile olma gibi önemli faydaları da bulunmaktadır. (Ögük, s. 171) Allah, insanı iyi ve kötü arasında ayırım yapabilecek donanımına sahip kılmıştır. Kötülük olmadan iyinin, çirkinlik olmadan da güzelin kıymetini bilmek mümkün değildir.” (Ögük, s. 180)

Kanser aklımı başıma getirdi: Senarist Sema Ergenekon 6 ay önce kansere yakalandı. Kanser Ergenekon’a başka bir bakış açısı ve farkındalık kazandırdı. (09.11.2014); “İyi ki kanser olmuşum diyorum!” (Cumhuriyet, 5 Nisan 2016); Kafasına taş düştü, hayatı kurtuldu: Kafasına taş düşen Eren Filiz’in beyninde milyonlarca larva bulunan kist olduğu ortaya çıktı. (Milliyet, 27.11.2014); 100 numara kurtuluş: Şanlıurfa Cezaevi’nin C-5 koğuşu iki çeteye bölündü. Bir grubun lideri hücre cezası alınca adamları karşı tarafı suçladı. Düşman 5’liyi dövüp tuvalete kapattılar. Sonra da yangın çıkardılar. İşte ölen 13 kişi bu öfkeli gruptu. Kurtulanlar, tuvalettekiler oldu. (Takvim, 18.06.2012); Midesi bulanınca facia önledi: "Olay günü metrobüstayken aniden midem bulandı. İçerisinde kola kutusu bulunan poşete kustum. Daha sonra ağzını sıkıca bağlayarak çöp bidonuna attım" dedi. Konuyu araştıran terör polisi, işçinin söylediklerinin doğru olduğunu belirledi Cihat F.’nin yaptığı bu hareket büyük bir facianın önüne geçti. (Akşam, 24 Nisan 2016) Tatlıses fizik tedavi merkezi kuruyor: Uğradığı silahlı saldırının ardından ünlü sanatçı müthiş bir karar aldı. Yüzde 10’una bedava hizmet. (7 Aralık 2012); 'Yüreğimdeki ateş' demişti: Sakıp Sabancı'nın engelli oğlu: Metin Sabancı spastik felç hastasıdır. Ablası Dilek Sabancı, babasının hayır işleri hakkında: "Babam olmasaydı Türkiye'nin ilk bilinçli spastik çocuklar rehabilitasyon merkezi, ardından kemik hastanesi de açılmayacaktı. Ben ve kardeşimin durumları sayesinde şimdi birçok çocuk ameliyat olabiliyor. Bazen her şeyin bir nedeni var diye düşünüyorum. (Akşam, 28 Eylül 2022) Bayramda et yiyemedi, şimdi bin aileye kebab dağıtıyor. (Sabah, 10 Temmuz 2022) ; Bu yurttan evlat hasreti var: Albay Nihat Ömür 1962’de tayin olduğu Kıbrıs’ta oğlunu kaybetti. Evlat acısına teselli bulabilmek için 1500 kişilik ilkokul yaptırdı. Şimdi üniversitelilere yurt açıyor. (Cumhuriyet, 23.12.2012) Brezilya’nın Malcolm X’i: César Kaab Abdul Pugnaz. “Yönetimden çok zulüm gördüm. İnsanları bana karşı kışkırttılar, aleyhime çalışmalar yaptılar. Medya beni hedef gösterdi. Defalarca saldırıya uğradım. Ölüm tehditlerinin ardı kesilmedi” ifadelerini kullanan Pugnaz, “Ama Elhamdülillah bu bana İslam’ı öğrenmeye gelenlerin sayısını da artırdı” dedi. (Yeni Şafak, 24.07.2022) Kötü görünen olay karşısında aldığımız takındığımız tavır, imtihanı kavrayıp kavramadığımız hakkında bizlere bilgi verir. Biz ya imtihan olmak istemiyoruz veya imtihanın şartlarını biz belirlemek istiyoruz. Bu da sorunun üstesinden gelmemizi zorlaştırmaktadır. (Yeni Şafak, 24 Temmuz 2022); Lee Kuan Yew, seçimi kaybeden Chirac’a şunu anlatır: Yaşadığım sıkıntıları zaman içinde unutup bugün geriye baktığımda, hiç istemeden atanıp zorla gittiğim Tiran’ın özel ve meslek hayatımı ne kadar olumlu etkili etmiş olduğunu görüyor ve bir yerde ‘iyi ki de gitmişim’ diyorum.” demektir. (Tanışık Blade, Maskeli Balo, s. 47); Birand şöyle anlatır: Hayat karşısında peş peşe aldığım yenilgilerin hıncıyla zorlukların üzerine gitmeye, içe kapanıklığını yenip dışa açılmaya karar verdim. Yıllardır ona acı ve kompleks veren topallığı artık önünde bir engel değil, sırtında bir kırbaç olacaktı. Dezavantajını avantaja, zaafını hırsa çevirdi. Bu mücadele onu Mehmet Ali Birand yapacak yolun başlangıç noktasıydı. Yenilgiler çok şeyler öğretmişti, kendisini tanımış, neyi yapıp neyi yapamayacağını görmüş, elindekinin kıymetini bilmiş, ne istediğinden emin olmuştu. (Can Dündar, Birand, s. 55, 242); En hayırlı kaza: Faik Yorgun’un kullandığı

araç bir kamyonla çarpıştı. Aracın bagajında her biri bir binayı uçuracak güçte, patlamaya hazır 5 bomba bulundu. (Akşam, 23.09.2010); Hastalıklar unutulmuş gerçekleri hatırlatır: Serdar Ortaç: “Allah sebepsiz bir hastalık vermez diye düşünüyorum. Demek ki bir hata yapmışım. Allah da ‘Kendine gel, hayatın kıymetini bil’ demiş olabilir.” (Sabah, 24.9.2016); Hapse atılmasam kurşuna dizilecektim: “Kimse hayatta kalmak için neyin iyi, neyin kötü olduğunu bilemez. Eğer 1946’da tutuklanmamış olsaydım -ki ben ve benim insanlarım bunu büyük bir talihsizlik olarak görüyorduk-, 1949’da, tutuklanmamın ardından örgüt içinde benim yerimi alan Halid Kaytaş gibi öldürülmüş olacağım hemen hemen kesindi. Halid ölümüne mahkum edilmişti ve 1949 Ekiminde kurşuna dizildi. Hapse girmek böylece hayatımı kurtardı.” (Aliya İzzetbegović, Tarihe Tanıklığım, Saraybosna, 31 Mart 2001); “İkinci dünya savaşında iki kere yaralanan Ruzi Nazar’ı bu sayede, Tanrı bir kez daha ölmekten, esir düşmekten ve esirlerin çektiği acıları çekmekten korumuş, bu tehlikeyi iki savaş yarası ile atlattı.” (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 100. Ayrıca benzer örnekler için, aynı eser. s. 163, 172); PKK’lı hükümlü cezaevinde hafız oldu: “Terör” suçundan hükümlü İbrahim Çetinkaya, Siirt E Tipi Cezaevi’nde aldığı eğitimle hafız oldu. Çetinkaya, Vali Aydın’a hafız olmaktan duyduğu mutluluğu anlatarak, “Benim için böylesi daha hayırlıymış. İnsanın bazen şer olarak gördüğü olaylar, hayırlara vesile olabiliyor. Ben bunu yaşadım” dedi. (18.01.2013); Cezaevinde hafız oldu, 13 mahkuma da öncülük etti: Konya’da cezaevinde 15 ayda Kur’an-ı Kerim’i ezberleyen 29 yaşındaki hükümlü Abdülkadir Geylani Tekgöz, 13 mahkumun daha hafızlığına başlamasına öncülük etti. Hafızlığına başlayınca şunu anladım; 25 yaşına kadar ölü gibi yaşamışım. Şimdi yaşımı sorduklarında utanmasam, ‘4 yaşındayım’ diyeceğim” diye konuştu. (Yeni Şafak, 02 Ekim 2019); Göğsünü ısıran hayvan hayatını kurtardı: Tedavi sürecinde kanser olduğunu öğrendi, erken teşhis hayatını kurtardı. (Bugün, 27.12.2012); Filiz Akın: Kanser bana bakmayı değil, görmeyi öğretti. (Milliyet, 05.09.2020) Hülya Koçyiğit: O kaza sayesinde hayatım kurtuldu. Kazada omurga kemiğim kırıldı. Röntgende hastalığının farkına vardık. Ama her şerde bir hayır varmış. (Takvim, 05.09.2020) Anne ve kızını ölümden trafik kazası kurtardı. Anne ve kızı çarpacak arabaya başka araba çarpınca hayatları kurtuldu. (17.06.2020)

Aslında “Her tür kötülük ve zorlukla mücadele azmi, insanın mutluluğunun başlangıç noktasıdır.” (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 39)

Aynı durum insan hayatının tüm evreleri içinde söz konusudur, kısa vadede kötü gözükse bazı olaylar hayatın daha uzun vadeli zamanı dilimi içinde ‘gerçeği’ görmemize neden olmakta, o kısa zaman diliminde kötü görünen olayın ne tür hayırlara vesile olduğunu zaman bizlere göstermektedir!

“Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir (Kötüdür) Allah bilir de siz bilmezsiniz.” (Bakara, 216) ” Gerçekten güçlüklerle beraber kolaylık vardır. Evet, gerçekten güçlüklerle beraber kolaylık vardır.” (İnşirah, 5-6)

Kötülük Problemi

David Hume: Tanrı; Kötülüğü önlemek istiyor, gücü yetmiyorsa: Güçsüzdür. Kötülüğü önlemek istiyor, gücü yetiyor, önlemiyorsa: Kötüdür. Hem güçlü hem iyi niyetli ise, kötü değilse bu kötülükler neden oluyor? (David Hume, Din Üstüne, s. 209) diye sormaktadır. Halbuki Tanrı ne güçsüz ne de kötüdür! “Kötülük, İnsanın özgür irade ve seçimi ile ilgilidir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 168) ve “Kötülük insan temellidir. Allah insana verdiği iradedden dolayı, onun yapıp ettiklerine vahiy ile müdahale etmekte.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 210) dünya ve ahiret mutluluğuna neden olacak yolu insana göstermekte sonuçta tercihi de insana bırakmaktadır.

“Naturalist ve modernistler, kötü olan bir olaya sadece atomların yer değiştirmesi açısından bakabilirler.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 127) “Hani siz fizikten öte bir gerçek tanı mıyordunuz? Ateistler, bugün kusurlu olarak niteledikleri şeylerin ne kadar var oluş amaçlarına vakıf olduklarını test ettiler mi? Ateistlerin kusur olarak gördüğü şey, tam da onun var edilmiş amacı olabilir. Aynanın arkasının karanlık olması misali. Karanlık, aynanın varlık amacıdır. Siyahlık kusur değil, lüzumludur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 131) Ayrıca unutmamalı ki, “İmtihan edilen insanın kaybetmiş olmasının sebebi kötünün varlığı değil, kötüyü 'tercih etmiş' olmasıdır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 118) “Allah (cc) ise problemleri var eden değil, o var olan problemlerin çözümü için yol ve yöntem belirleyendir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 14)

Kötülük iki kısımdır: Tabii ve ahlaki kötülük. Tabiatın kaynaklanan kötülüklere karşı tedbir almak bizzat dinin emridir. Tedbir aldıktan sonra başımıza bir bela, musibet gelirse bu “imtihandır!” Ahlaki kötülüklerden dolayı ise tanrı sorumlu tutulamaz. Çünkü insan hürdür. İyiliği de kötülüğü de yapan insandır.

Allah iyilerden olmamızı istemiş ve iyi olduğunu iddia eden insanlara da, kötülüklere engel olma görevi vermiştir (Tevbe, 14) İyi olduğunu iddia eden insanın en büyük görevi kötülük yapmamak ve yapılan kötülüklere de elinden geldiğince (Müslim, İmân 78. Ayrıca bk. Tirmizî, Fiten 11; Nesai, İmân 17) engel olmaktır. Bu görev (Halife olma görevi) Allah'ın insanlara verdiği bir sorumluluktur. Kısaca tanrı asla kötülük istemez! Allah insanı özgür iradeli yaratmıştır. Allah yaptığı işin sorumluluğunu akıllı ve özgür iradeli yarattığı insana bırakmıştır. Allah doğru yolu da insana göstermiştir. İyilik yapanın cennete, kötülük yapanın cehenneme gireceğini bildirmiştir. İyilik ve kötülüklerin listesi de ilahi kitapla bildirilmiştir. İyiliklerin nasıl uygulanacağını ise görevli peygamberler pratiği ile göstermiştir. Ayrıca insana akıl ve iyi kötüyü hissettirecek vicdan vermiştir. Geriye, iyi olduğunu iddia eden insanların, kötülükler ile mücadelesi kalmıştır. Zaten insanlık tarihi de bu mücadelenin sahnesi ile doludur! (Tevbe, 71; Âl-i İmrân sûresi, 105, 110; Mâide sûresi, 78-79; Ahmed İbni Hanbel, *Müsned* I, 391; Müslim, İmân 80) Kısaca insanlara kötülüğü yapan yine bizzat insanın kendisidir. Eli ile (işledikleri sonucu) kötülük ortaya çıkar ve sonra cezasını da bizzat kendi çeker. Mesela Ozon'u egzoz gazı, parfüm ile biz deler; iklim değişikliğine neden olur, sonucuna da yangın, kanser gibi musibetlerle yine bizzat biz muhatap olur. “Kanser, modern hayatın aşırılıklarının yol açtığı insan yapımı bir hastalıktır.” (Daily Telegraph, Prof. Michael Zimmernan, 16.12.2010); Küresel ısınma yüzde 95 insan kaynaklı. (BM Raporu, 27.09.2013); Dünyayı insanlar hasta etti. (Sabah, 24 Eylül 2011); Hava kirliliği Akciğer kanserini tetikliyor. (*Birgun*, 17 Kasım 2018); Artan çevre ve hava kirliliği gibi birçok neden astımı tetikliyor. (*Cumhuriyet*, 7 Mayıs 2019)

“İnsana, ahlaki anlamda kemale ermesi için özgür irade verilmiştir. Ayrıca insanın iradesini doğru tercihlere yönetilebilmesi için akıl, vicdan, fitrat gibi sağlam imkan ve kabiliyetleri vardır. Bir de bunun yanında insanoğluna peygamberler aracılığıyla rehberlikte bulunulmuştur. İnsan bunların hepsinin değerlendirmek suretiyle, hem dünya hem de ahiret mutluluğuna ve nimetlerine kavuşabilir.” (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Metin Özdemir, s. 74)

Tanrı her maddeye mükemmele ulaşma yeteneği vermiştir. Ama kemale ulaşma gerek kendi kapasitesi gerekse dış etkenlerden ötürü tam olamayabilir. Mesela tohumun büyümesini düşünelim. Tohumda büyüme yeteneği vardır ama her tohumdan ağaç olamaz. Ama tanrı o yeteneği vermiştir. Önemli olanda budur. Gerisi mücadele etmekle alakalıdır.

Kötülük, iyiliğin bilinmesine neden olur. İyiliğin önemi ve değeri, kötülük ortaya çıkınca anlaşılır. Kötülük ise iyiliğin yokluğudur. (İbni Sina, *Kitabu'n-Necat*, s. 265) Kainatta genelde iyilik hakimdir. Su boğar ama genellikle su insanın iyiliği için vardır. Aynı zamanda kötülük diye algıladığımız birçok durum aslı itibari ile iyilik olarak nitelendirilebilir. Mesela bazı kötülükler vardır, büyük iyiliklerin meydana gelmesine vesile olur. Atalarımızın deyimi ile “bir musibet bin nasihatten iyidir” cümlesi ile kastedilen de budur. Bazı kötülükler daha büyük kötülüklere engel olur. Mesela kangren olan kolun kesilmesi gibi. “Kötü dediğimiz şey görecelidir.” (Prof. Cağfer Karadağ, *Kafama takılanlar* 2, s. 53) “Zıt olan her durum iyiliğin kıymetini bilmemizi ve ona

yönelmemizi sağlar.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 36) Sıcaklığın olmadığı yere adını verdiğimiz ‘soğuk’, ya da ışığın olmadığı yere adını verdiğimiz ‘karanlık’ gibi, iyiliğin olmadığı yere de kötülük deriz. Kötülük neden var diyen aslında yapmadığı iyiliği itiraf etmektedir! Karanlığa küfretmek yerine bir mum yakmayı denemek hem şikayet konularını azaltacak hem de ahiretimizi kurtaracaktır! “Kötülük probleminin insan hürriyeti, mükemmellik sorunu ve ahiret inancı ile olan bağlantıları göz önüne alınmadan kabaca ele alınması, yanlışlığa yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 97)

Eğer kötülük denen şeyler, mesela çift başlı doğum veya hastalıklar insanlığın yüzde 60-70’inde olsa idi ateistlerin itirazı haklı olabilirdi. Ama her gün binlerce sağlıklı bebek doğuyor, grip olunca veya dişimiz ağrıyınca nefes almanın değeri veya ağrımayan dişin kıymetini anlıyor, hatırlıyoruz! “Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi, hastalık olmasaydı sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde (Zariyat, 49) yaratmıştır.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 199) Eğer hep iyinin olduğu bir alem istiyorsak, o ahirette hak edenler için cennette gerçekleşecektir.

“Bizim iyilik ya da kötülük olarak nitelendirdiğimiz şeyler gerçekten de öyle midir? Bizler geleceği bilmediğimizden, karşılaştığımız olaylar hakkında aceleci yargılarda bulunuruz. Milli piyango kazanmak iyi midir kötü mü? Yağmur çiftçi için iyi, tatilciler için kötüdür vb. İmtihanımız, iyilik ve kötülük olarak gördüğümüz durumlarda vereceğimiz tepkilerden oluşmaktadır.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 205-207) “Hz Süleyman, "Bu şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin gösterdiği lütfundandır." derken (Neml, 40) bu sırra işaret etmektedir.

“Bazıları açısından kötü olan bir şey, bir başkası açısından kötü değil iyi olabilir. Hastalanmış olan kimsenin iğne olması sonuçlar itibariyle güzeldir. Hayatımızda ilk yaşadığımız anda çok üzüldüğümüz, kötülük olarak gördüğümüz olaylara uzun zaman sonra geriye dönüp baktığımızda, bunların birer lütuf olduğunu görebiliriz. Varlıklar zıtları ile bilinir. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğukta bilinemez.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 264-267)

Aslında kötülüğün olmasının sebebi de tanrı değil, tanrısızlıktır. Tanrı inancı kötülüğün en büyük engelidir. Allah kavramını ortadan kaldırırsanız, kötülük diye bir şeyden nasıl bahsedebiliriz ki? Nedir kötülük, kime göre? Olayın kendisi mi, öncesi mi sonucu mu kötüdür! Bütün sistem içinde de o kötü müdür? Hayatı bu dünyadan ibaret sayanlar, kötü diye nitelendirdiği olayın öncesi ve sonrasını görmeyince muhatap olduğu kadarına kötü der ve bu sınırlı yetenekleri ile insan dünyayı kötü olarak nitelendirir, halbuki kötü olan sadece insandır. Hür irade ile yaratılan ve iyi kötü yapma seçeneği olup yaptıklarının sonucuna göre ceza veya mükafaat alacak, kötülük yapmaması için kitap, nebi, vicdan, ahlak ve akıl ile uyarılan insan! Hem insan özgür olacak, hem Tanrı kötülüğe neden engel olmuyor denecek? İnsan özgür olmasa, iyi-kötü tercihinde serbest bırakılmasa, bu soruyu ileri sürenlerin itirazı, ‘Tanrı neden bizi özgür yaratmadı?’ şeklinde olacaktı! Dolayısı ile sorun, insanın özgür olup olmamasından çok, insanın olaylara bakış nedeninden, açısından ve niyetinden kaynaklanmaktadır.

Kısaca; Kötülük problemini ortaya atarak ateist olduğunu söyleyen ey arkadaş! Kötülük problemini iddia edebilmek için insanın akıllı ve irade sahibi olması gerekir! Akıl ve irade olduktan sonra ise ortaya zaten kötülük ve iyilik gibi iki alternatif otomatik olarak gündeme gelmektedir. Ya itiraz edemeyecek bir donanımda olacaksın ya da o donanıma sahipsen, iyilerin yanında yer alıp kötülüğe karşı mücadele edeceksin. Hem içkiden eşcinselliğe kötülüğe zemin hazırlayan kavramları savunacak hem de sebebi olduğun kötülüğün ortaya çıkmasından dolayı yaratıcıyı suçlayacaksın! Bu iki yüzölçümlüktür!

Özgür irade varsa, her alternatif mümkündür. Mesele, kişinin hangi alternatif rolü üstlendiğindedir! Ey insan; Sen iyi olmayacak, işini yapmayacaksın; aksine kötülüğe kapı açan iddialarınla, eylemlerinle toplumu ifsat edecek, bozacak, sonrada senin gibi insanların yaptığı kötülük ve sonuçlar için yaratıcıyı suçlayacaksın! “Herhangi bir soruya yanlış cevap

verdiğinizde dersin hocasına ‘ben yanlış yaptım, sen bana niye engel olmadın?’ diyebilir miyiz?” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 22)

Leopold Weiss/Muhammed Esed tarafında özetle ifade edildiği gibi, "Kötülük, Allah'ın bütün insanlara doğuştan verdiği olumlu sıfatları kötü kullanmaktan ileri gelmektedir." (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 41)

“Akli melekeler ve özgür iradeye sahip olmak imtihana tabi tutulacak kişilerin en temel hakkıdır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 35) “Hayat imtihanında insanlar dilediklerini yapmak için yeterli özgürlüğe sahip olmalıdır.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 269) “Allah’ın insana verdiği özgür irade, onun inanç konusunda özgürce kendi seçimi yapmasını gerektirir. Bu da, seçilecek iki düşüncenin de var olmasına bağlıdır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 9)

Allah nasıl ki güneşi, yağmuru, gölgeyi, inançlı inançsız herkese dağıtıp bahşetmişse, bizlerde insan olarak insanlığımızı teist veya ateist herkese dağıtmalıyız. Önemli olan öfkeye dönüşmeyen anlayış sergileyebilmektir. Kimse kimsenin aklının dümenini eline geçirme gayreti içinde olmamalıdır. Başkasının aklına kumanda etme gerekliliği gibi bir şey olsa idi, Allah bu işi, birçok akıl zafiyeti olan bizlere vermez, kendisi her yarattığı kulu hizaya girmiş bir akılla var ederdi. Birçok ateistin anlamadığı da budur: "Madem Tanrı varsa o zaman niye..." diye başlayan cümlelerin özünde yatan şey, işte bu "özgürlük " durumunu hesaba katamama olayıdır. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 172)

İnsan özgürdür ve dünya da imtihan alanıdır!

“Bize bir irade vermiş olduğuna göre Allah’ın bizi bu irade üzerinden imtihan etmesinde şaşılacak ne var? İmtihana tabi tutmak için gerekli olan şey bu irade değil midir?” Bu dünyada imtihan olunmak için varız, imtihanlardaki yanlış şıklar doğruyu bulabilmemiz için bir fırsattır. Bir şey eğer amacına hizmet etmiyorsa, kusurlu ve kötü sayılabilir. ‘Eşya zıttı ile bilinir’ (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 55; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 24) diye bir kural vardır, kusur olmasa kusursuzluğu bilemeyiz, hastalık olmasa sıhhatin, ölüm olmasa hayatın kıymeti bilemeyiz. Tekdüze devam eden halin insan tarafından kıymeti bilinmez. Hastalık insana, bedenlerinin kendilerine ait olmadığını, Allah’a muhtaç olduklarını öğretir. Ölüm ise, lezzetin fani olduğunu öğretir. Hiçbir şey boş, anlamsız değildir. Dünyada sadece keyif yapmaya gelmişiz gibi bir havaya bürünmek, kendimizi kandırmak olur. Dünya bu maksatla yaratılmış olsaydı hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 105, 131-134,139)

“Kusursuzluk, canlıların kendi türlerindeki kusursuzluk olup, her bir ferdin kusursuzluğu değildir. Elma kusursuz olarak yaratılmıştır. Bununla birlikte elmalar içinden çürük olan, tadı bozuk olanlar olabilir, bu durum elmanın mükemmel bir meyve olduğu gerçeğini değiştirmez. Allah, imtihan etmek üzere insanları beden, sıhhat, görüntü, maddi imkan, ırk ve benzeri hususlar bakımından birbirinden farklı yaratmıştır. Bir kusuru bulunanlar olabilir. Eksiği olan sabırla, sağlam olan şükürle imtihan olmaktadır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 201)

Ey Adem oğlu! Artık mazeret üretme, şimdi eylem zamanı! İyilik için çalış, dünyaya ışık saç, sana düşen zafer değil, seferde, iyilik yolunda olmaktır; öyle bir yolda iken öl ki, o üzerinde olduğun yol, sana cennet için bir bahane, mazeret, sebep olabilsin!

Allah kötülükleri iyi insanların eliyle temizlemek istemektedir. Allah müminlere zulme uğrayanlara arka çıkma görevi vermiştir. (Tevbe, 14; Bakara, 251; Enfal, 25; Hud, 113) İlahi adalette ceza yapılanın tam karşılığıdır, mükafat ise hak edilenin çok çok fazlası. Geriye, bizim yürüyeceğimiz yolu tercih etmek kalmaktadır!

Din insanlara “İyiliğin sonuç itibarıyla üstün olduğuna kesinlikle inanarak, kendisi ile savaşılabileceğimiz ve savaşmamız gereken kötülüğe karşı bize ahlaki bir güvenlik hissi verir.” (İbrahim Kalin, Akıl ve Erdem, s. 202)

Ayrıca, “kötülük problemi, aslında ateistlerin iddiasının tersine, tanrıyı reddetme, inkar için bir sebep değil tam aksine, onun varlığına bir delildir. Çünkü, insanlar kötülükle karşılaştığında, zor anlarında tanrıya daha çok yaklaşırlar: "İnsanlar, sadece kötülüğün varlığına rağmen tanrıyı

düşünmezler; aynı zamanda kötülüğün varlığı sebebiyle de düşünürler. İnsanlar acı çektikleri, korktukları ve özellikle de ölüm korkusu onları tedirgin ettiği zaman tanrıyı düşünürler." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 62-63)

"Ateizm, şefkat, merhamet, vefa, sadakat, doğruluk, yardımseverlik gibi iyi özellikleri, Allah'ın varlığına dair kanıtlar olarak görmediğine göre; hırsızlık, cinayet gibi kötü olayların olmasını da, Allah'ın olmadığına dair bir kanıt olarak yorumlamaları mantıksızlık." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 73); "Kötülük olan yerde, her şeyin emrine verilmesi tesadüf öyle mi?! Kötülük olmadan iyiliğin tanımını yapamayız." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 211-212)

İyilik Problemi

Materyalizmin canlılığı açıklama yöntemi olan rastlantısal evrim teorisi ve onun en gelişmiş biçimi olan Darwinizm, yaşamın "Yaşam mücadelesi" ile ortaya çıktığını ileri sürer. Bu mücadele, her bireyin bencil bir yaşam savaşı sürdüğünü öngörür. Dahası, böyle olmayan davranışların da "hayatta kalma değeri" taşımadığı için elenmesi gerektiğini ileri sürer. Çünkü eğer bir canlı fedakarlık yapıp kendini tehlikeye atıyorsa, aldığı risk yüzünden yaşama şansı azalmaktadır. Yani fedakarlık bir "aptallık"tır. Yapan da aptal olduğu için de elenmesi, yaşamının son bulması gereklidir! Eğer bu teori doğru olsaydı, bugün hiç bir fedakar insan davranışı görmememiz gerekirdi; çünkü hepsi çoktan elenmiş olmalıydı. Oysa insanlık tarihi, hayranlık verici fedakarlık örnekleriyle doludur. Yaşamını sadece başka insanlara iyilik yapmaya adanmış hayırseverler, doktorlar, hemşireler, eğitimciler, din adamları vardır. Ve bunların gösterdiği samimi "iyilik", darwinizm ile açıklanamayan bir problemidir. "Kötülük yerine iyilik yapmamız gerektiğine inanmamız, yüreklerimize yazılmış olan bir ahlak yasası olduğunu göstermektedir. Vicdan ya da ahlak yasası olarak da bunu adlandırabiliriz." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 56)

Kötülüğün varlığına rağmen insanlık, iyiye doğru ilerleyebilmiş, içinde yaşanabilir bir uygarlık düzeyine ulaşabilmiştir. Zaten dünyada kötülük var olduğu için kişinin Tanrı'nın varlığına olan inancı sarsılsaydı, başta Peygamber Eyüp (Enbiya, 83; Sâd, 41) olmak üzere Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in (Bakara, 153, 214; Ali İmran, 142, 186; İnsan, 24; En'am, 34; Yunus, 109; İbrahim, 12; Nahl, 110 vd.) inançları sarsılırdı. (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2, Haziran 1981, s. 194)

Kader ile ilgili diğer kavramlar: Emek- Rızık, Ecel- Ömür

Allah her kulun rızığını yaratmıştır. Fakat fiili dua yapmayan (varlıklar aleminde kendisi için yaratılan rızık aramayan), Allah'ın toplumsal yasalarını göz ardı eden (Çalışmayan) veya yaratıcının yer altına yerleştirdiği rızıklar dahil kendi rızığını elde tutamayıp kendi aralarındaki mücadeleler sonucu bu ilahi hediyeleri zalim emperyalistlere kaptıranlar, rızık konusunda başkasını asla suçlayamazlar. Afrika en bol elmas/altın rezervine sahip ama en en fakir kıtadır. "Günlük hayatta kullanılan pek çok eşyanın üretilmesi için gerekli olan değerli madenlerin çıkarıldığı kıta, petrol, doğalgaz, elmas, altın, uranyum, kobalt, platin, altın cevheri, bakır, tantal gibi doğal kaynakları barındırıyor." (Tufan Aktaş, AA, 26.07.2017) Allah her kulunun rızığını yaratmıştır. Kul onu aramak bulmak, sömürgeci hırsızlara karşı onu korumakla sorumludur.

Ecel: Ölüm zamanı, ömür ise doğumla ölüm arasındaki yaşam süresidir. İnsan ömrünü nasıl geçireceğine bizzat kendi karar verir ama ölüm anı bellidir, asla değişmez. Ölüm bir son değil yeni bir başlangıçtır. İnsan kaynaklı hastalık, ölümlerde sorumluluk buna neden olan insandadır. Ülke şartları, eğitim düzeyi, sağlık, temizlik... gibi durumların ihmalinden doğan ölümlerde, sorumluluk makamındaki insan asla ortaya çıkacak eksikliklerin vebalinden kaçamaz.

Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir?

İnsanı diğer canlılardan ayıran en büyük özellik iyilik ve kötülük yapabilme özelliğine sahip olmasıdır. İnsan iyilik yaparak meleklerden üstün olabileceği (Bakara, 31; Teftâzânî, Şerhu'l-Akaid, s. 196-

199; DİA, XXIX/41) gibi kötülük yaparak da hayvandan da aşağı (Tin, 5; A'raf, 179) olabilecek özelliğe sahiptir. Kendi isteği ile, ister dünyada iyi olur cennete gider, ister kötü olur cehenneme gider. Allah ilahi kitaplar göndermiş, iyiyi kötünden ayıracak akıl vermiş, peygamber göndermiş, ilahi mesajların pratiğe aktarılması bizzat gösterilmiş, vicdan adı verilen manevi savcılar insana yerleştirilmiş, Allah (cc) insanın cennete gidebilmesi için dünya düzenlenmiş, gerisi insanlara bırakılmıştır.

Bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı renkli yol taşları (Ayet ve hadis) olsun. Yola çıkan arabadaki şoföre akıl verilmiştir. Elinde trafik rehberi (Kur'an), önünde kendisine yolu tarif eden trafik polisi (Peygamber) olsun. Yolun sonu ise sonsuz güzellikler (Cennet) ile dolu iken ve yolun dışı ise korkunç kötülük ve eziyetlerle (Cehennem) dolu olsun. Ayrıca yoldan çıkma ihtimaline karşı içimize de bir alarm sistemi (vicdan) verilmiş olsun. Tüm bunlardan sonra şoför aklını kullanmayıp yoldan çıkarsa, cehennem çukuruna düşse suç kimde olur?

“Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder.” (Şura, 30); “İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu. Hatalarını anlar ve dönmeleri umulur diye Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattırır.” (Rum, 41)

“Ne gelirse başımıza Hak'tandır, Eğer şer ise gelen Hak'tan ayrılmaktadır.” N. F. Kısakürek

Doğal afetler Allah'ın cezası, bir musibet midir?

Tevekkülün yanlış anlaşılmasının sonucu bu tür sorulara insanlar muhatap olabilmektedir. Önce tedbir alıp üzerimize düşenleri yaptıktan sonra gerisini Allah'a bırakmalı, O'na güvenmeliyiz. Ama deprem ülkesi olan yurdumuzda depreme uygun evler yapılmayıp, ağaçları kesip, doğanın dengesini bozduktan sonra sellere muhatap olunca, tüm bunlarda kendi sorumluluklarımızı göz ardı edip olayı Allah'ın cezası olarak yorumlarsak, sadece dini yanlış anlamak değil aynı zamanda Allah'a da iftira etmiş oluruz. Tedbir, önlem almadan yapılan işlerin sorumluluğu bizzat insanın kendisindedir. Ama tedbiri aldıktan sonra karşılaşabileceğimiz, dini literatürde 'imtihan' denen ve istisnai durumlar olabilir ki burada bize düşen, imtihan bilinci içinde hareket edip, sabır ile başımıza gelen olayın hikmetini aramak olmalıdır.

Müslümanlar için her musibet hayr/iyiliğe vesile olacak bir sonuçtur aslında. Dar bakış açısı, geleceği bilememe, insanın aceleci yapısı, bela- musibet olarak görülen olayların hayatımızın devamında iyi-güzellikle sonuçlanacağını öngörememe bu gerçeği kabul etmemize engel olabilmektedir.

Peki neden fakirlik, sakatlık, kör, topal insanlar var?

Kısaca; İnsanlar ibret alsın görüp düşünsün, şükretsin ve kendilerinin aynı hallerle imtihan edilmedikleri için Allah'a hamd ve dua etsinler; Bu durumda olanların ise, imtihan oldukları bilinciyle sabredip isyan etmemelerinden dolayı kıyamet günü cenneti kazanabilsinler diye. İslam, musibete uğramayan, zengin insanları şükre (Kibirlenmemeden zekatını tam vermeden musibete uğrayanlara yardım etmeye) davet ederken, fakir, musibete uğrayanları ise bundan kurtulmak için tüm gücü ile gayret ettikten sonra hala gidişatı düzeltememişse imtihan bilinciyle hareket edip sabretmeye davet eder. Şükretmeyen zengin, sabretmeyen fakir imtihanı kaybetmiştir. Örneğin spastik bir çocuğu olan bir aile düşünelim. Vuruyor, kırıyor, hatta etrafı ateşe bile verebiliyor. Genel kanaat “O aile özürlü çocukla imtihan olunuyor.” şeklindedir. Bakış açımızı genişleterek başka bir örnekle aynı olaya bir daha bakalım. Bir genç düşünelim, üniversiteyi kazanmış, ailesinin gurur kaynağıdır. Ama o genç aslında -Ailesinin haberi yoktur ama – aşırı bir akımın militanıdır ve bazen etrafı yakan yıkan, arabaları ateşe veren, sağa sola saldıran birisidir aslında. Şimdi, “Akıllı, okuyan, imtihan kazanmış” olan bu çocuk ile spastik engelli çocuğu karşılaştıralım. Spastik çocuğun teşhisi, yapacakları ve yapılması gerekenler

bellidir. Militan gencin ise ailesi hala çocuklarını “Okuyor” zannetmektedirler! Tedbir de almak akıllarına dahi gelmez. Şimdi can alıcı soruya geelim: Hangi aile daha çetin imtihandadır? Olaya farklı açıdan bakalım, sadece ailesine sorun çıkaran evlat mı daha çetin bir imtihandır, yoksa topluma zarar veren “akıllı” zannedilen evlat mı?

1 Mayıs 1996'da Kadıköy'deki gösteriler sırasında sol gruptan devrimci bir kız elindeki sopa ile Kadıköy meydandaki çiçeklendirilmiş bir tretuvar ya da döner kavşak göbeğindeki çiçekleri kırmaya parçalamaya çalışır. “1 Mayıs İşçi Bayramı'nda Şişli'den Taksim Meydanı'na çıkmak isteyen gruplara polis müdahale etti. Göstericilerin arasında kalan iki polis linç edilme tehlikesi yaşar.” (CNN Türk, 01.05.2014) "Göstericiler atmak için kaldırım taşlarını söküp kırdığı ve polise damacanayla saldırdığı görüldü." (Son Dakika, 01.05.2024)

Devam edelim, aynı konuda başka bir örnek: Sakıp Sabancı'nın çocukları spastik özürlü olmasalardı, Türkiye'nin ilk spastik engelli okulunu açmak öncelikleri arasında olur muydu? Ayrıca çöpçü, temizlik işçisi... gibi mesleklere toplumun ne kadar muhtaç olduğunu da unutmayalım. Eğer onlar olmazsa idi ortalık pislikten geçilmezdi. Önemli olan tüm meslekler arasında uyum olması, ahengin bozulmamasıdır.

“Tarihi Allah yazar; Biz sadece nerede duracağımıza karar veririz.” Aliya İzzetBegoviç
"Allah'ın yazdığı bütün roller başrol. Allah başrol yazmışken figüran gibi yaşıyorsanız orada sıkıntı var. Bütün ihtimaller yazılı, senin tercihinle ilgili her şey. Yoksa hangisini tercih edersen et, yazılı. Şu gördüğümüz 8 milyar insanın hepsi kendi filminde başrolde!" Yılmaz Erdoğan
Men Âmene Bi'l-Kaderi, Emine Mine'l-Kaderi: Kadere iman eden, kederden emin olur.

“Sopayla kilime vuranın gayesi kilimi dövmek değil, Kilimin tozunu almaktır. Allah sana sıkıntı vermekle tozunu, kirini alır.” C. Rumi

“Üzülme! İstedğin bir şey olmuyorsa ya daha iyisi olacağı için ya da gerçekten de olmaması gerektiği için olmuyordur.” C. Rumi

“Kader; yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını verir. Güzergah bellidir. Ama tüm dönemeç ve sapaklar yolcuya aittir. Öyleyse, Ne hayatın hakimisin, ne de hayat karşısında çaresiz!” Şems-i Tebrizi

“Olduğu ‘Kadar’, Olmadığı ‘Kader’” Şems-i Tebrizi

“Kader, beyaz kâğıda sütle yazılmış yazı; Elindeyse beyazdan, gel de sıyr beyazı!” N. F. Kısakürek

Vaiz kürsüde

“Kadermiş!” Öyle mi? Hâşâ, bu söz değil doğru:

Belânı istedin, Allah da verdi... doğrusu bu.

“Çalış!” dedikçe şeriat, çalışmadın, durdun,

Onun hesabına birçok hurâfe uydurdun!

Sonunda bir de “tevekkül” sokuşturup araya,

Zavallı dîni çevirdin onunla maskaraya!

Bırak çalışmayı, emret oturduğun yerden,

Yorulma, öyle ya, Mevlâ ecîr-i hâsın iken!

Hudâ vekîl-i umûrun değil mi? Keyfine bak!

Onun hazîne-i in'âmı kendi veznendir!

Çekip kumandası altında ordu ordu melek,

(M. A. Ersoy, Safahat – Fatih Kürsüsünde, s. 267)

Sosyal medyadan

Sosyal medyada dolaşan bir karikatür var. Minik bir adada bir insan ağaçları kesip sal yaparak adadan kurtulmak için çalışırken, arap elbiseli birisi de ellerini açmış dua ediyor. Verilmek istenen mesaj belli; ateist gayret edip adadan kurtulmak için çalışırken dindar kişi, işe yaramayacak bir dua eylemi gerçekleştiriyor. Halbuki; Bu yaklaşım tarzı yanlış ve eksik! Her

ikisi birbirinin alternatifi değil mütemmimidir; tamamlayıcıdır. Tek kanatla kuş uçamaz; Beden-ruh, madde mana, fiili-sözlü dua... ikisi de olmalıdır! Her iki adamın da yaptığı da eksik- hatalıdır! İslam'a göre dua ikiye ayrılır; Önce fiili dua yapılır (istenen şey için çalışılır) sonra sözlü dua yapılır (İstenecek şeyin hayırlı sonlanması için Rabbe yönelinir) Birinci adam sadece sal yapar ama sözlü dua ile yaratıcıdan yardım dilemez, yaptığına hayırlı sonuçlanması için Allah'a yönelmezse belki denizde kaybolacak, fırtınaya tutulacak, güneş altında susuz kalacak, bir gemi veya karaya rastlamayacak ve sonuçta Yaradan'ın verdiği ada, ağaç, akıl ve el ile sal yaptığı da bir işe yaramayacaktır. İkinci adam birinci aşamayı atlayıp sadece sözlü dua ederse, bu da onun dinini tam anlayamadığını göstermektedir ki bu da 'eksik' bir yaklaşım tarzıdır. "İnsan için ancak kendi çalışması vardır." (Necm, 39); "Biz, her bir insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık." (İsra, 13); "Sizin en iyiniz kimdir biliyor musunuz? Dünyası için ahiretini, ahireti için de dünyasını terk etmeyendir. Çünkü böyle bir kimse her ikisini de kazanır, başkasına muhtaç olmaz" (Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, I/393); "İki günü birbirine eşit olan aldanmıştır" (İbn Acîbe, İkazu'l-Himem Şerhu Metni'l-Hikem, s. 127); "Ya Rasulallah, Devemi bağlayıp mı tevekkül edeyim, yoksa salıverip mi tevekkül edeyim?" diye soran arabî Peygamber Efendimiz (sav) "Önce deveni bağla sonra tevekkül et" şeklinde cevap vermiştir. (Tirmizi, Kıyame, 60); "Hz. Ömer, hiç çalışmaksızın Medine sokaklarında oturan, başkasından bir şeyler bekleyerek karnını doyuran ve kendilerini 'mütevekkil' olarak adlandıran Yemenlileri "Siz mütevekkil değil müteekkilsiniz (hazır yiyciler), mütevekkil, tohumu toprağa atandır" diyerek huzurundan kovmuştur." (İbn Ebî'd-Dünya, Kitabu't-Tevekkül, s. 1; Ahmet Naim, İslam Ahlâkının Esasları, s. 70) Gerçek bir inanan hem fiili dua yapar hem de Allah'tan yardım dileyerek yaptığı fiilin hayırlı sonuçlanması için dua eder.

Soru: Yeni doğmuş bir bebek imtihan olmadan ölüyor halbuki biz biliyoruz ki insanlar imtihan için dünyaya gönderiliyor, bu konuya açıklık getirir misiniz

Ölen bebek kendi için değil anne babası için imtihan vesilesidir. Sabır başta olmak üzere kendi ailesi imtihan olmaya devam etmektedir, çevresinde bu olaya verdiği tepki ile (Aileye destek ve başlarına benzeri gelmediği için şükür ile) imtihandadırlar. Dünya imtihan alanıdır ve her an bu imtihan devam etmektedir. Çocukta akıl baliğ oluncaya dek mükellef değildirler ama çevrelerine (başta anne babaları için) birer imtihan vesilesidirler.

İmtihan dünyası

"Bu dünyanın bir imtihan yeri olduğu iddiası, İslam'ın en temel görüşlerinden birisidir. Neden insanların iradeleriyle hem doğru olanı hem de yanlış olanı seçebilecekleri bir yapının içerisindeyiz? Bu soruya, İslam'ın verdiği imtihan için (Mülk, 2) cevabının dışında hiçbir alternatif cevap yoktur." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 240-241) "Neden bilinç ve benlik sahibi olduğumuz bir dünyadayız? Madem irade ancak bilinç ve benlik ile anlamlıdır, tüm bunlar imtihan dünyasında olduğumuzun göstergesi değil de nedir?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 245) "Hayat, aramızdan kimlerin sonsuz saadeti, mutluluğu hak ettiğini göstermeye yarayan bir mekanizmadır." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 267)

"Evren insanın imtihanına uygun şekilde takdir edilmiştir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 49) "İmtihan dünyasında yaşadığımızı bilmek, bizlerin son derece lehine olan bir durumdur. Bu sayede belirsizlikten kurtulan insanoğlu, hem insan-Allah, hem insan-insan hem de insan-tabiat ilişkisinde karakterli ve kişilikli bir ilişki ağına sahip olabilmektedir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 212) "Dünyada sadece keyif yapmaya gelmiş gibi bir havaya bürünmek, kendimizi kandırmak olur. Dünya bu maksatla yaratılmış olsaydı hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 139) "Bu usul, sınava giren bir öğrencinin durumuna benzetilebilir. Öğretmen, soracağı soruları ilgili gerekli bilgilendirmeyi yapmış, kaynakları göstermiş ve yanlışa düşecek muhtemel durumlardan da bahsetmiştir. Yanlışlıkların sınav kâğıdında yer alması da sınav usulünün bir gereğidir." (TDV,

Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 58) “Öğretmen öğrencilerini imtihan yaptığında, onların tümünün bu sınavda başarılı olmalarını ister ama yine de sınav esnasında yanlışları işaretlemelerine izin ve müsaadesi eder.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 105) Bazıları da kötülüklerin cezasının hemen dünyada verilmesini istemektedir ki, aslında "Her kötülük cezasını hemen bu dünyada bulsaydı, bu durumda imtihanın bir anlamı da kalmazdı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 271)

“Her varlık, kendi özünde var olanı açığa çıkarmak için yaratılmıştır. İnsan tercihini dilediği yönde kullanabilir. Yapacağı tercihler ona hayvandan aşağı veya hakiki insan arasındaki bir konuma yerleştirecektir. İnsan, iman ve ahlak gibi değerleri kasıtlı reddederse, insan olmak fırsatını ebedi olarak elinden kaçırmış olacaktır. İnsan, tercihleri ile kendisini inşa eder. İnsanın yaratılış amacı, kendisine sunulan insan olma imkanını ‘doğru kullanma serüvenidir.’ Kendini tamamlayamama ya da gerçekleştirememeye durumu kişiye şu da bu derecede 'bunalım, stres, kaygı, psikolojik bozukluk' olarak döner.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 146-149) Unutmayalım ki, “Dünya alanında insanın sahip olduğu yetenekleri geliştirmek için eksik olan hiçbir şey yoktur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 58)

“Herkes kendi bulunduğu şartlara göre imtihan olmaktadır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 123) “Allah her bir insanı, kendi şartları imkanları içinde imtihan etmektedir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 222) “Allah her varlığı içinde bulunduğu ortam içinde imtihan etmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 167) “Her varlık bağlı olduğu kurallar çerçevesinde sorumlu tutulacaktır, insanın sorumlu tutulacağı alanda, kendi iradesiyle fiilleri işlemiş olduğu ortamlardır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 230) Bize düşen şey imtihana itiraz etmek değil, imtihanda en iyi performansı gösterebilmek için gayret göstermektir. İnsana düşen şeyin tedbir almak, kötülüklerden uzak kalmaya çalışmak ve iyiliklerin peşinde koşmak olduğunu bilmeli ve ona göre bir hayat sürmelidir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 272) Ayrıca unutmayalım ki, “İmtihan şartları eşit olsaydı yeryüzünde hayat mümkün de olmazdı.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 224) “Çünkü insanlar toplum halinde yaşayan varlıklardır ve toplumsal hayat iş bölümünü zorunlu kılmaktadır. "Dünya hayatında onların geçimliliklerini aralarında biz paylaştırdık." (Zuhuruf, 32) İmtihan şartlarımız farklı olduğu gibi, imtihanlarımız da farklı farklıdır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 226) “Şüphesiz her şeyi bilen ve her işi hikmetlice yapan ancak sensin.” (Bakara, 32)

“İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, ‘sınanmadan’ bırakılacaklarını mı sandılar?” (Ankebut, 2) “Hanginizin davranışça daha iyi olduğunu denemek için ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O, güçlüdür, çok bağışlayıcıdır.” (Mülk, 2); “Bunu Allah, şeytanın kattığını kalplerinde hastalık bulunanlar ve yürekleri katılaşmış olanlar için sınama vesilesi kılmak için yapar. Şüphesiz zalimler derin bir ayrılığa düşmüşlerdir.” (Hac, 53) İmtihanı kaybedecek olanlar, kendi içlerindeki ön yargı, cehalet ile vardıkları sonuca göre cennet ve cehennemlik olacaklardır. İnsanlar, kendi sonlarını kendileri belirlemektedirler.

Dünya imtihan dünyasıdır. (1) Kimin iyilik yaparak cennete kimin kötülük yaparak cehenneme gideceğine bizzat insanın kendi özgür iradesi ile yaptıklarıyla bizzat kendileri karar verir. (2) Allah her insanın içine "vicdanı" yerleştirerek, ilahi kitaplar göndererek ve onların pratik uygulamasını hayata aktaracak her topluluğa (3) peygamber göndererek, insana akıl vererek dünyada bazen hastalık, bazen maddi veya ailevi sorunlarla insanları imtihan eder. İlahi mesajlara uygun -ki, tüm ilahi emirler bizzat insanın yararına olan şeylerin toplamı, haramlar ise insanın zararına olan şeylerin adıdır (İslami emirler ve Hümanizm adlı yazıya bakınız) yaşayan- Allah'ın da istediği ve ilk ana vatanımız olan cenneti bizzat kendi yaptıkları ile hak eder. (4a) Veya şeytan+nefis ikilisine uyarak kendi yaptıkları ile Cehenneme gider. (4b) Dünya hayatı(nı) oyun -eğlence (olarak görenler varsa da aslında bu böyle) değildir (5), dünya imtihan

olunan bir mekandır. Ama asla bu, dünyada başımıza gelen kötülöklere karşı tedbir almama veya haksızlıklara karşı çıkmama anlamında anlaşılmamalıdır. (Kader adlı yazımıza bakılabilir) Allah bizzat kötölöklere karşı da mücadele etmeyi bir imtihan vesilesi yapmıştır. (6)

‘Ahiret odaksız’ bir hayat sadece oyun ve eğlencedir. Kısa sürede biter ve sonu daima pişmanlıkla doludur!

"Hayat inanan ve salih ameller işleyenler dışında hiç kimsenin kazanamadığı bir oyundur." Aliya izzet Begoviç; "Mezardakilerin pişman oldukları şeyler için, dünyadakiler birbirlerini yiyor." İmamı Gazali.

İnsan'a iyilik ve kötölük yapma kabiliyeti verilmiştir. (İnsan, 2-3; Şems, 7-10) "Denemek için sizi kötü ve iyi durumlarda imtihan ederiz, sonunda bize geleceksiniz." (Enbiya, 35)

1- "Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvelerden eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdede." (Bakara, 155) "Şu da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun katında büyük bir ödöl vardır." (Tegabun, 15; A'raf, 163, 168; Müminun 30)

2- "İşte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kıldığınız cennet!" (A'raf, 43); "Yaptıklarınıza karşılık sonsuzluk azabını tadın." (Secde, 14); "Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze geleceksiniz." (Tur, 16)

3- "Şu bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun." (Fatır, 24); "Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez. Biz; ölkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz." (Kasas, 59)

4a- "Tövbe eden, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi iş yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacaklar." (Meryem, 60)

4b- "Onlar için cehennemden bir döşek/beşik ve üstlerinde kılıflar vardır. Zalimleri böyle cezalandırırız biz." (A'raf, 39, 41); "Barınakları ateştir onların. Ne kötüdür o zalimlerin varacakları yer!" (Ali İmran, 151)

5- "Ey insanlar! Dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatıcı, sakın sizi Allah ile aldatmasın!" (Lokman, 33); "Şu iğreti dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka şey değil. Âhiret yurduna gelince, asıl hayat işte odur. Ah, bilebilselerdi!" (Ankebut, 64); "Yoksa siz, Allah içinizden uğraşıp didinenleri seçmeden, sabredenleri seçmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?" (Ali İmran, 142)

6- "Savaşın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa ulaştırın." (Tevbe, 14); "İçinizden hayra çağıran, doğruluk ve güzelliği belirlenene özendiren, kötölük ve çirkinlik belirlenenden sakındıran bir topluluk olsun. Kurtuluş ve zafere erenler işte onlardır." (Ali İmran, 194); "Cennete doğru yarışarak koşun." (Hadid, 21); "İşte bunlar, iyiliklerde yarışır. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır." (Müminün, 61); "Ki sonu bir misktir. İşte, yarışanlar böyle bir şey için yarışsınlar!" (Mutaffifin, 26)

“Sizden hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun” (Ali İmran, 104); “Onlarla savaşın ki, Allah onları sizin elinizle cezalandırsın” (Tevbe, 14) gibi ayetler ve “Bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle, gücünüz yetmezse dilinizle, ona da gücünüz yetmezse kalben buğz ediniz.” (Müslim, İmân 78. ; Tirmizî, Fiten 11; Nesai, İmân 17; İbnu Mace, Fiten, 20) gibi hadislerle Allah (cc) bizzat kötülüğe karşı mücadeleyi de iyilere bir görev olarak yüklemiştir.

Dünya merkezli hayatın özeti

“Teknoloji devi Apple'ın, 2010 yılında satışa sunduğu iPhone 4 model telefonu tüm dünyada ilgi uyandırmıştı. O dönem 17 yaşında olan Xiao Wang adındaki bir genç yalnızca o telefonu almak için böbreğini sattı. Bugün 24 yaşında olan Xiao Wang, böbrek nakli olmaması halinde yaşamının geri kalanını diyalize bağlı şekilde geçirmek zorunda.” (Hürriyet, 31.12.2018) “Satışa çıktığı ilk gün yoğun ilgi gören, tasarımıyla o günler fark yaratan iPhone 4, artık Apple'ın umrunda değil ve uygulamalar bu telefonda da çalışmıyor.” (Hürriyet, 20.09.2018)

"Ey Allah'ım! Olmayana ver." Sözü Müslümana yakışan bir söz değildir. Yoksa, “İsrâiloğulları, “Ey Mûsâ! Onlar orada bulundukları sürece biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve rabbın gidin savaşın; biz burada oturacağız!” dediler.” (Maide, 24) diyen Yahudilerden ne farkımız kalır?!

Şu anlık senin elinde olanı da, O (cc) verdi. Seni bile sana O (cc) verdi, sen, O'nun sana emanet verdiğinden ne verebiyorsun?! İmtihanda olan İdlib, Filitin, Arakan, Doğu Türkistan değil! Sensin, benim!

Bazılarına absürt gelebilir ama bir fikrimizi de paylaşmadan edemeyeceğiz: Beyaz atlı prens masalları ile büyüyen çocuklar imtihan değil, oyun-eğlence dünyasına göz açtıklarını zannediyor, her karşılaştıkları olayda “Neden, Niçin?” diye tepki gösteriyorlar! Masallarımız bile bizden (Nasrettin Hoca'dan, Keloğlan'a) olmalı ki küçük yaştan çocuklar içinde yaşadıkları toplumun mayası ile büyüyerek hayata hazırlanabilsinler!

İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır

Oryantalistler, Kur'an'ın Tevrat ve İncil'den yapılan alıntılarının birleştirilmesi ile Muhammed tarafından yazıldığını ileri sürer. Günümüzde de bazı ateistler bu benzerlikler üzerinden İslam üzerinde şüphe utandırmaya çalışırlar. Mesela kendini din uzmanı olarak tanıtan T. Dursun, İncil ve Tevrat'ı okuduktan sonra, Kur'an'daki pek çok ayetin bu kitaplardan kopya edildiğine kanaat etmiş ve sonunda da ateist olmaya karar vermiştir. Öncelikle T. Dursun gibilerinin bu tür iddialarında samimi olduğunu kabul etmemiz için, 'Kur'an'ı hiç okumadıklarını' düşünmemiz gerekir. Çünkü Kur'an'ın birçok ayeti zaten bu benzerlikten bahseder, hatta bu kitaplardaki tahrifler/bozulmalar dışında bu kitapları onayladığını açıkça (Bakara, 91) belirtir. Böyle bir iddiada bulunmasını, uzmanı (!) olduğunu iddia ettiği kitabı bile anlamamış olduğunun itirafı olarak kabul etmek gerekir. Çünkü Kur'an bizzat tüm peygamber ve kitapların aynı kaynaktan gönderildiğini, mesajların içeriklerinin aynı olduğunu bizlere bildirmektedir.

Ateistlerden daha objektif olan bir oryantalist ile konumuza giriş yapalım: "Kur'an daha önceki peygamberlerin mesaj ve görüşlerini ortadan kaldıran bir vahiy değildi, tersine insanlığın dinsel deneyiminin sürekliliği üstünde ısrarla duruyordu. Bu noktayı vurgulamak özellikle önemlidir, çünkü bugün hoşgörü Batılıların pek İslam'da görme eğiliminde olmadıkları bir erdemdir." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 236)

Evet, "Bütün peygamberler tüm toplumlara aynı mesajı ilettikleri için, dünyanın çok farklı yerlerinde bile benzer mesajlara ve anlatılara rastlanması son derece normaldir." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 271) "İslam, Hz. Muhammed ile başlayan dinin adı değil; son peygamberi Hz. Muhammed olan dinin adıdır! İslam, Hz. Adem'den ile başlamış ve son peygamberi, tebliğcisi efendimiz Hz. Muhammed olan dindir. Bu nedenle de "İslam tarihi kitaplarında yazarlar, Hz. Adem'den peygamberimiz dönemine kadarki dönemleri, haberleri konu edinirler." (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 118); "Kur'an, Tevrat, İncil'in aslı şekilleri ve kaynağı aynıdır yani bunlar yüce Allah tarafından gönderilmiştir. Dolayısı ile her ne kadar bozulmuş olsalar da Kur'an'la önceki vahiyler arasında belli bir örtüşmenin bulunması normal bir durumdur. Hz. Muhammed, İslam mesajını insanlığa tekrar hatırlatan son peygamberdir. Kur'an ehli kitap olanlara tevhid ve ilahi iradeye aykırı olan, ters düşen inanç ve davranışları kendilerine bildirmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 239-240); "Hz. Adem'in de, Musa'nın da, İsa'nın da tebliğ ettiği din İslam'dır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 39); "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146) "Kur'an tüm peygamberlerin hak din olan İslam'ın, iman ibadet ve ahlak ilkelerini tebliğ ettiğini bildirir. Kur'an, Hz. İbrahim'i Yahudi veya Hristiyan saymaz." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 84) "Allah elçilerini tek bir dini tebliğ etmeleri için göndermiştir. O'na İslam diyoruz." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 70)

"İslam Hz. Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır." Biz Müslümanlar tüm peygamberlere inanırız, çünkü hepsini Allah, aynı emir ve yasaklarla göndermiştir. Zamanla bozulan kitaplar farklı gibi gözükse de hala hepsinde ilahi vahyin bazı izleri mevcuttur. Biz Müslümanlar, Tevrat, Zebur ve İncil'i bozulmamış haline inanırız. "İncil ve Tevrat'ın büyük bir kısmı zaman içerisinde değiştirilmişti ama küçük bir kısmı olsa da orijinallliğini koruyordu." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 106) Eğer bu kitaplara ve peygamberlerine iman etmezsek (kabul etmezsek) İslam'dan çıkarız! İlginçtir, Yahudi ve Hristiyanlar ise, bizim peygamberlerimizi kabul edince kendi dinden çıkarlar! D. Marshall, 'Muhammad in Contemporary Christian Theological Reflection,' adlı makalesinde (Islam and Christian-Muslim Relations, 2013, 24/2, s. 161-167) şöyle demektedir: "Şayet Hristiyanlar Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul ederlerse kendi dinlerini inkar etmiş olurlar." Halbuki İslam'a göre Hz. İsa peygamberdir ve bunu inkar eden

İslam'dan çıkar. Yahudiler İsa aleyhisselamı peygamber kabul etmez, Yahudi ve Hristiyanlar Hz. Muhammed'i peygamber kabul etmez, biz onların dahil tüm peygamberlere iman ederiz, birini inkar edersek dinimiz olan İslam'dan çıkarız. Bu nedenle de Sırbistan'da Hz İsa'ya hakaret eden resimleri Müslümanlar protesto etmiş (05.10.2012); Hz Musa'ya saygısız karikatür çizen Gırgır dergisi ülkemizde tepki göstermiştir. (17.02.2017)

"Müslümanlık, kendinden önce gelen ilahi dinlere karşı daha kuşatıcı ve saygılıdır. Oysa diğer dinler İslam'ı bir ahir zaman sapkınlığı olarak tamamen reddetmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 24) "Beni Müslüman yapmak için sanki her şey birbirine ekleniyor." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 61) "Müslüman olmuştum, hem de hiçbir şeyi inkar etmeden. Ne Tevrat'ı inkar ediyordum bir gün ne de İncili" (Meyerovitch, s. 37) "Benim için İslam'ı keşfetmek bir gün kaybedilenleri yeniden bulmak, ayrı düştüklerime tekrar kavuşmak gibi bir şey oldu." (Meyerovitch, s. 57)

Daha Kur'an'ın ilk sayfasını açınca şu ayet karşımıza çıkar: "İman edenler sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler." (Bakara, 4)

"O, sana Kitabı Hak ve 'kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak' indirdi. 'O, Tevrat'ı ve İncil'i de' indirmişti. (Ki onlar) Bundan önce insanlar için bir hidayetti." (Âli İmrân, 3-4); "De ki: Ben peygamberlerin ilki değilim. " (Ahkâf, 9); "İbrahim'in dininden kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir? Rabbi ona: Müslüman ol, demiş, o da: Alemlerin Rabbine boyun eğdim, demişti. Bunu İbrahim de kendi oğullarına vasiyet etti, Yakub da: Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslam'ı) seçti. O halde sadece Müslümanlar olarak ölünüz (dedi). Yoksa Yakub'a ölüm geldiği zaman siz orada mı idiniz? O zaman (Yakub) oğullarına: Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demişti. Onlar: Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhi olan tek Allah'a kulluk edeceğiz; biz ancak O'na teslim olmuşuzdur, dediler." (Bakara, 130, 134) ; "Muhammed, Allah'ın elçisidir ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzab, 40); "Allah'ın elçisi ve müminler, rabbinden ona indirilene iman ettiler. Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inandılar. "O'nun elçileri arasında ayırım yapmayız" ve "İşittik, itaat ettik, bağışlamayı dileriz rabbimiz, gidiş sanadır" dediler." (Bakara, 285) ; "De ki: Şüphesiz ki Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O müşriklerden değildi." (Ahkaf, 161); "Resulüm! Sonra da sana: "Doğruya yönelen İbrahim'in dinine uy! O müşriklerden değildi." diye vahyettik." (Nahl, 123); "İşte o peygamberler, Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. Şu halde onların rehberliğine uy!" (En'am, 90); "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim." (Ali İmran, 50); " (Ey Muhammed!) Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'an); kendinden öncekini tasdik eden hak kitaptır." (Fâtır, 31); "Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik." (Ahkaf, 30); De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a); İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan 'hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz.' Biz O'na teslim olanlarız." (Ali İmran, 84); "İbrahim, ne Yahudi idi, ne Hristiyan'dı: ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslüman'dı." (Ali İmran, 67); "O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi 'müslümanlar' olarak isimlendirdi. "(Hac, 78) Bakara, 128, 131, 132, 133. ayetler de İbrahim (as)'ın İslam üzere olduğunu, Şura:13, Ali İmran, 84, 95; Nisa: 163; Yusuf, 38; Hac, 78, Ahzâb,7; Sâd, 45; Hadid, 26; A'la:18-19 vb. birçok ayet İslam'ın ilk insandan itibaren gelen dinin adı olduğunu bize bildirir.

Peygamberimiz de: “Biz peygamberler baba bir kardeşleriz, hepimizin dini birdir.” (Buhârî, Enbiya, 48) buyurmuşlardır. Ayrıca, "Benimle benden önceki diğer peygamberlerin durumu mükemmel ve güzel bir ev yapan fakat sadece köşelerinin birinde bir kerpiçlik yeri boş bırakan bir adama benzer. Halk, evi hayran hayran dolaşmaya başlar ve o eksikliği görüp 'Bu boşluğa bir kerpiç konulmayacak mı?' der. İşte ben bu kerpiçim, ben peygamberlerin sonuncusuyum." (Buhari, Menakıb, 18) hadisi de, aynı konunun altını çizer.

Allah-u Teala ilk insan aynı zamanda ilk peygamber olan Hz. Adem’e, onun ve çocuklarının dünyada rahat ve huzur içinde yaşamaları için, ahirette cennete gidebilme kılavuzu olacak bazı kuralları sayfalar halinde (10 sahife) indirir. Aradan insanlar zamanlar geçer. İnsanlar bu kuralları bozar, unuturlar. Kullarına daima şefkatli olan Allah-u Teala sayfalar halinde Hz. Şit’e (50 sayfa); Hz. İdris’e (30 sayfa); Hz. İbrahim’e (10 sahife) dünya ve ahiret huzurunu sağlayacak kurallar gönderir. İnsanlar her defasında bunları bozar, değiştirir ve bunun sonunda sapıtır, ahlaksız, zalim bir topluma dönüşürler. Allah-u Teala insanlar çoğalıp sayıları ve problemleri artınca onlara olan rahmet ve şefkatinden dolayı bu defa sayfa değil kitap gönderir. İnsanlar dünyada mutlu olsunlar, ahirette cenneti kazanabilsinler diye Hz. Musa’ya Tevrat’ı indirir. İçinde ‘toplumsal hayat, İman, İbadet, geçmiş toplulukların ibretlik hikayeler’ vardır. Ama insanlar zamanla bu kuralları bozar tahrif eder, yok ederler. Allah-u Teala kullarına yine kitap, yine peygamberler gönderir. Allah mutlaka her topluma peygamber göndermiş, iyiyi kötünden ayırt ettirecek kıstasları onlara bildirmiştir. Nahl, 36:" Andolsun ki biz her ümmete, "Allah'a ibadet edin ve putlara tapmaktan sakının." diye bir peygamber gönderdik."; Kasas, 59: "Peygamber göndermedikçe, yaptıkları kötülüklerden dolayı o memleketleri helak edici değiliz."; Mümin, 78: " Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var."; Nisa, 164: “Bir kısım peygamberleri sana daha önce anlattık, bir kısmını ise sana anlatmadık.” Ayetlerde görüldüğü gibi, “Kur’an’da adı geçenler dışında da peygamberler olduğu” ve "Allah her topluluğa mutlaka bir peygamber gönderdiği" bildirmektedir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 125, 126)

Tevrat’ın bozulmasından sonra Allah-u Teala Hz. Davut’a Zebur’u indirir. İçerisinde ‘ilahiler, dualar’ vardır. Aradan zamangeçer. İnsanlar Zebur’u da bozar. Allah-u Teala yine kitap gönderir, Hz. İsa’ya İncil’i indirir. İçinde ‘ahlaki kurallar’ vardır fakat insanlar kısa süre içinde bunu da bozar, tahrif ederler ve 571 yılına gelinir.

Allah-u Teala tüm zaman ve toplumlara indirdiği kuralların hepsinin güncel hallerini Kur’an-ı Kerim ile Hz. Muhammed’e gönderir. İçinde ‘toplumsal hayat, ibadet, ahlak, iktisat, dua, tevhit, ukubat, kıssalar.’ vardır. Hz. Adem, Musa, İsa, Davud’a... gönderilen kuralların tümü, güncel halleri ile artık tek bir kitaptadır. Kur’an-ı Kerim’de Allah-u Teala’nın “Kur’an’ı kesinlikle Biz indirdik, elbette onu yine Biz koruyacağız” (Hicr, 9) taahhüdü bulunmaktadır. Kıyamette yaklaşmıştır. (Kamer, 1) Kur’an asla bozulmayacaktır. Tüm resullere indirilen kuralların hepsi Kur’an-ı Kerim’de biz ahir zaman Müslümanlarına indirilmiştir. O nedenle bizler tüm resul ve kitaplara inanmak zorundayız. Çünkü onlar aynı Allah’ın indirdiği kurallardır ve aynıları bizlere de bildirilmiştir. Kısaca Hz. Adem’in kuralları da Hz. Musa, Hz. Muhammed’in kuralları da (İmandan ibadete; muamelattan ukûbata belli kavimlere bildirilen istisnai kurallar hariç) hep aynıdır. Allah’ın varlığı, birliği, Allah’ın sıfatları, ahiret inancı, iman edenlerin, inkar edenlerin, münafıkların özellikleri, geçmiş ümmetlerin durumu gibi temel konular, öğütlenen ve sakındırılan hususlar, ahlaki ölçüler hiçbir devirde köklü olarak değişmeyen evrensel gerçeklerdir. Kurallar, ilahi mesaj ve o mesajın sahibi aynıdır. Peygamberler, kitap isimleri ve dinlerin adları farklı olsa da mesaj, öz, içerik hep aynıdır.

"Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanları batılıların İslam'ı gördüğü gibi göremezler. Çünkü diğer dinler 'İslam nezdinde kötü değil, mensuhturlar; hükümleri ortadan kalkmıştır." (Namık Kemal, Renan müdafaanamesi, s. 24); "Müslümanlık kendinden önce gelen semavi dinlere karşı daha kucaklayıcı ve saygılıdır, hürmetkardır. Oysa diğer dinler İslam'ı, bir ahir zaman sapkınlığı olarak külliye reddetmektedir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 374)

Allah-u Teala bütün insanlara aynı kuralları (İslamiyet'i) emretmiş, bu kurallar Kur'an gelene kadar insanlar tarafından zaman içinde bozulmuştur. Kıyamet yaklaştığı için Kur'an-ı Kerim Allah tarafından koruma altına alınmış ve içindeki tüm resullere indirilen kuralların ana ilkeleri ve yeni duruma göre güncellenen hükümleri ile tamamı, bozulmadan kıyamete tek baki kalacak şekilde Kur'an ile indirilmiştir.

Şimdi tüm dinlerin özünün İslam olduğuna dair delillerimize bakalım.

Allah-u Teala her topluluğa mutlaka bir peygamber indirmiştir: "Hiç bir ümmet yoktur ki onlara uyarıcı gelmemiş olsun." (Fâtır, 24) İlahi mesajın ulaşmadığı hiç bir kavim, topluluk yoktur. Kızılderililerden, Çinlilere; zencilerden, beyazlara. Putperest veya politeist (Çok tanrılı) dinlerin kökenine baktığımızda hepsinde ilahi mesajın bozulmamış izlerini görmek mümkündür.

Yahudiler domuz eti yemezler, faiz ve kumar onlarda da yasaktır, başlarına kipa takarlar, gusül alırlar, cumartesi günü toplu ibadet yaparlar. Hristiyan papazlar oruç tutar, tekke takar, cübbe giyer, kutsal su ile -Sadece ellerini daldırıp çıkararak- abdest alırlar, pazar günü toplanırlar. Hristiyan rahibelerin hepsi tesettürlüdür.

Kızılderililer tanrılarına 'büyük ruh' derler ki aslı, Adem (as)'a üflenen (Hicr, 29) ilahi ruh'un aslının Yüce Yaratıcıda olmasına dayanır. Demek ki Kızılderililere de bir peygamber gelmiş, onlara "Çamurdan yaratılan ilk insana yaratıcının kendi ruhundan üflediği anlatılmış", yerli kabileler zamanla birçok şeyi unutup sonra da totemlere tapmaya başlasalar bile, üflenen ruhun aslının yaratıcı da olduğunun idraki ile O'na "Büyük Ruh" adını vermişlerdir. Kızılderili atasözlerinden örneklerle devam edelim: "Büyük ruhun her birimizin içinde olduğunu fark ettiğinde barış sağlanır.": Kaf, 16: "Allah insana şah damarından daha yakındır."; "Sevgiyi tanıdığında, yaratıcıyı da tanırısın." Atasözü el-Vedud (Karşılıksız seven, sevilen) sıfatının yansıması değil midir? "Ulu ruhun kelimeleri, çam yaprağı gibi ilelebet yeşil kalır." Sözü, İbrahim, 24: "Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir." ayeti ile paralel değil midir? Amerika kıtası nerede Arabistan çölleri nerede? Ama tüm insanlara gönderilen mesaj ve gönderen ilah aynı olunca, tüm bozulmalara rağmen ortak noktalar daha ilk bakışta hemen fark edilebilmektedir.

Afrika'da Mau kabilesi "Tek olan, doğmamış ve doğrulmamış, eşi benzeri olmayan, her şeyi bilen, işiten güçlü bir tanrıya" inanırlar ki bu İhlas suresiyle tamamen aynıdır. Tabii zamanla bozulan bu inanca, "O tanrı kızınca yıldırımları dünyaya gönderir" şeklinde bir ekleme yapılmıştır!

Andrew Lang ve ayrıca Güneydoğu Avustralya ilkel kabileleri arasında yaptığı araştırmalarda Wilhelm Schmidt, insanların, ahlaki edebe uyup uymadıklarını denetleyen ve gökte bulunduğu inanılan yüce bir tanrı kavramına her yerde rastlandığını tespit etmiştir. Schmidt, yüce varlığın merhametli, lütuf sahibi olarak tasavvur edildiğini ve gökte varlığını sürdürdüğüne inandıklarını ortaya koymuştur. (Schmidt, Der Ursprung der Gottesidee)

Orta Asya'daki Türkler öldükten sonra dirilmeye, ruha, tek tanrıya inanırlardı. Hindu tanrılarının pek çok kolu ve gözü vardır, yani Basîr ve Kadîr olan yaratıcı her şeyi görür ve O'nun gücü her yere ulaşır olduğunun heykellerle ifadesidir bunlar.

"Moğol Prensi ve Şah Cihan'ın oğlu Dara Şikuh, Sırrı Ekber adlı kitabında, Hinduizm'in temellerinin tevhide dayandığını ileri sürer. (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 226); "Avusturya'daki Atnatular yerlileri, ezeli bir tanrıya inanırlar." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 266) ; "İskandinav mitolojisinde sura üfleme olayın bir benzeri geçmektedir." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 270); "Fars Kitabeleri, Hindu kutsal metinleri. Bu dinlerin kitapların hepsi insanlara tek tanrı inancını; Tevhid inancını vaaz eder." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 99)

Görüldüğü gibi 'inanma gerçeği, en ilkel insan topluluklarında bile vardır.' (Takiyettin Mengüşoğlu, Felsefeye Giriş, s. 289) Putperestlik gibi ritüeller ise "bir din değil, olsa olsa bir dinin yozlaşmış" halleridir. (Lev N. Tolstoy, Din Nedir, s. 16)

Monoteizmden politeizme (Tek tanrıçılıktan çok tanrıçılığa)

"Tarihsel bulgular, dinlerin evrimi denilebilecek bir sürecin değil, dinlerin dejenerasyonu denilecek bir sürecin gerçekte var olduğunu ortaya koymuştur. 'Gerçek din', zamanla dejenere edilmiş, bozulmuş ve çok ilahlı putperest dinlere dönüşmüştür." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 130) Kur'an'a göre dinler arasındaki ihtilafı hususlar, insanların vahyedilen dinlerde yaptıkları dejenerasyonlarının sonucudur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 19)

İskoçyalı şair, gazeteci, tercüman ve romancı Andrew Lang, ilk başlarda tek tanrıçılığın olmadığını, politeizmden monoteizme kademeli geçildiğini savunuyordu. Daha sonraları yaptığı araştırmalarda, Avustralya ve Bengal Körfezinde yer alan Andaman adalarında yaşayan ilkel kabilelerin inancında, Yüce tanrı inancına rastlaması onun fikirlerinin değişmesine neden olmuştur. Lang, incelediği kabilelerde ne 'atalar kültüne' ne de doğa kültlerine rastlamıştır. Animizm teorisine göre, ruh kavramının Tanrı düşüncesine göre önceliği bulunmaktadır. Oysa Lang, Avustralya'daki, Andaman adalarındaki kabileler ve Bushmenler gibi en ilkel kabilelerde ruhlara ilişkin herhangi bir kült icra edilmediğini ortaya koyarak, animizm teorisinin üzerine oturduğu temel dayanakları yıkmıştır. Alman etnolog Wilhelm Schmidt ise, bu görüşleri daha da ileri seviyeye taşımıştır. Ona göre, insanlığın ortak kökeni olan 'ilk toplumun' belli 'bir dini' vardır. Bu toplum, yeryüzüne yayılıp farklı milletlere bölünürken dinlerini gittikleri yerlere götürdüler fakat geçirdikleri süreçler ve maruz kaldıkları şartların etkisi altında inançlarında değişiklikler meydana gelir. Yinede 'bir çok kültürün içerisinde ilk toplumun inancına ait unsurlar az yada çok korunmuş olarak bulunmaktadır.' Wilhelm Schmidt'in kabulüne göre en eski ilkel kültür Pigmelerininkidir. Pigmelerin genelinde 'Tek' bir Yüce Varlığa inanılmaktadır. Bu tanrı, 'kanunlar koyar, insanları, her şeyi bilir ve gözetir.' Tanrı, 'insanların adaleti çiğnemesi halinde sadece bu dünyada değil aynı zamanda da 'öbür dünyada da' insanlara ceza verecektir.'

Önce Lange'nin ve ardından Schmidt'in 12 ciltlik 'Tanrı fikrinin kaynağı' eserinde yazdığı üzere, 'yüzlerce ilkel kabilenin animizmi takip etmediğini ve bunların tamamında muhtelif şekilde de olsa, bir tek Tanrı inancının var olduğunu' göstermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 325) İlerlemeci Dinler Tarihi anlayışında, tarım öncesi avcı toplayıcı toplumlarda din olmadığı anlatısı da oldukça yaygındı. Göbeklitepe'de tarım öncesi avcı toplayıcı bir topluma ait ibadethane bulunması, yakın dönemdeki bu değişim, İslam'ın anlatısına uygundur. İslam'a göre nesnelere tapınma, bir başlangıç değil, bozulmanın son kertesidir. (Meriç, 326, s. 327)

Güney-Doğu Avustralyalılar ise Yüce varlığı, 'baba' diye adlandırmaktadırlar. Görüldüğü gibi, Hristiyanlarda da meydana gelen ve tek tanrı inancının zamanla bozularak baba figürüne dönüşmesi sürecinin benzeri onlarda da ortaya çıkmıştır. Kuzey Amerika Yerlilerinde, 'Ölümsüz' sıfatına sahip Yüce Varlık anlayışı vardır. Tüm kabile dinlerinde Yüce Varlık'ın sıfatları şu şekildedir: "O, ebedî, sonu ve başlangıcı olmayan bir varlıktır. Yaratılmamıştır. Ölümlü olan hiçbir şeye tabi değildir. Tanrı her yerde hazır ve nazırdır. Alimdir. Her şeyi bilendir. Yüce Varlık her şeye kadirdir. Gücü her şeye yeter. Yüce Varlık iyilik sahibidir. Ahlaki kanunlarını çiğneyenleri cezalandırır." Schmidt'e göre olumsuz öğeler, daha sonradan iç bozulma süreçleri yüzünden ortaya çıkmıştır. (<https://antikyalanlar.blogspot.com/2018/06/en-eski-inancdin-hakndaki-calsmalar-1.html>; Dr. İbrahim Hakkı Kaynak, Wilhelm Schmidt'te Avcı-toplayıcıların tek tanrıcılığı; Dr. Ramazan Adıbelli, Monoteizm ve Yüce Varlık Konusunda Wilhelm Schmidt ile Raffaele Pettazzoni Arasındaki Tartışma, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 50:2 (2009); s.113-152)

Bazılarının iddia ettiği gibi: Kur'an'da olan bazı bilgiler Tevrat ve İncil'de de aynen vardır, o halde (Haşa) Muhammed Kur'an-ı Tevrat-İncil'e bakarak yazdı iftirasının cevabı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Hepsi aynı kaynaktan (Yüce Yaratıcıdan) gelmektedir, Tevrat-İncil bozulduğu, değiştirildiği için Kur'an'a zıt, ondan farklı içerik barındırır, bozulmayan yerler ise Kur'an'la aynıdır, çünkü Allah'ü Teâla (Bazı toplumlara imtihan vesilesi olan bazı emir yasaklar hariç) hep insanların yararına olan aynı kuralları insanlara emretmiş ve insanlara zararlı olanları da yasaklamıştır ki, yeri geldikçe tüm bu konular tek tek ele alınacaktır.

Oryantalist Lord John Davenport, 'Hz Muhammed ve Kur'an'ı Kerim' adlı eserinde konu hakkında şu bilgileri verir: Necran kabilesi hariç Yemen Müslümanlığı kabul eder. Bu başarı, 'yayıldığı dinin bütün peygamberlerce yayılan dine uygun' olması, en saf ahlaki öğretileri içine almasına bağlıdır. (s. 31) Hz Muhammed hiçbir zaman yeni bir dinin kurucusu olduğunu söylememiştir. Buna karşılık Hz İbrahim'in dinini diriltip yaşattığını ve bunun kendisine vahyolunduğunu bildirir. Kur'an'ın biricik amacı, Yahudi ve Hristiyanların bozup değiştirdiği kutsal levhaları 'düzeltmektir.' (s. 47, 92) Hz İsa'da, Hz Musa'nın dinini diriltmeyi amaçlamıştır. (s. 93) Tabiatı yaratan, varlığını bütün eserlerine, kanununu insan kalbine koymuştur. Her yüzyılda gelen peygamberlerin görevi, Allah bilgisini uyandırmak ve Allah'ın kanununa uyulmasını sağlamaktır. Hz Musa ve İsa kendilerinden sonra gelecek daha büyük bir peygamberi haber vermişlerdi. (s. 46) Muhammed dininin elindeki en büyük belge, başka dinlerdeki noksanlıkları miras olarak almamış, hurafelerden uzak kalmış, Allah'lık yüce kavramı yerine bayağı bir put koymamışlardır. (s. 55) "Yahudiler ve Hristiyanlar şunu anlamak istemiyor: Onlar için Süleyman Mabedi "Kral Süleyman"ın yaptırdığı bir cami. Onların "Kral Süleyman" dedikleri, bizim Peygamberimiz. Onların "Kral Davud" dedikleri, bizim için Zebur'u getiren bir Resul. "Zebur" onlar için, bizim "Mevlid" gibi bir şey. Bir zikir ve dua kitabı. Bizim için Allah'ın keliması. Onlar için tarihi bir miras olarak gördükleri mekan, bizim ilk kiblemiz ve İsrâ'nın gerçekleştiği makam." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.12.2017)

İslam'ın tüm dinlerin özü olduğu konusunu, 'T. Dursun'a cevaplar' adlı yazımızda ayrıca ele aldık.

Ebla Tabletleri

Arkeologlar tarafından 1975 yılında bulunan Ebla Tabletleri'nde ilahi kitaplarda bahsedilen üç peygamberin adının geçmektedir. Ebla, M.Ö. 2500 yıllarında, bugünkü Suriye'nin başkenti olan Şam ile Türkiye'nin güneydoğusunu da içine alan bir bölgeyi kapsayan bir krallıktı. Çivi yazılı yaklaşık 20.000 tablet ve parçalarından meydana gelen bu arşivde Kur'an-ı Kerim'de adı geçen melek Mikail (Mi-ka-il) yanı sıra (Ebla Arşivleri, Doubleday, s. 271-321) Üç İlahi kitapta

bahsedilen peygamberlerin adı da geçmektedir. Hz. İbrahim (Ab-ra-mu); Davut (Da-u-dum) ve Hz. İsmail (İş-ma-il). (Howard La Fay, "Ebla: Bilinmeyen Büyük Bir İmparatorluk", National Geographic Magazine, Aralık 1978, s. 736, Mitchell Dahood, "Ebla", The Academic American Encyclopaedia, Op. Cit.; Prof Arif Akman, Toprak altında 4.000 yıl uyuyan bir uygarlık: Ebla, Tubitak, Sayı: 149, Nisan 1980, s. 13) Ebla Tabletlerinde saptanan peygamber isimlerinin çok büyük bir önemi bulunmaktadır. Çünkü bu isimlere ilk kez bu kadar eski bir tarihi belgede rastlanmaktadır. Amerikalı arkeoloji uzmanı ve dinler tarihi araştırmacısı David Noel Freidmann da yaptığı incelemelerden de, tabletlerdeki İbrahim ve İsmail gibi isimlerin peygamber isimleri olduklarını sonucuna ulaşıyor. (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı 118, Eylül 1977 ve sayı 131, Ekim 1978) Tabletlerde görülen önemli bir ayrıntı ise, Lut kavminin yaşadığı yer olan Sodom ve Gomorra (Sodom ve Gomorrah) bölgelerinin isimlerinin de tabletlerde yer alması idi. (Howard La Fay, "Ebla: Bilinmeyen Büyük Bir İmparatorluk", National Geographic Magazine, Aralık 1978, s. 736.) Tabletlerde, Adem, Havva, Nuh, Hacer, İsrail, Talut isimleri de geçmektedir. (Haim Bermant ve Michael Weitzman, "Ebla: Arkeolojide bir İlham", Times Kitapları, 1979, Wiedenfeld ve Nicolson, İngiltere, s. 184) Bu tabletler o dönemde hak dini tebliğ eden peygamberlerin haberlerinin bu bölgelere de ulaştığını gösteren önemli bir belge niteliğini taşımaktadır. Reader's Digest dergisindeki bir makalede, Kral Ebrum'un iktidarı döneminde Eblalıların dinlerinde değişim olduğu, insanların Yüce Allah'ın adını yüceltmek için isimlerine ön ek kullandıkları kaydedilmiştir. (Bülent Şahin Erdeğer, İndyturk.com, Hz İbrahim Örneği 1, 26.5.2022)

"Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün." (Nahl Suresi, 36)

Namaz, Oruç, Hac, Kurban, Hak yolda mücadele, İslam Tüm peygamberlere emredilmiştir!

Bakara, 182: "Ey iman edenler, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, oruç size de farz kılındı"; İbrahim, 35-40: "Hatırla ki; Bir zaman İbrahim şöyle demişti: "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. "Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! duamı kabul et!"; Meryem, 54-55: "Kur'an'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti."; Enbiya, 72-73: "Ona (İbrahim'e) İshak'ı, üstelik bir de Yakub'u ihsan ettik ve herbirini salih kimseler kıldık. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik."; Lokman, 13-17: " Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demişti ki: "Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret, çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir."; Hud, 87: "Dediler ki; "Ey Şu'ayb, atalarımızın taptıklarını terk etmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa ki sen yumuşak huylusun ve akli başında bir adamsın."; Taha, 11 -15: "Ateşe vardığı zaman şöyle çağrıldı: "Ey Musa! Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl. "; Yunus, 87: "Biz Musa ile kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da birtakım evler hazırlayın ve evlerinizi kibleye karşı yapın ve namazı kılın ve müminlere müjde verin."; Meryem, 54 -55: " Kur'an'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti."; Bakara:127: "İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin"; Hacc, 26-27: "Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve (ona şöyle demiştik): Bana hiçbir şeyi eş tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler, rükû ve secdeye varanlar için evimi temiz tut. İnsanlar arasında hacca ilân et ki,gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen argın develer üzerinde sana gelsinler."; Saffat, 107:

"Ve ona (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık fidyeye verdik."; Fetih, 29: "Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kafirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükuya varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da."; Tevbe, 111: "Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da, İncil'de de Kur'an'da da Allah'ın kendi üzerine yüklediği bir ahittir."; Bakara, 132-133: "Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin. Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi."; Nisa, 163-165: " Muhakkak biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyüb'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik. Daha önce sana anlattığımız peygamberlerle, anlatmadığımız başka peygamberlere de vahyettik."; Maide, 46: "O peygamberlerin ardından, yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur olan, kendinden önceki Tevrat'ı tasdik eden ve Allah'dan korkanlar için bir hidayet rehberi ve bir öğüt olan İncil'i verdik."; Maide, 44: " İçinde hidayet ve nûr bulunan Tevrat'ı, elbette biz indirdik."; Ali İmran, 48: "Allah İsa'ya kitabı, hikmeti ve Tevrat ile İncil'i öğretir."; Hadid, 26-27: "Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i elçi gönderdik, peygamberliği ve kitabı bunların zürriyetleri arasına koyduk. Onlardan yola gelen de vardı, ama onlardan çoğu yoldan çıkmışlardı. Sonra bunların izinden ard arda peygamberlerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların yüreklerine bir şefkat ve merhamet koyduk."; Ali- İmran: 3-4: "O, sana kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı hak ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de yine O indirmişti."; Saff, 6: " Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici olarak (geldim)." demişti."; Bakara, 135-136: "Yahûdî ve Hristiyanlar, Müslümanlara şöyle dediler: "- Bizim dinimize girip Yahûdî veya Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız." Habibim sen de ki "- Hayır, biz hak yol üzere bulunan Hazreti İbrahim'in dinindeyiz. O, hiç bir zaman müşriklerden (Allah'a ortak koşanlardan) olmadı. Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."; Şuara, 196-197: "Ve hiç şüphesiz, o (Kur'an); geçmişlerin kitaplarında da vardır."; Nisa, 131: "Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: ""Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik."; Maide, 48: "Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahit- gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şariat ve bir yol-yöntem kıldık."; Maide, 46: "Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik."

Namaz kılan Yahudi (<http://www.youtube.com/watch?v=xwrdgIBH05g>) ve Hristiyanların (http://www.youtube.com/watch?v=arRvrUP_pOc) videolarına sanal alemden rahatlıkla ulaşabilirsiniz.

Kur'an, kendinden önceki tüm kitapları -bozulmamış asıllarını- onaylar, kabul eder. Her nebi aynı mesajla aynı kaynaktan görevlendirilmiştir. İlâhi mesajların bozulmamış orijinalleri aynıdır. Tüm dinlerin özü, adı aynıdır; İslâm! (Saffat, 108-147; Meryem, 30-58)

Özetle, Allah (cc) tüm peygamberlere aynı emir ve yasakları göndermiştir ve “Hz Adem'den başlayarak gönderilen bütün hak dinlerin adı İslam'dır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 108)

Kur'an, Allah'ın tüm insanlara uyarıcı ve öğüt verici olarak indirdiği, kıyamete kadar geçerli olan tek hak kitaptır. Kur'an'dan önce gönderilen kitaplar insanlar tarafından tahrif edilmiştir. Ancak Kur'an, Allah tarafından korunmuştur. Bu gerçek "Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz; onun koruyucuları da gerçekten biziz." (Hicr, 9) ayetiyle haber verilmiştir. Önceki dinlerin kitapları pek çok yönden tahrif edilmiş ve orijinalliklerini kaybetmiş olduklarından, bu kitaplarda Kur'an ayetleri ile çok farklı, çelişkili, hatta bazen Kur'an ayetlerinin tam zıttı ifade ve görüşler bulunmaktadır. Kıssalarda da, çeşitli yerlerde Kur'an'ın aktardığı bilgilerden farklılıklar vardır. Bu kitaplar bilgi, mantık ve öğreti açısından tahrif edildikleri gibi, üslup ve kurgu olarak da tahrif edilmişler ve ilahi kitaptan çok mistik hava taşıyan birer dinler tarihi kitabı şekline sokulmuşlardır.

Kur'an ile diğer kutsal kitaplar arasında benzerliklerin bulunması Kur'an'ı Peygamberimizin yazdığını değil, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini, yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlar. Bu da hem Kur'an'ın bildirdiği, hem de akıl ve mantığın tasdik ettiği bir gerçektir. Kur'an'ın bizzat açıkça ilan ettiği bir konuyu, yeni bulmuş ve Kur'an'ı karalamak için kullanabileceğini zannetmek ancak taassup, tutarsızlık ve metotsuzlukla açıklanabilir. Bu konu, ‘Kur'an'ın kaynağı nedir?’ başlıklı yazıda ele alınmıştır.

İnsanlık tarihi boyunca 124.000 peygamber gönderildiği hadislerde bildirilmiştir. (Müsned, V/265-266; İbn Hibban, Sahih, II/77) Yüce yaradan her topluluğa mutlaka bir uyarıcı, hatırlatıcı göndermiştir. "Her millet için mutlaka bir uyarıcı (peygamber) bulunmuştur." (Fâtır, 24); "Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onların bir kısmını sana hikaye edip anlattık, bir kısmını anlatmadık." (Mümin, 78); "Her milletin bir Resûlü vardır ve Resûlleri geldiği vakit aralarında adaletle hüküm verilir ve hiçbirine zulmedilmez." (Yunus, 47); "Biz peygamber göndermedikten sonra azab edicilerden değiliz." (İsrâ, 15) Allah (cc) her topluma kendi dilleri ile peygamber göndermiştir. Mesela Kur'an'da Arap toplumuna indiği için Arapça gönderilmiştir. (Yunus, 2; Zuhuruf, 3) Burada unutulmaması gereken şeyin mesajın dilinin değil içeriğinin önemli olduğudur; amaç mesajdır, kutsal dil yoktur!

Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur, herkes O'na muhtaçtır (Samed; İhlas, 2) Allah'ın bizim ibadetlerimize ihtiyacı yoktur aksine insanların hem dünyada hem ahirette mutlu olmaları için Yaradan'ın gönderdiği vahye ihtiyacı vardır. “Unutma, Allah'ın sana ihtiyacı yok, seni faziletli bir kul haline getirerek cennetlerinde ağırlamak istiyor.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 116) Bu konu ayrıca, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızda ‘Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?’ ve ‘Allah'ın varlığının ispatı’ adlı yazımızda ‘Pekala, Allah'ın - haşa- bizim ibadetimize ihtiyacı mı vardır, ibadet neden istenmektedir?’ sorulara verilen cevaplarda daha detaylı ele alınmıştır!

Vahiy insana hem kendini, hem geçmişini hem anı hem de geleceğini öğretir. Yoksa vahiyden uzak akıl, insanın geçmişini maymun, doğal seleksiyon ve tesadüf adlı putlara inanır. Geleceği dinsiz komünal bir toplum olacağını hayal eder: Marxizm, materyalist ideolojisi.

Kurban hakkında ateist bir iddia: yunan mitolojisinde Miken kralı Agamemnon, Tanrıça Artemis'ten kestiği rüzgârı tekrar çıkarmasını ister. Artemis buna karşın kızını kurban etmesini ister. Agamemnon tam kızını kurban edeceken, Artemis kıza acır ve kızını havaya kaldırıp, yerine bir geyik koyar... Tanıdık geldi mi?

Cevaben: “Yunan değil İbrani; kral değil peygamber; tanrıça değil ilah; rüzgar değil adak; kızı değil oğlu; geyik değil koyun.” geçer mitolojide! Ayrıca Yunan mitolojisinde kral kızını nişanlama yalanı ile yanına çağırırken İslam'da, Hz İbrahim oğluna her şeyi açıkça anlatır ve İsmail kendi hür iradesi ile babasının yanına gider. Mitolojide kız kurban edilmek istemez, yalvarırken Hz. İsmail ise boynunu uzatır. Rivayetin iki versiyonu vardır; Diğer rivayette kız kurban edilir, rüzgâr yeniden çıkar ve mitoloji bu şekilde biter. Bu kadar zıtlık barındıran bir şey, iddianın da ne kadar tutarsız olduğunu göstermeye yetmez mi?

Şöyle itiraz gelebilir, "Dilden dile aktarılırken efsane değişmiştir." Kurban ibadeti Hz Adem'den başlamıştır. Habil ve Kabil kıssasını buna delildir! Yani ilk insandan beri var olan ve aslı hayvanların kurban edilmesi olan ibadeti, Yunan veya Sümerler, hatta Aztek ve Maya'larda bozularak, insan kurban etmeye çevrilmiştir. Zaten Hz İbrahim ile bir kez daha insaoğluna 'insan kurban etmemenin' gerekliliği de hatırlatılmamış mıdır? Kısaca, İslam'ın tüm kuralları ilk insandan itibaren başlamış, bu ilahi emirler bozuldukça aynı emir ve yasaklar tekrar gönderilmiş ve bu süreç Hz Muhammed dönemine dek tekrar ede gelmiştir. Dinin kökenini, ilahi emirlerin 'bozulan' versiyonlarına bakarak, gayri ahlaki/insanî bu efsanelere dayandığını iddia etmek büyük bir mantık hatası olur. Aksine, İslam'ın ileri sürdüğü görüş hem kendi içinde tutarlı hem de karşı görüşten daha mantıklı ve akla yatkındır. İçinde ne tutarsızlık, çelişki ve ne de genel teorisine bir aykırılık barındırır.

İslam barış, hoşgörü dinidir

İslam kelimesi ‘slm’ kökünden türemiştir. Kelime köken anlamı olarak ‘Barış, esenlik, güven, huzur, kurtuluş, itaat ve teslimiyet’ (Bâkılânî, et-Temhid, s. 392; Mâtürîdî Kitâbü't-Tevhîd, s. 394) anlamlarına gelir. (Büşra Refas Türkmen, İslam Kelimesinin Semantik Analizi) Buna manalara göre İslam: barış ve huzur içinde yaşamak için Allah'ın kanunlarına (Kur'an-ı Kerim'e) teslim olmak, demektir. (MEB, Dinî Terimler Sözlüğü, s. 17; T. Izutsu, Kur'an'da Allah ve İnsan, s. 187-207; Yaşar Nuri Öztürk, Hürriyet, 15.08.2008) “İslam, Allah'a teslim olmak yoluyla, barış ve huzura kavuşmak anlamına gelir. İslam medeniyetinin ‘ötekine’ karşı müsamahalı ve hoşgörülü bir tavır sergilediği tarihi bir gerçektir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 25, 36)

“Lâikrahe fi'd-dîn: Dinde zorlama yoktur.” (Bakara, 256); “Leküm dînüküm veliye-dîn: Sizin dininiz size, bizim dinimiz bize” (Kafirun, 6); “Ey İnananlar! Hep birden ‘barış’a girin.” (Bakara, 208); “Kur'an'ı sıkıntı için değil, ancak almak isteyenlere bir öğüt olsun diye indirdik.” (Taha, 2; Sad, 29; Kamer, 32; İbrahim, 52); “Dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.” (Kehf, 29); “Kim yola gelirse sadece kendi için gelmiş olur. Kim de yolunu kaybederse sadece kendi aleyhine kaybeder. Hiç bir kimse başkasının günahını çekmez. Biz de bir elçi gönderinceye kadar azab etmeyiz.” (İsrâ, 15) ilahi prensiplerini kendine ölçü kabul edip, İslam'ı doğru anlayıp uygulayanların hakim olduğu her yerde barış ve huzur olmuş, İslamiyet'in olmadığı veya eksik, yanlış, hatalı uygulandığı her yerde de kan, gözyaşı, sömürü, huzursuzluk var olmuştur. Bunlara tarihten birçok örnek verilebilir:

Pierre Bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hoşgörüyü Hristiyanlara örnek olarak şöyle gösterir: “Osmanlı, zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazaklarını, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığınağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi.” (Oryantalizmin kısa tarihi, Yücel Bulut, s. 74); “Avrupalılar hereticleri (sapkın ilan edilen diğer mezhep üyelerini) canlı canlı yakarak idam ederken, Kanunî Sultan Süleyman ülkesindeki

Hristiyanlara ve Yahudilere din, inanç, kimlik, kültür hürriyeti vermiştir." (Mehmet Şevket Eygi, Milli Gazete, 28.11.2012)

Doktor Jaafer İdris, İslam'ın diğer inanç türleri üzerindeki duruşunu şöyle özetler: "İslami olmayan inanç türlerine mensup topluluklar ile çatışmaksızın var olabilmek, Kur'an'ın temel kuralıdır." Kudüs başpapazı Theodosius, "Sarazenler (Müslümanlar) bize karşı çok iyi davranıyorlar." Demekte idi. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 42); Lübnan'lı Hristiyan yazar Amin Maalouf'un 'Ölümcül Kimlikler' adlı kitabında şöyle demektedir: "Eğer atalarım, Müslüman orduları tarafından fethedilen bir ülkede Hristiyan olmak yerine, Hristiyanlar tarafından fethedilen bir ülkede Müslüman olsalardı, onların inançlarını koruyarak on dört yüzyıl köy ve kentlerinde yaşamaya devam edebileceklerini sanmıyorum. Gerçekten de, İspanya'daki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya'daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler!" (Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50; İhsan Süreyya Sırma, Ah Endülüs, s. 9)

Mısır'ı ve Filistin'i gezen seyyah bir kesiş olan Bernard the Pilgrim/Bernard the Wise izlenimlerini şöyle aktarır: "Hristiyanlar ve paganlar (Müslümanları kastediyor) arasında bir barış ortamı vardı. Başlarında bir bekçi olmadan mallarını ortada bırakıp başka işlerine gidebiliyorlardı." (C. J. Walker, İslam and the West, s. 17); İspanya'daki barış ortamı için de oryantalist Dozy'nin izlenimleri ise şu şekildedir: "Hristiyanlar, Fransızlardansa Müslümanların idaresi altında olmayı tercih etmişlerdir." (R. Dozy, A History os Muslims in Spain, s. 235) "İbrahimî dini mensuplarının bir arada yaşadığı Kudüs, Haçlı istilasına uğradığı yıllar hariç, yüzlerce yıl boyunca dini ve etnik çoğulculuğun, seyahatin, estetik duyarlılığı ve çok uluslu ticaretin merkezi haline gelmiş ve diğer İslam şehirlerine ilham kaynağı olmuştur. Haçlılar dönemi ve bugün devam eden İsrail işgali, Kudüs'ün tarihinde karanlık birer sayfadır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 236-237)

66

"Bedir Savaşı zaferle sonuçlandığı zaman, Müslümanlara önceden işkence edenler onların esiri olmuştu. Ama onlar intikam almak için bu durumu kullanmadılar. Peygamberimiz cesetlerin uzunluklarını kesmeyi yasakladı. Düşman askerlerin cesetleri, Müslümanlarla beraber defnedildi. Müslüman askerler kendi ekmeklerini esirlere vermiş, bineklerine bildirmişlerdi. Bazı esirler fidyesiz olarak evlerine gönderilmişti. Bu yaklaşım daha sonraki nesillere, asker ve idarecilere örnek olmuştur." (Prof. Dr. Mehmet Paçacı, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151); Armstrong, İslam'ın bir savaş dini olmadığı, sadece savunma amaçlı savaşlara izin verildiği, Peygamberin şiddete başvuran bir kişi olmadığını, Batılıların Onun (sav) yaşamına dengeli bir şekilde yaklaşması gerektiğini vurgular. (Karen Armstrong, Muhammad, 6-7, 125)

Fatih Sultan Mehmet Bosna'daki Latin papazlarına şu fermanı yayınlamıştı: "Mezburlara (Ruhbanlara) ve kiliselerine kimse mâni ve müzâhim (engel ve zülmeden) olmayıb..." Müslümanlardan bu kadar müsamaha ve inançlarına saygı gördükleri halde, devir değişip de kendilerini biraz daha güçlü hissetmelerinden sonra Haçlı ruhu ne yazık ki, Müslüman kanı akıtmaktan zevk almış bulunmaktadır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 50, 51)

"Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödetmiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) İlk haçlı ordusu 1095'te harekete geçti, Kudüs'e kadar geldiler. Rene Rousset vahşeti şöyle aktarır: "Haçlılar Kudüs'te o kadar çok Müslüman öldürdüler ki, atların ayakları kan deryasına battıkça insan etleri duvarlara sıçırıyordu." (R. Ş. Apuhan, Batı'nın Darağacında İsyen) Meşhur keşiş Pierre Lermite, 1097 Antakya kuşatmasında; 'tuzlayıp pişirerek Türklerin etini yiyebilirsiniz' diyordu. Şeyhülislam Abdurrahman Efendi'nin 18 Haziran 1647 tarihli fetvasında ise şöyle idi; 'Hristiyan ahalinin

ibadetleri engellendiği takdirde İslam ibadetinin engellenmesi halinde verilecek cezalar tatbik edilecektir.' Tarihçiler "Haçlılar, Kudüs'te ölen Müslümanların kanının ayak bileği hizasına çıktığını söylüyordu." (G.E. Perry, The Middle East, s. 78) "Batılı tarihçi Rudolp of Caen ise şöyle yazıyordu: "Askerlerimiz Ma'arra adlı şehirde putperest (Müslüman) yetişkinleri yemek kazanlarında kaynar su ile haşladılar, çocukları şişleri geçirip öldürdüler ve ızgarada pişirip yediler." (Amin Maalouf, the Crusades Through Arab Eyes, s.39)

Aynı tarihlerde Avrupa'da, mezhep savaşları yüzünden oluk oluk kan dökülmektedir. 1240'ta yüzlerce Protestanı yakan Wilhelm Arnaldi, 1866'da papa IX. Pius tarafından azizliğe yükseltmişti. Papa III. Innocenz'in Güney Fransa'daki Katharer tarikatının yok etmekle görevlendirdiği kardinal Henri, Beziers'te 'Herkesi öldürün, Tanrı imanlı ile imansızı kendi ayırsın.' demektedir. Saldırıyı yöneten kumandan Arnourd Amaury bu sözü tekrarlar: "Hepsini öldürün, Tanrı kendininkileri ayıracaktır" (Sean Martin, The Cathars The Most Successful Heresy of the Middle Ages, s. 13) Protestan Calvincilerde İsviçre'de, ilahiyatçı Michel Servet'i yakıyordu. Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi 'Protestanlarda ceza verme gücüne erişir erişmez, bu gücü kullandılar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüştü.' Papaz Bleda bir defasında savaş ortamından kaçıp yollara dökülen 140.000 Endülüs'lü Müslüman'dan 100 bininin öldürüldüğünü yazar. 700 yıl boyunca tek bir Hristiyan ya da Yahudi zorla Müslüman yapılmadığı halde, Müslümanlar kılıç zoruyla vaftiz edildiler, zorla Hristiyan yapıldılar. Üstüne bir de batılı yazar Montgomery Watt tarafından itiraf edildiği gibi, gerçekler de çarpıtılır: "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 17-18, 20)

İslam ve diğer dini/ekonomik sistemler ve barış

"Kapitalizm, servetlerin sermaye sahiplerinin elinde toplamasına yol açtı. Kapitalistler, sermayenin faizini kendisine mal ettiler. Kapitalizm üretimi ona uygun tüketim için değil, kazanmak için yapar. Bu yüzden senelerin geçmesi ile mallar birikir, kapitalist devletler imalatlarını sarf etmek için yeni pazarlar ararlar, böylece sömürgecilik ve onu takip eden hammadde kaynakları ve pazarları etrafında boğuşmalar ve didişmeler doğar. Nihayet bu durum yıkıcı ve parçalayıcı harplerle sona erer. Kapitalizm istismarcılığa, sömürüye ve harplere götürür. İslam bir grubun elinde malların toplanması izin vermez. "Servetlerin, içinizden sadece zenginler arasında el değiştiren bir şey olmamasını" (Haşr 9) ister." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 107, 111, 115)

Yer Mekke: Mekke'ye ehli küfür, şirk, gayri İslami bir dünya görüşü hakimken, yönetim İslam olmayanların elinde iken Mekke'de kadını metalaştırma, içki içme, putlara tapma, halkın inançlarını sömürme, kan davası, asabiyet (ırkçılık) vd. hakim idi. Bunlara karşı olan İslam bir din olarak ortaya çıkınca, menfaat çarklarının bozulacağını anlayan, sömürülerinin son bulmasından endişe duyan yöneticiler, Müslümanlara işkenceye, baskıya başladılar. Önce Müslümanlar dövülür, hakarete maruz kalır, hapsedilir. Zamanla can-mal güvenlikleri kalmaz. Aç-susuz, yıllarca toplu olarak bir arada yaşamaya mecbur bırakılırlar. İçlerinden şehit edilenler olur. Öyle ki artık Müslümanlar mal, mülk, anılarını geride bırakıp Mekke'yi terk etmeye mecbur kalırlar. Aile ve akrabalarından, her türlü mallarından, çocukluk, gençlik anılarından uzaklaşıp, parasız, maddi hiçbir destekleri olmaksızın, sadece inançları için bir bilinmeyene doğru yolculuğa çıkarlar. Hicret edilen yer Yesrib/Medine'dir. Yeni bir mekan, yeni bir çevre, yeni şartlar ve hayata sıfırdan, yeniden başlanır. Ama zorluklar bu kadarla da sınırlı değildir: Mekke'li müşrikler Müslümanların geride bıraktıkları malları satmak için bir ticaret kervanı kurarlar. Müslümanlar buna engel olmak isteyince Bedir savaşı gerçekleşir, sayıca-silahça az olmalarına karşın sonuçta savaşı kazanırlar. Bedir savaşı, kervan kurtarıldığı halde Ebu Cehil'in

baskısıyla savaş kararı verilince gerçekleşmiştir. Halbuki Hz Muhammed'in savaşı önlemek amacı ile müşriklere elçi göndermişti. Zaten Watt, savaşın nedeni olarak Ebu Cehil'deki 'bir defada ve kesin biçimde Hz Muhammed'den kurtulma' arzusuna vurgu yapar. (M. G. Watt, Muhamad at Mecca, s. 11) Hartmut Bobzin'de savaş için neden kalmadığı halde savaşta ısrar eden Ebu Cehil'e dikkat çeker. (Bobzin, Muhammed, s. 100) Sonra Uhud savaşı olur. Bedir'in intikamını almak için savaşı başlatan taraf yine müşriklerdir. Nöldeke, Paret, Watt ve Grimme gibi birçok oryantalistte savaş nedeni olarak Mekke'li müşriklerin 'öç alma, intikam duygularına' dikkat çekerler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 265, 266, 268, 269) Hiç bir şekilde başarıya ulaşamayan müşrikler Medine'yi kuşatıp (Hendek Savaşı) İslam'ı yok etmeye çalışırlar. Mekke'deki şirk bataklığı kurumadıkça müşriklerin saldırılarını önlemek imkansız hale gelince Hz. Resul Mekke'ye sefere çıkar ve Mekke'yi savaşmadan fetheder. Tüm müşrikler Hz. Resul'ün mübarek ağzından çıkacak sözlere göre muamele göreceklidir. Daha 10 yıl önce korkutma, sindirme, iftira, öldürme, açlık ile yıldırılamayan bu hareketin lideri, karşısındaki yenik müşrik topluluğuna bir konuşma yapar ve en son olarak onlara şunu sorar: "Siz benden ne gibi bir davranış bekliyorsunuz?" Mekke'li müşrikler; "Biz seni adil biri olarak tanıdık ve senden ancak adalet bekliyoruz" derler. Hz. Resul, zalim olan bu topluluğa: "Ben de size Yûsuf'un kardeşlerine söylediği gibi, "Bu gün size geçmişten dolayı azarlama yok." (Yûsuf, 92) diyorum. Haydi gidiniz, hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişâm, 4/54; İbnü'l-Esir, 2/252; Zâdü'l-Meâd, 2/394; Tecrid Tercemesi, 10/340-341, Köksal, XV/288-289) buyurur ve böylece rahmet peygamberi olduğunu bir kere daha ispat eder. "Sir William Muir: Peygamber, bir Fatih olarak Mekke'ye girdi, şehre hoşgörü ve cömertlikle muamele etti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 321) Benzer soruyu Malazgirt savaşını kazanan Alparslan'da Romen Diyojen'e sorar: Nasıl bir davranış bekliyorsun? Diyojen ihtimalleri sıralar: Öldürülmem, zincire vurulup gezdirilmem veya az bir ihtimal bağışlanmam! Alparslan "Sizi serbest bırakacağım" der. (İbnü'l-Esir, cilt 10, s. 72-73) Sınıra kadar da ona eşlik eden 2 komutan ve 100 askeri ile güven içinde ülkesine gönderir!

68

Yer Kudüs: Haçlı seferleri başlamıştır. Avrupa'dan yola çıkan ve hapisneden çıkartılmış, hırsız, katillerden oluşturulan Haçlı ordusu Kudüs'ü işgal eder. Ve dünya tarihinde eşine az rastlanır bir vahşet gerçekleştirirler. Şehirdeki tüm Müslümanları ve Yahudileri kılıçtan geçirmişlerdir. Bir tarihçinin ifadesiyle "buldukları tüm Arapları ve Türkleri öldürürler, erkek veya kadın, hepsini katlettiler." (Geste Francorum, or the Deeds of the Franks and the Other Pilgrims to Jerusalem, trans. Rosalind Hill, s. 91; Karen Armstrong, Holy War, MacMillan, s. 30-31) Haçlılardan biri, Raymund of Aguiles, bu vahşeti "övünerek" şöyle anlatır: "Görölmeye değer harika sahneler gerçekleşti. Adamlarımızın bazıları - ki bunlar en merhametlileriydi - düşmanların kafalarını kesiyorlardı. Diğerleri onları oklarla vurup düşürdüler, bazıları ise onları canlı canlı ateşe atarak daha uzun sürede öldürüp işkence yaptılar. Şehrin sokakları, kesilmiş kafalar, eller ve ayaklarla doluydu. Öyle ki yolda bunlara takılıp düşmeden yürümek zor hale gelmişti. Ama bütün bunlar, Süleyman Tapınağı'nda yapılanların yanında hafif kalıyordu. Orada ne mi oldu? Eğer size gerçekleri söylersem, buna inanmakta zorlanabilirsiniz. En azından şunu söyleyeyim ki, Süleyman Tapınağı'nda akan kanların yüksekliği, adamlarımızın dizlerinin boyunu aşıyordu." (August C. Krey, The First Crusade, The Accounts of Eye-Witnesses and Participants, s. 261; S. F. Mahmud, İslam tarihi, s. 198) Peki Müslümanlar Kudüs'ü fethethettiklerinde nasıl davranırlar ve bu davranışlarının altında yatan 'temel etken' ne idi? İslam orduları Kudüs'ü fethetmişlerdir. İslam ordusu komutanı, Halife (Hz. Resul'den sonraki İslam devletinin lideri) Hz. Ömer'e haber gönderir. "Kudüs fethedildi, anlaşma gereği şehir size teslim edilecektir, buyurun gelin."İsmi adaletle özdeşleşmiş olan bu yüce insan, bir devlet başkanı, bir şehri yeni fetheden orduların lideri olarak özel korumalarla, süslü elbiselerle kibir ile şehre girmez. Bir deve ve bir hizmetçi ile yola çıkar. Deveye sıra ile binilmekte, yürüyen kişi deveyi ve yularını tutmaktadır. Nöbetleşe binilerek Kudüs'e yaklaşılr. Deveye binme sırası hizmetçiye gelmiştir. Hizmetçi, "Ben sıramdan vazgeçtim, buyurur siz binin." der. Fakat Hz. Ömer bunu kabul etmez ve hizmetçisini deveye bindirir. Yeni fethedilen şehrin

ahalisi ve İslam ordusu yaklaşmakta olanları seyretmektedir: Hizmetçi deveye binmiş, devlet başkanı Hz. Ömer devenin yularını tutmuş şehre doğru yaklaşmaktadır. Çevresinde ne muhafız alayı ve ne süslü elbiseleriyle yardımcıları. Karşılarında sadece adil bir lider vardır; Hz. Ömer. Halife Ömer şehre bu şekilde girer. (İbnü'l-Esir, II/457-460) Hz. Ömer Kutsal Mezar (Holy Sepulchre) Kilisesi'ne gittiğinde, öğle namazı vakti gelmiştir. Kudüs patriği: "Buyurun kilisemiz de namaz kılın." der. Hz. Ömer ibretlik ve ince düşüncenin mahsulü bir cevap verir: "Ben bu kilise de namaz kılsam, Müslümanlar benim burada namaz kıldığını duyarlar ve burayı cami yaparlar. Halbuki biz, fethettiğimiz yerlerdeki insanların inançlarına karışmadığımız gibi onların ibadethanelerine zarar da vermeyiz." (Radi Dikici, Bizans İmparatorluğu Tarihi, s. 172; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 83) Daha sonra Hz. Ömer Kudüs'e cami yaptırır. (Karen Armstrong, Holy War, MacMillan, s. 30-31) Sonra tüm gayrimüslimleri serbest, ibadetlerinde hür bırakan 'Emanname'yi (636) yayınlar: "Bu sözleşme, müminlerin emiri ve Allah'ın kulu Ömer tarafından İliya halkına verilen bir emandır. Onların canlarına, mallarına, kiliselerine, haçlarına, yerleşik ve göçebe olan bütün fertlerine verilen bir teminattır. Kiliseleri mesken yapılmayacak, yıkılmayacak ve kısmen dahi olsa işgal edilmeyecektir. İçindeki kutsal eşyalara dokunulmayacaktır. Mallarına el sürülmeyecektir. Kimse dinî inançlarından dolayı zorlanmayacak, kendilerine asla zarar gelmeyecek ve yurtlarına Yahudiler iskân olunmayacaktır." Haçlıların işgalindeki Kudüs ve İslam ordularının fethettiği (barış ve huzura açtığı) Kudüs arasındaki fark ortadadır. Zaten bu nedenledir ki, "Haçlı Seferleri sırasında doğulu Arap ve Hristiyanlar ile Yahudiler Müslümanların yanında yer alır. Müslümanların elinden zulüm gören ve Roma-Papa idaresini arzulayan bir doğu Hristiyan cemaati, hiçbir zaman var olmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76) 2 Ekim 1187'de Selahaddin ve ordusu Kudüs'e fethettiklerinde ise; (katliam yapmamak üzere) önceden Hristiyanlara verdiği sözü tutar ve şehri yüksek İslami prensiplere göre alır. Kur'an'da emredilmiş olduğu gibi şiddetten kaçınır, 1099 yılındaki katliamların öcünü almaya kalkmaz. Tek bir Hristiyan öldürülmez, hiç bir yağma yapılmaz. Esirleri serbest bırakmak için istenen fidyeler ise son derece düşük tutulmuştur. Kur'an'da emredildiği gibi, esirlerin çoğunu da hiç bir fidiye almadan serbest bırakır. Selahaddin'in kardeşi El-Adil, bin kadar esirin kendi hizmetine verilmesini ister ve sonra hepsini -acınacak durumda olduklarını gördüğü için- karşılıksız olarak serbest bırakır. Şehirdeki zengin Hristiyanlar, değerli eşyalarını yükleyip şehirden bir an önce gittiler, oysa ellerindeki para, şehirdeki tüm savaş esirlerinin fidesini ödemeye fazlasıyla yetiyordu. Başrahip Heraclius, herkes gibi 10 dinarlık fidesini öder, sonra da şehri hazinelerle dolu arabalarla terk eder. (Karen Armstrong, Holy War, s. 185)

Gai Eaton tarafından yazılan, 'İslam ve İnsanlığın Kaderi' adlı eserden alıntılatacağımız bu kısa bölüm gerek ateist gerek oryantalistlerin anlamamakta ısrar ettiği birçok gerçeği açıkça ifade etmektedir: "İslam'ın yayılışı son derece şaşırtıcı bir hızla gerçekleşmiştir ve daha da şaşırtıcı şey, hiçbir yerin surlarının kanla boyanmış olmaması, hiç bir savaş meydanının cesetlerle dolup taşmış olmamasıdır. (s. 36) Müslümanlar doğulu Hristiyanları, Hristiyan dindaşlarının ellerinden işkence görmekten kurtarmışlardır. (s. 86) Hz Muhammed, içinde doğmuş olduğu ve çok sevdiği şehirden ayrılmak zorunda bırakılmış, daha sonra muzaffer olarak geri döndüğünde, insanlık tarihinde bir eşine daha rastlanmayan bir merhamet örneği ortaya koymuştur. (s. 127) Peygamberin kumandasındaki güçler şimdi en büyük sınavlarının veriyorlardı, zira öcünü alacak çok şey yaşamışlardı. Muhammed Mekke'ye girmiş ve derhal genel bir af ilan etmiştir. O (sav) yıkmaya değil, ıslaha gelmişti ve tekrar asil bir halk doğmuştu. Bu merhametli davranışın 'sayılamayacak kadar çok tarihi sonuçları' olmuştur. Takip eden yüzyıllarda hiçbir fetihçi Müslüman komutan, mahvolma pahasına merhametli davranmak zorunda olduğunun bilincinde olmadan, herhangi bir toprak ya da şehre girmemişti ve bu bu örnekten hoşgörüyü öğrenmiş bulunan insanlar arasında sayısız insan Müslümanlığa geçmiştir." (s. 240-241)

Peki Hristiyanlar ne yapmıştı, yine ünlü bir batılı yazardan alıntı ile cevaplayalım: “Hz Ömer Kudüs’ü 636’da, Selahattin Eyyubi, 1187’de aldığıında gösterdiği hoşgörüye karşılık bu iki tarih arasında, Rum imparatoru Nicephore 965’te Tarsus’u işgal ettiğinde, bütün camileri yıktırmış, Kur’an’ları yaktırmıştı. Sicilya’nın Normanlar tarafından işgali (1060- 1091) ve aradan geçen zaman adadaki İslam izlerini giderek sildi. Kont Roger, harikulade bir zevk ve sanatla inşa edilmiş olan Müslüman şehir ve saraylarını yerle bir etmekle iftihar ediyordu.” (Durant, s. Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 76, 86)

Yer İspanya (Endülüs): Haçlı Avrupa devletleri İspanya’da bulunan Endülüs Emevi İslam devletine saldırırlar. Üç tarafı da deniz ile çevrili ülkede Hristiyanlar işgal ettikleri yerleri yakıp yıkarlar. Akdeniz’den gemilerle Afrika’ya veya Osmanlıya kaçıp sığınan kurtulur, geri kalan tüm Müslümanlardan ve Yahudilerden dinlerini değiştirmeli istenir ve kabul etmeyenler Avrupalı barbarlarca katledilir. (Gustave le Bon, Civilisation des Arabes, s. 129, 160; Feridun Bilgin, Gınata’nın işgali sonrasında Endülüs’teki Müslümanların asimilasyonu; Mahmut Yaşar, Bir etnik kıyım hikayesi: Moriskolar, Mecra, 03 Haziran 2022) “1492 yılında son İslam beldesi de işgal edilince, Endülüs’te yaşayan Müslümanlar üç tercihle karşı karşıya bırakılmıştır: Hicret, cebren Hristiyanlığa geçme veya ölüm. 1609 yılına gelindiğinde İspanyol kardinal bütün Moriskoların (Endülüslü Müslümanların) şüpheli bir grup olarak, öldürülmesi yahut İspanya’dan sürülmesi için fetva verir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 97, 101) “İspanya kralı “Müslümanları ne yapalım, onlarla beraber yaşamamızda bir sakınca var mıdır?” diye papazlara sormuştu. Papazların cevabının ‘Biz Hristiyan’ız, onlar ise Müslüman’dır. Biz Muhammedilere düşmanız. Onların bizim aramızda durması hatadır. Onlardan kim Hristiyan olursa ne güzeldir. Hristiyan olmayanı ateşte yakarım dersin ve dönmeyeni yakarsın.’ olması üzerine kral, bir emir çıkararak ne kadar kız, oğlan Müslüman çocuğu varsa kiliselere taksim edilerek İncil öğretilmesini, büyüklerden de Hristiyan olmayanların yakılmasını emreder. Kralın bu fermanını öğrenen Müslüman halk :“Biz oğlumuzu, kızımızı vermeyiz. Müslüman olarak birimiz kalıncaya kadar cenk ederiz. Ölenimiz şehit, kalanımız gazi olur” (Barbaros Hayrettin Paşa Hatıraları, II/96-97, 1001 Temel Eser) diyerek boyun eğmezler. Fakat daha sonra kilise-kral işbirliği sonunda İspanya’da bir tek Müslüman kalmaz. Halbuki Emevi Müslümanları İspanya’yı fethettiklerinde ülke baştan sona bir ilim- kültür merkezi haline getirilmişti. (Nil Ünsal, Kont Lucanor, s. 53-54) Avrupa’dan öğrenciler Endülüs’e ilim tahsiline gelirlerdi. Mesela Avrupa’nın profesörleri Kurtuba’da imtihan edilirdi.” (Otto Spies, "Doğu Kültürünün Avrupa Üzerindeki Tesirleri", Ate Dergisi, 1974, s. 6) Avrupa ülke krallarının saray kütüphanelerinde var olan kitap sayılarının çok daha fazlası bir Müslüman âlimin mütevazı evinde bulunmakta idi. Haçlı işgalinde (her zaman olduğu gibi) kan ve ölüm ülkesi olan İspanya, İslam fütuhatında ise ilim, kültür merkezi olmuştu. Yer aynı ama kıstas, prensip, fikir, hareket noktası, örnek alınan lider farkı olunca, sonuçları da farklı oluyordu. Hoşgörü ve toleransa bir başka örnekte şudur: Endülüs devleti başkenti Kurtuba’da, I. Abdurrahman bir katedralin alınması için yüz bin dinar (Beş milyon mark) öder. Hiçbir engel yok iken bir mabedi yıkıp başka bir mabed yapmak yerine yapılan bu jest gibi ünlü fatih Tarık b. Ziyad’ta, Aziz Vinzens katedralini zamanında tamir ettirmişti. (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa’nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 371)

"Kazananlar, yenilenlere büyük yumuşaklık gösterdiler. Sadece kendilerine şiddetle karşı koyanların topraklarını vergilendirdiler, diğerlerine dokunmadılar; vergileri Vizigot krallarının koyduğu vergiden daha yüksek tutmadılar ve İspanya’ya o zamana kadar görülmemiş bir din serbestliği getirdiler." (Durant, s. 188) İspanya, hiç bir devirde, Müslüman fatihlerin zamanında olduğundan daha sirayetli, daha adaletli ve daha güzel yönetilmemiştir. Gelirler vergiden değil ticaretten elde edilirdi. Zengin ailelerin arazileri köylülere dağıtılmıştı. (Durant, s. 199) Müslüman olmayanların diledikleri dini itikada sahip olmaları serbestti. Vizigotlar tarafından haşin bir şekilde kovulan Yahudiler Müslüman fatihlerle birlikte barış içinde yaşadılar, servet ve kültür sahibi oldular. Müslümanlar İspanya’yı Avrupa’nın en medeni ülkesi haline getirdiler. (Durant, s. 202) Gece 10 kilometre uzunluğundaki aydınlatılan yolda yürümek mümkündü. (Durant, s. 204)

“Müslümanların Kudüs'e gelen Hristiyan hacılara karşı hoşgörölü davranmışlardır. Gırnata 1492 yılında Hristiyanlar tarafından alınınca Müslümanlar din değıştirmeye zorlanmışır. Sonraları toprakları ellerinden alınmış, Arapça konuşmaları yasaklanmış, gelenek ve görenekleri engellenmiş, mezarları kapatılmış, hatta hamamlarını kullanmalarına engel olunmuş, domuz eti yasağına riayet etmelerine ve kuskus yemeklerine de yasak getirilmiştir. Tüm moriskolar (Müslümanlar) 1609 yılında ülkeden atılmışır.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 54, 56-58) "Orta çağlarda Avrupalı Yahudiler büyük zulümlere maruz kalırken, Müslüman idaresinde önemli bir Yahudi entelektüel geleneğı gelişmişti." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 225) “Katolik kilisesi, Ortodoksları ve ileriki zamanlarda Protestanları katlederken, “vahşı siyah yüzlü, eğri kılıçlı, çöl yabanisi, tarlaları ezen, kasabaları ortadan silen” şeklinde gösterilen Araplar ise, sekiz yüz yıl boyunca ıspanyada hüküm sürdüşdükleri halde, Hristiyanlığı bu ülkede silmemişlerdir. Her sınıftan halka refahı ulaştırmışlar, bilim, kültür, sanat alanlarında Batının çok üstüne çıkmışlardır. Endülüs İslam devleti, ticaretten bilim tekniğı, sağık ve hijyenden devlet organizasyon ve sanata birçok alanda batıyı etkilemiş ve batının bu alanlarda gelişmesine büyük katkı sağlamışlardır.” (Sigrid Hunke, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneş, s. 459-461) “İspanya'da Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler uzun yıllar boyunca yan yana yaşamışlardır.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 114)

Yer İstanbul: Haçlı seferlerinin 4. yapılmaktadır. Avrupa'dan gelip İstanbul'u işgal eden Katolik haçlılar, Ortodoksların şehri İstanbul'da kiliseleri yağmalamaya, Hristiyanları katletmeye, hırsızlığa, tecavüze başlarlar. Salahaddin Eyyûbi'nin Kudüs'ü zabtı esnasında Müslümanların Batılılara merhamet ettiklerini, kadınlarının peşlerinden koşmadıklarını, İsa'nın mezarını kirletmediklerini belirten Niketas, İsa'nın düşmanı olarak gördüğü Müslümanların Kudüs'ten ayrılan Hristiyanlara serbestçe gitme izni verdiğini, can ve mallarına dokunmadıklarını, kılıç çekmeden, aç bırakmadan, yangın çıkarmadan ve eziyet etmeden merhametli davrandıklarını da ekler. (Khoniates Niketas, İstanbul'un Haçlılar Tarafından Zaptı, s. 110, 152; Geofroi de Villehardouin, Konstantinopolis'te Haçlılar, s. 64) Steven Runciman "tarihte İstanbul'daki yağmanın örneğı yoktur" demektedir. (Erhan Afyoncu, Sabah, 27.05.2018, Haçlıların yıktığı İstanbul'u fatih yeniden imar etti.) "Şehrin yağmalanmasına bizzat şahit olan Bizanslı tarihçi Niketas şu cümleleri sarfediyordu: "Hristiyan topraklarında kan dökmeden geçip gideceklerine, sadece Müslümanlar'ın üzerine yürüyeceklerine yemin edenler İstanbul'da katliamın en dehşetlisini yaptılar. Haçlı omuzlarında taşıdıkları sürece evlenmeyeceklerine yemin edenler kendilerini Tanrı'ya adayan rahibelerimize tecavüz ettiler. Kudüs'teki Kutsal Mezar'ın intikamını almak bahanesi ile harekete geçenler altın ve gümüş uğruna haçın üzerinde tepinmekten çekinmediler". Bizans'ın en büyük mabedi olan Ayasofya'yı yağmalamak amacıyla kiliseye atlarıyla giren Haçlılar, beraberlerinde getirdikleri katırlara kilisenin değerli eşyalarını yüklediler. Tarihçi Niketas'ın en içerlediğı sahne bir fahişenin patriğin vaaz verdiğı kürsüye oturarak açık saçık dans edip şarkılar söylemesi olmuştu. İstanbul'un işgali sonrasında servetlerini sakladıkları gerekçesiyle pek çok Bizanslı'ya işkence edildi. Haçlıların asilleri, saraylarda ve kiliselerde bulunan en değerli eşyaları kendilerine ayırırken, askerlere hamam tasları, bakır çanaklar gibi basit eşyaları bırakıyorlardı. Yağmalanan bu eşyaların büyük bir kısmı İtalya ve Fransa gibi ülkelerde dindarlara fahiş fiyatlarla satıldı" (Erhan Afyoncu, Sabah, 12.06.2016)

Bizans tarihçisi Nicetas Honiates: “Değerli kutsal emanetleri kaptılar, içlerindeki süsleri göğüslerine soktular ve kırık kalıntıları tavalar ve bardaklar olarak kullandılar; bunlar, Deccal'in öncüleri, onun bir an için beklediğimiz hain eylemlerinin yazarları ve habercileriydi. Açıkça, gerçekten de, daha önce olduğı gibi o ırk tarafından da, Mesih soyuldu ve aşağılandı ve O'nun giysileri kurayla paylaştırıldı. Acıdan kimse payı yoktu. Sokaklarda, sokaklarda, tapınaklarda şikayetler, ağlamalar, ağıtlar, kederler, erkeklerin inlemeleri, kadınların çığlıkları, yaralar, tecavüzler, esaret, en yakın olanların ayrılığı. Soylular rezil bir şekilde ortalıkta dolaşıyordu,

saygıdeğer yaştakiler gözyaşları içinde, zenginler ise yoksulluk içinde. Sokaklarda, köşelerde, tapınaklarda, mağaralarda durum böyleydi; çünkü saldırıya uğramayan veya yalvaranları savunan hiçbir yer kalmamıştı. Her yer her türlü suçla doluydu.” (<https://sourcebooks.fordham.edu/source/choniates1.asp>)

“Latin kökenli askerler Avrupa'nın en büyük şehrini tarif edilemeyecek bir talana giriştiler. Talan esnasında yaptıkları katliam, tecavüz ve yağmayla şehri o kadar büyük ölçekli talana uğrattılar ki, Roma'yı ve diğer Batı Roma topraklarını yağmalayan Vandallar ve Gotlar orada olsalardı mutlaka gözlerine inanamayacaklardı. İstanbul, antik dönemden kalma ve Bizans'ın yaptığı eserlerle bir açık hava müzesi hâline gelmişti. Haçlılar, şehirde buldukları bu servetin karşısında afalladılar. Zaten yarı Bizanslı olan Venedikliler ele geçirdikleri servetin çoğunu saklamayı başardılar. Ama Haçlılar (Fransızlar, Flamanlar, Almanlar vb) ele geçirdikleri her şeyi ayırım yapmadan imha ettiler. Bu serveti imhaya ancak iştahlarını şarapla dindirmek, Ortodoks rahibelere tecavüz etmek, Ortodoks papaz ve keşişleri öldürmek için zaman zaman ara verdiler. Katolik Haçlılar, Ortodoks Bizanslılar'a olan nefretlerini gösteren en olağanüstü tutumlarını zamanın en önemli ve en harika kilisesi olan Ayasofya'nın kutsallığını kirletmekle gösterdiler. Katedralde bulunan tüm gümüşten ikonlar ve tablolarla beraber katedraldeki tüm kutsal kitapları katedralin içinde yakıp imha ettiler. Ayasofya'nın gümüş vaftiz ve ayin kaplarını şarap kadehi olarak kullanırken katedraldeki patrik tahtına bir hayat kadını geçirerek ona şarkı söylediler ve şarkıları bir konser varmış gibi dinlediler. Haçlılar, 200 yıl önce Ortodoks Kilisesi'nin, Katolik Kilisesi'nden ayrılmasının öcünü aldıkları gibi hiçbir vicdan azabı ve pişmanlık duymadan halkı katlettiler.” (Speros Vryonis, *Byzantium and Europe*, p. 152; <https://archive.org/details/vryonis-1967-byzantium-europe/page/151/mode/2up>)

Bu Latin Katolik devleti 57 yıl ayakta kalır, daha sonra Ortodokslar tarafından yeniden geri alınır. Ve yıl 1453. Fatih Sultan Mehmet on binlerce şehit vererek İstanbul'u fetheder. On binlercesi okla, kızgın yağla, taşla, işkence ile şehit edilmesi pahasına Müslümanlarca fethedilebilen İstanbul'a Fatih S. Mehmet girerken, Hristiyan kızlar ona çiçekler sunmaktadırlar. Fatih Sultan Mehmet kendi dindaşlarının yaptıklarını İstanbul'lu Ortodokslara reva görmez. İstanbul'un fethinden sonra “Haşmetle şehre giren ve doğru Ayasofya'ya giden genç hükümdarı, burada toplanmış olan halk ve papazlar karşılarında gördükleri vakit ağlayarak yerlere kapandılar. Padişah onlara sükût etmelerini söyledikten sonra Patrik'e: “Ayağa kalk! Ben Sultan Mehmet, sana ve arkadaşlarına ve bütün halka söylüyorum ki, bugünden itibaren artık ne hayatınız ve ne de hürriyetiniz hususunda benim gazabımdan korkmayınız.” der” (Dr. Selahattin Tansel Osmanlı Kaynaklarına göre Fatih Sultan Mehmed'in Siyasi ve Askeri Faaliyetleri, s. 103) “Fatih Sultan Mehmet, Rum patriğine verdiği hak ve imtiyazları aynen Ermeni patrikliğine de lutfeder.” (Veysel Eroğlu, *Ermeni Mezalimi*, s. 29-30) Herkesi, tıpkı peygamberi ve rehberi Hz. Resul gibi, fethedilen tüm gayri müslim beldelerinde olduğu gibi, din, ibadetlerinde özgür bırakır. (Feridun Emecen, “İstanbul (İstanbul'un Fethi)”, *DİA*, XXIII, 218; Yeorgios Francis, *Şehir Düştü*, s. 105, 107, 109; Ayrıca bk. Selahattin Tansel, *Osmanlı Kaynaklarına Göre Fatih Sultan Mehmed'in Siyasî ve Askeri Faaliyeti*, s. 106-107) Ayrıca dikkat çekicidir ki, fetihten sonra Batı'ya kaçan ve orada barınamayıp sefaletle düşen bazı Rum büyükleri tekrar İstanbul'a dönmüşlerdir. 1464-1472 tarihlerinde Rum bilginlerine Fâtih'in sarayında özel bir ilgi gösterildiği bilinmektedir. (Halil İnalçık, “II. Mehmed”, *DİA*, XXIX/395-407) Aynı özgürlük Yahudilere de tanınır. (Bilal Eryılmaz, *Osmanlı Devleti'nde Gayri Müslim Tebaanın Yönetimi*, s. 35-36) Bu hoşgörü Osmanlı tarihi boyunca devam eder. Gibbons'un şu tespiti oldukça manidardır: “Yahudilerin toptan öldürüldüğü ve Engizisyon mahkemelerinin ölüm saçtığı bir devirde, Osmanlılar idareleri altında bulunan çeşitli dinlere bağlı kimseleri barış ve ahenk içerisinde yaşatıyorlardı.” (Ziya Kazıcı, “Osmanlı Devleti'nde Dini Hoşgörü”, *Kültürlerarası Diyalog Sempozyumu*, İstanbul 1998, s. 111) J.J.Rousseau, ‘Emile’ adlı eserinde Türk müsamahakârlığını şöyle ifade etmiştir: “Türkler dinleri icabı kendi dinlerine düşman olanlara bile müsamahakâr ve misafirperverdirler.” Will Durant Müslümanlardaki bu hoşgörü nedeni

ile "Bizanslı tarihçiler, Hristiyan cemaatinin Bizanslı idarecilerin yerini alması için Selçukluları davet ettiğini yazar." demektedir. (Durant, İslam Medeniyeti, s. 222)

Peki, tam bu tarihlerde Papalık doktoru, botanikçi ve Accademia dei Lincei üyesi Viyana Piskoposu Johann Faber/Fabri bakın Müslümanları Avrupa'da nasıl anlatmaktadır: "Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur" (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations", Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) Bu yaklaşım tarzının örneklerini 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızda bol miktarda görebilirsiniz.

Yer Bosna: 1990'lı yıllar. Yugoslavya devleti yıkılmış, üçe ayrılan devletin Hristiyan olan Sırp ve Hırvat tarafları hem birbirleri ile ama her ikisi birden Müslüman olan Bosnalılarla savaşa başlamıştır. Yıllarca yan yana yaşadıkları Müslümanlara hoşgörü, acımak yoktur. İnsan (Hristiyan) hakları beşiği Avrupa'nın ortasında 4 yıl bir halk topluca işkenceye tabi tutulur. Avrupa'nın ortasında namus kavramını kutsal sayan Müslümanlara, planlı bir şekilde saldırılar yapılır. 3 yaşından 70 yaşına dek çocuk, kız, kadın, nineye tecavüz edilir. Erkekler boğazlanarak, kırık cam şişeleri ile bedenleri, sert cisimlerle başları parçalanarak öldürülür, çocuklar canlı canlı doğranır. "Etnik temizlik denilen sorun, dini bir farklılığa dayanmaktadır. Söz konusu sorunlar pek de 'etnik' değildir. 'Etnik' kavrama çoğu zaman gerçek nedeni örten bir işlev görmektedir. Yugoslavya'daki, Kıbrıs'taki çatışmalar esas itibarıyla bir sınıf çatışması değildir, her iki bölgedeki ayrılığın asıl nedeni dîni idi. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 162, 164) Osmanlılar ise, Yugoslavya'da 400 yıl hakimiyet sürmüşlerdi. İslami yönetimde geçen yüzyıllar boyunca Hırvat ve Sırp dinlerinden dönmeye zorlanmamışlar, özgürlük-hoşgörü sınırları çerçevesinde barış içinde dinlerini yaşamışlardır. Bosnalılar kendi istekleri ile Müslüman olmuşlardı. İstenirse planlı bir çalışma ile 20-30 senede tüm Balkan devletleri zorla Müslüman yapılabilecekken - İslam dini zorla Müslüman yapılmasına karşı olduğu için - tüm dinler zorlama yapılmadan barış içinde yüzlerce yıl bir arada yaşarlar. Yüzyıllarca İslam hakimiyetinde barış içinde yaşamış Hristiyan toplumlar Osmanlının yıkılması ile, 1900'lü yıllarda ve Yugoslavya'nın baskıcı rejimin çökmesi üzerine 1990'lı yıllarda tek taraflı olarak Müslümanlara karşı savaş, işkence ve zulme başlarlar. Sırp 300 sene Osmanlı idaresinde yönetilmişlerdi. Günümüzde Sırpça hala bir dil olarak kullanılmaya devam etmektedir. Peki ya İspanyollar Sırbistan'ı işgal etse idi acaba sonuç aynı olur mu idi? Emin olun şimdi Sırp İspanyolca konuşur ve mezhepleri de Katoliklik olurdu! Günümüzde Brezilya'da yerli halkın dili kaybolmuştur. Çünkü oraları İspanyollar keşfetmişti (!) Günümüzde dünyada 29 ülkede resmi dil Fransızca, 22 ülkede İspanyolcadır.

"Batı Avrupa'da ve özellikle İngiltere'de, Müslüman mezalimine duçar olan Osmanlı memleketlerinin Hristiyan kavimleri (Bulgar ve Ermeniler) namına kıyameti koparan o merhametli insan sever Hollandalılar, Müslümanlara reva gördükleri zulme hiç de seslerini çıkarmamaktadırlar. Ya Rabbi, medeniyet ve insaniyet hizmetçisi olmak üzere meydana çıkıp söz söyleyen bu adamlar ne kadar da sahtekar mahluklar imiş! Avrupa toprağında, Müslümanlığa daima insaf ve şefkat duygularından yoksun bir şekilde muamele ede gelmiştir. Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet ıslahatları ve insanlık hizmetleri adları takılıyor! Avrupa Hristiyanlığının nüfuzu altında İslam'a mensup kavimlerin, Avrupa tarafından bir insani kardeşlik muamelesiyle muamele edilmeleri ihtimali yoktur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 282, 283)

Günümüzden ve batılı araştırmacılardan, kaynağını İslam'dan alan Osmanlı hoşgörüsü ile ilgili birkaç anektot ile konuya devam edelim.

Emile Dermenghem: Resulullah esirlerin tümünü, özgürlüğüne kavuşturup akrabalarına verdi. Ashab da ona uyarak bütün Hevazinli esirleri serbest bıraktılar. Bu davranışlar karşısında Hevazinliler, Müslüman oldular. (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s. 370); “Hz. Ömer Kudüs’ü fethederken Hristiyanlara nasıl davranmıştı, haçlılar ise yine bir Hristiyan olarak Kudüs’ü Müslümanların elinden aldıklarında nasıl bir davranış sergilemişlerdi?” (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.337)

"Emeviler, Zımmilere (Başka dinden olanlara) günümüz Hristiyan dünyasında bile az olarak görülen bir hoşgörü gösterdiler. Zımmiler yılda 4.75 veya 19 dolar arası vergi veriyor buna karşılık her türlü korumaya sahiptiler. Müslümanların verdiği yüzde iki buçuk vergiden de muaftılar. Rahip, kadın, çocuk, köle, yaşlı, kör ve fakirler de bu vergiden muaftı. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 55) Ortadoğulu Yahudiler, Müslümanları kurtarıcı gibi karşıladı. Halife Me'mun zamanında (813-833) İslam dünyasında 11.000 kilise olduğunu biliyoruz. Aynı şekilde yüzlerce sinagog ve ateş tapınağı da vardı. Patrikler tarafından zulme uğrayan bir kısım Hristiyanlar Müslüman kanunları altında tam bir hürriyet ve emniyet içinde varlıklarını devam ettirme imkanı buldular. Doğu Hristiyanları, Müslümanları, Bizans kilisesine çoktan tercih ediyorlardı. (Durant, s. 56-57) Moğollar, Macarlar, İskandinav haydutları gibi onlarda her tarafı mahvedebilir, el koyup müsadere edebilirlerdi. Onlar böyle yapmadılar, basit vergiler koymakla yetindiler. Mısır Hristiyanları, Bizans idaresinden usanmıştı, bu bakımdan İslam'ı bir kurtarıcı gibi karşıladılar. Onların Menfis'i almalarına yardım ettiler, onları İskenderiye'ye götürdüler. (Durant, s. 72, 170)

Yunan rahip Papanikolaou: “Türkler olmasaydı Ayasofya düşerdi, manastırları kapatan bizim yöneticilerimiz değil miydi?” Yunanistan'da Evangelos Papanikolaou adında bir rahip, Yunanistan tarihinde pek çok kilise ve manastırın kendi yöneticileri tarafından kapatıldığını hatırlatan rahip, 'Girit'te Türkler bir tane bile manastır kapatmadı. Bu yüzden insanlar 'Latin serpuşu yerine Türk sarığı görmeyi tercih ederim' diyordu. Ben de olsam Türk'ü seçerim. Ayasofya'yı Türklerden başka kim koruyabilirdi?' ifadelerini kullandı. (Yeni Şafak, 27 Temmuz 2020)

Cumhurbaşkanı Schmitt, “Türkler tarafından 150 yıl boyunca idare edilmemizi şans olarak tanımlıyorum. Ülkemiz Türkler değil de başka bir millet tarafından alınsaydı, dilimizi ve dinimizi değiştirmemizi isteyeceklerdi, biz de asimile olacaktık. (Hürriyet, 25 Ocak 2011)

Fransız Prof.'tan Macron'a tarih dersi: Osmanlı vasi, Fransa işgalciydi. Fransa cumhurbaşkanı Macron'un 'Cezayir'i Osmanlı sömürdü' yalanına karşı çıkan Fransa'nın önemli üniversitelerinden Science-Po'da görev yapan tarih profesörü M'hamed Oualdi, ünlü Le Monde gazetesinde yayınladığı makalesinde, Cezayir'in Osmanlı vesayetindeyken korunduğunu; Fransa sömürgesiye ise işgal edildiğini, insanların öldürüldüğünü belirtti. 1830'da 3 milyonluk Cezayir nüfusundan, 1875 yılına kadar geçen sürede yaşanan ölüm rakamı 825 bin olarak tahmin ediliyor. (Akşam, 31 Ekim 2021)

Bulgar tarihçi: Bizi yok olmaktan Osmanlı kurtardı. Osmanlı'nın Bulgarları yok olmaktan kurtardığını belirten Stoyan Dinkov, aynı zamanda ünlü Bulgar şair İvan Dinkov'un oğlu. Yeni çıkan "Osmanlı-Roma imparatorluğu, Bulgarlar ve Türkler" adlı kitabında şöyle diyor: “Osmanlı İmparatorluğu idaresi altında asimile edilen hiç bir millet yoktur. Osmanlı idaresi altına girip de Osmanlı devletinden dolayı etnik kökenini kaybeden millet yoktur. Bulgaristan'ın Osmanlı idaresi altına girmesi milletimizi korumuştur. Eğer Osmanlılar gelmeseydi tüm zayıfların başına gelen Bulgaristan'ın da başına gelecekti.” (Dünya Bizim, 24.01.2012)

Tarihi Osmanlı itirafı: 'Keşke yapmasaydık' Sırbistan ile Osmanlı arasında yaşanan savaşları hatırlatan Sırbistan Başbakanı Daçiç, '100 yıl sizinle savaşarak Avrupa'yı fethetmenizi engelledik. Keşke yapmasaydık' dedi. (Star, 10 Ekim 2013)

Yıl 2004, Hrant Dink Fransa'ya gider. Marsilya'da bir konferansta Ermeni bir Piskopos söz alır: "Biz bunca yıldır altı milyon Cezayirli Müslümanı entegre edemedik, onlara Fransız isimleri bile aldıramadık." der. Dink cevap verir: İyi ki siz Türkiye'de yaşayan çoğunluk değilsiniz yoksa bizi Müslümanlaştırmak ve de isimlerimizi dahi değiştirmek için elinizden geleni ardınıza koymazdınız." (Tüba Çandar, Hrant, s. 498) Yıl 2016, fark yıllar geçtikçe artıyor: Aşırı sağcı Wilders'ten Hollanda'da camileri kapatma vaadi. Hollanda'da aşırı sağcı siyasetçi Geert Wilders liderliğindeki PVV, program taslağında ülkedeki camileri kapatmayı, Kur'an-ı Kerim'i yasaklamayı ve sığınmacılara verilen oturma izinlerini iptal etmeyi vaat etti. (AA, 26.08.2016)

1000 küsur yıldır İslam yönetimi altında ayakta olan dünyanın en eski 3. kilisesi Aziz Porphyrios kilisesi, siyonist yönetimin 75. yılında 20 Ekim 202 tarihinde bombalarla yerle bir edilmiştir!

Thomas Bauer: İslam toplumları şaşırtıcı derecede bir hoşgörü sergilemeleri ile Batıdan farklılaşır. İslam toplumunda yabancı düşmanlığı diye bir şey bilinmiyordu. (Bauer, Orta Çağ, s. 18, 74)

Levis: Fatihler, fethettikleri bölgelerin sakinlerinin dinlerine ve iç işlerine karışmıyorlardı. İdarenin Bizans'tan Araplara geçmesi, bölge halkları tarafından genellikle sevinçle karşılanmıştı. (Levis, Tarihte Araplar, s. 40)

Bodley: "İspanya'ya Hristiyanlar yeniden hakim oldukları zaman, Müslüman müsamahalarının yerini, Mukaddes engizisyon mecburi din değiştirmeleri aldı." (Bodley, Hz Muhammed s.346)

Keşiş Michon, 'Doğuda dini bir seyyah' adlı eserinde diyor ki, "şunu esefle ve açık kalplilikle ifade ediyorum ki, ümmetler arasında sevgiyi, Müslüman Hristiyanlara öğretmiş ve davetin nasıl bir müsamaha ile yapılacağını göstermiştir." (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 378) Emessa halkı, kapılarını Heraklius ordusuna kapatmış ve Müslümanlara, 'sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliklerine ve baskılarına tercih ederiz' demişlerdi. (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s83-84)

Batı tarihinde Hz Muhammed'i savunan ilk eser, Henyr Stubbe (ö. 1676) tarafında yazılan 'An account of the rise and progress of Mahometanism' adlı eserdir. Basılmamış olsa da bu eser Hz Muhammed etrafında oluşturulan efsaneleri alaycı bir üslupla reddeder. "Çok eşlilik, cennet zevkleri, savaş ve şiddet, düzenbazlık" reddettiği konuların başında gelir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 47) Thomas Carlyle (ö. 1881) ise gerek konferanslarında gerekse yazdığı 'Heroes' adlı eseri ile Hz Muhammed'in 'Hz Hatice ile evliliği, İslam ve kılıç, cennet, şehvet' gibi iddialara cevaplar verir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 51) Müslümanlar arasında yaşayıp, 1600'li veya 1800'lü yıllarda Avrupa'da yaşayan Henry/Thomas kadar dinini bilmeyen Hasan/Tolgalarla dolu ülkem ne yazık ki!

Bosna'daki Katolikler özgürlüklerini Fatih'e borçlu. Osmanlı'nın çeşitli dinlere, milletlere ve kültürlerle karşı hoşgörüsünün en iyi örneklerinden birini Saraybosna'ya 60 kilometre uzaklıktaki Fonitsa kentinde Fransisken manastırında muhafaza edilen Fatih Sultan Mehmed'in 'Ahidname' olarak adlandırılan fermanı gösteriyor. Şehirde yaşayan Hristiyanlığın Katolik

mezhebine bağı Fransisken tarikatı üyeleri, Fatih Sultan Mehmed'in kendilerine özgürlük bahşeden fermanı sayesinde bugüne kadar ayakta kalmış. Farklı inançlara özgürlük hakkı tanıyan ferman, insanlık tarihindeki ilk insan hakları belgesi olarak kabul edilen 4 Temmuz 1776 tarihindeki ABD Anayasası'ndan tam 324 yıl önce kaleme alınmış. (Timeturk, 26 Mayıs 2010)

Papazlar kilisede birbirine girdi. Hristiyanlar için en kutsal mekanlardan biri olan Filistin'deki Beytüllahim'deki Milad Kilisesi'nde Noel temizliği yapan farklı mezheplerden papazlar birdenbire kavgaya tutuştu. Elleriindeki süpürgelerle tekme tokat kavga eden papazları ayırmaya kalkan polis zor anlar yaşarken, çok sayıda papaz ise yaralandı. Osmanlı İmparatorluğu döneminde Sultan Abdülmecid çekişmeye son veren çözüm bulmuştu. Sultan Abdülmecid, 1852'de kilisenin kapısındaki kilidi değiştirtti ve bir fermanla anahtarın papazlarda değil, Beytüllahim'in önde gelen bir Müslüman ailesinde bulunmasını emretti. Aynı işi Kudüs'teki Kiyamet Kilisesi'nde de yaptı, bu kilisenin anahtarları da Müslümanlar'a verildi. Her iki mabedin kapısı, tam 150 sene boyunca her sabah Müslümanlar tarafından açıldı ve Hristiyanlar da rahat etti. (TRT Haber, 28.12.2011)

Mısırlı Hristiyan Kıpti rahiplerin 327 yıl önce Osmanlı'nın koyduğu bir kuralı bilmeden bozan bir rahip yüzünden birbirine girdi, yaralananlar oldu. (03.08.2002)

“Hristiyan azınlıklar Selçuklu devleti hudutları içinde Müslümanlarla her ne kadar aynı haklara sahip olmamışlarsa da, hiçbir zaman Bizans'ta olduğu gibi dinsiz avına tabi tutulmamışlardır. İdareleri altındaki Rum ve Ermenilerin hiçbir dini inancına karışmayan Türkler, büyük bir tolerans göstermişlerdir.” (F.K. Kienitz, Büyük Sancağın Gölgesinde, s. 129)

“Avrupa Katolik kilisesinin yanında diğer kiliselerin kurulması olayları, kan gövdeyi götürme pahasına olurken, Türkler dini bakımdan büyük bir müsamaha gösteriyorlardı. Osmanlı devletinin kuruluşundan beri onunda idaresine giren halk, dilediği gibi din törenleri yapabiliirdi. Bu serbestlik Avrupalıları o kadar kışkırtmıştır ki, reformun babası olan Luther, Almanya üzerinde Türk idaresinin kurulmasını bile istemiştir.” (Doç A. Mansel, Doç C. Baysun, Prof. E. Z. Karal, Yeni ve Yakın Çağlar Tarihi, s. 84)

“Girit Adasının fatihleri olan Türkler, yerli ahalinin cemaat işlerine karışmayarak, onları dini merasimlerini ifade ve ruhani müesseselerini idarede tamamen serbest bıraktılar. Dini bakımdan böyle mutlak bir hürriyete sahip olan Girit halkı, aynı zamanda her türlü tetkik ve teftişten muaf kalarak, mektepleri ile adet ve göreneklerinin tanzim ve idaresi hususları da kendilerine bırakıldı. Anadilleri her türlü müdahaleden masun kaldı.” (Prof. Cemal Tukin, İslam Ansiklopedisi, IV/794)

“Bursa'nın zabtını müteakip halka karşı gösterilen yumuşaklık ve teslim şartlarına riayet edilmesi, İznik'in tesliminde de gösterildi. Şehir ve kaleyi teslim alan Orhan Bey, halktan arzu edenlerin eşyalarıyla beraber gitmesine müsaade etti. Hatta bu müsaade daha ileri giderek İznik halkının kendi tebaasından olmak ve yalnız cizye vermek şartıyla adet ve anelerini muhafaza edebileceklerini ilan etti. İznik muhafızı olan Rum Beyi deniz yoluyla İstanbul'a gittiyse de halktan çoğu gitmedi.” (Ord. Porf. İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Osmanlı Tarihi, I/121)

Fransız tarihçisi Albert Malet: “Türkler yendikleri milletlere dinlerini, kanunlarını, adetlerini ve dinlerini kabul ettirmek için zorlamadılar. Onların kiliselerini, okullarını, dillerini, yaşayışlarını ve kanunlarını olduğu gibi bıraktılar.” (Kadir Can Kaflı, Türkiyenin Kaderi, s.46) “Osmanlılar fethettikleri topraklarda halkları sistematik bir şekilde dinlerini değiştirmeye zorlamadılar.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 115)

"Bir Bizanslı, kendisini Kahire veya Bağdat'ta Paris, Goslor veya hele Roma'da olduğundan çok daha rahat hissediyordu." (Steven Runciman, Haçlı seferleri tarihi, I/67)

Dünyaca ünlü Ortadoğu uzmanı Columbia Üniversitesi'nden Prof. Dr. Edward Said, İsrail'de yayınlanan Ha'aretz gazetesinin kendisiyle yaptığı bir röportajında Ortadoğu'da kalıcı bir barışın inşa edilebilmesi için "Osmanlı Millet Sistemi"ni önermiştir. Said'in yorumu şöyledir: Arap dünyasındaki diğer azınlıklar nasıl yaşayabiliyorsa, (Araplar arasındaki) bir Yahudi azınlığının yaşaması da mümkündür. Bu, Osmanlı İmparatorluğu altında gayet iyi işlemiştir. Onların sistemi, şu an sahip olduğumuzdan çok daha insancıl gözükmektedir. (Ha'aretz, 18.8.2000)

Çağdaş tarih felsefecisi Arnold Toynbee, 'Tarih Üzerine Bir Etud' adlı eserinde boşuna, "Eflatun'un ideal devletine en fazla yaklaşabilmiş sistem Osmanlı sistemidir" dememektedir.

Sloven Marksist Sosyolog Slavoj Zizek: "İslam her zaman hoşgörülü bir din oldu; 18. ve 19. yy'da İstanbul'a gelen Avrupalı gezginler, buradaki dini hoşgöründen şaşkına dönmüşlerdi. İslam'ın ve özellikle de Osmanlı'nın özgün anlamıyla hoşgörüye sahip olmak anlamında çok gerilere giden bir tarihi var. Eğer çok kültürlülük konusunda bir şey öğrenmek istiyorsak, bu yüzden sizin tarihinize bakmamız gerektiğinin çok açık olduğunu söylüyorum. Osmanlı Devleti kimseye din dayatmadı. Dil bile dayatmadı. Osmanlı'nın yüzyıllar boyunca hüküm sürdüğü Kuzey Afrika'da, Ortadoğu'da, Güneydoğu Avrupa'da yerli halkların dilleri değiştirilmedi. Araplar, Yunanlılar, Bulgarlar, Makedonlar, Sırlar, Romenler, Macarlar, Hırvatlar, Boşnaklar, Arnavutlar Türkçe konuşmazlar. Ama İngilizlerin, Fransızların, Portekizlilerin sadece 100 sene kaldıkları memleketlerde bile onların dilleri konuşulur. Farklı din ve kültürlere saygı konusunda ders verecek medeniyet İslam medeniyeti, ders alması gereken medeniyet Batı medeniyetidir. Batı medeniyetinin İslam dünyasına öğrettikleri, her şeyden ırkçılık, etnik bozgunculuk, soykırımcılık, asimilasyunculuk ve ulus devletçilik olmuştur. Esenlik içinde yaşadıkları Osmanlı ülkesini parçalamaya kalkışan Hristiyan unsurlar da, onlara zulmeden Müslüman kadrolar yahut Müslüman evladı kadrolar da Batı'nın rahle-i tedrisinden geçmiştiler. (Radikal, 18.10.2011)

Rusya'nın resmi televizyon kanalı 'Kultura TV'de ünlü gazeteci Vitali Tretyakov'un sunduğu "Çto Delat" (Ne Yapmalı) programında Türkiye ve Osmanlı tarihi tartışıldı. Programda Rusya Bilimler Akademisi Şarkiyat Enstitüsü Başkanı Vitali Naumkin, Şarkiyat Enstitüsü Türkiye Masası Başkanı Natalya Ulçenko, gazeteci Maksim Şevçenko katıldı. Akademisyen Naumkin de, Osmanlı'da herkesin eşit din özgürlüğüne sahip olduğunun altını çizerek, ülkede azınlıkların özgür yaşadığını vurguladı. Naumkin, "Başka ülkelerle kıyaslandığında Osmanlı'da diğer halklardan fazlasıyla din özgürlüğü vardı. Artı Osmanlı'nın tolerans açısından örnek ülke olduğunu da unutmamak lazım" dedi. Gazeteci Şevçenko'da Osmanlı'nın o dönem çok demokratik ve özgür devlet olduğunu belirterek, "Ben Türk imparatorluğundan ziyade Osmanlı sözünü kullanmayı tercih ediyorum. Macaristan'da o dönem din çatışması vardı ve Macarlar Sultan'a müracaat ederek kendisinden hamilik istedi. Macaristan savaşı ve çatışmasız Osmanlı'ya katılmıştı. Kosova Savaşı'nda da Sırlar gönüllü olarak Osmanlı saflarına katılmıştı. Peki neden? Çünkü Osmanlı o dönem yasa, ulusların dayanışma, din ve başka özgürlükler bakımından en örnek devlet idi" dedi. Akademisyen Natalya Ulçenko ise Osmanlı'nın uzun asırlar boyu ayakta kalabilmesini imparatorluk içinde mevcut olan çeşitli özgürlüklerle ilişkilendirdi. (Habertürk, 17.11.2011)

"Türkler olmasalardı bugün doğuda hiçbir Hristiyan hayatta bulunamazdı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 55)

Oryantalist Lord John Davenport'un 'Hz Muhammed ve Kur'an'ı Kerim' adlı eserinden: Hz Muhammed Müslümanlığı bildirmiş, fakat onu zorla kabul ettirmek için bir davranışta bulunmamış ve bu yolda her zaman Kur'an'ın emirlerini uygulamıştır. (s. 33) Kureys, Muhammed'in düşmanlarına yardım edince Hudeybiye anlaşmasını bozmuş olduğundan bir ordu hazırlanır ve Mekke fethedilir. (s. 30) Mekke fethedilince, Havazin kabilesi silahlanır ve Müslümanlarla savaş için Huneyn ovasına dek gelirler. Savaşta yenilirler. 6.000 tutsak, 24.000 at, 4.000 küheylan ve birçok gümüş ele geçer. Havazin delegeleri gelerek, savaşa katılan ailelerin yoksulluğa uğramaması için peygambere başvururlar. Peygamber savaşçıları toplar: "Ben bu yalvarmayı kabul ediyorum. Siz de kabul ederseniz kalbimi sevinçle doldurursunuz." der. Bütün tutsaklar serbest bırakılır. (s. 31) Müslümanlık hiçbir zaman engizisyon mahkemesi kurmamış, Müslümanlık kendini sunmuş ama hiç kimseyi dinini değiştirmeye zorlamamıştır. (s. 50) İslam yalnızca Müslümanlığı kabul edenlere değil, yenilmiş uluslara da adaleti yaymıştır. (s. 51) Eğer Batı beyleri, Araplarla Türklerin yerinde, yani doğuda hüküm sürseler, Müslümanların Hristiyanlara gösterdikleri toleransı, Müslümanlara kesin surette göstermezlerdi. Catfield diyor ki: 'Araplar, Türkler ve başka Müslümanlar Hristiyanlara karşı, batılı ulusların Müslümanlara güttükleri hareketin aynısını gütmüş olsalar, doğuda Hristiyanlıktan eser kalmazdı.' Jourio diyor ki: "Müslümanların Hristiyanlara karşı hareketi ile papalığın gerçek inanmışlara karşı cevaz verdiği işkenceler hiçbir surette karşılaştırılmaz. Vodova'lara karşı yapılan savaşta, ya da Saint Bartelmy katliamlarında o kadar kan döküldü ki, yalnız bu kanlar Müslümanların döktükleri Hristiyan kanından pek çok fazladır. Müslümanlığın zulüm eden bir din olduğu üzerine beslenen taassuplu düşüncelerde insanları kurtarmak gerekir. Bunların düşüncelerine göre Müslümanlık ya ölüm ya da Hristiyanlığı bırakmakla korkutarak yayılmıştır. Bunun aslı ve esası yoktur. Papalığın yamyamlık ve yabaniliğe varan zulüm ve işkencesine bakılarak Müslümanların hareketi en yumuşak ve en alçak gönüllü hareket idi." (s. 53) Taassuptan kurtulmuş olanların hepsi de kabul ederler ki ilahlara insan kanı dökmek yerine, ibadet ve sadakayı koyan İslam dini, insanlara iyiliksever ruhu aşlamış, topluma dönük erdemli davranışları kuvvetlendirmiş ve böylece medeniyet üzerine önemli bir etki yaparak doğu âlemi için bir nimet olmuş, kanlı silahlara gerek duymamıştır. (s. 55) Endülüs'te İslam devletinin yıkılmasından kim acı duymuştur? Düşmanlarının tarihçileri bile sekiz yüz yıllık hükümeti sırasında bir tek zulmünü bile kaydetmedikleri o yüksek ruhlu ve cömert ulusun çalışma ürünleri olan felsefe, edebiyat ve matematik eserlerini yakmalarında hangi yüz kızarmamıştır? (s. 61) Elimizde Müslüman padişahlarla çağdaş olan Hristiyan krallarının işkencelerine dair bol bol belgeler vardır ama iyilikseverlikleri üzerine bir şey var mıdır? (s. 65)

Osmanlı modeli 'öfke'yi dindirir. Wall Street Journal gazetesinde yer alan haberde, ABD'de bir aydır kapitalizme karşı süren protestolara karşı "Osmanlı vakıf sistemi" önerildi. (Vatan, 18.10.2011)

Osmanlı'dan ders alın. Yahudi kökenli Amerikalı dilbilimci, filozof, tarihçi Avram Noam Chomsky, Orta Doğu'da yaşanan problemlerin çözümünde Osmanlı'nın bu bölgede yüzlerce yıl yürüttüğü yönetim anlayışında yattığını söyledi. (Türkiye, 01.10. 2013)

Kanadalı TikTok yayıncısı bir video paylaşarak "Sabırsızlıkla bizi Müslümanların yönetmesini bekliyorum, onların sistemi adil" dedi. Osmanlı dönemindeki Filistin'de üç dine mensup toplulukların bir arada barış içinde yaşadığına dikkat çeken Kanadalı adam "Gayrimüslim olarak cizye ödemek şu an ödediğimiz vergilerden daha adil" ifadelerini kullandı.

(<https://www.gzt.com/video/tvnet/kanadali-ciftci-bizi-musulmanlar-yonetsin-2230713>; 15.12.2023)

Voice of America kanalına bir açıklama yapan Neturei Karta Ortodoks Musevi Cemaati İngiltere Temsilcisi Haham Elehanan Beck, İsrail kurulduktan sonra Filistin’de huzurun kalmadığını ve ülkenin idaresinin Müslümanlara verilmesi gerektiğini belirtti. (Haber 7, 26.11.2023)

1978’de Zagrep’te “Dünya Şiir Günleri” tertip edildi. Bu toplantının son günündeki müşterek yemekte bir Sırp tiyatro artisti, Yavuz Bülend Bakiler’e bakarak misafirlere şu mealde konuştu: Ben hesap ettim, siz Türkler bizi 550 sene idare ettiniz. Yine hesap ettim ki bu süre zarfında Osmanlı idaresi, her gün bir Hristiyan aileyi ortadan kaldırıyordu, 20. asra Balkanlardan bir Hristiyan bile gelemezdi. Üstelik bunu yapsaydı kimsenin ruhu bile duymazdı. Fakat Osmanlıların yapmadığını Avusturya-Macaristan İmparatorluğu Birinci Dünya Harbi’nde üç buçuk sene içerisinde yaptı. (Yavuz Bülend, Üsküp’ten Kosova’ya)

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi’nin 1993’te 1-5 Şubat tarihleri arasındaki toplantısında, “Demokratik Toplumda Dinî Toleransa Dair” aldığı 16 maddelik tavsiye kararları var. Bunun 6. maddesinde teokratik idarelerde bile dinî toleransın olabileceğini tarihin bize gösterdiği söylenmekte, örnek olarak Osmanlı idaresi ile Endülüs İslam Devleti’nin tutumları gösterilmektedir. Çünkü Hristiyan dünyasında bunun örneği yoktur.

Benzer örneklerin devamı için, ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’ ve ‘Atam Osmanlı’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

Tabii, tüm bu hoşgörünü temelinde, Kur’an ayetleri ve onun pratiği olan sünnet uygulamaları gelmektedir. “Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir.” (Nisa, 58); “Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.” (Nisa, 135); “Dinde zorlama yoktur. Doğru eğriden açıkça ayrılmıştır.” (Bakara, 256); “Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.” (Kafirun, 6)

İslam, barış ve Allah’a teslimiyet dinidir. Alman şairi Goethe bunu çok güzel ifade eder: "Wenn islam Gott ergeben heisst Im İslam, leben und sterben wir alle: “Eğer İslam teslim olmak anlamına geliyorsa Allah’a, hepimiz yaşayıp ölmekteyiz İslam’da” (Haarmann, Maria (Hrsg): Der islam (Ein Lesebuch). München: Beck, 1992, s. 36)

İslam barış dinidir, barışın dinidir. Hakim olduğu yerde huzur barış olmuş, olmadığı yerde ise kan ve zulümtür. Günümüzde dünya geneline baktığımız zaman kanı akan tüm toplumların Müslüman oldukları görülür: Irak, Suriye, Azerbaycan, Kıbrıs, Keşmir, Filistin, Kosova, Bosna, Çeçenistan, Libya, Cezayir, Tunus, Afganistan. Kan akıtan tarafa bakınca, ülke ismi farklı olsa da dinlerinin hep aynı olduğunu görürüz: Gayrimüslimler. Demokrasi sloganı ile ülkeleri işgal edenler, petrolü alıp çıkarken öldürülen yüz binler, göçe zorlanan milyonlar ve arkada fitne tohumu olarak ektikleri mezhep/ırk savaşlarını ekip geri döndüler.

Bu böyle devam edecektir, ta ki biz Müslümanlar Kur’an’a teslim olana, dolayısıyla barışa, huzura tabi olana, uyana dek!

İspanya’daki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya’daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler. (Amin Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50)

“İslam, barışı esası almıştır. Ancak fitne ve zulümlere mani olmak için savaşı da onaylamıştır. Fakat ona da hak ve hukuk kuralları getirmiştir. İnsaf ile tarihi gözden geçirenler, Müslümanların savaş hukukuna uyduğunu, fethedilen bölgelerdeki halkın sevincini, din ve vicdan hürriyetini, yaşanan huzur ve saadeti inkar edemez.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 164-165)

İslam insana büyük değer vermiştir. Dinde zorlama yapılamayacağını ilan eden tek din olan İslam’a göre, “Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim de bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur” (Maide, 32) Kur’an keyif için ve sebepsiz yere savaş çıkarılmasına da karşı çıkmıştır. (Hac, 39) Ancak Müslümanlara saldırıldığı zaman savaşıma izin verilmiştir. Haksız yere saldırmak ve savaş açmak, Müslümanlara da yasaklanmıştır. (Bakara, 190) Bilindiği gibi tüm devletlerin savaş ve barış hukukları vardır ve bunlar ayrı ayrı kurallardır. Savaş esnasında uyulacak kurallar barış esnasında uygulanmaz ve barış esnasında uyulanacak kurallar da savaş esnasında uygulanmaz. Barış dini olan İslam’ın, savunma merkezli izin verdiği savaş için bile ortaya koyduğu kuralların seviyesine bugün hala hiçbir batılı devlet ulaşamamıştır. Bedir, Uhud, Hendek savaşlarında olduğu gibi, savaş kaçınılmaz olduğunda, savunma amaçlı olamk şartı ile savaşa izin veren ve bu savaşı bile belli hukuk kurallara bağlayan İslam’ın savaş hukuk kurallarına, “İslam savaş hukuku” başlıklı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Savaşların nedeni din midir?

William T. Cavanaugh, 'Dini şiddet miti' adlı eserinde, ulus devletlerin meşrulaştırılması gayesi ile yapılan savaşların 'dini olmayan' nedenleri göz ardı edilmiş ve ‘bu savaşlar dini savaşlar olarak tanımlanmıştır.’ demektedir. (Cavanaugh, The Myth of Religious Violence, s. 177) Aslında tarihte din adına yapıldığı iddia edilen birçok savaş, ekonomik çıkar elde etmek amacıyla yapılmıştır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 96) Ateist Pol Pot’un, Mao’nun, Stalin’in milyonlarca kişiyi öldürmesinden ateizmi sorumlu tutmayan ateistler, 20. asırda dine referansın azalmasına rağmen savaşların bitmemesini de dikkatlerden kaçırmaktadır. Sadece I. ve II. Dünya Savaşlarında yaklaşık, 70. milyon kişi yaşamını yitirmiştir. (Bilgili, s. 98) Bu sayıyı 125 milyon olarak veren araştırmalar da vardır. (Selçuk Bulut, Milliyet, 01.12.2022) Dinlerin başka ideolojiler tarafından yerinden edildiği 20. asırda, beklenen refah ve barışa yaklaşamamıştır. Russell’da, ‘İnsanlığın yarını var mı?’ (Bilgili, s. 119) isimli eserinde benzer hisleri paylaşır ve hayal kırıklığını dile getirir.

Alan Axelrod ve Charles Phillips’in hazırlamış olduğu ‘Savaş Ansiklopedisi’ne göre, savaşların %7’si din savaşıdır. Onların da altında ekonomik nedenler yatar. Charles Philips ve Alan Axelrod’un Savaş Ansiklopedisinde 1763 tane savaş tescil edilmiştir ve bu savaşlardan yalnızca 123 tanesi din kaynaklıdır. Geri kalanı din dışı başka kaynaklıdır. (Phillips, Charles, and Alan Axelrod. 2004. Encyclopedia of Wars) "Dini savaşlar bile, Marx’a göre iktisadidir." (Prof. Ebu’l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 250) Savaşların sebebi faşizm, sömürü, petrol gibi nedenlerdir. Dinin demode olduğunu savunan ülkelerin birbirlerine savaş açtıklarını görmüyor muyuz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 74) "İnanç eksenli çatışmalar daha çok siyasidir. Bilimsel ve teknolojik icatların hızla geliştiği günümüzde buna inat kötülüklerde çoğalmaktadır. İnsanlık dinden en uzak zamanları yaşarken, en barbar dönemlerini de gariptir, şimdilerde yaşamaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 112, 275) "Savaşların temelinde dini inançlardan ziyade siyasi menfaatler vardır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56) "Ganimet amaçlı savaşlar, iktidar savaşları, dıştan gelen saldırıya karşı değil de ülke içinde girilmiş iç çatışma ve savaşlar cihat olarak değerlendirilemez." (Metin Karabaşoğlu, Adaleti Emreden Namaz, s. 33) "Dinden kaynaklandığı iddia edilen eşitsizlik, modern hayatın ekonomik ve politik eşitsizliğine terk edilmiştir." (Neşet Toku,

Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) Görüldüğü gibi dinin etkisinin ‘toplum hayatında’ azaldığı günümüzde, seküler hayat ve bilim hayatın her alanına hakim olduğu halde hala ve çok daha fazlası ile sömürü, savaş, zulüm devam etmektedir. Bu da, savaş ve yıkımların din değil ekonomik ve ahlaksızlık temelli olduğunu göstermektedir!

“Yeni ateistler şiddetin en büyük kaynağının din olduğunu söyleyebilmişlerdir. Sosyal adaletin yok sayıldığı dünyada şiddetin öfkenin olması değil, olmaması sürpriz olur. İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir. Dünyanın süper güçleri, Orta Doğu petrolünü ele geçirmek için bu ülkeler üzerinde türlü oyunlara başvurmaları, sebep oldukları yıkım ve sömürülerden kaynaklanan çatışmaların sorumluluğunu, sömürdükleri ülke insanların omuzlarına yüklemektedir. Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 111, 117-119) “Stalin ve Mussolin, Hitler gibi din düşmanı kişiler yüzünden 70 milyondan fazla insanın katledilmesini ve doğanın tahrip edilmesini hiç konuşmuyorlar. Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemiyorlar. Dünyanın en kanlı savaşı olan II. Dünya Savaşı'nın aktörleri ya ateist ya da dindar olmayan kişilerdi. Demek ki dinler devre dışı bırakıldığında insanlık daha iyiye gitmiyor, kurdukları bütün ideolojiler başarısız oldukça hırçınlaşıyorlar.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 57, 59) “Din kaynaklı bilinen savaşlar dine değil başka çıkar ve menfaatlere dayalı olarak ortaya çıkmıştır. Savaşlar daha ziyade çıkar güç devşirme gibi niyetlere niyetlerle ortaya çıkar.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 31, 116) “Carl von Clausewitz'in ‘Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır’ özlü cümlesinden tam 11 asır önce Hz Muhammed, onun tam tersini sergilemiş, savaşla elde edilemeyen kazanımları barışla elde etmiştir. Bundan daha iyisini ne Gandhi ne de Makavel yapabiliirdi.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 300)

81

“Ateizm, deizm ve sekülerizm de acımasızlık, vahşet vardır. Endülüs'te, kafkasya'da, Bosna'da, Irak'ta, Suriye'de, Yemen'de, Myanmar'da bunları gördük ve hala görüyoruz. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 51) Komünizm ve sosyalizm partili bir azınlığa hizmet etti; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere. (Topbaş, s. 25) Kapitalist dünyada merhamet kazanmış, hodgam/bencil bir vahşet devreye girmiştir. (Topbaş, s. 55) Kapitalist, sosyalist, faşist ve Siyonistler dünyayı kan gölüne dönüştürmüşlerdir. Dünya Savaşının en ufak bir dini sebebi var mıdır? Hitler'in, Missolini'nin herhangi bir dini gayesi var mıydı? Stalin'in bir dini var mıydı? Atom bombasını dindarlar değil, demokrasi, insan hakları gibi mefhumları dava eden ülkeler kullanmışlardır. (Topbaş, s. 168) Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu oluyor. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir?” (Topbaş, s. 187)

Özetle; 20. yüzyılda ekonomik ve ideolojik nedenlerle yapılan yerel ve dünya çapındaki savaşlar, ‘İleri’ addedilen devletlerin son 300 yılda Afrika, Asya, Amerika'da yaptıkları katliam, sömürge, köleleştirme faaliyetleri, batılı ülkelerin kendi aralarında yüzyıl süren savaş, mücadele, katliamlar hesaba katıldığında bu iddianın cevabı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır aslında. Sosyalizm, faşizm, demokrasi adına yapılan savaş, terör, katliamlar, ayrıca Lenin ile Mao, Stalin ile Troçki, M. Belli ile H. Kıvılcımlı, Beyaz Proletar Aydınlik ile Kırmızı Proletar Aydınlik, hatta Fidel Kastro ile Che arasındaki mücadele hangi kefeye konacaktır? Sadece I.

ve II. Dünya Savaşlarındaki ölüm oranı tüm insanlık tarihindeki savaşlarda ölenlerden katbekat fazladır. Rant, Şahsi menfaat, makam, sömürge elde etmek için yapılan savaşlar, din adına yapılmış gibi gösteriliyorsa bu dinin değil, iki yüzlü insanların suçudur! Hele ki ‘Batıl Din’ kapsamına giren dinlerin savaşlarından da en azında biz Müslümanlar sorumlu değiliz! Oksidentalizm merkezli, ‘batı medeniyeti’ ve ‘Hristiyanlık’ konularını ele alan yazılarımızda bu konu tekrar ele alınacaktır.

Fetih ile işgal arasındaki fark

İşgal, savaş ile alınan yerlerde katliam, tecavüz, hırsızlık, sömürü yapmak, inanç hürriyetini sonlandırmaktır. Fetih ise, yine savaşla alınan yere barış, huzur, adaleti getirmek, inanç özgürlüğünü sağlamaktır. Müslüman fetheder, Müslüman olmayanlar ise işgal! Örnek ve delilleri yukarıda verilmiştir!

"Müslümanlar fethettikleri memleketleri harap hale getirmemişlerdir. Hatta aksine, eskisinden daha güzel ve mükemmel şeyler meydana getirmişlerdir." (İngiliz Ordusu subayı, yazar ve gazeteci Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz Muhammed, s. 168) "İslami fetihler Avrupalıların birbirine yaptığı gibi Avrupa'yı yıkıp geçmiyor, fethedilen ülkelerde ticari, ekonomik ve kültürel bir düzen kuruyor ya da var olan düzeni devam ettiriyordu." (Baykan Sezer, Türkiye sosyolojisi, seminer notları I, s. 211) "Araplar bu topraklarda zengin, adil ve huzurlu devletler kurmuştur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 28)

"Balkan topraklarındaki durum neredeyse emsalsizdir. Bir din başka bir dine, bir dil başka bir dile, bir kültür başka bir kültüre beş asır boyunca hükmetmiştir. Böyle bir hakikat hiç yaşanmamış gibi, beş asır sonra o milletler tekrar ayağa kalkmıştır. Felakete uğramadıkları, kayda değer bir şey kaybetmedikleri görülmüştür. Osmanlı devleti asimile etme, kendine benzetme, yurdundan uzaklaştırma siyaseti takip etseydi, sonuç böyle mi olurdu? Dünyada bunun başka bir örneği var mıdır? Beş yüz yıldan, yani elli kuşaktan bahsediyoruz. Buna karşılık batı dünyası ne yapmıştır? İşgal ettiği yerlerdeki inanç, kültür ve nüfus yapısını hızlı bir şekilde değiştirmiştir. İşgalin adı bazen keşif olmuştur, bazen uygarlığa kavuşturma. Daima kan ve gözyaşı getirmiş, toplu kıyımlara imza atmışlardır. Bugün İnka, Aztek, Maya medeniyetlerine arkeolojik bir bulgu olarak rastlanıyor. Batı, mezalim demektir. Güncellersek, Amerikan işgaline maruz kalan Afganistan ve Irak'ın vaziyeti ortadadır. Cinnet haline varan siyonist yayılcılığı, Filistin topraklarını cehenneme çevirmiştir. Rusların Kırım ve Kafkaslarda neler yaptığı da aşikârdır." (İbrahim Tenekeci, Yeni Şafak, 3.2.2018) Kısaca, "Avrupa, Osmanlı'nın Avrupa'da Hristiyanlara yapmadığı zulüm ve asimilasyonları Müslümanlara reva görmeyi vazife saymaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 86)

Konu hakkındaki diğer örneklerle ‘Atam Osmanlı’ adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

İslam kılıç zoru ile yayılmadı

"Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır. İslam dini kanlı silahlara gerek duymamıştır." (Lord John Davenport, Özür Diliyorum, s. 55) Pickthall: "Fetihlerden sonra çok sayıda Hristiyan Müslüman olduysa da bu iddia edildiği gibi kılıç zoruyla değil kendi ilgi ve inanmaları ile olmuştur." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 41) "Tarih gösteriyor ki, dünyayı süpüren ve hakimiyetleri altına aldıkları ırkları kılıcın ucuyla İslam'ı kabule zorlayan fanatik Müslümanlar masalı, tarihçilerin tekrarlaya geldikleri en fantastik ve en saçma hurafelerden biridir." (De Lacy O'leary, Islam at the Crossroads, Londra, 1923) "İslam'ın yayılması bir istila şeklinde,

sömürgecilik niteliğinde asla olmamıştır. İslam'ı bir kılıç dini gibi göstermek için kullanılan bütün ayetler kesinlikle bağlamlarından koparılmış metinlerdir.” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 47-48) “Fethedilen yerlerde, halk üzerine asla İslam inancı empoze edilmedi ya da zorlama yapılmadı. Batıda Muhammed'i İslam inancını zorla yaymak için kılıcını çeken bir savaş lideri olarak görme eğilimindeyiz. Oysa gerçek, bundan çok uzaktır. (Armstrong, İslam Tarihinin Biyografisi Hz Muhammed, s. 38, 243) “ Müslümanlar, din değiştirmeye zorlamadılar.” (Hodgson, İslam Serüveni, s. 257) “Araplar, dinlerini zorla kabul ettirmeyi hiçbir zaman denememişlerdir.” (Rodinson, Muhammed, s. 336) Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye almaz ve “Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır.” der. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100) İslam'ın kılıçla yayıldığını, savaşçı ve teslisi reddeden bir din olduğunu söyleyen Hristiyanlara Thomas Paine ile yanıt verelim: " Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. İncil zalimlik ve cinayeti insanlara öğretmiştir, teslis tek tanrı inancını zayıflatmıştır." (T. Paine, Akıl çağı, s. 216-224) İslam'da ise, "Zorla din değiştirmek, İslam ve kılıç arasında tercihe zorlanmak diye bir şey yoktur. ‘Şeriat, bu tür şeyleri yasaklamıştır.’ (İslam topraklarında yaşayan gayri müslim) Zimmiler, kendi dinlerini yaşamakta özgür idiler." (Michael Bonner, Jihad in Islamic History, s. 90)

Karen Armstrong, ‘Mohammed’ adlı eserinde şöyle der: "Muhammed'in bizim gibi insan olmasını sevdim. İlk siyerciler onun hayatının her yönünü yazmışlar. Sadece mutlu taraflarını değil, sıkıntılarını da anlatmışlar. Muhammed'in zorluklarla mücadele edişini sevdim. Bir topluma ‘şiddet kullanmadan, barış ve huzur getirmesini’ sevdim. Muhammed mücadeleyi ‘şiddetle değil, şiddete karşı olmakla’ kazanmıştır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 352) Four Treatises Concerning the worship of Mahometans (Müslümanların Doktrini, Disiplini ve İbadetine İlişkin Dört İnceleme, s. 93) adlı eserde, "Hz. peygamberin insanları kendisine inanması için zor kullandığı iddiasının, Müslümanların tarihsel uygulamalarıyla çeliştiğini" söylenmekte, Henry Stubbe ise, "Hz. peygamber kimseyi İslam girmesi için zorlamamıştır." (Stubbe, An Account of the Rise, s.193) demektedir. Ünlü oryantalist ve İslam düşmanı William Muir bile, "şimdiye kadar Muhammed, insanları İslam'a girmeye zorlamamış ve bu dini kabul etmediklerinden dolayı da cezalandırmamıştır." (Muir, Life of Mahomet, III/282) demektedir.

“Hristiyanlık her zaman bir devletin himayesinde olacak şekilde yayılmış” (Derin Tarih, s. 30, sayı: 79, Ağustos 2019) iken İslam ise, 300 sene yönettiği balkanlarda kimseyi din değiştirmeye zorlamamış, uzak doğuda ise devlet olmadan, tüccarların edep ve ticaret ahlakı vesilesi ile yayılmıştır. "İslam toplumları tebliğ faaliyetlerinde bulunmuş ama insanları zorla Müslüman yapma gibi bir çabanın içine girmemiştir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 117)

1735 tarihli ‘Reflections on Mohammedanism and the Conduct of Mohammed’ adlı anonim çalışmada, İslam dininin şiddetle yayıldığının söylenmesini cehalet örneği olarak açıklanır. Hz Muhammed tek seçenek kaldığında kılıç kullanmıştır. Hatta kendini savunurken bile intikam duygusu ile hareket etmemiştir. O, Büyük İskender'le kıyaslandığında bir melek gibi gözükür. Kendi zamanının kilise babalarından herhalde daha dürüst idi. Onun koyduğu kanunlar, bedeni zevkleri tatmin amaçlı değildi. Evlilik sıkı bir şekilde düzenlenmiş, zina yasaklanmıştır. Keza kumar oynamak ve içki içmek de yasaklar arasında idi. Namaz, oruç, hac gibi ibadetler de az meşakkatli değildir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 84) İslam düşmanı Voltaire bile, ‘İslam'ın sadece kılıçla değil, Hindu, Türkler ve zenciler arasında ikna yoluyla yayıldığını anlatır. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 150)

İngiltere'de, kanser tedavisi gördüğü sırada kendisiyle ilgilenen Müslümanların vesilesiyle İslamiyet'le tanışan ve şehadet getirerek İslam'la şereflenen Anthony Mark Wainwright, şehadetinden 24 saat sonra vefat etti. Ailesi olmadığı ifade edilen İngiliz adamın, henüz yeni tanıştığı Müslüman arkadaşları tarafından defnedildiği kaydedildi. (Haber 7, 01.08.2023) Merhum

Anthony Mark Wainwright hem İslam'ın kılıçla yayılmadığını ve Müslümanların İslam'ı yaymadaki amaçlarının ganimet ve dünyalık menfaat olmadığını göstermiş, hem de 'Şu kişi Müslüman değil ama iyi biri, o şimdi cehenneme mi gidecek?' diyenlere bir günlük Müslümanlığı ile cevap vermiştir! Tıpkı 1913 doğumlu Fransız Komünist Partisi genel sekreteri iken ve 80 öncesi sol hakkındaki kitapları Türkçeye çevrilen Roger Garaudy'nin 70 yaşında Müslüman olup İslam hakkında pek çok eser yazması gibi. Allah azze ve celle herkese hak ettiğini mutlaka verir!

Şunu kesin olarak ifade edelim ki; İslam'ın zayıf olduğu her ortamda inananları ezilmiş ve baskı altında din değiştirmeye zorlanmıştır. İslam'ın güçlü olduğu her dönemde ise, İslam topraklarında yaşayan ve kendilerine 'zımmi' denen gayri müslim halklar özgürce dinlerini yaşamış ve hiç bir baskı görmemişlerdir. Yani, ateist ve oryantalistlerin iddia ettiği gibi, "Ya Müslüman olacaksın ya da öldürüleceksin" gibi bir anlayış asla İslami yönetimlerde olmamış tam aksine bu anlayış Müslümanların zayıf olduğu her toplumda Müslümanlara karşı uygulanmıştır. Mekke'den Endülüs'e, Balkanlardan Anadolu'da tarih bunun kanıtları ile doludur.

"İslam barış dinidir, Batı medeniyeti, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Tevbe suresi 5. ayet, Ateistlere cevaplar, Kur'an'da çelişki yoktur, Turan Dursun'a cevaplar II, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar" başlıklı yazılarda her yönü ile bu konu ele alınmış ve delilleri ile ispat edilmiştir.

İslam'ın Tebliğ Tarihi

İngiliz Oryantalist Thomas Walker Arnold'un (1864-1930) 'İslam'ın Tebliğ Tarihi' adlı eserinden hareketle İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadığını ispat etmeye çalışacağız. Yeri geldikçe Müslüman veya oryantalist yazarlardan delil getirmeye de devam edeceğiz. (Bu ve birçok oryantalist eserlerdeki 'Hz, sav' şeklindeki hürmet ifadeleri daha sonradan, mütercimler tarafından eserlere ilave edilmiştir!)

Önemli not: Yazar Arnold, 'Müslüman olanlarla' ilgili tüm tutanak ve evrakların daha çok Hristiyan kaynaklardan, Hristiyan görevlilerin raporlarından elde edildiğinin altını defalarca (s. 117, 130, 132, 240, 223, 241, 284,287, 326, 347, 350, 367, 378, 414, 421, 436, 452, 454, 467, 476, 478, 516, 552) çizer! Bu yazarlar din değiştirenler üzerindeki etkili olan nedenler olarak mümkün olan en kötü ithamlarda (Basit karakterli olma, cezalardan kaçma, dargınlık, kadına düşkünlük, çaresizlik, dünyalık menfaat, cehalet (s. 123, 137) vb. gibi) bulunmuşlardır. İslam'ı seçen bir Hristiyan'ın samimi bir inançtan dolayı din değiştirme ihtimali, herhalde bu yazarların zihinlerinde hiç bir zaman yer bulmamıştır. (s. 132) Thomas, "Kaynakların özellikleri gereği bu bilgilere şüphe ile bakmak gerektiği söylemeye bile gerek yoktur; özellikle din değiştirmede etkin olan nedenlerle ilgili olanları eksik ve yanlış bilgiler barındırır. Bu zamanın din adamları için, İslam'ın samimi bir kanaatle kabullenmek hemen hemen imkansızdır." der (s. 241) ve ekler; 'Kaynakların Hristiyan katipler elinde bozuldukları konusunda pek şüphe yoktur. (s. 552) Yazar, Müslüman olanların 'istatistik ve Müslüman olma nedenleri' gibi konular dışındaki bilgilerde, İslami kaynaklara da başvurarak, bu açığı kapatmaya çalışır.

Hamiş: Misyonerlik ile İslam'ın tebliği arasında büyük farklar vardır. İslam tebliği, mesajı duyurup, kararı muhatabına bırakmak şeklinde ifa edilir. Zorlamaz asla olmaz, yasaktır! Meşru bir din tebliğinde, "eğip bükmeden, aldatmadan, hiçbir şeyi gizlemeden, insanların zaaf ve ihtiyaçlarını istismar etmeden yapılan anlatım" (H. Karaman, Misyonerlik, 20 Mart 2005) vardır. Misyonerlikte ise sadece duyurma değil, 'Ne yapıp edip insanların Hristiyanlığa

kazandırılması' (Korintoslular'a Birinci Mektup, 9/20; Ö. Harman, Genel olarak misyonerlik, Türkiye'de misyonerlik faaliyetleri, s. 34) faaliyeti vardır. Bu konu, 'Misyonerlik dosyası' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Giriş

İslam Gırnata'da İspanyollarca haraç ödemeye mahkûm edildiği dönemlerde bile Sumatra, Malay adalarında zafer kazanmaya devam etmiştir. Müslümanlar hiçbir güç kullanmaksızın inançlarını Orta Afrika, Çin ve Doğu Hint Adaları'nın içlerine kadar götürmeyi başarmışlardır. (s. 19) İslam çağrısının barış yolu ile yapılmasını emreder: "Bana düşen ancak Allah'ın sözünü tebliğ etmek ve O'nun hükümlerini size bildirmektir." (Cin, 23); "Kitap ehli (Yahudi ve Hristiyanlarla) güzel üslupla tartışın ve onlara deyin ki: Biz, size indirilene de bize indirilene de iman ettik." (Ankebut, 46); "Ey Nebi, Biz seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen görev, sadece tebliğ etmektir." (Şura, 48); "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256); "Resulümüzün apaçık tebliğden (İlahi mesajı iletmekten ve açıklayıp göstermekten) başka bir sorumluluğu yoktur." (Teğabun, 12); "Her geçen gün onların hıyanetlerini haber alıyorsun. Yine de onları affet." (Maide, 13); "Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel şekilde tartış." (Nahl, 125); "Senin vazifen ancak tebliğ etmektir." (Ali İmran, 20); "Sizden hayra davet eden bir topluluk bulunsun." (Ali İmran, 104); "İnsanları rabbine davet et." (Hac, 67)

İslam'ın tebliğ ruhunun delillerini, 'ne bir elinde kılıç bir elinde Kur'an' efsanevi şahsiyete sahip Müslüman savaşçılar, ne de zalim ve bağınaz kimselerin öfkelerinde aranmalıdır. Aksine, dinlerini dünyanın her tarafına taşıyan vaiz ve tüccarların sakin ve ikna edici gayretlerinde aranmalıdır. (s. 22) Şartman'ın kılıç zoruyla yaptırmış olduğu faaliyetler, Danimarka'da paganların kökünü kazıyan Kral Cnut, Prusyalıları Hristiyanlaştıran Brethren of the Sword (Kılıç kardeşleri) ve Haçlı seferleri (s. 25); Norveç'te Kral Olaf Trygvesson tarafından dinini kabul etmeyenlerin ya kılıçtan geçirilmiş ya da el ve ayaklarını kestirilmiş veya sürgüne gönderilmiş olması (s. 26); Afrika'nın bir kısmının zorla vaftiz edilerek Hristiyanlığa sokulması (s. 447, 448) gibi durumlar dışında misyonerlerin ikna metotları kullanıp dinlerine döndürdükleri kişilerde vardır. Emevi Halifesi Mervan, 'Mısır halkından her kim dinime girmezse onu kılıçtan geçirip çarımha gererim.' demiştir. (s. 27) Ama bu pratikte uygulanmamıştır. Halife el-Mehdi'de, Halep yakınlarında bir mahallede ikamet eden Hristiyanlar olduğunu öğrenince öfkelenmiş ve İslam'a girmelerini emretmiştir. (s. 77) Bu gibi 'istisnalar' dışında İslam'da zorlama olmadığının ise birçok örnekleri bulunmaktadır.

İslam'ın tebliğcisi olarak Hz Muhammed'in hayatı

İslam'ın tebliğ ruhu, daha başlangıçtan itibaren dinin içine nüfuz etmiştir. (s. 29) Mekke'li müşriklerin büyük çoğunluğu şüphesiz, yeni dine karşı gizliden gizliye ilgi duyuyor, fakat onun zafere ulaştığı güne kadar düşüncelerini açıklamıyorlardı. Düşmanlığını ilan edenler, bu yeni dinin kendi zenginlik kaynaklarını (Putları ve onlara verilen hediyeleri) yok edeceği (s. 33) ve statülerini kaybedecekleri (s. 41) anlamına geldiğini fark etmişlerdi. İslam'ı tebliğ sırasında Taif dönüşünde Hz Muhammed'in ümitleri her zamankinden daha zayıflamıştı ve ruhundaki ıstırap, Nuh peygamberin söylediklerinin ağızından dökülmesine neden olmuştu: "Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim. Fakat davetim sadece onların benden kaçışmalarını artırdı. Kibirlendikçe kibirlendiler." (Nuh, 5-7) Akabe biatlarına neden olan olayda da peygamberimiz Medine'li 6 veya 7 kişi ile karşılaşır. Onlara, 'Öyleyle biraz otursanız da sizinle konuşsam.' (s. 40) der. Peygamberimiz II. Akabe biatında onlardan, 'Kendisini, tıpkı hanımlarını ve çocuklarını koruyormuşçasına savunmalarını' ister ve böylece Medine dönemi bu şekilde başlar. (s. 47) Medine'de İslam'ın tebliği öyle bir aşk ve samimiyetle yapılıyordu ki, şair Ebu Kays el-Eslet'in tesirinde kalarak uzak duran Evs kabilesinin bir kolu hariç, her kabileden birçok kişi bu dine

giriyordu. (s. 45) Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir. (s. 58)

İslam'ın Batı Asya Hristiyanları arasından yayılması: Kılıç, Hristiyan tarihçiler tarafından Müslümanların propaganda aleti olarak gösterilmiş ve bu sebepten İslam'ın gerçek tebliğ faaliyeti gözlerden uzak tutulmuştur. (s. 73) Hristiyanlarla Müslüman Araplar arasında var olan dostane ilişkilerden dolayı, bu din değiştirmelerdeki belirleyici etkenin güç kullanma olmadığı hükmü çıkartılabilmektedir. Hz Muhammed bazı Hristiyan kabilelere dinlerini serbestçe yaşayabileceklerine dair teminat dahi vermişti. (s. 74) Hristiyan Araplar İslamiyet'e girme ya da cizye ödeme konusunda tercihte serbest bırakılmışlardı. Kesinlikle dinlerini terk etmeye zorlanmayacaklardı.

Cizye: Canları ve mallarının korunması, güvenliklerinin sağlanması karşılığında alınan bir vergidir. (s. 77) Müslüman vatandaşlar için zorunlu olan askerlikten kendilerini muaf tutan bu cizyeyi ödemek gayri müslimlere çok ağır bir yük olarak görünmüyordu. İslam dinine girdiğinde cizye yerine zekat ödemek zorunda kalıyordu ki, bu zekat bütün taşınır ve taşınmazlara uygulanan yıllık bir vergiydi. (s. 89) Cizye sadece erkeklere konurdu. Fakir, yaşlı, hasta, papaz, kadın, çocuk, kör, dilenci, sakatlar muaf tutulurdu. (s. 90, 184) Papaz Laura Veglieri diyor ki; 'Yenilenlerin hakları, malları ve hayatları Müslümanların sahip oldukları korunma şeklinde korunup gözetiliyordu.' (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 11) Halid b. Velid, Hire civarındaki bazı kasaba halkıyla yaptığı anlaşmayı şöyle yazdırır: "Eğer sizi korursak cizye hakkımızdır; eğer koruyamazsak bunu hak edemeyiz." İmparator Herakliyus büyük bir ordu toplayıp Müslüman ordusu ile savaşa hazırlanınca, Arap komutan Ebu Ubeyde valilerine mektup yazarak topladıkları cizyeyi iade etmesini emretmiş ve sonra da halka şöyle hitap etmiştir: "Anlaşmaya göre sizleri korumamız gerekiyor, fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Bu sebepten sizden aldıklarımızı geri veriyoruz." Bu sebepten devlet hazinesinden yüklü miktarda ödemeler yapılır. Hristiyanlar, Müslümanların reisleri için ise dua ederler: "Allah size, bizi tekrar yönetmeyi nasip eylesin ve sizi Romalılar üzerine muzaffer kılsın; sizin yerinizde onlar olsaydı, elimizdekileri de alırlardı." (s. 91) Cizye sayesinde Hristiyanlar askerlikten muaf tutuluyorlardı. (s. 92) Diğer taraftan Mısır köylüleri Müslüman olmalarına rağmen, askerlikten muaf sayıldıkları için, Hristiyanlar gibi vergi ödemeye mecbur tutulmuşlardı. (s. 93) İslam'ın kabulüne neden olarak Marco Bizzi üç neden ileri sürer: Dünyalık menfaatlerin cazibesi, cizye ödemekten kurtulma ve ülkede yeteri din adamının olmaması. (M. Bizzi, Arcivescovo, s. 38) Bu yorumu, Müslüman olmayı gönüllü ve içtenlikle kabul etmenin mümkün görülmediği Hristiyan din adamlarının gözü ile bir abartılı yorum olarak görmemek imkansızdır. Bir asır sonra (1703'te) baş vergisi erkekler için 6 real idi ve bu yılda 3 real olarak konulan vergi hariç, Hristiyanlara mahsus tek vergi idi. Bu gibi hafif bir maddi nedenle din değiştirmek için, dinlerine zaten çok az bağlılık olması gerekmektedir. Günümüzde bile Arnavutlukta bulunan büyük bir Hristiyan kitlenin varlığı, 'dinsizliği' seçmeye zorlama olmadığının göstergesidir. Ayrıca bu vergi yükleri Hristiyanlar kadar Müslümanların üzerinde de var olan bir külfettir. (s. 245) Zoraki din değiştirmeler yönünde teşebbüsler olsaydı, Hristiyanların, Abbasi halifeleri dönemine kadar Müslümanların arasında yaşamaları mümkün olamazdı. (Caetani, Annali dell'Islam, II/828) İslam'ı kabul eden Hristiyan kabileler bunu kendi tercihleri ve hür iradeleri ile yapmışlardır. (Caetani, V/4) J. L. Burckhardt, son asırda bile Hristiyan olarak hayat süren Bedevi ailelerinin hala mevcut olduğunu söylemiştir. (Burckhardt, Travels in Syria and the Holy Land, s. 564) Arazi vergisi, hem Hristiyanlar hem de Müslümanlar için aynıydı. (s. 209) Cizye ki sadece 6 real idi, tüm vergiler Müslümanlar

için de geçerli idi. (Vincenzo Zmaievich, Notizie universali, arcivescovo, s. 5) Zerdüştlere baskılarından bıkan halk, Arapların idaresi altında, her çeşidi ile tüm inançlarını yaşayabilecekleri ve çok az bir vergi karşılığı kendilerine askerlikten muafiyet getiren bir yönetim altından yeniden nefes alabilmekte idiler. (s. 275)

Roma imparatorluğu sınırları içinde yaşayan Ortodoks Hristiyanlar, Katolik Romalıların zulümlere başvurabileceğinden korkmuşlar, bu sebeple, seve seve hatta büyük bir istekle, kendilerine dini hoşgörü sözü veren yeni efendilerini kabul etmişlerdir. Büyük Mihail olarak bilinen Antakya Yakubi patriği, 'İşte Allah'ın intikamı böyle olur. Romalılar kilise ve manastırlarımızı talan ettiler, bize acımasızca suçlu muamelesinde bulundular. Bunun içindir ki O, güneyden İsmailoğullarını (Müslümanları) getirerek bizim kurtuluşumuza vesile kılmıştır. Romalıların azgınlıklarında kurtulmamız az bir şey değildir.' demiştir. (Michael the Elder, Chronique de Michael le Syrien, II/412; Bizans askerlerinin II. Constans zamanında dindaşlarına yapmış olduğu zulümler için bakınız: Michael the Elder, II/443)

Arap ordusu Ürdün'e ulaştığında, ülkede yaşayan Hristiyanlar Araplara şöyle mektup yazıyorlardı: "Ey Müslümanlar! Biz sizleri Hristiyanlara tercih ediyoruz; her ne kadar onlar dindaşlarımız olsalar da, siz bizim dinimize daha çok sahip çıkıyor, bize daha merhametli ve adaletli davranıyorsunuz. Zira onlar, mallarımız ve evlerimizi elimizden alıyorlardı. Emessa halkı kapılarını roma ordusuna kapamış ve Müslümanlara, 'Sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliğine ve baskılarına tercih ederiz.' demişlerdi. Çünkü Müslümanların yiğitliği sayesinde çabucak ele geçirilen Bizans şehirlerinde halka son derece müsamahalı davranıldığını görmüşlerdi. Bu onların, yüzlerce yıldır alışık olmadığı bir şeydi. Dinlerini serbestçe ve rahatsız edilmeden yaşayabiliyorlardı. Sadece sürtüşme çıkmasın diye bazı kısıtlamalara gidiliyordu. (s. 84)

Hız Ömer Kudüs'ü aldığı bir anlaşma yayınlar: Bu Kudüs halkına verilen bir emannâmedir. Bütün halkın can ve malları korunacak, ibadet yerleri ve haçlarına dokunulmayacaktır. Onlara ne bir baskı yapılacak ne de onlara bir zarar verilmeyecektir. (Taberi, Tarih, I/2405) Patrik, Ömer'e Kilisede namaz kılmasını rica etmiş, O, ihtiyatlı davranarak, burada namaz kılsa da daha sonra orayı ibadethaneye çevrilebilir diye endişe ederek geri çevirmiş ve cüzam olan Hristiyanlara da para ve gıda yardımı yapmıştır. (Radi Dikici, Bizans İmparatorluğu Tarihi, s. 172; Belazuri, Tarih, s. 129)

Büyük şehirlerde bazı kiliseler mescide çevriliyordu. Bu hal, Müslümanların sayısının arttığı, Hristiyanların ise aynı oranda azaldığı bir dönemde olduğu için bu yönde alınan tedbirlere itiraz edilemezdi. (s. 96) Bütün Hristiyan topluluklarla adil bir şekilde ilgilenmek Müslümanların büyük gayretlerinden biri olmuştur. Yakubiler Ortodoks kilisesini gasp etmeye çalışmışlar, bu kilise Müslümanlar tarafından gerçek sahiplerine iade edilmişti. (s. 101) İslam'ın ilk dönemlerinde Hristiyan topluluğa gösterilen bu hürriyetçi tavır göz önüne alındığında, din değiştirmede kılıç gücünün etkin olduğu yönündeki yaygın varsayımın pek de tatmin edici olmadığı görülmektedir. (s. 102) Hristiyan mezheplerinin hepsi Müslüman yönetimler tarafından müsamaha görüyor, hatta birbirlerine karşı saldırılarına engel olunuyordu. (E.Von Dobschütz, Die confessionellen Verhältnisse in Edessa unter der Araberherrschaft, s. 391)

Zorlama oldu mu? İslam'a geçişler varsayıldığı gibi zorlama ve şiddetle gerçekleşmemiştir. (s. 107) İslam memleketlerinde Hristiyanların gördükleri zulümlerin çoğunu, yerli Hristiyanların yabancı Hristiyanlarla veya İslam düşmanlarıyla işbirliği içerisinde çevirdikleri entrikalardan (Örneğin, Bizanslılara kapılarını açan Kıpti Hristiyanlar, buna rağmen onlardan kötü muamele görmüştür, s. 149) ya da Hristiyanların resmi görevlerini kötüye kullanmalarında (s. 113) ve Müslümanlara karşı girişilen zalimane ve gaddarca muameleler sebebiyle ortaya çıkan kötü izlenimlerde aramak gerekir. (s. 111) Haçlılarla vatana ihanet sayılacak yazışmalar yapanlar, hiç de dini zulüm sayılmayacak

şekilde, kendilerine karşı tedbirler alınmasına neden olmuşlardır. (s. 113) Türkler tarafından bir Hristiyan sert bir muamele görmüşse, bu genellikle Türklerin düşmanlarıyla haince haberleşmesi şüphesinden ileri gelmiştir. (Vincenzo Zmaievich, Notizie universali, arcivescovo, s. 141) Mesela Avusturyalılar, Sırları isyana ikna etmişler, başarısız olunca göç etmek zorunda kalmışlardı. (s. 261) Şam ve diğer şehirlerdeki Hristiyanların Moğol Hanedanı'nın desteğini gördükleri kısa dönemde işlemiş oldukları aşırılıklar, Batı Asya'da Hristiyanlığın adını bir hayli kötüye çıkarmıştı. (s. 295) İran ve Asya'nın diğer bölgelerinde Hristiyanların, ilerleme kaydettikleri veya Moğol idarecilerini zamanında takındıkları kibirli ve aşağılayıcı tutum, Haçlı Seferleri sırasında doğudaki Hristiyanların çoğu zaman batıdan gelen İşgalci dindaşlarını desteklemeleri, Yunan bağımsızlık hareketi sırasındaki mezalimler bu örneklerle eklenebilir. (s. 536)

Gayrimüslimleri zorla İslam dinine kabul ettirmeye yönelik organize teşebbüslere veya Hristiyanlığı ortadan kaldırmak için sistemli bir mezalime dair hiçbir kayda rastlamıyoruz. Halifeler böyle bir şeyi yapmayı kararlaştırsaydılar, Ferdinand ve Isabelle'nın Müslümanları İspanya'dan kovması veya XIV. Louis'nin Protestanlığı Fransa'da suç sayması ya da Yahudilerin 350 yıl İngiltere'den uzak tutulması kadar kolay bir şekilde Hristiyanlığın kökünü kurutabilirlerdi. Doğu kiliselerinin günümüze kadar fiilen varlıklarını sürdürebilmeleri, genel olarak Müslüman yönetimlerin bunlara göstermiş olduğu hoşgörülü tavrın en kuvvetli delilidir. (s. 115) Bunun tam aksi örneklerle devam edersek, İstanbul 1204 yılında Haçlılar tarafından yağmalanmış, Harran manastırı da 1184 yılında Emassa Lordu Kont Goscelin tarafından yine yağmalanıp talan edilmişti. (Barhebraeus, Gregorii Barhebraei Chronicon Ecclesiasticum, II/508) Nasturi patriği III. İshoyabh'nın, Rev Ardeşir piskoposu ve pers başpiskoposu Simeon'a hitaben yazdığı mektupta: "Tanrının dünya imparatorluğunu bahsettiği Araplar, Hristiyanlığa saldırmıyorlar; aksine dinimize, rahiplerimize ve azizlerimize hürmet gösteriyorlar. O halde Merv halkı neden Araplar için kendi dinlerini terk etti? Hem de Merv halkının kendi ifadelerine göre, Araplar dinlerini terke zorlamamıştı." demektedir. (Pers Prime, s. 330-331)

Halife el-Me'mun, İslam'ı yaymak için büyük gayretlerde bulunmuş fakat iktidar gücünü kötüye kullanarak kimseyi dinini zorla kabul ettirmeye çalışmamıştır. (s. 122)

St. Denis Manastırı Mensuplarından Deuil'li Odo: "İkinci Haçlı Seferi sırasında yenilgiye uğrayan Haçlılar geri çekilince, hasta ve yaralı olanlar ile hacıların büyük çoğunluğu geride bırakılmıştı. Rumlar hemen, çaresiz hacıların durumunu Türklere haber verir. Müslümanların kalpleri, o sefaleti ve felaketi görerek acıma duygusu ile kaplanır. Geri kalan Haçlı kafilisinin yaralıları tedavi edilir, fakirleri ve açları doyurulur ve sıkıntıdan kurtarılır. Hacıların, imansızlardan gördükleri nazik muamele ile Hristiyan dindaşları Rumlardan gördükleri durum arasındaki o büyük tezat sonucu, çoğu kendilerini kurtaranların dinine seve seve kabul etmesine sebep olur. Ah Merhamet! Her türlü ihanetten daha zalimsin. Bunlardan hiçbirini dininden dönmeye zorlamadıkları kesindi." (Odo de Diogilo. De Ludovici VII. Itinere, Migne, Patrologia Latina, c. CXCIV/1243)

1565 yılında Kahire'de bulunan Föhrer von Haimendorf, Leipzih üniversitesinde tahsil görmüş bir alman bilim adamının din değiştirmesinden bahseder: "Stevenius Germanus Hamelensis adlı bu adam Hristiyanlığı terk etti. Bu bilge bir adam idi. Bu mürted adam bize göre çok fazla akıllı. Yanında bir saniye durmamalı." (s. 133)

Haçlılar döneminde İslam dinine geçişin eskisi kadar yaygın olmadığı anlaşılabılır. Müslümanlar kutsal topraklarda hakimiyeti ellerine aldıkları zaman, önceden gösterdikleri müsamahayı Hristiyanlara yine göstermişler ve onların cizye ödeyerek 'barış ve huzuru satın almalarına' müsaade etmişlerdir. (s. 135) 'Yerli Hristiyanlar kesinlikle, Müslümanların yönetimini haçlılarınkine tercih ediyorlardı.' (H. Prutz, Kulturgeschichte der Kreuzzüge, s. 146,150) Anadolu Hristiyanlarının

çoğu da, nefret ettikleri Bizans İdaresi'nden kendilerini kurtaracaklar umuduyla baktıkları Selçuklu Türklerini sevinçle karşılamaya yönelmişlerdi. Sadece baskıcı vergi sisteminden dolayı değil, mezheplerin baskıcı ruhundan dolayı da buna yönelmişlerdi. Anadolu'nun İç bölgelerindeki küçük kasaba sakinleri, Türklerin hakimiyetinde bulunan yerlere göç ediyorlardı. (G. Finlay, History of Greece, III/359)

İslam'ın Afrika Hristiyanları arasında yayılması: Afrika'ya giren Arapların çok kısa sürede başarı elde etmelerini sebebi, Bizans idaresine karşı dini inançlarından dolayı hissetmiş oldukları kin ve nefret hisleriydi. Mısır Hristiyanları olan Yakubiler, Bizans Sarayının Ortodoks mensupları tarafından, çok kaba bir şekilde muamele görüyordu. Sürgüne gönderiliyorlar, gerçek inançlarını gizlemek zorunda kalıyorlardı. Müslümanların elde ettikleri zaferler Kıpti denen bu Yakubi Hristiyanlara, yüz yıldır yaşamadıkları bir din özgürlüğü sağlamıştır. Cizye ödemeleri şartıyla, Amr isimli komutan, dini hayatlarında özerklik garantisi vermişti. Dini hayatlarında, kiliselerden hiçbirine dokunulmamış, yağma ve talan işine asla müsaade edilmemişti. Din değiştirmelerine yönelik kendilerine herhangi bir baskı ve eziyetin uygulandığına dair bir delil bulunmamaktadır. (s. 144) Gönüllü olarak din değiştirenler için Nikiu patriği John, Hristiyan gözle yaptığı yorumda, 'Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle, o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar putperestlerin sapıklığını paylaşıyorlardı.' (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir. Kıptiler, ilk defa 646 yılında ayaklanmışlar ve kapılarını Bizans askerlerini açmışlardı. Fakat Bizanslılar, Kıptilere düşman muamelesi yapmıştı. (s. 149) Kilisenin barış içinde yaşadığı dönemler de birçok Hristiyan, Müslümanlar zümresine dahil olmuştur. (s. 150) Kıptiler, Müslüman Mısır sultanına rüşvet teklif etmişler fakat ret cevabı almışlardır. (s. 151) Hristiyanların kiliselerini tamir etmelerine ve yenilerini yapmalarına müsaade ediliyordu. Böylesi hadiselerin, İslam'a adam kazandırmak maksadıyla yapılan bir taktik türü olduğunu söylemek zordur. (s. 152) Nübe krallığı'nda İslam'ın yayılması: İslam'ın gelişmesi sürekli olarak Müslüman Tacirler ile oraya sık sık seyahat eden ziyaretçiler tarafından sağlanıyordu. (s. 154, 157, 163) Habeşistan: 1370'larda Kral Ar'ad, Hristiyanlığı kabul etmeyenleri ya öldürüyor ya da sürgüne gönderiyordu. Bazı Müslüman toplulukları, Habeşistan kralına haraç ödüyordu. Her yılda, yeni Hristiyan olmuş genç bir kızı krala vermek zorunda idiler. Habeşistan'da 17. yüzyıl boyunca bile İslam varlığını devam ettirebilmiştir. Bunun sebebi birbirine rakip durumundaki Hristiyan kiliselerinin ortak düşmanlarıyla değil de birbirleriyle uğraşmaları (s. 161); kilise mensupları arasındaki büyük ahlaki çöküş, tembellik, birbirleriyle bitmek tükenmek bilmeyen kavgalar idi. (s. 163) Zamanla Habeşistan Hristiyanların reislerinden bazıları, açıktan açığa, Portekizlilerle ittifak etmektense, Müslümanlara teslim olacaklarını söylüyorlardı. İslam'ın başarılı olmasının başlıca sebeplerinden birisi, Habeşistan Hristiyan nüfusu ile kıyaslandığında Müslümanların sahip olduğu ahlaki üstünlüklerdi. (s. 163) Kral Yohannes, bütün ülkede Müslümanların 3 yıl, putperestlerin beş yıl içinde boyun eğmesi gerektiğini emreder. Müslümanların vergi ödemelerini emretmekle kalmamış, Müslümanlara vaftiz olmaları ve resmi görevli olanların da ayrılmaları içinde üç aylık süre tanınmıştı. (s. 165) Hristiyanlık menfaatine alınan zalimane tedbirler, İslam dininin 19. yüzyıldaki artan gücünü durdurmayı başaramamıştır. (s. 167) Hristiyanlara bunca azizler ve büyük ilahiyatçılar kazandıran meşhur Afrika kilisesine ne olmuştu? Alışlagelen iddia Müslüman savaşçıların, zorbalıkla din değiştirme çabalarına bağlanır. Asıl dikkat edilmesi gereken şudur; Arapların Habeşistan'a girmesinden 800 yıl sonra, yerli Hristiyan Kilisesi'nin varlığını devam ettirmesi, gösterilen hoşgörü ve dini serbestliğin varlığına delil teşkil eder. (s. 168, 179) Hristiyanlığın, Arian mezhebinden olan Vandallar, Yüzyıl'a yakın süre boyunca Ortodokslara şiddetli eziyetler de bulunmuşlar, kendi mezheplerine yanaşmayanlara zulüm etmişlerdir. (s. 170) Fas: Fas'ta Hanedan kurucusu İdris'in 789 da Hristiyanlar ve Yahudileri zor kullanarak Müslüman olmaya zorladığı söylenir fakat yerli Kuzey Afrika Kilisesi'nin tarihinde böyle bir olayın benzerine rastlanmamıştır. Bu kiliselerin

çöküşünün çok yavaş oluşu bile, gördükleri hoşgörü ve müsaadeye bir delil teşkil eder. 300 yıl kadar sonra bile, hala ayakta bulunan 40 kadar piskoposluk bölgesi bunun göstergesidir. (s. 174) Sakiyetül-Hamra'daki kadiri tarikatı şeyhi müritlerine şunu söylemekte idi: "Hristiyanlara gidin, onlara Hristiyanlıkta olduğu gibi kirli-yıkanmaksızın yaşamının Allah nazarında affolunmayı gerektiren bir durum olmadığını anlatın." (s. 176) 1566 yılında, Madrid'de Hristiyan askerler, yayınladığı bildiride şöyle derler: "Müslümanların ne kendileri, ne de başka hiç kimsenin, evde ya da başka yerde banyo yapmalarına müsaade edilmemeli ve bütün hamamların yıkılıp tahrip edilmesi gerekmektedir." (J. Morgan, Mahometism Explained, II/256)

İslam'ın İspanya Hristiyanları arasında yayılması: Müslüman İspanya'nın getirdiği etki, yeni bir edebiyat ve kültürün doğmasına yol açmıştır. (s. 180) İslam'dan önce İspanya'da, Katolik Hristiyanlar yerleşmiş bulunuyordu. Katolik mezhebi dışında hiçbir din ve mezhebin varlığına müsaade edilmiyordu. (s. 181) Başka mezheplerin itirazları yasaklanmış, yasaklara uymayanların mülklerine el konulmuş, ömür boyu hapisle cezalandırılmışlardır. Yahudilere de eziyet ve zulümler yapıyordu. (s. 181) Alt ve orta sınıflardan gönülden inandıkları için İslam dinini kabul edenler çoktur. (s. 182) Arapların zaferlerini ilk günlerinde, dini baskı veya zoraki din değiştirmelere dair hiçbir olaya rastlanmamıştır. Gerçekten de, onların Hristiyanlara gösterdiği hoşgörü o kadar büyük ölçülerde oluyordu ki, bu da ülkenin ele geçirilmesini kolaylaştırıyordu. (s. 184) Tüm Hristiyan mezhepler, kendi dinlerine göre yaşama konusunda tamamen serbest bırakılmışlardır. (s. 184) 854 yılında, İslam'ın bağınaz bir düşmanı olan bir İspanyol yazar şunları söylemektedir: "Kur'an'ın hayran olunacak kadar anlamlı ve güzel bir şekilde yazılmış olduğunu kabul etmek gerekir. Hristiyan gençlerimiz Arap edebiyatı ile karıştırılmış, kafirlerin ilimleri ile şöhret peşindeler. (s. 188) Arapların üstün adetleri içerisinde, yiğitlik ve mertlik gibi faziletlerin sergilenebildiği serbest bir alan vardı ki, bu durum Hristiyan İspanyol halk arasında pek rastlanmayan bir özelliklerdi." (s. 191) 1610 yılında, (İspanyol hakimiyeti altında yaşayan ve eğer domuz eti yemezse, Cuma günü evini temizlerse, çocuğuna Müslüman ismini verirse, 'Allah' veya 'Muhammed' derse, Ramazan ayında kendine sunulan bir yemeği yemezse, Arapça konuşursa ya da yatak odasında hac bulundurmazsa engizisyon mahkemesine sevk edilip zorla Hristiyanlaştırılmış Müslümanlara verilen isim olan) Moriskoların arta kalanlarından biri şöyle demektedir: "Muzaffer atalarımız Hristiyanlığı bu ülkeden silip atma teşebbüsünde bulundular mı hiç? Ayinlerinizi serbestçe yapma özgürlüğü tanımadılar mı? Engizisyon mahkemelerinin bir örneği rastlanabilir mi tarihimizde? Kur'an, bize vicdanlara baskı yapılmasını kesinlikle yasaklıyor." (s. 195) Belensiye Başpiskoposu'nun, yerli Müslümanların İspanya'dan ihraç edilmelerini tavsiye etmek maksadıyla kaleme aldığı ve 1602 yılında III. Philip'e takdim ettiği, 'Moriskolların dinlerinden dönmeleri ve ihaneti' konulu muhtıradan bile şu itiraflar bulunabilmektedir: "Bütün dini meselelerde, hiçbir hususa vicdan hürriyetine önem verdikleri kadar önem vermiyorlar. Bütün Muhammedîler, tebaalarına sınırsız vicdan hürriyeti bahşediyorlar." (Morgan, Mahometism Explained, II/310)

İslam'ın, Türklerin hakimiyetindeki Avrupa Hristiyanları arasında yayılması: Fatih Sultan Mehmet Rum kilisesinin koruyucusu olduğu Hristiyanların bağlılığını sağlamak için, onlara baskı yapılmasını kesinlikle yasaklamıştır. Davalarına patriğin mahkemesinde bakılmasına izin vermiş, sonuçta Rum piskoposlar, Ortodoks nüfus üzerinde Osmanlı valisi imiş gibi davranmışlardır. (s. 199) Camiye çevrilmesi üzere istimlak edilen kiliselerin kullanım hakkı tekrar Ortodokslara geri verilmiştir. Rumların, Rumeli'de Türklere sayıca üstün olmalarına rağmen, kendilerine tanınan dini hoşgörü ve sahip oldukları can ve mal güvenliği sebebiyle yeni amirlerine alışmış ve Sultan'ın hakimiyetini herhangi bir Hristiyan devletin idaresine tercih etmişlerdir. (s. 201) Osmanlı fatihleri, Rumlar tarafından, Fransızlar ve Venediklilerin açgözlü ve zalim yönetimlerinden kurtarıcılar olarak karşılanıyordu. Kafir Türkler dinden sapmış Katolıklara tercih ediliyordu. Örneğin, 1508 yılında tüm Kıbrıs halkı, Venediklilerin kölesi

durumundayken ve kazançların üçte birini devlete vermek zorunda kalıyor, her erkek haftanın iki günü devlete çalışmak zorunda iken ve gelmedikleri gün için de para cezasına çarptırılıyorlardı. Ayrıca bir miktarda yıllık vergi ödemek zorunda idiler. Bir Rus tarihçi şöyle demektedir: "Rab, emanete ihanet etmeyen kadıları olan Sultan 2. Mehmed'i aziz kıldı." (N. M. Karamsin, Histoire de l'Empire cle Russiel, V/437) Fatih Sultan Mehmet, Rumların önceki hallerinden çok daha iyi bir durumda olmalarını sağlamıştır. Bizanslılarla kıyaslandığında, ödedikleri vergi çok önemsiz kalıyordu. Türklerin yönetimi altındaki yerler, Hristiyan Avrupa'nın çoğu yerinden kesinlikle daha iyi yönetiliyordu. (s. 203) Yabancı devletler, Bizans imparatorları zamanında almadıkları Rum tacirleri limanlarına kabul etmeye mecbur kalıyordu, çünkü şimdi onlar, Osmanlı bandırası altında seyahat ediyorlardı. (G. Finlay, History of Greece, V/157)

Devşirme: Devşirilen çocukların çoğu yetim idi. Aksi halde perişan olup giderlerdi. Belirlenen çocukların toplanmasın da görevli memurların zor kullanmasına gerekmiyordu. Aileler, çok parlak bir mesleği kazanacakları, daha iyi bakılacakları için bu işe evlatlarını kaydettirmeyi arzulu bir şekilde kabulleniyorlardı. (David Chytraeus, Oratio de statu ecclesiarum hoc tempore in Graecia, s. 14) Zira bu küçük esirler, Sultan'ın kendi çocukları gibi yetiştirilmekteydiler. (Sir E. S. Creasy, History of the ottoman Turks, s. 99; Thomas Smith, An Account of the Greek Church, s. 12) Bazı kimseler çocuklarından ayrılmaya dünden hazırdılar. "Üstün yetenek ve ahlaka sahip olan birçok Rum, devşirme olarak seçilmekten kurtuldukları zaman bile Muhammed'in dinini gönüllü olarak benimsemişlerdir." (G. Finlay, History of Greece, V/29)

Hristiyanların en kötü durumda olduğu zamanlarda İslam dinine geçişlere dair pek bir kayda rastlamıyoruz. On sekizinci yüzyılda hemen hemen hiç din değiştirme olayı görmüyoruz. (s. 210) Herhangi bir haksızlık olmuşsa herkese eşit oranda yansımıştır. (Finlay, VI/4-5) Müslümanların muhatap olduğu fakirlik, Hristiyanlarınkinden daha kötü olabiliyordu. (W. Forsyth, The Slavonic Provinces South of the Danube, s. 157-158) Baskı veya sefalet Müslüman nüfus ve Hristiyanlara eşit oranda yansıyor. Hristiyanların en alt sınıfı Türklerin aynı sınıfından daha kötü durumda değildi. (w. M. Leake, Journal of a Tour in Asia Minor, s. 7) Rumların iki asır süreyle Osmanlı padişahlarından gördükleri muamele, o dönemdeki Avrupa'nın geri kalan kısmında görülmedik bir müsamaha örneği sergilemektedir. Macaristan ve Erdel Kalvinistleri, Üniteryan hanedanının eline düşmektense Türklere tâbi olmayı bir hayli zamandır arzu ediyorlardı. (De la Jonquierr, s. 333) İspanyol Yahudileri sığınmak için yine Osmanlı ülkesine gelmişlerdi. Kazaklar, Hristiyan kardeşlerinin kendilerinden esirgediği hoşgörüyü Osmanlı sultanının memleketinde bulmuşlardı. (De la Jonquierr, s. 34) 17. yüzyılda Antakya patriği olan Macarius, Katolik Polonyalıların, Doğu Ortodoks Kilisesine uyguladığı korkunç gaddarlığı şöyle anlatıyordu: "Ey taş kalpliler! Rahibeler ve kadınlar size ne yapmıştı? Kızları, çocukları, kundaktaki bebekleri niçin öldürdünüz? Şimdi ben Polonyalıları lanet etmeyeyim de ne yapayım? Çünkü onlar Ortodoks adını dünyadan silmek hayaliyle, kendilerinin putperest sapıklardan daha alçak ve şerefsiz olduklarını gösterdiler. Allah Türklerin İmparatorluğu'nu ebediyen daim eylesin. Zira onlar vergilerini alırken din ayırımı gözetmezler. (Macarius, Travel of from the Arabic of the Archdeacon Paul, I/165, 183) Hatta İtalya'da bile Hristiyan yönetimi altında mahrum bırakıldıkları dini özgürlük ve hoşgörüyü, tebaları olma durumunda yaşayabilecekleri ümidinde olan bazı kimseler, Türkleri hasretle bekliyorlardı. (Ioannis Ludovici Vivis De Conditione Vitae C. sub Turca, s. 220, 225) 1578'te İngiliz Tacir Richard Staper: "Hem rum hem de latin kiliselere gitmelerine müsamaha gösterilmekte, din ve vicdan hürriyetlerini rahat bir şekilde kullanılmasına müsaade edilmektedir. Hristiyan İspanya'da ise, bunun tam zıttı olarak, bizlere zoraki olarak Katolik adetlerini uygulanmakla kalmadılar, can mal güvenliğimiz her an tehlikede olmuştur." (M. Epstein The Early History of the Levant Company, s. 57) demektedir. Osmanlı ülkesinde İslam Kılıç zoruyla yayılmamıştır. İlginç olan da en çok din değiştirmenin olduğu dönemin, bu ilk iki asırda olmuş olmasıdır. Türkler aralarında 22 yıl esir kalan birisi şöyle söylenmektedir: "Türkler, kimseyi dininden dönmeye zorlamamıştır. (Turchicae Spurcitiae Suggillatio, s.17) Türcken-Schrifft'in yazarı, 'Türk, hiçbir ülkeyi zorbalıkla dininden

döndürmeye zorlamaz. Din değiştirmeye zorlanmadıklarına göre Hristiyanlar, kendileri İslam'a dönmüş olsalar gerek.' (J. Scheffler, s. 51,53) demektedir. Askeri bir hareket sırasında, ülkede yaşayan insanlardan yağmalandıkları veya kadınların kötü muamele gördükleri yönünde hiçbir şikayet de bulunulmamıştır. (Paul Rychaut, Histoire de l'etat presentde l'empire Ottoman, I/689) O Türk, tanrının kullarını günahları dolayısıyla cezalandırmak için bir felaketidir, şeytanın zincirinden boşanmış gücünü temsil eder. (Turchicae Spurcitiae Suggilatio, s. 12) Arnavutlar: Birçok kadın cüzzam, büyü ve kurtların saldırılarına karşı en tesirli ilaç olarak vaftiz olduğuna inanıyordu. (s. 243) Ülkede Türk zulmü yoktu, zira 4 Fransiskan misyoneri tüm ülkeyi baştan sona gezebilmiş ve kutsal görevlerini hiçbir engel ile karşılaşmadan yerine getirebilmişlerdi. (s. 249) Müslümanlar, Hristiyan çocukların vaftiz ayininde vaftiz babası olarak kabul ediliyorlardı. (s. 251) Hristiyanlara baskı yapılmayışı ve İslam'ın kabul edilmesi için bir zorlamanın yapılmaması çok dikkat çekici bir gerçektir. (s. 252, 254) Hristiyan iki kardeşten biri Müslüman olmuş, diğeri rahiplik okumaya karar vermişti. Bu örnek bile, Müslümanların, Hristiyanlara kötü muamelede bulunmadıklarına bir göstergedir. Arnavutluğun paşası, dört ayrı kasabadan vergiyi kaldırmıştı. (s. 255) Sırbistan: Sırp prensi kız kardeşini Sultan Beyazıd ile evlendirir. Niğbolu savaşı sırasında Sırp destek kuvvetleri, savaşın sallantılı sonucunu Türklerin zaferine dönüştürmüştür. Yine Timur tarafından esir tutulunca Osmanlı tarafında yer almaya devam etmişlerdir. (s. 258) Macaristan'da İslam, Kral Charles Robert'in Hristiyan olmayanların Hristiyan olmaları, kabul etmeyenlerin ülkeyi terke zorladığı 1340 yılına dek etkisini sürdürmüştür. (s. 259) Rum kilisesine olan bağlılıkları Sırları, Müslümanların müsamahasını, Latinlerin zoraki "din değiştirme" zihniyetine tercih etmesine götürmüştür. Semendria Sırları, kendilerini 1600 yılında Katolik komşularının idaresinden kurtaran Türk birliklerini sevinçle karşılamışlardır. (s. 260) 1703 yılında, dönemin iş başındaki keşişi Daniel Petroviç, kabileleri bir araya toplayıp, ülkeler ve dinleri için tek umudun aralarında yaşayan bütün Müslümanların katledilmesi olduğunu söyler. Noel arifesinde, Müslümanlığı kabul eden bütün Karadağlılar'dan Hristiyanlığa dönmeyenler vahşice katledilir. (s. 264) Bosna: Bosna nüfusun çoğunluğu olan Bogomiller, aykırı görüşlere sahip bir Hristiyan mezhebine bağlıydılar. Roma Katoliklerinin baskılarına maruz kalmışlardır. Papalık birkaç kez bunlara karşı haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmayı hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı. (s. 264) Giritliler: Latin (Katolik) din adamlarının, adanın nüfusunun onda dokuzunu oluşturan Rum asıllı Hristiyanlara hakaret etmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaları, Giritlileri özellikle hayal kırıklığına uğratiyordu. Giritlilerin yaygın olarak din değiştirilmesinde şiddetin etkin olduğunu düşünmek, akla ve mantığa uygun bir durum değildir. (s. 270, 272) Girit'te Balkan harbinin ardından, Müslüman nüfus üzerindeki Hristiyan yönetimin baskısı artmış, adayı Müslümanlar için yaşanmaz kılmıştır. (s. 273, Dipnot)

İslam'ın İran ve Orta Asya'da yayılması: İran'daki devlet dini Zerdüştlüğün baskıcı politikalarından dolayı halkın yöneticilere sempatisi azalmıştı. Bu durum Arapların buralara gelmesini kurtuluş olarak görmelerine neden olmuştur. (Caetani, II/910) Her çeşidi ile tüm inançlar, kendilerine din özgürlüğü ve çok az bir vergi karşılığı askerlikten muafiyet getiren bir yönetim altından yeniden nefes alabilecekti. (s. 275) Korkunç şartlar, insanların zihinlerini din değiştirmeyi kolaylaştıran bir ortama doğru itmişti. İslam inancının sadeliği ve mükemmelliği, bütün sis bulutunu (üst üste gelen felaketleri, sinir bozucu ihtilafları, manevi azaptan çıldıran insanların keşmekeşliğini) bir darbe de silip atmıştı. (s. 276) Etrafında toparlanacakları başka bir merkezi olmayan bu dinin bağları için, İslam'a geçiş çok kolay geliyordu, çünkü, eski dinleri ile girdikleri din arasında pek çok benzerlik vardı. (s. 277) Hz Ali'nin oğlu Hüseyin, Sasani Hanedanı'nın son hükümdarının kızı ile evlenmişti. Bu nedenle Farisiler (İranlılar) Hz Ali'nin mezhebine hararetle bağlanmış ve şiiliğin ayrı bir mezhep olarak ortaya çıkışına neden olmuşlardır. Müsamaha anlayışının hala kendi eski dinlerine sıkı sıkıya sarılan kimleri kapsayacak kadar genişletilmesi, din değiştirmenin bu kadar yaygın olmasının, zorlama ve

şiddetle olmadığını açıkça göstermektedir. (s. 278) El-Mu'tasım zamanında (ö. 842) bir ateş tapınağını yıktırıp yerine cami yaptıran bir imam ile müezzın kırbaçlatılmıştır. (D. Chwolsohn, Die Ssabier und der Ssabismus I/287) Günümüzde bile İran'ın bazı bölgelerinde, ateşe tapan bazı küçük topluluklar bulunmaktadır. İran'ın teslim alınmasından 300 yıl sonra bile, her vilayette ateş tapınaklarının bulunduğu görülmektedir. İslam'ın kabulünün barışçıl yollarla ve gönül rızasıyla gerçekleşmiş olduğu görülmektedir. (s. 279) Türkler: İslam'ın Türk kabileleri arasında kabullenilmesi, onuncu asrın ortasına kadar yavaş ilerlemiş gibi görünmektedir. (s. 284)

İslam'ın Moğol ve Tatarlar arasında yayılması: İslam tarihinde hiç bir olay, getirdiği dehşet ve yıkım bakımından Moğol İstilasası ile kıyaslanamaz. (s. 289) İslam, önceki azametinden kalan küllerinden yeniden canlanıp ayağa kalkacak ve tebliğcileri vasıtasıyla, bu vahşi istilacıları imana getirecektir. (s. 291) Müslümanlar, Moğol istilalarının fırtınasından diğer din mensuplarına oranla çok daha fazla etkilenmişlerdir. Moğol yöneticileri arasında İslam'a karşı farklı derecelerde nefret besleyenler bulunmaktaydı. (s. 297) Ancak bütün işkence, eziyetlere rağmen sonunda, Moğollar ayakları altında çiğnemiş oldukları Müslüman halkların dinine girmiş ve onu kabullenmişlerdir. (s. 299) İslam'ı ilk kabul eden Moğol hükümdarı Berke Han idi ve 1256'dan 1267 yılına dek Altın Ordu devletini yönetmiş idi. (s. 300) Hülagu'nun en sevdiği eşi Hristiyanı ve doğu Hristiyanları ile ittifak kurmuş idi. Oğlu Teküdar ise, İslam'ı ilk kabul eden İlhanlı hükümdarı idi. Aslında Hristiyan olarak yetiştirilmiş fakat Müslüman olup Muhammed adını almıştır. (s. 303) İslam'ın Çağatay Moğolları tarafından genel kabul görmesi, 1326 yılında, Tarmaşirin han'ın Müslüman olması ile gerçekleşmiştir. (s. 309)

Ortodoklar, Ruslar: Bulgarlar, İslam'ın sünnet olma ve şarabın yasaklanmasına karşı muhalefetini aşamamışlardı. (s. 318) Ruslar ise, özellikle sarhoş edici içkilerin kullanımının İslam şeriatında yasak oluşu nedeni ile İslam'a mesafeli durmuşlardır. (s. 320) On sekizinci asırda Rus hükümeti, İslam'a geçen Tatarları Hristiyanlaştırma için özel çalışmalar sarf eder. Fakat kısa süre sonra, sözde vaftiz edilen tatarlar yeniden, Hristiyanlığı terk edip İslam'a geçerler. (s. 324) Rus ceza sistemi, Ortodoks kilisesinden ayrı düşenlere karşı ciddi yaptırımlar içerisindeydi. (s. 325) Müslümanlara 'Sünnetli köpekler' denilerek işkence edilir, köylerden sürer, cami yapmalarına izin vermezlerdi. (s. 327) Yine de İslam'ın yüksek ahlaki sayesinde tatarlar arasında İslam başarı sağlar. (s. 326) Sibirya'ya gelen tebliğciler şehit edilmişti. (s. 329)

İslam'ın Hindistan'da yayılması: Mühtediler (sonradan Müslüman olanlar) genelde İslam'a kendi hür iradeleri ile girmişlerdir. (s. 333) Kimi büyük imparatorlukların kurucusu için Hindistan'ın alınması kutsal bir savaştı. Gazneli Mahmud veya Timur'un zihinlerini bu düşünce meşgul ediyordu. (s. 334) Üzerine herhangi bir saldırı düzenlemeden önce inançsız Hinduların genellikle İslam'a davet edildikleri doğrudur. Korku bazen din değiştirmeye sebep olmuştur. Bu tür din değiştirmeler, en azından Müslüman ilhakların ilk zamanlarında, genellikle kısa süreli olmuş ve ordu geri çekilince etkisini kaybetmiştir. (s. 335) Genellikle sert mizaçlı olan Moğol ve Tatarlardan oluşan Halaçlar, Tuğluklar ve Lûdiler sürekli iç ve dış savaşla meşgul olduklarından irşad ve tebliğe zaman bulamıyorlardı. İslam onlarda kökleşmiş bulunmuyordu ve ilk Arap sancaktarlarına ilham kaynağı olan iştıyakın tesirinde kalmamışlardı. Kurdukları imparatorluklar tam anlamı ile askeri idi ve Hindistan'ı İslamlaştırma özelliklerinden uzak idiler. (Sir Alfred C. Lyall, Asiatic Studies, s. 289)

İslam'ın yayılışında Müslüman idarecilerin zor kullanmasının tesirinin ne kadar az olduğu, Delhi ve Agra gibi Müslüman iktidarın merkezlerinde bile günümüzde Müslümanların onda biri ancak geçmesinden, sonrakinde nüfusun dörtte biri oluşturamamasından tahmin edilebilir. (Sir W. W. Hunter, The Religions of India, The Times, 25.02.1888) İslam, en büyük ve en uzun süreli tebliğ zaferlerini, siyasi gücünün en zayıf olduğu zaman ve mekanlarda elde etmiştir. (s. 343) Malabar

sahillerinde yüzlerce yıl süren tebliğ ve irşad çalışmalarının baş aktörleri çoğunlukla Arap tacirler idi. (s. 346) Şüphesiz, alt tabakaya mensup kast sınıfından sürekli olarak, gönül rızasıyla İslam'a geçişler olmuştur. (s. 349) Maldiv adalarının sakinleri Müslüman olmalarını Arap ve Fars (İran) tacirlere borçludurlar. (s. 351) Din değiştirmelerin temelini gönüllülük esasına dayanmaktadır. Araplar, ilk şiddetli hücumlardan sonra tebalarına karşı müsamahakâr tutum takınmışlardır. Mesela, Brahmanların geçim kaynağı olan tapınaklarını tamir etmelerine müsaade edilmiş ve kimse dinini yaşamaktan alıkonmamıştır. (H. M. Elliot, The History of India, I/186) Hem iç hem sahillerde İslami tebliğ Müslüman tacirler tarafından gerçekleştirilmiştir. (s. 355) İslam'ın artışının ancak barışçı tebliğ yollarıyla vücuda getirildiği muhakkaktır. (s. 356) On sekizinci asrın başlarında Bengal Valisi olan Mürşid Kuli Han bir kanun çıkarır. Vergisini ödemeyen ya zararı telafi eder ya da karısı ve çocukları ile beraber Müslüman olmaya razı olur. (s. 361) Bengal, alt kast Hindular ile dışlanmış kimselerin bol olduğu yerlerdi. Bunlar fakir balıkçı, avcı, tarım işçileri idi. İslam onlara Allah'ın birliği yanında insanların eşitliği mesajını da getiriyordu. İslam alt Bengal'de kalıcı başarısını zorlamaya borçlu değildi. (s. 363) Sayıları inanılmaz artan mühtedilere etki eden en baş amil, sosyal hayatlarında var olan kurallarda bulunmaktadır. (s. 373) İslam'ın Hindistan'da yayılmasının en temel nedeni, sınıf önyargısına, kast sistemine sahip olmamasıdır. (s. 378) Müslüman tebliğcilerin çoğu, sokakta tebliğ, broşür dağıtımı ve başka yollarla Hristiyan misyonerlerin metotlarını benimsemişlerdi. (s. 370) Kast sorunu nedeni ile insanlar hiçbir ayırım gözetmeksizin herkesi kabul eden ve denk bir statü sunan bu dine temayül, doğal olarak olacaktır. (s. 374) Kuzeydoğu vilayetleri ve Oudh'ta, 1891 yılında, toplam Hindu nüfusunun %5.78'i Müslüman velilere dua etmekte idi. (Census of India, 1891, WVI, dlm 1, s. 217. 244, Allahabad 1894) İslamiyet Tibet'e de, Keşmir'li tacirler vasıtasıyla sokulmuştur. (s. 380)

İslam'ın Çin'de yayılması: İslamiyet Çin'e Müslüman tacirler tarafından sokulmuştur. (s. 383) 1731 tarihli Çin Hükümdarı Yung Çen tarafından yayınlanan bir ferman: 'Müslümanlar kutsal kitaplarımızın hükümlerine uyum sağlamışlar, edebiyat imtihanlarını geçmişler ve hukukun fedakârlıklarını yerine getirmektedirler.' (s. 393) Müslüman nüfusun artışı sadece yabancı göçlerle veya nüfusun artışı ile izah edilemez. (s. 395) Dini yayma gayretleri oldukça derinden ve sessiz olmuştur. Aleni tebliğ yapanlar işkencelere uğramakta idi. (s. 396)

İslam'ın Afrika'da yayılması: İspanya'yı fetheden Tarık b. Ziyad ve beraberindeki 7.000 kişi Berberi asıllı Müslümanlardan oluşuyordu. (s. 405) Berberiler inatçı kişilerdi ve İslam'ı benimsemeleri zaman almıştı. İslam'ın kuzeydoğudan yayılışı son derece yavaş olmuştur. Asırlar boyu Müslüman idaresi altında bulunan sınırların ortasında kayda değer sayıda puta tapan grupların kalışı (s. 415), Baghirmi'nin ilk Müslüman hükümdarı Sultan Abdullah 1568 ile 1608 arasında yönetimde bulunması ama halkın çoğunun Müslüman olmasının 18. Asrın ikinci yarısına dek sürmesi (s. 417) İslam'ın zorlama ile yayılmadığının delilleridir.

Eğer bir Müslüman devletin diğerinin yıkımına çalışmasına sebep olan ve her iki tarafı da yok eden savaşlar olmasaydı, bunlar çok daha hızlı büyüyen Müslüman bir nüfusun oluşmasına katkıda bulunurdu. Müslüman imparatorluklar katliamlarla yıkılırken, putperestlik kaybetmiş olduğu zeminin çoğunu geri almıştı. (s. 416)

Sudan'da wehhabi tesiri Şehy Osman Dan Fodio ile başlamıştır. (s. 418) Güney Nijerya'da Ticiani tarikatı, Müslüman tesirlere sert bir şekilde direnen putperest kabileler arasında nüfuz edinebilmişti. (s. 420) Güney Nijer'deki putperestleri İslam'a sevk etmek için bir hayli başarılı tebliğ çalışması yapılmıştır. (s. 422) Afrika'nın batısında İslam'ın yayılmasında özellikle yararlı olan iki tarikat olmuştur; Kadiriyye ve Ticianiyye. (s. 423) Kadiri tarikatının Sudan'daki tebliğ faaliyetleri tamamı ile barışçıl olmuştur. Ticanilerin dine insan kazanma projeleri ise kılıçla

olmuştur ve maalesef onların savaştaki şöhreti, barışçıl propagandaları başarısını gölgede bırakmıştır. (s. 425) Oysaki barışçıl iş görenlerin çalışmaları, İslam'ın yayılmasında, ehemmiyetsiz ve kısa ömürlü hanedanlıklar kurmaktan daha etkili olmuştur. Silahlı hareketlerin tarihi şu bakımdan önem taşımaktadır: Hristiyan misyonerlerinin sık sık yaptıkları gibi, hakimiyet kurmak için yapılan savaşlar, misyonerlik faaliyetlerine yeni alanlar açmıştır. (s. 426) İslam'ın ilerlemesine en fazla katkı sağlayanın askeri başarılar değil, açık tebliğ faaliyetleri olmuştur. (s. 429) Senusi tarikatının irşad ve tebliğleri hiçbir şekilde şiddet ve savaşla ilişkili olmamış ve din hizmetinde sadece, barış ve ikna sanatlarını kullanmıştır. (s. 430) 1800'lü yılların sonlarında Nijer'den Orta Sudan'a seyahat eden Joseph Thomson, şu gözlemlerini aktarır: "Fetişizm, yamyamlık ve içki ticareti, yerini gözle görülür bir ilerlemeye bırakır. Bunlar ortadan kalkmış, kıyafet bol ve edebli olmuş, temizlik, vakur tavır ve ahlaki düzelme gözle görülür şekilde artmıştı. Duyduğunuzda belki şaşıracaksınız ama bu unsurların kaynağı Muhammediliktir. Medeniyete doğru muazzam ilerleme kaydetmiş bir halk." (Thamson, Note on the African Tribes of the British Empire, s. 185) Her Müslüman ve tüccar fiilen tebliğcidir. (s. 436, 464) Fetişe tapan bütün kabileler, kendilerinden daha yüksek olarak gördükleri bir medeniyeti taklit etme neticesinde İslam'a geçerler. (s. 437) Ne kadar önemsiz ve aşağılanmış olsa da, putperest zenci, Hazreti peygamberin düsturlarını kabul etmeye isteklilik gösterir göstermez, eşit birisi olarak derhal cemaatlerine kabul edilirdi. (s. 438) 922 yılında, Zenc ülkesine gelen tüccarlar hükümdarı köle olarak tutsak eder ve uzak bir ülkede satarlar. Birkaç yıl sonra bir fırtına neticesi aynı ülkeye geldiklerinde tutsak edilirler. Hükümdar, köle olarak satıldığı yerde İslam'ı öğrenmiş, Müslüman olmuş ve sonra kaçmış ülkesine dönmüştür! Tutsak edilen tüccar esirleri kral bağışlar ve Allah ihsan ettiği için ve dolaylı da olsa dinini değiştirmesine vesile oldukları için, 'sizin canınızı bağışlıyorum' der ve bu arada halkına da İslam'ı öğretir. (s. 442) Gallalı biri çocukken evinden kaçırılmış, köle olarak satılmıştır. Oryantalist Doughty ona, 'Seni köle olarak satanlara karşı kalbinde bir kin var mı?' diye sorduğunda şu cevabı alır: Ancak bir şey bütün acımı unutturdu bana; inançsızlar gibi cahiliyede kalmadım! Allah'ı Teâlâ'nın hikmeti, ben Resulullah'ın ülkesine geldim ve dinden haberdar oldum." (s. 448) "Bu Afrikalılar, kendilerini köleleştirenlere karşı bir kırgınlık duymamaktadırlar. Köle edilmeleri sayesinde kurtuluş dinine girdiklerinden dolayı 'bu Allah'ın lütfüdür.' diyenler bulunmaktadır. Bedenlerinin bir zamanlar köleliğe satılmış olmasından dolayı Allah'a hakikaten şükrederler. (s. 532) Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin iştiafı çabalarına rağmen, Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır. (s. 452) Müslüman din adamı daha az bir gayretle etrafına daha çok kimseyi toplamaktadır. (s. 453) Afrika'daki Müslüman tebliğ hareketini büyük ölçüde barışçı metotların tavsif ettiği görülmektedir. (s. 454) İslam'ın günümüz Afrika'sında hızla yayılmasında Müslüman davetçilerinin sakin ve sabırlı gayretlerinin, şiddet içerikli tedbirlerden çok daha fazla işe yaradığına birçok şahitler bulunmaktadır. Şiddet içerikli tedbirlerle rakiplere son verilmiş olabilir, fakat din değiştirmeler barışçıl yollarla gerçekleşmiştir. (s. 455) Müslüman tebliğciler sadece Allah ile kul arası ilişkilerden bahsetmek ile kalmayıp, Atlantik'ten Çin Setti'ne kadar muhafaza ve muavenet (Koruma ve yardımlaşma) pasaportu olan, sosyal-siyasi dayanışma parolasını aktarmaktaydılar. (s. 458) İslam'ın Negritia'da ilerlemesi hiç şüphesiz zenciye karşı hiçbir tiksinti hissinin olmayışı ile sağlanmıştır. Gerçekten de İslam, çok üzüntü verici şekilde Hristiyanlıkta sıkça görülen durumun aksine, zenciye hiçbir şekilde aşağılayıcı gözle bakmamıştır. (s. 458) Hidayete vesile olan ile mühtedi arasında uçurum yoktur. Her ikisi de Allah'ın katında eşittir ve bu yalnız teoride değil uygulamada da böyledir. İnsanlık kardeşliği ilkesi hayata geçirilir. İslam'ın Güney Nijerya'da yayılması esas itibarıyla sosyal bir harekettir. (s. 460) , "Bir zamanlar bütün Afrika'yı saran yamyamlık, 'diri diri çocukları' gömme gibi en kötü işler süratle ve bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kaybolmaktadır." (R. Bosworth, Mohammedanism in Africa, s. 798-800) İslam'ın sadece silah zoruyla ilerleme kaydetti ifadesinde, ne kadar az doğruluk payı vardır. (A. Merensky, Mohammedanism und Christentum in Kampfe um die Negerländer Afrikas, s. 156)

İslam'ın Malay Takımadalarında yayılması: Müslümanlar, İspanyolların 16. asırda yaptıkları gibi, işgalci olarak gelmediler ve kılıcı din değiştirme vasıtası olarak kullanmadılar; yerli halkı ezmek ve baskı altında tutmak gibi kendilerine üstün ya da hakim ırk imtiyazı iddiasında bulunmadılar. Yaptıkları tek şey, ticaret adamı gibi gelerek sahip oldukları üstün bilgi ve medeniyetlerini dinlerinin hizmetinde kullanmak olmuştur. Bu üstünlüklerini, kendilerini yüceltmek ya da servet yığmada bir araç olarak kullanmamışlardır. (s. 469) Wehhabi öğretilerini yayan Arap davetçilerinin türbelerine günümüzde de hürmet gösterilmektedir. (s. 481) Cava'da İslam'ın kabulü, tüccarlar ve küçük muhacir grupların liderlerinin uzun süreli gayretleri sonucunda gerçekleşmiştir. (s. 482) Bazı istisnalar dışında Cava nüfusu tamamen Müslümandır. Bu uzun süreli din değiştirme faaliyeti barışçıl bir tebliğ sonucu olmuştur ve dinin yayılması davetçilerin faaliyetleri ile gerçekleşmiştir. (s. 494) Putperest Dyaklar, Hristiyan misyonerlerin telkinlerinden ziyade Müslüman tebliğcilerin sözlerini kabule meyilli idiler. (s. 501) Portekizliler tarafından Katolik mezhebine döndürülen Alfurlar, Hollanda'lılar tarafından Protestanlığa döndürülmüşlerdir. (s. 502) İslam, Bugiler arasında şüphesiz ağır ve tedrici surette yayıldı. Fakat bu yeni dini bir kere benimseyince, din onları, Araplarda olduğu gibi harekete geçirmiş ve birdenbire Takımadanın en cesur insanları, en girişimci tacirleri ve denizcileri haline getirmişti. (s. 506) Hâkim Bagus ve İmam Tuweko adında iki tacir davetçi, dinlerini ülkenin geri kalan kısmının tamamına yaymak için işe koyulmuşlardı. (s. 507) Lombok adasının Sasakları da din değiştirmelerini Bugilere borçludur. Din değiştirmeleri tamamen barışçıl ve içtenlikle gerçekleşmiştir. İslam'ın Hristiyanlık'la kıyaslandığında Filipinlerde başarı elde etmesi, büyük ölçüde bu iki dinin yerlilere takdim edilişindeki farktan kaynaklanmaktadır. İspanyolların şiddet yanlısı ve müsamahasız oluşları, Müslüman tebliğcilerin uzlaştırıcı tavırlarına tamamen tezat teşkil ediyordu. Müslüman tebliğciler ne ayrıcalıklı bir ırka has hakları olduğu iddiasını gütmekte ve ne de yerli halkı alt kast tabakası durumuna düşürmektedirler. İspanyolların aşırı derecede paraya düşkün ve açgözlü oluşları, dinlerinden nefret edilmesine neden olmuştur. Diğer yandan, İspanyollarca "dinin propagandası, siyasi hegemonyanın vasıtası olarak" tasarlanmıştı. (s. 511) Filipinlerde, Amerikan işgalinden sonra, İslam'ın tesiri önemli ölçüde daraltılmıştır. (s. 513) Papau Yeni Gine'de İslam, yerli halk arasında Müslüman tüccarların tebliği ile sokulmuştu. (s. 514) Bu yeni dine bağlılıkta kadınlar, erkeklerden daha sıkı oldukları söylenmektedir. (s. 515) Malay atkın adalarında son altı asır esnasında, İslam inancının yayılması adına barışçı tebliğ gayretlerinin mevcudiyetini gösterecek kadar delil bulunmaktadır. Tebliğ faaliyetinin ana özelliği irşad (Doğru yolu göstermek) ve ikna olmuştur. Çoğunlukla, dillerini öğrenerek, adetlerini benimseyerek, kalplerini kazanarak, evlilik yolu ile ve iş bağlantıları yaparak, sakın ve yavaş bir biçimde tebliğ faaliyeti gerçekleşmiştir. (s. 516) Buckle'in tebliğciler hakkında söylediği gibi: "Müslüman misyonerler çok basiretli kimselerdir." (Buckle' Miscellaneous, Helen Taylor, I/594) Hristiyan bir misyoner de şöyle söylemekte idi: "Hacılar, sayıca kazandıklarını kalitede asla kaybetmemektedirler." (Report of Centenary Conference on Protestant Missions, I/21,1888; G. K. Niemann, Inleiding tot de kennis van den Islam, s. 407)

Sonuç

Günümüz Hristiyan Dünyası için misyonerlik faaliyeti denince akla, misyoner cemiyetleri, ücretli vazifeliler, yardım paraları gelmektedir. Hristiyan Kilisesi, başlangıcından bu yana propagandasının yapılması için ödenek ayırmıştır. İslam'da, herhangi bir türde papazlığın olmayışı, tebliğ gayretlerini çok daha farklı şekillerde sergilenmesine yol açmıştır. Özel olarak eğitilmiş görevliler olmasa da, çabaların sürekliliği vardır. Özellikle tahsis edilen bir Ruhban sınıfının olmayışı ile ortaya çıkabilecek zararlar, Mümin fert üzerine yüklenen mesuliyet duygusu ile telafi edilmektedir. Müslüman ile Allah'ı arasında bir aracı bulunamayacağından, kurtuluş mesuliyeti yalnızca şahsın kendi üzerinde bulunmaktadır. Netice itibarıyla kural gereği, dini vecibeleri yerine getirmede daha sıkı ve dikkatli olmaktadır. Her Müslüman misyoner değil, tebliğcidir: Tacir, müdür, ciltçi, işçi, bu kimseler

günlük işlerini tamamladıktan sonra, kendilerine kalan vakitlerini dinlerini tebliğe adam adamaktadırlar. (s. 521-523)

Orta Afrika'da, Belçikalılar tarafından ölüm cezasına çarptırılan bir Arap reisi, kendisini teselli etmek için gönderilen Hristiyan misyonerini, hayatının son dakikasına kadar İslam'a sevk etmek için uğraşmıştır. (D. Cawford, Thinking Black, s. 202)

İslam'ın başarısına katkıda bulunan nedenler

En önemlisi, İslam inancının sadeliğidir. (Maracci, Alcorani textus-tranaslatus, s. 9) Ruhani meclislerin olmayışı, herhangi bir sembolü zorlamadıkları gibi, inancın ortalama zekanın anlama kapasitesi içerisinde bulunması, İslam inancının akla dayalı yapısı gibi nedenler de diğer etkenlerdir. (s. 527) Profesör Montet, 'İslam, özünde akılcı bir dindir. Akli veriler temeline dayanan doktrinleri, bir araya gelişinin tüm özelliklerini taşır. İslam inancı; Allah'ın birliğine, onun peygamberine ve ahirete inanmaktır. (Edouard Montet, La Propagande Chetienne et ses Adversaires Musulmans, s. 17-18)

Hac: Hz Peygamberin tek tanrıci tebligatının ortasında, putperestliğin garip bakiyesi olduğu gerekçesiyle çoğu zaman karşı çıkılmıştır, fakat ona göre bu görevin, dinini ıslah etmekle vazifeli olduğu Hz İbrahim'den intikal ettiği unutulmamalıdır. Beş vakit namaz: Müslümanın dini sürekli kendisi ile beraberdir. Bu durum yalnızca ibadet edeni değil, onu seyretmekte olanı da tesir altına alır. 1298 yılında İslam'ı kabul eden İskenderiyeli Yahudilerden Sa'id b. Hasan, "Müslümanların safları bana meleklerin safları gibi göründü. Müslüman olarak yaratıldığıma kanaat getirdim." demekte idi. (s. 533) İslam düşmanı Ernest Renan bile, 'Yüreğimin müteessir olmadan ve hatta diyebilirim ki Müslüman bulunmadığına teessüf etmeden bir camiye girdiğim vaki olmamıştır.' (Renan, L'Islamisme et la Science, s. 19) Hristiyan bir piskoposun sözleri de ilginçtir: "Müslümanlarla temasa geçen birisinin bu görüntü karşısında tesir altında kalmaması ya da böyle bir sistemi oluşturan gücü hayalinde canlandırmaması düşünülemez. Diğer taraftan, her gün vakitli olarak okunan ezanlar aynı mesaj ile yüklüdür." (Dr G. A. Lefroy, Mankind and the Church, s. 288) Oruç: İslam'ın nefsanî (Bedeni) arzulara hitap ederek cazibe oluşturan bir din olduğu şeklindeki görüş aleyhinde güçlü bir delildir. Carlyle'nin dediği gibi: "Onun dini kolay bir din değil: Sıkı bir oruç, yıkanmalar, günde beş vakit namaz ve içkiden uzak durma; Bu din kolaylığından dolayı başarıya ulaşmadı. Böylesine sıkı ve basit dille beyan edilen inancı, akla fazla yüklenmemekte ve ibadetlerin kesin, olumlu ve öz oluşu, inanan kimseyi ne yapacağı konusunda şüphe içerisinde bırakmamaktadır. Bu vazifeler yapıldığı zaman da, şeriatın bütün gereklerini yerine getirmiş olmanın tatmini yaşanmaktadır. İslam, akılcılık ve kulluğun birlikteliğidir. (s. 534)

Mesela bir bütün olarak alındığında, gayrimüslimler 'yakın zamanlara kadar' Avrupa'da bulunamayacak türden bir hoşgörüyü Müslüman yönetimleri altında görmüşlerdir. Kur'an'ın emirleri doğrultusunda, kişileri din değiştirmeye zorlamak yasaklanmıştı. Bakara 256: 'Dinde zorlama yoktur'; Yunus 99-100: 'Eğer Rabbin dileyseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi topluca iman ederdi. Hal böyleyken, mümin olsunlar diye sen tutup insanları zorlayacak mısın?' vd. Asırlar boyunca İslam hakimiyetinde bulunan ülkelerde çok fazla sayıda Hristiyan mezhep ve cemaatlerin bulunuyor olması, yaşamış oldukları hoşgörünün canlı şahidi durumundadır. Bazı zamanlarda çekmiş oldukları zulümler, müsamahasızlık daha çok, bazı özel ve mahalli şartlardan kaynaklanmıştır.

Kur'an, dini yaymanın yegane meşru yolu olarak tebliği emretmiştir. Kadı el-Fadıl Abdurrahman Bin Ali, zorla İslam'a döndürülmüş olan bir kimsenin Müslüman kabul edilemeyeceği hükmünü vermiştir. Gazan Han, Budist keşişlerin zaruret dolayısıyla Müslüman

görüldüklerini anlayınca, isteyenin Tibet'e gitmesine izin vermiştir. Tebriz şehrinde, Ermeni bir tacire Müslüman olması için ısrarda bulunan birisi, tacirin reddetmesi üzerine, başına öldürücü bir darbe indirmiş, sonra yakalanıp, 'Ne demek! İslam dini bu şekilde mi yayılacak?' diyen vali tarafından cezalandırılmıştır. (s. 538)

Doğu Hristiyanları çoğunlukla silahsız ve savunmasız idiler. İslam hükümdarlarının herhangi birisi için, İspanyolların Endülüs Müslümanlarına yaptığı gibi, Hristiyan halkın kökünü tamamen kazınması çok kolay olurdu. Fakat hükümdarlarını bu gibi zalimce maksatlardan döndüren müftüler, böylelikle İslam şeriatının ve Müslüman hoşgörüsünün en güzel örneğini sergilemişlerdir. (A. De la Jonquiere, Histoire, s. 203, 213, 312) Yine 17. Asırda Almanya'da hayli rağbet gören, 'Cuius regio eius religio' prensibi ('Kim hakimse, halk onun dininden olmalıdır' anlayışı) hiçbir Müslüman idarece benimsenmemiştir. (E. Charveriat, Histoire, II/s. 615, 625)

İslami tebliğin tesirinde en önemli yer tutan özellik, Müslümanların yaşadıkları takva hayatının etkisidir. Dominikli misyoner Ricoldus de Monte Cruis, aralarında çalışmış olduğu Müslümanlara övgüler (J.C.M.Laurent, Peregrinatores Medii Aevi Quatuor, s.131) yağdırmakta, 'Aşırı olmamalarını ve Hristiyanlara göre ahlaki bakımdan üstünlüklerini' övmektedir. Siyasi gücün ve maddi refahın kaybolması, tebliğ çalışmalarının en gerçekçi nedenleri durumundaki daha hoş manevi özelliklerin ön plana çıkmasına neden olmuştur. (s. 543) İnanmayanlarla Müslümanların tartışmalarının ilk örnekleri en başta bizzat Kur'an'da bulunmaktadır. (s. 553) Tebliğin teşkilatlı yürütülmesi, cemiyetlerin oluşturulması, İslam tebliğ tarihinde yeni bir gelişmedir. (s. 555)

Genel bilgiler

1- Marco Polo: 1254-1324; İbni Batuta: 1304-1377

2- İlk dört halifenin hilafet yılları

Hz Ebu Bekir: 623-634

Hz Ömer: 634-644

Hz Osman: 644-656

Hz Ali: 656-661

3- Emevi- Abbasi devletlerinin hüküm yılları

Emevi: 661-750: 89 yıl

Endülüs:756-1031: 275 yıl

Gırnata:1232-1492:260 yıl

Abbasi:750-1258:508 yıl

4- Moğol ve Hunlar

Moğol-Cengiz Han,1200

Hunlar-Atilla, 400

Cengiz'in soyu-Timur, 1350

Teori, pratik; İddialar, gerçekler

Hatay, İstanbul, Edirne, Makedonya, Bosna

Antakya, dinlerin, kültürlerin kardeşliğini simgeleyen, Musevi, Hristiyan ve Müslüman toplumlarının yaşadığı 23 yüzyıllık geçmişi olan kentimizde üç semavi dinin mensuplarının mezarları da yan yanadır. İsa'ya inananlara Hristiyan kelimesinin ilk kez verildiği St. Pierre kilisesi, Papa VI. Paul tarafından hac yeri ilan edilmiş. Aynı caddenin bir köşesinde

Hristiyanlığın ilk yıllarında kilise olan Habib-i Neccar Camii, Katolik Kilisesi ve Yahudi Sinagogu bulunmakta ve günün bazı saatlerinde ezan, çan ve hazzan sesleri birbirine karışmaktadır. (AA, 6.12.2020)

Üsküdar Kuzguncuk'ta aynı sokak üzerinde sıralanan cami, kilise ve sinagog görenlerin ilgisini çekiyor. 3 inancın bir arada yaşandığı Kuzguncuk, hoşgörü kültürüyle ön plana çıkıyor. (Hürriyet, 20 Temmuz 2019)

Makedonya'da konuşan Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'den batıya din dersi. Batıda 100-150 sene önce cami, kilise, sinagog ve havranın bir arada görülemeyeceğini söyledi. Görmez, bir süre Makedonya'da restorasyonu tamamlanan caminin açılışı sırasında dikkatini çeken bir konuyu şöyle anlattı: "Caminin altında bir kilise, onun da altında bir sinagog var. Caminin üzerindeki tarih 1492'yi gösteriyor. Bu tarih size neyi hatırlatıyor? Amerikanın keşfedildiği yılı. Avrupa'dan Yahudilerin sürgün edildiği, hepsinin gidip İstanbul'a sığındığı tarihi gösteriyor. Biz öyle bir medeniyetin çocuklarıyız ki, bundan Batılı dostlarımız lütfen alınmasınlar, bundan 100-150 sene önce Batı'nın hiçbir başkentinde siz camiyi, kiliseyi, sinagogu, havrayı yan yana göremezdiniz. Ama 4-5 asır önce İstanbul'da, Bursa'da, Edirne'de cami, sinagog kilise yan yana barış içerisinde yaşayabilmiştir. (AA, 7 Nisan 2013)

Kim hoşgörülü? Üç dinin bir arada yaşadığı yerler neden hep İslam ülkeleri? Vatikan'da neden havra veya cami yok?!

Bize demokrasi, özgürlük, medeniyet dersi veren batıdan birkaç haber başlığı:

Biz kiliseleri onarıyoruz onlar camileri kapatıyor: Avusturya'nın camileri kapatma ve imamları sınır dışı etmeye yönelik ırkçı karar. (Sabah, 11.6.2018) Eyvah anneciğim Türkler geliyor: Fenerbahçe'nin Lazio zaferi başta İtalya olmak üzere Avrupa ve dünya basınında geniş yer buldu. La Gazzetta dello Sport, "Eyvah anneciğim Türkler geliyor (Mamma li Turchi)" deyimini başlığa taşıdı. (En Son Haber, 06.04.2013)

Müdeccen ya da Morisko Alfabesi Aljamiado (el-Acemiyye): Endülüs'ün 1492'e kaybedilmesinden bir süre sonra İspanya Krallığı, idaresi altında kalan Müslümanlara Arapça konuşmayı ve yazmayı yasaklaması üzerine zor durumda kalan Müslümanların da, yeni bir tarz geliştirmeleri üzerine ortaya çıkarılan alfabe: Aljamiado. Yani, İspanyol dilinin Arap Alfabesiyle yazılmasıyla oluşan edebi literatür.

'Gerçek bir Türk' ('C'est un vrai Turc'): Kaba ve acımasız insanları betimlemek için kullanılan ırkçı bir Fransızca deyişi; İtalyancada "bestemmia come un Turco" ("Türk gibi küfretmek") ve "puzza come un Turco" ("Türk gibi pis kokmak") deyimini; Macaristan Ulusal Müzesinde bulunan ve bir Osmanlı'yı, çocukları katlederken resmeden 16. yüzyıla ait bir çizim; İsrail, Batı Şeria'da cami duvarına ırkçı slogan, Belçika'da camiye saldırı, Fransa'da cami duvarına ırkçı yazı, Hollanda'da camiye molotoflu saldırı, Batı Trakya'da camiye taşlı saldırı, Avustralya'da cami arazisine haçlı, domuzlu saldırı gibi haberler aslında tarihten ders almadığımızı ve hiç birşeyin değişmediğini göstermektedir. Detayı, "İslamofobi" ve "Batı medeniyeti" adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

İdealler ve tarihten pratik realiteler

-İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadığı ve din hürriyetine verdiği önem için "İslam barış dinidir, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, İslam kılıç ile yayılmadı" adlı yazılarımız da öneririz-

İnsanlığın ihtiyaç duyduğu karizmatik topluluk fikrini İslam gerçek hayatta, diğer büyük dinlerin hepsinden daha iyi uygulamıştır. (M. Watt, İslam and the Integration of Society, s. 234) "Müslümanlık ticaret ahlaki bakımından Hristiyanlığı geçmişti." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

Batılı araştırmacı Bryan S. Turner'in, "Birçok bilim adamı, şeriatın ideal ve pratik arasında bir boşluk dolduran, ideal bir hukuk olduğunu kabul etmişlerdir" (Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 97) şeklinde özetlediği, İslam'ın bir ütopya olmadığının, masallarda karşılaşılabilecek muhteşem idealleri dünyada yaşattığının delillerinden birkaçına örnekler verelim:

"Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin. Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını haram yollarla yemeniz için o malları hakimlere (idarecilere) vermeyin." (Bakara, 188); "Siz insanlar için çıkarılmış ümmetlerin en hayırlısı olmak üzere yaratıldınız. İyiliğin yapılmasını emreder, kötülüğün yapılmasını yasaklarsınız ve Allah'a inanır iman edersiniz." (Ali İmran, 110); "Ey İnananlar! Kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti gözetin." (Nisa, 135); "Mala ve mevkiye düşkün bir adamın dinine verdiği zarar, bir koyun sürüsünün içine salıverilmiş iki aç kurdun o sürüye verdiği zarardan daha büyüktür." (Tirmizi, Zuhd, 43/2376)

Bir düşünce sistemi hayal edin, hiç kimsenin makam mevki, rütbe ve zenginliğine bakılmaksızın adaletin herkese uygulandığı bir bakış açısına sahip bir toplum ve o toplumun önderi. Efendimiz, mahzum kabilesinden zengin bir kızın suç işlemesi üzerine onun cezalandırılmamasını isteyenlere şöyle hitap eder: "Sizden öncekileri helak eden şey, şudur: İçlerinden asil birisi hırsızlık yaptı mı, onu cezasız bırakırlardı. Ama kimsesiz zayıf biri hırsızlık yapınca, derhal ona ceza verirdi. Allah'a yemin olsun ki, Muhammed'in kızı Fatıma bile hırsızlık yapmış olsa, mutlaka ona da aynı cezayı verirdim." (Buhari, enbiya 54, hudud 12; Müslim, hudud 8, 9, M. Asım Köksal, İslam Tarihi, VI/477-478)

Bir önder, peygamber düşünün ki, yönetimi altındaki insanlara hizmet ediyor; o topluluğa eli ile su dağıtıyor ve onu ziyarete gelen yabancı bir ülkenin elçisi bu manzara üzerine "Ben hayatımda böyle yönetici görmedim." diyor. Efendimiz de cevaben; "İnsanların efendisi, insanlara hizmet edendir." buyuruyorlar. (Deylemi, el-Firdevs bi-Me'sûri'l-Hitâb, II/324; Acluni, Keşfu'l-Hafa, I/462-463)

Efendimiz fakirlere yardım dağıtmaktadır. Yardım dağıtımını bittikten sonra bir adam gelir. "Yardım dağıttığınızı duydum, onun için koştum, ama yine de yetişemedim. Zaten ben hep böyle şanssızın biriyim." der. Efendimiz sordu: "İhtiyacın çok mu fazlaydı?" Saymaya başladı adam ihtiyaçlarını. Hepsi de zaruri ihtiyaçtı. Ama Resulullah'ın da imkanı bitmiş, elinde avucunda olanı tümüyle vermiş, tek dirhemi bile kalmamıştı. Efendimiz dikkatle baktı yoksul adamın üzgün yüzüne. Sonra beklenmeyen açıklamasını yaptı: Üzülme, ihtiyaçlarını yine alacaksın, hem de hiçbirini eksik bırakmadan! Nasıl olacak bu diyerek heyecanlandı yoksul adam. Efendimiz kelimelere basarak konuştu: "Şimdi buradan dükkanların bulunduğu yere doğru yürü, ihtiyaçlarını nerelerde bulursan al, satıcılara da de ki: Mal benim, borç Resulullah'ındır! Ödemeyi Resulullah yapacaktır." Verme konusundaki ölçüsünü de şöyle dile getirir: "Hiçbir şeyi olmayan, çorbasının suyunu çoğaltsın, onu da bulamayanların imdadına bir tas sulu çorba ile koşsun, yine yoksullara ilgisiz kalmasın!" (Ahmet Şahin, "bir kutlu doğum hatırası, mal senin borç benim" adlı yazısından; Şahin, Aradığımız İslam, s. 18)

“Ömer b. Hattab'ın, savaş sırasında bazı kumaş balyaları ele geçirilmiş herkese birer parça düşecek şekilde halk arasında eşit olarak dağıtılmıştı. Ömer halkla hitaben, 'halkım duyun ve itaat edin' diye söze başladığında biri; 'Hayır! Senin üzerindeki elbise çok fazla kumaştan yapılmıştır, seni ne duyarız ne de itaat ederiz.' der. Ömer, oğlu Abdullah'ı çağırır, o da kendi payına düşen kumaş parçasını babasına verdiğini söyleyerek durumu açıklar. Dinleyici bu defa; 'Şimdi emret! Biz de dinleyelim ve itaat edelim' der.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 240)

Bir gün Efendiler Efendisi'ne bir sepet içinde turfanda hurma ikram edilir: Buyur ya Resulallah, olgunlaşan ilk hurma! Efendimiz: "Benim idare ettiğim halkım da şu anda böyle taze hurma yiyebiliyor mu?" Hayır, derler, kimse taze hurma yemiyor. Kesin sözünü söyler: "Götürün bu hurmaları, şu çocuklar yesin. Ben ümmetimin yemediğini yemem! Giymediğini de giymem! Halkının yemediğini yiyen, giymediğini giyen idarecilerden olmaktan Allah'a sığınırım." Ya O'nun yolundan giden sahabe ne yapmıştır? Hazreti Ömer'e bir iftar sofrasında soğuk bal şerbeti ikram edilir. Bardağı dudağına değdirmesiyle çekmesi bir olur: Bu ne? Ürkek ve çekingen sesle cevap verirler: Bal şerbeti, sizin için özel olarak hazırlatmıştık: Sert sesle sorar: Benim idare ettiğim halkım da şu anda böyle soğuk suyla yapılmış bal şerbeti içebiliyor mu? Derler ki: Nerede? Onlar hele bir sıcak suyu bulsunlar! Kelimelere basa basa konuşur: Ben, der, Müslümanlar'ın yemediğini yemem, içmediğini de içmem. Götürün bu bal şerbetini, getirin halkımın içtiği sıcak suyu. Halkından ayrı yaşayan idarecilerden olmaktan Allah'a sığınırım! Şimdi bir de ordu kumandanı Halid bin Velid'den örnek arz edelim. Bakalım o nasıl örnek almış, ne ölçüde benimsemiş bu gerçeği? Suriye taraflarında Rumlar'la yapılan savaşta akşam olmuş, şöyle bir istirahat devresine geçilmiştir. Sıcak kumların üzerine sofralar serilir, açlıktan takatsiz düşmüş askerler kuru ekmekle hurmalarından yemeye başlarlar. Ancak kumandan Halid bin Velid'in sofrasında yumuşak ekmek, soğuk su var. Hayretle sorar: Bu ekmekler nasıl olup da böyle yumuşak kalmış? Deve sırtında güneş nasıl kurutmamış? Derler ki: Biz bu ekmek ve suyu eştiğimiz kum çukurlarındaki nemli zeminde muhafaza ettik. Bu yüzden ekmeğimiz yumuşak, suyumuz soğuk. İlk sorusu şöyle olur: Askerlerim de böyle ekmek mi yiyor, böyle su mu içiyor? Hayır, derler, onlarınki, deve üzerinde kurumuş ekmek, ısınmış su! Kumandan hiddetlenir: Kaldırın bu yumuşak ekmekle, soğuk suyu. Bana askerimin yediği kuru ekmekle, içtiği sıcak suyu getirin. Savaşta birlik olup da yemekte ayrılan kumandanlardan olmaktan Allah'a sığınırım. Hz. Peygamber, Mekke'nin fethedilmesinin ardından, Müslümanlar için son derece önemli ve değerli olan Kabe'nin anahtarını; sahabeden birine değil, o sırada henüz Müslüman olmayan Osman bin Talha'ya teslim etmişti. Çünkü o vazifeyi en iyi şekilde yerine getirebilecek kişi, Osman bin Talha'ydı. Bir Kurban Bayramı sabahı, namazdan sonra geldiği evinde Efendimiz'e kurban eti sunuldu. Yüzünde bir tereddüt işaretleri dolaşan Hz. Peygamber; “şu anda çevremizdeki komşularımız da et yiyorlar mı?” diye sordu. “Hayır, biz herkesten önce sizin için hazırladık. Önce siz yiyin, sonra onlara göndereceğiz” cevabını alınca ise tabağı elinin ucuyla iterken şöyle dedi: “Götürün bu tabağı önümden. Komşumun yemediğini yemem, giymediğini de giymem. Ne zaman komşularımızın bacalarından et piştiğini gösteren dumanlar yükselirse o zaman getirin, ancak onlarla birlikte et yiyebilir, onlarla birlikte bayram yaparım!” (www.bartın.info/halkinin-yemedigini-yiyen-bir-idareci-olmaktan-allaha-siginirim-makale,975.html; https://sonpeygamber.info/hz-peygamber-in-yoneticiligi; Şahin, Aradığımız İslam, s. 22-23)

Utbe bin Ferkad anlatıyor: Bir seferinde Hazreti Ömer'e hurma ve yağdan yapılan birkaç sepet helva götürdüm. O, bana bunların ne olduğunu sorunca ben de: Yiyecek, sana getirdim. Çünkü sabahdan akşama kadar halkın işleriyle uğraşıyorsun. İstedim ki, evine döndüğünde iyi bir gıda alarak kuvvetini koruyasın. dedim. Hazret-i Ömer, sepetlerden birinin ağzını açtı ve: Ey Utbe, Allah aşkına söyle! Bunlardan her bir müslümana bir sepet verdin mi?” diye sordu. Ey Mü'minlerin Emiri! Kays Kabilesi'nin bütün mallarını harcasam yine da her müslümana bir sepet helva veremem. dedim. Bunun üzerine Hazret-i Ömer: “Öyleyse bana da lazım değil.” dedikten sonra kuru ekmek ve sert etlerle yapılmış bir sahan tirit getirtti. Sonradan bana, etlerin

iyi taraflarını uzaklardan gelen müslüman misafirlere yedirdiğini, sert yerlerini ve sınırlarını de kendisinin yediğini söyledi.” (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti-2; Dr. Murat Kaya, Hz.Ömer 111 Hayat Ölçüsü; Ali el-Müttakî, XII, 627/35936)

Efendimiz (sas) Medine'de halka hitap ettiği son hutbelerinden birinde, yönettiği halkına: "Ey insanlar! Yönetiminizde bulunduğum günden bu yana kimin sırtına bir kamçı vurmuşsam işte sırtım, gelsin o da bana vursun! Kimin kalbini kıracak bir söz söylemişsem gelsin o da bana aynı sözü söylesin. Kimin küçük de olsa bir hakkını almışsam işte malım, gelsin o da benden hakkını alsın!" Sözlerine şunu da ekler: "Sakın içinizden biriniz demesin ki, hakkımı isteyecektim ama Resulullah'ın darılacağından çekindim de isteyemedim. Şunu kimse unutmamasın ki, benim inancımda hakkını isteyene darılmak yoktur! Şunu iyi biliniz ki, benim en çok sevdiğim kimse, benden hakkını alan yahut da helal eden kimsedir. "Bu sözleri dinleyen halktan biri ayağa kalkarak: Ya Resulallah der, öyle ise ben zatınızdan üç dirhem istiyorum! der. "Bu alacağın nereden kaldı hatırlatır mısın? "Hani çölden gelen bir fakir üç dirhem yardım istemişti de, sizde bulunmadığından ben vermiştim, onu talep ediyorum. Bunun üzerine Efendimiz (sas)'in cevabı aynen şöyle olur: "Amcamın oğlu Fazlî! Hemen git, üç dirhemi getir, istek sahibine ver. Böylece halkımızla aramızda helalleşmediğimiz bir konu kalmasın." (Taberî, III/191; İbn-i Kesîr, Sîre, IV/257)

Hiz. Ali, Sıffîn Savaşı'na giderken yolda zırhını kaybetmişti. Harp bitip Kufe'ye döndüğünde, zırhını bir Yahudi'nin elinde görür. Yahudi'ye şöyle der: "Bu benim zırhımdır. Onu ne birine sattım, ne de hediye ettim." Yahudi: Bu benim zırhımdır ve benim elimdedir. dedi. Hiz. Ali, isteseydi zırhı ondan hemen alabilirdi. Fakat kesin olarak kendisi haklı da olsa, meselenin hakim önünde halledilmesini teklif etti: "O halde hakime gidelim." dedi. Birlikte hakime gittiler. Hakim, adaletiyle tanınan Kadı Şureyh idi. Kâdî Şureyh, Hiz. Ali'ye: Ey müminlerin emiri! Aranızdaki mesele nedir? dedi. Hiz. Ali: "Şu Yahudi'nin elindeki zırh benim zırhımdır. Ben onu ne birine sattım, ne de hediye ettim." Meseleyi anlayan kadı, Hiz. Ali'ye: Bu iddiamı ispat edecek delilin var mı? diye (Delil ile ispat davacıya, yemin de davalıya düşer (Buhari, Rahin, 6; Tirmizi, Ahkam, 12: İbni Mace, Ahkam, 7; Mecelle, md. 76) kuralı gereği) sorar. Hiz. Ali: "Evet, var." dedi, "Hizmetçim Kanber ve oğlum Hasan, bu zırhın benim olduğuna iki şahittir." Kadı Şureyh: "Oğulun baba için şahadeti caiz değildir." dedi. Hiz. Ali: "Cennet ehli birinin şahadeti nasıl kabul olmaz? Ben Resulullah'ın, 'Hasan ve Hüseyin, cennet gençlerinin efendileridir.' buyurduğunu işittim." dedi. Neticede Şureyh, delil yetersizliğinden davayı Yahudi'nin lehine neticelendirir. Bu büyük adalet karşısında Yahudi daha fazla dayanamadız ve şöyle demekten kendini alamaz: Müminlerin emiri, beni hakime götürdü, kendi tayin ettiği hakim de kendi aleyhinde hüküm verdi. Ben şahadet ederim ki, bu din haktır. Ve yine ben şahadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed de onun Resul'üdür. Bu zırh senindir. Devenden düşmüştü, ben de almıştım. Hiz. Ali, bu neticeye çok sevindi: "Mademki Müslüman oldun, ben de zırhı sana hediye ediyorum" buyurur. (Suyuti, Târihü'l-Hulefâ, s. 172)

Hicretin 17. senesinde Halife Hazreti Ömer, ziyaretçi çokluğundan dolayı Resulullah'ın mescidini genişletmek istemişti. Bunun için Türbe-i Saadet'in etrafındaki arsaları istimlak edip mescide katması gerekiyordu. Çevredeki arsa ve ev sahiplerine tekliflerde bulundu: Evinizi, arsanızı Resulullah'ın mescidini genişletmek için satın almak istiyorum. Kimse malına değerinden aşağısını vereceğimi sanmasın. Herkes kıymetini söylesin, gönlünden geçirdiği fiyatı bildirsin. Resulullah'ın mescidine zorla alınmış arsa ilave etmeyi düşünmüyorum. Herkes arsa ve evinin değerini söyler, binalar, arsalar satın alınır, Resulullah'ın mescidi genişletilmeye müsait duruma gelir. Ancak bir pürüz vardır. Onu da halletmek gerekiyor. Nedir o pürüz? Hazreti Abbas. Abbas, arsasını satmak istemiyor. Mescide de olsa vermeyi düşünmüyor. Halife bizzat meşgul olur, tekliflerini tekrar eder: Ya Abbas, arsanın değerinden aşağısını vermeyi düşünmüyoruz. Resulullah'ın mescidine böyle zorla alınmış bir arsa ilave etmeyi de uygun

bulmuyoruz. Şayet verilen fiyat az geliyorsa emsallerinden de fazla fiyat vereyim, arsani ver de bu iş bitsin. Mescid-i Nebi ziyaretçileri içine alacak genişliğe ulaşmış olsun, ihtiyacı karşılayacak hale gelsin. Hayret! Abbas'tan beklenmeyen tavır: Hayır, mülk benimse fazla fiyat verseniz de satmak istemiyorum. Zorla alacaksanız o başka! İçinden çıkılmaz bir durum söz konusu olunca Halife olayı mahkemeye intikal ettirir. Hakim meşhur hukukçu Übeyd bin Kab. Taraflar huzurdalar. Devletin iddiası: Biz yönetim olarak Abbas'a değerinden fazla fiyat verdik, artık directmemeli, arsasını vermeli ki, Resulullah'ın mescidi ihtiyacı karşılayacak şekilde genişleme imkanı bulsun. Abbas'ın cevabı: Arsa benimse, mülküne ben sahipsem, değerinden fazla da verseler vermek istemiyorum. Ne para zoruyla, ne de mescide ilave etmek iddiasıyla mülkümü elimden kimse alamaz. Mahkemenin kararı: İslam hukukunun gereği kimse başkasının mülküne ve arazisini isterse para zoruyla olsun, alamaz. Mescid için de olsa mal sahibini zorlayamaz. Abbas'ın mülkü Abbas'ta kalacak, hükümet istimlak için zorlamayacaktır. Mahkemenin tartışma götürmez bu kararı kesinleştikten sonra taraflar kalkıp gitmek üzere kapıya yönelmişken bir ses işitilir. Bu ses Abbas'tan başkasının sesi değildir. Bakın ne diyor Abbas: Ya Übey, mahkeme bitmiş, karar kesinleşmiştir değil mi? Evet mahkeme bitmiş, karar kesinleşmiştir. Kimse senin arsani fazla fiyat vererek de olsa zorla alamaz. Öyle ise der, şimdi beni dinleyin. Mahkemenize açıkça ifade ediyorum. Arsamı şu andan itibaren Resulullah'ın mescidine ilhak edilmek üzere hibe ediyorum. Hem de tek kuruş almadan, hiçbir maddi menfaat beklemeden. Hepiniz şahit olun, parayla alınamayan arsam, hiçbir karşılık verilmeden Resulullah'ın mescidine hibe edilmiştir ve mülk bu andan itibaren halifenin tasarrufuna girmiştir. Übeyd bin Kab'ın sorusu: Ey Abbas, neden böyle bir tutumu tercih ettin? Önce aşırı fiyatla da olsa vermedin, şimdi ise parasız hibe ediyorsun? Abbas'ın kitaplık çapta cevabı tek cümleden ibaret: İslam'ın insan haklarına gösterdiği saygıyı dünyaya duyurmak için! Halife Ömer gece teftişlerinin birinde fakir bir adamın çocuğu olduğunu fark eder. Hemen hanımının yanına döner "Yoksul bir adamın yeni doğum yapmış hanımına neler lazım gelir, sen bilirsin" der, ihtiyaçları sırtına çuvala alır ve hanımı ile fakir adamın yardımına koşarlar. Çocuk doğar, Hz. Ömer'in hanımı dışarıya seslenir "Ey Mü'minlerin emiri çocuk sağlıklı, merak edecek bir şey yok" fakir adam yanındaki kişinin halife olduğunu anlayınca ayağa kalkmak ister: "Hiç ayağa kalkmana gerek yok, Yöneticinin görevi ihtiyaç sahiplerini tespit edip yardımlarına koşmaktır. Ben görevimi yaptım, geç kalmışsam Allah beni af etsin." buyurur. Ve ilave eder: "Yoksula görev, devletin görevidir." Halife Ömer döneminde kıtlık olur. Eslem: "Kıtlık biraz daha devam etseydi yoksullardan önce Hz. Ömer ölebilirdi. Çünkü halktan çok Ömer yokluğu yaşıyordu." demektedir. Kıtlık vaktidir. Hz. Ömer dolaşırken oldukça semirmiş bir deve görür, sahibini sorar. Oğlu Abdullah "benimdir." deyince Hz. Ömer oğluna döner "bak oğlum, bu deve nasıl semirdi sana anlatayım mı?" der ve anlatır: "Bu deve halifenin oğlundur denip senin devene yedirdiler, otlu yerleri senin devene tahsis ettiler. Şimdi bu deveyi al, sat, anaparayı ayır, kârını hemen bana getir, hazineye yatırıp Beytü'l-Mal'e (Devletin hazinesine) devredelim. Çünkü halife unvanı devletindir. Devletin unvanı ile kazanılan para da devlete aittir. Aksi halde nüfuz ticareti yapmış olur, helal malımıza haram karıştırmaktan kurtulamayız." buyururlar. Yine bir gün Hz. Ömer hastalanır. "Beytü'l-Mal'dan (Hazineden) bal alıp verelim." denir. Halife itiraz eder: "Hazine ortak maldır, izinsiz almak caiz olmaz." der. Übey b. Kaab, Halife Ömer ile mahkemelik olur. Mahkeme kadısı Zeyd b. Sabit, halifeyi görünce ayağa kalkmak ister, Halife şöyle buyurur. "Adalet hiç kimse için ayağa kalkmaz. Ama herkes adalete ayağa kalkmalıdır." Halife ve halktan biri yan yana muhakeme olurlar. Suriye Gassan kabile reisi Cebele'nin ayağına tavaf esnasında bir köylü yanlışlıkla basar. Cebele bir tokat atar, adam Hz. Ömer'e şikayet eder. Hz. Ömer: "Cebele'nin büyük, Köylünün tokat yiyecek kadar küçük olduğu ne ile belli? Üstünlük takvadır." buyurur. Sonuçta tokatla yere yıkılan köylü, kendisini yere yıkan kabile reisine aynı kuvvette bir tokatla mukabele eder. Halife Ömer Mısır'a tayin ettiği vali hakkında şikayetler alınca onu geri çağırır. Vali Bin Ganem oldukça şişmanlamıştır. Hz. Ömer ona bir sopa verir ve: "Bu sopayı al, sana

lazım olacak bundan sonra hazinenin koyunlarını otlatacaksın, sana memurluk değil, çobanlık yakışır" der ve ekler: "Senden süt isteyene bedava vereceksin, ama Ömer'in aile efradına vermeyeceksin." Bir devlet memuru halktan birini haksız yere döver. Hz. Ömer'e durum intikal edince, "Sende onu vurduğu kadar kırbaçla" buyurur. Amr b. As "Memurun itibarı sarsılır." deyince, Hz. Ömer: "Ben zalimi şu, bu nedenlerle koruyup, mazlumu uğradığı zulüm ile baş başa bırakamam, kim zulmetmiş ise karşılığını görmeli ki tekrarına cesaret edemesin." buyururlar. Halife Ömer, Abdurrahman b. Avf'dan ödünç para ister. Abdurrahman b. Avf şaşırır ve sorar: "Hazine elinin altında." deyince Hz. Ömer "Hazine milletin ortak malıdır, ödünçü ödeyemeden ölürsem bütün bir milletle helalleşmek zorunda kalırım. Ama senden alırsam ve ödeyemeden ölürsem sadece seninle helalleşmek zorunda kalırım, bu ise göze alınabilecek bir helalleşme olur." buyururlar. (Hz. Ömer'in oğlu) Abdullah b. Ömer, İslam devleti bünyesinde meydana gelen anlaşmazlıklarla ortaya çıkan ve birbirleriyle mücadele eden gruplara karışmadı, tarafsız kaldı ve devlet kadrolarında vazife almadı. Zira oğlunu hilâfete aday göstermesini tavsiye eden sahabelere Hz. Ömer: "Bir evden bir kurban yeter" demişti. Babasından sonra başa geçecek halifeyi seçmeye görevli olan şura'ya sadece müşavir olarak katıldı. Hz. Ömer oğluna şura'ya katılmasını ancak aday olmamasını tavsiye etmişti. (Ahmed Şahin, Yaşanmış Örnekleriyle Aradığımız İslam, s. 35, 42, 49, 52, 55, 56, 61, 119; İbnü'l-Esîr, el-Kâmil fi't-Tarih, 111, 65 vd.) Mısır valisi Amr b. As'ın oğlu kendini yarışmada geçen bir Kıpti'nin yüzüne kırbaçla vurur. Adam yola çıkar, halife Ömer'i bulur ve durumu anlatır. Valinin oğlu çağırılır ve aynı ceza adam tarafından ona da uygulanır. (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 46)

"Hz Ömer halifeliği döneminde Zeyd'in oğlu Usame'ye kendi oğlundan daha fazla maaş bağlar. Oğlu "neden böyle yaptığını" sorunca, Hz Ömer oğluna: "Üsâme Resulullah'a senden ve babası Zeyd'de senin babandan daha sevgilidir." diye cevap verir. (Ebû Yûsuf, Kitâbü'l-Harâc, s. 46; İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Ğâbe fi Ma'rîfeti's-Sahâbe, s. 76) Hamd, böyle insanlar yaratan yüce Allah'a, salat ve selam bu insanlara hidayet öğreten Hz. Muhammed'dedir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 68)

104

Hz. Ali akşama kadar hurma ağaçlarından hurma toplar. Akşama doğru devenin üstünde hurma, ipi elinde hizmetçisi Kamber ve Hz. Ali eve doğru yollanırlar. Yolları üzerinde bir fakir el açar ve "Allah rızası için " diye yardım ister. Hz. Ali Kamber'e döner: "Ne istiyor", diye sorar. Kamber cevap verir "Hurma" Hz. Ali "Ver öyleyse" buyurur. Kamber "Hurma çuvalda" der. Hz. Ali "Çuvala ver" buyurur. Kamber "Çuval deveye " deyince, Hz. Ali " Deveyle ver " buyururlar. Kamber devam diyor "Devenin ipi elimde demekten korktum! Yoksa beni de deveyle birlikte yoksula vermekte tereddüt etmeyebilirdi." (A. Başak Sezgin, Gencin Yol Rehberi-1, s. 60; Mevlana Şibli; Sadr-ı İslam, Veysel Akkaya, Güneşin Secdesi; Yaşar Değirmenci, Fırtına Çıktığında Uyuyabilmek)

II. Murad ve Fatih Sultan Mehmed zamanında 22 yıl Türkler arasında esir yaşayan ve sonradan Almanya'ya dönerek hatıralarını yazan Georg von Mühlenbach, Osmanlı ordusunu daimi surette muzaffer kılan ve devletin muntazam bir şekilde büyümesini sağlayan manevî-ahlakî dinamikleri şöyle tahlil etmiştir: "Halk, ordularının geçişi sırasında en ufak bir endişe hissetmez. Ordu, geçtiği yerde her şeyi peşin para ile satın alır; hanlarda geceleyen asker, parasını öder. Türk ordugâhına, kızlarına tecavüz edildiği için şikayete gelen anneler görmek mümkün değildir. Malının asker tarafından yağma edildiğini, hoş olmayan herhangi bir muameleye muhatap olduğunu söyleyerek şikayete gelen de yoktur. Zira böyle şeyler olmaz. Bu anlayış, Türk ordusunu muzaffer kılmış ve devletini muntazam şekilde büyüttüştür." (Cavid Kasımlı, Kardelen Dergisi, sayı: 57, Eylül, 2007)

Yavuz Sultan Selim, Haziran 1516'da orduya Mısır seferi için hareket emri verdi. Ordu, Gebze yakınlarında bağlık-bahçelik bir arazide mola verdi. Etrafta üzüm bağları ve elma bahçeleri vardı. Askerlerini kontrol etmek amacıyla padişah yeniçeri ağasını yanına çağırdı: Bütün askerlerin heybeleri aransın. Heybesinde çalıntı bir meyve veya nesne çıkan askeri bana getirin!

Yeniçeri ağası, saatler boyunca askerlerin heybesini arattı. Ancak hiçbir askerin heybesinde meyveye veya çalıntı bir şeye rastlanmadı. Durum, Yavuz Sultan'a bildirildiğinde, padişahın sevincine diyecek yoktu. Çok rahatladı, askerleriyle gurur duydu ve Allah'a şöyle şükretti: "Allah'ım sana sonsuz şükürler olsun! Bana haram yemeyen bir ordu verdin. Eğer askerim içinde tek bir kişi dâhi, sahibinden izinsiz bir meyve koparıp yeseydi ve ben bunu haber alsaydım, Mısır seferinden vazgeçerdim! Çünkü haram yiyen bir orduyla hiçbir yer fethedilemez!" (İbrahim Refik, Efsane Soluklar, s. 36; <https://dtarihi.com/yavuz-sultan-selim-ve-ordusunun-harama-el-uzatmaması>; İsmail Çolak, Destanlaşan Zaferler, s. 22; Yeni Bir Çağ Açılıyor, s. 92)

A. de la Motraye isimli gezginin "Voyages en Europe, Asie et Afrique" adlı kitabının 1727 yılında yayınlanan La Haye baskısının birinci cildinin 258. sayfasından: "Hırsızlara gelince, bunlar İstanbul'da son derece nadirdir. Ben Türkiye'de on dört sene kaldığım halde bu müddet zarfında hiçbir hırsızın orada ceza gördüğünü işitmedim. Türkiye'de yankesiciliğin ne olduğu malum değildir, onun için ceplerin el çabukluğundan korkusu yoktur."

"Türk ve İslam düşmanı Sir James Porter: "Türkiye'de yol kesme vakalarıyla ev soygunculukları hatta dolandırıcılık ve yankesicilik olayları adeta meçhul gibidir. Savaş halinde olsun, barış halinde olsun, yollar da evler kadar güvenlidir. Kesindir ki, İstanbul'da Türkler tarafından işlenmiş yankesicilik, dolandırıcılık ve soygunculuk vakaları son derece azdır. İnsan bu şehirde Bulgarlardan sakınmalıdır, çünkü onların ekserisi hilekâr ve dolandırıcıdır."; Fransız generallerinden Comte de Bonneval: "Haksızlık, tefecilik, tekellilik ve hırsızlık gibi suçlar Türkler arasında neredeyse hiç bilinmeyen suçlardır. Sözün özü, ister vicdani bir inançtan, ister ceza korkusundan ileri gelmiş olsun, o kadar dürüstlük gösterirler ki insan çok defa Türklerin doğruluklarına hayran kalır."; L.Castellan'ın 1811'de çıkan "Yunanistan, Çanakkale ve İstanbul Üzerine Mektuplar" kitabından: "İstanbul'da gündüz olduğu gibi geceleyin de insan hiçbir saldırıya uğrama korkusu olmadan dolaşabilir. Zaten ahali bilhassa evlerde hırsızlık vakaları olmamasına büyük bir dikkatle özen gösterir: Çünkü öyle bir hadise görülen sokağın bütün sakinleri çalınan malı ödemekle yükümlüdür." A. Brayer adında İstanbul'da 9 yıl geçiren bir doktorun anlattıkları: "Yankesicilik, dolandırıcılık, anahtar uydurma, kırıcılıkla çalma, pencereden girme vesair suretlerle yapılan hırsızlıklara gelince, işte o vakalar son derece seyrektr." Kaynak: İsmail Hami Danişmend, Türkler" (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 14 Eylül 2007)

Türk ve İslam düşmanı Jean Antoine Guer isimli avukatın 1747 yılında Paris'te yayınlanan "Moeurs et usages des Turcs" adlı kitabının ikinci cildinin 188. sayfasından: "Gerek İstanbul'da, gerek Osmanlı İmparatorluğu'nun bütün şehirlerinde hüküm süren emniyet ve asayiş hiçbir tereddüde imkan bırakmayacak surette ispat etmektedir ki, Türkler hiçbir zaman görülmemiş derecede medenidirler ve o kadar uzun zaman haklı olarak itham edilmelerine rağmen bugün barbarlıkla artık hemen hemen hiç alakaları kalmamıştır."

Par A. Ubcini: "İstanbul'da dükkancı herkesçe malum namaz saatlerinde dükkanını açık bırakıp gittiği ve geceleri evlerin kapıları alelâde bir mandalla kapatıldığı halde senede yalnız dört hırsızlık vakası bile olmaz. İnanılmaz şey! Barbarlar diyarında ve muazzam bir şehrin o muazzam batakhaneğinde ne cinayet, ne cebir, ne de şiddet oluyor, herkesin hukuku eşitlik esasına göre temin ediliyor, bütün bedbahtlar emin bir sığınak buluyor ve büyük küçük, Müslüman Hristiyan hep aynı adalete tabî tutuluyordu." (Ubcini, La Turquie, Paris 1955, s. 330, 437)

Ignatius Mouradgea d'Ohsson'un 1791 yılında yayınlanan "Tableau Général de l'Empire ottoman" isimli kitabının dördüncü cildinin birinci kısmının 263-264. sayfalarından: "Osmanlı Türkleri, toplum ve fert olarak ahlâklarının ciddiyetini şeriatın iffet ve hâyâ hükümlerine

borçludurlar. Ahlaki ve dînî bir hukuk sisteminin zorunlu bir sonucu olan bu durumun, barbarlık örf ve adetlerinden, milletin göçebeliğinden ve kocaların kıskançlığından kaynaklandığını ileri sürmek haksızlıktır."

Dr. A. Brayer'nin 1836 yılında yayınlanan "Neuf années a Constantinople" adlı eserinin birinci cildinin 286. sayfasından: "Halkın ve bilhassa fakir tabakanın en zaruri ihtiyaç maddeleri üzerine en ehemmiyetsiz bir verginin bile konulmasını yasaklayan, o gibi maddeleri en ucuz fiyatla sattırmayı en şerefli vazife bilen, tartırlarla ölçüleri en sıkı kontrole tabii tutturan ve ıslah kabul etmez istifçi ve vurgunculara ölüm cezası verdiren ruh..."

Meşhur İtalyan edebiyatçı Edmondo de Amicis'in "Constantinople" adıyla Fransızca'ya çevrilen eserinin 1883 Paris baskısının 425-426. sayfalarından: "Şu noktada hemen bütün Dünya aynı kanaattedir. Yeni Türk, eski Türk'ün değerinde değildir. Bizim kumaşlarımızı, her türlü refah vasıtalarımızı, ayıplarımızla kötülüklerimizi, manasızlıklarımızı benimsemiştir, fakat anlayışımız ile fikirlerimizi henüz kabul etmediği için bu yarım yamalak başkalaşma ve dönüşüm esnasında kendisindeki eski Osmanlı Türk karakterinin bütün iyi taraflarını da kaybetmiştir. Eski Türk'ün, "Batı medeniyetinin türettikleri" olarak görüp değer vermediği bu gençler, gerçekten de tembel, kabiliyetsiz, imansız, para düşkünü, Avrupa taklitçisi, her türlü milli geleneğin düşmanı ve uşak ruhlu sürü sürü memurlardan ve atalarının pabuçları olamayacak kadar küstah, hâyâsız, ahlâksız bir nevi "şık gençlik" guruhundan ibarettir."

Downey şöyle der: "Birçok Hristiyan, adaleti ağır ve kararsız olan Hristiyan ilkelerindeki yurtlarını bırakarak Osmanlı ülkesine gelip sığınıyordu." (Fairfax Downey, Kanuni Sultan Süleyman, s. 37)

IV. Şarl'ın yakın doğuya gönderdiği temsilcisi Bertrandan de la Brogiere, 1433 de Edirne'de bizzat II. Murad'ı görmüştür, onun adaletine hayran kalan seyyah, "Eğer isterse bütün yakın doğu Hristiyanlık alemini ortadan kaldırı!" der. Bu nedenle de Fatih 1463 de Bosnaya girince Bogomiller, krallarını terk edip Türklerin safına geçmişlerdir. XV. Yüzyıl sonlarında İspanyadaki Müslüman ve Yahudiler, kitle halinde Osmanlı ülkesine sığınarak, iskan edilmişlerdir. Rus kilisesinin zulmüne dayanamayan Kazaklar da din hürriyetini Osmanlı idaresinde bulmuşlardır.

Sultan Abdulhamid Han'la ilgili bir hatırasını Mabeyn Başkatibi Es'ad bey şöyle anlatır: "Bir gece yarısı çok mühim bir haberin imzası için sultanın kapısını çaldım. Fakat açılmadı. Bir müddet bekledikten sonra tekrar çaldım. Yine açılmadı. 'Acaba sultana emr-i hak mı vaki oldu?' diye endişelendim. Biraz sonra tekrar çaldım açıldı. Sultan elinde havluyla yüzünü kuruluyordu. Tebessüm ederek; 'bu vakitte çok mühim bir iş için geldiğinizi anladım. Daha ilk kapıyı vuruşunuzda uyandım. Abdest aldım. Onun için geciktim. Kusura bakma. Ben bu kadar zamandır, bu milletin hiç bir evrakına abdestsiz imza atmadım. Getir imzalayayım!' dedi. (Tahsin Yıldırım, Osmanlı Padişahlarının Manevi Dünyası, s. 344) Ortaçağ Fransa'sında saraylarda bile umumi helanın bulunmadığı dönemde, İstanbul'da 1400'ün üzerinde umumi hela vardı. Osmanlı devletinin payitaht merkezi İstanbul'da Kanuni döneminde 46 yıl boyunca, yılda ortalama sadece 1 cinayet vak'ası kaydedilmiştir. Akıl hastaların Bimarhanelerde son derece şefkatle davranılırdı. Onlar ceviz karyolalarda, ipekli çamaşır ve çarşafalarda yatırılıp musikiyle tedavi edilirdi. Aynı dönemlerde Avrupa'daysa akıl hastaları, ruhuna şeytan girdi diye diri diri yakılırdı. Amerika musikiyle tedaviyi ancak 1956 yılında uygulayabilmiştir. (Eğitim Bilim Dergisi, Eylül 1999, Sayı: 12) Osmanlı, büyük bir edep ve hürmet ile "muhterem acizler" diye tâbir ettikleri akıl hastalarını, av etiyle beslemek ve musiki ile tedavi etmek gibi hâlâ kâbına varılamamış bir merhamet, muhabbet ve medeniyet seviyesine ulaşmışlardır. (Osman Nuri Topbaş, Abide Şahsiyetleri ve Müesseseleriyle Osmanlı; Medeniyetimizin Fazilet Zirvelerinden Vakıf İnfak Hizmet, s. 3)

Fatih Sultan Mehmet Han devrinde bir Müslüman günlerce dolaşıp yıllık zekatını verebileceği fakir birini arayıp bulamayıp bunun üzerine zekatının tutarı olan parayı bir keseye koyarak Cağaloğlu'ndaki bir ağaca asıp, üzerine de: "Müslüman kardeşim, bütün aramalarıma rağmen memleketimizde zekatımı verecek kimse bulamadım. Eğer muhtaç isen hiç tereddüt etmeden bunu al" diye yazmıştır ve bu kesenin üç ay kadar o ağaçta asılı kalmıştır. (Altınoluk Dergisi, Şubat/1994, sayı: 96, s. 7)

Osmanlı toplumsal yapısı üzerine uzman olan Erlangen Üniversitesi profesörlerinden Hutterroht'a: "Osmanlı Devleti, geniş topraklarını ve üzerindeki çeşitli kavimleri, Topkapı Sarayı'ndan mükemmel bir şekilde idare ediyordu. O saray da batıdaki en mütevazî bir derebeyinin sarayı kadar bile büyük değildi. Bu nasıl oluyordu?" diye sorulduğunda, Profesör Hutterroht: "Sırrını çözebilmiş değilim. 16. asırda Filistin'in sosyal yapısı üzerinde çalışırken öyle kayıtlar gördüm ki hayretler içinde kaldım. Osmanlı, üç yıl sonra bir köyden geçecek askeri birliğin öyle yemeğinden sonra yiyeceği üzümün nereden geleceğini planlamıştı. Herhalde Osmanlı, devlet olarak insanlığın en muhteşem harikasıdır." diye cevap verir. (Mehmed Niyazi, Tarihe Saygı, 14 Temmuz 1992)

Dünyada ilk toplu sözleşmenin Osmanlı Devleti tarafından gerçekleştirilmiştir. Kütahya Vahid Paşa kütüphanesinde bulunan şeriye Mahkemesi sicilinin 57'ci sayfasında kayıtlı belgeye göre, yeryüzündeki bu ilk sözleşme Kadı Ahmed Efendinin tasdiki ile 24 işyeri ile işçileri arasında imzalanmıştır. Bu sözleşmeye göre, "Kalfaların, yardımcılarının, ustaların ve vasıfsız işçilerin yevmiyeleri"nin tesbit edilip, her gün belli sayıdaki fincan imali karşılığı alacakları ücretlerin tesbit edildiğini" açıkça belirtilir. (Necdet Sevinç, Osmanlılarda Sosyo-ekonomik Yapı, s. 164)

Sonradan II. Sylvestre olarak papalık tahtına oturan Gerbert' in 9. asır İspanya'sında Arap uleması nezdinde üç yıl tahsil gördü. Dönemin Avrupalı rahiplerinin yazmış oldukları eserlerini Kurtuba halifesine ithaf etmişlerdir. Almanya, Fransa ve İtalya'daki rahip adaylarının, ilim öğrenmek için İspanyadaki Müslüman okullarına akın akın koşarlardı. (Fernand Grenard, Asya'nın Yükselişi ve Düşüşü, s. 33)

Bugünkü belediye başkanı karşılığı olarak, Osmanlı Devleti'nde de "İhtisab Ağası" bulunmakta idi ve bu zatın bizzat çarşıları teftişe çıkıp en ufak bir uygunsuzluğa göz açtırmazdı. Osmanlı'nın son dönem ihtisab ağalarından biri olan Hüseyin Bey'in, Edirnekapı civarında çıktığı teftişlerden birinde üzeri ağır yüklü vaziyette, bağlanmış bir merkebi görmesi üzerine, sahibini arattırıp onu bir kahvehanede kahve içerken bulduğunu ve hayvanı yüklü olarak bırakıp eziyet verdiğinden dolayı, çuvalları hayvandan indirtip adamın sırtına yükleterek bir müddet bekletmiştir. (A. Rıza Bey, Bir Zamanlar İstanbul, s. 51)

İtalyan kökenli Dominik papazı Ricoldo de Monte Croce'nin, doğuyu Hristiyanlaştırmak gayesi ile 13. yüzyılın ikinci yarısında çıktığı seferde İslam âlemini dolaşmış ve Türk topraklarında gördükleri karşısında hayretler içinde kalıp: "Müslümanlar vakıf kurmada çok cömerttirler. Hatta hayır işlemek için Hristiyan esirlerin de özgürlüklerini satın alırlar. Ve sevaplarını ölmüş ana ve babalarının ruhlarına bağışlarlar. Müslümanlar, köpeklerin doyurulması için bile mal varlıklarından pay ayırırlar. Türkiye'nin ve İran'ın birçok kentinde köpeklerin doyurulmasını vasiyet etmiş olanların, vasiyetlerinde köpeklere ayırdıkları payın gayesine uygun kullanılmasını sağlayan köpek bakıcıları vardır" diye yazar. (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi, s. 51)

Hristiyan Avrupa'nın akıldışı yönetimi karşısında arayış içine giren batılı filozofların "Yaşayanlara kusursuz bir düzen içinde var olma imkanı sağladığını kabul edilen ideal ülke ütopya" arayışı içine girdikleri ve bu filozoflardan biri olan Tommaso Campanella'nın, 1602'de

bu gaye ile La Citta del sole (Güneş Ülkesi) eserini yazdığı ve bu eserin hayata uygulanabilirliğini ispat sadedinde: "Güneş ülkeyi yeryüzünde bulmak mümkün mü? Fikir hürriyetine, vicdan hürriyetine, lisan hürriyetine ilişmeyen Türklerin mevcudiyeti hiç olmazsa yarın böyle bir ülkenin olacağını zannettiriyor bana. Mademki; düşünceyi zindana koymayan, hakikat sevgisini zincire vurmeyen bir millet, o cesur ve adil Türkler var, üzerinde yalnız hakikatin, adaletin ve hürriyetin hüküm sürdüğü bir Güneş Ülke niçin vücut bulmasın!" diye yazmıştır. (Aynur Mısıroğlu, Kuva-ı Milliye'nin Kadın Kahramanları, s. 14)

Tarihçi Osmanzade Taib'in "Hadikatüs-Salatin" isimli eserine göre, Bursa Kadısı Mevlana Şemsüddin Fenari (Molla Fenari) Padişah'ın şahitliğini şu cümle ile reddetti: "Namazlarını cemaatle kılmadığın söylendiğinden şahitliğini kabul etmiyorum." Fetih sonrasında ilk Ramazanında, Padişah, hocalarıyla üst düzey yöneticileri iftara çağırmişti. Onlara o denli saygı duyuyordu ki, Bizans sarayından (Vlakerna-Vlaherna Sarayı) eline geçen altın sahanları, tasları, kaşıkları sofraya koydurmuştu. İftar okundu. Herkes sofraya oturdu. En yaşlıları Molla Gürani idi ve geleneklere göre önce onun yemeğe başlaması gerekiyordu. Fakat Hoca kaşlarını çatmış kıpırtısız oturuyor, elindeki tespihten sanki "lahavle" çekiyordu. Bir zaman beklediler. Açlıktan midesi kazınan genç Padişah'ın sonunda sabrı taştı: "Efendi Hazretleri, soframızda haram lokma bulunmaz, buyurunuz, taam edelim (yiyelim)." Molla Gürani hışımla Padişah'a döndü: "Ümmete haram olan Mehmed'e helal mi?" diye bağırды, "Sen kime özeniyorsun? Peygamber'ine özeniyorsan, bil ki, onun sofrasında altın taslar yoktu; Bizans İmparatoru'na özeniyorsan, bil ki, Bizans'ı bu gösteriş, gurur ve debdebe batırdı." Fatih kıpkırmızı oldu. Özür dileyip sofradaki altın kapların kaldırılmasını emretti. Ancak ondan sonra Molla Gürani, Molla Hüsrev, Molla Zeyrek, Molla Hayrüddin, Molla Ayas, Molla Siracüddin, İbni Temcid, Molla Abdülkadir Hamidi, Lala Zağanos Paşa ve Ak Şemsüddin huzur içinde iftar ettiler. (Yavuz Bahadıroğlu, Vakıf, 18.08.2009)

108

Aşağıdaki resim bin bir gece masallarından alıntı değil, insanlık tarihinde bizzat yaşanmış bir adalet-huzur ikliminin zirve pratiğinin delillerindendir. Fatih zamanında İstanbul'da zenginlerin riyakârlık yapmadan gizlice para (zekat, sadaka, fitre, fıtır) bıraktıkları, fakirlerinde isteme utancından uzak, ihtiyaçları kadar para aldıkları sadaka kuyularının günümüze kalanlarından birkaç tanesinin fotoğrafları.

Sadakaların meydana bir çukurda toplanıp ihtiyacı olan kişilerin rencide olmadan geceleyin ihtiyacı kadarını alıp geri kalanı bıraktıkları sadaka taşları bir buçuk- iki metre yüksekliğinde mermerden olurdu. Üst kısımlarının ortasına çanağa benzer bir oyuk açılır, sadaka verenler parayı buraya bırakırlardı. İki metrelik taşların yanında, tepesine rahatça ulaşılabilmesi için birkaç basamak konurdu. İhtiyacı olmasına rağmen dilenmekten çekinenler gecenin geç saatlerinde taşın yanına para almaya gelir ama bırakılan meblağın tamamını değil, ihtiyaçları olduğu kadarını alırlardı. 17. yüzyıl İstanbul'unu anlatan bir Fransız gezgin, üzerinde

para bulunan bir taşa tam bir hafta boyunca kimsenin gelmediğini yazmıştı. Osmanlı döneminde İstanbul'daki 160 sadaka taşından günümüze ulaşanların sayısı 35. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 27 Kasım 2000; Fehmi Demirbağ, Aşk Olsun, s. 251)

Osmanlı'daki kuş köşkleri de, Osmanlı Medeniyeti'nin en zarif mimari örneklerini ve medeniyetinin ruhunu gözler önüne sermektedir. Başta İstanbul'da saka, serçe, kırlangıç gibi korunmaya muhtaç kuşlar için yapılan bu barınaklar, Doğu Beyazıt, Tokat, Amasya, Kayseri, Niğde, Antakya, İzmir, Bolu, Bursa, Tekirdağ, Kırklareli, Edirne, Filibe, Tirnova'da da bulunuyorlar. Atalarımız sadece kuş evleri, kuş sarayları yapmakla kalmamış, leylek, kurt gibi evcil olmayan diğer hayvanlar için de vakıflar, hastaneler kurmuşlardır. Öyle ki soğuk kış günlerinde kurtların aç kalmamaları için kar, tipi demeden ıssız dağ başlarında et dağıtmışlar. Atamız Osmanlı; uçuş rotalarında yaralanıp düşmeleri halinde onların tedavisini yaparak sürüsüne yetiştirmek üzere çalışmalar yapan Göçmen Kuşlar Vakfı, kışın kar ve buzdan yerlerde yiyecek bulamayan kuşların ölmemesi için buz ve kar üzerine yiyecek bırakan Darı Vakfı gibi özel vakıflarda kurmuşlardır.

İstanbul Fatih Sultan Mehmet tarafından fethedilmiştir. Bir cami inşasında kullanılacak iki mermer sütunu 'Sinan Atik' isimli Rum mimara teslim eder. Mimar, sütunları 3'er arşın kesip kısaltır. Fatih de buna sinirlenerek mimarın elini kestirir. Mimar, padişah aleyhine dava açar. Üsküdar kadısı Hızır Bey yargılama sonunda padişah suçlu bulur, kısas kararı verilir. Padişahın elinin de aynen Rum mimar gibi kesilmesine karar verir. Rum mimar adalet sisteminden etkilenir, hakkından feragat eder, bunun üzerine Fatih, tazminat cezasına çarptırılır. Karardan sonra fatih, çıkardığı demir sopayı kadıya göstererek; "Eğer sen Allah'ın hükmünü uygulamayıp, elimi kesmeye beni mahkum etmeseydin bununla başını paramparça ederdim." der. Kadı Hızır Bey de sakladığı kamayı çıkararak cevap verir: "Sen de benim hükmümü kabul etmeseydin, ben de bununla seni delik deşik ederdim. (Fahri Sarrafoglu, Yeni Söz, 22.5.2018; Av. Cengiz Gülaç, Türkiye, 13.09.2020) Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinde aktarılan olayın kanıtı hala İstanbul'dadır: Sokağın bugünkü adı da tarihi kayıtlardakiyle aynıdır; Eski Mahkeme Sokak.

Hayal değil gerçekten yaşanmıştır: Avrupalı bir gezgin para kesesini limanda düşürüp bazı paralarının da denize düştüğü anda halkın paraları toplamaya başladığını hatta denize daldığını görünce "paralarım çalınıyor!" diye telaşlanırken, denize dalanlar dahil herkesin düşen paraları toplayıp kendisine getirdiğini, paralarının tamam olduğunu, denizde bile kaybolunmasına izin verilmeden kendisine teslim edildiğine şahit olduğu bir toplumdur Osmanlı toplumu: "Mösyö A. Obisiniyi tarafında 1855 yılında yazılan 'Bugünkü Türkiye' adlı eserden: Alışverişte Türk para indirmez. Yahudi ve Hristiyanlar bambaşkadır. Bir kural olarak Ermeni'nin istediği paranın yarısını, ruma üçte birini, Yahudi'ye dörtte birini veriniz fakat Müslüman'la alış veriş ettiniz mi, istediği fiyattan emin olunuz ve istediğini veriniz. Türk verdiği söze asla karşı gelmediğinden başkalarının da sözüne inanır. Müezzin ezan okudu mu dükkan sahibi mağazasını açık bırakarak ve genel güvenliğe dayanarak komşu camiye gider. İstanbul gibi büyük bir başkentte bütün yıl ancak üç dört hırsızlığın olduğu bile duyulmaz. Bir İngiliz gezginci Daily News gazetesine son günlerde şu sözleri yazmıştır: Bir araba kiralamıştık. Geceleyin Türke araba yanında bir adamın bırakılmasını ve eşyaları korumasını hatırlattım. Cevap olarak, 'Ne gerek var efendim, eşyalarınız burada haftalarca dursa kimse ona el sürmez' dedi. Ertesi gün her şey yerli yerinde idi. Düşünsenize bütün gece buradan Türk askerleri geçiyor. Bunu Londra'nın büyük minberinden Hristiyanlara söyleyiniz, sizin rüya gördüğünüzü sanırlar. Bir defa bir tüccarın kesesi patlar, içindeki paralar dağılır. Kimi denize düşer. Halk denize de atlamak dahil parayı toplar, bir hamalda keseyi sırtlar evine götürür. Evde para sayılır tastamamdır. Türkler için dinini değiştirtme için işkenceli hareketlerde bulunmak gibi suçlamalar gerçeğe aykırıdır. Türkiye'de hiçbir zaman din yüzünden sıkıştırmalar olmamış, belki Türkiye, Hristiyan taassubunun kurbanlarına sığınmak olmuştur. Halbuki bugüne kadar

Atina'da Miladi İsa yortusunda, Yahudiler sokakta gezmeye cesaret edemezlerdi. Türkiye'de camiler, kilise ve başka tapınaklara saldırmaz. İzmir ve İstanbul'da Katolikler, Paris ve Liyon'dakinden daha serbesttir... Buna karşılık Türkiye'de 'Hristiyan köpeklerin' her gün işkenceye uğradıklarından ya da her gün kadınların çuvalara konularak konaklardan denize atıldıklarına inanmayan kaç kişi vardır? İyilikseverlik din ve inanç ayırımı gözetilmeden herkese yapılan bir şeydir. Özetle kelimenin gerçek anlamı ile bugüne kadar barbar dediğimiz ve böylece saydığımız Türkler kadar insanlığı seven bir ulus görmedim." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı Kerim, s. 83-88)

Fransız şâiri Lamartine de, seyahatnamesinde İstanbul'dan ayrılırken Eyüp Sultan'da bir kahvenin önünden hareket edişini şöyle anlatır: "Yola çıkışımızı seyretmek için halk etrafımıza toplanmıştı; fakat hiçbir hakârete uğramadığımız gibi eşyamızdan da hiçbir şey zayi olmadı. Osmanlı'da doğruluk, sokaklarda dahî bir fazilet hâlindeydi. Kahvenin önündeki ağaçların altında oturanlar ve yoldan gelip geçen çocuklar, at ve arabalarımıza eşyalarımızı yüklerken bize yardım ettiler. Yere düşen öteberilerimizi ve unuttuğumuz şeyleri toplayıp kendi elleriyle bize getirdiler." A. L. Castellan'ın Osmanlı'daki eşsiz namusa dâir anlattığı şu olay, çok ibretlidir: "Dostlarımdan biri anlattı: İçinde bin kuruş bulunan bir torba ile İstanbul'dan Beyoğlu'na dönüyordum. Tophane iskelesi'ne çıkarken torbam yırtıldı. İçindeki bütün paralar da dökülüp rıhtımın üstüne dağıldı, bazıları da denize yuvarlandı. Ben «eyvah» bile diyemeden hemen oradaki halk, paraların üstüne üşüştü. Herkes bulabildiği kadar topluyordu. Ben şaşkınlıktan donmuş bir vaziyette ne yapacağımı bilemiyor, sadece bu hareketleri büyük bir endişe içinde takip ediyordum. Ne göreyim! Herkes, topladığı paraları deniz kenarında kalan torbama koyuyordu. Bunun üzerine içim biraz ferahladı. Hatta kayıkçılar da, suya dalıp, denizin dibine gitmiş olan kuruşları çıkarmışlardı. Bütün bunlara karşı cömertlik göstermek istedimse de vazîfelerini yapmış olduklarından bahsederek her biri bir tarafa çekildi. Zaten o kadar kalabalıktılar ki, hepsine bahşiş yetişmezdi. Toplanan bütün paralar torbaya konduktan sonra bir hamal da onu yüklenip doğru evime kadar götürdü. Eve girdikten sonra büyük bir merak içinde paramı hemen saymaya başladım. Birçok ziyana uğramış olduğumu zannediyordum ki, bin kuruşumun da tam olarak torbada olduğunu görünce hayretler içinde kaldım. Gözlerime inanamadım; bir daha saydım. Evet, tek bir kuruşum bile eksik değildi." (Kardelen Dergisi, Sayı: 53 - Ekim / Aralık 2006)

110

Ve yıl 2022! Zeytinburnu'nda kuryenin düşürdüğü 150 bin euro yola saçılır; 85 bin euro kayıptır! Olayı anlatan Ünal Coşkun, "Montum rüzgarla açılınca paralar yola saçıldı. Trafik durunca birçok kişi paraları topladı. Getirenler de oldu getirmeyenler de oldu. Suç duyurusunda bulundum." dedi. (Hürriyet,16.12.2022)

Bezmialem Valide Sultan'ın Şam'a kurduğu bir vakfın şartnamesi; "Hizmetkârların kıldığı veya ziyan verdiği eşyaları, onların haysiyet ve şahsiyetleri rencide olmasın diye tazmin etmektir." Nakîbü'l-Esrâf Es'ad Efendi'nin vakfiyesinden: "Kıymetli ve hayırsever devlet adamlarının geçmediği ve geçmeyeceği sokaklara ve iskelelere yerleşmiş olan son derece yaşlı ve fakir kimselere veya bir hastalık sebebiyle iş yapmaya kudreti olmayan âcizlere odun, kömür ve diğer ihtiyaç maddeleri tedârik edile! Kimsesiz ve yoksul kız çocuklarından evlenme çağına gelenlerin de çeyizleri alına!" Fâtih Sultan Mehmet Hân, İstanbul'un fethinden sonra yaptırdığı bir imârethânenin vakfiyesine şu satırları yazdırmıştır: "İnşâ ettirdiğim imârethânemde İstanbul fukarâsı yemek yiyeler! İstanbul fethinin şehit âilelerine ve yetimlerine ise; hava karardıktan sonra, kapalı kaplarda, komşularının dikkatini celb etmeden, onların izzet ve haysiyetleri korunarak yemek ikrâm edile!" Evliyâ Çelebi'nin Sokullu Mehmet Paşa vakfiyesindeki misafirhane ile alâkalı vermiş olduğu bilgiye bakalım: "Eğer gece yarısı taşradan misafir gelirse kapıyı açıp içeri alalar. Hazırda bulunandan yemek ikram edeler. Fakat cihan yıkılsa geceleyin içerden dışarıya bir kimse bırakmayalar. Sabahleyin ayrılma vakti geldiğinde de hancılar

tellâllar gibi: "Ey ümmet-i Muhammed! Malınız, canınız, atınız ve elbiseleriniz tamam mıdır, bir ihtiyacınız var mıdır?" diye nidâda bulunalar. Misâfirler hep birden: "Tamamdır. Allah Teala, hayır sahibine rahmet eyleye!" dediklerinde, kapıcılar şafak vaktinde kapıların iki kanadını açarak: "Gafil gitmeyin! Dikkat edin, tanımadığınız kimseleri arkadaş edinmeyin! Yürüyün, Allah kolay getire!" diye duâ ve nasîhat ile uğurlayalar." (Osman Nûri Topbaş, Âbide Şahsiyet ve Müesseseleriyle Osmanlı, s. 510) Yaralı kuşlara ve hasta hayvanlara tedavi merkezleri de açılmıştır. (Topbaş, s. 509)

Tunuslu Seyyah İbn-i Batuta ve arkadaşları Anadolu'yu gezerken Denizli'ye uğrarlar. Bundan sonrasını kendisi şöyle anlatır: "Şehre girdiğimiz sırada, çarşıdan geçerken dükkanlardan çıkan birtakım insanların hayvanlarımızı çevirerek yularlarına asıldıklarını gördük. Bir başka grup da gelerek bunları durdurdu ve çekişmeye başladı. Konuştuklarını anlayamadığımızdan korkmaya başladık, kaygısına düştük. Sonra anladık ki, her iki taraf da bizim kendi zaviyelerinde misâfir olmamızı istedikleri için çekişirlermiş. Onların göstermekte oldukları yüksek misafirperverliğe hayran olmamak elde değildi. Nihâyet işi kur'a çekmek sûretiyle halletmeyi kabul edip sulh oldular." (İbn-i Batûta, Rihletü İbn-i Batûta, s. 305-30)

Batılı seyyah Hunke'nin, Müslüman hastanesinde yatmakta olan bir gencin babasına yazdığı mektubundan aldığı şu bölümler, vakıf hassâsiyetinin gönülleri saran ne kadar bâriz bir misâlidir: "Babacığım! Benim paraya ihtiyacım olup olmadığını soruyorsun. Taburcu edilirim, hastaneden bana bir kat yeni elbise ve hemen çalışmaya başlamak zorunda kalmayayım diye de beş altın verecekler. Onun için süründen davar satmana gerek yok. Ama beni burada görmek istiyorsan hemen gel! Canım buradan çıkmak istemiyor. Yataklar yumuşak, çarşafklar bembeyaz, battaniyeler kadife gibi. Her odada çeşme var. Soğuk gecelerde bütün odalar ısıtılıyor. Bizleri tedâvî edenler, çok şefkatli ve merhametli kimseler. Hemen her gün midesi hazmedenlere kümes hayvanları ve koyun kızartmaları veriliyor. Sen de sonuncu tavuğum kızartılmadan önce gel, beraber yiyelim!" (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti-2; Tarih Gastesi, Eylül 2017, s. 7)

Fransız tarihçi Villehardouin, Ortodoks Hristiyanların merkezi İstanbul'u işgal edip talan eden Katolik Haçlı ordusunun, 1204 Haçlı yağması için "Dünya yaratıldı yaratılalı bir kentten bu kadar çok ganimet kazanılmamıştır" demektedir. Robert de Clari Ayasofya'nın "yağma" öncesi halini şöyle anlatıyordu: "Bu mabedin bütün kapıların kilit ve sürgüleri som gümüşten idi. Paha biçilemeyecek değerde olan mihrabın yakınında on dört ayak uzunluğunda som altından bir ayın masası vardı ve bunun üzeri değerli taşlarla süslüydü. Mihrabın etrafındaki sütunlar da gümüştendi. Kilisede yer alan on kadar avizenin her biri insan kolundan kalın gümüş zincirlerle asılıydı..." Buna karşılık Türkler İstanbul'u fethettikleri zaman Ayasofya'yı çırıl çıplak buldular. Anlatılmakla bitmeyen güzel mozaiklerinin çoğu; altın, gümüş ve değerli taşlarla süslü olan her şey, Haçlılar tarafından yağma edilmişti. Mabet bakımsızdı. Nitekim bu durumu, onu fetih gününde gören Dursun Bey şu sözlerle anlatıyor: "Onun rahnesine taş koyacak bir mimar kalmamış, mamur olarak sadece bir kubbesi kalmış. Padişah-ı Cihan bu binayı harap ve yebab (yıkık) görünce, ahir harap olmasın deyüp tamirini ve bakımını emretti." Bu nedenle fetih öncesi Grandük Notoras: "Ayasofya'da kardinal külahını görmektense, Müslüman sarığını tercih ederiz." der. (Emre Kongar, Tarihimizle Yüzleşmek, s. 35-38; Mehmet Ali Tekin, Yeni Akit, 30 Kasım 2014) Avrupalı tarihçi Richard Peters İslam ahlakını büyük bir ihlasla yaşayan Türklerin yüzyıllar boyunca ele geçirdikleri tüm ülkelerde nasıl bir adalet örneği temsil ettiklerini de şu sözleriyle dile getirmiştir: "Türkler asırlar boyunca birçok millete hakim oldular, fakat onları asimile etmeye asla gayret etmediler. Onlara hürriyet verdiler ve din ve kültürlerinin yaşanmasına müsaade ettiler." (Toktamış Ateş, Osmanlı Toplumunun Siyasal Yapısı, s. 116; Richard Peters, Geshichte der Türken, s. 8) Gibbon'da "Osmanlı imparatorluğunun kuruluşu" adlı eserinde şubları söyler: Osmanlılarla ilgili şu gerçek inkar edilemez; Osmanlılar yeni, zaman içinde dini özgürce yaşama kuralını temel ilke olarak

vaz etmiştir.” (Ateş, s. 105) Gibbon ayrıca Sultan Murat için, “Ortodokslar'a, Katolik ler'in Ortodokslara yaptığı muameleden kat kat iyi muamelede bulundu” der. (Yılmaz Öztuna, Osmanlı Devleti Tarihi 1, I/77) İsviçreli ilahiyatçı Prof. Karl Barth: “Hristiyan Avrupa'nın bizzat Hristiyan kanı döktüğü ve inançları değişik olanlara vahşice zulümler yapmaktan zevkduyduğu bir devirde Osmanlı engizisyonun bulunmadığı, yakmaların ve sihirbazlık ithamlarının mevcut olmadığı yegane memleket oldu.” (Türkler İçin Ne Diyorlar? Mutlu Altay, s. 23) A. Miquel: “Hristiyan halklar Bizans ve Latin devletleri zamanında bulamadıkları çok iyi bir idare karşısında bulunmaktaydılar. İmparatorluk, İstanbul başta olmak üzere, işkence gören İspanyol Yahudilerine bir sığınak olmuştu.” (Osmanlı Devleti Medeniyeti Tarihi, s. 467) Romanya'nın eski adliye bakanlarından Monsieur Dissescu: “Kim ne derse desin biz Romenler bugünkü mevcudiyetimizi Türklerin ulvi cenaplığına borçluyuz. İdareleri altına aldıkları milletlere karşı hakiki bir müsamahakarlık ile muamele etmemiş olsaydılar, onların yerine biz herhangi bir komşu milletin tahakkümü altına girmiş bulunsaydık, şu an da bir tek Romen kalmazdı.” (Süleyman Kocabaş, Avrupa Türki yesi'nin Kaybı ve Balkanlarda Panislavizm, s. 32) ‘Bilinmeyen Osmanlı’ kitabında Prof. Ahmet Akgündüz batılı bir oryantalistin şu sözlerini aktarır: “500 sene hakimiyeti altında yaşadığımız Osmanlılar, bize hayat hakkı tanımasa ve günde bir gayri müslim öldürselerdi, bugün Yunan, Sırp, Bulgar ve Romen halkından bahsedilemedi.” (Akgündüz, s. 432) George Young dini özgürlüğü aktüel bir kavram ile açıklar: “Osmanlının temelleri demokratik idi.” (Halide E. Adıvar, Türkiye’de Şark, Garp ve Amerikan Tesirleri, s.42) Tabii ki Osmanlılar tüm bu hoşgörünün temelini Hz Muhammed ve sahabinin uygulamalarından alıp (Muhammed Hamidullah, Melcuatü'l-Vesaik, s.195-197; 380-381) kendi dönemlerine taşımışlardı. İsveç'in İstanbul sefirliğinde bulunmuş M. I. D'Ohsson'a göre hayırseverliğin temeli İslam dinidir. "Kur'an, Türkleri, dünyanın bütün milletlerinin en hayır ve en insan severi haline getirmiştir." Mouradgea D'Ohsson ayrıca Osmanlı'da gördüğü güzel davranışların kökenini Kur'an ayetlerine bağlar. (M. d'Ohsson, Tableau General de l'Empire Ottoman, IV/309, VI/302) Brayer'de Osmanlı'da gördüğü nezaketin nedeni olarak Kur'an ayetlerini işaret eder. (A. Brayer, Neuf Années à Constantinople, I/293)

II. Bayezid devri müelliflerinden Cantacasin, klasik eserlerinde o devir için şöyle der: "Küçüğü ve büyüğü ile Türk ileri gelenleri (seigneurs Turcaz); cami ve hastane yaptırmaktan başka bir şey düşünmezler. Onları zengin vakıflarla techiz ederler. Yolcuların konaklaması için kervansaraylar inşa ettirirler. Yollar, köprüler, imaretler yaptırırlar. Türk büyükleri, bizim senyörlerimizden çok daha hayır sahibidirler, son derece misafir severler. Türk, Hristiyan ve Yahudileri memnuniyetle misafir ederler. Onlara yiyecek, içecek ve et verirler. Bir Türk, karşısında yemek yemeyen bir adamla Hristiyan ve Yahudi bile olsa yemeğini paylaşmamayı çok ayıp sayar." (Petit traite de l'origine des Turq, s. 207-208; Hayata dair okumalar 1, Ahmet Türkan, s. 30) M. I. D'Ohsson'a göre bu derece hayırseverliğin temeli İslam dînidir. "Kur'an, Türkleri, dünyanın bütün milletlerinin en hayır ve en insan severi haline getirmiştir." (Tableau General de l'Empire Ottoman, VI/302)

XV. asrın ilk yıllarında Bursa'da 7 imaret vardı. Alman gezgini Schiltberger'e göre bu imârette "Hristiyan, Musevi veya putperest olmasına bakılmaksızın, her yoksul, yiyip içebiliyordu." (Haşim Yadiğar, Vakıf kültürüne uygun sosyal politika stratejileri geliştirmede vakıflar genel müdürlüğünün rolü, s. 27; : Ahmet Türkan, Hayata dair okumalar 1, s. 32) Sir Paul Ricaut: "Türkler'in bu binaları, son derece muhteşem yapılardır ve Türk eyaletlerinde pek çoktur." der. Havza gibi mütevazı bir kasabada (Doğu Trakya) böyle iki vakıf hanı vardı, yolcular bedava ağırlanırlardı. Çok büyük gelirli vakıflar tahsis edilmişti. Gelirleri ekseriya artardı. Mesela Çatalburgaz'da İstanbul-Edirne yolu üzerinde Mustafa Paşa Kervansarayı'nın yıllık gelir fazlası ile haftada bir gün, civar köylere bedava yemek dağıtılıyordu. (Osmanlı İmparatorluğu'nun Hâlihazırının Tarihi, II/495)

“Birçok tanıdıklarımın ve bilhassa daimi dalgınlığımdan dolayı herkesten fazla benim başıma gelmiş bir hal vardır: Muhtelif dükkanlardan öteberi satın alırken para vermek için koynumdan çıkardığım kesemi veyahut vakti anlamak için baktığım saatimi eşya yığınları arasında unuttuğum çok olmuştur. Bazen de vereceğim paranın iki mislini bıraktıktan sonra dükkancının

mallarını ortadan kaldırıp yanlışlıkla fazla verdiğim parayı görmesine vakit kalmadan çekilip gittiğim olurdu. İşte bu dalgınlığıma rağmen Türk dükkanlarında hiçbir zaman tek bir meteliğim kaybolmamıştır; çünkü o gibi vaziyetlerde dükkancılar peşimden adam koşturmuşlar ve hatta eğer dalgınlığımın neticesini anladıktan sonra dükkana dönmemişsem, unuttuğum şeyi iade için ikametgahımın bulunduğu Beyoğlu'na kadar adam gönderip bir çok defalar beni aratmışlardır. Mesela bir gün küçük bir Türk dükkanının önünde durmuştum. Bu yelpazeci dükkanında Türk erkeklerinin yaz sıcaklarında kullandıkları yelpazeler satılıyordu. Birçoklarına baktım; düz deriden ve en harcîâlem olanlarından birini alıp parasını verdikten sonra çekilip gittim... Aradan tam üç hafta geçtikten sonra bir gün tesadüfen yelpaze aldığım dükkanın önünden geçerken, yelpazeci beni görür görmez çağırıp orada unutmuş olduğum saatimi gösterdi... Elime teslim etti. Ben bu Türk namuskarlığının daha yüzlerce misalini sayabilecek vaziyetteyim. Bizzat kendi başımdan geçen vakalar otuzdan fazla olduğu halde, bunların hiçbirinde hiçbir zaman Türkler'in namuskârlıktan ayrıldıklarını görmedim.” (Aubry de la Motraye, Voyages en Europe, Asie et Afrique, cilt 1, 1727, s. 258-259) “Osmanlı Türkleri, diğer faziletleri kadar namuskârlık, dürüstlük ve doğruluk gibi Kur'an'ın en kuvvetli hükümlerine dayanan meziyetleri itibarıyla da şayan-ı takdirdirler. Kendi milletdaşlarına karşı bütün muamelelerine hakim olan bu hisseye, hangi din ve mezhebe mensup olursa olsun bütün yabancılara karşı da riayet ederler. Bu noktada Müslümanla gayrimüslim arasında hiçbir fark gözetmezler... Faziletle içtimai nizamın idamesi bakımından fevkalade bir kıymeti olan bu fikirler kanun esaslarıyla Kur'an'ın şu güzel ayetlerine dayanmaktadır: Hiç kimseyi aldatmayın; ölçüyü tam doldurun; doğru tartın; sözlerinizde, yeminlerinizde kendi aleyhinize bile olsa doğruluktan ayrılmayın. Mukavelelerinizle pazarlıklarınızda hilekarlıktan kaçın. El malını haksız yiyen, karnını yakacak bir ateş yemiştir olur.” (M. d'Ohsson, Tableau General de l'Empire Ottoman, IV/309) Fransız generallerinden Comte de Bonneval: “Haksızlık, tekelliklik, hırsızlık gibi suçlar Türkler arasında adeta yok gibidir. Kısacası ister vicdani bir akideden, ister ceza korkusundan mütevellit olsun, o kadar dürüstlük gösterirler ki, insan çok defa Türkler'in doğruluğuna hayran kalır.” (Comte de Bonneval, Anecdotes Veniti ennes et Turques ou nouveaux memoires du Comte de Bonneval, cilt 1, Francfort, 1740, s. 215) “Nezaket Türkler'de bilakis milli seciyelerini teşkil eden sarsılmaz hakkaniyet ve adaletle hayırhahlık ruhunun tabii bir neticesidir. Zaten Kur'an'da nezakete ait ayetler vardır ve o mukaddes kanunun bütün düsturları gibi bu ayetler de aynen ve harfiyen tatbik edilir.” (A. Brayer, Neuf Années à Constantinople, I/293) “Rastgeldiğim hangi Türk'e yol sorsam, hemen bana rehberlik etme teklifinde bulunuyor, yiyecek ve içecek şeyler hususunda elinden gelen ikramda kusur etmemek suretiyle de hep aynı kibarlığı gösteriyordu.” (L.H. Delamarre, Voyage en Krimée, suivi de la Relation de l'Ambassade envoyée de Petersbourg à Constantinople, 1802, s. 208) “Türkler'in riayet ettikleri İslam'ın beş şartının dördüncüsü de zekattır. Türkler bu şartın ifasında kusur etmezler, çünkü çok hayırseverler; din ve mezhep ayırt etmeksizin ister Müslüman, ister Hristiyan, ister Yahudi olsun, bütün muhtaçlara yardım ederler; onun için Türkler arasında fukaraya pek az tesadüf edilir... Kimisi daha hayattayken servetiyle fukaraya bakar, kimisi ölürken hastaneler tesisi yahut köprülerle kervansaraylar veyahut yol boylarında çeşmeler inşası için muazzam sermayeler bırakır. Keseleriyle hayrat yapamayanlar ana yolların tamirinde çalışarak, yol boylarındaki su haznelerini doldurarak, sellerde suların civarında durup yolculara tehlike işareti vererek kollarıyla hayır işlerler, bütün bunlara mukabil katıyen para almazlar ve hatta eğer teklif edilecek olursa para için değil, fisebilillah çalıştıklarını söyleyerek reddederler.” (M. Thevenot, Relation d'un Voyage Fait au Levant, Paris, 1665, s. 95-97) “Türk şefkatî hayvanlara bile kapsar. Bunları beslemek için vakıflar ve ücretli adamlar vardır; bu adamlar sokak başlarında köpeklerle kedilere et dağıtırlar. Bu hayvanlar o sadakaya almış oldukları için, besicilerinin seslerini o kadar iyi tanırlar ki, iştirir iştirmez hemen sokak başına üşüşmekte hiçbir zaman kusur etmezler... Kısır ağaçların kuraklıktan kurumalarına meydan vermemek üzere bir işçiye ücret verip sulanmalarını temin edecek kadar hayrat ve hasenatta ileri giden... Müslümanlara da tesadüf edilir. Birçok Türkler de sırf azat etmek için kuş satın alırlar... Kasaplar her gün muayyen miktar kedi ve köpek beslemekle mükellef kılınır. Şam'da hastalanan kedilerle

köpeklerin tedavisine mahsus bir hastane vardır.” (Jean Antoine Guer, Moeurs et usages des Turcs, cilt 1, Paris, 1747, s. 221)

İngiltere’nin İstanbul büyükelçisi ve İslam karşıtı olan Sir James Porter: "Osmanlı’da yol kesme, ev soyma, dolandırıcılık ve yankesicilik gibi hâdiseler âdetâ meçhûl gibidir. Harp hâlinde olsun, sulh hâlinde olsun, yollar da evler kadar emîndir. Bilhassa anayolları takip ederek bütün Osmanlı mülkünü en mutlak bir emniyet içinde baştanbaşa dolaşabilmek her zaman mümkündür. Dâimî bir seyr u seferle yolcu adedinin çokluğuna rağmen vukuâtın fevkalâde azlığına hayret etmemek kâbil değildir. Nice yıllar içinde ancak nâdir hâdiselere tesâdüf edilebilir." (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti 2)

Sigrid Hunke’nin, ‘Avrupa’nın Üzerine Doğan İslam Güneşi’ adlı eserinden konu hakkında bazı alıntılarla devam edelim: “Doğu, nezaket ve görgüde Batı’yı geçmişti. (s. 84) Kamu işlerindeki idareleri o devrin batı dünyasındakinden çok iyiydi. (s. 199) 700’den 1200’e kadar Müslümanlık, iktidar, kudretinin düzeni ve yaygınlığı, hayat seviyesi, görgü, insan hakları, dini hoşgörü, edebiyat, ilim, tıp ve felsefede bütün dünyaya öncülük etti. (s. 259) Bedevi Arapları birkaç yıl içinde İslam imanı ile kaynaşınca, karşılıklı yardım kuralları ile kardeş haline, ahlaki yükümlülükler ile disiplinli ve mücahide verilecek ahiretteki mükafatın düşüncesi ile ölümü hiçe sayan bir millet haline getirir. (s. 248) Tüm bunlara rağmen “düşmanlarını yenen Araplar, tahripçi ve mütaassıp bir sıfat içinde görünmediler. Arapların savaşta yendikleri milletlere karşı toleranslı ve insani muamelelerle davranmışlardır ve dünya tarihinde böyle davranan pek az millet mevcuttur. (s. 250) 9. asrın Kudüs patriği de İstanbul patriğine yazdığı mektupta buna şahitlik eder: “Müslümanlar adildir. Bize haksızlık ve zorlama yapmamaktadırlar.” (s. 256) Müslüman Arap adaleti öyle yaygınlaşmıştı ki, 1010 senesinde Hristiyanlarla Müslümanlar savaşırken üç piskopos Müslümanların hükümdarı için hayatlarını feda ederek bir muharebin halife lehine neticelenmesini sağlamışlardı.” (s. 445)

114

Merhamet abidesi. Zalim Esed’in yerinden yurdundan ettiği milyonlarca Müslüman’dan biri olan 59 yaşındaki Üsâme Şafii, sığındığı Diyarbakır’da, cadde ve sokaklara 6 yıldır insanlık ve merhamet tohumları ekiyor. Heybesindeki çekici ve pensesi ile kaldırımlarda insanlara eziyet veren çivi ve demir kalıntılarını söküyor, ayaklara takılan taşları düzeltiyor, makası ile sarkan ağaç dallarını buduyor. Ve bunu çocukluğundan bu yana sadece ve sadece Allah’ın rızasını kazanmak için (Buhari, Mezalim, 34) yapıyor. Kimisi bana para teklifinde bulunuyor. Ben asla kabul etmem bu teklifi. Benim beklentim yalnızca Allah’tandır." diyor. (Diriliş Postası, 5.2.2023) Günümüz örneklerini, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızda görebilirsiniz.

Günümüzde ise , “Soğuk Savaş döneminin bitmesi ile ortadan kalkan kızıl tehlikenin yerini, yeşil tehlike almıştır. Eğlence sanayinin ürettiği filmleri izleyen ortalama Amerikalı ve Avrupalıların zihinde nasıl bir İslam ve Müslüman imajının oluştuğunu tahmin etmek zor değildir.” Lewis, Pipes, Kramer, Emerson gibi yazarların çizdiği İslam ve Müslüman tablosu, bir ötekileştirme tavrına ve tehdit algısına dayanır. Lewis’e göre, Müslüman toplumların Batı ile barış içinde yaşayabilmesi için sekülerleşmesi gerekmektedir. Lewis, darü’l-İslam, darü’l-harp arasındaki çatışmayı öne çıkarırken, darü’s-sulh ve darü’l-ahd gibi kavramlardan bahsetmez. Oysa bunlar karşılıklı iki ülkenin belli şartlar çerçevesinde barış içinde yaşayabileceğini gösteren kavramlardır. Yine Lewis, zimmî hukukunun İslam topraklarında yaşayan gayrimüslimlere sağladığı hak ve imkanlardan hiç bahsetmez. Osmanlı İdaresindeki Yahudi ve Hristiyan toplulukları ve Arap dünyasında yaşayan Hristiyan Arap cemaatler, darü’s-selam sınırları içinde, barış içinde yaşayabileceğinin göstergeleridir. Avrupa’daki Hristiyan krallıkların, Yahudi ve Müslümanlara karşı izlediği sindirme ve yok etme politikalarını düşündüğümüzde, Lewis’in militan İslam, İslami köktencilik vb. kurgusunun tarihi gerçeklere

dayanmaktan çok, günümüze ilişkin ideolojik amaçlara hizmet ettiği görülür. (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 163, 166)

Kral Talavera: “Araplarda İspanyolların imanı, İspanyollarda ise iş ve hareketlilik eksiktir.” (Sigrid Hunke, Avrupa’nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 454) derken M. Akif Ersoy ise 1915’te Almanya’dan dönüşünde tersine dönen durumu şöyle ifade etmektedir: “İşleri var dinimiz gibi, dinleri var işimiz gibi” (Sebilürreşad Dergisi, Sayı 1071)

İslam; Bedevi Arabı, Göçebe Türkü, Ateşperest Farslıyı bilim üretenler ve dünyaya adalet ve ahlaki erdem örnekleri sunan bir tek ümmete çevirmişti. İslam hala o gücü elinde bulunduruyor, ondan ilham alıp yeniden bilim ve adalette önder olan bir topluk olma fırsatı elimizde. Yeter ki dinimizin emir ve yasaklarını 'yeniden' pratik hayatımıza tatbik edebilelim: Oku! (Alak, 1) ; "Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kişiler olun." (Nisa, 135); "Allah nezdinde en üstün olanınız, en çok takva sahibi olanınızdır." (Hucurat, 13)

"Ey iman edenler! Allah’a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin." (Nisa, 136)

İslam sevgi toplumu

Kur’an daima iyiye, güzele yönlendirir. İnsanlara iyi, faydalı, güzel şeyleri emreder; zararlı, insan için kötü olan şeyleri yasaklar. (‘Detay için, İlamî emirler ve hümanizm’ başlıklı yazımıza bakılabilir.) Yani İslam’ın insandan yapmasını istedikleri hem kendi, hem toplum hem doğaya faydalı olan şeylerin toplamını oluşturur. İnsana -ve topluma- zararlı olan şeyler (sigara, içki, zina, rüşvet vd.) hem kanunen hem Allah-ahiret inancı gereği yasaklanmıştır. Meleklerle iman ile insanlar üzerinde gözükmeyen bekçiler, oto kontrol mekanizması olarak çalışır, insan yalnız kaldığı anda bile, gücü yetse de kötülüğe, insanlara zararlı olan şeylere yönelmez.

Buna neden ise, ahirete olan tam imandır; Her şeyin karşılığının mahşer yerinde görüleceğini bilen insan daima iyiliğe yönelecektir. Somut olarak bir neden olmasa da cebinden çıkarıp muhtaçlara para verecek -zekat- dünyada hiçbir karşılık beklemeden -kurban, hüsnü zan, sadaka vd ile - insanların yardımına koşacaktır. İnsanları din gibi manevi olarak motive edip iyiliğe sevk edebilecek başka bir sistem, dünya görüşü var mıdır? Comte tarafından kurulan ve pozitivist seküler bir din olan ‘insanlık dini’nin başarı ihtimalini insanlık yaşayarak gördü. Materyalist bir ideoloji görünümlü ama asıldan o da bir din olan Marxizmi de insanlık yaşadı. Sonuç, hüsrân! Ama İslam gerek teori (İdealler ve tarihten pratik realiteler adlı yazımıza bakılabilir) gerek pratikte idealize bir toplum örneklerini tarihte oluşturdu ve hala bu örnekleri günümüzde yeniden oluşturacak güce sahiptir.

Böyle bir toplumda insanı kötülüğe yönlendirecek ahlaksız basın, sömürü düzeni olan faiz, kumar ve şans oyunları, içki, gösteriş budalası riyakar fertler olmayacak, ayrıca her emri ile insanların birbirlerine kenetlenmesini sağlamayı esas alan “Komşu hakkı, kul hakkı, selamlaşma, kardeşlik hukuku -Müslümanların İslam kardeşliği hukuku veya Müslüman olmayanların fitraten; Hz. Âdem’den olan kardeşliği- komşu ve kul hakkı, Cuma namazı, cemaatle namaz, Hac ibadeti, Kurban, zekat, fitır, sadaka” ile kaynaşmayı sağlayacak; Gıybet, riya, kibir, rüşvet, içki gibi yasaklar ile kardeşlik ruhunu bozacak şeyleri yasaklayacak ve her insan için –Müslüman veya kafir fark etmez- geçerli olan beş temel hak: “Can, mal, namus,

akıl, din emniyeti; fikir hürriyeti” ile, dünyanın insanların huzur içinde yaşayacağı bir yer olmasını sağlayacak, bu çizgisini koruyanlara da ahirette cenneti vaad edecek bir sistem ancak ve sadece İslam ile söz konusu olabilir. İslam “Hak” kavramının, insan ilişkilerinde temel kıstas olmasını sağlayan bir sistemdir. ‘Haklı olanın üstün olduğu’ toplumda hukuk tam olarak işleyip adalet tam sağlanacak, ahlak kavramı çerçevesinde kurulu toplumsal sistem de sonunda sevgi-huzur toplumunu oluşturacaktır!

Konumuzu alakalı ayet ve hadisten birkaç örnekle yazımıza son verelim.

“Arap’ın Arap olmayana, beyazın siyaha, efendinin kölesine hiçbir üstünlüğü yoktur.” (Müslim, Hac, 147); "Müminler birbirini sevmekte, birbirine şefkat göstermekte ve korumakta, herhangi bir organı rahatsız olduğunda diğer organları da bu yüzden uykusuzluğa ve hummaya tutulan bir vücut gibidirler" (Buhari, "Edeb", 27); "Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona ihanet etmez, yalan söylemez, onu sıkıntıda bırakmaz. Her müslümanın diğerine namusu, malı ve kanı haramdır. Takvâ işte buradadır (kalptedir). Bir kimsenin müslüman kardeşini hor görmesi kendisine yapacağı kötülük olarak yeter!" (Buhari, "Mezâlim", 3; Müslim, "Birr", 58, 72; Tirmizî, "Birr", 18); "Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona haksızlık etmez, onu düşman eline bırakmaz. Kim müslüman kardeşinin ihtiyacını giderirse Allah da onun ihtiyacını giderir; kim müslüman kardeşini bir sıkıntıdan kurtarırsa Allah da onu bir sıkıntıdan kurtarır; kim müslüman kardeşinin bir kusurunu gizlerse Allah da onun kusurunu gizler (affeder)" (Buhari, "Mezâlim", 3; Müslim, "Birr", 58); “Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana - babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz.” (Nisa, 135); “Hani siz birbirinize düşman kimselerdiniz de Allah gönüllerinizi ısındırmıştı. Allah’ın nimeti (İslam ve iman) sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz bir ateş çukurunun tam kenarındayken Allah sizi oradan kurtarmıştı.” (Ali İmrân, 103)

116

İslam ülkeleri neden geri?

"Ateistler, 'Gaybi şeylere iman ve dolayısıyla din, ilmin ve aklın özgürce ortaya çıkması ve gelişmesi ile çelişmektedir.' derler. Bazı Müslümanlar, dine bağlılıklarını açıklayıp sonra da, yöntemlerinde, yaşam biçimlerinde, hak yoldan, adaletten, kamu yararından, akıl ve bilimden sapıyorsa bunlar aslında Kur'an'ın muhkem telkinlerinden de saptıklarının göstergesidir. (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 196) Nitekim İslam'ın ilk çağlarında yaşayan Müslümanlar bütün bunlara inanıyorlardı. Hayatın her alanında, büyük bir güç ve enerji ile uygarlık alanında eşsiz sıçramalar yapmalarına (Bu konuda "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" adlı yazıyı tavsiye ederiz) bu imanları engel olmamıştır." (Derveze, s. 197) Temel mesele, Müslümanların fiili dua denenen tevekkülü yanlış anlamalarıdır. Her işte, Yaradan'ın koyduğu kurallar (Sünnetullah, tabiat (fiziksel, biyolojik) kurallar, toplumsal kurallar) çerçevesinde hareket ederken, Allah'ı unutmadan yollarına devam etmeleri gerektiğini unutmaları, bu hususu ihmal etmeleridir.

Günümüzde İslam alemindeki temel problem, müslümanların inandıklarını söyledikleri dini, hayatlarına tatbik etmemeleridir! İçki içip zina eden de kendini Müslüman olarak tarif etmektedir, faiz yiyip rüşvet yiyende! Peki, İslam bu kişileri 'dine teslim olan' anlamına gelen Mümin/Müslüman kabul ediyor mu? İşte bütün mesele burada düğümlenmektedir. Kur'an, "Ey iman edenler, İman edin!" (Nisa, 136) buyurmaktadır. Çünkü "Bugün biz sadece isim Müslümanları olduk. Esas problem, Müslümanların İslam'dan uzaklaşmalarıdır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 11) "Hedefimiz: Müslümanların İslamlaşması."

(Aliya Izzetbegovic, İslam Deklarasyonu) olmalıdır. Günümüzde “Dini anlamak isteyen onu takip edenlere değil, metinlere bakılmalıdır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 92) Yoksa günümüzdeki İslam aleminin hali, Malik bin Nebi’nin tespiti ile, ”Müslümanların İslamiyet'e sarıldıkları için değil, ondan uzaklaştıkları için İslamiyet tarafından kendilerine verilen bir cezadır.” (Müşkiletü'l Efkar fil Alemi'l-İslami, s. 76) Aşağıdaki sözler de bu sorunun altını çizmektedir: Charles Mismer: “Hristiyanlar alim olunca Hristiyanlıkla alakaları kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyetle alakaları kesilir.” (Charles Mismer tarafından yazılan ‘İstanbul Hatıraları’ adlı eserinden; Aktaran, Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67; İsmâil Hâmî Dânişmend, Garp İlminin Kur'an-ı Kerim Hayranlığı, s. 50: Sözün orijinali: “İslamlar okuyup ta'lim ve tefennün ettikçe daha ziyade Müslüman olurlar. Hristiyanlar ta'lim ve tefennün ettikçe Hristiyanlıktan çıkarlar: Fatma Aliye Hanım'ın Tezâhür-i Hakikat'i, s. 60; Mehmet yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 67) "Hristiyanlıktaki deizm, Hristiyanlığı bilmekten; İslam'daki deizm ise, İslam'ı bilmemekten kaynaklanır. Batıda akıllı bir adamın yapacağı deist olmaktır." (Meryem Güneri, Bir İnanç Problemi/Krizi Olarak Deizm ve Temelleri Üzerine Psiko-Kelam Analizleri, İTOBIAD Kongre/19, II. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Kongresi, s. 843; Deizm Sempozyumu, Ensar, 2017, s. 12, 235); Mehmet Akif Ersoy: “Eğer İslam’dan maksat Kur’an’sa, ortada İslam diye bir şey olmadığını söylemek durumundayız. Çünkü Kur’an bugün göklere çekilmiş ve yeryüzündeki İslam’ın onunla ilgisi kalmamıştır.”; Profesör İsmail Faruki: “İslam, ne bugünkü Müslümanların tavır ve yaşayışları, ne İslam tarihinin şu veya bu dönemi, ne de İslam adına kaleme alınan şu veya bu kitabın anlattıklarıdır. İslam Kur’an’dır.”; Muhammed İkbal: “Eğer biz İslam’ın bir üstün değerler sistemi olduğunu Müslüman olmayanlara anlatmak istiyorsak, onlara her şeyden önce bizim İslam’ı temsil etmediğimizi söylemek borcundayız.” (Uydurulan din ve Kur’an’daki din, s. 45, 46); Prof. Caner Taslaman: "Dünyaya en önemli borçlarımızdan birisi İslam ile Müslümanların farkını anlatmaktır." (Twitter, 8 Eylül 2013); “Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafları üzerinden sorgulanamaz. Bilim adına yalan söylenen bilim adamlarının sahtekarlığını, bilime mal edebilir miyiz?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 80) Sonradan Müslüman olan “Pickthall sık sık İslam anlayışıyla Müslümanların uygulamalarını birbirinden ayırmak ve ayırmak gerektiğini yazmaktadır.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s.106)

117

Rum, 41. ayette, 'İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.'; Rad, 11. ayette ise, "Bir topluluk kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez." buyrulmaktadır. Yani, imtihan dünyasında bulunan (Kader isimli yazımıza bakılabilir) Müslümanlar, hem kul hakkına riayet etme hem de bu dünyayı imar etmekle görevlidir. Müslüman olmak kolay değil (Müslüman olmak kolay mı? Adli yazımıza bakılabilir) Ve cehennem dahi lüzumsuz değildir.

"Eğer İslam, yapısal olarak akla ve bilime karşı bir din olduğu için geri kalınmışsa, 800. yüzyıldan yaklaşık 15. yüzyıla kadar olan süreçte ki başarıları nasıl izah edilecektir?" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 81) Halbuki, "Herkes için ancak çalıştığının karşılığı vardır." (Necm, 39)

Sorunun bir diğer nedeni de, "19. ve 20. yüzyıl Avrupa devletleri, bir taraftan akıl, bilim, inanç özgürlüğü ve çoğulculuk fikirlerini savunurken, diğer tarafta İslam dünyasını, Afrika'yı, Hint alt kıtasını, Asya'yı ve dünyanın diğer bölgelerini sömürmek de bir sorun görmemeleridir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 117) "Hristiyan Avrupa milletleri gittikçe çoğalan hayati ihtiyaçları karşılamak için doğunun zengin hazinelerini yağma etmek üzere sefere başladıkları andan itibaren doğuluların gayreti sarsıldı, gelişmesi sekteye uğradı. Avrupa'nın istilacı devletlerinin İslam ülkelerine saldırmada birbirleriyle yarışarcasına şiddet, hırs ve tamah göstermelerinin sebeplerinden birisi de ticareti arttırma telaşıdır. Avrupa'nın güçlü ülkeleri doğu ülkelerinde görünmeye başlayan uyanma belirtilerini korku ve düşmanlıkla karşılıyor. İslam milletlerinin gelişme ve ilerleme çabalarını engelleyecek tedbirleri almaktan geri kalmıyorlar. Bencil menfaatlerini, insanlığa ve medeniyete hizmet imiş gibi göstermeye kalkışıyorlar. Müslüman milletlere karşı sefer açmakta haklı görünmek için Avrupa kamuoyunu tahrikte yarı resmi ve gayri resmi siyasi gazetelere işaret veriliyor. Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağlarının kuzeyindeki verimli

toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Avrupalılar İslam'ın içine medeni insan suretinde girdikten sonra zararlı bir mikrop haline dönüşüyorlar: böylece hayat tarzımız kurtlanıp, fikirlerimiz, duygularımız ve adaletlerimiz bozuluyor. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşıyorlar. Müslüman sakinlerin zararına ve Hristiyanların menfaatine müstakil hükümetler oluşturdular." (Halil ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 254, 256, 259, 273, 274, 275, 289, 290)

Müslüman topluluğunun gerilemesi İslam medeniyetinin teorik çerçevesinin pratik bir işlerliğe kavuşturulmuş olmamasından dolayıdır. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 44) Günümüzde Müslümanlar yalnızca İslam'ı yaşamakta başarısızlığa uğramakla kalmamış, aynı zamanda İslam'ı tam olarak anlayamamışlardır. (Serdar, s. 49) Sömürgeciler yeni medeniyetleri, ekonomik ve düşünsel bir bağımlılık içerisinde bırakarak terk ettiler. Sosyal açıdan organize olmamış yeni Müslüman devletlerine yardım programları, sömürgeciliğin yeni bir şekliydi. Burada, yalnızca ekonomik ve teknolojik değil, aynı zamanda düşünsel, eğitimsel ve ideolojik bağımlılık da söz konusudur. Taklit, bu ülkeler bağımsızlıklarını elde ettikten sonra ortaya çıkmıştır. (Serdar, s. 71, 72)

Ortaçağda Avrupa karanlık dönemini yaşarken Müslümanlar matematikten tıp ilmine, felsefeden astronomiye en ileri seviyede idiler. Günümüzde ise sömürü devletlerinin baskısı altında gerçek kimliklerini bulamayan Müslümanlar, dinlerini gerektirdiği ilmi ve ahlaki donanımına da sahip bulunmamaktadırlar. İşin daha da kötü tarafı, pratiğe aktarılmayan bu gayri islami yaşam tarzı, İslam'ında gerçek anlamı ile anlaşılmasına engel olmakta, İslam'ı yanlış temsil etmektedir.

1- İslam ülkeleri milli bağımsızlık yanında kültürel bağımsızlıklarını henüz tam kazanamamışlardır. I. ve II. Dünya savaşlarından sonra işgal edilen tüm Müslüman ülkeler zamanla bağımsızlığını kazansa da, işgal edildikleri süre içinde sömürgeci emperyalist devletlerin eğitim-kültür ve ekonomik sömürmesine maruz kalmışlardır. Bağımsızlık savaşlarından sonra uzun süre bu işgal döneminin izleri gerek dil, gerek kültür ve gerekse eko-politik alanda kendini uzun süre hissettirmiş ve hala daha da hissettirmeye devam ettirmektedir. Cezayir yıllar önce milyonla ifade edilen şehit vererek bağımsızlığını kazanmıştır fakat ülkede hala dilde, kültürel, siyasi ve ekonomik alanda Fransa etkin konumdadır. Bu afrikada Fransız, Asya ülkelerinde ise İngiliz kültür ve siyasetinin hakimiyeti şeklinde hala devam etmektedir.

2- Uluslararası sistem Müslüman ülkeleri işgal-sömürü ve baskı altında tutmak üzere kurulmuştur. "ABD ve Avrupa ülkelerinde mevcut düzen sömürü sistemi ile ayakta durmaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) BM'in veto yetkisine sahip daimi 5 üyesine bakalım. ABD: Başta Filistin olmak üzere birçok İslam ülkesinde zulüm altındaki ülkelerin zalim idareci ve saldırgan devletlerini desteklemektedir. RUSYA: Başta Kafkas ülkeleri ve zamanında Afganistan'daki işgal de dahil olmak üzere bir çok katliam uygulamış ve sömürgeci politikalar izlemiş ve günümüzde Suriye ve Türkiî cumhuriyetlerde baskı ve emperyal amaçlarını sürdürmeye devam etmektedir. ÇİN: Doğu Türkistan başta birçok İslam ülkesinde katliam, baskı, işgal faaliyetlerine devam etmektedir. İNGİLTERE- FRANSA: Afrika'daki tüm Müslüman ülkeler başta, en son Orta ve Kuzey Afrika'daki terör, işgal ve darbelerin baş destekçisidirler. Bu listeye bir de Pakistan'ın başına bela olan Hinduları, Arakan'da

Müslümanları katleden Budistleri de ekleyebiliriz ki, Budist ve Hinduist çetelerin arkasında da bu beşli çete bulunmaktadır!

İspanya'nın başlattığı sömürge faaliyetlerini zamanla Fransa, Almanya, İngiltere ve en son ABD devam ettirmektedir. Daha da ilginç bu sömürünün asla bitmemesi, halen devam etmesidir. Batının ileri, yaşam standartlarının üstün gözükmesinin temel sebebi de bu küresel sömürü sistemidir! Bu konularda detay için, 'Batı medeniyeti' ve 'İslamofobi' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Halen devam eden ABD, İngiliz, Çin sömürüsü dışında adı pek duyulmayan Fransa'dan örnek verelim:

"Batı, Müslüman coğrafyasında arkasına bakmadan kan döker! Gözyaşı ve kan kimsenin umurunda değildir! İnsan hakları gibi büyük yalanlar da sadece akıllı kıt olanlar için uydurulan sihirlerdir! Afrika 200 yıldır Fransa, İtalya ve İngiltere'nin arka bahçesi oldu! Batı'nın zenginliğinin kaynağı buydu! Afrika'da koloni, Benin, Fildişi sahili, Mali, Gine, Nijer, Togo, Kamerun, Burkina Faso, Ekvator Ginesi, Çad, Gabon, Senegal, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Kongo'dan oluşan 14 ülkeli vergi grubu her yıl 300 milyar doları aşkın bir parayı Fransa'ya öderdi! Bu ülkelerdeki bazı liderler zaman zaman vergi ödememe gibi talihsiz hatalar yaptı! Tabii bu ölümcül bir hataydı! Hepsinin hayatı kısa sürdü! Son 20 yılda, 25 Afrika ülkesinde, 60'ın üzerinde darbe oldu! Bu darbelerin 14'ü Fransa'nın koloni vergisi aldığı ülkelerdi! Bu 14'lüler ortalama ihracatının yüzde 70'ini Fransa'ya yapardı! İthalatlarının da yüzde 80'i yine Fransa'dandı! Buradaki madenler dünya rezervlerinin yüzde 28'i ile yüzde 70'ini kapsıyordu! Yani Paris hem vergi, hem de madenleri toplayıp götürüyordu! Yaptıklarını bir de buralara satıyorlardı! Renault, peugeot, citroen." (Ergün Diler, Takvim, 26.01.2015) Fransa'nın cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, ülkemize yönelik terör faaliyetlerinin merkezi konumundaki Afrin'e yapılan operasyon için ise, " Suriye gibi egemen bir ülkedeki işgali asla desteklemeyeceğiz." (25.03.2018) diyebilmekte idi. Eski Fransız cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Mart 2008 tarihinde yaptığı bir açıklamada, "Afrikasız fransa 3. Dünya ülkesi olur." diyerek malumu ilan ediyordu. Aynı Fransa'nın İslam ülkelerini zorbalıkla yöneten liderleri ile gayet iyi anlaşması da ayrı bir husustur. ABD, İngiltere, İsrail, İtalya gibi Fransa'da "hala" Afrika'yı sömürmektedir. Fransa elektriğinin %75'ini nükleer enerjiden karşılıyor. Fransa'daki reaktörler için gerekli olan uranyumun % 33'ü Nijer'den geliyor. 14 Afrika ülkesi halen gelirinin %85'ini Paris'te bulunan Fransa merkez bankasında depo etmek zorundadır. Fransız merkez bankasında depo edilen para doğrudan Fransız maliye bakanlığının kontrolü altındadır. Nijer'de çıkartılan uranyum ile Fransa elektriğinin %40'ı üretilirken Nijer halkının %89'unun elektriği yoktur. Fransa'da altın bulunmaz ama dünyanın en büyük altın rezervlerinden birine sahiptir çünkü Mali'de 50'ye yakın altın madeni sahasını elinde bulundurmaktadır. "Avrupa, yeni fabrikalar için yeni hammadde ihtiyacı, deniz aşırı yeni pazarlar bulma isteği nedeniyle, Afrika'yı özellikle kontrol altına almaya ihtiyacı." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 62) duymaktadır.

Birleşik Krallık hangi ülkelere oluşur? "Kanada Valisi David Llyod Johnston, Avustralya Valisi Quentin Bryce, Yeni Zelanda Valisi Anand Satyanand, Barbados Valisi Clifford Hubands, Bahama Valisi Sir Arthur Foulkes, Grenada Valisi Carlyle Glean, Saint Lucia Valisi Pearlette Louisy, Papau Yeni Gine Valisi Sir Michael Ogio, Solomon Adaları Valisi Frank Kabul, Belize Valisi Sir Frank Bainimarama, Tuvalu Valisi Lokoba Taeia Italeli... Kanada ve Avustralya direk kraliçeye bağlıdır." (Ergün Diler, Takvim, 4.11.2014) İngilizce toplam 67 bağımsız ülkede ve 27 özerk ülkede 'resmi dil' kabul edilmektedir. Avustralya, Birleşik Krallık, Belize, Bahamalar, Dominika, Filipinler, Gana, Fiji, Grenada, Güney Afrika, Hindistan, İrlanda, Kanada, Jamaika, Kamerun, Liberya, Kenya, Lesotho, Kiribati, Liberya, Madagaskar, Malta,

Malavi, Namibya, Mikronezya, Pakistan, Papua Yeni Gine, Palau, Ruanda, Singapur, Sudan, Togo, Uganda, Yeni Zelanda ve Zimbab ve bu ülkelerdendir. İngilizce konuşulan özerk olmayan ülkeler: Anguilla, ABD Virjin Adaları, Amerikan Samoası, Cayman Adaları, Britanya Virjin Adaları, Bermuda, Christmas Adası, Falkland Adaları, Cook Adaları, Guam, Hong Kong, Guernsey, Kuzey Mariana Adaları, Jersey, Monserrat, Man Adası, Niue, Kuzey Mariana Adaları, Niue, Turks ve Caicos Adaları, Tristan da Cunha, Norfolk Adası, Porto Riko, Pitcairn Adaları, Tokelau. (Milliyet, 20.10.2021)

Resmi Dili Fransızca Olan Ülkeler: Cibuti, Benin, Seyşeller, Gine, Çad Mali, Kongo Cumhuriyeti, Komorlar, Gabon, Orta Afrika Cumhuriyeti, Togo, Burkina Faso, Burundi, Ruanda, Nijer, Kamerun, Madagaskar, Kongo DC, Fildişi Sahili, Ekvator Ginesi, Haiti, Vanuatu... (Milliyet, 03.10.2020)

Resmi dil olarak İspanyolca'yı kullanan ülkeler: İspanya, Küba, Arjantin, Bolivya, Kolombiya, Kosta Rika, Şili, Ekvador, Guatemala, Ekvator Ginesi, Honduras, Meksika, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Porto Riko, Dominik Cumhuriyeti, El Salvador, Uruguay ve Venezuela. (Hürriyet, 12.08.2022)

Resmi Dili Portekizce Olan Ülkeler: Angola, Doğu Timor, Brezilya, Yeşil Burun Adaları, Portekiz, Mozambik, Ekvator Ginesi, Sao Tome ve Principe. (Hürriyet, 12.08.2022)

Afrika'da şu anda 20 kadar ülkede Fransızca birinci resmi dil, bir o kadar ülkede de İngilizce resmi dil. 10 kadar ülkede Arapça, beş ülkede Portekizce ve Ekvator Ginesi'nde ise İspanyolca resmi dil. Bu ülkeler arasındaki mevcut sınırların 25 bin kilometresini Fransa, 21 bin kilometresini İngiltere çizmiş. Yani Afrika'daki sınırlar Paris'te Londra'da çizilmiş. Yeryüzünde hiç ekilmemiş arazilerin yüzde 60'ı da Afrika'da bulunuyor. (Prof. Dr. Ahmet Kavas, Lacivert Dergi, 14.06.2019)

"Batılı ülkelerin tarih boyunca Afrika'ya yaklaşımı, bütün bir Avrupa tarihinin, modernliğinin, demokrasi, özgürlükler ve insan hakları gibi cilalı değerlerinin altındaki gerçek yüzünü görmek için çok önemli bir tarih sunuyor. Bugünün dünya düzeni tam da bu sömürü, işgal ve tahakküm ilişkisine dayalı olarak kurulmuştur. Modern Avrupa'nın, Aydınlanmanın, demokrasisinin, eşitliğin ve insan haklarının beşiği Fransa'nın, tüm bu değerleri Avrupa'da doğurup büyütürken, Afrika'da ortaya koyduğu sömürü pratiği tarihin en utanç verici sayfalarından birini oluşturuyor. O pratikte, ırkçılık var, insanın bütün inanç ve değerleriyle birlikte aşağılanması, özgürlüklerinin vahşice sınırlandırılması, en cani işkenceler, tecavüzler, katliamlar, soykırımlar, tehcirler var." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 03 Mart 2018)

"16. yüzyıldan 19. Yüzyıla kadar olan dönemde, sömürgeci ekonomik kalkınmanın bilinen temel öğelerinden olan işgücü ihtiyacı, Afrika'dan zorla getirilen zenci köleler vasıtasıyla karşılandı. Köle ticareti, 1650-1713 yılları arasında, Danimarkalı, Norveçli, Fransız, Hollandalı, İspanyol, İngiliz ve Portekizli köle tacirleri tarafından çok kârlı bir ticaret alanına dönüştürülmüştü. Avrupalılar yaptıkları köle ticareti vasıtasıyla kendi ekonomilerini geliştiriciler ama Afrika halklarının mevcut kültür, gelenek ve sosyal düzenlerine büyük darbeler vurdular. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 32, 38) Birçok medeniyeti ortadan kaldırdılar.

İslam aleminde bağımsızlık hareketleri henüz tamamlanmamıştır. Ne zamanki ekonomik ve kültürel bağımsızlıkta tam kazanılır işte o zaman, yukarıdaki soru da anlamlı hale gelebilir. Eli kolu bağlanmış olan ve henüz ekonomik ve kültürel zincirlerden kurtulamayan Müslümanlar

için, tarihteki hümanist ve bilimsel üstünlüklerinin günümüzde neden devam etmediği asıl soru olmalıdır ki, gidişat bu günlere hızla yaklaşıldığını göstermektedir. Yeter ki öz benliğimize, özümüze tam olarak sahip çıkalım, gerisi kolay; tarih buna şahittir! Bu konuda, ‘İslamî bilim, felsefe ve Batıya etkisi’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

ABD, Irak örneği

Önce dezenformasyon ile uluslararası kamuoyunda bir ülke işgal edilecek kıvama getirilir. Sonra mezhep ve ırk savaşları başlatılır. Ya eğitimle, ya iç savaşla ülke dize getirilir. Sonra işgalci ülke geri çekilir ama yerli görünümlü bir vali ve kendi kanunlarını geride bırakarak! Artık o ülke bağımsızlığını kazanmış bir sömürgeye dönüşmüştür.

Irak işgali öncesinde hazırlanan raporda, Saddam yönetiminin kitle imha silahı ürettiği iddiasının teyidi için delil olmadığının, dönemin ABD Başkanı Bush'a bildirildiği ortaya çıktı. Bush yönetimi ise savaş öncesi açıklamalarda, istihbarat raporlarının ‘sarsılmaz biçimde’ Irak’ta kitle imha silahı bulunduğunu teyit ettiğini savunmuştu. Raporda, dönemin ABD Dışişleri Bakanı Donald Rumsfeld’in, Irak rejimi ile el-Kaide arasında işbirliği olduğuna ilişkin “kesin kanıtları olduğu” iddiası da teyit edilmiyordu. Bush yönetimi 2003 yılında kitle imha silahları olduğu gerekçesiyle Irak’ı işgal etmiş ancak söz konusu silahlar bulunamamıştı! 20 Mart 2003 tarihinde başlatılan Irak işgali ülkede etnik ve mezhepsel bölünmeyi körüklemiş, işgal neticesinde ortaya çıkan kaos nedeniyle yüzbinlerce kişi hayatını kaybederken, milyonlarca insan ise mülteci olarak yaşamak zorunda kalmıştı. (AA, 20 Mart 2015)

ABD başkanı George W. Bush, Irak’a ‘demokrasi getirdiklerini’ vurguluyor, “Irak’ta demokrasi doğuyor” diye açıklama yapıyordu: ABD Başkanı George Bush, Silahlı Kuvvetler Radyo ve TV’si tarafından uydu aracılığı ile yayınlanan konuşmasında, “Henüz zafer kazanmadık, ama ‘halkı özgürleştirmek’ için, onların özgürlüğü güvence altına alınmaya kadar kalacağız” diyordu. Konuşmasında sık sık askerlere övgü dolu sözler söyleyen Bush, “Irak, Afganistan ve bütün dünyada demokrasinin yükselmesine yardım ederek insanlara acı ve nefretin alternatifini veriyorsunuz. Bu, dünya barışı için çok önemli. Uzak yerlerde teröristlerle savaşarak yurttaşlarınızın ülkelerinde onlarla karşılaşmamalarını sağlıyorsunuz” diye konuştu. (NTV, 16 Haziran 2004) Bir sene sonraki konuşmasında ise, “Irak zaferinin, Beyrut’tan Tahran’a kadar demokratik reformculara ilham verdiğini” savunuyordu. (20.03.2005)

Halbuki demokrasi, insan hakları gibi kavramlar Batı için sadece sömürü için kullanılan aparat konumundaki kavramlardır: “Myanmarlı akademisyen ve aktivist Prof. Dr. Maung Zarni: “Nobel Barış ödüllü Aung San Suu Çii liderliğindeki NLD’nin Myanmar’daki seçim zaferini ilan etmesiyle Batılı sermaye sahipleri Myanmar’a yatırım yapmak için şimdiden sıraya girdiler. Batının çıkarları, insan hakları ihlallerinin önünde gelir. Batı, insan hakları ve demokrasi konusunda samimi değil. Çifte standart uyguluyor. Seçimlerin yapıldığı 8 Kasım günü dahi Myanmar ordusu, ülkenin doğusunda yaşayan bazı etnik gruplara hava saldırısında bulundu. Fakat Batı medyasında masum sivillere karşı hava saldırısı haberleri yerine, ‘Suu Çii liderliğindeki NLD’nin seçimi kazandığı, dolayısıyla demokrasinin ilerlediğini ve Myanmar’ın yatırım için çok önemli bir ülke haline geldiği’ haberlerine yer verildi.” ABD ve İngiltere’nin Myanmar pazarına girmek için “insan hakları” ve “demokrasi” terimlerini işine geldiği gibi kullandığını iddia eden ve Suu Çii’nin, Arakanlı Müslümanlar’a karşı uygulanan şiddeti “Budistler, Müslümanlardan korktuğu için şiddete başvuruyor” şeklinde savunduğunu kaydeden Zarni, Pentagon’un, Myanmar’ı Çin’e karşı Pasifik üssü yapmak istiyor” diye konuştu. (Basından, 13 Kasım 2015)

Sağ-sol, demokrasi, gibi piyon olarak kullanılan kavramlar ve ABD ile dünya Yahudi sermayesi arasındaki mücadele konusunda ara bir bilgi verip konumuza devam edelim: “İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Bertton Woods'ta Amerika ile Avrupa anlaştı. Dolar geçerli para olacaktı. Amerika dolar basacak, karşılık olarak da kasasında altın bulunduracaktı. Mesela Almanya ya da Fransa gibi bir ülke, 44 doları götürüp Amerikan Merkez Bankası'na verdiği an 44 ons altını alacaktı. Anlaşma buydu. Amerika ilerleyen süre içinde bu kuralı bozdu. Fazla basılan dolarlar Avrupa'ya yığıldı. Dolar bolluğu yaşandı. Haklı olarak Avrupalı devletler, ABD'ye "Al arkadaş dolarını, ver altınımızı!" dedi. Tabii verecek altın yoktu. Gider çok, gelir azdı. Bunun için dışarıdan kaynak bulmalıydı. Altını veremeyince düğmeye bastı. Petrol fiyatlarını tavan yaptırdı. Petrol temel ihtiyaç olduğu için fazla dolarlar, Avrupa'dan Ortadoğu'ya aktı. Onlar da ya silah olarak ya da "güvenli liman" diye Amerikan bankalarına paraları yatırarak yeni sistemin kurulmasına yol açtı. Bankalar; yatırım bankası, sigorta ve aracı finans kurumları Avrupa'dan kaçan, Çin ve Japonya'dan gelen fazla dolarları toplamaya başlayınca Amerika içinde Amerika'ya kafa tutan bir güç doğdu! Bunların fabrikası, yatırımı, işletmesi yoktu! Ancak para bunlardaydı. Vatanları, memleketleri, bayrakları, sınırları, milli marşları yoktu. Çıkar neredeyse bunlar oradaydı. Devletlere, ordulara, sınırlara ve kanunlara karşıydılar. Barış ve tüketim istiyorlardı. Tabii faiz de. Devletlerin üzerinde egemenlik kurmak için elele yürüyorlardı. Amerikalılar hem Avrupa'yı hem de bu sermayeyi kısıp almak zorunda. Yaşamaları için kendisine ait olmayan kaynakları kullanması gerekiyor. Lüksün, ihtişamın, Hollywood'un ayakta kalabilmesi için başka ülkelerdeki artı paraların kendisine akması şarttı!” (Ergün Diler, Takvim, 14.11.2015) “Amerika önce düşmanını meydana getiriyor, buna güç katıyor, algı ile bu oluşumu tavan yaptırıyor sonra bunlarla savaşa başlıyor ve gitmeyi düşündüğü yerlere gidiyordu! İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte Avrupa'ya geldiler! Rusya ve komünizm tehlikesini zıplattılar sonra da NATO'yu genişletip egemenliklerini sürdürdüler. El Kaide ile dünyayı titrettiler. I. Dünya savaşına girdik ve kaybettik. Her mağlup olan ülke silahını, parasını, ordusunu, toprağını verirken biz ‘tarihimizi’ verip kurtulduk. Yıllardır bizi içeride tutan ve sınırlarımızla uğraştıran bir akıl vardı.” (Ergün Diler, Takvim, 05.12.2015) “İçimizde uzun yıllardır Avrupa Birliği için yanıp tutuşan insanlar vardır. Çok severler Avrupa'yı. Bizi kabul eden yoktu, içeri buyur eden ise hiç. Ama mutluyduk. Oysa bizi yıkan avrupa'ydı! Katilimize aşık oluyorduk. Tarihimizi, dilimizi değiştiren, dinimize musallat olanlar onlardı. Osmanlı'yı yıktıktan sonra bizi 100 yıl içeride sorunlara boğdular. Devlet kendi vatandaşını izlemekten, fişlemekten, özgürlüğünü kısıtlamaktan oyunu göremedi. Osmanlı yıkıldıktan sonra Avrupa tamamen Ortadoğu'ya girmiş ama öğündüğü demokrasi gibi değerleri buralara taşımamıştı. Her ülkenin başına aileler dikip kontrolü onlarla sağladı. Söz dinlemeyen ve yoldan çıkanlar da darbelerle götürüldü. İngilizler Osmanlı'yı petrol bölgelerinden kovmak için düğmeye bastı. Bu birinci dünya savaşı idi. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerikan askeri kurtarıcı olarak geldi ve çıkmadı. Bütün Avrupa'da artık vardılar. Ortadoğu'ya da indiler. Sultan Abdülaziz'i katlederek çıktıkları yolda Abdülhamit'i devirdiler, Osmanlı'yı bitirdiler. Şimdi geri dönüş zamanı. "Hatırlamayacağız!" diye söz verdiğimiz geçmişimizi tekrar hatırladığımız için saldırılıyor!” (Ergün Diler, Takvim, 09.12.2015) “Basının itiraf edemediği gerçek, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın örtüşen gündemlerinin sonucunda ortaya çıkmasıdır.” (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499)

Bu altyapı bilgilerinden sonra konumuza dönelim. İslam ülkeleri neden geri kaldı?

1- İlk sebep İslam'a uyduğumuz için değil, İslam'ı kendimize uydurduğumuz için!

Prof. Fuat Sezgin, İslam dünyasının ilimde geri kalmasının sebebi olarak ‘İslam ya da İslam düşüncesini değil, siyaseti’ ileri sürer ve ‘Moğol ve Haçlı istilaları, İslam medeniyetinin birikimlerinin yok olmasına neden olduğunu’ söyler.

“Moğollar Merv şehrini baştan başa yakar. İslam aleminin iftiharını olan kütüphaneler ateşe atılarak yakıldı, katliam 13 gün devam etti, 1 milyon 300.000 kişi öldürüldü.” (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) Rey şehir halkının tamamı öldürüldü. 1258'de Hülagü ve askerleri Bağdat'a girdiler, şehir halkından 800.000 kişi öldürüldü, binlerce alim, fen adamı ve şair kılıçtan geçirildi. Tarihte hiçbir medeniyet böyle ani ve tahrip edici bir felakete uğramamıştı. (Abdurrahman Ahmet, s. 94-95) Moğollar 40 yıl içinde gelip gittiler, onların arkasında tehlikeli surette dağılmış bir ekonomi, bozulmuş veya tıkanmış kanallar, yakılıp kül haline getirmiş okul ve kütüphaneler, çok parçalanmış fakir ve zayıf hükümetler, yarıya inmiş bir nüfus bıraktılar. (Will Durant, The Age Of Faith, s. 338-341) II. Cihan harbindeki bütün insan zayıyatı, Moğolların öldürdükleri insan sayısı kadar bile değildir. Haçlı seferleri, I. Haçlı seferi 1096-1.099; 8. Haçlı seferi 1270-1270. Ayrıca, 5- 6 -7 ve 8. Haçlı seferleri Moğol istilası ile aynı tarihlere tesadüf etmektedir. 1099 yılında Kudüs'e girdikleri zaman şehirde kalan bütün Müslümanları öldürmüşler ve 1109 yılında Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı. (Abdurrahman Ahmet, s. 103, 104)

“İslam ülkelerinde ilim ve felsefenin eski parlaklığında kalmamasını gerektiren sebepler, o kadar gizli bir şey midir? Haçlılar ve Tatar müşriklerinin İslam ülkelerine, vahşi kabilelerin Avrupa'da olan zararlarından 'bin kat fazla zarar verdikleri' bilinmiyor mu? Mevcut olan kitaplarının, alimlerinin binde biri kalmayan bir kavim, kaç asırda kendini toparlayabilir? Özellikle Avrupalılar, İslam ülkelerinin hangi tarafında asayişten eser bıraktılar ki?” (Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 55)

Tabii, iğneyi de kendimize batırmamız gerekir: İbn Rüşd'e, İmam-ı Azam'a, Ahmed bin Hanbel'e yapılanlardan, Takiyyüddin'in Rasathanesi'nin siyasi çekişmelere kurban gitmesine; Viyana kuşatmasının başarısızlık sebebinden (Kırım Han'ı Murat Giray'ın Merzifonlu Mustafa'yı çekememesi) haçlı seferleri sırasında komutanların tek çatı altında savaşamamasına (Sultan Tapa'ın iki komutanı Çavlı ile Musul valisi Çökürmüş arasındaki ve sonrasında Çavlı ile Rıdvan arasındaki mücadele ve her ikisinin Hristiyanlardan yardım talebi) dek sebep hep aynı; Menfaat, komutanlar arası rekabet, nüfuz ve iktidar mücadelesi. Dış güçlerde suç aramak yerine Müslüman olarak üzerimize düşen görevleri yapmamamız! Tabii ki herkes tarih sahnesinde gönüllü üstlendiği göreve göre de ahirette karşılığını alacaktır!

“Kelime-i şهادeti, her gün okunan ezanın 'adını', ezanda okunan 'Allah'u Ekbar'ın anlamını; ayet, farz, sünnet, 4 kutsal kitap nedir?, Sabah namazındaki rekat sayısını, 'Kur'an'ın kelime anlamını, Kabe'nin nerede olduğunu, İslam'ın şartlarını bilmeyen, Kevser Suresini okuyamayan, dua veya sure arasındaki farkı, peygamberimizin doğum tarihini bilmeyen”; deprem olunca kirayı, pandemi döneminde ürünlerin fiyatını, ramazanda gıda fiyatlarını artıran; Zina edip cünüp gezmeyen, haram yiyip domuz eti yemeyen, teravih kılıp farz namaz kılmayan, sadaka verip zekat vermeyen, ölünün yanında örtünüp dirinin yanında açılıp saçılan Müslümanların her yaptığından, ne yazık ki sonuçta dinimiz İslam'ın sorumlu tutulmakta, cahil Müslüman değil, İslam suçlanmaktadır. İşlerine gelince seküler hayat tarzının savunuculuğunu yapanların, savundukları sistemin sonucu oluşan sorunlardan Müslümanlığı sorumlu tutmaları da ayrı bir çelişki oluşturmaktadır. Sanki İslam'ın kamu hukuku ve ceza hükümleri uygulama safhasında imiş gibi, toplumsak bozukluğun faturası İslam'a kesilmektedir.

Hıfzı topuz, 1957 yılında, Akşam gazetesi adına Yunan adalarına gider ve Girit belediye kütüphanesine uğrar. Müdür Niko Stavrinidis ona bir kütük defteri uzatır, 'Bakın, okuyun.' der. Topuz: 'Ben, eski harfleri bilmem' diye cevap verir. Niko, 'Ah siz cahiller! Ben Osmanlıyım, Osmanlı! Siz sonradan yetiştiniz. Ama şimdi siz Türk oldunuz, ben Yunanlı!' (Topuz, Gülümseyen

anılar, s. 74-75) diyerek köksüzleştüğimizi yüzümüze vurur. Evet, oryantalizmin hedeflediği toplum artık her alanda kendini göstermektedir. Bu konuda ‘Oryantalizm yanılgısı’ başlıklı yazının okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Kur'an ve hadis, "Oku, iki günün eşit olmasın" derken, ne yazık ki, İslam'ın onaylamadığı siyasal çekişme, çekememezlik, ırkçılık, mezhepçilik vb nedenler ümmetin geri kalmasına neden olmuştur. Sorun İslam'da değil, Müslüman'da, Müslümanlık seviye/kalitemizdedir! Tabii kalitenin düşmesinin iç ve dış nedenleri de vardır ve bu yazıda daha çok dış, “Müslümanların iç sorunları” adlı yazımızda da iç sorunları ele alıp, ilerleyen konularda da çözüm önerilerini sunacağız inşallah.

"Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul." (İnşirah, 7); " Ahiret yurdunu iste; ama dünyadan da nasibini unutma." (Kasas, 77); "İki günü eşit olan zarardadır." (Beyhaki , Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II, 323); "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 9); "Allah içinizden iman edenlerle, ilme sahip olanların derecelerini yükseltir." (Mücadele 11); "Sakın cahillerden olma (En'am, 35) "Cahillerden yüz çevir." (A'raf, 199); "Çin'de bile olsa ilmi alınız. Çünkü ilim kadın erkek herkese farzdır." (Keşful Hafa-1/138); "İlim ve hikmet mü'minin yitiğidir. Onu nerede bulursa alır." (Keşful Hafa-1-363); "Dünyayı isteyen ilme sarılsın, ahireti isteyen ilme sarılsın, hem dünyayı hem ahreti isteyen yine ilme sarılsın. (Tirmizi, Sünen, Daavat, 68); "İlim öğrenmek kadın erkek her Müslüman'a farzdır." (İbn-i Mace, 1/81); "Dünya işlerinizi ıslah edip yoluna koyunuz, ahiretinizi de ihmal etmeyip onun için çalışınız." (İbn Mâce, 2142; Beyhâki, Sünen, V, 264; Müstedrek, II/3); "Kim ilim tahsiline yönelirse, Allah (c.c) o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Ebû Davud, İlim, 1; Tirmizi, İlim, 19); "(Ey Muhammed) de ki: Rabbim, benim ilmimi artır." (Taha, 114); "Ya Öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helâk olursun" (Dârimî, Mukaddime, 26; Mecmeu'z-Zevâid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122.) vb yüzlerce ayet ve hadis varken okuma konusunda hala gerilerde isek (Dünyada 18. Sırada; Akşam, 13 Ekim 2021) İlk emri ve ilk ayet ‘Oku’ (Alak, 1) olan, İlk öğretmenin Allah olduğu (Bakara, 31); Peygamberinin öğretmen olarak görevlendirildiği (İbni Mâce, Mukaddime, 17); Bedir savaşında esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretilince serbest bırakılan (Şiblî, İslam Tarihi, Asrı Saadet, I/ 346) bir dinin temsilcisi olma konusunda sorunlu olduğumuz ortadadır. "Akıl etmez misiniz?" (Hud, 51); "Bunlarda, akıl edenler için dersler vardır." (Nahl, 12); "Hiç düşünmez misiniz? " (En'am, 50); "Düşünüp öğüt alan yok mu?" (Kamer, 17) şeklinde düşünme, okuma, araştırmayı emreden yüzlerce ayeti, "Tefekkür gibi bir ibadet yoktur" (Taberânî, Mu'cem, II/158; Ebu Nuaym, Hilyetü'l-Evliya, II/36) gibi ilkeleri hayatlarında soyutlayan, günümüzde ilimde ileri giden Batıdan 'ilim dışında' kültürümüze aykırı her türlü adet, davranış, yaşam biçimini alıp taklit bataklığına saplanan, Osmanlı parçalandıktan sonra tek tek Batı emperyalist devletlerinin ele geçirip, iktidarda tuttuğu kuklaları ile yönettiği Müslümanlar, hem batılı gibi olmadılar hem Müslüman kimliğini pratik hayatlarından çoğunlukla soyutlayıp arafta kaldılar ne yazık ki! Kimlik sorunumuz özümüze aykırı, Batı kaynaklı ideolojilerle giderilmeye çalışıldı, doku uyuşmazlığı oldu, İslam'ın reddettiği ırkçılık ve mezhep taassubu hortladı, sonuçta İslam'ı temsilden uzak ama her yaptığı İslam'a mal edilen bir toplum ortaya çıktı.

"Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz!" (Kâtîp Çelebi, Keşfü'z-Zünûn, I/51; A. Akseki, İslam, Fitri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332) ve "İki günü eşit olan zarardadır." (Aclunî, Keşfu'l-Hafa, 2/276) prensipleri İslam ümmetini birkaç yılda en ileri toplum yapmaya yetecek kurallardır. Yıllardır aynı hataları yapıp farklı sonuçlara ulaşma ümidinden vazgeçmeliyiz. Unutmayalım ki "Bir mümin, bir delikten iki defa sokulmaz." (Buhari, Edeb, 83; Müslim, Zühd, 63)

2- "Avrupalılar, sanayileri için birinci derecede gerekli olan hammadde uğruna, İslam alemini, Asya ve Afrika ülkelerini sömürerek soyup soğana çevirmişlerdir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede

oryantalist etki, s. 18) “Bağımsızlık hareketlerine daha fazla direnemeyen Batılı sömürgeciler yerlerine menfaatlerini koruyacak idareciler bırakarak yerlerini terk etmiş” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VII), “Sömürgeciler inanç ve kültür olarak kendilerine bağlı idareciler bırakarak yerlerini terk ettiler.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 26) Ve sonuç olarak da, “İslam ülkelerinin hemen hepsinde halk, idarecilerin sevketmek istediği istikamete gitmeyi istemedikleri gibi, idareciler de halkı, halkın istediği istikamete yönetmeye hazır değildir. İşte İslam’ın bugünkü durumu budur.” (Mevdudi, Bugünkü İslam, s. 57)

“İslam dünyası dine ve dinin emirlerine bağlı kalsaydı, Batı, silah, teknoloji ve yöneticilikteki üstünlüğüne karşın bu kadar çabuk ve bu kadar kapsamlı bir tahribat gerçekleştiremezdi. Avrupalılar çekip gittiler fakat ‘zehirli iğnelerini’ geride bıraktılar. Özgürlüklerine yeni kavuşmuş uluslar kendi yapılarına hiç uymayan hükümet sistemleri ve yönetim şekillerini uygulamaya zorlamak suretiyle, Avrupalılar ayrılırken dahi görevlerinin yerine getirmişlerdir.” (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 43-44)

Halkı ile paralel düşünmeyen, Batılı yönetim- istihbarat örgütlerinin piyonu olan yerli uşaklar yüzünden uğradığı kültür erozyonunun ‘farkında olmayan’ toplumlar, sömürü çarkını da kırılamadığı gibi bu çarkın farkına dahi varamayıp çift kimlikli olarak yaşamlarına uzun süre devam etmişlerdir. Yönetim halktan, halk ise özünden uzaklaşmıştır. “Sizden önceki milletleri karış karış, arşın arşın izleyeceksiniz, hatta onlar (Yahudi ve Hristiyanlar) kertenkele deliğine girseler, siz de peşlerinden gireceksiniz. (Buhari, İ’tisâm, 14; Enbiyâ, 50; Müslim, İlim, 6) hadisi tam da, ne yazık ki, günümüz Müslümanlarını tasvir etmektedir!

2024 İsrail’in Gazze’de uyguladığı katliamı göstermiştir ki, dünyada "Gazze dışında dünyada her yer işgal altındadır.” Halkı Müslüman olan hiçbir ülke İsrail’e bırakın ‘karşı’ olmayı, uluslararası mahkemeye bile şikayette bulunamamıştır. Bunu yapan ise dünyada sadece Güney Afrika Cumhuriyeti olmuştur! İslam’ın sosyal ekonomik hayatta uygulama safhasına çıkarılmasına izin vermeyen ve Müslüman halkları askeri yönetim, krallık ve darbelerle baskı altında tutan sömürgeci devletleri görmemezlikten gelen ateist kesim bir de, “İslam ülkeleri neden geri?” diyerek sosyal ve ekonomik alandaki sorunlardan İslam’ı sorumlu tutmaktadırlar! Evet, İslam ülkeleri geri çünkü İslam’ın siyasi sahada uygulanmasına izin verilmemektedir! “Vicdan ve camiye sıkıştırılmış” bu din anlayışının sosyal ve siyasal alanda neden “işe yaramadığını” sorgulamak ta bizim ateist kesime nasip olmuştur!

Ali Bulaç’ın konumuza açıklık getirecek yazısından bir alıntı ile devam edelim: “NATO’nun yeni dönemde kendine belirlediği ana stratejik hedefler, "İslam Dünyası’nın Batı karşısında - veya Batı’nın izni dışında- güç birliği oluşturmaya imkan vermemek; Batı’ya karşı koyabilecek herhangi bir gücün teşekkülüne engel olmak; Bölgede İsrail’den daha güçlü ve daha etkin bir gücün oluşmasına fırsat vermemek. İslam Dünyası’nın enerji kaynaklarını, enerji nakil hatlarını, beşeri ve tabii zenginliklerini kontrol etmek; İslam’ın sosyo-kültürel bir din, alternatif bir medeniyet ve bölgesel-küresel bir sistem olarak iddia sahibi olmasının önüne geçmek" ise, Türkiye’nin bu konseptte yeri, misyonu ve rolü nedir? Gayet açıktır: 21. yüzyılın ilk yıllarından bu yana NATO, İslam ülkelerini işgal etmekte, yurdu için savaşan insanları ve masum sivilleri öldürmektedir. Kimi yerde "kitle imha silahlarını, kimi yerde demokrasi ve özgürlük getirme vaadi, kimi yerde terörü ve teröristleri önleme, kimi yerde kadını özgülleştirme" bahanesiyle operasyonlar yürütmektedir.” (Basından, 09.04.2012); “Çark iyi kurulmuş, dişlerin arasına giren küçük engeller dişler arasında ezilmektedir. Toplu uyanış ve birlik ruhu oluşmadıkça da bu sömürü çark işlemeye devam edecektir. Kaybolan da bizim geleceğimiz olacaktır.” (Basından, 25 Kasım 2015)

Mısır'da seçim yapılır. Mursi cumhurbaşkanı seçilir. Asker darbe yapar. Halk darbeye karşı Adeviyye meydanında sivil eylem yapar. Asker ateş eder ve yüzlerce ölü, binlerce yaralı olur. Darbecilerin yaptıkları ile yüzyıllar önce haçlıların yaptıkları birbirini hatırlatmaktadır: Önce Haçlılar'ın 1097'de Kudüs'ü işgal edince yaptıkları katliamdan bir sahneyi aktaralım: "Süleyman Tapınağı'nda akan kanların yüksekliği, adamlarımızın dizlerinin boyunu aşıyordu."

(August C. Krey, The First Crusade: The Accounts of Eye-Witnesses and Participants, s. 261) Şimdide tarih 28 Temmuz 2013. Yer Mısır. İngiltere'de yayımlanan Independent Gazetesi'nin Ortadoğu muhabiri Robert Fisk hastanede gördüklerini aktarıyor: "Bizim ayakkabılarımızın da kan içinde kalması uzun sürmedi. Bu bir katliam mı? Kesinlikle! Ölenlerin hepsinin Müslüman Kardeşler'den olduğu söylendi." Haçlılar gibi Müslüman katleden iktidarların ülkeyi sürüklediği sonuçtan, ateistler sizce kimi suçlamaktadır?!

"Müslüman ülkelerde demokratik rejimlerin olmaması, Müslüman toplumların otoriter ve kapalı bir sistem arzusu içinde olduğunu değil, İslam ülkelerinde siyasi meşruiyeti olmayan, dış destekli rejimlerin hüküm sürdüğünü gösterir. Üstelik batılı ülkelerin otoriter rejimler destek verdiğini herkes bilmektedir. İslam ülkelerinde demokratik ve insani bir siyasi yapının temelleri bulunmadığından, dışarıdan müdahale etmeliyiz türünden bir yaklaşım, 19. yüzyılın medenileştirmesi misyonundan farksız bir tutumdur. Mısır, Türkiye, Cezayir'deki dış destekli darbe örnekleri ortadadır. Ayrıca, ortaya çıkan gerginliklerin başlıca sebeplerinden biri de İsrail ve onun ideolojisi olan siyonizmdir. İslam dünyasında var olduğu ileri sürülen antisemitizm yani Yahudi düşmanlığı, bir din ya da ırk mensuplarına duyulan nefretten çok, izlenen politikalara ve ırkçı söylemlere karşı verilen bir tepkinin sonucudur. İslam ülkelerinde bir antisemitizm olsaydı, Yahudi birey ve cemaatlerine karşı toplu kıyım hareketleri yapılırdı."

(İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 169-171)

Peki, her darbenin arkasından çıkan ABD, Rusya, Fransa, İngiltere gibi ülkeler kendi menfaatlerine aykırı olarak bir darbe olursa ne yaparlar?: "Kuklaları devrilince darbeyi hatırladılar. Mısır'da seçilmiş cumhurbaşkanı Mursi'nin devrilmesi dahil, Afrika'da yaşanan 5 darbeye de cuntacıların yanında yer alan sömürgeci Batı, Nijer'deki darbe sonrası, darbeyi tersine çevirmek için çırpınıyor. ABD, Fransa, Almanya darbeyi kınadı!" (Akit, 1.8.2023)

Amerikalı uluslararası hukuk uzmanı Prof. Dr. Richard Falk "Halklar filistin'i hükümetler israil'i destekliyor" İsrail müttefiklerine güvenmiyor mu? İsrail, halklarla değil hükümetlerle ittifak kuruyor. Ortadoğu'daki halkların tamamı filistin yanlısı ve israil aleyhtarı. İsrailliler de bu gerçeğin farkındalar. Asıl olan, hükümetlerin neye inandığı değil, toplumun neye inandığıdır. İsrail, bu anlamda bölgede kendini güvende hissetmiyor." (Aljazeera, 23 Tem 2014) derken aslında Müslüman halkı yönetenlerin kime hizmet ettiğini de ilan etmektedir.

Pek çok İslam ülkesi hala yerli görünüşlü işgalciler tarafında yönetiliyor! Dünya savaşlarından sonra işgal edilen İslam ülkeleri eğitim, kültür emperyalizmi ile dinlerinde uzaklaştırıldılar. Savaşla bağımsızlıklarını kazanan ülkelerin başına ise halka ve inançlarına yabancı hatta düşman liderler getirildi. Müslüman halk yıllarca baskı altınca tutuldu. Bağımsızlık hareketleri, demokrasi ile söz sahibi olma çabaları ise darbe, katliam ile önlendi. Seçimle başa gelen hükümetler, mesela Cezayir, Mısır'da darbe ile yıkıldı, Suriye'de katliam yapıldı. Arap ülkelerinde askeri rejim ve krallıklar ile ve Türki cumhuriyetlerde halkın dini duyguları ile uyuşmayan rejimlerce yönetilen halk hiç bir zaman kendi inançlarını pratik hayata tam olarak geçiremediler. Ortalama 100 yıldır bu halde olan Müslüman halka bir de tüm bu olayların sebebi olan Batılı ülkelerin bilim adamları olan oryantalistler de, "Müslüman halk neden geri?" diye sorma yüzüstülüğünü gösterebilmektedir. El-cevap, "Sizin yüzünüzden!" Ama başarısızlığa mazeret olmaz, 1400 senelik İslam tarihinde 100 sene teferruattır, detaydır. İleri, okuyan, aydın, medeni ve barış temelli Müslüman nesil yeniden ortaya çıkmaktadır ve bu kaçınılmazdır.

Çünkü Kur'an her türlü olumsuzluklara rağmen güncelliğini, tazeliğini korumakta ve Müslümanlara yeniden ve bir kez daha ışık tutmaya, yol göstermeye devam etmektedir. İçki içen, Kumar oynayan, zina eden, fala inanan, erkek çocuktan neslin devam ettiğine inanan vb cahil ve İslam'dan habersiz nesil yerini, Kur'an ve sahih sünnet eksenli okuyan, aydın Müslüman nesline bırakmaktadır. İslam değil ama Müslüman'ın geri kaldığı dönem artık sona yaklaşmaktadır, bi-iznillah!

Biri Filistinli diğeri Afgan! Onlarca yıldır ülkeleri işgal altında! Ama emperyalist ülkelerin yaşam tarzını kendisine model alan ateistler sormaktadır: "İslam ülkeleri neden geri?" Acaba içimizdeki Batı karşısında ezik olan ve Müslüman halka baskı yaparken ülkeyi emperyalistlerin hizmetine sunan yöneticiler yüzünden olmasın!?

Kısaca; tarihte İslam ülkelerinin medeniyete öncülük ettiği dönemler olmuştur fakat günümüzde maddi anlamda İslam ülkelerinde bir gerilik göze çarptığı da bir gerçektir. Bunun nedeni İslam'ın teorileri değil Müslüman ülkelerin emperyalist ülkeler tarafından işgal ve kontrol altında tutulmalarıdır, yani 'İslam ülkeleri neden geri?' sorusu yerine 'İslam ülkeleri nasıl bu emperyalist zincirleri kırmalıdır?' sorusu öncelenmelidir. Bu gerçekleştiğinde, tarihte olduğu gibi, İslam ülkeleri yeniden her yönüyle çağa öncülük edecek nitelikli nesiller yetiştirecektir! Bu ilkelerin başında tevhid, adalet, emanet, ahlak ve tefekkür gelmektedir.

3- Batılı devletler nasıl ilerledi? (Konu hakkında öncelikle "Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri" gibi konularındaki yazıların okunmasını tavsiye ederiz!) Batı medeniyetinin temeli, kan, sömürü, gözyaşı üzerine kurulmuştur ve bu hala devam etmektedir. Afrika köle ticareti, altın-emas madenlerinin sömüren, Amerika İnka-Aztek-Maya medeniyetlerini yerle bir edip, yapılan kıyımlar ve madenleri talan edilen, Asya ve Afrika'yı işgal edip işgali, sömürü ile yeraltı zenginlikleri ve tarımsal dahil her türlü gelirlerini sömüren Batı, günümüzde de, "Demokrasi getirmek." kılıfı ile, petrol için mezhep-ırk holiganlığı ihraç etmeye devam etmektedir.

"Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. Gazali sonrası dönemi için bile bu iddia doğru değildir. (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 240) Halbuki Batı'da tam tersi olmuş ve dedjenere olan dinin de teşviki ile Batı dünyayı sömürge alanına çevirmiştir. "Avrupa'daki tüm kraliyet makamları ve çevreleri, sömürgelerinden gelen altın, gümüş, bedava köle, işgücü ve doğal kaynaklarla dolup taşar." (Saliba, s. 247) Bilimsel çalışmaların hiçbir maliyeti yoktu çünkü yatırım ile ilgili sermaye ve işgücü, 'keşfedilmiş' sömürgelerden geliyordu. (Saliba, s. 248) Avrupa'daki bilimsel gelişmeler, yeni dünyanın 'keşfi' ile başlatılan dinamik zenginlik döngüsünün ürünüydü. Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getiriyordu." (Saliba, s. 249) Halbuki "İnsanlar sömürmediği takdirde, yeryüzünde açlık diye bir şey söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artardı bile." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 18)

“Batı, sömürgecilik sayesinde maddi potansiyeli gücünü arttırmıştır. Batı, dünya iktidar merkezini ele geçirdikten sonra, kendi dışındaki tüm toplumlara karşı sistemli ve eyleme dönük bir sömürgeci mantık yürütür. (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler s. 90, 96) Tarafsız bir bakış açısı ile değerlendirme yapıldığında, emperyalizmin, Doğu dünyası üzerinde yaptığı ağır tahribat rahatlıkla sezinlenecektir.” (Baharoğlu, s. 106) Frantz Fanon bu konuda şöyle demektedir: "Asırlardan beri Avrupa, kendisi dışında kalan insanların gelişmelerini durdurmakta, onları köleleştirmektedir." (Fanon, Yeryüzünün lanetliler, s. 24)

Batılılar daha sonra da, “Sürümünü arttırmak, yerli sanayini ortadan kaldırmak amacıyla, Müslümanlarla ticari ilişkiye girmişler.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 41) Bu ilişki sonunda da “Kapitalizmin çevresindeki toplumlar, kapitalist toplumlar ve çok uluslu şirketler tarafından sistemli bir şekilde geri bırakılmıştır.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 34) İslam aleminde yıllardır süren anarşi ve dağınıklığının temelinde yatan sebebe ışık tutan Fransız oryantalist Louis Massignon’un şu itiraf da çok önemlidir: "Müslümanların her şeyini tahrip ettik, felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler." (Said, Oryantalizm, s. 8; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44)

ABD halkı zayıflamak için yılda 5 milyar dolar, kedi-köpek maması için 17 milyar dolar harcarken Avrupa'nın parfüm için harcadığı para 13 milyar dolardır. (Akit, 10 Ekim 2018) BM Tarım ve Gıda Örgütü (FAO)'ya göre şu anda dünya üzerinde 690 milyon kişi gıda sıkıntısı çekmektedir. (BBC, 14 Tem 2020) Dünyadaki açlığın ve temel sağlık problemlerinin en asgari ölçüde halli için 13 milyar dolar yeterlidir. (Akit, 10 Ekim 2018) Yani Avrupa'nın parfüme harcadığı kadar, ABD'nin kedi-köpeğe harcadığından 4 milyar dolar daha az! Sömürülen altın ve elmasların paraları parfüm olarak havaya veya mama olarak köpeklere verilirken asıl sahiplerinden esirgenmesi, rızıkların Allah tarafında verilmesinde değil, kullar arasında paylaşılmasında sorun olduğunu da göstermektedir. Zaten Müslüman da bu adaletsizliğe itirazı olana kimseye denir! (Tevbe, 14; Ali İmran Suresi, 104; Müslim, İman 80)

Batı nasıl zengin oldu?

1400'lü yılların sonuna doğru, Haiti'yi beyaz adam keşfettiğinde ülke nüfusu yarım milyon idi. Sadece 10 yıl sonra bu sayı 60 bine iner. Fransızlar adaya hakim olunca adada büyük tarım alanları kurullar. Ancak çalışma zorlukları halkın nüfusunu iyice azaltır. Gine ve Kongo'dan buraya köleler getirilmeye başlanır. Bu sayı zamanla bir milyonu bulur. Öyle zaman gelir ki, Fransa'da 25 milyon kişi bu kolonyal ticaretten geçinmeye başlamıştır artık! Ulusal Meclis'in %15'i koloni ve köle sahibi idi. Geriye kalanlar ise zaten bu ticaretten geçiniyorlardı. Bu örnek sadece adı duyulmamış bir ülke olan Haiti'den örnektir. Buna Amerika kıtası, Afrika'nın tamamını, Asya'nın özellikle Çin, (O dönemde Pakistan-Afganistan dahil) Hindistan, Japonya gibi ülkeleri eklersek; kısaca Avrupa hariç tüm dünyayı sömürerek Batı ‘bugünkü seviyesine’ bu sömürü-kan-zulüm ile ulaşmıştır. Batı sadece can, mal sömürüsü yapmamış, dil-kültür-dini de değiştirmiştir. Özellikle Hristiyan Katolik mezhebi zorla kabul ettirilmiştir. Günümüzde dünyasında İngilizceyi (Ülke nüfusu 53 milyon) 427 milyon, İspanyolcayı (Ülke nüfusu 47 milyon) ise 266 milyon insan konuşmaktadır. (Sabah, 12 Mayıs 2013)

Victoria Gölü'ne bırakılan balığın adı “Nil levreği”. Bırakıldığı andan itibaren göldeki bütün balıkları yiyerek 200 balık türünü de bir anda yok ediyor. Bir anda oluşan “balık sektörü” Hintli kalantörlerin ilgisini çekiyor ve Hindistan’dan kalkıp Tanzanya’da fabrika kuruyorlar. Doğu Afrika’nın rantını yiyen kalantör Hintliler, değer verdikleri 3 şeyi şöyle sıralıyorlar: “Balık, para ve çocuklarımız.” Balık Avrupa ve Japonya’ya; paralar İsviçre’ye; çocukları da Amerika ve Kanada’ya gidiyor. Kurtlanmış kılçıklar Tanzanyalıları para karşılığında satılıyor! “Creme

de la creme” yani! Avusturya’dan Hubert Sauper bir belgesel yapıyor: Rus pilotlar tarafından kullanılan uçaklar günde 55 ton balık filetосуnu bu fabrikalardan Avrupa ve Japonya’ya taşıyor. Ve aynı uçaklar Tanzanya’ya gelirken Kongo ve Ruanda’daki “iç savaş” için Kalaşnikof ya da bomba getirip balık götürüyorlar. Sauper, “Bu uçaklar, gündüzleri sığınmacıların karnını doyuran nohutları, geceleri de onları öldüren bombaları taşıyordu! Bu benim için dehşet verici bir ayrıntıydı.” diyor. ABD yardım uçağı 45 bin ton nohut, Rus kargo uçağı 50 bin ton balık yüklüydü. Nohut, BM kamplarındaki mülteciler içindi, balıksa AB ülkelerine gidiyordu, inanılır gibi değildi. İnsanların açlıktan öldüğü, protein eksikliğinden çocukların karınlarının şiştiği bu bölge, Avrupa ülkelerine tonlarca balık gönderiyordu. Nasıl oluyor da insanların aç olduğu bu bölgeden bu değerli yiyecek uçup gidiyor?” Sauper, “Aynı filmi Sierra Leone’de de yapabilirdim. O filmde balığın yerini elmas alırdı. Honduras’ta muz, Irak, Nijerya ya da Angola’da ise ham petrol... Nijerya’nın bir köyünün 10 kilometre ötesinde verimli bir petrol kuyusunun bulunması, o köylüler için ölüm fermanının imzalanması anlamına gelir. “Sadece Doğu Kongo’da bir tek günde savaşta hayatını kaybedenlerin sayısı, 11 Eylül’de New York’ta ölenlerin sayısına eşit. Bu savaşlar ya görmezden geliniyor ya da Ruanda, Burundi ve Sudan’dakiler gibi ‘kabile çatışmaları’ olarak nitelendiriliyor. Savaşların arkasındaki nedenin, doğal kaynaklara yönelik emperyalist çıkarlar olduğu ustaca gizleniyor! Afrika’da savaş, fuhuş, açlık, AIDS, sokak çocukları gibi sorunlar olduğunu söyleyen ben değilim. Bunları biliyor. (Diriliş Postası, 25.5.2015)

Hiç altınrezervi olmayan Fransa 2.436 ton altın rezervi ile dünya dördüncüsü. 850 altın madeni olan ve yılda 50 ton altın üreten Mali’de ise altın rezerzi 0 (Sıfır). Ama şimdi Fransa’da bir göçmen dükkandan bir ayakkabı çalsa ona ‘hırsız’ deniyor! Evet, Avrupa ülkelerinde rüşvet ve hırsızlık hiç olmaz (!) çünkü, tüm ihaleyi devlet kapmıştır!

İşte en geri (!) İslam ülkelerinden biri Afganistan. Acaba neden geri kaldı?

129

Yıl 1839. İngiltere Afganistan ile savaşa tutuşur ve ülkeyi işgal eder. 1919 tarihine dek işgal ve savaşlar devam eder. Yıl 1979, SSCB Afganistan’ı işgal eder. Yıl 2001 ise Amerika Afganistan’ı işgal eder. Ve nihayet 2021 tarihinde işgal son bulur. Nerede ise 200 yıldır sürekli işgal ve savaşlarla ülke harap hale gelir, halk eğitimsiz ve fakir kalır. Yer altı ve üstü zenginlikleri hep sömürülür. Sömürgeciler yerli halkı devamlı katleder. “NATO,’dan Afganistan’da 13 sivil itirafı, Kadınlara tecavüz edildi. NATO Afganistan’da yine sivilleri öldürdü, ABD yine yanlışlıkla sivil öldürdü, ABD Afganistan’da yine sivil öldürdü, Çocuk katili NATO, ABD uçakları 37 sivili öldürdü.”... Rakamlar haberlerde devamlı değişir; 13-6-19-45-100... Ülke adları da değişir (Libya, Irak, Hindistan, Arakan, Mısır, Filistin) ama katleden hep gayri müslim, katledilen hep Müslümandır! Detayları, ‘Batı Medeniyeti’ adlı yazımızda bulabilirsiniz!

“Batı, Nijerya için işgal kararı aldı. Ortadoğu’yu kaosa sürükleyen ve üç yıldır Suriye’deki trajediye seyirci kalan Batılı ülkeler, ve maden zengini Afrika’nın devi olarak gösterilen Nijerya’ya müdahalede hiç vakit kaybetmiyor. Önceki gün Fransa’nın başkenti Paris’te bir araya gelen ülkeler, jet hızıyla Nijerya’yı işgal kararı aldı. İşgalin bahanesi ise 200 genç kızı kaçıran Boko Haram örgütüyle mücadele olarak açıklandı. Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande’ın ev sahipliğinde düzenlenen zirveye Nijer, Nijerya, Kamerun, Çad ve Benin liderleri katıldı. ABD ve İngiltere de toplantılarda temsilci bulundurdu.” (Haberer 7, 19.05.2014)

“Batı’nın görmezden geldiği Müslüman katliamı: Ermenilerin 1915 olaylarına ilişkin iddialarını birçok vesileyle gündeme getiren Batı ülkeleri, Osmanlı Devleti’nin son döneminde Balkanlar ve Kafkasya başta olmak üzere geniş bir coğrafyadan Anadolu’ya dönmek zorunda bırakılan ve

katledilen milyonlarca Müslümanın acısını çifte standartlı bir yaklaşımla görmezden geliyor. ABD'nin Louisville Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdüren tarihçi ve nüfus bilimci Justin McCarthy, 1995'te yayınlanan "Ölüm ve Sürgün: Osmanlı Müslümanlarına Karşı Yürütülen Ulus Olarak Temizleme İşlemi" adlı kitabı, 1821-1922 yıllarında Balkanlar, Kafkasya, Kırım ve Anadolu'da yaşanan Müslüman halkların uğradığı katliamlara ve sürgüne ışık tutuyor. McCarthy, kitapta 1800'lerin başında Osmanlı Devleti sınırları içinde kalan Anadolu, Kırım ve art bölgeleri, Kafkasya'nın büyük bölümü, Arnavutluk ve Bosna'dan Karadeniz'e uzanan çizgide Güneydoğu Avrupa'nın tümünü kapsayan bir coğrafyada Müslümanların, bazı bölgelerde çoğunluk bazı bölgelerde azınlık olarak yaşadığına dikkati çekiyor. Osmanlı Devleti'nin zayıflayarak dağılma sürecine girmesiyle bu bölgelerde Müslüman nüfusun topraklarından çıkarıldığını ya da katledildiğini kaleme alan McCarthy, 1821-1922 yıllarında 5 milyondan fazla Müslümanın öldürüldüğünü, sürgün edilen ya da göç etmek zorunda kalan Müslümanların bir kısmının, yollarda açlık ve hastalıktan yaşamını yitirdiğini vurguluyor. Öte yandan Balkanlar'da, Kafkasya'da ve Anadolu'daki Müslümanların uğradığı katliamının tarihçesiyle ilgili Batı ülkelerinde herhangi bir yayına rastlanmıyor, kayıplar ders ve tarih kitaplarında yer almıyor. Justin McCarthy'nin kitabında, Batı Trakya'daki Türklerin, Yunanlara ait bağımsız bir Yunanistan yaratma amacına engel olarak görüldüğü için 1800'lerin başında silahlı milliyetçi grubun hedefi olduğu, 1821'de, köy ve kasabalarda yaşayan Türklerin, yerleşim merkezlerinin dışına götürülüp kıyımdan geçirildiği ve bu süreçte 25 binden fazla Batı Trakya Türkünün öldürüldüğü belirtiliyor. McCarthy'nin kitabına göre, 19. yüzyılın başında bölgedeki Ruslaştırma politikası çerçevesinde Nogay ve Kırım Tatarlarına iki seçenek sunuldu: Ya Rusya'nın iç bölgelerine sürgün ya da Osmanlı'ya göç. Kitapta, Nogay Tatarlarının göçünün 1860'lı yıllar boyunca sürdüğüne, en az 300 bin Tatarın, topraklarından ayrılarak göç etmek zorunda kaldığına, yine 19. yüzyılda Kafkasya ve Osmanlı'nın doğu illerindeki dengenin, Rus istilaları, Ermeni ayaklanmaları ve Kafkasyalı Müslümanların zorla göç ettirilmeleri nedeniyle altüst olduğuna dikkat çekiliyor. Rus istilasından önce, Kafkasya'daki Müslüman halk, Azerbaycan-Erivan bölgesindeki Türklerden ve bölgenin geri kalanındaki Çerkezler, Abazalar, Çeçen-İnguşlar ve Dağıstanlılar gibi diğer gruplardan oluşurken, 1864'te Rusların Kafkasya'da kontrolü ele geçirmesiyle bölgedeki Müslümanların göçe zorlandığı belirtilen kitapta, yurtlarını terk etmeye zorlanan Müslüman Çerkezlerin ve diğer Kafkasya halklarının, Rus denetimindeki limanlarda gemilere doldurulduğu, Osmanlı topraklarına ulaşıldığında ilk uğranılan liman olan Trabzon'da, hastalık ve yetersiz beslenmeden hayatını kaybedenlerin sayısının 30 bini bulduğu ifade ediliyor. Justin McCarthy, Osmanlı Devleti'nin doğu vilayetlerinde ve Kafkasya'da 1877-1914 yılları arasında yaşanan katliamlarla, Müslümanların yurtlarının Ruslar tarafından zapt edildiğini, Ruslardan kalan topraklara da ayrılıkçı Ermeniler tarafından el konulmaya çalışıldığını gözler önüne seriyor. McCarthy, kitabında, Doğu Anadolu'da Müslümanlar ve Ermeniler arasındaki savaşta, Van vilayetindeki Müslümanların yüzde 62'sinin, Bitlis Müslümanlarının yüzde 42'sinin, Erzurum Müslümanlarının da yüzde 31'i yok olduğunu vurguluyor. Tarihçi ve nüfus bilimci Justin McCarthy, 1877-1878 yıllarında yaşanan Rus-Türk Savaşı'nın Bulgaristan'da yaşayan Türkler için bir felakete dönüştüğünü, Bulgar ve Rus birliklerinin katliamları, açlık, hastalık ve göçmenlerin yerleştirildiği kamplardaki koşullar nedeniyle ölümlerin yaşandığını ifade ediyor. Kitapta, Bulgaristan'daki Türk varlığına tümüyle son vermek isteyen Rusların, bölgeden göç etmek zorunda kalan Türklerin evlerini yakarak, geri dönmelerini engellemek üzere Bulgarlarla işbirliği yaptığının, 1911 yılına gelindiğinde Balkanlar'daki nüfus dağılımının tümüyle değiştiğinin, Balkan Savaşları sırasında yaşanan kayıplarla birlikte, Müslümanların, Balkanlar'da çoğunluk olma vasfını kaybettiğinin altı çiziliyor. McCarthy'nin kitabında, 15 Mayıs 1919 tarihinde Batı Anadolu'da yaşanan Yunan işgali sırasında, İzmir'e yapılan çıkarmayla kitlesel bir Türk kıyımına başlandığı vurgulanıyor. Müslümanların, o dönemde Batı Anadolu nüfusunun yüzde 80'ini oluşturduğu, işgal sırasında Türk köylerinin, yerleşim merkezlerinin yakılıp yıkıldığı, 1912'den İstiklal Harbi'nin sonu olan

1922'ye kadar Batı Anadolu'da bir milyon 246 bin 68 Müslümanın hayatını kaybettiği belirtilen kitapta, bu savaşlar sona erdiğinde Balkanlarda yaşayan kalabalık Türk nüfusunun epey azaldığı, Kafkasya'da Çerkezlerin, Lazların, Abazaların, Türklerin ve daha küçük Müslüman toplulukların yurtlarından sürülüp çıkarıldığı anlatılıyor. Kitapta, Sırbistan'dan Kafkasya'ya uzanan bölgede birçok ulus devlette sağlanan etnik ve dini birliğin, Müslümanların bu topraklardan sürülmesiyle sağlandığına dikkati çeken McCarthy, tarih kitaplarının çoğunda, azınlıklara duyulan nefret üzerinden bir okumayla yalnızca Osmanlı Ermenilerinin zorunlu göçünden bahsedilirken, tarihsel gerçeklere rağmen, Balkanlar'da ve Kafkasya'da yaşananların göz ardı edildiğini vurguluyor. Kitapta bu dönemde Balkanlar'da, Kırım'da, Kafkasya'da ve Anadolu'da 5 milyondan fazla Müslümanın öldürüldüğü, Rusların 100 yıl boyunca Müslümanları, yaşadıkları bölgelerden uzaklaştırmaya dayalı politikalar yürüttüğü, Kırım Tatarlarını ve Çerkezleri göçe zorlarken, Güney Kafkasya'da Türklerden boşalan bölgelere Ermenileri yerleştirdiği kaydediliyor.” (AA, 25.04.2015)

"Avrupa endüstri devriminin temelini Avrupa dışı toprakların sömürülmesi ile gerçekleştirmiştir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 86) "Tüm kraliyet makamları ve çevreleri, sömürgelerden gelen altın, gümüş, bedava köle, işgücü ve doğal kaynaklarla doldu taşı. Bilimsel çalışmaların hiçbir maliyeti yoktu çünkü yatırım ile ilgili sermaye ve işgücü 'keşfedilmiş' sömürgelerden geliyordu. Avrupa'daki bilimsel gelişmeler, yeni dünyanın 'keşfi' ile başlatılan dinamik zenginlik döngüsünün ürünüydü. Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getiriyordu. Sürmekte olan sömürge döneminde, askeri gücün dünyayı boyun eğdirmek için kullanılması, Avrupa'da yarışı körükledi." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesansı'nın Oluşumu, s. 247-249) "1800 yılında İngilizlerin 16'dan 100 topa kadar donatabildikleri savaş gemileri neredeyse 800 civarındaydı. (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 126) "Avrupa bugünkü seviyesine sömürgecilikle gelmiş, günümüzde de kendisi dışındaki tüm toplumları küçümsemektedir. Avrupa, zamanı, mekanı ve tarihin akışını, kendini merkeze alarak tanımlamıştır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 21-38) Kısaca; Batı, ekonomik kalkınmasını öncelikle Amerika'nın keşfinden sonra oluşturdıkları sömürü düzenine bağlıdır ki, daha sonra elde ettiği bu ekonomik güç ile teknolojik atılımları gerçekleştirmişler ama bu atılımları da yine sömürülerinde bir araç olarak kullanmışlar ve Amerika'dan sonra Asya ve Afrika ve en son Orta Doğu ülkeleri işgal edilip, yeraltı ve yer üstü kaynakları yanında zihinleride işgal etmişler, bu sömürü çarkı korumak için teknolojik ilerleme adı altında, ekonomiden uzay teknolojisine, kültürden gıdaya sömürmeye devam etmişlerdir. Kısaca Batı için ilerleme, teknolojik gelişim sömürgecilik ile at başı gider ve hatta sömürgecilikteki bu paylaşım kavgası tüm dünyayı mahveden dünya savaşlarına da neden olur. Ve günümüzde de bu savaş görünür veya görünmez enstrümanlarla devam etmektedir.

Kısaca, "Mağlup bir medeniyet, ekonomisi ve sosyal koşulları ile kınanamaz. Mağlubun halinin çok kötü olması galibin ahlaksızlığını gösterir. Bunun için Endülüs'ün Müslümanlar fethedildikten sonraki haliyle Hristiyanlardan sonraki haline bakmak yeterlidir. Yahut Kudüs'ün Müslümanlar fethettikten sonraki haliyle Hristiyanlardan sonraki haline bakabiliriz." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 43)

Ne yapmalı?

"Biz şu anda İslam'ı tam olarak yaşayan bir toplumda bulunmuyoruz. Tam olarak derken, İslam'ın 'hem ahlakını hem de hukukunu' kastediyorum. Müslümanlar çok uzun zamandır bundan mahrum kaldılar. Başları ve ulül-emirleri yok. Ulül-emr yerine geçecek âlimler ittifakı da yok. Herkes başına buyruk hareket ediyor, en iyisini ben bilirim, benden başkası anlamaz düşüncesi âlimlerimizin çoğunda var. Yani önümüzde model bir İslam toplumu olmadığı gibi, her biri canlı İslam diyeceğimiz, görüldüklerinde Allah'ın hatırlanacağı, birlikte düşünebilen

yeterli derecede âlimlerimiz de yok. Buna bağlı olarak bugün bizim yaşadığımız ortamlarda ve kültürlerde İslam'a ait diyebileceğimiz çok az şey var. İnsan, içinde yaşadığı gerçekliğe ve kültüre göre düşünmek zorundadır. Modern ya da popüler kültürlerde yaşayıp müslümanca düşünebilmek kolay değil. Cinsellikle ilgi ahkâmdan gıda rejimine kadar bizi kuşatan her şey şu anda bize yabancı. Modern kültür bizi vakum gibi evirip çevirip yutuyor, ya da fırlatıp hayatın dışına atıyor. Kendi içinde çok kolay olan din, günümüzde bu vakumdan kurtulabilmemizi de gerektirdiği için zorlaşıyor. Allah tasavvurumuzdaki değişme ve ahiret inancımızdaki belirsizleşme de bizim İslam'ın geriye kalan ahkâmını anlamamızı zorlaştıran sebeplerden oluyor.” (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 02 Aralık 2016)

“Efendiler, sorumluluğu alakasız kişilere atıp sıyrılmanın peşini bırakın. Ulema bilim adamlarına ve teknokratlara ayetler okuyarak, hadisler okuyarak dünya bilim ve teknolojisinde daha güçlü olmak için çalışmanın farz olduğunu söylüyorlar. Din alimi ve avam (halk) ne atom bombası, ne uçak, ne ince teknolojik icat ve buluşlar yapmakla yükümlüdür. Bu yükümlülük dolgun maaşlar alan, titrleriyle çalım satan ama Batı'nın koşturduğu atların nallarını toplayan bir kısım yerli (sözde) bilim adamlarına ve teknokratlara aittir. ABD, İngiltere, İsrail, Fransa başta olmak üzere Batı, yıllarca Doğu'yu sömürdü, insanların kaçırıp köle yaptı, altın, elmas, petrol vb. servetlerini gasp edip ellerine İncil tutuşturdu. Sözde insan hakları sözleşmelerinden sonra zorlarına gitse de askeri işgale son verdiler ve sözde bağımsızlık lütfettiler, lakin bu defa da kukla yönetimlerle sömürüye devam ettiler, ediyorlar. Eğer bir yönetici onların yörüngesinden çıkmaya teşebbüs ederse onun işini bitiriyorlar. Yardımda, yurt ve yuvasızlara kapılarını açmada siyah ile beyazı, Müslüman olanla olmayanı ayırıyorlar, ayrımcılık yapıyorlar, Müslümanların ömürlerini alıp en zor ve pis işlerini gördürdükten sonra şimdi ülkelerinden atmak için çabalıyorlar, yabancı düşmanlığı yapıyorlar, uyduruk İslam tehlikesini istismar ediyorlar. Dünya hayatını zahmetsiz yaşayabilmek için ortaya koydukları düzene din gibi uyuyorlar, ama bizim anladığımız manada ahlak, din ve ibadette sınıfta kalmış bulunuyorlar.” (Prof. Dr. Hayrettin Karaman, 08.05.2022)

132

Sonuç olarak, İslam ülkeleri gerçek anlamda özgür olsa, halkı ile barışık idareler başta olsa ve işgal, ambargo olmadan birkaç yıl ülke ayakta dursa ve sonra bu soru, “Neden geri Müslümanlar?” diye sorulsa, soruya biz de hak vereceğiz. Ama özellikle, ortalama 100 yıldır siyasi ve fikri işgal altındaki, İslam'ı bırakın yaşamayı, en basit bilgilerinden bile habersiz insanların hatalarından İslam'ı sorumlu tutmaya çalışmak, adalet, objektif, tarafsızlık ile asla açıklanamayacak bir yaklaşım tarzıdır. Halbuki Hz Muhammed çok daha kötü şartlarda olan Mekke toplumunu 23 senede dini-siyasi-fikri alanda inkılap gerçekleştirmiş ve yeni bir medeniyet kurmuştur. Bize düşen o ilk Müslümanların kendilerine kaynaklık eden ilkelere (Tevhid, adalet, emanet, ahlak, şura vd) dönmek ve onları prariğe aktarabilmektedir!

İslami emirler, yasaklar ve hümanizm

“Yüce Allah insanlara dünyada mutlu ve huzurlu olacakları kuralları, ‘din’ adı altında göndermiştir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 53) “Allah'ın bizden istediği ibadet ve kaidelerin tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 189); “Din, insanın lehine ve aleyhine olan şeyleri bilmesi ve ona uygun şekilde davranmasıdır. Dolayısıyla din, insan için vardır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 133) Emir ve yasakların temel amacı, insanların yararlarını gerçekleştirmek, zararları gidermektir. Din, tanrının çıkarını korumak için değil, insanın hem bu dünyada hem de ahirette huzur ve mutluluğunu sağlamak içindir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 63) "İslam, Kur'an ile insanlara iyi ve kötü olanların listesini

bildirmiştir. Allah zararlı şeyleri yasaklar. Yasaklar, bizim gelişimimiz için gereklidir. Allah (cc) insanın dünya hayatında mutlu olması için emirler göndermiştir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 18, 39, 59, 187) "İslam'ın bütün emirleri insanların yararına olduğu gibi bütün yasakları da insanların zararına." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 80) olan şeylerden oluşur. İmam-ı Matürîdi de, "Allah bir şeyi güzel ve iyi olduğu için emretmiş, kötü ve çirkin olduğu için yasaklamıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 93) tespitinin altını çizer. Aslında "Ahlaksızlığın kol gezdiği bir toplum yaşamına veya insanların zararına olan şeylere Tanrı'nın onay vermesi mümkün de değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156) Zaten iyilikte iyiliği doğurur ve "İnsan iyilik yaptıkça inanır, inandıkça iyi olur." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 37) İnsan gayret ve zekasının bütün ürünleri İslam'ı teyit etmiştir. İslam insanlar bulmadan önce, iyi ve kötü olanları bizlere bildirmiştir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 113) İslam toplumu, birliğini her şeyden önce inanca borçludur. Her Müslüman birey, 'erkek kardeşleri' ve 'kız kardeşlerinin saadetlerinden sorumlu, fakirliklerinde onlara yardım etmek, kötü yola yöneldiklerinde onları doğru yola çevirmekte yükümlüdür. Topluluğun üyelerini vatandaşlık görevinden çok inancın ilkeleri bir arada tutar. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 328) İnsanın, makinenin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mu? (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 65) "Doktor sana, "kesinlikle şeker yok" diyor. Eğer doktora inanıyorsan onu dinlersin, yoksa dinlemezsin. (Zakir Naik, s. 78) Materyalizme kaymadan ilmi ölçülerde İslam'ın emir ve yasaklarına bakınca tarih boyunca "Peygamberlerin doğrudan doğruya hakikati ortaya koyduklarını." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 124) görürüz. Bu nedenle de "Kur'an, iyi ile kötüyü; doğru ile yanlış ayıran bir hayat kılavuzudur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23) ve tüm "İbadetlerin de menfaatini yine kullara dönüktür. Din, bizim fitratımızı bizden iyi bilen Rabbimizin bizi mutlu kılmak üzere bildirdiği kurallardır, Ruhumuz ibadete muhtaçtır, kulluk ettiğinde İnsan kendi fitratıyla da barışık olur." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.64, 72) İslam, iyi şeylere ulaşmak için izlenilmesi gereken yolu da gösterir. Zekat, tesettür gibi (Naik, s. 100) Allah'ta yarattığı kulunun en sağlıklı ve sağlam şekilde nasıl yaşam sürmesi gerektiğini en iyi bilendir.

İslami emirler ve yasaklarındaki hikmetler ve hümanizm: Deistler, insanın kendisinin iyiyi ve doğruyu bulabileceğini savundular. Bu ne kadar mümkündür, ne kadar miktarda gerçekleşebilir ve ne kadar süre sonra?! İçki, domuz etinin zararı veya namazın faydası gibi şeyler zamanla ortaya çıkmaktadır. İnsanlar yüzlerce yıl bu bilgilerden, doğrulardan mahrum kalmışlardır ve hala daha da bu emir ve yasaklar yani insana yararlı ve yasak olanlar insanlara tam idrak edilip uygulanamamaktadır. Halbuki din, insanlara zararlı ve yararlı olanların tümünü, bir sistem bütünlüğü içinde insanlara sunmaktadır. Ayrıca, mesela, insanlar sigaranın zararlı olduğunu bildiği halde yine de onu içmeye devam edebilmektedir. İnsanları zarardan sakındıracak daha yüksek bir otorite olmalı ve bunu manevi ve uhrevi olarak da desteklemeli ki, insanlar hayatlarına bu hakikatleri daha fazla yansıtabilsinler! İşte bunu sağlayan da dindir!

Giriş

1- "Kur'an'ın en büyük gayesi, iyi ile kötüyü, faydalı ile zararlıyı birbirinden ayırmaktır. Topluma zararlı şeyler yasaklanır." (Prof. Ebu'l Hasan Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 200, 273); Müminler, "Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine bir yerde egemenlik versek, namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoymaya çalışırlar." (Hac, 41) şeklinde Rabbimiz tarafından tarif edilirken, Müslüman'ı ise efendimiz, "Elinden ve dilinden 'emin olunan' kimse" (Buhari, İman: 4; Müslim, İman: 64, 65, 66; Ebu Davud, Cihad: 2; Tirmizi, Kiyame: 52; Nesai, İman, 8) olarak tarif etmiştir. "Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardımı emreder, kötülüğü yasaklar." (Nahl 90); "İman edip salih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır. Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu

söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir." (Beyyine, 7-8); "(İnsanları) Allah'a çağıran, iyi iş yapan ve 'Ben Müslümanlardanım' diyenden kimin sözü daha güzeldir?" (Fussilat, 33); "Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın." (Kehf, 110); "Siz İyiliği emreder, kötülüğü yasaklarsınız." (Ali İmran, 110); "O peygamber, onlara iyiliği emrediyor, kötülüğü yasaklıyor, temiz şeyleri helal, kötü-pis şeyleri haram kılıyor." (A'raf, 157); "De ki, sizin için temiz ve iyi şeyler helal kılındı." (Maide, 4); "Ey insanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz şeylerden yiye." (Bakara, 168); "Kınama ve cezalandırma ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere saldırıda bulunanlara yöneliktir. Onlar için elem verici bir azap da vardır." (Şura, 42) gibi birçok ayette hep aynı hedeflere işaret eder.

Ayetlerin de açıkça ifade ettiği gibi Allah (cc) daima iyi, fayda, yarar, güzel olanı emreder ve kötü, çirkin, zararlı şeyleri de yasaklar. Bu tersi içinde geçerlidir; daha sonra ortaya çıkan ve insanlara yararlı olan şeyler İslam dininde onaylanır, zararlı olan şeyler yasaklanır. Bunu formüle etmek gerekirse;

E = Y (Emir = Yarar)

Y = Z (Yasak = Zarar)

2- Allah insanları fitratta kardeş ilan etmiş, yetmemiş aynı dine inananları da ayrıca din kardeşi kabul etmiştir. Yani insanlar ortak atamız Hz Adem'den kardeşler, ayrıca biz Müslümanlar din kardeşiyiz. "O Allah ki; sizi bir tek nefisten ondan da eşi vücuda getirendir." (Nisa, 1; Müsned, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116); "Müslüman Müslüman'ın kardeşidir." (Hucurat, 10; Buhari, Mezâlim, 3) Hz Ali'ye isnat edilen şu cümle de bunu ifade eder: "İnsanlar ya insanlıkta eşin, ya da dinde kardeşindir."

3- İslam insanlık vasfını kaybetmemiş tüm insanların dil, din, ırk, sosyal statü, zekâ, özgeçmişi gibi konulara bakılmaksızın 5 esası koruma altına almıştır. Bunlar, 'Can, mal, namus, akıl ve inanç'tır. Bu beş kritere "Zarurat-ı hamse" adı verilmiş ve İslam hukukçuları tarafından önemle vurgulanmıştır. (Şatibi, el-Muvafakât fi usûli's-Şer'iati, II/17-20; Muhammed Boynukalın, "Makâsidi's-Şer'ia", İslam Ansiklopedisi, XXVII/425; Abdurrahman Haçkalı, İslami Araştırmalar Dergisi, "İslam Hukuk Metodolojisinde Maslahat Tanımları ve Bunların Analizi", İslami Araştırmalar Dergisi 13/1 (2000), 55)

Görüldüğü gibi İslam hem iyi olanı emreder, hem iyiliğe çağırır hem de tüm insanların, inanmayanlarda dahil, iyi, mutlu, huzurlu ve insanca bir hayat geçirmelerini amaçlar. Allah (cc) bizlere bir şey emretmişse (farz); o insanların faydalarına olduğu için emretmiştir. Yine Allah (cc) bir şeyi bizlere yasak etmişse (haram); o insanlara zararlı olduğu için yasaklamıştır. Allah'ı Teala yararlı olan şeyleri onaylar, zararlı olan şeyleri yasaklar. Bu emir ve yasaklar Allah'a zararlı olduğu veya faydalı olduğu için farz veya haram kılınmamış, bizzat insanın beden/ruhuna fayda zararına göre helal haram kılınmıştır.

"İyilikte ve fenalıktan sakınmakta yardımlaşın, günah işlemek ve aşırı gitmekte yardımlaşmayın." (Maide: 2); "İyiliği emrederler. Kötülükten men ederler, hayır işlerinde birbirleriyle yarışır. İşte onlar salihlerdendir." (Âli İmran: 114); "Her canlıya yapılan iyiliğin mutlaka bir sevabı vardır." (Buhari, "Şübh", 9; "Mezâlim", 23; Müslim, "Selâm", 153); "Her türlü iyilik sadakadır." (Buhari, Edeb, 33; Edebü'l-Müfred, nr. 304; Müslim, Zekat, 16 (nr. 52); Ebû Davud, Edeb, 60 (nr. 4947); Tirmizî, Birr, 45 (nr. 1970)114); "İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır." (Keşful hafa:1254); "Şüphesiz Allah, takva sahipleri ve iyilikte bulunanlarla beraberdir." (Nahl, 128); "Şüphesiz, iyilikler kötülükleri (günahları) giderir." (Hud, 114)

İslam'ın emir, farz kavramı ile insanın fayda/iyiliği; Haram, yasak kavramı ile de insana zararlı olan şeyler kastedilir. Fakat asla unutulmaması gereken bir husus vardır ki, "tüm emir ve yasaklar Allah emrettiği için yapılmalıdır!" Sadece faydası umularak yapılan ibadetlerden

sevap kazanılmaz. Ama Allah emrettiği için yapılır veya sakınılırsa, faydası da amelin arkasından mutlaka gelir.

Emir (Farz) = İnsanlığa yarar, fayda, iyilik demektir ve hem dünya hem ahireti kapsar!

Kurban: Kesilen hayvanın belli bir bölümü fakirlere dağıtılır. Kurban, insanı cimrilik ve mal sevgisinden kurtarır. Toplumdaki kardeşlik, yardımlaşma, paylaşma ve fukarayı sevindirme duygularını geliştirir. İnsanları birbirine bağlar. Allah'ın rızasını kazanmaya ve O'na yaklaşılmaya vesile olur.

Abdest: Abdestte azalar yıkanırken 'biyolojik aktif noktalar' faaliyete geçer. Yüz yıkanırken mide, bağırsaklar, safra kesesi, idrar yolları, sinir sistemi; kollar yıkanırken, bağırsaklar, kalp, akciğerler, idrar yolları ve kan dolaşımı; ayaklar yıkanırken hormon dengesini sağlayan, büyümeyi kontrol altında tutan hipofiz, böbrekler ve hemen hemen bütün organların faaliyetini etkileyen BAN uyarılır. Abdestte akupunktur noktalarının uyarılmasıyla vücutta enerji ve kan dolaşımı kolaylaşır, vücudun direnci artar, bağışıklık sistemi güçlenir. Yüzün yıkanması da cildi kuvvetlendirir, baştaki ağırlığı ve yorgunluğu hafifletir. Abdest ile vücut mikroplardan temizlenir ve vücuttaki elektriksel gerilimini azaltır.

Dini Bayramlar: Dargınların barışmasına, sosyal dayanışma ve insanlar arasında kaynaşma, dostlukların ilerlemesine vesile olur.

Namaz: Ruhsal ve fiziksel bir aktivitedir. Bilişsel hem de motor bileşenleri içerir. Fiziksel aktiviteler, kan akışını iyileştirmesi ve kas iskelet kondisyonunu artırması bakımından engelli ve geriatrik hastalarda rehabilitasyon sürecine yardımcı olur. (Abdulsamet Efdal, Namazın İnsan Sağlığına Olan Faydaları, Kafkas Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, Cilt:3 Sayı:2 Yıl: 2023, s. 1-10) "International Journal of Industrial and Systems Engineering" dergisinde yayımlanan çalışma, namaz kılarken tekrarlanan fiziksel hareketlerin, düzenli olarak yapılması halinde, bel ağrısı ihtimalini azalttığını gösterdi." (TRT Haber, 09.03.2017)

Oruç: Biyolojik faydalarından dolayı gayri Müslim doktorlarca da tavsiye edilmektedir. Toplumsal birlik ruhu sağlaması da ayrı bir özelliğidir. Detay, 'Oruç ve sağlık' adlı yazımızda.

Cuma: Zengin, fakir tüm müminlerin bir oldukları, aynı yerde oturup, kul oldukları bilinci ile alınlarını secdeye koydukları zaman dilimi, sınıf ayrımının son bulduğu haftalık buluşma günü.

Zekat: Zengin insanların kendi mallarındaki fakirlerin haklarını, sahiplerine verdiği mali ibadet. Zekat ferdi cimrilikten ve malın esaretinden kurtarır, düşmanlık, kıskançlık, hırsızlık ve zehirli bakışlardan korur, sosyal yapıyı güçlendirir, ekonomik hayata canlılık getirir. Zekat, sosyal devletten fatklı olarak kalbin katılmasını da önler.

Hac: Dünya Müslümanlarının kaynaşma ayı. Irk ayrımının kalktığı mekan.

Anne: Senede bir gün değil her an ayağının altında cennet bulunan (Nesai, Cihad, 6) yüce insan.

Selamlaşma: İki insanın karşılıklı barış huzur temenni ettiği mesaj.

Oku: Medeni- aydın olmanın ilk şartı, İslam'ın ilk emri ve farzı vd.

Yasak (Haram) = İnsanlığa zararlı, kötü olan şeylerin genel adıdır.

İçki: Kaza, hırsızlık, cinayet, tecavüze son. "Alkolün zararları" adlı yazımızı tavsiye ederiz. Cinayet, intihar: Can'a saldırıya son; Kumar: Ailenin dağılmasına, intihar, bunalıma son; Domuz Eti: Kanserojen madde, aşırı yağ, parazitlere son; Dedikodu, Yalan: Toplum huzurunu birliğini bozmaya son; Hırsızlık: Kul- insan hakkını gaspa son vd.

İslam'da, Müslüman, Hristiyan, Yahudi, ateist 'tüm insanların' koruma altına alınan beş temel hakkı vardır ve buna 'Zarurat-ı hamse' denir. Bu beş hak;

1- Din, inancın korunması: Allah'a iman, insanı kula kulluktan kurtarıp, tüm kulların eşitliği bilinci ile sadece Allah'a boyun eğmeyi, böylece tüm insanları öncelikle kul olmada eşit hale gelip, sonra da sadece Allah'a itaatte birleştirmeyi amaçlar. Kullar daha sonra kendi aralarında, Allah'a karşı yakınlıkları ile birbirinden ayrılırlar. Her kul, peygamberi örnek alır. Vahiy sayesinde, iyi-faydalı işleri ve uzak durması gereken fiilleri zararlı fiilleri insanlar öğrenir. Ahiret günü, her davranışın karşılığının alınacağını bilincine ulaşılmasını amaçlanır. Melekler her an kötülükten uzak durmamızı hedefleyen görünmez şahitlerdir. Kadere iman kuruntudan, endişeden uzak, tedbiri aldıktan sonraki tevekkülün huzurunu insana yaşatmayı amaçlar.

Ayrıca her türlü inanca sahip insanlar, Müslüman olmaları için zorlanamaz ve kendi inançlarını istedikleri gibi yaşayabilirler. "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256); "Sizin dininiz size, bizimki bize." (Kafirün, 6) gibi ayetler bu hususa dikkat çeker. Yani, başka hiç bir dinde olmayan bu kural ile İslam dışındaki dinler de koruma altına alınmış, zorlayarak İslam'a girme fiili yasaklanmıştır. Detay, "İslam barış dinidir." adlı yazımızda ele alınmıştır.

"Babası Sergius gibi, Emeviler döneminde maliye işlerinde görev alan Yuhanna ed-Dimeşki daha sonra Kudüs'teki Sabas adlı manastıra papaz olarak atanır. Burada, İslam'a saldıran eserini yazan Yuhanna, bu çalışmasını "İslami hükümlerin hakim olduğu bir ülkede" yapmıştır. Yuhanna, dinini savunma özgürlüğüne sahip olduğu gibi İslam'a reddiye yazma özgürlüğüne de sahipti. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 155; Detay, J. Sahas, John of Damascus); "Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan âlim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir, Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada Cebelitarık Boğazı'nın karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara kâtiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler vermekte idi." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 90, 92)

2- Canın korunması: Adam öldürmenin yasak olması, kısas'ın amacı, kan davasının ve intiharın yasaklanması, bedeni/ruhi tedaviye önem verilmesi, İslam'da çocuk, kadın, bitki, hayvan haklarının tek tek belirlenmesi, iş güvenliğinin öncelenmesi, kürtaj, sağlığa aykırı tüm eylemlerin yasaklanması, zimmîlerin (İslam Devletinde yaşayan gayri Müslimlerin) haklarının belirlenmesi gibi hususlar hep canın korunmasına yönelik hükümlerdir. "Kim, bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkartmaya karşılık olmaksızın, haksız yere bir cana kıyarsa, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir can kurtarırsa, bütün insanları kurtarmış gibi olur." (Maide, 32) Günümüzde önemi anlaşılmış olan çevre bilinci konusunda Kur'an 7. yüzyılda çevre duyarlılığı olan bir zihin inşa etmiştir: Rum, 41: "İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıktı." Kur'an'ın vahyolunduğu bölgede, deniz bile yoktu. Rahman, 7: "Sakın dengeyi bozmayın."; A'raf, 31: "Allah israf edenleri sevmez." Bu konuda detay için, İslam ve ekoloji adlı yazımıza bakılabilir.

3- Aklın korunması: Uyuşturucu, alkollü içki, sarhoşluk veren maddelerin, hurafe, zihni körelten şeylerin tümünün yasaklanması akli korumaya yönelik yasaklardır. Ayrıca İslam

‘Oku’mayı, araştırmayı teşvik etmesi de yine bu amaca yöneliktir. Bu konuda ‘İslam ve bilim’ adlı yazımıza bakılabilir.

“İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamış ve açık olarak kötülükleri reddetmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63, 99) Ateist düşünce sadece inançlara değil, aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve **insani** bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. (Ögük, s. 223) İslam, çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır.” (Ögük, s. 219) Konuyu tamamlayan ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ ve ‘İslam ve ekoloji’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

4- Neslin korunması: Aile hayatının korunması, iffeti ve evliliği teşvik, ahlaka verilen önem, zina, aldatma, fuhşun yasaklanması hep neslin korunmasını amaçlayan emir ve yasaklardır.

5- Malın korunması: İslam sanat, ticaret, çiftçilik, hayvancılığı teşvik eder. Hırsı, kıskançlığı, hilekarlığı, rüşveti, faizi, kumarı, karaborsayı, israfı yasaklar. Tüm bunların amacı malın korunmasıdır. İslam; seçim, istişare, işi ehline verme, ilme verilen önem dışında can, mal, namus, akıl, dine önem vermesiyle tüm dünyevi ve ahlaki-uhrevi düşünce sistemlerinin üstünde bir fikri görüşe sahiptir.

Tüm insanlar kardeşir

İslam’a göre kadınlar üçe ayrılır. Bir kadın, Müslüman erkeğin ya annesi, ya eşi ya da bacı-kız kardeşidir. Yani eşi ve annesi dışında tüm Müslüman kadınlar, bir Müslüman erkeğin (dini açıdan) kız kardeşidir. İslam açısından “ademoğlu” ise dörde ayrılır: Ya akraba, ya komşu, ya Müslüman ya da insandır (İnsani vasfını kaybetmiş, ‘Esfele safilin olan edaller’ hariç!) Kısaca, Hz. Ali’nin dediği gibi, insanlar “Ya dinde kardeşin, ya hilkatte/yaratılıştta bir eşindir.” (Muhammed b. Hasan b. Muhammed b. Ali Hamdün, et-Tezkiretu’l-Hamdüniyye, I/316; Abdülaziz Çavuş, Anglikan Kilisesine Cevap, s. 112) “Hz. Cebail aleyhisselam bana komşu hakkında o kadar aralıksız tavsiyede bulundu ki, komşuyu varis kılacağımı zannettim.” (Buhari, Edeb 28; Müslim, Birr 140, (2624); Ebu Davud, Edeb 132, (5151); Tirmizi, Birr 28) Thomas Carlyle’in sözleri ile bitirelim: “Müslümanlıkta bütün ‘insanlar’ eşittir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 60)

Sınırsız özgürlük olur mu?

Dünya Sağlık Örgütü’nün 2005 yılındaki ‘Alkol ve Kişilerarası Şiddet’ araştırmasının 2. sayfasından: Norveç’te acil servise başvuran şiddet mağdurlarının %53’ü saldırganın saldırıdan önce alkol kullandığını belirtmiş; Rusya Federasyonu’nda, 1995 yılında cinayetten tutuklanan kişilerin neredeyse %75’i alkol kullanmış; İngiltere ve Galler’deki anket verileri (2003–2004), şiddet faillerinin tüm şiddet olaylarının yarısında (%50) içki içtiğini, bu da yılda 1,3 milyondan fazla alkole bağlı şiddet vakasına eşdeğer olduğunu göstermiş; İzlanda’da, şiddete uğrayan kadınların %71’i partnerlerinin alkol kullandığını belirtmiş; Birleşik Krallık’ta tecavüz suçundan hapse giren erkeklerin %58’inin önceki altı saat içinde alkol aldığı ve %37’sinin bağımlı olduğu belirtilmiş.

Dünya Sağlık Örgütü’nün 30 ülkeyi kapsayan ve Türkiye’nin de içinde olduğu araştırma raporuna göre; Trafik kazalarının %61’i; Genel suçların %85’i; Tecavüzlerin % 50’si; Eşini dövenlerin %70’i; İşe gitmeyenlerin %60’ı; Cinayetlerin %85’i; Şiddet olaylarının %50’si; Genel tutuklamaların %50’si; Akıl hastanelerine yatanların %40’ı, içki yüzünden olmaktadır. (Yeşilay Dergisi, Ocak 2014, s. 7)

Avrupa Komisyonu'nun Haziran 2006'da yayınlanan ve "Alcohol in Europe: A public health perspective" (Avrupa'da Alkol: Halk Sağlığı Perspektifi) başlığını taşıyan çalışmada ülkeler bazında alkolün suçlarla bağlantısı tektek verilmiştir. Mesela şiddet suçlarının isveç'te %86; Estonya'da % 60-70; Norveç'te %80; Fillandiya'da % 66 vd. alkol nedeni ile olmaktadır. Hırsızlık olaylarının fillandiya'da % 53'ü;Norveç'te ve Polonya'da %40'ı vd. alkol nedeni ile ve cinsel saldırıların İngiltere'de %58; Norveç'te %60'ı vd. alkol nedeni ile gerçekleşmektedir.

İnsan ne kadar eğitilmiş olursa olsun, her insanda nefis, ego, şehvet vardır. Eğitilmiş bir sarhoş insanın tavırları ile cahil bir sarhoşun tavırları arasında hiç bir fark yoktur. Yani sarhoşluk eğitimi sıfıra indirmektedir! İşte rabbimiz, verdiği aklın kullanılmasına engel olan, alkol başta insana zararlı olan şeylerin tümünü yasaklamış ve insanlara yararlı olan şeyleri ise helal kılarak insanların dünya hayatında mutlu ve huzurlu olmalarını amaçlamıştır.

Materyalistlere göre insanın, "Konuşan/düşünen hayvan"; "Omurgalı memeli hayvan." şeklinde tanımı yapılmaktadır. Tüm bu tanımlar, doğru tarafları bünyesinde barındıran eksik tanımlardır. İnsanın doğru tanımı; "Melekten üstün de olabilme, hayvandan da aşağı olup şeytanlaşabilme yeteneğine sahip akıllı canlıdır." (Bakara, 30; A'raf, 179; Tin, 5) şeklinde olmalıdır. Bu tanımdan hareket edersek, insanın meleki özelliklerinin önünü açıp şeytanlaştıracak özelliklerinin önünü kapatmak gerekmektedir. Bu ise, iyiliği (Ahlaki, temizliği, dürüstlüğü, namusu vd.) teşvik edip, kötülüğe (Ahlaksızlık, kadın bedenini sömürüsü, içki, kumar, faize vd.) engel olmakla (Seddu zera'i) ancak mümkün olabilir.

Tüm insanlar eğitilse bile içki serbest ise, kumar, faiz serbest ise, fuhuş, kadın bedeninin sömürüsü serbest ise; insanların maddi eğitimden geçmeleri kötülüğe asla engel olmaz.

138

İslam'a göre özgürlük; kendine de, başkalarına da zarar vermeden istediğini yapma hürriyetidir. Yani içki, uyuşturucu hürriyet kapsamına girmez İslam'da. Hiç kimse kendine ve başkasına zarar vermeyi özgürlük olarak nitelendiremez.

"Siyasetin ve reklam sektörünün anahtar terimi özgürlüktür. Bir Müslüman'ın şu soruyu sorma hakkı ve görevi vardır: Bedensel hazların her türü üzerine konulmuş baskı ve kısıtlamaları kaldırıp hazzın her türünün önünü açmak özgürlük müdür? Kişi bedenini, zinada veya fitri cinselliği tahrifata uğratmasında kullanabilir mi? Nefsin arzu ve isteklerinin önünü açan bir demokrasi, salt komünist veya faşist rejimlerdeki müdahaleleri ortadan kaldırıyor diye kabule şayan olabilir mi? Efendimiz, dünyanın bizim için "gurbet diyarı" olduğunu söylemiştir. Kişi gurbette olduğunu unutmadığı müddetçe sorun yok, unutup da gurbetteki varlığını anlamlandıramadığında sorun başlar ki, modern insan burayı asli vatanı sayıyor, ama bir süre yaşadıkten sonra dünyayı bırakıp gideceğini de kesin olarak biliyor. Peki, eninde sonunda gideceksen burası nasıl senin asli vatanın olabilir ve burada nasıl sınırsız özgür olabilirsin! Nefsin arzularına malzeme taşıdıkça ruhu hapseden zindanın duvarları daha çok yükselir, kalınlaşır. "Ruhun özgürlüğü" ile "nefsin özgürlüğü" arasında tercih yapmak durumundayız. Rejimin siyasal felsefesi de bununla ilintilidir. Bedenin sınırsız arzularını ve gücü bir yerde toplamayı hedefleyen liberal demokrasi bizi ne kadar özgürleştirebilir?" (A. Bulaç, 6.4.2013)

Allah'ın emirlerinin herbirinin mutlaka bir hikmeti vardır. Maddi ve manevi insan için getirisi vardır; İnsan o emirleri yapmaya muhtaçtır. Şimdi İslam'ın (Allah inancından dua, namaz, abdest, oruç, tesettür vd.) bazı emir ve yasakları ile bilim adamlarının görüşlerini (Gazete, dergi, kitap görüntü-fotoğrafları sitemizde mevcuttur) bir arada değerlendirelim:

Allah inancı başlı başına bir ilaç: Kendisini ‘Dinsiz bir kişi’ olarak tanımlayan Mind/Body Medicam Enstitüsü’nün kurucusu Harvard Tıp Fakültesi’nden Dr Herbert Benson, Allah'a olan inancın ve ibadetlerin insan sağlığı üzerinde başka hiçbir şeyde görülmececek derecede olumlu bir etki meydana getirdiği sonucuna vardı. Benson'a göre bu durum, insan bedeninin ve zihninin "Allah'a iman etmeye göre ayarlı" olmasından kaynaklanıyor. Dr. Benson’ın 1500 kişiyi kapsayan araştırmasında, dinine bağlı kişilerde depresyon, stres ve akıl hastalıklarının daha az olduğu görülmüş olması da onun bu kanaatlerini destekliyor. Amerikan Sağlık Araştırmaları Ulusal Merkezi'nden David B. Larson ve ekibi tarafından derlenen, Amerikalı “dindar” ve “dinsizler” arasında yapılan karşılaştırmaların sonuçları ibret verici. Dindarlar, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre, kalp hastalıklarına %60 daha az yakalanıyor; Dindarlarda, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre intihar oranı %100 daha düşük. Dindarlarda, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre tansiyon bozukluğu çok daha düşük. (Yeni Akit, 29.12.2018; Dinsizlerin sağlığı daha bozuk oluyor; 1.7.2008, Eşinizle karşılıklı dua edin; 20 Aralık 2018)

Dindarlar daha mutlu: Araştırmalara göre; düzenli olarak ibadetlerini yerine getiren insanların daha mutlu olduğu ortaya çıkıyor. Bunun çeşitli sebepleri var. Ancak dört faktör öne çıkmaktadır: İlk olarak din, insanların hayatta anlam, gelecek için iyimserlik ve ümit bulmalarını sağlayan tutarlı bir inanç sistemi sunmaktadır. Kaçınılmaz olan ölüm yalnızca inanmak ile anlam bulmaktadır. “Niçin dünyaya geldik? Yaşamın gayesi nedir? Ölümden sonra ne olacak?” gibi hayati soruların cevabı dindedir. Dini inanç sistemleri insanların her şeyin düzen ve intizam içindeki kainattaki yerlerini anlamalarını; olumsuzluklara karşı koymaya, streslerle başa çıkmaya ve hayatı süresince meydana gelen kaçınılmaz kayıplara anlam vermelerini ve bu zorlukların çözümü kavuşacağı öbür dünya için iyimser olmalarını sağlar. İkinci olarak, dini merasimlere rutin olarak katılım ve dindar bir topluluğun parçası olmak, insanlara sosyal destek sağlamasının yanı sıra yakınlık ve aidiyet ihtiyaçlarını karşılar. Kendilerine ve topluma güvenlerini artırır. Üçüncüsü, dine katılım çoğu zaman evlilikte sadakat, aile birliği, fedakârlık, yeme ve içmede ılımlılık, tevazu, affedicilik, Allah’ın verdiği nimetlere şükran duyma ve sevecenlikle karakterize edilen erdemli (faziletli) davranışlarla ve çok çalışmakla nitelendirilen bedensel ve ruhsal açıdan sağlıklı yaşam biçimleriyle ilişkilendirilmektedir. Dördüncüsü, ibadet etmek, dua ve zikir etmek, ibadethanelere gitmek ve cemaatle Allah’a yönelmek ve benzeri dini ve manevi uygulamalar sevinç, huşu, sevecenlik ve coşku gibi olumlu duygular doğurur, mutluluk verir. Sıkıntılı anlarda Yaradan’a sığınma, O’ndan yardım isteme rahatlatıcıdır. Bayramlar, dini özel günler (kandiller gibi) yine toplumda birlik ve kardeşlik ruhunu, barış ve dayanışmayı artırır. Tabi bu araştırmalar Müslümanlar üzerinde yapılsa idi daha şaşırtıcı neticeler alınırdı. Ancak şu sonuç çıkmaktadır: İnanan insan daha mutlu, daha sağlıklıdır ve daha uzun yaşamaktadır. (Prof. Dr. Sefa Saygılı, Akit, 29 Ekim 2016)

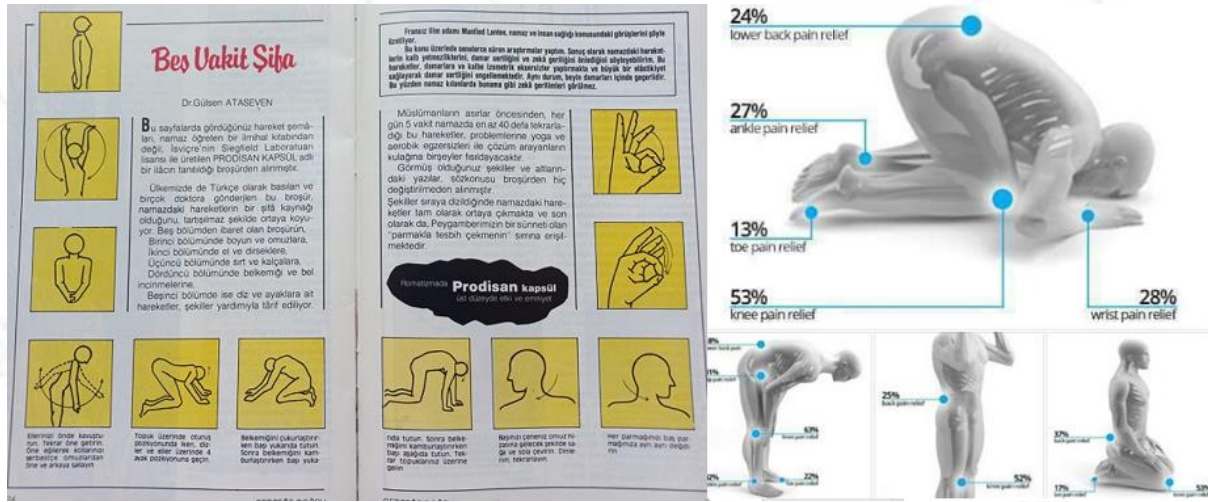
Dua

Dua okutmak hastalıklara daha iyi geliyor: Kansas Saint Luke’s Hastanesi, San Francisco Hastanesi ve Columbia Üniversitesi’nin yaptığı araştırmalar, dua okutmaların -dikkat okumanın değil!- hastaların iyileşme sürecini hızlandırdığını ortaya çıkardı. Hastalar kendileri için dua edildiğini bilmiyorlardı. St. Luke’s Hastanesinde kendisine dua edilen 990 kalp hastasının 466’sına dua okundu. Dua okunan hastaların yüzde 11’i daha hızlı iyileşti. San Francisco Hastanesinde 390 hastadan 150’sine dua edildi ve bu hastalarda daha çabuk iyileşti. Columbia Üniversitesinde üreme sorunu yaşayanlardan dua okunanalarda, döllenme başarısı oranı yüzde 8’den 16’ya çıktı. Embriyonun rahimde sağlıklı büyüme şansı ise yüzde 25’ten 50’ye yükseldi. İngiltere Ulusal Psikiyatri Enstitüsü’nün uzmanı Dr. Peter Fenwick’e göre bu araştırmalar insan enerjisinin gücüne işaret ediyor. (Vatan, 12.09.2003); Nörolog Andrew Newberg’in araştırma sonuçlarını yayınladığı “How God Changes Your Brain” (Tanrı beynimizi nasıl değiştiriyor?) adlı kitaptan: “10-15 dakika içten şekilde dua etmek beynin gri bölgelerini

harekete geçiriyor, düşünce gücünü artırıyor ve merhamet duygusunu geliştiriyor. Korku ve öfke gibi duyguları azaltıyor. Bu etkilerin sonucu olarak öğrenme yeteneği gelişirken, oluşan rahatlama hisside psikolojik açıdan sağlık üzerinde olumlu etkiler yaratıyor.”; Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nazan Aydın: “Dua, zikir gibi dini yaşantılar sırasında beynin bazı bölgelerinde kanlanma artıyor ve uzun süre devam ettirildiğinde ise beynin hafıza ve dikkatten sorumlu bölgelerinde yeni beyin hücresi oluşumu meydana geliyor.” (Yeni Asya, 18 Nisan 2010); ABD’de yayınlanan ünlü haber dergisi, Allah ve Sağlık: Din İyi Bir İlaç mı? Bilim Neden İnanmaya Başlıyor? (God & Health: Is Religion Good Medicine? Why Science is Starting to Believe?) başlığı altında dinin iyileştirici etkisini kapak konusu yaptı. Allah inancının insanın moralini yükseltip hastalıktan daha kolay kurtulmasını sağladığına değinilen makalede, bilimin de, inançlı insanların hastalıkları daha kolay ve çabuk atlattığına inanmaya başladığını bildirdi. Newsweek’in anketine göre, insanların %72’si dua ederek hastalıktan daha çabuk kurtulduklarına, duanın iyileşmeyi kolaylaştırdığına inanmaktadırlar. ABD ve İngiltere’de yapılan araştırmalarda da, hastalar için dua etmenin, hastaların rahatsızlık belirtilerini azalttığı ve iyileşme sürecini hızlandırdığı sonucu elde edilmiştir. (Newsweek, 10 Kasım 2003); Dua iyileştiriyor: The New York Times gazetesi dua ile iyileşme süreci arasındaki bağlantıyı araştıran çalışmaları masaya yatırdı. Bilim, dua edilen kişilerin daha kolay iyileştiğini ispatlıyor. (Yeni Asya, 12.10.2004); Yazar ve ressam Özge Günaydın kanserle mücadelesini kazanan ve bu süreci satırlara taşıyan bir kadın. “Çok dua ettim ve Rabbime sığındım. Bu hastalıktan ders çıkarmak için var gücümle uğraştım. Duanın gücüne inandım. Dua ederken çok daha fazla pozitif düşünceye odaklandığımı fark ettim. Dua benim için müthiş bir enerji kaynağıdır.” (Yeni Şafak, 18.3.2018); Dünyaca ünlü kalp cerrahımız Mehmet Öz diyor ki: “Dua etmek insanı çabuk iyileştirir. Her ameliyattan sonra hastalarımın dua ettirim. Bu onları çabuk iyileştirir.” (Vatan, 4 Mart 2003); “Dua, bazen infilak gibi güçlü bir etkiye sahiptir. Bu yolla, kanser, böbrek iltihapları, ülser, deri, akciğer ve kemik veremi veya kalp zarı gibi hastalıkların hızla iyileştikleri görülmüştür. Başkası için yapılan dua, bireyin kendisi için yaptığı duadan sürekli daha etkili olagelmıştır. Öyle anlaşıyor ki duanın kabulü, şiddet, ısrar, keyfiyet ve kalitesine bağlıdır.” (Alexis Carrel, Dua, s. 62); “Dua yer çekimi gibi gerçek bir kuvvettir. Doktorluk hayatımda tıbbın fayda etmediği ama dua ile iyileşen nice insanlar gördüm. Bu alt edilemez sanılan tabiat kuralları ile başa çıkacak tek kuvvet, duadır.” (Carrel, Bütün Dünya Dergisi, Ağustos, 1949); Bazı hastalarının din sayesinde büyük manevi güç kazandıklarını” fark eden ABD Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsünün Başkanı Francis Collins, ateizmden vazgeçmiştir. (Mustafa Akyol, Bilim, Din ve Ateizme Dair Modern Ezberlerin Sonu, s. 33) “Ateist iken beyin kanaması geçirip bir süre felç kalan Serdar Turgut: “Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Duanın gücünü keşfettim. Hayırda şerde Sen’den. Bizi koru, sabır Allah’ım. (Gerçek Hayat, 7 Ocak 2005, 220. Sayı, s. 23) “Dua en önemli motivasyon aracıdır. Dua İnsanın kendisini bilmesidir. İnsan zor şartlarda paniğe kapılır ve şoka girer. Dua ile insan yalnız olmadığını anlar.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 61, 62)

Namaz

Fransız ilim adamı M. Lantee, “Namaz ve insan sağlığı konusundaki görüşlerini şöyle özetliyor: Bu konu üzerinde senelerce süren araştırmalar yaptım, sonuç olarak namazdaki hareketlerin kalp yetmezliklerini, damar sertliğini önlediğini söyleyebilirim. Bu hareketler damarlara ve kalbe izometrik egzersizler yaptırmakta ve büyük bir elastikiyet sağlayarak damar sertliğini engellemektedir. Bu durum beyin damarları içinde geçerlidir.” Beş vakit şifa: İsviçre’nin Siegfried laboratuvarı lisansı ile romatizmaya ilacı olarak üretilen ‘Prodisan Kapsül’ ilacının tanıtım broşürü, namazdaki hareketlerin bir şifa kaynağı olduğu olduğunu tartışılmaz şekilde ortaya koyuyor.” (Dr. Gülsen Ataseven, Gerçeğe Doğru dergisi, III/ 24) ve Amerikalı araştırmacılar tarafından vücuda faydalı olduğu tespit edilen hareketler (Yeni Akit, 4.9.2015):

“An Ergonomic study of body motions during Muslim prayer using digital human modelling” adlı Inderscience adlı sitede yayınlanan araştırma da aynı sonuçları vermektedir. (<https://www.inderscience.com/info/inarticle.php?artid=81914>); Günaydın gazetesinin 8.3.1983 tarihli bir haberin küpürünü eğitimci Vehbi Vakkasoğlu ‘Öğretmenin Not Defteri 1’ adlı eserin 202. sayfasında paylaşmaktadır: “Fransızlara göre romatizmanın ilacı 5 vakit namaz: Fransız doktorlar, romatizma, bel ve sırt ağrılarının şikayet eden hastalara Müslümanlar gibi namaz kılmalarını tavsiye ediyor.”; “Viyana Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörü Dr. Hans Tischer, ünlü bir ortopedi uzmanıdır. Bu bilim adamı, kendi sahasıyla ilgili bir hareketler zinciri olan namazı incelemiş ve şöyle bir yargıya varmıştır: “Müslümanların namazı ortopedik açıdan incelendiğinde, bütün hareket ve pozisyonlarıyla, boyun, omuz, kol, sırt, omurgalar, dirsekler, bacaklar, diz, kalça ve ayak bilekleri hatta parmak eklemlerine varıncaya kadar vücudun her eklemini hareket ettirir. Ayrıca boyun, omuz, kol, bacak, sırt ve karın kaslarının tümünü büyük bir ahenk içinde kasılıp yumuşatmakta ve böylece tam bir sağlık kaynağı olmaktadır. Üstelik tüm bu faydalı hareketler günde beş defa tekrarlanmaktadır. Vücut için bundan daha faydalı daha rahatlatıcı bir hareketler topluluğu düşünülemez.” (Vatan, 06.11.2003); Şiva, Hallel Yafa hastanelerinden, Tel Aviv ve Ben Gurion Üniversitelerinden İsraili, Claibland Üniversitesi’nden Amerikalı araştırmacılar, ABD’deki NIH Ulusal Sağlık Kulübü’nün finanse ettiği çalışmaları sonucunda namazın etkisinin, eğitimsel kurumlardaki (aynı araştırmaya göre bu hastalığa yakalanma riskini yüzde %24 azalttığı ortaya konan) eğitim faktörünün olumlu etkisinden daha büyük olduğunu keşfetti. İsrail Haaretz gazetesinin bazı kısımlarını yayınladığı araştırmaya göre insanın eğitim aldığı yıllara oranla namazın etkisi de kat kat artıyor. Araştırmayı gerçekleştirenlerden İsraili Profesör Rvka Aenzlberg, namaz kılan kimsenin namaz esnasında birçok kültürel ve düşünsel faaliyete yatırım yaptığını ve bunun de kendisini Alzhemier hastalığından koruduğunu belirtti. (Timeturk, 17.08.2012); Sonradan Müslüman olan Jeffrey Lang adlı matematik profesörünün yazdığı, 'Melekler de Sorar' (Even Angels Ask) adlı eserinden, ilk namazla ilgili anısından bir bölüm: "Bu esnada idrak ettiğim en önemli husus ise, benim Allah'a ve namaza şiddetle muhtaç olduğum gerçeği oldu."; İnternette yer alan ‘Egzersiz zihni açıyor’ başlıklı yazılarda da “fiziksel faaliyetlerin kan akışının beyin dahil, bedenin her yerinde arttığını” gösteren çalışmalara rahatlıkla ulaşılabilmektedir. Zaten zihnin en açık olduğu an olan, beyne en fazla kan gittiği hareket olan secde, aynı zamanda Allah’a en yakın olunan da andır: “Kulun rabbine en yakın olduğu hal secde halidir.” (Müslim, Salat, 215; Ebu Davud, Salat, 148; Nesai, Tatbik, 78) J. H. Lenison. ‘Günde 5 vakit namaz kılındığı esnada, gah çölün vahşi yalnızlığında, gah şehrin kalabalıklarında, müminlerin Allah'a itaat ve sadakat arz eden bu kimseler üzerinde derin tesiri icra eder ve bu tesir mutlaka ki benzersizdir.’ (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 18) Dinin doğru anlaşılıp doğru uygulandığı “her yerde” barış, huzur vardır: Turkcell Süper Lig’deki Beşiktaş-Fenerbahçe derbisi öncesinde iki takımın taraftarları arasında

kavga çıktı. (İHA, 29 Mart 2008); Beşiktaşlı ve Fenerbahçeli taraftarlar, Eyüp Sultan'da bir araya gelerek kıldıkları sabah namazının ardından birlikte dostluk kahvaltısı yaptı. (Milliyet, 19.12.2010)

Önemli hatırlatma: Hiçbir ibadet egzersiz/spor değildir. İbadetten maksat, kulun Rabbine kulluğunu göstermesidir. Yoksa bu bilinç ile yapılmayan ibadet, spor faaliyeti olarak kalır. Ama şunu da bilelim ki ibadet maksadı ile yapılan tüm kulluk göstergelerinin 'Allah rızası öncelikli olmak şartı ile' mutlaka devamında kula maddi anlamda faydalı bir yönü de bulunmaktadır!

Oruç

Nobel ödüllü bilim insanından çarpıcı açıklama: Müslümanların orucu. Yoshinori Oshumi; Japon biyolog ve bilim insanı. 2016'da İsveç Nobel Vakfı tarafından, hücrelerin kendi kendini sindirmesi olarak bilinen otofaji alanındaki çalışmaları nedeniyle Nobel Ödülüne layık görülen bilim insanı, oruç tutmanın sağlığa faydalarını bilimsel olarak ispat etti. Genlerdeki mutasyonlar hastalıklara neden olurken, aç kalma süreçlerinin kanser ve nörolojik hastalıklar gibi bazı vakalarda düzelmelere sebep olduğu gerçeğini ve sağlığa katkılarını kanıtladı. (Mynet, 19.04.2022) ; ABD'li bilim insanları: Haftada 2 gün oruç tutmak ömrü uzatıyor. (TRT Haber, 27.12.2019) Bilindiği gibi peygamber efendimiz haftada 2 gün, pazartesi ve Perşembe günleri oruç tutmakta idi. (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, Siyam, 36; İbni Mace, Siyam, 42; Hanbel, VI/80) ; Ünlü Doktor Enver Saraç'tan flaş açıklama: Kanseri öldürmek için oruç tutun. (Milliyet, 10.04.2017) Devamı, 'Oruç ve sağlık' adlı yazımızda mevcuttur.

Abdest

“İnsan bedeni ‘statik elektrik’ üretiyor. Tabii haliyle ve özellikle sevinç, üzüntü, heyecan, stres gibi duygu dalgalanmalarında 5-10 kat fazla olmak üzere. Bu statik elektrik insan dış yüzeyinde yani teninde birikiyor. Ayrıca tüm canlı ve cansız cisimlerin dış yüzeylerinde de statik elektrik yükü var ve insan günlük yaşantısında bunlarla el ve vücudu ile temasında da elektrik yükü alıyor ve statik elektrik birikimi artıyor. Bu birikim çepeçevre tüm vücudumuzu yani tenimizi zırh gibi kaplıyor. Defedilemez ve aktarılamaz ise insana huzursuzluk, sıkıntı ve rahatsızlık veriyor. Bu statik elektrik yükü vücuttan nasıl atılacak? İletken maddelerle temas edilerek. Elektriğe karşı en iletkenlerin başında bildiğimiz su gelir. İnsan banyo yapınca bu yük suya aktarılıyor. İşte insanın duş ve banyo sonrası büyük rahatlık duyması bu yüzden. Bir de biliyorsunuz, çıplak ayakla toprağa basıldığında da bu yük toprağa aktarılabilir. Bazı psikolojik rahatsızlıklarda doktorlar hastanın çıplak ayakla toprakta gezinmesini önerirler. Bu pratik ve seri etki gösteren bir tedavi yöntemidir. Artık ibadete geliyoruz: İbadet bir takım şekilsel hareketlerin yanında aslında düşünseldir. Düşünce de yukarıda belirttiğimiz gibi bir enerjidir. Beyinde oluşan düşünce enerjisi, tüm vücut ve özellikle giysilerle kapatılmayan kafa, el, yüz gibi vücudun dış yüzeyleri ile Allah'a ve O'nun her insan için görevlendirdiği yazma (kayıt) ve iletişim ile görevlendirdiği araçlara yani meleklerle iletilecektir. Namazdan önce abdest alınması ile insanın vücudundaki bu statik elektrik yükü boşatılarak iletişim kanalları açılmış oluyor ve insan Namaz ibadeti ile yaratıcısının huzuruna çıktığında O'nunla iletişim kurmasına fiziki bir engel kalmıyor. Boy abdesti yani gusülde de gerekçe aynıdır. Cinsel bir aktiviteden de insanın aşırı bir statik elektrikle yüklenmesi olağandır. Bu elektrik yükü de yıkanmak yani gusül abdesti almakla atılacaktır. Şimdi gelelim bu söylediklerimin sağlamasına, yani doğruluğunun ispatına: Abdestin alternatifi nedir? Yani su bulunmama halinde abdest gereği nasıl yerine getirilecektir? Teyemmümle yani toprakla. Yukarıda anlattığım gibi toprak da iletkenliği nedeni ile suya alternatiftir. İşte bu sebepten su bulunmadığında teyemmüm edilir.” (Prof Gazi Özdemir, Din ve Beyin-Temel Prensipleri Aynı adlı eserinden alıntılan Hasan Suiçmez, Abdestin Sırları, Çayhaber.net, 25.07.2012)

Abdest, bilimsel mucizeler

a) Abdestin Dolaşım Sistemine Verdiği Sağlık Nimetleri: Damarlar kalpten uzaklaştıkça incelerek nihai dokulara ulaşmaktadır. Bu ince damar sistemi esnek, pürüzsüz olduğu takdirde normal görevini sürdürebilir. Yoksa damarlar zamanla daralır, neticede tıkanır. Bu olaylar beyinde olursa ihtiyarlık erken gelir, bunama kaçınılmaz olur. Bu tehlikeli gidişten uzaklaşmanın en pratik ve sağlam yolu, damarlara genç yaşlardan başlayarak esneklik kazandırmaktır. Özellikle beyin dolaşımı ve kalpten uzak düşen ayak ve el damarlarında bu jimnastiğin yapılması zorunludur. Bunun en kolay yolu, damarları ısı farkı ile açıp kapayan su ile yıkama sistemidir. İşte kolayca fark ettiğimiz gibi, abdest alma damar sistemine esneklik kazandıran harika bir reçetedir. Özellikle ağız, burun ve boynun iki yanının ile teması, kafa kaidesinin etki ile beyin dolaşımını zenginleştirir. İşte 14 asır önce İslamiyet, suyun altın olduğu bir noktadan (Arabistan) arza intişar ederken, abdesti bu akıl almaz hikmeti için getirmiştir. Bu sayede kalp ve dolaşım basıncı rahatlayacak. Bu sayede beyin ve sinir sistemi tüm uyuşukluklarından kurtulacaktır. Bugün sinir yorgunluklarının tek doğal ilacı olarak da gusül tarzında genel yıkanma en sağlıklı tedavi usulüdür. Daha incesi abdest alma alışkanlığı ile oruç ve namazın hayat boyu sağlığınıza verdiği kazancı beraber düşünersek, ciltlerce kitapta saymakla bitiremeyiz.

b) Abdestin Korunma Sistemine Verdiği Sağlık Nimetleri: Korunma sistemimiz (mikroplara ve kansere karşı) bildiğimiz dolaşım sisteminden farklı; daha ince damar şebekesinden kurulu ayrı bir yapıya sahiptir. Bu sistem beyaz kan sistemi, ya da tıp ismi ile lenf sistemidir. Bu sistemin sağlıklı işlemesi de dolaşım sistemi kadar önemlidir. Üstelik lenf (beyaz kan) damarları kan damarlarından on defa daha incedir. İşte abdest bu sistem için akıl almaz bir nîmettir. Onun kıldan ince damarlarını da esnek tutar. Hele bu sistemin özel merkezleri olan burun arkası ve boğazın sık sık yıkanması (gusül); korunma sistemimize yeniden güç ve hareketlenme kazandırır. Abdest ve guslün lenf sistemine kazandırdığı uyarı, tüm hastalıklar, hatta kanser gibi konularda fevkalâde ciddi yarar sağlar.

c) Abdestin Vücudun Statik Elektriğini Giderici Etkisi: Tüm hücreler çevresinde belli bir statik elektrik vardır. Ancak vücudun tümü bu statik elektriğin olumlu dengesi içindedir. Bunu his dahi etmeyiz. Ne var ki, gerek havada artan iyonlar, gerek özellikle çağımızda bir mesele olan plastik giysiler, vücudun dış yüzünde elektron artmasına neden olur. Bu olay dıştan içe doğru bizi etkilemektedir. Özellikle sinir sistemi üzerinde ciddi rahatsızlıklar yaratır. Bir önemli etki de deri üzerindedir. Bahis konusu olan elektron artışı deri altındaki çok minik kasları yorar ve onların vaktinden önce esnekliklerinin kaybolmasına neden olur ki; bu sonuç yüzde kırışmaların baş nedenidir. Vücut kırışma ve sarkmaları da bu statik elektrikle yakından ilgilidir. Eskiden beri tedavi edici etkisine inanılan ve günümüzde pek moda olan akupunktur bu statik elektriği dışarı atmanın bir tarzıdır. Vücudun statik elektriğinin aşırısını dışarı atmanın iki yolu vardır: Ya çıplak el ve ayakla toprağı elleyerek bir nevi toprak hattı yapmak. Ya da su ile yıkanarak bu elektronları dışarı aktarmak. (Onkolog Dr. Haluk Nurbaki'den alıntı; Dogruhaber.com.tr, 26.01.2019)

Teyemmümün temizliğini kanıtladı. İstanbul'da özel bir hastanede çalışan İç Hastalıkları Uzmanı Dr. Abdülkadir Geylani Şahan, Kur'an-ı Kerim'de teyemmümden bahsedilen Maide Suresinden yola çıkarak bir araştırma yaptı. İnsanlardan el temizliği yapılmadan örnekler alan Doktor Şahan ve ekibi, ardından teyemmüm yaptırarak yeniden örnek aldı. Çıkan sonuçları karşılaştıran Şahan, teyemmüm sonrası ellerin temizlendiğini gördü. Aldıkları sonuç karşısında çok şaşırdıklarını söyleyen Şahan, "Kur'an-ı Kerim, insanların hem bilimsel hayatına hem dünya hayatına akla gelebilecek her duruma çok net açıklamalar verebilen bir kitap." ifadelerini kullandı. (Yeni Şafak, 16 Şubat 2022)

2005’li yıllarda internette kısa süren bir ‘sünnet sağlığa zararlıdır’ furyası başlatılmış, çağdaş sıfatlı doktorlarımızda bu furyaya katılmışlardı. Peki gerçekte durum nedir?

BM’den Sünnet olun Çağrısı: Birleşmiş Milletler’in sağlık örgütleri, AIDS’e yol açan HIV virüsünden korunmak için erkeklere sünnet yaptırmaları tavsiyesinde bulundu. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ile UNAIDS (HIV/AIDS Ortak Programı) uzmanları, erkeklere sünnetin virüse karşı kısmi koruma sağlayacağını açıkladı. DSÖ uzmanlarından yapılan açıklamaya göre sünnet AIDS’e yakalanma riskini yüzde 60 oranında azaltıyor. Dünya Sağlık Örgütü HIV/AIDS bölümü başkanı Dr. Kevin De Cock da “Heteroseksüellerde HIV enfeksiyonunun yüksek ve sünnet oranının düşük olduğu ülkelerde artık HIV bulaşma riskini azaltacak yeni bir yöntemin bulunduğunu” söyledi. Dr. De Cock, “Dünyada 665 milyon sünnetli erkek var. Eğer bu sayıyı iki katına çıkarabilirsek, 20 yıl içinde 5.7 milyon AIDS vakasını ve 3 milyon erkeğin ölümünü engelleyebiliriz” dedi. (Vatan, 28.03.2007); Sünnet AIDSten kurtarıyor: İngiltere’de Harvard Üniversitesi profesörleri Daniel Halperin, AIDS’e yol açan HIV virüsüne karşı en etkili yöntemin sünnet olduğunu açıkladı. Sünnetin uzun vadede kondomdan bile koruyucu olduğunu savunan Halperin, virüsün bulunmasının 25’inci yıldönümü için Independent’a verdiği demeçte “BM’nin her yıl AIDS’le mücadeleye ayırdığı paranın yüzde biriyle, yani sünnetle daha etkili olabiliriz” dedi. (İnternet Haber, 10.05.2008); AIDS için Coni de kestirecek: New York sağlık yetkilileri harekete geçti. AIDS’i önleyen sünnet için kampanya başlıyor. ABD erkeği sünnet olacak. New York’ta, AIDS riski içinde bulunan erkeklerin sünnet yaptırmasını teşvik için kampanya başlatılması planlanıyor. New York Times’ın internet sitesindeki habere göre, Dünya Sağlık Örgütü’nün (WHO), sünnetin AIDS’e yol açan virüs HIV’in bulaşmasını önlemede etkili olduğunu açıklamasından sonra New York sağlık yetkilileri harekete geçti. Atlanta’daki Hastalıkların Kontrolü ve Önlenmesi Merkezi, bunu ulusal bir politika haline getirmek için çalışmalar yapmaya hazırlanıyor. Ancak merkezin çalışmalarından önce harekete geçen New York sağlık yetkilileri, sünnet konusunu üyeleriyle ele almaları için bazı gruplar ve eşcinsel örgütleriyle şimdiden temasa geçti. Yetkililer, bunun yanı sıra kentteki hastane ve klinikleri idare eden Sağlık ve Hastaneler Kurumu’ndan sağlık sigortası olmayan erkeklerin ücretsiz sünnet edilmesini istedi. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ile UNAIDS uzmanları, Kenya, Uganda ve Güney Afrika’da yapılan araştırmalara dayanarak, sünnetin AIDS’e karşı korunmada etkili olduğunu belirtmiş ve erkeklere sünnet olmaları tavsiyesinde bulunmuşlardı. (İnternet haber, 08 Nisan 2007); Sünnet "penis kanseri"nden koruyor: ASM Çocuk Cerrahisi Uzmanı Dr. A. Nadir Tosyalı: “Penis kanseri riskini ve partnerlerin rahim ağzı kanseri riskini azaltan sünnet, ciddiye alınması gereken önemli bir cerrahi işlemdir.” (Mynet, 20.05.2010); Sünnet tüm dünyada yaygınlaşıyor: Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Selami Sözübir, sünnetin hem cerrahi yönü hem de psikolojik yönüyle üzerinde önemle durulması gerektiğini belirtti. (İHA, 28.4.2009)

Az ye, sağlıklı ve uzun yaşa: Normalden daha az yemenin kanserden katarakta kadar pek çok hastalığı önlediği ortaya çıkarken yaşamı üçte bir oranında uzattığı da kanıtlandı. ABD’deki Ulusal Yaşlanma Enstitüsü’nde bilim insanları, 10 yıldan uzun bir süre 60 erkek ve 60 dişi maymundan oluşan iki grup üzerinde çalışma yaptı. (Sabah, 27.12.2012; 13.10.2013); “Üç huy Allah’ın gazabını gerektirir. Acıkmadan yemek yemek, uykusuz kalmadan uyumak, lüzumsuz yere gülmek.” (Ramuze’l-Ehâdis, I/3340); “Birçok hastalığın gerçek sebebi çok yemektir.” (Câmiüs Sağır, I/36); Asr-ı Saâdette, Hareklius Hz. Peygamber aleyhisselam’a hizmet için bir doktor göndermişti. Bu tabip, Resul-i Ekrem’in yanında uzun müddet kalarak ashâb ve ehl-i beytten hastaları tedâvi için beklemiş, fakat tedâviye çok az kimsenin muhtaç olduğuna şahit olarak memleketine dönmek için izin isteyince, az hastalanmanın sebebi hakkında Hz. Peygamber, “Ashabın iyice

acıkmadıkça yemek yemediklerini ve yemekten iyice doymadan ayrıldıklarını” söylemiştir. (Milashî İsmail Hakkı, Tıbb-ı Nebevî, s. 22); "Mümin karnını tamamen doyurmaz" (Darimi, Vesâyâ, I/108); "İnsana, yaşaması için birkaç lokma yeter. Çok yemek isteyen, karnının yani midesinin üçte birini yemekle doldursun, üçte birini suya ayırsın, üçte birini de rahat nefes alması için boş bıraksın." (İbn Mace, Et'ime, 50); "Ademoğlu, karnından daha şerli bir kap doldurmamıştır." (Tirmizi, Züh'd, 47); "Mide hastalıkların evidir. Tedavinin özü ise perhizdir." (Ebû Dâvud, Tıb, 13); "Ümmetim hakkında en çok şu hususlardan korkuyorum: Şişmanlık, uykuya düşkünlük, tembellik ve iman zayıflığı!" (Suyuti, Câmiu's-Sağır Tercümesi, Hadis No: 295); "Sizin Allah'a en sevimli olanınız, az yiyip içen ve bedence hafif olanınızdır." (Suyuti, Câmiu's-Sağır Tercümesi, Hadis No: 221)

Ünlü tıp profesörü Osman Müftüoğlu, bugünkü yazısının "Sağlık Çerezi" başlıklı bölümünde uyku pozisyonlarını yazdı. Sağ tarafa uyunması tavsiyesinde bulunan Prof. Dr. Müftüoğlu, Hürriyet gazetesindeki yazısının ilgili bölümünde "Sağ yana yatmak daha verimli" başlığı altında "Beyninizin toksinlerden arınmasını sağlayan G-Lenfatik temizleme sisteminin daha etkin çalışması için sağ yana yatmayı tercih edin. İkinci tercih sol yana, üçüncüsü sırtüstü olanıdır. Yüzükoyun yatanlarda bu sistem tıkanıyor ve sabah yorgunluğu olasılığı artıyor" ifadelerini kullandı. (Yeni Akit, 31.1.2020); Hazret-i Peygamber (sas) uyurken sağ yanına doğru yatarak uyurdu. Riyazü's-Salihîn adlı hadis kitabında şöyle rivayet ediliyor: Bera b. Azib (r.a)'den: Peygamber Efendimiz (s.a.s) yatağına girdiğinde sağ tarafına yatardı; sonra, "İlahî! Kendimi sana teslim ettim. Yüzümü sana tevcih ettim, işlerimi sana emanet ettim. Sevabını ümit ederek ve azabından korkarak sana sığındım. Senden başka kendisine sığınacak ve korunacak kimse yoktur. Gönderdiğin kitaplara ve yolladığın peygamberlere iman ettim." (Riyazü's-Salihîn; II/206-207-208-209) "Hz. Peygamber uyumak üzere uzandığında sağ elini yanağının altına koyar, sonra, "Allah'ım, kullarını dirilteceğin kıyamet Gününde beni azabından koru" diye duâ eder ve bunu üç defa tekrarlardı." (Camiiussağır Hadis No: 6558)

145

Ayakta su içmenin zararları. Uzmanlar, ayakta su içmenin tıbbi zararlarını sıraladı. Ayakta su içmenin insanlara tıbben zarar verebileceğini belirten uzmanlar, "İnsanların mideleri pozisyonlarına göre farklılık gösterir. Yani ayakta ve oturur vaziyetteki midenin pozisyonu farklıdır. Ayakta duran bir insanlar eğer sıvı gıda içerse doğrudan doğruya onikiparmak bağırsağına geçer. Bu da midenin küçük eğriliğine uyan kısmında Waldeyerin mide caddesi denen oluk bulunur. Sıvı gıdalar bu yolu takip ederek devamlı küçük bir açıklığı olan mide çıkışını geçerek onikiparmak bağırsağına geçer. Yani şöyle diyecek olursak insanların ayakta su içmeleri sonucunda suyu içerler ve hiçbir yere etkisi olmadan direk onikiparmak bağırsağına geçer. Su insanlar için önemlidir. Bu sıvıyı ayakta içtiklerinde vücuttaki su midede birikmez ve vücuda hiçbir faydası olmaz. Eğer insanlar sıvıyı oturarak içerse bunlar önce midede birikir, asitle karışarak mikropları ölür ve sonra onikiparmak bağırsağına geçer. Bu durumda oturarak su içme usulüne uymakla insan kolera dahil, bir çok insan hastalıklarından korunmuş olur. İnsanlar rastgele yerde sıvıları alıp ayakta içerseler bazı hastalıklara ve tehlikeye daha fazla maruz kalırlar." dedi. (Sabah, 6.3.2013); "Eğer ayakta su içen kimse midesine verdiği zararı bilseydi içtiği suyu şüphesiz ki geri kusardı" (Abdürrezzak 10/427, hadis, 19588); "Sizden biriniz ayakta su içmesin. Her kim unuttur da içerse kusmaya çalışsın" (Müslim, Eşribe, Hadis 116); Resûli Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem "Ayakta su içmeyi yasaklamıştır" ifadesi, Müslimin bir başka rivayetinde "Ayakta su içmekten men etmiştir" şeklinde geçmektedir. (Müslim, Eşribe, 112, 114); "Hiçbiriniz ayakta su içmesin." (Müslim, Eşribe 116)

"O (Allah); geceyi içinde dinlenesiniz diye sizin için yaratandır." (Yunus, 67); "Uygunuzu bir dinlenme kıldık." (Nebe, 9); "Size geceyi bir örtü, uyku zamanı kılandır O'dur." (Furkan, 47) Bu ayetlerle alay etmek isteyen bazı ateistler, "Ama ben geceleri uyumuyorum ki, gündüz uyuyorum" diye akıllarınca itiraz ediyorlar! Bakalım bilim adamları ne diyor bu konuda:

“Kanserden korunmak için düzenli uyku ve spor.” (Hürriyet, 9.3.2015; NTV, 18.12.2008); “Tevfik Dorak, İngiltere'nin Newcastle Üniversitesi'nde kanser araştırmaları yapan bir Türk doktor. Dorak'ın dünya tıp literatürüne geçmiş çarpıcı bulguları var. Bunlardan biri, karanlıkla-kanser arasındaki ilişki. Dorak, vücudun hücre yenileyici ve bağışıklık sistemi düzenleyici melatonin hormonunu gece karanlıkta salgıladığını hatırlayıp uyarıyor: "Karanlıkta uzun ve düzenli uyku bu salgıyı ve kansere bağışıklığı artırıyor. Gece “23.00 ila 03.00” arasında salgılanan ve vücudun savunma mekanizmasını güçlendirip, yaşlanmayı geciktiren bir hormon var: Melatonin. Ve sadece gece ve sadece teknolojinin bütün fişleri çekilince devreye giriyor.” (Milliyet, 26 Şub 2014); “Kaliteli bir uyku için. En yenileyici uyku saat 22.00 ile 02.00 arasındadır. (Prof. Mehmet Öz, Milliyet, 15.6.2015); Dr. Ebru Aydın, “Melatonin salgılanan saatleri insanların kaçırmaması gerekiyor. Melatonin hormonu özellikle gece 11'den sonra salgılanmaya başlıyor ve gece 2'ye kadar en üst seviyeye çıkıyor. Sabaha doğru da yavaş yavaş azalıyor. O nedenle özellikle bu saatlerdeki uykuyu kaçırmamak gerekiyor.” (Habertürk, 31 Ocak 2014); İnsanların iki ayrı uyku dalgasına göre programlandığı tespit edilmiştir. Rodenburg Üniversitesinden Prof. Jorgen Zulley'in araştırmalarına göre bu iki dalgadan biri öğle arasında 10-30 dakikalık bir süre içerir. Öğle vakti ve öğle yemeği öncesi uyunacak bu uyku, uykusuzluğun en önemli çözümlerinden biri olarak görülüyor. Diğer gece 12.00-04.00 arası uyanacak uykudur. Bu iki vakti düzenli olarak uykuda geçiren kişiler uykusuzluk sorununu aşacaktır. (Sabah, 23.11.1993) ki, İslam literatüründe buna ‘kaylule’ denmektedir. “Öğleyin kaylule yapınız. Muhakkak şeytanlar öğle vaktinde kaylule yapmazlar.” Buyurmuş, kendileri de yapmıştır. (Buhari, Hacc, 129, Cuma, 40; İbn Mâce, Savm, 22, İbn Hacer, Fethu'l-Bârî, XI/72; Ebû Davud, “Tahâret”, 14) Ebû Davud, “Tahâret”, 14)

“Sakalla bıyık, astım ve cilt kanserinden koruyor.” (Takvim, 12.3.2013); “Sakal sağlığı koruyor.” (Sözcü, 19.1.2016)

Tesettür

Tesettür İslami bir emirdir. (Ahzab, 59; Nûr, 31, 60; (Mecmeu'zzevâid nr: 4168; Ahmet b. Hambel, Müsned nr. 6786; İbn-i Hibban, sahih, 5655-7347; Ebu Davûd, Libâs, 31; İbn Mâce, Tahâre, 132; Tirmizî, Salât, 160; Ahmed b. Hanbel, IV, 151, 218, 259) Her emir gibi tesettür de insanların faydasıdır: Milliyet Gazetesi'nden (9.12.2002) Dinsiz olan Ece TemelKur'an, ‘Kadınlara laf atan erkeklerle’ röportaj yapar. Yazısındaki bir cümle ilginçtir. “Aslında kadınların güzelliği veya giyinişi (başörtülü olmadığı sürece) önemli değil... Bu ve birkaç laf atıcı itirafında, türbanlıların “laf atılmaktan muaf” oldukları anlatılıyor.” Hürriyet gazetesinden Ayşe Arman ise, 12 Temmuz 2009 tarihli köşe yazısında, tesettüre girerek yaşadığı deneyimleri aktarırken şunları yazmaktadır: “Zaten tesettürlü olmak tuhaf bir şey, kimse size bir şey sormuyor, hep bir anlayış, şefkat, erkekler tacizde bulunmuyor, müthiş bir kalkanmış...” Arman'ın sonradan tesettüre giren oyuncu Büşra Apaydın ile yaptığı röportajın (28 Ağustos 2016) başlığı da ilginçtir: "Özgürleşmek için kapandım!"; Amerika'da yapılan bir deneyle de ilginç sonuçlar elde edilmiştir: Taciz için 5 saat sokakta yürüdüler. New York sokaklarında bayanların giyimi üzerinden ilginç bir taciz deneyi yapıldı. New York sokaklarında sosyal deney yapan gençler kadınların giydikleri kıyafetin "taciz" konusunda ne kadar belirleyici olduğunu ortaya koydu. 5 saat "normal" bir şekilde, 5 saat kapalı yani islama uygun şekilde giyinen kadının karşılaştırmasına çok şaşıracaksınız. Videoda ‘normal’ giyinip gezen kıza ıslık çalıp laf atarlarken, kapalı (Müslüman) kıyafetle gezen aynı kıza kimse rahatsız etmez, laf atmaz, yan gözle bakmaz! (Star, 1 Eylül 2015); Satanist iken Müslüman olan Hollanda'lı Wendie Zantman, başörtü hakkında söyledikleri: “Başörtüsünün bir kadın için nasıl bir koruyak olduğunu fark ettim ve hemen bir başörtüsü takıp Hollanda sokaklarında gezmeye başladım. Başörtüsü gerçekten de beni koruyor ve hiç kimse beni rahatsız etmiyordu.” (Haksöz, 22 Şubat 2022) ; ‘Hindu asıllı bir ateist’ iken, 1999'da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das'ın The Times of India gazetesine verdiği bir (15 Aralık 1999) açıklama: "İslam'ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Tesettür emniyettir. Gördüm ki tesettürlü bir

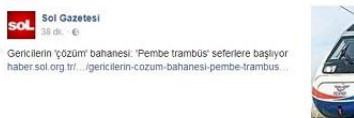
hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana; laf atmaya bile cür'et edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin... Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum." Görüldüğü gibi tüm deneyimler hep aynı sonuca ulaşmaktadır: Gerçek bir tesettür tam anlamı ile bir emniyettir!

"Giyinmekten amaç, vücudu yok saymak değil fakat onu tıpkı altın gibi, kalabalığın gözlerinden gizli tutulan eşyanın alanına geri çekmek demektir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 396) "Ey peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine bürünsünler. Bu, tanınıp rahatsız edilmemeleri için en uygun olanıdır." (Ahzab, 59)

"Kur'an'da örtünmeyi önce erkeklere, sonra kadınlara emredilmiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 102) Kur'an hicabı ilk önce erkekler için belirtir. Daha sonra da kadınlar için. (Naik, s. 134) Kur'an'da bir kadına baktığımda ki, o kadın benim eşim, annem veya kızım olmadığı sürece bakışlarımı indirmemi söylemektedir." (Naik, s. 126)

Namahrem ile Tokalaşmak Üzerine: İslamcı kesimden olmayan kimselerde "bu etkileri" uyandıran bu yaklaşım tarzına Müslümanların mesafeli durmaları gayet doğaldır: "Avuç içlerimiz pencerenin iki yüzünde öpüştü." (Cumhuriyet Gazetesi Genel yayın Yönetmeni Can Dündar, Tutuklandık, s. 122); Solcu olan emekli vali Ziya Çoker, 'Seçilmişler Atanmışlar İnsanlar' isimli kitabında çocukluk aşkıdan bahsederken şunları yazmaktadır: "Birbirine yapışmış olan ellerimiz, titrek oynasmlarlarla sanki duygularımızı dile getiriyorlardı." (Ziya Çoker, Seçilmişler Atanmışlar İnsanlar, s. 24); Türk anarşist yazar Gün Zileli: Sinemada nişanlımla 'Ellerimizle seviştik.' (Gün Zileli, Yanılma, s. 223)

Halvet, yani birbirlerinin mahremi olmayan bir kadınla bir erkeğin başbaşa kalmaları haramdır. Peygamberimiz böyle zamanlarda üçüncü kişinin mutlaka şeytan olacağını söylemiş ve inananların bundan sakınmalarını emretmiştir. (Tirmizî, Radâ` 10, Fitne 7; Müsned, 1/18, 26) Rusya, İsrail, Fransa, İtalya, Çin, Brezilya, Filipinler, İngiltere, Japonya, Ukrayna, Hindistan, Meksika... Haremlik selamlık otobüs, tren, plaj, taksi hatta kadınlara özel banka (Almanya, Münih, Frauenbank; Milliyet, 27.11.2004) ve jimnastik salonu (ABD, Florida ve California, Milliyet, 26.03.2004) açarken, bizde daha namaz yerlerinin ayrı olması bile irtica haberi olarak kabul ediliyor!

“Metrobüs kadınlar için güvenli değil. İstanbul’da metrobüs kullanan kadınların çoğunluğu duraklardaki güvenlik önlemlerinin yetersiz olduğunu ifade ederken bir araştırma her on kadından dördünün suça maruz kaldığını, her iki kadından birinin de suça maruz kalmaktan korktuğunu ortaya koydu.” (Milliyet, 3.6.2023) Peki bu günlere nasıl geldik?

29 Ekim 1938 tarihli ‘Resimli Ay Dergisi’nde Mahmut Yesari’nin ‘Güneşe çıkan kadın’ başlıklı yazısından: “O zamanki kadın erkek trende, vapurda, tramvayda ayrı oturuyordu... Kadın, kafeste yaşayan, güneşe hasret bir kuş gibiydi. Kadın çarşıftan kurtulup ta güneşe çıkınca ne oldu? Plajlarda, kadın erkek, beraber giriyorlar. Kadın, güneşe çıktı.”; 25.06.2017 tarihli Aydınlık gazetesinden: “Milli Eğitim Bakanlığı yeni açılacak her kurumda abdesthane ile kadın ve erkek için ayrı ayrı olmak üzere mescit zorunluluğu getirdi.”; Hürriyet’ten Ayşe Arman’ın ‘Taciz’ başlıklı yazısında (03 Ocak 2009) geçen bir ifade: “Anlayamıyorum neden bu tür görevlerde sadece kadınlar ‘çalıştırılmıyor?’ Ya da bu zorsa, görev dağılımı yapılırken, niye kadın erkek karışık bir ekip ayarlanamıyor?”

Kur'an ilacı: Katar'da yayınlanan Ar-Raya Gazetesince 2000 yılının başlarında dünyaya duyurulan habere göre; Mısırlı Dr. Abdulbasit Muhammed tarafından insan terindeki terkipten elde edilen ve yüzde 99 başarı sağlayan, üstelik hiçbir yan tesiri bulunmayan ilaç, biri Avrupa diğeri Amerika olmak üzere iki yerden onay aldı. Söz konusu yeni göz ilacının, sıvı ve göz damlası şeklinde bir İsviçre şirketi tarafından üretime başlandığı ifade etmişti ve bu ilaç şimdi tüm dünyada aranan ve yok satan bir ilaç haline gelmiştir. Adı geçen gazetenin o zamanki Haberinde; ilhamını Yusuf Suresi'nden aldığını belirten Dr. Abdulbasit Muhammed, adına "Kur'an İlacı" dediği ilacın buluşu hakkında şunları söylüyordu: "bir gün, sabahleyin Yusuf Suresi'ni okuyordum. Aklım 84. ve onu takip eden ayetlere takıldı. Ayette, oğlu Hz. Yusuf'un başına gelenlerden dolayı şiddetli hüznün ve kederle ağlayan Hz. Yakup'un gözlerine akların indiği ve daha sonra, Hz. Yusuf Peygamber'in babası Hz. Yakup'a gönderdiği gömleği, babasının gözlerine sürmesiyle gözlerinin iyileştiği ve eskisi gibi görmeye başladığı ifade ediliyordu. Burada düşünmeye başladım. Hz. Yusuf'un gömleğinde ne olabilirdi? Sonunda gömlekte terden başka bir şeyin bulunmadığı kanaatine vardım. Düşüncemi ter ve terkiibi üzerinde yoğunlaştırmaya başladım. Laboratuar çalışmalarına başladım. Tavşanlar üzerinde deneyler yaptım. Sonuçlar oldukça olumlu çıkıyordu. Daha sonra gözünde katarakt bulunan 250 gönüllü şahıs üzerinde günde iki defa olmak üzere iki hafta süreyle tedavi uygulamaya başladım ve sonunda yüzde 99'lukbir başarı elde ettim ve buna 'işte Kur'an mucizesi' dedim." Katarakt tedavisinde yüzde yüz olumlu sonuç veren Kur'an ilacı şu an yok satmaktadır. O zamanlar, onay için, ilaçla ilgili araştırmasını Amerika ve Avrupa'daki yeni buluşları tescille ilgili yerlere gönderdiğini söyleyen Abdulbasit, yapılan inceleme ve deney sonunda ilaca onay çıktığını ve ilacı üretmeye talip bir İsviçre şirketiyle, üzerinde "Kur'an İlacı" ifadesini koymak şartıyla anlaştığını ve şirketin de bunu kabul ederek üretime geçtiğini ifade etmişti. (Akit, 24.07.2013)

Allah ve ahiret inancı fitratta, doğuştan genlerimizde var! Erdal İnönü: "Akşam yatağa girerken, sabaha çıkıp-çıkmayacağımdan emin değilim. Dahası öldükten sonra ne olacak? Toprağın altında çürüyüp gidecek miyim? Ama ben yok olmak istemiyorum. Tanrı yoksa da olmasını istiyorum. Yok olmayacağımı düşünmek bana huzur veriyor. 1947 yılında Fen Fakültesinden mezun olunca doktora için Amerika'ya gitmişim. Bir kimya hocamız vardı. Kendini Einstein'ın kimyadaki benzeri görür ve her şeyi kimya ile çözeceğine inanırdı. Bu bağlamda sık sık Tanrı kavramının da insanın acizliğinden kaynaklandığını söyler; kimya iyi anlaşıldığında Tanrı'ya ihtiyaç kalmayacağını güçlü bir şekilde izah ederdi." Yıllar sonra Erdal İnönü hocasıyla yeniden karşılaşmış. Bir konferans için gittiği Amerika'da bir otel lobisinde otururken, hocasının koltuğunun altında bir kitapla asansörden çıktığını görmüş. "Koltuğunun altındaki kitabı sordum. 'Yeni yayınlanan kitabım' deyip, bana uzattı. Baktım, Tanrıyla ilgili bir kitaptı..." (Erdal İnönü, Anılar ve Düşünceler" konulu konuşmasından, ODTÜ kampüsü, 18 Mart 1996); Ümit Meriç, Türkiye sosyalizminin öncülerinden Kerim Sadi'ye yaşlılığında sorar: "Allah var mıdır yok mudur?" Kerim Sadi bir süre duraksadıktan sonra şöyle cevap vermiş: "Senin yaşlarındayken yoktu ama galiba artık var." (Ümit Meriç, Babam Cemil Meriç, s. 188); Devrimci sol önderlerden Mihri Belli: "Reşo Ali hastalanmıştı. Yatalak olmuştu, fakat kafası işliyordu. Geçmiş olsuna gittim kendisine. Bana, "Yakında öleceğim" dedi, senden bir ricam var. Bana izin ver, atalarım gibi yok olmayacağıma, bu dünyaya bir kuş mu olur, bir bitki mi olur geri döneceğime inanayım, yok olmayayım." Reşo Ali, Alevi idi, reenkarnasyona inananlardan. "İzin senin" dedim." (Akit, 9.11.2016); Freud'un ünlü talebesi Carl Gustav Jung: "Ne zaman öfkeye ve korkuya kapılsam, ne zaman istemsizce "Ah Tanrım!" desem, O'nu anıyor, O'nu çağırıyorum. Kökeni benim kontrolümün ötesinde olduğu için, gerek olumlu gerek olumsuz açıdan, geleneklere uygun bir biçimde "tanrı" veya "kişisel tanrı" diyorum bu "kaderin gücü"ne." (The Listener, 21 Ocak 1960)

"Benim için yeryüzünde iyi, doğru, Benim için yeryüzünde iyi, doğru, güzel ne varsa hepsinin diğer adı İslam'dihepsinin diğer adı İslam'dır." Aliya İzzetbegović

Din ve bilim açısından oruç ve sağlık

-Pr. Dr. Alparslan Özyazıcı'nın 'Din ve Bilimin Işığında Oruç ve Sağlık' adlı kitabından özet-

" Oruç tutun ki sıhhat bulasınız" (C. Sagir, 5060; K. Hafa, 1455, Münzirî, Terğîb ve't-terhib, 2/83)

Her ibadet öncelikle Allah emrettiği için yapılmalıdır. Ama Yüce Rabbimizin her emrinin de mutlaka birçok hikmeti bulunmaktadır. Bu yazın, oruç ibadetinin hikmetleri üzerine olacaktır.

Oruç tutmak insanı sabra taşır, dolayısı ile sabırsızlığın ve tahammülsüzlüğün bir ilacı da oruçtur. Oruç tutan zengin bir kimse, açlığın ne demek olduğunu, fakir kimselerin zor hallerini daha iyi anlar. Onlara yardım elini daha geniş olarak açar.

İnsan kaç gün açlığa dayanabilir? Yediğimiz gıdaların bir kısmı bedenimizde yağ şeklinde depolanmaktadır. Bu maddeler açlık esnasında enerji kaynağı olarak kullanılmaktadır. Vücudunda depolanmış olan gıda maddelerinin yani karbonhidratların, yağların proteinlerin tamamının harcanması yani bir manada yanmasının neticesi toplam 150.000 kilo kalorilik bir enerji meydana çıkmaktadır. Günde en az 1.500-2.000 kaloriya ihtiyaç vardır. Bu durumda teorik olarak bir insan hiçbir şey yemeden haftada bir su içmek şartı ile yaklaşık 70-75 gün kadar yaşayabilir. Dewey adlı araştırmacı kendi şahsında 65 günlük açlık tatbikatı yaptı. (Pediatri, 1/346, C. A. Pasternak, İnsan biyokimyasına giriş, s. 217; M. Yeğin ve arkadaşları: İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, Atatürk ün diş hek fak Yıllığı sayı: 4,135-136,1980- Geffory M.R, Le jeüne (Tedavi vasıtası olarak oruç). Tercüme eden İbrahim canan, basılmamıştır, Erzurum,1978) İbni-i Haldun "çok yemek yemeye çalışan kimselerin kıtlığa maruz kaldıkları zaman, az az yemeye alışanlara nazaran daha çok zaiyat verdikleri bir gerçektir. Onları öldüren karşılaştıkları açlık değil, daha önce alışmış oldukları tokluktur."(İ. Canan, Hz. Peygamberin sünnetinde terbiye, s. 222) demektedir.

Oruç tutmak tahammülü zor olan bir ibadet midir? Vücudu alışmış ise insan, ortalama 60-70 gün kadar açlığa, bir hafta kadar da susuzluğa tahammül edebiliyor. Diğer vakitler de bir bakıma, gece tutmuş olduğu orucu ramazan ayında gündüze alacak demektir. Kişinin tansiyonu ilk günlerde hafifçe düşebilir. Bunlar bünyenin oruca yani kısmi açlığa olan alışma yani adapte olma halleridir. Her yemek vücut için bir yorgunluğun başlangıcıdır. Mideyi adeta bir asit fabrikası ve bağırsakları da bir rafineri tarzında yaratan Cenab-ı Hak, 11 ay aralıksız çalışan bu fabrikalara yılın bir ayında, yani Ramazan ayında belirli bir vakit için istirahat vermiştir. Karaciğer 24 saat çalışmazsa şahıs ölür. Oruç halinde karaciğerin yükü azalacağı için insan vücudunun toksit yani zehirli maddelerden temizlenme imkanı artmış olmaktadır. Vücut, şahıs oruçlu iken maddi olarak da temizlenmiş olmaktadır. Oruç esnasında karaciğerin yükü azaldığı için ölü ve ölmekte olan hücrelerin tasfiye işi kolaylaşır ve hızlanır. Allah'ın emri olan orucun tutulması ile insan vücudu, eskiyen hücrelerin temizlenmesi, onların yerine yeni hücrelerin gelmesi ile adeta gençleşir. "Vücudun zekatı da oruçtur." (İbn-i Mace, Siyam, Hadis no: 1345) hadisini, zekatın lügat manasının 'temizlenme' olduğunu gerçeği ile değerlendirdince, orucun hikmet daha iyi anlaşılmaktadır.

Oruç bıçaksız bir ameliyattır. Günümüzde batı memleketlerinde oruç ile tedavi uygulayan klinikler bulunmaktadır. Bazı hastalıklara karşı oruç tutmayı tedavi edici bir ilaç gibi tatbik eden birçok batılı hekim vardır. Genel anestezi yapılacak olan ameliyatlarda, hasta ameliyattan altı saat önce ve ameliyattan altı saat sonraya kadar aç bırakılmaktadır. Anestezi için verilen zararlı maddeler, bu müddet esnasında vücuttan atılmaktadır. Yani aynı zamanda "Oruç

bıçaksız bir ameliyattır" (M. R. Geffory, Le Jeune (tedavi vasıtası olarak oruç, Tercüme eden: İbrahim Canan) basılmamış kitap, Erzurum, 1978)

Oruç esnasında oruçlunun kalbi de dinlenir. Oruçlu iken, bilhassa öğleden sonra kalp çok daha rahat atacak, zorlanmayacaktır. Kalp oruçlu şahıslarda bir günde ortalama 15.000 kadar daha az atacaktır. Daha çok dinlenen kalp, daha kuvvetli bir hale gelecektir.

Şişmanlık, birçok hastalıkları peşin sıra getirir. Kalbe ağır bir yük biner, kalp ve damar hastalıkları, tansiyon yüksekliği, şeker hastalığı, belde ve dizlerde ağrılar, safra kesesi taşları gibi birçok problemler şişmanlarda görülmektedir. (New england of Medicine, 343: 1888, 2000) İbn-i Sina; "Bütün hastalıklar yenilen içilen şeylerden ileri gelir." der. En önde gelen ölüm sebebi kalp ve damar hastalıklarıdır. Oruç, insanı fazla yemek yeme alışkanlıklarından alıkoyar. Oruçlu şahıs aç kaldığı için, kanda mevcut olan yağlar kullanılır. Damar sertliğine yani sebep olan yağ fazlalığı tehlikesini azaltmış olur. Oruç, damar sertliği onun arkasından gelen yüksek tansiyon, kalp hastalıkları, damar tıkanmaları yani bazı böbrek hastalıkları için bir sağlık kazanma egzersizidir. (M. Yeğin ve arkadaşları, İslamı Oruç üzerinden biyokimyasal bir araştırma, Atatürk Ün. Diş Hekimliği Fak. Yıllığı 4, 135-65, 1980)

Oruçla insan zayıf ve aciz olduğunu anlar. Her organına, kendisine özel oruç tutturmalıdır. Mesela dili yalandan, gözü haramdan korumak gibi. Ramazan aylarında intiharların, intihar benzeri davranışlar azalır. (T. K. Daradkeh, Parasuicide deruing ramadan in Jordan, Acta Pyschiatrica scandinavica, 86(3), 253-4, 1992, H. Sadeghipour, et al, the effect of ramadan on the number of suicidal intoxication. Iranian of Endocrinology and Metabolism (IJEM). Abstract book the Congress on health and ramadan, October, 2001, p.31)

Hız Muhammed, "Oruçlu bir kimse yalan ve yalancılıkla iş yapmayı terk etmezse, yemeği içmeği bırakıp aç durmasın. Allah nezdinde hiçbir kıymeti yoktur." buyurmuşlardır. (Buhari, Savm, 8; Müslim Siyam 163 (Riyaz-üs Salihin Tercümesi, II/502, Hadis No: 1245)

151

Bizlerden uzun bir müddet değil, senede bir ay, o da günün belli saatlerinde ve yine kendi menfaatimiz için oruç tutmamız istenmiştir. "Eğer bilerseniz oruç tutmak sizin için daha hayırlıdır." (Bakara, 184)

Oruçla alakalı yapılan birçok ilmi çalışma, kandaki yağın kolester seviyelerinin oruç tutmakla genellikle düştüğünü göstermiştir. (R. Roky ve arkadaşları, sağlık ve ramazan ile alakalı ikinci milletler arası kongre kitabı, 1997, s. 87) Oruçla Kalp ağrısı (angina) ve hipertansiyonun düştüğü de rapor edilmiştir.

Çocuklar, ay halindekiler, yolcular, hasta olanlar, emziren anneler isterlerse oruçlarını açarlar. Ama çocuk hariç, daha sonra kaza etmelidirler. Ay takvimi kullanıldığı için oruçlu 36 yılda bir bütün yılı devretmiş olur. Oruç tutulmasında güneş takvimi esas alınmış olsa idi, dünyanın bir yarım küresinde olanlar hep soğuk ve kısa günlerde oruç tutacak; diğer yarımküresinde olanlar ise, hep sıcak ve uzun günlerde oruç tutmuş olacaktı.

İslami oruçta bir beslenme bozukluğu olmaz veya eksik bir kalori alınması söz konusu değildir. (Shahid Athar M.D: Dept. Of Medicine and Endocrinology, St. Vincent Hospital. Indiana Universty, Indianapolis, Indiana U.S.A - <http://www.al-muslim.org-ramadan-health.html>)

Oruçtaki susuzluk, bedendeki bütün sıvıların, su kaybindan dolayı daha yoğun, daha kesif olmasına yol açar. Orucun fizyolojik tesirleri arasında, kan şekerinin, kolesterolün düşmesi ve sistolik kan basıncının düşmesi de sayılabilir. Aslında Ramazan ayında tutulan oruç, insülin bağımlı olmayan şeker hastalığının, şişmanlığın ve yüksek tansiyonun stabil (sabit, kararlı) zararsız hale gelmesi için ideal bir sağlık tavsiyesi olabilir. 1944 yılında Fas'ın Kazablanka şehrinde "sağlık ve ramazan" başlıklı, Müslüman ve gayri Müslim dünyanın her tarafından

gelen araştırmacılar 50 kadar araştırmayı sundular. Orucun herhangi bir hastayı veya genel tıbbi durumu daha kötü yaptığına dair bir neşriyatı tebliğ eden olmadı. (Sağlık ve ramazan, Birinci Milletler arası Kongre, Kazablanka, 1994)

Aldıkları manevi hazdan dolayı, bir huzur ve sükunet halleri vardır. “Oruçlu iken biri kendisine söver veya çatarsa, “ben oruçluyum” desin (Buhar, savm, 8)

Teravihlerde kılınan her rekat namazın sonunda 10 kalori ekstradan dışarı verilmiş olunur.

Bilhassa hassas bağırsak sendromu, kabızlığı olanlardan oruç tutanların önemli bir kısmının, Ramazan ayında şıfa buldukları anlaşılmıştır. (Z. E. M. Afifi, Daily Practies, Study performance and health during the ramadan fast. J of Royal Society for health, 117(4): 231-5. 1997)

Ramazanda gün geçtikçe oruç tutanların acıkma hissine alıştıkları anlaşılmıştır. (Finch G M, et al, Appetite Changes under free- living conditions during Ramadan Fating. Apeetite,31 (2) 159-70,1998)

şahıs Ramazan ayında oruç tutarken, sahurda ve iftarda yediği gıdalara bağlı olarak, kilosunn aynen muhafaza edebilir, kilo verebilir veya kilo dahi alabilir. Bu da ramazanda oruçlu iken, iftarda ve sahurda alınan gıdaların, oruç tutan şahısların enerji ihtiyaçlarına fazlası ile yettiğini ispat etmektedir.

Ramazan ayında alkoliklerin belli bir yüzdesi oruçta tutmaktadır. (%37) Araştırmacılar çalışmalarının neticesi olarak içkiyi terk etmekte inançların önemli rolü olduğunu belirtmektedir. GATA tarafından yapılan, İstanbul garnizonunda vazifeli, er ve subaylardan 2.300 kişiye “niçin içki kullanmıyorsunuz?” sorusuna % 45.5’i “dinimizce haram edilmiş olduğu için” (N. Tarhan ve ark. Milli psikiyatri kongresi kitabı, 1992); Sağlık bakanlığının 1995 yılında 24 ilde ve 12.781 kişi ile yaptığı araştırmada “niçin içki içmiyorsunuz?” sorusuna % 44,6 (5700) kişi “dinimizde haram edilmiş olduğu için demişlerdir.

Dini inançlar insanları zararlı alışkanlıklardan hem korumakda, hem de insanların kötü alışkanlıklarını terk etmelerinde son derece önemli rol oynamaktadır. "O’nun mağfiretini iste, şüphe yok ki, Allah tövbeleri çok kabul edici, günahları affedicidir." (Nasr, 3)

Sigara ve sabır. Sigarayı bırakmakta en önemli faktör şahsın irade gücüdür. şahsın nefesine ve iradesine en hakim olduğu zaman ise, oruçlu olduğu Ramazan ayıdır. "Aylarca nasıl sabredeceğim?" deyip mevcut sabrınızı başka zamanlara dağıtmayınız. Sabırda sadece yaşadığınız günü, hatta yaşadığınız o saati düşünün. Yani; “Ben şu anda, sigara içmemeye sabır edebiliyor muyum?” diye kendinize sorun. Ramazan ayında sigarayı bırakmaya teşebbüs eden ve başaran oldukça çoktur. (ZEM Afifi: J of roya, society for Health,117-4- 231-5, 1997)

Nobel Ödüllü bilim insanı: Oruç vücudun yenilenmesini sağlıyor. Nobel ödüllü bilim insanından çarpıcı açıklama. Yoshinori Oshumi; Japon biyolog ve bilim insanı. 2016'da İşveç Nobel Vakfı tarafından, hücrelerin kendi kendini sindirmesi olarak bilinen otofaji alanındaki çalışmaları nedeniyle Nobel Ödülüne layık görülen bilim insanı, oruç tutmanın sağlığa faydalarını bilimsel olarak ispat etti. Genlerdeki mutasyonlar hastalıklara neden olurken, aç kalma süreçlerinin kanser ve nörolojik hastalıklar gibi bazı vakalarda düzelmelere sebep olduğu gerçeğini ve sağlığa katkılarını kanıtladı. (Sözcü, 15 May 2018)

Oruç tutanlarda görülen fizyolojik değişiklikler. Oruçlu iken, istirahat esnasında kalbin atış sayısında (nabız) azalma vardır. Oruç tutmanın solunum faaliyetlerinde herhangi bir önemli değişikliğe yol açmadığı anlaşılmıştır. (M. T. Duncan et al, ventilatory function in Malay Muslims during normal activity

and the Ramadan fast. Singapore Med J,31 (6) 543-7.1990- Ghamdi B, Nwoye L O, Effects of Ramadan fasting on respiratory test in normal volunteers. Proceedings of the Second International Congress on "Health and Ramadan", İstanbul,1997, p.67)

Oruçlu iken vücuttaki kortizol miktarı artmaktadır. Bu vücutta belli dengelerin devamı için, açlık halinde Allah'ın verdiği bir tedbir mekanizmasıdır. Bu sayede açlık durumunda kan şekeri belli seviyelerde korunmuş olur. (A. Tahmasebi ve ark. :sağlık ve ramazan , 1997, s.20)

Ramazanda oruç tutmak, anlama, kavrama ile alakalı faaliyetlere zarar vermemektedir. Hafızayı azaltıcı bir yönü de yoktur. (Roky R, et al, Ann of nutr and metab, 44 -3- :101-7, 2000, Haouari M , Health and Ramadan, 1997, p.65)

Suriye'de yapılmış olan bir araştırmada, oruç tutanlarda mekanik sebeplerden ileri gelen bel ağrıları dahil, bel ağrıları olan bir çok hastaların iyileşmesinde orucun faydalı tesirleri görülmüştür. İltihabi sebeplerle bel ağrısı olan hastalarda bu iyileşme çok daha açıktır. (A. N. Karadan , "Health and Ramadan", İstanbul , 1997, p.66)

100 sağlam gönüllü şahıs üzerinde yapılan araştırmanın sonuçları: Normal de %95,86 miligram (mgr) olan ortalama açlık kan şekeri oruçta % 83,91 mgr'a düşmüştür. Bu ise normal hudutlar da olan bir değerdir. Serum albumini, kontrollerde ortalama % 4.3 gr oruçlularda ise % 4.57 gramdır. Önemli bir fark bulunmamıştır. Oruçlu iken kandaki homosistein düşmektedir. Bu ise kalp ve damar hastalıkları ile alakalı risk faktörlerinin azaldığını gösterir. (B. LariJani, et al , "Health and Ramadan", 2001, p.28) Kontrol grubunda % 116.27 mgr olan triglseridler (yağların bir şekli) oruçlularda % 90.9 mgr'a düşmüş; kontrollerde % 12.22 mgr olan serbest yağ asitleri oruçlularda % 8.14 mgr'a düşmüştür. Bunlar arzu edilen, sağlık açısından güzel olan neticedir. Total lipid (yağ) kontrollerde ortalama % 515,80 mgr iken oruçlularda % 495.75mgr inmiş. Yağların oruçlu iken düşmesi sıhhat açısından güzel olan değerlerdi. (İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, Atatürk ün. dış. Fak. Yıllığı 4:135-65,1980)

153

Pr. Dr. Münip Yegin ve arkadaşlarının araştırmalarının (İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, 1980) neticelerine göre: İslami oruçta, kandaki üre değeri kontrollerde % 42,50 mgr iken oruçlu olanlarda % 42,20 mgr dir. Ürik asit kontrollerde % 6,63 mgr iken oruçlularda % 6.47 mgr olup birbirine çok yakın değerler çıkmıştır. slâmî oruçta su içilmediği için, kanın yoğunluğunda bir artma meydana gelebilir. Kontrollerde, yani aynı şahısların Ramazan ayından önce, oruçsuz iken yapılan tahlillerinde, kanın yoğunluğu 1,0417 çıkmış, oruçlularda ise bu netice 1,0424 bulunmuştur. Aradaki fark önemsizdir.

Oruçlularda kandaki üre artmamıştır. Kandaki protein miktarı azalmamıştır. Amino asitlerin kandaki miktarları artmıştır. İdrarda aseton tesbit edilmemiştir. Serbest yağ asitleri artmamış hatta eksilmiştir. Kan şekeri % 83,91 mgr kadar düşmüştür. Arteriyoskleroza refakat eden, hipertansiyon, angina pectoris yani kalp ağrısı, çeşitli çeşitli enfarktüsler ve bazı böbrek hastalıkları için İslami mana da oruçun, son derece önemli profilaktik yani koruyucu tesiri olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Ramazan ayında tutulan orucun kan şekeri, kreatinin, ALP (alkalen fosfataz); ALT (alanin amino transferaz) ve AST (aspartat amino Trasferaz) değerleri üzerine olan tesirleri 100'ü erkek 10'u bayan olan 110 kişide incelenmiştir. Bu değerlerde ufak ufak değişiklikler olsa bile, neticelerin hep normal hudutlarda kaldığı anlaşılmıştır. (Siahkolah B, Ö. Azizi F: The effect of fasting on blood sugar, creatinine and hepatic enzymes during ramadan. Iranian J of Endocrinology and Metabolism (IJEM). Abstarct Book The Congress on Health and Ramadan, October, 2001, p.30.)

Oruç ve sindirim sistemi. Oruç şüphesiz belli bir yaşa gelmiş ve sağlıklı olan şahıslara farzdır. Hastalık oruca mani ise oruç kişi tutmaz. Ülserli şahıslar oruç tutmalı mıdır? Ülser

daha çok midede ve on iki parmak bağırsağında meydana gelen yara olarak bilinir. 1992 yılında Prof. Dr. Said Kapıcıoğlu ve arkadaşları ülser (duodenal ulkus) teşhisi konulmuş 7 erkek gönüllü üzerinde araştırma yaparlar, akşama kadar yani iftar saatine kadar aç kalmağa niyet eden şahısların, ülserli olsa bile öğle saatlerinde rahatladığı görülmüştür. Midedeki asit ifrazatı öğle saatlerinde azalmıştır. Oruç tutmanın mide (peptik) ülserinin ortaya çıkmasında önemli rolü olan midedeki asit ifrazatının artmasına (hiprasidite) yol açacağını söylemek yanlış olur. Tunuslu bir araştırmacı grubunda 57 hastaya her gün 30 mgr lansoprazol verildi. 27'si oruç tutmadı, 30 kışılık diğer grupta oruç tuttu. Sonuçta oruç tutan ve tutmayanlar arasında arazlar (semptomlar) bakımından bir fark görülmedi. Oruç tutmayanlarda %88.8 oruç tutanlarda ise daha fazla yani %90 nisbetinde ülserden şifa buldukları görüldü. Bu nedenle ülserli hastalar herhangi bir riske girmeden rahatlıkla oruçlarını tutabilirler. (Mehdi A, Ajmi S, Gastroenterol clin Biol, 21- 11- :820-22, 1997)

Ramazan öncesi ve ramazan ayında serum gastrin seviyelerinde önemli bir farkın olmadığı anlaşılmıştır. (H. Polat ve arkadaşları, Oruç tutmanın serum Gastrin seviyesinde Tesirleri. "ramazan ve sağlık" ile alakalı ikinci milletler arası kongre kongre kitabı)

İç salgın yapan guddelerin salgıları. İslami oruçtaki açlık müddeti, salgı ve hormonların kandaki seviyelerinde herhangi bir değişikliğe yol açacak kadar uzun değildir. (F. Azizi, "health and ramadan" P.39, İstanbul, 1997)

Ramazanda kan şekeri seviyelerinde ufak tefek iniş çıkışlar olsa da, genellikle kan şekeri normal hudutlarda kalmıştır. (F. Azizi, The Blood glucose in health and diabets during ramadan, Proceedings of the 2nd international congress on "health and ramadan" P.40, İstanbul, 1997)

İnsülinin değerlerinde ramazan ayında normal günlere göre fazla fark olmadığı anlaşılmıştır. (D. Marniche, et al, Effect of fasting and refeeding during ramadan on glucoregulation. Proceedings of the 2nd international congress on "health and ramadan" p.125, İstanbul 1997)

Hamilelik ve oruç. Yeni doğan 13.351 bebeğin doğum ağırlıklarına bakıldığında, annelerinin ramazanda hamile iken oruç tutmalarının, bebeklerinde hiçbir zarara yol açmadığı anlaşılmıştır. Doğan bebeklerin doğum ağırlığına tesiri olmadığı ortaya çıkmıştır. Hamile iken ve bebeklerini emzirirken oruç tutan Müslüman kadınlarla, hamile olmayıp da oruç tutan kadınlar incelenmiş, kan kimyaları mukayese edilmiş, iki grup arasında önemli bir fark olmadığı anlaşılmıştır. (Cross J H, Eminson J and Wharton B A, Ramadan and birth weight at full term in asian moslem pregnat women in Birmingham. Arch Dis Child, 65, 1053-6,1990 - Prentice A M, et al, Metabolic consequences of fasting during ramadan in pregnat and lactating women. Hum nutr clin Nutr, 37 (4) : 283-94, 1983) Oruçlarını tutmakta iken ve ramazandan iki hafta sonra aynı bayanlardan oruçsuz iken alınan sütün terkipleri arasında önemli seviyelerde fark olmadığı anlaşılmıştır. (Bener A, et al, Fasting during the holy month of Ramadan does not change the composition of breast milk. Nutrition Research, 21 (6), 859-64)

Esansiyel Hipertansiyonlu hastalar kan basıncı ciddi problem olmadan sahur ve iftarda da ölçülü yiyerek ve ilaçlarını kullanarak oruç tutabilirler. Ramazan ayında kalp krizi sayısının diğer aylara göre önemli seviyede düşük olduğu araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır. (A.Temizhas et al, Int Cardiolo ,70,2:149-53,1999)

Bevliye hastaları üzerindeki çalışmalar ise iftar ve sahurda bol su alınması şartı ile orucun bu hastalar faydalı geldiğini ispat etmiştir. (F. Abderrahim, Effect of ramadan fasting on urological patients.p.218-31,1994)

Orucun sağlığa faydaları. Nöropsikiyatri Merkezi uzmanlarından Nöroloji Uzmanı Dr Mehmet Yavuz, oruç tutmanın insanları gençleştireceğini söyledi. Ramazan aylarında değil, normal zamanlarda da düzenli oruç tutanlarda lipit ve kolesterol düzeyleri azalacağı için damarlar kendilerini tamir imkanı bulduğunu söyleyen Dr. Yavuz, "Damar lümenleri temizlenir ve kan dolaşımı rahatlar. Adeta kireçle kaplı olan damar cidarları normal anatomik yapısına döner.

Dolayısıyla düzenli oruç tutmanın yaşlanmayı geciktirerek kişiyi daha genç yapacağını söyleyebiliriz" dedi. "Peygamberimizin 'Acıkmadan yemeyin, doymadan kalkın' şeklindeki hadisi tüm meselenin özüdür" diyen Dr. Mehmet Yavuz, "Yapılan incelemelere göre eğer tedbir alınmazsa 2050 yılında hemen herkes obez olacak. Bizleri gerçekten büyük bir tehlike bekliyor. Son teknolojik açılımları kullanan reklam endüstrisi insanları bilinçsizce ve kontrolsüzce tüketmeye zorluyor. Bu ise birçok obezite problemlerini ve metabolizma hastalıklarını beraberinde getiriyor" dedi. "Hiç şüphesiz ki, oruç tutmak bu anlamda bize aç kalma kültürünü de öğretiyor. Bedenimizi ve arzularımızı disiplinize etme anlamında bize çok şeyler öğretiyor" diyen Dr. Yavuz, şunları kaydetti: "Aynı zamanda beşeri ve sosyal faydaları da sayılamayacak kadar çok. Açlık sınırında olan insanları ve fakirleri anlamaya yarıyor. Oruç tutmak bu anlamda başlı başına bir empati olayı. Biz burada oruç tutmanın toplumsal yararlarından çok sağlığımız üzerindeki tartışma götürmeyen faydaları bulunmaktadır.

Orucun hafıza ve algılama üzerine etkileri. Oruç tutmak suretiyle birtakım bedeni arzuların bir süreliğine de olsa uzaklaşırız. Böylece işlerimize daha çok odaklanmak ve yoğunlaşmamız mümkün olmaktadır. Oruçlu iken bedenimiz lüzumsuz metabolik aktivitelerle uğraşmayacağı için algılama ve öğrenme faaliyetleri çok artmaktadır. Hafıza ve belleğimiz daha fazla kayıtlama yapmaktadır. Zaten biz sınavlara giren öğrencilerin az bir kahvaltı ile girmelerini önermekteyiz. Mide dolu iken mesela yoğun bir öğle ya da akşam yemeğinden sonra algılama ve öğrenme minimuma iner. Bu noktada yoğun metabolizma faaliyetleri esnasında beyin kan dolaşımı da normale göre azalır. Bu ise yeni şeyler öğrenmeyi asgariye indirir. Tarihteki birçok ünlü düşünür ve filozofun sık sık kendilerini günlerce açlığa tabi tutarak fikir ürettiklerini bilmekteyiz. Bu nedenle az yemenin zihni açtığını ve kişiyi daha mantıklı düşünmeye sevk ettiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla orucun kişisel gelişim üzerine çok olumlu etkileri vardır. Oruç sayesinde bir nevi davranışları kontrol etme antrenmanları yapılır. Kandaki lipit ve kolesterol düzeyinin birçok hastalıkta kilit rol oynadığını artık bilmekteyiz. Damar duvarları, düzensiz ve disiplinsiz beslenme sonucu olarak zaman içerisinde kolesterol parçacıkları ile kaplanarak kan sirkülasyonunu bozar. Özellikle dokuları besleyen küçük kapiller damarlar çalışamaz hale gelir. Dokuların beslenmesi bozularak birçok hastalık tezahür eder. Hücre yenilenmesi aksar, dokuların kendini onarması imkansız hale gelir. Yaşlanma süreci hızlanır ve organ kayıpları oluşur. Bu nedenle sadece ramazan aylarında değil, normal zamanlarda da düzenli oruç tutanlarda lipit ve kolesterol düzeyleri azalacağı için damarlar kendilerini tamir imkanı bulur. Damar lümenleri temizlenir ve kan dolaşımı rahatlar. Adeta kireçle kaplı olan damar cidarları normal anatomik yapısına döner. Dolayısıyla düzenli oruç tutmanın yaşlanmayı geciktirerek kişiyi daha genç yapacağını söyleyebiliriz.

Orucun vücut savunması üzerine etkileri. Gün içerisinde sürekli bir şeyler yiyip içmek, sürekli vücut metabolizmasını meşgul eden bir durumdur. Bu ise vücudun savunma sistemini zayıflatan bir olgudur. Metabolizma artıkça savunma zayıflar. Çünkü vücut tüm enerjisini, dışarıdan alınan gıdaları hazmetmek için kullanır. Bu nedenle oruç tutan kişilerde metabolizmaya ayrılan zaman azalacağı için savunma direnci yükselir. Oruç, aynı zamanda başta karaciğer olmak üzere tüm sindirim organlarının dinlenmesine de imkan tanır. Karaciğer bir fabrika gibi doğumdan hayatın sonlanacağı güne kadar sürekli çalışır. Oruç vasıtasıyla karaciğeri dinlendirmek onun da ömrünü uzatacaktır. Vücut savunmasında, kan içinde devriye gezen akyuvarların performansı çok önemlidir. Bunlar vücudun her noktasına çok çabuk ulaşabilirler. Herhangi bir düşman alarmı geldiği zaman, bu askerler hemen olay yerine sevk edilirken bir yandan da kemik iliğinde yeni askerler üretilmeye başlanır. Dinlenmiş bir bedende, dinlenmiş bir metabolizma da vücudun karakolları ve askerleri en yüksek performansla çalışır. Oruç tutan kişide aynı zamanda damar cidarları da sağlam olacağı için askerler en ince dokulara kadar gidebilirler."

Oruç kanser oluşumunu önleyebilir mi? Kanser, vücudun herhangi bir yerinde bir kaç anarşik hücrenin terör faaliyetleri için başkaldırması ile başlar. Ancak bu terörist faaliyet bazen truva atı gibi bedenin kendi dokusu gibi bir görüntü vererek savunma sistemini yanıltmak isteyebilir. Eğer beden, sürekli metabolizma faaliyetleri ile uğraşıyorsa hem istihbaratı zayıflar hem de neler olup bittiğini tam anlayamayabilir. Oruçlu kişi de ise organizma kendini kontrol etmeye vakit bulur ve böyle terörist faaliyetlere anında müdahale eder. Böylece kanser oluşumu en başında bertaraf edilmiş olur."

Oruç tutmanın mahsurlu olduğu haller: Dr. Yavuz, "Sonuçta oruç sağlıklı insanlar içindir. Bazı hastalık durumlarında oruç tutmak mahsurlu olabilmektedir. Örneğin felç geçirme riski olanlarda oruç tutmak, vücudun susuz kalması suretiyle kanın yoğunlaşmasına neden olabileceğinden mahsurlu olabilir. Diyabet hastalarında da kan şekerinin düşme tehlikesi olabileceğinden mahsurlu olabilir. Gün içinde sürekli ilaç kullanması zorunlu olanlar da oruç tutamazlar. Aktif mide ülseri olanlar da oruç tutmamalıdır. Böbrek yetmezliği nedeniyle sürekli sıvı alması gereken kişilerin de oruç tutması mahsurludur. Parkinson, Alzheimer, Sara hastalığı, Çeşitli ruh hastalıklarında da oruç tutmak mahsurlu olabilir. Bu konuda en doğru kararı hastayı takip ve tedavi eden doktoru verecektir" diye konuştu. (<https://www.reemnp.com/oruc-tut-genc-kal>)

Oruç tutun genç kalın! Nöroloji Uzmanı Dr. Mehmet Yavuz, fiziksel ve zihinsel sağlığınıza büyük katkıları olan orucun Ramazan ayı süresince vücudumuzun dinlenmesini ve disipline girmesini sağladığını söyledi. (Star, 9 Haziran 2015)

Oruç, İnsanları Stres ve Gerginlikten Uzaklaştırır. Oruç tutmanın insanı, kalp hastalıklarının en büyük düşmanı olan stres ve gerginliklerden uzaklaştıran faydasının altını çizen Universal Kadıköy Hastanesi Kardiyoloji Uzmanı Dr. Olcayto İncedere, "Hekiminiz aksi bir görüş bildirmediği takdirde, gündelik telaşlardan sıyrılıp bizleri psikolojik olarak rahatlatan orucun kalp hastaları için sonuçları olumlu olacaktır." dedi. (11 Temmuz 2012)

"Daha az kalori kazanımı yani yiyecek, içecek tüketimi belirli bir süre ve ısrarla kısıtlandığında sadece metabolizmamız dinlenmiyor, bedenimizde daha doğrusu hücrelerimizde başka pek çok iyi ve olumlu süreçler de devreye giriyor. Neticede de daha sağlıklı, temiz ve dingin bir hayat sürme şansı yakalıyoruz." (Dr. Osman Müftüoğlu, Oruç neden faydalı? Hürriyet, 14 Mart 2024)

"Son yıllarda aralıklı açlığın şifalı etkileri bilim camiasının ilgi odağı haline gelmiştir. Diyabet gibi kronik hastalığı olanlar, doktorlarına danışmadan oruç tutmamalıdır. Diğer yandan, aralıklı açlığın vücutta tamir hormonu olarak görev yapan, anti-aging fayda sağlayan büyüme hormonunun yapımını artırdığını gösteren bilimsel yayınlar var. 2020 yılında yapılan bir araştırmada oruç tutan kişilerin Ramazan öncesindeki ve bir ay sonraki kan değerleri karşılaştırıldığında kan şekeri metabolizmalarında iyileşme, DNA onarımında, anti-kanser proteinlerde ve bağışıklık fonksiyonlarında artış olduğu görülmüş." (Hürriyet, 30.3.2022)

"Medical Point Gaziantep Hastanesi İç Hastalıkları ve Fonksiyonel Tıp Uzmanı Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Taşkiran, oruç ve açlığın en iyi detoks yöntemi ve şifa aracı olduğunu belirtti." (AA, 27.3.2023)

İç Hastalıkları Uzmanı Dr. Ergün Kasapoğlu: "Oruç tutarak karaciğer yağlanmasına engel olun." (Milliyet, 5.6.2017)

Dr. Yüksel Büküşoğlu: "Son zamanlarda yapılan bilimsel çalışmalar ise aralıklı olarak açlık periyodlarının yani oruç tutmanın ve bazı doğal gıdalardan bol beslenmenin yaşlanan kök

hücreleri üzerinde son derece olumlu etkiler yaratıp, iyileştirebileceğini, işlevini artırabileceğini ve yaşlanan kök hücrelerin sayısını azaltabileceğini göstermektedir.” (Milliyet, 10.05.2019)

İç Hastalıkları Uzmanı Prof. Dr. Osman Erk, orucun sağlığa 10 faydasını şöyle sıraladı: “Vücuttaki iltihaplanmayı engeller, Beyin hücrelerini yeniler, Kanserli hücrelerin gelişimini önler, Bağışıklığı destekler, Vücudu toksinlerden arındırır, Yaşlanmayı geciktirir, Kalp sağlığını korur, Yağ yakmayı sağlar, İnsülin direncini azaltır.” (Sözcü, 26 Mart 2023)

Ama asla unutmamalıyız ki; Oruç aç kalma değil, sabır ayıdır!

"Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan kendisine aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yoktur." (İbn-i Mace, Siyam, 21)

İslam, kölelik ve cariye meselesi

Tarihte ve günümüzde kölelik sistemi ve İslam'ın çözüm önerileri

Konuyu önce özet, sonra detaylı şekilde ele alacağız. Ama konuya girmeden önce zihin açıcı bir soru ile konuya giriş yapalım: İslam'ın köleliğe bakışı pozitif- olumlu olsa acaba ilk Müslümanların çoğunluğu köle, fakir insanlardan oluşur muydu? “Peygamberimizin etrafında ilk etapta köle, mazlum ve fakir insanlar çoğunlukta idi.” (Dr. Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 286) “Bu yeni din İslam'ın birçok üyesi köle idi.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 25) İslam'a karşı çıkan "İnkarcıların önderleri ise güç, mevki ve sermaye sahipleri idiler." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 56; En'am, 123; Ahzab, 37; Sebe, 31) Kur'an inananları sürekli olarak yoksulları doyurmaya, fakir ve güçsüzlere iyilik yapmaya, yetimlere yardım, acıma ve haklarını korumaya, malın zekatını verilmesine, infaka, ilişkilerde iyilik ve bağışla davranmaya, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmaya davet etmiştir. (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 66; A'raf, 33, 157, 199; İsra, 26-38; Fussilat, 33; Necm, 29; Vakia, 41; Müddessir, 38-45; Kıyamet 20; Fecr, 17-20; Beled, 11-18; Leyl, 5-21; Duha, 9-11; Adiyat, 6-11; Hümeze, 1-9; Maun, 1-7) Zaten bu nedenle "Zenginler, Kur'an'ın çağrısını kendi servetleri için tehlike görerek engelleyip yok etmek için ayaklanırlar." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 70)

Batı alemi daha yeni köleliği kaldırdı. Güney Afrika'da 1994'te, ABD'de ırk ayırımı 1964'te son buldu. Ama bunun da nedeni konusunda oldukça farklı görüşler de ileri sürülmektedir. “Fernand Braudel açıkça söylüyor: Lafı gevelemeyen, Avrupalılar tarafından yapılan zenci köle ticaretinin, Amerika'nın artık bu kölelere acil ihtiyacının kalmadığı bir sırada sona erdiğini kabul edelim.” (Dr. Ebubekir Sifil, Semerkand, Eylül 2006) Tabii ırkçı saldırılar hala ABD ve Avrupada devam etmekte ve bunu ‘islamofobi’ ile katmerleştirerek devam ettirmektedirler ki, bu konuyu ayrıca ele alacağız.

"Müslümanlar, İspanya'da köleler tarafından sevinçle karşılandılar. Bu ezilmiş köleler, İspanya'da İslam'a ilk girenlerdi. Benzer durum Hindistan'da da görülmüş, Kast Sistemi'nin en altında bulunan fakir insanlar; balıkçılar, tarım işçileri İslam'a sevinçle girmişlerdi, tıpkı ilk Müslümanların kölelerden oluşması gibi! " (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 182) Oryantalist R. Dozy, ‘İspanya Müslümanlarının tarihi’ kitabında, İspanya'nın Müslümanlar tarafından fethinden sonra 'köleler tarafından işlenen derebeylik alanlarının zenginlerden alınarak çalışanlar arasında eşit taksim edildiğini ve zamanla bu kölelerin zenginleştiği' anlatılır. (Dozy, II/43) İslam'a önyargılı bir diğer oryantalistin itirafı: "Kölelik, en sert özelliklerinin birçoğundan

arındırılmış durumdaydı. 'Kölelerde diğer vatandaşlar gibi kendi haklarına sahiptir' ve hatta bir kölenin, sahibini kötü muameleden dolayı kadıya şikayet edebildiği bile söylenir." (John Harris, Navigantium atque Itinerantium Bibliotheca, II/819) "Dinlerini değiştirmiş olan kölelerin büyük çoğunluğu dinlerini kendi hür iradeleriyle değiştirmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 234) Batıda "Kölelik resmi olarak kalkmasına rağmen, sömürü ve haksızlık çok daha büyük ölçekte ve çok daha rafine yollarla devam etmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) Batılılar hala "Çağdaş dünyadaki kadınları ve hatta çocukları bir ticaret ve eğlence malzemesi olarak kullanan kölelik düzeni konusunda çözüm getirici bir fikir üretilmiyorlar. Çağdaş dünyada hala renge ve etnik kökene göre ayrımcılık ve yabancı düşmanlığı son hızıyla devam etmektedir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 52) Halbuki "Kur'an uygulandığı takdirde köleliği yok edecek eylemleri ibadet olarak sunmuştur. Günümüzde birçok kimse ekonomik yoksulluklar ve cinsel istismarlar yaşamakta, iradelerini özgürce kullanamamakta, zorla seks kölesi yapılmaktadır. Uluslararası İş Örgütü'ne göre şu anda, kimisi seks işçisi, kimisi zorla çalıştırılan 40 milyon civarında modern köle mevcuttur. Bazılarına göre, dünya tarihinde sayı olarak en çok kölenin olduğu dönem içinde bulunduğumuz dönemdir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 311) Kur'an köleler için yapılacak harcamaların ibadet olduğunu ifade etmiştir. Kur'an hiçbir şekilde özgür bir bireyi köleleştirmeye cevaz vermemiştir. (Muhammed, 4) "Bodley: Müslüman orduları fethettikleri yerleri, hiçbir zaman birer köle ve ta'bi devlet halinde koymadılar, onların doğal kaynak ve maddelerini kendi faydalarına olarak kullanmadılar." (Bodley, Hz. Muhammed, s. 106); Bernard Lewis: "Müslüman teologlar ve hukuk bilginleri, hiçbir zaman Doğu tarafından oluşturulan veya Allah'ın köle olmaya mahkum ettiği insan ırkları fikrini kabul etmemiştir." (Levis Ortadoğu'da ırk kavramı ve kölelik, s. 91)

İslam'a göre köle ve cariyeden kast edilen savaş esirleridir. "Köleliğin aslında savaş esirlerinden ibaret olması gerekir. Hz Peygamber; 'Huzuru ilahide üç kişi beni kendilerine hasım olarak bulacaktır. Bunlardan bir tanesi de insan alıp satandır.' buyurmuşlardır. İslamiyet daha başlangıçta köleliği ortadan kaldıracak hükümleri ortaya koymuştur." (Halil ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 216, 217) "İslam, hür insanların kaçırılıp, köle olarak alınıp satılmalarını bütünüyle yasaklamıştır. Savaş esirlerinin ise, Müslüman savaş esirleriyle değiştirilinceye ya da fidye karşılığında serbest bırakılınca kadar köle olarak tutulabilmelerine izin vermiş fakat bunu emretmemiştir." (Mevdudi, Tefhim'ül Kur'an, III/485-486; Muhammed b. Tahir Aşur, İnsan ve Toplum, s. 221; M. Hamidullah, Devlet İdaresi, 263); "Savaş esirleri konusu, dünyada süregelen savaş politikası ile ilgilidir. Günümüzde savaş esirlerini değişimine razı olmayan düşman bir ülkeyle savaşıyor olsak, bizim tek taraflı olarak esirleri serbest bırakmamız uygun olur mu?" (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 285) Bir kişiyi çalışma kamplarına kapatmak, kölelikten daha iyi midir? (Mevdudi, Resâil Mesâil, II/225-226) Bedir esirlerinden Ebu Aziz esaret durumunu şöyle anlatır: "Beni teslim ettikleri Ensârînin ailesi sabah akşam sadece hurma ile yetinirken, bana yemek ikram ediyorlardı." (Mevdudi, Resâil Mesâil, I/373) "Müslümanların o zamanki kölelerinin hayatı, 19. yüzyıl Avrupa'sındaki bir fabrika işçisinden daha emin ve daha iyiydi." (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 41) Aslında İslam'a göre kölelik kavramı "Bütün tutsaklık ve sömürü -sosyal, ekonomik ve politik esaret- biçimlerini kapsar." (Esed, Mesaj, III/1274) İnsanın, nefsinin dünyaya aşırı bağlamaktan, arzulardan kurtarması da hürriyete kavuşma ve kavuşmama kapsamındadır. (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 512) İnsanı dünyanın endişe, aldatmacalarından azade edip cehennem azabından kurtarmaya yönelik her amel, esaretten kurtulma kapsamındadır. (Yazır, Hak Dini, 8/5843) Muhammed Suresi 4. ayeti, elde ettiğiniz esirlerin fidyeyle veya karşılıksız olarak serbest bırakılmalarını emreder. "İslam köleliği başlatmamış, var olan kölelik stokunu eritecek emirler ve yasaklar ortaya koymuştur. Hz Peygamber de esirleri kurtulacağı güne dek himaye edilmek üzere bazı ailelere vermiştir." (Seyyid Sâbık, Fıkhu's-sünne, II/688)

Kölelik İslam öncesi başlamış ve İslam dışı emperyalist, feodal sistemlerin eseri olmuş ve bunlarla varlığını devam ettirmiştir. İslam öncesi devirde Arabistan'da ve genel olarak dünyada iki çeşit kölelik vardı;

- a) Hür insanları bazı ülkelerden zorla toplayıp köle olarak satmak şeklinde oluşan kölelik,
- b) Savaşlarda esir düşenleri köle statüsüne sokarak oluşturulan kölelik.

İlk şekli Allah ve Peygamber tarafından bize aktarılan şu sözle kesin olarak yasaklanmıştır;

“Allah şöyle buyurdu: Üç topluluk vardır ki ben kıyamet günü onların karşısındayım, onların düşmanıyım. Benim düşman olduğum kimsenin durumu ise perişandır. Birincisi benim adıma söz verip sonra sözünden dönen, ikincisi hür bir insanı köle yapan, üçüncüsü, çalıştırdığı işçinin ücretini vermeyen” (Buhari, Büyü 106, İcâre 10; İbni Mâce, Ruhûn 4)

Böylece İslam hür insanın köle edilemeyeceğini açıkça ifade etmiş, köleliğin tarihsel temelini yıkmıştır. Çünkü İslam'a göre insan olmada herkes eşittir: “Hepiniz birbirinizdensiniz.” (Nisa, 25); “Siz Ademoğullarısınız, Adem de topraktandır” (Buhari, “Hac”, 13); “Biliniz ki hiçbir Arab'ın Arap olmayana, Arap olmayan kimsenin de bir Araba, hiçbir beyazın siyaha, hiçbir siyahın da beyaza üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak Allah'a yakınlık, mükemmellik ve arınma ileldir” (İbn Hanbel, 5/411; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, h. no:5622; Ayrıca, Hucurat, 13) Bu ayet ve hadisler gösteriyor ki, İslam ırk, renk, soy üstünlüğünü kesinlikle reddetmiştir.

İkinci şekildeki kölelik hakkında ise İslam'ın hükmü şöyledir; Müslümanlarla savaşan emperyalist ve zalim milletler ‘savaşta ellerine geçen tutsakları karşılıklı olarak salıvermeye yanaşmadıkları takdirde’ savaş esirlerinin köle yapılmasına izin verilmiştir. Fakat buradaki köle kavramı tarihteki kölelik kavramından farklıdır. Mesela İslam devleti ile emperyalist bir ülke savaştilar ve her iki tarafta da savaş esirleri var. İslam devleti bu durumda esirlerin karşılıklı salıverilmesini teklif eder. Karşı taraf bu teklifi kabul etmezse İslam şu ihtimalleri ortaya koyar;

- a) Salıverilmeleri İslam devleti için zararlı değilse, serbest bırakılırlar. Savaş esirlerini iyilik ve ihsan ile salıvermek hayırlı işlerdendir: (Muhammed, 4)

- b) Esirleri Müslüman ailelerin evlerine yerleştirmek.

- Bize spor yapma imkanı verdiler.
- Rehine çocuklara yeni oyunlar öğrettiler.
- Bana "Salsabeel" lakabını taktılar, cenette bir suyun adımımış.
- Orda kadınlar kutsal kraliçeler olarak görülüyor.
- Bizi ilk götürdüklerinde zincirleyip zindana kapatacaklarını düşündüm, ama öyle olmadı.
- Annemle kalmak istediğimi söyledim, tamam dediler.

Şimdi bir bu İsrailli rehinelere anılatıklarına bakın, Birde Çıplaklık soyulan, elleri gözleri bağlanıp kaçırılan, işkence edilen, üzerine işenen Filistinli rehinelere bakın.

"Bize silahlarla işkence yaptılar, vurdular. Yemek ve su yoktu tuvalete gitmek yasaktı."

"Darp edilmenin her türüne maruz kaldık"

İsrailli askerleri tarafından 4 gün alıkoyulan Filistinli çocuklar, yaşadıklarını AA'ya anlattı [v.aa.com.tr/3078446](https://www.aa.com.tr/3078446)

İsraill'den "çıplak arama" skandalı! Filistinli kadınlar protesto etti...

Filistinli onlarca kadın, İsrailli kadın askerlerin işgal altındaki Batı Şeria'nın El Halli kentinde beş kadına "çıplak arama" dayatmasını protesto etti.

“ Hamas’ın silahlı kanadı İzzettin El Kassam Tugayları tarafından rehin alınan iki İsrailli kadın dün akşam serbest bırakılmıştı. O kadınlardan biri olan Yochaved Lifshitz, Tel Aviv’deki Ichilov Hastanesi’nde basına açıklamalarda bulundu: Haklarını teslim etmem lazım. Bizi ilk götürdüklerinde Müslüman olduklarını ve bize zarar vermeyeceklerini söylediler. Bizimle

kendi yedikleri yemekten paylaştılar. Her ihtiyacımızla ilgilendiler, çok naziklerdi. Hijyenden ve yemek yediğimizden emin oldular. Kendi yedikleri yemeklerin aynısını bize de yedirdiler. Krem peynirli pideler, eritilmiş peynir, salatalık... Gün aşırı nasıl olduğumuzu görmek için gelen doktorumuz vardı. Sağlık görevlisi bizimle devamlı ilgilenip ilaçlarımızı ihmal etmiyordu. Bize çok iyi davrandılar. Tüm ayrıntılarla onlar ilgilendi. Her şeyimizin eksiksiz ve tuvaletlerin de temiz olduğundan emin oldular. Tuvaletleri biz değil onlar temizliyordular. Şampuan, saç kremi ve klima dahil ihtiyacımız olan her şeyi hazırladılar.” (TVnet, 24 Ekim 2023)

Burada şunu belirtelim ki; Batı dünyası, savaş esirleri sorununa toplama kamplarıyla çözüm aramıştır. En bilinenleri Nazilerin kampları, Sovyet esir kampları, Gulag ve Afganistan'daki Ruslara ait Müslüman esirler kampları, Fransa'nın Cezayir'deki ve İtalya'nın Libya'deki milyonlarca Müslümanın esir tutulduğu kamplar ile günümüzde Çin devletinin Doğu Türkistan Müslümanlarını topladığı kamplar, ABD'nin Guantanamo, Ebu Gureyb Cezaevi, Manzanar vd. Buralarda savaş esirleri bütün insani haklardan yoksun bir şekilde karşılıksız çalışmaya zorlanarak uzun yıllar hapisane hayatına mahkum edilmişlerdir. Buna karşın İslam'ın getirdiği çözüm yolu, bu esirleri Müslümanlar arasında fert fert dağıtmaktır. Müslümanların 'hukuki sorumluluğuna verilen' bu savaş esirlerinin 'kanuni statüleri' vardır. Esirlerle Müslümanlar arasında ilahi sevgi ve adalete dayalı olarak kurulan ilişki, onların toplumda insanca yaşamalarını ve İslam'ı her yönüyle tanımalarını sağlamayı amaçlamaktadır. Kısacası İslam'daki kölelikten kasıt savaş esirliğidir. Köleden maksat, kesinlikle üzerinde sınırsız yetkiye sahip olunan kişi demek değildir. İslam esirlerle ilgili olarak şu sorumlulukları getirmiştir;

“Elinizin altında bulunan kölelere iyilik ve güzellikle davranın. Köleleriniz kardeşlerinizdir. Kimin kardeşi elinin altında (yani hukuki sorumluluğunda) bulunursa ona yediğinden yedirsın, giydiğinden giydirsın. Onlara yapamayacakları işi yüklemesin, zor işlerde onlara yardım edin.”

(Taberi, II/526; Muhammed b. Tahir Aşur, İnsan ve Toplum, s. 222) Kölelerin duygularına saygı ve onun haysiyetini koruma konusunda Hz. Muhammed şöyle buyurmuştur: “Sizden hiçbiriniz, bu benim kölemdir, bu benim cariyemdir, demesin. Ancak kızım, oğlum veya kardeşim, desin.” (Muslim, Elfaz 15, (2249); Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, 16/218; Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir, El Ebedül Müfred 1, s. 208; Mevdudi, Tefhim, III/500) Onlarla serbest kalmak üzere anlaşma yapılır. Yani belirlenecek bir ücret karşılığında her esir serbest kalma anlaşması yapar. Kur'an'ın bu konudaki açıklamasından, kölenin bu konuda getireceği teklifi kabul etmenin zorunlu olduğu anlaşılır. (Nur, 33) Ve onlara yaptıkları iş karşılığında ücret ödenmesi gerekir. Karşılıksız olarak serbestte bırakılabilirler. Bu konuda bizzat Peygamberimiz 63 köle azat ederek örnek olmuştur. Süveyd b. Mukarrin: “Bizim sadece bir tane de cariyemiz vardı. En küçüğümüz onun yüzüne bir tokat vurdu da (ceza olarak) Peygamber bize (onun) azad edilmesini emretti.” (Muslim, eyman 31-33) Efendimiz sadece köleleri özgürlüğe kavuşturmayı teşvik etmemiş aynı zamanda onlara para yardımında bulunmayı da tavsiye etmiştir. (et-Teshil, II/201'den nakleden Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 2, s. 233) Hz. Aişe 67, Hz. Abbas 70, Hz. Abdullah bin Ömer 100, Hz. Abdurrahman bin Avf 3000 köle azat ederek İslam'ın bu konudaki anlayışını, uygulamalarıyla gözler önüne sermişlerdir. Şu da bilinmelidir ki, Müslümanlar başkalarının kölelerini de satın alıp azat etmişlerdir. Sonuçta dört Halife devri sona ermeden İslam öncesi köle olanların hepsi hürriyetlerini elde etmiş bulunuyorlardı. Bu sayede tarihten miras alınan kölelik pratikte kaldırılmıştır.

Şöyle bir soru sorulabilir, “İslam niçin ilk anda toplumda bulunan köleleri hemen hürriyetlerine kavuşturma yoluna gitmemiştir?”

İslam, toplumun eğitiminde kişisel ve toplumsal yasaları göz önüne alarak çözüm yoluna gider. O devirdeki köleler yüzyıllardır kölelik kurumuna sahip bir toplumda yaşıyorlardı. Bu durum kölelerin üzerinde öyle bir etki yapmıştı ki; tek başlarına karar veremiyor, bir şey yapabilmek için başkasından gelecek emirleri bekliyorlardı. Her zaman emir almaya ve bu emirlerle iş yapmaya alışmışlardı. Tam bir kişisel özgürlük içinde kendi başlarına yaşamaları çok zordu. İşte İslam köleye ‘benlik bilinci, insanlık onuru ve özgürlük bilinci kazandırmakla’ işe başlamış, yüzyıllar süren esirlik kültürünün etkilerini ortadan kaldırarak sadece kağıt üzerinde değil insanların ruhlarında da devrim yapmış, böylece kölelik zihniyetini ortadan kaldırmıştır. “Köleliği içten değiştirmek lazımdır. İslam, köleye insani itibarını kazandırmada akıllara hayret verecek bir dereceye ulaşmıştır.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam’ın etrafındaki şüpheler, s. 68) “Kur’an kölelerin hürleştirilmesi için ilk ve en büyük çalışmayı başlatmıştır.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 26) Sadece kağıt üzerinde yapılan kölelerin özgürleştirilme faaliyetlerinin olumsuz sonuçlarını ABD’nin köleliği kaldırması (1862) sonucu olan gelişmelerde gördük. İş bulamayan ve düzen kuramayan köleler yeniden eski sahiplerinin yanına geri dönmüşlerdi. 1939 yılına gelindiğinde bile ABD’de zenciler beyazlarla aynı musluktan su bile içemiyor, 1959’da aynı okula gidemiyorlardı. Rosa Parks adlı bayan 1 Aralık 1955 tarihinde otobüste bir beyaza yer vermediği için tutuklanmıştı. Eğitimde bile üniversitede zenciler beyazlarla aynı sırada oturamıyorlardı. 18 Haziran 2015 tarihinde bile Dylan Roof adlı bir beyaz siyahilerin gittiği bir kilisede 9 kişiyi katletmekte, Genç ve silahsız bir siyahi olan Michael Brown, 9 Ağustos 2014 tarihinde Missouri eyaletinde beyaz bir polis olan Darren Wilson tarafından öldürülebilmektedir. Son olarak bir siyahi olan 23 yaşındaki Zakia Cumming’in sözlerini paylaşalım; “1960’lara geri dönüyoruz. Amerika’da halen ırkçılık ile uğraşıyoruz ama bu kez farklı bir ırkçılık biçimi bu. Eskiden siyahlar bazı lokantalara gidemez veya otobüslerde ön sıralara oturamazdı. Şimdi ise belki her türlü lokantaya gidebiliyor ve otobüslerin önlerinde oturabiliyoruz. Ama örneğin biz aynı şehirde Washington’da yaşamamıza rağmen, kentte siyahların ve beyazların oturduğu yerlerde verilen eğitim çok farklı.” (BBC, 26 Kasım 2014)

Kölelik

Kölelik İslam’la birlikte başlamamıştır. Kölelik İslam’dan öncede var olan Hz Resul ve İslam’la şekil değiştirip, askeri (esir statüsü) ve dini (tebliğ vasıtası) bir hüviyet kazanmış ve kölelik müessesesinin kaldırılması için tüm şart ve prensipler hazırlanmıştır. Son hamleyi yapması istenen Müslümanlar İslam’ın pek çok konusunda olduğu gibi köleliğin kaldırılması konusunda da İslam’ın çizgisinden sapıp, konuyu amacından saptırmışlardır. Mesela, içki İslam’da yasak olduğu halde ve içen kişilere sorulduğunda “Elhamdülillah Müslümanım.” dediği halde, ülkemizde içki satışı hala daha yüksek düzeydedir. Bunda sorumlu olan İslam değil, (Adı) Müslümanlardır. Yani İslam farklı şeydir, Müslüman farklı şeydir. İslam insanların dünya ahiret saadetini hedefleyen kurallar bütünüdür, onu kabul edip (Mü’min) uygulayan (Müslüman) ise insandır. Pratikte İslam namazı farz kılar, içkiyi yasaklar, zikri, okumayı, düşünmeyi emreder, gıybeti, kumarı yasaklar. Müslümanım diyen; düşünmeyi terk eder, gıybeti bırakmaz, namaz kılmaz, içki içer, Kur’an’ın ilk emri ‘OKU!’ iken Müslüman’ım diyen kitaplardan fersah fersah kaçarsa, burada İslam ile Müslüman birbirinden çok farklı hale gelebilmektedir. Bunu durumu Kur’an’ın “Müslüman oldum de, iman ettim deme.” (Hucurat, 14) ayeti, M A. Ersoy’un ise: “Avrupa’nın işleri dinimiz, işlerimiz dinleri gibi.” şeklindeki tanımı özetlemektedir. Kur’an sabun gibidir, evine alıp duvara asmakla insan temiz olmaz. Kur’an ilaç gibidir, reçeteyi muska gibi üzerinde taşımakla iyileşemez insan. Kur’an güneş gibidir, güneşten kaçanı, güneş aydınlatmaz. İslam’la, İslam’ın emir-yasaklarını kabul edip yaşayacağını iddia edenler (Müslümanlar) arasında dağlar kadar fark olabilmektedir. Bu fark azaldıkça Müslüman kazanır, insanlığa örnek olur, fark arttıkça hem kendini hem İslam’ı karalar, kötü gösterir hem de dünya ahiret saadetine ulaşamaz, tıpkı günümüz Müslümanlarının

inde olduğu hal gibi. Bu konudaki her iki uç örnekler için, ‘İslam ülkeleri neden geri?’ adlı yazımız ile, ‘İslami bilim, felsefe ve Batıya etkileri’ ve ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’ yazılarımıza bakılabilir.

Kölelik konusunda da durum aynıdır. Biz İslam’ı savunuruz; İslam’ı yaşamayan adı Müslüman, dini para, makam, dünya, karşı cins olan insanları ve hatalarını değil. Yoksa günümüz Müslüman prototipine baktığımız zaman namaz kılmayan, içki içen, faiz yiyen, şans oyunları oynayan, okumayan vd. kişilere Müslüman adı verilmeli idi ki, durumun tam tersi olduğu ortadadır!

Peki, Müslümanlar değil ama İslam (Kur’an ve hadis) köleliğe nasıl bakmaktadır?

İslam’a saldıran önyargılı kişilerin sömürdüğü çağdaş köleler: Emeği verilmeyen işçi, memur, köylüler, bedeni kullanılan fahişeler, çocuk işçiler konusunu şimdilik bir tarafa bırakırsak şunu rahatlıkla görürüz ki, ne İslam’ın ilk dönemlerinde ne de günümüzde köleliğin kökeni İslam değildir, varlığı da İslam’la devam etmemektedir.

1- Köleliğin bir vakıa, hayatın içinde var olduğu bir dönemde Hz. Resul şu prensipleri getirmiştir:

"Kim kölesini öldürürse, hapseder, gıdasını keserse onu hapsedin, gıdasını kesin öldürün." (Ebû Davud, Diyet 7; İbn Mâce, Diyet 23; Nesai, Kasem 10); "Hizmetçi ve köleleriniz sizin kardeşlerinizdir. Ona yediğinizden yedin, giydiğinizden giydirin. Eğer onlara zor işler teklif ederseniz derhal onlara yardım ediniz." (Müslim, Eyman 29; Müsned 5/161; M. Hamidullah, Allah’ın Elçisi Hz. Muhammed, s. 126, 127); "Sizden biriniz bu kölemdir, bu cariyemdir demesin. Kızım veya oğlum yahut kardeşimdir, desin." (Muslim, Elfaz 3; Müsned 2/484); Köle zor işlerde çalıştırılmaz. (Buhari, "İmân", 22; Müslim, "İmân", 40) "Hz. Resul kölesi Zeyd b. Harise’yi serbest bırakır fakat o peygamberimizi terk etmez ve Hz. Resul’e hizmete devam eder. (İbn-i Hişâm, I, 267; İbn-i Sa’d, III, 42; Tirmizî, Menâkıb, 39/3815; Buhari, 3/303) Hz. Ömer (ra) Mescid-i Aksâ’nın teslim alınması için yaptıkları seyahatlerinde, bineği Medine’den oraya kadar hizmetçisiyle nöbetleşe kullanır. Hz. Osman devlet reisi olduğu dönemde kölesinin kulağını çektiği için, halkın gözünün önünde, kulağını köleye uzatıp çektirir. Ebu Zer’de takım elbisesinin bir parçasını hizmetçisine giydiriyor, bir parçasını da kendi sırtına alıyordu. (Ebû Avâne, Müsned 4/72; Beyhakî, Sünen 8/7) Görüldüğü gibi birinci merhalede kölenin insan olarak hakları topluma yerleştirilmiştir. Bu öyle bir eğitim sürecidir ki, Hollandalı bir oryantalist olan Snouck Hurgronje: "Avrupalılar, İslam’da kölelik hakkında Amerika ile Doğu’daki şartları birbirine karıştırmaktan dolayı hatalı hükümler vermişlerdir. Bundan dolayı İngilizler’in köle ticaretini men için koydukları kurallar hakkındaki övgüler pek yerinde değildir. Bugünkü şartlar içinde onlar için köle olmak bir saadettir. Denemek için kendilerine, benimle birlikte yurtlarına dönmelerini teklif ettiğim kölelerin hemen hepsi, bu teklifimi, ancak kendilerini tekrar Mekke’ye getirmem şartı ile kabul ediyorlardı." (İslam Ansiklopedisi, MEB, 1/113) demektedir.

Peygamberimizin de kölesi ve cariyesi vardı. Hz Muhammed’in kölesi Zeyd b. Harise, efendimiz tarafından azad edilmesine, babası ve amcasının bütün ısrarlarına rağmen yinede hizmette kalmayı tercih etmiştir. (DİB Ansiklopedi, Zeyd b. Harise maddesi; Prof. Dr. Abdülaziz Hatip , Kur’an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 50) Azadlı kölesi Bilal-i Habeşi’yi ise, hem müezzin hem de çoğu zaman devlet hazinesi sorumlusu yapmıştır. (İbn-i Hacer, el-İsabe, I, 165) Ve en nihayetinde Efendimiz tüm kölelerini azad etmiştir! (Buhari, İtk, 1; Ebû Dâvud, Edeb, 120; Askalani Buluğu'l-Meram, Trc. 4/294) Diyarbekri, Tarihu'l-Hamis adlı kitabında (2/178- 179) azad edilenlerin tek tek isimlerini sayar! Ayrıca Efendimiz, kölesini dövdüğünü duyduğu sahabeleri uyarıp kölelerin azad edilmelerini sağlamıştır. (Müslim, Eyman, 32,35) Sadece Müslümanlara değil, haberi olduğu her yerdeki köleleri

hürriyetlerine kavuşturmaya çalışmıştır. Mesela, Yemen Hükümdarı Zülkelâ el-Himyeri'ye bir mektup göndermiş ve eli altındaki 4.000 kölenin azat edilmesine vesile olmuştur. (İbn Düreyd, s. 308; İbnü'l-Esir, Üsdü'l-ğâbe, 2/176-177; İbn Hacer, el-İsabe, 1/492-493)

2- Kölenin de bir insan olduğu bilincine ulaştırılan topluma, ikinci merhale olarak savaşta esir edilen bu insanların hürriyetlerine kavuşmaları için çeşitli sebepler oluşturulmuştur. Mesela: yemini bozan, yanlışlıkla adam öldüren, sevap için veya anlaşma ile köle azat etme gibi. “Hangi mü'min, bir köleyi azat ederse, Allah da o azat ettiği kölenin her bir organına karşılık bir organını cehennem ateşinden azat eder.” (Buhari, 'İtk', 1; Müslim, "'İtk'", 21(1509); Tirmizî, “Nüzûr”, 20); “Hanginizin yanında bir kız köle (velîde) bulunur, onun yetişmesi için eğitim imkanı tanır, en güzel bilgilerle donanmasına yardımcı olur ve sonunda azat edip onunla da evlenirse, kendisi için iki ecir vardır. (Aynî, Bedreddin Ebi Muhammed Mahmud b. Ahmed, XVI/267-268; Ayrıca: Buhari, “İlim”, 31; “İtk” 14, 16, “Nikah”, 12, “Enbiyâ” 48, “Meğâzî”, 35, “Cihâd”, 145, “Salât”, 12; Müslim, “İmân”, 241 (154), “Nikah”, 84 (1365); Ebû Davud, “Nikah”, 5(2053); Tirmizî, “Nikah”, 25 (1116); Nesai, “Nikah”, 65)

Köleler İslam ordusuna komutan da (İbn Manzûr, Muhtasarü Târihu Dımaşk li İbn Asâkir, I/42) olmuştur, şehirlere valide. (Belâzurî, Ensâb, I/163)

İslam köleyi azat etmeyi tavsiye etmiştir de toptan köleliğin kaldırılması için niçin açıkça emir vermemiştir?

Mesela bir savaş yapılır. Esirler ele geçer. Bu esirlere uygulanacak maddeler şunlar olabilir: Esir idam edilir, bu ise zalimlik ve İslam'da zulüm yasaktır. Toplama kamplarında esirlerin bir arada tutulması ihtimali ki, esir kamplarında yapılan zulüm örnekleri işkence, öldürme, tecavüz, gayri insani muamelelerin çeşitleri, birinci, ikinci dünya ve çağdaş dünyanın devletleri arasındaki savaşlarda bol bol görülmüştür ve bu da İslam'a, insanlığa yakışmaz bir tutumdur. Esiri serbest bırakma ihtimali ki bu durumda düşman tarafı serbest bırakmayabilir veya serbest bırakılan esir tekrar savaşa katılabilir. Ve son ihtimal, İslam'ın köleliğin (Savaş esirliğinin) kalkma şartları olgunlaşana tek savunduğu görüş: Esirleri önce Müslüman ailelerine taksim edip, böylece onların karşı çıktıkları dünya görüşünü, yaşayarak görüp, öğrenip insanca muamele görüp İslam'ı tanıttıktan sonra bu insanların çeşitli sebepler bulunarak (sevap, yemini bozmanın cezası vd.) serbest bırakılması veya Müslüman esirlerle karşılıklı değiştirilmeleri. Unutmayalım ki “İslam birçok cezadan kurtulma kefareti olarak öncelikle köle azat etmeyi şart koşturmuştur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 84)

Özetle; esir edilen kişiye insanca muamele edilir, yanlışları, ön yargıları gösterilir, gerçek (Teori ve pratiğiyle yaşanarak) öğretilir sonrada esir serbest bırakılır. İslam'da kölelik budur, eğer bu insani ve ahlaki duruma kölelik adını verilebilirse! İşte tüm bu sebeplerden dolayı Ahmet Cevdet Paşa, "Müslümanlıkta köle almak, köle olmaktır." (Kamil Miras, Tecrid-i Sarih Tercümesi, VII/466) demektedir. İslam bazı haramları aşama aşama ortadan kaldırmıştır. İçki, kölelik gibi. Çünkü toplumu o haramın kaldırılacağı ortama hazırlamak zorunludur. Bu da belli bir eğitim ile tedricen, aşamalı olarak sağlanmıştır. “İslam köleliğin kaldırılmasını aşamalı olarak hedeflemiştir” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 25) Namazsızlıktan içki içmeye, İslam'a aykırı işler yapıp kendine Müslüman diyenlerin yaptıkları, suçun şahsiliği kuralı gereği ancak kendilerini bağlar!

Cariye

Cariye; Savaşta esir edilen, savaşa bizzat katılan kadın asker, düşman safları içinde yer alan esir düşmüş kadın savaşçılardır. Günümüzde artık cariyelik konusu tarihi ilgilendiren bir konu haline gelmiştir ve tarihi bir hadise olan cariyelik müessesesi günümüzde hiçbir şekilde

uygulamak mümkün görünmemektedir. Ama gerek tarihte gerek günümüzde İslam dışı uygulamalar ile kıyaslanamayacak derecede ileri seviyede düzenlemelere sahip olduğu da bir gerçektir.

Ali Rıza Demircan, 'Kur'an ve Sünnet ışığında cariyeler' isimli kitabında, 'Allah, meşru savaş sonrasında -geçici süreli- esir alınmasını onaylamıştır.' demektedir. Nisa, 36. ayette Allah şöyle buyurur: "Esirlerinize ihsan ile (Allah görüyor bilincinde iyilikle) muamele edin. "İslam dini, tarihten ve cahiliyet toplumundan devraldığı insanlık dışı köleliği, kendine özgü insancıl kuralları olan 'İslam savaş esirliği sistemini' kurarak, 'kurumsal ve kuramsal' olarak yasaklamıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 151, 152) İslami dönemde, meşru savaşlar sonucu alınan esirlerin hiçbirisi köleleştirilmemiştir. Onlar kısa süre içinde özgürlüklerine kavuşturulmuştur. İslam, esirlerin yalnızca karşılıksız veya fidye karşılığı serbest bırakılmalarını emreder. (Tevbe, 60; Nur, 33; Nisa, 92; Maide, 89; Mücadele, 3-4; Nur, 32; Nisa, 3, 25; Müslim, Eyman, 30-30; İbni Mace, 2525; Müslim, Eyman, 12) Cariyeler de, geçici statülü savaş esirleridir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 153) İslam evlendirilmelerini teşvik eder ve onlarla cinsel ilişkiye girmesi için rızaya dayalı nikah şartını koşar. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 150)

Kur'an'da cariyeye değil, "meleket eymanuhum" yani "Sağ elin sahip olduğu" anlamındaki deyim geçer ki bundan maksat 'nikah sahibi' olmaktır. Zira bu tabir, henüz savaş ve esir kadın ele geçirmenin söz konusu olmadığı Mekke dönemi ayetlerinde geçmektedir. (Mearic, 30) Bu kavramın maksadı, insanları zinadan menetmek ve yeni bir nikah bulunmaksızın veya eğer kadın memluke (esir, köle) ise nikah sahibi olmaksızın onlarla cinsi temasta bulunmaktan men etmektir. Daha ileriki yıllarda yapılan savaşlarda esir alınan kadınlar için de hüküm aynıdır. Esir değişimi veya serbest bırakma söz konusu değilse, siyasi olarak esaret altında olurlar fakat onlarla cinsel ilişkiye girilemez. Bunun için her normal kadınla yapıldığı gibi ayrıca nikah kısılması gerekir. Buna ise "eş" denir. İslam vicdanı her ne şekilde olursa olsun "nikahsız" ilişkiye asla izin vermez. Şu ayet ise, esir alınarak köle yapılan ve böylece evlilik dışı nikahsız cinsel ilişki kurulabilen kadın kastedilen "cariye" uygulamasına yol olmadığını apaçık ispatıdır: "Hür mümin kadınlarla (muhsanât) bir yuva kurmaya güç yetirecek durumda olmayanlarınız, savaşta esir alarak sahip olduğunuz (ma meleket eymanuhum) iman etmiş kadınları düşünebilir. Allah imanınız ile ilgili her şeyi biliyor. İman edenler artık birbirinin can yoldaşıdır. Şu halde onları namusuyla yaşamaları şartıyla, ailelerinden izin alarak ve mehirlerini vererek nikahlayın." (Nisa, 25) Dikkate ediniz ayet düpedüz ailesinden izinli, mehirli, normal (meşru) evlilikten bahsetmektedir. (Muhammed Rıdvan Sadıkoğlu, Hz Havva'dan Günümüze Kadın, s. 125-128)

"Bugün bir savaş olsa ve Müslümanların eline erkek ve kadınlardan oluşan yüzlerce esir düşse şunlar yapılır: Güvenliği sağlanmış korunaklı bir yerde bekletilirler. Ganimet olarak görülemezler. Esir alan askerlere dağıtılamaz, hiçbiri köle ve cariyeye yapılamaz. Evli olanların evlilikleri devam eder. Esir düştü diye ailesinden veya eşinden zorla koparılamaz, hangi dine göre kıyarsa kıymış olsun nikahı bozulamaz. Her türlü kötü muamele, angarya, işkence, tecavüz, cinsel taciz yasak olur. Misafir muamelesi görür. Ya esir mübadelesi karşılığında serbest bırakılırlar. Ya fidye veya tazminat karşılığı salıverilirler. Ya örneğin, lisan belletme, teknoloji öğretme, meslek kazandırma vs. karşılığı üçer beşer serbest bırakılır. İçlerinden kendi istekleri ile evlenmek ve Müslüman toplumda yaşamak isteyen olursa, kendi rızasıyla, ailesinin izni alınarak (hatta çağrılarak) ve mehirleri tastamam verilerek bekarlarla telli duvaklı, davullu zurnalı baş göz edilip serbest bırakılırlar." (R. İhsan Eliaçık, İslam'da "Cariye" Var mı? Adil Medya, 22 Ekim 2014) Hz. Peygamber cariyesi Mariye ile evlenmiştir. Kur'an, içlerinde Mariye'nin de olduğu Hz. Peygamber'in hanımlarından, ayırt etmeksizin, "Ey peygamber eşleri" diye bahseder. (Tahrim, 1-2)

Hz. Ömer'in hilafeti sırasında Suriye'nin fethi sebebiyle sayıları yüz bini bulan erkekli kadınlı esirler ele geçirilmişti. Bu kadar insana ne yapılacağı sorun olunca Hz. Ali: "Ey Ömer! Bunların

sözlüdür, köleliği ilga yolu da mevcuttur, fakat o yolu açmak, dünyanın harp esirlerini köleleştirmemede ittifak etmesine bağlıdır. Amerikalılar kulüp, lokanta ve otellerine, 'yalnız beyazlara' veya 'köpeklerin ve siyahların girmesi yasaktır' ibaresi yazıları levhaları asmıştı. Harp esiri cariyeler konusunda İslam'ın suçu (!) serbest fuhşu (genel evler veya randevu evi gibi birleşme tarzını) serbest bırakmamış olması mıdır? Sadece ünvan değiştiği zaman kölelikte değişen nedir ki? Fuhşun çukuruna itildikten sonra, hiçbir istekliyi red etme hakkı olmayan kadının şeref ve hassasiyeti nerededir? Sahte medeniyet, kölelikten beter olan serbest fahişeliğe kölelik demiyor. Çağdaş Avrupalı erkek, şehvi isteklerini tatmin etmek istiyor. Bir kadın bedeni arıyor. İslam'daki cariyeye nizamı geçici bir nizamdır. Mevcut nizamlardan cariyeye nizamı çok daha haysiyetli ve çok daha temizdir.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 72, 79, 82-87)

ABD'de ara seçimlerin yanı sıra Tennessee eyaletinde "köleliğin yasaklanması" da oylanır. Seçmenlerin yüzde 20,3'ü uygulamanın devamı yönünde görüş belirtir. (Euro News, 10.11.2022) Tarihteki ataları da, “İngiliz, İspanyol, Portekiz ve Fransız gemileri Avrupa'dan kumaş, tuz, incik-boncuk, silah, içki alıp Afrika kıyılarında satıyor ve yerine zenci köle alıyor, sonra o köleleri Amerika'da satıp oradan kahve, tütün, şeker alıp Avrupa'ya götürüp satıyorlardı.” (Hıfzı Topuz, Elveda Afrika hoşça kal Paris, s. 311)

Günümüzde adı konmamış kölelik sistemi ve cariyeye meselesi, İslam dışı kanaklardan beslenerek aynen devam etmektedir. İşin ilginç yönü, İslam'a kölelik meselesi üzerinden saldıranların hem tarihte hem günümüzde, köleliği çok daha kötü bir şekilde uygulayıp, hala daha da devam ettirmektedir!

“Modern kölelik bir çeşit, “köleliğin güncel, çağdaş veya yeni algılanış ve uygulanış biçimlerine işaret etmektedir.” Modern köle hükmünde olan kişi hukukun var olan statüsünü korumaktadır; yani köleleştirildiği halde, özgür birey olarak ‘görülmemektedir.’ Ortada zincir yoktur, kanunen yasal bir durum söz konusu değildir ama çağdaş, güncel şekli ile, hatta daha da zor şartlarda kölelik aynen devam etmektedir. Günümüzde modern kölelik olarak nitelendirilen insan ticareti, çocuk ve kadının cinsel istismarı, çocuk işçiliği, sözleşmeli kölelik ve borç yüzünden kölelik, insan onurunu zedelemekte ve onulmaz insan hakları ihlallerine sebep olmaktadır.” (https://insamer.com/tr/modern-kolelik_340.html) “Modern kölelik, tüm insanlar için geçerli temel hakların ihlal edilmesine ve özgürlük ve güvencenin ortadan kaldırılmasına neden olmaktadır. Bugün kölelik az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler bir tarafa, gelişmiş ülkelerde dahi varlığını sürdürmektedir. Modern kölelik, çeşitli uluslararası düzenlemelerle yasaklanmışsa da günümüzde hakim olan anlayış köleliğin yasalar aracılığıyla örtülü şekilde uygulanmasına hizmet etmektedir. (Mehmet Atilla Güler, Modern Kölelik ve Modern Köleliğin Görünümleri, İş Ve Hayat, Yıl 2015 Cilt: 1 Sayı: 2, s. 44) “Dünya genelinde 50 milyon kişinin "modern köle" olduğu tahmin ediliyor.” (AA, 01.12.2022) Öz Gıda İş Genel Başkanı Mehmet Şahin "Modern kölelik sistemi kaldırılmalı.” (Milat, 17 Mayıs 2017); “Antep'te işçilerinden "Asgari ücret" tepkisi: Bunun adı modern kölelik” (2 Temmuz 2022)

"Asgari ücret, kölelikten de aşağıdır." İbrahim Halil Er

"Asgari ücretle çalışan milyonlarca kişi yokmuş da günümüzde, o zamanın kölelerini konuşuyoruz." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 195) Kölelik kendi başına bir olgu değildir. Onu besleyen savaş, sınırları aşan borç ve adaletle dayalı olmayan sınıf ilişkilerinin sonucudur. Bugün ayıla bayıla anlattığımız Yunan medeniyeti, bu kadar ilerlemesini köle ve hizmetçilere borçludur. Bugün, insanların köleden beter yaşamalarına neden olan ücret politikası vardır: Asgari ücret. (s. 25, 26) “Kölelik bir sosyal kurumdur, yerine bugün asgari ücretli, karın tokluğuna işçilik ikame edilmiştir. Kölelik ya da benzeri bir sistem hep var olacaktır. Kur'an bu yüzden kölelikten çok, onu ortaya çıkaran bozukluklarla savaşmıştır.” (Ahmet Bayraktar, s. 28) "Ne yapmıştır peki? Kazancın

ihtiyaç fazlasının muhtaçlara paylaşılmasını emretmiştir. (Bakara, 219; Bakara, 261) İhtiyaca dönük olmayan her türlü biriktirme ve yığmanın, Allah tarafından yasaklandığı bildirilmiştir. (Tekasür,1; Tevbe 34-35) “İslam toplumunu tehdit eden bir hareketlenme olmadığı müddetçe, savaş emredilmemiştir.” (Hac, 39; Bakara, 193) “Var olan kölelerin özgürleştirilmesi için teşvik edici hükümler konmuştur.” (Nisa, 92; Maide, 89; Mücadele, 3; Beled, 11-13) “Kölelere zulmedilmesi yasaklanmış, onlarla iki arkadaş gibi geçinilmesi, eşit ilişkiler kurulması emredilmiştir.” (Buhari, 15, 16, İman, 22; Müslim, Eyman, 10)

“Modern köleliğin ne kadar yaygın olduğuna ve insanların nasıl acımasızca sömürüldüğüne dikkat çekilen Colors adlı dergide, sömürülen çocuklardan, seks işçisi olan, satılmak üzere kaçırılan, terör için kullanılan, babalarının borcuna karşılık çalıştırılan insanlardan örnekler yer alıyor. Fransa, Los Angeles ve Hong Kong’daki bu zor durumdaki insanlarla yapılan söyleşilere yer verilen Colors’un dergisine göre, 1850’lerde ABD’de bir köle satın almanın bedeli 50 bin dolara eşit olurken, 21. yüzyılda 100 doların altına inmiş durumda bulunuyor. Belirlemelere göre, dünyanın yarısı günde 2 doların altında bir gelirle geçiniyor. Bu da potansiyel köleler için uygun ortam yaratıyor. Kölelik dünyanın her ülkesinde yasak olmasına rağmen, günümüzde 27 milyon köle var. Çin’deki Laogai, dünyada çalışma zorunluluğu olan hapishanelerin en büyüğü. Bin 200 kampta yaşayan tutukluların ürettiği telefon çipleri, deri eşya, kozmetik ürünleri, ilaçlar gibi 200 farklı ürün dünyaya ihraç ediliyor. Dünyada üretilen çayın üçte biri bu işçiler tarafından toplanıyor. Dünyada kakao tohumu üretiminin yüzde 45’i Fildişi Sahili’nde gerçekleştiriliyor. Burada çalışanların yüzde 80’i köle işçiler. Yani dünya kakao üretiminin yüzde 36’sı köleler tarafından yapılıyor. Dünyada köleler tarafından kurulan ilk ve tek ülke olan Haiti’de fakir anne ve babalar çocuklarını daha iyi bir eğitim ve bakım vaat eden bakıcı ailelere veriyor. Ama sözler her zaman yerine getirilmiyor. Yüzde 75’ini 7 ile 14 yaş arası kızların oluşturduğu çocukların çoğu, hayatları boyunca yeni ailelerine hizmet ediyor, diğer çocuklardan farklı muamele görüyor ve hiç eğitim almıyor. Hindistan’da çocuk evliliklerinin yaygın olması, çocuklara erken yaşta sorumluluk yüklenmesine neden oluyor. Ailelerin kararıyla gerçekleşen bu evliliklerde iletişim kopuklukları yaşanıyor. Kız çocuklarının eğitimleri yarım kalıyor ve hayatlarının geri kalanını kendileri için seçilmiş kocalarının mutluluğuna adanmak zorunda bırakılıyor. Kaçak işçiler, sırf bir iş sahibi olmak için haftada 7 gün, günde 14 saat zor koşullara razı olup, işi ayarlayan aracılara büyük miktarda borçlanıyor. Maaşlarıyla ne insan gibi yaşamaları ne de borçlarını geri ödemeleri mümkün olmuyor. Pasifik’teki Saipan adasına çalışmak için gelen Asyalı göçmenler, iş bulma bedeli, kira ve gıda için çok yüksek ücretler ödemek zorunda kalıyorlar. Dünyaca ünlü markaların fabrikalarında çalışan işçiler, vaat edilen maaşı almak için mesaiye kalıyor. İlk çalışma yılının sonunda eve dönüş ücretini bile karşılayamayan işçiler, ancak 150 dolar biriktirebiliyor. Ayrıca, modern dünyanın sorunsuz insanların ise kendilerini güzelliğin, paranın ya da alışverişin köleleri haline getirdiklerine işaret edilen dergide, gerçekten kölelik yapanların ya seslerini kimseye duyurmadığı, ya da cehaletin karanlığında içinde bulundukları durumu kader olarak kabul ettikleri vurgulanıyor.” (NTV, 8 Ocak 2022)

Olayın vahim tarafı tüm bu kölelik düzenine karşı olan ve bu düzeni ortadan kaldıracak tek sistem olan İslam, hala kölelik üzerinden eleştirilmektedir. Acaba amaçta bu suçlamalar üzerinden insanların gerçeği görmesine engel olmak mıdır?!! Devam edelim:

Köle Pazarı. İstanbul’da köle pazarı Ayda 400 'a kimi seks, kimi yemek yaptırıyor! (Milliyet, 18.10.2005); "Unvanı değiştiği zaman kölelikten değişen nedir ki?" (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 86); İspanya Başbakanı Pedro Sanchez, "Kadınları köleleştiren fuhuşu yasaklayacağım." (BBC,18 Ekim 2021); Yıllık cirosu milyar dolara varan ABD’li iç giyim firması Victoria’s Secret, köle çocuk işçi çalıştırmaya göz yummakla suçlanıyor. (NTV, 16 Mar 2012) Victoria Secret’in eski mankeni Kylie Bisutti, " Sex işçisi gibi idim." (CNNTürk, 4 Ekim 2014); Avrupa’da Çinli

dost tutmak moda oldu: Avrupada yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, ‘sahibi’ Herb Andress’in kollarında. (Okey, 26.7.1974)

Japon askerinin seks kölesi olarak kullandığı kadınların görüntüleri ortaya çıktı. 2. Dünya Savaşı'nda Japonya ordusunun seks kölesi olarak çalışmaya zorladığı kadınlara ait ilk video ortaya çıktı. Güney Koreli uzmanlar görüntülere ABD'ye ait arşivlerde ulaştı. (Cumhuriyet, 10 Temmuz 2017)

Koreli Kadınlar, ABDli Askerlere Seks Kölesi Oldu. Uluslararası Göçmen Örgütü'nün bir raporuna göre, 1990'ların ortalarından bu yana 5000'den fazla kadın ABD askeri personeline pazarlanmak üzere Güney Kore'ye kaçırıldı. Filipinler, Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerinden kaçırılan bu kadınlar, Güney Kore'de ABD üslerinin çevresinde konuşlanan barlarda fahişe olarak çalışmaya zorlandılar. Filipinler, Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerinden 1990ların ortalarından itibaren 5 binden fazla kadın kaçırıldı. Kadınlar, Güney Korede ABD askerlerine pazarlandı. (09 Nisan 2003); II. Dünya Savaşı'nda Japon ordusunun her 70 askere bir seks kölesi talep ettiği ortaya çıktı. (Indytürk, 8 Aralık 2019); İngiltere'de 'modern köle ticareti. İngiliz Daily Mail gazetesi, İngiltere'ye yurtdışından getirilen kadınların, daha ülkeye ayak basar basmaz, havalimanlarında açık artırma yöntemiyle köle gibi satıldığını ortaya çıkardı. (08.03.2007); İngiltere'de araştırma: En az 100 bin modern köle var. İngiltere'de yapılan yeni bir araştırmaya göre, ülkede en az 100 bin modern köle bulunuyor. Bu rakam, resmi tahminlerin 10 katı. Kölelik karşıtı çalışma yürüten kuruluşlar, kurbanların yüzde 90'ının tespit edilmemiş olduğunu söylüyor. (BBC, 15 Temmuz 2020); Diplomalı seks köleleri. Aksaray'da polis, 20 kadını fuhuştan gözüaltına aldı. Gözüaltına alınan kadınların meslekleri duyanları hayrete düşürdü. Aksaray'da polis, Türkmenistan'da çocuk doktoru, gazeteci, bankacı, öğretmen ve hemşirelik gibi meslekleri olan 20 kadını gözüaltına aldı. (İnternet Haber, 11 Nis 2008); İstanbul'un Afrikalı seks işçileri. Burası İstanbul'un kurtlar sofrası. Bir taraf, Afrika'dan kaçıp burada yaşam mücadelesi veren siyahilerin mahallesi Kumkapı. Diğer taraf fuhuş mekanlarıyla Aksaray: Yanıp sönen neon ışıkları, taksilerden inen hayat kadınları, kapı girişleri kalabalık barlar, “Ortam lazım mı?” diye soran ağır abiler, seyyar satıcılar, polis sirenleri... Alışık olduğum görüntüler. Kumkapı'ya çok yakın, etrafta yüzlerce siyahinin varolması da sıradışı bir durum değil. (Hürriyet, 12 Nisan 2018); Menajerim beni seks kölesi yaptı. Geçen ay intihar eden dizi yıldızı Jang Ja-yeon'un 7 sayfalık veda mektubu Güney Kore'yi karıştırdı. Mektupta "Menajerim beni seks kölesi gibi kullanıp, medya patronları ve yöneticileriyle yatmaya zorladı" itirafları var. Geçen aybaşında evinde kendisini öldüren genç yıldız, intiharıyla bütün Güney Kore'yi yasa boğarken, sanat dünyasını suçladığı intihar mektubuyla ülkede yeni bir şok yarattı. 26 yaşındaki Jang Ja-yeon, intiharından bir hafta önce yazdığı 7 sayfalık mektubunda menajerinin kendisini seks kölesi olarak kullandığını, rol kapabilmesi için medya yöneticileri ve CEO'larıyla yatmaya zorladığını anlatıyor. Dün ortaya çıkan mektupta Jang, eğlence endüstrisini yöneten erkeklere ağır suçlamalarda bulunuyor. (Hürriyet, Nisan 02, 2009) "Karaköy'de küçük yaşta kızlar köle gibi çalıştırılmakta, kadınlar seks kölesi gibi satılmaktadır." (Gökmen Ulu, uğur Dündar, s. 204)

Playboy'un yaratıcısı Hugh Hefner'in 'kız arkadaşlarından' Holly Madison, yazdığı kitapta Türkiye ile ilgili ilginç ayrıntılar verdi: 'Sipariş' aldığımızda VIP eskort servisi üzerinden Playboy kızlarını İstanbul'a gönderirdik. (Hürriyet, 8.10.2017) Fatih Koparan adlı gezginin sosyal medya sayfasından paylaştığı videolardan birinin adı, 'Bangkok kadın pazarı.'

Köle ticareti Avrupa'ya pahalıya patlayabilir. 14. Karayip ülkesi, 400 yıl süren esir ticareti yüzünden ortaya çıka felaket sebebiyle İngiltere, Fransa ve Hollanda'ya karşı hukuki süreç başlattı. Köleliği 1934'te kaldıran İngiltere, kölelere değil sahiplerine bugünkü parayla yaklaşık 240 milyar Euro ödemişti. Kölelere ise, “Hürriyetinizi kazandınız, gidin kendinizi geliştirin” denmişti. (Haber 7, 3.10.2013)

Ayşe Tükrükcü'nün akıllara durgunluk veren hikayesi. Genelevdeki herkes, sizin gibi kaderin sillesini yemiş insanlar mı? Kolayına geldiği için orada olmayı tercih edenler var mı? Hayır, çünkü kölelik bu! Kolayı-molayı da yok. Ben gün geldi, bir günde 60-70 kişiyle yattım. Bunun nesi kolay? 365 gün çalışıyorsun. 12 ayda, 12 kere regl olman gerekiyor değil mi? O günlerde de çalışmak zorundasın. Bir genelev kadınının zevk alması mümkün mü? Hayır. O bir şehir efsanesi, bir fantezi. İğrenç şartlarda çalışıyorduk, yaşıyorduk. Oraya gelen erkeklerin de insanlıklarından utanması lazım... Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz. Ama erkekler yatabiliyor. Adam geliyor seninle yatıyor. Sonra, "Kızım, sen niye orospu oldun?" diyor. "Kızım" diyor, çünkü kızı yaşıyordum. Döven, söven, ağlayan, hakaret eden, sapık taleplerde bulunan... Bir günde 70 kişiyle yattıktan sonra insan ne hissediyor? Ölüm. İçine hortum sokarsın, yine de temizlenemezsin. Regl, kürtaj fark etmez, her zaman çalışacaksın. Benim 8 tane kürtajım var genelevden. Peki bu kısıktan kurtulmak mümkün değil mi? Çok zor. Ben 240 milyona satılmıştım. Kazanıyorsun zannediyorsun ki, borcunu ödeyebileceksin. Bir hesap çıkarıyorlar sana, sigorta parası, işçi parası, yemek parası, kuaför parası, vekil parası, yakıt parası, su parası, elektrik parası, bilmem ne parası... Sen hep borçlusun! Sonra nasıl kurtuldunuz? Bir müşterim aşık oldu bana. "Seninle evleneceğim!" dedi. Ama onun düğün yapacak parası yoktu. Benim borcumu ödeyip, o düğünü yapabilmek için 700'e yakın erkekle yatmam gerekiyordu. (Ayşe Arman, Hürriyet, 24 Mayıs 2015)

"Savaş esiri" olan "kölelere" günümüzle bile kıyaslanamayacak birçok hak tanıyan İslam'ı eleştirenler, sıra "sex işçisi" diye tanımladıkları milyonlarca kadına, asgari ücretle çalışan emekçilere sıra gelince sus pus olmaktadır nedense!

İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri

169

İslam hukukunda had, Allah hakkı yani toplum hakkı olarak yerine getirilmesi gerekli olan, miktar ve durumu şâri‘ (nas: ayet, hadis) tarafından belirlenmiş yaptırımlar olarak tarif edilir. Zina, hırsızlık, iftira, eşkıyalık gibi cezaları kapsar. Kisas (Suçluya ceza olarak, başkasına yaptığı kötülüğün aynısını uygulama) ve diyet (Kan bedeli) ile birlikte hadler, İslam'ın muhafazasını esas aldığı beş temel değer (akıl, din, can, ırz ve mal) korunması ilkesinin önemli bir parçasını teşkil eder. (DİB, İslam Ansiklopedisi, XIV/ 547;IX/473) Ateistler ise İslam'ın suçlara karşı uyguladığı cezaların günümüz için geçerli olmadığını ileri sürerler.

İslam ceza hukuku (Ukûbat) terimi olarak hadler; "belirli bazı suçlara İslam'ın tayin ettiği cezaları" ifade eder. Bu cezayı gerektiren suçlar beş tanedir: zina, hırsızlık, içki içmek (Cezası 40 sopa (Dârimî, Hudûd,10; Hanbel, IV/389); kazf (namuslu kadına zina iftirası): cezası 80 değnek (Nur, 4) ve yol kesme (hırâbe): Suçuna göre sürgünden idama dek ceza alabilir. (Maide, 33-34) Bunlardan günümüzde en tartışma konusu yapılan ikisini (Zina, hırsızlık) burada ele alacağız.

İslam huzur, barış dinidir. İnsanların dünya ve ahiret mutluluğunu amaçlayan kurallar bütünüdür. Hedef, iyi kul olup Allah'ın rızasına ulaşmaktır. İslam değil kimseyi kesmeyi, herhangi bir insanın arkasından dedikodusunu yapmayı, malını çalmayı, namusuna 'göz ile bile olsa' yan bakmayı yasaklamıştır. İslam'ın amacı toplum ahlakını temin etmektir, toplumu tehdit etmek değil. İslam'ın amacı, yukarıda sayılan 5 değeri -Müslüman kafir, tüm insanlar için- koruma altına almaktır. Bu beş esasa bir tehdit oluştursa, toplum huzurunun devamı için (Şirin Gül, Toplumsal

Ateist ve oryantalistler birçok konuda olduğu gibi kısas ve had cezaları konusunda fıkıh ihtilaflarını, ictihad farklılıklarını Kur'an'ın açık hükmü gibi göstererek insanları yanıltmaya çalışmaktadırlar. Bir müctehidin ictihadı, o kişinin bilgisi ölçüsündeki şahsi görüşüdür. İslam'ı şahsi görüşler içine hapsetmek ise sadece, önyargı ve cehalet ile açıklanabilir.

Kısasın asıl gayesi, toplum düzenini sağlamaktır. Eğer öldürülenin yakınları, katili bağışlar da diyete (kan bedeline) razı olurlarsa o zaman aile dayanışmasının bir gereği olarak diyeti, katilin akraba tarafı öder. Bu sayede fertlerinin davranışlarını kontrol edilmiş, onların yanlış bir şey yapmalarına engel olunmuş olur. (Ali Bardakoğlu, Diyet, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, IX/478)

Ateistlere göre: "Bir Müslüman erkek, kafir erkeği öldürürse kısas uygulanmaz." Kur'an'ın açık anlatımında Müslüman kafir kaydı yoktur. Hür deyimi içine, Müslim, gayri Müslim bütün hürler girer.

Bu konuyu daha iyi kavrayabilmek için Bakara Suresinin, kısasla ilgili 178-179. ayetlerinin mealini verelim: "Ey inananlar, öldürmede kısas size farz kılındı. "Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ama kim (yani katil, Müslüman) kardeşi tarafından affedilirse, o zaman (affedenin örfe göre) uygun olanı yapması (uygun diyet istemesi, affedilenin de) güzelce onu ödemesi gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve acımadır. Kim bundan sonra da saldırıya kalkarsa artık onun için acı bir azap vardır. Ey akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır, böylece korunursunuz."

Katâde'den anlatıldığına göre (İsmail b. Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, XIV/444) cahiliye çağında kabileler, kendilerini birbirlerinden üstün görürlerdi. Şayet kuvvetli olan kabilenin kölesi öldürülse, onun yerine bir hür; kadın öldürülse, yerine bir erkek; hür bir erkek öldürülse yerine iki hür erkek öldürmek isterlerdi. Böylece o kabile; kölelerinin, başkalarının hürlerine; kadınlarının, başkalarının erkeklerine; bir hürlerinin, başkalarının iki hürüne denk olduğunu ileri sürerek övünmüş olurdu. İşte Yüce Allah (cc) bu ayeti indirerek insanlar arasındaki aşırılıkları önler.

Ayetin baş tarafı, kısası genel prensip olarak farz kılmakta, fakat maktulün velisine katili affetme yetkisini de vermektedir. Bu husus, ümmet için bir rahmettir. Kısastan maksat, toplumun huzurunun sağlanmasıdır. Çünkü haksız yere öldürülenin katili de hayattan mahrum edilmezse bu durum, maktulün yakınları arasında bir infiale, kan davasına ve iki taraf arasında ardı arkası kesilmeyecek öldürmelerin cereyanına sebep olabilir. Ama katil, öldürülünce iki taraf da yatışır, toplumsal huzursuzluk ortadan kalkar. Kısasın yanında af yetkisinin de tanınması, Kur'an hükmüne her zaman uygulanabilecek bir esneklik vermiştir. Maktul Müslüman olsun, zimmî olsun, hür olsun, köle olsun, kadın olsun, erkek olsun velisine kısas talep etme yetkisi verilmiştir. "Kim zulmen öldürülürse, onun velisine yetki veririz ama o da öldürmede aşırı gitmesin," (İsra, 33) Maide Sûresinin 45. ayetinde de "cana can, göze göz"ün kısas edileceği beyan edilmektedir. "Kim size saldırırsa, onun size saldırdığı kadar siz de ona saldırın!" (Bakara, 194); "Ceza, vererseniz, size edilen azap kadar ceza veriniz. " (Nahl, 126) ayetleri de kısasın içeriğini belirlemektedir.

Sünnette, kısastaki genel hükmün köleleri de kapsadığını görmekteyiz. Peygamberimiz "Kölesini, öldüreni öldürürüz. (Darimî, Diyat, 7; Tirmizî, Diyat, 18) buyurmuştur. Hz. Peygamber devrinde bir kadın bir cariye'nin dişini kırmış, cariye tarafı diyeti kabul etmeyerek, kısasta ısrar etmişti. Ashab-ı kiramdan Enes b. en-Nadr, kısasen dişin kırılmasına karşı çıkınca, Rasûlullah; "Ey

Enes! Allah'ın kitabında ceza kısastır" buyurmuştur. Cârîye tarafının suçluyu affettiğini bildirmesi üzerine Allah Rasulü onların bu affi sebebiyle kazandıkları manevi dereceyi şöyle ifade buyurmuştur: "Allah'ın öyle kulları vardır ki Allah'a yemin etse, Allah onu yemininde yalancı çıkarmaz" (Şevkânî, Neylül'l-Evtâr, VII/26, 27)

Ateistler, "Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azab edin." (Nahl, 126) böyle emrediliyor." diye yazarken ayetin yarısını verip tek taraflı yorumlar da yapmaktadırlar. Ayetin devamındaki, "Sabrederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır!" cümlesini ateistler bilerek okuyucuya aktarmazlar. Ayet, affetmeyi, öç almağa tercih ettirmektedir. Ayetin asıl amacı, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen suça, hak ettiğinden 'daha ağır bir ceza vermeyi' engellemektir. Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir. "Eğer ceza verecekseniz, size yapılan kötülük kadar, işlenen suç kadar karşılık verin; ama affederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır" buyrulmaktadır.

İslam'da kısas şahsi şikayete bağlı bir ceza olarak kabul edilmiş, toplum cezası sayılmamıştır. Çünkü kamu düzeni sadece suçlu ile mağdur taraf arasında bozulmuştur. Onlar anlaşır, barışır ve helalleşirlerse devlet düzenini ilgilendiren sakıncalar ortadan kalkmış olur. Bu nedenle, kendisine karşı müessir fiil işlenen kimse veya ölüm halinde, ölenin velisi affederse kısas düşer. (Kâsânî, Bedâiyu's-Sanayi, VII/241; İbn Rüşd, Bidâyetü'l-Müctehid, II/330; Abdulkadir Udeh, et-Teşrü'l Cini'l-İslamî, I/79, 663)

Ebu Hanife ve İmam Malik'e göre, öldürülenin velisi ya kısas ister, ya da affeder. Veli, suçlu ile diyet üzerine anlaşmadan önce kısas hakkından vazgeçerse, diyet isteme hakkı da kendiliğinden düşmüş olur. İmam Şâfi ve Ahmed b. Hanbel'e göre ise; veli seçimlik hakka sahiptir. Ya kısas uygulanmasını ister, ya da kısası affeder ve diyet alır. Affetmenin anlamı kısasın diyete dönüşmesi demektir ve bu, suçu işleyen rızasına da bağlı değildir. (Kâsânî, Bedâiyu's Sanâyi', VII/241; Şevkânî, Neylül'l-Evtâr, VII/7; Hayreddin Karaman, Mukayeseli İslam Hukuku, I/136, 137)

171

Cinayetin cezası

Kasten adam öldürme suçunu işleyene kısas uygulanır. Kısas cezasının verilebilmesi için suçlunun, suçu bilerek ve isteyerek işlemiş olması gerekir. Aksi halde, birini yanlışlıkla öldürene kısas uygulanmaz. (Prof. Dr. Coşkun Üçok, Prof. Dr. Ahmet Mumcu, Prof. Dr. Gülnihal Bozkurt, Türk Hukuk Tarihi, s.75) İslam'a göre insanı bilerek öldüren bir kişi için üç hüküm vardır.

1-Öldürülen tarafın ailesi adamı bağışlar: Katil serbest bırakılır.

2-Öldürülenin ailesi "kan bedeli" alır. İstedikleri meblağ karşılığı katili af ederler. Katil yine serbest kalır.

3-Öldürülenin ailesi kısas ister; Bunun üzerine "Devlet" katili idam eder. Daha sonra kan davası da olmaz, çünkü idamı gerçekleştiren devlettir. Öldürülenin ailesi de ceza verildiği için intikama kalkışmaz.

"Dünyada bilerek ve tasarlayarak insan öldürmenin cezası, bilindiği gibi kısastır. Kısas, öldürmeye karşılık öldürmedir. Ancak kısas öldürmek için değil, yaşatmak için vardır. Bir ülkede her yıl meydana gelen 1000 taammüden öldürmeyi, 10 katili etkisiz hale getirerek engelleyip 990 insanı kurtaracaksanız daha insani olan budur. Üstelik giden 10 insan katildir, aksi halde ölen bin kişi ise haksız yere öldürülmüş olacaktır. Öldürülmüş olan bir insanın kısas hakkı onun yakınlarındır, bu haklarını alırlar ya da bağışlarlar. Devlet katili asla affedemez. Ancak bu İslam'ın kendi insanını eğitip yetiştirdiği, ona insanın değerini öğrettiği bir toplumda

uygulanabilir. Siz önce seri katiller yetiştirir, sonra bu cezayı uygulamaya kalkarsanız haksızlık etmiş olursunuz.” (Faruk Beşer, Yenişafak, 14.09.2012)

"İslam hukukunda cezalar, had cezaları, cinayet cezaları (kisas ve diyet) ve ta'zir cezaları olmak üzere üçe ayrılır. Ta'zir suçları; Şari'in (kanun koyucunun) karşılığında belli ceza tayin etmediği, fakat fert ya da topluma olan zararından dolayı yasakladığı fiillere denir. Ta'zir gerektiren bir suçta, had cezasının sınırına varan bir ceza verilemez. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 158) Servetin toplumumuzda adil bir şekilde dağıtılmadığı, İslami eğitimin sonuçlarının topluma yeri kadar yansıtılmadığı dönemlerde, el kesme cezası uygulanmayabilir. Kur'an; adam öldürme, zina, hırsızlık ve yol kesme suçlarının cezası hariç, çoğu suçun cezasını tespit etmemiştir. Bunları hakimın takdirine bırakmıştır. (Çelik, s. 163, 164) Abbad bin Şurahbil, açlıktan dolayı buğday tarlasından başak çalıp yer. Tarla sahibi onu döver ve Peygamberimize getirip şikayet eder. Peygamberimiz tarla sahibine, "o, bilmiyordu, sen de onu dövdün." der, elbiselerini iade eder. Abbad'a bir ölçek buğday verir. (Nesai, Kadat, 21; İbni Mace, Ticarat, 67; Hanbel, 4/67) Bu cezanın uygulanabilmesi için önce hırsızlığa neden olabilecek, açlık gibi sebeplerin ortadan kaldırılması ve sosyal adaletin en iyi bir şekilde tesis edilmesi gerekir. (Çelik, s. 170) Cezalandırmanın altında yatan neden, cezanın medeni veya ilkel olması değil caydırıcılığıdır. Cezalandırma, suç oranını ne kadar azaltıyorsa, o kadar başarılı demektir. Kur'an, işlenen suçun meydana getirdiği tahribata göre ceza şekillerini belirlemiştir. Çoğu insan aşağılanmayı, hakareti kaldırabilir ama toplum içinde buna tahammül edemez. Kur'an, suçlunun cezalandırılmasına emrederken, toplumu kurtarmayı amaçlamıştır. İnsanların koydukları cezalar ilkel olmazken, Allah'ın belirlemiş olduğu cezalar neden olsun." (Çelik, s. 179) "Allah hüküm verenlerin en âdili değil midir?" (Tin, 8)

“Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.” (Bakara, 179)

172

İdam mı gayri insani, müebbet mi?

İtalyan mahkumlar müebbet yerine idam istedi. 310 mahkum, 17 yıldır hapis yatan 52 yaşındaki mafya üyesi Carmelo Musumeci önderliğinde İtalya'da Cumhurbaşkanı Giorgio Napolitano'ya mektup gönderdi. Mahkumlar, "Sayın Cumhurbaşkanı, her gün biraz ölmekten yorgun düştük. Bir kez ölmek isteyen bizler, müebbet hapis cezamızın idama çevrilmesini istiyoruz" ifadesini kullandılar. (Hürriyet, 31.5.2007; NTV, 1.6.2007)

İslam'da hırsızlığın cezası nedir?

Bir olayın öncesi, olayın anı ve sonrası vardır. Bu üç zamanı da sıra ile değerlendirelim.

İslam, hırsızlık cezasının uygulanabilmesi için önce hırsızlığa neden olan olayları (açlık, kıtlık, işsizlik vb) ortadan kaldırmayı amaçlar. Bir ülkede açlık, kıtlık, işsizlik varsa, o ülkede hırsızlığın cezası uygulanmaz. Hz. Ömer, kıtlık vakti hırsızlık cezasını yasaklamış (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 114), "İnsanların karnını doyurmadan, onlardan kanunlara uymayı istemeyiz" demiştir. (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 219) Kendilerini aç bırakıp, hırsızlık yapmak zorunda bırakılan hizmetçilere değil, onları o hale düşüren kişiye ceza vermiştir. (Kurtubi, El-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an, 6/210; Celal Yıldırım, Kur'an Ahkâmı, 2/156,158; Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, 3/1671-1673; V. Zuhayli, İslam fıkhi, 7/387-390; A. Udeh, İslam Ceza Hukuku ve Beşeri Hukuk, 3/439-475; İbn Kayyim el-Cevziyye, İ'lâmü'l-muvakkı'in, III/10-11)

Hırsızlıkta bir çeşit hastalıktır (Bilinen hırsızlık kadar olmasa da kleptomani diye bir rahatsızlık artık günümüzde bilinmektedir ki cezası tazir'dir. (Emel Yıkılmaz, İslam Ceza Hukukuna Göre Kleptomanide Ceza Ehliyeti ve Hırsızlık Fiilinin Sonuçları, bilimname XXXVII, 2019/1, s. 552) Hırsızlık ise bir ileri safhası; aç gözlülük,

çekememezliktir.) Bazı İnsanda hırs, israf, lüks hayat, mal-mülk sahibi olmak gibi doymak bilmez duygular vardır. Bunları meşru yolla elde edemeyenler veya bu menfi duygularını dizginleyemeyenler, başkasının mal ve servetine göz diker, hırsızlık ve soygunculuğa yeltenir. İslam'ın insanı bilinçlendirmeye dönük; tevazu, sabır, imtihan bilinci, emek, rızık, çalışma, alın teri, zekat, ahiret şuuru, kul hakkı pratiğe dönük yönü olan gibi bir çok kavramı bünyesinde barındırır. Bu eğitim sürecinden geçtiği halde düzelmeyen ve hırsızlığa alışan (Tıpkı evleri, milyarları olduğu halde dilenmeye devam edenler gibi) insanlar bir kaç ay yatmakla düzelmez, aksine bu işin kıdemlilerinden cezaevlerinde ders alıp, daha bir bilenmiş olarak cezaevlerinden çıkarlar. Özellikle günümüzde cezaevlerini, kış yaklaştığında küçük bir adi suç işleyerek, kışı geçirmek için kullanan "mevsimcilerin" bulunduğunu düşünürsek, hırsızlığa karşılık cezaevlerinin caydırıcı bir unsur olmadığı görülmüş olmaktadır. Cumhuriyet gazetesi Ankara temsilcisi Mustafa Balbay bir kitabında, "Çingeneler doğuma 2 ay kala bir yolunu bulup hapse giriyormuş, orada doğum yapıyormuş, pek çok öykü anlattı Doktor Alp" derken, başka bir yerde ise "Silivri bir ara korucuları da ağırladı, birine göre cezaevinde 'ekmek devletten, su devletten' yaşamak dağda, mezrada teröristle mücadele etmekten daha iyi." diye yazmaktadır. (Mustafa Balbay, Silivri toplama kampı, zulümhane, s. 215, 262) Tüm bu yazılanlar, insanların hapisanede bir ceza olarak görmediğini de kanıtlamaktadır. Cumhuriyet genel yayın yönetmeni Can Dündar ise hapisaneye "girenleri dışarıya daha donanımlı çıktıklarından, koşulların ıslah değil eğitim merkezi olduğundan" bahsetmektedir. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 155) Emniyetçi Hanefi Avcı'da benzer görüştedir: "Dev-sol militanlarını tutuklamak çare değildi, militanlar cezaevinde daha da radikalleşiyor, tüm aile fertleriyle örgüte yaşıyor ve hizmet ediyorlardı." (Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar, s. 175)

2019 yılında sadece hırsızlıktan "hüküm giyen" sayısı 42.752. Cinayetten hüküm giyen sayısı 9.574. Dolandırıcılık, tehdit, yağma vd. toplam 281.605 (Sözcü, 12 Şubat 2021) Yeni yapılacak olan 42 cezaevi için 2.2 milyar harcanacak. (Sözcü, 21 Ocak 2021) Cezaevleri, "suçlu bireylerin kendi aralarındaki etkileşim düzeylerini arttırıcı bir imkanı oluşturmakta ve bünyesinde suçlu bir kültürü barındırması açısından kriminal bir ortam oluşturmakta ve dolayısıyla bireyleri sadece cezaevlerine kapatmakla suçlulukla mücadele edilemeyeceği" ortaya çıkmaktadır. (Zahir Kızmaz, Cezaevinin Ve Hapsetmenin Suçu Engellemedeki Etkisi Dumlupınar Ün. Sosyal bilimler dergisi, Yıl 2007, Sayı: 17, 20.06.2015) "Bugün İngiltere'deki hapisaneler, öteki sanayileşmiş toplumların çoğunda olduğu gibi, çok kalabalıklaştı. Hapsedilme, çoğunlukla tutukluları ıslah etmekte başarılı olmadığından, hatta belki de onlar üzerinde caydırıcı etkide bile bulunmadığından, suçla baş edebilmek için hapisanenin yerine geçecek seçenekler düşünülmelidir." (Prof Dr. Anthony GIDDENS, Sosyoloji, s.197)

Hırsızlığın cezasından amaç hırsızlıktan caydırmak olmalıdır. Bu nedenle kimseye torpil, adam kayırma yapmadan tüm seviye-makamdaki insanlara bu ceza uygulanmalıdır. Hz. Resul, zengin bir Arabın kızı hırsızlık yapıp ta cezanın kızı uygulanmamasını isteyip, "O ileri gelen birinin kızıdır, cezayı azaltalım" talepleri ile karşılaşınca "Sizden öncekileri helak eden şey şudur: İçlerinden şerefli birisi hırsızlık yaptımı onu terk edip (ceza vermezlerdi). Aralarından kimsesiz zayıf birisi hırsızlık yapınca derhal ona had tatbik ederlerdi. Allah'a yemin ederim ki, Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapmış olsa mutlaka onun da elini keserdim." buyurur. (Buhari, Hudud, 11,12,14, Şehadet, 8, Enbiya, 50; Fedailu'l-Ashab, 18, Megazi, 52; Müslim, Hudud, 8 (1688); Tirmizi, Hudud, 9; Ebu Davud, Hudud, 4 (4373-4374); Nesei, Sârik, 5; M. Asım Köksal, İslam Tarihi, VI/477- 478, Şevkânî, Neylül'Evtâr, VII/131,136) Sosyal adalet zaten, mükafatların da cezaların da makam, mevki, cins ayırmadan uygulanabilmesi değil midir?

İslam'ın hırsıza uyguladığı cezayı eleştirenler günümüzde bir kişi açlık, zaruret, işsizlikten dolayı hırsızlık yapınca cezalandırıldığını görmemezlikten gelmektedirler. Bir insanı kötü yola düşüren ortam, şartlar göz önünde bulundurulmadan verilecek olan cezalar adil olmazlar. İslam ise, insanların asgari ihtiyaç maddelerini karşılayacak ortamı oluşturup, aç, işsiz kimse ortada

kalmadıktan sonra; toplum, genel itibarıyla derinlemesine ve geniş bir açıdan bilinçlendirilip, eğitildikten sonra hırsızlık cezasını uygulamaya sokar. Kısaca, hırsızlık olmadan önce, İslam gerek şartlar, gerek eğitim olarak hırsızlığa neden olacak durumları ortadan kaldırır.

Hırsızlık olduğunda ise bakılır; Eğer hırsız, akıllı, ergen ise (çocuk, deli değilse); Çalınan mal belli bir değer üstünde (Ebû Davud, “Hudûd”, 12; Tirmizî, “Hudûd”, 16; İbn Rüşd, Bidâyetü'l-müctehid, II/374) olursa (sikkeli, halis 10 dirhem üzerinde olursa yani, 4,25 gr. altın veya 30 gr. gümüşün üstünde); Mal gizlenmiş iken, evde, iş yerinde korunan, kapalı bir yerde iken çalınmış ise; Hırsızın, çaldığı malda mülkiyet hakkı yok ise; Mal kamu malı değilse; Çabuk bozulan et, süt, yağ meyve vb değilse; Eşi, çocuğu, babasının malı değilse; Mahkemeye başvurmadan önce, mal geri verilip tövbe edilmemiş, uslanılmamış işe; İki şahit var veya hırsızın itirafı ile suç kesinleşmiş ise, tüm bu şartlar bir arada olunca hırsızlık suçunun cezası uygulanır. Ayrıca Hz Resul, şüphe durumunda ve imkan ölçüsünde hadlerin uygulanmasına engel olunmasını da (Ebû Davud, “Şalât”, 114; Tirmizî, “Hudûd”, 2; İbn Mâce, “Hudûd”, 5; Molla Hüsrev II/81; Damad, II/545, 546) tavsiye etmiştir. Hz. Peygamber'in suçun oluşmasında, ispatında ve cezanın infazında suçlu lehine son derece titiz davrandığı, şikayetçisi bulunmayan veya kamuoyuna mal olmamış suçları görmezlikten geldiği, affetmeyi ve sulhu tavsiye ettiği, savaş ve yolculuk esnasında işlenen hırsızlıklara had cezasının uygulanmasını doğru bulmadığı da bilinmektedir. (Tirmizî, “Hudûd”, 20; Nesai, “Sânk”, 16)

Eğer hırsız yaptığına pişman olur, tövbe eder ve tövbesinde samimi olduğu anlaşılırsa el kesme cezası da uygulanmaz. Ancak bunun tespit edilebilmesi için hırsızın bir süre hapsedilmesi ve gözaltında bulundurulması gerekir. (Recep Demir, Ahkâm Tefsiri ve Mehmet Vehbi Efendi'nin Ahkami Kur'an'ıyesi, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 22, 2013; s. 452; Muhammed Tahir İbn Âşûr, et- Tahrîr ve't-Tenvî, VI/193)

Hz. Peygamber'in suçun kamuoyuna malolması, suçlunun itirafında veya mağdurun şikayetinde ısrar etmesi gibi hallerde son çare olarak hadlerin uygulanmasına yöneldiği bilinmektedir. (DİV İslam Ansiklopedisi, Hırsızlık maddesi, VXII/395) Sünnette ve sahabe tatbikatında hırsıza ancak suçunun tekrarı halinde el kesme cezasının uygulandığı izlenimini veren örneklerin bulunmasından (İbn Hazm, el-Muḥallâ, XIII, 68-69, 391; M. Ebû Zehre, el-Uḳûbe, s. 147-148) hareketle, bu cezanın hırsızlığı ilk defa işleyenlere değil tekraren işleyenlere veya bunu adet haline getirenlere verilmesi gerektiği şeklinde özetlenebilecek görüşler de mevcuttur. (M. Ebû Zehre, s. 146-147; M. Selim el-Avvâ, Fî Uşûli'n-nizâmî'l-cinâ'ıyyi'l-İslamî, s. 182-187)

Günümüzde hırsız çocukta olsa, mal açıkta da olsa, çalınan mal yakın akrabasının da olsa, kamunun veya belli bir değerle sınırlandırmadan, az bir değere (Bir simit, baklava, ekmek dahil) sahiptir olsa, açlık, işsizlik gibi insanları bu duruma düşüren şartlar göz önüne alınmaksızın, o kişiye ceza verilmektedir! “Ekmek hırsızlığına 10 yıl istendi. Gürcistan'dan Türkiye'ye geçen ay gelen 22 yaşındaki Zurab K., parasız kalınca marketten ekmek, çokokrem, tonbalığı ve kola çaldı. Yakalanan Zurab K. hakkında savcılık, "nitelikli hırsızlık" suçundan 5 yıldan 10 yıla kadar hapis istemiyle iddianame hazırladı.” (Habertürk, 2.3.2015); “Antalya'da 15 yaşındaki M.S., bir bakkaldan 4 ekmek, 650 gram peynir ve 2 paket süt çaldığı gerekçesiyle gözaltına alındı. Açlıktan ekmek çalan çocuk nezarete atıldı.” (Hürriyet, 27 Ocak 1999) “Gaziantep'te geçen yıl bir baklavacıdan baklava ve antepfıstığı çaldıkları gerekçesiyle 3'ü olay tarihinde 18 yaşından küçük 4 kişiye verilen rekor hapis cezalarının düzeltilmesi istemi ile Yargıtay'a yapılan düzeltme başvurusu reddedildi. Gençlere, 16 Aralık 1997'de 9'ar yıl hapis cezası verildi.” (Hürriyet, 1 Eylül 1998)

İslam'ın cezasının caydırıcılık özelliği

"Devlet, vatandaşını cezalandırmak istemez. Bunun için de onları suça itebilecek her şeyi toplumdan uzaklaştırmaya çalışır. Baklava çalan çocuklara hapis, marketten mama çalmak

zorunda kalan kişiye üç yıl hapis cezası... Bu durumu hangi insan, ahlaki ölçüyle izah edebilir? Günümüz devletleri suçu önleme değil, suçluyu kontrol etmeyi önceler." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 59)

“Cezalandırmanın caydırıcılık özelliği İslam hukukçularınca iki yönlü ele alınmıştır; birincisi günümüzde “Genel Önleyicilik” olarak ifade edebileceğimiz “Mevâni” ilkesidir. İnsanlara işlenen kötülüklerin neticesinde uğrayacakları cezaların kötü neticesi gösterilerek daha suç işlenmeden ceza toplum vicdanına tesir eder. Böylece cezalandırma, suç işleme eğiliminde olacılara bir caydırma unsuru, topluma da güvence ve kanunun yürürlükte olduğunu hatırlatma olmaktadır. Caydırıcılıktan amaç toplumda suçun ortaya çıkmasından sonra suçluları yakalayıp ağır cezalar verme, suçluluk duygusuna kapılmalarını sağlamak değildir. Amaç; suçun sonucu uğranacak cezanın sonuçlarını, cezaların alenen uygulanması yoluyla gösterip suçun hiç işlenmemesi ya da en aza indirilmesidir. Bu sayede toplumda bir suç bilinci oluşturulup, suç işlenmemesi sağlanır. İkinci olarak cezalandırmanın caydırıcı özelliğinin bir diğer yönü “Özel Önleme” olarak adlandırılabilir “Zevacir” ilkesidir. Bundan kastedilen; suçu işleyenlerin cezalandırılıp suçluluk duygusunu tatmaları ve tevbe edip o fiili bir daha işlememelerini sağlamaktır. Suçlunun cezasının alenen verilmesinin bir amacı da suçluya utanma duygusunu tattırıp pişman olmasını ve aynı utancı bir daha yaşamama isteğini yani tevbe etmesini sağlamaktır. Toplum önünde utanç yaşayan bu kişi, toplum tarafından tekrar kabul görebilmek için kurallara uymakta daha dikkatli olacaktır. Bunun karşılığını günümüzde şartlı salıverme ve gözetim altında tutma uygulamalarında görmek mümkündür. Şartlı salıverilen kişi en ufak bir suç olayına bile karışmamaktadır ki cezası ağırlaşarak kendine geri dönmessin. Suç işlemiş kişilere verilmiş cezalar caydırıcı olmalıdır ki suça meyilli insanlar onları taklit etmekten çekinsinler. Cezanın kendisinin ağırlığının yanında suçlu yaftasını taşıyacağını düşünmek bile insanın suçtan uzak durmasına etki edecek psikolojik bir unsurdur.” (Nazım Büyükbaş, İslam ceza hukukunda hadlerin caydırıcılığı, Gaziosmanpaşa Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, I/121)

175

Özetle, İslam gerek eğitim, gerek emirler (dayanışma, yardımlaşma, zekat, komşu hakları, kul hakkı vd.) gerekse açlık, kıtlık, işsizlik şartlarını göz önüne alıp, hırsızlığın olmayacağı bir ortamın şartlarını oluşturur. Yinede hırsızlık olursa, belli şartları arar (gizlenmiş, belli bir değer üstünde, şahit vd.) Tüm bunlar varsa, o adi hastalığın yayılmasına engel olacak, en caydırıcı cezayı verir ki, başka insanlar niyetleri bazında bile olsa, böyle bir şeye tenezzül etmesinler.

Bu sayede, Osmanlı dönemi için Thevenot: “Bir milyonluk büyük İstanbul şehrinde dört yıl da dört katil vakası görülmemiştir.” (Prof. Dr. Osman Turan, Türk Dünya Nizamının Milli, İslami ve İnsani Esasları, II/126) diye yazacağı bir ortam oluşturulmuştu.

Recm

“Taşlayarak öldürme” anlamındaki recm cezasından Kur’an’da açıkça bahsedilmediğinden recm hükmü Hz. Peygamber’in hadis ve uygulamalarına dayanmaktadır. (DİA, Zina maddesi) Kur’an zina edenlerin toplum içinde utandırılıp, 100 sopa ile cezalandırılmalarını emretmektedir. (Nur, 2) Konu hakkındaki ayetlere bakalım.

“Ey peygamberin hanımları! İçinizden kim açık bir zina yaparsa onun için o azab (el- azab) ikiye katlanır.” (Ahzab, 30) Peygamber hanımlarının evli olduğu açıktır. Onlara verilebilecek bir cezanın katlanabilir cinsten olması gerekir. Ölüm cezasının iki katı olmaz ama 100 değnek ikiye katlanabilir. “Ellerinizin altındaki mümin cariyeler. Evlendikleri zaman zina yaparlarsa hür kadınlara verilen o azabın yarısı gerekir.” (Nisa, 25) Evli hür kadınların cezası recm olsa, taşlanarak öldürmenin yarısı olmaz.

Hadis-i Şeriflerde recm cezasından bahsedilmekte ise de, bu ceza her zaman bir tartışma konusu olmuştur. Hatta 624 yıllık Osmanlı tarihi boyunca, zina sebebiyle recm cezası yalnızca bir kere uygulanmıştır. (Prof. Dr. Ahmet Kılınc, Klasik Dönem Osmanlı Devletinde Teşhir Cezası, International Journal of Science Culture and Sport, August 2015, sayı: 4, s. 450; Rahmi Turan, Hürriyet, Şubat 22, 2010; Murat Bardakçı, Hürriyet, Ağustos 30, 2002 ve ayrıca; haber Türk, 01.03.2015) O da şeyhülislamın "Bu konuda fetva veremem" deyip görevini terk etmesi (Ahmed Gökçen, Tanzimat Dönemi Osmanlı Ceza Kanunları, s. 68) ile sonuçlanır. Doç. Dr. Ömer Menekşe ise, Osmanlı döneminde uygulanan recm sayısının iki elin parmaklarının sayısından daha az olduğunu söylemekte ve kayıtlardaki 2 olayı makalesinde anlatmaktadır. (Osmanlı'da Zina Cezası Olarak Recm, Marife, 2003. 2. Sayı, s. 7-18)

Zina cezası için tanıklığa ehil dört erkeğin gözleriyle olayı görmüş olması ve bu tanıkların mahkemede tanıklıkta bulunmaları yahut da suçlular ayrı ayrı oturumlarda dört kez zina işlemiş olduklarını itiraf etmiş olmaları gerekmektedir. Aksi halde bu sanıklara had cezası verilmez. (Osman Keskiöğlu, Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku s. 288; Halil Cin-Ahmet Akgündüz, Türk Hukuk Tarihi, s. 312)

1972 yılında Libya'da bir İslam alimleri toplantısı yapılıyor. Meşhur İslam hukukçusu Muhammed Ebu Zehra: "Ben İslam hukuku ile ilgili bir görüşümü yirmi yıl açıklayamadım, şimdi, Rabbime kavuşmadan önce, 'Bana niçin açıklamadın, hak bildiğini söylemedin' diye sorulmaması için açıklayacağım. Bu görüş, evlilerin zinasının cezası olan recm ile ilgilidir. Benim kanaat ve reyime göre bu ceza Yahudi Şeriatında vardı. İlk zamanlarda Peygamberimiz bunu kaldırmadı, sonra Nur suresi geldi ve recm kaldırıldı." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 29/08/2010) Bunu naklettikten sonra yazımı şöyle bitireyim: "İslam alimleri arasında recm cezasının değişmez bir ceza olmadığını, Yahudi Şeriatına ait olan bu cezayı İslam'ın kaldırdığını ve şeriat adına uygulamanın mümkün ve caiz olmadığını savunan önemli birçok isimler vardır. Bu sebeple günümüzde İslam aleyhine kullanılan ve insanları İslam'dan korkutmaya yarayan recm adındaki bir cezayı sahiplenmek ve savunmak uygun değildir." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 17 Temmuz 2014)

176

Not: Kur'an'da recm bulunmadığı halde, hadislerde recm olduğunu, Kur'an'daki ayetin bekarlar için olduğunu, evlilere ise recm cezasının olduğunu savunanlarda vardır. Ama bu görüşü savunan kesim bile, recmin uygulanması için öyle şartların bir araya gelmesi gerektiğini ileri sürmüşlerdir ki, bu cezanın uygulanması adeta imkansız bir hale gelmiştir. Bu görüşü savunanlar, recm gibi bir cezanın, uygulanma safhası bulması imkansız derecesinde zorda olsa bulunmasının, insanlarda caydırıcı etkisi olacağını, 'uygulamadan çok cezanın caydırıcılığını ön plana çıkarıp' savunmakta, 'Bu ceza, suçun ortaya çıkmasını engellemek için caydırıcılık maksadı taşıdığı' ileri sürmektedirler. Savunanların, imkansız derecesinde gerçekleşmesi mümkün olmayan, recmin olması için ileri sürdüğü şartlara bakalım: Recm cezasının uygulanabilmesi için zinaya aynı anda adaletine güvenilecek 4 kişinin şahitlik etmesi gerekir. Zina şahitliği yapanlar bidat ehli, fasık, büyük günahları işleyen insanlarsa onların da şahitliği kabul edilmez ve ceza verilmez. Şahitlerin adalet sahibi olması da şarttır. (el-Mevsilî, el-ihitiyar'li talili'l-muhtar, II/149; Vehbe Zuhayli, el-Fıkhu'l-İslamî ve Edilletüh, VI/ 27, VI/565) Şahitler zina yapanları örtü, yorgan altında görürse yine ceza uygulanmaz. Çünkü zina cinsel organların temas halidir, temasın görülmesi gerekir. Çocukların, akıl hastalarının, bunakların, dilsizin, amanın şahitlikleri makbul değildir. Ağzından çıkanların meşru veya gayrimeşru olduğuna aldırmayan, dinen ve ahlaken hoş olmayan sözleri sarf etmeyi bir alışkanlık haline getiren laubali insanların şahitlikleri de kabul olunmaz. Kişi gelip "zina yaptım cezasını ahirete bırakmak istemiyorum" diyerek zina yaptığını kendisi itiraf ederse bu sefer hakim üç kez onu geri çevirir ve itirafınlarını kabul etmez. 'Rüya görmüş olabilirsin, nikahlı eşin olmadığına emin misin?' gibi sorularla cezayı vermemeye çalışır. Recm cezasında kişiler keyfi uygulama yapamaz. Cezayı devlet uygular. Görüldüğü gibi bu şartların hepsinin bir arada olması son derece zordur. Zaten bu ceza sisteminde amaç, insanların, şartların sağlanma korkusu ile suça yeltenmesini engellemek ve bu sayede toplumda zina fitnesinin önüne geçilip aile kurumunun devamını ve korunmasını sağlamaktır.

“Şüphe bulununca, gücünüzün yettiği kadar hadleri (cezaları) düşürünüz.” (Ebu Davud, Salat, 14; Tirmizi, Hudud, 2); “Gücünüz yettiği ölçüde, hadleri (cezaları) kaldırın. Şayet bir çıkış yolu bulursanız onu tatbik edin. Zira imamın (hakimin) affetmekte hata etmesi, ceza vermekte hata etmesinden daha hayırlıdır.” (Ramuz el e-hadis, s. 21, hadis 10)

Recm ayeti sahih mi, ayeti keçi mi yedi?

"Recm konusunda ayet inmişti. Bu ayet, karyolamın altında bir sayfada yazılıydı. Resulullah vefat edince biz onunla meşgul olduk, o sıralarda bir keçi gelip onu yedi." (İbn Mace, Nikah, 36) Bu rivayetin senedinde illet/sorun vardır, münker hadislerdendir, sahih değildir. İmam Ahmed'e, "keçinin ayet yemesi" rivayetini aktaran Muhammed bin İshak hakkında "İbni İshak'ın tek başına rivayet ettiği bu hadisi kabul eder misin? diye soruldu, "Hayır kabul etmem." dedi. (Tezhibul Kemal 24/422) İmam Müslim, İmam Malik rivayetindeki keçinin ayet yemesi kısmını kabul etmemiştir. Çünkü, Ravi Muhammed bin İshak güvenilir ravilere muhalefet etmiştir. İbni Kuteybe de, bu rivayetin ravisi Muhammed bin İshak'ı hüccet görmemiştir. (Tevilü Muhtelifül Hadis, 443) Zehebi de bu rivayetlere münker demiştir. (Siyer, VII/41) Yakub ibni Şeybe şöyle demiştir; "Muhammed b. İshak eğer bilinen ravilerden hadis naklederse güvenilir, siyer konusunda kaale alınır, meçhul, tek başına kalacağı bir rivayet söylerse (Keçinin ayet yemesi gibi) hadisi batıldır. (Hatib, Tarihu Bağdadi, 1/277) Görüldüğü gibi recme dayanak olduğu iddia edilen hadiste sorunludur!

Özetle zina hakkındaki iki görüşten birincisi 'toplum önünde kınama ve 100 sopa' cezasını savunurken recmi savunanlar ise, "uygulama değil caydırıcılığını esas alarak" bu cezayı savunmaktadır!

Kıyas ile alakalı bir haber ile konuyu bitirelim. Tarsus'ta Özgecan A.'a saldırıp yakarak öldüren Suphi A. hapiste öldürülür. Posta gazetesini konu hakkındaki manşeti: Bu cinayete hiç kimse üzülmedi" şeklindedir. (12.4.2016)

Af kime lazım, kime değil? "Gerçekten devletin ne hakkı var ancak mağdur olan kadının affedebileceği ırz düşmanını affetmeye? Veya ancak evi soyulmuş bir insanın affedebileceği bir hırsız sokağa salıvermeye? Veya ancak yakını öldürülmüş bir kişinin söyleyebileceği "seni affettim" sözünü onun adına kullanmaya?" (Oktay Ekşi, Hürriyet, 30.7.1999)

Evine hırsız giren Yeşim Salkım şeriatçı oldu: Sanatçı Yeşim Salkım'ın Bodrum'daki evine geçtiğimiz günlerde hırsız girdi. Yaşadıklarını Twitter'da paylaşan sanatçı, "Bu hırsızları yakalayınca keseceksin ellerini, bak bir daha yapabiliyorlar mı?" dedi." (Gün Haber, 21.07.2012)

Bu da oğlu katledilen Milli Gazete yazarı Mustafa Kasadar'ın yorumu: "Oğlumu öldürüp parçalara ayıran canı tutuklandı. Ama neye yarar? Benim dünya güzeli oğlum toprak altında çürürken bu caniyi devlet benden aldığı vergilerle besleyecek, palazlandıracak. Bu bir zulümdür. Bu canı için idam ve kıyas istiyorum. Başka hiçbir ceza yüreğimi ferahlatmaz." (Yeni Şafak, 16.07.2023)

8 yaşındaki Narin bebeğin cesedi bir dereye bulunur. Şarkıcı Sevdâ Demirel, "Eğer şeriat kanunları yürürlüğe girecekse ben sonsuz kapanmaya hazırım yeter ki bunları assınlar! Tabii ki çözüm! Çok ciddi bir caydırıcılık." (10.09.2024)

Bu konuyu ek olarak, 'İslam Şeriatı ve İslam fıkhi/hukuku' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Gelen bir soru: Recmle ilgili Hz Ömer'in hadisi varmış, recmle ilgili onu soruyorum keçi ayeti falan yemiş.

Hiz. Ömer'den, recm ayetiyle ilgili önceden ayet (İhtiyar erkekke (eş-şeyhu) ihtiyar kadın (ve'ş-şeyhatu) zina ederlerse, onları recmedin) olduğu sonra Allah tarafından Kur'an'dan okunuşunun kaldırıldığı rivayetini aktaran ravilerden bir kısmı, cerh ve tadil alimlerince zayıf kabul edilmiştir. (Tirmizi, Hudud, 7; İbn Ebi Hatim, Kitabü'l-Cerh ve't-Tadil, IX, Beyrut 1953, s. 265; Hâkim, Müstedrek, 4/360) Subhî Salih, rivayetlerin ahad (bir veya bir kaç kişinin) haberi olduğunu, dolayısıyla bunların ayetin varlığı hususunda bir kesinlik ifade edemeyeceğini söyler. (Subhi Salih, el-Mebahis, s. 265; Veysel Güllüce, Ayetlerin Mensuh Sayılmasında Rol Oynayan Yaklaşımlar) Bu rivayetin senedinde illet vardır, münker hadislerdendir, sahih değildir. İmam Ahmed'e "keçinin ayet yemesi" rivayetini aktaran Muhammed bin İshak hakkında "İbni İshak'ın tek başına rivayet ettiği bu hadisi kabul eder misin? diye soruldu, "Hayır kabul etmem." dedi. (Tezhibu'l-Kemal XXIV/422) İmam Müslim, İmam Malik de rivayetteki keçinin ayet yemesi kısmını kabul etmemiştir. Çünkü 'ravi Muhammed bin İshak güvenilir ravilere muhalefet etmiştir.' İbni Kuteybe de bu rivayetin ravisi Muhammed bin İshak'ı hüccet (Kaynak, delil) görmemiştir. (Tevilu Muhteliful Hadis, 443) Zehebi'de bu rivayetlere 'münker' demiştir. (Siyer, VII/41) Yakub ibni Şeybe şöyle demiştir; "Muhammed b. İshak eğer bilinen ravilerden hadis naklederse güvenilir, siyer konusunda kaale (dikkate) alınır, meçhul tek başına kalacağı bir rivayet söylerse (Keçinin ayet yemesi gibi) hadisi batıldır. (Hatib, Tarihu Bağdadi, I/277) Görüldüğü gibi recme dayanak olduğu iddia edilen hadiste sahih değildir! Rivayetlerde gelen Recm ayetinin metni, farklılık göstermektedir. Bu ise, bu metnin ayet olma ihtimalini zayıflatmaktadır. Zaten bu rivayetler ehad yani, mütevatir olmayan rivayetlerdir! Kısaca hem metin sorunludur hem de rivayet zinciri yani hadisi aktaranların seneti mütevatir/kesin değildir! Rivayeti detaylı bir şekilde inceleyen Selçuk Çoşkun, muhtemelen hadiste ravi tasarrufunun (Hadis metnine ekleme yapması şeklinde bir müdahalenin) vuku bulduğu kanaatine varmıştır. Ona göre recm ayetiyle ilgili rivayetin farklı tariklerinde, 'ayet' kelimesi geçerken bazılarında ise geçmez. Diğer bazılarında ise "Allah'ın indirdiği bir farz olarak" ifadesi yer alır. Bunlar, lafızda birliğin olmadığını gösterir. Ayet olsa idi, üzerinde uzlaşılması gerekirdi. Bu mesele, 'manayla rivayetten' kaynaklanan bir ravi tasarrufudur. Rivayette geçen kelimenin ayet olduğunu kabul edersek, bu, her zaman 'Kur'an ayeti' anlamına gelir mi? Ayrıca rivayette geçen "Kitab" her zaman Kur'an manasına gelir mi? Çoşkun'a göre bu her zaman böyle değildir. Çünkü Tevrat'ta recm ayetinin olduğuna dair rivayet vardır. Bu, ayet kelimesinin Tevrat cümleleri için de kullanıldığını gösterir. "Recm ayeti Allah'ın Kitabı'nda vardı" demek Allah'ın hükmünde vardı, demektir. Bütün bunlar Kur'an'da böyle bir ayetten bahsedilemeyeceğini gösterir. Ravilerin Kitab kelimesinin Kur'an veya ayet zannederek tasarrufta bulunmuş olmaları kuvvetle muhtemeldir. (Selçuk Çoşkun, Hadise Bütüncül Bakış, s. 233, 236) Şeyh kelimeleri 'yaşlı erkek ve yaşlı kadın' demektir. Bu kelimelerin anlamına göre, evli olsun, olmasın, kırk yaşını geçenler/yani yaşlı olanlar zina ettikleri takdirde recm cezasını görürler. Yaşları kırkın altında olanlar -yaşlı sayılmadıklarından- yine evli olsun olmasın yalnız yüz değnekle cezalandırılır. Bu ise, recm cezasını yaşlı olsun, genç olsun, evli olan herkes için geçerli olduğunu ifade eden pek çok hadise ters düşmekte (Cezerî, el-Fıkhu ala'l-Mezahibi'l-Arbâa, IV/258-259) iken, recmin olmadığını kabul eden kişilerin görüşleri ile de ters düşmektedir. Yani bu rivayet resmi kabul eden görüşe de resmi kabul etmeyen görüşlere de zıt, çelişkili bir rivayettir. Yani rivayet hüküm olarak da sorunludur! Kur'an'ın yazılması esnasında -ki bu konu sitemizde, 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazıda

ele alınmıştır- herkesten, bildiği, ezberine aldığı, sayfasına yazdığı ayetleri getirmeleri istenmiştir. Bu görevi yerine getirmek, İslam inancına göre, hem Allah'a, hem Resulüne hem de halifeye karşı bir sorumluluğun gereğidir. Durum böyle olunca, Hz. Ömer gibi sahabilerin bildiği ve ezberinde bazı ayetler bulunduğu halde, bunu ortaya koymamaları düşünülemez. Kaldı ki, Kur'an'ı bir araya getirenlerin her biri birer hafızdır. Özellikle heyet başkanı Hz. Zeyd, Hz. Peygamber'in vahiy katibi, Kur'an hafızı, Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer'in güvenini kazanmış büyük bir insandır. Böyle bir olay olsaydı, en az birkaç kişinin daha bilmesi ve bunu heyete bildirmesi kaçınılmazdı. Hz. Zeyd b. Sabit'in de herkesten önce bunu bilmesi gerekirdi. Hem vahiy katipleri hem de hafız olanların içinde bulunduğu Kur'an'ı toplama heyetinden hiç kimsenin böyle bir noksanlığı fark etmemesi mümkün değildir. Hem unutmayalım ki, ayetlerin Kur'an'daki mevcut tertibindeki sıralama, vahiy ile tespit edilmiştir. (Suyutî, İtkan, I/76-83; Profesör Doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 49) "Ayetlerin sureler içerisindeki sıralamasını tertibini bizzat Peygamberimiz, Cebrail'in yönlendirmesi doğrultusunda yapmıştır. Ayetlerin hangi sure içinde, surenin hangi sureden önce ya da sonra yer alacağı o zaman belirlenmiştir." (Diyaret İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 75) Zinanın cezası bellidir, ayetle sabittir: "Zina eden kadın ve erkeğin her birisine yüz değnek vurun. Eğer Allah'a ve ahirete iman ediyorsanız, Allah'ın hükmünü uygulama işinde sakın acıma hissi sizi etkisi altına alıp da uygulamayı engellemesin." (Nur, 2)

Modernist, tarihselci, mealciler

"Birçok İslam ülkesinde reform düşüncelerinin, Hristiyan siyasi ve askeri nüfuzla beraber veya onun neticesinde ortaya çıktığı, acı bir gerçektir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 265) "İslam'da Reform fikirleri, İslam toprakları Hristiyanların siyasi-askeri hakimiyeti altına girince gündeme gelmeye başlamıştır. Bu reform taleplerinin kökenini ise, yabancıların menfaatleri oluşturur." (Tibawi; Abdülmelik, Algar, Krizdeki Oryantalizm, s. 80) "Her şeyi Batılı gözle veya Batı ölçülerıyla görmek hevesine düştük. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 11) Sonunda, Kur'anı Kerim'e, hadislere bile farklı gözle bakmaya başladık. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 14) Oryantalist bakış açısına göre "İslam ya ruhu ile değişime onay vermeli ya da ilgi ve alakasını hayattan koparmalıdır." (K. Cragg, The Call of the Minaret, s. 17) Oryantalist Gibb, modernistleri şöyle över: "Bunu bizzat Müslüman düşünürlerde görmek mümkündür. Orta çağın dogmatik formüllerini reddetmeye çalışırlar." (H.A.R Gibb, İslam'da Modern Yönelimler, s. 12) ve sonra Gibb haklı olarak modernistlerin en büyük hatalarını açıkça ifade eder: "Modernistlerin hataya düştükleri nokta, gaye olarak kabul ettikleri şeyin kendi toplumlarıyla ters düşmesidir." (Gibb, s. 103) "Bugün Müslüman ismi taşıyan modernistler, hükümetlerinin veya oryantalistlerin hakimiyeti altındadırlar. Modernistler oryantalistlerin metod ve düşüncelerini izlerler ve hükümet gücü ile bunları halka empoze ederler. Onlar Batı karşısında 'Taklitçi ve özür dileyici bir yaklaşım' içindedirler." (Sonradan Müslüman olan Margaret Marcus/Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 126) "İslami reform, çoğunlukla bir özür dilemedir. Batı sömürgeciliği, dolayısıyla ortaya çıkan aşağılık duygusuna cevap vermeye yönelik bir çabadır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 100) Gerçekte ise "Müslümanlar için reform (İslah) ya İslam'ın katıksız özüne doğru 'restorasyonu' ya da Müslümanların pratikte özde olmayan ilaveleri temizlemesi anlamına gelmelidir." (Tibawi; Abdülmelik, Algar, s. 115)

Modernistler, özellikle son 200 yıldır batı karşısında İslam aleminin içine düştüğü duruma çözüm olacak alternatifler arayışı içinde olan, İngiliz işgali altındaki Hindistanda başlayan 'Kur'an yeter' sloganı ile özdeşleşen (TDV İslam Ansiklopedisi, Kur'anıyyûn, XXVI/428-429) ama aslında durmadan içeriği değişen bilim'e (Bilim değişmez mi? adlı yazımıza bakılabilir) aşırı bağlı olan ve batıdan ithal kavramlar karşısında eziklik hisseden, iyi niyetli ama yanlış metot ile ümmeti kurtarmaya çalışan kardeşlerimizdir! Gerçekte ise izzet/onur; istikamet'ten, köklerden, geçmişimizin bilgi birikiminden; şirk ve hurafeden arınmış ehli sünnet inancındadır!

"Modernistlerin, Kur'an ve Sünnet ile alakalı oryantalistlerden alıp tekrarladıkları, sayısız hezeyanları bulunmaktadır. Hadislerin işlevsizleştirilmesinden sonra, tarihsel olduğu gerekçesiyle mi yoksa uydurma manalar vererek mi Kur'an'ın tahrif edileceği artık yalnızca bir ayrıntıdır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 108, 112) şeklinde eleştirilere maruz kalan ama, başta 'tarihselcilik' metodunu kullanan alimlerin vardıkları son nokta itibari ile, ne yazık ki, bu eleştiriyi haklı çıkaracak teoriler ileri süren "Reformcuların hedefi, İslam'ı "modernite" ile "uyumlu" hale getirmektir." (Cemil Aydın, İslam Dünyası Fikri, s. 23) Sonuç itibari ile günümüzde bazı modernistler, "Hz. Peygamber'e (as) bile tanımadıkları bir tefsir ve tevil yetkisini kendi akıllarına tanıyabiliyor." (Şahin Doğan, Risale Haber, 15 Eylül 2015) ve "Sadece Kur'an'ı konuşturduğunu ifade edenler aslında İslam'ın değerlerine yabancı olan çağdaşçılığın değerlerini Kur'an üzerinde okumaya ve onları doğru çıkarmaya çalışmaktadırlar." (Mehmet Paçacı, Çağdaş dönemde Kur'an'a ve tefsire ne oldu, s. 167)

"Yeni bir Din tasavvuru inşasına soyunmak, yeni bir bid'at mezhep inşa etmektir. Kur'an'ın korunmuş olmasının, onların Kur'an'dan çıkardığı hükümlerin doğru olup olmamasıyla en küçük bir ilgisi yoktur. Halkı Kur'an'a çağırılar, aslında Kur'an'dan 'kendi anladıkları' şeye, Kur'an ayetlerine kendilerinin yüklediği anlamı kabule davet etmektedirler. Kendilerine karşı herhangi bir itiraz vuku bulduğunda, durumu "Kur'an'a itiraz ediliyormuş" gibi takdim ediyorlar. Gerçekte ise, Kur'an'ın, muradullahı uygun biçimde ancak ve ancak Sünnet'in ve Sahabe'nin rehberliğinde anlaşılabilir." (Ebubekir Sifil, İstikâmet Yazıları II)

İşin ilginç, Kur'an'ın "dinde tek kaynak" olduğundan ne sahabenin haberi var, ne tabiinin, ne de etba'u-tabiinin; Boşuna hadis ezberi ve nakliyle uğraşıp kendi başlarına iş açmış bu ehli sünnet alimleri! Fakih sahabeler ve tabiinin fakihleri o hadislerden ahkam çıkartıp hadlerini aşmışlar! Neyse ki on dört asır sonra hatayı fark edebilen müctehidler ortaya çıkabilmiş!

Mealizm denen bu hadissiz Kur'an tarikatı, Kur'an'da yok denilerek, "kadınlar erkeklere namaz kıldırabilmekte, sigara haram veya mekruh değil, Türkçe ezan ve namaz olur, Kelime-i şهادette, "Ve Eşhedu enne Muhammed abduhu ve resuluhu" demek şirktir, Hz Adem peygamber mi, ilk insan mı? Tesettür-başörtüsü yoktur, namazın içeriği; sayısı ve şekli gibi birçok alanda farklı fetva verebilmekte ve buraya alamayacağım ahlaka aykırı başka fetvaları ile bu 'new sect', ümmeti bir tarafta eski hurafelerle yorulmuş tarikatlar, diğer tarafta güncel hurafeler üreten kendileri arasında bırakan bir ikileme sokabilmektedirler.

"Kur'an size yetmez mi, hadise ne gerek var?" diyen bu kardeşlerimize bizim cevabımız: 'Biz, Kur'an'ı açıklama hakkını Hz Muhammed'e; siz modernist hocalarınıza veriyorsunuz!' şeklinde olacaktır! Sünnet/hadis olmadan Kur'an doğru anlaşılamaz! Bu iddiamıza iki delil getirebiliriz: Bizzat Kur'an-ı Kerim, "beyan, hikmet" kavramları ile sünnet/hadise atıfta bulunması ve sünnet/hadisten bağımsız Kur'an yorumu yapanların şu an geldikleri sonucun oryantalizm ile paralellik arz etmesi!

"Kur'an'a uyan hadisleri kabul ederim, Kur'an yeter!" diyen kardeşlerimiz aslında, 'Kur'an'dan çıkardığı yorumlara uyan hadisleri' kabul etmektedirler! Bu söz, "Ben Kur'an'dan ne anladı isem siz de onu, 'Kur'an'ın tek doğru yorumu' kabul edeceksiniz" anlamına gelmektedir! Bu aslında mezhebi reddedip, kendi yorumunuzu kutsallaştırmaktan farksızdır! Meali okunan hocayı, mezhep imamı; onun yorumlarını da hadis gibi kabul eden ama; mezhep ve hadise karşı olan bu kardeşlerimiz, içine düştükleri çelişkiyi fark edememektedirler ne yazık ki!

Günümüzde tarikatlarda hurafe hatta şirk unsurları, hadisi anlamada bir yöntem sorunu, mezhepleri din ile özdeşleştirme problemleri olduğu asla yadsınamaz ama çözümü yine 1400 senelik engin tecrübe birikimine sahip ehli sünnet çizgisinde olduğunu da unutmamak gerekmektedir.

“Kur'an'a davet edenlere sapık, cemaatine davet edenlere ehli sünnet denir.” diyen kardeşlerimizin es geçtiği nokta, "her mealin bir yorum olduğu" gerçeğini göz ardı etmeleridir! Yani siz direkt Kur'an'a değil; - her kim ise- bir şahsın Kur'an'dan anladığına insanları davet ediyorsunuz! Bizler ise 'hadislere, peygamberin Kur'an yorumu' olduğu için değer veriyoruz! Sorunlu olanları zaten reddederiz veya tevil ile yorumlarız! Sonuçta siz 'bir' yoruma; biz ise ehli sünnetin 'ortak akılda bulunduğu' yoruma insanları çağırıyoruz. Zaten mealini okuduğunuz hocanın etrafında da bir kitle oluşunca; otomatikman mezhep oluşmakta değil midir?

1990'lı yıllarda Ankara İlahiyatta okurken, “Oryantalistler önce mezhep imamlarına, sonra sünnete, sonra Kur'an'a saldırır. Mezhep ortadan kalktı mı hadisler, onlarda ortadan kalktı mı Kur'an'a saldıracaklar.” sözünü anlamsız bulurdum. Son 10 senedir (2010-2020) oryantalizm üzerine yaptığım okumalar ve onların görüşlerinin -üzülerek ifade edeyim- modernist yaklaşımlarla arasında var olan paralellik, bu sözün ne kadar gerçeği yansıttığını gösterdi ne yazık ki!

181

"İhtilafların kaynağı Kur'an'ın kendisi değil, herkesin ayrı ayrı Kur'an olarak algıladığı şeydir. Önce müçtehidler, mezhep imamları, sonra Tabiin, sonra Sahabe hedef tahtasına oturtuldu. Bazıları önce kendi fikirlerini onlarınkine alternatif olarak sundular, sonra onları da bir kenara atarak kendi yorumlarını doğrudan pazarlamaya başladılar. Bize Resulullah'ın sünnetini aktaran kaynakların tamamı devre dışı bırakılınca, kendi ene-egoları ile Kur'an'a, Sünnetin irşadiyle değil, doğrudan doğruya varmak istediler. Varabildiler mi? Vardıkları şey Kur'an değildi; onların kendi anlayışlarıyla, ön yargılarıyla, heva ve hevesleriyle çevrelenmiş olan bir kitaptı. Onlar, ümmetin bin dört yüz senedir anladığı manaya tamamen yabancı düşüyor ve 'genetiği değiştirilmiş' bir din tasvir ediyorlardı. Kur'an ile konuştuğunu ve Kur'an ile hüküm verdiğini zanneden insanların büyük çoğunluğu, aslında kendilerinin patronu olamadılar, sadece “patron” değiştirdiler, o kadar." Ümit Şimşek

Modernist slogan: “Yılların eskitemediği müşrik söylem: Atalarımız öyle diyor. ‘Peki, ya ataları doğruyu bulamayan kimselerse?’ (Bakara, 170)” Ehli sünnetin yorumlarını inkarcılar için inen ayetin muhatapları ile bir tutarak bu kesimi ‘uydurulmuş din’ taraftarı olarak itham eden bu kardeşlerimize bir sorumuz var: “Ya ileride ata olacak günümüz mealcilerinin yanlış yorumlarını ileride "Kur'an böyle diyor" diye savunan çıkarsa ne olacak? Onlarda mı müşrik, dolayısı ile günümüz mealcileri de müşrik atası olacak?!”

“Kendilerini ‘tarihselci’ olarak niteleyen kesim, Kur'an'ı Hz Muhammed'in sözleri olarak nitelendirmektedirler. Kur'an ve hadislerde tekrarlanan kelimeler karşılaştırıldığında Kur'an'da kafiye'nin oldukça yüksek olmasına rağmen Buhari'de kafiye'nin yok denecek kadar az olduğu, Bir harften oluşan kelimelerin Kur'an'da daha fazla geçerken Buhari'de 2-3 ve 4 harften oluşan

kelimelerin daha çok geçtiği, Kur'an'da geçen kelimelerin %83'ü gibi çok yüksek bir oranda kelimenin Buhari'de geçmediği, Kur'an'da en sık geçen sayının 'bir' olmasına karşın Buhari'de en sık geçen sayının 'üç' olduğunu ve Hz Muhammed'in Kur'an'da geçen konular hakkında konuştuğu, ayrı bir gündemi olmadığını da hatırlarsak, aradaki bu farklar, ayet ve hadislerin kaynaklarının farklı olduğunu bizlere göstermektedir. Muhammed (sav) arzusuna göre konuşmaz.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 199-204)

Tarihselciler; “Kader, şeytan, cin, kıssa, hadis, berzah, had, miras gibi hükümler o tarihe özel anlaşılmalıdır” derler. Onlara göre peygamber sadece aracı, postacıdır; açıklama görevi yoktur. Kur'an ayetleri içinde yaşanan döneme göre anlaşılmalı, yorumlanmalıdır. Yani zamanı vahye değil, vahyi zamana göre anlamak gerektiğini ileri sürerler. Batıdan alınan usul, kavram, hayat tarzı bu bakış açısında ana kıstaslardır. Zamanın popüler kavramları Kur'an'a söylenecek şekilde çalışılmaktadır. Bu modernizm de olabilir, pozitivizm de, sekülerizmde! Bu bakış açısının zamanla deizme yönelmesi kaçınılmazdır! “Hadisi şeriflere güvenmeyeceksek, Kur'an'ın bugünü bağladığını kabul edeceksek geriye ne kalır? Tabii ki deizm!” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 65) “Günümüzde Ehl-i sünnetin temel sabitelerini tartışmaya açanlar doğrudan yahut dolaylı şekilde ateizm ve deizmin önünü açmaktadırlar. Modernistler, sistemli bütüncül din anlayışından uzak algılarıyla denetimsiz birçok mezhep kurmaktadırlar. Dindeki en temel konuları bile ilmi düzlemde çıkararak tartışmak, kişilere ilim ve kapasitelerinin üzerinde bir yol göstererek dini amelî düzlemde çıkarmaya sebep olmakta değil midir?” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 258) “Ülkemizde mealcilik ve tarihselcilik gibi akımlar, İslam'ın ibadet alanı dışında kalan bölümünü rafa kaldırıp, kendi liberal anlayışlarının hakim olacağı bir alan açmayı amaçlamaktadır. Tarihçi zihniyetlerin varacağı nokta deizmdir: Ver kurtulculuğun, yani batılı zihinle çatışma halindeki inanç esaslarından, ahkama kadar her hükümden vazgeçilebileceği yönündeki kanaatlerin neticesi; yönetim, sosyal hayat ve pratik dini hayat açısından deizmden farklı olmayacaktır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sıpması, Deizm, s. 54)

182

Tarihselciliğin sefaleti: "Tarihselcilik, modernitenin en önemli teorilerinden biri. Tarihselcilik, hakikatin insanların yeryüzündeki tarihsel sınırlarıyla kayıtlı olduğunu savunur. Tarihselcilik, dini beşeri tarihsel alana indirger. Tarihsel bakış, bir tahrifat aracıdır. Zamana mahkum bir Tanrı icat eder. Tarihsel değişimle beraber Tanrı da değişecektir. Kur'an kıssaları da tarihseldir. Sonuçta tarihsel olan kelam ve kelamın anlatıları, değişen yeni tarih ile beraber iki seçenekle karşı karşıya kalır. Ya onları yeni tarih içinde 'yeniden anlam sahibi kılmak' ya da onları 'geçmiş tarihleriyle yüz yüze bırakmak.' Modernistler birincisinde, İslamiyet'i modern tarihsellik içinde yapılandırmak isterler. İkinci seçenekte ise “çöl kanunu” diyerek kaba bir reddiyeciliğe başvururlar. Sonuçta 'birincisinde deformasyon, ikincisinde ise reddiyecilik' öne çıkar. Allah'ın kelamı hem içine doğduğu zamana konuşur hem de başka zamanlara. 'Geçmiş, gelecek ve şimdi gibi üç bağlamla sınırlanan zaman bilinci beşeridir.' Tanrı'nın zaman bilinci bunların çok üstündedir. Allah tarihte yaşanan toplumları tarih üstü alana taşıyarak her tarihte anlamamıza imkan verecek “ibretler” sunar. Firavun, bizim için M. Ö. 3000'li yıllarda yaşayan somut bir tarihsel varlık değil, bir 'kıssanın sembol şahsiyetidir.' Firavun ilahlaşınca köleleştirir. İnsanlar köleleşir. Hakikat, insanı kölelikten kurtaran bir özgürlük bilincidir. Kıssa, özgürlük mücadelesinin anlamını anlatır insana. 'Tarihselcilik, İslamiyet'i de tarihsel evrimin içinde oluşan bir din olarak görür.' İslam'ın Kelamı, tarihsel değil. Çünkü Kelamın sahibi, zamanların da sahibi tarihlerin de. Zamanın ve tarihin yarattığı değil, zaman ve tarihi yaratandır." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 30.12.2018)

Modernistler ve gelenekçiler çatışmasından yükselen tarihselcilik: Modernistler, İslamiyet'i modernliğin parametrelerini ön koşul kabul ederek yorumluyor. Modernlik algısı, ciddi anlamda pozitivist bir karakter taşır ve aslında tarihselcilik yaklaşımıyla (Alman tarihselciliği

ile) da çatışır. ‘Modernistler, İslam’ın ilk doğuş ve tarihsel mirasına moderniteyle bakarlar.’ İslam’ın bütün zamanlarına modern bilincin mutlaklığıyla nazar ederler. Modernlik, insanlığın evrim sonucu elde ettiği son hakikattir! Hakikatin son hali! İnsanlığın bulduğu son değişmez paradigma. İslamiyet, modernliğin hakikat kabulleriyle tartışmaya başlanır. Bu çerçevede modernlikle çelişki arz eden İslami pratikler ve görüşler hesaba çekilir. Elbette rasyonalizm, pozitivizm ve tarihselcilik gibi modern yöntemler burada devreye girer. Bu yöntemlerle sadece İslamın tarihsel ve kültürel mirası okunmaz, aynı zamanda İslam metafiziği veya ilahiyatı da buna dahil edilir. Dolayısıyla bu yöntemlerle uzlaşmayan ve çelişik gözükten taraflar “tarihselcilik” bağlamında dışlanır. Yani ‘bunlar tarihseldir, geçmişte kaldı’ denir. Olumsuzlama tutumuyla İslamın hakikatine meydan okunur. ‘Arkasından da hermenötik aracılığıyla da modern bilince göre yeni yorumlar yapılır.’ Modernistler, modernliği evrensel hakikat bağlamına yerleştirerek hareket ederler. Bu açıdan da evrenselci bir kimlikleri bulunmaktadır. Elbette bu Eurosentrik bir evrenselciliktir. Modernist yaklaşım, İslam toplumlarının içinde bulunduğu krize karşı kendilerini bir alternatif olarak sunarlar. 19. Yüzyılda Müslüman aydınların ekseriyetle uzlaştıkları “Müslüman kalarak modernleşmek” tezi yerine, “Müslümanlıkla modernleşmek” yaklaşımını benimsiyorlar. Modernliğe uymayan ve onunla çatışan Müslümanlık ise tarihsellikte açıklanır ve ilerlemenin gerisinde kalan bir olgu olarak değerlendirilir. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 20.01.2019)

Aslında tarihselcilik, Hristiyanların İncil’i zamana uydurmak amacı ile kullandıkları hermenötik ilminin Kur’an’a uygulanmasından başka bir şey değildir! Sadece bu bile bu metodun ne kadar taklitçi ve İslam’ın bünyesine yabancı bir kavram olduğunun göstergesidir.

Tarihselcilik sefaleti: Tarihselciliğin felsefi temellerini Hegel attı: Tarihi, dolayısıyla zamanı ve mekanı kutsadı. Kutsanan zaman, Aydınlanma Çağı’ydı, kutsanan mekansa Avrupa ve uygarlığı. Hegel’in sorunu, Descartes’la kabaca temelleri atılan, Kant’la muhkemleştirilen, ‘Avrupa uygarlığı fikrinin mutlak bir şekilde dünya üzerinde egemenlik tesis edeceği’ zemini inşa etmekte. Hegel, Avrupa aklını tanrılaştırıyordu. Hegel, inançları güçlü bir Hristiyandı ama Protestandı. Protestanlaşma, Tanrı’nın hayattan uzaklaştırılması, dinin bireysel bir inanç meselesine indirgenmesiydi: Bunun sonucu deizm olacaktı. Deizm de kültürel çözülme ve nihilizmle sonuçlanacaktı. Dilthey, sosyal bilimlerde tarihselciliğin temellerini attı; böylelikle kabaca “hakikat fikri yoktur, hakikat herkese göre değişir” mottosuna dayanan postmodern anlama ve yorumlama sürecini hazırladı. Gadamer, “ufukların buluşması”ndan, “diyalojik okuma stratejileri”nden söz eder. Her şey buraya ve şimdiye göre yorumlanır. Gerek tarihselciliğin, gerekse hermenötiğin sabitelerini yitiren, değişkenlerin önünde sürüklenen Batı dünyasında bir anlamı ve karşılığı vardır. Ama vahyin kaynaklarının sağlam olduğu Müslüman dünyada bir karşılığı olmaz, olamazdı; olsa olsa kafa karışıklıklarının, okumuş-yazmış insanların zihinlerinin çağdaş hurafeler çöplüğüne dönüşmesine yol açabilirdi. ‘İnsan, her daim sabite arayışı içindedir.’ Sabitelerini yitirdiği zaman, değişkenleri sabite katına yükseltmekten çekinmez. Kaçınılmazdır bu: İnsan, sabitesiz /“omurgasız” ayakta duramaz zira. Pergelin sabit ayağını, vahyin hakikatlerine, bu hakikatlerin nasıl anlaşılabilirliğini vahyin şaşmaz sabiteleri ışığında sarıh ve vazıh bir şekilde ortaya koyan İslam ilim, irfan ve hikmet yolculuklarına basacağız. Ancak ondan sonradır ki, pergelin hareketli ayağıyla bütün dünyalara, bütün değişkenlere velud ve münbit bir şekilde açılabilmemiz, bütün dünyalara da, değişkenlere de “ruh üfleyebilmemiz” imkun duhiline girebilir.” (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 30-31.12.2018)

Nurettin Yıldız: "Bu işler sahabe ile başlar, sonra efendimizin tartışılması ile devam eder. Fakat bir süre sonra iş, Kur’an ayetlerinin tartışılması boyutuna gelir. 'Şu hadisler olmamalı' dendiği gibi şimdi de, 'şu ayetler Kur’an’da olmamalı’ya getiriliyor iş. Bazı ayetlerin kültürel olduğu, bugün o ayetlere gerek olmadığını ima etme cüretinin gösterildiği günlere gelindi. ‘Eskiden

oryantalistlerin, batılı İslam araştırmacıların iddialarıydı bunlar.’ Şimdi oryantalistlerin o bilinen malzemeleri, Türkiye’de Müslüman diye bilinen insanlar tarafından piyasaya sürülüyor. İnsanların yeniliği ortaya koyarak sivrilme arzuları vardır. Yenilik eskiyi yok ederek yapılan bir yenilik olmamalıdır; eskiyi yenile. ‘Eskiye sunuş tarzın yeni olsun.’ Yeni yetişen nesil yorumlama, avucunun içinde şekillendirme iddiası ile hayata bakıyor. Kendi elimizle dine bir şekil vermeye kalkışıyoruz. Efendimizin hadisleri ile uğraşmak tam anlamıyla, peygamber Aleyhisselam konumuna talip olmaktır. Onu kaldırdığınız zaman, Kur’an hala ortada duruyorsa, 'onu ben beyan ederim, merak etmeyin' demiş oluyorsunuz. Kendini peygamber efendimizin beyan vazifeli kimliğinin yerine koyuyorsunuz. Kur’an gösterip, kendin Kur’an olup konuşuyorsun. “Allahu Teala’nın keskin çizgilerle ayırdığı veya ayırmadığı şeyler var Kur’anı Kerim’de. Niye? 'Kalbiniz ne durumda, bunu test etmek istiyoruz' diyor, Allahu Teala.” Aşab-ı kiramın ve talebeleri olan imamlarımızın teğet geçildiği bir yerde iyi niyet arayamayız. Esasen iyi başlamış şeyde ölçü kaçırma var. Sen bu tür konular üzerinde şöhret arıyorsun ya da birilerini memnun etmek istiyorsun. Çok ağır bir gaflet içindeler.” Prof. Süleyman Hayri Bolay: "Tarihselcinin dayandıkları, Hegel'in tarihselci ve Nietzsche'nin Hristiyanlığı tehdit eden yazılarıdır. Bunlar geçmişte sınırlı bir ilim çevresinde tartışılmış konulardır. Bunlar salonlarda konuşulacak konular değildir. ‘Kalabalıklara çetin meseleleri açmak, imanları sarsmaktan başka bir netice vermez.’ O iddiaların karşısına mantıki, ilmi, dini delillere dayanan doğru bilgiler ortaya konulmalı, geniş kitlelere onların anlayacağı ifadelerle ulaşması temin edilmelidir. Hint havzasındakiler, İngiliz ve ABD kaynaklıdır.” Prof. Şevket Kotan: "Tarihselliğe yönelme, ümmetin kurtuluşu davasında kurtarıcı bir rol, İslam’a yönelik oryantalistik itiraz ve saldırılara kolaydan cevap üretebilme potansiyeli olduğuna kanaat getirilmesinden sonra ortaya çıkmıştır. Şatibi’de zirvesine ulaşan, ‘gaye ve maslahat temelinde yükselen fıkhi anlayışa geri dönmeye’ gerek vardır. Ama ne yazık ki böyle bir tarih bilinci yerine, kaba bir modernizm üreterek böyle değerli bir tartışmayı tükettik. Sürdürülen tartışma sonuçta bir tür oryantalistik mecraya doğru yol almaktadır. Buradan varacağı yer ise, Muhtemelen Hristiyan din anlayışı olacaktır. Hristiyan vahiy (İncil); azizler tarafından yazılan metinlerdir. Metinlerde yazım hataları, mitoloji yer alabilir, metinlerde yer alan tarihsel olaylar gerçek ya da anlatıldığı gibi olmayabilir. Bu düşünceye sahip hocalarımızın iyi niyetli olduklarını düşünüyorum. İlmî konuların ilmi mahfillerde tartışıldıktan sonra, eğer gerekiyorsa, fayda verecekse uygun bir usulle halka sunulması gerekir. Oryantalistik/modernist dayatmaların büyük oranda kendisini tarihselcilik olarak üretmesi meselesidir konu.” (Altınoluk dergisi, Kasım 2018, sayı: 393)

Tarihselci tarihin dışında mıdır? Bana göre tarihselciliğe, özellikle ilahiyatçı çevreleri ikna eden şey hala Batı tarih algısının veya modernliğin merkezde olduğu ciddi bir etki sözkonusu. Bunlar Batı’nın karanlık yüzünü fiilen belli bir aşk seviyesinde örtüyor. Ol aşıklar, o çok gelişmiş Batılı ülkelerin İslam dünyasının geri kalmışlığında hala oynamaya devam ettiği sömürgeci, ırkçı, soykırımcı, insanlık dışı rolünü göremiyor, bütün bu geri kalmışlığın suçunu sadece Müslümanlara yükleyen bir kahır edebiyatına meylediyorlar. Müslümanların bugün Suriye’de, Mısır’da, Yemen’de, Irak’ta ve İslam dünyasının her yanında kendi kaderlerini değiştirme, kendi tarihlerinin aktörü olma yolunda ortaya koydukları iradenin nasıl bir Batılı tedbire çarptığını görmedik mi? Genellikle şahit olduğumuz tarihselci söylemin en büyük handikapı neredeyse kendini tarihin üstünde görüp, o konumdan Allah’ın bile tarihin etkisinde nasıl kalabileceğine dair konuşabilme imtiyazına talip olması.” (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 05 Ocak 2019)

Tarihselcilik: “Batı kaynaklı olan bu kavram daha sonraları Kur’an üzerinde uygulanmaya çalışılmıştır. Bu kavramı ilk kullanan Hegel’dir. Kur’an’ın tarihselliğini ilk savunan isim Fazlur Rahman’dır. Fazlur Rahman, Kur’an’ın hukukla ilgili ayetlerini birer (hukuk) kanun olarak kabul etmemektedir. O, Kur’an’ın hitabının tarihsel olduğunu söyler ve delil olarak da: "Mekke ve çevresindekileri uyaran bir kitap." (Maide, 92); "Babaları uyarılmadığından gafil kalmış bir

milleti uyarman için." (Yasin, 5) ayetlerini delil gösterir." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 95, 96) "Buradaki ilk ayetten kasıt Arap yarımadası, milletten kasıt ise Araplardır, der." (İ. Güler, F. Rahman, İslami araştırmalar, V/94) ABD'de yaşayan ve orada vefat eden bu modernist tarihselci, ne yazık ki oryantalistlerin bakış açısına sahiptir ve bu konudaki onların görüşlerini aynen savunmaktadır. Roger Garaudy, Muhammed Arkoun, Hasan Hanefi, Şirak Ali, Mümtaz Ali, Halis Albayrak son zamanlarda da Muhammet Öztürk, tarihselciler arasında sayılırlar. 'Batı kaynaklı, batı kökenli bir düşünceyi alıp olduğu gibi Kur'an üzerinde uygulamanın hiçbir akli ve tutarlı gerekçesi yoktur.' Tarihselcilik düşüncesi batıda seküler anlamda gelişmiştir. Hristiyanların vahiy anlayışı Müslümanlarınkinden farklıdır. 'Onlara göre kutsal metinler Allah'ın kalamı olmadığından, bunları teolojik olarak okumak gereksizdir. Kur'an'a tarihselci yaklaşım ortaya atanlar da oryantalistlerdir. Onlar, Kur'an'ın Hristiyan kutsal metinleri gibi insan sözü olduğunu düşüncesindedirler.' Kur'an'ı anlamada böylesi bir metot kullanılacağına dair hangi ayet ve hadis delil getirilebilir? Mucize olan Kur'an'ın metnini tarihsel yorumlamak başka problemlere zemin hazırlar. Tarihselcilere göre Kur'an'ın ahlaki emirleri evrensel, hukuksal emirleri tarihseldir. Allah ahlaki ilkelerde evrensel ilkeler koyarken neden aynı şeyi hukuksal alanlarda yapmamıştır? Kur'an'daki cezalarla ilgili getirilen hükümler, Kur'an'ın tarihsel olmadığından delilidir. Allah bazı konularda en ince teferruatına kadar açıklama yaparken, bazı konularda yüzeysel olarak hüküm belirtmiştir. Hangi ilke ve esaslara göre yeni ceza türleri getirilecek veya getirilen bu cezaların öncekinden daha etkin olduğu nasıl ispatlanacaktır? 'Akıl esas alınacaksa kimin akli esas alınacaktır?' Tarihselciler hükümlerinin değişebileceğini savundukları nasslar için, kendilerince illetler üretmişlerdir. Onlar adete Allah'ın niyetini okuyarak, kendilerince bir neticeye varmaya çalışmışlardır. Oysaki 'Allah'ın niyetini tespit etmek ya tanrısal bir vizyona ya da Allah'tan gelen bir nakille mümkün olabilir.' Kur'an bir topluluğa, bir aleme değil; alemlere gönderilmiştir. Onun hükümleri de bütün alemlerde geçerlidir. 'Kur'an'ı tarihsel görenler, kendi görüşlerini evrenselleştirmiştir.' Onlar adeta, ilahi niyeti ölçen bir terazi bulmuşlardır. Vahyin içeriğini tarihi olaylar belirlemediğine göre, onun değişip değişmeyeceğini de tarihi olaylar belirleyemez. Tarihi gibi görünen nassların dahi bir metot vermeleri, ilkelere ışık tutmaları bakımından korunmaları ve değerlendirmeleri gerektiğini düşünüyoruz. 'Şeriatla tekamül vardır. İlke, esas ve amaç bakımından çerçeve boşluğuna meydan vermemiş, bu çerçevede akla, içtihadı geniş bir yer ve rol vermiştir.' 'Muamelat alanında asıl olan maslahattır.' Ancak neyin maslahat olduğunun ölçülerini bizzat vahiy koyar. Akıl, "hakk"ın ölçülerini kendisi koyamaz. Şeriatın uygulanması sırasında kavmi ve coğrafi renk tonlarına sahip olması normaldir. Vahiy kaynaklı bu hukuki yapı, medeniyet yolunda ilerlerken ayaklarımızı sağlam basabileceğimiz sabit bir zemine sahip olmamızı gerektirir. Batı değerlerine uygun düzenlemeler yaparak, İslam'ın uygulanabileceğini savunmak tutarlı değildir. Farklı anlamayı nerede durduracağız? İşin detayına, pratiğe inildiğinde karışıklıklar ortaya çıkacaktır ki 'günümüz tarihçileri bile şu anda, kendi aralarında bir birlik sağlayamamışlardır.' Bugün Şari' kim olacaktır? Allah, olmamış sembolik ve masalımsı bir şeyi anlatacak ve insanlardan da bunları uygulamaların isteyecek. Bu Allah'ın adaleti ile bağdaşmaz. Eğer Kur'an'ın kıssaları gerçek olmamış olsaydı, Mekke'li müşriklerin, "Bu ancak öncekilerin masallarıdır." şeklindeki sözlerini eleştirmenin bir mantığı olmayacaktı. Çünkü gerçek olmayan bir şey ancak masal olabilir. (Hüseyin Çelik, 98-104. sayfalar arasında, toplam 30 madde halinde, tarihselcilere itirazlarını sıralar.) Kur'an'ın tarihselliği yerine anlamların tarihselliğini savunmak daha isabetli olur. (s. 102) Tefsirin tarihsel olabileceğini söyleyebiliriz. (Hüseyin Çelik, s. 104) Mehmet Bayraktar tarihselciler için şunu söyler: "Böyle düşünenler, nasih mensuhu kabul etmezler. Yani Allah'ın, bir hükmü kaldırıp yerine başka bir hükmü getireceğini kabul etmezlerken, kendilerine bu hakkı tanıyorlar. Eğer ayetin zahiri günün kurallarına uymuyor ise, kolayca onun hükmünü kaldırarak, onu nesh edebiliyorlar." Bir kişinin kendi kafasından hükümlere illet belirlemesi demek, Allah'ın niyetini okuması demektir. Bu da, Allah'ın belirlemiş olduğu hududullahı çiğnemeye kalkışmaktır. (Hüseyin Çelik, s. 167) Tarihselciler her değişmeyi kabullenirler. Sonuçta da ulaşılan hukuk, ilahi

olmaktan çıkar ve beşeri bir hukuk şeklini alır. (Hüseyin Çelik, s. 170) Hükümlerin değişeceğini savundukları nasslar için, kendilerince illetler üretmişler, 'Kur'an'ı tarihselleştirirken, kendi görüşlerini evrenselleştirmişlerdir.' (Hüseyin Çelik, s. 192) Had ve kısas cezaları, zamana, şartlara göre değişebilen cezalar olsaydı Allah'u Teala, ta'zir cezaları gibi bunların da cezalarını nasslarla belirlemezdi. (Hüseyin Çelik, s. 170) Kur'an tarihseldir düşüncesi, Hindistan'da Seyit Ahmet Han öncülüğünde başlamıştır. Hz Peygamber döneminde de değişim olgusu vardır. Kur'an'ın 23 senede tedricen inmiş olması bunun açık örneğidir. Kur'andaki, "vesailden olan, ta'lil edilebilen ve ictihadi olan hükümler" değişime açık hükümlerdir. (Hüseyin Çelik, s. 190) İletin kalkmasından dolayı geçici olarak bazı hükümler askıya alınabilir. Tarihsevciler, Allah'ın hükümlerinin değişmesi gerektiğini savunmak için, kendilerince üretmiş oldukları illetler ile adeta Allah'ı niyetini okumaya çalışmışlardır. İletileri kendileri belirlemiş ve ona göre de hükümleri değiştirmeye çalışmışlardır. Tarihsevciler, bir metodoloji geliştirememişlerdir. Hükümlerin değişmesi gerektiğini söylerken bunun ölçüsünü belirtememişlerdir. Kendi aralarında dahi birlik sağlayamamış, herkes kendince bir yolu belirlemeye çalışmıştır. Bu düşünce yapısının arkasında, Batılı söylemler bulunmaktadır. Tarihselci söylemin ortaya koymaya çalıştığı hükümlerin hiçbirisi tecrübe edilmemiştir." (Hüseyin Çelik, s. 192, 193)

Kur'an nedir? "Lütfen Kur'an'ı akademik bir kitap olarak görmeyi bırakın! Bu, kitap binlerce mesele için geldi ve her meselesi de hayatın içine dairdir. Bu kitap karı koca arasındaki ilişkileri, baba oğul arasındaki ilişkileri, komşu ile komşunun ilişkileri, zengin ile fakir arasındaki ilişkileri düzeltmek için geldi. Zina edenlerin nasıl tövbe edeceklerini öğretmek için geldi. Kur'an'ın iki yönü vardır. Bu Kur'an kitaptır ve hitaptır. Canlı bir kitaptır. Hayatın içindedir. Hayatın her anında seninle yaşayan bir kitaptır bu. Kitaptan ziyade hitaptır bu. Bir kanun metni gibi soğuk değildir. Yatak odanda yanında, banyoda yanında, abdest alırken yanında, çarşıda, pazarda, sokakta, savaşta, sevişte, barışta, borçta, günahda, samimiyette, riyada, ibadette, kavgada, yemekte. İşte özellikleri anlatmakla bitmeyen kitabın hikayesi budur! Çünkü bu kitaptır ve hitaptır. Hayatın içinden bir kitaptır. Hayatın içinde bu halleri yaşayan herkese bir hitaptır. "Nerede olursanız olun o, sizinle birlikte" ayeti işte budur. Her nerede olursak olalım, hangi konum ve pozisyonda olursak olalım, hangi hali ve ahvali yaşıyor olursak olalım o, bizimledir ve bize söyleyecek bir kaç çift lafı var." Murat Padak

Ehli sünnet, modernistler, selefiler: Ümmetin genel sorunlarını ilgilendirmeyen, usul meseleleri, şaz konular veya müteşabihe giren meseleler, alimlerin ilgi alanına giren uzmanlık gerektiren konulardır. Yoksa, İslami ilimlerde derinleşmemiş, hatta ilmihal konusunda bile cahil bir kitlenin veya kamu önünde bu konuları konuşmak sadece kafa karışıklığına neden olur ve olmaktadır da! Halbuki yapılması gereken alimlerin kendi arasında bu konuları tartışıp sonuçları halka duyurması olmalıdır. İlmi tartışmalar, felsefi konular alimler arasında halledilmeli, sonuçlar topluma bildirilmelidir. Günümüz Müslümanlarının marjinal bir kesimi batı medeniyeti karşısında eziklik ya da tepkisellik arasında kalmıştır. Eziklik, modernizm ve tarihselciliği; tepkisellik ise, selefilik tekfirciliğini ortaya çıkarmıştır. Halbuki bize gereken, gıybet, gösteriş, zina, yolsuzluk, israftan uzak, sabırlı, ahlaklı, adaletli emin/güvenilir olmak, iyiliği hatırlatıp, kötülükten sakındırmak olmalı idi.

Ezik Modernistler: Günümüz modernist Müslüman aydınlarının batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olduklarını bizzat yaşadığım iki örnekle açıklamak istiyorum. Yıl 1994, Ankara İlahiyat fakültesinde dersteyiz. Ders tefsir, öğretmen tefsir profesörü S.A. Derste konu İslam had cezalarına gelir ve ders esnasında hocamız fikirlerini şöyle temellendirir: "Ben bunu Avrupalılara nasıl açıklarım?" Yıl 2012. İslam felsefe profesörü İ.G. konferansını bitirmiş, konferans sonrası sohbet etmektedir. Anlattıkları ne yazık ki, oryantalistlerin yapmak istediklerinin Müslüman bir akademisyence İslam adına dile getirilmesinden başka bir şey

değildir ve son sözü şu şekildedir: "Ben bu İslam'ı Amerika'da bile anlatabilirim!" Dünyayı sömüren, insanların insanlıktan çıkarıp ahlaksızlığın girdabında döndüren Batılıların kendilerini ifade derdi yokken, bizim aydın kesimimizin bir kısmındaki bu kompleks bakalım daha ne kadar devam edecek!

Ehl-i sünnetin ortaya çıkma nedeni ve günümüz mealcilerinin anlayamadığı temek husus şudur: İslami ilimler, ilmek ilmek tarih süzgecinden geçmiş/işlenmiş ve zamanla ihtiyaç nedeni ile ortaya çıkmış ilimlerdir. Günümüzde tartışılan tüm konular eskiden de tartışılmış ve hayatın akışı, tarihi süreç içinde ümmet karşılaştığı soru-n-lara cevap olacak şekilde, hadis/tefsir/fıkıh/tasavvuf/kelam/mantık vb. ilim dallarını ortaya çıkarmıştır. Tüm bu ilimler ve metotları teori değil bizzat hayatın kendisi ortaya çıkarmıştır. Ama günümüzün kolaycı Müslümanları, ramazanda İslam'ı yaşayarak yılı kurtardığını zannetmesi gibi, kısa ve az bilgi/metotla, bir alimin Kur'an'dan anladığı ile çeviri yaptığı bir meali okuyarak, Müslümanların sorunlarına çözüm üretebileceklerini zannetmektedir. Geçmiş, yaşananları bilseler Ehl-i sünnet çizgisine saygı duyacaklar ama onlar, yeniden Amerika'yı keşfetme peşine düşen kardeşlerimizdir. Zaman onları ehli sünnet çizgisine getirecektir ama arada geçen süre ne yazık ki, ümmetin kayıp hanesine yazılacaktır!

Üzücüdür ki, tarihselcilik adına oryantalist görüşleri sosyalist jargonla ifade eden ve bunu İslam diye sunan hocalarımız bulunmaktadır: Prof İlhami Güler: "Kur'an'a gitmek iyi de, şimdi Kur'an'a gitmenin çok tehlikeli bir şeyi var. Sanki o kitabı millet kendine hitap etmiş gibi okuyor. Eminim şurada da çoğunuzun en büyük hatası o. Efendim Kur'an bize hitap ediyor. Hayır, 1400 sene öncesindeki bir adama hitap ediyor. 1400 sene öncesinin Mekke ve Medine sokağına hitap ediyor. Sana hitap etmiyor. Dolayısıyla bu gün Kur'an okumanın saçmalıkları kötülükleri var." (Cevap için, Ahmet Nair'in "İlhami Güler'in Kur'an Hakkındaki Görüşlerinin Kur'an ve İslam Dini Açısından Değerlendirilmesi" adlı makalesini tavsiye ederiz.)

187

"Tek kaynağımız Kur'an, mezhepsizim, ehl-i sünnete karşıyım" diyen arkadaşlar! Öztürk, Okuyan, İslamoğlu, Bayındır gibi alimlerin etrafında bir kaç bin kişi toplandı mı, cemaat lideri; bir kaç milyon toplanınca mezhep imamı olmayacaklar mı? Mezhepler zaten böyle doğmadı mı zaten?

Kur'an Müslümanlığı aslında; "Kur'an 'ı peygamber (hadisler) değil, bizim aklımız ve güncel bilim ile açıklayalım" demek değil midir? Peki, akıl sınırlı ve bilim ise değişken değil midir? Bu tür insanların yorumlarında isabet etme ihtimalinden çok daha fazla, hadislerin sahih olma ihtimali yok mudur? Zaten sonuç ortada: "Kur'an 'da namaz yok, cin yok, başörtüsü yok, tavuktan kurban olur, evrim vardır." diyenler hep ehl-i sünnet karşıtı mealci kardeşlerimiz değil midirler?

ABD merkezli bazı modernistlerden haberler ile devam edelim. "ABD'nin New York kenti İslam dininde bir ilke imza attı. Dünyada ilk kez bir kadın imam, kadınlı erkekli cemaate Cuma namazı kıldırdı. Prof. Amina Vadud, namaz öncesi bir basın toplantısı düzenledi ve 'Cuma namazını ben kıldıracağım' dedi." (19.3.2005) Evangelic papaz Anis Shorosh'un yazdığı incil, Tevrat ve Kur'an'ın karışımından oluşan 77 sure ve 368 sayfalık kitap ortadoğuda bedava dağıtıldı. İlgi görmeyince internet sitesi bile kapatıldı. Yazar ABD'li ve aşırı İslam düşmanı biri olarak tanınıyor. (2004) 19'cu Edip Yüksel ve son resul (!) İ. Erol Evrenesoğlu'da (Evrenesoğlu, 27.11.2019'da ABD'de öldü.) ABD'de yaşıyor. ABD'de yaşayan ve 12 yıl önce Müslüman olan (!) Washington'daki Light of Reform camisinin afrika kökenli eşcinsel imamı (!) Daayiee Abdullah, eşcinsellere imam nikahı kıydı. (Hürriyet, 19.4.2013)

"Reformcular bir baştan öbür başa, Batı akılcılığı karşısında afallamış, sonradan aynı Batının 20. asırda aynı akılcılığı iptale kadar giden fikir çilesinden nem bile kapamamış, doğunun özüne giremezken Batının kabuğunu olsun görememiş idrak yüzkaralarıdır." (Necip Fazıl Kısakürek, Arınma Çağında İslam, s. 156); "Modernist Müslümanlarca sözcük ve deyimler öyle bir biçimde kullanılmaktadır ki, bu, Batı karşısında hissedilen kültürel şok ve aşağılık kompleksinin göstergesidir. Bu tür yazılar, Batı norm ve değer yargılarına boyun eğen, teslim olan köle bir zihniyeti yansıtmaktadır. İşin daha da kötüsü, bunlar İslam etiketiyle piyasaya sürülmektedir. Bu etiket de yalnızca bazı duygusal unsurları dışa vurmaktadır. İslam'ın özünü dışa vuran entelektüel ve manevi/tasavvufi hakikatten mahrumdur." (Seyyid Hüseyin Nasr, Çağdaş İslam düşüncesinde gerileme, sapma ve uyanış, Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt:XIII, Sayı: 23 (2011/1); s. 253-259); "İslam Modernizmi denince; İslam'ı, batının değerlerini ve mantığını esas alarak yorumlayan yaklaşım, bazen de Batının meydan okumalarına cevap arayan, Batıya İslam'ı hoş göstermeye çalışan uzlaşmacı yorum anlaşılır. 19. yüzyıldan beri Batının sürekli artan siyaset, bilim ve teknik alanlardaki gücünün İslam dünyasında sebep olduğu entelektüel bunalımların ve politik çarpıklıkların neticesi olan bir zihni gerginlik karşısında Müslümanların şahsiyetlerini kaybetmesi, özellikle aydınları bu geri kalışın faturasını bir yerlere çıkarma saplantısına düşürmüştür. Geçmiş birikimin ayırt edilmeksizin külliye karalanması ve reddedilmesi bu aşağılık kompleksini bastırmada çare gibi görülmeye başlanmıştır." (Yusuf Aygün, İslam Modernizmi Üzerine, antoloji.com)

Hadislere, Kur'an merkezli yaklaştığını söyleyen bir kardeşimizin yazısı: "14 asırdır bugüne kadar kimse bilemedi de ilk siz mi bildiniz? Bu, geleneksel din anlayışına sahip çevrelerde oldukça sık karşılaştığımız bir sorudur. Günümüze intikal edemeyen, buna fırsat verilmeyen kitaplardaki bilgiler ne olacak? Mutezili alimlerce h. 1-4. asırda yazılan bu tefsirlerin hiçbirisi günümüze intikal edemedi. Çünkü sistematik olarak imha edildiler. Peki, bu eserler günümüze kadar gelebilmiş olsaydı neleri okuyacaktık? Bunu tam olarak bilebilmek mümkün değil elbette ama Mutezilenin iki kurucu önderinden biri olan Amr Bin Ubeyd'in şu sözü/davranışı ipucu veriyor; Amr b. Ubeyd, "bir kimsenin rızkı, eceli, ameli, şaki/isyankar veya said/mutlu olacağı, cennetlik mi cehennemlik mi olduğu anasının karnında iken yazılır." (Kütüb-i sitte, hadis no: 4834; Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi) manasındaki hadisi rivayet edildiğinde şöyle demiştir; "Eğer bu hadisi A'meş söylerken duysaydım onu yalanlardım; Zeyd b. Vehb söylerken duysaydım, ona cevap vermezdim/sevmezdim. Abdullah b. Mesud söylerken işitseydim, kabul etmezdim; Peygamber söylerken duysaydım reddederdim. Allah'ın söylediğini işitseydim O'na derdim ki; Senin bizden aldığın misak (söz) böyle değişti." (Hatıb Bağdadî, Tarihu Bağdad, XII/172; Aydınlı O. İlk Mu'tezile'nin Özgür İrade Söylemi: Amr b. Ubeyd ve Kader Anlayışı, Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2002/2, s.127-146) Mutezili eserler günümüze intikal eden diğer eserlerden çok daha özgündü ve daha da önemlisi Kur'an'ı önceliyorlardı; ilmi soykırıma uğradılar ve yok edildiler." Bu kardeşimizin hadislere getirdiği eleştirileri, mutezili bir alimin görüşü olduğu iddia edilen bu rivayet kabul ederken de getirmesi değil mi idi? Ayrıca o hadisin ehli sünnet itikadı içinde ve mutezililerin bile itiraz edemeyeceği, hem de bilimsel açıklaması da bulunmaktadır. (Zamanın göreceliği, Big Bang ile zamanın başlaması konusu için 'kKader' ve 'Atesit akıl' adlı yazılarımıza bakılabilir) Yine, elimize geçmeyen mutezili eserlerin içeriğini bilmeden, ehli sünneti böyle eleştirmek ne kadar bilimseldir? Acaba ehli sünnet, mutezileyi ortadan mı kaldırmıştır yoksa ümmetin ortak aklı, yüzlerce yıllık tecrübesi ile ehli sünnet etrafında mı birleşmiştir? "Mihne"yi ehli sünnetin yapmadığı ortadadır! Yani, başka düşünceleri bizzat Mutezile baskı altında tutmuş değil midir? Hatta günümüzde daha ellerine güç geçmeden, biz ehli sünneti "indirilmiş din" diye tekfir eden, bu mutezili yaklaşım sahipleri değil midir? Zaten Amr'ın cümlesi de, -Haşa- Allah'a bile akıl verme

yetkisini kendinde gören akılperestliğin bir göstergesi değil midir? Ehli sünnet, kendisini tekfir eden Şiiler için bile 'ehli kıble tekfir edilemez' prensibini uygulamamış mıdır?

“İslam Dünyasında yapılması gereken önemli şeylerden ilki, “aşağılık kompleksi”nden kurtulmaktır. İkincisi, sadece hukuk sadece mistisizm vb. olmayan İslam’a bütün olarak bakmak yani bütüncül bir İslam anlayışı tesis etmektir. Üçüncüsü, 21. yy.’da yeni bir müslüman entelektüel oluşturmaktır. Yani ikinci sınıf Batı düşünürü olmayan ama Batı felsefesini inkar etmeden kendi kimliğini ve geleneğini iyi bilen, kendi kimliği ile varolan bir entelektüel yetiştirmelidir. Batı sorular sordu ve bizim yerimize kendi duymak istediği cevapları verdi. Şimdi yapılması gereken şey, bu sorular arasından sadece İslam Dünyasını ilgilendiren sorulara cevap vermek. Bunun ötesinde kendi sorularımızı sormak ve kendi gündemimizi oluşturmaktır.” (Seyyid Hüseyin Nasr’ın Bilim Sanat Vakfı’nda düzenlenen, “20. yy.’da neler öğrendik? ve 21. yy.’da neler öğrenmeliyiz?” başlıklı konuşmasından, 17.10.2009) "Akılcılık" ilkesi ve akla yüklenen fonksiyon, bizdeki ilk rasyonalistler olarak değerlendirilen Mu'tezile tarafından bile Modernistlerin tavrına göre nisbeten daha makul bir çerçevede kendisini göstermiştir. ‘Modern İslam Düşüncesi için’ aslolan "murad-ı ilahî" değildir. Bu düşünce için aslolan, beşer taleplerine azami ölçüde cevap veren bir hayat tarzını yakalayabilmek için dinden ne kadar istifade edilebileceğidir. (Ebubekir Sifil, Çağdaş Dünyada İslamî Duruş, s. 11) “Modern dönemde yaşanan bozgunun sebepleri de elbette sorgulanmalıydı; sorgulandı da. Ancak mağlubiyet psikolojisi ile yapılan bu sorgulamayı benzerlerinden ayıran önemli noktalar vardı. Bunların başında Ümmet’in, "kendisini" değil de "dinini" sorgulamaya heveslendirilmesi gelir.” (Ebubekir Sifil, Modern dönem Kur’an telakkileri, İnkişaf, Ocak-Mart 2006) “Biz biliyoruz ki Müslümanların kalplerinde taşıdıkları aşağılık kompleksi Batının düşüncesinden değil teknolojisinden kaynaklanmaktadır. Unutulmamalıdır ki Batıda geçmişte aynı kompleksi İslam dünyası karşısında hissetmiştir.” (Şaban Ali Düzgün, Evrensellik düşüncesi ve İslam dünyasındaki yansımaları, AÜİF Dergisi, Cilt: 35, Sayı: 1-4, s. 525) “Avrupalıların, Müslümanlar tarafından deney, gözlem ve ölçmeye dayanan, kullanıma hazır bir araştırma metodolojisini devraldıklarını göz önünde bulundurmamız gerekiyor. Müslümanların günümüzde bilim alanında ve buna bağlı olarak pek çok alanda geri kalmış olmalarının altında motivasyon eksikliği yattığı, bu motivasyon eksikliğinin ise, doğru kavram sisteminin ortaya konulamaması yüzünden olduğu unutulmamalıdır. Bunu aşmanın yolu ise, Kur’an’daki kavram sistemine dönmekle mümkün olabilecektir.” (Şakir Kocabaş, İslam ve Bilim, Divan İlmî Araştırmalar Dergisi, 1996/1, 68) “Modernizmin içeriğinde "akılcılık, bilimcilik, bireysellik (bireysel özgürlükçülük); dünyevilik, hazcılık ve faydacılık" var; başta Hristiyanlık olmak üzere hemen bütün dinler, ayakta kalabilmek için modernizm ile uzlaşmışlar, kendilerini inkar mahiyetinde de olsa birçok tavizler vermişlerdir. Tanımladığımız manada modernizme itirazı olan; akla, bilime, özgürlüğe, dünya hayatında yaşanacak hazza ve elde edilecek faydaya, temelde karşı çıkmamakla beraber bütün bunların sınırlarını koyan, madde ile mana, dünya ile âhiret arasında dengeyi öngören bir tek din kalmıştır ki, o da İslam’dır. Müslümanlar üçüncü bin yılda insanoğluna farklı (alternatif) bir medeniyet, bir hayat tarzı, bir ilişki modeli sunmak gibi büyük bir misyonu -fiilen olmasa da kâbiliyet olarak (bilkuvve)- yüklenmiş bulunuyorlar. Modernizmi temsil eden Batı’nın bu yüzden İslam’a itirazı var, onu uslandırmak, diğer dinlere yaptığı gibi onu da uyumlu hale getirtmek istiyor.” (Hayrettin Karaman, Dinler Arasında Diyalog)

“İndirilen, uydurulan din” üzerine

"Uyduruk din tabirinin bizzat kendisi uyduruk! Dinin yanlış anlaşılması olabilir, ama uyduruğu olmaz." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 08 Aralık 2019)

Din hiç bir yorumla sınırlandırılmaz! ‘İndirilen din’ diyenlerde kendi yorum\uydurmalarına ‘din’ diyor. Hurafeye hep beraber karşı olalım ama tekfircilere benzer isnatlarda

bulunmayalım! Eskiden Ateistler hatalarını anlayınca bir cemaate, tarikata girip bir yol tutturuyorlardı. Şimdi indirilmiş din, mealcilik, modernizm, tarihselcilik söylemlerini dinleyen ateistler, ateizmi bırakıyor ama cemaatlerden de uzak kaldığı için, arada; arafta kalıp; deizme kayıyorlar. Cemaatçilerin yanlışlarını dile getirelim, tamam ama tamamını yok saymak, tamamen reddetmek te büyük yanlış olur! Biz Müslümanların en büyük hatası; 'Tüm doğruları' tek yazar, hoca, şeyh, mezhepte aramamızdır! Tüm hocaefendiler insandır, eksik/hataları vardır ama hepsinden de, 'mutlaka' alınacak şeyler vardır! Unutmayalım ki, Ehli sünnet tek mezhep değildir. Müslümanlar olarak birbirimize karşı yapıcı bir üslupla eleştiri yapmıyoruz. Fikri eleştirelim ama kişileri eleştiri, tekfirciliğe götürür; bu da ancak ve sadece İslam düşmanlarına yarar! Ayrıca unutmayalım ki, mesela, başörtüsünün Kur'an'da olmadığını savunan yorumları kabul eden 'belli bir kesim', Kur'an'ın yorumu olduğu için bu yorumu kabul etmiyorlar; zaten daha önce savundukları görüşlerine uygun olduğu için bu görüş etrafında kenetlenip, Müslümanlara karşı bu fikri kullanıyorlar.

"Kur'an bize yeter" diyen Bayındır'a göre namaz 5 vakit; Yüksel'e göre 3 vakit; Eliaçık'a göre 2 ila 7 arası; H. Yılmaz'a göre ise, vakti de şekli de yok. Bunlardan ayrı olarak da aslında 'Mezhepsizim' diyenlerin hepsi, namazdan zekata Hanefi fihkına göre ibadetlerini yapıyorlar, o da ayrı bir konu!

Önce mezhep yok dediler, sonra hadisi inkar ettiler, şimdi Kur'an'daki "kıssalar ve lanetler" üzerinden Kur'an üzerinde şüphe uyandırmaya çalışıyorlar. Sırada deizm, sonra Ateizm var! Mezhep yok derken, kendi yorumları çerçevesinde mezhep oluşturmaya çalıştılar! Hadis yok derken, peygamberin yorumlarını değil kendi yorumlarını insanlara kabul ettirmeye çalıştılar! Korkarım sıra kendi kitaplarını yazmaya gelecek! Hadisi inkar edenler Kur'an'a nasıl yaklaşacaklarını bilmediklerinden, evrimcilikten devrimciliğe sivrilmektedirler. Daha mezhebin ne olduğunu anlayamayanlar, 'indirilmiş din' mezhebini savunuyorlar! Kelle sayısınca 'mezhep' oluşmasına neden olunacağına, ümmetin 1400 senedir etrafında kendiliğinden kilitlendiği ehli sünnet içinde ve onun metodu ile yola devam edip, 'içinde iken' ve onun usul-metodu ile, hurafe, şirk, batıl içeriklerden kurtulup, Kur'an'ın açıklama görevi verdiği peygamberimizin sahih hadisleri etrafında kilitlenmemiz gerekli hala anlaşılamamaktadır! Detaylar için, "Hadis müdafaası, ehli sünnet, mezhep" adlı yazılarımıza bakılabilir!

Sadece Kur'an yeter, mi yoksa, 'Kur'an yeter' diyen hocaların 'açıklamaları' da, zorunlu mudur acaba? Resulullah ayetleri iletirken 'açıklama' yaptı mı yapmadı mı? Eğer yapmadı diyorsanız, ayetleri iletip tek bir kelime açıklama yapmadan sustu mu sadece? 'Alın, ne anlıyorsanız onu uygulayın' mı dedi? Açıklama yaptı diyorsanız, o 'açıklamalar' nerede? Bizim için değerli değil mi onlar? Ayetlerin manası hakkında ihtilafa düşüldüğü zaman, ki sadece Kur'an yeter diyenler bile kendi aralarında ihtilafli iken, o halde sizden veya bizden birimizin anlattığının, Kur'an'a ve/veya Resul'ün açıklamasına uygun düştüğünü hangi kaynaklardan öğreneceğiz? Resul'ün (sav) tek görevi ayetleri iletmekse ve Resul'e itaatten kasıt da salt ayetlerin lafzına itaat etmekse, bu durumda Kur'an'da -Allah'a itaat edin- ibaresi yetmez miydi? Bir yönetici elçi ile bir de mektup yollasa ve mektupta da 'elçiye uyun' dese, bundan siz ne anlarsınız! Veya şöyle tekrar ve tekrar soralım: Resul'e vermediğiniz açıklama yetkisini, siz ne hak ve ne hadle kendinizde buluyorsunuz? Bunu -Kur'an tek kaynak- savınızla bağdaştırıyorsanız, o halde ikinci kaynak olarak kendi açıklamalarınızı ve Kur'an'dan anladığınızı bize -Kur'an- diye dayatmış olmuyor musunuz? "Kur'an'a çağırdığını" söyleyenler neden Kur'an'da olmayan (Cin yok; Evrim, var gibi) kendi kanaatlerine (hevalarına) inanmamızı bekliyorlar? "Kur'an'a çağırdığını" söyleyenler kendi fikirlerini eleştirenlere neden sanki 'Kur'an'ı eleştiriyormuş' muamelesi yapıyorlar? Kur'an'ı anlamamız için sadece Kur'an yeter diyenlerin sözlerine (hadislerine)

ihtiyacımız var mıdır? "Kur'an'a çağırdığını" söyleyenlerin arkasından gidenler, neden hadisleri çok rahat eleştirirken hocasının herhangi bir sözünü (hadisini) asla eleştiremiyorlar? Sakın eleştiriyoruz demesinler yıllarca beraberdim bu kesimle, bir yıl önce karşı çıkacakları görüşleri hocaları dile getirince birden aydınlanma yaşadıklarını (!) ve o eski karşı olduklarını nasıl savunduklarını defalarca gördüm! Ayrıca biz hadislere, ayetleri anlamamıza yardımcı olduğu için değer veriyoruz, bunu da bilin lütfen!

Modernistlerin yanılgıları: Çoğu hurafe olan halk arasındaki uygulamaları ıslah etmek yerine, "Kur'an'da yok" diyerek imha ederken yerine alternatifleri de sunamamışlardır! Sonuç: Hurafe kökenli de olsa, dinle irtibatlarını kesen bu kesimin imani olmasada pratikte deistleşmesine neden olmaktadır.

‘Hadis’i reddet’ diyenlerden tarihselcilere, modernist kardeşlerimize bir hatırlatma: Bizler de biliyoruz, ‘Kur’an bize yeter’ diyerek, hadis ilmini red veya İslam tarihini ve İslami kaynakları inkar ederek ‘birçok soru, sorun, ithamlardan kurtulacağımızı!’ Ama onlar bizim köklerimiz, tarihimiz, bizi biz yapan gerçekler! Alimlerimiz zaten ‘israiliyattan mevzuata, tabakattan rical ilmine; Sebebi Nuzul’dan usul ve ıstılahlara’ üzerlerine düşen görevleri yapmış, söz konusu kaynaklardaki eksik-yanlışları gün yüzüne çıkartmışlardır. Bize düşen, ehli sünnet çizgisinde yola devam ederek ve alimlerimizin tenkit usullerinden faydalanarak tarihi kaynaklarımızı gözden geçirerek onlardan yararlanmaya devam etmektir! Ne geçmişimizi inkar ederiz ya da yanlışlarını görmemezlikten geliriz.

Mealcilik

Arapça bilmeden, usul bilmeden, onbeş asırlık birikimden yararlanmadan Kur’an-ı Kerim’in Arapçadan başka bir dile yapılmış tercümesini/mealini okuyup bundan hüküm çıkarmak konusunda Sayın Mehmet Okuyan’ın öz eleştirisini hatırlatalım: “Mealle yetinmeyin, kuru okumadır meal. Mealle kesinlikle olmaz, 30 senedir meal okuyun diye bağırıyoruz, ‘yanlış mı yaptık?’ diye düşünüyorum. Adam meali eline alıp cüretkar şekilde savurup duruyor, ne kadar cesursun! Tefsir okumak lazım, mealle yetinmemeli, kabukta kalmamalıdır.”

Kitabımız, doğru anlaşılabilmesi, anlama ve uygulamada yanlışla düşmemesi için Peygamberimiz’e uyulmasını (Teğabun, 12; Nisa, 80; Enfal, 20, 24; Nur, 52, 54; Ahzab, 36, 70; Muhammed, 33; Fetih, 17; Hucurat, 14) emrediyor. Yine kitabımız, hem onu anlama hem de uygulamada ihtilafa düşüldüğünde doğruya yönelme için alimlere (ilmi birikime) başvurmayı tavsiye (Nahl, 43) ediyor. Tercüme ve meal, birçok kelime ve cümlelerin muhtemel manalarından birini tercih ederek yapılır; diğer muhtemel manalar asıl metinde kalır, meale geçmez. ‘Hüküm çıkarmak için’ Arapça ve usul bilgisine ihtiyaç vardır. (H. Karaman, Yeni Şafak, 21 Aralık 2018)

Hadis ilmi: Kur’an’daki ‘Beyan’ (Rahman, 4; Kıyame, 19; Nahl, 44) ve ‘Hikmet’ (Bakara, 32, 129, 151, 269; Nisa, 54; Sad, 20; Zuhuruf, 63; Kamer, 5; Cuma, 2) kavramalarının anlamından habersiz, "muhtelifu-l hadis, mevzuat, usul’ü-hadis, mustalahu’l-hadis, tabakat ve rical ilimlerini bilmeyenler hadis konusunda ahkam kesmeleri, ‘cahil cesur olur’ sözünün tezahüründen başka bir şey değildir.

Fazlurrahman: “Fazlur-Rahman’ın ‘İslam’ı, İslam’ı oryantalistlerin tarzında yeniden kurmaya yönelik modernist bir teşebbüstür. Onun, sünnet kritiği Schact’a dayanır, İslam tarihi analizi H.A.R. Gibb’inkinin esasına, tüm yaklaşımları ise W.C. Smith’in düşünceleri ile köklenir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 291) Felaketten sakınılacaksa hem adil hem de dayanıklı, yeni bir sosyal düzen oluşturulmalıdır.” (Ziyaüddin Serdar, s. 300) Amerika’da 1988 yılında vefat eden Fazlurrahman, Türkiye’de yenilikçi fikirlerin önderi olarak kabul edilir. O, tefsir

usulünde Kur'an'a parçacı değil bütünsel olarak yaklaşılması gerektiğini, önce Kur'an'ın indiği döneme gidilip, sonra tekrar oradan günümüze dönülmesi gerektiğini savunur. Ayetin indiği ortamın önemli olduğunu, hangi soruna çözüm için indiğinin iyi bilinmesi gerektiğini, sonra ayetten genel ahlak ve toplumla ilgili ilkeler çıkarmamız gerektiğini söyler. 'Yaşayan sünnet' kavramını da Türk okurları ile tanıştırmıştır. Kur'an'a ters düştüğünü iddia ettiği hadisleri uydurma kabul eder. Hadis ravileri kadar, metinlerinde incelenmesi gerektiğini söyler. Şefaati, aracılık kabul eder ve reddeder. Kıyamette, tüm evrenin tamamen yıkılıp yeniden inşa edileceğini kabul etmez ve kıyametin sadece dünya ile sınırlı olduğunu ileri sürer. Fazlurrahman, insanı ruh-beden diye ikiye ayırmayı kabul etmez. Riba ile faizi ayrı değerlendirir. Kadının şahitliği, çok evlilik ve miras konularına yeni yorumlar getirir. Allah'a, ahirete inanan ve iyi işler yapan Yahudi ve Hristiyanların da cennete gidebileceğini ileri sürer. Tüm bu iddialarına cevaplar bir çok alimce verilmiştir. 26 Temmuz 1988'da Şikago'da vefat eden Fazlurrahman'a Allah rahmet eylesin.

Zeki Bayraktar örneği üzerinden nebi-resul ve peygamberimiz sünnetinin bağlayıcılığı konusu. Samimiyeti ve gayretinden asla şüphe duymadığımız Sayın Bayraktar, "Nebi resul ayırdır, Nebinin getirdikleri bağlayıcı değildir, Kur'an'da, 'Ya eyyuhe'n-nebi' diye başlayıp Hz Peygamberin hata yaptığı belirtilen ayetler var." diye devam eden ve "Nebi, hata yapar, söyledikleri bağlayıcı değil" şeklindeki iddiası ile, 'Bu ayetlerden hareketle, nebi vasfı ile yaptıkları bağlayıcı değildir'e ulaşılan Sayın Bayraktar'ın bu 'yorum'undan hareketle, "Ayetten çıkan sonuç budur, Kur'an bunu diyor" demek, yanlıştır. Çünkü Kur'an'da 'nebi' kavramı birçok yerde geçer ve aynı zamanda resul anlamında da kullanılmıştır.* Sadece bir kaç ayetten hareketle, "Nebiye uymak farz değil, resule farz" deyip, buradan hareketle, "Nebi, ipek haram, dövme haram derken, bunlara uymak zorunda değiliz, bunlar bağlayıcı değildir" gibi sonuçlara ulaşmak büyük hatadır. Bizzat Kur'an'da peygamberimiz için, "beyan, hikmet" kavramları kullanılır! "Nebi kelimesi ile hata kelimesi yan yana kullanılmamalıdır." Bu, "İslam'ın temelleri ile oynamaktır!" Hz. Muhammed, "abduhu ve resulu"dur ama hatalar, abd/kul olmasındandır, nebi olmasından değil! Hz Peygamberin hayatının beşeri yönü de vardır; yer, içer, uyurdu. Bu O'nun 'kul' yönüdür ama bunları nebilğe bağlamamalıdır. Hata (zelle) dediğimiz nedir? "İki iyiden daha az iyi olanı seçmek" değil midir? Yoksa iyi ve kötü tercihlerinden kötüyü seçmesi değildir. 'Gözleri görmeyene tebliğ etmek yerine toplumun ileri gelenlerine tebliği seçmesi' zelle'ye örnektir. *Resul ile Nebi arasında bir fark yoktur; Hac, 52. Beşer ile Ademoğlu arasında da fark yoktur; İsra, 94. Şura suresi 51. ayette Allah'ın beşer olana vahy verme yollarından bahsedilir. Ama Müslüman evrimcilere göre beşer, ruh üflemeden önce insan statüsü kazanmayan, adeta maymunumsu bir varlıktır! Allah, onlara yani beşere neden vayh versin ki? Mealizmi savunanların anlamadığı püf noktası şudur; İnsan, prensipleri pratiğe geçiren, kendisi için rol model (Ahzab,21) olacak insanlar arar daima. Bu da hadis ve sünnet ile peygamberimiz üzerinden gerçekleşir.

Mustafa Öztürk ve tarihselcilik üzerine: "Kur'an'daki kıssaları gerçek değil, Kur'an'ın yazılışı kesin değil, Kur'an'ın manası Allah'tan sözleri Muhammed'den." türü ifadelerle, oryantalistlerin söylemlerini içimizden bir Müslüman'ın dile getirmesi veya bu söylemlerin ateistlerce kullanması ne yazık ki Sayın Öztürk'ün pek dikkatini çekmemektedir! Bu yorum sahipleri, Kur'an'a rağmen Kur'an'ın ruhuna aykırı görüş ileri sürmekte olduklarının farkında bile değildir.

Firari zihinlerin Ehl-i Sünnete saldırıları: Yeni bir din adamı tipi, kaçtığı dünyanın bakışıyla Müslümanlık iddiasında bulunan tip. Bu tipin ciddi bir şekilde ele alınması ve analiz edilmesi lazım. Elitizm, kibir, nihilizm, septisizm, ironiye bürünen şarlatanlık, Ehli Sünnete saldırı, peygamberi dalga geçen dil ile anlatma, yarı akılla din sorgulama. Hepsi buradan fişkiriyor. İşte

onlardan bir söylem: "İslam içinde Protestanlık gerekir. Önerdiğim protest bir İslam. Karşı devrim teklifinde bulunuyorum" Firari zihinlerin" tecdit yapacak ne kapasiteleri ne de inançları var. Ehli Sünnet vel Cemaat gibi on beş asır boyunca Müslümanlara toplum sözleşmesi olmuş bir tecrübeyi yok etmek istiyor. Müslümanlar fırkalaşma, hizipleşme ve teo-politik çatışma gibi büyük ihtilaflardan sonra bir barışa ve uzlaşmaya varıyor. Bunun adını yine ümmetin ortak muhayyilesi ve kararı ile Ehli Sünnet vel Cemaat olarak koyuyorlar. İçinde birçok mezhebi, tarikatı ve grubu taşıyor. Çoğulcu bir yapı. Siyasetle ilişkilerinde uzlaşıcı, isyan ve çatışmaya karşı mesafeli. Tekfirci yaklaşım ve hareketten uzak duran bir yöntem. Ehli Sünnetin ana düşünce yapısı kucaklayıcı, çoğulcu ve tecrübeleri (örf ve icma-i ümmet) önemseyen bir din anlayışını temsil eder. Müslümanların tarih içinde temel kaynaklarından ilham alarak geliştirdikleri bir ahit. "Orta Yol", bir yaklaşım ve yöntem. Kur'an'da geçen "vasat ümmet" tezinin Müslüman toplumdaki tezahürü. Uzlaşma yorumlara ulaşılmış. Bundan dolayı da içinde birçok yol barındırmış ve Müslümanların toplumsal sözleşmesi olarak gerçekleşmiş. Ehli Sünnet ne Mutezile gibi teori mutlaklığı ile hareket eder ne de Haricilik ve Şiilik gibi isyan ruhuyla davranır. Devletin toplum üzerindeki etkisini ahlak önerileriyle ve adalet vurgularıyla atma çabasına gider. Sorunları sabır yaklaşımı ile uzun vadeye yayarak çözme gayretinde olur. Tecdit ve ihya ile yeni yorumlar geliştirir. (Ergün Yıldırım, Star, 29 Temmuz 2023)

“Yıllarca Kur'an'ın tarihsel bir metin olduğu yönündeki tezini ilmi bir tez olmaktan çıkarıp olabildiğince siyasi ve tepkisel bir teze dönüştüren söz konusu ilahiyatçının geldiği lümpen nokta ibretlik. Şöyle diyor söz konusu ilahiyatçı: “Başımızın belası tarikat ve cemaatlerin harmanladığı Sünni Müslümanlığın bence köküne kibrit suyu dökülmeli. Yeniden tepeden tırnağa bir teoloji geliştirilmesi lazım. İslam içinde Protestanlık gerekir. Önerdiğim protest bir İslam. Karşı devrim teklifinde bulunuyorum” Bu nasıl bir dil? Bu nasıl bir akademik seviye? Sünni Müslümanlık'la ilgili hangi çalışmaların hangi analizlerin seni ne adına bu noktaya götürüyor? Seni bir Mehdi gibi bekleyen bir dünya, bir toplum, bir ümmet mi var yoksa?” (Yasin Aktay, Hiç mi sevmediniz? Yeni şafak, 19/08/2023)

193

Kendilerine acizane tavsiyelerim: Meal okuyacak olan, bir kaç meal birden okumalıdır. Herkes, "ilmi ölçüsünde" Kur'an'dan alacağını alır. Kimi, 'Allah anlamayacağımız Kur'an mı indirdi?' diye soruyor, kimi 'Biz Kur'an'ı anlayamayız!' diyor! Her iki kesime de cevabımız şudur: 'İlmin ölçüsünde anlarsın' anlamadığını ise "bir bilene" (Nahl, 43) sormalısın

"Vahyin metinleşme tarihindeki tüm müphemlikleri izale edecek bir eser telifinin bugünden sonra da güçlü bir ihtimal olmadığı" veya "Kur'an'daki kıssaların tümünün gerçek olmadığı" iddiasında olan ayrıca, Kutsi hadisi reddederken vahyin inene dek Allah korumasında olduğunu ama anlamı ile gelen vahyin peygamberin kendi sözleri ile insanlara tebliğ ettiğini, yani Kur'an'ı peygamberin kutsi hadisi haline getirdiğini anlamayan bir ilahiyat profesörü (M. Ö.) veya Kur'an'da sure adı bile olan cinleri reddederken, Kur'an'da olmayan evrimi savunan bir müfessir (M. İ.) ile muhatap olduğumuz bir asırda yaşıyoruz... Aynı profesöre göre, Bayındır, A. R. Demircan, Taslaman “haddini bilmeyen, küstah, ilmin, alimin, geçmiş ulemanın yazdıklarına burun kıvrıran, ‘onlar kimmiş lan’ diyen, ‘böyle küstah, pervasız’ tabir caizse ‘tinerci ve balici diyebileceğimiz bir tip’lerdir.

Ayrıca, "Hz Muhammed, örneğin namazın nasıl kılınacağını uygulamalı gösterdiği halde, günümüzde farklı şekillerde namazını kıldığını söyleyenler de mevcuttur." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 109)

Ümmet hiç mi icma etmemiştir? Namazda icma, tarifinde icma, evrimi reddetmede icma, cin'in varlığını kabulde icma, Hz Adem'in topraktan yaratıldığında icma, Sahabeye yaklaşımda icma, Gulat şiaya ve tekfirci selefilige mesafeli olmada icma, Ehli kiblenin tekfir edilmeyeceğinde

icma, edille-i şer'iyye'de (Kur'an-sünnet-icma-kıyas) icma, hadisi kabul etmede icma, vd. İlk anlarda Buhari ile Ebu Hanife arasında sorunlar çıkabilir ve hatta çıktıda ama toz duman dağılıp aradan zaman geçince, sonunda ümmet her iki önderinde etrafında birleşip, ikisini de bağrına basarak 1400 senelik en büyük icmayı gerçekleştirmiş ve Ehli Sünnet etrafında cem olmada icma etmişlerdir!

Oryantalistler, 'Kur'an Araplara indi, evrensel değildir.' Derken, Tarihselciler de, 'Kur'an o dönemki Araplara indi, evrensel değil.' demektedirler. Mealciler, 'ensest ilişki' diyerek, 'çanak çömlekten yaratırma' diye yaftalayarak Hz Adem'in çocuklarının evliliklerini reddederken, sonra da evrimi savunurlar. Sanki maymunlar dini nikah yaparak çoğalmışlardır! Mealciler hem 'namazı ikame edin yoksa uydurulmuş dinci olursunuz' derler hem de, 'namaz kılmayana ceza verilmeli' diyen ehli sünneti eleştirirler. Bu kardeşlerimiz kendilerini Ebu Hanife ile özdeşleştirirken, onun ehli sünnet âlimi olduğunu da gözardı ederler. Mealci kardeşlerimiz, "Sunniye sorsan şii yoldan çıkmış, şiiye sorarsan sunni. Kur'an'a bakarsan hepsi yoldan çıkmış" derler. Halbuki Şiiler Sunnileri (İmamet, takıyye gibi iman esaslarımızın eksik olduğunu ileri sürerek) tekfir ederken, Sünniler Şiileri tekfir etmez! Ama mealciler her ikisini de (uydurulmuş dinci) diyerek tekfir ederler! Biz de diyoruz ki, yaşasın kuşatıcı İslam anlayışı olan ehli sünnet!

Mealci kardeşlerimiz, "Peygamber Resul sıfatı ile Allah'tan aldığı ayetleri insanlara bildirmiştir. Nebi sıfatı ile de normal sıradan insan gibi günlük yaşamına devam etmiş ve sözler söylemiştir. Resul olarak Kur'an'dan başka bir şey söylememiştir. Nebi olarak söyledikleri ise bizi bağlamaz." derler. Kısaca mealcilere göre hazreti Muhammed sadece bir postacıdır!

Bir başka mealci de şunu söyler: "Şimdikiler Kur'an ayetlerinden rahatsız, Mekkeli müşriklerde rahatsızdı." Bu tekfirci söyleme aynı üslupla cevap versek ve "Şimdikiler peygamber sözlerinden rahatsız, Mekkeli müşriklerde rahatsızdı." desek hoşlarına gider mi? Bu ne dışlayıcı bir üslup ve tekfirci yaklaşımları yetmedi, şimdi de şirk ithamlarına muhatap olmaktadır...!

Ehli sünneti eleştirmek dışında, alternatif bir usul ortaya koyamayan kardeşim söyler misin? Ehli sünnetin namaz tarifi dışında, alternatif olarak namaz konusundaki görüşleriniz nedir? 'Kur'an'da başörtüsüyle camilere girilmez diye bir ayet yok, o halde başörtüsü camiye girilebilir' diyen bir zihniyet ile bir medeniyet inşa edilebilir mi? Kur'an, leş-ölü hayvanların etini yenilmesini yasaklamıştır. (Bakara, 173) Siz balık türü hayvanları nasıl yiyebiliyorsunuz? Uydurulmuş din diyerek ehli sünneti tekfir eden sizlerin zihniyeti iktidar olursa tarihte yeni bir "Mihne" olayı yaşanmayacağını garantisi var mıdır?

Modernist arkadaşım!

Biz İslam'a yapılan her saldırıda İslami kaynakların bir parçasını reddederek ithamlardan kurtulmaya çalışırsak sonuçta, reddettiğimiz kaynaklardan çok daha kötü sonuçlarla karşı karşıya kalırız: İslam'da evrim var, hazreti Adem'in babası var, Hz Adem peygamber mi? Namaz var mı, nedir, kaç vakittir gibi... İslam tarihi boyunca hiç sorun teşkil etmeyen bu tür konular bir bakarsınız karşınıza İslam adına çıkmış! Bu nedenle bizler İslami kaynakları tümünü kabul eder ve savunuruz! Ehli sünnet, temel bir kaynağımızı reddetme yoluna gitmez, çok daha zor olan yolu tercih eder; içindeki yanlış bilgileri diğer kaynak kitaplarla kıyaslayarak çıkarır, geri kalanı ise kaynak olarak korur ve kullanır!

"Sadece Kur'an yeter" diyen ve tarikatları eleştiren kardeşlerime 100 puanlık soru: Bu kadar şirk ve hurafe varken neden insanlar tarikatlara akın ederken, sizin önerdiğiniz teklife sıcak

bakmıyorlar? Çünkü "halk cahil" derseniz, her seçimde yenilen muhalefetin, "halk cahil o nedenle bize oy vermiyor" cevabına benzer savunmanızı kimse muhatap alıp kabul etmez! "Onlara cennet bedavaya vaad ediliyor" derseniz; gece namazı, oruç, harama bakmama, sünnet-nafile namaza özel hassasiyetle onlar sizi, beni ikiye katlarlar! Sakın cevap yerine imalı, suçlayıcı "hadisçi, mezhepçi" kolaycılığı ve ithamları ile bize cevap vermeyin lütfen! Hadi, buyrun cevap verin! Bizim cevabımız ve çözüm önerimiz malum; Ehli sünnet!

Emperyalist Batı medeniyeti karşısında ideallerini kaybetmiş ezik Müslümanlar; Modernistler! Modernist ve tarihselciler, batı medeniyetinin daha adil, daha bilimsel ve daha ahlaklı bir yer olduğunu ifade ederler. Peki, bu aydın (!) kesimimiz haçlı seferleri ile başlayan ve özellikle son 200 yıldır ahlaklı, eğitilmiş, medeni, uygar, güvenilir denilen batının İslam ülkelerinin iç işlerine karışıp düzenlerini bozduğunu, yerel kaynaklarını kendi ülkelerine akıttığını; Suriye, Sudan, Mısır, Libya, Irak, Afganistan, Pakistan ve daha nice ülkelerin yönetimlerine varıncaya kadar müdahalede bulunduğunu, darbeler gerçekleştirdiğini görmüyorlar mı? Batılı insanlar mademki ahlaklı ve adil insanlardır, o halde neden yöneticilerine Türkiye’de masum kanı akıtan PKK’ya vermenin hesabını sormuyorlar? Kilometrelerce uzakta olan Suriye’de, Irak’ta neden insan kanı akıtıyorlar? Neden İsraili destekliyor, Filistinlilerin öldürülmelerine göz yumuyorlar? “Batı sömürdüğü Doğu kaynakları ile müreffeh bir hayat yaşıyor ve Doğudaki savaşlardan besleniyorlar!” İslam Ülkelerinin başına kendi kuklalarını dikmiş iken doğu nasıl gelişsin? En son Ukrayna’ya yaptıkları veya I. Ve II. Dünya savaşında yeryüzünü kana buladıklarını, ateizm ve komünizm illeti ile insanlığın dünya ve ahiretini mahvettiklerini, LGBT ile nesli yok etmeye çalıştıklarını, sömürge ile elde ettikleri güç ve teknolojiyi yine sömürge için kullandıklarını bu modernist arkadaşlarımız neden göremezler? Çünkü ideallerini kaybetmişler ve fikri mücadelede yenilgiyi kabullenmişlerdir. Ümitsiz ve karamsardırlar!

195

Halbuki ümmeti yeniden şahlandıracak ilkeler ve idealler köklerimizde var! Tarihte buna defalarca şahitlik etmiştir. Yapılması gereken, tevhit ve adalet merkezli bir ümmet ruhu içinde ayağa kalkmak, ‘OKU’mak ve ahlak merkezli bir toplum olmak! En azından bu yolda ve idealde olmak, olabilmek; celladına aşık olmamak gereklidir. Unutmayalım ki İslam zafer değil sefer dinidir!

Detay için “Batı medeniyeti” , “Dinsiz ahlak olur mu?” ve “ İslam ülkeleri neden geri?” adlı yazılarımızı tavsiye ederiz!

Müslümanların iç meseleleri

Hayrettin Karaman hoca, "Muhammed el-Gazzali, İslam dünyasındaki yozlaşmanın başlıca sebeplerini ‘mezhep kavgaları, siyasi bunalımlar, yöneticilerin ihmal, gaflet ve Batı taklitçiliği, ilim adamlarının faydasız tartışmalarla vakit geçirip gereken ictihadı yapmamaları, Müslümanlar arasındaki çıkar çatışmaları, toplumun Batı hayat tarzına yönelmesi, ilim ve teknik bakımından geri kalması’ gibi hususlarda görür. Mısır’a İslam vatanının bir parçası olarak bakarken modern dönemde kin, düşmanlık ve ırkçılık üzerine kurulan milliyetçilik anlayışını reddeder. İslam’ın diğer dinler ve Batı’dan gelen sosyalist, komünist vb. ideolojiler önünde üstünlüğünü savunur; bu tür ideolojilerden Müslüman milletlerin korunması ve kurtarılması yönünde irşad faaliyetlerini sürdürmenin zaruretini vurgular." (Hayrettin Karaman, Yeni

Şafak, 7.4.2019) derken aslında İslam ümmetinin önündeki sorunları ve çözüm önerilerini de sıralamaktadır. "Haçlıların Filistin'de geçici bir zafer elde etmesini mümkün kılmış olan ümmet arasındaki rekabet ve ihtilaf, şimdi de tam bir boyun eğişin gerçekleşmesine neden olmuş bulunmaktadır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 43)

Dinden kaynaklanmayan, aksine dinin özünün iyi kavranamamasından ortaya çıkan günümüz Müslümanlarının problemlerini özetle şöyle sıralayabiliriz: Irkçılık; Mezhep, cemaat taassubu; Cehalet, bilgisizlik; Okumama; Kavram kargaşası (Mü'min, tevhid, rab, ilah, adalet gibi kavramların özümsememesi)

İrkçilik

Ne yazık ki, günümüzde, "İrkçilik etkisiyle Müslümanlar asıl düşmanlarını bırakıp birbirleri ile uğraşmaya başladılar. Batılılar kendi aralarındaki Berlin duvarını yıkarken; Müslümanlar arasında Çin seddi inşa ettiler. Avrupa Birliği, Amerika ise devletlerin birleşimi ile büyürken, biz Müslümanları küçük parçalara ayırdılar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. IX) "Amaçları, ümmetin çocukları arasında ırkçılığı yayıp onları parçalamak ve benliklerinde aşağılık duygusunu yaratmaktır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 28) "Mezhebî fanatizmi, ırkçılık ve ayrılıkları canlandırmaya çalışmak, oryantalizmin hedeflerindendir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 39, 40)

Halbuki, her şeyden önce "Müslümanlarda ırk saplantısı yoktur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 48) Muhacirler Medine'ye hicret ettiklerinde tamamıyla yeni kardeşlerine bağımlı halde bulunuyorlardı. Arapların kabileciliği göz önünde tutulduğunda, tamamıyla yabancı kişileri kardeş kabul edip ailelerine katmanları ve bunun bir kırgınlığa da neden olmaması bir mucize olarak tanımlanabilir. Dini inancın dönüştürme gücü bundan daha net bir şekilde çok ender olarak gözler önüne serilmiştir. (Eaton, s. 219) Son zamanlarda şeriata bile karşı çıkan bir reaksiyon ortaya çıkmış bulunuyor. Burada da aşırı uçlar bulunmaktadır. Bir yanda hepsini 'köhnemiş' diyerek reddeden modernistler, diğer yanda ise rahatlıkla aşırı tutucular olarak tanımlanabilecek kişiler bulunmaktadır. Şeriat, herkese ait olan bir evrensel model içerisinde insanın fitratına ve ihtiyaçlarına uygun olan birçok seçenekleri sunar. (Eaton, s. 323-324)

"İslam gelince, İslam'a düşman olan akrabalar ile bağlarını kesen Araplar, Ensar'la kardeş; Bizanslı süheyb, Habeşli Bilal ve İranlı Selman ile akraba olmuşlardı." (Kutup, Yoldaki işaretler, s. 177)

İslam'a dahil olan fertlerin her biri esasen en büyükten en küçüğe kadar aynı hakka sahip olur ve aynı vazife ile mükellef bulunur. (Theodor Nöldeke, Sketches from Eastern History, s.13) Hindu, İslam'a dahil olunca, onu kardeşlerinden biri sayarlar. Buna nispette Avrupalıların eşitlik hakkındaki görüşleri, 'keenlemyekün' sanki 'hiç yokmuş' hükmünde kalır. (Meredith Townsend, Asia and Europe, s. 55)

İrk kavramını kabul eden (Hucurat, 13) İslam, ırkçılığı ise yasaklamıştır! Irklar, insanların tanışma vesilesi olması için var edilmişlerdir. Yoksa, içinde doğacağımız ırkımızı seçme hürriyetimiz bulunmazken, onu bir üstünlük vesilesi kılmayı İslam kesinlikle onaylamaz! Bu mihvalde "Ayet farklı yaratılmanın "kimlik edinme ve bu kimlikle tanınma, tanışma" fonksiyonu ve hikmetini onaylıyor; ancak farklı sosyal ve etnik gruplara mensup olmanın 'üstünlük vesilesi olarak kullanılmasını' reddediyor; insanın şeref ve değerini, kendi iradesi ile 'elde etmediği' etnik aidiyete değil, kendi irade ve çabasıyla elde ettiği evrensel değerlere bağlıyor. Ayetteki 'etka' kelimesinin içerdiği 'takva' kavramı, evrensel değerleri, erdemleri edinme ve bunların zıtlarından titizlikle kaçınma ve sakınmayı (A'raf, 26) ifade etmektedir." (Diyanet, Kur'an Yolu, V/97)

Her birimizin birer ırkı vardır, ırkının İslam'a yaptığı hizmetler ile mutlu olur, atasını bu nedenle sever "Ancak kişi, zulmeden, haksızlık yapan birine, sırf kendi soyundan, milletinden olduğu için sahip çıkar ve destek olursa onun yaptığı ırkçılıktır." (Buhari, Edebü'l-Müfred, 143) İslam'a göre "Kim İslam cemaati dışında taraf tutar, tarafı için çatışır, ırkçılık yapar ve ırkçılık yapmayanlar için kızarsa, o kimse cahiliye ölümü üzere ölmüş olur." (Nesai, Muharebe, 28)

İslam inananları din kardeşi ilan ederken (Hucurat, 10; Buhari, Mezâlim, 3) tüm insanların ise Hz. Adem'den (Nisa, 1; Müsned, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116) fitratta kardeş kabul etmiştir. İnsanlar arası üstünlük soy, sop, kendi seçimimiz olmadan doğduğumuz ırkımız, gelir seviyemiz vb şeyler ile değil, sadece Allah'a iteatte ile ölçülmüştür. "Kur'an'da takva, 'maddi bir tehlikeden değil, manevi azabdan ve insanı bu azaba sürükleyecek kötü işlerden korunmak' demektir." (H. Mehmet Sotaldı, Kur'an semantigi açısından takva, FÜİFD, 1975, sayı: 1, s. 41) Allah'a iteatte ileri gidenler, ne kibir, ne kötülük, ne taassup içinde olan, kula kulluk etmeden sadece Allah'a kul olan kimselerdir.

"Allah'ın delilerinden biri de, insanların renklerinin farklı olmasıdır. (Rum, 22) Kur'an renk farklılıklarını Allah'ın yaratmasındaki bir 'çeşitlilik' olarak tanıtmış ve bunun üzerinden üstünlük iddialarını reddetmiştir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 289)

Ayet ve hadislerin ışığında ırkçılık

"Ey insanlar! Muhakkak ki biz, sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve sizi millet millet, kabile kabile yaptık ki, 'tanışıp kaynaşasınız.' Allah katında en üstününüz 'en takva' sahibi (Allah'ın sevgisini kaybetmekten korkup, O'nun yasaklarından şiddetle kaçınmış) olanınızdır." (Hucurat, 13)

"Hud suresinin 45-47. ayetleri bizi biyolojik-etnik bağın iman bağının önüne geçmesinin bir çeşit bilgisizlik olduğunu söyleyerek, bizi ırkçılığa karşı uyarmaktadır." (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 82) Tüm insanların fitratta kardeşliğini ilan eden İslam, sıra din kardeşliğine gelince, iman sahibi olmayan akrabaları 'aileden' kabul etmez. (Hud, 46, Tevbe, 23, Mücadele, 22) Onlar din değil, fitrat kardeşimizdirler ve insanlık ortak paydasında bir arada yaşama kültürü ile onlarla kardeşçe yaşamaya devam edilmelidir.

İslam'a göre, uluslar büyük insanlık ailesinin bireyleri gibidirler ve tek bir ümmet, tek bir milleti oluştururlar. Bu ümmet ya dinde ya fitratta olur: "Ancak müminler birbirinin kardeşidirler. Öyle ise, kardeşlerinizin aralarını düzeltin." (Hucurat,10) Ayet, kan bağı dışında bir de din kardeşliği kavramını gündeme getirmektedir. Bunun dışında "Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Adem'in çocuklarıdır. Adem ise topraktandı." (Hanbel, Müsned, 2/524; Tirmizi, Menakıb, 74; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116; Buhari, E. Müfred, 309) hadisi insanlığı fitratta -doğuştan- kardeş ilan etmektedir ki, ırkçılığın Alman-İtalyan versiyonunun dünya savaşına neden olan sonuçlarını düşününce, bu soruna en iyi cevabı İslam'ın ortaya koyduğunu rahatlıkla görebilmekteyiz. Yine peygamberimiz, "Hepiniz Adem'in oğullarıdır, Adem de topraktan yaratılmıştır. İnsanlar, babaları ve dedeleri ile övünmekten vazgeçsinler. Çünkü onlar Allah nazarında küçük bir karıncadan daha değersizdirler." (Tirmizi Tefsir sure, 49); "Sizin bu nesepleriniz size başkalarına hakaret etme hakkı vermez. Hepiniz Adem'in çocuklarıdır. Bir ölçek içindeki buğday taneleri gibi birbirinize eşitsiniz. Hiç kimsenin başkasına dindarlık ve salih amel dışında bir üstünlüğü söz konusu değildir. Bir kimsenin kötü olması için fena huylu ve kötü sözlü, cimri ve korkak olması yeter." (Ahmed b.Hanbel, Müsned, IV/158) buyurarak ırkçılığı yasaklamıştır.

Ayrıca efendimiz, "Asabiyet davasına kalkışan bizden değildir. Asabiyet uğruna savaşan ve bu uğurda ölen de bizden değildir." (Müslim, Sahih, İmâre 13 (II/1476); İbn Mâce, Sünen, Fiten 7 (II/ 1302); Ebû Davud, Sünen, Edeb 111 (V/342); Nesai, Sünen, Tahrimü'd-dem 28 (VII/123); "Kim kendini kafir olan atalarından dokuzuna nispet

ederek izzet ve şeref sahibi olmayı isterse (bilsin ki) onların onuncusu olarak cehenneme girecektir.” (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 134); "Ümmetimin helâk olması üç şeyden ileri gelecektir: "Kadercilik, ırkçılık ve dini meselelerde gevşeklik etmek." (Taberani, Mu'cemüs Sağır, 158); "Kim hevasına uyarak batıl yolda savaşırsın, kavmiyetçiliğe çağrıda bulunursun veya kavmiyetçiliğin sevkiyle öfke ve öfkeye kapılırsın cahiliye ölümü üzere ölersin." (İbni Mace, Fiten, 7) ve "Allah cahiliyetten kalma bir duygu olan babalar ve atalarla övünmeyi yasaklamıştır. Bu atalar ister mü'min ve muttaki ister facir ve günahkar olsun farketmez. Siz Adem'in neslindensiniz ve Adem de topraktan yaratılmıştır. Sizden kavimlerle övünen bir kimse olmasın (kavimlerinize övünmeyesiniz). Atalarla övünenler cehennem kömürlerinden bir kömürdürler. Onların bu hali Allah nazarında, burnuyla pislik yuvarlayan pislik böceğinden daha kötüdür. " (Ebû Dâvud, Edeb, 112) buyurarak, asabiyetin/ırkçılığın İslam'la asla bağdaşamayacağının altını çizmiştir.

Bir ırkçı Arap (Kays bin Mutata); Evs ile Hazrec kabilelerine mensup Arapların başka ırktan insanlarla oturup kardeşçe sohbet ettiklerini görünce öfkelenerek şöyle der: "Evs ile Hazrec Peygamber'e hizmet eden Araplardandır. Ama şu Habeşli Bilal, şu Rum memleketinden gelme Suheyb, şu da Farslı Selman. Bunlar Arap değiller ki? Nasıl oluyor da Arap olmayan bu yabancılar Araplarla eşit şekilde oturup sohbete kabul ediliyorlar? Bunlar bu eşitliği nereden kazandılar?" Muaz bin Cebel, bu beklenmedik değerlendirme üzerine oturduğu yerden kalkarak adamın yakasını tutar ve şöyle der: "Seni Rasulullah'ın huzuruna götüreceğim, bu söylediklerinin İslam'daki yerini soracağım. İslam'da böyle bir ırkı yüceltip ötekini aşağılamak var mı göreceğiz." Hz. Muaz, adamı alıp doğruca Peygamberimiz'in mescidine götürür ve bulduğu ilk fırsatta da hemen sorusunu şöyle sorar: "Ya Rasûlullah, bu ırkçı Kays için ne buyurursunuz? Biz Araplar oturmuş Arap olmayan kardeşlerimizle tatlı sohbetler yapıyorduk. Gelip aramıza ırkçılık fitnesi soktu. Arapların üstün ırk olduğunu ileri sürdü. İranlı Selman'ı, Rum'dan gelen Suheyb'i, Habeşistan asıllı Bilal'i aşağı ırktan kabul ederek onların Araplarla eşit şekilde sohbete layık olmadıklarını iddia etti. Gerçekten de öteki ırklar aşağı, Araplar üstün ırk mı? Bizimle eşit şekilde oturup da sohbet edemezler mi?" Bu değerlendirmeyi dinleyen Rasulullah (sav)'ın yüzünde derin bir üzüntü meydana geldiği görüldü ve ırklar arasında ayırım yapan insanlara şöyle uyarıda bulundu: "Ey insanlar! Sizin Rabbiniz birdir! Babanız, ananız da birdir! Araplık ne babanızda vardır, ne de ananızda. O sadece sizin verdiğiniz isimden ibaret bir tanımdır. Arap'ın Arap olmayanlardan üstünlüğü yoktur. Üstünlük, Allah'a iman ve itaattedir. Allah'a iman ve itaat edenler, hep birlikte üstündürler. Bunu herkes böyle bilmeli, aranızda ırka dayalı üstünlük ayrımcılığı sokmamalısınız!" Bu durumda ne yapacağını bilmeyen Muaz bin Cebel sorma gereği duyar: "Ya Rasûlullah, öyle ise aramıza ırkçılık fitnesi sokmak isteyen bu adamı ne yapayım?" Efendimiz, bu soruya pek kullanmadığı ağır bir cümleyle cevap verir. "Da'hu ilennar!" Yani "Bırak o ırkçı adamı, cehenneme kadar yolu var!" (el-Hindi, Kenzu'l-Ummal, XII, 47)

Bir gün, Şas İbn-i Kays isimindeki ihtiyar ve entrikacı bir Yahudi, bu iki kabilenin gençlerini bir sohbette gayet samimi bir muhabbet içinde görünce fevkalade rahatsız olur. Müslümanlar arasındaki bu ittifakın kendi varlıklarını tehlikeye düşüreceği endişesiyle bir Yahudi gencini yanına çağırır. İçindeki hıncı şöylece döktü: "Git, onların arasına gir ve onlara Buas Harbi'nden ve eski savaşlardan bahset. Her iki tarafın şairlerinin birbirleri hakkında söyledikleri şiirleri oku, kavmiyetçilik damarlarını tahrik et." Bu genç, ihtiyar Yahudi'nin şeytani planını aynen tatbik eder. Neticede gençler arasında gurur ve iftihar hislerini depreştirir. Birbirlerine karşı öğünmeye başlarlar. Her iki tarafta kendi kavim ve aşiretinin üstünlük ve meziyetlerini sayıp dökerler. Bu hususta karşılıklı şiirler okurlar; derken iş çekişmeye kadar varır. Sonunda iki genç, diz üstü kalkarak karşılıklı ağır hakaretlerde bulunur ve birbirlerini harbe davet ederler. Bir anda kavmiyetçilik damarları kabarır, hissiyatlar alevlenir. Nihayet harbetmek üzere şehrin dışındaki Harre denilen mevkiye doğru yola çıkarlar. Ayrıca her iki tarafta kendi kabile mensuplarına haber salmıştır. Söz konusu mevkide toplanan Evs ve Hazrec'iler, çarpışmaya

başlamak üzere iken, durumdan haberdar edilen Resul-i Ekrem Efendimiz, Muhacir ve Ensar'dan bir cemaat ile birlikte olay yerine yetişerek, oradakilere şöyle hitap ettiler: "Ey Müslümanlar! Ben sizin aranızda iken hala siz cahiliye davası mı güdüyorsunuz? Allahü Teâlâ Hazretleri sizi İslamiyet ile şereflendirdikten sonra, yine cahiliye devrine mi dönmek istiyorsunuz? Siz cahiliyet halinde iken Allahü Teala aranızı birleştirdi. Cahiliyet davası ile eski haliniz olan küfre mi dönmek istiyorsunuz? Allah'tan korkun, Allah'tan korkun!" (Asım Köksal, Hz. Muhammed ve İslamiyet, I/236-237)

İslam kan bağının, akrabalığın, ilişkilerinin önemini asla inkar etmemiştir. Bunları kabul ederek bağların güçlendirilmesini, ilişkilerin geliştirilmesini öngörmüştür. Bu nedenle Kur'an'da mü'minler akrabalık bağlarının kesilmesi konusunda sakındırılırlar: "Allah'tan ve akrabalık bağlarını kesmekten sakının" (Nisa, 1) Müminler, münafıklar örneğiyle böyle bir davranış ihtimaline karşı şiddetle uyarılır: "Demek iş başına gelecek olursanız, yeryüzünde bozgunculuk yapacak, akrabalık bağlarını koparacaksınız öyle mi? Onlar Allah'ın lanetleyip sağırlaştırdığı, gözlerini kör ettiği kimselerdir" (Muhammed, 22-23) Kur'an akrabaların gözetilmesi, onlara yardım edilmesi gerektiğini belirtir: "Allah adaleti, ihsanı, akrabaya vermeyi emreder" (Nahl, 90) "Sizden fazilet ve servet sahibi kimseler, yakınlığı bulunanlara, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere bir şey vermemeye yemin etmesinler." (Nur, 22) Akraba ziyaretleri, anne baba hakkı gibi birçok hüküm de, İslam'ın akraba kavramına verdiği önemi vurgular. Ama burada dikkat edilmesi gereken, insanlar arasında bu kan bağının üstünlük aracı kılınmaması, insanı İslam'ın emir-yasaklarının dışına çıkarmada vasıta yapılmamasıdır. Hatta, Müslüman olmasa bile anne babaya "gereken hürmeti gösterilmeli." (Buhari, Hibe 28, Edeb 8; Müslim, Zekat 50 (1003); Ebu Davud, Zekat, 34) VE onlarla "İyi geçinilmelidir." (Lokman, 15)

Bir defasında Ebu Zer el-Gıfari, bir anlık öfkeyle arkadaşı Bilal el-Habeşi'ye: "Kara kadının oğlu" diye hitap eder. Hz. Peygamber bunu duyunca, "Ey Ebu Zer! Sen onu anasından dolayı mı ayıplıyorsun? Demek ki sende hala cahiliye ahlakı var" diyerek ikazda bulunur. Yaptıklarına son derece üzülen ve pişman olan Ebu Zer, yanağını yere koyarak, "Bilal ayağı ile basmadıkça yanağımı yerden kaldırmayacağım" der ve özür diler. (Buhari, İman, 22)

"Milliyetçilik, kabile/boy asabiyetinin gelişmiş bir şeklidir. Sosyalizm kabilecilik yerine ekonomik sınıfları koyar." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 75, 76)

Resul-i Ekrem'in Mescidinde Sahabeden bir grup, bir halka yapmışlar oturmuşlardı. Aralarında sohbet ediyorlardı. İçlerinden Sa'd bin Ebi Vakkas, etrafındaki arkadaşlarına, "soyun-sopun nedir, sülalen nereye dayanıyor, hangi kabiledensin?" diye sormaya başlar. Soruya cevap olarak her birisi kendi soyunu-sopunu anlar. Birisi de der ki: "Ben Temim kabilesindenim, falan oğlu falanım. Benim kabilem şöyle şerefli bir kabile." Sonra bir başkası söz alır; "Ben Evs kabilesindenim, falan oğlu falanım." Bir başkası, ben Mudar Kabilesindenim, falan oğlu falanım. Dedemin dedesi şu, onun dedesi şu, diyerek soyunu anlatmaya devam eder. Bir başkası ben Kureyş Kabilesindenim, "insanların en şerefli, der. Ve bu arada Sa'd bin Ebu Vakkas, Selmanı Farisi'ye döner ve ona şöyle sorar: Ya Selman, Ya senin soyun sopun ne, senin ırkın ne, senin ataların kimler?" Hazreti Selman ayağa kalkar ve bütün Müslümanlara ders olacak şu cevabı verir: "Ben de 'İslam oğlu Selman'ım. Ben dalalettaydım, Allah beni Muhammed Mustafa ile hidayete erdirdi. Ben fakirdim, Allah beni Muhammed Mustafa ile zenginleştirdi. Ben köleydim, Allah beni Muhammed Mustafa ile özgürlüğüme kavuşturdu." Bu arada konudan haberdar olan Hz. Ömer gelir ve tüm insanlığa şu mesajı verir: "Kureyş'in çok iyi bildiği üzere babam Hattab, Cahiliye Dönemi'nin en seçkin insanlarından biriydi. Ama artık beni, babamın adıyla anmayın. Çünkü ben de 'İslam'ın oğlu Selman'ın kardeşi İslam'ın oğlu Ömer'im." (Zehebî, Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ, III/336; Beyhaki, Şuabu'l-İman, IV/286-287)

Bizler din kardeşiyiz, birbirimizi ırk üzerinden (Türk, Arap, Kürt, Çerkes vs.) küçük göremez: "Müslümanın, Müslüman kardeşini küçük görmesi şer olarak ona yeter." (Tirmizi, Birr ve Sila, 18) hadisini aklımızdan çıkarmayız! Unutmamalıyız ki, "Bir kişi iyilikte kendisi için istediğini, Müslüman kardeşi için de istemedikçe mükemmel bir şekilde iman etmiş olmaz." (İbn Hanbel, III/206) Efendimiz şöyle buyurmuşur: "Ey Allah'ın kulları! Kardeş olunuz! Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, sıkıntı anında onu kendi haline terk etmez. Ona yalan söyleyip aldatmaz. Onu küçük görmez. (Üç defa göğsüne vurarak) Takva işte buradadır. Bir kimse Müslüman kardeşine hor baktı mı, işte şerrin bu kadarı ona yeter de artar bile. Müslüman'ın her şeyi; canı, malı, ırzı Müslüman'a haramdır." (Buhari, Sahih, Edeb, 57, 58; Müslim, Terc. 10/6446)

Aliya İzzetbegoviç'in "Kabile ve ulusun dar sınırlarından kurtulmak için kendinizi Müslüman olarak düşünmeye başlayın." (Genç Dergisi, 57.Sayı - Haziran 2011) sözü doğrultusunda hayata bakmalı ve asla unutmamalıyız ki, "Dini bağlılık, milliyet'ten daha aslidir, esastır. Almanlar, İtalyanlar ve İngilizler Amerika'ya göç etmekle artık Birleşik Devletleri'nin vatandaşı olmuş ve milliyetlerini kaybetmişlerdir. Fakat Yahudiler Yahudi olarak, Katolikler katolik olarak ve Müslümanlar da Müslüman olarak kalmaya devam etmişlerdir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 165) İslam'dan uzaklaşan Türk asıllı Bulgar ve Macarların özlerini ne kadar kaybettikleri de ortadadır. "İslam'da aile ve kan bağının yerini din kardeşliği almıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 65) "İslam'la kan kardeşliğine dayalı kabile anlayışı zayıflamış ve kabile yapısı çözülmekle beraber, birbiri ile kan davası güden kabileler İslam ümmeti adı altında birleşmiş ve bu birlik büyüdükçe küçük kabilelerin katılımı artmıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 66)

Zaten dinsiz Türk, Türk'e de düşmandır! "Türk halkının %60'ı aptal" diyen Aziz Nesin'in bu sözünün aslı için oğlu Ali Nesin: "Babam bu rakamı, yüzde 60'ı, aslında 'Türk halkını sevdiği' için indirim yaptığını, asıl rakamın yüzde 93 olduğunu söylemişti bana." (09 Şubat 2015) demektedir. "Damarlarımda bir damla Türk kanı yok" (Oda TV, 3.11.2018; <https://www.youtube.com/watch?v=zQTOXxOsh2g>) diyen Ateist Prof. Dr. Celal Şengör'de "En cahil Türkler, Müslüman Türklerdir" (04.12.2019) diyerek, ateist Nesin ile aynı noktada buluşmaktadır.

Malazgirt'te Kürtler, Çanakkale'de Araplar, Kurtuluş Savaşı'nda Hintli Müslümanlardan destek alan ülkemiz, ümmet şuuru ile inşallah yeniden şahlanacaktır! -Konuyu tamamlayan yazımıza "Araplar bizi arkadan mı vurdu?" başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.-

Mezhep

İslam'ın ana kaynağı olan Kur'an ve sahih hadislerin ulema tarafında yorumlanmaları ile güncel meselelere verdikleri cevapların bir bütünü olan mezhepler, tarih boyunca ümmetin sorunlarına çözümler üretmiş temek kurumlarımızdır.

Sağlığında kendisine sorulan sorulara vahiy destekli cevaplar veren efendimizin vefatından sonra, İslam ümmetinin karşılaştığı sorunlara cevap veren alimler, kendi çevrelerine insanları toplayarak mezhepleri kurmamışlar, aksine zamanla insanlar o büyük alimlerin etrafında kendiliğinden toplanarak mezhepleri oluşturmuşlardır.

Mezheplerde cemaatler gibi, tek başlarına asla İslam'ı temsil edemezler. İnsan doğası gereği farklı anlayışların da ortaya çıkması gayet doğaldır. Normal olmayan, 'yorumlardan oluşan' bu kurumların 'hakikatin tek temsilcileri' olarak kendilerini görme eğiliminde olma iddiasında bulunmalarıdır. Bu da doğal olarak, farklı mezhepten olanları dışlama hatta tekfire kadar insanları götürebilmektedir.

Mezhep gerekli, lüzumlu ve hatta zorunludur. Bu konu ‘Mezhep’ başlıklı yazımızda ele alınmıştır. Ümmet için kolaylık olan bu kurumların ümmetin başına bela edilmemesi için unutmamamız gereken tek kural, ‘mezhepli olup mezhepçi olunmaması’ ve başka mezhepten olan kardeşlerimizi dışlamamamız gerektiğidir. “Tarihte kalmış (Şiilik, sunilik gibi) sorunlar şayet günümüze taşınırsa, Müslümanların birliği ve kardeşliği bundan büyük zarar görecektir. Bizi birleştirecek sadece asgari müştereklerimiz değil, aksine azami müştereklerimiz vardır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 21)

Tekfirciliği İslam anlayışlarının merkezine oturtanların hatalarına bir örnek verelim. Kur’an’da, "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler" diye başlayan 3 ayet vardır. Bunlar: "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kafirlerin ta kendileridir." (Maide, 44); “Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.” (Maide, 45); “Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir.” (Maide, 47) Tekfirciler, ‘Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen herkesi’ kafir ilan ederler. Halbuki;

Taberi, Camiu'l-Beyan adlı tefsirinde, İbni Abbas'ın bu ayetleri şöyle açıkladığını aktarır: "Kasten/bilerek inkar ederek Allah'ın hükümleriyle hükmetmeyen kimseler kafirlerdir. (Allah'ın hükümlerini) kabul ettiği halde onunla hükmetmezse zalim veya fasık olur." (Taberî, Câmiu'l-Beyân, VI/276; Zemahşerî, el-Keşşâf, I/637-638; Reşid Rıza, Tefsîru'l-Menâr, VI/349) Kısaca:

Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler; İman eder ama hükmetmeye gücü yetmiyor veya korkuyor ise; fasıktır. İman eder, gücü de yeter ama yapmayan/uygulamayan; zalimdir. İnkâr eden dolayısı ile onlarla hükmetmeyenlerde; kafirdirler.

Harici mantığı taşıyan tekfirci seleficileri hatırlayalım, tekfirciliğinizin zararını sadece Müslümanlar çekiyor! Siz "uyarı" yapmıyor damgalayıp dışlıyorsunuz. Kur’an ayetlerini hiç kimsenin kendi yorumları ile özdeşleştirmeye hakkı yoktur! Bu konu aşağıda detaylı olarak ele alınacaktır.

Akıl - Nakil/Nas/ayet-hadis arasında olan çelişki meselesi

"Akıl ile nakil çelişince, akıl tercih edilir." Gazali, F. Razi bu görüşü savunur ama aralarında fark vardır.

Akıl ve nakil ama hangi akıl ve hangi nakil? Aklın bir sıfatı olmalıdır. Tek başına akıl tercihi, sorunludur. Konuya, Kati (kesin) ve zanni (kesin olmayan) akıl-nakil kavramları ile yaklaşılmalıdır.

a- Akıl kati; nakil zanni ise: İttifakla kati aklın delili kabul edilir. Mesela, Allah'ın sıfatları. "Allahın benzeri yoktur." ayeti de, nakli delille destek sağlar bu görüşe. 'Yed, arş' gibi ayetler subuti kati fakat, manaya delaletleri/işaretleri zanni olan ayetlerdir. Peki, bu durumlarda nakil ne yapılır? Nakil, sahih ise, 'tevil' edilir. Kelamcılar, tevil yapılan nakillerin, tek anlamı budur diye mutlak anlamda ısrar etmezlerken, mutezile ise bu konuda ısrar eder ve yaptıkları tev'illeri, yorumları, "tek anlam budur." diye iddia eder ve bunda ısrar ederler. F. Razi de aklı, filozofculara en yakın kullanan kelamcıdır.

Razi, rivayet sahih ama tevil mümkün değilse, ‘Bilgisini Allah'a havale ederiz, en doğrusunu Allah bilir,’ der. Adem'in boyundan bahseden hadislerde (Buhari) İbni Hacer, 'Tavakkuf' eder, gerçeğin zamanla ortaya çıkacağına inanır. Bu gibi durumların, ‘kati akla aykırı olması söz konusu değildir; henüz bilim ve tarih bu konuyu deney ve tecrübe edememiştir.’ denilir.

b- Akıl zanni, nakil zanni ise: İkisinde zanni olunca, nakil tarafı tercih edilir. Ama dışarıdan başka deliller hangisini takviye ederse, orası da tercih edilebilir. Burada, içtihat kavramı da devreye girer.

c- Akıl kati, nakil de kati ise: İki kati çelişmez. Görünüşte bu sorun varsa, birinin yanlış anlaşıldığı sonucuna varılır.

d- Akıl zanni, nakil kati ise: Kati nakil delil kabul edilir. Mesela, 'tümünden gelim, kıyas' gibi metotlar zannidir. 'Duman var ise orada ateş var' hükmü, bir kıyastır. Ama belki, orada ev çökmüştür, duman onun dumanıdır. Biri aç olduğunu söylese, söyleyene göre kesindir ama muhatabı bunu kabul etmek zorunda değildir. Mesela, sufilerin manevi tecrübeleri. Yaşayana kati, başkası için ise zannidir. Ama bu tecrübeler asla Kur'an ve sünnete aykırı olmamalıdır. Hırsızlık suçunda, 'el kesme' cezası: Ayete iki yönden bakılmalıdır: Ayet kati midir ve ayet evrenseldir midir? Sadece Kur'an delil kabul edilirse, ayet zannidir. Mesela, 'hırsızlığın yolunu kesin' şeklinde ayet anlaşılabilir. Katilik için ikinci aşama, uygulamadır. Uygulamada el kesilmiştir, dolayısı ile ayet (naklen) katidir. Aklen, el kesmek nedir? Aklen, hırsıza birçok ceza verilebilir. Batının, mümkün aklını zorunlu kabul edersek bu olabilir. Ama olması mümkün olan şeyler illa zorunlu olarak olmak zorunda değildir. Trafik kuralları zorunlu, işaretle renklerin değişimi mümkündür. Bizim kati delilimiz ise, bu hüküm tarihte vardır ve uygulanmıştır. Mümkün olan, kati olana tercih edilmez. Mesela, "ok atma" hadisi; katidir ama evrensel değildir. El kesme ayetine dönersek; ayet mümkün değil; katidir. Ayrıca, evrensel midir? Evet, evrenseldir, uygulanabilir. Ayeti evrensel kılan ise, Kur'an'ın son kitap olmasıdır.

Nakil, öncelikli olarak evrenseldir, ama herhangi bir nasın tarihsel olduklarına dair bir delil varsa, o hüküm tarihsel olur. Usul'ü-fıkhın kuralıdır; bir nas öncelikli olarak hakimdir, uygulanır ama bir delil onu tarihsel kılarsa, o hüküm de tarihsel olur. Mesela, 'Yaz' ayeti. Hadislerde bazen yazı ile kayıtlar tutulmadığı şeklinde de nakiller vardır. Demek ki ayeti tarihsel kabul edebiliriz. Bir 'beşer' olarak Hz resulün yaptıkları da, buna örnektir.

Konuya ek olarak, "Bilim değişmez mi?" adlı yazıya bakılabilir.

Cemaatler

Yüce Yaradan her insanı farklı özellik ve karakterde yaratmıştır. Allah'ın gönül ehli olarak yarattığı insandan mücadelecı, pasif kişilikli birinden de organizatör olmaz. Aynı şekilde cemaatler de İslam'ın bir bölümü üzerinde uzmanlaşmış, İslam'ın bir bölümü üzerinde dini faaliyetlerini yoğunlaştıran kurumlardır. Aynı insan karakterleri gibi, cemaatler de farklı metot ve hareket noktalarından İslam'a hizmet ederler.

Cemaatler, bireysel olarak İslam'ı yaşamada problem yaşayanları güdüleme için olumlu bir rol üstlenmişlerdir. Ama temel sorun, cemaatı vasıtası ile İslam'ı yaşamaya başlayan kişiler zamanla cemaat ile İslam'ı özdeşleştirmekte, dolayısı ile İslam'a hizmet adına hareket eden bu gruplar zamanla, İslam'ın içine hapsedildiği kurumlar haline dönüşmektedir.

İslam'ı öğrenme ve yaşamada kolaylık sağlayan cemaatler, İslam'ın ümmet şuurunun oluşmasında ise negatif rol oynayabilmekte, İslam ümmetinin merkezine her cemaat kendisini yerleştirip, ümmetin kendi çevresinde toplanmasını beklemektedirler. Halbuki kendileri İslam'a sadece bir açıdan hizmet etmekte iken, zamanla bu hizmet kolunun İslam'ın tamamını temsil ettiği gibi bir izlenim zihinlerde oluşabilmektedir. Bir cemaat, eğitim kurumları, diğeri İslam'ın ahlak boyutu, bir diğeri iman hakikatleri, diğeri Kur'an ve Arapça eğitim, bir diğeri toplumsal

boyutunu önplana çıkarıp, bütünü bir parçası üzerinden hizmet görürken, bu hizmet alanının zamanla tamamı ile İslam'ı temsil edebileceği zannına kapılmak büyük hatalara neden olabilmektedir. İslam ise bu parçaların tümüdür. İslam; İman, ahlak, ibadet, sosyal hayat ile bir bütünlük arzeder ve her biri ayrı hizmet kolları olan bu yapılar da asla bütünü temsil edemezler!

Bu sorunun çözüm yolu ise cemaatlere mensup olan Müslümanların 'cemaatli olup cemaatçi olmamalarından' geçmektedir!

Cemaat ehli insanlar İslam dışı hayat yaşayanları cemaatlerine değil, İslam'a çağırmalıdır. Cemaatler, İslam'a açılan kapı vazifesi görmelidirler. Ne yazık ki birçok insan cemaat kapısından içeri girmekte ama aha da ileri gidip tümü ile İslam'ı öğrenmek yerine cemaati ile sınırlı bir yaşam tarzını sürdürmekte ve bu yaşam şeklinin İslam'ı her yönü ile kapsadığını zannedebilmektedirler. Halbuki her cemaatin artısı ve eksisi vardır. Çünkü her cemaat insanlardan teşekkül eder ve insanın olduğu yerde de mutlaka eksiklikler bulunur!

1- Her cemaatin, ismet sıfatına sahip olmayan önderleri vardır. İsmet -günahsız olma- sıfatı sadece peygamberlerde bulunur, dolayısı ile insan olan yerde "mutlaka" eksik, hata bulunur! Bu hataların zamanla ortaya çıkması hem doğaldır hem de kaçınılmazdır. Bu yanlışları kabullenmek ve çözüm yoluna girmek ne cemaate ve ne de İslam'a zarar verir. İnsan olan yerde her zaman noksanlık bulunur. Asıl sorun, olayın üstünü örtmeden hatayı telafi etmek yoluna gitmekle olmalıdır.

2- Yukarıda da belirttiğimiz gibi her cemaat İslam'a belli bir alandan hizmet etmektedir. İmani hakikatleri elde eden bir insan, ahlaki emirlerin uygulanmasını bir başka cemaatten öğrenebilir, Kur'an- Arapça eğitimini başka bir cemaatten alabilir, toplumsal alana yönelik emir-yasaklar konusunda farklı bir cemaatle hizmet edebilir. Hiç bir cemaat tüm bu alanların hepsinde uzmanlaşmadığı gibi, tek başına da tümü ile İslam'ı temsil edemez. Böyle bir iddiada bulunan kişi İslam'ı kendi cemaatine hapsetmiş olur ki, bu da İslam'ın doğru anlaşılmasına ve temsil edilmesine engel olur.

3- Cemaatini direk İslam ile özleştirme, zamanla kurtuluşa eren tek fırkanın kendi cemaati olduğu zannını insanlarda oluşturmaktadır. Halbuki içinde bulunduğu cemaat sadece bir yönü ile İslam'a hizmet etmektedir.

4- İslam'a hizmet noktasında cemaatlerin kendi metotları ve usülleri bulunmaktadır. Bazen bu farklı metotlar insanlar tarafından farklı bir din anlayışı gibi algılanmakta, kendileri ile aynı yolda yürümeyince -kendi metodu ile dine hizmet etmeyince -aynı hedefe kilitlenmiş farklı yoldaki kardeşini İslam dışı bir çizgide konumlandırabilmekte ve ötekeleştirme süreci zamanla tekfire kadar varabilmektedir.

Bir Müslüman bir cemaatten olabilir ama asla unutmamalıdır ki kendisi İslam ümmetinin bir parçasıdır ve ümmet birçok cemaatlerin bütününden oluşur.

İslami kuralların dışına çıkan cemaat kurallarına örnekler verelim: Tarikat ehli birine diyoruz ki, 'biz de tesbihata katılalım' verdiği cevap: olmaz! Neden? Önce adaları yapacaksın. Halbuki Kur'an "Allah'ı tesbih edin" diyor, ama Müslüman kısıtlama bu tesbihata kısıtlama getirebiliyor! Ayeti yapmak için Müslüman olmak yetmiyor bazen, ne yazık ki! Bir cemaat ehline diyoruz, 'bak şurada İslami bir faaliyet var, hadi bir el atalım', el-cevap: 'Dur, önce bizimkilerden izin alayım.' Pardon ama din mi cemaati kapsıyor yoksa cemaatin mi dini kapsıyor? Sonuç itibari ile dini yaşamaya ilk adımlara atmada pozitif, ama ümmet ruhunun

oluşmasında ve İslam'ın kapsayıcı kurallarının benimsenip pratiğe aktarılmasında cemaatler olumsuz etki yapabilmektedir. Başka cemaatte bir yanlış görünce ona saldırıp, kendi cemaatlerinde İslam'a ters hatta şirk anlamına gelecek söylemler gözlenince bunları tevil ile savunmaya çalışmak ise, cemaat taassubunun en büyük göstergesidir.

Cemaatler ile sınırlandırılan İslam anlayışı İslam'a hizmet etmez aksine İslam'a en büyük zararı verir. Ama her cemaat İslam'ın sadece bir yönüne hizmet ettiğini bilir ve cemaatler, İslam'a giden yol vazifesini icra ederse, işte o zaman gerçek anlamda görevlerini de ifa etmiş olurlar. Cemaat ümmete açılan kapı ise İslam'a uygun ve ideal iken, cemaati ile İslamı sınırlandıran bakış açısı İslam'a daha doğrusu Müslümanlara büyük zarar verebilmektedir.

DİB eski başkanı Prof Mehmet Görmez, 6 Ocak 2017'de cemaat temsilcileri ile bir toplantı yapar ve cemaatlerden şu beş esasa özellikle dikkat etmelerini ister: Tekfir etmeyeceksin: Sadece kendini hak bilip, kendin gibi inanmayan, kendin gibi düşünmeyen ve kendin gibi yaşamayanları dinden çıkmakla suçlamayacaksın; Ötekileştirmeyeceksin: Kendin gibi inanmayı ve yaşamayı ötekileştirmeyeceksin, azınlığa düşürmeyeceksin; İslam'dan ayrılmayacaksın: İslam ilminden ayrılmayacaksın, İslam'ı kendine göre yorumlamayacaksın; Şahısçı olmayacaksın: Şahısları hakikatin yerine ikame edemezsiniz, baki/sonsuz hakikatleri fani/sonlu şahsiyetler üzerine bina edemezsiniz. Biz irademizi bir faniye teslim edemeyiz; Şiddete karşı duracaksınız: Kim olursa olsun şiddete başvurduğu zaman, toplum olarak, millet olarak hepimizi karşısında bulmalıdır.

Tekfircilik

İslam dünyasını tehdit eden en önemli iki sorun, mezhepçilik ve etnik çatışmalardır. Bu çatışmalarda kullanılan ana enstrüman ise tekfirciliktir. Tekfir konusunun ciddi sonuçları vardır. Tekfircilerin İslam tarihindeki ilk görüntüsü, haricilerdir. Bedevilerden oluşan bu topluluk, İslami eğitimden mahrum kalmış kesimlerden oluşmaktaydı. Ameli/uygulamaları imanın bir parçası kabul ediyorlardı. Taassup ehli idiler ve dinin tek doğru yorumunun, kendilerinde olduğuna inanıyorlardı. Devamlı Müslümanları hedef almışlardı. Öncelikle iç sorunların halledilmesi gerektiğine inanıyorlardı. "Bizler ve Ötekiler" ayrımını bir araç olarak kullanıyorlardı. Kendi içlerinde devamlı bölünmüşlerdir. Bunun da sebebi, farklı harici grupların birbirini tekfir etmeleridir. Eski suçlu, macera arayan, ganimet peşinde koşanlar ve eğitim olarak toplumun düşük seviyesindeki kişilerinden oluşmaktaydılar. Dikkat edilirse tüm bu özellikler, günümüzdeki tekfirci selefci grupların da ortak özelliklerini oluşturmaktadır.

“Harici olmayan Müslümanlar bir tarafa, kendilerine katılmayan Haricileri de kafir.” (Eşari, Makalat, I/168, 170; Bağdadi, el-Fark, s. 60) ilan etmiştir bu zihniyet sahipleri.

Afgan cihad liderlerinden Abdullah Azzam, kendisini küfürle itham eden gençle sohbetini aktardıktan sonra aralarında geçen konuşmayı şöyle aktarır: "Gel buraya arkadaş. Dinle beni; İmam Şafi ile İmam Ahmed bin Hanbel, kasıtlı olarak namazı terk edenin hükmü hakkında ihtilaf etmişlerdir. İmam Şafi tekfir etmemiş, İmam Ahmed ise tekfir etmiştir. Bunlar birbiriyle tartışmalarına rağmen hiçbiri diğerini tekfir etmemiştir" Fakat bu genç çok hararetli ve cüretkar olduğundan bana şu cevabı verdi: "Şayet ben orda olsam, Şafi ile tartışsaydım Şafi de namaz kılmayanın kafir olmadığını söyleseydi, ben Şafi'yi tekfir ederdim." Bende dedim ki : " La havle ve la kuvvete illa billah. Artık burada mesele bitti. Mesele bu noktaya kadar ulaşınca artık yapacak bir şey kalmadı." (Abdullah Azzam, Cihad Dersleri, I/186-189)

İmam-ı Azam Ebu Hanife: "Sonra amel imandan başkadır. Çünkü çoğu zaman mü'minden amel yapma mükellefiyeti kalkabilir. Ancak "Amel kalktığı zaman iman da kalkar" denilmesi caiz değildir. Zira adetli iken bir kadından; o hal içerisinde iken, namaz ibadeti kalkar. Böyle bir kadın için iman da kendisinden kalkar diyemeyiz. Yahut kendisine imanı da terk etmesi emredilir denilemez. Yine fakire zekat yoktur denilir. Fakat fakire iman gerekli değildir denilemez. Eğer iman, amelden bir parça olsaydı, amelin düştüğü hallerde imanın da düşmesi gerekirdi. Halbuki durum böyle değildir." (İmam-ı Azam Ebu Hanife- Fıkhı Ekber, s. 216; Molla Hüseyin b. İskender- El Vasiyye Şerhi, s. 205-206) Muhkem ayet-i kerimelerle ve mütevatir sünnetle sabit olan husus, tövbenin emredilmiş olduğudur. Eğer günah işleyenler (amelleri sebebiyle) imandan çıkmış olsalardı, onlara "tövbe etmeleri" değil, "tecdid-i iman etmeleri" emrolunurdu. İmam-ı Maturidi (rh.a): "Günah işleyenler; hükmü inkar etmedikleri müddetçe, günahları sebebiyle imandan çıkmazlar. Çünkü haber-i mütevatirle sabit olan husus; şirk koşmak müstesna, büyük günahların tevbe ile bağışlanma ihtimalinin bulunduğudır. Büyüğü bağışlanınca, küçüğünün bağışlanma ihtimal' daha evladır." (İmam-ı Maturidi- Kitabu't Tevhid, s. 329)

Tekfircilerin çıkmazları: İbn-i Teymiyye ve İbn-i kayyim el-Cevziyye, 'Günahkar müminlerin küfre girdiklerini ama bu küfrün onları dinden çıkarmadığını' açıklamak için, 'küfr dune küfür' veya 'küfrün la yenkul ani'l-mille' kavramlarını kullanmışlardır. Seleficiler, doğrudan kaynaklara dayandıkları iddia etseler de aslında çoğu kere, alimlerin görüşlerini, yorumlarını kendilerine delil olarak kullanmaktadırlar. İbni Abdülvehhab'ın şirk dediklerinin bir kısmını, sünni alimler şirk kabul etmemiştir! Abdulvehhab, ameli imandan bir cüz saymıştır. Ama ağabeyi Süleyman bin Abdülvehhab, kardeşinin aşırılıklarına karşı çıkmış ve ona reddiye bir eser bile kaleme almıştır. Günümüz selefilerinden Elbani, 'Allah'ın hükümleri ile hükmetmeyen herkes mutlak kafir değildir.' derken, diğer bir selefi Makdisi'de, 'cehalet bir özürdür, umumi tekfir sakıncalıdır, seçimlere katılanlar kafir değildir.' demektedir. Selefici geçinen tekfirciler, kendi görüşlerine uymayan delilleri ya tevil etmekte ya da zayıf deliller olduklarını ileri sürüp reddetmektedirler. Makdisi, tıpkı Hariciler gibi, mürtet olduğunu kabul ettiği Müslüman yöneticilerle savaşmayı, diğer kafirlerle savaşmaktan daha öncelikli kabul etmektedir. Makdisi'nin tekfir ettiği kesimi ise, diğer bir selefi alim Elbani Müslüman kabul etmektedir!

Görüldüğü gibi tekfirci selefi anlayış arasında bir bütünlük yoktur!

Efendimizin bir hadisinde, 'Müslüman kardeşine kafir diyen kimsenin sözü isabetli ise muhataba gideceği, değilse dönüp dolaşıp kendisine geri döneceği' beyanı tekfir konusunda son derece titiz davranılması gerektiğini vurgulamaktadır. (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 78) "Bir kimse Müslüman kardeşini tekfir ederse, küfür ikisinden biri üzerine döner." (Müslim, İman 26); "Herhangi bir Müslüman diğer bir Müslüman'ı tekfir ettiğinde o kafirse kafirdir, değilse kendisi kafir olur." (Ebu Davûd, Sünnet 15) hadisi ve savaşta yere düştükten sonra kelime-i şehadeti getiren kişiyi öldüren Halid b. Velid'i hesaba çeken Peygamberin, Halid'in: "Korktu da bundan dolayı kelime-i şehadeti getirdi" demesi üzerine, "Kalbini yarıp baktın mı?" diyerek onu hesaba çekmesi (Ebû Dâvud, Cihad, 95; İbn Mâce, Fiten, 1); "Sizin için en korktuğum şey, Allah'ın kendisine bir miktar ilim verdiği adamdır ki, kılıcını sıyıır, onunla komşusuna vurur ve onu küfürle itham eder. Küfürle itham eden küfre daha yakındır." (İbni Hibban, Sahih, 248; Tahavi, Müskilül Asar, 864) gibi birçok hadis, hadisleri öncelediğini ileri süren tekfircilere nedense hiç mesaj vermemektedir! Nisa suresi 94. ayet: "Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selâm verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin" demeyin; çünkü Allah katında sayısız ganimetler vardır. Daha önceleri siz de böyleydiniz. Derken Allah size lütufta bulundu. Bu sebeple iyi anlayıp dinleyin. Hiç şüphe yok ki Allah

bütün yaptıklarınızdan haberdardır." meali, her ayetin 'zahirine göre' hüküm çıkarmaya çalışanlar bu kesime hiç mi bir şey anlatmamaktadır? Aslında tüm bu ayet ve hadisler tekfircilerin temellerinin ne kadar zayıf olduğunu gösteren delillerden sadece bir kısmını oluşturmaktadır. Peygamberimiz Medine'de ki münafıklara toleranslı davranmış, onları kafir ilan etmeyerek ortaya çıkacak zararları ortadan kaldırmıştır. Sahabe'den Hatip, Mekke'nin fethi ile ilgili hazırlıkları müşriklere haber vermiş, bu ortaya çıkınca, "Mekke'deki akrabalarını korumak için" yaptığını itiraf edince Peygamberimiz ona ceza vermemiştir! Bu tavır, fiili esas almak değil, niyeti öncelemek üzerinden hareket etmeye en güzel örnektir. Hz Ali, iç savaş sırasında rakiplerini tekfir etmemiş, kendisine isyan edenleri, "Kardeşler" olarak tanımlamıştır. Kur'an, 'Fitne çıkarmanın adam öldürmekten daha kötü' (Bakara, 191) bir suç olduğunu belirtmektedir. Alimlerimiz, tekfiri kişi üzerinden değil, ilke temelleri üzerinden yapmayı tercih etmişlerdir. Ebu Hanife de, "Ehli kible için son hükmün Allah'a havale edilmesi gerektiğini" bildirmiş, 'Ehli kible için son hükmün Allah'a havale edilmesi gerektiğini' (Ebû Hanîfe, "el-Fıkhu'l-Ebsat", s. 44; Ebu'l-İzz, Ali b. Muhammed, Şerhu'l- Akideti't-Tahaviyye, s. 240) beyan etmiştir. Ehli sünnet alimleri, 'ehli kiblede birinin tekfir edilemeyeceğini' ilke olarak benimsemiştir. (Ali bin Muhammed Ebu'l-İzz, Şerhu'l Akidetu't-Tahaviyye, s. 240) Aliyyül-Kari, Şia'nın tekfirinin doğru olmadığını delilleriyle ortaya koymuştur. (Şemmu'l-avârid fi zemmi r-Revâfid)

Tekfircilik kötü bir bidattır! Tekfircilerin arka planında, cehalet, taassup, mezhepçilik, öfke, menfaat beklentisi yer almaktadır! Tekfir, İslam düşmanlarının arzu ettiği bir şeydir! Tekfir, safları bölüp güçleri zayıflatır, fitneyi artırarak değişime engel olur. Tekfircilik, doğası gereği Müslümanları ötekileştirir. Müslümanların ana bünyesini parçalar, yıkar. Selefici gruplar, Sünni dünyanın çok az bir kısmını oluşturmaktadır! Maide 44. ayet (Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir.) için İbn-i Abbas, "buradaki küfrün insanı dinden çıkarmayan küfür (küfrün dune küfür) olduğunu, söyler. "Kim bizim kıldığımız namazı kılsa, bizim kiblemize yönelir ve bizim kestiğimiz yerse o kimse Müslüman'dır." (Buhari, Kitabu's-Salât, 28. Hadis no: 391) hadisinin anlamı da gayet açık olmasına rağmen, "zahirine" bakmadan anlamı terk edilmekte ve bu hadis de tekfircilerce tevil edilmektedirler.

"Evliyadan yardım istemek gibi küfür ameli işleyen, cehaleti sebebiyle tekfir edilemez. Zira ilim azalmış, cehalet artmıştır." (Muhammed b. Abdulvehhab, Ed Durerus Seniyye, 2/301); "Kişi, bilmeden yaptığı amelden ötürü kafir olup, dinden çıkmaz. Putların ve tağutların adına yemin ederek küfür ameli işleyen adam "Ya Rasullulah bilmiyordum " deyince rahmet Peygamberi adamı yine Müslüman kabul edip serbest bırakmıştır." (Hanbel, Müsned, K. tevhid, hadis 73)

Tekfircilerde ana unsur tekfir eğilimi olduğu için, usul olarak da bu eğilimi ispat gayreti içinde olan bu kesim, nasları yeniden yorumlamaya girişmişler, ayet ve hadislerin bazen zahir, bazen mecaz anlamlarını ön plana çıkarmışlardır. Tekfir ideolojisini desteklemediğinde, ayet ve hadislerin açıklamaları, 'tercih edilen' ulema görüşleri ile daraltılmakta veya genişletilmektedir! Selefilikte alimlerin sözleri bağlamından kopartılmakta, bir sözü diğer sözü ile geçersiz veya etkisiz hale getirilmeye çalışılmaktadır. Kısaca tekfir gibi önemli bir konu, "yoruma dayanmakta", İslam, tekfirci bir çerçeve içine oturtulmaya çalışılmaktadır.

Ayetler başta, diğer bütün dini metin ve örnekler kendi fikri sabitliklerini onaylatmak için kullanılmaktadır. Tekfircilerde sadece lafızcı değil aynı zamanda parçacı ve seçici bir yaklaşım da göze çarpmaktadır. Müslümanların tarih, kültür ve medeniyet kurma serüvenleri içinde oluşturduğu bilgi, tecrübe ve geleneği dikkate almadan doğrudan bugüne aktarmalar yapılmakta, katı ve irfan yoksunu bir yüzeysellik içinde karmaşık meseleler sabit bir düşünsel zemine oturtulmaktadır.

Sanaldan birkaç alıntı yapalım:

“Tekfirci olmadan önce kendisinin müşrik olduğunu söyleyen ve kendisine tekfirciliği öğreten Hanzala’yı tekfir eden ve daha sonra Hanzala’yı tekfir etmediği için yine kendisi de tekfirci olan Ebu Haris’i tekfir eden” veya “Zehebi, Teymiyye, İbni Kayyim, İbni Hacer, Suyuti, Nevevi, Beyhaki benim imamlarım değil ve hepsi kafir” ve “Teymiyye kafirdi, onun küfrünü bilip ‘ona kafir denmez’ diyen de kafirdir.” veya “herkesi tekfir eden Gezenler’i, Aslan Hoca adlı biri de tekfir eder” gibi bakış açısına sahip tekfircilerin, bu ümmete ve dine ne faydası olabilir ki?!

Tawheed adlı sanal grupta, “Ehli kitabın kestiği yenir” derken, “Cehmilerin (Eşari ve Maturidilerin) kestikleri haramdır ve arkalarında namaz kılınmaz” diye ahkam kesilmektedir.

Tekfirci Seyyid Muhammed Kılıç: "Her kim ikrah olmadan beşeri sistemlere muhakeme olursa biz bu kimseleri tekfir ediyoruz. Aynı zamanda bunların küfründen şüphe edenleri de tekfir ediyoruz. Aynı zamanda bunların küfründen şüphe edenleri de tekfir ediyoruz. İsimlerin ne önemi var?" (<https://twitter.com/talebe4242/status/1690289326402269184>) derken diğer bir tekfirci Halis Bayuncuk: "Bir Müslüman zulme uğradığında, tağutun mahkemesine başvurursa, bu onu küfre götürecek bir amel değildir., Darul küfürde şeri mahkeme yoksa, beşeri mahkemeye müracaat edenler kafir olmaz." diyerek (<https://www.youtube.com/watch?v=yua1wwT8Ujo>, Veciz 48 dersler, dk. 17 ve dk 41) mahkemeye başvurmuştur ama Murat Gezenler ve Ebu Haris de Halis Bayuncuk'u tekfir etmemişlerdir! Halbuki daha önce Halis Bayuncuk, kelime-i tevhid'in ilk şartının tağutu inkar olduğunu belirtmekte, bir kere bir sistem İslam ilkeleri üzerine kurulmadığında, silsile halinde; mahkemelere başvuranlar, seçimde oy kullananlar, askerlik yapanlar, memurlar sırayla herkesi şirke düşmüş ilan etmekte idi. Artık seleficilerin bir karar vermeleri gerekmektedir; Bizler kafir (!) miyiz değil miyiz? Ortada zan var ise, bir mümin nasıl tekfir edilebilir? Aslında Türkiye'deki tekfirci kesim, dürüst değildirler. Tekfir usulünü birbirlerine diledikleri gibi uygulamaktadırlar! Dolayısı ile usulde hatalı, pratikte de 'ameli' nifak içindedirler! Kısaca bu zihniyetle ne ümmet kurulur ne de kurulsu bile devam edebilir! Tekfirci Murat Gezenler veya Ebu Haris'in videolarının başlıkları bile ruh hallerini anlamamıza yeterli olmaktadır: “Tekfir dinin aslından mıdır? Akide beyanı”; “Tekfir dinin aslından mıdır, Ders 3” Bu zihniyetin varacağı son noktaya bir örnek verelim: Ebu Huzeyfe adlı tekfirci, tekfirci Hanzala’yı mahkemeye başvurduğu için tekfir eder ve tekfirci Murat Gezenler’i de, Hanzala’yı tekfir etmediği için tekfir eder!

"İŞİD, Sünni toplumları Müslüman kabul ederken, biz müşrik kabul ediyoruz. Türkler İŞİD için Müslümandır. Ama bizim için değildir." diyen (Murat Gezenler, “Türkler Müslüman değildir, müşriktir” - İsmail Saymaz, Sözcü, 29 Eylül 2020) tekfirci Murat Gezenler bir videosunda da, "Diyelim ki Türkiye'de Zeyd diye birisi var, hiçbir şirk amelinin görmedik, namaz da kılıyor. Biz buna müşrik deriz. Hatta müşrik demeyeni de tekfir ederiz." demektedir. Peki, aynı Gezenler "Namazı İslam alameti gören ehli sünneti tekfir ediyor ama namazı İslam alameti gören İŞİD’i tekfir etmiyor! Neden? Çünkü cemaatinin çoğu İŞİD zihniyetine sahip kişilerden oluşmaktadır! Halbuki 'kendi usulüne' göre, müşriğe müşrik demeyen bir kişi olarak kendisi 'müşrik' olmakta ve Müslümana kafir dediği için de aynı zamanda wehhabilere göre 'zındık' olmaktadır! Halbuki efendimiz ezan sesi duyulduğunda küfür diyarında bulunan bir kavme baskın yapmaktan vazgeçmişti. (Müslim, Sahih, Salât 6) Ahmed el Hazimi, Süleyman el Ulvan, Ebu Selman Es-Somali gibi selefler de "namazı İslam alameti görmekte" ve aksini iddia edenlere "zındık" demektedir! Ehli sünnete göre zaten, "ehli kible tekfir edilemez!" (Nisa, 94; Buhari, Salât, 28 [391]; İbn Asâkir, Tebyînu kezîbi'l-müfterî, s. 408-409; Ali el-Kârî, Minehu'r-ravzi'l-ezher fî şerhi'l-Fıkhî'l-ekber, s. 162; Keşmîrî, İkfârü'l-mülhidîn fî zarûriyyâtî'd-dîn, s. 16-17; İbn Mâce, Cenâiz, 31; Aclûnî,

Keşfü'l-Hafâ, II/32); "Müslümana sövmek fisktır. Onunla çarpışmak ise küfürdür." (Müslim, I/325); "Herhangi bir kimse, din kardeşine 'Ey kafir!' derse, bu tekfir sebebiyle ikisinden biri muhakkak küfre döner. Eğer o kimse dediği gibi ise ne ala. Aksi takdirde sözü kendi aleyhine döner." (Müslim, I/319)

Aslında Murat Gezenler ve Halis Bayancuk usülen selefi değil, kendi görüşlerini merkeze koyan mealcidirler. Selefin önderlerinden ne Teymiyye'nin ne de İ. Hanbel'in görüşleri onları bağlamamaktadır: "Dört İmam ve Müslümanların diğer imamlarının ittifakı ile, durumu kapalı olan her Müslümanın arkasında namaz kılınır. Kim, "Ben sadece batını akidesini tanıdığım kimsenin arkasında Cuma yahut Cemaat namazı kılarım" derse; sahabeye, onlara iyilikle uyanlara, Müslümanların dört imamına ve diğerlerine muhalefet etmiş bir bid'atçıdır. Allah en iyisini bilir." (İbni Teymiyye, Mecmuul Fetava, Darul Vefa, 2005, 3. Baskı, 4/331 (4/542) İmam Ahmed'in oğlu Salih diyor ki: Babama bilmediğimiz birinin arkasında kıldığımız namazı sordum: İmam Ahmed dedi ki: Namazını kıl, şayet sana bidat sahibi olduğu beyan olursa namazını iade et. (Mesail-ul İmam Ahmed bir-Rivayetu İbnuhu Salih No: 562) Meşhur selefi Makdisi de, "Dünyalık elde etmek ve maaş için tağutların kurumlarına ve batıl velayetlerine bağlı kalarak onlara yalakalık yapanlar. Bu kimsenin arkasında kılınan namazı batıl olarak görmeyiz. Onların Arkasında namaz kılmanın hükmü, fasığın ya da küfre düşürmeyen bidat ehlinin arkasında namaz kılmanın hükmü gibidir." (Makdisi, Akidemiz kitabı, Namaz babı, s. 50 - 51) demektedir.

Zalimlerin, kafirlerin sultasında Müslüman birinin görev alıp alamayacağı ile ilgili bir soruya selefi alim İbni Teymiyye'nin verdiği cevap şudur: "Bu şartlarda görev alan kişi, eğer gücü yettiği kadar adaleti ikame edip, zulmü Müslümanlardan hafifletiyorsa ve onun o görevde bulunması diğerlerine göre daha faydalı ise, onun o görevde kalması caizdir. Gücün yettiği kadar adaletin ikamesi ve zulmün giderilmesi Müslümanlar üzerine farzı kifaye olduğu için bu işi ondan başka yapacak birisi yok ise, bu görev onun için 'vacip' olur. Elinden geldiği kadar zulmü gidermekle sorumludur. Her şey elinden gelemeyebilir. Onun mevcudiyetine rağmen Müslümanların başına sıkıntılar geliyorsa, o gideremediği müddetçe sorumlu değildir." (Teymiyye, Mecmuu'l Fetavâ, XX/55)

1800'lü yıllarlada Vehhabilik, haricilik ile özdeş bir yola girer. Vehhabi Alim Hamed Atik, o sırada Osmanlı'nın elindeki Mekke-i Mükerrreme'yi, bir şirk beldesi olarak tanımlamıştı. Ebu Hanife'nin de zamanında mürctie (Büyük günah işleyenlerin akıbetlerini Allah'a bırakan görüş) olduğu iddia edilmişti. Günümüz Seleficileri de, Hanefi, Maturidi ve Eş'ari'yi 'mürctie' olarak tanımlamaktadırlar. Daeş ise demokrasiyi, demokrasi ile yönetilen bir ülkede çalışanları, seçimleri, küfre neden olan ameller olarak görür. Kendilerinin tekfir ettiklerini tekfir etmeyenleri de, silsile yoluyla kafir ilan eder ve cehaleti de özür kabul etmezler. Kafkasyalı aşırı bir tekfirci grup, tekfirci Makdisi'yi, Hamas'ı tekfir etmediği için, tekfirci Ebu Katade'yi de, selefi Elbani'ye 'mürctie' demediği için tekfir etmektedir. Aynı aşırı grup, El Kaide lideri Eymen ez-Zevahiri'yi de, Şii toplumunu genel olarak tekfir etmediği için tekfir etmekte idi. Ve yine aynı grup, Suriye ve Irak halkından zekat topladığı için, Daeş'ide tekfir etmektedir. Tartusi ve Ebu Katade, "cehaleti özür kabul edip" tekfir nedeni kabul etmezken ve yine Makdisi, Tartusi ve Ebu Katade "oy kullananları" tekfir etmezken, Murat Gezenler "cehaleti de, oy kullanmayı da" tekfir sebebi saymaktadır. Kim, kime göre kafirdir belli değildir ve kesinlik arz etmeyen bu durumda, neden Müslümanlar birbirini tekfir etmektedir? Görüldüğü gibi tekfircilikte bir son, sınır bulunmamaktadır. Her bir tekfirci grup, görüşünü paylaşmadığı üstündeki kademeyi mürctie, altındakini de haricilikle suçlamaktadır.

Tarihte selefilik yükseldikçe Şiilik de yükselmiştir! Her iki grupta, aşırılığı besleyen unsurlar içermektedir. Farşlılar, şiilik üzerinden kimlik mücadelesine girerek, Araplara başkaldırmıştır. Günümüzde İran'da, devletin kontrolü tamamen ulemanın eline geçmiştir. Bu da, İran İslam devletinin kendisini tüketmektedir. Vehhabilerin politikası, Şiilerin iktidarını güçlendirmekte, Şiilerin yayılmacı politikası da, Arap ülkelerindeki monarşiye güç katmaktadır! Halbuki Müslüman çoğunluklu devletlerin sahip olduğu topraklar arasında coğrafi yönden süreklilik vardır. Batıda modernleşme, yenilik ve gelişme anlamına gelirken Mısır ve İran'da, bağımlılık ve taklit olarak anlaşılmıştır. Bu durum, çağdaşlaşmanın yanlış araçlarla doğruyu arama olarak görülmesine sebep olmuş, bu oranda da tepki almıştır. İlahi otorite denilen şey, beşer elinde gerçekleşmektedir! İslam dininde, Allah adına yargılayan veya Allah adına ahkam kesen ne bir kutsal kilise ve ne de bir kutsal kişi vardır. (Ahmet Emin Dağ, İç tehdit ve riskler ışığında İslam dünyasının geleceği)

Sıffin savaşı zemininde siyasi bir tavır olarak ortaya çıkan tekfir, haricilerin iman-amel ve büyük günah anlayışlarının ayrılmaz bir parçası haline dönüşmüştür. Her türlü ameli, imanın aslına dahil ederek, bunları terk eden herkesi büyük günah işlemiş gibi kabul edip tekfir etmişlerdir. (Prof. Dr. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 76); Radikal anlayış, insani tecrübe ve birikimi elinin tersiyle itmekle kalmamış, Müslüman toplumun birlik ve ahengini de tarihsiz bir biçimde tarumar etmiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 78)

Günümüzde tekfir hareketleri siyasi olup, bir reaksiyon durumunu yansıtmaktadır.

Müslüman'a tekfir etme yarışına giren seleficiler, Allah'ın, 'ben Rabbim' diyen firavuna Hz. Musa'nın 'yumuşak söz' (Taha, 44) söylemesini; Okçular tepesine terk edenlere Hz. Muhammed'in 'kaba söz' (Ali İmran, 159) söylememesini istemesinden hiçbir ders çıkarmamaktadırlar! Ey tekfirci harici zihniyetliler! Tekfir ettiğiniz ehli sünnet, tarikatçı veya cemaatler, firavun'dan daha müşrik; uhud savaşını kaybetmemize neden olan Müslümanlardan daha mı günahkarlar? Bu mu sizin Kur'an ve hadis Müslümanlığınız, selef akideniz?!

Kafa karışıklığı ve kavram kargaşası üzerine: İman, görmeden, bilgi alanına girmeyen konularda mutmain bir kalp ile inanmayı ifade eder. Karşılığı da o nedenle cennettir! Zaten İslam'ın alternatiflerine bakınca veya sahip olduğumuz sınırlı akılla sınırsızlığın boyutlarını zorlamaya kalkınca, akıl bu yükü bir yerden sonra çekmemektedir. Gazali o nedenle muhteşemdir, çoğu kişinin içine dalıp bocaladığı felsefe dünyasını hazmedip dipsiz karanlık bir kuyu olduğunu fark edip hayata, insana, ruha, aşkın olana dönüş yapmıştır. Marjinal solun 'Das Kapital'e; evrimcilerin 'Türlerin Kökeni'ne; ateistin 'Tanrı Yanılgısı'na imanları kadar bizim Kur'an'a imanımız yoksa, zaten biz baştan kaybetmişiz demektir. Ayrıca, İslami camianın içinde olup İslam'a salt ideolojik yaklaşp, İslami bir devlet idealini önceleyen ama İslam'ın "iman, ibadet, ahlak" boyutunu arka plana atıp "muamelat ve ukubat" bölümüne odaklanan kimi Müslümanlar, "İslam'ın zafer dini değil sefer dini olduğunu" ve Allah'ın bizi tebliğ ile (Şura, 48, Rad, 40; Yasin, 17; Nahl, 44, 82, 125; Ali İmran, 120 vd.) vazifelendirip, yaşarken tebliğ edip bu yolda sabredenlerin (Asr, 3) kazandığı bir imtihan dünyasında olduğumuzu unutmaları onları korkunç bezginlik ve hatta hayal kırıklığına sevk etmektedir.

İslam, vahiy merkezli, akıl ölçekli, ruh dünyasına göz ardı etmeden madde ve manayı birleştirmektedir. İslam; Tevhid, adalet, şura, ehliyet, emanet ve ahlaktır!

Çözüm, ehli sünnet çizgisinden ayrılmadan güncel sorulara çağa uygun cevaplar üretebilmek ve marjinal olan veya sübjektif yaklaşımlardan uzak kalabilmektedir. Unutmamalıdır ki, imtihan dünyasındayız ve imtihan olunmayan kişi veya zaman hiçbir zaman yoktur!

"Rabbimiz! Bizi doğru yola erİştirdikten sonra kalplerimizi saptırma, bize tarafından bir rahmet bağışla. Hiç kuşku yok, lütfu bol olan yalnız sensin." (Ali İmran, 8)

Camide cemaatle namaz kılmak niçin 27 derece daha fazla (Buhari, Ezan, 30) sevaptır? Efendimiz Hz Muhammed müminleri bir binanın tuğlaları gibi (Buhari, Salat 88; Müslim, Birr 65) birbirine kenetlenmesini istemiştir. Zaten ümmet kavramı da bunu ifade etmektedir. Cuma namazı müminlerin haftalık buluşmasını, selamlaşma, komşu hakkı, kul hakkı gibi kavramlardan evrensel tanışma vesilesi olan hac-umre gibi ibadetlere dek hep müminlerin birbiriyle kenetlenmesini, tanışmasını, danışmasını amaçlar İslam.

Tekfircilik ve Deaş

Afganistan ve Irak'ın işgali, Filistin sorununun çözümsüzlüğe mahkum edilmesi, işgal altındaki Müslüman ülkelerde ümitsizlik ve çaresizliğin yayılmasına neden olmuştur. Ezilen, baskı altında yaşamaya mecbur bırakılan insanların öfke ve intikam duyguları istismara açık hale gelmiştir. Halkı ırklar ve mezhepler üzerinden bölen uygulamalar radikal eğilimli örgütlere istedikleri fırsatı vermiştir. (Deaş, dehşete dayalı bir din istismarı, DİB, 2018, s. 11) Bu tür örgütlerin insan kaynaklarını çoğunlukla gençler oluşturmaktadır. Bu genç kitleyi 4 grupta ele almak mümkündür: Bunlardan birincisi yıllardır savaş bölgelerinde şiddetin ve vahşetin gölgesinde büyümüş kişilerdir. İkinci kitle göçmenlerin çocuklarıdır, toplum tarafından dışlanma yaşamış, aşağılanmış kişilerdir. Üçüncü kitle henüz yeni Müslüman olmuş gençlerdir. Dördüncü grup ise cihad, şehadet gibi yüce gayelerini bu örgütün söylem ve eylemleri üzerinden gerçekleştireceğine inandırılan gençlerdir. Bu 4 grubun ortak özelliği ehli sünnetin dengeli ve kuşatıcı yaklaşımıyla tanışmamış olmalarıdır. (s. 13-17) Deaş'ın beslendiği damar vehhabilik hareketidir. Vehhabilik parçacı ve yıkıcı bir harekettir. (s. 22) Deaş'a göre iman kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve amellerin ifasından ibarettir. Bu üçünden birinin eksik olması kişiyi dinden çıkarır. Halbuki ehli sünnete göre ameller imanın gereği ve tamamlayıcısıdır. Deaş siyasi açıdan düşman olduğu herkesi tekfir etmektedir. Bu da ümmetin birliğine zarar vermektedir. Amaçları, şiddet ve terörü meşrulaştırmaktır. (s. 26, 27) Deaş'ın kültürel mirası ve sanat eserlerinin tahrip etmesi, Müslüman toplumlara yönetilen ve batılı kaynaklarda yer verilen barbarlık iftirasının genç zihinlere aşılmasına neden olmaktadır. (s. 31) Deaş'ın canına kıydığı, zulmettiği insanlar Müslümanlardır. (s. 34) Deaş, cihadı işkence ve zulüm ile özdeşleştirmiştir. (s. 38) Masum insanları öldürmek cihad değil, cinayettir. Deaş ile mücadele etmek için ayetlerin geliş nedenine, hadislerin söyleniş hikmetlerine, dini metinlerin bütünlüğüne dikkat etmeli, 1400 yılı aşan İslam ilim geleneği içinde oluşmuş olan yorumlama usulleri göz ardı edilmemeli, tekfir edici dil kullanmaktan uzak durmalıdır. Dini bir anlayışı benimseyip sonra da onu hakikatin yegane temsilcisi olarak görmek taassuptur. 'Tek doğruyu bulan tek kurtuluşa eren veya tek isabet eden bizim görüşümüzdür' mantığı kişileri de grupları da felakete sürükler. (s. 43, 44-47)

"Şiddeti, ideolojik hedefleri için bir vasıta kabul eden gruplar yaptıkları eylemlerle, İslam'ı ve Müslümanları karalamayı bir kazanç sektörüne dönüştüren uluslararası güç odaklarının değirmenine su taşımaktadırlar." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 120) "Mevcut radikal selefilik, tarihteki selefililiğin genleriyle oynanmış, başkalaşıma uğramış halidir. Ufku dardır, gelecek vizyonu yoktur, derinlikten yoksundur. Selefilik, dini hayatta bir daralmayı, katılığı ve statikliği ifade eder. Neoselefilik şiddet ve hiddetiyle nefret ve düşmanlık tohumları ekmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 124-125)

New Selefici DAİŞ, el-Kaide gerçekleri

"Daiş bir süredir dünyadaki ırkçılık çığırtkanlarının ziyadesiyle yararlandığı bir örgüt haline gelmiştir. Aynı işlevi daha önce 11 Eylül olaylarıyla başlayan süreçte el-Kaide üstlenmişti. Bu türedi örgütler Müslümanları tekfir ediyor ve kanlarını dökmeyi helal görüyorlar! Savaşı Batı devletlerindeki sivil insanlara yönlendirmeyi mubah sayıyorlar! Böylece Batı ülkelerinde yaşayan Müslüman topluluklara karşı büyük bir kin ve nefret dalgasının oluşmasına ve yayılmasına hizmet ediyorlar! " (Eymen Halid, Diriliş Postası, 12 Mart 2017)

Filistin'in Gazze bölgesinde "İslami Emirlik" ilan eden Selefi grup ile Filistin polisi arasında çıkan çatışmada 25 kişi öldü, 150 kişi de yaralandı. Refah'tan başlayarak, dini kurallara dayalı bir yönetimi tüm Filistin'de uygulayacakları söyleyen Musa, Hamas'ı da eleştirerek, örgütün yeterli ölçüde İslami olmadığını ifade etti. (Haber; Radikal, 16 Ağustos 2009)

İŞİD lideri Ömer el-Bağdadi, Müslüman kardeşleri Irak kolu olan Hizbi İslami'yi hedef alacağını söyler. (27.9.2008)

Ceyşu'l-İslam'ın Devamı Niteliğinde Olan Küçük Gruplardan Birisinin Lideri Şeyh Ebu Mustafa İle Alman Der Spiegel dergisi görüştü. Alman Dergisine ilginç açıklamalarda Bulunan Ebu Mustafa, 'en büyük düşmanımız HAMAS'tır.' dedi. (18 Eylül 2008)

Bahreyn Selefi Şeyhi Muhammed İsa El-Sanan, İsrail tarafından katledilen HAMAS lideri İsmail Haniye'nin şehadeti üzerine: Allah'a hamd olsun ki, senin şerrinden kurtulduk. (02 Ağustos 2024)

Bin Ladin fikriyatının en önemli yanlışlarından birisi irşat yerine silahlı yöntemi ikame etmesidir. İkinci hatası ise ümmeti gevşeklikle suçlamasının onu tekfire götürmesidir. (Mustafa Özcan, Yeni Akit, 2011.05.04)

Mısır'daki selefiyeci Nur partisi, ihvanı devirip yerine Hristiyan birinin (Adli Mansur) başkanlığında hükümet kuran darbecilere destek oldular. (5.7.2013) Nur Partisi; Sisi'ye Desteğe Devam! 2011'de kurulan Selefi tandanslı Nur Partisi darbeden bu yana Sisi cuntasına destek vermekte. Buna karşın Selefi çizgiden gelen pek çok isim İhvan mensuplarıyla birlikte Mısır cezaevlerinde tutulurken, kimileri de idam edildi. (29 Ocak 2018) Askeri cunta anayasa komisyonu bugün Selefilerin ısrarı üzerine daha önce anayasaya konulan ikinci madde dışındaki 'islam hukuku' ile ilgili maddeleri iptal etti. Ancak, bu maddeler için İhvan'ı Meclis'te zor durumda bırakan Selefi Nur Partisi, şimdi darbeyi desteklediği için suskun kalmayı tercih etti. Cuntaya ve askeri müdahaleye destek veren Nur Partisi, bütün ısrarlara rağmen İhvan'a destek vermemişti. Selefi Nur Partisi 50 kişilik halk komitesine sadece iki üyenin alınması ve şeriatın kaynaklarının açıklandığı maddelerin iptali konusunda ise şimdi suskun. (İslam Osmanoğlu, Dünya Bülteni, 22 Ağustos 2013)

İşid'in Suriyede kendisine muhalif olan Müslüman halka ve diğer cihad gruplarına uygulamış olduğu zulüm Esed rejimini dahi aratacak niteliktedir. Şehrin halkı Esed ile Cihad halinde iken kendilerine İşid tarafından savaş açılmış, Esed ve İşid arasında muhasaraya alınarak birçoğu katledilmiş ve birçoğu da açlıktan ölmüştür. Bu örgüt Şeyh Ebu Katade El Filistini, Ebu Muhammed El Makdisi, Şeyh Muhaysini, Emir Dr. Eymen Ez Zevahiri gibi bir çok İslam önderini ajanlık ile suçlamış hatta onlara bunaklık, cahillik ve ahmaklık gibi bir çok hakarete bulunmuştur. (Muhammed İsra, Ümmet Haber Ajansı)

İŞİD, Suriye İslam Cephesi komutanlarından Hüseyin el-Süleyman'ı öldürdü. (3.1.2014)

İŞİD, el-Kaide'nin yoldan saptığını ilan etti. Ayrıca İhvan'ın tümü de 'tağut' olarak tanımlandı. (22.4.2014)

İŞİD twitter'den açıklama yapar: İsrail fitneye karışmadığı müddetçe onlara dokunmayacağız. (13.7.2014)

Bugünkü Selefi ekollerin içinde iki önemli damardan birisi Cihadçı Selefilik diğeri de İlmi Selefiliktir. Cihadçı Selefilik yıkıcılık anlamı kazanmış ve birçok alimin ittifakıyla çağdaş haricilik akımına dönüşmüştür. (Mustafa Özcan, Milli Gazete, 01 Aralık 2013) İŞİD'in 2020'ye kadar Avrupa, Asya ve Afrika'nın yarısını almayı planladığına dair hayali haritalar yayınlıyorlar. Batılılar, kendini inkardan başka bir formülle tatmin olmuyor ve Müslümanları beğenmiyorlar. Siyasete katılan İslami kesimleri siyasal İslamcı diye yaftalıyorlar. Bu yolda önleri kesilince boşluktan yararlanan başka bir grup ortaya çıkıyor ve silaha sarılıyor. Buna da 'cihatçı İslam' diyorlar. (Mustafa Özcan, Akit, 6.7.2014)

Nur partisi lideri Talat Zehran: Filistin'e yardım caiz değildir; Suudi müftü Abdülaziz bin Abdullah A'li: 'Mevlit kandili kutlamak şirktir.' Aynı müftü, Suud hanedanının başa geldiği günü kutlamayı ise 'ibadet ve şükür' saymıştır. Diğer fetvası: 'İsrail' ile savaşmak caiz değil.' (14 Kasım 2017)

İŞİD Nusra savaşçıları öldürdü. 17.12.2015; İŞİD Taliban mensuplarını vurdu. (31.12.2015)

Daiş içindeki bir grup Bağdadi'yi tekfir etti. (20.1.2015)

Özet: 'İSİD, İslam için yola çıktıklarını iddia ederken İslam'ı vurdular, Müslümanları öldürdüler.' Ali Karahasanoğlu

El-Kaide Komutanı: Ciddi Hatalar Yaptık. Katar Gazetesi olan El-Arab'da yayınlanan bir röportajda El Kaide'nin Kuzey Irak Komutanı Ebu Turab el-Cezairi, el-Kaide'nin Irak'ta içinde bulunduğu durumu, örgütün yaptığı hataları, sivillere yönelik saldırıları, Cezayir'deki el-Kaide Örgütü'nün durumunu ve Irak halkının örgüte bakışını çarpıcı bir şekilde, özeleştiri yaparak değerlendirdi. Irak'ta nüfuzumuzun azalmasının başlıca sebebini, gerçekleştirdiğimiz operasyonlarda yaşanan sivil kayıplara bağlıyorum. "La ilahe illallah" diyen ve mücahidlere karşı savaşmayanları öldürmek caiz olamaz. Savaşımızın belirli kuralları vardır. Her insanı öldürme hakkına sahip değiliz. Ayrıca, mürted olduğuna inansak da her mürtedi öldürmek zorunda değiliz. Sokaklardaki patlamalar, diz boyuna ulaşan kanlar hareketimize yarar sağlamıyor. Üçüncü sınıf bir lokantada dahi yemek yiyecek para bulamayan askerleri öldürmek ve bunu cihad olarak isimlendirmek; vallahi büyük bir aptallıktır. İçinde bulunduğunuz bu korkunç durumdan ve günahattan kurtulun.

Tarikatların şirk sohbetlerine başladığı; Şiilerinde Ehli Sünnet'e karşı takiyyeyi bırakıp sahabilere hakareten vaz geçtikleri an, ümmet coğrafyasında pek çok soru kendiliğinden düzelecektir bi-iznillah!

Müslüman olmak kolay mı?

Müslüman olunca ateist- kafirlere göre daha mı, Müslüman bir ailede doğunca cenneti garanti etmiş mi oluruz?

Müslüman olmak; sorumluluk sahibi olmak, yükümlülüklerini unutmamak, sadece dünyayı değil, ahireti de düşünerek hareket etmek, egoist olmamak, evrensel düşünmek, adalet, paylaşım ve ihlas ile hareket etmeyi gerektirir. “Müslümanlık Allah'a teslim olma dinidir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19)

Efendimiz döneminde iman edip “Müslüman olmakla keyifli, zevkli bir şey yapmıyorlardı. Emniyetli bir sürece de girmiş olmuyorlardı. Tersine mal ve can güvenliği açısından sıkıntılı, zahmetli, korkulu bir süreci tercih etmiş oluyorlardı.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 41) Zaten “İlk Müslümanlar da İslam'a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesillerdir.” (Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu zorluk ülkeler ve rejimlere göre farklılık arz etsede 'hala aynen devam' etmektedir. Thomas Carlyle: "Onun dini kolay bir din değil: Sıkı bir oruç, yıkanmalar, günde beş vakit namaz ve içkiden uzak durma; Bu din kolaylığından dolayı başarıya ulaşmadı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 534) derken, Britanyalı yazar ve diplomat Gai Eaton, "Kamil Müslüman, aynı anda hem gururlu, hem mütevazı olan insandır. Hem kusursuz bir efendi, hem de kusursuz bir hizmetçidir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 68) demektedir. İslam alimi en-Nedvi, Müslümanın şahsiyetini şöyle özetler: "İslam, kendine bağlananların kalbine kibirden uzak büyüklük hissini, gururdan temizlenmiş güven ruhuna aşılır. İslam, Müslümanlara yeryüzünün doğusundan batısına bütün insanların dertlerini ve problemlerini ortak olma mesuliyeti yükler. Her Müslüman'ın çevresinde olup bitenlerden kendini sorumlu tutması, her zaman ve her yerde hakkı ayakta tutmak ve batılı ortadan kaldırmak için cihadı kendine bir vazife telakki etmesi gerekiyor." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 19, 167) Yazar Alev Alatlî'da benzer noktaların altını çizer: “Müslüman olmak kolay değil ve sokaktaki adamın da işi değil. O tefekkür ister, soyutlama gücü ister ve dünyayı hakikaten tanımak ister. Eğitimle çok yakın ilişkisi olduğu kanısındayım.”

Müslüman;

İnsanları soydaş; Müminleri kardeş kabul eder. (Hucurat, 13; Buhari, Zekat, 18; Nisa, 1; Müsned, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116; Hucurat, 10; Buhari, Mezâlim, 3)

Vurdumduymaz, nemelazımcı olmaz (Hicr, 70; Müslim, iman, 74, Birr ve Sıla, 142; Ahmed b. Hanbel, 1,55; Hâkim, II, 15; Heysemi, VIII, 167) dünyanın neresinde olursa olsun, zalime karşıdır ve mazlumin yanındadır (Hud, 18, 113; Tevbe 14) zulmetmez; zulme de rıza göstermez (Müslim, Birr 56; Buhari, İmân 4-5, Rikâk 26; Müslim, İmân 64-65; Ebû Davud, Cihâd 2; Tirmizî, Kıyâmet 52, İmân 12; Nesai, İmân 8, 9, 11; R.Salihîn:3/177, 1/238; Ramuz:13/13; Ramuz el-Ehadis:465/4; A'raf, 44-45; Bakara:193; En'am, 47) Kul hakkına; insan haklarına önem verir (Nisa-2; Buhari, Büyü: 6/1020, Fethu'l-Bari 4/447; İbni Mace 2/817; Albani Sahihu'l-Cami 1493 ; Buhâri, Tevhid 2, Edeb 27; Müslim, Fedail 66, Tirmizi, Birr 16) Zalimlerden ise uzak olur (Hud, 113) Hak olanı savunup kötülöklere engel olmaya çalışır, aksinin dünyada hem ahirette kaybetmek olduğunu bilir. (İsra, 72; Enfal, 71; Mâide, 2; Ali İmran, 110; A'raf, 165; Müslim İman 20, I, 69; Nesâi, İman 17, VIII, 11,112; Ebu Davud, Melahim 17, (4336); Tirmizi, Tefsir, Maide (8050); Tirmizî, Fiten, 9. IV, 468; İbnu Mace, Fiten 20) ama düşmanına bile yumuşak davranır. (Ali İmran, 159; Taha, 43-44);

Mümin iman edince iyilik yapmaya başlar, bunu çevresine de tavsiye eder ve gerektiğinde bu konuda karşılaştığı zorluklardan yılmayıp, sabreder! (Asr, 1-3) İyiliği sadece konuşmaz (Bakara, 44;

Saff, 2) hem iyilik yapar, hem kötülükten uzak durur (Ali İmran, 104, 114; Tevbe, 71; Hac, 41; Nisâ, 36; Lokman, 17, Asr, 2-3) hem de yaptığı bu iyiliği gizli yapar (Bakara, 271) verdiklerini sevdiği şeylerden verir (Ali İmran, 92; Bakara, 267) ve karşılık beklemeden verir (Bakara, 272) Darlıkta da bollukta da infak ederler (Ali İmran, 133) ve asla yaptığı iyiliği reklam için ifşa edip başa kakmazlar (Bakara, 264-265) Sadece iyilik yolunda yarışır (Bakara, 148; Maide, 2) kötülüğe asla yönelmez (Hud, 116) hatta o kötülöklere yaklaşmazlar bile! (Buhari, İman, 39; Müslim Müsakat, 109) Helal ve temiz olan şeylerden yer (Bakara, 168)

Şahitlikten kaçınmaz (Bakara, 283) Yalan şahitlik yapmaz (Furkan, 72; Buhari, Şehadet, 10; Müslim, İman, 143) ve bu şahitlik kendi, ana babası ve yakınları aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti gözetir ki, muhatabı ister; zengin, ister fakir olsun bu asla değişmez (Nisa, 135; En'am, 152; Maide, 8) O Müslüman daimi adil (En'am, 15; Nahl, 90; Maide, 18; Nisâ, 58) ve dosdoğru olur; hak yoldan sapmaz (Şura, 15) alacağını erteler veya bağışlar (Bakara, 280) faize bulaşmaz (Bakara, 275) Af edicidir (Şura, 40-43; Ali İmran, 135, 159; Nur, 22) hataları bağışlar (Maide, 45; A'raf, 199) Kızdıkları zaman öfkelerini yener (Ali İmran, 133) ve kötülüğe bile iyilikle karşılık verir (Fussilat, 34; Rad, 22)

Kendi kötü olursa başına kötölük geleceğini bilir (Rad, 11) Kibir, gösteriş yapmaz (Furkan, 63; Nahl, 23, 29; Maun, 6) Hem dünya hem ahireti dengeli yaşar (Kasas, 77) Dünyaya meyletmez, ahireti daimi hatırlar ama dünyadaki rızkını da unutmaz (Hadid, 20; Kasas, 60; İsra, 18-19; Bakara, 201; Nahl, 96; Ali İmran, 14-198; Ra'd, 26; A'la, 16-17) Ne cimri ne müsriftir (İsra, 29) Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapar (En'am, 52) Sadece farz olan iyilikleri yapmaz ve ayrıca mallarından iyilik için verir (Tevbe, 103);

Her zaman okur, kendini geliştirir; iki günü eşit geçirmez (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, 162) Yalan, dedikodu, kıskançlıktan, zandan uzak durur (Müminun, 8; Hac, 30; Zümer, 32; Buhari, Edeb, 69; Hucurat, 12; Müslim, 4/2001; Tirmizi, 4/239; Ebu Davud, Edeb, 44; İbn-i Mâce, Zühed, 22; Müslim, Birr, 28-34; Ebu Dâvud, Edeb 52) Zina etmez; hatta göz ile bile harama bakmaz (Müminun, 5; İsra, 30-32; Nur 31; Müslim, 4801, Müslim, Kader 20; Tirmizi, Edeb 28, 35, (2787); Ebu Davud, Tereccül 7, (4174, 4175); Nesai, Zinet 35, 8/ 153; Buhari, İstizan 12; Müslim, Kader 20; Hâkim, Müstedrek, 4/314; Münzirî, et-Tergib ve't-Terhib, III, 63) Adam öldürmek (Maide, 27, 28, 29); hırsızlık yapmak, yağmalamaktan uzak durur (Yûsuf, 75) İsrâf etmez (A'raf, 31) Gıybet - Arkadan doğru bile olsa konuşma- yapmaz (Hucurat, 12; Tirmizi, Birr, 23; Dârimî, Rikat, 6; Mâlik, Muvatta, Kelâm, 10; Ahmed b. Hanbel, II, 384, 386) Emaneti korur, sözlerinde durur, insanlara yardım eder, (Bakara, 177) ve en önemlisi bilir ki, O Allah her şeyi görür (Hucurat, 18)

“Mükemmellik her zaman ulaşılmak istenen bir hedeftir. Bunun gibi hiçbir zaman Medine modeline ulaşamayabiliriz; ancak her zaman onun için mücadele edeceğiz ve bu da, mükemmel bir hedeftir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 56)

Ahir zamanda Müslüman olmak!

Değil zinaya yaklaşmak, vücudunu teşhir etmeyi marifet sayan teşhirci sapıklardan gözünü koruyacak; gerektiğinde paranın değerini korumak için bile olsa, borsa, dolar, faiz oyunlarından uzak duracak; yasal vergisini verirken zekatını aksatmayacak; herkesin sadece maddi ve dünyevi yaşam içinde materyalist bakış açısına sahip olduğu bir yerde, ahiret odaklı yaşamayı ihmal etmeyecek; değil iftira, gıybetin gırla gittiği günümüz dünyasında, dedikodu bile yapmayacak; küfürlü ve argonun normalleştiği ortamlarda bile güzel konuşacak; faşizmin kol gezdiği dünyada önce ümmeti sonra da insanlığı düşünecek; ahlaksızlık ve şirkin her türlüşünün bombardımanı yapılan iletişim araçlarında hakikatı savunmaya devam edecek; bir de üstüne herhangi bir Müslüman görünümünün yaptığı tüm hatalardan sorumlu tutulacak; ama o menfaati değil, hakkı üstün tutmaya devam edecek ve adil, muvahhit, emin biri olacaktır!

Özetle, "Ümmeti Muhammed olmak kolay değil, İsrailoğulları mıyız biz?" Nurettin Yıldız

İslam'da Bilim ve Medeniyet (Kitap Özeti)

-Bu konuya ek olarak, 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazıyı da tavsiye ederiz.-

'Mezopotamya'nın Yunan'ı etkilediği son derece açıktır. Yunan mucizesini Mezopotamya'ya borçludur.' (Gerald Messadie, Şeytanın Genel Tarihi, s. 176)

İlim tüm insanlığın ortak mirasıdır, İslam'ın kendine has, özel medeniyetini oluşturmada kullanılan araçlardan biri de Yunan-Helenistik bilimidir. İslam bu bilimi almış, korumuş, birçok alanda geliştirmiş ve kendine has bir medeniyet meydana getirmiştir.

Önsöz

Şimdiye kadar İslami kültür, hep antik medeniyetle bizim ortaçağımız arasında zorunlu bir geçiş dönemi olarak sunulmuştur. Hatta tarihi misyonunun başarısı bile Greklerin eserleri ve teknikleri üzerinde yükselmesine bağlanmıştır. Bu ise bir bakıma, büyük bir medeniyeti Batı tarihinin hizmetinde bir unsura dönüştürmektir. Yazar Nasr'ın başarısı, Grek mirasının bağımsız bir düşüncenin gelişiminde 'sadece bir safhayı' oluşturduğunu, ikna edici bir biçimde ortaya koymasındır. (s. 8) Biruni, Razi, İ. Heysem, Battani, İ. Rüşd gibi şahsiyetler bizim ortaçağ kültürümüzün bir adım 'önündeydiler.' (s. 11) 'Bilimi yok edenler, gerçekte dinin altını oyarlar.' el- Hazin; İslam'ın çöken dünyevi sistemi yerini, şahsi mistik deneyimin (tasavvuf) görünmez, gizli ve kuşatıcı varlığı almıştır. (s. 16) Filozof ve bilim tarihçisi Giorgio De Santillana

Giriş

İslam'ın ilkeleri: Müslüman için tarih, İslam'ın zamana bağlı olmayan ilkelerini hiçbir şekilde etkilemez. İslam medeniyetinin simgesi, kararlılığı, oturmuşluğu ile İslam'ın değişmez ve sarsılmaz niteliğini simgeleyen Kabe'dir. İslami vahiy, daha önceki medeniyetlerin mirasına kendi dehasını katarak, ürünleri bütünüyle İslami nitelikte bir medeniyet kurar kurmaz değişme ve intibak üzerindeki ilgi dağıldı; buna karşılık, sanatlarda ve ilimlerde bir kararlılık, bir billurlaşma ortaya çıktı. Bu kararlılık, söz konusu sanatların ve ilimlerin kaynağını oluşturan ilkelerin değişmezliğine, sarsılmazlığına dayanıyordu. (s. 17) İslam'da sanatlar ve ilimler, vahyin özü olan 'vahdet' düşüncesine dayanır. Aynı şekilde İslami denilebilecek ilimlerde, tabiattaki vahdeti (tek kaynaktan yaratılmayı) sergiler. İslam vahyi, aslın; özün ihyası, yeniden hayatla buluşmasıdır. (s. 18) İslam'ın üç anlam basamağı vardır: Öncelikle, evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler. İkincisi, kendi iradesiyle vahyin şeriatına uyan insanlar Müslim'dir. Son basamak ise, katıksız bilgi ve kavrayış basamağı arifler (Derin kavrayış sahipleri) makamıdır. (s. 19) İslam düşüncesinin birçok ögesi daha önceki geleneklerden tevarüs edilmiştir ve İslam bu geleneklerdeki hakikatlerin inkarcısı değil mirasçısıdır. İslam eskiden gelen bu ilmi mirasa 'tevhidi bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti' kazandırarak Atina ve İskenderiye'de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. (s. 22) İslam ilmi ancak marifet ile sınıksız bağlı olursa soylu bir özellik kazanacağını ısrarla belirtir. (s. 24) Müslüman, ilmi üç yönlü öğrenir: Şeriat (Kur'an'dır; ictihadla açıklanmıştır); tarikat ve hakikat. Şeriat bir dairenin çemberi, tarikat yarıçapı, hakikat ise merkezidir.

Hristiyanlığın Roma’da kuruluşunun üzerinden 200 yıl geçtikten sonra (MS 313) bile batı hala müthiş bir barbarlık içinde yüzüyordu. Buna karşılık Hz Muhammed’den 200 yıl sonra Halife Harun Reşid döneminde İslam dünyası kültür bakımından çok hareketli idi. (s. 25)

İslam medeniyetindeki perspektifler: İslam yaklaşık yüz yılda Ortadoğu’dan Kuzey Afrika’ya ve ıspanya’ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden ‘kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir.’ İslami ‘vahyin özgüveni’ birçok kaynaktan düşünceler özümsemesini kolaylaştırmıştır. Grek, Kaldeliler, Hintliler, İranlılar ve Çinlilerden alınan ilimler ‘yeni bir bütünlüğe’ kavuşmuşlardır. Bu yeni yapı, yüzyıllar içinde geliştirilmiş ve vahiyden kaynaklanan temel yapıya eklenerek İslam medeniyetinin bir parçası olmuştur. (s. 27, 37) Huneyn ibn İshak ve Sabit ibn Kurra’nın başını çektiği mütercimlerin yaptığı tercümelerdeki düşünceler içinde, Kur’an ruhuna uyanlar ayıklanıp seçilmiş ve İslam medeniyetinin parçaları olmuştur. (s. 29) Ömer Hayyam, Risale-i Vücut (Tahran Milli Kütüphanesi, Beyâzi yazması) adlı eserinde ilim peşinde koşanları dörde ayırır: “Kelamcılar, Filozoflar, İsmaililer (Kendi zamanında meşhur olan batini bir şii bir grup) ve Sufiler. Sufiler, akıllı gereksiz şişkinliklerden kurtarıp arıtırılar. Yolların en iyisi sufiliktir. Allah aşıklarının rehberi ilhamdır. Onların akılla bir ilgileri yoktur. Akılla alışverişi kesmişlerdir.” der. (s. 31) Hayyam kendini sadık bir pisagoryan ve sufi olarak tanımlamaktadır. (s. 32, 35, 53) Batı dünyasında çoğunluğun gözünde bilim, teknoloji ve teknolojinin uygulamaları demektir. Buna karşılık İslam’ın anladığı ilim, ona değer verenleri ‘manevi anlamda olgunlaşmasına ve huzura kavuşmasına yarayacak’ bilgidir. Bu nedenle sonuçları ‘içe dönüktür.’ Bu ilmi anlayıp değerlendirmek ancak kendi hedefleri ve kendi bakış açısı içinde mümkündür. (s. 38)

216

İslam biliminin evrensel şahsiyetleri: Tıpkı gövdesi hikmet olan bir ağacın dalları gibi, Müslüman bilge kişi, bütün ilimleri aynı temel ilkelerin değişik uygulamaları olarak öğretmek suretiyle, öğrencilerinin zihnine ilimlerin birliği düşüncesini daha baştan güzelce yerleştirir. (s. 39) Daha sonra kitapta; Cabir İbn Hayyan, el-Kindi, İbn İshak, Sabit İbn Kurra, el-Harezmi, er-Razi, Farabi, el- Mesudi, İbn Sina, İbn’ul-Heysem, el-Biruni, el-Mecriti, el- Gazzali, el-Hayyam, İbn Rüşd, N. Tusi, eş-Şirazi, İbn Haldun, el-Amili gibi alimlerin bilgileri tek tek sıralanır. (s. 40-58)

Eğitim sisteminin temelleri ve eğitim kurumları: Medrese; Üniversiteler: Özellikle Harun Reşid ve Me’mun dönemlerindeki felsefe, tabiat ve matematik ilimleriyle uğraşma nedenini sadece yöneticilerin kişisel merakları ile açıklayamayız. Asıl sebep İslam inanç ilkelerini mantıki delillere dayandırmak ve hak olduğunu ispat etmek amacı idi. (s. 70) Bu dönemlerde Daru’l-Hikme ve Bağdat, Kudüs, Kuzey Afrika, Semerkand, Ezher, Granada medreseleri gibi ilim merkezleri kuruldu. Bu merkezlerin bazılarında bir milyondan fazla kitap bulunmakta idi. (s. 71) ‘Eğitim parasızdı.’ Öğrenci, hocasını seçerdi. Buralarda sadece bilgi değil, ruhta elden ele geçirilmekte idi. (s. 73) Farabi, Tahsilü’s-Saade (mutluluğu elde etme) adlı eserinde: “İşe önce sayılarla (yani aritmetikle) başla, sonra büyüklere (hacimlere, geometriye) ondan sonra da özünde sayı ve büyüklük olan (optik gök küreleri ve hareket eden büyüklükler) bütün diğer şeylere, müziğe, ağırlıklar ilmine, mekanığa geçilir.” (Al-Farabi’s Philosophy of Plato and Aristotle, s. 19) demektedir. (s. 74) İlk rasathane 288 tarihinde Bağdat’ta kurulmuştur. (s. 79) Tıbbın teorik tarafı

camii ve medreselerde, pratik tarafı hastanelerde öğretiliyordu. İlk hastane, 707 yılında Şam'da kurulmuştur. Öğrenci camii, medrese ve hastane eğitimini tamamladıktan sonra günümüzdeki adı ile bir tez yazarak eğitimini tamamlar, tezi kabul edilirse icazet diploması alırdı. (s. 88)

Kozmoloji, coğrafya ve tabiat tarihi: İslam kozmolojisi Kur'anî kaynaklardan çıkartılan bir ilme dayanır. (s. 96) Biruni, jeodezi (yer ölçümü) biliminin kurucusu sayılır. (s. 98) İslam tabiat tarihçilerinin çoğu, Allah'ın ayetlerini incelemek için bu ilme yönelmişlerdir. (s. 110)

Fizik: Minerallerin özgül ağırlığını Biruni bulmuştur. (s. 130) İbnü'l-Heyssem, en büyük optik bilginleridir ve ortaçağın en büyük fizikçisi kabul edilir. (s. 131) İbni Sina ve el-Biruni arasındaki yazışmalarda: "İnancımıza göre gökler eliptik ya da mercimek biçimlidir." (Dekhoda, Ali Ekber, Biruni (Tehran: İntişarat-ı İdareh-i Küll-i Nagerish. B.Vezarat-ı Ferhang, 29 vd.) diye yazmaktadır. el-Hazani, denge biliminin kurucusudur. (s. 144)

Matematik: İslami açıdan matematik çokluk içindeki birliğin, tevhidin ifade aracıdır. Sayılar ilmi bir olanı anlatan bir dildir. (s. 152) Müslüman astronomlar birçok gözlemler yaparlar ve sonuçlarını, eskilerden daha kapsamlı olan ve modern zamana kadar kullanılan çizlerde (astronomik çizgiler) toplarlar. (s. 153) Cebiri, Hint kökeninden alıp Grek yöntemleri ile geliştirmişlerdir. Cebir, İslam dünyasında olgunluğa erişmiştir. Logaritma kelimesinin kaynağı da, bir Müslüman olan Harezmi'nin 'Liber Algorismi' adlı kitabıdır. (s. 154) Müslümanlar sayı ilmini Yunanlılarca bilinenin ötesine yaydılar, yeni yöntemler buldular, geliştirip sistematize ettiler. et-Tusi, Astronomiyi bağımsız bir bilim haline getirir. (s. 158)

Astronomi: Astronomide Müslümanlar daha çok Batlamyus geleneğini sürdürmüşlerdir. Cabir ibn Eflah (s. 179) ve Nasireddin Tusi (s. 180) ise Batlamyus'u eleştirmişlerdir. Battani, ekliptik eğikliğinin 23 derece 35 saniye olduğunu hesaplamıştır. 'Yıldızlar ilmine dair' adlı eseri, Rönesansa kadar astronomide temel eserlerden biri olarak okutulmuştur. (s. 177) İbnu's-Şatır'ın ay sistemi, 'Kopernik'in 200 yıl sonra' sunduğu ay sisteminin aynısıdır. Kopernik'in astronomisinde yeni olarak sunulan şeyler temelde, Tusi ve öğrencilerinin okulunda mevcuttu! Biruni dünyanın güneşin etrafında döndüğünü biliyordu, hatta gezegenlerin dairesel değil elips biçiminde hareket ettiğini açıklamıştı. (s. 181)

Tıp: 17. yüzyıla kadar Müslüman hekimler batılı isimlerle Avrupa'da okutulmuştur. (s. 191) İbni Sina'nın 'Kanun fi't-Tıp' adlı eseri için, Nizam-Arudi, "Eğer Hipokrat ve Galen yaşıyor olsalardı, muhakkak ki, bu kitaba atıfta bulunurlardı." (Çehar makale, s. 79-80) demektedir. Bu eser 19. yüzyıl başlarına kadar, tıbbi otoritesini korumuştur. (Amber Haque (2004); "Psychology from Islamic Perspective: Contributions of Early Muslim Scholars and Challenges to Contemporary Muslim Psychologists", Journal of Religion and Health 43(4); p. 357-377 [375])

Felsefe: el-Kindi, Farabi, İbni Sina, İbni Rüşt akla gelen ilk Müslüman filozoflardır. İslam felsefesinde iki ekol öne çıkmıştır. (s. 293) Kindi ve Farabi, kemale İbni Sina ile ulaşmıştır. (s. 296) Meşşailer (Akılcı, Aristocular) : Aristo'nun kıyas metoduna önem vererek gerçeğe ulaşmada akıl prensiplerini kullanma yöntemini benimsemişlerdir. İşrakiler (Aydınlanmacılar): İslami Platonik ve Farisi öğretilerin etkisiyle, hakikate akli da kullanarak sezgi ve işrak yoluyla ulaşmayı benimsemişlerdir. (s. 294) Akılcı filozoflar Gazali'nin cerhi -eleştirileri ile- nüfuzlarını yitirmişlerdir. İbni Sina ve Nasıruddin et-Tusi ya Şiîdirler ya da Şia'dan gelen bir temele dayanırlar. (s. 295) Şia, fizik alemini manevi hakikatlerin yansıdığı bir ayna olarak görürken sufi ile aynı çizgide birleşir. (s. 296; Yazar Seyyit Hüseyin Nasr'da şii kökenli bir İslam alimidir.) Eşari kelamcılığının yayılması, İslam dünyasında akılcılığın tesirini azalttı ve tasavvufun yardımıyla gücünü büyük oranda ortadan kaldırdı. (s. 303) Gazali, İslam dünyasındaki Aristoculuğu, İslam'ın deruni hayatından kovdu. (s. 304) Gazali'nin 'el Munkız mine'd-delal' adlı eserinden: Aristo, küfür ve

sapıklık sayılan bazı fikirleri almaktan kurtulamadı. Bu sebeple hem bu filozofları ve hem de İbni Sina ve Farabi ve başkaları gibi, onlara uyan İslam filozoflarını tekfir etmek gerekir. Filozoflar hakkında iyi zannı sebebiyle doğru yoldan çıkan ne kadar adam gördüm. (s. 306; Gazali'de eski bir filozofur. Felsefe adı altında, İslam aleminde yagınlaşan Yunan dünya görüşüne karşı çıkmıştır.) demektedir. İslam'a bağlı ama cahil kimseler, felsefe ile irtibatlı her ilmi reddederek dinin savunulabileceğini zanneder. Hatta onların söylediklerinin vahye aykırı olduğunu varsayarak, güneş ve ay tutulması hakkındaki görüşlerini kabul etmezler. Felsefeyi derinlemesine bilen bir kimse bu hücumları işittiğinde kendi delillerinde şüpheyi düşmez, tersine, İslam'ın cehalet ve kesin delilleri inkar etme üzerine kurulduğuna inanarak, felsefeye karşı sevgisi ve İslam'a karşı da nefreti artar. Bu ilimlere karşı çıkarak İslam'a yardım edeceğini sanan kimse, dine karşı büyük bir cinayet işlemiştir. Halbuki dinin olumlu ve olumsuz anlamda bu ilimlere herhangi bir müdahalesi olmadığı gibi, bu ilimlerin de dini meselelere müdahalesi yoktur. (s. 307) Mantık ilminde de aynı şey söz konusudur. Bu ilme karşı çıkılacak olursa bu, mantıkçıların, dini korumanın bu tür karşı çıkışlara bağlı olduğunu sanan kimsenin aklından hatta dininden şüphe etmelerinden başka bir şey sağlamaz. (s. 308) İbni Rüşt, Gazali'ye karşı çıkmıştır. O, Endülüs felsefesine anti-Gazalici bir anlayışı sokmaktır. (s. 309) İbni Rüşt batıda, dine karşı ve şeytanın havarisi olarak tanıtılmıştır. Halbuki o, akıl ve vahyin gerçeğe ulaşmada kaynak olduklarını ve aynı hedefe götürdüklerine inanırdı. (s. 314) Sühreverdi'nin, batini öğretileri açıkça ifade etmesi ve özellikle zerdüştlük kaynaklarından alınan sembolizme dayanması, bunun yanında fakihlerle ilgili sert ve sözünü sakınmayan eleştirileri hapsedilmesine neden olmuştur. 'Hikmetu'l-İşrak' adlı eseri mantıkla başlar ve vecd/cezbe/ilahî aşk coşkuluğu ile son bulur. (s. 326-327) 'Three Treaties on Mysticism' (s. 30-38) adlı eserinde tevhidi beş mertebeye ayırır: Allah'tan başka ilah yoktur; Ondan başka O yoktur; bütün O-luklar ondandır; Senden başka sen yoktur; son mertebe, bir kimse sen diye hitap ettiğinde onu kendinden ayırır ve ikilik iddia eder, ikilik ise birlik aleminden çok uzaktır. (s. 332) Benzer iddiaları (Tevhide aykırı klasik bu vahdeti vücut anlayışını) Molla Sadra ve İbni Arabî'de dile getirmiştir. (s. 333)

İrfani gelenek

İslam dünyasında bilginin en yüksek biçimi, hiçbir zaman tek bir bilim ya da istidlal düzeyinde kalan bir 'scientia' haline gelmemiş, aksine her zaman için velilerin hikmeti ya da nihai anlamı marifete tekabül eden bir 'sapientia' olarak kalmıştır. Felsefe gerçekte, manevi erdemleri elde etmeye matuf hal ve hareketleri vasıtasıyla, marifetin bütünlüğünü tamamlayan bir unsur idi: Fakat sonraları salt teorik bilgilerle sınırlı hale geldi. Manevi tekamülden tamamen soyutlandı ve aklın (intellect) sınır edilmesi suretiyle, beşeri akla indirgendi. Bilginin en yüksek biçimi, marifettir. (Allah'a yakın olma, onu bilme) Vahdeti vücutcular lailahe illellah kavramını 'Vücudu mahzdan başka varlık yoktur' diye anlarlar. (s. 339) Vahdeti vücut öğretisi ilk defa, Endülüs'te doğup Şam'da ölen İbni Arabî tarafından formüle edilmiştir. (s. 342) İbni Arabî, Kur'an dışında, Hermetik ve Pisagoryen unsurları da kullanmıştır. (s. 343) Abdülkerim el-Cilî, 'İnsanı Kamil' adlı eserinde: İnsanı kamil, tüm varlığın etrafında deveran edip durduğu kutuptur. Mevcudat var oldukça o tektir. Fakat o farklı biçimlerde görünür. (II/s. 48) demektedir. Sufi için alem Allah değildir, fakat ondan başka bir şey de değildir. İnsanı kamil, Muhammed'in nurudur. İnsanı kamil Allah'ın aynasıdır. Allah, esma ve sıfatlarını sadece insanı kamilde görmeyi dilemiştir. (II/s. 50) Yazar Nasar daha sonraki bölümde, biz ehli sünnet camiasında genel olarak kabul görmeyen, 'Sudur-vahdeti vücut-panteizm' fikirlerini sıralar ve bilgi verir. (s. 335-351)

Ey Allah'ım, bizi boş işlerle uğraşmaktan sakındır ve bize eşyayı olduğu gibi göster. Gözlerimizi cehalet perdesinden kurtar ve bize eşyanın mahiyetini göster. (Molla Câmi, Levai, s. 2)

Müslüman bilim öncüleri

-Bu konuya ek olarak, 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazıyı da tavsiye ederiz.-

973 doğumlu "Biruni 27 yaşındayken 18 yaşındaki İbn-i Sina ile yazılı bir münakaşaya giriyor. Konu nedir biliyor musunuz? 'Işığın sürati ölçüsüz müdür yani la mütenahi midir, yoksa ölçülebilir mi? Yani zamanla ölçülebilir mi?' Ne müthiş bir şey değil mi? Böyle bir şey bugünün Türkiye'si'nde bile olmaz." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 79)

Ebu Yusuf el Kindi, Einstein'dan 1100 yıl önce rölativite (izafiyet - görecelik) teorisini ortaya atmıştır. (Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar, "Kindi ve Einstein'e Göre Rölativite (Bağıllık) ve Benzerlikleri", Bilim ve Teknik, sayı: 153, s. XIII/10-11)

El-Biruni, Fizikçi Isaac Newton, Evangelista Torricelli, bilim insanı Nicolaus Copernicus ve matematikçi Galileo gibi filozoflara ilham kaynağı olmuş ve Galileo'den 600 yıl önce dünyanın döndüğünü keşfetmiştir. (AA, 13.12.2018)

Hazini, Yer çekimini Newton'dan 500 yıl önce keşfetmiştir. (Abdulahkim Koçin, Bilim Teknik, Çağı aşanlar, 25, Sayı 290, s. 48)

İstanbul'da Lagari Hasan Çelebi ilk insanlı roketi icat etmiştir. (https://tr.wikipedia.org/wiki/L%C3%A2gar%C3%AE_Hasan_%C3%87elebi) Wright kardeşlerden 238 yıl önce roketle 2.5 km yol katetmiştir.

Uygarlık, eski Yunan/Grek mucizesi mi? "Avrupa merkezli anlayışa göre, bilimin temeli eski Yunan'da atıldı ve 16'ncı yüzyıldan sonra Avrupa'da doruğa çıktı. Hayır, bu Batı'nın Doğu'yu dikkate almayan -bilim dışı- hurafesidir. Batı uygarlığının temelinde nasıl eski Yunan varsa Doğu da vardır. Örneğin İslam'ın uygarlığa katkıları görmezlikten gelinerek tarih yazılabilir mi? Bağdat, Endülüs, Sicilya, Şam, Semerkand, Horasan, Kahire, Herat gibi İslam'ın bilim merkezleri inkar edilebilir mi? Bilimsel ve teknolojik birçok buluş, keşif buradan Batı'ya gitmemiş midir? El Kindi (801?-866?), Razi (865-925), Farabi (870-950), İbn-i Sina (980-1037), Ömer Hayyam (1048-1131), İbn-i Rüşd (1126-1198), Nasreddin Tusi (1201-1274) ve yüzlerce Müslüman düşün adamı/filozof nasıl görmemezlikten gelinebilir? Batılılar, Eflatun'u bile Müslümanlardan öğrenmediler mi? Eski Yunan bilimini yeniden düşünen ve ona özgün katkılar yapan Müslüman alimler yok sayılabilir mi? Rönesans ortalarına kadar Avrupa'da yazılmış bütün aritmetik kitaplarının kaynağı Harezmi'nin (780-850) "Hesab-ı Hindi"si değil midir? Ondalık kesirler sistemini Gıyaseddin Cemşid'den (1380-1437) öğrenmediler mi? Trigonometriyi bütün esaslarıyla Ebu'l Vefa Buzcani (940-998) yeniden kurmadı mı? Matematikte devrim yaratan "sıfır"ı, 976'da Muhammed bin Ahmed keşfetmedi mi? Örnekler bu sayfaya sığmaz. Batı, simyadan bilimsel kimyaya geçilmesini Müslümanlara borçludur. Biz hala tartışmasını yapıyoruz; "alkool" sözcüğü bile Doğu'dan Batı dillerine geçmiştir. Sadece

bir tek sözcük değil dillerine geçen; kimya, cebir, ziraat, botanik, narenç, zafran, suda, kutun, nilüfer, şerap ve yüzlercesi. Potasyum, aminoasit, sodyum, nitrat ve cıvanın üretimini kim buldu? Çeliğe ilk su veren Müslümanlar değil miydi? Katarakt, çiçek ve kızamık hastalığını ilk kez Müslüman alimlerden okudular; cerrahi müdahalelerde uyuşturucu kullanmayı, yüksek ateşi soğuk su banyosuyla düşürmeyi, damardan kan akıtma gibi tedavi yöntemlerini Müslüman tıp adamlarından öğrendiler. Bugün sıklıkla dile getirilen, “insan bedeninin doğal iyileştirici yeteneğini” ilk keşfedenler de Müslüman tıp adamları değil miydi? İçi delik iğneyi 1256’da al-Mahusen’in bulunduğu gerçeği reddedilebilir mi? Şam’da 1298’de ölen İbn-i Al Nafis, Portekizli Servet’e atfedilen kan dolaşımı sistemini, ondan 300 yıl önce keşfetti. Modern sosyolojinin kuruluş yolunu İbn-i Haldun açmamış mıdır? Kağıt daha Avrupa’ya girmeden Semerkand’da kağıt fabrikası vardı. Yazıyorlar, matbaayı Gutenberg bulmuş! Matbaayı Çinliler buldu, Türkler aracılığıyla Araplara geçtikten sonra Avrupa’ya gitti. Gutenberg sadece harfleri ayrı ayrı oymayı başardı! Güya pusulayı da G. d’Amalfi icat etmişti. Pusula da aynen matbaanın izlediği seyirle Batı’ya ulaştı. Taberi’siz (839-922), Mesudi’siz (ö 956), İbn-i Miskeyf’siz (ö 1030) tarih yazılırsa ancak bu kadar yazılabiliyor demek ki! Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi’ni yakarken, İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açılıyordu. Dante’nin “İlahi Komedi”si üzerinde Muhiddin Arabi’nin etkisi yadsınabilir mi? “Binbir Gece Masalları”nın Batılı yazarlar üzerindeki etkisinden bahsetmeye gerek var mı? Çok övündükleri klasik müziğin sol anahtarı ve beş hatlı notayı bile ilk Müslümanlar kullanmıştır. Doğru dürüst su kanalları bile yapamıyorlardı; tarım tekniklerini El Avam’ın “Kitabü’l-Hulase”den okuduklarını bilmiyor muyuz? Kristof Kolomb’un 1498’de Haiti’den yazdığı mektuba göre, Amerika’nın keşfi İbn-i Rüşt’ün kaydettiği bilgiler sayesinde gerçekleşmiştir. Uluğ Bey’in hazırladığı dünya haritasının kaşif kaptanlara rehberlik ettiğini bilmeyen mi Var? (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010)

Önce Onlar Bulmuştu. Dünyanın üzerine bir güneş gibi doğan İslamiyet, ilim öğrenmeyi teşvik ederek Müslümanların her bakımdan örnek alınabilecek bir medeniyet kurmalarını sağlamıştır. Kur’an-ı Kerim’in ve Peygamber Efendimiz’in (sas) teşvikleriyle, M.S. 800–1500 yılları arasında İslam dünyasında, her konuda olduğu gibi, ilmi çalışmalarda da önemli ilerlemeler olmuş; birçok Batılı araştırmacı, İslam dünyasının önemli ilim merkezlerine gelerek Müslüman alimlerden ilim öğrenmiştir. Müslüman ilim adamlarının eserlerinden yaptıkları çevirilerle, kendi ülkelerinde mucit olarak meşhur olmuş çok sayıda Batılı araştırmacı vardır. Batı’nın meseleye taraflı yaklaşması, ülkemizde de bazı kesimlerin bu gerçeği kasıtlı olarak örtmeye çalışması neticesi maalesef Müslüman ilim adamları tarafından yapılan keşif ve ortaya konan icatlar Batılılara mal edilmiştir. Bütün bunlardan sonra da, “İslam ilerlemeye engeldir.” gibi yaftalarla Müslümanlar tesir altına alınmak istenmiştir. Aşağıdaki örneklerden de anlaşılacağı gibi birçok icat ve keşfin temelinde Müslüman ilim adamları vardır.

Uçak. İnsanoğlunun kuşlar gibi uçma hayalinin, ilk olarak 1903 yılında Wright Kardeşler tarafından gerçekleştirildiği bilinir. Halbuki ilk uçuş denemeleri 880 yılında, Endülüslü Müslüman alim İbn-i Firnas tarafından gerçekleştirilmiştir. Planörlere benzeyen bir aletin üzerine kuş tüyleri ve kumaş geçiren İbn-i Firnas, bununla bir müddet havada kalmayı başarmıştır. İbn-i Firnas’ın bu faaliyeti, Batılı tarihçilerden Prof. Dr. Philip Hitti ve Dr. Sigrid Hunke tarafından ilk uçuş denemesi, kullandığı alet de ilk uçak modeli olarak kabul edilir. (Mitti, F., Siyasî ve Kültürel İslam Tarihi; O. Turan, Selçuklular Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti)

Buharlı otomatik sistemler. Çeşitli kaynaklarda, buharlı otomatik sistemlerin ilk örneklerinin 1780 yılında İskoçyalı mühendis James Watt (1736–1819) tarafından icat edildiği belirtilir. Halbuki James Watt’tan 600 yıl öne yaşamış olan El-Cezeri’nin bir eserinde, buharlı otomatik sisteme benzer bir regülatörden bahsedilmekte ve bu regülatörün detaylı resmi yer almaktadır. El-Cezeri bu sistemde, buhar veya petrolle çalışan motorlu taşıtların vazgeçilmez elemanı olan

supap tekniğini de ilk olarak kullanmıştır. (El-Cezeri, “Kitab fî Ma’rifet’il Hiyalî’l Hendesiye”, edited by Ahmed El Hasan, s. 394–395)

İlk denizaltı. Su altında ilerleyebilen bir vasıta yapma fikri, ilk olarak Leonardo da Vinci (1412–1519) tarafından ortaya atılmıştır. Günümüzde ilk denizaltının 1776 yılında Amerikalı bilim adamı David Bushnell tarafından yapıldığı bilinmektedir. Halbuki İbrahim Efendi, 1719 yılında şehzadelerin sünnet düğününde eğlence maksatlı kullanılmak üzere, insan taşıyabilen ve bir saatten fazla su altında kalabilen, çelikten bir denizaltı yapmıştır. (Şaban Döven, Müslüman İlim Öncüleri)

Dünyanın yuvarlaklığı ve kendi etrafında dönmesi. Kainat kitabını, Kur’an-ı Kerim’in ışığında okuyan El-Biruni (973–1048), Dünya’nın yuvarlak oluşuna ve kendi etrafında döndüğüne dair ilmî hesaplamalarını Kopernik’ten 500 yıl önce bilim dünyasına sunmuştur. Ne yazık ki, gençliğimize Kopernik anlatılmasına rağmen, El-Biruni’den hiç bahsedilmemektedir. (Şaban Döven, Müslüman İlim Öncüleri; İslam Dünyasının Mucitleri” Focus, Sayı:2005/01-112414, Ocak 2005)

Kan dolaşımı. 16. yüzyılda yaşamış olan Micheal Servitus’ün kan dolaşımını ilk keşfeden kişi olduğu kanaati günümüzde yaygındır. Halbuki ondan 300 yıl önce yaşamış Müslüman tıp alimi İbnü’n-Nefis (1208–1288), eserinde damar sistemini ve kalbin bölümlerini detaylı olarak çizmekte; büyük ve küçük kan dolaşımını ayrı ayrı anlatmaktadır. (İbnü’n-Nefis, Serhül Kanun Sam, s. 108; Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, İslam’da Bilim ve Teknoloji Tarihi)

İlk anestezi. İlk olarak 1850 yılında Junken tarafından yapıldığı zannedilen anestezi, Müslüman ilim adamı Sabit bin Kurra (835–902) tarafından keşfedilmiş ve kullanılmıştır. Harran’da doğan Sabit Bin Kurra, Bağdat’ta, tıpla birlikte matematik, astronomi ve mekanik sahalarında da önemli çalışmalar yapmıştır. (Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, İslam’da Bilim ve Teknoloji Tarihi; Wood, C.A.. Memorandum, “Book of a tenth Century oculist for the use of modern oftalmatologist of medicine”, s. 264-265)

Atom. Günümüz dünyasında, atomla alakalı ilk çalışmaların İngiliz fizikçi John Dalton (1766–1844) tarafından yapıldığı, uranyumun çekirdeğinin parçalanabileceği fikrinin de Alman fizikçi Otto Hahn (1779–1868) tarafından ortaya atıldığı fikri yaygındır. Halbuki onlardan 1000 yıl önce yaşamış ve dönemin en büyük ilim merkezlerinden Harran Üniversitesi’nde rektörlük yapmış olan Müslüman kimyacı Câbir Bin Hayyan’ın (721–815) aşağıdaki sözleri asrımızın ilim adamlarını dahi hayrete düşürecek mahiyettedir: “Maddenin en küçük parçası olan ‘cüz-ü la yetecezza’da (atom) yoğun bir enerji vardır. Yunan bilginlerinin iddia ettiği gibi onun parçalanamayacağı söylenemez. Aksine parçalanabilir ve parçalanınca da öylesine bir güç ortaya çıkar ki, bu güç Bağdat’ın altını üstüne getirebilir. Bu, Allah’ın bir kudret nişanıdır.” (Şaban Döven, Müslüman İlim Adamları)

Verem ve tedavisi. Veremin tedavi usullerini ve bu hastalığa yol açan mikrobu Alman bilim adamı Dr. Robert Koch’un (1834–1910) bulduğu belirtilmektedir. Üstelik verem konusunda yaptığı çalışmalar dolayısıyla Dr. Koch’a 1905 yılında tıp sahasında Nobel ödülü verilmiştir. Halbuki Dr. Koch’dan 150 yıl önce yaşamış Osmanlı ilim adamı Abbas Vesim bin Abdurrahman’ın (?-1761) vereme yol açan mikrop, veremin bulaşma yolları ve tedavisi konusunda yaptığı çalışmalar Avrupa’da büyük ilgi görmüş ve yabancı ilim adamları kendisini sık sık ziyaret etmişlerdir. (Şaban Döven, Müslüman İlim Adamları; İbrahim Paşa, İslamların ve Bilhassa Türk Milleti Necibesinin Tababete Ettikleri Hizmetler, İkdâm Gazetesi, sayı 4040)

Katarakt ameliyatı. İlk olarak 1846 yılında Blanchet tarafından gerçekleştirildiği bilinen katarakt ameliyatına, Kur’an-ı Kerim’de, Hz. Yakup’un (as) perde inmiş gözüne, Hz. Yusuf’un (as) gömleğini sürünce görmeye başlaması hadisesiyle işaret edilmektedir. Kur’an-ı Kerim’den aldığı ilhamla katarakt tedavisinin mümkün olabileceğine inanan ve bu sahada çalışmalar yapan Ebu’l-Kasım Ammar bin Ali Mevsili (950–1010) Irak ve Mısır’da yaşamıştır. Ali Mevsili’nin

göz hastalıklarının tedavisi konusunda yazdığı “Kitabu’l-Müntehap” isimli eseri, Batı’da 18. yüzyılda dahi bu konudaki en iyi tıp kitabı olarak kabul edilmiştir. Ali Mavsili, göz hastalıklarına karşı uyguladığı çeşitli tedavi usullerinin yanında, içi oyuk bir tüp ile katarakt ameliyatı da yapmıştır. Batı’da yetişmiş Gergo Saton gibi objektif birkaç bilim tarihçisinin eserlerinde Müslüman ilim adamlarından detaylı bahsedilmektedir. Bu eserlerde Sabit Bin Kurra için Müslümanların Euklides’i; Harezmi için cebirde Euclides’ten bin yıl ileride; Câbir bin Hayyan için modern kimyanın, İbn-i Heysem için optik ilminin ve modern tecrübi fiziğin kurucusu; İbn-i Sina için hekimlerin üstadı; El-Cezeri için modern mühendisliğin ve otomatik kontrol ilminin kurucusu; Uluğ Bey için 15. yüzyılın astronomu; Mimar Sinan için mimarların üstadı; Piri Reis için dünyanın en büyük denizcisi; Razi için Avrupa’daki ders veren kimyager denmekte, diğer alimler için de çeşitli güzel tâbirler kullanılmaktadır.13 Ayrıca Milletlerarası Astronomi Birliği 1950’de aldığı bir karara istinaden Ay yüzeyinde bulunan kraterlere (Ay çukuru) bilime önemli katkıları olmuş ilim adamlarının isimlerini vermiştir. Bunlar arasında Müslüman ilim adamlarından Sabit bin Kurra, Ebu’l-Vefa, Uluğ Bey, Ali Kuşçu, Cabir Bin Hayyan, İbn-i Heysem, Biruni, İbn-i Sina, Nasiruddin Tusi, El-Battani, El-Fargani, Bitrucci, El-Zerkavi ve Es-Sûfi’nin isimleri de yer almaktadır. (Lütfi Göker, Bilim ve Teknolojinin Gelişimi ile Türk İslam Bilim Adamlarının Yeri)

Ünlü Müslüman Bilim Adamlarından Bazıları

Abdüsselam (1926) Fizik bilgini, ilk nobel ödülü alan müslüman bilim adamı.

Ahmed Bin Musa (10. yüzyıl) Sistem mühendisliğinin öncüsü. Astronom ve Mekanikçi.

Ahiz (776 - 869) Zooloji İlminin öncülerindendir. Hayvan gübresinden amonyak elde etmiştir.

Akşemseddin (1389 - 1459) Pasteur'dan önce mikrobiyoloji bilim adamı.

Ali Bin Abbas (? - 994) 1000 sene önce ilk kanser ameliyatını yapan bilim adamı. Kılcal damar sitemini ilk defa ortaya atan bilim adamıdır. Eski çağın en büyük hekimlerinden olan Hipokrates'in (Hipokrat) doğum olayı görüşünü kökünden yıktı.

Ali Bin İsa (11. yüzyıl) İlk defa göz hastalıkları hakkında eser veren müslüman bilim adamı.

Ali Bin Rıdvan (? - 1067) Batıya tedavi metodlarını öğreten islam alimi.

Ammar (11. yüzyıl) İlk katarakt ameliyatını kendine has biçimde yapan müslüman bilim adamı.

Battani (858 - 929) Dünyanın en meşhur 20 astronomundan biridir. Trigonometrinin mucidi, sinus ve kosinüs tabirlerini kullanan ilk bilgin.

Beyruni (973 - 1051) Dünyanın döndüğünü ilk bulan bilim adamı ümit burnu, amerika ve japonyanın varlığından bahseden ilk bilim adamı. Beyruni Amerika kıtasının varlığını Cristof Colomb'un keşfinden 500 sene önce bildirmiştir. Matematik, Jeoloji, Coğrafya, Tıp, Felsefe, Fizik, Astronomi gibi dallarda eserler yazmıştır.

Bitrucci (13. yüzyıl) Kopernik'e yol açan öncülük eden astronom bilim adamı.

Cabir Bin Eflah (12. yüzyıl) Çubuklu güneş saatini bulan ilk bilim adamıdır.

Cabir Bin Hayyam (721 - 805) Atom bombası fikrinin ilk mucidi ve kimyanın babası sayılır. Maddenin en küçük parçası atomun parçalanabileceği fikrini bundan 1200 sene önce ortaya atmıştır.

Cezeri (1136 - 1206) İlk sistem mühendisi ve ilk sibernetikçi ve elektronikçidir. Bilgisayarın babası.

Demiri (1349 - 1405) Avrupalılardan 400 yıl önce ilk zooloji ansiklopedisini yazan alimdir.

Ebu Kamil Şuca (? - 951) Avrupaya matematiği öğreten islam bilgini.

Ebu'l Vefa (940 - 998) Matematik ve Astronomi bilginidir trigonometriye tanjant, kotanjant, sekant ve kosekantı kazandıran matematik bilginidir.

Ebu Maşer (785 - 886) Med-Cezir olayını (gel-git) ilk keşfeden bilginidir.

Farabi (870 - 950) Ses olayını ilk defa fiziki yönden ele alıp açıklayıp izah getiren ilk

bilgindir.

Fatih Sultan Mehmet (1432 - 1481) İstanbulu feth eden ve havan topunu icad eden yivli topları döktüren padişah'tır.

Fergani (9. yüzyıl) Ekliptik meyli ilk defa tesbit eden astronomi alimi.

Gıyasüddin Cemşid (? - 1429) Ondalık kesir sistemini bulan Cemşid cebir ve astronomi alimidir.

Harizmi (780 - 850) İlk cebir kitabını yazan ve batıya cebiri öğreten bilgin. Adı algoritmaya isim oldu rakamları Avrupa'ya öğreten bilgin. Cebiri sistemleştiren Bilgin.

Hasan Bin Musa (? - ?) Dünyanın çevresini ölçen, üç kardeşler olarak bilinen üç kardeşten biri.

Hazini (6 - 7 yüzyıl) Yerçekimi ve terazilerle ilgili izahlarda bulunan bilgin.

Hazerfen Ahmed Çelebi (17 yüzyıl) Havada uçan ilk Türk. Planörçülüğün öncüsü.

Huneyn Bin İshak (809 - 873) Göz doktorlarına öncülük yapan bilgin.

İbni Avvam (8. yüzyıl) Tarım alanında ortaçağ boyunca kendini kabul ettiren bilgin.

İbni Baytar (1190 - 1248) Ortaçağın en büyük botanikçisi ve eczacısıdır.

İbni Cessar (? - 1009) Cüzzam hastalığının sebep ve tedavilerini 1000 sene önce açıklayan müslüman doktor.

İbni Ebi Useybia (1203 - 1270) Tıp Tarihi hakkında eşsiz bir eser veren doktor. İbni Fazıl (739 - 805) 12 asır önce ilk kağıt fabrikasını Kur'an vezir.

İbni Firnas (? - 888) Wright kardeşlerden 1000 sene önce ilk uçağı yapıp uçmayı gerçekleştiren alim.

İbni Haldun (1332 - 1406) Tarihi ilim haline getiren sosyolojiyi Kur'an mütefekkir. Psikolojiyi tarihe uygulamış, ilk defa tarih felsefesi yapan büyük bir islam tarihçisi, Sosyolog ve şehircilik uzmanı.

İbni Hatip (1313 - 1374) Vebanın bulaşıcı hastalık olduğunu ilmi yoldan açıklayan doktor.

İbni Heysem (965 - 1051) Optik ilminin kurucusu büyük fizikçi. İslam dünyasının en büyük fizikçisi, batılı bilginlerin öncüsü, göz ve görme sistemlerine açıklık kazandıran alim. Galile teleskopunun arkasındaki isim.

İbni Karaka (? - 1100) 900 yıl önce torna tezgahı yapan bilgin.

İbni Macit (15. yüzyıl) Vasco Da Gama onun bilgilerinden ve rehberliğinden istifade ederek hindistana ulaştı.

İbni Rüşd (1126 - 1198) Büyük bir doktor, astronom ve matematikçidir.

İbni Sina (980 - 1037) Doktorların sultanı. Eserleri Avrupa üniversitelerinde 600 sene temel kitap olarak okutulan dahi doktor. Hastalık yayan küçük organizmalar, civa ile tedavi, Pasteur'e ışık tutması, ilaç bilim ustası, dış belirtilere dayanarak teşhis koyma, botanik ve zooloji ile ilgilendi, fizikle ilgilendi, jeoloji ilminin babası.

İbni Türk (9. yüzyıl) Cebirin temelini atan islam bilginini.

İbni Yunus (? - 1009) Galile'den önce sarkacı bulan astronom.

İbni Zühr (1091 - 1162) Endülüsün en büyük müslüman doktorlarından asırlarca Avrupa'da eserleri ders kitabı olarak okutuldu.

İbnün-nefis (1210 - 1288) Küçük kan dolaşımını bulan ünlü islam alimi.

İbrahim Efendi (18 yüzyıl) Osmanlılarda ilk denizaltıyı gerçekleştiren mühendis.

İdrisi (1100 - 1166) Yedi asır önce bugünküne çok benzeyen dünya haritasını çizen coğrafyacı.

İhvanü-s Safa (10 yüzyıl) Çeşitli ilim dallarını içine alan 52 kitaptan meydana gelen bir ansiklopedi yazan ilim adamı. Astronomi, Coğrafya, Musiki, Ahlâk, Felfese kitapları yazmıştır.

İsmail Gelenbevi (1730 - 1791) 18 yüzyılda Osmanlıların en güçlü matematikçilerindendi.

İstahri (10. yüzyıl) Minyatürlü coğrafya kitabı yazan bilgin.

Kadızaade Rumi (1337 - 1430) Çağını aşan büyük bir matematikçi ve astronomi bilgini.

Osmanlının ve Türklerin ilk astronomudur.

Kambur Vesim (? - 1761) Verem mikrobunu Robert Koch'dan 150 sene önce keşfeden ünlü doktor.

Katip Çelebi (1609 - 1657) Osmalılarda rönesansın müjdecisi, coğrafyacı ve fikir adamı.

Kazvini (1203 - 1283) Ortaçağın Herodot'u müslümanların Plinius'u , astronom ve coğrafyacı bilgin.

Kemaleddin Farisi (? - 1320) İbni Heysem ayarında büyük islam matematikçisi, fizikçi ve astronom.

Kerhi (? - 1029) İslam dünyası Matematikçilerinden.

Kindi (803 - 872) İbni Heysem'e kadar optikle ilgili eserleri kaynak olan bilgin. Fizik, felsefe ve matematik alanında yaptığı hizmetleri ile tanınmıştır.

Kurşunoğlu Behram (1922 - ...) Genelleştirilmiş izafiyet teorisini ortaya atan beyin güçlerimizden. Halen Prof. Behram Kurşunoğlu Amerika da Florida Üniversitesinde teorik fizik merkezinde başkanlık yapmaktadır.

Lagari Hasan Çelebi (17. yüzyıl) Füzeciliğin atası, osmanlılarda ilk defa füze ile uçan bilgin.

Macriti (? - 1007) Matematikte başkan kabul edilen Endülüslü Matematikçi ve astronom.

Mağribi (16. yüzyıl) Çağının en büyük matematikçilerinden . Mağribinin eseri olan Tuhfetü'l Ada isimli kitabında üçgen, dörtgen, daire ve diğer geometrik şekillerinin yüzölçümlerini bulmak için metodlar gösterilmiştir.

Maaşallah (72? - 815) Meşhur islam astronomlarındandır. Usturlabla ilgili ilk eseri veren bilginidir.

Mes'ûdi (? - 956) Kıymeti ancak 18. 19. Yüzyıllarda anlaşılan büyük tarihçi ve coğrafyacı.

Mesudi günümüzden 1050 sene önce depremlerin oluş sebebini açıklamıştır. Mesûdinin eserlerinden yel değirmenlerinin de müslümanların icadı olduğu anlaşılmıştır.

Mimar Sinan (1489 - 1588) Seviyesine bugün dahi ulaşılamayan dahi mimar. Mimar Sinan tam manası ile bir sanat dahisidir.

Mürsiyeli İbrahim (15. yüzyıl) Piri reisten 52 sene önce bugünkü uygun Akdeniz haritasını çizen haritacı. Günümüzden 500 sene önce kadar önce yaşamıştır.

Nasirüddin Tusi (1201 - 1274) Trigonometri alanında ilk defa eser veren, Merağa rasathanesini Kur'an , matematikçi ve astronom.

Necmeddinü-l Mısri (13. yüzyıl) Çağının ünlü astronomlarından.

Ömer Hayyam (? - 1123) Cebirdeki binom formülünü bulan bilgin. Newton veya binom formülünün keşfi Ömer Hayyama aittir.

Piri Reis (1465 - 1554) 400 sene önce bu günküne çok yakın dünya haritasını çizen büyük coğrafyacı. Amerika kıtasının varlığını Cristof Colomb'dan önce bilen ünlü denizci.

Razi (864 - 925) Keşifleri ile ün salan asırlar boyunca Avrupa'ya ders veren kimyager doktor ünlü klinikçi.

Sabit Bin Kurra (? - 901) Newton' dan çok önce diferansiyel hesabını keşfeden bilgin.

Dünyanın çapını doğru olarak hesaplayan ilk islam bilginini. Matematik ve astronomi alimi.

Sabuncu Oğlu Şerefeddin (1386 - 1470) Fatih devrinin ünlü doktor ve cerrahlarındandır.

DeneySEL fizyolojinin öncülerindendir.

Seydi Ali Reis (?-1562) Ünlü bir denizci, matematik ve astronomi alimidir.

Takiyyüddin Er Rasit (1521 - 1585) İstanbul rasathanesi ilk Kur'an çağından çok ileride asrın önde gelen astronomi alimidir.

Uluğ Bey (1394 -1449) Çağının en büyük astronomu ve trigonometride yeni çığır açan ünlü bir alim ve hükümdar.

Zehravi (936 -1013) 1000 sene önce ilk çağdaş ameliyatı yapan böbrek taşlarının nasıl çıkarılacağını ve ilk böbrek ameliyatını gerçekleştiren bilim adamı..

Web: www.1001inventions.com

İslam'ın Dünyada Yayılışı

Dünyada Müslüman olanlar

Konuyla ilgili 'İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadı' adlı yazımızı da özellikle tavsiye ederiz!

“İslam deyince coğrafyasının başlangıcından bugüne “en zayıf olduğu dönemde” ama yine de en hızlı yayılan dindir İslam. Bu da “İslam'ın kılıç zoruyla yayıldığı” söylemini çürütmeye yetecek bir delildir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 86) Doğum oranı denklemden çıkarsa dahi, İslam hızla büyümeye devam ediyor. (Meriç, Muhtelif-1, s. 98) 2010-2050 arasında yüzde olarak en hızlı Müslüman nüfus artışının Kuzey Amerika'da gerçekleşeceği tahmin ediliyor. Bu, bölgenin genel nüfusunda beklenen artışın 7 katından fazladır!” (Meriç, Muhtelif-1, s. 103)

Ateist bir iddia olan, ‘Müslüman ülkede doğmasak Müslüman olmazdık’ görüşüne, haber ve görsellerin fazla yer kaplaması nedeni ile sadece berceste (öz, seçme) olan örneklerden bazılarını aktararak cevap vereceğiz:

"Okudukça, Kur'an bana daha çok yaklaştı. Sanki bugün yazılmıştı ve doğrudan bana sesleniyordu." (Garaudy, Hatıralar, s. 330) diyerek Müslüman olan Fransız yazar, düşünür, Fransız Komünist Partisi eski yöneticisi Roger Garaudy gibi, Kur'an'ı okuyarak; İspanya'daki Yeşil Parti lideri Tony Roderick (14.6.2019); Almanya'nın İslam karşıtı aşırı sağcı NPD Parti milletvekili Werner Klawun (30.7.2015); Hollanda İslam karşıtı PVV'de yönetici ve Avrupa'daki en büyük İslam karşıtı lider Geert Wilders'in sağ kolu Milletvekili Arnoud Van Doorn (6.3.2013); Alman İslam karşıtı politikacı AfD eyalet başkanı Arthur Wagner (24.1.2018); Hollanda aşırı sağcı PVV milletvekili Joram Van Klaveren (5.2.2019); Avustralya'nın en kötü şöhretli İslam karşıtı grubu olan Birleşik Vatanseverler Cephesi'nin eski başkanı aşırı sağcı Shermon Burgess (3.3.2023); İslam düşmanlığı ile tanınan Hollanda'lı doktor Pauline (19.08.2022) Müslüman olmuşlardır.

“İslamofobik düşüncelerinden dolayı ABD'nin Muncie bölgesindeki İslam Merkezi'ni bombalama girişiminde bulunan, ancak orada karşılaştığı davranış sonucu İslam'a giriş yapan ABD'li emekli asker Richard McKinney, bombalamak istediği bu merkezin başkanı olur.” (www.gzt.com, 18.01.2023)

İsveç'in Jönköping kentinde 30 yıl papazlık yapan 76 yaşındaki Leif Skjetne (10.3.2020); Oslo'da büyüyen ve bugün 77 yaşında olan ve İsveç Kilisesi'nde 30 yıl boyunca rahiplik yapan, yaklaşık 15 senedir Skillingaryd ilçesinin papazlığını üstlenirken Müslüman olmaya karar veren papaz (23 Eylül 2020) tekrar Hristiyan olması için kendisine 10 milyon euro teklif ettiği edilen Leif Skjetne; Müslüman olduktan sonra "650 Papazı Müslüman Yapan" Musa Bangura (17 Kas 2021); İslamiyet'i seçerek "İsmail" adını alan (23 Eylül 2021) ABD'li Katolik papaz Prof. Dr. Craig Victor Fenter; Papaz asistanı olup İslam dininin yanlışlarını ararken 12 yıl süren araştırma sonunda kendisi Müslüman olan Haşim Jeansen (08 Ekim 2015); Sofya'da 20 yıl boyunca papazlık ve kilise encümenliği yapan ve sonra din değiştirerek Müslümanlığı seçen Atanas Mihaylov (10 Aralık 2012); Homabay vilayetinin Niyal Gosi köyü kilisesinde papaz olan ve uzun bir sorgulama döneminden sonra Müslüman olan 61 yaşındaki Charles Okuany (19 Temmuz 2019); Baptistler, Metodistler, Episkopalyanlar, Nazarinler, Christ Kilisesi, Tanrı Kilisesi, Katolikler, Presbiteryanlar ve daha bir çoğunu gezip kendini İncil konusunda geliştiren, dinler hakkında araştırmaları sadece Hristiyanlıkla sınırlı kalmayıp, Hinduizm, Judaizm, Budizm, Metafizik, yerel Amerikan dinlerini de araştıran ve sonunda İslam ile tanışıp Müslüman olan Yusuf Estes (1.2.2009); Yahudi Haham Mort ve ailesi (Yeni Akit, 28.12.2021); Papazlık ve felsefe eğitimi alıp sonra Müslüman olan Ahmet İsa Wagner (10.12.2012); Katolik rahibe iken İslam'ın kusurlarını bulmak için

Kur'an'ı açınca, araştırmaları sonucu Müslüman olan Irena Handono (07 Ekim 2019); Hinduların manevi lideri iken Müslüman olan Şankar Aşarya (19.2.2019); Hollanda Sultanahmet Camisi'nde Müslüman olan Yahudi 87 yaşında Sal van Coeverden (10.5.2018); Yahudi haham iken ailesi ile birlikte Müslüman olan Aaron Kohen eşi Flori Kohen ve kızı Meira (04 Kasım 2008); Misyonerken Müslüman Olan Alman Amir Mohammed Herzog (11 Ekim 2009); müslüman olan yahudi haham Yusuf Hattab (8 Ocak 2012); Budist keşiş olacakken Müslüman bir imam olan Ahmed Maeno (23 Mar 2022); Araştırmaları sonucu “politikacıların Kur'an'da savaş ve kadın düşmanlığı olduğunu iddia ediyorlar ama bunun aksine Kur'an çok kapsayıcı bir kitap” diyerek (23.10.2017) Müslüman olan Katolik yazar Carnegie Üniversitesi'nin Uluslararası Ahlak Konseyi Direktörü Gary Wills; lisans eğitimini felsefe üzerine almış bir akademisyen ve yazar/analist. Zamanında Rusya Ortodoks Kilisesi'nin en üst kademelerinde yer almış olan ve Başpiskoposluktan İslam'a geçen Vyacheslav Polosin (01 Kasım 2016); Müslüman olan papaz Hilarion Heagy (23.02.2023) Kök hücre ilacının mucidi Prof. Dr. Henry Klassen (15.3.2024) “Özür dilerim, teröristlerin inançları hakkında bilgi edinmek için Kur'an okudum ve ben orada yazılanlar yüzünden İslam dinini kabul etmemle sonuçlandı” diye sosyal medyadan yazan Jennifer Williams (23.9.2014); Kur'an'ın tercümesini yazarken Müslüman olan Prof Svetan Teofanow (19.11.2015); 15 yıl Kur'an'da bilimsel hata arayan ama sonunda Müslüman olan Prof Gary Miller (10.2.2016); Kur'an ayetlerini tek tek sorgulayıp Müslüman olan matematik Profesörü Jeffrey Lang (1.7.2019) ve daha niceleri şahadet getirerek Müslüman oldular.

Taliban elinde esir iken sonradan Müslüman olan gazeteci Yvonne Ridley (4.8.2013); eş-Şebab tarafından kaçırılan ve daha sonra Müslüman olan yardım gönüllüsü Silvia Romano (12 Mayıs 2020); El-Kaide tarafından kaçırılan ve sonra Müslüman olan Sophie Petronin (9.10.2020); el-Kaide tarafından esir alınıp bırakılan ve sonra araştırmaları sonucu Müslüman olan Stephen McGown (11.9.2017); Taliban elinde esir iken Müslüman olan ama buna Talibanı bile inandıramayıp bir güzel de dayak yiyen Avustralya'lı Timothy Weeks (1.2.2022)... En marjinal gruplar bile insanları etkileyebiliyorsa, bir de biz Müslümanlar gerçekten İslam'ı temsil edebilseniz sonuç ne kadar farklı olurdu değil mi?!

Ateist iken Müslüman olan Estonyalı Eslimah (23 Aralık 2018); Ateist iken Müslüman olan Fransız Leonard Faytre (3.10.2014) ve Ukrayna'lı olup sonradan Müslüman olan kadının sosyal medya mesajı: “Müslümanlar, İslam'ın ne olduğunu öğrenin.” (<https://www.youtube.com/watch?v=G539NsFSFPI> ; 21.2.2020)

Amerikalı , İspanyol, Rus, İngiliz, Ermeni, Filipinli, Afrikalı eski papazlar, rahipler, kıdemli piskoposlar ve yeni halleri.

-İslam düşmanı iken araştırıp Müslüman olan dünyanın her yerinden insan portreleri, haber ve belgeleri sitemizde “Dünyada Müslüman olanlar” başlıklı yazımızdadır. Resimler ve haberler çok yer kapladığı için buraya eklenmemiştir.

Hız Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?

Konuyu tamamlayan, ‘Ateistlere cevaplar’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’, ‘Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazıları tavsiye ederiz.

Bu konuyu gerek oryantalist gerekse ateistler daima gündemde tutmaya çalışmışlar ve bu evliliklerin Hz Muhammed’in cinselliğe düşkünlüğünün göstergesi olduğunu ileri sürmüşlerdir. Bu nedenle konuyu her iki açıdan da ele alıp değerlendireceğiz.

Oryantalistler bizzat kendi kutsal kitaplarında Hz İbrahim, Yakup, Davud, Süleyman birden çok evli iken (Tekvin, 16/1-4, 25/1, 30/3-13, 32/22, II. Samuel, 3/2-5, I. Samuel, 25/39-44, I. Krallar, 1/1-4) ve onlara herhangi bir “Şehvetperestlik veya kadın düşkünlüğü ithamında bulunmazken, efendimizin evliliklerini bu eksen de değerlendirme eğiliminde olmuşları (Muhammed Ali sabuni, Subuhat ve Ebatıl Havle Teaddüdi Zevcai’r-Resul, s. 7-8; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) ikiyüzlülüktür. İslam düşmanlarının iddiaları doğru olsaydı, Hz. Muhammed (sav) dul ve yaşlı kadınlarla değil de bakire olan genç kızlarla evlenirdi. Halbuki onun eşlerinden sadece Hz. Aise validemiz bakire idi. Diğerleri ise ya daha önce bir veya iki evlilik yapmış ve bazılarının da önceki eşlerinden çocukları olan yaşlı bir hayli ilerlemiş dul kadınlardı. (Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi, 1/327) Halbuki “Mekkeli müşrikler Peygamberimize şair, kahin, sihirbaz demişler ama içlerinden hiçbirisi onun ahlakına, namusuna, edebine en ufak bir laf edememişlerdir.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım bitmedi, s. 142)

Thomas Carlyle bu konuda şöyle demektedir: “İslam dininin düşmanları Hz Muhammed’i şehvetine düşkün bir kimse gibi gösteriyorlar. Onlar, cinsiyetin doğal olarak çok güçlü olduğu yaşlarda, Arap muhiti gibi evlenmenin kolay olduğu kadar yaşadığı yerde, taahhüdü zevcat’ın bir kural gibi doğal kabul edildiği ve boşanmanın çok kolay olduğu bir çevrede yaşamasına, kendisinden büyük dul bir kadın olmasına rağmen, gençliğinin en harareti devirlerinde 25 yıl yani 50 yaşına kadar yalnız Hatice ile evli kaldığı gerçeğini görmezlikten geliyorlar. Muhammed bundan sonra siyasi ve toplumsal sebeplerle birçok evlenmeler gerçekleştirir. O bu yolla bir takım kadınlara şeref bahşetmek ve kabilelerle akrabalık münasebetleri kurmayı amaçlamıştır. O, bazen hiç de genç ve güzel olmayan kadınlarla da evlenir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 11)

Evlilik nedenlerini kısaca ele alırsak; İslam uğruna çekilen sıkıntılara karşılık olarak peygamberimiz dul hanımlarla evlilik yapmıştır, örneğin Hz. Sevede annemiz ile yaptığı evlilik. Kocasını savaşta şehit olan kimsesiz dul hanımları koruma altına alma amacıyla evlilikler yapmıştır, örnek Hz Ümmü Seleme ve Hz Zeynep ile yaptığı evlilik. Hz. Muhammed, yaptığı evlilikler ile akrabalık bağları oluşturduğunu, bu sayede İslam destekçilerinin çoğalmasına vesile olduğunu da hatırlatalım. Örneğin Hz Cüveyriye, Hz Ümmü Habibe, Hz Safiyye, Mısırlı Hz Mariye ve son eşi Hz Meymune ile evlilikler. En yakın dostlarının kızları ile evlenerek aileyi onurlandırmasına ise, Hz Aişe, Hz Hafsa ve Cahş kızı Hz Zeynep ile evliliklerini örnek verebiliriz.

"Yıllarca tek kadına (Hz Hatice) sadık bir koca olarak evli kalmış olan Muhammed, onun ölümünden sonra birçok kadına saygılı ve müşfik bir koca." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 127) olan "Hz. Muhammed’in evliliklerinden birkaçı da, savaşta şehit düşmüş Müslümanların dul eşlerine yeni bir aile yuvası bahşetmek amacıyla gerçekleştirilmiştir." (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) Armstrong da, “Hz. Peygamber’in yakın arkadaşları ile dostluğunu pekiştirmek veya diğer kabilelerle ilişkiler kurmak için evlilikler yaptığına ve eşlerinin arasında yaşlı hanımların

varlığına işaret ederek bu evliliklerin cinsel amaçlı değerlendirilmemesi gerektiğinin” (Karen Armstrong, İslam, 15; Muhammad, 92) altını çizer.

Çevresince Hz Muhammed’e daha peygamber olmadan önce ‘Muhammedü’l-emin‘ (Güvenilir Muhammed) lakabı verilmişti. İçki, hırsızlık, kumar, ahlaksızlık, cinayetlerin çokça ve doğal karşılandığı o ortamda O (sav) parmakla gösterilecek dürüstlüğe sahip, nadir insanlardan biri idi. (İbn Hişam, Sire, I/197; İbn Sa’d, I/146) Kabe 605 yılında tamir edilmesi gerekmişti. Kabe tamir edildikten sonra Haceru’l-Esved taşının yerine konması büyük bir sorun olur. Bu eylem toplumda büyük bir statü göstergesi olacaktır. Kanlı bir kavga çıkmak üzere iken sorunu Hz Muhammed çözer. Halbuki ne zengin, ne kabile reisi ne de meşhur bir komutandır. (Belazûri, Ensâbü’l-eşraf, I/100; İsmail Yiğit-Raşit Küçük, Siyer-i Nebi, 75) Peygamberimiz daha yirmili yaşlarda iken, zenginlerin fakirlerin haklarını korumak amacı ile kurdukları ‘faziletli-erdemlilerin dayanışması’ olarak tercüme edilebilecek Hilfu’l-Fudul derneğine de üye kabul edilir ki, kendisi ne zengin biri ve ne de kabile şeflerinden biridir. (Abdurrahman b. Abdullah Süheylî, Ravzü’l-Ünûf, I/94, İbn-i Kesir, el-Bidâye, II, 295 , Sire, I/142; Tabakât, I/129) “Mekke ileri gelenleri içinde Hz Muhammed’in güvenilirliği ve güzel ahlakı sebebiyle kızlarını onunla evlendirmek isteyen pek çok kimsede bulunmaktaydı.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım bitmedi, s. 143) Peygamber olarak görevlendirildikten sonra da, hem de Peygamberlik görevinin en çetin geçen yıllarında amcası Ebu Talip vasıtası ile kendisine bir teklifte bulunulur: ‘Ey Muhammed! Eğer sen para istiyorsan sana para verelim, başımıza başkan olmak istiyorsan seni başkan yapalım, eğer istiyorsan seni kabilemizin güzel kızlarıyla evlendirelim. Yeter ki sen bu İslam davasından vazgeç.’ Peygamberimiz onlara şu cevabı verir: ‘Güneşi sağ elime, Ay’ı da sol elime verseler, ben yine bu dinden, bu tebliğden vazgeçmem Ya Allah, bu dini hakim kılar, yahut ben bu uğurda canımı veririm ’ (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid’n-nas,Uyunu’l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu’n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail’u’n-Nübüvve-şamile- 2/63; Taberî, 2/218-220; Soner Duman, Allah’ım sorularım bitmedi, s. 145) Hz Muhammed’e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler, dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde de (Thomas Walker Arnold, İslam’ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makama yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tüm bu dünyevi teklifler, Hz Muhammed tarafından her defasında geri çevrilmiştir.

228

Dünyevi/nefsi/şehvi/maddi beklentileri olan bir insan neden daha genç iken toplumda bu kadar da saygı görürken zenginlerin arasına katılmasın, neden geleceği belli olmayan, fakir ve köleler ile beraber hareket edip, zenginleri karşısına alsın ve makam, kadın içerikli birçok teklifi reddetsin? Çünkü O, insanların hem dünya hem ahiret mutluluğunu hedeflemiş bir fedakarlık abidesi, imanı tam olan bir önder kişiliktir! O, insanları battığı ahlaksızlık ve kötülük batağından kurtarmak için mücadele eden ve bu uğurda birçok iftiraya muhatap olmasına rağmen iyiliği tebliğ etme ve bu uğurda tüm zorlukları göze alma yolunu tercih etmiş bir dava adamı idi. Bunun başka ne ilmi, ne akli ne de tarihi başka bir açıklaması olamaz! Şimdi konuyu daha detayları ile ele alalım:

Hiz. Hatice ile evliliği: Hiz Hatice, evlilik için, kendisine gelen Kureyş’in en namlı kabile reislerinin isteklerini reddetmiş ve ahlakına hayran kaldığı Hiz Muhammed’e bizzat kendisi, babasının itirazına rağmen evlilik teklifinde bulunmuştur. (İbni Hişam, Sire, I/188-189) Hiz. Hatice annemizle evlenirken nikah merasiminde söz alan amcası Ebû Talip, henüz yirmi beş yaşındaki yeğenini şöyle anlatıyordu: "Doğrusu Muhammed, Kureyş'in hiçbir gencine benzemeyen, onlardan hiçbirisiyle bir tutulamayan bir gençtir. Çünkü o, şeref, asalet, erdem ve akıl bakımından onlardan ayrılır." (İ. Hişam, I/201) İlk iman eden, bütün malını İslamiyet’in yayılması için feda eden peygamberimizin ilk ve ‘en sevgili’ eşi Hiz Hatice bu evlilik esnasında 40 yaşında Hiz Muhammed ise 25 yaşında idi. Hiz. Hatice ile peygamberimiz tam 25 sene evli kalırlar. Peygamberimiz 50, Hatice annemiz 65 yaşına gelir. Hatice annemiz, peygamberimize: “Ey Muhammed ben yaşlandım, artık başka hanımla evlen” deyince peygamberimiz şu cevabı verir: ‘Böyle söyleme Hatice, üzülürüm.’ (İbrahim Sarı, Peygamberimizin Kadınlara Şefkati, s. 7) Hiz. Resul o

zamanlarda çok doğal olan cariye alma yoluna bile tenezzül etmez. Hz. Hatice 19 Nisan 620 tarihinde 65 yayında vefat eder. Hz. Resul 3 sene daha kimse ile evlenmez, 53 yaşına gelir. Bu yaşından sonra çeşitli sebep ve hikmetlere bağlı olarak efendimiz diğer evliliklerini yapar. (İbn Sa'd, Ebu Abdillâh Muhammed, et-Tabakatü'l-Kübra, VIII/ 216-220, M. Hamidullah, İslam Peygamberi, II/ 673)

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz Hatice annemizle zenginliği için evlendiğini iddia ederler. Bu konuyu bu yazımızın devamı niteliğindeki 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' başlıklı yazımızda ele alacağımızı belirtip kısaca cevap vererek sonra asıl konumuza döneceğiz. Para, yani dünya nimetlerini önceleyen biri neden senenin en az bir ayını Hira mağarasında inzivaya çekilip, sadece yanında götürdüğü azıkla yetinerek geçirsin? Hazret-i Aişe'nin gelin olarak girdiği ve 'hayatının sonuna kadar yaşadığı' ev, Mescid-i Nebevi'nin Şam tarafına düşen, kapısı Mescide açılan, genişliği 5 metre, duvarları kerpiçten, tavanı hurma bölmeleri ve yapraklarından ibaret, uzunca bir adam boyu yüksekliğinde bir kulübe idi. Yağmurun sızmasına mani olmak için tavanın üzerine yün tortusu örtülmüştü. Kapısı ardıç veya sac denilen bir ağaçtan veya örtüdü. (Buhari, Edebü'l-Müfred, s. 202) Bu mütevazı evdeki eşya da: Bir sedir, bir hasır, bir kat yatak, bir yastık, un ve hurma koymak için iki çanak, bir su kabı, bir su bardağından ibaretti. Efendimizin üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği de vaki değildi. Ekseriya hurma ve su ile yemeğini geçiştirirdi. (Sünnen-i İbn-i Mâce, II/536) Bazan bir ay geçer de bu mutavazı hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, IV/217) Rasul-i Ekrem, Hazret-i Aişe'nin hücreinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler yahut Medine'li müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir ve bu sütle yetinirdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, IV/49- 244) Hz. Peygamberin kendisinden bir şey istenip de ona 'hayır' dediği hiç görülmemişti. (Buhari, Edep, 39) O an neyi varsa verirdi. Hz. Aişe, iki kız çocuğu ile bir şey istemeğe gelen fakir bir kadına bir tek hurmadan başka verecek bir şey bulamamış, onu da, ona vermişti. (Edebü'l-Müfred, s. 45) Hicretin 9. senesinde Medine'ye gelen mallar ve ganimetler son derece çoktu. Her taraftan Medine'ye mallar gönderiliyordu. Buna rağmen Rasul-i Ekrem'in evindeki hayat tarzı değişmemiş, değiştirilmemiştir. Hayber'in fethinden sonra eşlerine tahsis olunan erzak dahi fakirlere dağıtılmış ve misafirlere ikram dolayısıyla vaktinden evvel tükenmişti. Bazı günler efendimiz aç kalırdı. Peygamberimizin aile bireyleri arasında emir ve reis kızları da vardı. Bunlar, babalarının veya eski eşlerinin evlerinde rahat bir hayat geçirmişlerdi. Medine'de herkes az çok refah içinde yaşarken bunlar, kendilerinin sıkıntı içinde bırakılmalarına dayanamamışlar, başkaları kadar olsun müreffeh yaşatılmalarını arzu etmişlerdi. Yüce Allah bunu Peygamberine, Ahzab Suresi'nin: "Ey Peygamber! Zevcelerine deki: Eğer siz dünya hayatını ve zinetini istiyorsanız, geliniz size talak hakkınızı vereyim de hepinize güzel bir tarzda yol vereyim. Şayet Allah'ı ve Peygamber'ini ve ahiret yurdunu istiyorsanız şüphe yok ki Allah, sizden iyilik eden kadınlar için büyük bir mükafat hazırlamıştır." 28. ve 29. âyetleriyle vahyeder. Hz. Peygamber, bu hususu Hazret-i Aişe'ye açıklayıp anne-babasına danışmadan karar vermemesini hatırlattığı zaman Hazret-i Aişe'nin cevabı şu idi: Ya Rasûlallah; Ben, Allah'ı ve Rasulullah'ı tercih ediyorum. (Tabakat'ı İbn-i Sâd, VIII/47; Müsned, VI/185, Caetanin'nin İsnad ve İftiralarına cevap, A. Köksal, s. 52-53) Sahih-i Buhari'nin cihad bölümünde şöyle bir rivayet vardır: "Hz. Peygamber vefat edeceği sırada zırlı bir yahudinin evinde üç ölçek arpa karşılığında rehin duruyordu. Vefat ettiği sırada üzerinde bulunan elbiseler de yamalıydı. Bu, öyle bir zaman, bu fırsat ve imkanlar öyle arkası kesilmeyen fırsat ve imkanlardı ki, bunlara normal devletler her zaman sahip olamazlardı. Suriye sınırlarından başlayarak Aden'e kadar bütün Arabistan fethedilmiş, Medine meydanı, altın ve gümüş akınına uğramıştı." Tüm bunlara rağmen iki ay boyunca evinde ateş yanmadığı bile (Buhari, Hibe, 1; Müslim, Zühd, 20-22) olmuştu. (Bu bilgi ayrıca, hicretin yedinci yılında oruç farz kılındı diyerek Hz. Peygamberin fazla oruç tutmadığını ima eden cahillere ithaf olunur.) Hz. Aişe (ra) bir gün bu durumu anlatırken Urve b. Zübeyr, "Peki neyle geçiniyordunuz?" diye sorunca Hz. Aişe (ra), "Su ve hurmayla. Komşularımız ara sıra keçi sütü gönderirlerdi de içerdik" demekte idi. Hz. Aişe (ra) şöyle der:

“Hayatı boyunca yani Medine’ye gelişinden vefat edinceye kadar geçen dönemde, Hz. Peygamber hiçbir zaman üst üste iki vakit iyice doyarak yemek yememiştir.” (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü’s-Sahabe, I/381) Ebu Talha (ra) şöyle der: “Bir gün ben Hz. Peygamber’in mescidde kuru toprağa uzanmış, açlıktan kıvranarak bir o tarafına bir bu tarafına döndüğünü gördüm.” Çoğu kere açlıktan dolayı sesi o kadar kısılırdı ki, sahabe durumunu anarlardı. Bir gün Ebu Talha (ra) eve geldi ve eşine; “Yiyecek bir şey var mı? Az önce Hz. Peygamber’in açlıktan sesinin kısıldığını gördüm” der. (Müslim, II/191) Çoğu kere öyle olurdu ki, Hz. Peygamber sabahleyin mübarek eşlerinin yanına gelir ve “Bugün yiyecek bir şeyler var mı?” diye sorardı. Onlar, “Yok” derlerse Hz. Peygamber, “Öyleyse ben de oruçluyum” buyururdu. (Son Peygamber, Nedvi, 621–623) Hz. Muhammed, Hz. Hatice’nin tüm malını Allah yolunda dağıtmıştır. (Afzalurrahman, Encyclopaedia of Seerah II/138) Hz. Resul daha sonra kendisine gönderilen hediye ve altınları da fakirlere dağıtacak, (Yusuf Kandehlevi, Hayatussahabe, II/312) ve açlıktan karnına taş bağlayacak (Müsned, III/ 303) duruma gelecektir. Efendimizin Hz Hatice annemizle evlenmesini temel nedeni onun sahip olduğu yüksek ahlak, faziletlerdir. Bu iddiamızın en büyük göstergelerinden biri de Hz Hatice vefat ettikten yıllar sonra, peygamberimizin dul olmayan tek eşi Hz. Aişe annemizin: “En çok hangi eşini sevdiğini.” sorması üzerine verdiği cevaptır: “Vallahi Hatice.” (Hanbel, VI/118) Evet, Hz. Muhammed’in en sevdiği eşi, çoktan vefat etmiş olan O yüce annemiz idi. Olaylara şehevî-pragmatist bakan birinin cevabının ‘Aişe’ olmasını beklenir ama cevap ‘Hatice’ şeklindedir! Efendimizi en çok Hatice annemizi anardı. "Onu anmadığı zaman neredeyse yok gibiydi." (Müslim, F. Sahabe, 76) Diğer bir seferinde Hz Hatice'nin kız kardeşi Hale, efendimizi ziyarete gelince, efendimiz onun sesini duyar duymaz heyecanla ayağa kalkar ve "Aman Allah'ın! Herhalde bu gelen Hale b. Huveylid'dir" der. Bu heyecan Hz Aişe'yi şaşırır. Sebebini sorar. Peygamberimizde Hz Hatice'nin kıymetini, "Onun gibisi var mıydı" (İbn Hacer, el-İsabe fi Temyizi's-Sahabe, VII/604; İbnü'l-Esir, Usdül-Gâbe, VI/84; Dimaşki, Ezvâcu'n-Nebi, s. 57-62; Kehhale, Mu'cemü Kabâil'l-Arab, I/330) sözleriyle dünyaya ilan ederdi. Hz Aişe: “Onunla aynı zamanı paylaşmama rağmen Hatice’yi kıskandığım kadar hiçbir kadını Efendimiz’den kıskanmadım. Çünkü Efendimiz Hatice’yi o kadar çok anıyordu ki bir an olsun onu unutmuyordu. Ne zaman evimizde bir koyun veya keçi kesilse hemen bir parçasını ayırır, ‘Bu pay Hatice’nin akrabalarının ve arkadaşlarınınındır.’ der onlara gönderirdi. Bir gün dayanamadım; Efendimiz’e bu sevginin nedenini sordum. Efendimiz dedi ki; “Ey Aişe! Ben, en çok Hatice’yi seviyorum. Seven; sevdiklerinin sevdiğini de sever.” (Buhari, Menakibü'l-Ensar, 19, 21) “Hatice adlı bu kadının hakikaten sevmiş, ondan başkasını sevmemiştir. Muhammed’in ilk gençlik ateşlerinin söndüğü zamana kadar geçirmiş olduğu tamamen kusursuz, sakın ve tertemiz hayatı onun bir sahte peygamber olduğu görüşünü sarsıyor.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33)

Efendimizin Hz Aişe dışındaki tüm hanımları dul idi (Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi, I/327) ve hayatının son 10 senesinde yaptığı evlilikleri incelediğimizde nefsanî ve şehevî değil, insani-ahlaki-dini hassasiyetlerin ön plana çıktığı görülür. "Hazreti Muhammed'in tüm evlilikleri yaşça çok ileride olan ve dul kadınlarla yapılmıştır. Buradaki evlilikler nefsanî olsaydı genç, güzel ve bekar kızlarla evlilik yapardı." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 114) Ayrıca Hz. Hatice vefat ettikten ve hicret olayı gerçekleşikten sonra İslam düşmanları Müslümanları rahat bırakmamışlardır. Peşpeşe çeşitli savaşlar olmuş ve bu savaşlarda birçok Müslüman erkek şehit olmuştur. İlk kez İslam ile tanışan o kuşağın insanları, geride kalan eş ve çocukları sahiplenmek istemezler. Peygamberimiz arkadaşlarına bu dul hanımlar ile evlenmelerini, onları evsiz, çocuklarını bakımsız bırakmamalarını tavsiye eder, gerektiğinde kendisi de bu dul hanımlar ile 53 yaşından sonra evlenir. Hz Hatice’nin vefatından sonra yaklaşık 3 sene daha peygamberimiz kimse ile evlenmez (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 287) ve daha sonra da yukarıda sayılan nedenlerle efendimiz diğer eşleri ile evlenmeye başlar. Oryantalist Watt’ta, çok kadınla evlilik ayetinin Uhud savaşı sonrası nazil olduğunun altını çizer. ‘Artan kadın nüfusa şerefli bir evlilik temin ettiği gibi, kadınların varisleri tarafından baskı altında tutulmaları da önlenmiştir’ der. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 277)

Efendimizin hayatının son 10 senesinde gerçekleştirdiği bu evliliklere sıra ile bakalım.

Hiz. Seude: İlk iman eden Müslümanlardandı. İslam uğruna Habeşistan'a hicret etmiş, eşi orada vefat etmiş, tekrar Mekke'ye dönmek zorunda kalmış, oğlu 16 yaşında şehit olmuş, bunların sonunda tek başına ortada kalmış, İslam yolunda büyük sıkıntılar çekmiş olan 5 çocuklu 53 yaşındaki bu dul hanıma (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 142) Hiz. Resul evlilik teklifinde bulunmuştur. (Müsned, I/318-319) Hiz. Seude yaşlı, dul, çocuklu birisi idi. Zevk için evlendiği iddia edilen biri, 'ilk hanımından sonra' yaptığı evlilikte bu denli yaşlı birini tercih eder mi?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 240) Efendimiz Bu ihtiyaç sahibi hanımla evlenmiş ve hayatının son döneminde ona kol kanat germiştir. "Muhammed zevk düşkününü bir insan değildir. Birisinin bu insanı zevk düşkününü gibi görmesi büyük hata olur. Bazen aylar geçer, onun evinde bir ateş bile yanmazdı." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 55)

Hiz. Aişe: Allah resulünün yaptığı evliliklere baktığımızda, Hiz. Aişe Radiyallahu dışında evlendiği hanımların tamamının dul olduklarını görüyoruz. (Muhammed Ali es-Sabuni, Şubuhât, s. 10) Evet, Hiz. Aişe, peygamberimizin dul olmayan tek eşidir. (İbn Hisam, es-Siretü'n-Nebeviyye, IV/644) Peygamberimiz 17-18 yaşlarında olan Hiz. Aişe ile evlilik yapmıştır. Küçük yaşta evlenmesiyle ilgili yapılan rivayetlerin ise, Hiz. Aişe'nin peygamberimizden önce yaptığı ilk nişnallıkla ilgili olduğunu ve rivayetlerin karıştırıldığını düşünüyoruz. Aişe annemizin evlilik yaşını detaylı olarak ele alırsak;

Hiz. Aişe annemiz peygamberimizden önce Cübeyr'le nişanlanmış (İbni Hacer, el İsabe, VIII/232) ve daha sonra dini nedenlerle ayrılmıştı. Bu duruma üzülen babası Ebu Bekir'in, Hiz. resul'ün evlilik teklifi ile üzüntüsü mutluluğa dönüşmüştür. Buradan rahatlıkla Aişe annemizin evlenecek yaşta olan bir kız olduğu sonucuna ulaşabiliriz. Çünkü kendisi daha önce nişanlanmış, nişanı bozmuş sonra peygamberimizle nişanlanıp bir sene sonra da evlenmiştir. Sıcak ülkelerde insanların erken olgunlaştığı (Aişe Abdurrahman, Rasûlullah'ın Annesi ve Hanımlar, s. 240; Prof. Bekir Karlığa, Independent Türkçe, 9.12.2022; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 95) bir gerçektir. (Güneş ışığına daha fazla maruz kalan bedende sentezi tetiklenen melatonin hormonu ergenliği hızlandırır. Afrika'da 8-9 yaşında ergen olan kızlar, kuzey İskandinav ülkelerinde ise 17-18 yaşlarında ergen olmaktadır.) Zaten günümüzde de, "Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir." (Can Dünder, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Arabistan, Mısır gibi ülkelerin özellikle iç bölgelerinde 8 yaşında kızlar ergenliğe girmektedir, halbuki bu yaş başka ülkelerde ortalama 11-12 yaşlarını bulmaktadır. Bu ülkedeki insanlar, aynı yaştaki başka ülkedeki insanlara göre daha olgunlaşmaktadırlar: "Kadınlar on iki yaşlarında olgunlaşıyor, kırk yaşında ihtiyarlıyordu." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 60) Montesquieu'nun da görüşü aynıdır ve ona göre "sıcak ülkelerde daha erken ergenliğe girilmektedir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 104; Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 125) Oryantalist Bodley de, 'Arabistan ortamının kadınları daha 30 yaşına gelmeden ihtiyarlatan bir özelliğe sahip olduğunu' söylemektedir. (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hiz. Muhammed, s. 161) Hiz. Aişe 17-18 yaşlarında evlendiğine göre diğer ülkelerdeki insanlarla kıyaslırsak rahatlıkla 24-25 yaşlarındaki bir kadın olgunluğunda olduğunu rahatlıkla ifade edebiliriz.

Hiz. resul'ün ise, vefat ettiği yıla kadar sağlığını ve dinçliğini koruyan biri idi: Saçlarında beyaz yok gibi idi. (Müslim, Fedail, 105) ; beyazlar "14 adet idi." (Tirmizi Şemail, No: 36) "20'ye yakın idi" (Tirmizi Şemail, bab: 5, No: 35; Sünen-i Tirmizi Tercümesi, IV/201) İki omuzu arası geniş (Büyük Hadis Külliyyatı, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed bin Süleyman er-Rudani, V/31) Göğsü ve omuzları genişti. (Gazali, İhya'u Ulum'id-din, II/820) İlk anlarından itibaren yanında olan Ebu Bekir ile bu evlilik ile akraba da olan Efendimizin Hiz. Aişe ile evlenme sebeplerinden birisi de, hanım sahabeyi dini konularda Hiz. Aişe vasıtası ile eğitmek amacına yönelikti: "Müslüman kadınlar bazı özel sorularını peygamberimize sormaya utanıyorlardı. (Darimi, Vüdü, 84) Bunu fark eden

peygamberimiz, genç ve zeki olan Aişe annemize evlilik teklif eder. Onu Müslime hanımlar için özel eğitmen olarak yetiştirir. (Taberani, Mu'cemü'l-Kebir, XXIII/184) Diğer hanımları yaşlı, dul, çocuk sahibi oldukları için bu görevi üstlenmeleri zordu. Zaten bazı hanımları evlilikten kısa süre sonra vefat edecek kadar da yaşlı idi. Kısaca Müslüman hanımların sormaya utandığı sorulara cevap vermesi için peygamberimiz Hz. Aişe ile evlenmiş ve onu öğretmen olarak yetiştirmiştir. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 289; Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 53) Bu eğitim sonucu Hz Aişe efendimizin yanında askeri seferlere iştirak etmiş, hasta bakıcı (Vâkıdî, I, 249, 265, 292) olarak da görev yapmış, İslam'ın en büyük hukukçularından (Hâkim, Müstedrek, 4/14 Ahmed b. Hanbel, 2001, 6/67) biri olmuş, peygamberimizden 2210 hadis rivayet etmiş, Müslüman kadın ve erkeklerle öğretmenlik yapmıştı. (Buhari, İlim 36; Tirmizî, Menâkıb, 62; Zerkeşî, el-İcabe, s.103; İbn Sa'd, 1917/1940, 3/375; İbn Hacer, 1380/1960, 7/107; Hamidullah, Muhammed, İslam Peygamberi, II/678)

Hz. Aişe'nin Evlilik Yaşını daha detaylı ele alacak olursak;

1- Hz Aişe bir anısını şöyle aktarmaktadır: “Hz. Muhammed henüz Mekke de iken ve bende oynayan bir çocuk iken, “Onların vadeleri kıyamettir. Kıyamet ne dehşetli ve ne acıdır!” mealindeki (Kamer, 46) ayet inmişti. (Buhari 1.cilt, Teliful Kur'an bahsi) Bu sure, Mekke devrinin birinci döneminde (4. yıl) inmiştir. Hz. Aişe validemiz bu sure ve ayetleri net olarak hatırladığına göre, olayları ayrıntılarıyla hatırlayabilmek ve sokakta oynayan bir çocuk olması için en az beş veya altı yaşında olması gerekmektedir. Kamer suresi Mekke devrinin dördüncü yılında indiğine göre, dördüncü yılda Hz Aişe'nin beş-altı yaşlarında olması gerekmektedir. Ayrıca; kardeşi Esmâ, Abdullah bin Zübeyir'in annesidir. Esmâ yüz yaşına kadar yaşamış ve Hicretin 73. yılında vefat etmiştir. Hz. Aişe validemizden on yaş daha büyüktür. Hz. Esmâ yüz yaşında ve hicri 73. yılda öldüğüne göre, “hicret esnasında” 27 yaşında olması gerekir. Bundan on yaş küçük olan kardeşi Hz. Aişe validemizin de 17 yaşında olması gerekir ki, bu da aşağı yukarı Buhari de Hz. Aişe'nin kendi hadisindeki ifadeye uygun düşmektedir. Rasul-i Ekrem, Hicretin birinci senesi Hazreti Aişe ile evlenmiştir. Onun Kur'an, hadis ve fıkıh ilimlerindeki yerini bütün islam alimleri teslim etmektedir. O devrinin en büyük alimlerini tenkit etmiş, çeşitli konularda fetvalar vermiş, Kur'an'ın ve sünnetin doğru anlaşılması konusunda insanlara önderlik etmiştir. Sünneti Kur'an'la test etmenin ilk örneklerini vermiştir. Bu birikimi henüz çocuk denecek yaşta bir insanın elde etmiş olmasını kabullenmek mümkün değildir.

2- Hz. Aişe validemiz henüz peygamberimizle evlenmeden önce Cübeyir bin Mut'im ile nişanlanmıştı. Mut'im, Hz. Aişe'yi oğluna almakla evine Müslümanlığı sokacağını düşünerek daha sonra bu nikahı feshetmiştir. Hz. Ebu Bekir (r.a) İslam'ı ilk kabul edenlerden biri olduğuna göre; bu nişanın gerçekleşmesi, İslam'ın açıktan duyurulmasından veya yayılmasından önce olması gerekir. (Y. Nuri Öztürk, Asrı Saadet'in Büyük Kadınları, s. 33) İslam alenen açıklanıp Müslümanlar Kabe yürüyüşü veya Safa tepesi toplantısı yapıp topluma deşifre olduktan sonra Ebu Bekir'in Müslüman olduğu bilinince Mut'im Hz Aişe'yi almaktan vazgeçmiş olması daha gerçekçi görülmektedir. Bu olayda yine, Hz. Aişe'nin peygamberimizle evlenmeden önce evlilik çağına geldiğini ve nişanlandığını göstermektedir. (Ali Himmet Berki, Osman Keskiöğlu, Hatemü'l Enbiya Hz. Muhammed ve Hayatı, s. 210; Mevlana Şibli, Asrı Saadet, II/148, 997) Yani değil Hz Aile'nin Hz. Resulle nişanlanıp bir yıl sonra evlenmesi, daha önce evlenecek çağa gelmişti; nişanlanmıştı, zamanla İslam tebliği yayılınca Hz. Ebu Bekir'in Müslüman olması bu işi bozmuş ve daha sonra da, Hz. Resul onunla nişanlanıp bir yıl sonra da evlenmişti. Ayrıca tekrar hatırlatalım; "Sıcak bölgelerinde insanların fiziksel açıdan daha çabuk geliştikleri de unutulmamalıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmazın, s. 248) 17-18 yaşındaki bir kızın, Arabistan ikliminde normal evlilik yaşı haliyle gelmişti.

3- Hazreti Aişe'nin hemşiresi Esmâ, Hicret esnasında 27 yaşında idi. Aışeden on yaş büyüktü. Hazreti Aişe de, Esmadan on yaş küçük olduğuna göre, Hicrette on yedi yaşındaydı Rasül-i Ekremle evlendiği zaman, 17- 18 yaşında bulunuyordu. (Ömer Rıza Doğrul, Asr-ı Saadet, II/149) Hz. Aişenin

ablası Esmâ, ondan yaklaşık 10 yaş büyüktü. Hz. Aîşe evlendiğinde Hz. Esmâ'nın yaklaşık 30 yaşında olduğu rivayet ediliyor. Buradan Hz. Aîşe'nin evlendiğinde en az 18 yaşlarında olduğu sonucuna varılmaktadır. (Ali himmet Berki, Osman Keskinoglu, Hatemül Enbiya, s. 210; Mevlana Şibli, Asrı Saâdet, II/149)

4- Hz. Peygamberin evliliği, vahyin başlangıcından 10 yıl sonradır. Hz. Aîşe vahiy başlangıcından en az altı yıl önce doğmuştur. Dolayısıyla Hz. Aîşe'nin peygamberimizle evlendiği yaşı 17-18 olduğu ortaya çıkar. (Ali Himmet Berki, Osman Keskinoglu, Hatemül'enbiya Hz. Muhammed ve hayatı, s. 210)

5- Bugün hadis kitaplarımızda yer alan ve Hz. Aîşe validemizin Mekke yıllarıyla ilgili olarak anlattığı bazı rivayetlerde onun yaşını tespit edebilmemize yardımcı olacak niteliktedir. Mesela; peygamberlikten kırk yıl önce gerçekleşen ve tarih belirlemede bir ölçü olarak kabul gören Fil hadisesinden geriye kalan iki kişiyi Mekke'de dilenirken gördüğünü söylemesi; Mekke'nin en sıkıntılı günlerinde Allah Resulü'nün sabah-akşam kendi evlerine geldiğini ve bu sıkıntılara dayanamayan babası Hz. Ebu Bekir'in de peygamberliğin 5. veya 6. yılında Habeşistan'a hicret teşebbüsünde bulunduğunu detaylarıyla birlikte anlatması; ilk defa namazın ikişer rekat farz kılındığını, ikamet edenler için daha sonraları onun dört rekata çıkarıldığını, ancak sefer durumlarında yine iki rekat olarak bırakıldığını ifade etmesi gibi rivayetler, onun yaşı konusunda bize ipuçları verecek niteliktedir (M.Emin Yıldırım, Vakit, 08 Haziran 2008)

6- Peygamberliğin "ilk günlerinde" Müslüman olanların isimleri sıralanırken, ablası Esmâ validemizle birlikte Aîşe validemizin adı da zikredilmektedir. Dikkat çekici olan bu anlatımın, Hz. Osmân, Zübeyr ibn Avvam, Abdurrahman ibn Avf, Sa'd ibn Ebi Vakkas, Talha ibn Ubeydullah, Ebû Ubeyde ibn Cerrah ve Erkam ibn Ebi'l-Erkam gibi 'Sabikûn-u Evvelun' tabir edilen 'en öndekilerin' hemen arkasından; Abdullah ibn Mesud, Cafer ibn Ebi Talib, Abdullah ibn Cahş, Ebu Huzeyfe, Suhayb ibn Sinan, Ammar ibn Yasir ve Habbab ibn Erett gibi isimlerden de önce gerçekleşiyor olmasıdır. (İbn Hişâm, Sîre, I/271; İbn İshâk, Sîre, 124) Demek ki Aîşe validemiz, o gün küçük de olsa 'irade' beyanında bulunabilecek bir çağda ve ilk Müslümanlar arasında yer alabilecek bir konumdadır. Söz konusu bilgilerde ondan bahsedilirken, 'O gün o küçüktü.' şeklinde bir kaydın konulmuş olması, bu manayı ayrıca teyit etmektedir. (İbn Hişâm, Sîre, I/271; İbn İshak, Sîre, 124) Yaşı küçük olan bu kız, 13 yıl sonra efendimizle evlenmiştir. Yaşı Müslüman olduğunda 6-7 olsa, hicretten sonra evlilik yaşı yine 18 civarına tekabül etmektedir.

7- Ablası Esmâ annemizin, on beş yaşında iken Müslüman olduğu bilinmektedir (Nevevî, Tehzîbü'l-Esmâ, II/597; Hakim, Müstedrek, III/635) Bilinen bir gerçek de onun, 595 yılında dünyaya gelmiş olduğudur. Bütün bunlar, peygamberliğin ilk yılı olan 610 tarihini göstermektedir. Demek ki Aîşe annemiz, yaşı küçük olmasına rağmen 610 yılında Müslüman olmuştur. Bunun için o gün onun, en azından altı veya yedi yaşlarında olması gerekir ki, on üç yıllık Mekke hayatıyla en az yedi aylık Medine günleri de bu tarihe ilave edildiğinde onun, Allah Resulü ile evlendiği gün - risaletten beş yıl önce dünyaya gelmiş olma ihtimalini esas alacak olursak- en azından on sekiz yaşında olduğu sonucu ortaya çıkarmaktadır. Aîşe annemizin, hicretten yedi ay sonraki Şevval değil de Bedir sonrasına denk gelen ikinci yılın Şevval ayında evlendiği de ifade edilmektedir ki, bu durumda onun evlilik yaşı, bir yıl daha gecikmiş (Nevevî, Tehzîbü'l-Esmâ, II/616) olmaktadır.

8- Hz. Ebu Bekir'in altı çocuğundan olan Abdurrahman, Hz. Ebu Bekir'in büyük oğludur ve ancak Hudeybiye'den sonra Müslüman olmuştur. Bedir savaşında babasıyla karşılaşmamaya özen göstermiştir ve o savaş esnasında Abdurrahman yirmi yaşındadır. (İbn Esîr, Üsdü'l-Gâbe, III/467) O dönemde kardeşler arası yaş genellikle 1-2 civarında olduğundan, hicret esnasında Hz Aîşe'nin yaşı on yedi civarında olursa aralarındaki bu yaş farkı ancak normal kabul edilebilir yoksa Aîşe

annemiz hicrette sekiz yaş civarında iddiası doğru olsa, Abdurrahman ile Aîşe arasındaki yaş farkı on iki olur ki bu o dönem için makul bir yaş aralığı kabul edilemez.

9- Aîşe Validemizin vefat tarihi olarak farklı tarihler verilmektedir. (İbn Sa'd, Tabakât, VIII/75; Nedvî, Siretü's-Seyyideti Aîşe, 202) Hicri 58. yılında ve 74 yaşında iken vefat ettiğini ifade eden rivayette, onun vefat ettiği günün çarşamba olduğu, vefat tarihinin, Ramazan ayının on yedinci gecesine denk geldiği, vasiyeti üzerine Vitir namazından sonra Cennetü'l-Baki'ye geceleyin defnedildiği, yine vasiyeti gereği namazını, Hz. Ebû Hüreyre'nin kıldırıldığı, mezarına da, ablası Hz. Esmâ'nın iki oğlu Abdullah ile Urve, kardeşi Muhammed'in iki oğlu Kasım ve Abdullah ile diğer kardeşi Abdurrahman'ın oğlu Abdullah gibi isimlerin indirdiği gibi detayların bulunması (İbn Abdilberr, İstîâb, II/108; Doğrul, Asr-ı Saadet, II/142) diğerlerine nispetle bu bilginin daha güçlü olduğu izlenimi vermektedir. Öyleyse bu tarihi esas alarak bir hesaplama yapacak olursak onun, Efendimiz'in irtihalinden sonra kırk sekiz yıl daha yaşadığını (48+10=58+13=71+3=74) görmekteyiz ki bu hesaba göre o, risaletten üç yıl önce dünyaya gelmiş demektir. Bu durumda evlendiği gün onun, (74-48=26-9=17+7 ay) on yedi yılını yedi ay geçtiği anlaşılmaktadır. Kısaca: Hicri 58. yılda, 74 yaşında vefat etti ise, Efendimiz'den sonra 48 yıl dul olarak yaşadı ise, Allah Resulü ile evliliği de 9 yıl sürdü ise; demek ki, Aîşe validemiz, Efendimiz Daru'l-Beka'ya hicret ettiğinde 26, evlendiğinde ise 17-18 yaşlarında idi. (Detay için; sorularlailslamiyet.com/hz-ayse-aise-validemiz-peygamber-efendimiz-ile-evlendiginde-kac-yasındaydi-bu-evlilik-dokuz-yasinda)

Yusuf Ziya Yörüka'da Hz Aîşe'nin evlilik yaşının 18 olduğunu ifade eder. (Yusuf Ziya Yörükân, İslam Dini tarihi, s. 169) Ayrıca Suudi araştırmacı ve tarihçilerden Süheyla Zeynelabidin, Hz. Ayşe'nin Peygamberimiz ile evlendiğinde yaşının 19 olduğu sonucuna araştırmaları neticesi ulaşmıştır. Sosyalist bir çizgiden gelen gazeteci Soner Yalçın, Hz Aîşe'nin evlilik yaşı için 20 rakamını vermekte ve O'nun 'Kadınları cahiliye dönemi yobazlığından kurtarmak isteyen Hz Muhammed, yaşamıyla topluma örnek oldu ki yaşları 44, 45, 60 yaşlarında olan savaş dulları eşleri' ile kadınları korumak için evlendiğini belirttikten sonra, 'Hz Muhammed, toplumu her yönüyle ileriye doğru itekleyen bir devrimciydi; 14 asır sonra hala anlaşılamamsı ne acı!' diyerek yazısını bitirmektedir. (Soner Yalçın, Sözcü, 13.12.2022) İlahiyatçı Rıza Savaş'ta aynı görüştedir: "Hazreti Ayşe'nin evlendiği esnada 20'li yaşlarda olduğu belirtilmektedir." (Rıza Savaş, Hz Ayşe'nin evlilik yaşı, DEÜ, ilahiyat fakültesi dergisi, 1995, s. 144)

Efendimizin toplumda meydana getirdiği bu olumlu büyük değişim için sol görüşlü birçok yazar O'nu, 'devrimci' olarak ta tanımlamışlardır: "Hazreti Muhammed muhafazakar değil devrimciydi." (Eren Erdem, Hürriyet, 08, 2013); 'En büyük devrimci Hz. Muhammed' CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'na atfen Fikret Bila (Milliyet, 27 Temmuz 2013; Cumhuriyet, 26 Temmuz 2013); "Hz. Muhammed, büyük bir devrimin önderidir." (Doğu Perinçek, Aydınlık, 26 Ekim 2018); Dev-Genç kurucularından ve 68 Kuşağı'nın önemli isimlerinden Sarp Kuray, "Hz. Muhammed devrimci bir önderdir." (AGORA, 03 Mar 2022); 60'lı yılların devrimci sol önderlerinden Hikmet Kıvılcımlı "Hz. Muhammed dünyanın en büyük devrimcisidir." (Kıvılcımlı, Tarih devrim sosyalizm, s. 271, 340; Aydınlık, 12 Ekim 2019)

Ayrıca "Araplarda kız çocuklarının yaşı hayızdan (Ergenlik çağından) itibaren sayılırdı. Hz Aîşe'nin evlilik yaşı ile ilgili 6, 8, 10 gibi ifadelerin sebebi bu yaş hesaplama yönteminden dolaydır. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 82) görüşünü de ileri sürenler vardır ki, aslında birbirinden bağımsız olarak birçok rivayetin hep 18 yaş civarını işaret etmesi, asla göz ardı edilmemesi gereken bir duruma işaret etmektedir!

Bazı oryantalistler de (Ronald V. C. Bodley, Allah'ın resulü Hazreti Muhammed s. 116, 162; M. Rodinson, Hz Muhammed, s. 89) Hz Aîşe'nin evliliğinin o dönem şartları için normal olduğunu belirtmişlerdir. İslami kaynakları delil kabul etmeyenler için bir başka oryantalist bir kaynak daha verelim: Oxford Üniversitesi bilgini Joshua Little, Hz. Muhammed'in Hz. Aîşe ile 6 yaşındayken evlendiği hadisinin,

olaydan 150 yıl sonra ve Medine'den 1000 km uzakta Irak'ta, Hişam bin Urwa adlı ravi tarafından ve siyasi amaçlı olarak uydurulduğunu bilimsel olarak ortaya çıkarmıştır. (Javad T. Hashmi, Newlinesmag, 28 Ekim 2022) Bu çalışmayı daha da değerli kılan ise, Little'ın bu doktora tezini hazırlarken "genç bir yeni ateist ve islamofobik olmasıdır." (indyturk.com, 3 Kasım 2022; turkish.aawsat.com; 1 Kasım 2022)

Zaten evlilik yaşı, kültürel bir olaydır. Daha 70-80 sene önce ülkemizde kadınlar resmi olarak 15 yaşında evlenebiliyorlardı. (Türk kanuni Medenisinin 88. Maddesini tadil eden kanun, No: 3453, Tarih:15/6/1938) 40-50 sene önce Rize'de 14 yaşında kız çocukları evlendirilir, 17 yaşına geldiğinde hala evlenmediyse evde kaldı kabul edilirdi. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 28) Yani ülkemizde dahil bazı şeyler kültürelidir. Bugün on sekiz diye koyduğumuz sınır da yarın değişebilir. Önemli olan 'buluğ ve rüş' şartlarının ihlal edilmemesidir!

Burada akla, "Madem öyle; bugüne kadar bu mesele niye bu şekilde gündeme gelmedi?" şeklinde bir soru gelebilir. Yakın zamana kadar bu hususta olumsuz hiçbir beyan serdedilmemiş; ne Ebu Cehil gibi her fırsatı aleyhte değerlendiren muannit bir firavundan ne de Abdullah ibn Übeyy ibn Selul gibi olmadık yerden fitne ve iftira üreten nifakın adresi olmuş birisinden bu evliliğe herhangi bir itiraz söz konusu olmamış, olamamıştır. "Müşrikler ve münafıklar hazreti Resul'ün hazreti Aişe ile evliliğine ilişkin hiçbir itiraz yönetmemişlerdir."

(Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 154; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 143) Hz Aişe ile evlilik yaşı konusunda, "ilk ve en azılı İslam düşmanı" bir papaz olan Yuhanna ed-Dımaşki/Saint John of Damascus bile bir eleştiri de bulunmamış, İslam'a ve efendimize yaptığı birçok iftiraya rağmen bu konuda hiçbir itiraz dile getirmemiştir! Çünkü ortada itiraz edilecek herhangi bir durum söz konusu değildir! Kısaca; Hz. Resul'ün Aişe annemizle evliliklerinde anormal bir durum olsa idi, Zeyneb Validemiz'le izdivacında fırtına koparmak isteyenlerle, Beni Mustalık Gazvesi dönüşünde ve hiç olmadık yerde Aişe Validemiz'e iftira atanların, onlar açısından önem arz eden böyle bir konuyu dillerine dolamamaları düşünülemezdi. Sonuç nasıl olursa olsun sadece başlı başına bu bilgi bile, Aişe Vâlidemiz'in evliliği konusunda olumsuz herhangi bir durumun söz konusu olmadığını ispat için yeterli bir güce sahiptir.

235

Hazreti Muhammed'in büyüklüğü tekrar hatırlayıp O'na iftira atılmasının değil, saygı duyulması gerektiğinin altını çizelim! Unutmayalım ki O tek başına çıktığı yolda; zenginlerin fakirleri sömürdüğü, ezdiği; içkinin su gibi içildiği; putlara tapıldığı, zina, kumarın yaygın olduğu; cahil, ırkçı ve kavgacı bir toplumu 23 senede, bu kötü alışkanlıklardan vazgeçirtip, namaz kılıp oruç tutan, zekat veren, okumaya ve ilme değer veren, ümmet bilincine sahip ahlaklı ve mücahit bireyler haline getirmiştir!

Hiz. Hafsa: Hiz. Ömer'in kızı idi. Eşi Uhut savaşında şehit olmuş, dul kalmıştı. (Buhari, Meğazi, 12) Hiz. Hafsa, Hiz. Aişe'nin deyimiyile, "tam babasının kızı idi", yani biraz sert mizaçlı idi. Ayrıca sağlık sorunları da bulunuyordu. Hiz. Ömer, kızını önce Ebu Bekir sonra Osman ile evlendirmek istemiş ama onlar mazeret sunarak bu talebi geri çevirmişlerdi. Hiz Resul, İslam davasında gönüldaşı olan Ömer'in dul kızı Hiz Hafsa ile evlenir ve onun gönlünü ferahlatır. (İbn Sa'd, VIII, 82-83) Artık Ebu Bekir gibi Hiz Ömer'le de akrabalık bağı kurmuş olur. Yazılı ilk Mushaf, vefat edene kadar (Buhari, Fedâ'ilü'l-Ku'an, 3) Hafsa annemizin yanında kalır.

Huzeyme kızı Zeynep: İlk eşi Bedir Savaşı'nda, ikinci eşi de Uhud Savaşı'nda şehit olmuştu. Kimsesiz kalan Hiz Zeynep, Allah'ın Resul'ü tarafından nikahlanarak (İbnü'l-Esir, V, 297) koruma altına alınır. Zeynep Validemiz, Resulullah ile evlendiği zaman 60 yaşındaydı. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 144) ve evlendikten iki ay sonra da vefat etmişti. (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/680)

Ümmü Seleme: 44 yaşında, 4 çocuklu bir dul idi. Kendi deyimi ile: “Ben yaşlı, kıskanç, yetimlerin annesi bir kadını.” dese de, Hz Muhammed ona evlilik teklifinde bulunur, Ümmü Seleme annemiz de sonunda teklifi kabul eder. (Hanbel, Müsned, IV/27-28; VI/307; Müslim, “Cenaiz”, 3, 4) VE evlenirler.

Cahş kızı Zeynep: Oryantalist ve İslam düşmanlarının en çok iftira konusu yaptıkları evliliklerden biri de, peygamberimiz efendimizin Hz. Zeynep annemiz ile evliliği konusudur. İftiranın boyutunu şöyle özetleyebiliriz: Güya Hz. Zeynep’ten hoşlanan Hz. Muhammed, onun eşinden boşanmasını bekleyip sonra onunla evlenir. Konuyu detaylı ele almadan önce altını çizerek belirtelim ki, ateistler bu konudaki yorumları ile kendi iddialarının temeline dinamit koymaktadırlar. Eğer Kur’an’ı Hz Muhammed yazmış olsa idi, kendisini sıkıntıya sokan (Ahzab, 37: “İçinde saklıyordun, insanlardan çekiniyordun.”) ayeti neden ‘kitabına’ koysun? Eğer yazmadı ise; Kur’an Allah kelamı ise, ateizm iddiası kendiliğinden zaten çökmektedir!

Ahzab, 37. ayet mealini vererek konuya başlayalım: “Bir zaman, Allah’ın kendisine lutfu bulunduğ, senin de lutufkar davrandığın kişiye, “Eşinle evlilik bağınu koru, Allah’tan kork” demiştin. Bunu derken Allah’ın ileride açıklayacağı bir şeyi içinde saklıyordun; öncelikle çekinmen gereken Allah olduğ halde sen halktan çekiniyordun. Zeyd onunla evlenip ayrıldıktan sonra müminlere, evlatlıklarının -kendileriyle beraber olup ayrıldıkları- eşleriyle evlenmeleri hususunda bir sıkıntı gelmesin diye seni o kadınla evlendirdik. Allah’ın emri elbet yerine getirilecektir.”

Hiz. Zeynep Hiz. Resul’ün akrabası, ‘öz halasının kızı’dır ve daha onu genç, bakire bir kız iken tanımaktadır. İstese onunla kız iken evlenebilirdi. (A. Köksal, Caetani’ye Reddiye, II/106) Watt; “Zeynep peygamberimiz ile evlendiğinde çekiciliğini kaybetmiş, orta yaşlı bir kadındı.” (M. G. Watt, Muhammad, s. 158) “Ayrıca akrabası olan ve tesettür ayeti inmeden önce de peygamberimizce tanınan biri idi ve bizzat kendisi tarafından evlendirilmişdi.” (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hiz. Muhammed tasavvuru, s. 357) “Evlenme niyeti olsaydı onu niçin ısrarla Zeyd ile evlendirmeye çalışsın ki?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 258) Ama evlenmemiş aksine bir de, kendi eli ile Zeynep’i evlatlığı olan kölesi ile evlendirmiş ve hatta mehrini bizzat peygamberimiz kendisi vermiştir. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 23) Bu evlilikte bazen sorunlar çıkıpta Zeyd her defasında efendimize geldiğinde, peygamberimizde evliliğini devam ettirmesi için daima kendisine nasihatle bulunmuştur. Hatta Zeyd boşanmak ister peygamberimiz bunu engellemiştir. (Tirmizî, Sünen, V/354; ibn-i Kesir, Tefsir, III/491) Fakat aile kendiliğinden dağılıp boşanma vuku bulunca her konuda, ırkçılıktan faize; kan davasından putperestliğe dek her türlü tabuyu yıkmakla görevlendirilen Hiz. Resul, Arap geleneklerine göre evlatlığın, gerçek oğul gibi kabul edilmesi türünden ön yargıları da yıkmak için, Allah’ın ayetle emretmesi üzerine, geleneklere aykırı olup dedikodular çıkacağını bile bile, boşanmadan bir kaç ay sonra (Martin Lings, Hiz Muhammed’in hayatı, s. 227) Hiz. Zeynep ile evlenir. “Evlatlığın öz oğul olması algısını kıran şey, bu evliliğdir.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 65) Hiz Muhammed insanlığın doğasına aykırı tüm tabu ve taassuba savaş açmıştır: “Kadın savaşa katılmıyor, miras alamaz; kadınlar uğursuzdur; kız çocuğu büyüyünce namusumuza leke getirebilir, diri diri gömülmelidir; soy erkek çocuktan devam eder, kız çocuk soyun kesilmesine neden olur vd.” gibi birçok günah/zararlı şeyleri peygamber efendimiz yıkmış, yok etmiştir. Miras, uğursuzluk, kadın hakları konusunda devrim niteliğinde yenilikler getirmiştir. Bizzat kendi soyunu da Allah (cc), kızı Fatıma annemiz ile devam ettirerek, kız çocuğunun soyun kesilmesine engel olmadığını hem pratikte efendimizin yaşantısıyla hem de ayetle (Kevser, 3) insanlığa ilan etmiştir. Peygamberimiz birçok yeniliği topluma, bizzat yaşayarak benimsetmiş, ilk doğan tüm tepki ve iftiraları hep kendi göğüslemiştir. (İbrahim Sarıçam, Hiz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s. 290) “Eski Arap geleneğine göre asil bir kadın, bir köle ile evlenemezdi. Hiz Peygamber bizzat kendisi evlendirerek bu geleneği müdahale etmiştir. (Semerkandi, Bahru’l-Ulum, III/54) Hiz Zeyd, Hiz

Zeyneb'i boşandıktan sonra, cahiliye düşüncesine göre Hz Zeynep ancak bir köle ile evlenebilirdi.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 98-99) Efendimiz bu iki geleneği de ayrıca ortadan kaldırmıştır.

Ahzab 37. ayet indiğinde ki, ayet Hz. Peygamberin Hz. Zeynep ile evliliğine dairdir, peygamberimiz müşriklerin yapacağı dedikoduları bildiği için epey sıkılmıştır. Hatta Hz. Aişe bu ayet hakkında (Peygamberimizin bu evlilik dolayısı ile doğacak dedikoduları bildiği için) “Eğer Rasulullah bir ayeti saklayıp gizleyecek olsaydı, o bu ayet olurdu.” demiştir. (İbni Kesir, III 150; Buhari, Tevhid, 22; Müslim, İman, 77; Tirmizi Tefsir 34; İbni Hacer Fethu'l-Bari VIII/524) Bazı İslam düşmanları Hz Peygamberin içinde gizlediği şeyin Zeynep'e aşık olması olduğunu iddia etmektedirler. Bunu aktaran Abdurrahman bin Zeyd bin Eslem yalancılıkla nitelenen bir kişidir. (Ebu Şehbe, el- israiliyyat, IV/323; Askalani, Tehzibu't-Tehzib, II/508) Haberin senedi de sahih/sağlam değil, kesiktir. (Elmei, Mea'l-Müfessirin, s. 15) Diğer rivayetteki Hallad b. Eslem ise, kendisi delil kabul edilmeyen” bir kişidir. (İbn Sa'd, et-Tabakaâtü'l-Kübra, VII/252) Kısaca hem rivayet eden kişilerde hem haberin metninde sorunlar vardır. (Daha geniş yorum için: Celalettin Divlekci, Ahzab suresi 37. ayetiyle ilgili nüzul sebebi rivayetleri ve ilmi değeri, ekev akademi dergisi Yıl: 18 Sayı: 59 (Bahar 2014), s. 89-105) Aslında ayet bize şunu bildirmektedir: Allah'ın açığa vuracağı şeyi, Allah açığa vurmuştur. Allah'ın bu aşkı açığa vuran bir beyanı var mıdır? Yok! Ateistler hem Kur'an'ı ve dolayısı ile ayetleri inkar ederken hem de bizim inanıp kendilerinin reddettiği ayeti ilmi delilden yoksun bir şekilde, önceden belirledikleri amaca ulaşacak şekilde yorumlamaktadırlar.

Hz Muhammed'in, Hz Zeynep'i görüp, "Kalpleri evirip çeviren Allah'ım" diyerek oradan uzaklaştığını şeklindeki rivayet ise zaten uydurmadır. (İbni Kesir, VI/420; İbnü'l-Arabî, III/1542; Zemahşerî, III/427; Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 57) Biz ateistlerin iddia ettiği gibi işimize gelmeyen rivayetleri inkar ediyor değiliz, her iddiamız Kur'an, hadis, bilimsel kaynaklıdır. Biz Müslümanlar "bazı mucize iddialarına, Kur'an'ı öven bazı rivayetlere de uydurma diyoruz." (Meriç, Muhtelif-1, s. 59) Zaten, Hz Hatice'nin vefatından sonra yaklaşık 3 sene bekar yaşayan ve sonrasında da, kendisi ile evlenmek istese evlenebileceği halasının kızını kölesi ile evlendiren ve aralarının bozulmasından endişelenerek Zeyd'e 'Allah'tan kork'masını hatırlatması efendimizin, Hz Zeynep ile evlenme niyetinin olmadığını göstermektedir. Yani bekar olan akrabası ile dul olunca evlenmesi kendi isteği ile değil, amacı olan bir vahiy ile olmuştur. “Katade, İbni Abbas ve Mücahit'ten nakledildiğine göre, Zeynep'in ailesi ilk başta Hz Muhammed'in Zeynep'e talip olduğunu zannetmişlerdir. Hz Muhammed isteseydi o zaman Zeynep'le kendisi rahatça evlenebilirdi. Hz Muhammed'in böyle bir isteği yoktu. O'nun istediği şey, soy üstünlüğü kavramını yok etmektir. Hz Muhammed böyle bir evliliği istememiştir. Bu durumdan dolayı kendisi, ayetle ikaz edilmiştir.” (Meriç, Muhtelif-1, s. 70, 81) William Montgomery Watt bu konuda, “Bu suçlama haksız bir çıkarımdır.” (Watt, Muhammed Medine'de, s. 336) demektedir.

Kısaca: Hz. Resul Zeyd'in evine girdi, Zeynep'i gördü beğendi ithamı tamamen bir yalandır, iftiradır. Çünkü Hz Resul bir eve gireceği zaman önce selam verirdi. Cevap gelmezse toplam 3 kere selam verir, yine cevap veren olmazsa, eve girmez geri dönerdi. (Buhari, İsti'zan 13; Sahih-i Müslim, Adab 7; Sünen-i Tirmizi, İsti'zan 3) Hatta kızı Fatıma'nın evine bile böyle girerdi. Bu konu Nur suresi 27. Ayet ile (Ey inananlar, kendi evlerinizden başka evlere, sahipleriyle tanışmadan ve onlara selam vermeden girmeyin.) sabit iken, uygunsuz ortamda olan aile evine Hz Resul'un destursuz fütursuzca girmesi imkansızdır. Ayrıca bakire iken, kendi akrabası olduğu için her anında kendisini gördüğü ve hicap ayeti de inmediği için, evlilik öncesi yıllarca yanında olan Zeynep'i beğenmeyip, genç-bakire iken kendisini cezbetmeyen, kendi eli ile bizzat evlendirdiği akraba kızına -Haşa- efendimiz, evlendirince mi ilgi duymaya başladı?! Bu iftiranın mantıklı bir yanı var mıdır? Yalanın boyutuna bakın ki Zeyd, daha evlatlıkların eşleri ile ilgili hüküm ayeti inmeden, Hz Resul'e gelip, “Boşayayım, siz evlenin” neden desin? “Sen ne diyorsun, kız iken onu almadım, onu seninle ben evlendirdim” demez mi idi efendimiz ona? Ayrıca zaten böyle

bir teklif o zamanki adetlere aykırı bir teklif olurdu. Ayrıca Hz Resul Zeynep annemiz ile evlendiğinde Zeynep annemiz 35 yaşında idi. Sıcak ülke ile ilgili erken olgunlaşma gerçeğini de hesaba katarsak, bu yaşa dek Hz Resul neden beklesin?! Kısaca iftira baştan sona mantık hataları, yalanlar ve çelişkilerle doludur.

Oryantalistleri de ateistleri de bilimsellik değil, ideoloji ve önyargı yönlendirir. Onlar diledikleri gibi kaynaklara ekleme veya çıkarma yaparlar. Mesela efendimizin Hz Zeynep ile evlenmesi ile ilgili iki örnek verelim: “Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın...” (Emile Dermenghem, Muhammedin hayatı, s. 367-370). Bu da Türk ateistlerden T. Dursun’a ait, 2000’e Doğru dergisinden: “Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir.” Halbuki her iki ekleme de hiçbir rivayette geçmez, kaynakta bulunmaz ama oryantalist ve ateistlerin kafa yapısı, bakış açısını göstermesi açısından ilginç örnekler olarak litelatüre de geçmişlerdir.

“Araplarca saldırıya uğrayacağını, suçlu sayılacağını bildiği halde ödev ve görev yüzünden bütün bu karşı koymaları dinlemeyerek Zeynep’le evlenmiştir.” diyen oryantalist Lord John Davenport, oryantalistlerin “gördü, aşık oldu.” Şeklindeki iddialarını kabul etmezken (Lord Davenport, Hz Muhammed ve Kur’an-ı Kerim, s. 25-26), bir diğer oryantalist M. Watt ise, “Onun güzelliği karşısında kendini kaybetmesi hikayesini pek ciddiye almaya gelmez. Bunlar ilk kaynaklarda yoktur, üstelik Zeynep, Muhammed ile evlendiği sırada 35 veya 38 yaşında idi, ki o devirdeki bir Arap kadını için bu ileri bir yaştı. Bu evlenmedeki aşk temasını Muhammed’in biyograflarının hayal güçlerinde geliştirdikleri duygusu uyanmaktadır.” (Watt, Hz Muhammed, s. 164) demektedir. Yerli birçok ateistten daha objektif değerlendirme yapan Marxist oryantalist Maxime Rodinson da, “Soyunun sayısız yanlış inancına cesaretle karşı çıkmış bir zeka olan Muhammed, evlatlık almanın hukuki yönden yanlış yorumlamalara yol açabilecek kargaşalığını da düzeltmiş, geçerli bir örnek yaratmış oluyor.” diyerek, tarihi bir gerçeğin altını çizmektedir. (Rodinson, Hz Muhammed, s. 209- 210) Karen Armstrong, “Hazreti Muhammed, İslam Peygamberinin Biyografisi” adlı eserinde, “O eğlence için değil, politik nedenlerden dolayı çok evlilik yapmıştı.” diyerek, hayali cinsellik iddialarını reddetmektedir.

Bu ayetin asıl amacı "nesep, soyun karışmasına engel olmaktır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 83) Mesela, Ali, Ahmet'in evlatlığıdır ama asıl babası Mehmet'tir. Yani Ali, Ahmet oğlu Ali değil; Mehmet oğlu Ali'dir. (Soyadı kanunu olmadan önceki durum için örnek veriliyor. Günümüzde de soyadı alınınca da, aynı sorun ortaya çıkmaktadır) "Onları, babalarının adlarını da anarak çağırın." (Ahzab, 5) ayetinden amaçta bu gerçeğin ilan edilmesidir. Ama Ahmet oğlu Ali olarak bilinen biri, tanımadığı gerçek babası olan Mehmet'in kızı ile yani kardeşi de evlenebilir. Evlatlık düzenlemesi ile asla dokunulmaması gereken birinci derece akraba, üst ve alt soy ilişki yasağı da korunmuş olmaktadır.

Günümüzden örnekler: "Yedi yıllık evli çift kardeş olduklarını öğrendi." 39 yaşındaki Adriana, henüz on iki aylıkken terk edildi ve devlet tarafından bir aileye evlatlık verildi. Kocasını Leandro ise sekiz yaşına kadar annesiyle birlikte yaşadı ama o da Adriana gibi annesi tarafından terk edilince başka bir aileye evlatlık verildi. İkisi de farklı ailelerin elinde farklı şehirlerde birbirlerinden habersiz büyüdüler. Yıllar sonra birbirlerine aşık oldular. O sıralar evli olan Adriana eşinden boşanarak Leandro'yla evlendi. Çiftin bir de çocuğu oldu." (Hürriyet, 9.8.2014); "Evlendiği gün kocasının ikiz kardeşi olduğunu öğrendi! Esra Erol'da tüm izleyenleri şaşırtan bir olay ortaya çıktı." (Sabah, 11.11.2017); "Kardeşiyle evlendi: Farklı ailelere evlatlık verilen ve gerçek kimliklerini bilmeden evlenen ikizlerin durumu, ülkede evlat edinme kurallarını tartışmaya açtı. İngiltere'de doğumdan sonra ayrılan ve farklı ailelere evlatlık verilen ikiz kardeşlerin tesadüfen evlenmesi, ülkede evlat edinme yasalarının sorgulanmasına neden oldu." (Yeni Şafak, 11.1.2008)

Bir de, ‘Hz Muhammed, Hz. Zeyd’i ölsün diye savaşa gönderdi.’ iddiası vardır ki, Hz Muhammed ölmesini istediği birine savaşa gönderirken “eğer şehit olursan yerine şu geçsin” niye desin? Zeyd’e dedi, peki sonra yerine geçen de şehit olursa şu geçsin, o da şehit olursa şu geçsin” neden desin? Ayrıca bu üçünün de şehit olacağını bilmesi bile ,ateist iddiayı tamamen içinden çıkılmaz bir hale sokmaktadır. Ateist/oryantalist iddianın aksine bu hadise, Hz Muhammed’in Allah’ın izni ile geleceği bildiğini göstermekte değil midir?

Özet bir alıntıyı da Gürger'den yapalım: Cahş kızı Zeynep, o zamanlar hayli geç sayılacak bir yaş olan, 35 yaşına dek kendisine gelen tüm evlilik tekliflerini geri çeviren, zengin bir ailenin kızıdır. Hz Muhammed onu, Zeyd ile evlendirir. Ama aralarındaki kültürel fark sorun çıkarır. Zeyd defalarca peygamberimize gelerek boşanma niyetini açıklar. Ama efendimiz aracı olduğu bu evliliğin bitmesinin endişesiyle her defasında ona ‘Eşinden boşanma ve Allah’a karşı takva sahibi ol’ der. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 91) Evlilik bittikten aylar sonra (İslam’da kadın hakları bölümündeki, ‘boşanma’ adlı başlığa bakılabilir) Zeynep ile efendimiz evlenmiştir. (Gürger, s. 92) Allah (cc) Mücadele suresi ile ‘zihar’ cahiliye adetini ortadan kaldırmış ise, bu sure ile de evlatlıklarla olan münasebetleri yerli yerine oturtmuştur. Bu ayetle peygamberimiz, sakındığı mahalle baskısı konusunda; Hz Zeynep asaletinde; Zeyd sadakatından imtihan edilmiştir. Medine’liler dedikodu ve nifak konusunda imtihan edilirken, 21. Yüzyıl Müslümanları da bu konuda imtihan edilmeye devam etmektedir. (Gürger, s. 94)

Zeyd’in Hz Peygamberle bir akrabalık bağı yoktur. Zeynep de gelini ya da baldızı değildir. Halasının kızıdır ve Hz Peygamberin Zeynep ile evliliği de, halasının kızıyla yapılmış bir evliliktir. Peygamberin gizlediği şey, Zeynep’in boşanacağı ve kendisiyle evleneceği bilgisidir. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s.125, 131)

“Ahzab, 37. ayetin anlattığı şey farklıdır, ateist ve misyonerlerin iddia edip ortaya attığı şey farklıdır.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 54) Kur’an ayetlerinden hareket ederek Hz Muhammed’e saldırmaya çalışanlar, eğer ayeti kabul ediyorsa, zaten ayet her şeyi açıklamaktadır: ‘Efendimizin Zeyneb’i beğendiğini açıklamaktan değil, onunla evleneceğini daha önce Allah’ın kendisine bildirdiği için toplumda göreceği tepkiden çekinmesi ve bunu son ana kadar açıklayamamasına’ neden itiraz ediyorsunuz? Hayır, ayeti reddediyorsanız neden ayeti önceden tespit ettiğiniz sonuca göre yorumlayarak metotsuz bir şekilde İslam’a ve peygamberine saldırıyorsunuz?

Olayın öncelikle psikolojik yönü vardır. İnsanların zihninde var olan sınıf, mevki, konum, statü kavramını yerle bir etmiştir. Sosyal boyutu ise, o toplumdaki münafıkların kendilerini ifşa etmeleridir. Günümüze uzanan boyutu ise, miras hukukundan evlatlık müessesine pek çok hukuki meselenin netleşmiş olmasıdır. "İslam iki tabuyu yıkmıştır. Birincisi bir çocuk ancak biyolojik anne babasına nispet edilebilir. İkincisi ise boşanmış kadın istediği kişiyle evlenebilir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 132)

Cüveyriye bintü’l- Haris: Hz Cüveyriye dul ve savaş esiri idi. Esir ve cariyelerle evlenmek âdet değil iken, peygamberimiz onunla evlenerek, onların da aile kurma hakkına, insani her türlü hakka sahip olduğunu insanlığa, tüm dünyaya ispat ve ilan etmiştir. Cüveyriye, Mustalik oğulları kabilesinin reisinin kızı idi. Savaşta esir düşmüştü. Özgürlük bedelini bizzat Hz Resul ödemiş ve onu azat etmişti. Bunu duyan babası ve iki oğlu orada Müslüman olur. Özgür olan Cüveyriye de Hz. Resul ile evlenir. (İbn Sa’d, Tabakat, VIII/117) Hz. Cüveyriye, Peygamber Efendimizle evlenince, onun kabileyle de akrabalık bağı tesis edilmiş olunuyordu. Bu bağ kurulunca Müslümanlar da ellerindeki diğer esirleri serbest bırakırlar. (Taberi, es-Simtu’s-Semîn, s.198; Profesör Kamil Miras, Sahih-i Buhari muhtasarı, VII/453; Watt, Muhammad at Medina, s. 227; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 316) Mustalik oğulları kabilesi de kendilerine yapılan bu saygın

davranıştan dolayı çok memnun kalırlar ve topluca İslam'ı kabul edip Müslüman olurlar. (İbni Hişam, es-Siretü'n-Nebeviyye, II/ 295; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 151) Oryantalist Caetani, Hz Cüveyriye ile efendimizin, yanlarında Aişe ve Ümmü Seleme var iken yolda bir çadırda zifafa girmiş (Caetani, IV/148) olduklarını iddia eder ki, gerçekte efendimiz Medine'ye döndükten, kurtulmalık bedelini ödeyip kendisini babasına teslim ettikten sonra, babasından Hz Cüveyriye'yi istemiş, onayından sonra ancak onunla evlenmiştir (İbn-i İshak, İbn-i Hişam, Sire, III/308) Zaten Caetani'nin iddia ettiği zifaf olayı hiç bir kaynakta (Vakidi, İbn-i Hişam, Taberi, İbni Esir, Hamis, Buhari) geçmemektedir. Ama yukarıda ve daha sonra göreceğimiz gibi, bunun ateist veya oryantalistler için hiçbir önemi yoktur!

Safiye: İsrail Oğulları soyundan, kabile reislerinin birinin kızı idi. Daha önce iki kez evlenmiş ve dul kalmış bir hanım idi ve tutsaktı. Hz. Resul O'na: "İster malını al, git özgürsün." der ve sonra da, "İster kal, Müslüman ol, benimle evlen." diye teklifte bulunur. (İsmail Acarkan, İlginç Sorular, s. 89) Safiye annemiz özgür olduktan sonra bu teklifi kabul eder ve peygamberimizle evlenir. (İbn Hisam, es-Siretü'n-Nebeviyye, III/ 350; İbn Sa'd, Tabakat, VIII/ 120-123) Efendimiz bu evlilik ile hem mağluplarla uzlaşma politikasını pratiğe geçirmiş (Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, s. 569) hem de kabile reisinin kızı ile evlenmek suretiyle oluşan akrabalık bağı ile de onların gönüllerini İslam'a ısındırmaya çalışmıştır. (Ziya Kazıcı, Hz. Muhammed'in Aile Hayatı ve Eşleri, s. 285) Hz. Muhammed'e atılan bir diğer iftirada, Hz. Safiye ile evlenmeleri olayıdır: Güya Hz. Resul esir olan Safiye annemize "Benimle evlenirsen, seni serbest bırakırım." diye bir teklifte bulunmuştur. Zavallı Safiye'de serbest kalmak için peygamberimizle evlenmiştir! Dinsiz İslam düşmanı bir Türk ateist, iki bölümden oluşan peygamberimizin teklifini kelime oyunları ile tek bir cümlede birleştirerek aktarır: "Benimle evlenirsen serbestsin!" Düşünebiliyor musunuz, bu tek cümleye indirme ile Safiye annemizin seçme hakkı da ortadan kaldırılmış olmakta ve sonuçta o zavallı, çaresiz konuma indirgenmektedir. Safiye annemiz ne kadar çaresiz gösterilirse, efendimizde o kadar gaddar ve acımasız gösterilecektir çünkü. Kısaca, Hz. Peygamber, Safiyye'yi azat etmiş, özgürce gitme ya da kendisiyle evlenme seçeneğini sunmuştur. Safiyye'de bir peygamberle evlenmeyi tercih etmiştir. (İ.Hanbel, Müsned, III/138) Efendimizde buna karşılık olarak daima ona saygılı davranmıştır. "Hz. safiye deveye binerken, hazreti peygamberin dizlerine basarak binmekteydi." (Buhari, Megazi, 39; İ. sad, Tabakat, VIII/121; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 168) Oryantalist Leoni Caetani'de: "Muhammed'in, daima nefsine ve ihtirasına hakim olmayı bilen adamlardan biri olduğunu ispat etmek zor bir şey değildir. Evliliklerinden birçoğu, bazı kabilelerin sevgi ve yakınlığını çekmek yahut taraftarlarından bazılarını daha sıkı bağlarla bağlamak gibi bir siyasi bir düşünceyle yapılmıştı." (Caetani, II/480) diyerek kendi uslubunca bir gerçeği dile getirmektedir.

Ümmü Habibe: 55 yaşında dul kalmıştı. Mekke reisi İslam düşmanlığı ile ünlü Ebu Süfyan'ın kızı idi. Mekke'den uzakta, Habeşistan'da dul kalmıştı ve çok zorluk çekmişti. Bunları duyan Hz. Muhammed elçi göndererek O'na evlenme teklif teklifinde bulunur. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 56) Ümmü Habibe annemiz de olumlu cevap verince, Habeşistan kralı Necaşi bu nikahı vekiller vasıtası ile kıyar. Bu evlilikler bir dereceye kadar Ebu Süfyan'ın düşmanlığını da yumuşatır.

Meymune: 2 çocuklu, daha önce iki kez evlilik yapmış bir dul bir hanımdı. Hz. Resul'un amcası Abbas'ın baldızıdır. Hz Abbas vasıtası ile Hz Resul'e evlilik teklifinde bulunur (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/132) Hz resul de kabul eder ve evlenirler.

Mısırlı Mariye: Bizans'ın İskenderiye valisi ve Mısır mukavkısı olan Cüreyc b. Mînâ (Belâzürî, Ensâb, I/449) Peygamberimize Mariye'yi hediye olarak gönderir. Cariye olan Mariye'yi Efendimiz azad eder. İsterse kalabilir ve İslam'a girer, isterse ailesine dönebilirdi. İslam'ı kabul eder ve peygamberimizin yanında kalır. Mariye annemiz mehirsiz olarak Peygamberimizle

evlenmeyi kabul eder ama Hz. peygamber, onunla mehrini vererek nikahlanır. Aslında bu, Peygamber tarafından gösterilen bir iyi niyet idi ve Mariye ve ailesinin itibarını yükseltmek amacını güdüyordu. Cariye ile evlenerek de, çağında yerleşmiş olan cariye algısını yerle bir ediyordu!

Hız. Resul 50 küsur yaşına kadar tek eşle evli kalıyor, her türlü dünyevi teklifleri reddediyor ve 50 yaşından sonra genç, güzel, çekici ve zengin bir çok kızla evlenebilecek iken, sıcak ülkede erken olgunlaşıp yaşlanan, kimi 40 kimi 50 yaşlarında, 2-4 çocuklu dul hanımlarla, onları koruma ve tebliğ amacını güden, karşılıklı rızaya dayanan evlilikler yapar. Bu evlilikleri objektif olarak inceleyen herkes, evliliklerin hiç birinde dünyevi- şehvi bir amaç güdülmediğini görebilirler. Kısaca Hız. Muhammed (s.a.v.)'in evlilikleri, ilahi takdirin bir tezahürü olarak, nübüvvet görevinin tam anlamıyla ifa edilebilmesi için yapılan evliliklerdir; bu evliliklerden hiçbirisi şahsi istek ve dünya zevki ile yapılmamıştır.

"Medine'de, özellikle Hicri ikinci yıldan sonra meydana gelen gelişmeler çerçevesinde hem Allah resulü, hem de diğer bazı Müslümanlar yeni evlilikler yapma ihtiyacı hissetmişlerdir. Resulullah bu evliliklerinde dünyaya meyilden ziyade, birçok sıkıntıya katlanma fedakarlığı olduğunu söylemek icap eder. Hız Ayşe hariç, Hız Peygamberin evlendiği hanımların hepsi daha önce evlilik yapmış ve bazılarının da çocukları vardı." (Prof. Adnan Demircan, Sıyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 285); "Hız Peygamberin bütün evlilikleri ya bir sosyal düzenleme ya da siyasi bir sebepten dolayı olmuştur." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 147)

"Peygamber Efendimizin evliliklerinin; hukuki, siyas, sosyal ve eğitimle ilgili çeşitli sebepleri vardır.

1. İslam toplumunun eğitilmesinde Hız. Peygamberin evliliklerinin önemli bir yeri vardır. Rasullullah, özellikle kadınlarla ilgili birtakım İslami kaide ve esasların öğretilmesinde yine kadınlardan yardım almak ihtiyacı hissetmiştir. Kadınların yaşayışıyla ilgili öyle günlük meseleler vardı ki, bir hanım bunlar hakkında gerekli bilgiyi utanma duygusuna kapılmaksızın bir erkekten isteyip elde edemez. İşte bu sebeple Rasullullah hanımlarını, Müslüman kadınlar için adeta bir hukuk danışmanı olarak vazifelendirmiştir. Nitekim Hız. Aise ve Hız. Hafsa bu konuda çok büyük bir vazife icra etmişlerdir.

2. Hız. Peygamberin evliliklerinden bir kısmı fedakâr ve cefakâr Müslüman kadınları himaye, onları takdir etme ve itibarlarını koruma gayesine yönelikti. Mekke döneminde Müslüman olan bazı kadınlar işkenceye maruz kalmışlar, Habeşistan'a daha sonra da Medine'ye hicret etmişler, kocaları vefat etmiş; birkaç çocukla ortada kalmışlardı. Aileleri de Mekke'de müsrik oldukları için onların yanlarına da dönemiyorlardı. İşte Hız. Peygamber, onları himaye etmek ve çocuklarını da bakım altına almak istemiş, böylece onlarla nikahlanmıştır. Sevede binti Zem'a, Zeyneb binti Huzeyme, Ümmü Seleme ve Ümmü Habibe bu hususa örnektir.

3. Hız. Peygamber bazı evliliklerini ise, evlendiği hanımın kabilesini İslama ısındırmak, o kabile ile Müslümanlar arasındaki düşmanlığı gidermek için yapmıştır. Cüveyriye ve Safiyye ile evliliği buna örnektir.

4. Hız. Peygamberin bazı evlilikleri de yeni İslamî bir hükmün topluma kazandırılması amacını taşıyordu. Zeynep binti Cahs ile evliliği buna örnektir.

5. Hız. Peygamberin bazı evlilikleri, yakın dostları, çevresi ile irtibatının, evlilik yoluyla kurulan akrabalıkla güçlendirilmesine yönelik idi. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/53-221) "Resullullah'ın çok evliliği

şehvet dürtüsü ile olmamıştır, bu evliliklerle arkadaşları ve halkının büyükleri arasında güçlü bir akrabalık bağı kurmuştur.” (Muhammed Rıza Muhammedun Resulullah, s. 402) Mesela Hz. Ebu Bekir’in kızı Hz. Aise ve Hz. Ömer’in kızı Hz. Hafsa ile evliliği buna örnek gösterilebilir.

Demek ki Rasulullah’ın evliliklerinin ilahi planın bir parçası olarak cereyan ettiğini görmekteyiz. Onun, Medine dönemindeki evliliklerini nefsanî arzuları için yapmadığının açık delili, bu hanımlarının çoğunun dul ve nispeten yaşlı olmalarıdır. Rasulullah’ın bu evlilikleri ya büyük bir kavmin İslama girmesine vesile olmuş ya büyük bir devlet adamının gönlünü almış ya daha önceden sürüp gelen bir cahiliye âdetini ortadan kaldırmış ya da savaşlarda şehit düşen bir müslümanın hanım ve çocuklarını koruması altına almasını sağlamıştır. Eğer nefsi için evlenseydi bakire, genç ve güzel hanımları bulması O’nun için zor olmazdı.” (Prof. Dr. Mehmet Soysaldı, Peygamber Efendimizin Evliliklerinin sebep ve Hikmetleri. Ayrıca; Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 148-152)

İngiliz yazar Parrinder de, 20. yüzyılın son çeyreğinde, tarihte Hz Muhammed kadar hiç bir büyük din önderinin iftiraya uğramadığını belirttiikten sonra, evlilikler hususunda 'Muhammed'in sicili kesinlikle İngiliz Kilisesi başı VIII. Henry'den çok daha iyidir.' Tespitinde bulunur. (G. Parrinder, Mysticism in the World's Religions, s. 121)

Hz Muhammed birçok hanımını sadece ortada kalmamaları için himayesine almış sadece 4 eşi (Aişe, Hafsa, Zeynep ve Ümmü seleme) ile haftanın gecelerini adaletle paylaşır, diğerlerini dolaşır, hallerini sorar ve ihtiyaçlarını giderirdi. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 33)

“Hakkaniyet ölçüsünden uzaklaşmamış ve samimi bir tenkitçi, Hz. Muhammed’in hayatını incelediğinde bakınız neleri itiraf etmektedir: “Muhammed’in, alelade bir gönüllü ve esas maksadının arzu ve heveslerinin peşinde koşan biri olduğunu düşünürsek, açıkça yanılırız. Hayır! Arzu ve heveslerinin hiçbir türünü amaçlamamıştır. O’nun ev halkı en idareli olandı; O’nun yiyeceği genellikle arpa ekmeği, hurma ve su idi. Bazen aylarca ocağında bir sefer olsun ateş yanmazdı. Hükümdarlığı elde etmek için huzur bozan, ihtirası meslek edinen, iyi huylarını ve şahsiyetini inkar eden, ahlaksızlığı ve alçaklığı yerleştiren ihtiras sahibi bir sahtekar değildi! Ben, bunların hiçbirine kıymet vermiyorum ve inanmıyorum. O, Mekke toplumunda doğru (es-Sâdık), ve güvenilir (el-Emîn) insan, dürüst ve hilesiz tacir olarak şeref ve ün kazandı; hürmet gördü ve herkesin, özellikle fakir, yetim ve dulların sevip etkilendiği bir dost idi. Kadınlara karşı bir rağbet göstermedi. O’nun ilk evliliği bile Hatice’nin şahsi teşebbüsleriyle gerçekleşti. Birdenbire huyunu, karakterini ve davranışını değiştirip nasıl kadın düşkünü olabilirdi?” (Thomas Carlyle, On Heroes, Hero-worship and the Heroic in History, s. 288-305) Efendimizin özel hayatı konusunda Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur’an’ı kerim adlı eserinde şunları söylemektedir: Memleketinde çok evlenmeye izin veren gelenekten faydalanmayı düşünmemiştir. (s. 11) Hz Aişe, ‘O Hatice yaşlı değil miydi?’ dediğinde, Hz. Muhammed, ‘ Hayır, ondan daha nazik ve daha asil bir eş yoktur. Düşmanlarım karşısında bana teselli veren, yardım eden o idi’ demiştir. (s. 18) Hz Hatice 63 yaşında iken vefat ettiği halde başka kadınlarla evlenmeyen, hele erkek evlat bırakmadığı halde bunu düşünmeyen biri için şu soruyu ortaya koymaya hak kazanırız: Çok kadınla evlenmenin yaygın olduğu bir ortamda, kendinden 15 yaş büyük bir kadınla 25 sene evli kalan bir adama şehvet düşkünü denebilir mi? (s. 20)

M. Watt, Hz Muhammed’in önemli bir sosyal devrim yaptığına inanır ve evliliklerini bu çerçevede ele alır: Kabileciliğin yerini İslam dini almıştır. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 16-29) Watt, efendimizin hanımlarının toplumda yüksek bir şerefe nail olduklarını, müminlerin anneleri seviyesine yükseldiklerini ve Hz Muhammed’in, Fars kisraları veya Doğulu yöneticileri taklit etme niyetinin olmadığını belirtir. (s. 327) Watt, efendimizin evliliklerinin siyasi amaçlı olduğunu söyler. Sevede ve Huzeyme kızı Zeynep ile onların ihtiyaçlarını karşılamak için evlenir.

Sevde'nin kardeşi aşırı İslam muhalifi biri idi. Zeynep ile evlenerek de, iki kabile ilişkileri düzeltme yoluna gider. Aişe ve Hafsa çok sevdiği iki arkadaşı Ebu Bekir ve Ömer'in kızları idi. Ümmü Seleme, çok istenen bir dul olmasa da Mekke'li önde gelen kabilelerden biri olan Mahzumilerin reislerinden birinin yakını idi. Zeynep b. Cahş ile evliliğindeki amaç bir tabuyu yıkmaktı. Ümmü Habibe, Habeşistan'a eşi ile hicret etmiş, eşi orada vefat edince bir elçi göndererek kendisi ile evlenmişti. Meymune ile evlenerek amcası Abbas ile ilişkilerini güçlendirmiş, Yahudi kızları Safiye ve Reyhane ile evlenmesinde de siyasi nedenler amaçlamıştır. Evliliklerdeki hakim unsur siyasi idi. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 287-288)

Rudi Paret, peygamberimizin evliliklerini 3 nedene bağlar: Konumu gereği birden fazla evlenmesi gerekiyordu. Eşleri Bedir ve Uhud'da ölen kadınların ihtiyaçlarının karşılanması gerekiyordu. Son olarak da, siyasi nedenler evliliklerinde önemli bir rol oynamıştır. (Paret, Muhammed und der Koran, s. 143)

Prof. John L. Esposito da Hz Muhammed'in evliliklerini, 'Çoğu evlilikleri ittifakları güçlendirmek için siyasi idi. Diğerleri savaşta ölen arkadaşlarının yoksulluğa düşen dullarını korumak içindi' demektedir. (J. L. Esposito, İslam, s. 20) Esposito, Hz Muhammed'in bazı evliliklerinin dul kadınlara yeni bir yaşam şansı vermeyi amaçladığını ifade eder. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 83)

Hz Muhammed evlilikleri ile dulları korumak ve istikrarı sağlamak için tercih etmiştir. Zevce sayısını 4 ile sınırlayan ayet inince (Nisa, 3) Hz Muhammed dokuz hanımından beşini bırakmak istedi ise de, onlar razı olmayınca, dört hanımı ile zevci ilişkilerini sürdürmüş, diğer beşi ile sadece hukuki evli kalmıştır. (Heyet, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 313, 342) Ve çok önemli bir gösgerge de; Hz Muhammed Mekke'nin fethinden sonra yeni evlilik yapmamıştır. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 343)

243

Özetle, İslami ve batılı kaynaklardan hareketle Peygamberimizin hayatına genel olarak baktığımızda da, O'nun dünyevi, şehvi, makamsal hiçbir amaç gütmeyi rahatlıkla söyleyebiliriz.

Efendimizin hanımlarına olan hitap ve davranışlarından bir kaç örnek

Allah Resulü, Aişe annemize, "Gözbebeğim- (Lübbetülayn)" diye hitap ediyordu. 'Ayşecik' anlamına gelen "Uveys" veya Aişem anlamına gelen "Aiş" diye hitap ettiğini de görüyoruz. Hele bir de gül yüzlüm, al yanaklım manasına gelen "Hümeysra" sözcüğü vardır ki, bu söz, bir kadının gönül dünyasını okşayan ne hoş bir ifadedir. (Ekrem Keleş, en güzel örnek Hz. Peygamber s. 92) Bir gün Hz. Aişe Peygamberimize sorar: "Ya Rasulullah, bana olan sevgin nasıldır?" Peygamberimiz: "Kördüğüm gibidir." (İbn Hanbel, Müsned, 6/210) Tüm bunlara rağmen efendimiz ilk hanımını asla unutmamıştır! Hz. Aişe Validemiz, Ezvac-ı Tahirat'tan hiç kimseyi Hz. Hatice Annemiz kadar kıskanmadığını söylemektedir. (Müslim Fezailus-sahabe, 74-76) Hz. Peygamber'in onu sık sık andığını, koyun kestiği zaman Hz. Hatice'nin çok sevdiği hanım arkadaşlarına pay gönderdiğini (İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Gâbe, VII/84) fakat kendisinin bazen bu ilgiye dayanmadığını, Hz. Peygambere "Sanki yeryüzünde başka hiç kadın yok da, yalnız Hatice var!" diye söylendiğini, bazen daha ileri giderek: "İhtiyarlıktan dolayı ağzında diş kalmamış yaşlı bir koca kadının nesini anarsın bilmem ki, Allah onun yerine sana daha gencini, daha hayırlısını vermiştir." dediğini fakat Hz. Peygamberin bu sözlerle şöyle karşılık verdiğini bize aktarmaktadır: "Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes benim peygamberliğimi inkar ederken o bana iman etti. Herkes benim yalancı olduğumu iddia ederken o beni tasdik etti. Kimse bana bir şeycik vermezken o malını mülkünü benim emrime verdi." (Ahmet b. Hanbel, Müsned, VI/117, 118) Hz. Hatice Validemiz, muhterem eşi Hira Mağarasına inzivaya çekildiğinde, emrinde çok sayıda hizmetçi olmasına

rağmen (İbn Hişâm, es-Sîretü'n-Nebeviyye, I/255) aradaki 5 km mesafeyi kendi yürür, yemeğini bizzat kendisi götürürdü. Peygamber Efendimiz de Hz. Hatice Validemizin geleceğini hisseder, dağın eteklerine kadar iner onu karşılardı. Zira Hira Mağarasına çıkan yolun zorluklarını bilir ve değerli eşine kıyamazdı. Eşlerinden Safiye validemizi deveye bindirirken, önce incinmemesi için devenin üzerine bir örtü örtmesi ve binerken de eğilerek onu kendi omzuna bastırarak devesine kolay binmesini sağlaması da, onun hanımlarına karşı olan nezaketinin örneklerinden sadece biridir. (Buhari, “megazi” 83)

Batılıların dilinde Hz Muhammed (sav)

Kendini ateist kesimde kabul eden ve efendimize olmadık hakaretlerde bulunanların, Batılı oryantalistler kadar bile objektif olamadıklarını birkaç örnek ile delillendirmek istiyoruz.

“Dünyayı en çok etkileyen şahıslar listeninin başına Muhammed'i koymuş olmam, bazı okurları şaşırtacak, bazılarınınca da sorgulanacaktır. Fakat, tarihte hem seküler hem de dini alanda mutlak manada başarılı olmuş tek insan O'dur. Denebilir ki, Muhammed'in İslam üzerindeki şahsi tesiri, İsa Mesih ve Aziz Pavlos'un Hristiyanlık üzerinde birlikte bıraktıkları tesirden daha fazladır.” (Michael Hart, The 100, A Ranking of the Most Influential Persons in History, New York, 1978) “Düşünür, hatip, havari, kanun koyucu, asker, düşüncelerin fatihi, rasyonel akidelerin düzelticisi, şekil ve suret olmaksızın tapınma; hepsi manevi tek bir hükümdarlık olan yirmi dünyevi hükümdarlığın kurucusu; işte Muhammed. İnsanın yüceliğinin ölçümü mümkün olsa, ondan daha büyük bir insan var mıdır sorarız” (Alphonse Marie Louis de Lamartine, Historie de la Turguie) “Hz. Muhammed güzel bir ahlaka sahip idi.” (George Sale, The Koran, s.7) "Hz Muhammed yeryüzünde Allah'ın dinini kurmak üzere gönderilmiş idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 47) "Bu kişinin etrafına maksatlı bir şevkle yığıldığımız yalanlar, bizim için sadece bir utanç vesilesidir. Amacı, dünyayı aydınlatmaktı; dünyayı yaratan, böyle emretmişti." (Thomas Carlyle, Heroes and Hero Worship and the Heroic in History, 1840; Zubeyr Tekin - Peygamber Sevgisi, s. 38) "Muhammed görevi tamamladığında başkaları gibi

tahtını kurmadı, Kabe'nin yanında bir saray yaptırmadı; Medine'deki sade evine geri döndü." (Lord John Davenport, 'Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 94) "Muhammed'in sağduyusu, krallığın ihtişamını çok hakir görüyordu. Allah'ın Elçisi, ailesinde bir hizmetçi gibi davranıyor, ateşi yakıyor, yeri süpürüyor, koyunları sağıyor, elbiselerini ve ayakkabılarını bizzat kendisi tamir ediyordu. Bir rahip, bir keşiş görüntüsü verme gereği de duymadan, çok doğal bir zühd hayatı yaşıyordu." (Edward Gibbon, The Decline and Fall of the Roman Empire, 1823) "Muhammed'in hayatının en büyük başarısı, sadece ahlakının gücünde yatmaktadır. Hayranlığımızı çeken, O'nun dininin anlatılması değil, devam edebilme gücüdür. O'nun Mekke ve Medine'ye naksettiği aynı duru ve mükemmel tesir, onca olup bitene rağmen, Hint, Afrikalı ve Türk Müslümanlarca aynen korunmaktadır. Peygambere verilen değer, asla beşeri sınırı aşmamış ve O'nun getirdiği ve canlılığını sürekli koruyan prensipler, takipçilerinin kendisine karşı duyduğu saygı ve teşekkür hislerinin, hep akıl ve din sınırları içinde kalmasını sağlamıştır." (Edward Gibbon, Simon Oakley, History of the Saracen Empire, Londra, 1879) "Koruduklarının en vefalı koruyucusu ve konuşması en tatlı, en kabul edilir olandı. O'nu ilk görenler, karşısında önce saygıyla ürperir, yanına yaklaşanlar ise O'nu sever ve O'nu tarif edenler, "Ne daha önce, ne de daha sonra O'nun gibisini görmedim." derlerdi. Çok az konuşurdu, fakat konuştuğu zaman da vurgulu ve bilerek konuşur ve dinleyen kimse O'nun söylediklerini unutmazdı." (Laneâ Poole, Speeches and Table Talk of the Prophet Muhammad) "Arabistan'ın bu büyük Peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen ve nasıl öğrettiğini, nasıl yaşadığını bilen herkesin, Ulu Zat'ın elçilerinin en büyüklerinden biri olan bu güçlü Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Ben bu Arabistanlı öğretmen için hep yeni bir hayranlık, yeni bir saygı duyuyorum. " (Annie Besant, The Life and Teachings of Muhammad, Madras, 1932; Feyyaz, Rasûlullah'a iman, s. 18) "Fakirlere karşı cömertliği o derecedeydi ki, sık sık bizzat kendi ailesi aç kalırdı. Fakirlerin sadece ihtiyaçlarını gidermekle kalmaz, onlarla sohbet eder ve acılarını büyük bir içtenlikle paylaşırdı. Sağlam bir arkadaş, vefalı bir yoldaşı." (W. C. Taylor, The History of Muhammadanism and its Sects) "Eğer tarihte her bakımdan ilâhi kaynağa dayalı olarak hükmetmiş biri varsa, o da Muhammed'dir; çünkü O, en güçlüydü, fakat güce ehemmiyet verdiği yoktu. Özel hayatında ne kadar sade ise, halkın içinde de o kadar sade idi. Muhammed'in dininde, burada her şey farklıdır. O'nun hakkında, gizemli ve gölgeli şeyler değil, açık bir tarih var." (Reverend Bosworth Smith, Muhammad and Muhammadanism, Londra, 1874) Reverend Bosworth Smith: "Muhammed'i, rütbe bakımından insanların en yücesi olarak kabul ediyorum. Hatta insanlık onun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 107) "İslam'da tevhid akidesi, her zaman hiç bulanmaz bir berraklık, bir ululuk ve tam bir kanaat ve kararlılıkla ilan edilmiştir." (Edward Montet, La Propagande Chretienne et ses Adversaries Musulmans, Paris 1890) "Muhammad, halkı için parlak bir örnekti. Şahsiyeti, öylesine temiz ve lekesizdi. Evi, elbisesi, yiyecekleri. Kısaca, bütün hayatı sade idi. Yapaylıktan o kadar uzaktı ki, arkadaşlarından asla özel bir saygı beklemez; bizzat kendisinin gördüğü kendi şahsi hizmetini kendisine kölesinin bile yapmasını istemezdi. Hastaları ziyaret ederdi ve herkese karşı sevgi doluydu. Toplumunun iyiliğine duyduğu ilgi ve bu konuda gösterdiği gayret ölçüsünde de cömert ve yüce gönüllü idi. " (Dr. Gustav Weil, History of the Islamic Peoples) "Dünyada başka hiç kimse, önüne gönüllü veya gönülsüz O'nunkinden daha büyük bir hedef koymamıştır: Allah'la insan arasına sokulmuş bâtıl inançları ortadan kaldırmak; puta tapıcılığın maddi ve çarpıtılmış ilahlar kaosu arasında akli ve kutsal ilah kavramını yeniden yerleştirmek. Dünyada başka hiç kimse, bu kadar zayıf vasıtalarla insan gücünün bu kadar ötesinde bir işe girişmemiştir; böylesine büyük bir hedefin tasarlanmasında ve uygulamaya geçirilmesinde kendinden başka vasıtası ve çölde yaşayan bir avuç insandan başka yardımcısı yoktu O'nun. Ve başka hiç kimse dünya üzerinde O'nun gerçekleştirdiği ölçüde büyük ve kalıcı bir ikinci inkılabı gerçekleştirmiş değildir. Eğer gayenin büyüklüğü, vasıtaların azlığı ve neticenin şaşırtıcılığı insan dehasının üç ölçüsüyse, modern dönemler tarihinde kim Muhammed'le karşılaştırılabilir ki? Uydurma ilâh zürriyetlerinin biktıricılığı altındaki bir dünyada ilân edilen Allah'ın birliği inancı, telaffuz edilir edilmez bütün eski putperest mabedlerini yerle bir eden ve dünyanın üçte birini harekete geçiren başlı başına bir

mucizeydi. Bu Zat'ın hayatı, tefekkürü, ülkesinin batıl inançlarını kahramanca inkarı, puta tapıcılığın öfkelerine meydan okumadaki cesareti, Mekke'de 13 yıl süreyle gösterdiği sabır ve tahammül, halkın ezasını ve hatta hemşehrilerinin kurbanı oluşunu kabulü; evet, bütün bunlar ve ilâveten kesintisiz tebliği, tuhafliklara karşı koyuşu, başarıya inancı ve felaketler karşısındaki insanüstü güven duygusu, zafere götüren sabır ve azmi, tek bir ideale olan tutkulu bağlılığı ve asla imparatorluk peşinde olmayışı; bitmez duası ve ibadeti, Allah'la olan mânevî haberleşmesi, vefatı ve vefatından sonraki muzafferiyeti; bütün bunlar bir yalana değil, sarsılmaz bir inanca şahitlik etmektedir. İnsan büyüklüğünün tesbitinde kullanılan bütün ölçüler içinde soruyoruz: O'ndan daha büyüğü var mıdır? " (Alphonse de Lamartine, *Historie de la Turquie*, Paris, 1854) "Olağanüstü canlılığından dolayı Muhammed'in dinine daima büyük değer verdim. Bu din bana, varlığın ve hayatın değişen çehresini özümseyebilen ve her çağa hitap edebilen tek din olarak görünüyor. O harika Zat'ı da inceledim ve O, bana göre, bırakın deccal olmayı, İnsanlığın Kurtarıcısı olarak çağrılmalıdır. İnanıyorum ki, O'nun gibi biri modern dünyada diktatörlüğü ele geçirecek olsa, bu dünyanın en çok ihtiyacı olan barış ve mutluluğu sağlayacak bir tarzda onun bütün problemlerini çözer. Bir öngörüm var: Muhammed'in inancı, yarının Avrupa'sında kabul görecektir, nitekim bugünün Avrupa'sında kabul görmeye başlamış bulunmaktadır. " (Sir Georged Bernard Shaw, *The Genuine Islam*, 1936, I/8) "Elindeki imkanların kıtlığı, buna karşılık başardığı işlerin boyutu ve kalıcılığı, O'nun ismini dünya tarihinde, sadece Mekke'li Peygamber olmanın çok ötesine taşımaktadır. Güzel şehirler, devlet sarayları ve mabedler, varlıklarını O'nun sayısız hanedana aşıladığı hareket ve hamle kabiliyetine borçlu olup, çok geniş ülkeler ve eyaletler de, yine O'nun sayesinde imana teslim olmuştur. Bütün bunların ötesinde, O'nun sözleri, nesillerin inancını belirlemiş, hayatlarının prensipleri olarak kabul edilmiş ve öbür dünya adına rehber olarak benimsenmiştir. Beşeri tanınmışlığın ölçüleriyle değerlendirildiğinde, hangi faninin şerefi O'nunkiyle mukayese edilebilir? " (J. W. H. Stab, *Islam and Its Founder*) "Ciddi ve ağırbaşlı idi; çok az yer, çok oruç tutardı. Çok sade giyinir, gösterişten kaçır, bilgi satmazdı. Sadeliği tabii idi ve giyim gibi hususlarla ayrıcalık sergilenmesinden asla hoşlanmazdı. Muamelelerinde adildi. Arkadaş olsun yabancı olsun, zengin olsun fakir olsun, güçlü veya zayıf olsun, herkese adaletle muamele ederdi. Bilhassa halk kesimlerine çok yakın ilgi gösterir, onların şikayetlerini dinler ve onlar tarafından çok sevilirdi. Askeri başarıları, kazandığı zaferler, O'nda hiçbir gurur ve kendini beğenmişlik uyandırmadı; eğer bu başarılar şahsi gayelere dayanmış olsaydı, mutlaka uyandırırdu. Düşmanlarıyla çepeçevre sarılı olduğu zaman hangi sadelik ve tevazu içinde idiyse, gücünün zirvesine ulaştığında da yine aynı sadelik ve tevazu içindeydi. Bırakın bir hükümdar tavrı takınmayı, bir odaya girdiğinde kendisine normalin dışında bir saygı gösterildiğinde bile çok rahatsız olurdu." (Washington Irving, *Life of Muhammad*, New York, 1920) "Muhammed'in Allah inancının yüceliği ve bunun O'nun karakterine ve davranışlarına kattığı sadelik, ciddiyet ve duruluktur ki, bütün çekiciliği ve gerçek ilham gücüyle, Arapların ahlâkî ve zihnî dokusunu oluşturmuştur." (Arthur Glyn Leonard, *Islam, Her Moral and Spiritual Values*) "Muhammed'i bir yalancı görmek, ortaya çözülemeyecek pek çok problem çıkaracaktır. Ayrıca, tarihte büyük insanların hiçbirisi, Batı'da Muhammed kadar yanlış tanıtılmamıştır." (W. Montgomery Watt, *Muhammad at Mecca*, Oxford, 1953; <http://www.muhammedmustafa.net/tr/altsayfa.php?sayfa=yazilar/batililarinitiraflari>) "Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi. Zaferde ve yenilgide, güçlü zamanda ve sıkıntılı zamanda, zenginlikte ve yoksullukta, aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi." (Koneru Ramakrishna Rao, *Muhammad the Prophet of Islam*, s. 24) "İslam'dan önce insan sosyal ayrımcılıklardan çok çekmişti; fakat İslam, bütün insanlar arasında eşitlik getirdi. Bir Müslümanı diğerlerinden ayıran faktör doğum, renk, ırk, sosyal statü değil, sadece takva, salih amel ve ahlaki vasıflardır." (Dr. Laura Veccia Vaglieri, *Apologia dell İslamismo*, s. 334) Sosyalist yazar Hikmet Kıvılcımlı: "Muhammed'in ve İslam'ın en kalıcı mirası: Kollektivizm, adalet, hoşgörü, merhamet yani hümanizm olmuştur." (Kıvılcımlı, *Allah, peygamber, kitap*, s. 29)

Hiz. Muhammed'in (s.a.v) bin 400 yıl önce Medine'de yaşadığı evin kopyası

Hiz. Muhammed'in hayatından dünyevi, şehvi, maddi şeylere önem vermediğinin örnekleri

"Muhammed'in ailesi, onun vefat ettiği ana kadar, iki gün arka arkaya arpa ekmeğiyle karnını doyurmadı." (Buhari, Eymân 22; Müslim, Zühd 22. Ayrıca bk. Buhari, Et'ime 23, 27; Nesai, Dahaya 37; İbni Mâce, Et'ime 48, 49) İbni Abbas: Resulullah, yemek yemeksizin peşpeşe bir kaç gün aç olarak gecelerdi. Ailesi de yiyecek akşam yemeği bulamazdı. Çoğu zaman ekmekleri arpa ekmeği idi. (Tirmizî, Zühd 38. Ayrıca bk. İbni Mâce, Et'ime 49) Ebu Hüreyre, önlerinde kızartılmış koyun bulunan bir topluluğa rastladı. Topluluk kendisini davet etti; fakat o yemek istemedi ve: Resulullah, arpa ekmeğine bile doymadan dünyadan çıkıp gitti, dedi. (Buhari, Et'ime 23) Numan İbni Beşîr şöyle dedi: "Ben, Peygamberiniz'in karnını doyuracak adı hurma bile bulamadığımı gördüm. (Müslim, Zühd 34, 36. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 39; İbni Mâce, Zühd 10) Resulullah bir gün evinden dışarı çıkmıştı. Baktı ki, Ebu Bekir ve Ömer oradalar. Onlara: "Bu saatte sizi evinizden dışarı çıkaran sebep nedir?" diye sordu. Onlar: Açlık, ya Resulallah, dediler! Peygamberimiz: "Gücü ve kudretiyle canımı elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, sizi evinizden çıkaran sebep beni de evimden çıkardı" buyurdu. (Müslim, Eşribe 140) Resulullah lüks ve konfor içinde yaşamamıştır. İsraflı bir hayatı hiç olmamıştır. (Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu's-Salihin Tercümesi, s. 174) Hiz. Ebu Said-i Hudri buyurdu ki: "Resulullah Efendimiz, hayvana ot verir, deveyi bağlar, evini süpürür, koyunun sütünü sağlar, ayakkabısının söküğünü diker, çamaşırını yamardı. Hizmetçisi ile birlikte yer, hizmetçisi el değirmeni çekerken yorulunca, ona yardım ederdi. Pazardan bir şeyler alıp torba içinde eve getirirdi. Fakirle, zenginle, büyükle, küçükle karşılaşınca, önce selam verirdi. (Buhari, İsti'zan, 15; Ahmet, Müsned, VI/256; Buhari, Edepi, 40; Tirmizî, Kıyamet, 46; Müsned, 6/121, 256; Beyhaki, D. Nübüvve, I/ 328; Hakim, Müstedrek, 4/110; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 37) Hatta sadece kendi ev işlerini yapmaz, mesela yolculuğa çıktığında komşusunun keçilerinin sağılmasına da yardım ederdi (İ. Sad, Tabakat, VIII/244) "Peygamber sahabelerle iç içe bir yaşam yaşamaktaydı, yemesinden içmesine, yolculuklarına kadar sahabe ile birlikteydi. Hayatı gizlilikler üzerine değil, açıklık üzerine kuruluydu. Peygamber olmadan önce de toplum içinde açık bir yaşantı sahibiydi." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 129) Hazreti Ömer, Hiz. Peygamber'in odasını, bir ziyaretinde şöyle anlatıyordu: Rasûl-i Ekrem'in sırtında bir ihramı vardı. Bir tarafta çıplak bir sedir, üzerinde deriden bir yatak, bir köşede bir avuç yulaf, bir post, boş bir su tulumu gördüm. Bu görünüş karşısında ağladım. Rasul-i Ekrem sebebini sordu: "Üzerinde yattığınız yatak, vücudunuz üzerinde iz bırakmış. Bütün malınız bu oda içinde. Kayserler ve Kısralar, dünyanın

bütün zevkini sürdükleri halde, siz, Allah'ın Peygamberi, böyle bir hayat geçiriyorsunuz!" diye cevap verdim. O zaman, Rasûl-i Ekrem: "Ey Hattaboğlu! İstemez misin ki, bu dünya onların olsun, ahiret nimeti de bizim olsun!" buyurmuştu. (İbn-i Mace, Tergib, 5/161; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, II/412) Bir kişi Resulullah'a geldiğinde titremeye başladı. Bunu gören Hz. Peygamber: "Kendini zorlama! Ben bir kral, bir diktatör değilim. Ben Kureys'ten, kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum" dedi. (Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, s. 361) Resulullah ile beraber mescide çıktık. Peygamber'in ayakkabısının bağı çözüldü. Ben eğilerek bağlamak istedim. Hz. Peygamber ayağını çekerek: "Bu kendisine hizmet ettirmektir. Halbuki ben kendime hizmet ettirmekten hoşlanmam" dedi. (Hayatü's-Sahâbe, III/113) Bir kişi Aişe'ye: "Hz. Peygamber evde herhangi bir iş yapar mıydı?" diye sordu. Aişe:"Evet, yapardı. Kendi pabucunu, elbisesini dikerdi. Herhangi birimizin evimizde yaptığımız gibi o da bir şeyler yapardı" dedi. Pazarda satıcı Hz. Peygamber'in elini öpmek için koşar. Fakat Hz. Peygamber elini çekerek: "Hayır, olmaz. Bunu acemler kendi krallarına yaparlar. Ben kral değilim. Ben de sizin gibiyim" dedi. (Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132; Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, 3/113-115) Resulullah abdest suyunu hiç kimsenin hizmetine bırakmazdı. Kendi sadakasını da kendi eliyle getirip verirdi. (Rudani, Cem'ul-Fevaid, II/180; Peygamberimiz'in üstün ahlakı, İbrahim Sarı, s. 32) Hz. Peygamber, üzerinde dört dirhem bile etmeyen bir kadife bulunan bir semer üstünde hac yolculuğuna çıktı: Hacdən sonra "Allah'ım, bunu, içinde gösteriş ve desinler kasdı bulunmayan bir hac kıl" diye dua etti. (Tirmizi, Şemail, s. 24) Aişe validemiz 'Allah benim canımı sana feda etsin! Yaslanarak ye! Çünkü yaslanarak yersen senin için daha kolay olur' deyince, bu ısrarına bir karşılık olarak Hz. Peygamber, alnı yere değercesine mübarek başını eğdi ve sonra şöyle dedi; Hayır, ben kölenin yediği gibi yer ve kölenin oturduğu gibi otururum. (Bağavî, Şerhu's-Sunne, XI/287; Ebu's-Şeyh el-isbehani, Hz. Muhammed (asv) 'in Edeb ve Ahlakı, s. 64; Prof. Dr. İ. Lütfi Çakan, Hz. Peygamber ve Aile Hayatı, s. 275; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/153) Rasulullah (sav) bütün hayatında rızık namına daima yetecek en az kadar ile yetinmiş, fazlasına asla iltifat buyurmamıştır. Birgeceelinde iki altın bulunduğu için uyuyamaması ve Hz. Bilal'ı uyandırarak altınları onun vasıtasıyla fakirlere göndermesi, bunun en açık delillerindendir. (Müslim, hadis no: 1055; S. Müslim Terc. ve Şerhi, 5/478) "Ben kim, dünya kim! Dünya (hayatı) ile benim ilgim, bir ağacın altında gölgelenip sonra da bırakıp giden yolcunun durumu gibidir." (İbn Mâce, Zühd 3, hadis no: 4109, 2/1386; Tirmizi, Zühd 44, hadis no: 2377, 4/588) Bir defasında esasına dayanarak Sahabilerin yanına geldi. Resulullahın geldiğini gören Sahabiler hemen ayağa kalktılar. Bu hareketlerini tasvip etmeyen Peygamber Efendimiz onları ikaz etti: "Acemlerin (diğer milletlerin) birbirlerini büyükleyerek ayağa kalktıkları gibi, siz de benim için ayağa kalkmayın. Çünkü ben kulun yediği gibi yiyen, kulun oturduğu gibi oturan bir kulum." buyurmuş ve "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak, Allah için ayakta durulur." diye eklemiştir. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, III/68; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.129) Efendimiz bir gün kızı Fatma (r.anha)'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: "Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım. Vallahi kızım, üç gündür baban bir şey yememiştir." der. Bu sırada da devlet başkanıdır. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, I/383 ve IV/482) Bir defasında Hz. Peygamber (sav) Hz. Aişe'ye sorar: "Aişe! Kurban etini dağıttınız mı?" Hz. Aişe "Dağıttık ya Resulallah" diye cevap verir. "Ne kadarını dağıttınız?" sorusuna "Hepsini dağıttık, bize bu buttan başka hiçbir şey kalmadı" cevabını alınca gülümseyerek "Desene Aişe, bir buttan başka hepsi de bize kaldı" diye karşılık verir. (Tirmizi, Sıfatü'l-kıyâme, 35) Bir bedevi gelir, Hz Muhammed'in arkasından yakasını şiddetle çeker. Boynunda iz oluşur. Bedevi, "Ya Muhammed! Bana iki deve yükü mal ver." der. Hz Muhammed tebessüm eder ve ona istediğini verir. (Müslim, zekat, 128) Bir adam, borcunu geri isterken Hz Muhammed ile kabaca konuşur. Sahabe ayaklanır, Hz Muhammed onlara engel olur ve onu korkuttukları için de, bir miktar da fazladan verir. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 372)

Peygamberimizin insan, hayvan, bitkilere merhamet/şefkatine örnekler

Peygamberliğinin onuncu yılında Peygamberimiz Taif'e gitti. Orada on gün kaldı ve ev ev dolaşarak onlara İslam'ı anlattı. Sonuçta onlar Hz. Muhammed'le alay ettiler ve onu kovdular ve o çıkıp giderken onu ve arkadaşları Zeyd'i ayaklarından kan akıncaya kadar taşladılar. Taiflilerin elinden kurtulmak için kendini bir bağa zor atmıştı. (İbn Hişam, II/68; Asım Köksal, 5/66-71) "Taif'te bir ay kalmış ama sonuçta üç millik bir yol boyunca taşlanarak kovalanmıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 19) Orada onlar için de dua etmiş "Rabbim, halkımı bağışla, onlar ne yaptıklarının bilmiyorlar." (Buhari, İstîbâ 4, Enbiyâ 54; Müslim, Cihâd 105; İbn Mâce, Fiten 23) ve İşte o sırada kendisine gelen ve eğer istersen bu toplumu helak edelim diyen meleğe Hz. Peygamber şöyle karşılık vermiştir: "Hayır, hayır. Ben onların helak edilmelerini istemiyorum. Aksine Allah'ın onların soyundan, yalnız Allah'a ibadet edecek, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayacak kuşaklar çıkarmasını diliyorum!" (Buhari, Bed'u'l-Halk 7, Kadı İyaz, eş-Şifa, 1/78-79; Müslim, Cihâd, 11; İbn Kesir, es-Sirâtü'n-Nebeviyye, I/322; A. Köksal, İslam Tarihi, V/76) Yıllar sonra Taif kuşatılır. Kuşatma uzayınca Taif'te açlıktan ölümler başlar. Düşman teslim olmak üzere olmasına rağmen, kuşatmayı kaldırır. Halkının açlıktan ölümü sayesinde bir şehri teslim almaya gönlü razı değildir. O Taif ki, yıllar önce O'nu taş ve tükürük yağmuruna tutarak, kendi anlatımıyla "hayatının en acı gününü" yaşatmış bir şehirdir. (Afzalur Rahman, Siret Ansiklopedisi, III/245)

"Peygamber Efendimiz, karınca yuvası yakınında ateş yakmaya çalışan bir sahabeyi uyarak bir başka yerde yakmasını istemiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 108)

"Armstrong: Bizler Batıda asırlar boyunca Muhammed'i asık suratlı acımasız bir savaşçı, duyarsız bir politikacı olarak gördük. Oysa son derece nazik ve duyarlı bir insandı. Örneğin Hayvanları çok seviyordu. Morgoliouth: Karınca yuvasını ateşe verenleri uyarak hemen söndürdü. Bodley: Atış müsabakaları için canlı kuş kullanma usulünü kaldırdı. O çağda hangi filozof, hangi devlet yöneticisi hayvan haklarından bahsediyordu?" (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 370-372) "Hazreti Muhammed hayvanları çok severdi." diyen oryantalist Bodley, eserinde bunlara da örnekler vermektedir. (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz Muhammed, s. 269-270)

Uhud savaşında biricik amcası ve sütkardeşi Hz. Hamza şehit edilmiş ve vücudu paramparça ve lime lime edilmiştir. (İbn Hişam, es-Sirâtü'n-nebeviyye IV/44-45) Yine orada, halasının oğlu Abdullah b. Cahş kütükte doğranan et gibi doğranmıştır. (İbn Hişam, es-Sirâtü'n-nebeviyye IV/47) Bu arada kendi mübarek başı yarılmış, dişleri kırılmış, vücudu kan revan içinde kalmıştır. (Buhari, meğazi 24; Müslim, cihad 101-104) Ashaptan da 70 şehit vardı. "Müşriklere beddua etseniz!" diyenlere; "Ben lanetçi olarak gönderilmedim. Ya Rab! Kavmime hidâyet nasip et, çünkü onlar bilmiyorlar" diye cevap vererek, onlara dua etmiştir. (Buhari, Enbiya, 37, Müslim, cihad 104-105; İbn Mace, Fiten 23; Kurtubi, el-Cami' li ahkâmî'l-Kur'an, IV/199-200; Ataullah b. Fazlullah, Ravzatü'l-Ahbab, s.174; Dr. Haluk Nurbaki, Fahr-i Kainat Efendimiz, s. 93) Başka bir seferinde "Ben rahmet olarak gönderildim, lanet isteyici olarak değil " (Müslim, birr 87) ve "Ben tövbe ve rahmet peygamberiyim." (Kadı İyaz, eş-Şifa, I/17) buyurmuştur. Tufeyl b. Amr, Rasulullah'a gelerek, isyan edip İslam'a girmeyi reddeden kendi kabilesine beddua etmesini isterken O, ellerini kaldırıp "Allah'ım, Devs kabilesine hidayet ver, onları imana getir." diye dua ediyordu. (Buhari, Cihad, 99, III/1073)

Esved oğlu Habir, kızı Hz. Zeyneb'in katilidir. Habir elindeki mızrakla Hz. Zeyneb'i devesinden düşürür. Hamile olan Zeynep düşük yapar ve bir süre sonra da bu sebepten ölür. Mekke fethedilince, kendisinden Hz. Zeyneb'in intikamının alınacağı korkusuyla saklanan ve İran'a kaçma hazırlıkları yapan Habir'e Hz Muhammed haber gönderir ve can güvenliği verir. Huzuruna gelince de bağlılık sözünü kabul eder ve onu bağışlar. (A.Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/53)

Peygamberliği kabul etmeyenler, hatta ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 128) Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmiştir. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493)

Bir arkadaşı yemesi için bir keler (çölde yaşayan bir canlı) hediye eder. Fakat o alışkın olmadığı için keler yememektedir. Bunu bilen Hz. Ayşe, keleri o sırada kapıda yiyecek isteyen bir fakire vermek için O'nun iznini ister. O ise izin vermez: "Kendi yemediğinizden fakirlere veremezsiniz." (Prof. Dr. i. Lütfi Çakan, Hazreti Peygamber ve Aile Hayatı, s.82) buyurur.

Bir gün Medine sokaklarından bir cenaze geçiyordu. Peygamberimiz bunu görünce ayağa kalkar. Yanındakiler cenazenin bir Yahudiye ait olduğunu söyler. Bunun üzerine Peygamberimiz 'O insan değil mi?' diyerek arkadaşlarının uyarır. (Buhari, Cenâiz, 49; Nesai, Cenâiz, 46; Müslim, Cenaiz, 50,78/1596; Abdurrahman Azzam, Peygamberimizin Örnek Ahlakı, s. 94; İslamda İnsan Modeli ve Hz. Peygamber Örneği, s.125)

Peygamberliği döneminde çok sıkıntı çekmiş (Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, Peygamberimiz ve İlk Müslümanlar, I/237; İbn-i Hişam, Siret, II/72), üzerine pislik atılmış, öldürülmek istenmiş, geçeceği yollara dikenler atılmış, (Mevdudi, Hz. Peygamber'in Hayatı, III/182; Belazuri, Ensab, I/220; İbn Hibban, Siret, 68; İbn Kesir, Bidaye, III/135; Hamidullah, İslam Peygamberi, 93) ilk Müslümanlar da sayısız işkencelere tabi tutulmuş, aç susuz bırakılmış (İbn İshak, Siyer, 207, 208, 210, 223; Hamidullah, İslam Peygamberi, 94; İbn Şihab ez-Zühri, el-Meğazi (İlk Dönem İslam Tarihinde Savaşlar), s. 87; Belazuri, Ensab, I/53, 235; Zühri, Meğazi, 87; İbnü'l-Esir, Kamil, II/79; Belazuri, Ensab, I/413; Mevdudi, Hz. Peygamber'in Hayatı, III/212; Belazuri, Ensab, I/303) ve hatta öldürülmüşlerdi. (Ebû Şeybe, Muşannef, VIII/42; Hâkim, Müstedrek, III/ 388; Celaletin Vatandaş, Mekke Dönemi, 401) Sonunda evlerini yurtlarını terkedip Habeşistan ve Medine'ye hicret edilmek zorunda kalınmış (İbn İshak, Siyer, 242, 292; İbn Hişam, es-Sire, II/314) ama buralarda da rahat bırakılmamışlardı. (Ebu'l-Hasen en-Nedvi, Rahmet Peygamberi Hz. Muhammed, 174) Sonunda Mekke fethedildiği zaman "Bugün merhamet günüdür." demiş ve düşmanlarının hepsini affetmiştir (Vakıdî, Megazi, II/822) Evet, inananlara doğdukları şehri dar eden, onlara olmadık işkence ve eziyeti reva gören, onları Mekke'den sürüp çıkaran, bununla da kalmayıp onları Medine'de bile rahat bırakmayan, defalarca Medine'ye saldırılar düzenleyen Mekkelilere Hz. Muhammed, 'Size bugün hiçbir şekilde başa kakma ve kınama yok. Allah sizi yarlıgasın. O, esirgeyicilerin en esirgeyicisidir. Gidiniz, hepiniz serbestsiniz!' buyurarak bağışlayıcılığını ilan etmişti. (Yusuf, 92; İ. Hişam, es-Siratü'n-Nebeviyye, IV/47; Asım Köksal, İslam Tarihi, XV/288) Mekke'nin fethi esnasında, İslam safına giren pekçok insan bulunuyordu. Hz. Muhammed'in amcasını öldürtüp ciğerlerini yiyen Ebû Süfyan'ın hanımı Hind de Kureyş kadınlarıyla birlikte yüzü örtülü olarak Peygamberimiz (sav)'in huzuruna geldi. Müslüman olarak affını diledi. Peygamberimiz onu tanıdı. Fakat belli etmedi. Yaptıklarını hiç yüzüne vurmadan onu da affetti. (Buhari, Megazi, 21; Ahmed b. Hanbel, Müsned, XXV/481-482; İbn Asakir, Tarihü Dimaşk, LXII/413)

Mekke'nin tahıl ihtiyacının bütününü karşılayan Hamame isimli bir kabile reisi Müslüman olur. Ve Mekke'ye tahıl satışını durdurur. Aniden açlık tehlikesiyle yüz yüze kalan Mekke'li putperestler önce Hamame'ye başvururlar. Fakat sonuç olumsuzdur. Bunun üzerine, son çare olarak Hz. Muhammed (asv)'e bir elçi heyeti gönderirler. "Eğer senden de bir çare bulamazsak, hepimiz açlıktan kırılırız." derler. O, Mekkelilerin üç yıl boyunca kendisiyle beraber bütün Müslümanlara bir tek buğday tanesi bile vermediklerini hatırlar. Defalarca ordu düzüp Medine'ye yürüdüklerini unuttur. Hamame'ye emreder, Mekke yeniden tahılına kavuşur. (A. Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/54)

Yine kendisini zehirlemek isteyen Yahudi kadını af etmişti. (Buhari, Tıbb, 55; Müslim, Selâm, 43, Kastalanî, Mevahibü'l-Ledünniye, I/81) "O, hiç bir zaman despot olmamıştır." (Roger Arnandez, Hz Muhammed, s. 32)

Enes b. Malik şöyle anlatıyor: “Allah’ın Resulüne on sene hizmet ettim. Bana hiçbir zaman ‘öf’ bile dememiştir. Yanlış bir iş yapsam ‘niçin yaptın’ demezler. Lüzumlu bir işi terk ettiğim zaman ‘niçin terk ettin?’ demezlerdi. Rasulullah (sav) insanların en güzel ahlaklısı idi” (Ebu Davud, Edeb, I; Buhari, Savm, 53; Müslim, Fedâil, 52, 82)

Bedir savaşı esnasında Hz muhammed safları bozan bozan Sevad b. Gaziyye adlı sahabiye elindeki okla dokunarak hizaya geçmesini ister. Gaziyye, "Ya resulullah, canımı acıttın, kısas istiyorum" der. Savaş başlamak üzeredir ve buna rağmen Hz Muhammed karnını açar ve kısası kabul eder. Gaziyye O'na sarılır ve öper. "Savaş başlamak üzere, size son kez veda edeyim istedim." der. (İbn-i Hişâm, II/266-267; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, II/492)

"Useyd b. Hudayr bir toplulukta konuşuyordu. Şakacı bir adamdı. Bir ara topluluğu güldürdü. Derken Peygamber şaka olarak bir çöpü onun böğrüne hafifçe dürttü. Bunun üzerine Üseyd Peygamber Efendimize: Ey Allah'ın Resulü sana kısas yapmama imkan ver, dedi. Hz. Peygamber de: Haydi öyleyse kısas yap, buyurdu. Üseyd: Fakat senin üzerinde gömlek var. Benim üzerimde gömlek yoktu, dedi. Hz. Peygamber de gömleğini yukarı doğru kaldırdı. Bunun üzerine: Hemen Hz. Peygamber'i bağrına basıp onu öpmeye başladı ve: Ey Allah'ın Resulü, (işte) benim istediğim bundan ibaretti, dedi. (Ebû Davud, Edeb, 149)

Huneyn seferi sırasında bir sahabi sert ayakkabısı ile Hz Muhammed'i devamlı rahatsız eder. Hz Muhammed, kamçısı ile ayakkabısına vurur ve "canımı acıtıyorsun" diye uyarır. Ertesi gün resulullah onu çağırır ve ona seksen koyun hediye eder. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 287)

Ebu Cehil'in oğlu İkrime, Peygamberimiz'i her seferinde sıkıntıya sokan, ona eziyet vermek için elinden geleni yapan bir İslam düşmanıydı. İkrime babasıyla birlikte hareket ediyor, Peygamberimize düşmanlıkta önde gidiyordu. İslam ordusu Mekke'ye girince İkrime korkusundan Yemen'e kaçır. Fakat hanımı Müslüman olmuştu. Eşi onu Yemen'de bulur. Peygamberimiz'den kendisini affedeceği hususunda teminat aldığını söyledi. Geri dönerler. Hz resul onu güler yüzle karşılar. “Merhaba ey süvari muhacir” diyerek (Hakim, Müstedrek, III/242; İbn Abdilberr, İstiab, III/1082) kucaklar ve ona iltifatta bulunur. İman eden İkrime, Peygamberimiz (sav)'e yaptıklarından dolayı mahcuptur. Fakat rahmet Peygamberi, Müslüman olan İkrime'ye şöyle dua eder: “Allah’ım, İkrime’yi affet.” (İ. Esîr, Üsdü'l-Gâbe, 4-5)

“Elimizde bir ağaç fidanı varsa, kıyamet kopmaya başlasa bile eğer onu dikecek kadar zamanımız varsa mutlaka dakin.” (Buhari, Edebu'l-müfred, s.168); "Bir kimse ağaç diker de bunun meyvesinden, hayvan veya kuş yerse, yenen şey onun için bir sadaka olur.” (Müslim, Müsakat, 7-10, 12; Buhari, Edeb, 27; Hars, 1) buyuran peygamberimiz, ağaç yapraklarını dökmek için sopa ile ağaca vurana: “Ağaca vurmadan, sallayarak yapraklarını dök” diye nazıkçe uyarır. (İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Gâbe, 1417, VI/378) "Kim bir bitkiye basıp ezerse, melek ona lanet eder." (Ali el-Müttakî, Kenz, III, 905/9122) diye ikaz ederek tabiatın dengesini korumaya özen göstermiş ve insanları da bu konuya dikkat etmeye çağırıştır.

Hiz. Peygamber hicretin sekizinci yılı Mekke Fethi'ne giderken bir vadide, yolun kenarında yeni doğmuş yavrularını emziren bir köpek görür. Cuayl Bin Suraka adlı sahabeyi çağırıp "Köpeğin ve yavruların rahatsız edilmemesini sağlamak" amacıyla ordu geçinceye kadar onların başında nöbet tutmasını emreder.” (Vâkıdî, Kitâbu'l-Megâzî, 2/804; Şâmî, Sübülü'l-Hüdâ ve'r-Reşâd, VII/51, Prof. Dr. İsmail Lutfi Çakan; Örnek Kul Son Resul)

Hiz. Muhammed, Uhud seferinde, ordunun önüne yavrularını emziren bir kedi çıkınca, kedinin yanına, rahatsız edilmemesi için bir nöbetçi dikmiş, koca bir ordusunu o kedinin etrafından

dolaştırmış, seferden döndüğünde o nöbetçiden kediyi istemiş ve sahiplenerek adını Müezza koymuştur. (İmam Malik, Muvatta, Taharet, 2.13; Ebu Davud, Taharet, 1/38; Tirmizî, Taharet, 1/69; Nesai, Taharet, 1/54; İbn Mace, Taharet, 1/32) Müezza bir gün sedirde oturan Hz. Muhammed'in giysisinin ucunda uyuya kalır. Hz. Muhammed, Müezza'yı uyandırmaktansa elbisesinin ucunu usulca keserek kalkmayı tercih etmiştir. (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 3; Ebu Davud, Sünen, Taharet 38)

Peygamberimiz kız olan torunu Ümame'yi taşıyarak namaz kılar (Buhari, Salât, 106; Müslim, Mesâcid, 41) Secdeye vardığında onu yere bırakır, secdeden başını kaldırdığı zaman tekrar omzuna alırdı. Hz Muhammed çıkan ilk turfanda meyveleri eli ile keser ve çevresindeki çocuklara yedirirdi. (Tirmizi, Daavât, 53) Rasul-i Ekrem secdeye gidince Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de gelip sırtına binerlerdi. Hz. Peygamber secdeden kalkarken onları yumuşak bir şekilde alıp yere bırakırdı. Secdeye gidince onlar yine sırtına binerlerdi, bu durum, namaz bitene kadar bu şekilde devam ederdi. Namaz bitince ise Rasulullah onları hiç kızmaksızın alıp dizlerine oturturdu. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/513; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/494; Nesai, Tatbik, 82)

Hz. Muhammed, Bir bayram sabahı camiden eve dönmektedir. Sokakta bayramlıklarını giyinmiş oynayan çocuklar görür. Fakat bir tanesinin durumu dikkatini çeker. Kenarda oturmuş, kirli ve eski elbiseler içinde diğerlerini seyretmektedir. Hz. Muhammed yanına yaklaşır. "Ey çocuk!" der, "sen niçin arkadaşlarına katılmıyorsun?" Çocuk hüznü, cevap verir. "Ey Allah'ın Elçisi! Ben yetimim." Hz. Muhammed için bu kadarı yeterlidir. Çocuğu elinden tutar, evine götürür. Orada yetim yıkanır, yeni elbiseler giydirilir, yedirilir, cebine para konur, sevindirilir. Sonra Hz. Muhammed onun yüzünü avuçları içine alarak sorar, "Benim baban, Ayşe'nin annen, Hasan'la Hüseyin'in de kardeşlerin olmasını ister misin?" (M. Yusuf kandehevi, Hayatüssahabe, I/128) "Evet! Ey Allah'ın Elçisi evet!" diye cevap veren çocuk sevinç içinde ok gibi fırlayarak diğerlerinin arasına karışır. Bu hızlı değişimi merak eden arkadaşları sorar: "Ne oldu sana böyle?" Yetim cevaplandırır: "Allah'ın Elçisi babam, Ayşe annem, Hasan'la Hüseyin'de kardeşlerim oldu." (İbn-i Sad, III/610, Vakidi, I/65, 94)

Sahabi Esad b. Zürene ağır hasta olur. Geride bırakacağı üç kız evladını düşünmektedir. Peygamberimiz onu ziyaret eder. Bu esnada durumu efendimize arz eder. Hz Esad: "Şimdi ben öleceğim, can parçalarım çok küçükler ve yetim kalacaklar." Efendimiz cevap verir: "Senin kızların benim kızlarımdır ey Esad!" (İbni Sad, T. Kübra, III/610) Efendimiz birçok yetim gibi bunlara da sahip çıkar ve onları kendi öz çocuklarından ayırmadan yetiştirir. Sonrada hepsinin evlenip yuva kurmalarını sağlar.

Yola çıkıldığında kafiilde kadınlar varsa Peygamberimiz onların rahat etmesi için her türlü tedbiri alırdı. Bir sefer esnasında Enceşe adında Habeşistanlı güzel sesli bir köle, vezinli ve kafiyeyle şiirleri makamla söylüyordu. Böylece develer daha hızlı yürüyordu. Develerin hızlı bir şekilde yürümesi üzerine kadınların rahatsız olduğunu fark eden Peygamber Efendimiz Enceşe'yi ikaz eder: "Ey Enceşe, 'cam şişelerin' hayvanlarını yavaş sür!" (Buhari, Edeb 90, 95, 111; Nesai Amelu'l-Yevm ve'l-Leyl, 525; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/186, 227; Müslim, "Fedâil", 14; Sünen-i Dârimî, İsti'zân, 65) Kadınlar zayıf ve nazik oldukları için Peygamberimiz onları cama benzetmiş, onların incinmesine, acı duymalarına gönlü razı olmamıştı.

"Medineli bir çocuk gelir, Resulullahın elinden tutar, istediği yere götürürdü. Resulullah da, "gitmem" demezdi. Gördüğü ve karşılaştığı her çocuğa selam verir, halini hatırlar sorardı. (İbni S'ad, VII/170, Tirmizi, İ. Adab, 8) Binekli bulunduğu zaman, çocukları atın tergisine alır, gidecekleri yere kadar götürürdü. (İbnü'l-Esir, Ü. Ğabe, IV/126) Çocuklarla arkadaşça konuşur, onların yanında çocuklaşır, anlayış seviyelerine göre sohbet eder, öğütler verir, şakalaşırdı. (Buhari, Edeb, 2003; Edebül-müfred, 1043) Çocuklarla o kadar içice olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görünce, onların neşesine katılmak için onlarla birlikte koşmuştu. Sokakta çocukları sıraya koyar, sonra

karşlarına geçer, “Hadi bana en önce gelene hediye alacağım” der, onları yarıştıır, onlarla oynardı. (Hanbel, I/214, Ahmed III/112)

Hız Peygamber dilini torunu Hasan’a doğru uzatırdı. Çocuk dilin kıızıllığını görünce neşe dolardı (Suyuti, Tarihi Hulefa, 189); Çocuklarla en çok şakalaşan O idi. (İbnul esir, Kâmil, III/466); Çocukların yanaklarını okşardı (Müslim, Fedail, 80) "Küçük çocuğu olan onun hatırı için çocuklaşsın." (Tirmizi, Birr, 17) "Çocuklarınıza saygılı davranın, onlarla alay etmeyin, onlara hakaret etmeyin, aptal ve cahil gibi lakaplarla onları çağırmayın." (Hadis-i Terbiyeti, I/117; el-Kâfi, VI/47); "Beş şeyi ölene kadar terk etmeyeceğim; onlardan biri de çocuklara selam vermektir. (Hadis-i Terbiyeti, I/120) diye buyurdu.

Hız. Enes anlatıyor, “Çoluk çocuğuna Peygamberimizden daha şefkatli bir kimseyi görmedim. Oğlu İbrahim’in, Medine’nin Avali semtinde oturan bir sütanesi vardı. Beraberinde ben de bulunduğum halde Resulullah sık sık oğlunu görmeye giderdi. Varınca, demircinin duman dolu evine girer, oğlunu kucaklar, koklar, öper ve bir süre sonra da dönerdi.” (Müslim, Fezail, 63) Peygamberimiz, kızı Fatıma’yı çok severdi. Bir sefere çıkacağı zaman en son ona uğrar, dönüşünde ise önce onun yanına giderdi. Hız. Fatıma babasını ziyarete geldiğinde ise, Peygamberimiz sevgili kızını karşılamak için ayağa kalkar, alnından öper ve yanına oturturdu. (Tirmizi, Menakıb, 30; Davud, Edeb, 143-144; İ. Sad, Tabakat, I/136) Hazret-i Fatıma’nın iki oğlu vardı: Hasan ve Hüseyin. Peygamberimiz bu torunlarını çok severdi. Onları kucağına alır, omuzuna çıkarır, okşar, sırtında taşır, oyun oynar, isteklerini yerine getirirdi. (Tirmizi, Menakıb, 30, Tirmizi, Tefsir, XXXIV /17-18)

Enes b. Malik’in kardeşi Zeyd evinde bir kuş beslemektedir. Adını Umeyr koyar. Efendimiz Zeyd’e, Umeyr’in babası anlamına gelen ‘Ebu Umeyr’ ismini koyar. Bir gün Ebu Umeyr’in beslediği küçük kuşu ölür, Umeyr çok üzülür. Efendimiz yanına uğrayınca onu teselli eder. (Buhari, Edeb, 112, 296; Hanbel, III/200, 223, 288) Üzüntüsünü gidermek için, ‘Ey Ebu Umeyr, ne yapıyor senin Nuğayr?’ diye defalarca, Zeyd yeniden gülmeye başlayana dek tekrar tekrar sorardı. (Tirmizi, Birr, 57)

Hız. Enes anlatıyor, “Peygamberimizi hutbe okurken gördüm, Hasan dizinin üstündeydi. Ne söyleyecekse halka söylüyor, sonra eğilip çocuğu öpüyor ve ‘Ben bunu seviyorum’ diyordu.” (Buhari, Libas, 60, Büyu’, 49)

Ebu Said anlatıyor: “Peygamber Efendimiz secdede iken torunu Hasan geldi, sırtına çıktı. Peygamber Efendimiz de onun elinden tuttu ve ayağa kalktı. Tekrar rükuya varıncaya kadar onu sırtında tuttu. Rükudan kalktıktan sonra bıraktı ve çocuk gitti.” (İ. Sarı, Peygamberimizin Çocuk Sevgisi, s. 137)

Hız. Zübeyir anlatıyor: “Bir gün gözümle gördüm. Peygamber Efendimiz secdede iken Hasan geldi, sırtına bindi. Çocuk kendiliğinden ininceye kadar Peygamber Efendimiz de onu indirmede. (Nesai, Tatbik, 82)

Peygamber Efendimiz namazda iken bacaklarını açar, Hasan da bir taraftan girer, öbür taraftan çıkardı.” (Yusuf Kandehveli, Hayatus-sahabe, 3III/34) Torununun ayağını kendi ayağının üstüne kor, ‘hadi çık’ der, onunla oynardı. (Buhari, Edebul müfred, 270)

Bir seferinde Hız. Hasan’ı omzuna almış, gidiyordu. Bir adam kendisini bu halde görünce, Hasan’a; “Ey çocuk, bindiğin binek ne güzeldir.” dedi. Peygamberimiz de cevap verdi: "O da ne güzel binicidir." (Tirmizi, Menakıb, 30; Hakim, Müstedrek, III/186; İ. Mace, Edep, 3; Bekir Sağlam, Model İnsan, s. 50)

“Resulullah bize sabah namazını kıldırması. Namazda iki kısa sûre okudu. Namaz bitince Ebû Said el-Hudrî sordu: ”Yâ Resulallah bugün daha önce yapmadığınız bir şekilde namazı kısa kıldırınız”. Peygamberimiz şöyle açıkladı: “Geride kadınlar safındaki çocuk sesini duymadın mı? Annesinin onunla ilgilenmesini temin edeyim dedim.” (Buhari, Ezan, 65; Müslim, salât 192; Müsned, III/109 9; Nesai, Kible, 35)

Bir defasında Akra bin Habis, Peygamberimizi, Hz. Hasan’ı öperken gördü ve şöyle dedi: “Benim on çocuğum var. Şimdiye kadar hiçbirini öpmedim.” Bunun üzerine Peygamberimiz, “Merhamet etmeyene merhamet olunmaz” buyurdu. (Buhari, Tevhid 2, Edep 18,27; Müslim, Fedail 66, 164; İ. Sad, Tabakat, I/113; Tirmizi, Birr, 15)

Bir bedevi Rasulullah’a “Siz çocuklarınızı öpüyor musunuz? Biz çocuklarımızı öpmeyiz.” deyince, Rasulullah (sav) “Allah senin kalbinden merhameti çekip almışsa ben ne yapayım!” diyerek onu ikaz eder. (Buhari, Edeb 18; Müslim, Fezâil, 164)

“Çocuklarınızı çok öpün. Çünkü her öpücük için size Cennette bir derece verilir ki, iki derece arasında beşyüz senelik mesafe vardır. Melekler öpücüklerinizi sayarlar ve sizin defterinize sevap yazarlar.” (Buhari, Müsned, Zeyd İbni Ali, 505; Hakim, Müstedrek, I/62, Ebu Davud, Edep, 66) buyurarak çocuk sevgisini insanlar arasında yayar.

Hz. Aişe’den rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber, “Cennette adı Ferah olan bir yer vardır. Oraya sadece çocukları sevindirenler girebilir.” diye bildirmiş (Suyuti, Câmi’u’s-Sağîr, I/195; Ali b. Hüsameddin el-Hindî, Kenzû’l-Ummâl, III/170) ve “Çocuklarınıza değer verin/onlara ikram edin” buyurmuştur. (İbn Mâce, Edeb, 3)

“Adamın biri Peygamber Efendimizin huzuruna gelir. Yanında da bir erkek çocuğu vardı. Adam ikide bir çocuğu kucağına alıyor ve seviyordu. Peygamber Efendimiz sorar: “Bu çocuğa şefkat gösteriyor musun?” Adam, “Evet, ya Resulallah.” der. Efendimiz, “Sen buna nasıl şefkat gösteriyorsan, Allah da senin şefkatinden daha çok şefkat eder.” (Hakan Üzümlü, Hayırlı Çocuk Yetiştirmek, s. 165) buyurur

Enes bin Malik anlatıyor: “Peygamberimizin yanında bir adam oturuyordu. Bir ara adamın erkek çocuğu geldi. Adam çocuğu aldı dizlerine oturttu. Az sonra bir de kız çocuğu geldi. Onu da yanına oturttu.” Peygamber Efendimiz adama sordu: “Niçin ikisini bir tutmadın?” (İbnu Kayyim el-Cevziyye, Tuhfetü’l-Mevdûd, I/229; Heysemi, Mecmau’z-zevâid, VII/156; M. Yusuf Kandehlevi, Hayat-üs Sahabe, III/46)

Süt annesini (Halime Hatun) her gördüğünde: “Anneciğim” diyerek ayağa kalkar, ona yer gösterir, ihtiyaçlarını giderirdi. (İbn-i Sa’d, I/113, 114)

Küçük yaştaki bir kız Resulullah’ın sırtındaki bir ben ile oynar, babası kızıp bırakmasını söyleyince Resulullah’ın ona müdahale ederek “karışma, oynasın” diyerek küçük kızın hevesini almasına müsaade eder. (İbnu’l-Mulakkin, et-Tavdîh, XX/324; Hadis: 3071)

Resulullah, evlatlığı Zeyd’in oğlu Üsâme’yi bir dizine, bir dizine de torunu Hasan’ı oturtur; sonra ikisini birden bağrına basar ve: “Ya Rabbi, bunlara rahmet et. Çünkü ben bunlara karşı merhametliyim” diye dua ederdi. (İbnu’l-Mulakkin, et-Tavdîh, XX/339; Hadis: 3735)

Efendimiz, hayvanlara fazla yük yüklemeye, hayvan dövüştürmeye, binek üzerinde iken sohbet edilmesine karşı çıkardı. (el-Azîm el Âbâdî, Ebu’t Tîb, Muhammedşemsü’l Hak, Avnu’l Ma’bûd şerhi Süneni Ebû Davud, VII/221, Hadis no: 2532; Nesai, Sayd, 34, Dahâyâ, 42; Dârimî, Sünen II/115; Beyhakî, Ahmed b. Ebi Bekr, Sünenü’l Kübrâ, IX/ 279; Ebû Davud, Cihad, 51, 56; Tirmizî, Cihad, 30, 1708; Nesai, Kurban, 41) Ayrıca hayvanların yüzüne vurularak dövülmesi, canlı

hayvanların hedef alınıp atış yapılması (Müslim, Sayd ve Zebâih, 12, 59; Buhari, Zebâih, 25; Ebû Davud, Dahâyâ, 12), yüzüne dövme yapılmasını (Müslim, Libâs, 29, 106 ;Ebû Davud, Cihad, 56; Tirmizî, Cihad, 30) Efendimiz tarafından yasaklanmıştır. Yine hayvanlar ateşle dağlanmaktan (Ebû Davud, Cihâd, 58); susuz ve aç bırakılmaktan (Ebû Davud, Cihâd, 47); dövülmekten (Ebû Davud, Cihâd, 58); onlara lanet olunmaktan (Ebû Davud, Cihâd, 55) onun merhamet dolu öğütleri sayesinde kurtulmuşlardır.

Hız Muhammed, “Haksız yere bir kuş veya daha küçük bir hayvanı öldüren insana Allah onun hesabını mutlaka sorar “ diye ikazda da bulunmuştur. (Küttübu sitte VII/1951, Nesai, Sayd 34, (7, 239), Dahaya, 42)

Bir gün açlıktan karnı sırtına geçmiş bir deve görür ve hemen sahibini bulup ikaz eder: “Hayvanlarınız hususunda Allah’ın sizi azaba çarptıracağından korkunuz.” (Sünen-i Ebu Davud, Cihad, 44) Bir sefer esnasında Sahabiler bir kaya kuşu görürler. Yanında iki de yavrusu vardı. Birisi gidip yavrularını alır. Anne kuş gelip başlarının üstünde çırpınarak uçmaya başlar. Peygamberimiz bunu görünce, “Yavrularını alarak bu hayvanın canını kim acıttı? Yavrularını yerine koyun” buyurur. Sahabiler “Yâ Resulallah, hayvanlara iyilik etmekte bize bir mükafat var mı?” diye sorduklarında, Peygamberimiz şöyle cevap verir: “Canlı bir hayvan için size mükafat vardır.” (Mehmet Paksu; Peygamberimizin Örnek Ahlakı, Ebû Davud, Libâs, 40, Menâsik, 23, Salat, 122; Tirmizî, Libâs, 31; Buhari, Zebâih, 13; Demîrî, Hayâtü’lHayevânî’l Kübrâ, II/496) Deveye fazla yük yükleyenleri uyarmış, susuz bir deveye susuzluğunu giderene dek elinde kovayı tutarak su vermiştir.

Bir hizmetçi ona gelince, hizmetçinin elini tutarak yolda gidilecek yere dek beraber yürürlerdi. Bir çiftçi ile tokalaşırken, eli nasırlı çiftçi Hz resul’den çekinir. Hz resul: "Bu eller öyle ellerdir ki onları hem Allah hem resulu sever." buyurur.

Peygamberimiz, kendisini karşılamaya gelen Medinelilerle tek tek el sıkıştı, tebriklerini kabul etti ve onlarla kucaklaştı. Muaz’ın da ellerini, mübarek elleri arasına alıp sıkı. Ancak Muaz’ın elleri herkesinkinden farklıydı. Sertti, nasırlıydı. Efendimiz sorar: “Ya Muaz, ellerinin bu sertliği nedendir?” Muaz, nasırlı elleriyle, Peygamber Aleyhisselamın mübarek avuçlarını incittiğini düşünerek üzüldü ve özür dilercesine cevap verdi: “Ey Allah’ın Resülü, ben çokluk çocuğumun rızkını kazanmak için çalışıyorum. Ellerimden, kazma, kürek, çekiç hiç eksik olmuyor. Bu sebepten ellerimin yumuşaklığı gitti. Nasırlandı ve böyle çatladı.” Bu cevap üzerine, Peygamber Efendimiz (asm), Muaz’ı alnından öperek şöyle buyurdu: “Bu ellere ateş temas etmez! Ahirette, Cehennem ateşi dokunmaz!” (Selim Gündüzalp’in ‘Bir Gül Demeti’ adlı eserden, Zafer Dergisi, Eylül 2011, Sayı: 417)

Mahmut b. Rebi’ 5 yaşındayken, Peygamberimiz (s.a.v)’in bir keresinde bir kovadan su alıp yüzüne püskürttüğünü ve bunu hiçbir zaman unutmadığını söyler. (Buhari, “İlim”, 18; Buhari, “Vüdu”, 40, “Ezan”, 154, “Teheccüd”, 36, “Da’vet”, 31, “Rikâk”, 6; İbn Mâce, “Tahâret”, 136, “Mesâcid ve Cemaat”, 8; Ahmed b. Hanbel, V/427, 429)

Bir gün yaşlı bir kadın Peygamberimize gelerek: “Ya Resulallah! Cennete girmem için bana dua eder misiniz?” dedi. Peygamber Efendimiz:” Yaşlı kadınlar Cennete giremez” diye ona takıldı. Sonra: ‘Sen Cennete yaşlı olarak giremezsin.’ Cenab-ı Hak, ‘Biz onları yepyeni bir yaratılışla yarattık da, eşlerine sevgi ile düşkün hep aynı yaşta genç kızlar yaptık’ (Vakıa, 36) buyurmuyor mu?” (Kandehlevî, Hayatus-Sahabe, III/175; Afzalur-rahman, Siret, I/83; Tirmizî, Şemail-i Şerif, s.258) Yine bir gün adamın biri Rasulullah’a gelerek binek hayvanı ister. Rasul-i Ekrem: “Seni dişi devenin yavrusuna bindireceğim.” buyurur. Adam: “Ya Rasulallah! Dişi devenin yavrusunu ne yapacağım?” diye şaşkınlığını ifade edince Efendimiz, “Develeri dişi develer doğurur değil mi?” buyurmuş ve onun şaşkınlığını bir anda tebessüme dönüştürmüştür. (Buhari, Edebul-Müfred, 268; Akif Köten, Hz. Peygamber’in Sünnetinde Şaka ve Bazı Şakacı Sahabiler, s. 21) Rasulüllah’ın azatlı kölesi Sefine (kelime anlamı gemi demektir) diyor ki, “Bir yolculukta taşımam için verdikleri yük bana ağır geliyordu. Şikayette bulundum. Efendimiz, latife yaparak, çıkını yay bakalım, dedi. Herkes

eşyasını ona doldurmaya başladı. “Hadi şimdi taşı, çünkü sen sefinesin (gemisin) ya!” diye latife yaptı. (Siyer Çocuk Dergisi, Sayı: 8, sayfa: 19) Peygamberimizin bir başka şakasını da Enes bin Malik’ten dinleyelim: “Çöl halkından Zahir adında bir adam vardı. Zahir Peygamberimize her gelişinde kendi yetiştirdiği ürünlerden hediyeler getirirdi. Şehirden çöle döneceği zaman da, Peygamber Efendimiz ihtiyacı olan şeylerle onun heybesini doldururdu. Gelen hediyelere bu şekilde karşılık verdikten sonra da şöyle buyururdu: “Zahir bizim çölümüz, biz de onun şehriyiz.” Peygamberimiz Zahir’i çok severdi. Halbuki Zahir hiç de güzel değildi. Fiziki olarak son derece çirkin bir adamdı. Bir gün pazarda çölden getirdiği malları satmaya çalıştığı bir sırada Peygamber Efendimiz gitti, sessizce yaklaştı, Zahir’i arkasından kucakladı ve elleriyle gözlerini kapadı. Zahir tutanın kim olduğunu göremiyordu. Tutan kimse bıraksın diye çabalamaya başladı. Bu arada göz ucuyla arkasından tutanın Efendimiz olduğunu anlayınca sırtını Peygamberimizin göğsüne iyice dayamaya başladı. Zahir’in bu neşeli hareketinden hoşlanan Peygamber Efendimiz yüksek sesle: “Bu köleyi satıyorum, var mı alan?” diye seslenmeye başladı. “Zahir boynu bükük, mahzun bir halde: “Ya Resulallah, benim gibi değersiz bir köleye vallahi kuruş veren olmaz” deyince Peygamber Efendimiz: “Hayır, ya Zahir, sen Allah katında hiç de değersiz değilsin” buyurur ve onu taltif eder. (İbni Kesir, el-Bidâye: VI/46) Abdullah bin Haris bin Cezde şöyle yorumda bulunur: “Resulullah’tan tebessümü daha çok bir kimse görmedim.” (Tirmizi, Biyografi, 22)

Amir bin Rebia anlatıyor: “Peygamber Efendimiz ile birlikte camiye gidiyordum. Yolda Peygamberimizin ayakkabısının bağı çözüldü. Ben hemen eğilip bağlamak istedim. Fakat Peygamberimiz ayağını önümden çekti ve şöyle buyurdu: “Bu hareketin, başkasına hizmet gördürmek demektir. Ben başkasına hizmet gördürmeyi sevmem.” (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/154) "Beni, Musa'ya tercih etmeyin" (Beyhakî, Delailu'n-Nubuvve, V/492; İbn Kesir, el-Bidâye ve'n-Nihaye, I/248 Kadı İyad, eş-Şifa, I/439) "Hristiyanların İsa İbn Meryem'i övdükleri gibi beni övmeyin. Ben sadece bir kulum. Siz: Allah'ın kulu ve Rasülü deyin." (Buharî, Sahih, İV/204, VIII/210; Müslim, Sahih, kitabul-kader, bab: 7; Abdur-rezzak Musannef, 19757, Beyhakî, Delailu'n-Nubuvve, V/498; Ahmed, Musned, I/23, 24; Tirmizi, Şemail, 172) buyururdu. Bir adam: "Muhammed! Efendimiz! Efendimizin oğlu! Bizim en hayırlımız! En hayırlımızın oğlu!" dedi. Bunun üzerine Rasulullah: "Ey cemaat! Her zaman nasıl konuşuyorsanız, öyle konuşun! Şeytan sizi saptırmasın! Ben, Abdullah'ın oğlu Muhammed'im. Ben Allah'ın kulu ve Rasülü'yüm. Vallahi! Sizin beni bulunduğum derecenin üzerine çıkarmanızı sevmem." dedi. (Buhari, 111/201, VII/32; Taberani, Mu'cemul-Kebr, XI/120; İbn Hibban, Sahih, 1064; İbn Sa'd, Tabakatul-Kubra, I/95,107; İbn Adıyy, el-Kamil, İV/1352, V/1688, 1937)

İslam'ın ilk büyük meydan sınavı Bedir'e doğru yol alınmaktadır. Deve azdır, ancak üç kişiye bir tane düşer ve sırayla binilir. Hz. Muhammed ile aynı deveyi paylaşan arkadaşları, kendi haklarından gönüllü olarak vazgeçerler. Sürekli O'nun binmesini isterler. O ise kabul etmez: "Siz" der, "benden daha güçlü değilsiniz. Kaldı ki ben de sizin kadar sevap kazanmaya muhtacım." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/219)

Bir gün bir zat Peygamberimizin huzuruna gelince, peygamberlik heybetinden titremeye başladı. Bu Sahabisinin halini gören Peygamberimiz, “Kendine gel, ben bir hükümdar değilim. Ben ancak Kureyş kabilesinden kurumuş tuzlu ekmek yiyen bir kadının oğluyum” buyurdu. (Hakim, Müstedrek, 4366; Hatib, Tarih, VI/277, 279; Zebidi, İthafu's-Sadeti'l-Muttakin, VII/142; Heysemî, Mecmau'z-Zevaid, IX/20) Pazarda bir satıcı Hz. Muhammed’i tanıır ellerine kapanarak öpmek ister. O izin vermez. “Bunu İranlılar krallarına karşı yaparlar. Ben kral değilim, içinizden bir insanım.” Eve dönüş sırasında Ebu Hüreyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister. Ona da izin vermez. "Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendi taşımalıdır." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/156, 157; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132) Arkadaşları, O yanlarına her girdiğinde hızla ayağa kalkmaktadırlar. En sonunda bir gün dayanamaz: "İranlıların birbirlerini büyük görerek ayağa kalktıkları gibi siz de bana ayağa kalkmayın. Çünkü ben, bir kulun yemek yediği gibi yemek yiyen, bir kulun oturduğu gibi oturan

bir kulum." Bunun benzeri başka bir olayda ise uyarısına şu eklemeyi de yapar: "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak, Allah için ayakta durulur." Bundan sonra arkadaşları O içeri her girdiğinde kendilerini zorla tutarlar ayağa kalkmaz, oturmaya devam ederler. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/68; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.129)

Hız. Ömer, peygamberimizin olduğu odaya girer. Bir an çevresine göz gezdirir. Odasının bir yanında işlenmiş bir deri, bir diğer köşesinde de, içinde birkaç avuç arpa bulunan küçük bir torba vardı. İşte Allah Resûlü'nün odasında bulunan eşyalar bundan ibaretti. Bu manzara karşısında ağlamaya başlayan Hız. Ömer (ra)'in hıçkırıkları O'nu uyandırır. Kalkınca hasırın vücudunda iz yaptığını, kan oturduğunu gören Hız. Ömer ise omuzları sarsıla sarsıla ağlamaya başlar. Hız. Muhammed hayretle sorar: "Ey Hattab oğlu! Niçin ağlıyorsun?" "Ey Allah'ın Elçisi! İranlılar imparatorlarını saraylarda yaşatırken, Bizanslılar Kayserlerini lüks ve ihtişama boğmuşken sen ki Allah'ın Elçisisin. İzin versen de, biz de seni." Maksat anlaşılmıştır, Allah'ın Elçisi (asm), gelecekteki halifesinin sözünü hüznünlü bir tebessüm, tatlı bir el işareti ile keser ve "Bu dünya hayatı sadece bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte asıl hayat odur. Keşke bilmiş olsalardı." (Ankebut, 64) ayetini okuduktan sonra ekler: "İstemez misin ey Ömer? Dünya onların olsun, ahiret te bizim!" (Ahmed, II/298; M.Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, II/412; G. Weil, Mohammed der Prophet, s. 347)

Medine'de ağzı bozuk, şuna buna çatarak sövüp sayan, ağır ve kaba laflar söyleyen bir kadın vardı. Bu kadın bir gün Peygamber Efendimizin yanından geçerken Resulullah bir seki üzerinde oturmuş haşlanmış et yiyordu. Kadın: "Şu adama bakın. Bir köle gibi yere oturmuş ve kölelerin yemek yiyişi gibi yemek yiyor" dedi. Peygamber Efendimiz: "Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim." der. Kadın: "Kendisi yiyor da bana vermiyor" dedi. Peygamber Efendimiz: "Gel, sen de ye" buyurur. Kadın: "Kendi elinle bana vermezsen yemem" der. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz kendi eliyle kadına verdiyse de kadın bu sefer: "Ağzına koyduğun lokmadan bana vermezsen yemem" diyerek diretti. Peygamber Efendimiz de lokmayı kadına uzatır. Kadın bu lokmayı yedikten sonra çok hayalî ve utangaç olur. Hiç kimseye kötü söz söylemez. Medine'nin en namuslu ve iyi kadınlarından birisi olur. (Adnan Şensoy, Hız.Muhammed hakkında 1000 soruya 1000 cevap, s. 123)

Sahabilerin anlattığına göre, hizmetliler arpa ekmeğine bile davet etseler, Peygamberimiz davetlerine icabet eder, yemeklerini yerdi. Çünkü onların hizmetli olmaları basit görülmelerini, horlanmalarını gerektiren bir durum değildi. (Heysemî, M. Zevâid, IX, 20)

Peygamberimizin amcası Hız. Abbas, Sahabileri arasında sıkışık bir vaziyette bulunduğunu, oturduğu zamanlar gelip geçenlerin kendisini rahatsız ettiğini söyleyip, ayrı bir yerde oturmasını teklif ederek şöyle demişti: "Ya Resulallah, sizin için gölgesinde oturacağınız bir çardak yapalım." Böyle bir imtiyazı asla uygun bulmayan Peygamberimiz, "Allah'ın ruhumu teslim alacağı vakte kadar ben Sahabilerimin ayakkağıma basmalarına da, hırkamı çekiştirmelerine de katlanacağım" buyurarak reddeder. (İbn-i Sa'd, II/193; Heysemî, IX/21; İbrahim Refik, Hadiselerin İbret Dili, s.109)

Efendimiz evindeyken elbisesini yamar, ayakkabılarını tamir eder (İbn-i Sa'd, I/366) ve koyununu sağardı. (Heysemî, IX/20) Oryantalist Bodley'in değerlendirmeleri de aynı yöndedir: "Hazreti Muhammed basit bir kulübede yaşar, ev işlerini bizzat kendisi yapar, elbisesini yamar, ayakkabısını tamir ederdi. Onun elbiseleri gibi yemeğı de basitti ve hiçbir başarı hazreti Muhammed'in başını döndürmemişti." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hız Muhammed, s. 152, 153, 301) Yine o, eşyasını kendisi taşır, hiç kimseye yük olmak istemezdi. Ebu Hüreyre: "Bir gün Efendimiz ile beraber çarşıya gitmişim. Peygamberimiz oradan elbise satın aldı. Hemen koşarak onları elinden almak istedim. Bunun üzerine: "Bir kimsenin, eşyasını kendisinin taşıması daha

uygundur. Ancak taşımaktan aciz olursa Müslüman kardeşi ona yardım eder.” buyururu. (Heysemi, V/122; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132, M. Yusuf Kandehevi, Hayatü's Sahabe, III/156, 157)

Bir sefer sırasında Peygamberimiz Sahabilerinden bir koyun kesip pişirmelerini istedi. Ashabdan birisi öne çıktı: “Ya Resulallah, onu kesmek benim üzerime olsun” dedi. Bir başkası ileri atıldı: “Ya Resulallah, pişirmesi de benim üzerime olsun” Başka bir Sahabi hizmete talip oldu: “Onu yüzmesi de benim üzerime olsun” diyerek kendi aralarında vazife taksimi yaptılar. Peygamberimiz de, “Odun toplamak da benim üzerime olsun” diyerek katılmak istedi. Sahabiler buna razı olmak istemediler: “Ya Resulallah, biz sizin yapacağınız işi de görmeye yeteriz. Sizin çalışmanıza ihtiyaç yoktur” dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz şöyle buyurdu: “Sizin benim işimi de göreceğinizi ve kafi geleceğinizi biliyorum, fakat ben size karşı imtiyazlı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Çünkü Allah, kulunu Sahabileri arasında imtiyazlı durumda görmekten hoşlanmaz.” (Kastallani, el-Mevâhibü'l-Ledünniyye, I/385; Afzalur Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/63)

Hendek savaşından önce Medine'nin etrafına hendek kazılırken bütün Sahabiler çalışıyor, bir an önce bitirmeye gayret ediyorlardı. Yiyecek bir şey bulamadıklarından, açlıklarını bastırmak için karınlarına taş bağlıyor o şekilde kazma sallıyorlardı. En büyük örnek olan Peygamberimiz de kendisini onlardan farklı görmeden eline kazmayı alıyor, çalışıyor, o da açlığından karnına taş bağlıyordu. (Buhari, Megâzi, 29; Müslim, Eşribe, 141) Kuba Mescidinin ve Medine'deki Mescid-i Nebevinin inşaatında da Peygamberimiz bir işçi gibi çalışmış, Sahabilerle birlikte sırtında kerpiç taşımıştı. (İbn Sa'd, Tabakatül-Kübrâ, I/239-240)

Cabir bin Abdullah anlatıyor: “Ben bir savaşta Resulullahla beraberdim. Yolda bana, ‘Allah sana mağfiret etsin, sen bu deveni bir dinara satar mısın?’ dedi. Ben de ‘Ya Resulallah, Medine’ye vardığımız zaman bu deve sizin olsun’ dedim. Resulullah yine, ‘Allah seni bağışlasın, bunu iki dinara satar mısın?’ dedi. Yirmi dinara varıncaya kadar devenin fiyatını birer dinar arttırdı. Ben Medine’ye vardığım zaman devemin başından tutup Resulullahın huzuruna götürdüm. Resul-i Ekrem beni görünce Bilâl’e: “Ya Bilâl, Câbir’e yirmi dinar ver” buyurdu. Bana da, ‘Deveni al, evine götür, senin olsun’ diye ikramda bulundu.” (Buhari Cihad 113; Müslim, Müsâkât 110)

Bir gün uzaktan bir elçi gelir. Muhammed nerede diye sorar. Uzaktaki kalabalık gösterilir. Kalabalığa yaklaşır. Bir kişi halka su dağıtmaktadır. O kişi Hz resuldür. Adam şaşırır: Bugüne kadar böyle bir lider görmedim, der. Hz. resul: “İnsanların efendisi, insanlara hizmet edendir.”

Buyurur. (Mağribî, Câmiu's-Şeml, I/450, hadis no: 1668; el-Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II/463; Deylemi, Müsned, II/324; Küttüb-i Sitte, hadis no: 5391)

Daha çok artırabileceğimiz bu örnekler, umarım ki vicdan sahibi insanlara Peygamber Efendimizin dünya malına, şan ve şöhrete, nefsi arzulara boyun eğen biri olmadığını göstermeye yeterlidir.

Ümmi Peygamber

Oryantalistler peygamberimizin okuma yazma bildiğini ileri sürmektedir. Bundaki amaçları ise, O'nun eğitilmiş biri olduğunu kabul etmeleri değil, Kur'an'ı, Tevrat ve İncil'den alıntılar yaparak “yazdığı” iddialarına bir altyapı oluşturma çabasıdır. Bizler efendimizin okuma yazma bilse bunu ilan etmekten asla geri kalmayız! Batılı oryantalistlere göre efendimiz sadece Arapça okuma yazma bilmekle kalmıyor ayrıca, Fars, Latin, Hint gibi başka dillere ve yine arkeolojik

kazılarla yüzlerce yıl sonra ortaya çıkacak olan eski hiyeroglif metinlere de vakıf birisidir ki, bu konudaki iddialarını ileriki sayfalarda ele alıp cevaplayacağız! Kısaca, bizler gerçeği gizleyip efendimizin okuma yazma bildiğini gizleme gibi bir gizli ajandaya asla sahip değiliz; tarihi belgeler ve objektif akıl bizi bu sonuca ulaştırdığı için bu görüşü bizler kabul ediyoruz.

Ümmi, “Anasından doğduğu gibi kalan; yeni bir bilgi edinmemiş olan; okuma-yazma bilmeyen” gibi anlamlara gelir. Arap dilinde "ümm"; anne, “bir şeyin aslı” anlamına gelir. (Fırûzâbâdî, el-Kamûsü'l-Muhît) Kur'an'da bazen de mecaz anlamları ile; ‘Anne, asıl (kaynak) dönülecek yer ve süt emziren’ anlamlarında kullanılmıştır. (Abdurrahman İbnü'l-Cevzî, Nüzhetü'l A'yuni'n-Nevazır fî İlmi'l-Vücûh ve'n-Nezâir, s.141-142)

Rasulullah'ın okuma-yazma bilmediği, genel ulema tarafından kabul edilen bir görüştür: “Ey Resulüm! Sen vahyimizden önce ‘kitap okuyan veya yazı yazan’ bir insan değildin; eğer böyle olsaydı, batıl iddia peşinde olanlar şüphe edebilirlerdi.” (Ankebut, 48) ayeti de bu hususa işaret etmektedir. Elmalılı Hamdi Yazır şöyle bir değerlendirme yapmaktadır: “İlmi yüceliği ve mükemmelliği, okuyup yazanları aciz bırakan bir peygamber hakkında ‘ümmi’lik, her türlü şüpheyi ortadan kaldıran ve onun doğrudan doğruya Allah'tan gönderildiğini her türlü şüpheden arınmış olarak ispat eden harikulade bir üstün özelliktir, yani başlı başına bir mucizedir.” (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dinî Kur'an Dili, IV/2297; Kurtubî, el-Cami'li Ahkâmî'l-Kur'an, VII/298-299) “Tahsil görmemiş bir ümmi iken, Kur'an gibi bir kitap getirmiş olması onun bir mucizesi kabul edilir.” (Fahreddin er-Râzî, XV/20) “Hz. Peygamber, yazılı kültür ve ilahi kitap geleneğinden uzak bir çevrede doğmuş ve büyümüştür. Okuma-yazma bilmemesine rağmen bu kadar mükemmel bir hitap tarzı ile ‘gelmiş ve geçmiş’ kuşattığı gibi ‘geleceğe de’ ışık tutan ilahi kitabı getirmesi, bu şartlarda onun peygamberliğinin en büyük mucizesi olarak alınmıştır.” (Gazali, el-İktisad fî'l-İtikad, s. 224; Razi, en-Nübüvvât, s.181)

“Peygamber'in okuyup yazdığına dair açık ve kesin bir haber bulunsaydı hiç bir Müslüman onun okuyup yazma bilmediğini söyleyemezdi.” (İbn Kesir, Tefsîrû'l-Kur'ani'l-Azîm, V/331) Ama tarihi bir gerçekliktir ki, “Hz Peygamber okuma yazma bilmemektedir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 177) Şimdi bunun delillerini yerli yabancı kaynaklardan istifade ederek delillendirelim.

“Muhammed, medeni bir insan olmakla beraber ümmi idi. Ku'ran gerçekten akıllara hayret vericidir.” (Mr. Marmaduc Biethall, Londra'daki Müslümanlık ve çağdaşlık adlı konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 107) “Gerçi Muhammed ümmi idi, fakat dünyaya içinde her şeyi barındıran bir kutsal kitap tebliğ etti. Hz Muhammed, bu kitabın sonsuza kadar yaşayacak bir mucize olduğunu söylüyor ki, gerçek olan da budur.” (Boswert Shimith, Hz Muhammed'in hayatı adlı eserimden nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 122)

Resulullah efendimiz ile Kureyş arasındaki antlaşmayı Hazret-i Ali yazmıştı. Hz Ali antlaşmanın başına “Bismillahirrahmanirrahim, Muhammedün Resulullah” yazar. O sırada henüz iman etmemiş olan Süheyl bin Amr, “Bizim kitabımıza göre ben Rahmanı bilmem, onun yerine Bismike Allahümme yaz. Muhammedün Resulullah yerine de Muhammed bin Abdullah yaz. Eğer biz Onun Peygamberliğini kabul etseydik, zaten Onunla savaşmazdık.” diye itirazda bulunur. Resulullah: “Ya Ali, onu sil, Süheylin dediği gibi yaz.” buyurur. Hazret-i Ali'nin, edebinden silmeye eli varmaz. Resulullah efendimiz, “Silinecek yeri bana ‘gösterin de’ orasını söyleyim” buyururu. Gösterirler ve orasını siler. (Müslim, Sahih, III/1411; İbn Hişam, Tarih, III/332; Ahmed İbn Hanbel, Müsned, IV/325) Hudeybiye antlaşması sırasında, bir metin üzerinde anlaşmazlık çıkınca, Hz Peygamber Hz Ali'ye kelimenin nerde olduğunu sormuş, gösterdiği yeri bizzat kendi eli ile silmiştir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 63) Bu olay, peygamberliğinin 18. yılında gerçekleşmesi de, olayın önemini büyük oranda armaktadır!

Hiz. Abbas Mekke’de iken Efendimiz’e hitaben, Kureyş’in toplanıp yola (Uhut muharebesi için) çıktığını bildiren bir yazı kaleme alır. Abbas’ın Benu Gıfar’dan bir adamla gönderdiği mektup Medine’ye ulaştığında Efendimiz mührünü açar, ‘okuması için’ Übeyy b. Ka’b’a verdi. Übeyy, okuyunca da ondan mektubu sır olarak saklamasını ister. (Eğer Allah Resulü okuryazar olsaydı stratejik önemie haiz bir mektubu Übeyy’e okutmaz sonrasında da ondan saklamasını talep etmezdi. (Muhammed Rıza, Muhammed Resulullah, s. 80) Hiz. Musa, Miraç Gecesi’nde onunla karşılaştığında efendimizi “Merhaba ümmi peygamber” diyerek selamlamıştır. (Ahmed, Müsned, I/257)

Kur’an bunu açıkça söylerken (Ankebut, 48) ona düşman olanlarda Kur’an’daki kıssaları kendisini yazdığını (Ketebeha) söylememişler, Onu başkasına yazdırdı (İktetebeha) ifadesini kullanmışlardır. (Furkan, 5) Hiz Peygamberin diplomatik mektuplarından söz edilirken ‘Ketebe ila fılan’ ifadesi kullanılmaktadır ki, bununla onun ‘katiplerine yazdırmış olduğu’ mektuplar kast edilmektedir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hiz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 62) Zaten Kur’an’da Hiz Muhammed’in okuma yazma bilmediğini ifade eden ayetler doğru olmasa idi, o dönemdeki müşrikler kesinlikle susmaz, itiraz ederlerdi. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hiz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 65)

İlk ayet indiğinde, Her 'Oku!' emrine efendimizin verdiği cevap hep aynıdır: " Ben okuma bilmem!" (Buhari, Bediul Vahy, 3; Müslüm, İman, 252) Hiz Peygamber, ümmi olduğunu söylediği zaman, ona karşı olan hiç bir kimse çıkıp da aksini iddia etmemişti. (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 52) Furkan, 5. ayetin bize haber verdiğiine göre Mekke müşrikleri de 'Kur'an ayetlerinin peygamberimizce başkasına yazdırdığından" bahsedilmekte idi! Eğer müşrikler efendimizin okuma yazma bildiğine dair bir delil bulsalar bunu kullanmaktan çekinmezlerdi. (Bakıllani, İcazul Kur’an, s. 62; İbni Cevzi, Vefa, I/269) Ama aksine, onların iddiası ancak 'başkasına yazdırmakla' sınırlı kalmıştır. Taif heyeti Müslüman olmak için bazı şartlar ileri sürerler. Bunlardan biri de faizin yasak olmamasıdır. Efendimiz, “Elimi bu cümlemin üzerine koyun.” buyurur. Elini koyunca da faiz ayetini okuyup bu talep cümlesini siler. (İbni Esir, Usdu’l-Gabe, I/216) Efendimiz okuma bilse idi yardım istemeden yazıyı bulur ve silerdi. (Muhammed Rıza, Muhammed, s. 66)

Ankebut, 47. ayette: “Sen Kur’an’dan evvel bir kitap okumaz ve sağ elin ile onu yazmazdın. Eğer okuyup yazsa idin müşrikler şüphe ederlerdi.” ayeti inince hiçbir müşrik bu ayete itiraz edip, ‘Yazdın!’ dememişlerdir. Peygamberimizin okuduğunu daha önce çevresi görse idi, onun ilim ve kültürünü, vahiyden değil, başka kaynaklardan elde ettiğine inanılabilirdi. Fakat ümmiliği bu tür bütün ithamları ortadan kaldırmıştır. (Mevdudi, Tarih boyunca tevhid mücadelesi ve peygamber II/240) Küçük bir kasabada ümmi bir kavmin arasında büyümüş, dağlarda koyun gütmüş, hiçbir eğitim almamış bir kimsenin ne kadar zeki olursa olsun, Kur’an gibi mucizevi bir kitabı meydana getirmesi, topluma dönük kurallar koyması, ahlaki kurallar getirmesi mümkün değildir. (İ. F. Ertuğrul, Hakikat nurları, s. 53)

J. Schoeps Hiz. Muhammed'in okuma yazma bilmediği için Tevrat ve İncil'i ‘kulaktan duyma’ bildiğini ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı Dinler Tarihinde İslam, s. 222; Benzer görüş için: G. Weil, Biblische Legenden der Müselmaenner, s. 274) İslam düşmanı ünlü oryantalist Leon Caetani'nin bu husustaki yorumu ise oldukça ilginçtir: "Muhammed'in okuma-yazma bilip bilmediğini tayin etmeye kalkmak boşuna bir gayrettir. Çünkü ‘Muhammed bunu çağdaşlarından bile saklamıştır.’ Bununla beraber ‘kanaatimize göre’ okuma-yazma bilmesi ‘muhtemeldir.’ Fakat bunu itiraf etmek istememiştir." (L. Caetani, İslam Tarihi, IX/163) Yani oryantalist yazar şunu demek istiyor, 'Boşuna uğraşmayın, biz kararımızı önceden verdik! O; okuryazardı. Hatta herkesten de bunu gizliyordu. Ama bazı oryantalist 1400 sene sonra bunu tespit edip ortaya çıkarabilmişti! İşin ilginç okuma yazma iddiasında oryantalistte emin değildir; ‘Kanaatine göre’ olabilirmiş!’ Richard Bell adlı oryantalistte benzer iddiada bulunur: "Muvahhidlerden yani Yahudi ve

Hristiyanlardan aldı ama ilk dönemlerde onlardan tanınmamak için, onların arasında görülmedi." (R. Bell, Who Were the Hanifs? The Moslem World, XX/122) 'Saklandı, görülmedi.' Halbuki bizzat yine oryantalistler de itiraf etmektedir ki, tarihte O'nun hayatı kadar her adımı kayıt altına alınan başka bir lider yoktur! (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 6; Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı Kerim, s. 1; M. Hamidullah, İslam peygamberi, I/8)

Amstrong; Hazreti Muhammed'in okuryazar olduğunu gösteren hiçbir kayıt yoktur. (Amstrong İslam peygamberinin biyografisi Hz Muhammed, s. 122); Margoliouth: Onun okuma yazma eğitimi almadığı açıktır. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 68); Hitti, Hz Muhammed'in ümmi olduğunu kabul eder. (Philip K. Hitti, Siyasi ve kültürel İslam Tarihi, s. 173) Thomas Carlyle: "Hiç okul tahsili görmemiştir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19) "Muhammed'in yazı yazmasını bilmediği kesindir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 32, 35); John Devenport, "Hz Muhammed'in tahsili yoktur, fakat yüksek bir insandı." (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 72); "Muhammed bütünüyle ümmidir." (Charles Stuart Mills, History of Muhammadanism) M. Watt da, Hz Muhammed'in ümmi olduğunu açıkça ifade etmektedir. (Watt, Mohamet, s. 37) Ünlü İslam düşmanı Renan dahi Hz. Muhammed'in ümmi olduğunu ifade eder. (Roger Arnaldez, Fransız kültüründe Muhammed peygamberin tasviri, s. 74) Oryantalistlerin yazdığı İslam Ansiklopedisinde efendimizin 'Tevrat ve İncil'i okuyarak bilgi elde etmediği' açıkça ifade edilir. (Muhammed maddesi, VIII/454) "Hz Muhammed'in tahsili yok idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s.10) İslam düşmanı ünlü Toledo külliyyatının baş mimarı Peter el Venerable bile, 'The Summa Totius' adlı kitabında, Hz Muhammed'in ümmi olduğu yazar. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 70) Nöldeke: Peygamber, her halükarda ne İncil-Tevrat'ı, ne de başka bir eseri okumuştur. (Geschichte des Corans, s. 16; Zwemer, The Illiterate Prophet, s. 352) derken Kazimirski, Edward Montet ve Michele Amari gibi oryantalistlerde Hz Peygamberin okuma yazma bilmediğini itiraf etmektedirler. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 64) Diğer oryantalistlerin itirafları ile devam edelim: "Muhammed medeni bir insan olmakla beraber ümmi idi." (Mr. Marmaduc Bichthall, Londra'daki Müslümanlık ve çağdaşlık adlı konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 107) "Peygamber, ümmi yani okuma yazma bilmez bir peygamber, ilahi kalemin önünde duran boş bir sayfadır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 124) E. H. Palmer, "Belli ki Muhammed okuma yazma bilmiyordu." (The Quran, s. 14); Julius Wellhausen, "Muhammed, okuma yazma bilmezdi" (Reste Arabischen Heidentums, s. 230); Tor Andrae, "Muhammed hiçbir zaman okuma yazma eğitimine sahip değildi." (Mohammed, s. 40); Armstrong, "Hz. Peygamber'in okuma yazma bilmiyordu." (Karen Armstrong, İslam, s. 4); Thomas Carlyle, "Hz. Muhammed'in okula gitmediğini, okuma yazma bilmediği hakkındaki görüşün gerçek olmaması için hiçbir sebep yoktur." (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 48) demektedirler. Sonradan Müslüman olan Bucaille'in "Hatırlamak gerekir ki, Muhammed ümmi idi." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 212) ve yine sonradan Müslüman olan Fransız profesör Meyerovitch'in "Muhammed peygamber bir ümmi, okuma yazma bilmez biri idi." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 49) "Hz Peygamber okuma yazma bilmiyordu. Hz Meryem'in bedeninin bakire olması gibi onun da fikren bakir olması lazımdı." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 53) sözleri ile alıntılarımızı noktalayalım.

"Okuma yazma bilmeyen, hespla iştigal etmeyen bir ümmi." (Kurtubi, VII/190) olan peygamberimiz bir hadisinde de, "Biz ümmi bir ümmetiz; ne yazı ne de hesap biliriz." (Buhari, Savm 13, 5, 11, Talâk 29; Müslim, Savm 13-15, Hadis no: 1080; Ebu Davud, Savm 4, Hadis no: 23129-2321; Nesâî, Savm 17; Ahmed b Hanbel, Müsned, İstanbul 1982, 3, 122,129; er-Razi, Fahrüddin, et-Tefsirü'l-Kebir, XV/ 20) demektedir ki, o dönemde zaten

okuma yazma bilenler toplumda az sayıda idi ve 'herkesce tanınırlardı' O dönemde "Kureyşliler arasında yazı bilen 17 erkek bulunduğu" rivayet edilmekte idi." (Belâzuri, Futuhu'l-Buldan, s. 663-664)

Evet, "Hz Muhammed'in okuma yazma bilmemesi Kur'an'ı kendisinin yazmadığını gösteren büyük bir delildir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 25) ki, Harvard Üniversitesi üyelerinden Prof. Dr. Annemarie Schimmel'in "Hz. Muhammed" adlı kitabında da konu hakkında şu görüşler ifade edilmektedir: "Hz. Peygamber'in ümmi olması, yani 'okuma-yazma bilmemesi', O'nun aldığı ilhamın ve tebliğ ettiği mesajların gerçekliğini kanıtlayan harika bir delildir. Okur-yazar olmayan bir kişinin, Kur'an'da zikredilen geçmiş ve geleceğe dair o kadar olay hakkında bilgi sahibi olması başka nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber'in ümmiliği, Kur'an'ın Allah'ın keliması; saf, bozulmamış ve hiçbir tahrifata uğramamış Allah'ın vahyi olduğunun en sağlam kanıtı değil midir? Yetim bir Arap çocuğunun, Kutsal Kitap'ın hemen her sayfasında anlatılan fen ve tarih bilgilerine vakıf olması başka nasıl mümkün olabilirdi?" (Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 137)

Okuma yazma bilmeden, başta ticaret olmak üzere hayatta başarılı olmak mümkün müdür_ Çok uzağa gitmeden, günümüzden bir örnek verelim. Ülker şirketinin kurucusu Sabri Ülker'in hayatının anlatıldığı kitapta, Ülker firmasının Mersin distribütörlüğünü yapan ve bir de fabrika sahibi olan Hasan Yozgat bakın ne anlatıyor? "Hiç okul hayatım olmadı. Okumam-yazmam yok, hala da bir 'Ayşe' yazamam. Ama hesabım- matematiğim- var." (Sabri Ülker'in Hayat Hikayesi, s. 595) Sıfırdan kurduğu ülkeyi yönetip, bunun yanında komutanlık, imamlık (Önderlik), vaizlik vb. görevler ifa eden bu büyük insanın okuma bilmemesinin hikmeti de, ileri zamanlarda ortaya çıkmıştır. Bu ümmi sıfatı, ileride kendisine yapılacak saldırılara karşı, onu temize çıkaran bir kalkan görevi görmüştür. Okuma yazma bilmeyen biri, başka kitap ve kaynakları tarayarak, onların yanlışlarını almayıp eksiklerini de düzelterek ve o zamanlarda Arap yarımadasında olmayan tıp, astronomi, coğrafya, matematik gibi ilimleri özümseyecek, yüzlerce yıl güncelliğini koruyacak ve milyonlara hitap edecek çok yönlü -inanç, ibadet, ahlak, muamelat, ukûbât, kıssa vb.- içeriğe sahip bir kitabı 'yazacak' ve bunun kaynağının da - Mekke'de yazdı, Medine'de yazdı, Yahudilerden aldı, Hristiyanlardan aldı, Müşriklerden aldı, ortaya karışık yaptı, iç dünyasından üretti, hastalık sonucu ortaya çıktı vs.- gibi birbirini çürüten iddialar oluşturup bir noktada uzlaşa olamayacak?! Tüm bunlar Kur'an'ın kaynağının ilahi olduğunun göstergesi değil midir zaten?!

Oryantalistler!

Hristiyan olan oryantalistler daha baştan, Hz İsa'nın Tanrı olarak çarmıhta gerildiğini kabul etmeyen Hz Muhammed'in sahte bir peygamber olduğunu, kendi dinlerini aykırı fikirler ileri sürdüğü için ilk andan itibaren O'nu kabul ettikleri için Peygamberimizin hayatı ve Kur'an-ı Kerim'e bakışları hep ön yargılı olmuştur. Mesela onlar, Kur'an'ın İncil'den kopya edilerek Muhammed tarafından yazıldığını ileri sürmüşlerdir. Dolayısıyla Peygamberimizin ümmi yani okuma yazma bilmeyen birisi olduğunu görüşünü reddederler. Ama birçok oryantalist ise Peygamberimizin ümmi olduğunu da kabul ederek mezheptaşları ile ters düşmüşlerdir. Bu nedenle de bu iddialarını topluma benimsetemeyen oryantalistler, bu defa Peygamberimizin yazarak değil de 'dinleyerek' İncil'den (veya Tevrat'tan hatta her ikisinden) kopya ettiğini ileri sürmüşlerdir. Fakat kimden duyduğu konusunda bir türlü ortak noktada buluşamayanz oryantalistler, her ileri sürdükleri kişi için başka oryantalistlerden yalanlama almışlardır.

Yazarak veya duyarak Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını ispatlayamayan oryantalistler bu defa Muhammed'in psikolojik hasta olup, içten gelen dürtülerden hareketle Kur'an'ı ortaya çıkardığını ileri sürerler ama yine birçok oryantalistte bu görüşü kabul etmemiş ve reddetmiştir. Tabii Müslüman araştırmacılar da her aşamada gerek İslami, gerek ilmi ve tarihi kaynaklardan hareketle tüm bu iddialara cevaplar vermişlerdir! Detay, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda bulunmaktadır.

Tüm bu mücadelelerden habersiz gözüken modernist Müslümanlar da, Peygamberimizin okuma yazma bildiğini ileri sürerek filmi tekrar başa sarabilmektedirler...

Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap

Kur'an'da çelişki yoktur!

Benzer içerikli yazılara, 'Ateistlere cevap, Kur'an ve teşbih, Müşkilü'l-Kur'an, Kur'an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılardan ulaşabilirsiniz.

Yüce Yaradan, “Kur'an'ı inceleyip düşünmüyorlar mı? Eğer Allah'tan başka birinden gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık ve çelişki bulurlardı!” (Nisa, 82) buyurmaktadır. Ateistler ise Kur'an'da birbiri ile çelişen ayetler olduğunu ileri sürmektedir. Halbuki "Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli 'bilgiye sahip olunduğunda' hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) "Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte 'düzensiz görünen' yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onların dağınık zanner, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzen içinde yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

Çelişkili olduğu iddia edilen Kur'an ayetlerinin “öncesi veya sonrasının beraber okunması, ‘aynı konudaki’ ayet ve hadislerin bir arada değerlendirilmesi, yapılan çevirilerde kelimelerin karşılıklarının Türkçeye tam anlamı ile aktarılamaması sorunun farkında olunması, ayetlerin neden indiğinin (sebebi nüzul) bilinmesi veya Arap dili edebiyatının bazı inceliklerinin bilinmesi” durumunda, çelişkili zannedilen ayetlerde bir sorun olmadığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu nedenledir ki, “Kur'an'ın indiği ortam, (çoğu da müşrik olan) dil üstatlarının kalite ve sayı olarak zirvede olduğu bir ortamdır. Tarihi hiçbir kayıta onlardan tek bir kişinin, ‘Kur'an dilinin bozuk olduğunu’ söylediğine rastlanılmamaktadır.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 32) Zaten aşağıda bu konuda bol örnek göreceğiz, hemen hemen tüm çelişki iddialarının yukarıda sayılan kurallar bilinince kendiliğinden ortadan kalktığı görülecektir! Yine, Kur'an'daki bazı ayetler ise, Kur'an'ın ‘müteşabih’ olarak adlandırdığı ayetleridir ki, onları da İslam âlimleri ‘Müşkilü'l-Kur'an' adlı eserlerde ele alarak tek tek açıklamış ve aralarında bir çelişkili olmadığını ortaya koymuşlardır. (Bu konuda ‘Müşkilü'l-Kur'an' adlı yazımıza bakılabilir.) İbni Kuteybe, hicri üçüncü asırda İslam düşmanlarının "ayetleri yerinden/bağlamından saptırıp onu asli mecrasından ayırarak" Kur'an'da çelişki bulmaya çalıştıklarını ifade etmektedir. (Kuteybe, T. Müşkilü'l-Kur'an, s. 22) Yaklaşık 1200 sene önce olduğu gibi günümüzde de oryantalist ve ateistler benzer çaba içine girmişler ama tüm itham ve saldırıları İslam alimlerinin titiz çabaları ile hezimete uğramıştır. İslam alimleri bu konuda o kadar ileri gitmişlerdir ki, "Kur'an ilminin en büyük değeri ve zevki, uyumlu çeşitlilik içinde müteşabih ayetleri muhkem olanlarla kıyaslayarak Kur'an ayetlerinden Allah'ın hükümlerini okuyup bulmaktır." (Zemahşeri, el-Keşşaf, I/563) diyecek seviyeye gelmişlerdir. Kısaca ortada ne bir sorun vardır ne de ateist veya oryantalistlerce ortaya atılan, Müslümanların gizlediği gizli durum söz konusudur. Aslında ortadaki temel sorun, İslami kaynaklarda zaten bulunmakta olan cevaplardan ümmetin haberdar olmamasıdır, ‘OKU’ mamasıdır! Yoksa ateist ve oryantalistler saldırıları hiçbir zaman eksik olmamış ve bundan sonra da olmayacaktır. Mücadele kıyamete dek sürecektir! (Ebu Davud, Cihad, 33)

Reel veya sanal alemde 2024 tarihi ile, 34 senedir karşılaştığım iddia ve ithamları ve cevaplarımı derleyip aşağıda sizlere sunuyorum.

Ankebut, 13 ve Fatır, 18. ayetler çelişiyor mu? Bir kişi başkasının günahını yüklenir mi yüklenmez mi?

"Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir." (Ankebut,13); "Hiçbir günahkar başka bir günahkarın yükünü yüklenmez." (Fatır, 18; Necm, 38) Başkasının günah işlemesine 'neden olmak' (Ankebut, 13) ile kendi günahından 'başkasının sorumlu' olması (Fatır, 18; Necm, 38) farklı şeylerdir. Normal şartlarda tabii ki bir insanın günahını başkası yüklenmez. Yani, Hristiyanlıktaki asli suç veya babasız doğan çocuklara yapılan sıfatlamaları İslam asla kabul etmez. İslam'da suçun şahsiliği esastır. Ama nasıl ki kanunlarda 'suça teşvik' diye bir madde varsa, aynı durum ayetlerde de söz konusudur. Ankebut, 13. ayet, 'kötülüğe neden olmak, kaynaklık teşkil etmek, kötülüğe ön ayaklık yapanın alacağı günah yükünden' (Taberi, VIV/94-95; Razi, VV/18) bahseder ki, bu konuda başka ayet ve hadisler de vardır: "Kıyamet günü, kendi günahlarını ve ilimsizce 'saptırdıkları' kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için bunu söylerler." (Nahl, 25), "Kim güzel bir (işte) aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir (işte) aracılık ederse, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah'ın her şeye gücü yeter." (Nisa, 85); "Kim İslam'da iyi bir çıkır açarsa açtığı çıkırın ecir ve kendisinden sonra, onunla (o çıkırla) amel edenlerin ecirleri, sevaplarından hiçbir şey eksilmeden ona aittir. Kim de İslam'da (Müslümanlar içinde) kötü bir çıkır açarsa, açtığı çıkırın günahı ve kendisinden sonra onunla amel edenlerin günahları, günahlarından bir şey eksilmeden ona aittir." (Riyâzu's-Salihîn, 19, bab. 172. hadis, s. 158) Kısaca, kimse başkasının günahını yüklenmez (Fatır, 18; Necm, 38), eğer başkasının günah işlemesine neden olmuyorsa! (Ankebut,13)

Muhammed yalan söylüyorsa veya yanıldıysa bunun cezasını kim çekecektir? 34:50'de Muhammed: "Ben eğer sapmışsam ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete ermişsem bu da rabbimin bana vahyettiği sayesinde. Şüphesiz o hakkıyla işitendir, kuluna çok yakındır." der. bu sav, Kur'an'daki birçok diğer savla çelişmektedir, örneğin "inkar edenler iman edenlere, "yolumuza uyun da sizin günahlarınızı yüklenelim" derler. Halbuki onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değildirler. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancılardır." (29 :12) yani Muhammed insanları yanılttıysa, günahı sadece onun boynuna olmayacak, yanılttığı insanlar da günaha girecektir. Muhammed'in iddia ettiği gibi günahı sadece kendi boynuna olmayacaktır. Kur'an kendiyle çelişmektedir.

Hiç bir kimse başkasının işlediği bir suçtan sorumlu değildir. Temel kural şudur: "Her kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür, kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür." (Zilzal, 7-8), "Hiç bir günahkar, başkasının günahını çekmez. Eğer yükü ağır gelen kimse onu taşımak için (başkalarını çağırır) onun yükünden hiç bir şey (alınır) taşınmaz. Akıllı dahi olsa (kimse onun yükünü taşımaz)." (Fatır, 18), "De ki; Allah'a itaat edin! Peygambere itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki o peygamber; kendisine yükletilenden ve siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz." (Nur, 54), "Ey iman edenler! Rabbinize karşı gelmekten sakının! Babanın oğlu, oğulun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun!" (Lokman, 33) Durum bu kadar nettir! Ama bazen insanlar kendi yaptıkları günahların sorumluluğu kadar, 'başkalarını kötülüğe yönlendirmeleri, kötülük yapmalarına neden olurları' halinde onların günahlarından bir kısmını da yüklenirler. Hukukta da bu böyle değil midir? Suçlu kadar ama ona yardım yataklık yapan da ceza alır. (TCK M 39) "Kıyamet günü kendi günahlarını ve ilimsizce saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için (bunu söylerler). İyi bilinsin ki, işledikleri suç ne kötüdür!" (Nahl, 25) ayeti de buna işaret eder. Aynı şey güzel şeyler için de geçerlidir: Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor: "Her kim İslam içinde güzel bir çıkır açarsa ve bu güzel çıkır kendisinden sonra da tatbik edilip sürdürülürse, kendi sevaplarından hiçbir şey eksilmeksizin, onu sürdürenlerin sevaplarının benzeri, kendisi lehine yazılır. Ve her kim de İslam içinde kötü bir âdet çıkarır ve bu kötü âdet kendisinden sonra da sürdürülürse, kendi günahlarından hiçbir şey eksilmeksizin onu sürdürenlerin günahlarının benzeri de o kimse üzerine yazılır." (Müslim, İman, 15; Tirmizi, İlm, 14) Sebe, 50. ayet; Eğer ben kötülük yapmışsam bundan bn zararlı çıkarım Ama

doğru yolda isem bu Rabbimin vahyi sayesinde olmuştur” buyurarak suçun şahsiliğinden bahsetmekte; Ankebut, 12. ayette ise; Müşriklerin alaycı teklifi ele alınıp aslında saptırmak istedikleri kişilerin günahlarını asla yüklenmeyeceklerinden bahsedilmektedir. Ateistin son yorumunun cevabı ise Nahl, 25 ve Müslim/Tirmizi hadislerinde verilmektedir. Kısaca Kur'an'dan hüküm çıkarılmak isteniyorsa 'o konu ile ilgili tüm ayetleri bir araya getirip' sonra bir hükme varmaya çalışmalıdır. Aradan, seçmese, cimbızla genel içeriğinden koparılarak alınan ayetlerden ancak ateistçe sonuçlara ulaşılır. Bu arada ateistler merak etmesin, Hz resul kimseyi aldatmamıştır! Ayrıca ateistler asıl kendi ideolojilerini takip edenlerin sonlarını düşünseler daha iyi ederler! 'Ateizm yanılışı' adlı yazımızı da özellikle onlara tavsiye ederiz.

Kaç tane melek Meryem'le konuşuyordu?

“Meryem’e ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik.” (Meryem, 19); “Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti.” (Ali İmran, 43) Kur'an bizlere, Hz Meryem'in 'sadece bir kere meleklerle konuştuğunu söylememekte' aksine meleklerin birden fazla Hz Meryem'e görüldüğünü açıkça ifade etmektedir. “Zekeriya, Meryem'in bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. “Meryem! Bu sana nereden geldi?” derdi. O da “Bu, Allah katından” diye cevap verirdi.” (Ali İmran, 37) Bu ayet bize meleklerin devamlı Meryem annemizle irtibatlı olduğunu açıkça göstermektedir. Yukarıdaki ilk iki ayet bize iki farklı zaman ve mekandan bahsetmektedir. Meryem suresindeki ayetlerde Meryem'in Cebrail ile karşılaşmasında söz edilir. Ali İmran suresindeki ayetlerde anlatılan ise farklı bir olaydır. Dolayısıyla bir yerde çoğul meleklerden söz edilmesi diğer yerde ise tek ruhtan (Cebrail) söz edilmesi arasında bir çelişki yoktur. Zaten iki Cebrail olduğuna dair hiçbir rivayette İslami kaynaklarda geçmez.

Allah'ın bir günü dünyadaki kaç güne eşittir?

266

“Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.” (Hac, 47); “Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra işler, sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir.” (Secde, 5); “Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir.” (Mearek, 4) İlk ayette 'Allah katındaki' bir günden; İkinci ayette ise 'yükselen işlerden'; Üçüncü ayette ise, 'Meleklerin ve ruhun' çıkışından bahsedilmektedir. Dolayısı ile farklı konu ve zamanlar söz konusudur. Bir ateistte aklınca espri (!) yapıyor; "Cebrail, Hz Muhammed daha doğmadan 50.000 yıl önce yola çıkmış olmalı." diye... Halbuki mesafe insan için 50.000 yıl olabilir ama melek için bu süre 1 gündür. O da 'Beytulizze'den dünya semasında doğrudur. “Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir?” şeklinde başlayan soruda bu konuyu kısaca açıkladık! Ayetlerde ise, anlatılan zamanlar kadar olaylar da farklıdır. Ayette geçen Arapça kavram, “Ke elfi senetin” şeklindedir. Arapça, 'ke' bağlacı, 'gibi' anlamına gelir ve teşbih/benzetme için kullanılır ve 'gibi, kadar' manasındadır. Yani, '50.000 yıl gibi, kadar' şeklindedir ayet ki, bu da izafiyete işaret eder! İzafiyet teorisine göre bir cismin hızı arttıkça, zaman onun için yavaşlar. Örneğin 30 yaşında ikiz kardeşler düşünelim. Birisini bir uzay gemisine koyalım. Işık hızında ya da buna yakın bir hızla bu uzay gemisinin bir saat gittiğini düşünelim. Bu gemi dünyaya geri döndüğünde gemideki kişi için zaman sadece bir saat geçmiş olsa da, yeryüzünde geçen zaman 30-40 yıl arasında olacaktır. Uzay gemisindeki kardeş hala 30 yaşında iken, yeryüzünde yaşayan kardeşi 60 yaşına gelmiş olacaktır. Yani ortada 'yeryüzündeki kardeşe göre 30 yıl süren bir saatlik gemi yolculuğu' söz konusudur. Melekler nur (ışık), işler ise maddi bir yapıya sahip olmadıkları için insanlara göre çok daha hızlı yol alabilirler. "Görelilik kuramı mutlak zamanı çöpe attı. Bir çift ikizi düşünelim. Diyelim ki ikizlerden biri dağın tepesinde yaşasın, ötekisi deniz yüzeyinde. İlk ikiz (yani dağın tepesinde yaşayan) ikincisinden daha çabuk yaşlanacaktır. Yani yeniden

karşılaştıklarında öbüründen daha yaşlı olacaktır." (Stephen Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s.54) Tabii, zamanın ruhundan ve Kur'an'dan geri kalan materyalist kafa bu sorusu ile, Kur'an ve ilimden ne kadar uzak olduğunu da itiraf etmemtedir.

Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?

"Gökleri ve yeri altı günde yarattık da en küçük bir yorgunluk çekmedik." (Kaf, 38 Ayrıca; A'raf, 54; Hud, 7; Yunus, 3) Kur'an'da göklerin ve yerin altı günde yaratıldığı ifade edilir. Bu ayetteki "6 gün" ifadesinden maksat 24 saatlik zaman dilimi değildir. Çünkü henüz ayet, 'ortada dünya yok iken' günden söz etmektedir, demek ki burada kastedilen günden farklı bir zaman dilimidir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 40, 134) Peki bu ayetteki gün kelimesinden kastedilen nedir? Kur'an'ın terimlerini yine 'Kur'an'ın bütünlüğünü' göz önüne alarak ancak doğru şekilde anlayabiliriz. 'Kur'an'ın ayetleri birbirini açıklar.' Kur'an'da gün kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır. Sadece 'gündüz veya sadece gece' anlamında kullanıldığı gibi, 'an, devir' anlamlarında da kullanılmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 57) Ateistler hemen, 'Müslümanlar ayetlerin anlamını bozuyor, güne uyarlıyor' diyeceklerdir. Halbuki, "16. yüzyıl müfessirlerinden Ebu's-Suud; 'yaratılışa, her zaman kullandığımız anlamdaki günler halinde değil, 'dönemler' halinde gerçekleşmiş gözüyle bakmalıdır.' demektedir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 221) 11. asrın Arapça üstadı İsfahani de, "Gün diye tercüme ettiğimiz kelimenin aslı olan 'yevm' Arapça'da, 'güneşin doğuşundan batışına kadar olan zaman dilimi' manasına geldiği gibi, 'ne kadar zaman olursa olsun herhangi bir vakit dilimi' anlamında da kullanılmaktadır." (Rağib el- İsfahani, el-Mufredat fi Garibil Kur'an, I/894) demektedir. 10. Yüzyıl hukukçusu Maverdi de bu konuda İsfahani ile aynı görüşü paylaşır: "Kur'an'da gün kelimesi çeşitli uzunluktaki "zaman devresi" anlamında ve bazı yerlerde 'devir' anlamında kullanılmıştır." (Maverdi, en-Nüket, II/229; İsfahani, Müfredat, "yvm" maddesi) 20. yüzyıl sözlük yazarlarından İngiliz oryantalist Lane ve Alman sözlük yazarı Hans Wehr de benzer görüşleri dile getirmektedirler: Arapça'daki yevm/gün kelimesi, "24 saatlik zaman birimi dışında dönem, çağ, zaman" anlamlarına da gelir. (E. W. Lane, Arabic English Lexicon (1863), sayfa 3064, ayrıca bakınız: The Hans Wehr Dictionary of Modern Written Arabic, sayfa 1110) Yani, Kur'an'da genel, statik, tek ve sınırlı bir yevm kavramı yoktur. Umarım bu örnekler ateistleri biraz olsun biz Müslümanların Kur'an'daki kavramların anlamları ile oynamadığımız konusunda biraz da olsa ikna olmuşlardır diyelim ve konumuza dönelim. Araplarda gün/yevm kelimesinin çoğulunu (Eyyamu'l-Arab) "Arab'ın hadiseleri" diye yani 'olaylar' anlamında kullanılmaktadır. Eski Araplar, yevm kelimesinin çoğulu olan "eyyam" kelimesini 'devlet ve yönetim zamanı' manasında da kullanmıştır. (Ferâhîdî, Ebû 'Abdirrahmân el-Halîl İbn Ahmed, Kitâbu'l-'Ayn, nşr. Mehdi el-Mahzûmî-İbrâhîm es-Semerrâî, VIII/433; ez-Zebîdî, IVV/115-116; İbn Manzûr, VII/649) Kur'an'ın geneline baktığımız zaman "yevm" kelimesinin Kur'an'daki ağırlık merkezinin 'göreceli olduğu' görülmektedir. Kur'an'da yevm kelimesi "mutlak zaman" (Râzî, tefsir, VVXIII/155; Yazır, I/82) anlamında da kullanılmıştır. Mesela, "Yer başka bir yere, gökler de (başka gökler) haline getirildi gün" (İbrahim, 48) ayetinde geçen gün kelimesinin gündüz yahut gece veyahut da hem gündüz hem gece olması mümkün değildir (Râzî, VIV/115-116) Çünkü bu ayette, kıyametten bahsedilmekte, dolayısı ile günü meydana getiren kozmik yapının bozulduğu andan söz edilmektedir. Yine "Kıyamet gününü gördüklerinde (dünyada) sadece bir akşam vakti ya da kuşluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar" (Naziât, 46) ayetindeki gün kelimesinin de 24 saat ifade etmediği ortadadır. "Sura üflendiği gün" (En'am, 73); "Allah sizi çağıracağı gün" (İsra, 52); "Kıyamet koptuğu gün" (Rum, 55); "Hesap günü" (Yasin, 54) gibi ayetler içinde aynı durum söz konusudur. Kur'an'da yevm kelimesinin kapsadığı zaman; 'an' (Rahman, 29; Râzî, Tefsir, VII/101), 'gün, ay, yıl, asır, devir ve bilinen-bilinmeyen zaman ölçülerinden herhangi biri' (Yazır, Tefsir I/82) anlamlarında olabileceği gibi; 'fetih günü' (Secde, 28, 29); 'çetin gün' (Müddessir, 9); 'göç günü; konaklama günü' (Nahl, 80) gibi tamlamalarda da, bilinen 24 saat diliminden çok farklı anlamlarda kullanıldığı görülmektedir. Ali İmran sûresinin 140. ayetinde geçen "eyyam" kelimesi de yine 24 saat anlamında olması imkansızdır: "Eğer siz bir yara aldıysanız bilin ki o topluluk da benzeri bir yara almıştı. O günleri biz insanlar arasında

döndürüp duruyoruz” (Kurtubi, IV/140; Yazır, II/1182) Kısaca Kur'an'da, yevm/gün kelimesine ‘mutlak zaman’ anlamı kazandıran bir kullanımı ortaya koymak mümkün değildir. (Dr. Faiz kalın, Felsefe ve bilimin ışığında Kur'an'da zaman kavramı) Dolayısı ile Kur'an'da “Gün, belirli devir, dönem veya süreler.” (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 402) anlamlarında kullanılmıştır ki, ilk verdiğimiz ayetlerdeki "Gün kelimesi de ‘devir’ anlamında.” (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 137) kullanılmıştır.

Konumuza devam edelim: Fussilet, 9-12: “De ki: "Gerçekten siz mi ‘yeri iki günde yaratanı’ inkar ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir. Yeryüzünde onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki ‘rızkı’ dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi’; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. Böylece onları ‘iki gün içinde’ yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir.” Fussilat 9. ayette yerin yaratılmasının iki günde olduğu bildirilmektedir. 10. ayette ise dağların ve besinlerin takdir edilmesinin 4 günde olduğu ifade edilmektedir. Burada göz ardı edilmemesi gereken husus, ‘Yerin ve göğün yaratılış sürecinin beraber gerçekleşmiş.’ olması ve bunun toplam 6 gün sürmesidir. Allah göklerin ve yerin birleşik iken onları birbirinden ayırdığını başka bir ayette şöyle bildirmektedir: “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Fussilat, 11. ayete bakarsanız burada ‘duman halinde olan göğe’ yönelmekten söz edilmektedir. Bu ifadede de anlaşılacağı gibi ‘bir gök vardır ve daha önceden yaratılmıştır.’ Dolayısı ile bundan sonra bir ‘yaratma söz konusu değildir.’ Yine Fussilat 11. ayette geçen ‘göğe ve yere gelin dedik’ ifadesi de, ‘yer ve göğün beraber yaratıldığına’ işaret etmektedir. 12. ayette zaten yaratılan, yani var olan göğün 7 kat olarak ‘düzenlenmesinden’ söz edilmektedir. Bu 12. ayette geçen ifade, ‘yaratmaktan farklıdır.’ 9. Ayette yaratmak için “haleka” fiili kullanılırken, 12. ayette yaratma değil ‘düzenleme anlamına gelen “Kazâhune” kelimesi kullanılmaktadır. Yani burada, yaratılmış bir şeyin daha sonradan ‘düzenlenmesi’ söz konusudur. Bu düzenleme 2 gün sürmüştür. Bu bir ‘yaratılma değil bir düzenlemedir.’ Zaten kullanılan farklı kelimeler de bunu açıkça ortaya koymaktadır. Düzenleme, 6 günde yaratmanın dışındaki bir süreci ifade etmektedir. ‘Yaratılmanın olduğu kısım 9. ve 10. ayette bildirilen 6 günde tamamlanmıştır.’ Fussilat 9-12. ayetlerde anlatılan özetle şudur: İlk iki günde yer yaratılmaya başlanmıştır. Sonraki dört günde yeryüzündeki dağlar oluşmaya başlarken bir yandan da atmosfer oluşmaya başlamıştır. Toplam olarak yerlerin ve göklerin yaratılması bu 6 günde meydana gelmiştir. Sonra yaratma süreci bitmiş ve düzenleme süreci başlamış, gökyüzü 7 kat olarak düzenlenmiştir.

Ek bilgi: Müslim’de geçen ve yeryüzündeki ‘topraktan insan, mekruhlar, bitkilerin’ yaratılışını günlere dağıtan hadisi (Müslim, Sıfatu'l-Kıyame 27, 2789) Ali ibn el Medeni, Buhari ve diğer alimleri eleştirmiş, bu sözün peygamberin hadisi olamayacağını ifade etmiş (İbn Kesir, III/178, 166; El-Bidaye, I/17-18) ve hadisin genel muhtevasının israiliyat kaynaklı (İbrahim Canan, Kütüb-ü Sitte, 5/353) olabileceği ifade edilmiştir. Farklı bir rivayete göre (Ramuz el e-hadis, 279. sayfa, 1. Hadis; TDV İslam Ansiklopedisi, sebt maddesi) ise cumartesi günü yaratma eyleminin pazardan başlayıp Cuma gününe kadar sürdüğü ifade edilir, cumartesi günü yaratmadan bahsedilmezki, rivayetin klasik Tevrat kaynaklı (Tekvin, 2/1-2) israiliyat olduğu da buradan açıkça anlaşılmaktadır. İsrailiyat; ‘Yahudi kaynaklardan İslami kitaplara geçen ve İslam alimlerince reddedilen efsane, kıssa, olay veya bilgilere’ (TDV İslam Ansiklopedisi, XXIII/199) denir.

Gök mü yer mi önce yaratıldı?

“Yerin üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızıkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: “İsteyerek veya istemeyerek gelin.” İkisi de: “İsteyerek (İtaat ederek) geldik” dediler.” (Fussilet, 10-11); “Ey inkarcılar! Sizi yaratmak mı daha zor yoksa göğü yaratmak mı? Onu Allah bina etti.” (Naziya, 27); “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziya, 30) Fussilet ve Naziya suresinde geçen ifadelerden yola çıkarak yerin ve göğün yaratılışıyla ilgili farklı bir sıralamanın olduğu iddia edilmektedir. Yukarıda da belirttiğimiz (Fussilat, 11) gibi, “Yerler ve göklerin yaratılmasında bir sıralama yoktur. İkisi de ‘aynı anda’ yaratılmıştır.” Enbiya suresindeki bir ayette şöyle bildirilmektedir: “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Görüldüğü hem gök hem de yer birlikte vardı; zaten yaratılmıştı. ‘Yaratılışlarında bir sıralama olmadığı gibi, zaten yaratılanın, birlikteyken ayrılması’ söz konusudur. Fussilat 10. ayete bakarsak yerin yaratılmasından söz edilir. 11. ayette ise “sonra duman halinde göğe yöneldi” ifadesi vardır. Yani burada ‘göğün daha sonradan yaratılması’ söz konusu değildir. Gök (ve yer) zaten vardır. Eğer 12. Ayet şöyle devam eder: “Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma altına aldık. İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir.” (Fussilet, 12) Burada ‘bir yaratılış değil sadece düzenleme’ söz konusudur. Naziya suresindeki ayetlere bakınca da benzer bir duruma şahit oluruz. 27. Ayette, ‘göğün yaratılmasından’ bahsedilir. Bunlar anlatıldıktan sonra ise yer ile ilgili şu bilgi verilir: “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziya, 30) Yani burada da yerin yaratılmasından söz edilmez. ‘Yer zaten vardır.’ Burada sözü edilen, ‘yerin düzenlenmesidir.’ Yani bir yaratılış yoktur. Naziya suresinde de Fussilet suresinde de ‘yer ile göklerin birlikte yaratılması.’ ve daha sonra da ‘yer ve gök düzenlenmeleri’nden bahsedilmektedir. Naziya, 30. ayet ve Big-bang konularına da ileride değineceğiz!

Ayrıca ‘Duman halindeki gök’ten bahseden Fussilat 11. ayet aynı zamanda bilimsel bir içeriğe de sahiptir: “İlk hidrojen ve helyum atomları meydana gelmiştir. Bu atomların çekim yasalarının etkisi ve sıkışması ile yıldızlar oluştu ve daha sonra diğer atomlar (oksijen, kalsiyum, demir) oluştu. Kısacası, evren ilk dönemlerinde gaz halindeydi.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? Deizme Cevap, s. 45; Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur’an Tefsiri, VIII/3905) “Dünyamız yaklaşık 4,6 milyar yıl önce, Güneş Sisteminin kalanıyla birlikte, nebula olarak bilinen gaz ile toz bulutu halindeydi.” (Evrensel, 15.12.2017); “Büyük Patlama’dan sonraki ilk birkaç yüz bin yıl içinde bile, evrenimiz o denli sıcak ve yoğun ki bir plazma halindeydi.” (Gazete Duvar, 11.2.2020)

Yedi gök tabiri yanlış mı? Aslında atmosfer 5 tabakadan mı oluşuyor?

“Allah, yedi göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır.” (Talak 12; Fussilat, 12) Atmosfer 5 büyük katman ve 2 ara katmandan oluşur. Atmosfer, mekansal olarak beş ana mekandan fakat görevsel ve yapısal olarak yedi tabakadan oluşur. Fussilat, 12. ayette, “Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti.” İfade edildiği gibi, yedi tabakanın ‘her birinin ayrı bir görevi’ bulunmaktadır. Yani Kur’an görevsel olarak yedi tabakadan bahsediyor ki, bilim de bugün Kur’an’ı doğrulamaktadır! Ara iki katmanın Allah tarafından kendilerine ‘vahyedilen’ görevleri: Ozonosfer: Ozon tabakası olarak da bilinir ve Güneş’ten gelen morötesi ışınlardan olan UV-B ve UV-C gibi canlılar için öldürücü olan zararlı ışınları tutar. Bu tabaka son zamanlarda delinmiş, incelmıştır. Bunun sonucunda güneş yanıkları ve deri kanseri çoğalmış, gözlere zarar vererek (katarakt gibi) insanlarda bağışıklık sisteminin zayıflamış, tarımsal üretimin azalması ve denizdeki besin zinciri bozulmuş ve balık nüfusu azalmıştır. İyonosfer: Elektromanyetik dalgaları, radyo dalgalarını yansıttığı için yeryüzündeki haberleşmeyi mümkün kılmaktadır.

Ayrıca, yüce Yaradanımız göklerin 5 kat yaratıldığını söylese, ateistler bu defa: "Ama iki de ara katman var, Allah bilmiyoooo..." diye itiraz edeceklerdi. Ayet baştan, genel ve kapsayıcı olanı bizlere bildirmiştir. Tabii şimdide ateist arkadaşlar: "Gökler 5 katman, 7 değil" diyorlar ama bu 'İtiraz, önyargı, hata/eksik arama, taassup' onların iç sorunudur. Hem atmosfer hem evrenin 7 kat olduğu iddiası da vardır: "Kastedilen 7 gök çok kapsamlı olup, bizim gözlerimizle veya son teknoloji ürünü cihazlarla görebildiğimiz yıldızlar, gezegenler, galaksiler birinci kat göğü teşkil ediyor olabilir." (Furkan Şahin, Yüksek lisans tezi, Yeryüzünün ve göklerin yaratılmasıyla ilgili ayetlerin modern ilmi veriler ışığında yorumlanması, s. 126) Ama her halükarda ayet bilimle içiçedir ve ateistler yine yanılmaktadırlar.

Araf 190, Hz Adem mi? Şirke düşmüş oluyor mu?

A'raf, 189-190: "Sizi bir tek candan yaratan, kendisiyle 'mutlu olsun diye' ondan da eşini yaratan O'dur. Erkek eşiyile beraber olunca kadın hafif bir yük yüklenir, onu bir süre taşır; hamileliği ağırlaşınca rableri olan Allah'a şu sözlerle yakarılır: "Andolsun, bize kusursuz bir çocuk verirsen kesinlikle şükredenlerden olacağız! Fakat Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, Allah'ın kendilerine verdiği bu nimet hakkında (sanki nimeti veren Allah değilmiş gibi) O'na ortaklar koşarlar. Allah, insanların ortak koştuğu şeylerden münezzehdir."; Rum, 21: "Kendileri ile 'huzur bulasınız diye' sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır." A'raf 190, Rum 21 ile anlam olarak paralellik arzeder ve her iki ayette de 'insan cinsinden' bahsedilir. Tüm insanların atası aynıdır. Hepsisi tek özden yaratılmıştır. Sonra insan türü erkek ve kadın olarak birlikte olunca, çocuk doğmadan önce anne baba, "sağlıklı olsun yeter" derken çocuk olunca çocuğun Allah'ın bir hediyesi olduğunu unutup, onu evrimsel sürecin sonucu oluşan bir canlı gibi görüp onun yetişmesinde dini prensipler gözetilmeyen bir çizgiye savrulurlar. Allah'ın yaratılış ve insanca yaşayışa uygun kurallarını unutulur ve şirk düşerler. Zaten İblis'in kibirlenmesi ve Hz Adem sonrası meydana gelen cinayet olayı naslarda (Ayat ve hadislerde) detaylı olarak anlatılırken, şirk gibi, vahyin indirilmesinin en büyük sebebi ve Allah'ın asla af etmeyeceği en büyük günahı -haşa- Hz Adem işlese idi, mutlaka detayları ile olay bizlere de nakledilirdi! Çünkü ilahi vahyin temel hedefi, şirki ortadan kaldırmaktır! "Kıssanın Hz Adem ve Havva'ya ait olduğunu söyleyen hadis ise israiliyyattandır. Ayet ise insanların genel durumları ile ilgilidir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 230) Razi'de bu konuda şunları söylemektedir: "Erkek eşine yaklaştıktan sonra Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, bu verilenle ilgili olarak Allah'a ortaklar koşturarak kalkışır; çünkü bazan natüralistler gibi bu çocuğun yaratılışını tabiat güçlerine, bazan müneccimler gibi yıldızlara, bazan da putperestler gibi putlara nisbet ederler" (Razi, Mefatihul-gayb, XV/86-87; Veysel Kasar, Allah'ın Adalet ve Hikmeti Bağlamında Engellilik Problemi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl: 18, Sayı 29, Ocak-Haziran 2013, s. 73 ;Sabri Kocabay, Kur'an-ı Kerim'in Bilimsel Olarak İrdelenmesi)

270

Ölürken ruhu kim alır?

"Azrail, ölüm işi ile görevlendirilen meleklerin başı olup onun emrinde çok sayıda melek görevlendirilmiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 162) "Ölüm meleği tek değildir. Kur'an'da çoğul olarak bahsedilmiştir: Nahl, 33; Nisa, 97; En'am, 61; Enfal, 50; Muhammed, 27" (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 53)

"De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (Secde, 11) Herkese tek melek vekil kılınmakta ve o melek bizzat canı almaktadır. Bu yüzden buradaki ölüm meleği ifadesi tekildir. "Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura 'canlarını' aldıkları zaman nasıl olacak?" (Muhammed, 27) Burada canları alınan birçok inkarcıdan söz edilmektedir. Onların canlarını alanda birçok melek vardır. Her biri için vekil

kılınmış ölüm meleği farklı olduğu için, çoğul bir ifade burada kullanılmıştır. Kur'an'da ve sahih hadislerde Azrail ismi geçmese de, tüm bu ayetleri bir arada düşündüğümüz zaman, "Azrail olarak bilinen meleğin ruhları almakla görevli melekler topluluğunun reisi olduğunu veya meleklerden yardımcılarının bulunduğunu söylemek mümkündür." (Kur'an Yolu Tefsiri, IV/352) "Allah, ölüm vakitleri geldiğinde insanları vefat ettirir." (Zümer, 42) ayetine gelince; vekil asıl gibidir. "Vekil, işi yapması için kendisine görev verilen kişidir." (DİA, XLIII/9) Bir mahkeme bir mahkuma ölüm cezası verse, cezayı bizzat yargıç infaz etmez, cellat bu işi halleder. Her ne kadar öldüren cellat ise de, emri veren, işin sahibidir. "Allah yarattığı şeyleri zahiri sebeplere bağlamıştır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 106) "Ölüm, zahiren ölüm meleği Azrail'e bırakılmıştır ve onun yardımcıları başka melekler vardır. Kulun eceli gelince Allah, ölüm meleğini onun ruhunu almasını emreder." (Demirci, s.124-125)

Ahirette insanların aralarında konuşma olacak mı?

"Kimi kimine dönüp sorarlar." (Tur, 25; saffat, 50); "Sura üflendiğinde artık ne aralarında akrabalık bağları kalacak ne de birbirlerine soru sorabilecekler!" (Mü'minun, 101) Mü'minun 101'de henüz cennete girilmemiş sadece sura üflenmiş ve daha sevap ve günahlar tartılmamıştır. Tur 25'de ise, sevap günahlar tartılmış ve insanlar yaptığı işlere göre cennet ve cehenneme konulmuştur ve bu ayette konuşmanın olduğu yer de, cennettir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.182); "Müminun suresi, 101. ayet; Saffat suresi, 50. ayet: İlk ayet sure üfürüldüğü zamandan, ikinci ayette ise, cennetliklerden bahsetmektedir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 334; Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 64) Yani ayetlerde, farklı mekan ve zamanlar söz konusudur!

Kıyamet günü Allah insanlara soru soracak mı, sormayacak mı?

İbni Abbas: Allahu Teala onlara, 'şunu şunu yaptınız mı?' diye sormayacaktır. Zira O bunları onlardan daha iyi bilmektedir, o yüzden Allahu Teala, "İşte o gün insanlara da cinne de günahı sorulmaz" (Rahman, 39) buyurulmuştur. Fakat Allah (cc), "Niçin şunu şunu yaptınız?" diye sorgulayacak (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.180-181; Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 165), İnsanlar, "bilmek değil, hesap için sorguya çekileceklerdir." (İbni Kesir, Tefsir, IV/468,469; Zemahşeri, IV/53) "Rabbine andolsun ki, yaptıklarından dolayı muhakkak surette onların hepsini sorguya çekeceğiz!" (Hicr, 92; Saffat, 24)

Hüküm gününde inkar edenlerin kitapları hangi tarafından verilir?

"Kimin de kitabı 'ardından' verilirse" (İnşikak, 10); "Kitabı 'sol eline' verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi." (Hakka, 25) İnşikak suresinin 10. ayetinde kitabı ardından verilenlerden söz edilmektedir. Burada cehennem ehlinin kitabının arkalarından uzatıldığı anlaşılmaktadır. Hakka suresinin 25. ayetinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verileceği bildirilmektedir. Bu iki ayet arasında hiç bir çelişki yoktur. Birinde kitabın uzatıldığı yön yani arkalarından uzatılmasından, diğesinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verilmesinden söz edilmektedir. Yani cehennem ehlinin kitabı arkalarından uzatılarak sol ellerine verilecektir. Çelişki bir yana iki ayette söylenen ifadeler birbirini tamamlamaktadır.

Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu-

"Biz bir ayetin yerine başka bir ayeti getirdiğimiz zaman -ki Allah neyi indireceğini çok iyi bilir- "Sen sadece uyduruyorsun" dediler. Öyle değil, fakat onların çoğu bilmezler." (Nahl, 101)

Burada ayetin değiştirilmesinden kastın ne olduğu hemen bir sonraki ayette açıklanmaktadır: “İman edenlere sebat kazandırısın, müslümanlara rehber ve müjde olsun diye rabbın tarafından bir gerçek olmak üzere ‘Kur’an’ı, Ruhü’l-Kudüs’ün indirdiğini söyle.” (Nahl, 102) Yani burada Kur’an ayetler arasında bir değişiklik değil, Kur’an’ın önceki kitapların yerine gönderilmesinden (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 95) söz edilmektedir. İmam Ebü’l-Hasan el-Maverdi’de, Kur’an’daki bir ayetin başka ayetle değiştirilmesi değil, “Tevrat ve İncil’deki bir hükmü Kur’an’ın bir ayetiyle değiştirmesinin kastedildiğini” (Nüket ve’l-uyûn, III/214) ifade etmektedir. Aynı durum ehli kitap inananlarında da gerçekleşmiştir: Hz. İsa, Hz. Musa’nın dininde yasak olan bazı şeylere cevaz vermiştir: “Benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve (daha önce) size haram edilenlerden bir kısmını helal kılmak üzere gönderildim.” (Ali İmran, 50) Allah’u Teala, bazı toplumlara, onlara özel imtihan için bazı kurallar koymuş, daha sonra gelen (Bilindiği gibi ‘Kur’an dışındaki’ tüm ilahi kitaplar, belli bir topluluklara özel gönderilmiştir.) bir başka ilahi kitap/suhuf ile, bu imtihan konusu hüküm değiştirilmiştir. Ama Kur’an, tüm insanlığa gönderilen evrensel son ilahi kitaptır. Bu nedenle hükümleri sonsuza dek baki, geçerlidir; değişmeyecek, değiştirilemeyecektir! Bu konuda, ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’ adlı yazımıza da bakılabilir.

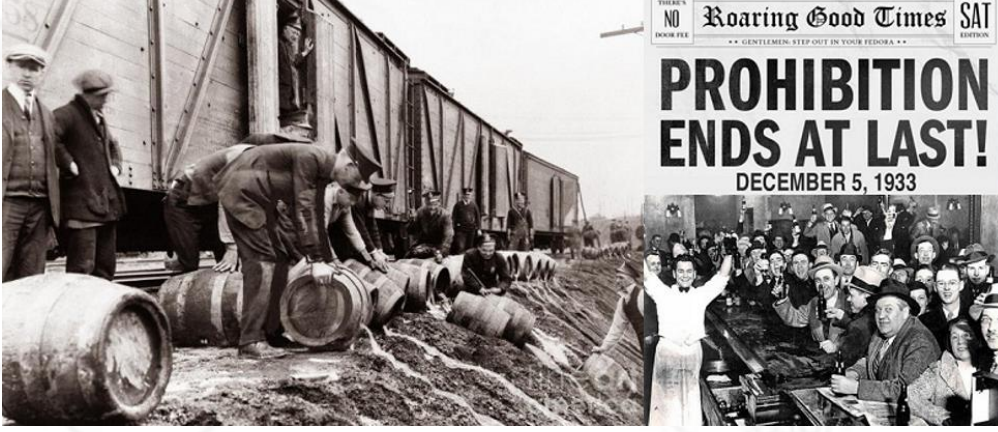
Bakara 106 ile Fâtır 43. Ve Fetih 23 ayetler çelişkili değil mi? Bakara 106’da değişiklikler olabilir denildiği halde, Fetih 23, Fâtır 43’de ise Allah’ın kanununda değişiklik olamaz denilmesi, ayetler arasında bir çelişki anlamına mı gelir?

“Biz bir ayetin hükmünü diğer bir ayetle değiştirirsek veya unutturursak (geri bırakırsak), ondan daha hayırlısını yahut onun benzerini getiririz.” (Bakara, 106); “Halbuki kötü tuzak, sadece hazırlayanın ayağına dolandır, sadece onu perişan eder. Onlar daha öncekilerin uğradıkları feci akıbetten başka bir şey mi bekliyorlar? Sen Allah’ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın!” (Fâtır, 43); “Eğer (o Mekke’li) kafirler sizlerle savaşırsalardı, arkalarını dönüp kaçarsa, sonra da ne kendilerini koruyan, ne de destek olan hiç kimse bulamazlardı. Allah’ın öteden beri yürürlükte olan kanunu budur. Ve sen Allah’ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın.” (Fetih, 23) Her 3 ayette Türkçe’ye ‘değiştirme’ anlamında çevrilse de Arapça asıllarında farklı kelimeler kullanılmıştır. Bakara, 106. ayette ‘Nesh’ kelimesi geçerken, diğer iki ayette ‘tebdil’ (Fetih, 23) ve ‘tahvil ve tebdil’ (Fâtır, 43) kavramları geçer. Nesh’ten amaç, ‘aynı doğrultuda ama daha iyiye devam eden bir süreç’ kastedilir. Zaten Kadı İbnü’t-Tayyib’de, ‘Bir hüküm tamamen ortadan kaldırılmasa bile aslında veya niteliklerinde bir değiştirme yapılmasına da nesih denebilir; çünkü bu takdirde ikincisi, birincinin aynı değildir.’ (Kur’an Yolu Tefsiri, II/708) diyerek ‘Nesh’ konusunu özetlemektedir. “Allah bazı yasakları aşamalar halinde indirmiştir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 96) Mesela içkinin haram olması 4 aşama ile gerçekleşir ve her ayette uygulama alanı genişletilmiştir. Fetih, 23 ve Fâtır, 43. ayetlerde ise, ‘sünnetullah’tan bahsedilir ve bunlarda bir tebdil/tahvil yani değişim olamayacağının altı çizilir. Sünnetullah, ‘Allah’ın değişmeyen kuralları’dır. Bunlar, fiziki, biyolojik, toplumsal kurallar yanında, Allah’ın daima iyinin yanında olup, zalimlere karşı olması gibi prensiplerden; iman, ibadet, ahlak gibi kurallara dek, tüm tarih boyunca hiç değişmeyen kuralları kapsar. “Biz, her şeyi bir kadere (bir düzene, ölçüye, plana) göre yarattık.” (Kamer, 49) ; “O, her şeyi yaratmış ve yarattığı o şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir.” (Furkan, 2); “Allah herşey için bir ölçükoymuştur.” (Talak, 3); “Allah’ın laneti zalimlerin üzerine olacaktır!” (Hud, 18); “Onlar ki, iman etmişler ve takvaya ermişlerdir, işte onlara hem bu dünya hayatında hem de ahirette müjdeler olsun! Allah’ın sözlerinde değişme olmaz; öyleyse en büyük kazanç budur.” (Yunus, 64) ayetinde de ‘tebdil’ kelimesi geçer ki, ayet zaten kendisini açıklamakta, “Cenâb-ı Hakk’ın, imanlı takva sahibi kullarına verdiği müjdeler O’nun birer vaadidir ve O mutlaka vaadini yerine getirecektir.” anlamına (Kur’an Yolu Tefsiri, III/117) gelmektedir.

Şarap iyi midir kötü müdür? 2:219'da içki (dolayısıyla şarap) günahı yararından büyük olarak, 5:90'da da şeytan'ın işi pislik olarak tanımlanmaktadır. ama 47:15 ve 83:22-25'te cennet'teki şarap ırmaklarından söz edilmektedir. şeytan'ın işi pisliğin cennet'te ne işi vardır? İçki Allah'ın bir nimeti olarak sadece iyi midir (16:67), hem iyi hem kötü müdür (2:219), yoksa şeytan işi olarak sadece kötü müdür (5:90-91)? Üç yönlü bir çelişki söz konusudur.

İslam alkollü içecekleri 4 aşamada yasaklamıştır. “Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır.” (Nahl, 67) Nahl suresindeki bu ayette bir durum tespiti vardır. Meyvelerden hem sarhoşluk veren şeyler üretildiğinden hem de güzel rızık üretildiğinden söz edilmektedir. İçki içmek helaldir diye bir ifade yoktur. Fakat burada asıl üzerinde durulması gereken şeyin, Kur'an'da 'Güzel şeyler ile sarhoşluğun ayrı olarak' zikredilmiş ve ayrıca bunlar ve bağlacı ile farklı şeyler oldukları topluma hissettirilmiştir! "Ayette, içki için 'ahlaken kınayıcı bir anlatımın bulunduğu'ndan şüphe yoktur. Ayette içki ile güzel rızık kelimeleri ayrı ayrı zikredilmiş ve aradaki 've' bağlacı zaten bunların farklı şeyler olduklarını göstermektedir. Ayette içki yasaklanmamış ama "güzel bir rızığa" karşıt manada gösterilmiş, böylece Allah'ın onu güzel görmediğine işaret edilmiştir. (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, I/3107) “Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." (Bakara, 219) Bilimsel temelde benzer şeyi Y. Z. Auckland Üniversitesinden Rod Jackson'da ifade etmektedir: "Alkolün olumlu etkisi, ne miktarda tüketilirse tüketilsin, olumsuz etkisinden fazla değildir." (Jackson R., Broad J., Connor J., Wella S., Tıp dergisi, Lancet, 2005, IV/369) Bakara suresindeki bu ayette de içkinin bazı faydaları olabileceğini fakat zararının yararından daha fazla olduğu bildirilmektedir. Böylece içkide günah bulunduğu, dünyevi yararı -zevki ve alış verişinden elde edilen karına- rağmen terk etmenin iyi olacağı, herkesin içki içtiği bir toplumda, içkinin zararlı olduğu zihinlere yavaş yavaş yerleştirilmeye başlanıyordu. “Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın.” (Nisa, 43) Bu ayet ise, zihinlerdeki bilginin pratik hayata aktarılmasında ilk adımlar atılmaktadır. Artık günde 5 kere içkiden uzak durmaya çağrı vardır. “Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bunlardan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz.” (Maide, 90-91) Bu ayetlerle son nokta konulmuş, zihinler ve bedenler artık haramı kabul edecek kıvama gelmiş ve ayetle artık içkinin haram olduğu ilan edilmiştir. Son ayet inince ne mi oldu? Sahabelerden Hz. Enes anlatıyor: Biz içki alemindeydik. Ben dağıtıyordum. Bir adam geldi "İçki haram edildi" dedi. Arkadaşlar derhal "şu içki kaplarını dök, temizle" emrini verdiler. O haberden sonra kimse ağzına içki almadı. (Nesai, Eşribe 51) İçkinin haram kılındığı haberi üzerine Müslümanlar ellerindeki bütün içkileri dökmüş (Buhari, Mezâlim, 21; Beğavî, Meâlim, I/250; Zühaylî, et-Tefsîrû'l-Vecîz, 124) Medine'nin sokaklarında içki akmıştır. (Buhari, Tefsîr, V/11; Müslim, Eşribe, Bab: 1, hadis no: 3) İslam, içkinin tüketimini yasaklamakla kalmamış, üretiminden satışına kadar bütün mesleklerin kazancının haram olduğunu ilan edip yasaklamıştır. (İbn-i Mâce, Eşribe, V/7) “Sarhoşluk veren her içki haramdır.” (Buhari, Eşribe 4; Müslim, Eşribe 67,68; Tirmizi, Eşribe, 1); “Bir şeyin çok miktarda alınması insana sarhoşluk veriyorsa, onun azı da haramdır.” (Ebû Dâvud, Sünen, II/294) Sonuç olarak, bu ayetlerin hiçbirisi diğeriyle çelişmez, bunlar birbirini tamamlayan ayetlerdir. Nesh tedricilik olarak uygulanmış, "Toplum zihnen ve bedenen aşamalı olarak içkinin yasak olmasına alıştırılmış ve son aşamada da içki haram kılınmıştır." Amerika'lı bir Ordinaryüs Profesörün sözü ile devam edelim: "Hz. Muhammed Kur'an vasıtasıyla içkiyi yasaklamış ve asırlarca büyük insan kütlelerini içkinin zararlarından korumuştur. Bu netice, 20. asırda ileri Amerika'da her çeşit popagandaya ve fenni ilerlemeye rağmen elde edilememiştir." (Ord. Prof. Dr. Julius Hirsch, Hıfzıssıhha Ders Kitabı, No: 34, s. 242) Başa dönersek, İçki, hicretin 4. yılında haram kılınmıştır. İçki'nin haramlığı hakkında, Mekke'de bir ayet,

Medine’de 3 ayet inmiş ve bu kademeli haram kılma metodu sonuçta ‘başarılı’ olmuştur! Ve 1300 sene sonra; Amerika 13 yıl (1920-1933) boyunca uyguladığı ve her türlü polisiye tedbire rağmen içki yasağında başarıya ulaşamamıştır! Harcanan yüz milyonlarca dolar, binlerce hapis ve yüz milyonlarca dolar para cezasına rağmen! Kur’an, 13 yıllık işkence döneminden sonra ‘azıcık’ ümmetin nefes aldığı Medine döneminin 4. yılında bu yasağı ilan ediyor ve tamamen başarı elde ediyordu. İslam’ın tedricen uyguladığı eğitim ile elde ettiği sonuç ve polisiye tedbirlerle ABD’de uygulanan içki yasağının sonu: Gazete haberi: “Yasak sonunda bitti!”

“Kapının önünden, içkinin haram olduğunu ilan eden tellallar geçti. Adeta Medine sokakları şarap akmaya başladı. Bodley: “Birleşik Amerika ile diğer memleketlerin kanunlar ve maddi cezalarla yapmaya çalıştıkları şeyi, Muhammed bir günah ilan ederek lağvetti.” (R.V.C. Bodley, Hazreti Muhammed, s.105); “Halbuki önceki Arap toplumunun içki ile bağı çok güçlüdür, şiirleri bununla dolu idi.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 304) Bir ateistin iddiasının tuhaf bir bölümü olan, “sanki efendimiz de (Haşa) içki içiyordu da kendi bırakmadığı için içkiyi yasaklamadı” şeklinde alttan verdiği görüş, ne müşriklerin ne de oryantalistler hiç aklına gelmemiştir! Bu ayet inince efendimiz -bak ey ateist, bu söz bir hadis, yani bu defa ayet, yani Allah değil efendimiz konuşuyor ve ayeti ‘beyan’ ediyor: “Muhakkak ki Allah; içkiye, onu sızdırana, sızdırıldığı yere, içene, içirene, taşıyana, satana, satın alana, bedelini ve kazancını yiyene lanet etmiştir!” (Ahmed, I/53; II/351; Nesai, Eşribe, 1-2; Hâkim, II/305/3101); “İçki her kötülüğün başıdır.” (Ahmed, V/238) ‘Kur’an yani Allah azze ve celle, Mekke de toplum hazır değilken yasaklama ayeti indirse ve o zaman herkes bırakmasa, bu defa İslam düşmanları ne yazacaktı? Medine’deki ilk üç sene içinde yasaklasa ve içki Medine sokaklarında akmasa idi ne diyeceklerdi? Aktığında bile ithamları birbiri ardınca kesilmemektedir! Sahi ateist arkadaş, sen hiç hayatında bir kişiye olsun sigara içmeyi bıraktırabildin mi? İçkinin sağlık, psikolojik, akıl, ekonomik, toplumsal, güvenlik konularındaki zararlarının örneklerine ‘Alkol neden yasak?’ adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Kur’an’da içki haram kılınırken, cennette içki içilmesinin helal olması çelişki değil midir?

“Takva sahiplerine vadedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır.” (Muhammed, 15) Dünya şaraplarının haram olmasının nedeni içinde alkol olması ve içenleri sarhoş etmesi ve bunun da akli kullanmaya engel olmasıdır. Ama cennette içilecek olan şaraplarla ne sarhoş olunacaktır, ne yan tesirleri vardır ve en önemlisi, ne de içinde alkol vardır: “İçenlere dokunmaz, ondan sarhoş da olmazlar.” (Saffat, 47); “Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir.” (Vakıa, 19) Yani, “Cennet içeceklerinin sarhoşlaştırma etkisi yoktur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 100) Görüldüğü gibi cennet ehlinin içeceği içeceğin dünyadakilerle hiçbir benzer yönü yoktur!

Bir Müslüman kaç kişiye eşittir?

“Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa inkar edenlerden iki yüz kişiyi yener, sizden yüz kişi olursa bin kişiyi yener; çünkü onlar yaptıklarının bilincinde olmayan bir topluluktur.” (Enfal, 65); “Allah sizde bir zayıflık olduğunu bildi de şu andan itibaren yükünüzü hafifletti. Artık sizden sabırlı yüz kişi olursa Allah’ın izniyle iki yüz kişiyi yener, sizden bin kişi olursa iki bin kişiyi yener. Allah sabredenlerle beraberdir.” (Enfal, 66) İki ayet dikkatli okunduğunda farklı iki durumdan söz edildiği rahatlıkla anlaşılmaktadır. Bedir savaşından önce inen Enfal 65. ayette bir Müslüman’ın inkar eden 10 kişiye bedel olduğu bildirilmektedir. Bu, Müslümanların zaafsız olmaları halinde geçerli olan orandır. Fakat Bedir savaşından sonra inen 66. ayette ise, zaaf halinde olan yüz kişinin, iki yüz kişiyi yeneceği bildirilmektedir. Ayetlerde, Müslümanlar en zor anlarında ilahi yardımla (Enfal, 9-10) kendilerinden 10 kat üstün olan düşmanı alt etmeye kararlı müminler ile, savaştan sonra gevşeyen ama, hala kendilerinden sayıca üstün olan düşmanla savaşmaya azimli müslümanların kıyası söz konusudur. İki ayet arasında bir çelişki ya da birinin diğerinin hükmünü ortadan kaldırması diye bir şey söz konusu değildir. Zaaf olmaması durumunda 65. ayetteki hüküm geçerli iken, Müslümanlar arasında zaaf görülmeye başlandığında ise 66. ayetteki hüküm geçerlidir. Şuurlu mümin 10 kafire bedelken; bilinç, şuur azaldıkça bu sayı aşağı doğru inmektedir. Tarihte de bunun birçok örneği yaşanmıştır. Bedir’de 300 müslümana karşı 1000 müşrik; Mute savaşında 3.000 mücahide karşı 100.000 Bizans askeri; Malazgirt: 50.000 müslümana karşı 200.000 Bizans askeri ile savaş, Allah’ın izni ile savaşları Müslümanlar kazanmışlardır. Zemahşeri’de bu konuda, “Önceleri nicelik/sayı açısından Müslümanların sayısı azdı ve daha sonra sayıları çoğalınca yükü hafifleten bu ayet inmiştir.” (Zemahşeri, Keşşaf, 419) demektedir.

Allah sadece dilediğini mi doğru yola iletir?

İbrahim, 4. ayet ve içeriği “Allah kalpleri mühürler mi?” başlıklı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır.

Cennetin genişliği ne kadardır? Cennet’te bir bahçe mi, birden fazla bahçe mi vardır?

"Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır." (Ali İmran, 133); "Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip yarışın' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resulü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın fazlı/ihsanıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir." (Hadid, 21) Cennet, mekan olarak tek bir yer değildir. Kur'an'da 'birden fazla cennet' olduğundan söz edilir: "Rabbin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır." (Rahman, 46); "Bu ikisinin ötesinde iki cennet daha var." (Rahman, 62. Ayrıca; Şuara, 85; Maide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 19; Beyyine, 8; Tevbe, 72; Rad, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü'minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'am, 127; Fatır, 35) Tüm bunlardan cennetin birçok tabakası olduğu anlaşılmaktadır. Bu tabakalardan bazılarının daha yüce ve nimetlerinin daha güzel veya daha efdal olması sebebiyle isimleri bize bildirilmiştir. Firdevs Cenneti, mertebeye en yüksek olan cennet tabakasıdır. (Taberi, Tefsir, V/37-8; Mansur Ali Nâstîf, et-Tâcü' el-Câmi' li'l-Usul, fi Ahadis'i'r-Rasûl, V/4033; Müslim, İmâre, 116; Nevevi, Şerhu Müslim, VIII/28; Buhari, Cihad 4) Cennet tabakaları hakkında İbn Abbas'dan gelen bir rivayette, cennetin tabaka sayısı olarak yedi rakamı verilmektedir. (Beydâvî, Envâr'u't-Tenzîl, I/119; Şuara, 85; Mâide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 9; Beyyine, 8, Ayrıca; Tevbe, 72; Ra'd, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü'minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'am, 127; Fatır, 35) Cennetin 8 kat olduğu rivayeti de mevcuttur. (İbn Hacer, VII/28; İbn Kayyim el-Cevziyye, Hâdi'l-ervâh, s. 87-89; Buhari, 2790; İ. Hacer, 6/12, VII/28; Ebu Davud, Vitir, 20; Müsned, II/449) Görüldüğü gibi tüm kaynaklarda birden çok cennetlerden söz edilmektedir. Ayrıca Ali İmran ve Hadid surelerinde geçen cennet kelimeleri 'marife değil nekra' olarak vasıflanan kelimelerdir. Marife; Bilinen, tanınan, belirli kelimeleri ifade eder ki, ingilizce'de 'The' edatının karşılığıdır. Arapça'da bu isimlerin başına

‘elim lam’ takısı gelir. Nekra ile, belirsiz ve bilinmeyen isimler kastedilir. Bu iki ayette de cennet kelimeleri marife değil nekradır yanı başlarında elim lam takısı bulunmaz. Yani bahsedilen her iki cennette, belirli ve bilinen iki cennet değil, cennetlerden iki cennettir!

Allah’a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?

“Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resulü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.” (Tevbe, 29) Hem ateist hem oryantalistler her seferinde aynı hatalara düşmektedirler: Kur'an ayetlerindeki ifadeler, metnin ana akışından kopararak farklı anlamlara çekilmeye çalışılmakta ve konu tümüyle farklı alanlara çekilmektedir. Oysa bu ayetler Kur'an'ın genel mantığı ve konunun akışına göre değerlendirilse, durum daha net ortaya çıkacaktır! Ayetteki ifadeye dikkat edilirse, burada savaşmanın emredildiği insanlar ‘tüm kitap ehli’ değildir. Ayette 'ellezi' bağlacı kullanılmıştır. Türkçesi, 'onlar öyle kişilerdir ki' diye başlayarak, düşman olan kimselerin özelliklerini bildirmektedir. Bunlar, kitap verilenlerden bir gruptur. Bunlarla savaşmak istenmesinin nedeni yine onların Müslümanlarla savaşmalarından dolayıdır. Bu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyanlardan) ‘Allah’a ve ahiret gününe inanmayan, kendi resullerinin haramlarına uymayan ve hak ehline yaraşır bir biçimde itaat etmeyenlerle’ savaşılır. Halbuki herkesin bildiği gibi, ehli kitaptan birçok kişi Allah’a ve ahirete vd. zaten inanmaktadır. Demek ki burada kastedilen toplum tüm ehli kitap değildir. Zaten bu ayet ateist ve oryantalistlerin anladığı gibi Müslümanlarca da anlaşılma idi, fethedilen ülkelerde yüzyıllar boyunca hüküm süren Müslüman topraklarında tek bir ehli kitabın bile kalmaması ve kendileri ile evlenilen ehli kitap kızların zorla Müslüman yapılması gerekirdi. Savaş ile ilgili ayetler Kur'anın bütünlüğü içinde değerlendirilmelidir. Tüm bu iddiaların aksine, Kur'an'a göre savaş savunma amaçlı yapılmaktadır. Başka insanların topraklarını fetih etmek için yapılan savaş, Kur'an'a göre dini bir savaş değildir. Allah bu tarz bir savaş yasaklamaktadır. Bakara suresinde şöyle buyrulmaktadır: “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşmıyorsa siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (Bakara, 190/192) Ayetinde ifade ettiği gibi, karşı taraf savaş başlatınca savaşılır ve bu savaşta aşırılığa gidilmemesi için de Allah ayrıca inananları uyarır. Savaş esnasında karşı taraf savaşa son verip aman dilerse, Müslümanlar buna uyar ve savaşa son verirler. “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.” (Mümtehine, 8) Nisa suresi 90 ve 91. ayetler de bu görüşümüzü desteklemektedir. Kısaca, söz konusu ayet, tarihte yaşanmış örnekleri de içeren, “İslam barış dinidir”; “İslam kılıç zoru ile yayılmadı” ve “İslam savaş hukuku” adlı yazılar eşliğinde daha da iyi anlaşılacaktır.

İnsan neden yaratılmıştır?

İnsanın yaratılış evreleri hakkında birçok ayet vardır. Bazılarında insanın topraktan, bazılarında kuru balçıktan, bazılarında sudan, bazılarında ise ‘alak’tan yaratıldığı ifade edilmektedir. Bu farklı ifadeler bir çelişki gibi gösterilmeye çalışılmışsa da, aslında tüm bu farklı anlatımlar ‘gerçeğin farklı ifadelerinden’ başka bir şey değildir. “İnsanın yaratılışı farklı safhalarla olmuştur.” Bu aşamaların farklılığından dolayı ayetler de bu adımlar farklı farklı ifade

edilmiştir. Şimdi ayetlere sıra ile bakalım: Hz. Adem'in yaratılışı temel olarak topraktır: "Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu 'toprak'tan yarattı." (Ali İmran, 59) İnsan vücudunda bulunan elementlerin tamamı toprakta da bulunmaktadır. (Prof. Dr. Ali Rıza Demirkıran, İnsan ve toprak arasındaki ince ölçüler) Allah toprak ile suyun (Enbiya, 30) birleşimi olan balçıktan ilk insan ve eşini (Nisa, 1) yaratmıştır: "Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (Hicr, 28) Bu konu 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi' ve 'Hz Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?' konularında ele alınmıştır. İlk insan Hz Adem ve eşinin yaratılışından sonra genel olarak insanın ayrı bir yaratılışı söz konusudur. Bu yaratılışın başlangıcı ise rahimlere dökülen menidir. (Kıyamet, 37; Necm, 46; Vakia, 58) "Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla meniden (nutfeden). Sonra da sizi çift çift kıldı." (Fâtır, 11) Sperm yumurta ile birleşince alak (zigot) oluşmaktadır. Bu da insanın yaratılışındaki diğer bir safhadır. "Yaratan Rabbin insanı bir alak'tan yarattı." (Alak, 2) "Sonra nutfeyi, (rahim cidarına yapışan bir hücre olan), 'alaka'ya, bunu da (bir çiğnem et görünümündeki) mudğaya, mudğayı kemiklere dönüştürür, sonra da kemiklere et giydirip, derken yeni bir yaratılışa mazhar ederiz. İşte bak da Allah'ın ne mükemmel yaratan olduğunu bir düşün!" (Mü'minûn, 14) "Hz. Adem'in maddi yaratılış süreci, Kur'an'da altı aşamada nazara veriliyor ise de bu vetirede, turab (toprak), sülale min tîn (çamurdan süzülen öz) ve tesviye (düzenleme) temel aşamalar olarak ön plana çıkmaktadır. Bu üçlü sınıflandırma, insanın nutfе ile başlayan, 'alaka ve mudğ'a'yla farklılaşarak devam eden biyolojik gelişim aşamaları ile de benzerlik gösterir." (M. Sait Kavşut, Kur'an'da insanın yaratılış aşamaları, e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi, Sayı: VII, Nisan 2012, s. 296) Sonuç olarak, İlk insan Hz Adem'in ve sonradan doğan insanların yaratılışlarında geçirdikleri safhalar düşünüldüğünde, yukarıdaki ayetlerin hepsinin bir gerçekliği ifade ettiği ve kesinlikle aralarında bir çelişki olmadığı açıkça görülmektedir.

Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı (96:1-2), sudan mı (25:54), çamurdan mı (15:26), topraktan mı (30:20) yaratmıştır? Yoksa hiçbir hammadde kullanmadan, sadece "ol" diyerek mi yaratmıştır (3:47)

İlk insanların topraktan ve sonra normal doğum ile çoğaldığından bahsettik. Bu sorudan ise, 'ol' emrinin mahiyetinin anlaşılamadığı görülmektedir. Öncelikle 'ol' emrinin, 'hammadde' gerektirmediğini nereden çıkardı bu bu ateist arkadaş? Aslında mesele, hammadde çok 'oluşum sürecini' kavrayarak çözülebilir. Gerek Ali İmran, 47 ve gerekse aynı surenin 59. ayetinde ve hatta daha geniş anlamtım ile Yasin suresi 82. ayette de aynı kalıp geçer: 'Kun feyekûn': "Bir şeyi istediğinde, O'nun buyruğu "ol!" demekten ibarettir; hemen oluverir." Kun; 'ol' demektir. Allah, ol emrini verir ve artık o iş Allah için olmuş, bitmiş demektir. Ama bir de olayın biz mahlukat, yaratılanlar açısından gerçekleşmesi aşamaları vardır. Mekan gibi zamanı da Allah yaratmıştır ve artık Big Bang teorisi sayesinde bilimsel olarak ta bu kanıtlanmıştır ki, "zaman dediğimiz kavram, evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 109) Ayetin ikinci bölümü ise, biz insanlar için olan süreci ifade etmektedir; 'Feyekûn': Kâne fiilinin, 'devamlılık ifade eden geniş zaman kipi' olan muzari kalıbı, 'bir süreci' ifade eder. Süreç; zaman, mekana bağlı olanlar için söz konusudur. Allah (cc) ise zaman ve mekanı yaratandır, zaman ve mekandan münezzehtir. Yani, Allah 'Kun' emrini verir ve artık Allah (cc) için zaman gibi bir sınır söz konusu olmadığı için onun indinde/katında o iş 'olmuş bitmiş' demektir! Ama kulları olan bizler için zaman sınırı olduğu için, aynı iş bizim için 'oluş sürecine

girmiştir.’ Allah (cc) ol deyince ‘hemen’ olan iş, biz insanlar için ise o bir süreci ifade eder ki, ayette, ‘muzari’ fiil kalıbı ile ‘feyekun; oluyor’ şeklinde bunu ifade eder. Çünkü ‘muzari kipi; Bir işin yapılmakta olduğunu veya yapılacağını (Geniş zaman) gösterir.’ Ama ayeti tercüme edenler genellikle yaratıcının indindeki şekli ile ayeti çevirdikleri için, bu detay meallerde bazen atlanmaktadır. (Mustafa Çavdar, Mustafa İslamoğlu, Mehmet Okuyan, Mahmut Özdemir, İsmail Yakıt, Cemal Külünkoğlu, Bayraktar Bayraklı, Ahmet Tekin meallerinde bu ‘süreç’ detayı okuyucuya aktarılmıştır.)

Not: Müslümanlar için gerekli olmayan bu tür detay bilgiler meallerde gereksiz görüldüğü için pek aktarılmaz. Ama gerek dilbilgisi kuralında zaten var olan ve gerek alimlerinin de zamanında kendi kaynak eserlerinde vurguladıkları bu bilgiler, ateist iddialara cevap vermek için zamanla gündeme taşınmaya başlanmıştır. Yoksa ateistlerin iddia ettikleri gibi bu tür bilgiler onlara cevap vermek amacı ile sonradan uydurulan, zorlama yorumlar değildirler. Ateistlerin bu tür iddiaları temelsiz ve gülünç iddialardır.

Kur’an ayetlerinde bildirilen miras paylaşımının da bir hata var mı?

İnternet sitemizde yıllar boyunca İslam miras hukuku ile alakalı, ‘şu paylaşımda hata var!’ diye ortaya atılan birçok örneği ele alıp cevaplarını tek tek vermiştik. Burada bir veya birkaç örnek vermek yerine, bu tür iddiada bulunanların en çok hataya düştükleri ana başlıkları aktaracak, okuyucuya bir metot sunacağız: İslam hukukunda, ölünün mirası ile ilgili haklardan ve mirasın taksiminden bahseden ilme, "Feraiz" denir. Feraiz, İslam hukukunda başlı başına bir ilimdir. Diğer ilimlerde olduğu gibi bu ilmin de birçok konuları ve kendine has terimleri vardır. Kur’an-ı Kerim’de, yalnız veya başkaları ile olmalarına göre mirasçıların mirastaki payları belirlenmiştir. Bu nedenle, mirasçıların yakınlıkları ve sayılarına göre bazen payda ile pay eşit olmakta, bazen bu eşitlik bozulmaktadır. Paydanın paydan az olması durumunda, her mirasçının kendi hissesi oranında indirim yapılmaktadır. Payın az olması halinde ise arta kalanın, eşler dışında mirasçıların hissesi oranında arttırılarak denklik sağlanmaktadır. Birincisine "avliye", ikincisine "reddiye" denilmektedir. Avliye/reddiye konusu bir matematik meselesidir. İslam miras hukukunun sorunu değil, sonsuz sayıdaki alternatiflerin olduğu meselelerde ortaya çıkan ve günümüz matematik problemlerin de kullanılan bir usuldür. Matematikte yaklaşık değer; doğal sayılarda, ondalıklı sayılarda, kareköklü sayılarda, Pi sayısında da karşımıza çıkmaktadır. Avliya/reddiyeden amaç, ‘Kur’an’da verilen payların uygulanabilmesidir’ yani, avliye/reddiye yapıldığında Kur’an’daki hisselerde azalma veya çoğalma olmamakta, o oranlar aynen korunup ve uygulanmaktadır. Mirasçı, varislerine miras hukukuna göre mirası paylaştırılmadan önce isterse vasiyette de bulunabilir ve malının üçte birini (Buhari, Vesâyâ 3) miras olarak bırakabilir. Geri kalan 3/2, İslam miras hukukuna göre taksim edilir. Zaten Kur’an, temel prensipler kitabıdır. Detaylar ise, hadislere ve bunların çizdiği sınırlar içinde görüş belirtecek olan müctehislere bırakılmıştır. Ateist iddia, bazı miras paylaşımlarında, "Payların mirastan fazla geldiği" şeklindedir, doğrusu ise payların, mirastan değil, hesap gereği olarak paydalar eşitlenince paydadan fazla olabildiğidir. Böyle bir "mirasçılar tablosu" karşımıza çıktığında çözüm, paylar toplamının payda olarak alınmasından ibarettir ki, buna 'avliye' denmektedir. Nisa, 13. ayette zikredilen "Allah’ın hududu/sınırları" ifadesi, orada verilen sayıların sabitliğini değil, onların (üçte bir, dörtte bir gibi) metodolojik olarak hesaplamalarda baz alınmalarının gerekliliğini ve paylaşım tablosu ne olursa olsun, ‘bu ölçülerin değişmezliğini’ vurgulamaya yöneliktir. Yani, ‘verilen oranlar, hesaplamaların temel oranlarıdır ve bu oranlar baz alınarak hesaplar yapılmaktadır.’ Hiçbir artı-eksiye mahal bırakmadan, birçok olasılık ihtimali olan miras paylaşımlarını her seferde tek-değişmez hesap tablosuyla gerçekleştirmek imkansızdır. Bu durum, matematiksel olarak bir kesrin genişletilmesi veya sadeleştirilmesi işlemine denk düştüğü için, kesrin değeri, yani ayetteki ana

formül değişmemiş olmaktadır. Mesela, 3 ev miras kalmıştır ama 4 mirasçı vardır, burada 'eşit' paylaşım beklemek yanlış olur. Avliye uygulaması yaparak oranların Kur'an-ı Kerim'deki oranlarda sabit tutulması sağlanır. Avliye neticesinde dağıtılan oranlar Kur'an-ı Kerim'de belirtilen oranlardan kesinlikle farklı olmamaktadır. Neticede Allah'ın (c.c.) belirlemiş olduğu oranlarda, mirasçılara taksimde bulunmaktadır. Ne az ne de fazla çıkmadan! Ortaya çıkan sorunlar, yine 'ayetler esas alınarak' çözümlenmektedir.

Miras paylaşımı neye göre olur?

Miras paylaşımıyla ilgili iki ayette çelişki olduğu iddia edilir. "Sizden birine ölüm yaklaştığında, bir mal bırakacaksa anaya babaya, yakınlara, uygun bir biçimde vasiyet etmesi farz kılındı. Bu, erdemliler için bir görevdir." (Bakara, 180); "Allah size çocuklarınız hakkında öğütte bulunuyor. Bu paylaşım vasiyetteki payların dağıtılmasından ve borçların ödenmesinden sonra uygulanmalıdır ki, kimseye zarar verilmesin. Bu, Allah'tan bir vasiyettir. Allah bilir, şefkatlidir. (Nisa, 11-12) İddiaya göre, Bakara Suresinin 180. ayetinde varise vasiyetin hak olduğu söylenirken, Nisa suresinin 11 ve 12. ayetlerinde ise miras paylaşımında bazı oranlar bildirilmektedir. Bakara suresinin 180. ayetinde vasiyet etmenin bir hak olduğu, herkesin ölümünden sonra mallarının dağıtımı için vasiyet edebileceği bildirilir. Fakat bir insan vasiyet etmeden ölebilir. Bu durumda ise bu kişinin bıraktığı malları nasıl paylaşılacağı Nisa suresindeki ayetlerde ifade edilmiştir. Bu ayetler arasında herhangi bir çelişki olması söz konusu değildir. İki ayette farklı durumlara göre miras hukuku hakkındaki hükümler bildirilmektedir. Ama ikisini de bir arada yapma hakkı da vardır, malının 3/1'i vasiyet edebilir, geri kalanı ise Nisa suresi gereğince mirasçılar arasında pay edilir. (İbn Mace, Vesâyâ, 5; Zeylai, Nasbu'r Râye, IV/399, 400)

Zülkarneyn ayeti, Güneş suda mı batmaktadır, Yer düz müdür?

279

"Rahman, 33: "Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin sınırlarını aşip öteye geçebilirsiniz haydi geçin! Ama (tarafımızdan verilmiş) bir güç olmadıkça geçemezsiniz."; Kehf, 86: "Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar (gibi) buldu. Orada bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz, "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandıracak veya haklarında iyi davranma yolunu seçeceksin" dedik."; Kehf, 90: "Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık."; Şems, 6: "Yere ve onu yayıp döşeyene and olsun."; Nebe, 6-7: "Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da (yeri tutan) kazıklar yapmadık mı?"; Hicr, 19: "Arzı da yaydık, oraya sağlam dağlar yerleştirdik, orada ölçüleri belli her türden ürünler bitirdik." Güneş dünyanın bir ucundan doğup diğer ucundan batıyor.

Zülkarneyn ayetlerinde, 'Güneşin yanında bir kavim buldu' denilmektedir. Güneşin yanında bir topluluk olmadığı zaten bilinen bir husustur. Bu durum tıpkı, denizde yolculuk eden kişinin güneşi, sanki denize batıyormuş gibi görmesine benzer. (Fahrettin Razi, Mefatih'ül-Gayb, XXI/495) Ayette de, "Güneş Kara balçıkta batıyordu denmemiş, bilakis "Zülkarneyn güneşi kara balçık'ta batarken gördü" denmiştir. (Ebu Said Abdullah Kadı el- Beyzavi, Envaru't-Tenzil, III/291) Yani ayette Zülkarneyn'in bakış açısı edebi bir anlatımla sunulmuştur. Rahman, 33. ayette verilen mesaj şudur: Bir gün gelecek yerlerin ve göklerin sınırları aşılabilecektir. Bu, bize verilen 'güç, bilgi, delil' anlamlarına gelen 'sultan'la (Hud, 96; A'raf, 71) ancak başarılabilecektir. Yani bu ayette bir gün göklerin sınırlarının aşılabileceği bizlere bildirilmekte ve bunun bir 'güç, bilgi' ile mümkün olabileceği ifade edilmektedir. Zümer, 5. ayetteki, "O, gökleri ve yeri hikmet ve fayda esasına göre yarattı; sürekli olarak geceyi gündüzün, gündüzü gecenin üstüne sarmaktadır." buyrulmaktadır. 'Sarmaktadır' anlamına gelen kelimenin Arapçası, fiili muzari kalıbında

olan 'Yukevviru'dur. Fiilin kökü 'Kevvere'dir ve Türkçede de dünya anlamında kullanılan 'küre' kelimesi de bu kökten türemiştir. Yani ayet, gece ve gündüzün birbirine sarıldığını 'kevvere' fiili ile ifade etmektedir ki, Arapçada bu fiil, 'Top gibi yuvarlak yapmak, sarıyı başa sarmak' anlamlarına gelir. (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 22); Arapçada da "'Kurretü'l-Kadem' kelimesi, 'futbol topu' için kullanılmaktadır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 75) "yukevviru, küreleştirmek demektir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 23)

Zümer, 5 يُكْوِرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
küre كُرَّة

Yasin, 40: "Ne güneşin aya yetişip çatması uygundur ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzüp gider." Küre ne kadar hızlı dönerse dönsün karanlık ve aydınlık birbirinin sınırını aşamaz! Şems, 6. ayette, dünya misafirhanesinin insan için hazırlandığı anlatılmaktadır. Nebe, 6. ayet, insanın kalacağı mekan ile alakalıdır. Nebe, 7. ve Hicr, 19. ayette ise 'sağlam' kelimesi ile bize işaret edilen ise şudur: Eskiden dağların yükselti olduğu zannedilirdi fakat günümüzde, ayetinde işaret ettiği gibi köklerinin de olduğu bilinmektedir ve bu kökler sarsıntıları en aza (Enbiya, 31; Lokman, 10; Nebe, 6-7) indirmektedir ki, buna da 'izostazi' denmektedir. Tekvir, 1-2: "Güneş dürülüp karardığında, yıldızlar dökülüp söndüğü zaman." Soru: Sanki yıldızlar tavandan yeryüzüne dökülüyor. Ancak düz yüzeyler dürülebilir. Cevap: Güneşin dürülmesini anlatan kelime 'Kuvvirat'tır ve sarmak anlamındaki 'kevvere' kökünden türemiştir. Yukarıda belirtildiği gibi 'Küre' kelimesi de aynı kökten gelmektedir. Ayrıca, Zümer, 5. ayette, "Gökleri ve yeri hak ile (yerli yerinde) yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarar; gündüzü de gecenin üzerine sarar." ayetinde de yine aynı kökten gelen 'yukevviru' kelimesi geçmektedir. Bu kelime Arap dilinde, "yuvarlak bir şeyin etrafına bir şey sarmak" anlamına gelmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 192, 196) Dolayısıyla ayette, ateist iddianın aksine, düz bir alanın dürülmesi söz konusu edilmemektedir. Yıldızların dökülmesi, sönmesini anlatan kelime, 'İngederet'dir ve bu kelimenin kökeni, 'gedere' fiilidir. Arapça sözlüklerde, 'Bulanık olmak' anlamında kullanılır. Yıldızlarında yakıtı tükenince içe çökerler, gaz devlerine dönüşür, 'bulut' haline gelirler.

"O Rab ki, yeri sizin için bir döşek yaptı." (Bakara, 22) Bizzat bu ayetin kendisi 12. yy alimlerinden Fahrüddin Razi (Razi, Mefatihul Gayb III, IV/164) ve Beyzavi (Beyzavi, Envarul Tenzil, I/55) gibi müfessirler tarafından dünyanın yuvarlak olduğuna delil olarak kullanılmıştır. "Ve ardından yeryüzünü düzenleyip yaymıştır." (Naziya, 30) ayetinde geçen 'dehâhâ' kelimesi, Fahrüddin Razi tarafından şöyle izah edilmiştir: Bu kelime köken olarak dünyanın yuvarlak olduğunu göstermektedir. (Razi, Mefatihul Gayb, XXXI/46)

Kur'an'da güneşin suyu içinde battığı iddiası mı vardır?

Kehf, 86. ayet, güneş suda mı batmaktadır? Bu ayette, Zülkarneyn'in gün batımı algısından bahsedilmektedir. Güneşin ufukta batışı tasvir edilmiş, betimlenmiştir. Ayette 've-vecede: Zülkarneyn buldu' ifadesi geçer. Yani ayet bir doğa olayından bahsetmez, Zülkarneyn'in 'bakış açısı ile' olayı tasvir eder, O'nun nasıl gördüğünü bize aktarır. Günümüzde de 'Güneş battı/doğdu' ifadesini, hem de her dilde (Mesela İngilizcede, 'Sunset' kelimesi aynen kullanılır, İngilizler güneşin 'battığına' mı inanmaktadırlar? Fransızca, 'Coucher de soleil', Almanca, 'Sonnenuntergang', Çince, '太阳日落' vd. hep aynı anlamlara gelir!) kullanılır. İşin ilginç Kur'an'daki bilimsel ayetleri inkar edemeyen ateistler, Hz Muhammed'in bu bilgileri Hindistan'dan Yunanistan'a, Amerika'dan Mısır'a dek (Matematikten astronomiye, tıptan Jeolojiye dek birçok) bilimsel metinlerden elde ettiğini iddia ederler. Ama bu iddialarında ise,

Hız Muhammed'in güneşin nerede battığını bile bilmediğini iddia ederler. O kadar bilgiyi (Kur'an ve bilim adlı yazımıza bakılabilir!) okuma bilmeyen (Ümmi peygamber adlı yazımıza bakılabilir!) Hız Muhammed öğrendi de bu basit bilgiyi mi atladi? Yoksa ateistler herhangi bir metot olmadan sadece saldırı ve hata arama içgüdüsi ile mi hareket etmektedirler?! Hadi iyi niyetle yaklaşılm, bu tür sorulara neden temel sorun, kelimelerin anlamlarını kavrayamamak ve anlayış eksikliği kaynaklıdır. Bu ayette iki yerde geçen ve Türkçeye "Batmak" olarak çevrilmiş iki ayrı kelime vardır: "Sonunda güneşin battığı (Arapçası; mağribe) yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta (Arapçası; tağrubu) buldu, yanında bir kavim gördü." Ayette, 'güneşin suyun içine batıyormuş' şeklinde bir ifade olduğunu iddia edilmektedir. Halbuki "güneşin batması" ile, "bir şeyin suda batması" türkçede 'aynı' kelime ile ifade edilse de bu kelimeler arapçada 'ayrı ayrı' kelimelerdir. Ateistlerin bu farkı bilmemesi veya karmaşadan yararlanmak istemesi sonucu böyle bir iddia ortaya atılmaktadır. Güneşin batması "Ğarebe" fiiliyle ifade edilir. Hatta bu kökten türeyen kelimeler Türkçeye'de geçmiştir. Örneğin "garb" ya da "mağrib" aynı kökten türeyen kelimelerdir, "batı" (yön) anlamlarına gelir. 'Bir nesnenin suda batması'nın Arapçası ise "ğareke" fiilidir ve 'ğarabe'den farklı bir fiildir. Bu kelime de aslında Türkçeye geçmiştir. 'Suya gark oldu' derken bu fiil kökünü kullanırız. Kur'an'da da, bir şeyin suyun içine batması anlamında bu kelime kullanılır. Mesela Kehf suresinde: "İçindekilerini batırmak (ğarake) için mi onu deldin?" (Kehf, 71) buyurulmaktadır. Demek ki ayet güneşin suda battığını ifade 'etmemektedir.' Güneşin batmasıyla, bir şeyin suda batmasının Türkçede tek bir fiil olan 'batmak' fiiliyle kullanıldığını, Arapçada ise farklı iki fiil kullanıldığını görmüş olduk. Dolayısıyla yukarıdaki ayette de güneşin suyun içinde bir cisim gibi batmasından bahsedilmesi söz konusu olmamaktadır. Ayette anlatılan güneşin 'batışdır.' Aslında Türkçedeki batmak fiilinin Arapça karşılıklarını bilinmese bile, yukarıdaki eleştirileri yapan arkadaşların anladığı gibi anlamak için ancak art niyetli olmak gerekir. Mesela biri "Ben dün deniz kıyısında gittim ve güneşin denizde batışını seyrettim" dese, bundan ateistler güneşin suyun içine battığını mı anlamaları gerekir? Ya da "Güneş her sabah doğuyor" derken ateist arkadaş güneşin bir annesi var, her sabah bu anne doğum yapıp, güneşi doğurduğunu mu düşünür? Zaten kelimelerin Arapça karşılıklarına baktığımızda konunun çok açık olduğu anlaşılmaktadır. Güneşin battığı yer olarak ayette geçen kelimenin orijinali "mağrib" kelimesidir. Bu kelime 'batıda bir yer' anlamına gelir. Bu ifade Batıda gidilecek en uzak yeri ifade etmektedir. Mesela, Kuzey Afrika ülkesi Fas'a Araplar "Mağrip" adını vermişlerdir. Çünkü batı yönünde gittikleri en son yer Fas'tır. Ayrıca günümüzde de Türkçede ya da diğer dillerde benzer ifadeler kullanılır. Japonya bir uzak doğu ülkesidir. İngilizcede de, Türkçe'dekiyle aynı anlama gelen "Far East" kullanılır.

Önemli not: Yukarıda örneklerde gördüğümüz gibi, Kur'an ayetleri Türkçeye çevrilirken, Arapça fiil kökleri ile Türkçe karşılıkları bazen tam motamot, birebir çevrilememekte, aslında buna fazla da dikkat edilmediği görülmektedir. Tabii bunda, 'bir gün ateistler çevirilerdeki eksik-yanlışlardan hareketle Kur'an'da hata arar' diye düşünülememesinin de etkisi vardır. İşin daha da trajikomik tarafı, ateistlere cevap vermek için Arapça asıllı kelimelerin birebir anlamlarına dikkat çektikçe, bizler, ateistlerin 'Bizi kandırmak için kelimelerin anlamları ile oynuyor, anlamlarını değiştiriyorlar' türü isnatlarına muhatap olabilmemizdir. Örneğin, 'hasbelkader' kelimesi, "rastlantı sonucu olarak, rastlantıyla" şeklinde Türkçeye çevirmektedir. Kader kelimesinin tesadüf kelimesi ile açıklanmaya çalışılması, bir araya gelmelerine imkan olmayan iki zıttın birbiri yerine kullanılması kadar absürt bir olaydır. Kader ile tesadüf birbirinin zıttı olan iki 'alternatif' kavramdır, birbiri yerine kullanılabilmeleri imkansızdır! İşte ateistlerin anlamadığı, anlayamadığı ve asla da anlamak istemediği realite; hiç bir çevirinin aslın yerini tutmayacağı, tutamayacağı gerçeğidir! Bir de üstüne bu iki kavramın ayrılığı gerçeğini dile getirdiğimizde, 'İslam'ı olduğundan farklı göstermeye çalışmak, kelimelerin bilmem kaçınıcı anlamını kullanmak' türü ithamlarla reddetmeye çalışmaktadırlar. Ey ateist

arkadaş! Hem bilmiyorsun, hem bilmediğini de bilmiyorsun hem de bilmeye niyetin yok ve üstüne bir de bilgiçlik taslıyorsun!

Şurası özellikle bilinmelidir ki; İslam'ın kimseye sevdirmeye ihtiyacı yoktur! Eğer bizim böyle bir niyetimiz olsa; hadisleri reddeder, mezhepleri savunmaz, had cezalarını yumuşatır, tesettürü değiştirir, sol veya liberal jargonla konuşur, 'taaddüd-i zevcat yok' der, 'Hz Adem'in babası var' der, evrimi savunurduk! Biz, İslam'a hizmet edebilme lütfuna sahip olabilmeye çalışırız, İlâhi Rabbimiz ikram ederse, hamd eder ve secde ederiz!

Kur'an'a göre yeryüzü düz müdür? Şems, 6. ayet: "Yere ve onu yayıp döşeyene andolsun ." ve Naziat, 30. ayet: "Ardından yeri düzenleyip döşedi. ayetlerini nasıl anlamalıyız?

Şems suresi 6. ayetteki "tahâhâ" sözcüğü ile Naziat sûresinin 30. ayetindeki "dehâhâ" sözcüğünün anlamları aynıdır. Nasıl ki aslı "temur" olan sözcük günümüzde "demir" olarak kullanılıyorsa, benzer durum Arapçada da karşımıza çıkmaktadır. Arap dilinin ünlü sözlük yazarı, meşhur dil bilimci İbn-i Manzur, 'Lisanü'l-Arab'ın da bunu açıkça dile getirmektedir: "Tahâ: Ferra şöyle açıklamıştır: tahâ' ve dehâ' bir ve aynıdır. Şimr de şöyle demiştir: Tahâhâ, dehâhâ anlamındadır. ط - tı harfi, د - del harfinden dönüşmüştür. Bu sözcüğün anlamı içerisinde, bitkilerin yeryüzüne yapışması ve yayılması anlamı da mevcuttur." (Lisanü'l-Arab, V/574) Buradaki mucize, sıradan "yaymak ve döşemek" eylemi için Arapçada beseta" ve vessea" sözcükleri kullanılırken bu ayette yerkürenin yayılıp döşenmesi için, tahâ" ve dehâ" kelimelerinin kullanılmış olmasıdır. Çünkü bu sözcükler sıradan ve normal bir yaymayı değil, arzın şekline uygun olan "yuvarlakça yayma"yı ifade etmektedir. Detaylarına bakalım: Dehâ: "dahv" sözcüğünün manası, "devekuşu yumurtası" demektir. Bu sözcüğün türevlerinden olan "midhat" sözcüğü, Mekkelilerin yuvarlak taşlar ve ceviz ile oynadıkları, bu günkü golf oyununa benzer bir oyunun adıdır. Bir çukur kazılır, kazılan çukura yuvarlak taş veya ceviz düşürülmeye çalışılır. Yuvarlak nesneyi çukura düşüren kişi oyunun galibi, düşüremeyen de mağlubu olurdu. Ebi Rafi' rivayetinde, Peygamberimizin torunları Hasan ve Hüseyin'in de bu oyunu oynadıkları anlatılır. "dahv"sözcüğünün türevlerinden olan "medâhî" sözcüğü de, kursa/yufka gibi yuvarlak taşlara verilen addır. (Lisanü'l-Arab, III/310-311) "Yuvarlakça yaymak, döşemek" anlamındaki sözcüğün yeryüzü için kullanılması, yeryüzünün insanların ve diğer canlıların yaşamasına ve yiyeceklerini sağlamasına elverişli bir şekilde yaratılmış olduğuna ve şeklinin de tam yuvarlak değil, yuvarlakça olduğuna işaret eder. Dünyamızın şeklinin "kutuplardan basık elipsoit (dönel elipsoit)" olduğunun daha yeni sayılabilecek bir tarihte keşfedildiği hatırlanacak olursa, 14 asır önceden yeryüzünün şekli için "dönel elipsoit"e en benzer yapıdaki devekuşu yumurtasını anlatan bir sözcüğün kullanılması gerçek ve büyük bir mucizedir. Peki, İslam alimleri bu ayetten hareketle dünyayı nasıl tasavvur etmişlerdir? İbni Teymiye "İslam alimleri dünyanın yuvarlak olduğunda icma etmiş/birleşmişlerdir." demektedir. (İbni Teymiye, Mecmu'ül-fetava, XXV/195) Ayrıca İbni Hazm, İbni Cevzi "dünyanın yuvarlak olduğunu da delilleriyle açıklamışlardır." (İbni Teymiye, Mecmu'ül-fetava, VI/586; İbni Hazm, elFasl fi'l-milel, II/78) Fahreddin Razi şöyle der: "Bazı kimselere göre, yerküresinin yayılmış olarak sergilenmesi, onun küre şeklinde olmamasını gerektirir. Bu, yanlış bir düşüncedir. Çünkü yuvarlak bir cisim büyük olduğu takdirde, bir sergi gibi üzerinde yaşanmaya müsait olur." (Râzî, Mefatihü'l-gayb, II/104; Tefsir-i Kebir, 5, 174, 525) İmam-ı Gazali: "Kimileri de göklerin yuvarlak (kürevi) olduğunu söylemiştir. Mühendislerin hepsi bu görüştedir. Biz, bu hususta onlarla aynı görüşteyiz." (Tefsir-i Kebir, XVIII/149) derken, Seyyid Şerif Cürcani de, kainatta yuvarlaklığın bir kanun gibi görüldüğünü, bundan yerküresinin istisna edilemeyeceğini vurgulamış ve ilgili ayetleri bu çerçevede değerlendirmiştir. (Cürcani, S. Şerif, Şerhu'l-Mevakif, II/441- 442) Beydavi ve onu takip eden Nesefi, Bakara Suresi'nin 22. ayetinde yer alan "O, öyle bir Allah'tır ki, yeryüzünü size bir döşek yaptı." cümlesini tefsir ederken, "Arzın insanlar için döşek gibi

yayılp sergilenmesi, onun küre olduğu gerçeğine aykırı değildir.” (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55; Mecmu't-tefasir, I/75) demektedirler. İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin de, Dünya'nın şekliyle ilgili “Yeryüzü bir portakal gibi yuvarlaktır.” dediği nakledilir. (Muvaffak, Menakib-u Ebi Hanife, I/161) 1350 yılında vefat eden İbn Kayyım da, Bakara 22. ayeti açıklarken, “bu ayetteki satih (sutihat) ifadesiyle arzın üzerinin canlıların yaşamasına, yerleşmesine elverişli hale getirildiğinin kastedildiğini, bu durumun arzın kürevi olmasına aykırı olmadığını” söylerken (İbn Kayyımî'l-Cevziyye, et-Tibyân fî Aksâmi'l-Kur'an, Dârulhyâi'l-Ulûm, Beyrut, 1988, s. 372); 1064'te vefat eden İbn Hazm, “Arzın yuvarlaklığının beyanı” başlığı altında, “ilimde önder vasfını hak etmiş hiçbir İslam aliminin dünyanın yuvarlaklığını inkar etmediğini, onlardan hiçbirinin buna aykırı bir söz söylemediğini, bilakis Kur'an ve sünnette arzın kürevi olduğuna dair deliller bulunduğunu” (Muhammed Ali b. Hazm el-Endelusî ez-Zâhiri, el-Fasli'l-Milel ve'l-Ehvâ ve'n-Nihal, Dâru Sâdir, Beyrut, II, 97) yazmaktadır. “982 yılında Bizans'a elçi olarak giden ünlü İslam alimi Bakıllani, "Siz de biliyorsunuz ki Dünya yuvarlaktır." diye söze başlarken, 1000 yıl önce yaşamış olan Endülüslü alim İbn-i Hazm, Zümer suresi 5. ayetten hareketle, dünyanın yuvarlak olduğunu açıklıyor, Kur'an yorumcusu Fahreddin Razi, "dünyanın küre şeklinde olduğu gerçeğini" 800 yıl önce açıkça ilan ediyordu.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 57-58) “İmam Razi, Taftazani, Seyyid Şerif Cürcani, Gazali, İbrahim Hakkı ve Hüseyin Cisri gibi alimler dünyanın küre şeklinde olduğunu söylerken Batı dünyası dünyanın yuvarlak olduğunu beyan eden bilginleri engizisyona gönderiyor, kitaplarını yakıtıyordu. (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 24) Hristiyan bir bilim adamı, dünyanın küre şeklinde olduğu görüşünü Müslüman ilim adamlarına borçlu olduğunu itiraf ederken bizdeki ateistler hala İslam'a çamur atma gayreti içindeler. "Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilgisine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı.” (Will Durant, The Age Of Faith, s. 341-343) Batının İslam alemine gerek bilimsel buluşları gerek rönesans'ı borçlu olduklarına dair yazımıza, ‘İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri’ başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.’

Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık... Yorum 1: "yeri yaydık" ifadesi kesinlikle yeri bir tepsi gibi gösteren bir ifadedir. 2: dağların yerin üzerine daha sonradan bırakıldığı söyleniyor. ama biz biliyoruz ki dağlar volkanik ve tektonik hareketler sonucunda oluşmuş coğrafi yapılardır. öyle gökten zembille inmiş değillerdir. 3-depremi dağlar mı önlüyor şimdi yani, e hadi hiç deprem olmasa neyse de daha 4 yıl önce sallandık.

Önce ateist kesiminde itiraz edemeyeceği birkaç yazardan alıntı ile konumuza giriş yapalım. Cumhuriyet genel yayın yönetmeni Can Dündar toprak için ‘yeryüzü battaniyesi’ ifadesini kullanır. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 238) Yine 1961 darbesinin anayasasını hazırlayanlardan olan Hıfzı Veldet Velidedeoğlu’da çimenler için ‘Halı’ kavramını kullanmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 35) Yaşar Kemal’in bir eserinin adıda, ‘çok sıkıntılı, baskıcı bir ortamı’ ifade etmek için kullanılan, 'Yer Demir Gök Bakır'dır. Battaniye/Halı düz yere serildiğine göre ‘Acaba Dündar’a/Velidedeoğlu’na göre yeryüzü düz müdür?’ diye sorabilir miyiz? ‘Rahatlığı’ ifade eden ‘yerin yayılması/döşek olması’ ifadelerini anlamamakta ısrar eden materyalist kesim, Yaşar Kemal’i nasıl anlayacaktır?! Ya, "Yıldızlarla süslü gökyüzü üzerlerine yorgan, Karadeniz’in dalgaları ise altlarına döşek olmuştu." (Ayça Yolkolu Öksüz, Hüzün aş olunca) cümlesini ya da "Yıldızlı gökten yorgan yaptım çektim üstüme" (Salih Yalçın, Vicdan şiiri, Dil ve edebiyat Dergisi, Sayı: 187, Temmuz 2024, s. 14) şiirini? ‘İ‘caz’ ile yani ‘sanatsal anlatımlarla’ dolu olan (Bu konuda, ‘Teşbih, mecaz’ adlı yazımıza bakılabilir) Kur’an’ın (DİA, i‘câzü’l-Kur’an maddesi) bu üslubunu bilmeyen ve hatta bundan habersiz iken bir de bilgiçlik taslayarak Kur’an’da hata arayanları, kendi yoldaşlarına havale edip gelelim ilk soruya:

“Ayetin tam mealinde, ‘yeri sizin için döşek gibi yaptık-yaydık’ denmektedir. Yani yataкта nasıl insan rahatsa, yeryüzünde de öyle rahat edeceği şekilde yeryüzü yaratıldığı sanatsal olarak ifade edilmektedir. Öyle ya, meyve sebze, et süt, yumurta, bal... Hiç birini biz tek tek topraktan

toplayıp/seçip/eleyip/birleştirip yapmıyoruz. Bitkiler, topraktaki mineralleri birleştirip meyve sebze yapıyor; göğe yükselen bulutlar uzayda kaybolmayıp yere yağmur olarak iniyor; suyun kaldırma kuvveti, denizleri taşımada kullanmamızı sağlıyor; arı tek tek dolaşıp çiçek özlerinden bize bal yapıyor... Kanunlar yine olsa ama , Allah yer çekimi kanununu denize, kaldırma kuvveti yasasını yeryüzüne uygulatsa idi halimiz nice olurdu? Buhar gökte yoğunlaşmasa; yerdeki insan-bitki-hayvan susuzluktan kırılırken başımızın üstünde tonlarca su gezip dursa...! Evet, görüldüğü gibi “Yüce Yaratıcı yeryüzünü insan için hazırlamıştır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 166) Konuya dönersek; Ayetteki ‘dehâ’ kelimesini kökeni ‘dahv’ın anlamı ve içeriği yukarıda açıklandı. Zümer suresi 5. ayette geçen “Tekvir” kelimesi, ‘bir şeyin başka bir şeye sarılması’ anlamına geldiğine göre ayette geçen gece gündüzün tekvir edilmesi ile neyin kastedildiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Dağların görevine gelince: G. B. Airy ve J. H. Pratt, yüzeydeki düzensizliklerin, yerkabuğunun belirgin kısımlarındaki (dağlar ve düzlükler) kayaların yoğunluklarındaki farklarla dengelendiğini söylerler ki, bu denge durumuna "izostesi" denmektedir. (M. J. Selby, Earth's Changing Surface, Clarendon Press, s. 32) Webster's New Twentieth Century Dictionary'de (Webster'in Yeni 20. yüzyıl sözlüğü) bu terim şöyle açıklanır: “Jeoloji’de dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması.” The Earth (Yeryüzü) adlı kitabın yazarı olup, aynı zamanda ABD Bilimler Akademisi başkanı olan Frank Pres'te bu görüşü savunmaktadır. Dağların yukarıdan bırakılması konusunu da açıklayalım: Peygamber efendimiz bir hadisinde “Derdi indiren dermanını da indirmiştir.” buyurmuştur. (Tirmizi, Sünen, VI/383, Tıb,2, Hadis No: 2038 ; Ebu Davud, II/331, Tıp,1, Hadis No: 3855; İbn Mace, Sünen, II/1137, Tıb,1 Hadis No.3436) Hastalık da tedavisi de gökten inmez. Ama her iyi şey Yüce Yaratıcıdan bize gönderilmiştir. Yüce makamdan; Yaradan’dan yaratılana gelen ise, ‘indirme’ kelimesi ile ifade edilmektedir. Dağlar gibi; depremden, uzun süre yaşamaya (Mynet, 11 Aralık 2014) suyun yeryüzünde kalmasını sağlamasından, obeziteyi azaltmasına birçok faydası olan nimetler içinde Yüce Yaratıcı benzer anlama gelen kelimeyi kullanmıştır. Hristiyan bir oryantalist olan Watt kadar objektif olamayan ateistler, Kur’an’da hata arama gayretinden vazgeçemeseler de, gerçekler her zaman eninde sonunda ortaya çıkmaktadır. M. G. Watt, ‘Hz Muhammed’in Mekke’si’ adlı kitabın 17. sayfasında şöyle söylemektedir: "Eğer Kur'an, -tesadüfen bile olsa- yeryüzünün Güneş'in etrafında dönüyor olduğunu söylemiş olsaydı, bu, düşmanlarına Kur'an'ı reddetmek için ekstra bir gerekçe sunacaktı. Bunun yerine, oldukça açık ifadelerle ‘Allah'ın yaydıkça yaydığı, düz bir yeryüzünden’ bahsedilir. Bunu ifade etmek için, birkaç farklı Arapça kelime kullanılmaktadır; ancak bunların hepsi, kuşkusuz yeryüzünün düz olduğuna dair özel bir vurgu taşımamaktadır."

Bakara 22: O rabbiniz ki yeri size döşek, göğü de size yüksek bir tavan yapmış, Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık. Kaf 7: yeri nasıl yaydık. yorum: bu da yeri tepsi yapan bir başka ayet. Enbiya 31: yerin insanlarla sarsılmaması için yeryüzünde sabit dağlar yarattık, yeryüzünde geniş yollar vücuda getirdik ki gidecekleri yeri bulabilsinler.

Önce tüm ayetlerin tam tercümelerini verelim: "Yeryüzünü uzattı." (Rad, 3; Kaf, 7; Hicr, 19); "Yere; nasıl yayılıp döşendi?" (Ğaşiye, 20); "Yeryüzünü yayıp döşedi." (Naziat, 30). Günümüzden 3.7 milyar yıl önce, şimdikininki sadece %10'u kadar yeryüzünde bir alan vardı. (Von Huene, Roland; Scholl, David W. (1991). "Observations at convergent margins concerning sediment subduction, subduction erosion, and the growth of continental crust". Reviews of Geophysics. 29 (3): 279–316. Bibcode:1991RvGeo..29.279V. doi:10.1029/91RG00969) Zamanla yeryüzü ‘uzadı’ ve 3 milyar yıl önce günümüzdeki % 25’i kadar oldu. 2.6 milyar yıl önce ise günümüzdeki % 60’ına kadar kıtaların uzaması devam etti. (Taylor, S.R.; McLennan, S.M. (1995). "The geochemical evolution of the continental crust". Rev. Geophys. 33 (2): 241–265. Bibcode:1995RvGeo..33.241T. doi:10.1029/95RG00262) ve günümüzde de hala kıtaların yani yeryüzünün uzaması devam etmektedir. Tıpkı Kur’an’ın ifade ettiği gibi. (<https://www.bilimveyaratiliasagaci.com/2020/12/yeryuzunun-ucularindan-eksilmesi>; <https://www.bilimveyaratiliasagaci.com/2020/01/Kur'anda-dunyanin-sekli-pervane>)

Dünyanın ilk oluşumu esnasında yer kabuğu soğumaya başlar ama alttaki sıvı magma, üzerinde yüzmeye de devam etmektedir. Bu tabaka gerek birbirine çarptıkça gerekse alttan gelen basıncın etkisi ile dağları oluşturmaya başlar. Bu dönemde yer küre girintili çıkıntılı bir yapı halindedir. Zamanla güneşin ve suların aşındırıcı etkisi ile milyarlar yıl içinde dağlar ufalanarak toprağı oluşturmuş ve bu topraklar erozyonla vadilere inmiş ve sonunda da toprakla dolan yer küre düzlenmiş, ‘yayılmış’ ve hayatın oluşması için ‘adeta döşek gibi’ serilmiştir.

(science.sciencemag.org/content/335/6070/810; www.nationalgeographic.org/encyclopedia/weathering; https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-53715-8_4) Ayette geçen fıraş; döşek kelimesi yeryüzü ile insanın ilişkisini anlatmak için kullanılmıştır. Bu kelime aynen bir teşbih-benzetme sanatı olarak Nebe, 6. ayette de geçmekte ve yine aynı surenin 10. ayetinde bu defa da gece bir 'örtüye' benzetilmektedir. Rum 26. ayette ise yer ve göklerin Allah’a ‘boyun eğdiğini’ ifade edilmektedir. Mülk 15. ayet, ‘Yeryüzünün insana boyun eğdiğinden’ bahseder ve ayetin devamında, 'yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın' ifadesi yer almaktadır. Acaba buradan da dünyamızın insana benzetildiği sonucu çıkarılabilir mi? Ateistler burayı nasıl atlamışlar hayret?! Yoksa her akli başında ve önyargısız okuyan gibi, bu ayetlerde de mecaz kullanıldığı anlaşılmakta değil midir? Evet! Tüm bu örnekler, ayetlerde mecazi bir anlatımın olduğunu göstermektedir. Allah yeryüzünü insanın rahatça yaşayacağı bir ortamda yaratmıştır.

(Bakara, 29; İsrâ, 70; Müminun, 40/61-64) Dünya insanın evi imiş gibi rahatça yaşayabileceği bir yer olarak yaratılmış ve tüm detaylar ona (insana) göre ayarlanmıştır. Yukarıda da değindik, bitki ve hayvanlar insanlara hizmet için yaratılmıştır! (‘Allah’ın varlığının ispatı’ ve ‘Evrin’ adlı yazılarımızda da bu konular anlatılmaktadır) Ya göklerdeki ihtişam; Gezegenlerin itme çekme kuvveti ile oluşan denge, kara delikler, "İnsani İlke" (Anthropic Principle) ve "İnce Ayar" (Fine Tuning), dört temel kuvvet -yerçekimi kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet- vd. Tüm bunlar hep bir düzene işaret etmektedir. İşin dikkat çekici yönü, tüm bunlarda insanın hiç müdahalesi yoktur, insanın iradesi dışında tüm bu denge kurulmuştur ve işlemektedir. Zaten Bakara 22. ayetin devamında da: “Gökten su indirip onun aracılığı ile size rızık olarak topraktan çeşitli ürünler çıkardı” buyrulurken konuya açıklık getirilmektedir. Yani ayetlerin asıl amacı, uyum/dengeye dikkat çekmek, kainat kitabını okumaya yönlendirmek ve buradan da Yüce Yaradan’a ulaşmamızı sağlamaktır. Diğer ayet (Hicr, 19 ve Kaf, 7) yerin, dağlara göre daha yayılmış olduğu ifade edilirken, “Belirli bir ölçü” ifadesi ile de yine aynı mesaj; yeryüzündeki dengeye dikkat çekilmektedir.

Zariyat : 47-48 bu ayeti anlamamızı kolaylaştırır: "...yeryüzünü de döşeyip yaydık. bakınız biz ne güzel döşeriz."

Zariyat, 47. ayet: “Göğü gücümüzle biz kurduk; şüphesiz biz onu genişleticiyiz.” diye bilimsel bir mucizeye işaret edilirken (Big Bang) bir sonraki ayetten Kur’an’ın bilim dışılığına delil bulabileceğini ümit edenler ancak ateistler olabilir! Allah Teala yeryüzünü, insanın rahat yaşaması için beşik gibi yaratmıştır. İnsanlar o dengeyi bozmadıkça (Rahman, 1-9) yaşam denge içinde devam etmektedir. Ayette geçen "döşeme" fiili ki, ayette ‘Döşedik’ denmekte, ‘yaydık’ denmemektedir; konfora, rahatlığa ve düzene işaret etmektedir. Artık kula düşen nimetini, rızkını aramaktır. "Ne güzel döşeyiciyiz." şeklinde son bulan bu ayet, tüm ‘yaymak, döşemek’ şeklindeki eylemlerin amacına işaret etmekte, yaratılanlardaki mükemmelliğe dikkat çekmektedir. Peki, bu düzen ve –insanlar bozmadıkça- var olan rahat ortamın amacı nedir? Tevhid eksenli yaşayıp, ahlak üzere ömür sürüp cennette ebedi hayata hak kazanmak!

İnsanlar ne için yaratılmışlardır?

Zariyat suresindeki ayette insanların ‘kulluk için’ yaratıldığından söz edilirken, A’raf suresindeki ayette ise çoğunun cehennem için yaratıldığından söz edilmektedir. Halbuki Zariyat suresinde yaratma fiili ‘haleka’ şeklinde geçerken, A’raf suresindeki ayette ise yaratma ‘haleka’

değil, türeyip çoğaltma anlamındaki ‘zare’nâ’ kelimesi geçmektedir. Zariyat 56: “Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım” Burada söz konusu olan durum ilk yaratılmadır. İnsanların yaratılması için “haleka” fiili kullanılmıştır. A’raf suresindeki bahsi geçen 179. ayetin öncesini, 175. ayetten itibaren okursak, Allah’ın ayetlerinin kendisine ulaştığı ama ayetlerden yüzçeviren, küfrü tercih eden, bu nedenle de Allah’ın hidayetine muhatap olmayan bir kişiden bahsedildiği anlaşılır. 179. ayette ise, Zariyat suresinde de ifade edildiği gibi ibadet için yaratılan insanların tercihlerini, yaratılış amaçlarının dışında kullandıkları ifade edilmekte ve “And olsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi türetip çoğalttık (zare’nâ). Kalbleri vardır, bununla kavrayıp anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler.” (A’raf 179) buyurulmaktadır. Burada kastedilen ilk yaratılma değil, türetip çoğaltılmadır; ‘zare’nâ’ Türkçeye yaratmak şeklinde çevrilselerde Arapça asıllarında iki ayrı fiildir ve dolayısı ile iki farklı anlam kastedilir. Konuya ek olarak, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ ve ‘Kur’an, akıl, kalp’ başlıklı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Allah'ın Resul'ü İsa, yoksa cehennemde mi?

Enbiya 98-99: “Gerçekten siz de, Allah’ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz, siz ona varacaksınız. Eğer onlar (gerçek) ilahlar olsalardı, ona girmeyeceklerdi. Oysa onların tümü içinde temelli kalıcıdır.” Ateist arkadaşlarca, ‘Enbiya suresindeki ayette Allah’ın dışında tapılanlar ve onlara tapanların cehennem odunu olduğu bildirilmektedir. Yine başka ayetlerde Hristiyanların Hz. İsa’yı ilah edindikleri de söylenmektedir. Bu ayetlere göre, Hz. İsa’nın da cehenneme gitmesi gerektiği’ iddia edilmektedir. Halbuki ve çoğu zaman olduğu gibi, ayetin devamını okusalar sorun olmadığını hemen ortaya çıkacaktır: “Daha önce bizden en güzel sonucun vaadini almış olanlara gelince, işte onlar cehennemden uzak tutulurlar. Onlar cehennemin uğultusunu işitmezler, canlarının istediği nimetler içinde ebedi olarak kalırlar.” (Enbiya, 101-102) Hz. İsa ve onun gibi diğer salih olan kullar kendilerine Allah’ın sıfatlarının verilmesinden ve tapınılmasından masumdurlar. Onların bir sorumluluğu yoktur. Bu iddiada görülen mantık aslında inkarcılar tarafında sürekli kullanılan bir mantıktır. Ayetteki bir ifade konunun akışından çıkartılarak anlamı kaydırılmakta ve kendi iddialarına delil (!) olarak kullanılmaktadır. Oysa ayetler birlikte okunduğunda her şey net ortaya çıkmaktadır. Ayrıca ateist arkadaşlar keşke ‘Aynı konudaki tüm ayetlere baksa’ idiler. “Allah, “Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara sen mi ‘Allah’ın dışında beni ve annemi birer tanrı kabul edin’ dedin?” buyurduğu zaman o şu cevabı verir: “Haşa/asla! Seni tenzih ederim. Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Ben onlara ancak senin bana emrettiklerini söyledim; ‘Benim de rabbim sizin de rabbiniz olan Allah’a kulluk edin’ dedim. İçlerinde bulunduğum sürece onların yaptıklarına tanık idim. Fakat sen beni vefat ettirdikten sonra onların halini bilip gören sadece sensin. Sen her şeye şahitsin. Allah şöyle buyurur: “Bugün doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için, ebedi kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan hoşnuttur, onlar da O’nun rızasını kazanmaktan ötürü mutludurlar. İşte büyük kurtuluş budur.” (Maide, 116-119) Biraz daha detaya inelim ve konuya noktayı koyalım: Arapça’da ‘akıllı’ varlıklar ile ‘akılsız; hayvan ve cansızlara’ hitap türleri farklıdır. Ayeti kerimede “ve ‘mâ’ ta’büdüne” ifadesi geçmektedir. ‘Mâ’ edatı Arapça’da akılsızlar için kullanılır ve tapılan putlar kastedilir. Ayette “ve ‘men’ ta’büdüne” şeklinde geçse, ateistler yukarıdaki soruyu sorma hakkına sahip olurlardı! Ayette akıllılar için kullanılan “men” edatı kullanılmadığı için, Hristiyanların taptıkları İsa’nın kastedildiği sonucuna ulaşmak da imkansızdır! Ama bu detaya gerek kalmadan, ‘ayetin devamı veya aynı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilse idi’ zaten konu kendiliğinden açıklığa kavuşturulmaktadır. Bu arada, kimin hangi dilde namaz kılacağı, ezan okuyacağına bile karar verme yetkisini kendisinde görenlerin bir de cennet/cehenneme girecekler konusunda da söz etme hakkını kendilerinde görmeleri hayli ironik kaçmaktadır!

Kıyamet Günü İnsanlar Kaç Grup olacak?

“Sizler de üç gruba ayrıldığınız zaman: Biri, amel defteri sağından verilenlerdir; ne mutlu o sağından verilenlere! Diğer amel defteri solundan verilenlerdir; ne bedbaht o solundan verilenler! Önde olanlar; (erdem, amel ve ödülde) önde olanlar; İşte onlar nimetlerle dolu cennetlerde Allah’a ‘en yakın’ olanlardır.” (Vakıa 7-12); “Ayetlerimizi inkar edenler ise, işte onlar soldakilerdir. Cezaları, kapıları üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateştir.” (Beled, 20) Allah, ilk surede insanların kıyamet günü, kitabı sağından verilenler ve kitabı solundan verilenler olmak üzere iki gruba ayrıldığını söylemektedir. 3. grup ise, önde olanlardır. Onlar Allah’a en yakın olanlar olarak kitabı sağından verilenlerden bir adım önde olacaktır. Yani iyiler ehli iki gruptan oluşur. Sağdan kitabını alanlar ve onlara önderlik yapanlar. Fazilette, amel, iyilikte o kadar öndedirler ki, soldakilerden farklı olarak kendilerini taltif etmek için ayet onları ayrı bir grup olarak nitelendirmiştir. Beled suresinde ise zaten kaybedenler grup olan soldakilerden bahsedilmektedir. Onlara kitap verilmesi ise, ‘inkar edenlerin kitapları hangi tarafından verilir?’ başlıklı yazıda ele alınmıştır.

Tarık Suresinde bahsedilen meni mi? İnsan mı?

Tarık 5-8. ayetler.” İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı? O insan dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. Yine o bel kemiği ile kaburgalar (sulb ve terâib) arasından çıkar. Şüphesiz (Allah), yine o insanı yeniden-döndürüp yaratmaya güç yetirendir.” Ayeti farklı açılardan ele alan ve her biri bilimsel temelli üç yorumu aşağıda vereceğiz ki, üçü de birbirini tamamlamaktadır. Üroloji profesörü Zeki Bayraktar’ın yorumu: Ayet hem kadın hem erkeği kasteder ve bel ve leğen kemiklerinden bahseder. Ayette, 'erkek' anatomisinden bahsederken de "sulb ve terâib" kelimeleri kullanılır. Sulb (Omurga) bölgesinden kasıt nedir? 'Ductus deferens' spermilerin taşındığı kanaldır. Testiste üretilen sperm bu kanalla vücudun içerisine girer, idrar kesesinin arkasını dolandır, prostat bezinin içerisine ve oradan da idrar kanalına gider. Terâib: Kaburga bölgesidir. Damar, sinir sistemi, terâib (Kaburga) bölgesinden itibaren başlar. Damar ve sinirler terâib bölgesinden beslenir. Yani sulb ve terâib bölgesinin tamamı, spermin/menin atılmasını sağlayan, koordine eden mekanizmadır. Yani, 'atılan su', sadece testislerden ibaret değildir, bunun damarları, kanalları, sinirleri, dolaşım sistemi vardır ve bu sistem, ayetin belirttiği bölgedir. (<https://youtu.be/PcNLIfnBoe4>) Bilimveyaratilisagaci.com sitesinde ise, kadın fizyolojisi konusunda detaylar aktarılır: Kadın üreme organlarından yumurtalık üzerinde ayda bir defa folikül oluşmakta ve bu folikül patlayarak içindeki yumurta hücreğini fallop tüpüne doğru hızla fırlatmaktadır. Baloncuktaki bu patlama sonucu meydana gelen “tazyikle fırlatılma olayı” sayesinde yumurta hücreğinin gideceği yere ulaşması sağlanmaktadır. Eğer tazyikle atılma olmasa idi, yumurta hücresi rahime varamayıp karında farklı noktalara tutunacaktı. İnsanın yaratılışı bu hücrenin bulunduğu tazyikli suyla başladığı için Kur’an bu olayı ‘tazyikli atılan sudan yaratık’ diye belirtmiştir. (www.bilimveyaratilisagaci.com/2017/12/sperm-bel-ile-kaburga-kemikleri-arasindan-atilir) Üroloji ve Embriyoloji uzmanı Prof. Dr. Cengiz Yıldız’da benzer görüşü dile getirir: "Ayette bahsedilen kadının Oosit hücresidir ki, ovaryum'dan yumurta atımından ayette aynen bahsedilmektedir." (<https://www.youtube.com/watch?v=41qvQYiYkqo>) Prof. Dr. Mehmet Okuyan’ın yorumu: "İnsan nereden yaratıldığına bir baksın." Bakılacak yeri de Kur’an bildiriyor: "İnsan akan bir sıvıdan yaratıldı. O sıvı kaburga ile bel kemiği arasından çıkar." Ayette üzerinde durulan; akan sıvı nedir? İnsan, sperm ve yumurtanın birleşiminden oluşur. Embriyoloji alanında çalışanların açıklaması şöyledir: Erkeklerin ve kadınların üreme hücrelerinin ‘ilk yaratıldığı’ yer, kaburga ile bel kemikleri arasındadır. Sonra yavaş yavaş kadının yumurtalıkları aşağı doğru akar ve erkeğin de spermeleri de testislere doğru gelir. Görüldüğü gibi, ateistlerin iddialarının zıttına bilimle çelişen değil, bilimsel bir ayet ile karşı karşıyayız.

Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?

Oryantalistlerü, İslam'ı Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğü için İslam'ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışarak rakiplerinden kurtulmak istemektedirler ve bu da anlaşılabilir bir çabadır! Ama aynı sonuca farklı nedenlerle ulaşmak isteyen ateistleri hala ne peşindedirler, eminim kendileri de bilmemektedir! Evet! Ünlü İslam düşmanı Oryantalist Caetani'nin İslam'ı, Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğünü gösteren cümlelerinden sonra İslam'ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışmasını anlayışla karşılayabiliriz. Dünya'nın Hristiyanlaştırabilmek için İslam dinini Araplara hatta sadece Arabistan'a gönderilmiş bir din olarak göstermeye çalışmaktan daha doğal ne olabilir ki?" (Mustafa Asım Köksal, Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye) İddia böyle, peki ama gerçek aslında ne?

"Biz her elçiye, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın." (İbrahim, 4) ayetini, peygamberimizin sadece Araplara gönderildiğine delil olarak kullanmak isteyenler vardır. Halbuki ayet çok açıktır. Elçinin gönderildiği toplum hangi dili konuşuyorsa, elçi de aynı dili konuşmaktadır. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak bu şekilde elçiler Allah'ın vahyini çevrelerindeki insanlara eksiksiz, kusursuzca ve tam olarak aktarabilmişlerdir. Bu sebeple, elçiye vahyedilen kitap da elçinin ve kavminin dilinde gönderilmektedir. Bundan daha doğal bir şey de olamaz zaten: "Şayet biz onu yabancı dilde okunan bir kitap olarak indirseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: "Ayetlerinin açık seçik anlaşılır olması gerekmez miydi? Bir Arap'a yabancı dilden bir kitap, öyle mi!" De ki: "O, inananlar için bir rehber ve şifadır; inanmayanlara gelince onların kulaklarında bir sağırlık vardır, Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara çok uzaktan sesleniliyor." (Fussilet, 44) Ama aksine, tersi durum olsa idi o zaman ateistlerin iddialarında bir haklılık payı olabilirdi. Fakat ateistler, doğru olan metodu bile 'çelişki' şeklinde sunmaktan geri kalamamaktadırlar. Kur'an'ın evrenselliğini açıkça ispatlayan ve ateistlerin görmediği birçok ayeti kerime bulunmaktadır. "Seni insanlara elçi gönderdik." (Nisa, 79); "O, alemler için bir öğüttür." (Tekvir, 27); "Kur'an 'bütün alemlere' nasihattir." (Yusuf, 104); "O Kur'an 'bütün alemlere' bir hatırlatmadır."; (Sad, 87); "O Kur'an 'bütün alemler' için bir öğütten başka bir şey değildir." (Kalem, 52); "De ki: "Ey insanlar! Gerçekten ben göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın hepinize gönderdiği elçisiyim." (A'raf, 158; Ayrıca, Ali İmran 20 ve 75; Cuma 2; Bakara 78. ayetlere de bakılabilir.) Peygamberimiz önce "Yakın çevresine" (Müddessir, 1-2) sonra "Mekke'ye" (En'am, 92) sonra tüm "Alemlere" (Sebe, 28) peygamber olarak gönderilmiştir. Kur'an, aşama aşama Mekke'den tüm insanlığa yayılan, mesajı evrensel olan ilahi bir kitaptır. Zaten sadece Mekke'ye peygamber gönderilse, Akabe biatlarında Medine halkı O'na neden biat etsin, Medine'ye çağırınsın ve en önemlisi neden Mekke müşrikleri peygamberimize ve Medine'lilere "Mekke'ye gönderilen peygamberi siz neden çağırıyor ve sen de neden gidiyorsun?" diye çıkışmasın? Hz. Muhammed'in tüm insanlığa gönderilmiş bir peygamber olduğu ve Kur'an hükümlerinden kıyamete kadar tüm insanların sorumlu olduğu pek çok ayette zaten vurgulanmıştır: "Biz seni ancak 'bütün insanlığa' bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (Sebe, 28); "Müşrikler hoşlanmasa da dinini 'bütün dinlerden' üstün kılmak üzere peygamberini gönderen Allah'tır." (Tevbe, 33) Fransız oryantalist Roger Arnaldez, Kur'an'ın evrensel bir ilahi mesaj olduğunu açıkça ifade etmektedir: "Kur'an, yeryüzünün tanımış olduğu en büyük çaptaki 'evrensel bir davet' getirmiştir." İskoç oryantalist W. Montgomery Watt, "Hicretten 'önce bile' Hz Muhammed'in davetinden, 'evrensel olarak' bahsedilmektedir." (M. Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si, s. 131) demektedir. Yine, İslam'ın evrenselliğini İngiliz oryantalist Thomas Walker Arnold, "İslam'ın çağrısı sadece Araplar için değildi, Hz Muhammed zamanının önemli hükümdarlarına mektuplar da yolladı. (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 50); Hintli filozof Swami Ramdas: "Peygambere Tanrı'nın gönderdiği bu vahiy kesinlikle evrenseldir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 16); Alman oryantalist Eduard Sachau ise, "Allah'ın mesajları sadece Araplarla sınırlı olmayıp bütün insanlık için geçerlidir. Hz

Muhammed muhakkak O'nun elçisi olarak 'bütün insanları' itaate çağırmakla görevlendirilmişti." (Eduard Sachau, Über den zweiten Chalifen Omar, s. 293) sözleri ile ilan etmektedirler. Ayrıca Peygamberimiz sadece Araplara gönderilmiş bir peygamber olsaydı Bizans, Sasani, Mısır, Habeşistan hükümdarlarına neden İslam davet mektupları gönderilsin ve görevinin sınırlarını aşp tebliğ görevinin dışına çıksın? Aksine, "İslam evrenseldir ve Hz Muhammed hicret'in 7. yılında, dünyanın belli başlı devlet başkanlarına mektuplar göndermiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 70) "Gelen peygamber hiçbir kavmin sözcülüğünü yapmıyor, hiçbir milletin hakimiyeti adına bir şey söylemiyor, 'tüm insanlığın kurtuluşu' için 'evrensel bir mesaj' sunuyordu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 42)

Oryantalistler daha sonra da, "İlk başlarda Mekke'deki ayetlerde 'Ey iman edenler' ibaresi varken, daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözü kullanılmaya başlandı, bu da Muhamme'in zamanla hedefini büyüttüğü anlamına gelir" şeklinde yorumlar yaparlar. Oryantalistlerin önce şuna karar vermesi gerekmektedir: Kur'an evrensel midir, değil midir? Bi öyle bi böyle iddiada bulunmak metotsuz, sübjektif ve spontane yaklaşımlara işaret etmektedir! Halbuki bu iddiaların da aksine, 'Ey iman edenler' ifadesi de, 'Ey insanlar' ibaresi de Medeni/Medinede inen surelerde geçmektedir. Ayrıca Mekki/Mekke'de inen surelerde de cihanşumul, evrensel davet mesajları vardır. Mesela Tekvir suresindeki "Kur'an alemler için bir öğüttür, alemlerin rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayeti buna örnek verilebilir. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 210) Ayrıca "Mekki bir sure olan Enbiya suresi 107. ayette "Biz seni bütün alemlere ancak rahmet olarak gönderdik."; Yine Mekki bir sure olan Sebe suresinin 28. ayette de, "Biz, seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olmak üzere gönderdik." buyrulmaktadır.

Yine Maide suresi 15. ayette, "Ey ehli kitap, elçimiz size geldi." buyrularak onlara da peygamber olarak gönderildiği açıkça ilan edilir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 32) Saf suresi 9. ayette de "O Allah ki, Rasulü'nü hidayet ve hak dinle, o dini, her dinden üstün kılmak için göndermiştir, müşrikler istemese de." buyrulmaktadır. Ayette geçen "Hak din" ifadesinden kastedilen, İslam'dır: "Allah katında din İslam'dır." (Ali İmran, 19) "Diğer her din'den kastedilen ise, başta muharref/bozulmuş olan Yahudilik ve Hristiyanlık olmak üzere tüm ilahi ve ilahi olmayan dinlerdir. Üstünlüğün kapsamı hem dünya, hem de tüm 'alemler'dir. Dolayısı ile bütün insanlığın, İslam davetinin muhatabı olduğu açıkça görülmektedir. Hz Muhammed'in Bilal'e, 'Habeşin ilk meyvesi', Süheyb'e, 'Rum'un ilk meyvesi' demesi, bu vizyonun göstergesidir. "Selman ise İran asıllı ilk Müslüman idi. İslam'ın Araplarla sınırlı olmadığını, Hz Muhammed faaliyetleri ile açık ve net olarak göstermiştir. Daha sonra da bütün topluluklara İslam'ın anlatılması için elçiler gönderilmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 52) O nedenle de dünyanın dört bir tarafında 1400 senedir her millettten insana tebliğ yapılmaya devam etmekte ve her toplumdan insanlarda yüzlerce yıldır bu davede akın akın icabet etmektedir. Bu konuda, 'İslam'ın Dünyada Yayılışı'

adlı yazımıza bakılabilir. Tabii diğer bir alternatif de, bu kadar zamandır bu kadar inanani olan bu dinin mümessillerinin bunun farkına varamayıp ateist ve oryantalistlerin bunu görebilmesi (!) ve tüm Müslümanların 1400 senedir ‘boşuna’ çaba göstermiş olmalarıdır!!!

“Kur’an, insanların sorunlarını çözen öneriler ileri sürdüğü için evrenseldir. Kur’an’ın ilk muhatapları cahiliye Araplarıdır. Fakat onların sorunları bugün dahi bütün dünyanın içine düştüğü sorunlardır: Şirk, kibir, içki, faiz, zina, hırsızlık, gıybet; iyiliksizlik, adaletsizlik, yardımlaşmama gibi.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 73, 144) “Ateistlerin neredeyse baş tacı ettikleri komünizm, sosyalizm ve anarşizm gibi ideolojilerin ilk metinleri belli bir dilde üretilmiştir. Karl Max’ın İngilizce yazması, bu ideolojinin Rusya’da kabul edilmesine engel teşkil etmemiştir. Hz Muhammed, Mekke Panayır yerine gelen her millettten insana İslam’ı duyurmayı görev bilmiştir. Medine döneminde ise İranlı, Rum, Habeşli her ırktan ve her renkten Müslüman olanlar vardı. Ayrıca, Bizans, İran, Mısır gibi dönemin en güçlü devlet adamlarına yazdığı davet mektupları vardı.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 114, 115) “İnsanlığın ilk yerleşim yeri Mezopotamya ve Maveraünnehir bölgesidir. Peygamberler sadece Ortadoğu’dan çıkmamıştır. Ama insanlık, orada başlamış, eski medeniyetler orada kurulmuştur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 46, 49); “Ortadoğu medeniyetlerin beşiğidir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 94) Hadis kaynaklarında zaten, 124.000 veya 224.000 peygamber gönderildiği açıkça ifade edilir. (Ahmet b. Hanbel, Müsned, V/265-66; İbn Hibban, Sahih, II/77) “Kur’an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı olmayacaktı.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 145) “Kıssaların amacı peygamber listesi vermek değildir. Ana hedef, eğitimin unsuru olan mesajlardır. Amaç eğitimse, muhatapların tanıdığı ve bildiği coğrafyalardan örnekler getirmek daha doğal değil midir? (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 129) Nuh tufanı benzeri anlatılar ABD’de, Norveç ve Türk efsanelerinde bulunmaktadır. Bu da Hz adem’den itibaren İslam’ın gönderildiğinin delilidir.” (Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135) Bu konunun daha kapsamlı anlaşılması için ayrıca, İslam’ın Peygamberimizle başlamadığını hatırlatalım. Bu konuda, "İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımıza bakılabilir. Yine Kur’an’a göre Musa’da (A’raf, 104, Yunus, 90), Nuh’ta (Yunus, 72), İbrahim ve Yakup’ta (Bakara, 120-132), Yusuf’ta (Yusuf, 38-40, 101), İsa’da (Ali İmran, 51-52) Müslümandır. İslam ise tümünü kapsayan (Ali İmran, 84, Bakara, 137) tek ilahi dindir.

Allah’ın kendi için “Biz” kelimesini kullanması

Bu konu, “Kur’an’da 'Ben, O, Biz' ifadelerinin kullanımı” adlı yazımızda ele alınmıştır.

Haman kimdir?

Tevrat’ta, Hz. Musa’nın hayatını anlatan bölümde Haman’ın adı hiç geçmez. Fakat Haman ismi Kitabı Mukaddes’te, Hz. Musa’dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak (Kitabı mukaddes, Ester, Bap, 3:10) geçmektedir. Kur’an’ı Peygamberimizin Tevrat ve İncil’den alıntısayarak yazdığını iddia eden oryantalistler, Hz. Muhammed’in bu kitaplarda anlatılan bazı konuları Kur’an’a yanlış aktardığını ileri sürmektedirler. Oysa bu iddianın tümüyle dayanaksız olduğu, Mısır hiyeroglifinin bundan yaklaşık 200 yıl önce çözülüp, Eski Mısır yazıtlarında “Haman” isminin bulunmasıyla ortaya çıkmıştır. 200 yıl öncesine kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. MS. 2. ve MS. 3. yüzyılda Hristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve zamanla da sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS. 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutulmuş ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmamıştır. Ta ki, bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine kadar. Eski Mısır hiyeroglifi, 1799 yılında ‘Rosetta Stone’

adı verilen MÖ. 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözülmüştür. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, Demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metnin de yardımıyla tabletteki Eski Mısır yazısı çözülmeye başlanılmış, tabletin tüm çözümü, Jean-Francoise Champollion adlı bir Fransız tarafından gerçekleştirilmiştir. Böylece unutulmuş bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış ve eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenilmiş olur. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Rosetta_Taşı) Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye de erişilmiştir: “Haman” ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçmektedir. Viyana’daki Hof Müzesi’nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz edilmektedir. Aynı yazıtta Haman’ın Firavun’a olan yakınlığı da vurgulanmaktadır. (Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichsche Buchhandlung) Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan, “Yeni Krallıktaki Kişiler” sözlüğünde ise Haman’dan “Taş ocaklarında çalışanların başı” olarak bahsedilmektedir. (Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952) Gerçekten de ortaya çıkan sonuç müthiş bir gerçeği ifade ediyordu. Haman, Kur’an’a karşı çıkanların iddialarının aksine, aynen Kur’an’da geçtiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır’da yaşayan ve Kur’an’da bahsedildiği gibi o Firavun’a yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişidir. Nitekim Kur’an’da, Firavun’un kule yapma işini Haman’dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir uyum içindeydir: “Firavun, “Ey seçkinler! Sizin için benden başka tanrı tanımıyorum. Ey Haman! Haydi benim için tuğla fırını yak, bana bir kule yap. Belki oradan Mûsâ’nın tanrısını görürüm; ama kesinlikle onun bir yalancı olduğunu düşünüyorum” dedi.” (Kasas, 38) Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman’ın adının bulunması Kur’an aleyhinde birtakım zorlama iddialar dile getirenlerin iddiasını boşa çıkarmakla kalmayıp, Kur’an’ın gerçekten Allah katından olduğunu bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Zira Kur’an, Peygamber devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgiyi mucize şeklinde bize aktarmaktadır! Kitabı Mukaddes’te geçen Haman bölümü birçok batılı araştırmacı (Prof. Albert A. List, Lewis paton, Carey Moore gibi) tarafından, ‘kurgu, hatta abartılı komedi içerikli hikaye-masal’ şeklinde nitelendirilmektedir. Kur’an’da geçen Haman karakteri ise eski ahitteki senaryodan ‘çok farklı’ özellikler göstermektedir. Kitabı Mukaddes’teki Haman karakteri ile ancak isim benzerliğinden bahsedilebilir. Çünkü iki karakter arasında ‘hem zaman hem mekan farklılığı’ bulunmaktadır. Oxford üniversitesi öğretim üyesi Adam Silverstein (“Haman’s Transition From Jähiliyya To Islam”, Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 2008 (published 2009), Volume 34, pp. 285-308) Ahitteki Haman ile Kur’an’daki Haman arasında üç fark olduğunu belirtir ve aradaki ‘zaman-mekan (Ahitte İran’dan bahsedilmektedir!) farkı, karakterlerin özellikleri ve anlatılan konuların farklılığı’ üzerinde geniş açıklamalar yapar! Tüm bu farklılıklar, K. Mukaddes’in Kur’an’a kaynaklık yapamayacağının da delilleridir. (A. H. Jones, “Hāmān”, in J. D. McAuliffe (Ed.), Encyclopaedia Of The Qur’an, 2002, Volume II, op. cit. p. 399) Not: Haman adının Mısır yazıtlarında h-m-n-h kökeni ile geçtiğini ve haman ile yazıtlardaki hmnh’nin aynı şey olmadığını ileri süren bir görüş vardır. Bu iddiada bulunan ateist bir arkadaş, hemen sonra haman kelimesinin Humajun kelimesinden türediği de ileri sürmektedir. Yani, Güya Kur’an’a cevap verdiğini iddia eden bu ateist arkadaş, hmnh kökeni ile haman aynı değil derken, haman kelimesinin kökenini ‘humajun’ olarak göstermektedir ki, isimlerin diller arasındaki geçiş sürecindeki değişimini* ilk önce kabul etmeyen bu arkadaş sonra kendi iddiasına delil olarak bu değişimi kabul ederek, İslam’a saldırmaya çalışmaktadır. Amaç saldırmak olunca kendi ‘cevabında’ bile böyle tutarsızlıkların farkına varamamaktadırlar ne yazık ki...! Daha detaylı bilgi için, yaklaşık 45 sayfalık İngilizce şu kaynağa bakılabilir: <http://www.islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/haman.html> İşin ilginç, farklılıklardan haberdar olanların bu defa konuyu Muhammed yanlış anlamışa getirip, yine hata aramaya devam etmeleridir! Kısaca önyargılı ve sübjektif bir bakış açısına sahip olanlarda amaç eksik aramak, çamur atmak olunca, bu tür muhatapları da ikna etmek mümkün olamamaktadır! “Onların kalpleri vardır, onunla gerçeği anlamazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları

vardır ama onlarla işitmezler.” (A’raf, 179) "Varacakları yer Cehennem'dir. Orası ne kötü bir yerleşim yeridir." (Sad, 56)

Firavun boğuldu mu boğulmadı mı? “Derken Firavun, Musa'yı ve İsrailoğullarını Mısır'dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk.” (İsra, 103); “Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk.” (Zuhruf, 55) Ayetler Firavunun boğulduğunu ifade ederken, Yunus 92. ayet: “Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu ayetlerimizden yine de gafildirler.” diyerek boğulmadığını belirtir, bu çelişki değil midir?

Firavun boğulduktan sonra bedeni, ibret olması için sahile atılmıştır, denizde çürütülmemiştir. Nitekim, Cebelein mevkiinde, mumyalanmadığı halde hiç bozulmamış bir ceset bulunmuştur. (Celal Ediz, Üç Bin Yıllık Mucize”, Gerçeğe Doğru 2, s. 1-4) Firavun’un boğulması hakkında; A’raf, 135-136 ayet tefsirlerine ve Ömer Faruk Harman, Firavun, DİA, XIII/118-121. sayfalara bakılabilir.

Nuh'un tüm Oğulları gemiye bindi mi?

“Nuh da daha önceleri bize yalvarmıştı; biz de onun duasını kabul ettik, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.” (Enbiya, 76); “Oğlu dedi ki; "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa çıkacağım". Nuh da "Bu gün Allah'ın merhamet ettiğinden başkasını, Allah'ın bu emrinden koruyacak kimse yoktur." dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu.” (Hud 43) İlk ayet ailesi kurtuldu derken, ikinci ayette oğlunun boğulduğu açıkça ifade edilmektedir. Peki, bu bir çelişki midir? Tabii ki hayır! Aynı konudaki tüm ayetleri bir arada okursak sorun kendiliğinden çözülmektedir: “Allah: "Ey Nuh! O kesinlikle senin ailenden değildir. Çünkü o salih olmayan bir amelin sahibidir. Hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben, seni, cahillerden olmaktan sakındırırım.” (Hud, 46) ayeti tek başına bile konuya açıklık getmektedir. Zaten, “yakınlarından maksat, kendisine inananlardır.” (Kur'an Yolu Tefsiri, III/692, Hud, 36) Görüldüğü gibi, Allahu Teâla Nuh'un o oğlunu Enbiya 76. ayette geçen ailesinden bir fert kategorisine koymamış ama inananları ise (Hud, 36) ailesinden saymıştır.

Allah'ın oğlu olabilir mi olamaz mı?

“Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. Ama o bundan münezzektir. O, tek ve kahredici olan Allah'tır.” (Zümer, 4); “Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. Eşi de olmadığı halde, nasıl olur da çocuğu olur? Her şeyi yaratan O'dur. Ve O, her şeyi bilendir.” (En'am, 101) Münezzeh; Uzak, temiz demektir. Ayrıca ayetin sonunda; “O Allah tektir” denilerek yine oğlu olamayacağının altı çizilmekte sonrada ‘Kahhar’ sıfatına atıfta bulunulup, bu tür iddialarda bulunacaklara nasıl bir sıfatla kendini göstereceğini haber vermektedir.

Her şey çift mi yaratılmıştır?

Zariat 49. ve Yasin 36. Ayetlerde bütün hayvanlar çift yaratılmıştır deniliyor fakat çifti olmadan bölünerek üreyen birçok canlı vardır. Ayetlerde ‘çift’ diye tercüme edilen kelime Kur'an'da ‘Zevc’ sözcüğü ile ifade edilir. Türkçede bile karı- koca için zevce yani ‘eş’ kelimesi kullanılmaktadır. Yani zevç, ‘bir şeyin zıttı ile beraber olması, çift olmasıdır.’ demektir. Her şey çifttir. Siyah beyaz, artı eksi, gece gündüz, kadın erkek, beden ruh, dünya ahiret... Zaten müfessirler de (Kur'an'ı açıklayanlarda) “her şeyden çift çift yaratma”yı açıklarken, daha çok “gece-gündüz, erkek-dişi, yer-gök, insan-cin, iman-küfür, ay-güneş” gibi karşıtları ile olan

birliktelikleri örnek vermektedirler. (Taberi, VVXII/8-9; Elmalılı Tefsiri, XI/4543-4544) “Kara-deniz, gece-gündüz birer ‘çift’ hükmündedir.” (Zemahşeri, Keşşaf, s. 1054) Bu gerçeği, sonradan Müslüman olan doktor Maurice Bucaille şöyle ifade etmektedir: "Zevc (çoğulu, ezvac) kelimesi, karı koca için olduğu gibi ayakkabılar içinde kullanılır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 304) “Tabatabai, birbirlerine mukabil çiftlerden her birisi diğerini tamamlamaktadır.” (Tabatabai, Mizan, XVIII/386) derken de bu gerçeğe işaret etmektedir. Görüldüğü gibi zevç kelimesinden maksat ‘diğeri, karşıtı, zıttı, kendini tamamlayanı’ demektir. "Yüce Allah evreni zıtlıklar ahengi içinde yaratmıştır." (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 44); “Eğer melekler yaratılmamış olsaydı, zıt çiftler halinde yaratılma kanunu bozulmuş olurdu. Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi. Hastalık olmasaydı, sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde yaratmıştır. Varlıklar, zıtları ile bilinirler. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğukta bilinemez.” (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 82, 199, 267); Fizikçi Paul Dirac: "Her bir elektronun aynı kütle değeri fakat ‘karşıt yükte bir ikizinin’ olduğu anlaşılmıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 289) derken de, yine aynı gerçeği ifade etmektedir! Evet, sadece canlı değil, cansızlar da çift yaratılmıştır. Evrende canlı-cansız her şey, elektron, nötron ve protonlardan meydana gelmektedir. Bu üç unsurun da eşleri vardır ki, bunlar anti elektron, anti nötron, anti protondur. Buna göre her şey çifttir, ikili sisteme sahiptir. Bir zamanlar okullarda atomu tanımlarken “Bölünemeyen en küçük yapı birimi.” şeklinde tarif edilirdi. Zaten atom Yunancada "bölünemez" anlamına gelen "atomos"tan türemiştir. Halbuki artık atomunda artı ve eksi yüklü olduğunu bilmekteyiz. Paul Dirac adlı bilim adamı da, atom parçacıklarının da çift yaratıldığını, yani elektron karşısında pozitronun bulunduğunu tespit edip “Parite Kanunu”nu keşfetmiş (Hubert Reeves, İlk Saniye, s. 29-43; Murray Gell-Mann, Quark and the Jaguar, s. 177-198) ve bu sayede Nobel Ödülü kazanmıştır. Halbuki 1928 yılında ‘elektronun artı yüklü bir eşinin var olması gerektiğini’ söylediği zaman bilim adamlarınca alaya alınmıştı. Yani artık sadece madde değil, ‘antimadde’den de bahsedilmekte, atom ve atom altı parçacıkların hepsinin karşıtının varlığından bahsedilmektedir. Ünlü fizikçi Hawking, ‘Zamanın daha kısa tarihi’nde “Karşıt parçacıklardan yapılmış karşıt Dünyalar ve Karşıt insanlar olabilir.” demektir. Eşeyli üremede ise, aynı türe ait iki bakteri yan yana gelerek aralarında geçici sitoplazmik köprü oluştururlar. Bu köprü aracılığıyla DNA molekülü, tamamen veya kısmen bir bakteriden diğer bakteriye aktarılır. Bu gen aktarımı olayına "konjugasyon" denir. Konjugasyon olayı ile yeni özelliklere sahip ve ortam şartlarına uyum sağlamış dayanıklı bakteriler oluşur. Eşeyli üremede gen aktarımında bulunan bakteri erkek, geni alan ise dişi olarak kabul edilir. Olay tamamlandığı zaman bakteriler arasında kurulmuş olan sitoplazmik köprü erir. Salyangozun üremesi için de çift olması gereklidir. “Salyangozlar hermafrodit (Çift eşeyli) canlılardır. Yani hem dişi ve hemde erkeklik organı aynı hayvanda bulunur. Fakat yine de çiftleşmeleri gerekmektedir.” (Su Ürün. Müh. M. Suat İnan, Salyangoz biyolojisi ve yetiştirme teknikleri, s. 3) “Çiftleşme zamanında bir salyangoz dişi görevi görürken diğeri erkek görevi görür.” (evrimagaci.org, 11 Tem 2018; Salyangozlar nasıl ürer? Sabah, 31.10.2023)

Maymunlara dönün ne demek? Bakara, 65; Maide, 60 ve A'raf, 166. ayetlerde insanlar ceza olarak maymuna dönüştürülüyor.

Teşbih/benzetme sanatı Kur'an'ın indiği dönemde, sözlü sanatın geliştiği Araplar arasında çok yaygın olarak kullanılan bir üslup tarzı idi. Sözlü sanat, şiir o dönemin Araplarında çok yaygındı. “Araplar belağat konusunda çok ileri gitmişlerdi. Panayırlarda, şairler şiir yarışması yaparlardı.” (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 163) Müberred, el-Kâmil adlı eserinde: "Şayet bir kimse; Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır derse, bu söz doğrudur." derken, İbni Abbas: "Kur'an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (Şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, arapların divanıdır." diye açıklamada

bulunur. Suyuti, “Mecaz gibi, kinayenin varlığı da alimlerin büyük çoğunluğu tarafından kabul görmüştür.” (Suyuti, İtkan, II/789); Cahiz el-Beyan ve’t-tebyin’de, İbn Kuteybe Te’vilü Müşkili’l-Kur’an’da; Kur’an ayetlerinin mecazi anlamlarından söz etmişlerdir. (Nasr Hâmid Ebû Zeyd, el-İtticâhü’l-aklî fi’t-tefsîr, s. 93; İbrâhim Ukaylî, Tekâmülü’l-menheci’l-ma’rîf’inde İbn Teymiyye, s. 129; Hulusi Kılıç, “Belâgat”, DİA, V/381) Kur’an ayetlerinin çoğunluğu hakikat tarzında ifade edilmişken bazı yerlerde ise mecaz ifadeler de kullanılmıştır. (Zerkeşî, Burhân, II/255-299; Suyuti, İtkan, 494) Bu konuyu daha detaylı ‘Kur’an’da teşbih ve mecaz’ başlıklı yazımızda ele aldığımızı belirtip sorumuza geçelim. Mücahid, İsrailoğullarının gerçekten maymun olmayıp sadece kalplerinin değiştirildiğini söylemiştir. Bu yoruma delil olarak da, “Tevrat’ı taşımakla yükümlü olup da onun hakkını vererek taşımayanların hali, ciltlerce kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir.” (Cuma, 5) ayetinde görevini yerine getirmeyen Yahudiler’in ‘yük taşıyan eşeklere’ benzetilmesini getirmiştir. (Mücahid, Tefsîr, s. 205; Taberî, I/332; Prof İsmail Çalışkan, Hakikat ve Mecazın Belirleyicisi Mufessirdir, İslamî ilimler dergisi, yıl 8, cilt 8, sayı 1, bahar 2013, s. 145) Zaten Türkçede bile, ‘Hevesi, zevki, kararı sık sık ve çabucak geçen kararsız kimse’ anlamında, “Maymun iştahlı” terimi kullanılmakta değil midir? Gazeteci Ertuğrul Özkök’ün bir yazısının başlığı da, ‘Ben bir domuzum’ şeklindedir. (Hürriyet, 12.4.2012) Aynı yazısında Özkök, “Hürriyet İnsan Kaynakları, bundan istifade ederek, çalışanların “Çin burçlarına” göre bir de “karakter analizini” çıkarttırmış. Çin takvimine göre 22 Ocak 1947 ile 9 Şubat 1948 arasında doğanların burcu “domuzmuş”. ‘Karakter tahlili’ni sıraladığı yazısını Özkök şöyle bitirir: Bugüne kadar kendimi “bonobo maymunu” sanıyordum, meğer bir domuzmuşum.” Biz yine de sayın Özkök’e yazılarını yazarken daha dikkatli olmasını tavsiye edelim, yazısını ciddiye alan ateistler çıkabilir! Benzer şekilde 1961 darbe anayasasını hazırlayanlardan hukukçu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu anılarında "kimi insanların köpekleşmekten kurtulamadığını" yazmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 251) Acaba ateist kesim bu yaklaşımı nasıl değerlendirecektir?! Kısaca ayette bir karakter analizi yapılmakta ve dünyevileşip ahireti unutan Yahudilerin ‘maymunlaşan karakterine’ dikkat çekilmektedir. Zaten TDK’de ‘Dokuz’ kelimesine mecazen, Hain, aksi, ters, inatçı, hınzır kimse’ anlamlarını vermektedir.

Ahzab 53. ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allahın sözleriyle kovuyor.

Kovmuyor, “misafirlere misafirlik adabını öğretiyor.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 95) Ayet, evlere izinsiz girmemeyi tavsiye etmekte, oturma, konuşma, misafirlik adabından bahsetmektedir. Bunlar görgü kurallarıdır. Bu kural sadece efendimizin evi değil, tüm evler için geçerlidir. Cahiliye dönemi bu kurallardan habersiz olan insanlar, her konuda olduğu gibi bu konuda da, efendimiz vasıtası ile eğitilmektedir. Zaten aynı surenin 21. ayeti bize efendimizin bizim için "Güzel bir örnek " olduğundan bahsetmektedir. O, kendi yaşantısı ile bize örneklik teşkil etmektedir ve bu onun ilahi görevlerinden biridir. Ayrıca bizzat efendimiz bu kurallara zaten uymakta, izin almadan ve selam vermeden başka evlere girmemekte, izin gelmezse geri dönüp gitmektedir. (Zadu’l-Me’ad, II/381; Rıyazu’s-salihin, 872)

İsrailliler üstün müdür? Casiye 16, Bakara 47,122. ayetlerde İsraillilerin dünyaya üstün kıldığını anlatılıyor.

Casiye 16. ayet zaten üstün olma nedenlerini açıklamaktadır: “Biz, şüphesiz İsrailoğulları’na da ‘kitap, hüküm ve peygamberlik’ verdik, kendilerini diğer topluluklardan üstün kıldık.” Bakara suresinde de, ilahi dinin gönderilmesi bir nimet olarak nitelendirilmektedir. Yani israiloğullarına verilen üstünlük, onlara gönderilen ‘ilahi vahiy, manevi sorumluluk’tan dolayıcıdır. Hak din onlara gönderilmiş, onu tebliğ edip yayarak, maddi ve manevi üstünlüklerini

koruyacaklarına zamanla ilahi dini bozmuş, azgınlık göstermiş, dolayısı ile üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Günümüzde de ilahi mesaja uyanlar, yaşayanlar üstün olarak ilan edilmektedir. “Sizin en üstün olanınız, takvada en ileri olandır.” (Hucurat, 13); “Eğer inanıyorsanız en üstün olan, sizlersiniz.” (Ali İmrân, 139) Zaten ‘Allah’ın ayetlerini inkar etmeleri ve haksız yere peygamberleri öldürmeleri, isyan edip haddi aşmaları, anlaşmaları bozmaları’ (Bakara, 100; Ali İmrân, 112) ve “Allah’ın eli bağlanmış!” demeleri” üzerine ‘lanetlenmişlerdir.’ (Maide, 64) İlâhi kuran günümüzde de ayne devam etmektedir: “siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmaktır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir.” (Bakara, 85) Kısaca, İslâm’da ne üstün ırk vardır ne de ırkçı bir yaklaşım vardır. Prensipler bellidir; uyan üstün olur, hem dün hem bugün hem de yarın!

Ahzab 50-52. ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed’e helal kılınıyor.

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun hayata geçmiş olduğunu görüyor muyuz, hayır! Pratikte uygulama safhasına geçirmeyeceği ayeti neden Kur’an’a yazsın (!) o zaman? Demek ki ateistlerin ayetten anlamak istediği ile ayetin vermek istediği mesaj aynı değil! Peki, gerçek ne? Ayetin ilk bölümü sadece efendimize değil, tüm inananlara hitap eder, yani ilk bölüm zaten özel değil genel hüküm bildirir. Ayet önce mehrini vererek evlenilebilecek olan kadınlardan bahseder, bu genele hitaptır. Sonra ise efendimize özel olan duruma geçer: Ayetin ikinci bölümde efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul edenlerden bahsedilir ki, bu da zaten ayette açıkça ifade edilmektedir: Kendini, mehir almadan efendimize hibe eden yani karşılık beklemeden; mehri almadan efendimizle evlenmek isteyenlerden bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu da karşılıklı rıza ile olur. Kısaca ayetin ilk bölümü genel, ikinci bölümü ise efendimize özel durumu açıklar. 52. ayette de ateist iddianın aksine “Bundan sonra artık başka kadınlar sana helâl olmaz.” denilmektedir ki, aslında ateistlerin Kur’an’da var dedikleri çelişki kendi iddialarında bulunmaktadır: Kur’an’ı kendi yazdı ise neden kendini sınırlasın, tüm kadınları kendine helal kıldı ise neden evlenmedi? Ayetin ikinci kısmı efendimize özel olsa da oradan da genele ait bir hüküm çıkarılabilmektedir: Mehirsiz evlilik yapılamaz! ‘Kur’an’da Efendimize özel ayet var mı?’ sorusu da, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızda da ele alınıp ayrıca cevaplanmıştır!

295

Bir yandan: "İyilik ve fenalık bir değildir. Sen fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost olduğunu görürsün." (Fussilet, 34) seklindeki hükümler, diğer yandan bunlara ters düşen: "Ey inananlar. Size kısas farz kılındı. Ey akıl sahipleri kısas’ta sizin için hayat vardır." (Bakara 178-179) Ya da, "Bir kötülüğün karşılığı, aynı şekilde bir kötülüktür." (Şura, 40) seklindeki hükümler bulunur Kur’an’da.

Ayetler Müslümanların önüne iki şık sunmakta ve ‘fetva ile takva’ arasında tercih yapabileceklerini bildirmektedir. Her Müslüman fetvalara göre yaşamalıdır ki, bunun içinde ‘kısas’ta vardır. Ama olaylara takva boyutu ile bakar, af edici olur, bağışlarsa ecrini, mükafatını Allah katında kat be kat görür ki, bu İslâm’ı yaşamada ileri boyutta olanların tercih edebileceği ikinci bir yoldur. Ama ne fetva ve ne de takva boyutu İslâm’a aykırı değildir ve ne de bu ikisi birbiri ile çelişir. Sadece İslâm’ı yaşamada takva, daha ileri bir aşamadır. Kısas’tan amaç adalettir. Ama sevap için affetmek de İslâm ruhuna uygun bir davranış biçimidir. Örneğin bir insan haksız yere öldürülse, şeriata göre yakınlarına üç şık sunulur: Ya ‘devlet’ katili idam eder ya kan bedeli karşılığı para alınıp katil af edilir ya da işin takva boyutu gündeme gelir; Allah rızası için katil karşılıksız af edilir. Her üç şıktan hangisini tercih ederse etsin, sonunda

maktulün ailesi tercihte bulunduğu için, kan davası başta, toplumsal sorunlar da bir daha görünmez. Görüldüğü gibi ortada çelişki değil, mana aleminde bir yolculuk söz konusudur!

Hristiyanlar cennete girebilecek mi? Bakara 62. ayette Yahudi ve Hristiyanların cennete girebileceğinden bahsediyor, fakat Ali İmran 19, 85, 113; Maide, 69; Hac, 17; Bakara, 136. ayetlerinde ise hak dinin İslam olduğundan bahsediyor.

Maide 69. ayet, Bakara 62. ayet ile aynı içeriğe sahiptir. Bozulmamış, asli unsurlarını muhafaza eden her din mensubu cennete girecektir! Yani İslam öncesi yaşayan veya İslam'dan habersiz olanlardan 'Allah'a, ahirete inanıp iyi iş yapanlar' cennete gireceklerdir. Yoksa geri kalanlar için efendimiz şöyle buyurmaktadır: "Kim benim peygamber olarak geldiğimi işitmeden önce, İsa'nın dini ve İslam üzere ölürse o hayırdadır. Ama bugün kim beni işitir de bana iman etmezse o da helak olmuştur." (Taberî, I/253-257) Yani, tahrif edilip bozulan, İsa figürlü heykellerle puthaneye döndürülen günümüz kiliselerine giden Hristiyanlar ve ırkçı zalim siyonist Yahudiler doğal olarak cennete gidemeyeceklerdir. Günümüzde hak din sadece İslam'dır. Hristiyanlık ve Yahudilik asli/ana/esas özelliklerini kaybedip bozulmuşlardır. Tek ilaha çağırıp, putları reddeden tek din İslam'dır: Beyyine, 6; Nisa, 150-151; Maide, 17; Tevbe, 30-31; Bakara, 116; Bakara, 105; Bakara, 89. "Şüphesiz, Allah katında tek din, İslam'dır." (Ali İmran, 19); "Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki; kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85); "Bugün size dininizi olgunlaştırdım ve size nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçtim." (Maide, 3) İngiliz oryantalist Arthur John Arberry bakın bu konuda ne demektedir: "Kur'an, Bizans ve Roma medeniyetlerinin tamamen göçmüş olduğu, Musevilik ve Hristiyanlığın bozulmuş inançlara sahip göründükleri bir devirde vahyedilmiştir. O Kur'an daima gerçek olan, çökmeyecek bir altın çağ açacaktır." (A. J. Arberry, The Holly Koran, s. 30)

296

Hız. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi? Hız. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu, Hız. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmut gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanlışlığa düştüğü" iddia edilmektedir.

Hız Muhammed'in Kur'an'ı kendisinin yazdığı ve yazarken de Tevrat ve İncil'den faydalandığı iddiası, oryantalistlerin temel argümanlarını oluşturur. Bu konuyu 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' başlıklı yazıda detaylı şekilde ele alıp cevapladığımızı hatırlatıp soruya geçelim. İçerisinde "Hani İbrahim babası Azer'e, "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti." (En'am, 74) ayetleri de bulunan En'am suresi, Mekki bir suredir, yani Mekke'de nazil olmuştur. Mekke'de ise Yahudi yoktur. (Doç. Dr. İsmail Hakkı Atçeken, Bazı oryantalistlere göre asr-ı saâdet'te Yahudiler, İstem, Yıl:2, Sayı:4, 2004, s. 106, 108) Yani Yahudilerden bilgi edinme gibi bir durum asla söz konusu değildir. İkinci olarak, Medine'de mevcut bulunan Hayber, Beni Kurayza, Beni Nadir gibi Yahudi kabilelerinden neden hiç bir Yahudi itirazda bulunup, "Sen şunları bizim kitaptan aldın ama yanlış almışsın" dememiştir? Çünkü bu kabilelerin hepsi İslam'a düşmandı ve Müslümanlarla savaşmışlardır. Kaynaklar onların birçok itirazlarını bizlere haber veriyor ama bu yönde hiç bir itiraza rast gelinmiyor! Aksine İslam'a giren birçok Yahudi alimi de bulunmaktadır. Mesela, bunlardan en ünlüsü olan Abdullah b. Selam (Buhari, II/335; Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, III/108; İshak, Siretü'n-Nebeviyye, I/516-517), Uhud Savaşında hemde Yahudilerce hiçbir işin yapılmaması dini bir zorunluluk olan Cumartesi günü Müslüman saflarında savaşıp şehit olan Yahudi alim Muhayrik (TDVİA, V/VI/22), Yahudi asıllı bilgin iken Müslüman olup 'İfhamu'l-Yehûd' adlı yahudiliğe reddiye yazan Samuel bin Yahya el-Mağribi (Fatıma Betül Taş, Dini Araştırmalar, Temmuz-Aralık 2015, Cilt: 18, Sayı: 47, s. 243- 269) gibi ünlü alimler ve günümüzde de Müslüman olan Haham Aaron Kohen (Hürriyet, 4.11.2008), Haham Yusuf Hattab (Milli gazete, 8 Ocak 2012) Dr. Uri Davis (Dünya Bülteni, 10.08.2009), ailesi ile Müslüman olan Yahudi Haham Mort (Yeni

Akit,28.12.2021) örnek verilebilir. Bu konuda, ‘İslam’ın dünyada yayılışı’ adlı yazımıza da bakılabilir. Ayrıca Kur’an Tevrat’tan alıntı ile yazılsa idi, İbrahim’in babasının adının Azer olarak değil, Terah olarak Kur’an’da geçmesi gerekirdi. Halbuki Kur’an, Tevrat ve İncil’deki yanlışları reddedip düzeltmiş, eksikleri ise tamamlamıştır. Peki, Azer ismi nereden gelmektedir? Bazı İslam alimleri, Bakara, 133. ayette Arapça ‘baba’ anlamına gelen ‘Ebu’n kelimesinin ‘ata’ anlamında (Ayette çoğulu olan âbâun: atalar kelimesi geçer) kullanıldığını, bu kelimenin amca anlamına da geldiğini (Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/126) belirtip, Azer’in İbrahim’in babası değil amcası olduğu (İbn Kesir, el-Bidâye ve’n-nihâye, III/289; Muhammed Seyyid Tantâvî, Tefsiru’l-vasit li’l-Kur’ani’l-Kerim, V/108; Sa’id Havvâ, el-Esâs fi’t-tefsir, III/1698) görüşünü kabul etmişlerdir. Sa’lebî’nin naklettiğine göre ise, daha önce adı Terah iken, puthanede adı Azer’e çevrilmiştir. Çünkü Azer puthanedeki bir putun adıdır. (Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/126) Terah ve Azer’den birisinin ismi diğerinin de lakabı olması da muhtemeldir. (Muhammed b. Ömer Fahrüddin er-Râzî, ‘İsmetu’l-enbiyâ, VIII/31-32) İşin asıl ilginç tarafı, ateistlerin, muharref/bozulmuş İncil ve Tevrat’taki bilgileri doğru kabul ederek, onların bozulduğunu ileri süren Kur’an-ı Kerim’deki Tevrat’a ve İncil’e aykırı bilgilerden hareketle Kur’an’ı eleştirebilmeleridir. Ateistsen neden kaynağın Tevrat ve İncil, değilsen neden ateizmin arkasına saklanarak Kur’an’a saldırıyorsun?

Kur’an’daki yeminler

Ateist bir yazar, “İnandırmak İçin Kur’an’daki Tanrı’nın And İçmeleri” başlıklı yazısına “Kur’an’ın Tanrı’sıyla Tevrat’ın Tanrı’sının birçok benzerlikleri vardır.” diyerek başlar. Aklınca Hz. Peygamberin, İslam’ı Yahudilerden aldığını ima etmeye çalışmaktadır. Halbuki Kur’an sürekli olarak, Tevrat’ı ve İncil’in de Allah tarafından gönderildiğini fakat zamanla onların tahrif edildiğini söylemektedir. Bu konuda” İslam tüm dinlerin özüdür.” adlı yazımıza bakılabilir. Kur’an Arapça indirilmiştir: “Her peygamberi kendi milletinin diliyle gönderdik.” (İbrahim, 4); “Biz onu sana, aklınızı çalıştırınız diye, Arapça bir Kur’an olarak indirdik.” (Yusuf, 2) buyrulmaktadır. Dolayısıyla Kur’an’ı, indirildiği dil ve edebiyatı dikkate alarak anlamaya çalışmak gerekir. Türkçe dil kuralları temel alınarak İngilizce, Fransızca metinler anlaşılmayacağı gibi, Arapça bazı deyim veya dile özel kullanımlarda Türkçede hemen anlaşılamaz. Mesela, tercümesi yapılan eserlerin dilinin özelliklerini dikkate almayan bu tür kafa yapısına sahip olan taassup ehli (Mutaassıp) bir ateist, İngilizcede “çok yağan yağmuru” ifade için kullanılan, “It’s raining cats and dogs.” (Gökten kedi köpek yağıyor) ya da Fransızcadaki “il pleut des cordes” (Gökten ip yağıyor) cümlelerini okusa neler düşünürdü acaba? Gelelim konumuza. Seyyid Şerif Cürçani, ‘Kitabu’t-Tarifât’ isimli eserinde yemini şöyle tarif eder: “Lügatte; “kuvvet” demektir. Şer’i ıstılahta (terim olarak) ise; “Allah’ın ismini söyleyerek veya alakalandırarak, haberin iki tarafından birisini kuvvetlendirmektir.” Yani ateistlerin iddia ettiği gibi “inandırmak için” değil anlamı ‘kuvvetlendirmek için’ Kur’an’da yemin kullanılır! Cemaleddin es-Suyuti de “İtkan” isimli meşhur eserinde, “Kasem (Yemin) ile maksat, haberin gerçekliğini ortaya koymak ve onu pekiştirmektir.” demekte ve “Sözün ‘büyüklüğünü, değerini’ göstermek içinde yeminin kullanıldığını” söylemektedir. (Suyuti, İtkan, II/250, 345) Nitekim Ebu’l-Kasım Kuşeyri de, “Muhakkak ki Allah kasemi, delilin mükemmel olduğuna işaret ve pekiştirme için ifade etmiştir.” demektedir. Kısaca, Arapça’da bir şeyin önemini, değerini bildirmek için onunla yemin yapılır. Bir şeyin iğrençliğini, adiliğini bildirmek içinde beddua. Yoksa Allah istese hemen bir emir ile yok eder. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 162) diye yorum yapmaktadır. Özellikle, “Arapça’da ‘edebi eserlerde’ yemin çok kullanılır.” (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek din Bu l, s. 156) Kur’an’da “Arap edebiyatının en yüksek üslubu ile inmiştir. Yemin de bu üslubun vazgeçilmez bir parçasıdır. Bundan dolayı, vurgulanması gereken bir konu, yeminle vurgulanarak anlatılmıştır. Özellikle de tevhit ve bu çerçevede olan konular yeminle vurgulanmıştır. (Ateş, s. 161) Yine, İslam’dan önce de Arapların sosyal hayatında yeminin rolü büyüktür. Bunun detaylarını Johs Pedersen “İslam

Ansiklopedisi”nde etraflıca izah etmiştir. (İslam Ansiklopedisi, VI/374-378) Arapların öteden beri alıştıkları bu üslubu Kur’anı Kerim muhafaza etmiştir. (TDVİA, II/290) Yani Yüce Allah indirdiği ayetlerini ve delillerini, bu türlü yeminlerle ‘pekiştirmiştir.’ Bunda garip görülecek bir taraf da yoktur. Kur’an’ın o anki muhatabı Arap dilini kullanan insanlardı ve hiç bir Arap müşriğin de aklına, "Allah, Kur’an da niye yemin ediyor?" diye sormak gelmemiştir. Çünkü bu üslup o dile göre çok normaldir. Yemin her zaman ‘pekiştirmek’ için değil, bazen de o şeyin ‘kıymetine işaret etmek ve değerini yüceltmek için de’ kullanmıştır. (Recep Azakar, Kur’an-ı Kerim’de yemin edilen zaman kavramları, s. 48, 52) Yemin, bir şeyin faziletli oluşuna ya da faydasına da işaret edebilir. “Tin” suresinde Yüce Allah’ın “zeytine ve incire” yemin edilip dikkat çekilmesi buna en güzel örnektir. Arapça dilinde bir kural olan isim tamlamasındaki birinci isim olan ‘muzaf eğer biliniyorsa, hazfedilebilir; yazılmaz.’ Mesela, ayette geçen “Ve’s-şemsi” (Güneşe yemin olsun) kelimesi “Ve Rabb’i’s-Şemsi” (Güneşin rabbine yemin olsun) demektir. (Suyuti, İtkan, II/346) Bunlarda Arap dilinin incelikleridir. Özetle, Kur’an’da neye yemin ediliyorsa, o dilin özelliği gereği, muhatabın ona dikkatini çekmek ve oradan da gerçeğe ulaşmasını istenir. ‘Yemin edilenler bilinçli ise şahit, bilinçsiz ise delil hükmündedir!’

Kocası ölen bir kadın ne sürede iddet bekler? Ayetlerin birisinde bir yıllık bir süreden söz edilirken diğerinde ise dört ay on günlük bir süreden söz edilir.

“Ölüp de geriye eşler bırakan erkekleriniz, eşlerinin evlerinden çıkarılmaksızın bir yıl boyunca geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler.” (Bakara, 240); “İçinizden ölen erkeklerin geride bıraktığı eşleri, dört ay ve on (gün) beklerler.” (Bakara, 234) Bakara suresinin 240. ayetinden maksat, dul kalmış kadınların kocalarının evinde bir yıl kalma hakkının olduğunun ilanıdır. Kocası öldükten sonra miras paylaşımında kocaya ait ev farklı kişilere miras olarak kalmış olabilir. Bu durumda bile kadının bu evde bir yıl oturma hakkı bulunmaktadır. Ayrıca geçiminin de sağlanması zorunludur. Bakara Suresi’nin 234. ayetinde ise, kocaları ölen kadınların dört ay on gün süreyle beklemeleri ve bu süre içinde evlenmemeleri gerektiği bildirilmektedir. Ama kadın 4 ay 10 gün sonra isterse evden ayrılır ve başka birisi ile evlenebilir. Dolayısıyla iki ayette, kadın için farklı iki durum hakkında hüküm bildirilmektedir.

Yılan mı? Ejderha mı?

“Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi.” (A’raf, 107); “Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş).” (Taha, 20) Araf suresindeki ve Taha suresindeki anlatılan iki olay birbirinden farklıdır. Aynı konudan söz edilmemektedir. Eğer ayetten önceki birkaç ayet okunsa, bu rahatlıkla anlaşılabilecektir. Araf suresinin 107. ayetinde firavunla karşılaşma esnasında yaşanan bir olay anlatılır ve ona karşı Musa peygamberde asasını atar. Taha suresinin 20. ayetinde ise, Firavuna gitmeden önce Allah Musa’ya verdiği mucizeleri gösterirken asasını atmasını ister. (Bülent Tatlıcan, kur’an’da çelişki yoktur, s. 80) Bunun dışında iki ayette geçen kelimeler birbirinden farklı olsa da, ortak sözlük anlamları vardır. Sözlüğe bakıldığında ikisini de “yılan” anlamına geldiği görülmektedir. Mesela Taha 20. ayette geçen kelime ‘Hayyatun’dur ve anlamı “yılan”dır. (Kur’an’ı Kerim lügatı, s. 160) Araf 107 deki ‘Su’ban’ kelimesinin de yılan anlamı vardır. (Kur’an’ı Kerim lügatı, s. 112) Bunlar eş anlamlı kelimelerdir. Flamur Kasami’de bu konu hakkındaki ayetlerde, yılanın büyüme aşamalarından bahsedildiğini ifade eder. Önce "Hızla sürünen bir yılan" (Taha, 20) iken, Fravun’un karşısında ejderhaya dönüşmüştür. (A’raf 107; Şuara 32) “Yılan haline geldiği anda küçük ve hızlı bir yılan oldu. Sonra büyük bir yılan haline gelecek şekilde gelişti. Buna göre "can" kelimesi (Neml, 10; Kasas, 31) ile bir hali, 'su'ban' kelimesi ile de diğer hali kastedilmiştir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 157-159) Kısaca, zaten aynı anlama gelen farklı iki kelime ile, tedrici olarak yılanın gelişimi de anlatılmış olmaktadır.

Şeytan Melek mi yoksa Cin mi? Melekler Allah'a karşı gelebilir mi? Melekler Allah'a boyun eğderler" (16:49-50) "Ama melek olan iblis secde etmedi." (2:34)

“Meleklerle, “Adem’e secde edin” dediğimizde İblis dışındakiler derhal secde ettiler; o direndi, büyüklendi ve kafirlerden oldu.” (Bakara, 34) Ayette Allah, iblisi meleklerden ayrı tutmuştur. Ayette geçen ‘İlla iblis: iblis dışında’ cümlesi, meleklerle beraber anılan bir çoğul cümlenin, bunun dışında bırakılan istisnasını ifade etmektedir. Burada Allah’ın seslendiği varlık meleklerdir. Dolayısıyla çoğunluğa sesleniş tarzı, cümlenin kurulumunda etkindir. Örneğin, “müdür kapıdan içeri girince, tüm öğrenciler ayağa kalktı, yalnız öğretmen hariç.” cümlesi bu manayı teyit etmektedir. Burada cümle çoğunluğa göre kurulmuş ve çoğunluğun içinden olmayan istisna da cümlenin sonuna eklenmiştir. Aynı ayette; “O, yüz çevirdi , kibirlendi ve kafirlerden oldu.” ayeti de, iblisin meleklerden olamayacağını göstermektedir. Çünkü melekler asla Allah’ın emrine isyan etmezler. (Tahrim, 6) İblis, kibir gibi bir özelliğe sahipse, bu onun cinlerden olduğunun göstergesidir; İnsan henüz yeni yaratılıyor, bunun dışında kibirlenme özelliği olan tek yaratık; cinlerdir! İnsan ve cinler dışındaki tüm varlıklar Allah’ın emrine itaat (secde, tespih) ederler: Güneş ışık verir, arı bal yapar, dünya yörüngesinde hareket eder, melekler kendilerine verilen görevi ifa ederler. ‘Kafirlerden oldu’ kelimesiyle, olmadan önceki halinin, meleklerle beraber itaat ettiği ve Allaha karşı gelmediği anlaşılmaktadır. Aslında Kehf süresinin 50. ayeti tümüyle konuya açıklık getirmektedir: “Yine o vakti hatırla ki biz, meleklerle: “Adem’e secde edin!” demiştik. İblis hariç olmak üzere onlar hemen secde ettiler. İblis cinlerdendi, Rabbinin emrinden dışarı çıktı.” Bakara 34. ayetteki istisna burada açıkça ifade edilmiş, “İnsan ve cinlere has olan” kibirlenebilme özelliği Adem babamızın yaratılması ile depreşmiş, böylelikle o melekler seviyesinden iblis seviyesine inmiştir. Zaten insanlarda tıpkı cinler gibi melekler seviyesine de yükselebilen, aşağıların aşağısına da inebilen özelliğe sahip varlıklardır. Üstün ve izzet sahibi olup (İsra, 70) "En güzel bir biçimde yaratılan." (Tîn, 4) insan zalimlik yapıp kibirlenirse (Ahzâb, 72; Bakara, 206) “Aşağıların aşağısına inip" (Tîn, 5) " Hayvanlardan daha da aşağı." (Furkan, 44) seviyeye düşebilir ki, iblisin içine düştüğü durum da buna örnek teşkil etmektedir. Kur’an’ın kendi metodunu bilmemekte, öğrenmemekte ısrar ettikçe, ateistler daha çok yanlış sonuçlara ulaşacaklardır ve hala daha da ulaşmaktadırlar!

299

Tanrı kendi kaldırabileceğinden daha ağır bir taş yaratabilir mi?

Bizde aeist arkadaşlara bir iki soru soralım, hep onlar mı soracak? Bir Giritli "Bütün Giritliler yalancıdır" dese, bu Giritli doğrumu söylemiş olur yalan mı? 'Su her şeyi ıslatır, peki suyu kim ıslatmıştır?' Peki ya sonsuzdan büyük bir sayı yazabilir misiniz? Evet, tüm bu sorular mantıksızdır ve amaç da demagojidir. Burada da, “Allah’ın gücü” ve “yaratmak” sıfatları birbiri ile hyarıştırılmak istenmektedir. Kendi kaldıramayacağı bir taştan bahsederek; güçsüz, yaratamayacağını ifade edersek; yaratıcılık sıfatı zedelenen bir tanrıdan bahsetmiş olacağız. Bu soru da, tıpkı diğerleri gibi mantıksızdır. Çünkü, Yaratılması düşünülen varlığın şu anda mevcut olmadığı kabul edilmektedir. Hayal edilen varlığın yaratılması, Allah’tan beklenmekte, böylece Allah’ın yaratıcı olduğu, o hayali varlığın ise yaratılan olacağı kabul edilmektedir. Sonra ise o hayali varlığın yaratılması, Allah’tan istendiği gibi, onun büyüklüğü, gücü, dirayet ve azameti de Allah’tan istenmektedir. Kısaca, Allah’ın nihayetsiz büyük, yegane yaratıcı, ezeli ve ebedi mutlak kadir olduğu ve sonradan yaratılan taşın ise yaratılmaya muhtaç, aciz, zelil, miskin olduğu sonucu ortaya çıktığı halde, tam tersine, o hayali varlığın Allah tarafından kaldırılıp kaldırılamayacağı sorgulanmaya çalışılmaktadır. Bu sebeple bu soru hiçbir ilmi değere sahip değildir. “Allah kaldıramayacağı bir taş yaratabilir mi? Kaldıramayacağı bir taş olan zatın Allah

olması mümkün olabilir mi?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalsın, s. 101) Dolayısı ile Allah hem yaratır hemde kaldırır!

Gaybı kimler bilebilir? Kur'an'a göre gaybı yalnız Allah bilir, peygamberlerine bildirebilir, O'nun ve bildirdiği peygamberlerinin dışında kimse bilemez. Kur'an'a Göre Peygamberler Erkektir. Ama durum bundan farklıdır: Kasas, 7: "Mûsa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehre bırakıver onu. Korkma, üzülmeye! Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız." Musa'nın annesine vahyeyiyor, gaybı bildiriyor (bir kadına). Ali-İmran, 45: "Hani melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'a çok yakın olanlardandır." Meryem'e (bir kadına) İsa'nın doğacağını, geleceği, gaybı bildiriyor. Görüldüğü gibi o ayetler, gaybı peygamberden başkasına bildirmiyor derken, bu ayetlerde Allah peygamber olmayanlara gaybı bildiriyor. Yine görülen o ki Kur'an Tanrı sözü değil, Muhammed'in uydurması.

İyi çalışılmış bir konu gibi gözüксе de yine aynı problemle karşı karşıya bulunmaktayız. Aynı konudaki 'tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi!' metodunun işletilmemesi sorunu! Buradaki problem gayb konusu değil vahiy kavramının tam anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Halbuki Kur'an'da vahiy kavramı tam anlaşılırsa, sorun kendiliğinden çözülecektir. Gayb, "Gizli kalan, görünmeyen" anlamındadır. (Lisânü'l-'Arab, ğyb maddesi) Vahiy kelimesi sözlükte, 'Gizli konuşma, işaret etme, 'emretme', 'ilham etme', ima etme, fısıldama, mektup yazma, elçi gönderme, acele etme, seslenme vb' gibi anlamlara gelir. (Cevherî, es-Sihah; ibn Manzûr, Lisânü'l-'Arab, "vhy" maddesi; DİA, Vahiy maddesi) Ayrıca Terim anlamı (Yani özel bir alanda aldığı anlam olarak ise) "Yüce Allah'ın vasıtasız olarak veya değişik vasıtalarla emirlerini peygamberlerine bildirmesine" vahiy denmektedir. "Hz. Musa'nın annesine yapılan vahiy, peygamberlere yapılan vahiy değil, seçkin kulların kalbine doğan ilhamdır." (Kur'an Yolu, IV/216) Yoksa Allah 'arıya da' vahyetmiştir: "Rabbin bal arısına 'vahyetti': Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin." (Nahl, 68-69) Buradaki vahiy, 'emretme-görevlendirme' anlamındadır. Görüldüğü gibi Kur'an'da bu iki ayette vahiy kelimesi terim anlamında değil sözlük anlamlarında bulunan 'emretme' ve 'ilham etme' anlamlarında kullanılmıştır. (Ayrıca, 'Kur'an'da secde ve tespih' kelimelerinin anlamlarında da benzer şekilde bu konuları ele alacağız.) Zaten vahiy alan resulün görevi aldığını insanlara tebliğ etmektir. (Maide, 67) Hz Musa'nın annesinden ve Hz İsa'nın annesi Meryem'den böyle bir görev istenmemekte aksine onlara sadece bilgi verilmektedir. İşte bu bilgi verilemesine İslam literatüründe 'ilham' denmektedir ki ilhamda da yine melekler aracı olarak kullanılmaktadır: İslami bir terim olarak ilham, "Allah'ın, doğrudan veya melek aracılığıyla iyilik telkin eden bilgileri insanın kalbine ulaştırması" diye tanımlanmaktadır. (DİA, İlham maddesi) Kur'an, tüm peygamberlerin erkek olduğunu bildirir ve onlar için kullanılan vahiy, terim olarak bildiğimiz manada, 'Allah'ın emir yasaklarını bildirmesi' anlamında kullanılmıştır. Kelime oyunu veya direk cehalet örneği göstererek Kur'an'a çamur atmaya çalışanların eline geçen sadece, elinde atmaya çalıştığı çamur izi ile ortada kalmak olmaktadır. Kur'an güneş gibidir, çamur atmakla kirletilemez, atanın eli -yüzü, ruhu- kirlenir sadece. O nurdan istifade edip önünü aydınlatamayanlara ise, 'nâr' eşlik eder ve sonu aydınlığa ulaşmak değil kavurucu bir azaba çıkar. Anti parantez Peygamber erkeklerden seçilmiştir çünkü iftira, hakaret, savaş, öldürülme gibi kesin muhatap olunacak bu zor görev, kadınlara yüklenilmemiştir. Hele ki hamilelik veya özel haller gibi ayrıcalıkları da hesaba katarsak, bu Allah'ın kadınlara tanıdığı, aktüel ifadesi ile pozitif ayrımcılıktan başka bir şey değildir. Tıpkı evin ekonomik yönden teminatını öncelikli olarak erkeğe yükmelesi gibi. Ama manevi-ilmî olarak önder birçok kadın da vardır tabii ki: Rabiâtü'l-adeviyye: İlahi aşkın sembolü; Amra: Hz. Aişe tarafından yetiştirilmiş büyük bir

hadis bilgini,; Nefise bintu Hasan: İmam Şafii'ye öğretmenlik yapan alime; Ümmü'l-Hayr Rabia: Hat ustası ve hadis üstadesi; Zeyneb bintu Selma: Medine'nin büyük fıkıh alimesi; Zeyneb bintu Abdurrahman: Zemahşeri isimli Türk kökenli tefsircinin hocası; Abide: İmam Malik'ten hadis rivayet eden alime; Kerime: Buhari'nin hadislerini Mekke'de rivayet eden muhaddise ve şair sahabe kadınları Hz. Fatma, Hz. Şeyma, Hz. Hansa, Hz. Atike, Hz. Naciye ile liste uzar gider.

Müslümanlar Hacerü'l-Esved'e taparlar, Kabe'ye secde edip şirke mi düşerler?

Müslümanlara 'Hacerü'l-Esved şefaet etmeyecek, şahit olacaktır.' (Kenzu'l-Ummal, h. no: 34748) Nasıl ki kıyamet günü, 'el ayak' insana şahitlik (Yasin, 65) edecekse, aynı durum H. Esved için de geçerli olacaktır. Yarattılan insanların metalleri konuşturduğu günümüzde, Yaraticının bunu gerçekleştirmesi pekala mümkündür. Zaten günümüzde her hücremizin içinde tüm bilgilerimizin saklı olduğu bilindiği bu dönemde bu konu daha da kolay anlaşılabilir olmaktadır. Yoksa Müslümanların Hacerü'l-Esved'e bakışını Hz Ömer özetlemiştir: "Ben seni öpüyorum, ama senin 'ne zararı ne de yararı olmayan bir taş' olduğunu çok iyi bilirim. Ve muhakkak ki benim Rabbim Allah'tır. Eğer Resulullah'ın/Allah'ın elçisinin seni öptüğünü görmeseydim, seni öpmezdim." (Buhari, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizi, Hacc 37) İmam Nevevi'nin de belirttiği gibi, Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır." (Nevevi, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17, ayrıca: Kamil Miras, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Tüm hacı adayları her dönüşte H. Esved'i selamlarlar. H. Esved bir bakıma tavafın başlama yeri olarak işaret taşı görevi de görmektedir. Yani Hacerü'l-Esved'in işlevi Hz. İbrahim zamanından beri aynıdır; tavafın başlangıç noktasını belirlemek! Peygamberimiz de "güçsüzlere sıkıntı verecekse, tekbir getir ve Hacerü'l-Esved'e ellemeden tavafa başla" şeklindeki hadisi (Ahmet, Müsned, I/28) yine onun bu görevine işaret etmektedir. Daha sonra ateist yazarlar Kabe'ye secde etmemizi de dillerine dolayıp Kabe'ye taptığımızı iddia etmektedir ki, insan sormadan edememektedir; Madem biz Müslümanları putlara taptıracaktı (!), Efendimiz neden 23 sene çile çekip, savaşlar, mücadeleler sonunda Kabe'yi putlardan temizlemiştir? Sadece tapılacak putları değiştirmek için midir tüm bu çaba, emek, mücadele verilmiştir? Halbuki daha Kur'an'ın ilk 4. Ayeti bizlerin yolumuzu çizmektedir. Müslüman sadece Allah'a "Kulluk eder, ancak O'ndan yardım isterler." (Fatiha, 4) Ve bırakın Kabe'deki putları, İslam Hz İsa heykellerine bile karşıdır. Detay, "İsa, Papa, İncil" adlı yazımızdadır. Putçuluğa neden olma ihtimaline karşı Efendimiz ne resmini yaptırmıştır ne de heykelini! Şeytan taşlama (cemre) 'şeytana karşı bir tür tepki ve direnmeyi temsildir, sembolik olarak şeytan taşlanır, yoksa orada şeytan yoktur. Her taş atışta, önceden yapılan günahların terki için söz verilir ve cemre'den de maksat budur! "Kible, Arapçada 'yön, yönelinen şey' anlamına gelir." (DİA, Kible maddesi; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 115) Kabe Müslümanlar için bir şiar; yön, işaretidir. Hz Adem ve oğulları tarafından yapılan (İbni İshak, Sire, s. 32-41) Kabe daha sonra Hz İbrahim'in oğlu İsmail ile temelleri üzerine 'yeniden' inşa edilmiştir. (Bakara, 127) Kabe'nin tarih boyunca defalarca tadilat gördüğü, onarıldığı da bilinmektedir. (Ezraki, Kabe ve Mekke Tarihi, 69-105; Zebidi, Sahih-i Buhari Tecrid-i sarih Tercemesi ve şerhi, VI/28-29) Ayrıca 'Hicr-i İsmail'in orijinal Kabe'ye dahil olduğu halde (Buhari, "Hac", 42; Tirmizi, "Hac", 48; Nesai, "Hac", 125, 128) günümüzde Kabe'ye eklenmiş değildir. Kabe'nin asıl şekli küp değil bir kenarı düz karşı tarafı ise yarım daire şeklinde olan bir binadır, günümüzde Kabe'ye dahil olduğu bilinen ama Kabe'ye ek yapılmayan yarım daire şeklindeki yerden -Hicr-i İsmail'den- her Müslüman haberdardır ama hala o yer Kabe'ye eklenmemektedir. Bu durum gizli saklı bir şey değildir, İslamî kaynaklarda zaten detayları da anlatılmaktadır. Yani Kabe, bizatihi sadece tek başına bir taş bina olarak kutsal değildir, onun değeri taşında değil, 'içerdiği anlam ve ifa ettiği görev'dedir. Onun en önemli asli görevi de, namazda secde anında ümmete bize 'yön' tayin etmesidir. "Kabe bir istikamet noktasıdır. Kabe, Allah'a gerçekleştirilen secdenin istikamet noktasıdır. Kabe birliği sembolize eder." (Osman Nuri

Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 131-132) Bunun dışında Kabe'nin asli şekli bilindiği halde şu anki hali ile korunması bile aslında, İslam'da bu binanın sadece taş olarak bir kutsallığının olmadığı ama yön tayin etmesi nedeni ile önemli bir görevi ifa ettiğinin göstergesidir. Dolayısı ile inananlar olarak bizlere, maddi olarak gözükken yönü ile Kâabe'yi onarmak-korumak, yerine getirilmesi açısından üzerimize düşen önemli bir görevdir. Kısaca Kabe/Hacerül-Esved taş olarak değil, anlam/mana olarak görevi gereği değerlidir! Her ibadetin ruhu, mantığı ve amacı vardır. Namaz spor; oruç perhiz; hac turistik ziyaret değildir. Ama işin kabuğu ile özü arasındaki farkı ayırt edemeyen, yüzeysel ve önyargılı bir anlayışa sahip olanlar da her zaman olacaktır. Mesela, namaz aslında 'ahlaksızlık ve kötülüktan uzak durmamıza neden olacak bir araç' (Ankebut, 45) olmasını gerekirken, bu ruhu yakalamayan ve sadece sportif faaaaliyetmişçesine yatıp kalkanların ibadetlerini yüce Yaradan namaz olarak kabul etmemekte ve kınamaktadır. (Maun, 4-5) Bazı cahil Müslümanlar fırsat bulsa Kabe'den taş kopartıp memleketlerine bile götürmek isteyecek kadar işin özü/ruhundan uzak bir anlayışa sahip olabilirler. Şeytan taşlama yerindeki ruhu, manayı kavrayamayan bazı Müslümanların bazı eşyalarını cemre'de taş gibi kullanmaları, aynı eksik bakış açısının tezahürüdür. Bu bilinç düzeyine sahip, normal bir Müslüman için ise, 'Müslümanlar Kabe'ye tapıyor' ithamı kendiliğinden temelsiz bir iddia olarak havada kalmaktadır. Özetle, İçi boş, asli şekli bilinse de görevini ifa ettiği için günümüzdeki şekli korunan bu taş binanın değeri maddi değil, manevidir. Amaç değil araçtır! Yoksa 1400 küsur senedir şimdiye kadar Kabe'den yardım isteyen, ona put niyeti ile tapan bir Müslüman bile çıkmamıştır! Biz Müslümanlara düşen de, her ibadetimizde ruhu yakalamak, ibadetlerin amacına ulaşmaktır. Araç olan bu taş bina, sel veya savaşta, tarihte olduğu gibi, yıkılabilir. Ama nasıl tarihte tamir gördü ise, gerektiğinde yeniden tamir edilir ve asıl olan amacına hizmete devam eder. Dün de devam etmişti, bugünde ediyor, yarında edecektir! Sorun amaç ile aracın karıştırılmamasındadır. Namaz ibadetinden hac ibadetine dek tüm ibadetler için de bu aynen geçerlidir. Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında, 'Mekke'de' halifeliğini ilan eden Hz Zübeyr, "Mekke'yi kuşatan Emevi ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kabe'nin tahrip edilmesi üzerine, duvarların kalan kısımlarını yıktırıp, binayı Hz. İbrâhim'in temellerini esas alarak yeniden yaptırmıştır." (DİA, Kâbe maddesi) Yani Dan Gibson'ın iddia ettiği gibi 'yok etmek' veya 'taşımak' gibi bir durum da söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri tarihten toplamaya çalışmış ama hepsini birbirine karıştırmıştır. Gibson'ın iddiaları ve cevaplarımıza 'Gerçek Kabe Petra'da iddiası ve cevabı' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Ay tanrısının başka bir ismi: SİN. İslam öncesi Müşriklerde Ay Tanrısı çok popülerdi, farklı kabilelerce farklı isimler verilebiliyordu. Bir ismi de 'Sin' idi bu isim Kur'an'da aynen geçmektedir; Kur'an'da bir surenin adı Yâsîn'dir. İslamcılar bu ve benzerlerine anlamı yalnız Allah tarafından bilinen kelimeler diyorlar. Ama öyle değildir. Sure başlığı Yâsîn, bence 'Ey Sin' anlamındadır, yani Sin'e sesleniş var burada. Sin'e hitaben yazılmış bu sure.

Yüce tanrımızın (!) bir kelime veya hece olarak değil de yalnızca 'Bir harf olarak' Kur'an'da geçiyor öyle mi? 1440 sene sonra tanrımızı (!) bize öğreten tanrısız ateist arkadaşların gösterdiği yolda(!) ilerleyip onlara Kur'an'dan ikinci bir delil sunalım o zaman: Şura suresi 2. ayette geçen 'Sin harfine' bakalım: "Ayn-sin-kaf" ne anlama geliyor peki? Kaf(e); Arapça 'takip etmek' demektir. Sin; zaten ay tanrısı demek! Ayn; Arapçada, 'göz' demektir. Toplayalım hepsini: Gözü ile takip eden tanrı Sin! Sizce daha mantıklı bir iddia olmadı mı? Hem bu açıklama ile 'illuminati'ye de atıfta bulunup çok yönlü suçlamalarda bulunulabilir ateist arkadaşlar, ne dersiniz?! Hadi bizde dinsiz ate/deist olup birden 'aydınlanma' geçirelim mi şimdi?! Neyse, ciddi olup soralım: Kur'an'da tanrımızın adı neden açıkça geçmiyor da yorumlama ile koca dinin tanrısının adına ulaşmaya çalışıyoruz? Aslında bu tür komik sübjektif iddialar bile,

ateistlerin iç dünyaları, bakış açıları, niyetleri ve bilgi seviyeleri konusunda ufuk açıcı ipuçları vermektedir. Ayetleri hecelere, harflere bölerek bir yerlere ulaşma gayretinde olmaları zaten ateistlerin içinde bulunduğu zaafiyet ve çaresizliğin de göstergesi olmakta değil midir? Hoca Karadenizli arkadaşına sormuş, ‘çocuğunun adı ne?’ ‘Oğuz’ demiş bizim Karadenizli. Kızmış hoca ve ‘Kur’an’da geçen bir isim neden koymadın?’ demiş. ‘E ama koydum ya’ demiş laz uşağıda. ‘Nerde geçiyor?’ diye sorunca hoca Karadenizli cevabı yapıştırmış: “Kur’an’da geçiyor ya: ‘Oğuzu billahi mineşşeytanırracım.’... Sin konusu ayrıca, “Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası” başlıklı yazıda ele alınmıştır. Benzer garip mantığı ‘İslam’da ağaç kültü’ başlıklı yazısında da işleten dinsiz deist bir arkadaş “Animizm, doğada insan ruhuna az ya da çok benzer ruhlar bulunduğunu kabul eden dindir. İnanişâ göre ruh sadece insanda yoktur, canlı cansız her şeyin ruhu vardır. İslam’da da bu kült (Ruhun varlığına inanmamızı kastediyor ki sitemizde, ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’ başlıklı konuda ele alınmıştır) olduğuna göre, İslam’a animizm de yamanmış demektir.” Halbuki, ‘Naturalizm/doğacılık’ zaten ateizmin pagan bir dini haline gelmiş durumdadır. (Natüralizm başlıklı yazımıza bakılabilir) Kendi paradokslarını bir de Müslümanlara yamamaya çalışmaları ateizmin çelişkilerinden sadece birini oluşturmaktadır. Seviye ortadadır, değerlendirmeyi burada okuyucuya bırakıyoruz!

İslam’da Ağaç Kültü ve Kökeni. Kasas 30. ayet aynen şöyle der; Mûsâ, ateşin yanına gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslenildi: “Ey Mûsâ! Şüphesiz ben, evet, ben âlemlerin Rabbi olan Allah’ım.” Ayet ne diyor "ağaçtan seslenildi" sonrasında ne diyor "Ben Allah'ım" bu da = (eşittir) Allah ağaca girdi, Ağaç Allah oldu, Allah insanın ruhuydu, Ağacın da ruhu oldu. Ağaçtan seslenebilmek için Ağaca girmesi şart, ağacın bedenine girmeden ağaçtan seslenemez. Yani ayet açıkça Allah'ın fizikî olarak bedenlendiğini söylüyor. Zaten Animizm de bu inançtan doğmuştu.

Müfessir (!) ateistler ayetlerde bulmak istediklerini arayınca, bu tür yorumlara da ulaşabiliyorlar. Halbuki ve her zaman olduğu gibi, aynı konudaki diğer ayetlere baksalar sorun kendiliğinden çözülecektir! Şura, 51. ayette yüce Yaradan insanlarla iletişim yollarını sayar ve onlardan bir tanesi de, “perde arkasından” iletişim kurmasıdır. Yüce Yaradan Musa ile de perde olarak ağacı kullanmıştır. Asıl önemli nokta da, Kasas 30. ayette de, Şura 51. ayette de, ‘min’ edatının kullanılmasıdır. Yani; ‘ağaçtan ve perdeden’ derken her iki ayette de ‘min’ edatı kullanılmıştır! Bu müfessir (!) arkadaşına göre, tanrı -Haşa- şimdi de perde olmuş mu olmaktadır! Şimdi bu ateist arkadaşına, “Radyo’dan bir konuşma” dinlediğinizi ifade etseniz, kendisi radyoda minik insanlar mı arayacaktır acaba?!

Peygamberimiz Ad Kavmini başkasından mı öğreniyor?

Ateist bir yazar, Hz Resul’ün Ad kavminden bir sahabenin bahsetmesi üzerine, Efendimiz, o sahabenin o konu hakkındaki bilgisini öğrenmek için "Ad elçisi nedir?" diye o sahabeye sorduktan sonra onun anlattıklarını dinleyip, Kur’an’da aynı konu hakkındaki ayetleri (Zariyat, 41-42) sıralamasından (Tirmizi, Tefsir, Zariyat, 3269, 3270) hareketle, bu ayetleri peygamberimiz orada, o anda uydurmuştuğunu iddia etmektedir. Halbuki efendimizin orada okuduğu ayet çok daha önceden inmiş, namazlarda defalarca da okumuş, müminlere ezberletmiş ve orada sadece bir kez daha okunmuştur! İlk kez vahyolunsa idi, belki iddianın bir temeli olabilirdi. Evet, Zariyat suresi Mekke’de inmiştir. (DİA, XLIV/137) ama yazarın aktardığı olay -Kendisi de itiraf etmektedir- Medine’de geçmektedir.

Rumlar galip mi oldu, Yenildi mi? Ya Allah'ın yanlışı var ya Muhammed'in. Muhammed ‘Rumlar galip oldu.’ diyor, Allah bu galibiyetin üzerine inen ayetinde ‘Rumlar yenildi’ diyor.

Ebu Said anlatıyor: "Bedir günü Rumlar, İranlılara galebe çaldı. Bu zaferden Müminler de sevindi. Bunun üzerine şu mealdeki ayet (Rum, 1-4) nazil oldu (okundu): "Elif Lam-Mim, Rumlar mağlub oldu, yakın bir yerde. Halbuki onlar bu yenilmelerinin ardından galib olacaklar birkaç yıl içinde. Önünde de sonunda da emir Allah'ındır. O gün mü'minler Allah'ın nusretiyle ferahlayacak" (Tirmizi, Tefsir, Rum, 3190) Öncelikle ateist arkadaş daha hadisin ne olduğunu bilmiyor ve cehaletini ilan ediyor. Hadis, peygamberimizin sözüdür. Halbuki burada görüldüğü gibi bu sözü söyleyen bir sahabidir: Ebu Said! Eksik bilgisinden veya daha sonra sözü aktaran ravinin eksik bilgisinden 'okundu' sözü 'nazil oldu' şeklinde nakledilmiştir ki, bu hadis ilminde çokça karşılaşılan bir durumdur. Bir olay veya sözün ağızdan ağıza aktarılırken değişikliğe uğraması doğal bir süreçtir. Muhaddislerin üzerinde durdukları konuların başında da, bu nakil esnasında meydana gelen değişiklikleri tespit etme problemi gelmektedir. Ateist arkadaş ise, sahabenin sözünü peygamber sözü diye yorumlayıp sonrada, sahabe veya daha sonra aktaran ravilerden birisinin hatasını peygamberimize atfedip bilgiçlik taslamaya çalışmaktadır. Peki, gerçekte olan nedir? Rumlar önce mağlub olmuşlardı. Ama Allah (cc) Rum suresindeki ayetleri indirir ve 'Şu an Rumlar yenilse de ileride yenecekler' mealinde ayetini indirir. Hatta Hz Ebu Bekir, Übeyy b. Halef adlı müşrik ile bu konuda iddialaşır ve sonra ayetin önceden haber verdiği durum aynen gerçekleşir, Rumlar daha sonra İranlıları yener. Ama ateist yazar bu Kur'an mucizesinden de İslam'a saldırmak için bir kılıf bulmayı başarır! Özetle, Rumlar galip gelince sahabe bu müjdeyi önceden haber veren ayeti okur. Ama büyük ihtimal bu rivayet dilden dile aktarılırken 'okunma' olur 'nazil olma.' Ortada ne ayet ne hadis problemi yokken, ya sahabi ya ravinin yanlış anlama sorunundan İslam'da hata bulmaya (!)level atlayan ateist zihniyet dışında ortada da bir problem bulunmamaktadır zaten.

'Ednel arz' kelimesini 'yakın yer' diye çevirsek olmaz çünkü 1800 küsur km bulunuyor Arabistan'a. 'En alçak yer' diye çevirsek de, Lut gölünde savaş olmadı.

304

Rum Suresinin ilk 4 ayeti hem geçmiş hem gelecekte mucizevi iki haber vermektedir fakat yine de ateistler burada bile İslam'a saldırma güdülerinden vaz geçmemektedirler! Lut kavminin başına gelenlere atıfta bulunan ayetler geçmişe ait bir olaydan bahsederken, Rumların galip geleceğinden bahseden bölüm ise geleceğe dönük haber vermektedir ve her ikisi de efendimiz zamanında gaybi/bilinmeyen olaylar kategorisine girmektedir. "Edna" kelimesi, Arapça'da "alçak" manasına da gelen "deni" kelimesinden türemiştir ve "ensaru/efalu" babından türedilen bu kelime, "en alçak" anlamına gelmektedir. "Arz" ise 'yeryüzü' demektir. Dolayısıyla "edna'l-arz" ifadesi "yeryüzünün en alçak yeri" manasına gelir. Bizans ve Persliler arasındaki savaş ise sadece Ninova'da olmamış, iki devlet arasındaki savaş; Mısır, Suriye ve

Kudüs'ü içine alan geniş bir alanda ve yıllarca sürmüştür. Tüm bu mekanların 'merkezinde' ise 'Lut Gölü' yer alır ve Lut Gölü'nde, yer kürenin 'en alçak noktasını' teşkil etmekte ve deniz seviyesinin 430.5 metre altında bulunmaktadır! (https://tr.wikipedia.org/wiki/Lut_G%C3%B6lü) Rum suresi, Bizans'ın mağlubiyetten sonra tekrar galip geleceğini, süre belirterek haber vermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 484) Müslüman olsun gayrimüslim olsun tüm araştırmacılar, surenin Bizans'ın kazanmaya başlamasından önce indiğini söylemektedir. (Meriç, s. 489) Richard Bell: Muhammed'in, bu kadar erken bir tarihte, Bizans İmparatorluğu'nun siyasi kaderini lehine olan görüşünü açıklamak zordur. Döneme yakın Bizans tarihçisi Theophanes: "Yenilmez Pers ırkının Romalılara arkalarını göstereceğini kim beklerdi ki?" diye hayret eder. Mişel'in ifadesiyle; 'Gidişat olağanüstü bir şekilde tersine döner.' Edward Gibbon: "Bu önsezinin söylendiği zamanda, bunun gerçekleşebileceğine inanmak kuşkusuz çok zordu." Onun belirtilerin lehinde olduğu bir savaşta dahi böyle bir öngöründe bulunması beklenemezdi. Zira bu, tüm iddiasını lüzumsuz yere riske atmak olurdu. Bunun haber verilmesi, gerçek bir mucizedir. "Ve o gün Müminler feraha erecekler" (Rum, 4) gerçekten ayetin nazil olduğu Mekke'de Müslümanlar baskı altında iken, Bizans zaferinin geldiği dönemde Medine'de baskılardan uzak bir halde yaşıyorlardı. (Meriç, s. 502-503)

Rum Suresinde (Rum, 2-5) Rumların üç ila dokuz yıl arasında galip gelecekleri yazıyor. Fakat Rumlar 627 yılına kadar İranlıları yenememişlerdir! Ayet ile tarihler uyuyor mu?

Rumlarla İranlılar arasındaki savaş, 610'da başlamış, 616'da Rumlar yenilgiye uğramıştır. Rum Suresi de, Romalıların yenildiği 616 yılında inmiştir. Romalılar, 622'de karşı harekete geçmişler, Bedir zaferinin de tarihi olan 624'te savaş kazanmaya başlamışlar ve 625'de kesin zaferi elde etmişlerdir. (Tirmizi, Tefsiru sureti 30/31; Hâkim, II/410; Taberî, XI (21. cüz) /16-18; el-Mevdûdi, Hz. Peygamber'in Hayatı, 387) Yani 'tam' ayetin ifade ettiği tarihte! Evet! Görüldüğü gibi İslam'ın hak din olduğunu gösteren mucizevi delillerden biri bile, ateistlerce dinsizliğe vesile kılınmaya çalışılmaktadır. "Bunların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da şaşkıncıdır. İşte asıl gafiller onlardır." (A'râf, 179)

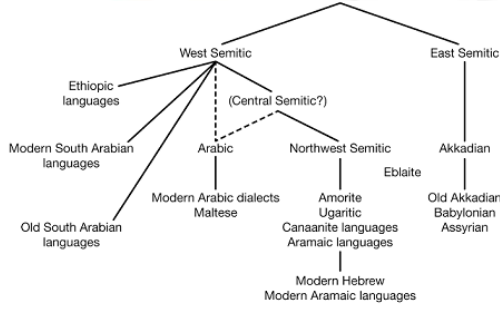
Ama yabancı kelimeler var Kur'an'da. Zümer, 28: "Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik." Kur'an'da anlamları sadece Allah tarafından bilinen ve anlamlarını insanların ancak kıyamet günü öğrenebileceklerine inanılan, anlamı çözülememiş kelimeler vardır. Eğer Kur'an saf Arapça ise yukarıdaki savunmada da olduğu gibi her kelimesini her Arap'ın anlayabilmesi gereklidir. Anlaşılamayan kelimeler içermesi Kur'an'ın pürüzsüz Arapça olmadığı sonucunu doğurur.

Soruda iki farklı soru gündeme gelmektedir. İlki anlamı çözülememiş ayetler meselesi, diğeri Kur'an'ın pürüzsüz Arapça olması konusu! İlkinin Kur'an zaten cevaplamaktadır. Kur'an'da müteşabih ayette bulunmaktadır: "(Kur'an) bir kısım ayetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te'vil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun tevilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler." (Al-i İmran, 7) Muhkem ve müteşabih: Sıradan halkında akademisyenlerin de, her bilgi seviyesindeki insanların cennete gidebilmesi için kendisine gerekli olan tüm bilgileri muhkem ayetler verir. İlimde derinleşmiş olanlar için ise ayrıca, müteşabih ayetler vardır ki, müteşabih ayetler, zamanla anlamları daha iyi anlaşılan ayetlerdir. Bu da Kur'an'ın bir başka mucizevi yönünü oluşturur. "Bazı ayet manalarının müteşabih göstermesi, insanların tekamülüne/ilerlemesine imkan vermek, diğer taraftan alimlerin derin kavrayış ve keskin nazarlarını çalıştırmak hedefine yöneliktir. Kur'an'ın

her ayeti, kesin hatlarıyla herkes tarafından aynı şekilde anlaşılıyorsa akli delilere ihtiyaç duyulmaz ve insan aklı dondurulmuş olurdu. Halbuki oradaki bazı kapalı veya çelişkili gibi görünen ayetler sebebiyle akli delillerden yardım isteyerek, insan aklı çalıştırılmış olmaktadır."

(Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 213) "Müşâbih ayetlerin indirilmesinin hikmeti: Akıl ve düşünme yeteneğimizi kullanmaya teşviktir. İkinci hikmeti, ilmin ve ilim sahiplerinin değerlerinin anlaşılmasıdır. Böyle bir kişinin imanı, taklidi değil tahkiki imandır. Burada bilmeyenler kınanmıyor, onlardan bilenlere müracaat etmeleri isteniyor. "Şayet bilmiyorsanız bilgi sahiplerine sorun." (Enbiya, 7) Üçüncü hikmeti, bir iyi niyet ve irade sınaması olmasıdır." (Prof. Cağfer Karadağ, Kafama takılanlar 2, s. 138-140) Müşâbih konusuna, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki "Kur'an'daki müşâbih ayetler konusu. "Kur'an açık bir kitap", "Anlaşılsın diye" indirilmedi mi?" sorusunda tekrar döneceğiz.

Kur'an'daki yabancı kelimeler konusuna gelince; Evet, Kur'an apaçık Arapça bir kitaptır. Yani Arap dilini bilen herkes Kur'an'da söylenenleri anlar. Kur'an'da, Arap diline daha önceden başka dillerden geçmiş kelimeler olabilir ama bunlar da zaten Arapçalaşmış, Arap dilinde kullanılan kelimelerdir. Zaten oryantalist Montgomery Watt bile "Kur'an'daki yabancı kelimeler ve özel isimlerin, Peygamberimiz ortaya çıkmadan önce Mekke'de bilindiğini" ifade etmektedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 231) Türkçede kullanılan 'Kitap, kalem, defter' gibi kelimelerin anlamını her Türk bilmektedir ama bu kelimelerin aslı Arapçadır! Aslında bu iddiada, dil bilimi konusunda bilgi eksikliğinden kaynaklanan bir itham ve itiraf ta bulunmaktadır. Bu özellik sadece Arap dilinde değil her dil için geçerli bir özelliktir: Her dile başka dillerden kelimeler geçmiş ve yerleşmiştir. Aynı şey Türkçede de geçerlidir. Örneğin "Kemal, final imtihanında kopya çektiği için fakülte konseyi kararıyla üniversiteden uzaklaştırıldı". Bu cümle Türkçe bir cümledir ve okuyan herkes tarafından anlaşılır. Halbuki bu cümledeki kelimelerin tamamına yakını başka dillerden Türkçeye geçmiştir. Kelimelerin başka dillerden geçmiş olması bu cümlenin Türkçe olmadığı anlamına gelmez. Aksine bu cümle içindeki kelimelerin hemen hemen hepsi yabancı dillerden geçmiş kelimeler olsa bile, bu cümle herkesin anlayabileceği açık bir Türkçe ile yazılmıştır. Kur'an'da, anlaşılır bir Arapça ile gönderilmiş ilahi bir kitaptır. Ayetlerde de Kur'an'ın bu yönü açıkça vurgulanmaktadır. "Arapça, Sami dillerinden olan Nabatçanın gelişmiş şeklidir. (Ali Cevâd, el-Mufaşşal fî târihi'l-'Arab kable'l-'İslam, I/16-17; Hakkı Dursun Yıldız, "Arap", Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, III/272) "Aynı kelime ortaklığı sadece Kur'an, Tevrat'a ait bir özellik de değildir. Bu, aynı dil ailesine bağlı tüm dillerde var olan bir olgudur. Coğrafi, tarihi ve kültürel olarak birbirleri ile iletişim halinde yaşayan toplumların kullandıkları dillerde ortak kelimelerin olduğu tarihte en çok bilinen meselelerdendir. Çok eski zamanlarda gerçekleşen diller arası kelime alışverişlerinde, bir kelimenin hangi dilden diğerine geçtiğini tespit edemeyiz. Latince ile Fransızca dillerinde ortak kullanılan sayısız kelime vardır. Bugün İngilizceye ait birçok kelimenin dünyanın çok farklı köşelerinde birçok dilde kullanıldığına şahit olmaktayız. Arapça ile aynı dil ailesine ait olan Aramice, Süryanice, Akkadça, İbranice, Habeşçe gibi diller tarafından kullanılan kelimelerin Kur'an'da da bulunması gayet doğaldır. Kur'an, nazil olduğu toplumda kullanılan dili kullanmıştır. Zaten dünyadaki tüm diller de bu şekilde gelişmiştir. Kur'an, kullandığı kelimelerin orijinalini değil, Araplar arasındaki kullanım durumunu dikkate almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 98, 101,102, 103)

© Encyclopedia Britannica, Inc.

Kur'an saf Arapçadır. Ancak neden Kur'an içerisindeki bazı kelimeler Arapça kökenli değildir? "Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik." (Yusuf, 2)

"Hz Peygamber bütün Arap ve topluluklara gönderilmiştir. O halde Kur'an'da bütün Arapların ve diğer ümmetlerin dil ve sözcüklerinin bulunması zorunludur. Kur'an'daki her kelime Arapçadır. İnşinden önce kullanılıyor ve dinleyenler tarafından bu dil anlaşılıyordu. Bunlar, artık Araplaşmış kelimelerdir. Bu kelimelerin hepsi de Kur'an'ı nüzulünden önce Araplar tarafından kullanılmaktadır. Dolayısıyla Kur'an'ın indiği dil olan Arapçanın bir parçası olmuşlardır. İnsanlar da kendilerine okunup tebliğ edilen Kur'an'ı anlamışlardır." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 173-175) Ateistlerin ıskaladığı bir hususun da altını çizelim: "Kur'an müminin imanını kafirin ise küfrünü artırır." (Tevbe, 124-125) Onların her iddiasının cevabı olsa da, onlar hala hata aramaya devam edeceklerdir! Allah ıslah etsin, akıl, basiret versin...

Bu yazıda Kur'an'ın sadece iç çelişkilerinden söz edilecektir. Bunlar en vahim çelişkilerdir, dış kaynaklara başvurmayı gerektirmeden, Kur'an'ın sadece kendi metni ele alınarak Kur'an'ı çürütmeye kâfi gelmektedirler. Aşağıdaki listenin Kur'an'daki iç çelişkilerin tam bir listesi olduğu iddia edilmemektedir, birçokları daha mevcut olabilir.

Bakalım ne tür 'kafi' derecede çelişkiler (!) bulunmuş? 'Birçok daha mevcut olan' çelişki (!) iddiaları zaten yukarıda ele alınıp cevaplanmıştır.

Kur'an apaçık bir kitap mıdır?

En'am suresi, 38. ayet: "Biz bu kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık." Ayette geçen kitap Kur'an değil, 'Levh-i mahfuz'dur. (Taberi, Beğavi, Maverdi, İbn Atıye, Kurtubi, Meraği ilgili ayet tefsiri; Şatıbi, II, 78; Şimşek, 106; Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 216) Kaf suresi, 4. ayette de kitap kelimesi, yine 'Levh-i mahfuz' anlamında kullanılmıştır. Kur'an'da levh-i mahfuz ayrıca, kitab mübin, yani "apaçık kitap" (Yûnus, 61; Sebe, 3); Kitab meknun" (Vâkıa, 78); "Kitab mestur" (İsrâ, 58; Ahzâb, 6); "Ümmü'l-kitab" (Ra'd, 39; Zuhuruf, 4) tamlamaları ile de geçmektedir. 'Levh-i mahfuz'un kelime anlamı, 'korunmuş levha' demektir. Olmuş ve olacak tüm her şeyin kayıtlı olduğu -kıyas yaparak daha iyi anlaşılabilmesi açısından, güncel bir terim olan 'tablet' ile kıyaslayabileceğimiz- bir ilahi muhafaza levhası; kainat programıdır! Kur'an tefsirinin en temel kuralı, aynı konu hakkındaki tüm ayetleri bir araya getirerek değerlendirme yapılmasıdır! "Kur'an, her konuda açıklama getiren bir rehber, bir hidayet ve rahmet kaynağıdır." (Nahl, 89); Kur'an'da muhkem ve müteşabih ayetler de vardır. (Ali İmran, 7-8) Muhkem ayeti okuyan herkes anlar, müteşabih ayetin anlaşılması için ise, alimlerin açıklamasına ihtiyaç vardır. Kur'an'ı okuyan, araştıran herkese bilgisi ölçüsünde açıktır, yol göstericidir! Kur'an'ı herkes, 'seviyesine göre' anlar. "Kur'an'ı her insan kendi kapasitesine göre anlar." (Prof. Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 182) Kur'an'da ana konuları ile dünya ahiret mutluluğunu sağlayacak her şey vardır. En cahil birisi de Kur'an'ı okuduğunda ne yapıp neden kaçması gerektiğini bilir, en alim olan da. Ama alimin imanı derunidir/içseldir!

(Fatır, 28) Herkesin her okuduğu konuyu kendi başına anlayabilecek altyapıya sahip olduğunu düşünmek mümkün değildir. Halk, yılın aylarını ve günlerini bilir, astronomi alimi ise uzayı ve derinliklerini. Astronomi alimi, avamın/halkın baktığı ama göremediği detayları görür, anlatır, açıklar. Hz. Muhammed'in tebliğden farklı bir diğer görevinin de 'Tebyin/ Kur'an'ı açıklama' olması, zaten konuyu daha iyi anlamamıza yardımcı olmaktadır. Tarih boyunca, İslam alimleri Hz. Peygamber'in tebliğ vazifesini yürüttükleri gibi, tebyin/açıklama görevini de sürdürmüşlerdir. Zaten bu iki ayet başından itibaren okununca konu daha net anlaşılmaktadır: 38. ayet: "Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve gökyüzünde iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi sizin gibi topluluklardır. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp rablerinin huzuruna getirileceklerdir." 59. ayet: "Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıklarındaki tek bir taneyi bile bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." Kitap'tan kasıt nedir, o da Buruc, 21-22. ayetlerde açıklanmaktadır: "Şüphesiz o (asılsız saydıkları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır; Levh-i mahfuzdadır."; Rad, 39: "Ana kitap 'O'nun katındadır."; İsra, 59: "Kıyamet gününden önce ya helak etmiş veya onları çetin bir şekilde azaba uğratmış olacağız. Bu, kitapta yazılıdır." Nahl, 89: "Biz sana her şeyi açıklayan kitabı bir rahmet ve hidayet kaynağı olarak indirdik."; Yusuf, 111: "Kur'an'da anlatılan peygamberlerin kıssalarında akıl sahipleri için ibret vardır. Kur'an, her şey için detaylı açıklama, hidayettir." buyrulur. İşte bu ayetlerde kastedilen ise, elimizdeki Kur'an'dır. Maide, 15; Neml, 1; Hicr, 1; Yasin, 69. ayetlerde Kur'an için 'Mubin' yani apaçık kavramı kullanılır. Peki bu kelimeyi nasıl anlamalıyız? Bunun içinde yine Kur'an'ın en büyük 'açıklayıcısı' olan Kur'an ayetlerine başvurarak, 'mubin' kavramının ne anlamda kullanıldığına bakmak gerekmektedir. Yasin, 60: "Şeytan size apaçık (mubin) bir düşmandır." 'Göremediğimiz' şeytan bize nasıl 'apaçık' düşman olabilir ki? Demek ki, apaçık/mubin kavramı ile kastedilen, "Şüphesiz, kesin, inkar edilemez" olmasıdır! 'Bu Kur'an kesinlikle insanlar için bir hidayet, yol gösterici, dünya ve ahiret mutluluk kaynağı olan bir kitaptır!

Kur'an yazılı hale getirilmeden önce, Kur'an'da kitap kavramı neden geçiyordu?

En'am, 7. ayette: "Şayet sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik ve onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de o inkarcılar, "Bu apaçık bir büyü, başka bir şey değil" derlerdi." buyrulmaktadır. Bu ayette de, kitap şeklindeki bir Kur'an'dan bahsedilmediği açıkça görülmektedir. Kur'an'da kitap kavramı ile kastedilen şey levh-i mahfuzdur. (İbnü'l-Cevzî, Zâdü'l-mesîr, V/450; VI/189, 481; Fahreddin er-Râzî, Mefâtihü'l-ğayb, XXIX/237) Kainatta meydana gelecek bütün varlık ve olaylar levh-i mahfuz adlı bu kitapta yazılmıştır. "Yerde ve kendi öz nefislerinizde başınıza bir şey gelmesin ki, Biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta bulunmuş olmasın." (Hadid, 22); "Mutlaka O'nun bilgisiyle düşen bir yaprak, yerin karanlıklarındaki bir tanecik, yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitap'ta bulunmuş olmasın." (En'am, 59) ayet mealleri de bunu açıkça ifade etmektedir.

Müzzemmil suresi, 4. ayet: "Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz."; Kamer suresi, 17. ayet: "Andolsun ki Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık fakat düşünen var mı?" Çelişki değil mi?

"Kur'an'ı her insan kendi kapasitesine göre anlar." (Kur'an ve Tefsir, Prof. Muhsin Demirci, s. 182) Kur'an'ı anlamak kolay; her kültür seviyesinden insan okuyunca, ilmi ölçüsünde kolayca anlar, yapması ve yapmaması gerekenleri öğrenir ancak; "bu kolaylığı insanlara anlatmak ağır ve zordur." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 483) ki zaten Efendimiz 23 senelik nübüvet görevinin her anında çeşitli zorluk ve sorumluluklarla (Kur'an Yolu Tefsiri, V/486) karşılaşmış ve mücadele

etmiştir. Aynı zorluklarla, peygamber varisleri olan (Ebû Dâvûd, İlim, 1 [3641]; Tirmizî, İlim, 19 [2682]) alimlerde hayatları boyu karşılaşmışlar ve günümüzde hala karşılaşmaktadırlar.

Müminun suresi, 58-59. ayetler: "Rablerinin ayetlerine inanırlar, Rablerine ortak koşmazlar." Çelişki değil mi?

İlk ayette iman etmekle, ikinci ayette ortak koşmamayı ifade etmektedir. Şirk için önce mümin olmak gerekir. Sonra o imana ortak/şirk koşulur ki ayet bizleri bundan men etmektedir. Allah'ın sıfatlarını insanlara izafe etmek, Allah kadar başkalarını sevmek veya korkmak gibi birçok şirk çeşiti vardır. Peygamberimizin görevlendirildiği dönemde Mekke müşrikleri de Allah'a inanmakta idiler ama aynı zamanda O'na ortaklar da koşmakta idiler. Aynı hataya düşmeme konusunda ayet bizleri uyarmaktadır ki, günümüz ortamında bu ayetin uyarısının ne kadar haklı olduğu ortadadır, ne yazık ki...!

Fecr suresi, 22. ayet: "Rabbim gelip melek(ler) saf saf dizildiği zaman her şey ortaya çıkacaktır." Tek melekten kasıt ne?

Arapçada çoğul yerine tekilin kullanıldığı da olur, bu bir edebi kuraldır. (Konumuzla ilgili şu iki makaleyi tavsiye edebiliriz: Osman Ertuğrul, Kur'an Dilinde Kelimenin İfade Biçimi, İğdır Üniversitesi / İğdır University İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı / No: 7, Nisan / April 2016: 91-117; Zafer Kızıklı, Arapçada ikil sözcük yapısı, AKEV, Yıl:11, Sayı: 33, 315-333) "Sizler kitap(lar)ın tümüne inanırsınız." (Ali İmran, 119) ayeti de buna diğer bir örnektir. "Kur'an, Arapça nazil olduğundan Arapça kurallarını uygulamaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 509) Arap edebiyatında bazen yüklem bazen de özne hafzedilir, silinir...Bunlar o dilin edebi özellikleridir. Edebi kural ve örneklere ileride yine değineceğiz!

Lokman suresi, 34. ayet: "Kıyamet vakti hakkındaki bilgi ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerde olanı (Mâ fi'l-Erhâm) O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Yine kimse nerede öleceğini bilmez." Yağmuru ve rahimde olanları artık biliyoruz.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

Lokman, 34. ayette bildirilen hususların Allah tarafından bilindiği bizlere bildirilmektedir. Ayette insanın kıyametin saatini, yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilemeyeceği belirtilmektedir ki tüm bunlar bugün de bilinmemektedir. Kıyamet için, 'indehu' kelimesi kullanılırken, yani o bilgi 'sadece Allah'ın katında' olduğu bildirilirken, kazanç ve ölüm için olumsuzluk eki, 'ma' edatı kullanılır ki bu da, 'Allah dışında bu bilgiyi kimsenin bilemeyeceği' anlamına gelmektedir. Yani kıyametin saati kesin Allah'ın katındadır, ölüm ve rızık konusunu da 'sadece' Allah bilir. Rahimlerde olan için ise ayette, 'İndehu' veya 'ma' edatları kullanılmamaktadır. Ayetin Türkçesi; 'O Allah yağmuru indirir/yağdırır' şeklindedir. Rahimdekiler için de, 'Ve O Allah rahimlerdekini bilir.' Buyurulmakta, fakat diğer sayılan üç husus için kullanılan, 'sadece' veya 'olumsuz anlam' ifade eden istisna edatları bu ikisi için kullanılmamaktadır! Ayet zaten yukarıda arapça olarak da verilmiştir. Ayette, kıyamet, ölüm ve rızık konuları kesinlikle ve sadece Allah tarafından bilinir denirken, diğeri iki husus için ise, 'bilme ve indirme' ifadelerini kullanılmaktadır. "Ayete, yağmurun Allah tarafından indirildiğini belirtmiştir. Ayet, rahimdekinin 'cinsiyetine' değinmemiştir. Ayette, 'kim' anlamına gelen 'men' edatı yerine 'şey' anlamına gelen 'ma' edatının gelmesi de önemlidir. 'Ma' akılsız olan şeyler, 'Men' akıllı olan (insan) için kullanılır. Dolayısı ile 'Men' yani ceninin 'kim' olduğu değil; 'mâ'

yani, ceninin ‘nasıl büyüyeceği, ne kadar yaşayacağı, iyi mi kötü mü olacağı’ vs. konularına atıf yapılmıştır. (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 363-365) ki, bunları da bilen sadece O Allah (cc)'dır.

Enfal Suresi, 44. ayet: "Allah olacak, bir işi yerine getirmek için savaş alanında karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözünde azaltıyordu." ne demek?

Düşmanların az gösterilmesi, Müslümanlara moral vermek amacıyladır. Müslümanlar az gösterildiği içinde müşrikler savaşı ciddiye almamış, işe gerektiği gibi sarılmamışlardır. Eğer Allah onları çok gösterseydi, Müslümanlara karşı daha fazla hazırlık yaparak çıkacaklardı. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 234) Sonuç zaten ortadadır, Bedir savaşı kazanılmıştır.

İlk Müslüman kimdir? Muhammed mi (6:14, 6:163), İbrahim mi (3:67), yoksa İsa mı (3:52, 5:110-111)?

“Her peygamber, ‘kendi çağının ilk iman edeni’ olmak zorundadır elbette. Kendisi, inanmadığı bir dine mi insanları çağıracak?” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 57) Soruya da kısaca, ‘her peygamber, geldiği toplumun ilk inananıdır’ şeklinde cevap verebiliriz. Zaten din, önce imanı yerleştirip sonrada amelleri iyiye yönlendirmek için gelmemiş midir? “Yeni gelen bir dinin esaslarına inanan ilk kişi, o ümmetin peygamberi olduğuna göre burada garipsenecek bir durum da yoktur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 74) İslam, Hz Adem ile başlamıştır. Dolayısı ile ilk Müslüman da Hz. Adem'dir. Her peygamber çağının ilk iman edeni, aynı zamanda Hz Adem'in mirasçısıdır. En'am, 14: "De ki: "Bana Müslüman olanların ‘ilki’ olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma denildi."; En'am, 163: "ve ben müslümanların ilkiyim."; Ali İmran, 67: "İbrahim ne yahudi ne Hristiyan idi; bilakis o, tek Allah'a inanıp boyun eğmiş birisiydi, müşriklerden de değildi."; Ali İmran, 52: "İsa, onlardaki inkarcılığı sezince: Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir? dedi. Havariler: Biz, Allah yolunun yardımcılarıyız; Allah'a inandık, şahit ol ki bizler müslümanlarız, cevabını verdiler." Maide, 111: "Havarilere ‘Bana ve peygamberime iman edin’ diye ilham ettiğimde onlar ‘İman ettik, şahit ol ki bizler yürekten teslimiyet içindeyiz’ demişlerdi." Bir insan bir konuda bir şeyler konuşmak istiyorsa önce o konu hakkında biraz bilgi sahibi olması gerekir. Aslında Yüce Yaradan hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Haşa, “Bir topluma içki içebilir, diğerine puta tapabilir, diğerine de iyiliğe gerek yok” dememiştir! “İlk insandan itibaren gelen dinin adı İslam'dır.” Daha bunu bundan haberi olmayan Kur'an uzmanı (!) ateist arkadaş bir de Kur'an'da çelişki bulunduğunu iddia etmektedir! Bu konu “İslam tüm dinlerin özüdür” adlı yazımızda ele alınmıştır.

Cehennemde insanlar ne yiyecektir? Acı ve kötü kokulu bir dikenli bitki mi (88:6), kanlı irin mi? (69:36) İki ayet de, söz konusu yiyeceklerin cehennem'deki tek yiyecek olduğunu iddia etmektedirler, birebir çelişmektedirler. Bunlarla bilahare çelişen 37:62-68, cehennemde insanların zakkum ağacının meyvelerini yiyeceğini ve kaynar sudan karışık bir içecek içeceğini iddia etmektedir. Üç yönlü bir çelişki söz konusudur.

İnsan menüsünü bu kadar mı merak eder? Aynı konudaki ayetleri bir arada okumadan sonuca ulaşmaya çalışmak insanı ancak bilgiç bir ate yapar deyip cevaba geçelim. Cehennem 7 kattır (Hicr, 44) Her katın ayrı ceza şekilleri vardır. Hatta bazı ateistler, ‘İslamiyet, sıcak bölgede faaliyet gösterdiği için, insanlar hep ateşle korkutulmuştur. Kutuplarda olsaydı, soğuk azaplardan bahsedilirdi. Şimdi din kitaplarında niye soğukla azaptan bahsedilmiyor?’ demektedirler. Merak etmesinler, ‘Zemherir’ adlı soğuk cehennem azabı da (Buhari, Bed'ü'l-halk, 10; İnsân, 13; Tirmizi, Cehennem 9, (2595); Hadislerle İslam, VII/656) onları beklemektedir. “Onların sayısını da inkar edenler için

sadece bir imtihan vesilesi yaptık ki böylelikle kendilerine kitap verilenler kesin bilgi edinsinler, inananların imanı artsın; kendilerine kitap verilenler ve müminler şüpheye düşmesinler; kalplerinde hastalık bulunanlar ve inkarcılar da, “Allah bu sayı misaliyle ne demek istemiş olabilir?” desinler.” (Müddessir, 31)

Bir Müslüman'ın kaç annesi vardır? 58:2'ye göre bir ("onların anaları ancak, kendilerini doğuran kadınlardır."), 33:6'ya göre ise birden fazla ("onun [Muhammed'in] eşleri de Müminlerin analarıdır.")

Hadi bir tane de biz ekleyelim, sütanneyi de ekledik, etti üç! Neyse cevap: Biri öz, diğerleri ise, peygamberimizin eşleri olan biz müminlerin manevi annelerimizdir. (Yukarıda ve burada, arada konuya farklı üslupla yaklaşmamızı okuyucularımızın mazur görmesini rica ediyoruz.)

Allah, firavun'a bir peygamber mi (7:103,73:15), iki peygamber mi (10:75) göndermiştir? Önce Musa (as)'ı tek başına firavuna göndermiştir. Daha sonraları Musa kendine yardımcı isteyince Harun (as)'ı da Allah görevlendirip Musa ile beraber yeniden firavuna göndermiştir. Yani önce bir sonra iki peygamber! Bu olay Kur'an'da şöyle anlatılır. Furkan35. ayet: "Kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık." Ama ateistimiz yine 'aynı konudaki tüm ayetleri' bir arada değerlendirmemiştir! Sonuçta da çelişki adı altında paradoksa düşen kendisi olmaktadır!

Allah, ad kavmini bir günde mi (54:19), birden fazla günde mi (41:16, 69:6-7) yok etmiştir?

Kamer 19. ayette 'kasırganın başladığı günden' bahsederken, diğer ayetlerde ise kasırganın sürecinden bahsedilir. Zaten Hakka suresi 7. ayette, "Allah o kasırgayı 'ardarda' yedi gece, sekiz gün onların üzerine gönderdi." buyuraak olayın detayını verilmektedir. Fussilat, 16. ayette de kasırganın günlerce sürdüğünü ifade edilmiştir zaten. Evet sayın okuyucu, yine aynı usulsüzlükler zinciri ve yine ithamda bulunan aynı zihniyet sahipleri...

109:1-6'da Muhammed, kafirlerin tapındığı tanrının veya tanrıların Allah'tan farklı olduğunu söylemektedir. Burada kafirler ile kime atıfta bulunulduğu belli değildir - ehl-i kitap (Yahudiler ve Hristiyanlar) ya da putperestler söz konusu olabilir. Halbuki Kur'an, Yahudiler ve Hristiyanların da (2:62, 2:139, 3:64, 29:46), putperestlerin de (16:35, 39:3) Allah'a inandığını öğretmektedir. İddiaya göre putperestler Allah'a ortak koşmakla birlikte Allah'a inanmayı sürdürmektedirler. Muhammed'in iddiası yalanlanmaktadır.

Kafirun, 1-6. ayetlerde kendisine tapılan yaratıcıların farklılığına vurgu yapılır ki, hakikat ortadadır: Yahudiler ırkçı bir tanrı ve Hristiyanlar üçlü birliktelikten oluşan bir tanrı inancına sahipken müşrikler ise putlara tapmaktadırlar. İslam'da ise ne ırkçılık vardır ne de putlara tapmak! İlk ayetteki 'Kafirler' hitabından tüm İslam dışı inanç sahipleri kastedilir: Tanrı anlayışımız da, dinimizin ilkeleri de mesajının altı çizilir. Bakara, 62. ayette ise genel anlamda, 'İslam gelmeden önceki' Yahudi ve Hristiyanların cennetlik olduğundan bahsedilir. Ayeti yukarıda ele almıştık. Zaten 134. ayette bu açıkça ifade edilir: "Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir." 139. ayette ise özellikle, 'Allah' adı zikredilerek 'teslis ve Yahuda inancı' reddedilmekte ve O (cc) İbrahim'in de, İsa'nın da rabbidir, aslında sizin de asıl rabbinizdir, O'na inanın" denilip, 'Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir.' diye de ayet bitirilerek, Kafirun suresi ile aynı içerikli mesaj verilmektedir. Yani hep tevhid mesajı tüm ayetlerde verilmekte, insanlık İslam'ın tek Allah inancına çağırılmaktadır. Ali İmran suresi 64. ayette ise Hristiyanların en temel 3 imani sorunlarının altı çizilmekte ve Hristiyanlara şu çağrı yapılmaktadır: "Sadece 'Allah'a ibadet

edip, O'na hiçbir şeyi 'ortak koşmamak' (Şirk; putperestlerin de temel sorunudur) ve din adamlarını 'rab' edinmemek!" Rab kavramını çok kısa bir özetle, 'Hayatımızı düzenleyen kuralları koyan' şeklinde tanımlayabiliriz. Dikkat edin lütfen yine şirk merkezli eleştiri hakimdir ayete! Ankebut suresi 46. ayette ise: "Ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir." denmektedir. Ayetin ilk cümlesine dikkat edilirse, 'Ehli kitab'la mücadele devam etmekte' fakat bunun özellikle yumuşak bir üslupla yapılması gerektiği ifade edilmekte ve "Ey Ehli kitap olan Yahudi ve Hristiyanlar! Biz Tevrat, İncil, Zebur-un bozulmamış asıllarına inanıyoruz, bizi de, sizi de yaratan aynı 'Allah' (Bakara, 139) denilmekte, şirksiz asli tevhit inancına davet edilmektedirler. Ama çünkü onlar ayrı bir din, ayrı bir tanrı inancına sahiptirler: "Şüphesiz ki: "Allah ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir", diyenler kafir olmuşlardır." (Mâide, 17); "Şüphesiz, Meryemoğlu Mesih (İsa), Allah'ın kendisidir." diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki bizzat Mesih şöyle demiştir: "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Çünkü kim Allah'a eş koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram kılar. Allah, şüphesiz üçün (üç Tanrının) biridir." diyenler kafir olmuştur. Halbuki bir tek ilahtan başka hiç bir ilah yoktur. (Mâide, 72- 73); "Yahudiler; "Uzeyr Allah'ın oğludur."* dediler. Hristiyanlar da: "Mesih (İsa) Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri sözler olup, güya bununla, daha önce yaşayan inkarcıların sözlerini taklit ediyorlar." (Tevbe, 30) Putperestlere gelince; Nahl, 35. ayette müşrikler yanlış kader inançları nedeni ile eleştirilmekte, Zümer 3. ayette ise, şirke düşmelerinden dolayı 'Yalancı ve inkara saplanmış' olarak nitelendirilmektedirler. Müşrikler zaten bir yaratıcıya inanırlar, hatta Hz Muhammed'in babasının adı Abdullah yani 'Allah'ın kulu'dur. Ama putları aracı kabul ettikleri içinde şirke düşmektedirler ki, günümüzde Hristiyanlık, Budizm, Hinduizmdeki putlar ile ateist yönetime sahip ülkelerin liderlerinin heykellerine yapılan tazimler bizlere putperestliğin hala devam ettiğini göstermektedir. Kısaca; Kafirler olan ehli kitapta ve putperestlerde bir yaratıcıya inanırlar. Ama sonra inançlarına tevhid inancına aykırı; 'melekler Allah'ın kızlarıdır, Tanrı olan bir oğlu vardır, putlar bizi ona yakınlştırır.' türü sapık inançlara yönelirler. Tanrıya inanırlar ama bu tanrının içeriği şirkle doludur! Zaten müşrik olmak için önce tanrıya inanmalı, sonra ona ortak/şirk koşulmalıdır. Tanrıya inanmadan müşrik olunmaz, tanrıya inanmayana ateist denir. Ateistler hep aynı yanlış düşmekte, aynı konudaki tüm ayetler bir araya getirilmeden, sadece ortamında koparılıp keyiflerine göre ayetleri cımbızlayıp seçmekte ve sonra da bunlardan kendilerince çelişkiler (!) üretmektedirler ki, bu yanlışlığa hem ateist hem oryantalistlerde sıkça rastlamaktayız.

* Yahudi din alimleri olan Rabbanilere göre Hz. Musa daha önce gelmeseydi Tevrat Ezra'ya verilirdi. (Sanhedrin, 21b) Üzeyir, Tevrat'ı ezberden yazdırıp Yahudilere öğretince onun 'Allah'ın oğlu' olduğu görüşü Yahudiler arasında yaygınlık kazanır. (Ali b. Muhammed el-Hâzin, Lübâbü't-te'vil, II/351-352; Sa'lebî, Kasasü'l-Enbiyâ Arâisü'l-Mecâlis, 309; İbn Cerir et-Taberî, Camiu'l-Beyân, X/111; Muhammed Ali Sabûnî, Safvetü't-Tefâsîr, I/396; Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213; Komisyon, Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II/757-8; İbn Kesir, Tefsiru'l- Kur'ani'l-Azim, II/336) ve bu inanç zamanla Hristiyanların "Mesih Allah'ın oğludur" sözlerine kapı açar. (Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213) Yahudi asıllı İskenderani, Hicaz bölgesindeki Karailer'in bu inanca sahip bulunduklarını nakleder. (Lazarus-Yafeh, Intertwined Worlds: Medieval Islam and Bible Criticism, s. 53) Bu görüş daha yaygın bir görüştür. (Ebu Muhammed Ali b. Ahmed b. Hazm ez-Zahiri, el-Fasl fi'l-Milel ve'l-Ehvâi ve'n-Nihal I/99; el-Mutahhar b. Tahir Makdisî, el-Bed' ve't-Târîh, IV; 35; Baki Adam, "Üzeyir", DİA, XLII/402) Ayrıca bu söylemin Medine'deki bir grup yahudi (İbn Ebû Hâtim, Tefsîrü'l-Kur'âni'l-'azîm, VI/1781; İbnü'l-Cevzî, Zâdü'l-mesîr, III/424) ve Yemen civarında yaşadıkları söylenen Sadukiler (İbn Hazm, el-Faşl, I/99) ve Filistin yahudileri (Makdisî, el-Bed' ve't-târîh, IV/35) arasında yaygın olduğu da rivayet edilir. Bazı Yahudiler ve Hristiyanlar İsrail oğullarından olan peygamberlerini Allah'ın oğulları olarak kabul ettiklerinden kendilerini ayrıcalıklı olarak görmüşlerdir. (İbn Cevzî, Telbisü İblis, 77) Günümüzde de hala Yahudi Mistisizminde (Kabbalism) Tanrı oğlu Metatron (Enoh) figürünün bulunduğu da gözden kaçırılmamalıdır. (Selim Özarslan, İslam kaynaklarına göre yahudilerin Allah'ın oğlu olarak niteledikleri üzeyir ile ilgili bazı meseleler, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 49, s. 29)

Kıyamet gününde, şefaet (aracılık) mümkün olacak mıdır (20:109, 34:23, 43:86, 53:26), olmayacak mıdır (2:122-123, 2:254, 6:51, 82:18-19)?

Allah'ın izni dışında şefaetçi olmayacaktır! Bazı ayetler geneli ifade ederken, yani şefaet olmayacak derken; bazı ayetlerde de istisnaları ifade edilir. Meleklerin secdesinde şeytanın melek olmadığını başka ayetin ifade etmesi gibi. Peki, neden aynı konudaki ayetler peş peşe Kur'an'da sıralanmamıştır? Çünkü herhangi bir konu Kur'an'da aranırken; o konu ile ilgili tüm ayetler taranırken tüm Kur'an gözden geçirilmek zorunda kalınmaktadır ki, bu da aradığımız konunun 'tüm Kur'an içindeki konumunu, yerini' daha iyi anlamamıza neden olmaktadır. Kur'an'ın üsluplarından biri de bu metottur!

Kötülüklerin kaynağı Allah mıdır (4:78), insanın kendisi midir (4:79) yoksa şeytan mıdır (38:41)? Özellikle arka arkaya gelen 4:78 ve 4:79'un birbirleri ile birebir çelişmesi dikkat çekicidir. Bu üç yönlü çelişki, günah / kader çelişkisi ile de alakalıdır.

Sad, 41. ayette Eyyüp aleyhisselam, şeytanın kendisine verdiği vesveselerden (Aşur, Tefsir, XXIII, 270) Rabbine sığınmasından bahsedilir. Şeytan insanlara "Kötülüğü, ahlaksızlığı ve Allah'a bilmediğimiz şeyleri yakıştırmamızı emreder." (Bakara, 169) Ama unutmayalım ki şeytanın "Zorlayıcı gücü ancak onu veli/dost/arkadaş edinenlerle, onunla Allah'a ortak koşanlar üzerindedir." (Nahl, 99-100) Yoksa şeytanın "Bizi zorlayacak gücü yoktur; onun yaptığı bizlere çağrıda bulunmaktan ibarettir; arzusuna uyan da onun çağrısına uymaktadır." (İbrahim, 22) Yani, kötülük kaynağı insandır, şeytan sadece teşvik eder, insanı tahrik eder, arzularının peşinde koşanda o teşviklere uyar. Ama asla unutulmamalıdır ki, "insanların yaptıkları kötülükler için şeytanı bahane etmeleri gerçekçi olmadığı gibi, Allah katında da herhangi bir değere sahip değildir." (DİBİA, Şeytan maddesi) Peki kötülüğün kaynağı –haşa- Allah mıdır? Bu konu detaylı bir şekilde, "Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?" başlıklı yazıda ele alınmıştır.

313

Allah çirkin işlerin yapılmasını emreder mi? 7:28 ("şüphesiz, Allah çirkin işleri emretmez.") ve 16:90'da ("Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.") Allah'ın çirkin işleri emretmediği öğretilir. Hatta 2:169'da çirkin işleri şeytan'ın emrettiği belirtilir (" o [şeytan], size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder."). Ayrıca Allah'ın bir ülkeyi haksız yere helak etmeyeceği öğretilir (6:131). Fakat tüm bu öğretiler 17:16'da yalanlanmaktadır: "Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz." Allah insanlara çirkin işlerin yapılmasını emretmekte, sonra da bunu bahane olarak kullanıp ülkeyi haksız yere helak etmektedir. Çelişki ortadadır.

Bu sorunun cevabı ile 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımızın içeriği paralellik arz etmektedir, okunmasını tavsiye ederiz. Aslında atalarımız bu konuyu çok güzel özetlemişlerdir: 'Kula bela gelmez hak yazmadıkça, Hak bela yazmaz kul azmadıkça' Allah (cc) hiçbir kulunun kötülük yapmasından razı olmaz: "Onlar çirkin bir iş yaptıklarında; 'Babalarımızı bu yolda bulduk, esasen Allah böyle yapmamızı emretti.' derler. De ki; şu bir gerçek ki, Allah asla çirkinliği emretmez." (A'raf, 28); Allah kullarının inkara/küfre sapmalarına razı olmaz." (Zümer, 7) Peki, 'Helak etmek istediğimizde' cümlesinden kastedilen nedir? Allah, bir kavim helakı hak etmek için yarışmadıkça, kötülük bataklığı içinde yüzmedikçe onları helak etmez. Ama o kavim helak olmak için her şeyi, adeta yarışarcasına yaparsa; onların başına bir zalim idareci getirir! O zalimde onlara, o hak ettikleri cezayı verir. Allah hak etmeyene ceza vermez, ama edene 'nasıl' ceza verdiğini de ayet bizlere bu şekilde haber verir. Aslında bu ayet

ilahi bir ikaz mahiyetindedir: “Başınıza zalim idareci geldi ise, bu size helakın yaklaştığının da göstermektedir!” Zaten tarih bunun delilleri ile doludur. Diğer rivayetlerde bunu teyit etmektedir: “Nasılsanız öyle idare edilirsiniz.” (Ali el-Müttakî, Kenzu'l-Ummâl, VI/89, Süyûtî, Câmiu's-Sağîr, II/82); “İnsanlar, iç alemlerinde, özlerinde kendilerini değiştirmedikçe, Cenab-ı Hakta onlar hakkındaki hükmünü onları değiştirmez.” (Ra'd, 11); “Bu da, bir millet kendilerinde bulunani (güzel ahlak ve meziyetleri) değiştirmeye kadar, Allah'ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır.” (Enfal, 53) Konuya ek olarak, 'Günümüzde 'toplular' helak neden olmuyor.' başlıklı soru ve cevaba, 'ateistlere cevap' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Allah adil midir? 39:69'a göre öyledir: " Yeryüzü rabbinin nuruyla aydınlanır. Kitap (amel defterleri) ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve haksızlığa uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir." Ama örneğin 14:4'e göre, Allah insanları keyfine göre sapkınlığa sürüklemektedir: "Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir." bu durum, 4:88, 4:143, 6:125, 7:178, 7:186, 13:27, 13:33, 16:93, 17:97, 35:8, 39:23, 40:33, 42:46, 74:31 ile de desteklenmektedir. İnsanları keyfince saptıran Allah, sonra da bu insanları saptıkları için cezalandırmaktadır, mesela 16:94'te belirtildiği üzere: "Allah yolundan sapmanız sebebiyle kötü azabı tadarsınız. (ahirette de) sizin için büyük bir azap vardır." veya 72:15'te belirtildiği üzere: "Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır." Allah'ın kendi saptırdığı insanları cezalandırılması adil midir? Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir? Günah / kader çelişkisi burada açıkça ortaya konulmaktadır.

Aynı usul hatası ve hep doğal olarak yine aynı yanlış sonuç! Aynı konudaki tüm ayetler bir araya toplansa ortada sorun kalmayacağı çok kere yukarıdaki örneklerde defalarca gördük. İbrahim, 4. Ayetten maksat, “Allah Teala ayetlerini gönderdikten sonra tercihini ısrarla inkar yönünde kullananları zorla doğru yola iletmez. Bilakis onları ‘kendi irade ve tercihleriyle’ baş başa bırakır; inkarcılık ruhlarına yerleştikten sonra da artık onlar iman etmezler. Ama gerçeği araştırıp tercihini o yönde kullanmaya çalışanlara ise Allah yardım ederek, onları doğru yola ulaştırır.” (Kur'an Yolu Tefsiri, III/303) demektir. Diğer verilen ayetler ve cevaplarını “Allah kalpleri mühürler mi?” başlıklı yazımızda ele alıp cevapladık. Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir?” sorusuna, ‘metotsuz ve bilgisizce Kur'an ayetleri hakkında ahkam kesip, insanları İslam'dan uzaklaştırmaya çalışan cahil ateistlerdir’ diye cevap verebiliriz. ‘Günah/kader çelişkisi’ iddiası da geçersiz bir ithamdır, ‘Kaza kader’ başlıklı yazımızda konu detaylı olarak ele alınmıştır.

Melekler dostumuz mudur? 2:107 ve 29:22'ye göre Allah'tan başka dostumuz yoktur, ama 41:31'e göre melekler dünya hayatında da âhirette de dostlarımızdır.

Melekler Allah'ın emirlerini yerine getirmekle görevli varlıklardır. (Nahl,49-50; Tahrim,6; DİA, Melek maddesi) Hüküm vermede, yaratmada, yönetmede (Bakara, 107; Ankebut, 22) tek dost tabii ki Allah'tır! Ama melekler de unutmayalım ki O'nun emrindedir! (Enbiya, 26-27; Tahrim, 6) Yani, birinin dostu eğer melek ise, aslında asıl dostu Allah'tır! “Muhakkak ki: “Rabbimiz Allah'tır.” deyip, sonra (da) istikamet üzere olanlara (Allah'a yönelip dini yaşayanlara) melekler inerler: “Korkmayın ve mahzun olmayın. Ve vaad olduğunuz cennetle sevinin! (derler)” (Fussilat, 30) Görüldüğü gibi, Allah'a yakın olanlara melekler de yakın olurlar! Ateistin de verdiği ayetin devamında bu dostluğun, ‘hem dünya hem ahireti’ kapsadığı görülmekte ve aynı surenin bir sonraki ayetinde de, (Fussilat, 32) melekler dostluklarını Allah'a izafe etmektedirler: “Bağışlayıcı ve merhamet sahibi olan Allah'ın ikramıdır bu.” Evet, sadece bir ayet sonrasını ateistimiz okumamakta veya anlamamakta ısrar etmektedir! “İnkâr edenler, sadece yapmakta olduklarından dolayı cezalandırılırlar.” (A'raf, 147)

Her şey Allah'a boyun eğen mi? 30:26'ya göre her şey Allah'a boyun eğen, ama düzinelerce ayet, hem şeytan'ın (7:11, 15:28-31, 17:61, 18:50, 20:116, 38:71-74) hem de birçok değişik insanın Allah'a boyun etmeyi reddetmesinden, başkaldırmasından söz eder.

Özgür iradeli yaratılan insan ve cinler (şeytan da bir cindir) hariç, her şey Allah'a iteat eder. O nedenle de insanlar ve cinler için cennet ve cehennem söz konusudur. Geri kalan, meleklerden evrendeki tüm canlı cansız varlıklara dek, hepsi Allah'a secde ve tespih eder; iteat eder, emirlerine boyun eğen, verilen görevleri aynen yerine getirirler. Onların 'Secde ve tespih' etmelerini 'Kur'an'da teşbih, mecaz, kinaye' adlı yazımızda ele alacağız.

Bir hadis: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona 'Buradan Doğ!' denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.' Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor.

Hadisin kaynağı, 'Tirmizi, Fiten, 22; Muslim, Fiten: 13; İbn Mâce, Fiten: 32'dir ve hadis kıyamet alametlerinden bahsetmektedir. "Kur'an'da çelişki yoktur" ve Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler" adlı yazılarımızda, Kur'an ayetlerinden hareketle güneş-dünya ve yörüngeler hakkında bilgiler verilmiş ve bilimsel anlamda bir sorun olmadığı ispat edilmiştir. Peki, secde kavramı ile kastedilen nedir? "Evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (Seyyit Hüseyin Nasr, İslam'da Bilim ve Medeniyet, s. 19) Nahl, 79. ve Mülk, 19. ayetlerde yüce yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi' olduğunu bizlere bildirilmektedir. Aslında bu, o kuşun uçması için gerekli tüm özelliklere işaret edip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı vd.) dikkatleri o muhteşem düzene toplayıp, onu ayarlayana, eserden müessire, yani eseri yapana ulaşmamızı istemektedir.

315

"Secde etmek, tespih etmek" gibi kavramlar iteat etmek, verilen görevi yapmak (İbnu Manzur, III/204-206) anlamlarına gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir, ısı ve ışık yayar. Taki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı kıyamet günü, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) ana dek. Söz konusu hadisin devamında efendimiz: "Güneş, kendisine tayin edilmiş bir yere doğru akıp gider. (Yasin, 38) ayetini okumaktadır. Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret etmektedir. Çünkü "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğinin peygamberimiz döneminde bilinmesine imkan yoktur. Tabii, ateistler hadisin devamını yazmamışlardır! Yasin, 39. ayette ise, Ay'ın da yörüngesi olduğu ifade edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin. 40. ayette ise gece gündüz dengesine işaret edilir ve ay, güneş ve dünyanın her birinin yörüngesi olduğu surede ifade edilir!

Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir. "Yaratılanların tespihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabûnî, Safvetü't-Tefâsîr, III/319 vd.)Kur'an'da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçer. (M. F. Abdülbâkî, el-Mu'cem, "scd" md.) Ünlü sözlük sahibi Ragıb el-İsfahani, Kur'an'daki secdeyi, 'isteğe bağlı' ve 'zorunlu' secde olarak ikiye ayırır; ilki (sücut bi'htiyar) insana mahsus olup karşılığında mükafat vardır ki "O'na ibadet etmekle, onun emirlerine uymuş olur." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 32) ve bu sayede dünyada huzurlu ve ahirette de cenneti hak etmiş oluruz. İkincisi (sücutü teshir) insan dahil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah'ın koyduğu kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahânî, el-Müfredât, "scd" md.) "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hacc, 18) ayetinden kastedilen de budur. "Hiç bir şey yoktur ki Allah'ı hamd ile tespih etmesin." (İsra, 44); "Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tespih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakim'dir." (Hadid, 1); "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allâh'a secde ederler." (Ra'd, 15); "Allah'ın yarattığı nesneleri

görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah'a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) Dikkat edilirse ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, tespis/secde terimleri ile bu kurallara işaret etmekte ve kurallardan da kuralı koyana ulaşmamız amaçlanmaktadır. Zaten birçok Müslüman araştırmacı da bu ayetlerin yönlendirmesi ile astronomi çalışmalarına yönelmiştir. "Allah'ın yaratmayı nasıl başlattığını, Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün." (Ankebut, 19-20); "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaradılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmasında akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190); "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözü(nü) çevir (de bir bak) hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) gibi birçok ayet aslında, yaratılardan yaratana ulaşmamız için Müslümanları motive etmiş, yönlendirmiştir. 'Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' ve 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' başlıklı yazılar da, bu yönlendirmenin sonuç verdiği örneklerle doludur!

Allah, 'şirki' (kendisine ortak koşulmasını) affeder mi (7:153, 25:68-71), affetmez mi (4:48, 4:116)?

Şirk içinde ölmedikten sonra, tabii ki Allah günden dönenleri affeder. A'raf, 153. ayette af dileyip tövbe edenlerden bahsedilir. Furkan 71. Ayette de, "Ve her kim tövbe edip iyi davranışta bulunursa, muhakkak o tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner." buyrulur. Yani bir kere hata işleyenin ebedi cehennemlik olması gibi bir şey söz konusu değildir! Zaten ilk Müslümanlarda önceden birer müşrik değil mi ididler?! Ateist ayetlerin meallerini yazsa her şey ortaya çıkacak, okuyan anlayacak ama araştırmayan, önyargılı birkaç kişiyi kandırmayı da yanlarına kar addediyorlar demek! Allah müşrik olarak ölenleri ise asla af etmez: Nisa, 48, 116: "Allah kendisine ortak koşmayı elbette bağışlamaz."

316

Nisa 93 Bir mümini kasten öldüren kişinin ebediyen cehennemde kalacağı, Nisa 48 de de şirk koşanın asla affedilmeyeceği yazıyor. Ama Zümer, 53 de Allah'ın bütün günahları bağışlayacağı yazıyor. Şimdi yukarıdaki günahları işleyen kişi affedilir mi affedilmez mi?

Nisa, 48: "Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını 'dilediği kimse' hakkında bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur." Ayetin mealinde, 'Limen yeşa/dilediğini' istisnası bulunur; "şirkin dışında' Allah (cc) 'dilediğini' af eder." Nisa, 93: "Kim de bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde devamlı kalmak üzere cehennemdir." Bu ayeti de, A'raf 153, Nisa 116 ve Zümer, 53 ile beraber anlarsak sorun çözülür, çünkü Kur'an bütüncül okunmalıdır: "Kural olarak Kur'an'ın bir ayetini bütününden kopararak tek başına değerlendirmek ciddi yanlışlar doğurabilir." (Kur'an Yolu Tefsiri, IV/ 627) A'raf, 153: "Kötülükler yaptıktan sonra ardından 'tövbekar' olup da iman edenlere gelince, şüphesiz ki, o tövbe ve imandan sonra Rabbin elbette bağışlayıcı ve esirgeyicidir."; Nisa, 116: "Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başkasını 'dilediği kimseler' için bağışlar. Allah'a ortak koşan büsbütün sapıtmıştır."; Zümer, 53: "De ki, Ey kendi aleyhlerine olarak günahta haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Allah 'dilerse' bütün günahları bağışlar; doğrusu O çok bağışlayıcı, çok merhametlidir." 54. Ayette de belirtildiği gibi, "Allah'ın affına layık olabilmek için her şeyden önce O'na yönelip teslim olmak gerekmektedir." Toparlarsak, "Allah şirki asla af etmez, haksız yere kul öldüren, tövbe ederse, Allah dilerse af eder, zira, "Allah tövbeleri kabul edendir." (Bakara, 37; Tevbe, 104) Affi hak etmeyen ise, ebedi cehennemde kalır. Burada bir konunun altını çizelim: Kur'an'da istiğfar, 'Söz ile af dilemek' anlamına gelirken tövbe ise, sözün fiiliyata, pratiğe geçirilmiş halini ifade eder. Günahkar kul yaşantısında hatadan dönmüş ise ve O'ndan af dilemiş ve bunda samimi ise, Allah'u e'lam, Zümer, 53. ayet devreye girer.

Peki bu dünya da şirk günahını isleyen adamı öldüren, tövbe ederse affolunur mu?

Müslüman olsun kafir olsun bir insanın, 'can, mal, namus, akıl ve dinine' saldırmak haramdır; Detay, 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımızda verilmiştir! Eğer bir insan, kafir veya müşrik olsun, yapılan anlaşmayı bozarak saldırır veya Müslüman devlete savaş açarsa, zaten bu İslam savaş hukukuna göre caiz olan bir savaştır ve nefsi müdafaa içerisinde telakki edilir, dolayısı ile ceza gerektirmez. Bu konuda, 'İslam savaş hukuku' adlı yazıya da bakılabilir. Eğer bir insanı, hele de İslam ülkesi ile anlaşma yapan, müşrik veya kafir (Hristiyan, Yahudi vs.) birisini (Yani zimmiyi) öldürürse, bu konu, "Kim bir insanı (suçsuz yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir. " (Maide, 32) ayetinin hükmü alanına girer: "Bir Müslüman, kasten bir gayri müslimi (zimmiyi) öldürürse, kendisine kısas tatbik edilir." (Merginani, el-Hidaye, VI/160; Şeybani, Kitabu'l-hucce, IV/322; Buhari, Diyet, 22; Kitabu'l-hucce, VI/329-345) "Kafir karşılığında Müslüman öldürülmez." (İbn Mace, Diyet, 21) hadisinde geçen kafdnden maksat, kendisiyle savaş halinde olunan kimseleri ifade etmektedir. (Mevsili, İhtiyar, V/27)

"Musa'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilah) edindiler." (7:148) Musa'nın kavmi, Musa Tur'dan dönmeden önce mi (7:149) yoksa döndükten sonra mı (20:91) bu hatalarından vazgeçip tövbe ettiler?

Ateist arkadaş ayetlerin sıralamasını yanlış yapıyor... Taha, 91: "Musa dönmeden tövbe etmeyiz" diyorlar. Yani tövbe ettikleri yok! A'raf, 149: Musa (as) dönünce onları azarlayıp heykeli ateşe atıyor, onlarda tövbe ediyor.

Yunus sahile atıldı mı (37: 145), atılmadı mı (68:49)? Nasıl bir yere?

Kalem 49. ayet: "Rabbinin lutfu imdadına yetişmeseydi o mutlaka kınanmayı hak etmiş olarak ıssız bir sahaya atılacaktı."; Saffat, 145: "Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık." Her iki ayette de sahile atılmadan bahsediyor. Birinde Allah'ın onun tövbesini kabul etmesinden, diğesinde sağlığından bahsedilse de ortak nokta, "sahile atılmasıdır!" Saffat, 145-146: "Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık; Üstüne (gölge yapması için) kabak türünden bir bitki bitirdik."; Kalem, 49: "Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, O mutlaka çorak bir diyara kovulmuş olarak atılacaktı." Hz. Yunus peygamber bir balığın karnında boş bir araziye atılmıştır. Tabii burada ki boş bir araziye atılış sebebi ayetin iki gerisiyle irtibatlıdır: Saffat, 143-144: "Eğer çok tespih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı." Anlaşılaçağı üzere, Hz. Yunus'un Allah'a tövbesini çokça yapması ve çokça af dilemesi (Enbiya, 87) sonucu, Allahın rahmetiyle, boş bir araziye bırakılmıştır. 145-146. ayetler bırakıldığı yerde, onu koruyucu çevresel etmenlerin oluşturulduğu da anlatılmaktadır. Şimdi gelelim Kalem süresindeki ayete 49. ayet: "Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, o mutlaka çorak bir diyara kovulmuş olarak atılacaktı." Eğer Yunus peygamber rahmetten uzak olsa idi; çorak bir diyara atılacaktı. Bu Saffat suresinde de aynen belirtilmektedir. Ama ayette, "Şecereten min yaktin" cümlesi konuyu aydınlatmaktadır. Yunus peygamber sahile atılması, 'kovulmadan' ve 'Allah'ın rahmeti ile' çorak arazide "Şecereten min yaktin"; 'üzerine bir bitki bitirilerek' gerçekleşmiştir. Yani Yunus (as) sahile atılması rahmetten uzak olmadan, "el-ara" gibi yerde özel bir koruyucu; üstüne gölge yapması için geniş bir bitki bitirilerek gerçekleşmiştir. Kısaca, Atıldı; "Kovulmadan, korunarak, rahmet ile." Atılmadı; "rahmetten uzak olarak çorak bir araziye."

Namuslu kadınlara zina isnat edenler (evlilik dışı cinsel ilişkide bulunduğu yönünde iftira atanlar) affedilebilir mi (24: 4-5), affedilemez mi (24:23)?

Cezasını çekip, tövbe eden af edilir. (Nur, 4-5) Ama şu veya bu nedenle bir şekilde bu dünyadaki cezadan kurtulan af edilmez ve ahirette cezalandırılır. (Nur, 23)

Kur'an, önceki kitapları doğrulayıcı mıdır (2:97) yoksa düzeltici ve yerine geçici midir (16:101)?

Bozulmadan önceki hallerini doğrulayıcı, ama bozulmuş su anki hallerinin yerine geçendir!

Kur'an benzeri bir kitap kesinlikle yazılamaz denmektedir (2:24, 17:88) ama aynı zamanda Tevrat ve Kur'an eşdeğer sayılmaktadır (28:49, 46:10)

Kur'an'dan önce inen ve bozulmamış haldeki Tevrat ve İncil'i de indiren, Kur'an'ı da indiren aynı Allah (cc) değil midir? Onlarda Allah kelamı değil midir? Gelelim ikinci bölüme. Kur'an geldikten sonra ise asla benzeri yazılamaz; denendi (Haziran 633'da ölen Müseylemet'ül Kezzab'tan 13 Mayıs 2018'ta ölen Anis Shorosh'a dek defalarca, çok kez, ama) başarısız! Bu nedenle de, "H. de Castries, 'İnsan aklı, bu ayetlerin ümmi bir adamdan nasıl meydana geldiği hususunda hayrete düşmektedir. Bütün Doğu, insanoğlu düşüncesinin lafız ve anlamda Kur'an'ın bir benzerini getirmekten aciz olduğu hususunu' itiraf etmektedir. Ancak biz Batılılar düşüncelerimize aykırı olduğu için Kur'an'ı anlayamıyoruz. Jan Jak Russo, şu sözlerinde isabet etmiştir: Bazı insanlar Muhammed'den Kur'an'ı işitseler hemen secdeye kapanır ve şöyle derlerdi: Ey Allah'ın elçisi peygamber. Bizi de yanına al. Çünkü biz senin için ölmeyi veya sana yardım etmeyi severiz.' (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 48) Özetle, ayetler bizlere, Kur'an'ın kendinden öncekileri bozulmamış asılları ile Tevrat ve İncil'i tasdik ettiğini, kendisinden sonra ise, benzerinin asla yazılamayacağını ilan etmektedir ve 1440 sene geçmesine rağmen hala daha da yazılamadı!

318

Lut'un kavminin Lut'a verdiği cevap nedir? "Lut'un ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış." (7:82, 27:56) "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah'ın azabını getir bize." (29:29)

Lut (as) bir kere mi konuşmuştur kavmi ile? 142 yaşında vefat ettiği (The Legends of the Jews, Baltimore 1998, I/ 291) kabul edilen ve bir rivayete göre 29 (Mes'ûdi-Murucuzzeheb, I/46, Hâkim-Müstedrek, II/562), diğer rivayete göre 40 sene peygamberlik yapan bir peygamberin kavmi ile tek toplantı yapıp peygamberliğini sonlandırmış olması mümkün müdür? Tebliğine başladığında (A'raf, 82; Neml, 56) 'Çıkarılma, kovulma' tepkisi ile karşılaşır. Yıllarca süren tebliğin sonunda ise kavmi ona tek bir şey tekrar edip dururlar; "Hadi, doğru söyleyenlerden isen başımıza Allah'ın azabını getir de görelim!" Başlarına gelen ibret verici son ise herkesin malumudur.

İbrahim'in hikayesinin 19: 41-49'daki anlatımı, 21:51-59'daki anlatımından oldukça farklıdır. 21'inci surede İbrahim, kavmine putperestlikleri konusunda sert çıkarken, hatta putlarını paramparça ederken, 19'uncu surede İbrahim, babasının tehdidi üzerine putperestlik karşısı söylemine son vermekte, hatta korkup kaçmaktadır.

Yine aynı hata ve aynı yönlendirme takdiği! Şimdi bu ateist arkadaş şu soruyu da sorabilirdi: '(Hz) Muhammed Mekke'den hicret mi etti? Yoksa Mekke'yi feth mi etti?' Hayır, kitlesi de hazır, ne yazsa araştırmadan onaylayacak çevre de ediniyorlar! Ama gerçeklerin ortaya çıkma gibi bir huyu vardır, buyrun gerçeğe beraber ulaşalım: Bir rivayete göre 175 diğer rivayete göre 200 yıl yaşayan (Sa'lebî, 'Arâ'isü'l-mecâlis, s. 98-99; Taberî, Tarih, I/312) İbrahim peygamberimizin ömrü tevhit

mücadelesi ile geçmiştir. Bu mücadele Kur'an'da birçok ayette anlatılır. Ateist iddianın aksine, Meryem, 41- 49. ayetlerde 'tebliğe son verme' diye bir şey ise asla söz konusu değildir. 'Kavminden yüz çevirme, artık bağlarını koparma', şirkten ve onların taptıklarından uzaklaşma ve görevine yılmadan devam etme vardır. 48. ayet: "Ve ben, sizden ve Allah'tan başka dua ettiğiniz şeylerden ayrılıyorum." İddianın aksine Hz İbrahim tebliğine devam eder ve Harran, Filistin, Mısır'da risalet görevini yerine getirir. Aynen peygamber efendimizin hayatında olduğu gibi, İbrahim aleyhisselam'da hicret etmiş ama asla tebliğ görevinden uzaklaşmamış, 'son' vermemiştir. "İbrahim'de ve ona uyanlarda size güzel bir örneklik vardır." (Mümteherine, 4); "Bu kitapta İbrahim'i de okuyup an! Kuşkusuz o, özü sözü doğru bir insan, bir peygamberdi." (Meryem, 41. Ayrıca; Bakara 136,140, 258, 260; Âl-i İmran 33, 65, 67, 68,84, 95, 97; Em'am, 74, 75, 83; Hud, 74-77; Yûsuf, 6, 38; Hicr, 51; Nahl, 120-123; Ahzâb, 7; Sâd 45; Şûrâ, 13; Hadîd, 26)

Firavun'un mısırlı sihirbazları Musa'ya iman etti mi (7:103-126, 20:56-73, 26:29-51) yoksa sadece İsrailoğulları kavminin küçük bir bölümü mü Musa'ya iman etti (10:75-83)?

Sihirbazların tümü iman eder ama firavun onların hepsini işkence ile öldürtür. Yunus suresindeki ayetler ise sihirbazlar dışında, Musa'nın kendi kavminden (zürriyyetün min kavmihi) bahseder. Ayette de belirttiği gibi, 'kavminden ancak az sayıda insan, Firavun ve adamlarının kendilerine kötülük edeceğinden korka korka Musa'ya iman' eder. Yani iki olay bağımsız değil, peşisıra gerçekleşen olaylardır, birbirlerine alternatif değildir ve 'yoksa' diye ayrıştırılacak bir konu da ortada yoktur!

10: 90'a göre firavun, boğulmak üzere iken tövbe etmiş ve Allah'a iman etmiştir. 10: 91'e göre firavun hayat boyu isyandaydı, kafirdi. 10: 92'ye göre firavun'un tövbesi kabul olunmuş ve firavun kurtulmuştur. Firavun'un sadece bedenen değil, ruhen de kurtulduğunu kanıtlamak için 10: 103'e başvurabiliriz: "Sonra resûllerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. (ey Muhammed!) aynı şekilde üzerimize bir hak olarak, inananları da kurtaracağız." ama 4: 18'e göre hayat boyu günah içinde yaşayanların son anda ettiği tövbelerin kabul edilmesi mümkün değildir.

Yunus 90. ayette firavun iman ettim diyor ama Allah imanını 'kabul etmiyor.' 91. ayet zaten bunu açıkça ifade ediyor: "Şimdi mi? Halbuki daha önce hep baş kaldırmış ve bozguncular arasında yer almıştın." Bu azar dolu hitaptan ve devamındaki ayette gelen 'ibret' olunması mesajından olumlu bir anlam çıkarmak mantık sınırlarını epey zorlamayı gerektirmektedir. Zaten Taha suresi 78-80. ayetlerde firavun hakkındaki olumsuz mesaj vermekte ve onu amansız yakalamak, doğru yoldan saptırmak ve düşman olmakla' vasıflamaktadır: "Derken Firavun askerleriyle onların peşine düştü, ama deniz onları 'amansızca' sarıverdi. Firavun kavmini 'saptırmış, doğru yolu göstermemişti.' Ey İsrailoğulları! Böylece sizi 'düşmanınızdan' kurtardık." Zaten Yunus suresinin 50 ve 51. ayetleri de benzer bir durumdan bahsederek yine olumsuz bir yaklaşım içermektedir: "Ne dersiniz, ya O'nun azabı bir gece veya gündüz vakti üstünüze inerse!" Günah içinde 'boğulmuş olanların' böyle acilen olmasını istedikleri bunların hangisidir? Olacaklar 'olduktan sonra mı buna iman' edeceksiniz? O anda, öyle mi? Hani azabın çarçabuk gelmesini istemiştiniz!" Nisa, 18. ayetle konuyu noktalayalım: "Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çattığında "Ben şimdi tövbe ettim" diyenlerle kafir olarak ölenler için kabul edilecek tövbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlamışsınız." Yunus, 92. ayette ise, "Böylece senden sonraki nesillere, bir ibret olman için, bugün senin bedenini kurtaracağız" denmekte, imanının kabulü ile ilgili hiçbir imada bile bulunulmamaktadır. Aksine ayette 'senden sonra gelenler için bir ibret' olmaktan bahsedilmekte ve firavun hakkındaki olumsuz yargı açıkça ifade edilmektedir. Ayette, "Bi bedenike" denilerek açıkça, Türkçeye de aynen geçmiş olan 'insan bedeninden' bahsedilmektedir. Ortada ruhen kurtulmaya ima bile yoktur! Yunus 103. ayetin ise Firavunla

hiç ilgisi yoktur. Çünkü sure, 104. ayetle beraber konuyu genelleştirmiş, firavun örneğinden hareketle genel hükümler ortaya koymaya başlamaktadır. (Yunus, 94-97) 98. ayette Yunus peygambere atıfta bulunulur ve sonrada 99. ayetle beraber, genel hüküm ve mesajlar iletiliyor. (Yunus, 99-109) Ateist arkadaş, önce kafasında bir senaryo hazırlıyor, bağlamından kopardığı ayetleri bir araya getirip ve hepsini birbiri ile irtibatlandırmaya çalışmışsa da becerememiş, kötü bir senaryo ortaya çıkarmıştır! Böyle bir yol izlemesi de aslında savunduğu çelişkinin varlığına değil, çelişki arayışına işaret etmektedir!

Zinanın cezası nedir? 24:2'ye göre zina yapan kadın veya erkeğe yüz değnek vurulmalıdır. 4: 15'e göre zina yapan kadına müebbet ev hapsi uygulanmalıdır. 4: 16'ya göre zina yapan erkek tövbe edip ıslah olursa hiçbir ceza uygulanmamalıdır.

Nisa, 15: “Kadınlarınızdan çirkin fiilde bulunanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.” Nisa, 16: İçinizden bu çirkin fiili işleyen ikilinin canlarını yakın. Eğer tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse artık onlara eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir.” Fahişe kelimesi Kur'an'da, hemcinsler arasındaki cinsel ilişki için de kullanılmıştır. (Ankebut, 29-28) Buradan hareketle ayetler lafızlarına uygun olarak yorumlandığında 15. ayette kadınların kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (sevicilik, lezbiyenlik), 16. ayette ise erkeklerin kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (livata, homoseksüellik) bahsedildiği anlaşılmaktadır. Nur suresinin 2. ayetinde ise kadınlarla erkekler arasında yapılan fuhuş (zina) suçunun hükmü açıklanmıştır.

Günahlardan kim sorumludur? 17: 13-15 ve 53:38-42'ye göre herkes sadece kendi günahlarından sorumludur. Ama Kur'an, Muhammed zamanında yaşayan Yahudileri, binlerce yıl önce başka Yahudilerin bir buzağı putuna taparak işledikleri günah için suçlamaktadır. (2:92-93)

Yahudilerin, Kur'an'a ve Hz. Peygamber'e inanmayıp eski dinlerinde sebat edeceklerini söyleyince Yüce Yaradan bu ayetler ile onların kendi dinlerine bağlılıklarının da asılsız olduğu vurgulamaktadır. Zira onlar daha önce kendilerine Tevrat'ı getiren ve çeşitli mucizelerle peygamberliğini kanıtlayan Musa'ya karşı da sıkıntılar çıkarmış; onun yokluğunu fırsat bilerek putperestliğe bile dönmüşlerdi. Onlar, Hz. Musa'nın ikazlarına, “İştittik ve isyan ettik” şeklinde karşılık vermiş ve bu mealde hareket etmişlerdir. Medine Yahudileri de, “Biz sadece bize indirilene inanırız” diyorlardı. Oysa onların inanç tarihleri, bir sürü sapmalarla dolu idi. Ayetler de bunu ortaya koymakta, tarihte olduğu gibi şimdi de dinlerinde samimi olmadıklarını bu örnek üzerinden anlatmaktadır. Günümüzde de ‘Öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın’ türü emirlere olan yaklaşımları, hala hiç bir şeyin değişmediğini de açıkça göstermektedir. Bakara, 93: "De ki: “Eğer böyle inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!”

Yahudiler cennet'e mi (2:62, 5:69) cehennem'e mi (3:85) gidecektir? Hristiyanlar cennet'e mi (2:62, 5:69) cehennem'e mi (3:85, 5:72) gidecektir? 5:69'da cennet'e layık görülen Hristiyanlar'ın sadece 3 ayet sonra, 5:72'de, cehennem'e layık görülmesi özellikle ilginçtir.

Bakara 62. ve Maide 69. ayetleri yukarıda ele alınıp açıklandı. Maide 70. ayette ise, “Andolsun biz İsrailoğulları'ndan kesin söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Ne zaman bir peygamber onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse, bir kısmına yalancı dediler, bir kısmını da öldürdüler.” denilerek, ‘yalanlayan ve peygamberi öldürenlerden’ bahsetmektedir! Ateist arkadaş yine bağlamından ayetleri koparıp kendi hazırladığı senaryoya göre yorumlama

gayretine girişmiş ve ‘ayetleri yalanlayan ve katilleri’ cennete sokmaya çalışmışlardır! Cennete girecek olanlardan farklı olan bu grubun özellikleri 74. ayete kadar tek tek sıralanır ve sonra onlar tövbe etmeye çağrılır: “Hala Allah’a tövbe edip O’nun bağışlamasını dilemeyecekler mi? Allah çok bağışlamakta, çok esirgemektedir.” (Maide, 74) Müfessir denemesi yapan Ateist arkadaş, Kur’an’ın tövbe etmeye çağırdıklarını cennetlik ilan etmektedirler!

Firavun, İsrailoğulları’nın erkek çocuklarını ne zaman öldürtmüştür? Musa peygamber olup firavun’a dinini anlatınca mı (40:23-25), yoksa Musa daha çocukken mi (20:38-39)?

Mümin suresi 25. ayette firavunun Musa’ya iman edenlerin çocuklarının öldürülmesi kararından bahseder. Taha suresinde ise hepimizin bildiği olaydan, belli tarihte doğan tüm çocukların öldürülmesi ve bu sırada Musa (as)’ın sandıkla ırmağa bırakılmasından bahseder. Bu konuda ayrıca şu ayetlere bakılabilir: Kasas, 4; Bakara, 49. ayetler.

Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir? Her şeyin kaderi, yaratılıştan önce Allah tarafından belirlenmiş miydi? (57:22) Evrenin kaderi, her yıl bir kez olmak üzere kadir gecesinde Allah tarafından mı belirlenir? (44:3, 97:3-4) Her insan kendi kaderini kendi mi belirler? (17:13)

Ateist arkadaş meal üzerinden ‘kitap’ anlamına gelen tüm kelimeleri kader şeklinde tefsir etmiş! Hadid, 22. ayet ‘levhi mahfuz’dan bahseder. Duhan, 3. ayette bahsedilen Kur’an’ın ramazan ayında indirilmeye başladığıdır; kaderden bahsedilmez! Levh-i mahfuzda bulunan Kur’an-ı Kerim’in (Buruc, 21-22) ayetleri ramazan ayında Kadir gecesine Beytulizze’e, oradan da efendimize, şart ve ihtiyaca göre bölüm bölüm indirilmiştir. (Bakara, 185; Duhân, 2-3; Kadr, 1; İbn Ebû Şeybe, Muşannef, VI/144; Hâkim, Müstedrek, II/223) İsrâ, 13. ayette, kader konusundaki ana mesajı verir: “Her insanın sorumluluğunu omuzuna yükledik.” Kader konusunu özel olarak açıkladığımızı belirtip özetle bu konuyu şu şekilde özetleyebiliriz: Tüm işlerimizi bizler özgür irademizle yaparız, zamandan münezzeh olan Allah ise bizim ne yapacağımızı önceden bilir.

Cinler ve insanlar Allah’a kulluk etmek için mi (51:56), yoksa cehennem’e gitmek için mi (7:179) yaratılmışlardır? Yaratılış amaçları cehennem’e gitmek olan cinler ve insanlar, yani kafir olacak şekilde yaratılmış cinler ve insanlar, Allah’a nasıl kulluk edebilirler?

‘Allah kullarını neden yaratmıştır; cennete gitsin diye!’ Nereden biliyoruz? Çünkü O Allah (cc) insana akıl verdi, vicdan verdi, kitap gönderdi, peygamber ile yolu ve yapması gerekenleri gösterdi! E buyursun ateist arkadaş, iman edip, iyilik yapıp (‘İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz.) dünyada iyi bir insan olsun ve sonunda ahirette de cennete (Bakara, 62, 82, 277; Ali İmran, 57; Nisa, 57, 122, 124, 173; Maide, 9, 69, 93; A’raf, 42; Yunus, 4, 9; Hud, 23; Rad, 29; İbrahim 23; Nahl, 97; İsrâ, 9; Kehf, 2, 30, 48, 107; Meryem, 60, 96; Taha, 75; Hac, 14, 23, 50; Nur, 55; Kasas, 80; Ankebut, 7, 9, 58; Rum, 15, 45; secde, 19; Sebe, 4, 37; Fâtır, 7; Sad, 28; Fussilat, 8; Şûra, 22-23, 26; Casiye, 30; Muhammed, 2, 12; Fetih, 29; İnşikak, 25; Buruc, 11; Tin, 6; Asr, 3) gitsin! Ama aksine cehenneme gitmek için yaptığı kötülükler ve yapmadığı iyilikler dışında, bir de Kur’an’a savaş açanlara Allah (cc) şöyle buyurur ki, “Ey insan-cin toplulukları, sizleri cennete gitmeniz için yarattım ama birçoğunuz cehenneme gitmek için yarışıyor ve bu şekilde de devam ederlerse, kendi yaptıkları kötülükler sebebi ile cehenneme gidecekler! İşte Allah (cc) bizleri uyarıyor, “Yaptığınız kötü amellerinizle “ çoğunuz cehennemlik oluyorsunuz, sonunuzu görün, yapmayın, vazgeçin ve dönün!” Zaten ateist arkadaşın, ‘Allah cehennem için mi yarattı?’ diye sormasına neden olan ayette de (A’raf, 179) insanların cehennemlik olma nedenleri açıklanmaktadır: Bu insan ve cinlerin, yükümlülük ve sorumluluğa temel teşkil eden akıl ve diğer bilgi yeteneklerini doğru ve yerinde kullanmamaları! Bu konuda, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Kısaca ateist arkadaş hata bulduğunu iddia ettiği ayetle aslında hatalarını itiraf etmektedir ama bunun bile farkında değildirler!

Tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir. İnananlar bir süre cehennem'de kaldıktan sonra kurtarılacak, kafirler ise sonsuza dek cehennem'de bırakılacaktır. Bu kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir. (19:71-72) ama bu sözde kesin hükümle çelişkili olarak, şehitler cehennem'e hiç uğramadan direk cennet'e gidecektir. (3:157-158, 3:169, 9:111)

Cehenneme uğramak illa yanmak anlamına gelmemektedir. Cennet ehline, "Kurtuldukları yeri bir görmeleri için" cehennem gezdirilir. Ama yanmaları için değil; oraya şahit olmaları için! "Ne kadar iyi ve kötü insan varsa hepsi cehenneme girecektir. Ancak ateş, mümin için İbrahim'e olduğu gibi serinlik ve esenlik olacaktır." (Ahmed, III/328-329; Hakim, IV/587; Suyuti, ed-Dürrü'l-Mensur, V/535) Böylece cennet ehli iki kere şükreder, hem cenneti kazandıkları, hem de cehennemden kurtuldukları için. Ali İmran ve Tevbe surelerindeki ayetlerin hiçbirinde ise direk cennete gitmekten bahsedilmemektedir: 'Allah'tan gelecek bir bağışlama ve bir rahmet; Allah'ın huzurunda mutlaka toplanmak; Rableri yanında rızıklara mazhar olmak ve karşılığında cennet verilmesinden' bahsedilmektedir.

66:8'e göre Allah Müslümanları utandırmayacaktır. Ama 19:71-72'ye göre Müslümanlar da dahil olmak üzere tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir, ve 3:192'ye göre cehennem'e giden herkes rezil edilecektir, yani Allah tüm Müslümanları rezil edecektir. Direk bir çelişki söz konusudur.

Ali İmran 190. ayette 'aklıselim sahipleri'nden bahsedilir, 191. Ayette onların tefekkürleri sonucu ulaştıkları sonuçlardan bahseder ve 192. ayette de şöyle dua ettikleri bildirilir: "Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan hiç şüphe yok onu rezil etmiş olursun. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur." Zaten aynı surenin 197. ayetinde 'İnkâr edenlerin sığınakları cehennem' olduğu açıkça ifade edilmektedir. Ateist arkadaş burada kendinden değil de müminlerden bahsedildiğini nereden çıkardı acaba? 'Yansıma' (Kendine yakıştıramadıklarını, başkalarına yakıştırma şeklinde tezahür eden, psikopatolojide paranoya ile birlikte anılan savunma mekanizması) mı yapıyor acaba bu arkadaş? Meryem, 71. ayeti yukarıda açıkladık. Kısaca, ateist her ne kadar farklı tefsir (!) yapsalar da, müminler değil de kafirler ahirette 'rezil' durumda olacaklardır!

Kaç yaratan vardır? 23:14 ve 37:125'e göre, Allah yaratanların en güzelidir. Sözü edilen diğer yaratanlar kimlerdir? Eğer birden çok yaratan söz konusu ise, 2:54, 6:102, 12:101, 13:16, 14:10, 15:86, 35:1, 35:3, 36:81, 39:46, 39:62, 40:62, 42:11, 56:59, 59:24 gibi birçok ayette, niye Allah'tan tek yaratan olarak söz edilmektedir?

Mü'minin 14. ayette insanın anne karnındaki gelişimi anlatılır. Allah (cc) ilk insanı yoktan var etmiş (Bedi'), sonra da her yaratılış safhasında en güzel şekilde yaratmaya (Halk) devam etmiştir. Saffat, 125. ve 126. ayette ise, 'Ba'l' adlı puta tapanlardan yani bırakın yaratmayı sonradan kendisi yaratılan; şekil verilen bir puttan bahsedilmektedir: "En güzel yaratana, sizin de geçmişteki atalarınızın da rabbi olan Allah'ı bırakıp Baal'e mi taparsınız?" Allah yer ve gökleri 'Yoktan' var eden ve sonrada onlara en güzel şekil verendir. Kur'an'da 'örneği ve modeli olmadan yoktan yaratma; Bedi' kelimesi ile (Bakara, 117) ifade edilirken, Allah'ın yarattıklarına sonradan 'şekil vermesi' ise, 'Ehsenü'l-Halikin' tamlamasında olduğu gibi, 'halk' fiili ile ifade edilmiştir. Müminun, 14. ve Saffat, 125. ayetlerde 'yaratmak' şeklinde çevrilen kelime, 'Bedi' değil, 'Halk' fiilidir. Yoktan var etmek anlamında Allah tektir, ama yoktan var edilene şekil vermede birçok 'şekil veren; Ehsenül'l-halikin olabilir. Ama onların en güzel şekil vereni yine Allah (cc)'dır. Günümüzde 'Biyomimetik' ilmi bunun en güncel örneklerini teşkil etmektedir. Yaratılanı taklit ederek yapılan teknolojik buluşlar hala, taklit edilenler

seviyesine ulaşamamıştır! Ateistin verdiği diğer ayetlerde ise, sırası ile ‘Rab (Yaratıp düzenleme); Halık; Fatır (Özgün yaratan); Halk; Fatır; Hallak; Fatır; Halık; Halk; Fatır; Halk; Halk; Fatır; Halık; Halık’ kavramları geçmektedir ki, bu kavramlar aslında ateistin iddiasını da tam anlamı ile temellendirememektedir! Ateistin ‘Yoktan ve örneksiz tek yaratan’ diye kastettiği kelimenin aslı, ‘Bedi’ kelimesidir ve onu da meallerde bulamamıştır! Ama biz maksatını anladığımız için, eksikliğini de düzelterek ona cevap vermiş olduk!

33:37’de Müslüman erkeklere, üvey oğullarının boşadıkları eşleri ile evlenme izni verilmiştir. Bu iznin özellikle gelecekte Müslümanlara zorluk çıkmaması amacı ile verildiği belirtilmektedir. Ama bu iznin bir anlamı yoktur, çünkü Kur’an aynı surenin daha önceki ayetlerinde evlat edinmeyi yasaklamaktadır. (33: 4-5) evlat edinmeyen bir adamın üvey oğlu olamaz, üvey oğlunun boşanmış eşi ile evlenme konusunda zorluk yaşaması da söz konusu olamaz. 33:37’de verilen iznin sözde verilme sebebi dolayısı ile yalanlanmaktadır.

Ahzab, 4 ve 5. ayetlerde, “Allah bir kişinin göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Evlatlıklarınızı babalarının soy adlarıyla anın” denilerek psikolojik bir tespit yapılmaktadır. Bu ayetler konuyu psikolojik temelli ele alıp toplumun gündemine yerleştirirken, 37. ayet ile de konuyu sosyolojik ve hukuki süreçle ele alıp son noktayı koymaktadır. İslam’a göre himayeye muhtaç çocuklara bakmak, onları beslemek, büyütmek sevaptır ve şerefli bir insanlık ödevidir: Efendimiz, “Kimsesiz çocukları koruması altına alan kimse ile ben, cennette yan yana iki parmak gibi beraber olacağım” buyurmuştur. (Buhari, Edeb, 24; Müslim, Zühd, 42) ‘İslam evlatlık kurumunu koruyucu aile statüsüne taşımıştır.’ Yani Ahzab, 37 ile evlatlıkların eşleri ile evlenme amaçlanmamakta, evletlik müessesinin, aynı surenin 4. ve 5. ayetleri ile de anlaşılabileceği üzere, psikolojik ve toplumsal boyutları her yönü ile tespit ve ilan edilmektedir. Efendimizin bu evliliği amaç değil araçtır. Araç değil ama gerçekleşen amaç ise bakidir. Ayrıca ateist arkadaşın buradan maksadının farklı olduğu, kullandığı son cümle ile de anlaşılmaktadır ki, peygamberimizin Cahş kızı Zeynep annemizle evliliğini de, ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ başlıklı yazımızda ele alıp ve cevapladık. Ek bilgi: Bazı ateistler evlatlık kurumunu düzenleyen ayetlerden hareketle sanki İslam’ın yetim, korumasız çocukları önemsemediği gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. “İslam evlatlık müessesesi yerine ayrıca ‘Lakîr’ kurumu getirmiştir. Bu terim ile de terk edilmiş, sahipsiz veya bulunan çocuklar kastedilir. Bunların resmi kayıt altına alındıktan sonra korunması ve sahiplenilmesi farz-ı kifayedir. Başka bakacak kimse yoksa bu farz-ı ayn olur! Bu her Müslüman için hem hukuki hem de ahlaki bir görevdir. Bu çocuklar bir evlat gibi sevgi ve şefkat ile bakılıp büyütülür. Bakıp büyüten isterse ona ev, arazi, iş hibe edebilir, bunu vasiyet edebilir. Ama çocuk büyüyünce mahremiyet ve halvet hükümlerine dikkat edilmesi gerekir.” Prof. Faruk Beşer. Bu nedenledir ki, "Osmanlı Devleti’nde kimsesiz ve korunmaya muhtaç çocukların bakım ve himayesine dair oldukça zengin bir hukuki ve sosyo-kültürel altyapı mevcut olmuştur." (Ali Turan, Osmanlı hukukunda evlatlık ve koruyucu ailelik üzerine bir inceleme, II. Türk Hukuku Tarihi Kongresi Bildirileri, s. 114) Günümüzde de, sadece İHH Vakfı tek başına dünyada 125.000 yetimi koruma altına almıştır. ‘Yetim bir peygamberin ümmetine’ hiç kimse, ‘insanlık, hümanizm’ adına ders veremez veya bu konuda bir suçlamada veya ithamda bulunamaz!

Sadece insanlar mı peygamber olabilir? (12:109, 21:7-8, 25:20) yoksa melekler de peygamber olabilir mi (22:75)?

Kur'an'da resul kelimesinin “haberci, peygamber, cinlerden bir elçi, meleklerden bir elçi, Cebraîl, Kur'an, kutsal kitap" anlamlarına geldiğini (Zeynel Abidin Aydın, Vucûhu'l-Kur'an bağlamında “rasûl” kelimesinin anlam alanı, AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2017, Cilt:17, Yıl:17, Sayı: 2, 17: 287-304) bilmeyen ateist

arkadaş, farsça olan (DİA, Peygamber maddesi) peygamber kelimesi ile arapça olan resul kelimesini ve bunların kelime ve terim anlamlarını karıştırınca ortaya böyle sorular çıkmaktadır! Ateist arkadaşımızı iyice şok edelim: Kur'an'da peygamber kelimesi hiç geçmemektedir! (Furat Akdemir, Kur'an bağlamında peygamberlerin sıfatları, Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 1, s. 53; Erhan Aktaş, Hangi İslam, s. 91; Erhan Aktaş, Al-i İmran, 32. ayet meali) Türkçesi 'göndermek' anlamına gelen ve arapça 'rsl' kökünden türeyen resul, kelimesi 'elçi' demektir. Günümüzde hala bu kökten türeyen 'risale, irsaliye' gibi kelimeler Türkçede kullanılmaktadır. Kur'an'da, peygamber kelimesi değil, bildiğimiz 'elçi' anlamında da resul kelimesi kullanılmıştır. (Yusuf, 50; Neml, 35) Allah azze ve celle hazretleri melekleri de insanları da elçi olarak gönderir: "Allah meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Doğrusu Allah işitir ve görür." (Hac, 75) Allah ile peygamber arasında elçilik yapan melekler de vardır ama onlar peygamber anlamında resul değil, elçidirler. Ama Allah ile insanlar arasında elçi olanlara resul yani peygamber denir. Zaten meleklerin özgür iradeleri olmadığı için anladığımız manada peygamber olamazlar. Yoksa Mekkeli müşrikler meleklerden resul/peygamber gelmesini istemiş ama Kur'an bu anlayışı reddetmiştir. (Hud, 12; İsra, 95; Fussilat, 14) "Meleklerin elçiliği insanlara tebliğ etmek değil, sadece seçilmiş peygamberlere gerçekleri bildirmektir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146-147) Ayrıca A'raf, 37. ayette de ölüm melekleri için de yine elçi kelimesi kullanılmıştır. Ama görevi mesaj getirmek değil, can almaktır!

Son peygamber Hz Muhammed değil mi?, A'raf, 35: "Size ayetlerimi kıssa eden resuller geldiği zaman."

"Ey Ademoğulları! İçinizden âyetlerimi size anlatacak peygamberler gelir de (onları dinleyerek) kim kötülükten sakınıp kendini ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir." Allah'ın gönderdiği her peygamber ademoğulların içinden çıkmamış mıdır? A'raf, 34. ayette 'Her ümmetin ecelinden' bahsedilmektedir. Her ümmetin eceli olduğu gibi her topluma da mutlaka bir peygamber/resul/nebi gönderilmiştir! Bu konuda, 'Tüm dinlerin özü İslam'dır.' Adli yazımıza bakılabilir. Bu ayette 'peygamberimiz'den sonrası için bahsedildiğini ateist arkadaş nereden çıkarmıştır? Ayet bu anlama gelse, efendimizden sonra günümüze dek ortaya çıkan ve kendilerinin peygamber olduğunu iddia edenlere ümmet neden karşı çıkmıştır? Ayrıca "Zaten her mümin, Allah'ın ayetlerini kullara ulaştıran gönül elçisi." (H.

Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 145) değil midir?

Ceninin cinsiyeti, döllenme anında mı (53:45-46) yoksa bir süre geliştikten sonra mı (75:38-39) belirlenir?

Necm, 45 ve 46. ayetlerde cinsiyetin belirlenmesinden bahsedilmez; erkek ve dişilerin nutfeden/embriyodan yaratıldığı ifade edilir: Bu ayetlerde Allah'ın kullarına olan nimetleri sıra ile değil, karışık olarak verilmiştir. Necm 43-44: "Güldüren de O'dur, ağlatan da. Öldüren de O'dur, yaşatan da." Necm, 45: "Rahime atıldığı zaman nutfeden erkeğiyle dişisiyle iki cinsi yaratan da O'dur." Eğer ateistin iddia ettiği gibi bir sıralama olsa idi, dişi erkek yaratılmadan, sonra yaşatmadan sonra güldürme ve ağlatmadan en sonunda da öldüren'den' şeklinde bir sıralama yapılmalı idi. Ama hayatta her şey içiçedir, bir insan yaşarken diğeri ölmekte, biri gülerken diğeri ağlamaktadır! Ayetlerde, "insanın hayat-ölüm çizgisi içinde cereyan eden her oluşum ve evrende olup biten her şeyin Allah Teala'nın irade ve kudretine bağlı bulunduğu örneklerle" aktarılmaktadır. Yani özellikle bir sıralama yoktur ayetlerde yoktur. Kıyamet suresi, 37-39. ayetlerde ise doğal süreç sıralanmıştır: O akıtılan meniden bir damlacık (sperm) değil miydi? Sonra o, alaka (asılıp tutunan zigot) olmuş, derken Allah onu yaratıp -şekillendirmiş; Ondaki iki eşi, erkek ve dişi yaratmıştır."

Bir Müslüman, kafir anne babası ile nasıl geçinmelidir? 31:15'e göre kafir anne babanın inançlarına uyulmamalı, ama onlarla iyi geçinilmelidir. 9:23'e göre ise böyle bir durumda anne baba dost edinilmemelidir, yani onlarla iyi geçinilmemelidir.

Tevbe 23. ayette 'veli' edinmemesinden bahsedilmektedir. Mesela okula kaydolurken bir veliye ihtiyaç vardır. Sizden sorumlu olacak olan, sizin hakkınızda söz sahibi olacak olan kişidir veli. İşte bunun gibi, "dini konularda onlardan veli edinmeyin ama ne olursa olsun; sizi dinden döndürme çabaları dışında, onlarla asla irtibatınızı kesmeyin, onlara iyi davranın ve onlarla iyi geçinin." Lokman, 15: "Eğer anne baban, bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarsa bu durumda onlara uyma ama yine de onlara dünyada iyi davran." Görüldüğü gibi iki ayette de imani noktaya dikkat çekilmektedir ve aralarında bir çelişki yoktur. Çelişki, ateistlerin anlayış tarzlarında bulunmaktadır!

Kafirler Müslüman olmaya zorlanmalı mıdır (8:38-39, 9:29) zorlanmamalı mıdır (2:256, 3:20, 109:6)?

Tevbe, 38. ayette kafir iken Müslüman olanların durumu ele alınmakta ve "Allah onların kafir iken yaptıklarını bağışlayacaktır" müjdesi verilmektedir: "İnkâr edenlere söyle, eğer yaptıklarına son verirlerse geçmiş günahları bağışlanacaktır." 39. ayette: "Fitne ortadan kalkıncaya ve dinin tamamı Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın." buyrulurken, insanlığa zarar veren her türlü kötülük (Fitne) ortadan kalkana dek müminlere mücadele görevi yüklenmektedir. Tevbe, 29. Ayeti ise, 'Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?' başlıklı yazımızda ele alıp açıkladık. Bu ayetlerin Müslüman yapmak için başkalarını zorlamakla hiç ilgisi yoktur! Peki, Müslüman olmayan birini zorla Müslüman yapmak İslam'da var mıdır? "Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğru, yanlıştan kesin ayrılmıştır" (Bakara, 256) Zorla Müslüman yapmak İslam'da caiz olsa idi, 300 sene Osmanlı hakimiyeti altında yönetilen balkanlar, 1000 sene İslam ile yönetilen Anadolu ve 1400 senedir İslam hakimiyeti altındaki Kuzay Afrikada, 700 sene Emevi hakimiyetinde olan İspanya'da bir tane bile Hristiyan, Yahudi, Yezidi veya Zerdüş kalmamalı idi! Bu konuda, 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'İslam'da savaş esnasında uyulması gereken kurallar' ve 'İslam barış dinidir' başlıklı yazılara da bakılabilir.

Hristiyanlar şefkatli ve merhametli midir (57: 27) yoksa zalimler topluluğu mudur (5: 51)?

Hadid, 27: "Arkalarından Meryem oğlu İsa'yı da gönderdik, ona İncil'i verdik, ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Kendilerinin icat ettikleri ruhbanlığa gelince, biz onlara bunu emretmemiştik; sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapmışlardı, ama buna hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik, ama çokları yoldan çıkmışlardır." Görüldüğü gibi, 'Hz İsa dönemi' özellikle ayette vurgulanmakta ve 'daha sonra' ortaya çıkan ruhbanlık kurumu eleştirilmekte ve sonra da çoklarının yoldan çıktığı ifade edilmektedir. Zaten İncil içerik olarak ahlak odaklı ilahi bir kitaptır. Ahlakta şefkat ve merhameti ortaya çıkarır ve yayar. Ta ki, bozulana kadar! Maide suresi 51: "Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları veli edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir." denmektedir. Dikkat edilirse, kafir olan anne babaların da (Tevbe, 23) zalim olan Yahudi ve Hristiyanların da 'veli/dost' edinilmemesi istenmektedir! Ayet günümüze de hitap etmeye devam etmekte ve bozulmuş Hristiyanlık ve Yahudi inancına tabi olup, emperyalist politikalar güdenlere dikkat çekip onlarla dost olup zulümlerine ortak olunmaması emredilmektedir. Günümüz ehli kitabın zulümlerine örnek olarak; Günümüz son haçlı seferlerinden olan Irak, Bosna, Afganistan, Filistin savaşlarını örnek verebiliriz. İngiltere eski Başbakanlarından Churchill'in Avam

Kamarası'nda ifade ettiği 'Bir damla petrol, bir damla kandan daha kıymetlidir.' cümlesinde özetini bulan emperyalist Batı dünyası hakkında, "Batı medeniyeti", 'Papa ve İncil', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Ateistlere cevap" başlıklı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız çelişkilerin varlığı, Kur'an'ın geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız önyargı/iftiranın, varlığı, ateizmin çelişki iddialarının geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır.

Aşağıda, farklı zamanlarda, ateist kitaplarda ve sanal alemde karşılaştığım ve 'çelişki' diye ortaya atılan diğer iddialar ve cevapları paylaşıyorum.

1400 yaşında olmasına rağmen, bugünün ihtiyaçlarına da cevap verdiği ve bilim yanlısı olduğu iddia edilen Kur'an'da şu sorularımın cevaplarını bulamadım.

Aşağıda verilen soruların bilimin ne ilgisi var acaba? Kur'an bu detaylar üzerinde dursa hacmi ne olurdu ve o zaman da bu arkadaş, "Bu işe yaramaz bilgilerin kutsal olduğu iddia edilen bir kitapta ne işi var?" demez mi idi?

Adem ve Havva hangi tarihte yaratıldılar? Cennete hangi tarihte girdiler? Hangi tarihte cennetten kovuldular?

Kur'an tarih kitabı mı, pratikte ne faydası olacak günümüz insanına bu bilgilerin? Kur'an bir tarih verse o tarihe itiraz etmeyecek misiniz? İnsanlık, tarihlerden imtihan edilmeyecek, aksine içerdiği evrensel ilkelerin pratiğe geçip geçmemesinden insanlık sorumlu tutulacak!

326

Önce Adem mi yaratıldı, Havva mı? Aralarında ne kadar yaş farkı vardı?

Allah önce bir öz yaratılıyor (Nisa, 1) ve bu özden önce Adem sonra Havva annemiz yaratılıyor. Aralarındaki yaş 1 gün olsa ne olur, bir yıl olsa ne olur? Bir nas'ta bir sayı verilse inanacak mısınız?! Ben ateistlere maymun atanın balıktan primata geçiş yılını soruyor muyum?

Doğmadıklarına göre Havva ve Adem'in göbekleri var mıydı? (hani, çamurdan mı, yoksa pıhtıdan mı yaratıldığı tartışma konusu olan ilk insan)

İlk insan çamurdan yaratılmıştır. (Secde, 7) Çamurdan yaratılma safhası ilk insanın yaratılışı ile biter ki, konu sitemizde "Ahiret, beden, ruh ilişkisi" başlığı altında işlenmiştir. Göbekleri büyük ihtimal yoktu çünkü ilk prototip idiler. İlk insanın yaratılışında anneden beslenme olmadığına göre, göbek bağının da bulunması mantıklı olmaz. Ama genlerde var olan kodlar gereği ilk doğumla göbek bağı başlamış olma ihtimali yüksektir. Ateistler, 'sonradan göbek bağı oluştuğuna göre evrim var' diye iddiada bulunamazlar çünkü evrim, türler arası (Bitki, hayvan, insan) geçisi savunur. Halbuki bir insanın her an binlerce hücresi değişip yenilenmektedir. Ama bu, farklı türe dönüştüğü anlamına gelmemektedir! Bu konuyu 'Evrin teorisi' adlı yazımızda ele alıp işledik.

Ya da hayali cennetten kovulmadan önce, cinsel organları var mıydı?

Cennet 'hayali' ise, bu detaylardan sana ne?! Niye aklınız gereksiz tarihlere veya belden aşağı konulara odaklanıyor?! İlahi kitapta aradığınız mevzuya bakın hele! Ama çok meraklı isen, Zebur'un günümüz bozulmuş versiyonlarında senin gibileri tatmin edecek çokça bölümler var...

Vardı ise ne için vardı? (mademki cinsellik yasaktı?)

Kim demiş yasaktı veya değildi diye? Cennette yasaklanan tek şey, ‘yasak ağacın meyvesidir.’ (Bakara, 35) Bu ayette Hz Havva için, ‘zevc’ kelimesi kullanılır. Cinselliğin sadece cennette değil, dünyada bile yasaklanması görüşü ‘ateistlere’ Hristiyanlık inancından geçmiştir! Cinsellik vurgusu ise Tevrat kökenlidir. Kısaca ateistler, Tevrat ve İncil’i esas alıp Kur’an’da hata arama gayretine devam etmektedirler!

Havva, adet görüyor muydu?

Adetin kadınlar için bir ceza olduğu iddiasının kökeni israiliyattır. Tevrat ve İncil’e göre yasak meyveyi yiyince Hz Havva’ya ceza olarak adet görme cezası verilir: “Bütün doğum sancısı, adet, hamilelik mide bulantısı gibi etkiler bu cezadan kaynaklanır.” (<https://www.kutsalkitap.org/havva-kimdir>) İslam’da ise adetin, Allah’ın Adem’in kızlarına bir yazgısı (Buhari, Hayız, 1) olduğu şeklindeki rivayetten hareketle, hayzın kadının asli yaratılışından kaynaklandığına dair yorumlar yapılmaktadır. (Kastalani, İrşadü’s-sari, I/619; İbn Hacer, Fethu’l-Bârî, I/400; Ayni, Umdetü’l-kari, III/256) Peki cennette adet var mı idi? Büyük ihtimal hayır! Ama farklı ortam -Dünya- bu özelliği başlatmış olabilir. Cennette görülmeyen bu özellik, doğumun gerçekleştiği dünya ortamında ayda bir ortaya çıkmış olabilir. Ne yani, muhteşem evrenin darwinist mantıkla tesadüfen oluşabileceğine inanan ateistler, zaman/ortam faktörünü yaratan rabbimizin, vakti gelince bu özelliği Havva annemize kazandırabileceğini mi inkar edecekler? Tüm evrenin tesadüfen oluşması ihtimalini kabul edebilenler için bu, itiraz edilemeyecek küçük bir ihtimal değil midir?

Adem ile Havva’nın kıyafetleri nasıldı? Havva, başörtülü müydü, çarşafılı mı?

Abiye tarzı idi! Neyse, ilk insan aynı zamanda Allah’ın eğitiminden (Bakara, 31) geçmiş olan ve peygamber olan bir kişi idi. Yani mağara devri ‘hayali’ ilk insan resimleri sadece evrimcilerin hayal gücünü temsil eder! Eğitimci Allah olan ve cennette yaşayan Hz Adem ve Havva’nın hayat standartları da belli bir seviyenin üstünde başlaması normaldir! Ama ‘başörtüsü’ değilse de, ‘tesettür’ emri ilk ne zaman inzal olunmuştur bu bilinemez, büyük ihtimal dünya hayatı ile başlamış bir kural olmalıdır.

Eğer bunlar yok idiyse, nasıl oldu da birbirlerine cinsel arzu duydular? Var idiyse, bu arzudan dolayı neden cezalandırıldılar?

Cenneti bu kadar merak eden ateistin cennet için yanıp tutuştuğunu zanneder okuyanda! Veya sorduğu soruların odak noktasından hareketle, nasıl bir bilinçaltına sahip olduğu hakkında epey bilgi sahibi olur. Cinselliğin cennette de dünyada da tabu sayılması ve hatta cezalandırılması gereken bir şey olarak görülmesinin kaynağı ruhban merkezli Hristiyanlık inancıdır. Ateist arkadaş bu soruyu papaz, piskoposlara sorabilir! Lütfen ateist arkadaşlar, Tevrat ile (Yaratılış, III/16-22) Kur’an’ı karıştırmaktan vazgeçin artık!

Cennette yasak olduğu söylenen meyvenin adı neydi? Bu yasak meyve bugün dünyada yasak mı, değil mi? niye?

Kur’an isim ve tarihler üzerinde pek durmaz. Durduğu isimler de artık isim değil, bir zihniyetin temsilcisi olmuş kişiliklerdir. Allah’ın açıklayamadığını bizimde bilmemizin ise imkanı yoktur. İnsanlık için önemli olsa idi, Kur’an’da adı geçerdi.

Ensest ilişki, günah mıdır, değil midir? (Adem ve Havva’nın çocukları ensest ilişki ile çoğalmış olmalı. Yoksa, dünya belli bir nüfusa ulaşınca kadar ana ve babalar Allah’ın verdiği bir özel formülle seks yapmadan çocuklarını çamurdan mı yapmaya devam ettiler.

Ensesti yasaklayan bizzat Allah'tır, bu bir. İlk insanları istese Allah azze ve celle en az iki üçer Adem Havva olarak yaratır ve bunlardan çoğaltabilirdi, bu da iki! Ama o zaman, günümüzde dünya savaşlarına, katliamlara neden olan ırkçılığın hangi noktalara gelebileceği ateistimiz tahmin edilebilmekte midir acaba? Ayrıca, eşcinsellikten enseste her türlü sapıklığı savunan materyalistlerin bu konuyu merak etme sebepleri de ayrıca irdelenmelidir! Bu konuda, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz. Ayrıca "Adem Havva ve çocukları" başlığı yazımızda bu soruya cevap niteliği taşımaktadır.

Adem ile Havva ne kadar yaşadılar? Kaç yılında öldüler?

Yine tarih sınavı. Allah'tan ateist mantığı ile bir ilahi kitap gönderilmemiş! Tarih, elbise desen, özel fantezi ile dolu bir hayli hacimli, ama içi bos, güncel-aktüalitesi olmayan bir kitap olurdu ki zaten muharref/bozulmuş 'Kitab-ı Mukaddes' aslında tam da ateistlerin aradığı özelliklere sahip bir kitaptır. Ama işin ilginç Yüce Yaradan bu içeriği kabul etmediği için Kur'an'ı göndermiştir! Dikkat edelim lütfen sorulan soruların çoğu cevaplansa bile, günümüzde pratik hayatı etkileyecek bilgiler değildir bunlar ve sonra yeni sorular ortaya çıkacaktır? "Nereden belli, ne önemi var, ne işime yarayacak vs." Yine o zamanda ateistimiz muhtemelen, "Yahu bu bilgilere ne gerek var, ilahi kitap dediğin sömürüye engel oluyor mu, adaletsizliği engelliyor mu, insan haklarına nasıl bakıyor, insanı ruhen mutlu kılıyor mu? Önemli olan bunlar, bana ne ilk insanın özel yaşamından." derlerdi ki, elhamdülillah, kutsal kitabımız Kur'an'ın içeriği bu lüzumsuz bilgilerden oluşmamaktadır.

Ayrıca, Muhammed'in kendisinin Allah'ın -varsa eğer- elçisi olduğunu iddia ederek İslamiyet dinini ortaya çıkarması üzerine de şu sorular akla geliyor.

Bu da farklı iddiaların bir arada olduğu bir başka yazı. 'Allah'ın var' olduğunun delillerine, 'Allah'ın varlığının delilleri ' ve 'ateizm yanılgısı' adlı yazılardan ulaşabilirsiniz.

328

Dünyadaki tüm insanlara hitap edecek bir kitap gönderecek olsanız, sadece arapça dilini mi kullanırdınız? yoksa ne kadar dil varsa o kadar dilde hazırlamış olduğunuz kitapları mı gönderirdiniz?

Allah'ın her kavme kendi dilinde (İbrahim, 4) mutlaka bir peygamber gönderdiğinden (Nahl, 36; Tahrir, 24; İsrâ, 15. Ayrıca, Kasas 46; Secde 3; Maide 19) habersiz ateist arkadaş bu ithamı ile aslında kendisini komik duruma düşürmektedir. Bu konu sitemizde "İslam tüm dinlerin özüdür." başlığı altında ele alınmıştır. Yoksa bu ateist arkadaş, efendimize dünyadaki tüm dillerde aynı mesajı içeren kitaplar mı gönderilmesini beklemektedir? Arabistan'da Çince bir kitap, yanında Afrika dillerinde hazırlanmış diğer nüshalar! Kim taşıyacak bu kadar kitabı ki, o zaman kağıtta bu kadar bol değil! Hele bir de yukarıdaki soruların içinde olduğu külliyatı düşünürsek! Küçük kabile dillerini de katsak binlerce dil eder... Peki, Kur'an sadece Araplara indiğini de iddia eden ki, bu iddiaya da yukarıda cevap verdik, bu kesime şunu sorsak: Dili Arapça kitap olan İslam şu an tüm dünyaya yayıldı mı? Peki, sen bu mesaj sana ulaştığı halde hala inanıyor musun? E o zaman bırak, Yaradan kendi mesajını istediği ve mutlaka en doğru olan yolla kullarına ulaştırsın! Herkes kendi sorumluluğuna odaklansın!

Dünyadaki tüm insanlara zaman zaman mesajlar iletmek istesiniz, bir aracı (elçi/peygamber) mi kullanırdınız yoksa doğrudan mı iletirdiniz?

Önemli olan mesajın her topluma ulaşp ulaşmamasıdır ki, mesaj tüm dünyaya ulaşmıştır. Yoksa "İmtihan dünyası" olarak yaratılan gezegenimizde "Görülen bir yaratıcı" ile ne kadar imtihan ortamı oluşturulabilirdi? Ayrıca, işte bu ilahi mesaj ateiste ulaştı da sonuç ne oldu?

Yahudilerin peygamberlerden istedikleri (Bakara, 61) ortada.Tarih, insanların bitmek bilmez istekleri ile dolu iken, ateistin talebi yerine getirilse bile, bu mantığı taşıyan kişilerin talepleri bitecek miydi acaba?

Dünyadaki tüm insanlara en son dini göndermek istesenz, sadece Arabistan'a bir elçi mi gönderirdiniz, yoksa dünyanın her bir yerine aynı anda aynı şeyleri anlatmak için birden çok elçiler mi gönderirdiniz?

Her topluma zaten elçi gönderilmiştir, bunu yukarıda açıkladık. Kur'an'dan önce gelen her peygamber sadece kendi kavmine gönderilmiştir. O kavmin ortam ve durumuna göre ihtiyaç duydukları mesajlar kendilerine iletilmiştir. Evrensel mesaj gelene dek insanların yapması gereken şeyler de ortaktır; tek yaratıcıya iman ve ahlak temelli bir yaşam. Kıyamet yaklaştığı için (Kıyamet, 1) evrensel mesaj gönderilmiş ve o mesajda kısa sürede tüm dünyaya yayılmıştır.

Dünyadaki tüm insanların iyi olmasını ve doğru yolu bulmasını mı isterdiniz? Eğer bu sorunun cevabı "evet" ise, onlara kötülüğü veren şeytana karışmadan, şeytanlığını yapmasına müsaade eder miydiniz? (tavşana kaç, taziya tut mu derdiniz?) şeytanı yok etmez miydiniz?

Sadece iyilik yapan varlıklar zaten yaratılmıştır; Melekler. Onlar Allah'a asla isyan etmez, görevlerini kendilerine kodlandığı şekliyle aynen yerine getirmektedirler. Melekler gibi hayvanlar, bitkiler, canlı cansız tüm evren görevlerini ifa etmekte, yerine getirmektedirler. Bunun iki istisnası vardır: Cinler ve insanlar. Özgür iradeli olan bu grubun önünde iki tercih vardır. Birinci yol ki, bu yol hem iyi, kolay, huzur doludur hem de sonu cennete ulaşır. Konuyu sitemizde "İslami emirler ve hümanizm." başlığında ele aldık. Diğer yol ise dünyada kötülük yapanların gideceği yerdir; cehennem! Rabbimiz biz insanlara akıl vermiştir, içimize vicdanı yerleştirmiş, doğruyu yanlıştan ayıran kitaplar ve bu ilahi kitapları açıklayıp uygulamasını gösteren peygamberler göndermiştir. Tüm bunlardan sonra Allah (cc) tercihi insanlara ve cinlere, -Cinlerin varlığı adlı yazıya müracaat edilebilir- bırakmıştır. İnsan isterse kendi iradesi ile kötülük yaparak cehenneme, isterse dünyada ahlaklı ve erdemli bir hayat sürerek kolayca cennete gidebilir. Zaten şeytan insanlara sadece vesvese verebilir, insanı 'zorla' kötülüğe sevkedemez. (Nahl, 99; İbrahim, 22) Dünyayı kötü bir yer yapan bizzat insanın kendisidir. Hatta ateist burada bile kendisinde hata aramak yerine suçu dolaylı yoldan şeytana atmaktadır. Bizi iyi yapacak kurallar bellidir, uymak isteyen mazeret aramaz! Ayrıca bu konu, 'özgür irade' ile de alakalıdır ki bu konu, 'Kaza ve kader' başlıklı yazımızda detaylıca ele alınıp işlenmiştir. Kısaca bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı ışıklı levhalar bulunmaktadır. Elimizde trafik rehberi, önümüzde kılavuz olan bir trafik polisi vardır. Ayrıca Allah insana akıl ve vicdan da vermiştir. Şimdi polis yolu göstermekte, trafik rehberi yol hakkında bilgi vermekte ve sınır taşları (Ayet ve hadisler) yolun sınırlarını çiziyor, akıl da doğru yolu bulabiliyorken, bir kişi bu yolda kaza yapsa, yoldan çıkarsa (cehennem) çukuruna düşse suç kimde olur? Şoförde mi, kılavuz da mı, rehber de mi, sınır çizgilerinde mi? Allah (cc) bizim cennete gitmemiz için her şeyi ayarlamıştır, mazeret bulup yoldan çıkan bizleriz!

Elçinizi görevlendirirken, kimsenin şahit olarak bulunmadığı bir mağarada mı görevi tebliğ ederdiniz? Sonra da herkesin bu elçiye inanmasını bekler miydiniz?

Bilim adamları deney yaparken halkı etraflarına mı toplarlar yoksa o en önemli aşama kendi ortamında gerçekleştirildikten sonra mı sonuç ve detay halka açıklanır. Önemli olan mesaj ve içerik değil midir? Yok, illa mucize beklenmekte ise, tarihte insanlığa birçok mucizeler gösterilmiştir. Ama o zamanda inanmak istemeyenler yine inanmamıştır. Yani Cebrail mağara

yerine şehrin ortasında ilahi mesajı efendimize tebliğ etse idi, ateistimiz o zaman inanacak mı idi? Çünkü mesaj yine aynı olacaktı ve meleğin görüldüğü rivayetlerini yine kabul etmeyecekti! İlk vahiy anındaki ortam malumdur: Vahye ilk muhatap olmanın şaşkınlığını yaşayan hatta korkan, ürken bir insan profili. (Buhari, I/7) Bu anlar özeldir ve bu ilk anlar görevlendirilen kişinin ruh hali açısından da çok önemlidir. Önce o kişinin bunu içselleştirmesi lazımdır. Bu özel durum kabullenilip temel sağlam atıldıktan sonra tebliğe başlanılmıştır. Ayrıca zamanla vahiy, peygamberimiz toplum içinde iken de kendisine gelmiştir! (Buhari, İman, 37; Müslim, İman, 1, 5; Ahmed, I/293-294; Heysemî, IX/276; Buhari, Bed'ü'l-Vahy I/2, Umre 10; Müslim, Fedâil 87, Hudûd 13; Tirmizî, Tefsir XXIII/3173; Ahmed, V/327; Ahmed, V/190-191; Ahmed, II/176; VI, 445; İbn-i Sa'd, I/197; Taberî, Tefsir, VI/106)

İslam, inananlarını "öteki dünya" için şartlandığından sürekli olarak dünyasal yaşamı aşılamaya eğilimindedir.

Materyalist Maxistler bir taraftan ticarete izin verdiği için İslam'ı kapitalizmi kabul eden bir din olmakla itham ederken diğer taraftan da dünyevi olmamakla suçlayabilmektedir. Önyargısız okuma yapsalar, Müslüman'ın tanımının, "Dünyaya nizam vermekle görevli olan kişi/halife" olduğunu anlayacaklardır ama tabii ki sadece dünya için çalışmakta İslam'ın ruhuna uygun değildir. Sadece dünya için çalışılan din Yahudilik, sadece -teoride- ahiret için çalışılan din ise Hristiyanlıktır. İslam'da ise, ahiret mutluluğunun temeli dünya hayatına bağlanmıştır. Kısaca İslam'a göre "Dünya ahiretin tarlasıdır." (Acluni, Keşfu'l-Hafa, I/412) Peki, dünya hayatına ahiret perspektifinden bakarsak ne olur, iki örnek verelim: Ahiret korkusu. Van'da 23 Ekim 1011'deki 7.2'lik, 9 Kasım'daki 5.6'lık depremler sonrası halka 80 bin çadır dağıtıldı. Zamanla depremedeler konteyner evlere yerleştirildi. Ama sadece 10 bin çadır geri verildi. Bunun üzerine Van Müftüsü vaaz verip "Çadırları teslim etmezseniz başkalarının vebalini alırsınız. Allah katında günaha girersiniz." dedi. Bir anda çadırlar geri geldi. (Posta, 14.6.2012); 3 trilyonluk fetva. Van müftüsü'nün 'Kaçak elektrikle ısıtılan suyla alınan abdest ve gusül geçersizdir.' fetvasından sonra, ilde tahsilat ayda 2 trilyondan 5 trilyon liraya çıktı. (Yeni Şafak, 21.7.2005) Özetle, ahirette cenneti kazanmanın yolu dünya hayatını cennete çevirmekle mümkündür.

330

İslam'da en büyük suç inanmamaktır. Eğer inanmıyorsanız öldürölürsünüz.

Bu konu yukarıda defalarca açıklandı! "İslam barış dinidir." Dinimizde Müslüman olması için kimse zorlanmaz. Ama "Savaş durumu için indirilen ayetleri" barış anında gündeme getirmeye kalkarsanız burada iyi bir niyet olmadığı da çok açık ortaya çıkmaktadır. Mesela; ceza, normal vatandaş için anormal bir durumdur, ama suçlu insanlar söz konusu olunca bir zorunluluk haline gelir. Savaşla ilgili ayetler de yeri gelince uygulanır, zaten anlamı 'barış' olan ve pratiği özgürlük ve barış üzerine kurulu olan dinimizde zorlayarak Müslüman yapmak yasaktır. (Bakara, 256; Kafirun, 6) Bu konularda detay ve örneklere, "İslam barış dinidir", 'Teori, pratik; İddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler', İslam savaş hukuku', 'Batı medeniyeti', 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'İslam'ın yayılışı' başlıklı yazıları tavsiye ederiz.

Kur'an'ın tamamı hazır olduğuna göre; kitabın aza azar, yıllar süren bir süreç içinde indirilmesinin de bir anlamı yoktur. Furkan 25. ayet -32: "İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an ona toptan, bir kerede indirilseydi ya!" biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk. Tabii ki, her şeye gücü yeten tanrının böyle bir savunma yapması son derece mantıksızdır.

Konunun Allah'ın iradesi, gücünün yetip yetmemesi ile bir ilgisi yoktur! Burada amaç insanların inen ayetlerle, o ayetlerin uygulamalarının, pratik hayata geçirilmesinin paralel gitmesidir. Bir anda içki yasaklanmamış, bir anda oruç, 5 vakit namaz bir ayetle farz kılınmamıştır. İslam ilk geldiğinde yaşam kurallarını sıfırdan, yeniden ve tamamen

değiştirmekte idi. İçki, fuhuş, faiz vb var, namaz, oruç, vb yok idi. Bir anda tüm Kur'an indirilse idi, insanlar bir anda bu kadar mükellifiyetin içine girebilirler mi idi? Ya sonuç alınabilir mi idi? Ateistler bu defa da, "Bir anda bu kadar sorumluluk yüklemek mantıklı değil" demezler mi idi? Dedikleri gibi inse; Güç yetirememe, isyan etme, istese de yapamama durumu gibi haller gözükmez mi idi? 23 senede bile o kadar saldırı, düşmanlık, iftira, isyan oldu! Yoksa ateist, aslında bunu mu arzulamaktadır?

Müşrikleri sövmek. En'am 6 ayet -108: " Onların Allah dışında dua ettiklerine/ çağrıda bulunduklarına sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir." Ancak bir başka ayet de söven kendisidir. Tevbe 19 ayet 28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir."

Ateistimiz yine ayeti eksik nakletmektedir. Tevbe, 28: "Ey iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettir. Onun için, bu yıldan sonra Mescid-i Harama yaklaşmasınlar." Ayette görüldüğü gibi mescide yaklaşılması müşriklere yasaklanıyor ve buna sebep olarak da onların pis olmaları gösteriliyor. Buradaki pislikten kasıt 'manevi kirdir.' (Menar, X/322) Bu pislikten maksat ise, manevi pislik sayılan cünüplük halidir. Bu durum, müminler için de aynen söz konusudur. Cünüp olan bir mümin de yıkanmadan bırakın Kabe'ye, camiye bile giremez.

Cinler, insan. A'raf 7 ayet -179: "Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar; Gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var bunların, onlarla işitmezler. Hayvanlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar. Zariyat 51 ayet -56: " Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım."

331

A'raf, 179. ayet, anlamayan, bakan ama görmeyen, duyan ama işitmeyenler, aklını kullanamayan hayvanlara benzetilmiştir. Çünkü verileri kullanarak bilgi elde etme, zihinsel faaliyet yapma yeteneğinden hayvanlar yoksundur. Var olan yetenekleri kullanmayarak bazı insanlarda onların seviyesine inebilmektedir. Ayetlerde yaratmak diye Türkçeye tercüme edilen kelimeler Kur'an'da, "Halk", "Fatır" veya "Bedi" şeklinde, farklı kelimelerle ifade edilir ki, bunları da yukarıda açıkladık! Bu ayette Allah (cc) bu kavramlardan birisini kullansa, ateistin itirazı dikkate alınabilirdi. Ama ayette kullanılan ve yaratmak diye tercüme edilen kelime 'Zerae' fiilidir. Türkçe'de de kullanılan, 'zıraat' yani, 'tarım, ekim' kelimesinin kökeni bu kelimedir. "Zerae fiili; 'serpmek, saçmak, dağıtmak, bölmek ve ayırmak' gibi anlamlara gelir. Bu ayette onların dünyadaki amelleri sebebiyle, hak ve hakikate kulak vermemeleri, gerçeği görmemeleri ve idrak etmek istememeleri sebebiyle 'cehenneme ayrılacakları' beyan edilmektedir." (İsmail Yakıt, ayet meali) Yani bu kelime, ayetin de açıkladığı üzere, 'Kulun iradesine paralel olarak, kulun iradesine göre' yaratma manasına gelir. İrade sahibi insan ve cinler kendi tercihlerine göre dünya hayatlarını şekillendirmekte ve bunun karşılığını da ahirette görmektedirler. Yani insan ve cinler zorunlu olarak cehenneme için yaratılmamışlardır fakat onlar kendi arzularını ilah edinerek (Furkan, 43) dünyayı cehennem çevirmekte, göz, kalp ve kulak yeteneklerini kullanmayıp, kendi iradeleri ile cehennemi boylamaktadırlar. Kalbinin, vicdanının sesine kulak vermeyen, hakikate gözlerini kapayan sağır ve kör insanların varacağı yer cehennem çukurudur. "Akıl yönetici, din yol göstericidir." (Ragıb El-İsfahani, ez-Zeria ilâ mekârımı's-şeria, s. 207) Aklını kullanmayıp dinin emirlerine uymayanlar, bizzat kendi yaptıkları ile cehenneme koşarlar. Sen de ey ateist arkadaş! Buyur inan; cehenneme gitme! Bak, ayet açıkça uyarıyor, insan ve cinlerin çoğunluğu cehenneme koşuyor! Bu bir ilahi ikazdır. Uyarıyı dikkate al, sen de cehennemlik olma! Ama işin ilginç, ateist arkadaşın hala mesajı alamamış gözükmesidir!

Bu konu, ‘Kaza ve Kader’ başlıklı yazı ile ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazılarla da irtibatlıdır, bu yazıların da okunmasını tavsiye ederiz

Hac kabul oluyor mu? 22 - Hac suresi - ayet 27: “ Bütün insanlar içinde “ Haccı ilan et ki, gerek yaya olarak ve gerek uzak yoldan gelen incelmış develer üzerinde sana gelsinler.” Devenin de "incelmış" isteniyor. Türkçe tercümelerde, Elmalı'lı Hamdi Yazır, "İncelmış deve" kelimesini açıkça kullanmıştır. Y. Nuri Öztürk'de "İncelmış binit" diyerek "deve"yi kastetmiştir. (incelmış uçak ya da incelmış araba olamayacağına göre.) Diyanet ise tercümesinde "ince" ya da kalın olduğuna bakmadan "binek" demeyi tercih etmiş. Uçak ya da araba için "binek" öneki kullanılmadığına göre, burada da hayvan, yani "deve" belirtilmiş oluyor. Bu durumda hac'ca uçak araba ya da otobüsler gitmiş olanlar, bu yaptıkları seyahatin Kur'an'a ters olduğunu görmüş oluyorlar. Dolarlar ve onca zahmet boşa gitmiş demek ki. Neyse, bir kez de "yürüyerek" veya "deve" ile hac farızasını yerine getirirler de, Allah'ın-varsa eğer- takdirine mazhar olurlar.

Bu kadar yüzyıl ve alim bunu fark edemedi ama bu 1400 sene sonra bir din alimi (!) ateistimize bu gerçeği görmek nasip oldu! Veya gerçekte ateist arkadaş nerede hata yapıyor acaba? Hac, 27: “İnsanlara hac ibadetini duyur; gerek yaya olarak gerekse yorgun argın develer üzerinde uzak yollardan gelerek sana ulaşsınlar.” Sanat meraklısı olarak kendilerini lanse eden ateist kesimin, edebi inceliklerden bu kadar uzak olması üzücü bir durumdur! Kur'an'da edebi sanat bol miktarda kullanılmış ve bu konuda ‘Kur'an ve mecaz’ başlığı altında ele alınmıştır. Bu ayette deve kelimesine takılmak, mesajı anlamamaktır. ‘Deve ile veya yürüyerek gelin’ diyor ayette ama yürümek zaten meşakkatli, zor bir iş iken bir de devenin ‘incelmışinden’ bahsedilerek, binilen devenin bile o hac yolculuğunda zayıflaması kastedilmektedir ki, aslında bu hac ibadetinin ne kadar zor bir ibadet olduğunun edebi bir tasvirinden başka bir şey değildir. Aynı ayetteki ‘Uzak yol’ ifadesi de bunu desteklemektedir. Bu soru bana rahmetli Muhammed Kutup'un bir anısını hatırlattı. Profesör Muhammed Kutup, ‘İslam'ın etrafındaki şüpheler’ eserinin 227. sayfasında, Birleşmiş Milletler görevlisi bir İngiliz ile yaptığı sohbetten bahsetmektedir. 3 saatlik sohbet sonunda epey ikna olduktan sonra İngiliz şöyle bir cümle kullanır: "Ben medeniyetin meyvelerinden mahrum olmak istemem, uçakta yolculuktan, radyoda müzik dinlemeye." Muhammed Kutup ona sorar: "Seni onların hepsinden alıkoyan nedir ki?" İngilizce cevap verir: "İslam bana çadır hayatına dönmemi emretmez mi?" Evet, elin İngilizi kadar dine uzak ama bilgiççe Kur'an'da çelişki bulduğunu iddia eden bu ateist arkadaş bana nedense bu anıyı hatırlattı! Bu arada dolar değil riyal üzerimden hac parası hesaplanır, alttan mesajı verme gayreti bile konuya hakimiyet sınırını göstermektedir ateistimizin!

Sana Kur'an'ı

(Radikal, 16.08.2000)

Gazetenin haberi verirken kullandığı fotoğrafta, başörtüsünün onlarca yıl toplumsal gerginliğe neden olan uygulamalarını hatırlatır ve gazetenin de okuyucu kitlesinin tepkisini çekebilecek

olan tesettürlü bir bayanın kullanılmasını oldukça manidar olduğunu ve, “Kur’an’ın aslı yakıldı mı?” ve “Kur’an’ın kaynağı nedir?” başlıklı yazılarımızın da konu ile bağlantılı olduğunu, onların da okunmasının faydalı olacağını hatırlatıp ve konumuza geçelim.

"1972'de Sana'daki Ulu Cami'nin onarımı sırasında Yemen eski eserler müdürlüğü reisi kadı İsmail el-Akva'nın bulduğu, 7. ve 8. yüzyıllara ait olduğu tahmin edilen elyazması bir Kur'an metni, 1979'da Yemen'e giden Puin'in dikkatini çekmiş ve incelemeleri neticesinde, Kur'an'ın evrim geçirdiği sonucuna varmıştır. Kur'an saf Arapça sözcüklerden oluşmadığı, yazılışında değişiklikler vuku bulduğu, hareke işaretlerin sonradan eklendiği gibi tezlerinin büyük gürültü koparacağı iddialarına da aldırmadığı." Radikal adlı gazetede ifade edilmektedir. Radikal gazetesindeki bu haber aslında, Hz Osman döneminde çoğaltılan Kur'an nüshaları dışındaki diğer el yazması Kur'an'ları yaktırmasının önemini de ortaya çıkarmaktadır. Efendimiz zamanında Kur'an'ı ezberleyemeyenler yazılı metin haline getirdikleri ayetlerin yanlarına, o ayetleri açıklayıcı cümleleri ekliyorlardı. Zamanla bu açıklayıcı, yorum cümlelerinin Kur'an ayetleri ile karışma ihtimali ortaya çıkınca, Hz. Ebu Bekir döneminde yazılı hale getirilen Kur'an, Osman döneminde bu aslından çoğaltıldıktan sonra, tüm açıklamaları ile ayetlerin karışık halde olduğu özel Mushaflar yakılmıştır. Bu konu, yukarıda verdiğimiz iki yazıda ele alınıp açıklanmıştır. Buna rağmen kenarlarına ayet açıklamalarının yazılı olduğu bazı nüshaların sahiplerince yakılmayıp saklandığı bilinmekte ve adları da İslami eserlerde zaten geçmektedir. 'Sana Kur'an'ı olarak adlandırılan ve oryantalistlerce farklı amaçlarla kullanılmaya çalışılan, sonradan gerçeğin ortaya çıkması ile özür dilemek zorunda kaldıkları bu Kur'an nüshası da, bu özel notların kenarında tutulduğu Kur'an'lardan günümüze ulaşmış olanlarından birisidir. Oryantalistler ayetlerin açıklayıcı yorumlarının kenarına not edilen bölümlerini de Kur'an'dan kabul edip, günümüz Kur'an'ı ile arada fark olduğu iddiasını ortaya atmaya çalışmışlardır. İddialara bakalım: "Puin önce surelerin dizilişinde bazı ufak farklar görmüş.": Surelerdeki sıralanış farklılıkları gizli bir şey değildir ki! Her tefsir usulü kitabında bu 'açıkça' yazar. Nazil olan ayetler belirli bir sıra ile gelmiyordu. Bir sure tamamlanmadan başka bir sure inebiliyor ve ayetler de belli bir sıra takip etmiyordu. Cebrail her ayet geldikçe, Hz. Muhammed'e ayetin konacağı sureyi ve sure içindeki yerini gösteriyordu. Bu konu yukarıda verilen iki yazı ile detaylı olarak açıklanmıştır. Kısaca ayet ve ayetlerin hangi surede olduğunda bir sorun yoktur. Hz. Osman zamanında Kur'an derlenirken, surelerin önce uzunlukları, iniş tarihleri ve birbirleriyle münasebetleri göz önünde tutularak sıralama yapılmıştır. Rivayetlere göre ilk önce Alak, sonra Kalem, sonra Müzzemmil, sonra Müddessir surelerinin baş tarafları, ardından da Fatıha Suresi bütün halinde inmiştir. Kimi Kur'an derlemelerinde 'iniş sıralaması' gözetilirken, kiminde Hz. Osman'ın (as) sıralaması tercih edilmiştir. Bu gizli saklı bir bilgi değildir, dolayısı ile bu bilgi bozulmaya delil teşkil etmez, sadece sıralama tercihi delil teşkil eder. Zaten sahabenin derlediği özel Mushaflardaki sure sıralamaları da kendi içtihatlarına göre olmuştur. (Zerkeşî, Burhân, I/257; Kurtubî, Câmi', I/59; Muhsin Demirci, Kur'an Tarihi, s. 155; İbn Kesir, Tefsir, (Zeyl), IV/25; Suyuti, el-İtkân, I/85-86; İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usûlü, s. 79-88) Kur'an için iki tertip söz konusudur. Birisi, surelerin tertibidir. Yedi uzun sureyi öne alıp, ardından miun yani aâyet sayısı yüz civarında olan sureler getirilmiştir. İşte bu sıralama sahabenin yapmış olduğu bir taksimdir. Kur'an'ın ikinci tertibine gelince, o da Cebrail'in, Allah'tan aldığı emir üzerine Resulullah (sav)'a tebliğ ettiği ve O'nunda bu emir gereği yaptığı sıralamadır. (Zerkeşî, el-Burhân, I/258-259; Suyuti, el-İtkân, I/82) "Sonra da parşömenlerin üzerinde önceden yazılar olduğunu, sonra bunların silindiğini ve tekrar yazıldığını, yani elindekilerin 'palimpsestus' olduğunu." iddiası: Özellikle 7. ve 12. yüzyıllarda kullanılan 'palimpsestus' yöntemiyle, papirüs veya parşömenin üzerindeki yazılar silinir, sonra tekrar yazılabilirdi. Rönesans döneminde, ilk yazının okunması için kimyasal yöntemlerin kullanıldığı 'palimpsestus' incelemeleri başladı, böylece birçok antik çağ metni ortaya çıkarıldı. Bu bulgulara dayanan Puin'de Kur'an'ın evrim geçirdiğini iddia etmektedir. Sana'da bulunan bu Kur'an yazmasının eski olması da aslında

bizim görüşümüzü desteklemektedir. Vahyi kaynağından duyan sahabenin, kendi özel Mushaf'larına yazdıkları ayetlerin kenarına o an efendimizin yaptığı açıklamaları yazmaları ve daha sonra bunların orjinal ayetlerle karışma ihtimaline karşı silmeleri gerçeği, tam da tarihi gerçeklerle örtüşmekte, Hz. Osman döneminde yapılan yakma işleminin önemi ve lüzumunu da bir kez daha gözler önüne sermektedir. Haccac'a ait bir söz ise özellikle çarpıtılıp aktarılmaktadır: Bilindiği gibi Hz Muhammed döneminde Arapça metinler üzerinde hareke ve noktalama işaretleri yoktu. Zamanla İslam ülkesinin sınırları genişleyince, Arap olmayanlarında Kur'an'ı öğrenmelerini kolaylaştırmak amacı ile bir çalışma başlatılmıştır. Muaviye b. Ebu Süfyan döneminde Ebu'l-Esved, harflerin okunuşunu kolaylaştırmak için 'hareke' işaretleri; Abdülmelik b. Mervan döneminde ise Nasr b. Asım ve Hayy b. Yasmur Kur'an'daki bazı harfleri birbirinden ayırmak için 'noktalar' koymuşlardır. En son aşamada ise harekeler nokta yerine "Fetha, Damme, Kesre ve Sükun" şeklinde gösterilerek okumayı öğrenme en kolay şekline getirilmiştir. "Anlamı asla değiştirmeyen ama okumayı kolaylaştıran" harekeleme-noktalama aşamasından sonra da Kur'an öğrenimi Arap olmayanlar arasında hızla yayılmıştır. Günümüzde Arapça öğrenmeye çalışanlar da önce harekeli Arapça öğrenirken, daha sonra asıl harekesiz Arapçaya geçmektedirler. Tüm bunlar da bir sır/giz değil, tüm İslami kitaplarda geçen sıradan bilgilerdir. Kur'anın nokta ve harekelenmesiyle ilgili birçok eser de zaten yazılmıştır. Bunlar arasında Ed-Dani'nin 'El-Muhkem fi Naktil-Mesahif' adlı eseri en meşhur olanıdır. (Suyuti, Itkan, II/170-171; Burhan, I/376-379) Ayrıca bu haber, Kur'an'ın orjinaleri nerede diyenlere de cevap niteliği taşımaktadır çünkü, "İlk Mushaflardan en az üç tanesinin günümüze kadar gelmiş olduğunu" bizlere haber vermektedir. Cambridge üniversitesi öğretim üyelerinden Tarif Halidi'de, "Sana Kur'an'ının, Hz. Osman'ın kaleme aldırıldığı Kur'an'ın henüz ulaşmadığı kesimlerce kullanılan kötü bir kopya olduğunu" söylemektedir. Habere devam edelim. Puin'in diğer ses getiren (!) teorisi ise, "Kur'an'ın İslam öncesi kaynaklardan beslendiği" iddiasıdır. "Kur'an'ın saf Arapçayla yazıldığı inancını da sorguluyor. İncelediği metinde birçok yabancı kökenli kelime bulmuştur.": Bu iddia da yukarıda cevaplanmıştır.

334

Puin, klasik oryantalistlerin karakteristik tüm özelliklerini bünyesinde barındıran, yüzyıllardır batılilarca ortaya atılan ve "Kur'an'ı Muhammed yazdı, Kur'an bozuldu, Kur'an'da çelişkiler var." türü iddiaları tekrarlayan, tarafsızlık özeliğini kaybetmiş, önceden verdiği hükme göre yorum yapan ve delil arayan bir önyargılı kişidir. Puin, Sana Kur'an'ındaki, orjinal ayetlerin yanına eklenen açıklamalardan -ki sonradan o açıklamalar da silinmişlerdir- hareketle Kur'an'ın değiştirildiğini iddia etmiştir. Peki gerçekler günyüzüne çıkınca ne olmuştur?

Puin hatasından dönüyor! Puin ve Von Bothmer, Yemen eski eserler Müdürlüğü'nün reisi Kadı İsmail el-Ekva'ya 14 ve 15 Şubat 1999 tarihli birer mektup göndererek gelişmelerden ötürü duydukları üzüntüyü dile getirip özür diliyorlar. Ortada siyasi bir komplo olduğunu, kendilerinin bu tür sözler söylemediklerini; aksine, yaptıkları incelemelerden sonra 'Yemen nüshalarıyla Müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur'an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı' sonucuna vardıklarını ve Leiden'de düzenlenen bilimsel bir konferansta da bu sonuçları ilim dünyasına açıkladıklarını belirtiyorlar. (Yeni Şafak, 16 Ağustos 2000) Dr. Puin'in el-Ekva'ya yazdığı mektup: Sayın Kadı İsmail el-Ekva hazretleri, zat-ı alinize en samimi hürmet ve selamlarımı sunarım. Yemenli dostlarımdan bana ulaşan haberlere göre, alman araştırmacıların Yemen'deki eski eserler arasında bir elyazması Kur'an nüshası bulduklarından ve bu elyazması nüshayla Müslümanların bugün ellerinde bulunan Kur'an nüshaları arasında ciddi farklılıklar tesbit ettiklerinden söz eden 'the atlantic monthly' adlı Amerikan dergisinin yaptığı yayın, Yemen eski eserler Müdürlüğü'nde görev yapan yetkililere karşı halkın büyük bir tepki göstermesine sebebiyet vermiş. 312 sayılı 'el-Belağ' dergisinin iddia ettiği üzere, güya Yemen'li yetkililer İslam dünyasında büyük bir fitnenin ortaya çıkmasını önlemek amacıyla uzun bir süredir bu gerçeği (!) saklamaya çalışıyorlarmış. Sizi temin ederim

ki el-Belağ'ın hem Amerikan dergisinin neşriyatından, hem Yemen yazmalarına dair söylenenlerden hareketle yaptığı suçlama ve karalamalar 'tamamen asılsızdır' ve hiçbir esasa dayanmamaktadır. Benim ve meslektaşım Dr. Graf Von Bothmer'in Saarbrücken üniversitesinde sürdürdüğümüz Kur'an araştırmalarına ilişkin mahud "iddialar da aynı şekilde gerçek dışıdır." Yemen ile Almanya'nın bilimsel işbirliği çabalarını baltalamayı hedef alan bu müessif saldırılardan dolayı fevkalade üzgün olduğumu belirtmeliyim. Amerikalı yazarı (Toby Lester) şahsen tanımam, kendisiyle sadece birkaç kez telefonla görüştüm, o kadar. Benim samimi kanaatime göre, 'söz konusu Yemen nüshalarıyla eldeki Kur'an nüshaları arasında ciddiye alınabilecek hiçbir farklılık mevcut değildir; bu yeni nüshalarda tesadüf edilen yegane ihtilaf, sadece sözcüklerin imlasıyla ilgili Kur'an'ın kendisine asla zarar vermeyecek olan küçük birtakım yazım farklılıklarından' ibarettir. Zaten "ibrahîm-ibrahim"; "Kur'an-Kur'an"; "simâhum-simahum" vb. farklılıklara da, Kahire'de basılan Mushaflarda işaret edildiği herkesçe bilinmektedir. Gözlerini kin bürümüş birtakım cahillere gelince, onları ciddiye almayıp kendi hallerine bırakmak en doğrusu olacaktır. Son olarak, hem sizin adınıza, hem kendi adıma, Yemen yazmaları etrafında kabaran bu kin ve nefret dalgalarının dinmesini temenni ediyorum. Vesselam! Not 1: Arapça ifadelerimin bozukluğundan dolayı özür dilerim. Dostunuz Dr. Gerd R. Joseph Puin, Saarbrücken, 14/2/1999. Olayın uluslararası siyasi boyutuna bakacak olursak, ABD ile AB (AB'nin baba'sı Almanya) arasındaki siyasi çekişmede, Almanya ile Yemen'in birbirine "bilimsel" temelde yaklaşmasını istemeyen ABD'nin dolaylı yollardan böyle bir falso yapmış olması ve bu birlikteliği baltalamaya çalışmış olmasını anlarız da, emperyalist düşmanı (!) sosyalist-ateistlerin veya yerli "radikal" uzantılarının olaya böyle, kime hizmet ettiklerine bakmaksızın (!) balıklama dalmalarını anlamak mümkün görünmemektedir.

Ateistler de, 'değiştirilmiş kitap Kur'an' adı altında yayın yapmış, videolar yayınlamışlardır. Kaynakları ise National Geograp kanalının, 'Sana Kur'anı Belgeseli'dir. Belgeselde 3 iddia yer almaktadır. İlk iddia muhatabın cehaletini istismardan başka bir şey değildir. Sana Kur'an'ı ile günümüz Kur'an'ları arasında birçok fark vardır. Olayın aslı nedir peki? Kur'an, sonradan harekelenmiş ve harflere noktalar da sonradan konmuştur. Arap olmayanlar Kur'an'ı okumakta zorlandıkları için yapılan bu çalışma gizli saklı bir şey de değildir ve kimin ne zaman yaptığı da konu ile ilgili her eserde yer almaktadır. "Noktasız Kur'an ile noktalı Kur'anın anlamları aynıdır" ve bu eylemden tek amaç da, okumayı kolaylaştırmaktır. Ve bu da yüzlerce yıldır gerçekleşmiş, hedefine ulaşmış bir çalışmadır. Arap birisi harekesiz de aynı Kur'an'ı okur, Arap olmayan da harekeli olarak, aynı Kur'an'ı! İkinci iddia, Kur'an surelerinin sıralanışının farklı olduğu iddiasıdır. Kur'an surelerinin sıraları değişik olabilir. "Kimi iniş, kimi nüzul sırasına göre sıralanmıştır." Yani, 'surenin' yeri değişse de, içerik tamamen aynıdır! Bu da tüm İslam aleminde bilinen sıradan bir bilgidir. Bu durum, günümüzde de bazı meallerde aynen uygulanmakta, sure sıralamaları 'iniş veya nüzule göre' değişiklik arzedeabilmektedir. Üçüncüsü, iddia bile değildir aslında, bizzat belgeselde, "her ne kadar silinen metinlerde herhangi bir anlam farkı bulunmasa da" şeklinde itiraf zaten bulunmaktadır! Yani, bazı ayetler silinip, yeniden daha güzel şekilde yazılmıştır.

Bir gün, dünyanın kendi etrafındaki 24 saatlik bir dönüşünden meydana geldiğine göre, dünya yaratılmadan önce böyle bir dönüş olamayacağından bu zamanı gün olarak hesaplamak mümkün mü?

Zaten kullanılan gün kavramının 24 saat şeklindeki dünya günü olmadığı, 'dönem, devir' anlamında olduğu yukarıda açıklanmıştır.

Kur'an'da sağmal hayvanların sütünden bahsedilirken, gıdaların toplandığı işkembeden ve sonra kandan süzölerek temiz süt verildiği bildiriliyor. Halbuki bilim, sütün memede olduğuunu açıklıyor.

Gıdalar ağız yolu ile alındıktan sonra mide, 12 parmak ve ince bağırsaklarda emilmeye hazır hale getirilir. Vücut için lazım olan amino asitler, yağ asitleri, mineraller, vitaminler, glikoz kana geçer. Hamilelikte meme dokusundaki değişimlere paralel olarak kandan süt yapımı için gerekli maddeler alınmaya başlanır. Alınan bu maddeler salgı hücrelerinde süt haline getirilir. Ayete bakalım: "Süt veren hayvanlarda da size ibretler vardır. İşkembedeki pislik ile (necis) kandan (iki pislik arasından) meydana gelen, içenlere lezzet veren saf süt içiriyoruz." (Nahl, 66) Özetle, 'sütün memeden çıktığını en ilkel bir insan bile bilir. Bunların oluşmasını meydana getiren sebepleri ise ancak ilim ehli bilir. Cahiller, musluktan akan suyun depoda oluşup, oradan geldiğini iddia edebilir, ama gerçek öyle değildir."

Allah beddua eder mi?

Dua ve beddua birinden bir şey istemek demektir. Allah isteyen değil, istenen makamdır. O halde beddua diye anladığımız hitaplar farklı hedefleri amaçlamaktadır. Kur'an, indiği halkın lisanı ile muhatabına hitap eder. Allah "yapılan kötü işlerden ötürü", yapılan fiillerin kötölüğüne 'dikkat çekmek' için o kötü fiilleri işleyenlere lanet etmiştir. Allah istese lanet ettiği kişileri direk yok ederdi ama amaç, ayetlerin indirildiği halkın hitap tarzı ile, "Yapılan işin Allah tarafından razı olunmadığına" dikkat çekmektir. "Allah'ın laneti 'zalimlerin' üzerine olsun!" (A'raf, 44); "Bozgunculara lanet olsun." (Rad, 25); "Biz, kitapta açıkça belirttikten sonra, indirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti 'gizleyenler' var ya, işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet ediciler lanet eder." (Bakara, 159) Allah'ın lanetledikleri, "Zalim, bozguncu, gerçeği bile bile gizleyen" kimselerdir. O insanlar "lanetli oldukları için kötölük yapmıyorlar, kötölükleri yüzünden lanetlenmişlerdir!" Kötü, zalim, gaddar olanların Allah tarafından lanetlenmesi de ayrıca Müslümanlara durması gereken yerleri göstermektedir! Ve dikkat edilirse ayetlerde şahıslardan ziyade vasıfları, düşünceleri, muhatap alınmaktadır. "Ebu Leheb bile bir isim değil, şahsı gösteren bir künyedir ve anlamıda, 'alev babası' demektir. Bu nedenle de Hz. Peygamber'e ve İslam'a karşı ateş püskürmek isteyip de, kendini cehenneme atmış olan kafirlerin hepsinin 'temsilcisi' olması sebebiyle onun helaki, hepsinin helakına örnek teşkil etmektedir." Kur'an'a göre insanlar, 'yaptıkları zulüm ve haksızlıktan dolayı' lanetlenirler. Bu açıdan acımasızca insanları bombalayan; kadın, yaşlı, çocuk demeden hedef gözetmeksizin insanları öldüren, kendisi üstün bir ırk zannederek başkalarının topraklarına el koyma hakkının olduğuunu düşünen ve savunmasız insanları yurtlarından çıkaranlar, 'kötü iş' sahipleri Kur'an'da lanetlenmiştir.

Ayet-el kürsi'de, (Allah'ın kürsüsü) olduğu bildiriliyor. Kürsü ne demektir?

"Onun kürsüsü (saltanatı, kudreti) gökleri ve yeri kapladı. Gökleri ve yeri korumak, gözetmek, Ona hiç zorluk vermez. O, çok yüce ve çok büyüktür." (Bakara, 255) Ayetin devamı konuyu zaten açıklamaktadır: "Gökleri, yeri koruyup gözetmek ona zorluk, ağırlık vermez". Yani kürsü, 'koruyup gözetme kudretidir.' Güç, kuvvet, saltanat demektir. 'Kur'an'da mecaz' adlı yazımızda, bu konudaki örneklerden oluşmaktadır.

Hac suresinin, "İnkâr edenler için ateşten bir elbise giydirilecek ve başlarına kaynar su dökülecektir" anlamındaki 19. âyeti ile, Haşr suresinin, "Allah rahman rahimdir (esirgeyen, bağışlayandır)" anlamındaki 22. âyeti çelişkilidir. Affedici olan Allah, inkarcıları hiç cezalandırır mı?"

Affedici olmak, mazlumun hakkını zalimden almamak mıdır? Suçluları adaletle cezalandırmak, affedici olmaya aykırı mıdır? Her şeyi yoktan yaratan Rabbimizin, emrini dinlemeyenlere ceza verme yetkisi yok mudur? Cezayı suçluların kendisi mi tayin eder? "Rabbin elbette hem çok bağışlayan, hem de çok acı azap verendir." (Fussilet, 43) Ayrıca sormak gerekiyor, neden bazı insanlar Allah'ın rahmet sıfatını değil de cezalandırıcı sıfatını ön plana çıkarma gayreti içindedirler? 'Eylemlerimize göre' Allah'ın sıfatları tecelli eder. Bu soru ile aslında ateistler, bilinç altlarında başlarına geleceklere itiraz mı etmektedirler acaba?

Aşağıdaki ayetler çelişkilidir. Aynı surede hem istisna var, hem de yok. "Namuslu kadınlara zina isnat edip de, sonra (bu durumu ispat için) dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun; ebediyen onların şahitliğini kabul etmeyin. Onlar fasıkların ta kendileridir. Ama bundan sonra, tövbe edip düzelenler bundan istisnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir. "(Nur 4,5), "Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetliktir. Onlar için çok büyük bir azap vardır. Kendi dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarına şahitlik ettikleri gün, onlar büyük azaba uğrayacaklardır. O gün, Allah onlara hak ettikleri cezaları verecek ve onlar Allah'ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır." (Nur 23,24,25)

Birinci ayette, 'İftira edenlere gerekli cezayı verin, şahitliklerini de kabul etmeyin. Ama tövbe edip düzelenler bundan istisnadır' denilerek, tövbe ederlerse şahitliklerini kabul edin buyruluyor. Zaten ayetin sonunda Allah'ın çok bağışlayıcı ve merhametli olduğu ifade edilerek vurgu, tövbe ve bağışlama çizgisine çekilmektedir. İkinci ayette ise, 'iftira edenler lanetliktir, onlar dünya ve ahirette cezalarını bulacaklardır.' denilmektedir. Ama bunun tek istisnası, tövbe etmeleri halidir. Ayetler arasında bir çelişki yoktur, aksine bir arada değerlendirildiğinde ayetler iftiranın büyük günah olduğunun, dünya ve ahiret cezasının olduğunun altı kalın çizgi ile çizmekte ama tövbeyle ve cezalar çekildikten sonra, af kapısının her daim açık olduğu da ilan edilerek (Nur, 5) umutsuzluk girdabına muhatabın girmesine izin verilmemektedir.

Enfal 1'de ganimetlerin tamamı Allah'ındır denirken, Enfal 41-de ganimetlerin 1/5'inin Allaha ait olduğu söyleniyor ve bunun bir çelişki olduğu iddia ediliyor.

Enfal, 1: "Sana ganimetleri soruyorlar. Ganimetlerin Allah'a ve resulüne ait olduğunu söyle!"; Enfal, 41: "ganimet olarak ele geçirdiğiniz her şeyin beşte biri Allah'a, peygambere, yakınlarla, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir." Kur'an'da bahsedilen bir konu ile ilgili bir sonuca varmak için, o konu ile ilgili tüm ayetler ele alınmalı ve Kur'an'ın genel çizgisi içinde değerlendirip öyle sonuca ulaşılmalıdır. Enfal 1. ayetin 'detayı', aynı surede 41. ayette verilmektedir. Yani burada yanlış yapan, Kur'an'ın tefsiri konusunda metot-usul kurallarından habersiz olan ateistler ve onlardan daha bilgili olsalar da aynı metotsuzluğu uygulayan oryantalistlerdir. 'Oryantalizm dosyamızda bunların bolca örnekleri mevcuttur!' Birinci ayette ganimetlerin tamamının Allah ve Peygamberi'ne ait olması, "Mülkiyetin Allah'a, kullanım ve dağıtım şekillerindeki tasarruf hakkının da Resulullah'a ait" olması demektir. Birinci ayet, dağıtım yetkisini halktan almakta, ikinci ayet (Enfal, 41) ise dağıtımın nasıl yapılacağını Hak'ça anlatmaktadır. Birinci ayette ganimetin Kur'an'da ve Hz. Peygamber'in öğretilerinde (Sünnetlerinde) yer alan ilkelere göre kamu malı kabul edileceği anlatılırken, Enfal 41. Ayette ise, Allah ve peygamberinin olan 5/1'de yine yetim, miskin, yolcuya dağıtılması gerektiği ifade edilir. Yoksa Allah'ın ganimete ihtiyacı yoktur. Hz Resul'de tüm gelirlerini Allah yolunda dağıtmıştır. "Enfal suresinin ilk ayeti bölüştürme hakeminin Hz Peygamber olduğunu bildiriyor. 41. ayet ise Hz Peygamberin payının beşte bir ve bu payın nerelere sarf edileceğini açıklıyor." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 131) "Hz. Muhammed neden çok evlenmiştir?" ve

“Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler” adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Peygamberimiz payına düşen ganimeti ne yapardı?

“Ganimetlerden mal biriktirmeye kalksa Hz Peygamber çok zengin olurdu. Nimetler içinde yaşayabileceği halde eşleri ve kendisi kanaatkar bir şekilde yaşamıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 162, 171) Taberi, tefsirinde Ali b. Ebi Talha’nın Abdullah b. Abbas’dan şu rivayetini aktarır: “Resulullah bu beşte bir’den hiçbir şey almazdı. Kalan yetim, yolda kalmış ve miskinlere dağıtılırdı.” Mısır âlimlerinden Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan tefsirinde: “Peygamber (sav) efendimiz, ganimetin beşte birini de beşe böler; bir payı kendisi alır, aldığı bu payı da Müslümanların çıkarlarına sarf ederdi.” demektedir. ‘Mufasssal Tefsir’de: “Beşte birlik pay üzerindeki tasarruf yetkisi de, Müslüman cemaat içindeki peygamberin muhtaç akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yarı yolda kalmışlara vermek üzere Peygamber’e bırakıldı.” denilerek efendimizin 5/1 hakkının da muhtaçlara sarf edildiği belirtilmektedir. Resulüallah Efendimizin, kendine düşen payı, evine değil de muhtaçlara dağıttığı sahih rivayetlerle sabit olmuştur. Nitekim İmam Şafi’nin, Ubâde b. Sâmit’den yaptığı rivayete göre, “Resulüallah Hayber günü, aldığı beşte bir hisseyi olduğu gibi Müslüman fakirlere dağıtmıştır.” (Nesai, Ganaim) “Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, Müslüman köleleri satın alıp özgür kılmak, masrafı karşılayıp hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefareti vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için, bunları harcardı.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi Şerif’te Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuştur. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492; Ebû Davud, Cihâd 121,149; Muvatta', Cihâd 22; Müsned, 128, V/316, 319, 326) “Sadakalar (zekat gelirleri) ancak şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, sadakaların toplanmasında görevli olanlar, kalpleri kazanılacak olanlar, azat edilecek köleler, borçlular, Allah yolunda (çalışanlar) ve yolda kalmışlar. İşte Allah'ın kesin buyruğu budur. Allah bilmekte ve hikmetle yönetmektedir.” (Tevbe, 60) Allah'ın payı olan 5/1 için Ömer b. Abdülaziz ve İbnü'l-Arabi “Allah yolunda sarf edilir.” anlamındadır.” demişlerdir. (Tefsiru'l-Munir) Hz. Peygamber (s.a) her savaştan sonra şöyle derdi: “Sizin iyiliğiniz için kullanılacak olan beşte birden başka benim şahsıma ayrılan bir parça yok.” (Tefhimu'l-Kur'an) Ganimetlerin hedefini Seyyid Kutup “Karşılaşılan pratik ihtiyaçları gidermek için” (Fi zilalin Kur'an); Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır “kamu yararına” (Hak Dini Kur'an Dili); Muhammed Esed “kamu yarar ve ihtiyaçları gözetilerek” (Tefsiru'l-Mesaj) şeklinde açıklamışlardır. Zaten İslam karşıtı oryantalist Margoliouth bile bunu itiraf etmektedir: “Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmiştir.” (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi sayfa 212)

Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?

Rahman 19, 20, 22: “İki denizi salıverdi birbirine kavuşuyorlar. Fakat aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar. İkisinden de inci ve mercan çıkar.”; Furkan 53: “Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir serhat koyan O'dur.” Rahman suresinde yüce Allah (cc), iki denizden inci ve

mercan çıktığını bize bildirir. Ayette acı ve tatlı sulardan bahsedilmez. Sadece iki deniz (Bahreyn) ifadesi geçer. Furkan 52. ayette ise, biri tatlı diğeri tuzlu iki sudan bahsedilir ama inci-mercandan bahsedilmez! Dolayısı ile iki farklı surede bahsedilen her iki ayette de bilime aykırılık söz konusu değildir. Tatlı ve tuzlu iki sudan inci mercan çıktığı iddiası Kur'an'dan değil, insanların yorumlarından ulaşılan bir iddiadır. Peki, bazı ayetlerin değilse de müfessirlerin 'tatlı ve tuzlu sularda inci ve mercan çıktığı' yorumu bilimsel olarak ne kadar geçerlidir? "Son dönemlerde yapılan bazı araştırmalar, 'inci ve mercanın deniz ve nehir sularında bulunduğunu' ortaya koymuştur. İncilerin en bol şeklide umman yarımadasından Katar yarımadasına kadar uzanan büyük körfez açıklarındaki sularda bulunduğuna dikkat çeken kaynaklar, bunların kuzey yarı küre ılıman kuşağındaki tatlı sularda bulunduğunu belirtiyorlar. Özellikle Mississippi ve onu besleyen ırmaklarda çok değerli incilerin bulunduğu kaydedilmektedir. Yine bu kaynaklara göre Asya, Avrupa ve Amerika'nın bazı ırmak ve akarsularında inci bulunduğu belirtilmektedir. Mesela Avrupa kıtasında çıkan en kıymetli incilerin kaynağı, Bavyera ormanlarındaki akarsulardır. Çin'de ırmak inciliği çok öncelerden beri bilinmektedir." (The encyclopedia americana, 1973, "pearl" mad.; the world book encyclopedia, 1978, "pearl" mad.; encyclopedia of science and technology, 1971, "perl" mad.; ana britanica, 1992, (inci) mad.) Reşid Rıza'nın bildirdiğine göre, bazı Hint nehirlerinde incilerin bulunduğu kesin olarak tespit edilmiştir. İngiliz asıllı müsteşriklerden ve Kur'an'ın İngilizce mütercimlerinden biri olan George Sale (1697-1736) Kadı Beydavi'nin bu ayetin tefsiri ile ilgili açıklamasına ek bilgi çerçevesinde yaptığı incelemede, söz konusu tespitlerin doğru olduğunu ifade etmiştir. (Reşid Rıza, Tefsiru'l-menâr, VIII/106) Dr. İbrahim Avd'da, bu konuda değişik araştırmalar yaptığını ve netice itibariyle inci ile mercanın, tuzlu sularda olduğu gibi, tatlı sularda da -özellikle İngiltere, İskoçya, Çekoslovakya ve Japonya'nın tatlı sularında- bulunduğunun tespit edildiğini ifade etmektedir. (İbrahim Avd, Masdaru'l-Kur'an, s. 278-281) kuyumburada.com adlı siteden alıntı ile bitirelim: Tatlı su incileri: Bu inciler dünyanın her yerinde tatlı su nehirlerinden veya göllerden çıkar. Tatlı su incilerinin renk birleşimi tuzlu su incilerinkini geçer. İnternette tatlı su mercanları ile ilgili bir başka bilgi: "Tatlı su mercanları da var. Fakat bu deniz mercanları gibi bir yapıda değil. Daha yumuşak gövdeye sahiplerdir. Bunun sebebi de, kabaca söylemek gerekirse, iskeletleri deniz mercanları gibi calsiyum tuzlarından oluşmuyor."

İki deniz suyu karışmaz mı?

Furkan suresi 53. Ayeti, ilk tefsir alimleri nasıl anlamışlardır ona bakalım: Kadı Beydavi, Furkan 53. ayeti yorumlarken aralarındaki engeli 'kara' olarak açıklar. Ünlü müfessir İbni Kesir'de engel'den kastın "kuru toprak" olduğunu söyler. Taberi'de bu ayeti açıklarken, 'araya kara parçası sokulmuştur.' demektedir. Zaten Rahman suresi 21. ayet: "Artık rabbinizin nimetlerinden hangisini inkar edebilirsiniz?" sorusu ile bunun bir 'nimet' olduğunun altını çizer. Düşünsenize, dünyadaki suların yüzde 96,5'i okyanus/deniz sularından oluşmaktadır. Bir de bu azınlıkta kalan tatlı suların bu tuzlu sularla karıştığını tahayyül edin?! Bundan büyük nimet mi vardır? İki denizin karışmamasını, "haloklin bariyer" ile açıklayan yorumlarda vardır. (Gaius Plinius Secundus, Naturalis Historiae II, CVI 224; Richard A. Davis, Principles of Oceanography, Addison-Wesley Publishing Company, Don Mills, Ontario, ss. 92-93) Bu yorumda bilimle uyum içindedir.

Bakara, 233 ve Lokman, 14. ayetler, Ahkaf 15. ayet ile çelişmez mi?

"Anneler, çocuklarını iki tam yıl emzirsinler. Bu, emzirmeyi mükemmel şekliyle uygulamak isteyenler içindir." (Bakara, 233); "Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur." (Lokman, 14) Bakara suresinde 'kamileyn' olan iki yıldan bahsedilir, yani 'mükemmel olan' iki yıldır. Lokman suresi ise, 'Fî ameyni' denilerek "Çocuğun sütten kesilmesi 'iki yıl içinde' olur." denilmektedir. İki

ayette en üst sınır olarak 2 yılı verilir: Bakara, 233 üst sınırı verir, Lokman, 14 iki yılın içinde emzirmeden bahseder. Peki bu iki yıl içindeki alt limit nedir? Çocuğunu daha az emzirme süresi nedir? “Çocuğun anne karnında taşınması ve süttten kesilmesi otuz ay sürer.” (Ahkaf, 15) Bakara 233 ve Lokman 14. ayetler üst sınırdan emzirme süresini (24 ay) bize bildirmektedir. Ahkaf 15. ayet ise 'emzirmenin alt sınırını' bize haber vermektedir. 30 aydan hamilelik aylarını çıkınca, kalan süre, emzirme en az olan sınırını bizlere haber verir: 21 ay! Diğer bir yorum da şöyledir: Otuz aydan iki yıl çıkarılınca geriye altı ay kalır; bundan da en az hamilelik süresini verir. Hz. Osman halife iken, evlendikten altı ay sonra çocuk doğuran bir kadına zina suçlaması yapılır ama bu ayeti Hz. Ali yukarıdaki gibi yorumlar ve kadın berat eder. (Kurtubi, Kurtubi Tefsiri-El Camiul Ahkamul Kur'an, XVI/188; Kur'an Yolu Tefsiri, V/34)

İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır? Gerçekten de din adamı'nın belletmesine göre Muhammed, Tanrı'nın iğrenç bildiği üç şeyden birinin "Kesret-i sual" (fazla soru) olduğunu bildirmiş ve: "Ben sizi bir şeyden nehyedersem, ondan uzak durunuz, bir şeyin ifasını emredersem, onu da yerine getiriniz" demiş ve dini islerde aşırı inceleyip sik dokuyanların helak olacaklarını eklemiştir. Din adamı, bundan başka bir de Kur'an'ın: "Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyler sormayın" (K. Maide 101-102) şeklindeki ya da buna benzer diğer ayet'lerini öne sürerek mü'min kişileri soru sormak ve hele tartışmak hevesinden uzak kılar 191. Çünkü soru sorma ve tartışma geleneğinin İslam dini'ni temellerinden sarsabileceği görüşüne saptır.

Maide 101 ve 102. ayetler, Surake b. Malik'in, hac ayeti inice “Hac her sene mi?” diye sorması ve bu sorusunda ısrar etmesi üzerine iner. Peygamberimiz bu soruya cevap olarak “ hayır” cevabını verir ve devamında “Evet dese idim bunu yapamayacaktınız, sizin serbest bırakıldığınız konularda sorular sorarak ileride sizi zor duruma düşürecek ortamlar oluşturmayın.” buyurmuşlardır. Yani ortada soru sorulmasının engellenmesi veya sorudan korkulması söz konusu değildir! Benzer durumu Yahudiler de yapmıştır. Allah (cc) onlardan bir kurban istemiş, ama onlar durmadan, ‘cinsi ne olsun, rengi ne olsun’ gibi sorularla normal ibadeti kendi gereksiz soruları ile zorlaştırmışlardı. (Bakara, 67-71) Sonunda da “ineği (güç bela bulup) kestiler; amma az kalsın kesmeyeceklerdi.” (Bakara, 71) Yahudilere bir ibadet emredilmiş ama onlar gereksiz, sonunu düşünmeden sordukları sorularla kendilerini zor duruma sokmuşlardı. Halbuki Allah kulları için kolaylık ister, zorluk istemez! (Bakara, 185) Ama ateist yazar konuyu farklı alana taşımakta ve sanki İslam'da soru sormanın ve öğrenmenin yasaklandığı gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. Halbuki İslam'ın ilk emri ‘Oku’dur: Bu konuda ‘Kur'an ve bilim’ adlı yazımıza bakılabilir. İslam ilme, araştırmaya büyük önem verilmiş, teşvik etmiş, öncülük etmiştir. Ama önyargılı, karalamak amaçlı, cahilce ve muhatabı köşeye sıkıştırmak için sorulan sorular; öğrenmek için sorulan sorular değildir. İbadeti zorlaştıracak veya amacından saptıracak, amaca hizmet etmeyecek sorular İslam'da yerilmiş, hoş karşılanmamıştır. İslam'da soru sorma ve cevap verme yasaklansa bu okuduğunuz eser neden ortaya çıksın? Ateistler keşke Tennessee Üniversitesi doçenti bayan Rosalind kadar Kur'an'a objektif yaklaşabilse idiler: "Akıl yürütme ve tartışma, Kur'an'ın muhtevasına o kadar bileşik ve yapısından o kadar ayrılmaz bir özelliştir ki, Kur'an alimlerinin zihnini dahi şekillendirmiştir." (Rosalind Ward Gwynne, Qur'an, s. 203) “Kur'an'ın birçok farklı konudaki bilinçli suskunlukları İslam'ın birçok farklı koşula uyumunu sağlayan esnekliğe izin vermiştir. Maide, 101: “Ey iman sahipleri! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın.” Bu ayet, hakkında açıklama yapılmayan konuların insanların inisiyatifine bırakıldığını göstermektedir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? 329, 332) Bir sahabe Peygamberimize gelip "İçimizden öyle şeyler hissediyoruz ki, herhangi birimiz onları söylemeyi bile büyük günah sayar." dediğinde, Peygamberimiz: "Bu imanın ta kendisidir." (Müslim, İman, 209) buyurmuş ve bu tür yaklaşımları

kınamamıştır. Kur'an, 'Atalardan gelen her şey doğru değildir, araştır' (İsra, 36) buyurmakta ve bunu Hz. İbrahim'in hayatı sorgulaması üzerinden örneklendirmektedir. (En'am, 74-82) Kur'an 'Düşünmeyi, aklı kullanmayı' emreder. (Ali İmran, 65; En'am, 32; A'raf, 169; Yunus, 16; Hud, 51; Yusuf, 109; Enbiya, 10, 67; Müminun, 80; Kasas, 60; Saffat, 138; Yasin, 68; Hadid, 17; Yunus, 100) Kur'an; evrenin yaratılışını (Enbiya, 30); insanın yaratılışını (Kiyame, 37); atalarımızın dinini (Bakara, 170); peygamberi (Yunus, 38) sorgulamamızı ister. Kur'an'da tüm ayetlerin birbiri ile sıkı bağlantıları vardır, tüm ayetler iç içedir, bir bütünün parçasıdır. Ateistler artık bu parçacı yaklaşımı terk etmelidirler!

semud kavminin nasıl yok edildiği konusunda Kur'anı yazan kişinin bir türlü karar verememesi: deprem gibi bir şeyle yok edilmiş. (A'raf 78) -korkunç uğultulu ses (hud 67, hud 94)-bela yağmuruna tutularak (furkan 40)-azap yakalamasıyla (şuara 158)-tuzak kurarak (neml 50-51)-şu yöntemlerden birisi seçilerek a. taş yağmuru b. korkunç ses c. suda boğma (ankebut 40)-korkunç ses (sad 13)-yıldırım çarpması (fussilet 13, fussilet 17)-yıldırım çarpması (zariyat 44)-korkunç ses (kamer 31) adminim bunu bir açıklar mısınız?

Allah Semud kavmini doğal felaketle yok etmiştir: Şiddetli bir deprem ve onunla beraber gök gürültüsü/yıldırım ile! Allah bu helakı farklı surelerde farklı açı ve anlarla aktarmaktadır! Tıpkı insanın yaratılmasının aşamalarının, farklı surelerde aktarılması gibi! Furkan 40. ayette; "bela yağmuru" kavramı ile de bu anlatılır yani bela bir tane (sadece deprem veya yıldırım) değil, ardarda sağanak gibi yağmıştır! Deprem ve onunla beraber yoğun bir gökgürültüsü ve yıldırım ile helak vuku bulmuştur. Detayı ise, A'raf 78; Hud 67-94; Fussilet 13-17; Zariyat 44. ayetlerde bildirilmektedir. Ayrıca Sad, 13. ayette, "korkunç bir ses"ten bahsedilmemektedir!

"Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demelerinden dolayı kalplerini mühürledik." (Nisa, 157) İsa'ya inanmayan Yahudiler O'na Allah peygamberi der mi?

341

Efendimiz döneminde yaşayan Yahudiler, peygamberimiz ile konuşurken, Hz Muhammed onlara, İsa peygamberin hayatını anlatır. Onlarda bu ifade (Allah'ın peygamberi) ile ima yollu olarak peygamberimize, 'senin peygamber dediğin kişiyi biz öldürdük, senin de sonun aynı olabilir.' anlamında tehditte bulunmuşlardır. Ayet bunun üzerine inmiştir. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 18) Ayrıca ayet, tek cümle ile 3 din mensubuna mesajda vermektedir: 'Allah'ın resulü': İslam inancının tebliği; 'Meryem'in oğlu' (İnsanoğlu insan) İsa: Hristiyanlara mesaj; 'İsa Mesih' (Mesih: El ile sıvazlayan, iyileştiren): Lakabı ve Yahudilere mesaj.

Allah, samed (Kimseye muhtaç olmayan, herkesin muhtaç olduğu) midir? (İhlas, 2), yoksa Muhammed, 7. ayette yazıldığı gibi, 'Siz Allah'a yardım ederseniz' mealindeki gibi, Samed değil midir?

Muhammed, 4: "Allah dileseydi onları bizzat cezalandırırdı, fakat sizleri birbirinizle denemek istiyor. Allah, yolunda öldürülenlerin amellerini asla boşa çıkarmayacaktır." Allah (cc) hakikat, adalet ve özgürlüğün kulların eliyle yükselmesini murat etmektedir. Eğer her zorluğu Allah giderseydi, mücadele ve mükafatın bir değeri olmazdı. Emegün olmadığı yerde imtihandan da söz edilemez. 'Allah'a yardım edin' denilen ayetin (Muhammed, 7) öncesinde, Allah'a yardımın; onun yoluna, 'davasına' yardım olarak anlatıldığı (Muhammed, 2-6) görülmektedir. Muhammed, 8. Ayet ve devamında ise kafirlerden bahsedilerek konunun iman-küfür mücadelesi denkleminde değerlendirilmesi gerektiğine işaret edilmektedir. Bakara 245. ayetteki, 'Kim Allah'a güzel borç verirse' şeklindeki ayette bu şekilde anlaşılmalıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 51) "Onlarla savaşın, Allah onlara sizin ellerinizle azap edip onları rezil eder ve

onlara karşı size yardım edip inananların gönlüne ferahlık verir.” (Tevbe, 14) Benzer mealde hadis: Allah Teâlâ kıyamet günü buyurur: “Ey Ademoğlu! Senden yiyecek istedim ama beni doyurmadın.” buyuracak. Ademoğlu ise 'Ya rabbi! Seni nasıl doyurabilirdim ki? Sen âlemlerin rabbisin?' diyecek. Allah şöyle buyuracak: 'Bilmiyor musun, falan kulum senden yiyecek istedi de onu doyurmadın. Bilmiyor muydun ki, onu doyurmuş olsaydın, onu benim nezdimde bulacaktın.' (Muslim, Birr, 43)

Bakara 253. Ayette, “peygamberlerin bir kısmının diğerine üstün kılındığından “bahsedilir ama Bakara, 285. Ayette ise, “peygamberler arasında ayırım yapılmadığı” bildirilir. Hangisi doğru?

Allah’u Teala her peygambere ‘farklı yetenek ve mucizeler’ vermiştir. Bu açıdan peygamberler arasında farklılıklar vardır. Bakara, 285. ayette ise, ayırım yapmadan tüm peygamberlerin hak olduğuna ‘imandan’ bahsedilir ki, bu zaten İslam’ın temel inanç esaslarındandır. Yani konu farklılığı gözetilmeme sorunu ile karşı karşıyayız! ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza da bakılabilir.

Evren neden bu kadar büyük? Tanrı bu kadar küçük bir dünya için neden bu kadar büyük bir evren yarattı? Hac, 65. Ayette, “Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O’nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O’dur.” deniyor, Allah tutmasa yere mi düşecek? Milyarlarca galaksi, bir nokta kadar küçük dünyaya düşebilir mi?

Öncelikle bu soru bilimden uzak bir zihniyetin sorusudur, çünkü Big Bang teorisine göre dünyamızın yaşamsan özelliklerini koruması ve hayatın devamı için, genişleyen evrenin bu ‘aşaması ve devamı’ zorunludur. Evrensel dengede bu büyüklük ve devamlılık şarttır. Hac, 65. ayette ise altı çizilen husus, tabiat kuralları denen evrensel yasalara dikkat çekmektir! Kur’an’da Allah’ın emri ifadesi, evrensel, biyolojik ve fiziksel yasalara işaret eder. Öyle ya, yasaları bulan insanlar büyük ilim adamı ilan ediliyorsa, o yasaları koyup akılsız canlılara uygulatan, bu bilinme ve tazime daha çok layık olan olmaz mı? Su kendinden daha az yoğunluğa sahip cisimleri yüzeye iter. Atmosfer ise, yerçekimi kuvveti, dünya dışındaki kütle çekim ve merkez kaç kuvvetlerinin etkisi ile yere düşmez. Sonuç itibari ile de, gökyüzü yeryüzüne yakın, dengede tutulur. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 127) Unutmayalım ki, "Kainat, çekim gücünden ancak genişleyerek kurtulmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 196) İşte Yüce yaradan bu kuralları bulmamızı ve kendi gücünü hissetmemizi istemektedir!

A’raf, 80-84. Ayetler eşcinselliği aşağılamaktadır ki, eşcinsellik psikolojik bir rahatsızlıktır ve günümüzde bu yaklaşım bilimle hareket eden ülkelerde ağır bir suçtur. A’raf, 80: “Lût’u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz?” Eşcinsellik daha önce başka alemde işlenmemiş mi?

Ali İmran, 33: “Allah birbirinden gelme bir nesil olarak Adem’i, Nuh’u, İbrahim ailesi ile İmran ailesini seçip alemlere üstün kıldı. Allah işiten ve bilendir.” Ayetin de gösterdiği gibi, alem demek, bu kişilerin yaşadığı insanlar ve toplumlardır. Ayette geçen peygamberler de içinde bulundukları zaman dilimi içinde ve bölgede üstün tutulmuşlardır. Sodom ve Gomora denen şehirlerindeki ise bu suçu, saldırgan bir şekilde, geçen kervanlara gruplar halinde saldırarak (Ankebut, 29) uyguluyorlardı. Kur’an bunu ‘topluluğu’ yapan bu insanların yapmayanları evlerinden uzaklaştırma ile tehdidini (Neml, 56) de bizlere bildirmektedir. ‘Sizden öncekilerin

yapmadığı şeyden kasıt' bu toplu olarak ve saldırgan tarzda yapılan uygulamadır. Unutmayalım ki, "Hayvani güdülerini kontrol ettiğimiz oranda insanızdır. Bu tarz sapık ilişkilerle neslin devamı da mümkün değildir." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 133) Eşcinselliği bilimsel olarak ele aldığımız 'Eşcinsellik, gen/hormon' adlı yazıdan da detaylara ulaşılabilir. İşin ilginç, ateist arkadaş eşcinselliği psikolojik hastalık olarak nitelemektedir ki, fikirdaşları bunu duysa kendisini defe koyup çalarlardı...

‘Şakk-ı sadr’ yani ‘göğsün açılması’ olayı nasıl anlaşılmalıdır?

İnşirah, 1-4. ayet: "Senin kalbini açıp genişletmedik mi? Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? Ve senin şanını yüceltmedik mi?" Ayetteki göğsün açılması, ferahlama, genişleme ve sükuna ermedir. Sırttaki yük, manevi sorumluluktur. İsmi yücelmesi ise, namın duyulmasıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 180) Zaten 'göğsün açılması' veya 'yarılması' iki ayette de mecazen kullanılmaktadır: Zümer, 22: "Allah kimi gönlünü İslam'a açmışsa o, rabbinden gelen bir aydınlık içinde olmaz mı?" En'am, 125: "Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslam'a açar; kimi de saptırmak isterse, göğsü çıkıyormuş gibi kalbine darlık ve sıkıntı verir."

Kur'an ve bilim

Konumuzla alakalı diğer yazılara, 'Deizm', 'Bilim yanılmaz mı?', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'İslam'da bilim', 'Müslüman bilim öncüleri', 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri' başlıklı yazılardan ulaşabilirsiniz.

Öncelikle ilmin, "Allah'ın evrene koyduğu genel kanunları tespit etme ve anlama çabası." (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 12) olduğunun altını çizerek konumuza başlayalım. İslam'a göre bilim Allah'a ulaştırıyorsa ilim olur yoksa sadece 'işleyen kuralları keşfedip, işleteni gözardı etmek' sadece 'bilimcilik' olur: "Yol odur ki doğru vara. Göz odur ki, Hakk'ı göre." Yunus Emre. Bilimcilik, bilgi ile güç elde edip insanları sömürmeye götürür! Bilimcilik, varlıklardan var edene, ilaha ulaşmak yerine; elde edilen bilgileri kullanıp insanlar üzerinde saltanat kurma ve ilahçılık rolü oynamaktır! İslam ise her şeyi yerli yerine koyar, aşırı uçlar yerine dengeyi önceler. "Dinsiz bilim total, bilimsiz din ise kördür." Einstein (Albert Einstein Religion and Science, appeared in the New York Times Magazine on November 9, 1930 pp 1-4. It has been reprinted in Ideas and Opinions, Crown Publishers, Inc. 1954, pp 36-40; B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 13) Dolayısı ile, "Akıl vahiyle el ele vermedikçe hiçbir temel mesele çözülememiştir. Hedefi din tayin eder, hedefe varmayı da akıl başarır." (Ali Rıza Temel, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 37)

Oryantalist ve ateistlerin iddia ettiği "Bazı yanlış inanışların aksine, Hz Muhammed ilme büyük önem veriyordu." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 85) Sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weiss) "Tarih ispatlıyor ki, hiçbir din İslam kadar ilimde ilerlemeyi teşvik etmemiştir." (Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 76) derken, yine sonradan Müslüman olan Dr. Maurice Bucaille, 'Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an' adlı eserinde, Kur'an ve bilim ile ilgili şunları söylemektedir: "Ben ilkin Kur'an üzerinde durup, çağdaş ilmi buluşları ile Kur'an metninin ne derece uyumlu olduklarını araştırdım. Bunu, hiçbir peşin fikre saplanmadan, tam bir tarafsızlık ile yaptım." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 18) "Kur'an'ı incelemeye başlarken İslamiyet'e dair hiçbir inanç beslemiyordum. İncelemeyi tam bir

tarafsızlıkla yapmaktaydım. Okuldan bana Müslümanlardan değil, 'Muhammedilerden' söz edilirdi ki, bu tabirle 'bir insan tarafından kurulmuş olan dine mensup insanların' söz konusu olduğu belirtilmek istenirdi. İslami konuda kendim de çok cahildim. 8. ile 12. asırlar arasındaki büyük bir sayıda araştırma ve keşifler İslam üniversitelerinde yapılmıştır. Kurtuba'da halife kütüphanesi 400.000 cilt kitap ihtiva etmekteydi. O zamanda çeşitli Avrupa ülkelerinden ilim tahsili için Kurtuba'ya gidilirdi. İlimlerde, Arap kültürüne ne kadar çok şey borçluyuz. 'İlim, uluslararası bir özelliğe ilk defa İslam üniversitelerinde kavuşmuştur.' O devrin insanları, şimdiki insanlardan daha çok dindar idiler. 'Eski müfessirler bir kaç manaya gelebilen bir kelime yahut cümlelerin hakiki manasını kendi devirlerinde anlayamamış olabilirler. Bugün ancak fen bilgilerimiz sayesinde ortaya çıktığı için, onlar bu manayı o zamanda kavrayamamış olabilirler.' Kur'an'da çok sayıda tabiat olaylarının tasvir edilişi, asrımızda sahip olunabilen ve fakat 'Muhammed devrinde hiç bir insanın en ufak bir fikri olamayacağı olağanüstü bilimsel kavramlara uygun' düşmekteydi. Arap Yarımadasında oturan bir insanın bazı konularda kendi asrından 110 asır ileri bir kültüre sahip olmuş bulunabileceğini düşünmek için hiçbir özel sebep yoktur. Kur'an'ın nüzülü devresinde, o devrin fen bilimlerinin asırlardır durgunluk safhasında olduğu kesinlik kazanmış bir husustur." (Bucaille, s. 192, 196-199) Prof. Taslaman ise, "İslam'ın ilk dönemleri birçok kimse için bilimsel çaba, karın doyurmayacak boş bir uğraştı. Böylesi bir ortamda Kur'an birçok ayeti ile bilim yapmaya gereken motivasyonu sağlamıştır. 'Kur'an yazılı kültüre geçmeyi, yazılı kültürün çok zayıf olduğu bir bölgede sağlamıştır.' Biruni, "Benim bilimle uğraşma nedenim, Ali İmran suresi 191. Ayettir: Onlar ki, göklerin ve yerin yaratılışı konusunda derinlemesine düşünürler." demektedir. Raymond Farrin, Kaliforniya'da Berkeley üniversitesinde bir akademisyendir. Kur'an'ın yapısındaki 'halka sistemi' üzerine bulgularından sonra, 'Hz Muhammed'in böyle bir yapıyı oluşturmaya mümkün olmadığına' kanaat getirerek Müslüman olmuştur." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 314, 325, 346) "İslam, Kaf Suresi 6. ayet; Ankebut Suresi 20. ayet; Gaşiye Suresi 20. ayet; Nahl suresi 66. ayet; Rum Suresi 9. ayetlerle astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 78) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "Dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettir." demektedir. (Lammens, L'İslam, s. 52) Gustave le Bon, 'İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu' ifade etmiştir. Henry Stubbe, 'İslam dininin, insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu' söylemiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37, 54) Yine Goldziher'de, "Kur'an dünyanın edebi eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akidetu ve Şeria fil-İslam, s. 9) derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde, "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibariyle Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazmamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir." derken, Yahudi bilgin Hirshfield ise, "Kur'an sahip olduğu ikna kuvveti ve inşası itibariyle sanatına ve şanına erişilmeyecek bir kitaptır, İslam aleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 161) demektedir. 'Kur'an'daki kelime tekrarı mucizesi', 'bilimsel ayetler', Raymond Farrin'in Müslüman olmasına neden olan Kur'an'daki 'halka sistemi' gibi özelliklere sahip bu ilahi kitap, "Kur'an'ın bir benzerini yazamazsınız" (İsra 88) ayeti ile çağlara meydan okumaktadır. Hz Muhammed'in bulunduğu şart ve ortamda bile değil, günümüz imkanlarında buyurun ey ateist, deist, oryantalistler! Sizler de bir benzerini yazın! En son deneyen Anis Shorosh'un sitesi bile kapanmıştır! Bu konuya, Altay Can Meriç'in yazdığı, 'Peygamberliğin ispatı' adlı eser çerçevesinde tekrar döneceğiz!

Ayet ve hadislerle İslam'ın ilme verdiği değer

"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı alaktan (asılıp tutunan zigottan) yaratmıştır. Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle (yazmayı) öğreten Rabbin, en büyük kerem sahibidir." (Alak,1-5); "(Ey Muhammed) de ki; Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl

sahipleri bunları hakkıyla düşünür." (Zümer, 9); "Alimler, Peygamberlerin varisleridir." (Buhari, İlm, 10; Ebü Davut, İlm, 1; Tirmizi, İlm, 19; İbn Mace, Mukaddime, 17, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228); "Ne de az düşünürsünüz." (Mümin 58); "Aklınızı kullanmaz mısınız?" (Bakara, 44); "İlim öğrenmek kadın erkeğe farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 17; Tac, I/63; Feyfü'l Kadir, IV/267); "Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz." (A. Akseki, İslam, Fitri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332); "Alimler yıldızlar gibidir; Yeryüzündekilerin rehberidir." (Ahmed b. Hanbel, III/157); "İlim öğrenin ve öğretin." (Darimi, Sünen, Mukaddime, 20); "Kim ilim öğrenmeye yönelirse, Allah o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Tirmizi, İlim, 19); "İki günü eşit olan ziyadadır, zarardadır." (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, s. 162); "Hem dünyayı hem ahireti isteyen ilme sarılsın." (Tirmizi, Ebu İsa Muhammed b. İsa, es-Sünen, Daavat 68; İ. Hacer, et-Terğib, I/728, M.A. Nasif, Tac, III/22); "Ya Öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Mecmeu'z-Zevâid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122; Taberani, M. Evsat, II/406); "Öldükten sonra sevap defteri kapanır. Üç şey müstesna, bunlardan biri de Mümin, ölümünden sonra hayatta iken öğrettiği ve yayınladığı eserlerdir." (İbn Mace, Mukaddime, 20); "(Ey Muhammed) de ki: Rabbim, benim ilmimi artır." (Taha, 114); "İki şeyin gıpta edilmeye değeridir. Bunlardan biri de, kendisine hikmet (ilim) verip de o ilim gereğince hükmetmesini ve başkasına da o ilmi öğretmesini nasip ettiği kimsedir" (Buhari, İlim, 15); "İlim talebi için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolundadır." (Ebu Davud, İlim, I/3641; Tirmizi, İlim 2, (2649); İbnu Mace, Mukaddime 17, 227, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228); "Kim ilim taleb ederse, bu işi, geçmişteki günahlarına kefarete olur." (Tirmizi, İlim 2, 2650); "Hikmet ve ilim müminin yitik malıdır, onu nerede bulursa alır." (Tirmizi, İlim, 19, IV/425, Hadis: 2827; Keşfü'l Hafa, I/363); "İlim Çin'de bile olsa alın." (Keşfü'l Hafa, I/138, Beyhaki, Şuabu'l- iman, II/254; Rabi bin Habib, el-Basari, Bab fil ilim ve talebihi; Bezzar, Müsnedü'l-Bezzar, I/175; Abdurra'uf Münavi, Feyzu'l-Kadir, I/443; Mehmed Arif, Binbir Hadis, s. 58, Hadis: 126); "Alimler peygamberlerin varisleridir" (A. Münavi, Feyzu'l-Kadir, IV/384, Hadis: 5705); "Alimin Abide üstünlüğü, benim sizden en basitinize olan üstünlüğüm gibidir." (Tirmizi, İlim 19, 2686) Resulullah bir gün mescide girince halka halinde oturmuş iki grupta karşılaştı. Gruplardan biri Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah Teâlâ'ya dua ediyordu. Diğeri ise ilim öğreniyor ve öğretiyordu. Bunu gören Nebiyy-i Muhterem -sallallâhu aleyhi ve sellem-Efendimiz: "Bunların hepsi hayır üzeredirler. Şunlar Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah Teala'ya dua ediyorlar. Allah dilerse onlara (istediklerini) verir, dilerse vermez. Şunlar da ilim öğrenip öğretiyorlar. Ben de ancak bir muallim/öğretmen olarak gönderildim." buyurdu ve hemen ilimle meşgul olanların yanına oturdu. (İbn-i Mace, Mukaddime, 17) Peygamber Efendimiz, Medine'ye teşriflerinde ilk iş olarak mescit ile birlikte medresesini tesis etti. O medresede okuyan o günün talebelerine "Ehl-i suffa" deniliyordu. Bunlar bütün hayatlarını ilim ve irfana vakfetmişlerdi. (Buhari, Şalât, 58; Nesai, Mesâcid, 29; Müslim, İmâre, 147; Müsned, III/270) Müslümanların ilk savaşı olan Bedir savaşında da esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretilince serbest bırakılmışlardır. (Şibli, İslam Tarihi, Asrı Saadet, I/346; İbnü'l-Cevzi, el-Muntazam fi tarihi'l-mülük ve'l-ümem, III/110; Ahmet Önkol, Muhtasar Siyer-i Nebi, 128)

Kur'an'daki bilimsel ayetlerden bazıları

Kur'an bir fen kitabı değildir. Ama her çağda insanların ulaştıkları bilgi seviyesine hitap eden içeriklere de sahiptir. Bu ilgi çekildikten sonra ise okuyucuya ana mesaj olan 'tevhid, adalet, emanet' bilinci kazandırılır. Kur'an'da var olan bilimsel mucizelerden 'bazılarını' kısaca açıklayalım.

"Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık" (Enbiya, 32) Gökyüzünü koruyan ozon tabakası sayesinde göktaşları ve zararlı ışınlar dünyamıza ulaşamaz. Van Allen Kuşakları, dünyamız güneşin zararlı ışınlarından, radyasyondan korur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 74) "Dönüşlü olan göğe and olsun." (Tarık, 11) Troposfer tabakası, okyanuslardan yükselen su buharlarını yoğunlaştırarak, yeryüzüne yağmur olarak geri döndürür. Ozon tabakasının Kur'an'da 'tavan' kelimesi ile tanımlanması bazı ateistlerin ileri geri konuşmalarına neden olmaktadır. Halbuki bilimsel makalelerde de gökyüzü için 'tavan' kelimesi kullanılmaktadır.

(Because of the cold 'ceiling' of the tropopause, H₂O is not distributed exponentially: Tropopozun soğuk 'tavanı' nedeniyle, H₂O katlanarak dağıtılmaz: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC219811/pdf/pnas00158-0049.pdf>, s. 1218; The lower D region (~50–75 km) forms the rather stable upper boundary, or 'ceiling': Alt D bölgesi (~50-75 km) oldukça kararlı üst sınırı veya 'tavanı' oluşturur. (<https://agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1029/2010JA015355>)

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış göğe yemin olsun" (Zariyat, 7) Evrenin görebildiğimiz kısmında 100 milyardan fazla galaksi mevcuttur ve küçük galaksilerde yaklaşık bir milyar, büyük galaksilerde ise bir trilyondan fazla yıldız bulunur. (World Book Encyclopedia, 2003) Bu sayıyı, büyük galaksilerden 225 milyar, cüce galaksi olarak tanımlanan daha ufak galaksilerden ise, 7 trilyona çıkaranlar da vardır. Bunların sahip olduğu yıldız, gezegen, kuyruklu yıldız, uydular gibi detayları da düşünürsek inanılmaz sayılara ulaşırız. Dünyamızı temel alırsak, dünyamızın da bir yörüngesi vardır ve bu yörüngeden 3 mm'lik bir sapma bile büyük felaketler doğurur. "Sapma 2,8 yerine 2,5 mm olsaydı, yörünge çok geniş olurdu ve hepimiz donardık; sapma 3,1 mm olsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük." (Bilim ve Teknik, Temmuz 1983)

"Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı? Dağları da birer kazık?" (Nebe, 6-7) Kur'an'da yeryüzü için kullanılan 'döşek' kelimesini 'Kur'an'da çelişki yoktur.' adlı yazımızda ele alıp açıkladık. Dağların işlevi konusunda iki farklı yorum vardır ve her iki de bilimsel açıklamalardır.

Birinci yorum: "Dağların bir de gözükmeyen yeraltına doğru inen bölümleri vardır. "The Earth" (Yeryüzü Kitabının yazarı Frank Press: "Dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinde olan çiviye (wedge like shape) benzettir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 34) "Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yer kabuğu mantoya derinlemesine saplanır." (Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, Allyn & Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305) Prof. Siaveda: "Kıtalarındaki dağlarda, hafif ve yoğunluğu az madde yerin içine doğru kök olarak uzanır. Okyanuslardaki dağlarda da, dağı kök gibi destekleyen hafif madde vardır." (<http://www.beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm>)

346

"Onları sarsmasın diye yeryüzüne dağları yerleştirdik." (Enbiya, 31) Dağların yer kabuğunun genel dengesini sağlamadaki etkisi izostasi (isostasi) diye tanımlanır. Webster's New Twentieth Century Dictionary'de (Webster'ın Yeni 20. yüzyıl sözlüğü) bu terim şöyle açıklanır: "Jeoloji'de dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yer kabuğunun genel dengesinin sağlanması." (M. J. Selby, Earth's Changing Surface, Clarendon Press, s. 32) Yine dağlık, kayalık bölgelerde kurulmuş evlerde deprem hasarlarının daha az olduğu ve dağların depremin şiddetini emdiği bilinen bir gerçektir. (Prof. Dr. İlyas Yılmaz, Doç Dr. Ali Özvan, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, "Van Toplu Konut Modeli Anadolu'da Nasıl Yaygınlaştırılabilir?" Bildirisinden) Dünyamızın merkezindeki dinamik hareketlilik (iç kuvvetler) dünyamızın dönmesi, kıtaların hareket halinde olması gibi nedenlerle yeryüzünde bulunan 15 büyük tektonik birbiri ile çarpışır ve bu dağların oluşumuna ve depreme neden olur. Yer kabuğunun zayıf noktalarının dağlar ile kalınlaşarak dengelenmesi sayesinde tektonik plakalar üzerine binen stres dengelemektedir. Dağlar yeryüzünde büyük bir denge unsuru olarak görev yapmakta ve sarsıntıları azaltmaktadırlar. Yerçekimi dengesizliği olan bölgelerde daha fazla bulunurlar, böylece oralarda meydana gelebilecek büyük sarsıntılar dengelenmiş olurlar. 'Dağlar sarsıntıyı engelliyorsa, neden Japonya gibi dağlık bölgelerde depremler çok oluyor da, Arabistan gibi düz bölgelerde depremler daha az görülüyor?' sorusu akla gelebilir. Çünkü dağlar, izostatik dengeyi sağlamak için, depremlerin olduğu bölgelerde daha fazla yükselir ve görevleri de, denge sağlayıp depremi azaltmaktır. Bu yüzden Japonya gibi yer kabuğunun dengede olmayıp çok sayıda fay kırığı oluşturduğu bölgelerde daha fazla yükselirler, buna karşın yer kabuğunun daha fazla dengede olduğu ve depremlerin daha az görüldüğü bölgelerde daha az yükselirler.

İkinci yorum: "O, sizi sarsmaması için yere sağlam 'dağlar' yerleştirdi." (Nahl, 15) Arapça dağ, 'cebel' demektir. 'Cibal' ise, çoğul yani dağlar anlamına belir. Ayette cibal kelimesi değil,

“Revai” kelimesi geçmektedir. Ayetin Arapçasında 'fi' harfi ceri kullanılmaktadır. Anlamı 'içinde' demektir. Ayeti kelime kelime çevirecek olursak: Fi; ‘içinde bulunur’, neyin içinde? Erzi: ‘Yer’in’. Ne bulunur? Revasiye: Revasi kelimesi, 'Rasi' kelimesinin çoğuludur ve "bir yerde sabit olmak, bir baskı unsuru olmak, bir yere yerleşmek" anlamlarına gelir. Ayetin kelime kelime toplu meali: “Allah yerin ‘içine baskı yapan unsurlar’ koymuştur.” şeklindedir. Bu 'ağırlıklar' yerin içinde; magma tabakasında bulunur. Allah (cc) yerin ‘üzerine’ değil ‘içine’ ve ‘cibal’ yani dağ değil ‘revas’ koymuştur. Enbiya suresi 31. ayette de, Nahl suresi 15. Ayette de dağ/cibal değil de, ‘revasiye’ kelimesinin geçmesi bu yorumu desteklemektedir.

“O, gökten belli bir miktarda su indirmiştir.” (Zuhruf, 11) Gökyüzünden saniyede 16 milyon ton su inmektedir. (http://en.wikipedia.org/wiki/Water_cycle)

“İnsan, kemiklerini kesin olarak bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor? Evet, parmak uçlarını dahi düzenlemeye gücümüz yeter.” (Kıyamet, 4) Parmak ucu öyle bir kimlik kartıdır ki aynı yumurta ikizlerinde bile farklıdır. Parmak ucumuzdaki bu kimlik kartımız, cenin henüz üç aylıkken anne karnında çizilir ve mezara kadar bizle gelir. 1856 yılında Genn Ginsen adında bir İngiliz, parmak uçlarındaki çizgilerin her insanda farklı olduğunu keşfedilmiştir.

“Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlıkta bir yaratılıştan diğer yaratılışa geçirerek yaratmaktadır.” (Zümer, 6) Bu üç karanlık: Fallop borusu; Spermle yumurta birleşir fallop borusunda bölünerek çoğalır. Rahim duvarındaki bölge: Bu aşamada artık cenin rahim duvarına yapışıp sarkar (Kur’ani kavram ile 'alak' aşaması) Amniyon kesesi: Ceninin etrafındaki içi özel bir sıvı ile dolu keseye verilen isim. Cenin burada gelişir. Ayrıca, anne rahminde yolculuğuna başlayan hücre; birinci karanlık mekanda, dev karanlık bir tünele girmiş gibidir. İkinci karanlık mekan ise minik tüycüklerden oluşan karanlık bir ormanı andırır. Üçüncü karanlık mekan ise yine karanlık bir denizin altını hatırlatır. Ayrıca ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber vermektedir! “Ardından o alak’lı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratılışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.” (Müminun, 14)

“Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz onu genişleticiyiz.” (Zariyat, 47) Astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetmiş ve evrenin genişlediğini ispatlamıştır. Kur’an ise bunu 1400 sene önce bildirmiştir. (S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, Goodword Press, s. 103-108)

“Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir.” (Nur, 43) Yağmurun oluşumu tam da ayetlerde belirtilen şekilde gerçekleşmektedir. (Richard A. Anthes, John J. Cahir, Alistair B. Fraser, Hans A. Panofsky, The Atmosphere, 1981, s. 269; Albert Millers, Jack C. Thompson, s. 141-142)

“Rüzgarları aşılayıcılar olarak gönderdik” (Hicr, 22) Rüzgar hem bitkilerin hem yağmur bulutlarının aşılmasında önemli bir işleve sahiptir.

“Rabbin dişi bal arısına vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları kovanlardan evler edin.” (Nahl, 68) Arapça’da arının erkeği ve dişisi aynı şekilde “Nahl” olarak yazılır, bu kelimenin ayrıca dişisi yoktur. Ancak Kur’an, arıya yapılan vahyi ve arının yaptıklarını anlatırken, fiilin dişi formunu (İttehazi, Feluki, Zamir, müennes; Butuniha)

kullanılmaktadır. Arapça'da fiiller dişiye ve erkeğe göre farklı yazılırlar. Arının yaptıkları anlatılırken fiilin dişi sigası/kipi kullanılmıştır. Kur'an'ın indiği dönemde insanların kovan içindeki iş bölümünün detaylarından, işçi arıların dişi olduğundan, kovayı inşa etmenin, bal yapmanın, bal yapmak için meyvelerin özünü toplamanın dişi işçi arıların görevi olduğundan haberleri yoktu. İşin ironik tarafı bunun farkına ABD'deki gayri müslimler varırken ülkemdeki ateistlerin bundan haberdar olamamasıdır: "ABD'li arıcı McKay Orton, Kur'an-ı Kerim'de keşfettiği bal arılarıyla ilgili ayetlere hayran kaldığını, "Kur'an'da bal arıları dişil fiillerle anlatılıyor. Kur'an yazıldığında işçi arıların dişi olduğuna dair hiçbir bilgi yoktu" sözleriyle ifade etti." (Yeni Akit, 20.09.2023)

"Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu, aziz ve âlim olan Allah'ın takdiridir." (Yasin, 38); "Ne güneş aya yetişip çarpar ne de gece gündüzü geçebilir, onların her biri kendi yörüngesinde yüzerler." (Yasin, 40); "Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler." (Enbiya, 33); "Görmedin mi ki Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü geceye sokuyor. Güneş ile Ay'ı da emrine boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gidiyorlar." (Lokman, 29) Kur'an tam 1400 sene önce Güneş'in ve diğer yıldızların hareket ettiğinden haber vermekte, gezegenler sabit olmayıp, hepsinin belirli yörüngeleri ve menzilleri olduğunu bildirmektedir.

"Allah'tan başka dostlar edinenlerin misali, kendisine ev edinen dişi örümceğin misaline benzer. Gerçek şu ki evlerin en çürüğü örümceğin evidir. Keşke bilselerdi!" (Ankebut, 41) Ayette geçen "ankebut" kelimesi ile dişi örümcek kastedilmektedir. Ayetteki "edindi" manasına gelen 'İttehazet' fiili, dişi sigasında/kalıbında gelmiştir. Allah-u Teala dişi sigasını kullanarak örümceğin evini dişi örümceğin yaptığını bildirmektedir. Dişi örümcek hem evi yapar hem de birleşmeden sonra erkek örümceği öldürür. Bir ayet ile iki mesaj; biri mecaz diğeri bilimsel bir keşif bizlere haber verilir.

348

Bebeğin anne karnındaki evrelerden bahseden ayetten (Mü'minûn, 14) Demir dış uzaydan dünyamıza geldiğine işaret eden ayete (Hadîd, 25); Yüксеğe çıkıldıkça oksijenin azaldığından haber veren ayetten (En'am, 125) Canlıların sudan yaratılmasından bahseden ayete (Enbiya, 30) dek Kur'an'da daha birçok bilimsel mucizevi ayetler bulunmaktadır.

Bilgisayar sayesinde Kur'an'da bulunan mucizelerden bazıları

"Yedi gök" tabiri Kur'an'da toplam 7 kere geçer. Göklerin yaratılışı ifadesi de, katları gibi 7 kere tekrarlanır. "Gün (yevm)" tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani "günler" kelimeleri 30 defa tekrarlanır. "Ay" kelimesinin tekrar sayısı ise 12'dir. "Bitki" ve "ağaç" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır; 26. "De" kelimelerini saydığımızda çıkan sonuç 332'dir. "Dediler" kelimesini saydığımızda da aynı rakamı elde ederiz. "Dünya" kelimesi ve "ahiret" kelimesinin tekrarlanış sayıları da aynıdır; 115. "Şeytan" kelimesi Kur'an'da 88 kere geçer. "Melek" kelimesinin tekrar sayısı da 88'dir. "İman" ve "küfür" kelimeleri Kur'an boyunca 25'er kez tekrarlanır. "Cennet" kelimesi ve "cehennem" kelimesi de aynı sayıda tekrarlanır; 77. "Zekat" kelimesi Kur'an'da 32 kere tekrarlanırken, "bereket" kelimesinin tekrarlanış sayısı da 32'dir. "Yaz-sıcak" kelimeleri ile "kış-soğuk" kelimelerinin geçiş sayıları da aynıdır; 5. "Şarap (hımr)" ve "sarhoşluk (sekere)" kelimeleri de Kur'an'da aynı sayıda tekrarlanır; 6. "Akletmek" ve "nur" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır; 49. "Dil" ve "vaz" kelimeleri eşit sayıda, 25 kere tekrar edilir. "Yarar" kelimesi 50, "bozma" kelimesi de 50 kere tekrarlanır. "Ecir" ve "fail" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır; 108. "Sevgi" ve "itaat" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır; 83. "Dönüş" ve "sonsuz" kelimeleri, eşit sayıda yer almaktadır; 28. "Musibet" kelimesi ve "şükür" kelimesi, Kur'an'da aynı sayıda geçmektedir; 75 kere. "Güneş (şems)" ve "ışık (nur)"

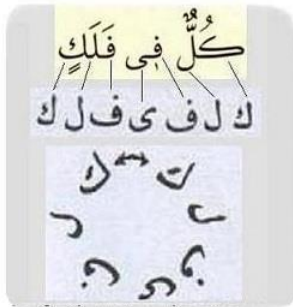
kelimeleri Kur'an'da 33'er kez geçmektedir. Doğru yola ileten (Elhuda)" ve "rahmet" kelimelerinin tekrar sayısı eşittir; 79. Kur'an'da "sıkıntı" kelimesi 13 kere yer alırken, "huzur" kelimesi de 13 kere tekrarlanmaktadır. Kur'an'da insanın yaratılış safhaları toplam 65 kez geçer. İnsan kelimesi de Kur'an'da 65 kere geçer. "Kadın" ve "erkek" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır; 23 Kadın ve erkek kelimelerinin Kur'an'da tekrar sayısı olan 23, aynı zamanda insan embriyosunun oluşumunda yumurta ve spermden gelen kromozom sayısına da eşittir. İnsanın kromozom sayısı da anne ve babadan gelen 23'er kromozomun toplamı olarak 46'dır! "Hıyanet" kelimesi 16 kere geçerken, "habis" -Kötülük - kelimesinin tekrar sayısı da 16'dır. "İyiler (ebur)" 6 kere tekrarlanırken, "kötüler (fuccar)" kelimesi ise tam yarısı kadar yani 3 kere geçer. "Ceza" kelimesi 117 kere yer alırken, Kur'an'ın temel ahlak özelliklerinden olan "mağfiret (bağışlama)" ifadesi, bu sayının 'tam 2 katı' yani 234 kere tekrarlanır. (Bu kadar tekrar Kur'an'da neden var? sorusuna başka bir cevapta bu ilmi mucizeler olmaktadır aynı zamanda. Bu tekrarlar konusunu da ayrıca cevapladık!) "Kara" kelimesi Kur'an'da 13 kere geçerken, "deniz" kelimesi 32 kere geçmektedir. Bu sayıların toplamı bize 45 sayısını verir. Eğer karaların Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 13'ü 45'e bölersek, %28,88888888889 sayısını buluruz. Denizlerin Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 32'yi 45'e böldüğümüz zaman ise, %71,11111111111 sayısına ulaşırız. Bu oranlar ise, gezegenimizdeki su ve kara parçalarının gerçek oranıdır. (Posta, 03 Eylül 2019; <http://monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html>; <https://www.nkfu.com/yeryuzunde-karalarin-dagilimi>) "İman etmek fiili" Kur'an'da 811 kez geçer. "Kafir olmak fiili" 697 kez geçer. Kur'an'da iman edenleri sayısı ile kafir olanların sayısı arasındaki fark (811-697) 114'tür. Yani kafirler ile Müslümanlar arasındaki fark, Kur'an'daki surelerin sayısı kadardır. Kafir olanlar (697), 114 sureye iman/kabul edince, iman edenlerin geçiş sayısına (811) ulaşılmaktadır. Liste bu şekilde uzayıp gitmektedir. Bu konuda detay için, Abdürrezzak Nevfel'in "Kur'an'da Ölçü ve Ahenk" adlı kitabını da ayrıca tavsiye ederiz.

Kur'an'da Palindrom

349

Kur'an "Tevhit, adalet ve ahlak" ana eksenli tek ilahi dindir. Fakat belli aralıklarla Kur'an bu mesajlarına dikkatleri toplamak için bünyesinden bilimsel-matematiksel mucizelerin gün yüzüne çıkmasına da izin vermiştir. Burada da Kur'an'da palindrom üzerine iki örnek vereceğiz. Palindrom, tersten okunuşu da aynı olan cümle, sözcük ve sayılara denilmektedir. Genellikle anlamlı kelimeler bütünü değildirler. Cümle belli bir anlamı ifade etmez. "Ara piller eder elli para " veya " Para hazır ama Rıza harap" gibi cümlelerinde olduğu gibi. Kur'an'da da bu şekilde hem düz hem tersten aynı anlama gelen cümleler vardır. Ama bu cümlelerin hem tersten hem de düz okunuşları, anlamlı bir cümle meydana getirmekte ve bir mesaj vermektedir.

Yasin, 40: Küllün: 'Hepsi' demektir ve bir önceki ayette 'ay, güneş ve dünya'dan bahsedildikten sonra bu ayette 'hepsinin bir feleği; yolu, yörüngesi olduğu' ifade edilir. Tersten de aynı anlam çıkarken harfleri de bir yörünge çizer. Bu ayet ayrıca 'Kur'an ve bilim 2 - İtirazlara cevaplar' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Yasin, 40

"Rabbini Yücelt." (Maddesser, 3)

Müddessir suresi 3. ayette de, “Sadece Rabbini yücelt.” buyrulmaktadır ki, iki yönlü okuyuşta aynı anlamı vermektedir.

Kur’an’da ‘gelecekle ilgili’ haberler

Romalılar yenilgiye uğradılar. Dünyanın en alçak yerinde. Ama onlar yenilgilerinin ardından yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah’ındır. O gün inananlar sevineceklerdir.” (Rum, 1-4) Kur’an’ın haber verdiği ve “Dünyanın en alçak yeri” diye belirttiği yer “Lut havzası” diye adlandırılan yer dünyanın en alçak yeridir. (<http://www.deadsea.co.il/ENA/Index.html>) Bu konu, ‘Kur’an’da çelişki yoktur.’ adlı yazımızda da ele alınmıştır. Ayrıca tam 9 yıl sonra Kur’an’ın haber verdiği yenilgi yaşanır ve İran yenilir. (Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, sayfa 287-299); “Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram’a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı.” (Fetih, 27) Ayette, Mekke fethedilmeden önce gerçekleşecek bir başka fetihten daha söz edildiği görülmektedir. Her iki fetihte aynen gerçekleşir. Önce Hayber sonra Mekke fethedilir. (İmam Taberi, Taberi Tefsiri, V/2276); “Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti)" (Neml, 40) Ayet ‘İlim ehlinin” sadece ‘cansız maddelerin bir yerden başka yere nakledilebileceğine’ işaret etmektedir. Kur’an’da geçen bilimsel mucizeler, gelecekle ilgili haberler konusuna örneklerine virgöl koyup bu konuda yazılan bazı eserleri tavsiye ederek (Zakir Naik, Kur’an ve Modern Bilim; Mustafa Armağan, İslam ve Bilim Tartışmaları; Haluk Nurbaki, Kur’an Mucizeleri; FeyyazTV, Kur’an’ın Bilimsel Mucizeleri; Uğurböceği yayınları, Kur’an Mucizeleri Kur’an Ayetleri ve Bilimin Keşifleri; M. Sinan Adalı, Kur’an Mucizeleri; Kur’an Araştırmaları Grubu, Kur’an Hiç Tükenmeyen Mucize; Murat Arabacı, Kur’an’ın Terkedilen Emri Bilim) asıl konumuza devam edelim.

350

Kur’an ve zaman

Kur’an-ı Kerim, evrenin yaratılışından kıyamete, dünyadan ahirete, cennetten cehenneme birçok konular hakkında bizlere hak olan bilgileri verir. “Kur’an’ı göklerde ve yerdeki sırları bilen Allah indirdi.” (Furkan, 6) "O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir." (En’am, 101); “Sonra Allah duman (gaz) halindeki göğe yöneldi” (Fussilat, 11); “Yer ve gökler bitişik iken onları biz ayırdık” (Enbiya, 30); “Üzerinizde yedi kat gök yarattık” (Müminun, 17); “Gökleri yedi kat üzerinde yaratan O’dur. Rahman olan Allah’ın yarattığında düzensizlik göremezsiniz.” (Mülk, 3); “Göğü gücümüzle biz kurduk ve şüphesiz biz onu genişleticiyiz” (Zariyat, 47); “Güneş ve ayın hareketleri bir hesaba göredir “ (Rahman, 5); “Yeryüzünü yaratıkların oturmasına, yaşamasına elverişli kılan Allah’tır.” (Taha, 53); “Yeryüzünü, size boyun eğdiren O’dur” (Mülk, 15); “Allah her şeyi yaratandır” (Zümer, 62); “Biz her canlıyı sudan yarattık” (Enbiya, 30) Tarih bilimi için önemli olan yer ve zaman Kur’an için önemli değildir. Kur’an için önemli olan olayların oluşum neden ve sonuçlarıdır: “Bu sevinçli ve kederli günleri insanlar arasında döndürüp duruyoruz.” (Ali İmran, 140); “Yeryüzünde gezin, öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakın. Onların çoğu müşriklerdir.” (Rum, 42) İnsan öncesi canlılar: İnsandan önce yer ve uzayda ateş kökenli cinler, nur kökenli melekler vardı. Daha sonraları, toprak (çamur) kökenli insan yaratılmıştır: “Can’ı (cinlerin atasını) dumansız ateşten yarattı.” (Rahman, 15); “Cinleri ve insanları bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zariyat, 56); “O (Allah) her şeyi güzel yarattı, insanı yaratmaya çamur başladı.” (Secde, 7); “Andolsun insanı kuru balçıktan, işlenebilir topraktan yarattık.” (Hicr, 26); “O (Allah) sizi merhalelerden geçirerek yarattı.” (Nuh, 14); “İnsanı nutfeden yarattı.” (Nahl, 4); “(Sizi) nutfeden yarattı, şekil verdi.” (Abese, 19); “Sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik. Sonra o

nutfeyi kan pıhtısı haline getirdik. Kan pıhtısını bir çiğdemlik et yaptık. Bir çiğdemlik etten kemikler yarattık. Kemiklere et giydirdik. Sonra onu başka bir yaratık yaptık.” (Mü’minun, 13-14); “Sonra onu şekillendirdi. Ona ruh üfledi. Size kulaklar, gözler, kalpler verdi.” (Secde, 9); “Sonra ona, yolunu kolaylaştırdı.” (Abese, 20); “Ondan erkek- dişi (iki cins) yarattı.” (Kıyame, 39); “Sonra zayıflığın ardından kuvvet (gençlik) verdi. Sonra kuvvetin ardından zayıflık (ihtiyarlık) verdi.” (Rum, 54); “Sonra bunun ardından şüphesiz ölürsünüz. Sonra siz kıyamet gününde mutlaka dirilttirilirsiniz.” (Mü’minun, 15- 16)

Din, akıl ve bilim

İnsan dışında her canlı dünyaya kendi ihtiyaçlarını karşılayacak hazır bilgilerle ve içgüdü (Uçmak, yüzmek, avlanmak vs.) ile donanmış olarak gelir. Tüm bunlar onlara Allah tarafından programlanmış, kodlanmıştır. İnsan ise, başta tertemiz bir kağıt gibi olsa da (Buhari, cenâiz 92; Ebu Davut, sünne 17; Tirmizi, kader 5) bir çok yeteneği gibi, iyiliği ve kötülüğü de zamanla öğrenir. İyilik yapan cennete, kötülük yapan ise cehenneme gider. Allah insanları programlamamıştır ama programına uygun;tabiatla uyum içinde olmasını sağlayacak bir de klavuz göndermiştir: Kur’an-ı Kerim. Bu programa uyan, programlanmış kainatla beraber uyum içinde yaşayan insan, bu program sayesinde dünyada mutlu/huzurlu olurken ahirette de cenneti kazanır. İnsan; melekte olabilme kabiliyetine (İsra, 70), fakat aynı zamanda kendi yaptıkları ile hayvanlardan daha aşağı (Tin, 8; A’raf, 179) inip, şeytanlaşabilme özelliğine de sahip bir varlıktır. İnsan diğer canlılardan akıl, düşünme, irade gibi özelliklerle ayrılır. İnsanlar yaptıkları icatlarla beraber hayatlarını kolaylaştırırlar. Fakat İslam yapılan bu icatların insanların zararında kullanılmasına izin vermez. Atomdaki enerjinin keşfi insanların yararınadır, fakat İslam, atom bombasına karşıdır. Çünkü İslam, insanlara zararlı olan şeyleri yasaklamıştır. Bizce bilim, islam dininin emir ve yasaklarını hızla doğrulamakta, tasdik etmektedir. (‘İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.) İnsanlık İslam’a bilim vasıtası ile kavuşacaktır. Kur’an, bilimin ulaşacağı ‘son noktada’ insanların dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamak için beklemektedir.

Kur’an ve bilim 2

Kur’an’daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar

-Yazılarında istifade etmemize izin veren www.bilimveyaratilisagaci.com yöneticisi Hü.Da/ K. Berzan kardeşimize teşekkür ederiz-

Kur’an’da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler

"Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73) 'Kur'an'da çelişki yoktur' yazımıza ek olarak bu yazımızda da bunu bilimsel temelde okuyucuya kanıtlayacağız, bi-iznillah!

Eğer iddia edildiği gibi Kur’an’da dünyanın yuvarlak olduğu gerçeği vardysa onu en iyi anlaması gereken Muhammed neden yüzyıllar önce bu gerçeği ifade etmemiş?

Öncelikle efendimizin görevinin iyi anlaşılması gerekmektedir. Peygamberimiz bir dinin, önceliği ahlak olan bir ilahi dinin tebliğcisi, önderi, resulüdür. Bir fen kitabının açıklayıcısı değildir. Kur'an'da tabii ki ayetleri, ayetleri meydana getiren kelimeleri, hatta kelimeleri oluşturan harfleri ile mucizevi bir ilahi kitaptır (Kur'an ve bilim adlı yazımıza bakılabilir) ama Kur'an'ın asıl amacı bu tür ayetleri araç olarak kullanarak, Kur'an'ın asıl mesajına insanların dikkatini çekmektir. Bu ayetlerden amaç, Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin okuyucularca anlaşılmasından sonra ayetler üzerinden ilahi mesajlara insanların odaklanmalarının sağlanması ve sonuçta insanların kendiler için iyi, güzel, faydalı olan emir ve yasakların pratik hayata aktarılmasının sağlanmasıdır. Yani "Bilimsel ayetler vardır ama amaç değil, araçtır." Efendimiz kendi döneminde gerek çeşitli mucizeler göstererek gerekse ilahi mesajın o döneme göre devrim sayılacak içeriği ile insanların dikkatlerini üzerine toplamış ve yeni ahlak temelli bir adalet toplumu meydana getirmiştir. Peygamberimizin en büyük mucizesi olan Kur'an, efendimiz vefat ettikten sonra insanların dikkatlerini üzerine toplamaya devam etmekte, bu özelliğini çeşitli sebeplerle tarihi süreç içinde kendiliğinden oluşturmaktadır. Bu sebeplerden 'birisinde' insanlık tarihindeki bilimsel gelişmeler oluşturmaktadır. Kur'an öyle bir içerikle gönderilmiştir ki, ister Müslüman ister gayrimüslim kaynaklı olsun, bilim ilerledikçe kendisini yeniden düzenleyecek, toplumun dikkatlerini üzerine toplayacak ayet, kelime, harfler ile donatılmış, ayetleri asla değişmeden ama mesajlarının yeniden ve güncel hali ile topluma yansıtılacak bir içeriği bünyesinde barındırmaktadır. Tarihi süreç içinde insanların dikkatlerini üzerine çekecek (ekonomiden sosyal hayata, iman esaslarından ahlaki erdemlerine dek) her türlü donanımına sahiptir. İlk indiği dönemde ise, Araplar şiir ve edebiyat alanında çok gelişmişlerdi. Halkın içinde şairler ve Arap dilini çok iyi kullanan fasih (iyi söz söyleme kabiliyeti olan) ve belîğ (düzgün ve sanatlı olarak mesajını anlatan) kişiler vardı. Edebiyat ve belagata verdikleri önemden dolayı "Muallakat-ı Seb'a" (Yedi Askı) adıyla, yedi şairin yedi kasidesini altın harflerle yazıp Kabe'nin duvarına asıyorlardı. (Mehmed Kileci, Risale-i Nur'da Kur'an Mucizesi, s. 60) Bir kısmı da Ukaz'daki panayır gibi büyük topluluklarda insanlara hiap edilirdi. Bedevi denen köylüler dahi, şehirdeki şairler derecesinde şiirler söyler ve hutbeler verirlerdi. Vezinli vezinsiz söyledikleri şiir ve hutbelerle insanları etki altına alırlardı. (Ahmet Cevdet Paşa, Peygamber Efendimiz, s. 55-56) Öyle bir toplumda Kur'an, "Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus, 38) diyerek o dönemdeki insanların en çok önem verdikleri ve toplumda yaygın saygınlık nedeni olan edebi yönü ile insanların dikkatini üzerine toplamıştır. Hatta bu konuda ünlü İslam düşmanlarında şair Nadr b. el-Haris bile, "Ey Kureyş topluluğu, yemin ederim ki bugüne kadar başınıza gelmeyen bir işle karşılaştınız. Muhammed (sav), aranızda küçük bir çocukken dahi en çok sevdiğiniz, en doğru konuşanız ve emanete en çok riayet edeninizdi. Saçlarına ak düşüp de (Allah'ın) Kitabı'nı getirdiğinde kalkıp sihirbaz dediniz. Yemin ederim ki o sihirbaz değildir. Biz çok sihirbazlar gördük. Onların düğümlere nasıl üflediğini de gördük. Sonra kahin dediniz. Yemin ederim ki kahin de değildir. Nice kahinler gördük, durumlarına vakıf olup konuşmalarını dinledik. Onun için şair dediniz. Yemin ederim ki şair de değildi. Nice şiirler ezberledik, şiirin hezecini, recezini özetle her türlüşünü de gördük. Mecnun dediniz. Yemin ederim ki o mecnun da değildir. Onda hiç baygınlık, saçmalama ve cinnet alameti var mı? Ey Kureyş topluluğu, bunu iyi düşünün ve öyle karar verin." (İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, s. 286) diyerek acizliğini itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Günümüzde ise, bilimde meydana gelen gelişmelere paralel olarak ilmi yönü ön plana çıkan Kur'an, insanların ihtiyaç duydukları anda -bilimsel gelişmelerin açığa çıkarması ile- gün yüzüne çıkan ayetleri ile yine insanların dikkatlerini kendi üzerinde toplamaktadır. Örneğin Alak suresinde geçmekte olan 'Alak' kelimesini ele alalım: "Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir "alak"tan yarattı. (Alak, 1-2) Alak kelimesini sözlükte 4 temel anlamı (4. anlamı olan

"sevgi ve aşk" anlamını da şimdilik kenara koyup konumuza devam edelim) vardır. (Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemul-'Lüğa; İbn Manzur, Lisanu'l-Arab; el-Firuzabadi, el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi, Tacu'l-Arus, Alak maddesi) Eskiden alak kelimesi, anlamlardan biri olan "kan pıhtısı" ile tercüme edilirken yani ayet "Allah insanı kan pıhtısında yaratmıştır." şeklinde tercüme edilirken; anne rahmine yapışıp sarkan ve elektronik mikroskoplarda sülük benzeri şekil alan canlıya tıpta 'Zigot/Embriyo' adı verildiği tespit edilmiş, İslam alimleri de alak kelimesinde var olan bu iki temel anlamını göz önünde bulundurup son yıllarda alak kelimesini zigot/embriyo diye tercüme etmeye başlamışlardır. "Alak" kelimesinin Arapçadaki anlamı, "Bir yere asılıp tutunan şey" demek iken ve ayrıca bu kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler içinde Araplar tarafından kullanılırken (İbn Aşur, ilgili ayetin tefsiri; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, XI/482) ve aynı kökten gelen "mil'ak"ta; sucunun, kovalarını astığı, iki ucuna ip bağlı su taşıma ağacı anlamında iken, bu tür bir çevirinin hiç te 'zorlama' olmadığı gayet rahatlıkla ifade edilebilir. İstese Allah (cc) 'alak' kelimesi yerine mesele 'demun' (Kan) kelimesi ile ayeti gönderebilirdi. Ayet, "Halakal insane min demin" şeklinde inse, ayetin çevirisinde embriyo anlamı asla çıkmazdı. Ama kelimenin kökeninde bu anlamlar var ve tıp ile paralellik içerirken, birileri itiraz edecek diye ayetin -dikkat ayet değil- 'çevirisinde' düzenleme yapılması ancak önyargılı insanları rahatsız edecek bir durumdur ki, bu da bizim sorununuz değildir! Kanada'nın Toronto Üniversitesi'nde anatomi profesörü olan ve 'Kur'an'ın embriyoloji üzerine söylemlerinin, bir insanın bilgisiyle 7. asırda söylenmesinin mümkün olmadığını' söyleyen Keith Moore: "Kur'an'ın insanın gelişimi üzerine söylediklerinin 7. yüzyılda söylenmesine imkan yoktur. Hatta bundan bir asır önce bile bu bilgiler tam bilinmiyordu. Bu ayetleri ancak şu anda hakkıyla anlıyoruz, çünkü modern embriyolojinin gelişimi bu ayetleri anlamamıza olanak tanımıştır." demektedir. (Moore, K. L; The Developing Human-Clinically Oriented Embryology, 3.rd Ed. Philadel-phia, W. B Saunders Co, 1982; Mustafa Nutku, Yeni Asya, 25-26 Mayıs 2016) Peki, peygamberimizin bunlardan haberi var mı idi? Birçok hadis ve haber bu sorunun cevabının 'evet' olduğunu göstermektedir. Zaten efendimizin "Benim bildiğimi bilse idiniz." (Tirmizî, Züh'd 9, (2313); İbnu Mâce, Züh'd 19,4190) şeklinde başlayan hadisin bir boyutunun da bu anlamda olduğunu düşünüyoruz. Yine bir sahabenin, "Bana peygamberimizin anlattıklarını size aktarsam bana deli derdiniz." şeklindeki rivayet, ayrıca "Cinler" konusunda ele aldığımız cin ve mikrop arasındaki irtibat bu konudaki iddialarımızı güçlendirmektedir. Efendimiz zamanında bunlardan açıkça bahsetse idi, zaten kendisine "Cinlenmiş, büyülenmiş" diye ithamda bulunanların eline koz vermiş olmaz mı idi? "Biz peygamberler topluluğu, daima insanların seviyelerine inmek ve onların anlayabilecekleri şekilde konuşmakla emrolunduk." (Zebidi, İthaf'u Sade, II/65) prensibini ashabına kabul ettiren efendimizin bizzat kendisi de "İnsanlara akılları seviyesine göre konuşun." (Ebû Davud, Edeb, 20; Münâvî, Feyzü'l-Kadir, 3/75) buyurmuş iken, zamanı gelmeden bazı şeyleri açıklamadığı izlenimini edinmemiz bizce hiçte mantık dışı bir iddia olmamaktadır. Konuya dönelim; Dünyanın döndüğünü Galileo'dan altı yüz sene önce söyleyen İslam alimlerine ('Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' adlı yazımıza bakılabilir) yol gösteren Kur'an günümüzde de tüm insanlığın ilgisini üzerine çekmekte ve bu nedenle de akademisyeninden uzmanına dünyada birçok insanın Müslüman olmasına neden olmaktadır. ('İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir.)

Muhammed, yıldızların mesafelerini tam olarak tayin edemediği için onların boyutlarını da bilememektedir ve muhtemelen onların aydan daha küçük olduğunu zannederek, onları birer kandile benzetmiştir. ve bu kandiller dediği yıldızlar, dünyaya en yakın olan gökte kurulmuştur.. Mülk, 5: "Andolsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık."; Saffat, 6: "Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik."

Görünür evrenin 46 milyar ışık yıllık bir yarıçapa sahip olduğu tahmin edilmektedir. (<https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/evrenin-buyuklugu-ne-kadardir>) Evrendeki yıldızlardan sadece bir tanesi de güneşimizdir. Gökadaların küçük bir bölümü hariç bilgi sahibi olmadığımız gibi, bu evrenin

devamlı genişlemekte olduğunu da hesaplayınca (Zariyat, 47; S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, s. 103-108) asıl sormamız gereken sorunun şu olduğu sonucuna ulaşırız: Siz kainatın ne kadarına vakıfsınız, ne kadarı hakkında bilgi sahibi oldunuz ki, tamamını kavramış gibi evren hakkındaki ayetlerini, bırakın yorumlamayı bir de eleştirmeye kalkışıyorsunuz? “Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi (CERN) Araştırma Direktörü Joachim Minch, “Evrendeki maddelerin yüzde 5’i bilinirken, yüzde 95’i hala ‘karadelik’, bilinmiyor” dedi.” (Sözcü, 09 Haziran 2023) "Evrenin sadece yüzde 5’ini biliyoruz. Dünyaca ünlü astro-fizikçi, ‘Kara Enerji’nin kaşifi Alex Flippenko ‘karanlık enerji’nin şu anda fiziğin en gizemli kavramı olduğunu söyledi." (CNN Türk, 8.5.2013); ERN’de görev yapan Kozmolog Julien Lesgourges: "Şu anda evrenin yüzde 68’inin ‘karanlık’ maddeden oluştuğunu biliyoruz. Bu gizemlerle dolu madde, evrenin giderek büyümesine yol açıyor. Gözlemleyebildiğimiz karanlık madde oranı ise yüzde 27. Yani galaksideki yıldız ve gezegenlerin hareketlerine etki eden bölge burası. Ayrıca evrenin geri kalan yüzde beşlik kısmı da bildiğimiz elementlerden oluşuyor." (Euro News, 30/09/2020) “Işığın Evren içerisinde ilk defa var olduğu andan, bize ulaşana kadar geçebilecek süre, en güncel analizlere göre 13.82 milyar yıldır. Dolayısıyla, gözümüz kusursuz ve sonsuz güçte bir teleskop olsaydı, Dünya’nın herhangi bir noktasından, Evren içerisinde herhangi bir yöne baktığınızda en fazla, ışığın 13.82 milyar yılda kat edebileceği mesafeden gelen ışıkları görebilirdik. Ötesi? Sonsuz ‘karanlık.’ Bu durumda Evren, yalnızca 13.82 milyar ışık yılı yarıçapında bir küreden mi ibaret? Hayır! Bu, ‘gözlenebilir’ olan Evren’in yarıçapı.” (www.bilimkurgukulubu.com/genel/bilim-teknoloji/gozlenebilir-gozlenemeyen-evrenin-toplam-buyuklugu-ne-kadar) Bu olayın bilimsel yönü. Peki bir de olayın edebi yönü var: Ayette, “dünya semasını kandillerle kaplattık, çevreledik” denmemektedir. Yani ayette sanatsal bir anlatımla gökyüzünün insana huzur ve sonsuzluk hissi veren 'süslerle' donatıldığına dikkat çekilmektedir. Ayette asıl altı çizilmesi gerekende, Mesabih ve Kevakib ile donatılan dünyamızın etrafındaki bu 'süslerin', Arapça’da 'gökteki yıldız' anlamına gelen ‘Necm’ kelimesi ile ifade ‘edilmemesidir.’ Burada dikkat çekilen 'yıldız' değil; 'Zinet, süs' ile dolu olan gökyüzüdür! Çünkü gerek ‘mesabih’ ve gerekse ‘kevakib’ olarak bu kelimelerin geçtiği üç ayette de ortak olan kelime, 'Zeyyene, zeyyenna' yani 'süslemek' kelimesidir! Zaten Türkçeye de 'zinet/süs' kelimesi bu kökten geçmiştir. Yoksa güneşte, 149.597.870.700 metre uzakta olmasına rağmen, o da dünya semasını süslemekte olan bir yıldızdır! Bu ayetler, benzetme sanatıyla, 'gökyüzünün kandillerle süslenmiş güzel yaratılışına' dikkat çekmektedir. (Tahir Taşdelen, Mülk sûresi’nin edebî tahlili ve türkçe Kur’an meâline yansımaları, Yüksek Lisans Tezi, s. 101) Necm (Gökteki Yıldız) değil de; (Misbah yani Arapça, ‘Lamba’ kelimesinin çoğulu olan) Mesabih kelimesi ile, süs için kullanılan kevakib kelimelerinin bize bakan yönü, insanoğlunun gördüğü en güzel, en huzur verici manzaralardan birini oluşturmaları, dünyamızın göğünün bomboş bırakılmayıp, güneş, ay, yıldızlarla süslenmesi gerçeğinin edebi bir dille ifade edilmesidir. "Yeryüzü ziynetini takınıp süslendiği" (Yunus, 24) ayetindeki terkipte yeryüzünün ziynet takmasından söz edilmektedir. Halbuki ziyneti/süsü insanlar, takar. Öyleyse buradaki terkipten yeryüzünün yeşermesi kastedilmektedir. İyi ki ateistler bu ayeti gözden kaçırmışlar! Yoksa buradan hareketle ‘ağaç kültü’ iddialarına bir delil (!) bile bulmuş olabilirlerdi! (‘Kur’an’daki bilimsel hatalar iddiası’ adlı yazımıza bakılabilir) "Bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza dar gelmişti." (Tevbe, 25) ayetinin terkibinden maksat da, yeryüzünün daralması değil, kalplerin neşesini kaybedip kederle dolmasıdır. "Onların ticareti kazanmadı." (Bakara, 16) ayetindeki "kazanç" ve "ticaret" kelimeleri de mecazdır. "Onun anası haviyedir." (Karia, 9) ayetteki "haviye/cehennem" in ‘ana’ olarak takdim edilmesi de ayrıca mecazdır. Ana çocuğuna sığınak olduğu gibi cehennemde kafire sığınak gibi gösterilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Ateist arkadaş hem yıldız kelimesinin Arapçasını bilmeyip hem de mecaz sanatı hakkında bilgi sahibi olmayınca, efendimizi rahatlıkla Kur’an’ın yazarı (!) ilan edebilmektedir. (Bu konularda, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ ve “Kur’an ve mecaz” adlı yazılara bakılabilir.) "O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır." (Mülk, 3) "Dünyamıza en yakın semanın" ötesinde, altı sema daha vardır ki, onların özellikleri henüz bilinmemekte ve teknik imkanlarla

tespit edilememektedir. Elmalılı Hamdi Yazır, 7 kat gökten bahseden ayet ile ve dünyanın semasının süslerle donatılmasını çok güzel meczetmiştir: "Bu ifadenin zahiri, bütün yıldızların en yakın gökte olmasıdır. Şu halde burada en yakın gök, yer kürenin etrafında yalnız ayın yörünge sahasından ibaret değil, yalnız güneş sistemi alemi de değil, genel olarak yıldızların bulunduğu cisim olan saha, yani üç boyut sahasıdır." (Saffat suresi, 6.ayetin tefsiri)

41-fussilet 12: Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. ve biz, yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. işte bu, azîz, alîm Allah'ın takdiridir. Burada da anlatımlar oldukça karışıktır. Mülk 3 de, yedi göğün birbirleri ile belli bir uyum içinde olduğunu söylemektedir. Bir bozukluk olup olmadığının anlaşılması bu yedi göğün görülmesi ile mümkün olabileceğine göre, ayet içindeki soruda biz yedi göğün insan gözü ile görülebildiğini anlarız. Aynı şekilde Nuh 15'de, benzer ifade vardır.

Yedi gök birbiri ile 'ahenk içindedir' ama sen ey insanoğlu, 'sen görebildiğinden mesulsün' onlara bak ve ahengi gör. O gördüğünde ahengi bozan, düzensiz bir şey var mı? Zaten yedi gök birbiri ile ahenk içinde olmasa, bize yansıyan birinci semadaki bizler gök taslarından kuyruklu yıldızlara dek, bozulan dengeyi hemen hissetmez miydik?! 'Yedi gök'ün görülmesi konusuna gelince, önce şunu ifade edelim; azıcık tefsir ilmi okuyan herkes, Kur'an ayetlerinde geçen "Görmek fiilinin; Bilmek anlamında" olduğunu ve bunu bu anlamda Kur'an'da birçok yerde kullanıldığını bilirdi. Mesela Fil suresinde, "Ey Muhammed! Sen fil ashabına olanları görmedin mi?" (Fil, 1) buyrulmaktadır. Oysa 'Fil Olayı' olduğunda efendimiz daha doğmamıştır bile! Ama, daha sonra duymuş ve bilgi sahibi olmuştur! O dönemde de Mekke'li müşrikler bile biliyordu ki, efendimiz o zaman doğmamıştı ama kimse "Bakın! Kur'an'da hata var!" diye itiraz etmemişti. Çünkü oradaki 'görmedin mi?' fiilinin "Görmüş gibi kesin bir bilgi ile bilmedin mi?" anlamında kullanıldığını herkes anlamıştı! Ayetteki, 'Görmedin mi?'den maksatta 'Araştırıp öğrenmek, bilgi sahibi olmaktır!' Yani, 'Ey insanoğlu! Araştır, ulaşabildiğin, görebildiğin yere kadar bak, bir bozukluk asla göremezsin' demektedir ayet. Aslında uzayın örnek gösterilmesi gerçekten ilginçtir; insanın değersizliği, hiçliği, evrenin muhteşem uyum/ahenk içindeki deveranı, gözleri kör olanlar dışında herkesi, Allah'a ve Onun yüce ilmine/kudretine/gücüne secde etmeye yöneltmektedir. "Kulları içinden ancak bilenler, Allah'ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar." (Fâtır, 28) Ayrıca 'bakmakla görmek' aynı şey değildir. Allah ayetlerde 'Nzr' fiilinden türeyen; "Unzur: Bak" demiyor; 'rea' fiilinden türeyen, "Tera: 'Görür müsün?" (Mülk, 3; Nuh, 15'te ise aynı fiil, 'terav' şeklinde geçer.) buyruluyor. Ayette "Hel tera" diye sorar yüce Yaradanımız: "İşte gözünü çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun?" Bu ayet insanları araştırma ve incelemeye teşvik etmekte, uyum/dengeye dikkat çekmektedir. Mesela bir polis amiri emrindeki polise "Etrafa bak!" dese ne anlarsınız? Çevreyi, tabiatı, göğü 'seyret' anlamı kimse çıkarmaz herhalde bu emirden. Sadece 'insancıl ilke' değil, evrendeki en küçük bağlantı/ilişki bile dünyadaki uyum ve düzeni etkilemektedir. "Son yapılan bir araştırmaya göre, bir gezegende hayat olabilmesi için yıldız sistemindeki asteroit kuşağının dahi belli bir kütlede ve belli bir konumda olması gerekiyor. Araştırmaya göre sadece asteroit kuşağının yeri ve konumu değil, aynı zamanda kuşağın hemen dışında da Jüpiter büyüklüğünde bir gezegenin bulunması gerekmektedir." (Timetürk, 04.11.2012)

Bakara 258: İbrahim nemruta "Allah güneşi doğudan getirtir. Hadi sen de batıdan getir bakalım" deyince kafir olan nemrut tutulup kalmıştı. Yorum 1- bi kere güneş doğudan gelmez. Dünya doğudan batıya döner. İkisi de aynı şey diyeceksiniz, o zaman daha düzgün bir şekilde neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş. Cevap: Çünkü o zamanlarda ve daha öncelerde dünya sabit, güneş ve diğer yıldızlar onun çevresinde dönüyor sanılıyordu. Muhammed de böyle biliyordu tabiki

Allah (cc) “yeryüzünü döşedik” (Naziat, 30) buyurmaktadır. Döşemek anlamında kullanılan ‘deha’ kelimesi, "dahv" kökünden türemiştir. Dahv kelimesinden türeyen ‘çocukların topu yerdeki bir çukura düşürmeleri, taş atıp çukura düşürme yarışları, cevizle oynanan oyun, devekuşunun yuva yapması, yatacağı yerdeki taşları temizlemesi, yumurtladığı yer ve yumurtası’ için hep dahv fiili kullanılır. Yani bir kelime ile bize, ‘döşenen yerin nasıl bir yer olduğunu da’ çok güzel bir şekilde ifade edilmektedir. Yani ayet, döşenen yerin şeklini bize ayrıca vermektedir! Gelelim ayete. Ayette açıkça Nemrut’un mesajı aldığı ve onun ilahlığının geçersizliğinin ispat edildiği bizlere bildirilmektedir. Ayrıca sorsanız sanki ateist arkadaş doğu-batı kavramlarını sanki hiç kullanmamaktadır?! Bir de sormaktadır, ‘neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş.’ diye. Halbuki Yüce yaradan zaten evrendeki işleyişe işaret eden birçok ayet ile bunu hedeflemekte değil midir? Astronomiden doğa olaylarına dek bir çok ayetten amaç, yaratılandan yaratana ulaşılması değil midir? Yine bu ayette de, ‘tera’ fiili kullanılarak, “Allah’ın kendisine verdiği iktidara dayanarak rabbi hakkında İbrahim ile tartışmaya giren kimseyi görmedin mi?” buyrulurken yine araştırmaya teşvik ile, ‘görmüş gibi bil’memiz istendiğini bu ateist arkadaş neden anlamak istememekte ısrarcıdır?! Ayette zaten, ‘Allah getirir’ denirken, o güneşin bağlı olduğu tabiat kurallarına (sünnetullah) işaret edildiği ve Nemrut’tan da, bu kurallara aykırı hareket edemeyeceği anlatılmakta değil midir?! Peki, Kur’an’a göre dünyanın şekli ve gezegenlerin ne durumdadır? Bu konularda, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızdaki, ‘Kur’an’a göre yeryüzü düz müdür?’ ve ‘Gök mü yer mi önce yaratıldı?’ sorularına ve aşağıda, ‘Yasin 40’ diye başlayan soruya verdiğimiz cevaplar ile, “İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi”, “Müslüman bilim öncüleri” ve “Kur’an ve Bilim” adlı yazıların yeterli olur kanaatindeyiz.

Yorum 2- nemrut da salakmış yani, şöyle diyememiş mi "Hayır canım, onu doğudan getiren benim, hadi senin tanrın batıdan getirsin" bakalım kim tutulup kahyordu o zaman.

356

Tutulup kalan, bu müthiş (!) fikri oratay atan olurdu tabii ki. Nemrut: ‘Ben tek ilahım’ demiyor ki! ‘Bir ilahta benim, en büyük ilah benim’ (Naziat, 24) diyor. ‘Tanrınız şunu yapıyorsa ben bunu yapıyorum’ diyor. Hem Nemrut, ‘bazıları’nın iddia ettiği kadar da ‘salak’ değilmiş ki, öyle bir iddiada bulunsa, “Sen doğmadan önce de yine doğudan doğuyordu, demek seninle ilgisi yok!” cevabını alacağını tahmin edebilmiş...!

En’am 60: Geceleyin sizi uyutan Allah’tır. Cevap: Yooo, ben uykum gelince uyurum valla. hiç unutmam, bi ara gece çalışıyordum, gündüzleri uyurdum. Çünkü uykum gelirdi. Bu arada, kutuplarda yaşayanlar ise 6 ay boyunca gündüzleri uyurlar.

Ateist arkadaş sanki tüm ömrünü gündüzleri uyuyarak geçirir gibi, istisna yaptığı bir olayı genelleştirmektedir. Halbuki Kur’an genel kuralları verir. İnsanın uyuma ihtiyacı hissetmesi, geceleri genellikle tüm insanların uyuması, uyuyamayan insanların durumunun bir hastalık (Insomnia) olarak kabul edilmesi iddiamızı zaten ispatlamaktadır. Allah (cc) insan metabolizmasını uykuya ihtiyaç duyacak şekilde yaratmıştır. “İşte 133 bin kişi ile yapılan araştırmanın sonuçları. Yeterli uyumanın, kan basıncı, yüksek kan şekeri, bel çevresinde aşırı yağlanma ve yüksek kolesterol gibi belirtileri gösteren "metabolik sendrom" riskini artırdığı tespit edildi.” (Sözcü, 13 Haziran 2018) Uyku, Allah’ın insanlara bahsettiği nimetlerden biridir. O sayede vücut dinlenir, şarj olur. Uyku, biyolojik kadar psikolojik de bir ihtiyaçtır. Ama uyku sorunu çeken insanların mantık dışı sorma ihtimalleri her zaman görülen doğal bir rahatsızlıktır! Gündüzleri uyuyan ateistlere ise bir hatırlatma. Uykununda ideal zamanı vardır: “En verimli uyku saatleri bilimsel araştırmalar ile 23:00 ve 03:00 arası olarak tespit edilmiştir.” (Hürriyet, 28.07.2022; Detay için ‘İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazımıza bakabilirler.) Bu zaman aralığı galiba ‘geceye’ tekabül

ediyor! Kutuplar örneği de epey komik kaçtı. Kutuptakilerde, normal insanlar gibi günlük uyuklarını alırlar! Allah uyku nimetine örnek verirken istisnai olan ve o dönemde onları örnek verilse, çölün ortasındaki insanların katıla katıla gülüp alay edeceği ve amaca hizmet etmeyen örnekler üzerinde durmaz! Ateist arkadaşlar ayrıca ‘Kaylule’ konusuna hiç girmesin, o zaten sünnettir. (İbn Mâce, Savm, 22; Buhari, Hacc, 129; Şîrüye b. Şehredâr ed-Deylemî, el-Firdevs bi-me’sûri’l-İhtâb, IV/266; İbn Mâce, “Şîyâm”, 22)

Hud 7: Gökleri ve yeri 6 günde yarattı. Bundan evvel arş (gök) su üstünde idi. cevap: bu Kur’andan bilim fıskırıyor bilim. Su üzerinde olan bir gök.

Ayette gök değil ‘arş’ın su üzerinde durduğu ifade edilmektedir. Ayette hem arş hem gök (semavat) kelimeleri ayrı ayrı geçer! Arş kelimesi, “izzet, sultan, memleket ve mülk” anlamlarına gelir. (İbn Manzûr, Lisânul-Arab, VI/313-314; Fimzabadi, Kamus, II/1096; el-İsfehânî, Ragıb, Müfredâtü Elfazil-Kur’an, 558; en-Nesefî, Ebul Muîn, Tabsıratü’l-Edille fi Usûlu’d-Dîn, I/241) Kur’an’daki aynı konudaki ayetleri bir arada değerlendirme genel kuralından habersiz, ayetleri ortamından koparıp bilgiçlik taslayan zihniyet, Kur’an’da değilse de kendi içlerinde çelişkilerle daima karşılaşacaklardır ve bu eserde bol miktarda da bunu örnekleri bulunmaktadır. Enbiya Suresi 30. ayette yüce Yaradan, “İnkâr edenler, gökler ve yer bitişik iken onları ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmeyenler mi? Hala inanmayacaklar mı?” buyurmaktadır. Bu iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde Yüce Yaradan, “arşını yani yönetimini su üstüne kurduğu yani su merkezli bir hayat kurup yönettiğini” bizlere bildirmektedir. Suyun ve bileşenlerinin evrenin yaratılışından hayatın devamındaki önemine dek yerini ayrıca açıklamaya gerek yok zannederiz. Evrenin 6 günde yaratılışı, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazımızın ‘Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?’ sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır. Gelelim Kur’an’dan ‘fıskıran’ bilime: “Sonra Allah ‘duman halindeki’ göğe yöneldi” (Fussılat, 11); “O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) “Bilim adamları başlangıçta sıcak bir ‘gaz kütleinin’ yoğunlaştığını, daha sonra bu kütleinin parçalara ‘ayrılarak’ galaktik maddeleri, daha sonra yıldızları ve gezegenleri oluşturduklarını ifade etmektedirler.” (Dr. Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur’an, Crescent Publishing House, s. 53)

357

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah’tır. Yorum: günlük hayatta hiçbir şeyin havada duramayacağını biliriz. Akıllarında bir soru işareti var. Muhammed de bu soru işaretini "onları öyle tutan Allah'tır " diyerek yanıtlıyor. e tabi biz bugün biliyoruz ki, bunların orada durması için altlarında bir direk olmasına gerek yok, çünkü bulundukları yerde dünyanın onlara uyguladığı çekim düşük, dolayısıyla onlar dünyaya düşmüyorlar. ki zaten dünyaya düşebilecek bir tek ay var. düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer (düşmeden erir gider ya o ayrı konu). göğün dünyaya düşmesi diye bir şey zaten söz konusu değil.

Ateist arkadaş Allah’ın evrene koyduğu kuralları sıralıyor, denge ve ince ayarlardan bahsediyor ve ‘bunları yapan Allah’tır’ noktasına geliyor ama itirafa sıra gelince orada işi yapan olarak kuralları koyanı değil, kuralları gösteriyor; aracı amaç ediniyor. Trafığın düzgün akmasını kurallara bağlayıp o kuralları yazan ve uygulayanları inkâr eden bir zihniyetle karşı karşıyayız. İradesiz ve akılsız olan yaratılanlara yaratan özelliği izafe ediyor ki, ateist bakış açısından bunu çok sık görmekteyiz. Bu konudaki örnekleri ve cevaplarımızı “ateizm, deizm” başlıklı yazılarımızda sık sık müşahade edeceksiniz! Konumuza dönersek, ayette şu bunun üstüne düşer diye bir şey yok. Aksine düşmeden koruyan evrendeki yasalara (Hac, 65) işaret vardır. Ayrıca ateist kendi ağzı ile yakalanıyor: “Düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer, düşmeden erir gider.” diyor. Zaten Kur’an’da da kıyamet günü dağların erimesinden açıkça bahsedilir. Müzzemmil, 14: “O kıyamet günü yeryüzü ve dağlar sarsılacak, bütün dağlar erimiş bir kum yığını olacaktır.” Kıyamet anı ile ilgili bilim ne diyor?: “Muhakkak ki, nükleer denge

belli bir süre sonra değişecek, Güneş'in çekirdeği helyumu kullanmaya başlayacak, sıcaklık artacak, Merkür ve Venüs eriyip boşluğa akacaklar. Yeryüzündeki okyanuslar, buharlaşacak ve okyanuslarla birlikte kayalarda gidecektir. Bir gün bu olaylar gerçekleşecektir. Birkaç saat içinde Dünya'mızın bugünkü hacmi kadar küçülecek ve en son helyum yakılınca da bir yanmış kömür artığı halini alacaktır. Bu son, hiç bir şekilde, en gelişmiş bilgilerle bile değiştirilemeyecektir.” (Bilim ve Teknik dergisi, Ocak 77, sayı 110, s. 45) Şimdi de Kıyametten bahseden ayetlere bakalım: “Denizler kaynadığı zaman.” (İnfitar, 3); “Gök yarılp da, gül gibi kızardığı, yağ gibi eridiği zaman.” (Rahman, 37); “O gün, gök, erimiş maden gibi olur. Dağlar da atılmış pamuğa döner.” (Mearic, 9) Bu kadar bilimsel ayet ateistlerde bir etki yapar mı? Niyet, istek, irade, dolayısı ile hidayeti istemek istememekle alakalı bir konu.

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah'tır. Hac 65: Yerin üstüne düşmemesi için göğü o (Allah) tutar. Meğerki kıyamette onun izniyle düşmüş olsun.

Kur'an'ın indiği dönemde, göğün dağların üzerinde durduğu düşüncesi hakim olan görüş idi. Kur'an bu düşüncüyü bu ayetle yıkmıştır. Dolayısı ile bilime aykırı değil, bilimsel bir ifadedir bu ayet. Allah azze ve celle bu ayetlerle bizlerin 'evrensel yasalara' dikkatini çekmekte ve buradan hareketle de yasaları koyan ve uygulatan ulaşmamızı istemektedir: Yerçekimi kuvveti sayesinde atmosfer uzaya yayılmaz ve bu sayede atmosfer tabakası konumunu korur. Ancak kıyamet günü bu denge bozulacak ve düzen sona erecektir. Fizikçi Dr. Karl Giberson: “Son 40 yıldır, fizik ve kozmolojideki gelişmeler bilim sözlüğüne "tasarım" kelimesini geri getirdi. 1960'ların başında fizikçiler, insan hayatı için açıkça "ince ayar" yapılmış bir evrenin örtüsünü açtılar. Evrende hayatın var olmasının, kesinlikle olanaksız ve kusursuz bir 'dengedeki fiziksel faktörlere bağlı' olduğunu keşfettiler.” (K. Giberson, "The Anthropic Principle", Journal of Interdisciplinary Studies, IX/63-90, Steven Yates'den cevap, ss. 91-104) İngiliz astrofizikçi Prof. George F. Ellis: “Evrendeki kompleksliği mümkün kılan kanunlarda hayret verici bir ince ayar görünüyor. Evrende var olan bu kompleksliğin gerçekleşmesi, "mucize" kelimesini kullanmamayı çok güçleştiriyor.” (F. Bertola, U. Curi, The Anthropic Principle: Laws and Environments, s. 30) “Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda (1/10¹⁸) bile farklı olsaydı, evren ortaya çıkamazdı.” (Paul Davies, Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature, 1984, s. 184. Stephen Hawking, A Brief History Of Time, s. 121-125) Moleküler biyolog Michael Denton: “Eğer yerçekimi kuvveti bir trilyon kat daha güçlü olsaydı, o zaman evren çok daha küçük bir yer olurdu ve ömrü de çok daha kısa sürerdi. Öte yandan, eğer yerçekimi kuvveti birazcık bile daha güçsüz olsaydı, hiçbir yıldız ya da galaksi asla oluşamazdı.” (Michael Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 12-13) Michael Denton, Nature's Destiny: “Galaksimizde yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir. Eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı, gezegenlerin yörüngeleri istikrarsız hale gelirdi. Eğer biraz daha fazla olsaydı, bir süpernova tarafından dağıtılan madde o kadar dağınık hale gelecekti ki, bizimkine benzer gezegen sistemleri büyük olasılıkla asla oluşamayacaktı.” (Michael J. Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 11) Evet, tüm “Bunlarda ‘aklını çalıştıran’ bir topluluk için elbette deliller vardır.” (Rad, 4)

Hacc 65 ayeti:Gök nasıl yere düşer?

“Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O'nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O'dur. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.” Allah azze ve celle, verdiği nimetleri sayarak, bunların oluşumuna neden olan kurallar zincirine dikkatimizi çekmekte; bu nimetleri vereni bulmamızı ve O'nu asla unutmamamızı istemektedir. Çünkü Allah'ı unutan insanlar bu defa tabiatı (Naturalist ateistler), insanları (Marxist ideolojinin kurucularını), hayvanları (Hinduizm) gibi yaratılanları ilah seviyesine çıkarmaktadırlar. Çünkü inanmak bir ihtiyaçtır ve bu doğru şekilde yapılmalıdır. Bu konuları detaylı şekilde, 'ateizm,

deizm' başlıklı yazılarda ele alacağız. Hac, 63. ayette; yağmur nimetinin oluşumunu araştırmaya Rabbimiz bizi yönlendirir. 65. Ayette, suyun kaldırma kuvvetine ve gökteki hassan dengeler zincirine dikkat çekilir. Nedir bunlar? 'Kütle çekim kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet.' Hassas dengeye işaret eden bir kaç örneği yukarıda vermiştik, birkaç örnek daha ekleyelim: "Şu anki evren bütün muhtemel olasılıklar arasında çok ufak bir olasılıkla sahip olunabilecek özelliklere sahiptir." (John Barrow, Frank Tipler, the anthropic cosmological principle, s. 250); "Evren, biraz daha yavaş genişleseydi çekim gücü nedeniyle içine çökecekti; biraz daha hızlı genişleseydi evrenin maddesi tamamen dağılıp gidecekti." (Paul Davies, Superforce: The search for a grand unified theory of nature, a touchstone book published by simon&schuster, s. 184); "Big bang'ten bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu" (Stephen Hawking, A brief history of time from the big bang to black holes, s. 121-122); "Yere sonsuz mesafede büyük bir tahterevallî düşünün. Her iki tarafa koyacak trilyonlarca ağırlığınız olsun. Bir yana koyulacak en ufak bir fazlalık, dengeyi bozacak ve evreni yaşama olanak tanımayan bir konuma getirecektir. Burada dikkat çekmesi gereken nokta, her bir ağırlığın konabileceği sonsuz yer ve sonsuz sayıda ağırlık olmasıdır." (Michael Corey, The anthropic principle, s. 138) Rabbimiz, 64. ayet ile 'Tüm bu dengeyi kuranın kendisi olduğunu' ilan etmekte, böylelikle, yerdeki ve gökteki muhteşem yaratılış ayet/örneklerinden hareketle kendisindeki 'güç, irade, kudret, ilim ve hikmeti hissetmemizi' istemektedir. Sorunuza dönelim, gök(lerin) çökmesine engel olan kuralı koyan, uygulatan ve bunun devamını -kıyamete; yani hassas dengenin bozulacağı zamana dek- sağlayan kimdir? "Kendi izni olmadıkça" (Hac, 64) bu denge bozulmayacak ve gök ile yer küre birleşmeyecek, yani içe çökme -kıyamet- olmayacaktır. Kıyamet sahnelerine zaten yukarıda kısaca değinmiştik.

Hicr 14-15: biz onlara gökten bir kapı açsak, onlar da o kapıdan yukarı çıksalar yine inanmazlar.

359

Müşrikler, güya Hz. Muhammed'in peygamberliğini tasdik etmek için gökten kendilerine okuyacakları bir kitap (İsra, 93) veya "açılmış sayfalar" (Müddessir, 52) indirilmesini istemişlerdir. İşte burada "Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar yine de 'Herhalde gözlerimiz perdelendi, hatta bize büyü yapılmıştır' derler" (Hicr, 15) buyrulur, müşriklerin asıl amaçlarının gerçeği öğrenip ona inanmak olmadığına işaret edilmektedir. (Kur'an Yolu Tefsiri, III/339-340) Yine Kur'an'da 'Kapı' kelimesi, 'toplumun maddi anlamda refahı için gerekli olanların geliş yolu' anlamında da kullanılmıştır. Örneğin A'raf suresi 96. ayette, "Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık." ve En'am suresi 44. ayette, "Onlar, kendilerine yapılan uyarıları unuttunca her şeyin kapılarını onlara açtık." kapı kelimesi bu anlamda kullanılmıştır.

Neml, 88: "Dağları yerinde duru görürsün." derken, Enbiya, 31. Ayette, " Yeryüzünde onları sarsmasın diye sabit dağlar yarattık." denmektedir. Bu bir çelişkidir.

Neml, 87. ayet bize bu dağların hareket zamanını bildirmektedir: "Sur'a üfürüldüğü gün" Yani ayetin öncesi ve sonrası (Neml, 87-90) kıyamet/ahiret zamanından bahsetmektedir! Bazı yorumcular 88. ayetin 'tektonik levhaların magma üzerinde yüzmesi ile dağların hareket etmesine' veya 'Kıtaların kayması nedeni ile dağların hareketli olmasına' işaret ettiğini ileri sürmektedir. Her iki yorumda bilimsel olmakla beraber ayetin öncesi ve sonrası bize bu ayetin kıyamet sahnesinden bahsettiğini göstermektedir. Dağların görevi konusunu ise, 'Kur'anda çelişki yoktur' başlıklı yazımızda 'Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık' başlıklı yazımızda açıkladık.

Bakara, 117. Ayet, “ Allah ol deyince olur.” Derken, Kaf, 38. Ayette de gök ve yerin 6 günde yaratıldığı belirtilir. Evrenin oluşumu milyonlarca yıl sürmüştür.

Bakara, 117. ayette, “kun fe kâne” yani; ‘ol dedi ve o da oldu.’ şeklinde, mazi (Geçmiş zaman) sığası/kipi ile geçmez. Arapçası, “kun fe yekûn” şeklinde, muzari (Geniş, şimdiki ve yakın gelecek zaman) sığası ile geçer. Muzari fiil, aşamalar içeren bir süreci ifade eder. Yani ayetin meali, “Allah ol deyince oluş süreci başlar.” şeklindedir. Ayrıca zamanı yaratan Allah olduğu için bu ‘oluş süreci’ biz insan gibi işlemez. Allah zamanla sınırlı değildir. O (cc) ‘Ol!’ der, o işin oluşumu insanlar için milyonlarca sene sürsede, O’nun katında o iş olmuş ve bitmiştir! Çünkü Big Bang kuramı göstermiştir ki, zaman da, insan da, mekan da sonradan var olan yani yaratılandır, Allah ise, zaman ve mekandan müstağnidir; yarattıkları ile sınırlandırılmaz! Bu konular ayrıca, “Kur’an’da çelişki yoktur” adlı yazımızda, ‘Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı’ ve ‘Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?’ başlıklı yazılarda ele alınmıştır.

Nahl 13: yeryüzünde muhtelif renkte yarattığı şeyleri de müsahhar kıldı. yorum: bir kere renk diye bir şey yoktur. renk, beynin farklı dalga boyundaki ışıkları farklı olarak yorumlamasından oluşur.

Kur’an’a zıt olacağım diye düşülen duruma bakın hele; Renk yoktur! Bu mantıkla dünya da hatta bu yazılarda yoktur, onlar da beyinde oluşan görüntülerdir. Aslında bu bakış açısı klasik materyalist zihniyetin bir uzantısıdır. Öyle ya, insan da, acı ve sevinç gibi duygularda sonuçta şuursuzca bir araya gelen atom yığınlarından başka bir şey değildir! Bu konuları ‘ateizm yanılması’ ve ‘dinsiz ahlak olur mu?’ adlı başlıklı yazılarda derinlemesine ele alacağız! Renklere dönersek; İlk televizyonlar çıktığında (1926) siyah beyaz renkte idiler, zamanla renkli televizyonlara (en erken 1940) geçilmiştir. Halbuki bebekler zamanla renkli görmeye başlamazlar. Allah’ın renk, koku, tat, şekil, işlev, çeşit olarak birbirinden çok farklı yaratıp herbirinin birbiri ile uyumlu bir şekilde devam eden düzenine işaret etmesi (Hac, 63-66) neden tuhaf karşılanır ki? Sadece siyah beyaz bir dünyanın insana vereceği kasveti düşünmek bile şükür için yeterli değil midir? Renklerin oluşması için gerekli olan ‘Güneş ışığı, ozon tabakası, ışığın yansıma özelliği, göz, retina ve son aşama olarak elektrik sinyallerinin sinir hücreleri tarafından renk olarak algılanabilmesi’ şartlarının hepsini yaratıp uyum içinde işleten Allah secde edilmeye layık değil midir? “Güneş’ten yayılan ışınların, Dünya üzerindeki yaşamı desteklemek için gereken çok dar aralığa sıkıştırılmış olması gerçekten çok olağanüstü bir durumdur.” (Ian M.Campbell, Energy and Atmosphere, London: Wiley, 1977, s. 2) “Atmosferin, elektromanyetik yelpazenin çok geniş alternatifleri içinde, geçişine izin verdiği yegane ışınlar görülebilir ışık ve yakın kızıl ötesini kapsayan daracık alandır.” (Michael Denton, Nature’s Destiny, s. 55) “Elektrik sinyallerinin görme sinirleri yoluyla beyne ‘nasıl iletildiği ve beyinde ne gibi fizyolojik etkiler yarattığı’ sorularına ‘renk bilimciler henüz cevap verememektedirler.’” (Bilim Teknik Dergisi, Ekim 1986, s. 6-9) Ateist arkadaş ayetin devamını yazmamıştı, biz ekleyelim: “Bunda düşünüp taşınan bir topluluk için büyük ibret vardır.” Hac suresi 66. ayet meali ile bitirelim: “Size hayat veren, sonra sizi öldürecek ve sonra sizi diriltecek olan da O’dur. İnsan gerçekten pek nankördür.”

Furkan 25: O gün beyaz bulutla gök yarılacak melekler yere inecekler. Yorum: demek ki, melekler göğün üstündeler. Yine gök küre inancı. Bakın şimdiye kadar bu olgu karşımıza çok çıktı. bu dediğim gibi Aristo zamanından gelen bir düşüncedir. en dış kürenin dışında her şeyi harekete geçiren bir tanrı vardır. ki buna benzer örnekleri Kur’anda da görüyoruz.

“O gün ama hangi gün?” Ateist bunu açıklamadan, surenin ortasından bir ayeti alarak direk saldırmaya yeltenmektedir. Ayetin öncesi ve sonrasına bakınca, bu ayetin yaşanan bu dünyadan

değil, kıyamet gününden bahsettiği rahatlıkla anlaşılacaktır. “O gün gök parçalanarak beyaz bulut kümelerine dönüşür ve melekler bölük bölük inerler.” Ayetin meali bildiğimiz kıyamet sahnesini anlatmaktadır. Kıyamet olayının gerçekleşmesini anlatan ayetlerde göğün yarılp, açılacağından ve orada kapılar oluşacağından söz edilmektedir. (Nebe, 19; İnşikak, 1) Bu ayetlerin görünen ifadelerinden anlaşıldığına göre kıyamet sırasında evrenin kozmik düzeni zaten bozulacaktır. “O gün yer başka bir yere, gökler başka göklere dönüştürülecektir.” (İbrahim, 48)

Neml 18: Bir dişi karınca: "Karıncalar! Yuvalarınıza girin ki Süleyman ve ordusu farkında olmadan sizi ezmesin" dedi.yorum: karıncaların ve diğer böceklerin algılamasal sınırlamaları nedeniyle insanları algılaması söz konusu değildir. Hele hele kendi aralarında konuşması, hatta insanların adlarını söyleyerek konuşması mümkün değildir. Matematik ve kuantum mekaniği de bilemezler.

Hayvanlardaki 6. his insanlardan çok daha gelişmiş düzeydedir: “Deprem ve tsunaminin vurduğu ülkelerde 120.000’in üzerinde insanın yaşamını yitirmesine karşın, hayvan ölümlerine çok az rastlanması; hele Sri Lanka ulusal parkındaki fil ve leoparların hepsinin afetten kurtulması, eski bir tartışmayı yeniden gündeme getirdi: Hayvanlar afetleri gerçekten önceden seziyorlar mı? Sumatra’da kaplanların korunmasıyla ilgili bir projede çalışan Debbie Marter, BBC’ye yaptığı açıklamada,”Vahşi hayvanlar depremle ilgili sezgiler konusunda özellikle çok hassastır.” diyor.” (<http://www.prakdeniz.com/hayvanlarin-6-hissi>; <https://bianet.org/biamaag/hayvanlar/104435-kopeklerin-6-ve-diger-hisleri>) Karıncalar arasında “Ses ile iletişim de sık kullanılan bir yöntemdir” (Özcan Cabbar, Bülent Doruker, Karıncalar depremi haber verebilir mi? s. 10) “Bazı karınca türlerinde ise feromon algılama özelliklerine ek olarak ses duyma özellikleri de yaratılmıştır. Haberleşme için bazı karıncaların sestten de faydalanmaları, bilim adamlarının son yıllarda ortaya çıkardıkları bir gerçektir.” (Prof. dr. Volkan Tuzcu, Zafer Dergisi, Eylül 2013, Sayı: 441) Peki, hayvanlar matematik bilebilirler mi? Ateist arkadaş üzülecek ama cevap, Evet! “Hayvanlar da temel matematik yeteneğine sahip, matematik yeteneği sadece biz insanlara özgü değil!” (<https://www.matematiksel.org/hayvanlar-matematik-yapabiliyor-mu>); “Cıvcıv, arı, kuş, kunduz, örümcek, vatoz, kaplan matematik biliyor.” (www.bilimsenligi.com/hayvanlarda-matematik-biliyor.html; www.bilimsenligi.com/hayvanlarin-matematik-becerileri.html; www.hurriyet.com.tr/egitim/hayvanlar-aleminin-matematikcisi-vatozlar-42036626; matematikheryerde1.weebly.com/hayvanlarda-g304zlenm304350-matemat304k) Karıncaların hareketlerindeki matematiksel düzen de artık keşfedilmiştir. (Jackson DE, Ratnieks FLJCb. Communication in ants. 2006;16; R570-R4; Watmough J, Edelstein-Keshet LJJoTB. Modelling the formation of trail networks by foraging ants. 1995;176; Edelstein-Keshet LJJoMB. Simple models for trail-following behaviour; trunk trails versus individual foragers. 1994;32; Couzin ID, Franks NRJPotRSolBBS. Self-organized lane formation and optimized traffic flow in army ants. 2003;270(1511):139-46) Kuantum -şimdilik bilmediklerini kabul edelim- okumadan depremi önceden hisseden köpek/fare/kuşlar vb. hayvanlar bulunduğu gibi, karıncaların da güçlü bir ordunun toprakta oluşturacağı sarsıntıyı hissedebilir. Burada sadece tek soru akla gelebilir: Bir karıncanın Hz Süleyman’ın adını bilmesi meselesi. Bu da bir balığın uçmasına inanmaktan -Evrin teorisi- daha mantıklıdır. Günümüzde balinadan yunus balıklarına, fillerden maymunlara birçok hayvanın iletişim metodu yavaş yavaş çözülmeye başlanmıştır. Yaratıcının dünyadaki elçisi peygamberlerin adlarının karıncalarca bilinmesi veya bazı peygamberlerin hayvanlarla iletişim yolunu çok önceden bulmuş olması hiçte yabana atılacak bir görüş değildir. Dünyayı pilotsuz, motorsuz, benzinsiz binlerce yıldır aynı yolda -Yörüngede- uçuran Allah (cc) için bu çok basittir. Konumuza dönersek; ayette 'dişi' bir karıncanın uyarı yaptığı ifade edilmektedir. Günümüzde bilim de bize uyarıcı fenomen (Alarm pheromone) salgılayanın dişi karıncaların işi olduğunu haber vermektedir. (Mizunami, M., Yamagata, N., & Nishino, H. (2010). Alarm pheromone processing in the ant brain: an evolutionary perspective. Frontiers in behavioral neuroscience, 4, 28)

Müminun 80: Geceyle gündüzün birbiri ardına gidip gelmesi onun emriyledir. cevap: neden dünyanın dönmesi onun emriyledir demiyor da böyle diyor. Çünkü dünyanın döndüğünü bilmiyor.

Ateist kendi istediği kelimelerle ayetin neden indirilmediğini soruyor, sanki o şekilde ayet in se ona itiraz etmeyecekmiş gibi! Gelelim ayete, eğer o dönemdeki insanların anlayamayacağı şeyler ile efendimiz dini tebliğ etse idi, acaba İslam daha baştan yayılamadan ö n ü kesilmez mi idi? Düşünelim lütfen, Efendimizin hadisleri ve Kur'an ayetleri 'Açıkça' dünyanın dönmesinden, mikroptan, ozon tabakasından, yüzey geriliminden vs bahsediyor. O'na Ebu Bekir bile inanmazdı belki de! Kur'an'da her döneme ait özel, ilahi kaynaklı olduğuna dair işaretler vardır. Ama zamana ve insanların seviyesine göre ayarlanmış mesajlardır bunlar. Zaman, bilgi, şartlar olgunlaşmadan bu mucizeler çözülemez, detay "Kur'an ve bilim" adlı çalışmamızda bulunmaktadır. Ayrıca Zümer 5. ayetteki 'Tekvir' kelimesinden türemiş "yukevviru" kelimesini 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızda, 'Zülkarneyn ayeti, Yer düz müdür, Güneş suda mı batmaktadır?' sorsuna verdiğimiz cevapta ele aldık, orada dünyanın yuvarlaklığından bahsedildiği zaten görecektir. Gelelim ayete: Anlamında bir tuhaflık var mı, hayır! Ayetlerde (Mü'minün, 78-80) bilgiye, insanın biyolojik ve antropolojik gelişmesine ve kozmolojiye işaretler vardır. 78. ayette zaten tüm bu nimetlere rağmen, 'Ne de az şükrediyorsunuz!' buyrulmaktadır ki, ateistinde içine düştüğü durum tam da budur! "Sizi kulaklar, gözler ve akıllarla donatan O'dur." (Mü'minün, 78) Ateistlerin "Kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. İşte asıl gafiller onlardır." (A'raf, 179)

Lokman 10: O, gökleri gördüğünüz veçhile direksiz yaratmış, yere de sizi sarsmamak için sabit ve ulu dağlar koymuş, orada her çeşit yürüyen hayvan dağıtmıştır. biz gökten yağmur indirdik, her çeşit işe yarar ot bitirdik. yorum: göklerin direksiz oluşuna ve dağlara değ inmiştik. Burada soracağım soru şu: işe yarar otların dışında işe yarmayan da bisürü ot var, bunlar ne için.

Biz de cevaba yukarıda değ inmiştir. Ayette geçen kelime, 'feenbetna' fiilidir ki, Türkçede bile "nebadat, nebati yağ" kelimeleri aynen kullanılmaktadır. Nebat, 'bitki' demektir. Bitkilerin faydaları konusuna girip konuyu uzatacak değ iliz. Ama bu kelimeyi 'ot' olarak çevirsek bile - ki, 51 meale göz gezdirdim sadece üç tanesinde bu kelime ot olarak çevrilmiş! Onlarında ikisi Osmanlı alimi, diğ er meal kıpçak kökenli!- yine de günümüzde zehirden ilaç bile yapılırken ateistin bakış açısındaki ufuksuzluk, sığlık oratya çıkmakta değ il midir? Bir ot direk insanın işine yaramıyorsa, o insanın işine yarayan diğ er canlının işine yarıyordur ki, bu da yine insanın da işine yarıyor demektir. Gübre böceğini görse ne işe yaradığını sorgulayacak ki, toprağı kazarak havalandırıp karıştırmakta, gübre gömerek de toprağın organik madde içeriğini arttırmaktadır. Bu ateist arkadaş ne 'Kelebek etkisi'nden haberdardır olmadığı gibi, sanki ekosistemin şifresini çözüp her canlının sistemdeki yerini keşfetmiş gibi bir de bilgiçlik taslamaktadır.

Yasin 40: ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir, her biri feleklerinde yüzerler. yorum: işte bu da güneş ve ayın ikisinin de dünya etrafında döndüğü anlamına gelen bir ayettir.

Ateist bakış açısı, ay ve güneşin aynı yörüngede olduğunu iddia eder bu ayetten hareketle, bakalım öyle mi? Yasin, 38. Ayet, güneşin kendine ait, Yasin, 39. ayet ay'ın kendine ait yörüngesi olduğunu ve Yasin, 40. ayet ise 'herbirinin/Küllün' yörüngesinde aktığından bahsederken ateist arkadaş bu bilimsel mucizeden bile dinsizlik mesajı çıkarmaya çalışmaktadır! Detaya bakalım: Öncelikle ay ve güneş kelimelerinden sonra geçen felek (Arapça'da astronomi ilmi; Felekiyyun kelimesi ile ifade edilir) kelimesi 'marife' değ ildir yani elif-lam takısı almamıştır. Arapçada marife; 'bilinen, meşhur, tanınan' şeyler için kullanılır. İngilizcedeki 'the' kelimesi de aynı görevi görür. Ama ayette geçen felek kelimesi

marife değil 'nekre' bir kelimedir, yani elif lam takısı almamıştır. Yani ayette 'bilinen bir yörüngeden' bahsedilmemektedir. Eğer ayet her iki gök cismi -Ay ve güneş- için tek yörüngeden bahsetse idi, felek kelimesinin marife -elif lam takılı - olacaktı ve o zaman ateistler haklı olabilirdi. Ama ayetteki felek kelimesi marife değil nekre geçmektedir. Ama Arapça gramer bilmeyen ve tercümeyle aktarılamayan (Çünkü Türkçede elif lam takısı veya the takısının karşılığı bulunmamaktadır) bu incelikten habersiz ve sadece Türkçe meal üzerinden hata aramaya çalışan ateistleri sadece gülünç durumlara sokmaya yarar. Ayette, 'Küllün; Hepsi, fi felekin; Kendi farklı yörüngelerinde' yüzdüğünü bizlere bildirilir. Ayet günümüzde yeni bulunan hem güneş hem ay'ın yörüngelerine işaret ederek (Yasin, 38-40) aslında, Kur'an'ın ilahi kaynaklı olduğunu da tüm dünyaya ilan eder.

Ay'ın yörüngesi ve kurumuş hurma dalı

"Biz Aya da menziller takdir ettik. Nihayet hurma salkımının eski kurumuş eğri dalı gibi bir hale dönmüş olur." (Yasin, 39) İşin ilginç ayette Ay'ın menzillerinden; yollarından bahsedilmesidir. Artık biliniyor ki, Ay'ın hem kendi, hem dünya, hem güneş sistemi hem de galaksi çevresinde izlediği birden çok yolu, yörüngesi vardır!

363

Kaf 6: üzerindeki göğe bakmıyorlar mı ki? Onu nasıl bir kudretle bina ettik, nasıl donattık? On da hiç bir yarık göremiyorlar mı? yorum 1: şimdiye kadarki ayetlerin bazılarında belirttiğim çoğunda belirtmediğim bir husus da "Bunda bir kudret, bir nişan görmüyorlar mı?" şeklinde ifadeler var. ya cahil bir adam, göğe bakar, neyin nasıl olduğunu bilmez, biri çıkar der ki, işte bunlar Allahın nişanıdır, daha neden inanmıyorsun. burada adamın vereceği iki cevap vardır. a) ne malum, onun yaptığı. ki nedense birçok insan, şu andaki Müslümanların hepsi dahil bu soruyu sormuyorlar. b) vay beee, doğru. işte bu da tipik bir cahil davranışı hemen kanıyor. Muhammed döneminde inananların çoğu b şıkkını uygulamışlar, çünkü adamlar bu sorularına cevap arıyorlar ve cevabı veren tek kişi var, Muhammed.

İyide ne malum Allah'ın yaratmadığı?! Bir şeyin 'nasıl' çalıştığını bulmak, o şeyin 'kim' tarafından yapıldığını ilan etmeye engel midir? Bu konuya ileriki yazılarımızda bol bol döneceğiz! Evet, ey ateist arkadaş! Buyur sen " Allah'ın kainatı yaratmadığını, daha doğrusu kainatın yüce ve ilim sahibi bir yaratıcı tarafından yaratılmadığını ispat et!" Evet, binlerce yıldır tanrısız birçok fikir ileri sürüldü, ama hiç biri bilimsel bir temele oturamadı. Ama Big- bang, Akıllı Tasarım, Quantum, İzafiyet gibi birçok teori bizi hep bir akıllı ve amaçlı bir yaratılışa götürmektedir. Zaten 'Allah'ın varlığının ispatı' ve 'Evrin' başlıklı yazılarımız bu konuyu ele almaktadır. Ortada bir düzen varsa düzeni koyan da vardır, bu sonuca ulaşmak için fazla alim olmaya gerek yoktur; azıcık akıl ve mantık bilgisi yeterlidir. Bu arada yüce Allah'ın Kur'an'da buyurduğu gibi "Kulları içinden ancak bilenler, Allah'ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar." (Fâtır, 28); "Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması,

O'nun ayetlerindendir/delillerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır.” (Rum, 22); “Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar.” (Nisa, 162) Bilimle uğraşan bilim adamları da Yaradana ulaşmaktadırlar. Ateistleri ikna için özellikle Müslüman olmayan bilim adamlarından sadece birkaç örnek vereceğiz: Isaac Newton: "Güneş sisteminin, gezegenlerin ve kuyruklu yıldızların harika sistemleri yalnızca akıllı ve güçlü bir varlığın kudretiyle sürebilir." (Principia, Newton, 2nd edition; J. De Vries, Essentials of Physical Science, B. Eerdmans Pub. Co, Grand Rapids, SD, 1958, s.15); Francis Bacon: "Dünya Allah'ın yarattığı bir varlıktır." (<http://www.ldolphin.org/bumbulis>); Samuel Morse: "Bilgim arttıkça dinin ilahi kaynağının kanıtları daha da netleşiyor, Allah'ın büyüklüğü anlaşılıyor, gelecek ümit ve zevkle aydınlanıyor.” (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 47); William Dembski: “Bilim adamları yaratıcı değil, kaşıftırlar.” (<http://www.discovery.org/erse/erseviews/theac.html>) ; Louis Pasteur: “Doğayı ne kadar çok incelersem, Yaratıcı'nın eserleri karşısında inancım o kadar çok artıyor. Bilim insanı Allah'a götürür.” (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 60; Jean Guittton, Tanrı ve Bilim); Prof. Cecil Hamar: “Bilim dünyasında gözümü nereye çevirsem yücelerin yücesi bir Yaratıcı'nın varlığını gösteren eşî bulunmaz kanun ve düzenler gördüm.” (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 267); Prof. Albert Macomp Winsthis: “Bilimsel çalışmalar benim Allah'a imanımı daha da kuvvetlendirdi. Ve eskisinden çok daha sağlam ve metin bir hale getirdi.” (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 205); Prof. Owen Gingerich: “Evrenin yaratılışını planlayan ve yöneten, üstün bir akıl sahibi olan Allah'a inanıyorum.” (John Marks Templeton, Kenneth Seeman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.50-51); Prof. William Lane Craig: “Hem felsefi alanda hem de bilimsel alanda evrenin başlangıcı olduğu anlaşılıyor. Var olan bir şey, varlığının sebebine sahiptir. Bu sebep, sebepsiz, sonsuz, değişmeyen, zamansız ve maddesizdir.” (<http://www.leaderu.com/truth/3truth11.html>); Albert Einstein: “Bilimle uğraşmak, insanı dine götürür.” (Letter to a child who asked if scientists pray, January 24, 1936; Einstein Archive 42-601); Alman fizikçi Max Planck: "Hangi sahada olursa olsun, bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısında, 'İman et. İman, bilim adamlarının vazgeçemeyeceği bir vasıftır.' yazısını okuyacaktır.” (J.De Vries, Essential of Physical Science, Wm B.Eerdsman Pub. Co, Grand Rapids SD1958 s. 15); Prof. Malcolm Daneken Wintis: “Evrene hükmeden bir zeka bulunmaktadır.” (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 220); Dr. Henry Fritz Schaefer: “Bilimin bir anlam kazandığı ve bana zevk verdiği anlar; kendi kendime 'İşte bu Allah'ın yaratması' dediğim anlardır.” (Jeffrey L. Sheler and Joannie M. Schrof, The Creation, US News & World Report, Vol.111, No. 26, s.62); Paul Davies: “Öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş.Fizik kanunları son derece saf bir tasarım ürünü görünüyor. Evrenin bir amacı olmalı.” (Paul Davies, Superforce, s. 243); Nobel ödüllü William Phillips: “Allah, bize içinde yaşayabileceğimiz ve keşfedebileceğimiz muhteşem bir dünya verdi.” (John Marks Templeton, Kenneth Seeman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.14) Evet, bu kainatı ‘O’nun yaptığını’ işin uzmanları ilan etmektedir. Newsweek dergisinin 27 Temmuz 1998 tarihli ‘kapağı’ ile konuyu tamamlayalım: "Bilim Tanrıyı Buluyor"

Gökte yarık yok, diyor. yarık, ancak katı bir cisimde olur. bu ise göğün katı,sınırlı bir şey olduğunu gösteren en bariz ayet bence.

Gökte yarık yok ama galiba anlayışta biraz ‘kıtık’ var! Allah yarık derken, ‘Hata, eksik, noksan ara, bulamazsın!’ buyuruyor. Ayetin başlangıcı zaten uyuma işaret etmekte değil midir? Mülk, 3: “Yedi göğü birbiriyle tam bir ‘uygunluk’ içinde yaratan O’dur. Rahmanın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsın.” Kelimeni mecaz ifade ettiğini anlamamak için illa yarığı belli kafalarda mı aramalıyız? Birisine “Çatlak kafalı” desek, bu ateist mantaliteye sahip kişi emimin kafada çatlak aramaya çalışacaktır! ‘Ateist akıl’ adlı yazımızdaki ‘Evrenin başlangıcı ve sonu var: Big-bang, Entropi ve Big Crunch’ adlı bölümü ateist arkadaş okursa eminim ‘Kur’an ve astronomi hakkında ufku açılacaktır!’ diyerek konuyu uzatmadan kapatalım!

Mülk 19: O kuşları havada tutan yalnız esirgeyendir. yorum: yooo, kanatlarındaki hava kesecikleri sayesinde kuşlar havada kalır.

Tüm ateistler gibi bu arkadaş da ‘araç, vasıta, kanun’ ile bunları yapanı karıştırmaktadır! Bu klasik ateist bakış açısı ile, ‘Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar’; ‘Kur'an'da çelişki yoktur’ adlı yazımızdaki ‘Bir hadis: ‘(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor’ şeklindeki soruda ve ‘naturalizm’ başlıklı yazılarımızda tekrar tekrar karşılaşacağımızı hatırlatıp, konumuza geçelim: Uçaklar şans eseri mi bulundu? O kuşu bu özellikte yaratan kimdir? Yıllarca süren denemeler, örnek alınan kuşlar sayesinde başarıya ulaşmadı mı? ‘Kuş beyinli’ bir yaratık nasıl uçtu acaba? Kuşların doğuştan zahmetsizce bu yetenekle ve biz de onları örnek alalım diye yaratılmaları, ancak Allah’ın rahmetinin delilidir. Zaten ayetin sonunda Allah’ın rahmet sıfatına işaret edilmesi de boşuna değildir! Ateist bakış açısı ile uçaklarda kanatları sayesinde havada kalmakta ve uçmaktadırlar! Uçak mühendisleri alınmasın, ateist zeka bu sonuçta! Yaradan’ın yüce ilmi için, “Allah’ın varlığının ispatı” ve “Evrım” başlıklı yazılara da bakılabilir.

Kıyamet 9: Güneş ve ay birleştiği zaman. yorum: böyle bir şeyin olması dünyanın da güneşle birleşmesini gerektirir, çünkü ay dünyanın bir uydusudur, ancak dünya güneşle birleşirse ay da birleşir. Ama Muhammed bunu bilmiyordu, ikisinin de dünya etrafında dönen birer cisim olduğunu sanıyordu. Her neyse, güneş ile dünya birleşirse bundan daha büyük kıyamet mi olur daha, ama Allah daha saymaya devam ediyö, yıldızlar düştüğü zaman, dağlar yürüdüğü zaman.

Peygamberimizin evrenle ilgili bildirdiklerine yukarıdaki yazılardan, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ ve ‘Kur’an ve bilim’ adlı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz. Ateist arkadaş okuduğunu da anlayamıyor ne yazık ki! Ayet normal bir zamandan bahsetmemektedir! Kıyamet 8. Ayette, “Ay karardığı zaman” buyruluyor. Yani Ayın güneşten aldığı ışığı artık yansıtmayacağı (Razi, XXX/220; Zemahşeri, IV/191) ayette açıkça ifade ediliyor! Çünkü surenin adından da anlaşılabilceği gibi, mevzu bahis olan konu ‘kıyamet’ sahnesidir. Artık kıyamet kopmaya başlamış ve dengeler bozulmuştur, Ay-güneş-dünya için yörünge/denge kavramları son bulmuştur. Ayet devam ediyor, ateistin olması gereken ama ayette geçmiyor dediklerine, “sığınacak herhangi bir yer yok” (Kıyamet, 11) diyor ayet, çünkü dünya da bitmiştir artık! Zaten Kur’an’daki diğer kıyamet alametlerine de bakınca kıyametin evrendeki dengeler zincirinin bozulması ile vuku bulacağı rahatlıkla görülmektedir: “Yer o yaman sarsıntı ile sarsıldığı, Yer, içindeki ağırlıkları çıkarıp dışarı attığı ve insan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman. O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle haberlerini anlatacaktır.” (Zilzal, 1-5); “Sur’a bir tek üfleme üflendiği, Arz ve dağlar yerlerinden kaldırılıp şiddetle birbirine çarpılarak darmadağın olduğu zaman, İşte o gün olacak olur. O gün gök yarılmış, sarkmıştır.” (Hakka, 13-16); “O gün Sur’a üflenir, bölük bölük gelirsiniz. Gök de açılmış, kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütölmüş, serap olmuştur.” (Nebe, 18-20); “Dağlar serpildikçe serpildiği Dağılıp toz duman haline geldiği.” (Vaki’a, 5-6); “O gün gök erimiş bir maden gibi olur. Dağlar da erimiş renkli yün gibi olur.” (Mearic, 8-9); “Göğü, kitab dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz.” (Enbiya, 104); “(Ey Muhammed!) Sana dağlar(ın kıyametteki durumunu) sorarlar, de ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracak." "Böylece yerlerini dümdüz boş bir halde bırakacak." "Orada ne bir çukur, ne de bir tümsek göreceksin.” (Taha, 105-107)

Şems 3-4: Güneşe parlaklık veren gündüz hakkı için, güneşi örten gece hakkı için. Yorum: bir kere gündüz de gece de güneşin sayesinde olur. Güneşten bağımsız şeyler değildir.

Sayın ateist arkadaşım, surenin adı zaten Şems yani güneş suresi. Bunları herkes zaten bilir ama ayetlerde gündüz ve geceye özellikle dikkat çekilmektedir! Ayetler (Şems, 1-8) çok çeşitli konuları sıralayıp okuyucunun dikkatini çektikten sonra asıl mesajı vermektedir: Şems, 9: “Kendini arındıran kurtuluşa ermiştir!” Gece, kötülük ve karanlık; gündüz iyilik ve aydınlık arasında kalan ey insan, ancak arınır/temizlenirsen kurtulursun! Ayetler ‘Arınmak’ odaklıdır. Zaten 8. ayette “Sonra da insana iyilik ve kötülük kabiliyeti verene andolsun ki” buyrularak insanda var olan iki yönlü iradeye dikkat çekilip iyilik vurgusu önplana çıkarılmaktadır. Ateist arkadaş edebi anlatımı anlamayınca, ayetin asıl mesajı olan insanın sorumluluğu; nefsinin arındırmanın kurtuluşa ereceği, onu kötülüklerin akışına bırakanın ise büyük kayıba uğrayacağı mesajını da ıskalamış olmaktadır. Ey ateist zihniyet! "Arınmağa niyetin var mı? Seni Rabbinin yoluna iletelim mi?" (Naziat, 18-19)

Demir'in inmesi : "Demiri indirdik ki onda büyük bir güç ve insanlar için yararlar vardır." (Hadid, 25)

Yaşlı yıldızlar süpernova halini alıp, merkezinde oluşan fazla miktarda demirin etkisi ile patlayarak demiri galaksiye saçarlar. Çöl tozlarında bulunan demir Fe+3 formundadır ve bitkiler için kullanışlı değildir. Fakat bu demir bulutlar içerisinde bilinmeyen bir mekanizma ile Fe+2 formuna dönüşmekte ve bu şekilde yağmur ile yeryüzüne dönerek bitkilerin demir ihtiyacını önemli oranda karşılamaktadır. (Saydam A.C. , İklim Kontrolü, Bilim-Teknik Dergisi, Ekim 2002, s. 39-48; Havadan Tozdan, s. 38) Demir katastrofu adı verilen ve erimiş demirin dünyamızın çekirdeğini 'inmesi' ve bu şekilde dünyanın manyetik alanının oluşması sonucu oluşan 'güç'ün dünyamızı güneşin zararlı ışınlarından koruması da ayrı bir nimettir.

Şems, 2. ayet: Ay güneşi mi takip eder?

"And olsun, güneşe ve onun aydınlığına. Ona tabi olduğu zaman aya." Ayette önce güneş, sonra o güneşin ışığı sonra ay kelimesi gelmekte ve tabi olmak/uymak kavramı kullanılmaktadır. Yani Ay'ın, kendinden önce gelen güneş 'ışığını' takip ettiğini görüyoruz. Ay ışığını güneşten alır, ışığında ay güneşe tabidir! Zaten Yunus 5. ayette de, güneşten 'ziya' (ışık kaynağı) olarak bahsedilirken, Ay'dan ise nur (aydınlık) olarak bahsedilmektedir. Ziya ışık kaynağı, nur ışığın yansımasıdır.

Ay yarıldı mı?

Ay'ın sadece dünyadan gözüken yüzünde büyük bir parçanın kopup sonra birleştiği hakkında dünyada ünlü "Nature" dergisi ile "space" gibi sitelerden makaleler yayınlanmıştır: (<https://www.nature.com/news/moon-s-largest-plain-is-not-an-impact-crater-1.16041>; <https://www.space.com/30795-earth-gravitational-pull-cracks-moon.html>; <https://www.livescience.com/65298-impacts-cracked-the-moon.html>; <https://science.time.com/2012/12/06/all-cracked-up-a-surprising-look-inside-the-moon>) Ayrıca yarılmanın gerçekleşmediğini, ayetin kıyamette olacak bir sahneden bahsettiğini savunan alimler de vardır. “Ayın yarıldığını haber veren rivayetler, Ahad derecesinde olup, tevatür seviyesine ulaşmamaktadırlar. Ayet, kıyamet ve imanın işlendiği bir surede geçer.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 432) Elmalılı merhum ayetin, ayın hem Resulullah döneminde yarıldığına hem de kıyamet yaklaştığında büsbütün yarılıp kıyametin kopacağına işaret ettiğini ileri sürerek iki görüşü de birleştirir.

Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri

Giriş

İnsanların kendi zihinlerindeki dilbilgisi kuralları çerçevesinde bir vahiy kitabı bulmak maksadı ile Kur'an'a yaklaşımları sonuçta algılama ve anlamada yanlışlamalara neden olmaktadır. Kur'an insan ürünü bir kitap değildir; ilahi kaynaklıdır ve metni de edebi/sanatsal bir mucizedir. Kendi üslubu ve dili/mantığı içinde Kur'an'ı anlamaya çalışmayanlar, önce kendi ön kabulleri çerçevesinde bir metin ile karşılaşmayı beklerken, ilahi kaynaklı bu metinler umdukları şablonlara uymayınca ve o kutsal metinleri kendi kuralları çerçevesinde (Tefsir usulü) anlama çabasına girmek yerine onu eleştirmeye, inkara yönelebilmektedirler. Kur'an ilk indiği ortamın dil ve edebiyat özelliklerini usul/metot olarak benimsemiş ve o ortamın edebi kurallarına uygun olarak indirilmiştir. Kur'an çekirdek kadrosunu Arabistan'da kurmuş, bu çekirdek kadro daha sonra İslam'ı dünyaya yaymıştır. "Kur'an, inmiş olduğu zaman dilimine ait yer alan obje ve unsurları bir araç olarak kullanmakta ve onlar vasıtasıyla evrensel mesajlar vermektedir." (Cüneyt Eren, Kur'an metninin dil özellikleri, EKEV akademi dergisi Yıl: 18 Sayı: 59 (Bahar 2014, s. 139) Kur'an'ın 'dili ve tefsirini' anlamak için önce Arap dili ve edebiyatını iyi bilmek gerekmektedir. 'Kur'an'ın anlamı sade olsa da ifade tarzı edebi ve sanatsal içeriklidir.' Kur'an vahyedildiği dönemdeki "Konuşma dili" üzerine indirilmiştir. "Kur'an, "kitabî" (yazımsal) bir metin değil, "hitabî" (sözel) bir metindir." (Cüneyt Eren, s. 137, 156) Muhammed Hamidullah, "Kur'an zaman zaman gramere uymayabilir. Bu durum Kur'an'ın kendi dilini yine kendisinin oluşturmasından kaynaklanmaktadır." (Soner Gündüzöz, Kur'an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları ve kur'an'ın lehçe haritası üzerine bir inceleme II, s. 132) görüşünü ifade ederken aslında, Kur'an'ın aynı zamanda Arap dili ve edebiyatının oluşmasına yaptığı katkının da altını çizer. Kur'anın birinci hedefi halkın anlaması olduğu için halkın kavrayışı temel hedef kabul edilmiştir. O dönemin insnaları şiir ile yoğrulmuş edebi bir dile hakim idi, Kur'an'ın dili de bu üsluba uygun olarak indirilmiştir. Yani Kur'an'ın dili sabit ama aynı zamanda edebi bir dildir. "Kur'an, Arapça inmiş olmakla birlikte kelimelerin seçiminde, cümlelerin oluşmasında ve konuların ifadeye dökülmesinde Arapçadaki yaygın şekillere göre farklılık gösteren, kendine has eşsiz bir anlatım tarzına sahiptir." (Kur'an, DİA, XXVI/394) Edip Velid b. Muğire'nin "Arap şiirini, kasidesini, recezini benden daha iyi bilen yoktur. Muhammed'in söylediği Kur'an bunlardan hiçbirine benzemiyor" şeklindeki (Hâkim, II/506-507) ifadesi, Kur'an'ın eşsiz özgünlüğünü açıkça göstermektedir. Bu nedenle de ayet sonları uyumu (fasıla), ayetlerin uzunluk ve kısalığı vb. durumlar sureden sureye, hatta bazen bir sure içerisinde bile değişiklik gösterebilmektedir. Seyyid Kutub'un ifadesiyle "Kur'an üslubunun büyüleyiciliğini, onun hem şiirin hem nesrin -düzyazının- tüm özelliklerini bir araya toplayan emsalsiz nazmı teşkil eder." (Kur'an'da Edebi Tasvir, s. 155); "Kur'an'da lafız ve mana dengesi tam bir uyum içindedir. Kur'an ifadelerini oluşturan kelimeler öyle seçilmiştir ki bunlar maksadı eksik ve fazla olmadan anlatır, kısa ve özlü anlatımın tercih edildiği yerlerde mana ihmal edilmediği gibi muhtevanın ayrıntısına girilmesi gerektiği yerlerde de söz israfına gidilmez. Rummani'nin belirttiğine göre "Anlamı uygun ve güzel lafızla zihinlere ulaştırmak" demek olan ve üst, orta ve alt tabakaları bulunan belagatin en yüksek derecesini Kur'an'ın belagatı oluşturur. Bu bakımdan Kur'an'ın, hem Arapların hem Arap olmayanların benzerini ortaya koyamayacakları bir i'caz özelliği vardır." (Rummani, Nüket fi l'cazi'l-Kur'an, s. 69-70) Kur'an'a objektif yaklaşan oryantalistler de Kur'an'ın bu üslup ve edebi dilini övmüşlerdir: "Mekkeliler hala ondan mucize istiyorlardı ve Hz. Muhammed (sav), dikkate değer bir cesaretle ve kendinden eminlikle misyonunun teyidi olarak Kur'an'ın kendisine başvurdu. Tüm Araplar gibi onlar da lisan ve konuşma sanatında uzmandılar. Eğer Kur'an onun kendi yazması olsaydı, diğer kişiler onunla rekabet edebilirdi. Bırakalım onun gibi on ayet yazsınlar. Eğer yazamazlarsa (ki kesinlikle yazamazlar) o zaman Kur'an'ı açık bir mucize olarak kabul etsinler." (Oxford Üniversitesi'nden Arap dili uzmanlarından Hamilton Gibb, Arabic Literature an Introduction; Mohammedanism, p.33); "Kur'an Cebrail tarafından Hz. Muhammed (sav)'e iletilmiş, kelimesi kelimesine Allah'ın bir vahyidir. Kendisi ve Allah'ın pey-gamberi Hz. Muhammed (sav)'in doğruluğunu teyit eden bir mucize-dir. Mucizevi niteliği kısmen tarzında yatar -o kadar

mükemmel ve yücedir ki hiçbir insan ve cin en kısa suresiyle kıyaslanabilecek tek bir sure yazamaz- kısmen de öğretisinin içeriğinde, gelecek hakkındaki bilgilerinde ve Hz. Muhammed (sav)'in asla kendi kendine elde edemeyeceği bilgilerin olağanüstü derecede doğruluğunda yatar.” (Dorman Harry Gaylord, Towards Understanding Islam, p. 3); “Kur'an dili içerdiği lafızları, lafızların harflerinin kulağa hoş gelecek tarzda birbirleriyle uyumlu sıralanışı, bu lafızların cümle içerisindeki dizilişi, muhatabını adeta büyüleyici bir atmosfer iklimine çekmektedir. Yani, onun edebi ahengi muhatabını adeta büyüleyecek tarzdadır. Öyle büyüleyicidir ki, Arap belagatında otorite sayılan muarızları dahi, onun karşısında teslimiyetlerini itiraf etmişlerdir.”

(Naish John, The Wisdom of the Qur'an, Preface, p.VIII); “Misyonunun gerçekliğinin bir kanıtı olarak ne zaman Hz. Muhammed (sav)'ten bir mucize istense, O, Kur'an'ın İlâhi kaynağının bir kanıtı olarak Kur'an ifadelerini ve kıyaslanamaz üstünlüğünü kullanmıştır. Aslında Müslüman olmayan kişiler için bile hiçbir şey onun anlaşılır bir bütünlüğe ve kavrayıcı bir tokluğa sahip dilinden daha harika değildir. Gösterişli ahenklerle dolu seslerin bolluğu ve olağanüstü ritimler, en düşmanca ve kuşkuyla yaklaşan kişilerin değişmesinde önemli olmuştur.” (Paul Casanova, L'Enseignement de l'Arabe au College de France); "Arapça Kur'an'a aşina olan herkes bu dini kitabın güzelliğini övmeye hemfikirler; biçimindeki ihtişam o kadar üstündür ki, herhangi bir Avrupa lisanına tercüme edildiğinde gerektiği gibi takdir edilemeyebilir. (Edward Montet, Traduction Francaise du Coran, Kur'an'ın Fransızca Tercümesi); "Orijinal Arapçası ile Kur'an insanı harekete geçiren bir güzelliğe ve cazibeye sahiptir. Özlü ve üstün stili, genellikle kafiyeli olan, birden çok anlamlar içeren kısa cümleleri, kelime kelime tercümesinde ifade edilmesi son derece zor olan anlamlı bir etkiye ve patlayıcı bir enerjiye sahiptir. " (John Naish, The Wisdom of the Qur'an); "Kur'an evrensel olarak, Arapların en asil ve kibar olan Kureyş lehçesinde, en güzel ve saf bir dille yazılmıştır. Kur'an'ın stili güzel ve akıcıdır ve birçok yerde özellikle de Allah'ın haşmeti ve nitelikleri tarif edildiği zamanlar yüce ve görkemlidir. O kadar başarılıdır ve dinleyicileri o kadar hayrete düşürür ki, bazı muhalifleri bunun bir büyücülük ve sihir etkisi olduğunu düşünmüşlerdir." (George Sale, The Koran: The Preliminary Discourse); "Kur'an, gerçekliğin, hikmetin ve üslup sadeliğinin mucizesidir." (Aziz Bosworth Smith, Mohammed and Mohammadanism); “Kur'an, elimize her aldığımızda kısa bir süre içinde bizi cezbeden, hayretler içinde bırakan ve en sonunda önünde eğilecek kadar hayran bırakan bir eserdir. Kur'an'ın üslubu, içeriği ve amacına uygun olarak çok kuvvetli, yüce ve muhteşemdir. Bu kitap tüm çağlar boyunca en etkili kitap olarak kalacaktır. (Goethe'den alıntı: T. P. Hughes'un Dictionary of Islam); "Kur'an seçkin güzellikte bir kafiye ve kulağı büyüleyen bir ahenge sahiptir. Gerçekte, hem şiir hem nesirde engin ve verimli olan Arap edebiyatı içinde onunla kıyaslanacak hiçbir şey yoktur." (Alfred Guillaume, Islam); Maxime Rodinson da “Hz Muhammed'in belagat ve fesahat de son derece ileri olan Araplara hiç bilmedikleri yeni bir edebi üslup ile meydan okuduğunu” söyler. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 197); "Arapça Kur'an'ın yüce belagatini zayıf da olsa yansıtacak bir şeyler üretme girişimim, mesajın kendisinin yanı sıra, kompleks ve zengin kafiyeyle çeşitlenmiş insanlığın en büyük edebi başyapıtı olan Kur'an'ın karşısında sönük kaldı. Muhteşem şekilde süslenmiş orijinaliyle kıyaslandığında (meallerin) donuk ve düz seslere sahip olması şaşırtıcı değildir." (Arthur J. Arberry, The Koran Interpreted, Açıklamalı Kur'an); “Taha Hüseyin'in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun hep üslup özelliğidir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 160)

“Ben-Biz, Sen, O” ifadeleri

“Allah Kur'an'da niçin 'Biz' diyor? Türkçede 'siz' ifadesi bir saygı manası içeriyorsa, Allah'ın 'Biz' ifadesinde de azametine vurgu vardır. Allah (cc) zatından bahsettiği ayetlerde ise 'ben' buyurmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 159) Arapçanın dil özelliği olarak ve hatta başka dillerde de azamet, yücelik ifadesi olarak bazen bir kişi için, birinci çoğul şahıs olan “Biz” ifadesi kullanılır. 'Nûnu'l-azame' denilen ve Arapçada Azamet cem'i olan "Nûn" zamirinin

kullanılmasına Arap dili-belagatinde çok sık rastlanır. Bu üslup; ‘iş yapanın büyüklüğüne, yapılan işin önemine, sebeplik yönünden söz konusu icraatlarda çok vasıtaların rol oynamasına, Allah’ın onlara değer vermesine’ işaret eder. (kuran-ikerim.org/allahin-biz-zamirini-kullanmasi) Bu ifadeden maksat ‘çokluk değil, güç ve kudretin büyüklüğünü’ belirtmektir. Nitekim Türkçemizde de ve gerekse başka dillerde karşımızda tekil şahıs varken bile yücelik, saygı ifadesi olarak ikinci tekil şahıs olan “Sen” yerine “Siz” kelimesi kullanılmaktadır. Fakat Allah’tan birinci tekil şahıs yerine birinci çoğul şahıs (Ben yerine biz) kullanılırken, ikinci şahıs olarak bahsedildiğinde hep ikinci tekil şahıs “Sen” ifadesi geçer, istisnai olarak azametini ifade için “Siz” ifadesi geçse de Allah’tan üçüncü şahıs olarak bahsedildiğinde hep üçüncü tekil “O” zamiri kullanılır, hiçbir zaman üçüncü çoğul şahıs “Onlar” ifadesi kullanılmaz. Çünkü Allah tek ve bir olandır.

Kur’an’da aynı ayette "Sen, O" ifadelerinin geçmesi

Kur’an-ı Kerim’de Cenab-ı Hakk’ın birliği, zatında, fiillerinde ve sıfatlarında ortağı olmadığını açıklayan bir çok ayet (Bakara, 163, 255; Ali İmran, 2, 6, 18; Maide, 73; En’am, 102; İsra, 42; Müminun, 91; Kasas, 70; Saffat, 4; Zuhuruf, 84; Duhan, 8; Haşr, 22-23; İhlas, 1 vs.) bulunmaktadır. İslam’ı diğer dinlerden ayıran en belirgin özelliği tevhid -Allah’ın tek ve bir olması- inancıdır. (Mehmet Görmez, Hz. Peygamber Tevhid ve Vahdet, s. 10; <https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/islam>) Bu temel özellik ortada iken Allah (cc) kendisi için "O, biz" gibi ifadeleri kullanıyorsa, bunun temelinde Arap dili ve edebiyatının özelliklerini aramak gerekmektedir. Arap dilinde ‘İltifat üslubu’ ile, zaman zaman şahıs zamirlerinde değişiklik yapılır. Bu sanatla ayetlerde, mesela üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçerek, "O şöyle yaptı." dedikten hemen sonra, "Biz şöyle takdir ettik." gibi bir cümle kullanılabilir. Bu Arap dilindeki sanatsal içerikli ifadelerin bolca kullanılmasının doğal bir sonucudur. Arapça indirilen Kur’an’ın (Şuara, 192-195; Ta-Ha, 113; Zümer, 28; Fussilet, 3; Nahl, 103) o dilin sanatını kapsayacak şekilde gönderildiğini anlamayan, bu dile ve inceliklerine hakim olamayan kimi şahsiyetler, bu ayetlerden hareketle Kur’an hakkında şüpheler ortaya çıkarmaya çalışmakta ama aslında kendilerinin Kur’an hakkındaki cahilliklerini ifşa etmektedirler. Aynı ayette Allah Teala hakkında üçüncü tekil şahıs (O) ile birinci çoğul şahıs (Biz) ifadelerinin kullanılmasının Kur’an’da birçok örneği vardır: "Sizi bir tek candan yaratan O’dur. Biz ayetlerimizi anlayan kimseler için açıkça bildirdik." (En’am, 98); "Gökten bir ölçüye göre su indiren de O’dur. Biz onunla ölü bir ülkeye hayat veririz. İşte siz de mezarlarınızdan öyle çıkarılacaksınız." (Zuhuruf, 11; Ayrıca Taha, 53, 134, Neml, 60, Lokman, 10, En’am 5, 38, 99, 106; Fâtır, 27 vd.) Bu kullanımların ise başlıca üç nedeni bulunur: İsme (Allah kelimesine) dönen zamir anlamında kullanılır. Mesela, “Eğer Allah sana bir sıkıntı, bir zarar dokundurursa, onu yine O’ndan başka giderecek yoktur.” (Yunus, 107) “Huve/O” zamiri Kur’an’da Allah’ın mutlak bir varlık olduğunu gösterir. İhlas suresinin başında yer alan “Kul Huve”de olduğu gibi. Daha önce Allah adı geçmediği halde, 'O' zamiri doğrudan Mutlak varlık olan Allah’ı ifade eder. Çünkü tüm kainatta gerçek rızık veren, koruyan, ilah olan O’dur. Bütün “O”lar, gerçek manada bir tek “O”ya işaret eder. Kainattaki her şey O’nun isim ve sıfatlarının birer yansımasıdır. Kur’an çok renkli, insanı bıktırmayan mucizeli üslup özelliklere sahiptir. Kur’an insanların alışageldikleri belli bir üslubu takip etmez. Olayları farklı zaman kipleriyle, kişileri farklı kiplerle anar. Örneğin Yüce Allah kendinden bahsederken bazen “Allah”, “Rahman” gibi isimlerini kullanırken bazen zamirlerle “Ben”, bazen “O”, bazen de mühim hadise ve kıyamet gibi inkılaplara gücünün yeteceğini ifade etmek için azamet ifadesi olarak “Biz” zamirini kullanır. Kur’an’da ayetlerin öncesi ve sonrasına (siyak-sibak), konuya (makam) göre bazen gayb (üçüncü tekil şahıs) bazen muhatap kipiyle konuşulur. Örneğin, Fatiha suresinin ilk ayetlerinde gayb (O, üçüncü tekil şahıs) kipiyle Allah övüldükten sonra ‘iyyake’ ifadesiyle birden muhatap (Sen) kipine geçilir. Yüce Allah adeta karşındaymış gibi O’na yalvarıp dua edilir. Bu Kur’an’ın üslubudur. Kur’an’ı anlamak isteyen bu üslubunu kabul edip bu metottan hareketle mesajını anlamaya çalışmalıdır. Yoksa kendi dilinin dil bilgisi kuralları ile Kur’an dili ve onun sanatsal içeriği her zaman anlaşılamaz.

“Bunun nedeni Allah’ın insan zihninde kişileştirilemeyeceği gerçeğinde yatmaktadır. Yani hiçbir şahıs zamiri, kişi zamiri onun gerçek varlığına işaret edemez. Sadece ve sadece bir imadır.” Günümüzde Arap dilinin bu tür özelliklerini bilmeyen ateist ve oryantalistlerin iddialarının aksine, efendimizin döneminde bu üslup edebi içerikli eserlerde bolca kullanıldığı için hiç bir müşrik Arap bu ifadelerle itirazda bulunmamış, Kur’an’da Allah’ın birliğine aykırı ayet bulunduğunu ima dahi etmemiştir. Çünkü bu dilbilgisi kurallarını biliyor ve doğal karşılıyorlardı. Allah’ın birliğine itirazları olsa da, Arap dilinin özelliklerini bildikleri için bu ayetleri kullanmak akıllarına bile gelmemiştir.

Kur’an’da biz ifadesinin kullanılması

Allah’ın bizatihi kendisi ile ilgili ayetlerin hem hitap şeklinde hem de fiil sığası/kipinde tekil şahıs kullanılmaktadır. ‘Tevhid, ibadet ve ihlas’ gibi konularda Allah (cc) hiçbir vasıtayı asla kabul etmemektedir. Mesela, "Ben cinleri ve insanları sırf beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat, 56; Bakara, 186; Taha, 14 vd.) ayetinde olduğu gibi. Ama Allah (cc) icraatlarına bazen yarattıklarını perde yapmak suretiyle, onlara değer verdiğini göstermek için biz ifadesini Kur’an’da kullanmıştır. Mesela Bakara suresinde "Bir halife yaratacağım" (Bakara, 30) dedikten biraz sonra 'kulna: dedik' (Bakara, 35) buyurmaktadır. Allah azze ve celle yaratma fiilinin yalnız kendisinin olduğundan, yaratmada hiçbir sebep, hiçbir vasıta bulunmadığından "Ben yarattım" dedikten sonra 35. ayette "dedik" ifadesini kullanır. Cenab-ı Allah’ın kelamını (Ayetlerini) insanlara tebliğde vahiy meleği, Peygamber gibi vasıtalar söz konusu olduğundan, Cenab-ı Allah buada cemi sığasıyla "Biz dedik" ifadesini kullanmıştır. Aynı şeyi Hicr, 9. ayette de görürüz: "Hiç şüphe yok ki o zikri (Kur’an’ı) Biz indirdik, onu koruyacak olan da Biz’iz." Allah (cc) Kur’an’ın sahibidir, bu sözün tek sahibi O’dur. Fakat bu kelamı Cebrail (as) ile göndermiştir. Muhatap Peygamber Efendimizdir. İşte bu vasıtalara verdiği değeri ifade için ayette "Biz" ifadesi kullanılmıştır. “Biz sana aşikar bir zafer ihsan ettik.” Fetih suresi 1. ayetteki biz zamiri de, müminlere verdiği değeri ifade etmektedir. Alusi bu konuda şöyle demektedir: “Allah Teala’nın azamet cem’i ile zaferi kendisine isnad ettikten sonra affetme işini ismi a’zam olan Allah lafzı celiline isnad etmesi şuna işaret edebilir: Mağfiret etmede hiçbir sebebin müdahale durumu yoktur. Ama Allah zaferi bazı vasıtaları kullanarak verir.” (Ruhu’l-Meani, Fetih sûresi, 1-2 tefsiri, XXVI/91) Biz kelimesi ayrıca te’kid/pekiştirme için de kullanılır: "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilerseniz, sizin için elbette daha hayırlıdır. Sizin elinizdekiler tükenir ama Allah’ın elinde olanlar bakidir. Biz sabredenleri, işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız." (Nahl, 95-96) Alusi bu ayeti şöyle açıklar: "ve lenecziyennehüm (ödüllendireceğiz) ifadesinde üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçilmesi, "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilerseniz sizin için elbette daha hayırlıdır" cümlesinde yer alan sözü pekiştirme için olup sözünde durmanın önemini hatırlatmak amacına yöneliktir." (Ruhu’l-Meani, Nahl sûresi, 95-96 tefsiri, XIV/225)

"Kur’an’da ‘iltifat sanatı’ vardır. Bu Arap belagat ilminin de kabul ettiği bir yöntemdir. İltifat ile sayılarda, muhatapta, zamanda, halde, zamir yerini isim kullanılması gibi çeşitli yerlerde, metinde değişikliklere gidilir. Vurgu yapmak, metnin özelliğini yükseltmek, azamet, kudret, samimiyet vurgulamak gibi amaçlar için bu yöntem kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 334); Kur’an’da, Allah için “Rububiyet (Evrendeki herşeyi yaratıp düzenleyen, eğiten, terbiye eden) ve vahdaniyetini (Tek yaratan ve yöneten) ifade eden lafızlar, çoğul değil tekil olarak gelmiştir. Allah varlıkları şereflendirmek ve onurlandırmak için ‘ben yerine biz’ kullanır. Kur’an’ı Biz indirdik” (Hicr, 9) Kur’an’ın nüzulünde Cibril görevlendirilmiştir.” (Abdülcelil Candan, Kur’an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü’l Kur’an, s. 100-101); Allah (cc) “Zatından bahsettiği ayetlerde ise 'ben' buyurmaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 159); Zaten, “Başka dillerde de, yüceltmek, büyülemek, ta’zim etmek için; bir kişi hakkında çoğul ifadesi kullanılır. Türkçede de, 'Hoş

geldiniz." ifadesi, bir kişi için rahatlıkla kullanılmaktadır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 223); "Allah kendisi için, 'Ben, biz, O' olarak hitap etmekte ve bu zamirler sık sık yan yana da gelmektedir: "O tek ilahdır, bu yüzden benden korkun." (Nahl, 51) Aslında tam biz Allah'ı kullanışlı bir kavrama indirgeme arzusuyla bir tanım içerisine hapsedmeye hazırlandığımız da, O bizi böylece engellemektedir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 153)

Kur'an'ın aslı yakıldı mı?

Kişisel olarak 1990 yılında bir akrabam vasıtası ile 'ilk' karşılaştığım ateist itham, 'Kur'an'ın aslının yakıldığı, dolayısı ile orijinalliğinin kalmadığı' iddiası idi. Oryantalist ve ateistlerin, birçok noktada olduğu gibi burada da ortak iddiaları özetle; "Muhammed döneminde Kur'an yazılmamıştır; Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği Mushaf, Osman döneminde çoğaltıldıktan sonra yakılmıştır. Aslı yakıldığına göre, kopyalananların bozulmadığını kim iddia edebilir?" Ayrıca toplama esnasındaki bazı rivayetlerden hareketlerle de iddialarına destek bulmaya çalışmışlardır. Şimdi sıra ile iddia ve cevaplarına geçelim:

"Kur'an, Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla Muhammed aleyhisselam'a nazil olmuş ve derhal yazılarak ezberlenmiş, müslümanlar tarafından namazlarda, Ramazan ayında ezberden okunmuş vahyin ifadesidir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 15) Cebrail (a.s) vasıtasıyla, Allah'tan gelen ayetleri Hz. Muhammed hemen ezberler (Müzzemmil 1-4; Sabunî, Kur'an İlimleri, s. 62-63; Ebu Şehbe, Sünnet müdafaası, s. 236; Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, Kur'an İlimleri s. 57) sonra da bu ayetleri hem ashabına yazdırır. (Tahir el-Cezairî, et-Tıbyan, Beyrut, 1412, s.101; Ebu Şame el-Maqdisî, Kitabu'l-Murşidi'l-Weciz, s.44; Heysemi, Mecma-uz Zevaid, I/152; IX/63; Askalani, Feth-ul Bari IX/19; Kesir, Bidayet-u ven Nihaye, VII/340; Dr. Sağır, Tarih-ul Kur'an, s.85-87; Zerkeşi, Burhan, I/238, 256; Ali b.Bürhanü'd-Din el-Halebi, es-Siretü'l-Halebiyye, III/326; Muhammed Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi, s. 43) ve ezberlettirirdi. (Buhari, VI/236; İbn Mace, Sünen, I/77; Tirmizî, Sünen, V/171, 173; Dr. Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, el-Faslu'l-Evvel, Cem'u'l-Kur'an ve Kitâbetühü, s. 67; el-Aynî, Umdetu'l-Kari fi Şerh-i Sahih-i'l-Buhari, IX/338; Muhyiddin Nevevi, Riyâzü's-Salihîn, II/257-258; ez-Zebidi, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, XI/242; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 19; Mecme-ul Beyan, I/16; Sahih-i Buhari, III/149; Müstedrek-ul Hakim; Mecme-uz Zevaid, VII/159-165) "Bu konuda kadın erkek ayırımı yapılmazdı." (Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 195) Böylece daha "Peygamber hayatta iken kadın erkek birçok sahabe Kur'an'ın tamamını ezberlemiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 136) "Yüce peygamberin vayh aldığı bütün sözleri, katipler tarafından hemen yazılırdı. Ayetler vahiy katiplerince yazıldıktan sonra bunlar sahabeler arasında yayımlanır, pek çoğu da ezberlerdi. Kur'an'ın yazıldığı sayfalar, bir sandık içinde saklanırdı." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 39, 40); "Kur'an 'hem ezberden okunmuş hem de vahiy katiplerince yazılmıştır.' İncil'lerin sahip olmamış bulundukları bu 'iki yönlü muhafaza' usulüne, Kur'an daha başlangıçta sahip idi. Metinleri ezberden okuma işi, okuyucuların birbirlerini kontrol edebilmeleri bakımından büyük bir avantaj sağlıyordu. Kur'an metninin yazı ve hafıza vasıtasıyla 'çift muhafaza' metodu, değerli bir metod olarak kendini göstermiştir. Kur'an'ın Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi zaten haber vermektedir. Peygamberin hicretten çok önce, o zamana kadar nazil olmuş metinleri yazıya geçirdiğine, 'hicretten önce' nazil olan şu iki sure işaret etmektedir: Abese, 15-16: "Kur'an, yazıcıların ellerindeki tertemiz ayetlerdir."; Kur'an arıtılmış sahifelerdendir yazıcıların ellerinde. Furkan, 5. ayet: "Kur'an'ı başkasına 'yazdırıyor.' dediler." (Ayrıca, Beyyine, 2; Hud, 13; Bakara, 23) Evet, böylece "Kur'an'ın Hz. Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi haber vermektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 209, 212-213) "Kur'an Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. 'Sihhat/doğruluk açısından Kur'an'ın hiçbir sorunu yoktur.' Kur'an, çelişkilerden masun olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşır. Kur'an, Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuştur." (Bucaille, s. 389-390); "Kur'anı Kerim 'ilk indiği andan itibaren' Mekke devrinde

yazılmaya başlanmıştır. Richard Bell, "Kur'an, Ebu Bekir döneminde toplanmaya başlandığında da 'tamamen' yazılı formdaydı." (Bell, The Quran, s. VI) demektedir. Yine Hz Ömer'in Müslüman olması da, Taha suresinin 'yazılı olduğu sayfeleri' okuması ile gerçekleşmiştir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 111) "Aşhab tarafından ezberlenen ve koyun derisi parçalarına ya da mevcut diğer şeylere kaydedilecek olan vahiyler, ömrünün sonuna kadar yazılmaya devam edilmiştir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 199) Ayrıca "Kur'an'ın çoklu okumalara izin vererek çağlar boyunca güncelliğini korumuş olması da, başlı başına hayranlık uyandıran bir edebi başarıdır." (Dr. Adrien Chauvet, Kur'an'ın Kozmografik Okumaları, s. 31; <https://ajis.org/index.php/ajiss/article/view/3175>) "Mekke'de nazil olan ayetler Mekke'de yazıya geçirilmiştir. Rafi Bin Malik el-Ensari, Akabe biatına katıldığında peygamber Aleyhisselam o zamana kadar nazil olan tüm ayetleri yazılı olarak ona vermiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 126) "Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz Ömer'in Müslüman olma olması, Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Nöldeke bile, 622 yılından evvel Kur'an'ın yazılmış kısımlarının olduğunu kabul etmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 64) Zaten, "Nazil olan her ayeti Müslümanlara okuyor, hemen ezberleniyor, adeta bu konuda yarışıyorlardı. Kur'an'ın yazılı belgeleri ise Nebi (as)'in evine konuluyordu. Peygamberimiz (sav) vefat edene kadar tüm bu yazılı belgeler orada muhafaza edilmiştir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler s. 167) Sonuç itibari ile "Peygamber döneminde Kur'an'ın tamamı yazılmış" (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 127; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 24) ve "Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuş, Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Kur'an, çelişkilerden masum olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşır." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 389, 390) "Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman, Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de, bu gayreti arttırmıştır." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 66) "Gecenin karanlığında, aşhabın meskenlerinin yanından geçenler, arı kovanı uğultusu gibi Kur'an sesi işitirlerdi." (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/234, 308; Müsned-i Ahmed, V/324) "Müslümanlardan kim daha çok Kur'an'ı öğrenir veya diğerlerinden daha çok okursa onlar için namaz kaldırıp, önderlik edeceğini de kararlaştırılmıştı. (İbni Sa'd, Tabakat-ul Kübra, IIX/89; Belazuri, Ensab-ul Eşraf, I/264; Safedi, Keşf-ul Estar, II/266; Mecma-uz Zevaid, V/255) Zaten "Her gün, günde beş kere namazda okunan ve ona göre hayatını tanzim eden Müslümanlar, Kur'an'dan bir şeyi unutabilmesi" (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 121) imkansızdır! Görüldüğü gibi Kur'an indiği andan itibaren belli bir zümre veya din adamlarına ait bir kitap olmayıp tüm toplum tarafından hemen ezberlenen, namazlarda okunan ve hükümleri hayata aktarılan, toplumca özümseyen ve hayatla içiçe bir kitap olmuştur. O Kur'an ki, sahabe mallarını ve canlarını yolunda feda etmiştir. (Tevbe, 88; Reşit Özer, Sahabe Tefsirinin Bilgi ve Kaynak Değeri, Darulhadis İslami Araştırmalar Dergisi 3, Aralık 2022, s. 137; Kerim Buladı, Sahabenin Kur'an Ahkâmının Tatbikindeki Coşkusu, Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl 3, Cilt 3, Sayı 1, Bahar 2017, s. 71) Sahabe sadece ezberleyip yazmamış aynı zamanda efendimizin de teşviki ile (Kastalani, İrşâd'ü's-sâri li Şerh-i Sahihî'l-Buhari, IV/88; Muhyiddin Nevevi, Riyâzü's-Salihîn, II/253) o Kur'an'ı hayatlarının her anına aktarıp onunla yatıp kalkmış, üzerinde fikir alışverişlerinde bulunmuş, birbirlerine öğretmiş (Musa Carullah, Tarihu'l-Kur'an ve'l-Mesahif, s. 21; Muhammed Abdul Azim Zurkânî, Menahilü'l-İrfan fi Ulumi'l-Kur'an, I/241) ve onu hayatlarında tatbik edip yaşamışlardır! (İbnü'l-Enbarî, Kitâbu İzahî'l-Vakf, I/23; Muvatta', Kur'an, 4; İbn-i Şebbe, Tarihu'l-Medîne, s. 7; İbn-i Kuteybe, Te'vilü Müşkili'l-Kur'an, s. 51; Darimi, Sünen, I/135; İbn-i Hişam, II/43-46; Ebu Nuaym, Delâilü'n-Nübüvve, I/307; Heysemi, VI/41; Zehebi, Siyer, I/182; İbn-i Sad, VI/3; Hâkim, II/300, 3083; Mehmet Sürmeli, Sahabenin Kur'an Anlayışı, s.117 (Heysemi, Mecma'uz-zevaid, I/165'den naklen; Dr. Subhî es-Salih, Mebâhis-u fi Ulumi'l-Kur'an, s. 68) 13 gün süren hastalıktan (Belazuri, I/657) sonra, "Resul son vahiyden seksen bir gün sonra vefat etmiştir." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 113) Bu nedenle efendimiz zamanında Kur'an tamamen yazılı ve ezber olarak tamamen korunma altına alınmış olmasına rağmen iki kapak arasında bir kitap haline getirilememiştir. Ama "Kur'anı Kerim metni Hz Ebu Bekir zamanında, Allah Resulü'nün vefatından yaklaşık altı ay sonra iki kapak arasına alınmak sureti ile korunmaya alınmıştır." (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 33) Hz. Ebu Bekir, aşhabdan sika (güvenilir) ve zabt (ezber) ile meşhur olan hafızları Hz. Ömer'in evinde toplamış ve ayetleri toplama işinin nasıl olacağı ve bunu kimlerin yapacağı

hususunu istişare etmiş ve istişare sonucu bir hafızlar komisyonu kurdurmuş ve başkanlığına da Zeyd b. Sabit'i getirmiştir. (Zencani, Tarih-ul Kur'an, s. 39-40; el- İtikan, I/50; İbn-i Kutaybe, el- Maarif, s.260) "Zeyd bin Sabit peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi." (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Ayrıca Peygamber Efendimizin vefat edeceği yıl, Resulullah, Kur'an'ı, Cebrail'e nasıl arz etmiş ise Zeyd de yazdığı bütün ayetleri Hz. Peygambere arz eylemiş, böylece; "arza-i ahire"yi yani son arzolanı yazmıştır. (Tecrid-i Sarih Tercemesi, VIII/317-318) "Biz Resulullah'ın huzurunda Kur'an'ı bir araya toplardık." (Müstedrek-ul Hakim, 11/611 ve 129, Zerkeşi, Burhan, I/237,256,235; Suyuti, İtikan, I/57, 60; Müsned-i Ahmed, V/185) diyen "Zeyd bin Sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy katipliği yapmıştır. Yani Zeyd bin Sabit hem vahiy katibi, hem hafız, hem de Hz Peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an toplama işinde başkanlık kendisine verilmiştir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 53, 70) Hz. Ebubekir; Zeyd'e, hafızasına asla güvenmemesini, her ayet için iki delil olmak üzere, iki şahıstan yazılı nüsha aramasını da emretmiştir. (Ebu Davud, Ulumu'l-Kur'an, s.901; Cezairi, et-Tıbyan, s.100; Sabuni, et-Tıbyan fi Ulumi'l-Kur'an, I/77) Kendilerinde Kur'an'dan yazılı parça bulunan herkesin bunları Zeyd'e getirmesi şehirde ilan edilmiş, Hz. Ömer de, şahitlerin ellerindeki nüshaların, Hz. Peygamber tarafından kontrol edilmiş olup olmadığını yeminle tahkik ve tesvik etmiştir. Zaten Zeyd, vazifeyi ilk kabulü sırasında, Hz. Ömer'in kendisine yardımını şart koşmuş, o da ciddi bir şekilde yardım etmiştir. (Suyuti, İtikan, I/73) Süreç boyunca "Zeyd, iki şahidden aşağısını kabul etmiyordu. Bu iki şahitten maksad, hıfz (ezber) ve kitabet (yazı)dır. Bütün bunlardan gaye de; yalnız ezbere dayanmayıp, bizzat Resulullah'ın huzurunda yazıldığını görme zorunluluğudur." (Fethu'l-Bari, IX/12; M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim Tarihi, s. 50) Zeyd, "Kur'an ayetlerine en çok vakıf olan kişileri toplamış ve getirilen ayetlerin, Peygamber nezaretinde yazılmış olduğuna en az iki şahit bulundurmuştur." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 172) Tüm ayetler tek tek yazılı ve ezber yolu ile belgelenmiş, delillendirilmiş ve kayda alınmıştır. (Askalani, Fethu'l-Bari s.92; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 198) Hz Zeyd Kur'an'ı toplarken de "Sahabe, Kur'an'ın cem edilme sürecinde sadece hafızalarına ve kendi Mushaflarına itimat etmemiş, bilakis toplu bir çalışma ile bunu gerçekleştirmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 286); "Eğer toplama işi ezbere dayansaydı, Zeyd'in kendisi zaten hafız olduğu için başkalarına başvurmasına gerek kalmazdı." (Buhari, Fedailül Kur'an, no: 4986-88, s. 922) Sadece Uhud savaşından 4 ay sonra Bi'ri Maune'de 40 veya 70 hafızın şehit edilmesi (Buhari, Magazi, 28; Müslim, Mesacid, 297), Resulullah'ın vefatından bir kaç ay sonra sadece Yemame savaşında 400-500 civarında hafız sahabenin şehit olması (Ali Aksu, Hz Ebu bekir, Kasım Şulul, Hz. Ebû Bekir Döneminde Cem'ül-Kur'an, s. 122, vakidi'den naklen; DİA, Müseylimetü'l-kezzâb maddesi) hadiseleri bile, efendimiz dönemindeki hafızların sayısı hakkında bir bilgi vermesi açısından önemlidir. İşte bu kadar hafızın içinde "Komisyon başkanı "Zeyd başka hafızlarla da yetinmeyip, her ayet hakkında 'mukabele görmüş' iki yazılı şahit aramıştır." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Sahabelerden 24 kişinin, Peygamberin zamanında Kur'an'ı bir araya topladığı rivayet edilmektedir. (Zencani, Tarih-ul Kur'an, s.47; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Tarih-u Vasi, s. 102; el-itkan, I/72; Feth-ul Bari I/49; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113; Tenzih-i Tarihi Dimeşk, V/448) Cem/Toplama esnasında hafızlar kadar "İki-üç surenin dışında bütün Kur'an'ı topladık" diyen sahabelerin (Sindi'nin Sahih-i Buhari'ye haşiyesi, III/147; Sahih-i Buhari, II/201, III/147; Tabakat-u İbn-i Sad, II/112-113; Cami li Ahkâm-il Kur'an, I/56-57; Suyuti, İtikan, I/70-71; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Fethul Bari IX/49; Tirmizi, Câmi-us Sahih, V/666; el-İstiab, el-İsabe'nin haşiyesinde, III/s.224) Mushafları da komisyonda mukayese edilmiştir. Hafızlar ve yazılı Mushaflar Hz Zeyd liderliğindeki, sayısı 5 ile 18 olarak rivayet edilen (Ö.N.Bilmen, Tefsir Tarihi, s.22; Tabakat-u İbn-i Saad, II/112-114; Zerkeşi, el-Burhan, I/241; el-İtikan, I/72; Feth-ul Bari, IX/48; Tehzib-i Tarihi Dimeşk, V/448; Mecma-uz Zevaid, IX/312; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113-114; Feth-ul Bari, IX/48, el-İtikan, I/72; Zencani, Tarih-ul Kur'an, s.46; Ebyari, Tarih-il Kur'an, s.95) hafızlar komisyonunca incelenir, denetlenir ve Kur'an bir kitap haline getirilir. "Kur'an-ı Mübin tamamıyla toplandıktan sonra, Hz. Ömer, Ashab-ı Kiramı toplamış ve onlara mushafı tek tek okumuştur. Ashab, tamamıyla okunanı tasdik edip onaylamış, içlerinden hiçbir itiraz vaki olmamıştır." (İsmail Hakkı İzmirli, Tarih-i Kur'an, s.11) Daha sonra bu tek ilahi kitap (mushaf) yaklaşık 30 sene annemiz Ümmü Seleme'ye emanet edilmiştir. (Buhari, III / 196)

Hz Zeyd'in "Tevbe Suresinin son iki ayetini; "Ebu Huzeyme el-Ensari'den başkasının yanında bulamadım." şeklindeki sözü (Buhari, Tefsiru sureti 9/20) gerek Oryantalistler ve gerekse ateistlerce farklı şekilde yorumlanmaya çalışılmıştır. Halbuki Zeyd b. Sabit 'Tevbe Suresinin son iki

ayetini; "Ebu Huzeyme el-Ensari'den başkasının yanında bulamadım." derken "yazılı nüsha olarak" bulamadım demek istemiştir. Yoksa sahabeden birçoğu gibi bu ayetleri Hz Zeyd'de ezbere bilmekte idi. Ama kurallar gereği bu iki ayeti de yazılı bir belge bulmadan yazamıyordu. 'Yazılı olarak Huzeyme'nin yanında bulunca' bu iki ayette resmiyet kazanmış olur. (Elmalılı, Hak Dini, III, 2654-2655) Yoksa zaten hafızların ezberinde ve namazlarda okunan bu ayetlerin yinede aranması Hz. Zeyd'in bir gevşekliğinin değil, ciddiyet ve gayretinin işaretidir. Demek ki, Zeyd gibi ayetleri ezberlemiş hafızlar, Tevbe Suresi'nin son ayetini kesinlikle bildikleri halde ancak belgelenmesi için 'şahitli yazılı belge' aramış ve bulunca mushafa eklemişlerdir! Zaten dikkat edilirse; bu iddiada bile, 'bilinen bir ayetin araştırıldığı' itiraf edilmektedir. Yoksa tesadüfen ele geçmiş bir yazının derlenmesi söz konusu değildir. Nitekim sözkonusu ayet de, bir sahabinin yanında 'yazılı olarak' bulunarak belgelenmiş ve mushafa alınmıştır. Ayrıca şu hususun altını özellikle çizmek gerekir, 'Hz. Zeyd'in başkanlığındaki komisyon üyelerinin her biri ayrı ayrı mushafı cem etmişlerdir.' Yani her birinin bir mushafı vardı ve daha sonra bu mushaflardan tek mushafa ulaşılmıştır. Hz. Zeyd bu komisyondaki üyelerden sadece biri idi ve rivayette de görüldüğü gibi sadece Hz. Zeyd bu ayeti 'yazılı olarak' bulmakta zorluk çekmişti.

Ateist bir yazar Suyuti'den alıntı yaparak İbni Ömer'in, "Hiçbiriniz, Kur'an'ın tümünü aldım (elimde bulunduruyorum) demesin. Bilemez ki Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir. "Ne kadar ortada varsa o kadarını elimde tutuyorum" desin yalnızca." (Suyuti, İtkan, II/32) dediğini iddia etmektedir. Halbuki bu yazar "Suyuti'den aldığı Arapça metinde İbn Ömer'e nisbet edilen sözü, bilerek yanlış çevirmiştir. Kendi çevirisine göre İbn Ömer:" Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir." demiş. Halbuki bu Arapça sözün anlamı öyle değildir. Ateist bu yazarın bu metne yaptığı çeviri aslında tamamen yanlıştır. Çünkü yüklemi baştan olumsuz alarak "Hiçbiriniz, Kur'an'ın tümünü aldım demesin" şeklinde çevirmiştir. Oysa yüklem olumsuz değil, vurgulu olarak olumludur. "Biriniz Kur'an'ın tamamını aldım (elimdedir) diyor." şeklindedir. Devamı "Bilemez ki Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir" şeklindeki çeviri de yanlıştır. Doğrusu: "Tamamını nereden bilecek? Bundan birçok Kur'an (ayeti) gitmiştir." İbn Ömer bu sözülle, Kur'an'ın birçok ayetinin neshedildiğini anlatmaktadır. Ateist yazarın çevirisi ile İbn Ömer'in sözü arasında büyük fark vardır. Çünkü "Kur'an'ın çoğu" ifadesi başka, "Kur'an'dan birçok ayet" ifadesi başkadır. Birinde Kur'an'ın çoğunun kaybolduğu ifade edilirken ikincisinde Kur'an'dan ayetlerin 'neshedildiği' anlatılmak istenmektedir. İşte İbn Ömer'in sözü ikinci türdendir." (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu, s.124) Peki nesh nedir? Kur'an, üslubuyla 'tedriciliği yani kolaydan, zora doğru eğitimi' insanlara öğretmektedir. Ayetlerin hükümlerinin tedricen/aşamalı olarak uygulama safhasına konmasıdır. Sonraki hüküm gelince önceki ayetin hükmü 'gidiyor' yani ortadan kalkıyor. Ta ki, aynı şartlar yeniden ortaya çıkana dek. Bu konuda en iyi örnek içkinin yasaklanması sürecidir. Aynen Hz. Aişe'nin dediği gibi, "İnsanlar Müslümanlığı kabul ettikten sonra helal ve harama dair ayetler indi. İlk evvel "içki içmeyiniz" tarzında ayet inseydi "içkiyi terk etmeyiz" diyecek yahut ilk evvel "zina etmeyiniz" tarzında ayet inseydi, herkes "zinayı terk etmeyiz" diyecekti." (Buhari, Telifü'l-Kur'an Babı; Ömer Rıza Doğrul, Aişe, İslam Tarihi Ansiklopedisi, I/ 203) Nesh konusu 'Kur'an'da çelişki yoktur!' başlıklı yazımızda ele alınıp açıklanmıştır.

Hz Osman döneminde İslam coğrafyası genişlediği, çeşitli lehçeler ortaya çıktığı için her bölgeye gönderebilmek üzere 'yine Zeyd bin Sabit liderliğinde' bir hafızlar komisyonu kurulmuş ve bu Kur'an hafızları kontrolünde Kur'an bu defa 'kopyalanıp çoğaltılır.' Ve bu şekilde Kur'an, Hz. Resul'den itibaren hem yazılı hem ezber iki koldan günümüze dek kesintisiz gelmiştir!

Osman döneminde Müslümanların hakimiyetinde olan topraklar Arabistan'ın sınırlarını aşmıştı. Ana dili Arapça olmayan birçok Müslüman Kur'an'ı Arapça okumakta zorlanıyordu. Ayrıca genişleyen coğrafyada Araplar arası lehçe farklılıkları da ortaya çıkmıştır. Bu farklı okuyuşlar karşılıklı suçlamalara da dönüşebilmekte idi. (Buhari, II /196-19; Ebu Davud, 316/928) Hz. Ebu Bekir, Kur'an'ı toplama esnasında Zeyd'e itimad etmişti, Hz. Osman'da çoğaltma işini yine Hz Zeyd'e verir.” (Bedrüddin Muhammed b. Abdillâh ez-Zerkeşi, el-Burhan fî Ulumi'l-Kur'an, I/331) Hz Osman "Hafsa Mushafı"nı annemizden ister. (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129) Hz. Osman, Hafsa'daki Mushafı getirtilip çoğaltmaları için dört kişi görevlendirir: Zeyd, Abdullah ibnu Zübeyr, Said ibnu As, Abdurrahman ibnu Haris. Zeyd dışında üçü Kureys'lidir. Hz Osman, ihtilaf ettikleri noktalarda "Kureys lisanı ile yazmalarını, çünkü Kur'an'ın onların lisanı ile indiğini" (Buhârî, Fezâilü'l-Kur'an, 2; Tirmizi, Sünen, Tefsirü'l-Kur'an, 10, No. 3104) söyler. Böylece “Kur'an, Kureys lehçesine göre yazılır.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 73; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 128) Çünkü, Hz Osman'ın da dediği gibi, “Kur'an, genel ifadesiyle Arap lisanıyla, özde de Kureys lisanı ile inmiştir.” (Hayrettin Öztürk, Kur'an-ı kerim'in kıraatinde 7 harf meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi II (2002), Sayı: 3, s. 98)

Ömer Seyfettin'in "Yeni Lisan" Makalesi

Tasfiye

Bunu nasıl yapmalı? "Demek" in arkasına takılıp akim bir irtica doğru, "Buhara-yı Şerif" deki henüz mebnâî bir hayat süren, müthiş bir vukûfsuzluğun, korkunç bir taassubun karanlıkları içinde uyuyan bundan bir düzine asır evvelki günleri yaşayan kavimdaşlarımızın yanına mı gidelim? Bu bir intihârdır. Bu, serî ateşli topraklarımızı, makineli tüfeklerimizle bırakıp yerlerine; düşmanlarımızı gelince-kavimdaşlarımız gibi-üzerlerine atacağımız suları kaynatmağa mahsus çay semaverleri koymağa benzer. Hayır. Beş âsardan beri konuştuğumuz kelimeleri, me'nûs denilen Arabî, Fâridî kelimeleri mümkün değil terk edemeyiz. Hele aruzu atıp Mehmed Emin Bey'in hecâî vezinlerini hiçbir şair kabul etmez. Konuştuğumuz lisan, İstanbul Türkçesi en tabii bir lisanıdır. Kiliye olmuş terkiplerden başka lüzumsuz ziynetler asla mükâlememize girmez. Yazı lisanıyla, konuşma lisanını birleştirirsek edebiyatımızı ihya yahut icât etmiş olacağız. Maharetimizi, sanatımızı, zekâmızı yalnız beş on kişilik bir edip kümesi takdir etmeyecek, karşımızda anlayan, takdir eden alkışlayan ve mükâfâtını veren bir ekseriyet bulunacaktır.

Benzer bir durum 20. yüzyılın başlarında ülkemizde de yaşanmış, Ömer Seyfettin'in, 11 Nisan 1911 yılında, 'Genç kalemler' dergisinde yazdığı 'Yeni Lisan' adlı makalesinden sonra İstanbul ağzı, yazı dili olarak ülkemizde kabul edilmiştir. Bu mantığın benzerini de Hz. Zeyd 1400 sene önce pratiğe geçirmiştir.

Hz Osman dönemindeki amaç, 'zaten Kur'an'ın indiği lisan olan' Kureys lehçesi ile, hiçbir anlam değişikliğine neden olmadan ümmetin vahdet/birliğini sağlamak idi: "Hz Osman Arap olmayan Müslümanların sayısı artınca işi kayıt altına almak için ümmeti bir harf lehçe etrafında toplamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 175) Hz. Osman 'okuma farklarını ortadan kaldırıp Müslümanları bir tek kıraatte birleştirmek amacıyla' (Beyhaki, Sunen, Kitabu's-Salat, II/42; Zerkani, I/180; El-Kâmusu'l-Muhit, 111,127; Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 115; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129, 132, 143; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 26) diğer bütün özel mushafların ve Kur'an parçalarının yakılmasını emretmiştir. (Beyhaki, es-Sunen, Kitabu's-Salat, II/42) Hz. Osman örnek mushafları büyük İslam merkezlerine gönderdikten sonra, kıraat/okuyuş ihtilafını ortadan kaldırmak maksadıyla "Ben yanımda bulunan sayfaları yok ettim (sildim). Siz de (bundan başka) yanınızda bulunanları siliniz." der. (İbn Ebi Davud, s. 22) Özel mushafların yakılmasının diğer önemli bir nedeni de, ayetler kenarına tutulan notların vahiy ile karıştırılmasıdır! Bazı Mushafların imla kurallarına sahip olmayışı, kenarda kunut duaları gibi notların tutulmasıdır. Tüm bu eksikler veya (Hadislerin sayfa kenarlarına not edilmesinden kaynaklanan) fazlalıkların olması nedenleri ile, 'sahabenin de onayıyla' sahabelerin ellerindeki özel Mushaflar yakılmıştır.

(Subhi Salih, Mebahis, s. 78; Suyuti, el-İtkan, I/135; Bâkîllâni, Kitâb Nüketi'l-İntişâr, li Nakî'l-Kur'an, s. 401) Sahabeden de hiç kimse itirazda bulunmamıştır. (İbn Ebi Dâvud, s. 12; İbn Atiyye, Mukaddemetân fî Ulûmi'l-Kur'an, s. 45, 52; İbn Hacer, X, 395) aksine onaylamıştır. (Ebu Ubeyde, Fedailul Kur'an, s.117; İbnul Cezeri, en-Neşr, I/32; es-Sabuni, Tibyan, s. 60)

İbni Hacer Askalani'ye göre ise Osman diğer nüshaları yakmamış, okunmasını düzeltmiş, düzelmesi mümkün olmayanları toplamış, yanlış okumaya, hatalı okuyuşa meydan vermemek için bozmuş suyla silmiştir. Noktasız “Haraga” kelimesi yakmak anlamına gelirken, “Haraga” noktalı olarak yazılırsa yırtmak anlamına gelir. Bu da, ‘Düzeltilmesi mümkün olmayan sayfaların yırtılıp atıldığı’ anlamına gelir. (Fethu'l-Bari, X/395; Mukaddemetan, s. 274) Oryantalistlerden Schwally, Hz. Osman'a isnat olunan bu yakma işini çok şüpheli bulduğunu söyler. Nöldeke de, yakma yerine, yıkanıp temizlenip ve o malzemenin yeni bir yazı için kullanıldığını söyler. (Theodor Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 110) Hz. Osman'ın, özel mushafları yaktığı rivayet edilmektedir ama onun bu emrine uymayıp kendi özel mushaflarını saklayanların bulunduğu da tarihen sabittir. Çünkü Hz. Ali, Abdullah ibn Mes'ud, Übeyy ibn Ka'b'ın özel mushaflarından söz edilmektedir. (Kurtubi, I/53) Bu Mushaflara dokunulmamış olmasının nedeni düzgün ve imla kurallarına uygun olarak yazılmış olmalarıdır. Buhari'nin rivayetine göre Hz. Aişe de, mushafını görmek üzere gelen bir Irak'lıya, özel mushafını göstermiştir. (Buhari, Fedailu'l-Kur'an, b. 5, h. 14)

“Aslından ve hafızlar komisyonunca çoğaltılan” yedi kopya, Medine mescidinde halkın huzurunda açıktan okunmuş (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 130) tüm sahabece de onaylanmış (İbn Atiyye, Mukaddemetân fî Ulûmi'l-Kur'an, s. 78) ve sonra çeşitli İslam ülkelerine gönderilmiştir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 116) Çoğaltıldıktan sonra Hz. Hafsa'ya iade edilen (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 72) ana Mushaf, ölünceye dek Hafsa annemizin yanında kalmış, Medine valisi olan Mervan ibn el-Hakem yakmak üzere o nüshayı istemişse de Hz. Hafsa vermemiş, mü'minler annesi vefat ettikten sonra Mervan o Mushafı alıp (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 118) yakmıştır. (el-Fethu'r-Rabbânî, XVIII/34)

“Hz Ebu Bekir'le Hz Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: “Hz. Ebubekir Kur'an metninin varlığı ile ilgili bir kaygıyı giderirken, Hz. Osman, ümmetin Kur'an metni üzerinde düşebilecekleri olası fitnelerin önüne geçmiştir.” (Bilal Deliser, Ez-Zerkeşi ve Kur'an ilimlerindeki yeri, s. 105); “Hz Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi üzerine Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme endişesi ile Kur'an'ı cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmış, Hazreti Osman ise bu yazılan Kur'an-ı Kerim'in Hz Peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşları ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 75) “Hz Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği mushaflara hiçbir itiraz gerçekleşmemiş, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 76) “Kureyş lehçesi Hicazlıların ve diğer Araplarının lehçelerinin en fasihi; Açık ve düzgünü idi. Zaten Kur'an, Kureyş lehçesiyle nazil olmuştur. Kur'an'ın farklı lehçelerle okumaları ciddi ihtilafların ortaya çıkmasına neden olunca, Hz Osman Kur'an lehçesi üzerinde birleşme kararı alıp bunu resmi musafta uygulamaya sokmuştur. Kur'an o kadar asla uygun, dikkatlice, titiz bir şekilde korunmuştur ki, bırakın bir cümle veya bir ayetin değişmesini, bir kelimesinin bir harfi bile farklı biçimlerde okunmuş ise, o bile mutlaka kayıt altına alınmıştır.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 86-88) “Yedi harf/okunuş hiçbir zaman yazıya geçmediğinden bunlar ne Ebubekir mushafına ne de Osman mushafına dahil edilmemiştir.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 139) Özetle, Kitap ve Sünnet konusunda çok titiz davrandığı bilinen Huzeyfe, “Azerbaycan ve İrmîniye seferinde Iraklı ve Suriyeli askerler arasında Kur'an'ın farklı kıraatlerle okunduğunu görünce bu karışıklığa son vermesi için Hz. Osman'ı uyarmış ve Mushaf nüshalarının çoğaltılmasını sağlamıştır.” (DİA, Huzeyfe b. Yeman maddesi) “Kur'an tek okuyuş tarzı ile düzenlenmiş ve kıraat farklılıklarına bu nüshada yer verilmemiştir.” (Zerkeşi, Burhan fî Ulûmi'l-Kur'an, I/302)

Oryantalist ve ateistler bu süreçten hareketle bazı ithamlarda bulunmaktadırlar. (M. İzzet Derveze, el Kur'an ve'l-Mülhidun, s.326) Halbuki, eğer "Hz. Osman'ın yazdırdığı Mushaf, Hazreti Resulünkinden farklı olsaydı, Hz Osman'dan sonra halife olan Hz Ali 'kendi mushafını resmileştirilirdi.' Hz. Ali'nin mushafının tek farkı, surelerin 'iniş sırasına göre' düzenlenmiş olmasıdır." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 117) Zaten günümüzde de mushaflar iniş sırasına göre de basılabilmektedir! Hz Ali de bu konuda: "Ey insanlar! Osman hakkında aşırı sözler söylemeyin, ona mushaflar yakıcısı demekten sakının. Vallahi o, mushafları biz Muhammed'in ashabı önünde yakıtı. Osman zamanında yönetici ben olsaydım, ben de aynısını yapardım." (İbn Ebi Dâvud, s. 13, 22; Kurtubi, I/54; Mukaddemetan, 52) ve "Vallahi, bunları bize, Rasulullah'ın ashabına danışmadan yakmadı" demektedir. (Zerkâni, Menâhilu'l-İrfan fi Ulumi'l Kur'an, I/262) Hz Ali'nin dediği gibi, "Hz. Osman'ın çoğalttığı nüshaları her bir beldeye göndermesi ve gönderilen nüshanın dışındaki nüshaların yok edilmesini emretmesi, Hz. Osman'ın tek başına değil, bilge sahabeler ile aralarında icmâ etmeleri üzerine bir araya getirdikleri bir karardı." (Ahsen Yılmaz, Rivayetlerde Kiraatler Açısından Hz. Osman Mushafı'nın Kaynaklığı/Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Cilt/5 Sayı/Number:2, s. 277) İlk başta "mukatta harflerinin vahiy katiplerinin isimlerin baş harflerine işaret ettiğini iddia eden fakat daha sonra bu iddiasından vazgeçen." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 151) oryantalist T. Nöldeke bile şöyle demektedir: "Böylece devlet adamı olarak Osman, en anlamlı işi yapmış, hatırasını taçlandıran tek hareketi gerçekleştirmiştir. Abdullah bin Ömer ve Ali gibi ileri gelen kişiler her ne kadar siyasal olarak Osman'a karşı idilerse de, bu konuda onunla uyuşmuşlardır." (Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 63) Alman oryantalist Friedrich Schwally, Nöldeke'nin eserine katkılar yapar ve bu konuda, "Kur'an insanın beklemeyeceği büyük bir titizlik ve mükemmellikle korunmuştur." (Schwally, Geschichte des Qorans, Die Sammlung des Qurans, II/93) diyerek son noktayı koyar. Hz Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği ana mushaf ile Hz Osman'ın çoğalttığı Mushaflar, yaklaşık 15 sene bir arada, aynı ülkenin sınırları içinde yanyana bulunmuş ve bunlardan binlerce hafız yetişmiştir. Bu hafızların ezberledikleri arasında tek bir fark olduğuna dair ise ne bir olay, ne bir söz günümüze dek gelmemiştir. Hayatlarını feda ettikleri ve her namazda okuyup kurallarına göre yaşadıkları Kur'an'da ufacık bir değişiklik yapılırsa, tek başlarına Mekke müşriklerine direnen, karşı koyan, işkenceleri göze alan sahabe, itiraz edip isyan etmez mi idi? Hem ellerinde mevcut olan ve hem de gözlerinin üzerinde olduğu, Allah'tan olduğuna inandıkları bu metinde oynanmasına, eklemeye çıkarmaya elbette müsaade etmezlerdi. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 340) Unutmayalım ki, "İlk Müslümanlar, İslam'a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesildir." (Prof. Dr. Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu neslin Kur'an'ın bozulmasına, değiştirilmesine izin vermeyeceği ortadadır! Kendilerini Kur'an bilgini sayan kimi ateistler, Müslümanlardaki bulunup da diğer milletlerde olmayan icazet metodundan da habersizdir aynı zamanda. Prof. M. Hamidullah bu konuda şöyle demektedir: "Kur'an'ın bütün metnini ezberleme alışkanlığı Hz. Peygamber (s.a.) zamanından başlamıştır. Halifeler ve İslam devlet reisleri de daima bu alışkanlığı teşvik etmişlerdir. Başlangıçtan beri Müslümanlar, bir eseri müellifinin veya icazetli bir talebesinin huzurunda okumayı ve karşılaştırmayı, zamanında gerekli düzeltmeler yapılmış ve tespit edilmiş metnin rivayeti için yazılı iznini (icazetnamesin) almayı adet edinmişlerdi. Kur'an'ı ezberden okuyanlar yahut sadece yazılı metnini yüzünden okuyanlar da aynı şeyi yaptılar ve bu iki kol günümüze kadar böylece devam etmiştir. Bu işin dikkat çeken yönü ise şuydu: Her üstat kendisi tarafından verilen icazetnamede, talebesinin yalnız okuyuşunun doğruluğunu değil aynı zamanda kendisinin üstadından işittiği okuyuşa uygun olduğunu açık bir şekilde belirtir ve kendi üstadının da üstadından bunu böyle okuduğunu ve talebesine öyle öğrettiğini zikrederek zincir Hz. Peygambere kadar devam ederek götürürdü. Bu satırların yazarı, Kur'an'ı Medine'de şeyh Hasan eş-Şair'den okudu ve aldığı icazetnamede diğer bilgiler arasında üstatların ve üstatların üstatlarının zinciri son kısımlardaki üstadın aynı zamanda Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. İbn Mesud, Hz. Übey İbn Kab ve

Hız. Zeyd bin Sabit'den (ki hepsi sahâbedendir, Allah cümlesinden razı olsun) okuduğunu kayıt etmiştir. Hafızların sayısı dünyada şimdi yüz binlerle sayılmaktadır ve metnin kopyaları (Yani Kur'an-ı Kerim'in aslı nüshaları) dünyanın her tarafında bulunmakta ve birinin metniyle diğerinin metni arasında kafiyen fark bulunmamaktadır. Bu kayda değer bir noktadır ki, hafızların hafızalarındaki Kur'an ile eldeki Kur'an metni arasında hiç bir ayrılık yoktur. (Prof. M. Hamidullah, İslam Giriş, s. 42) Bu açıklamalar ve gerçekler, ateist ve oryantalistlerin ithamlarının delilsiz, asılsız ve batıl olduğu ortaya koymaktadır. (Zerkâni, Menâhilu'l-İrfân fi Ulumi'l Kur'an, I/261; Subhi es-Salih, Mebahis, s. 82)

Ateist iken İslam'a dönüş yapan Dr. Altay Can Meriç tarafından yazılan bir eserden alıntılarla konumuzu özetleyelim: Kur'an'ın yazılması Nebi yaşarken vahiy katipleri tarafından yapıyordu. Kur'an tahrif edildiyse neden ashap arasında bu konuda bir savaş çıkmadı? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 24, 29) Emeviler Kur'an'ı tahrif etselerdi onları yıkan Abbasiler, tahrifi yedi cihana duyurmazlar mıydı? Abbasiler Kur'an'ı tahrif etselerdi Endülüs Emevi Devleti Kur'anı tahrif ettiğini ilan etmez mi idi? (s. 30) Ayrıca, Kur'an -haşa- tahrif olsaydı halkın da sürekli namazda okuduğu musafın tahrifinden haberdar olacağını düşünmek gerekir. Hz Ali'yi -haşa- kafir ilan eden hariciler nasıl Kur'an tahrif edilir de, tek bir ses dahi etmezler? Hz Muhammed'den 200 yıl sonra doğan Kadı Abdulcabbar'ın şu tespitleri önemlidir: "Rasulullah'ı yalanlayan kitaplar İslam Devleti'nin en güçlü ve en hakim olduğu dönemlerde yazılmıştır. Ravendi, El-Kindi, Er- Razi gibilerin eserlerini sen, bu kitapların bir harf bile değiştirmeksizin sıra sıra Müslümanların dükkanlarında açıkça sergilendiğini görüyorsun. Müslümanlar onları eleştirmek ve cevap vermek için neşrediyorlar." (s. 32) Tayyar Altıkulaç "birbirinden çok uzak coğrafyalarda ve birbirini görmemiş katipler tarafından istinsah edilmiş/kopyalanmış" bu nüshalar bize göstermektedir ki, sayfalardaki satır sayıları ayrı da olsa içerikleri aynıdır. Yani "nereye gitsek aynı mushafla" karşılaşılmaktadır. (s. 80) İncelediğimiz Mushaflardaki ayetlerin tertibi, elimizdeki Mushaflarla aynıdır. Aynı Yüzyıl içerisinde çeşitli dönemlere ait olan mushaflar arasında fark olmaması, vehim ortaya atmaya çalışanlara susturucu bir delil olacaktır. Yeryüzünde, böylesine çok ve erken döneme ait yazması olan başka bir metin daha yoktur. (s. 81) Yazmalar; hafızların ezberleri, eski tarihi kaynaklardaki bilgiler ve akli delillerle uyumlu çıkmıştır. Bu, yeryüzünde hiçbir metnin ulaşamayacağı bir tarihi güvenilirlik seviyesidir. (s. 82) Sahabe samimiyet ve fedakarlıkla iman ettiler. Kur'an tahrip edilseydi, sahabe topluluğu muhakkak buna tepki gösterirdi. (s. 94)

"Hicri 1'inci yüzyıla ait mushafları listeleyen Prof. Sergio Noja Nosedâ günümüzdeki Kral Fuad Baskısı mushafındaki metinlerin yüzde 83'ünün aynısının Hicri 1. yüzyıl listesinde yer aldığını tespit etmiştir. Diğer bir araştırmada ise, elimizdeki mushaf ile Hicri 1'inci yüzyıldan elimizde bulunan mushaflar arasında yüzde 96,1'lik örtüşmenin olduğu görülür. Nosedâ'nın yüzde 83 bulgusu sadece Hicazi hattıyla yazılan parşömenlerle sınırlıydı ancak son bulgular ve testlerle yüzde 96,1'e çıkmaktadır. Geri kalan yüzde 3,9'luk fark ise o döneme dair mushafların kendilerinin eksikliğinden değil bize ulaşan parçaların eksik olmalarından dolayıdır." (Bülent Şahin Erdeğer, independent türkçe, 23 Haziran 2021)

Çoğu İslam düşmanı olan oryantalistlerin itirafları: Corpus Coranicum projesi

Gothelf Bergstrasser ve Arthur Jeffery, Kur'an'ın eleştirel bakış açısı ile değerlendirmesini hedefleyen bir proje başlatırlar. Jeffeey, yıllarca tefsir, sözlük, kıraat kitapları toplar. Bu proje kapsamında 9 bin Kur'an, eski el yazması fotoğrafı ve 11.000 el yazması toplanır. Toplam 42.000 kadar belge bir araya getirilir. Çalışma 50 yıl sürer. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 155) Daha sonra bu projeyi Otto Pretzl devralır. Tüm bu çalışmaların sonunda Otto, sonuç olarak raporunda şunu yazmaktadır: "Elde edilen Kur'an nüshaları üzerine yapılan detaylı incelemeler sonucunda, değişik dönemlere ait olan bu mushaflar arasında 'hiç bir

farklılığa' rastlanmamıştır." (Pretzl, Apparatus Criticus zum Koran, s. 13) "Nüshalar arasında bir-iki hattat (el yazısı ile yazan sanatçı) hatası dışında 'hiç bir fark olmadığı görülür.' Bu hatalar ise sistematik olmayıp daha sonraki el yazmalarında yinelenmemekte, aksine düzeltilmektedir." (Hamidullah, Allah'ın elçisi, s. 182)

Oryantalistlerin itirafları ile devam edelim: Sprenger, cem esnasında bazı müdahaleler yapılma ihtimalinin olduğunu, bununla ilgili bir veri olmaması nedeni ile de sonuç itibari ile, 'Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63) görüşünü ifade etmektedir. Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder, Kur'an ayetlerinin Hz Muhammed zamanında 'hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu' belirtir. En son Hz Osman zamanında hazırlanan nüshanın da, günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini söyler. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26); Paul Casanova, "Kur'an'ın tamamının aslına uygun olduğu görüşünü kabul ediyoruz." (Casanova, Mohammed et la Fin du Monde, s. 9, 125) demekte ve Christiaan S. Hurgronje de bu görüşü desteklemektedir. (Hurgronje, Mohammedanism, s. 26) Charles Cutler Torrey, "Kur'an, ilk hali ile hiç değişikliğe uğramadan elimize ulaşmıştır." (Torrey, The Jewish Foundation of Islam, s. 2); Rudi Paret, "Bazı surelerin yüzlerce ayetinde kıraat farklılıkları rivayet edildiği halde, denebilir ki, Kur'an bütünü ile tam güvenilir bir kaynağa sahiptir. Çünkü Muhammed'in arkadaşları, Kur'an'ı ağızdan dinledikleri gibi, onun önünde vahiyleri tekrar aynen okumuşlardır. Biz hiçbir zaman Kur'an'ın tamamından, bir ayetin bile Muhammed'in bizzat kendisinden gelmediğini kabul edecek bir gerekçeye sahip değiliz. Hiçbir din kurucusunun mesajı, Muhammed'in tebliği kadar 'güvenli bir şekilde bugüne' intikal etmemiştir. Osman mushafı aracılığı ile tespit edilen bu metinler, gerçekten kanıtlı olarak nitelendirilebilir. 'Yazıyla tespitinin' yanı sıra, kesintisiz devam eden 'sözlü rivayet' de orijinal metnin süre gelmesi için 'ikinci bir önemli garanti' teşkil etmiştir. Şurası bir gerçek ki, Osman'ın hilafeti zamanında yapılan Kur'an redaksiyonu esnasında, sahte metinler şöyle dursun, gerçek anlamda bozuk bir tek metin bile ana metne kabul edilmediğini rahatlıkla söyleyebiliriz." (Paret, Kur'an üzerine, s. 60); Montgomery Watt, "Bugün elimizde bulunan kitabın esas olarak Osman mushafı olduğu kesindir." (Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65); John Burton, "Bugün Elimizde bulunan Kur'an, bizzat Muhammed'in mushafıdır." (Burton, The Collection of the Quran, s. 138); Harald Motzki, "Müslümanların bu konudaki iddiaları ve verileri, Batılı uzmanların ileri sürdükleri görüşlerden daha tutarlıdır." (Motzki, Alternative Accounts of the Quran's Formation, s.60); Angelika Neuwirth, "Kur'an'ın dizaynına bakıldığında, bugün elimizde bulunanın Osman mushafı olduğu akla uygun gözükmektedir." (Neuwirth, Quran and History, s. 11); Fred McGraw Donner, "İslami kaynaklar, Eski Ahit'e nispeten çok hızlı bir şekilde billurlaşmıştır. Emevi halifeleri kendilerine Kur'an'dan dayanak bulamadıklarından, ayetlerin zorlama tevilini yapmışlardır. Halbuki, eğer Kur'an bu Emeviler dönemde oluşsaydı, işlerine gelen birkaç maddeyi ona eklemeleri çok daha makul ve pratik olurdu." (Donner, Narratives of Islamic Origins, s. 29, 52); Gregoryen Schoeler, "Kur'an'ın mushaflaşması ile ilgili olarak geleneksel İslam tarihinin verileri genel olarak doğrudur ve 'Muhammed vefat etmeden tüm vahyin yazıya geçirilmiş olması' büyük olasılıkla gerçektir." (Schoeler, The Codification of the Quran, s. 779); Nöldeke, Hz Muhammed'in vahiylerin yazılmasına önem verdiğini belirtir ve Hz Muhammed'den sonra tahrifat yapıldığı iddialarına karşı çıkar. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 210; T. Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 98) Sprenger Kur'an'ın toplanması esnasında dışarıdan müdahaleler yapılma ihtimali ile ilgili bir veri olmaması nedeniyle, sonuç itibari 'Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63) derken Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder. Kur'an ayetlerinin Hz Muhammed zamanında 'hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu' belirtir ve en son, Hz Osman zamanında hazırlanan nüshanın da günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini ilan eder. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26); Edward Sell, 'The Recensions of the Quran' adlı çalışmada; Gulat Şia'nın iddia ettiği, Kur'an ayetlerinin çıkarıldığı iddiaları için, 'tarihi kanıtların Şii iddialarını desteklemediğini' belirtir. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 116); Watt, 'Bugün elimizde olan Kur'an'ın 650-656 arasında zikri geçen komisyonca oluşturulan resmi metnin

aynısı olduğu kesindir.' görüşündedir. (M. Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65) Zaten oryantalistlerin iddia ettiği gibi Kur'an iki asır sonra oluşturulan anonim bir metin olsa, daha en başlarda İslam düşmanlığı ile meşhur olan Dimeşki, Kindi, Timothy, Teophanes gibi oryantalistlerin bu durumu kullanması gerekmez miydi? (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 165) "Bugün dünyanın birçok yerinde ilk asırdan bu yana bize gelen Kur'an el yazmaları mevcuttur." (T. Nöldeke, The Quran, s. 27; Miguel Jose, El Coran, s. 491; Hans C. Graf von Bothmer, Karl-Heinz Ohlig und Gerd Rüdiger Puin, "Neue weg der Koranforschung", Magazin Forschung, 1 (1999), s. 33-46) Birmingham el yazması, Kur'an'ın günümüze gelen en eski parçalarından biridir ve dünyada radyokarbon tarihlendirme bu el yazmasının,% 95.4 olasılıkla 568-645 tarih arasındaki bir döneme ait olduğu tespit edilmiştir. (<https://www.birmingham.ac.uk/facilities/cadbury/birmingham-quran-mingana-collection/birmingham-quran/what-is.aspx>; <https://www.birmingham.ac.uk/news/latest/2015/07/quran-manuscript-22-02-15.aspx>)

Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması ve Kureyş lügatı ile yazılıp çoğaltılması

Hz Ömer anlatıyor: Hişam b. Hakim b. Hizam'ın, Furkan Suresini, Resulullah'ın bana okutmuş olduğu, benim okuduğumdan başka bir şekilde okuduğunu duydum. Nerede ise (kızgınlığımdan) üzerine atılacaktım. Sonra (Namazı, bitirip) dönünceye kadar bekledim, sonra ridasını göğsünün üzerinde topladım, onu Resulullah (s.a.v)'in yanına götürdüm ve dedim ki: 'Ben, bunu, Furkan Suresini sizin bana öğrettiğinizden başka türlü okurken duydum.' Bana (Resulullah) dedi ki: 'Hişam'ın yakasını bırak.' Sonra, ona; 'oku!' dedi. O da okudu. (Resulullah) dedi ki: 'Böylece nazil oldu.' Sonra bana dedi ki: 'Oku!' Ben de okudum. (O zaman da) buyurdular ki: 'Böylece nazil oldu. Muhakkak ki Kur'an, yedi harf üzerine nazil olmuştur; bunlardan hangisi kolayınıza gelirse onu okuyunuz." (Buhari, Husumat: 27; Müslim, Salat-ül Müsafirin: 17) Yedi harf, yedi Arap lehçesi veya yedi vecih demektir. Resulullah'tan işitmiş olmak şartıyla Kur'an'ın değişik vecihlerde okunmasına izin verilmiştir. Bunun hikmeti, hadislerden de anlaşıldığına göre, Kur'an okumayı kolaylaştırmaktır. Kadi İyad da, "Yedi harf hakkındaki bütün rivayetler, başkasının okuyuşunu kınamaktan menetmek gayesini ortaya koymaktadır." (Adil Kemal, Ulumu'l-Kur'an, s.85, 86) demektedir. Hz. Osman'ın, Zeyd b. Sabit'e "Siz ve Zeyd b. Sabit, Kur'an'dan herhangi bir şeyde ihtilaf ederseniz, onu Kureyş'in lügatı ile yazınız. Çünkü (Kur'an) onların diliyle inmiştir" (Buhari, VI/99) derken, buradan maksat, Kur'an istinsah edilirken/kopyalanırken lehçe bakımından bir ihtilaf olursa, hemen Kureyş lügatine göre düzeltilmesi ve yazılmasıdır. Çünkü değişik okuyuşlara müsaade olsa da Kur'an, Kureyş lehçesi üzerine nazil olmuştu. (Şihabuddin Ebu'l-Fadl Ahmed b. Ali b. İbnu'l-Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari, VII/644; Muhammed b. İsmail b. İbrahim el-Buhari, Sahih-i Buhari, VI/224) "Kur'an-ı Kerim'in kıraatında çok az farklı tarz vardır. Bunlar da zaten anlam bakımından bir ihtilaf ve tenakuz oluşturmamakta, aksine müfessirin önüne geniş bir yorum alanı açmaktadır." (İsmail Cerrahoğlu, Tefsir usulü, s. 95, 102) "Kur'an-ı Kerim'deki kıraatlerin farklı oluşu, Müslümanlara bazı kolaylıklar sağladığı gibi, bir kısım ayetlerin manalarının anlaşılmasını ve bazılarının da farklı hükümler çıkarılmasını sağlamıştır. Farklı kıraatler, birbirini tutan ve kuvvetlendiren bir bütünlük göstermektedir. Değişen manalar birbirini desteklemektedir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 196) Kur'an'ın ilk muhatapları, kabileler halinde dağılmış olduklarından aralarında telaffuz farkları vardı. Bu özür sebebiyle onlara bir ruhsat verildi. Yedi farklı vecihle okuma (kıraat) izni verilmişse de, 'kitabeta (yazı, hat) sadece Kureyş lehçesi üzere olmuştur.' Bu da, ihtilafı en aza indirmiştir. Zira kolaylaştırmayı gerektiren özrün ortadan kalkmasından sonra, asli harfin yazımı, okumada esas olmuştur: Özrün ortadan kalkması ile yedi harfe verilen muvakkat/sınırlı müsaade sona ermiştir. Zira lehçeler arasındaki ayrılık ve yaygın ümmilik, Kur'an'ın toplayıcılığı ve ümmiliğin azalmasıyla giderilmiştir." (Yıldırım, Oryantalistlerin Yanılgıları, s. 73) Zerkani de; Bakillani, İbnu Abdi'l-Berr ve İbnu Arabi gibi alimlerce de onaylanan görüş olarak şunu aktarır: "Kur'an okunmasıyla ilgili zorluk ortadan kalkınca diller alıştı. İnsanlar bir tek lehçeyle yetinmeye başladılar. Bunun sonucunda Kur'an'ın tek harf üzere kalmasını kesinleştirdi." (Necati Kara, Kur'an-Sünnet Bütünlüğü, s. 20-21; Muhammed Ebu'z-Zehra, el- Mu'cizetü'l- Kübra, s. 30-31)

Hafs Mushafı ile Verş (Warsh) Mushafı arasında fark var mıdır?

Öncelikle altını kalın çizgilerle çizelim: Kur'an'ın bir tek yazılışı vardır. Hafs ve Verş sadece Kur'an'ın farklı 'seslendirme ve okuma' biçimleridir. İslam aleminin büyük çoğunluğunu Hafs kıraatı/okunuşu oluştururken, Kuzey Afrika ülkelerinde okunan mushaf ise genellikle Verş kıraatı/okunuşu iledir. Okuyuşların farklılığı, Kur'an'da farklı kelimeler olduğu anlamına gelmemektedir. Verş Mushafındaki okuyuş tarzı ile Hafs Mushafındaki okuyuş tarzı arasında, 'manayı bozacak şekilde bir tezat yoktur.' Farklı okunuş diye verilen örneklerin tümünün de aynı anlama gelmesi de buna işaret etmektedir. Örnekler, 'zıtlık, farklılık' anlamına gelmemekte, 'aynı kelimenin ifade edebileceği iki veya üç mana ifade edilebilsin' diye, kelimenin kalıbının farklı şekillerde 'okunmasından' ibarettir. Bu konunun uzmanı olan Batılı bir oryantalistin görüşü ile konuya devam edelim: "Bütün bunlar, hem grafik biçiminde hem de sözlü biçimde dikkat çekici bir şekilde 'bütüncül bir aktarıma' işaret ediyor. Muhammed'in ölümünden sonra Kur'an'ın aktarımı, organik olmaktan çok esasen statikti." (Adrian Brockett, "The Value of Hafs And Warsh Transmissions For The Textual History Of The Qur'an" in Andrew Rippin's (Ed.), Approaches of The History of Interpretation of The Qur'an, 1988, Clarendon Press, Oxford) Yazar aynı makalede, "Eğer Kur'an sadece ağız yoluyla aktarılsaydı, hadislerde olduğu gibi bir çeşitlilik söz konusu olabilirdi. Ya da sadece yazılarak aktarılsaydı, yazım hatalarından kaynaklı değişiklikler olabilirdi. Ama 'hem ağız yoluyla hem de yazılı aktarılmış olması, aralarında bir paralellik olmak zorunda' bırakıyor." demektedir. Kısaca, Mushaflar arasındaki farklar okuma ile ilgili olup anlam bakımından aralarında bir fark yoktur. Konuyu Suudi Arabistan mushafları örneği ile bitirelim: Hafs mushafı ile yazılışları farklı gibi gözükse de aslında sadece, "tecvidli yazılış stili" ile bu Kur'an'lar yazılmıştır. Yani, kelimeleri aynı olmasına rağmen, yazılışları farklıdır çünkü tecvit kuralları kelimelere uygulanarak bu Mushaflar basılmıştır. Yani okuyan kişi, mesela, 'kesiran minhum' (Maide, 81) ayetini tecvidli/süslü okurken 'kesiramminhum' diye okur. Yazılış aynıdır ama okuyuş tecvidli olunca farklı olmaktadır, ama anlam asla değişmemektedir. Çünkü ortada yazılanın değişmeden tecvidli okunuş farklılığı olmaktadır.

381

Ateist bir yazar: "İbn Mesud'un Mushafında Fatiha Suresi gibi çok temel bir sure yok. Felak ve Nas sureleri de yok ve Ali'nin surelerinin sırası bugünküne uymuyor." diye iddiada bulunmaktadır. "Kur'an son sene iki kere Cebrail ve efendimiz arasında karşılıklı okunmuştur." (Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/213) Bezzar, 'Sahabeden, Hz. Peygamberin 'bu sureleri' namazda okuduğuna dair sahih haberleri' bildirirken (Suyuti, ed-Dürru'l-Mensur VI/416; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/742-743) Sahih hadislerde de Hz. Peygamberin, "Felak ve Nas surelerinin kendisine Allah tarafından indirildiğine" dair açık beyanları vardır. (Müslim, el-Müsafirin, 264/814; Tirmizi, Sevu'u'l-Kur'an 1; Ebu Davud, Salat, 354; Nesai, İstiaze, 1) Nevevi de, Felak-Nas surelerinin Kur'an'da olduğuna dair Müslim'deki hadise yer verdikten sonra, "İbn Mesud'un buna aykırı sözler söylediğini şeklindeki rivayetin reddedildiğini" belirtir. (Nevevi, Şerhu Müslim, VI/96) İbn-i Mesud'un Fatiha ve Muavezeteyn surelerini Kur'an'da olmadığına dair rivayetler için Fahreddin er-Razi, "Asılsız" derken (Razi, I/190), Kadı Ebu Bekr, "Böyle bir rivayet sahih olarak gelmemektedir." demekte, İmamı Nevevi, Müslim şerhi Mühezzeb'te: "Bütün Müslümanlar felak-nas ve Fatiha'nın Kur'an'dan olduğunda ittifak ve icma etmişlerdir. İbni Mesud'dan 'rivayet edilen' şey batıldır/geçersizdir ve doğru değildir."; Nevevi, 'Şerhu'l-Mühezzeb'de, 'bu rivayetlerin batıl' olduğunu söylerken İbn Hazm'da "Bu İbn Mesud'a iftiradır" (Osman Keskiöğlu, Kur'an-ı Kerim Bilgileri, s. 102) demekte, Bakıllani de "Eğer böyle bir şeyi İbni Mesud iddia etse, sahabiler bunu tartışır ve bu mesele toplumda yayılırdı. Ama böyle bir şey olmamıştır." tespiti ile iddiayı yalanlamaktadır. (Bakıllani, İcazu'l-Kur'an, s. 292) Tüm bunlar, iddianın uydurma olduğunu ispat eder. (Bedreddin Muhammed b. Abdullah ez-Zerkeşi, el-Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, II/127-128) Yukarıda da ifade edildiği gibi, "Bazı özel mushaflarda surelerin farklı sıralanabildiği veya bazı ayetlerin eksik olduğu zaten bilinen bir gerçektir." (Ebûbekir ibn Davud, özel sahâbî mushaflarındaki farkları Kitâbu'l-Mesâhif'inde toplamıştır) Nitekim, İbni Mesud'un da bulunduğu cemaat namazlarda söz konusu iki sure okumuş ve bu konuda herhangi bir itiraz da

gerçekleşmemiştir. (Keşmirî, Faydu'l-Bâri alâ Sahihu'l-Buhârî IV/261) Ayrıca İbn Mes'ud, Hz. Osman'ın çoğalttığı mushafı kabul etmiş birisidir. (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/284). İbnu'n-Nedim'de, İbn Mes'ud mushafından bir nüsha gördüğünü ve onda Fatiha'nın yer aldığını bildirmiştir. (Nedim, Fihrist, s. 26) Zira 'Fatihasız namaz olmaz.' Müslim'de, Ahmed bin Hanbel ve İbn Hibban'da 'Muavvizeteyn'in namazda okunduğuna dair hadisler vardır. Asım'ın kıraati, Irak'tan yani 'İbn Mesud'dan gelmiştir.' Onda da Muavvizeteyn ve Fatiha sureleri bulunmaktadır. (Zerkani, I/275-276) Tüm bunların dışında, 'bu iki surenin İbni Mesut tarafından yazılmadığını' aktaran rivayetin "ehad hadis" olması yani 'kesinlik bildirmeyen bir rivayet' olmasıdır! Tabii, bu bilginin ateist veya oryantalistlerce bir önemi yoktur, ne manaya geldiğini bilip bilmedikleri konusu da ayrı bir mevzudur zaten! Bu iddianın diğer ironik tarafı da, 'Sana Mushafı'ndan hareketle oryantalist ve ateistler Kur'an üzerinde şüphe oluşturmak istemişlerdir ama onların 'Fatiha ve Felak-Nas surelerinin Kur'an'dan olmadığına dair iddiaları' da, Sana Mushafı'nın keşfiyle tamamen geçersiz hale gelmiş bulunmaktadır." (Bülent Şahin Erdeğer, Independent türkçe, 23 Haziran 2021) Sana Kur'an'ı ile ilgili iddia cevaplara, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Oryantalist Emile Dermenghem'in iddialarına bakalım şimdide: "Son ve kesin metne gelince, Halife Muaviye zamanında Haccac tarafından -tıpkı Osman'ın tatbik ettiği usul üzere- tertip edilmiştir. Asıl metne bir takım ilaveler ve haşiyeler katılmadığı yahut bazı parçaların çıkarılmadığı 'bilinemediği gibi' bu artık ve eksiklerin nisbetini tayin etmek de imkansızdır." Oryantalist ortada bir şey olmadığını zaten itiraf etmektedir. Ayrıca Kur'an Haccac tarafından tertip edilmemiş yani sıralanmamıştır. Haccac zamanında harekelenmiştir. Hareke konması ile tertibin farkını ayırt edemeyenler ortaya bu gibi fikirlerle çıkma cüretkarlığı da hayli 'cesur'ca çıkışlardır! Bu oryantalistin diğer iddiasına da, başka bir oryantalist William Muir'in 'Life Of Mohammed; Muhammed'in Hayatı' adlı eserden alıntı ile cevaplayalım: "Bizim elimizde bu işin (Kur'an'ın cem ve tertibinin) dikkatle ve tam olarak yapıldığı hakkında da bol teminat vardır. O da şudur: Daha Hazreti Muhammed'in hayatından itibaren Kur'an'ın cüzleri, kısımları yazılı olarak bulunuyordu. Hiç şüphesiz Kur'an'ın ceminden önce bunların sayısı çoğalmıştı. Meselenin daha önemlisi, bu nüshalar, okumayı bilenlerin hepsinin elinde mevcut idi. Biliyoruz ki, Zeyd'in cemetmiş olduğu Kur'an'ı halk, ceminden sonra da hemen elden ele yaydılar. Doğrudan doğruya onu okumaya koyuldular. Pek makul olarak şu neticeyi çıkarabiliriz: Zeyd o yazılı olan bütün cüzleri, parçaları topladı. Bu, ashabın bildiklerine uygundu. İşte ondan dolaydır ki, bütün ashabın ortak karar ve kabulüyle, o yazılı parçaların yerine Zeyd'in topladığı Mushaf kaim oldu/yerine geçti. Kur'an'ı cemedanların, 'onun bir kısmını, bazı ayetleri veya elfazı ihmal ettiler.' diye bir haber göremiyoruz. Veyahut o yazılı cüzlerde bulunan bir şeyin cemolunan Mushaftakilerden başka türlü olduğuna dair bir şeye de rastlamıyoruz. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, şüphesiz ki gözden kaçmaz ve Hazreti Muhammed'in en ufak iş ve sözlerini ihtiva eden ve hatta en ehemmiyetsiz olan bir şeyi bile kaçırmıyarak, eski senetlere tedvin olunurdu/yazılı hale getirilirdi. Kesin inançla söyliyebileceğimiz netice şudur: Zeyd'in ve Osman'ın Mushafı yalnız dikkatle yapılmış değil, aynı zamanda olayların gösterdiği şekilde tam ve mükemmeldir. Onu cemedanlar 'vahiyden hiç bir şey ihmal etmiş değildirler.' Yine böylece, en kuvvetli delillere dayanarak kesinlikle söyliyebiliriz ki, Kur'an'dan her ayet, Muhammed'in okuduğu gibi dikkatle doğru olarak kaydedilmiş ve harekelenmiştir." (Osman Keskioglu, Kur'an Tarihi, s. 332 - 337)

Bir de ateistler ilk Mushafları görmek istemektedirler. Şahsen 'sahaflara' özel merakı olan birisi olarak, sadece 100 yıllık bir kitabın bile ne halde olduğunu çok iyi bildiğim için, bu talepleri en hafif deyiimi ile ütöpik olarak nitelendiriyorum. Ezberlenmesi için sayfa sayfa paylaştırılmış olan ve en az yüzlerce kilo olan Mushafların, yüzlerce yıl süreç Haçlı seferleri, Moğol istilaları gibi savaşlar, göçler, hava şartlarından günümüze kadar tek parça olarak gelmesini beklemek hayalperestlikle; realist, rasyonalist, pozitivist olmayıp önyargılı olmakla ancak açıklanabilecek beklentilerdir. Sahabeler döneminden günümüze gelen Mushaflar için meraklılarına, Altay

Cem Meriç'in 'Peygamberliğin İspatı' kitabının 42-89. Sayfaları arasına bakmalarını tavsiye edelim ve konuyu biraz irdeleyelim:

Diyanet eski başkanı Prof. Dr Altıkulaç Mushafları araştırmak için Yemen'e 4 kere gider. Çalışanlarca mahzen açıldığında, içerisinin Mushaf parçaları dolu olduğunu görür. İslam'ın ilk dönemlerinde Mushaflar çok fazla olmadığı için, cemaat parçalayarak kısım kısım Mushafları okuyordu. Elden ele kullanılması sonucu bunlar zamanla yıpranmışlardı. Yazının gelişmesinden sonra Mushaflar çoğalınca, bu parçalar sağda solda kalmasın diye depolanıp bir yerde saklanırlar. Bunlar içinde sahabe dönemine ait olanlar da var, ikinci ve üçüncü asra ait olanlarda. Sahabe dönemine ait Mushaf parçaları, akademik dünya tarafından incelenip bugünkü Mushaf aralarındaki herhangi bir farklılığın olmadığını gösterebilecek önemli bir kaynaktır. Bu Kur'an'ı Kerim'in değişmeden günümüze kadar geldiğini ortaya koyması açısından çok önemlidir. Altıkulaç devam ediyor: "Baktığım parçaların günümüzdekilerle karşılaştırmasını yaptığımda, Kur'an'ın hiçbir değişikliğe uğramadığı açıkça görülüyor. Burada bulunan Mushaf parçaları arasında İslam'ın ilk yıllarına ait, hicretin ilk dönemlerine uzanan çok sayıda Mushaf parçaları var." (Bugün, 10 Şubat 2013)

Medine Mushafı: Bu tarihi eser, uzun yıllar Medine'de Ravza-ı Mutahhara'da muhafaza edilir. Eserin orada korunduğu, çeşitli tarihlerde gezginler ve meraklılarınca görüldüğü biliniyor. Mevlana Şibli, Tehzibu'l-Ahlaq Mecmuası'nda, Bu Nüshanın h. 735 senesi'nde orada görüldüğünü kaydeder. Eser I. Dünya Harbi'ne kadar hep Medine'de Muhafaza olunur. Harp asnasında ne olur ne olmazı karşı, oradan nakledilerek emin yerlerde koruma altına alınır. Harp bittikten sonra yine iade edilir. Rusya Müslümanları'ndan Musa Carullah Bigiyev, 1930'da Bolşevik Rusya'dan kaçtıktan sonra, yakın ve uzak doğuda dolaşırken Kur'an ve Mushafa ait değerli incelemelerde bulunur. Bunları Hindistan'da yayımlar. Söz konusu nüshanın Medine'de Ravza-i Mutahhara'da korunduğunu, Medine-i Münevvere'de ikamet ettiği sıralarda eseri orada gördüğünü söyler.

383

Mekke Mushafı: Mevlana Şibli, Mekke'deki nüshanın Hicret'in 735. senesinde orada bulunduğunu ve görüldüğünü söylemektedir. Nüsha orada Muhafaza olunmakta iken sonraları, Suriye'deki Humus Kalesi'ne nakledilmiştir. 1640-1730 arasında yaşayan meşhur en-Nablusi, 1689 senesinde yaptığı seyahatinde bu nüshayı detayları ile anlatmıştır.

Şam Mushafı: Şam'a gönderilen nüsha, Kudus'le Dımişk-ı Şam arasında bulunan Taberiye'de korunurken, sonraları Şam'a nakledilmiştir. İbnu Kesir Şam Nushası'nı bizzat görmüştür. (İbnu Kesir, Fezailu'l-Kur'an) M. Şibli'nin (Şibli, Tehzibu'l-Ahlaq Mecmuası, 1913) yazdığına göre Ebu'l-Kasım es-Sebti, h. 657 senesinde Şam Camii'nin Maksudesi'nde Hz. Osman tarafından oraya gönderilen Mushaf'ı görmüştür. Abdulmelik de h.725 de bu Nüsha'yı orada gördüğünü söylüyor. İbnu'l-Cezeri, Şam Mushafı'nı gördüğü gibi Mısır'da da Mesahif-i Emsar'dan bir tane gördüğünü söylemektedir.

Dr. Muhammed İbni Lütü es-Sabbağ, 'Lemehat fi Ulûmi'l-Kur'an' adlı kitabında; "Osman'ın Mushaflar şimdi nerede?" başlıklı kısımda şunları söylemektedir: Hicri 614 yılında ölen İbni Cübeyr, Seyahatname'sinde, Dımişk Cami'inden söz ederken şunu zikretmiştir : "Mısırdaki yeni maksurenin doğu köşesinde büyük bir dolap vardır ki içinde Osman'ın mushaflarından bir mushaf bulunmaktadır. O, Osman'ın Şam'a gönderdiği mushaftır. Dolap her gün nazmın ardı sıra açılır. İnsanlar ona dokunup öpmekle teberruk ederler. Onu uğurlu sayarlar." (İbn Cübeyr, Rihle, s. 235, 244; Burhan, I/235-İtkan, I/60) İbni Faldan el- Ömer'de Dımişk'ta bir mushaf görmüştür. Onun Osmani mushaflardan biri olduğunu anlatıp "Onun sol tarafında, müminlerin emir Osman ibni Affan'ın hattıyla "Osmani mushaf" diye yazılı olduğunu söylemiştir. (Mesalikü'l-Ebsar fi memaliki'l-

Emsar, 195) İbni Batuta, Şam'daki nüshadan ayrı Basra'da Osmani mushafından bir tane daha gördüğünden bahseder. (Rihletü İbni Batuta, I/116) Dr. Abdurrahman eş-Şehbender demiştir ki: Dimaşk-ı Şam'da bu Osmani mushaflardan bir nüsha elde ettim. Maalesef onu, otuz yıl önce Emevi Camiini yakıp kül eden yangında ateş telef etmiş.” O, bu sözü, M. 1922 yılının Nisan ayında yazmıştır. (Müzekkîrât-ı Abdurrahman eş-Şehbender, s. 34) Üstad el-Kevseri'nin zikrettiğine göre; Abdulhakim el-Efgani, ölümünden önce bu Osmani Mushaf'ın resmine (yazı ve imlasına) uygun bir mushaf kopya etmiştir. (Makalatü'l-Kevseri, s. 12)

Prof. M.Tayyib Okiç şu bilgileri vermektedir: “Hz. Osman tarafından muhtelif bölge merkezlerine gönderilen mushaflardan üçü hakkında bilgi vermek mümkündür: Şam'a gönderilen mushaf: Yedinci ve sekizinci (Hicri) asırlarda görülmüştür. Bu nüshayı bizzat gören sekizinci asrın meşhur alimi İbnu Kesir (774/1373), bunun 518 hicri (1124) tarihlerine doğru Taberiyye şehrinden Dimaşk'a (Şam'a) nakledildiğini söylemektedir. (Tefsir-i İbnu Kesir Zeyli, s.15) Yaklaşık 700 yıl önce yaşamış, İbnu kesir (1301-1373)'in meşhur tefsiri bugün elimizde olduğuna ve mevcut Kur'an'daki aynı ayetleri kelimesi kelimesine tefsir ettiği bilindiğine göre demek ki; Kur'an bize kadar müteselsilen ulaşmıştır ve hiçbir şüpheye asla mahal yoktur. Diğer taraftan meşhur Türk mütefekkeri merhum Musa Carullah, merhum Ömer Rıza Doğrul'a gönderdiği bir mektupta; evvelce Semerkant'ta iken sonradan Petersburg'a nakledilen bir nüshanın, 1923'de Taşkent'teki Beylerbeyi Camiine kaldırıldığını yazmaktadır. Medine'de 'el-Mescidü'n-Nebevi'de bulunan nüsha: Bu nüshanın ise, (654/1356) tarihinde vuku bulan yangından kurtulduğunu es-Samhudi'den öğreniyoruz. Musa Carullah'a göre bu nüsha, orada bugüne kadar muhafaza edilmiştir. Osman Keskiöğlu, aynı mushafla ilgili olarak: “Musa Carullah Bilgi, 1930'da Bolşeviklerin Rusyasından kaçtıktan sonra yakın ve uzak şarkta dolaşırken Kur'an ve mushafa ait epeyce tahkikat yapmış, bunları Hindistan'da neşretmiştir. Mezkur nüshanın Medine'de Ravza-i Mudahherada mahfuz bulunduğunu, Medine-i Münevvere'de mücavirliği esnasında eseri orada gördüğünü söylemektedir” (O. Keskiöğlu, Kur'an Tefsiri, s. 247) demektedir. "Osman'ın çoğalttığı Mushaflardan biri hicri 4. asırda biliniyor ve okunuyordu.” (Paul Casanova, Muhammed Et-Lafin du Monde, s. 25)

En eski el yazması Kur'an bulundu

Dünyanın en eski Kur'an'ı olabilecek el yazmaları, İngiltere'deki Birmingham Üniversitesi tarafından ortaya çıkarıldı. Bir doktora öğrencisinin sayfalara inceleme için ardından Oxford Üniversitesi'nde karbon tefstine tabi tutulan el yazmalarının, koyun ya da keçi derisine yazıldığı tespit edildi.

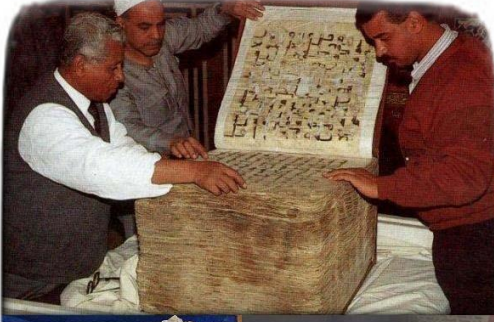
Yapılan karbon 14 testiyle el yazmalarının en az 1370 yıllık olduğu belirlendi. BBC'nin haberine göre; Kur'an'a ait sayfalar, yaklaşık bir asırdır üniversitenin kütüphanesinde fark edilmeden kaldı. British Library'nin kutsal kitaplar uzmanı Dr. Muhammad Isa Waley, "heyecan verici bu keşfin İslam dünyasını sevindireceğini" söyledi.

En eski Kur'an altın levhada

Kur'an-ı Kerim, Hazreti Osman döneminde tek kitap haline getirilmiş. Hazreti Osman'a ait olduğu bilinen el yazması Kur'an'ın parçalarından biri Topkapı Sarayı'nda, diğer parçaları Rusya ve Hindistan'da. Rus WT şirketi, Rusya'daki 162 sayfalık Kur'an'ın kopyasını altın plakalara yaptırdı. Dünyanın en eski Kur'an'ının altın kopyasından Moskova Darphanesi'nde 10 adet üretilti. Sadece birinci sayfa için 1,5 yıl uğraşıldı. Altın yapraklı Kur'an'lardan biri Rusya Devlet Başkanı Putin'e, diğerleri Rusya'daki müzeye, Kabe'nin bulunduğu Suudi Arabistan'a ve Müslüman ülkelerin liderlerine sunuldu.

İşte altın kopyası yapılan el yazması Kur'an. Üstündeki leke Hazreti Osman'ın kanı mı? Bu konuda açıklama yapılmadı (yandı). Altın'dan yapılan Kur'an (İstef).

Özbekistan'ın başkenti Taskent'te Hz. Osman'ın mushafı olarak müzede sergilenen noksansız ve hareketsiz Kur'an

Hz. Osman efendimize atfedilen kur'an kerim

Hz. Ali efendimize atfedilen kur'an-ı kerim

Hz. Osman'ın evinde vahiy okunan Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin yazıldığı taşlar, Mekke Müzesi, Mekke

1200 YILLIK TARİHİ KUR'AN-I KERİM

Seccadeye sarılı halde caminin deposunda bulundu

Mugla'nın Bodrum ilçesindeki Tepecik Camii'nin deposunda bin 200 yıllık olduğu tahmin edilen el yazısı Kur'an-ı Kerim ve tefsir bulundu. 14.9.2013

Yeni Şafak 11 Kasım 2014

Kur'an-ı Kerim sayfaları sanıldan eski çıktı

Almanya'nın Tübingen Üniversitesi kütüphanesinde bulunan el yazması Kur'an-ı Kerim sayfalarının şimdiye kadar tahmin edilenden daha eski olduğu bildirildi.

Kur'an-ı Kerim sayfaları sanıldan eski çıktı

Tavsiye: 18
Beğen: 2,584
Paylaş: 11

Üniversiteden yapılan yazılı açıklamada, uzmanların Kur'an-ı Kerim sayfalarının 3 numunesini incelediklerini ve bunların yüzde 95,4 ihtimalle M.S 649-675 yıllarında yazıldığı sonucuna vardıkları ifade edildi.

Sayfaların bilimsel metotla incelendiği belirtilen açıklamada, böylelikle kufi yazısıyla yazılmış sayfaların Hazreti Muhammed'in vefatından 20 ile 40 yıl sonra yazıldığı kaydedildi.

Hız Peygamber dönemine ait Kur'an bulundu

Almanya'nın başkenti Berlin'deki Devlet Kütüphanesinde, Hız Peygamber döneminde yazıldığı tahmin edilen Kur'an-ı Kerim sayfaları bulundu. Yedi yaprak pergament'e yazılmış Kur'an nüshalarının 606 ile 652 yılları arasındaki yıllardan kaldığı tahmin ediliyor.

Dünya / 03 Nisan 2015, 15:13

Kur'an'ın ilk yazılı nüshası Berlin'de bulundu. Almanya'nın başkenti Berlin'deki Devlet Kütüphanesinde, Hız Peygamber döneminde yazıldığı tahmin edilen Kur'an-ı Kerim sayfaları bulundu.

Berlin Devlet Kütüphanesinde saklanan ve uzun süreden beri Hız Peygamber'in hayatında iken yazıldığı tahmin edilen nüshaların o döneme ait olduğu bilimsel olarak ispatlandı. Zürich'te bir laboratuvarında incelenen, yedi yaprak pergament üzerine yazılmış Kur'an nüshalarının 606 ile 652 yılları arasındaki yıllardan kaldığı belirlendi.

Konu hakkında gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: "Ubeyd bin Kab mushafında Ahzap suresi Bakara suresi kadar uzundur, bu nasıl olur? İslam alimleri kendilerini yırtılsalar da ellerinde bu adamların öncesine dair herhangi bir tam nüsha olmadığı için iddiaları havada kalır. Mesela Tabersi'nin Rabbil-Erbab'ı. Ya da Debistan-I Mezaheb veya Tarihul Masahif gibi. Daha niceleri var."

Cevaben: İlk iddianıza kullandığınız rivayet, ahad bir haberdir, hadis ilmi açısından 'zayıf' bir rivayettir. (Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnaut, Adil Müşid, muessesetu'r-risale, 1421/2001, Müsned, Ensarın Müsnedi Bölümü, hadis 20701, ilgili hadisin tahkiki) Ayrıca bu haber, Buhari ve Müslim gibi hadis kitaplarında da geçmemektedir. Kur'an'ın ayetleri, böyle ahad/tek şahıstan gelen, mutevatir olmayan rivayetlerle ispat edilemez. (Cezeri, el-Fıkhu ala'l-Mezahibi'l-Arbaa, IV/257; Ayrıca bakınız: Menahilu'l-irfan, I/288,430-432;

Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnaut, Adil Müşid, Muessesetu'r-risale, 1421/2001) Rivayet eden ravilere gelince; Senedlerindeki ravilerden Asım b. Behdele zayıf bir ravidir. Hafızasının güçlü olmadığı, hayatının sonunda rivayetlerinde çelişkilere düştüğü bilinmektedir. Şuayb Arnaut da, Behdele hakkında şunları söylemektedir: "O, iyi biri ise de, hafızası güçlü olmadığından rivayetlerinde şüpheye düşmüştür." Ayrıca diğer rivayetlerde ravi olarak adı geçen İbn fudale ile Yezid b. Ebi Ziyad adlı ravilerde, hadis alimlerince zayıf ravi olarak nitelendirilirmişlerdir. "Asım'ın hadis rivayetinde sıklıkla hata yapmıştır. Müslimin Sahîh'inde İmam Asım'ın herhangi bir merfû rivayeti bulunmamaktadır. Hatta İmam Mâlik'in el-Muvatta' sında İmam Asım'ın hadisi yoktur. Asım b. Behdele, hayatının son dönemlerinde görme rahatsızlığı geçirmiştir. Hatta bazı kaynaklarda doğuştan görme rahatsızlığının bulunduğu da rivayet edilmiştir. Bundan dolayı, araştırmamızda hadis rivayet ederken zaman zaman hata yaptığını, hadislerin metninde yer alan bazı kelimelerin veya cümlelerin yerlerini karıştırdığı müşahade edilmiştir." (Fatih Fatsa, Asım b. Behdele'nin rivayet etmiş olduğu hadislerin tahrir ve tenkidi, Yüksek Lisans Tezi, 2023, s. 123, 126) Özetle, oryantalist bir yazardan da itiraf ettiği gibi: Ubeyd b. Kab'ın iddia ettiği ayetler, 'ne Ahzab Süresinin bir ögesi olabilir (değişik kafiyesi dolayısıyla) ne de Kur'an'ın.' (Nöldeke, Kur'an Tarihi, 57) Şimdi de kaynaklara bir bakalım: Tabersi'nin Rabbil-Erbab adlı eseri: Gulad denen, aşırı şii akımına mensup bir yazar olan Tabersi'nin görüşleri günümüz şiileri tarafından bile red edilmektedir. Debistan-ı Mezaheb: Bir kere eseri yazan yazarın adı bile belli değildir. British Müzesinin Farsça el yazması katalog bölüm sorumlusu Charles Rieu bile, 'yazarın Müslüman olmadığını' belirtir. Muhammed Kazvini de yazarın 'zerdüş dinine mensup' olduğunu belirtir ve sonra İslam ile ilgili alaycı üslupla yazdığı bölümlerden örnekler verir. Eseri Tahran'da yayınlayan Rahim Rızazade bile, yazarın Müslüman olmadığını ifade etmektedir. Tarihul Masahif: Kitap adı net değildir. Kitabul Mesahif ise de, Tarihul Kur'an ve'l Masahif ise de, her iki yazar da Müslüman'dır ve 'bu rivayetleri kabul etmezler.' Hatta Carullah, Ubeyy b. Ka'b'ın özel mushafı olduğunu ancak bu durumun Hz Ebu Bekir döneminde herhangi bir ayrılığa yol açmadığını özellikle belirtir. (Tarihul-Kur'an ve'l-Mesahif, s. 25) Bu arkadaş kaynak ve yazar belli ederse seviniriz. Yoksa benzer rivayetleri biz de aktarıyoruz ama sonra cevaplandırıyoruzda!

386

Soru: Mekke' de 10 yıllık süreç içerisinde Kur'an' ın 3/2 si inmiş bulunuyor. Vahiy ilk geldiği günden beri yazılıyor ise Mekke de birçok vahyin yazıldığı materyal bulunuyor demektir. Peygamber bir gece ansızın acelece Mekke' yi terk ederken, en az 10 deve yükü olan bu vahiy materyaller Medine'ye nasıl, ne şekilde, ne zaman ulaştırılmıştır?

Cevaben: Mekke'de yazılması: Hz. Ömer'in Müslüman oluşuna neden olan ve Taha suresinin tamamının yazılı olduğu "sahifenin" varlığı, Kur'an'ın erken bir dönemde Mekke'de yazıyla kayıt altına alındığını açıkça ortaya koymaktadır. (İbn Hişam, es-Siratu'n-Nebeviyye, I/271; Ebu Abdullah Ahmed b. Muhammed eş-Şeybani, Fedailu's-Sahabe, I/279; Abdurrahman b. Ebû Bekr Celalüddin es-Suyuti, ed-Dürrü'l-mensur, V/560) Kalem suresinin birinci ayetinden hareketle (Ziya Şen, Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 71-75. Ayrıca bk. Zeynel Abidin Aydın, Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 73-77) ve aynı surede geçen "kalemin yazdıkları" cümlesinden kastın yazılan Kur'an ayetleri olduğu kabul belirtilmiş (Ebû Ubeyde, Mecâzü'l-Kur'an, thk. Muhammed Fuad Sezgin, II/264; Ebû Muhammed Sehl b. Abdullah et-Tüsteri, Tefsiru't-Tüsteri, 174; es-Semînu'l-Halebi, ed-Dürrü'l-mesûn fi 'ulûmi'l-Kitâbi'l-meknun, X/399; Muhammed b. Ali b. Muhammed eş-Şevkani, Fethu'l-kadir, V/318-319; Ahmed b. Mustafa el-Meraği, Tefsiru'l-Meraği, XXIX/28; Abdurrahman b. Nâsir b. Abdullah es-Sa'dî, Tefsiru'l-kerîmi'r-Rahman fi tefsiri kelâmi'l-mennan, 878; Muhammed Tâhir İbn Aşur, et-Tahrîr ve't-tenvir, XXIX/58-61); Abese, 16. ayette geçen "Bu Kur'an, değerli, güvenilir katiplerin elleriyle tertemiz, şerefli ve mukaddes sayfalar üzerine yazılan (bir kitaptır)" ayeti; Cuma suresi 5. ayette geçen "sefera" kelimesi "vahiy katipleri"; "suhuf" kelimesi de Kur'an ayetlerinin yazıldığı malzeme anlamına gelmesi (Şevkani, Fethu'l-kadir, V/463; Muhammed Hamdi Yazır Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VIII/416; Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, X/321-326; İbn Aşur, et-Tahrir ve't-tenvir, XXIX/117; Kur'an Yolu Türkçe Meal ve Tefsir, V/482; Taberi, Câmiu'l-beyan, XV/8571-8572; Sa'lebî, el-Keşf ve'l-beyan 'an tefsiri'l-Kur'an, X/132; Maverdî, en-Nüket ve'l-'uyun, VI/204; Zemahşeri, Keşşaf, IV/679; İbn Atiyye, el-Muharraru'lveciz fi tefsiri kelâmi'l-veciz, V/438) Kur'an'ın daha Mekke'de yazılmaya başlandığının delilerindendir. Furkan suresindeki, 'Bu Kur'an/ayetler onun başkasına yazdırıp da (ezberlemesi için) kendisine sabah akşam okunan önceki insanlara ait

masallardır” (Furkan, 4-5) ayetleri de Kur’an’ın Mekke’de yazıldığı konusunda önemli bir veridir. Müşrikler vahyin, vahiy katipleri tarafından satırlar/cümleler halinde yazıldığını gördüklerini itiraf etmektedirler. (Razi, Mefatihü’l-gayb, XXIV/433; Zemahşerî, Keşşâf, III/257) Ayrıca, Abese ve Tur surelerinde geçen “suhuf”, “rakkin menşur” gibi ifadeler, Kur’an’ın düzgün yazı malzemelerine yazıldığını göstermektedir. Yine Zeyd b. Sabit’in: “Rasulullah’ın yanında Kur’an’ı rikadan (deri, kağıt gibi yazı malzemelere verilen isimdir: Ebu Bekr Muhammed b. el-Hasen b. Düreyd el-Ezdi, Cemheretu’l-lüğa, II/767; Zeynuddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ebu Bekr er-Razi, Muhtârü’s-sihah, 127; Muhammed b. Mükerrrem b. Ali ibn Manzur, Lisanü’l-‘Arab, h. 1414), 8:131; Ebu’l-Feyz Muhammed b. Muhammed Abdurrezzâk ez-Zebidi, Tâcü’l-‘arus, XXI/113-115) telif ederdik” (Ebû Abdullah el-Hâkim Muhammed b. Abdullah en-Nisaburi, el-Müstedrek ale’s-sahihayn, II/249) hadisi ile “Rasulullah’ın komşusuydum. Vahiy indiğinde bana haber gönderir ben de (yanına gidip) inen vahiyleri yazardım” (Davud Süleyman b. Eş’as es-Sicistani, Kitabü’l-mesahif, s. 124) rivayeti, ayetlerin hem Mekke’de ve hem de Medine’de Hz. Peygamber’in kontrolünde yazdırıldığını göstermektedir. “Hz Peygamber vahiy katiplerine yazdırıp etrafına tebliğ etmiştir.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) Peki Kur’an’ın hepsi 'sadece' peygamberimizin evinde mi yazılı olarak bulunuyordu? Efendimiz yanında ayrıca, vahiy katiplerinin evinde (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/700); farklı sahabelerin ellerinde (M. S. Muhaysin, Tarihu’l-Kur’an-i’l-Kerim, s. 154); Bazı Müslümanların yanında (Deruze, el-Kur’anü’l-Mecid, s. 49); Sahabilerin evlerinde (Zahid el-Kevseri, Makalat, s. 8) Kur’an ayetlerinin yazılı olarak bulunduğunu tarihi kayıtlar bize haber vermektedir. Mekke'den Medine'ye aktarılması: Kur’an ayetleri I. ve II. akabe biatları esnasında gelen Müslümanlar vasıtası ile Medine'ye aktarılmışlardır. Semhuûdi'den nakledilen bir habere göre Hz Muhammed 10 sene boyunca inen ayetleri içinde barındıran bir belgeyi Zuraykoğullarından Rafi' malik ez-Zuraki'ye vermiş (İbnü’l-Esir, Üsdü’l-Ğabe, II/157; Ahmet Güner, Asrı Saadette Mescidler, IV/201) o da bunları inşa ettiği mescidde etrafındakilere okuyup Müslüman olmalarına neden olmuştur. (N. Semdudi, Vefau’l-Vefa, III/857; M. hamidullah, İslam Peygamberi, I/154; Ömer Dumlu, Kur’an tefsirinde yöntem, s. 15; İsmet Ersöz, Kur’an tarihi, s. 69) Ayrıca her sahabe de hicret ederken kendi Kur’an yazmalarını yanlarında taşımışlardır. (Ziya Şen, Kur’an-ı Kerim’in yazılması, Diyanet dergisi, XLVI/I, s. 51)

Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı

Kutsal kitapların kaynağı Sümerler olduğu iddiası

Muazzez İlmiye Çığ tarafından yazılan eserlerle özellikle yaygınlaşan ve genel anlamda tüm ateistlerce ortaya atılan iddia, ‘dinlerin temelini ilahî olmadığı, zamanla çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere evrildiği’ şeklinde özetlenebilir. Bu genel iddiaya cevabımızı, ‘İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır.’ adlı yazımızda verdiğimiz hatırlatıp, “Dinlerin kökeninin Sümer’e dayandığı” iddiasına geçelim:

"Dini yalanlayanlar, ayetlerimiz kendisine okunduğu zaman, bunlar ‘Öncekilerin masalları! derler." (Kalem, 15) ayetinin de ifade ettiği gibi, bu yeni bir iddia değildir. Evrimci yazar Yuval Noah Harari, "Elimizde neredeyse hiçbir kanıt yok ve olanlarda binlerce değişik şekilde yorumlanabilir. (Dinlerin kökeni hakkında) yapılan her tasvir spekülatif-kurgusal olacaktır. Akademisyenlerin teorileri aslında kendi ön yargılarına ışık tutar." (Harari, Sapiens, s. 67) derken aslında, önyargı ve sübjektif bir bakış açısı ile “dinlerin insanlar tarafından yaratıldığı” şeklindeki iddianın mesnetsiz/temelsiz bir görüş olduğunu dolaylı bir yoldan itiraf etmiş olmaktadır. Göbeklitepe kazılarında ortaya çıkan gerçek tüm bu iddiaları temelden sarsmış ve yıkmıştır. "Göbeklitepe, milattan önce 10.000 yılında kurulmuştur ve Sümerler, bu ilk medeniyet oluşumlarından ancak binlerce yıl sonra ortaya çıkmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni,

s. 20); "Göbeklitepe tarihinin Sümerlerden yaklaşık olarak 9.000 sene öncesine uzanıyor olması, tarihin ve dinlerin daha eskilere dayandığı düşüncesine doğrulamaktadır." (Selçuk Küttük, Deizm, s. 272)

İslam, Hz Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. Yani Yüce Yaradan ilk insandan itibaren hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır' adlı yazımızda ele alınmıştır. Dolayısı ile "Tüm alemleri yaratan tek ve bir Allah olduğuna göre, Allah'ın Naacal tabletlerinde, Sümer yazıtlarında, Avesta'da, Tevrat-İncil'de ve Kur'an'da aynı mesajları göndermesinden daha doğal ne olabilir?" (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 231) Kur'an'ı Kerim'deki bazı kıssaların, M.Ö. 3500-M.Ö. 2000 yılları arasında Mezopotamya'da yaşamış olan Sümerlerin Gılgamış destanından alındığı iddia edilmişti. Mezopotamya'da bulunan kil tabletler 1850 yılında bulunmuştur. Çözümleri ise ancak 20 yıl sonra 1870 yılında gerçekleşmiştir. Bu, Kur'an'ın indirilişinden 1200 sene sonra bulunup, okunabilen tabletlerin Kur'an'a kaynaklık ettiği iddiası anlamına gelir ki, bu iddianın mantıksızlığı zaten ortadadır. Bu iddia sahipleri bunu asla objektivizm ve pozitivizm ile açıklayamazlar. Şimdi bu iddiayı detaylı şekilde ele alıp cevaplayalım:

Gılgamış Destanı ve Kur'an

Yunan tanrıları gibi çok tanrılı bir mitoloji olmasından yarı tanrı çocuklara ve efsanedeki Urşanabi karakterinin Yunan mitindeki Charon arasındaki benzerliğe dek, Yunan mitolojisi ile yoğun biçimde paralellik gösteren, ölümsüzlük iksirinden mitolojik canavarlara dek klasik efsanelerdeki figürleri içinde barındıran, içerisinde topraktan yaratılma ve tufan gibi doğruların da bulunduran ama bunlarında epeyce değişikliğe uğradığı bir efsanedir Gılgamış destanı. Mesela Tufan kararını tanrılar meclisinin verdiği ve bunun da nedeninin, Tanrılardan Enlil'in insanların mutluluğunu çekememesi olduğu ve bilgelik tanrısı Ea tarafından bu tufanın - Yunan mitolojisindeki Prometheus gibi- 'gizlice' Kral Utnapiştım'e haber verildiği gibi efsaneler dışında, gök tanrısı Anu'nun 'eşi' Ninhursag, Gılgamış ve kardeşi Enkidu'yu kilden yaratması gibi doğruların bile bozulmuş bir versiyonla aktarıldığı bir efsane olan Gılgamış efsanesinde, Gılgamış'ın babası Kral Lugalbanda iken, annesi ise Büyük İnek Tanrıça Ninsun'dur! Gılgamış üçte bir insan, üçte iki ilahtır. Görüldüğü gibi Gılgamış da, klasik birçok efsane gibi, içinde barındırdığı doğruların zamanla bozulup efsaneleşmesine tipik bir örneklik teşkil etmektedir. Anu/An: Gök tanrısı, Enlil: Hava tanrısı, tanrıların babası, Enki: Bilgelik tanrısı, Nimmah (Ninhursag): Ana-tanrıça, Nanna (Sin): Ay tanrısı, Utu (Şamaş): Güneş tanrısı, ay tanrısı Nanna'nın oğlu, İnanna (İştâr): Aşk ve Bereket Tanrıçası gibi birçok tanrıya inanan çok tanrılı Sümerlerin, tek Tanrı inancına sahip olan İslam'la kaç tane ortak özelliği bulunabilir ki? Ayrıca Sümerlerin destanındaki nadir bazı olayların semavi dinlerdeki olaylarla aynı olması, İslam'ın bu destandan alındığını değil, ortak köklerinin aynı olduğunu gösterir. Çünkü yüce Allah "Peygamber göndermedikçe azap etmeyeceğini" bize Kur'an da bildirmiştir. HZ. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar tüm topluluklara binlerce Peygamber hep aynı mesajla gönderilmiştir. Sümerlere gönderilen Peygamberlerden birinin de Hz. İbrahim olması mümkündür. "Sümerler'in yaşadığı yerde kazı yapıp o döneme ait birçok şeyi gün yüzüne çıkaran bir arkeolog Leonard Woolley'in Ur şehrindeki buluntularını önemli kılan husus, onun bu yeri Ur of the Chaldeans (Keldaniler'in Ur'u) olarak isimlendirmesidir. Ur of the Chaldeans İncil'in Tekvin kısmında 15.7'de ise şöyle geçmektedir: "Ve Rab, Abram'a (İbrahim'e) dedi ki: Buraya yerleşmen için seni Ur of the Chaldeans'dan çıkaran benim. Büyük müfessir Mevdudi, En'am suresinin tefsirinde, Woolley'den ve eserlerinden detaylı bir şekilde bahsetmekte ve onun buluntularına binaen Hz. İbrahim'in Sümerler'in Ur-Nammu döneminde yaşamış olabileceğine dair delillerin var olduğunu belirtmektedir. Nammu ismi de Arapça'da Nemrut'a tekabül etmektedir. Mevdudi ilaveten, önceki kutsal kitaplardan Hz. İbrahim'e dair

olan kısımları tek tek inceleyip Müslüman geleneği ile uyumlu olan ve olmayanları incelemektedir.” (Zeyneb Hafsa, Sümerler’e de peygamber gelmiş midir? karakalem.net, 05.03.2014)

Katıldığı başlıca kazılar Mari ve Uruk/Varka kazıları olan ünlü Asur bilimci Jean Bottero'nun, "4 yıllık çalışmalarından sonra" Fransızcaya çevirdiği ve dipnotlarla zenginleştirdiği Gılgamış destanını Hz. Peygamber'in daha o devirde öğrenmesi, Yaratılış ve Nuh tufanı olaylarını oradan alıntı yaptığı iddiası ne kadar mantıklı olabilir? Çünkü Sümerlerin yıkıldığı tarih esas alınsa bile, Hz. Peygamber ile aralarında 2500 yıllık bir süre bulunmaktadır. Peygamber Efendimizin Kur'an'daki inkar edilemeyen bilimsel verileri dönemin ileri medeniyetlerinin kaynaklarından derlediğini de öne sürülmektedir. Bu iddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp gibi konuları eski medeniyetlerin bilgilerinden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir! Okuma yazma bilmeyen ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) peygamberimizin bu kadar dil bilip bunu gizleyebilme iddiası ne kadar mantıklıdır? Ayrıca "Hz Muhammed zamanında sümer dilini bilenler var mıydı? Sümer tabletleri 1850 yılında keşfetilmiştir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 106) Sümerolog olan Samuel Noah Kramer, "Yüzyıldan daha az süre öncesine kadar Sümer kültürü hakkında hiçbir şey bilinmiyordu.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 107) ve "2000 yıldan fazla süredir Sümer ismi bile insanların zihninde ve belleğinde silinmişti.” (Kramer, Sümerler, s. 16) derken, ortaya atılan iddiaların gerçekliği epey şüphelidir! Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmedeği de herkesçe bilinmektedir. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Yine 7. yüzyıl Arabistan'ın da büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkanlar da mevcut değildi. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi bile hiç kolay değildir. Mısır uygarlığının kuruluşu günümüzden yaklaşık 5000 yıl öncelerine dayanır. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmamaktadır. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak şarttır. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur. Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır. Bu konuya, 'Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?' adlı yazımızda detaylı şekilde ele aldık. Görüldüğü gibi ateist ve oryantalist iddiaların tümü birbiri ile bağlantılıdır ve bir konu bazen birkaç yazı okunarak ancak tüm yönleri ile anlaşılabilmektedir.

Gılgamış destanının kendisinden önce yazılan eski bir tabletin içerdiği bilgilerin çarpıtılmış bir versiyonu olduğu artık bilinmektedir. 1914 yılında Arno Reobel tarafından bulunan asıl tablette, "Çok tanrıcılığın bulunduğu iddia edilen çok önceki tarihlerde bile yeryüzünde tek tanrı inancının bulunduğu, insanın balçıktan yaratıldığı ve Nuh Tufanı kahramanı Ziusudra isimli kişinin vahiylerle her zaman saygılı ve dindar bir kral olduğu." gibi bilgiler yer almaktadır.

Nuh Tufanı

Pek çok ateist yazar Nuh tufanı'nın Kur'an'a Tevrat'tan alıntılanarak geçirildiğini, Tevrat'a ise Gılgamış destanından geçtiğini iddia etmektedir. Öncelikle Kur'an'ı Kerim; Tevrat, Zebur, İncil'i reddetmez aksine onların da İlahi kaynaklı olduklarını, kaynaklarının tek olduğunu ama zamanla tahrif edildiklerini söyler. Dolayısıyla onlardaki bazı bilgilerin Kur'an'la benzerlik taşıması normaldir. Tefsir ilminde 'İsrailiyyat' denen ve İslam'ın genel kuralları ile uyuşmayan

konular konunun uzmanı İslam alimlerince tek tek belirlenmiş ve bu konuda birçok müstakil eser yazılmıştır. Bu konuda, 'Tefsirde israiliyyat' adlı yazımıza bakılabilir. Peygamberimizin, Hz. Nuh'la ilgili kıssayı Tevrat'tan aldığını söyleyen ateist yazarlar, Nuh suresinin Mekke'de indiğinden de habersizdirler. Mekke'de ise Yahudi yoktur. (TDV İslam Ansiklopedisi, cilt: XLIII/221) Okuma yazma bilmeyen Hz. Peygamber'in Tevrat'ı okuması da mümkün değildir. Nuh tufanını inkar etmek isteyen ateistler, eğer tarihte Nuh tufanını veya benzeri bir olayı anlatan yazılı bir kayıt bulunmasaydı, bunu olayın olmadığına delil olarak kullanacaklardı. Dünyanın her tarafında rastlanan delilleri de bu defa çarpıtarak, 'birbirinden alıntı yapıldığı' iddiası ile gözden düşürmeye çalışmaktadırlar. Bilim ve Teknik dergisinin 121. sayısının 16. sayfasında şöyle bilgiler geçmektedir: Sir Leonard Wooley isimli amatör bir İngiliz arkeologun Mezopotamya'da yaptığı kazılar sırasında ele geçen bulgular, o güne kadar bir efsane gözüyle bakılan Nuh Tufanıyla bağlantılıydı. Özellikle sevinenler Hristiyan ve Yahudi din adamları oldular. Derhal heyetler oluşturulup çalışmalara başlandı. Bu arada dünyanın her tarafında yapılan araştırmalar, 'Tufanın hemen bütün toplumların efsanelerinde yer aldığını' gösterdi. Bunların en şaşırtıcısı da Hopi kıızılderililerine ait olanıydı. Denizden çok uzakta, Kuzey Amerika'nın güney batısında yaşayan Hopi'lerin destanlarında, kabaran suların ülkelerini baştanbaşa kapladığı, dağların tepelerine kadar yükseldiği ve yeryüzündeki canlıları yok ettiği anlatılıyordu. Amerika'nın eski sahiplerinden olan Azteklerin destanlarından ise Tufanın süresi bile veriliyordu. Bütün bunlar, tufanın insanlık tarihinin hemen hemen başlarında meydana geldiğini gösterir. İngiliz arkeolog Sir Leonard Wooley, 1922-1929 yılları arasında, Mezopotamya'nın antik şehirlerinden Ur'da uzun süre kazılar yapar. Çalışmalar sırasında arkeolojik değeri çok yüksek kap, miğfer, silah vs. yanında Tufandan önceki kralların listesini ihtiva eden kil tabletler de bulur. Ne var ki 12 metre daha derine inildiğinde izler tamamen kesilir. Tarihi hiç bir bulguya rastlanmaz. Bu arada toprağın yapısı incelendiğinde tuhaf bir şeyle karşılaşılır. Zemin tamamen balçıkla kaplıydı, fakat bu kadar derinlikte saf balçığın ne işi vardı? Üstelik kazı çukurunun dibi, denizden çok uzakta ve nehir seviyesinden de bir kaç metre daha yukarıdaydı. Hiçbir arkeolog tatmin edici cevabı bulamaz. Wooley kazıyı devam ettirir ve daha aşağılara iner. Derken, 3 metreden fazla derinlik tutan balçık tabakası birden bire kesilir. Şimdi normal toprak tabakalarına gelindiği düşünülebilirdi ama hayır, zımpara taşlarına ve kap kaçak gibi eşyalara rastlanılmıştı yeniden. Demek oluyordu ki bu çok eski medeniyetin üzerini 3 metrelik balçık tabakası örtmüştü, en üstte de Ur medeniyeti yeşermişti. İlk çukurdan 300 metre uzakta açılan ikinci çukurda da aynı sonuç elde edilir. Wooley, bu sefer de yüksekçe bir tepeyi kazdırır. Sonuç değişmez! Böylece, balçık yığılmasının, ancak çok kuvvetli bir su baskını, yani tufanın eseri olabileceğine dair rapor hazırlanır ve bu bütün dünyada heyecanlı yankılar uyandırır. Tufanla ilgili olarak Mezopotamya dışında etraflıca bir çalışma yapılmadığından, su baskınının nerelere kadar uzandığını tam olarak bilemiyoruz. Tahmin edilen mıntıka, Basra körfezinin kuzeybatısında, 400 mil uzunluğunda ve 100 mil genişliğinde bir sahadır. Olayın tarihi, MÖ. 4 binden çok önceki yüzyıllardır. Miami Üniversitesinden jeokimyacı Jerry Stip'e göre, dünyanın yaşadığı en müthiş su baskını, günümüzden yaklaşık 11.600 sene önce olmuştur. Ancak bütün bu bulgular Nuh aleyhisselam zamanındaki tufana ait midir, bilinmemektedir!

“Çamur iyice temizlenince altında kalmış bir medeniyet ortaya çıktı. Bu durum, bölgede büyük bir su baskınının meydana geldiğini gösteriyordu. Ayrıca mikroskobik analiz, temiz kilden kalın bir katmanın, eski Sümer uygarlığını yok edecek kadar büyük bir tufan tarafından buraya yığılmış olduğunu gösteriyordu. Gılgamış Destanı ile Nuh'un öyküsü, Mezopotamya Çölü'nde kazılan bir kuyuda ortak bir kaynaktan birleşmiş oluyordu.” (Bilim teknik, 121/17; Fred Warshofsky, "Ur of the Chaldees", Readers Digest, Aralık 1977) “Alusi'nin açıklamasına göre, Hz. Nuh'un kavmi Arap yarımadası ve ona yakın yerlerde oturuyordu. Meşhur olan da onu Kufe topraklarında yani Irak'ta yaşadığı ve orada kendisine peygamberlik görevi verilmiş olmasıdır.” (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini, Nuh Suresi 1-3) Bu coğrafya Sümerlerle uyushmaktadır. Hz İbrahim'in de Sümerlerin son zamanlarında yaşaması mümkündür. Günümüzde Tel El-Fara olarak adlandırılan Güney Mezopotamya'daki Şuruppak kenti de Tufan'ın açık izlerini taşımaktadır. Bu kentteki arkeolojik çalışmalar 1920-1930 yılları arasında Pennsylvania Üniversitesi'nden Erich Schmidt tarafından yürütüldü. Schmidt'in çalışmalarını anlatan Mallowan şöyle demektedir: "Schmidt 4-5 metrederinlikte kil ve kum karışımı sarı topraktan bir tabakaya erişti (bu tabaka selle beraber oluşmuştu) Bu tabaka, höyük kesitine göre ova seviyesine yakın bir düzeyde yer alıyordu ve höyüğün her yerinde izlenebiliyordu." Cemdet Nasr dönemini Eski Krallık döneminden ayıran kil ve kum karışımı tabakayı Schmidt "tamamen nehir kökenli bir kum" olarak tanımlayarak Nuh Tufanı ile ilişkilendirdi.” (Max Mallowan, Early Dynastic Period in Mesopotamia, Cambridge Ancient History 1-2, s. 238) Tufan'dan etkilendiğine dair elde kanıtlar olan son yerleşim birimi, Şuruppak'ın güneyinde yer alan ve günümüzde Tel El-Varka olarak isimlendirilen Uruk kentidir. Bu kentte de, diğerleri gibi bir sel tabakasına rastlanmıştır. Bu sel tabakası da, MÖ. 3000-2900'lü yıllarla tarihlendirilmektedir. (Bilim ve Ütopya, Temmuz 1996, s. 176) Nuh aleyhisselamdan, Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde çokça bahsedilmiştir. Çeşitli vesilelerle Kur'an-ı Kerim'de 43 yerde ismi geçer. Mezopotamya metinlerinden Gılgamış Destanında bu isim yerine Utnapiştım kullanılmıştır. Sümerlerin Tufan kahramanına verdikleri isim ise Zi-ud-Sudra'dır. Zi; hayat/can/ruh, Ud; zaman, Sudda ise; uzun manasına gelmektedir. Bu üç kelimedenden meydana gelen ismin anlamı; Uzun ömürlü demektir. Kur'an'da Nuh Aleyhisselam'ın uzun ömürlü olduğunu belirtilmektedir. Nuh kavminin Tufandan önce yaşadığı yerin İrem şehri olması kuvvetle muhtemeldir. Bu yerleşim yerinin Lut Gölü'nün güneybatısında Edom'un merkezi olduğu bildirilmektedir. (Davis, D.J.The Westminster Dictionary of The Bible. Philadelphia, 1944, s. 267) Hz. Nuh'un gemisinin karaya çıkışıyla alakalı olarak bazı araştırmacılar MÖ. 2347 yılını (Günel, A. Türkiye Süryanileri tarihi), bazıları da 2650 yılını vermektedir. (Ekrem Sarıkçoğlu, Kur'an ve Arkeoloji Işığında Hz. Nuh ve Tufan Olayına Yeni bir Yaklaşım, İslam Araştırmaları Dergisi, Cilt 9, sayı: 1-4, 1996, s. 201) Bunlara dayanarak Nuh Tufanının Yaklaşık olarak Milattan 2500 yıl önce meydana gelmiş olabileceğini söylemek mümkündür. 29 Eylül 2013 tarihli Habertürk'ün haberine göre, Şırnak Üniversitesi öncülüğünde ‘Şehr-i Nuh Oteli'nde düzenlenen Uluslararası Hz. Nuh ve Cudi Dağı Sempozyumunda açıklamalarda bulunan Amerikalı Bill Crouse, yaptığı ciddi araştırmalardan sonra tufanın Cudi Dağı'nda olduğuna inandığını açıklamıştır: "Tarih kaynaklarını ciddi bir şekilde incelediğimiz zaman aslında geminin Cudi Dağı'nda olduğuna kanaat ettim." 6 Şubat 1972 tarihli bazı Türk gazeteleri ise, "Nuh'un gemisinin Cudi dağında olduğu tespit edildi" başlığıyla bir haber vermişti. Keşfi yapan, Alman Devletler Araştırma Enstitüsü ilim adamlarından Friedrich Bender'dir. Bender, Cudi dağında bulduğu katrana benzer bir madde ile birbirine yapışmış kalın tahta parçalarını Almanya'ya götürerek analiz ettirmiştir. Sonuçta katranımsı maddenin 50 bin, tahta parçalarının ise; 6630 yıllık olduğu açıklanmıştır. İlim adamları bu tarihlemedeki hata payının 300 yılı geçmeyeceğini söylemişlerdir. Bender'in, çalışmaya başlamadan önce Kur'an-ı Kerim'i ve Tufanı anlatan Gılgamış destanını incelediği ve geminin Dicle ile Zap suyu arasında karaya oturduğu kanaatine vardığı da bildirilmiştir. Tahrif edilmiş olan Tevrat'ta bu tufanın evrensel olduğu ve tüm dünyayı kapladığı söylenmektedir. Oysa Kur'an'da Tufan'ın evrensel olduğu şeklinde bir ifade yoktur. Aksine ilgili ayetlerden Tufan'ın yöresel olduğu ve tüm dünyanın değil, sadece Hz. Nuh'u yalanlayan kavmin cezalandırıldığı anlaşılmaktadır. “Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da suda boğduk. Çünkü onlar kör bir

kavimdi.” (A'raf, 64); “Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk.” (A'raf, 72) Görüldüğü gibi Kur'an'da tüm dünyanın değil, sadece Nuh kavminin helak edildiği bildirilmektedir. Özetle, İslam'a göre "Tufan, bölgeseldi." (Prof Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 97; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 17, 111) Sonradan Müslüman olan Bucaille de bu görüşü paylaşır. “Kitab-ı Mukaddes, tüm günahkar insanlığı cezalandırmak üzere dünya çapında bir tek Nuh tufanından söz ederken, bunun aksine Kur'an, adı sanı belli kavimlerin çarpıtıldığı birçok cezaları zikretmektedir. Kur'an'da Nuh tufanı özel olarak Nuh kavmine mahsus olan bir ceza olarak takdim edilmektedir.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 344-345) Allah, herhangi bir kavme elçi gönderilmedikçe, o kavmin helak edilmeyeceğini (İsra, 15) Kur'an'da bildirmektedir. Helak için, kavmin kendisine uyarıcının gelmiş olması ve bu uyarıcının yalanlanmış olması şarttır. “Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğraticı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğraticı değiliz.” (Kasas, 59) Bir uyarıcı olan Hz. Nuh aleyhisselam, Hz Muhammed dışındaki tüm peygamberler gibi, sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Bu sebeple Allah, uyarıcı gönderilmemiş olan kavimleri değil, sadece Hz. Nuh'un kavmini helak etmiştir. "Nuh dedi ki: ‘Rabbim! Arz’da o kafirlerden hiçbir kimseyi bırakma!" (Nuh, 26) Arz, “yer” demektir. Hz Muhammed’e Mekke’de inen ayette, "Onlar, yurdundan (Ayette Arz kelimesi geçiyor) çıkarmak için seni tedirgin edip dururlar." (İsra, 76) buyrulur. Bu ayet, Peygamberimizin Mekke’den çıkarılmaya çalışıldığını haber vermektedir. Bir başka konu ise, ‘Hz Nuh’un tüm Dünya hayvanlarını mı gemiye aldığı’ meselesidir. Kur'an'da, tüm dünya hayvanlarının gemiye alındığına dair bir bilgi yoktur. Bu iddia daha çok, bozulmuş Tevrat kaynaklıdır. Tufan yerel bir bölgede meydana geldiği için, elbetteki, Nuh peygamber kendisine lazım olacak birkaç tür çiftlik hayvanını gemiye almıştır. Çünkü kurtuluştan sonra tarım yaparak hızlı bir besin tedariki yapılamayacağından, sütüyle, yumurtasıyla en hızlı besinleri sağlayacak olan hayvanlara mutlaka ihtiyaç duyacaktı. Çift olarak alınması ise çoğalmaları sağlamak içindir. Kur'an'da, geminin Tufan sonrası "Cudi"ye oturduğu bildirilmektedir. (Hud, 44) "Cudi" kelimesi bir ‘dağ ismi’ olarak anlaşılabilceği gibi Arapça'da "yüksekçe yer, tepe" anlamına geldiğinden bu anlamı ile de Kur'an'da kullanılmış olabilir. Cudi dağı Güneydoğu Anadolu bölgesinde Türkiye-Irak sınırına 15 km. uzaklıkta, Dicle ırmağının kıyısında bulunan Cizre’nin 32 km. kuzeydoğusunda, Şırnak il merkezine 17 km. mesafededir. Dicle ve Fırat nehirleri Mezopotamya’yı boydan boya kesmektedir. Şu anki verilere göre anladığımız, olay anında bu iki nehir ve irili ufaklı bütün su kaynakları taşmış, bunlar yağmur sularıyla birleşerek büyük bir su baskını oluşturmuşlardır. Kur'an'da bu olay şöyle bildirilmektedir: “Biz, bardaktan boşanırcasına akan bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de coşkun kaynaklar halinde fişkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı birleşti. Ve onu da tahtalar, çiviler üzerinde taşıdık.” (Kamer, 11-13)

Tufan'ın 7 bin yıl önce olduğu tahmin ediliyor. Titanik'i bulan ünlü su altı araştırmacısı Robert Ballard, kutsal kitaplarda dile getirilen Büyük Tufan'ın gerçekten meydana geldiğine dair kanıtlar bulduklarını açıkladı. Ballard'a göre Büyük Tufan'la kabağan sular en az 300 gün boyunca Karadeniz'in bulunduğunu bölgeye ‘akarak’ bugünkü Karadeniz'i meydana getirerek Akdeniz’le birleşti. (TRT haber, 12.12.2012)

“Sümer tabletlerindeki Tufan anlatısına göre kralın karısı Tufandan kurtulmuş ve tanrılar tarafından kendisine ölümsüzlük bahşedilmiştir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 113) Halbuki Kur'an'a göre Nuh'un karısı şirke düşmüş ve tufanda boğulmuştur. (Tahrim, 10) Görüldüğü gibi Kur'n ile Sümer efsaneleri arasında, gerek tanrı anlayışı ve gerek tufan anlatıları arasında bir benzerlik yoktur!

Çamurdan yaratılma

Gılgamış Destanından; "Ellerimi yıkadım. Bir parça çamur koparıp yazıya attım. Ve bu yazıda kahraman Engidu'yu yarattım." Sümerlilerin Enuma-elış Destanından; "Bunun üzerine ben de Ea'nın yardımını istedim. Toprağı, Kingu'nun kanıyla yoğurdum. İlk insanı meydana getirdim." Çin Efsanelerinden; "Bunun üzerine Tanrıça Ngüho yengeç elleriyle gökyüzünü yukarıya kaldırdı, denizleri yeniden sınırlarına itti. Ve çamurdan yeni bir insan türü yarattı." Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resimden: "Kral Amonhotap III olarak betimlenen Tanrı Khnemu, çömlekçi çarkında erkek ve dişi iki insanı yaratıyor." Hesiodos Destanından; "Namlı, şanlı Hephaistos'u çağırdım hemen. 'Bir parça toprak al, suyla karıştır' dedim. 'İçine insan sesi koy, insan gücü koy.' Yunan Efsaneleri'nden: "Gözyaşlarımla toprağı çamur haline getirdim ve yoğurdum (Prometheus anlatıyor.) Bir insan heykeli yaptım. Sonra bu heykele ruh verdim. İlk ölümlü yaratıklar oluştu böylece. Tevrat'tan; "Ve Rab yerin toprağından Adam'ı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi ve adam yaşayan can oldu." Kur'an, Mü'minun, 12: "And olsun ki Biz insanı süzme çamurdan yarattık." (Ayrıca, Saffat, 11; Sad 71) İslam'ın tarih anlayışına göre İnsanlık bir tek ana ve babadan türemiştir. (Nisa, 1) Buradan da çıkan sonuç, insanlar hakiki bir tevhit inancı ve Rabbanî bir anlayışla tarih sahnesinde adımlarını atmaya başlamış olduklarıdır. İnsanlığın başlangıcından itibaren ilahi vahiy ile her toplum bir Allah inancı, Ahiret inancı, Yaratılış bilinci ile eğitilmiş ve tüm insanlık boyunca bu mesaj tüm insanlığa tebliğ edilmiştir. Elbette bu hakiki inanca bazen zulüm/şirk karıştıranlar olmuştur. Böylece de hak dinden uzaklaşıp zaman dilimi içerisinde adım adım gerçeklerden uzaklaşmış ve yollarını şaşırırlar olmuştur. Ama bu, tümüyle temel bilgilerin hepsini unutmuşlar demek değildir. Bilakis taşıyabildikleri kadar bilgi yükünü gelecek nesillere aktarmışlardır. Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara elçilerini göndermiştir. Nasıl ki Hz. Muhammed bize Nuh Tufanını, Musa Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygamberleri anlatmışsa, bize yaratılıştan bahsetmişse, her dönemde de görevli peygamberler kendi kavimlerine bu kıssalardan bahsetmiştir. İnkâr edilemez bir gerçekliktir ki, Yüce Allah gerektiği zaman insanlara hatırlatıcı olarak elçilerini göndermiş ve onların bilinç altlarında yatan inanç küllenmelerini közlendirmiş, alevlendirmiştir. Nihayetinde her insan yaratılış gibi diğer ilahi gerçeklere muhatap olmuş ve zaman dilimi içinde bu hakikatlerden uzaklaşsalar da bazı birikimler ve yaklaşım tarzlarını örf ve adetlerine geçirmişler, haliyle destanlarında ve kendilerince tarihi tutanaklarında bu olayları işlemiş ve anlatmışlardır. Ayrıca bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların tek meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları, anlatılanın

evrensel bir gerçekliğe dayandığını da ispatlamaktadır. Çünkü bu kadar insanın, bu kadar farklı kültür ve coğrafyada böylesi bir yalan üzerinde ittifak etmeleri mümkün değildir!

Sayın Çığ'ın iddiaları ve cevaplarımız

Dinlerin kökeninin Sümerler olduğu iddiasının savunucularından olan Sayın Çığ, akademik anlamda bir ünvanı olmamasına rağmen yaptığı birçok konferanslarda 'profesör' titri ile tanıtılmakta ve böyle olmadığını 'daha sonra' açıklasa da, bu şekilde tanıtımı ve konferans ilanları yapılmaya devam edilmekte idi. Bir gazetenin sorusu üzerine, "Ben profesör değilim. Bana 'zorla' bu ünvanı 'takıyorlar.' Ben sadece müzede arşiv-kütüphane memuru olarak çalıştım." (Akit, 24.05.2009) diyen Sayın Çığ'ın bu sıfatı ile ilgili Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Dekanlığı ve Sümeroloji Bölüm Başkanlığı yetkilileri de defalarca basın-yayın organlarını uyardıklarını belirtmekte, ancak ısrarla adı geçen kişiden "profesör" ve "Sümeroloji uzmanı" olarak bahsedilmeye devam edilmektedir. (Haber 7, 24.05.2009; Yeni Akit, 20.06.2016)

Gazete, resmi üniversite makale ve konferanslarda; Prof. Dr. İlmiye Çığ!

İşte 80'ini aşmış en değerli 12 Türk
Bütün, Güneş ve suyun altında cennetli cennetli bir dünya...
Prof. Dr. Muazzez İlmiye Çığ'ın eseri "Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni"...

Kalleşçe sırtından vurulmak korkutuyor
GÖRSALTA, İstanbul'da bir destek...
Prof. Dr. Muazzez İlmiye Çığ'ın eseri "Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni"...

Son Sümer Kraliçesi, Cumhuriyet Kızı
102 yaşındaki Prof. Dr. MUAZZEZ İLMIYE ÇİĞ
Anamur'da Unutulmayacak Bir Konferans İmza Attı
CUMHURİYET KIZI; Prof. Dr. MUAZZEZ İLMIYE ÇİĞ
Tüm Halkımız Davetlidir
Anamur Belediyesi'nin katkısıyla...
Yer: Anamur Belediyesi Kaşışılın Kültür Merkezi
Tarih: 24 Kasım 2016 Perşembe - Saat: 19:00

Öğretmen bir insan mühendisidir
"Bizim zamanımızda öğretmen okulları vardı. Orada çocuk psikolojisi okutulurdu. Son sınıfta civar okullara gider, oralarda çocuklara ders verir, ders alırdık. Kanımca öğretmenlik mesleği çok zor. Öğretmen, çocukları sevmeli, öğretmeyi bilmeli. Bu işkine sahip olmayan öğretmen iyi bir öğretmen değildir. Bir çocuğun başarılı ve başarısız olması genellikle öğretmenin elindedir. O bir insan mühendisidir."
- Prof. Dr. Muazzez İlmiye Çığ
ALP İCOZ

"Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni"
Prof. Dr. Muazzez İlmiye Çığ'ın eseri "Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni"...

1957'de Münih'teki Ortodoksler Kongresi'ne katılır: 1950'ler
Muazzez Çığ (Prof. Dr. Sümeroloji, Arkeoloji, Tarih)

İyi de Profesör olmadığını söylediği halde yine de neden insanlar hala bu ünvanı ona 'takmaya' devam ettirmektedirler?! Sayın Çığ, Sümerlerin Türk olduğunu da iddia etmektedir. Halbuki Sümerler, Sami olmayan ama İranlılardan göçenlerle karışmış olarak meydana gelen bir topluluktur. (Samuel Noah Kramer, Tarih Sümer'de Başlar adlı eser ve Britanya ansiklopedisi, Sümer maddesi)

Kentlerden dinin doğuşuna değil, dinden kentlerin doğuşuna ulaşmak

Uygarlığın Sümer'de başlamış olduğu iddiasını ilk kez 1956'da Sümerolog Samuel Noah Kramer, ülkemizde ise dinlerin kökenini Sümerlere bağlayan Muazzez İlmiye Çığ ortaya atmıştır. Halbuki Göbeklitepe kazıları hem bu iddiayı hem de yıllardır tarih derslerinde

öğretilen "göçebe toplulukların tarımı öğrenerek yerleşik hayata geçtiği" tezini çürütmektedir. "Sümerlerden binlerce sene önce yaşamış göbeklitepe halkı çok daha eski bir eski inanışlara sahipti." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 98) Göbeklitepe'nin ortaya çıkarılması, yerleşik yaşama geçişin tarım ve hayvancılık ile başlamadığını, avcı-toplayıcı grupların dinsel törenlerini gerçekleştirmek için bir araya gelerek yerleşik yaşama geçişi hızlandırdığını gözler önüne sermektedir. Yerleşik yaşama geçişi hızlandıran tapınma alanları, uygarlık tarihini çok daha eski bir döneme, MÖ. 12.000'lere çekmektedir. Göbeklitepe'nin keşfine kadar bilinen en eski tapınak ise Malta'da bulunmakta ve o da 5000 yaşında idi.

Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni!

Sümerlerin tanrı inancı İslam'ın ilah inancından çok, İslam'ın savaş açtığı çok tanrılı inançla benzerlik göstermektedir. Kur'an bu inanca mücadele etmiştir. Sümerler de tanrılar yetkilerini birbirleri ile paylaşır, aralarında kavga ederler. İslam'da ise tek tanrı inancı esastır ve asla kendisine ortak koşulmasına izin verilmez. Bu şirktir ve en büyük zulüm/kötülüktür. (Lokman, 13) İslam'a göre şirk en af edilmez günahıdır. (Nisa, 116) Sayın Çığ, Sümerlerin bu tanrı inancının İslam'daki tek tanrı inancına kaynaklık ettiğini ileri sürebilmiştir. Halbuki İslam bizzat bu şirk/çoklu tanrı inancını ortadan kaldırmak için gönderilmiştir. Günümüzde hala (Hristiyanlıktan Hinduizme) devam eden çok tanrıcılık aslında dinlerin zamanla evrimleştiği iddiasını da çürütmekte, özde tek tanrılı olan dinlerin zamanla bozularak çok tanrılı dinlere dönüştüğünü göstermektedir! Bunun en açık örneğini peygamber İsa'yı tanrılaştıran Hristiyanlıkta görebilmekteyiz. Kur'an'da bunu açıkça ifade eder ve tek ümmet/din üzere olan insanların zamanla ilahi mesajları tahrif ederek ayrılığa düşüp parçalandıklarını, faklılaştıklarını belirtir. (Bakara, 213; Yunus, 19) Sayın Çığ, Sümer dinindeki birçok tanrının diğer dinlerde cin, melek adı ile varlığını devam ettirdiğini ileri sürmektedir. Tek olan Allah tarafından yaratılan, asla O'nun emrinden çıkmayan (Nisa, 172; Enbiya, 27-28) daima Allah'ı anan (A'raf, 206; Nahl, 49-50) bu varlıklara asla Müslümanlar ibadet etmemiştir. Aksine İslam öncesi var olan bu ibadet tarzı İslam ile ortadan kaldırılmıştır. Dikkat edilirse Sayın Çığ'ın hep islam öncesi inançlarla İslam'ı birbirine karıştırdığını görmekteyiz! Ayrıca Sümerlerde reenkarnasyon benzeri bir inanç da vardır. Sümerlere göre ölü için kurban kesilmezse dünyaya dönüp insanları rahatsız eder. İslam'da ise kesinlikle böyle bir şey yoktur. Ayrıca Sayın Çığ, "Ne yazık ki, Sümer kanunlarının yazılı olduğu tabletler çok kırıklı, belki de toprak altından daha çıkarılmayanlar da var. Bu yüzden tam karşılaştırma yapılamıyor." (Çığ, Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni, s. 19) diyerek, kaynağının da aslında yetersiz olduğunu itiraf etmektedir. Çığ, 'Yahudi, Hristiyan ve Müslüman dinleriyle Sümer dini ortak noktalarını' sayarken; törenler, ilahiler, tütsülerle tanrıyı memnun etmek gibi ritüelleri sıralamakta,

İslam'a sonradan giren bu tür ritüellerin Kur'an değil insan kaynaklı olduğunu ayırt edememektedir! Aynı hataya İslam'ın sembolünün 'Hilal' olduğu iddiası ile başka ateistler de düşmektedir ki bu konuyu 'Ay kültü iddiası' başlıklı yazımızda ele alıp açıkladık! Yine kitabında "Hammurabi'nin Güneş tanrısından kanun alışı, Musa'nın tanrıdan kanun alışına örnek olmuştur" derken, acaba Adem'den beri ilahi kanunların nasıl alındığını zannettiğini de merak etmiyor değiliz! Mezopotamya tanrıları tufan tasarısını insanlardan gizlemek için büyük bir çaba içerisindeydi ve olayın kahramanının kurtarılışı bir tanrının 'hilesiyle' başarılmıştır. Halbuki Nuh tufanında gemi halkın gözü önündedir. Her şey 'açıkça' gözlemlenmektedir. Sümerlerde geçen tufan hadisesi, 'tanrılar meclisinin' kararı ile ve çok gürültü çıkarıp tanrıları uyutmadıkları için gerçekleşmiştir. Sonra da 'tanrıların' kontrolünden çıkan olay, tanrıları tehdit eder hale gelmiştir! Kur'an ise önce peygamber gönderip şirk içindeki halkın uyarılmasından, uzun süre devam eden tebliğ çalışmalarının sonuç vermemesi üzerine Allah'ın (cc) Nuh aleyhisselam'a hem tebliğe devam etmesini hem bir gemi yapmasını emretmesinden bahsedilmektedir. Alay edilmeler eşliğinde gemi yapılır ve son olarak bir kez daha insanlar tek ilaha çağrılır. Buna da direnç gösterilince sel baskını başlar. Bu kültür Çin'den Yunan'a, Avustralya, Yeni Gine, Malaya, Burma hatta Amerika yerlilerinin edebiyatlarına benzer şekilde geçer. Tüm toplumlar bu olayı kendi kültür ve hayal alemlerinin süzgecinden geçirerek aktarmıştır. Dolayısı ile Sümerlerde bu olayı kendi inançları ile süsleyerek aktarmışlardır. Yani tufan olayını tek aktaran Sümerler değildir! Sümerlerde olay, putperest kültürün etkisi ile yerel motifler eklenerek aktarılmıştır o kadar! Olayın şahıs ve amacı değişmiş, olayın oluş şekli ise kısmen aktarılabilmektedir. Kısaca Sayın Çığ'ın iddiası olan, Kur'an bu 'kültürü' Sümerlerden aldığı iddiasının aksine, Hz Adem'den itibaren İslam'ın çağrısı, Sümerlerin inancının da içinde olduğu yozlaşmış çok tanrıcılık kültürüne savaş açmış ve onlara doğru yolu gösterip tek tanrı inancına insanları çağırmıştır. İslam'ın son peygamberi Hz. Muhammed Arap yarımadasında bunu başarmış ve zamanla da tevhid inancı dünyaya yayılmıştır.

396

Ayrıca Sayın Çığ, hilal'in İslam'ın sembolü olması iddiası ile Sümer ay tanrısı arasında bağlantı kurmaya çalışır ki, bu konu 'Allah kelimesinin kökeni' adlı yazımızda ele alınmıştır. Hilal, dini kaynaklı bir sembol değildir ve daha sonra İslam toplumuna yerleşmiş bir simgedir. Diğer bir iddia: "Osmanlılar Hilal işaretini Bizanslılardan almışlar ve milli sancaklarına alamet yapmışlardır." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 74) şeklindedir ki, bu da bizi yine bu iddianın temelsiz bir görüş olduğu sonucuna götürür! Sayın Çığ kurban konusunda ise, Sümerlerde kurbanın sağ parçası ve iç organları tanrıya verilirken, İslam'da bunları kurban sahibinin aldığı iddia etmektedir ki, bu aslı astarı olmayan bir iddiadır. Ayrıca Sümer tanrı kralları ile Hristiyanlıktaki papa müessesesini İslam'daki halifelik kurumu ile eş tutmaktadır Sayın Çığ. Papa her ne kadar tanrı ile konuşmaya devam (!) etse de, İslam'da bunu iddia eden değil halife, Müslüman bile kalamazken, böyle bir iddianın nasıl ortaya atıldığı ve nasıl kabul görebildiği ayrı bir araştırma konusu olmaktadır! Konu ayrıca, 'teokrasi ile şeriatın aynı olduğunu zannetmekle de alakalıdır. İslam'da teokrasi yoktur diyelim ve konumuza devam edelim. İslam'dan bu kadar habersiz olmak ama onun hakkında bu kadar iddialı ithamlarda bulunurken nereden cesaret alındığı da ayrı ve önemli bir araştırma konusudur! Ayrıca unutmayalım ki, Kur'an'a göre 'tüm insanlar' yeryüzünde halifedir! (Bakara, 30) Yine Sayın Çığ, başörtüsünün okumaya engel olduğu gibi iddialarda bulunmaktadır ki buna en güzel cevabı, "İslam kadınların okumasına karşı mıdır?" adlı yazımızda bulabilirsiniz! Ülkemizde özellikle son 30 yıldır tesettürlü olarak okuma hakkı hakkını savunurken hapse giren, okullarından atılan, ülke dışında okumak zorunda kalan, aileleri işten atılanları düşününce, bu iddianın mesnetsizliği ve aksinin vuku bulduğu rahatlıkla görülebilmektedir! Yine Sümerlerde günah işleyen, yalan söyleyen bir insandan hareketle bu kişinin Kur'an'da Eyüp adı ile geçtiği iddiası ileri sürülür. Halbuki Kur'an'da Eyüp aleyhisselam

"iyilik ve bağışlayıcı biri" olarak övülmektedir. (En'am, 84) Saygısız ve seviyesiz bir iftirayı belgeleyip cevap bile vermeden konumuza devam ediyoruz.

Görüldüğü gibi İslam'ın değil, İslam'ın savaş açtığı kurum ve kuralları İslam'a mal ederek, temel dini bilgilerden yoksun olarak ve önyargıların yönlendirmesi ile yazılan bir eser ile karşı karşıya kalmış bulunmaktayız. Zaten ateist yazarların kitaplarından ve Meydan Larousse gibi kaynaklardan hareketle ulaşılabilecek sonuç ortadadır! İşin ilginç, TV programlarında kendisine 'Allah'tan uzun ömür dilenen' Sayın Çığ'ın yazılı basında da, "Sağlığım iyi Allah'a şükür. Maşallah misafirimiz hiç eksik olmuyor;Allah'tan iki kızım o zaman büyümüşü; Allah'tan evlatlarım var." (Ayşe Arman ile röportaj, Hürriyet, 08.05.2016) gibi açıklamaları yer almaktadır. Cumhuriyet çınarı Çığ'dan 'Nutuk' ve 'Kur'an' tavsiyesi. "Gençlerin, çok okuması lazım. Tüm konferanslarımda söylüyorum. Atatürk'ün Nutkunu da okuyun. Kur'an'ın Türkçe'sini okuyun." (Sözcü, 29 Ekim 2017); "Dini de okusun, öğrensin. Ben gençlere hep iki şeyi okumalarını tavsiye ettim; Kur'an'ın Türkçe'sini ve Atatürk'ün Nutku'nu. Dinimiz nedir, öğrenin, Atatürk'ün neler yaptığını da öğrenin. Eğer 'bunları' bilirsek 'korumamız' kolaylaşır." (Hürriyet, 4 Temmuz 2018) Yine 10 Mayıs 2020 tarihinde de, kendisini ziyaret edenlere "Herkesin, çocuktan itibaren Kur'an'ın Türkçesini okumamız lazım, çünkü bizim 'yegane kitabımız' o." (www.youtube.com/watch?v=YGmZcf4m5TU) demektedir. Tanrı var mı? Varsa İsmi Allah mı? O isim, uydurma kitap (!) Kur'an'ın verdiği bir isim değil midir?! Keşke sayın Çığ bu konulara da açıklık getirirse!

397

Sümerler İslam'ın ortaya çıkışından yaklaşık 6.000 yıl önce ortaya çıkmış ve 4.000 yıl önce de yok olmuş bir medeniyettir. Hz Muhammed'in bu kültürden etkilendiğini iddia edenlerin, aynı ortamda yaşayan Mekke müşriklerinin bunu neden dillendirmediklerini açıklamaları gerekmektedir. (Bu konu detayları ile, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda ele alınmıştır) Varsa böyle -yazılı değil, yazılı metin çok sonra ortaya çıktı zaten!- sözlü kaynakları Arap müşriklerde duymalı ve 'Sen şuradan etkilendin, alıntı yaptın' denmesi gerekmez mi idi! Kaldı ki İslam'ın savaş açtığı, ortadan kaldırmak için mücadele ettiği tüm şirk unsurları, putperestlik kalıntıları, 'Kur'an'a kaynaklık ediyor' şeklindeki bir iddia bile bu isnadın temelini ne kadar sağlam olduğunu (!) ispat etmektedir! Unutmayalım ki Hz Muhammed müşriklerin, önce mal, makam, para tekliflerini reddetmiş (İbni Hişâm, Sire, I/293; Taberi, Tarih: II/225) bunun üzerine, 'Bir sene biz senin Rabbine kulluk edelim, bir sene de sen bizim ilahlarımıza kulluk et.' teklifi kendine sunulunca da, (İbni Hişâm, Sire: 1/388; Taberi, Tarih: 2/225-226) onu da reddetmiştir ki, bu teklifler yapılırken efendimiz ve Müslümanlar çok yönlü olarak baskı işkence, zulüm altında idiler ve ufukta da bunlardan kurtulacaklarına dair bir işaretle bulunmamakta idi! Madem bu dini Muhammed uydurdu, amacı dünyalık ise neden pes edip para, kadın ve makam tekliflerini reddetti? (Hz Muhammed'in samimiyeti konusu, 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazımızda ele alınmıştır.) Ancak amacı dünya menfaati olmayan, aksine putperestlikle mücadele hedefi olan birisi 'onun bu tekliflere verdiği şu cevabı' verebilirdi: "Ey kafirler. Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmazsınız. Ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Sizler de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana." (Kafirun, 1-6) Şunu da unutmayın ki bu cevap verildiğinde Müslümanlar mazlum, zayıf ve az sayıda idiler! O (sav) savaş meydanlarında zafer kazanınca bile zaferin Allah'tan olduğunu ilan etmiştir. (Ali İmran, 126; Saff, 13) Bu kotlu yolda günümüzde yürüyen Gazze'li

Filistinliler de yaşantıları ile dünyaya haykırmakta değiller midir?: “Sefer bizim zafer Allah'ındır.” Özetle Allah (cc) her topluma mutlaka bir peygamber göndermiştir. ‘İslam tüm dinlerin özüdür!’ Peygamber gönderilmeyen hiçbir toplum yoktur! Dolayısı ile her toplumda, bozulsa bile, ilahi mesajın kırıntıları mevcuttur.

Terörist başı ateist Abdullah Öcalan’ın bir kitabının adı ile, bu konunun kimlerce kullanıldığını bir kez daha görelim: Sümer Rahip devletinden demokratik uygarlığa.

Not: ‘Ebla tabletleri’ konusu için ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza; “Hz İsa ve Horus” ve “Hz Musa ve Sargon” iddiaları için ise ‘Ateistlere cevap’ adlı yazımıza bakılabilir!

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Eski Mısırda “Tanrı Aton Tektir, Akhenaton onun kulu ve elçisidir o ışığını bize yansıtır” cümlesinin geçmesi İslam’ın eski inançlar ve dinlerden kopya olduğunun göstergesi değil midir? Sümerlerin gılgamış destanında geçen yer ile göğün bitişikken ayrılması Kur’anı kerimdeki yer ve gök tasviriyle aynı olması bunun kopya olduğunu göstermez mi?

Cevaben: İslami görüşü belli ve tutarlıdır: İslam, Hazreti Adem’den itibaren gelen dinin adıdır. Yani İslam Hz Muhammed ile başlamamıştır! Hz Muhammed peygamberler zincirinin son halkasıdır ve insanlık tarihi boyunca tebliğ edilen dinin özü İslam’dır! Bu konu, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakabilirsiniz! Dolayısıyla bir peygamber, tek olan ilahı insanlara tebliğ edince, buna karşı çıkan insanlar da benzer iddialarda bulunmuşlar, yani, tevhid dinini bozarak, kendi dinlerini (Bazen ilah olarak kendilerini, bazen putları ileri sürerek) oluşturmak istemişlerdir. Tıpkı Ebrehe’nin (Fil, 1-5) Kabe’yi kopyalamaya çalışması veya Nemrut’un, ‘en büyük ilah benim’ (Naziat, 24) demesi gibi. Sümerlerde yer ve gök bitişik idi ve ayrıldı iddiasına gelince, direk destandan konuyu verelim ve Kur’an ile ne kadar (!) benzediğine görelim: “Her şeyden önce ve her şeyin ondan çıktığı öz olan ilk su vardı: O, tanrıça Nammu’ydu. Bu su, ilk iki tanrı olan eril göğü (Anu) ve dişil yeri (Antu) yaratır. Yer ve gök (Anu ve Antu) başlangıçta bitişiktir: Bitişikken ‘çiftleşir’ ve hava tanrısı Enlil ile su tanrısı Enki doğar. Enlil yeri aşağıya ve gökyüzü tanrısı Anu da göğü yukarıya kaldırır.” İslam her topluma gelmiştir ve gelen mesajda da Allah’ın her şeyi sudan yarattığı (Nur, 45) ilan edilmiştir. Halbuki efsanede, sudan yaratan değil su olan bir ‘tanrıcadan’ ve sonra yine o sudan yaratılan diğer tanrı/tanrıcalardan bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi bu efsane bize, tevhid inancının politeizme nasıl evrildiğinin bir örneğini göstermektedir. Hak olan zamanla bozulmuş, gerçek zamanla bozularak efsaneleşmiştir! Devam edelim: Tanrı ve tanrıca olan (!) yer ve gök ne yapmıştır sonra? Çiftleşmişlerdir! Ne doğmuştur? Yeni tanrılar! Sonrada, üçüncü versiyon tanrı annesini aşağı ve ikinci versiyon tanrı da kendisini yukarı çekmiştir! Ve tüm bunların Kur’an’a kaynaklık ettiği iddia edilmektedir! Aslında olan, bozulan hakikatin, efsanelerden arındırılıp asli hüviyetine kavuşturulmasından başka bir şey değildir!

Soru: Merhaba, herşeyi ayrıntılı bir şekilde tabletlere yazan Sümerler neden kendilerine gönderilen bir peygamberden bahsetmiyorlar? Ayrıca Adem’den sumerlere bozularak geldiğini iddia ettiğiniz islamdan kastiniz nedir, yalnızca tek tanrı inancı mı yoksa Kur’anın tamamı mı? Eğer öyleyse bu olamaz çünkü Kur’anda anlatılan birçok efsane ademden sonra yaşamış insanlardan bahseder.

Cevaben: Gözümüzün önündeki Hristiyanlık dinini ele alalım; Tek ilah ve peygamber mesajının ne hale geldiğini yaşayarak müşahade etmekteyiz. Tek tanrı üçe çıkarılırken

peygamber ise, tanrının konuşan sıfatına (Kelam;Oğul) dönüştürülmüş değil midir? Halbuki ‘resmen’ tanrı ilan edilişi ile peygamber olan gerçek İsa arasında geçen süre sadece 325 senedir! Sümerlerin tarih sahnesine girişi ortalama MÖ. 3500’tür. Hz Adem’den sadece sümerlere değil, dünyanın her toplumuna peygamberlerle gönderilen ilahi mesajlar aynı içeriğe sahiptir. Sümerlerden önce olduğu gibi sonra da bu mesaj insanlığa tebliğ edilmiştir. Kur’an’da Hz Adem’den de, İbrahim, İsa, Musa peygamberlerden bahsedilir. Mesajın merkezini tevhid inancı, ahlak ve emanet bilinci oluşturur. Bu konuda detaya ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımızdan ulaşılabilirsiniz.

Soru: Beni yanlış anladınız. Ben sizi sorgulamadım. Bu tablet çevirileri doğru mu? Yani gerçekten tabletlerde aynen çevirilerdeki gibi mi yazıyor. Çevirilerde kasıtlı yorum olabilir mi? Tablet çevirilerinde aldatma var mı? Yok mu? Eğer tablet çevirilerinde kasıt yok ise o dönemde uzay, gezegenler, Güneş sistemi hakkında bu kadar detaylı bilgiye nasıl ulaşıldı. Teknolojik yöntemleri bu günden daha ileri olduğu anlaşılıyor. İfadeler günümüz teknik bilgisiyle son derece tutarlı. Bence eleştiri yapmadan önce bir okuyun. Yoksa eleştiriler havada kalıyor.

Cevaben: Çeviri uzmanlık alanı isteyen bir konu. Ama o çevirilerin yorumlanması da ayrı bir uzmanlık alanıdır! Çevirilere güvenmek zorundayız, bu birinci aşama. Ama ikinci aşamaya gelince, çevirilerin içeriğinin yorumlanması, günümüze dönük mesajlar çıkarılmasında çevirmenlerden farklı sonuçlara ulaşmak gayet doğaldır. Çevirmen o dil konusunda uzman olabilir ama çevirdiği metni anlamada, yorumlamada; sahip olduğu kültür, toplum, ideoloji, önkabuller gibi nedenlerle hatalar yapabilir! Gelelim Sümer tabletlerine. İleri bir medeniyete sahip olmak bir toplumun doğru yolda olduğu anlamına gelmez. Tarihte, Mısır medeniyeti, İnka-Aztek medeniyetleri için de aynı durum söz konusudur. Uzay konusunda bilgili olmaları onların din konusunda da üstün ve haklı oldukları anlamına gelmemektedir. İşte çok tanrılı Mısır dini ve kendilerini tanrı ilan eden fravunlar! İnsan kurban eden çok tanrılı bir dine inanan Amerikan yerlileri! Günümüz için de ABD devletini ele alalım. Teknolojide en üst seviyedeler ama aynı zamanda zalimlikte de, sömürde de en ileridedir! SSCB’de örneğimizin değişik bir versiyonudur! Uzaya insan gönderen ilk devlet idi ama dini konularda ise tamamen materyalist bir dünya görüşüne sahip idi! Dikkat ederseniz, toplum, isim hatta teknoloji değişse de yapılan hatalar hep tekerrür etmektedir! Meryem Suresi 74. Ayette yüce Yaradan şöyle buyurmaktadır: “Oysa Biz sapıttıkları için medeniyetçe ileri gitmiş nice toplulukları helak ettik; öyle ki, onlar dünyevi güç ve dış görünüş olarak öncekilerden daha üstündüler!” Ayet açıkça ‘teknolojide ileri’ gitse de, ahlaken çöken birçok eski medeniyetlerin var olduğunu bizlere haber vermektedir. Lübnan’daki Balbek şehri, Sümer zamanında bile antik (İlk çağlardan kalan) bir şehir idi. Yine Girit adasında 1900 yılında bulunan ve MÖ. 1. yüzyıla ait olan antikythera mekanizmasının bir astronomik takvim olduğu düşünülmektedir. Ural dağlarının doğusunda bulunan Nadara deresinde boyları en fazla 3 santimetre olan, çoğu bakırdan yapılan spirallerin mikroskopla incelenmesi sonucu, altın oran tekniği ile yapıldıkları tespit edilmiştir. Şaşırtıcı olan bunların yaşlarının 20.000 ile 318.000 arasında değişmesidir. Mikronezya adasında kurulu bulunan antik Nan Madol kenti inşası 1000 yıl sürmüştür. Kent bin yapay adayı kanallarla birbirine bağlamış ve yapımına MÖ. 200’de başlamıştır. Irak yakındalarında bulunan iki bin yıllık pil ise, 1938 yılında bulunabilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Göbeklitepe’de yapılan araştırmalar da teknolojide ileri olduklarını göstermektedir ama aynı zamanda bu araştırma,

ateistlerin politeizmden monoteizme kayan din teorilerini de yerle bir etmiştir! Kısaca, ortada fazla şaşırarak veya hayal kırıklığı oluşturacak bir durum söz konusu değildir. İleri teknolojiye sahip ama ahlaken bozuk ve tevhid inancından uzaklaşmış birçok medeniyet tarih sahnesinden silinmiştir. Günümüzün ABD'si olan o zamanın toplumlarının belli konularda ileri gitmeleri, din, ahlak, (teknoloji değil) medeni olmak anlamında medeniyet; insanlık, maneviyat alanında da ileri ve haklı olduklarını anlamına gelmez! Kısaca, çevirilerde sorun varsa, çevirenin sorunudur. Yoksa, zaten ortada İslam hakkında şüphe doğuracak bir durum söz konusu değildir. Sadece, çeviriyi doğru yorumlamak sorunu mevcuttur ki, o konuda da yeterli açıklama yaptığımızı umut ediyoruz. Not: "Eğer İslam öncekilerin uydurması ise boş yere ömrümü yalanlar için harcamak istemiyorum." şeklinde sorunuz başladığı için, ben o cümleye odaklanarak ilk yorumumu yaptım, selamette kalınız.

"Bir gün Peygamberimiz düz bir çizgi çizerek "İşte bu, Allah'ın dosdoğru yoludur." buyurur. Ardından bu çizginin sağından ve solundan başka çizgiler çizer ve "Bunlar da, dosdoğru yolun haricindeki yollardır. Bu yolların her birinin başında ona çağıran bir şeytan vardır." (Hanbel, Müsned, I/465,435, III/397; İbni Mace, Mukaddime, 1; Hâkim, II/349/3241; Darimi, Sünen, Mukaddime, 23; Bezzar (Keşfu'l-estâr no. 2221), İbn Hibban, no. 6-7; Hâkim, II/318) buyurur ve sonra şu ayet-i kerimeyi okur: "Şüphesiz, bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yollara sapmayın. Onlar sizi Allah'ın yolundan uzaklaştırır. İşte günahattan korunmanız için Allah size böyle öğüt verdi." (En'am, 153)

Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?

Konuyla ek olarak, 'Kur'an'ın Aslı Yakıldı mı?'; 'Oryantalizm Yanılgısı' ve 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızın okunmasını da özellikle tavsiye ederiz.

Giriş

Biz Müslümanların kutsal kitabı "Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamber'in sağlığında cem edilmiştir." (Hafsa Nasreen, Oryantalistlerin Kur'an Üzerine İddiaları -Eleştirel Bir Çalışma-, ERUIFD, 2013 / 1, Sayı: 16, s. 111) Halbuki Hristiyanların kutsal kitaplarının cemi ancak 1600 yıl sonra kesinleşmiş olarak cem edilmiş/toplanmıştır: "Bizim resmi Kitab-ı Mukaddes'i elde etmemiz, 16. yüzyıldaki Trent Konsil'iyle ancak tahakkuk etmiştir." (John Bowman, "Holy Scriptures, Lectionaries and the Qur'an", Uluslararası Kongre'de Sunulan Konferans, Avustralya Ulusal Üniversitesi 1980, s. 31)

Bu da ister istemez Yahudi ve Hristiyanlarda bir çekememezliğe neden olmaktadır: "Hristiyan ve Yahudiler, Kur'an'ı Yahudiliğin (veya Hristiyanlığın) bir yansımasından ibaretmiş gibi ve Muhammed (s.a.v.)'i de bir Yahudi (veya Hristiyan) müridiymiş gibi göstermeye çalışmışlardır." (F. Malik, Major Themes of The Quran)

Oryantalistler önce Kur'an'ın Hz Peygamber döneminde cem edilmediğini ileri sürmüşlerdir: "Hemen hemen bütün oryantalistler, Hz. Peygamber(s.a.v.)'in vahiy alışının sadece kavli/sözlü olduğu görüşündedirler." (Hafsa Nasreen, Oryantalistlerin Kur'an Üzerine İddiaları -Eleştirel Bir Çalışma-, ERUIFD, 2013 / 1, Sayı: 16, s. 110) Yani onlara göre peygamberimiz döneminde Kur'an hiç yazılmamıştır:

“Muhammed, aldığı vahiyleri kitap şeklinde yazmayı hiç düşünmemiştir.” (Richard C. Martin(ed), Approaches to Islam in religious Studies)

Halbuki Hz. Muhammed veda haccında, ‘size, iki şey bıraktım ki, Onlar: Kur’an ve Sünnettir.’ buyurmuştur. (Buhari, "el-Cami", 435) “Bu söz, yazılı bir vesikanın olduğuna işaret etmektedir.” (Hafsa Nasreen, s. 113) “Vahiylerin yazıya dökülmesi esnasında, surelerin tertip edilmesini/sıralanmasını Efendimiz bizzat kendisi üstlenmiştir.” (Nisaburi Nizamuddin el-Hasan, Garibu'l-Kur'an ve Regaibu'l-Furkan, I/16) Bu konuda Zeyd'in şöyle dediği nakledilir: "Biz, Kur'an ayetlerini küçük parçalardan temize geçerken Hz. Peygamber bizzat yanımda bulunurdu" (Buhari, el-Cami', 430) Oryantalist William Muir bile, Kur'an-ı Kerim'in Hz. Muhammed'in gözetiminde yazılıp kayıt altına alınmış olduğunu kabul etmektedir. (William Muir, The Life of Muhammad, Edinburgh 1923, önsöz) Zaten bu Kur'an namaz ve dışında devamlı okunmakta idi: “Büyük alimlerin tamamı, Hz. Muhammed(s.a.v) ve onun Ashabı'nın, Kur'an surelerini namazda veya namaz dışında bilinen sıralamaya göre tilavet ettiklerini söylerler.” (Reşit Rıza, Tefsiru'l-Menar, I/7)

Oryantalistlerin ve onların içimizdeki uzantıları olan ateistler bu tür iddialarından asla vazgeçmemişlerdir. Bu geçmiş tarihlerde de (aşağıda göreceğiz) böyleydi, 20. asırda da. 21. asırda da bu ithamlar aynen devam etmektedir! "Muhammed, tam yirmi yıl Kur'an'ı ‘yazmakla’ uğraştı." (Der Spiegel dergisinden alıntı, Hafta Dergisi, 23 Kasım 1951, sayı: 113, s. 33) “Times: Kur’an, Muhammed Peygamber'den ‘önce’ yazılmış olabilir. İngiltere’de yayımlanan Times gazetesi, Birmingham Üniversitesi kütüphanesinde bir ay önce bulunan bir Kur’an parşömeni üzerinde yapılan karbon testlerinin, Kur’an’ın Muhammed Peygamber'den önce yazılmış olma ihtimalini gündeme getirdiğini yazdı. Habere göre, testler, söz konusu parşömenin 568 ve 645 yılları arasındaki bir tarihte yazıldığına işaret ediyor.” (BBC, 31 Ağustos 2015) Bu tarih aralığı bile Kur’an’ın kökenine ilişkin geleneksel bilgileri güçlendirmekte iken, tüm iddiaları gibi bu ithamda kendini yalanlamakta ve teorilerini temelden sarsmaktadır! Şimdi, birbiri ile çelişkili ve temelsiz bu iddialara geçelim:

401

Roma merkezli Hristiyanlık Arius, İstanbul patriği Makedonius, Nestorius, Monofizitleri sapkın ilan edip aforoz eder. 4. yüzyılda Gazzeli rahip Epiphanius, ‘Panarion’ adlı risalesinde 80; Dimeşki ise 101 sapkın hareketten bahseder. (D. J. Sahas, Jonh of Damascus on Islam, s. 56) Sapkın ilan edilenler bir taraftan afaroz edilirken ayrıca kılıç veya ateşle yakılma, sürgün gibi cezalara da çarptırılırlar! Bu ithamlara zamanla, mesela Nestorius, İmparator III. Leo ve oğlu V. Konstantin ile, İmparator Constantius için ‘Deccal’, Nicolas için ‘şehvetperest’ gibi sıfatlar da eklenerek devam edilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 12 ; F. G. Munoz, Liber nycholay, s. 5) “Talmud’da da Hz İsa, büyücü ve cehennemde ebedi azaba çarptırılmış biri olarak zikredilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 16) Başkalarına yöneltilen karalama ve aşağılama amaçlı ifadeler ve ithamlar, basit bir adaptasyonla ve de üslubu biraz daha sertleştirilmek suretiyle zamanla Muhammed’e ve İslam’a yöneltilmiştir. Hristiyanlık hakikatin tek ölçüsü olduğuna göre, İncil’i değiştirilmiştir diyen ve teslisi reddeden Hz Muhammed’de bu hakikatin düşmanı ve dolayısı ile şeytani olmak zorundaydı.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 101-103; J. M. Buaben, Images of the Prophet Muhammed in the West, s. 6) ; “Batılı yazarlara göre tek ilahi vahiy, Hristiyanlığa aittir.” (Özcan Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 263) "Oryantalistlerden bazıları İslam’ı 'bireyci' olarak tasvir etmiş, diğerlerince ise 'kollektivist' (toplumcu) olarak görmüşlerdir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 99) "Oryantalistlerin İslam hakkında düştükleri yanlışların başlangıç noktası, dinin kaynağı hakkında düşündükleri yanlışla başlamaktadır." (Eaton, s. 137) S. H. R. Gibb: "Bu adam (Hz Peygamber) hakkında neredeyse biyografi yazarları adedince farklı teoriler vardır." (Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 21) derken, Schacht, 'Hz Peygamberin hayatı hakkında güvenilir tarihi bilgiler

söz konusu değildir.' demek ama A. Guillaume ve M. Watt gibi oryantalistler de bu görüşe karşı çıkmaktadır." (Hıdır, s. 64, 109) "Kureyş; 'Muhammed'e gelenin çoğunu, o Hristiyan Cebir öğretiyor.' dediler. Bugün de müsteşrikler rahip Bahira'dan öğrendiğini ileri sürmektedirler. Öyle bir öğretici olsaydı, "bunu ben öğretiyorum" diye ifşa etmez miydi? Çünkü Kur'an'a karşı koymak için o kadar sebep vardı ki, herkes Kur'an'a karşı koyup nazire yapanı baş üstüne gezdiriyordu. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 173) "Sömürgeciliği kolaylaştırmak oryantalizmin odak noktası idi. Oryantalistler, maddeci batı medeniyetinin üstünlüğünü ispat etmeye çalışmaktadırlar. Oryantalistler, İslamiyet'in, bir cahiliye Araplarından, bir Sabiilerden, bir Hind veya İranlılardan, olmadı Yahudi veya Hristiyanlardan alındığını iddia etmişler, peygamberimizi bazen ümmi (Okuma bilmeyen) bazen de okuryazar ilan etmişlerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 30) "Oryantalistler Kur'an'ın kaynağını Yahudilik, Hristiyanlık, Uzakdoğu dinleri, hanifler, putperest Arap kültürü, Helenizm, Gnostisizm, Maniheizm, Hermetizm, Neo-platonizm gibi düşünceler olarak göstermeye çalışır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 29) Kur'an'ın kaynağı konusunda Abraham Geiger (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvurus. 200) ve C. Torrey Yahudi etkisinden bahsederken, Karl Ahrens Hristiyanlığın etkisinden bahseder. Johann Fück ise her ikisini reddedip birbirlerine zıt kanıt, yöntemler ve sonuçlar için onları eleştirir ve Kur'an'daki kıssalar dahil hiç bir fikrin Yahudi veya Hristiyanlıktan alındığının söylenemeyeceğini, bu fikirlerin yanlışlığını ileri sürerken Kur'an'ın kaynağı olarak bu kere de kendisi yerel Arap monoteizmini gösterir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 25) Johann Fück, İslam'ı Araplara özel bir din olduğunu iddia ettikten sonra, 'Torrey, Muhammed'in bir sinagog (Yahudi ibadet evi) talebesi olduğundan ne kadar eminse, Ahrens de Hristiyan etkilerin belirleyiciliğinden o kadar emindir' diyerek, her iki yazarı eleştirmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 220) Fück ayrıca anlatılanların peygamberin dürüstlüğü ve samimiyeti ile çeliştiğini, diğer alanlardaki çıkarımlarında tamamen tutarsız olduğunu belirtir. (J. Fück, Die originalität des arabischen propheten, s. 143) ve "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiçte Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder ki, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun. Kendine özgü düşüncesini ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır." Diyerek devam eder. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 223-224) Henry Stubbe: "İslam'da Nasturilikten bir ize rastlanmaz. Kur'an'daki İsa hakkındaki olumlu ifadelerin, Yahudi üstat iddiasını çürütmektedir. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progress of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) Hartmut Bobzin ise Yahudi, Hristiyan hatta eski Arap inancı etkilerini kabul etmekle birlikte, tüm bu etkilerin toplamı olarak anlaşılamayacak kadar yeni bir bünyeye dikkat çekerken (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 217) Hubert Grimme ise, Hz Muhammed'i dini bir önder değil sosyalist bir reformcu olarak görme eğilimindedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 22) Aloys Sprenger vahyin kaynağının, William Muir tarafından dillendirilen 'Sara nöbetleri' olduğu iddiası (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 20) yerine 'yeni bir açılımda' bulunarak, 'Hysteria muscularis' adlı sinir hastalığı olduğunu ve 'Hz Muhammed'in vahiy aldığını zannettiğini' ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 21) Bunlar dışında genel olarak oryantalistler (Abraham Gaiger, Gustav Weil, Theodor Nöldeke, Margoliouth, Ignaz Goldziher, Rudi Paret vd.) Hz Muhammed'in hem Yahudilik ve hem Hristiyanlıktan etkilendiği görüşünü de ileri sürmektedirler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 15-29) Buna karşın "Peygamberin Hristiyanlık öğretilerinden ne bildiği açık değildir." (D. Thomas-B. Roggema, Christian Muslim relations, s. 2) görüşünü savunan oryantalistler olduğu gibi, R. Bell gibi "Hz Muhammed üzerinde doğrudan bir Hristiyan etkisi yoktur." (Bell, The Origin of Islam, s. 50) görüşünde

ısrar edenler de vardır. Neal Robinson, 'Christ in Islam and Christianity' adlı eserinde, herhangi bir Hristiyan kültürü etkisinden bahsetmezken H. B. C. Bradford, Hristiyanlardan alıntı iddiasının 'zorluğundan' bahseder. (Bradford, Qur'anic Jesus, s. 111) J. Fück, 'The Originality of the Arabian Prophet' adlı makalesinde, Hristiyan kültürü etkisine dair, Sprenger, Torrey, Ahrens, Andrea gibi yazarların iddialarına 'güçlü itirazlar' yöneltir ve Hz Peygamberin 'şahsi karizmasına' atıfta bulunurken (Fück, The Originality, s. 89, 93, 95, 97) Muir'de "Muhammed'in herhangi bir İncil'i okuduğu fikrine katılmıyorum." demektedir. (Muir, The life of Mohammad, s. 310) Abbe de Saint-Pierre ise Hz Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulamaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 80) Revizyonist oryantalistlere (Patricia Crone, Michael Cook) göre ise İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. (M. Özdemir, siyer yazıcılığı üzerine, Mîlel ve Nihal, IV/3, s. 147) "Nicetas, Kur'anın eski ve yeni ahit'in zıttını içerdiğini, bu yüzden vahiy değil, 'şeytani ilhamın bir ürünü' olduğunu söyler." Halbuki başka oryantalistler de, Kur'an'ın İncil-Tevrat'tan aşırılma olduğunu, yani zıttı değil benzer içeriğe sahip olduğunu ileri sürmekte ve Kur'an'da var olan iyi prensiplerin kaynağının bu alıntılar olduğunu ileri sürmektedirler. Tabii bu iki farklı yorum birbirlerini yalanlamakta ve dolaylı yönden İncil-Tevrat'ın da şeytani öğeler barındırdığı izlenimini doğurmaktadır. Ama bu onların kendi iç sorunlarıdır! İşin ilginç diğer yönü ise, misyonerlere de bu 'benzerliklerden' hareketle Müslümanlara, 'İncil-Kur'an aynıdır' mesajı vererek ilk neşteri, kancayı atmaya çalışmaktadırlar. (Misyonerlik konusunu hem ayrı bir başlık altında hem de 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı çalışmamızda ele aldık) Benzer mi, zıt mı, kısmen farklı ise hangi mezhepten ve kitaptan veya handi kişiden aşırılma!? Çünkü tüm iddialar birbirinin zıttıdır! (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 38) "Paul Alvarus için Muhammed, 'mesih karşıtı ama deccal değil' iken; Eulogius için 'deccal'; Vincent de Beavais için ise; 'deccal gibi bir sahtekar' biridir!" (Fuat Aydın, s. 42) T. Nöldeke, "Ebu Bekir ve Ömer'in akıl ve basireti göz önüne alındığında Hz Muhammed hakkındaki deccal suçlamalarının geçersiz olduğunu" savunur. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 5) İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux ise Hz Muhammed'i bir 'hokkabaz' olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 79) Carlyle, Hz Muhammed'e yöneltilen hokkabaz, samimiyezsiz, şehvetperest gibi ithamları kesin dille reddeder, bu gibi yalanları utanç verici olarak bulur. İslam dininin, sefil bir düzenbazlık olarak kabul edilemeyeceğinin kuvvetlice vurgular. (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) Carlyle, Hz Muhammed hakkındaki şehvetperestlik iddialarına şiddetle karşı çıkar ve Hz Muhammed'i zevk düşkününü olarak görmenin büyük hata olacağı söyler. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 77-78) Yine Carlyle, "Muhammed zevk düşkününü bir insan değildi" der ve ekler: "Sade bir ev hayatı vardı, herkesin önünde hırkasını yamardı." (Carlyle, Kahramanlar, s. 64) ve Hz. Muhammed'in "Dünya nimetlerinden yararlanmak" için peygamberlik ilan ettiği görüşünü de reddeder. (Carlyle, Kahramanlar, s. 49) İslam düşmanı Voltaire bile şehvet türü ithamlara karşı çıkmaktadır: Tevrat ve İncil'in, Davud ve Süleyman'ın hayatına dair anlattığı şeyler okunduğu vakit şu sonuca varılır: "Şehvet, zevk düşkününü olan Yahudi diniydi, Muhammed'in dini ise ağırbaşlı idi." (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s. 69) Abbe de Saint-Pierre ise, Hz Muhammed'in misyonunun başlangıcındaki hokkabazlık iddialarını reddeder ve 'öyle olsa eşini, yakınlarını ve komşularını vizyonlarının doğruluğuna inandıramazdı' der. Peki sonra ne olmuştu? Abbe'ye göre, 'rüyalar gördü, vahiy sandı ve bu da onu yalan söylemeye götürdü. İslam'ın yükselmesinde iki etken vardır; İklim ve hayal gücü.' Abbe, Hz Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun

yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (A. Gunny, Perception of Islam in European Writings, s. 59) "Alfonsi, Muhammed'in mucize göstermediğini ileri sürerken, Tuscanlı Tommaso, Matthew Paris ve Vincent de Beavais'e göre Muhammed, mucizeler göstermiş ama bu mucizeler şeytan tarafından gerçekleştirilmiştir." (Fuat Aydın, s. 46) Annemarie Schimmel ise, 'Ve Muhammed O'nun elçisidir' adlı eserinin 39. sayfasında, Hristiyan ve Yahudi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çeker! Roger Arnaldez de, "Hristiyanlarca yazılan İslam hakkındaki kaynakların sonradan yazılmış olduğunu, bunların taraflı kaleme alındığını, o nedenle itibar edilmelerinin zor olduğunu" belirtir. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 228, 256) "Voltaire, Pascal, Dante ve Thomas Aquinas gibi yazarların ortak paydası, nesilden nesile aktararak İslam ve peygamberi negatif olarak değerlendirmektir. Katolikler Protestanlara kötülemek için aslında ilk protestanın Hz. Muhammed olduğunu ileri sürmüşlerdir. Protestanlar da, 'Türkler ile asıl Katoliklerin iş birliği yaptığını' söylemişlerdir." (Hıdır, s. 92) "A. Mingana ve G. Lüling'in iddiasına göre Kur'an, esasen İslam öncesi teslis inancına karşı çıkan Hristiyanlarca yazılmıştır. (Hıdır, s. 275) W. Goldsack, Samuel Lee gibi birçok yazar da Kur'an'ın Hristiyanlıktan alıntılandığını ileri sürmektedirler. (Hıdır, s. 279) D. S. Margoliouth ise bu iddiaları, "Muhammed hiç bir İncil'i elde etmemiş ve okumamıştır." diyerek reddeder. (Hıdır, s. 283) C. Torrey, Mekke'de etkin bir Yahudi nüfusu olduğunu ve bunların Muhammed'i etkilediğini ileri sürer. Yahudi olan F. Rosenthal ise bu iddiayı kabul etmez ve "eldeki mevcut kaynaklar Torrey'i desteklemez." der. (Hıdır, s. 266) Aynı şekilde G. D. Newby, 'A History of the Jews of Arabia' adlı eserinde, oryantalistlerin Yahudi köken iddiasını tenkit eder. (Hıdır, s. 267) Damascus, 'De Haeresibus' da, Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişinin kendisine yardım ettiğini ileri sürer. (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 120) Oryantalistler bir taraftan Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu ileri sürerken diğer yünden de ondan hareketle, Hz Peygamber üzerinde Hristiyan kültürü iddiasını gündeme getirirler. (Hıdır, s. 296) Aynı misyoner yazar bir kitabında 'Kur'an ile kutsal kitaplar arasında çok fark var' der ve sıralarken, başka kitabında ise 'Tevrat'tan alıntılar aynen Kur'an'da var' diyebilmektedir: Kur'an'ı Tevrat ve İncil ile karşılaştırdığınız zaman onun aynı kaynaktan olmadığını görmemek çok zordur. Kur'an kendinden önceki kaynaklardan büyük farklılık gösterir. (John Gilchrist, Evet, Kitabı Mukaddes Tanrı Sözü'dür, s. 16) Yazar daha sonra kitabının 21. sayfasında 'Kur'an ile Kutsal Kitaplar arasındaki esas farklılıklar' diyerek maddeler sıralamaktadır. Diğer eserinde ise Gilchrist, "Hem Kutsal Kitap hem de Kur'an, yazıldıkları günden bugüne kadar hiç değişikliklere uğramadan gelmemişler." (John Gilchrist, Kur'an ile Kutsal Kitap, s. 44) dedikten sonra aynı eserinin 53. sayfasında "Yahudilerin masal ve mitoloji kitaplarındaki olayların Kur'an'da yer almaları, Kur'an'ın Tanrı sözü olma iddiasına karşı çok güçlü birer delildir." demektedir. "Yahudi oryantalistlere göre Yahudilik, İslam'ın birinci kaynağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 231) Theodore Bibliander, Kur'an'ın kaynağı olarak Hristiyanlığı gösterir. (Machumetis, I/3) Leone Caetani, İslamiyet'in dolaylı olarak Hristiyanların bir ürünü olduğunu iddia eder. (Studi di Storia Orientale, s. 47) Tor Andrae, Muhammed'in Hristiyan rahiplerden etkilendiğini ileri sürer. (Mohammed, s. 8) David Samuel Margoliouth, İncil'in Hz Muhammed için gayet faydalı bir kaynak olduğunu ileri sürer. (Mohammedanism, s. 50) Herbelot de Mollainville, L. Marraccio, A. Geiger, W. Muir, J. Wellhausen, W. St. C. Tisdall, T. Nöldeke, H. Grimme gibi oryantalistler ise, İslamiyet'in temelini Yahudiliğe dayandığını iddia ederler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 31-72) Aloys Springer ise, Muhammed'in 'Arap dinini inşa' ettiğini, 'birçok Arap şiirinden alıntılar' yaptığını (The Life of

Muhammad, s. 35) iddia eder ama Arapların Peygamberimize neden bu kadar itiraz ettiğini, muhalif olduğunu da açıklayamaz. Aynı yazar Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini de iddia eder. (The life of Muhammad, s. 175) Julius Wellhausen ise, "İslamiyet'in Hristiyan kültürünün etkisinde kalan Arap putperestliğinden ortaya çıktığını" iddia eder. (Reste Arabischen Heidentums, s. 240) Sir William Muir, "Muhammed'in Hristiyanlığın gerçek kurallarını bilmeye olanak tanıyacak kaynaklara ulaştığı şüphelidir" derken (The Life of Muhammad, s. 325) Josef Horovitz ise, "Muhammed'in eski ve yeni Ahit'in tercümelerine 'bir şekilde' ulaştığı" iddiasında bulunmaktadır. (Horovitz, Koranische Untersuchungen, s. 20) Gerek Kilgour ve gerekse Di Khuye ise, İncil'in efendimiz döneminde tercümesinin bulunmadığını bildirirler. (Muhammed Mustafa el-Azami, Dirasat fil Hadisi'n-nebevi, I/46) Theodor Nöldeke, herkesin Hristiyan olduğunda ittifak ettiği Varaka bin Nevfel'in, 'Yahudi olduğunu' iddia etmekte ve Rahip Bahira'nın Muhammed'i etkilendiğini ileri sürmektedir. (Hatte Muhammed christliche Lehrer, s. 705) Halbuki birçok oryantalist, Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu, sonradan Müslümanların Muhammedi büyük göstermek, peygamberliğine delil olarak kullanmak üzere uydurulduğunu ileri sürmektedir! Ama uydurma dedikleri bu olayı, işlerine gelince gerçek gibi kabul edip yine İslam'a saldırmak için kullanmaktan da geri kalmamaktadırlar. Charles Cutler Torrey, "Bazı araştırmacılar Kur'an'ın bir kısım pasajların da Yahudiliğin etkisini görürken: diğer bir kısmı ise aynı pasajlarda Hristiyanlığın izlerini bulabilmektedir. Halbuki dikkatli incelendiğinde aynı konuların, Yahudi ve Hristiyanlıktan ayrı olarak Batı Asya pagan dini kayıtlarında yer aldığı görülecektir." diyerek, aynı ayetlerden hareketle ne çok farklı kaynaklara (!) ulaşulabileceğini bizlere göstermektedir! Bu oryantalist aslında, kendisinin de eleştirdiği yere dönüp dolaşıp gelmekte, aynı ayetten üç farklı sonuç elde edilebilmektedir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 73) İbni Warrak ise, "İslamiyet Zerdüştlükten doğrudan etkilenmiştir. İran, Hint kültürünü kaynak olarak almıştır." şeklindeki iddiası (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 95) ile kaynak konusuna 'yeni bir çıkır' açar! A. Sprenger İslam'ı "Milli olmayan Yahudilik, teslisi olmayan Hristiyanlık." (Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/45) olarak nitelerken aslında kısmen hakikatin kenarına yaklaşmış ise de gerçeği teğet geçmektedir. Bu konu ile alakalı 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir. Margoliouth, Hz Muhammed'in Mekke'li Arapların zenginlik ve siyasi gücünün koruması için yeni bir din ortaya koyduğunu iddia eder. (Margoliouth, Mohammad, s. 40-43) O zaman neden tüm çevresi ve akrabaları dahil, Arapların yıllarca Hz Muhammed'e karşı çıktığı sorusu tabii ki cevapsız kalmaktadır! Hatta, "13. yüzyıl ortalarına doğru Avrupa'da peygamberimiz, "bir zenginin kölesi, bir kardinal veya zengin bir İranlı" olarak tanıtılarak." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 77) iddialara yeni versiyonlar eklenir! Thomas Herbert ise yazdığı 'Travels Begun Anno' adlı eserde, Hz Muhammed'in 'Yahudi kökenli olduğu' ve 'ailesinde' Yahudilik ve Hristiyanlık hakkında eğitildiğini ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 53) "Hz Hatice'nin evlilik öncesi Corazania adlı ülkede kraliçe olduğu, sapkın mezhebini yaymak için İspanya ve Afrika ya gittiği, Yahudi sevgilisi tarafından öldürüldüğü gibi kurgusal unsurlarda Hz Muhammed'in biyografisine zamanla dahil edilmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 72) "C. Forster'e ve J. C. Archer'e göre de Hz Muhammed peygamber olmaktan ziyade, 'ruhani/mistik' bir liderdir. M. Rodinson ve R. A. Gabriel'e göre Hz Muhammed, "sosyalist, devrimci" bir liderdir. Kısaca görüldüğü gibi Hz Peygamber hakkındaki nitelemelerde daima değişim olmuştur." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 214, 217, 221, 256) "Hz Peygamberin cesedinin domuzlar -diğer rivayete göre köpekler- tarafından yeniliği iddiasından, gizlice vaftiz edilip Hristiyanlığı kabul ettiğine dair de tarihte pek çok iddia da ileri sürülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 238)

Halbuki, "Peygamber, insani yöntemle yavaş yavaş öğrenen ve daha sonra edinmiş olduğu bilgiyi yayan bir insan değildir." (Eaton, s. 124) Manuell King bu konuda şunları söyler: "Kur'an'ın Hz Muhammed tarafından vücuda getirildiği ekseriya iddia olunur. Bu görüşe göre Hz Muhammed Kur'an'ı Tevrat ve İncil'den intihal etmiştir/alıntılanmış/aşırıdır. Benim kanaatim bu iddianın yanlış olduğu yönündedir." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 282) Zaten oryantalistler bunu açıkça itiraf ederler. "Bugün bile, Kur'an ile Yahudi ve Hristiyan metinleri arasında doğrudan bir bağlantıyı tam olarak tespit edebilmiş değiliz." (Kropp, Beyond Single Words, The Quran in its Historical Context, s. 205) Müsteşrik/oryantalist Duhl açılça, "Peygamberin Tevrat, Zebur ve İncil'in gerçek manada içeriği hakkında bir bilgisi olmadığını ve adı geçen kitapları okumamış bulunduğunu, İncil'i hiçbir zaman bilmediğini" itiraf etmektedir. Peygamberimiz okuma da, yabancı lisan da bilmez idi, kaldı ki o sırada ne Ahd-i Atik (Tevrat) ne de Ahd-i Cedid (İncil) Arapçaya çevrilmemiştir. Bunların Arapçaya tercümesi miladi 10. asırdan sonra olmuştur. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s.175) Görüldüğü gibi oryantalistler birbirlerini yalanlarken çelişkili ithamlar ortaya atmaktan geri kalmamaktadırlar. Çünkü, Hz Muhammed 'kendi inanç sistemlerine aykırı' bir söylemle ortaya çıkmıştır ve oryantalistler birbirleri ile tutarsız olsa da bu dine saldırmaktan kendilerini alıkoyamamaktadırlar. Boulainvilliers gibi istisnai oryantalistler ise "İslam'ı, Hristiyanlığa göre daha tercih edilebilir bir din olarak görmekte, Hz. peygamberi de bir peygamber olarak takdir" etmektedir. (G. Pfanmüller, Hanbuch der Islam, s. 117, 171)

Bir oryantalistin de itiraf ettiği gibi, "Dünyadaki büyük insanlardan hiç biri Muhammed kadar iftiraya uğramamıştır." (M. Watt, Hz Muhammed, s. 22, 211) Çünkü ele geçirdikleri tüm "Hz Peygamberin hayatına dair orijinal kaynaklardaki bilgileri çarpıtmışlardır." (A. Kramer, History of Muhammad's Campaigns, s. 1) Zaten oryantalistlerin "Hz Peygambere ait literatürü, çeşitli ve çelişkilidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 53) "Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekte bir ilgisi bulunmamakta, birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori öncekini çürütmektedir." (Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, Abdülaziz Hatip, s. 11) "Oryantalistler kendi aralarında bile çelişkilerden kurtulamaz, görüş birliği sağlayamaz, birbirlerini yalanlarlar. Halbuki birinin iddiası doğru olsaydı hepsinin onda görüş birliği yapmaları gerekirdi." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226)

Sonuç itibari ile, oryantalistler öyle ya da böyle Kur'an'ın kaynağını başka yerlerde aramışlardır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 96) Hristiyanlar hiçbir dönemde Hazreti İsa'nın ilahlığından vazgeçmemişlerdir. Kur'an, Yahudi ve Hristiyanların birçok inancının yanlış olduğunu dile getirir. Eğer Kur'an onların verilerine dayansaydı elbette onların içeriğine muhalefet etmezdi. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 105, 107) Oryantalistler yüzyıllarca Kur'an'ın kaynağı konusunu araştırmalarına rağmen bir türlü tatmin edici bir sonuca ve kendi aralarında ittifak ettikleri bir görüşe ulaşamamışlardır. Birçok oryantalistin Kur'an konusundaki hipotezlerinde, her biri ayrı bir iddia ortaya attığından elde ettikleri veriler gelişimsel bir birikim oluşturulamamaktadır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 169) Gerçek olan tek hakikat ise şudur: "Aslında dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerinden sonra çıkmış bir dinin peygamberini kabul etmek istememektedirler." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 244)

"Kur'an'ın yazılması konusunda Dimeşki bir Arian rahibinin Hz Muhammed'e kılavuzluk ettiğini ileri sürerken Kindi, Sergius adlı Nasturi bir rahibin Muhammed'i eğittiğini ileri sürer.

İleriki zamanlarda başka isimler de telaffuz edilir. Aslında bu, oryantalistlerin tarihi gerçeklerden hareket etmek yerine, kendi keyif ve ihtiyaçlarına göre, kendilerince sapkın olan bir hareketin lideri ile Hz Muhammed'i bir şekilde irtibatlandırma arzusu içinde hareket ettiklerini.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 61) göstermektedir. Görüldüğü gibi oryantalistler içlerindeki kin ve nefreti, hiçbir ilmi delil ve objektiflik kriteri olmadan ve birbirlerine zıt bir şekilde kusmakta ama aynı zamanda da çelişkili ithamları ile birbirlerini de yalanlamaktadırlar! Tek başına Yahudilik, tek başına Hristiyanlık, Hem Yahudilik hem Hristiyanlık, hem paganizm hem de Yahudilik, sadece Arap monoteizmi veya sosyal reformcu, sosyalist önder veya sara-histeri nöbeti gibi birbiri ile zıt ve tutarsız birçok iddia, Kur'an'ın kaynağı olarak oryantalistlerce ileri sürülmüştür. Tüm bu karmaşık ve birbiri ile zıt iddiaların ortaya çıkışının ana sebebi, Kur'an'ın vahiy ürünü bir kitap kabul edilmemesi ön kabulü ile Hz Muhammed'in hayatına yaklaşımasıdır. Önce Hüküm/karar (İsa tanrıdır dolayısı ile teslisi reddeden Muhammed sahte peygamberdir) verilip sonra delil aranınca, ortaya yukarıdaki gibi birbirine zıt, çelişkili, tutarsız iddialar yığınının çıkması da doğaldır!

İşin diğer ilginç yönünde, tüm bu iddiaların aynen kopyalanarak yerli ateistlerce de kitaplarında dillendirilmesi ve orijinal görüş gibi imiş okuyucuya sunulmasıdır! Dolayısı ile, tüm oryantalistlere verilen cevapların özelde yerli ateistlerimizi de kapsadığı göz önünde bulundurulması gerekn önemli bir husustur!

“Hz. Muhammed hangisinden yararlanmış, efendimiz okuma yazma bilir mi idi, bilmez mi idi? İddialar tutarsız ve çelişkiler de ortada iken, ortaya çıkan Kur'an'da gerek tesiri ve gerekse içeriği ile tüm iddiaları tümünden geçersiz kılmaktadır. Aslında durum gayet açıktır. Oryantalistlerin Hz Muhammed'e ilim öğrettiğini itiraf ettikleri ancak içte ve dışta bulamadıkları kaynak, bizzat Allah'tır.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 135)

407

Hz Muhammed'in peygamberliğini ispat eden en önemli iki delil şunlardır: Bunlardan birincisi Hz. Muhammed'in peygamberlik öncesi hayatı, ikincisi toplumda gerçekleştirdiği olumlu değişimlerdir. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.159) Peygamberimiz ümmi bir toplumda doğup, hiç şiir söylememiş, edebiyatla uğraşmamış, kabile başkanlığı yapmamış, hatta kahinlikle hiç ilgilenmemiş, geçmiş milletlerin dinlerini araştırmamıştır. Peygamberlikten sonra Hz. Muhammed dağınık ve birbirine düşman olan Arap topluluklarını bir millet haline getirmiş, puta tapıcılığı sona erdirmiş, tek Allah inancını yerleştirmiştir. O, zalim ve ahlaksız olan cahiliye halkını adil bir toplum haline getirmiştir. (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s. 449-450) Daha fazla detay için, ‘Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazımıza bakılabilir.

Bu konu oryantalist ve ateistlerin ortak iddiası olduğu için, tüm iddiaları önce özet sonra detaylı şekilde ele alıp cevaplandıracağız!

Özet

“Oryantalizmin ana hedefi, bütün çabası Kur'an'ın ‘insan sözü’ olduğunu kanıtlamak üzerinedir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 31)

Hristiyan oryantalistler, kendi inançlarını (Teslis inancından Hz İsa'nın çarmıha gerilmesine, asli günah inancından şarabın kutsallığı inancına dek) reddeden; Yahudi oryantalistler ise, başta İsrailoğullarının seçilmiş üstün bir ırk olduğu inancını ve dünyevileşme temayüllerindeki aşırılığı kabul etmeyen; ateistlerde, yaratıcı ve kutsal kitap öğretisi ile gelen; deistler ise, sadece yaratmayıp insanlara vahiy de gönderdiğini söyleyen Hz Muhammed'in mesajlarını kendi

dünya görüşlerine ters olduğu için reddetmektedirler. Onların 'bakış açılarına' göre, inançlarına zıt mesajlar içeren bir kitaba insanları çağıran Hz Muhammed'in Allah'tan vahiy alması imkansızdır. Çünkü gerçek doğrular kendi kitaplarında yazanlardır. O halde Muhammed bu kitabı çeşitli nedenlerle uydurmuş ve insanları kandırmaktadır! Bu önkabullerden sonra da tüm bu İslam karşıtı gruplar, Hz Muhammed'in tabliğ ettiği kitap olan Kur'an'ın kaynağının ne olduğu konusunda araştırmalar yapmaya çalışmışlar ve hem kendi içlerinde birbirini yalanlayan hem de genel anlamda çelişkilerle dolu birçok iddia ortaya atmışlardır. Şimdi tüm bu görüşleri toplu bir şekilde ele alıp cevaplayalım, bi-iznillah!

"Onu Peygamber kendisi uydurdu, diyorlar öyle mi? Hayır! O, Rabbinden gönderilen hak bir Kitaptır." (Secde, 3) Görüldüğü gibi, putperestlik inancına aykırı olan tevhid inancı ile ortaya çıkan Hz Muhammed, o dönemde de benzer tepki ve ithamlarla karşılaşmış; iftiralar, işkenceler, saldırılarla dolu uzun inkar sürecinden sonra Mekke müşrikleri itiraz ve ithamlarından vazgeçip, Kur'an'a iman etmiş ve Müslüman olmuşlardır.

Önce itiraz edip sonra ikna olma ritüni günümüzde de aynen devam etmektedir: "Kur'an'da konuşan, Hz Muhammed'in sesinden daha güçlü, daha yüksek sestir ve bu ses bütün zamanları aşarak günümüze dek ulaşır." (Sonradan Müslüman olan Yahudi asıllı Avusturyalı gazeteci ve yazar Leopold Weiss (Müslüman adı ile Muhammed Esed, Kur'an mesajı, s. 4) ; "Siz hiç hayatınızda Kur'an okunuşunu dinlediniz mi? Ne anlama geldiğini anlamasanız da o ne güzel bir okuyuştur! Onları dinlerken vücudunuz titrer, tüyleriniz ürperir. İşte o zaman bilinçaltınızla anlarsınız ki, o bir insan sözü değil aksine göklerden indirilen semavi bir sözdür. Ve İçinizde sabah akşam okudukları semavi okuyuşun ne anlama geldiğini anlamak için karşı konulmaz bir istek doğduğunu hissedersiniz." (75 Yaşında Müslüman olan Meryem (Sophia) Pétronin tarafından, Fransa başbakanı Macron'a yazılan mektuptan, 25.10.2020) Bu örneklerin devamı için, 'İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir.

408

Ateist ve oryantalistler iddia ediyorlar ki, "Kur'an-ı Kerim bile Muhammed'in mucize gösteremediğine delil ayetlerle doludur." Aslında bu tespit bile iddialarının tam zıttına yani, 'Kur'an-ı kerim'i Muhammed'in yazmadığına' delil teşkil etmez mi? Sadece bu itiraf/zları, bile Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin delili değil midir? Bir insan düşünün ki, kendilerine secde edilen tüm putları yıktırıyor, içkiyi, kumarı, zinayı yasaklatıyor; namaz, zekat, kurban gibi ibadetleri de üstüne yaptırıyor ama, tüm bunları zorlu bir süreçten sonra topluma kabul ettirdiği halde, içinde 'kendisinin mucize gösteremediğine' delil olacak cümleleri de, "kendi yazdığı kitaba" ekleyiveriyor"! Eski inançlarını terk ettikleri ve bu uğurda mallarını, canlarını feda ettikleri bir insan 'yazdığı kitabına' bunlara eklese, takipçilerinden bunu kabul etmeyecek var mıydı acaba?! Aslında ileri sürdükleri iddiaların bile, Kur'an'ın hak kitap olduğunun delili olduğunun farkında değil ne yazık ki bu kesim! Oryantalistler ayrıca Muhammed'in "Bir Arap devleti kurmak" amacı ile Kur'an'ı yazdığını ileri sürerler ki, bu amaçla yola çıkan (!) birisinin bunu Arap ırkçılığı çerçevesinde gerçekleştirmesi daha kolay, mantıklı ve rahat olmaz mı idi? Böylece hem kendi bir kral olur hem (Yahudilik gibi) tüm Araplara özel bir din ile ırkını kalkındırmış olmaz mı idi?! Ama O (sav) milletleri aşan, evrensel ve insanlara zulmeden tüm kuralları ortadan kaldıran bir mesaj ile gelmiş ve çile dolu zorlu bir yolu tercih etmiş ve sonunda insanlığa evrensel mesajını ulaştırmıştır!

İddialar ve cevaplarımız

Kur'an diğer ilahi dinlerin kopyası mıdır?

Hiz. Muhammed'in, Kur'an'ı Kitab-ı Mukaddes'ten (Tevrat ve İncil) esinlenerek mi yazmıştır? Bu iddianın temelini Kur'an ile Kitab-ı Mukaddes arasındaki bazı benzerlikler olduğu iddiası

oluşturmaktadır. Halbuki ilahi kitaplar arasında benzerlikler bulunması son derece doğal bir durumdur. Çünkü sonuçta hepsi Allah'ın sözüdür, hepsinin mesajı aynıdır: Allah'ın tek olması, imani esaslar, ibadetler, sosyal hayat ile ilgili emir yasaklar, ahlaki kurallar gibi. Bu durum zaten Kur'an'da açıkça ifade edilmektedir: “Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.” (Maide, 46) Hac Suresi'nin 26. ve 27. ayetlerinde hac ibadetinin Hz. İbrahim'le başladığı, Enbiya Suresi 72. ve 73. ayetlerinde namaz ve zekatın Peygamberimizin döneminden önce de farz olduğu, Mü'minin Suresi 51. ayette, diğer elçilere de salih amellerde bulunmalarının emredildiği bildirilmektedir. Bu konunun detayları için “İslam tüm dinlerin özüdür” adlı yazımızı tavsiye ederiz. Burada asıl gözcü edilen hususun altını da özellikle çizelim: Benzerliklerin sebebini yukarıda açıkladık, peki ya benzer olmayan ‘ana ilkelerin’ göz ardı edilme sebebi nedir?!

“Hz Muhammed, Kur'an'ı başka dinlerden aldığı iddia edilmektedir. Onun peygamberliğine iman eden sahabenin de tıpkı Hz Muhammed gibi, ticari yolculuklar yaptığını, panayırlara katıldığını düşündüğümüzde, onların benzer bilgilere ulaşabilecekleri sonucuna rahatlıkla ulaşabiliriz. Dolayısı ile kendi bildikleri, duydukları şeylerin sonradan Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri de akla ve mantığa aykırıdır. Hele ki peygamberliğin toplam 23 senesinin, Mekke'de geçen 13 senesinin, işkence ve iftiralar, eziyetler; Medine'de geçen 10 yılının ise savaş ve mücadeleler ile geçtiğini düşünürsek!” (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 288)

Yahudi bir kaynaktan, Yahudiliğin İslam'a değil, İslam'ın Yahudiliğe tesirlerine örneklerle konumuza başlayalım: Naphtali Wieder, “İslamic Influences on the Jewish Worship” isimli bir kitap yazmış, Oxford'da, 1947 yılında yayımlanan bu kitapta, ‘ibadetler dahil’ birçok konuda Yahudiliğin İslam'a değil, İslam'ın Yahudiliğe tesirini, Yahudi kaynaklarına dayanarak ortaya koymuştur. Mahmud Akkad bu kitabın özetini, ‘Ma Yukalu ani'l-İslam/İslam hakkında neler söyleniyor?’ (s. 144-159) adlı eserinde vermiştir. “Yahudilerin inanç ve haberler konusunda naklettiklerinin asılları kendilerine ait değildir. Peygamberlik konusunda onların önceliği yoktur. Peygamberleri ve ibadetlerle ilgili bilgileri başkalarından almışlardır. Dinin özünü teşkil eden Allah, Peygamber ve mükellefiyet konularına mukayeseli olarak bakıldığında İslam'ın onlardan hiçbir şey almadıkları açıkça görülmektedir. Yahudiler Müslümanlara uyarak, onlardan öğrenerek abdest, gusül, cemaatle namaz gibi birçok ibadeti uygulama alanına sokmuşlardır. Sonuç olarak Yahudiler, Irak'a göç etmeden önce bilmedikleri (bilgi kaynaklarında mevcut olamayan) ve semavi dinler arasında ortak olan hususları göçten sonra burada öğrendiler ve İslam'dan sonra da çok şey aldılar.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 4.8.02.2018)

İlginç çıkışlar: “Anglikan Kilisesi lideri Williams, “Müslümanlar gibi yapın” dedi ve İslamiyet'teki namazın amacı doğrultusunda bir öneriyi Hristiyan Dünyasına açıkladı. Anglikan Kilisesi lideri Williams, Müslümanlar gibi günde beş kez dua etmenin Hristiyanların gündelik yaşamlarında Tanrı'yla daha derin bir ilişki kurmalarını sağlayabileceğini söyledi.” (Basından, 27 Kasım 2007); Hristiyanlar da Tanrı'ya 'Allah' desin: Hollanda'da Breda kentinin Piskoposu Tiny Muskens, katıldığı bir televizyon programında yaptığı açıklamada, her dinde Tanrı'nın başka bir isimle tanımlandığını anımsatarak, Allah sözcüğünün bu tanımlamalar içinde en güzeli olduğunu belirtti. (Hürriyet, 14 Ağustos 2007)

Görüldüğü gibi, günümüzünde Müslümanların en zayıf olduğu dönemlerde bile İslam hala diğer dinleri etkilemeye devam etmektedir. Tüm bunlara rağmen bir de aralarında benzerliklerin bulunması, Kur'an'ı Peygamberimizin yazdığını değil, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlamaktadır. Ayrıca Hz. Muhammed, hayatında Tevrat'ı veya İncil'i ‘okumuş’ değildir. Çünkü Hz

Muhammed ‘ümme’ idi. Bu konuda ‘Ümmi peygamber’ adlı yazımızı tavsiye ederiz. Zaten bunu günümüz ateistleri de kabul etmektedir. Bir ateist yazar, “Muhammed, okur-yazar değildi ve Kur’an’ı oluştururken okur-yazar yardımcılardan faydalandı.” demektedir ki, bu iddia Mekke’li müşriklerce de ileri sürülmüş ama sonunda hepsi bu iddialarından vazgeçip; ikna olup Müslüman olmuşlardı. Ayeti kerimenin buyurduğu gibi: “Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batıl da olanlar kuşkuya kapılırlardı.” (Ankebut, 48) Ama kuşku duyanlarında sonun da iman edip Müslüman olduklarına şahit olmaktadır!

Kopyalandığı iddia edilen kutsal kitaplarında kendi peygamberlerine birçok iftira atanlar; Hz. Lut için kızları ile zina yaptı, Hz. Davud için komutanın karısına el koyup tecavüz etti, Hz. Süleyman’ın yabancı kavimlerden bazı kadınların peşine düşüp puta taptı gibi birçok iddiayı Kur’an’ın tamamen reddettiğini neden görmezler?! Özetle, Kur’an önceki ilahi kitaplardaki doğruları onaylamış, yanlışları elemiş, eksikleri ise tamamlamıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 135) Kur’an’ın önceki kitaplar ile ilgili yaklaşımı iki kavram ile açıklanabilir: Tasdik: Önceki kitaplarda hakikat adına ‘kalan şeylerin’ doğrulanması. (Yusuf, 111) ve Muheymîn: Önceki kitapları eleyip doğru yanlarının ortaya konulması. (Maide, 48) Bu konudaki detaylar için “Hristiyanlık, Papa ve İncil” adlı yazımızı tavsiye ederiz. “Oryantalistler Hz Muhammed’in Kur’an-ı Kerim’i Tevrat İncile bakarak yazdığını iddia ederler. Sadece Yunus kıssasının kıyaslaması bile bu iddianın yalan olduğunu ispat etmeye yeterlidir. Zaten, "Çarmıha gerilmeyi, teslis inancını ve ruhbanlığı" reddeden bir inanç sistemi İncil’den kaynaklı değil, İncil’e karşı bir inancı savunuyor demektir.” (Malik Bin Nebi, Kur’an-ı Kerim Mucizesi, s. 185-186)

YUNUS KISSASINDA KUR’AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU			
Ayet No	Kur’an’da	Mukadde Kitepte	Görüşler
1-3	Mes'eleye sadece dini bir vak'a olarak giriş	Mes'eleye bir kabile meselesiyimş gibi giriş	Fark.
4-6	Yusuf'un bir rüyası	Yusuf'un iki rüyası	Fark.
7-15	Yusuf'un babası Yakup tarafından emnet edildikten sonra bir komploya uğraması	Yusuf'un, babası Yakub'un emri üzerine gitmesi ve komploya uğraması	Fark.
16-18	Yakub'un çocuklarının yüzüne karşı şüphelerini beyan ve komplotun sonra da ümitsizli muhafazası etmesi	Yakub'un safdiline bir şekilde anlatılan uydurmaya inanması ve neticeden ümitsizli kesmesi	Fark.
19-20	Yusuf'un satışı ve Mısır'a getirilişi	Aynı şekli	Kur'an'da üstelik Allah'ın müdahalesi belli.
24	Yusuf'un temayülü ve Allah'ın yardımının yetmesi	YOK	
25	Kadın tarafından yırtılan gömlek	Kadın tarafından alınan yakalanan gömlek	
27-29	Kadının kocası tarafından azarlanması ve tevbiye davet edilip	Kocanın Yusuf'a karşı hiddeti	Fark.
30-31	Şehide rezalet çıkması ve kadınlar toplantısı	YOK	
34	Kadının ısrarı karşısında Yusuf'un duası	YOK	Kur'an'daki Yusuf daha çok bir peygamber gibi konuşuyor.
36-40	Yusuf'un zindan arkadaşlarına vaaaz	YOK	
41	İki rüyanın tabirini Yusuf'tan rıza edilmesi (vaazla)	Yusuf'un rüyaların tabirini bizzat arz etmesi	Fark.
42-48	Kadınların iftira ile hapis sebebinin ruhi ve ahlaki planda ortadan kalkması	Hapis sebebinin sadece Firavun'un bir rüyası üzerine siyasi sebeple ortadan kalkması	Kur'an'da ruh ve mâna daha çok konuşmakta.
YUNUS KISSASINDA KUR’AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU			
Ayet No	Kur’an’da	Mukadde Kitepte	Görüşler
49	Bolluk ve bereket senesini önceden haber veriş	YOK	
53	Firavunun kendisine de vaaaz	YOK	Kur'an'dakının daha çok bir peygamber olduğu muhakkak. Kur'an'da adalet. Kitabı Mukaddeste siyaset.
54	Yusuf'un itibarının tadeti	Yusuf'a makam verilmiş	
55	Yusuf'un Vekilharçlık vazifesini istemesi	Yusuf'a vekilharçlık vazifesinin teklif edilmesi	Fark.
57	Ahret döğünceci	YOK	Kur'an'da daha çok bir din konuşuyor.
58-62	Yusuf ve kardeşlerinin karşılaşması	Değişiklikler var.	Kur'an'daki Yusuf daha çok peygamber.
63-57	Mısır'dan dönüş. Yakub'un nezdinden tekrar hareket	Mısır'dan dönüş. Yakub'un Simeon'u kendi kaderine terketmiş beneyen emri	Casusluk ithamı ve Simeon'un hapsi Kur'an'da yok.
68-69	Mısır'a varış ve Yusuf'un komposu	Aynı	
70-79	Yusuf'un kardeşlerinin gidişi, Benyamin'in alınması	Biraz değişik	
80	Kardeşlerin dertleşmesi	YOK	
81-87	Sabar ve ümit aşlayan babanın yanına varış	YOK	
88	Mısır'a, Yusuf'un yanına dönüş	YOK	
89-92	Yusuf'un affedili ile döğümün çözölüşü	Yusuf'un heyecanı ile döğümün çözölüşü	Fark.
93	Yusuf'un babasına gönderdiği gömlek	YOK	
94-95	Yakub'un önsüzü	YOK	
96-99	Yakub'un iyileşmesi, duası ve çocuklarını affı	YOK	
102	Yusuf kıssasının bir ŞÖKÖR'le bitiş	YOK	Daıma Kur'an'da ruh ve mâna hakim.

“Hz Muhammed, kıssaları alıntılanmış olsaydı hangi metinleri okumuş olması gerekirdi? Oryantalistlerin ‘Carpus Caranium’ adlı çalışmada, Hz Muhammed tüm Kur’an’ı yazabilmesi için lazım olan eserlerin ‘sadece isimlerinin yazılı olduğu’ liste 24 sayfa tutmaktadır. Hz Muhammed (sav) döneminde bu bilgilerin hangi dillerde olduğu ile ilgili liste ise şöyledir: Tevrat: İbranice, İncil: antik Yunanca, Adem ile Havva’nın hayatı: eski Slav dili, Thomas’ın

çocukluk İncili: Kıpti, Midraş Rabbah: antik İbranice, Babil talmudu: İbranice, Arda wiraf: Farsça. Bu eserlerin tamamının ilk Arapça tercümesi, Hz Muhammed'den sonradır. Şunu da söylemekte fayda var ki, metinlerin çoğu, 1945 yılında Mısır'da keşfedilmişti. Aslında bu kaynakların, Muhammed'in bulunduğu coğrafyada, yazılı olarak bilinmesi imkansız olduğu gibi, sözlü olarak bilinmeleri de imkansızdır. Ünlü islam karşıtı Margoliouth; "Kur'an'ın kaynakları sayısızdır. Habeş ve Süryani kaynaklarına ek olarak, İbrani ve Yunan kaynakları vardır." (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 108) demektedir. Hz Muhammed'in bu kadar dili bildiğine ve 1945'te bulunmuş kitapları okuyabileceğine inanan var mıdır? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 446-448) Danimarkalı şarkiyatçı Johannes Pedersen zaten açıkça itiraf etmektedir: "Hz Muhammed'in Yahudi ve Hristiyan kitaplarına yakından bir aşinalığı yoktu." (Pedersen, İslam dünyasında kitabın tarihi, s. 29) "Tevrat'la tamamıyla aynı, tek bir peygamber kıssası dahi yoktur. Nuh, şarap içip sarhoş oldu. Harun, bir put yaptı. Lut'un büyük kızı küçüğüne "Babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım." dedi. Kral Süleyman'ın karıları, onu yolundan saptırdılar. Eyüp kıssası, Yusuf kıssası, Adem kıssası. Hz Muhammed bu kıssaları, Yahudilerden almış olsa, teolojik tutarsızlıklar oluşturan bu kısımları neden almasın? Kur'an'ın, Yahudilerin eserlerinde yaptıkları bir kısım açık hatayı düzelterek, bir kısım hatayı ise nakletmeyerek onları fazlasıyla aşmıştır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 450, 460)

Zaten "Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam'dan apayrı bir anlayışa sahiptir." (Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123); Hristiyanlık öğretisinin aksine "İslamiyet'te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın da zina etmiş sayılmaz." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 30) "Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hakim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve İsa'nın tanrı olması ile ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. Peygamber'in onlardan etkilenmiş olsaydı, Hz. Peygamber'in sözlerinde de mevcut inançların (teslîs, enkarnasyon, vaftiz, aslî suç vb.) izlerinin bulunması gerekecekti." (Pr. Aydın Topaloğlu, Ateizm ve eleştirisi, s. 164); "İslam çarmıhı, Tanrı'nın ete kemiği bürünen insan olduğunu, teslisi reddetmiştir." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 226)

Tevrat, akılsız bir hayvanın (yılanın) Adem Havva'yı kandırdığını ve Yılanın bu nedenle yerde sürünmekle cezalandırıldığından, Havva annemizin hatasının cezası olarak tüm kadınların hamilelik sıkıntısı başta dünyada cezalandırıldığına (Tekvin, III/1-19) Kur'an'da olmayan şeylerden bahseder. Kur'an'da bunlardan bahsedilmediği gibi "Hiç kimsenin başkasının günahını yüklenemeyeceğinin de altını Kur'an defalarca çizer." (Bakara, 142, Necm, 38, En'am, 165, Fatır, 18) Ayrıca Adem oğullarının yaratılanların üstünü olduğu, dünya nimetlerinin onlar için hazırlandığı da Kur'an'da anlatılır. (İsra, 70, Nahl, 10-18, Zuhuf, 12-14, Casiye, 12-13)

Ayrıca aynı konular Tekvin, 22/19 ile Saffat, 99-113; Tekvin 18/18 ile Hud, 70-71; Huruç, 32/24 ile Taha, 90; Tevrat 7/1-2 ile A'raf, 104-105 ve Taha, 45; İncil, Matta, 16/13-17, 3/17, Matta21/28-50 ile Meryem, 88-93, Ali İmran, 35-37, Meryem 16-29, Maide, 75, Meryem, 30-33, Nisa, 155. ayetler de farklı anlatılır. Kitab-ı Mukaddes'te peygamberlere atılan tüm bu iftiralar Kur'an'da asla geçmez! Aksine tüm peygamberler örnek, ahlak timsali, abid kimseler olarak tasvir edilir.

Hz. Peygamber Kur'an'ı Mekke'de oturan bazı Yahudi ve Hristiyanlardan mı edinmiştir?

Öncelikle ifade eldim ki hiçbir tarihi kaynakta Mekke'de Yahudi bir grubun bulunduğu bildirilmemektedir. Ayrıca Yahudilerle o kadar savaş yapıldığı halde neden bir Yahudi "Bizden

aldığını bize saldırı için kullanıyor.” türü bir ithamda bulunmamıştır? Böyle bir ihtimal olsa idi, yıllarca savaş dahil efendimiz ile her türlü mücadele eden Mekke müşrikleri bu konu üzerinde özellikle durmazlar mı idi? Ki o müşrikler o dönemin şartlarında yaklaşık 2.000 km. ötedeye, Habeşistan’a hicret eden Müslümanların peşine bile düşmüşlerdi! Halbuki müşrikler Hz Peygambere Kur’an’ın hangi yerinin öğretildiğini söylemek yerine genel ithamlarda bulunuyorlardı. Ayrıca Hz. Peygamber Kur’anı kendisinden öğrendiği iddia edilen kişi ya da kişilerin de gelişen süreç içerisinde ya Müslüman olmaları ya da olmamaları gerekirdi. Eğer müslüman olduklarını düşünürsek, kendilerinin kopya verdiği ve bu kopya sayesinde peygamberliğini iddia eden kişiye niçin iman edip onun emrine girmişlerdir? Mallarını ve canlarını bu yolda neden feda etmişlerdir? Müslüman olmadıklarını düşünürsek, o zaman niçin bunu açıklamayıp da, kendi verdikleri bilgilerle birinin peygamberliğini ilan edip binlerce insanı arkasından götürmesine rıza göstermişlerdir? Böyle bir itham doğru olsaydı (Daha önce Müslümanlığı kabul etmişken Habeşistanda Hristiyan olan) Ubeydullah bin Cahş, Muhacir müslümanlara karşı Kral Necaşi’yi kışkırtmaya giden Kureyş elçileri, Necaşi’nin sorularına muhatap olan Ebu süfyan ve beraberindekiler bu ithami yenilerlerdi! Çünkü bu ve benzeri durumlar Hz. Muhammed aleyhinde altın bir fırsattı. Daha da önemlisi Kur’an’da var olan ve Tevrat ve İncil ile taban tabana zıt olan ayetler nasıl açıklanacaktır? Ya içeriği günümüzde ancak anlaşılabilen bilimsel ayetlerin varlığı? Ayrıca Kur’anın üzerine yazıldığı materyaller göz önüne alındığında (develerin kürek kemiği, hurma yaprakları, kil tabletleri ve hayvan derileri) o dönemde kitap ve okumanın yaygın olmadığı rahatlıkla gözler önüne serilebilmektedir. Eğer Hz. Peygamber yazılmış Hristiyan ve Yahudi kaynaklarına ulaştıysa, buna Mekke müşriklerde ulaşabilir ve itirazlarını ona göre yapabilirlerdi. Hele buna bir de Tevrat ve İncil’e muhalif birçok ayetin Kur’an’da olduğunu da ekleyecek olursak, müşrikler ile Hristiyan/Yahudi ittifakı kaçınılmaz olurdu. Hz. Muhammed’in ortaya koyduğu dinin esaslarını, kendi kitaplarından aldığını bilemeyecek kadar saf ve zavallı mıydı bu insanlar ki, daha sonra defalarca Hz Muhammed ile savaşlarda karşı karşıya gelmişlerdir. Neden savaşmışlardır o halde? Üstün ırk olduklarına inanan Yahudilerden birçok kişi neden daha sonradan Müslüman olmuştur? En meşhurlarından olan Yahudi kaynaklarına hakim bir Yahudi alimi Abdullah bin Selam, birçok tehlikeyi göze alıp belli bir yaştan sonra, içinde önder olduğu topluma aykırı görüş sunan bu yeni dini neden kabul etmiştir? Hem de zorlamadan ve kendi istekleri ile büyük bir mücadelenin içine neden dalmışlardır?!

Fransız oryantalist Dominique Sourdelle “Bazı Hristiyanlar, Muhammed’e keşişlerce dinin kendisine verildiğini ileri sürmüşlerdir. Oysaki bu görüşlerin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Muhammed asla Hristiyan olmamıştır. O’nun eğiliminin tüm ayrıntıları en ince noktalarına dek bilinmektedir.” diyerek bu iddialara cevap vermektedir. (L’Islam, s. 10) Montgomery Watt, Hz Muhammed’in “herhangi bir kutsal kitabı asla okumadığını” açıkça ifade etmektedir. (Watt, Hz Muhammed’in Mekke’si, s. 96) “Hz Muhammed’in Kur’an’ı bir Hristiyan rahibin ve bir İranlı Yahudi’nin yardımı ile yazdığı yolunda söylenen iddialar, kendi kendini yalanlamaktadır. Arap dilinin, sanat şaheseri, biri Suriye’li öteki İranlı iki yabancıya nasıl mal edilebilir?” diyen Lord John Davenport (Hz Muhammed ve Kur’an’ı kerim, s. 41), zaten o dönemin “Rahipleri arasında yaygın olan mucize ticareti, ahlaksızlıklardaki çoğalmalarla bütün halkın eğitimini bozacak bir halde.” (Hz Muhammed ve Kur’an’ı kerim, s. 2) olduklarını ifade etmekte ve böyle din adamlarının değil örnek olmak veya başkasına öğretmenlik yapmak, açıkça büyük bir bozulmanın içinde kaybolup gittiklerini ilan etmektedir. J. Fück, ‘Die Originalität des Arabischen Propheten’ adlı eserinde, “Hristiyan olan Ebrehe’nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiçte Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun.” (Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 224) demekte ve “Kendine özgü düşüncesi ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır.” (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 223) diye eklemektedir. Annemarie Schimmel, ‘Ve Muhammed O’nun elçisidir’ adlı eserinin 39.

sayfasında, Hristiyan ve Yahudi gibi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çekerken, Katolik bir rahibe olan Karen Armstrong, Hz Muhammed için, 'Yahudilik ve Hristiyanlık inançlarını bilmemesine rağmen tek tanrılı deneyimi kalbinde yakalamayı başarmıştır.' (Karen Armstrong, İslam peygamberinin biyografisi, s. 138) demektedir ve İslam'ın Yahudilik ve Hristiyanlıktan alındığına dair oryantalist iddialara da, içlerinden biri olarak cevap vermiş olmaktadır. Pierre Venerable ise, İslam'ın "Allah tarafından gönderildiğini kabul etmese de, Muhammed'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan bağımsız bir din getirdiğine inanır ve Muhammed'in iyi niyetli olduğunu söyler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 97) "Aloys Sprenger ise, 'Yahudi Essenilerden bazı şeylerin İslam'a geçtiğini' ileri sürmektedir ki, yeniden dirilmeye inanmayan bu mezhep, İslam'ın doğduğu sırada tarihin karanlıklarında kalmıştı." (Y. Kutluay, İslam ve Yahudi mezhepleri, s. 247) "Hartmut Bobzin, 'Mohammed' adlı eserinin 52. sayfasında, İslam'ın, Yahudilik veya Hristiyanlıktan alındığı açıklamalarını tatmin edici bulmadığını açıklamaktadır." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 278) H. Stubbe, 'Mahometanism' adlı eserinin 144. sayfasında da, 'İslam'ın, Hristiyanlık ve Yahudilikten çıktığı, Hz Muhammed'in onların etkisinde kalarak Kur'an'ı yazdığı iddiasını reddeder.' Aloys Sprenger, 'Mohammed' adlı eserinde, Yahudilik, Hristiyanlık ve monoteizmin, Hz Muhammed üzerindeki etkilerini 'spekülasyon' olarak nitelendirmektedir. Hubert Grimme, 'Mohammed' (I/13-17) adlı eserinde, İslam'ın monoteizmden etkilendiği iddialarını reddeder ve 'Muhammed'i belli bir din topluluğunun mensubu olarak damgalamak uygun değildir' der. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 283, 301) Özetle, "Eğer peygamber, Hristiyan ve Yahudilerin kitaplarında yazılan hikayeleri anlatmış olsaydı rakipleri, hocasının adını söyleyip kaynakları gösterirlerdi." (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yüceliği, s. 130) Bu nedenle de, "İslam dinini, cahil bir rahibin tavsiyesinin veya mizacı daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz." (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225)

Hz peygamber vahiy beklentisi içerisinde mi idi?

İlk vahiy geldiğinde şaşırıp ürperen efendimiz doğru evine koşar. Olayları eşine anlatır. Hz Hatice olayı büyük bir bilgin olan amcaoğlu Varaka bin Nevfel'e anlatılır. Bunun üzerine Varaka, "Bu gördüğün Allah'ın Musa'ya indirdiği en büyük kanundur. Keşke senin davet günlerinde genç olsaydım da, kavminin seni çıkaracakları zamanı görseydim." der ve o günlere yetişebildiği takdirde yardım edeceğini söyler. (Buhari, Bed'u'l-vahy, 1) Ayrıca Peygamberliğini ilan ettiğinde müşriklerden hiç kimse çıkıpta, "Peygamberlik iddiasında bulunacağın öteden beri belliydi" gibi bir ithamda bulunmamıştır. Aksine kendisi ve yakın çevresi tarafından hiç beklenmeyen bir durumdur. Bazı oryantalist/müşteşrikler de bu noktaya dikkat çekmişlerdir. İngiliz oryantalist Alfred Guillaume, Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmadığı halde bu olayları onun samimiyetine ve Hira mağarasında kendisine görünenlerin kuşku götürmez bir gerçek olduğundan emin olma isteğine delil olarak değerlendirmektedir. (Alfred Guillaume, İslam Pelican Books) Marksist Maxime Rodinson de söz konusu noktaya açıkça dikkat çekmekten kendini alamamıştır. Nitekim Rodinson, Hz Peygamberin kendisine gelen şeyin Allah'ın vahyi olduğuna kesin kanaat getirmeden önce uzun bir süre tereddüt geçirdiğini kabul etmektedir. (Maxime Rodinson, Mahomet Editions du Seuil) "Mekke'nin dışındaki dağda, en son umduğu şey vahyin, ilhamın kör edici ağırlığı ile karşılaşmaktı. Muhammed dağdan sevinçle havalara uçarak inmedi. Nur ve neşe saçmadı. Kendine eşlik eden melekler korosu, ilahi müzik yoktu, coşku yoktu. Zevkten mest olma yoktu, altın bir hale sarmamıştı onu ve gelen vahiy Kur'an'ın hepsi bile değildi. Sadece kısa beş ayet. Kısacası, kendisine tepki göstermeyi kolaylaştıracak hiçbir şey yapmadı bu vahiy tecrübesini. Dünyevi kişisel hırslarını gizlemek için icat etmiş diye eleştirebileceğimiz hiçbir şey yapmadı. Tam tersi kendisine atfedilen kelimelerle söylersek, ilk başta, 'başına gelen şeyin gerçek olmadığına ikna olmuştu.' En iyi ihtimalle, halüsinasyon

olduğunu düşündü. Aslında ilk aklına gelen, en yüksek uçurumlardan atlamak ve yaşadığı bu şeyin korkusundan kaçmaktı. Tüm bu tecrübeye bir son vermektir. O gece işittiği kelimelerin kendi içinden mi, yoksa dışardan mı geldiğini anlamaktı. Hangisine inanırsanız inanın görünen o ki, ‘Muhammed’in bu tecrübeyi yaşadığı kesinlikle açık.’ Bence, tek akla uygun tepki, böyle bir tepkiydi. Tek mantıklı tepki, tek insanca tepki." (‘İlk Müslüman’ adlı kitabın Agnostik yazarı Lesley Hazleton; www.youtube.com/watch?v=nPvOV8U-G5Y) Bizzat peygamber efendimiz, kendisine Cebail Hira’da ilk vahyi getirinceye kadar peygamber olacağını bilmiyordu ve böyle bir bekleyişi de yoktu. Zaten Kur’an’da da, ‘Sen bu Kitab’ın sana vahyolunacağını ummuyordun.’ (Kasas, 86) diye açıkça belirtilmektedir ve hiçbir Mekke’li müşrikte bu ayete itiraz yöneltmemiştir.

Kur’an’ın Mekke dışındaki temaslarla yazıldığı iddiası

Hız Peygamber’in Mekke dışına birkaç seyahatinin olduğunu kaynaklar yazmaktadır. Ama bu seyahatler sırasında Hristiyan ya da Yahudi fikirlerinden etkilendiğine ya da görüşmeler yaptığına dair herhangi bir bilgi kaynaklarda yoktur. Zaten dışarıdaki diğer din sahipleri ile bir temas olsaydı, açığını arayan Mekke müşrikleri bunu ifade etmekten geri durmazlardı. Çünkü -ticari kervanlarla yaptığı- bu seyahatler sırasında mutlaka yanında Mekkeli hemşerilerinden bazı kimseler bulunmakta idi. Öyleyse neden böyle bir şeyden kimse söz etme gereği duymamıştır? Hadi yanındakiler bahsetmedi, temas kurduğu, bilgi aldığı kişilerden niçin herhangi bir haber gelmedi? Mekke’li müşrikler sadece Mekke’deki dil bilmeyen bir rum köle için böyle bir iddiada bulunmuşlardır. Bu iddialar da Kur’an tarafından cevaplandırılmış ve kuru bir itham olduğu için de Müşrikler bu ithamlarını sürdürememiş aksine bunlardan vazgeçip sonra Müslüman olmuşlardır. Hiçbir somut delile dayandırmadan, tarihi ve akli gerçeklerle zıtlaşmak pahasına bu tür iddialar ileri sürenlerin, olayın geçtiği zaman ve mekan içerisindeki şiddetli muhaliflerin bile ileri sürmediği bu tür iddiaları yüzlerce yıl sonra taraflı kurgularıyla iddia etmeleri, bilimsel temelden yoksun ve önyargılı olduklarının kanıtı olarak tarihe not edilmektedir.

414

Rahib Bahira’dan bilgi elde etmiş olabilir mi?

Öncelikle böyle bir iddiaya o dönemdeki İslam düşmanı Kureyş müşrikleri neden sarılmamışlardır? "Oysaki en azılı müşriklerin bile bu anlamda bir ithamları söz konusu olmamıştır." (Mehmet Azimli, Siyeri Farklı Okumak, s. 65) "Bu bilgi elde edilse, ‘Onun etkisi gençlikten kaynaklanan yiğitlik ateşi sönmeden, 40 yaş beklenmeden ortaya çıkmaz mı idi?’" (Hasan Ziyaeddin İtr, Nübüvvetü Muhammedin fi’l-Kur’an, s. 206) “Bahira bu kadar bilgiye sahipse niçin kendi ortaya çıkıp şöhret ve büyük bir değer elde etmemiştir?” (Afif A. Tabbare, Ruhü’l-dini İslam, s. 452)

Hız Peygamber 12 ya da 9 yaşındayken bir ticaret kervanıyla amcası Ebu Talibin yanında yola çıkmıştı. Kervan Şam bölgesinde bulunan Busra’ya ulaşır. Orada bir manastırda yaşayan Rahib Bahira bu kervanı misafir eder. Yaşı küçük olduğu için kafilenin yüklerini beklemek üzere bırakılan Hız Muhammed dışındaki herkes davete katılmıştır. Bahira Onun da katılması konusunda ısrar eder çünkü onda bazı belirtiler görmüştür. Hız Muhammed’e birtakım sorular sorar. Bunun üzerine onun peygamber olacağını kesin olarak anları ve Yahudilerin tuzakları konusunda Ebu Talib’e uyarılarda bulunur ve Şam’daki ticaretini bitirir bitirmez Mekke’ye geri götürmesini tembihler. (İbn İshak, es-Siire, s. 53-57; İbn Hişam, es-Sire, I/180-183; İbn Sa’d, et-Tabakat, I/121, 153-155) Tarihi kaynaklarda anlatılan bundan ibaret olmasına rağmen bu olaydan bir sürü senaryo üretilmiştir. Tarihi kayıtlara göre Resulullah bir daha Bahira ile görüşmemiştir. Diğer bir iddia ise, ‘Bahira ile görüştüğünde 12 yaşında olması ondan bilgi almasına engel değildi’ şeklindedir ki bütün İslami ilimlere kaynaklık eden Kur’an ve sünneti bir görüşme ile 12 yaşına elde ettiği iddiası zaten mantıklı gözükmemektedir. Delilsiz istenilen görüş ileri sürülecekse, tarih, kaynak, şahit

gibi kavramlara ne gerek vardır ki? Rahib Bahira zaten bu karşılaşma sırasında gayet yaşlı biri idi. Hz Muhammed Bahira ile karşılaşmasında ve diğer ticaret seferinde yanında Mekkelilerden insanlar bulunduğuna göre gizli bir konuşma da zaten söz konusu olamazdı. “Bu kısa ziyarette Kur'an'daki bilgi, kıssa, hüküm, öğüt, emir ve yasakları öğrenmesi nasıl mümkün olmuştur? Halbuki Kur'an 23 senede vahyedilmiştir. Muhammed Bahira'dan ilim aldıysa yol arkadaşları bu durumun nasıl farkına varmamıştır?” (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 102) Sonuçta yanındaki insanlar ya Müslüman olmuş ya da olmamıştır. Öyle ya, Müslüman olmak demek, her türlü işkence ve zulmü göğüslemeyi gerektiriyordu o günlerde! Müslüman olduysa bu, böyle bir öğrenme olayının olmadığına kanıttır. Müslüman olmadıysalar, şahit oldukları böyle bir durumu mutlaka dile getirmeleri gerekirdi. Ayrıca işin ironik tarafı, bazı oryantalistler Bahira olayı üzerinden efendimizin Kur'an'ı Bahira'dan alıntıldığını ileri sürerken (John of Damascus, The Fathers of the Church, vol. 37, pp. 153–60) bazıları da böyle bir olayın gerçek olmadığını, uydurma olduğunu ileri sürmektedirler. (Caetani, İslam Tarihi, I/12) Evet, önyargı böyle bir şey! Olay varsa da İslam'a saldırılmaktadır, yoksa da!

Varaka bin Nevfel'den bilgi elde etmiş olabilir mi?

Varaka bin Nevfel peygambere ders veren biri değil, iman eden biridir. Bir insan kendi ders verdiği kişinin olağanüstü bir iddia ile karşısına çıkması karşısında ona iman ederek mi tepki gösterir? O sırada yaşı ilerlemiş bir ihtiyar olduğu göz önüne alındığında onun bu imanının önemi çok daha iyi anlaşılır. Çünkü o yaştaki bir Mekke'li ihtiyarın yeni bir fikir ve inancı benimsemesi oldukça zordur. Bilhassa kendisiyle aynı şehirde yaşamış ve kendisinden çok küçük yaşta olan bir kişinin söylemlerini kabul etmesi ki, Hz. Muhammed'in henüz daha bir iddiası yokken ve elinde de güç bulunmazken bunu itiraf etmesi Varaka'nın bu söylemlerinde son derece samimi olduğunu göstermektedir. Durum tüm açıklığı ile bu hal üzere iken, Hz Muhammed'in ondan ders aldığını iddia etmenin ne tarihi kaynakta aktarılanla ne de olayın mantıksal sonucuyla bağdaşan bir tarafı vardır. Bir insan kendisinden ders alıp, daha sonra da aldığı bu derslerle peygamberlik iddia eden birine iman eder mi? Ya da tepki gösterip onu reddetmez mi? Bu rivayeti kabul ediyorsak zaten onun Hz Peygamberin nübüvvetini tasdiklediğini de kabul etmiş oluruz. Rivayeti reddediyorsak, o zaman böyle bir iddia da bulunulmamalıdır. Varaka, kendisinden ders alıp sonra da halkı ‘bana vahiy geliyor’ diye kandıran birine niçin sesini çıkarmamıştır? Hadi o sesini çıkarmadı, peki 1400 sene sonraki objektif araştırmacı (!) İslam karşıtlarının görebildiği bir ders olayını, o her şeyi dillerine dolayan şiddetli İslam düşmanı Mekke'li müşrikler nasıl oldu da hiç farkedemediler? Rum bir köleyi itham vesilesi yapan o müşrikler Varaka'yı niçin yapmadılar? Görüldüğü gibi ortaya atılan iddia, rivayetin kabulüyle de reddiyle de mesnetsiz ve mantıksızdır.

İşin ilginç diğer yönü de, Bahira veya Varaka iddialarını ortaya atanların kaynaklarının İslami eserler olmasıdır. Onlara güveniliyorsa olay zaten ortadadır. Güvenilmiyorsa neden delil olarak kullanılıp, kaynaklarda nakledilmeyen şeyler ilave edilerek ithamlarında kullanılmaktadırlar?!

Kur'an'ı Bir köle öğretiyor iddiası

Adının ‘Cebr’ veya ‘Yaiş olduğu iddia edilen, Mekke'de demircilik yapan bu köle, neden daha sonra ortaya çıkıp kaynağın kendi olduğunu ileri sürmemiş veya efendimize düşman olanlar aynı kaynağı - çünkü sonuçta kendi köleleri idi- kullanarak, şair ve edebiyatçıların da yardımı ile Kur'an'a alternatif bir kitap üretmemişlerdir? Onunla temas kurup daha İslam başlamadan işi bitirilemez mi idiler? O dönemde ilim, elit bir kesime ait bir hazine idi. Köle bir demircide dini bilgi ne kadar olabilir?! (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fi'l-Kur'an, s. 210) Veya kendini ele

vermesin diye neden Hz Muhammed onu yanına almamış, yardımcısı ilan etmemiş, ona iltifat ve hediyeler ile kendine bağlamamıştır? (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s.453)

Müşrikler, Mekke'de isminin ne olduğu net olmayan Hristiyan bir köle, diğer bir rivayette isimlerinin 'Cebra' ve 'Yesar' olduğu ifade edilen iki Rum kılıç ustası, bir diğer rivayette de 'Abisa' isminde bir köleden edindiği bilgilerle Muhammed'in Kur'an'ı uydurduğunu ileri sürmüşlerdir. "Muhakkak biliyoruz ki onlar: "Mutlaka onu bir insan öğretiyor!" da diyorlar. Haktan saparak isnatta bulunmak istedikleri kimsenin dili yabancıdır; bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır" (Nahl, 103) Ayetten ve tarihi kaynaklardan da anlaşılacağı üzere bu kişiler ya köle ya Rum idiler. Arap değildiler ve Arapçayı Araplar kadar da mükemmel bilmeleri mümkün değildir. Kur'an ilk indiğinde Arapların ileri gelen şairleri bile ayetler karşısında acizliklerini ifade ederlerken, savaşlarda esir düşen ya da parayla satın alınarak Arap toplumunda yaşamak zorunda kalan, kimlikleri bile tam olarak bilinmeyen bu şahısların Hz. Peygambere akıl hocalığı yaptıkları iddiası asla mantıkla izah edilemez. Hz. Peygambere ayetleri bunlar öğretseydi, bu şahıslar çıkıp Hz. Muhammed'in bir sahtekar olduğunu Mekkelilere daha sonra neden söylemediler? Maddi menfaat dense karşılığı öğettiler dense, 13 senelik mücadelenin sonunda sadece efendimiz tüm malını kaybetmekle kalmamış, yeri yurdunu da terk etmek zorunda kalmıştır. Bu insanlar çile dolu 20 senenin sonunda efendimizin geri dönüp Mekke'yi fethedeceğini biliyor olamazlardı herhalde? Eğer yine ayetleri bunlar öğretiyorsa, benzer ya da daha mükemmel ayetler söyleyerek Mekkelilere yardımcı olmazlar mıydı? Nihayetinde köle idi bu kişiler! Bunun mükafatı Mekkeliler tarafından kendilerine fazlasıyla verilmez mi idi? Mekke'li müşriklerin İslam'ı yok etmek için onca gayret, para, savaş göze almışken bu fırsatı değerlendirmemelerini düşünmek mantıklı bir düşünce tarzı mıdır? Hele ki, peygamberimiz Mekke'yi terk ettikten sonra ortamın tamamen müşriklere kaldığı bir de düşünülürse...!

'Peygamberin faaliyetleri çağdaşlarının 'gözlemi altından' idi. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progress of mahometanism, s. 146) "Sahabe kapalı bir toplumda yaşamıyordu. Ticari seyahatler topluma yerleşmişti. Çevre kültürleri tanıyan, zeki ve ufku açık insanların sayısı az değildi. Peygamber tarafından bilinen diğer dinlere ait unsurların, sahabe tarafından da bilinmemesi imkansızdı. Milli ve milletlerarası panayırlara katılmakta idiler. Hz Peygamberin etrafındakilerin, şuradan buradan alınmış (!) olduğunu bildikleri, gördükleri, tanıdıkları şeylerin Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri düşünmek akıl ve mantık ile açıklanamaz." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 241)

Emile Dermenghem, Hz Muhammed'in Ukaz panayırında Necran'lı bir rahipten bilgileri aldığını iddia etse de, bu panayır herkese açıktır ve söylenenleri herkes işitmiştir. Dinleyenler benzerini neden ortaya koyamamışlardır veya rahip neden kendini ortaya çıkarmamıştır? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 140)

Kur'an'ın Haniflerden alındığı iddiası

Hız. peygamber devrinde Mekke'de parmakla sayılacak sayıda ve toplum üzerinde etkileri görülmeyen hanifler mevcuttu. Hiçbir hanif Hız. Peygamberin İslamı kendilerinden öğrendiğine dair bir iddiada bulunmamıştır. Bazı hanifler ise İslamiyet'e kılıç ve sözle karşı koymuşlardır. Bunların inançları Kur'an'ın getirdiği ile aynı olsaydı elbette ki ona karşı koymazlardı. En azından onlardan hiç kimse, "Muhammed'e inanmayın çünkü o bilgilerini bizden öğrenmiştir. Bizim kendisine öğrettiklerimizi almış ve bir din haline getirmiştir." gibi bir söz söylememiştir. Özellikle 'Ümeyye b. Salt' bu konuda asla susmazdı. Çünkü kendisi bizzat peygamber olmak istediği için (Cahiz, Kitabü'l-Hayevan, II/320) Hız. Peygambere iman etmek istememiştir. Hız.

Muhammed'den önce Hicaz bölgesinde hanifler denen ve Allah'ın birliğine inanan bazı kimseler vardı. Bunların bazıları 'İbrahim peygamberin dinine yakındır' diye Yahudiliğe ve Hristiyanlığa meylederdi. Ümmi bir insanın hanifler, hristiyanlar ve Yahudilerin kitabı bilgilerini kulaktan duyup sentezleyerek onların alimleri ile münakaşaya girip galip gelmesi ve bunun sonunda bir kısım Hristiyan alimlerin iman etmesi veya Yahudi alimlerinin grup grup gelip en çetin sorular sorup cevaplarını almaları ve bazı alimlerinin de İslam'ı kabul etmesi mümkün müdür? Ayrıca düşünce bakımından hanifler çok müphem ve dağınık vaziyette idiler. Nitekim gerek eski ve gerekse çağdaş hiçbir araştırmacı bunların özel kanunlarını gerçek anlamda açıklayabilmiş ve inançlarını tanımlayabilmiş değildir. Hiç kimse bunların kainatın yaratıcısına ve öldükten sonra dirilişe ilişkin tasavvurlarını bilmemektedir. Bunlar arasında azmi ve bağımsızlığı ile tanınan Zeyd b. Nufeyl bile, Allah'a ne şekilde ibadet edileceği hususunda bir bilgisi olmadığını itiraf etmektedir.

Bu iddiaların geçersizliğini gösteren diğer bir delil ise, kendisinden öğrenildiği iddia edilen kişilerin Müslüman olmaları ya da olmamaları durumudur. Eğer Müslüman olduysalar zaten iddianın geçersizliği ortadadır. Kimse kendisinden öğrendikleri ile peygamberlik iddia eden birisine iman etmez. Müslüman olmadıysalar buna en büyük tepkiyi bizzat kendilerinin göstermeleri gerekirdi. Fakat adı geçen kişilerden en küçük bir tepki geldiğine dair tarihi bir bilgiye rastlanmamaktadır! Bütün bunlara rağmen 1400 sene sonra bu konuda iddialar ortaya atılıyorsa, bu iddialarda art niyetin hakim olduğunu anlamak zor değildir. İslam Tarihine, "Nereden saldıracaktır, nerede hata bulabilir, nereden zihinlerde soru oluşturabilirim?" mantığıyla yaklaşan bu zihniyet aslında sadece acziyet ve yenilgilerini ortaya koymaktadır. Müflis Yahudi'nin eski defterleri karıştırması iflasını asla engelleyemez!

Ümeyye b Ebi's-Salt'ı kaynak edindiği iddiası

417

Ümeyye b Ebi's-Salt, cahiliyye döneminin Taif'li bir şairidir. Eski kitapları okur, rahip elbisesi giyer, içki ve putlardan sakınırdı. Şam'a ve Bahreyn'e gider gelirdi. İslam dini ortaya çıkıp Hz Muhammed'in peygamberliği haberi kendisine ulaşınca kadar da oralarda kalmıştır. Yeni dini haber alır almaz Mekke'ye dönmüş ve Resulallahtan Kur'an ayetleri dinlemiştir. Mekke halkı kendisine Hz. Muhammed hakkındaki görüşünü sorunca, "Kuşkusuz o hak üzeredir" cevabını vermiştir. Daha sonra Şam'a gitmiş ve bir süre sonra Müslümanlığını ilan etmek üzere Mekke'ye döndüğünde dayısının iki oğlunun kafir olarak Bedir de Müslümanlara karşı savaşırken öldürüldüklerini öğrenince, bu düşüncesinden vaz geçmiş ve geri dönerek ölünceye dek Taif de yaşamıştır. Ümeyye'nin şiirlerinde hikmetler, dini öğütler, cennet cehennem tasfiri gibi ilahi kitaplarda anlatılan hususların bulunması, bunların Kur'an'ın kaynağı olduğunu gösteren bir durum değildir. Öncelikle Hz. Muhammed hakkında herhangi bir şekilde şüphe uyandıran bir şey Ümeyye'ye ulaşmış olsaydı o asla sükut etmez, hemen söylerdi. Ayrıca Mekkeli müşrikler de Ümeyye ile ilgili en küçük bir iddia da bulunmamışlardır. Böyle bir durumun olması halinde, en önce bu iddiaya muhtaç olan onlardı. Hem zaten Hz Muhammed hayatını yanlarında geçirmişti. Halbuki onlar efendimize, "Cinlenmiş, kahin, büyücü, şair" gibi ithamlar dahil bir çok iftirada bulunmaktan çekinmemişlerdi! Günümüz oryantalistlerince Ümeyye'nin şiirleri Kur'an'ın kaynaklarından biri olarak görülmek istenmişse de, bu iddialar reddedilmiştir. (T. Andrae, Die Entstehung des Islams und das Christentum, s. 48)

Kur'an'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgisinden derlendiği iddiası

Bir kere Kur'an'da yer alan bilimsel konulardaki haberlerin, dönemin bilim anlayışından yüzyıllarca ileride olduğunu açıktır. İddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp hakkındaki bilgileri eski medeniyetlerden almıştır. Örneğin

astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir. Öncelikle, Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırma içine girmediği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden bir kişi bile çıkmamıştır. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Yukarıda açıkladığımız gibi, o kadar dili efendimizin kimseye belli etmeden öğrenmesi ve birçok dilden bu eserlere ulaşması mümkün müdür? Efendimiz bilinmektedir ki bir ümmi idi! Ümmi Peygamber adlı yazımıza bakılabilir.

Sonuç

Yıllarca süren işkence, hakaret ve baskıların ardından, efendimizin peygamberliğinin 7. Senesinde Mekke'li müşrikler Müslümanlar ile her türlü alışverişi yasaklamışlardır. (İbni Hişam, Sire, I/375; İbni Sa'd, Tabakat, I/208-209; Belazuri, Ensab, I/229-230; Taberi, II/225) Müslümanlar, Mekke'nin kuzey tarafında bulunan Şi'b-i Ebu Talib (Ebu Talib Mahallesi) denilen yere topluca taşınmak zorunda kalırlar. (İbni Hişam, Sire: I/375; İbni Sa'd, Tabakat: I/209; Taberi, Tarih: II/225) Bu boykot tam 3 sene sürmüştür. Boykota uğrayanların ihtiyaçlarını gidermek için başta Peygamber Efendimiz olmak üzere, Ebu Talib ve Hz. Hatice varlıklarının tümünü harcamışlardı. Sonunda Müslümanlar Habeşistan ve Medine'ye hicret etmek zorunda kalmışlardır. Halbuki İslam'ı anlatmayı bıraksa, hatta putlara karşı çıkmasa, müşrikler efendimizi hem servete boğacak hem kendisine liderlik vereceklerdir. (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas, Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220, Belazuri, Ensabu 'l-Eşraf, I/230) Bir insan dünyalık için yola çıksa, davasına inanmasa, menfaat için hareket etse bu kadar sıkıntıları göze alır, hayatını, servetini tehlikeye atar mı? Peki tüm bunların sonunda; Mekke'nin fethi günü kendisine işkence eden Mekki'li müşrikleri af ederken bile önplana kendini değil, Adem aleyhisselamdan gelen peygamberlik silsilesini koyup o silsileden birine atıfta bulunarak insanları af eder mi?: "Benim halimle sizin haliniz, Yusuf ile kardeşlerinin hali gibi olacaktır. Yusuf'ın, kendi kardeşlerine dediği gibi, ben de: Size bugün hiçbir başa kakma, hiçbir kınama ve ayıplama yoktur! Allah sizi affetsin! O, Esirgeyicilerin En Esirgeyicisidir!" diyorum. (Yusuf, 92) Gidiniz! Sizler, azad edildiniz ve hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişam, es-Siratü'n-nebeviyye V/74; Beyhaki, es-Sünenü'l-kübra, IX/118)

418

Materyalist kesimin empati yapması için kendilerinden bir örnekle devam edelim. 68 kuşağının lider kadrolarından Münir Ramazan Aktolga, "hiçbirimizin kişisel menfaat hesabı yoktu, nasıl olsun ki! Bir avuç insandık ve karşımızda her çeşidi ile rakip gruplar vardı. Böyle bir ortam, kişisel çıkar hesabı yapan birisi için hiç de çekici değildi" (Aktolga, Hatıralar, s. 1) demektedir. Efendimiz yola çıktığında tek bir kişi idi ve karşısında her çeşidiyle birçok gruptan insanlar vardı! Ama efendimiz inanmış, samimi bir dava adamı idi! Bu konudaki diğer delillere, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Detay

Yukarıdaki iddiaları ve çok daha fazlasını şimdi detayları ile ele alıp cevaplayalım.

Ateist ve oryantalistlerin 'peygamberimiz hakkındaki' genel iddiaları I

Öncelikle oryantalistler ve onların fikirlerinin ardına takılan ateistler Hz Muhammed'in adı, soyu ve hatta varlığı; yaşayıp yaşamadığını sorgulamışlardır. Sıra ile iddia ve cevaplara bakalım:

Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine

Oryantalist Caetani (Ve günümüz birçok ateisti) peygamberimizin asıl ismini unutturmak istediğini, Muhammed adının sonradan kendisine bir lakap olarak verildiğini ileri sürmektedir. Halbuki Kur'an'da 4 yerde Muhammed ismi açıkça geçmektedir. (Ali İmran, 144; Ahzab, 40; Fetih, 29; Muhammed, 2) Bu ayetleri duyan hiç kimse, 'Bu Muhammed de kim?' diye sormamış, itiraz etmemiştir! Ayrıca çeşitli hadis kitapları ve siyer kitaplarında da peygamberimizin ismi açıkça geçmektedir. Mekke'li müşriklerin efendimize hitap şeklinin "Muhammed" olması da bu iddiayı çürütmektedir. Caetani'nin de, 'özel bir kıymete sahiptir.' Ddiye bahsettiği (Caetani, İslam tarihi, V/288-289) Urve b. Zubeir'in Halife Abdülmelik'e yazdığı mektupta da efendimizin adı açıkça 'Muhammed' olarak geçmektedir. Ayrıca Caetani'nin de kitabına aldığı, kaynak olarak kabul ettiği kitaplarda da efendimizin ismi hep 'Muhammed' olarak geçer. Hudeybiye anlaşmasında da Muhammed ismi kullanılmıştır. Anlaşmayı 'Muhammed resulullah ile Süheyl b. Amr arasında anlaştıkları maddelerdir' şeklinde peygamberimiz yazdırmak isteyince, Süheyl b. Amr'ın "Ben senin resul olduğunu kabul etmiyorum." itirazı üzerine adının "Muhammed b. Abdullah" yazıldığını (Hayatı için; DİA, Süheyl b. Amr maddesi) 'İslam tarihi yazar Caetani görmemiş' demek ki! Efendimizin mührünün de Muhammed resulullah olduğu birçok kaynakta sabittir. (Buhari, Li-bas, 55; Tirmizi, eş-Şema'il, s. 46)

Oryantalistler bir taraftan Muhammed yaşamadı derken diğer taraftan da yaşadığının delilleri karşısında bu defa O'nu Yahudi soyundan ilan ederler. Çünkü amaçları doğruya ulaşmak değil, O'nu, kendi dindaşları Hristiyanların nazarında ne şekilde olursa olsun kötü göstermektir!

Peygamberimizin babasının adı, Abdullah ismi üzerine

Caetani, 'Abdullah ismini O (Efendimiz) icad etmiştir' iddiasında bulunur. Halbuki Müslüman olmayanlar içinde bile Abdullah isminde birçok insan vardı. 'Caetani'nin kitabı da' bu isimlerle doludur! (VI/62, III/62-65, I/386, III/181-182) Ayrıca III/387-394. sayfalarda da Bedir savaşında ölenlerin listesi verilir ve 9 kişinin baba veya dede adı yine 'Abdullah'tır. Aynı yerin devamında (394-399) ise esir alınan müşriklerin adları sıralanır, bir tanesinin kendi adı, diğer dördünün babasının adı yine Abdullah'tır. Bu isimleri herhalde Müslümanlar onlara koymamıştır! Efendimiz 40 yaşına dek Mekke'lilerle beraber yaşamıştı. O'nun çocukluğu, hayatı, günü gününe gözler önündedir. Bu insanlar arasında aynı zamanda peygamberimize en şiddetli karşı çıkanlar da bulunmaktadır. Bırakalım 1300 sene sonra ortaya çıkan Caetani gibi oryantalistleri, efendimize itiraz edilebilecek bir şey bulsalar o dönemin müşrikleri bu konuda hiçbir fırsatı asla kaçırmazdı.

Caetani, önce efendimizin adını diline dolar, sonra babasının adını, sonra da dedesinin adını. O, Abdülmuttalib üzerinden de spekülasyon yapmak ister. Aynı iddiayı tekrarlar ve Adülmuttalib isminin Arap isimleri arasında olmadığını ileri sürer. Yine kendi eserinden (III/356-396) Bedir savaşında ölenlerin arasında 8 kişinin kendi, oğlu veya dedesinin adının muttalip olduğunu yazar unutmuş veya atlamış görülmektedir! Ashab arasında da Muttalib isminde olanların listesini İbn-i Hacer eserinde (el-İsabe, VII/104) vermektedir.

Peygamberimizin soyu, şeceresi şöyledir: Muhammed b. Abdullah b. Abdülmuttalip b. Haşim b. Abdimenaf b. Kusayy b. Kilab b. Mürre b. Ka'b b. Lüey b. Galib b. Fihr b. Malik b. Nadr b. Kinane b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyas b. Mudar b. Nizar b. Ma'd b. Adnan. (İbn-i Hişam I/1-4; Tabakat, I/27-28, III/2; Buhari, IV/238; Maarifi İbni Kuteybe, 51; Taberi, II/191; Mesudi, Muruc ez-Zeheb, II/164; İbn-i Esir, el-Kamil, II/2-21; İbn-i Kesir, el-Bidaye, II/252-255; Siyer-i Halebi, I/3-18) Lord John Davenport: "Muhammed'in ataları, memleketlerinin başta gelen kişileri arasında idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 4) "Abdullah'ın oğlu en asil ırkın koynunda yetişmiştir." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 10) La Cronica Arabigo-Bizantina adlı eserde Hz Muhammed hakkında şu kısa bilgilere rastlarız: "Kavminin en asil sülalesine mensuptu." (R. G. Hoyland, Seeing Islam as Others Saw it, s. 617) Henry

Stubbe, Hz Muhammed'i olağanüstü bir şahsiyet olarak nitelendirir. Hristiyan yazarların onun hakkında sayısız iftiralarda bulunduğunu söyler: "Onun soyunun düşük olduğundan, annesinin Yahudi olduğundan, Sergius veya Nastura adlı rahiplerin veya Abdullah adlı bir Yahudi'nin O'na üstatlık ettiğinde bahsedilmiştir. Bunların hepsi komik iddialardır. Zira hem anne hem baba tarafında asil bir sülaleye mensuptur. İslam'da Nasturilikten bir ize rastlanmaz." (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progress of Mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) "Hz Muhammed'in babası, şehrin kurucusu olan Kusayy'ın, torununun torununun torunu olan Abdullah'tır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 189)

Ortaya herhangi bir konuda iddia atmak kolaydır, zor olan onu ispatlamaktır ve bu da ilim ehline uygun olan metotça yapılmalıdır. İspat edilemeyen iddia ise, iftira olmaktan ileri gidemez. Caetani hiç bir zaman tam bir sonuca varmamış, eksik bulmaya çalışmış, yüzeysel ve bilim dışı, zıt ve çelişkili fikirler ileri sürerek ve kaynakları tahrif ederek okuyucuyu yönlendirmeye çalışmıştır. "Tenkit ile hakareti ayıramayanlar, kendilerini, müşkülattan ve mesuliyetten (Zor durumda kalmaktan ve sorumluluktan) kurtaramazlar." (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, II/49)

Gibbon, Hz Muhammed'in asil bir soya dayandığını belirtir. (E. Gibbon, The Decline and Fall of The Roman Empire, 50. bölüm) 'Şayet biz atalarımızla ilgilenmediğimiz halde iki üç kuşak hakkında bilgi sahibi isek, soy bilgisine düşkün olan Arapların atalarından altı, sekiz hatta on kuşağı hakkında bilgi sahibi olmaları gerçekçi olmaz mı?' (Watt, Hz Muhammed Mekke'de, s. 5) J. Fück, Hz Muhammed'in 'itibarlı bir ailenin çocuğu' olduğunu söyler. (Die Originalität des Arabischen Propheten, s. 160) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir." (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11) Zaten İslam gelmeden önce nesep/soy ile ilgili yazılı olarak kayıt altına alınırdı. Hz Ebu Bekir ensab (Soy bilgisi) konusunda uzman idi. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 56, 101, 102)

Caetani'nin 'Müslümanlıkta önemi olan Allah değil, Muhammed olmuştur.' iddiası ise asla doğru değildir. Hz Muhammed hiçbir zaman Allah'lık rolüne kalkışmamış, aksine tanrı değil peygamber olarak bile abartıların önünü kesmiş ve "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasulü' deyin!" (Buhari, Enbiyâ, 48; Darimi, Rikak, 68) buyurmuştur. Aslında Caetani'nin tüm çabası Kur'an'ı İncil'e, Muhammed'i İsa'ya, Müslümanlığı da Hristiyanlığa benzetme gayesinden başka bir şey değildir.

Hz Peygamberin vefatından on yıl geçmeden, İran ve Mısır'ın tamamı Müslümanların eline geçmiştir. Fetihlerin başlangıç noktası, Mekke'de peygamberliğini ilan eden, Medine'ye hicret eden, getirdiği İslam'ı yaşayan, tebliğ eden ve uygulayan Hz Muhammed Mustafa'dır. (Cağfer Karadaş, Kafama Takılanlar 2, s. 99-101) Tarihleri boyunca hiçbir devlet kuramamış ve bir araya gelememiş bu toplumu kim uyandırmış ve güdüleyip eğitmiştir? Tüm bu fetihleri başlatan kimdir? Caetani'ye göre hiç kimse! Caetani'ye sormak gerekir, Yuhanna ed-Dimeşki dahil, 1400 senedir oryantalistler 'olmayan biri ile mi' mücadele etmişler ve 1400 sene sonra bile etmeye devam etmektedirler? O kadar akademisyen, misyoner, araştırma ve kitap, olmayan birini alt etmek için mi idi?!

Yazarı bilinen ve peygamberimizden bahseden ilk eser, VI. yüzyıl Bizans felsefecisi, İskenderiyeli Stephen'e aittir. Horoscope adlı eserinde, 620 yılında bir Arap tüccardan işittiği alıntıyı nakleder: "Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, Nisan 620 yılında adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304; Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz Peygambere de bir bölüm ayırmıştır: Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 257) E. Renan'ın, S.

Rushdie'nin ağzından nakledilen sözleri ilginçtir: "Muhammed'in hayatına dair neredeyse her şeyi biliyoruz. Onun nerde yaşadığını, ekonomik durumunun ne olduğunu ve kime aşık olduğunu biliyoruz. Yine biz, O'nun dönemindeki siyasi ve ekonomik durumu da biliyoruz."

(İbni Warraq, Studies on Muhammad and the Rise of Islam, s. 16) Renan ayrıca, "Muhammed, İsa ve Musa'nın aksine tarihi kayıtlarla iyi ortaya konmuş bir kişiliktir." (Wim Raven, NRC Handelsblad, 23.12.2005) demektedir. Sprenger, "Başlangıçta peygamberin adının Muhammed olmadığını ileri sürer. Ama E. Renan, J. Fück ve T. Nöldeke ise, bu görüşe karşı çıkar." (G. S. Reynolds, Remembering Muhammad, Numen, 58, 188-206; J. Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 16) Bertrant Russell, "Hz. peygamberin hayatına dair kayıtların son derecede açık olduğunu belirtmiştir." (W. Khan, Muhammad, s. 8) Angelika Neuwirth, Hz Muhammed'in mitolojik, hayali biri olduğunu ileri süren Kalisch'i eleştirir ve "İkna edici herhangi bir kaynak sunulmadan ortaya atılan, bilimsellikten uzak bir provakasyon." nitelemesinde bulunur. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 235) 'Seeing Islam' adlı eseri başta, İslam'ın ilk dönemlerine dair önemli çalışmalar yürüten Robert Hoyland da, tarihi kayıtlarda Muhammed'in isminin varlığına dair belgeler olduğunu belirtir ve benzeri diğer tüm iddiaları reddeder. (Hoyland, New Documentary, BSOAS, 69, 2006, s. 395-416)

Robert G. Hoyland'ın İslam'dan bahseden ilk kaynakları konu edindiği 'Seeing Islam as Others Saw It' adlı eserinden devam edelim: Temmuz 634 tarihinde yazılan Doctrina Jacobi (Jacob'ın Öğretileri) adlı eserde, Araplar arasında peygamber olduğunu iddia eden bir kişinin olduğuna değinilir. (s. 55-61) Papaz Thomas, 640 yılında yayınlanan eserinde, Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 118-120) Bagratuni Piskoposu Sebeos ise, 660 yılında yazdığı eserinde bir tüccar olan Hz. Muhammed'den söz etmektedir. (s. 124-132) John bar Penkaye ise, 680'lerde yazdığı eserinde Arapların lideri olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 194-200)

7. yüzyılda yazılan 'Yakup'un Öğretisi' adlı risale, "İsmaililerin (Hristiyanların Müslüman Arapları kendilerince aşağılamak için kullandıkları bir sıfat) Peygamberinden ilk olarak bahseden "risale" olma iddiasına sahiptir. Risalenin yazarı yaşlı bir Yahudi bilgine, "Bana Sarazenler (Avrupalıların Araplara verdiği isim) arasında ortaya çıkan peygamber hakkında ne söyleyebilirsiniz?" diye sorar. Aldığı cevap Yahudi bakış açısını yansıtsa da, efendimizden bahseden en eski risalelerden olması açısından belge tarihi bir öneme sahiptir.

Süryanilerin İslam'ın erken dönemlerinde İslam'dan söz ettiği pasajları ele alan Michael Philip Penn'in 'When Christians First Met Muslims' adlı kitabında ise şu bilgilere yer verilmektedir: 636-37 yılında, gördüğü önemli olayları İncil'inin ilk sayfalarına not alan bir yazarın Hz. Muhammed'den söz ettiği görülmektedir. (s. 22) Ayrıca 640 yılında yazıldığı düşünülen bir başka eserdeyse yazar, Bizanslılarla Hz. Muhammed'in önderliğindeki grubun savaştığından oldukça kısa bir şekilde bahsedilir. (s. 25) Son kısmının 660-680 yıllarında (muhtemelen eserin asıl yazarından farklı bir yazar tarafından) ve geri kalan kısımlarının daha önceki yıllarda yazıldığı düşünülen, 590 yıllarıyla 660 yılları arasındaki olaylardan bahseden bir anonim eserde de, Hz. Muhammed'den bahsedildiği görülmektedir. (s. 47)

H. A. R. Gibb şöyle demektedir: "Muhammed'in 'tarihi ile ilgili' kesin bir gerçek vardır. O da hareket sebebinin kesin olarak dini oluşudur." (H. A. R. Gibb, Mohammedanism, s. 27)

635 yılında Thomas the Presbyter tarafından yazılan yazıtlarda Arap savaşçıları için, "Muhammed'in Arapları" yazmakta (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 19, note 119; Also see R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 120, note 14); 665 yılında Hristiyanlar tarafından yazılan Maronit günlüklerinde, "Muaviye Muhammed'in yerine geçmek istemedi." diye yazılmakta (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 136. Also see, A. Palmer (with

contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 32; M. P. Penn, When Christians First Met Muslims – A Sourcebook Of The Earliest Syriac Writings On Islam, 2015, op. cit., p. 58); 670-680 arasında yazılan ‘Short Chronicle’ adlı kitapta da Müslümanların liderinin adı olarak “Liderleri Muhammed idi” diye açıkça bahsedilmekte (Al-Ka’bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press); Ermeni bir keşiş olan Sebeos tarafından 660’lı yıllarda yazılan ‘The History of Sebeos’ adlı eserde de “İsmailoğullarından ismi Mahmet olan ve bir tüccar olan... Mahmet onlar için yasa koydu: leş yememek, şarap içmemek, yalan konuşmamak ve zina etmemek.” diye devam eden peygamberimizin özellikleri açıkça sıralanmakta (Boras, L.B., “A prophet has appeared Coming with the Saracens”. The non-Islamic testimonies on the prophet and the Islamic conquest of Egypt in the 7th-8th centuries. 2017); John Bbar adlı manastır rahibi tarafından yazılan ‘Book of the Salient Points’ adlı kitapta, Emevilerin liderinin adının ‘Muhammed’ olduğu belirtilmekte ve “başlangıçta eğitimcileri olan Muhammed” diye bahsedilmekte (S. P. Brock, “North Mesopotamia In The Late Seventh Century Book XV Of John Bar Penkāyē’s Riš Millē”, Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 1987, op. cit., p. 61); Jacob of Edessa tarafından 700’lerin sonunda yazılan günlüklerinde “Arapların ilk kralı Muhammed 7 yıl hüküm sürdü ve Ebubekir 2 yıl 7 ay hüküm sürdü” (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 37 and p. 38) bilgilerine yer verilmektedir. Diğer bir kaynakta ise, “Muhammed ticari işler için Filistin ve Suriye’ye gitmiştir.” (Al-Ka’bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press) diye bilgi verilmektedir. Mısır’lı keşiş Nikiou’lu John tarafından 700 yılında yazılan günlükte ortodoksluğu terk edenlerden şikayet ederken, Tanrının düşmanları olarak ‘Müslümanların dinini’nden bahsedilmekte ve liderleri için “O Muhammed’dir.” diye yazmaktadır. (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 156); Hz Muhammed’in yaşamadığını ileri sürenlerin iddiaları için, oryantalistlerin günümüzdeki en kapsamlı çalışması olan “Corpus Coranicum” projesinde çalışan Angelika Neuwirth ise bu iddiayı “Tarih çalışılmadan, kaynak sunulmadan ileri sürülen provakasyon” olarak nitelemektedir. Michael Marx’da, “Der Spiegel” dergisinde verdiği röportajda, “14. yüzyılda Müslümanlarla Hristiyanlar arasındaki polemiklerde bu iddianın gündeme gelmediğini, aksine Süryani ve Arami kaynaklarda yaşadığına dair birçok kanıt olduğunu” ifade etmektedir. (<https://www.islamic-awareness.org/history/islam/inscriptions/copper>; www.bilimveyaratilisagaci.com/2020/03/hz-muhammed-yasadi-mi-tarih-kaynaklarinda-hz-muhammed-adli-sayfadan-alintilanmistir.)

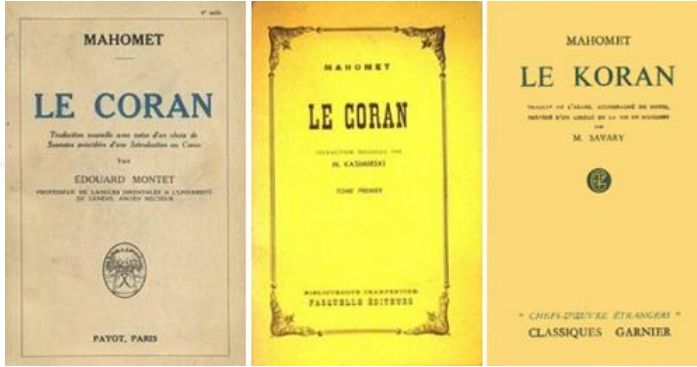
Bazı oryantalistler de Hz Muhammed’in baştan beri samimi olduğunu kabul edenken bazı ateist ve oryantalistler de Hz Muhammed’in baştan beri yalancı ve aldatıcı olduğunu iddia etmektedir. Öncelikle bu iddialara ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ ve ‘Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazılarımızda cevap verildiğini belirterek, buradaki ek cevaplarımıza geçelim:

Marksist bir oryantalist olan Rodinson, ‘Muhammed, genellikle, bilge, ölçülü, dengeli bir adam izlenimini uyandırmaktadır. El-Emin lakabı verilmiştir kendine. Yani kentin en güvenilir adamı.’ (M. Rodinson, Mahomet, s. 77) demektedir. “Oryantalistlerin yüzyıllar süren; bir eksik, hata yakalayabilme gayretleri hep neticesiz kalmıştır. Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekle bir ilgisi bulunmamakta, birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori öncekini çürütmektedir.” (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 9, 11) Halbuki "Kur'an, yalnızca bilgi edinmek için okunacak bir kitap değildir. O, ilahiyat duygusunu tatmak için okunur ve aceleyle okunup geçilecek bir kitap da değildir." diyen (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 226) Armstrong’u destekler mahiyette, İngiliz yazar T. Carlyle Kur’an hakkında şunları söylemektedir: ‘Bir kitap ki, kalpten gelmiştir, Başka kalplere gitmek yolunu mutlaka bulacaktır. Denilebilir ki Kur’an’ın esas karakteri masum doğallığıdır; Bir ihlas ve güzel niyet kitabı olması gerçeğidir.’ (T. Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 34) O (sav) aynı zamanda davasında ‘samimi’ bir tebliğci idi: O, sadece okumakla kalmamış, aynı zamanda onu harfiyen yaşamıştı. (Müslim, Müsafirun, 139; Ebu Davud, Tatavvu, 26; Ahmed, Müsned, VI/54) Hz Muhammed namazda

yanılmış ama sonra sevh secdesi yapmıştır. (Tirmizi, salat, 173; Ahmed, Müsned, II/447) Bir gün namaza tam başlayacağı sırada cünüp olduğunu hatırlamış, sahabeye, bekleyin, diyerek hemen evine gidip gusül abdesti alıp yanlarına dönmüş ve namazı kıldırmıştır. (Buhari, Vudu, 34, Müslim, Mesacid, 225, Ebu Davud, taharet, 93) Haşa, sahte bir peygamber olsa cünüp hali ile de namazı kıldırabilirdi. Kimse cünüp olduğunu bilmiyordu ki?! Bir defa olsun gaybı-geçmiş ve gelecek zaman ile görülmeyen alemi- bildiğini iddia etmemiştir. Kendisinin başka peygamberlerden üstün görülmesini yasaklamıştır. (Kadı İyad, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa I/265) Hayatı, insanlık aleminde çekilmiş ve çekilecek bütün meşakkatlerin, yirmi senelik bir zamanda yoğunlaştırılmış şeklidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 55) Kısaca O, davasına gönülden inanmış samimi bir Müslüman'dır.

Kur'an'ın dil, ifade ve üslubu peygamberimizin sözlerinden (Hadis) farklıdır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 105) Bunu kafir olan oryantalistler bile fark edebilmektedir. Nöldeke, Kur'an'da olmayan kunut duaları hakkında şunları söylemektedir: "Bu metinlerin içeriği ve biçimi Kur'an'ı değil, duayı andırmaktadır. Kunut dualarında, Kur'an'da alışık olmadığımız tabirler vardır. Sena etmek fiili, Kur'an'da hiç geçmez." (Theodor Nöldeke, Kur'an tarihi, s. 48) Hz Peygamber, Kur'an'ın korunması ve yazılmasına verdiği önemi, diğer sözlerine (hadislerine) vermemiştir. Hatta belli bir zaman birimi için, Kur'an'la karışmaması amacı ile hadislerinin yazılmasına da yasak getirmişti. (Müslim, Zühd, 72; Darimi, Mukaddime, 42; Ahmed, Müsned, III/12,21,39,56) Bu yasak karışma konusunda endişe ortadan kalkıncaya dek sürdü. (İbni Kuteybe, Tevilü Muhteliful hadis, s. 365)

Kur'an'ın haşmet ve azametini dolaylı yoldan itiraf eden Blachere şöyle demektedir: 'Biz, Doğunun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik.' (Blachere, Le Coran, s. 29) "Oryantalistlere göre Kur'an ilahi bir vahiy değildir. Dolayısı ile ona değişik kaynaklar aranmıştır. Pek çok Avrupalı Kur'an mütercimi, tercümelerinin baş tarafına, Kur'an sanki Hz Muhammed'in eseri imiş gibi 'Muhammed' ismini yazmışlardır. Oryantalistler her tercümelerinin başına kendilerinin İslam hakkındaki düşüncelerini ihtiva eden mukaddimeler yazmışlardır. Bununla, daha işin başında okuyucuyu yönlendirmek istemişlerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 23, 29, 32)

Birbirine ters düşen bu iddialar, aslında bu bahanelerin temelde bir gerçeğe dayanmadıklarını da ispatı etmektedir. Enbiya 5. ayet bu konudaki tutarsızlıklara dikkat çekmektedir: "Hayır" dediler, "Bunlar karma karışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur. O olsa olsa şairdir. Böyle değilse bize, öncekilere gönderilenin benzeri bir mucize getirsin." Müşrikler Hz Peygambere körü körüne muhalefet etme sevdasıyla kendisi hakkında tuhaf ve tutarsız iftira ve ithamlarda bulunuyorlardı. Her gün yeni bir iftira ile ortaya çıkıyorlardı. Bu aslında söylediklerine kendilerinin de inanmadığını göstermektedir. Bu şekilde ortaya attıkları her yeni itham, eskisini yalanlamış olmaktadır aynı zamanda. Bu tutarsızlıklarının temel nedeni 'peşin hükümlü, önyargılı' olmalarıdır. Günümüz oryantalistleri de benzer iddiaları tekrar ederler.

Kur'an'ın bir şahıs tarafında öğretildiği iddiası bile kendi içinde tutarsızlıklar barındırır. Çünkü bu öğretim işi bile 'tek kişiye' mal edilememiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 134, 136-138)

Bazı oryantalist ve ateistler yukarıdaki iki iddianın dışında Hz Muhammed'in Mekke döneminde samimi iken Medine döneminde ise bu samimiyeti yitirdiği iddia ederler.

Thomas Carlyle bu iddialara şöyle cevap verir: “Muhammed, “dünyalık gelecek” yoluna dolu dizgin atılmak için ihtiyarlamaya başladığı, dünyanın kendisine gönülden sakinliğinden başka verecek bir şeyi kalmadığı zamanı beklemiş ve bütün karakterini ve bütün mazisini inkar ederek sefil ve boş bir şarlatan olmuştu, öyle mi? O, sessiz büyük bir ruhtu. İkbal hırsı mı? Bütün Arabistan bu insana ne verebilir? Biz Muhammed'in yalancılığı varsayımını, asla inanılmaz bir şey olduğu için bir kenara atacağız.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 34, 36)

Mekke'de samimi idi, zorluklara göğüs gerdi, zenginlerin fakirlere yardımına vesile oldu, davasını samimi şekilde savundu ama Medine'de başarı elde edince gözleri karardı, kişisel arzularının peşine düştü ve peş peşe vahiyler uydurdu.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 146) türü iddialarda bulunan oryantalistlerden biri de, ünlü Amerikalı yazar Washington Irving'tir. Yazar önce peygambere sahtecilik ithamına cevap verir ve şöyle der:” Hayatının birinci evresi bu ithamı çürütür. O dönemde Muhammed ne isteyebilirdi ki? Mal mı? Oysa Hz Muhammed'in malı elinin altında idi. Şan, şeref mi? Oysa O, asil bir aileden geliyordu. Zekası, güvenilirliği saygı görüyordu. Öyleyse bunları kaybetmek pahasına neden çevresi ile anlaşmazlığa, sürtüşmeye girsin ki? Halbuki yeniden o serveti toplamak zordu. Allah yoluna insanları çağırma uğruna hem kendi hem arkadaşları mallarını kaybettiler. Samimi olmasa idi neden bu kadar zorluğa göğüs gersin?” (W. Irving, Mohamet and his Successors, s. 195-196) Yazar, Hz Muhammed'in doğruluğunu savunduğu halde peygamberliğine inanmamaktadır. Ona göre peygamber olduğu inancının temel nedeni, bedeni hastalığı idi. Irving'e göre Medine'de ise, şartlar değişir ve kendisinde dünyalık arzusu uyanır ve samimiyeti kaybolur. (Irving, s. 197) Şaşılacak durum ise, sadece iki sayfa sonra yazarın 'dönüş yapıp' Hz Peygamberin başarı ve zaferinin kendisinde bir gurur ve şımarıklık meydana getirmediğini, çünkü kişisel heves ve çıkarlar peşinde olmadığını, aksine bir dini yaymak hedefinde olduğunu söylemesidir. İngiliz oryantalist John Davenport ona şu şekilde cevap vermektedir: "Hazreti Muhammed saltanat peşinde koşmadı. İnsanları adaletle çağırdı. Merhameti, alçakgönüllü olmayı öğretti. Putperestlikten kurtardığı Kabe'nin yanına bir saray inşa ettirmedi." (John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an, s. 136) “Hz Muhammed'in her türlü hırstan arınmış olduğunu hayatının bütün şartları ispat etmektedir. Hz Muhammed padişahlık arkasında koşmadı. Görevi tamamladığında da başkaları gibi tahtını kurmadı, Kabe'nin yanında bir saray yaptırmadı; sade evine geri döndü. Hicretten sonra Hz Muhammed elinde yüksek nüfuz ve kudret bulunduğu halde yaşayışındaki sadeliği zerre kadar değiştirmemiş, kendi söküklüklerini dikmiş, günlük besinini birkaç hurma ve az bir arpa ile karşılamıştır.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 94, 89, 23) Oryantalist Watt da, “Hz Muhammed'in karakterinde hicretten sonra düşüşe geçtiğini düşündürecek sağlam bir zemin yoktur.” (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) diyerek bu iddiayı yalanlamaktadır. Oryantalistler arası çelişkiler kadar bizzat yazarların kendileri de iddiaları ile kendi içlerinde çelişkilere düşmektedirler. Çünkü “önyargı ile yazmaya başlarlar. Amaçlarını önceden belirlemişlerdir. Delillerle hedefe ulaşmazlar; önceden karar verdikleri amaca uygun deliller ararlar; çelişkili, zayıf, uydurma olsa da fark etmez!” M. Rodinson'da Mekke dönemini samimi bulur ama Medine dönemini sorgulasa da şu itirafta bulunmaktan kendini alıkoyamaz: "Muhammed'in Medine'de aldatıcı olması gerekmez. Çünkü o, kendisine gelen fikir ve çözümlerin sadece ve sadece Allah'tan geldiğine inanmakta idi." (Rodinson, Mahomet, s. 254) Remarque açık bir biçimde, Hz Muhammed'in ahlakı gevşetmek bir yana, tahammülü daha zor hale getirdiğini söyler. Örnek

olarak, sünnet olmak, bazı et ve içkiden uzak durmak ve oruç, abdest, namazı sıralar. Bayle, İslam'ın ahlakla ilgili prensiplerini sıralayıp, 'İslam'ın fazilet ve hikmet adına çok önemli prensipler ihtiva ettiğini' ifade eder. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 75) Ama son tahlilde o da, 'impostor/sahtekar' nitelemesini kullanır. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 83) Henri Comte de Boulainvilliers, İslam peygamberini büyük bir şahsiyet, büyük bir kanun koyucu olarak nitelendirir ve Hz Muhammed hakkında batılı tasavvurların sağlıklı olmadığına dikkat çeker. Ayrıca Hz. Muhammed'in samimiyezsizlikle itham edilmesini yadırgar. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 165-169) İslam dinini cahil bir rahibin tavsiyesine veya mizacı daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz, der. (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225) Tüm bu iddiaların aksine, peygamberimiz cömertliğinin en büyük ve açık örneklerini asıl Medine'de vermiştir. Medine'ye geldiğinde peygamberlik görevi kat kat güçleşmişti. Bir taraftan evlerini, mallarını terk ederek Medine'ye gelen müminlerin hayatlarını güvence altına almak ve diğer taraftan Yahudilerin küstahça düşmanca davranışları ile uğraşması gerekmekte idi. Ayrıca Mekke müşrikleri ile defalarca savaşmak zorunda kalmıştı. "Peygamberimizin amacı şahsi menfaat değil, şirki ve zulmü ortadan kaldırmak ve adaleti ortaya çıkarmaktı. Peygamberimiz en sade bir hayat yaşadıktan sonra, borçlu olarak vefat etmiştir. Mekke'yi fethedince de genel af ilan etmiştir." (İsmail Fenni Ertuğrul, Hakikat Nurları, s. 386) "Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 58) "Mekki sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmasını hedefleyen ayetlerden oluşur. Medeni sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 62) "Kur'an'ın tedricen 23 senede nazil olmasının ve 'hüküm içeren (Kamu hukukunu ilgilendiren) ayetlerin' Mekke'de değil de Medine'de nazil olmasının arkasında yatan neden, hükümlerin altyapısını oluşturmak; tepeden inme hükümler getirmemek mantığıdır. Önce, toplum inanç bakımından sağlam temeller üzerine bina edilmiş, ardından da ahkam ayetleri gelmeye başlamıştır." (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 26, 35, 169) "İslam inanç sisteminde Mekke 'lâ' makamıdır. Medine 'lâ'yı 'İlla' ile tamamlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 232) "Müslümanlar Medine'de savaşçı bir tutum içine girmiş, tanrı anlayışlarında merhametli sıfatına, sertlik sıfatı eklenmiştir." (Goldziher, Le Dogm et Le Loi de L'islam, s. 22) iddiasında bulunulur. Halbuki Kur'an, her zaman Allah'tan adalet sahibi bir varlık olarak bahsetmektedir. Mekke döneminde de Medine döneminde de Kur'an bize, Allah'ın iyiliksever, doğru, sabırlı insanları sevdiğini, zalim, kibirli, kafir insanları sevmediğini bildirir. Kur'an, doğru yoldan ayrıldığı için helak edilen kavimlerin kıssalarını Mekki (Mekke'de inen) surelerde sık sık anlatılması da bu iddiayı yalanlar. Saldırganlara karşı Medine'de farz kılınan cihadın, daha önceleri Mekke'de açık şekilde verilmiş olan ultiatomun ifasında başka bir şey olmadığı ortadadır. (Yunus, 102; Hud, 121; İsra, 58) Kur'an haksız yere bir cana kıymanın tüm insanların canına kıymakla eş kabul eder. (Maide, 32) Hz Muhammed'de cana kıymayı, Allah'a ortak koşmadan sonra en büyük günah olarak ilan etmiştir. (Buhari, Eyman, 16; Nesai, Tahrim, 3) Medine dönemi farz kılınan cihad, dünyevi amaçlar için değil, haksızlığa karşılık vermek (Hac, 39-40; Bakara, 190-191); hıyanet ve anlaşmayı bozanlara ceza (Enfal, 55-58; Tevbe, 1-2, 4-5, 7-8, 10-14); güvenliği korumak (Maide 33-34); fitne ve fesada engel olmak (Bakara, 193; Enfal, 73) için farz kılınmıştır. Cihad yerine getirilirken belli ölçüler ortaya konmuştur: Sivillere dokunulmaz, ateşle yakmak yasaktır, yağma, talan yasaktır, yıkım, tahrip yasaktır, organ kesmek yasaktır, esirin öldürülmesi yasaktır, anlaşmanın bozulması yasaktır, vb. (Ayet ve hadisler için; Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 155-156) Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımıza bakılabilir. Burada nesh (Hükümün değişmesi) kavramını da iyi anlamak gerekir. Allah bir taraftan önceki kuralları nesh

ederken yeni kurallarda da tedricilik metodunu kullanır. Mesela içki toplumda aşama aşama yasaklanmıştır. Neshe yaratıcının ihtiyacı yoktur, biz insanların ihtiyacı vardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 153) (Nesh konusu 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızda ele alınmıştır.) Hz Muhammed Medine'ye gelir gelmez Yahudilerle kapsamlı bir anlaşma yapmıştır. Anlaşmada herkes eşit tutulmuş ve dış düşmanlara karşı tek yumruk olmak zorunlu kılınmıştır. (Madde 1-2) Daha önce Yahudiler kendi aralarında bölük pörçük ve birbirlerine düşman iken (Hamidullah, Le prophete, I/178) bu anlaşma ile kendi aralarında da eşitlik sağlanmıştır. (Madde, 26-33) Kendilerinin İslam'a girmeye de mecbur bırakmadığını göz önüne alınırsa (Madde 25) bu anlaşmanın temel şartı, her tarafın düşmanca herhangi bir yola başvurmamaları, düşmanlara yardımcı olmamaları olduğu görülür. (Madde, 16,37,37/B, 43,44) "Hz Peygamberin en önemli özelliklerinden birisi, hangi dine mensup olursa olsun insanlarla yaptığı anlaşmalarda, verdiği sözlerde, söylediklerine uyması konusunda hassasiyet göstermesidir. Allah resulü bunu buna özen gösterirken aynı zamanda muhataplarında da aynı şeyi istemiştir." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 206) Fakat Yahudiler bir süre sonra anlaşma şartlarına aykırı işler yapmaya başlarlar. Mesela Nadiroğulları, Kureyşlilere Müslümanlar ait gizli haberler ulaştırır ve onları Hz Peygamber ile savaşmaya teşvik eder. Müslümanların zayıf yerlerini onlara bildirir. (İbni Hacer, Fethü'l-Bari, VII/332) Bununla yetinmeyerek birkaç kere de peygamberimizi öldürmeye teşebbüs ederler. (Ebu Davud, İmare, 22,23; İbni Hacer, F. Bari, VII/332; Taberi, Tarih, III/37; İbni Esir, Üsdül Gabe, III/57) Ayrıca Nadiroğulları Hendek kuşatması sırasında Müslümanları arkadan vurmak istemişler, son anda anlaşmayı kabul etmişlerdi. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227)

Sonunda peygamberimiz onlara aniden hücum etmek yerine haber göndermiş, anlaşma şartlarını çiğnediklerini, bu yüzden 10 gün içinde Medine'yi terk etmeleri gerektiğini bildirmiş ve aksinin, savaşmayı kabul ettikleri anlamına geleceğini söylemiştir. Buna karşılık onlar, 'işine geleni yap' diye cevap vermişlerdir. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, VII/233; Belazuri, F. Büldan, s. 24; Mevduci, cihad, s. 359) Hz Muhammed onları kuşatmak zorunda kalır. Kuşatma uzayınca zayıf kalırlar ve sonunda, kanlarının dökülmemesi, develerinin taşıyabileceği kadar mal götürerek Şam'a göç etmelerine izin verilmesini isterler. Bu izin de kendilerine verilir. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, F. Bari, VII/232) Hz Peygamber istese onların hepsini öldürtebilirdi. Fakat onlar gittikleri yerde de rahat durmazlar. Bütün Arapları Müslümanlara karşı kıskırtırlar. İki sene sonra 24.000 savaşçı ile Medine'ye saldırmaya kalkışırlar. Görüldüğü gibi peygamberimiz son derece merhametli davranmış ve ileride kendisine zarar verir diye yılanın başını ezmemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kaynuka Yahudileri de bir Müslüman hanımın tesettürüne saldırmışlar, kadının vücudunun görülmesine neden olmuşlar, utanç ve öfkeden attığı çığlıkları duyan bir Müslüman işi yapan Yahudi'yi öldürünce diğer Yahudiler de o Müslüman'ı şehit etmişlerdir. Bunun sonucu olarak Yahudiler 15 gün kuşatılırlar. Kuşatma sırasında onlara Müslüman olmaları teklif edilse de red cevabı verirler. (Buhari, sahih, 58/6) Sonunda teslim olurlar. Medine'yi terk etmelerine izin verilir. Görüldüğü gibi burada da peygamberimiz onlara merhametli davranmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kureyza ise, Hendek savaşı sırasında, anlaşmaya aykırı olarak müşrik ordusuyla anlaşılırlar. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) ve beraber fiilen savaşa katılırlar. (İbni Esir, el-Kamil, I/13; İbni Hacer, F. Bari, VII/280) Sell, Ebu Süfyan tarafından Kurayza oğullarının kandırıldıklarını söyler. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 160-174) "Bir Yahudi Kabilesi olan Beni Kurayza'nın şehri içeriden vurmaya kesin bir alaka gösterilmiş olması, Hendek savaşı sırasında müşriklerin lideri olan Ebu Süfyan'ın tek zafer umudu." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 234) olmuştu. "Kureyza kabilesinin ittifaka dahil olmaları Müslümanlar açısından kıyım ve katliama yol açabilecek büyük bir ihanetti." (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 231) Peygamberimiz onlara elçiler gönderir, onlara öğüt verir. Fakar Kureyza oğulları, 'Bizimle sizin aranızda anlaşma yoktur.' Diyerek savaş ilan ederler ve sonunda Müslümanlar iki ateş arasında kalır. Öyle ki Hz. Peygamber, Medine mahsullerinin üçte birini müşriklerin bir kısmına barış yapmak karşılığında vermeye hazırlanmak zorunda kalır. (İbni Esir, el-Kamil, II/68; İbni Hacer, F. Bari, VII/281)

Müslümanlar Hendek savaşı bitip kuşatmadan kurtulur kurtulmaz Kureyzaoğullarını kuşatma altına alırlar. Yirmi günlük kuşatma sonunda yenileceklerini anlayınca bir elçi göndererek Sad b. Muaz'ın vereceği karara razı olarak teslim olacaklarını söylerler. (Buhari, Cihad, 168, Menakibu'l-Ensar, 12; Müslim, cihad, 29,64; Tirmizi, Siyer, 28; Darimi, siyer, 65) Sad b. Muaz kararını verir: Erkekler öldürülecek, kadın ve çocuklar esir alınacak, mallar paylaşılacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 158; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 270-271) "Esirlerden çoğu Hayber civarındaki Yahudiler tarafından fidyeleri ödenerek kurtarılır." (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, III/II, 226) Kureyzaoğulları en zor şartlarda anlaşmayı bozmuş düşman tarafına geçmişlerdi. Sürgün şıkkı da mantıklı bir tercih olmazdı çünkü Nadiroğullarının yaptıkları ortada idi. Bu cezayı peygamberimiz teklif etmemiş, kendilerinin teklif ettiği bir hakem tarafından önerilmişti. Ceza zaten kendi kutsal kitaplarına uygun (Tesniye, 20/10-16) verilmişti. (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru s. 232) Sadece silah taşıyanlar öldürülmüş, kadın çocuklara dokunulmamıştır. (Mevdudi, Cihad, s. 367) Oryantalistler ise tüm bunları bilmemezlikten gelerek peygamberimizi suçlamaktadırlar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 159)

Margoliouth, Hz Muhammed'in onları anlaşmayı bozmamaları konusunda uyardığını, onların bu uyarıya aldırmadıklarını, son derece stresli zamanlarda Medine sokaklarında dolaşarak Hz Muhammed'in başına gelen sıkıntıdan dolayı duydukları memnuniyeti gösterdiklerini, kaypak davrandıklarını ve sonuçta kendilerini helake sürükleyen bir yol tuttuklarının anlatır. (D. s. Margoliouth, Muhammad, s. 328- 329) ve 'Yahudiler, Hz Muhammed'e zarar verme iradelerini açıkça ortaya koymuşlardır.' der. (Margoliouth, Muhammad, s. 334) Paret, Yahudilerin verdikleri hiç bir sözü tutmadıklarını, Uhud savaşı sonrası Nadir, Hendek savaşı sonrası Kurayza oğullarının üzerine saldırılmasının tesadüfi olmadığını, Hendek savaşı sırasındaki davranışları ile kendi iplerini kendilerinin çektiklerini belirtir. (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 111-112) Watt, "Kurayza oğullarını müşriklere güvenebilseler, Hz Muhammed'e karşı hücum edeceklerdi" demek ve Hakem Sa'd üzerinde Hz Muhammed'in baskısının olmadığını da altını çizmektedir. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 213-215) Bobzin ise, Kureyza Yahudileri ile Evs kabilesi arasında ittifak olduğunu, Yahudilerin Evs'ten olan Sa'd'a kendilerinin kararı bıraktıklarını belirtir. (H. Bobzin, Mohammed, s. 106) Watt ayrıca Hz Muhammed'in ikiyüzlülüğe asla tahammülü olmadığını, muhatabından kesin olarak tuttuğu tarafı belirlemesini istediğini belirtir. (Watt, Muhammad at Medina, s. 116)

Oryantalistler Hz Muhammed'in ekonomik üstünlük hırsına kapıldığını da iddia ederler. Halbuki Hz Peygamber dünya hayatına hiç önem vermemiştir. (Nevevi, Riyazu's-salihin, s. 236-280) Peygamberimiz Yahudileri malları için öldürseydi, Beni Kaynuka ve Nadir Yahudilerini neden öldürmemiştir? Yahudilere kin duysa idi, Kureyza'dan sonra Hayber Yahudilerini de aynı şekilde cezalandırması gerekmez miydi? Halbuki onlara verdiği ceza, önceki üç kabileye verdiği kadar çok daha az idi. (Ebu Davud, İmare, 23,24; Mevdudi, Cihad, 371-372) "Hayber Yahudileri çevredeki müşrik Araplarla irtibat kurarak, Hz Peygamber'e karşı savaşmak için onları organize ederler. Hatta, Yahudi reislerinden Sellam b. Mişkem'in karısı Zeynep bint Harise, Hz Peygamber'e zehirli bir koyun ikram eder ve onu zehirlemek ister." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, 240) Hayber kuşatması esnasında Resulullah'ın yanına gelip Müslümanlığını ilan eden ve bir Yahudinin koyunlarını güden hizmetçiye resulullah, efendisine ihanet etmemesini ve hayvan sürüsünü alıp ona götürmesini ve sonra tekrar ordugaha dönmesini söyler. (İbni Hişam, Sire, II/344) Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını da Yahudilere iade etmiştir. (Prof. Dr. Ahmet Yaman, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 325) Savaştığı topluma bu kadar adaletli ve merhametli yaklaşan peygamberimiz Yahudilere asla önyargılı değildir. Peygamberimiz vefat ettiğinde ülkesi sınırları epey genişlemiş, Yemen'den Suriye sınırına dek ulaşmış ve kendisi de bu ülkenin lideri konumunda iken bile, kendi savaş zırhı bir Yahudide rehin idi. Hayberlilerce bir çeşmesinin başında öldürülen bir Müslüman'ın katili tespit edilemeyince, diyetini de bizzat kendisi ödemiştir. (Buhari, cihad, 89; Tirmizi, Buyu, 7; Nesai,

buyu, 58; Ahmed, Müsned, I/236; İbni Hişam, Sire, II/354) Halbuki öldürenin Yahudi olduğu kesin idi. İsteseydi onları şu veya bu gerekçeyle diyet ödemeye mecbur ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 161)

Oryantalistlerin diğer bir ithamı da peygamberimizin anlaşmalarına bağlılık göstermemeye başladığı iddiasıdır. Kur'an'da defalarca verilen sözün tutulmasının önemi açıkça ifade edilmiş ve yapılan anlaşmalara bağlı kalınması istenmiştir. (Ali İmran, 76; Maide, 1; En'am, 152; Nahl, 91; İsra, 34; Rad, 20 vd.) Peygamberimizde, sözden dönmeyi münafıklık alameti saymıştır. (Buhari, cizye, 22; Müslim, cihad, 8; Ebu Davud, cihad, 150) Peygamberimiz bir borcunu ödemek için alacaklıyla sözleştiği yere üç gün boyunca gidip beklemiştir. (Ebu Davud, edep, 90; İbni Sad, Tabakat, VIII/59) Oryantalistler Hz Muhammed'in Mekke'li müşriklerle yaptığı anlaşmalarına sadık kalmadıklarını iddia ederler. Halbuki Hudeybiye anlaşmasını bozan bizzat müşriklerdir. Müşrikler Beni Bekir kabilesine askeri ve diğer yardımlarda bulunmuşlar, onlarda Huzaalılardan yirmi üç kişiyi öldürmüştür. Katliama katılanlar arasında İkrime, Safvan, Süheyl gibi Mekke'li müşrikler de bulunmakta idi. Efendimiz, Mekke'li müşriklerden diyet ödemelerini veya Beni Bekir anlaşmasını terk etmelerini isterse de müşrikler her iki teklifi de reddeder. Görüldüğü gibi, katliama yaptıkları destekle ve anlaşma çabalarını da kabul etmeyerek Hudeybiye anlaşmasını bozan taraf bizzat müşrikler olmuştur. Oysa şartlarını bizzat kendileri tercih edip yazdırmışlardı. (Buhari, sulh, 6; Müslim, cihad, 90; Ebu Davud, cihad, 156) Hatta öyle ki, anlaşma mürekkebi kurumadan müşrikler safından Ebu Basir Müslüman olarak gelmişti ve Hz Peygamber anlaşma gereği onu saflarına kabul etmeyerek geri iade etmişti. (İbni Hişam, Sire, III/337) Müslüman olarak gizlice bile gelenleri efendimiz Medine'ye kabul etmemiştir. Bütün bunlara rağmen anlaşmayı bozan taraf yine müşrikler olmuştur. (Konua ek olarak, 'Tevbe 5. ayet' adlı yazımıza da bakılabilir. Ayet anlaşmaya uyan müşrikler ile anlaşmanın sonuna kadar bağlı kalınmasını istemekte, anlaşmayı bozanlara ise 4 ay mühlet vermektedir.) Asıl ihanet edenler, yaptıklarına rağmen, kendilerine dört ay boyunca tam bir hürriyet içinde yeryüzünde dolaşma izni verilen müşriklerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 163) Ama ateistler hala Efendimizi suçlamaktadırlar!

428

Diğer bir iddia da peygamberimizin cinsel arzularına aşırı düşkünlük göstermeye başladığı iddiasıdır. Oryantalist/ateistlerce, Hz Peygamberin -haşa- şehvetine düşkün olduğu, bunun için zaman zaman ayet bile uydurduğu iddia edilir. Hz Aişe'nin kelimeleri ile "İhtiyarlıktan ağzının dişleri dökülmüş" (Buhari, Menâkıbü'l-Ensâr, 20) biri olan Hz Hatice'yi ölümünden sonra bile Allah Resulü devamlı hayırla anarken (İbn-i Hanbel, VI, 118) ve efendimizin dul olmayan tek eşi Hz Aişe'ye "Ben, Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kimseyi kıskanmamışım. Bir daha Hatice hakkında kötü söz söylemeyeceğim." (Buhari, Menâkıbu'l-Ensâr, 20; Nikah, 108; Müslim, Fedâilu's-Sahâbe, 73, 78) dedirtecek kadar Hz Hatice'yi sevip, saygı ile anıp ona vefa gösteren (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 165) peygamberimiz, hayatının gençlik döneminin yirmibeş senesini kendisinden yaşlı ve dul olan bir tek kadınla geçirmiştir. Güya buna da, 'Hz Hatice'nin toplumdaki ağır yeri ve malıyla Hz Peygamber üzerinde hakimiyet kurmuş, bu da onu evde söz sahibi yapmıştır' şeklinde yorumlarsa dabu iddia asla gerçeklerle uyuşmaz! Hz Ebu Bekir'de bütün malını Allah yolunda harcamıştır. Ama bu durum, Ebu Bekir'in kızı Hz Aişe'den sonra Hz Muhammed'in başka kadınla evlenmesine engel olmamıştır. Hz Aişe'de, Hz Hatice annemizin aksine genç, bakire ve güzeldi. Peygamberimiz günde beş vakit namaz kıldırır, Kur'an öğretir, zekatları dağıtır, anlaşmazlıkları çözer, yabancı heyetleri kabul eder, kral valilerle mektuplaşır, seferlere çıkıp komutanlık yapar, kanun koyardı. Bunların haricinde geceyi de ibadetle geçirir, gündüz oruç tutardı. Gece namazlarında bazen ayakları şişecek kadar ayakta durur -kıyam- bazen de öldü sanılacak kadar secdeye kapanırdı. (Buhari, teheccüt, 6; Bayhaki, el-envau'l-Muhammediyye, s.522) Ayrıca ateist ve oryantalistler Ahzab suresi 50. ayeti ve Zeynep binti Cahş ile evliliklerini de gündeme getirirler. Bu konu ve benzeri diğer tüm iddiaları 'Hz Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?' adlı yazımızda ele alınıp cevaplandırıldığını hatırlatalım! Kadınlarla tokalaşmayan peygamberimiz, şehvet düşkünü olsa kadınlara neden örtünmeyi mecbur kılsın? Ayet inip Müslümanların evli

bulundukları kadın sayısının dört ile sınırlanınca, peygamberimiz o tarihten sonra başka bir hanımla evlenmemiştir. Kur'an'ı kendi yazan bir şehvet düşkün (!) olsa, böyle bir kanun koymaya asla tenezzül etmezdi. Kendisine hiç erkek evlat bırakmayan hanımlarını bırakıp onlar yerine genç bakire hanımlar alabilirdi. İşin ilginç yönü, hiçbir müşriğin Peygamberimizi bu noktadan yadırgamamasıdır! Yine, beğenip evlenmek istiyor olsa idi, Efendimizin küçüklüğünden beri tanıdığı ve akrabası olan Hz Zeyneb'i Zeyd'le kendi eli ile neden evlendirsin? Peygamberimiz Hz Zeynep'le evlenip başını ağrıtaacağına, -Haşa- nefesine düşkün ve Allah adına kitap uyduran biri olsa, eski kölesinin hanımıyla gizli gizli buluşamaz mıydı? Ne de olsa buna 'tahrif edilen/bozulan' Tevrat'tan da örnekler bulurdu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 169-176)

Oryantalistler, Hz Peygamberin 'Medine'de Yahudilerle temasa geçmesi, onun Hz İbrahim tarihine, nesebi bağlarına aşina olmasını sağlamıştır' demektedirler. Caetani ve Nöldeke'nin de kabul ettiği sure sıralamasına göre, Mekki olan yani Mekke'de inen 18 surenin değişik ayetlerinde Hz İbrahim'den, yine tamamı Mekki olan 5 surede de Hz İsmail'den bahsedilmektedir. Hac suresi 78. Ayette de Hz İbrahim, gerek Hz Peygamberin gerekse Arapların babası olarak geçer. Dolayısı ile Hz İsmail de onların da dedesi olmuş olur. Bakara, Ali İmran surelerinde de Hz İbrahimden bahsedilir. Günde beş vakit okunan salavatda da, Hz İbrahim anılır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 178) Hazreti Peygamberin, Hz İbrahim'in Kabe'yi inşa edişini uydurduğu da iddia edilir. Halbuki tüm Araplar, nesiller boyu buna inanmakta idiler. Ayrıca Müşrikler meleklerin heykellerini yaptığı gibi İbrahim ve İsmail'in de heykellerini yapmışlardı. İddiaların aksine "Hz İsmail'in babası olması açısından Hazreti İbrahim'in Arapların babası olması da kesinlik" (Blachere, Le Coran, s. 46) kazanmıştır. Üstelik böyle bir hikayeyi Peygamberimiz uydurmuş olsaydı, gerek müşrikler gerekse Yahudiler susmazlardı. Peygamberimiz Kabe'yi inşa konusunu uyduracak olsaydı, Arap asıllı Hud veya Salih peygamberlere bunu isnad etmesi, ırkçı olan o toplumun şartlarına daha uygun düşmez mi idi? Öyle ya, amaç Mekke müşriklerinin gönlünü almak olsaydı, Arapçılık damarlarını okşamak daha uygun olmaz mıydı? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.180) Oryantalistler Peygamberimizin Yahudilerden ümidini kestiği için kibleyi değiştirdiğini de iddia ederler ki, bu konu 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızda cevaplanmıştır. 'Bir 'putperestlik kültürü' olan hacere-i esvedi ibka ettiği' iddiasına cevap ise, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı sayfamızda verilmiştir.

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz hakkındaki genel iddiaları II

Birinci iddia: Oryantalistlere göre Mekki surelerin kısa olmalarının nedeni, Peygamber Mekke'de tecrübesizken kitabını yazmaya çalışırken tereddüt ve kararsızlık göstermesidir. Medine'de ise kendine güveni artmıştır. İkinci iddia: Müsteşriklerin hepsi, başlangıçta diğer Arap tanrılarına ses çıkarmadığını, zamanla şartların gerçekleşmesinden sonra tevhid içerikli ve genele yönelik ayetlerin ortaya çıktığını iddia ederler. Bu nedenle de 'Mekki sureler de Allah'ın bir olduğu, Tevhid ve şirke karşı çıkmak yoktur' derler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 203)

İlk iddiayı aşağıda açıklayacağız İkinci iddianın tam aksine, İslam daveti başlangıcından itibaren Tevhid eksenlidir. Tüm oryantalistlerce de kabul edilen ve ilk inen ayetlerden olan Alak Suresi şu şekilde başlar: "Yaratan Rabb'inin adıyla Oku, Rabbin en büyük Kerem sahibidir." Blachere ve Nöldeke'ye göre de iniş sırasında ikinci sürede yer alan Müddessir suresinin 3. ayetinde, "Sadece Rabbin büyük olarak tanı." ifadesi yer almaktadır. Aynı surenin 5. ayetinde terk edilmesi istenen şey, 'ricz' yani pis olan putlardır! Blachere'e göre 3. Nöldeke'ye göre 4. sırada olan Kureş suresinde ise açıkça 'Kabe'nin Rabbine ibadet' etmeleri Müslümanlardan istenmektedir. İlk sıralarda inen Tarık suresinde, Leyl Suresinde, Fatiha Suresinde hep 'Tevhid' anlatılır: "Sadece sana kulluk eder, sadece senden yardım dileriz." Mekke'de inen Müzzemmil suresinde de "O, Doğunun da Batının da Rabbidir, O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız

O'nun himayesine sığın." buyrulur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 204) Nöldeke'ye göre 3. sırada olan Lehep suresinde, Ebu Lehep ve karısının cehennemlik olduğunu belirtilir. Acaba Ebu Leheb ve karısı durup dururken mi Hz Peygambere eziyeti etmişlerdir? On birinci surede ise Müşriklerin, 'Muhammed'in Rabbi kendisini terk etti.' dedikleri belirtilir. Bu ayet arada bir mücadele olduğunu göstermez mi? Ateist ve oryantalistler önce minareyi çalıp sonra kılıfı uydurmaya çalışmakta, peşin hükümlü olarak ortaya attıkları fikirlere kendilerine göre deliller bulmaya çalışmaktadırlar. Ayetlerin, surelerin sıralanışında bile kendi aralarında bir ittifak söz konusu değildir. "Zaten oryantalistler de, kendi içlerinde ayetlerin tarihlendirilmesine dair bütüncül bir geleneği oluşturamamışlardır." (Rumeysa Hafizoğlu, İngiliz oryantalizmde Kur'an ayetlerinin tarihlendirilmesi, Yüksek lisans tezi, 2019, s. 118) Çünkü kendi hedef ve ulaşmak istedikleri yere göre keyfi olarak ayet ve sureleri sıralamaktadırlar! Halbuki olan şey çok basittir: 'Allah, elçisine zamana, zemine ve şartlara göre en güzel plan ve stratejileri önüne koymuş, peygamberde bunlara harfiyen uymuş ve uygulamıştır.'

Üçüncü iddia: İlk döneminde inen ayetlerin, karşı tarafın hissiyatına hitap eden, onları bu şekilde etkilemeye çalışan sözlerden ibaret olduğunu şeklindedir. Onlar bu sözleriyle, Kur'an'ın bulunduğu ortamdan etkilendiğini iddia etmektedirler. Mekki surelerden Allah'ın varlığı ve birliği'nden, gücünden bahsedilir, yarattıkları üzerinde düşünmeye davet edilir, Müşriklerle, putlar ve bozuk inançları üzerine tartışılır. İlk muhataplarının çoğu Peygamberimizin azılı düşmanları idiler, etkileme olsaydı onlardan etkilenme olurdu. Halbuki Mekki sureler bu iddianın 'zıttını' ortaya koymaktadır. Mekki surelerde Kıyametten bahsedildiği gibi Medeni surelerde de kıyametten bahsedilir, müşrikleri bekleyen kötü akibetten örnekler verilir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 205-206) Dördüncü iddia: Mekke'de inen ilk sureleri kahinlerin sözlerine benzediği iddia edilir. Halbuki bütün kahinler 'bedevi idi' ve 'çocuklarından itibaren bu işle uğraşırdı.' Hz Peygamber hiçbir zaman gaipten haber verme iddiasında bulunmamıştır! Hatta gaybı bilmediğini 'ısrarla' belirtmiştir. (En'am, 50; A'raf, 188; Yunus, 20; Hud, 31; Neml, 65) Peygamberimiz kahinleri özenmemiş, aksine onları şiddetle eleştirmiştir. (Müslim, Kasame, 36-38; Ebu Davud, Diyat, 19; Tirmizi, Diyat, 15) Kahinlik çocukluktan başlayan bir meslek olmasına karşılık, Peygamberimiz 40 yaşından sonra peygamberliğe başlamıştır.

Beşinci iddia: İlk Mekki surelerde birçok maddi varlıklara yeminler vardır. Medeni sürelerde ise bu ortadan kalkmıştır. Bunun sebebi Mekke'nin sosyal ortamı maddi şeylerden, Medine'nin sosyal ortamı ise daha kültürel şeylerden etkilenirdi' iddiasıdır. Öncelikle Mekke halkı daha ince ve ileri bir seviyeye sahip idiler. Mekke, diğer bütün Arap kabilelerinin Merkezi idi. Mekke'de hitap sanatı, kültür ve şiir yaygın idi. "Arap geveze bir millet değildir ama konuştu mu düzgün ve edebi/sanatsal konuşurdu." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 27) Mekke'deki maddi şeylere yeminler, o üzerinde yemin yapılan şeylerdeki ilahi sanata dikkat çeker, arkasındaki Allah'ın ilim, hikmet ve kudretini görmeye insanları sevk/davet ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 208)

Altıncı iddia: Kur'an'ın kaynağının İnciller olduğu iddia edilir. Fransız Doktor Maurice Bucaille, 'Kur'an'da her defasında Hz İsa için 'Meryem'in oğlu' ifadesinin kullanıldığını belirtir ve bu konuda İncil'den ayrılır.' der. İncil'e göre ise İsa, 'Baba' üzerinden soy kütüğe izafi edilir ve Tanrı babanın oğlu olarak kabul edilir. En temelde burada iki kitap birbirinden ayrılırlar. Bu konuda daha detaylı bilgi için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca oryantalistler, 'ilk başlarda Mekke'deki ayetlerde 'Ey iman edenler' ibaresi varken daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözünün kullanılmaya başlandı, bu da Muhammed hedefini zamanla büyüttü' şeklinde yorum yaparlar. Halbuki 'Ey iman edenler' ifadesi Medeni surelerde de geçer. Ayrıca Mekki sureler de cihanşumul, evrensel davet örnekler vardır. Mesela Tekvir suresindeki "Kur'an alemeler için bir öğüttür, alemelerin Rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayetleri buna örnek

verilebilir. Bu konu detaylı olarak ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızın, ‘Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir?’ adlı yazıya da bakılabilir.

Yedinci iddia: ‘Mekki surelerin üslubu şiddet, sertlik ve tehdit doludur. Medeni surelerde ise bu durum değişecek, yumuşaklık, merhametlilik özellikleri kazanacaktır. Bu da Medine ortamının bir yansımasıdır.’ iddiası ileri sürülür. Halbuki bazı Medeni sureler de de aynı özellikler vardır; münafıklar ve Yahudiler azarlanmaktadır! Aslında Kur’an baştan sona mağfaret ve tehdit; kabul ve red gibi unsurlarla doludur. Yine ilk ayetlerde de (Fussilet, 33; Şura, 36, 43; Hicr, 87; Zümer, 53) yer yer yumuşaklık, müsamaha, hoşgörü örnekleri vardır. Mekki ve Medeni surelerin üslup farklılıkları olduğu da bir gerçektir. Mekke’de hitap edilen kesim Peygamberimizin davetini reddeden putperestlerdir. Müslümanlara işkence ve zulüm yapmışlardır. Medine’deki insanlar ise Peygamberimizi bağrına basan, kılıç ve kalemli ile müdafaa eden bir topluluktur. Doğal olarak hitap, her toplumun, her olayın, her ortamın yapısına uygun olmalıdır.

Sekizinci iddia: Hz Muhammed ‘Mekke’de alışma dönemini geçirmiştir; surelerde tereddüt, tedirginlik ve ümitsizlik vardır’ iddiasıdır. Herhangi bir ilk inen ayetleri iyi okuduğumuzda, onda zerre kadar bir endişe, tereddüt, tedirginlik asla göremeyiz! Hepsı de ele aldıkları konuları kendisinden son derece emin, hatta üst üste te’kid ve yeminler ederek, basa basa dile getirir.

Dokuzuncu iddia: ‘Mekke’deki sureler kısadır, çünkü halkı kabadır. Medine’deki sureler uzundur, çünkü halkı kültürlüdür. Bu nedenle Medine’de ayetler uzunlaşmıştır.’ şeklindedir. Bir kere Mekki surelerin hepsi kısa olmadığı (En’am, A’raf, Yunus, Hud, Yusuf, İbrahim vd.) gibi, Medeni surelerin hepsi de uzun (Nasr, Zilzal, Beyyine, Rahman vd.) değildir. Ayrıca iddia edilenin aksine Kureyş’in ortamı, Araplara göre, zeka, anlayış, edebi zevk ve belagat/sanatta ileriye. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 210-215)

431

Onuncu iddia: Hz Muhammed’in ‘Mekke’de Yahudi ve Hristiyanlara dokunmadığı, Medine’de dinini ancak ayrı bir din olarak ilan ettiği’ iddiasıdır. Halbuki Mekki birçok surede ehli kitaba karşı cephe alındığını görebiliriz. Mesela Nahl, 63: “Allah’a andolsun, senden önceki çeşitli topluluklara da mutlaka elçiler göndermiştik; fakat şeytan onlara yaptıklarını allayıp pulladı. ‘Bugün de şeytan öylelerinin velisidir. Onlar için dehşetli bir azap’ vardır.” Aslında Kur’an, ihlaslı alimlerle, kendilerini Yahudi ve Hristiyan kabul eden ama nefislerine uyan kimseler arasında açık bir ayırım yapmıştır. (Draz, Initiation au Coran, s.141) Bu konudaki detay için, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızdaki, ‘Hristiyanlar cennete girebilecek mi?’ başlıklı cevaba bakılabilir.

On birinci iddia: ‘Mekke surelerde teşri’ ve ahkam bulunmamaktadır. Medine’de ise ibadet ve muamelat detayları ile bulunmaktadır.’ şeklindedir. Kur’an ile yeni bir toplum; eski toplumdan farklı olarak siyasetiyle, iktisadi, kişisel ve sosyal her yönü ile yeni bir toplum oluşturulmaktadır. Uluslararası Hukuk, savaş, barış, askeri konularda yeni düzenlemeler getirilmektedir. Bir devlet olmadan önce söz konusu düzenlemelerin (sosyal kuralların) yapılması mümkün değildir. Bu nedenle Medeni surelerin içeriği şer’i meselelerin düzenlenmesiyle doludur. Çünkü bu dönemde yeni bir sistem kurulmakta, o ortama göre de ayetler gönderilmektedir. İslam’ı diğer sosyal nizamlardan ayıran en büyük özellik, temelini iman ve ahlakın oluşturduğu bir dünya görüşüne sahip olmasıdır. Ne kapitalizm ve ne de sosyalizmde böyle bir temel harç yoktur! İslam’da, ‘iman ve ahlak, diğer hukuki ve toplumsal yasalardan önce gelir, onların temelini teşkil eder.’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218) Bu temeller iyice oturmadan diğer hukuki konulara girilmesi, hem zamansız, hem de etkisiz olurdu zaten. Ayrıca Mekki surelerde de ibadet ve muamelat ile ilgili sureler ve ayetler bulunmaktadır. Yine Kur’an

Medine'de, mesela Yahudilerden etkilemiş olsaydı Kur'an'ın içeriğinde bulunan bu gerçekleri daha önce, söz konusu Yahudiler dile getirir ve Peygamberliği de kimseye kaptırmazlardı.

On ikinci iddia: Mukattaa harfleri konusu. 'Bu harflerin kullanılışı Medine'de ortadan kaybolmuştur. Çünkü peygamber rahat bir ortamda, teklif etmeye başlamıştır ayetlerini.' İddiası ileri sürülür. Yirmi yedi Mekki, iki tane Medeni surede mukattaa harfleri bulunur. Bunlar Araplara bir meydan okumadır. Nöldeke, bu harflerin Kur'an'a sonradan eklendiğini ileri sürmüş ama daha sonra bu görüşünden vazgeçmiştir. Zaten Blachere, Loth ve Power gibi oryantalistler de bu iddiasından dolayı kendisini eleştirmişlerdir. Nöldeke daha sonra bu harflerin 'levhi mahfuz'u hatırlattığı görüşünü ileri sürmüştür. Rodinson oryantalist iddialarda çıtayı yükseltir ve hiç bir oryantalistin iddia etmediği bir görüşte ileri sürer: 'İlk zamanlarda Muhammed kekeme idi!' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 221-222)

On üçüncü iddia: 'Kur'an Allah tarafından gönderilseydi peygamberin özel hayatı ile ilgili meseleler onda bulunmaz. Allah'tan gelseydi özel meselelerle ilgilenmezdi' iddiası. Peygamberimiz Müslümanların rehberi ve önderidir. 'Peygambere her hitap, diğer bütün İslam ümmetine de bir hitaptır!' Peygamberimizin hanımlarına bir şey emredildiğinde, aynı talimat diğer Müslüman hanımlara da verilmiş olunur. Hazreti peygamberin ailevi meseleler ile ilgili ayetlerin amacı aynı zamanda, ümmeti için de yasalar ortaya koymaktır! Mesela ifk olayı ile ilgili inen ayet, müfterilere uygulanacak cezayı da ortaya koymaktadır. Sahiplerinden izinsiz başkalarının evine girilmemesi ile ilgili kuralda yine sadece Peygamberimize özel değil, tüm Müslümanları genel olarak ilgilendiren kurallardır.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 222) Bu konuda detaylı bilgi için, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki, 'Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?' şeklindeki soruya verilen cevaba da bakılabilir! Peygamberimiz daima kendisini bir kul olarak insanlara kabul ettirmiş, şahsını yüceltici şeylerin kendisine yapılmasını istememiştir. (Kehf, 110; Ebu Davud, edeb, 165; İbni Kesir, şemail, s.77; Buhari, Betül halk, 61; Ahmet, müsnet, II/ 231)

432

On dördüncü iddia: Carra de Vaux, 'Kur'an, bir bedevilik görüntüsü yansıtan, kapalı ve zayıf bir metindir. Kur'an, çölde çürümüş ve rengi solmuş bir müsveddeyi andırır.' der. Araplar Kur'an'ı gerek şekil gerekse içerik bakımından güzelce anlamışlardır. Kur'an sadece Araplara inmemiştir. Yalan söylemek, içki, hırsızlık, zina sadece Araplara özel kötü alışkanlıklar değildir. Adalet, iyilik, ahlak, temizlik vb. sadece Araplara lazım değildir. Kur'an, Tevhid, siyaset, toplum ve iktisadi emir ve yasaklarla, her alanda insanları doğruya, adalete, Hakka davet eder. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218-225) Zaten zayıf olarak (!) nitelendirilen Kur'an, indikten sonra yüz sene geçmeden çağrısını üç kıtaya yaymıştır ve hala daha bu en zayıf döneminde bile yaymaya devam etmektedir. Detay için 'İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir. Bu konuda, Muhammed Bakır el-Hakim'in "Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri" adlı eserin 34-70. sayfalarını ve ayrıca, 'İslami emirler ve hümanizm', 'İslam fıkhi', 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed' başlıklı yazılarımızı da öneririz.

Ateist ve oryantalistlerin 'Kur'an'ın kaynağı' ile ilgili iddiaları

Oryantalistler Kur'an'ın kaynağı konusunda da 'birlik sağlayamamışlardır.' Kimisi Mekke'de rahiplerden, Haniflerden, şairlerden öğrenildiğini; Kimisi Medine'de Yahudilerden, Hristiyanlardan alındığını; Kimisi ise içten gelen samimi duyguların sonucu, kimisi de hastalık eseri ortaya çıktığını iddia eder. Yani kısaca birbiriyle çelişkili, tutarsız olan önyargılı iddialarını bilimsellik görüntüsü altında okuyucularına sunarlar. Mesela Rudi Paret iddialarını 'Büyük bir ihtimalle, Şüphesiz, Muhtemelen, kabul edebiliriz ki, muhtemelen yolu bir şekilde

oraya düşmüş Hristiyan köleler, olmalıdır, ihtimal dışı görmüyoruz, kabul etmek gerekir...' şeklinde (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 18-85) bilimsel (!) kavramlarla ileri sürmüştür.

“Kur'an'a karşı olumsuz tavır ortaya koyan oryantalistlerin görüş birliği yapamaması bile, onların haksızlığını ortaya çıkarmaktadır. Hz. Muhammed yaşamış mıdır, yoksa bir hayali şahsiyet midir? O, okuma yazma biliyor muydu yoksa bilmiyor muydu? Kur'an sara nöbetiyle mi yoksa Hristiyanlardan mı esinlenilerek ortaya çıkmıştır?” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II/170, 221)

Dış kaynaklar

Mekke dönemindeki kaynaklar

Ernest Renan, Hz. Muhammed'i zamanındaki dini hareketi geride bırakmış değil, aksine onun peşine gitmiş birisi olarak tanıtır. (Revue de Vieux Mondes, Aralık 1851, s. 1089) Halbuki Mekke müşrikleri tek tanrı inancını tamamen ortadan kaldırmış ve sayısız küçük ilahlara tapıyorlardı. Allah'ın kızları olduğuna inandıkları melek inancı kendilerinde vardı ve putlara tapıyorlardı. Ehli kitap ise tek tanrı inancını, tapılan ilahlarla bir arada uzlaştırmayı becermişlerdi. Toplumsal ve ahlaki durumları acınacak halde idi. Kızlar diri diri gömülüyor, yetimler hakir görülüyordu. İbadet diye yaptıkları da, hatalar ve hurafelerle karmakarışık bir durumda idi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 231)

Bilgileri Mekke'de oturan Yahudi ve Hristiyanlardan aldığı iddiası

Müsteşrik/oryantalistler, İslam öncesi Mekke'deki dini durum üzerine detaylı bir biçimde durmuşlardır. Bunların gayesi, kendilerince Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır. Ama “aralarında bu teorilerinde de büyük görüş ayrılıkları vardır.” Biri İslam'ın kaynağını Hristiyanlık olarak gösterirken diğerini Yahudilik olarak göstermiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 232) Müşriklerin iddialarındaki samimiyetsizlik, her seferinde başka bir kişiyi ileri sürmelerinden görülmektedir. Müsteşrikler tıpkı Mekkeli müşrikler gibi birbiri ile tutarsız, çeşitli iddialarda bulunurlar. Herhangi bir Hristiyan hoca (!) bulamayan oryantalistler sonunda İncil'in cahil kimselerce meyhanede duyulmuş olduğunu bile iddia (Huart, Une nouvelle Source du Coran, s 131) etmişlerdir. Halbuki Peygamberimizin ne ahlakı, ne meşguliyeti, onun bu çevrelerde olmasını mümkün kılmaktadır. Ayrıca Kur'an'ın bu ithamlara cevapları doğru olmasaydı, kafirler susmaz, onu çürütmeye çalışırlardı. Bu durumda onların cevapları ve onlara verilen cevaplar da hem Kur'an'da hem de İslami kaynaklarda yer alırdı. Ama samimi olmayan ithamlarını müşrikler ortaya atmışlar, cevaplarını alınca da susmuşlardı. Peygamberimiz ilk dönemlerde hiç kimseyi ne korkutacak, ne de ümitlendirecek hiç bir maddi güce sahip değildi. Yahudi ve Hristiyanlar, peygamberimize bu dini bilgileri öğretseler, daha sonra kendi dinlerinin yanlış olduğunu ortaya atan Muhammed'i etrafa rezil etmezler miydi? Eğer böyle bir itham gerçek olsaydı, Habeş Kralı Necaşi'yi kışkırtmak için giden Kureyş elçileri bu ithamı tekrar ederlerdi veya Rum kralı Herakl kendilerine soru sorduğunda İslam düşmanı Ebu Süfyan ve beraberindekiler bu ithamı dile getirirlerdi. Çünkü bu onlar için altın birer fırsattı. Eğer bu ithamlarda bulunanlar, iddialarında samimi olsalardı, daha sonra neden Hazreti Muhammed'e iman etmişler ve onunla beraber kendi dindaşların karşı savaşmışlardır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 234-236)

Bazıları da artık vahyi bile inkar edememiş ve sonunda çareyi arayolu bulma umuduna bağlamışlardır. Katolik rahip G. Basetti-Sani ise Kur'an'ı İncil'e, İslam'ı Hristiyanlığa indirgeyerek hükümsüz kılmaya çalışmış, bir taktik olarak bu yolu izlemiştir. Halbuki Kur'an'a göre teslis şirktir, Müslümanlar ise Hz. İsa'yı ve İncil'i kabul ettikleri halde, İncil'in daha sonra tahrip olduğuna inanırlar. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Hz. Muhammed'in kendine gelen

vahyin gerçek manasını anlayamadığını bu yüzden Hristiyanlığı reddettiğini de ileri sürmüştür. Bu iddia aslında, ilahi kitapları değiştirme ve dini bozma alışkanlıklarını belgelemektedir. (Salih Akdemir rahip G.Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, S.183-198)

Yukarıda özetle ele aldığımız iddiaları şimdi daha detaylı olarak ele alıp cevaplayalım.

Rahip Bahira'dan alındığı iddiası

Burada sormak gerekir; Bir Hristiyan papazına ait olduğu iddia edilen Kur'an, nasıl olur da Hristiyanlık dininden vazgeçilmesini isteyebilir? Bu nasıl çelişkili bir iddiadır? Şu da çok önemlidir; "İslam tarihçileri olmasaydı söz konusu rahibin tarihte izine asla rastlanamazdı!" Peygamberimiz 9 (Muhammed Hamidullah İslam Peygamberi 1/54) veya 12 yaşında (Halis Demir, Rahip Bahira Olayı, Ağrı İslâmi İlimler Dergisi (AGİİD), 2018, s. 71; Siddık Onalan, Hz Muhammed'in peygamberliğini müjdeleyen kişilerin istismarına bir örnek, FÜİFD, sayı 5, 2000, s. 513) iken, amcası ile yaptığı ticari sefer sırasında Bahira ile karşılaşmış, aralarında bazı konuşmalar geçmiş ve sonunda Bahira onun gelecekte önemli bir şahsiyet olacağını anlamıştır. Tarih kitaplarında geçen bundan ibarettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 237) Peygamberimiz Bahira bir kere görüşmüştür. 'O da, daha çocuk yaşta ve çok kısa süreliğine!' Kur'an'ın, kainatı kuşatan ve içindeki bunca bilgi, kültür, kıssa, ahkam, öğüt, emir ve yasakları, kendisiyle bir kere görüşülen ve o bir tek görüşmeden kısa süre sonra öldüğü bilinen bir kişiden alındığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Peygamberimize arkadaşlık eden Kureys'li tüccarlar, aralarında bir bilgi alışverişi olsa bunu görmezler mi idi? Okuma yazma bilmeyen (Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımız bakılabilir) bir insan, bu kadar bilgiyi bu kadar kısa sürede nasıl elde etsin? Daha sonra peygamberliği döneminde hiçbir Kureryş'li de Peygamberimize böyle bir itham yöneltememiştir ama 14 asır sonra hayal ve kurgularla bu itham ortaya atılabilmektedir! Carlyle, 'Çocuk yaştaki birisinin yabancı bir dille konuşan bir rahipten önemli bir şey öğrendiği' iddiasını 'mantıksız' bulur. Edmond Power, Suriyeli rahibe atfedilen rolün, hayal mahsulünden başka bir şey olmadığını söyler. Hz Muhammed, kendi dininin en önemli noktalarını yanlış sayan yeni bir din mi öğrenmiştir Bahira'dan? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 239) Bahira ile peygamber karşılaştıklarında yalnız değillerdi zaten. Ayrıca iddia kendi içinde de çelişkilidir: Öyle bir zat düşünün ki, bir şahısta peygamberlik alametleri görsün sonrada bu peygamber şahsiyete karşı öğretmen kesilsin! Bahira İslam'ın kaynağı olsa idi, buna kendisi daha uygun olmaz mıydı? Bu bilgi ile ortaya daha önce çıkmaz mı idi? Rahip Bahira'nın mensup olduğu dinin içeriği Kur'an'ın içeriği ile çelişmektedir! (İ. Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, 66) Kur'an Hristiyanların birçok hatalarını düzeltmiş, birçok sapıklık ve yanlışlarını açıkça dile getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 240-241) C. F. Gerock, Bahira veya Sergius iddialarının bir sonuca götürmeyeceğini söyler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 203) Bahira'nın çocuğa bir şeyler okuduğuna veya öğrettiğine dair bir kayıt yoktur. (İ. Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, 66) Olsaydı, peygamberliğini ilan edince kervanın diğer mensupları bunu ortaya koyardı. En önemlisi de, İslam'ın tevhit inancı ile rahiplerin teslis inancı arasında tamamen bir zıtlık vardır! (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 196) Ayrıca yukarıda değindiğimiz gibi, oryantalistler hem bu tür olayları kabul etmemekte (Arent Jan Wensinck, İslâm Ansiklopedisi, II/ 227-229; Robert Mantran, İslam'ın Yayılış Tarihi (VII-XI. Yüzyıllar), s. 68; Mustafa Fayda, DİA, Bahira, IV/486) hem de bu olaylardan hareketle İslam'ı karalamaya çalışmaktadırlar! Arasını bulup yine saldırmaktan da vazgeçmeyenler vardır: Caetani, Bahira ile görüşmenin olmadığını dile getirmiş ve Bahira olayı hakkındaki rivayetlerin uydurma olduğunu savunmuştur. (Caetani, İslam Tarihi, 312) Ama sonra da Kur'an'ı Yahudi kaynaklı ilan etmiştir! Tabii daha uçuk iddialarda bulunan oryantalistler de olmuştur: "William, başka eserlerde pek görülmeyen hayal ürünü bir değerlendirmede bulunmuş ve Bahira ile Muhammed'in sık sık görüştüğünü ileri sürmüş ve bu görüşmeleri kıskanan Ali, Ebû Bekir, Hasan, Hüseyin, Osman ve diğerleri Bahira'yı Hz Muhammed'in kılıcı ile, Muhammed içkiden sarhoş olarak sızmış bir halde iken öldürmüşler ve sonrada ayılınca Bahira'yı kendisinin öldürdüğüne onu ikna etmişlerdir. William ayrıca, İslam'ın sona ereceğini ve bütün Müslümanların yakında Hristiyan

olacağını iddia etmiştir.” (Sabri Çap, 13. Asır Misyoner ve Oryantalistlerinden William of Tripoli’nin Hz. Peygamber ve Kur’an Hakkındaki Görüşlerinin Tahlil ve Tenkidi, s. 114-120, 142)

Yaptığı seyahatlerde ehli kitaptan -Yahudi veya Hristiyanlardan- aldığı iddiası

Peygamberimiz ticari faaliyetler için bazı seyahatlerde bulunmuştur ve bunlar İslami kaynaklarda yer alır. Bu gizlenen, saklanan bir şey değildir. Peygamberimiz Hristiyanlarla temasta bulunmuş mudur? Böyle bir temas olsa peygamberimiz bundan memnun kalır ve öğrendiklerini (!) aktarır mıydı acaba? G. Sale, 'Ruhban sınıfının arzularının ve sürekli çekişmelerinin daha 3. asırdan itibaren Hristiyan dünyasını bozulmuş bir hale getirdiğini.' söylemekte ve 'Her türlü kötülük, kindarlık, gerçek Hristiyanlığı bu dünyadan söküp atmış, birçok hurafeler ve fesat ortaya çıkmış ve iyice kökleşmiştir. Doğu Kilisesi parçalanmıştır. Ruhban sınıf arasında da ahlak ve inanç bozukluğu dolaylı olarak bütün halka da sirayet etmiştir.' (Sale, Observations sur le Mahometisme, s. 68-71) demektedir. Carlyle da, bu önemli noktaya dikkat çekmektedir; 'İslamiyet bütün kavgacı ve boş iş, fikirleri öylesine bir tırpanlamıştır ki, bunda son derece haklıydı. O, doğrudan doğruya bir hakikattir. Arap putperestliği, Suriye tarikatları, özetle, gerçekte olmayan bütün her şey, bu İslam ateşi karşısında yanmaya, kuru odun yığınları gibi tutuşmaya mahkumdurlar.' (Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33) 'Ancient Critianity' adlı eserinde Taylor, 'İğrenç hurafeler ve utanç verici putperestlik, küstah kilise kuralları ve öyle bozuk ve çocuksu ibadet şekilleri. Bunlar Muhammed'in karşılaştığı şeylerdi.' ve "Yedinci asırda gerçek din, manası olmayan bir takım hurafeler yığını altında kalmıştı" demektedir. Huart ise, 'Suriye'de Hristiyan dininin tatbikatını görmüş olmasının Muhammed'in düşüncesi üzerinde kuvvetli bir tesir icra etmiş olduğu görüşünün, ne kadar cazip olursa olsun, bu konudaki tarihi kaynakların kesin olmaması sebebiyle terk edilmeye mahkum olduğunu' itiraf etmektedir. (Une nouvelle Source du Coran, s.129) "O, yöneldiği 'her yerde ıslah edilmesi ve doğru yola iletilmesi gereken birçok sapıklıklarla' karşılaşmıştır. O halde, o eserinin asıllarını teşkil edecek ahlaki ve dini bir modeli hiçbir yerde görmemiştir. Üstelik o zamana kadar karşılaşmış olduğu fikirlerin tesirinde kalmak şöyle dursun, O bunları yıkmak için karşılarına dikilmiştir." (Draz, Initiation au Coran, s. 123) Müsteşrikler şunu gözden kaçırıyorlar ki, bu yolculuklarda Hazreti Muhammed hiçbir zaman yalnız başına değildi. Peygamberimizin çevresinde olan hiç mi kimse, Yahudi ve Hristiyan fikirlerini öğrendiğini hatırlayamadı? "Oryantalistler tek bir iddia üzerinde fikir birliğine de sahip değillerdir." İddialarına da kuvvetli bir delil getirememektedirler. "Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi onlar da, ta baştan itibaren, Peygamberi yalanlamakta kesin kararlı idiler." Necran Hristiyanları Peygamberimizin Hristiyanlardan bir şeyler öğrenen bir tüccar olduğunu bilselerdi, onu yalanlayıp, onunla mübahaale etmekten neden kaçınınsınlar kaçınınsınlar ve neden cizye vermeyi kabul etsinler ki? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 246-247)

Haniflerden alındığı iddiası

Hanifler, Allah'ın birliğine inanan, sayıları bir elin parmağı kadar az olan bir gruptur. Bunların fikirleri dağınık ve kapalı idi, nasıl ibadet edileceğini bile bilmezlerdi ve dini olmaktan çok ahlaki bir niteliğe sahip idiler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 249) Haniflerden Müslüman olmayanlarda vardı! Şayet Kur'an onlardan alınsaydı ona karşı çıkmaz, en azından kendilerinden biri çıkıp şöyle demez mi idi: "Muhammed bilgilerini bizden öğrenmiştir, sonra onu bir din haline getirmiştir!" Özellikle önderlerinden Ümeyye bin ebi Salt asla susmazdı! Niçin Haniflerden birisi peygamberlik iddiasında bulunmamıştır? Öyle ya, bir talebeleri bile çıkıp peygamber olduğunu iddia edebiliyorsa, neden bizzat kendileri de böyle bir işe girişmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 251) Hanifler kendilerini Hz İbrahim'e nisbet ederler, Hz. İbrahim'in dinine bağlı sayarlardı. "Hz Peygamber, Hz İbrahim'den yaklaşık 2500 sene sonra dünyaya gelmiştir. Bu

kadar uzun zaman içerisinde Hazreti İbrahim'in dininin aslını koruyarak varlığını devam ettirmiş olduğunu söylemek imkansızdır. Mekke'de Hz İbrahim'in dinine mensup olduğunu ifade edilen 4 kişiden bahsedilmektedir. Onların zamanına kadar gelen, Hz İbrahim'in dinine ait metinlerin bulunmadığı da bilinmektedir. Ayrıca müşriklerde Hazreti İbrahim'in dinine bağlı olduklarını ileri sürüyorlardı. Haniflik daha çok, tevhid inancını ifade etmektedir. Tevhid inancı çerçevesinde inandıklarını söyleyen insanların İbrahim'e nispeti, daha sonra gelenek içerisinde ortaya çıkmıştır. Hanif kelimesini Mekkeli müşrikler, kendi inançlarından sapan insanlar için kullanırken, İslam, haniflerin şirkten ayrılmış olmalarını olumlu manada ele alarak, doğru bir tutum içerisinde olduklarını ifade etmiştir. Hanif Arapçada, mevcut olan gelenek din anlayışından sapmayı ifade eder. Haniflik kavramını müstakil bir dini gelenek anlamında anlamamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Sıyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 45-46) Zaten oryantalist Grimme, İslam'ın Hanifliğe dayandığı fikrini reddeder ve İslam'ın böyle bir şeyin üzerine dayandırmanın mümkün olmadığını açıkça ifade eder. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 233) California Üniversitesi'nde Ortadoğu ve İslam Tarihi alanında Fahri Profesörü olan Lapidus ise, Hz. Muhammed'in, "Yahudilikten, Hristiyanlıktan ve Hristiyan Arap tektanricılardan etkilenmediğini, özgün bir vahye mazhar olduğunu ifade ederek." (İra M. Lapidus, İslâm Toplamları Tarihi, 1/59) tüm bu iddiaların geçersizliğini ispatlamaktadır.

Varaka b. Nevfel'den alındığı iddiası

Lübnanlı bir Hristiyan olan Yusuf el- Haddad, Hz Muhammed'in Hristiyan olan Varaka'dan bilgiler aldığını iddia eder. Irving de, Hz Muhammed'in, Varaka'nın Talmut'tan tercüme yaptıklarından alarak Kur'an'a yerleştirdiğini iddia eder ama, bir delil gösteremez! Sadece, 'ama böyle olabilir' der. Kellet de, 'Varaka'nın bazı Hristiyan rivayetlerini Muhammed'e anlatması mümkündür' iddiasında bulunur. O da, "Muhtemelen Varaka'dan almıştır." der. Müslüman tarihçiler Peygamberimizin hayatı ile ilgili hiçbir şeyi kaydetmekten, yazmaktan çekilmemişlerdir. Varaka'nın Peygamberimizin hayatında, "ona Cebrail geldiğini ve onun bir peygamber olduğunu, sabretmesi gerektiğini" bildirmesi dışında bir etkisi olmamıştır. Mesudi ayrıca Varaka'nın Müslüman olarak öldüğünü de bildirmektedir. (Mesudi, Mürucüz- Zeheb, I/81, II/52; benzer rivayet İbni Hişam, I/318; İbn Sa'd, Tabakâtü'l-kübra, I/153; Kesir, el-Bidâye ve'n-nihâye, IV/21) Aslında "Hz Muhammed'in elinde hiçbir güç ve hakimiyet yokken Varaka'nın söyledikleri, onun samimi olduğunu göstermektedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 254)

Ümeyye bin ebi Salt'tan alındığı iddiası

Fransız oryantalist Huart, Kur'an'ın en önemli kaynağı olarak Salt'ın şiirlerini gösterir ve Müslümanların daha sonra Salt'ın şiirleri imha ettiğini iddia eder. (Journal Asiatique, X, vol, IV, 1940, s.125) Power de benzer iddiada bulunur. Salt içkiden ve putlardan uzak duran, kendisine Muhammed hakkında sorulduğunda 'kuşkusuz o hak üzeredir.' cevabını veren, Müslüman olmak için Şam'dan gelmiş iken, Bedir Savaşı'nda dayısının iki oğlunun öldüğünü öğrenince geri dönüp Taife yerleşen Salt'ın şiirleri ancak Müslümanlar sayesinde günümüze kadar gelebilmiş ve bu sayede iddia sahiplerinin de eline ulaşabilmiştir! "Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine kullanılacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir!" Bunun en güzel örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaştırmak amacıyla söylenen sözlerin, İslam kitaplarında yer almasıdır! Zamanla İslam'a mesafeli duran Salt, şüpheli bir şeyle karşılaşsaydı sessiz durmaz, bunu açıkça ifade ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 255) Salt'ın şiirleri hikmet ve ölçüler ile doludur ama şiir tenkitçileri bu şiirlerin kendisine ait olmadığını, aksine İslami dönemden sonra yazılıp, ona isnat edildiğini söyler. (Cevat Ali, el-Mutavvel, VI/489) Oryantalistler,

İslam Tarihi kitaplarının sağlıklı bir tarihi kaynak olmadığını ileri sürerler. Siyerin doğruluğundan kuşku duyarlar ama bu kitaplarda yer alan Salt'ın şiirlerine kesin gibi yaklaşır (Taha Hüseyin fil edebil cahili, I/1549) sonrada bu kaynaklardan hareketle, işine gelenleri doğru kabul edip İslam'a saldırılar! Oryantalistlerin bu iddiasının aksine Salt, Mekki Surelere ait son ayetin inişinden sonra sekiz sene daha yaşamış ve şiir yazmaya devam etmiştir! Yani oryantalist iddianın aksine etkilenen Salt'tır! Peygamber hiç kimseden bir şey öğrenmediğini açıkça ilan etmişti. Salt, herhangi bir etkilenme olsaydı, özellikle akrabalarının ölümünden sonra bunu herkese mutlaka yazardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 257) Ayrıca kendi dönemlerinde şiirleri bizzat duyan, okuyan insanlar da böyle bir iddiayı gündeme getirmemişlerdir! Bu iddianın aksine edebiyata esas teşkil eden daha çok Kur'an-ı Kerim olmuştur! Huar'tında işaret ettiği gibi 'Salt, şiirlerinde cehennemden bahsederken kitabı Mukaddes'ten, Cennetten bahsederken Kur'an'dan etkilenmiş, tarihten bahsederken zaman zaman halk efsaneleri ve mitolojiye müracaat etmiştir.' (Draz, Initiation au Coran, s. 127)

Ubeydullah Bin Cahş

Eşi sayesinde Müslüman olmuş, Habeşistan'a göç edince orada, Hristiyan olmuş ve içki içmeye başlamış ve orada ölmüştür. İslamiyet'in ilk dönemlerindeki imtihanlara sabredemeyip, ilk fırsatta misafir olduğu ülkenin dinine girmiştir. Tutarlı bir psikolojiye sahip olmadığı ortadadır. Eğer herhangi bir şekilde fikirlerini Hz. Muhammed almış olsaydı, başlangıçta ona iman etmezdi veya Hristiyan olduktan sonra bunu ilan ederdi. Hanımını bile İslam'dan döndürememiştir. Cahş'ın bütün kardeşleri de Müslümanlığı kabul etmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 259)

Zeyd b. Amr bin Nüfeyl

Claire Tisdall, 'The Original Sources of the Coran' adlı eserinde Nüfeyl'in, peygamberin hayatı üzerinde büyük tesir icra ettiğini iddia eder. Bu zat Hz İbrahim'in dinine aramak üzere seyahate çıkar, fakat aradığını bulamaz. Hicaz'a döner fakat burada bir bedevi tarafından öldürülür. Nüfeyl, Kur'an ile paralellik arz eden bazı hakikat ve faziletleri ifade etmiştir fakat bunlar son derece sınırlı ve bir milletin idaresine hiçbir şekilde yeterli gelmeyecek sayıdadır. Ayrıca bu insanlar Hazreti İbrahim'in dinini aramak için yola çıktıkları halde 'hiçbir şey bulamadan geri dönmüş ve hiçbir şey bilmediklerini kendi itirafları ile sabit olan' kişilerdir. Oğlu Said Bin Zeyd, amcaoğlu Ömer Bin Hattab ve amca kızı da Müslüman olmuştur. Oğlu, Hz Muhammed'in kendi babasından dinini öğrendiğini hissetse idi, hiç bir zaman Müslüman olmazdı. Hele hele İslam'ın çok erken dönemlerinde Hz. Ömer zaten İslam düşmanı idi, amcasından bir şeye aldığını zerre kadar hissetmeseydi asla İslam'a girmezdi, aksine bunu açıklardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 260, 262)

Ebu Kays Sırma bin ebi Enes

Bu zat Müslüman olmuştur. Haniflerden olan bu zatın Peygamberimizi etkilediğine dair Mekkeli müşriklerden hiç bir iddia ileri sürülmemiştir. Ancak, 1400 sene sonra günümüz oryantalistleri İslam'ın bu açığını (!) bulabilmişlerdir! Peygamberimiz döneminde yalancı peygamberler de ortaya çıkmışlardır. İkisi tövbe ederek Müslüman olmuş, diğer ikisi ise kafir olarak ölmüşlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.263)

Şairlerden alındığı iddiası

İslam karşıtı oryantalist Tisdall bu konuda, 'Günümüzde bile Kur'an'dan ayetlerin alınıp bunların dini ve felsefi içerikli kitaplara aktarmanın çok yaygın bir adet' olduğunu ifade eder

ve, 'Muhammed'in, İmrü'l-Kays gibi meşhur şairlerden fikir çaldığını farz etmek güçtür.' diyerek aslında ateist/oryantalistlere gerekli cevabı tek başına vermektedir! Lyull da, İmrü'l-Kays'a izafe edilen şiirlerin üslup, ifade ve vezne dayanan sebepler dolayısıyla İmrü'l-Kays'ın olmadığına kanaat getirmiştir. (William St. Clair Tisdall, The Original Sources of the Qur'an, s. 47-48) İsmail Fenni, İmrü'l-Kays'a atfedilen ve Kur'an'da da bazı ifadeleri yer alan beyitlerin hiçbirinin İmrü'l-Kays'ın divanında yer almadığını ispat eder. (Ertuğrul, Hakikat Nurları, s.163) Hafız İsmail Efendi, 'Ruhu'l-Meani' tefsirinde, İmrü'l-Kays'a isnat edilen iki beyiti zikrettikten sonra, 'bunun aslı yoktur, bunlar 'müvelledin' (İslam'ın ilk asrında yaşayan şairlerden sonraki olan) şairlerindir.' demektedir. Sahabe içinde de İmrü'-Kays veya bin Ebi'l Salt'ın ve benzeri şairlerin şiirlerini bilen, duyan birçok kimseler vardı. Aralarında bir benzeme olsaydı, bundan şüphe duyan ve bunu açıklayan mutlaka olurdu. Ayrıca bu şairlerin sözlerinden biri olan, 'insan ne kadar nankördür.' sözü gibi, doğru sözü daha önce söylemeyen veya duymayan var mıdır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 266-267) Goethe, 'Noten und Abhandlungen-Haşıyeler ve araştırmalar' adlı eserinde Hz Muhammed'e ayırdığı bölümde, 'Şairle Nebi arasındaki farkı açıklar.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 271) ve dolaylı yönden bu ithama da cevap verir. "Kur'an çalışmaları profesörü Angelika Neuwirth, 'Hiç kimse Kur'an'a meydan okumayı başaramadı. Evet, doğru. Hatta Kur'an'ın, kayda değer bir yazılı metnin bulunmadığı bir çevrede, Kur'an gibi zengin bir içerik ve mükemmel bir ifade tarzına sahip bir kitabın birdenbire ortaya çıkışını izah edemeyen batılı araştırmacıların, bu hususta şaşkınlık içinde bıraktığını da düşünüyorum.' demektedir. Yedinci asırda, 'Arap lisanında ve şiirde ustalaşmak isteyenler, seneler boyunca şairlerin gözetiminde çalışmak zorundaydı.' Aralarından hiç biri çıkıp, Hz Muhammed'in kendisinin talebesi olduğunu öne sürmemiştir. Hz Muhammed'in mesajını yaymada başarılı olmuş olması, zamanın şairlerine ve dil uzmanlarına karşı galip geldiğini göstermektedir. Sahtekarlığın, 23 senelik nüzul suresi boyunca hiç ortaya çıkmadan devam ettiğini ileri sürmek mantıklı mıdır?" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 324, 337, 338) Meşhur şairlerden Lebid bin Rebia Müslüman olmuştu. İnsanlar buna şaşırırlar. Çünkü o, müşriklerin en seçkin şairlerinden biri idi. Ona, 'şiir yazmayı neden bıraktığını' sordular. O da şöyle cevap verir: "Ne! Kur'an'ın vahyinden bile sonra mı?" (A. A. Islahı, the Quran, Fatiha ve Bakara suresinin tefsiri, I/26) Kur'an ve Arap dili profesörü Palmer, 'Arapların en iyi yazarlarının, Kur'an seviyesinde hiçbir eser ortaya koymamaları şaşırtıcı bir şey değildir.' (E. H. Palmer, The Quran, s. 4) derken de, 'icaz' özelliğinin altını çizer! Bu özelliği oryantalist Profesör Martin Zammit şu sözlerle itiraf eder: "İslam öncesi uzun Arap şiirlerinin mükemmel edebi sanatına rağmen Kur'an, Arap dilinin en üstün hali ve tezahürüdür." (M. R. Zammit, A Comparative Lexical Study Quranic Arabic, s. 37) "Hz Muhammed'e ilk başlarda şair diyen Mekke'li müşrikler bunda başarılı olamayınca ve iddialarının gerçek olmadığını anlayınca eleştirilerini Kur'an'ın, 'eskilerin masalları' olduğu şeklinde değiştirmişlerdi." (M. M. Ali, The Quran and the Orientalists, s. 14)

Sabiilerden alındı iddiası

Tisdall, "Sabiilerin İslam'a tesiri fazladır, namaz, oruç, fitır bayramı bunlardan alınmıştır." demektedir. Ayrıca onların 'kıyamet günü inançları olduğunu ama garip bir takım hayali fikirlerin bunlara karıştığını' da ifade etmektedir. Sabiiler Mekke'de yaşayan putperest bir topluluktur. Bunların fikirleri, Kur'an ve hadislerce reddedilmiştir. Fikirlerini müşriklerden ayırt etmek güçtür. Melek ve yıldızları ilahlaştırmışlar, kestikleri kurbanların büyük değil küçük kısmını tanrıya, gerisini küçük ilahlara sunmuşlardır. Dualarında şirk unsurları çoktur. Sünnet olmazlar, ibadetlerini de İslam'ın yasakladığı zamanlarda (Güneş doğar, batarken ve tam tepede iken) yaparlar (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 269) ve kızlarını putlara kurban ederlerdi. (G. Sale, Observations Hist. et Crit. sur le Mahometisme, s. 31; Draz, Initiation, au Coran, s. 63-66; İslam ansiklopedisi, Sabia maddesi) Allah her topluma peygamber göndererek İslam'ı tebliğ etmiş, bildirmiştir. Bozulan unsurlar dışında, aslına uygun kalan kısımların daha sonra gelen ve bozulmamış hak din ile benzerlik göstermesi gayet doğaldır ki, bunu hiçbir Müslüman da inkar etmez. Aksine, geçmiş tüm peygamberleri ve

kitaplarını kabul etmek Müminlerin iman esaslarındandır. Detay için, 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir!

Hız Ömer'den alındığı iddiası

Dozy, 'Tarih-i İslamiyet' adlı eserinde, vahiyler üzerinde Hz Ömer'in tesiri olduğunu iddia etmektedir. Maxime Rodinson'da aynı şüpheyi dile getirir. Hz Ömer, 'Kadınların örtünmesi', 'Hanımları ile Peygamberimizin aralarındaki hafif münakaşalar konusu' ve 'Hazreti İbrahim'in makamını namazgah edinilmesi' gibi konularda, söylediği sözler ile bu konularda inen ayetler arasında bir paralellik vardır. İddiaların temelini de bu benzerlikler oluşturur. Hz Ömer, 'Faruk' lakabını alan, aklıselim sahibi, takvalı, ince anlayışlı bir insandır. İslam tarihinde de bu konular, gizli kapaklı konular değildir ve 'Muvafakat-ı Ömer' adı altında kaynak kitaplarda bu konular yer alır. (Ayetleri anlamaya yönelik yoğun çaba içerisinde giren sahabilerin bazıları, basiret ve feraset özellikleri ile öne çıkmış, karşılaştıkları olaylar hakkında vardıkları kanaatler, vahiy ile uyum içerisinde olmuştur. Peygamberimiz ahabı ile istişareler etmiş, kararlarını buna göre vermiştir. Bazen istişare yapılan konularda ayetin indiği de olurdu. Abdullah b. Ömer'in şu rivayeti de, Hz. Ömer'in muvafakat hususunda sahabe içerisindeki seçkin konumunu göstermektedir: "İnsanlar bir mesele ile karşılaştıkları zaman görüş beyan ederlerdi. Aynı mesele hakkında Ömer de bir görüş beyan ederdi, ancak vahiy Ömer'in görüşüne uygun inerdi." (Tirmizi, "Menakıb", 17) Fakat birçok hususta Hazreti Ömer'in görüş ve kanaatinin aksine ayetler de nazil olmuştur. Hz Ömer babasına yemin ederdi, bu yasaklanmıştır ve o da bundan vazgeçmiştir. Başka bir seferde Peygamberimiz, Hazreti Ömer'in görüşüne karşı olan bir kadının görüşünü kabul etmiştir. Yine 'sabah akşam rablerine dua edenleri kovma' ayeti kerimesi, Hz Ömer tarafından belirtilen görüşe tamamen zıt olarak inmiş bir vahiydir. Peygamberimizden ayeti işitince Hz Ömer, efendimizin huzuruna geniş ve özür dilemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 270, 272) Peygamberimiz gerektiği zamanlarda, Hz Ömer'e muhalefetten çekinmezdi. Hudeybiye Anlaşmasında Hazreti Ömer, 'Sen Allah'ın elçisi değil misin? Niçin bu zilleti, hakareti kabul ediyoruz?' diye itiraz ettiği halde anlaşmayı imzalamış, Hz Ömer'de daha sonra hatasını ifade etmiştir. Hz Ömer, şiddet taraftarıydı, birçok kere İslam'a aykırı hareket eden düşmanların öldürülmesini Peygamberimizden istemiştir. Fakat her defasında Peygamberimiz bu istekleri reddetmiş, insanlara doğruyu göstermiş ve irşadına devam etmiştir. (Said Havva, Allah Resülü Hz. Muhammed, s. 247-249) Bir seferinde Peygamberimizin yanında Hazreti Ömer ve Hazreti Ebubekir, bir konuda tartışırken, sesini yükseltmiş, bunun üzerine, 'sesinizi peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin' ayeti inmişti. Hz Ömer'de daha sonra, peygamber efendimiz konuştuğunda öylesine açık sesle konuşurdu ki, ona gizli bir şey söylediği sarılırdı. (Buhari, tefsiri sure, 49, 1) Kur'an, sayılı konularda Hz Ömer'in görüşü ile paralellik gösterirken sayısız noktalarda onun inanç, ahlak ve yaşayışını düzeltmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 426) Yine bazı ayetler de, Hz. Ömer arzusunu Hz. Peygamber'e arz etmeden önce inmiştir. Bazı ayetler de Hz Ömer'in arzusuna tam olarak aykırı bir hüküm ihtiva ediyordu. (Hakan Uğur, Oryantalist Dozy'nin Kur'an hakkındaki iddialarına İsmail Fenni Ertuğrul'un verdiği cevaplar, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 47, 2019, s. 404) Tüm bunlardan sonra eğer şüphe doğuracak bir hal olsaydı, bundan ilk önce Hz. Ömer'in şüphelenmesi gerekirdi. (İsmail Fenni Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 26-28) Hz Ömer her zaman peygambere iman etmiş, Peygamberimiz ve dini için bütün dünyaya meydan okumuş biridir. Hz Peygamberimizde İslam yolunda, dünyalık teklifleri elinin tersiyle itmiştir. Mesela, kadın-makam ve para tekliflerine cevap olarak, 'Onlar güneşi sağ elime, ayı sol elime koysalar yine tebliğ görevimden vazgeçmem.' diyerek mübarek gözlerinden yaş gelerek hemen kalkıp gitmiş, teklifleri reddetmiştir. (İbni Hişam, I/266; Taberi, Tarih, II/ 220) ki bu "Menfaat düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257) Samimiyet ve ihlasta efendimiz ve ahabına uyanlara selam olsun!

Halk fikirlerinden alındığı iddiası

Ünlü İslam düşmanı Ignaz Goldziher bile, 'Muhammed'in getirdiği şeyler, atalarının sünnetine tamamen zıt idi.' (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 173) diyerek daha baştan bu ithamı geçersiz kılmaktadır. Maxim'e Rodinson ise, "Yeni dinin ortaya koyduğu ahlak anlayışının, var olan Arap ahlakında, 'kökten bir kopuşu' temsil ettiği doğrudur." demektedir. (Meriç, s. 174) H. Gibb, 'Hz Muhammed doğup büyüdüğü muhitte dolaşan düşünce ve inançlar arasında 'yeni bir yol' açmıştır.' derken, Lord Davenport ise, "İslam Arap örfüne 'aykırı birçok kural' getirmiştir. Mesela, "Hz Muhammed mahkemesiz kisası yasaklayarak Arapların hırslarını etkili bir kayıt altına bağlamıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 31) demektedir. Kur'an getirdiği düzen ile bütün Araplar için 'yeni bir sistem' olduğunu açıkça vurgular. (Ali İmran, 44; Hud, 49; Yusuf, 3, 104; Kasas, 4-6) Müşrikler, Sabiiler, Mecusiler, Yahudiler, Hristiyanlar her biri gerçeği kendilerine göre savunuyordu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 278) O, bütün bu inanç sistemlerini anlatmaya kalkmış olsaydı, Kur'an-ı Kerim ne korkunç bir kargaşaya şahit olurdu. (Draz, s. 130) Hz Muhammed'in, kimisi temelden batıl/geçersiz, kimisi değiştirilmiş olan bu dini inançların malzemelerinden Kur'an'ı meydana getirdiğini iddia etmek ki, hele bir de okuma yazma bile bilmeyen bu insan için böyle bir ithamda bulunmak çok gülünç kaçmaktadır. Ümmi, okuma yazma bilmeyen, bilgisiz, vahşi, ahlaki zaafiyetler içindeki bu insanların, inanç, fikir ve uygulamaları ile Hazreti Muhammed'e öğretmenlik/örneklik yaptığını iddia etmek mantıksızlıktır. Ayrıca Peygamberimiz yeni bir din getirmiş olduğunu hiçbir zaman iddia etmemiş, aksine İslam dininin, Hazreti İbrahim'in dini olduğunu ve önceki 'tüm peygamberlere' nazil olan kitapları tasdik ettiğini Kur'an'daki birçok ayet ve ayrıca da hadislerle açıkça ifade etmiştir. Hiçbir toplumun bütün örf ve uygulamaları tamamıyla kötü olamaz. Hz İsmail ve İbrahim asırlar boyu buralarda yaşamış, görüşleri bu topraklarda hayat bulmuştur. Bu hak dinden kalan izler, kalıntılar mutlaka halk arasında yaşaya gelecektir. "İslam daha önce toplumda var olmayan bir takım yeni örf ve adetler getirmiş, toplumda var olan bir takım örf ve adetleri kaldırmış ve yerine daha iyilerini getirmiştir. Toplumda var olan bir takım güzel davranışlara da yeni çehre kazandırarak devamını sağlamıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 42) "Hz Peygamber bulunduğu ortamdaki durumun, tevhid akidesine uygun olanlarını muhafaza etmiş, bir kısmını geliştirmiş, geri kalanları da reddetmiştir. İslam olumlu gelenekleri kabul edip geliştirmiş, olumsuz olanları kaldırarak yerine daha iyilerini getirmiş ya da mevcut olanları ıslah etmiştir. İslam inancına göre, Hz Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğu kabul edilir." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) İşte Kur'an, bu kalıntıları şirk ve cahiliyet enkazı altından çıkararak yeniden hayat bulmalarını sağlamış, değiştirenlerini asli haline döndürmüş, geri kalan tüm inanç ve uygulamaları da kaldırmıştır. Cahiliye döneminde, kız çocukları diri diri gömülür, içki içilir, kumar oynanır, zenginlere öncelik tanınır, ırkçılık- kabilecilik yapılır, faiz alınıp verilir, uğursuzluk inancına inanılır, kahinlik ve gaipden haberi alma, şirk, fal okları, sihir ile insanlar meşgul olurdu. Melekler Allah'ın kızları kabul edilirdi. Kur'an bu ve benzeri birçok kuralı değil kaynak kabul etmek ve bünyesine almak, tamamen ortadan kaldırmıştır! Kur'an yetim hakları, fakirlerin gözetilmesi, namaz, zekat gibi kurallar getirmiş; insanlık dışı esasları kaldırmış, yeni bir sistem getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 279, 280, 286) "İslam, Kur'an öncesi hayat tarzına aykırı yeni kurallar getirmiştir. Namaz, zekat, faiz, tefeciliğin yasaklanması gibi. İslam hukuku 'cahiliye toplumundan ayrı' bir toplumun doğmasına neden olmuştur." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkı ve sünnet oryantalist Schacht'a reddiye, s. 37, 44) Zaten William Muir'in "Arap inancının temeli Putperestlikti." (The life of Mahomet, s. 83) tespiti birçok ithama açıkça yanıt vermektedir. Dolayısı ile putperestliği yıkan İslam nasıl Mekke'nin hayat tarzını benimsemiş olabilir? "İslam'ın putperest Arabistan'da farklı bir yeni hareket olduğu ve bu iki topluluğun ideallerinin birbirlerine nasıl da taban tabana zıt olduğu unutulmamalıdır. Muhammed, yaşadığı dönemdeki toplumu, dini öğretilerini almaya hazır duruma bulmadı. Onlar, Allah'ın elçisi unvanı ile gelen birinin tebliğini kabule asla hazır değillerdi. Hz Muhammed'in öğretilerindeki temel prensipler, Arapların 'o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto' mahiyetindeydi. O

zamana kadar kötü gösterilen değerler fazilet olarak öğretiliyordu. Hz Peygamberin çağrısının en zor kısmı, ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır. Bu Araplar tarafından bilinmiyordu. Bu da, ayetleri anlamaya pek müsait olmadıkları anlamına geliyordu. İçki, kadın, müzik adı altında ahlaka aykırı ortamlar cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri idi. Hz Peygamber ise, bunların her birine ait emirlerin icrasında son derece müsamahasız ve tavizsiz idi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 68-70) Putperestliğin ortadan kaldırılması konusunda oryantalistlerin de itiraflarının içinde yer aldığı daha fazla bilgi için, 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza müracaat edilebilir.

Medine dönemindeki kaynaklar

Peygamberimizin, ehli kitabın birçok yanlışlarını açıkça ilan ettiği, yanlışlarını düzelttiği insanlardan bir şeyler öğrendiği iddiası mantıklı değildir. Ehli kitaptan birçok bilgin Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 402) Hz Muhammed hicret ile birlikte eski putperest çevresinden ayrılarak yeni bir ortama girmiştir. Bu muhitte Yahudilerin ağırlığı bulunmakta idi. Hareketleri göz önünden olan bir insanın, bu yeni ortamda başkalarından bazı bilgileri alıp da onu Allah'a isnat etmesi imkansız denecek derecede zordur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 287) Kısaca, bu yeni ortam Hz Muhammed'in bilgilerini derinleştirip köklü bir karşılaştırmaya müsait bir zemin mi sağlamıştır, yoksa böyle bir imkanı büsbütün mü ortadan kaldırmıştır? Zaten Mekke döneminde Hristiyan ve Yahudilerle ilgili hemen hemen bütün kıssalar tamamlanmıştı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 288, dipnot, 255: Kıssaların anlatıldığı Mekki sure ve ayetler verilmektedir.) Dolayısıyla bu yeni muhitte Hz Muhammed'in alacağı bir şey yoktur, onlarla ilgili düşünce sistemi daha önceden net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Ehli kitap Kur'an'da, vahiyden yüz çevirmiş ve şeytanın yoluna uymuş kimseler olarak tarif edilir. Yahudiler, faiz, rüşvet ve yalanı mübah saydıkları için eleştirilir. Kur'an-ı Kerim'in böylesine şiddetle tenkit ettiği bir topluluğun ona model ve bilgi kaynağı olacağını düşünmek, önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 289)

Medine civarındaki Yahudi ve Hristiyanlardan alındığı iddiası

Bir insan kendi menfaati için kitap yazarak Yahudileri ve Hristiyanları yanına çekmek istese; Zaten her kilisede en az bir tane İsa putu olan Hristiyanlıktan eğer alıntı yapacaksa, Araplara sadece İsa putuna tapmayı tavsiye eder, geri kalan ahlak ve ibadetle alakalı emir ve yasaklarla da Hristiyanların çoğunu zaten yanına çekerti. Veya, yeryüzünün tek seçkin milleti olduklarına inanan Yahudileri yanına çekmek istese, zaten her birisi birer vahşi bedevi iken birer İslam mücahidine çevirdiği Arapların Yahudiler ile amca çocuğu olması üzerinden yola çıkar ve parayı Yahudilerden, mücadeleyi Araplardan alarak yoluna devam ederdi. Ama O (sav) hem teslisi ve hem de ırkçılığı reddetmiştir. Dolayısıyla bu iddia temelden geçersizdir!

Yahudiler

"Muhammed Kur'an ı, Tevrat'ı taklit ederek yazdırmıştır. O, Tevrat'ı kopya etmekten başka bir şey yapmamıştır, diyorlar." (Maurice Bucaille, Kitab-ı Mukaddes Kur'an ve Bilim, s. 186-187) Eğer Hz. Peygamber, Tevrat'ı aynen kopya ettiyse, Tevrat'ta bulunan bazı şeylerin Kur'an da da olması gerekmez mi idi? Mesela Tevrat'ta Hz. Nuh, Lut ve Davud gibi peygamberlerin haşa zina ettikleri yazılıdır. (Tevrat, Tekvin, 9/ 20-25; 19/ 39, 38; II, Samuel. II/ 4,5) Halbuki Kur'an da kesinlikle böyle bir şey yoktur ve olamaz da! Çünkü bu onlara, Yahudiler tarafından uydurulmuş bir iftiradan başka bir şey değildir. Çünkü Tevrat, Hz. Musa'nın vefatından 10 asır kadar sonra derlenmiş ve birçok

yerleri de zaten tahrif edilmişti. (Ahmet Hamdi Akseki, İslam, s. 114) Ayrıca, "Hz Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılar yaptı ise, birçok İslam alimi neden 'İsrailiyat' diye bir bilim dalının ortaya çıkmasına neden olmuştur?" (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 19)

Bizans'lı bir rahip olan Theophanes tarafından 810 yılında kaleme alınan 'Chronicle' adlı eserde de, Hz Muhammed'i Yahudilerin eğittiği iddia edilir. (Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 57) Medine'de Kaynuka, Nadir, Kureyza Yahudileri vardı. Hayber ise Medine'ye 184 kilometre uzakta idi. Yahudiler, kendilerinin Allah'ın çocukları ve sevgilileri olduğunu ileri sürüyorlardı. (Maide, 18) Allah'ın taraf tuttuğu anlamına gelen bu anlayışın İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür?! Zaten İslam'ın kapıları sadece Yahudilere değil, iman ve salih amelle liyakat kazanan 'herkese' açıktır. (Bakara, 62) Onlar Peygamberimize suikast düzenlemişler, peygamberimizin zor durumda bırakacak sorular sormaya çalışmışlardır. Her zaman İslam'a ve Müslümanlara mesafeli, hatta düşmanca davranmışlardır. Yahudi alimlerinin önderlerinden olan Abdullah bin Selam daha sonra Müslüman olmuştu. Yahudi bu alimin Müslüman olması bile tek başına Tevrat'ın Kur'an'ın kaynağı olmadığına göstergesi değil midir? Ayrıca, Tevrat'la ilgili tüm hususlar Mekke'de nazil olmuştu. Medine'de ise çok az Hristiyanlık dinine ait ayetler indirilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 291-292)

"Alman oryantalist W. Caskel, İslam'ın başlangıç döneminde Hicaz Yahudilerinin Yahudiliklerini inkar etmektedir. Ona göre, Arabistan'a yerleşmiş bir Yahudi kavmi yoktur. Aynı şekilde Arap Yarımadası Arapları üzerinde bir Yahudi etkisi de söz konusu olamaz. Ayrıca H.A. Winkler de, Arap yarımadasındaki Yahudilerin kültürel ve toplumsal seviye bakımından Filistin'deki Yahudi topluluğundan daha düşük olduğunu belirtir. Bu görüşlere göre, Arap yarımadasındaki Yahudilerin ilim, marifet, hukuk, hikmet, kıssalarla dolu olan Kur'an-ı Kerim'e tesir edecek kadar dini ve medeni geniş bir kültüre sahip olmadıkları ortaya çıkmaktadır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 109)

Hristiyanlar

"Oryantalistler Hz Muhammed'in hayatına bakarken, İslam dininin temel kaynağı olan Kur'an'ın yazarı olarak onu görürler dolayısı ile onunla ilgili şüphe uyandırmak için çalışırlar." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 25) Sonradan Müslüman olan Maurice Bucaille, 'Çağdaşlarımızın birçoğu, Hz Muhammed'in önceki peygamberlerin kitaplarından faydalandığı iddiasını kesin bir gerçekmişçesine kabul ettirmek istiyor.' (Bucaille, la Bible, le Coran et la science, s. 6) tespiti ile oryantalizmin bakış açısını özetler. Medine'de Ebu Amir adında bir papaz vardı, Hz Muhammed Medine'ye hicret edince şehri terk etmiş, Mekke'ye yerleşmiştir. Müşrikleri de peygamberimiz aleyhine kışkırtılmış, Rum kralına kadar giderek yardım istemiş, Uhud Savaşı'na da katılmış ve daha sonra Şam'a sığınmış ve orada ölmüştür. Bu adamın veya fikirlerinin İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür? Daha da ilginç, öz oğlunun Peygamberimize tabi olarak Müslüman olmasıdır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 294) Necran Hristiyanları, 60 kişilik heyetle Medine'ye gelmişler, peygamberimizle münakaşalar yapmışlar, mübahale/lanetleşme teklifini göze alamayıp geri adım atmışlar, Peygamberimize cizye vermeyi kabul etmişlerdir. Heyet ülkesine döner dönmez başkanları ve papazları hemen geri dönüp Müslüman olmuşlardır. (İbni Sad, Tabakatül- Kübra, 1/85; Hamidullah, Le Prophete de L'İslam, 1/576) Hz Peygamberin huzuruna gelip, onunla kıyasıya tartışan, ileri sürdükleri görüşleri inen Kur'an ayetleri ile çürütülen, peygamberin üstünlüğünü ve İslam'ın hakimiyeti cizye vererek kabul eden ve daha sonra başkanları ve lider papazları Müslüman olan bir heyet ve temsilcileri, hiçbir suretle Kur'an'ın bilgi kaynağı olabilir mi? İsa'yı Hz Allah'ın oğlu kabul eden bir inanç, Tevhid dini olan İslam'la uzlaşabilir mi? Kur'an meseleleri öyle hassas bir terazi ile bakar ki, Hazreti İsa'nın mucizevi doğumunu inkar etmez ama tanrının oğlu

olduğu iddiasını da asla kabul etmez! Hz Muhammed Kur'an'ın yazarı olsaydı, Hz İsa'nın tanrılığını inkar ederken mucizevi doğumunu da inkar edebilir, bu problemlili gözükenden rahatlıkla kurtulabilirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 295-297) Fakat böyle yapmaması bir yana, Yahudiler tarafından Hazreti Meryem'e yöneltilen iftiraları da ayrıca reddetmiştir. (Nisa, 155-160) Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu Müşrikler ve Yahudilerinde kendisinden mucize beklentilerine yol açmıştır. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu (Ankebut, 50; Rad, 7; İsrâ, 59) belirterek onlara cevap vermiştir. Halbuki önceki peygamberlerin mucizeleri inkar edebilirdi. Bu tutumu bile onun samimi ve haklılığını göstermez mi? Kur'an, Hz İsa'nın çarmıha gerildiğini kabul etmez, günahların kefareti iddiasını reddeder. 'Asli günah' kavramının hiçbir zaman İslam'da yeri yoktur! İncil'in iddiasına göre, İsa çarmıha gerilmiştir. Baş kahinlerde, 'başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor, tanrı onu istiyorsa şimdi kurtarsın, çünkü o ben Allah'ım oğluyum dedi.' şeklindeki açıklamalarına karşılık, eğer Hz İsa insanlığın günahını affettirmek amacıyla haç üzerinde ölmek için gelmiş olsaydı, onların bu sözleri karşısında cevabı, 'Allah'ın kendisini kurtulamayacağı, aksi halde dünyaya gelmesinin bir anlamının olmayacağını' şeklinde olmalı idi. Halbuki (Hristiyanlara göre) İsa'nın cevabı şudur, 'Eli eli, Lama Sabaktani?' Yani, 'Allah'ım Allah'ım, beni niçin bıraktın?' (Kitabı Mukaddes, Matta, bab, 27- 45, 46) şeklinde olmuştur. Ayrıca unutmayalım ki, İncillerin doğruluğunun derecesi, Peygamberimizin hadislerinin seviyesine bile ulaşamaz. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 298-299) Bu konuya 'Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımızda tekrar döneceğiz!

Kitab-1 Mukaddes'ten alındığı iddiası

Kitab-1 Mukaddes, Eski Ahit (Tevrat) ve Yeni Ahit'i (İncil) kapsayan, Hristiyan inancının temelini oluşturan ve Hristiyanlarca kutsal sayılan bir kitaptır. Tevrat'tın Tesniye bölümünde Hz Musa'nın ölümünden bahsedilen yerler mevcuttur. Aynı zamanda O'nun zamanın da mevcut olmayan birçok adetlerden de bu kitapta bahsedilir. Bu da, onun daha sonra yazıldığını gösterir. (Annemarie Schimmel, Dinler tarihine giriş, s. 101-101) 1546'da toplanan 'Merano' Ruhani Meclisi, kutsal kitabın Allah'ın kelamı olduğunda şüphe edilmesini yasaklamıştır! Tevrat'ın asıl dili olan İbranice dilinde hiç bir nüshası yoktur. Meşhur üç nüshası vardır. Bunlar da birbirleriyle çelişkili ve tutarsızdır. İncil, 'Müjde' anlamına gelir. İlk nüshaları ortadan kaybolmuştur. Kur'an'a, aralarında birçok farklılıklar ve içerikleri çelişkiler dolu olan İncillerin kaynaklık teşkil etmesi mümkün değildir. Ayrıca, 'İncil, Tevrat'ın bazı hükümlerini kaldırmıştır.' diyenler, Kur'an için bunu neden kabul etmezler acaba? Yine, Kitabı Mukaddes Kur'an'ın kaynağı olsa idi, temel dini konularda birbirlerine muhalif görüşler ileri sürmemeleri gerekirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 303-304) Lord John Davenport'tan yapacağımız bir alıntı ile konuya son noktayı koyalım: "Hristiyanların aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır. Zerdüşt dininden daha saf, Musa'nın koyduğu kurallardan daha hürriyet sever olan Muhammed dini, 7. yüzyılda İncil'in temizliğini lekeleyen ve kirleten sırlar ve hurafelerden toplanmış inançlardan çok, akıl ile anlaşılabilir bir içeriğe sahip idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 55) Kur'an ve K. Mukaddes farklılıkları için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir.

Kur'an ile kitabı Mukaddes arasındaki ilişki

Aslında Kur'an ile diğer ilahi kitaplar arasında özde tam bir paralellik vardır. Hz Muhammed'e eski peygamberlerin yoluna tabi olması emretmiştir. (En'am, 90) Kur'an, ilahi kitapların bozulma veya çelişkilerden kurtarılması amacıyla gönderilmiştir. İslam'ın en temel hedefi budur! Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımızda ele alınmıştır. Hazreti Musa dünyevi bir hakimiyet, Hz. İsa ise daha çok ahlaki ilkeler ile ön plana çıkmıştır. Kur'an bu ikisini

birleştirmiştir. (Prof. A. Hatip, İddialara cevaplar, s.304-306) Margoliouth, kutsal kitaplardaki çelişkileri kabul eder ve buna bir hipotez (Colouring by the Medium) ile cevap bulmaya çalışır: Hipotezinin özeti, vahiy gelen peygamberler kendi özel aklı ve üslubu ile vahiyleri belli bir şekle sokmuştur. Bu şu demektir, kitabı Mukaddes'te yanlış, çelişki vardır ama bu yanlışlıklar ilahi değil söz konusu araçlardan/peygamberlerden kaynaklanmaktadır! Peygamberlerinin fuhuş yaptığını kabul eden, putperestliği savunan bir kitaptaki bu çelişkileri bu şekilde savunmaktan başka çaresi kalmayan oryantalistlere Peygamberimizin ayetle verdiği cevabı tekrar hatırlatalım! 'Siz Allah'tan daha mı iyi biliyorsunuz?' (Bakara, 140) Kur'an, Allah'ın ilahi kitabıdır. Tevrat ve İncil ise tahrife uğramıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 308) Bir kere Kur'an ile Kitabı Mukaddes arasında, kıssaları anlatma metodunda, üsluplarında açık bir şekilde farklılıklar görülmektedir. Kur'an ibret, öğüt, düşünme, peygamberliği tasdik ve peygamberi teselli amacıyla kıssalara yer verir, detaylar üzerinde ise durmaz. Halbuki, "Tevrat belli bir kavmin, İncil'de bir ferdin tarihi ile ilgili birer tarih kitabı görünümündedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 309) Kur'an'ın amacı tahrif edilen kitapları özüne döndürmek, karışık ve bozukluklardan kurtarmaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 311) Kitabı Mukaddes'te Allah'ın şanına ve tevhid inancına yakışmayan ifadeler bulunur: Pişman olması, uyuması, güreşte yenilmesi gibi. Tekvin 3/8 -10: Allah -haşa- cennette gezerken, Adem ve Havva ağaçların arasına gizlenir. Adem'e, 'Sen neredesin?' diye seslenir: Saklanamıyormuş gibi. Yakup güreşte tanrıyı yenince, tanrı gitmek istediğinde Yakup, 'beni mübarek kılmadıkça seni bırakmam.' (Tekvin, 32/25-31; 35/9-10) der; Aciz bir tanrı! Yahudiler Mısır'dan çıkacakları vakit Tanrı Hz Musa'ya, onların komşularından gümüş ve altın süs eşyaları ile elbise istemelerini emretmiş, bu emir üzerine Yahudiler bunları isteyip almışlar ve böylece Mısırlıları soymuşlardır! (Huruç, 11/2 ;12/35,36) Haşa, hırsızların başı bir tanrı! Tevrat'taki Tanrı, 'babaların günahını oğullarında, üçüncü ve dördüncü nesle kadar arayacaktır.': Kindar bir tanrı! (Huruç, 20/5) Kitabı Mukaddes'te bazı peygamberler sarhoş veya zina eden olarak da tasvir edilir. Başka bir peygamber, ordu komutanı olan Uryan'ın karısını beğenip, sarhoş edip onunla yattığı ifade edilir. (Tekvin, 19/33) Detaylara, 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz! Halbuki Peygamberler, bu gibi iftiralarla münezzehler. Kur'an, onları en güzel özelliklerle tanıtır; Salih, ahlaklı, örnek şahsiyetler olarak bizlere sunar. Dolayısıyla oryantalistlere şöyle seslenmek gerekir herhalde: 'Tevrat, İncil ile Kur'an tabii ki farklı olacak! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 316) Yahudiler haddi, ahlak sınırlarını aşmışlar, Hristiyanlar ise ruhbanlığı icat etmişlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322) Cahil bir toplumdaki bir insanın çıkıp, Yahudilerin, Hristiyanların ve Mecusilerin ağızlarından işitip ezberlediği şeylerle, peygamberlik davasına başladığına ve bunları biraz değiştirerek yine onlara satmaya kalkıştığına inanmak aklın kabul edeceği bir şey değildir! Bazı ayetlerin, kitabı Mukaddes ile uygunluk arz edip etmemesi, İslam dini aleyhine bir delil teşkil etmez! Eğer uygun iseler, Kur'an'ın önceki ilahi kitapları tasdik ettiğini gösterir; değil ise, bu kitabı Mukaddes'in tahrif edilmesinden ileri gelmektedir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322)

İç kaynaklar (Hz Muhammed'in şahsi ile ilgili kaynaklar)

Oryantalistlere göre Kur'an, Hazreti Muhammed'in sözüdür. Aralarındaki ihtilaf sadece, Kur'an'ı ortaya koyarken başka 'hangi kaynaklardan yararlandığı' konusundadır! Bu iddia, dolayısıyla Hz Muhammed'in kişisel veya toplumsal bir takım hedefleri amaçladığı ithamına dayanmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 323)

Şahsi emellerini gerçekleştirmek için sözlerini ilahi bir kaynağa dayandığı iddiası

Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ve ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, masrafı karşılayıp hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefareti vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için harcardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi şerifte

Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuştur. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492) Bu konu ayrıca, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda ele alınmıştır. Peygamberimiz dünya hayatını önem vermezdi, gelir ve giderlerini harcadığı yerler ise zaten bellidir! Damadı Hz Ali, bir Yahudi'nin yanında suçu olarak çalışmış, kızı Fatıma hizmetçi istediğinde eli boş dönmüştür. (Buhari, Nefakat, 7) Ölüm döşğinde iken Hz Aişe'nin yanında muhafaza edilen 8-9 altın, Hz Ali vasıtasıyla fakirlere dağıtılmıştır. (Ahmed, Müsned, VI/104) Dünya malı asla onun düşüncesinde yer almamıştır. Detay için, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir' ve 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Liderlik tutkusuyla vahiy uydurmaya sevk ettiği iddiası

Birçok oryantalist gibi Caetani de, "Muhammed, kendi düşüncelerini vahiy adı altında ortaya koydu." (Leone Caetani, İslam Tarihi, I/368-369) iddiasında bulunur. Ama bunun tam aksine, "Hz Muhammed 'Ben Lider olacağım' demedi. 'Seni lider yapalım' teklifi müşriklerden geldi ama o bunu reddetti. Hz Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden, şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden intikam alırdı." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 108, 109)

Ayrıca bu yeni bir iddia değildir. Firavun da Hazreti Musa'ya benzer ithamlarda bulunmuştur: "Yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz, sizin üzerinize üstünlük kurmak istiyor bu adam." (Yunus, 78; Müminun, 24) "Hiç kimse İsrail soyunu birleştiren Hz Musa'yı hırs ile suçlamayı düşünmemiştir. Arabistan'da da durum böyle idi. Birbirleri ile savaşan kabileler vardı. Bunları birleştirmek, bir topluluk haline getirmek gibi bir teşebbüs, hırs ile açıklanmaktan uzaktır. (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 90) "Allah'ın hangi kulu, insanları, toplumu, milleti doğru yola çağırmaya gayret etmişse, ona derhal iktidar hırsıyla gözü dönmüştür damgası vurulmuştur." (A. Hatip, İddialara cevap, s 327) Peygamberimiz Hendek Savaşı'nda hendek kazmaya bil-fiil iştirak etmiştir. Çetin, zor, uzun Tebuk seferinde ordusunun başında önde yürümüştür. Sultanlar gibi kendisine yol açılmasını sevmez (Şevkani, N. Evtar, V/48) ve yabancı milletlerin liderlerini aşırı derecede övdükleri gibi kendisini yüceltmelerini istemezdi, hatta buna özellikle karşı çıkardı. (Ebu Davud, edeb, 152) Sahabelerin arkasında namaz bile kıldığı olmuş, bir burukluk hissetmemiştir. (İ. Hişam, Sire, II/653) Bir kerecik olsun bir hizmetçisine Kötü davranmamıştır. (Ebu Davud, Edeb, 4) Bedevi bir Arap bir keresinde gömleğinden çekerek mübarek vücudunu incitmiş ve beraberinde getirdiği iki deve yükü kadar mal istemiştir. Bu kabalık karşısında bile onu cezalandırmamış ve bedevinin istediğini vermiştir. (Ahmed, Müsned, III/210) Hz İsa'yı yüceltmeleri gibi kendisini yüceltmelerini istemiş, kendisinin sadece Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu belirtmiştir. (Kastalani, el-Mevahibul Ledünniyye, s. 189) Carlyle, 'gelecek hırsı mı? Bütün dünyanın taçları bu insan için ne fark eder? O'nun iştirmek istediği şey yeryüzünde değil, yukarıdaki göklerin sesidir. Bütün dünya taçları, saltanatları, şanları, şerefleri kısa bir zaman sonra ne olacaktır? Hiç!' (Carlyle, s. 23) Dostları kadar düşmanları da peygamber efendimizin, doğruluğuna şahitlik etmektedirler. Ebu Süfyan, Herakliyus'un, 'O yalan söylemiş midir, aldatmış mıdır?' sorularına 'Hayır!' cevabını vermek zorunda kalmıştır. (Buhari, Bed'ül vahiy, 6; Müslim, Cihat, 74)

Kahin olduğu iddiası

Robinson, 'Mahomet' adlı eserinde, 'Bir Kahin değildir Muhammed' (Rodinson, s. 82) ifadesini kullanır! Kahin, 'Gaipen haber getiren falcı' demektir. Kahinler puthanelerde otururlardı. Her birisinin kendisini özel bir putu vardı ve ona hizmet ederdi. Kehanet ücreti olarak da büyük paralar alırlardı. Müslüman olduktan sonra birçoğu yaptıkları hileleri bizzat kendileri itiraf

etmişlerdir. Müddessir, 'bürünüp sarınan', Müzzemmil 'örtünüp bürünen' anlamlarına gelir. Tor Andrae bunlardan hareketle, 'Pek çok kahin, ilham almak istediklerinde, başlarını örterlerdi, Muhammed'de aynı şeyi yapmıştır' der. (Tor, Mahonet, s. 28) Halbuki hiçbir kaynakta Hz Peygamberin vahiy geldiğinde özel bir kıyafete büründüğüne dair bir bilgi yoktur! 'Peygamberin bir örtüye sarılması, bir vahiy almak için değil, vahiy esnasında duyduğu heybet, manevi ağırlıktan sonra böyle bir şeye sarılma ihtiyacı duymasından dolayıdır. Yani bu vahiy almadan önce olan bir şey değil, sonrasında üstünün örtülmesini istemesi şeklinde gerçekleşmiştir. Yani örtünme, sebep değil sonuçtur.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 332) Müşriklerin önderlerinden Velid bin Muğire bile, 'Hayır, vallahi o kahin değildir. Biz kahinleri görmüşüzdür.' demişti. (İbni Hişam, I/270) "Yusuf Ziya Yörükân, Vahyin gelişini Dr. Dozy'nin isteri, Sprenger'in tasavvuf, L. Caetani'nin kahinlerde olduğu gibi cin ve şeytan işi olduğu iddialarına cevap verir: Kitab-ı Mukaddes'te, 'Rab, Musa'ya dedi ki: O'na rabbın meleği çalı içinde ateş aleviyle göründü.' (Huruc, bab, 3) olayı ve İncil'de birçok yerde İsa'nın cinlerle görüşmelerini örnek gösterir. İlk zamanlarda cinlenme iddiasını Mekkeli müşriklerde dillendirmiş ama sonra hepsi bu iddialarının yanlış olduğunu görüp bütün kalpleri ile İslam'ı kabul etmiş ve Hz Muhammed'i takip etmişlerdir." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 55) Bir insan, çok ileri emellerinin kalmadığı 40 yaşından sonra bütün kabilesini, akrabalarını hatta bütün dünyayı karşısına alıp da sonu görünmeyen bir maceraya atılmaz. Hz Peygamberin hedefleri Allah'ın emir ve iradesine dayandığı için, oryantalistler gibi aciz insanlara bu cüretkarane, atakça görünebilir. Fakat davasında güç ve kuvvetini, kainatın yaratıcısından alan Hazreti Muhammed'e, 'Güneşi sağ elime, ayda sol elime verseniz, davamdan yine de vazgeçmem.' sözünü (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas, Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberî, II/218-220) söylettiren imanın oryantalistler tarafından idrak edilip, takdir edilmesi elbette beklenemez. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 335)

Şair olduğu iddiası

446

Mekke'li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmiştir. Değişen tek şey ise gerekçelerdir! "Onlardan evvelkiler de tıpkı onların dediklerini demişlerdi. Kalpleri nasıl da birbirine benziyor." (Bakara, 118) Hz Ömer anlatıyor: Müslüman olmadan önce Resulullah ile tartışma için bir gün evden çıktım. Hakka suresini okumaya başladı, içimden 'bu bir şairdir' diye düşündüm. Rasulü Allah hemen, 'muhakkak o Kur'an Allah'ın indirdiği bir sözdür. O bir şair sözü değildir.' (Hakka, 40-41) ayetini okudu. O zaman ben, 'bu bir kahindir' diye düşündüm ki, Resulullah, 'O bir kahin sözü de değildir, alemlerin rabbinden indirilmedir.' (Hakka, 42-43) ayetini okudu. İşte o gün kalbim İslam'a karşı iyice yumuşamıştı. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayetler) Şairler çoğu zaman hayal aleminde dolaşırlar ve duygusal davranırlar. Arap şairler genellikle, aşk, seks, içki, savaş, ırkçılık gibi konuları işlerlerdi. Ayrıca aşırı sözler, yalanlar, iftiralar, alay, övünme gibi şeylere çok meraklıydılar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 339) "Biz ona şiir öğretmedik. Bu onun için gerekmez de." (Yasin, 69) Zaten Kur'an'daki ilahi özellik Müslümanların yanında oryantalistlerin de (D. Masson. Le Coran, , s. IX; Schuon, mı Anlamak, s. 56) dikkatinden kaçmamıştır.

Hz Muhammed'in farkında olmaksızın kendi kendisini aldattığı ve gördüklerinin hayal olduğu iddiası

Kur'an O'nun bir takım ruhi tezahürlerinin eseri olamaz mı? O bir mecnun olabilir mi? Vahiy meleği halüsinasyon olabilir mi? Sözleri bilinçaltına itilmiş bir takım arzuların dışa yansıması olabilir mi? Aslında bu ithamlar yeni değildir. Müşrikler de Peygamberimize mecnun demişlerdir! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 341) Goldziher, ilahi vahyi inkar eder, Hz Muhammed'in anlattıklarının, "Yahudi veya Hristiyan bilgilerinin karışımıdır, bunlar onun ruhumun derinliklerini inmiş ve kalbinin kendisine mal ettiği bir inanç halini almıştır, sonuçta vahye bir

vasıta olduğuna samimi olarak inanır hale gelmiştir.” demektedir. (Golziher, Le Dogme et la Loi de L'Islam, s. 3) Eğer Hz Muhammed Kur'an'ın kaynağı olsa idi bunu iftiharla kendisine nispet eder, kendisine kutsiyet isnat ederdi. Buna hiçbir engel de yoktu. Halbuki O, Muhammed'ül-Emin idi; Hılfu'l-Fudul'a üye idi; Kabe hakemliği olayında Hacerü'l-Esved taşını yerine koyan bizzat o idi. Doğruluğu, güvenilirliği ile çevresinde isim yapmış ve akıl ve hikmeti olan bir zat olarak tanınmıştı. Bunları oryantalist Grimme bile kabul etmektedir. (H. Grimme, Mohammed, I/9) O'nun son derece akıllı ve hikmete uygun görüşleri vardı. Utbe tarafından kendisine sunulan, mal ve hükümdarlık önerisini de, Fussilet suresinin baş tarafını okuyarak reddeden o değil miydi? Böyle bir zat Mecnun olabilir mi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 348) Müşrikler O'nun bu yeni hal ve tutumuna bir türlü bir anlam veremiyorlardı. Bunun içinde çelişkilere düşerek, aynı anda birbirine zıt ithamlarda bulunuyorlardı. Bu da onların iddialarında samimi olmadıklarının delili idi ki delilik isnadı, Hz Nuh'a da, Musa'ya da yönetilmişti. (Müminun, 25; Şuara, 27)

Ruh hastası olduğu iddiası

Bu iddiaya göre Muhammed arzularına yenilmemiş fakat insanların bozukluğunu düzeltmek için peygamber olduğunu iddia etmiştir. Goldziher, Dermenghem de aynı iddiayı tekrarlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 18) Hiçbir kaynak Hz. Muhammed'in ruh ve akıl sağlığı yönünden bir sorunla karşılaştığını bize aktarmaz. Yoksa birçok problemi çözen, sorunları halleden, günümüzde hala etkileyiciliğini sürdüren Kur'an'ın, böyle iddia edildiği gibi bir kaynaktan çıkmasına imkan yoktur. Unutmamalıdır ki, psikolojik rahatsızlık ile liderlik bir arada bulunmaz. (Yıldırım, K. M. Giriş II, s. 20) “Delilik, cinlenme ne zamandır hikmetin kaynağı, bozukluk ne zamandır iyiliğin anası olmuştur?” (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s. 216) Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadırlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 32)

Oryantalistler, vahyin inişi esnasında hazreti peygamberde görülen bir takım tezahürlere bakarak, onu sara veya benzeri sinirsel hastalıklara maruz bulunduğunu ileri sürmüşlerdir. Hz Muhammed'e gelen vahiy şekilleri çok değişiktir: Sadık rüyalar, kalbine ilham olması, Cebrail'in genç bir insan suretinde gelmesi, çingirak sesi şeklinde, Cebrail'in gerçek şekli ile görülmesi, doğrudan ama arada bir perde/engel olmak şartıyla Allah ile konuşması gibi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 3414) Çok soğuk günlerde bile ter taneleri, mübarek alnında inci taneleri gibi parlardı. (Buhari, Betül Vahy, 2; Tirmizi, menakıb, 7) Zeyd bin Sabit'in dizi Hz Peygamberin dizinin altında bulunuyordu. Zeyd, vahiy gelince peygamberimizin dizinin ağırlığını öyle şiddetli hissettiği ki, neredeyse dizileri kırılacak gibi olur. “Vallahi yanımdaki Rasulullah olmasaydı, acıdan çığlıkla haykırırdı, bacağımı çekerdim.” Diye olayı aktarır. (Ebû Davud, Cihad, 20; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V/190,191; Buhari, Salat, 12; Tirmizi, tefsir, 4,19) Rivayetlerden anlaşıldığına göre vahiy ağır bir iştir. Normal bir insan, insanüstü bir mesaj almaktadır! Bu konulardaki rivayetlerin asılsız olması, ihtimalden çok çok uzaktır. Bu rivayetlerin Hz Peygamberi övücü veya yüceltici bir tarafı bulunmadığı gibi, bu kadar çok rivayetin asılsız olduğunu kabul etmekte zordur. Eğer raviler, oryantalistlerin iddia ettikleri gibi peygamberimiz için bir övgü düşünseydiler, meleklerin semavi güzellikleri ile peygamberimize indiğini, nefes alıp verir gibi kolaylık da vahiy aldığını ve vahiy sırasında yüzünün parlak bir nurla parladığı gibi iddialarda bulunurlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 345) Paris Üniversitesinden A. Baire de Boismont, ‘Des Hallucinations’ adıyla yazdığı eserin 551. sayfasında şunları aktarmaktadır: "Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Dr. Rensulen, Muhammed hakkında şu tespiti yapar: “Kendi şahsi çıkarını terk ile tercih edip o kadar fedakarlıklarıyla bütün bir kavmin din konularında ve ahlakında o kadar hayret verici bir inkılap

meydana getirmiş olan zat, asla mecnun değildir. Bu fikirler ve putperestliği devirip yerine biricik ve ruhani bir Allah dinini ikame eden bu zat mecnun değildir.”

Sara hastası olduğu iddiası

“Beşerin/insanın beşer sıfatları altında Allah Teala’nın hitabına muhatap olması güçtür. Yine bu sıfatlarla meleklerle karşılaşmak da kolay bir şey değildir. Böyle bir irtibat ancak beşeriyetten sıyrılıp, melekut alemine girmekle mümkün olabilir. İşte Hz. Peygamber’in bu beşeri sıfatlardan sıyrılıp, vahiy alır duruma gelmesi, onda bazı hallerin meydana gelmesine sebep olmuştur. Allah’ın sözünü dinlemek kendisine bir nevi heyecan ve korku verdiğinden Hz. Peygamber’in vahiy esnasında vücudu titrer, yüzünün rengi değişirdi. Vahiy esnasında en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. Peygamberimizin yanında bulunanlar bile vahyin etkisi altında kalırlardı. Bu konuda şu haberler nakledilmektedir: Hz. Aişe (r.a), “Rasulullah’ı soğuğu pek şiddetli bir günde kendisine vahiy nazil olurken gördüm. İşte öyle soğuk bir günde bile, kendisinden o hal geçtiği vakitte şakaklarından şıpır şıpır ter akardı” (Buhari, Bedü’l-Vahy, 1) demiştir. Hz. Peygamber (sav)’de meydana gelen bu tür değişik halleri gören Kureyşliler, bazen O’na kahin (Hâkka, 41-43) bazen sihirbaz, bazen de şair ve mecnun (Saffat, 36) demişlerdi. O’nda görülen bu halleri birçok Avrupalı müsteşrik sara illeti zannetmişlerdi. Bütün bu iddialar, olayın manevi cephesini anlayamamalarından ileri gelmektedir. Bu iddianın batıllığını aslında gayet net bir şekilde açıktır. Saralı, nöbetten sonra bütün uzuvlarında şiddetli bir ağrı ve bitkinlik hisseder. Durumundan dolayı üzülür. Peygamberimize vahiy esnasında arız olan hal saradan dolayı olsaydı buna üzülür, geçmesi halinde ise sevinirdi. Fakat durum bunun aksidir. Nitekim vahyin kesildiği fetret döneminde, iştiaqla vahiy meleğini aramıştır. Ayrıca vahiy, her zaman kendinden geçme, hırıltı gibi değişiklikleri ortaya çıkarmıyordu. Bazen melek, insan suretinde geliyordu. Rasulullah onun Cibril olduğunu bildiği halde, normal hali devam ediyordu. Yine tıbben sabittir ki, saralı, nöbet sırasında idrak ve düşünme kabiliyetini tamamen kaybeder, etrafında olup bitenin farkına varmaz, kendisine ne olduğunu bilmez, şuuru durur. Halbuki Hz. Peygamber (sav) vahyinden sonra insanlara hukukun, ahlakın, ibadetin, edebi ifadenin, öğütlerin en mükemmellerini ihtiva eden Kur’an ayetlerini tebliğ ediyordu. Bir benzerini getirmekten bütün insanları aciz bırakan bir kelam, hiç saralının eseri olabilir mi? Üstelik bu dünyadan yüz binlerce saralı insan gelip geçmiştir. Fakat bunlar içinde böylesine bir din getiren, makul esaslar ve sözler söyleyen, bir muvazene örneği olan şahsiyete rastlanmamıştır.” (Mehmet Soysaldı, İlkadım Dergisi, Aralık 2005, sayı: 209, s. 38) “Oysa mantık açısından değerlendirdiğimizde; bazen Hz. Peygamber’in verdiği hükümler Yüce Allah tarafından onaylanmayarak değişikliğe maruz kalmıştır. Nitekim Bedir’de Resulullah esirlerin fidye karşılığı serbest bırakılması taraftarıydı, ancak “Eğer Allah’ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığımız şey (fidye) den dolayı size büyük bir azap dokunurdu” (Enfal, 68) ayeti nazil olmuş ve bu hükmün doğru olmadığı beyan edilmiştir. Kur’an’ı Kerim’in değişik ayetlerinde de Resulullah’ı uyaran ayetleri bulunmaktadır. (Örneğin: Tevbe, 9/4, 113; Tahrim, 66/1; Abese, 80/1. Bu konuda ‘Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) Eğer gerçekten oryantalistlerin iddia ettikleri gibi Kur’an’ın yazarı Hz. Muhammed (sav) olsaydı, söz konusu ayetleri Kur’an’a almayabilirdi.” (Alper Ahmedov, Yüksek lisans tezi, Osmanlı sonrası Bulgaristan’da Kur’an çalışmaları, s. 121)

“Bizanslı Rahip Theophanes Confessor’dan, Spenger, Muir, Weil, Jeffery, Germanıviç’e hepsi Hz Muhammed, "Saralı, psikopat, epilepsi" derken, Kur’an’ı farklı yönlerden eleştirse de M. Rodinson bu konuda, bu tür teorileri eleştirir ve: "Bilim ilerledi ve bu ilerleyiş, Peygamberin sahtekar olduğunu ileri süren bu tür güdük açıklamaların haktan geldi." (Rodinson, Hz Muhammed, s. 87; Ayrıca, R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78) der. J. von Hammer de, "İğrenç sara nöbeti masallarını" eleştirmiştir. (Hammer, Der Islam, s. 1-90) Meşhur Fransız filozofu Barthelemy Saint-Hilaire, bu

iddiaları kabul edilemez bulup eserinde bu iddiaları reddederler. (Das Leben und die Lehre des Mahommed, I/267)

Bartold, Avrupalı oryantalistler arasında o zamana kadar yaygın olan “sara hastası” iddialarının doğru olmadığını, çünkü öyle hastaların hallerinin onda görülmediğini ve öğretilerinin sağlıklı olduğunu söyler. (Vasilij Viladimiroviç Bartold, İslam, s. 17) Lord John Davenport, "Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 12; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223, 242) ve "Muhammed'in Sara nöbetlerine tutulduğuna dair olan söylentiler, Yahudilerin alçakça uydurmalarıdır." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 48, 73) derken, M. G. Watt, "Epilepsi iddiası sağduyudan yoksundur, sadece cehalet ve ön yargıya dayalıdır. (Watt, Muhammed Mekke'de, s. 95; Mahommed et le Coran, III/99) demektedir, İslam düşmanı Leone Caetani bile, "Muhammed'in saralı olmadığı sabittir. (Caetani, İslam tarihi, s. 255) itirafında bulunmaktadır. Emily Dermenghem, "Babinski, bu iddianın yanlış olduğunu ortaya koymuştur." (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.16) derken, kendide bu iddia için, "saralı halini iddia etmek gülünçtür." (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s. 291) yorumunu yapmaktadır. Yani "Birçok oryantalistte bu görüşü reddeder. Başpiskopos Tor Andrae, ünlü tarihçi Caesar Farah, Marksist oryantalist Maxime Rodinson, Hristiyan İslam tarihçisi Montgomery Watt gibi." (Watt, Muhammed: Prophet and Statesman, Oxford University Press. s. 19) "O zaman doktor var mıydı? evet vardı. Medine'de, Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur okulundan mezun olan bir doktor çalışıyordu. Hz Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. Alfrede Guillaume bu iddiayı şiddetle reddeder! Bunu yaparken, Hz Peygamberin sahip olduğu üstün akıl, aklî ve ruhi dengelilik, siyasi ufuk genişliği ve davasındaki kararlılığı temeline dayanır. Dini tecrübenin psikolojik tezahürleri üzerinde yapılan araştırmaların bu ithamı kesinlikle çürüttüğünü söyler. (Guillaume, İslam, s. 25) R. V. C. Bodley bu konuda, "Kur'an'ın her kelimesi, vahiyler nazil olduktan sonra tamamıyla berrak bir zihin ve düşünce ile dikte ettirilmiş, yazılmıştır. Bir saralının sara nöbetinden zihni açık ve berrak düşüncelerle dolu olarak katiyen çıkmadığını her tıp mensubu teyit edecektir. Sara bugüne kadar hiç kimseyi bir peygamber veya bir kanun koyucu yapmadığı gibi, kimseyi de iktidara yükseltip mevki sahibi yapmamıştır. Bilhassa o zamanlarda böyle bir hal, ona sahip olanı, yarı çılgın veya düpedüz çılgın olarak gösterirdi. Eğer hakikat, akli başında ve salim düşünce sahibi bir tek insan varsa, o da Hz Muhammed idi." (Bodley, the Messenger, The Life of muhammed, s. 64) demektedir. Yine Margoliouth epilepsi iddiasını yalanlamakta (D. S. Margoliouth, Muhammed, s. 46) Hirschfeld ise, "İslamiyeti Muhammed'in yaşadığı iddia edilen histeri, halüsinasyon gibi şeylere bağlamak mümkün değildir." demektedir. (The Composition and Exegesis of the Qoran, s. 20)

"Saralı bir hasta ağrı ve bitkinlikler nedeniyle üzüntü nöbetleri geçirir, sara nöbeti sırasında saçmalar, hiçbir sara hastası bir din ve Kur'an gibi bir eser ortaya çıkaramamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 149) Orhan Hançerlioğlu'nun, 'Ruhbilim sözlüğü'nde: "Sara, yere düşme, çırpınma ve ağız köpürmesi ile beliren bir sinir hastalığıdır. Zihinde bir zedelenme ya da ur sonucudur. Büyük nöbet bir buçuk dakika kadar süren kasılma ile olur, sonra hasta yere düşer, bilincini yitirir, vücudundaki tüm kaslar kasılır, yüzü morarır, dilini ısırır, kol ve bacaklar ritmik bir biçimde kasılıp gevşemesi bunu izler. İdrarını kaçıır. Saralı kişilik, çekingen, ürkek ve insanlardan kaçan bir ruh yapısına sahiptir." (Hançerlioğlu, s. 323) diyerek sara hastalığını tarif eder. "Hz Muhammed'de düşme, çırpınma, ağız köpürmesi görülmemiştir. Tarih, soyundan saralı birini de kaydetmemiştir. Dilini ısırması, kol bacaklarında kasılmalar/gevşemeler, çılgılık atmak, yere düşmek ve benzeri hiçbir sara hastalığı özelliği onda görülmemiştir. İnsanlar tarafından sevilmemek, ürkeklik, çekingenlik gibi bir özellik de asla onun için ileri sürülemez. Sarsılmaz bir azim ve kararlılık onda vardı. Engin bir cesarete sahipti. Ticaret yapmış, aile kurmuş, devlet yönetmiş, kumandanlık, imamlık yapmıştır. Tüm bu kimlikleri ile hep hayatın içinde bulunmuş, hep önder ve rehber olmuştur. Vahiy hali geçer geçmez, vahyin inişine sebep olan problemlere cevap verir, Arap edebiyatının görebildiği en üstün bir edebi ifade ile vahiy

halka duyururdu. Eğer vahyin tezahürleri, sara hastalığının göstergelerinden olsaydı, bizzat sahabelerin tepkisi hemen kendisine koşmak, onu kurtarmak şeklinde olacaktı. Fakat hiçbir zaman bu böyle olmamıştır. Eğer böyle bir hastalığı bulunsaydı, ayakta iken, bir değneğe dayanırken, otururken veya bir hayvan üzerinde iken ansızın gelen vahiy onu yere düşürüldü ama asla böyle bir şey de olmamıştır. Sara hastası olsaydı, Hira mağarasında tek başına nasıl gecelerce kalabiliyordu? Öyle ya orası taş ve kayalıktı. Tarihi onu, peygamberlikten önce de anormal yaşayış, garip davranışlar gösteren biri olarak kaydetmemektedir. Mekkeli müşriklerde kendisini sara hastası olmakla itham etmemişlerdir. Bunu ancak, onu hiç görmeyen, yüzlerce yıl sonra Bizans Hristiyanları fark edebilmiştir! Söзlerinden ilim, şefkat, muhabbet akan, en mükemmel bir insanlık örneği olan Hz Muhammed'i bir saralı karakter olarak ileri sürmek, bir hezeyandır! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 349-351)

“Bir akıl hastasının ifadesi olarak bunları söylemek mantıklı bir açıklama değildir. Şizofreni hastaları sosyal ilişkilerinde zayıftır, halbuki ‘Hazreti Muhammed her alanda sıfır noktasından başlamış olmasına rağmen’ daha yaşarken büyük bir başarıya imza atmıştır. Şizofrenlerin en yakınlarından başlayarak çevresindekilerin büyük bir kısmı, akli rahatsızlıkları fark ederler. Şizofrenlerin hijyen kurallarını da gözetmediği bilinmektedir. Epilepsi hastalarında hafıza sorunu göзükür, konuşma ve kelime bulma konusunda sorunlar yaşarlar.” (Caner Taslamam, Neden Müslümanım? s. 184, 185, 187) “Zihinsel bozukluklar yaşayan bir insanın sara nöbeti geçirirken gayri-ihiyari sarf ettiğı sözlerden anlamlı, hikmetli, 1400 küsur yıl boyunca milyarlarca insanı etrafında toplayan bir kitap olan Kur’an’ın oluşturduğunu iddia etmek elbette aklın sınırlarını ciddi anlamda zorlamanın ve gülünç bir duruma düşmenin ötesinde bir önem taşımayacağı açıktır. Nasıl oluyor da saralı bir hasta, çok kısa bir zamanda tüm Arabistan’ı hükümranlığı altına alıp yönetebiliyor.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 115)

Histeri ve Nevrasteniye yakalandığı iddiası

450

Dozy sara hastalığı iddiasını reddeder ama Hz. Muhammed’in hastalığının, histeri krizi olduğunu ileri sürer. (Kelami Münakaşalara Giriş II, Arif Yıldırım, s. 14) Ferid Kam’da, ‘Hz. Musa’da Tur dağında baygınlık geçirmişti, oda mı saralıydı?’ diye haklı olarak sorar. (F. Kam, Dini, Felsefi Sohbetler, s.55) Aslında ortada bir hastalık vardır ama bu Hz. Muhammed’de değil oryantalistlerde bulunmaktadır ve bu hastalığın adı da İslam düşmanlığıdır! N. Smart olaya objektif yaklaşır ve bu ithamların ‘duygusalılıktan kaynaklandığını’ ileri sürer. (Ekrem Sarıçioğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s.221) Maxime Rodinson ise Hz. Muhammed’in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78)

Rudi Pret’in, “Kaleme aldığı siyer kitabı birçok açıdan hayal kırıklığına uğrattıcıdır. Eserinde ilmi inceleme şartları gözetlenmemiştir.” (Paret, Dirasetu’l-İslamiyye ve’l-Arabiyye fil-camiatul-Almaniyye, s. 22) dediğı Sprenger ‘Muhammed histerik bir adamdı’ demektedir. Bu konuda Nevrasteni ve histerinin ne olduğunu Ruhbilim sözlüğünden öğrenelim: “Nevrasteni, bedensel ve ruhsal güçsüzlük hastalığıdır. Unutkanlıkla başlar, baş ağrısı göзükür, sıkıntı, keyifsizlik, durgunluk ve hastalık hastalığı eğilimleri belirtilerindendir.” (Hançerlioğlu, s. 258) Histeri ise, “histeri nöbetleri ile kendini gösterir, hasta birden bire çığlık atarak veya ağlayarak kendini yerlere atar. Bedende çırpınmalar baş gösterir. Hasta nöbetten ağlama veya gülme kriziyle açılır. Kıpırdadıkça bağırır, bulantı ve kusmalar göзükür. Hasta birçok korku hisseder, görme bozukluğu yaşar. Histerikler gösterişçi ve yalana eğilimlidirler.” (Hançerlioğlu, s. 260) Histeri şiddetliyse genellikle delilik ile sonuçlanır. Bazen histeri ve sara birlikte olabilir. (New Medical Dictionary, Hysteria) “Bu belirtilerin hiçbirinin Hz Muhammed’in hayatı ile uzaktan yakından alakası yoktur. O, son derece dengeli bir hayat yaşamış idi. Hayatı boyunca sağlığı tam olarak yerindeydi, karşılaştığı türlü türlü sıkıntılara rağmen, herhangi bir hastalık çektiğini göremiyoruz; hafızası da dillere destan idi, görme bozukluğundan şikayeti yoktu. Onun hayatında tek bir fobi, korku

gösterilemezdi! Sürekli olarak kendisine musallat olan ve hayatını normal düzeni içerisinde yaşamasına ve diğer insanlarla sağlıklı ilişkiler kurmasına engel olan, tek bir fikir gösterilemez. Bu sinirsel hastalıklara maruz kalsaydı, doğal tepkisi bir çare arama şeklinde olurdu. Yirmi üç senede, Resulullah sayısız eziyetlere, komplolara ve değişik inanç sahiplerinin savaş ve mücadelelerine hedef olmuştur: Hahamlar, papazlar, keşişler, komutanlar, servet sahibi tüccarlar, kabile reisleri ve hükümdarlar önce kendisine savaş açmış, sonrada ona iman etmişlerdir. Dostları, ashabı her durumda kendisini gören, hiçbir sırrı kendilerine gizli kalmayan insanlardı Onlar kör müydüler, onun hasta olduğunu fark etmediler mi?” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 355, 357) Jules Barthélemy-Saint Hilaire tarafından yazılan 'Muhammed ve Kur'an' adlı kitabın 99-101. sayfalarında bu konuda şöyle denmektedir: “Muhammed'in bu garip hali, sırf fizyolojik ve hastalık sebepleri ile açıklanmak istendi. Güya çocukluktan beri maruz bulunduğu sara nöbetlerinden bahsedildi. Muhammed'in histerik olduğuna inanan Sprenger onu Sudenberg ile kıyaslar. Fakat Sudenberg ancak hiçbir şey tesis etmemiş garip bir insan idi. Onda dine benzeyen bir şey yoktur. 'Ben Muhammed'in histeri veya sara olmadığını itiraf ederim.' Şüphesiz O'nda başka bir şey vardı, o ne yalancı, ne de bilinç bozukluğu olan biri değildir.”

Hallucination iddiası

Halüsinasyon, gerçekte bulunmayan algılama hastalığıdır. Algı hastalığı üçe ayrılır: Var olanın yanlış algılaması (illusion). Paranoyaklık. Alkolden kaynaklı çıldırmaların görüldüğü ve seslerin küfür gibi algılandığı, nesnelerin yılan gibi görüldüğü hastalık yani hallucinose hastalığı. Hallucinationda ortada bir şey yoktur. Aslı olmayan şeyleri görme, duyma, hissetme hastalığıdır. Özellikle alkol çıldırılarında baş gösterir. Afyon veya esrar kullanımında hasta bazı sesler duyar. Uzun süreli esrar kullanımında koku kaybı da gözükür. Özellikle alkol ve kokainmanlarda dokunma hallucinationlarına rastlanır. Deride yanma, acı hissedilir. (Hançerlioğlu, s. 322-323) İddiaya cevaba gelirse; “Birincisi: Bir hastalığın teşhisi muayene edilmesine bağlıdır. Tahlil yapılır, incelemeler, kontroller ve takipler sonunda teşhis konur. Kulaktan dolma bilgilerle, hastalık teşhisi koymaya kalkışmak gerçekçi olmaz. Hele 14 asır önceki birçok bilgiyi tahrif edip, bozarak bir teşhiste bulunma gayretine girişmek, bilimin ve tıbbın kurallarına aykırıdır. İkincisi: Birbiriyle sürekli savaşan Arapları, önce birbirine kardeş yapıp, putperestliği ve çirkin adetleri ortadan kaldıran, birçok savaşlara kumandanlık eden, din ve dünya işleri ile ilgili kurallar koyan, barbarlığı medeniyete dönüştüren, insanlara kıyamet gününe kadar bir yol haritası çizen birisi hasta ve vehimli bir insan olamaz. Üçüncüsü: 'Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, o dağı paramparça olmuş görürdün.' (Haşr, 21-22); 'Biz senin üzerine ağır olan sözü, Kur'an'ı indireceğiz.' (Müzemmil, 5) ayetlerinin işaret ettiği gibi; vahiy almak ve tebliğ etmek zor bir görevdir! Dördüncüsü: Vefat hastalığından başka bir hastalık geçilmediği tarih kitaplarında var olan, alkol-uyuşturucu kullanmak şöyle dursun, Hz Muhammed'in bunları yasakladığı da herkesçe bilinen birini hasta ilen etmek mantıkla bağdaşmaz. Ünlü İslam düşmanı Renan bile itiraf etmek zorunda kalmıştır ki, “Hiç kimse onun kadar sağlam bir kafa ve düşünce yapısına sahip olmamıştır.” (E. Renan, Mahomet et les origines de L'Islamisme, s. 1080) Beşinci: Hallucination, gerçekten bulunmayan görme hastalığıdır. Peygamberimiz Cibrail'de dahil birçok meleği görmüştür. Bütün peygamberlerde aynı gerçeği dile getirmiştir. Böyle bir hastalık iddiası o insanların peygamberleri içinde söz konusu olmuyor da, neden dost ve düşmanın ittifakıyla son derece zeki (Fetanet), dürüst (Emin) ve sağlıklı olan Hz Muhammed için söz konusu oluyor? Bunu dini taassuptan başka bir şey ile izah etmek mümkün değildir. Altıncısı: Hz Peygamber kendisine ilk vahiy geldiğinde, görüp duyduğunu hemen doğrulamadı. Aksine gördüğünün vehim olabileceğini düşündü, araştırdı ve zamanla kesin kanaate ulaştı. Yedincisi: Peygamberimizin istediği halde vahiy gelmediği durumlar pek çoktur. Peygamberimizin kendi içtihiyatıyla fetva verip, daha sonra söylediğinden farklı bir çözümle vahiy geldiğine de şahit oluyoruz. Bu da kesin olarak ifade ediyor ki, Hazreti Muhammed bu

görevine, farkında olmaksızın da olsa bir katkıda bulunmamıştır! Kur'an, hazreti Peygamber herhangi bir konu üzerinde yoğunlaştığı sırada inmiyor, çoğu zaman beklenmedik bir biçimde, Hz Peygamberin karşısına çıkan değişik problemleri ele almak, çözüme kavuşturmak amacıyla iniyordu. Sekizincisi: Vahiy tek bir biçimde inmemiştir. Bu da birçok hastalık iddiasını boşa çıkarmaktadır. Dokuzuncusu: Zeyd bin Sabit'in vahiy esnasında dizilerinin ağırlığını hissetmesi; deve üzerinde iken inen vahyin, devenin çökmesine sebep olması; sahabenin vahiy esnasında arı vızıltısına benzeyen ses duyması, tüm bunlar vehim, hayal değildir. Aksine bir realite, başka insanlar tarafından da hissedilen gerçeklerdir. Onuncusu: Kur'an'da birçok gaybi haber, bilimsel tespitler vardır. Bunları hallucination ile izah etmek mümkün değildir. On birincisi: Hallucination; Tek ilah inancı, hayatın bir amacı olduğu fikri, insanın mesuliyeti prensiplerini içeren bir dini açıklamaya yeterli olabilir mi? On ikincisi: Acaba bütün Arap Yarımadası'nda hallucinationa bir tek Hazreti Muhammed mi yakalandı ki, bu Araplara çok yeni ve orijinal olarak geldi de, ona inanıp iman ettiler? Bu hastalığa tutulan başka hiç kimse, böyle bir sistem kuramadı. Bunu yalnızca Muhammed mi başardı? On üçüncü: Müşriklerin iddiaları birbirini yalanlayan, çürüten, çok farklı iddialardan oluşur. Hz Muhammed'e yönelttikleri ithamlarda kararsızlıklar: Ona, 'sihirbaz, şair, mecnun' dediler, ne bir ithamda karar kılabilirler, ne dediklerinden birisini ispat edebildiler. Sonunda tüm bu ithamlardan dönüp, Müslüman oldular. Böylece kendi kendilerini de yalanlamış oldular!" (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 359-364) Benzer durumda olan oryantalistler de ya bilimsel olarak vardıkları sonuçlarla biri diğerinin iddiasını yalanlamakta veya önyargı ile ileri sundukları ve birbirleri ile çelişkili iddiaları ile oryantalistler birbirlerinin iddialarını, dolaylı yoldan da olsa yine yalanlamaktadırlar.

Bilinçaltındaki arzularının dışa yansıdığı iddiası

Oryantalistler vahiy kaynağı olarak gizli arzuların ve şuurlarındaki isteklerden söz ederler. Onlara göre Kur'an, gizli arzularını tatmin ve ruhen büyük sıkıntı çektiği bu ağırlıkları hafifletmek üzere kasıtsız ve şursuz bir biçimde Hz Muhammed'den kaynaklanmıştır. Halbuki vahiy çoğu zaman, Hazreti peygamberin arzularına açık ve hiçbir taviz ve hafifletme göstermeden güçlü bir biçimde karşı koymuştur: Amcası Ebu Talib'i seviyordu, onun Müslüman olarak can vermesini çok temenni ediyordu. Öyle olduğu halde, neden amcasının kelime-i şahadet getirdiğini belirten bir vahiy vehmetmedi? Aksine vahiy, Allah'tan bağışlama bile dilemesine izin vermemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 365) Zeynep Binti Cahş ile evliliği konusunda ayet "Sen insanlardan korkuyorsun. Oysa Allah kendisinden korkulmaya daha layıktır." (Ahzap, 37) şeklinde iner. Hz Ayşe, 'Eğer Hz Peygamber vahiyden bir şey gizlemiş olsaydı, bunu gizlerdi.' demiştir. (Buhari, Tevhid, 22 ; Müslim, İman, 288) Bu ayeti neden açıkladı? Hz Hamza şehit edilmişti Uhud Savaşı'nda. Ciğerleri dişlenmiş, burnu, kulakları kesilmişti. Ebu Süfyan, cansız yerde yatan Hazreti Hamza'nın vücuduna mızrağı ile vurmuş, 'Tat bakalım akrabalarına isyan etmenin cezasını.' demişti. Öfke, üzüntü ve hasreti doruğa yükselen Hz Peygamber, 'Allah Kureys'e karşı kendisine bir yerde zafer nasip ederse, onlardan 30 adamı aynı şekilde 'müsle' yapacağına.' yemin etmişti. Müslümanlar da ant içmişti. Ama nasıl vahiy indi? 'Ceza verilecekse yapılanın misliyle ceza verilmesini, bununla birlikte sabır ettikleri takdirde bunun kendileri için daha hayırlı olacağını' belirten bir ayet (Nahl, 126- 127) inmişti. Hz Peygamber de sabrı tercih ederek, savaşta öldürülenlerin organların kesilmesini yasaklar. (İbni Hişam, II/96) Bu çirkin işi gerçekleştiren Hint ve Ebu Süfyan daha sonra ele geçirilmiş ama bunların öldürülmesi gibi bir olay bile gerçekleşmemiş, af dilekleri kabul edilmiştir. Vahşi Müslüman olmuş ve peygamberimiz Müslümanlığını kabul etmişti, sadece fazla gözüne görünmemesini istemiştir. (İbni Hişam, II/72) Görüldüğü gibi aradan geçen onca yıla rağmen Hazreti Hamza'nın hatırası ve ölüm acısı Peygamberimizin ruhumda bütün tazeliği ile duruyordu ama gelen ayet gereği af tercihinin kullanılması. Bu mudur bilinçaltındaki arzuların tefsiri? (A. Hatip, İddialara cevaplar,

s. 367) Peygamberimiz, Allah'ın, annesi için bağışlanma dilemesine müsaade etmediğini de belirtmiştir. Peygamberimiz, en azından konuşmayıp, gizlenmesinde bir sakınca olmayan bu gibi özel durumları bile doğru olarak ifade etmiş, herkese açıklamıştır. Bu bile onun peygamberliğinin doğruluğuna delil teşkil etmez mi? (Şevkani, Neylül-Evtar, IV/109) Vahiy, Hz Muhammed'in gizli arzularını bir yansıması olsaydı, annesinin ahiret hayatında güllük gülistanlık akıbetini canlandıran bir tablo ortaya koyamaz mıydı? "Sırf 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için haksız yere yurtlarından" çıkarıldıkları gün el konulan ev ve barklarını müşriklerden geri almalarına ilişkin bir vahiy neden inmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 368) Oğlu İbrahim vefat ettiği gün neden bütün kainatın da bu üzüntüye ortak olduğuna dair bir ayet inmemiştir? Oysa O gün güneş de tutulmuş, herkes İbrahim öldüğü için bu olayın olduğuna inanmıştı. Ama Peygamberimizin cevabı ne oldu? "Güneşin ve ayın, hiç kimsenin ne doğumu ve de ölümünden dolayı tutulmayacağını." (Buhari, Kûsuf, 1; Müslim, Kûsuf, 6; Ebu Davud, istiska, 3; Nesai, Kûsuf, 6; İbni Mace; ikame 152; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özürlü Diliyorum, s. 33) ilan etmek! Bununla da bitmiyor, aksine birçok ayet (Nur, 6-9; Mücadele 1; Enfal 67; Tevbe, 80; Hakka, 44; İsra, 74) Peygamber'in yaptığı bazı davranışların yanlış olduğunu ifade etmiştir. Materyalist bir dünya görüşüne sahip olan Rodinson bile onun huzurlu, dengeli, güvenli ve çevresindeki insanların takdirini kazanmış biri olduğunu itiraf etmekte ve onu ruhi ve sinirsel hastalıklarla itham edenlerin görüşünü reddetmektedir. (Mahomet, s. 49-53)

Eksik bir mistik makamın ürünü olduğu iddiası

Maxime Rodinson'a göre Hz Muhammed zahidine birtakım eğitime sahipti. Her türlü zevkleri reddeden ve uzun uzun namaz ve ibadetler yolunu tutan bu hayat sebebiyle, duyulan sesler eşliğinde kendisine keşif görünmeye başlar. Muhammed bir mistiğin oluşmasına tam elverişli bir mizaca sahipti. -Başka oryantalistler de onu tam aksine, şehvetperest olarak ilan etmektedirler!- Halbuki mistikler, teopatik hal durumuna geçince tanrı ile kendisini bir hisseder. Robinson, Muhammed'in bu hale hiç geçmediğini de itiraf etmektedir. "O, Tanrı'dan daima ayrı görecektir kendini" der. (Rodinson, Mahomet, s. 105-107) Kendisi Marksist olup hiçbir ruhi ve manevi güce inanmayan Rodinson'un, tamamen manevi, ruhi ve ilahi hakikatler üzerine bina edilebilecek böyle bir tespiti nasıl vardığını insan merak etmiyor değil? Hz Muhammed ile aynı şartlara sahip yüz binlerce insan hayat sahnesine ayak basmış ve ömür müddetini tamamladıktan sonra bu dünyadan çekilmiştir. Acaba neden onlardan biri Kur'an gibi bir eser ortaya okuyamamış, İslam gibi bir sistem tesis edememiştir? Ayrıca Rodinson'un iddiasının aksine, İslam mutasavvıfları Hz Muhammed'i örnek almışlardı. Ruhbanlık ise İslamiyet'te reddedilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 375-376)

Hira Mağarasında Gördüklerinin bazı olaylar karşısında duyduğu şiddetli üzüntü, korku sonucu meydana geldiği iddiası

Oryantalist Bouquet, Hz Muhammed'in Hira Mağarasında gördüğünün hayalden ibaret olduğunu belirtir. Bunu da iki erkek çocuğunun ölümünden dolayı duyduğu şiddetli üzüntüye bağlar. (Comparative Religion, s. 266) Ledit ise, bunu oğlunun ölümüne, hanımının yaşlılığına, dağ başında içinde bulunduğu yalnızlığa ve cinlerden olan korkusuna dayandırır. (J. Charles Ledit, Mahomet, s. 110) Rodinson ise, Hz Muhammed'in zenginlerden intikam almak istediğini iddia eder. (Rodinson, s. 78, 109) Hz Muhammed, 'yaşlı olan' Hz Hatice vefat ettikten sonra bile Hz. Ayşe'ye, 'Allah'ın kendisine Hazreti Hatice'den daha hayırlı bir eş vermediğine yemin ederek ve hiçbir hanımın kendisiyle yarışamayacağı faziletlerini' sayarak onun büyüklüğünü yıllar sonra bile unutmadığını göstermiştir. (Buhari, nikah, 108; Müslim, fedail sahabe, 74; Tirmizi, Birr, 70; İbni Mace, nikah, 56; Ahmet, Müsned, VI/115) Peygamberimiz güçlenip, düşmanlarına boyun eğdirdiğinde, aşağılık kompleksi taşıyan küçük ruhlu insanlar gibi, zenginlerin mallarını ellerinden almamıştır. O, zengin ile fakiri eşit tutmuştur, yeter ki Mümin olsunlar. Irving, "Ne gibi bir şerefın arkasından koşabilirdi

ki? Üstün akıllı ve nezhliği ile kavmi arasında sosyal mevki zaten yüksekti. Üstelik ünlü Kureyş kabilelerinin en asil koluna mensuptu. Mekke'de Kabe hizmetçiliği ve reislik ailesinin elinde bulunuyordu.” (W. Irving, Mahomet and His Successors, s. 195) derken bu iddiaları da yalanlamaktadır. Peygamberimiz kız ve erkek çocuk ayrımı da yapmamıştır. Peygamberimizin erkek çocuğu vefat edince, Mekkelî müşrikler kendisiyle alay etmişlerdir ama bu Hz Muhammed'in yeni bir din getirmesinden ‘sonra’ olmuştur. 630 tarihinde doğan İbrahim, hicretten sonra 10. yılda vefat etmiştir. Risaletten önce Mekkelî müşrikler zaten kendisine saygı gösteriliyorlardı. Yani Peygamber olmadan önce alaylara muhatap olmamış, peygamberliğinden sonra, bu yeni getirdiği din sebebi ile eleştirilmiş, bu arada çocuklarının vefatından dolayı da alaya alınmıştır. Ayrıca uzletten, cinlerden korkan birisi, neden her sene peş peşe, hem de gecelerce, bu yalnızlığı tercih etsin? 23 sene boyunca kendisine vahiy gelmeye devam edişini nasıl açıklayabiliriz? Bu zaman zarfında büyük çoğunlukla arkadaşların arasında ve gündüzün ortasında vahiy olayı gerçekleşir. Ortada ne ifritlerin korkusu ve ne de gecenin uykusuzluk krizleri söz konusudur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 379-380)

Kur'an muhtevasının, içeriğinin kaynağına delaleti

İhmal edilmemesi gereken bir konu da, Kur'an'ın içeriğine bakarak kaynağına işaret ve deliller bulmaktır. Söz söyleyenin aynasıdır. Kişinin söz ve yazılarında onun tabiatı açıkça ortaya çıkar. Kur'an okuyucusunun ilk anda fark edeceği, açık bir ilahi heybet, azamet ve sayfalarda konuşan, emreden, yasaklayan, teşvik eden, tesellide bulunan ve yol gösteren yüce bir zatın bulunduğudır. Ayrıca onda geçmiş, gelecekle ilgili gaybi haberler bulunmaktadır. Bir takım bilimsel gerçekler de Kur'an'da yer alır. Kur'an'da ilahi bir otorite ve azamet açıkça göze çarpar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 383) Bir insanın - haşa- 23 sene gibi uzun bir zaman, hatta aradan geçen 1400 küsur sene boyunca Allah adına konuşması, buna milyarlarca insanı inandırması mümkün müdür? Allah'ın sanatını ne kadar mükemmel, güzel, üstünse Allah'ın kelamı da insanların kelamından o derece daha üstün, harikadır. Çünkü kelim, kuvvet ve üstünlüğünü mütekelliminden/konuşanından alır. Kur'an'ın satırları arasında uluhiyetin kibriya ve azametinin güneş gibi parıldadığını görürüz. (A. Hatip, İddialara cevaplar, Örnekler,; s. 384 386: Hud, 44; Fussilat, 11; Yasin, 82; Bakara, 34; Kaf, 6-11; Meryem, 68-72; Taha, 13-16; Müminun, 64-67; İsra, 71-75; En'am, 94; Nahl, 45-50 vd.) Ayetlerde açıkça ilahi soluk hissedilir. Yalancı sahtekarların, düşmanları karşısında gönüllerini teselli edecek birisine ihtiyaç olduğunu itiraf etmeleri mümkün değildir, zira bu bir zaafıdır. Kur'an bununla doludur! İsra, 71-75; Furkan, 32 vd. Hz Muhammed çok önceden tedbirini alıp Kur'an'a bir ayet yerleştirerek, dilediğini yapmada serbest bırakıldığını ileri sürebilirdi. Kur'an ne diyor? 'Sakın şüphe edenlerden olma.' (Bakara, 147) Hz Muhammed kendisine inen vahiyden şüphelenmekten, kendi kendisini sakındırmayı düşünmesi mümkün müdür? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 387-388) Sahtekar bir insanın en son başvuracağı, bir itiraftır! İnsanın yazdıkları da beşeri bir karakter vardır. Peygamberimize zulüm yapıldı, öldürmesi planlandı, büyük yalnızlıklar, yoksulluklar çekti, sefalet içinde yaşadı, üst üste savaşlara katıldı, amcası şehit edildi... Acaba Ebu Talib'in hesapsız olarak cennete girdiğini bildiren bir vahiy uydurarak herkese ilan etmekten onu alıkoyan neydi? Peygamberin kişisel arzu ve duyguları başka, Kur'an ise başkadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 390) Hz Hatice'nin dünyadan göçtüğü yıl Müslümanlar arasında üzüntü yılı ilan edilir. Hz Peygamber onun vefatından sonra sürekli olarak onu hayırla anmıştır. Hz Ayşe onun anılmasından kıskançlık bile duyardı. Kur'an'da bu sevginin akisleri nerededir? Halbuki Hz Meryem Kur'an'da birçok yerde anılıyor, firavunun karısından bile söz ediliyor! Hz Hamza'da çok trajik bir şekilde öldürülmüştür. Hz İbrahim; oğlu vefat etmiş, cenazede yürümekte zorlanmış, gözlerinden yaşlar akmıştır. Fakat Kur'an-ı Kerime bakın, bağıri yanık bir babanın içini dökebilecek bir tek kelime olsun, konuya dair bir şey göremezsiniz! Onun sevinçlerinin de izlerine rastlayamazsınız, ne zafer karşısında beşeri coşku, ne de yenilgi karşısında insani üzüntüden asla eser görülmez Kur'an'da. Bedir Savaşı kazanılmıştır, Ali İmran suresi 123. ve

127. ayetlerde zaferin sevincinden hiç bir şey görülmez. Ayetler, Allah'ın Müslümanlara olan nimetini ve onlar güçsüzken yardım ettiğini anlatmaktan başka bir şey söylemez. Hatta, 'savaşta onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü.' denir. Uhud Savaşı'nda bozgunun sorumluluğundan sıyrılmak için herhangi bir tartışma veya çekişme görülmez Kur'an'da. Okçulara, 'netice ne olursa olsun yerlerinden ayrılmamaları' emredildiği halde, sonucunda acı bir bozguna meydan veren yerlerini terk etme olayı gerçekleşmiştir. Kur'an bu olayı bakın nasıl ele alır: 'Şu halde onları affet, bağışlanmaları için dua et, iş hakkında onlara danış.' Eğer bu Kur'an Hz Muhammed'den olsaydı, bu durumu fırsat bilir, muhaliflerine çok acımasız bir biçimde yüklenir ve istişareyi zorbalığa dönüştürebilirdi. Fakat Kur'an, alemlerin Rabbinden geldiği için, ona daha fazla istişare etmesi emredilmektedir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 394) 'Gaybın anahtarı Allah'ın katındadır.' (En'am, 59) Kur'an'da geçmiş peygamberlerle ilgili birçok gaybi (görülmeyen alem; geçmiş/gelecekle ilgili) haberler, kıssalar bulunmaktadır. Nuh peygambere ait haberler için şöyle buyrulur: 'Daha önce ne sen bunu biliyordun ve ne de kavmin.' (Hud, 49) Musa peygamber ile ilgili de: 'Hayır sen Ey Muhammed! Mukaddes vadinin batı tarafında değildin, o hadiseyi görenlerden de değildin.' (Kasas, 44) Hz Meryem kıssası için, 'Sen onların yanında değildin.' (Ali İmran, 44) Medine'ye hicretten sonra Yahudi ve Hristiyanlarla karşı karşıya gelinir. Onlar soru sorarak ve aldıkları cevaplar karşısında İslamiyet'e girerler veya Necran Hristiyanları gibileri de cizye verirler. Kur'an-ı Kerim, Hazreti Adem'den Saadet Asrına - peygamberimiz zamanına- kadar birçok haber vermiş, gelmiş geçmiş peygamberlerin durumlarını haber etmiştir. İncil ve Tevrat'la ittifak ettikleri noktalarda onları tasdik/onay; ihtilaf ettikleri konularda düzeltme yapmış ve gerçeği ortaya koymuştur. Kur'an, hakimlik rolünü üstlenmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 397) Kur'an geçmişe ait haberleri görürcesine, canlı bir şekilde tasvir eder! Kur'an melekler, cinler, cennet, cehennem gibi konularda haber verir. Normal bilgi edinme vasıtaları aracılığı ile öğrenemediğimiz bu konularda, ancak vahiy sayesinde aydınlanabiliriz. Kur'an münafıkların gizli amaçlarla kurduğu, Mescidi Dırar'ın gerçek yüzü hakkında peygamberimize bilgi vermiştir. (Tevbe 107-108) Kur'an gelecekle ilgilide haberler vermiştir. Haber verilen durumlar da aynen gerçekleşmiştir. Mesela, Bizanslılar ile İranlılar arasındaki savaş (Rum, 3-5) gibi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 399) Oryantalist Savary yaptığı Kur'an tercümesinde, "Rum ve İran imparatorluklarının durumunu iyi bilen herhangi bir insan, dikkat ettiği takdirde böyle bir sonucu tahmin edebilirdi." (M. savary, Le Coran, s. 365) demektedir. Eğer hal böyle iken, neden Resulullah bunu bildi de, Hazreti Ebu Bekir ile yüz deve üzerine bahsine giren kavmi bilemedi? Savaşın dokuz seneyi geçmeyecek bir süre içerisinde meydana geleceğini, henüz yeni savaştan yenik çıkmış bir tarafın zaferi ile sonuçlanacağını haber vermesi ve bunun gerçekleşmesi bir mucizedir. Bu haber gerçek olarak ortaya çıkmasaydı, İslam'ın geleceği üzerinde en büyük tahribatı oluşturunurdu. Ebu Leheb'in ve eşinin cehennemlik olacağı Kur'an'da bildirilmiştir (Tebbet, 1-5) ve onlar imansız olarak ölmüşlerdir. Maide, 67. ayet "Allah seni insanlardan koruyacaktır." şeklinde indiğinde Peygamberimiz nöbetçilere, 'Gidin, Allah beni koruyacak.' demiştir. -Teslimiyet ve imandaki derinliğe bakın!- ve Allah o'nu birçok düşmanından, etrafında koruma olmadığı halde korumuştur da! (Beydavi, Tefsir, nüzül sebebi, s. 401) Ehli Kitap'ın birçok yanlışını Hz Peygamber düzeltmiştir, 'yanlışlarını düzelttiği insanlardan bilgi öğrenmesi makul/akli değildir.' Ehli kitaptan birçok Alim Müslüman olmuş, müşriklerde çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. Müslümanların daha Mekke'de iken müşriklere galip gelecekleri, İslam dininin diğer bütün dinlere galip geleceği bildirilmiştir, hepsi aynen gerçekleşmiştir! Kur'an'da tarih, coğrafya, biyoloji, tıp, fizyoloji, kimya, fizik, astronomi gibi konularda birçok bilimsel ayetler de vardır. Doktor Maurice Bucaille, 'La Bible, le Coran et la Science' isimli kitabı bu konudaki örneklerle doludur. Üç ilahi-Semavi kitabı incelenmiş, içerikleri modern bilimin verileriyle karşılaştırılmış ve 'Kur'an'ın modern dönemde ilmi bakımdan tenkit edilebilecek bir taraf ihtiva etmediğine, içermediğine kesin olarak kabule mecbur kaldım.' (Bucaille, s. 13) sözü ile yazar Müslüman olmuştur. Bu konularda 'Kur'an ve

bilim', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' ve 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Sonuç

Oryantalistlerce ileri sürülen iddialar birtakım dini, siyasi, ideolojik ve sosyal kaygıların ürünüdür. Hazreti Muhammed halk arasında doğruluk ve güvenilirlik ile ün salmış, engin tevazu sahibi, yakın akrabaları, sahabeleri kendisine içtenlikle bağlı olan, her şeyini dini uğruna feda eden, Allah'tan emir aldığını anlar anlamaz her türlü tehlikeyi hatta ölümü göze alan, hak bildiğini haykıran, sade yaşayan ama Yüce alemler ile bağlantılı olan, kararlı, tavizsiz bir şahsiyettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 422) İlk vahiy karşısındaki telaşı, tepkisi, onun peygamber olma, bir kitap ortaya koymak konusunda önceden bir düşüncesinin bulunmadığını gösterir. İnen ayetleri hızlı hızlı tekrar ederek ezberlemeye çalışması, onun yapaylıktan tamamen uzak olduğunu, samimiyetini gösterir. En çok ihtiyaç duyduğu anlarda, uzun süre vahiy gelmemesi, pek çok kez vahyin kendi arzusuna aykırı olarak inmesi, bazen kendisini ayetlerin tenkit etmesi ve bunun gerek kendi hayatı boyunca, gerekse ondan sonra yüzyıllarca dillerde tekrar ettirmesi de onun samimiyetinin delili, açık bir göstergesidir. Tarihte, kendisine ait çok kıymetli bir eseri başkasına mal eden kimse yoktur. Peygamberimizin Kur'an'a olan saygı ve bağlılığı, onu ezberleme ve korumaya gösterdiği titizliği ve bunu kendi sözlerine; hadislerine göstermemesi; Kur'an'ın başka bir kaynaktan geldiğini gösterir. Hz. Muhammed'in, Allah'a isnat ve iftirada bulunması imkansızdır. O, Allah'a son derece bağlı, ondan son derece korkan, emirlerine karşı gelmekten sonsuz derecede çekilen, onu razı etmek için ibadete son derece düşkün, ona sonsuz bir güven ve tevekkül ile bağlı olan birisidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 423) Hazreti Muhammed'in muhaliflerinin kararsız ve tutarsızlıkları, çelişkileri, zamanla pek çoğunun iddialarından vazgeçerek Müslüman olmalarına neden olmuştur. Bu onun peygamberliğinin delilidir. Mekke ve Medine dönemi farklı olduğu iddiası ortaya atılmış, Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlardan, Medine'de Yahudilerden, ticari yolculuklardan, şairlerden ve halk fikirlerinden, cahiliye inanç ve adetlerinden, sabiilerden, Hazreti Ömer'den; iç kaynaklar olarak, kendi şahsi düşüncelerinden, Arapları hurafelerden arındırma rolünü ifa etme gayesinden, şahsi veya toplumsal amaçlarından, dünya malına düşkünlüğünden, liderlik hırsı, cinsel arzuları, toplumu ıslah etme arzusu, zahidane bir yaşantı yaşayıp zaruri ihtiyaçlarını dışındaki başka şeyleri muhtaçlara dağıtmasından, mecnun olduğu veya sara hastası, histeri, nevrasteni olduğundan bahsedilmiştir. Tüm bunların sonucu, Kur'an'ın Muhammed tarafından yazıldığı iddiaları ortaya atılmıştır. Halbuki Kur'anı Kerim, gerek içerik, gerekse üslup bakımından, insani ölçü ve değerlerden uzaktır. Zaman üstü, ölçü ve değerleri yansıtır. Kur'an, ilahi ilmin projektörüyle geçmiş ve geleceğe nüfus ettiğini gösteren mutlak bir güvenle söz söyler. Kur'an geçmiş ve gelecek gaybi bilgileri ve bilimsel ayetleri ihtiva eder. Kur'an inananlarının da düşmanlarının da cazibe merkezi haline gelmiş ilahi bir kitaptır. İnsanın his, beden ve akıl dengesini sonsuz denecek derecede bir hassasiyetle koruyarak hükümlerini ortaya koymuş, emirlerini sunmuş ve hükümlerini ortaya koymuş ve bunlar da uygulanmıştır. Yirmi üç sene gibi uzun bir zaman zarfında, çok değişik vesilelerle, zaman ve ortam bakımından birbirinden çok uzak şekilde indiği halde ayetler, yan yana konulduğu zaman, akıcılığından, insicamından, hiçbir şey yitirmemiştir. Aynı anda hem komutan, hem hakim, hem hem din adamı, hem yönetici, hem aile reisi olan bir şahsın, bütün bu vesilelerle 23 sene gibi uzun bir zaman da çok değişik halet-i ruhiyelerde sarf ettiği sözlerinin, bir kitap bütünlüğü içinde bir araya getirildiğinde meydana gelecek karışıklığı göz önünde bulundurduğumuzda, Kur'an'ın beşer sözü olamayacağı gerçeği bir kez daha açıkça ortaya çıkacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 429-430)

Son söz olarak, 'Ateistlere Kur'an dersi' ve 'Neden ateist olmadım?' adlı yazılara da bakılmasını tavsiye ederiz.

Gelen sorulardan:

Soru: Yemame'deki Rahman konusu?

Cevap: Bu kişi, tarihte, 'Müseylemet'l-Kezzab' olarak bilinen ve yalancılığı ortaya çıkmış birisidir: Yer olarak çok uzak bir mesafeden efendimize birşeyler öğrettiği iddiası da ayrıca komiktir. Benzer iddiayı daha önce oryantalist Margoliouth (D. S. Margoliouth, Is Islam a Christian Heresy?, s. 6-15) ileri sürmüştür. Oradan gelip efendimize birşeyler öğretmesi, hele de buna hiç kimsenin tanık olmaması imkansızdır. Kendisi bu kadar biliyor idiyse, bunların neden baştan itibaren kendi fikirleri olduğunu ileri sürmemiştir? Hayatı boyunca da bu sahte peygamberin Hz. Muhammed'e Kur'an'ı öğrettiğine dair en ufak bir iddiası da olmamıştır! Aksine kendisinin Hz. Muhammed gibi bir peygamber olduğunu, onun gibi Allah'tan vahiy aldığını iddia etmiştir. Yani bu yalancı, efendimizi taklit eden birisidir, biri gerçektir diğeri ise onu taklit eden bir sahtekardır: Efendimize bir mektup yazan Müseyleme: "Allah'ın elçisi Müseyleme'den Allah'ın elçisi Muhammed'e... Bundan sonra şunu belirtirim ki, bundan böyle yeryüzünün yarısı benim, yarısı da senindir." demektedir. Hz. Peygamber cevap verir: "Allah'ın Resulü Muhammed'den yalancı Müseyleme'ye... Bundan sonra derim ki, yeryüzü Allah'ındır!" (Razi, Maide, 54. ayetin tefsiri) Fil suresinin benzerinin kendisine indiğini iddia edip bir sure (!) yazar: "el-Filü me'l-Filü ve ma edrake me'l-filü lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil.": Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var. (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-İcî, el-Mevakıf, 3/393) Kısaca "Margolouht, Hz Peygamberin kaynağının Müseylime olduğu iddiası eder. Müseylime'nin Hz Muhammed ile irtibatı geç bir döneme (Hicretten 10 sene sonra) rastlar ve etkilenme tersine olmuş, yalancı peygamber, efendimizi ve Kur'an'ı taklit etmeye çalışmıştır. (İbni Hişam, Sire, I/311)

Soru: Bilindiği üzere iki vahiy katibi dinden dönmüş biri İbn-i Hatal diğeri ise Hz.Osman'ın süt kardeşi Abdullah Bin Sad.Ateistler İbn-i Hadal'ın öldürülüp Abdullah Bin Sad'ın bağışlanmasını peygamberimizin torpil yaptığı şeklinde yorumluyorlar.Bu şüphemi giderecek bir yorumunuzu var mı acaba?

Cevap: Muhterem kardeşim, Peygamberimizin 42 vahiy katibi var idi. Bunlardan biri olan Sa'd'ı, vahiy katipliği şımartmıştır. Bir gün Medine çarşısına çıkıp: "Ben de peygamber oldum. Bana da vahiy geliyor!" demeye başlar. Bunu haber alan Resulullah kendisini çağırır. Çağrıya uymaz ve Mekke'ye kaçır. Resulullah Mekke fethedilince, onun öldürülmesini emreder fakat süt kardeşi Hz. Osman onu himayesi altına alır ve efendimizden bu emanı tanımasını rica eder. Resulullah da bu himayeyi tanır." (Ebu Dâvud Hudud 1, (4358); Nesai, Tahrimu'd-Dem 15, 7, 107) Bu olaydan sonra çok utanan Sa'd, devamlı efendimizden kaçır. Efendimiz haber gönderir, "Onun biatını almadım mı? Kendisine eman vermedim mi? Allah geçmiş günahlarını siler." (Vâkıdî, Megazi, II/856, 857) Abdullah b. Sa'd, yeniden Müslüman olduktan sonra, İslam amelleri ile Müslümanlığını güzelleştirmiş; ölünceye kadar, kendisinde kötü bir tutum ve davranış görülmemiş (Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve, V/60) sadece hayır ve fazilet, iyi hallilik ve dindarlık görülmüş (İbn Hazm, Cevâmiu's-s-a're, s. 232) Mısır'ın fethine katılmış ve daha sonra Mısır'ı geri almak için gelen Bizans ordusunu da hezimete uğratmış ve: "Ey Allah'ım! Benim en son amelimi sabah namazı yap!" diyerek dua etmiştir ki, duası kabul olunmuş ve sabah namazında sola selam verirken ruhunu teslim etmiştir. (İbn Abdilberr, İstî'âb, III/920; İbn Esir, Usdu'l-Gâbe, III/260; İbn Seyyid, Uyun, II/175,176) İbn Hatal ise, Sa'd ile kıyaslanamayacak kadar çok büyük suçlar işlemiştir. Sa'd, nefesine uyup, bir an için kibirlenip, haddi aşan sözler söylemiş, sonra utanarak kaçmıştır. İbni Hatal ise, peygamberimiz kendisini

zekat ve sadaka tahsildarlığı vazifesine tayin ettiği zaman (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Vakıdı, II/829, Belazuri, Ensâb, I/359, Taberi, III/119) yanına verilen Müslüman bir hizmetçi sadece kendisi uyurken, kendisi de yorgunluktan uyuyup yemeğini yapmadığı için üzerine atılıp onu döve döve öldürmüştür. (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Taberi, III/119) irtidat ederek topladığı zekat ve sadaka mallarını da yanına alıp Mekke'ye kaçmış ve Mekkeli müşrikler İbn Hatal'a: "Seni bizim yanımıza geri çeviren nedir?" diye sordukları zaman İbn Hatal, "Sizin dininizden daha iyisini bulamadım!" diye cevap vermiştir. (Vakıdı, II/859, Belazuri, I/360) Müşrik olarak kalmaya devam etmiş, İslam aleyhine içkili şarkılı ortamlarda şiirler söylemiş ve (Vakıdı, Megazi, II/860) Mekke'nin fethedileceği gün tepeden tırmağa kadar silahlanarak savaş için yola çıkmış ama Müslüman mücahitleri görünce içine korku düşmüş, titremeye başlamış, Kabe'ye kadar gidip atından inerek silahlarını çıkarmış, Kabe'nin örtüleri arasına girmiştir. Sonra da orada yakalanıp öldürülmüştür. (İbn Hişam, Sire, IV/53, Taberi, Târih, III/120; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/424)

Efendimiz af etse torpil, cezasını verse (Haşa) cani/katil ilan edilmiş, iftira, önyargı dolu suçlamalara her zaman muhatap kalmıştır. Dolayısı ile ateistleri memnun etmek mümkün değildir! Cevabı verseniz de onlar farklı açılardan aynı olaya yaklaşp yine eksik/hata aramaya devam etmektedirler. Tabii ki gerçeği arayanlar bu cevaplar karşısında Hakka teslim olurlar, bu da kişinin samimiyeti ile Allah'ın hidayet etmesine bağlıdır. ('Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazımız bu konuyu açıklamaktadır.)

Teşbih, mecaz

Benzer içeriklere, 'Kur'an'da çelişki yoktur', 'Kur'an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılardan ulaşılabilir.

Ateist/oryantalist kesim, Kur'an'da bulunan müteşabih ayetler (Ali İmran, 7) üzerinden hareketle İslam'a saldırmaktadırlar. Halbuki bu ayetler adı üzerinde 'teşbih/benzetme sanatı' kullanılan ayetlerdir.

Bir halkın tüm hayatı, düşünce yapıları, dünya görüşleri, estetik ve ahlaki değerleri yani bütün kültürel unsurları konuşulan dilde saklıdır. (W. M. Watt, Modern Dünyada İslam Vahyi, s. 47) Dil toplumun kültürel, sosyal ve düşünce yapılarını yansıtan bir araçtır. Bu anlamda Kur'an'ın indiği toplumda kullanılan dili olduğu gibi kullanmasından söz edebiliriz. (Turan Koç, "Çeviri ve Kur'an'ın Türkçe Çevirileri", 2. Kur'an Sempozyumu, Bilgi Vakfı, 1995, s. 247) Kur'an, indiği dönemde kullanılan sözlü dil ve gelenek (Kur'an'ın üslubunun, yazılı metin uslubu olmayıp, bir hitabet biçimi olduğu (Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, s. 9-10); Kur'an'da kullanılan yemin, nida/seslenme edat, hitap tarzı) yapısını gerek içeriğine gerekse üslubuna yansıtmaktadır. Yani Kur'an, indiği dönemin özelliği olan edebi ve şiirsel konuşma, sanatsal anlatım tarzlarına uygun olarak, içeriğinde birçok sanatsal anlatım tarzına sahip ayetleri bünyesinde barındırmaktadır. Yeri geldiğinde değinilecek olan "Tefennün, İltifat" sanatları gibi, Kur'an'da "Teşbih ve mecaz" sanatları da bol miktarda kullanılmaktadır. "Kur'an'ın indiği ortam, dil üstatlarının nitelik ve nicelik açısından zirvede olduğu bir ortamdır. Kur'an tüm edebiyat büyüklerine meydan okumuştur." (M. Halil Çiçek, Müşkulu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 31); Profesör Neal, 'Kur'an'da bulunan sanatların, oldukça tesirli belagat ve hitabet araçları olduklarını' (Neal Robinson, Discovery the Quran, s. 254) belirtir. "İslam alimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul eder. Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse, bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir." (Flamur Kasami, Kur'an'da

çelişkili gibi görünen ayetler, s. 50, 55); “Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır. İslam alimlerinin çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul etmişlerdir.” (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 53); “İslam alimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul ederler.” (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 50); “Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42); “Kur'an'da teşbih önemli bir yer tutar.” (Tayyip Okıç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 124) Birçok oryantalistin bu konudaki iddialara cevap niteliğinde Lord Davenport sormaktadır: “Hz İsa kendinden bahsederken üzüm, yol ve kapı kelimelerini kullanıyor. Bütün Hristiyan teolojicileri uğraştıkları soruları çözmek için mecaz ve istiareye güveniyorken, Müslümanları niçin bu haktan yoksun etmek istiyorlar?” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özürlü Diliyorum, s. 92) “Kur'an'ın üstünlüğünü anlamamıza yarayan diğer bir şey şudur. Peygamber zamanında söz sanatı ve dil düzgünlüğü pek ileri seviyede idi. O zaman şiir ve hitabet son derece saygı kazanmıştı. Kur'an bu ortamda kendini kabul ettirmiştir.” (Davenport, Özürlü Diliyorum, s. 41)

Kur'an, kendi iç bütünlüğü içinde değerlendirmeli ve kullandığı üslup ve sanatsal içerik dikkate alınmalıdır. Aksi takdirde Kur'an'ın vermek istediği mesajın içeriğine tam manası ile vakıf olunamayabilir. Mesela “Kur'an birçok yerde evrende doğal görülen birçok olayın asıl fail ve yaratıcısının Allah olduğuna dikkat çekmektedir.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Kur'an'ın bu tarzı önceden bilinirse, ateistler başta birçok okuyucunun yanlış yorumladığı konular kendiliğinden anlaşılır hale gelir. İsra suresi, 44. ayette: "Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ancak siz onların tesbihlerini anlamıyorsunuz." buyrulmaktadır. Aslında “Her varlığın tesbihi, kendi yaratılış biçimine göredir.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 295) Rahman suresi, 6. ayet: "Bitkiler ve ağaçlar secde ederler." demektir. Secde etmeleri, ‘yaratılış gayelerine uygun olarak’ Allah'a boyun eğmeleridir. Hücre, atom ve galaksilerin hepsi Allah'ın yarattığı minval/tarz/yöntem üzere hareket etmektedirler. (Candan, s. 433, 444) Kur'an'ın hedefi, insanı ‘yaratılanlara boyun eğmekten’ kurtarmaktır. (Candan, s. 561) Bunun için de, Kur'an'da Sünnetullah diye isimlendirilen tabiat kuralları vasıtasıyla, Allah'a itaat (secde, tesbih) eden evrene, insan (ve cinlerin de) katılmasını amaçlanmakta, kula kulluktan kurtarmak için Allah vahiy göndermekte ve bu sayede de insanın hem dünya hem ahiret huzuru sağlamayı amaçlamaktadır! Bu konularla alakalı, ‘Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir’ ve ‘Allah bana sormadan beni niçin yarattı?’ adlı yazılara bakılabilir

459

Kur'an'da teşbih, mecaz, kinaye

Kur'an indiği dönem ve şartlarına göre bir üslup kullanış, muhataplarına göre bir dil seçmiştir. Kur'an'ın indiği dönemdeki Arap toplumunda yazmaktan daha çok sözlü rivayet/aktarım yaygın idi. Sözlü edebiyatla beraber şiir de gelişmiş, bunun sonunda da toplumda mecaz, teşbih çok ileri safhada kullanılır olmuştu. Ama gerek iman gerek sosyal hayatta olduğu gibi Kur'an, edebi sahada da müşrikleri alt etmiş, üstün gelmiş ve müşrikler "Kur'an'ın edebi çekiciliği ve güzelliğine boyun eğmişlerdir." (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 36)

Kur'an açıkça muhkem (Okuyunca hemen anlamı anlaşılan) ayetler kadar Müteşabih (araştırma ile sonucuna ulaşılabilecek) ayetleri de bünyesinde barındırmıştır. Ali İmran, 7. Ayette açıkça ifade edildiği gibi, ‘kötü niyetli, kalplerinde eğrilik olan’ oryantalist, ateist ve misyonerler “sırf fitne çıkarmak ve bir de kendi keyiflerine göre te'vil yapmak için” Kur'an'ın müteşabih ayetlerine odaklanırlar. Evet, kalpleri kararmış artniyetli kişilerin Kur'an'da çelişki, hata aramak adına müteşabih ayetlere yöneleceğini 1400 sene önce Kur'an bizlere haber vermektedir. Peki, Kur'an'da var olan teşbih/şibh/benzetme ayetleri nasıl anlaşılmalıdır?

Örnekler üzerinden gidelim: Mesela, Arap toplumunda bir adamın ‘evinde çok kül var’ demek, evine çok misafir geliyor anlamına gelmektedir. Misafire ikram için yakılan ateşin külünün miktarına göre, misafirperverliği ortaya çıkmaktadır. Buna kinaye olarak bu deyim oluşmuştur. Kur’an’da Arap toplumunun ‘sözlü edebiyat geleneğine uygun ama yazılı metin olarak’ bizlere kadar ulaşmış ilahi kitaptır. Kur’an’da kullanılan mecaz konusuna örneklerle devam edelim: "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kaf, 16) ayeti, okuyan herkesin hemen anlayabileceği gibi, Kur’an’da mecaz kullanıma klasik bir örnektir. Yine Kur’an’da ‘eli açık’ deyimini geçer ki “Alimlerin çoğu, yed/el kelimesinin kudret veya nimet manasına geldiğini söylemişlerdir.” (Sabri Demirci, Kur’an’da çelişkili ayetler meselesi, s. 206) ‘Allah’ın eli açık’ (Maide, 64) mealindeki ayetten kasıt -haşa- ‘avucu var ve açık’ anlamı kastedilmemiş olup, Yahudilerin “Allah’ın eli bağlı” sözüne atfen verilen bir cevaptır. Kur’an’da anne baba kastedilerek, “Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir.” (İsra, 24) buyrulur. Ayette ‘koruma altına almak’ anlamındaki kanat germe deyimini başka nasıl anlaşılabilir? Ateist mantıkla ayete yaklaşacak olursak, “İşte Kur’an’da insanın kanatı olduğu iddia ediliyor, bakın bu aslında ayetlerin antik Mısır’dan alıntılındığına delildir” mi diyeceğiz? Ya Kabe’ye ‘Beytullah: Allah’ın evi’ denmesini nasıl yorumlayacağız? “Kabe için kullanılan 'Allah'ın evi' tabiri de bir benzetmedir. Bu, Allah’ın mekan içinde bulunduğunu göstermez.” (Abdülcelil Candan, Kur’an okurken zihne takılan ayetler, s. 469) Eğer bu yaklaşım tarzı size komik geliyorsa emin olun aynı perspektife sahip olan ve Kur’an’daki teşbih/benzetme sanatını anlamayanların iddiaları da bu kadar komiktir. “Çoğu zaman eleştirilerin sahipleri gülünç duruma düşmektedirler.” (Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur’an’ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12)

İslam alimlerinin “Mevzu hadis, Tabakat kitapları, Rical ilmi, Müşkilü'l-Kur’an, Muhtelifü'l-Hadis, metodoloji, terminoloji” gibi çalışma alanlarından habersiz olan ateistlerin yazdığı hadis, Kur’an üzerine kitaplar emin olun bu tür trajikomik örneklerle doludur.

460

Mecaz, kelimenin gerçek anlamının dışında kullanılmasıdır. Belagat/edebi konuşma üstatlarının ittifaken kabul ettiğine göre mecaz, gerçekliğin sanatsal anlatımıdır. Teşbihten de maksat, amacın kısa yoldan açıklanmasıdır. Mecaz ile kelimenin anlatımı renklendirilir ve anlam kuvvetlendirilir.

"Arapçada mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda yer alır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 75); "Arapların günlük hayatında çokça kullandığı benzetme, Kur’an’da da çok çeşitli şekillerde kullanılmıştır." (Mehmet Özcan, Arap dilinde kinaye, Yüksek lisans tezi, s. 78) "Arap dili ve edebiyatının en önemli kaynakları arasında yer alan ve en yüce edebi şaheser olan Kur’an-ı Kerim’de ve Hz. Peygamberin (sav) hadislerinde edebi sanatların çokça kullanılmış olmasından dolayı, Kur’an’ın ve Hadis-i şeriflerin hakkıyla anlaşılması ve değerlendirilmesi, edebi vasıflarının idrak edilebilmesi, belagat ilminin inceliklerine vakıf olmakla mümkündür." (Yakup Eroğlu, Arap belâğatında kinaye ve istiare, Yüksek lisans tezi, s. 49) "Kur’an’ın doğru ve sağlıklı biçimde yorumlanmasında Arap dilindeki darb-ı meseller ile teşbih, temsil, mecaz, istiare, kinaye, ta’riz gibi söz sanatlarıyla ilgili inceliklere de vakıf olmak gerekir." (M. Öztürk, Arap dilinde kinaye, İslami ilimler Dergisi, Yıl 8, Cilt 8, Sayı 1, Bahar 2013, s. 115)

Müberra, ‘el-Kamil’ adlı eserinde (I/40-117, II/948) "Şayet bir kimse; Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır derse, bu söz doğrudur. İbn-i Abbas: "Kur’an’ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (Şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, Arapların divanıdır." demektedir. Zaten “Mecaz gibi, kinayenin varlığı da alimlerin çoğunluğu tarafından kabul görmüş (Suyuti, İtkan, II/789) ve usulcüler, Kur’an’da kinayenin kullanılmasının sebeplerini tek tek saymışlardır.” (Suyuti, II/789-791; Zerkşi, II/301-308) “Müteşabihat denilen Kur’an-ı Kerim’in üslupları, gerçeklere ulaşmak ve en derin incelikleri görmek için halkın gözüne bir dürbün veya numaralı birer gözlüktür.” (said-i Nursi, İşaratu’l-İcaz, s. 170) Zemahşeri, "Kur’an’daki üslup ve mana

‘inceliklerini’, ‘meani ve beyan’ ilimlerini bilen kimselerin anlayabileceğini ifade eder.” (Keşşaf, I/16, 190, 214) İbni Kuteybe, "Araplarda kinaye çeşitlerinin çok sık kullanıldığını, Arapların her şeyi açıkça dile getirenleri ayıpladığını" (Tevilül Müşkulu'l-Kur'an, s. 263); Sekkai, Abdülkahir el-Cürcani, 'Arapların nazarında kinayeli anlatımın, maksadı açıkça anlatmaktan daha sanatsal ve hünerli kabul edildiğini' (Sekkai, Miftahu'l-ulum, s. 523; Cürcani, Delailü'l-İcaz, s. 285); Ebu Bekr et-Turtuşi, 'Arapların örneklemede kinayeyi çok kullandıklarını' (Zerkeşi, el-Burhan fî ulumu'l-Kur'an, II/300) ifade ederler.

Ayetlerden örnekler

"Çocukları ihtiyarlatan o gün " (Müzzemmil, 17): Kıyamet günü; "Yer ağırlığını çıkardığı zaman." (Enfal, 2): Kıyamet anı, yerden fıskıran lav, gaz, erimiş madenler; "Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık." (A'raf, 96): Kapı: Nimetler, yağmur, rızık vasıtası; "Yüzünüzü mescid-i Haram'a çevirin." (Bakara, 149): Sadece yüz değil, tüm vücut; "Nefes almaya başlayan sabaha" (Tekvir, 18): Yani ufuktan güneşin doğuşu sırasında yaydığı ışık. Ayeti bilimsel anlamda alsak da, sonuçta anlatım teşbihi de içermektedir: "Güneş ışıklarının dünyaya ulaşmasıyla fotosentez başlar, fotosentez karbondioksitin alınıp oksijenin verildiği bir solunum sürecidir ve bizim solunum yapabilmemiz için varlığı şarttır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 90-91); "Onlara elim bir azap müjdele" (İnşikak, 24): Aslında müjde burada zıt anlamı ile kullanılmıştır. "Şehre sor." (Yusuf, 82): Şehir halkına sor; "Dünya hayatı, tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer" (Kehf, 45): Yani dünya hayatı su gibi süratle geçer; "O, katımızda bulunan ana kitaptır." (Zuhruf, 4): Yani asıl kitaptır; "Onlara şefkat kanatlarını ger" (Hicr, 88): Merhamet göster; "Ölü iken kendisini dirilttiğimiz" (En'am, 122): Yani delalette iken hidayet verdiğimiz; "Topluca Allah'ın ipine yapışın" (Ali İmran, 103): Allah'a güven, teslimiyet, Kur'an'a uymak; "Onlar sağırdılar, dilsizdiler, kördürler" (Bakara, 18): Günümüzün deyişi ile üç maymunu oynayanlar bilerek Hak'kı inkar edenler duymaz, akletmezler; "Beyaz iplik, siyah iplikten ayırt edilene dek." (Bakara, 187): Gündüzün beyazlığı, Tan vakti; "Onlar sizin elbiseleriniz, sizde onların elbiseleridir": Yani Kadın erkek arasındaki ilişki, yakınlık; "Elini boynuna bağlama ve hepsini açıp saçma" (İsra, 29): Cimrilik yapma, israf da etme; "Allah'ın iki eli de açıktır." (Maide, 64): Allah cömerttir. (Aynı anlamda hadis: "Allah'ın sağ eli doludur." Buhari: 9/150) vd.

Bazen kesin olacağı bildirilen hükümler "mazi/geçmiş zaman" kipi yerine "istikbal/gelecek" kipi ile gelir: "Sura üflendi." (Yasin, 51); "İki eli kurudu da" (Tebbet, 1)

"Gölge Allah'a secde eder." (Nahl, 48): Ayet, Allah'ın koyduğu kural gereği ışık ile dansı sonucu gölgelerin hareketlerine dikkat çeker; Nur suresi 21. ayet: "Ey iman edenler, şeytanın adımlarını takip etmeyin." Ateist zihniyet bu ayeti herhalde, 'Bakın Kur'an'da şeytan aslında maddi bir varlık olarak tasvir ediliyor. Allah da insanlara o şeytanın ayaklarının izine basarak yürümeyin.' diyor.' derler herhalde. Ama her 'normal' akla sahip insan bu ayeti okunca bir benzetme yapıldığını ve aslında bu ayetten, "şeytanın kötü vesveselerinin peşinden gitmeyin" dendiğini hemen anlar.

Allah'ın 'yüzü, eli, unutmazı' tabirleri: "Allah ile beraber başka bir ilaha tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden başka herşey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz." (Kasas, 88) Yüzden kasıt Allah'ın zatı/kendisi kastedilir. İnsan için de yüz kelimesi, yine insanın kendisini kastetmek için Kur'an'da kullanılmıştır: "Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen olarak dine, Allah'ın o fitratına çevir ki, insanları bunun üzerine yaratmıştır." (Rum, 30); "Görmediler mi ellerimizin yaptıklarından kendilerine nice hayvanlar yarattık da kendileri onlara malik olmaktadır." (Yasin, 71) El; kuvvet anlamında da mecazen birçok dilde aynen kullanılmaktadır. Tıpkı, "Ülkeyi ele geçirmek" cümlesinde olduğu gibi. Güç kullanarak bir yeri fethetmek demektir. "Sana biat edenler gerçekte Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli

(yedullah) onların ellerinin üzerindedir.” (Fetih, 10) Bu ayetteki ‘el’ tabiri ile de, ‘Allah’ın rahmeti ve kudreti ile müminlere destek ve yardımcı olduğu’ ifade edilmektedir. El kelimesi mecaz anlamda insanlar için de kullanılmıştır: “Bir mehir kestiğiniz takdirde, henüz dokunmadan onları boşamışsanız, kestiğinizin yarısını verin. Ancak kadınlar vazgeçer yahut nikah bağı elinde bulunan erkek vazgeçerse başka.” (Bakara, 237); “Öyleyse bu gününüzle karşılaşmayı unutmanıza karşılık olarak azabı tadın. Biz de sizi gerçekten unuttuk.” (Secde, 14) Günlük konuşmalarımızda nasıl ki, ‘ben seni unuttum’ derken amaç karşımızdaki kişiye artık değer verilmediğini ifade etmekse, bu ayette de aynı anlamda unutmak fiili kullanılmıştır. “Allah’ın ‘arşa istiva etmesi’ (A’raf, 54): hüküm/iktidar/yönetmesi anlamlarındadır. ‘Taht/koltuk kavgası’ derken nasıl ki oturan yer için kavga kastedilmez, bundan iktidar mücadelesi kastedilirse, Allah için kullanılan ‘Kürsi/taht’ kavramından da, ‘evrenin yaratıp yöneticisi olduğu’ kastedilmektedir. Aynı şekilde, “Allah’ın boyası.” (Bakara, 138) ayetinden de maksat boya değil; ‘İslam, Allah’ın kanunları’dır. Konunun anlaşıldığını ümit edip, başka örnekler vermeden hadislere geçelim.

Hadislerden örnekler

"Rabbimizin Cehenneme iki nefes almasına izin vermesi; Biri soğuk, diğeri sıcak (Buhari, Kitabu Bed'ül-Halk, B.10, Hds.69, Kitabu Mevakiti's-Salat, B.9, Hds.14; Muslim, Kitabu'l-Mesadd, B:32, Hds.185-187; Sunen-i Tirmizî, Kitabu Sıfatu'l-Cehennem, B.8, Hds. 2719; Sunen-i İbn Mace, Kitebu'z-Zuhd, B.38, Hds. 17, 4319; Sunen-i Dârimî, Kitabu'r-Rikak, B.119, Hds.2848): Yani Cehennemde sıcak ve soğuk iki çeşit azap bulunacaktır. Ayrıca Sıcak/soğuğa kinaye vardır burada, günümüzde çok sıcak havalar için bile ‘cehennem sıcaklığı’ benzetmesini yapılmaktadır; “Cennet annelerin ayağı altındadır.” (Nesai, Cihad, 6): Annenin değeri vurgulanır; "Humma/sıtma hastalığı, cehennem ateşindendir" (Buhari, Bed'ül-halk 10, Tıb, 28; Müslim, Selâm 78-84): Cehennemden gelmiş gibi korkunç ve korunulması gereklidir; "Nil, Ceyhan, Fırat Cennet nehirlerindendir." (Müslim, Cennet: 26): Yani, verimli, bereketlidir ve Cennetin olumlu imajı onlara da atfedilmiştir. “Kim ağaç keserse, Allah da onun başını Cehennemden aşağı sarkıtır.” (Ebu Davud, Edeb, Bab 158 - 159, Hadis no: 5239): Sakındırmak için teşbih yapılmıştır; "İsrail oğulları olmasaydı, et bozulmazdı." (Buhari, Enbiya 1, 25; Müslim, Radâ 63): Eskiden yaptıklarına kinaye vardır hadiste. Etlerinin zekatını vermeyip, kenara yığıp kokuşmalarına izin vermeleri kast edilmiştir; "Güneş batınca Allah'a secde eder." (Tirmizî, Fiten, 22): Secde; Boyun eğmek anlamındadır. Yani Güneşin Allah'ın kendine verdiği kurallara uyması, görevini ifa eder; "İşler ehline verilmediği zaman kıyameti bekle" (Buhari, İlim 2): Ümmetin kıyameti, helakı; sosyal bozulmaya işaret edilmektedir; "Hz. Resul'un göğsünün yarılması" (Müsned, III/121; Müslim, “İmaân”, 261, 265): Effendimizin manevi kirlerden temizlenmesi, manevi ameliyat; "Bana en çabuk kavuşacak olanınız kolu en uzun olanınızdır." (Müslim, Fezâilü's-sahabe, 101): Eli uzun olan yani cömert olan. "Peygamber, eşleri arasında önce kimin öleceği sorusuna, 'Kolu en uzun olanınız' diye cevap vermiştir. Çok geçmeden, iyilik yolunda kolunu en çok uzatan hanımının kastedildiği anlaşılır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 144); "Cennet ve cehennemlikler yerini alınca ölüm getirilir aralarına ve sonra kesilir. Artık ölüm yok denir." (Buhari, Rikak, 50.51; Müslim, K.Cennet, 43. XI/263): Yani sonsuza dek kalınacak cennet ve cehennemde. Ölmek, son, bitiş artık yoktur; "Cennet kılıçların gölgesi altındadır" (Buhari, Cihâd 112; Müslim, Cihâd 20; Ebu Davud, Cihâd 89): Şehitliğin önemi vurgulanmaktadır. Yoksa kocaman bir kılıc ve altında cennet kast edilmemiştir; "Üç kişiden kalem kaldırılmıştır: Çocuk, deli ve uyuyan." (Tirmizî, Hudud, 1): Kalemin kalkması, yani sorumluluk olmaması, yaptıklarından sorumlu olmamaları; “Allah, gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamette, yedi sınıf insanı kendi gölgesinde gölgelendirir.” (Buhari, Ezan 36, Zekat 16, Rikak 24, Hudud 19; Müslim, Zekat 91. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 53; Nesai, Kudat 2): Burada gölgeden maksat, himaye/koruma demektir; “Üç sınıf kimseye Allah güler.” (Heysemi, Mecma’uz-Zevaid ve Menbau’l-fevaid, IV/154 no:3536): Gülmek, razı olmak anlamındadır. (Bu çalışma; Muhammed Ebu Şehbe, Difaun ani's-sunne; Yusuf el- Kardavi, Keyfe neteammel maa's-Sunneh; Muhammed bin Muslim b. Kuteybe, Tevilu muhtelifu'l-Hadis; Celaledin Es-Suyuti, El İtkan fi ulumil Kur'an adlı eserlerden derlenmiştir.)

Hız. Aışe validemiz anlatıyor. Bir gün Allah Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem odama gelmişti. Yere düşmüş bir ekmek parçası görünce onu aldı ve “Ey Aışe, nimetin kıymetini bil. Çünkü şu ekmek bir toplumdan nefret edip kaçtı mı bir daha ona dönmez” buyurur. (İbn Mace, Etime 52, no: 3353) Ateist bu hadisi okuyunca, "İşte bakın, Muhammed ekmeği canlı zannediyor" diye hemen ithamda bulunur mu acaba? Halbuki o dönemde toplumda yazmak yerine konuşma geleneği hakim idi. Bu da sanat, edebiyat dolayısı ile teşbih/benzetme da dahil, konuşma diline yansımıştır. Hız Muhammed'in (sav) o toplum içinden biri olarak konuşma diline bu metodun yansımından daha doğal ne olabilir? Ne yazık ki, oryantalistlerden daha çok, yerli ateist yazarların eserlerinde, yukarıdaki sanatsal içeriklerin anlaşılmamasından doğan çok sayıda yorumlarla karşılaştığımızın altını çizelim.

Gelen bir soru üzerine ‘Secde, tesbih’ ne demektir?

Soru: “Bir hadis-i şerifte şöyle buyruluyor: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona ‘Buradan Doğ!’ denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.’ Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor, nasıl anlamalıyız bu hadisi?”

Cevap: “Kur’an’da çelişki yoktur” ve Kur’an’da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler” adlı yazılarımızda, güneş, dünya ve yörüngeler hakkında bilgiler verilmiştir. Peki, secde kavramını nasıl anlamalıyız? "Evrendeki her şey Müslim yani, İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (Seyyid Hüseyin Nasr, İslam’da bilim ve Medeniyet, s. 19) Nahl suresi 79. ayette (Ayrıca, Mülk, 19) Yüce Yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi' olduğunu bize haber verir. Aslında bu ayet, o kuşun ‘uçması için gerekli tüm özelliklere’ dikkatleri çekip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı gibi) buradan o düzeni kurana, uygulatana yani, eserden müessire/eseri yapana ulaşmamızı istemektedir.

463

"Secde etmek, tesbih etmek" gibi kavramlar, “iteat etmek, verilen görevi yapmak” (İbnu Manzur, III/204- 206) manalarına gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir; ısı ve ışık yayar. Taki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) güne dek. Söz konusu yukarıdaki hadisin devamında efendimiz: "Güneş, kendisine tayin edilmiş bir yere doğru akıp gider. (Yasin, 38) ayetini okur. (Tirmizi, Fiten, 22) Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret etmektedir. Yani, ancak yakın gelecekte keşfedilen, "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğine! Tabii, ateistler hadisin devamını yazmazlar! Ayetin devamı olan 39. Ayette, Ay’ın da yörüngesi olduğu ifade edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin. 40. ayette de, gece gündüz dengesine işaret edilir ve her birinin yörüngesi olduğu ifade edilir! Kısaca ortada bir sorundan değil, bilimsel bir mucizeden ancak bahsedilebilir! Gelelim ‘secde ve tesbih’ kavramlarının anlamlarına: Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir. Kur’an’da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçer. (M. F. Abdülbaki, el-Mu’cem, “scd” md.) Ünlü sözlük sahibi Ragıb el-İsfahani, ‘Kur’an’daki secdeyi isteğe bağlı ve zorunlu secde’ olarak ikiye ayırır; ilki (sücut bi’htiyar) insana özel olup karşılığında mükafat vardır. İkincisi (sücutü teshir) insan dahil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah’ın koyduğu kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahani, el-Müfredat, “scd” md.) Zaten biyolojik, fiziksel ve toplumsal yasalara aykırı yaşanamayacağı, yani bu yasalara boyun eğildiği/secde edildiği, tersini düşünmenin imkansızlığı ortadadır! "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hacc, 18) ayeti buna örnek verilebilir. "Yaratılanların tesbihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabûnî, Safvetü't-Tefasir, III/319) “Müslüman, Allah’ın iradesine (emir ve yasaklarına) teslim olan demektir.” (Jack Goody, Avrupa’da İslam Damgası, s. 37) İnsan ve cin dışındaki varlıklar, Allah’ın emir ve yasaklarına secde edip tesbih eder; uyarlar. İnsan ve cin ise bu secde ve tesbih konularında

özgür bırakılmış, özgür iradeleri ile secde ve tesbih edip O'na boyun eğenler cennet ile müksfatlandırılmıştır. "Hiç bir şey yoktur ki Allah'ı hamd ile tesbih etmesin." (İsra, 44); "Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakim'dir." (Hadid, 1); "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler." (Ra'd, 15); "Allah'ın yarattığı nesneleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah'a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün." (Ankebut, 19-20); "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaradılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmada akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190); "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) ayetler aslında, yaratılışın Yaradan'a ulaşmamız için bizleri motive etmekte, yönlendirmektedir. Ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, secde kavramı üzerinden kurallara ve bu kurallardan da kuralı koyana ulaşmamızı amaçlamaktadır. Zaten İslam tarihinde de birçok bilim adamı da, bu ayetlerin yönlendirmesi ile astronomi çalışmalarına yönelmiş ve birçok buluşlara imza atmışlardır. Bu konu 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Kur'an ve bilim', 'İslam'da bilim', 'Müslüman bilim öncüleri', 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri' adlı yazılarımızda ele alınmıştır.

600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı!

"İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 118)

600'lü yıllarda adı müşrik olanlarla günümüz ateist/oryantalistleri arasında hiç bir fark yoktur. O gün adları putperest idi şimdi ise materyalist, yani fark sadece isimlendirmede. Fikirler hiç değişmedi hatta vahiyden uzaklaşıldığı için daha da kötüye gidildi!

Deist (Yaratıcıya inanıp, dünyayı yarattıktan sonra vahiy göndermediğine inananlar): Bakara, 97: "Söyle; her kim Cebrail'e düşman ise iyi bilsin ki, 'Kur'an'ı senin kalbine Allah'ın izniyle kendinden önceki vahiyleri onaylayıcı', müminlere hidayet ve müjde kaynağı olmak üzere o indirdi."; En'am, 91: "Onlar: 'Allah insanlara hiçbir şey göndermemiştir.' demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar."

Materyalist (Maddi alem dışındakilere inanmayan, ahireti inkar edenler): En'am, 29: Dediler ki: 'Dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, biz diriltilecek değiliz'; İsra, 49: "Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, 'gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"; Casiye, 24, 32: "Bu dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur. Ölürüz, yaşarız; Kıyamet kesin değil."

Vahşi kapitalizm: Bakara, 275: "Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlar, "alışveriş de faiz gibidir" demeleri yüzündendir."; A'raf, 85: "Ey kavmim! Ölçüyü, tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın."

Oryantalist: En'am, 105: "İşte böylece ayetleri türlü türlü çevirip açıklıyoruz ki, onlar sana: 'Sen bunları bir yerlerden okuyup öğrenmişsin' desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice açıklayalım."; Ali İmran, 186: "Muhakkak siz, mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. 'Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan 'size

eziyet verici bir çok söz' işiteceksiniz.' Eğer sabreder ve Allah'tan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren işlerdendir.”; Nisa, 46: “Yahudilerden bir kısmı, ‘Allah'ın kitabındaki kelimeleri esas manasından kaydırıp; dillerini eğerek ve dine saldırarak’, “Sözünü işittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olası ve raina (bizi gözet)” diyorlar.”; Kalem, 2: “Sen ‘mecnun’ (Sara hastası veya cinlenmiş) değilsin.” İbrahim, 3; Hud, 19: “O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkoşurlar, onu ‘eğri göstermek’ isterler.”

Sahte resuller: En'am, 93: “Allah'a karşı yalan uyduran, yahut ‘kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı halde: “bana vahyedildi” diyen’ ve: “Allah'ın indirdiği gibi bir kitap da ben indireceğim” diye iddiada bulunandan daha zalim kim olabilir?”

Sekülerizm, dünyaperestlik: A'raf, 51: “O kafirler ki, dünya hayatı onları aldattı, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler. Böylece onlar bugünlerine ulaşacaklarını nasıl unuttular.”

Dindara hakaret (Akılsız, gerici, çağdışı, yobaz, dinci, örümcek kafalı vd.): Tarih boyunca dindarlar (Gerçek Yahudi ve Hristiyanlar dahil) hep aşağılanmışlardır. Bakara, 13; A'raf, 60, 66 gibi ayetler bunlara işaret eder.

Alkol: Şaraptan rakı, votka, cin, viskiye... 600'lü yıllarda insanlar şarap içerdi ve bu konu Maide, 90-91. ve Bakara, 21. ayetlere de konu olmuştu. Cahiliye döneminde yaygın olan şarap içme adeti şiirlere bile konu olmuştur. Ama ne zamanki içki yasak olmuş, Medine sokaklarında sel gibi içki akmıştır. (Müslim, Eşribe, 3) Günümüzde ise değişen sadece, kötülüğün adı ve türünün artmasından başka bir şey değildir. Bir de, yasak olan şeyi Müslüman olduğunu söyleyenlerin yapması ve sonra ortaya çıkan kötülüklerden yine İslam'ı suçlamalarıdır! Şiirlere konu yapanlar da (Örneğin, rakı için Tayfun Talipoğlu, Orhan Veli Kanık, Edip Cansever şiirleri ve Yılmaz Özdil köşe yazısı (Sözcü, 14.12.2021), Aydın Boysan yöntemleri... ile) hala devam etmektedir.

465

İrkçilik: 600'lü yıllarca 'Asabiyyet-i Cahiliyye' denen ırkçılık o dönem Arap toplumu arasında çok yaygındı. İslam geldikten sonra ırk kavramını kabul etmiş ama üstünlük aracı olmaktan çıkarmıştır. İslam, üstünlüğün ölçüsü olarak Allah'ın kurallarına uymayı (Takva) belirlemiştir. Ama ne yazık ki, günümüzde "Türk, Kürt, Arap..." adına hala ırkçılık yapılabilmektedir. Daha da ilginç bu ırkçılık çoğalmış; aile-sülale, köy, şehir (Hemşericilik) adları altından futbol fanatizmine dek çeşitlenmiştir. İslam ise bunları kökten yasaklamıştır. (Buhari, Mezâlim, 4, ikrah, 6; Tirmizi, Fiten, 68) Detay için, 'Müslümanların iç sorunları' adlı yazımıza bakılabilir.

Kız çocuklarına değer verilmemesi: Cahiliye döneminde kız çocuklarına değer verilmez ve çeşitli nedenlerle diri diri toprağa gömülürlerdi. Bu nedenle Zuhuf, 17; Tekvir, 8-9; Nahl, 58-59. ayetler indirilmiştir. (Mahmud Esad, Târih-i Dini İslam, s. 255) Günümüzde bazı bölgelerimizde bu inanç aynen devam ederken aynı zamanda kapsamı genişletilmiş, artık erkek çocuklar da dahil, daha doğmadan 'kürtaj' adı altında her iki cinsi de kapsar duruma getirilmiştir. Bu konu ayrıca, 'Turan Dursun'a cevaplar' başlığı altında 'Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?' sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır.

Tefecilik- faiz: Ali İmran, 130 ve Bakara, 275. ayetlerinde ifade ettiği gibi, o dönemde tefecilik/faiz toplumda çok yaygın idi ve insanların yaşamlarını olumsuz yönde etkiliyordu. Günümüzde ise artık bu sorun fertleri değil, 'toplum ve ülkeleri' başka ülkelerin uydusu haline getirecek evrensel bir sorun haline gelmiştir. Tefeciliğin toplumsal boyutu olan faiz yüzünden dünyadaki ülkeler, 8-10 ailenin elinde yaz-boz tahtasına döndürülmüş, satranç tahtasındaki taşlar gibi kullanılır olmuşlardır.

Zina: Araplarda fuhuş yapan kadınlar tanınmaları için kapılarına bayrak asardı. (Buhari, Nikah, 36; Muhammed Ali Sabuni, Ahkam Tefsiri, II/ 203; İbn-i Kesir, Tefsirü'l Kur'an'il Aziym, III/289) Bu konu Bakara, 169; Nur, 33. ayet gibi Kur'anda ele alınmış ve eleştirilerek yasaklanmıştır. (Buhari, İsti'zan 12, Kader 9; Müslim, Kader 20-21; Ebû Davud, Nikah 43; İbn Kesir, Tefsir, V/98) Günümüzde "telekız, eskort, dijikız" gibi adlarda genelleşmiş, yayılmıştır. Buna 'metres' adı altında kullanılıp, sıkılınca atılan kadınlarda eklenebilir.

Kumar: Cahiliye çağında kumar (meysir) çok yaygındı. Cahiliyye Arapları kumar oynamakla övünürlerdi. Öyle ki kumar meclislerine katılmamak ayıp sayılırdı. O zamanın şairlerinden biri karısına şöyle vasiyette bulunmuştur: "Ben ölürsem, sen, aciz ve konuşma bilmeyen, ikiyüzlü ve kumar bilmeyen birini isteme." (D. Pasmaz, A. Ahmed, Cähiliyye, Şâmil İslam Ansiklopedisi, I/296) Kumar İslam'da yasaklanırken ne yazık ki günümüzde kumar evleri, kumar şehirlerine ve sonunda sanal aleme taşınmış olarak evleri, yuvaları yıkmaya devam etmektedir.

Fal: Eskiden Kureys'in en büyük putu Hübel'in bekçisinin elindeki torbadan "Ezlam" denilen fal okları çekilirdi. Cahiliye'de, kahinler daha çok geçmişe ait bilgileri, arraflar ise gelecekte haber verirdi. İslam, tüm bu hurafeleri yasaklamış. (Müslim, Selam, 124) Ama günümüzde bu kötü alışkanlıkta ne yazık ki gazetelerde burçlar, sosyal hayatta kahve, tarot vb. türlü adlar altında yaygınlaşarak devam etmektedir.

Uğur(suzluk) İnancı: Cahiliye Arapları arasında uğursuz sayma inancı hayli etkindi. Uğursuz sayılan kötü ve çirkin kabul edilir; ondan uzak durulmaya çalışılırdı. Günümüzde de 'baykuş sesi, kara kedi'nin uğursuz sayılmasından 'totem' inancına dek çeşitlenerek devam etmektedir. İslam'da bir delili bulunmayan ve yasaklanan (Kütübi Sitte Muhtasarı, İbrahim Canan, 17/455, Buhari, Tıb, 54, Müslim, Selam 102, İbn-i Mace, V/482) bu tür inanışlar ne yazık ki artarak çeşitlenmiş ve gerek uğur gerek uğursuz sayılanların sayısı hayli artmıştır.

466

Kur'an, geldiğinde 600'lü yıllarda toplumda var olan tüm kötü alışkanlıkları kaldırmayı başarmıştır. Günümüzde, adı Müslüman olan ama cahiliye dönemi Mekke müşriklerinin zihin yapısına, adetlerine sahip olanları yine aynı reçete kurtaracaktır! Tarihte denenmiş ve defalarca başarılı olmuş bu reçeteyi yeniden uygulayan kısa sürede hem dünya hem ahiret huzuruna kavuşacaktır. Kur'an ve sahih sünnet bir ışık olarak yolu aydınlatmaktadır, o kutlu yolda (sıratı mustakim) yürüyenlerden olmamızı ümit ediyoruz!

Tevbe, 5. ayet

Tevbe suresindeki "müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayın ve onları muhasara edin (kuşatın)" ve "küfrün önderleri ile savaşın." (Tevbe, 12) ayetler, ile tüm müşriklerin öldürülmesi mi emredilmektedir?

Ayetin niçin indiğini, kimlerden bahsettiğini, anlam çerçevesinin ne olduğunu bilmeyen bir kişinin bu ayetlerden müşrik avına (!) çıkılması gerektiğini anlamaması için hiçbir sebep yoktur. Halbuki bu ayet, Resulullah ile anlaşma yapıp da bu anlaşmaya uymayan müşrikler hakkında inmiştir. (İbnül Cevzi, Zadü'l-Mesir, II/230) Evet, bu ayeti nerde ise 70 yaşında iken Müslüman olan Fransız Komünist partisi Genel Sekreteri bile anlamış ama günümüz ateistleri anlayamamıştır. Roger Garaudy bu ayetle ilgili, "Tevbe 5. ayet, kendileriyle anlaşma yapıldıktan sonra anlaşmayı çiğneyen ve Müslümanları dinlerinden alıkoymaya yeltenenlerle ilgili olduğu apaçık ortadadır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 48) demektedir. Ayette kastedilen

müşrikler, ‘sözlerini bozan ve anlaşmaya uymayan’ (Ebu Suud, İrşadü'l-Akli's-Selim, IV/43) ve “anlaşma ile belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmeyen saldırgan” (Esed, Kur'an Mesajı, I/346) bir topluluktur. Yoksa “İslam tarihi boyunca hiçbir halifenin böyle bir uygulamasının olmaması bir yana, şayet ayet böyle anlaşılıyorsa tarihte İslam ile yönetilmiş devletlerde sokaklarda müşrik aranmış olması lazım gelirdi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmaması, s. 317) “Tevbe suresinin 5. ayetinde, ilk satırda Müslümanlar ile Mekke müşriklerinin arasındaki barıştan söz eder. İşte bu barış Mekkeli müşrikler tarafından bozulmuştur. 5. ayetle müşriklere barışı sağlamaları için 4 ay müddet verilir. Aksi takdirde bir savaş olacağı haber verilir. Yani Tevbe 5. ayet, savaş ortamında inmiş bir ayettir. Devamındaki 6. ayette; “Barış isterse öldürmeyin. Onları güvenli bir yere götürün.” Buyrulmaktadır. Rabbimizin ‘bırakın gitsinler’ demiyor, güvenli bir yere kadar ‘eşlik edilmesini’ de istiyor.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 106, 107)

Surenin birinci ayeti ultimatom, uyarı ile başlar. Bu uyarı yapılan kesim ise, "müşriklerden" sözleşme yapılanlardır. Ayette geçen "min" edatı, Arapçada ‘min-i ba'ziyye’ diye isimlendirilir. Anlamı, ‘bütünden bir parça’ demektir. Mesela elma yedim denirken, aslında elmalardan bir parça, bir kısmı yenmiştir. Bu edat işte bu anlamı verir. Aynı anlamda olan kelimeler başka birçok dilde de mevcuttur.

El-müşrikun kelimesindeki ‘el’ takısı da, Arapçada ‘marife’ görevine işaret eder. İngilizcedeki ‘the’ eki ile aynı görevi gören ‘el’ takısı, ‘belirlilik’ ifade eder. Müşriklerin tümü değil, ‘belirli olan, bilinen’ bir kısım müşrikler kastedilir. Tevbe 1. ayette zaten, ‘Müşriklerden söz aldığımız kimseler’ diye başlamaktadır. Tevbe, 12. ayette de, ‘küfrün önderleri ile savaşın’ denmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi, elebaşları söz vermiş ve daha sonra ateşkes sözünü ihlal etmişlerdir. Tevbe, 13. ayette de, ‘Yeminlerini bozanlarla savaşmaktan’ bahsedilmektedir.

Tevbe 5. ayet inene kadar yaşanmışlık vardır. Ateşkes ilan edilmiş, karşı taraf sinsi bir şekilde ateşkesi ihlal ederek kanlı saldırılar düzenlemiştir. Sürekli Medine’ye saldıran, Bedir, Uhud, Hendek gibi savaşlarla bitmek bilmeyen bir kinle yönettikleri toplumu İslam’a karşı düşmanca şekilde devamlı yönlendiren, Hudeybiye anlaşmasını 2. yılında savaş suçu işleyerek anlaşmayı bozan müşriklere 4 ay süre tanınmıştır. ‘Ya tövbe edecekler ya da bu süre içinde Mekke’yi terk edeceklerdir.’ Mekke’deki müşriklerin çoğu da tövbe etmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorunlarına karşı İddialar ve izahlar, s. 229)

Kısaca, ayette de bahsedilen kesim, müşriklerin hepsi değil kendileriyle anlaşma yapılan bir kesimdir. Bu müşriklerle anlaşma yapılmış ama kendileri bu 'anlaşmayı bozmuştur.' Zaten gelecekteki (Tevbe, 8. 10. 12. 13.) ayetlerde anlaşmayı bozan müşriklerden bahsetmektedir: 4. ayet: Anlaşmayı ‘bozmayanlarla’ bir sorun olmadığını ifade eder. 5. ayet: Anlaşmayı bozanların, yaptıkları suçlara göre cezalarından bahseder. 6 ve 7. ayetler: Müşriklerden ihanet edip sonra pişman olan, Müslümanlardan eman dileyen (koruma isteyen) öldürülmez, ülke sınırları dışına çıkarılır. İslam ülkesinde yaşayıp anlaşmalara uygun davrananlar -Tıpkı Müslümanlar gibi- vergi vermek şartı ile istediği gibi yaşayabilir. Cezalandırılması istenen müşriklerin özellikleri şunlardır: Tevbe, 8. ayet: Anlaşmaya uymayan, sözlerini tutmayan; 10. ayet: Anlaşmaya aykırı davranan; 12. ayet: Anlaşma olmasına rağmen İslam’ı kötüleyen ve 13. ayet: Anlaşmayı bozup ilk saldıranlar. İşte Tevbe suresinin ilk ayetleri bu 'anlaşmaya uymayan müşriklere' uyarı ile başlar ve suçlarının cezalarını bildirir.

Ama ateist ve oryantalistler, aslında birer sulh çağrısı ile dolu olan bu ayetlerden farklı anlamlar çıkarmaya çalışmakta ve İslam devleti aleyhine işlenen fiilleri yapanları savunmaktadırlar. Onlar görevlerini yerine getirmekte ve İslam karşıtlarını savunmaktadırlar, bize de düşen, ‘Hak, adalet, emanet ve en önemlisi tevhid’ savunucuları tarafında olmalıdır!

"Zülme uğramaları sebebi ile savaşmaları için izin verildi." (Hac, 39); "Zalimlerden başkasına karşı düşmanlık yoktur." (Bakara, 193) İslam'da savaş izni zulme uğramamak için verilmiştir. Konu hakkında daha detaylı bilgi için, "İslam savaş hukuku" adlı yazımıza bakılabilir.

Müşkilü'l-Kur'an

Benzer içerikli yazılara, 'Kur'an'da çelişki yoktur.'; 'Teşbih, mecaz', 'Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar' adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Ayetler arasında "ilk bakışta çelişki gibi görünen" (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 17); "aralarında ihtilaf olduğu zannedilen" (Murat Dinler, Müşkilü'l-Kur'an, FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, 11 (2018) Bahar, s. 326) durumları inceleyen ilme 'Müşkilü'l-Kur'an' denir.

İbn Kuteybe'ye göre "müteşabih" ile "müşkil" terimleri eşanlamlıdır. (Kuteybe, Te'vilü müşkilü'l-Kur'an, s. 119-120) Zaten "Müteşabih konudaki ihtilaf da, öze alakalı bir ihtilaf olmayıp, 'şekli'dir/görüntüdedir." (Enver Apa, Müteşabih Ayetler" Kavramı Hakkında Tarihi ve Semantik Bir İnceleme, AÜİFD Cilt XLIII (2002) Sayı 2, s. 166) Müteşabih konusunu hem 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızdaki 'Ama yabancı kelimeler var Kur'an'da.' Ve hem de 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki 'Kur'an açık bir kitap', "Anlaşılsın diye" indirilmedi mi?' şeklinde başlayan sorularda ele alıp inceledik.

Evet, Müşkilü'l-Kur'an, Kur'an'da var olduğu 'sanılan' çelişkiler demektir. (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 16) Kur'an'da problem olarak ileri sürülen durumların her biri 'görüntüsel' 'işkal' olmaktan öteye geçmemektedir. (Çiçek, s. 54) Kur'an'a düşmanlık besleyenler "sanal" uyuşmazlık ve ihtilafları yüzde yüz hakikatmiş gibi gösterirler. (Çiçek, s. 26-28) Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli bilgiye sahip olduğunda hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) Gerçekte ihtilaf olmasa bile, bir kimsenin Kur'an'ın anlatım tarzını bilmemekten ya da ayetler arasındaki bağları ortaya çıkaramamaktan, yani Allah'ın kitabındaki metoda hakim olamamasından dolayı bu tür meseleler ortaya çıkabilmektedir. Kur'an'ın baştan sonuna kadar ifade ve üslubunda tam bir tutarlılık, bütünlük, uyum ve eşitlik bir güzellik vardır. (Kasami, s. 26) Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte düzensiz görünen yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onların dağınık zanneder, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzenle yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

"Arapça bilmeyenlerden İslam'a girenlerin çoğalması, insanların kültür ve coğrafya farklılıklarının farklı anlayışlara sebep olması, İslam'a düşman olanların ortaya attıkları şüphelerden" dolayı bu ilim dalı ortaya çıkmıştır. (Murat Dinler, s. 326) Çelişki ve tutarsızlık iddiaları, ayetlerin Kur'an'ı bağlamını anlamamaktan, dilin ifade biçimlerini, hakikat, mecaz, kinayeyi anlayamamaktan, fiillerin farklı bağlantılarını düşünememekten, aynı anlamla ilgili karşılıklı ayetleri iyice incelememekten ileri gelmektedir. (M. Halil Çiçek, s. 53; Murat Dinler, s. 327-336 Demirci, s. 49) Kur'an'da ihtilaf varmış gibi sanılan ayetler bazen kelimenin mecazi ve gerçek manalarının ayrımının yapılamamasından kaynaklanır. Mesela, Hac, 2. ayette, sarhoş kelimesinin iki anlamda kullanıldığı anlaşılmaktadır. (Kasami, s. 51) Bir konunun farklı açılardan ele alınması da ihtilaf zannedilmektedir. "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad, 28) "Allah anıldığı

zaman yürekler ürperir." (Enfal, 2) Ayetlerin, her zaman korku ile ümit arasında bulunması gereken kalp halini ifade ettiği görülmektedir. (Zümer, 23) Lafzın aynı olması manaların farklı olması da diğer bir ihtilaf zannedilen konudur. Mesela Kur'an'da 'Hüda' kelimesinin farklı manalarda kullanıldığını görmek mümkündür. (Fussilet, 17; Rad 7; Örnekler için; Kur'an Yolu Tefsiri, III/615-616) Konu için, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımıza bakılabilir. Zahirî mana ile asıl kastedilen mana farklılığı anlamayan da çelişki var zanneder: Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir. 'Yalancılar kahrolsun' (Zariyat, 10) Gerçekte ifade ettikleri anlamların meydana gelmesi kast edilmemiştir. Burada onların bu yaptıklarının çirkinliğini ifade etmektedir. (Kasami, s. 55) Yine fiillerin kullanım cihetleri yönünden ortaya çıkan durum da ihtilaf zannedilebilmektedir: "Savaşta onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü." (Enfal, 17) "Öldürme işini ashaba, tesir ve yaratma yönünden Allah'a izafe edildiği görülür." (Kasami, s. 48) Bu konu, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki 'melekler bizzat fiili olarak ta savaşlara katılmışlar mıdır?' şeklindeki soruya verilen cevapta da ele alınmıştır.

Kur'an insan ürünü olan eserlerin tamamından farklı bir formülasyonla şekillenmiştir. Bu durum kimilerini olumlu kimilerini de olumsuz yönde etkilemektedir. Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir. Kur'an çok çeşitli konulara birçok olaya değişik üsluplarla atıfta bulunmuştur. (Çiçek, s. 23-25) Kur'an farklı insani seviyeleri dikkate alarak bazen akla, bazen kalbe, bazen de duyguya hitap etmiştir. (Çiçek, s. 26-28) Kur'an'ın ele aldığı konuların zengin ve enginliği, farklı alanların seçilmesi, değişik kesimlere hitap edilmesi ve değişik mesajların ulaştırılma çabası, Kur'an'ın çok kısa veciz ve muhtasar/kısa bir üslup seçmesini kaçınılmaz kılmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 118) Kur'an, belagatin en can alıcı noktası olan icazdan da hiç taviz vermemiştir. İcaz, az ve öz mesaj vermektir. Bazen aynı kişilerle ilgili farklı zamanlarda meydana gelen farklı durumları, zamanla hiç kayıtlamadan anlatır. (M. Halil Çiçek, s. 63) Kur'an, Arap kelimelerinde kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 62) Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapça dilinin özelliklerinden kaynaklanmaktadır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42) Kur'an, bilmeyenlere açıklama ve beyan görevini başta peygamberler olmak üzere ehil kişilere vermiştir. (Candan, s. 33) Hikmet ve derin düşünme ile ilgili olan ayetleri anlayabilmek için Arapça bilgisi, akıl ve ilim yanında tefekkür de gereklidir. (Candan, s. 38) Müteşabih ayetler üzerinde düşünme yasağı konulmamıştır. Ancak bu konuda sapmalara düşülmemesi tavsiye edilmiştir. (Candan, s. 39) Kur'an'da müteşabih ayetlerin bulunması insanların ilim ve kültür seviyeleri ile ilgilidir. Kur'an'ın tefekkürü emretmesi, müteşabih ayetlerin anlaşılması için itici bir güç oluşturmuş, insanlar taklitten uzaklaşmıştır. Müteşabih ayetler sayesinde İslami düşüncenin ufukları gelişmiş ve genişlemiştir. Müteşabi ayetleri anlamaya çalışanlar, diğer ilimlere de sarılmışlardır. (Candan, s. 30-32)

Aslında, "Müşkil alanında yazılan eserler dikkatle incelendiğinde, kişinin Kur'an'ın yüceliği, güzelliği ve icazı karşısında güveni artmaktadır." (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 96)

İslam'da Kadın Hakları

İslam'da kadın hakları konusunda yazılan eserlerde öncelikle, İslam'ın geldiği dönemdeki Avrupa, Hint, Çin medeniyetlerindeki kadınların durumu ile İslam'ın kadınlara getirdiği haklar karşılaştırılarak, İslam'ın kadınlara çok daha fazla haklar getirmiş olduğunun altı çizilir. Biz ise kıyas götürmez bu hakikatleri direk atlayarak, İslam'ın tarihte olduğu gibi günümüzde de Batı medeniyetindeki kadın hakları ile kıyaslanamayacak kadar çok 'fitrat ve biyolojik yapılarına uygun, yaratılışı ile çelişmeyen' hakları kadınlara getirdiğini iddia ve ispat edeceğiz inşallah. Bunun içinde, özellikle bu yazımızla beraber "Batı medeniyeti", "Dinsiz ahlak olur mu?" ve "Modernizm ve kadın" adlı yazıların okunmasının faydalı olacağını altını çizmek isteriz.

İslam'ın ilk geldiği anlardan itibaren İslam'a giren ve bu dine hizmet konusunda öncülük yapanlar daima kadınlar olmuştur. İlk Müslüman bir kadındır (Hz Hatice); İslamiyet'in ilk şehidi bir kadındır (Hz. Sümeyye); Peygamberimizin soyu kızından (Hz Fatıma) devam (Kevser, 3) etmektedir. Hz. Ebubekir'in kitap haline getirdiği dünyadaki tek Mushaf, Hz. Ebubekir, Ömer, Osman dönemlerinde onlarca yıl bir kadının (Hz Hafsa) yanında kalmıştır. O dönemde ise Hristiyanlar şunu tartışıyordu: "bir kadın İncil'e dokunabilir mi dokunamaz mı?" Kur'an-ı Kerim'de Nisa (Kadınlar), Müntehine (İmtihan edilen kadın), Mücadele (Mücadele eden kadın), Meryem (Hz. İsa'nın annesi) gibi sure isimleri vardır. Fakat rical (Erkekler) suresi yoktur. Kadına değer vermediği iddia edilen dinin ana kitabından bahsettiğimizi hatırlatalım!

"Muhammed'in kadınlara ait hususlarda önemli derecelerde yaptığı değişiklikleri hiç bir büyük kanun koyucu yapmamıştır." (Stanley Lane-Poole, Le Koran, sa poesie et ses lois, s. 96); "Hukuk davalarında kadın erkeğe tamamiyle eşit bir dereceye yükseltildi." (Jacques C. Risler, La Civilisation Arabe, s. 4); "Kadının son derece lehinde olan Kur'an hükümleri, görünüşte şimdiki Avrupa kanunlarının verdiği haklardan çok daha fazlasını vermiştir." (Profesör Gaudefroy Demombynes, Les institutions musulmanes, s. 134); "Mevcut kanunlarıyla İslam şeriatı eski Roma hukukuyla yeni medeni kanunlarımızın çoğundan daha insanidir. Çünkü bizim kanunlarımızda kadınla beraber ihtiyarlık çağına gelmiş analarla babalar ekseriyyetle ihmal edilmektedir." (Rene Grousset, Litterature religieuse, Charles Ledit, Kur'an, s. 564)

Peki, batılıların bu itirafları, ki daha fazlasını aşağıda göreceksiniz, ortada iken, İslam'da kadın hakları diye bir mesele nasıl ortaya çıkmıştır? Bu sorun, Batı medeniyetinin kadına bakış açısı ile İslam'ın kadına verdiği değer in yorumlanmaya çalışılmasından kaynaklanmaktadır. Halbuki ortada iki ayrı medeniyet, bakış açısı ve yaşam tarzı vardır. Her biri kendi içinde ayrı ayrı değerler manzumesine, ayrı ayrı anlam ve değere sahiptir. Batının kadına yüklediği görevlerden farklı olarak "İslam, kadın ve erkeği fitratlarına, yaratılış biçimlerine uygun vazifeler yüklemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 225) Dolayısı ile, "İslam'ın ruhuna yabancı toplumsal adet ve geleneklerin sorumlusu, İslam değildir." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 373) ve ileride göreceğimiz gibi "İslam kadınlara fazlasıyla değer vermiş." (Karen Armstrong, The Guardian, 20.09.2006) olduğu için günümüzde Müslüman olan batılı insanların çoğunluğunu hala öncelikli olarak kadınlardan oluşmaktadır. Peki neden?

Bir örnek üzerinden konumuza başlayalım. 'Hindu asıllı bir ateist' iken, 1999'da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das'ın açıklamaları aslında birçok şeyi özetlemektedir: "İslam'ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Müslüman kadının Ortodoks hayat tarzını seviyorum. Erkekler tesettürlü bir hanıma dönüp bakmazlar. Tesettür emniyettir. Batı kültürünün kadına tanıdığı özgürlük beni cezbetmiyor. Bilhassa, 'erkeklerin arzularını kabartan özgürlüğü' kastediyorum. Delhi'deki kitap fuarında yayıncılar müşteri çekmek için yarı çıplak mankenler kullandılar. Utanç verici bir şey. Kadın vücudu

Hindistan'da bile ticari meta haline geldi. Ben özgürlük istemiyorum. Bıktım özgürlükten. Bütün samimiyetimle söylüyorum, özgürlük benim için bir yük haline geldi. 'Hayatımı düzenleyecek kurallar olsun istiyorum.' Özgür olmayı değil, korunmayı arzu ediyorum ben. 24 yıl boyunca tesettürü tekrar tekrar denedim. Müslüman olmadığım halde Müslüman kadınlar gibi giyinip marketlere, konserlere, sinemalara gittim, seyahatlere çıktım. Gördüm ki mesture bir hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana; laf atmaya bile cesaret edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin. İslam'ın ilkeleri kadına yeterli derecede özgürlük alanı bırakıyor. Kadının kocasına veya daha yüksek bir otoriteye boyun eğmesini özgürlüğe aykırı bulmuyorum. Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum." (The Times of India, 15 Aralık 1999; Hakan Albayrak, Gerçek Hayat, 14 Mart 2008, 386. Sayı, s. 11)

Bir kadın düşünün ki doğduğunda ailesine cennetin kapılarını açan; "Kimin üç kız veya üç kız kardeş veya iki kız kardeş veya iki kız yetiştirir, terbiye ve edeplerini eksik etmez, onlara iyi davranır ve evlendirirse cenneti hak etmiştir." (Ebu Davud, Edeb, 120, 130; Tirmizi, Birr, 13); "Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyütüp terbiye ederse, kıyamet günü o kimseyle ben şöyle yanyana bulunacağız." (Müslim, Bir, 149; Tirmizi Bir, 13); "Kimin iki kızı olur da onları alçaltmaz, oğlan çocuklarını bunlara tercih etmezse Allah onu cennete koyar." (Ebu Davud, 5147), hem evlendiği erkeğin diğer yarısı olup onu tamamlayan ; "Kadınlar erkeklerin diğer yarısıdır." (Ebu Davud, Tahanet, 94; Tirmizi, Tahanet 827) hem de evlendiğinde eşinin imanının yarısını tamamlayan; "Kişi evlendiği zaman dininin yarısını korumuş olur." (Heysemi, Meemuu'z-Zevaid, 7310; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/239; Suyuti, Camiu-s-Sağır, II/932, 8730) ve "insanın dinini yaşamasına yardımcı olup, "en güzel dünya nimeti"; (Tirmizi, Birr 13), "bütün dünya nimetlerinin en değerlisi"; (Müsned, II, 168; Müslim, "Rada", 64; İbn Mâce, "Nikah", 5) kabul edilen ve anne olduğunda cennetin ayaklarının altına serildiğini; "Cennet annelerin ayakları altındadır." (Nesai, Cihad, 6; İbni Hanbel, X/198; Acluni, Keşfu'l-Hafa, , 1351/1932, I/335, No: 1078; Kenz-ül Ummal, Hadis: 45439; Menavi, Feyzul Kadir, III/361) ilan edilen bir dinde kadının değeri olmadığını iddia etmek büyük bir iftiradır.

İslam ruhuna uzak ve hedeflediği medeniyet ideali ile hiçbir alakası olmadığı halde, 'İslam'da kadın' söz konusu edildiğinde, kaynağı Batılı oryantalistler olan "Evlilik, miras, şahitlik, boşanma, eşitlik" gibi kavram ve konular ile "Kadın uğursuz mudur? Kadın ege kemiğinden mi yaratılmıştır?" türü soruları bu yazımızda ele alıp sıra ile cevap vereceğiz bi-iznillah. Yalnız okuyucudan ricamız, "Batı medeniyeti" ve "Modernizm ve kadın" gibi yazılar ile beraber bu yazımız okunmasıdır ki, bu sayede kadına gerçek anlamda hangi sistemin değer verdiği çok daha iyi anlaşılacaktır.

Kur'an ve hadisler ışığında İslam'da kadın

"Şüphe yok ki, kadınlar erkeklerin dengi, benzeri ve tam bir eşidir." (İbn-i Hamza, el-Beyan ve't-Ta'rif, s. 261) "Kadın-erkek bütün insanlar, tarak dişleri gibi birbirlerine eşittirler." (Ö. N. Bilmen, Hukuk-u İslamiye ve İstilahat-ı Fıkhiye Kamusu, II/73-74); "Kadınların haklarını yerine getirme hususunda Allah'tan korkunuz! Zira siz onları Allah'ın bir emaneti olarak aldınız." (Müslüm, Hac, 147; Ebü Davud, Menasik, 56; İbn Mace, menasik, 84; Dârimî, menasik, 34; Ahmet Hamdi Akseki, Yeni Hutbelerim, 781-782, Acluni, Keşfu'l-Hafa, 1351, I/36) buyurmuş ve "Sizin en hayırlınız, ehline (eşine ve çocuklarına) en hayırlı olanınızdır." (Müslim, Birr, 149; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/472; İbni Mace, Nikah, 50; Camiu's-sağır, II/II, Hadis No: 4012, Münavi, Feydu'l-Kadir, III/495, Nesai, El-Vâfi, III/117); "Mü'minlerin iman bakımından en olgunu ve en hayırlısı, hanımına karşı en hayırlı olanıdır." (Tirmizi, Rada, 11; Riyazu's-Salihin, II/148); "Kim, (iki veya üç) kız çocuğunu erginlik çağına erişinceye kadar besleyip büyütürse, kıyamet gününde -iki parmağını birleştirerek-onunla şöylece beraber oluruz." (Buhari, Talak 25, Edeb 24; Müslim, Zühd 42, IV/2028); "Dikkat ediniz, sizin kadınlarınız üzerinde, kadınlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır." (Tirmizi, Sünen, V/111; İbn Mace, Sünen, I/594, No: 1851)

Hazret-i Ömer İslam geldikten sonra hayatlarında gerçekleşen devrimle ilgili şunları aktarmaktadır: "Biz İslam'dan önce kadınları insan yerine koymazdık. İslam gelince onlara hem ayetlerde hem de hadislerde yer verdi, erkekler gibi hakları anlatıldı. Ondan sonra biz

kadınların da erkekler gibi hakları olduğunu düşünür hale geldik!" (Buhari, Tefsir, 66, 2; libas, 31; H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar ve Kadınlarımız, s. 58) Bir tespit de Hz. Ömer'in oğlu Hz Abdullah'tan: "Biz kadınlar hakkında ileri geri konuşmaktan korkar olduk, vahiy gelir de bizi azarlar kadın hakları konusunda diye!" (Buhari, Nikah, 80) "Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür." (İbn Mace, Edeb 3; Ebû Davud, Edeb 6, Rikak 22, İtisam 3; Müslim, Akdiye 11; Suyuti, Camiu's-Sağır, II/496) diyen peygamberimiz, "Çarşıdan aldığı şeyleri, erkek çocuklardan önce kız çocuklarına verene, Allah Teala rahmetle nazar eder. Allah Teala rahmetle nazar ettiğine de azap etmez." (Ebu Bekr Muhammed B. Ca'fer Sehl El-Haraiti, Mekarimu'l-Ahlak, I/212; Gazali, İhya, II/53) ve "Her kim kız çocukları yüzünden bir sıkıntıya uğrar da onlara iyi bakarsa, bu çocuklar onu cehennem ateşinden koruyan bir siper olurlar." (Buhari, Zekat, 10, Edeb, 18; Müslim, Bir, 47; Tirmizî, Bir, 13) diye de buyurmuştur.

Birçok batılının da itiraf ettiği gibi, "Kur'an ayetleri kadının alçaltılmasına ve kötülenmesine karşı durur." (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) ve "Daha Osmanlı döneminde bile kadın toplumu en özgür bireyidir." (İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Edward Wortley Montagu'nun eşi Lady Mary Wortley Montagu'nun kız kardeşi Lady Mar'a yazdığı (1717) bir mektuptan: 'Her şeyi hesaba kalktığımda, Türkiye'deki kadınların, bu ülkedeki en özgür bireyler olduğunu görüyorum.'; Robert Hals, Selected letters of Lady Mary, s.329; Complete letters of Lady Montagu, I/318-320)

Eşitlik mi adalet mi?

Kur'an-ı Kerim, kadın ile erkek arasında hiçbir ayırım yapmamakta, her ikisine de aynı hak ve sorumlulukları yüklemektedir. Dini ve insani sorumluluk bakımından da erkekle kadın arasında tam bir eşitlik vardır. "Mü'min olduğu halde, erkek ve kadından kim bir takım salih amellerde/yararlı işlerde bulunursa, işte bu gibiler cennete girerler ve zerre kadar zulmedilmezler." (Nisa, 124) "Erkek ve kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeliyle veririz." (Nahl, 97) "Mü'min erkekler de, mü'min kadınlar da birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. İyiliği emrederler, kötülükten vaz geçirmeye çalışırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler, Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederler. İşte bunları, Allah rahmetiyle bağışlayacaktır. Kuşkusuz Allah mutlak güç ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 71)

Eşitliğin olduğu yerler kadar, adaletin merkeze alındığı görev dağılımları ile İslam diğer sistemlerden ayrılmaktadır. "İslamiyet'te erkek ve kadın eşit değil, adalet dengesi içindedir. Kadın ve erkek yaratılıştaki ve fıtratta eşit değildir. Birbirlerini 'tamamlar' vaziyettedir. İslam, yaratılıştaki var olan farklılığı kadın ve erkeğin hak ve vazifelerine yansıtmıştır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 139-141) Zaten Batı medeniyeti ile İslam medeniyeti arasında kadına bakışta en büyük farklılıklardan biri de bu yaratılış özelliklerine göre ödev ve sorumlulukların belirlenme konusunda ortaya çıkmaktadır. "Fiziksel yapısından ses tonuna, duygu dünyasından düşünce alemine, sahip olduğu fiziksel gücünden suret ve şekline kadar birçok noktada erkeklerden farklı olan kadının, sosyal hayatta kendisine yüklenen misyon açısından erkeklerle eşit olması hangi mantığa sığar? Allah'ın 'her birine ayrı meziyet ve sorumluluk' vermiştir. Allah (cc) onlar için fıtratlarına uygun olan şeylerle onları sorumlu tutmuştur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 276)

Cenab-ı Hakk, erkek ve kadına farklı özellik ve yetenekler vermiş ve onların toplum içindeki görev ve konumlarını da farklı kılmıştır. Haklar ve sorumluluklar bu farklı özelliklere göre düzenlenmiştir. Erkek; kadından fiziki olarak daha güçlü, zorluklara daha dayanıklı, olaylar karşısında daha soğukkanlıdır. Kadın ise duygusal açıdan çok zengin, şefkat yönünden de engin bir derya gibidir. İslam Dini, aile kurumunda, kadınla erkek arasında kendilerine verilen maddi ve manevi yeteneklerine göre görev dağılımı yapmıştır. Her cinse görebileceği işi vermiş; kadına, yapamayacağı işi teklif etmemiş, taşıyamayacağı sorumlulukları da yüklememiştir. (Asım Uysal, Kadın İlmihâli, s. 48) Erkek ve kadın her biri, diğerinin tamamlayıcısı ve birbirine karşı denge

unsurudur. Erkek dışarıda hayat mücadelesini yapmakla mükelleftir. (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 165)

Kadın ve erkek, her ikisini de insanlık, akıl, sorumluluk, mükellefiyet yönünden eşit yaratsa da, kadın erkekten hem fiziki hem de psikolojik olarak farklı ama aynı zamanda her ikisi de birbirlerinin tamamlayıcısı olarak yaratılmıştır. Bu durum erkeğin kadından veya kadının erkekten üstün olduğunu olduğu anlamına gelmez. Her iki cinsinde üstün ve eksik yönleri vardır. Her iki cins ayrı yaratılış özelliklerine sahiptir ve İslam bu özelliklere göre görev dağılımı yapmıştır. Bizler de bunu kabul etmeli, yaşam tarzımızı buna göre ayarlamalıyız. Kadın erkek eşit oldukları konularda paralel, olmadıkları konularda adil/adaletli paylaşım ile hayatlarına devam etmelidir. Erkekten ne kadar anasınıflı öğretmeni olabilirse kadından da ancak o kadar halterci/boksör olabilir. Anlamsız yarış yerine dayanışma, iş bölümü ile hayata devam etmelidir. Eşitlik esastır ama biyolojik ve psikolojik farklılıklarda göz ardı edilmeden hayatın devamı iki cins açısından da en adil çözümdür.

"Kadın ve erkek birbirlerinin tamamlayıcılarıdır. Eşitlikte adalet yoktur fakat adalet de eşitlik vardır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 277) Kadın erkek eşitliğinin söz konusu olmadığı alanlarda İslam, kadın erkek eşitliğini değil, kadın erkek adaletini savunur. Her konuda eşit olmak adaletli olmak demek değildir. Mesela eşitlikte, 100 kg yükü kadına da erkeğe de 50'şer kilo olarak bölmek esastır. Adalette ise, genel itibari ile daha güçlü olan erkeğe daha fazla, daha az güce sahip kadına daha az yük vermek esastır. Bu eşitlik değildir ama adalettir, güncel terim ile 'kadına pozitif ayırımcılık'tır.

Günümüzden örneklerle devam edelim. "İngiliz kraliyet ordusunda, kadın erkek tüm askerlere "aynı eğitim programının" uygulanması, kraliyet ordusu fizikçilerinden Yarbay Ian Gemmel'i "Fırsat eşitliği adı altında kadın askerler eziliyor" diye isyan ettirir. Erkek askerlerin eğitimi sırasında yaralanma oranı yüzde 1.5 iken, kadınlarda bu oran yüzde 11.1'lere kadar çıkmaktadır. Yarbay Gemmel'e göre bunun nedeni: Kadın kas ve kemik yapısı erkeklere göre daha zayıf. Aynı eğitim kadın bedeninde erkeklere oranla % 39 daha fazla baskı oluşturuyor. Belirli kas olgunluğuna ulaşmak için erkek askerlerin 3 ay çalışması yeterli iken, kadınların 6 ay çalışması gerekmektedir. Bu kadın askerlerden 40 tanesi ordu'yu "bize fazla yükleniliyor" diyerek mahkemeye başvurmuştur." (The Sunday Times, 10.03.2002) "İngiltere'de kraliyet donanmasında görev yapan kadın askerlerin dörtte birinin, görevleri sırasında en az bir kez cinsel tacize uğradığı açıklandı." (Milliyet, 24.06.2005) "Amerikan askerleri arasında yaşanan cinsel tacizin geçtiğimiz yıla oranla büyük bir artış gösterdiği ortaya çıktı. Pentagon yetkilileri askerler arasında yüzde 40'ı bulan cinsel taciz artışını yeni uyguladıkları programa bağladı." (Akşam, 19.03.2006) "Ordudaki kadınlarla ilgili çarpıcı araştırma: ABD ordusu özel hareket komutanlığı yayınladığı rapor, kadınların cinsiyet ayırımcılığına maruz kaldığını ortaya koydu. Görüşme yapılan kadınların neredeyse hepsi cinsel tacize maruz kalmış ve çok azı bunu şikayet etmiş." (Diriliş Postası, 25.08.2023) İsrail'de askere alınan kadınların üçte biri cinsel tacize uğruyor. İsrail Devlet Ombudsmanı tarafından hazırlanan raporda, zorunlu askerlik hizmetini yapan kadınların yüzde 33'ünün en az bir ya da daha fazla sefer cinsel tacize uğradığını söylediği, bunlardan yüzde 70'inin bu konuda şikayette bulunduğu vurgulandı." (Sözcü, 29 Kasım 2022)

Kadın daha duygusal olduğu için çocuk eğitimi ve büyütülmesi görevi İslam'da kadına ana görev olarak verilmiştir. Çünkü o bu duygular ile yaratılmıştır. Acıma, sevmeye duygusu erkeklerden daha fazladır. Erkekler genellikle çocuk bakıcısı olamazlar. Çünkü erkekte acıma, sevmeye, şefkat daha az yoğunluktadır. Halbuki çocuğa sevgi; anne sevgisi lazımdır. Erkek evi dışarıdan korur, evin mali yönden devamını sağlar. Kadın evin içişleri ve eğitimine bakar. Aile kurumunun ahlaki temellerini atar. Kadın bir işte çalışsa bile daha çok yıpranır (Sosyal düzende o nedenle de kadınlar erkeklerden daha az sürede emekli olur) ve ailenin, çocuğun eğitimi ile

yeteri kadar ilgilenemezler. Dolayısı ile de aile düzeni zamanla bozulur. Aile bozulunca, toplum huzuru, devlet huzuru bozulur ve sosyal çöküntü başlar. Eşit toplumda çalışan kadın çocuğunu kreşte büyütür ve sevgi yerine aldığı paraya göre dadısından/kreşten muamele gören çocuklarda büyüyünce psikolojik sorunlar ortaya çıkar. Akşam kreşten alınan çocuğa, bu açığı kapatmak için, beraber olunan az sürede bu kere daha fazla ilgi gösterilir ve çocuk bu iki uç arasında büyütülmeye çalışılırlar.

Kadın erkek eşit değildir birbirini tamamlayan bir elmanın iki yarısı gibidirler. Peygamberimiz “Kadınlar erkeklerin yarısıdır.” (Ebu Davut, Tahâret, 94; Tirmizi, Taharet, 82; Müsned, VI/256, 377) buyururlar. Hadiste geçen 'şekâiku' kelimesi sözlükte, ‘tam ortadan ikiye bölünen bir bütünün parçası; ikiye yarılmış nesnenin bir parçası ve yarılmış ve çatlamış olan’ manalarına gelir, Yani bir bütünü meydana getiren iki parçadan her biri, diğerinin ‘şakik’idir. Mesela, Holly Bourne tarafında yazılan ve Türkçeye “Sen benim diğer yarısın” diye çevrilen roman da benzer mantığı yansıtmaktadır. Bu kitabın adından hiç kimse, ‘yarım insan’ mesajı çıkaramayacağı gibi hadisten de kimse farklı anlamlar çıkarmaya çalışmamalıdır! Yoksa oy verme/biat alma esnasında peygamberimiz erkekler yanında kadınlardan da ayrıca biat almıştır ki, bu da kadın erkek eşitliğini yasal yönden ortaya koyan en güzel örneklerdendir. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 55) “Kadınlar İslam hukuku önünde erkeklerle eşit haklara sahiptir.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s.110)

Buna göre, yaratılış, eğitim, kulluk, vatandaşlık, insaniyet yönünden eşit olan kadın ve erkek, fitratları, ruhi ve biyolojik/psikolojik yapıları yönden ise birbirlerinden farklı ama birbirlerini tamamlayıcıdır. Her iki cinsinde eksik ve fazlalıkları vardır ve aralarındaki bu kadar farka rağmen onlardan eşit olmalarını beklemek her iki cinse de zulümdür. Adalet ve huzur ise, yaratılışa uygun yaşam tarzındadır.

Bu konudaki bilimsel kaynaklar için, ‘Kadın erkek farklıdır’ başlıklı yazımıza bakılabilir.

Şimdi oryantalist merkezli ve ateistler tarafından gündeme getirilen ve İslam’la bağdaşması mümkün olmayan itham ve cevaplarına geçelim.

Erkek kadından üstün müdür?

“Erkekler, kadınların kavvam/koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden faddele/üstün kılmıştır.” (Nisa, 34)

Kur’an da erkeğin kadından üstünlüğünü ifade eden ayeti incelediğimizde, üstünlüğün "sorumluluk" anlamında kullanıldığını, yani erkeğin kadından daha fazla sorumluluk sahibi olduğunun, erkeğe daha fazla yük yüklendiğinin hemen farkına varırız. Zaten aynı ayette ‘mali sorumluluktan’ bahsedilmekte ve erkeklerin ailenin geçimi ve diğer mali yükümlülükleri üstlenmesine (ailenin geçiminden, mehir, diyet, cihad gibi görevlere) işaret edilmektedir. “Kadına cihad, evin geçimi, diyet gibi sorumluluklar yoktur, bunlar erkeklere yüklenmiştir.”

(Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 65) “Bu nedenle de mirasta kadına bir pay, erkeği iki pay verilmiştir.” (Tabatabai, Mizan, IV/244, 358) Yani ayette geçen ‘Kavvam’ sorumluluktur. Yine Kur’an’da bu kelime, Furkan, 67. ayette ‘Kavama/denge’ anlamında kullanılmıştır. Bu sorumluluk ve dengeyi koruyup yerine getiremeyen erkek kavvam olmazlar: Hanımının hakkını yerine getirmeyen, onun malına göz diken, harcama (infak) görevini yapmayan ve ailenin ırz ve namusunu korumayan erkekler, ‘kavvam’ vasfına sahip kamil erkeklerden sayılmazlar. (Elmalılı, Nisa, 34. Ayet tefsiri)

Nisa suresi 34. ayette Allah'ı Teala kadın erkek arasındaki farka işaret ederek, birbirleri arasında bazı faziletle, üstünlükler olduğunu ifade etmiştir. Ayette "Efdalu" yani "daha üstün" kelimesi geçmemektedir, dolayısı ile ayetin meali, 'erkek kadından daha faziletlidir,' anlamında değildir. Ayette geçen "Faddale" kelimesi, Allah'ın yaratılışa insanları farklı özelliklerle yarattığına işaret etmektedir. Aynı kalıp, Bakara 122. ayette de geçmektedir: Allah, Yahudileri üstün kıldığını belirtirken, yine "Efdalu" babı/kalıbı değil, "Faddale" babını kullanmıştır. Yani Allah (cc) Yahudilere vahiy göndermekle bazı üstünlük/özellikler vermiş ve onları bu özellikleri sayesinde üstün kılmıştır. Ama onlar vahyin kıymetini bilememişler, onu değiştirmişler ve dolayısı ile de bu üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Bu kalıp yine Bakara 253. ayette de geçmektedir: 'Allah bazı peygamberleri diğerlerine üstün kıldım' derken de, yine "Efdalü" kalıbını kullanmamakta, "Faddale" kalıbını kullanmaktadır. Yani Allah (cc) her peygambere ayrı özellikler vermiş ve her birini farklı özelliklerle diğerlerinden farklı kılmıştır. Burada fazilet/üstünlükte sıralama değil, farklılık esastır. Yoksa Allah bazı peygamberleri diğerlerinden üstün tutmamış ve bizden de aralarında ayırım yapmamamızı istemiştir. (Bakara, 285) Zaten efendimizde kendisini Yunus peygamberden üstün gören sahabelerini uyarmış ve "Beni Yunus b. Matta'ya üstün tutmayın." (Buhari, Enbiyâ, Kitabu't Ta'bîr, 3413, Müslim 2376) buyurmuştur. Arapçada "Tef'il" babında olan bu kelime (Faddale) Allah tarafından insanlara verilen 'farklı özellikleri' belirtmektedir. Zaten aşağıda da bu farklılıklarla ilgili açıklamalar yapılacaktır.

Yoksa İslam'a göre üstünlük cinsten değil Allah'ın emir ve yasaklarına olan bağlılıktır: "Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık. Allah katında en değerli, en üstün olanınız, takvada en ileri olandır." (Hucurat, 13); "Saliha bir kadın, bin tane salih olmayan erkekten daha hayırlı ve üstündür." (Amili, Vesail, XIV/123)

Mesela bir müdür ile memur düşünelim. Müdürde insandır memurda. İkisi birçok konuda eşittir. Hatta memur müdüründen birçok konuda ileride de olabilir. Memur olması, onun müdüre göre daha az zeki veya müdürden aşağı bir insan yapmaz. Ama müdürün yetki alanı ve sorumluluğu daha fazla olduğu için memurdan bir üst makamdır. Ona belli konularda emir verebilir. Ama bunun dışında her ikisi de insan, kul, akıl yönünden eşit bireylerdir. Kur'an da, sorumluluğu fazla olan erkeği kadına üstün (sorumlu) kabul etmiş, görev bölüşümünde erkeğe daha fazla sorumluluk yüklemiş, yüklenen sorumluluk oranında da onu, idareci, sorumluluk sahibi ilan etmiştir. Veda hutbesinde de benzer şekilde sorumluluğa dikkat çekilmiştir: "Ey İnsanlar! Kadınlarınızın sizler üzerinde hakları, sizin de kadınlarınız üzerinde haklarınız vardır. Kadınların haklarını bilmelisiniz ve gözetmenizi isterim, bu nedenle Yüce Allah'tan korkmanızı dilerim. Siz kadınları Allah'ın emaneti aldınız." (İbn Mace, Menasik, 84; Müsned-i Ahmed, VII/376; Tirmizi, "Tefsiru'l-Kur'an" 10; M. Hamidullah. Mecmuatü'l-Vesâikü's-Siyasiyye, 361-362) buyrulur. Bu ayetten amaç, "Aile yaşantısını düzenlemedir. Erkeğin bu görev için seçilmesi de, omuzlarına yüklenen sorumluluktan dolayıdır." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 20)

Feminizm Batı toplumlarında başlamış bir harekettir ve batı toplumu için de zorunlu bir harekettir. Çünkü Avrupa'da kadın, "İnsan mıdır, İncil'e dokunabilir mi, ruhu var mıdır?" diye tartışılan (August Bobel, Kadın ve Sosyalizm, s. 46; Ayşe Sucu, Kadınlar üzerine, Sözcü, 9.3.2020) eşi tarafından boşanırken satılan (tr.wikipedia.org/wiki/Zevce_sat%C4%B1%C5%9F%C4%B1;heonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/lqr45&div=34;

hukuktar.org/2018/03/12/8792) akrabaya, misafire peşkeş çekilen (Kuzay Avrupa), çalıştırılınca ücreti az ödenen (Sanayi dönemi batı Avrupa) kısaca, ikinci sınıf bir canlı olarak görülmüştür. Böyle bir toplumda kadın tabii ki hak arama yarışına girip, reaksiyon gösterip ileri atılacak ve hakkını arayacaktır. Batıda hak, adalet arama mücadelesi zamanla sınırları zorlamış ve haklı mücadele aşırı uçlara kaymıştır. Eşitlik talepleri sonunda kadın gücünü, hissiyatını, duygu sınırlarını zorlar hale gelmiştir. Vücut geliştiren/kaslı, halter kaldıran, boks yapan kadınlar sadece ruhen değil bedenlen de cinslerinden ayrılır hale gelmişlerdir. Fakat İslam toplumlarında kadının ne

insan olma yönünün tartışılması, ne Kur'an'a dokunmaması, ne alıp satılması (fahişelik) durumu söz konusudur. İslam'da kadın annelik görevini yerine getirdikten sonra doktor, hemşire, avukat, öğretmen de olabilir. Hatta bazı kadınların bu mesleklere sahip olmaları farzı kifayedir; mutlaka olmalıdır!

İslam genel anlamda eşitlik değil adalet, ehliyet ve liyakatı savunur. "Hiç bir insan da diğerine eşit değildir. Adalet ve Allah önünde, herkes eşittir. Kadın erkek eşitliği mi? Biz parmak uçlarımız gibi farklıyız. Kadın kadına, erkek erkeğe eşit mi ki, kadın erkeğe eşit olsun! Hangi erkek Hz Hacer'le, Ruhul-Kuds'ün annesi Meryem'le eşit olabilir ya da hangi kadın Hz Yusuf'la, Hz İsmail'le eşit olabilir ki? İnsan vardır eşrefi mahlukattır, insan vardır 'bel hüm edal'dir, 'essele safilin'dir. Kural; ehliyet ve liyakat. Kim ehil ve layık ise, o üstündür. Bunun kadın veya erkeği yoktur." (Abdurrahman Dilipak, <https://www.youtube.com/watch?v=cxERhd9RUuo>)

Müslüman olduğunu duyuran ABD'li Abbey Hafez, Nisa, 34. ayetin mealini okuyarak İslam'ın kadınlara tanıdığı ekonomik hakları sıralamakta ve "Kadınlara bu kadar yüksek haklar veren ve toplum içinde çok yüksek bir statü tanıyan başka bir din duymadım. Artık Kur'an okuyan bir Hristiyan değilim, Kur'an okuyan bir Müslümanım. Hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim" diye sosyal medyada paylaşım yapmaktadır. (Tiktok, 25.11.2023; [instagram.com/abbeyhafez](https://www.instagram.com/abbeyhafez)) Bizdeki bazıları da bu ayetten hareketle 'İslam'da kadın hakları yok' diye yorum yapmaktadır!

Kız çocuk, erkek çocuk eşittir

Allah (cc) Kur'an'da "Göklerin ve yerin mülk ve tasarrufu Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Kimi dilerse, ona kızlar bağışlar, kimi dilerse ona erkekler lutfeder. Yahut (çocukları) erkekler-dişiler olmak üzere çift verir. Kimi de dilerse, onu kısır bırakır. Muhakkak ki, O alimdir, her şeyi bilir. Kadirdir, her şeye gücü yeter." (Şura, 49-50) buyurur. Hiç bir Müslüman, çocuğunun erkek olmasıyla övünemeyeceği gibi, kız olmasıyla da yerinemez ve yerilemez. Önemli olan, çocuğun "Kız veya erkek" olması değil, "Hayırlı bir evlat" olmasıdır. (Aysel Zeyneb Tozduman, İslam'da Kadının Hakları, s. 36) İslamiyet'ten önce Arabistan'da yaygın olan kız çocuklarını diri diri gömme adeti ('Turan Dursun'a cevaplar' konusunda bu konu detaylı ele alınmıştır.), İslamiyet'le tamamen ortadan kaldırılmıştır. (Tekvir, 8-9) İşin kötü tarafı, bu adetin günümüzde kürtaj adı altında, daha doğmadan ve kız-erkek ayırma da yapılmadan devam ettiğinin farkında olunamamasıdır! İslam'da kız çocuk erkek çocuk ayırımı yoktur. Kız erkek çocuk veren Allah'tır. "Çocuklarınız size Allah (c.c.)'ın bir hibesi/hediyesidir; dilediğine kız, dilediğine erkek verir." (Hakim, el-Müstedrek, II/284) "Bir adam Hz. Peygamber'in yanında otururken, oğlunun biri gelir. Adam çocuğu öper ve dizinin üstüne oturtur. Az sonra kızı gelir. Adam onu öpmeksizin önüne oturtur. Bunun üzerine Rasulullah, "Aralarında eşit davranmıyor musun?" diye adamı uyarır." (İbrahim Canan, Peygamberimizin Sünnetinde Terbiye, s.175) Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, VIII/156), Çocuklara eşit davranmaya çok önem veren Peygamber Efendimiz: "Bağış ve ihsanda çocuklarınızın arasını eşit tutun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım." (Buhari, Hibe 12; Heysemi, IV/153; İbn-i Hacer, el-Metalibü'l-Aliye, IV/69) buyurmuştur. Peygamberimiz kız çocuğuna karşı kötü duygular beslenmesini men etmiş (İbn Hanbel, Müsned, IV/151); kız çocuğu yetiştirmenin büyük ecir ve sevap olduğunu ifade etmiş (İbn Mace, Edeb, 3; Tirmizi, Birr, 3) ve "Allah'tan korkun ve çocuklarınız arasında adaleti gözetin" (Buhari, Hibe, 12-13; Müslim, Hibât, 13) buyurmuştur.

Miras konusu

İslam miras hukukunda kadına, erkeğe verilen miktarın yarısı verildiği söylenerek kadına haksızlık yapıldığı, hatta bunun, kadının erkeğin yarısı kabul edildiğinin de delili olduğu iddia edilmektedir. Halbuki İslamiyet'te kadın erkek mirastan eşit pay aldığı yerlerde vardır, kadının

fazla pay aldığı yerlerde. Ama fazla aldığı yerler sorun olmamakta, eşit aldığı yerler de gündeme getirilmemekte, sadece az pay aldığı yerler hep ön plana çıkarılmaktadır. Ayırım iddiasının kökenini, ‘kız ve erkek kardeş’ miras almaya hak kazandıklarında erkek kardeşe, kız kardeşe verilenin iki katı verilmesi oluşturmakta ve bu istisna durum genelleştirilerek sanki tüm kadın erkek arasında bu oranın var olduğu iddia edilmektedir.

Mirasta kız ve erkek kardeş varsa, erkeğe kız kardeşinden iki kat fazla pay verilir. Bu paylaşımda ilk bakışta adaletsizlik olduğu izlenimi oluşmakta ise de, durum hiçte görüldüğü gibi değildir. Örneğin bir baba vefat etse, babanın üç dairesi olsa, kız kardeş bir, erkek kardeş iki daire mirastan pay alır. Kız kardeş bir erkekle evleneceği zaman, kız kardeşin bir dairesiyle evleneceği erkeğin ailesinden kendisine miras kalan iki payı bir araya gelince toplam üç payları olur. Erkek kardeşinde kendi iki dairesi ile beraber, evleneceği kızın ailesinden kızlarına düşen bir pay birleşince onların toplam üç payı olur. Kız kardeşin evleneceği erkeğin ailesinden getireceği iki pay, erkek kardeşinin iki dairesinden fazla olabileceği gibi, tersi az da olabilir. Aynı durum erkek kardeş içinde söz konusudur, erkek kardeşin evleneceği kızın getireceği pay, kız kardeşten çok olabileceği gibi az da olabilir. Ama sonuçta paylar kız ve erkek kardeşlerde eşitlenir!

Ama miras paylaşımındaki farklılığın asıl sebebi bu değildir. İslam hukuku ailenin geçim ve bakımından erkeği sorumlu tutmuştur. (Halil İbrahim Acar, Ana Hatlarıyla İslam Aile Hukuku, s. 144) Erkek kardeş evleneceği kıza ‘mehir’ verir. İslam’da ‘başlık parası’ yoktur. Mehir, evlenmeden önce ve boşanma vuku bulursa boşanma sırasında erkeğin kadına verdiği bir sigorta, mali güvenlik sistemidir. Mehir ile kadın hem evliliğin başlangıcında hem evliliğin bitme ihtimaline karşı sonrasında mali açıdan koruma altına alınmaktadır. Evleneceği kıza mehir veren erkek kardeşin iki dairesi erimeye başlar. Ayrıca erkek kardeş hayatı boyunca evleneceği kadın ve çocuklarının nafakasını (Yiyecek, giyecek, yakacak, barınma) karşılamak zorundadır ki nafaka kelimesinin köken anlamı zaten “Bir şeyin bitmesi, azalması, sarf etmek” (Halil b. Ahmed, Kitabü’l- Ayn, “nfk”, V/177; İbn Manzur, Lisanü’l-Arab, “nfk”, X/357; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı Hukukî İslamiyye ve Istilâhât-ı Fıkhiyye Kamusu, II/444) anlamlarına gelmektedir. Örneğimizdeki erkeğin iki dairesi, nafaka ile evlilik süresince erimeye devam eder. Halbuki kız kardeş, erkek kardeşinin evleneceği kıza mehir vermesi gibi, o da evleneceği erkekten mehir almaktadır. Ayrıca hayatı boyunca kendisine ve çocuklarına evleneceği erkek bakmak, mali ihtiyaçlarını evleneceği erkek karşılamak zorundadır. Kız kardeş ise kendisi dışında başkalarının geçimini sağlamakla mükellefte değildir. (Komisyon, İslam’da Kadın Hakları, II/178-283) Ayrıca, kendi dairesini ailesine harcamakta zorunda da değildir. (<https://kurul.diyaret.gov.tr/Cevap-Ara/921/evli-bir-kadin--kendisine-ailesinden-kalan-mirasi-kocasina-danismanadan-istedigi-gibi-kullanabilir-mi>) Bu bir payı onun harçlığıdır; ister satar, ister bağışlar, ister kiraya verir veya isterse de kocasına bağışlayabilir. (Mevsili, el-İhtiyar, III/48, 52)

Miras: 3 daire

Kız kardeş		Erkek kardeş	
1		2	
Kız kardeş	Erkek	Kız	Erkek kardeş
1	2	1	2
Evleniyor (toplam 3 pay)		Evleniyorlar (toplam 3 pay)	
(+) Mehir, Nafaka		(-) Mehir, Nafaka	

Görüldüğü gibi erkek kardeşe daha fazla mirastan pay verilmesinin sebebi, onun toplum içindeki ağır mali sorumluluğundan dolayıdır. Erkek kardeş aldığı iki payı önce evlenirken

mehir, sonra nafaka olarak ailesine harcayacak, mirastan aldığı pay hep eksilecektir. Kız kardeş ise, aldığı bir payın yanında mehir, nafaka alacak, ekonomik yönden payını artıracaktır. İlk başta erkek kardeş kız kardeşinden fazla pay almış gibi görünse de, hayatın olağan akışı içinde kız kardeşin az gözüken payı artarken, erkek kardeşinin fazla gözüken payı, kız kardeşi ile aynı cinse harcanmak üzere devamlı azalacak, eriyecektir. İşte bu nedenle “Mirasın taksiminde erkek kadına, aile ve çocuklarına sarf etmek için miras servetinin üçte ikisini alır.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 169) Özetle, erkek kardeşe ‘ailesine -eşine yani bir kadına- harcaması için’ fazla pay verilmiştir. Zamanla da bu oran kız kardeş lehine değişmektedir.

"Her fırsatta adaleti emreden (Bakara, 282; Al-i İmran, 18, 21; Nisa, 3, 58, 127129, 135; Maide, 8, 42, 95, 106, En'am, 115, 152; A'raf, 29, 159, 181; Enfal, 58; Yunus, 4, 47, 54; Nahl Suresi, 76, 90; Hac Suresi, 25; Ahzab, 5; Şura, 15; Hucurat, 9; Rahman, 9; Hadid, 25; Mümtetine, 8; Talak, 2) bir kitabın mirasta adaletsiz olduğunu iddia etmek mantıksızdır. Kur'an, eşit değil ama adil bir paylaşım sunar. Zaten eşitliğin de amacı adalettir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 45, 47)

Erkek kardeş hem kendisine, hem hanımına ve çocuklarına, gerektiğinde annesine, babasına, kız kardeşlerine bakmak, onların geçimlerini sağlamakla görevli olduğu için, gerektiğinde yine kendisinin bakıp himaye edebileceği kız kardeşinden bir kat daha fazla miras alması, adalete aykırı değil, aslında adaletin ta kendisidir. “İslam'da, kadınların sahip oldukları mallarını, kocalarının müdahalesinden tamamı ile özgür olarak idareye hak sahibidirler.” (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 160) ve Durant'ında ifade ettiği gibi, "Müslüman kadını, Avrupa'daki bazı kadınlara göre çok daha iyi durumdaydı. Edindiği her mal ve para tamamı ile kendine özel kalırdı." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

"Erkek ve kadının miras paylarının farklı olmasının sebebi ekonomik sorumluluktur. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 116) Kadına erkeğin yarısı kadar miras her zaman alacağı bir oran değildir. Bu, sadece kadının aynı anne babadan bir erkek kardeşi bulunduğu durumda gerçekleşecek bir durumdur. Eğer ölenin tek kızı varsa, mirasın yarısını alır. Ölenin anne babası eşit pay alır, aralarında kadın erkek ayrımı da yapılmaz." (Çelik, s. 118)

Evlenme

“Annem babam dini anlamda şüpheliydi. Tanrıya inanmıyorlardı. Beni ve iki kız kardeşimi inançsız yetiştirdiler. İslam'ı da kadın karşıtı bir din olarak görmem sanki benim için bir takıntı idi. İslam bir erkeğin dört karısının olmasına nasıl izin veriyordu? Anti feminist, erkekleri kadınlardan üstün tutan bir dindi İslamiyet.” (Sonradan Müslüman olmuş Hilary adlı hanımın anlattıklarından, Neden Müslüman oldum, İhtida öyküleri, s. 35)

Öncelikle bir hususun altını çizelim: İslam'da kadınlar istemedikleri biri ile evlendirilemezler. Anne baba ve kızın ‘ortak onayı ile’ evlenme, en makbul olan evlilik türüdür. Kadın sahabelilerden dul bir hanım olan Hizam kızı Hansa'yı babası bir adama nikah etmişti. Ama Hansa, bu evliliğe razı değildi. Kalkıp Hz. Peygamber Efendimiz'e geldi. Ve babasının nikahladığı adamla evlenmek istemediğini bildirdi. Peygamber Efendimiz de, onun bu sözü üzerine derhal nikahı bozdu ve böyle bir evliliğin olamayacağını söyledi. (Buhari, Nikah, 42) İbn-i Abbas'ın rivayetine göre, bir defasında bakire bir kız Rasulullah Efendimiz'in yanına gelerek dert yandı. Babasının, kendisini arzu etmediği biriyle evlendirdiğini söyledi. Peygamber Efendimiz, kıza bu evliliği devam ettirip ettirmemekte tamamen serbest olduğunu söyledi. (Ebû Davud, Nikah, 24) Yine dul bir kadın olan Sübey'a el-Eslemiyeye iki kişi evlenme teklifinde bulunmuş ve bu hususta kendisine, istemediği kimseyle evlenmesi için baskı yapılmıştı. Bunun üzerine Sübey'a Hz. Peygamber'e gelip, olayı anlatır. Hz. Peygamber (s.a.v.) de, onun istediği ile evlenme hakkına sahip olduğunu ifade buyurur. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, VII/137)

Gelelim ‘Taaddüd-i zevcat/polygamy’ denen ve en çok 4 kadınla evliliğe izin verilen konumuza. Sınırsız sayıda evliliğin olduğu bir dönemde Lord John Davenport ve Thomas Carlyle tarafından da tespit edildiği gibi “İslam, Doğuda yaygın olan çok kadınlar evliliği sınırlamış, zina ve sapıklığı şiddetle yasaklamış” (Davenport, Hz Muhammed ve Kur’an’ı kerim , s. 51), “Hz Peygamber çok evlilik adetini değiştirmiş ve sınırlamıştır.” (Thomas Carlyle, Heroes and Hero-Worship, Muhammed isimli 2. Bölüm)

“Yetimlerin hakkına riayet edemeyeceğinizden korkarsanız, beğendiğiniz kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın. Haksızlık etmekten korkarsanız tek kadın veya mülkiyetinizde bulunan cariye ile yetinin; bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa, 3); “Ne kadar üzerine düşseniz de kadınlar arasında adil davranmaya güç yetiremezsiniz; bari birine büsbütün kapılıp da diğerini askıda imiş gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah’a itaatsizlikten sakınırsanız bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, engin rahmet sahibidir.” (Nisa, 129)

Nisa, 3. ayetle, henüz evlenmemiş olanlara bir kadınla yetinmeleri tavsiye edilmiş, birden fazla kadınla evli olanlar için adaletle riayet edememe tehlikesinin bulunduğu altı çizilmiştir. Bu ayet inmeden önce var olan gelenek gereği, birden fazla evlenmiş olanlara da 129. ayet ile, birden fazla kadın arasında adaletle tam riayet mümkün olmadığı bir kere daha hatırlatıldıktan sonra, hiç olmazsa adaletsizlikte, farklı ilgi ve muamelede ölçünün kaçırılmaması emredilmiştir. (Karaman, Kur’an Yolu Tefsiri, II/15, II/155) Hz. Peygamber de, “Kimin iki hanımı olur da bunlardan birine farklı ilgi gösterirse kıyamet gününde bir tarafı felçli olarak haşredilecektir” (Müsned, II/295, 347, 471; Ebu Davud, “Nikah”, 38; Tirmizi, “Nikah”, 42; İbn-i Mace, Nikah, 47; Tac Tercemesi) buyurarak eşler arasında adaletli davranmanın önemi belirtilmiştir. İslam alimleri de, eşlerine adaletli davranamayacağını hisseden kimsenin birden fazla kadınla evlenmesinin dinen caiz olmadığını belirtmişlerdir. (Cessas, Ahkâmü’l-Kur’an, II/55) Ayrıca Hz Ayşe annemizde Nisa 3. ayet ile ilgili olarak, “Ayetin, yetim olan ve velileri ile kalan kızlar hakkında indiğini, veliler yetim kızlarla düşük mehir vererek nikahlanmayı amaçladıkları için, ayetin tam mehir verilmesi gerektiğinin altını çizdiğini.” belirtmektedir. (Buhari, Kitabu’t-Tefasir, 4) Ayetlerden anlaşılacağı gibi, birden çok evlenme hususu bir emir, zorunluluk değil (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 126) belli şartlarda müsaade edilen bir istisnai durumdur. Bu istisnai şartlardan amaçta, toplumu ahlaksızlıktan ve fuhuştan korumaktır.

Kur’an’da Allah’ü Teala tek kadınla evliliği Müslümanlara tavsiye etmektedir. Dolayısıyla İslam’da tek eşlilik esastır. İslam’da bir erkeğin en çok dört kadınla evlenmesine ise, belli şartlar dahilinde izin vardır. (DVİA, Arap, III/321; Süleyman Ateş, Yüce Kur’an’ın Çağdaş Tefsiri, II/198, 200; Şemsettin Günaltay, İslamdan Önce Araplarda Kadının Durumu, Belleten, XV/701, 706)

“İslam’ın ilk geldiği zamanı, o ortamı, kültürü düşünün. Sonra yüzyıllar içerisinde yaşanan savaşlar, kimi zaman kadının kimi zaman erkeğin artıp eksilmesini. Tarihsel süreçte çok eşliliğe bunun gibi pek çok şey neden olmuştur. Yani sırf cinsel arzu dolayısıyla değil, toplumsal ve ekonomik hayatın, aile hayatının gereği olarak birden fazla evlilik gündeme gelebileceği için İslam, bu kapıyı kapatmamıştır. Ama sırf zevk ve arzu için ikinci bir kadınla evlenmenin önünü de tıkamıştır. ‘Erkek ilk eşin rızası olmadan evlenemez.’ Zaten Türkiye’de yaşanan sıkıntının bir nedeni de budur. Birinci eş ikinci hanımı istemiyor, ikinci hanım da birinciye. Üstelik ikinci hanım, evleneceği erkekle görüşürken, birinci eşinden boşanma sözü istiyor. Yani bir yuva yıkarak yeni bir yuva kurmayı arzuluyor. Bunun caiz olmadığını söylemeye gerek bile yoktur. Bir de şunu düşünmek gerekir; çok eşliliğe belli sebeplerle izin verilmiş. Ancak bir insanın sağlığını bozmak yasak kılınmıştır. Birinde izin var, diğerinde yasak. İzin verilen bir şeyi yapmadığınızda sevabınız eksilmez, yasak olanı yaptığınız da ise günaha girersiniz.” (Hayrettin Karaman, Haber 7, 13.01.2012)

Erkeğin ikinci bir eşle evlenebilmesi belli şartlara bağlanmıştır. Bunlar:

1-) İlk hanımın izin vermesi: İslam Dini'nde erkekler, birden fazla evlenmekle emrolunmadıkları gibi, kadınlar da bunu kabul etmek zorunda değildirler. (Mehmed Zihni Efendi, Hanımlar İlmihi, s. 6-7) Kadın kocası ile evlenirken, kocasına, 'benden sonra başka kadınla evlenmezsen seninle evlenirim.' şartı koşar ve erkekte kabul ederse erkek bir daha başka bir kadınla evlenemez. Eğer ilk hanımı izin verirse, erkek ancak o zaman ikinci bir hanımla evlenebilir. Dolayısı ile İslam'da, "İlk eş ikinci eşle evliliğe razı olursa, erkeğin ikinci kadınla evlenme hakkı doğar." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 196) "Kadın, evlilik sözleşmesi esnasında kocasına başka bir kadınla evlenmemeyi şart koşma hakkına da sahiptir. Bu durumda erkek ikinci bir kadın alamaz." (Yusuf Kardavi, Melamihi'l Muctemei'l-İslamî, s. 356) "İslam hukukunda, kadınlara nikah akdine koydurabilecekleri yığınlarca imkan tanınmıştır. Özürsüz, izinsiz kinci bir eş alma hakkı yoktur." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 126-127) "İlk hanım da, üzerine evlenilmesini arzu etmediği takdirde, bu hususu, nikah esnasında uygun bir şart ile" elde edebilir. (Ömer Nasûhî Bilmen, Huk. İsl. ve İst. Fık. Kâmûsu, II/114) 30 Ağustos 2012 yılında, Tunus Bilinçlenme ve reform için ılımlılık derneği başkanı Adil el-İlmi de, çok eşliliğin yasallaşmasını talep ederken "çok eşlilikte ilk eşin rızasını şart" koştur.

2-) Belli şartlarda ancak erkek ikinci bir kadınla evlenebilir.

Mesela bir savaş olsa, erkek nüfusu doğal olarak (her savaşta olduğu gibi) azalır, ülkede kadın nüfusu çok erkek nüfusu az iken kanun gereği her erkek bir kadınla evlense, fazlalık olan, açıkta kalan kadınlar ne yapacaktır? "Kafirlerle karşı devamlı savaşmalarından dolayı Müslüman erkeklerin sayıları azaldı. Çok sayıda dul kadın için eş bulabilme ihtimali ortadan kalktı. Çok evlilik uygulaması için ortaya konan şartların yerine getirilmesi o kadar ağırdır ki, ancak çok az sayıda erkek korkusuzca böyle bir şeye girebilir. Hristiyan aleminde ise birçok evli kimsenin metres tuttuğu bilinen durumdur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 184, 185, 189) Avrupalı gazeteci Hans Barth'ın, 'Le droit du Croissant' adlı eserinden: "Zina, evde kalmış kızlar gibi bilinmeyen bir sorundur. Benzer şekilde evlilik dışı çocuklar, özel trajediler, boynuz takan kocalar, Monte Carlo'nun dehşet verici dedikoduları, Hristiyan Avrupa'sındaki diğer güzel çekici şeylerde yoktur. Türk erkeği birkaç kadınla evlenir ise, ona itiraz etmek yanlış olur. Patavatsızlığım için özür dilerim ama Avrupa' da hangi erkek bunun sayısını geçmemiştir?" (Hayrunnisa Akdaş, II. Meşrutiyet dönemi fikir akımlarının taaddüd-i zevcât konusundaki tartışmaları, Yüksek lisans tezi, 2016, s. 90)

"Savaş nedeniyle erkek nüfusu kimi zaman azalmakta ve kadınlar fazla olabilmektedirler." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 233) İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya'da kadın nüfusu erkek nüfusunun üç katına yükselmişti. (İslam'a İnanmanın Ateizme ve Deizme İnanmaya Üstünlüğü, Fırat Erkiç, s. 104) İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya veya Fransa'da erkek nüfüsüne göre 7.300.000 daha fazla kadın vardı ki, bunlardan 3.3 milyonu duldu. 20-30 yaşları arasındaki her 100 erkeğe yine aynı yaşlarda 162 kadın düşmekteydi. (Ute Frevert, Women in German History: From Bourgeois Emancipation to Sexual Liberation (New York: Berg Publishers, 1988, s. 263- 264) 1948 yılında Münih'te düzenlenen Uluslararası Gençlik Konferansı'nda Almanya'daki cinsiyet oranlarındaki aşırı dengesizlik tartışıldı. Sonunda poligami, konferansın kapanış bildirgesine dahil edildi. (Elsayyad Sabiq, Fıqh al Sunnah, II/191)

Huğaslero: "Resmi araştırmalara göre bu sene Fransa da dört hanım kıza eşit olunacak bir erkek düşüyor. Binaenaleyh çok eşliliği yasaklayan Fransa kanunu cezasının 340. maddesi düzenlenmelidir. Dörtte biriyle evlenince üçü ne olacak? Biri bütün manasıyla evlilik kanunlarının faydalarından nimetlenecek, diğer üçü ahlaka aykırı olarak erkeklerin birer gecelik eğlencesine, fuhşun zorlu hizmetine mahkum olacak. Çocuklardan kimi anası babasının duasıyla evlendiği için meşru çocuk olacak, babasının mirasına konacak, aile ismini taşıyacak.

Diğeri p.ç sayılacak, mirastan ve pederinin isminden mahrum kalacak, ona göre refah ve terbiye de görmeyecektir. Kısaca toplumun başına bela bir serseri yetişecek. Hele bekar hayatının zührevi hastalıklarının genişlemesindeki tesirini de kim inkar edebilir?” (Hayrunnisa Akdaş, s. 80)

Görüldüğü gibi “Teaddüd-i zevcat, geçici hallere ait bir hükümdür. Adalet ve eşit muamele şarttır. Taaddüd-i zevcat kanununa, toplumun ihtiyaç olduğu nice mühim devreler vardır.” (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 193) ve “Harpler, taaddüd-i zevcat ı bir zaruret haline getirir.” (Kutup, s. 194)

Böyle istisnai durumlar için modern sistemler bir çözüm üretmiyor. Ama İslam'ın (Tek eşlilik genel tavsiyesi yanında) taaddüd-i zevcat meselesi gündeme gelir ve sorun kendiliğinden olağan mecrasında çözülür. İlk hanımın iznini alan erkek ikinci eşini alır ve toplumda kim kimin eşi, kim kimin çocuğu belli olur. Toplum ahlakı ve nesil korunmuş olur. Eş aldatma, metres, veledi zina, anne-baba sevgisinden uzak yetişen çocuk gibi sorunlar ortadan kalkar. Türkiye’de çağdaş psikiyatrinin kurucusu olan Pr. Dr. Mazhar Osman bu nedenle şunu söylemektedir: “Ben Taaddüd-i zevcatı bir kusur değil, kemal-i eser olduğuna inanıyorum.” (Sefa Saygılı, Mazhar Osman, s. 128)

Meşhur Hristiyan evangelist Billy Graham, kendi dini adına şu itirafta bulunmaktadır: “Hristiyanlık, poligamiyle uzlaşmaz. Fakat günümüz Hristiyanlığı poligamiye izin vermezse, bu kendi zararına olacaktır. İslam, bazı sosyal problemlerin bir çözümü olarak poligamiye, ‘belli kurallar çerçevesinde’ insan tabiatına uygun olacak şekilde izin verdi. Hristiyan ülkeleri büyük bir monogami şovu yapıyorlar, fakat gerçekte onlar poligamiyi uyguluyorlar. Hiç kimse, Batı toplumlarında metresin rolünü bilmiyor. Bu açıdan İslam, temelden şerefli bir dindir. O, toplumun ahlakını korumak için, bütün gizli ilişkileri şiddetle yasaklamıştır.” (Abdul Rahman Doi, Woman in Shari’ah (London: Taha Publishers, 1994) s. 76) “Evlenmeden önce 8 cinsel partnere sorun yok diyenler, birden fazla eşe gelince ‘sorunlu’ diyebiliyorlar. Halbuki metres hayatı yaşayan bir kadın aşağılanır ve hiçbir hakkı da yoktur. (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 142) Metresler “Yaşlanmaya başlayınca, aşıkların gönüllerinden düştükleri gibi gözlerinden de düşer ve ihtiyarlıkları da çoğunlukla fakirlik içinde son bulur. Zevceliğin yerine metresliğe layık görülen kadınlar gayrimeşru çocukların da annesi olurlarsa, sonraki durumları daha da kötü olur. İngiliz gazetelerinde defalarca gördük ki, genç ve fakir kızlardan idama mahkum edilenler oldu. Zinadan doğan çocuklarını öldürdükleri için. O gayrimeşru doğmuş olan belasını başına getirenlerin çoğu, yüksek sayılan tabakalara mensupturlar. Şehvetleri uğrunda feda ettikleri bu kızları nikahları altına almaları için onları hiçbir şey zorlayamazdı. Metres tutan evli Hristiyanların sayısının birden fazla hanım ile yaşayan Müslümanlarından pek de aşağı olmadığı bilinmektedir.” (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 188, 190) Tabii bu yazıların yaklaşık 150 yıl önce yazıldığının altını da çizelim.

Zaten günümüzde Batıda tek eşle yaşayan, zina etmeyen, çocuğu belli olan kaç toplum vardır? Kendi toplumunun yapısını çok iyi bilen Pr. Dr. Forel şunu söylemektedir: “Avrupa’da tek eş taraftarlığı etiket, riyadan başka bir şey değildir.” (Emine Özkan Şenlikoğlu, Gençliğin imanını sorularla çaldılar, s. 137; Zafer dergisi, Aralık 1992, sayı: 192) İslam’da ise erkek hanımını asla aldatmaz! Ya izin alır evlenir ya da asla zina yapmaz. Hatta gözü ile bile! Batı ise zina, fuhuş, homo-lezbiyen bir toplum olma yolunda, hayvanlarla cinselliğe yönelmiş bir çağdaş lut kavmine dönüşmüştür. (Detay için ‘Batı medeniyeti’ ve ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazılara bakılabilir.) Bu nedenle Anguetil, “Acele taaddüd-i zevcat kabul edilmelidir. Geçen her saat toplumsal bir suç olmaktadır.” (İbrahim Sarı, Evlilik rehberi, s. 182; Şenlikoğlu, s. 144) demektedir. Wictor Gambon, Charles Richet; “Tek eşlilik, kadına hoş görünmek için uydurulmuş yalan gösteriştir.” derler. Wictor Marqveritte, Ayandan Gogslero, Dr. Charles Richet, Binet Sanglet gibi yazarlar Batının içine düştüğü buhranı görüp çok kadınla evliliği savunurlar. (Şenlikoğlu, s. 146) “Çoğu zaman da hanımlar, kendi kocalarını başka bir kadınla

paylaştıklarının farkında bile değiller. Dolayısıyla, birçok kimse, çok kadınla evlilik üzerinde anlaşılmayı teklif etmektedir.” (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times, s. 94) Bu mesele, 27 Ocak 1993 yılında Philadelphia’nın Temple Üniversitesi’nde düzenlenen panelin konusuydu. (Philip L. Kilbride, s. 95-99) Bazı konuşmacılar, poligamiyi krizden çıkmanın elde mevcut tek yolu olarak teklif ederken, özellikle fahişelikle metresliğe müsaade eden toplumlarda poligaminin kanunla yasaklanmamasını da istediler. Amerikalı Roma Katolik mirası antropoloğu Philip Kilbride, çok kadınla evlenerek, evlilik dışı bir ilişkiye son vermek, çocuklar için boşanmadan daha iyidir. (Philip L. Kilbride, s. 118) demektedir. Cambridge Üniversitesinden Dieter Lukas, tek eşliliğe insanları zorlamanın insanlık açısından bir problem olduğunu belirtir. (The New York Times, 2.8.2013) Washington üniversitesinden Prof. David Barash ise, insanlar için monogaminin doğal olmadığını ve poligaminin uygun olduğunu anlatan ve bu konudaki araştırmaları içeren bir kitabı 2016 yılında çıkarır. (Barash, D.P., Out of Eden: the surprising consequences of polygamy. 2016, Oxford University Press.) “Zamanımızda pek çok kimsede çok evlilik için doğal bir his vardır ki, ona karşı koymak çok zordur.” (Ch. Le Torneau, The Evolution of Marriage, s. 136) Gerçekte Medeni memleketlerde pek çok erkek, çok evliliğe benzer bir durum içinde yaşamaktadırlar. Yüz bin kişide ancak bir kimse bulunabilir ki, ömründe yalnız bir kadından başkasına bakmadığına yemin edebilsin. (Max Nordau, Conventional Lies of Our Civilization, s. 301) İşin dikkat çekici yönü ise, batılı bu araştırmacıların İslam’daki savaş vb. özel şartları aramadan poligamiyi savunmalarıdır.

1998 yılında 16-45 yaş aralığındaki kişiler üzerinde Dünya çapında yapılan bir araştırmaya göre İngilizlerin %42’si, Amerikanların %50’si, Almanların ve Meksikalıların %40’ı, Fransızların %36’sı, İspanyolların %22’si eşlerini aldattığını veya aldatılabileceklerini kabul ediyor. 16-21 yaş arası erkeklerin %40’ı aynı ‘zaman diliminde çok fazla kadınla birlikte olduğunu’ söylerken bu oran aynı yaş grubu kadınlarda %28 olmuş. (Mackay, J., Global sex: Sexuality and sexual practices around the world. Sexual and Relationship Therapy, 2001. 16(1): p. 71-82) ABD’de 2006 yılında yapılan bir araştırmada, Amerikalı erkeklerin %20’sinin tek partnerle, %60’ının ise 2 ile 20 arası partnerle birlikte iken, %17’sinin ise 20’den fazla partnere sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yani halkın dörtte birinin 20’den fazla partneri var ve %80’i ise birden çok partnerlidir. (Lehmiller, J.J., The psychology of human sexuality. 2017: John Wiley & Sons; www.lehmiller.com/blog/2012/6/8/sex-questionfriday-whats-your-number.html; www.bilimveyaratilisagaci.com/2020/02/insan-tek-esli-midir-cok-eslilik)

3-) Adalet: Hanımı izin verse, mali, sosyal, kültürel şartlar uygun olsa da, erkek kendine şu sormalıdır: ‘Evleneceğim yeni eş adayı ile ilk eşim arasında adaleti sağlayabilecek miyim?’ İkisinin çocuklarında, sevgi başta her türlü ihtiyaçlarında maddi-manevi adaleti gerçekleştirebilir miyim? Cevabı ‘hayır’ ise, erkek yine evlenemez. İlk hanımı izin verse, şartlar müsait olsa bile! Yani üçüncü şart ‘Adalet’tir. (Nisa, 3)

Birden fazla kadınla evli olan bir erkek, eşleri arasında her hususta adaletli davranmaya dinen mecburdur. Nöbetleşe beraber kalır. Birinin nöbetinde iken, onun izni olmaksızın diğerine gidemez. Ortakların güzeli ile çirkini, yaşlısı ile genci bu hususta aynı durumdadır. Kocanın bu konuda hiç bir özrü geçerli değildir. Yedirme, giydirme, mesken, davranış gibi bütün konularda da hiçbir ayırım yapmaması şarttır. (Osman Keskiöglü, Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku, s. 240-242) Bu üç şartta bir arada olmalıdır. Biri eksik olursa, ikinci eş yasaktır. Gelelim bu kuralın pratik hayattaki karşılığına, uygulamaya yansımalarına:

"Aşyalı Erkeklerin her birisinin dört karısı olduğu düşüncesi tamamen yanlış bir düşünce idi. Gerçekte bin erkekten sadece ellisi iki eşli, belki on tanesi de ikiden fazla eşliydi. Bizim oralarda bir söz vardı, "İki karı ile evli kalmaktansa, iki kaplanla yaşamak daha iyidir." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 345) İngiliz yazar, yorumcu ve dinler tarihçisi bayan Armstrong, çok eşliliğin kadınların aleyhine değil lehine sonuçlar ürettiğini vurgular ve özellikle maddi sıkıntıların

olduğu bir toplumda dört eş ve çocukların sorumluluğunu almanın cesaret ve şefkatin bir neticesi olduğuna işaret eder. (Karen Armstrong, Muhammad, 127, 133)

"Osmanlı toplumunda evli erkeklerin birden fazla evli olanlarının oranı, yüzde bire ulaşmıyordu." (Aişe Aslı Sancar, Osmanlı toplumunda kadın, s. 54) Zaten "Öteden beri, Müslüman toplumunda tek eşlilik hep yaygın olan nikah türü olarak gelmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 232) Günümüzde Metres olarak kullanılıp kenarı atılanların oranı acaba yüzde kaçtır? Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır. (Ömer Faruk Korkmaz, s. 231)

Bir erkeğin ikinci hanımı olma ihtimalini abartanlarla; bundan çok daha fazla yüzdeler dilime ulaşan bir kesim olan ve bir eşya gibi kullanılıp atılan, cariyeden de kötü şartlara sahip olan 'Metres, lolita, hayat kadını, telekız, eskort, fahişe, sex işçisi' adı altında yaşamaya zorlanan kadınların durumunu göz ardı edenler neden hep aynı kesimdir?

Kadın bedenini bir meta gibi alınıp satılan bir eşya olmaktan kurtaran tek dünya görüşü İslam'a aittir. İstisnai bir durum olup yine kadınların onurunu korumak için İslam'ın ortaya koyduğu bir kuralı genelleştirip, İslam'da kadın haklarını sorgulayanların iyi niyetli olduğunu düşünmek çok safillik olur! Onlar önce savaş gibi ender durumlarda ortaya çıkacak soruna ne çözüm ürettiklerini veya 'metres, telekız' adı altında hayatları boyu bir aile ortamını tadamadan yaşamaya çalışanlara dönük çözüm önerilerini bir sunsunlar!

Devam edelim: "Birden fazla evliliğin oranı bütün Müslüman toplumlarda %5'i geçmemektedir." (Hristiyan yazar Corci Zeydan, İslam Medeniyeti Tarihi, V/145) Alman protestan papaz Salomon Schweigger: "Türkler dünyaya, eşleri de onlara hükmeder. Türk kadını kadar gezen, eğleneni yoktur. Çok eşlilik yoktur. Boşanma pek görülüyor. Çünkü boşanırken erkek para ve eşya veriyor ve kız çocuk anaya kalıyor." demektedir. (İlber Ortaylı, "Anadoluda XVI. Yüzyılda Evlilik İlişkileri Üzerine Bazı Gözlemler "Osmanlı Araştırmaları, İstanbul 1980, I/37; Osmanlı Toplumunda Aile, s. 67) M. A. Ubicini de yazdığı eserinde, Türkiye'de çok kadınla evliliğin son derece az olduğunu belirtir. (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, II/477) Osmanlı döneminde, "İstanbul'da 1516 erkekten 1407'sinin (%92,8) tek kadınla evli olduğu tesbit edilmiştir. Aynı incelemede 103 erkeğin 2'ser, sadece 6'sının 3'er eşle evli oldukları görülmektedir." (Ö. L. Barkan; "Edirne Askeri Kassamına Ait Tereke Defterleri (1545-1659)", TTK- Belgeler Serisi, III/5-6, s. 13) Şer'îye sicilleri kullanılarak yapılan bir araştırmada, 16. yüzyılda Bursa'da 939 evli erkekten 22 kişi (%2.3) iki evli, 2 kişi (%0.2) üç kadınla evli olduğu görülmüştür. Dört kadınla evli ise hiç yoktur. Dolayısıyla geriye kalan 915 kişi 1 kadınla evlidir (%97.5) (Klaus Liebe- Harkort aus Hagen; Beitrage zur sozialen und wirtschaftlichen Lage Bursas am Anfang des 16. Jahrhunderts, s. 303) H. Gerber, Bursa Şer'îye sicillerinde 2000'in üzerinde erkeğin mirasçıları üzerinde yaptığı bir araştırmada, 17. yüzyılda Bursa'da iki veya daha fazla kadınla evlilik yapan 20 kişiyi tesbit etmiştir. Çok evlilik oranı % 1'dir. (Abdurrahman Kurt, "Osmanlı'da Kadının Sosyo-Ekonomik Durumu", Yeni Türkiye Dergisi, Osmanlılar Özel Sayısı, V/446-447) Daniel Bates'in tesbitlerine göre Güneydoğu Türkmen aşiretlerinde bu oran % 3'dür. (Cem Behar, "Polygyny in Istanbul, 1885-1926", Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 479) İstanbul'da 1885'de çok evlilik oranı %2.51, 1907'de %2.16'dır. (Cem Behar, Alan Duben, İstanbul Haneleri, İstanbul 1996, s. 161, 162, 169) 1860-1930 tarihleri arasında muhtelif senelere ait verilerde, 3291 evli kişinin 3183'ü (% 96.72) tek evli, 108'i (%3.28) birden fazla kadınla evlidir. (Cem Behar, "Polygyny in Istanbul, 1885-1926", Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 480; Doç. Dr. Said Öztürk, Osmanlı Araştırmaları Vakfı Osmanlı'da Çok Evlilik) Nüfus kayıtlarına göre de, 1848 yılında Kahire'de evli erkeklerin sadece yüzde 2,7'sinin çok eşli olduğunu, aynı yüzyılda, İstanbul'da ise bu oranın sadece yüzde 2 olduğunu kaydedilmiştir. (Filiz Barın Akman, Osmanlı Çok Eşli miydi? İnternet Haber; 1 Haziran 2011)

Lord John Davenport'dan alıntı ile devam edelim: "Ünlü gezgin Nayboher de, 'Ben Arabistada bir ayrılık görmedim. Bu memleketin kadınları, Avrupa'dakiler gibi serbest ve mutlu. Araplar

dört kadınla evlilik hakkından pek az faydalanıyorlar. Çünkü eşler arasında eşitlik ve adaletle yükümlüdür din kanunlarınca. Bu zorluktan dolayı Araplar bunda çok az faydalanır.’ demektedir.” (Lord John Davenport, Özur Diliyorum, s. 105)

“Altı asır ayakta kalabilmiş bir devletin kuşkusuz sağlam bir aile yapısının olması gerekir. Bu yapı içinde anne ya da eş olarak kadınların sahip oldukları haklar da önemlidir. Çoğunlukla seyahatnamelerde ya da oryantalistlerin yazmış olduğu eserlerde, Osmanlı kadını denilince eve hapsolmuş, toplumdan soyutlanmış, eşinin evlendiği diğer hanımları ile birlikte yaşamaya mecbur birer kişi tasvir edilir. Oysa her dönemin şartları o toplumu şekillendirir. İslamiyet erkeğe dört kadına kadar evliliğe müsaade etmişse de, bunun toplumda görülme oranı sanıldığı kadar fazla değildir. Erkekleri bu tür evliliğe iten sebepler arasında özellikle Osmanlı’nın ilk dönemlerinde gaza/savaş anlayışı ve bunun getirdiği sonuçlar, ilk eşten çocuk sahibi olmaması görülebilir.” (Ömer Düzbakar, Osmanlı Toplumunda Çok Eşlilik: 1670-1698 Yılları Arasında Bursa Örneği, s. 98) Oryantalist Lucy Garnett, (Lucy Mary Jane Garnett, Türkiye’nin Kadınları ve Folklorik Özellikleri, s. 502); D’Ohsoon (Burçak Evren, Dilek Girgin Can, Yabancı Gezginler ve Osmanlı Kadını, s. 133) ve Georgina Adelaide Müller, Osmanlı’da çok eşlilik olduğu iddiasının yanlış olduğunu, daha çok tek eşliliğin hakim olduğunu ve çok eşliliğin istisnai bir durum olduğunu ifade ederler. Müller ayrıca bir Osmanlı bakan eşinin kendisine “Biz sizden daha mutluyuz. Bizim kocalarımız hizmetkarlarımız arasından bildiğimiz birini beğeniyor. Fakat sizin kocalarınız, sizin tanımadığınız kadın oyuncularla dolaşıyor” (Georgina Adelaide Müller, Ondokuzuncu Asır Biterken İstanbul’un Saltanatlı Günleri, s. 128) dediğini aktarmaktadır.

19. yüzyılın sonlarında Hans Bart, ‘Le droit du Croissant’ adlı eserinde “Batıda üçden ziyade kadınlar ile münasebetde bulunmayan kim vardır?” diye sorar. (Aktaran Mahmud Esad, Taaddüd-i Zevcat, Kostantınıyye 1316, s. 64) Mustafa Sabri bir Batılıya atfen, “Müslümanlar dörde kadar ve kendilerini daha medeni addeden Batılıların istediği kadar kadınla istifraz” ettiklerinden söz etmektedir. Haşim Nahid’in dediği gibi, “Bir tek eşle evli olan Avrupalıların çoğu gayr-ı meşru surette defalarca eşlere sahip olmaktadır.” (Şeyhülislam Mustafa Sabri, Aile Hayatı, Tesettür Meselesi, Kadın Hukuku, Yay. Sosyo-Kültürel Değişme Sürecinde Türk Ailesi, III/1119, 1122) Newsweek dergisinin yaptığı bir araştırma bu konuda Batının ne denli bir çıkmaz ve çöküş ile karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Evlilik dışı çocukların oranı İsveç’te %50, Danimarka’da %47, Norveç’de %46, Fransa’da %35, İngiltere’de %32, Avusturya’da %27’dir. Bu rakamlar sadece çocukların oranını vermektedir. Evlilik dışı yaşayanların oranı bundan çok daha yüksektir. Şu acı tablo, Batıda evliliğin bir bakıma rafa kaldırıldığının bir resmidir. (Ahmet Selim, Batı Medeniyetinin Son Virajı, 18 Ocak 1997)

Ünlü 'Ben Hur' romanının yazarı Lew Wallace, 1881-1885 yılları arasında, Amerika'nın Türkiye elçiliği yapar. 10 Şubat 1887'de Brooklyn müzik akademisi'nde yaptığı bir konuşmada (New York Times, 11.2.1887, s. 4) “Türkler son derece kibar ve dindar insanlardır.” demekte ve “Haremle ilgili hikayelerin birer hayal ürünü olduğunu, çok kadınla evliliğin yaygın olmadığını, kadınların evlerinde mahpus olduklarına dair düşüncelerini yanlış olduğunu” anlatmaktadır. (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 197)

Peki, sanıldığının veya lanse edilenin aksine neden çok eşlilik bu kadar azdır? "Bir yandan Kur'an-ı Kerim'in açık tavsiyeleri, diğer yandan kanunun kadınlara iyi muamele etmesi ve onların geçimini tek başına sağlaması konusunda kocaya yüklediği mecburiyet müslüman ferdler arasında çok kadınla evlenme olaylarının oldukça ender görünmesine büyük katkıda bulunmaktadırlar." (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, II/479) 12. yüzyılın ünlü İslam alimi Zemahşeri, 'Neabigu'l- Kelime' isimli eserinde: “Denizde dalgalarla boğuşanlar mı yoksa birden çok kadınla evlenen mi talihsizdir, bilemem.” demektedir.

Evet! Günümüzde bir erkeğin 4. veya 40. sevgilisi olunca sorun kabul edilmemekte, ama nesli, ahlakı ve toplumu ayakta tutacak resmi olan, en çok dört kadınla evlilik sorun olmaktadır, öyle mi?! Hemen her gün gazetelerde ‘Fuhuş baskını’ haberleri okuyoruz. Kadınların, başları öne eğik fotoğraflarını görüyoruz. Onlarında başları dik, onurlu bir yaşamla, ikinci eş olarak bile olsa, toplum içinde namusları ile hayatlarını sürdürselerdi, bu durum o kadınların hakları açısından daha onurlu bir durum olmaz mı idi?!

Ya metres, sevgili hayatını savunanlara ne demeli? Onlar çok evliliğe karşıdırlar. Genç kızları kandırıp, kullanıp atmak varken ne gerek var zaten mehir, çocuk, kadının ömür boyu sürecek sorumluluğunu yüklenmeye! Bazı seküler kesim, “Evlenmeye niyetin yoksa eline bile dokunamazsın.” kuralını boşuna mı çağıdışı kabul ediyorlar sizce?

Savaş zamanları dışında da kadın erkek nüfus oranları bazen dengesizleşmektedir. “BM verilerine göre ‘125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geçti.’ Dünya çapında 125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geride bırakırken, Türkiye’de dengeli bir dağılım oluştu. Avrupa Birliği ülkelerinde ise kadın nüfusun erkeklerden yüzde 5 daha fazla olduğu belirlendi. Avrupa İstatistik Ofisi, Avrupa Birliği ülkelerindeki kadın erkek nüfus dağılımına ilişkin verilerini yayınladı. Listenin başında Letonya geliyor. Avrupa Birliği Avrupa İstatistik Ofisi verilerine göre Letonya, yüzde 17 farkla, ülkedeki kadın nüfusunun erkeklere oranla en fazla olduğu ülke oldu. Onu yüzde 14 ile Litvanya, yüzde 12 ile Portekiz ve yüzde 11 ile Estonya takip etti.”

(Euronews, 07/12/2021) “Bir erkeğe 10 kadın düşen ülke. Kadın sayısının erkeklerden daha fazla olduğu çok sayıda ülke var. Örneğin, Avrupa ülkelerinin tamamında, kadın sayısı erkeklerden fazla. Örneğin 100 kadına karşılık; İsviçre’de 91; İtalya, Polonya ve Bulgaristan’da 94; İngiltere, Fransa ve Romanya’da 95; Almanya, Belçika ve Avusturya’da 96, Türkiye’de 99 erkek düşüyor. Diğer ülkelerden, Estonya’da 85; Ukrayna’da 87; Rusya’da 88 erkek düşüyor.” (Hürriyet, 01 Ağustos 2004) “Bu ülkede erkek kıtlığı yaşanıyor! Avustralya’da ‘erkek kıtlığı’ baş gösterdi. Ülkenin büyük şehirlerindeki kadınlar, ‘aşkı bulmak için’ taşraya yönelmek zorunda kalıyor.”

(Habertürk, 8.05.2011) “Rusya’da kadınların oranı Birinci Dünya Savaşı sırasında yükselmeye başladı ve büyüme Rus iç savaşı, kıtlık ve Sovyetler Birliği’ndeki “Büyük Terör” ile devam etti. Cinsler arasındaki dengesizlik, cinsiyete bağlı ‘kürtajlar ve kız çocuklarının öldürülmesiyle’ tanınan Çin ve Hindistan’da tersinedir. Çin’de her 100 kadına 106.3 erkek düşüyor ve Hindistan’da 107.6” (The Washington Post, 19.8.2015) “100 kadına düşen erkek sayısı: Estonya 88; Litvanya: 84.8; Letonya: 85.3; Belarus: 86.8; Ukrayna: 86.3; Moldova:92.6; Rusya: 86.8; Ermenistan: 86.5; Azerbaycan: 99.1; Türkmenistan: 96.6; Özbekistan; 96.7; Kazakistan: 93.4; Kırgızistan: 98.” (United Nations Word Population Prospects: The 2015 Revision, The Washington Post, 19.8.2015)

Letonya: Letonya’da erkek kıtlığı yaşanıyor! Letonya’da erkeklerin ortalama ömrünün kadınlara kıyasla daha kısa olması nedeniyle kadınlar uygun eş bulmakta zorlanıyor. Kadınların ortalama yaşam süresi erkeklerden 11 yıl daha fazla. Bu da, yetişkin kadın oranının erkeklerden yüzde 8 daha fazla olmasına yol açıyor. Letonya Üniversitesi’nden Sosyolog Baiba Bela, kız öğrenci sayısının erkeklerden yüzde 50 fazla olduğunu söylüyor. (Milliyet, 14 Ekim 2010) Moğolistan: Moğolistan Dünya Bankası verilerine göre 1 erkeğe 1.1 kadın düşüyor.” (Milliyet, 22 Ocak 2010) Rusya, Almanya, Avustralya, Yunanistan, İtalya, Finlandiya: Rusya, Almanya, Avustralya, Yunanistan, İtalya, Finlandiya gibi ülkelerde kadın sayısı erkekleri aşmış durumda. Bu ülkeler arasında başı Rusya çekiyor. Rusya’nın yüzde 46.26’sını erkekler, yüzde 53.73’ünü kadınlar oluşturuyor. Rusya’da 65.7 milyon erkek, 76.3 milyon kadın bulunuyor. Avustralya’da ise kadın sayısı erkek sayısından 100 bin fazla. Almanya’da da erkek nüfusu 40 milyon 478 bin 53’ken, kadın nüfusu 41 milyon 922 bin 943 kişi. Ayrıca Brezilya’da 95 milyon kadın varken, erkek nüfusu kadın nüfusundan 3 milyon daha az. Yunanistan’da ise kadın nüfusu 5 milyon 456 bin 32 kişiyken, erkek nüfusu 5 milyon 250 bin 258 kişiden oluşuyor. İtalya’da kadın nüfusu 29 milyon 676 binken, erkek nüfusu 28 milyon 471 kişi. Finlandiya’da ise 2 milyon 563

bin erkek, 2 milyon 675 bin kadın bulunuyor. (Hürriyet, 07.06.2009, 27.01.2009) Türkiye: Nüfus dağılımı: Erkek: 35.171.000, Kadın: 35.362.000. (Posta, 06.05.2003) Kazakistan: Kazakistan'da nüfusun %48'i erkek, % 52'si kadındır. (web.firat.edu.tr/sosyalbil/dergi/arsiv/cilt11/sayi1/099-114.pdf) Malezya: İki, üç kadına bir erkek oranı var. (Gözcü, 30.03.2006); Dünya nüfusunun mevcut halkların nispetlerini muhafaza ederek, 100 kişilik bir köy kadar küçültebilseydik, bu köyün yüzde 52'si kadın, 48'i erkek olacaktı. 6 kişi bütün servetin %59'una sahip olacaktı ve bunların hepsi ABD kökenli olacaktı. (Enson hHaber, 1.7.2019) Avustralya'da en büyük sorun erkek kıtlığı: Kadınlar evlenecek kişi bulamıyor. McCrindle şirketinin araştırmasına göre 8 eyaletten 6'sında kadın nüfusu erkek nüfusuna oranla 100.000 fazla. Araştırma kız bebek doğumlarının erkek bebek doğumlarına göre hayli yüksek olduğunu gösteriyor. Son yıllarda 25-30 yaş arasındaki kadınlar, erkek arkadaş bulmakta zorlandıklarını dile getiriyorlar. (Güneş, 18.5.2017)

Günümüzde pek çok modern toplumda kadın sayısı erkek sayısından fazladır. “ABD'de erkeklere oranla 7.8 milyon kadın nüfusu fazladır. Bu sayı İngiltere'de 4 milyondur. Almanya'da ise fark 5 milyondur. Rusya'da erkeklere oranla 9 milyon fazla kadın vardır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) Amerika'da erkeklerden en az 8.000.000 fazla kadın vardır. Guyana gibi ülkelerde her 100 erkeğe 122 kadın düşmektedir. Tanzanya da her 100 kadına 95,1 erkek düşüyor. (Eugene Hillman, Polygamy Reconsidered: Africa Plural Marriage and the Christian Churches (New York: Orbis Books, 1975) s. 88-93; Zühdü Mercan, Farklı Açılardan Kadın ve Aile; www.enfal.de/ev16.htm) Çok eşle ilgili dünya üzerinde çeşitli araştırmalarda yapılmıştır. (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times (Westport, Conn: Bergin & Garvey, 1994) pp. 109) Kenya'daki Anglikan kilisesi piskoposu: “Eşler arasındaki sevginin ifadesi olarak monogami daha ideal olabilir, fakat kilise çok eşliliğin sosyal olarak kabul edildiği toplumlarda poligaminin Hristiyanlığa ters olduğu fikrinin artık makul olmadığını düşünmeye başlamalı” demektedir. (The Weekly Review, 1 Ağustos 1987) Afrika'daki poligami üzerinde çalışan Anglikan kilisesinden Peder David Gitari, terkedilmiş kadınlar ve çocuklar düşünüldüğünde, ideal olarak uygulandığı takdirde, çok kadınla evliliğin boşandıktan sonra yeniden evlenmekten daha Hristiyanca olduğu kanaatinde (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times (Westport, Conn. Bergin & Garvey, 1994) pp. S. 126)

Diyanet 2008 yılında yaptığı açıklamada, ‘yasal altyapısının olmadığı’ için ‘ikinci evliliğin dinen uygun olmadığını’ açıklar: Başkanlığımız, ilgili Kur'an ayetinin (Nisa, 3) çok evliliği değil tek eşliliği teşvik ettiğini, hukuken ve toplumsal genel kabul yönüyle tek evliliğin esas olduğu ülkemizde, kadının ‘hakkı korunamadığı, çocukların nesebi ve mirası gibi konularda haksızlıklar söz konusu’ ve neticede kadın mağdur olduğu için’ - ikinci evliliğin dinen de uygun olmadığını her vesileyle ifade etmekte, Başkanlık personelinin uygulaması ve toplumu bilgilendirmesi de bu yönde olmaktadır” ifadelerine yer verdi. (Yeni Şafak, 01.05.2008)

İlginç çıkışlar

“Sibel Hanım “Önce zina yasaklanmalı. Şu anda olduğu gibi serbest bırakılmamalı. Sonra da çok eşlilik gelmeli.” diyor. Sibel hanıma katılıyorum: Yani, toplumda zaten belirli bir pratiği bulunan çok eşlilik, yasal açıdan serbest olmalı. Bu, zaten “ikinci eş” durumunda olan kadınları yasal haklara kavuşturacağı için, “feminist” bir adım da sayılabilir. Üstteki soru Batı'da da tartışılıyor. Örneğin çok eşliliğin 130 yıl önce yasaklandığı ABD'de, Mormonlar gibi bazı dini gruplar bu konuda özgürlük istiyor, bazı liberal (özellikle “liberteryen”) çevrelerden de destek buluyorlar. Hele de “eşcinsel evliliğe” izin veren bir dünyada bu itiraz iyice anlam kazanıyor: İki adam birbiriyle evlenebiliyorsa, niçin bir adamla iki kadın evlenemesin? Amerikalı hukuk profesörü Jonathan Turley'nin “Çok Eşlilik Yasaları Kendi İkiyüzlülüğümüzü Gösteriyor” (Polygamy Laws Expose Our Own Hypocrisy) başlıklı USA Today makalesi, bu konuda tartışma yaratmış yazılardan biri. Turley şöyle diyor: “Bir insan çok sayıda partner ile yaşayabiliyor, hatta onlardan çocuklar yapabiliyor. Ama o partnerlere karşı yasal bir

sorumluluk kabul edip de onları ‘eş’ edinirlerse, onları hapse atıyoruz!” Turley’in sözünü ettiği iki yüzlülük, Türkiye’de de bolca var: Konu “zina” olunca “yatak odasında devletin ne işi var!” diye köpürenler, o yatak odasına sayısız “nikahsız partner”le girme özgürlüğünü savunanlar, aynı mekana “nikah eşlerle girilmesine şiddetle karşı.” (Mustafa Akyol, Star, 25.05.2011) Can Dündar da çok eşlilik istedi: “Ben Türkiye’de birçok ilişkinin üçüncü kişiler sayesinde yürüdüğünü düşünüyorum. İnsanoğlu bence artık tek eşlilik çağını tüketti. Bunun insan doğasına uygun bir şey olmadığını, hele bu çağda bunu uygulamanın son derece zor olduğunu anlaşıldığı bir dönemdeyiz. Ve insanoğlu tek eşlilikten çok eşliliğe yürüyor tekrar. Yani çok eşlilikten gelmişti buraya zaten, yoğun bir kısıp almayla tek eşlilik denemesi yapıldı birkaç yüzyıl. Ama bir noktaya geldi ve tıkanı. Bir dönemin kapanışına tanık oluyoruz aslında farkında olmadan. Yani bir dönem açılacak ama onun ne olduğunu bilmiyoruz.” (Borajet isimli dergiye verdiği röportajdan, Türkiye, 28.06.2012); Bu da evrimci bir materyalist yoldaş olan Che’den: “Hiç bir erkeğin, ömrünün sonuna kadar aynı kadınla yaşamak zorunda olduğu söylenemez. İnsan, kendi kendini böyle sınırlayan tek hayvandır.” (Jean Cormier, Che Guevara, s. 235)

Özetle, “Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır. Mihri verilecek. Allah’ın bir emaneti olarak bilinecek, nafakası temin edilecektir. Ömürlerinde onlarca, yüzlerce kadınla gayrimeşru beraber olabilmeyi normal sayıp savunanlar, aile hayatının bir modeli olan çok eşli nikahlılığı eleştirmektedirler. Onlar birlikte oldukları kadını bir şehvet objesi gibi kullanmakta ve bunun karşılığında kadın için hiçbir hak söz konusu olmamaktadır. Bu normal, her şeyi ile sorumluluklarını üstlendiği birden fazla nikahlı eşinin olması anormal öyle mi?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 231-232)

Görüldüğü gibi, iddia edildiğinin aksine İslam, kadınların haklarını alternatiflerinden çok daha fazla savunmakta ve korumaktadır.

487

Ek bilgi: “İslam öncesi eski Türklerde de çok kadınla evlenme geleneği vardır.” (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 30; M. Akif Aydın, “Aile”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, II/199; Yavuz Haykır, Tarihîsel Süreç içerisinde Türk aile yapısına bir bakış, Türk Dünyası Araştırmaları, Eylül - Ekim 2017 Cilt: 117 Sayı: 230 s. 90; Eski Türklerde Aile, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2009, s. 4; Mehmet Mandaloglu, İslamiyet’ten Önce Türklerde Aile Hukuku, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl 2013 Sayı: 33, 22 Haziran 2016, s. 139) “Oğuz Kağan destanında, Oğuz Kağan’ın üç kadınla evlendiği görülmektedir.” (S. M. Arsel, Türk tarihi ve hukuku, s. 337) “Eski Türklerde çok eşlilik mevcut, hatta oldukça yaygındı. Bazı kaynaklarda çok eşliliğin sadece hanlara özgü olduğu, bazı kaynaklarda ise hiç olmadığı iddia edilir ki, bu doğru değildir. Çünkü kadın sayısı fazladır ve yakınlarının dullarla evlenmesi şartı vardır.” (Mualla Türköne, Eski Türk Toplumunun Cinsiyet Kültürü, s. 180; Türklerde Evlenme Gelenekleri, s. 58)

İslam’da evlilik şartları: Büluğ+Rüşd!

Talak, 4: "Ay hali görmekten kesilen ve hiç ay hali görmeyen kadınlarınıza gelince, onların iddeti, üç (takvim) ayı olacaktır; hamile olanların iddetleri ise, doğum yaptıklarında sona erecektir." İslam karşıtları, Talak suresi 4. ayetteki "hiç ay hali görmeyen kadınlar." ayetinden hareketle İslam’da küçük yaştaki kızlarla evliliğe izin verildiğini iddia etmektedirler.

Ayette, küçük çocuk ifadesi (bint-benat) geçmemekte, aksine yetişkin kadınlar için kullanılan ‘nisa’ kelimesi kullanılmaktadır. Bu nedenle ayetten kastın, ‘hayız görmeyen’ kadınlar olduğu sonucu rahatlıkla çıkmaktadır. Primer amonore; ergenliğe girdiği, hem bedensel hem cinsel organları geliştiği halde henüz adet görmeyen kadınları ifade eder. Amenore adı verilen bu hastalığın görülme sıklığı da yüzde 5’e kadar çıkabilmektedir. Ayrıca sekonder amenore, normal olarak adet gören kadınların; psikolojik veya biyolojik çeşitli nedenlere bağlı olarak adet görmeye üç aydan daha fazla süreyle ara vermelerine denmektedir. Ayette bahsedilen de,

bu gruptaki yetişkin kadınlardır. Ayrıca, evli kadın boşanma aşamasına gelince stres-gerginlikten dolayı adetten kesilebilmektedir. O zaman ne yapacaklardır? Kadın psikolojisinin normalleşip sonra üç ay geçmesini mi bekleyecektir? İşte Allah (cc) burada konuya açıklık getirmektedir: "Tıpkı adetten kesilen yaşlı kadın veya hamile kadınlar gibi, artık adet görmeyen bu tür kadınların da iddeti süresi üç aydır. Ayrıca ayet 3 tür kadından bahsediyor, adetten kesilen yani yaşlı, hiç adet görmeyen hasta ve hamile olan kadınlar. Sıralamaya bakınca her kadının içinde olabileceği bu üç dönem ve bu dönemdeki her kadın da 'yetişkin'dir! Bu doğal sıralama yerine yaşlı ile hamile kadın arasında nasıl küçük yaşta çocuk kızlar eklenebiliyor hayret etmemek mümkün değildir! Zaten iftiraya yönelik bu çalışmayı yapanlarda' 'Kur'an küçük çocuklarla evlenmeyi 'teşvik ediyor' diyemesek de" şeklinde eserlerine yazarak, Kur'an'dan çok, bazı yorumları esas alarak iftirasını temellendirmeye çalışmaktadır.

Önceleri Yahudi asıllı bir gazeteci iken sonradan Müslüman olup, yıllarca Araplar içinde yaşayarak dillerini ve edebiyatlarını inceleyen ve öğrenen Muhammed Esed, yazdığı 'Tefsirul Mesaj' adlı ünlü eserinde, hiç ay hali görmeyenden maksadın, "Yani, herhangi bir fizyolojik sebepten dolayı hiç ay hali görmeyenler" olduğunu yazmaktadır. Mahmut Toptaş da, 'Şifa Tefsiri' adlı eserinde, kız çocuklarından hiç bahsetmemekte ve 'aybaşı görmeyen kadınlar'a işaret etmektedir. Pr. Dr. Hamdi Döndüren, 'İslam ilmi-hali' adlı eserinde bu yaşı 18 yaşında olup hala adet görmeye başlamayanların adet görmüş gibi kabul edileceğini ifade etmektedir. Zaten adet görmemek demek hamile kalamamak demektir. Yoksa cinsel birleşmede kadın açısından bir sorun yaşanmamaktadır." (Abdullah Akgül, millicozum.com, 19 Mart 2019) İbn Şübrüme Osman el-Betti gibi müçtehitler de, küçüklerin bizzat kendilerinin evlenmelerinin de, velileri tarafından evlendirilmelerinin de caiz ve muteber olmadığını ifade etmektedir. (www.hayrettinkaraman.net/makale/0383.htm; 01.02.2009) "Yetimleri nikah çağına kadar deneyin." (Nisâ, 5) mealindeki ayet, evlenme ehliyetini belli bir çağa bağlamıştır. Kişilerin bizzat evlenme akdini yapmalarının uygun olduğu çağ, evlenme rüştüne erdikleri çağdır. Pr. Dr. Abdülaziz Bayındır, Prof. Bekir Karlığa, Prof. Dr. Kerim Buladı da (İndependent Türkçe, 9.12.2022) benzer görüşleri ifade etmişlerdir.

Evlilikte rüşt konusu

Evlenme konusunda kızların rızasının alınması İslami bir emirdir. (Buhari, Nikah, 40, 41; Ebu Davud, II/197; Nesei, Nikah, 36) Kur'an'da "nikah, buluş ve rüşt kavramlarını bir arada içeren tek ayet" olan Nisa suresi 6. ayette: "Sorumluluğunuz altındaki yetimleri evlenebilecekleri yaşa gelinceye kadar deneyin; sonra aklen olgunlaştıklarını tespit ederseniz (Rüşt) mallarını onlara iade edin; (sakın,) onlar büyümeden önce, aceleyle ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin." Buyrulmaktadır. Kur'an, yetimlere ancak akıl balığ olup bir de rüştlerini ispat ettiklerinde onlara mallarına vermemizi emretmektedir. Yetimlerin mallarını vasilerinin kendilerine teslim etmeleri için buluş çağına girmelerini yeterli görmeyen İslam, aklen olgunlaşıp, rüştünü ispat etmelerini de ön şart olarak ileri sürmektedir. Bakara, 232: "Kadınları boşadıktan sonra, bekleme sürelerinin sonuna gelmişlerse, 'aralarında uygun bir şekilde anlaştıkları takdirde' başka erkeklerle evlenmelerine engel olmayın. Bu, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan her biriniz için bir uyarıdır." buyrulmaktadır. Ayet bizlere 3 aylık iddet müddeti bitince kadınların evlenebileceklerini bizlere haber vermektedir. Nisa 6. ayet ise, yetimlerin mallarında söz sahibi olmak için akıl balığ olmanın yetmediğini, rüştlerini ispat etmeleri gerektiğini belirtmektedir. Kur'an'dan hüküm çıkarmak için aynı konudaki tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi gerektiği bilinmektedir. Bu doğru hüküm vermek için şarttır! Her iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde, evlilik için sadece buluş değil, rüşt/olgunluk şartının da gerekli olduğu ortaya çıkmaktadır. Gerçek anlamda anne baba olabilmek bir altyapı, eğitim, ufuk, vizyon, misyon ve sorumluluk ister. Bu da bize buluş yanında rüşt şartının da önemini göstermektedir.

Kur'ani bir bakış açısı bize, en azından yetim malı kadar hatta daha da önemli olan iki kul arasındaki ahirete dek uzanan dünyevi birlikteliğin altyapısının prensiplerini sunmaktadır. Zaten Diyanet İşleri Başkanlığı da bu konuya açıklık getirerek, aynı şartların öneminin altını çizmektedir: "İslam'a göre, bireylerin 'hem fiziksel hem de ruhsal olgunluğa' erişmeden, aile kurmanın anlam ve sorumluluğunu idrak edecek rüşt yaşına gelmeden evlendirilmeleri söz konusu olamaz." (09.12.2022)

Boşanma

Bazı çevreler, 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur. Erkek kadına üç kere 'Boş ol' derse boşanma/talak vuku bulur, kadın itiraz edemez.' gibi iddialarda bulunmaktadır. Halbuki "Erkeğin sadece boş ol demesi ile talak gerçekleşmez. Boşanma ancak, mahkemede gerçekleşir." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 190) ve "Talak suresi birinci ayet gereği üç boşama, bir ağızla söylenecek sözler olmayıp, üç ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardan oluşur." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 67)

"Resulullah'a, adamın birinin karısını bir defada üç talakla boşadığı haberi verildiği zaman, Resulullah öfkeli bir şekilde ayağa kalktı ve "Ben henüz içinizde iken Allah'ın kitabıyla mı oynuyorsunuz?" diyerek bu tür boşanmaların İslam'a uygun olmadığını ilan etmiştir." (Sünen-i Nesai, Talak 6) İbn-i Abbas ise "Erkek hanımına: "Sen boşsun, sen boşsun, sen boşsun" diye üç kere söylerse bu, bir boşama sayılır, yeter ki bunlarla birinci defadaki söylediği, "Sen boşsun!" sözünü te'kid etmeyi kastetmiş olsun veya hanımıyla henüz gerdek yapmamış olsun." (Kütüb-i Sitte, Hadis No: 4046) demektedir. Bakara suresinin 229. ayetinden ve gerekse Talak suresinin 1. ayetinden açıkça anlaşılan şudur ki, 3 boşama bir ağızda söylenecek sözler olmayıp, 3 ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardır. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 464) "Karısını bir defada 3 talak ile boşayıp sonra pişman olan Abdu Yezid'e Hz. peygamber eşine dönmesini emretmiş, Abdu Yezid; 'Ya Resulallah ben onu 3 talak ile boşadım', demesi üzerine Hz. peygamber 'biliyorum' demiş ve talak suresinin 1. ayetini okumuştur." (Ateş, s. 465)

Kısaca, bir cümlede üç kere 'boş ol' sözü ile boşanma yoktur. (Müslim, Talak, 15, No: 1472; Müslim, Talak, 16, No: 1472; Ebu Davud, Talak, 10, No: 2200; Müslim, Talak, 17, No: 1472)

"Eğer karı kocanın arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkeğin ailesinden ve bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu ara bulucu hakemler, gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah karı koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir." (Nisa, 35); "Ey peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman iddetlerini gözeterek boşayın ve bekleme sürelerini iyice hesap edin. Onların bekleme süresi üç aydır." (Talak, 1,3); "Boşanan kadınlar kendi başlarına (evlenmeksizin) üç adet süresince beklerler." (Bakara, 228)

Ayrıca iddiaların aksine, İslam hukukuna göre kadının da boşanma hakkı vardır. "İslamiyet'in, kadınlardan boşanma yetkisini aldığı iddiası yanlıştır. Bir kadın nikah esnasında 'ismet' denen hakkını korumayı şart koşarsa, hakkından faydalanmak için şeriatin hükmüne müracaat edilebilir." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 202; Murat Bardakçı, Habertürk, 3.12.2017) İslam hukukuna göre kadın veya erkek, evlenirken bazı şeyleri şart koşabilir. (Pr. Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 155; Mehmet Dikmen, İslam'da kadın hakları, s. 178; İslam'da kadın hakları, Komisyon, I/239, II/301) "Kadının şart koşma hakkına sahip olduğu hususlardan birisi de "Boşanma hakkı"nın kendi elinde olmasıdır. Buna 'Tefviz-i talak' denir." (Ahmet Akgündüz, İslam Ve Osmanlı Hukuku Külliyyatı, Dicle üniv. Hukuk Fak. Yay. Diyarbakır 1986, 205-206) "Bu yetki vermeye "tefviz-i talak" denirken bu yetkiyi alan hanımına da 'mufavvaza' denir." (Muhammed Muhyiddin, el-Ahvalü's-Şahsiyyeti fi's-Şeriatü'l-İslamiyyeti, Mektebetü'l-İlmiye, s. 300) "Tefviz, kitap, sünnet ve icma ile

sabittir." (Nihat Dalgın, İslam hukukunda boşanma yetkisi, s. 81; Kurtubi, el-Cami, XIV/166; Kasani, Bedayi, III/118) ‘Erkeğin sahip olduğu boşama hak ve yetkisini hanımına vererek, boşanmayı onun irade ve isteğine bırakması.’ şeklinde tarif edilir ve vekaletten farklı bir tasarruf olup, bundan kocanın vazgeçme hakkı yoktur. (Ömer Nasuhi, Hukuk-i İslamiyye ve İstilah-ı Fıkhiyye Kamusu, II/177; İbn Rüşd, Ebu'l-Velid Muhammed b. Ahmed el-Hafid el-Kurtubi, Bidayetü'l-Müctehid ve'n-Nihayü'l-Muktesid, Daru'l-İbn Hazm, 1995, II/41, Kurtubi, Muhammed b. Ahmed b. Ebi Bekr, Ahkamu'l-Kur'an, XIV/170, Buhari, Talak, 5, VI/165; Müslim, Talak, 4, II/1104; Ebu Davud, Talak, 12, II/653-654; Döndüren Hamdi, Delilleriyle Aile İlmihali, s.418-419) Yani “Koca, verdiği yetkiyi artık geri alamaz.” (İbn-i Abidin, Mehmed Zihni Efendi, Münakehat ve Müfarakat, 160; el-Fıkh ale'l-mezahibi'l-erbaaIV/370; İbnü'l-Hümmam, Hethü'l-Kadir, III/99; M. Ebu Zehra, T. İslam, s. 99) Boşanma yetkisinin kadına devri, nikah akdinden önce yapılacağı gibi, nikah anında veya daha sonra da yapılabilir. (<https://kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/837/bosama-yetkisinin-ese-veya-baskasına-devredilmesi-mumkun-mudur>) ve bu şekilde elde ettiği yetkiyi istediği zaman kullanabilir. (el-Fetava'l-Hindiyye, I/423; İbni Abidin, Reddül-Muhtar, IV/551, 552, 573)

Ayrıca kadın Tefviz-i talak yapmasa bile, anlaşılmadığı, fakat kendisini boşamak da istemeyen kocasından, kendine ait olan malı karşılığında boşanmak (Muhale'a) yoluyla da ayrılabilir. (H. Karaman, Mukayeseli İslam Hukuku, s: 311; Neylül-Evtar, VI/260) Geçimsizlik ve benzeri sebeplerle kadının, söz konusu nikahtan doğan haklarından vazgeçerek ayrılmayı istemesine yani muhale'a muamelesine tarihten bir örnek verelim: “Konya şehrinde Muhtar mahallesinde oturan Hasan kızı Amine adlı hanım, şer'i mahkemede muhâla'a yaptığı kocası Ahmed oğlu Süleyman adlı şahıs huzurunda şöyle ikrar ve beyanda bulundu: Adı geçen Süleyman'la güzel geçinemediğimiz için Süleyman'ın bana karşı borçlu bulunduğu mehri mueccelimden, iddet nafakamdan ve mesken masrafları hakkımdan vazgeçerek, sözü geçen Süleyman ile geçerli ve meşru olmak üzere karşılıklı rıza ile boşandı. Bundan böyle karı-kocalığa ait bütün dava ve taleplerden birbirimizin zimmetini umumi ibra ile ibra ve iskat eyledik. Birbirimizde hak ve alakamız kalmadı.” (Abdurrahman Kurt, Bursa Sicillerine Göre Osmanlı Ailesi, Bursa, 1998, s. 59; Konya Şer'iye Sicilleri, Mevlana Müzesi, No: B-17/60; Akgündüz/Hey'et, Şer'ye Sicilleri. I/278-283) “Klasik dönem Osmanlı Bursa'sında en fazla mahkeme kayıtlarına geçirilen boşanma şekli % 61.18 oranıyla muhala'adır. Onu % 34.21 ile bain talak izlemektedir. Muhala'a kadın talebiyle gerçekleşen bir boşanma şekli iken bain talakta boşama yetkisi tamamen erkeğin elindedir.” (Bursa Şer'iye Sicilleri, A 98, 194b; Saadet Maydaer, Klâsik Dönem Osmanlı Toplumunda Boşanma, Uludağ üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi Cilt: 16, Sayı: 1, 2007, s. 299-320) Görüldüğü gibi, zannedilenin aksine Osmanlı döneminde kadın hem boşanma hakkına sahiptir hem de bunu en fazla uygulayan kesimdir. Bunun dışında "Erkeğin gerçekten ciddi bir tehdit oluşturduğuna kanaat getirilirse ya da eşlerini eşit ve adil bir beraber zaman geçirme sunamıyorsa, bu durumda kadının da boşanma hakkı oluşur." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 346)

“Türkiye’de milyonlarca kişi, eğitim programlarındaki geçmişi kötüleme hevesi yüzünden Medeni Kanun öncesindeki asırlarda kıyılan nikahların şimdikilerden tamamen farklı olduğunu, erkeklerin çoğunun dört kadın aldığını, canları istediğinde boşayıp yenileri ile değiştirebildiklerini, eski nikahlarda yaş sınırının bulunmadığını ve birçok kadına da aslında nikah yapılmadığını zannederler. Mecelle’nin ardından çıkartılan “Hukuk-ı Aile Nizamnamesi” ile evlilik hukuku daha bir zaptu rapt altına alınmıştır. Evlilik akdi, imamın önüne geçip “Aldım-kabul ettim” gibisinden sözlerin söylenmesinden ibaret değildi ve deftere kaydedilirdi. “Mihir” meselesi, yani kadının geleceğini güvence altına alan tazminat miktarı da yazılı olarak düzenlenirdi. Bu belge senet hükmünde idi, koca günün birinde eşini boşayacak olduğu takdirde önceden belirlenmiş mihrî ödemeye mecburdu. Bundan otuz küsur sene önce bir yazı dizisi için Suudi Arabistan’a gitmiş ve bir hapishaneyi görmüştüm. İçeride hemen her suçtan mahkum vardı ama en fazla dikkatimi çeken mahkumlar, karısını boşayıp da mihrini ödeyemeyen kocalardı! “Şer’iye sicili” denen ve bir kısmı yayınlanan Osmanlı mahkeme kayıtlarına baktığınızda aynı uygulamanın bizde de mevcut olduğunu, boşanma muameleleri için tutulan ‘seyyibe defterleri’nde bütün ayrıntıların yazıldığını görürsünüz. Çokeşlilik meselesi de geçmişte, şimdi zannedildiğinden farklıydı ve pek öyle yaygın değildi. Nüfus kayıtları ve şer’iye sicilleri üzerinde yapılan son araştırmalar neticesinde çıkartılan istatistikler, çokeşliliğin

Osmanlı'da en yüksek olduğu dönemlerde bile yüzde beşi geçmediğini, üçüncü kadın alma oranının ise çok daha düşük ve bu 'yüzde beşin yüzde onu' civarında bulunduğunu göstermektedir. (Murat bardakçı, Habertürk, 31 Temmuz 2017)

İslam'a uygun boşanma en az üç ay sürer:

Birinci Ay: Boşanmak isteyen kadın ve erkek, kadıya/hakime giderler. Boşanmak istediklerini söylerler. Hakim onlara bir ay mühlet verir ve 'barışmalarını tavsiye' eder. İkinci Ay: Eşler yine gelirlerse hakim onları yine gönderir. Ailelerinin çağırıp, onlara tavsiyelerde bulunmalarını ister. Bir ayda büyüklerinin nasihatleri ile geçer. Üçüncü Ay: Vazgeçmemişlerse hakim onlara; "Son bir ay, yine gelerseniz kesin boşanma kararı verilir." der ve gönderir. Üçüncü ayın sonunda anlaşma olmazsa, boşanma vuku bulur. "Bakara 228. ayet bize boşanmış kadınların evlenmeksizin 3 ay hali boyunca beklemeleri gerektiğini bildirir. Bu süre zarfında barışmak isterlerse, kocalarının onlarla evlenebilir." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 106) Yani, "boşama durumu ortaya çıktığında eşler 3 aylık süre içinde ailelerine geri dönebilirler." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 463)

"İslam aile hukukunda erkeğin boşama hakkı sınırsız olmadığı gibi tek yetkilide değildir. İslam aile hukukunda kadının da evliliği sona erdirmeye hakkını kullanabileceği tefvizü't-talak, hul'/muhaale ve tefrik gibi çeşitler bulunmaktadır. Ancak kadının bu hakları teoriden çıkarılıp, pratiğe dökülmeli ve fiili olarak uygulanabilecek düzenlemeler yapılmalıdır." (Ayten Erol, Fatma Gökalp, İslâm Aile Hukukunda Kadının Evliliğini Sona Erdirme Hakkı, Kalemname 7/13 (Haziran 2022), s. 29)

Görüldüğü gibi, ne 'Boş ol' deme ile bir anda boşanma vuku bulur ne de 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur' iddiası doğrudur.

Şahitlik

İddia edildiği gibi, İslam, kadının şahitliği kabul etmez veya kadını erkeğin yarısı mı kabul eder?

Hiz. Ömer hutbesinde Müslümanlara, evlenirken mehri azaltmalarını söylemişti. Bir hanım itiraz edip, "Ey Ömer, bunu söylemeye hakkın yoktur!" demiş ve Kur'an-ı Kerim'den Nisa suresinin 20-21. ayetlerini delil göstermişti. Bunun üzerine Halife Ömer, "Allah'ım bağışla! Kadın, Ömer'i susturmuştur!" diyerek kendi görüşünden dönmüştü. (Beyhaki, es-Sünenü'l-Kübra, VII/233; Sa'd b. Mansur, Sünenu Sa'd b. Mansur, I/166-167; Kurtubi, Cami' li Ahkami'l-Kur'an, V/99; İbn Hacer, el-Metalibü'l-aliye, II/4-5; Şevkani, Neylül-Evtar, VI/168; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, IV/283, İbn-i Kesir, Nisa, 20-21. ayetin tefsiri) Yine Hiz. Ömer, kızı Hiz. Hafsa'ya, kadınların kocalarından ne kadar süre ayrı kalabileceğini sormuş, kızının O'na verdiği cevaba uygun olarak, bu süreyi dört ay olarak belirlemiştir. İslam hukukunda erkeklerin vakıf olamayacağı ve tamamen kadınların ilgi sahası olan bekaret, evlilik, doğum, hayız, süt emzirme ve kadınlara ait hastalık gibi kadınlara özel hallerde, erkeğin değil, sadece tek kadının şahitliği yeter görülmüştür. (Serahsi, el-Mebcut, XVI/144; İbnu'l-Kayyim, et-Turuku'l-Hukmiyye, 79, 151-152; Mavsili, el-Ihtiyar, II/140; İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, VIII/478, , el-Muhalla, VIII/478; İbn Kudame, el-Muğni, XII/16; Vehbe Zühayli, el-Fıkhu'l-İslam ve Edilletuhu, 6/572; Pr Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da Kadın, s. 246) Yani, "Erkeklerin muttali olmadıkları şeylerde kadınların şahitliği makbuldür." (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, VIII/478; Cessas, Ahkamu'l-Kur'an, I/685; Serahsi, el-Mebcut, VI/114; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İslamiyye ve Istilahat-ı Fikhiyye Kamusu, VII/123) Hiz. Peygamberin emzirme konusunda tek kadının şahitliğini kabul ettiği de bilinmektedir. (Rıza Savaş, Hiz. Muhammed Devrinde Kadın, s. 271) Hiz. Ömer boşanma konusunda yalnız başına kadınların şahitliğini, Hiz. Ali de bir çocuğun öldürülmesinde şahit olan kadınların şahadetini kabul etmiştir. (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, IX/397-398) Ramazan hilalinin görülmesi konusunda kadın erkek şahitliğinde de bir ayırım yoktur. (İbn Hacer Askalani, Ahkâm Hadisleri, Buluğul Meram, II/415)

Miras hukuku hakkındaki ayet, “Ey İman edenler” diye genel bir ifade ile başlar ve ayette cinsiyet ayrımı yapmadan “İki adil şahit” istenir. (Maide, 106) Yine boşanan kadınlar konusunda da cinsiyet ayrımı yapılmaksızın ayet “İki adil şahit” arar. (Talak, 2) Zina konusunda da ayet “4 şahit” istenmekte (Nur, 4, 13) ve cinsiyet belirtmemektedir. İzzet Derveze’de, ayette kadın erkek ayrımının yapılmadığına dikkat çeker. (İzzet et-Tefsîru’l-Hadis, VI/91) ki zaten “Arap dilinde kural gereği, erkek ve bayanlara yapılan hitaplarda genelde fiillerin ve zamirlerin eril/müzekker şeklinde çekildiği bilinmekte ve buna ‘tağlip’ kuralı denmekte ve bu durum bütün müfessirlerce de kabul edilmektedir.” (Salih Akdemir, “Tarih Boyunca ve Kur’an’ı Kerim’de Kadın”, İslami Araştırmalar, V/267, s. 4, Ekim 1991) Bu dil kuralı aynen Fransızcada da bulunmakta, erkek kadın karışık topluma eril şekilde hitap edilmektedir. Peygamberimiz de "Veli ve iki adaletli şahit olmadıkça nikah olmaz" (Ebu Davud, Nikah, 19; Ayrıca, Müslim, Adab 138) buyururken cinsiyet ayrımında bulunmamıştır. İbni Kayyım’da erkeklerin şahitlik yaptığı her konuda kadınların da onlarla birlikte şahitlik yapabileceğini söylemiştir. (Kayyım, et-Turukul-Hükmiyye, s. 205) Yine Hz. Peygamber, bir kadının evli çifti emzirdiğini belirtmesi üzerine, başka şahit olup olmadığını sordurmaksızın, ayrılmaları gerektiğini belirtmiş ve eşler ayrılmışlardır. (Buhari, Şehadat 14)

Göçebe yaşayan insanların şehir hayatını bilemeyecekleri, şehirlilerin arasındaki işlemlere, problemlere akıl erdiremeyecekleri gerekçesiyle (Şevkani, Neylû’l-Evtar, IX/188) peygamber efendimiz ‘Göçebenin şehirli hakkında şahitlik etmesi caiz değildir.’ (İbni Mace, Ahkâm 3; Ebu Davud, İkiye 17) buyurmuştur. Burada şahitliği kabul edilmeyen bir erkektir. Dolayısı ile ‘şahitlikten amaç adaletin tesis edilmesidir’ ve bu konuda cinsiyete değil, ‘o alanda bilgi sahibi olma, eğitim ve bilgi, beceri, ilgi duyma’ ile alakalıdır! "Bir genç bir bayanla evlenmek ister. Bir zenci kadın, "Ben ikinizi de emzirdim" der. Peygamberimiz, o kadının ifadesini esas alarak onların evlenmesine izin vermez. (Buhari, Nikah, 23) Halbuki "burada bedevi erkek olduğu halde şahitliği kabul edilmezken, kadın olanın kabul edilmiştir. (Hüseyin Çelik, Kur’an Ahkâmının Değişmesi, s. 133) Ramazan hilalinin görülmesinde iki şahit şartı aranırken, kadın ve erkek ayrımı yapılmamıştır." (Çelik, s.134) İnsanlar arasındaki renk, dil ve ırk farklılıklarını bir üstünlük aracı olarak değil de, bir zenginlik olarak gören İslam dini, neden bedeviyi küçülsün de şehirliyi yüceltsin? Veya kadını değersizleştirsün de erkeği değerli kılsın? Buradaki temel espri; söz konusu olan durum hakkında ‘bilgisi olup olmamak, konuya hakim olup olmamakla’ alakalıdır. Ayetten temel amaç, hakkın tesisidir." (Çelik, s. 135)

Peygamberimizin “İki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliğine denk olması.” (Buhari, Hayz bab 6; Müslim, iman. Hadis no:132) şeklinde bir hadis bulunmaktadır. Hadisler, Kur’an ayetlerinin açıklamalarıdır. Bu hadiste Bakara 282. ayetin açıklaması, pekiştiricisidir. Ayette mealen: “Ey iman edenler! Belirli bir zamana kadar birbirinize ‘borçlandığınız zaman’ onu yazın. Bunu, aranızda bir katip doğru olarak yazsın. Erkeklerinizden iki de şahit tutun. Eğer iki erkek bulunmazsa, şahitlerden kendilerine güvendiğiniz bir erkek ve -biri unutulunca diğerinin hatırlatması için- iki kadın yeter." buyurulmaktadır. Ayet bir bütün olarak ele alındığında, ayetin genel olarak şahitliği düzenleyen genel bir hüküm koymadığı, ayet-i kerimedeki hükmün vadeli borçlanmalarla (Hüseyin Hatemi, Modern Mahrem ve İslam’ın Kadına Bakışı, İslami Araştırmalar, V/331; Reşit Rıza, el-Menâr, III/120) alakalı olduğu görülmektedir.

Vadeli borçlar konusundaki şahitlik, özel sosyal şartlara ve o dönemdeki mevcut olguya yönelik bir düzenlemeyi içermektedir. O dönemde sosyal hayat içerisinde bulunmayan kadınların ticari konularda bilgi ve becerilerinin olmaması doğaldı. Günümüzde “pozitif ayrımcılık” adı altında kadınlara yönelik yapılan bazı yasal düzenlemeler nasıl ki kadın erkek ayrımcılığı anlamında anlaşılmıyorsa, efendimiz döneminde de kadınların ilgi alanları dışında bulunan ticaretin borçlar hukuku bölümü ile ilgili bu hükümde kadınları ilgi alanları dışında olan bir konuda sorumluluktan uzak tutmakta, kadınları yükümlülük altına almayıp onlara bu konuda esnek bir

alan bırakmaktadır. İslam, bir erkeğin şahitliği esnasında kendisine yüklenen sorumluluğu, o dönemde kadınların ilgi alanları dışındaki bir konu olan vadeli borçlar konusunda bir kadına yüklememiş ve bu yükümlülüğü iki kadın arasında paylaşmıştır. Dönemin şartları ile ilgili yorumlara kısaca bir bakalım: “Cahiliye döneminde kocası ölen, çalışamaz durumda olan ya da başka türlü geçim imkanı kalmayınca kadınlar çalışabilmekte idiler. O dönemde bir elin parmağını geçmeyen tüccar kadınlar vardı. Onlar da işlerini kendileri yapmıyor başkalarına yaptırıyorlardı. Kadınların iş hayatına sokulmadığı bir ortamda, kadınların şahit olduğu bir olayı tüm yönleri ile idrak edebilmesi mümkün müdür? Bir doktor, kick box maçında hakem olabilir mi? Bu durum onu, değersiz kılar mı? Mesele, kadın erkek meselesi değil, bilen, olayın içinde olan veya olmayan meselesidir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s.49-51) “Kadınların o günün şartlarında genelde sosyal hayatla, özelde ise ticaret işleriyle fazlaca ilgilenmedikleri bilinen bir gerçektir. Ayetten bir hükme ulaşılırken, dönemin sosyal şartları, bireylerin okuma yazma oranları, kadının sosyal hayattaki konumu, alış-veriş ve borç işlemleri ile kadınların ne kadar ilgilendikleri gibi durumlar göz ardı edilmemelidir. Ayetin, vahyin nazil olduğu dönemdeki sosyal hayatın şartlarını dikkate alarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Ayetin, o günün kadınlarının genel özellikleri icabı ticaret ve borçlar konusunda pratiklerinin olmayışı ile yakından ilgili olsa gerektir. Unutma kadınlarla ilgili genel bir durum olsaydı, bu öncelikle din bilimlerinde çok önemli bir alan olan hadis rivayetlerinde, yani Peygamber sözlerinin tespit edilmesi olayında dikkate alınırdı. Halbuki bu alanda kadınların şahitliğinden hiç şüphe edilmemiştir.” (Hadi Sağlam, Naslardaki şahitlikle ilgili düzenlemelerin islam hukukuna yansımaları ışığında kadınların şahitliğinin değerlendirilmesi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sergisi, 2008, s. 360-399) O dönemde kadınlar ticaretle direkt ilgilenebiliyordu. Hatta Hz. Hatice bile kendi ticari işlerini erkeklere yaptırıyordu! “O dönemde kadın ticari işlere aşina değildi.” (Prof. Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 39) Kadınlara her türlü hakların sonuna kadar verildiği günümüzde, ‘Girişimcilerinin ve iş dünyası yöneticilerinin oluşturduğu gönüllü bir sivil toplum kuruluşu’ olan TÜSİAD’ın “Yönetim kurulu üyelerinin %19’unun kadın.” (TÜSİAD Kadın-Erkek Eşitliği Çalışma Grubu Başkanı Nur Ger’in "Cinsiyet Eşitliği ve Kalkınma" Konulu Açılış Konuşması, Erzurum, 10.11.2012) olması aslında, bu alanın hala kadınların ilgi alanlarının dışında olduğunu da göstermektedir.

“İslam’ın kadına ekonomik konularla uğraşmasını onaylamasına rağmen kadının asıl görevinin sosyal içerikli olduğunu dikkate almalıyız. Kadının mali konularda insanlar arasında dava konusu olacak meselelerde şahitlik etmesi, ender görülen bir meseledir. Mesele, kadının şerefli olup olamaması, kadına değer verilip verilmemesi, kadının şahitliğe ehil görülüp görülmemesi değildir. Bilakis mesele, yapılan şahitlikle karar vermekte titiz davranıp tedbirli olmak meselesidir. Her adaletli sistemin ısrarla üzerinde durduğu şeyde budur.” (Dr. Sibahi, Elmer’etü Beyn’el Fıkh-ı Vel’Kanun, s. 31) Prof. Muhammed Kutup’ta bu konuda şöyle demektedir: “İslam hukukunda iki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliği gibi sayılması, kadının erkeğin yarısı olduğunu göstermez. Bu, şahitliğin güvenilir olmasını bütünüyle garantiye almak demektir. Şahitlik, suçlanan kişinin lehinde olsa da aleyhinde olsa da bu böyledir. Nitekim kadının uzmanı olduğu, kadınlarla ilgili meselelerde tek bir bayanın şahitliği geçerlidir.” (İslam’ın etrafındaki şüpheler, Prof. Muhammed Kutup, s. 126, 127)

“Kadın bu bakımdan da ikinci sınıf ve dereceden bir insan olarak algılanmadığı içindir ki, ayette “erkek bulunmadığı takdirde” denilmemiş, erkek bulunsun bile kadınların tanıklığı kabul edilmiştir. Ayetin ifadesine dikkat edildiğinde anlaşılacağı üzere iki kadının şahitliğinde tanıklık eden yine bir kadındır; yani şahitlik için gerekli sayı doldurma bakımından bir kadın, bir erkek gibidir. Diğer kadının işi, hemcinsinin unutulması veya yanılması halinde ona hatırlatmaktan, hatırlamasına yardımcı olmaktan ibarettir.” (Kur'an Yolu Tefsiri, I/448; Şirbini, Muğni'l-muhtac, IV/441) Roger Garaudy, Bakara 282. ayetteki hükmü, kadınların sosyal hayata katılmamaları, tecrübe bakımından eksik olmalarına bağlamaktadır. Hüseyin Hatemi’de, kadınların iş hayatı

ile ilgilenmediklerinin altını çizmektedir. (Garaudy, İslam ve insanlığın geleceği, s. 192; Hatemi, İlahi Hikmette kadın, s. 48; Tarih boyunca ve Kur'anı Kerim'de kadın, İslami araştırmalar, V/266)

Zaten "Yazılı ve imzalı şahitlik yaygın hale gelince şaşırma gibi durumlar ortadan kalkar ve ayet bu manadaki şahitliği kapsamaz." (İslam'da kadın hakları, Komisyon, Rehber yay. I/310) Günümüzde ekonomi özel ilgi alanına giren -ekonomi alanında eğitim gören, bu konuda uzmanlaşan- kadınlar için, "Unutma ve ilgi alanı olup olmama" şeklindeki ayetin illeti/sebebi, temel hareket noktası kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Sebep/illet ortadan kalkınca hükmünde kalkacağı açıktır ki bu konuya İslam alimleri de tarihte dikkat çekmiştir. Mesela, Malik ve Ahmed b. Hanbel, "kadın ticaretle ilgili konuları bilir, onları iyi kavrayıp borcunu belgelendiren biri haline geldiğinde, onun vereceği haberle maksat hasıl olur, tıpkı sika/güvenilir kadının dini konulardaki vereceği haberlerle amel edildiği gibi." demektedirler. (İbnü'l-Kayyim, İ'lamu'l-muvakkiiin, I/75) Zaten peygamber efendimizde Hudeybiye anlaşması esnasında karşılaştığı bir sorun üzerine eşi Ümmü Seleme'nin önerisini aynen kabul edip uygulamış ve olumlu sonuçta almıştır. (Hasan İbrahim Hasan, İslam Tarihi, I/172)

O dönemde kadınların ilgi alanlarının dışındaki 'vadeli borçlar' konusundaki bu istisnai hükmü genelleştirmek bizleri yanlış sonuçlara götürür. İslam, kadınların ilgi alanları olmayan borçlar hukukunda şahit olarak bir kadının yanında ikinci bir kadını hatırlatması için hazır olmasını şart koşarken, kadınların ilgi alanı olan konularda sadece kadınları şahitliğini kabul etmiştir. Dolayısı ile konu cinsiyet meselesi değil, söz konusu alan ile alakadar olunup olunmaması, ilgi alanına girip girmemesiyle alakalıdır. Geri kalan, had cezaları gibi konularda dahil olmak üzere tüm konu ve yorumlar içtihat konusu olup, zamanın şartlarına göre devlet başkanının da alacağı 'maslahat' çerçevesindeki kararlarla belirlenecektir!

Kadın Dövülür mü?

494

İslam kadını dövme meselesini ortaya çıkarmadığı gibi, pek çok yönden bu fiili önlemeye çalışmıştır. (Müslim, Rada, 61; Ebu Davud, Nikah, 40-41; Ebu Davud, Nikah, 42; İbni Mace, Nikah, 51; İbn Sa'd, 8/204; Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087; Tirmizi, Rada, 11; Ebu Dâvud, Sünnet, 15; İbni Mâce, Nikah, 50; Tirmizi, İman 6; Hanbel, 6/47-99) Ayetlerin açıklayıcısı ve uygulayıcısı olan Hz Muhammed aleyhisselam hayatında hiçbir zaman eşlerini darb etmemiş, dövmemiştir!

Hiz. Aişe, Rasulullah'ın ne hanımlarına (Müslim, Fezail, 79) ne hizmetçilere (İbni Sa'd, Tabakat, X/193) ne de hayvanlara (Müslim, Fedail, 79) vurmadığını, hiç bir kimseyi dövmediğini bizlere haber vermektedir. (Ahmed, Müsned, IV/31) Peygamberimiz, "Hanımlarını dövenler, şüphe yok ki sizin hayırlınız değildir." (Ebu Davud, Nikah, 42; İbni Mace, Nikah, 51. İbn-i Sad, Tabakat, 8/204; et-Tebrizi, Mişkâtü'l-Mesabih, II/204) buyurmuştur. Fatıma binti Kays anlatmaktadır: "Allah Resûlü'ne gittim ve Ebu Cehm ve Muaviye bana evlilik teklifinde bulundular' dedim. Allah Resulü, Muaviye çok fakir, Ebu Cehm ise kadınları döver' buyurdu." (Müslim, Talâk, bab 6, 47, 1480, s. 569; İbni Mace, Sünen, Kitabun-nikah, 1869) Görüldüğü gibi peygamber efendimiz kadınların dövülmesine karşı olduğu gibi, evlenecek kadınları da bu konuda dikkatli olmaları konusunda uyarmaktadır. "Kadınları, ancak kötüleriniz döver." (İbn Sa'd, VIII/204); "Kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir." (Müsned, İbn-i Riyazu's-Salihin, I/320); "Sizin en hayırlılarınız, eşlerini asla dövmeyenlerinizdir." (Şafi, el-Ümm, V/194; Ebu Şeybe, Musannef, VIII/368; Hâkim, Müstedrek, Nikah, II/208; Beyhaki, Sünen, VII/127); "Hanımınıza yediğinizden yedin, giydiğinizden giydirin, 'onları dövmeyin', onlara 'çirkin' demeyin, fena söz söylemeyin." (Müslim, IV/385; Ebu Davud, Nikah, 40-41); "Mümin bir erkek, mümin bir kadına kızıp darılmasın." (Müslim, II/1091) buyuran Efendimiz ayrıca, "Kadınlara iyi muameleden başka bir hakkınız yoktur." (Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087) diye erkekleri yönlendirmekte ve "Mü'minlerin iman bakımından en mükemmeli, huyu en iyi olanıdır. Hayırlınız, kadınlarına karşı hayırlı olanlardır." (Tirmizi, Radâ', 11; Ebu Dâvud, Sünnet, 15; İbni Mâce,

Nikah, 50); “Sizin en hayırlınız, kadınlarına karşı iyi davrananlardır.” (Tirmizi, İman 6; Hanbel, 6/47-99); “Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir.” (Camîü’s-Sağır, s.78, Hadis 1647); “Kadına, ancak asalet ve şeref sahibi kimseler değer verir. Onları hor gören ve onlara ihanet edense, kötü ve aşağılık kimselerdir.” (Câmiü’s-Sağır, 2/2129) gibi hadisleri ile kadınlara iyi davranılması gerektiğini ümmetine emretmektedir.

Peki, İslam’da kadının dövülmesine izin verildiği iddiası nereden çıkmaktadır?

Nisa suresi 34. ayet: “Saliha kadınlar Allah’a itaatkardır; Allah’ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar. ‘Nüşuz’undan endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve onları ‘darbedin’ Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.”

Ayette tartışma konusu yapılan iki kavram vardır: ‘Nüşuz’ ve ‘darb.’ Nüşuz nedir, darb nedir? İslam kadınların dövülmesine izin mi istemektedir? Ayetlerin pratiğe dönük uygulayıcısı olan efendimiz bunun tam tersini ümmetinden istediğine göre darb kelimesinden maksat nedir?

Önce ‘nüşuz’ kelimesinin anlamı üzerinde duralım.

Nisa 34. ayetin başında, nüşuz eden kadının tam tersi olan salih olan kadının özellikleri anlatılır. (Suat Erdoğan, İslam Aile Hukukunda Şiddetli Geçimsizlik (Şikak) Durumunda Hakem Tayini ve Tayin Edilen Hakemlerin Yetkileri. Düzce Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 1(2),s. 45-57) Ayet bize nüşuzun ne demek olduğunu, salihin tanımını yaparak öğretmektedir. Buna göre nüşuz, salih kadınların tam tersidir yani kocasının korunması gereken şeylerini (iffetini, namusunu, şerefini) sadakatsizce başkalarına açan kadındır. Birçok alimde nüşuz kelimesine bu anlamı vermektedir:

495

Nüşuz; “Flörtten başlayarak gayrimeşru cinsel ilişkiye kadar uzanan sadakatsizlik ve iffetsizlik.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 133); “Serkeşlik; ahlaksızlık etmek.” (Firüzabadi, Besair, V/56; İbn-i Manzur, Lisan, XIV/43); ‘Sadakatsizlik ve iffetsizlik’ (Yaşar Nuri Öztürk, Meal, Nisa, 34); “yüz kızartıcı suçlar işlemek” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 33); ‘Serkeşlik’ (Seyyid Kutub, Meal, Nisa, 34; Bayraktar Bayraklı, Meal, Nisa, 34; Hasan Basri Çantay, Meal, Nisa, 34); “Kadının kocasında değil başka birinde gözünün olması” (Ebû'l-Kasım Hüseyin b. Muhammed b. Mufaddal Ragıb İsfahani, Mu’cemu müfredati elfazi'l-Kur'an, s. 638); İbn-i Aşur: “Kadının kötü huylu olması veya bir başkasında gönlün olması.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151) şeklinde açıklanmıştır ki tüm bunlar ahlaki zafiyetlere işaret etmektedir.

Ahlaki zafiyet gösteren (nüşuz sorunu başgösteren) kadınlara önce öğüt verilmesini isteyen ayet-i kerime, bunun işe yaramadığı durumda ayrılmanın ön hazırlığı olan ayrı yataklarda yatıp, kadının iç dünyasında olayı değerlendirmesi için ortam hazırlanmasını istemekte, bunun da işe yaramadığı durumlarda ise, kadının kötü yola düşüp hem kadının kendisi, hem de aile ve dolayısı ile toplumun zararına olacak kötü sonuca engel olmak için onların ‘darbedilmesini’ tavsiye etmektedir.

Peki ‘Drb’ kelimesi ne anlama gelmektedir? Bu kelimenin iki şekilde yorumu yapılmaktadır.

Birinci yorumda, ‘Drb’ fiiline, 'dövmek' anlamı verilmektedir: Darabe fiiline dövmek anlamı veren alimler bile bu fiili, ‘vurma, zarar verme’ şeklinde anlamamış; tamamen sembolik anlamda kabul etmişlerdir.

Bu fiil, “Evlilik birliğini doğrudan doğruya veya dolaylı şekilde yıkmaya kalkışması durumuna özeldir. Bunun dışında erkeğin, kadını dövmeye hakkı yoktur. Üstelik bu konularda da erkek, hafif bir biçimde dövmenin fayda vermeyeceğini tahmin etmesi durumunda, yine kadını dövmeyebilir. Çünkü amaç kadını dövmek değil (Kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir.” Riyazu’s-Salihin, I/320 gibi hadisler buna delildir), ısrar ettiği çirkin davranıştan onu döndürmek ve boşanmakla meydana gelecek aile facialarının kötü sonuçlarından onu korumaktır.” (Bekir Topaloğlu, İslam’da Kadın, s. 79) “İkinci nesil alimlerden Ata, namusu lekeleyecek bir davranışta bulunmayan kadının dövülemeyeceğini ifade etmiştir.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım bitmedi, s. 228)

Peki, dövmek fiili pratiğe nasıl aktarılır?

Öncelikle dövmeye anlamını veren tüm alimlerin ortak noktası, dövmeyi “Hafifçe vurmaktır” (Taberi, Camiu’l-Beyân, V/67; İbn Kesir, Tefsir, 4/26; Razi, Tefsir, 10/75; Beyzavi, Tefsir, II/85; Muhiyüssünne Ebû Muhammed el-Hüseyn b. Mes’ud Begavi, Tefsir, I/423; Neseî, Tefsir, I/251; Zemahşeri, Keşşâf, II/70; Şevkani, Tefsir, I/532) şeklinde anlamalarıdır. Bu fiil, “Bükülmüş mendil gibi bir şeyle.” (Razi, Tefsiri-Kebir, Nisa, 34); “Etki ve iz bırakmayacak, kemiğini kırmayacak, herhangi bir uzvunu çirkinleştirmeyecek, dürtmek ve benzeri şekilde.” (Kurtubi Tefsiri, Nisa, 34); “Bir demet ot-çöple.” (Ahmet Tekin, Meal, Nisa, 34); “İbni Abbas ve Ata, 'misvak ile' (Taberi, Camiul Beyan, V/68; Taberi, Camiu’l-Beyan, VIII/314; İbn Ebi Hatim, Tefsir, III/943-944; Cessas, II/189; İbn Atıyye, II/48); “Yaralayıp berelemeden, cilde zarar vermeden, kanatmadan, incitmeden bir temas ve dokunuşla” (Alusi, Ruhul-Meani, V/25) şeklinde gerçekleştirilir ki, tüm bu yorumlar kaynağı Sad 44. ayetten almaktadır. Hz Eyüp (as), kendisine asi olan hanımını dövmeye yemin eder. İyileşince Allah O’na ayet indirir: “Eline bir çimen sapı al ve onunla vur.” (Sad, 44) Bu ayette de, Nisa 34. ayetteki ‘drb’ fiili geçmektedir. Görüldüğü gibi vurma fiili tamamen sembolik (Kur’an Yolu, Sad 44. ayet meali) kabul edilmiş ve bu şekilde uygulanması istenmiştir.

Şafi mezhebinde esas olan görüş, nüşuz olsa bile dövmenin terkedilmesinin daha evla olduğudur. (Azimabadi, Avnü’l-ma’bûd, VI/128; Azizi, es-Siracü’l-münîr şerhu’l-Câmii’s-sağır, I/17) İmam Buhari, Nikah bölümünde “Kadını Dövmenin Çirkinliği” isimli bir bab açarak bu konudaki kanaatini de ortaya koymuştur. (Buhari, Nikah, 93)

Kısaca Kur’an, kadınların ailenin devamına engel olacak ahlaki zafiyet göstermeleri halinde üç aşamalı, toplumun temeli olan aileyi kurtarma operasyonundan bahsetmektedir. "Ayette geçen dövmenin normal koşullarla ilgili olmadığı, özellikle ciddi sorunlar yaşayan, dağılma sürecindeki aileyi kurtarma dönük bir durum olduğu ortadadır. (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 301) "Amaç aile kurumunu kurtarmaktır." (Prof. Muhsin Demirci, Kur’an ve Tefsir, s. 50)

Kadına önce eşince nasihat edilir, adının kötüye çıkacağından, çocuğunun anne şefkatinden mahrum kalacağından, ailenin dağılacağından bahsedilir ve kadının olaya daha geniş açıdan bakması sağlanmaya çalışılır. Bu işe yaramazsa yatakların ayrılmasına sıra gelir. Kadın tek başına bırakılır, kendi ile hesaplaşmaya girmesine imkan verilir. Kadına düşünme, hatasını anlama, iç hesaplaşma ortamı sağlanır. Bu da işe yaramazsa, hem kadının bizzat kendisinin geleceği, hem erkek hem çocuk kısaca ailenin devamı için, dövmek amacıyla değil, kötülüğe meyleden nefsinin kırılması için, beklide ot sapı ile kadın incitilir. Yoksa "Dövmeye, semboliktir. Kesinlikle yaralama, iz bırakma olmamalıdır." (Kurtubi, Cami, VI/285) Bu aşama da işe yaramazsa mahkeme safhasına gelinir. Yoksa İslam, yemeğin tuzu, elbisenin ütüsü gibi sebeplerden kadının dövülmesine asla izin vermez ki, efendimizin hayatı da bunun açık delilidir. (Müslim, Fezail, 79; İbn Hacer, el-İsabe, VIII/218)

Bazı kadınlar da vardır, söz bazen yetersiz kalır. İdare edilmek istenirler, biraz sert erkeklerden hoşlanırlar: “Kadınlar gücü sever derler ama bazı kadınlar dayak yemekten hoşlanırlar. Bir sürü

kaşınan kadın var.” (Pakize Suda, Habertürk, 3.4.2010); Demet Akalın: “İki tokat atsa boşanmazdık. İncir çekirdeğini doldurmayacak şeylerden kavgaya çıktı. Genelde çıbanbaşı benim. Zor bir kadını. Problemler benden çıkıyor. Oğuz'un benden tek bir isteği vardı; İstanbul'da sahneye çıkmamı istemiyordu. ‘Huzurumuz bozulur’ diye düşünüyordu ki ‘haklıydı’ da. Sonunda ‘sözüne geldim’ ama Oğuz'un. Belki iki tokat atsaydı otururdum. Ama Oğuz böyle biri, hayatta yapmaz. Kavgaya ederken bile sesini yükseltmez. Boşanalım dediğin de bağırıp, çağırıyorsa, ben dururdum. Biraz maçoluk istiyorum.” (Hürriyet, 15 Mart 2007); Calvin C. Hernton, Amerika’da cinsiyet ve ırkçılık kitabının 51. sayfasında, bazı kadınların kendilerine kaba ve sert davranan erkeklerden hoşlandığını, daha sonra bu kadınların kuzu gibi sakinleştiğini belirtir ve eşinden ayrılan bir kadının da, "Eski eşimi arıyorum. Öteki erkekler hanım evladı gibi davranıyorlar; çok uysal duruyorlar." dediğini aktarır. "Kadınlar kendilerine başeğen zayıf adamları sevmezler." (Pr. Dr Mazhar Osman, Tababet-i Ruhiyye, II/258); Fars haber ajansının verdiği haber göre, Tahran’da aile mahkemesine başvuran 24 yaşındaki bir kadın, dilekçesinde, “Eşim çok iyi huyludur halbuki ben şiddet uygulamasını istiyorum, eğer bunu yapmazsa kendisinden ayrılmak istiyorum” diyerek şikayetçi olur. 28 yaşındaki koca ise mahkemeye gelerek, “Ben karımı çok seviyorum, o yüzden kendisine şiddet uygulamıyorum. Ona nazik davranıyorum ve şiddet uygulamak için bir neden yoktur.” diyerek savunma yapar. Kocasının bu tavrından dolayı ayrılmakta ısrar eden kadın, eşini ikna etmeyi başarır. Koca, mahkemeye verdiği taahhütte eşine şiddet uygulayacağını kabul eder. (Milliyet, 22.05.2010)

İşin garabet yönü, "sevişirim evlenmem; hamile kalırım doğurmam" diyen ve aile kurumuna karşı olup, "cinsel özgürlük, fantezi" adı altında kamçı ile dayak yemekten zevk alanların, cinsel tercih adın altında, "Swinger, teşhirci, fetişist, pedofili, mazoşizm, sadizm, röntgenci, eşcinsel, zoofili, ensest, coprophilia" vb. sapıklıkları normal görenlerin bu ayete karşı çıkmalarıdır! Çünkü amaçları kadın hakları değildir! Savundukları sistemde kadın onurunun (!) ne kadar olduğunun delillerine şu yazılarımızdan ulaşılabilir: 'Dinsiz ahlak olur mu?'; 'Modernizm ve kadın' ve 'Batı medeniyeti.'

497

İkinci yorumda ise, ‘Drb’ fiilinin diğer anlamı olan, 'uzaklaştırma' manası verilir:

Efendimiz Hz Aişe ile ilgili ifk olayında onu dövmeyip babasının evine göndermesinden ve ‘Eşlerini dövenler sizin hayırlılarınız değildir.’ Mealindeki birçok hadislerinden (Ebu Davud, “Nikah”, 41; İbn Mace, “Nikah” 5; Darimi, “Nikah”, 34; Muhammed b. Hibban b. Ahmed etTemimi el-Büsti İbn Hibban, Sahihu İbn Hibban, bi tertibi İbn Bülbün, IX/499; Ebu Abdullah Muhammed b. Abdullah Hakim, el-Müstedrek ale’s-Sahihayn, II/205; İbn Kesir, Tefsir, IV/27-28) hareketle “eşinizden geçici süre ayrılmanız” anlamı verenler (Bayraktar Bayraklı, Y. Nuri Öztürk, Nisa, 34) bulunmaktadır.

Arapların ünlü sözlüğü, ‘Lisanu’l Arab’ta, -darabe- kelimesinin, bu ayetteki gibi, ‘harf-i cersiz’ kullanımına şu örnek verilir: Zaman aramıza darb etti, Yani bizi birbirimizden 'uzaklaştırdı.'

(Darabe) kelimesinin Kur’an’da "sefere çıkmak, bir yerden bir süreliğine ayrılmak, açmak, ayırmak" anlamında kullanıldığı yerler (Nisa, 101; Taha, 77) vardır. “Ayette geçen ‘ve’dribuhunne’ kelimesi sözlükte (Drb) kökü mastar olarak "vurmak, dövmek, yapmak, bırakmak, ayrılmak, göstermek, etmek, eylemek, koymak" vb. birçok anlama gelir. (Nşz) fiili ise “yükselmek, şişmek, ortaya çıkmak, meydana gelmek, ayağa kalkmak, normalin dışına çıkmak, isyan etmek, karı-koca birbirine karşı gelip kavgaya meydan vermek" manalarına gelmektedir. Bu Türkçede aile mahkemelerinde sıkça kullanılan ve boşanma nedenleri arasında sayılan ‘şiddetli geçimsizlik’leaynı manayı çağırıştırır. Burada kadından kaynaklanan şiddetli geçimsizliğin kastedildiği anlaşılır. Kadının bu dik başlılığı; flörtten zinaya dek uzanan bir anlamı içinde barındırır. "Bize her konuda örnek olan peygamberimiz, İfk olayı (Detay, ‘İfk olayı’ adlı yazımızda)

olduğunda Hz Aişe'yi dövmek şöyle dursun, ona kötü bir söz bile söylememiş, sadece araya mesafe koymuştur.” (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 108)

‘Bu ayetten sonra’ ne gibi gelişmelerin olduğuna baktığımızda, bizzat Hz. Peygamber'in ömrü boyunca evli olduğu hanımlara tek bir kez bile el kaldırdığını göremiyoruz. Bir ara hanımlarıyla sorun yaşayınca önce onlarla konuşmuş, sonra yatağını ayırmış ve bir müddet (iki ay kadar) onlardan ayrılmıştır. Sonra anlaşma sağlanınca tekrar dönmüştür. Ayetin sıralamasına da uygun olan ve kelimenin birkaç anlamında birini de içeren ‘Ayrılmak, bir müddet ayrılma, ayrı kalma’ (boşanma değil; henüz boşanma yok) anlamlarını Efendimiz bizzat kendi hayatında tatbik etmiştir. Üstelik dövmenin hiçte hayırlı bir şey olmadığını söyleyen yığınla rivayet ve görüş varken, bu anlamı neden gözardı edilebilmektedir? Bizzat Hz. Peygamberin kendisi ‘bir müddet ayrılma’yı zaten uygulamışken hemde! Hiçbir zaman hanımlarına tek bir "fiske" bile vurmamışken! Yani ayet, ‘Konuşun, anlaşın.’ Olmazsa (ev içinde) ‘yatakları/odaları ayırın.’ O da olmazsa ‘bir müddet (evleri) ayırın.’ O da olmazsa ‘hakemler çağırın.’ O da olmazsa boşanın, onu da iki ile sınırlandırın, üçüncü bir geri dönme hakkınızı (İhsan Eliaçık, 11.10.2011) da kaybetmeyin. İslam hukuk profesörü Hayrettin Karaman, Cessas’1 (II/188; Ebu Bekir İbnü'l-Arabi, Ahkamu'l-Kur'an, I/415) kaynak göstererek, kadının dövülmesinin sünnete uygun olmadığını ifade etmektedir. (Yeni şafak, 22.08.2010) Namık Kemal Zeybek'te aynı görüşü savunmaktadır: “Zinada bile ceza 100 kere celde (küçük değnek) ile vurmak iken, burada sınırı belli olmayan vurma olamaz. İslam Ceza Hukuku'nda “bizzat cezalandırma” yoktur. Bu konuda da olamaz. Cezayı ancak ‘kamu kurumları’ verebilir. İslam Peygamberi ‘Kadınlarınızı dövmeyin; dövdüğünüz kadının koynuna nasıl girersiniz’ derken Kur'an-ı Kerim'de “dövün” emri olamaz. Kur'an-ı Kerim “dövün” demişse Peygamber nasıl ‘dövmeyin’ diyebilir?” (N. K. Zeybek, Posta, 11 Ekim 2010)

Üç aşamalı bu kadın/aile/toplumu koruma metodunun son aşamasının nasıl olacağını belki de en iyi, eşini daha iyi tanıyan kadının kocası bilebilir. Çünkü kadın mizaçları da farklı farklıdır. Ama hangi anlamda kabul edilirse edilsin amaç asla kadın düşmanlığı değil, öncelikle kadın onurunu korunması, geleceğinin garanti altına alınması olduğu unutulmamalıdır!

Mevzu/uydurma hadislerde kadın

Peygamber efendimizin sözlerine hadis denir. Mevzu hadis ise, şahsi, siyasi, mezhebi amaçlara ulaşmak için peygamberimizin ağzından uydurulan, Hz. Resul'ün söylemediği halde kendisine atfedilen sözlerdir. Uydurma/mevzu hadisler genellikle siyasi görüşler, ırkçılık, mezhepler konularında olmaktadır. Aşağıda görüleceği gibi, İslam alimleri tüm mevzu hadisleri tek tek araştırıp bulmuş ve haklarındaki hükümleri de kendi kitaplarında tek tek belirtmişlerdir. Ama onların bu çalışmalarından habersiz gözüken ateist ve oryantalistler bu sözleri hadis olarak topluma lanse etmekte ve İslam'a saldırı için bir vasıta olarak kullanmaktadır.

"Kadınlarla istişare edin, onlara danışın ve onların söylediklerinin zıttını yapın" Sehavi ve İbn-i Arrak hadisi merfu (Peygamber sözü) olarak görmezler. Ebu Hatim, İbn-i Adıyy, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Aliyyul Kari, İmamı Şevkani hadisin uydurma olduğu görüşündedirler. (El-Makasidu'l-Hasene, 248; Tezkiretu'l-Mevzuat, 128; Tenzihuş Şeria, II/204; Silsiletu'-Ehadis, 432; el-Kari, el-Esraru'l Merfua filahbaril-Merfua, 226, 257; el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 130) Hadisin aslı yoktur. (Acluni, Keşfu'l-Hafa 2II/3; Geniş bilgi için, bk. Münavi, IV262-263) Kur'an'a baktığımızda zaten bu konuda bir soru olmadığı ortadadır: "Ana-baba aralarında istişare ederek ve anlaşarak süten kesmek isterlerse ikisine de sorumluluk yoktur." (Bakara, 233) ayeti; Hz. Şuayb Peygamber'e kızı tarafından yapılan teklif ve bu teklife uyması. (Kasas, 26) Ayrıca, Hz. Resul'ün Ümmü Seleme ile istişarede de bulunması ve teklifini aynen uygulaması (Sehavi, Makasidu'l-Hasene, 585; Elbani, Silsile, 436; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/3; Vakidi, K. Megazi, 613; İbn-i Sad, Tabakat, 98; Abdurrezzak, Musannef, V/326; Vâkidi, Meğazi, II/613; Asım Köksal, VI/214); İlk vahiy geldiği zaman

Resulullah'ın Hz. Hatice'ye konuyu açması ve Onun Resulullah'ı teskin ve tesellisi etmesi (Buhari, Bed'ül-Vahy 1); Kızı Zeyneb'in Ebu'l-As'a verilmesi konusunda Hz. Hatice'nin teklifini kabul etmesi. Hatta bu rivayeti yapan kişi, "Resulullah, Hz. Hatice'ye muhalefet etmezdi." demesi (Heysemi, IX/213); İfk hadisesinde, Zeyneb Bintu Caş'tan, Hz. Aişe'nin cariyesi Berire'den Hz. Aişe hakkında görüşlerini sorması (Buhari, Şehadet 16) gibi örnekler bize göstermektedir ki, bizzat "Hz. Peygamber kadınlarla istişare eder ve onların görüşleriyle amel ederdi." (İbnu Kuteybe, 'Uyunu'l-Ahbar I/27) "Kendilerini ilgilendiren hususlarda kadınlarla istişare edin." (İbnü'l Esir, Üsdü'l-Gâbe, IV/15); "Kızları hususunda kadınlarla istişare edin." (Ebu Davud, Nikah 24); "Bakire kızla, babası istişare etmelidir." (Ebu Davud, Nikah 24, 25); "Dul kadın kendisiyle istişare edilmeden evlendirilmemeli, bakire kız da izni alınmadan nikahlanmamalı." (Buhari, İkra 3; Müslim, Nikah 64) gibi hadisler de, kadınlarla istişare edilmesini tavsiye etmektedir. Sahabelerden, mesela Hz Ömer bir kadınla dini meseleyi konuşup kadının haklı olduğuna karar verince şöyle der: "Bir kadın isabet, bir erkek hata etti, bir emir cedelleşti ve cedeli kaybetti." (Bakıllani, et-Temhid, s. 199) Yine kızı Kızı Hafsa'ya danışıp onun tavsiyesi üzerine askerlik müddetini altı ay olarak sınırlamış (Sa'id ibnu Mansur, Sünen, II/186) ve okuma yazma bilen Şifa Bintu Abdillah'ın görüşlerini başkalarının görüşlerine tercih etmiştir. (İbn Hacer, İsabe IV/341) Sahabelerden Halid b. Velid, kız kardeşi Fatıma Bintu'l-Velid ile istişare etmiş (Üsdü'l-Gâbe, VII/233) Abdurrahman İbnu Avf da halife belirlenirken kadınların görüşlerini almıştır. (İbn Kesir, el-Baisul-Hasis, s. 183) Bu konuda daha detaylı bilgi için Mustafa Çelik'in 'Uydurma Hadislerle Kadın Aleyhtarlığı' adlı kitabını da (Ölçü yay. İstanbul, 1995s. 135-146) tavsiye ederiz. Kısaca, "Kadınlarla istişareyi yasaklayan ve bazı kitaplara da girme fırsatı bulan, sahih bir kaynaklıktan yoksun bu rivayet, insanların tecrübelerinin hadis formuna dökülmüş, öfkeli ve aşırı bir ifadesi olabilir, kesin bir gerçek değildir." (İbrahim Canan, Aile İç Eğitim, s. 227-238)

"Kadınlara itaat pişmanlıktır." Ukayli, Şevkani, İbn-i Cevzi, Suyuti hadisi uydurma kabul ederler. (Muhammed Tahir b. Ali, Tezkiratu'l Mevzuat, 128; İ. Cevzi, Kitabü'l Mevzuat, II/272; Şevkani, Fevaidü'l Mecmua fi'l Ehadisil mevzuat, 129; Suyuti, el-Leali, II/174)

"Kadınlar olmasaydı Allah'a hakkıyla ibadet edilirdi" Suyuti, Buhari, İbn-i Adıyy, Ebu Hatim, İbn-i Cevzi, Muhammed Nasuriddin, İbn-i Hıbban hadisi mevzu kabul ederler. (Elbani, Silsiletul Ehadisu'z-zaif, 74; İ. Arrak, Tenzihuşşeria, I/62, El-leali, II/59, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzuat, 119; Acluni, Keşful Hafa, II/165, K. Mevduat, II/255)

"Kadınlar olmasaydı, erkekler cennete girerdi." İbn-i Arrak, Es- sakafi, İmamı Şevkani hadisi kabul etmezler. (Camiussağır, II/113, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzuat, 119)

"Güzele bakmak sevaptır veya ibadettir, gözü kuvvetlendirir." Ebu Nuaym, Durekutni, İbn-i Cevzi, Sehave, İbn-i Hacer, İrakı, Zehebi, İbn-i Kayyim, Muhammed İbn-i Arrak, Nasıruddin hadisi uydurma kabul ederler. (Sehave, el-Makasid: 129; Silsiletul Ehadissuz'-zaif, 164, Kitabü'l Mevzuat, I/63, Mevzuatu Aliyyu'l Kari, 124; Keşful Hafa: II/317, Tenzihu' -Şeria, 201)

"Uğursuzluk kadın, at ve evdedir." Hz. Aişe bu sözü duyunca: "Kur'an'ı indirene yemin ederim ki, bunu rivayet eden, Ebul Kasım'a (Hz. Muhammed'e) iftira etmiştir. Resulullah sadece, "Cahiliye insanları, uğursuzluk, kadın, ev ve hayvandır" dediklerini (İbn Hanbel, Ahmed eş-Şeybani, Müsned, VI/150, 240; İshak b. Râhûye, İbn İbrahim el-Hanzalî, Müsnedü İshak b. Râhûye, thk. Abdulğafur b. Abdülhak el-Bulûsî, III/751, H. No: 1365; el-Hâkim, Ebu Abdullah Neysâburî, el-Müstedrek âle's-Sahihayn, II/521, H. No: 3788; ez-Zerkeşî, el-İcâbe, s. 208) söylerler." diyerek hadisin eksik bölümünü tamamlamıştır. Hz. Resul bu sözü cahiliye dönemi (İslam öncesi dönem) insanların bir sözü olarak nakleder. İslam, cahiliye görüş ve adaletlerini tümünden reddettiği gibi, uğursuzluk kavramını da kabul etmemekte (Müslim, Selam, 102; Buhari, Tıb, 54; Tecrid-i Sarih, VIII/3120) reddetmekte ve hatta şirk olarak (Suyuti, Camiü's-Sağır, II/3646) nitelendirmektedir.

"Kadınların akılları ferçlerindedir." Sehave, Aliyyul Kari, Acluni sözün uydurma olduğunu kabul ederler. (el-Makasid, 292; el-Esra'u'l Merfua, 246; Keşfu'l Hafa II/62; M. A. Kari Tecümesi, s. 82)

"Doğum yapan siyah bir kadın, yapmayan beyaz bir kadından hayırlıdır". İraki, hadis uydurmadır der. (Mevzuatı Aliyyul Kari Tercümesi, 73) İslam'da hayırlı olmanın ölçüsü takva (Sevgi ile karışık korku)'dur. Ayrıca Kur'an çocuk sahibi olmanın veya olmamanın Allah'tan gelen bir imtihan vesilesi olduğunu da bildirir. (Şura, 49-50) Dolayısı ile bu hadis hem sened hem metin hem Kur'an yönünden sorunlu, uydurmadır. (Huriye Tekin Önür, Engin Güneş, Kadınlarla ilgili uydurma hadislerin kadınların rol davranışları üzerine etkisi, Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları; 2008)

"Kadınları Allah geride bıraktığı gibi sizde geri bırakın." Söz mevkuftur. Yani Hz. Peygamber'in söz değil, bir sahabinin sözüdür. (Abdurrazzak, el-Musannef, 5115) Merfu olarak zikredilen rivayetin senedi yoktur. (Peygamberimize ulaşan senedi yoktur, peygamber sözü değildir) uydurmadır. (Keşfu'l-Hafa, I/67) İbn-i Humam, onun peygamberimizce söylendiğini kabul etmez. 'Hadis, Peygamberimize ulaşmaz' der. (M A. Kari Tecümesi, 34, K. İbn-i Hümmam, Fethul Kadir, I/311) el-Ayni'de bu haberin efendimize ulaşmadığını bildirir. (el-Bidaye fi şerhi Hidaye, II/405) ez-Zeylai'de "Bu sözün aslı-kaynağı yoktur." demektedir. (Zeylai, Nesbur-Raye li Ehadisii-Hidaye, I/36)

Allah (cc) karı ve kocayı birbirinin dostu ilan etmiş (Tevbe, 71), eşlerin ikisinin de birbirine ısınıp aralarında muhabbet ve merhamet oluşturmuş (Rum, 21), "Kız çocukları olduğunda bunu kötü haber olarak algılayanları eleştirmiş" (Nahl, 58-59) ve Yüce Peygamber "Kızlarına iyi davranan ve haklarını koruyanların cennetlik olacağını" (Tirmizi, IV/230) bildirmiş ve "Hayırlı Müslüman olmayı eşlerine iyi davranmakla" (İbn-i Mace, nikah, 50, Tirmizi, redaat, 11) ölçmüş, iyi amel işleyen kadın veya erkeğin cennete gideceğini (Nisa,124) dinimiz bildirmiş iken, bu dinin ve Yaratıcısının kullarının cinsleri üzerinden bir ayırma gideceğini düşünmek ancak akıl dışı bir iddia olur. Peki, bu tür rivayetler nereden İslam kültürünün içine girmiştir? Rauf Pehlivan'ın 'Büyük Kadın İlmihali'nde belirttiği gibi, "Yabancı kültürlerle temasa geçilme sonucunda, bu kültürlerin etkisinde kalınarak Kur'an-ı Kerim'den kopulmuş, kadını aşağılayıcı birçok görüş İslam toplumuna girmiştir." (Ayrıca bakınız; Salih Akdemir, Tarih boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de kadın, İslami Araştırmalar, Cild, 5, Sayı: 4 Ekim 1991, s. 262; Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

H. Adem, Hz Havva annemiz yüzünden mi cennetten kovulmuştur?

Cennetten kadın yüzünden kovulma inancının kökeni Tevrat'tır (Tekvin II/4 ve III/24, Genesis: 3/1-14) ve buradan İslam'a sokulmuş israiliyat kaynaklı bir haberdir. İslam Hz Adem'in cennetten çıkarılmasına neden olan suçu yalnız kadına yüklememiş; her ikisini de sorumlu tutmuştur. (A'raf, 120) İslam'da, Hristiyanlıkta kabul edildiği gibi ne 'ilk günah' ve ne de insanın yaratılışında günah işleme temayülü diye bilinen 'asli günah' iddialarına yer yoktur! "Derken şeytan onların ayağını oradan kaydırды. İçinde bulundukları cennetten çıkardı." (Bakara, 36) Kur'an tövbeleri hakkında da şöyle der: "Her ikisi, Rabbimiz! Kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen biz kaybedenlerden oluruz, dediler" (A'raf, 24) Hatta Kur'an bazı ayetlerinde olayın sorumluluğunu Hz. Adem'e yükler: "Ama şeytan Adem'e vesvese verip: "Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" Adem Rabbine baş kaldırdı ve yolunu şaşırdı" (Taha, 120 -121)

H. Havva neden yaratılmıştır?

"Ey insanlar, sizi 'tek nefisten' yaratan ve ondan 'eşini' yaratıp ikisinden bir çok erkek ve kadınlar türeten Rabbinizden korkun" (Nisa, 1) Ayet açıkça Hz Adem ve Havva'nın bir nefisten (öz, cevherden) yaratıldığını belirtmektedir. Cenab-ı Hak, Hz Havva'yı, Hz Adem'i yarattığı aynı maddeden yaratmıştır. Kur'an, kadın-erkek ayrımı yapmadan mutlak insanın topraktan yaratıldığını söylemektedir. Kur'an'da bu konuda tam açıklık vardır. "Allah sizi çamurdan yarattı" (En'am, 2) "Allah insanı çamurdan yaratmaya başladı." (Secde, 7) "Biz insanı çamur'un

süzülmüşünden yarattık." (Müminun, 13) "Ben çamurdan bir insan yaratacağım" (Sad, 71) "Biz insanı pişmiş çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık." (Hicr, 26) Havva Annemizin Adem'in kaburga kemiğinden yaratılması iddiası ise israiliyat kaynaklıdır. (Kitab-ı Mukaddes, Tekvin, II/18-23) İmam-ı Taberi, "Bu rivayetlerin doğruluğunu Allah bilir," diyerek bu rivayet hakkındaki şüphesini belirtmişken İbn-i İshak'da bu konuda "Hz. Havva'nın, Hz. Adem'in sol kaburga kemiğinden yaratıldığı şeklindeki haber, Yahudilerden nakledilmiştir." demektedir. Bu konuda hadis rivayetleri varsa da onlar da konuya fizyolojik, beden yaratılması açısından değil, kadın psikolojisi açısından yaklaşır. Zaten hadiste de, 'Kadınlar hep seni hoşnut edecek şekilde davranamaz. Onu (Kendi arzuların yönünde) doğrultmaya kalkarsan kırarsın, kırılması da boşanmasıdır.' (Müslim, Reda 64; Nesai, Nikah 15; Ahmed b. Hanbel, II/168) buyrulmaktadır. Burada kastedilenin kadının duygusal kırılganlığı olduğu ortadadır. Zaten birçok boşanma sebebinin altında da bu kırılganlığın anlaşılabilmesi yatmaktadır! Çünkü "Bazı kadınlar, kadınımsı huylarını erkekleri rahatsız edecek derecede aşırı şekilde kullanırlar." (Ali Bakkal, Kadının Kaburga Kemiğinden Yaratıldığını Belirten Rivayetler Hakkında Bir Değerlendirme, İlahiyat akademisi, Sayı: 18, 2023, s. 80) Özetle bu hadislerde "Efendimiz bize kadının yaratılışına dair biyolojik bilgi vermek istememiştir. Bize kadınla nasıl geçinmek gerektiğini anlatmıştır." (Dr. Murat Kaya, <https://www.youtube.com/watch?v=2kRiUD-G7dU&t=428s>; s. 3) Bu "Hadislerde anlatılan, kadının nezaketi ve onlara nasıl davranmak gerektiği hususudur." (Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

Kadının akli ve dini yarım mı?

"Kadınlara okuma- yazma öğretmeyin." Darekutni, Zehebi, Nasuriddin Elbani, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, İbn-i Adıyy bu hadisi kabul etmez, 'uydurmadır' derler. (M. Zevaid ve M.Fevaid, 4/93, Telhisül Müstedrek, 2/396, El-Meretül Müslime,13, Kitabul'l-Mevzuat 2/268)

İslam'a göre ilim öğrenmek kadın erkeğe farzdır. (İbni Mace, Mukaddime, s. 17) Hz. Peygamber devrinde kadın sahabiler ilme büyük katkıda bulunmuşlardır. Efendimizin ailesi de ilmi gayret ve çalışmaların içinde yer almışlardır. (Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, II/698) Kadınlar ilk yatılı okul sayılacak Mescidi Nebeviye bitişik (Hanbel, Müsned, V/315; Buhari, Salat, 58) kurumda ders almışlar ve daha sonra öğrendikleri ile kadın erkek öğrencilere dersler vermişlerdir. (M. Z. Siddiki, Hadis edebiyat tarihi, s. 130, 137) Allah Rasülü'nün kızı Hz. Fatıma duygulu bir şair olduğu gibi, Hz. Peygamber'in bazı hadislerini de rivayet etmiştir. (İbn Sa'd, Tabakât, VIII/19, 30) Hadis rivayet eden kadın sahabilerin sayısı çoktur. Bazıları şunlardır: Hz. Aişe, Ümmü Habibe binti Ebu Süfyan, Ümmü Abd, Esmâ binti Ebu Bekr, Zeyneb binti Cahş, Meymune binti Haris, Fatıma binti Kays, Dürre binti Ebî Leheb, Ümmü Haram binti Milhan vd. (İbn Hayyat, et-Tabakat, II/859, 884; Al Selman, İnayetü'n-Nisa Bi'l-Hadis'in-Nebevi, s. 57-58; M. Tayyib Okıç, İslamiyet'te Kadın Öğretimi, s. 22, 23; Hatice Kurt, s. 41-58; Sahabi hanımlar ve hadis ilmi, Yüksek lisans tezi; Doç. Dr. Ayşe Esra Ağırakça Şahyar, Seyahat ve Rivayetleriyle Hanım Sahabiler) Mesela Hz. Aişe, içinde hanım sahabilerden rivayet ettiği hadisler de dahil toplam 2210 rivayet etmiştir. (İbn Hallikan, Vefeyatü'l-A'yan Ve Enbaü Ebnâi'z-Zaman, III/16-20; Zehebi, Siyeru A'lami'n-Nübelâ, II/135-201; İbn Hacer, Tehzibü't-Tehzib, VI/604) Önemle altı çizilmelidir ki hadis, Kur'an'dan sonra İslam dininin ikinci kaynağıdır ve biz Müslümanlar hanım sahabilerin aktardıkları ile hala daha dinimiz anlayıp yaşamaktayız! Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadın sahabilerin sayısı 115 civarındadır. Kadın sahabiler dışında, Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadınların sayısı ise 103'tür. (Muhammet Yılmaz, Hz. Peygamber Dönemi ve Sonrasında Kadın Alimlerin Hadis İlmine Katkıları, s. 382)

Efendimiz, Şifa bint Abdullah el-Adeviyye'den eşi Hz. Hafsa'ya okuma yazma öğretmesini istemiştir. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, VI/286; Ebû Davud, Sünen: Tıb, 18; İbn Hacer, İbni Sad, Tabakat, VIII/84; el-İsâbe fi Temyizi's-Sahabe, IV/333) Şifa bint Abdullah, Hz. Hafsa dışında çok sayıda kadın sahabe'ye de okuma yazma öğretmiştir. Zamanla okuma-yazma bilen sahabe kadınlar arasına Ümmü Seleme, Kerime bint el-Mikdal, Ümmü Külsum bint Ukbe ve Aişe bint Sa'd gibi isimler de katılmıştır. (Belazuri, Fütuhu'l-Büldan, 692-693; M. T. Okıç, İslamiyette Kadın Öğretimi, 22). Hz. Aişe'nin, yeğeni Aişe bint Talha'ya okuma yazma öğrettiği ve kendisine çeşitli beldelerden gelen mektuplara onun vasıtasıyla cevap

verdiği bilinmektedir (Buhari, el-Edebü'l-Müfred: I/382; Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 143) İbn Hazm sahabe devrinde yetişen 'hanım hukukçuların' olarak şu isimleri zikretmektedir: Ümmü Seleme, Ümmü Habibe, Hafsa binti Ömer, Hz. Fatıma, Fatıma binti Kays, Esmâ binti Ebi Bekr, Havlâ binti Tüveyt, Ümmü Şerîk, Sehle binti Süheyl, Ümmü Eymen, Atike binti Zeyd, Ümmü'd-Derda, Zeyneb binti Ümmü Seleme ve Ümmü Yusuf. (İbn Hazm, Cevâmiu's-Sire, s. 319, 323; Ayrıca, Nevzat Aşık, Sahabeye Hadis Rivayeti, s. 78, 79; İbn Kayyim, İ'lâm, I/14) Mesela HZ Aîşe için Urve: "Hz. Aîşe'nin şiir bilgisine hayret etmiyorum, çünkü Ebu Bekir'in kızıdır. Fıkıh konusundaki ilmine de hayret etmiyorum, çünkü Hz. Peygamber'in zevcesi idi. Fakat tıp konusunda ki bilgisi beni hayrete düşürüyor." dediği nakledilmektedir. (El-Mekki, Fethu'l Mübin, s. 157) Hz. Peygamber kadınların eğitimine büyük önem vermiştir. Kadınlar mescide gelmekte ve hadisleri dinlemekte idiler. Bir Sahabi kadın Hz. Peygamberden eğitim için özel bir gün istemiş ve efendimiz de haftada bir gününü onlara tahsis eder. (Hanbel, Müsned, III/34; Müslim, Birr, 152; Muhammed Ebû Zehv, el-Hadis ve'l Muhaddisun, s.55; Buhari, Sahih, I/36)

Zaten "Kur'an ve sahih sünnetin genel esaslarına uygun bir çerçevede hadise baktığımızda" rivayette geçen "eksiklik ifadesinin hakiki, mutlak ve genel manada olmadığı anlaşılmaktadır." (Tuğba Kocaman, Kadınlar hakkında "akıl ve dinin noksanlığı" nitelemesini içeren hadisin tahriri, tenkid ve değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, s. 231) Aksi halde, "Kadının aklının eksik olduğu kabul edilirse, İslami yükümlülük için aklının sihatinin şart olduğu bilindiğinden, akli yönden eksik olan bir varlığın herhangi bir dini sorumluluktan yükümlü olmaması (TDV İslam Ansiklopedisi, II/247) doğal sonucuna ulaşmamız gerekirdi. Halbuki kadın ve erkek her müslümanın Allah'ın emirlerini yerine getirmek ve yasaklarından kaçınmak konusunda aynı derece yükümlü oldukları Kur'an-ı Kerim'de açıkça (Tevbe, 71-72) belirtilmiştir." (Rauf Pehlivan, Büyük Kadın İlmihali; biriz.biz/mahrem/kadininaklivedini.htm; İbrahim Sarı, Kadın, s. 57)

Konuyu ayrıca, 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?' adlı yazımızda ve 'İlhan Arsel'e cevap verdiğimiz 'Şeriat ve Kadın' adlı eserinin eleştirisi II' adlı yazıda ayrıca ele alınmıştır.

502

Kadın Uğursuz mudur?

"Uğursuzluk (anlayışı) kadında, evde ve attadır." (Buhari, Nikah 17; Müslim, Tıb 116) "Bir şeyde (uğursuzluk) olsaydı, bu atta, kadında, meskende olurdu." (Buhari, Cihad 47, Nikah 17, Tıb 43,54; Müslim, Selam 119, Müslim, Tıb 117-120, (2226); Muvattâ, İsti'zan 21) Hz Aîşe'ye, "Ebu Hüreyre Resûl-i Ekrem'in 'uğursuzluk evde, kadında ve attadır dediğini söylüyor, siz ne dersiniz?' diye sorulduğu zaman, "Ebu Hüreyre bu hadisi iyi öğrenememiş. Resul-i Ekrem: "Allah Yahudilerin canını alsın, onlar uğursuzluğun evde, kadında ve atta olduğuna inanırlar" derken sözün sonuna yetişmiş, ama baş tarafını duymamıştır" diyerek konuya açıklık getirmiştir. (Ebû Davud et-Tayâlisi, Müsned, s. 215, no: 1537; Z-Zerkeşi, el-İcabe, s. 207-211) İşin diğer ilginç yönü, eksik işitilip tam İslam'a zıt bir içerik kazanan bu hadisin sahih kitaplarda da yer almasıdır. Ayrıca özellikle belirtmek gerekir ki, İslam'da uğur veya uğursuzluk gibi batıl inanç türleri asla yer almamaktadır! "Ne safer ayında, ne kuşun uçmasında, ne baykuşun geceleyin ötmesinde ne de başka bir şeyde uğursuzluk vardır." (Buhari, et-Tac, III/220; Keşfu'l Hafa, II/366, Hadis No.3079; el-Câmiu's-sağir, Hadis No: 9908); "Uğursuzluk yoktur" (Buhari, Tıb 19, 43-45, Ebû Davud, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, I/257, 304, 319, V/347); "Uğursuz saymak şirktir" (Ebu Davud Tıb 23); "Uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir." (Ebu Davud, Tıbb 24, (3910); Tirmizî, Siyer, 47); "Uğursuzluk, hiçbir Müslümanı teşebbüsünden vazgeçirmesin" (Ebu Davud, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, II/387, III/349); "Uğursuzluk yoktur. Ben hayra yormayı yeğlerim." (Buhari, Tıb 19, 43-45; Müslim, Selam 102, 107, 110, 114, 116.Tirmizi, Siyer 47, Ayrıca bk. Ebû Davud, Tıb 24; İbni Mâce, Mukaddime 10, Tıb 43); "Sorgusuz sualsiz cennete gireceklerden biride "Uğursuzluğa inanmayan" kimselerdir." (Buhari, Tıb 1; Buhari, Rikak 21, Müslim, İman 374) Ne İslam uğursuzluk inancını kabul eder (DİA, uğursuzluk maddesi), ne de kadın İslam'da uğursuz sayılmıştır. Burada sadece hadisi eksik anlama ve rivayet etme söz konusudur!

Hız Peygamber, kötü huylu ve etrafa kırıtkan bir kadın hakkında: “Şeytan, kadın şeklinde görünür” (Ahmed b. Hanbel, Musned, III/330; Muslim, Nikah 9; Ebû Davud, Nikah 43; Tirmizî, Radâ’ 9) şeklinde bir benzetme yapmıştır. Tirmizî hadislerini açıklayan Mubarekfüri, "kadın şeytan suretinde gelir" ifadesinin yorumunda, Hz. Peygamber'in "vesvese verme ve kötülüğe davet etme" özelliğiyle kadını şeytana benzettiğini ifade etmektedir. (Mubarekfüri, Tuhfetu'l-ahvezi bi-şerhi'l-Cami'i't-Tirmizî, IV/270) Amaç, bu tür kadınların insanları kötü düşüncelere sevkettiklerine dikkat çekmektir. Prof. Ali Osman Ateş de, “Mecazen, fitneci, düzenbaz kadınlara şeytan denildiğini ifade eder.” (Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) şeklinde hadisi yorumlamaktadır. Oryantalistler ve onların içimizdeki havarileri ateistler, Rağîb el-İsfahani'nin ‘Müfredat’ına baksaydı, Arapça’da şeytan kelimesinin “İnsan ya da hayvanlardan, kötü huylu olanlara (ele avuca sığmayan, haşarı olanlara) sıfat olarak verildiğini” görürlerdi. (el- Müfredat fî Garibil Kur’an, 381) ki, Kur’an-ı Kerim, şeytanın erkek şeklinde olabileceğini de belirtmektedir! Bedir Savaşı sırasında Bekr oğullarından Süraka ibn Malik ibn Cu’şum adında bir kişi Kureyşlilere katılmış, onları savaşa teşvik ve tahrik etmiş, sonra iki ordu karşılaştığında işin ciddiyetini, zorluğunu anlayan Süraka, kışkırttığı adamları bırakıp kaçmıştır. İşte bu adam, Kuran’da şeytan olarak takdim edilmektedir: “O zaman şeytan, onlara, yaptıkları işi süslemiş: ‘Bugün insanlardan, sizi yenecek kimse yoktur. Korkmayın, ben de sizin yanınızdayım!’ demişti. Fakat iki topluluk birbirini görünce ardına dönüp: ‘Ben sizden uzağım, ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah’tan korkarım zira Allah’ın cezası çetindir!’ dedi.” (Enfal, 48) İşin ilginç bu ‘benzetmeden’ hareketle nedense hiçbir İslam düşmanının aklına, ‘İslam’da erkek şeytan olarak tasvir edilir’ iddiası gelmemektedir! Görüldüğü gibi ortada cinsiyet değil huy, ahlak, karakter merkezli analizler yapılmaktadır. Bu kötü düşünce sadece erkekleri değil, hemcinslerinin de tepkisini çekmektedir. Mesela, şarkıcı Nükhet Duru, " Herkes sevdiğini, istediğini giyebilir ama ne olur bu tayt olayına bir, 'Dur!' deyin artık. Tunikle giyilirse tamam ama öbür türlü çorapla sokakta dolaşan bir sürü hanımefendi görüyoruz. Bu hoş bir görüntü değil. Görsellik devreye girince yurtdışından gelen modayı çok yanlış uyguluyor insanımız." (Milliyet, 27.10.2022) diye tepki gösterirken, sanatçı Niran Ünsal, müzik kliplerindeki erotik sahneleri eleştirip, çıplaklığın sanat adı altında sergilenmesinin çok komik olduğunu söylemekte ve ‘Özgürlüğün yanına çıplaklığı koydular’ diye sözlerine devam etmektedir. (Yeni Şafak, 12/10/2014) Neslihan Altun’un gerçekleştirdiği sokak röportajında konuşan bir kadın da: 'Her şey yozlaştı ve bozuluyor, evlatlarımız da bozuluyor. Günümüzde açıklık sorunu değil çıplaklık sorunu var.' (<https://www.youtube.com/watch?v=loMWwuvKn7k>) diye tepki göstermektedir. Şarkıcılık adı altında çıplak şekilde sahneye çıkanlar içinde Sevdâ Türküsev, “Bu özgürlük değil hadsizlik!” (Twitter hesabı, 13.8.2022) derken, Riva Şalhon ise, teşhircilik başlıklı yazısında, “Aslında amaç belli: Herkes bir şekilde hafızalarda yer etmek istiyor, içinde mutlaka öz güven eksikliği de barındırmaktadır.” (Şalom, 14 Kasım 2018) diye yorum yapmaktadır. Görüldüğü gibi benzer sorunlar günümüzde de aynen devam etmektedir.

Neslin erkek çocuktan devam ettiği inancı.

"Birisine bir kız çocuğu müjdelenirse, üzüntüsünden yüzü simsiyah kesilir." (Nahl, 58) Bu ayette Allah (c.c.) cahiliyet insanının kadına bakışını anlatmakta ve bu durumu kınamaktadır. Halbuki "Allah dilediğine kız, dilediğine erkek, dilediğine ikisini birden verir, dilediğini de kısır yapar." (Şura, 49) Peygamberimizin nesli kızı Fatıma’dan devam etmektedir. Bu Kur’an tarafından da onaylanmakta ve soyun devamının kadından da devam edebileceğini ilan etmektedir. (Kevser, 3) Ama bunu 1400 sene sonra bile bazı bölgelerde Müslümanlara kabul ettirmekte hala zorlanıyoruz. Bir de onların bu tavırlarına bakarak, bunu İslam ile özdeşleştirip İslam’a saldıranlar var ki, aslında olay İslam ile ona inandığını söyleyip uygulamayan Müslüman arasındaki derin uçurumdan kaynaklanmakta ama sorun İslam’a mal edilmektedir! Konuyu uzatmadan ve dağıtmadan belirtelim ki, içki içen, zina eden, yalan konuşup rüşvet yiyenlere

sorsak tümü, ‘Müslüman’ım’ der ama söz boğazlarından aşağıya inmemektedir! Kur’an onlara şöyle seslenmektedir: “İman ettik demeyin, Müslüman olduk deyin” (Hucurat, 14); “Ey iman edenler! Allah’a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin.” (Nisa, 136)

Çağdaş hayat

İslam'da kadın dışarıda örtünür, süsünü, çekiciliğini evde eşine saklar. Tabii ki aynı durum erkek içinde söz konusudur! Hanım kardeşlerimiz hostes olup onlarca erkeğe hizmet ederken, yemek ikram edip, yastık kabartıp, kemer bağlarken medeni olurlar da, evlenip sadece eşine hizmet edince neden ‘erkeğin kölesi’ ilan edilirler?! Bazılarının, “hayatını güvence altına almak, ekonomik özgürlük” iddialarının arkasındaki neden, doğru ve güvenilebilir bir eş, hayat arkadaşının eksikliği iliklerine kadar hissediyor olmaları olmasın sakın? Kadın eşi yanında bigudili saçlar, yüzünde kremler, gözünde salatalıklı dolaşmasını doğal karşılayanlar, dışarı çıkacakken taranıp süslenip kokular sürmesindeki ikilemi neden görememektedir acaba?! Sokakta kızımızın beline bir erkek kolunu dolasa ona kızacak olanlar, adı "dans" olunca bu harekete neden tepki göstermez? "Moda" adı altında yırtık, çıplak, tuhaf elbiseleri neden doğal karşılanır? Kızımız veya oğlumuz "don" ile dışarıda dolaşsa buna karşı çıkacak olanlar, adı "mayo veya şort" olunca neden buna karşı çıkmaz?! Bazı kavramların arkasına sığınarak toplumun nasıl ifsat edildiği artık görülmelidir! Bu konuyu daha detaylı olarak, ‘Modernizm ve Kadın’ adlı yazımızda ele aldık.

Karşı cinsten insanlarla arkadaşlık

Karşı cinsten insanların uzun süreli çalışma ilişkilerinde olaylar genellikle sinsice gelişir. Kişi “Karşı cinsten filanca kişiyle sadece arkadaşız” dediklerinde kesinlikle kendilerini aldatmaktadırlar. Bazen doğru gelebilir ya da ilişkinin başında masum gelebilir. Oysa pek çok durumda karşı cinsle kurulan arkadaşlık bir süre sonra, diğerinin zekası ya da mesleki yeteneğine duyulan saygıya bağlı olarak arkadaşlıktan öte bir şey haline gelmeye başlar. İlişki adım adım daha açık ve güvenilir bir nitelik kazanır. Küçük şeyler paylaşıldıkça bir takım tesadüfler ve ortaklıklar sonucunda daha yakınlaştığınızı fark edersiniz. Eğer evliyseniz eşinizle aranızdaki farklılıklar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlar. Bir bakmışsınız ki yeni arkadaşınızla her şeyde uyuşurken, eşinizle hiçbir konuda uyuşmaz hale gelmişsiniz. Tabii sonunda diğer insanla (arkadaşınızla) uyum faktörü ya da fiziksel çekicilik nedeniyle hormonlar faaliyete geçer ve kaçınılmaz olay nihayet gerçekleşir. Olmasını asla tasarlamadığınız şeyler olur. Konunun trajik yanı çoğu cazip şeyin zamanla felaket getireceğinin başta inkar edilmesidir. Karşı cinsten biriyle gözlerin saniyenin onda biri kadar bir zamanda uzunca birleşmesi, koridorda yanından geçerken özel bir itina göstermek, herhangi bir yerde tesadüfen çarpışmak, ‘tokalaşırken’ veya bir şey alıp verirken ellerin bir iki saniye daha uzun tutulması, bunlar ve bunun benzeri ipuçlarını görmemezlikten gelmek, bu gibi şeyler kırmızı bayraklardır. Böyle durumlarda kendinize ‘zararsız flört’ olamayacağını hatırlatın. Eğer evli iseniz, olan şeyi dürüstçe kabul edin -mazeret aramayın- ve eşinize bağlılığınızı hatırlayın. İş yerinizdeki arkadaşınızla veya sekreterinizle ‘bir kere yemeğe çıksam ne olur?’ demeyin. Boşanmaların

yüzde yetmiş, aynı iş yerinde veya yakın iş birliği halinde çalışan şahısların yakınlaşması sonucu olmaktadır. Yüzde ellisi de eşlerden birinin bir alışveriş merkezinde veya otoparkta karşı cinsten biri ile tanışması ve o kişiye karşı ilgi duyması ile gerçekleşir. Kısacası sekreterinizle veya işbirliği içinde olduğunuz karşı cinsle iş yemeği yemeniz veya bir yerde buluşmanızın size hiçbir kazancı olmaz ama kaybedeceğiniz çok şey olur! İşin gerçeği bu konuda duyarlı öğütler vardır. “Evlilikten önce iffet, evli iken sadakat gerekir.” Karşı cinsten biri ile çalışmanız gereken durumlar olacaktır. Bu durumu önleyemeyebilirsiniz ama kendi düşünce ve konuşmalarınızı pekala denetleyebilirsiniz. Temel sorun, dostluk ile flört arasındaki çizgiyi aştığınız zaman, sonuçta bir şeylerin yaşanabilecek olmasıdır. Yaşananlar da kötü sonuçlar doğurur. (Amerikalı yazar ve motivasyon konuşmacısı Zig Ziglar, ‘Hayat Boyu Flört’ adlı eserinden)

"Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir. (Camiu's-Sağır, el, s. 78, Hadis No: 1647); "(Ey Resulüm), Mümin erkeklere söyle, gözlerini haramdan beri alsınlar ve ırzlarını zinadan korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir. Muhakkak ki Allah, onların bütün yaptıklarından haberdardır. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, ziynetlerini (süslerinin takılı olduğu boğaz, gerdan, baş, kol, bacak ve kol gibi yerlerini) göstermesinler. Ancak bunlardan görülmesi zaruri olan (yüz, el ve ayaklar) müstesnadır. Baş örtülerini yakalarının üstüne koysunlar." (Nur, 30-3); “İlk bakışa ikinci bakışı ekleme. Çünkü birincisi senin lehinedir, ikincisi ise senin lehine değildir.” (Ebu Davud, Nikah, 44) “Gözler zina eder; onların zinası ise harama bakmaktır. Eller de zina eder; onların zinası da harama dokunmaktır.” (Müslim, Kader, 33, H. No: 2658/1; İmam Zeylei, Nasbu’r-Raye, IV/248)

Tokalaşmakla ilgili, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımızdaki, ‘Namahrem ile Tokalaşmak Üzerine’ başlıklı notumuzu okumanızı tavsiye ederiz.

Modernizm ve Kadın

Modernizm

Latince, 'şimdi' anlamına gelen 'modernus' kelimesinden türeyen modernizm, özellikle sanayi devrimi ile toplumda gözüken ve 19. ve 20. yüzyıl ortalarına değin Avrupa'da etkin olan, geçmişe ait yaşantı tarzının artık zamanının geçtiğine inanan, yeni alışkanlıklar ve bu alışkanlıkların meydana getirdiği zihniyeti ifade eden bir kavramdır. Gelenekten ve dinden kopuşu da temsil eden bu akımı Batı'nın tarihi gelişimi içinde olağan karşılamak mümkün iken, benzer bakış açısının zamanla -özellikle işgal edilen İslam toplumlarında meydana gelen kültürden kopuş ve yeniden dizayn edilen eğitim sisteminin sonucu olarak- kendini Müslüman adlandıran toplumlar içinde de yer almaya başlaması normal değildir. İşte burada tarihi köklerden kopma ama başkası da olamamanın ikilemini yaşayan toplumlar büyük bir kaos yaşamaktadırlar. Ne Avrupalı olabilen ve ne de Batılılarca kabul edilen ama yerli de kalamayan bu tür toplumlar iki yaşam tarzı arasında gidip gelmekte ama iki kültürü de tam olarak yaşayamamaktadırlar. Modernizm, kültürel köklerinden kopmak ve başka kültürlerin gelenek, yaşam tarzını benimsemek olsa da değişmez bir kural vardır ki, taklit edilen taklit edene asla

saygı duymamakta ve değer vermemektedir! Bu konudaki örnekleri ‘Oryantalizm Yanılgısı’ adlı yazımızda bulabilirsiniz.

Amacımız ne magazin haberleri devşirmek, ne İslami hassasiyeti olanların hayata bakış açılarına aykırı içeriklerle okuyucuyu rahatsız etmektir! Tek yapacağımız şey, İslam'daki kadın haklarından daha fazla hakka sahip olunduğu iddia edilen Batı medeniyetinden örnekler vererek, gerçekte kadına nasıl ve ne kadar değer verdiğini, kendi dergi/gazetelerinden örneklerle aktarmak, modernizmde kadının konumu ve kadın gerçeğini güncel hayattan alıntılarla gözler önüne sermekten ibaret olacaktır! Örnek verilen olaylar rastgele seçilmiş örneklerdir, yoksa her gün yeni örneklerini haberlerde izlemekte, her an bu içerikli haberlere muhatap olmaktadır, ne yazık ki. Özellikle kaynaklık teşkil edebilecek birçok resmin buraya konmadığının altını çizelim. Bu konunun ‘İslam'da kadın’, ‘dinsiz ahlak olur mu?’ gibi konularla beraber okunmasının, kıyaslama açısından faydalı olacağının da altını çizmek isteriz.

Ses Magazin Dergisi’nde bir erkek film artistimiz için şu tarif yapılmaktadır:” Kırışmış saçları, Grek/Yunan biçimi ile Avrupalı bir havası vardır.” (Ses, 16 Şubat 1963, No: 8) Aynı dergi, Belgin Doruk’un bir film için gittiği Hydra adasından bir fotoğrafını paylaştıktan sonra fotoğrafın altına şunları yazmakta idi: ‘Tam Avrupalı bir sinema artisti olmuş’ (Ses, 21 Eylül 1963, no: 39, s. 8) Batı karşısında eziklik ancak bu kadar açık bir şekilde ifade edilebilirdi! Burun Yunan, hava avrupalı! Artist isimli sinema dergisi de bayan bir artist için şu benzetmeyi yapmaktadır: “yabancı artistlerden hiçbir farkı bulunmadığı kolayca anlaşılır.” (Artist, Sayı: 19, 1 Aralık 1960) Yine Ses dergisi bir şarkıcının babalığını kıyaslayarak şu başlık atar:” Baba Cartwright gibi” (Ses, Sayı: 40, 2 Ekim 1982) Bir örneği de ben bizzat yaşadığım olaydan aktarayım. Yıl 1994, fakültede okurken İbni Sina hastanesine muayene için gitmiştim. İlahiyatta okuyorum sakallıyım tabii, sedyeye oturdum. Biri bayan iki doktor karşıma geçip benle ilgilenmek yerine bol imalı ve mesajlarla yüklü kendi aralarında, benim de duyacağım ses tonu ile sohbet (!) etmektedirler. Bir ara bayan doktor erkeğe şöyle demişti: ‘İyi ki bıyığımı kesmişsin, İtalyan erkeklerine benzedin!’

506

Evet, Batının modasını, kıyafetini, geleneklerini, yaşam tarzını hatta dini ritüellerini bile aynen aldık, taklit ettik. Ama en az 150 senelik bu tecrübe bize ‘hiçbir zaman Batı tarafından kabul edilmeyeceğimiz’ gerçeğini göstermiş midir veya biz bu acı tecrübeden ders çıkarmayı kabul edebilmekte miyiz, pek emin değilim...!

Peki, Batı medeniyetinde kadına değer verilmekte, bilgi, zeka ve kültürü ile mi ön plana çıkmaktadır?

"Batının Medeni ülkelerinde, çoğunlukla, kızların kalbi eğilimlerinden çok, para veya unvan veyahut sosyal mevki gibi şeyler, evlenmenin kabul görmesine sebep olmaktadır." (Max Nordau, *Conversional Lies of Our Civilization*, s. 266; Docteur Caufeynon, *Histoire de la Femme*, s. 95); “Behice Boran: "Kadının ekonomik hayatta üretime katıldığı topluluklarda, kadının sosyal statüsünün yüksek olduğu şeklinde bir görüş vardır. Halbuki kadının çok çalıştığı, kadın emeğinin kıymetli olduğu iddia edilen topluluklarda da sosyal mevkilerinin düşük olduğu görülüyor." (Emel Koç, Behice, s. 57)

Posta gazetesinden bir haber. Haberin başlığı: Ya Avrupalıyız ya değiliz. İçerikte, Cumhurbaşkanı Gül ve ailesi tesettürlü olarak deniz kıyısında dolaşırken batılı başkanların (Blair, Merkel, Sarkozy) eşleri ile mayolu fotoğrafları yan yana konulmuş! Mesaj ise gayet açıktır; Açılmadan Batılı olamayız!

YA AVRUPALİYİZ YA DEĞİLİZ

Acaba durum gerçekten böyle midir? Bilim, teknoloji ortak payda tabii ki olabilir ve tarih boyunca da olmuşturda. Zaten bilim, medeniyetler arasında dolaşarak gelişmiştir. Bu konu 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' başlıklı yazılarımızda ele alınacaktır. Ama medeniyetler arasında kültür/din farkı göz ardı edilebilir mi? "Eskişehir'in seçkin bir okulunda görevli Rus yabancı dil öğretmeninin facebook fotoğrafları velileri isyan ettirdi. Bir kız arkadaşı ile dudak dudağa öpüşerek lezbiyen pozu veren öğretmen İ.S. bir başka fotoğrafta ise biri erkek diğeri kadın iki kişi ile aynı anda öpüşüyor. (Vatan, 03 Haziran 2010)

Toplumumuzda özden/dinden kopma örnekleri ne yazık ki artmaya başlamıştır. Artık sıradanlaşan (!) birkaç gazete haberleri ile modernizmin konumuza giriş yapalım:

Defne Samyeli, "Eşinin kaçamakları yüzünden HPV virüsü nedeni ile kansere yakalandığını" açıklamaktadır. (Habertürk, 13 Ağustos 2010) 20 Mayıs 2010 tarihli Posta gazetesinde modern Türkiye'nin gençleri olarak mini etekli ve erkeğin elinde yere sırtüstü eğilen kızların fotoğrafları verilmektedir. 17 Temmuz 2010 tarihli bir gazete haberi ise şöyledir: Berrak Tüzünataç'tan ayrılan Nejat İşler yeni sevgili bulur. Haberin başlığı, Ex-aşka misilleme. Günaydın gazetesinden bir haber; Deniz Akkaya ile birlikteliğinden bir çocuğu olan Efe Önbilgin bu gece üniversiteden arkadaşı ile evleniyor. (Vatan, 13 Mart 2011) Şirin Ediger yeni aşkı Eren Kesimer'le gittiği mekanda eski sevgilisi Bahadır Gürceer ile köşe kapmaca oynadı. (Hürriyet, 30 Kasım 2021) 31 yaşındaki sevgilisi öğretmen Rabia Alagöz hamile kalınca Doktor Nurettin Coşkun mahkemeye başvurur: Sevgilim sperm hırsız! (DHA, 5 Nisan 2010) Ressam Zühre Mostafavi hamile kalınca sevgilisine mesaj çeker. Aşkımız meyvesini verdi. İsmail Özer ise, 'Huzurum bozuldu' diyerek sevgilisini mahkemeye verir. (21 Aralık 2011) Evlilik hazırlığı yaptığı Cem Alper'in kendini aldattığını öğrenen Burcu Esmer soy 3,5 yıllık ilişkisini bitirir. (Vatan, 24 Kasım 2011) Yeşim Salkım; Arkadaşlarım kocamla birlikte oldu. (Vatan, 9 Mayıs 2007) "Birbirlerini aldatan evli çiftler artık medeni durumlarından bahsederken, 'M.'yim' yani 'Evliyim ama müsaitim' diyor. (Habertürk, 1.2.2007) "Berrin (28 yaşında, sigortacı) "5 yıllık evliyim. Vicdan azabı çekmiyorum." Gazeteci Ersin M. ise 9 yıllık evli ve üç çocuk babası olduğunu belirtiyor ve ekliyor: Çevremde böyle birçok arkadaşım var. Evli erkeklerin hepsi M.'dir bence. Bu fırsatı değerlendirmeyen erkek görmedim hiç. Burcu (27 yaşında, mimar) 2 yıllık evliyim, amacım macera. Evlendiğimin ertesi günü patronumla beraber oldum. Evlilik terapisti Psikiyatr Dr. Armağan Samancı, "Evli Türk erkeklerinin yüzde 30'u, kadınların yüzde 10'u bu durumda. Bu, yüzyılımızın problemi. Dürüstlük azalıyor. Değişimin en büyük müsebbibi ise televizyon. (Sabah, 01.02.2007) Türkiye'de çocuk pornosunu araştıran Çocuk Hakları İçin Yurttaş Hareketi Başkanı Prof. Dr. Oğuz Polat'a göre, komşu ülkelerden pek çok kişi Türkiye'ye çocuk fuhuşu için geliyor. Dünyada internetten çocuk pornosu araştırması yapan şehirler içinde İzmir birinci, İstanbul ikinci, Ankara dördüncü sırada yer alıyor, pornografik fotoğraf ve görüntülerin yarısından fazlası ise ABD'den tüm dünyaya yayılıyor. (Hürriyet, 27 Ekim 2006; Hürriyet, 4 Kasım 2006) Özel okul idarecileri, erken saatte açılan ve öğrencileri kabul eden barları Ömer Balıbey'e şikayet etti. Öğrenciler, saat 13.00'ten itibaren bu barlarda rahatça içki ve sigara içiyor, 'yakın' arkadaşlarıyla buluşuyor. (Milliyet, 26 Mart 2002)

Cem özer'den 'Sevgilim başkasıyla yatabilir bunu aldatma saymam. Birlikte olduğum sevgilimin canı bir başka beden çekmiş, gitmiş başka biriyle yatmış, benden genç, benden diri biriyle... Yapabilir. Bunu aldatma saymam ki. Ama gider de dertlerini, sevincini, mutsuzluğunu başka bir adama anlatırsa işte o zaman beni aldatmış sayarım. O zaman ilişki bitmiş demektir. Anlık olarak karşındakıyla bir şey yaşarsın, aşırı insani.' (Hürriyet, Kelebek, 4.4.2016)

Çağlayan'ın 'Gör Beni' programına konuk olan Esra Dermancıoğlu, eşinin kendisini aldattığını söyledi: "Bir erkeğin beni aldatması asla sorun değil. Bir erkek eşine, 'ya canım başka kadınlar çekiyor" rahatlıkla diyebilmeli." (9.4.2021) Bu çağdaş açıklamaya hiç itiraz etmeyen kesim, nedense Sibel Üresin, "Çok eşlilik yasal olmalı" (24.5.2011) dediği için onu topa tutar. Ne yazık ki günümüzde zina, fuhuş normal, yasal evlilik ihtimali ise 'kadın 'düşmanlığı' olarak lanse edilmektedir. 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızdaki 'Taaddüd-i zevcat' başlıklı yazımızın okunmasını tavsiye ederiz.

Metin Akpınar'ın, 1987 yılında Suphiye Orancı ile yaşadığı tek gecelik ilişki sonucu dünyaya gelen ikiz kızlarından biri olan Duygu Nebioğlu'nun ortaya attığı iddialar, ünlü gazeteci Uğur Dündar'ı da içine alan bir çekişmenin fitilini ateşler. (Takvim, 17 Nisan 2024) Usta oyuncu Metin Akpınar'ın 36 yıl önce yaşadığı ilişkiden ikiz kızları olduğu ortaya çıkar. Duygu Nebioğlu, DNA testi ve mahkeme kararı ile 82 yaşındaki sanatçının öz kızı olduğunu resmîyete kavuşturur. (Milliyet, 13.4.2024) Duygu Nebioğlu'nun babalık davasını kazanmasının ardından ikiz kardeşi Sevgi Katkıcı da mahkemeye başvurur. Antalya Adli Tıp Kurumu'ndan alınan DNA raporu, Antalya 5. Aile Mahkemesi'ne ulaşması sonucu, Sevgi Katkıcı'nın da Metin Akpınar'ın kızı olduğu tespit edilir. (Hürriyet, 9.7.2024) 24 Nisan 1985 tarihli Posta gazetesine, 'Evleneceğim kurtulacağım' başlıklı röportaj veren diyen Uğur Dündar, 'Mazbut bir hayatım var. Günün birinde bir kadının kucagında çocuğu ile çıkıp (Uğur beni iğfal etti) diyeceğinden korkuyorum" demektedir. Yıllar sonra ise "Dilara Gülaltan, Uğur Dündar'a babalık davası açar ve adını kendisine annesi Suphiye Orancı'nın verdiğini" söyler. (Hürriyet, 19.4.2024) Suphiye Orancı'nın Uğur Dündar ile 'arkadaş olduğunu'da öz kuzeni N.H. (Sabah, 23.4.2024) açıklamıştı. Zaten, Uğur Dündar katıldığı bir yayında "O dönem ben de bekar adamım, normal sağlıklı cinsel bir yaşamım var. Bunun konuşulacak başka bir tarafı yok ki" (Haberler, 19.4.2024) diye açıklama da bulunmuştu. Daha sonra Dündar, DNA testi ile baba olmadığının kanıtlandığını açıklar. (Posta, 19.4.2024) Halbuki İslam'a göre bu ilişkiler yasal boyutu ile yani evlilik yolu ile yaşanmış olsa idi iş bu boyutlara ulaşmayacak, bu iki kız kardeş 36 sene sonra, hem de DNA testi ve mahkeme kararı ile babalarını bulmayacak ve normal bir aile ortamında, madden ve manen sağlıklı bir şekilde büyüyeceklerdi.

Tabii ki bugünlere bir günde gelinmedi. Bize ne olduysa, hep azar azar oldu!

Erkekleri tanıyor musunuz? Macdonald Carey: Erkekler güzel kadınlara bakarlar. Bir kadının bunu anlaması şarttır. Hatta arada bir yiğitlik gösterip de "bak ne güzel kız" dese ağzı mı kopar? Sonra erkekler, her gördükleri güzel kadına aşık olmayacaklar. (Yıldız dergisi, 11 Eylül 1951) Yıldız dergisi, 8 Eylül 1951 tarihli sayısında toplumu şöyle yönlendirmektedir: "Amerika'da 40'lık artistler bile mayolu resimlerini çektirirler, bizde niye böyle olmasın? Aslında güzel bile olmayan Rita, sırf 'kendi gayretleri sayesinde' bir 'ilahe mertebesine' yükseldi. Genç kızlar Rita Hayworth'u örnek alın." Peki nasıl ilahe olunurmuş? Aynı derginin 9. ve 13. sayfalarında detaylar verilmektedir: Rita memnun edilmeyi değil 'memnun etmeyi' gözetken, daima etrafındakileri, 'bilhassa erkekleri memnun etmeye çalışan' bir kadındır. Pasiftir, gezmeye gittiği zaman kavalyesi nereye gitmek isterse oraya gider, kendi arzusu kavalyesinin arzularıyla

çarptıyorsa derhal arzusunu saklar ve kavalyesinin arzusuna tabi olur. Bir gezmeye gittiği zaman mümkün mertebe ‘güzel görünmeyi’ ihmal etmez, zira ‘erkekler yanlarındaki kadınların iyi ve müsbet bir şekilde dikkati çekmelerini’ isterler; ‘güzellikleriyle veya iyi giyinmiş’ olmalarıyla.” Yıldız dergisinin 15 temmuz 1939 tarihli sayısında Tokalon pudrasının reklamı şöyle yapılmaktadır: “Erkekler size hayran olacak, kadınlar güzelliğinizi kıskanacak.” 2018 yılında televizyonlarda yapılan Blendax reklamları, hiç bir şeyin değişmediğini göstermektedir. (Reklam özetini aşağıda vereceğiz.) Kendisi için yaşamasına izin verilmeyen hep başkalarına için yaşayan kadın projesi ne yazık ki başarılı olmuştur. Kısaca “Modernite, tek tipçi dayatmayla kültürü yozlaştırmıştır.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 39)

Peki, medeni, modern olmak ülkemizde nasıl anlaşılmaktadır?

‘Seviyorsan Git Ayrıl Bence’ oyununda Görgüzel ve Kangı'nın öpüşmesi çok konuşuldu. Oyunu izleyenler arasında Görgüzel'in eşi Hamdi Alkan da vardı. Oyunun ilerleyen dakikalarında ise bir öpüşme sahnesi gerçekleşti. Sahne öncesi Kangı, Hamdi Alkan'dan izin istedi. İrfan Kangı, oyunu keserek eşi Selen Görgüzel'i izlemeye gelen yönetmen Hamdi Alkan'a dönerek, "Hamdi Ağabey, şimdi Selen Hanım'ı öpeceğim ama sonra bu ilişkimizi etkilemesin, öpebilir miyim? Benim eşim de burada, hanım beni eve almayacak." diyerek izlemeye gelenleri güldürdü.” (Hürriyet, 18.11.2021) Eşi Hamdi Alkan'ın da izlediği tiyatro oyununda İrfan Kangı ile rol gereği öpüşen Selen Görgüzel, "Hamdi medeni biri. Bizi alkışladı, çok da keyif almış, beğenmiş." dedi. "Nedense eşim hakkında kabadayı havası yaratılmaya çalışılıyor. Gayet mülayim, entellektüel bir kişiliği olan, medeni bir yönetmen olan çok değerli eşimin sanata da bakış açısı gayet destekleyici. Hamdi Bey'e işimi, kararlarımı çok sormam." şeklinde konuştu. (En son haber, 18.11.2021) İkili 4 ay sonra, 19 Mart 2022 tarihinde boşandı. Ivana sert: Kocam beni herkes görsün istiyor. Bırakın İvana'ya herkes baksın. İvana Sert de Hülya Avşar'ın programında "Kocam herkes beni görsün istiyor" deyince manşetlere fırlayıverdi. "Siz sadece bakıyorsunuz ama o benim" duygusunun cazibesini kim inkar edebilir? Bir Prof diyor ki "Güzel bir eşe sahip olmak erkeğin egosunu tatmin eder." (Takvim, 3.11.2009) Boşandılar. Ivana Sert'in yılan hikayesine dönen davası sonuçlandı. Ivana Sert Yargıtay'ın onadığı 400 bin liralık tazminat eşinden faiziyle aldı. Yurdal Sert, "şiddetli geçimsizlik ve haysiyetsiz hayat sürme" iddialarıyla açtığı davada ayrıca eşinin Hatem Yavuz'la aşk yaşadığını iddia ederek 1 milyon lira tazminat istemişti. (Hürriyet, 5.10.2016) Halil Ergenç, “Eşimde bende oyuncuyuz. Bergüzar’a nasıl ‘Rol gereği öpüşme’ derim. Bu ona güvenmediğim anlamına gelir.” dedi. (Posta, 9.11.2014) Eski manken Bozok Gören aynı anda iki kadınla görüşmektedir. Bozok'un açıklaması: “Ben modern bir insanım.” (Posta, 2007; Haberin ekran görüntüsü sitemizde) İşadamı Nureddin Hasman sevgilisinden ayrılır ve şu açıklamayı yapar: Ayrılısak ta görüşeceğiz, ‘anadoluda’ yaşamıyoruz.” (Sabah, 26.07.2009) Sevgilisi Eda Taşpınar kendisini daha önce "Alaturka, taşlı-pullu hiçbir şeyi asla giymem. Kendimi daha doğal, daha Avrupalı görüyorum. Annem, anneannem İsveçli. Babam Türk; ama Avrupa görmenin vermiş olduğu hava var." (Hürriyet, 19 Mayıs 2006) diye tanıtmakta idi. Acun Ilıcalı, iş ve özel hayatında tam bir “modern aile” kurmuş durumda. Halen birlikte çalıştığı ilk eşi Seda ve şimdiki eşi Zeynep ile dördüncü kızının annesi Şeyma ve yaz aşkı Kardelen, bu geniş ailenin üyeleri. (Habertürk, 15.12.2014) Modern dünyanın sembolü: Sakallı kadın Conchita Wurst! (Hürriyet, 13. 7.2014) Kocam aldatırsa affederim, o da beni affeder. ABD'li ünlü oyuncu Gwyneth Paltrow ihanetin kendisi için boşanma gerekçesi olamayacağını söyledi. (Posta, 27 Eylül 2013)

Sadece o mu af ediyor peki? Artık biz de avrupalı olduk! “Her erkek yapar. Hülya Avşar ile yaptığı aşk kacamağı dillerden düşmeyen Tanju Çolak, “Bana evine bağlı ama karısını hiç aldatmayan bir erkek gösterebilir misiniz?” diye kendini savundu.” (Tan, 22.04.1989) Kibariye, eşinin adının sürekli ihanet haberlerine konu olmasıyla ilgili soruya şu şekilde cevap verir: "Her

erkek yapar, yapmayan yok." (Milliyet, 30.4.2024) Araştırmalara göre aldatmaların yaşandığı ilişkilerin %70'i devam ediyor. Affeden taraf sizseniz asla geçmişe geri dönmeyin. (Sabah, 5 Mart 2022) Aydemir Akbaş'tan tartışılacak sözler: "(Eşi) Beyhan bana dedi ki; Bir şey yapacaksan benim klasımda olsun. Aşağısında yaparsan canını okurum, gururumla oynamayacaksın. Kimse bilmeyecek. Erkek aldatır! Yapmayan erkek mi var? Fırsatını bulacak, yapmayacak? Erkeklerle güvenmeyin. Biz 3 kez evlendik 2 kez boşandık. Ama ufak sebeplerden." (Hürriyet, 14.06.2022) 8 yıl iş ilişkisi yaşadığı Feyza Çıpa'dan 'evliliğe hazır değilim' diyerek ayrılan Kutsi, 4 aylık sevgilisiyle sessiz sedasız evlendi. (10.03.2021)

Evlilikte aldatmak affedilir mi? Erkeklerin sık başvurduğu bir yöntemdir. Barda flört ettiği bir kadınla veya bir fahişeye beraber olan erkekler az değildir. Kadınlar da barda, tatilde tanıştıkları biriyle tek gecelik ilişkiler yaşayabilirler. Ahlaken çok kınansa da, 'evliliğe en az zarar veren aldatma türü' budur. 'Aldatan erkekse, karısının fazla üzülmeye gerek yok.' Erkek için tek gecelik ilişki, son derece önemsiz ve gelip geçicidir. Kadın tek gecelik ilişki yaşıyorsa, burada zaten, aldatmanın çok ötesinde, ciddi kişilik problemleri vardır. (Hürriyet, 2.6.2009) Otilia'dan cüretkar sözler. Romen güzel verdiği röportajda "Sinan bir kere aldatırsa affederim, erkeklerin kaçamak yapması ilişkiyi sağlamlaştırır." dedi. (Milliyet, 18 Kasım 2017) Elif Gönlüm: Kocam aldatırsa affederim. (Hürriyet, 10.2.2018) Kaçamağı affederim. Manken Tülin Şahin, eşi Mehmet Özer'e o kadar 'aşık' ki, "tek gecelik bir ilişki ise eşimi affederim" diyor. Eşi ise, 'hemen boşardım.' diye karşılık veriyor. Şahin, 2005 yılında evlendiği Özer ile, 2017 yılında boşanır. Görüldüğü gibi modernizmde kadın evliliğe 1-0 yenik başlıyor, o da aldatan eşini yakalarsa! Kadınlara bunları yaşatmaya kimin hakkı vardır?!

Evli, bir çocuk babası sunucu Murat Başoğlu 31 temmuz'da Bodrum'da teknede bir kadınla öpüşüp sevişirken görüntülenmişti, kadının yeğeni olduğu bile iddia edilmişti. Eşi Hande Bermek, Murat başoğlu'nu affetti. (Posta, 10 Ağustos 2017) Tuvana Türkay eski sevgilisi fenerbahçeli Alper Potuk'un bir esmerle yakalandığı gecenin ertesi kontra atağa kalktı, eski basketbolcu Kerem Tunçer'i ile yemekteydi. (Medyafaresi, 1.1.2018) Fenerbahçeli futbolcu Alper Potuk'un kendisini aldatmasıyla yollarını ayıran Tuvana Türkay, sevgilisini affetti. (Hürriyet, 4.9.2018)

Dünya Kadınlar Günü için yazdığı yazıda, "Bir erkeği büyütmek için kaç kadın lazım? Her başarılı erkeğin ardında bir kadınlar mezarlığı yatar. Tanrı erkek mi? Asırlardır erkeklerin tek başına dişleyegeldiği ego elmasına kadın da ortak oluyor. Başarılı kadınların ardında erkek mezarlıkları görmemiz yakındır." (Milliyet, 8 Mart 2010) diye yazan Can Dündar, 6 Mayıs 2016'da silahlı saldırıya uğradığında, kendisinin daha önce defalarca aldattığı eşi Dilek Dündar "Ben adamı gördüm silahı görünce üzerine gittim." diye anlattığı olayda, "Saldırganın yakasına ilk kendi yapışır" ve canını tehlikeye atarak araya girer ve Dündar'ı kurtarır! Sonra ne mi olur? "Ben böyle gözü pek bir kadın görmedim" (7.5.2016) dediği ve "Arkasına saklandığı karısını yine aldatır." (Takvim, 5.9.2017) Halbuki, "Can Dündar'ın yasak aşkı nedeniyle evliliği bitme noktasına gelmiş ancak, "Sevmek suçsa sevdim. Hesabını da eşime verdim" şeklinde açıklama yapmıştı. Bu aşk kaçamağı sonunda Dilek Dündar eşini bağışlamış ve çift ilişkilerine devam etme kararı almıştı." (Süper Haber, 05.09.2017)

3 ay flört eden reklamcı Ali Nur Velidedeoğlu 18 Ağustos 2006'da modacı Enci Teker ile evlilik kararı alır. Teker, 2015 tarihinde "Beni aldatmadığı kadın kalmadı. Kendi yaşını 10 yıl küçük gösterip genç kızlarla birlikte oluyordu" diyerek tek gelsede boşanır.

Tuğba Ekinci: "İnan ki hiç aldatmayan erkekte sorun vardır, anla yani bu konuda, yani erkeğin elinin kiridir, anladın mı, birazcık aldatabilir, bilinçli bir erkek, 'elinin kiri' der ama daha değer

verir ‘temiz olana.’ Ben hep diyorum, bi Rusya'ya gidilsin evlenmeden.” (29 Mayıs 2024) Hem cinsinin kullanılıp kirli mendil gibi atılmasını normal olarak nitelendirip, aldatılmayı içselleştirip bunu yapmayan erkeklere de ‘anormal’ gözü ile bakmak...

İbrahim Tatlıses'in kadınlarla ilgili görüşü: “Üç türlü kadın vardır; günlük haftalık ömürlük.” (Tan, 16.3.1985) Sayı doğru ama aslında İslam’a göre kadınlar; Ana, eş, bacı şeklinde üçe ayrılırdı! Meryem Uzerli, evlilik dışı çocuk sahibi olduğu Can Ateş’in çocuğu kabul etmemesi üzerine bebeğini babasız büyötmeye karar alır. (Posta, 18.06.2006; Hürriyet, 25.08.2013) Özgür Mumcu: İkimizin de ‘sevgilisi’ var, mahvoluruz! Gazeteci Özgür Mumcu ile Tarkan'ın eski sevgilisi Bilge Öztürk Asmalı Mescit’te dudak dudağa yakalandı. Mumcu muhabirlerden fotoğrafları silmelerini istedi. Öztürk ise, ‘sevgilimiz var, mahvoluruz’ dedi. (Habertürk, 29 Kasım 2014) Bekarlığa en güzel veda meyhanelerde olur. (Sabah, Günaydın eki, 10 Mayıs 2013) Bekarlığa veda partisinde gelin hamile kaldı. (Takvim, 18 Mayıs 2013) Bekarlığa veda partisinde cüce striptizciden hamile kaldı. (Mynet, 13 Kasım 2019) Herşey bir anda oldu. Sosyete’yi sarsan siyahi bebeğin babasını Takvim buldu. Bekarlığa veda partisinde sosyetik gelini hamile bırakan Nijeryalı dansçı A.Y. o gece yaşanan rezaleti tüm çıplaklığıyla anlattı. (Takvim, 18.5.2013)

Büyük kentlerde ahlaki çözüntü hızla artıyor. “Sokakta öpüşmek modernlik değildir diyen Goncagöl, eskiden gizli kapaklı olan şeylerin artık aleni yapıldığına dikkat çekiyor. “İlişkilerin çabuk bitmesinin en önemli sebebi, insanların evlilik öncesinde her şeyi yaşıyor olması” diyor. (Milliyet, 5 temmuz 2010) “Medya, kadınları öncelikle “bedene” indirgemekte ve kitleyi bedenleri üzerinden sömürmektedir. Reklamlar ise, ister istemez izleyenlerini şöyle bir kadının varlığına inandırmaktadır. Kadın, genç (muhtemelen 35 yaş geçmemiş), vücudu kusursuz ve daima bakımlı (hiç ter kokmayan), güzel (rüzgarda saç bozulmayan), zayıf, makyajlı ve daima modaya uyumlu (pahalı markalı) sık giyinen ve daima cinsel çekiciliği ön planda olandır. Kadın ve erkek parfümlerinin ikisi için de, ayrı ayrı kadın vücudu sergilenirken, erkeklerin traş bıçağı reklamında, yine kadın kullanılıyor.” (Ekrem Ergin Karaismailoğlu, Medyaya eleştirel bir bakış: kadınları ve çocukları algı zindanlarına kapatan güç, s. 22, 24) “Kadın dergileri, sanki erkeklerin hoşuna gidecek kadınları hazırlamak için çıkarılır. Güzel olmanın yolları, iyi yemek yapma, iyi giyinme, iyi sevişme ve erkek tavlama yöntemleri üzerinde durulur. Amaç sanki erkeği mutlu edecek kadını hazırlamaktır.” (Yazgölü Aldoğan, Medyanın Kadına Bakış Açısı, Yeni Türkiye Medya Özel Sayısı, Kasım- Aralık 1996, s. 1318-1322)

John Terry'nin eşi Toni Terry: “Mutlu olacaksa başka kadınlara da gidebilir.” (Hürriyet, 15 Şubat 2010) Hülya Avcı: Mutlu evlilik için erkek arada aldatmalı! (Hürriyet, 21 Haziran 2009) İvana Sert'de Posta'dan Oya Germen'e (30.05.2010) benzer açıklamayı yapıyordu, "Kocam başka kadınla birlikte olabilir, hiç kıskanmam!" Ünlülerden Başak Sayan'da Twitter'den bir paylaşımda bulunur; Bir gecelik ilişki aldatma sayılmaz! (2 Şubat 2010) Zaten bu artık bilimsel (!) bir gerçekliğe de oturtulmuştur: ABD'li psikoterapi merkezi müdürü Mira Kirshenbaum, '30 yıllık mesleki tecrübeleri' ile kaleme aldığı kitabından; Evlilikte aldatma iyidir! (Habertürk, 10.02.2008) Berlin'li Sıla Şahin da, ‘Ben özgürüm, Türk kadınlarına çıplaklığın ucuz olmadığını göstermek için playboya soyundum.’ der. (14 Nisan 2011)

Peki tüm bu haberler toplumu ne hale getirmiştir?

19 yaşındaki Gamze Süsemcik sevgilisi Hasan'la birlikte olur. ‘Bekâretimi kaybettim, evlenelim’ der. Sevgilisinin, ‘beni bağlamaz’ demesi üzerine siyanür içerek intihar eder. (27 Aralık 2012) Manken-oyuncu Leyla Kömürcü (30) Amerika-New York'taki bir sperm bankasından

aldığı spermle hamile kalır. 2.5 aylık hamile Leyla Kömürcü'nün bu işlem için 25 bin dolar ödediği öğrenilir. (Milliyet, 17.01.2007) Kızının bebeğini doğuran anne. 51 yaşındaki S. K. bebeğin hem annesi hem anneannesi, hem de sütannesi oldu. (Sabah, 24.12.2006) Eşi Elvan Yıldız'ı dövdüğü iddiasıyla gündeme gelen oyuncu Metin Yıldız, önceki akşam sevgilisiyle öpüşürken görüntüledi. Elvan Yıldız görüntüleri yayınlayan kanala giderek ihaneti önce kendi izledi, gözyaşlarına engel olamadı. (Gazete Vatan, 10.04.2012) O. Baştürk: "Epeydir kulağıma çalınan bir fısıltıydı. Deniyordu ki sağdan soldan, "Taksim'deki bilmem ne mekanında 'eş değiştirme partisi' yapılmış, duydun mu?" Nihayetinde ne yapıp edip Harbiye'de partinin yapılacağı mekanın kapısında buldum kendimi." (Hürriyet, 6 Aralık 2006) Hafızam beni yanıltmıyorsa eğer, İstanbul'da ya da diğer şehirlerde sadece lezbiyenlerin gittiği ve eğlendiği bir kulüp olmadı hiç. O yüzden B.'yi duyunca şaşırdım ve "ilk" olduğu için de yazmak istedim. (Hürriyet, 18.12.2006) Uzak deniz kaptanı, çok sevdiğini söylediği eşini yurtdışına her çıkışında aldatıyor. 'Eğitilmiş bir insanım. Kadının benim yanımda yatıyor olması bana inanılmaz rahatsızlık verir; çünkü ben evli bir insanım. Kendimi suçlu hissederim. Hollanda'da bunu yaptıktan sonra eşime telefon ettim, içimdeki pişmanlığı kapatmak için. Eşimi seviyorum.' (Radikal, 23 Ocak 2006)

Ve sonuç, kadınların içine düştüğü durum, Kadınlar adeta paranoyak yapıldılar.

"Sosyetenin çapkınlık ablukası. Son dönemde evli beylerin kaçamak yaparken sık sık uğradığı mekanın çıkışında paparazzilere yakalanması, söylentilere göre acemi çapkınların eşlerini harekete geçirdi. Magazin ilavelerinde kaçamak yapan eşlerini gören kadınlar artık mekanın en sadık müdavimleri olup çıktı. Öğle saatlerinden itibaren gruplar halinde gelerek ellerine çay ve kahvelerini alarak Brasserie'yi mesken tutan sosyetik hanımlar, mekandan ayrılmak bilmiyormuş. Saatlerce bir umutla eşlerini yakalamayı uman kadın müşteriler yüzünden kısa sürede müşteri portföyü de değişmiş. İddialara göre mekana artık erkekler adım atmazken neredeyse tüm masaları kadınlar parsellemiş durumda." (Akşam, 24 Nisan 2005) Ve bir gazete haberi: "Aldatma sorunu yeni değil. Acaba kocam ihanet ediyor mu?" (Hürriyet, 23 Haziran 1968) Yine Hürriyet'ten 17 Kasım 1969 tarihli bir haberi; "Kocaların aldatıp aldatmadığını tespit eden elektronik beyin yapıldı." 20 Ekim 2013 Hürriyet'ten yine bir haber: "Aldatma nedir?" Ve 10 Şubat 2013 tarihli Hürriyet; "Eşim beni aldatıyor mu?" 28 Mayıs 2011 Hürriyet; "Aldatanlar nasıl yakalanır?" Bu defa, 2 Temmuz 2012 tarihli Milliyet: "Aldatan eş nasıl yakalanır?" İtalyan kadın yazarın kitabı Avrupa'da kapışılıyor. Çapkınlık yapan erkek nasıl yakalanır? Elena Santini 190 sayfalık kitabında çapkınlık yapan kocaların hangi davranışlarıyla kendilerini ele verdiğini anlatıyor. (Tan, 14 Eylül 1984) Ajda Pekkan: Erkekler çorap gibidir, ikisinin de kaçmasını beklemeden değiştiririm, erkeklere inanmamak gerektiğini anladım, dünyada terk edilen bir kadın kadar hiç kimse bedbaht olamaz. (Günaydın, 6 Nisan 1972) Kadınlar hayatları boyunca dışarı çıkmadan yaptıkları hazırlıklar için 2 yıl harcıyor. (Vatan, 11.11.2005) Peki işe yarıyor mu?: "Yılın bebeği seçilen Aktris Scarlett Johansson, Yaşayan en sexi erkek 2010 seçilen 2 yıllık eş aktör Ryan Reynold'dan boşanır." (15 Aralık 2010) "Aldatma, 'en yaygın insan davranışlarından' biridir." (NTV, 6.7.2012)

'Biranda' isimli bir kullanıcının "kadinlarkulubu" adlı web sayfasındaki bir paylaşımı: "Herkes mi aldatır? Ben hayatımda tek bir erkeğe bile güvenemeyecek miyim? Yıllarca babam annemi aldattı, 5 yıllık bir ilişkim vardı, varımı yoğunluğumu verdiğim, nişanlanmıştık ki beni aldattığını yakaladım ve bitti. Aradan 2 yıl geçti arkadaşlar aracılığıyla biriyle tanıştım ve onda da aldatıldım. Sonra başka bir ilişki ve yine aldatılma. Ve yine bir aldatılmanın sonundayım sorun bende mi bilmiyorum, çirkin değilim, güzel bir işim var ama hep aldatıldım, lanet olsun hayata, yaşama. Aklımdan binbir türlü intiharlar geçiyor, susturamıyorum içimdeki sesleri... Ben bunları haketmedim ki..." (29 Mayıs 2013) "Ne kadar sürüyor ilişkilerin? "Bir ya da bir buçuk sene. Sonra hep bir problem çıkıyor. Geçen sene Romalı bir yapımcı, "Sizler de bizim gibi olmaya

başladınız. İstanbul'da kadınlar kafelerde ya yalnız başına oturuyor, ya da kadın kadına" dedi. Amerikalı film yapımcısı da "Pelincim senin için üzülüyorum. Yoksa sen de kedileriyle yalnız yaşayan birine mi dönüşeceksin!" dedi." (Ayşe Arman'ın Pelin Batu ile röportajı, Hürriyet, 21.11.2011)

"Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum." (Ayşe Arman, Hürriyet, 20 Haziran 2012) "Boğaziçi Üniversitesinde okuyanlar bilir. Öğrenci işleri müdürümüz vardı, Metin B. Güzel kızlara düşkündü. Bizlerde krediye ihtiyacımız olunca, ders bırakmak-ilave etmek istersek "File çorap çeker, hafif dekolte yapar, ayakkabıları da geçirdiğimiz gibi alırdık soluğu Metin Hoca'da. Biraz da flörtöz konuştunuz mu işiniz halloldu demekti." (Sabah, 04.10.2003) Bir zamanlar 'yatak altına' gizlenen, hatta insanları utandıran "porno" artık günlük yaşamın göz önünde yaşanan sıradan bir parçası haline geldi. Özellikle de görselliğin ön plana çıktığı işlerde cinsellik prim yapıyor. Doğal olarak bunu kullanan insanların sayısı da giderek artıyor. (Hürriyet, 04.06.2007) Adli tıp uzmanı Prof. Sevil Atasoy, babalık testi için başvuran 4 babadan biri kuşkusunda haklı çıkıyor. (Milliyet, 8 Temmuz 2007) Tecavüz şurubunun düşmanı içki dedektifi: Bir kadına tecavüz ettiğini gösteren kayıtlar, akıllara 'tecavüz şurubu'nu getirdi. İçeceğe karıştırılan ve hafıza kaybıyla vajina kayganlığı sağlayan .. isimli ilaç, 'içki dedektifi' denilen bir tür aparat sayesinde teşhis edilebiliyor. Bu kartonlar yurtdışında 'barlarda' kullanılıyor. (Sabah, 03.09.2005) Okullarda taciz oranı yüzde 92: Çeşitli illerdeki 1136 ilköğretim öğrencisiyle yapılan anketten: Ankete katılan öğrencilerin yüzde 47'si sözlü, yüzde 26'sı fiziksel, yüzde 27'si ise cinsel tacize uğradığını belirtti. (Hürriyet, 24.08.2005) Ürküten akım: Annesinin Lolitası: Anneler 'Anasının kuzusu, annesinin bir tanesi' diye severlerdi evlatlarını. Ama durum değişiyor. Anneler küçük kızlarını Lolita'ya dönüştürmek için yarışıyor. Dünyada yayılan bu ürkütücü akım artık Türkiye'de de görülüyor. (Hürriyet, 21 Ekim 2014) Tecavüzden nasıl korunulur? Boğaziçi üniversitesi rehberlik ve psikolojik danışmanlık araştırma ve uygulama merkezi, kadınlar için "tecavüzden nasıl korunulur" rehberi hazırladı. Kadınlar en çok tanıdık erkeklerin tecavüzüne uğruyor. Bir kişiyi ırkı, dış görünümü, sosyal konumu ve sizinle olan ilişkisiyle değil, davranışlarıyla değerlendirin. 'Sınırlarınızı belirleyin.' Karşınızdakiyle ne kadar bedensel yakınlık kurmak istediğinizi belirleyin; 'el sıkışma' yanaktan öpme, dudaktan öpme, sarılma, vb. (Milliyet, 21.02.2005) "Doğum kontrol hapını kızına elleriyle içirtti: Aygen T.' İkinci eşimin ilk eşinden olan kızı, 13'üne bastığında annesi kendi jinekologundan randevu aldı ve kızı için doğum kontrol hapı reçetesi istedi. Sonra da kızını karşısına alarak, hapları almaya başlamasının neden önemli olduğunu, nasıl kullanması gerektiğini, çok güzel bir kız olduğu için okuldaki erkek arkadaşlarının ilgisini çekmesinin doğal olduğunu, seksin tabu olmadığını, ancak 'tercihen ilk denemesinin' karşılıklı derin duygular yaşadığı bir kişiyle olmasının önemini, aksi halde duygusal travma yaşayabileceğini, çok doğru seçimler yapmasının ilerideki cinsel yaşamını etkileyebileceğini söyledi. İlk hapı da kendi elleriyle kızına verip içirtti. Merak edenler olur diye: Olay, Quebec'de yaşandı. Yıl 1972, ülke Kanada. Saygılar.' Çok çok teşekkürler Aygen Bey. Türkiye'de pek çok insanın "Aman Allah'ım olur mu böyle rezillik!" deyip kınayacağı bir öykü. Bense bayıldım. 30 yıl önce Kanada'da yaşanan bu diyalogun benzerini Türkiye'de yaşayabilmemiz için 30 yıl daha mı geçmesi gerekiyor?" (Hürriyet, Ayşe Arman, 27 Ekim 2008) Aslında fazla beklemesine gerek kalmadı. "On yıl önce kızımın cinselliğiyle ilgili yazım kıyamet koparmıştı. Kızımın cinselliğine ilişkin olarak on yıl önce Hürriyet'te yazdığım bir yazı o sıra kıyametler kopartmıştı. Hatta kıyamet ne kelime, skandal yaratmıştı. Nedeni mi? Çünkü o sıra 'artık ergenlik çağına gelmiş' olan kerimem/kızım aramızdaki ilişkinin samimiyet ve dürüstlüğüne güvenerek, bana, artık sevgilisiyle yatmaya karar verdiğini söylemişti. Ben de, 'AIDS ve hamilelik tehlikelerine dikkat etmesi kaydıyla', kendisinin özgür ve sorumlu olduğu cevabını vermiştim. Bunu gazetedeki sütunuma aktarınca da af buyurun, 'pezevenkliğim'den (!) bile dem vurmak cüretini gösterenler çıktı. (Hadi Uluengin, Hürriyet, 12 Ağustos 2005) B u da ateist bir akademisyen olan Celal Şengör'den: "Benim bir kızım olaydı, onun kiminle yatıp kalktığı beni

ilgilendirmezdi. Söyleyebileceğim tek şey 'Aman dikkat et, herifin AIDS'i olmasın' diye açıklama yapar. (Medya Radar, 29 Nisan 2024)

“Yeni Şafak Gazetesi yazarlarından Hayrettin Karaman köşe yazısında “Vücudun cinsi cazibesi olan yerlerini kamuya açık yerlerde göstermek tacizdir” demiş. Biz ‘kadınlar, çoğumuz tahrik etmeyi severiz.’ Göğsümüzün, bacağımızın, dudağımızın ‘bize birtakım menfaatler olarak geri döndüğünü keşfettiğimizden beri’ yaparız bunu. Her yerde bunu yaşam biçimi haline getirmiş kadınlar vardır. Hiçbir menfaatimiz olmasa da ‘sırf arzu edildiğimizi görmek için’ yaparız. ‘Bayılırız tahrik etmeye. Ötesini istemeyiz, o başka.’ Ama çok samimiysenizdir bu konuda. Kendimize bile yalan söyleriz.” (Pakize Suda, Hürriyet, 24.01.2002) Bu da erkek versiyonu; “Rodos sokaklarını gezerken ister istemez kadınları da gözlüyorum. Yüzde 70’i göğüslerini cömertçe ‘teşhir’ ediyor. Teşhir kelimesini en çok göğüslere yakıştırıyorum. Bana göre ‘kadınlığın en güzel duygularından biri’ bu. Öteki de teşhir cüreti. Düşünüyorum. ‘Acaba kadın bilinçlendikçe teşhir duygusu da artıyor mu?’ Başka bazıları ise kadının bilinçlendikçe örtündüğünü iddia ediyor. Ben şunu biliyorum: İnançlar kadını sevmiyor. Hatta ona düşman. O nedenle şuna inanıyorum: ‘Bu çağın en büyük mücadelesi, inanç ile kadın arasında olacak.’ Ve kendim kadar eminim ki bu savaşı kadın kazanacak. Öyle yaparken ‘dünyaya da çok şey’ kazandıracak.” (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 7 Ağustos 2006) ‘Bazı’ kadınlar bikiniyi vücutlarının güzel taraflarını ‘göstermek için’ değil de, ‘gerçekten güneşlenmek için’ giyiyorlar. (Ses dergisi, sayı: 54, 1 Aralık 1962)

“Modern zamanlarda kadın, fitratına ihanet edercesine erkekleşmeye başladı. Kadın, daha az kadın, daha az anne, daha az eş olmakla ‘özgürleştiğini’ sandı. Evin yerini sokak, mutfak yerini büro, anneliğin yerini iş hayatı, ‘mahremiyetin yerini teşhir aldıkça’ kadının erkekleşmesi kaçınılmaz oldu. ‘Modern kadın özgürleştikçe, yani özüne, doğasına, nefsine bırakıldıkça açılıyor, teşhir ediyor; göze hitap etmek, gözün dikkatini çekmek için elinden geleni yapıyor.’ Öyle ki sadece süslenmekle, takınmakla, takıştırmakla yetinmiyor; doğal süsleriyle ortaya çıkıyor; ‘mümkün olabildiğince bedenini gözler önüne seriyor.’ Çünkü karşıt cinsin kendisinden bunu talep ettiğini, ancak böyle yapmakla göze gireceğini biliyor; beğeninin biçimi sadece beğenilenin tercihiyle değil, beğenenin talebiyle de belirleniyor.” (D. Cündioğlu, Philo Sophia Loren, s. 58-59) “Teşhir, tahrik ve taciz: İnsanın, temel içgüdülerinden biriyle harekete geçmesi, esas olarak ‘tatminsizlikten’ doğar. Ancak vitrine konmuş bir tepsi baklava tok insanın bile beslenme dürtüsünü uyarır. Ama toplum hayatında bunlardan çok daha önemlisi ve ‘tehlikelisi’ zaten yaradılış icabı hayvan yönü baskın olan ‘erkeklerin cinsel dürtülerinin sürekli tahrik’ edilmesidir. Bir insanın başına gelebilecek en korkunç şey, cinsel tecavüze uğramaktır. Erkeğin mütecaviz eylemleri de, kadınların derin dekoltesi ve mini etekli elbiseler giyip bedenlerini teşhir etmeleri de içgüselidir. ‘Tarih boyunca bütün dinlerin ve günümüzde özellikle İslam’ın üzerinde en çok titizlendiği konu, kadının örtünmesidir.’ Nedense kadınların, erkeklerin zoruyla kısıtlanmış yurttaşlık ve insanlık haklarının teslim edilmesi, kadınlar tarafından kadın olmanın avantajını kullanmaya yaradığı için olsa gerek “açık saçık giyinme özgürlüğü” şekline dönüştürülmüştür. Son Söz: Teşhirin rantına tamah eden, saygınlığından ödün verir.” (Ege Cansen, Hürriyet, 04 Temmuz 2011) “Kadınların, hayatın çeşitli alanlarında vitrin süsü gibi kullanılmasına hep tepki duydum. Ne zaman bir fuara gitsem, bacaklarını açıp son model arabaların üstüne oturmuş mini etekli mankenleri görsem içim kalkıyor, midem bulanıyor. Hem, kadın cinsini bu kadar aşağılatan o kadınlara karşı, hem de onları oraya oturtup müşteriyi kandırarak mal satmaya çalışanlara karşı öfke doluyor içim. Bilişim 98’i dolaşırken yine aynı mide bulantısını yaşadım. Göğüslerini ve uzun bacaklarını açıkta bırakan giysileri ve frapan makyajlarıyla hostes kızlar yine iş başındaydı. Hayatlarında tek bir tuşuna basmadıkları, en basit bir soruya cevap verebilecek kadar bile tanımadıkları bilgisayarların yanında durarak, bulundukları standı bir cazibe merkezine dönüştürmeye çalışıyorlardı.” (Gülây Göktürk, Yeni Yüzyıl Gazetesindeki yazısından) “Kadın

dergileri, sanki erkeklerin hoşuna gidecek kadınları hazırlamak için çıkarılır. Güzel olmanın yolları, iyi yemek yapma, iyi giyinme, iyi sevişme ve erkek tavlama yöntemleri üzerinde durulur. Amaç sanki erkeği mutlu edecek kadını hazırlamaktır.” (Yazgülü Aldoğan, Medyanın Kadına Bakış Açısı, Yeni Türkiye Medya Özel Sayısı, Kasım- Aralık 1996, s. 1318-1322)

Kavun festivalinden araba lastiği satışına; yemek tabağı yerine kullanılmaktan sehpa yerine kullanılmaya dek, kadın vücudunu istismar edip kullanan kapitalist sistemin görsel öğelerini buraya alamıyoruz....!

Kadınları nasıl bir psikolojiye sokuyorlar ki, buz gibi havalarda bile mini ile dolaşma mecburiyetinde hissettiriyorlar kendilerine?!

Erkek eller cepte, paltosunun yakasını kaldırmış, kadın palto giyiyor ama alttan mini etek.

Bozulan kavramlar

Aşk: Kural dışılık, zina, esrar, çırılçıplak grupların adı, 'Aşk-gökkuşağı çocukları' (Hürriyet, 08.08.1989); Ahlaksız teklif çıldırttı. Sokakta yürürken "aşk teklif eden 3 travestiyi dövdü." (Vatan, 12.07.2012) Sevgililer günü: 14 Şubat'a viagra dopingi. Viagra, sadece Sevgililer Günü'ne mahsus olmak üzere bir gün süresince reçetesiz satın alınabilecek. (12 Şubat 2007) Spor: Arjantin Voleybol Federasyonu, kadın maçlarına ilgiyi artırmak için ilginç bir yola başvurdu. Kadın voleybolcular maçlara 'süper mini' şortlarla çıkıyor. (Hürriyet, 20.11.2014) Olimpiyat: İngiliz The Times gazetesinin spor yazarı Matthew Syed, ülkesini 1992 ve 2000'de olmak üzere iki kez olimpiyatlarda temsil etti. "Her olimpiyat köyünde en çok tüketilen şey prezervatiftir." (Hürriyet, 24.08.2008) Yardım: Yardım için soyunan anneler borca girdi. (Milliyet, 15.4.2008) Kanser araştırmalarına destek olmak için çırılçıplak soyunup takvim için resim çektirdiler. (Habertürk, 17 Ağustos 2009) AIDS araştırmaları için yarı çıplak defile yapılır, Viyana'da hayat felç olur. (Hürriyet, 18 Mayıs 2008) Alkol ve uyuşturucuya karşı "İç çamaşırı koşusu" (Milliyet, 29 Mart 2009) Asker eşleri yardıma muhtaç askerler için soyundu. (Hürriyet, 4.11.2008) İngiltere'de yaralı askerler için çırılçıplak soyundu. (Milliyet, 15 Aralık 2009) Bu da Türk versiyonu: Ünlüler meme kanseri için soyunur. Memem vakfı kampanyayı sahiplenmeyince zor durumda kalırlar. (27 Eylül 2008) Eskort: 70 yaşındaki adama eskort gelin şoku. Anlaştığı kız, oğlunun sevgilisi çıktı. (9 Mart 2014) O bir 'dijikiz' : 3 yıl önce kısmen şanssızlık kısmen mecburiyetten karanlık bir iş seçti kendine: Eskort kızlık. Ama şimdi o müşterilerini sanal ilan sitelerinde buluyor. (24.09.2012) Manken: Eski manken Ayşe Baceoğlu annelere seslendi, 'Kızlarınızı manken yapıp harcamayın.' (Haber7, 17 Ocak 2010) Manken haberleri: 10 bin dolara mankenlerle seks. (Gazetevatan, 8.1.2011) Fuhuş baskınında manken şoku. (Hürriyet, 3.4.2006; Cumhuriyet, 15.6.2010 vd.) Şenay Akay: "Modacıların defilelerine çıkmak isteyen mankenler, cast

görüşmelerinde çırpçıplak soyuluyor. Sadece modacılar değil. Aynı şekilde fotoğrafçılar ile moda sektöründeki benzer işleri yapanlarda mankenleri çırpçıplak soyup, 'inceliyor.' Kuliste de anadan üryan kalıyorsunuz, giyinip soyunurken. Erkek mankenler de var. Ama orada herkes işini yapıyor. Profesyonel bir gözle bakıyor." (6 Temmuz 2007) Manken Ece Sükan, Bizi de soydular. (Habertürk, 9.8.2007) Victoria Secret'in eski mankeni Kylie Bisutti, "Sex işçisi gibi idim." (CNNTürk, 4 Ekim 2014) Miss Asya Pasifik Güzellik yarışmasına katılan 19 yaşındaki İngiliz güzeli Amy Willerton, 'tüm jüri üyelerinin' kendisine gelip, kendisi ile "yatmaları karşılığı kendisine oy vereceklerini" teklif ettiklerini söyler ve "Jürinin dışında organizatörler tarafından da seks yapmak için zorlandım" diyerek bunlardan bıktığını belirtip yarışmadan çekilir. Yarışmanın birinciliğini Hindistanlı Tanvi Singla alır. (Posta, 21 Ekim 2011); Top model, telekızlık yaparken yakalandı. (Hürriyet, 20 Kasım 2007) Bale: Eski balerin A. Voloçkaya: "Bolşoy geneleve döndü." Sanat, Özgürlük, tapma, dost: Avrupa'da yılın artisti seçilen Karin Schubert, "Çıplaklık başka şey müstehcenlik başka şeydir. Çıplaklık artık müstehcenlik değil, sanat sayılıyor." (Okey, 22 Temmuz 1974); Yedinci güzel sanat: Göğüs (Akşam, 23.5.1965) Tapılacak kadın: Hülya Avşar (Hürriyet, 25.3.1992); Gençlerin taptığı kadın; Madonna. (Tan, 24.12.2014); Göğüslere özgürlük (Hürriyet, 18.1.1992); Seks turizmi (Hürriyet, 3.7.1984); Avrupa'da Çinli dost tutmak moda oldu: Avrupada yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, 'sahibi' Herb Andress'in kollarında. (Okey, 26.7.1974); Aşk çocuklarının parolası: Sevmek ve sevilmek." (Hürriyet, 03 Ağustos 1971) "Hippiler: Uyuşturucu, sapık ilişkiler ve kuralsızlıklara tanınan bir akımın üyelerine verilen isim güzellemeşi ilginç! 'Aşk çocukları!' Aynı haberin yan sayfasında ise başka bir haber: 'Hippiler, Hollanda polisinin başına dert oldu!' Avrupa'da 'tutucularla özgürlükçüler' birbirine girdi. Göğüsler kapansın mı? (Milliyet, 24 Temmuz 1983) Van Halen gençliğin yeni ilahı. Rock müziğinin bu yeni isminin konserlerini binlerce genç izliyor ve çılgınlık son haddine varıyor. Seks, uyuşturucu madde ve rock müzik birbirine karışıyor. Gençler konserinde uyuşturucu içiyor, 'doyasıya' sevişiyor. (Hey dergisi, 22.11.1982) Romy Schneider kalp krizinden öldü. Alain Delon'la büyük aşk yaşayan ve onu kendi yatağında bir erkekle yakalayan ve teselliye lezbiyen ilişkilerde arayan Romy, kalp krizinden öldü. (Star, 20 Ekim 1991) Yüz güzelliği mi, vücut güzelliği mi? Yüz çirkinliğini gidermek mümkündür, fakat çirkin vücudu düzeltmek asla mümkün değildir. Diğer taraftan 'asıl mesele' erkeklerin tercihleridir. (Yedigün dergisi, sayı:19, 20 Temmuz 1950)

Batıda kadın

Avrupa'da kadın cinayetleri ne boyutta, ne tür önlemler alınıyor? "Kuzey İrlanda'daki Kadın Yardım Derneği'nden (Womenis Aid Norhtern Ireland) Sonya McMullan'a göre, "aile içi şiddet sorunu devam ediyor ve her yıl pek çok kadın bu nedenle hayatını kaybediyor." Baltık ülkelerinde de kadın cinayeti oranı oldukça yüksek. Litvanya'da aile içi şiddet mağdurlarına hizmet veren bir yardım kuruluşunda gönüllü çalışma yürüten aktivist Modesta Kairyte, "Sovyet dönemi bir tür travma bıraktı, ama sorun çoğunlukla toplumdaki tutumlarla ilgili" diyor. "Toplum hala kadını suçluyor, onu kınıyor." İspanya'da bu yıl öldürülen kadın sayısı şimdiden 2018 rakamlarının iki katını aşmış durumda." (BBC, 9 Eylül 2019)

ABD'li kadınlar sadakatsız erkekleri ifşa etmek için özel bir internet sitesi kurdular. (Milliyet, 19.9.2005) Kadına yönelik şiddet arttı: Uluslararası Af Örgütü'nün hazırladığı raporda her yıl yaşları 5 ile 15 arasında değişen 2 milyona yakın kız çocuğunun fahişeliğe zorlandığı ve kadınların fuhuşa zorlanmasıyla ortaya çıkan ticaretin boyutunun yılda 7 milyar dolara kadar yükseldiği kaydedildi. Dünyanın en ileri ülkesi sayılan ABD'de bile her 15 saniyede bir kadının eşi ya da sevgilisi tarafından dövüldüğü, her 90 saniyede bir kadının tecavüze uğradığı bildirildi. Fransa'da her yıl 2500 kadının tecavüze uğradığına da işaret edildi. (Hürriyet, 6 Eylül 2005) Ürküten gelişme: Avrupa'da çocuk seks ticareti artıyor: Çocuk seks ticareti konusunda hazırlanan bir rapor, Doğu Avrupa'dan Batı Avrupa'ya çocuk ticaretinin artık "günlük" hale

geldiğini, her yıl çok sayıda çocuğun fahişeliğe zorlandığını ortaya koydu. Kısmen Avrupa Komisyonu tarafından finanse edilen rapor, Doğu Avrupa'daki hemen hemen her ülkeden, İngiltere, Belçika, Finlandiya, Fransa, Almanya, İtalya, Norveç ve Hollanda'dan oluşan 8 'alıcı' ülkeye yönelik acımasız ticaretin korkunç yüzünü gözler önüne seriyor. Raporda, çoğunluğu 15 ila 18 yaşlarında olan çocukların, zorla fahişe olarak çalıştırılmak için kaçırıldıkları, baskıya maruz kaldıkları ya da kandırıldıkları kaydediliyor. (Milliyet, 19.12.2001) Şimdi çıplak haberler: İngiltere'de yayın yapan .TV yeni bir 'hizmetle' izleyenlerinin ilgisini çekmeyi planlıyor. TV, ABD'de büyük ilgi görüp reyting rekorlarını altüst etmesi üzerine 16 Ağustos'tan itibaren İngiltere'de de "Çıplak Haberler" in yayınına başlayacak. Sunucuların giyinik olarak ekranda belireceği haber bülteninde, spordan eğlenceye kadar tüm dünyadaki gelişmeler aktarılacak. Spikerler, bülten ilerledikçe üzerlerindeki giysilerinden birini çıkartıp yavaş yavaş soyunacak. (Milliyet, 12 Ağustos 2004) Çıplak spiker ilgi gördü: Bulgaristan'da uydudan ve kablolu sistemden yayın yapan . adlı özel TV kanalında ilk çıplak haber yayını 10 Aralık'ta yapıldı. Büyük ilgi gören haber yayınında, spiker Galya ilk haberde ceketini, ikinci haberde gömleğini, üçüncü haberde sutyenini, dördüncü haberde ise eteğini çıkararak çıplak kaldı. (Milliyet, 13 Aralık 2001)

Elini değil de bira şişelerini mi tutsa idi centilmenlerimiz!

Amerika'da kadına şiddet konusunda çarpıcı veriler sunan iki araştırma: Amerikan Üniversiteler Birliği'nin, 27 üniversitedeki cinsel saldırı ve suistimale ilgili yaşadıklarını sorduğu 150.000'den fazla öğrenciden aldığı cevaplarla hazırladığı raporun genel sonuçları: %20'den fazla kız, önde gelen üniversite öğrencisi, bu yıl cinse saldırı ve suiistimal mağduru olduklarını ifade ettiler. 27 Üniversite ortalaması, %23, yani tüm bu 27 üniversitede okuyan ABD'li kız öğrencilerin %23'ü cinsel saldırı yahut suiistimale maruz kalmışlar. Harvard da ise ortalamanın üstünde olarak sonuç, %26 çıkmış. (Washington Post, 21 Eylül 2015) Adalet Bakanlığı ve Federal Araştırma Bürosu gibi yerlerin raporlarına istinaden ortaya konulan verilerde içler acısı bir durum göze batıyor. Amerikan Kadınlarının hayatlarının bir döneminde %52'si fiziksel, yüzde 17.6'sı cinsel saldırıya uğramış. Bu oran, gelişmiş ülkelere göre yüksek. Mesela İsveç'te %25, İtalya'da ise %18 olarak gözüküyor. ABD'li Kadınların her yıl neredeyse %25'i, yakın ilişkisi olan bir kişi tarafından fiziksel yahut cinsel saldırıya uğruyor. Ayrıca her 5 kadından 1'i hayatın da tecavüze uğradığı ortaya çıkıyor. (vox.com, 16 Eylül 2014) Peki, geçen yaklaşık 10 yılda bir değişme var mı?

Rapor: Avrupa'da kadın ve çocuklara yönelik cinayet oranı endişe verici. Avrupa Konseyi Kadınlara Yönelik Şiddete ve Aile İçi Şiddete Karşı Eylem Uzmanları Grubu raporunda, Finlandiya, İsveç, Portekiz, Hollanda, Sırbistan ve Avusturya'nın aralarında olduğu Avrupa'daki çok sayıda ülkede aile içi şiddet tanığı ve mağduru çocuklara yönelik kısıtlı destek verildiğine dikkat çekildi. Fransa, İtalya, Hollanda, Polonya gibi ülkelerde aile içi şiddet muhatabı çocukların "velayet ve erişim" hakları belirlenirken mahkemelerde "çocukların yüksek menfaatleri göz önünde bulundurulmadan" kararlar alındığı belirtilen raporda, Fransa ve Andora dahil bazı ülkelerin ebeveynlerin aile içi şiddete maruz kalan çocuklarını ziyaretlerinde çocuklar açısından yeterli güvenlik önlemleri alınmadığı anlatıldı. (AA, 14.06.2022) Erkeklerden fiziksel veya cinsel şiddet gören kadınların oranı. Letonya ve Danimarka'da kadına şiddet oranı yüzde 32. Bu oran Finlandiya'da yüzde 30 ve İngiltere'de yüzde 29. Kadına şiddet oranı diğer ülkelerde ise şöyle: İsveç yüzde 28, Norveç yüzde 27, Hollanda yüzde 25, Belçika

yüzde 24, Almanya yüzde 22, İtalya ve Yunanistan yüzde 19, Japonya yüzde 15 ve Meksika yüzde 14. (Euronews, 31/03/2022) Almanya'da Kadın Hakları. Yasalar birçok ülkede kadın haklarını korusa da, çoğu toplumda kadınlar için eşit haklar hala tam olarak mümkün değil. Almanya'da bu durum, özellikle iş ve siyaset alanındaki fırsat eşitsizliğinde açıkça görülüyor. Bunun yanı sıra, kadına karşı cinsel ve aile içi şiddet ve uluslararası kadın ticareti de dikkat edilmesi gereken başlıca konular arasında geliyor. Genel Eşit Muamele Yasası'na (AGG) göre Almanya'da kadın ve erkeklerin eşit olduğu düşünülmektedir. Ancak kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya 'daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da' Almanya'daki yönetici pozisyonlarında 'hala çok az kadın' bulunmaktadır. Bu durum siyasal alanda da aynı, kadınların siyasal alandaki 'temsili yeterli değil.' Kadınların siyasal alanda genel olarak ve özellikle de yerel düzeydeki oranı hala erkeklerden 'daha düşük' durumda. Ortalama olarak, Almanya'da kadınlar erkeklerden 'daha az kazanıyorlar.' Fuhuş Almanya'da 2001 yılından beri yasal ve meşru bir iş olarak görülmektedir. Bu yasa değişikliği, seks işçilerini istismar etmeyi suç sayarak daha iyi koruma sağlamayı amaçlıyordu. Ne yazık ki, yasa istenen etkiyi sağlayamamıştır ve istismar ve insan ticareti büyük bir sorun olmaya devam etmektedir. İnsan ticareti (buna fuhuş adına yapılan kadın ticareti de dahil) ciddi bir insan hakları ihhalidir. "Modern bir kölelik biçimi olarak adlandırılan" bu durum, AB'nin insan ticaretine karşı olan yönergesine rağmen organize suç örgütleri tarafından yapılmaya devam edilmektedir. (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) İzlanda'da, devlet başkanı kadın olan ülkede geçen yıl striptiz kulüpleri taciz olayları nedeniyle kapatıldı. (Milliyet, 26.09.2011)

ABD'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor. (Amerikan tecavüz merkezi raporu), her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50'si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 5.8.1990) "Amerika Birleşik Devletleri'nin Philadelphia kentinde banliyö treninde bir kadına tecavüz edilirken yolcuların müdahale etmemesi hukuki tartışma konusu oldu. Polis, olaya müdahale etmek yerine cep telefonu ile video kaydı alanların suçlanmasının mümkün olduğunu söyledi." (Euro News, 19.10.2021) İngilizler uctu: Teenager adı verilen İngiliz gençliği, tam bir cinsel kriz içinde. 13-15 yaş arası gençlerin %25'i seks yapmaya başlamış. 'Cinsel ilişkiye girmiş 13-15 yaş arası' gençlerin %42'si 'tek gecelik seks' yaşamış. Her 10 gençten biri 'hemcinsleri' ile ilişkiye girmiş. Gençlerin %42'si marihuana kullanmış, 13-19 yaş arası gençlerin %96'sı alkol kullanıyor. Dr. Sarah Gill'in raporunda adı geçen Samantha: "Normal bir haftasonu, cuma akşamı körkütük sarhoş olmak, c.tesi öğleden sonra parkta bir kaç bira ve cinsel ilişki... Şu an 3 erkek arkadaşım var. İngiltere'de pek çok yaşıtlarım da benim gibi "normal" bir hayat sürüyor." (Şok, 14.09.2004) İngiltere'de 15 yaşındaki kıza 'alışveriş merkezinde' tecavüz ettiler. (Milliyet, 23.11.2001) ABD cinsel taciz suçlularını uydudan izleyecek. (Milliyet, 24.12.2001) Almanya'da iki genç kız şimdiye kadar görülmemiş bir iddiaya girdi: Bir günde kim en çok erkekle yatacak? 19 yaşındaki Nathalie bir günde 64 erkekle seks yaparak iddiayı kazandı. (Milliyet 10 Ağustos 2005) 51 yaşındaki Çinlinin internette asıldığı kız, öz kızı çıktı: Çin'de İngilizce yayımlanan China Daily gazetesinin haberine göre, ismi sadece 'Zhu' olarak açıklanan adamın 1 hafta boyunca yazıştığı kız, kendi kızı çıktı. (Milliyet, 19 Eylül 2005) ABD'li zengin bir adam, oğlunun nişanlısına 1 milyon dolar karşılığında seks yapmayı teklif etti. (Milliyet, 24 Temmuz 2004) İngiltere'nin başkenti Londra'da çıplak yaşama öğretilerini benimsemiş kişilere yönelik alışveriş merkezi 'büyük ilgi' topladı. Oxford caddesi'nde dün açılışı yapılan plazada müşteriler alışverişlerini üzerlerinde hiç bir kıyafet olmadan yapacak. (Milliyet, 22 Haziran 2004) Almanya'da 18 yaşın altında kürtaj yaptıranların sayısı hızla artıyor, 2003 yılında kürtaj yaptıran yaklaşık 120 bin kadından 7 bin 600'ünün '18 yaşın altında' olduğu dikkati çekti. (Milliyet, 12 ağustos 2004) Anket: Ankete yaklaşık 3 bin Alman, 2 bin ABD'li, 2 bin Britanyalı, 2 bin Çinli ve 2 bin Fransız katıldı. 'Hiç tek gecelik ilişki yaşamadınız mı' sorusuna Almanların yüzde 57'si, Fransızların yüzde 54'ü, Britanyalıların yüzde 45'i, ABD'lilerin yüzde 44'ü ve Çinlilerin yüzde 26'sı 'evet' dedi. (Milliyet, 10 ağustos 2004) Elle tacizin

başkenti: Tokyo: Japonya'nın başkenti tokyo'da 20-30 yaş arası kadınların yüzde 64'ünün trenlerde, metro trenlerinde ve istasyonlarında 'elle tacize' uğradığı bildirildi. (Milliyet, 23 kasım 2004) Avrupa'da Sen'de intihar eden sayısı 700.000'dir! Avrupa'daki cinayetlerin %50'si karı koca arasındaki kavgalardan olmaktadır! Gelir düzeyi en yüksek olan Norveç, intihar vakalarının en çok olduğu bölgedir! (Banu Avar, MPL TV, 11.11.07) Akşam saatlerinde seks serbest: Hollanda'nın en ünlü parkında akşam saatlerinde ve gece seks yapmak yasal hale getirildi. (Vatan, 11 Mart 2008) Kadın feministler. Çıplak vücutlarına yazdıkları ile feminist mesajlar veren grup, 'Erkekler çıplak kadına bakıyor, bizde bedenimizi kullanıyoruz.' (Vatan, 11 Mart 2012) Feministlerin yeni manifesto/bildiri aracı, kadın pornosu. (Taraf, 22.11.2007) Playboy'un sahibi H. Hefner; 'Kadınlar sex objesidir.' (3 Ağustos 2010) Amerika'da üniversiteye başlayan öğrenciler için tecavüz seminerleri düzenleniyor. Bazı seminerlerde 'ideal yaklaşma'yı 'uygulamalı olarak' gösteriliyor. (Hürriyet, 31.10.1993) Avrupa'da çocuk anneler artıyor. Avrupa'nın birçok ülkesinde "çocuk anneler" sorunu, yetkilileri ve uzmanları düşündürüyor. Henüz 'çocukluk çağındayken anne olan kız çocukları' hem aileleri, hem toplum için sorun oluşturuyor. Çocuk anneler, özellikle İngiltere'de hayli fazla. İngiltere'de Yorkshire'da geçen hafta 12 yaşındaki bir kız çocuğunun anne olmasının ardından, önceki gün de yine 12 yaşında Sheffield'li bir başka kız çocuğunun hamile olduğu ortaya çıktı. Almanya'da da çocukluk çağında anne olan kızların sayısında artış var. Haftalık Stern Dergisi'nin son sayısındaki bir habere göre, Almanya'da her yıl 4 bin 800 kız çocuğu anne oluyor. (Hürriyet, 4.9.1999) Hamilelik moda oldu! Avrupa'da genç kızlar arasındaki en yüksek hamilelik oranına sahip ülke konumundaki İngiltere'de, bir lisede okuyan 13 yaşındaki erkek arkadaşıyla ilk kez seks yaptıktan sonra hamile kaldığını belirten Kizzy Neal'in açıklamaları İngiltere'de şok etkisi yarattı. 'Daliy Mail' gazetesine konuşan genç kız aynı sınıfta okuduğu dört kız arkadaşının da yılbaşından sonra hamile kaldığını belirtirken, gençler arasındaki yeni trendin hamile kalmak olduğunu söyledi. (Milliyet, 27 Şubat 2007) İngiltere'nin en büyük sorunlarından biri ergenlik dönemindeki kız çocuklarının hamile kalması. Son araştırma 'hamile kalan kızların yaşlarının 10'a kadar gerilediği' yönünde. Araştırmaya göre, son 8 yıl içinde henüz ilkökulu bitirmemiş 54 kız çocuk hamile kaldı. Bu çocuklardan 15'i sadece 10, 39'u ise 11 yaşındaydı. Hükümet rakamlarına göre, her yıl İngiltere ve Galler'de 13 ve 13 yaş altı 300 kız çocuk hamile kalıyor. 2002'den bu yana ise 15 yaş altı 63 bin 587 çocuk doğum yaptı. İngiltere'de Bilgi Alma Özgürlüğü Yasası çerçevesinde basına açıklanan verilere göre, 2002'den bu yana hamile kalan 63 bin 587 çocuğun yaş dağılımı şöyle: 12 yaşında 268, 13 yaşında 2 bin 257, 14 yaşında 14 bin 777 ve 15 yaşında 45 bin 861. (Hürriyet, 09 Şubat 2010)

"Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim. Moda olan seks filmleri. Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirme! DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. Atlar ve köpeklerle çiftleşme, işkence yaparak ırza geçme. İnsanoğlu sevgiden koptukça b.ka bulanıyor." (Can Dünder, Milliyet, 8.10.2006) Belçika'da eşcinsellere evlilik hakkı tanıyan yasanın yürürlüğe girdiği 1 Haziran 2003 tarihinden sonra 3200 eşcinsel çiftin evlendiği bildirildi. (Akşam, 20.03.2006) İstanbul'da ilk eşcinsel evlilik (CNNTürk, 24.09.2014) Evlenen ilk Türk lezbiyenler ayrıldı. Lilifer ile Duygu'nun arasına bir erkek girdi. Evlenen ilk türk lezbiyen çift ayrıldı. (Hürriyet, 13.01.2008) Aile değerleri zayıflayan Avrupa'da 12. yüzyıla dönüş. Avrupa'da çöplerden çıkan ölü bebek sayısındaki artış endişe verici boyutlara ulaştı. Çare olarak 12. yüzyıldan kalma bir geleneğe sarılan Avrupalılar, hastane önlerine 'özel bebek kutuları' yerleştiriyor. Aile değerlerinin yok olmaya yüz tuttuğu Avrupa'da evlilik dışı ilişkiler sürekli yaygınlaşıyor. Bu durumdan en büyük zararı ise çocuklar görüyor. Uygulamaya göre belirli hastanelerin önlerine yerleştirilen 'Babyklappe' adlı kapaklı kutulara 'istenmeyen' bebekleri anneleri yerleştiriyor. İçeriden kimsenin göremeyeceği şekilde tasarlanan kutu, bebek içine konulduğunda otomatik olarak kendini kilitliyor. Anneye izini kaybetmeye yetecek süre

tanındıktan sonra içerideki görevliye sinyal gönderiliyor. (Haber 7, 14.11.2006) Dünyada 3 milyon üzerinde çocuk fahişe olduğu tahmin ediliyor. Yine bir başka gerçek de, her yıl ‘Avrupa ülkelerine’ Uzak Asya’dan çocuk fahişelerin gönderildiği iddiaları. Raporda çocukların ‘seks işçisi’ olarak pazarlandığı yerler de sayılıyor. Barlar, masaj salonları, özel evler ve bazı otel, motel gibi konaklama yerleri başlıca cinsel sömürü mekanları. (Milliyet, 30.06.2000) Marie Claire dergisinin yaptığı bir araştırmaya göre, ABD’de 12-18 yaş arası her 6 genç kızdan biri, evlenmeden önce hiç kimseyle cinsel ilişkiye girmeyeceğine dair babasıyla sözleşme yapıyor. (Habertürk, 30.06.2007) Saklanan AIDS balonu: 25 yıl önce ortaya çıkan ve şu ana kadar 25 milyon kişinin hayatına mal olduğu tahmin edilen AIDS hastalığının heteroseksüel (Normal ilişki; Karşı cinsle ilgi duyan) çiftler arasında yayılma tehlikesi olmadığı açıklandı. (Vatan, 09 Haziran 2008)

Cinsellik ve eğitimi

Eğitim seviyesi ile taciz arasında ters orantı yok ne yazık ki! Çocuklara taciz eğitilmiş kişilerden: “Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu’nu verilerine göre, çocuk taciziyle itham edilenler genellikle ‘eğitilmiş, düzgün görünüşlü, çocuklarla sıcak ilişkiler kurabilen’ kişiler. Olguların yüzde 90-95’inde tacizci erkek.” (Hürriyet, 6 Ocak 2007) “Öğretmenlerin yüzde 23.5’i sözlü, yüzde 30.5’i gözle, yüzde 9.7’si dokunma yoluyla, yüzde 10.2’si cinselliğin çıkar sağlamak için kullanılması gibi cinsel istismar ve taciz davranışlarıyla karşılaşmıştır.” (Ayşegül Oktay, İşyerinde Cinsel Taciz ve İstismar, 2012, s. 88) Çocuk tecavüzcüsü, ‘ödüllü tenor’ çıktı. (Hürriyet, 26 Ekim 2000) İngiltere’de ‘bale öğretmenini’ 15 yaşındaki öğrencisi ile yatak resimleri ortaya çıkınca büyük tepki uyanır. (Hürriyet, 1 Mart 2011) ‘Mühendis’ kiraladığı ata tecavüz etti. (Hürriyet, 16 Mayıs 2006) Çocuk tacizcisi ‘doçente’ gözaltı (Milliyet, 29 Temmuz 2010) Tacizci ‘profesöre’ gözaltı. (Yeni Çağ, 29.11.2022) Toplumda saygın yerleri olan, yüksek eğitilmiş kişiler: ABD, çocuk pornosu ve tecavüzünün de ötesinde inanılmaz iddialar ile çalkalanıyor. Çocuk istismarcılığıyla alakalı iğrenç skandalda Obama, Clinton, Soros gibi isimlerin adı geçiyor. 1995 senesinde Belçika’nın bir kasabasında kaybolan kız çocuklarıyla ilgili olarak başlayan olaylar zincirinde Amerika’nın önemli sermaye sahipleri yer alıyor. Benzeri olayların Norveç’te de yaşandığı ortaya çıktı. Norveç polislerinin dünkü basın toplantısında tümü erkek olduğu açıklanan 51 sanığın cinsel tacizine uğrayan çocukların bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı. Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçlinin 2015 yılında ihbar edilmesi ile başlatılan soruşturmada tutuklanan 51 kişi arasında iki politikacının da olduğu belirtilen polis açıklamasında, sanıkların çoğunluğunun ‘toplumda saygın yeri olan, yüksek eğitilmiş’ kişiler olduğu belirtildi. (HaberTürk, 21.11.2016) "Fransız sinema sanatçısı Gerard Depardieu, 13 kadına cinsel saldırıyla suçlanıyor." (Euro News, 13/04/2023) “Rose McGowan, Annabella Sciorra, Ashley Judd, Mira Sorvino, Angelina Jolie, Uma Thurman, Salma Hayek, Gwyneth Paltrow, Cara Delevingne, Lea Seydoux’un da aralarında bulunduğu onlarca kadın Amerikalı eski film yapımcısı Harvey Weinstein’in tacizlerini dünyaya duyurdu.” (Habertürk, 12.12.2020) "Dünyaca ünlü sanatçı tenor Placido Domingo'ya cinsel taciz şoku." (Sözcü, 19.7.2021) “İstismarcı bale öğretmenine 27.5 yıl ceza.” (Sputnik, 29.5.2017) “ÇOMÜ’de Tacizci Akademisyen Skandalı.” (canakkalezafertv, 14.6.2024) “7 yılda tacizci 60 akademisyen ihraç edildi” (Bianet, 3.6.2021) “Selçuk Üniversitesinde taciz iddiası: İki akademisyen açığa alındı.” (NTV, 8.9.2020) “Antalya’da 7 kadın hastaya ‘nitelikli cinsel saldırı’da bulunduğu suçlamasıyla tutuklu yargılanan Uzman Doktor Ahmet Taner C.” (Milliyet, 22.6.2024)

Dünyaya seks öğreten adama sapık suçlaması. Yüzyılın seks raporunu hazırlayarak tarihe geçen Profesör Alfred C. Kinsey’in sapık olduğu iddia ediliyor. Houston Üniversitesi tarihçilerinden James Jones, yıllarca cinsel konularda bir numaralı otorite sayılan ve bu konuda dünyayı yönlendiren Alfred Kinsey’in ipliğini pazara çıkarıyor. Jones, Kinsey’in hayat hikayesini anlattığı kitabında, profesörü “gizli eşcinsel, mazoşist, seks müptelası, röntgenci ve sorunlu bir adam” olarak tanımlıyor. Ayrıca Kinsey’in, mastürbasyon yapan erkeklerin fotoğraflarını

çektirmekten de büyük zevk aldığını iddia ediyor. Kinsey'in "Erkeğin Cinsel Davranışı" adlı kitabı 10 milyonun üstünde satmış, kadının cinsel hayatını araştıran raporu da benzer bir başarı sağlamıştı. (Hürriyet, 27 Ekim 1997) Almanya'da 'sapıklık' eğitimi. Almanya'nın Stuttgart kentinde öğrencileri arasında Türklerin de olduğu anaokulunda büyük skandal yaşandı. 3-6 yaşındaki minikler "çocukların cinselliğini pekiştirme odası" denilen yerde çıplak olarak soyunduruldu, birbirlerine dokunmaları istendi. (Yeni Şafak, 7/03/2021) Avrupalı kadınlar da şiddet ve taciz maduru. (Cumhuriyet, 6.3.2014) Avrupa Birliği'nde kadınların yaklaşık üçte birinin 15 yaşından sonra fiziksel ya da cinsel şiddete hedef olduğu bildirildi. (BBC, 5 Mart 2014) Kadına yönelik şiddet ve taciz vakalarında zirve Avrupa'nın. Tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. Avrupa Birliği'ne bağlı ülkelerde ortalama her 20 kadından biri tecavüze uğruyor, her üç kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. AB'de her yıl 15 yaş altı yaklaşık bin çocuk cinayete kurban gidiyor. Her 7 dakikada bir genç, şiddet sonucu öldürülüyor. Çocuklara yönelik şiddet ve cinsel içerikli yayınların 2016 yılı rakamları incelendiğinde, çocuk istismarına dair içeriklerin yer aldığı 57 bin 335 internet sitesi tespit edilirken, internet kurbanlarının yüzde 89'unun kız çocukları olduğu ve bu içeriklerin de yüzde 60'ının Avrupa merkezli sunuculardan elde edildiği bilgisine ulaşıldı. Aynı şekilde tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin neredeyse yarısı Hollanda sitelerinden, yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. (İlkha, 13.02.2020) AB'de kadına şiddette Fransa ve İngiltere başı çekiyor. AB ülkelerinden Fransa'da 2017'de 601 kadın cinayete kurban giderken, İngiltere'de aynı dönemde 48 bin 122 kadın tecavüze uğradı, 46 bin 465 kadın da tacize maruz kaldı. (AA, 18.12.2019)

Hayata 'libido' eksenli bakan materyalist dünya görüşü ne yazık ki tacizlerin yaygınlaşmasına da neden olmaktadır. Uzman görüşler de, sapıklık veya cinsel alandaki sapmalar/doyumsuzların "eğitim, yaş veya gelişmişlik düzeyi" tanımadığını göstermektedir. Avrupa'daki eğitim seviyesi, cinsel eğitim dahil, bizden ileride ama sonuç nasıl acaba? Ne yazık ki onlarda da tecavüz, sapıklık, ahlaksızlıkta sınır tanınmıyor. Batıda çocuk tacizinde, tecavüz ve sapıklıkta sınır kalmadı; Hayvanlarla sex, homo/lezbiyen/eş değiştirme gibi her türlü sapıklık için artık 'özgürlük' sesleri dillendiriliyor! Ya normal cinsellikler nasıl? Batıda -mesela İngiltere'de- anne olma yaşı 10'lara dek düştü. Tüm bunlarla ilgili örnekler yukarıda (Ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımızda) bol miktarda mevcuttur! Cinsellikteki aşırılık/doyumsuzluklar (Tecavüz, sarkıntılık, sapıklıklar) eğitim, kültür, zenginlik, refahla alakalı değildir! Konunun çözümünün temelini "Ahlak Eğitimi" oluşturur! Temel cinsel eğitimin önemi tabii ki inkar edilemez ama, asıl ana gövdeyi 'ahlaki' eğitim oluşturmalıdır! Batıda da bu eksik olduğu için cinsellikte doyum sınırı kalmamış, doyumsuzluk baş (f)aktör haline gelmiştir! Ülkemizdeki 'cinsel eğitimin tabu haline getirilmesi' şeklinde başlayan cümlelerin içi boştur ve amaç da çok farklıdır! Cinsellik, ahlaki sınırlar içinde tutulmazsa, nefsin isteklerinin sınırı yoktur, olmazda! Delili Batı dünyasında yaşanmaktadır. Erken yaşta cinsellik ve buluş yaşının gittikçe aşağı düşmesi, çocuk tacizi, eşcinsellik, dışkı yedirme, eş değiştirme, aile içi taciz-ensest-, çocuk anneler vs. Ülkemizde, insanların cinsel olarak bilgisizlikleri yanında, basın/internet üzerinden devamlı yapılan cinsel içerikli dizi/sinema/reklam/haber ve programlar ve ekonomik ve statü merkezli yaşam tarzı nedenler ile de evlilik müessesinin devamlı ertelenmesi de, toplum olarak bizleri istenmeyen noktalara getirmektedir. Namus kavramını önemsemeyen kesim, dindar kesimi cinsel eğitimsizlik ithamı ile devamlı suçlarken, kendilerinin evlenmeden cinsel hayat yaşamaları, erken ve özgürce (!) yaşanan bu deneyimlerinin sonucunda, beraber yaşadıkları kişileri aldatmaları, partnerleri ile anormal ilişkilere yönelmeleri ve hatta eş değiştirme gibi en aşağılık sapıklıklara yönelmeleri, metres adı altında kullanıp kadınları sokağa atmaları, hayat kadını adı altında ömürlerini huzur ve mutlu bir aile ortamından uzakta geçiren kurban kadınların sex kölesi olarak kullanmaları gerçekleri ile artık yüzleşmekten kaçınmamalıyız. Ahlaki eğitim ve ortam içinde, uzmanlarca

verilecek cinsel eğitim dışındaki tüm talepler, kadını, çocuğu, aileyi ve toplumu hedef alan art niyetli fikirlerdir. Batıda yaşanan toplumsal deprem bunun en büyük kanıtıdır. Ne ifrat ne tefrit; doğru araçlarla doğru amaçlara yönelinmelidir.

Çalışan kadın

Amerika ve İngiltere’de üniversite mezunlarının yüzde 60’ı kadın olmasına rağmen şirketlerin yönetim kurullarında kadınların oranı tüm dünyada %15’un altında. (Vatan, 07 Aralık 2013) “Kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya ‘daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da’ Almanya’daki yönetici pozisyonlarında ‘hala çok az kadın’ bulunmaktadır.” (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) Haziran ayında başlayacak Wimbledon Tenis Turnuvası’nın para ödülleri açıklandı. Şampiyonlara, erkeklerde 525.000, bayanlarda 486.000 sterlin verilecek. Wimbledon ve Fransa Açık’a bakınca erkekler, bayanlardan yüksek para ödülü alıyor. Sürekli erkek-kadın eşitliğinden söz edilir, ama gerçek bir eşitlik söz konusu değil. Kadınların aynı işi yapıp erkekler göre daha az para almaları her yerde yaygındır. Teniste de durum farklı değil. Hem erkekler, hem bayanlar aynı kortlarda, aynı amaç için raket sallıyorlar, ama emeğin karşılığı değişiyor. Böylesine büyük organizasyonların, eşitliğe bakışı gerçekten çarpıcı! (Bülent Boğ, Hürriyet, 11 Mayıs 2002) İslam’a en uzak gruplardan olan ve materyalist/ateist bir ideolojiyi savunan marksist örgütlerde de durum farklı değildir: “1960 devrimci sol gruplar içinde yer alan çok sayıda kadın militan, en fedakarca görevleri yerine getirmelerine rağmen birkaç istisna hariç önder görevlerde yer alamamış, kenarda kalmış ve erkeklerin yardımcı rolünü oynamaya zorlanmışlardır.” (68 kuşağı liderlerinden Gün Zileli, Yanılma, s. 389) Thorpe, büyük muhasebe şirketi PricewaterhouseCoopers’ın Londra’daki ofisinde resepsiyon görevlisi olarak çalışırken, evine gönderilmişti. Gün boyunca yüksek topuklu ayakkabı giymenin sağlığı için kötü olduğunu söyleyen Thorpe, erkek iş arkadaşlarına aynı kuralların uygulanmadığına dikkat çekti. Thorp’un girişimi üzerine milletvekillerinin başlattığı soruşturmada, daha kısa etekler giymeleri, gömleklerinin düğmelerini açmaları söylenen ve tırnak cilasından, saç renklerine sıkı bir giyim/kuşam yönetmeliğine bağlı kalmaları talep edilen kadınlar ifade verdi. (BBC, 26.01.2017) Avrupalı şirketler kadın yönetici istemiyor: European Professional Women's Network ile danışmanlık şirketi Mercer’in yaptığı bir araştırmaya göre, Avrupa ülkelerinde şirketlerin üst düzey kadrolarında yer alan kadınların sayısı çok düşük. Avrupa’nın en büyük 300 şirketinde yönetim kurulu sandalyesinde oturan kadınların oranı sadece yüzde 8,5. Araştırmaya göre, Avrupa’da kadının iş dünyasındaki konumu açısından bölgeler arasında da büyük uçurumlar var. Yönetim kurullarında kadın üyeye hiç yer vermeyen ülkeler Lüksemburg ile Portekiz. Araştırmada şirket patronlarının kadınların insan kaynakları ya da pazarlama gibi işlevsel görevlerde başarılı olduğuna inandığı belirtilerek, kadınlara şirketi farklı bir yönetim kalıbına sokma konusunda güvenilmediği vurgulandı. (15.12.2007) The Newyork Times’ın genel yayın yönetmenliğine 160 yıl sonra ilk kez bir kadın getirilir. (Hürriyet, 25 Mart 2012) Galatasaray lisesine ilk kadın müdür. (Milliyet, 2 Kasım 2007) Hollywood’da neden kadın yönetmen az? (HaberTürk, 21.3.2016) "Kadınlar iş dünyasında niye erkeklerin oyununa tam olarak katılamıyor? Bu soru hep sorulur, hep ayrımcılıkla ilgisi kurulur. Oysa bana sorarsanız, kadınlar ve erkekler milim milim eşit haklara, olanaklara sahip olsalar bile kadınlar, erkekler dünyasında erkekler gibi 'top koşturamaz'. Çünkü hisleri vardır, olup biten en küçük şeylere dair bir hisleri. Bu da 'hissiz bir dünyada' yorucudur elbette. Kadınlar bu yüzden daha çok yorulur. Hatta bu yüzden kadınların erkekler dünyasında erkekler gibi (!) top koşturamamaları iyidir. Çok sağlıklıdır. Başarının esas

olduğu bir toplumda bu sözler kulağa iyi gelmeyebilir ama kadınların 'başarısızlığı' (?) insanlık adına iyi bir şeydir. Erkekler, kendilerinden beklenen 'duygusuzluk' mitine rağmen nadiren insan kalacaktır! " (Ece TemelKur'an, Milliyet, 05 Temmuz 2004)

Kadın erkek eşitsizliği Türkiye kadar AB ülkelerinin de sorunu. Kadının toplumsal alandaki yerinin tartışıldığı bir sempozyumda konuşan Avrupa Kadın Lobisi Başkanı Lydia la Riviere Zijdel, Avrupa'da da pek çok kadının şiddet ve cinsel suistimale maruz kaldığını söyledi. Zijdel, küreselleşmenin bir sonucu olarak kadın cinselliğinin bir ticaret aracı haline geldiğini dile getirdi. Zijdel, "Fahişeliği kadına yönelik bir şiddet olarak görüyoruz. Kadınların yaşam standardındaki düşüklük ve kadın erkek ayrımı onları 'fahişelik gibi şiddet ve suistimal unsuruna' maruz bırakıyor. (Sabah, 15.09.2004) Cinsel taciz alarmı. Avrupalı kadın parlamenterlerin neredeyse yarısı mağdur. Parlamentolardaki milletvekili ve görevli toplam 123 kadın üzerinde yapılan araştırma, bu kişilerin yüzde 47'sinin ölüm, dayak, tecavüz tehdidiyle karşılaştığını, yüzde 68'inin fiziksel görünüşleriyle ilgili cinsel içerikli sözlü tacizlere hedef olduğunu, yüzde 25'inin ise cinsel şiddete maruz kaldığını gösterdi. Araştırmaya göre, kadın parlamenterlere ve çalışanlara yönelik tacizin yüzde 69'u erkek parlamenterlerden geliyor. Kadın milletvekilleri ve parlamentolardaki kadın çalışanlarının uğradıkları cinsel tacizleri şikayet edip gerekli mercilere bildirme konusunda da ihmalkar davrandıklarını gösteriyor. Araştırmaya göre, cinsel tacize uğrayan 'kadın milletvekillerinin yüzde 23,5'i, kadın görevlilerinin ise sadece yüzde 6'sı polise şikayette' bulunmuş. (EuroNews, 19/10/2018) Avrupa'da 'çalışan kadınların yarısından fazlası' cinsel taciz mağduru. Avrupa'da kadınların yüzde 60'ının iş yerlerinde cinsel tacize hedef olduğu ancak bunlardan 'çok azının' polise şikayette bulunduğu ortaya çıktı. (MepaNews, 13 Ekim 2019) Avrupa Birliği'ne bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından hazırlanan "4'üncü Avrupa Çalışma Koşulları Anketi" açıklandı. İşyerinde taciz: Kadınlar Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 10, Norveç'te yüzde 7, Türkiye ve Hırvatistan'da yüzde 6, Danimarka, İsveç, Litvanya ve İngiltere'de yüzde 5 oranlarında bu olaylardan en çok etkilenmektedirler. (Hürriyet, 3 Mart 2007) Çalışan kadınların % 14'ü tacize uğruyor. Türkiye'de kadın ve erkekler için fırsat eşitliği' konulu araştırmaya göre, kadınların yüzde 14'ü işyerinde cinsel tacize uğruyor. (08 Aralık 2004) Çin'de, işyerinde kadına taciz oranı % 20 (5 Mayıs 2011) İstanbul Teknik Üniversitesi İşletme Fakültesi Hukuk Anabilim Dalı öğretim üyesi Yard. Doç. Dr. Kadriye Bakırcı'nın, "İşyerinde Cinsel Taciz" adlı kitabında, "modern zamanların en iyi sırrı" olarak nitelendirdiği işyerinde cinsel tacizin "Türkiye'de de yaygın olduğu ancak mağdurların suskun kaldığı" belirtilmektedir. (06.12.2004) AB'ye bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından, 30 bin işçi arasında, Türkiye dahil 31 Avrupa ülkesinde yapılan "4. Avrupa Çalışma Koşulları Anketi"nin sonuçlarına göre; işçilerin %51'i işyerinde çalışma arkadaşlarından şiddet görüyor. Şiddetle ya da şiddet tehdidiyle karşılaşma oranı Hollanda'da %10, Fransa ve İngiltere'de %9, İrlanda'da %8, Türkiye'de ise %4,7. Kadınların bu tür eylemlerle karşılaşma oranı erkeklere göre 3 kat daha fazla. (<https://mobbing.org.tr/is-hayatinin-karanlik-yuzu>, Ulaşım: 25.01.2023) İş Yerinde Kadın: Sömürü, Mobbing, Şiddet ve Taciz. Avukat Özge Demir, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet konusunda bilgi verdi. Özellikle büyük hukuk bürolarında kadın avukatlara yönelik zorbalıklara tanık olduklarını belirten Demir, zaman zaman bu zorbalıkların gizlenmeye çalışıldığını bildirdi. Özge Demir, cinsel taciz konusunda dünyada kadınlar ne yaşıyorsa Türkiye'de de kadınların çok yaygın olarak aynı şeyleri yaşadıklarını anlattı. Kadın avukatlara yönelik cinsel tacizle ilgili bir rapor bulunduğunu belirten Demir, 28 bin avukatın bulunduğu Ankara'da 3063 kadının katıldığı ankette kadınların %40'ının hakarete uğradığını, aşağılama, küçük düşürme ile karşılaştığını, bu %40'ın %84'ünün de cinsel tacize uğradığının tespit edildiğini kaydetti. (<https://www.istanbulbarosu.org.tr/HaberDetay.aspx?ID=15596&Desc=%C4%B0%C5%9F-Yerinde-Kad%C4%B1n-S%C3%B6m%C3%BCr%C3%BC-%C5%9Eiddet-ve-Taciz>, Ulaşım: 25.01.2023) Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet Araştırması Sonuçları: Katılımcıların %41,3'ü psikolojik şiddete uğramıştır. Yani, her beş eğitim ve bilim emekçisi kadından ikisi görevi sırasında psikolojik şiddete maruz

kalmaktadır. Anketimizin sonuçlarına göre eğitim ve bilim emekçisi kadınların %14'ü görevleri sırasında cinsel tacize uğramaktadır. Araştırmasının sonuçları üzerine yaptığımız değerlendirme ile; 1. Eğitim ve bilim emekçisi kadınların neredeyse yarısının cinsiyetlerinden dolayı psikolojik şiddete uğradığı, en sık rastlanan taciz davranışlarının gözle taciz, cinsel içerikli şakalar ve cinsel yorumlar olduğu ortaya çıkmıştır. (Eğitsen, Ağustos, 2015) Tabii Batı'da bir de olayın farklı boyutu var: "Binlerce kadının katıldığı anket bayanların iş yerindeki 'yaramazlıklarıyla' ilgili çok ilginç sonuçlar ortaya koydu. 'New Woman' dergisinin yaptığı ankete katılan kadınların %43'ü iş arkadaşlarından biriyle seks yaptığını itiraf etti. Çalışan kadınların ofisteki 'yaramazlıklarını' araştıran ankete katılan her dört kadından biri partnerini iş arkadaşıyla aldattığını belirtirken katılımcıların %82'si beraber çalıştığı bir erkekle ilgili fanteziler kurduğunu belirtti. 'İş yerinde seks' konulu ankete katılanların %94'ü ofiste flört etmekten hoşlandığını belirtirken %20'lik bir kısmı terfi etmek için patronlarıyla seks yapmaktan çekinmeyeceklerini bildirdi." (Milliyet, 09 Mayıs 2007) "Aldatan erkeklerin yüzde 40'ı partnerini işyerinde buluyor." (Alaturkaonline, 19 Mart 2018)

Nereden nereye!

"Niçin çıkıyoruz? Yaşadığımız 20. asırda kadın, erkek arkadaşının yanında her sahada yer almak için yetişmek yolunda bulunuyor. Kadınlar seferber olunuz. Türk kadınının evi bütün vatandır. Yuvamıza, yurdumuza aynı heyecanla çalışmalı, ne onu, ne öbürünü ihmal etmeliyiz." (Şekufe Nihal, Asrın Kadını Dergisi, Sayı: 1, Haziran 1944, s. 1,3) "Ev Divalarının zamanıdır şimdi: 'Çocuk da yapan ama kariyer de isteyen' modern kadın imajı yıkılıyor! Yerini 'evde oturan ama ev işi yapmayan' kadınlar alıyor. Reklam sektöründe strateji şefi olarak çalışan Marian Salzman, bu araştırmaya dayandırarak yazdığı raporda, çalışan modern annelerin yerini 'ev divaları'nın alacağını söylüyor. 'Trend gurusu' Salzman, kadınlar arasındaki yeni trendin stresli iş yaşamından vazgeçip evde oturmak olacağını söylüyor. Çift maaşlı, çift kariyerli ailelerin modasının geçtiğini söyleyen Salzman, "Kadınlar iş hayatının gerçeklerini gördü; stres, entrikalar, baskı, kıyafet yönetmelikleri yüzünden kendilerine ayıracak zamanları kalmadığını fark ettiler" diyor. Erkek, istemiyor: Araştırmanın ilginç bir bulgusu da, bir zamanlar kadınların evlerinde oturup kariyer peşinde koşmamalarını tercih eden erkeklerin de, bu tercihlerinin değişmiş olması. Kadınların yüzde 69'u maaş almamak ve ev kadını olmayı iyi bir tercih olarak değerlendirirken, erkeklerin yalnızca yüzde 48'i kadınların iş hayatından uzaklaşması gerektiği görüşünde birleşti. Sebep, kişisel: Salzman, bu konuda erkeklerle kadınların yine görüş ayrılığı içinde olduğunu söylüyor. Bu kez de evde oturmak isteyen kadınlar, kadınların çalışmasını isteyense erkekler." (Milliyet, 12 Mayıs 2004) Astım hastalığı tüm dünyada giderek yaygınlaşıyor. Amerika'da yapılan araştırmalarda hastalığın; kadınlarda erkeklere oranla daha fazla etkili olduğu görülüyor. Bunun en önemli nedeni ise kadınların yaşadığı stres. Modern yaşam şartları, kadınları aktif iş hayatının içinde daha etkili kılarken artan sorumlulukları nedeniyle daha fazla stres yaşamalarına neden oluyor. (Harpersbazaar, 21.02.2013) Kalkınmaya kalkışmadık ama. Kapitalistler kadınları feministler eliyle kullanır, erkeklerle eşit olacağını sanan zavallılar tulum giyer, kazmaya küreğe sarılırlar. Fuhuş, uyuşturucu, kumar da yayılır, değer yargıları değişmeye başlar. İşte materyalistler, inkarcılar bu bataklıkta yetişir. Marks, Engels, Darwin bu sistemin ürünüdür. (İrfan Özfatı, Türkiye, 12.03.2016) "Çocukla kariyer olmaz. Nurgül yeşilçay, ikinci çocuk olursa sinemayı bırakacağını söyledi. "Çocuk da yaparım, kariyer de" diyorlar ya, işte o en büyük yalan. Kimse inanmasın. İkisi aynı anda yapılmıyor." (Haber 3, 14 Ağustos 2010) "Çocuk ve kariyer aynı anda olmaz. Berna Laçın, okula bu yıl başlayan kızı Ada'yla, 'anneyiz.biz' dergisine poz verdi. 32 yaşında çocuk doğurdum. Doğurduktan sonra da, her şeye ara verip sadece hayatımı çocuğa göre planladım. Önce çocuk yapsaydım, kariyerimi yapamazdım. Çocuk çok büyük bir mesai çünkü. Gün yetmiyor insana." (Hürriyet, 30 Aralık 2008) "Emina aşkı seçti. Popçu Mustafa Sandal'ın sırı eşi, şarkıcı, oyuncu Emina Sandal, "Hem evli ve mutlu olabilmek

hem de başarılı bir kariyer elde etmek mümkün değil.” (NTV, 24.2.2011) Çalışan annelerin can simidi (!) kreşler: “Özellikle toplu bakım olarak adlandırılan kreş ve yuva bakımındaki küçük çocukların bakım şartları sonucu sağ beyin gelişimlerindeki aksaklığın, yetişkinlikteki stresli durumları yönetmeyi zorlaştırdığı tespit edilmiştir. Çocuğun özellikle ilerleyen yaşlarda stresli durumlarda kendisini yönetmede çeşitli problemlerle karşılaşabileceğini, örneğin bireyi olumsuz etkileyen anti depresyon ve alkol tüketimi gibi performans düşürücü davranışların segilediğini ifade etmektedir.” (Seyhan Büyükcoşkun, Kadın İstihdamının Ortaya Çıkardığı Anne-dışı Bakım Sorunu ve Türkiye’nin Kadın İstihdamı Politikasının Muhtemel Sonuçları” Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi. 73-(2), s. 87)

Kadınlar tabii ki isterse çalışacak; öğretmen, doktor, avukat, akademisyen vd. olacak. Ama bunu, istismar edilmeden, bilgi ve kültürü öncelenerek, taciz/mobbing tehdidi altında kalmadan ve aile mutluluğunu da ihmal etmeden yapacaktır.

Feminizm: "Kadınları ev dışında ve başkalarının evinde istediğin kadar hizmet etmeye ve hatta kölece çalışmaya teşvik et, ama kendi evinde gönüllü olarak çalışmaya “hizmetçi” de ve damgala! Patronlara hizmet mubah, kocaya günah. Erkek patrona hizmet etmek iş, kocaya hizmet etmek hizmetçilik. Başka kadınların evde hizmet etmesi normal, kadının kendi evinde hizmet etmesi anormal. Bir modernite manyaklığı bu!" (Prof. Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 10.11.2019)

Medya, işten eve yorgun dönen eşinin ayağını yıkatan bir koca görse manşetten idamı için kamuoyu oluşturur. Ama, yabancı bir erkeğin ayağını kucağına alıp yıkayan, tırnaklarını törpüleyen kadını “özgür, ayakları üzerinde duran kadın” diye yüceltmektedir.

525

Diyanet, eşine çay getiren ev hanımı içerikli kamu spotu (6.11.2019) hazırlayınca feministler, ‘kadının evde hizmetçi olarak gösterildiğini’ söyleyip tepki gösterirler. Ama o ikramı eğer kadın, 'Fuar tanıtım hostesi; uçak kabin memuru' gibi adlar altında onlarca tanımadığı erkeğe yaparsa olay bir anda normalleşmekte, hatta ‘kadının özgürleşmesi’ adına aynı feministlerce alkışlanmakta ve teşvik edilmektedir! Kadının eşinin (artık kalmadı da, mesela) ayağını yıkaması veya eşine çay getirmesi ‘kadını aşağılama’ yabancı birinin ayağını yıkaması ise ‘çağdaşlık ve özgürlük!’

Bizzat ben, çalışan bir kadının tuvalet ve yemek için müdüründen izin almak zorunda kalını, amirinden kaba söz işitince ağlayanı, ‘iş yerine gelince ben dinleniyorum’ diyen bayan görevlileri, 2-3 dakika önce gitmek için kart basan kadının, erkek olan şefine ezik ve zoraki tebessüm eden alttan ezik bakışını, amirince azarlanan kadınları vb. defalarca gördüğümü de burada ifade edeyim.

“Anneliği kölelik olarak niteleyenler, kendi çocuklarını ihmal ederek, kreşte başkalarının çocuklarına ders vermesini yere göğe sığdıramadılar. Kocasına hizmet esirlik, patronunun bin türlü nazına katlanmak hürriyet idi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 265) “Günümüz modern kadını, giysisinden yaşam tarzına, bütünüyle İslam dışı mihrakların yönlendirmesi altındadır. Fakat o, bu yönlendirmeyi medyanın süslü göstermesiyle ‘çağa ayak uydurmak’ olarak benimsemiştir.” (Ömer Faruk Korkmaz, s. 269) “Kapitalist zihniyet, kadını sürekli olarak kendini beğendirme hissiyatına yönlendirmektedir. Moda aracılığı ile gönüllü ve zorunlu bir köle haline getirilen kadını, kendine rol model olarak gösterilen güzellik seviyesini yakalayabilmek için ihtiyacı olmayan şeyleri tüketmeye de adeta zorlanmaktadır. Kapitalist anlayışın dişilikle ilgili söylemi, moda, kozmetik, giyim ve beden endüstrisinin üzerine yoğunlaştı görülmektedir. İlgili ilgisiz her şeyin reklamında kadın figürünü görmek mümkündür, buna erkek ürünleri de dahildir. Cinsellik üzerine kurulmuş reklamların sonucu taciz vakaları artmaktadır. Reklamlarda aşırı kadın sömürsüne dönüşen cinsellik katkılı gösteriler, ‘kadını bir cinsel objeye’ indirgemektedir. Günümüz dünyasında kadın teşhir aracı olarak görülmektedir, bunu gizleyebilmek adına içinde ‘özgürlüğüne’ sıkça vurgu yapılmaktadır. Kadını İslam’ın istediği çizgiye getirdiğimizde, ortada ne kadın ticareti, ne reklam sektörü, ne bar/kafe kazancı, ne de medya kanallarının reyting çıkarcılığı kalmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, s. 273-275)

Kadın bedeninin istismar

Günümüzde kadın cinselliğini en fazla sömüren araçların başında kuşkusuz kitle/iletişim araçları gelmektedir. (Nurettin Güz, Yazılı Basın ve Aile, s. 67; Nevzat Yüksel, Türkiye’de Gençlik Sorunları ve Çözüm Yolları, s. 67-68; Cihan Aktaş, Mahremiyetin Tükenişi, s. 272-274) Kitle-iletişim araçları, ardındaki felsefenin bir yansıması olarak bedensel/ruhsal tüm insani öğeleri cinsellikle süsleme eğilimindedir. Kadın, günümüzde cinselliğin sembolü ve tüketim vasıtası olarak aşağılanmaktadır. (Ayhan Songar, Müstehcenlik ve Ruh Sağlığı, s. 67; Viktor Frankl, Duyulmayan Anlam Çığı, s. 72) Sonuç, kadının cinsiyetinden doğan zarafet ve onurunu ayaklar altına almakla, asla hak etmediği bir değersizliğe mahkum edilmesidir. Ayrıca, insanları en zayıf oldukları duygusal yanlarından yakalayarak haksızca, sadece tüketmeyi amaçlayan ve mutluluğunu tüketim çılgınlığında arayan maddeci toplumların oluşmasına yol açılmasıdır. Modern kadın ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciliğin esareti altına girmiştir. (Abdulkerim Bahadır, Tarihte ve günümüzde kadın; www.enfal.de/ev18.htm) “Bu sebeple kapitalizm kadınlara, zevk, eylence ve hazzın kaynağı nazarıyla baktığından, sosyal medyada, piyasada reklamını gerçekleştirdiği ürünün yanına kadının hazzı uyandıran bedenini öne çıkartmaktadır. Sosyal medya, bireylerin haz duygusunu bu alanda kadının bedeni üzerinde gerçekleştirmektedir.” (Dilek İmançer, Cinsiyet Rolü Temsili: Medya Kültürü, Feminizm, Televizyon ve Seriyaller, (Ed. Dilek İmançer). Medya ve Kadın, s. 47) “Kazanç elde etme aracına gelen kadın bedeni, daha çok cinsellik ve güzelliği kodlanmaları sembolize edilerek piyasada satılmaktadır.” (Aslıcan Kalfa-Topateş, Tüketim Toplumunda Tükenen Bedenler: Kozmetik Reyonu Çalışanları ve Estetik Emek, Çalışma İlişkileri Dergisi, 6 (2), s. 34)

Avustralya ordusu, yeni askerler bulmak için üzerinde seksi kadın çizimleri olan bir dizi broşür yayınlınca gerçek kadın askerler ayağa kalktı. Kampanyada, daracık pantolon ve bluz giymiş kumral bir kadın asker, mutfak, hastane odası, helikopter gibi farklı mekanlarda seksi pozlar vermiş şekilde resmediliyor. Posterlerin üzerinde de “Seni istiyoruz” yazıyor. (Vatan, 29.07.2007) CeBit 2010 başladı: Almanya Hannover kentinde bilgi, teknoloji ve iletişim fuarı başlar. Galeride, ise hep mayolu kadınlar ve omuz veya kalçalarında minik telefonlarla manken resimleri gözükmektedir. Araba fuarında ise bir mini giyen manken araba bagajında veya seksi pozlarla arabanın üstündedir. Bir cam sehpa ise vücudu ortada olan bir kadının üstündedir; kadın sehpa ayaklığıdır. Suşi yemeğini çıplak kadın bedeninde yiyenler, bilgisayar fuarında vücutları boyalı, nerede ise tamamen çıplak gibi gözüken ama ellerinde laptop tutan kadınlar, kavun reyonunda elinde bir kavun ile kavunların üzerine oturmuş kadın, mayolu kadınların elinde cola, fotoğraf makinesi, yarış arabalarının ortasında dolaşan ve göze hitap dışında

dergilerde görülmeye başladı. ‘Kadın özgürleşirken’ sistem onu içine dahil edip, zaten ‘insan doğasında var olan güdüyü de kullanarak’ daha kolay ‘bir meta’ haline gelmesini, üstelik ‘bunu da gönüllülük esasıyla’ gerçekleştiriyordu. Bu noktada şunu söyleyeceğiz; kusura bakmayın ama kadın bedeni metadır. Düzen her şeyi kendi istediği şekilde formatlayıp kullanırken ve biz de bunun içinde yaşarken, ‘çocuk da yaparım kariyer de’ nispetiyle biraz da kendi doğasını sorgulamadan, erkek duruşunun karşısına ayna gibi dikilen kadının mücadelesini geldiği nokta burasıdır. (Uzay Gökerman, İngido dergisi, Şubat 2008) British Council’in desteğiyle AÜ İletişim Fakültesinden Doç. Dr. Mine Güncel Bek’in hazırladığı bir projenin ilk ayağını oluşturan projenin konusu “Medya ve Toplumsal Katılım”dı. Araştırma için ülkemizin dört büyük gazetesi olan Hürriyet, Sabah, Vatan ve Akşam seçilmişti. Gazetelerde Ocak-Ekim 2005 tarihleri arasındaki 18.310 haber incelenerek sınıflandırılmıştı. Haberlerin yaklaşık 14.000’i kadınlarla, 3000’i çocuklarla ilgiliydi. Cinsellikle ilgili haberlerde kadınlar ilk sırada yer alıyordu. Bu haberlere “malzeme” olan kadınların yaş aralığı 18-35’di. Araştırmayı yapan Doç. Bek konuyla ilgili şu açıklamayı yapıyordu: “Kadınlar haberlerde daha çok görüntüleri ve güzellikleriyle varlar. Çoğu zaman bir sağlık haberi bile kadın bedenini teşhir eden fotoğraflar eşliğinde sunulabiliyor.” (Sabah gazetesi, 15 Haziran 2006) Genç yaşta cinselliğe özenme, yanlış anlamının sonucu! Şarkılardan filmlere bol bol cinsel mesajla karşılaşan gençler, kendisi dışında herkesin ‘seksi denediğini’ sanıyor. (Milliyet, 04 Nisan 2006) ABD’de yapılan bir araştırmada, cinsel çağrışımlar içeren müzik, magazin, televizyon programları ve filmlerin, gençlerin daha erken yaşta cinsel ilişkiye yönelmesine yol açtığını ortaya koydu. Araştırmayı kaleme alan Kuzey Carolina Üniversitesi’nden Jane Brown, “çocuklar medyada ne kadar çok cinsellikle ilgili unsurlara maruz kalırlarsa, cinsel yaşamlarının o kadar erken başladığı ilk kez saptandı” dedi. (CNNTürk, 04.04.2006) Reklamlar seks üzerine kurulu: Araştırmacılar çalışmalarının, reklamcılarının ürünlerini satmak için sürekli seksi kadınları ön plana çıkarmaları konusuna bir açıklama getirebileceğini söylüyor. Van den Bergh, “pazarlama ve reklam faaliyetleri çoğunlukla güzel ve seksi kadınlar üzerinden yürütülüyor. Güzel bir kadın görüntüsü, erkekleri daha geç ama daha fazla nakit alacakları bir aktiviteyi hemen ama daha ucuza gerçekleştirme eğilimine sokuyor. (Milliyet, 24 Nisan 2006) Pornografi her şeyin içine sızmış: Radikal yazarı Hasan Bülent Kahraman, ‘Cinsellik, Görsellik, Pornografi’ adlı son kitabında moda ve reklamların cinsellik, görsellik ve pornografi etrafında kümelenmesinden hareketle bu imgelerin nasıl pornografiye açıldığını göstermeye çalışıyor. ‘Pornografinin özünü şiddet oluşturur’. Özne ile nesne arasındaki mesafe kalkıyorsa, maksimum bir görünürlük ortaya çıkmışsa, burada şiddet var demektir. Dolayısıyla ‘pornografik toplum şiddete yatkın, açık şiddeti içinde yaşatan bir toplumdur.’ Kapitalizmin getirdiği cinsellik ‘sürekli olarak tahrik edilen ve asla tatmin edilmeyen bir arzu temeline’ oturur. Özellikle reklamlar aracılığıyla arzuyu sürekli tahrik edip asla hazzı somutlaştırmayan bir cinselliğe dayanır. Cinselliğin objeleri bile kapitalizmin mantığı içinde dejenere olmuştur. ‘Gece-gündüz spor yapmak, estetik ameliyatlara başvurmak, sürekli olarak diyetlerle yaşamak, bedeni marka denilen nesnelerle örtmek, onu bir arzu nesnesi olarak sunmak’ fakat bunu arkasında asla bir tatmin aramamak. (Radikal, 01.08.2005) Her yerde erotizm. İnsanlar erotizmin egemenliği altına girdi. Erotizm, 900’lü telefonlardan moda dünyasına, sinemadan reklamlara, günlük yaşamın her alanında karşımıza çıkıyor artık. Çevremizdeki her şey erotik mesajlar taşıyor. (Hürriyet, 4.11.1993) Reklamlarda müşteriler için seks tuzağı. (Sabah, 13 Eylül 1988)

Kadını sadece birer sex objesi, et parçası olarak gören bu haberleri (!) yapanlara ne demeli?: ‘En öpülesi dudaklar’ Jessica Alba’nın Colgate’in ‘Ağız Sağlığı Haftası’ için gerçekleştirdiği ankete göre erkekler en çok seksi yıldız Jessica Alba’yı öpmek istiyor. (Milliyet, 04.10.2006) En güzel kalçalar Beyonce Knowles, ABD’de yayınlanan In Touch dergisinin gerçekleştirdiği bir anketle, ‘Hollywood’un en güzel kalçalı yıldızı’ seçildi. (Milliyet, 02 Ekim 2006) En güzel ve en çirkin bacaklar seçildi. (Milliyet, 28 Kasım 2006) İşte en seksi sarışın: Grammy ödüllü pop müzik şarkıcısı

Christina Aguilera, ‘en seksi sarışın’ sıralamasında birinci oldu. (Hürriyet, 10.03.2007) Sevgililer gününü hangi ünlüyle geçirmek isterdiniz? Ankette yer alan 20 çekici kadın veya erkekte birini seçerek hayalinizdeki "14 Şubat"ı ortaya çıkarabilirsiniz. Ancak "Fotoğraf Galerisi"nde yer alan adaylardan yalnızca birine oy atma hakkınız var. (Milliyet, 10 Şubat 2007) İşte yakalanmadan aldatmanın altın kuralları: 6- İz bırakmayın! 7- Sevgilinizden ayrılmak istediğiniz zaman bunu çok diplomatik bir şekilde yapın. Asla damarına basmayın, canını acıtmayın ki intikam almaya kalkmasın! 9- Yakalandığınızda daima inkar edin, her şekilde inkar edin. 17- Sevgiliniz ve eşinizin benzer parfümleri kullanmasını sağlayın. 19- Yanınızda prezervatif, doğum kontrol hapı taşımayın. 25- Özel günler için çift mesai yapmanız gerekecektir, hem cinsel performansınızı hem cüzdanınızı hazır tutun. 28- Aşık olmamaya bakın, aşık olmanız en büyük falsonuzdur. 30- Vücudunuzda asla iz bıraktırmayın. 33- Tek gecelik ilişkiler en iyisidir. 36- Sevgilinizle çılgın aktivitelerden uzak durun, yaralanma ya da hasar durumunda açıklayamazsınız. 39- Sevgilinizi hamile bırakmayın, sevgilinizden hamile kalırsanız (kadınsanız) eşinizden kalmış gibi yapın. Ya da kürtaj için en uygun zamanı bulun. İş seyahati veya sabah erken; böylece dinlenmeye vaktiniz olur. (Arzu Erdoğan, Tempo, 30.03.2006)

Tecavüzcü coşkun: “Lütfen bana tecavüz et” diyen öyle çok kadın oldu ki! Tecavüzcü Coşkun röportajda bir çok kadının kendisine tecavüz et diye yalvardığını anlattı. Posta da bunu birinci sayfadan anonsladı. (Posta, 29.11.2019) Karikatürdeki kızın yüzündeki tepkisiz ifadeye dikkat! Kadına taciz olunca da ilk haber yapacak olan da yine aynı gazetelerdir!

“Olmaz olsun böyle Hürriyet. 'Yaptığınız gazetecilik değil taciz' Türk medyası bugün büyük bir rezalete daha sahne oldu. Hürriyet Gazetesi, dizi oyuncusu Hande Soral'ın habersizce çekilen mahrem fotoğrafını magazin haberi olarak yayınladı. Utanç veren haberciliğe isyan eden oyuncu Soral, Twitter'dan “Sırf tanınan biri olduğum için mi bir kadını aşağılama, afişe etme hakkını habercilik gücünün altında kullanıyorsunuz. Bu kesinlikle gazetecilik değildir. Kadına şiddetin başka bir türüdür, istismardır.” şeklinde isyan etti.” (Yeni Şafak, 25/03/2016)

Teşhircilik, sapıklık ‘normal’; aile izin-onaylı dindarlık sakıncalı:

Darda kalan gençlerin cankurtaran simidi. Yatak nikahı. Ailelerin rızası ile evlenemeyince kendi rızaları ile ‘iş bitirdiler.’ Kuyumcu Vahit . yanında çalışan Olcay’ın kalbini çalıp evine götürdü, ‘bir güzel iğfal etti.’ Kız tarafı yatak nikahının gücünü kabul etti. (Tan, 27.11.2017) İğfal etmek: “Birini aldatarak, kandırarak ırzına geçmek” (TDK, İğfal Etmek) demektir. Gazete, ‘Aile izin vermiyorsa, zina edin hatta ‘bir güzel ırza geçin’, merak etmeyin aile ikna olur’ mesajı veriyor!

Evlenme karşıtı reklam yap, zina; sevgili, soyunma; sanat, eşcinsellik; normal ama kapanma problem!

13 yaşında bir çocuğun yarı çıplak fotoğraf çekirtmenin ‘şöhret yolunu açtığını’ bu basın olmasa toplum nereden öğrenecekti? “Roffaella Carra’yı şöhret yapan fotoğraf. Acaba, 13 yaşındayken, yanda gördüğünüz fotoğrafı çekirtmeseydi, Rafaella bugünkü şöhretine erişir miydi?” (7 Gün Dergisi, 24 Şubat 1975) "LGBTİ haklarının sıkı savunucularından olan Carra 2021 tarihinde hayatını kaybeder." (NTV, 06.07.2021)

TV8'de yayımlanan 'Yetenek Sizsiniz' programında yaşları 7 ile 11 arasında değişen çocukların şortlu dans gösterisi için RTÜK rapor hazırlar: 'Çocukluğun saflık ve masumiyetine tezat görüntüler içinde sahnede arzı endam eden kızlar, yaşlarına uygun olmayan kıyafet ve makyajlarla dans gösterilerini tamamlamışlar, söz konusu yarışmada yayın yoluyla istismar edilmişlerdir.' (28.12.2017) 1975'ten 2017'ye, görüldüğü gibi toplumu yönlendirmek isteyen algı üreticileri yollarından milimsapmadan yola devam ediyorlar!

Lolita kavramını ülkemize getiren de basındır. “Lolitalar, bir başka deyişle ‘masum dişi’ler. Türkiye’ye gelen moda. Vanessa Parrad, Paris’li lolita, 14 yaşındayken doldurduğu plağıyla dikkatleri çekti. Bir Boticelli tablosunun hüznünü ve melek saflığını yansıtan yüzü.” (Hürriyet, 27.4.1991) ‘Melek, saflık, hüznün, cesaret, masum’ Her kavramın içini boşalttı ne yazık ki medya!

Medyanın empoze ettiği aile biçimi

Dizilerde sıkça duymaya başladık artık, "Kızımızın erkek arkadaşını evimize yemeğe davet edelim, böylece onu tanımış oluruz!" Acaba? Kaç genç erkek genç bir kızla arkadaşlık ederken evlenmeyi düşünerek bu yola çıkar? Gerçekçi olalım, evlilik yaşı hızla ileri yaşlara ertelendiği günümüzde genç bir erkek eve gelecek ve size asıl yüzünü/niyetini gösterecek, öyle mi? "Ben

kızınızla şunları yapmayı düşünüyorum." mu diyecek!? Bu gencin size rol kesmediğini nasıl anlayacaksınız ki, ciddi olarak evliliği düşünen ve flört ile birbirini tanımaya çalışan gençlerin çoğunun evlenseler bile aslında 'birbirlerini tam tanımadıklarını' ve birçoğunun boşanma ile sonuçlandığının delillerini 'Modern hayat ve kadın' başlıklı yazımızda sunacağız. Bizden okey alan gençbir erkeğin, kızımızla baş başa kaldığında neler yapabileceklerini nereden bileceğiz? Gençler arasında hızla yayılan 'alkol, esrar, oral, anal sex, lezbiyenlik, homoseksüellik, satanizm, nihilizm' gibi akımların kızınızın başına erkek arkadaşı veya onun arkadaşlarının vasıtasıyla gelmeyeceğinden nasıl emin olacağız? Eğer sizler aşağıdaki haberlerdeki ailelerdenseniz sorun yok; "Artık kadınlarda 'çok aşıklı.' Sadece kendini tatmin ve zevk amacı ile cinsel ilişkiye yönelebiliyor." (Milliyet, Bakış eki, sayı: 60, s. 28) "Eşcinsellik ne bir sapıklık ne de bir hastalıktır. Sadece 'alışılmışın dışında' bir cinsellik biçimidir. Özgürlüklerin yayılması ile..." (Hürriyet, 101 soruda sex, s. 39) Bu mantıkla şöyle desek: Hırsızlık bir suç değildir sadece alışılmışın dışı bir gelir elde etme yöntemidir veya cinayet ne bir suç ne de bir katliamdır, sadece alışılmışın dışında bir ölüm şeklidir! Mademki mesele 'alışılmışı aşmak!' (Eşcinsellik gerçeği için, 'Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam' adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Cinsellikte son tabu: Ensest: Ana-babasıyla sevişenler." (Milliyet, Bakış eki: Kasım 1987, s. 38) Haberde kullanılan 'Tabu' kelimesi çok iyi (!) seçilmiştir. Tabu; "Toplumca yasaklanarak, yaptırımlara bağlanarak korunan, dokunulması, eleştirilmesi, değiştirilmesi olanaksız olan"; "Kutsal olarak kabul edilen şeyin yapılmasının yasak olduğu, yapıldığı taktirde zarar vereceği düşünülen bir inanç" (TDK, Tabu kelimesi) demektir. Ateist T. Dursun'da İslam'a savaş açtığı (!) kitabının ismi; 'Tabu can çekiyor' idi! (T. Dursun hakkındaki yazılarımıza bakılabilir.) Bu kadar da olmaz mı dediniz, düne kadar burada saydıklarımızda "olmaz" denilenler sınıfında değil mi idi! "Torba tatil köyüne personel sağlayan Geniş adlı muhitin 'muhafazakar' halkı artık üstsüz turisti de doğal karşılayabiliyor." (Milliyet, 06.011.1985)

Bitti mi, tabii ki asla! Devam edelim: Bekaret kavramı ile neden hep olumsuz kelimeler yan yana getiriliyor; Acı, budalalık, esir etmek, hapis, sorun, Kıskaç, Tabu, kıskaçlık... Hiç düşündünüz mü?!

"Namusun manası nedir? Bir genç düşünürken fikirleri bir çıkmaza girmiş, 'namus' diye bir kafamda bir 'acılık' var, her hareketimi bu çerçeveye uydurmak için kendimi zorluyorum, fakat hareketlerimi köstekleyen bu çerçeve içinde 'kendimi kaybederken' etrafıma bakıyorum, benim namus dediğim şey başka bir yerde 'budalalık' oluyor, benim 'namussuzluk dediğim şey gayet doğal bir hal' alıyor, bu namus denen şeyin manasını bir türlü bulamıyorum. Kafamızın içi sabit fikir 'Prejuja' denen dairelerle çevrilidir Biz fikirleri alır kafamızın içindeki daireye hapseder ve kendimizi bu fikirlere 'esir' ederiz. Mesela 'dürzü adama göre' kadının saçını göstermesi, yüzünü açması namussuzluktur. Sen buna gülersin, çünkü bugün kadının baloya 'dekolte ile' gitmesi sana göre namusla hiç alakası olmayan bir şeydir, fakat kadının sevdiği bir adamla 'nikahsız yaşamasına' kızsarsın, çünkü kafadaki daire henüz bu fikri hazmetmek için sana hürriyet vermiştir. 'Yarınki genç de sana gülecek.' Namus zamana, mekana devre göre değişen görüşlerdir. Kafamızı böyle daireler içine 'hapsedip' fikirlere saplanmak, kafamızın hürriyet 'ufuklarını kapamak' demektir. Namusun, manası yok, dairesi vardır. Bu daireleri genişletmek lazım." (Cumhuriyet, 11.4.1930)

Bekaret tabu olmaktan 'çıkıyor.' Gazetelerin eş bulma sütunlarında evleneceği kişide kızlığın söz konusu olmadığını belirten erkekler giderek çoğalıyor. Namus kavramının düşünsel bir özellik olup anatomik yapılarla ölçülemeyeceği düşüncesi yaygınlaşıyor. (Hürriyet, 24.1.1980) Gençlerin bekââret anlayışı 'değişti.' Buna göre, ODTÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 96.3'ü "bekaret ve namus arasında ilişki olmadığını" belirtirken, yüzde 3.7'si "kişi kendi iç huzuru için bekaretini korumalıdır, bu da namustur" yorumunda bulundu. AÜ'deki kız öğrencilerin yüzde

70'i "bekaret ve namus" kavramlarını birbirinden ayırırken, yüzde 16'sı "Bekaret namus için gereken şartlardan biridir", yüzde 8'i "Namus bekareti korumaktır", 6'sı da "Bekaret namustur" anlayışına sahip. "Bekaretin evliliğe saklanması gerekliliğine" ilişkin soru üzerine ODTÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 81.5'i bunun şart olmadığını belirtirken, yüzde 3.7'si "gerekli" yüzde 14.8'i de "kesinlikle gerekli" yanıtını veriyor. AÜ'deki kız öğrencilerin ise yüzde 2'si "hiç gerekli değil", yüzde 60'ı "gerekli değil", yüzde 6'sı "gerekli" ve yüzde 30'u "kesinlikle gerekli" yorumunu yapıyor. Öğrencilerin yüzde 2'si ise görüş bildirmek istemiyor. Aynı soru "Evleneceğiniz kızın bakire olması gerekiyor mu?" şeklinde erkek öğrencilere sorulduğunda ODTÜ'dekilerin yüzde 33.3'ü "kesinlikle gerekli", yüzde 7.4'ü "gerekli", yüzde 33.3'ü "gerekli değil", yüzde 26'sı "hiç gerekli değil" karşılığını veriyor. AÜ'dekilerin ise yüzde 50'si "kesinlikle gerekli", yüzde 2'si "gerekli", yüzde 48'i de "gereksiz" olduğuna inanıyor. (Hürriyet, 4.7.2002) Bekaret bir toplumsal 'sorun.' (Nokta Dergisi, 29 Eylül 1985, Yıl:3, Sayı:38) Kadına bekaret 'kısıkaçı.' A&G'nin Milliyet için yaptığı ankete katılan her 10 kişiden 8'i 'Evlenen kadın mutlaka bakire olmalıdır' görüşünü savundu. (Milliyet, 12.6.2009)

TV'de gerçek seks. Dizi "Sevişme nasıl olmalı ki, kadın da erkek de zevk alsın" konusunu işliyor, gerçek sevişme sahneleri ile. Sevişmeyi öğrenmek, Alman TV kanalı ARD'de üç bölümlük dizinin başlığı. İlk bölüm dün akşam yayınlanıyor. (Yalçın Doğan, Hürriyet, 16 Kasım 2014)

"Bira kültürünün 'mabedi.' Alman halkı, karnaval ya da diğer adıyla faşing kutlamasında, 6 hafta sürecek olan bir 'oruca' hazırlanıyor. Hristiyanlar, Aschermittwoch (Kül Çarşambası) günü başlayan oruç döneminde, Paskalya Bayramı için hazırlık yapar. Her yıl 11'inci ayın 11'inde saat 11'i 11 geçe başlayan faşing şenliğinde 7'den 70'e herkes sokağa dökülür ve kendini karnavala verir. Kimisi geleneksel kıyafetlerle, kimisi ise abartılı makyajlar ve birbirinden ilginç kostümlere bürünüp sokağa dökülür. Faşingin önemli bir kuralı ise neşelenip eğlenmek. Bu nedenle 'eksik etmedikleri kasa kasa biraları ile buluşup dostluklarını pekiştirirler' ya da Wirtshaus dedikleri ve Türkiye'deki meyhaneleri andıran mekanlarda buluşur, şarkı söyleyip kafa bulurlar." (Yalçın Bayer, Hürriyet, 16.11.2014) Dini kavramlar olan 'mabed/ibadet edilen yer' ve 'oruç/yeme ve içmeden kaçınma' kavramları ile bira festival reklamını da görmüş olduk!

"Kadınları hiçe sayan rezil anlayış. 'O...pu'luk bir meslektir, 'seks işçiliğidir', para karşılığı yapılır. Ki bu da insanların 'kendi tercihidir', kendi gerçeğidir, kimsenin yargılama hakkı yoktur. Kimi milletvekili olur, kimi "o...pu" olur! Kimin daha 'onurlu olduğu mesleğinden değil, kişiliğinden, tavırlarından, davranışlarından' anlaşılır. 'Herkesin ahlakı kendinedir.' Kimse kimseyi yargılayıp, infaza kalkışamaz. 'Evlenmeden hamile kalmak da bir tercihtir.' O kadını ilgilendirir, seni değil. 'Sen istemiyorsundur, kızlarını öyle yetiştirmezsin.' Ayrıca kullandığınız bu "ilkel ahlak kırbacı"nın işe yarayacağını zannediyorsanız da yanılıyorsunuz." (Ayşe Arman, Hürriyet, 16 Aralık 2014) Çok eleştirilecek yönü var yazının ama eşcinsellerin bile artık 'onur yürüyüşü' yaptığı günümüzde hangi kavrama el atsak elimizde kalmaktadır ne yazık ki!

Zina/kuma. Siyasetin derin kulisinden yansıyan bilgilere göre, özellikle Doğu Karadenizde kadınlar, "nataşalardan" şikayetçilermiş. Zinaya hapis hükmünün gerekçesi, "nataşaları" önlemekmiş. İyi hoş da, 'bunu Avrupa Birliğinin insanlarına nasıl anlatırsınız?' AB'de insanlar evlenmeden birlikte yaşıyorlar. Eşcinseller bile evlenebiliyor. Onlara bu hüküm uygulanmayacak, sadece T.C. vatandaşları için mi geçerli olacak? Türkiye, AB'den tam üyelik görüşmeleri için tarih isterken, gerekçesi 'Avrupalı olmak.' Ama. Kendi insanlarına 'Avrupalının insan haklarını, özgürlüğünü, saygınlığını' tanımamak. Olur şey mi bu? El alemin orasına, burasına ceza uygulamaya kalkmak, 'insanlık haklarına da aykırı.' Yoksa 'sevişmek insanlık hakkı değil mi? İnsanlarımız, bu coğrafyada hayvanlar kadar özgür olamayacaklar mı?'

(Güneri Civaoglu, Milliyet, 2 Eylül 2004) Hayvanlarla özgürlük arasında nasıl bağ kurulabileceğini tabii Sayın Civaoglu açıklamıyor. Ama eğer temelini evrim teorisinden alıyor ise, bu görüşün hem bilimsel temeli yoktur hem de ‘Sosyal Darwinizm’in dünyada ne katliamlara neden olduğunu herhalde kendisi de biliyordur! “ABD’nin en koyu Darwinistlerinden Steven Pinker ise, 1997 yılında bebeğini dünyaya getirdikten sonra çöp sepetine atarak Amerika’yı ayağa kaldıran liseli bir kızı, "bu, doğadaki diğer canlılarda da görülen 'yavru eleme' eğiliminin devamıdır" diyerek üstü kapalı savunmuş ve büyük tepki çekmişti.” (Mustafa Akyol, Zina, İnsanlar ve Hayvanlar, 17.9.2004) Bu zihniyete sahip Steven Pinker’ın adına bir de ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızda rastlayacak olmanızın sizi şaşırtmayacağına eminiz. Bu konuda detay için, ‘Evrin Teorisi’ adlı yazımıza da bakılabilir.

‘Tek gecelik ilişki neden sağlıklı?’ Yeni yapılan bir araştırmada tek gecelik ilişki yaşamının faydası açıklandı. Tek gecelik ilişki yaşayan insanların kendisine olan güveni ciddi artış gösteriyor, özellikle de hiçbir bağı bulunmayan insanlar arasındaki ilişkiler kendine güveni oldukça artırıyor. 371 ‘öğrencinin’ üzerinde gerçekleştirilen araştırmada, sosyoseksüel olarak sınırları olmayan ve normal seks yapan insanların pek çok pozitif etkiyle karşılaşacağı belirtildi. (Vatan, 29.12.2015)

İki haber aynı gazetede yanyana: “Şeyma Subaşı: Çok güzel değilim ama baktırıyorum.”; “Burdur Milli eğitim müdür vekili Mahmut Bayram, Facebook’ta “Bir kadın evinden süslü çıkıp evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir.” Sonuç, Burdur’da eylem yapılır, olay Meclis gündemine taşınır. (Posta, 16.10.2016) Artık dünyanın tersine döndüğü, baktırmanın normalleştirilirken, göz zinası uyarısının anormal karşılandığı bir dünyaya doğru gitmekteyiz....!

Kadın güzel yerlerinden ancak birini açmalıdır. Paris’te Dior, İtalya’da Kapicini moda evlerinde bir süre çalışan Güzel Sanatlar akademisi resim bölümü mezunu güzel modacı. “Hanımlar vücudunun güzel olan her tarafını birden göstermemelidir, kıyafetlerini de buna göre tercih etmelidir.” tezini ileri sürmektedir. “Çıplaklık o kadar aldı yürüdü ki, herkesi korkutuyor. Birkaç yıla kadar bu öyle değildi, özellikle erkeklerin ‘biz hanımların güzel yerlerini görmek için yapamayacakları fedakarlık’ da yoktu, bugün ise erkeklerin ‘bu sorunu’ ortadan kalktı.” şeklinde konuşan 22 yaşındaki Tiraje Evcı, “Bence bir hanım karşısındaki erkeğe güzel görünmek için giyinir. Ama bunu yaparken her tarafını da açmamalıdır. Yalnız güzel yerlerinden birini açıp diğer taraflarını kapayan hanımlar erkekler tarafından daha çok ilgi görür. (Hürriyet, 5.8.1971)

"8 Mart 2016'da evlendiği “Yahudi bir iş adamı olan” (sosyola.com/avram-habib-kimdir) Avram Habib'ten 4 ay sonra 25 Temmuz 2016'da boşanan” (Milliyet, 24.07.201) Seda Akgül: “Kadınlar hemcinsleri için giyinir, erkekler için soyunurlar. Çin mutfağını çok seven Seda Akgül’le Dragon Restaurant’ta buluştuk. Sohbeta yeni kitabı ‘Kişilik mi, Dişilik mi?’den başladık. Dişilik mi, kişilik mi? Ünlü bir düşünürün dediği gibi; “Erkekler gözüyle, kadınlar kulağıyla sever” Ama bu, seksapeli olan bir kadının kişiliğe ihtiyaç duymayacağı anlamına gelmez. Günün sonunda farkı yaratan ve bizi vazgeçilmez kılan özelliğimiz kişiliğimiz. Kadınlar, kadınlar için giyinir; erkekler içinse soyunurlar!” (Aynur Tartan, Hürriyet, 8 Aralık 2012)

Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum. Gazeteci Ayşe Arman, Hürriyet Look’a moda, stil, alışveriş, giyinmek ve soyunmak üzerine konuştu. Ayşe Arman, "Ben kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum" diyen sessiz sinemanın müthiş vampplarından Mea West’le aynı fikirde olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Bence zaten soyunmak giyinmekten daha eğlenceli." Mae West; “Ben kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum”, diyordu. (Hürriyet, 25.10.2008) (Vamp: erkekleri baştan

çıkaran kötü kadın.) "Yedi yaşından itibaren yetenek yarışmalarında dereceler alan, "Baby Mae" olarak ünlenen, 14'ünden itibaren vodvil tiyatrolarında sahne alan ve 85 yaşındayken, 1978 yapımı bir filmde kocaları rolünde Tony Curtis, Walter Pidgeon, Timothy Dalton, Ringo Starr ve Alice Cooper ile oynayan" (Pelin Batu, Gazetepencere28 Temmuz 2024) Mae West, "1930'lu yıllarda, slat-sürtüklüğün politikası ve estetiğini yaratan, kadınların aşağılandığı rolleri sorgulayan. Püriten ahlakı eleştirirken eğlendiren ve kendisi ve kadınlar için "çapkınlık hakkı" isteyen!" (Melek Özman, Bianet, 8 Temmuz 2017) bir kadındır.

17 yaşındaki kızınız hamile kalırsa ne yaparsınız? "Annem" dizisindeki 17 yaşındaki kız, kendisinden yaşça büyük birinden hamile kalmış, ailesi de kızı sokağa atmak/ öldürmek/ kurda kuşa yem etmek yerine, çocuğu doğurmak isteyen kıza sahip çıkmış. "Vay be aferin aileye!" diyeceklerine, dizi, tepki almış. Hatta Yüksel Aytuğ, "Dizi tehlikeli sulara geziniyor, benden söylemesi" diye bir yazı yazmış. 'Ahlakçılar' yine iş başına! 'Ben ilk 19 yaşında hamile kaldım.' Tabii ki salaklık, hıyarlık ama aynı zamanda 'müthiş bir çaresizlik.' 6 yıldır birlikte olduğum lise aşkım, o zamanlar 22 yaşındaydı, o da en az benim kadar şaşkıındı. Bir sabah ikimiz kös kös hastaneye gittik ve 'ben kimselere haber vermeden kürtaj oldum.' Uyandığımda yanımda 'saçlarımı okşayan sevgilim' vardı. O da benim gibi ağlıyordu. (Ayşe Arman, Hürriyet, 14 Aralık 2008)

Yönlendirme!

"1969 yılı yeni yıla bir miras bıraktı. 'Çıplaklık modası.' Bu moda öyle yayıldı ki, açık saçık elbiseler görünce bunu rezalet sayanlar alıştı, ayıbı unuttu. Gençler şimdi birbirlerinin modeli elbiseleri kadın erkek ayırt etmeden giyorlar. Adı da 'uniseks modası.' Gençler kendilerini şöyle savunuyor: İlkçağlarda hepimiz yarı çıplaktık. 1970 yılının sıcak günlerinde gençler çırlıçıplak dolaşacaklarını söylüyorlar. (Günaydın, 19 Ocak 1970); "Unisex kelimesi her iki cinsiyet için de uygun anlamına gelir. Bu kelime sadece isimler ve kıyafetler için kullanılmaz. Bunun dışında, unisex kelimesinin en yaygın kullanıldığı yerlerden biri belli başlı mekanların tuvaletleridir." (Milliyet, 24.02.2022) 1970'den 2022'ye onlar yollarına devam ediyorlar. Bozulan, aşınan hep bizim kesim oluyor...!

Büyük şair Arif Nihat Asya boşuna demiyor; "Bize bir nazar oldu, Cumamız Pazar oldu. Ne olduysa hep bize azar, azar oldu." (Abdulaziz Yılmaz, Entella, s. 74)

"Havva ana gibi güneşe uzanmayanları ayıplıyorlar." (Okey, 18 Mayıs 1974); "Türkiye'ye getirilecek BMW motosikletlerin reklamı Almanya'da böyle yapılıyor: Düsseldorf Sanayi Fuarı'nda ilgi çekmek için motosikletin üzerine çıplak bir kadın yatırdılar." (Tan, 27 Nisan 1984); "Eğitimden tıp hatta sekse kadar her alanda robot kullanılıyor. Onların teni deri değil metal diye, insanlardan ayrı tutmak haksızlık olur" diyorlar. Robotlara bazı haklar verilmesi, aksi halde 'ırk ayrımı' sayılacağı ileri sürüldü. (Hürriyet, 22 Ekim 1978) "Gençleri, seks bunalımı anarşist yapıyor. Almanların yaptığı araştırmaya göre cinsel sorunu olan gençler aşırı uçlara itiliyor. Uzmanlar Türk anarşistlerini de incelediler; her yüz anarşistten 81'i seks sorunundan dertli. (Hürriyet, 20 Eylül 1978) Yasak dinlemiyor. Fransız J. Aubert, "Çıplaklık özgürlüktür. Güzel olan soyunur." (Hürriyet, 05 Temmuz 1984) "Teknocu gelir hoş gelir. Tek amaçları içmek, dans etmek." (Milliyet, 09 Eylül 2001) "Hanımefediler için, bu yaz mini şort giymek 'mecburi' oluyor." (Okey, 14 Mart 1975) "Eşcinseller özgürlük çağrısı yaptı." (Sabah, 11 Mart 1987) "Bu bunaltıcı sıcaklarda elbiselerimiz sırtımıza o kadar yük oluyor ki, insanın Almanya'daki çıplaklar cemiyeti üyelerine gıda edeceği geliyor adeta. 7 Gün Dergisi'nin doktoru Ali Rıdvan bey okuyuculara tavsiye ediyor: Giyinmenin en mükemmeli kapanmakta değil açılmakta olmalıdır ve zaten 'böyle olacaktır!' Giyinmek bir ihtiyaçtır fakat gene de hiç şüphe yok ki, asıl olan giyinmemektir. 'Giyinmek'

binlerce senelik bir tedbirle doğuşlarında çıplak yaşamak için mevcut olan 'yetenekleri eksiltmektedir.' Giyinme işinde kadının erkeğe göre büyük şansı vardır. Kışın titretici günlerinde mini mini ayağında şeffaf bir ipek çorap ve güvercin kanadından yapılmış görülmez bir ayakkabıyla gezen ve gene tül den eteğinin bütün boşlukları, 'rüzgarın vücudunu istediği kadar beslemesine imkan veren çağdaş kadının' şu hareketini, içimizde kaç 'babayıt' taklit edebilir." (7 Gün, sayı 23, 15 Ağustos 1933, s. 15-16)

Ve sonuç: "Anne ve babalar çocuklarını cinsi sapıklardan korumalı. "Çocukların تنها yerlerde dolaşmalarına izin vermemeli." (Akşam, 22 Haziran 1962); "Cinsel hastalıklarda artış var. Profesör Kenan Karabay, çapkınlık yapan erkeklerin çok dikkatli olmaları gerektiğini söyledi." (Tan, 03 Mayıs 1984)

Medya çocuklarımızı elimizden alıyor! Netflix'teki bir diziye (Cuties) göre 11 yaşındaki bir Müslüman kızın 'kendini keşfetme' yolu: Eve, kültüre isyan; Cinselliğini ön plana çıkarmak! (21.8.2020) Netflix'in 'Minnoşlar' adlı filmine tepki yağıyor. Tanıtım afişindeki görselde çocukları metalaştırdığı ve pedofiliye özendirdiği gerekçesiyle eleştirilerin hedefi oldu. 11 Yaşındaki kız çocukları Twerk isimli dansı yaparken görüldü. Netflix de filme +18 ibaresi koyunca hem dünyadan hem türkiyeden büyük eleştiri aldı. (Yeni Şafak, 22.8.2020) TV8'de yayınlanan programın yasaklanmasını eleştirenler sizce Netflix'e bir tepki vermişler midir? Asla!

'Mor Çatı' adlı siteden bir yazı: "İlişkin güvenli mi? Flört şiddeti, flörtün yeni yeni başladığı '13'-23 yaş döneminde 'romantik ilişkilerde yaşanan şiddete' işaret ediyor. Flört Şiddeti Nedir? Flört şiddeti, sevgilinin sana karşı fiziksel, cinsel, psikolojik, sosyal ve dijital şiddet içeren davranışlarda bulunmasıdır. Flört şiddeti, bitmiş ya da sürmekte olan heteroseksüel ya da 'homoseksüel' ilişkilerde ortaya çıkabilir. Cinsel flört şiddeti nedir? Cinsel flört şiddeti, sevgilinin seni cinsel birliktelik veya yakınlık yaşamak için zorlaması, cinsellik konusunda "hayır"ı kabul etmemesidir. 'Sevgilinin istemediğin halde seni öpmesi ve sana dokunması', sen 'alkol veya madde etkisi altındayken' ya da 'bilincin yerinde değilken' seninle cinsel birliktelik kurması, 'cinsel birliktelik sırasında, öncesinde veya sonrasında sana karşı küçümseyici ve kaba bir tutum' sergilemesi, 'doğum kontrol yöntemlerini kullanmaması veya senin kullanmana izin vermemesi' cinsel şiddet örnekleridir." (<https://morcati.org.tr/flort-siddeti-3/>) Feminist bu örgüte göre demek ki 13 yaşında cinsellik değil de, cinsellik sırasında doğum kontrolü kullanmamak suç?!

Evli kadının flörtü. Evet! Evet! Evli kadınlar da flört eder. Niye etmesin? Kadın-erkek fark etmez, hepimiz beğenilmek isteriz. Birdenbire özgüvenimiz yerine gelir, hayata bakışımız değişir. "Mutluyum" deriz, "İyi ki varım" deriz. (Ayşe Arman, Hürriyet, 20.6.2007)

Aşağıdaki haberleri okuyan bir genç ne mesaj çıkarır sizce? Fahişelik hiç bu kadar övülmemiştir herhalde! 'Ünlü mü olmak, kazanmak mı istiyorsun, Soyun!' Sonra uyuşturucudan ölsen de merak etme, yerin 'hemen' doldurulur!

Soyunan 'hep' kazanıyor. Burası Roma. Ünlü keman virtüözü manken olarak defileye çıkmayı kabul etmiş ve üzerine de Mona Lisalı ilginç bir kıyafet giymiş ama podyumda yürürken yüzüne bakan bile yok, çünkü gözler arkadan gelen çamaşırılı güzelde. (Star, 26 Nisan 1992) Hayatı 'tek gecelik kaçamakla' değişti: "Instagram hesabından yaptığı paylaşımları takipçilerinden 'tam not alan' model, sık sık 'cesur pozlarını' paylaşan." (Medyatava, 25 Temmuz 2024) İngiliz D. Rose'un hayatı Kylie Jenner'in eski sevgilisi Tyga ile yaşadığı tek gecelik ilişki ile tamamen değişti, genç kız şimdilerde herkes tarafından 'tanınıyor.' (Vatan, 4 Kasım 2017) Sahneye tül elbise ile çıkan Gülşen göz kamaştırdı. (Haberler, 16 Oca 2022) 2 yıllık evliliklerinde 10 farklı kişiyle birlikte oldular poliamori yani çok sevgililiği yaşayan Laura ve Mike Leonard çifti, 2 yıllık evlilikleri süresince

10 farklı kişiyle birlikte oldu. İkili ‘Bu durumun evliliklerini güçlendirdiğini’ söylüyor, Laura, ‘diğer bir kişiyle seks yapmak bizi ‘aldatan kişiler yapmaz’, bu durum birbirimizi ‘hiç kıskanmıyoruz demek değil.’ Zaman zaman kıskanıyoruz ancak ‘bu çok normal.’ derken Mike’da, ‘Laura ile ‘harika bir evliliğimiz var’, çok eşli olmak birbirimize sadık kalmamızı garanti ediyor.’ (Hürriyet, 8.11.2017) Mesajlara dikkat: Aldatma değil, güçlendiriyor, normal, harika, sadık!

Cinsel bir obje olarak Batıda kadının değeri; Sadece bir rakam!

Amaç belli aslında. Kadın, kullanılıp atılan, sadece rakamsal değer biçilen cinsel meta olmalı idi! “45 yaşındaki ünlü aktör Tom Sizemore, şimdiye kadar 2.000 kadınla birlikte olduğunu açıkladı.” (Milliyet, 20.03.06) Tek kadınla yetinmediler. Bonnie and Clyde filmleri ile hafızalara kazınan 72 yaşındaki Beaty'nin hayatını anlatan kitapta aktörün hayatı boyunca 12.775 kadınla beraber olduğu öne sürüldü. (Hürriyet, 6.1.2010; Habertürk, 4 Ocak 2010) “Ünlü aktör Mickey Rourke, İngiltere’de geçirdiği bir hafta sonunda tek gecede 14 kadınla birlikte olduğunu itiraf etti.” (15 Haziran 2010) 4000 kişi ile yatmış. İngiliz rock grubu The Rolling Stones’un solisti Mick Jagger’in hayatının anlatıldığı ‘Mick, sex and rock&Roll’ adlı kitap bugün Fransa’da piyasaya çıkıyor. Amerikalı gazeteci, yazdığı kitaba göre Mick biseksüel ve seks bağımlısı. Bugüne kadar kadın erkek 4.000 kişi ile birlikte olmuş. (4 Temmuz 2012) Charlie 5.000 kadınla yatmış. Birlikte olduğu kadınların sayısını açıklamayı marifet sayan ünlüler kervanına aktör Charlie Sheen katıldı. Sheen, 5.000 kadınla yattım. dedi. Gazete diğer isimler ve beraber oldukları kadın sayılarını vererek habere devam ediyor: 20.000, 10.000, 3.000, 1300... (Hürriyet, 9.1.2016) “Teoman; Haydi kızlar bana gidiyoruz. Rock müziğin usta ismi Teoman, geçen gece Etiler’de bulunan bir mekan çıkışı objektiflere yansıdı. Türk rock müziğinin efsane isimlerinden Teoman önceki akşam bir mekan çıkışı iki kadınla görüntülendi. Yanında bulunan kadınlara “Haydi kızlar bana gidiyoruz. Arkadaki araçla gelin” diyen 50 yaşındaki şarkıcı, daha sonra arkadaşının kullandığı araca yönelerek mekandan uzaklaştı. Teoman’ın gömleğinin önünü açık bir şekilde partiyi terk etmesi dikkat çekti. (Mynet, 23.12.2017)

‘Allah yok, din yalan’ karikatürü ile bilinen Bahadır Baruter’in eşi, “Sokakta donarak ölenlerin olduğu bir dünya.” (Mine Söğüt, Cumhuriyet, 20 Ocak 2021) diyerek sokaklara dikkat çekerken, bu yazısından sadece bir buçuk ay sonra, ‘Baba evini derhal terk edin kızlar. Bazen sokaklar o baba evinden çok daha güvenlidir.’ (Mine Söğüt, Cumhuriyet 5 Mart 2021) diye yazmakta idi!

Yeşilçam ünlülerinin ‘ortak görüşü soyunmak.’ Soyunmak bir bakıma ‘şart.’ Soyunmadan bir şeyler yapabilmek için çok uğraştığını ama olmadığını söyleyen Ahu Tuğba, ‘soyunmak bir bakıma şart, Avrupa’da da Amerika’da da bu böyle, bizim çarşaf giyecek halimiz yok’ diyor. Yalnız sanatçı ‘soyunmanın manevi açıdan kendisini yıktığını da’ sözlerine ekliyor. Soyunmak şansı artırır. Oyuncululuğunu ‘damga’ filminde ispatladığını belirten yaprak Özdemiroğlu ‘ama sadece soyunmak yetmez, üstüne ‘bir şeyler de’ eklemeli, yeteneği göstermeli’ diyor. Sinema ve sahne dünyamızın ünlü isimleri, soyunmanın şansı artıracığını ama salt çıplaklığın belli bir yerde tutunabilmek için yetmediğini söylüyor. (Güneş, 1 Mayıs 1985) Çıplaklık kesin, yetenek de olsa iyi olur...

Soyundular yıldız oldular, şöhretin bedeli: Zenginleri parmağı ile oynatan Ahu Tuğba. (Bulvar, 11 Temmuz 1983) Soyundular yıldız oldular. Müjde Ar’ın çıplak posterleri. Aşk-ı Memnu dizisi tanınmasını sağladı. Ancak şöhretin doruğuna güzel vücudunu gösteren kolonya reklamı sayesinde çıktı. (Bulvar, 19 Şubat 1983) Soyunarak şöhret oldular. ‘Şöhret yönetmenin yatağından geçiyor.’ Şinay Düdek: Piyasadakilerin çoğu sanatçı değil, gazete bile okumuyorlar. (Habertürk 8.5.2000) Soyunarak şöhrete kavuşan ünlüler. Ünlü isimlerin şöhret basamakları nasıl çıktığını

biliyor musunuz? İlk rollerinde soyunarak şöhrete kavuşan ünlü isimleri duyduğunuzda şaşıracaksınız. (Posta, 3 Nisan 2017) Nuri Alço; "Hani eskiden 'yönetmenin yatağından geçmek' diye bir şey vardı ya; şimdi bırak yönetmeni, oyuncular set işçilerinin yatağından geçiyor; onlarla olmadan bir şey olmuyor artık." (Posta, 11 Ekim 2015) Asıl şimdi şöhretin yolu yataktan geçiyor. Yeşilçam'ın efsane ismi Ahu Tuğba'dan tartışma yaratacak açıklamalar: 'Bizi suçlarlar ama şimdiki sektör daha kirli'. Ünlü oyuncu, 'Herkes kendi eteğinin altındaki pisliğe baksın' diyor." (Takvim, 15.12.2011) Kadınlığım sömürüldü. Hollywood yıldızı Charlize Theron, oyunculuk kariyerinin başlarında rolleri için ne giyineceği üzerinde hiçbir kontrolünün olmadığını ve kendisinden filmlerde daha 'seksi' ve daha 'arzulanır' şekilde görünmesi sağlayacak kıyafetler giymesinin istendiğini açıkladı. (Milliyet, 28 Eylül 2022) Yatak odası: "Eskiden oyuncu olmak isteyen genç kızların, rejisörün yatak odasından geçmeleri gerektiği lafı dolaşırdı ortada. Şimdi pek duyulmuyor. Ne oldu dersiniz? Artık gerekmiyor mu? Değil. Sadece yatak odasından geçme işi sıradan bir olay haline geldi. Lafı edilmeye değmez. Üstüne üstlük yatak odaları çeşitlendi. Yelpaze genişledi. Patronun yatak odası. Yapımcının yatak odası. Genel müdürün yatak odası. Şefin yatak odası... Bu liste uzar gider. Ortada akıllara durgunluk verecek ses, yetenek, zeka, şu bu yoksa -ki bazen olsa bile aynı yoldan geçmeleri gerekiyor- sadece genç, güzel ve de ünlü olmaya meraklı iseler, bildiğimiz kızlara dönüşmek 'mecburiyetindeler.' Başka 'seçenekleri yok.' Bunun karşılığıysa, bir magazin dergisinde birkaç kare fotoğraf, çekimi bir türlü başlayamayan bir dizide rol, piyasaya hiç çıkmayacak olan bir albüm sözü... Öyle çok şey duyuyorum görüyorum ki, bir şey yapamıyorum, bari iki satır laf edeyim dedim. Sanki utanması gerekenler utanacaklar. Utanması gerekenin hangi taraf olduğunu da bilmiyorum." (Pakize Suda, Hürriyet, 9 Nisan 2002) "Bu ülkede sanatçı yoktur, zenginlere peşkeş çekilmiş et parçası olan mankenler ve şarkıcılar vardır!" (Okan Bayülgen, Twitter, 23.01.2024) Sadece günümüzde değil, 1900'lü yıllarda da meşhur olmak için aynı yollardan geçmek gerekiyordu! "Şu da bir gerçek ki, sahne yalnız müzik birikimi ve sesi olan sanatçıları bağrına basmıyor. Gözü ve gönlü oyalayan, işveli, cilveli de olmayı gerektiriyor. Akile Artun değil solist, solist-altları kadar bile tanınmamıştır. Bunun başlıca sebebi, içkili gazinolarda okumayı sürekli reddetmesi, sadece hayır dernekleri yararına içkisiz yerlerde sahneye çıkması ve ayrıca da çok mazbut bir aile hayatı olup adının hiçbir skandala karışmamasıdır." (Sermet Sami Uysal, Baki kalan bu kubbeye, s. 256, 399)

Güzellik müsabakasından beyaz perdeye. Günümüzün tanınmış sinema ve tiyatro artistlerinin pek çoğu güzellik yarışmalarına girmişlerdir. (Ses Dergisi, 16 Aralık 1961) Moda evleri iç gıcıklayan kıyafetler peşinde. Bilhassa 'İngiliz moda yaratıcılarının bu konuda daha büyük bir serbestlik içinde hareket ettiği' görülmektedir. Belin altına kadar açık bir kıyafet ile el örgüsü yünden hazırlanmış ve vücuda tamamen yapışan bir pantolon-kazak en fazla ilgi görenler oldu. (Akşam, 12 Şubat 1965) Sinemada yeni bir yol, çıplaklık. 'Soyunmayan yıldız artık rol verilmiyor.' (Vatan, 11 Temmuz 1965) 'Rahatça' soyunacağız. Amansız bir çıplaklık yarışına giren dörtlerden kimin yarışı kazanacağı henüz belli değil. (Hürriyet, 3 Eylül 1966) Ayaklar. Güzel bir çift ayak, güzel bir çift bacakla birlikte olursa bütün gözleri çeker. (Hafta, 28 Ekim 1949) Güzel bacaklar. Yeni yeni parlamaya başlayan her yıldız namzedi, reklam için çektiği resimlerin çoğunda bacaklarını göstermeye 'mecburdur.' Hele bu bacaklar güzel olursa. (Yıldız Dergisi, 10 Haziran 1950) Memleketimizde ilk defa yapılan bir yarışma: Dans ve bacak yarışması. (Cumhuriyet, 6.9.1925) 3. sayfadan 1. Sayfaya. İngiliz model V. Blows İngiltere'de 3. sayfa güzelliği yapıyordu, verdiği yeni pozlar onu adeta terfi ettirdi, üstünü çıkardığı 'hem masum hem baştan çıkaran' pozları ile ülkesinde 1. sayfaya 'yükseldi.' Pornocuydu, en büyük yıldız oldu. (Milliyet, 25 Nis 2010) "Pornodan zirveye. 19 yaşındayken girdiği porno sektöründe kısa sürede isim yapan S. Grey, sektörde kazandığı 'bir dolu ödül' sonra Hollywood'a transfer oldu. (Habertürk, 09.05.2010)

Aşk gözlerde başlar, ayaklarda biter. Ünlü olmanın en kötü yanı. Ünlü olmanın kötü yanları sorulur ya habire, kimseden duymadık ama galiba 'en başta uyuşturucu kullanma zorunluluğu'

geliyor. Evet galiba zamanla ‘böyle bir zorunluluk’ hasıl oluyor baksanıza. (Pakize Suda, Habertürk, 27 Ocak 2013)

Posta gazetesinin kültür hizmeti: Nasıl porno yıldızı oldular? A. B.: “Çok genç yaştan beri porno seyrediyorum. İlk filminde çok heyecanlıydım ama kameralara bakınca eski düşüncelerim aklıma geldi ve işte buraya kadar geldim. Annem ve babam ben 2 yaşındayken ‘boşanmış.’ Babam gitmiş, annem zaten bir ‘uyuşturucu bağımlısı.’ Okulda ponpon kızdım. ‘14 yaşında’ bekaretimi kaybettim.” C.C. Bu sektörde çalıştığım için birçok arkadaş kaybettim. B.O. Annem, erkek arkadaşı -yani babam- uğruna evden kaçmış. Biyolojik babam beni hiç istemedi. Zaten annemle babam hiç evlenmedi. (Posta, 17 Ekim 2010) Bu arada, nedense porno sektöründe çalışanlarının tamamı mutlaka ‘yıldız’ oluyor! Hiç karakter oyuncusu çıkmıyor içlerinden!

Eva sevmediği adamın yanında yatmak zorunda. Sahne artisti Eva’nın sahne kabiliyeti daha genç yaşta kendisini göstermeye başlamıştı, geçirdiği hareketli hayat bu kabiliyetin erken inkişaf etmesinin başlıca sebeplerinden biriydi. Londra, Eva’nın sahne hayatında olsun aşk hayatında olsun birinci derecede rol oynayan şehirdir. (Hayat dergisi, 11 Eylül 1959) Sahne kabiliyetinin gelişmesinin sebebi hareketli hayatmış!

Şok eden itiraf. Tecavüz sahnesi gerçektir. İtalyan yönetmen Barnardo Bertolucci, 1972 yapımı 'Last Tango in Paris' filmindeki tartışılan tecavüz sahnesinin gerçek olduğunu itiraf etti. 76 yaşındaki yönetmen, ABD’li aktör Marlon Brando ile bir olup tartışmalı tecavüz sahnesinin çekimini son ana kadar kadın başrol oyuncusu Maria Schneider’den sakladıklarını itiraf etti. Bernardo Bertolucci, "Maria'nın o sahnelerde bir oyuncu gibi değil, genç bir kız gibi davranmasını istedim. Aşağılanmasını ve acı çekmesini istiyordum. O sahneler gerçektir" dedi. 1972 yılında film çekildiğinde henüz 19 yaşında olan Schneider, pornografik bir sahnede oynayacağından haberi olmadığını, ancak senaryoda olmayan bu sahneyi yazan Brando tarafından zorlandığını açıklamıştı. (İnternet Haber, 06 Aralık 2016)

538

Ebru Şallı'dan 30 yaş cesareti. (Milliyet, 12.06.2008) Cesaret ne, Evli ve çocuk annesi manken üstsüz pozlarıyla ‘profesyonellik dersi’ vermiş. Milliyet’tin 15.01.07 tarihli haberinin başlığı ise, ‘Playboyun soyamadığı Türk kızı.’ Resimlerin hepsinde ‘Soyunmayan bu kızımız’ 'mayolu!'

ODTU’lü bazı öğrenciler “Kadın bedeninin politikleştirilmesine karşı” sloganıyla para karşılığında soyundukları bir internet sitesi açtılar. (7.8.2022) Beden politikleşmesin, ama metalaştırılsın öyle mi? Okumuşu bu kadar!

MeToo’dan vazgeçtiler. Hollywood yapımcısı Harvey Weinstein’ın avukatları, tecavüz, cinsel taciz ve saldırıyla suçlanan müvekkiline suçlamalar yönelten kadınlarla 25 milyon dolar tazminat karşılığında anlaşmaya vardı. Karar, tepkilere ve hayal kırıklığına neden oldu. (Hürriyet, 13 Aralık 2019)

Ve tüm bu yönlendirmelere rağmen aslında gerçek olan ne?

Yakılacak fotoğraflar. Sinema ve sahnelerin ünlü yıldızları bugünkü şöhretlerine kavuşmadan önce bol bol soyunmuşlardı. Bu pozlar için bin pişman olduklarını söyleyen yıldızlar, bugün milyonlar harcayıp onları yoketmek istiyorlar. “Bunlar yakılacak fotoğraflar” diyorlar. Bu konuda en gerçekçi konuşan yıldız olan N.D. şöyle diyor: “Eski fotoğraflarım beni sıkıyor. O günün şartları içinde soyunmadan şöhret yolunu açmak mümkün değildi. (Sabah, 14.2.1986)

Bu pozlar onları pişman etti. (Hürriyet, 22 Şubat 2010) Playboy'a verdiği pozlar pişman etti; H. Berry'nin pişman olduğu pozlar; 'Çıplak sahnede oynamak istemiyorum' dedim, merhamet etmediler. Acemiliğimden faydalandılar. Bir döneme damgasını vuran bir filmin iki oyuncusu, yönetmen ve yapımcı tarafından kandırıldıklarını ve çıplak olarak kamera karşısına geçmeye zorlandıklarını ileri sürerek tazminat davası açtı. İlk bakışta bu 'sinema dünyasında benzerlerine rastlanan bir olay' gibi görünüyor. Ama burada asıl dikkat çekici olan, iki oyuncunun bütün bunları filmin çekiminden tam 55 yıl sonra yapmış olması. (Hürriyet, 20 Ocak 2023) Ayşe'nin pişman olduğu pozlar. (Hürriyet, 22 Şubat 2007) Ünlülerin pişman oldukları pozlar. Çoğu ünlü isim kariyerinin ilk dönemlerinde çektiği resimleri görmek dahi istemiyor. Ünlüler 'işlerinin doğası gereği' zamanlarının büyük bir bölümünü objektif karşısında poz vererek geçirirler. Ancak çoğu, kariyerinin ilk döneminde çektiği bazı fotoğrafları hatırlamak dahi istemez. (İnternet Haber, 04 Şubat 2015); "E.G. katıldığı "Aramızda Kalsın" programında gençlik döneminde verdiği pozlardan dolayı pişmanlığını şu sözlerle anlattı: O pozlar pişman etti. Türkiye'nin böyle olacağını bilseydim öyle pozlar vermezdim. Cami de yapsan çeşme de yaptırın o pozlar dönüp dönüp önüne geliyor. Şimdiki aklım olsaydı çıplak poz vermezdim. (Sabah, 20.11.2012); Esquire dergisinin yeni sayısında "Kadınlar için 10 soru 10 cevap" bölümüne konuk oldu ve yaşadığı en büyük pişmanlığı itiraf etti. C. Ateş; "İlk meşhur olduğum zamanlarda verdiğim pozlar, şimdilerde çok başımı ağrıttıyor. Ailemin tüm uyarılarına rağmen onları dinlememiştim. Keşke dinleseydim, çok pişmanım" (ATV, 19.07.2011) F.T. psikolojik tedavi gördüğünü açıkladı. Yıllar önce verdiği pozları internetten kaldırmaları için anlaştığı bilgisayar uzmanlarının kendisini taciz ettiğini ve senet imzalattığını ancak davadan beraat etmeleri üzerine baygınlık geçirdiğini anlatan oyuncu... (Vatan, 16.6.2017)

Hande Ataizi: Genç oyunculara 'soyunmayın derim. Yıllardır 'oyunculukta kural olmaz, soyunmam-sevişmem diyen gitsin başka iş yapsın' diyen güzel oyuncu, bu fikrinin değiştiğini de söyledi. Ataizi, "Bize konservatuvarda böyle öğretilmişti. 'Siz oyuncusunuz' dediler. Ama maalesef Türkiye'de bu sahneler amacı dışında kullanılıyor. Şimdi genç bir oyuncu bana sorarsa bu tür sahneleri kabul etmemelerini tavsiye ederim" dedi. (En son Haber, 28 Kasım 2011) T. K.: "Hayat görüşüm değişti. 30 yaşındayım. Hayat görüşüm değişti. Maneviyatım gelişti diyelim." dedi. 2 yıl önce 200 bin TL alıp bir mayo firmasının tanıtımını yapan T. K. "Artık 500 bin TL teklif edilse de bikiniyle poz vermem." (Posta, 22.5.2012) C. Ateş şimdi cici kız. Kötü kız imajını sildim diyen Ateş, eski dizilerdeki 'cüretkar sahneleri' hatırlatanlara ayar verdi. Öpüşme olmadan da çok güzel giden projeler var. (16 Eylül 2012) S. Can: Bir daha çıplak poz vermeyeceğim. (Haber Aktüel, 16.06.2007) N. Sultan: Çıplak pozlarımdan pişmanım. (Habertürk, 29.11.2008) Soyunmazsan asla iş bulamazsın diye tehdit etti. Mila Kunis, verdiği bir röportajda 'nesnelleştirildiğini ve tıpkı bir eşya gibi muamele gördüğünü' söyledi. 'Kariyerim boyunca aşağılandığım. Ötekileştirildiğim, az maaş aldığım, fikirlerimin umursanmadığı durumlar yaşadım. Ve bütün bunlar yalnızca cinsiyetim yüzünden oldu' dedi. Eğer bir kadın sinema sektöründe başarılı olacaksa erkeklerin kurallarıyla oynamak zorundadır diye düşündüm. Ve daha da kötüsü bu oyuna alet oldum. Ancak yaşlandıkça ve bu sektörde deneyim kazandıkça anladım ki bu 'saçmalık.' (Milliyet, 05.11.2016)

Basında kadın vücuduna istismara dair haberlerde kullanılan kelimelerden bazıları: Her biri sanat eseri; Tuval kadınlar. (Vatan, 29.4.2008) Çıplaklık sanatı (29.4.2008) Saklamaya kıyamazsınız; Şık iç çamaşırlar. (Hürriyet, 8 Mayıs 2007) Dekolte giyme sanatı (Hürriyet, 24 Mayıs 2008) Bunlar çıplaklık değil sanat (Hürriyet, 3.10.2008) Okumak için değil bakmak için (Hürriyet, kelebek eki) İşte çıplak güzellik (Hürriyet, 6 Kasım 2008) Bu kadar mı güzel olur, sadece iki parçalık bir giysiyle artık güzel görünmek çok kolay (Hürriyet, 15 Mayıs 2008) Muhteşem dekoltesiyle göz doldurdu. Derin dekolte bir elbise bu kadar mı yakışır? (Vatan, 23.5.2009) Cemile'den cesur sahne (Habertürk, 15.11.2011) Cesur Sertap (Vatan, 4.8.2010) Eski sevgiliden cesur pozlar, Haber içeriğinde cesurdan kasıt açıkça yazılır: 'Seksi pozlar' (Milliyet, 17 Ekim 2009) Seksi şarkıcıdan nefes kesen pozlar! (Vatan, 27.2.2018)

Sanatta ahlak meselesi. Sanat her şeyden evvel, bütün ahlaki düzen ve kuruluşların ‘dışında, bağımsız’ bünyeli bir faaliyettir. Meşhur romancı Tolstoy, ahlakperestlikte çok mütaasıp idi. Sözde ahlakperestler, güzelliği hissedemediği için yasak etmeye kalkışanlar, ‘çıplaklığı müstehcenliğin bir unsuru kabul ettiklerinden bu konunun dünya sanatı üzerine etkisini bir türlü anlamıyorlar. En görülen özelliği sevgi ve hayranlık olan bir faaliyet ihtiras, şehvete yer verse de ahlak mefhumuna dolayısıyla uymuş bulunur. ‘Hakiki sanat, hangi konuyu ele alırsa alsın onu temizler, yükseltir, asil’ kılar. ‘Ahlaksız veya müstehcen eser çıplak kadın veya ihtiras sahnesini tasvir eden eser değil, kötü olan eserdir.’ Topluma zararlı olması nedeniyle yok edilmesi ve ahlaksız ilan edilmesi lazımdır. Buna karşılık işçiliği mükemmel eser, konusu ne olursa olsun ahlakidir. (Nurullah Berk, Yeni Gün Dergisi, sayı: 17, 1 Temmuz 1939, s. 20-21) Özetle; Sanat, ahlakın dışındadır. Tolstoy dahi ahlakperesttir, sanattan anlamaz, çıplaklık müstehcenlik (ahlaksızlık) değildir, ahlaksız eser kötü eserdir, mükemmel eser ne olursa olsun ahlakidir, içeriği ihtiras ve şehvete olsa, içeriğinde sevgi olan şey ahlakidir. Kısaca, sanat; temiz, yükseklik, asalet ve ahlakidir. Görüldüğü gibi, İslam’ı tabu ilan edenler, kendilerine yeni tabular icat ettiklerinin farkında bile değildirlir.

Ve işte Türk müziğinin en büyükleri: Zeki Müren, Bülent Ersoy... B.B. 16 yaşında. Brigitte Bardol, ‘seks tanrıçası’ olmadan önce tek bir şey düşünüyordu, dansözlük. (Hey dergisi, sayı: 17, 1.3.1982)

13 ile 15 yaşındaki iki küçük fahişe polisin başına dert oldu. 13 yaşındaki B.G. Mahmut Çaltık tarafından işgal edildikten sonra fahişelikte ‘karar kılmıştır.’ B.G. gibi fahişeliği ‘meslek edinen’ 15 yaşındaki Ö.Ş. ile tanışmıştır. (Günaydın, 25 Haziran 1969) 13 ve 15 yaşındaki kızlar ‘karar kılıp meslek edinebiliyorlar.’ Neyi? Fahişeliği!

Küçük fahişeler. Hayat çocukları. İğrense de korksa da o piyasanın ‘alıcılarına’ muhtaçtı yaşamak için. Bu yaşta posası çıkmış halde bir kulüpten ötekine dolaşan M.T.’nin suçu neydi? Sevgiliden ne anladığına gelince, “gezsek tozsak derdim, öyle sevişme falan bilmiyordum.” diyordu.”Ne bileyim televizyonlarda gazetelerde gördüğüm gibi”... 14 yaşındaki H.L. “Bu aleme geldiğinde daha regl olmamıştım.” Bu kadar küçükken böylesine hırpalanan bir bedeni yok saymak...” (Nokta dergisi, sayı: 30, 2.8.1987) Sonra genelevlerdeki kadın dramlarını gündeme getiren bizlere seküler kesimin tepkisi; ‘Onlar isteyerek bu işi yapıyor’ şeklinde olmaktadır!

“Cumhuriyet gazetesi güzellik yarışmalarının toplumda ‘kadını dönüştürmenin bir sembolü ve aracı olmasının önemini farkında olarak’ düzenleme işini üzerine almıştır. 1925 yılında güzel bacak yarışmalarıyla başlayan süreç güzellik yarışmalarıyla devam etmiştir. Cumhuriyet’in 1925 yılında düzenlenen güzel bacak yarışmasına 4, 1929 güzellik yarışmasına 125, 1930 güzellik yarışmasına 42, 1931 güzellik yarışmasına 71, 1932 güzellik yarışmasına 50 ve 1933 güzellik yarışmasına ise 28 aday katılmıştır. Bu ‘yarışmaları milli bir mesele olarak gören gazete’ yarışmaya katılan adayların milli bir görevi yerine getirdiklerini ileri sürmüştür. Güzelliğin yeni bir milli vazife sahası olarak belirlenmesi, Yunanlıların, Fransızların vb. güzelleri varken bizim neden yok düşüncesi ‘Batılılaşma yolunda atılan Batı karşısında yarışılan sahalardan biri’ olmuştur. 1929 yılı güzellik yarışmaları, ‘milliyetçi bir anlayışla Türk kadınının dünyanın diğer uygar kadınlarından geri olmadığı’ ve ‘cumhuriyetin Osmanlı Devleti ile zihnen de koptuğunun bir ispatı’ olarak düşünülmüştür.” (Mehmet Gündüz, Cumhuriyet Gazetesinin Düzenlediği Güzellik Yarışmaları, Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi, Yıl: 2022, Sayı: 41, s. 75; Filiz Yıldız, Türkiye’de İlk Güzellik Yarışmaları ve Basının Öncü Rolü, Etkileşim Dergisi, ÜÜİF, Yıl 2, Sayı 4, Ekim 2019, s. 72)

Cumhuriyet ilk güzel bacak yarışmasını 1925 yılında yapar ama katılım çok az olmuştur: “Evvelki akşam güzel bacak müsabakasına/yarışmasına dört hanım iştirak etmiştir. Memleketimizde ilk defa icra edilen bu müsabakaya baldırlarının güzelliğinden çok emin ve

mağrur/gururlu dört hanım iştirak etmiştir. Müsabakaya bu kadar az hanımın iştirak etmesi, İstanbul'da güzel bacak ve baldırların azlığından değil fakat böyle bir müsabakanın pek yeni olduğu için iştirak 'cesaretini' her güzel baldır sahibinin gösterememesidir. Gerçi 'son zamanlarda elbiselerin diz kapaklarına kadar kısalan etekleri hergün herkesin görmesinden dolayı herkesi bir bacak müsabakasının hakemi' yaptırmaktadır. Ama ortaya müsabaka sözü girince, 'utanma duygusu fazlaca olanların cesaretinin kırılması' pek tabidir." (Cumhuriyet, 6 Eylül 1925) Gazete daha sonra güzellik yarışması da düzenler. "Cumhuriyetin güzellik yarışması esas ve şartları. Yarışmanın şekli: Yarışmaya her 'namuslu' Türk kızı katılabilir. Irk, din ve mezhep farkı aranmaz, yalnız 'en az 15 yaşında olmaları' şarttır." (İstanbul Cumhuriyet Matbaası, 1929) Güzellik müsabakamız. Gönderilen resimler nasıl olmalıdır? Bugün resmini dercettiğimiz hanım kız, Ankara'dan Ümit Hanımdır. Ümit hanım resminde de görüldüğü üzere '15 yaşına henüz girmiş' bir hanım kızdır. (Cumhuriyet, 31.3.1929) Bir sonraki yarışmaya katılımı artırmak için gazete adeta yalvarır: "Güzeller! Size hitap ediyoruz. Müsabakanın sonu yaklaşıyor. Paris'te Avrupalı hemşireleriniz ve Şili'de 'bütün dünyanın güzelleri arasında Türkiye'yi temsil etmek gibi bir şerefi' beğenmiyor musunuz? 20.000 liraya zor yapabileceğiniz bu seyahatleri yirmi para sarf etmeden yapmak dta hoşunuza gitmiyor mu? Alacağınız muhtelif kıymetli hediyeleri bir tarafa bırakalım. Şili'de birinci gelene verilecek yarım milyon Frank mükafatı da az mı buluyorsunuz? 'Bu müsabakaya girmemek, her güzel Türk kızı için kendi nefesine karşı işlenmiş bir günah' olur. Güzeller, bu günahı işlemeyiniz!" (Cumhuriyet, 8 Aralık 1930) Görüldüğü gibi "ahlak, günah" kavramlarının içleri de ters çevrilmiştir daha o yıllarda!

Cumhuriyet gazetesi yarışma sonrası görevini yerine getirmenin mutluluğu içinde şu haberi yapar: "Yarışmamız hakkında bir Alman gazetesi ne diyor? Ancak Cumhuriyet'in bu müsabakası sayesinde ki, Türkiye'de 'harem hayatının tamamen maziye gömüldüğü' kesin şekilde ispat edilmiştir." Türkiye'nin ilk güzellik kraliçesi Feriha Tevfik: "Bazıları aleyhimde konuşuyor. 'Güzel olmadığımı' iddia ediyor. Ben böyle düşünenleri haksız buluyorum. Memleketin en yüksek şahsiyetleri bir araya gelmiş ve bir seçim yapmışlardır. Demek ki, bu şahısların seçim zevkleri de yokmuş ki, beni seçmişler demek olur bu. Böyle şey düşünülemez." (Resimli Ay Dergisi, Ekim 1929) '13 yaşında iken' yarışmayı kazanan (<https://medium.com/t%C3%BCrkiye/i%C3%BCzelli%C3%BCzelli%C3%BCzelli-krali%C3%A7emiz-feriha-tevfik-bd29864bf4e2>) Feriha hanım 1964 yılında, "Güzellik Yarışmalarına karşıyım." diyor ve Yarışmaların 'eski ciddiyet ve önemini kaybettiğinden' yakınıyordu. Yarışmanın asıl amacından saptığı" düşünüyordu. Ona göre asıl amaç; "kendimizi bütün dünyaya tanıtmak ve hakkımızda 'sağlam ve köklü bilgiler vermek' olmalıydı." (Mardin Haber, 09 Kas 2020) Görüldüğü gibi Türkiye güzeli seçilmiş ve ülkesinde güzelliği tescillenen genç kızlara yurt dışında da modern Türk kadınına tanıtmak görevi verilmişti. 'Türk ırkının güzelliğini' ve 'modern Türk kadınının Batılı kadınlar kadar güzel ve medeni olduğunu' dünyaya gösterme fırsatı olarak görülen güzellik yarışmaları kutsanmakta, genç kızlara yarışmaya katılmaları çağrısı yapılarak bunun milli bir görev olduğu hatırlatılmaktadır. (Filiz Yıldız, s. 84)

Başka bir gazete olan Vakit de "güzel bacak yarışması" düzenler. "Ama 'memlekette "bacak uzmanı' yoktur. Üstelik 'herkesin zevki' başkadır. Güzellik ve bu arada güzel bacak yarışmaları da düzenlemeye pek meraklı olan Amerikalılar, ideal bacak ölçülerini yoğun bir çalışma sonucu saptamışlardır." (Vatan, 8.12.2011) ve bu kriterler esas alınarak şu şartlar ileri sürülür: Gazetede ilan edilen yarışmaya iştirak koşulları arasında; bacak bileğinin kalınlığı, baldır kalınlığı, diz kapağının kalınlığı, ayrıca bilekten dize, dizden bele kadar uzunluğunun ölçülerek yazılması, etekleri en az dört-beş parmak yukarıda olmak üzere çoraplı ya da çorapsız iki adet bacak fotoğrafının zarfa konularak gönderilecektir. (Vakit, 2 Kanunisanı 1931) Birinciliği 34 sıra no'lu Nevzat H. Adlı bir hanım kazanır. Nevzat Hanım'ın Foto Süreyya'da bacak bacak üstüne atmış olduğu halde çekilmiş fotoğrafı birinci sayfadan kullanılır. (Vakit, 30 Mart 1931) Kadın modernleşmesinin en ateşli savunucularından olan Falih Rıfkı bile gazetelerin kadın bedeni üzerinden satış yapma

çabasını sert bir dille eleştirir. Falih Rıfkı, “Doğrusunu isterseniz bütün bu sinema, kadın, spor sayfalarında ‘estetikten başka ve daha üstün’ olarak, okuyucuları iştahlandırmak gibi bir kasıt vardır. Fakat belki bir de faydası olacak; gazetelerimiz aç aça kadında artık erkeği meraklandırır hiçbir esrar bırakmayacaktır.” (Hakimiyet-i Milliye, 30 Kanunisani 1931)

“Bayan Bacak’a özel gece. Bir zamanlar bacaklarının güzelliğiyle adını duyuran ve ünlü sanatçı Berkant’la dillere destan aşk yaşayan Serpil Örumcer, uzun bir süre çöpten topladığı kağıtları satarak geçimini sağladı. Örumcer, 1967’de Milliyet Gazetesi’nin düzenlediği güzellik yarışmasında birinci olduğunda ‘henüz 14 yaşında’ydı.” (Hürriyet, 11 Ocak 2009) Halbuki gazete yarışma sonucu ilanında onu ‘17 yaşında’ diye tanıtmıştı! "Bayan Bacak lakabıyla maruf Serpil Örumcer, İstanbul'da bulunan bir kiliseyi temizleyerek hayatta kalmaya çalışıyor. "Bir lokma ekmeğe muhtacım" diyen Örumcer haftada iki gün kiliseye gelenleri karşılıyor ve temizlik yapıyor.” (Hürriyet, 18.2.2010)

Best Model Türkiye 2020 yarışmasında skandal yaşandı. Birinci seçilen Melisa Irmak’ın ‘15 yaşında’ olduğu öğrenildi. (Aykırı, 29 Ekim 2020) "Duman grubunun solisti Kaan Tangöze ile 'aşk yaşayan' Kıvılcım Ural: 16 yaşındayken Kaan Tangöze ile birlikte oldum." (Posta, 20 Aralık 2017) 16’lık Aleyna’ya 30 yaşında sevgili. 16 yaşında olduğu için içkili kulüplerde sahneye çıkması yasaklanan popçu Aleyna Tilki, 30 yaşındaki aranjör Emrah Karaduman ile ‘aşk’ yaşıyor. (Posta, 10.12.2016) 18 yaşından küçük olan Aleyna ile “aşk yaşadığı ama evlenmediği için” Emrah arkadaş hapse atılmaz. Bade İşçil: Mahsun ile ilişkimiz ben 15, o ise 30 yaşındayken başladı. O benim hayatıma giren ilk erkekti. İlişkimiz tam 7 yıl sürdü. 'Biz evli olsak ve hamileyken sancılarım tutsa beni hastaneye kim götürecekt?’ diye düşündüm ve ayrıldım." (Habertürk, 03.04.2017) Bilindiği gibi, “Türkiye’de erken yaşta rızaya dayalı cinsi münasebete ceza verilemez. Fakat bu evlilik yoluyla meydana geldiğinde 8-10 yılı bulan hapis cezası verilmektedir.” (Gerçek Hayat, 21.1.2019)

542

Ünlü manken Burcu Çağrı 19 yaşında 14 sevgili değiştirdi. (Milliyet, 9.11.2000) Sakıncasını anlayamadık. Kimi 16’lık kızların yarışmacı olmasına karşı çıkarken kimi de ne var bunda dedi. 20’ye yakın kadının, Elit Model Look yarışmasını ateşli ateşli protesto etmesi moda çevrelerini karıştırdı. Mankenler ikiye bölündü. Kimi 16’lık kızların yarışmacı olmasına karşı çıkarken, kimi de "Ne var bunda" dedi. Brezilya’da ise bu şartlarda yarışma yasakladı. (Sabah, 20.7.2001) Güzellik yarışmasında taciz tartışması. İngiltere’de 18 yaşından küçük kızların güzellik yarışmasına katılması tepkiye yol açtı, çocuk hakları koruma derneği başkanı yarışmaya katılan 24 adayın 16 yaşından küçük olduğuna dikkat çekerek şunları söyledi: ‘Çocukların bu tür yarışmalarla tacize açık hale getirilmesi kabul edilemez. Henüz 15-16 yaşında bir genç kız kendini beğendirmek için seksi pozlar vermemeli, seksi dar giysiler, dekolte kıyafetlerle çocukların yarışma için verdiği pozlar kabul edilemez.’ (Star Kıbrıs, 28.5.2009) Herkes elit model. Türkiye nüfusunun 33 milyonu kadın ve ‘bu kadınların yaklaşık 6 binde biri güzellik yarışması için başvurdu.’ 16-25 yaş arası genç kızlar yarışacak. (Milliyet, 10.7.2001) Ve işte yeni lolitalar. Elit model look 2001 birincisi 17 yaşındaki Müjde Uzman, Kalamış ‘lisesi son sınıf’ öğrencisi. (Milliyet, 20.07.2001) Haydi gençler japonya’ya gidiyoruz. Yılın genç kızı yarışmasına mektup yağmaya başladı. Şartlar: Haziran 1982’de ‘15 yaşından küçük 20 yaşından büyük olmamak.’ (Hey dergisi, sayı: 33, 21 Haziran 1982) Charlie’nin meleğine özendi ve şöhret oldu. Teri Copley 16 yaşında artist olmayı kafasına koydu, sonra da şöhrete giden yolda hızla ilerlemek için ‘elinden geleni yaptı.’ Bugün Hollywood’un aranan oyuncularında. (Hey dergisi, sayı: 31, 7 Haziran 1982) Fulya Eroğlu Türkiye güzeli oldu. Güneş gazetesinin düzenlediği güzellik yarışmasını 17 yaşındaki lise öğrencisi kazandı. (Günaydın, 6 Mayıs 1985) Londra erkek moda haftası ilkbahar yaz 2018 sezonunda cesur, cesaret vurgusu yapıyor. Onlar Londra’nın ‘en cesur’ erkekleri. ‘Cinsiyetsiz, şablonsuz, klişeden uzak ve ön yargısız.’ İşte Londra Erkek Moda Haftası’nın en cesur

erkekleri. Özgürlük kadar, özgünlük de Londra merkezli tasarımcıların kimliklerinde büyük harflerle yazılı. (Vogue, 13 Haziran 2017)

Tabii nugünlere bir anda gelmediğimiz görülmektedir: Toplumu yönlendirme, kavramların (Cinsiyetsiz nesil, cesaret, mini normal, giyinmek yadırganacak durum, çıplaklık mecbur; bakire, ahlak takıntısı, lisede sarmaş dolaş olup öpüşme, içki alemi vd.) içini boşaltmayı amaçlayan haberler ve sonuç ortada...!

Mini etekliler uzun etekli yadırgadı. (Hürriyet, 24 Ocak 1967) Soyunmak ayıplığını kaybetti. Giymek hayret verici oluyor. (Günaydın, 19 Ocak 1970) Gençler yeni bir dans icat etti ve adını deve güreşi koydu. Gerçek aşkı tutmak istiyorsanız her gece mutlaka deve güreşi yapın. (Saklambaç, 23 Şubat 1971) Gençleri bunaltan söz: Yasak! (Saklambaç, 3 Mart 1972)

Şimdiki liseliler 'harika.' Haber fotoğraflarında 'sarmaş dolaş ve öpüşürken dans eden' liselilerin görüntüleri verilmektedir. (Sabah, 18 Haziran 1991) Genç kızlar ve kadınlar artık ciddiye almıyor. Bekaret önemli değil. (Milliyet 27 Mayıs 1991) Oscar'ı bırak güzellere bak. (Vatan, 06.03.2018) Gençlik sevişmek istiyor. Gençliğin bakirelik takıntısı yok. (Cumhuriyet, 4 Mayıs 1992) Yaz müjdesi. Hanımefendiler için bu yaz mini şort giymek 'mecburi' oluyor. (Okey, 14 Mart 1975) 'Çıplaklığı özgürce' yaşayacağınız yerler. Bu çıplaklık bildiğini çıplaklık değil, buralarda çıplak olursunuz çünkü söz konusu olan ya sanat sağlık ya da ruhsal aydınlanmadır. Hatta öyle yerler vardır ki, buralarda 'sadece özgür olduğunuzu kanıtlamak için' soyunuyorsunuz, eğer bu yer bir kaplıcaysa doğa ile bir arada olmak için soyunuyorsunuz. (Vatan, 1.7.2009) Mini etek geri geldi. 'Bacaklarınızı göstermeye' hazırlanın. (Milliyet, 25 Kasım 1981) Bekar hanımlar, aşgını evli beyler içinden seçip rahat edin. 'Bekar erkekler bencildir, size söküklerini diktirip pantolonlarını ütüler' diyen ve İngiltere'de satış rekoru kıran bir kitabın tavsiyesi bu. (Saklambaç, 3 Mayıs 1969) Çapkınlık yaparken fena yakalandılar. Yaramaz kız kardeşler. Liseli 2 kız kardeş, anne ve babalarının gece akraba ziyaretine gitmelerin fırsat bilip erkek arkadaşlarını eve aldılar. İçkiler içildi danslar edildi, yatak odasına geçildi. Yaramaz kız kardeşlerle sevgilileri aşk gecesinin heyecanına dalınca sokak kapısının çalındığını fark etmediler. (Sabah, 12 Şubat 1986) İştah açan erkekler. (Hürriyet, 14.7.1990) Hızlı ye hızlı yaşa. (Milliyet, 4.1.1997) Teknocu gelir hoş gelir. Tek amaçları 'içmek', güzel müzik dinleyip dans etmek olan gençler trene bindi! Ankara Garı'nda başlayan çılgın eğlence İstanbul'a doğru yol aldı. (Milliyet, 9 Eylül 2001) 68'lerin hippileri, 80'lerin kaybolmuş kuşağı ve 90'ların rockerlarının ardından gençler kendine alternatif arıyor. Hayat felsefeleri ve giyim tarzlarıyla dikkat çeken alternatif gençlik, hip hop'tan neo punk'a, dark queen'den neo hippie'ye birçok yeni akımla 'kimlik arayışına' girdi. 'Sıradışı işlerle' uğraşan ve hayatlarını 'günü gününe yaşayan' gençler, dinledikleri müzikler ve taktıkları aksesuarlarla dikkat çekiyor. Kendilerini hip hop akımının birer üyesi olarak nitelendiren 16 yaşındaki Nili, Celal ve Umut, öğrenci olmalarının dışında zamanlarını sokakta dolaşarak, kendi tabirleriyle "tek atmak" ve "graffiti yapmak"la geçiriyor. Bol pantolonlar ve değişik aksesuarlarla dolaşan gençler, duvarlara lakapları olan "Bela", "Green" ve "Virüs" yazıyor. Gençlerin büyük zevki 'agresif' paten yapmak. (Milliyet, 28.3.1998) Gotik dalga dalga geliyor. Yazımıza başlamadan önce belirtmek istiyoruz ki sadece siyahları giyip, saçları aykırı kestirmek, piercing ve dövme yaptırmakla, hatta "Anne ben gotik oldum" demekle gotik olunmuyor. Ayrıca "Eyvah çocuğum gotik oldu" gibi bir yakarıya da gerek yok. Çünkü gotizm, kendi içinde bir geçmişi olan ve insanların kendilerini ifade edebildikleri başlı başına 'bir kültür.' Gotikler; Fetish, Cybertech, Glitter, Antique gibi farklı tarzlara ayrılıyor. (Hürriyet, 3 Temmuz 2009)

İlginç araştırma! İlk randevuda seks yanlış değil! ABD'deki Iowa Üniversitesi'nin araştırmasına göre, kadınların Bay Doğru'yu bulabilmeleri için eski tavsiyelerden vazgeçmesi gerekiyor. (NTV, 21.09.2011) Adapazarı Cumhuriyet Mahallesinde bulunan bir sitenin önündeki yeşil

alandan ağaç altında kız arkadaşıyla 'samimi şekilde oturan' M.E.'ye, site yöneticisi müdahale etti. M.E. yöneticiye sopa ile saldırdı Mahalle sakinleri sitenin karşısında bulunan parkta gençlerin sık sık buluşarak 'uyuşturucu madde içtiklerini ve uygunsuz davranışlarda bulunduklarını' öne sürdü. (Hürriyet, 6 Haziran 2008) Halka göre: Uyuşturucu kullanıp uygunsuz davranış sergiliyorlar; gazeteyle göre: gençler samimi oturuyor.

Modern hayat ve kadın

Yukarıda yazdığımız gibi, Mor çatı adlı feminist dernek bile flört aşamasında kadınların birçok tacize uğradığını itiraf etmektedir. Flörte biraz daha yakından bakalım.

Flörtle evlenenler boşanıyor: Flört ederek evlenenlerle ilgili yapılan bir araştırma çok şaşırtıcı sonuçlar ortaya çıkardı. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Hasan Herken, flörtle evlenenlerin boşanmaya daha yatkın olduklarını söyledi. Doç. Dr. Hasan Herken, şöyle konuştu: "En çok gördüğümüz yanlışlıklardan biri, birçok erkek evlenecek yaşlarda eş mi arıyor, anne mi arıyor belli değil. Bunun farkına varamamış. Flörtle evlenenler daha serbestliği benimsemiştir. Genelde bunlar boşanmaya yatkındırlar. Önceleri, romantik ortamda çok güzel 'rol oynanıyor.' Ancak evlendikten sonra evin içine girildiğinde güzel elbiseler kalkıyor. Romantizmden uzaklaşmaya başlanıyor ve roller bitip, gerçekler başlıyor." (Hürriyet, 14 Mart 2008) Reuters'in haberine göre, ABD'deki 10 şehirde yaklaşık 1000 kadına yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı: Evlilik öncesi uzun ilişki çiftlerin ebedi uyumunu artırmıyor, tersine bozuyor. Yıllarca flört ettikten sonra evlenip kısa sürede boşananlara göre evlilik öncesinin uzun sürmesi, tarafların evliliğe hiç sır bırakmayacak kadar birbirini tanımasına yol açıyor. Keşfedecek bir şeyin kalmadığı evlilikler de macerasız, sıkıcı oluyor ve problemlerin öne çıkmasına neden oluyor. Dolayısıyla 'görücü usulünden kopuş' ve kentlerde yaşanan uzun flörtler sonrası kurulan yeni evlilik müessesesi, sanılanın aksine giderek kısılanıyor. (Aktüel, Sayı:24, Aralık, 2005) Kadınların en büyük pişmanlığı! İngiltere'de bir internet sitesinin yaptığı ankete göre kadınların yüzde 72'si 20'li yaşlarda flört ettiği erkeklerin en az biri konusunda pişman, yüzde 77'si ise "Keşke hayatımda hiç bir gecelik aşk yaşamasaydım" diye hayıflanıyor. Kadınların yüzde 30'u sarhoş oldukları bir akşam tanımadıkları bir adamla birlikte olmaktan utanç duyduğunu itiraf ediyor; yüzde 61'i ise 'kazandığından daha fazlasını' harcıyor. (Habertürk, 06.02.2013) 'Evlilik veya nişandan önce birlikte yaşamak boşanmaları artırıyor.' Benzer nitelikteki önceki çalışmalarla tutarlı olacak şekilde (Barna Group, "Majority of Americans now believe in cohabitation," Barna, June 14, 2016) ABD'de yapılan güncel bir araştırma, nişan veya nikahtan önce birlikte yaşamının boşanmaları artırdığını gösteriyor. Araştırmacılar raporlarının sonunda ise şunun altını çiziyorlar: 'Evlenmeden önce birlikte yaşamının şansınızı artıracak yutturmamacasına inanmayın. Evlilikten önce birlikte yaşamının evliliğin istikrarını artırabileceğini gösteren neredeyse hiçbir kanıt yok.' (ifstudies.org/ifs-admin/resources/reports/cohabitationreportapr2023-final.pdf)

Batılılaşma meme kanserini artırıyor: Meme kanseri modern toplumlarda daha sık görülüyor. Hastalık, gelişmiş toplumlarda, gelişmekte olan ve gelişmemiş toplumlara oranla daha fazla. (tvmsnbc, 16 Ekim. 2009) Yüksek topuk boşu boşuna mı? İngiliz uzmanların araştırma sonucu: Kadınlar topuklu giyerek kendilerini güzel hissedebilir, ancak erkekler kimin topuklu kimin düz ayakkabı giydiğini fark etmiyor, algılamıyor. (23 Eylül 2010) Tehlike: Alman tıp uzmanları G-string kullanımıyla doğru orantılı olarak artan tehlikeye dikkat çekti. "Mümkün olduğunca giymeyin. Jinekolojik sorunlarda artış oluyor. (Vatan, 31.12.2008) 'G-string'deki tehlike: Uzmanlara göre g-stringlerin arkasındaki ip şeklindeki bölüm, anal bölgeye ait mikropların vajinaya ve idrar yollarına taşınmasına neden olabiliyor! Dar pantolonla sentetik kumaşlı bir g-string birleştğinde, hijyen sorunlarının yaşanma ihtimali de artıyor. Sürtünmeye bağlı olarak vajinal bölgede terlemeye ve ısı artışına sebep olan bu ikili, yanma, batma hissi, kaşıntı, mantar gibi

şikayetler yaşamamıza neden olabiliyor. (Vatan, 01 Haziran 2010) Sağlıklı bronzluk yoktur: Cilt hastalıkları uzmanı Yrd. Doç. Dr. Melisa Eczacıbaşı, "Deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni ise aslında güneş." (Posta, 15 Mayıs 2010) Düşük bel'e 'zararlıdır' uyarısı konulsun. Dr. Şule Çivitci: Modacıların insanların hem psikolojik sağlığını hem de bedensel sağlıklarını göz önünde bulundurmaları bir toplumsal sorumluktur. dedi. (Vatan, 31.10.2008) Oral Seks Bilindiği Kadar Masum ve Tehlikesiz Değil! Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği (CİSED) Genel Başkanı Psikoterapist Cem Keçe, "Oral seks gırtlak, ağız, dil ve bademcik kanserine yol açabiliyor." (30 Eylül 2016) Oral seks kanser yapıyor. (Hürriyet, 11 Mayıs 2007) "Oral Seksle Bağlantılı Gırtlak Kanseri Salgını" (Hürriyet, 2 Kasım 2023) "Oral seks, ABD ve Birleşik Krallık'ta artan gırtlak kanseri vakalarının tetikleyicisi" (T24, 27 Nisan 2023) Kadınların her gün aldığı 515 kimyasal: Bionsen adlı bir deodorant markasının yaptığı araştırmaya göre kadınlar allıktan deodoranta birçok şekilde 515 kimyasala maruz kalıyor. Mesela kozmetik dünyasında saç jeli, şampuan ve vücut losyonu gibi birçok üründe kullanılan paraben son zamanlarda göğüs kanserine yol açtığı iddiasıyla bir sürü tartışmanın konusu olmuştu. (Ntvmsnbc, 02 Aralık 2009) Kozmetik ürünlerdeki kanser riski: Kozmetik ve cilt bakım ürünleri kanser de dahil olmak üzere birçok hastalığa neden olabilir. (Hürriyet, 16 Ekim 2014) Rujda kanser riski: Evet, ruj; kanser, kısırlık ve böbrek yetmezliğine yol açıyor. Parlak ruj kanserojen çıktı. Erken ergenliğe sebep oluyor. Kurşun dudaklı kadınlar. En tehlikeli ağır metallerden kurşunun da kozmetik yapımında kullanıldığı söyleniyor. (Hürriyet, 22 Ekim 2014) Makyaj yapan bir kadın ömrü boyunca 3 kilo ruj yiyor. (Hürriyet, 10.3.2018) Brezilya fönü kanser yapıyor. (Sabah, 06.02.2014) Topuklu ayakkabı kemikleri bozuyor: Topuklu giymek, 40'lı yaşlardan sonra ayak kemiğinde çıkıntı yaratıyor. (Sabah, 23 Mayıs 2008) Topuklu ayakkabı felç yaptı. (Karar, 06.04.2015)

Hem şikayet edip hem giyinmeye zorunlu hissetmek! Zorlayan kim, ne?

Dışarıda giyilen ayakkabı: İngiliz ve Amerikalı uzmanlar, dışarıda giyilen ayakkabı ile evde dolaşmanın ciddi sağlık problemlerine yol açabileceği uyarısında bulundu. ABD'deki Arizona Üniversitesi uzmanları tarafından yürütülen araştırmaya göre, günlük kullanılan sıradan bir ayakkabının dış yüzeyinde yaklaşık 421 bin, içindeyse 2 bin 887 bakteri tespit edildi. Uzmanlar, bunlar arasında iç organların fonksiyonlarını yitirmesine ya da enfeksiyona neden olabilen çok sayıda tehlikeli bakteri bulunduğuna dikkati çekti. Araştırma, temizlenen ayakkabıların ise insan sağlığı için daha az risk oluşturduğunu gösterdi. Arizona Üniversitesi Laboratuvar Sorumlusu Jonathan Sexton, bakterilerin haftalarca yaşayabildiklerine işaret ederek "Ayakkabılarınızı evde giydiğinizde, gün içinde üstüne bastığınız her şeyi eve getirmiş oluyorsunuz" dedi. (Star, 11.04.2018) Evde ayakkabıları çıkarmak zayıflatıyor. (Hürriyet, 23.5.2018)

İlk görüşte aşk yok, cinsellik ve ego var: İskoçya'da yapılan yeni bir araştırmaya göre çiftler arasındaki "ilk bakış"ın romantizmle hiç ilgisi yok; insan, o ilk bakışta kendisini çekici bulan kişiyi çekici buluyor, o kadar. Bir başka deyişle ilk bakışta aşk yok, sadece seks ve egoyu tatmin etmek var. Aberdeen Üniversitesi Yüz Araştırmaları Laboratuvarı'ndan Ben Jones, "Bu, bir tür narsist eylem gibi görünüyor. Birine gülümseyip göz teması kurarsanız, daha çekici

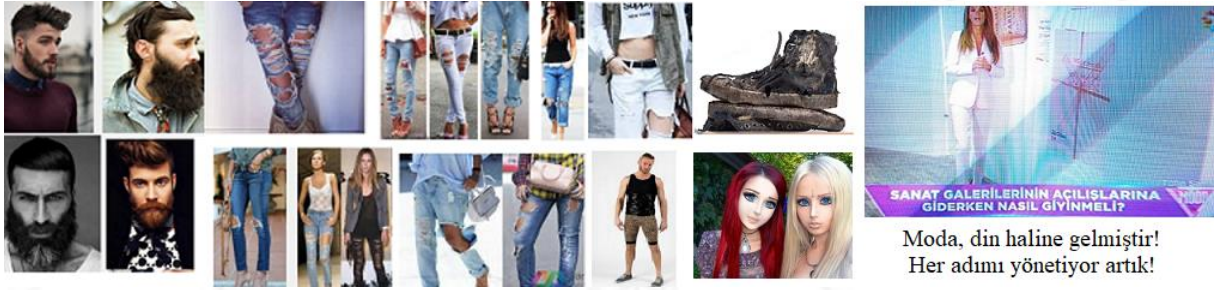
oluyorsunuz" dedi. Araştırmanın sonuçları, İngiliz Kraliyet Derneği Araştırmaları dergisinde yayımlandı. (Hürriyet, 21 Ekim 2014)

Modern Hayatta kadının başlıca sorunları, toplumsal roller, ekonomik bağımsızlık ve cinsellik noktasında yoğunlaşmaktadır. Kadında kimlik bunalımına yol açabilecek güçlü bir rol karmaşası gündeme getirilmektedir. (Cihan Aktaş, Sistem İçinde Kadın, s. 84-89; Devrim ve Kadın, s. 109-110; Peyami Safa, Kadın Aşk Aile, s. 13-14) Sanayi devriminden sonra modern kadın 'ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciliğin esareti altına' girmiştir. Modern kadın, tercihini hayati ihtiyaçları doğrultusunda değil, daha çok geçici arzular doğrultusunda kullanmıştır. Örneğin, film ve dizilerde aktörlerin parayı nasıl kazandıkları değil, nasıl harcadıkları ve nasıl eğlendikleri üzerinde durulur. (Abdülkerim Bahadır, Günümüz Kitle-İletişim Araçlarının Ruhsal ve Toplumsal Hayatımız Üzerindeki Olumsuz Etkileri ve Korunma Yolları, s. 485-491) Böyle bir ekonomik statüye ulaşma arzusu, çoğu kadını evin dışında çalışmaya iter. Ancak, böyle bir tercih, çalışan kadın için birçok sorunu (İşten kaynaklanan stres ve bunalım, Sosyal ilişkilerde gerileme ve kopma, Aile-içi sorumluluklarda zayıflama, Aile bireyleri arasında tahammülsüzlük ve ferdileşme tehlikesi, çocuklarında ise, Saldırganlık, Ebeveyne yönelik aşırı bağımlılık, Bedensel ve ruhsal gerileme, Anti-sosyal davranışlar geliştirme vb.) beraberinde getirir. (Ö. Güray, S. Koray, Çalışan ve Çalışmayan Annelerin 4-6 Yaşındaki Çocuklarında Ruh Sağlığı, s. 105-108)

Estetik kaygıların ağındaki bu genç kızlar, yemek yiyemez hale gelirler. Anoreksiya olanlar, 'Çirkin yaşamaktansa, hiç yaşamamak daha iyidir' diyerek, ölümü tercih edebiliyorlar' (Aksam, 06 Ağustos 2002) İnce kalmak uğruna aç kalmaya son! Gösteri dünyasının ünlü güzelleri, sonunda isyan bayrağını çektiler ve yeni bir akım başlattılar. Yuvarlak hatlar yeniden moda oldu. (Milliyet, 05.05.2006) Antalya'da kendisini taciz eden adamı, 'Silikon taktırmak istiyorum, Ö.D. paramı ödesin af edeyim' deyip davadan vaz geçen Olga Tyurine. (Posta, 7.2.2007) Ekstra işinde seksi olmak çok önemli. Özellikle de sadece erkeklerin katıldığı bayiler toplantılarında. Ebru'yu sadece zevkle dinliyorlar ama o sahnede iken hayal kuramıyorlar. Öyle veya böyle sahnede seksi, estetikli göğüsleri işe yarıyor. (Aykut Işıklar, Tercüman, 04.09.2003) Lolita ihtilali: Son zamanlarda bir lise mezuniyet balosunda bulundunuz mu hiç? Gitseniz, gördüğünüz ağır makyajlı, cesur dekolte, yüksek topuklu, cep telefonlu kızların 16-17 yaşında olduğuna inanabilir miydiniz acaba? Levent'te bir estetik kliniğinde görevli bir uzmanla görüştüm. Dinlediklerime inanmadım: "14-15 yaşında kızlar, ana babalarından habersiz gelip kaşlarını kaldırmak, fazla yağlarını aldırarak, selülit tedavisi yaptırmak istiyor"muş. Genelde üst gelir grubundan hastaları bulunan bir jinekoloğun gözlemleri daha da çarpıcı: "Genç nüfusta müthiş bir 'uyanma' var" diyor. 17-18 yaşlarında lise öğrencilerinin kürtaj için başvurduğunu söylüyor ve bazı gözlemlerini aktarıyor: 'Batı'da ergenlik yaşı 16-17'den 11-12'ye geriledi. Amerika'da 10 yaşa kadar düştü.' Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir ama en önemli nedenlerinden biri "psiko-seksüel uyarımın artması." Yani, okulda, çevrede ve özellikle de medyada cinsel teşhirin yaygınlaşması. Baştan çıkarıcı klipler, uyarıcı filmler, cinsellik yüklü diziler, çıplaklığa çağıran reklamlar, beyinde ergenliği erken uyandırıyor, cinselliğin keşfini hızlandırıyor. Özellikle varlıklı kesimden gençler, lise çağında, özentiyi büyük ve seksi görünme derdine düşüyor. Karşı cinsi de sadece bir seks nesnesi olarak görüyor. (Can Dünder, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Rus kızları 'işte kazanmak için' kaval kemiklerini 15 santim uzatmak istiyor. (Hürriyet, 6 Temmuz 2008)

Çağdaş olduğu iddia edilen hayat tarzında kadınlar, kendilerinin dış görünüşleri ile değer kazanacakları konusunda ikna edilmiş bulunmaktadır. 'Bilgi, görgü, zeka'dan önce uzay çağının, 21. yüzyılının kadınının değeri sarı (bazen kıvılcık) saçlarla dolaşan; ikide bir değişen vücut ölçüleri, daralıp bollaşan, bazen yırtık, bazen sökükle ama daima modacılarla kumaş tröstlerinin anlaşması ile, çoğu da cinsel tercihini tuhaf şekilde yapan kreasyoncularca hazırlanmış moda elbiselerini giyen; kendince karar vermesine izin verilmeyen makyaj,

giyim, hatta hayat tarzına, yaşam tarzına (ki dinin tanımı da budur; Din, yaşam tarzının adıdır) başkalarının karar verdiği, evlendiği kocasının yanında yüzünde salatalık maskesi, saçlarında bigudi ile dolaşan ve kocası ile yatağa bu halde girerken sabah evden çıkarken, kocasından ayrılırken makyaj yapıp süslenen, kokular sürünen bir kadın ne kadar hayatında hür ve doğru karar verebilme hakkına sahip olabilir ki?! Her çağdaş kadın aynı şeyi yapsa, eşinin yanında savaş boyalarını sürünmüş gibi dolaşırken dışarıya çıkarken süslense, eşlerinin; hayat arkadaşlarının gözü hanımından uzaklaşıp dışarıya kaymaz mı? Öyle ya eşine değil de dışarıdaki insanlara güzel gözükme için süslenen kadın, eşini ne kadar kendine bağlayabilir? Kocasını da, tıpkı kendi eşi gibi, eşi için süslenmeyen, başkaları için 'farkında olmadan süslenen' diğer kadınlara ilgi duysa, aynı şeyi başka erkek kendi eşine karşı hissetse, toplumda aile, ahlak ne hale gelir? Flörtle başlayıp, aşkla alevlenen, evlilikle sonuçlanan evliliklerin ihanet, boşanmalarla sonuçlanmasının sebebi olarak bu yanlış yaşam tarzlarını görmek gerekmez mi? Hata aslında ne kadın ne de erkektir. Asıl yanlış, iki cinse de modern hayat adı altında, bünyemize ters olan bu yaşam tarzını dikte ettirenlerdedir! İslam'da ise kadın dışarıda örtünür, çekiciliğini evde eşine saklar. Tabii ki aynı durum erkek içinde söz konusudur!

Moda diye insanlık sömürölüp açıkça alaya alınmaktadır! "Etekler 'yine' uzadı." (Asrın kadını, sayı:1, Haziran 1944) Mini etek 'geri' geliyor. Moda'da 'eskiye' dönüş. (Günaydın, 14 Ekim 1979) Piyasaya Müjde. Etek boyu kısalıyor. (Akşam, 23 Şubat 2012) Kadın modasında '1930'a dönülüyor.' (Günaydın, 14 Ekim 1974) Bir garip moda ki... Modanın ana hedefi, kadını olduğundan daha güzel yapmaktır. Moda son yıllarda kadını gittikçe soyar, dekolte yakalar, mini etekler, kadın vücudunu çeşitli şekillerde teşhir eden binbir çeşit iç gıcıklayıcı elbiselerle açarken şimdi de bu çıplaklığın çeşit çeşit mücevherlerle 'daha dekoratif' bir hale getirilmesi yolunda gayret harcanmaya başlanmıştır. (Hürriyet, 25 Şubat 1969)

Bizde olsa...!

'İtalya'da Vitruvio Pollione Lisesi Müdürü Angelo Bernardini, okulda düşük bel pantolon giyilmesini yasakladı. Bernardini, tangaların kotun dışına çıkmasını terbiyesizce olarak nitelendirdi. (Yeni Şafak, 13.10.2004) 'ABD'de New Jersey'in Wildwood sahilinde "saggy pants" olarak adlandırılan düşük bel pantolonların giyilmesi yasaklandı. (Habertürk, 12.08.2013) Düşük bel yasaklandı. İtalya Napoli'de düşük bel giymek yasaklanır ve para cezası getirildi. (26 Ekim 2010) 'İngiltere' Wimbledon Tenis Turnuvası'nda devrim gibi kural değişiklikleri yapıldı. Turnuvada ayrıca bayan tenisçilerin göğüs dekoltesi kıyafet ve seksi külot giymeleri de yasaklandı. Turnuvanın yeni hakemi Andrew Jarret, "Firmalar sponsoru oldukları tenisçiler için değişik kıyafetler hazırlayıp, ilgi çekmek istiyorlar. Haklılar ama biz de bu kuralları uygulamakta kararlıyız" dedi. (Milliyet, 28 Haziran 2006) Dünyanın en ince telefonunu' ürettiklerini iddia eden 'Kazam Tornado' markasının reklam filmi İngiltere'de yasaklandı. İngiliz Reklam Standartları Otoritesi tarafından yapılan açıklamada, telefon reklamının ciddi seviyede 'müstehcenlik' içerdiği ve bunun suç olduğu ifade edildi. Daha önce de bu tip içerikli reklamlara, etik olmaması nedeniyle yasak getiren kuruluş, markanın kadın istismarı yaptığını ve içerikle alakalı olmayan çekimlerde bulunduğunu söyledi. Otorite, özellikle bazı yakın çekimlerin tamamen amacından

sapmış olduğuna dikkat çekti. (Vatan, 26.02.2015) ‘Japon’ havayolu firmalarından Skymark Airlines’in, hosteslerinin mini etek giyeceğini açıklaması tepki çekti. Japonya Kabin Görevlileri Federasyonu ‘Kadınları bu şekilde reklam amaçlı kullanmak onları bir eşya gibi görmektir’ dedi. Federasyonun internet sitesinde de hosteslerin o kadar kısa etekle rahat çalışamayacağını, cinsel tacize uğrayabileceği belirtildi. (Milliyet, 12.03.2014)

ABD’de, Michigan eyaletinde düşük bel pantolonlarda popo gözükmüşse 3 aya kadar hapis cezası verilecek. (Hürriyet, 29 Haziran 2008) ABD’de düşük belli pantolon giymek yasaklandı. İç çamaşırını gösterenler, para ve hapis cezasına çarptırılabilir. Delcambre Kasabası’nın Belediye Başkanı Carol Broussard, kasaba yönetiminin aldığı karara aykırı davranarak, iç çamaşırını gösterenlerin 500 dolar para ve 6 aya kadar hapis cezasına çarptırılabilirliğini belirtti. (Hürriyet, 13.06.2007) İngiltere’nin Staffordshire bölgesinde bulunan Trentham Lisesi, erkek öğrencilerin ve öğretmenlerin ‘dikkatini dağıttığı’ gerekçesiyle kız öğrencilerin kısa etek giymesini yasakladı. (Milliyet, 4.7.2015) Kraliçe’den mini etek baskısı. Kraliyet at yarışlarına omuz ve göbeği açıkta bırakan, göğüs dekolteli, askısız kıyafet giyen kadın alınmayacak. (Vatan, 15.06.2008) Amerika’da bir iç giyim firmasının büyük beden sütyen reklamı müstehcen bulunup televizyonda yayınlanması yasaklandı. (Vatan, 26 Nisan 2010) Yakında Amerika’da gösterime girecek filmin afişi sansür kuruluna takıldı ve yasaklandı. (Vatan, 17.09.2008) Dünya yatırım devi USB, çalışanları için kıyafet yönetmeliği hazırladı. Ten rengi iç çamaşır, dar mini... giyilmesin. (14 Ocak 2011) Okuldaki yasak ilişki velileri ayağa kaldırdı. ABD’de lise öğrencisi Myranda Garber okul müdürüyle sekreterini öpüşürken görünce olayı cep telefonu ile görüntüledi. İnternete sızan video yüzünden veliler ayaklandı. (Milliyet, 27.04.2012) ABD’de katalog çekimleri için bikinili poz veren öğretmenin işine son verildi. (Milliyet, 10 Mayıs 2013) 300 erkekle yattı; göreve devam! Kocasını 300 erkekle aldatan kadın ‘görevde.’ İngilizce öğretmeni Y.Y. “Şebnem Berrak A.” takma ismiyle “Çıplak Tenimin Hafızası” adlı bir kitap yazarak, kocası A.Ç.Y.’yi, internet ortamında tanıştığı 300 erkekle aldattığını iddia etmişti. Daha sonra “deşifre” olan Y., görev yaptığı okuldan uzaklaştırmıştı. (Habertürk, 21 Mayıs 2009) ABD, sex bataklığına sürüklenebilecek gençleri evlilik öncesi ilişkiden korumak için yılda 117.000.000 dolar harcıyor, önümüzdeki yıl bu para 135.000.000 dolara yükseltilecek. (Vatan, 09.09.2003) Grammy’yi yayınlayan CBS, ödül törenine katılacakları uyardı: Lütfen kalça ve göğüslerinizi örten kıyafet giyin. Aşırı dekolte sorun teşkil ediyor. (Habertürk, 8 Şubat 2013) İtalya’nın güneyindeki Amalfi kıyısında yer alan bölgeye tatil yapmaya gelenlerin, plaj dışındaki herhangi bir yerde bikiniyle veya açık kıyafetlere dolaşması yasaklandı. Bölgenin belediye başkanı Francesco Benincasa yeni yönetmeliği, “Bölgemizin kaliteli imajını korumak için bu yasayı koymamız gerekiyordu, aksi takdirde ortaya çok çirkin ve edepsiz görüntüler çıkıyordu.” sözleriyle savundu. Aynı uygulamayı ilk olarak 2010 yılında yine İtalya’daki Castellammare di Stabio beldesi başlattı. (Akşam, 3 Temmuz 2013) Alanya’da sadece plajlarda değil kentin içinde de mayoyla dolaşan turistler belediye meclisinde tartışma konusu oldu. (Star, 9 Eylül 2008)

Sapıklık

Almanya’nın frankfurt üniversite kliniği sex bilimi bölümü direktörü Pr. Dr. Volkmar Sigusch "İnsanların çok yakın bir zamanda partner olarak ev hayvanları ile evleneceklerini" iddia etti. Köpekler isim veriliyor, berbere götürülüyor, doktordan randevu alınıyor, psikologa götürülüyor veya miras bile bırakılıyor. Köpeklerle ne zaman evlenilebileceği konusunda ise Sigusch "En çok 10 yıla yakın bir zamanda bunun gerçekleşebileceğini" savunuyor." (Hürriyet, 08.06.2005) Avustralya’lı bir kadın (Jodi Rose) Fransa’nın güneyindeki 'Pont du Diable' adlı köprü ile evlendi. (Hürriyet, 2 Temmuz 2013) İngiltere’de bir kadın (Amanda Rodgers) köpeği ile evlendi. (Milliyet, 14.03.2014) İsrail’de bir ingiliz kadını (Sharon Tendler) 15 yıl önce "ilk görüşte aşık olduğu" yunusla evlendi. (Milliyet, 1.1.2006) Koreli Lee Jin-gyu yastığı ile evlendi. (Cumhuriyet, 10.03.2010) Fransa’da bir kadın (Erika Le Tour) Eifel kulesi ile evlendi. (Habertürk, 5.6.2008) 7 yıldır gayrimeşru

bir ilişki yaşayan ve terk edilen 48 yaşındaki İngiliz Barbarella Buchner isimli kadın, aradığı mutluluğu ve sevgiyi insanlarda bulamayınca iki kedisiyle evlendiğini açıkladı. (Yeni Akit, 25.12.2014) Kuzey İrlanda'lı kadın köpeği ile evlendi. (Son Dakika, 11.10.2017) 50 yıl sonra robotla evlilik yasal olacak. (Vatan, 13.11.2008) Avustralya'da bir adam robotla evlendi. (Cumhuriyet, 9 Ocak 2022)

Us Department of Justice 2000 verilerine göre, Amerika'da her 90 saniyede bir kadın tecavüze uğramaktadır. 2003 yılı İngiltere Suç Araştırması verilerine göre de 754 bin kadın en az bir kere tecavüze uğramış ve İngiltere'de her gün 167 kadının tecavüze uğradığı belgelenmiş durumdadır. Rakamlar geçen birkaç yıl içinde eksilmedi, daha da arttı. (16.04.08) AB'de yaklaşık 2 evliliğe karşı bir boşanma yaşanırken, çocukların üçte biri evlilik dışı ilişkiden doğuyor. Avrupa'da kişi başına yıllık 11 litre saf alkol düşüyor, bu da 220 litre biraya denk geliyor. Eurostat'ın verilerine göre, 2004 yılında 4.8 milyon bebeğin yüzde 31.6'sı evlilik dışı ilişkiden doğdu. Birlik ortalamasında çocuklu ailelerin yüzde 13'ünde anne ya da babadan biri bulunmazken, bu oranın en yüksek çıktığı ülkeler yüzde 24'le İngiltere, yüzde 18'le Belçika, yüzde 16'yla Danimarka ve Almanya şeklinde sıralanmaktadır. Avrupa'da alkole başlama yaşı ortalama 14.6, İtalya'da ise 12.2'ye inmiş durumda. (14.06.06) "Almanya'da alkole başlama yaşı 14.5'a düştü" (DW, 12.9.2009) İngiltere'de okullarda artan şiddet eğitim tarihinde bir ilki başlattı. Olayları önlemek üzere harekete geçen polis 400 okulun koridorlarında devriye gezmeye başladı. Polis koruması altında öğretim veren okullar listesinde az sayıda ilkokulun da bulunduğu belirtilen haberlerde, bazı okullarda küçük de olsa karakolun bile kurulduğu kaydedildi. (Yeni Şafak, 29.10.2006) İngiltere'deki Darlington kasabasının kasabı, içeriye giren müşterileri görünce gözlerine inanamadı. Bir adam, elindeki tasmaya bağlı dört ayak üzerinde sürünen kadınla alışverişe gelmişti. Kasap, bu garip çifti polise ihbar etti. Polisin soruşturması, Kaotian adlı sado-mazo tarikatı ortaya çıkardı. Ama müritler erişkin, ilişkilerin de gönüllü olması, polisin elini kolunu bağladı. (Milliyet, 25 Ağustos 2006) Danimarka'da kadınlar arasında yapılan bir araştırma, kadınların yüzde 52'sinin eşlerini aldattığını ortaya koydu. Woman dergisi tarafından yapılan araştırmaya 15-35 yaş arasında 5 bin kadın katıldı. (Milliyet, 5 Eylül 2006) Almanya'da çocuk pornosuna karşı tarihin en büyük operasyonu yapıldı. 26 bin sapık içinde öğretmenlerin de bulunması bomba etkisi yarattı. Aralarında rahipler, öğretmenler, hatta polislerin bile bulunduğu şebekenin, internet üzerinde 38 ayrı "çocuk pornosu grubu" oluşturdukları ve resim ile videoları bu gruplar üzerinden yaydıkları vurgulandı. (Vatan, 28.09.2003) '9 yaşındaki' Alec Greven 'çapkınlık' kitabını yazdı. (Vatan, 11.12.2008) 1996'da ABD'de benzer bir yarışmada çocuk güzeli seçilen J. Ramsey (6 yaşında), bir sapık tarafından tecavüz edilip öldürüldü. ABD'de bu tip yarışmalar yasaklandı. (Akşam, 21.12.2006) Julia Lira 7 yaşında olmasına rağmen Brezilya'nın Rio ketinde 'samba kraliçesi' seçildi. (Hürriyet, 16.02.2010) Geçtiğimiz günlerde "Vanity Fair" dergisi için verdiği pozlarla bir anda tartışma konusu olan 15 yaşındaki yıldız Miley Cyrus'a ahlaksız teklif geldi. Playboy'un patronu 82 yaşındaki Hugh Hefner Miley'e 18 yaşına bastığı gün dergi için soyunmasını teklif etti. (Vatan, 11 Mayıs 2008) Eli şu an kalçalarımdaya. İngiltere lideri Cameron, milletvekili Robert Syms'i partiten atınca eşi Cameron'dan intikamını fotoğraf ile aldı. Altına, 'Çocuklarımla babasını kovan adamın elleri kalçamda' diye yazdı. (12 Ekim 2013)

Şiddet

ABD'nin Korkunç 'Suç' İstatistikleri. Ülkede günde bin 900 ve yılda 683 bin kadına tecavüz ediliyor. Buna göre ABD'de her 8 kadından biri tecavüze uğruyor. (Milliyet, 31 Ara 2017) Amerika demek tecavüz, cinayet ve insanlıktan çıkmak demek. Ulusal Mahremiyet ve Cinsel Şiddet Araştırması, ABD'de 22 milyondan fazla kadının hayatında en az bir kez tecavüze uğradığını ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 14 Mar 2016) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Cinsiyet eşitliğinde zirvedeki İskandinav ülkelerinde tecavüz oranları korkutucu

seviyede. (Euronews, 4 Nis 2019) İskandinav ülkesi bunu tartışıyor: Tecavüz oranları neden bu kadar yüksek. (ABC gazetesi, 10 Ekim 2020) İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. (AA, 12.10.2021) İsveç'te 2018 yılında tecavüzün yasal tanımının 'rıza olmaksızın seks' şeklinde değiştirilmesinin ardından savcılarının şiddet tehdidi, kullanımı ya da zorlama olup olmadığını kanıtlamasına gerek kalmazken, tecavüzden mahkumiyet de yüzde 75 oranında arttı. (Sputniknews, 03 22.06.2020)

Sosyete şiddete doymuyor: 'Eşim dövüyor' diyen tanınmışlar zincirine işadamları C. H.'in eşi de katıldı. (31 Ocak 2010) D. S. , H. Ş.den ayrılık nedenini dayak olarak açıkladı. (Haberler, 19 Kasım 2008) Koca dayağı kadın CEO'ya kendi derneğini kurduruyor. (Hürriyet, 08.04.2007) Demet Akalın 4 yıllık sevgilisinden dayak yüzünden ayrılmış. (Hürriyet, 29 Ekim 2008) Deniz Akkaya: Sevgililerimden yediğim dayağı hep gizledim. (Hürriyet, 14 Kasım 2005) Alara Uzan eşi Cem Uzan'ın içki içip kendini dövdüğünü söyleyip boşanma davası açtı. (Milliyet, 30.12.2009) Manken Tuğba Özay sevgilisi Akın büyükoğlu'ndan Richmond SPA Otel'de dayak yedi. (Posta, 11.5.2007) Eşinden ve sevgilisinden şiddet gören ünlü isimler. (Akşam, 2 Kasım 2018)

Avrupa Konseyi'nde Fransız Milletvekili Jean Guy Branger tarafından hazırlanan "Avrupa'da kadınların maruz kaldığı ev içi şiddet" adlı bir rapor gündeme gelmişti. Raporda dehşete düşürücü rakamlar vardı. Mesela Avrupa'da her 7 kadından 1'i ya zorla cinsel ilişkiye zorlanıyor, ya da tecavüze uğruyor. Fransa'da yılda 72 kadın, ev içinde yediği sert dayaktan ölüyor. Almanya'da bir yılda kocası tarafından öldürülen kadın sayısı 300. Norveç, İsveç, Finlandiya, Danimarka gibi hiçbir ekonomik sorunu olmayan ülkelerde şiddete bağlı kadın ölümleri de hayli fazla. Fransa'da çeşitli şekillerde şiddete maruz kalan kadınların oranı %95. Çek kadınlarının yüzde 38'i şiddet görüyor, Litvanya'daki kadınların yüzde 42,4'ü fiziksel ve cinsel şiddete uğruyor, Portekiz'de kadınların yüzde 52,8'i eşlerinin şiddet uyguladığını belirtiyor. Sadece Avrupa mı böyle? ABD'de her yıl 4 bin kadın dövülerek yaşamını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor. (Yeni Şafak, 8.03.2004) Her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. Yine ABD'de kız çocuklarının aile bireyleri tarafından istismar oranı yüzde 35 ile yüzde 46 arasında. Kanada'da kadınların yüzde 51'i, 16 yaşına gelene kadar en az bir kere fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor (2004 Yılı raporu) Alman Milletvekili Claudia Roth, Almanya'daki kadınların yüzde 40'ının şiddete maruz kaldığını söyledi. (Hürriyet, 08.02.2007) Avrupalı kadınların dörtte biri şiddet kurbanı. (Ntvmsnbc, 07 Mart 2007)

28 AB ülkesinden, 18-72 yaş arası 42.000 kadın ile yapılan araştırma bugüne kadar bu konuda hem AB'de hem de dünyada yapılmış en geniş ve derin araştırma: Kadına şiddetin en yüksek olduğu ülkeler sırasıyla Danimarka (yüzde 52), Hollanda (yüzde 45), Fransa (yüzde 44). AB ortalaması ise yüzde 33. FRA'nın Direktörü Morten Kjaerum rapor ile ilgili olarak, Yayınlanan raporun AB ülkelerinde kadına yönelik şiddetin ne derece yaygın olduğunu göstermenin yanında, devletlerinin bu konuyu ne derece az raporladıklarını ve gündem dışı tuttuklarını da kanıtlamaktadır." diye konuştu. Rapordaki istatistiklere göre Avrupa'da her 10 kadından biri 15 yaşından itibaren cinsel şiddete maruz kalırken, her 20 kadından biri tecavüze uğramış. Her 5 kadından biri ise eski veya şu an birlikte olduğu eşinden cinsel ve fiziksel şiddet görmüş. Verilere göre kadınların sadece yüzde 14'ü eşlerinden, yüzde 13'ü ise yabancılardan gördükleri şiddeti ilgili makamlara bildirmişler. (Milli Gazete, 6 Mart 2014)

Eğitimli kadınlar da şiddet mağduru: İstanbul Üniversitesi (İÜ) Adli Tıp Enstitüsü'nce, üniversite öğrencisi ve mezunu kadınlarla yapılan bir araştırma, katılımcıların büyük bir bölümünün cinsel şiddet türlerinden en az birisine maruz kaldığını ortaya koydu. İlk sırada sevgililer var: Araştırma, sanılanın aksine, cinsel şiddet eylemlerinin yabancılar değil,

çoğunlukla tanidik kişiler tarafından gerçekleştirildiğini ortaya koydu. Buna göre, saldırganların yüzde 95'inden fazlası tanidik. Çalışmaya göre, 'ilk sırada sevgili' düzeyindeki erkek arkadaş, ikincisi sırada nişanlılık ve sözlülük ilişkisi geliyor. Üçüncü sırada ise enest ilişki türleri var. (Hürriyet, 12.06.2003) Devamına, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Güzelleşme adına. Güzellik uğruna her türlü yöntemi deneyen kadınların son gözdesi fetus kök hücreleri oldu. İngiliz Daily Mail gazetesi 'barbarca' olarak nitelendirdiği bu yöntemi ve bu uygulamayı gerçekleştirilen klinikleri ele aldı. Güzellik klinikleri fetusları, geri kalmış ülkelerden bağış yoluyla elde edildiği belirtilen, ancak gerçekte uluslararası kaçakçılık şebekelerinin karıştığı kirli yöntemlerle buluyor. Bebek fetusundan bir parçayı başta yüzleri olmak üzere vücutlarına enjekte ettiren kadınlar yöntemin barbarlığından hiç rahatsız olmuyor. Bu insanların tek hedefi güzellik ve gençlik. Bu klinikler insanlara bu hayallerini gerçekleştirmeyi vaad ederek milyonlarca dolarlık bir sektör haline geldi. (Milliyet, 8 Ağustos 2006) David Beckham ve eşi güzelliklerini kuş pislikleri ile yapılan krema borçlu. (9 Ekim 2008) Başta Hollywood'un yakışıklı yıldızlarından Tom Cruise olmak üzere birçok ünlü, yılların yüzlerine kondurduğu izleri silmek için seansı 180 sterline, yani yaklaşık 650 TL'ye yüzlerine bülbul dışkısı sürdürüyorlar. (Vatan, 22.04.2014) Dünyaca ünlü isimlerin güzellik sırları "yok artık" dedirtti. Madonna verdiği bir röportajda kendi idrarını düzenli olarak içtiğini itiraf etti. (Haber 3, 23 Eylül 2022)

Evlilik: Bekar erkekler daha çabuk bunuyor. Karolisnka Enstitüsü araştırma sonucu. (31 Temmuz 2008) Bekâr erkekler daha genç ölüyor. ABD ulusal istatistik enstitüsü. (Sabah, 25.08.2001)

Uyanış

İngiltere'de yapılan bir araştırma, iyi bir eğitim alıp iş hayatına atılan kadınların parlak bir kariyer yerine evinde oturup şakin bir yaşam sürmenin hayalini kurduğunu ortaya çıkardı. Kadın dergisi New Woman'ın anketine katılanların yüzde 61'i mutlu bir evlilik yapmanın, şakin bir kasabaya yerleşerek evinin kadını olmanın hayalini kuruyor. Üçte ikisinden fazlası "parayı erkek kazanmalı" diyor. Kadınların önemli bir bölümü ise kariyerin o kadar da önemli olmadığını düşünüyor. Ulusal aile ve ebeveyn enstitüsü'nden vicki shotbot bu araştırmayı "modern kadının uyanışı" olarak görüyor. (Vatan, 11.03.2005)

Ev işi, fark: Kadınlar erkekler kadar seksi düşünmüyor. Kadınlarla ev işi üzerine yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı. İngiltere'de, 2 bin kadının katıldığı araştırmaya göre; kadınların yüzde 40'ı ev işi yapmayı seksten daha tatmin edici buluyor. Kadınların yüzde 64'ü, ev işi yapmaktan dolayı mutlu olduklarını söylüyor. Yüzde 45'i ise, "Eşimle seks yapmaya temizlikten az vakit ayırabilirim" diyor. (Habertürk, 25 Nisan 2006) Belçika'da bulunan Leuven Üniversitesi profesörleri tarafından yapılan araştırmaya göre cinsellik hormonu testosteronun yükselmesi erkeğin karar verme mekanizmasını altüst ediyor. Araştırmada bir grup öğrenciye konusu finans olan bir oyunun öncesinde iç çamaşırılı kadın fotoğrafları gösterildi. Bu grubun diğerlerine oranla oyunda başarısız oldukları ve doğru karar vermekte zorlandıkları gözlemlendi. Erkeklerdeki bu tepkilerin kadınlarda görülmediği belirtildi. (Habertürk, 20.04.2006)

Ne yapmalı? Gaziosmanpaşa Belediyesi, boşanma oranlarını azaltmak için evlilik danışmanı aldı: Çalışmayan bir kadının özel durumlar haricinde (hastalık, gece çocuk bakmak vb) sabah eşinden önce kalkıp eşinin ihtiyaçlarını (kahvaltı, kıyafet vb) hazırlamaması, işe güler yüzle uğurlamaması durumunda bir süre sonra eşi tarafından 'sürekli uyuyan, tembel, hiçbir işe yaramayan, para yiyici' olarak algılanabilmektedir. Problemin çözümünde konuşmak ama asla vıdı-vıdı yapmamak gerekir. Yaşadığınız problem o anda çözülecek diye bir kural yoktur.

Dengeli anlayış sergileyen, istikrarlı, sevecen, çekici, gizemli bir kadının erkekler peşinden koşar. 'Ben buyum. İşine gelirse' diyen kadını, her erkek eninde sonunda aldatır. Çünkü ilişkinizi restleşme düzeyine indirmişsiniz demektir. Rest çekmek pokerde olur. Poker ise kumar oyunudur. Başarılı bir iletişimle çözülmeyecek aldatılma problemi yoktur. Yeter ki eşimizin algıladığı dilden konuşalım. Bilinmesi gereken en önemli gerçek, mükemmel kadın mutsuz kadındır. Evli olan ve hayatında mükemmel olmayı seçen kadın, iş hayatının dışında iyi bir anne, iyi bir iş hedefi ile adeta kendi ile savaşıyor bir duruma gelmektedir. (Vatan, 25.12.11)

"1952 yılında Hugh Hefner denilen adam Playboy denilen ilk porno dergisini çıkarttığına, Amerikan toplumu bile ayaklanmıştı. Kamyoncular şimdikilere göre mütevazı sayılabilecek yarı çıplak bir kadın resmini kamyonlarına astıklarında, Amerika'da yer yerinden oynamıştı. Kiliseler Birliği, Aile Dernekleri, Hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat Senatörler tepki göstermişti. Peki şimdi? Yılın belli günlerinde, kendi aralarında sözleşip, metroya çırlıçıplak biniyorlar. Alışveriş merkezleri, çırlıçıplak, anadan üryan bir şekilde geliyor, ücretsiz ayakkabı veriyor diye, soyunup, çarşıya pazara, ücretsiz girmek müzeye çırlıçıplak geliyorlar. Canlı yayında soyunmak; medenilik. Canlı yayında konuk bayana sarkıntılık yapmak; moda. En mahrem yerlerinin görünmesi; frikik. Masum gibi başlayan her hareket, en sonunda kutsallarımızla savaşıyor 7 başlı ejderhaya dönüyor." (Münir Arıkan, Altınoluk, sayı: 304, Haziran, 2011)

"Değer veren insan karısını teşhir etmez" Yeşim Salkım (Kanal1, Magazin1, 03.01.2009) Sunucu manken İpek Tenolcay: "Mini etek giyip, ince çorapla geziyorsan başkalarıyla flört ediyorsundur. İltifatlar, bakışmalar aldatma değil midir?" (Milliyet, 11.01.2003)

Erkeklerin aşk hayatlarıyla ilgili en büyük pişmanlığı daha fazla kadınla sevişmemek olurken, kadınlar ise geçmişte yanlış erkeklerle seviştikleri için mutsuzluk yaşıyor. Kadınların en büyük pişmanlıklarından bir tanesi ise ilk cinsel tecrübelerini yanlış bir insanla yaşamış olmak. Ayrıca birini aldatmak ve geçmişte bir ilişkiye çok hızlı başlamak da diğer pişmanlıkları. Erkekler ise kadınların tam aksine kız arkadaşlarını daha hızlı yatağa atmadıkları için pişmanlık duyuyor. Yine erkekler için en büyük pişmanlıklardan biri de cinsel anlamda daha çok macera yaşamamış olmak. Çalışma 25 bin kişi üzerinde yapıldı. Archives of Sexual Behaviour, isimli dergide yayınlanan araştırmaya göre kadınların yüzde 56'sı spontan biçimde seks yaptığı için pişman. Ve bunların yaklaşık olarak çeyreği bekaretini kaybettiği için pişman. (Hürriyet, 28 Kasım 2013)

Sonuç

Kapitalizm pek çok toplumda kadın bedenini popüler kültür ve araçları (moda, müzik, sinema, kitle iletişim araçları, dizi, tiyatro gibi) vasıtasıyla idealize ettiği güzellik, seksilik, incelik ve uzunluk (boyluluk), bakımlılık gibi pek çok bedeni unsuru, bireylerin çoğu için hayatta var olmanın amacı haline getirmiştir. Tüketim kültürünün buyrukları çevresinde kadın bedeni için standardize edilen beden ölçüleri, güzellik idealleri neredeyse toplumsal ve fizyolojik yaşamın bir parçası olarak sunulmaktadır. Kadın bedeninin her bölgesinin erojen bir alan şeklinde temsil edilmesi adına sürekli bir enformasyon oluşturulmaktadır. Kadınlar için yaratılan yaşam tarzına göre, kadın sürekli cazibesini yitirmemeli ve çevresindekilere bu cazibeli haliyle hayranlık uyandırmalıdır. Beden imajı ve bedene yapılan birçok müdahale, tüketim toplumu ve tüketim kültürünün en büyük yaratıcısı ve yararlanıcısı olan Batılı kapitalizm olgusundan bağımsız değildir. Tüketim toplumunda tüketim arzuları ve istekleri ihtiyaçmış gibi algılandığı veya algılatırıldığı söylenebilir. Beden; bugün güzelleştirilerek, yüceltilerek, özgürleştirilerek bir arzu -özellikle cinsel arzu- nesnesi haline getirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü tüketim kültürünün var olmasını istediği ideal birey bedeni; sürekli yenilenen ve modanın peşinde koşan, sadece yaşayacağı bir tek yaşamı olduğunu ve bu yaşamını da yaşadığı dünyada cennete

çevirerek hiçbir zevki ıskalamayan veya her hoşnutluk veren şeyleri deneyimlemenin bilincinde olan kişi olarak tanımlanmakta veya kabul görmektedir. (Prof. Dr. Rifat Bilgin, Tüketim kültüründe kadın bedeninin cinsel kurgu olarak konumlandırılması ve sunumu, The Journal of Academic Social Science Studies, Number: 36, p. 309-329, Summer II 2015, s. 327)

Yaratılan süper kadın imajı ile de; hem anne, hem eş, hem çalışan kadın, hem de güzel olmayı bilen kadın rolü benimsetilmiştir. (Nesrin Kula Demir, Zehra Yiğit, Reklam fotoğraflarında kadın bedeninin değişimi, International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume, 8/6 Spring 2013, s. 471)

Kadın, Batı tarzı hayat ile beraber statünün doğrudan kendi bedenleri ve zihinleri üzerinde odaklandığını görmüşlerdir. 1940'lı yıllarda idealize edilen kadınların kafa yapısından ziyade güzellik olarak gündeme gelir. 1950-1970 arası dönem moda 'herkes böyle giyindiği için giyilmesi gereken kıyafetler' olarak sunulurken, 1980'den sonra moda 'başkaldırının sembolü' olarak gösterilmektedir. (Fatma Karabıyık Barbarosoğlu, Moda ve Zihniyet, s. 111, 164, 170)

Televizyonda, reklamlarda, sokaklarda ve billboardlarda, reklamını yaptıkları ürünler daha çok arka planda kalıyorken, ön planda kadın vücudunun ve cinselliğin olması, ahlaki değerlerimize de oldukça ters düşmekte. Satılan ürünlerde, belirlenen hedef kitlesini etkilemek için bedenlerini kullandırmaları, kendilerini cinsel obje olarak gösterenlere karşı çıkmamalarını anlamak gerçekten de ZOR. (Yeni Akit, 9.12.2014)

Prof. Dr. Hatice Arpağuş, "Kadını özgürleştiren feminist söylemlerin, kadını bir meta haline getirdiğini" ifade ediyor. "Kadının özgürleşmesi ve bedenine hakim olması meselesi, bir süre sonra bedenin para ve mevki için sergilenmesi gibi durumlara dönüşüyor. Mesela araba tanıtımında kadının reklam aracı olarak kullanılmasıyla arabanın modeli arasında bir bağlantı kurma ihtimali yoktur. Böyle bir durumda kadının özgürleşmesi veya bedeninin özgürce kullanmasından bahsedilebilir mi?" diyor ve İslam'ın başörtüsü konusunda ortaya koyduğu kriterlerin kadını meta olmaktan alıkoyduğuna dikkat çekiyor, örtünün kadının beden ve kimliğinin sömürülmesine engel olduğunu fakat modern dünya karşısında bu konuda zorluklar yaşandığını anlatıyor. (Kübra Sönmezşık, Reklamın Özgür Kölesi Kadın, Bilimevi Kadın dergisi, Ekim-Kasım-Aralık 2017, Sayı 3)

Kadın erkek farklıdır

Allah azze ve celle, kadın ve erkeği yaratırken farklı özelliklerde ve birbirlerini tamamlayacak şekilde yaratmıştır. Bu farklılıklar karşılıklıdır ve birbirinin yerine geçmediği gibi tam aksine birbirini tamamlar niteliktedir. Biri olmadan diğeri eksiktir, biri diğeri yerini tutamaz, ve dolduramaz. Buna en güzel örnek zevc kelimesidir. Zevc, "çift, çiftin teki" (TDV İslam Ansiklopedisi, zevce maddesi) anlamlarına gelir. Mesela, Ayakkabı da bir "çift"ten oluşur. Bu çifti oluşturan eşler birbirlerine "eşittirler" fakat biri diğeri yerini tutamaz. Eğer bu eşitliği "aynılık" ve "tıpkılık" anlamında alır da, sağ eşi sola, sol eşi sağa giyecek olursak, hem ayakkabıya, hem ayağa yazık etmiş oluruz.

İslam eşitlik değil, adaleti savunan bir dindir! İslam, yaratılıştaki kadın ve erkeğe kodlanan yeteneklere göre hayatta iş bölümünü insanlara tavsiye etmektedir. Bu konuyu 'İslam'da Kadın Hakları' başlıklı yazımızda ele alıp inceledik.

“Boks yapan kadınlar, bebek bakan erkekler, üst düzey yönetici kadınlar, ev işi yapan erkekler. Bu görüntüler günümüzde son derece doğal karşılanmaktadır. "Roller" değişirken, iki araştırmacının kitabı Avrupa'yı karıştırdı. Savundukları; Bu eşitlik doğaya aykırı. İki cins arasındaki farkların ortadan kalkarsa uyumsuz bir uzlaşma ortamı oluşur. Toplumsal psikoloji konularında yazdığı kitaplarla tanınan ekonomi - politika danışmanı Prof. Gertrud Höhler ile AIDS uzmanı Dr. Michael Koch tarafından kaleme alınan "Zimmetli Günah" adlı kitapta, iki cins arasındaki eşitsizlik savunuldu. Erkeğin güçlü ve cesur, kadının ise yumuşak ve uysal olması gerektiğini savunan Höhler ve Koch, "Gerçekten uyumlu bir birlikteliğin olabilmesi için cinslerin mümkün olduğu kadar birbirlerine zıt olması şarttır. Çünkü ancak o zaman iki cins birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrılmaz konuma gelebilir. Cinsiyete yönelik bir baskı yapılmasa bile erkek çocuğun en sevdiği oyuncak otomobil, kızın ise bebek oluyor. Hiçbir kısıtlama, hatta destek olmasına rağmen kızların klasik erkek mesleklerine yöneldikleri pek görülüyor. Kadın ve erkeği bir noktadan sonra ayrılıyor. İnsanlığın gelişmesi de zaten bu sayede oluyor. Cinsiyet bilinci ve ayrımı olmayan toplumlarda yetişecek insanlar daha az yaratıcı, daha az sosyal ve daha az şefkatli olur. Bu durumda uyumsuz işleyen bir uzlaşma ortamı ortaya çıkar" İnsanlığın, farklı iki cinsin çatışmasından geliştiğini savunan iki araştırmacı, iki cinsiyetin birbirine benzemeye çalışmasına da karşı çıkarak "En iyisi kadınlar tam bir kadın, erkekler tam bir erkek olmalı. Zaten hiç bir zaman ve hiç bir kültürde kadın - erkek eşitliği olmamıştır" diyorlar.” (Milliyet, 13.01.1999)

“Beynimizin de cinsiyeti varmış. Kadın ve erkeklerin beyinlerinin gelişim olarak farklı olduğunu söyleyen Hacettepe Üniversitesi araştırma görevlisi Dr. Serkan Karaismailoğlu, “Kadınların beyinlerinin her iki tarafı da birbirine eşit büyürken, erkeklerin sağ tarafı daha fazla büyümüştür. Kadın ve erkek arasındaki ‘farklar anne karnında başlar’ ve bebeklikte de bu şekilde devam eder. Kadınların bu nedenle empati duyguları daha fazla gelişmiştir. Beyin de cinsiyete sahiptir. Kadın ve erkeklerin farklılıkları hayatlarının her anında verdikleri kararlarda etkilidir. Erkek ve kadın olaylara aynı yaklaşamazlar. Kadın daha detay odaklı yaşarken, erkek sonuç odaklı yaşamaktadır. Çiftler arasındaki anlaşmazlıkların nedeni de budur. Bu yüzden kadın ve erkeklerin beyinlerinin cinsiyetlerini bilmeleri, nasıl çalıştığını öğrenmeleri ve sorunlara ona göre yaklaşmaları gerekmektedir.” dedi.” (Abbas Güçlü, Milliyet, 15 Mart 2014)

“Kadın ve erkek yasalar ve fırsatlar yönünden eşittir ve eşit olmalıdır. Ama biyolojik olarak eşit değildir çünkü genleri farklıdır. Psikolojik olarak eşit değildir çünkü duygu ifadeleri farklıdır. Kadın ve erkek beyinleri farklı çalışır.” (Prof. Nevzat Tarhan, Haberalp, 25.3.2021)

Amerikalı yazar ve ilişki danışmanı John Gray’ın kadınlar ve erkekler arasındaki iletişimi irdileyen ‘Erkekler Mars’tan Kadınlar Venüs’ten’ adlı kitabı, erkeklerin ve kadınların adeta farklı gezegenlerden geldiğini, kendi gezegenlerine özgü alışkanlıkları olduğunu yazmaktadır. “Kadınların kendilerini rahatsız eden bir konuyu biriyle paylaşıp ona anlatmak isterken, erkekler sadece dinlemek yerine hemen çözümler üretip bunları önermeye başlar. Bu durum ise iki taraf arasında doyurucu bir iletişim kurulmasını engellemektedir.” (Bahri Karaçay, Mutlu Beyin, s. 31)

“Eğer cinsiyetler arasında gerçekten farklılıklar varsa onların arkasında da bu davranışları yöneten biyolojik nedenler olmalıdır. Bilim adamları Erkek ve kadın beyni arasında yapısal ve işlevsel farklar olup olmadığını belirlemeye çalıştılar. Araştırmanın sonuçları, oyuncak tercihlerinin ‘sosyal ve bilişsel etkenlerden bağımsız’ olduğunu, dolayısıyla cinsiyete dayalı olduğunu gösteriyor. Araştırmacılar kız çocukların oyuncak bebek ve tencereyle daha fazla

zaman geçirmesini annelik güdüsüne bağlıyor. Yeni doğan bebekler üzerinde deney yapılır. Kız bebekler zamanlarının % 36'sında kadın yüzüne bakarken erkek bebekler zamanlarının % 25'inde kadın yüzüne bakar. Bunun aksine, erkek bebekler zamanlarının % 43'ünde mekanik yüze bakar. Kız bebeklerde bu oran sadece % 17'dir. Ayrıca bu bebekler doğumları üzerinden sadece 24 saat geçtiği ve henüz herhangi bir sosyal veya bilişsel etki altında kalmadıkları için, cinsiyete bağlı bu farklılıkların temellerinin biyolojik olduğu anlaşılmaktadır. Bilim insanları uzun bir süre erkek ve kadın beyni arasındaki farklılıkları hormonlara ve beynin hormon salgılanmasında önemli rolü olan hipotalamus bölgesine atfetti. Fakat bilimsel ilerlemeler sonucunda, cinsiyetler arasındaki farkların çok sayıda bilişsel özellik ve davranış üzerinde (hafıza, duygu, görme duyumu, stres hormonlarına beynin verdiği tepki gibi) önemli etkileri olduğu bulununca, bu görüş terk edildi. Erkek ve kadın beyninin beyin görüntüleme teknikleri kullanılarak karşılaştırılması, bu iki cinsiyet arasında yapısal birtakım farklılıklar olduğunu ortaya çıkardı. Beyindeki cinsiyete bağlı benzerliklerin ve farklılıkların belki de toplum düzeyindeki en önemli yönü, kız ve erkek öğrencilerin sözel ve sayısal yetenekleri ile bunun uzantısı olarak ileri yaşlarda seçtikleri çalışma alanları ve bu alanlardaki başarıları olsa gerek. 'Sadece geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerde değil ABD ve Batı Avrupa gibi gelişmiş ülkelerde de fen bilimleri dallarında, üst düzey yönetici kadrolarda kadınların sayısı erkeklere oranla çok geride. ABD'de 2007 yılında işgücünün % 46'sını kadınlar oluştururken bilim ve mühendislik işgücünün sadece % 27'sini kadınlar oluşturuyordu.' İlkokuldan sonra kız öğrenciler sözel yetenekte erkek öğrencileri geride bırakıyor. Cinsiyetler açısından beyinde farklılıklar olduğu da bir gerçek." (Bilim ve Teknik dergisi, Şubat, 2013, Şubat 2013, Sayı: 543, s. 22-28)

Kadın ve erkek arasındaki en önemli farklılık kadınların daha çok beyninin sağ tarafını erkeklerin ise daha çok beyninin sol tarafını kullanması. Bu durum iki tarafında hayata ve olaylara bakışını tamamen etkiliyor. Kadın beyninin her iki tarafında konuşma merkezi var, erkek beyninin sadece sol tarafında konuşma merkezi var. (Sema Maraşlı, İlk Adım, Ağustos, 2021)

Sabah gazetesi biyolojik, psikolojik, sosyal farkları, 'Kadın ve Erkek Arasındaki 45 Fark!' (Sabah, 08.05.2015) diye duyururken, Sözcü bu sayıyı 50 farka çıkarır ve 'Erkek ve kadın arasındaki 50 temel fark.' (Sözcü, 08 Aralık 2014) şeklinde duyurur.

"Kadın ve erkek arasındaki şaşırtıcı bilimsel farklılıklar. Kadınlar ve erkekler arasında bilimin ortaya koyduğu fiziksel ve zihinsel farklılıklar sizi şaşırtabilir. Kimin kanı daha hızlı akar, kim daha iyi yüzer? Kim daha iyi duyar? Peki, hastalık ya da ölüme kim daha dayanıklı? İşte bilimin ortaya koyduğu kadın ve erkek arasındaki farklar..." (Posta, 09 Haziran 2021)

"Kadın beyni ve erkek beyni arasındaki farklar. Yeni bir araştırma, kadın ve erkekler arasındaki farkların ilk defa, sahip oldukları 'değişik beyin yapıları ve beyindeki sinir bağlantılarıyla' açıklanabileceğini ortaya koydu. Independent gazetesinin görüşlerine yer verdiği Philadelphia'daki Pennsylvania Üniversitesi Psikoloji Profesörü Ragini Verma, "Bu haritalar bize, insan beynindeki kesin ve tamamlayıcı mimari farkları gösteriyor bu da erkeklerin ve kadınların neden bazı alanlarda birbirlerinden daha üstün olduklarını anlamak için sinirlere dayalı bir temel sunuyor" yorumunu yapıyor." (BBC, 3 Aralık 2013)

"İlişkide kadın-erkek farklılıkları. Kişilik özellikleri bakımından kadınlar ve erkeklerin birçok farklılık gösterdiği söylenir. Kadın ve erkek arasındaki kişilik, algı, davranış farklılıkları en çok

konusulan ve yazılan konulardan biri. İki cinsiyet arasındaki farklılıklar fiziksel olarak belirgin olsa da psikolojik farklılıklar çok daha karmaşık ve tartışmalı bir konu.” (BBC, 28 Şubat 2018)

“Kadın-erkek kalbi ve beyni arasındaki farklar. Erkek beyni siler, kadın unutmaz Kadınlar daha konuşkan Kadın damarları daha ince Kadınlık hormonu korur Ağrılara karşı daha dayanıklılar Depresyona daha meyilliler Esnek yapılar Kokulara karşı daha hassas Yağlanmaları daha zor Kadınlar daha uzun yaşar.” (www.acibadem.com.tr, 9 Eylül 2020)

2017 yılında OECD tarafından yapılan sosyal ve duygusal beceriler izleme araştırmasına göre, “Strese dayanıklılık, duygu kontrolü ve enerji gibi özelliklerde erkek öğrencilerin puanları yüksekken; sorumluluk, empati, hoşgörü ve merak gibi becerilerde kız öğrencilerin puanları yüksektir. Sonuç, sosyal ve duygusal beceriler anlamında kız ve erkek öğrencilerin önemli farklılıklara sahip olduğu ve bu becerileri geliştirirken ‘cinsiyet arası farkların dikkate alınması’ gereklidir. (OECD Sosyal ve Duygusal Beceriler Araştırması Türkiye Ön Raporu, Eylül 2021)

Prof. Dr. Nevzat Tarhan: Kadın ve erkek farklılıklarına rağmen eşittirler. Nevzat Tarhan, “İlişkinin duygusal boyutunda kadın, maddi tarafında ise erkeğin rolü ön plandadır. Erkeğin fizik gücü vardır, kadın ise güven uyandırma ve ilişki kurabilme alanlarında başarılıdır. Aile içi ilişkilerde kadın daha baskınken, dış ilişkilerde erkek ön plana çıkar. Güven uyandırma hususunda, sevgi objesi anneyken, güven objesi babadır. Kadın - erkek ilişkisinde de sevgi veren taraf kadın, güven veren taraf erkektir.” Kız çocuklarının romantik duygularını daha çok ön plana çıkaran bebeklerle evcilik oyunları oynamaları, erkek çocuklarının ise daha çok saldırganlık içeren oyunlar oynaması biyolojik faktörlerle açıklandığını belirten Prof. Dr. Nevzat Tarhan 'Kadının sosyal zekası, erkeğin sayısal zekası yüksek. Erkekler matematik, kadınlar sanat insanı. Modernizm bize erkek ve kadının cinsel kimlik sınırlarını kaldırmayı önermektedir. İnsanın psikolojik doğası kadının kadın, erkeğin erkek kimliğine uygun bir şekilde yaşaması gerektiğini söyler. Erkek ve kadının insanlığı bütünleyen iki cinstir. Bu iki cinsten hiçbirisi diğerinden üstün değil, ancak farklıdırlar.” (www.uskudar.edu.tr, 20.07.2019)

“Bu kadar yıl genelevde çalıştıktan sonra kadınla erkek arasındaki farkı anladım. Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz.” (Ayşe Tükrükçü'nün hikayesi, Ayşe Arman, Hürriyet, 24 May 2015)

Bunları ancak bir kadın yapar, düşünür! “Boşanan eşi felç geçirince geri döndü. Sivas'ta 3 yıl önce şiddetli geçimsizlik nedeniyle boşandığı eşinin felç olduğunu öğrenen kadın, yatağa mahkum olan eski eşiyle yeniden nikah kıydı.” (CNN Türk, 21.12.2010) “10 yıl önce boşanmışlardı! Eski eşi, yeni hayatının başlangıcı oldu. İzmir'de yaşayan ve gittiği hastanede kendisine karaciğer yetmezliği ile karaciğer kanseri teşhisi koyulan Can Say (58), çocuğunun annesi olan ve 10 yıl önce boşandığı eski eşi Bahar Azak'ın (42) karaciğerini bağışıyla sağlığına kavuştu.” (Haber 7, 6.11.2022)

Kadının Günlüğü: ‘Bu gece kocam çok garip davranıyor. Akşam güzel bir restoranda buluşmak üzere sözleşmiştik, bütün gün arkadaşlarımla alışveriş yapıp geç kaldım diye mi kırdı acaba? Bu konuda bana hiçbir şey söylemedi. Restoranda konuşmadı. "Sessiz bir yere gidip konuşalım" dedim kabul etti ama yine hiç konuşmadı. "Ne var?" diye sordum "Yok bir şey" dedi, "Seni üzecek ne yaptım?" dedim. "Bir şey yapmadın" diye cevap verdi. Eve dönerken arabada "Seni seviyorum" dedim. Hafifçe gülümsedi ve arabayı kullanmaya devam etti. Neden "Ben de seni

seviyorum" demedi, anlayamıyorum. Eve geldiğimizde onu tamamen kaybettiğimi hissettim. Akli başka bir yerdeydi. Sessizce TV seyretti ben de yatağıma gittim.. 15 dakika sonra o da geldi, kendini kaybetmiş bir vaziyetteydi. Güçlkle uyudum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Bu hayat çekilmez artık.' Kocasının Günlüğü: 'Yahu o 4 gol de yenir miydi? İnsanın akli almıyor! Delirmek işten değil, valla!' (Hıncal Uluç, Sabah, 3.4.2016)

Haklı bir isyan: "Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin. Güçlü kadın nedir ya! Kadın dediğin nayıftır, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar. Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu."

Sümeyye
@sümeyye

Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin.
Güçlü kadın nedir ya!
Kadın dediğin nayıftır, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar.
Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu.

ÖS 12:39 · 8 May 2023 · 71 Görüntülenme

Tesettür, kemik erimesi yapar mı?

"Tesettür giyim kemik erimesi yapıyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kadın Sağliğı Merkezleri'ne başvuran her iki kadından birinde kemik erimesi rahatsızlığı var. Nedeni ise kapalı giyimden kaynaklanan D vitamini eksikliği." (Sabah, 2.12.2005)

557

İslam'a göre, "Kadının avret (Örtünmesi gereken) yeri el, yüz ve ayak dışında bütün vücududur." (TDV İslam Ansiklopedisi, Tesettür maddesi) Aynı gazetenin devamı yazısında görüş aldığı Türkiye Osteoporoz Dernek Başkanı Merih Saridoğan, "Bedenin D vitamininden yararlanması için el, yüz ve ayakların açık olup 1 saat güneş alması yeterli." demektedir. Böylece, aslında gazete kendi kendini de yalanlamış olmaktadır.

Dünya Osteoporoz Kongresi Genel Sekreteri Jean Yves Reginster ise 50 yaş üstü kadınların sağlığını tehdit eden kemik erimesi hastalığıyla iddia edildiği gibi, tesettür tarzı giyim arasında negatif bir ilişki bulunmadığını açıklar. Reginster, 'el ve yüzün' 15'er dakikalık sürelerle günde iki defa güneş ışığı almasıyla, vücudun ihtiyaç duyduğu D vitaminini sağlandığını kaydediyor. Belirtileri orta yaş sonunda ortaya çıksa da, kemik erimesi aslında bir çocukluk hastalığı. Ve yanılının aksine erkek-kadın ayırmıyor. (Haber 7, 04.02.2008) Fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı Dr. Eser Alptekin, "tesettür ile kemik erimesi arasında bağlantı yok" dedi. Alptekin güneşten istifade etmek için doğrudan temas etmesine gerek bulunmadığının da altını çizdi. (26 Nisan 2012) Ayrıca "Yıl boyu sık sık haftada 1-2 kez tekrarlanan 5-10 dakikalık el-ayak ve yüz güneşlenmeleri bile işe yaramaktadır." (Prof. Osman Müftüoğlu, Hürriyet, 25 Ağustos 2017)

"İngiltere'de Mart ayı sonundan Eylül ayı başına kadar olan sürede gündüz öğle vakti (saat 11.00-15.00 arası) eller dirseklere kadar açık ve ayaklar direkt olarak 10-15 dakika güneşe maruz bırakılırsa; bu süre beyaz tenli insanlarda gerekli D vitamini sentezi için yeterlidir." (National Health Service tarafından 25.11.2015'te yayınlanan makale) Prof. Dr. Sefa Saygılı: "Kemik erimesinin oluşmaması için; bir cildin, haftada iki gün yarımşar saat el ayası büyüklüğünde güneş görmesi yeterlidir. Vücudun herhangi bir parçası güneşi görebilir. Yüz olabilir, eller ve ayak olabilir.

Başını örten kişilerin yüzü ve ellerinin açık olması, kemik erimesini engellemeye yeterlidir. Kemik erimesi, insan hayatının tabii bir sürecidir. İlaç firmaları, kemik erimesini özellikle abartıyorlar! Çünkü ortada büyük bir pazar var ve bu pazarda büyük paralar dönüyor! Medya da, maalesef buna alet oluyor! Ama asıl sorulması gereken soru şu: Kemik erimesi olayını öne çıkaran medya; insanların çıplak olmasından dolayı oluşan cilt kanserleri hakkında niye yayın yapmıyor? (sorularlaislamiyet.com/tesetturlu-giyinmek-ortunmek-kemik-erimesine-yol-aciyor-mu)

D vitaminine en çok ihtiyaç duyan yaşlılarda bile, sadece el, yüz ve önkolların (dirsekten ele kadar olan kısmın), haftada iki-üç defa, pembeleşmeyecek kadar güneş ışığı alması yeterlidir. Pek çok kaynakta yeterli D vitamini sentezi için güneşe maruz kalma süresi, haftada yaklaşık 10–15 dakika olarak belirtilmiştir. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2201) 350 milyon civarında nüfusu olan Amerika Birleşik Devletleri'nde her yıl 3,5 milyon kişi cilt kanseri ile tanışmaktadır. Bu rakamlarla ABD'de en sık rastlanan kanser, cilt kanseridir. Güneş ışınlarına bağlı oluşan cilt kanserinin % 80'i, baş, boyun ve bacaklarda görülmektedir. Güneşe fazla maruz kalma, cilt kanserinde önemli bir risk faktörüdür. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 344) Yazın güneşin zararını azaltmak ve deriyi bronzlaştırmak için kullanılan güneş yağlarının, D vitamini sentezini azalttığı ve üstelik cilt kanserinden korunmada da önemli bir fayda sağlamadığı da anlaşılmıştır. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2198)

Tesettürün kemik erimesine neden olma iddiasını dile getiren 'kesimin' ve özellikle medyanın, 'plajlarda güneşlenmenin cilt kanseri riskini artırdığını, güneş kremlerinin bir işe yaramadığını, her yeri kapalı AVM'lerde çalışan kadınların güneşten istifade edemediklerini, solaryumun zararlarını' niçin yeteri kadar gündeme getirmediklerini hiç düşündünüz mü acaba? Halbuki plajda güneşlenmeye yönlendiren nice haberler yapılmaktadır!

558

"Güneş Işınları ve Solaryum Cilt Kanserini Tetikliyor!", "Cilt kanserlerinin % 90'ının gelişme sebebi güneş ışığına bağlı UV radyasyondur. Bu nedenle güneşten korunmak, cilt kanserinden korunma kurallarının en başında gelir." başlıklı özel hastanelerin yayınladığı makaleleri hatırlatıp 'geç kalınmış' bazı haber başlıklarını uyarı amaçlı paylaşalım. Cilt kanseri artıyor, cildinizi güneşten koruyun! Onkolog: Güneşte fazla kalmak kansere yol açabilir. (NTV, 24 May 2019; 29 Haz 2019) İnsan ömrünü bitiren 10 alışkanlık. Uzmanlar, insan ömrünün uzayıp kılmasına sebep olan şu 10 maddeye dikkat çekiyor. Güneş ışığı: Cilt kanserinin en önemli sebeplerinden. (Habertürk, 30 Nisan 2010) Sağlıklı bronzluk yok! Bronz olarak değerlendirdiğimiz, hepimize cazip ve seksi gelen cilt ise aslında birçok bakımdan hasarlı cilt. Hatta deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni ise aslında güneş. (Posta, 15 Mayıs 2010) Şehir hayatında güneşten korunun. Sadece deniz kenarında değil. Güneş artık eskisi kadar dost değil bizlere; tüm canlılar için yaşam enerjisi olan güneş, ozon tabakasının incilmesiyle birlikte ne yazık ki artık bir tehlike unsuru haline geldi. (Habertürk, 21 Ağustos 2010) Bronzlaşmayla deri erken yaşıyor. Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Dermatoloji Uzmanı Doç. Dr. Emel Erkek, "sağlıklı bronzlaşma" olmadığını belirterek, "Bronzlaşmak, deri yaşlanmasını peşin olarak kabullenmek ve deri kanseri riskini göze almak demektir." uyarısında bulundu. Doç. Dr. Erkek, bronz tene kavuşmak isteyenlerin aldıkları risklere ve bu risklerden korunma yollarına yönelik yaptığı açıklamada, deri yaşlanmasının büyük oranda güneşle ilgili olduğunu, bu nedenle yazın saat 10.00 ile 16.00 arasında mümkün olduğunca güneş altında kalınmaması, ayrıca sürekli güneşten koruyucu kremler kullanılması gerektiğini bildirdi. Deri yaşlanmasında başlıca rolü yüzde 80'lik bir oranla güneş ışınlarının oynadığını belirten Doç. Dr. Erkek, "fotoyaşlanma" adı verilen güneş ışınlarına bağlı yaşlanmanın, güneşe maruz kalan el üstleri ve yüz gibi bölgelerde belirgin olarak görüldüğünü, sık sık tatile gitme, solaryuma girme gibi son yıllarda değişen hayat tercihlerinin tehlikelerine işaret etti. (CNN Türk, 2 Nisan 2015)

Çocukluğundaki güneş yanığı 40 yıl sonra kansere sebep oldu. Dr. Paul Banwell 40 yıl sonra gelen kanserle ilgili şunları söyledi: “Çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak cilt kanseri gelişimine önemli bir katkıda bulunuyor. Elbette güneşte yanma, cilt tipi, ilgi alanları gibi başka faktörler de var. Ancak çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak önemli bir faktör ve yaşamın ilerleyen zamanlarını etkiliyor.” (Hürriyet, 01 Haziran 2022)

"İnsanlık 2000'li yılların eşiğinde bir büyük meselesini daha çözdü. Bilim adamlarının bulgularına göre, sanıldığığının aksine aptal kadınlar çıplaklaşmıyor, çıplak kadınlar aptallaşılıyor. Barbara Frederickson ve Tomi-Ann Roberts adlı psikologlar deneklere, matematik sorularının ağırlıklı olduğu testler uyguladılar. Kadın ve erkek denekler bir defa tam giyimli olarak ve bir defa da mayo-bikini giymiş olarak testlere tabi tutuldular. Şok sonuç: Çıplak ya da çıplağa yakın derecede giyimli kadınların zihinsel yeteneklerinde ani bir düşüş görüldü. Giyimli halde en zor, girift denklemleri çözebilen kadınların, bikini giymiş haldeki performansları vitrin mankenlerini aratıyordu. Erkeklerin zeka seviyeleri ise giyimli olup olmadıklarından etkilenmiyor." (Sabah, 23 Nisan 1999)

Sonuç: Tesettür kemik erimesine neden olmadığı gibi, güneşte fazla kalmak da insana zararlıdır!

559

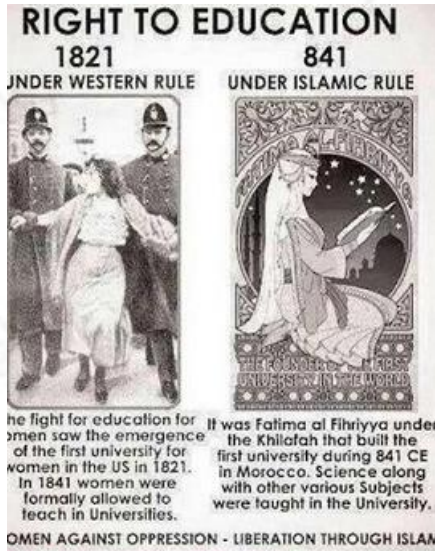
İslam kadınların okumasına karşı mıdır?

Bu konuya temel teşkil edecek “Kur’an ve Bilim” ve “İslam’da Kadın Hakları” adlı yazılarımızı da öncelikli olarak tavsiye ederiz.

En başta belirtelim ki, "Kadınlara cuma namazı, cenaze namazı ve bir de cihad hariç, erkeklerle farz olanların hepsi farz kılınmıştır." (Abdürrezzak, Musannef, V/298)

Peygamberimizin kadınlara okuma yazmayı (İbn Hanbel, Müsned, 45/46/h.no: 27095; Ebu Davud, h.no: 3887) ve ilmi (Fethu'l Bari, I/236; Mecmaü'z Zevaâid, I/161) tavsiye ettiği sahih rivayetleri değil de, mevzu/uydurma olduğunu İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Zehebi ve İbn-i Adıyy'in özellikle belirttiği ve hadis olarak kabul etmediği (Kitabu'l-Mevzuat, II/268, Zehebi, Telhis, II/396; Mizan, I/419, II/679; Kitabu'l-Mecruhin, II/301), Beyhaki'nin de münker (Beyhaki Şuabu'l-İman, no: 2227) olduğunu ilan ettiği “Kadınlara okuma yazma öğretmeyin.” uydurma sözü üzerinden İslam’a saldırmaya çalışanlara hem kitabi hem pratik hayattan örneklerle kısaca cevap verelim.

Dünyanın ilk üniversitesinin kurucusu Müslüman bir hanımdır. Fatıma el Fihri, 859 yılında Fas'ta, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) tarafından da dünyadaki ilk üniversite kabul edilen Karaviyyin Üniversitesini kurmuştur. Oxford ve Harvard üniversitelerinden de eski olan bu üniversite sadece Müslümanlara değil, Yahudi ve Hristiyanlara da eğitim veriyordu. (AA, 8 Mart 2018) Amerikan kız 'kolejinin' açılış tarihi ise 1821'dir. (website.robcol.k12.tr/tr/rc-hakkında/tarihimiz)

İlk İslam kız üniversitesi açıldı 841.
Amerikan kız üniversitesinin açılış tarihi ise 1821.

“İlim yapmak her (kadın ve erkek) Müslümana farzdır.” (İbn Mace, Mukaddime, 1.378) emri ve “Bir çocuğun babası üzerindeki hakkı, çocuğa yazı öğretmek, ona güzel bir isim vermek ve zamanı geldiğinde de çocuğu evlendirmektir.” (Suyuti, el-Camiu’s-Sağir, I/350; Abdurraûf el-Munavi, Feydu’l-Kadir, II/538) tavsiyesi gereği daha efendimiz döneminde yirmi kadar hukukçu hanım sahabe (İbn-i Hazm, Cevamiu’s Sire, s. 223) ve doktor Zeynep (İsfehani, el-Egani, XIII/114) yetişmiş, “İslam hukuk ilmi ile ilgilenen Kadın alimler bulunduğu gibi profesör makamına ulaşanlara da Şeyha denmekte” (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa’nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 360) iken, bu dinin kadına okuma yazmayı yasakladığını iddia etmek ne ilmi olmak ne de objektiflikle açıklanabilir.

560

"Her camide, her medresede, her mescidde erkeklerin olduğu her yerde, kadınlar da onlar kadar aktifti. Araştırmalarımda, daha derine indim, bir noktada durmak zorunda kaldım. Çünkü hep daha fazlası vardı! Sadece hadis alanında 9 binden fazla hadis alimi kadın vardı. İslam'ın dörtte biri, sadece kadınların verdiği derslerin üzerine kuruludur. Eğer kadınların öğrettiklerini çıkarırsanız, İslam'ın dörtte biri yıkılır. Başka hiçbir dinde kadınlar, oluşum döneminde bu kadar önemli bir rol oynamamıştır. Büyük Hadis kitaplarının çoğu kadınlar tarafından yazılmıştır. İlim için seyahat eden birçok hanım alim vardır. Fatıma bin Sa'd el-Hayr'ın seyahat güzergahı aşağıdadır." (Dr Muhammed Ekrem Nadwi, Derin Tarih, Nisan 2018, Sayı, 73, s.79-83)

Efendimiz Hz Aişe ve Hafsa'nın eğitimleri ile özel ilgilenmiş, yetiştirmiştir. (Buhari, İlim, 36; Tirmizi, Menakıb, 62; Zerkeyi, el-İcabe, s. 103; Taberani, el Kebir, XXIII/182; Müstedrek, IV/11, Müsned, VI/67; Tabakat, II/32-33; İbn-i Hacer, T. Tehzib, XII/457) Efendimiz sadece Müslüman bir hanımları ilme teşvik edip önderlik etmemiş, Müslümanlarla savaşırken esir alınan gayri Müslim bayanları bile ilme teşvik ettirmiştir: “Bir insanın cariyesi olur, ona güzel bir tahsil ve eğitim verir, sonra da onu azad ederse, Allah onu iki katıyla mükafatlandırır.” (Buhari, Cihad, 145) buyurmuştur.

Zamanında yasak olan başörtüsü haberlerinin her biri aslında büyük itirafları içinde barındırmaktadır: “Dicle Üniversitesi'nin mezuniyet törenine okul birincileri türban takarak katıldı.” (Sabah, 04.07.2004) Viyana'nın göbeğinde beş katlı bakımlı bir bina. 34 dairesinde Viyana üniversitelerinde eğitim gören tam 200 kız öğrenci kalıyor. Hepsi de imam hatip mezunu, türbanlı ve bu yüzden Türkiye'de üniversiteye gidememiş. (Hürriyet, 02.11.2003) Ukrayna'daki üniversitelere türbanlı öğrenci akını var. Tıp ve diş hekimliğini tercih eden öğrenciler, üniversitede mescit bile açtırdı. (Milliyet, 27 Ağustos 2004) Üniversitelerde uygulanan başörtüsü yasağı ne Etiler İmamı'nın kızı Nagihan Haliloğlu'nu ne de Tıp Fakültesi'ni yarıda bırakmak zorunda kalıp yurt dışına çıkan Nurevşan Bastem'i yıldırmadı. Eğitimlerini Avrupa ülkelerinde tamamlayan bu iki genç, şimdi Almanya'da hem çalışıp hem de akademik kariyer yapıyor. (Yeni Şafak, 3.10.2005) ÖNDER'in 5 yıl önce Avusturya'ya gönderdiği Nur Akbıyık, Saadet Pekzorlu ve Seyhan Yılmaz aynı zamanda yüksek lisanslarını da tamamlayarak okullarını bitirdi. (Haber 7, 28.03.06)

Katsayı, polis, medya, sosyal baskılara rağmen 'OKU' emri gereği bunca çileyi göze alıp başarılar elde eden bu hanımlara dinleri 'okuma' diyecek ve buna da bazıları inanacak, öyle mi?!

561

Bir haber ile 28 Şubat zihniyetine selam gönderelim: Fransız düşünürden peçe çıkışı! Fransız düşünür Marc Edouard Nabe, katıldığı bir televizyon programında peçeyi savundu. Nabe, karşısındaki diğer Fransız katılımcılara 'Siz o kadınların nasıl düşündüğünü anlamıyorsunuz. Onların kadınları sizin kadınlarınızdan daha onurlu' dedi. (Haber 7, 10.06.2013)

Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın

"Kadının öğretmesine izin vermem, kadın ancak sükuta olsun (sussun)." (İncil, Timoteosa Mektuplar, II/12)

"Kitabı Mukaddes'te, cennetten çıkarılış ile ilgili bölümlerinde, Adem'in günahı işlemesine Havva'nın neden olduğu yazılıdır. Bu yüzden kadınları 'gazap tekneleri' olarak görmek ve onlara karşı kuşkucu ve acımasız bir tavır takınılmıştır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 97)

Yıl 2013'den 2021'e. Ağlama duvarına da nereden baksanız en fazla 100 metre geriden bile ibadet etmelerine izin verilmeyen Yahudi kadınlar!

“Kadınların Ağlama Duvarı savaşı.” (BBC, 13.4.2013) “Yahudi Erkekler Yahudi Kadınlara Saldırdı. Ağlama Duvarı'nda ibadet hakkını mahkeme kararıyla kazanan Yahudi kadınlar, bin kadar erkeğin saldırısına uğradı. Ağlama Duvarı'na polis kordonu sayesinde ulaşan kadınlar, üzerlerine atılan yabancı maddelere rağmen ibadetlerini tamamlayarak ayrıldı. Kadınları taşıyan otobüs ise taşlandı. Çıkan olaylarda bazı polisler hafif yaralanırken, kadınlardan yaralanan olmadığı açıklandı. "Duvarın Kadınları" grubundan Leyla Gordon, tek amacının Tanrı'ya ibadet etmek olduğunu belirterek, "Bize ne yapamayacağımızı buyuramazlar." dedi.” (Sondakika, 10.05.2013) Ortodoks Yahudi erkekler Kudüs'te Musevi kadınların ibadet etmesini engellemeye çalıştı. (BBC, 08.03.2019) Ultra-Ortodokslar, Ağlama Duvarı'nda dua etmek isteyen kadınlara karşı toplaniyor. (Serbestiyet, 4 Kasım 2021)

"Sefard mezhebine mensup Yahudi erkekler, her sabah şu şekilde dua ederler; "Ezeli ilahımız! Kainatın kralı! Beni kadın yaratmadığın için Sana hamdolsun!" (Fatmagül Berktaş, Tektanlı Dinler Karşısında Kadın, s. 97) Bu kanada mensup erkeklerin günlük sabah dualarında: “Sana şükürler olsun Allah’ım, beni bir kadın olarak yaratmadın” ifadesi geçerken, kadınlar, “Beni dileğine göre yarattığın için sana şükürler olsun” (The Kendath, “Memories of an Orthodox youth,” Susannah Heschel, On Being a Jewish Feminist, 96-97) diye dua etmektedirler. Ben ölümden daha acı, kendisi bir tuzak, kalbi bir kapan ve elleri zincir olan bir kadını buldum. Allah’ı hoşnut edecek bir kimse ondan kaçsın; o, sadece günahkarları tuzağına düşürsün. Araştırırken 1000 kişi arasında 1 tane dürüst erkek buldum, ama bütün kadınlar arasında bir tane dürüst kadın bulamadım.” (Eski ahit, Ecclesiastes, 7: 26-28) Hiçbir kötülük, kadının kötülüğünün yanına yaklaşamaz. Günah kadınlara başlar ve bütün hepimiz onun yüzünden öleceğiz. (Ecclesiasticus 25: 19, 24)

Talmut’a göre “Kadınlar, Tevrat’ın çalışma konusunun dışındadır.” Bu geleneğin bazı bilginlerine göre, “Tevrat’ın sözleri kadınlara söylenmektense, ateşte yansın.” ve “Her kim, kendi kızına Tevrat’ı öğretirse, ona müstehcenlik öğretmiş gibi olur.” demektedir. (Denise L. Carmody, “Judaism,” Arvin Sharma, Women in World Religions, s. 197)

Eski Ahid, adet gören kadını, bulaşıcı bir murdarlık içinde telakki eder. Bu kadının dokunduğu her şahıs, her eşya, bir gün boyunca kirli kalır. (Levililer, 15: 19-23) Adetli olduğu günler boyunca ‘murdarlık evi’ olarak isimlendirilen özel evlere kapatılırdı. (Swidler, Women in Judaism, s. 140) Dahası, eğer kadının ayaklarının tozundan da olsa murdar olmuşsa, kocası sinagoga girmekten men edilirdi. Hanımı, kızı veya annesi adet gören bir haham, sinagogda haham duasını yapamaz (Women in Judaism, s. 138) İlk Yahudi toplumunda ise kadınların şahitlik yapmasına izin verilmez (Swidler, s: 115) cennetten kovulmuş olması sebebiyle kadının şahitlik yapamaması, ona verilen dokuz cezadan biri kabul edilirdi. (Louis M. Epstein, The Jewish Marriage Contract, s. 149)

Kitabı Mukaddes’te dulluk, düşüklüğün sembolü olarak görülürdü (Eş’iya, 54:4) Tekvin 38’e göre çocuksuz dul kadın, evli olsa bile kocasının erkek kardeşiyle evlenmek zorundaydı, böylece o, ölmüş kardeşin neslini devam ettirir, onun adının silinmesine mani olmuş olurdu: Ve Yehuda, ona dedi: kardeşinin karısının yanına gir, ve ona kayın biraderlik vazifeni yap ve kendi kardeşine zürriyet yetiştir. (Tekvin, 38:8) Dul kadının bu evliliğe izni gerekmezdi. Onun

vazifesi, kocasının neslini devam ettirmektir. Kitab-ı Mukaddes'teki bu hüküm, uygulandığı yerlerde hala devam etmektedir. (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s: 45-46; www.enfal.de/ev16.htm)

Günümüzde İsrail'de kadınlar, dini mahkemelerde şahitlik yapma hakkına sahip değildirler. (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s. 41) Batıda geçen yüz yılın sonlarına kadar hem Kilise, hem de sivil hukuk, kadına şahitlik hakkı tanımıyordu. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State (New York: Truth Seeker Company, 1893) s. 142) Yahudilik, kocaya boşama hakkı verme konusunda nettir. (Tesniye, 24:1-4) Hala boşanamayan kadınlar vardır, boşanmak için karısından binlerce dolar istemektedirler. (The Toronto Star, Nisan 8, 1995)

Kitabı Mukaddes'in miras hukuku, Sayılar 27:1-11'de ana hatlarıyla belirtilmiştir. Buna göre kadın, kocasının malından hiçbir şey alamazken, koca çocuklarından bile önce eşinin mirasçısı olur. Kız, ancak erkek çocuk yoksa mirasçı olur. Dullar ve kızlar, erkek çocuklar bulunduğu müddetçe nafakaları erkek mirasçıların merhametine kalmıştır. Hristiyanlık, uzun yıllar bu hukuk üzerinde devam etti. Hem Kilise, hem de sivil hukuk, kız kardeşleri erkek kardeşleriyle birlikte babanın mirasına ortak olmaktan yasaklamıştı. Bu hukuk, geçen asrın sonlarına kadar sürdü. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s: 142) Talmut, kadının malını kocanın malı gibi ilan eder: Kendine ait olan eşya kocasının, nasıl bir kadın mal edinebilir? Kocanın malı kocanın, kadının malı da kocanın. Kadının tasarrufları ve sokakta bulduğu şeyler de kocasının. Ev eşyaları, masanın üzerindeki ekmek kırıntıları bile kocanın. Eğer kadın eve bir misafir davet eder ve onu doyurursa, kocasının malından çalmış olur (San. 71a, git. 62a, R. Thompson, Women in Stuart England and America, s: 162)

Meşhur Hristiyan apostolu ve İncil yazarlarından Dimaşklı Yuhanna kadın hakkında şöyle söylemektedir: "Kadın kötülüğün çocuğu, emniyet ve huzurunda düşmanıdır" (Benazus, H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar Ve Kadınlarımız, s.279)

563

"Hristiyanlıkta kadın düşmanlığı ise, Yahudilikten, özellikle Paulus eliyle Hristiyanlık metinlerine de sokulmuştur. Paulus, Sezar'a mümkün olduğu kadar itaat sağlayabilmek için, insanlığın yarısını köleleştiriyor, başlarına hakimiyet damgası vuruyor, örtünmeyen kadının saçlarını sıfır numara tıraş ettirmeye, usturaya vurdurmaya kalkışıyordu. (Korintoslular'a, 11. Bab, 6) Aziz Paulus'un acayip gerekçesi şudur: "Çünkü erkek kadından değil, fakat kadın erkektendir. Çünkü erkek de kadın için değil, fakat kadın erkek için yaratıldı. Bunun için kadın, başım üzerinde hakimiyet alametine malik olmalıdır." (Ahd-i Cedid, Paulus'un Korintoslulara Birinci Mektubu, 9-10; Prof. Hüseyin Hatemi, İlahi Hikmette Kadın, s. 136, 148-149) Pavlus: "Kiliselerde kadınlar sükut etsinler. Çünkü onlara söylemek için izin yoktur, Çünkü kadına Kilise'de söylemek ayıptır." (Korintoslulara Birinci Mektup, 14/34-35) Hristiyan Kutsal metinlerinde kadının durumu şöyle bir ifade edilir; "Kadın ölümden daha acıdır. Hristiyan azizlerinden Tertolyan; 'Kadın, şeytanın insan nefesine giriş kapısıdır. Allah'ın yasalarını iptal eden, erkeğin çehresini bozan iğrenç bir yaratıktır.'" (Mustafa Sibai, Kadının Yeri, s.50) "Hristiyanlıkta daha sonraları Hz. Meryem dışında kalan tüm kadınların Cehennem azabından kurtarıcı Ruh'tan yoksun oldukları kararına varılmıştır." (Necla Yasdıman, Kadınların Çoğunun Cehennemlik, Akıl ve Dinlerinin de Eksik Olduğundan Bahseden Hadislerin Tahlil ve Tenkidi, s. 55; Doç. Dr.Ali Osman Ateş, Kadın'dan nakil, s. 222) St. Paul: Mukaddeslerin bütün kiliselerinde olduğu gibi, kiliselerde kadınlar sükut etsinler; çünkü onlara söylemek için izin yoktur; ancak şeriatın da dediği gibi, tabi olsunlar. Eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadına kilisede söylemek ayıptır." (Korintoslulara birinci mektup: 14: 34-35)

Büyük ilahiyatçı olarak görülen İskenderiyeli Clement, "Kadın, kadın olmaktan ötürü utanmalıdır" diyerek (Salih Akdemir, Tarih Boyunca ve Kuran-ı Kerim'de Kadın, İslami Araştırmalar, Cild 5, Sayı 4, s. 251) kadını tamamen aşağılamış ve hiçleştirmiştir. Zamanla tortuları biriken bu anlayış, 13. asra

geldiğine "Cadı karı" olarak tarihe mal olan "tüyleri ürperten, diken diken eden" bir kadın katliamını başlatmıştır." (12 Mart 1995) "Öte yandan Demokrasinin beşiği sayılan İngiltere'de kadın murdar bir yaratık sayıldığından İncil'e el süremezdi." (Doç. Dr. Ali Sarıkoyuncu, T kadın hakları üzerine bir değerlendirme, Bilig, sayı:8, 1999 s. 115) Avrupalı filozoflar, 'kadının bir ruhu var mıdır, yoksa o ruhsuz bir yaratık mıdır? Eğer ruhu varsa, acaba insan ruhu mu, hayvan ruhu mudur?' diye soruyorlardı. Bir başka tartışıkları konusuysa şuydu: "Kadının insan ruhuna sahip olduğu farz edilse bile, erkeğe nispetle, toplumsal durumu kölenin durumu gibi midir, yoksa biraz daha yüksek bir yaratık mıdır?" (Prof. Muhammed Kutub, İslam'ın Etrafındaki Şüpheler, s.150) "Milattan sonra 5. yüzyılda Hristiyan din adamları kadının mahiyeti hakkında toplantılar tertip ettiler. Toplantıların konusu şu idi: Kadın kendisinde ruh olmayan sade ceset midir? Yoksa normal insanlar gibi hem ruhu hem de cesedi olan bir varlık mıdır? Bu toplantılar neticesi kadınlar kurtulan ruhtan çıkmışlardır. Yani ruhu olmayan cesetlerdir. Mesih'in annesi (Meryem)'in dışındaki bütün kadınlar cehennemliktir düşüncesinde fikir birliğine varmışlardır." (Muhammed Abdulkasım, el-Mer'etü fi Cemi'l-Edyan ve'l-Uşur s. 30) Alman düşünür Schopenhauer ise, "Bir kadınla bir erkeğin birleşmesinin çok iğrenç bir şey olduğunu, İsa'nın böylesine iğrenç bir ilişkinin ürünü olmamak için babasız doğduğunu ileri sürmüştür." (Orhan Hançerlioğlu, Düşünce Tarihi, s. 279)

Hiz. Havva'nın suçu mu? Kitabı Mukaddes, Tekvin 2:4 ve 3:24'te Allah'ın Hiz. Adem ve Havva'ya bir ağacın meyvesini yasakladığı, fakat daha sonra yılanın Hiz. Havva'yı, Hiz. Havva'nın da Hiz. Adem'i kandırdığı anlatılır. Allah'ın kınamasından dolayı da Hiz. Adem'in suçu Hiz. Havva'ya atıldığı belirtilir: "Yanıma verdiğin kadın... O, ağaçtan bana verdi ve yedim." Allah da, Hiz. Havva'ya şöyle seslenir: "Zahmetini ve gebeliğini ziyadesiyle çoğaltacağım; ağrı ile evlat doğuracaksın; ve arzun kocana olacak, o da sana hakim olacaktır." Adem'e de, "Karının sözünü dinlediğin ve ondan yemeyeceksin diye sana emrettiğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lânetli oldu, ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin" der.

564

Cennetten kovulmanın sonucu olarak kadınlara şu dokuz musibetin verildiği ileri sürülür: "O, kadınlara dokuz musibet ve ölüm vermiştir: Adet ve bakirelik kanı yükü, hamilelik, çocuk doğurma, çocukları büyütme, (kocası öldüğünde) yas tutan birisi olarak başını örtmek, daimi bir köle veya efendisine hizmet eden kız köle gibi kulaklarını delmek; şahid olarak kabul edilmez, hepsinden öte, ölüm." (1 Leonar j. Swidler, Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism, s. 115)

İlk günah inancına göre, Hiz. Havva'nın işlediği ve Hiz. Adem'e de işlettiği iddia olunan günah, irsi olarak bütün insanlığa geçmektedir ve bütün insanlar, bu günahla dünyaya gelmektedir. İsa Mesih, bu günahı temizlemek için kendini kurban ettiği için, Hiz. Havva, yani kadın, dolayısıyla Hiz. İsa'nın kanından da sorumlu tutulmuştur. (Rosemary R. Ruether, "Christianity", Arvind Sharma, Women in World Religions, p. 209)

İngiliz kadın araştırmacı Karen Armstrong, ilk dönem ve daha sonra bazı azizlerin şu görüşlerini nakleder: Bilmiyor musunuz ki, her biriniz bir Havva'sınız? Tanrı'nın size olan cezası bu çağda da devam ediyor. Siz, şeytanın kapısıısınız: yasak ağacın mührünü açansınız, İlâhi kanunu ilk terk edensiniz; sizler, şeytanın saldırmayı göze alamadığı adamı razı edensiniz; Tanrı'nın sureti olan insanı yok edensiniz. Sizin hak ettiğiniz cezadan dolayı Tanrı'nın oğlu ölmek zorunda kaldı. (St. Tertullian); Eş veya anne olmuş ne fark eder, o hala erkeği baştan çıkaran Havva'dır, bütün kadınlardan kaçınmalıyız. Onun, çocuk doğurmasının dışında, erkeğin ne işine yaradığını anlayamadım. (St. Augustine); Fert olarak kadın kusurlu ve yararsızdır. Çünkü erkek hücredeki aktif güç, erkek cinsiyetinde mükemmel bir benzerliği meydana getirirken, kadın, aktif güçteki kusurdan veya maddî bir hatadan, hatta harici tesirlerden meydana gelir. (T. Aquinas); Luther, kadınlarda, yan tesirleri bir yana, dünyaya mümkün olduğu kadar çok çocuk getirmenin dışında bir fayda görmez: Onlar yorulsa, hatta ölseler bile problem değil. Bırakın onlar, çocuk doğururken ölsünler.

Çünkü onlar, bunun için bu dünyadalar. (Karen Armstrong, The Gospel According to Woman, pp. 52-62. Ayrıca: Nancy van Vuuren, The Subversion of Women as Practiced by Churches, Witch, "Hunters, and Other Sexists, pp. 28-30)

Kitabı Mukaddes'te, hamile kadın erkek çocuğu doğurursa, "murdarlığının 7 gün, kız çocuğu doğurursa 2 hafta olacağı"nı yazar. Yani, kız çocuğunun erkek çocuğundan iki kat daha fazla kirlilik sebebi olacağı belirtilir. (Levililer, 12:2-5) LKatolik İncil'inde kız çocuğunun doğumu bir kayıp olarak nitelenirken, erkek çocuğunu eğiten adama düşmanlarının bile gıpta edeceği kaydedilir. (Ecclesiasticus, 22:3; 30:3)

Batı'da evli bir kadının hukuki statüsü, fiillerinin herhangi hukuki bir değeri de yoktu. Kocası, onun yaptığı sözleşme, pazarlık veya mukaveleyi feshedebilirdi. Kadın, başkalarının mülkü olarak görüldüğünden dolayı bağlayıcı bir sözleşme yapamazdı. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s. 141)

İncil, net bir şekilde evlilik hayatının sona eremeyeceğini söyler. Hz. İsa'nın, "Fakat ben size derim ki; zinadan başka bir sebeple karısını boşayan kimse onu zaniye yapmış olur, ve kim boşanmış kadınla evlenirse zina eder." (Matta 5:32)

Papa: Katolik Kilisesi'nde kadınlar asla papaz olamayacak. Katoliklerin ruhani lideri ve Vatikan şehir devleti başkanı Papa Francesco, Katolik Kilisesi'nde kadınların asla papaz olamayacağını açıkladı. Gazetecinin, "Yani sonsuza kadar hiç kadın papaz olmayacak mı?" yönündeki ısrarlı sorusuna karşılık Papa, 2005 yılında ölen 2. Jean Paul'un 1994'te kadın papazlara tamamen kapıları kapatan deklarasyonunu hatırlatarak, "Bunu dikkatle okursak, kararın bu yönde kesin olduğunu görürüz. Onun bu konudaki açık kararı hala geçerlidir" dedi. (BBC, 2 Kasım 2016)

"Kadın papaz atarsanız ayinlere çıkmayız. Kadınların papaz olarak atanmak istenilmesi kiliseyi ikiye böldü. Aralarında piskoposların da bulunduğu 1300 papaz, kadın papaz atanması ve kendi üstlerinde görevlendirilmesi halinde ayine çıkmayacaklarını söyledi." (Haber 7, 2.7.2008) Kadın piskopos kiliseleri böldü. Alman Protestanların ilk kez bir kadın piskoposu başkanlığa seçmesine Rus Ortodoks Kilisesi sert tepki gösterdi. Kiliseler arasında 50 yıldır süren diyalog askıya alındı. (DW, 14 Kasım 2009) Kadın başpiskopos Antje İsveç Kilisesi'ni karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin başpiskoposluğuna, bir kadının seçilmesi ülkeyi karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin 71. başpiskoposluğuna, yüzde 56 oy oranı ile Antje Jackelén'in (56) seçilmesi feministler ve kadın örgütleri tarafından sevinçle karşılanırken, bazı din adamları da İsveç Kilisesi'nin çöküşünün başladığına dikkat çekti. (Yeni Akit,17.10. 2013)

Hristiyanforum'a sorulan bir soruya verilen uzun cevabı, biz özetleyerek aktaralım: "Pavlus "herkesin" dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyor. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların "toplantılarda sessiz kalmalarını" istiyordu. Bu sessiz kalma isteği dua ve peygamberliği kapsamıyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap'a uygunluktur."

Oryantalizm Yanılgısı

Oryantalistlerin tüm iddialarına cevapları bu çalışmamızda bulabilirsiniz. Ama öncelikle ‘İslam tüm dinlerin özüdür’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’, ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’, ‘Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’, ‘İslam barış dinidir’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘Şeriat ve kadın’, ‘Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘Misyonerlik’, ‘Batı medeniyeti’, ‘Papa’, ‘Oksidentalizm’, ‘Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi’, ‘İslam kılıç zoru ile yayılmadı’, ‘Misyonerlik Dosyası’ başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Tanımı, tarihi, iddiaları, metot ve amaçları, yapılması gerekenler, amacımız

Metodumuz

Çalışmamızda kaynaklarımız arasına sadece İslami kaynaklar değil, bu kaynaklara objektif yaklaşan Batılı oryantalistlerden de alıntılar ekledik. Bu sayede iddialarımızın iki taraftan da belgelendirilmesini amaçlamış bulunuyoruz. “Bu sayede, tarihi veriye karşı güven problemi yaşayan bir arkadaşımızın, en azından bu verinin Müslüman olmayan yazarlarca da kabul edildiğini bilmesi güven oluşturacaktır. Bu bağlamda çoğu alıntımız düşmanın itirafı mahiyetindedir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 19)

İslam, Kur’an ve Hz Muhammed hakkında Batılı oryantalistlerce birçok olumsuz hükümler kullanılmakla beraber, objektif araştırmacılar da gerçekleri itiraf etmekten çekinmemektedirler: Prens Bismarck: “Ben Kur’an’ı her yönden inceledim. Onun kelimesinde büyük hikmetler gördüm. İslam düşmanları Kur’an’ı Muhammed’in kendi eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da, ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed seçkin bir kıymettir. Seninle aynı asırda yaşayamadığım için çok üzgünüm Ey Muhammed. Öğreticisi ve yayıcısı olduğun bu kitap, senin değil.” G. Bernard Shaw: “Ben bu dikkat çekici adamı inceledim. Bana göre ona ‘deccal’ demek bir taraf, bilakis onu insanlığın kurtarıcısı olarak öğrenmek gerekir.” Swami Ramdas: “Arabistan çöllerinden ilahi bir nur yükseliyor. Bu nur Tanrı’nın nurunun ta kendisidir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 13-15) Ama bu gibi değerlendirmeler bir Müslüman için asla bir kriter olarak kabul edilmemelidir. Osman Yüksel Serdengeçti’nin dediği gibi, “Müslümanlığı, dinimizin ve Peygamberimizin büyüklüğünü o veya bu gibi Müslüman olmayanlardan öğrenecek değiliz. Onlar ne söylerlerse söylesinler, ister olumsuz, ister olumlu, bu sözler bizim imanımızı ne çoğaltır ne azaltır. Bizim yabancıların desteğine ihtiyacımız yoktur.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 4)

Tanımı

Oryantalizm ‘Doğu bilimi’ demektir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, 17) Kelime kökeni güneşin doğuşunu ifade eden Latince ‘oriens’ kelimesine dayanır. Oryantalizm; Özellikle Müslüman Doğu medeniyetinin (Din, edebiyat, dil ve kültürü dahil) bütün unsurlarını inceleyerek İslam dünyası hakkında Batılıların sistematik bir bilgiye sahip olmalarını sağlayan, “İslam ve Batı medeniyeti arasındaki mücadelede Batı uygarlığı lehine veriler elde etmeye çalışan” bir akımdır. (G. Endress, an Introduction to Islam, s. 11; Günümüz Din ve Fikir Hareketleri Ansiklopedisi, Milletlerarası İslam Gençlik Konseyi, s.135; Meydan Larousse Büyük Lügat ve Ansiklopedi, “Oryantal”, IV/625; S. Germaner; Z. İnankur, Oryantalizm ve Türkiye, s 9; Selahattin Sönmezsoy, Kurân ve Oryantalistler, s. 25) Oryantalizm ile uğraşanlara oryantalist denir. Arapçası müsteşrik’tir. “Oryantalist (müsteşrik) yakın, orta ve uzak doğuyu dili, edebiyatı, uygarlığı ve dinleri ile incelemeye çalışan batılı bilim adamları için kullanılan bir terimdir.” (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 17) “Oryantalizmle Doğu, Batılı gözle yeniden tanımlanır. Batı karşıtı olarak gösterilen Doğu, rahat bir vicdanla sömürülebilmek için

ötekileştirilir.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 14) “Said ise oryantalizmi, ‘Doğulular kendilerini yeterince tanımaz, Batının onları tanınması ve onlar hakkında konuşması.’ şeklinde tarif eder.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 119) “Katolik kilisesinin skolastik dünyası, dini ve kültürel ötekini her zaman bir hasım/düşman olarak görmüştür.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 68) “Avrupalı için ‘öteki’ Hristiyan olmayandır. Öteki, dışlanır ve asimile edilir. Amerikan kıtası da zaten tamamen Latinleştirilerek asimile edilmiştir.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme oryantalizm İslam, s. 56) Bu nedenle “İslam dünyasını ‘yönetebilmek için’ Batılıların yürüttüğü tüm çalışmalara oryantalizm denebilir.” (Necdet Sevinç, Misyonerlik faaliyetleri, s. 11) Daha net bir tanımla “Oryantalizm, siyasi emperyalizmdir.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 181) “Oryantalist ise, İslam’ı dize getirme mücadelesinin adıdır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam’la Kavgası, s. 53)

Tarihi

“Oryantalist/Müsteşriklerin Kur’an’a yaklaşımı aynen Mekke’li müşriklerin tutumu gibidir.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) Sadece “Müsteşrikler, Kur’an’ın Hz Muhammed’in uydurup Allah’a nispet ettiğini iddia ederler. Mekke’deki müşriklerin yönelttikleri iddiaları, tarih içerisinde oryantalistler eklemeler yapılarak tekrarlamışlardır.” (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 40; Hatice Er, Oryantalistlerin Kur’an vahyi ve Kur’an’ın kaynağına yönelik iddiaları, Yüksek lisans tezi, s. 147) “Önceden klasik oryantalistlerce işlenen tasvir ve imgeler yeniden güncelleştirilerek batılı zihinler, İslam ve Hz Muhammed aleyhine yönlendirilmektedir.” (Özcan Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 38) “Batıdaki Hz Muhammed imajı, ‘nesilden nesile aktarılan’ bir mirasa yaslanan imajdır.” (Hıdır, s. 59) “Yazarların çoğunlukla ‘birbirinin aynı olan iddiaları’ söz konusudur.” (Hıdır, s. 27) “Hiçbir metin orijinal olacak kadar yeni değildir ve olamaz. ‘Referansları ise yine başka Avrupalı bilim adamlarıdır.’ Oryantalist bilgiler sadece egemenlik ve çatışmadan değil, aynı zamanda kültürden kaynaklanan bir antipatiden de oluşmaktadır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 186) “Oryantalistler Kur’an’ı Hz peygamberin bir derlemesi olarak ele alır ve değerlendirirler ve bu iddia ‘katıksız tekrar ile ‘birbirlerinden alıntı yaparak’ sanki gerçekmiş mertebesine yükselen” bir görüş haline gelir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 60) “Oryantalistlerce günümüzde oluşturulan imaj, ortaçağdan kalma imajın devamı niteliğindedir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 66) “Ortaçağdan itibaren İslam algısının ‘değişmediğini, aksine pekiştğini’ görmekteyiz.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 27) “Yahudi ve Hristiyanların, daha ilk günlerden İslam’a düşmanlıklarını Kur’an ayetlerinden öğreniyoruz. ‘Bugüne kadar süren düşmanlıklar’ işte o günden beri başlamıştır.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 235) “Oryantalistler, tıpkı Peygamberimiz zamanındaki Mekkelî müşrikler gibi, geçmiş peygamberlerle ilgili ‘bilgileri kendisine haber veren kimselerden’ aldığını iddia ederler ve bu konuda ‘birbirinden farklı, birbiriyle çelişkili’ iddialar ileri sürerler.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 45) “Herhangi bir önemli husus da bile, ‘görüş birliğine’ varabilmiş değillerdir.” (Mustafa Sıbai, s. 83) “Mekke müşriklerinin ileri gelenleri İslam’a karşı takındıkları olumsuz tavrın benzerini bugün hayli fazlasıyla görmekteyiz. Zira o günde İslam, ‘menfaatleri için ciddi anlamda bir tehdit idi bugün de.’ Hristiyanlığı benimseyen Batı, ‘İslam’a sonsuz bir kin’ beslemektedir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 86, 88) Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmadı. (Hüseyin, s. 36) Çoğu oryantalist, İslam’ı aslında az gelişmiş bir din olarak görüyordu, oryantalistlerin ideolojisi değişmedi ve hala aynı şekilde sürüp gitmekte, aynı tavır değişik etiketler altında faal olmaya devam etmektedir. (Hüseyin, s. 36, 64) “Amerikalı tarihçi Washington Irving, ‘Muhammed’in hayatı’ adlı eserinde şunları yazar: O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam’a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; Çünkü putlara karşı çıkması Kureyş’in Kabe üzerinden sağladığı ‘kazanca son’ veriyordu.” (Afif A. Tabbare, Ruh’u’l-dini İslam, s. 456)

Mekke’li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmektedir. Değişen tek şey, gerekçelerdir! Müşrikler, taassup ve maddi menfaat

nedenleri ile peygamberimize karşı gelmişlerdi. Benzer nedenler ve misyonerlik/emperyalizm/ticaret gibi nedenlerle de günümüz ateist ve oryantalistleri de efendimize ve İslam'a karşı çıkmaktadırlar. Ateist veya oryantalist iddia, modern elbisesinin içerisinde en eski iddiaların tekrarından başka bir şey değildir. Modern çağda Medeni gözükten oryantalist fikirlerin gıdası, Mekke'li müşriklerin taşlaşmış kalplerinin geriye bıraktıkları artıklardan başka bir şey değildir. "İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötöleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 5; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 11) "Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi onlar da, ta 'baştan' itibaren, Peygamberi yalanlamakta kesin kararlıdır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 135, 339, 142, 246-247; Elmalılı, Hak Dini, III/En'am 33. ayet tefsiri; İbni İshak, Sire, s. 169) "Oryantalizm gibi deizmin de izlerini cahiliye Müşrik Araplarında görmek mümkündür. Cahiliye Arapları, "Allah var fakat o peygamber göndermemiştir." diyorlardı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 46) "Müşriklerin ahlak ve toplumsal hayatlarında herhangi bir dinin tesiri yoktu. Allah'a, işini bitirip ayrılan, saltanat makamını insanlara bırakan bir sanatçı gözüyle bakıyorlardı." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 122) Rabbimizin buyurduğu gibi, "Onlardan öncekilerde onlar gibi demişlerdi. Kalpleri nasıldaki birbirine benzedi." (Bakara, 118)

Kur'an'ın kaynağı konusunda insanları şüpheye düşürmek için Müşrikler de oryantalistler de benzer iddialarda bulunmuşlardır. Mekke'li müşrikler peygamberimizi cinlenmekle (Zuhruf, 30; Tur, 29; Duhan, 14) itham ederlerken günümüz oryantalistleri ise sara veya epilepsi iddiasında bulunurlar. Mekke'li müşrikler putlar sayesinde ekonomik gelir elde eder ve statü kazanırken, oryantalistler de ticaret ve İslam ülkelerini işgale/sömürüye öncülük etmeleri ile hem ekonomik gelir hem de sömürgeci kurumlarda makam elde etmişlerdir. Dini nedenlerle müşrikler putlarını, oryantalistler de kendi dinlerini oryantalizm ve misyonerlik vasıtası ile savunup Müslümanları müşrik veya Hristiyan yapmaya çalışmışlardır ve bu mücadele hala devam etmektedir!

"İslam'a karşı çıkan toplumun o zamanki önderlerinin tek korkuları çıkarları adınadır. Eğer o çıkarıcılar, toplumun ileri gelenleri kişisel çıkarlarını değil de insanlığı düşünmüş olsalardı tüm insanlığın hidayetine vesile olacaktı. Ne yazık ki, kişisel çıkarlar toplumsal menfaatlere baskın gelmiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 76, 78) Tıpkı günümüz ateist ve oryantalistleri için de hiçbir değişiklik söz konusu değildir! Sadece dünyadaki sürelerini bitirip, tek tek hesap vermek için sıralarını beklemektedirler!

"Avrupalıların İslam ile ilk tanışmaları hicretin 7. yılında Hz peygamberin Bizans kralı Heraklius'a davet mektubu yazması ile başlamıştır. Heraklius'un kendisine danıştığı Ebu Süfyan, yalanları daha sonra ortaya çıkar korkusu ile her soruya doğru cevap vermiş, bu da Rum ileri gelenlerini kızdırmıştır. (Buhari, Cihad, 101; Ahmed, Müsned, I/263; Müslim, III/1395) Görüldüğü gibi daha ortada (Siyasi veya ekonomik) hiçbir sebep bulunmaksızın 'sadece dini nedenlerle' Avrupalı, İslam'a karşı tavır takınmıştır. Daha sonraki İslami fetihler bu düşmanlığı bilemiş, haçlı seferleri ile kin doruğa çıkmıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 19, 20) Batıcı bir gazeteci olmasına rağmen Hıfzı Veldet Velidedeoğlu bile anılarında "Hristiyan milletlerin haçlı devri Avrupa'sından beri Türklere karşı devam ettire geldikleri düşmanlık duygusu ve peşin hükümlerinden" bahsetmektedir. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, s. 428) Yine bir Yahudi olan Prof. Fritz Neumark ise bu konuda şunları itiraf etmektedir: "Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı, Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Diyelim ki laik şöyle dursun, Hristiyan olsanız da size düşman olarak bakmaya devam ederler." (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316)

“İddiaların en eskisi, Dimaşki'ye aittir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 248; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) “Yuhanna ed-Dimaşki ortaçağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıydı.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 20) “Dimaşki'nin, İslam'ı ‘deccalin habercisi’ olarak sunduğu algı, ‘bugüne kadar’ uzanacaktır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 46) “John of Damascus (Şamlı İoannis veya Şamlı Yuhanna, Doğu dünyasında tanınan adıyla Yuhanna ed-Dimaşki), ‘De Haeresibus’ adlı kitabında İslam'dan söz eder. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 13) “Yuhanna ed-Dimaşki'nin Yunanca ‘De Haeresibus’ adlı eserinin 15 sayfası, ‘İslamili sapıklık’ başlığı altında peygamberimize ayrılmıştır. Bu eser, İslam karşıtı polemiklerin en önemli kaynağı olmuştur. (Hıdır, s. 155) “Hristiyanlar arasında İslam konusundaki ilk otorite olarak kabul edilmiş ve kaleme aldığı ‘Risale’de, ‘gelecekteki bütün İslam karşıtı münakaşa eserlerin cephanesi’ haline gelmiştir.” (J. W. Voorhis, John of Damascus on The Muslim Heresy, The Moslem World, XXIV/391) 1943 tarihinde vefat eden Duncan B. MacDonald, tıpkı John of Damascus gibi, İslam'ın Yunan kilisesinin etkisi ile oluştuğunu ileri sürüyordu. Ona göre İslam, Musevi ve Hristiyan inancına aykırı bir mezhep, bir dalalet idi. Dolayısıyla da Müslümanlar ıslaha/düzeltilmeye ihtiyaç duyuyorlardı. Bunu da yapacak olanlar misyonerlerdi. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 80) “Yuhanna ed-Dimaşki yazdıkları ile gelecekteki tüm oryantalistlere ‘temel teşkil edecek’ ithamlarda bulunmuştur.” (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 32) “Dimaşki'nin, İsmailî sapıklık başlığı altında İslam'a reddiye olarak yazdığı 15 sayfayı aşmayan risalesindeki iddialar, Normal Daniel'in (Islam and West, IX. bölüm) ifadesi ile daha sonra Batıda, ‘nesilden nesile aktarılmış ortak bir algılama’ halini almıştır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 72) “8. yüzyıldan beri var olan nefret ve düşmanlık odaklı yaklaşım tarzının” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 69) “kökenini Dimaşki oluşturur. 1156'da ölen Peter el Venerable gibi birçok oryantalist, Dimaşki'den aldığı görüşleri aynen eserlerine aktarırlar.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 71) “1045 doğumlu Aziz Peter olarak tanınan Fransız rahip Pierre Maurice de Montboissier direktifiyle hazırlanan koleksiyon ile İslam'a XIV. yüzyıla dek saldırılır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 16) “Peter the Venerable, Latinceye bazı eserleri tercüme eder. Bu eserlerde, ‘çarpıtmaya yönelik, tarihi gerçeklerle uyuşmayan, fantaziye dayalı çeşitli görüşlerden’ oluşur.” (Daniel Sahas, İslam, s. 86-70, 79-108) Peter, şöyle demektedir: “Muhammed bir peygamberse ben eşekten kötüyüm.” (Daniel Sahas, İslam, s. 42) Peter'in argümanları daha çok Yahya ed-Dimaşki'ye dayanır. (Hıdır, s. 177) “Dimaşki ve Hristiyan el-Kindi tarafında ortaya atılan olumsuz Muhammed tasavvuru, Bizans ve Batı Hristiyanlığına ait eserlerde bir takım kurgusal-hayali öğelerle daha da olumsuz hale getirilmiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 98) “Hz Muhammed'i tasvir ederken kullanılan aşağılayıcı üslup ortaçağda Dimaşki'nin temsil ettiği geleneksel üslubun devamıdır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 293, 447) Edward Said, “Ortaçağ'dan bu yana Avrupa veya Amerika tarihinde ‘İslam'ın nefret, ön yargı ve politik çıkarların oluşturduğu bir çerçeve’ dışında yaygın bir şekilde tartışıldığı ya da düşünüldüğü bir döneme rastlayamadım.” (Asaf Hüseyin, s. 112) demektedir. “Batıda II. Yüzyıldan beri ‘Muhammedilik’in sapkınlığı ve yalanlığı tezini’ işlemeleri, dozu değişse de günümüze kadar gelmektedir.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşımına İtirazlar, s. 16) Ortaçağda Hristiyan yazarların çoğu, onun iddialarını tekrarlamıştır. Aslında, 19. ve 20. yüzyıldaki oryantalistlerin görüşleri de, Dimaşki'nin görüşlerine dayanır. Dimaşki üzerine ciddi araştırma yapan tarihçi Philip S. Khoury, Dimaşki'nin İslam ve peygamberimiz üzerine verdiği detayların ‘pek çoğunun asılsız olduğunu ve İslam'a duyduğu düşmanlık ürünü olarak’ yazdığını belirtmektedir. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 70, Khoury'den alıntı)

Mekke’li müşrikler ne ise oryantalist bakış açısı da aynıdır ve tarih boyunca bu hiç değişmemiştir! “Mekke müşrikleri, Hz Muhammed'in Kur'an'daki bilgileri Yahudi ve Hristiyanlardan elde ettiğini iddia etmişlerdir. (Hıdır, s. 272) Mekke müşriklerle benzer şekilde, ortaçağ Hristiyanlığı da Hz Muhammed'e karşı benzer imajlar ileri sürmüşlerdir.” (Hıdır, s. 76) ‘Birçok Batılı oryantalist, Hz Muhammed'in ehli kitaptan Kur'an'ı okuduğunu, öğrendiğini iddia eder. Onların asıl gayesi Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır.’ (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 32, 250, 277; Hıdır, s. 25) “Resulullah devrinde yapılan itirazlar gözden geçilince, ta asrımıza kadar yapılan

itirazların da hemen o -Mekke'li müşrikler- devrinde yapılanlardan farksız olduğu anlaşılmaktadır.” (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 8) “Müşriklerin fikirlerini devam ettiren ‘Oryantalistlerin de ideolojisi değişmedi ve hala aynı şekilde sürüp gitmekte, ‘aynı tavır değişik etiketler altında faal’ olmaya devam etmektedir.” (Asaf Hüseyin, s. 64) “Oryantalizm, temel çıkış noktası olan ‘Hz Muhammed’in asla peygamber olmadığı’ iddiasını değiştirmiş değildir. Ön yargı değişmemiştir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 243) “19. yüzyılda, çoğu oryantalist misyoner olan yazarların olumsuz peygamber imajı aynen devam etmektedir.” (Hıdır, s. 111) “19. yüzyılın başlarında, Avrupa'ya kaçırılan yazma kitapların sayısı 250.000'dir.” (Mustafa Sıbai, s. 36) “19.'dan ve 20. Yüzyılın ortalarına dek 150 yılda oryantalistlerin İslam hakkında yazdıkları 60.000 eserdir” (Edward Said, s. 316) ve oryantalistler, Dimaşki'den itibaren devam eden düşmanca tutumlarını aynen sürdürmektedirler. “Yuhanna ed-Dimaşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 21) “Hz Peygambere ait ortaçağdaki imajla, günümüzdeki 'modern ortaçağ' imajı arasında alabildiğine benzerlik vardır ve bu imaj tarih boyunca tekrar edile gelmiştir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 23, 28, 29, 32, 33, 36, 45, 49, 53, 57, 66, 70, 71, 72, 77, 87, 91, 112, 132, 143, 155, 175, 239, 246, 276, 295, 365) Watt, “Dünya ünlüleri arasında bugüne değin Hz Muhammed kadar dil uzatılan biri olmadığını, bunun sebebinin de asırlarca İslam'ın Hristiyanlığın en büyük düşmanı olarak algılanmasının yattığını” belirtir. (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) “Oryantalistlerin İslam'a yönelik saldırgan tutum ve küfürleri ‘günümüzde nasıl ise, asırlar önce de’ öyle idi.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm, İslam ve Türkler, s. 29) “Batı da haçlılardan bu yana karşıt olarak sadece İslam'ı görmüş ve ‘hala’ görmektedir.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 70) “Oryantalizm, Haçlı Seferlerinin yenilgilerinin bir neticesidir. İslami araştırmaları, Haçlı Savaşları'ndaki hezimetlerin intikamını alma arzusundan ileri gelmektedir. (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 11-12) İslam'ın daha detaylı araştırılması anlamında “Oryantalizm, haçlı seferlerine dek uzanır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10, 12, 119, 130) ve “Haçlı seferleri zamanındaki hissiyatın bir kısmı bugün bile varlığını sürdürmektedir.” (G. E. Philips, The Religion of the World, s. 113) “Müslüman dünyanın askeri ve siyasi manevralarla alt edilemeyeceğini inanan İspanyol kardinal Segovialı John yeni bir strateji geliştirerek, İslam'ın teolojik argümanlarla önlenmesini önerir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 110) “Haçlı seferleri ile beraber Moğol istilaları İslam toplumuna büyük zararlar verir ama amaçlarına ulaşamayan Hristiyanlar Arapça kürsüsü (Viyan, 1312) açarak İslam dini ile ilgili bilgileri toplayıp, bunun üzerinden İslam'a savaş açmaya karar verirler. Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmadı. Haçlı seferleri Müslümanlar ile Hristiyanlar arasındaki nefret ve güvensizliği pekiştirdi ve kurumsal açıdan Batıda kiliseler bu çatışmayı insanların evlerine kadar soktu.” (Asaf Hüseyin, s. 18, 36) “Savaşla bir şey yapılamayacağını anlayınca, taktik değiştirerek oryantalizm çalışmalarına yönelmişlerdir. Oryantalizm, Müslüman ülkelerinde emperyalistlerce tam bir egemenlik sağlanması, gerekli şartları hazırlama görevini, ilim ve doğu halklarını tanıma adı altında gerçekleştirmiş, ‘misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi altyapı hazırlama görevini’ yerine getirmişlerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. III; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) “Bunun için oryantalistlerin yeterli olmadığını savunanlarda vardır. Oryantalist H. Gibb, “Doğu oryantalistlere bırakılamayacak kadar mühim bir bölgedir.” demektedir.” (Asaf Hüseyin, s. 63) “Batı ekonomik ve teknolojik sömürü ve tekelleşmeye yönelik planlarını uygulamayı sürdürmüştür. Ona karşı değer sistemlerini muhafaza eden tek medeniyet İslam medeniyetidir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 9) “Batı hala orta çağdaki İslam'a bakış açılarını korumaktadırlar.” (Hamdi Zakzük, s. 102) “Lord Cromer, 'Modern Mısır' adlı kitabında, 'Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama Doğuştan mantıklıdır.’” (Said, s. 48) derken de bu kibirli ve üstten bakmacı tutumlarını açıkça itiraf etmektedir. “İlk Nobel edebiyat ödülünü alan ve İngiliz sömürgeciliğine övgüleri ile tanınan İngiliz Şair Rudyard Kipling, “Doğu Doğudur, Batı Batıdır ve bu ikili hiçbir zaman bir araya gelemeyecektir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) derken, “1936'da vefat eden bu sömürge şairi R. Kipling'in şu sözleri de çok şey anlatmaktadır: "Batılılar akılcı, barışsever, hürriyetçi, mantıklı ve gerçek değerleri kazanmaya

muktedir kimselerdir. Doğulular ise bunlardan hiç birine sahip değildir.” (Hamdi Zakzük, s. 105, 115) “Avrupa’da, ‘Doğu ile Batı birbirini anlayamaz’ sözü İngilizler arasında adeta bir darbimesel/atasözü olmuştur.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 288) “Doğuya ait bilgilere sahip olan araştırmacıların genel eğilimi, Batıya ait bu bilgileri bir şekilde, Batı üstünlüğüne ve emperyalizmine hizmet edecek şekilde saptırmak olmuştur.” (Ömer Baharoğlu, s. 105) Ünlü araştırmacı Oliver Kontny’nin tespiti tam yerindedir: “Batı kendine bir totem kuruyor. ‘Ben Batıyım; akıl, bilim, demokrasiyim. Sen ise Doğusun; Duygu, fanatizm, diktatörlük!’ Batı için acilen bir zihniyet devrimine ihtiyaç vardır. Egemen düzeni mutlaklaştırıp, bu düzende yeri olmayanları hiçe sayan anlayış aşılmalıdır artık.” (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine, Doğu-Batı, I/120) Bu bakış açısı 1990’lı yıllarda Samuel Huntington tarafından da ‘Medeniyetler Çatışması’ adı altında yeniden güncellenmiştir ve bu da aslında Batı’da hiçbir şeyin değişmediğini göstermektedir! “İslam’ın Avrupa’daki rolünün çoğunlukla ihmal edilmesinin nedeni, oryantalizmin düşünüş biçimidir.” (Jack Goody, Avrupa’da İslam Damgası, s. 28; E. Said, Oryantalizm, s.2) “Oryantalistler kendilerini hem hakim hem savcı makamında görürler.” (Hamdi Zakzük, s. 104) “Oryantalistler tüm araştırmalarında ‘sonucu önceden kararlaştırmışlardır.’ Onlar ‘İslam’ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum’ ederler.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) “Oryantalistler ‘önce bir konuda kendi kesin yargılarını’ verdikten sonra, ‘bu yargıyı haklı çıkarmak için veri toplamaya’ çalışmaktadırlar. (Yaşar, s. 116) “Avrupalıların İslam’a karşı duydukları nefret, şiddetli bir taassubun kurduğu temeller üzerinde durmaktadır. Avrupalı oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda tarafgirliğe kapılmaktan kurtulamamışlardır. ‘İslam daima hakimlerin önünde duran bir sanıktır, Batılı oryantalistler suçu ispat için uğraşan savcı rolünü oynamaktadırlar. Avukat rolünü oynayanlar da müvekkilinin suçlu olduğuna bizzat inanmaktadırlar ve bu yüzden hafifletici sebeplerin göz önüne alınmasını istemektedirler.’ Meseleye, ‘daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından’ bakmaktadırlar. Oryantalistler ‘şahitlerini, daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre’ seçmektedirler. “Oryantalistlerin büyük çoğunluğu papaz, rahip ve misyonerlerdendir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 11) ‘İlk müsteşriklerde Hristiyan misyonerlerdi. Oryantalistlerin İslam’a hücumları, onlara miras kalmış bir alışkanlıktır.’ Oryantalizm Haçlı seferlerinin getirdiği etkilere dayanır. ‘Haçlı savaşlarının ruhu Avrupa’ya hakim ola gelmiştir.’ Misyonerler ve papazlar ‘Müslümanlara çok kere putperest’ adını takarlar. Sanki bütün dünya Avrupa için, onun medeniyeti için var edilmiş, sanki diğer milletler birer hizmetçidirler.” (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 61, 68, 80) “Oryantalist akademisyenler İslam söz konusu olduğunda oldukça cüretkar, emredici bir amir konumundadırlar. Bir Hristiyanın kendi dini için söylediği gibi: “Kiliseye dair bir soru soran yabancı, içinde olmadıkça onu anlayamaz.” (Paul Ferris, The Church of England, s. 10) Hiçbir dini sistemin dışındakiler, içeridenmiş gibi o sistemin ruh, mana ve önemini tam anlamı ile kavrayamaz.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 78) Ama “Oryantalistler, İslam’ı Hristiyan tabir ve ifadelerle anlamaya çalışmaktadırlar. Dolayısı ile oryantalizm başarısız olmuştur.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 101, 106)

“Batı’nın Doğu’yu ‘öteki olarak’ görmesi, İslam’ın tarih sahnesine çıktığı 7. yüzyıla kadar gider.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) “Müslümanlarla ilk karşılaşan Doğulu Hristiyanlar, 7. yüzyılda İslam ile ilgili bir imaj oluşturmaya başlamışlar, daha sonra Latin Batı dünyası bu imajı tamamlamıştır. Günümüzde de bu imaj varlığını, ‘tekrar edilmek’ suretiyle korumakta ve devam ettirmektedir.” (Annemarie Schimmel, XII. Asırda İslam dini ile Hristiyanlık arasındaki münasebetler, AÜİF, 1953/2, s. 71; Fuat Aydın, Batı İslam Algısının arkeolojisi, s. 12; Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16, 105) “Tıpkı Doğulu Hristiyanlar gibi, Batılı Hristiyanlar da İslam’ı, putperest, sapkın, Mesih karşıtı olarak sunar.” (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 28) “Bazı Amerikalı de oryantalistler Avrupa dillerinde üretilen çalışmalara aşırı bağımlı haledirler. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 190) “Volney Kontu François de Chassaboeuf (1757-1820) yazdığı eser ile Kur’an ve Hz Muhammed hakkında iftiralarda bulunur. Yazarın bu görüşleri dünya çapında etkili olur. ABD Başkanı Thomas Jefferson

kitabın çevirisini yapar. Daha sonraki yazarlar da bu fikirlerden etkilenir.” (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 87) Zaten “Amerikan üniversitelerinde İslam araştırmaları, İslamiyet'e karşı şiddetli önyargı ve kini olanlar tarafından yönetülürken.” (Mustafa Sibai, s. 94) siyasette de “İslam ABD’de hala sağcılara göre barbarlığın temsilcisidir; solculara göre ortaçağ dinciliğinin sembolüdür. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 17) “Avrupa’da da İslam ile ilgilenenlerin önemli bir kısmı dini, siyasi veya ideolojik önyargı ile hareket etmişlerdir. Oryantalistler, İslam medeniyetine taraflı bakmaktan kendilerini kurtaramamışlardır.” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 200)

850’lerde Paul Alvarus, “Hristiyanların Arap roman şiiri okumayı sevdiğinden, Arap filozofları okuduğundan, kendi dillerini unuttuğundan” (K. W. Southern, Wester Views, s. 21) şikayet ederken, 1300’lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınmakta idi: “Ben kepaze oldum. Tanrı’nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed’e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?” (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/44) Günümüzde de "Oryantalist zihniyet, ırkçılığa ve göçmen krizine sebebiyet vermeyi sürdürmektedir." (Yeni Şafak, 21 Temmuz 2019) “Yuhanna ed-Dımaşki’den başlayarak, Müslümanlara saldırmaktan daha çok, Hristiyanların din değiştirerek Müslüman olmamaları için, Hristiyanları ikna etmeyi hedefleyen, reddiye eserler ortaya çıkmıştır.” (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23)

"Dımaşki, Kindi, Alfonsi gibi Hristiyan müelliflerinin eserleri, Bizans üzerinden, Avrupa Hristiyanlarına geçer ve bu İslam tasavvuru ‘günümüze kadar aynen’ devam eder." (Prof Adnan Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 205, 211, 215, 217; Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 131-133) “Doğu Hristiyanları arasındaki İslam tasvirinin kökeni, Dımaşki’ye dayanır. Onun çizmiş olduğu İslam tasviri, kendisinden sonrakiler için hareket noktası oluşturmuş, daha sonrakiler üzerine eklemeler yaparak zenginleştirilmiştir. Olumsuz İslam tasviri, Dımaşki ile başlamış, Kindi ile zirveye oturmuştur. Günümüz oryantalistleri, Kindi’nin ileri sürdüğü görüşler dışında, yeni eleştiri getirmezler, yalnızca, var olanı detaylandırırlar. (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 33, 34) “11. ve 13. yüzyıllarda Avrupa’da Hz Muhammed hakkında kitaplar yazılmaya başlanır. Bu çalışmaların hepsinin kökeni Bizans’ın söylenti ve hikayelerine dayanır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 82) "Yuhanna ed-Dımaşki ve Bizans kaynaklı söylenti ve hikayeler Avrupa’nın İslam algısını belirlemiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) "İslam karşıtı ilk polemikleri kaleme alan Şam’lı Yuhanna ed-Dımaşki’nin, Hz Peygamberi “sahte bir peygamber” olarak suçlamasıyla, 2000’li yıllarda Amerika’lı Evangelist Jerry Falwell’in, Hz Peygamberin terörist olduğunu söylemesi arasında göz ardı edilemeyecek ‘bir süreklilik’ vardır." (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 48) “İslam’a, teolojik, siyasi ve kültürel bir tehdit olarak algılama, ‘Orta çağdan itibaren günümüze kadar’ devam etmektedir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 55) “Bu kitapların sunduğu Muhammed imajı, günümüze kadar Avrupa’nın İslam Peygamberi algısını (Psikolojik hasta, şehvet düşkünü, merhametsiz, Deccal, Hz İsa’nın zıttı, büyücü) belirlemiştir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 83) “Sarazenler’e (Saracens: Ortaçağda Haçlılarca Müslümanlar Araplara Halifelik kurumunu da kapsayacak şekilde verilen ve "Hristiyan olmayan" anlamına gelen isim) karşı ortaçağ bağnazlığı devam etmektedir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 170-171) “Yaygın bir şekilde kullanılmamakla birlikte, Saracen ismi modern zamanlara kadar varlığını devam ettirmiştir.” (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ İngiltere’sinde “saracen” algısı) “Ortaçağda, Müslümanlara Sarazen, yani ‘çöl halkı’ veya ‘İsmaili’ veya ‘Haceri’ isimleri verilirdi. (Hz Hacer’in oğlu İsmail, Mekke civarındaki Arapların atası olması nedeni ile, Hz Hacer’in de cariye olması üzerinden küçümseme amaçlı olarak Yahudi kaynaklarında Araplar için bu isim kullanılmaktadır.) Bu iki isimde kullanımı, kökeni, Dımaşki’ye kadar gider.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 24) “11. yüzyıla kadar kökeni Dımaşki’ye kadar dayanan, Sarazenler’in, Venüs anısına dikilen bir put olan Kabe’ye, Machomet’in altından yapılmış olan putuna, Allah ve ‘Habar’ adındaki iki puta taptıklarına dair görüşler, Batıda oldukça yaygın bir inanış olarak inanıla gelmiştir.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 27) “Hz Muhammed’in üstadının, Kimisi Aryüsçü bir keşiş, Kimisi ise Nesturi bir

keşif olduğunu ileri sürülmüştür.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 36) “İslam Kılıç da yayılan bir dindir. Bu görüş, 21. yüzyıla kadar savunulmuş bir ithamdır. Papa 16 Benedict, 12 Eylül 2006’da Bizans İmparatoru 2. Manuel Paleologos’un (1391-1425) bir İranlı müderrisle, Ankara civarında yaptığı bir tartışmadan zikrettiği, "Muhammed, vaat ettiği inancı kılıçla yayma emrinden başka hangi yeniliği getirmiştir, gösterin bana." şeklindeki sözlerini nakletmiş, başlangıcı VII. yüzyıla kadar geri giden bu eleştirinin, günümüzde hala, İslam’ın kılıç ile yayıldığı anlayışının canlı bir konu olduğunu göstermiştir.” (Fuat Aydın, s. 50) Görüldüğü ve devamlı altını çizdiğimiz gibi, “Hz Peygamber imajında tarih, post-modern versiyonları ile devam etmektedir.” (Hıdır, s. 365) “Papa 16. Benedict’in İslam’a hakaret eden konuşması aslında, Hz Peygamber karşıtlığının en yetkili ağızdan tekrarından başka bir şey değildir. Batı ve Papalık aslında kendini kurtarmak istemekte, 'ötekeleştirebilecekleri bir öteki' bularak bu 'şeytana karşı' alacakları tutum sayesinde, Avrupa’yı Hristiyan bir zeminde tutabilmeyi amaçlamaktadırlar.” (Hıdır, s. 381) “Aldığı tepkiler üzerine XIV. yüzyıl Bizans imparatoru II. Mihail Paleologos’tan alıntı yaptığını söyleyen Papa ikinci kez bir gaf yapmış olur. Çünkü alıntıya katılmıyorsa onu referans almamalı, alınca eleştirmesi gerekirdi.” Aslında papanın bu sözü, bu tutumu klasik haçlı zihniyetini yansıtmaktadır. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 178) Aslında “Papalık gerçekleri bilmiyorsa cahildir, biliyor da gizliyorsaa haindir.” (Salih Kapusuz, 16.09.2006) “Kilise ve ruhban sınıfı iktidar imkanı bulursa, insanlığa ne büyük acılar yaşatacaklarının işaretini taşımaktadır bu cümleler. Yoksa ABD, İngiltere emperyalizm tarihi, engizisyon mahkemeleri, Haçlı seferleri, Katolik kilisesinin Protestanlara uyguladığı işkenceler göz önüne alındığında ‘Sizin dininiz size, benim dinim bana’ diyerek Papa’nın yaptıklarına cevap vermeyi yersiz görürüz.” (Selahattin Çakırgil, Vakit, 16.09.2006)

“Yüksel Kocadoru, düşman Türk imajının köklerini Viyana’nın kuşatılmasından ve İstanbul’un fethinden ‘daha eskilere’ bağlamaktadır ve esasen I. Haçlı seferlerinde yaratılan imaj aynen devam etmektedir. Bizans kaynaklarında rastlanan Türk sözcüğüne dayanarak daha da geriye gitmek de mümkündür.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 37) “John Demescen (Yuhanna ed-Dımaşki), Kindi ile başlayıp sonra Bizanslı ve Batı Katoliklerince devam eden süreç günümüze kadar devam etmiştir. Bu sürecin modern vesiyonları ‘karikatür krizi’, ‘Papa 16. Benedict’in konuşması’, ‘Fitna’ ve ‘Müslümanların masumiyeti’ gibi filmler, ‘karikatür sergi ve yarışmaları’ adı altında İslam’a yapılan saldırılarla ‘devam’ etmektedir.” (Özcan Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 25) Dımaşki’den başlayan, İslam’ı karalayan önyargılı metinler, ‘birbirlerinden alıntı yapan yazarlar vasıtasıyla günümüze kadar’ aynen, sadece biraz ayrıntılı olmak şartıyla tekrar edilmektedir: İslam’a iftira atan Oryantalistlerin, yalan rivayet zinciri: Yuhanna ed-Dımaşki (ölümü, 753); Abdülmesih el-Kindi (ölümü, 850; Kitabının en son basım tarihi, 1887); Petrus Alfonsi (Ölümü, 1140; En son baskı, 1960); Saygın Peter/Peter the Venerable (Ölümü: 1156); Riccordero; J. Wycliff ‘den günümüz oryantalistlerine aynen devam etmektedir! “Avrupa kendi içindeki kadar kendi dışında da karşıtlarını üretmiştir. Dışındaki karşıt; ‘Doğu’dur. Batı, Doğuya ‘dogmatik akıl’la yani ‘peşin hüküm ve kapalı zihinle’ yaklaşmıştır. Avrupa düşüncesi, kendi medeniyet dairesi içinde ‘kritik akıl’, kendi medeniyet dairesi dışında ise ‘dogmatik akıl’ kullanmıştır ve kullanmaya devam etmektedir. (Hilmi Yavuz, s. 48) Bir Hristiyan olan Edward Said bile, “Ben Avrupa ve Amerika tarihinde İslamiyet’in ‘hiddet, önyargı ve siyasal çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında’ genel olarak incelendiğini ve üzerinde düşünüldüğü döneme rastlamadım. Oryantalizm ideolojiktir ve kirletilmiştir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 58, 60) demektedir. “Avrupalılar için İslam’ın hızlı yayılışını izah edecek iki temel argüman ortaya çıkmıştır: Şiddet ve cinsellik. Bu iki tema Hollywood ‘filmlerinden karikatürlere kadar günümüzde aynen’ kullanılmaktadır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) “Batı kaynaklarında İslam aleyhinde gerçekte bağdaşmayan tahfif edici ifadelerin varlığı dikkat çekmektedir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 14)

“İspanyadaki Endülüs Emevi devletindeki Müslüman Hristiyan arasında yaşanan fikri tartışmalar, Haçlı seferleri, misyonerlik ve ticari egemenlik kurma kaygıları oryantalizmin başlamasında rol oynayan etkin faktörlerdir.” (Hamdi Zakzük, s. 26) “Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşımaktaydı.” (Mişel Cuha, ad-Dirasatul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; İ. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) “Oryantalizm’in tam olarak ortaya çıkış tarihi ve kim tarafından ortaya atıldığı bilinmemektedir.” (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 29) “Araştırmalar oryantalizmin ne zaman doğduğu konusunda fikir birliğine varamamaktadırlar. Resmen ortaya çıkışının, 1311’de toplanan Viyana Konsili’nin çeşitli Batı üniversitelerinde Arap dili kürsüsü kurulması kararı ile başladığı iddia edilir.” (Said, Oryantalizm, s. 91; Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. V, s. 21) “Bazı çalışmalar da, ilk Kur’an tercümesinin yapıldığı 1143 tarihini oryantalizmin başlangıcı olarak kabul eder.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, 16) “Bir kısım araştırmacılar bu tarihin miladi 11. Yüzyılın başlarına kadar dayandığını ileri sürerken, Paret, Kur’an’ın ilk defa Latinceye çevrildiği 12. Yüzyılın başını başlangıç tarihi olarak kabul eder.” (Rudi Paret, ed-Dirasetül-İslamiyye vel-Arabiyye Filcamiatil-Almaniyye, s. 9) ki zaten “13. yüzyıldan günümüze dek yazılan kitapların çoğu sömürgeci düşmanlık ve dini misyonerlik maksadı ile yazılmıştır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 143) “Oryantalizmin ortaya çıkışını en erken milattan önce 4. Yüzyıla kadar götürenler.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 19) olduğu gibi, “Necip el-Akiki’de, el-‘Müsteşrikun’ adlı eserine, Fransız Rahip Gerard de Oraliac’ın (940-1003) hayatına yer vererek eserine başlar ve bu tarihi esas alır. (Ömer Baharoğlu, s. 21) “Oryantalizm kelimesi ilk kez 1779’da İngiltere’de, 1799’da ise Fransa’da kullanılmaya başlanmıştır.” (Abdülaziz Hatip, s. 18) Doğu araştırmaları bir anda ortaya çıkmamış, ülkeden ülkeye değişiklik göstermiştir. Bunda o ülkenin İslam ile temasa geçip geçmemesinin büyük önemi olmuştur. ‘Oryantalizmin birinci nedeni dini olmasıdır. Yani İslam dinini daha iyi tanıyıp, onunla en etkin şekilde mücadele edebilmektir.’ (Abdülaziz Hatip, s. 19) “Oryantalizm bilgiyi iktidar olmak, sömürmek için kullanmıştır.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 80)

“Oryantalizmin kuruluş kararının verildiği 1245’te toplanan Viyana Konsiline” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 8) dikkat çekilse de aslında “İslam düşmanlarının ortaya koyduğu düşmanlığın, oryantalizmin başlangıcı olduğunu söylemek mümkündür. Hz Muhammed’in peygamberliği hakkında insanları şüpheye düşürtme gayreti ‘Mekke’li müşriklerden beri’ devam etmektedir. Oryantalistler, geçmiş asırlarda müşriklerin söyledikleri şeylerden başka bir şey söylememektedir. Eskilerin (Müşriklerin) mantığı yenilerin de mantığıdır. Zira küfür tek millettir.” (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 18, 29, 30, 37) Müşrikler Hz Muhammed için, “Bir topluluk kendisine yardım ediyor.” (Furkan, 4); “Bir insan ona öğretiyor.” (Nahl, 102) şeklinde iddialarda bulunurken, günümüz oryantalistleri de dahil aynı ithamları benzer mantık silsilesi içinde aynen devam ettirmektedir. “Ateistler ve misyonerler, Kur’an’daki kıssaların, Hristiyanlardan alındığını iddia ederler.” (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 224) Mekke’li müşrikler, ‘kendi atalarının dinine’ (Maide, 104) aykırı olarak gelen bu din ile, Politeizmi, putları, kumarı, içkiyi, ahlaksızlığı vb. reddeden bu dinin peygamberine önyargı ile yaklaşmışlardır. Aynı bakış açısı oryantalistlerde de mevcuttur: Teslisi, ki aslında politeizmi (Baba, oğul, kutsal ruh) inkar eden, (İsa, Meryem ve azizlerin heykelleri başta) putları reddeden ve ruhbanlık sınıfını onaylamayan bu din, mutlaka sahte bir din olmalı idi! Öyle ya, bu din ‘tüm ataların dinine’ karşı idi! (Namık Kemal, Renan Müdafaaanamesi, s. 16) Emile Dermenghim: “Müslümanlar da Hristiyanlar da birbirilerini yanlış anlamışlardır. Fakat şunu itiraf etmek gerekir ki yanlış anlama, Batılıların tarafında Doğuluların tarafından daha fazla olmuştur. Batılı fırsatçı menfaatperest yazar ve şairler, İslamiyet’e asılsız hatta çelişkili ithamlarda bulunmuşlardır.” (Dr. Gallab, Nazratul İştirakiyye, s. 9; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) diyerek önemli bir gerçeği itirafta bulunmaktadır. Ama yine de her zaman “Oryantalistler tıpkı cahiliye dönemindeki müşrikler gibi şaşkınlığa düşmüş, kendi kafalarındaki karışıklığı ve tutarsızlığı Hz.

Muhammed'in davranışlarına yüklemeyi çalışmışlardır. Müsteşriklerin iddiaları aslında müşriklerin iddialarının bayatlamış tekrarından başka bir şey değildir ve gerçekte hayal gören, vehmeden, kafası karışık olan eski müşrikler ve yeni müsteşriklerdir.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 22, 27) “Oryantalistlerin her ne kadar metot ve yöntemleri farklı olsa da İslam'a yönelik bakışlarında bir değişiklik söz konusu değildir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 72) “1843 yılından itibaren ‘tarihi tenkit metodu’ ile İslam'a yaklaşılmış ama yine de birden fazla tasavvur ortaya çıkmıştır. 20. Yüzyıla, ‘klasik ve revizyonist yaklaşım’ olarak iki bakış açısı ortaya çıkmış ama sonuç yine de değişmemiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 452) Goldziher, Caetani gibileri şu fikirdedir; Muhammed kavminin düştüğü bataklıkları gördükçe bunları kurtarmayı hayal etmiş, peygamber olduğuna inanmış, tasarladığı düşünceleri ebedi bir üslupla ifade ederek vahiy diye etrafına duyurmuştur. Bu iddialarıyla, 1400 sene önceki Ebu Cehil gibi cahil müşriklerin fikrini tekrar etmiş olmaktadır. (Ateş, s. 126) “Goldziher, Peygamberliğinin başlangıcında düşünceleri, 'başkalarına ait örnekler' şeklinde dışarıya aksediyordu.” (Goldziher, al-Akaide va's-Şeria fi'l- İslam, s. 8) derken aslında Kur'an'ın deyimi ile ‘Esatirul-evvelin: Eskilerin masalları’ iddiasını aynen devam ettirmektedir. Görüldüğü gibi, Goldziher'in zihniyeti tıpkı Mekke'li müşrikler gibidir!” (Ateş, s. 127) Kısaca oryantalizm, başlangıç ilkeleri ve ruhu, Mekke'li müşriklerin iddialarına dayanan; akademik anlamda 1311 tarihinde başladığı iddia edilse de aslında Dimaşki'nin ithamları ile başlayan bu süreç, İslam'ı olduğu gibi değil, görmek istedikleri gibi aktaran; odak noktasında Hz Muhammed'in peygamber olmadığı görüşünün yer aldığı; amacı elde edilen bilgilerle sömürgecilik, misyonerlik, ticaret geliri elde etmek olan ve Doğu, özellikle de İslam alemi ile ilgilenen bilim dalıdır.

Yine ateist, Marxist ve oryantalist dünya görüşlerinde, Mekkeli müşriklerin izlerini bulmakta mümkündür:

Deist mantık (Ahiret inancını red): Müşrikler: "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, biz tekrar mı diriltilecekmiz?!" (Mü'minün, 82; Vakıa, 47); "Hayat sadece bu dünya hayatıdır, ölürüz, yaşarız. Bizi ancak zamanın geçmesi helâk eder" (Casiye, 24); "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra mı diriltileceğiz?" (Sâffât, 15-16); "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ölürüz, yaşarız, biz diriltilecek değiliz." (Mü'minun, 37); "Dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltilecekmiz?" (Yasin, 78)

Marxist ideoloji(-nin temel iddiası aynen): Mekkeli müşrikler: "Alışveriş (ticaret) de riba/faiz gibidir." (Bakara, 275)

Oryantalist zihniyet (Muhammed, Kur'an'ı 'İncil-Tevrat'tan alıntılarla' yazdı iddiasının diğer bir versiyonu): "Onlara, "Rabbimiz ne indirdi?" diye sorulduğunda "eskilerin masallarını!" diye cevap verirler." (Nahl, 24)

“Marksizm de, oryantalist geleneği takip etmiştir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 16) Zaten “Marxizm, sonuçta Batı kültür dünyasının bir ürünüdür. Marx'ın ‘insanoğlunun yazgısını gerçekleştirmek’ gibi ifadeleri de (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 176) aslında Batılı üstünlük ve yönlendirme mantığını kendisinin de taşıdığını göstermektedir. “Batı kaynaklı ideolojilerden Marx'ın ekonomik, Freud'un psikolojik, Darwin'in ise biyolojik teorileri oryantalizmin uç keşif kolları olarak tarihsel işleve sahip olmuşlardır.” (Süphandağı, s. 57) “Asya'da özel mülkiyetin olmadığı görüşü destekleyen Boulanger ve Bernier gibi yazarlar, Asya'nın Avrupalılar tarafından sömürgeleştirilmesi için, sözde gizli bir bahane hazırlarlar. Hegel'e göre İslam, çoktan bütün ayrıntılarıyla tarih sahnesinden çekilmiştir. Komünist Manifestoda Marx ve Engels, Batı kapitalizminin Çin ve Hindistan'da ilerlemeci bir güç görevi gördüğünü ileri sürerler. Özellikle İngiltere'nin, Çin ve Hindistan konusunda yürüttüğü sömürgeci siyaset,

Marx ve Engels'in görüşleri ile paralellik arz eder. Marx ve Engels'in Asya hakkındaki görüşlerinde kaynak olarak, Bernier ve İngiliz faydacılığı esas alınmıştır. 1853'de Engels'e yazdığı bir mektupta Marx, Bernier'in haklı olduğunu yazmaktadır.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 21, 22)

“Batının Hz. Muhammed'e bakışı, kendi kimlik anlayışı ile paraleldir. Batı, Hz. Muhammed'e dini, siyasi/askeri, kültürel ve ekonomik etkenlerle bakmışlardır” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 199, 201) “Önce Ortodokslar, daha sonra Katolikler İslam'a saldırırken en son Protestan mezhebinin kurucusu Luther'de bu gruba dahil olmuştur.” (Asaf Hüseyin, s. 21) Luther de, ‘Refutation of the Quran’ adlı eserinde Hz Muhammed'i şeytanın oğlu ve sapkın bir hareketin kurucusu olarak ilan eder. Bu ‘sapkınlığın’ en önemli göstergesi olarak da İslam’ın İsa’nın ilahlığını inkar etmesini gösterir. (S. A. Francisco, Luther, s. 7-12) “Oryantalistler, yüzyıllar boyunca bıkmadan usanmadan benzer konuları işlemiş ve bu şekilde hedeflerine ulaştıracak büyük bir literatür oluşturmuşlardır.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 30) Aloys Springer, Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini iddia eder ve "Zira bunların teslis ve İnciller ile ilgili görüşleri, Ortodoks Hristiyanlardan farklıdır." diye devam eder. (The life of Muhammad, s. 175) Yani, oryantalistlere göre teslisi reddeden her görüş sapıklıktır. C. S. Hurgronje, Muhammed'in Yahudilerden etkilenerek, 'tek tanrı anlayışını ortaya attığını', testisi reddettiğini iddia eder. (Mohammedanism, s. 45) “Teslis' e karşı çıkan bir din Hristiyan ilahiyatına karşı yapılmış açık bir meydan okuma idi. Oysa Batıya göre Hristiyanlık tek hak din idi.” (Prof. Seyfettin Erşahin, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 201) ‘İnciller, dolayısı ile Hristiyanlık hakikatin kendisi olduğuna’ göre, İncilleri tahrif edilmiş kabul eden veya teslisi reddeden Hz Muhammed, 'Hakikat düşmanı', dolayısı ile 'şeytani' olmak zorunda idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 449) “Dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerine alternatif görüşler ileri süren ve kendi dinlerinin yanlışlığını iddia eden bu yeni dini kabul etmek istememektedirler. (İbrahim Sarıçam, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 289) “Batıda Hz Peygamber, ‘Hristiyan bakış açısına göre’ değerlendirilmektedir. Üç dinin peygamber anlayışlarında farklılıklar vardır.” (Hıdır, s. 403) Halbuki "Hristiyanlar Hz peygamberi şiddet yanlısı olarak nitelerken, İslam hazreti İsa’yı bir peygamber olarak kabul etmektedir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 45) “İslam karşıtlığı daha ziyade Hz Peygamber üzerinden yürütülmektedir. Şu soruları yüksek sesle sormanın zamanı gelmiştir: Resulullah hakkında konuşurken en azından nezaket sınırlarını zorlamamak gerekmez mi? Müslümanların Hz İsa'ya gösterdiği saygıyı, Batının da Hz Muhammed'e gösterme zamanı gelmedi mi?” (Hıdır, s. 28) Oryantalistler daha en başta ilk düğme yanlış iliklenmekte, gerisi de hep yanlış olarak gelmektedir; ‘Teslis gerçek, tevhit yalan’ iddiası ile başlayan her hareket kendi içinde çelişen ve gerçeklere aykırı kurgulardan oluşan bir yalanlar zincirini doğurmakta, ne yalanlarını temellendirmede birleşebilmekte ne de gerçeğin üstünü örtmeye güçleri yetebilmektedir. Fück, siyasi ve dini nedenlerle İslam ve Hz Muhammed'e hep nefret ve kaygı ile bakıldığını söyler. "Avrupalı bugün bile Muhammed kelimesi ile sahte peygamberi düşünebiliyor ve İslam'ı, ateş ve kılıç ile yayılan bir sapık öğreti olarak tasvir ediyorlar." (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 154-155) demektedir.

İddiaları

“Muaviye’nin sarayında yetişmiş ve babası gibi maliye bakanlığında görev almış olan Hristiyan Dımaşki, Ömer b. Abdülaziz döneminde görevden alınca İslam aleyhine yazılar yazmaya başlamıştır. Günümüzde de oryantalistlerin aynen tekrar ettikleri görüşlerin temelini atan Dımaşki, Müslümanların eski bir Afrodit heykelinin başı olan Hacerül-Esved’e taptığını ki, günümüz ateistleri bu iddiayı aynen dile getirmektedir; Hz. Peygamber’in Tevrat ve İncil’den yararlanarak Kur’an’ı yazdığını ki, Oryantalistler 1400 senedir bunu tekrarlamaktadır; aldığı vahyin aslında bir rüyadan farklı olmadığını ki, oryantalistler bunu da saradan histeriye

çeşitlendirmişlerdir; kölesi Zeyd'in karısı Zeynep'i baştan çıkardığını ki, aynen ateist ve oryantalistler bunu tekrarlarlar vb. iddialarını tekrar edip ileri sürerler.” (Bulut, s. 30) “Oryantalistler, İslam medeniyetini olduğundan farklı ve gerçeklere tamamen aykırı bir biçimde de göstermişlerdir.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 22) “İslam; Şeytanın işi, Kur'an; saçmalıklar, anlamsız yazılar bütünü; İslam peygamberi ise yalancı, sahtekar ve deccal'dir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) “Müslümanlar ise barbar, şehvet düşkünü, siyah, çirkin ve köpek kafalıdır.” (Rana Kabbani, Avrupa'nın Doğu söylenceleri, s. 32-35) “Batı, Hristiyanlığı şeytan ile savaşan bir din olarak görür. İslam hakkında kullanılan dil; zoolojik (hayvanbilimsel) bir dildir.” (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 39) “Oryantalistlerin genel kabulü, Kur'an'ın, Hz Peygamberin yazdığı bir kitap olduğu şeklindedir.” (Hıdır, s. 119) “Onlara göre, şayet peygamberin vahiy almadığını ispat ederlerse, Kur'an'ın yazarı olduğunu ispat edip, İslam'ın çökeceğine inanmaktadırlar. (Hıdır, s. 402) “Oryantalistler Kur'an-ı Kerim'i Hz Muhammed'in yazdığını iddia ederler.” (İ. Goldziher, Muhammedanische Studien, c.1, s.10-11, TDV İslam Ansiklopedisi, XIV/108; H. R. GİBB, Muhammedanism, s.27-38'den nakiller için bak: Muhammed El-Behiy, İslami Düşüncede Oryantalist Etki, s. 34-40) Hammer de “Muhammediler Kur'an'ın kelimullah olduğuna inanır. Biz de aynı kesinlikle Muhammed'in kelamı olduğuna.” demektedir. (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 93) “Onlara göre, Kur'an, vahiy ürünü değildir. İslam ancak kılıç zoruyla yayılabilmiştir. Onlar bir taraftan İslamiyet'i yanlış tanıtmış, diğer taraftan Müslümanların zihinlerinde şüphe ve tereddüt uyandırmışlardır.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16) “Eulogius, Mesih'in tanrısallığını kabul etmeyen İslam'ı, bir heretiklik (sapkın) olarak kabul eder. Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir heretiklik, halk nazarında ise İslam, paganist (çok tanrılı yerel) bir inanç olduğu genel kanaat idi. Haçlı seferlerine katılan insanlara, yaptıkları savaşı meşru göstermek maksadıyla İslam'ı, Arap putperestliği bağlamında açıklamaya gayret etmişlerdir. (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 43, 44) Oryantalistlere göre “Kur'an'ı, Muhammed kaleme almıştır. Hristiyanlık, ikna yoluyla; İslam ise kılıç yoluyla yayılmıştır.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 37, 41) “Norman Daniel, Hz Muhammed için, 'Papa adayı bir kardinal idi, emellerine ulaşamayınca peygamberlik iddiasında bulundu,' denildiğini aktarır. Batıda yeni yetişen nesil de aynı fikirlerin sapkınlıkları ile beslenmektedir. Amerika'da ders kitapları İslam hakkında, 'Bu din Muhammed adında zengin bir işadami tarafından başlatıldı, peygamber olduğunu iddia etti.' gibi söylemler içermektedir. (Ömer Baharoğlu, s. 31) Halbuki başka oryantalistler “zengin olmak için İslam dininin Muhammed kurdu.” demekte idiler! “12. yüzyılın ilk yarısındaki Hristiyanlara göre Müslümanlar ‘putperest, Araplar Muhammed’e tapan, heykelleri ise kıymetli taşlarla süslü’ insanlardı!” (Normal Daniel, İslam and West, s. 109; Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 24) “Oryantalistler hazreti Muhammed'in hayatı ile ilgili kitaplar kaleme aldılar. Bu çalışmalar, Hz Muhammed'e yönelik bir ‘karakter suikastını’ hedefliyordu.” (Asaf Hüseyin, s. 58) “Hristiyanlar Hz Muhammed'e saldırırken, bunu kendi dini geleneklerine uygun bir çerçevede yapıyorlardı. Hristiyanlığın merkezinde Hz İsa vardır ve o bir peygamber değil, tanrının oğludur. Hristiyanlar aynı bakış açısını İslam'a da uygular ve ‘İslam'ı bir Muhammedilik’ olarak görürler. Halbuki İslam'da hiçbir zaman Hz Muhammed ilahlaştırılmamıştır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 84) “Oryantalistler kendi dinlerini İsa ile temellendirirler. Hristiyanlık O'na nispet edilir ve ‘Nasranilik’ adı ile bu nedenle anılır. İslam'ı da efendimizin kurduğuna inandıkları için İslam için, Muhammedizm adını kullanmakta sakınca görmezler.” (Hamdi Zakzük, s. 105) “İslam hakkında kullanılan, "Muhammedilik/Muhammedanism ve İslam'ın kurucusu" ifadelerinden kasıt, Müslümanların peygambere tapan bir topluluk/putperestler olduğunu ifade etmektir.” (Hıdır, s. 58) Oryantalistlere göre “Müslüman idaresindeki Hristiyanlara da eziyet edilmekte idi.” (Bulut, s. 38) Thierry Hentsch'e göre ise bu iddialar gerçek dışıdır. (Thierry Hentsch, Hayali Doğu, s. 56) “Oryantalistler Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığını Hristiyanlıktan esinlenerek yazıldığını, Hz. Muhammed'in okuma yazma bildiğini, ama bazıları da bilmediğini, O'nun sara hastası olduğunu, Kur'an'da gramer hatalı bulunduğunu iddia ederler.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, Hz Muhammed ve Kur'an bağlamında oryantalistlere cevap, s. 6) “İslam'ın tanımlanması problemi daima oryantalist söylemi için belli bir aciliyet arzemiştir. Bu nedendir ki Hristiyan çevrelerinde İslam'ı, Hristiyan kültürü

üzerindeki bir parazit ya da Hristiyan inancının bir yan mezhebi olarak kategorize etmek gerekli görülmüştür.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 46) “İlk dönem oryantalistleri cahildir, hayalcidir. Kur’an’ın, Rahip Bahira’dan alınan bilgilerle yazıldığını iddia eder. İkinci dönemdeki oryantalistler ise İslam’a eleştirel yaklaşmış ve onu gözden düşürmeye çalışmıştır. Üçüncü dönemde ise, İslam’ı öğrenerek içinden yıkmaya gayretine girişmişler, yumuşak bir üslup kullanarak iftira ve hakarete devam etmişlerdir. Oryantalistler her dönemde Kur’an’ın ilahi kaynaklı olmadığı, Muhammed’in eseri olduğu iddiası ileri sürülmüşlerdir.” (Yıldırım, s. 10) “Batının bakış açısına göre İslam Doğu’da, şehvet ve şiddet ile kurulmuştu. İslam hakkındaki çalışmaların çoğu, haclı dönemine ait sert polemiklerin üzerine inşa edilmiştir.” (Hıdır, s. 33) “Kindi, Peygamberimizin savaşta dışının kırılmasını, kendisinin melekler tarafından korunmadığına delil olduğunu ileri sürer.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 83) Halbuki kendi ilahı İsa’nın çarmıha gerilmesini normal kabul eden bu zihniyet, önce ‘insan sonra peygamber’ olduğunu ilan eden ve asla melek olmadığı defalarca Kur’an’da belirtilen birinin bizlere örnek olacak cesaret ve örnek hayatını karalamaya çalışırken, içine düştüğü paradoksu fark edememektedir! Kindi, Tanrı-oğul İsa’nın “mucizesi olarak ise, “suyu şaraba dönüştürmesini” örnek vermektedir” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 98) “Kindi, Müslümanlığın menfaat ve şehvet için yayıldığını söyler. Halbuki daha İslam’ın ilk ortaya çıktığı dönem incelendiğinde, bu iddia kendiliğinden çürümektedir: Mekke dönemi, zevk ve sefa dönemi olmayıp, acı ve ıstırap dönemi olarak, Müslümanlara hiçbir dünyevi getirinin olmadığı bir zaman dilimi olmuştur. Bunu, uzun zaman Medine dönemi de izlemiştir.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 87) Rodinson, Batı’nın Hz Muhammed algısını şöyle özetler: "Muhammed bir sihirbazdı, cinsel ilişkiyi serbest bırakmıştı ve Muhammed Müslümanların en büyük putu ve baş tanrısıydı." H. Herkomer ise, ‘Ortaçağ edebiyatında İslam tasvirleri’ adlı çalışmasında şöyle demektedir: "Avrupalı kardinaller, Muhammed’in Katolik bir kardinal iken, Hristiyanlıktan ayrılıp Doğuda yeni bir mezhep kurduğunu iddia ediyorlar." (Muhammed Umerâ, Vatikan ve İslam 5, 22 Ekim 2007) Francis Bacon, ‘Cesaret’ adlı makalesinde şöyle bir yalan uydurmuştur: "Muhammed, dağı yanına çağırınca geleceğini duyurur. Halk toplanır, Muhammed defalarca seslenir dağa ama dağ yerinden kımıldamayınca utanmadan şöyle söyler: Dağ Muhammed’e gelmezse, Muhammed dağa gider." (Altınoluk, 2006, Nisan, Sayı: 242, s.14) Avrupa’da İslam hakkında o kadar kötü imaj çizilir ki, bir insanın düşüncesini kötülemek için “Muhammedi bir düşünce” diye bir tanımlama yapıldı ve bu bakış açısı günümüze dek aynen gelmiştir. (Hamdi Zakzük, s. 36) Nitekim bu yalan günümüzde Avrupa’da o kadar yaygınlaşmıştır ki, olmayacak şeyler için, özellikle İngilizcede (ABD dahil) ve İspanyolcada da bir darbı mesel olarak kullanılır olmuştur. “Müslümanlar vahşi, Hz peygamber de şehvet düşkünlüğü ile suçlanmıştır.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşımına İtirazlar, s. 19) “Muhammed bir sahtekar, kötü bir şehvet düşkünü ve şeytanla anlaşmış bir anti İsa’dır.” (Özafşar, s. 25) Hollanda’nın önemli oryantalistlerinden Adrian Reeland, 1705’te yazdığı kitabında şunları yazmaktadır: "Elbette herhangi bir din, çürütülmeye değer olarak düşünülürse, bu İslam’dır. Biri, iğrenç bir doktrin tasarlayacak olsaydı, bu ancak Muhammed olurdu. Muhammedi inançta hemen hiç güzel bir şey yoktur ve her maddesi yozlaşma içindedir. İblis ile Muhammed arasında büyük bir anlaşma vardır." (Reeland, Four Treatises Concerning the Doctrine, s. 12) “Norman Daniel, ‘Islam and the West’ adlı eserinde ortaçağ Hristiyanlık edebiyatı üzerine yaptığı çalışmalarda, İslam’a karşı yapılan hakaret ve olumsuz yaklaşımların ‘bilgisizlikten daha çok, kötü niyetten kaynaklandığını’ ifade eder.” (Özafşar, s. 22)

Halbuki “Batı, değerler açığını ve çaresizliğini, güç gösterisi ile bastırmaya çalışır. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, “Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlaki tehdit ediyor.” diyordu.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 67, 85) “Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Batı Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) “Batı İslam ile cinselliği özdeşleştirmeye çalışırken aslında her şeyde olduğu gibi bu konuda da kendi

düşünce dünyalarını başkalarına yansıtmaktaydı. Batının 'Libido' eksenli bakış açısının temelini, S. Freud'un cinselliği insan davranışlarının temel faktörü kabul eden görüşleri oluşturmaktadır.” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) Mirza Ebu Talep Han 1800'lü yıllarda gelişmiş (!) Avrupa toplumunun ahlaki yapısı ile ilgili gözlemlerini paylaşır. Daha o yıllarda evlilik dışı cinsellik tüm avrupa'ya yayılmıştır: “İngiliz kadınları oldukça rahat davranıyorlardı. Her iki cinste birbirlerinin engellemesi olmaksızın istedikleri ile görüşmek için çevirdikleri entrikalar için bir servet harcamakta idiler. Evlerin hepsi mobilyalı, yerler ipek halı idi. Çoğunluk temizlik konusunda gereken özeni göstermiyordu. Şehirde bir tane bile hamam yoktu. Hollandalıların dillerini bilmememe rağmen dans esnasında bakışları ve mimikleri ile o kadar ne istediklerini anlatabiliyorlardı ki, her seferinde yüzüm kızarıyor ve böyle bir şeye alışık olmadığım için hemen salonun uzak bir köşesine çekilmeme sebep oluyordu. İngiliz subaylar Hollandalı kızlarla beraber oluyor ve sonra da onlardan birisiyle evleniyorlardı. İrlandalı ev sahibimin aşırı sıcak davranışları bana uygun gelmediği için buradan ayrılmak zorunda kaldım. Zenginler istediklerini yapabiliyor, ister kadın isterse erkek olsun istedikleri saatte istedikleri yerde kalabiliyordu. Bu onlar için özel yaşamdı ve kimse onları gözetlemiyordu. Bayan erkek ayırt etmeden istenen kişilerle beraber olmanın güzelliği, onları bu tehlikeli geçici heveslerinin fazla esiri etmişti. Diğer bir hataları, onların çok iffetsiz olmaları ve evlenmeden sevgilileri ile birlikte aynı evde yaşamalarıydı. Neredeyse şehrin her mahallesinde genelev işletmekteydiler.”

(Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 42-43, 46, 94, 141-142, 185) 1900'lü yıllarda ise bırakın sokakları, Hristiyan kiliselerindeki eşcinsellik ve tecavüz olayları duyulmadan önce bile kiliseler ahlaksızlıkla anılıyordu “Londra gazetesinde; katedralin başrahibi, "genç kadın ve erkeklerin aşiftelik maksadıyla ibadet mahallerine gelmemeleri hususunda onları uyarıyordu.”

(Daily Telegraph gazetesi, 27 Eylül 1904) “İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 271) Halbuki amaçları yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir.” (Halil Halid,

s. 69) Doğuda Avrupa için bir tehlike mevcut olmayıp, aksine Doğu alemi Avrupalılardan gelen bunca tehlikelere maruz kalmaktadır. Asıl tehlikeye maruz kalanlar Doğular ve tehlikeyi yaratanlar Batılılar değil midir?” (Halil Halid, s. 260, 268) “Batıda, duyulduğuna göre, bir kız dans arkadaşıyla gece yarıları bir arabaya binip, evine kadar onunla gelmekte serbestmiş. Biz Hristiyan Avrupa'nın bu gibi medeni hareketlerini kabul etmeyeceğiz.” (Halil Halid, s. 178) “Edward W. Lane ise, Doğuya dönük tasvirlerinde, “Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor.” diyordu.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 85) “Batılılar, İslamiyet'in başarıyla yayılmasını, çok kadınlar evlilik ve İslam'ın kılıcının zorlayıcı gücüne bağlamaktadırlar.” (Halil Halid, s. 124,126) “Oryantalistler İslam'ın yayılmasını iki nedene bağlamışlardır: Şiddet ve cinsellik.”

(Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 139; İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) Oryantalist söylem ve metinler incelendiğinde, onlardan tehlikeli bir cinsellik anlayışının sızdığı anlaşılabacaktır. Bolidor Vercil, "İslam Kılıç zoru ile ve kadın anlayışındaki her şeyi mübah görmesi sebebiyle yayılmıştır." derken, cehaletinden değil kininden konuşmakta idi. Louise Colet, "Doğu kadını bir makineden başka bir şey değildir. Erkekler arasında hiçbir ayırım yapmaz." Demekte idi. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, “Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor.” derken. (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 85) Thomas Carlyle ise, “Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınının olduğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21) diyerek bir gerçeği haykırmakta ve “Kur'an'ı hokkabazlık eseri olarak itham etmek, benim aklımın almayacağı bir şeydir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 49) diyerek gerçeği haykıran istisnai Batılılardan olmaktadır.

İngiltere'de ve Avrupa'da yaşamış ve sömürgelerinde de gönüllü görev yapmış olan Mirza Ebu Talep Han gözlemlerini şöyle sıralamaktadır: “Kimliğinizle ilgili olarak, bütün yol boyunca yabancı olduğunuza daha doğrusu Avrupalı olmadığınız size hissettirilecektir. (Talep Han, s.

32) İngilizler Hindistan'da üst seviyede mevkileri işgal ediyor ve büyük bir ticari potansiyeli yürütüyorlardı. Ama incelikleri Hindistan'a yansıtmayı asla düşünmüyorlardı. İngiltere'de İngilizcem İrlanda'dakine göre bin kez ilerlediği halde İngilizler bana daima yabancı olduğumu hissettirdiler ve hep bana mesafelerini korudular.” (Talep Han, s. 74, 82) “Sürekli tekrarlanan eşitlik kavramı aslında görünüşten başka bir şey değildi. Burada zengin ile fakir arasındaki uçurum Hindistan'a göre daha derindi. Hizmetçilerde efendilerinden izin ve belge almadan ayrılamazlardı. Ayrıca burada onlara fazla saygı gösterilmiyordu ki, Hindistan'da bu durum daha insancıl ve yoğun.” (Talep Han, s. 141) Londra'da kaldığım süre içinde bana Müslümanlara ait özel konular hakkında sürekli sataşıldı ve bazı inançlarımın kendilerine çok gülünç geldiği söylendi. Türkler için şöyle diyorlardı: “Onlar kadar dünyada daha kötü alışkanlıkları olan başka bir millet yoktur.” (Talep Han, s. 188-189) İngilizlerde gördüğüm bir diğer hata, onlardaki geçici heves ve saygısızlıktı. Çok fazla paraya ve dünyanın işlerine düşkün idiler. Onlar böyle yaşamaya alışmışlar ve tadını çıkarıyorlardı ancak, cimrilik ve çekememezlik bu insanlar da basit bir düşünce olarak yerleşmişti. ‘Onların nezaketlerinin ve yardımseverliklerinin altında çıkar ilişkileri yatmaktadır.’ Onlar kavga çıktığında sadece seyrediyorlar ve zayıfın ezilmesine sessiz kalıyorlardı. Diğer hataları, nefislerini kontrol edememeleri ve ‘çok şehvetli bir yaşamları’ olmasıydı. Diğer bir hataları da, İngilizlerin boş hevesleri ve kibirleri idi. Genellikle bu, bilimdeki ilerlemelerinden kaynaklanmaktaydı. Yine diğer bir hataları yeni tanıştıkları birisi ile ilişkilerinde her zaman kendi çıkarlarını düşünmeleri idi. Yeni tanıdıkları kişiden bir yarar umut ediyorlarsa kesinlikle ona karşı alçak gönüllülük gösteriyorlar ve sevecen davranıyorlardı. Çıkar elde edemeyeceklerini anladıklarında ise, başlangıçta gösterdikleri sevecenliği derhal bırakıyorlar ve soğuk davranmaya ve uzak durmaya başlıyorlardı. (Talep Han, s. 176-184) Genes'te halka açık alanlarda hiç fahişelerin olmaması dikkat çekiciydi. Hemen her köşe başında maaşlı hizmetlileri vardı ve erkekler bu kişilerle konuşuyor sonra eve çıkıyorlardı. Buradaki bir diğer adette, ‘kadınların genellikle iki eşlerinin olması’ idi. Bir erkek bütün gün karısıyla beraber olduğunda ve ikincisi gelip kapıyı vurduğunda, birincisi toparlanıp evden çıkıyordu. Avrupalılar, kadınlarının özgür davranışlarından fazlasıyla olumsuz etkilenmişlerdir. Avrupalı kadınlar çok serbest bir yaşama alışmışlardı. (Talep Han, s. 229, 342, 344)

Prof. C.E.M. Joad, Philosophy for our Times adlı eserinde şöyle demektedir: "Asırlardan beri İngiltere'nin zihnine hakim olan düşünce, servet yığma arzusudur. Servetin çokluğu ve bolluğu, insanın şeref ölçüsüdür." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 242)

Görüldüğü gibi “Oryantalizm, İslam dünyasına ilişkin bilinçli bir çarpıtma ortaya koymaktadır.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 39) “Orta çağdaki oryantalistler İslamiyet'te iyilik adına bir şey bulunmadığını düşünüyor, kaynaklarda bu kanaatlerine uygun düşen bilgilerden başkasına doğru gözle bakmıyor, İslam peygamberi ve İslamiyet hakkında kötülük içeren bütün dedikoduları dilden dile dolaştırıyorlardı.” (Rudi Paret, Dirasetü'l-İslamiyye, s. 9-10) Yani “Oryantalizm, Batının hayal ettiği Doğu'yu ifade etmektedir.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 113) “Dini polemiklerin muhatabı hayali Müslümanlar idi. Onları da kağıt üzerinde kolaylıkla yok edebiliyorlardı.” (Gerhard Endrass, An Introduction to Islam, s. 7) Halbuki Said'in özeleştirisi yaparak ifade ettiği gibi, “Kötü niyetimizi sorgulayabilirsek, gerçek İslam ile kafamızdaki İslam arasındaki farkı ayırt edebiliriz.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 110) Ama bu tarih boyunca nerede ise hiç gerçekleşmemiştir! “İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux, Hz Muhammed'in peygamber olmadan önce yaşamını yağma, soygun ve kan dökerek geçirdiğini iddia eder.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 79) Revizyonist oryantalistlere göre İslam tarihi şöyle idi: İslam, Sasaniler/İranlılar tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. Hz Muhammed'de bu hareketin başına geçmiş, hareket içinde yer alanlar 'Hacer'in Soyundan Gelenler' anlamına gelen ‘muhacirler’ olarak adlandırılmıştır. Hicret, Yahudi ve Arapların beraber Kudüs'e yaptıkları

sefer olup, ‘Kudüs’ün fethi sırasında Hz Muhammed hayatta’ idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 159) Rahip Maksimus The Confessor Müslümanları, "İnsan kılıklı vahşi yaratıklar, tanrının lanetlediği Yahudiler" olarak nitelendirmektedir. (Hıdır, s. 221-222) S. W. Muir 1857’de yazdığı eserinde Hz Muhammed için, 'O'nun kılıcı ve Kur'an, medeniyet ve özgürlüğün iki inatçı düşmanıdır.' (Muir, The Life of Mahomet, I/522) demektir. 150 yıl sonra, günümüz Evangelistlerin liderlerinden Pat Robertson, Fox TV'deki konuşmasında Hz Muhammed için, "O bir soyguncu ve eşkiyadır. Bir canidir." (10.09.2002) derken, Amerikalı Baptist papaz Jerry Falwell, CBS adlı kanalda, "Muhammed'in bir terörist olduğuna inanıyorum." demektir. (03.10.2002) Hz. Peygamberin soyunun İsmail'e dayanmasından ötürü, ‘İslamililer’ olarak yapılan nitelendirme aslında bir aşağılama kastı taşır. Pavlus, İslamiloğullarını, kölenin çocukları olarak nitelendirir. (Galatyalılar, 4:22-25) “Oryantalizm birkaç önermeye dayanır. Bunlar: Hristiyanlığın ilerici ve dinamik, Müslümanlığın durağan olduğu inancı, İslam'ın durağanlaşmasının sebebinin özel mülkiyetin İslam'da olmadığı ve İslam'ın kaderciliği beslediği iddialarıdır.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 17) Halbuki durum tam tersidir. Örneğin " Hindistan'ın ilk başbakanı Cevahir Lal Nehru, ‘Discovery od India’ adlı eserinde, 'İslam, Hint toplumunda sınıf ayrımını ortadan kaldırmış, dünyadan el etek çekmek arzularını yatıştırdığını.' söylemektedir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 174)

“Hristiyanlık İslam'a karşı iki yol tercih etmiştir. Birincisi siyasi ve askeri mücadeledir. Haçlı seferleri ve şark politikası ile bu metot uygulanmıştır. İkinci yol kalemle mücadeledir: Tarihi bilgiler tahrif edilmiş, kurgusal masallar anlatılmış, efsaneler uydurulmuş son olarak ta hakaret ve aşağılayıcı bir dil kullanılmıştır. Aydınlanma döneminde de bu bakış açısı korunmuş, Hz Muhammed seküler bir bakış açısı ile bir devlet başkanına, bir fatihe indirgenmiş, bu sonuç da kişisel kabiliyet, ihtiyaç veya içinde yetiştiği ortamla irtibatlandırılmıştır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 102-104, 449)

“Haçlı seferleri ile, Doğu denince İslam anlaşılmaya başlanmıştır.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. VIII, s. 24) Haçlı seferlerinden sonra Batılılar için Doğu demek; İslam demek olmuştur.” (Süphandağı, s. 93) Oryantalizm’de Doğu, önce Araplar ve İslam, sonra Osmanlı ve Türkler ile eş anlamlı olarak kullanılmıştır. “İslamiyet, Batı için daima ‘özel bir tehdit’ temsilcisi olmuştur.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.13, 89) “Batının bilinçaltındaki değişmeyen çizgi, Doğunun her zaman Batı için bir tehdit olduğudur. Doğuya hükmedilmelidir. Oryantalizmin temeli, çatışma üzerine kuruludur.” (Yücel Bulut, s. VIII-IV) “Oryantalist söylem, Doğunun bütün günahlarını İslam'a yüklemiştir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, kapitalizm ve İslam, s. 15-21) Haçlı seferleri ile de Hristiyanlar ‘En çok arzuladıkları şeylere kavuşuyorlardı. Sofular tanrı yolunda eziyete, paragözler yağmaya, tüccarlar yeni pazara, küçük subaylar yaldızlı rütbelere, kahramanlar savaşa, dünyayı tanımak isteyenler yolculuğa’ (Emmanuel Berl, Atilla’dan Timur’a Avrupa ve Asya, s. 151) “Avrupa, kutsal savaşlarda özümsemediği kinden asla tam olarak kurtulamamıştır.” (R. Kabbani, Avrupa’nın doğu söylenceleri, s.15) “Haçlı seferlerinden günümüze kalan, tarihi İslam karşıtı teolojik ırkçılıktır.” (Süphandağı, s. 93) Bu nedenle de Martin Luther’e göre Türkler ve Müslümanlar, tanrının gazaplarıdır. (Bulut, s. 56) “Protestanların İslam'a bakışı genelde olumsuzdur. Luther Türkleri, 'Şeytana tapıcılar' olarak tanımlar.” (Hıdır, s. 87-88) “Luther, Müslümanların İsa'ya küfrettiğini söyler.” (Hıdır, s. 253) “Martin Luther, “Son nefesime kadar Türklerle karşı savaşırım.” diyecek kadar Türklerle karşı nefret ve öfke doludur.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 120) Ayrıca Martin Luther “Türk, Almanların olumsuz öğretmenidir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 5) demektir. Almanlara göre de ‘Türk, şeytanın hizmetçisi, son ve tehlikeli öfkesidir.’ (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/72) “1615 yılında İngiliz rahip William Bedwell tarafından yayınlanan kitabın adı aynen şöyledir: Mohammedis Imposturae: that is, a discovery of the manifold forgeries, falsehood, and horrible impieties of the blasphemous seducer Mohammed/Muhammed'in sahtekarlıkları: Yani kafir ve insan ayartan Muhammed'in çeşitli sahtekarlıkları, korkunç ve dinsizce davranışları.” (Hıdır, s. 90) Yine archive.org adlı siteye 2018 yılında eklenen, ilk İngilizce Kur'an çevirisini yapan Sale'in

kitabının tanıtım başlığı: ‘The Alcoran Of The Imposter Mohammed/Sahtekar Muhammed’in Kuran’ı’ (archive.org/details/TheAlcoranOfTheImposterMohammed1734) şeklindedir. Victor Hugo, ‘Les Orientales’ adlı eseri ile Doğuyu barbarca bir vahşet cümbüşü, harem, kesilen kelleler, çuval içinde denize atılan kadınlar, beyaz minareler, harem ağaları şeklinde tavr eder. Bu imaj öylesine yerleşir ki Batılı insanın kafasına, Doğuya gittiklerinde bu imajı ararlar, bu imaja uymayan ne varsa görmezden gelirler! (Bulut, s. 98) “Dante, 14. yüzyılda yazdığı ‘İlahi Komedi’ adlı eserde Hz Muhammed’i cehennemim en alt tabakasına yerleştirmiş ve sapkınlar arasında onu göstermiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 73) ‘Mary Magdelene’ 15. yüzyılda yazılan bir piyestir ve burada da Hz Muhammed, Sezar ve Firavun’un taptığı bir ilah olarak gösterilir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 43) “Erasmus, Türklere-Müslümanlara karşı din eksenli savaşa dair teo-politik kitaplar kaleme almıştır. Bugün Avrupa’da var olan bazı olumsuz Türk-Müslüman imajında onun etkisi büyüktür.” (Erasmus, Deliliğe Övgü, s. 116; Hıdır, s. 200) “Voltaire, ‘nin ‘La Fanatisme ou Mahomet’ adlı eserinde Hz Muhammed, ortaçağ geleneğine uygun en aşağılayıcı kelimelerle tasvir edilmiştir. Frederick’e yazdığı mektupta ise, ‘Muhammed’i oyunda gerçekte işlemediği bir suçu işlemiş gibi gösterdiğim için tenkit edilebilirim.’ diyerek çarpıtmasını açıkça itiraf etmiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 52) Güya Hz Muhammed, bir güvercini kulağındaki gizli bezelyeyi omuzuna konarak yiyecek şekilde eğitir ve bunu güvercin vahiy getirdi şeklinde etrafına sunar. Bu hikaye aynen Shakespear’ın eserlerine de girmiştir. Ayrıca, bir de bir boğayı eğiten Muhammed onu çağırınca hemen gelir ve önünde boğa diz çöker masalı da epey revaçta idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 67) Oryantalistler, “Güvercin ve beyaz boğa kullanarak, Muhammed vahiy aldığını iddia etmiştir, görüşündedirler. Bu anlayış, hala varlığını devam ettirmektedir.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 51) P. Bayle, güvercin ve öküz kıssalarının uydurma olduğunun kabul edilmesi gerektiğine işaret eder. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 83) “Pococke, Grotius’e: “Güvercine ait masalın delili nerededir?” diye sormuştu. Grotius, bir delil olmadığı şeklinde cevap verir. Artık bu gibi şeyleri atmak zamanı çoktan gelmiştir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 22) “Henry Stubbe, Boğa ve güvercin kıssalarını saçma olarak nitelendirir ve hiç bir Arap kaynakta geçmediğinin altını çizerek.” (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progress of Mahometanism With The Life of Mahomet, s. 149) Tabii böyle hayali birçok iddia Hristiyan dünyasında yaygındır: “Parisli Matthew, Saracenlerin (Müslüman Arapların) domuz eti yemediklerini kaydettikten sonra buna gerekçe olarak “çünkü Saracenler domuzu insanın kardeşi olarak görmektedir” der ve domuz eti yemenin Saracenlerin kutsal kitabında yasaklanmış olduğunu ekler. Matthew, Müslümanların içki içmediğini de kaydetmiştir fakat bu yasağı da Hazreti Peygamber hakkında olumsuzluk isnat eden bir hikaye ile açıklamıştır.” (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ İngiltere’sinde “saracen” algısı, s. 80) “Bazı kayıtlarda da, Muhammed’in kendini içkiye verdiği, bir defasında Mekke’de büyük bir içki aleminden eve dönerken bilinçsizce bir dışkı çukuruna düştüğü; kısa süre sonra oraya gelen domuzların uyuyan Muhammed’i ısırdıkları anlatılır. Bu efsaneler o kadar yaygındı ki, İngiltere’ye kadar uzanmıştır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 213), “ölünce beni gömmeyin, üç gün sonra göğe çekileceğim.” dediği ve 12 gün beklendiği halde göğe yükselmeyince defnedildiği, meşhur ‘Roland Destanı’nda Saracenlerin aslında Mahomet (Hz. Muhammed), Apollin (Apollo) ve Tervagant (Termagant) isimli üç puta tapan paganlar oldukları, Muhammed’in “Şeytanın ilk doğan çocuğu” olduğu gibi birçok masal, Batı literatüründe bilimsel eser adı altında yayınlanmıştır! Oryantalistler ayrıca Saracenlere ‘İsmaililer’ diye hitap ederler. Hz. İbrahim’in cariyesi Hacer’den doğan oğlu Hz. İsmail’in soyundan geldikleri için onları küçümsemek amacıyla bu adı kullanırlar. Müslümanlara ise ‘Muhammedi’ diye seslenerek aslında onların ‘Allah’ın değil’de ‘Muhammed’in dininden olduklarını’ iddia ederler. Oryantalistler Müslümanların ilahı olan ‘Allah’ kelimesini özellikle eserlerinde kullanırlar. Bundan amaç saygı değil, Müslümanların tanrısını kendi terimleri ile ifade etmekten kaçınmalarıdır! Zaten tüm bu çalışma boyunca Hz Muhammed kelimesinin geçtiği her yerde baştaki saygı ifadesi olan ‘Hz’ ifadesi tarafımızdan eklenmiş olup, hiçbir oryantalist eserine bu ifadeyi geçmemektedir!

Muhammed ("Machomet") ayaklar altında, ayin kitabı, 1500 tahta baskısı.

Üstte cehennemde Muhammed resmi ve altta iki dişi meleğin ayakları altında çiğnenen ve elinde Kur'an bulunan Hz. Muhammed tasviri (Belçika Dendermonde, Flanders'deki Church Of Our Lady Kilisesi'nde 17. yüzyıl sonlarında Mettehuz van Beveren tarafından yapılan, yaklaşık olarak da 300 yıldır sergilendiği kaydedilen ahşap heykel) "Avrupa Muhafazakarlarının Sesi" sloganıyla yayın yapan 'Brusselsjournal' adlı haber sitesine göre, heykel, Hristiyanlığın İslam üzerindeki üstünlüğünü, zaferini temsil etmektedir. (Yeniçağ, 08/05/2008)

583

1493 yılında yayınlanan Muhammed mahkemede resmi.

"Bacon, Türkleri ahlaktan uzak, sanatsız, bilimsiz, bir arsayı ya da günün bir saatini bile hesaplanamayan, yemekte kıt; pis, kısaca; insan toplumunun yüz karası olarak tasvir etmekte idi. Türkler için, 'canavarlara karşı kibar olan gaddar insanlar' tanımı da ona aittir. Montaigne, Haşhaşileri sadık Müslüman olarak tanımlarken, Dante, Muhammed'i cehennem 8. katında resmetmek de idi. Bruno, Türkleri Antik Roma tarihindeki vahşilerle, Godlar, Vandallar, Lombardlarla bir tutarak, 'kitapları yok eden kimseler' olduklarını yazmakta idi. Humphrey Prideaux ise, Muhammed'i cahil bir barbar, şehvet düşkünü ve kötü ruhlu bir sahtekar olarak tasvir ediyordu. (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 42,45) "Avrupalılar, İslam Kültür ve medeniyetinin başarılarının İslam dinine rağmen gerçekleştiğine inanmıştır. "Renan, Harun Reşit ve Me'mun'un İslamiyet'e inanmadıklarını iddia etmektedir. Kindi, Farabi, İbni Sina'nın hayat hikayeleri, Sokrat'ın Galilee'nin, Rousseau'nun maceralarına kıyas mı kabul eder? Sokrat idam edilmiş, Galileo engizisyon mahkemelerinde işkencelere uğramış, Rousseau tutuklanmakla

tehdit edilmiştir. İbni Rüşt, bir müddet Meraşek'te mahzun ve terk edilmiş bir halde kalmıştır. Fakat öldüğü zaman, hem büyük bir memuriyete hem de birçok servete sahip idi. İbni Sina, iki İslam devletinde başbakanlık; İbni Rüşt, iki İslam devletinde baş katılık makamlarına sahip olmuşlardı. Bu hakikat, Müslümanlar katında felsefenin aşağılanmış mı olduğunu, yoksa saygın bir konumda mı olduğunu fiilen ispat eder?" (Namık Kemal, Renan Müdafaaanesi, 36, 39, s. 41) Bacon, Farabi ve İbni Sina'nın aslında Hristiyan olduğunu ileri sürebilmiştir. Selahattin Eyyubi'de tıpkı İslam filozofları gibi, yer yer gizli bir Hristiyan şövalye olarak Avrupa'da anılır. Bacon gibi Sandys'e göre de Müslüman filozoflar aslında Hristiyan idiler. Aydınlanma filozofu Voltaire, 'söz konusu İslam olunca, akılcılıktan, hümanizmden, hoşgörüden hiçbir iz kendisinde göremeyiz.' der ve yazdığı piyeste Peygamberimizi; Fanatik, kaba, sahtekar, şehvet düşkünü biri olarak lanse eder." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 56, 74, 114, 115) "Peygamber Muhammed'in fanatizmi" isimli bu oyunda Voltaire, 'kimsenin, deve tüccarı Muhammed'in davranışlarını mazur göremeyeceğini' yazar. "Osmanlı yazarlarında Ahmed Midhat ve Beşir ise, zaman zaman Hz. Muhammed ve İslam'a karşı takdirlerini gizlemeyen ve hoşgörü ile yaklaşan Voltaire'in Hz. Peygamber'e karşı yalan ve iftiralar içeren böylesine bir piyes kaleme almasının sebebinin, 'Hristiyanlık taassubu eleştirisi nedeniyle tepkisini çektiği Papa'ya kendisini affettirmeye çalışması olduğunu' ileri sürmüşlerdir." (Muhammed İhsan Hacıismailoğlu, Voltaire'in Fanatizm veya Peygamber Muhammed'in Bağnazlığı Adlı Tiyatro Eseri Üzerine Değerlendirmeler, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 19, Sayı: 1, s. 334)

Diderot, Muhammed'in insanları din değiştirip, güzel kadınlarla birlikte olma zevkine ulaşmaya ya da ölümü seçmeye zorladığını ileri sürer. (Michael Curtis, s. 47) İngiltere sınırları dışına hiç çıkmamış olan ve Osmanlı Devleti'nin askeri ve siyasi tarihiyle ilgili yazılmış ilk İngilizce kitabın yazarı da olan Richard Knolles, 'Türklerin erdem ve insanlıktan nasip almadığını' yazmıştır. Ona göre Türkler gaddar ve kalleştir. (Michael Curtis, s. 66) Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu bir kitapta, modern Avrupa'nın büyük bölümü, 'yurtsever, yardımsever, soylu, sosyal çevreyi süsleyip çekici hale getiren, hassas zevkler yaratan, dışıl toplumun etkilerine atfedilebilir bir yapıdadır.' Türkler ise aksine, 'sevgi anlayışları, arkadaşlık ya da saygıdan öte, cinsellik üzerine kurulu' barbarlardır. (Michael Curtis, s. 92) görüşünü ileri sürer. "Siyasi alanda Doğu despotik, baskıcı, kapalı, gerici gösterilmelidir ki aydınlanmış medeni Avrupa'nın 'emperyalist müdahalesi' meşru ve anlamlı bir hale gelebilsin. Yarı barbar toplumlar ancak Avrupa'nın bir pazarı oldukları zaman medeni milletler kulübüne dahil olabilirler!" (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 112, 114) Şark despotizmi kavramının aksiyomatik olarak başlangıç noktası Montesquieu'dur. (Michael Curtis, s. 102) Montesquieu'ya göre 'Doğudaki kadınlar köle, Monarşik rejimdeki kadınlar özgürlük içindedir.' (Michael Curtis, s. 124) Montesquieu, Hristiyanlığın despotizme engel olduğunu ileri sürer. Hristiyan ülkelerdeki iç ve dış politik eylemlerin İslam ülkelerinden daha merhametli olduğunu, Müslümanların daha zalim olduğunu da iddia eder. Ona göre İslam zalimdir ve tembelliğe teşvik eder. (Michael Curtis, s. 127) Türkler, 'tüm ulusların en cahilidir. Şerefe, yaşama ve halkların sahip olduğu mülke çok az önem verilir', diye onları eleştirir. (Michael Curtis, s. 144) Halbuki Ortadoğu hakkında uzman olan birçok isim, onun bir şekilde, Ortadoğu hakkında hatalı veya eksik bilgi sahibi olduğunu kolaylıkla anlayabilir. (Michael Curtis, s. 146) "Giovanni Botero, 'Osmanlı'da halk, tebaa değil emirleri kanun yerine geçen despot büyük Türk'ün kararlarına bağlı olan köleler' olduğunu ileri sürerken, (Michael Curtis, s. 59) 1786'da Fransız Büyükelçiliği görevini yürüten Choiseul Kontu Gouffier ise, "Osmanlı'da işler, kralın tek efendi olduğu Fransa'dakinden farklıdır. Osmanlı'da sultan, hukuk adamlarını, alimleri, yüksek mevki sahiplerini ve artık mevkilerinde olmayanları da ikna etmesi gerekmektedir." diyerek bu iddianın gerçek olmadığını ispatlamakta idi. Anquetil-Duprron, "Doğu rejimlerinin, şeytanın somut hali olarak suçlanması oldukça haksızdır" (Michael Curtis, s. 93, 146) derken, 1829'da Türkiye'de ve Doğuda birçok yere seyahat eden İngiliz Deniz subayı Adolphus Slade, "Osmanlı sultanının sınırsız yetkilere sahip olmadığını, yetki ve gücünün çeşitli faktörler ile kontrol altında tutulduğunu" söyler." Osmanlı'yı ziyaret eden Fransız Castellen'in bu konudaki yorumu da önemlidir: "Osmanlı padişahlarının iradesi Kur'an hükümlerinden üstün değildir." (Antoine Laurent

Castellan, Moeurs Usages, Costumes des ottomans et abrege de leur historie, III/14; La Turquie actuelle, s. 12) Aslında tüm bu yorum farklılıkları, Osmanlı toplumunu gören veya hiçbir Müslüman ülkeye adını atmayanlar arasındaki farkı da açıkça göstermektedir. Görüldüğü gibi, “Şark despotizmi kavramı, Doğu toplumlarının ve politikalarının içinde olduğu gerçekliği tarafsız bir şekilde analiz edip anlatılmaktan daha çok, Batının bu toplumlar üzerindeki emperyalist ve sömürgeci hakimiyetini veya Batının politik hedeflerini desteklemek için kullanıldığı görüşü, post modern görüşlerin genel özeti. Şu bir gerçektir ki, Doğu hakkında kaleme alınmış metinlerin bir kısmı, Batılı devletlerin ve ticari şirketlerin temsilcileri ve memurları tarafından yazılmıştır. Bu yazarlardan bir kısmı da, kendi ülkelerindeki yani Avrupa'daki despot yöneticilere karşı, aşırı monarşik gücün kısıtlanması ve sınırlandırılması çağrısında bulunmak için, Doğu despot imgesini kullanmışlardır.” (Michael Curtis, s. 98) “Avukat ve gazeteci olan Linguet'in de, şark despotizmi kavramının özellikle Hindistan'daki İngiliz egemenliğini haklı göstermek için kullanılan bir kurgu olduğunu ifade etmektedir.” (Michael Curtis, s. 92)

“Kendini ontolojik manada evrenin merkezinde gören bir topluluk olan Batı, herhalde başkalarını barbar, parya olarak görmekten çekinmeyecektir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 7) “Oryantalistlere göre İslam, şeytanın işidir, Muhammed yalancı, kurnaz ve İsa düşmanıdır. Müslümanlarda vahşi ve barbar yaratıklardır. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) “Eski Yunanlıların, Yunan olmayanları barbar olarak tanımlaması yüzyılları aşan yaygın bir uygulamaydı. Yüksek bir kültür inşa ettiklerini inanan Romalıların, şiddet ve barbarlığı bir eğlence ve zevk objesi haline getiren gladyatör oyunlarına düşkünlükleri bilinmektedir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 64, 68)

Batı, kendisinden farklı görüp ötekileştirdiği Doğuyu, dini açıdan şiddet, uydurulmuş ve şeytan işi; devlet yönetimi açısından despot ve totaliter; halk açısından cahil ve kaderci; yaşantı olarak hayalperest ve cinsellik dolu; sanat olarak da egzotik ve dişil görürken, yüzlerce yıldır işgal ettikleri ülkelerden elde ettikleri kaynaklarla günümüzde ulaştıkları teknolojiyi yine sömürülerini devam ettirmek için kullanmakta, kendilerine de ‘üstün, haklı, uygar, efendi’ rolünü biçmeye devam etmektedirler. Batı asla aynaya bakma ihtiyacı hissetmezken, en objektif ve hümanistleri bile, son sınıra geldiğinde 'kendi kültür, din veya milletini' incelemekte, onların yanında yer almakta; haklı haksız olduğuna bakmaksızın kendi kültürlerinin yanında durmaktadırlar. Batılılar, kendileri hakkında gerçekleri dile getirenlere ise asla tahammül edemezler. İslam hakkında gerçekleri yazabilme cesareti gösterenler ya fakirlik içinde dışlanmış olarak ölmüşler ya da eserleri çok sonraları ancak basılabilmiş ama mutlaka hepsi çok yönlü saldırıya maruz kalmışlardır. En son bilinen örneklerden olan, Edward Said'in, 'Oryantalizm' adlı eseri basıldığında kendisi sayısız eleştiri yağmuruna tutulmuştur: 'Uydurmacı' (Justus Weiner, Commentary, Eylül 1999); 'Filistin'in düzmece peygamberi' (The Wall Street Journal, 26 Ağustos 1999); 'İkiyüzlü' (Daniel Pipes, Jerussalem Post, 6 Eylül 1999); 'Arap propagandasının aşağılık uydurması' (Leon Wieseltier, The New Republic, 7 Nisan 1979, s. 29); 'Oryantalizm sözcüğünü kirleten, tarafsız ve iyi niyetli oryantalistlerin çalışmaları lekeleyen, masum bir çalışma alanı olan oryantalizmi siyasallaştıran' (Bernard Lewis, Oryantalizm sorunu, The New York Review of Books, 24 Haziran 1982, s.49-55) ... Görüldüğü gibi oryantalizm alanında ‘doğruları yazma cesareti gösteren’ asla cezasız kalmamaktadır, ne geçmişte ne günümüzde! Halbuki “Edward Said'in yayınladığı Oryantalizm adlı bu eser ‘güç ve bilginin nasıl kaçınılmaz olarak birleştirdiğini’ göstermede önemli yer tutmakta.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 20) idi. Said diğer bir çalışmada da bu konuya değinir: “Oryantalizmin adlı eserin temel konusu, bilgi birikimi ile güç arasındaki ilişkidir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 9) Bunun ifşa edilmesi de ona suç (!) olarak yetmişti zaten.

“Ernest Renan anlayışında olan Avrupa alimlerinin bizimle ilgili her sözü, kendilerince, hiç bir delile ihtiyaç duymadan apaçık ve kesin gerçekler olarak kabul edilir.” (Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 20) “Oryantalistlerin hemen hepsi ya Hristiyan rahip, ya sömürgeci zihniyetin

temsilcisi ya da Yahudi'dir.” (Mustafa Sıbai, s. 91) “Oryantalistlerin çoğu asker, misyonerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 104) “Oryantalistlerin çoğu, önceden tasarlanmış fikirlerden oluşan çıkarımlarla ortaya çıkmışlardır.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) Birçoğu din adamı veya misyoner olan bu oryantalistler hareket noktası olarak kendi dinlerinin hak/tek doğru olduğunu kabul ettikleri; ateistler ise materyalist oldukları ve metafiziği reddederek olaylara baktıkları için her iki kesim de daha araştırmaya başlamadan Hz. Muhammed'i peygamber, İslamiyeti bir din, Kur'an'ı ilahi kitap olarak görmemekte ve dolayısı ile başta zaten bir ön kabul ile İslam'a yaklaşmaktadırlar. İlk düğme yanlış iliklenince de artık geriye sadece, 'o halde Kur'an'ın yazarı olan bu Muhammed, İslam dinini nasıl uydurdu?' sorusuna cevap aramak kalmakta ve tüm İslami kaynakları, bu ön yargılı bakış açısı ile incelenmektedir. Fakat işin asıl ilginç yönü, her oryantalist yazar Kur'an için farklı neden, kaynak ve amaç ileri sürmüş ve vardıkları sonuç ile de 'birbirlerini yalanlayarak' aslında iddialarını çelişkiler yumağına dönmüşlerdir. Oryantalist yayınlar içinde objektif eserler olsa da unutulmamalıdır ki bunlarda son aşamada her zaman sömürge, misyonerlik veya ticari amaçlar için kullanılmaktadır! Hadis fihristi Concordance veya yazma eserlerin basılması gibi çalışmalar, bu iddiamızın istisnası değildirler. Mesela ilk 'Kur'an Ansiklopedisi'ni oryantalistler yazmış ama içi tamamen uydurma ve saptırma ithamlarla doldurulmuşlardır. Bu iddialara cevaplar tek tek verildiği halde yeni baskılarında da bu cevaplar esere alınmamış, hiçbir düzeltme yapılmamıştır! “Oryantalistlerce yazılan ve ilk baskısı 1913-1938'de, ikincisi 1954-2005'te yayınlanan ve Türkçeye'de tercüme edilen 'The Encyclopedia of Islam/İslam Ansiklopedisi'ndeki birçok hata, İslam aleminden gelen uyarılara rağmen ikinci baskısında da aynen tekrar ettirilmiştir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 135) Kısaca hadis, İslam tarihi veya Kur'an üzerine yapılan çalışmalar tamamen taraflı, objektiflikten uzak ve peşin hükümlü olarak kaleme alınmıştır. Sonuç olarak da, Amerika'lı tarihçi George Saliba'nın dediği gibi, "İslam dünyasında gelişmeye devam eden yüksek seviyede bir matematik ve teknik hareketlilikle ilgili elde edilen sonuçların önemi, onlar üzerinde çalışma yapmaya 'cesaret etmiş' oryantalistler tarafından bile tam olarak anlaşılamamıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 40) Misyonerlik ve sömürü için oryantalistleri yetiştirip Arapça öğretmeye kendileri başladıkları halde, "Salamanka Üniversitesi'nden Profesör Hernan Nunez, Louvainli Nicolas Clenardus'a şöyle diyebilmektedir: “Bu barbar dil Arapça neyinize? Latince ve Yunancayı bilmek yeterli.” Ünlü 19. yüzyıl oryantalistleri, Gazali sonrası iki eseri dikkatle okumalarına rağmen, 'Sırf böyle bir şey aramadıkları için' eserlerin içerdiği 'özgünlüğü fark edememiş' olmaları, kendilerini doğrulayan beklentileri gerçekleştirecek şeyleri aradıklarının göstergesidir.” (Saliba, s. 233)

“Hristiyanlık dünyasında, Haçlı Seferleri yerine başka bir yol bulunmuştur.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) “Haçlı seferlerinden itibaren fazla bir şey değişmemiştir. Kâfirlerle savaş yerine onlara İncil okutma -misyonerlik- kavramı gündeme gelmiş, Arapça çalışmaları başlamış, içine ticari ve emperyalist amaçlar eklenmiştir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) “Batılı olmayan halkları denetim altına almak için kültürleri ve dinleri hakkında daha çok bilgiye acilen ihtiyaç duyuluyordu. Hristiyan ve Yahudi bilginler İslam'a karşı yeni bir cephe açtı. Edward Sait, oryantalizmin 'Doğuyu denetim altına almak, kullanmak, işbirliği yapmayı öğrenmek amaçlı' olduğunu söyler. Oryantalist çalışmalar, sömürgecilerin amaçlarının gerçekleşmesi için bir vasıta olarak, sömürgeleştirilen memleketlerin pasifizasyonu konusunda bir kılavuz haline gelmiştir. Oryantalistler Müslümanların aşağılığını ve Batının üstünlüğünü yazıp çizdiler. Böylece sömürgecilik bu halkları uygarlaştırma için atılmış bir adım olarak mazur gösterildi. Oryantalizm, bir sömürgeci strateji idi. Sömürgeciler ve oryantalistler İslam ülkelerinde birbirlerinin çalışmalarını tamamladılar.” (Asaf Hüseyin, s. 54-55, 61, 68) “Oryantalizm, emperyalizmin İslam dünyasına sızmakta kullandığı bir araçtır.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 13) “Emperyalist ülkelerde kilise ve Dışişleri Bakanlığı yan yana yürümektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 91) “Emperyalist olmayan ülkelerde veya İskandinavya ülkelerinde

ise oryantalizm, sönük geçmektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 91) Kısaca, “Oryantalistler, Müslümanları yok etmeyi arzulamaktadırlar.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 4, 12, 16) “Oryantalistlerin amacı ya misyonerlik ya emperyalizmdir. Oryantalistler kin ve taassuptan kurtulamamışlardır. Eserleri önyargılıdır, amaçların İslam'ı yıkmak için bahane bulmaktır. Tarihi olayları değiştirerek açıkça yalan söylemekten çekinmezler, sahtekar ve hayalcidirler. Hz. Muhammed'e olan kin ve düşmanlıklarında sınır yoktur. Nezaketten yoksundurlar. ‘Kendilerine verilen cevaplara hiç bakmadan aynı şeyleri yüzlerce yıldır tekrar etmekten usanmazlar.’ Toleransı hep karşı taraftan beklerler! Sığ düşüncelidirler ve dogma propagandacıdır. Kilisenin derin etkisindedirler. Şımarıktırlar, kendilerini sürekli efendi, Müslümanları daima köle, mahkum olarak görürler.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226) Onlar “Ne akademik işbirliğini kabul etmişler ne de insani ilişkileri geliştirmeye yanaşmışlardır. Çatışmayı maskeli bir şekilde devam ettirmektedirler. Zamanımızda hala Kur'an'ın Hz Muhammed tarafından İncil-Tevrattan alıntılarla yazıldığını iddia etmektedirler.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 113) Halbuki ABD yönetiminin “Vietnam trajedisinden öğrenmiş olması gereken bir ders varsa, o da ülkelerin nasıl gelişmeleri gerektiğini buyuracak ehliyeteye sahip olmadıkları.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 140) gerçeği idi! Ama ne tarihte ne günümüzde Batı asla ders almamıştır!

Metot ve amaçları: Oryantalizm, misyonerlik ve emperyalizm

Kontny, oryantalizmi “Kendini Batı denilen bir siyasi-kültürel oluşuma ait hisseden birinin, Doğu olarak betimlediği bir oluşumun öğeleri hakkında konuşması” (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine. Doğu-Batı, (20), s. 121) şeklinde tanımlarken aynı zamanda “öteki” vurgusunu da öne çıkarmaktadır. Batı hem sömürülmeye müsait bir bölge olarak Doğu'yu tasvir ederken hem de ötekileştirmeyi pekiştirerek kendi konumunu idealize etmektedir. Bu bağlamda, “Sömürgeciliğin ideallerini besleyen oryantalist çalışmalar başta olmak üzere pek çok faktör, medeniyetlerin kutuplaşmasına hizmet ederek ötekileştirme kavramına zemin hazırlamaktadır.” (Asiye Sezgin Tüylü, İlkur Tatar Kırılmış, Ali Canip Yöntem’de self oryantalizmin izleri, Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, Yıl 2024, Cilt: 25 Sayı: 46, s. 20)

587

Şarkiyatçılık adı ile de bilinen ve tarafsız bir bakış açısı ile, ‘odak noktasını’ İslam kültür ve medeniyetinin irdelenmesinin oluşturulduğu oryantalizm, Batılıların ‘kendi kültürlerini merkeze alarak’ Doğu halkını ve özellikle de İslam medeniyetini ‘öteki’leştirmiştir. “Batılı bilince göre, ‘değer kazanmak’ veya kaybetmek, tarihin öznesi olan ‘Batıya yakınlık’ veya uzaklık ile ilgilidir.” (Süphandağı, s. 108) “Günümüzde Batı dünyasının bilinçaltında Müslümanlar ‘öteki’ olarak kodlanmıştır. ‘Arapların ardından’ Osmanlı ile yüzleşmeye başlamasından sonra Avrupa’nın ‘ötekisi’ Müslümanlar anlamında Türkler olmuştur. Martin Luther’in, ‘Türklerle karşı Ordu vaazı’, Erasmus’un, ‘Barbarlara karşı Türklerle Savaş’ adlı eserleri bu nedenlerle mevcuttur. Batı, kendi medeniyetini merkeze alıp, diğer kültür ve medeniyetleri ona göre değerlendirir ve onları ‘öteki’ olarak tanımlar. Müslümanlar, Avrupalı bakış açısına göre “barbar, putperest, kafir” olarak etiketlenmiştir. Batılı, kendisindeki tüm olumsuzlukları kendi kurguladığı ‘ötekine’ yükleyerek deşarj olur, günahlarından arınır, rahatlar ve böylece düşmanı hep kendi dışında arar.” (Hıdır, s. 71-74) “Şair, ‘Peki biz ne yapacağız şimdi barbarlar olmadan? Bir çeşit bir çözümdü onlar sorunlarımıza.’ demektedir. Barbarların bir anda yok olmasıyla, eski sorunlar geri gelir, ülke yine ‘kendisiyle baş başa’ kalır.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 9) “Doğu ile Batı arasında ayırımın başlangıç noktasıdır oryantalizmdir.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 16) “Avrupa kendi kimliğini oluştururken, bir ötekini ihtiyacı duyar. Öteki Doğu’dur. Merkez Batı’dır; eleştirilen, yorumlanan, aşağılanan Doğudur.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, oryantalizm, İslam, s. 56) “Oryantalizm, çıktığı günden bu yana Doğu hakkında onu dışlayan, aşağılayan ve sömürgeleşmesine yol açan bir iktidar söylemi yaratmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 111) “Oryantalizm zamanla, Doğuluların egemen Batıya boyun eğdirme programına dönüşür.” (Ömer Baharoğlu, s. 23) “Oryantalistlerin yaklaşım tarzı, kötü niyet ve İslam’da noksan ve kusur arama üzerine

kuruludur.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 75) Oryantalistler araştırmalarında, tarihi, dini, siyasi ve en önemlisi ekonomiyi hep merkeze almış ve genelde Doğu ama özellikle de İşlam’a karşı daima önyargılı ve suçlayıcı bir dil kullanılmış, ‘var olan değil gösterilmek isteneni’ aktarmıştır. Çünkü şu an Batı’nın dünyaya uyguladığı sömürüye engel olacak tek gücün İşlam olduğunu bilmekte ve buna göre hareket etmektedirler. “Oryantalistler Budizm, Hinduizm vb. gibi insan kaynaklı dinler hakkında her zaman tarafsız/objektif oldukları halde, söz konusu olan din İşlam olunca saldırgan ve aşağılayıcı bir dil kullanmayı tercih etmektedirler. şurası kesin ki, Hristiyanlık aleminin İşlam medeniyetini her zaman kendileri için bir tehdit olarak görmüşlerdir.”

(Hamdi Zakzük, s. 104) “Oryantalizm, Bir hayali İşlam tasarısıdır! 14. yüzyıldan itibaren Batı kendisini İşlam’ın tam karşısındaki zihinsel mekanda konumlandırmış, arayı olabildiğince açmış ve peşin hükümlü tavırla, var olabilecek en aşırı noktaya ulaşmıştır: Oryantalizm!” (Hilmi Yavuz, s. 124) “Avrupalılar, İşlam’a diğer milletlerden daha aşağıda bir gözle bakarlar.” (Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 18) “Bosnalı Müslüman kardeşlerimiz medeni Avrupa’nın gözleri önünde bir soykırıma uğramıştır. Haçlı zihniyeti günümüzde de bütün hızıyla devam etmektedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 9) İşlam medeniyetinin hakimiyetine karşı duyulan tepki, bir ideoloji halinde nesillerden nesillere intikal etmiş bulunmaktadır. Günümüzde Bosna-Hersek’te, Çeçenistan’da, Filistin’de, Afganistan’da, Irak, Azerbaycan ve Kıbrıs’ta cereyan etmekte olan hadiseler bu zihniyetin en açık örneği olarak gözlerimizin önündedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 42) Dinsiz ol veya Buda dinini kabul et; fakat kesinlikle, asla Müslüman olma! Medenileşmiş halkın, ta haçlıların mutaassıp devirlerinden beri miras olageldiği İşlam düşmanlığının etkisi pek yamandır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 151) “Oryantalizm İşlam’ın tahribine yönelik önemli bir araç haline geldi. Oryantalizmin ana görevi sömürgeleşmeye engel olacak İşlam’ın pençelerini sökmektir. Oryantalizm, İşlam’a batılılaştırılmış bir yorum getirdi ve cihat, ümmet, tevhid gibi İşlami kavramların gerçekte anımlarını çarpıttı. (Asaf Hüseyin, s. 55) Hindistan ve Çin dahil, Doğunun öteki bütün medeniyetleri yenilgiye uğratılmıştır. Batıya bir türlü tamamen boyun eğdirilememiş görünen sadece İşlam’dır. Batı kendi dini olan Hristiyanlık dahil her şeye galebe çaldı, kendine güvenini arttırdı ama İşlam karşısında bunu gerçekteleştiremedi. İşlam’a olan düşmanlığı arttı.” (Asaf Hüseyin, s. 113) Günümüz yazarlarında da bu düşmanlık aynen devam etmektedir: “Hristiyanlığın zararlı bir rakibi var ise o da, İşlam dinidir. İşlamiyet’te bizim için kuvvetli ve tesirli bir düşmanlık vardır.” (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 2) Aynı yazar şöyle devam ediyor: “İşlam’ın siyasi itibarı ortadan kaldırıldı; ama Avrupa’nın büyük devletleri tarafından icra olunan manevi nüfuz korkarız ki, nispeten daha az öneme sahiptir.” (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 100) “Hiçbir din, İşlamiyet’le ilgili iddia edildiği gibi, ‘Batı medeniyetini tehdit ediyor’ türünden bir değerlendirmeye tabi tutulmamıştır.” (Said, Haberler ağında İşlam, s. 13) “ABD’deki İşlamofobi’nin büyükbabası kabul edilen Daniel Pipes, 1990’da ‘National Review’ için yazdığı bir makalede, ‘Müslümanlar ‘asimilasyona karşı en dirençli’ görünenlerdir.’ (Nathan Lean, İşlamofobi Endüstrisi, s. 34) diye yazmaktadır. Daniel Pipes 13 yıl sonra da benzer şeyleri tekrar etmektedir: “Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İşlamcı tehlikesini yenmemiz gerek. İşlam hukukunun tümüyle uygulanmasını isteyenlere karşı çok katıyım. İşlamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hristiyan’dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum.” (Akşam, 08 Ocak 2013) “1990 Körfez savaşında ABD’de insanlar sohbetlerinde, “Gerçek İşlam, sürekli bir tehdittir.” diye kanaatlerini belirtiyorlardı. Halbuki Hristiyan Yahudilere zulmeden, sapkın mezheplileri yaktıran, Haçlı seferlerini düzenleyen, Asya ve Afrika halkları köle edinen, Engizisyon hakimleri hep Hristiyanlardı.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İşlam’ın Güler yüzü, s. 12-13)

“Oryantalizm, İşlam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İşlam dini olduğunu çok iyi kavramıştır.” (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22) “Avrupa emperyalizmine karşı direnişin temel dayanak noktası dindir.” (İbrahim Kalın, İşlam ve Batı, s. 134) “Birinci Dünya savaşından sonra İşlam dünyasında uyanma başlar. İşlam’ın, özellikle

Batının sömürüsüne karşı çıkabilecek tek ideolojiyi temsil ettiği düşünülmektedir.” (T. Hentsch, Hayalı Doğu, s. 206) “Oryantalist düşüncenin temelinde, hayali fakat kesin çizgilerle ayrılmış iki coğrafya yatar. İslamiyet’in kaderi çok özel bir düşmanlık ve korku ile izlenmek olmuştur. Bunun temel nedeni Batının İslamiyet’i Hristiyanlığa ciddi bir rakip olarak görmesidir. İslam, Batıya hiçbir zaman tümüyle boyun eğmeyen tek medeniyet olarak görülüyor.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 38-39) “İslam’ın yayılışı, durağanlaşan Hristiyanlığa kırbaç etkisi yapmıştır.” (Thierry Hentch, Hayali doğu, s. 98) “Batı bizim aktüel gücümüzden çekinmemekte, Müslümanlarda var olan ‘potansiyel güçten’ çekinmektedir. En telaş ettikleri husus, etkili bir İslam devletinin kurulması ve birleşik İslam bloğudur.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 111) “Batının yüreğinin en gizli köşelerinde hep bir Orta Doğu korkusu saklı kalmıştır. Ya Orta Doğu da yeniden bir İslam uygarlığı ortaya çıkarsa! Ya birlik çizgisinde el ele verip yeniden tek ülke olursa, o zaman Batılılar kimleri sömürebilecektir?” (Mehmet Kahraman, Batıdan kendimize bakmak, Yedi İklim, sayı 58, s. 38)

“Aydınlanma, rönesanstan sonra da Batılı insanın zihni aynı kalmış, sadece şekil değişikliğine gidilmiştir.” (Süphandağı, s. 106) “Haçlı Seferleri’nin, askeri ve siyasi yönlerden hezime uğramasından bu yana Batılılar, İslamiyet’ten başka yollarla intikam almak fikrinden, bir an olsun vazgeçemediler.” (Mustafa Sıbai, s. 95) “Haçlı seferleri ile istenen sonuç elde edilemeyince İslam’ı araştırma ihtiyacı doğar.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 59) “İşgal, haçlı seferlerinin yenilgisinin intikamını almak, Avrupa için her zaman bir ideal olmuştur. Bunun için de Müslüman ülkeleri çok iyi tanımak gerekmektedir.” (Edward Said, Oryantalizm, s. 68-70) “Oryantalizm Müslüman ülkelere egemen olmak için bir rehber vazifesi gördü. Askeri ve siyasi istiladan sonra oryantalizm, Müslümanların zihinlerindeki manevi direnci zayıflatmak, onları din ve kültürleri hakkında şüpheyi düşürmek için çalışmalara yöneldi. Bu sayede son kaleleri de düşürmek amaçlanmaktadır.” (Hamdi Zakzük, s. 46) “Oryantalizm, siyasi bir organizasyondur. Müslümanlara egemen olmak için Doğuyu, İslam’a ait bilgileri elde etmek isteyen bir organizasyondur. Sömürgeciliğin hizmetinde olan oryantalizmin amacı, Müslüman kişiliği ortadan kaldırmak, kültüre bağlılığı azaltmak, kişinin Allah ve peygamberi ile olan ilişkisini kesmektir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 17) “Misyonerliğin ileri karakolu olan müsteşriklerin esasa gayesi, İslam’ın özünü teşkil eden esas kaynakları bulandırmak, Müslümanları inandıkları değerlere karşı tereddüt uyandırmak, onları şüphe girdabında boğmaktır. Onlar ihtilafları körükleyerek işe başladılar. Toplumlara hangi yol ve yöntemle gireceklerini öğrendiler. İslam medeniyeti, İslam kültürü gibi tamamıyla insanın istifadesine sunulmuş bir manzume karşısında şaşkına dönmüşlerdir. Halbuki ‘Batı almadan hiçbir şey vermez ve daima verdiğinin fazlasını alır.’ Onlar arkeolojik kazı yaparken bile antik kentleri ve eserleri çaldılar.” (Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz. Peygamber İle İlgili İddialarına Cevaplar, s. 11-1) İşin diğer bir yönü ise, Doğu hakkında yapılan bu araştırmalar, sömürge ülkeleri için bir ön bilgi ve sömürüye altyapı niteliği taşımış, gerek aydın gerek devlet düzeyindeki küçümser ve sübjektif bakış açısı da sömürgecilere hem psikolojik hem de fikri altyapı oluşturmuştur. Kısaca "Oryantalizm, ilmi olmaktan çok sömürgecilik, misyonerlik, Siyonizm, ticari çıkar gibi etkenlerin ilim kisvesi altında ortaya konmasından ibarettir." (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 35) M. Hamdi Zakzük, ‘Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması’ adlı eserinin sunuş bölümünde “Oryantalizmin, sömürgeci Batının fikir ve zihniyetini temsil ettiğini, haçlı seferleriyle Müslümanların kuvvet kullanılarak yenilemeyeceğini anlayan Batının, oryantalistler vasıtasıyla Müslümanları tanıyarak misyonerlerle Müslümanlara karşı sefere çıkıldığını” belirtir. “9 Mayıs 1636 yılında Cambridge üniversitesi Arapça bölümünün açılışında, bölüm başkanına hitap eden yazıda şöyle denilmektedir: “Biz sadece dil ve edebiyat öğretmek istemiyoruz, ticaretimizi artırmak yanında Kilisenin sınırlarını genişletmek, Hristiyanlığı yaymakta istiyoruz.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) “Haçlı seferleri tam bir başarısızlıkla sonuçlanınca onların yerini oryantalizmin öncüleri olan misyonerler alır.” (Roger Garaudy, İslam’ın vadettikleri, s. 196) “Ticaret, din ve askeri çatışmalar, oryantalizmin ana sürükleyici gücünü oluşturur.

Doğu hakkında bilgi edinme, Avrupa'nın, Orta Doğu ve Asya üzerindeki yayılma tarihinden ayırt edilemez.” (Bryan S. Turner, s. 106)

Efendi onlardır! “Oryantalistlerin de dogmaları vardır: “Batı gelişmiş, insancıl ve üstündür. Doğu ise aşağı derecedendir. Doğu Batılı bakış açısıyla tanımlanmalıdır.” (Asaf Hüseyin, s. 67) “Batının diğer kültürleri hor görmesini mümkün kılan ise, emperyalist gücüdür.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 21) “19. asırdaki ekonomik kalkınma Batıda büyük bir kibir ve ırkçı yaklaşımlara neden olur. Güç kendilerinde olduğuna göre kendi dışında kalanların kendilerine hizmet etmeleri gerektiğine inanırlar. Bu da sömürgeciliğe yönelmelerine neden olur. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VI) “Batı medeniyeti ile övünmek ve Doğunun zamanımızdaki arka arkaya gelen mağlubiyetini görmeye alışmak, Batılıları büsbütün şımartmış, şirretleştirmiştir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 173) “Avrupalılar, kendilerini bir merkez aktör olarak konumlandırabilmek ve sömürgeciliği meşrulaştırmak için, Batılı ve çoğunlukla Hristiyan olmayan toplumları gayri medeni olarak tasnif etmek durumundaydılar. Medeniyet kavramı, Avrupa merkezçiliği ve Avrupa sömürgeciliğini meşrulaştırmak için elverişli bir araç olarak kullanılmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 39, 45)

"Müsteşrikler, Batı medeniyetinin kafalarda egemen olmasını amaçlamaktadırlar. Kendi Medeniyetlerine bir çeşit kutsiyet meydana getirerek, alternatifsiz bir yol olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar." (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 9, 73) “Batılılara göre, Batı her zaman egemenliğin ve efendiliğin adıdır. Batı, Doğu ile arasına bir mesafe koymak, ayırım yapmak için oryantalizmin bilgi birikimi ve kendisine sunduğu donanımına başvurmuştur.” (Ömer Baharoğlu, s. 104; Naif Yaşar, 17) “Batı, kendisine teslim olunmasını istemektedir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 120) Oryantalizm, “Doğu’ya hakim olmak, onu yeniden kurmak ve onun amiri olmak için Batı’nın bulduğu bir yol” (Edward Said, Oryantalizm, s.15-16) ve “Bir sömürge doktrindir. Amaç, Batının üstünlüğünü daha belirgin bir şekilde göstermektedir.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s 13) “Batı belli bir yaşam biçimini, kültür formunu ifade etmektedir. Batı sadece İslam dünyasını değil, Amerika’yı, Çin’i, Hint, Afrika ve Uzak Doğu Asya’yı sömürgeleştirmiştir. Bu Sömürgecilik, etkilerini popüler kültürden ekonomik küreselleşmeye kadar pek çok alanda göstermeye devam etmektedir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 28, 33)

“Batı tarafından bilinmeyen, yok hükmündedir. Bir şey zamanla Batılı tarafından önce keşfedilir ve sonra da adam edilir.” (Süphandağı, s. 67) Avrupa, tarihi kendini yücelterek ve ön plana çıkararak okutur ve bunu Doğuya kabul ettirmeye çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 18) Avrupa devleti bakış, ‘yakın doğu’ sözü ile ‘Doğu Avrupa’yı kast ederken bile, bu mekana olan sahiplenmeyi açıkça ifade etmektedir. Avrupa için kendisinin ilk defa gittiği her coğrafya birer ‘keşif’ tir. Coğrafi keşifler sözü de, Avrupa merkezli bir bakış açısının ürünüdür. Batı dışı her türlü bilim, düşünce yok sayılmıştır. Bu mümkün olmazsa, bilim insanların ismi değiştirilmiştir. İbni Sina’nın adı Avicenna, el-Kindi; Alkindius, İbni Rüş; Averros olarak değiştirildi. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 37) Amerika’ya niçin ‘Uzak Batı’ denmiyor? (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 15)

Aslında Montgomery Watt'ın "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına, her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 20) şeklindeki itirafının da gösterdiği gibi, ortada sadece bir kıskançlık vardır. Ve emperyalizm ile elde edilen güç sayesinde bu eziklik kendini üstün gö-ste-rme şeklinde devam etmektedir!

“İslamiyet’le ilgili haberlerde de tam bir etnosentrisizm (Kendi kültürünün bütün kültürlerden üstün olduğu inancı) vardır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 12) Alexis de Tocqueville,

“Hristiyanlık, modern ahlak kanunlarının en büyük kaynağıdır.” (Michael Curtis, s. 229) derken Curtis, ‘Hristiyanlık, medeniyetleri özgürlüğe ve demokrasiye taşıyabilmiş ve sosyal gelişim ve yüce vazifeler için gerekli bir koşul olmuştur’ (Michael Curtis, s. 232) demektedir. “Batı, imtiyazlı ve hakim olan, ilerici tarafı temsil eder. Doğu ise gericidir.” (Mahmut Mutman, “Oryantalizmin Gölgesi Altında: Batı’ya Karşı İslam”, Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, s. 28-31; Recep Şentürk, “Oryantalizm ve Sosyal Teori”, Oryantalizmi Yeniden Okumak-Batı’da İslam Çalışmaları Sempozyumu, 11-12 Mayıs 2003, s. 45-47; İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 49) “Neyin müsaade edilebilir, neyin edilemez olduğuna ABD karar verir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 28) “18. yüzyılın sonlarında, Batı ötekine (Doğuya) karşı uygarlaştırıcı bir misyon yüklenir. (Recep Boztemur, Marx, Doğu sorunu ve Oryantalizm, Doğu Batı, sayı 20, I/135) “Oryantalist düşünce üstünlük psikolojisi içinde konuşur ve ‘ötekini’ söylemleri ile ‘yeniden üretir.’ Modernizm ise, Batı dışı toplumları Batılılaştırmayı hedefleyen bir ideolojik projenin adıdır. Oryantal söylem, ‘öteki’ olan Batı dışı toplumlara yetersiz ve eksik olduklarını empoze eder.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 12-13) “Batı, karşıtını üretmek varlığını canlı tutabilmektedir. Batı sömürücü karakterini, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir. Özne, Avrupa insanıdır. Öteki ise nesnedir. Öteki ile diyalog ya hakimiyet kurmak ya da ötekini kendi içinde eritmek amacıyla geliştirilmektedir.” (Süphandağı s. 44, 51) “Osmanlı ve cumhuriyet aydınlarının farkına varamadığı şudur: Avrupa’nın zihin tarihi, 18. yüzyılla sınırlı olan bir aydınlanma düşüncesine indirgenemez. Avrupa’nın zihin tarihi 'kendi karşıtını üreten süreçlerin' tarihidir.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 43) “Kendisini kalın duvarlar gerisine hapseden bir Avrupalının insanlık barışına bir katkıda bulunabilmesi de beklenemez.” (Süphandağı, s. 48) Çünkü onlar için “Her durumda odak noktası, Batıdır.” (Alim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 22) “Oryantalist söylemin başlıca özelliği, “Batı’nın benzersizliğini” göstermek için farkı vurgulamaktır.” (Bryan S. Turner, s. 59) “Doğu’yu kurtarma görevinde Batı efendidir, Doğu’ya düşen rol ise efendi karşısında köle olmaktır.” (Süphandağı, s. 114) “Asırlarca Batılılar tarafından ezilen Yahudiler, günümüzde Batıların ileri karakolu olarak bir anda ezenlerin safına geçmiştir.” (Kemal Tahir, Sanat Edebiyat Notları 4, s. 39) “Batı kendini, evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir.” (Hıdır, s. 31) “Doğu kendini tanımlayamaz, savunamaz. Onun bir başkası tarafından temsil edilmesi gerekir; bu işlevi yapacak olan ise Batıdır.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 41) Kendi dışındakileri “üçüncü dünya” gibi kategorilere ayıran Avrupa’nın asıl amacı, dünyanın geri kalanının aşağılanması ve aşağılanmış haliyle farklılaştırılmasıdır. Böylece kendi üstünlüğünü daha rahat bir şekilde kabul ettirecek bir alan yaratmış olacaktır. Batının kurguladığı Doğu kavramı coğrafi olmaktan öte, ideolojiktir. (Yüksel Kanar, Batı’nın Doğu’su, Avrupa Barbarlığının Küreselleşmesi, s. 1-2, 72) “Batının yükselişinde oryantalizmin payı küçümsenemeyecek kadar önemlidir. Zira oryantalizm, Batının üstünlüğünü vurgulamak, bu üstünlüğün yayılmasını sağlamak, ötekilere bunu inandırmak ve Doğunun farklılıklarını ortaya dökmenin, Doğunun zenginliklerini edinebilmenin ideolojisi olmuştur.” (Ömer Baharoğlu, s. 68) “Batı, Batılı olmayanlara “çağdaş”, kendisiyle “eş zamanlı” olma hakkı tanımaz.” (Nilüfer Göle, “Batı Dışı Modernlik: Kavram Üzerine”, Modern Türkiye’de Siyasi Düşünce, III/60) Batılı, olaylara iki ayrı pencereden bakar. Mesela bir "Fransız, kendi gibi Batılı komşusuna hoşgörülü iken öteki kabul ettiği ve yönettiği zannettiği ülke halklarına ise alaycı, küçümser ve merhametsizdir.” (Atilla İlhan, Hangi Batı, s. 41) “Oryantalizmin kurumsallaştırdığı zihinsel kopma, Doğunun Batı ile değil fakat, Batının Doğu ile olan diyalogsuzluğunun asıl nedenidir. Oryantalizm, bir monologdur.” (Hilmi Yavuz, s. 125) “Batı ötekini dışlayarak kendini rahatlatmıştır.” (Süphandağı, s. 102) “Batılı ruh, kendi olumsuzluklarını ötekini üzerine yıkarak, günahlarından arınmayı düşünmüştür. Yunan’da yabancıyı barbar olarak gören düşünce, bütün Batı tarihi boyunca değişmeden devam etmiştir.” (Süphandağı, s. 98, 104, 121) “Avrupa bireyi, her şeyi kendisi için isteyen, maddeye ancak ona sahip olmak ya da egemen olmak için yaklaşan bir bencillığe sahiptir. Edgar Morin, ‘Avrupa’yı Düşünmek’ adlı kitabında, 'dijaljik' diye bir kavramdan bahseder. Bundan kastı da, 'kendi karşıtını üretmek ve onunla çatışmasını sürdürerek verimli bir ilişkiye girebilmektir.' Morin, Avrupa kültürünün ayırt edici özelliğini anlayabilmek için bu kelimeyi kavramanın zorunlu olduğunu belirtir.” (Hilmi Yavuz, s. 47) Sör Walter Scott’un ‘Tılsım’ adlı romanında cehillik ve kibir kendini şöyle gösterir: Roman

kahramanı Sir Kenneth, Müslüman bir Arabı bir çölde köşeye sıkıştırır ve ona şunu söyler: “Bana asıl garip gelen nedir bilir misin? Sizlerin şeytanın evladı olmanız değil, bununla övünmeniz!” (Said, Oryantalizm, s. 138) “Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu kitapta, Osmanlı İmparatoru için, “tanrının sesi ve gücü tek bir insanda birleşiyor” derken, başka bir yerde, “müftünün, dini ve ruhani konularda lider konumunda olduğunu ve ayrıca subaylar, ulema ve bakanlardan oluşan büyük bir divanında sultan'ın gücünün sınırlayıcısı” olduğunu yazarak kendi ile çelişkiye düşmektedir.” (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 69) Kısaca, Romalılardan beri kendilerinden olmayanlar barbardır: “Avrupa kültürü yüksek, diğer kültürler ise barbardır.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 16, 19)

John M. MacKenzie: “Oryantalist incelemeler, Batının entelektüel, teknolojik, siyasi, askeri ve iktisadi üstünlüğünün ifadesinin bir yolu oldu. Oryantalizm iktidarın bir aracı ve hakimiyetin sembolü bir yapıyı temsil eder, hakikati değil.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s. 4-5) Montesquieu, 18. Yüzyılda “Doğu despotizmi” fikrinin yayılmasına en büyük katkıyı sağlarken aslında doğuya bir kez bile ayak basmadığı gerçeği görmezden gelinmektedir. Doğuya seyahat yapmış olan Abraham Hyacinthe Anquetil-Duperron, ‘Legislation Orientale’ adlı eserinde, Doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarlarında uyması gereken kurallar olduğunu, Doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını söylemekte, Doğu despotizmi kavramı ile Avrupa’nın Doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığının altını çizmektedir. (Bulut, s. 81, 83) “Montesquieu: ‘Türkler dünyanın en çirkin insanlarıdır. Karıları da kendileri gibi kuru, huysuz, çirkindir. Türkler eşek olacaklar öbür dünyada. Sırtlarında Yahudileri Cehenneme taşıyacaklar.’ demektedir. Montesquieu bizi bu kadar tanır. Batı yazarlarında ciddiyet ve dürüstlük aramayacak kadar Batı irfanının aşinası olanlar için bu hükümlerin tek orijinal tarafı, terbiyesizliktir.” (Cemil Meriç, Bu Ülke, s. 194) “Oryantalizm, Batılı emperyalist efendilerin Doğuyu işgal etmelerini meşrulaştırmış ve altyapısını hazırlamıştır. Ortaçağ sanatında birçok tabloda, Hz İsa’yı çarmıha gerenlerden birisi Müslüman olarak tasvir edilir.” (Naif Yaşar, s. 19) “Avrupa tarihi ötekileştirerek sömürme tarihidir. Avrupa ötekini gözleminden daha çok hayal ile tasvir eder. Bu hayalin temelini korku, hedefini sömürü belirler. 17. yy. eserlerini inceleyen Montesquieu, 18 yy.’da ‘Doğu desptizmini’ ilan etmekte, Batılı ressamılar hiç görmedikleri (Oliver Kontny, Oryantalizm ve Ataerkillik Üzerine, Doğu-Batı, 20/121-136) haremın birçok resmini yapmakta idi. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 45, 60) Oryantalist ressamılar Avrupa şehirlerinde platolar oluşturmuş, hayallerindeki doğu imajını buralarda resme dökmüş, harem veya köle pazarında diye resmettikleri kadınları ise, Avrupalı model veya kuzey Afrikalı Yahudi kadınlardan oluşturmuşlardı. (Roger Benjamin, The Oriental Mirage, Orientalism, s. 7-31) M. de Chabrol, Mısırlılar hakkında, “Onlara ‘en doğru fikirleri ve Avrupa uygarlığının aydınlığını’ götürebilmiş olsaydık, bu adamlardan umutlu olmaya hakkımız olmaz mıydı?” (Bulut, s. 118) demektedir. İtalyan başbakanı Silvio Berlusconi’nin “Üstün değerlere sahip Batı yeni insanları Batılaştırıp (Occidentalize) fethetmek zorunda.” (International Herald Tribune, 27 Eylül 2001) derken “kökleri eskiye dayanan oryantalizmin devam ettiğini göstermektedir.” (Bulut, s. 143) “19. yüzyılda Oryantalist bakış açısı tamamı ile tepeden bakan kibirli bir şekle dönüşmüştür.” (Hamdi Zakzük, s. 39) Mısır’ı İngiltere adına 25 yıl yöneten “Lord Cromer, ‘Modern Mısır’ adlı kitabında, ‘Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama Doğuştan mantıklıdır’ (Said, s. 48) ve “Doğulular yalancıdırlar. İngiliz ırkının doğruluk ve asaletine ters düşerler.” (Said, Oryantalizm, s. 62) derken, İsraili Shotat ve Amerikalı Stam, “Bizim ‘ulus’umuz, onların ‘kabileleri’; bizim ‘din’imiz onların ‘hurafeleri’; bizim ‘kültür’ümüz, onların ‘folklorü’; bizim ‘sanat’ımız, onların ‘el işleri’; bizim ‘miting’lerimiz, onların ‘ayaklanmaları’; bizim ‘savunma’mız, onların ‘terorizmi’ vardır.” (Ella Shotat, Robert Stam, Unthinking Eurocentrism s. 2) demektedirler. “Batı Doğuyu anlatırken aslında kendini anlatmaktadır. Doğu despot ise aslında Batı despot değildir. Kölelikten bahsediliyorsa aslında bu Batının ne kadar

özgürlükçü olduğuna duyurmayı amaçlamaktadır.” (E. Said, oryantalizm, s. 144) Batının gözünde Doğu tuhaftır, anlaşılmazdır ama Batı onu anlayacak kalıpları da bulmuştur: “Biz diğer kültürleri, onların tuhaflıklarını anlaşılabilir kılabiliriz, önceden var olan bir kural ya da söylev içine yerleştirerek anlıyoruz.” (B. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.108) “Batı Doğu adına konuşur ve onu temsil etmelidir. Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman Doğunun efendisi olarak gördü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı.” (Bulut, s. 13) “Batının hayal dünyasında Doğu imajı; gittikçe, gidip almaları için kendilerini bekleyen edilgen bir nesneye dönüşmektedir. Avrupa kendini dünyanın merkezinde görmekte, sadece merkezi değil tarihi de kendini merkeze alarak bir düzene sokmaktadır.” (Bulut, s. 77) “Batıya hakim olan üç etkin faktör vardır: Yunan felsefe ve aklı, Hristiyanlık inancı ve endüstri devrimi ile beraber ortaya çıkan emperyalist dünya görüşü.” (Ömer Baharoğlu, s. 65) “Batının İslam algısını, hakim medeniyet olma duygusundan ve Greko-Roman ve Yahudi-Hristiyan köklerinden bağımsız ele alamayız. Batı medeniyetinin kökleri Greko-Roman kültürü ile Yahudi ve Hristiyan geleneğidir. Eski Yunan kültürü, politeist yani çok tanrılı bir dine sahip idi. Yunan siyasi-toplumsal yapısı Yunan olmayanları barbar kabul ediyordu.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 29) “Batı, Yunan-roma ve Hristiyan üçlemesinin terkinin sonucudur.” (Süphandağı, s. 34, 44) “Oryantalistlere göre 'tarih Yunanlılarla başlar.'” (M. Guidi, Trois de L'Institut de philologie et d'histoire orientales, s. 171) “Arap dünyasının kültürünü karşılamak amacıyla, antik çağın yeniden canlandırılması birçok cephede yürütülmüştür.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 74) “Oryantalistlere göre her şey batı ile başlar ve biter.” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12) “Oryantalist mantık için insan denince antik çağdan itibaren günümüze dek Avrupa insanı anlaşılır. Geri kalanlar özne değil, incelenmesi gereken nesneler bütünüdür.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s.15) “Oryantalizmin görevi, Doğu'nun sonsuz karmaşıklığını, belli tipler, karakterler ve kurumlar haline dönüştürmektir.” (Bryan S. Turner, s. 45) “Dünyanın Avrupalılaştırılması, evrensel bir kimlik üretmek anlamına gelmediği gibi, aksine tek tipleştirici bir özellik sergilemektedir. Müslüman'ın tanrı iradesi karşısında tek tipleşeceğinden söz eden oryantalist söylem, dünyanın, Avrupa merkezci bir söylemle 'batılı özneye bağlı olarak tek tipleştiğini' göz ardı etmektedir.” (Süphandağı, s. 141, 194)

Sömürgeciler! “Oryantalizm, Doğunun incelemesini ve elde edilen verilerin Batının siyasi ve iktisadi amaçları için kullanılmasını, Avrupa merkezliği ve ötekileştirmeyi bünyesinde barındırır.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 17) Goody, Avrupa'nın ilerlemesini sömürgecilik ve merkantilist ekonomiye borçlu olduğunu söyler. (Jack Goody, The Theft of History, s. 6) “Batılıların, Doğunun zenginliğine ve kültürel mirasına duyduğu ihtiyaç tarih boyunca devam etmiştir. Avrupa medeniyeti, Doğunun artı-ürününü hem ticaret hem yağma yolu ile tarih boyunca elde etmiştir.” (Bulut, s. 15, 19) “Oryantalistler, Batılı ülkelere akıl hocalığı yapmak için Doğunun dil, din, düşünce tarzlarını araştırmışlardır. Oryantalizmin hedefi, dinleri uğruna cihad etmek ve Hristiyanlığa alternatif olan İslam'ı kötüleyip, yerüstü zenginliklerini de sömürmektir.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VIII) “Oryantalistler direkt olarak sömürge dairelerine bağlıdır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 18) “Oryantalizmin teçhizatları ile kendini geliştiren Batı, oryantalizmi kullanarak Doğuyu sömürmeye çalışır.” (Ömer Baharoğlu, s. 100) “Sömürgeciler, müsteşriklik kültüründen istifade etmişlerdir. Oryantalistlerin yazıları, emperyalizmin dokümanlarına dönüşmüştür. Sömürgecilik oryantalizme yeni bir boyut kazandırmıştır.” (Ahmet Kavas, “Geçmişten Günümüze Fransız Şarkiyatçılığı ve Kurumları, s. 112-113) “Doğu hakkındaki araştırmalar, İtalya'nın sömürgeci yayılım politikalarının en değerli yardımcısı değil midir?” (A. Cabaton, L'orientalisme Musulman et L'Italie Moderne, III/24) “Emperyalizm için oryantalizm, kesinlikle bir ihtiyaçtır. Bu nedenle Napolyon 1798 de Mısır'ı işgal ederken yanlarında, bilim adamları, araştırmacı getirmişlerdir.” (Ömer Baharoğlu, s. 112) “Oryantalist Volney yaptığı Doğu seyahatleri ile Fransız ordusunu bekleyen tehlike, sıkıntı ve ihtiyaçları belirler. Ona göre İslam, Mısır

toplumunun gerilemesinin önünde bir engel, Kur'an birbirine zıt ve gülünç-tehlikeli yargılar dizisidir. (Bulut, s. 93) Curtis'in, "Fransa'nın, Arapları akıllıca yönetmek ve kültürlerini veya Fas mimarisini tahrip etmemek için, İslami hayat tarzı hakkında araştırmalar yapmalıdır." (Michael Curtis, s. 236) şeklindeki tespiti, oryantalizmin kime ve niçin hizmet ettiğini açıkça göstermektedir. "Oryantalizmi teşvik eden ana itici güç, ticaret, rekabet ve askeri çatışmadan kaynaklanıyordu. Bu nedenle Orient/Doğu Bilgisi, Avrupa'nın Orta Doğu ve Asya'ya yayılımı tarihinden soyutlanamaz." (Bryan S. Turner, s. 67) Lord Curzon, 'Doğu araştırmalar okulları'nın açılışının önemini belirtirken "İmparatorluğun devamı için bunu zaruri gördüğünü, Doğudaki mevkilerinin korunmasına yardım edeceğini" ifade etmekte idi. (Hamdi Zakzük, s. 46) "Oryantalistler, İslam ile mücadele dürtüsü veya misyonerlik içgüdüğü ile görev yaparlar ve eserleri diplomat, misyoner ve işadamlarını eğitmeye yarar." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 58) "Oryantalistlerin çoğu sömürüye aracı olmakta ve İslam'ı karalamaya çalışmakta idiler." (Bulut, s. 76) "Oryantalistlerin çoğu, İngiliz şirketinin resmi görevlileri ile bazı misyonerlerden oluşuyordu. İngiliz oryantalizmi, yöneten ile yönetilen arasındaki psiko-kültürel boşluğa köprü olmayı amaçlar. Oryantalistler, Hindulara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağladılar. Oryantalistler, Hindistan'daki İngiliz düzeninin muhkem kullanması için araç olurlar. Oryantalistler, kamu görevlileridirler. İngiliz oryantalist siyaseti, Avrupa düşüncelerinin yayılımını sağlamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, 35-37, 44) Sömürgecilik faaliyetlerinin yoğunlaştığı 18. yüzyılda tanışılan yeni toplumlarla ilişkilerin nasıl yürütüleceği sorunu ortaya çıkar. Sömürünün sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir. Oryantalist çalışmalar işte bu aşamada hızlı bir ilerleme gösterir. (Bulut, s. 105) "19. yüzyılın ortalarından sonra Avrupa'nın Doğu hakkındaki görüşünü belirleyen etken emperyalizmdir." (Bulut, s. 110) "19. yüzyıldaki İslam araştırmaları, sömürgeci devletlerin dış politikalarına uzman desteği sağlamayı amaçlıyordu." (M. Türköne, İslamcılığın doğuşu, s. 38) "Artık mümkün olan tek evrensellik vardır. Avrupa modelini bütünü ile benimsemek. Bu zorunludur!" (Bulut, s. 111) "Oryantalist değişimler, Doğu üzerinde egemenlik kurma arzularının yeni siyasi, sosyal, iktisadi ve askeri alanlarda meydana gelen değişikliklere uygun olarak gözden geçirilmesinden başka bir şey değildir." (Bulut, s. 124) "Doğu hakkında her konuşulduğunda aslında bir 'menfaatler örgüsü'nden bahsedilmektedir. Doğu, 'Batı'da ve Batı için' ifade ettiği ile önem kazanmaktadır." (Bulut, s. 166, 167) 'Batının masum olan bir Doğu fikri yoktur. 19. yüzyıldan sonra yeni bir oryantalist tipi ortaya çıktığını söyler Said ve 'İngiltere imparatorluk ajanı' oryantalistler'den bahseder. (Bulut, s. 171) "Emperyalizm, Oryantalist bilgiden yararlanmıştı." (Hamdi Zakzük, s. 43) "Batının Doğuya bakan yüzü Sömürgeciliktir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 59) "19. yy. boyunca İslam ülkeleri baştan sona Batılı sömürgecilerin istilasına uğramıştır. İşgallerinin devamlı ve hakimiyetlerinin sağlam olması için oryantalistlerin bilgileri özellikle önem arz etmeye başlar. Birçok Oryantalist bizzat bu amaçla sömürgeci işgal kuvvetlerinin emrinde çalışmaya başlar." (Hamdi Zakzük, s. 45) "Batılılar Doğu üzerine ürettikleri tüm siyasal, dini, kültürel, askeri hedeflerde oryantalizme başvurmak zorunluluğundaydılar." (Ömer Baharoğlu, s. 89) "Oryantalist terimi 1973 yılında Paris'te düzenlenen 29. Uluslararası oryantalistler kongresinde terk edilmiştir. Bunun iki sebebinden biri de, oryantalizmin Sömürgeciliğin suç ortağı olmasıdır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 1-2) "Oryantalizm terimi 1973 kaldırılmış, yerine insanları ürkütmeyecek bir kelime bulunmuştur: Modernleşme!" (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 55) "Oryantalizme yüklenen sorumluluk; Batı dışı toplumların geleceklerinin, sömürgeci devletlerin tasarladıkları şekilde gerçekleşmesi için yeniden tasarlamaktır. Bu nedenle birçok Batılı ülke gibi ABD'de, yeni egemenlik alanlarına ilişkin bilgi ihtiyacını karşılamak üzere peş peşe araştırma kuruluşları kurar." (Bulut, s. 153, 154) "Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması" adlı eserin takdim bölümünde Dr. Ömer Ubeyd Hasene, "Oryantalistler, misyonerlik ve sömürgeciliği ilmen destekleyen temel bir kaynak, fikren besleyen bir kök, sömürgeci güçlere ilmi teçhizat üreten manevi bir madendir. Kültür savaşında, Müslüman nesilleri Batının hedeflerine yönelik eğitimde oryantalizmin kullanılmış" (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14; Selahattin

Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 27) demektedir. Ayrıca Said'in de belirttiği gibi "Liberalizm, sömürgecilğin ince yüzü." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 75) olarak dünyadaki hakimiyetini sömürgecilik üzerinden devam ettirmektedir. İkinci Dünya savaşı sonrasında sömürgeci ülkeler sömürgelerine 'bir dizi taviz vererek' oralarda tutunabilirler. (Bulut, s. 135) Bu dönemde pek çok sömürgeye bağımsızlık 'verilmiştir.' Bu bağımsızlıklar 'emperyalizmin onayladığı' biçimsel türden bağımsızlıklardır. (E. Said, Kültür ve emperyalizm, s. 21) "Oryantalistler zamanla dışişleri bakanlığı ile irtibatlı çalışarak İslam dünyasının yöneticilerini de etkilemişlerdir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) "Avrupalılar sadece İslam topraklarını işgal etmediler aynı zamanda, klasik İslam geleneği ile irtibatını koparılmış yeni siyasi ve fikri elitler ürettirler. Modernleşme adına yaşanan sekülerleşme ve köksüzleşme Batıya karşı derin şüpheler yaratmıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 40) "Batılılaşmış seçkinler arasında çıkan milliyetçi önderler" kendilerini yönetme hakkı talep ediyorlardı. (Bulut, s. 137) Bu sayede Batılılar devasa 'sömürge bürokrasisi' yükünden kurtulmakta idiler. Ayrıca Batı dışı halkların tepkileri, artık, 'sömürgeci Batıya' değil, öncelikle toplumların idaresini ellerinde bulunduran "Batıcı seçkinlere" yönelmekte idi. Yeryüzündeki teknolojinin kaynağı sınırlı ülkelerin elinde tutulmak (Oral Sander, 20 yy. tarihinin temel özellikleri, s. 32) isteniyordu. (Bulut, s. 138-139) "Oryantalizm, kültür emperyalizminin bir aracı haline gelmiştir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14) Yani, "İslam ülkelerinde siyasi sömürgecilik azalsa da yerini kültürel emperyalizme bırakmaya başlamış." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 188) ve "Oryantalistler yeni yeni batılı devletlerin vesayetinden kurtulmaya başlayan devletleri de boş bırakmamış ve Müslüman halkın maddi manevi yükselişlerine kızgınlık duymaya devam etmişlerdir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 100) Batı için "Doğunun mekanı, sömürgeleştirilmesi gereken bir arazidir." (Süphandağı, s. 60) "Oryantalistik çalışmalar, Doğunun güçlü taraflarını bulup zayıflatmaya dönük bir araçtır. Oryantalistik çalışmaların temelinde sürekli olarak Batının üstünlüğü anlayışı vurgulanır. Batı düşüncesine göre Doğu, Batının yönetimine ihtiyaç duyan cahil, ilkel toplumlardan meydana gelmiştir." (Naif Yaşar, s. 21-22) "Edward Said'e göre Doğu, Batının 'ekonomik kaynaklarının bulunduğu yer'in adıdır." (Süphandağı, s. 17) "Doğunun ekonomik kaynakları usulüne uygun sömürüldü. Sömürü hunharca ve vahşice idi. Geri kalan zamanda ise Doğuya düşen görev, bir pazar olması idi." (Süphandağı, s. 65) "Doğu, Avrupa için hammadde ve Pazar anlamına gelir ve her ikisi için de oryantalist çalışma zorunludur." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 53) "Sömürge döneminin gayesi, Batılı ihtiyaçlara göre şekillendirilmiş insan gücü üretmektir. Diğer amaç da, bu pazarı Batılı tüketim malları için genişletmektir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 69, 179-184) "Batı zevkleri, yaşam biçimleri reklam, gazete, filmler ve bireysel numuneler aracılığıyla yaygınlaştırıldı. Batılılaştırılmış insan gücünün üreticileri olarak Afrika üniversiteleri, önemli bir rol oynamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 71, 72) Dolayısı ile "Ticari ham maddelerin ele geçirilme isteğinden sonra oryantalist bakış açısı, bir siyaset aracı olarak işlev görmeye başlar." (Oğuz Adanır, Occidentalisme, Doğu batı dergisi, sayı 14, Nisan 2001, s. 100) "Sömürgecilik tarih içinde değişik aşamalardan geçerek evrimleşmiştir; ama asla ortadan kalkmamıştır. Aynı durum oryantalizm için de geçerlidir. Bugün de oryantalistler var ve bugün de "modern" oryantalistler geleneksel misyonlarını devam ettiriyorlar. "Uygar dünya" ile entegrasyondan (uygarlaştırmadan), "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" götürmeden dem vuruyorlar. En önemli örneklerden biri Bernard Lewis'tir. Bugün yaşayan en meşhur oryantalistlerden olan Lewis, uzmanlığının gereğini, ABD yönetiminin, Ulusal Güvenlik Konseyi'nin danışmanlığını yaparak yerine getirmektedir Bugün halen, birçok Doğu uzmanının, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin Doğu üzerinde hegemonya tesisinde; savaş ve işgal planlarında görev aldığı görülmektedir." (Hakan Mertcan, Oryantalizm - Sömürgecilik ilişkisi, Milet VE Nihal inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi cilt 4 sayı 2 Mayıs - Ağustos 2007, s. 26) "Oryantalist çalışmalar sömürünün zemin etütleridir. Bu çalışmalar, düşmanı ve sömürülecek olanı en ince ayrıntısına kadar tanıma sürecinin bir parçası olarak karşımıza çıkmaktadır. Oryantalizm, günümüzde küreselcilik (globalleşme), İslam korkusu, Türk korkusu, medeniyet ve demokrasi ve insan hakları getirme argümanlarıyla

birlikte sunulmaktadır. Yakın zamanda Bosna, Irak, Afganistan, Mısır ve Orta Asya'da Batı tarafından uygulanan birçok politika ya doğrudan emperyalist ve oryantalist uygulamalardır ya da bu uygulamaların değişik adları verilen örtük boyutlarıdır.” (Cengiz Karataş, Emperyalizm Bağlamında Oryantalizm Kavramına Bir Bakış, International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 9/5 Spring 2014, s. 1275)

“Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve Doğu toplumlarına sızan truva atı olarak görmek yanlış olmaz.” (Ömer Baharoğlu, s. 51) “Bütün İslam aleminde, misyonerlik ve oryantalizm emperyalizmin iki ayağıdır.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 214)

Misyonerlik yaparlar! “Oryantalizm, ortama göre şekillenen bir çeşit misyonerliktir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 223) “Haçlı hareketini rahatlatmak için oryantalizm, çok boyutlu araştırmalara koyulmuştur.” (Muhammed el-Behiy, s. 19) “Haçlı seferlerinin başarısızlığından ve ezikliğinden kurtulamayan Batı, bu ezikliği oryantalist metin ve söylemlerde saldırgan bir tutumla ve hayali kurgulamalarla gidermeye çalışmıştır. Oryantalizm vasıtası ile İslam hakkında iftiralar ortaya atılmış, İslam saldırgan, yakıp yıkan, şeytani duygularla simgelenen bir din olarak sunulmuştur. Hristiyan Batı, Hristiyanlığın yaygın olduğu coğrafyalarda, geniş bir kesimin gönlünü fethetmesini hiçbir zaman hazmedememiştir. Buna karşı en kapsamlı tepkiyi Haçlı Seferleri ile gösterilmiştir. Fakat amaçlarına ulaşamayınca, Müslümanların karşısına, silah yerine misyonerlikle çıkmaya karar verilmiştir.” (Ömer Baharoğlu, s. 38-39) “Oryantalizm, ‘ilk defa rahipler eliyle’ başlamıştır, günümüze kadar da ‘aynı şekilde’ devam etmektedir. Hristiyan Batıların gözünde İslam, Hristiyanların tek rakibi durumundaydı. Her şeyden önce, birer din adamı olan rahipler, İslam araştırmalarında misyonerlik hedeflerini unutmadılar. Müslümanların manevi miraslarına şüphe sokabilmek için, İslam'a ait bütün değerleri, kendi kültürleriyle yetişmiş Müslümanların gözünde küçük göstermeye çalışmışlardır.” (Mustafa Sıbai, s. 38, 39, 91) “Hazreti peygamberin peygamberliğinin güvenilirliğine ve İslam'ın ilahi kaynağı olan vahye şüphe sokmak: Oryantalistlerin hepsi, ya Musevi ya Hristiyan'dı. Kendi peygamberlerini kabul ederler ama Hazreti Muhammed'in peygamberliğini kabul etmezler. Bu durum, çoğunluğu ruhban, papaz veya misyoner olan bu insanların benliklerine işlemiş dini taassuptan kaynaklanan inadi inkardan başka bir şey değildir. Oryantalistler, Kur'an'ın Allah tarafından indirildiğini de kabul etmezler. İslam'ın da ilahi bir din olduğunu inkar ederler. Buna delil olarak, İslam dini ile Hristiyanlık ve Yahudilik arasındaki bazı benzer noktalara dayanan kuru iddialar ileri sürerler.” (Mustafa Sıbai, s. 44-45) “Onlara göre ilahi dinlerin esasları birbirine zıt olmalıdır. Sanki bir dini gönderen Allah, diğerini gönderen Allah'tan başka bir varlıktır.” (Mustafa Sıbai, s. 47) “Oryantalizm akademik bir çalışma gibi gözükür ama aslında o, misyonerlik, sömürcülüğün bir parçasıdır. Oryantalizm, askeri savaş yerine fikri bir savaş olarak yeni bir şekil almış çağdaş haçlı savaşlarının bir parçasıdır. Amaçları, Müslümanları Batılılaştırmak ve İslami kimliklerini eritmektir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 12, 127) “Oryantalizmin hem akademik, hem emperyalist ve hem de misyonerlik amacı bulunmaktadır. Hristiyanlaştırmak istenilen kişilerin dillerini bilmek zorunlu görülüyordu.” (Bulut, s. 7-8) “Emperyalizm, İslam aleminde nüfusunu sürdürmek ve rahat bir şekilde yerleşmek için misyonerlik ve oryantalizmi araç olarak kullanır. Oryantalizmi hazırlayan başka sebepler, ticaret ve siyasettir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 230) “Hristiyanlaştırmak istediği kimselerin dillerini bilmek zorunlu olduğu için oryantalizm, yani Doğu dil ve kültürlerine yönelik çalışmalar misyonerlikte önemli yer tutar.” (Hamdi Zakzuk, s. 31) Misyonerliğe hazırlık için öncelikle Doğu dillerini öğrenme faaliyetine geçerler. ‘Kur'an-ı Kerim'i Latince'ye, İncil'i Arapça'ya çeviren ve Fransa'da ilk defa Arapça'nın gramerini yazan.' (DİA, postel-guillaume-wilhelm maddesi) Fransız Guillaume Postel, 'Arapçayı güzelce öğrenen kimse, İncil kılıcıyla bütün Hristiyanlık düşmanlarını yenip, onların kendi inanç ilkeleri ile karşılarına çıkıp mağlup edebilir. Bir tek dili bilmek suretiyle kişi bütün dünya ile ilişki kurabilir.' (M. Hamdi Zakzuk,

Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 19) şeklindeki beyanıyla gayesini açıkça ilan etmekte idi. Müslümanları Hristiyanlaştırmak amaçlı bu çalışmalar 13. yüzyılda yoğunlaşır. 1312’de Viyana’da Arapçanın 5 Avrupa üniversitesinde öğretilmesine karar verilir. Amaç Hristiyanlaştırmak yoluyla Müslümanlara boyun eğdirmektir. (Johann Fueck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 21-22) Haçlı seferleri ile siyasi ve ekonomik bazı başarılar elde edilse de, dini anlamda fazla bir başarı elde edilemez. Bu nedenle Hristiyanlaştırma yöntemi değiştirilir: Roger Bacon’a göre “Tebliğ/misyonerlik Hristiyanlığın genişleyebileceği yegane yöntem ve yoldu.” (Opus Majus, s. 121) "Oryantalistin hedefi, Batı için potansiyel tehlike gördüğü İslam'ı, türlü oyunlarla, 'objektif görünerek' eleştirmek, kendi vatandaşlarını uyarmak, Müslümanları, dinlerinden soğutmaktır." (Prof. Dr. Mehmet Maksutoğlu, Oryantalist Anlayış, Mirat Haber, 08 Eylül 2019) "Bu memleketlerde sömürgecilerin uzun müddet oturabilmeleri için Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları gerekiyordu." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 14) "Louis Massignun: “Onların her şeylerini yıktık, derin bir boşluğa düştüler.” diyerek hedeflerine ulaştıklarını, Nöldeke’de: “Eserlerimin gayesi, Doğuyu ne kadar küçük gördüğümü kanıtlamaktadır.” derken ne kadar objektif olduklarını (!) ilan etmektedir.” (Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 41-43)

Batıda İsa tanrı kabul edildiği için Hz Muhammed'de put ilan edilmiş, İsa ile ilgili kaynak eserler hep polemik dolu olduğu için, efendimizin hayatını anlatan siyer kitaplarına da bu gözle bakılmıştır. Batı, kendi dininde gördüklerini İslam'da da aramıştır. Bulamayınca da çarpıtmış, değiştirmiş ve polemikleştirmiştir. Spencer'in -ve aslında çoğu oryantalistin- İslam'a bakışını, K. Armstrong şöyle değerlendirir: "Meselelere bakışında temel bilgi hataları yapmakta, mevcut delilleri kasten değiştirmekte, okuyucuyu aldatmaktadır. (Armstrong, Balancingvthe Prophet) Amerikalı yazar Sherry Jones'un, 'The Jewel of Medina' adlı romanı için Texas üniversitesinden İslam tarihi uzmanı Denise Spellberg şöyle yorum yapmaktadır: "Benim kurgu dolu çalışmalarla sorunum yok. Ancak, tarihi belgeleri kasten çarpıtan çalışmalarla problemim var. Bu eser, Batıdaki insanların İslam hakkındaki cahillikleri üzerinden avantaj elde etme girişiminden başka bir şey değildir." Yazar Jones'un Şiilerle olan bağlantısı da ilgi çekicidir. Hz Aişe hakkındaki negatif iddialarının arkasında da Şiilerin olabilme ihtimali bulunmaktadır. (Hıdır, s. 387-388) “Misyonerlik ve oryantalizm aynıdır. Aralarındaki fark şudur: Oryantalizm, araştırma süsüne bürünmüş ve araştırmalarının, akademik bilimsel araştırmalar olduğunu söylemiştir. Misyonerlik ise, sadece halk arasında ve halk seviyesinde kalmış, onlara yönelik olmuştur.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 218) “15. yüzyılın ortalarında Segovia’lı John savaş yerine diyalog ile Hristiyanlığın yayılması ve bunun için de Kur’an’ın da çevirisinin yapılması fikrini savunur.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 74) “Nicolas de Cusa ise, ‘Cribratio Alcorani’ adlı kitabında, Kur’an’ı tümünden reddetmek yerine, pek çok ayeti bağlamından kopararak teslisi destekleyecek şekilde yorumlamayı ve bu şekilde Hristiyanlığın gerçek kurtuluş dini olduğunu Hz Muhammed’e tasdik ettirmeye gayret eder. Ona göre teslis Muhammed’in onayladığı bir görüştür. Nicolas’a göre, Hz Muhammed ‘İsa ölmedi’ derken bedenen değil ruhen ölmediğini kastetmiştir. Zaten Kur’an’a göre Allah yolunda ölenlerin gerçekte diri olduğu da ifade edilmektedir.” (Nicolas de Cusa, Cribratio Alcorani, s. 1033) "Tek bir dili (Arapça) öğrenmek suretiyle yenilebileceğini ileri sürenler." (Edward Said, Oryantalizm- el- İstışrak-, s. 81; Fuck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 39) olduğunu gibi, bu amaç yanında “Ticari ve Hristiyanlaştırma” gibi amaçları yan yana olduğunu ifade ederek, misyonerlik ile oryantalizm arasındaki ilişkiyi açıkça ortaya koyanlar da vardır.” (Hamdi Zakzük, s. 33) Görüldüğü gibi gerek Kur’an, gerek İslam ve gerekse “Hz Peygamberin hayatına dönük oryantalist ilginin dini, siyasi, sanatsal, edebi, sosyo-kültürel, ekonomik pek çok sebebi vardır.” (Hıdır, s. 24) Ama kesin olan, oryantalizmin emperyalizm kadar Hristiyan misyonerliği için de kullanıldığıdır! (R. Paret, The Study of Arabic and Islam at German Universities, s. 5; M. Rodinson, Batıyı Büyüleyen İslam, s. 46; M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Planı, s. 8)

İslamofobi

-‘Batı medeniyeti’ adlı yazımızda da bu konu ayrıca ele alınmıştır-

“19. Yüzyılda bir Türk tehdidi kalmamıştır.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 21) Hatta İslam tehdidi bile! İslam ülkelerinin toprakları, hatta daha da önemlisi eğitim ve kültür yolu ile Müslüman halkların zihinleri işgal edilmiştir. Doğal ve tarihi zenginlikler sömürülmüş, İslam’ın sadece birkaç ritüeli, o da ruhsuz ve amaçlarından yoksun şekilde toplumlarda uygulanır olmuştur. O halde hala bu İslam korkusu nedir, nedendir?! Aslında en kısa tanımı ile, kendisine düşman ilan etmediği zaman birbiri ile kanlı mücadelelere giren Batı medeniyeti, islamofobi sayesinde hem iç dinamiklerini canlı tutmakta hem bu tehdidi göstererek büyük rantlar elde etmektedir. Tüm toplumların zihni altyapılarında ise şu endişe mevcuttur: Ya bir gün bu Müslüman halk yeniden uyanırsa! Veya bize dönük asıl sorulması gereken soru, ‘Biz Müslüman halklar bu gücün, cevherin, değerın ne kadar farkındayız?!’

İslamofobi, Yunanca korku anlamına gelen ‘Phobos’ kelimesinden türemiştir. Terim olarak ‘İslam’dan korkma, çekinme ve uzak durma’ anlamlarına gelmektedir. The Runnymede Trust tarafından 1997 yılında hazırlanan ‘Islamophobia: A Challenge For Us All’ isimli raporda İslamofobi, “Müslümanlara karşı duyulan temelsiz korku ve hoşnutsuzluğu ihtiva eden bir bakış açısı veya dünya görüşü” olarak tarif edilmiş ve Müslümanlara karşı toplumsal dışlama ve ayrımcılık olduğu vurgulanmıştır. (Lacivert Dergi, 04 Haziran 2014) Avrupa İrkçılık ve Yabancı Düşmanlığı İzleme Merkezi tarafından 2015’te yayımlanan İslamofobi Raporu’nda ise İslamofobi, ‘Müslüman karşıtı ırkçılık’ olarak tanımlanmaktadır. “İslamofobi bugün maalesef Avrupa Devletleri, kurumları ve toplumlarında normalleşmiş olan bir ırkçılık türüdür.” (SETA Avrupa İslamofobi Raporu 2017) “İslamofobi, İslam ve Müslümanlara duyulan nefret, düşmanlık ve ayrımcılıktır.” (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 46) Ramon Grosfoguel, “biyolojik ırkçılığın yerini kültürel ırkçılığa bıraktığını” (Grosfoguel, Colonial subjects/Kolonyal özneler, s. 25) yazmaktadır. Artık “Yeni ırkçılık, kültürel ırkçılık” (İrkçılığın dönüşümü: kavramsal ve kuramsal bir analiz, Emine Erden Kaya, Şenol Durgun, Akademik Hassasiyetler, 2020, , cilt: 7, sayı: 13, s.92) halini almıştır. AB Bakanı Ömer Çelik: "Avrupa’da ırkçılığın yerini İslamofobi yer almıştır. Yeni ırkçılık kültürelidir." (Haber Türk, 1.4.2017) Günümüzde artık “Genetiğe dayalı biyolojik ırkçılığın ve kan bağının yerini kültür temelli bir ırkçılığa bırakması, karşımıza İslamofobi sorununu çıkarmış; sadece Avrupa değil, Amerika ve tüm Dünya’da varlık gösteren İslam düşmanlığının meşruiyeti olarak bu yeni tür ırkçılık modeline tüm Dünya sıkı sıkı sarılmıştır.” (Sena Okumuş, Almanya’da aşırı sağın teşkilatlanması ve İslamofobi, yüksek lisans tezi, Ağustos 2021, s. 1)

“İrkçılık, Avrupalıların içini kaplamıştır. Onlara göre beyaz adamı dayanak olarak almayan diğer medeniyetler, aslı ve temeli olmayan çürük medeniyetlerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 137) “İslamofobi, Batı’nın İslam’ı kendi istediği şekilde insanlığa tanımlama çabasıdır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 91) “İslamofobi, Müslümanların siyasi alanda düşmüş oldukları zayıflıktan kaynaklanmaktadır. Dağılımlık, kendimizi ifade edememe başkalarının karalamalarının önünü açmıştır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 90) Aslında “İslamofobi tarihi neredeyse İslam’ın doğuşuyla aynı yaşıdır. İslam yeryüzüne indiğinden beri onu sevip kabul edenlerle birlikte kin besleyip düşmanlık yapanlar her zaman olmuştur.” (Ali Akdemir, Avrupa’da İslamofobi, küresel Siyaset, 8 Ağustos 2020)

Avrupa kültürü, kendisini Doğu kültüründen ayırıp, Doğu ile mukayese ederek “güç” ve “özdeşlik” kazanmıştır. Oryentalist fikirler, daima bu medeniyetler arasında yaşanan tarihi problemleri ve çelişkileri ‘canlı tutarak’ bugüne taşımıştır. İslamofobinin ekonomik temelli olduğu gibi tarihi ve dini temeli bulunmaktadır. Basın ve siyasilerce devamlı bu korku canlı tutulmakta ve oy ve paraya dönüştürülmektedir. “Oluşturulan imaj, daha çok imajı oluşturanlar tarafından özellikle basın, yayın, bilim ve sanat yollarıyla geniş kitlelere aktarılır, onlara uzun vadede kabul ettirilir ve bundan uzun vadede ‘çıkar’ elde edilir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, S. 40) “Bağnaz blog yazarları, ırkçı politikacılar, kökten dinci liderler, Fox haber uzmanları ve

dindar siyonistler bir nefret endüstrisi kurmuşlardır. Başka birileri için kılıç şakırtıları, finansal olarak kazançtır.” (Nathan Lean, s. 40, 58) “Çoğu Amerikalı ve Avrupalı için, onlara İslamiyet’i sunan kültürel mekanizma, büyük çapta, radyo televizyon, gazete ve dergilerden oluşur. Eğer İslamiyet bize karşı ise, bizim de ona bir tepki geliştirmemiz gerektiğinden kuşku duyulmayacaktır. Asıl istenen de budur.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 80) “Özellikle Batı medyasının yoğun kampanyası, birçok sıradan insanın zihninde İslam ve Müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet çağrışımı yapmasını sağlamıştır.” (Prof Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık, s. 10) Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş: “Medya, İslam karşıtı eylemlerin lokomotif gücü. Emperyalist amaçlarla üretilen ırkçı içerikler medya vasıtasıyla yayılarak dünyadaki İslam karşıtı eylemlere zemin hazırlamaktadır.” (Habertürk, 10.04.2023)

İslamofobiyi canlı tutan, körükleyen ve öncülük edenler: Haçlı askerleri, gezginler, ressamalar, edebiyatçılar, sanatçılar, filozoflar, din adamları, misyonerler, oryantalistler ve medyadır. Batıda, “Bazıları dini bazıları da seküler-kültürel gerekçelerle İslamofobik bir düşmanlık içine girilmektedir.” (Doç. Dr. İbrahim Kalın, Derin Tarih, Ocak 2018, Sayı:70, s. 49) “Avrupa siyasetinin tıpkı eskiden bir ‘Yahudi Sorunu’ icat ettiği gibi günümüzde de bir ‘Müslüman Sorunu’ icat ettiği görülüyor. İslam düşmanlığı Avrupa’nın siyasi, ideolojik ve ekonomik krizinin başat göstergelerinden biri haline gelmiş durumda. İslam düşmanı söylemlerle Avrupa’nın Müslüman dünyaya müdahalelerini meşrulaştıran bir dış politika aracı olarak dışarıda bir dış düşman ve iç siyasetteki başarısızlıkların üstünü örtmek için Müslümanlar hedef gösterilerek içeride de bir iç düşman yaratılmak isteniyor.” (AA, 15.06.2021) “Sömürgeci Avrupa devletlerinin, Batı-dışı toplumları bir 'öteki' olarak eşit yahut muhatap kabul etmeleri söz konusu değildir.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) Bunun sonucu olarak da ne yazı ki, Dortmund üniversitesinden Wolfram Richter’in ifadesiyle, “İslam karşıtlığı, Avrupa’da uyanan antisemitizm hastalığının yeni bir yüzüdür. Yeni holochost’un kurbanları ise Müslümanlar olacaktır.” (Özcan Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 381) Çünkü Batıda rahatlıkla insanlar, “İslamiyet’i hoşunu gitmeyen her şeyle bağdaştırabilmektedirler.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 76) “Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü Batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam’la Kavgası, s. 95) “Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü Batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır.” (Asaf Hüseyin, s. 95) “Danimarka halk okullarındaki 5. sınıf öğrencilerine din dersinde okutulması planlanan yardımcı kitabın ‘İslam’la ilgili bölümü, terörizm başlığı altında’ anlatılmaktadır. Kitapta ‘her ne kadar her Müslüman terörist değil ise de, her terörist Müslüman’dır.’ ifadesi yer almaktadır. Kitabın yazarları papaz olan Chiristian Meidahl ve eşi Henny Nørgaard’dır.” (Milliyet, 21.11.2006) Halbuki gerçekte ise, her Hristiyan emperyalist değilse de, tüm emperyalistler Hristiyandı!

Aslında “Müslümanlar üç yüz yılı aşkın süredir sürekli şiddete, işgallere, savaflara ve katliamlara maruz kalmışlardır. Yeraltı ve yer üstü kaynakları sömürülmüştür. Bilinçli ve sistematik bir şekilde Müslümanların kutsallarına hakaret edilmekte, değerleri aşağılanmaktadır. İslam toplumları, somut işkencenin yanında soyut ve kültürel bir işkenceye de tabi tutulmaktadırlar. Günümüzde de İslamofobi güçlenerek Batı’da bir endüstri haline gelmektedir.” (Diyanet İşleri Başkanı Prof. Mehmet Görmez, AA, 18.05.2013) Aslında bir korku değil, tarihi kökleri olan bir düşmanlık söz konusudur: “Avrupada islamofobi değil, İslam düşmanlığı vardır.” (Türkiye, 5.8.2014) “İslamofobi Üzerinden Otoriter Bir Avrupa İnşa Ediliyor. İslam düşmanlığı üzerinden yeni bir Avrupa dizayn ediliyor. Bu yeni Avrupa’nın daha özgürlükçü bir Avrupa olmayacağı açık. Aksine İslam düşmanlığı üzerinden daha otoriter ve daha sağcı bir Avrupa inşa ediliyor.

‘Müslümanları ötekileştirmenin ve onlara ayrımcılık yapmanın hukuki, siyasi, toplumsal ya da iktisadi ciddi bir bedeli yok.’ Bu iddiamızın basit bir kanıtı var. Sadece bugün Avrupa’da Müslümanlarla ilgili yapılan herhangi bir tartışmanın ya da yasanın başka bir dini cemaati hedef aldığını düşünelim. İslamiyet kelimesini silelim ve yerine Hristiyanlık, Yahudilik, Budizm veya başka bir dini yazalım. Sonuç hepimizi şaşırtacaktır.” (Enes Bayraklı, SETA, 8 Aralık 2020) Artık “İslamofobi, cezası olmayan bir ayrımcılık türüdür.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 242) “Avrupa’nın zihin tarihinin ürettiği birey, ‘özel birey’dir. Bencil, kendi benliğini her şeyin üstünde tutan bir birey. Almanlarla Fransızların özgür insanlar olduklarını doğrudur ama özgürlük kavramını ‘yalnız ve yalnız kendileri için’ geliştirmiş oldukları da aynı ölçüde doğrudur.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 45)

“Haçlı savaşlarında sömürgecilik konusunda bir başarı elde edemeyince Batı, İslam ile barışarak Müslümanların inancını zayıflattıktan sonra, fikir bazında savaşa başvurur. Zamanla sömürgecilik ile güçlerini toplayan Batı, yeniden saldırıya başlar.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 21) “Batılı zihninde hiç düşmeyen, Türklere karşı eziklik ve onlardan intikam alma güdüsü, güç Batının eline geçince onu harekete geçirmiştir.” (Ömer Baharoğlu, s. 91) ‘İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine’ isimli bir eser yazan Fransız düşünür Arthur de Gobineau, “Türklerin de içinde bulunduğu sarı ırk ile insan değil de insansı sayılan siyah ırk, Medenileşmeye yönelik tabii bir isteksizliğe sahiptir.” (Gobineau, The Inequality of Human Races, s. 205) demektedir. Bu anlayış bir istisna değildir ve günümüzde aydın kabul edilen kişilerce de savunulmaktadır. Batılı-beyaz ırkın diğer ırklardan üstün olduğu fikri Batı’da filozof Voltaire, sosyal bilimci Montesquieu gibi aydınlar tarafından da devam ettirilmiştir. İngiliz filozof John Lock “İnsan beyazdır. İnsanın özünü içeren şey, beyazın özünü de içerir!” (Koray Şerbetçi, “İslamofobinin Tarihsel ve Kültürel Kökenleri”, İslamofobi ve Batı’da Yükselen İrkçilik, s. 11-13) diyerek ırkçılığın felsefi boyutunu da inşa etmektedir. Filozof Hegel de, “Siyahların doğuştan özgürlük dürtüsüne sahip olmadıklarına ve çocuksu mahluklar olduklarını” düşünmekte idi. (Selim Özarslan, Avrupa’da İslamofobi’nin Tarihi Kökleri ve Güncel Nedenleri, s. 67) İrkçi politikacı G. Wilders bile, ırkçılığı reddeden ‘Kur’an’ı, ‘faşist bir kitap’ olarak nitelendirmiştir.’ (Özcan Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 371)

1603 yılında ‘General History of the Turks/Türkler’in Genel Tarihi’ isimli eseri yazan İngiliz papaz Knolles, Türkleri, "Dünyaya dehşet saçan teröristler" olarak nitelemekteydi. Shakespeare’in cümlelerinde Türk, "şehvetperest", "cinsel edepten mahrum aciz bir hayvan", "zalim ve sinsi bir insan" olarak takdim edilmektedir. Luther ise, Türkler'i kötülemek için daha da ileri gidiyor ve ‘Türk’ü, cisimlenmiş şeytan ya da şeytanın ta kendisi olduğunu’ ileri sürüyordu. İslami fetihlerin hemen akabinde oluşmaya başlayan bu imaj çerçevesinde Hristiyanlık "Tanrının dini"; Hristiyanlar "Tanrı'nın askerleri"; Müslümanlık "şeytanın yolu", Müslümanlar ise "şeytanın askerleri" idi. Dolayısıyla, iki din ve iki dinin mensupları tam zıt istikametlerde duruyorlardı. (Prof. Dr. Mehmet Özdemir, İslami Araştırmalar Dergisi, C. XIII, S. 2, 2000, s. 174-177) Shakespeare’in Othello’sunda ‘Iago’ karakteri kendini savunurken şöyle söylemektedir: ‘Gerçekten doğru söylüyorum, yoksa Türk olayım!’ Aynı oyununda dövüşen iki adamına Othello ‘Neden kavga ediyorsunuz, Türk oldunuz da mı bu kadar barbarsınız?’ diye bağırılmaktadır. Başka bir oyununda da öldürülen bir Türk için, ‘Sünnetli köpeğin boğazını kesiverdim’ diye yazmaktadır.” (Beyazıt Akman, Kayıp Tarihin İzinde, s. 151, 152, 159) “Fransızların ‘Chansen de Roland’ adlı destanlarında da, ‘putperest olarak nitelenen Müslümanlar, Hristiyanlar kadar asil, yiğit ve cesur olmayan şeytanın temsilcileri ve Hristiyanların karşı imajı olarak’ sunulmaktadır.” (Fuat Boyacıoğlu, Fransızların Roland Destanı’nda Dinsel Bağnazlık ve Tarihi Olayların Çarpıtılması, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 27, s. 73) Voltaire, ‘Bütün tarihçiler, uyduruk masalları tekrar edip durdular. Fatih, İstanbul’u kan ve ateşe boğan bir barbarmış. Çoğu birer alfabetik yalan dergisi olan sözcüklerimizde, böyle gülünç masallara sık sık rastlanır.’ (Voltaire, Türkler Müslümanlar Ötekiler, s. 32) itirafını yapmaktan da geri kalmaz. Marc Galle ise, ‘Sözcüklerimiz, Türk kimliği ile ilgili olumsuz tanımlar içeren deyimler ile doludur.’ derken abartmamaktadır: Fransızca ve

İspanyolca'da 'suçlu' anlamına gelen 'Türk kafası' (Cabeza de Turco, tete de Turc) ve Almanca'da ise 'sahtekar' anlamında (Türken) deyimleri kullanılır. İngilizcede, Türk aynı zamanda 'gaddar, vahşi insan' anlamında kullanılır. (Galle, Sevilmeyen ülke Türkiye, s. 11) İngilizcede, 'yaramaz çocuklar' için kullanılan kelime, 'küçük Türk' şeklindedir. Primo Levi'ye göre 'musulman' sözcüğü Nazi toplama kamplarında, 'pes eden' tutuklular için kullanılmıştı. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 30) "Batı'da kullanılan ırkçı söylemlerin bazıları şunlardır: İtalyanca'da "Anneciğim, Türkler geliyor." Türkleri korkunç olarak gösteren söylemle beraber "Türk gibi pis kokmak" söylemi yanında, Sırpça'da "Bir köpeğe bir de Türk'e güvenilmez" ve "Bir Türk gibi bencil" deyimler yanında, "Türk" kavramı Sırpça'da, 'kadınlara haksız ve eşit olmayan bir şekilde davranan, eski kafalı ve kaba erkeği' anlatmak için de kullanılan ırkçı söylemlerdendir. Yunanca'da "Öfkesinden Türk oldu" deyimini fazlasıyla sinirlenen birisini anlatmak için kullanılır. "Seni Türk!" söylemi ise, 'bilgisiz birisini' anlatmak için kullanılan ırkçı bir Rumence söylemdir. Fransızca'da da, "Türk kafası" ve "Gerçek bir Türk" gibi 'bilgisiz, inatçı, kaba ve acımasız' kişileri anlatmak için kullanılan ırkçı söylemler vardır. Aynı şekilde Felemenkçe'de "Türk" sözcüğü, 'kirli, barbar veya kana susamış' anlamında, "Türk'e benzemek" ise 'pis ya da iğrenç' anlamlarında kullanılır. İspanyolcadaki "Türk" sözcüğü, birisini 'aşağılamak için' kullanılabilir. "Türk" sözcüğü Malta'da, 'yapısı gereği korkulan ve istenmeyen korkunç bir kişiyi' tanımlamak için kullanılabilir. Bütün bu söylemler bir takım tarihi söylenti veya efsanelere dayandırılıp, kuşaklardan tekrarlanmış ve toplumların hafızalarına yer edinmiştir. Batı'da da gösterilen yüzlerce Hollywood filmi üzerine yaptığı araştırmada Jack G. Shaheen, Arapların hemen her zaman acımasız katil, tecavüzcü, petrol zengini aptal ya da kadın istismarcısı gibi şekillerle sunulduğunu göstermiştir. Çok seslilik ve ifade özgürlüğü söylemlerine ve aktif faaliyet gösteren yüzlerce gazete, dergi, kitabevi, televizyon kanalı, radyo istasyonu, sinema şirketi gibi araçlara rağmen; bütün bunların sadece sayılı birkaç büyük şirketin kontrolünde olduğu durumu dikkate alındığında, Batı medyasının kendi içerisinde gerçek anlamda bir çok sesliliğe sahip olduğunu söylemek bir yanılgıdır." (Ali Akdemir Avrupa'da İslamofobi, küresel Siyaset, 8 Ağustos 2020) "Alman halk sanatında Türk imajı, din düşmanı ve Hristiyanlık için bir tehdit biçiminde ortaya çıkar. Türklere atfedilen cinayet ve gaddarlık öykülerine geniş yer verilir." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 27) "Kaffeeled adlı Alman şarkısında, 'Çok kahve içilmemesi, bunun bir 'Türk içkisi' olduğu, insanları hasta edebileceği' iddia edilmekte, 'kahveyi bırakamayan Müslüman gibi olunmaması' gerektiği talep edilmektedir." (Ali Osman Öztürk, s. 49) Stemmle'nin kitabında Hussan; vahşi, öfkeli bir Müslüman'dır: 'Biri inanıyordu Muhammed'e. Ve doluydu kinle nefretle.' Adrian ise Hristiyan'dır, kibar ve eğitilidir: 'Güvenilirdi diğerine zor günde. İyi Hristiyan, soylu bir adam.' (Ali Osman Öztürk, s. 69-70) Almanca'da Türklerle ilgili deyimler: Yaşlı bir Türk gibi kokmak. (Ali Osman Öztürk, s. 117); Sarımsakçı (Ali Osman Öztürk, s. 118); Einen Türken Bauen: Uyduruk, sahtekar, uydurmacı. (Ali Osman Öztürk, s. 119, 125); Kümmeltürke: Dar kafalı, palavracı." (Ali Osman Öztürk, s. 127) anlamında kullanılmaktadır.

"İslamofobinin tarihi kökleri vardır. İslam'ın terörizmin sebebi olarak gösterilmesi, Amerika'nın müdahaleci dış politikası, otoriter rejimlere olan Batı desteği, Batının İslam ülkelerini işgalleri ve sömürmeleri ve İsrail'in katliamlarının incelenmesinden daha kolaydır." Avrupa ve Amerika'nın, İsrail'den Irak-Suriye işgallerine dek dış politikalarının geri tepmesinin önemsiz gibi gösterilmesi, bu politikaların sonucu İslam dünyasındaki geniş halk kitleleri arasında meydana gelen Amerikan ve Batı karşıtlığını önemli ölçüde arttırmasını gizleyememektedir." (Nathan Lean, s. 19, 21) Bosna Hersek İslam Birliği Başkanı Husein Kavazovic: "Genel yargının, Bosna Hersek ya da Saraybosna'da İslamofobi ile karşılaşılmayacağı yönünde olduğunu belirterek, "Görüyoruz ki durum böyle değil. İslamofobi bir tür ırkçılıktır. Bir arada (Bosna Hersek'teki gayrimüslimlerle) yaşıyor, birbirimize sık sık görüyor olsak da maalesef durum böyle." (AA, 24.05.2022) demektedir. Aslında bu, İslamofobi'nin temelini 'tanımamak veya

iletişimsizlikten’ çok ‘din temelli’ olduğunu da göstermektedir. “Düşman Türk imajının sermayesi din ve siyasettir. (Ali Osman Öztürk, s. 38)

“Önemle altını çizmek gerekir ki son yıllarda İslam dünyasında meydana gelen şiddet olayları, bizatihi İslam’dan kaynaklanmamaktadır. Gerek çağımızdaki pozitivist eğitim anlayışı gerekse modern zamanlarda gelişen kimi ideolojilerden etkilenme hali; sömürge, istilalar, işgaller ve zorba yöneticilerin gölgesinde şekillenen ‘yaralı bilinç’ler, bu olayların başlıca nedenleri arasındadır.” (Nathan Lean, s. 9)

Din adamları, medya ve siyasilerin ekonomik nedenlerle alevlendirdiği İslamofobi’nin sonuçlarından bazıları: Tarih 24 Ağustos 2010. Michael Enright, ‘selamun akeyküüüm’ diyerek ticari taksiye biner ve şoför Şerif’i boğazından ve kol, yüz, parmaklarından bıçaklar. Yakalanınca polis memurlarına, ‘bu adam beni soymaya çalıştı’ diye bağırır ve ‘Neyi yanlış yaptım?’ diye haykırır. (Nathan Lean, s. 29) Polislere ‘bir vatansever’ olduğunu söyler. (22 Eylül 2010, New York Daily News)

Hızlı bir siyonist olan oryantalist Bernald Lewis, Ekim 1976’daki BM Genel Kurulu kararı ile ‘Siyonizm ırkçılık olarak kabul edilince’ Times’ta yazdığı 3 makale ile (8-20-21.10.1972) bu kararı eleştirir ve asıl Nazilerin Arap ülkelerinde bulunduğunu ileri sürer. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 156) Nil deltasındaki Bahrü’l-Bakar’da öldürülen 40 öğrenci olayı için “Legal and Illegal Bombing” şeklinde çirkin başlığını makalesine (The Daily Telegraph, 2.6.1970) seçen A. L. Goodhart, çocukların öldürülebilmesini de meşru görmüştür. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 167) Aradan geçen 50 yılı aşkın zamanda bir şey değişmiş midir? Asla! “İsrail, İkinci İntifada’dan bu yana 3 bini aşkın Filistinli çocuğu öldürdü. Verilere göre bu yılın ilk 6 ayında 304 çocuk tutuklandı, içlerinden 155’i halen cezaevinde bulunuyor.” (Independent Türkçe, 21 Kasım 2020) “Gazze’deki çocuklar İsrail’in 325 gündür devam eden saldırılarının kurbanı olmaya devam ediyor. İsrail saldırılarında 16 bin 589 çocuk yaşamını yitirdi, 17 bin çocuk ise saldırılarda annesini veya babasını ya da her ikisini birden kaybetti.” (AA, 25.8.2024) Neden ise çok basittir: “Oryantalistlerin gözünde İsraililer, ‘Haçın hilalden intikamını alan’ haçlılardır.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 162) ve “İsrail, Batının orta doğudaki ileri karakoludur.” (Jiri Schneider, Israel, biu.ac.il, 6 Mart 2010, s. 7) Zaten bu nedenle, daha sonra ABD başkanı da olacak olan Joe Biden: “Eğer bir İsrail olmasaydı, çıkarlarımızın korunabildiğinden emin olmak için bir tane (İsrail) kurmak zorunda kalabilirdik” demektedir.” (Türkiye, 02.10.2013)

“ABD’de 11 Eylül’den sonra 9 senede 11 Müslüman’ın terör eylemi yaptığı saldırılarda toplam 33 kişi öldürülmüştü. Buna karşılık ABD’de aynı zaman zarfında yaklaşık 150.000 cinayet işlenmişti.” (Nathan Lean, s. 39) Craig Monteilh, sahtekarlık ve sahte çek yazmaktan mahkum olmuş birisidir. Yeleğinin düğmesine kamera bağlanır ve Müslüman olmuş biri gibi CAIR Los Angeles şubesinin içine sızması istenir. “Müslümanlara cihada hazırlanmak, alışveriş merkezini bombalamaktan bahsedince” cami imamı onu FBI’a, yani ‘onu kendilerine gönderen resmi kuruma’ şikayet ederler. (Nathan Lean, s. 245) 19 Şubat 2012 tarihli bir haber: ABD’yi sarsan tuzak. Washington’da kongreye intihar saldırısına hazırlanırken yakalanan 29 yaşındaki el-Halife’yi, FBI muhbirlerinin yönlendirdiği ortaya çıktı. Adalet bakanlığı sözcüsü muhbirlerini savundu ve muhbirlerin zanlıya bozuk silah ve sahte intihar yeleği verdiğini söyledi. ‘FBI her aşamayı kontrol altına aldı.’ diye konuştu. Birçok şehirde FBI ajanları İslam’ı şiddet eğilimli bir din olarak tanıtan eğitimler alırlar. İslamofobik yazarların kitapları okutulur. Hz Muhammed karalanır. (Nathan Lean, s. 253) 22.08.2012 tarihli diğer bir haber: New York polisi, 6 yıllık Müslüman takibinde tek terör ipucuna rastlamadı.

“Daha önce, Hristiyanlara karşı Yahudilerin kullandığı yorumlar, şimdi Hristiyan ve Yahudiler tarafından İslamiyet’e karşı kullanılmaktadır.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23) 1800’lü

yıllar, Amerika'nın Katolikler tarafından ele geçirileceği hikayeleriyle doludur. Amerika'da artan İrlandalı ve Alman göçmenlerden şüphe duyanlar, baskıcı Katolik değerlerin Protestan değerleri yerinden edeceğine inanmaya başlamışlardı. (Nathan Lean, s. 63) Bu konuda açıktan ilk görüş bildiren ise, telgrafın mucidi Samuel F. B. Morse idi. New Havenli presbiteryen papaz Lyman Beecher, Katolikliği sadece Hristiyanlığa değil, ABD ve dünya içinde bir tehdit olarak görmekte idi. (Nathan Lean, s. 65) “Yürütmenin başındakilerin, Katolikliğin bulaşıcı zehriyle lekelenmişliğine inanmak için çok geçerli sebeplerimiz var.” diye de yazmaktadır. (Nathan Lean, s. 66) 1887’de APA adlı bir dernek kurulur. Amaçları Katolik göçünü kısıtlamak, kamu eğitim sisteminden Katolik öğretmenleri çıkartmak, Katoliklere kamu dairelerini yasaklamaktır. (Nathan Lean, s. 68) Daha sonraki yıllarda da McCarthy, komünizmin Amerikan politik sistemine sızdığını ileri sürmüştü. Kısa zamanda 10.000’den fazla Amerikalı işinden de olmuştu. (Nathan Lean, s. 72-73) Almanya’da Berlin duvarının yıkılması ile başka bir ideolojik tehdit boşluğu doldurmaya başlar. (Nathan Lean, s. 78) 11 Eylül’den sonra ‘İslami öcü’, Amerika’nın uzun canavar hikayeleri tarihinde en yeni bölümü temsil etmeye başlar. (Nathan Lean, s. 83) “Spencer’e göre ‘gizli cihad’ ile teröristler, ‘özgür insanların diyarı’ Amerika’yı silah, bomba ile değil, topluma sıradan amerikalı olarak sızan doktorlar, avukatlar, bankacılar ve gazetecilerle yıkacaklardır. Robert Spencer Katolik bir ailede büyümüş Türk kökenli birisidir. Dünyanın en hoşgörüsüz dini olarak İslam’ı ilan eden Spencer’ın yazılarını Prof Carl Ernst dahil birçok ünlü İslam uzmanı ise reddetmektedir. (Nathan Lean, s. 119, 117) ‘Öcü, barbar, öteki’ olanlar 1790’dan sonra İlluminati, 1850’ler Katolikler, 1900’lerde Komünizm ve günümüzde, Evanjelik Hristiyan kaynaklı korku salgını ile kışkırtılan ‘İslamofobi.’ (Nathan Lean, s. 84)

Vietnam savaşı için Kennedy, ‘Pek az nesil, özgürlüğün en fazla tehlike altında olduğu bir zamanda onun büyük savunucusu olma rolüne mazhar olmuştur, bu bizim iyi talihimizdir.’ (J. F. Kennedy, 1962 Kongre konuşması) diyerek savaşı savunmuş ve sonuçta “dört milyon sivil ile bir milyondan fazla komünist savaşçı, 60 bin Amerikan askeri ölmüştür.” (M. Vedat Gürbüz, Soğuk Savaşın kaynama noktası: Vietnam Savaşı ve Amerika Birleşik Devletleri, s. 30) Vietnam’ının kurucusu Ho Şi Min ise bu rakamları, ‘13 milyon şehit, binlerce kayıp, yüzbinlerce yaralı ve 83 bin sakat, 8 bin felç, 30 bin kör, 10 bin sağır.’ olarak vermektedir. (Ho Chi Minh, Beni Leninizme Götüren Yol) ABD başkanı Bush’ta ‘Irak’a özgürlük ve demokrasi’ getirmek için 20 Mart 2003 tarihinde Irak’ı işgale başlar ve ABD Dışişleri Bakanı John Kerry’nin “savaşın vahim bir hata olduğunu belirttiği” (Aljazeera, 1.7.2014) bu işgal girişiminde, 1,5 milyondan fazla sivil ölmüş, 5 milyon insan ülke dışına göç etmiş ve en az 870.000 çocuk yetim kalmıştır. ABD Başkanı Bush, ‘Irak’ta demokrasi doğuyor.’ (16.06.2004) diyerek girdiği Irak’a getirilen demokrasi (!) sonunda önce Irak ambargosu (1990-2002) nedeni ile çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklı sivil hayatını kaybeder. Ama ülke petrolü koruma altına alınmış, ülkenin bankaları yağmalanmış, işkence ve tecavüzler sonucu ülkede eğitim ve sağlık da iflas ettirilmiştir. ABD başkan yardımcısı Dick Cheney, ‘Düşmanımızın ölümlerini sayacak değiliz’ diye açıklamada bile bulunmuştur. Ama 13 yıl sonra gerçek ortaya çıkar ki, ‘Irak, yalan söylenerek işgal edilmiştir.’ ABD’nin Irak’ı işgaline kaynaklık eden İstihbarat raporlarının tamamı yalan çıkmıştır. (BBC, 18 Mart 2013) Eski ABD Dışişleri bakanı Condeleezza Rice, ‘Irak’a demokrasi için gitmediklerini’ (Sputniknews, 12.05.2017) de itiraf etmiştir. İşin daha kötü tarafı “Emperyalizm altında inleyen ülkelerinden kaçmak zorunda olan insanlar, gittikleri ülkelerde düşmanca bir faşist uygulamalar zinciri ile karşılaşılır. Toplumda endişe Müslümanlara yönlendirilmekte ve korkunun gücünü çok iyi bilen sağ kanatta bu belirsiz zamanları kendi avantajlarına kullanmaktadır.” (Nathan Lean, s. 37) Korku endüstrisi, İslam korkusunu topluma yayar, basın bu yolda kullanılır ve sonunda da silah sanayi kazançlı çıkar. Afganistan’dan Irak, Sudan’a birçok İslam ülkesi işgal edilir, halkı katledilir. Ama her zaman olduğu gibi yine İslam kötü, Müslüman terörist ve Batı ise, hümanist ve demokrat olarak medya yolu ile tanıtılmaya devam eder!

“Kendini ‘adil ve dengeli’ olarak tanımlayan Fox Haber, korku tüccarlığı yapmanın merkezi olmuştur. Fox haber kanalının sahibi Roger Ailes, Müslümanlara karşı kişisel bir paranoyası olan biridir. Oklahoma City’de bir saldırı olur. S. Emerson, J. Stewart, D. Pipes, V. Cannistraro gibi analistler ve Newsday, New York Post, Chicago Tribune, New York Times gibi birçok gazete hemen Müslümanları suçlar. Ama saldırgan Timothy McWeigh adlı bir ABD Ordusu gazisi idi, Müslüman değildi ve beyazdı. Evet! Timothy Mitchell’in dediği gibi, ‘Uzman görüşü toplumsal olayları şekillendirmeye yarar, toplumu bilgilendirmeye değil’ (Mitchell, Rule of experts Uzmanların kuralları, s. 118) Daniel Pipes ve Neal Livingstone, Ortadoğulu suçlulardan bahsetme meyilli idiler. Zira Araştırmaların finanse edilmesi için bu gibi bağlantılar gerekiyordu ve aynı zamanda kendi mevcut konumları da tamamen terörizm danışmanlığı üzerine kurulu idi. McVeigh suçunu itiraf ettikten sonra bile Livingstone, McVeigh’in saldırıları gerçekleştirmek için Müslüman teröristlerle ‘çalışmış olabileceğini’ şeklinde yorum yapmaktan geri kalmaz!” (Nathan Lean, s. 123-136) TLC kanalı 2001’de ‘All-American Muslim’ adlı bir program yayınlar ve program seyirci rekoru kırar. Galler ve Spencer reklam veren şirketlere tepki gösterilmesini ister ve 64 şirket reklamlarını geri çeker. (Nathan Lean, s. 137, 138) “Avustralya’da bir medya araştırması yapılır ve Fox TV’nin de sahibi olan Robert Murdoch’ın sahibi olduğu beş büyük gazeteyi bir yıl boyunca inceler. Araştırma, haberlerin büyük bölümünün İslam karşıtlığını kışkırttığı ortaya çıkarır. Buna göre Murdoch’a ait beş gazete olan The Australian, The Daily Telegraph, The Herald Sun, The Courier Mail ve The Advertiser gazetelerinde, 2891 makalede “İslami terörizm” veya “Müslüman zulmü” deyimlerine yer verilmiştir. Ayrıca bu gazetelerde bir yılda yaklaşık İslam’la alakalı 3000 olumsuz habere yer verilmiştir. Bu rakam ise, her gün neredeyse Müslümanları terörizmle ve şiddetle ilişkilendiren sekiz habere denk düşmektedir. Araştırmaya göre Murdoch medyasında bir günde yayımlanan 8 makale ve yılda 152 kapak ile Müslümanlar eleştirilmekte ve İslam olumsuz manada ele alınmaktadır.” (Timeturk, 15.03.2018) Fransız dergisi Causeur’dan İslam düşmanlığı: Bizi koronavirüs değil, İslam tehdit ediyor. Hayat tarzımızı öldüren, medeniyetimizi mezara koyan çok daha ciddi bir tehlike ile karşı karşıyayız. Koronavirüsle mücadele için gösterdiğimiz çabanın sadece yüzde 20’sini ülkedeki diğer enfeksiyonu (Müslüman nüfusu kast ediyor) gidermek için harcasaydık, Fransa çok daha güzel bir yer olacaktı. (Haber 7, 26 Mart 2020) Camiyi yakma gerekçesi: O gün Fox Tv izlemiştim. ABD’de yaşayan Randolph Linn ABD merkezli Fox News kanalında izlediği görüntülerden sonra yakınlardaki bir camiye giderek binayı ateşe verdi. Mahkemede hiç Müslüman tanıyıp tanımadığı sorulan Linn, “Hayır, sadece Fox News’de izlediklerimi biliyorum” dedi. (Milliyet, 22.12.2012) Cumhuriyetçi başkan adayı Gary Bauer, ‘Biz tüm insanların eşit yaratıldığına ve yaratıcı tarafından bağışlandığına inanıyoruz, bu arada belirtiyim millet, kastettiğim Allah değil’ derken, AFA yöneticisi Bryan Fischer, ‘Tehdit radikal İslam değil, İslam’ın kendisi’ demektedir. AFA lideri, Amerika’ya gelen beyazların, yerli halkın topraklarına el koymak için Hristiyan inancı tarafından kendilerine bahşedilmiş ahlaki bir yetkiden bahsedebilmekte, ‘Hristiyan olsalar ve asimile olsalardı durum daha kansız olurdu.’ (Nathan Lean, s. 169) diye yorum yaparak zihniyetini de izhar etmektedir. Fischer, ‘İslam’ın, Yahudilik ve Hristiyanlıktaki ahlaki geleneğe eşit bir alternatif olamayacağını da’ ileri sürmektedir. (Nathan Lean, s. 173)

İslam düşmanı çark nasıl işler, finansman nasıl karşılanır?

Peter King, baktığı her yerde Müslüman teröristleri görmektedir. İşin ironisi ise King, terör örgütü IRA ile sıkı bağlantılara sahipti ve bunu o da inkar etmiyordu: “Gerçek şu ki IRA ABD’ye hiçbir zaman saldırmamıştır.” (Nathan Lean, s. 242) Aubrey Chernick az tanınan bir güvenlik yazılım şirketi sahibidir. Şirketini IBM, 2004 yılında 750.000.000 dolara satın alır. Önce bir vakıf kuran Chernic, daha sonra bu vakıf üzerinden Spencer, Geller, Horowitz, Gaffney, Pipes... gibi İslamofobik kuruluş ve şahısların her birine yüzbinlerce dolar dağıtır. Od Yosef Chai Yeshiva’nın başkanı Rabbi Yitzhak Shapira, Ocak 2010’da yerel bir camiyi

kundaklamaya çalışırken yakalanır. Bu kişi aynı zamanda, ‘Bebekler dahil, Yahudi olmayanlar doğaları gereği merhametsizdirler’ diyen de biridir! (Nathan Lean, s. 225-226) İsrail konusu İslamofobi ile yakından bağlantılıdır. Dindar Siyonistler için Filistinliler sadece davetsiz yerleşimci ve Araplarda değil, hatta onlar sadece Müslüman da değildir; Onlar Yahudi değildirler! 2001-2007 arasında İsrail, ‘senede’, işgalin ilk 20 yılı süresince olandan daha fazla Filistinli öldürmektedir. (Nathan Lean, s. 207) David Gaubatz Müslümanları beyaz saraya sızmakla itham eder. Daha sonra oğlu Chris’in içeri sızdığı tespit edilir. Chris, 12.000’den fazla belgeyi çalmıştır. (Nathan Lean, s. 209) EMET (Ortadoğu Gerçeği için Bağış) adlı lobinin ‘Saplantı: Radikal İslam’ın Batı’ya Karşı Savaşı’ adlı filmi 70’den fazla gazete ile 28.000.000 aileye ulaştırılır. Yapımcılar, başta Haham Raphael Shore (Dünya Bülteni, 24.09.2008) olmak üzere İsrailidir. Ama zamanla ‘yolsuzluk’ iddiaları ile bu grup çöküşe çeker. Filme bağış yaptığı iddia edilen Barry Seid, 2008’de şirkete yaklaşık 17.000.000 dolar vermiştir. Ancak ‘böyle biri yoktur!’ Barre Seid diye biri vardır o da hiç yardım yapmamıştır! (Nathan Lean, s. 223) Lübnan doğumlu bir Hristiyan olan ve Evanjeliklerin, sert İsrail yanlılarının ve ‘Çay Partisi’ Cumhuriyetçilerinin gözüne girmeye çalışan ‘ACT for America’ grubunun kurucusu Brigitte Gabriel, “10 yaşında bir gece odasında bir roket patlayınca, radikal İslam’ın dünya hakimiyeti için verdiği savaşı fark ettiğini” söyler. Ergun Caner gibi Brigitte Gabriel de yaşam öyküsünü, aşırı görüşlerini ‘pazarlayabilmek için’ kullanmıştır. Halbuki komşuları onun yaşamının herkesinki nasılsa öyle olduğunu söylemektedir. (Nathan Lean, s. 175) Bir başka komşusu da onun için, ‘O hiçbir zaman kendini Arap olarak görmedi, hep Finikeli (Sami/Yahudi dili kanuşan akdenizli) olduğu hayalini kuruyordu’ demektedir. Gabriel, 1975’te, ‘kafir Hristiyanlara cihad edenin Hizbullah olduğunu’ söyler. Halbuki Hizbullah 1982’de kurulmuştur. Gabriel, İslam ve şiddetin birbirinden ayrılamazlığını ileri sürer. “Kur’an’a inanan, camiye giden, her cuma ve günde 5 kere ibadet eden Müslümanlar aslında radikal Müslümandır” der. (www.ajm.com, 6 Haziran 2007) Ona göre, ‘Hani İslam’ın dünyaya katkılarından bahsedilir ya, cebir falan. Aslında onlar gayri Müslimlerdir. Ve bu icatlar Müslüman beyni olmayan beyinlerdendi. Ve işte İslam’ın tüm tarihi budur.’ (Nathan Lean, s. 177) “Brigitte Gabriel Arapların 'Ruhunun Olmadığını' Söyledi: İsrail ile Arap dünyası arasındaki fark , medeniyet ile barbarlık arasındaki farktır. İyi ile kötü arasındaki farktır. Arap dünyasında tanık olduğumuz şey budur, Onların ruhu yok, öldürmeye ve yok etmeye kararlılar. Ve inandığımız Tanrı’dan çok farklı olan " Allah " adını verdikleri bir şey adına, çünkü bizim Tanrımız sevgi Tanrısıdır.” (www.cair.com, 20 Temmuz 2007) 2009’da Gabriel’in senelik kazancı 180.000 dolardı. (Nathan Lean, s. 181) Obama’nın Müslüman olduğunu ileri süren Tony Perkins, ‘Ku Klux Kaln yöneticisi David Duke ile mali ilişkiye’ girerken aynı zamanda ‘beyaz üstünlüğünü savunan’ CCC konseyine de katılmıştı. Tüm bunlar İslamofobi ile ırkçılığın büyük ölçüde örtüştüğünü de göstermektedir. (Nathan Lean, s. 167) Mail sahtekarlığı ve güvenlik suçlamalarıyla 1990’da tutuklanan ve cezaevinde 2 sene yatan İnternet Evanjelisti Bill Keller ise, ‘İslam barış dini değildir, hiçbir zaman da olmamıştır’ derken alaylı bir şekilde de gülmektedir. (Nathan Lean, s. 141) 2008 Mayıs ayına kadar 2.500.000 dolar toplayan Keller, yılda 30-35.000 dolar topladığını iddia etmekte ve kayıp ruhları Mesih’e götürmenin verdiği tatminin tüm çabalara değdiğini belirtmektedir. (Nathan Lean, s. 147) Babası Türk, annesi İsveç’li olan, anne babası ayrı olan ve 17 yaşında Hristiyan olan Ergun Caner ise, Evanjelist Liberty Üniversitesi ilahiyat fakültesi dekanı olur. Kendini Hristiyan olan eski bir cihadist olarak tanıtır. Onun dokunaklı hidayet öyküsü, dinleyenlere, kendi dinlerinin üstünlüğü ile ilgili güvence sağlamakta idi. İstanbul’da doğduğunu söyler ama resmi mahkeme kayıtları onun İsveç’te doğduğunu, daha 3 yaşına basmadan 1969’da Ohio’ya göçtüğünü göstermektedir. ‘Irak’taki insanları özgürleştirdikleri için’ salon dolusu askere teşekkür eden Caner, Amerikan özgürlüğünün değerlerini över ve İslam faşizmi altında pek çok sene yaşadığını açıklar. Kur’an’da bize, ‘Allah a’loosh ar turoos’ diyen bir ayet vardır diyen ve Arapça olmayan kelimelerin sonuna ‘ayn’ veya ‘in’ ekleri getirerek Arapçalaştırdığı ortaya çıkan Caner’in çocukluk yılları, hukuk sistemi acı bir velayet davasının detaylarını belirlemeye uğraşırken belirsizlik içerisinde geçmiştir. Caner kardeşler

mahkeme sonunca Hristiyan anne Monica'nın gözetiminde büyütülürler. "Annem, babamın çok sayıdaki eşlerinden biriydi" der Caner ama babası boşandıktan sonra başka bir kadınla evlenmiştir sadece. Caner'in cihadist iken son anda Mesih tarafından kurtarılma öyküsü 2010 yılına dek ona gerekli makam ve şöhreti sağlamıştı. Haziran 2010 tarihinde, verdiği çelişkili tarih, isim ve yer adlarından dolayı dekanlıktan uzaklaştırılır. (Nathan Lean, s. 150- 157) Caner, "Liberty Üniversitesi, Caner'i ruhban okulu dekanlığından çıkarılır. Bir İslam uzmanı olarak güvenilirliğini şişirmek için biyografisini tahrif etmiştir." (www.christianitytoday.com, 26 Haziran 2010) "11 Eylül saldırılarının ardından "Ben Türkiye'de babam tarafından bir cihadçı ve ABD karşıtı olarak büyütüldüm. Amerika'ya çocukken geldiğimde terörist olmaya gelmişim ama Hz. İsa kalbimi değiştirdi" diyen ve DVD ile kitap satışlarından zengin olan Caner, okuldan atıldıktan sonra 7 ay sonra Teksas'a taşınarak burada 200 öğrencinin eğitim gördüğü Arlington Baptist College isimli bir okul ile anlaşmaya varır. Ancak bu karar okuldaki diğer eğitimcileri çılgına çevirmiştir." (Gazete Vatan, 22.01.2012) Oklahoma'da bir grup, eyalette şeriat yasasının yasaklanması için çalışmalarda bulunur. Halbuki eyalette böyle bir yasa yoktur! New Gingrich ise, "ABD hükümetinin federal mahkemelerde şeriat kanununun tanınmasını yasaklayan yasa çıkarması gerektiğini söyler." Böyle bir çalışma olmadığı halde! (Nathan Lean, s. 183) Gingrich'in kariyeri fırsatçılık örneğidir. Üç evlilik ve kanun dışı ilişkisi siyasi kariyerini sekteye uğratar. 2009'da Katolikliğe geçer. (Nathan Lean, s. 186) Bir Fransız gazeteci olduğu söylenen ve, "En iyi Müslüman ölü Müslüman'dır. AB uyarı amacıyla Erdoğan'ın sarayını bombalamalı ve bu pislikten kurtulmalı." diyen Jean Paul Ney, bir keresinde Fildişi sahillerinde yapılacak darbeden üç-dört gün önce haberdar da olabilmiştir. 20 yıl yatması gereken cezasından da nasıl olduysa 5 ayla kurtarmıştır. Defalarca hapse girip çıkmış ve Fransa'da 'Canal Plus ve Itele' için programlar üreten bu 'gazetecinin' ilişkiler ağı kısaca şöyledir: Onu mahkemelerde savunan avukat, Ermeni lobisinin çok iyi tanıdığı ve bildiği, aynı zamanda da Fransa'daki Ermenistan Büyükelçiliğinin avukatı olan, zenginlerin avukatı Sevag Torossian, beş parasız bu serseri başbozuğu savunmaktadır. Jean Paul Ney'in aleni olarak bilinen ve Fransızların 'cohabitation' dedikleri biçimde birlikte yaşadığı bir kadın vardır. Adı Frederique Romano-Scialom. Babası Dominique Romano bir Yahudi. Pek çok alanda çalışması var ve çok zengindir. Fransa-İsrail Vakfı'nın da kurucusudur. Romano'nun İbranice "Savaşçı" anlamına gelen ve Ariel Sharon'un lakabı olan "Guibor" adlı bir şirketi de vardır. Sonunda Jean Paul Ney yargılandığı ve defalarca hapse girdiği Fransa'dan kaçıp Çin'e yerleşir. (Fuat Uğur, Türkiye, 25.05.2017) Kısaca bu İslam düşmanının bir ayağı Fransa'da ve Ermeni Diasporasında diğer ayağı da Çin ve İsrail'dedir!

Peki 'gerçekte' bombaları patlatan, sivilleri katleden, çocuk öldüren kimlerdir? "ABD'nin 'yanlışlıkla' katlettiği siviller. ABD'ya ait savaş uçakları, dün gece Suriye'nin Halep kentinde bir camiye hava saldırısı düzenledi. ABD, yaptığı katliamı kabul ederek, "El-Kaide zannettik" açıklamasını yaptı. ABD'nin bu açıklaması, son birkaç yıldır 'Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde' yanlışlıkla yaptığı katliamları' hatırlattı: 2007'de Afganistan'da 136 sivil katletti! Irak'ta sivil bina hedef alındı: 10 ölü. Gerani ve Gangabad Katliamları: 140 ölü! ABD bile bile hastane vurdu! Kunduz'da yine 'yanlışlıkla' katliam: 33 ölü. ABD Rakka'da da sivilleri bombaladı. ABD: "El-Kaide zannettik. Ve bugün... ABD uçakları Halep'te camide katliam yaptı. Liste uzayıp gidiyor." (Yeni Şafak, 17.03.2017) ABD başkanı Trump, 26.05.2017 tarihinde ramazan mesajı yayınlar ve "Amerikan halkı adına tüm Müslümanların 'huzurlu bir ramazan' geçirmesini diliyorum." der. Ertesi gün ABD koalisyon güçleri, Deyr ez-Zor vilayetine bağlı Mayaadin bölgesinde gerçekleştirdiği bombardımanda en az 35 sivil katleder. Saldırıda hayatını kaybedenler arasında kadın ve çocuklar da bulunmaktadır. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi'nin (SOHR) yaptığı açıklamada '23 Nisan- 23 Mayıs arasında' koalisyonun düzenlediği hava saldırılarında 225 sivilin hayatını kaybettiğini açıklar. Orta Doğu'daki sivil ölümlerini izleyen Londra merkezli topluluk Airwars, 'bu hafta başlarında yalnızca Irak ve Suriye'de' 366 sivilin öldüğü tahmininde bulunmaktadır. (Sabah, 27.05.2017) MİT üst düzey görevlisi Gündeş'in belirttiği

gibi, "Basının itiraf edemediği bir gerçek de, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın 'örtüşen gündemlerinin sonucunda' ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499) Evet! 'Barış ve demokrasi' sözünü ağızlarından düşürmeyen ülkeler, en çok savaş açan, sivil katleten ve silah satan ülkelerdir! "ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'ün ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyler, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını ister." (Hürriyet, 17.09.2001) "Bush: Bu bir haçlı seferi. Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyledi. Haçlı seferi sözünden sonra çark ederek Müslümanların gönlünü almaya çalışan ABD Başkanı George W. Bush, ABD'de Müslümanlara yönelik saldırı ve tacizlere son verilmesi çağrısında da bulundu." (Milliyet, 18.09.2001) Ve yıl 2004: "Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, Bush, "Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor" diye övülmektedir. (Hürriyet, 19 Nisan 2004; Akşam, 20 Nisan 2004)

Anders Behring Breivik, 2011'de Oslo'da terör saldırısı gerçekleştirir ve 77 kişiyi öldürür, 242 kişi ise yaralanır. Katil kendini tapınak şövalyelerinin modern zaman lideri olarak görmektedir. Aryan gözükmek için estetik ameliyat geçirmiştir. 1683 Viyana kuşatmasından 400 sene sonra 2083 yılı, yayınladığı manifestosunda önemli bir yer tutmaktadır. "Bana Müslümanların kafirlere cihat ilan etmeden 'Müslüman olmayanlarla barış içinde yaşadığı tek bir ülke' gösterin." demektedir manifestosunda. (Nathan Lean, s. 259-267) Pamela Geller, bu faciayı Müslümanlara atfeder. Hiçbir delile ihtiyaç duymadan bu barbarca suçun ancak bir Müslümanca işlenebileceğine inanmaktadır. Fox haber, olayı Müslüman aşırılıkçıların işi ilan eder. J. Rubin, "Cihadistlere karşı savaş açmanın çok masraflı olduğunu düşünenlere karşı, akılları başlara getiren bir ikaz." olarak yorum yapar. Murdoch'un sahibi olduğu Wall Street Journal'da benzer yorumlar yapılır. New York Times, İslamcı teröristleri sorumlu tutmak için bolca sebep bulur. (Nathan Lean, s. 268) Fox haber yapımcısı Bill O'Reilly, "Breivik Hristiyan değildir. İsa'ya inanan hiç kimse kitlesel cinayet işlemez, o kesinlikle bu inancın mensubu değildir" demektedir. Bryan Fishman, el-Kaide'den gördüklerini öğrendiğini ileri sürer. Psikiyatri ekibi onun hakkında şu teşhisi koyar: Paranoyak şizofren. (Nathan Lean, s. 271-273) Aslında Breivik'in İslam düşmanı kurum ve şahısların fikirlerinden etkilendiği kesindir. Manifestosu Evanjelist Hristiyan, Siyonist ve islamofobi yazarlarından alıntılarla doludur. R. Spencer, Geller bu kişilerin başındadır. Spencer, 162 kere referans gösterilmiştir, Geller ise 12 kere. (Nathan Lean, s. 277) Saplantı filminden de etkilenen katil aynı zamanda bir İsrail sevdalıdır. Katilin 7 kere kendisinden alıntı yaptığı ve kendisi 'Güvenlik politikası merkezi' kurucusu olan Frank Gaffney'ye, "yazılarının şiddetli sonuçlar için kullanılmasıyla ilgili ne düşündüğü" sorulduğunda, "Manifesto, şeriatı hakim kılmayı uman Müslümanlar tarafından oluşturulmuş bir komplo da olabilir. Manifestonun etrafı bir araştırmaya ihtiyaç duyulduğunu" söyleyerek kendini savunur. "Bu işin arkasında Müslüman kardeşler olabilir miydi?" sorusuna verdiği cevap ise, 'kesinlikle' şeklindedir! İsviçre'de minareler 2009 yılında yasaklanır ki, zaten ülkede toplam 4 minare mevcuttur. (Nathan Lean, s. 281) Saplantı ve Fitne adlı İslam düşmanı filmler de Breivik'in manifestosunda 30 kere geçmektedir. Katilim facebook arkadaşlarından 600'den fazlası da, İngiliz ırkçı kurum EDL üyeleridir. İsviçre'de cami yapılacak yere domuz eti parçaları ve 120 litre domuz kanı dökülür. Fransa, İngiltere'de camilere saldırılır. (Nathan Lean, s. 293, 294) Fransa'da ise Müslüman kadınlara peçe yasaklanır. Bunu Belçika takip eder. Norveç minareye karşı çıkar. Hollanda'da Geert Wilders'in tazminatını Daniel Pipes'in başında bulunduğu Orta Doğu Forumu öder. (Nathan Lean, s. 287) Peki kimdir bu Geert Wilders? "Saf kan bir Hollandalı değildir! Annesi Endonezya kökenli bir Yahudi aileden gelmektedir. Dahası, saçları da sarı falan değil aslında, bildiğiniz siyah! Ama "milliyetçilik" oynadığı için, saçlarını cırtlak civciv sarısına boyatıyor! Zaten bilenler bilir. Hollanda'da Wilders'ın arkasında, sadece Yahudiler duruyor. Wilders'ı gerçekte, Yahudiler finanse ediyor, Yahudiler destekliyor! Yani Wilders'ın vahşi İslam düşmanlığının nedeni, Yahudi faşizmidir." (Mehtap Yılmaz, Akit, 14 Mart 2017)

“Katolik bir ailede büyüye ve 'Hristiyan demokratlar müttefikim' dese de, 1963 doğumlu Wilders kendini agnostik olarak tanımlıyor. Wilders'ın İslam karşıtı düşüncelerinin gelişmesinde ise, gençliğinde 2 yıl süresince İsrail'de kalmasının, bu sürede "anti-demokratik" olarak tanımladığı Arap ülkelerine yaptığı gezilerin etkili olduğu yorumu yapılıyor. Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi lideri, 15 Temmuz'da Türkiye'de yaşanan darbe girişiminin başarısız olmasına da üzüldüğünü söylemiş, "Askeri rejim, her halükarda Erdoğan'dan iyidir" demiştir.” (BBC Türkçe, Takvim, Milliyet, 14 Mart 2017)

Ünlü Alman dergisi Der Spiegel, bir kapak hazırlar: Kapakta, elinde Türk bayrağı tutan genç bir kız, arkada Kur'an kursuna giden Müslüman kızlar ve ellerinde Uzakdoğu sporu yapanların kullanılan çeşitli aletler bulunan Türk gençleri bulunmaktadır. Derginin yaptığı tastamam şudur: Tehlikeli yabancı iddialarını yeniden gündeme getirmek ve üstü kapalı bir biçimde Türklere karşı olan tepkileri meşrulaştırmak. Amaç, Türk azınlığı her türlü eşitsizliğe ve zor şartlara boyun eğdirerek, teslim olmaya zorlamak. (Hilmi Yavuz, s. 77) Dikkate değer olan neo-nazi dazlak çetelerinin, Türklere karşı giriştikleri kıyımları, Alman halkının dilini, dinini, kimliğini korumaya çalıştıkları bağlamında, bir çeşit meşru müdafaa gibi gösterilmeye çalışılması tehlikesidir. Justin Mccarthy, Death ABD Exile (Ölüm Sürgün) ve Müslims and Minorities (Müslümanlar ve azınlıklar) adlı eserlerinde, Birinci Dünya Savaşı'nda ölen Müslüman Türk ve Kürtler'in sayısına 2,5 milyon, 1821-1922 yılları arasında zorla göçe zorlanan Müslümanların sayısının 5 milyon, bu yıllar arasında ölen Müslüman sayısını beş buçuk milyon olarak belirtir. (Hilmi Yavuz, s. 78) Doktor Andrew Mango, 'etnik temizliğin kurbanı Müslümanlar olunca, nedense kimse bu konuya eğilme gereği duymamaktadır.' demektedir. (Hilmi Yavuz, s. 79)

“Seyahat edebiyatının tek özelliği, Müslümanların kölecisi ve kötü olduklarını ispat etmektir.” (Bryan S. Turner, s. 24) “Seyahat yazılarını çoğunlukla diplomat kişiler, misyoner, asker ve ticaret adamları yazmışlardır. Seyahat yazıları casusluk için de kullanılmaktadır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 138, 141) “18. ve 19. yüzyıllar boyunca birçok gezgin İslam topraklarının uzak köşelerine yolculuk etti. Yazdıkları kitaplara bakıldığında, İslam'a olan düşmanlıkları açık bir şekilde görülmektedir. O halde bunlar halkından ve dininden nefret ettikleri ülkeleri seyahat etmek için niçin bu kadar zahmete katlanmışlardır? Bunun iki amacı vardı: Ticari sömürü ve politik istihbarat. (Asaf Hüseyin, s. 37-38, 47) Günümüzde bu tür gezginlerin yerini batılı istihbarat örgütleri almış bulunmaktadır. Bu elemanlar gazeteci veya iş adamı, yardımsever görüntüsü altında Müslüman ülkelere sızmaktadır ve topladıkları istihbarat kendi ülkelerinin çıkarlarını doğrultusunda kullanılmaya devam etmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 50) “Thomas Thornton, Avrupalı seyyahların Türkiye hakkındaki gözlemlerinden şikayet eder ve onların Türklerin davranışlarını, adetlerini 'yüzeysel ve kasten hatalı bir şekilde gözlemlediklerini' söyler.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 143) Knut Hamsun, 1899 yılında İstanbul'a bir seyahat gerçekleştirir ve bunu 'İstanbul'da iki İskandinav Seyyah' adıyla bir arkadaşı ile beraber kitaplaştırır. Kitabında Hamsun şunları yazmaktadır: "Türkler adam yemekten vazgeçeli beri, bir arada bulunmanın bir tehlikesi kalmamış artık. 'Vahşi Türkler ile anlaşmak mümkünmüş' diye düşünüyorum." 20. yüzyılın başında Avrupalının zihnindeki Türk imajı işte budur: Türklerin sultanı, Hristiyan etini yemekten vazgeçmiş midir acaba? Gerçekte ise, insan eti yemek pratiği, 17 ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da görülmüştür, Avrupalının zannettiği gibi Osmanlı'da değil! (Hilmi Yavuz, s. 84) Avrupalı Katolikler Fransa'da ve İrlanda'da; Protestanlar ise Hollanda'da, insan eti yediklerine dair belgeler vardır. (Herbert H. Roven, John De Witt, Grand Pensionary of Holland; Giles Deleuze, Spinoza, Philosophie Pratique, s. 22) Bu konuda 'özet bilgi' için, 'Derin Tarih' dergisinin Mart 2019 tarihli 84. sayısına, Ayşe Eren'in, 'Avrupa'da yamyamlığın karanlık tarihi' ve Emrullah Kaleli'nin 'Haçlı Seferlerinde Yamyamlık Hadiseleri' (Turkish Studies - Historical Analysis Volume 14 Issue 2, 2019) adlı makalesine bakılabilir.

Yıl 2023, aylardan Haziran. İsveç ve Danimarka vatandaşı olan Rasmus Paludan, Pegida hareketinin Hollanda'daki lideri Edwin Wagensveld, Norveç SIAN adlı ırkçı grubun yöneticisi Anna Braten, İsveç'te ateist ve PKK'lı Salvan Momika Kur'an yakmaya devam etmektedir! Daha önce de İslami kurumlara defalarca saldırılar yapılmıştır. Örneğin; Almanya'da 2012'den bu yana 78 camiye saldırı oldu. (Hürriyet, 21 Ağu 2014) Fransa'da cami önüne domuz leşi bırakıldı. (Ensonhaber, 23 Eylül 2014) Avrupa'da ırkçılar camileri hedef alıyor. (NTV, 26 Aralık 2014) Almanya'da camiye ırkçı saldırı. (Sözcü, 15 Nisan 2022) Avrupa'da camiler Müslüman karşıtı saldırılara hedef oluyor. (AA, 21 Ağustos 2014) Viyana'da Türk Camii kapısına domuz organları bıraktılar. (Sözcü, 26 Aralık 2014) Bosna Hersek'teki bir cami avlusuna domuz leşi bırakıldı. (AA, 21 Ağustos 2020) Cami önüne domuz leşi. (Milliyet, 23 Eylül 2014) Almanya'da cami kapısına domuz kafası asıldı. (AA, 17 Mayıs 2020) Almanya'da cami kapısına domuz başı asıldı. (İndyturk, 5 Aralık 2021) Almanya'nın Dortmund kentinde cami kapısına gamalı haç çizildi. (AA, 9 Şubat 2022) Cami kapısına gamalı haç çizdiler. (Cumhuriyet, 2 Ocak 2014) Caminin kapısına gamalı haç çizdiler. (Hürriyet, 20 Kasım 2017) Müslüman kadına saldırı, 2 kişiyi öldürdü; ABD'de Jeremy Christian adlı beyaz ırkçı bir kişi, biri başörtülü diğeri siyahi iki kadına trende hakaret ederek saldırı. İki kadına bağırarak Christian, "Müslümanlardan nefret ettiğini" ve "Müslümanların canı olduğunu" söylerken, orada bulunan bazı vatandaşlar tarafından sakinleştirilmeye çalışıldı. Kendisine engel olmak isteyen üç kişiyi bıçakladı, olayda iki kişi öldü. (Mepanews, 28 Mayıs 2017) Fransa'da İslam düşmanlığı tırmanıyor! Türk derneğine çirkin saldırı. Paris'teki Türkiyeli Yurttaşlar Meclisi adlı derneğin duvarına "İslam=Mort (ölüm)" yazılarak spreyle saldırı gerçekleştirildi. (Sabah, 9.11.2020) Almanya'da İslam düşmanlığı tırmanıyor. Alman hükümetinin, Sol Parti'nin soru önermesine verdiği cevapta, Temmuzdan 17 Eylül'e kadar toplam 188 İslam düşmanlığı suçunun kayıtlara geçtiği ifade edildi. Saldırıları nedeniyle sadece soruşturmanın bulunduğu ancak hiç kimsenin gözaltına alınmadığı belirtildi. (Sabah, 9.10.2020) ABD'de İslam düşmanı gruplara 106 milyon dolara yakın fon sağlandı. ABD'de 2017-2019 döneminde Müslüman karşıtı gruplara 106 milyon dolara yakın kaynak aktarıldığı ortaya çıktı. (TRT Haber, 12.01.2022) Fransa'da kurumsallaşan Müslüman karşıtlığı endişe veriyor. (TRT Haber, 09.11.2022) ABD'de bir üniversitede Kur'an-ı Kerim sayfalarını yaktılar. Arizona Eyalet Üniversitesinde İslam düşmanları, Kur'an-ı Kerim sayfalarını yırtıp yaktı. (11.12.2021) Fransa'da saldırı girişimi! Aracını camiden çıkanların üzerine sürdü. (TGRT Haber, 29.06.2017) Londra'da bir araç camiden çıkan yayaların arasına girdi: Ölü ve yaralılar var. (Posta, 19 Haziran 2017) Kanada'da Müslüman anne-kıza İslamofobik saldırı. Kanada'nın Hamilton kentinde, Müslüman anne ile kızı, bir kişinin İslamofobik saldırısına maruz kaldı. (AA; 14.07.2021) "Batı ülkelerindeki İslam ve Müslümanlık karşıtı bazı gruplar ile terör örgütleri, onlarca yıldır çeşitli eylemler yaparak camilere, ibadethanelere ve Müslüman derneklerine saldırı düzenliyor. '2016 yılından Ocak 2017'ye kadar toplam 2800'den fazla islamofobik saldırı' gerçekleştirildi. İşte Batıda yükselen İslamofobik saldırı bilançosu: ABD: Donald Trump'ın başkan seçildiği Kasım seçimlerinden sonra ise ırkçılık yükselişe geçti. ABD'de bugüne kadar 450'den fazla islamofobik saldırı yapıldı. Bu saldırılar özellikle kasım seçimlerinden sonra daha da arttı. Almanya: Almanya'da bugüne kadar 260 islam karşıtı eylem düzenlendi. 664 sığınmacı müslüman mültecinin saldırıya uğradığı ülkede, 60'dan fazla camiye saldırı düzenlendi. Avusturya: 90'dan fazla saldırı. Belçika: Nüfusun yüzde 60'ı müslümanları tehdit olarak görüyor. Müslümanların yüzde 71'i kendilerinin terörist olarak görüldüğünü düşünüyor. Halbuki terör örgütlerine kucak açan ve teröristlere sahip çıkan ülkelerin başında Belçika yer alıyor. Ülkede 20'den fazla islamofobik saldırı gerçekleşti. Fransa: Müslüman karşıtı gösterilerin en yoğun olduğu ülkelerden birisi. Özellikle müslümanlar ile diğer dine mensup kişilerin karşı karşıya getirilmeye çalışıldığı ülkede 360'tan fazla saldırı oldu. Hollanda: İslamofobik çevreler ülkede en çok camileri hedef alıyor. Öyle ki Hollanda'da yaşayan Türk vatandaşları ve diğer Müslüman ülkelerin vatandaşları, ibadet için gittikleri camilerin, ibadet esnasında kapılarının kapalı tutulması konusunda şu günlerde çalışma yapmaya başladılar. Hollanda'da bugüne kadar 100'den fazla saldırı gerçekleşti. Bu saldırılardan 20'den fazlasında ise camiler hedef alındı. İngiltere: Başkent

Londra başta olmak üzere ülke genelinde bugüne kadar 1000'den fazla saldırı düzenlendi. Genel olarak bu saldırıların çoğu Müslümanları hedef alsa da asıl hedefin yüzde 60'lık oranla Müslüman kadınlara yönelik olduğu belirtiliyor. İsveç: 30'dan fazla saldırı. Kanada: İslam karşıtı saldırıların en az rastlandığı Kanada'da bugüne kadar 20'den fazla saldırı yapıldı. Bu saldırıların en büyüğü ise geçen günlerde bir camiye yapıldı ve saldırıda 6 kişi hayatını kaybetti. Norveç: Norveç'te radikal sağcı Norveç Savunma Ligi ile Norveç'in İslamileşmesini Durdurma Hareketi taraftarlarınca onlarda kez İslamofobik saldırı gerçekleştirildi. Yunanistan: Müslüman mültecilere sözlü ve fiziki saldırılar yapıldı. 'İslam Avrupa Dışına' gibi söylemler de ise son günlerde artış yaşanıyor.” (Sabah, 1.2.2017)

“Müslüman karşıtı nefret suçu işleyen esas kişiler çeteler değil, çok çeşitli ‘ana akım medya ve politik yorumların yansıması’ olarak Müslümanları suistimal etmek, onlara saldırmak hakkın olduğuna inanan basit bireyler tarafından yapılmaktadır.” (Vikram Dodd, Guardian, 27.1.2010) “İslamofobi endüstrisi İslam karşıtı nefrete sebep olmaktadır. Ürettikleri ön yargıların sonuçları küçük olmayacaktır. Onlar marjinal gruplar değildir. ‘Daha ziyade politik ve kâr hatırına’ insanları farklı azınlık gruplarına bölmek amacıyla olanlara karşı direnmek ve karşı durmaya acil ihtiyaç vardır. Zamanın ilerlemesi ile ön yargılar daha da derinleşecek ve yerleşecektir.” (Nathan Lean, s. 301)

“Prens William’ın Ukrayna açıklaması tepki çekti. Avrupa’da değil de, Afrika ve Asya’da savaş ve kan dökülmesine daha çok alışkın olduklarını söyledi. William, Ukrayna’ya da seslenerek, ‘Hepimiz arkanızdayız’ dedi.” (Sabah, 11.3.2022) “Rusya-Ukrayna savaşında ırkçı söylemler! ‘Mavi gözlü ve sarı saçlı insanlar ölüyor.’ ABD merkezli CBS NEWS muhabiri Charlie D’Agata canlı yayında ‘Burası on yıllardır kaosa yaşayan Irak veya Afganistan değil. Burası böyle şeyleri görmeyi hiç ummadığınız medeni Avrupalılara has bir kent.’ ifadelerini kullanması izleyenleri şaşırttı. ITV News muhabiri Lucy Watson da bir tren istasyonundan yaptığı yayında, ‘Ukraynalıların başlarına düşünülemez bir şey geldi. Burası gelişmekte olan bir üçüncü dünya ülkesi değil, burası Avrupa.’ ifadelerini kullandı. BBC’ye konuşan Ukrayna’nın eski başsavcı yardımcısı David Sakvarelidze ise canlı yayında, ‘Benim için bu yaşananlar çok duygusal, çünkü mavi gözlü ve sarı saçlı Avrupalıların öldürüldüğünü görüyorum.’ Fransız kanalı BFM TV’de konuşan başka bir yorumcu, ‘Putin’in desteklediği Suriye rejiminin bombalarından kaçan Suriyelilerden bahsetmiyoruz. Avrupalıların bizimkine benzeyen arabalarla kendilerini kurtarmak için ayrılmalardan bahsediyoruz.’ Fransız Gazeteci Ulysse Gosset’i ise yaptığı bir yayın sırasında ‘21. yüzyılda, bir Avrupa şehrindeyiz ve sanki Irak’ta ya da Afganistan’daymışız gibi seyir füzesi ateşi var, hayal edebiliyor musunuz?’ ifadelerini kullandı.” (Hürriyet, 28 Şubat 2022) “Ukrayna duyarlılığı altında ikiye bölünmüş ırkçılık! Boşnaklar da mavi gözlüydü. ABD ve Avrupa TV’lerinden ekrana yansıyan, ‘Ukrayna duyarlılığı’ ikiye bölünmüş ırkçı yaklaşımı ortaya koydu: Sarışın mavi gözlü insanlar saldırıya uğradı. Bizim gibi arabalara biniyorlar. Burası Afganistan, Irak değil!” Mavi göz duyarlılığı akıllara Avrupa’nın göbeğinde soykırıma uğrayan Boşnakları getirdi. Sırp çeteler, Yugoslavya’nın dağılması sürecinde Müslüman Boşnaklara karşı sistematik soykırım uyguladı. 1992-95 arasında ‘sarışın, mavi gözlü’ 300 binden fazla Boşnak katledildi. Batı da soykırımı sadece izlemekle yetindi.” (Star, 1 Mart 2022)

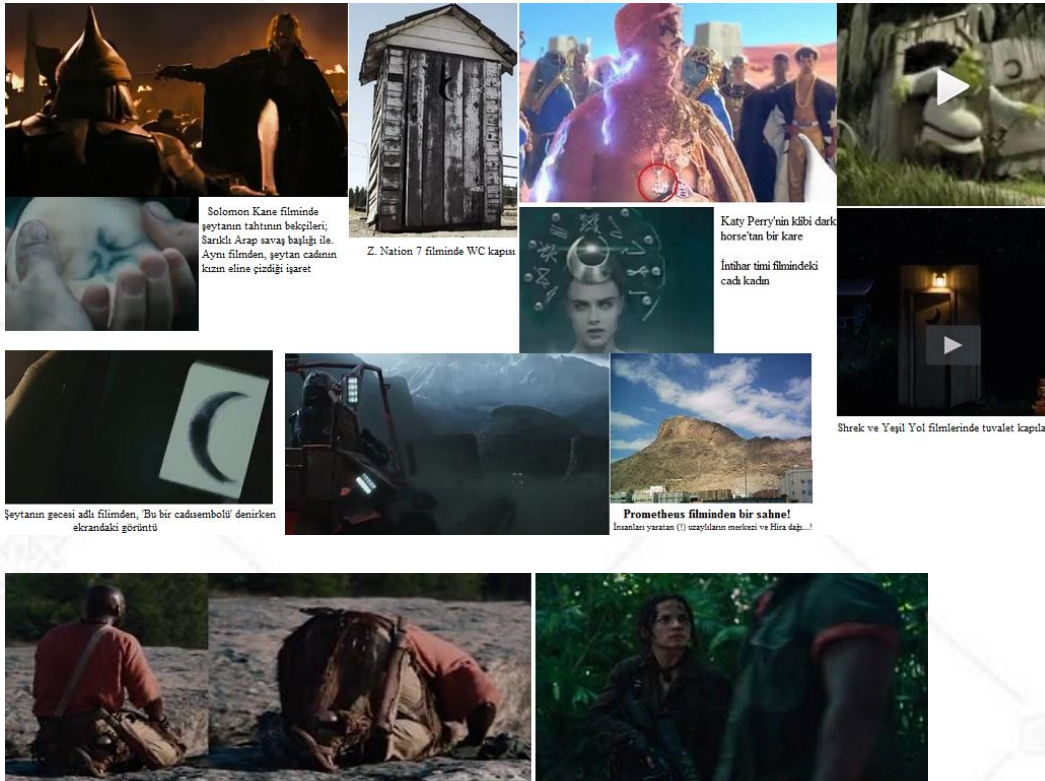
“Polonyalı politikacı Tarczynski: 2 milyon Ukraynalı mülteci aldık, 1 tane bile Müslüman almayacağız. Gurur duyuyorum.” (Yeni Şafak, 11/04/2022) “Paralı askerler Ukrayna’da. Sivillerin vurulması, kadın ve çocukların öldürülmesi savaş suçu. Bunlar durmalı.” (Ukrayna savaşı hakkında konuşan bir Avrupalı. Ülke TV haberden bir kesit) I. ve II. dünya savaşlarını sizler çıkarmadınız mı? Asya ve Afrika’daki iç savaşların, işgallerin nedeni siz Batılı sömürgeciler değil mi idiniz? Fransa, ABD, İsrail, Çin, Rusya, İngiltere dahil Avrupa ülkeleri Libya, Çeçenya, Afganistan, Irak ve

işgal ettikleri birçok İslam ülkesinde sivil Müslüman halkı, çocuk, kadınları katledilirken demokrat, insan hakları, çocuk hakları örgütleri nerede idi?!

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş Kastamonu Üniversitesi İlahiyat Fakültesince düzenlenen 4. Uluslararası Şeyh Şaban-ı Veli Sempozyumu'nun açılış programında yaptığı konuşmada, "İslamofobi" kelimesiyle ilgili önemli bir çağrı yaptı: "Son günlerde 'İslamofobia' diyoruz. Lütfen bu tabiri kullanmayın. Bu emperyal bir dilin parçasıdır. Fobi, kendiliğinden olan bir korku demek. Kişinin yenemediği, doğal olan bir korkudur. Ama bugünkü dünyada var olan, adına emperyal dilin İslamofobia koyduğu şey, 'üretilmiş' bir İslam düşmanlığı, üretilmiş bir İslam karşıtlığıdır." (Yeni Akit, 05.05.2017)

611

AV 3 – PREDATORS (2010) adlı filminden bir sahne
Bir önceki sahnede, Adam kaçırıp, fidyesini verilmeyenleri yaktıklarını söyleyen Sierre Leone'li Reufe, 'Ölüm mangası' olarak tarif edilirken gösterilen sahne!
Bu sahneyi konuşan iki aktör ise iki ayrı filmde Yahudi rolünde idiler...!

Aynı filmde başka bir sahne
Yaralı bir adama kimse yardım etmek için bir şey yapmaz, 'bizim Müslüman'da (!) ayrılırken, sadece Yahudi ordusunda asker olan bir kadın orada kalır...!

Apple Arcade'in lansman oyunlarından Sneaky Sasquatch ve yine tuvaket kapısında hilal!

BİLİNÇ ALTINA MESAJ: Wonder Woman adlı filmde: Almanya Osmanlı'ya insanlık düşmanı deneyler yaptırıyor gizlice. Filmden Türk bayrağının her gözüktüğü an, olumsuz mesaj veriyor!

'Lanetli Kurt Adam' filminde, 'Vampirler başkaldırdı' denirken vampirler, 'lailahe illellah' diye bağırırmaktadırlar.

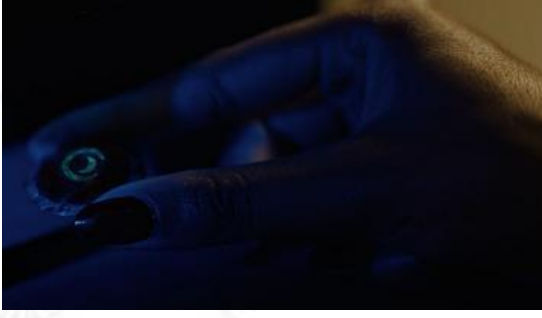

Fragmanda, "Haydutlar ve hırsızlarla dolu ada" denirken ekranda gözüken görüntü-Kubbe ve minareler! Dolittle adlı film

Conan adlı çizgi roman da bile bilinçaltına mesaj vardır: Cadıların işaretinin hilal olduğunu haykıran cadı kadın!

'Aslan Kral 2' adlı çizgi filminden; İyi yürekli aslan kralın kötü yürekli kardeşi, sırtlanlarla anlaşma yapıp kardeşine komplolar kurmakta ve "savaşa hazır olun" komutunu verirken sahnede hilal gözükmemektedir!

‘Gecenin Dişleri’ adlı filmde, vampirlerin broşu

“Walt Disney in 1992 tarihli Alaaddin adlı çizgi filminin şarkısı sözleri şöyle Başlar: "Ben uzak bir diyardan geliyorum, orada kervan develeri dolandır, orada çehreni beğenmezlerse kulağını keserler. Evet, barbarca bir şey.... Ama ne yaparsın, bu benim ülkem işte" (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 71)

'Da Vinci Şifresi' adlı filmde, kilisede üstüne basılan bir kilim ve üzerindeki hilal deseni.

Yedinci oğul adlı film’den:

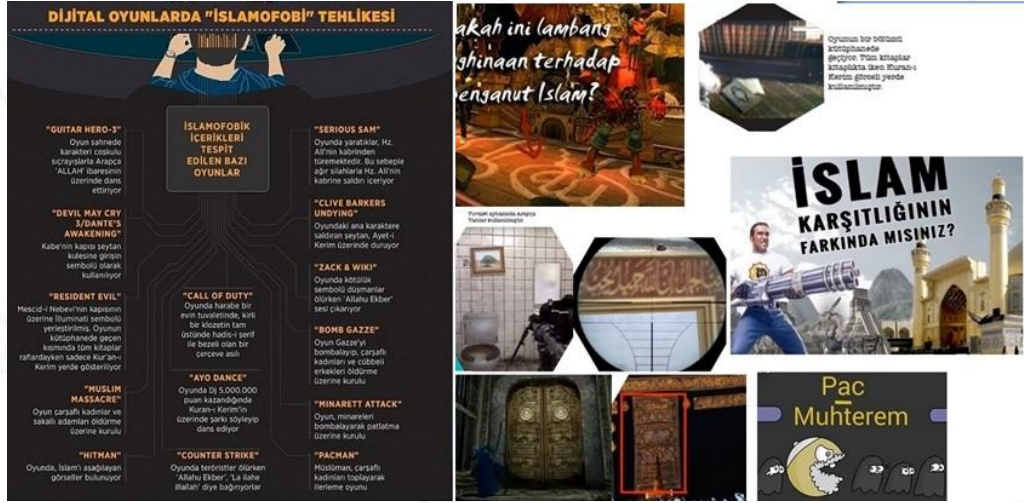
Baş cadı ve suikastçileri: Başlıkları, sarıkları ile ortaçağ İslam ordusu

Cadının sarayı da, İslam mimarisinin figürleri ile dolu!

"Güneşin Gözyaşları" adlı filminden iki kare: ABD askeri "bunu nasıl yaparlar?" diye sorunca, iki karede kadın aynı cümleyi tekrar eder: "Bunlar böyledir işte!" Bunlar dediği Müslümanlar, böyle dediği ise, Müslümanların din adamlarını öldürüp, kadınlara tecavüz edip işkence ile çocuklar dahil herkesi öldürmesi, masum köylüleri katletmesidir! Tabii söylemeye gerek yok, ABD askerleri masum köylüleri korumak için Bruce Willis önderliğinde canlarını hiçe sayarak savaşır! filmin devamında!

“Günümüzde, piyasadaki dijital oyunlar, arka planda İslam düşmanlığına zemin hazırlamaktadır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 393)

‘Devil May Cry’ adlı oyunun kahramanı, şeytan kulesine girişin kapısından içeri girmek üzeredir ama kapı, Kabe kapısının aynıdır!

Gitar Hero oyunu, Holy War adlı hayali bir video ve Musa, 10 emir ile Muhammed’in başını kesiyor.

Bilimsellik iddiası: “Oryantalizmin bilimsel merak kaynaklı olduğunu, bilinmeyen olarak nitelendirilen ve gizemini koruyan Doğu’nun dillerini, kültürlerini araştıran bir disiplin olduğunu savunan belli bir kesim de olmuştur. Bu kesim, araştırmalarını objektif bir metotla yürüttüklerini savunsalar da, yaptıkları çalışmalarda, Batı’nın Doğu üzerindeki maddi/manevi sömürgecilik faaliyetlerini görmezden gelmişlerdir.” (Furkan Emiroğlu, Oryantalizm nedir? İlim ve Medeniyet, 23 Ocak 2018) Gerçekte ise, “Oryantalistlerin araştırmaları, bilimsel havaya bürünmüş bir şekilde saklanan emperyalist hedeflerdir.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 26)

Michael Curtis, emperyalizm veya misyonerlik amaçla değil de, Batı Avrupalıların başka nedenlerle Doğu’ya ilgi ve meraklarının olduğunu savunur: Gezgincilik, ticaret, bilim adamlığı! Amaçi ise ‘Doğu toplumlarına ışık tutmaktır!’ Bunun aksi durumlar ise ‘nadirdir!’ (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 450) Yine bir İngiliz bilim Bernard Lewis, 1979 yazında “Ortadoğu

Araştırmalarının Durumu”nda çıkan, ‘Amerikan bilim adamı’ adlı makalesinde şöyle demektedir: ‘Avrupalı olmayan medeniyetler bugün bile, ‘entelektüel merak’ sahibi olmanın nedenini anlamakta çok güçlük çekerler. İlk Avrupalı Mısırolog ve arkeologlar Orta Doğu’da kazıya başlayınca, halk onları casus ya da ajan olarak nitelendirmişlerdi.’ Aslında, “Oryantalizmi akademik merak saikiyle açıklamaya uğraş veren ve tüm eleştirilerini bu iddia üzerine kuran Bernard Lewis’in ABD siyasetiyle ilişkilerinin niteliğine bakmak dahi bu konuda yeterince açıklayıcı olacaktır.” (Yücel Bulut, *Orientalism’in Ardından*, *Sosyoloji Dergisi*, 3. Dizi, 24. Sayı, 2012/1, 1-57) İslam dünyasında birçok katliamlara imza atan ABD Başkanı George W. Bush’un danışmanlığını yapan Lewis’in mezarı da Tel Aviv’deki Trumpeldor Mezarlığı’nda bulunmaktadır. (tr.wikipedia.org/wiki/Bernard_Lewis) Bernard Lewis / Ortadoğu’nun en tartışmalı tarihçisi. O, sağcı oryantalistlerin deniz feneriydi. ABD’nin Irak’ı işgalinde önemli rol oynayan Lewis’in politik yaklaşımı tavizsiz olduğu oranda basitti. 2001 yılında ABD yönetimine sunduğu çözüm önerisi çok açıktı: “Ya sertleşin ya da bölgeden çıkın.” (Gazete Duvar, 27.5.2018) Modern Türkiye’nin Doğuşu adlı eserinde Lewis, “Gerek Osmanlı Devleti’nin çöküşünün devasının ve gerekse de modern Türkiye’nin uluslararası arenada yer almasının yegane yolunun modernleşmek, başka bir deyişle Batılılaşmak olduğunu iddia eder. Onun modernlikten anladığı ise laikleşmek ve Batılı hayat tarzını benimsemek suretiyle, ‘eski değerlerden uzaklaşmaktır.’ Bu fikirden hareketle eser boyunca Batılı bir düzen isteyenler her zaman iyi, bunun karşısında olanlar ise kötü olarak sunulmuştur.” (Özgür ÖRral, *Bernard Lewis ve Oryantalist Gelenek*, *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, Cilt 1, Sayı 2, 2003, 618) “Oryantalizmi masum bir akademik merak ürünü olarak değerlendiren bu tanımların dışında, söz konusu disiplini Hristiyan misyonerliği (R. Paret, *The Study of Arabic and Islam at German Universities*, Wiesbaden 1968, s. 5; M. Rodinson, *Batıyı Büyüleyen İslam*, s. 46; M. Hamdi Zakzük, *Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Planı*, s. 8) ve sömürgecilikle iş birliği içerisinde (Edward Said, *Oryantalizm*) değerlendiren görüşler de bulunmaktadır.” (TDV İslam Ansiklopedisi, *Oryantalizm*, III/428-437) “Halbuki Avrupa’nın yabancı kültürlerle ilgisi her zaman işgal, sömürme, ticari sebeplerle olmuştur! ABD’nin bölgesel araştırmalar geliştirmesinin temel nedeni siyasal olmuştur.” (Leonard Binder, *Orta Doğu hikayesi*, s. 1) “İş alemi ve hükümet arasındaki ilişkilerin günden güne gürbüzleştiği bir ortamda, bir kültüre ilişkin bilgilerin gerçek amacı ne olabilir? Bugün İslamiyet’e ilişkin hemen hiçbir çalışma bağımsız ve çağdaş baskılardan korunmuş değildir. İslamiyet uzmanı akademisyenler hep bir ağızdan İslamiyet’in Batı’yı tehdit ettiğini haykırırlar.” (M. Hamdi Zakzük, *Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması*, s. 162, 163, 167, 168, 177)

“Kendi entelektüelini yetiştiren oryantalizm, bu durumu sömürgeci dönemde siyasal bir misyon olarak kullanmıştır. Batı tarih yazılımlarıyla, sömürge faaliyetleri bir paralellik göstermiştir. Bu çerçevede biyolojik bir felsefe olarak darwinizm, sosyal darwinizm şekline bürünmüş; canlılar arasındaki sınırsız mücadele olarak algılanan biyolojik darwinizm, Batılı için sosyal darwinizm haline alıp sömürmenin meşru bilimsel bir aracı halini alabilmiştir. Böylece Doğu’ya yönelik hakimiyet alanının genişletilebilmesi mümkün olmuştur. Entelektüeller, son noktada sömürgeci oryantalizmin öncü misyonerleri olarak görevlerini yerine getirmişlerdir.” (Ahmet Davudoğlu, “Batı’daki İslam Çalışmaları Üzerine”, *Marife*, sayı: 3, Kış Konya 2002, 49)

“Zamanla savaş ile alt edilemeyen 'dinsizler' Hristiyan yapılmaları için Arapça başta İslami ilimlerle ilgili Avrupa’da eğitimlere başlanır. Onların dini araştırılmalıdır ki 'eksik/kusurları' gün yüzüne çıkarılabilsin.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 53) “İslam inanç sistemini çürütmek için dil öğrenmek gerekliydi. 1321’de Viyana Konsülü ile dil okulları açılma kararı alınır. (Bulut, s. 49) Cuseli Nicholas ise, Kur’an’da üç dairenin mevcut olduğunu iddia eder. İlki Nasturi

Hristiyanlığı; ikincisi, İslam peygamberinin Yahudi danışmanlarınca sokulmuş Hristiyan karşıtı fikirler ve son olarak peygamberin vefatından sonra Yahudi düzenlitenler tarafında sokulmuş kötülükler. (Bulut, s. 52) Barthelemy d'Herbelot'nun öncülüğünde İslam Ansiklopedisinin ilk taslağı hazırlanır. Amaç Müslümanların güçlü veya zayıf yanlarını öğrenebilmektir. (Bulut, s. 70) 1793'de Fransa'da okul açılırken, amaç İslam inanç sistemine sızmak olduğu için en basit veri ve bilgiler dahi fişlenip kayda geçirilir.' (Ömer Baharoğlu, s. 25)

“Oryantalistler, ilmi gibi gözükken çalışmalarını çoğu zaman İslami bir konuyu çürütme gayesi ile yapmakta, dini inancı ve İslam şeriatını zayıflatma amacını gütmektedirler.” (Dr. İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 15) “Oryantalistlerin önemli bir eksiği, Müslümanların genelini temsilden uzak figürleri ön plana çıkarmaları ve tüm İslam alemini temsil etme eğilimini o seçtikleri kişilerde görmeleridir. Oryantalistler bilerek ve açık bir şekilde İslam alemindeki çeşitli eğilimleri seçip, onları ön plana çıkarıyorlar. Çalışmalarında politik çıkarlar gittikçe artmakta, yoğun bir siyonist etki yazılarında görülmektedir. Oryantalistlerin İslam üzerine yaptıkları çalışmada anlaşılması gerekli temel nokta, objektiflik, akademik metot, tarafsızlık ve benzeri konulardaki iddialardır. Halbuki kendileri belirli bir inanç ve belirli bir eğilimle İslam'a yaklaştıkları için, yukarıdaki kavramları teğet geçmektedirler.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 194-195, 198)

Oryantalist çalışmalarda objektiflik, tarafsızlık ve bilimsel namus aramak!

“Avrupa'da İslam dinini incelemekle uğraşanlar, ya Hristiyanlığa inanırlar ya da inanmazlar. Eğer Hristiyanlığa inanan biri ise, bu incelemelerinde, nesnel gerçeklik yani mutlak doğru ile şahsi fikir ve hislerini birbirinden ayırması zordur. İslam dini Hristiyanların gözünde ilahi olmadığı için, Hristiyan alimlerinin İslam dini için yapacakları araştırmalarda, ellerine geçen kitapta saldırarak yer aramaktan ibarettir. İnanmayanlara gelince ise onlar da, bütün dinlere bilimsel gelişmelerin en kuvvetli engel gözüyle bakmaktadırlar.” (Namık Kemal, Renan Müdafaaanesi, s. 16)

Müslüman olduktan sonra 'Seydi Abdülkerim' adını alan Roger du Pasquier şöyle söylemektedir: "Batı hiçbir zaman gerçek anlamda İslamiyet'i tanımadı. Hristiyanlar sürekli olarak ona iftira ve hakarete bulundular. Batılıların birçoğuna göre İslam üç şeyden ibarettir: Fanatizm, kadercilik ve çok evlilik. Batıda yapılan Doğu araştırmaları tarafsız bir bilimsel anlayışla yapılmamıştır." (Pasquier, Decouverte de l'Islam, s. 16) “Batının Doğu incelemelerinde akademik bir gayeye rastlamak neredeyse imkansızdır.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) “Tercüme veya fihrist çalışmaları da görünürde ilmi çalışma gibi gözükse de gerçek hedefleri, Allah'ın kitabı hakkında insanları şüpheye düşürmek amaca ulaşmak için birer vasıta olarak kullanılmak olmuştur.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 32, 33, 77) “Oryantalistler zayıf hadislerle dayanmakta bir sorun görmezler. Tarih ve siyer kitaplarında doğruluğu ispatlanmamış zayıf haberleri inceden inceye araştırırlar. Bu gizli defineyi (!) ortaya çıkarmada ve zayıf rivayetleri arayıp bulmada tükenmez sabırları vardır. Çoğu zaman iddialarını çürüten nas (ayet/hadis) ve haberleri, delilleri ise görmezden gelirler.” (el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 33) İşin ilginç biribirinden alıntılar ile bu delilsiz düşmanca iddialar zamanla şöhret bulup hakikatmış gibi algılanmaktadır.” (Hamdi Zakzük, s. 73) “Amaçları ilmi araştırma değil, fikir savaşı ve dini yıkımdır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 31) “Doğu ile ilgili çalışmalar, öncelikle Batı için hazırlanmıştır. Batının Doğu ile çatışma içinde olması, bu bilgilerin düşmanca bir duygunun altında biçimlenmesine yol açmıştır.” (Baykan Sezer, Şarkiyatçılık üzerine, Türk kültürü araştırmaları, sayı 1-2, s. 170) “Çoğunluğu dindar olan İslami araştırmalarla meşgul Hristiyan oryantalistlerin pek çoğunun, kendi dininin teslis, çarmıha gerilme ve kendisini feda etme gibi temel inançlarını inkar edip karşı çıkan bir dini araştırdıklarını unutmaları çok güçtür. Yine İslam dininin birçok doğu ülkelerinde Hristiyanlığa galip gelip onun yerini aldığını unutmaları da kolay değildir.” (İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 34) “Oryantalistler, İslami konularda araştırmaya, zihinlerinde peşin fikirle başlarlar ve o peşin

fikre delil aramaya çalışırlar. Kullandıkları 'delinin sağlamlığı, taşıdıkları peşin fikirleri desteklemesi ile doğru orantılıdır.' Bu nedenle, çok kere kişisel olaylardan, genel kurallar çıkarırlar. Böyle olunca da, içlerindeki peşin fikir, tarafgirlik ve hastalık olmasa, kendilerini kurtarabilecekleri çelişiklere düşmektedirler. (Mustafa Sıbai, s. 75) "Hem fertler arası ilişkileri düzenleyen hem de nefis tezkiyelerini sağlayan bir din olarak İslam, Batıların belirlediği din standardının dışına çıkmaktadır. Ne tuhaftır ki, Batıların İslam hakkında verdikleri bu hükmü, mesela içinde sosyal ilişkileri belirleyen hükümler olan Yahudilik için hiç uygulamazlar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) Blachere "Biz Doğu'nun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla 'fikri düzenimizi dağıtan' bir kitap görmedik." (Blachere, el-Kur'an, s. 41) demektedir. Doğal olarak da, "Düşmanlık ve kıskançlık gölgesinde objektifliğin gerçekleşmesi mümkün olmamaktadır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 96) "Oryantalizmin temeli doğruluğa ve objektifliğe hiçbir zaman dayanmamıştır." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 9) "Doğu ile özdeşleşen İslam ve Batı ile özdeşleşen Hristiyanlık arasında süren savaş, hala insanlık tarihinin ayrılmaz bir öznesidir. Bu savaşta 'Bizler ve ötekiler' veya 'seçilmişler ve lanetliler' ayrımı, İslam'la ilgili yorumlarda başlıca etkeni oluşturmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 28) "Oryantalistler ne kadar bilgili olursa olsun, objektif olamamışlardır." (Asaf Hüseyin, s. 28) "Oryantalistler objektif gibi görünüyorlardı. Bir insan fizik bilimiyle uğraşırken objektif olabilir fakat din, kültür ile ilişkin alanlarda bu mümkün değildir." (Asaf Hüseyin, s. 58) "12. ve 13. yüzyıllarda Müslümanlara ait birçok bilimsel eser Batı dillerine Peter El Venerable'nin teşviki ile çevrilmiştir. Amaç, Haçlı seferleri ile Hristiyanlaştıramayacağı ortaya çıkmaya başlayan Müslümanlar üzerindeki misyonerlik faaliyetlerinde kullanılmak üzere, İslam kaynaklarında bulunacak hataları arama gayretidir. Sonunda misyonerlerin kullanabileceği yedi eserden oluşan Toledo Külliyyatı/kolleksiyonu ortaya çıkar." (Sançam, Erşahin, Özdemir, s. 42) ki, bu külliyyat daha sonra "Rönesans'ın tetikleyici unsuru olmuştur." (Tuğba öztürk, Toledo Koleksiyonu, Milet ve Nihal, inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi cilt 12 sayı 1 Ocak – Haziran 2015, s. 76-77) "1312 yılında Viyana'da toplanan konsül ile Arapça öğrenimi kararı alınır. Raymond Lull, 'Arapları dininden döndürmenin en iyi yolunun Arapça'yı öğrenmek olduğunu' görüşünü bu konsülde kabul ettirir. 1294 yılında Papa V. Silistin ile konuşur, 'Eğer barışçıl çalışmalarla İslam ülkelerinde başarı sağlanamazsa, zor kullanarak Müslümanlar Hristiyanlaştırılsın' teklifinde bulunur. Arapçayı öğrenen misyonerler tercüme faaliyetlerine yönelirler. İlk Kur'an tercümelerini yapanlar Toledo kesişleridir. Roger Bacon bir kitap yazarak Papaya sunar ve 'Arapça eğitiminin, İslam'a sızma konusunda yardımcı olacağını' özellikle belirtir." (Ömer Baharoğlu, s. 44) "Theodor Nöldeke, 1887 yılında, bir oryantalist olarak "Tüm çalışmasının Doğu halklarına dair 'olumsuz kanaatini' teyit etmeye yönelik olduğunu" vurgulamaktadır. (Ömer Baharoğlu, s. 221; Naif Yaşar, 22) "Cambridge Üniversitesinde Arapça kürsüsünü açanlar, gayelerini 9 Mayıs 1936 tarihli resmi yazıda şöyle açıklamaktadırlar: 'Hedefimiz, Doğu ülkeleri ile yapılacak ticaret yolu ile devlete ve krallığa yararlı bir hizmet yapmak ve kilisenin sınırlarını genişletmektir.'" (A. J. Asbesry, The Cambridge Scholl of Arabic, s. 8) Bu bakış açısı Batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duyulmasına neden olmuştur. Bu doğal olarak, misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Bu sonuçta oryantalistlerin ise büyük bir payı vardır. Misyonerlik, 'ötekine' yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlikte, sömürgeciliğin keşif koludur!" (Ömer Baharoğlu, s. 50) Ama günümüzde oryantalistler tüm bu "emperyalist ve misyonerlik amaçlı çalışmaları" bilimsel merak ile açıklamaktan çekinmemektedirler! "Müsteşrikler şüpheli olan ne ise, naklediyorlar. Çünkü bu metot onların menfaatine daha uygun görülmektedir. Kur'an'da ihtilaf ve çelişki bulunduğu yönündeki iddialar, Batıda ilk olarak Abdülmasih b. İshak el Kindi'ye nispet edilen 'Risale' adlı eserde görülmektedir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 56, 68) Rudi Paret, 'Hristiyan bilim adamlarının İslam ile tanışırken, Hristiyanlığa düşman bir dinde iyiliğin bulunmasının mümkün olmadığı şeklinde peşin bir hüküm taşıdıklarını' itiraf etmektedir. (Paret, ed-Dırasatül-İslamiyye, s.9) "Cambridge Üniversitesi Hristiyan ilahiyat fakültesi mezunu olan ve Londra Üniversitesi Doğu

araştırmaları enstitüsünde 'İslam ülkelerinde uygulanan medeni kanunlar' bölümünün başkanı olan Profesör Anderson, sırf İslam'da kadın hakları konusunda doktora tezi hazırlayan bir öğrencisinin, İslam'da kadın hakları olduğunu delilleri ile ortaya koyduğu gerekçesi ile tezini başarısız saymıştır. İskoçya'da bulunan, Glasgow Üniversitesi İslami araştırmalar bölüm müdürü ise bir rahip ve misyoner idi. Oxford Üniversitesi, İslam Arap araştırmalar bölümü müdürü ise bir Yahudi'ydi ve en basit bir Arapça cümleyi bile tercüme edemezken, fakültede, tefsir ve fıkıh üzerine dersler vermekteydi.” (Mustafa Sıbai, s. 86) “Oryantalistlere finansal sağlayan kuruluşların başında ise, Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı gibi Yahudi şirketler bulunmaktadır.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 234)

Tebbet suresi, Ebu Leheb'in kafir olarak öleceğini ilan eden bir suredir. Leheb aslında azıcık aklını kullanıp, "Ben Müslüman oldum" dese, Hz Muhammed zor durumda kalacak ve Kur'an -Haşa- yalancı çıkacaktır! Önceden (3. ayet ile) verilen bu haber, zamanla gerçekleşir ve Kur'an'ın ilahi bir mucizesi olarak tarihe not edilir. Peki, bu mucizevi ayete oryantalistler nasıl yaklaşmaktadır? 40 yıl Tel Aviv Üniversitesinde 'İslam Araştırmaları bölümü profesörü' olan oryantalist Uri Rubin tarafından yazılan, "Abu Lahab And Sura CXI" adlı makalede, Tebbet suresinin 3. ayeti yani, "O Ebu Leheb alev yanan ateşe atılacak" anlamındaki ayet makalede 'yoktur'! Sadece 18 ile 21. sayfalarda, ayet mealini vermeden kendi yorumlarını yazarken 3. ayet diyerek yazmakta ama anlamını vermemektedir! Neden? Çünkü 'önceden hedeflediği amacına ulaşması için 3. ayet ona engel' olmaktadır! O zaman bu ayet, değersiz; yok hükmündedir! Oryantalist Loth ise, Kur'an'daki "Yâ sîn, Hâ mîm" gibi sure başlangıçlarının Medine'de indiğini ve oradaki Yahudiler'den etkilendiğini ileri sürmektedir. Halbuki bu şekilde başlayan 29 surenin 27'si Mekke'de, sadece iki tanesi Medine'de inmiştir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 76) Meşhur oryantalist Jeffrey, bir taraftan sahabe'nin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia derken başka bir yerde de, İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 67) "Başta Goldziher olmak üzere, oryantalizm sıfatı ardına saklanarak dinlerini hiç ön plana çıkarmadan İslam'a olan düşmanlıklarını kusma fırsatlarını bulmuş Yahudi kökenli birçok oryantalistler bulunmaktadır." (Hamdi Zakzük, s. 48) Yahudi iken sonradan Müslüman olan Margaret Marcus (Meryem Cemile) "Oryantalistler kendi misyoner amaçlarına hizmet eden yazarların fikirlerini göklere çıkarırlar." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 48) diyerek, bir zamanlar içlerinde bulunduğu bu kesimin gerçek yüzlerini de ifşa etmektedir. Meşhur oryantalist "Goldziher ise, İslami kaynaklar hakkında yalan söylemekte, yorumlarda aşırılığa, delil olamayacak şeyleri delil gibi sunmaya çalışmaktadır. Goldziher, Demiri'nin, 'hayvan kitabı' ya da 'Bin bir gece masalları' veya çeşitli yazarların edebiyat kitaplarındaki uydurulmuş rivayetlere itibar etmekte, onları önemli deliller gibi sunmakta." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 15) ve bunlardan hareketle 'İmamı Azam'ın, Bedir Savaşı mı önce yoksa Uhud mu önce, bunu bilmediğini' bile ileri sürebilmektedir. Halbuki "Büyük fıkıh alimi Ebu Hanife'nin sadece öğrencilerinin yazmış olduğu siyer kitaplarına (Siyeru'l-Evzai, Siyeru'l-Kebir) bakılsa, büyük imamın, bu konudaki ilmi derecesinin ne kadar büyük olduğunu rahatlıkla görebilirdi." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 77) "Bu meşhur oryantalist, Ebu Hanife'nin hayatını anlatan

birçok ilmi eseri görmezden gelip, kendi amacına hizmet edecek, ilmi hiçbir delili olmayan böyle bir kitabı kaynak göstererek, yazılarındaki objektiflik ve ilmi seviyeyi de ortaya koymaktadır.” (Mustafa Sıbai, s. 77)

James William Hampson Stobart, 'Kur'an'ın, biraz şiir kabiliyeti olan ve biraz Yahudi efsanelerine yabancı olmayan herhangi bir kişinin ilahi vahiy iddiasını taşımadan yazabileceği bir eser olduğunu' iddia eder. (İslam and its Founder, s. 68) Ama, 600'lü yıllarda fil suresine nazire yapmak için, Müseylemetül kezzab'ın uydurduğu: "el-Filu me'l-Filu ve ma edrake me'l-filu, lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavi: Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var." (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-İci, el-Mevakıf, III/393) türü uydurmalarından, 2000'li yıllarda "The True Furqan" adlı uydurma kitaba dek birçok denemeler yapıldığı ama hepsinin başarısızlıkla sonuçlandığından habersizdir! "Entelektüeller, profesörler, şairler toplanın ve ülkemiz için bir kitap yazın. O kitabı, yavaş yavaş insanları eğiterek uygulayın. Bizi kısa sürede Çin ve ABD'den daha güçlü hale getirecek bir eser ortaya koyun, böyle bir eser ortaya koyun. İşte aciz bırakmak (mucize) budur. Bu Kur'an'ın mucizelerinden biridir, bu kadar kısa sürede böyle bir toplumsal atılımın, dünya tarihinde başka bir örneği yoktur. Tarihte böyle etki bırakmış bir şahsa deli diyebilir miyiz? Üstelik o, bu etkiyi önceden bildirmiş ve haber vermiş iken. Hele de bu kişi, 40 yaşına kadar siyasetle uğraşmamış, 53 yaşına kadar da komutanlık yapmamışsa! Mekke'deki dönemin semeresi, ileride valiler ve komutanlar olacak muhacir nesliyi." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 287-288, 413)

“Sıbai, Yahudi asıllı oryantalist Schacht ile görüşür ve ona Goldziher'in İslami metinleri tahrif ettiğinden bahseder. Schacht, 'Bu konuda hata etmiştir' demekle yetinir. 'Bu sadece soyut bir hata mıdır? diye Sıbai sorunca, Schacht öfkelenir. Başka bir konudaki hatalarını da delilleri ile Sıbai ispatlayınca, 'Bu da Goldziher'in hatası ama alimler hata etmezler mi?' diye cevap verir Schacht. Konuşma devam ettikçe oryantalist Schacht kinlenmeye başlar. Sıbai sonunda şöyle söyleyerek konuşmayı bitirmek zorunda kalır: "Şüphesiz senin isimlendirdiğin bu tür hatalar, geçen asırda meşhur hale gelmiştir ve sizden birçok bir oryantalist de bunları 'ilmi gerçekler' olarak kullanmaktadır." (Sıbai, el-İstısrak, s. 54-55)

Katolik savunucusu, karşılaştırmalı dinler konusunda uzman ve doktora öğrencisi olan Luis, '10 yıl boyunca İslam'ı araştırmış ve entelektüel ve ruhsal yönden iflas etmiş bir din olduğu sonucuna' varmıştır! 10 yıllık bilgi birikiminin göstergesine bir bakalım. "Fatiha" suresinde "kaç rekat var?" şeklinde kendisine sorulan soruya verdiği cevap şu şekildedir: "2, mutlu musun!" Yanlış cevabının farkında olmadan bir de bilgiçlik taslamaya devam eder uzman Luis! En ılımlı oryantalist olarak bilinen "M. G. Watt, ' Müslümanlar ve Araplar savaş toplumdur, barış toplumu değildir. Savaş Arapların bir özelliğidir ve onu sistemli hale Muhammed sokmuştur' demektedir. Dünya savaşlarını çıkaran bu toplumun içinden biri olan bu profesöre, bir öğrenci Bakara suresi 216. ayetini (Hoşunuza gitmediği halde, yine de size savaş farz kılındı.) okuyunca adam şaşırıp kalır ve sessizliğe sarılır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve

Oryantalistler, s. 3-4) "Papaz ve oryantalist olan Watt, Kuveyt üniversitesinde verdiği bir konferansta ise, 'İslam ve Müslümanlara özgü yazdıklarımızda, insaf ve objektiflik içerisinde kalmaktayız.' (M. Abdülfettah Ulyan, Adva' ale'l-İstişrak, s. 11) demekte idi. Bu sözlerin birer aldatmaca olduğunu, aynı oryantalistin İngiltere'de Edinburgh Üniversitesinde yapılan 10. oryantalizm toplantısında 'sünnet, rivayetler ve İbni İshak'ın tarihinden' bahsederken, hiçte 'İslam ve Müslümanlara uygun olmayan ifadeler' kullanarak (Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 108) bizzat ispat etmişti. "M. G. Watt Hz Muhammed'i daha iyi bir imajla ortaya koymaya çalışmaktadır. Muhtemelen 'soğuk savaş dönemi komünizme karşı işbirliği siyasetinin' de etkisi ile, "Hz Muhammed kendi dönemi, yer ve zaman şartları ile değerlendirilmelidir." demektedir. Watt'a göre "Araplara bir din lazım idi ve Muhammed de tam zamanında bu ihtiyacı gidermiştir. " (Montgomery Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 269) Watt bir dünya savaşı olur da İslam dünyaya hakim olursa, nelerden insanlığın yoksun kalacağını ise şöyle sıralamaktadır: "Kimse İslam'ın kökeninin Yahudi ve Hristiyanlığa dayandığını bilmeyecek ve İslam dünya toplumunun kültürel zenginliğini yok edecektir." (Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 276) Carl Brockelmann tarafından yazılan, 'İslam Milletleri ve Devletleri Tarihi' adlı kitabında yazar, Müslüman Arap idareciler, sonradan Müslüman olan ve Arap asıllı olmayanları, raiyye; 'sürü' gözüyle gördükleri, iddiasında bulunur. Halbuki, 'Rai' kelimesi 'Lider, başkan' ve 'Raiyye' kelimesi ise 'kavim, millet, topluluk' anlamına gelmektedir. Ayrıca raiyye kelimesi, sadece yabancılar için değil, 'bütün halk' anlamında da kullanılmaktadır. Ayrıca bir hadiste (Buhari, Cum'a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâre 20; Ebû Davud, İmâre 1/13; Tirmizî, Cihad 27) 'Hepiniz çobansınız, emriniz altındakilerden sorumlusunuz.' anlamındaki meşhur hadiste, 'Rai' kelimesinin 'Emanete güvenilir muhafız olan, emri altında bulunanlara adaletli davranan' anlamlarında kullanıldığı görülmektedir. Başka bir hadiste ise (Buhari, Ahkam 8:8 /107; Müslim, İman 63:1/88) 'Raiyye' kelimesinin 'Müslümanlar' anlamda kullanıldığı da görülmektedir. (Mustafa Sıbai, s. 80) Albert Hourani, Ortadoğu siyasetinde güç mücadelelerinin, geleneksel olarak 'soyluların' siyaseti olduğunu (A. Hourani, Ottoman reform ABD the politics if notables) ileri sürerken, bu görüşün zıttına bir görüşü ise başka bir oryantalist ileri sürmektedir. Fransız asıllı Protestan Diplomat ve İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Pauk Rycou göre 17. yüzyılın sonlarında Osmanlıda eksik olan şeyi şöyle açıklamaktadır: 'Avrupa ülkelerinin aksine, yüksek mevkileri elinde bulunduran asil kana sahip bir 'soylular sınıfı' Osmanlılarda yoktur.' (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 61) "Gibb ve Bowen, İslamiyet'in şahsi teşebbüsün söndürülmesine neden olduğu iddia etmektedirler. Halbuki Weber'in İslami bilgisi, Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisine göre çok zayıftır. Ona göre İslam toplumu, akılcı bir kapitalist ruh ortaya çıkarmamış ya da çıkmasına katkıda bulunmamıştır." (Bryan S. Turner, s. 24, 26) Weber, amaç olarak kapitalizmi hedeflemiştir ve ona ulaşan her şey iyi, doğrudur. Tersine ise, zararlı, yanlıştır. Weber'e göre, İslam'da kapitalist gelişme için gerekli olan hukuk geleneği yoktur. (Bryan S. Turner, s. 93) Oysaki Faik Bulut gibi ateist yazarlar da, İslam'ın kapitalizm arasında paralellik kurmakta (Yazarın, başta İslam Ekonomisinin Eleştirisi ve Tarikat Sermayesinin Yükselişi adlı eserleri; Milliyet, İslam kapitalizmi, 10.3.1997 ve özellikle İslam'ı anti emperyalist olmamakla suçladığı İslamcı Örgütler 1-2 adlı eserleri, bu ve benzeri iddialarla doludur. Halbuki, oryantalistlerin bile farkına vardığı şey, Batı emperyalizmine engel olacak tek gücün İslam olduğunu gerçeğidir. Zaten yüzlerce yıldır çok yönlü olarak İslam ile bu nedenle savaş halindedirler.) iddia etmekte ve tıpkı oryantalistler gibi önyargılı, peşin hükümlü olduğu için de, kendisi gibi önyargılı oryantalistlerle aynı konuda birbirine zıt fikirler ileri sürmektedir. Doğal olarak da, gerek ateist gerek oryantalistler bu önyargılarından dolayı İslam'ın ruhunu asla kavrayamamaktadırlar.

"Batı üniversitelerindeki Müslüman doktora öğrencileri sınavı geçmek için oryantalist teorilerin bilmek değil, aynı zamanda bunların temelden 'doğru olduğunu kabul etmek' zorundaydılar." (Asaf Hüseyin, s. 56) "Avrupa'da mastır ve doktora yapan öğrencilere sözlü sınavlarda daima sorulan soru şudur: "Schacht'ın hadis'e olan ilişkin teorisi hakkında neler biliyorsun?" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 192) "Ezher Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve Kahire Üniversitesi Edebiyat fakültesi mezunu Doktor Emin el Mısıri, İngiltere'de, oryantalist Schacht'ın iftiralarına cevap

vermek için bir tez almaya karar verir fakat diğer bir oryantalist olan Profesör Anderson, 'onun kitabını tenkit tez konusu olmaz, abes bir şey olur.' diyerek bu teklifi reddeder. Bunun üzerine üniversiteden ayrılarak Cambridge Üniversitesi'ne başvurur. Orada da aynı konuda tez almak ister fakat oradan da ret cevabı alır. Sonunda bu tez çalışmasından vazgeçmek zorunda kalır. Kısaca oryantalistlerin hilelerini açığa çıkaracak tezler hazırlamalarına müsaade edilmemektedir.” (Mustafa Sibai, s. 91-94) “Oryantalist gelenek sanıldığı gibi güçlü değildir ve aynı zamanda çözülmemiş analitik sorunlar barındırmaktadır.” (Bryan S. Turner, s. 64)

“İlk Kur'an tercümesi, Fransız papaz Peter the Venerable'in önderliğinde, Robert von Ketton tarafından yapılan Kur'an tercümesidir.” (Hıdır, s. 139-140) Müsteşriklerin yaptıkları çevirileri üzerine yaptığı araştırmalar sonucu Prof. Dr. Salih Akdemir şu tespitte bulunmaktadır: “Onlar (müsteşrikler) tarafından yapılan tercümelerin sağlıklı olmadığı, kasıtlı ya da kasıtsız birçok hata ihtiva ettiğini özellikle belirtmek isteriz.” (Salih Akdemir, Cumhuriyet Dönemi Kur'an tercümeleri, s. 42) Zaten Kur'an'ı ilk tercüme ettiren Fransız başrahip Pierre le Venerable, “İslam'ı yaymak için değil, ona reddiye yapmak için çeviri yapıyoruz, İslam'ı yenmek için onu tanımak gerekir.”

(Jacques Waardenburg, E. De l'Islam, VII/738; M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 29) derken, yazdığı İslam tarihi Türkçeye de çevrilen ve birçok insanın zihnini bulandıran Leone Caetani, “Vazifelerimizden biri, bu savaşçı dinin insanlığa verdiği zararı tarafsız olarak anlatmaktır. İslamiyet, inananlarının derin inançları dolayısı ile Hristiyanlık mezhebinin ilerlemesine büyük bir engeldir.” (Annali Dell'Islam, II/16-20) diyerek yapılan tüm bu çalışmaların objektiflikten ve ilmi olmaktan ne kadar uzak olduğunu da itiraf etmektedirler. Yazdığı eserin cevaplarının özet hali bu çalışmamızın ayrı bir bölümünde ele alınmış olan Caetani, peygamberimizle ilgili birçok ithamda bulunmuş ve sonra bu iddialarını çürüten rivayetler için, sonradan uydurulmuşlardır anlamında; “Daha sonraki fikirlerin yansımasıdır.” (Leon Caetani, İslam tarihi, I/389-390) diye sübjektif bir değerlendirmede bulunmuştur. Yani bu oryantaliste göre, Efendimizi öven veya iftiralara cevap veren rivayetler “Muhtemel değildir”, “Sonraki fikirlerin bir yansımasıdır.” Ama İslam'a saldırı malzemesi olabilecek olan her rivayet sağlamdır, güvenilirdir. Hemde bu rivayetler dini değil, havyalarla ilgili edebi bir eserde olsa bile! Dolayısı ile, bir şeyin sağlamlığının ölçüsü ilmi bir takım kriterlere uyması değil, oryantalistlerin gönüllerindeki duygulara hizmet etmesi ile ölçülebilmektedir. Yine Caetani, Hişam b. Urve'nin Hz Aişe'den hadis rivayet edemeyeceğini çünkü Hişam'ın vefat tarihi 146 iken Hz Aişe'nin vefat tarihinin ise 58 olduğunu, dolayısı ile bu iki kişinin birbirlerini görmeleri imkansız olduğunu da ileri sürer. Bu şekilde iddia doğru gözükse bile aslında Caetani bir şeyi gizlemektedir. Hadisi rivayet eden Hişam hadisi "babasından" almış, babası Hz Aişe'den dinlemiştir! Ama Caetani 'babasını' isnad zincirinden silince ortada birbirini görmesi imkansız iki ravi kalmaktadır! Caetani bir taraftan “hadisleri daha çok genç sahabece aktarılmış, Ebu Bekr, Ömer, Osman gibi daha yaşlı sahabe ise neden daha az aktarmış?” diye sorarken, diğer taraftan da, "Hadisler bize, II. Hicri asırda yaşayan Müslümanların, 'Muhammed'in ne söylemiş olmasını istediklerini' gösterirler. Muhammed'in ne söylediğini bildirmezler." diyerek, aslında birçok oryantalist gibi, hadislerin II. asır Müslümanlarının uydurduğunu ileri sürmektedir. Eğer genç sahabeler hadisleri uydurmuşsa, II. asır Müslümanlarını bu oryantalistin devamlı suçlamasının nedeni nedir? Hadisler II. asırda uydurulmuş olsa idi, hadis rivayetini genç sahabeye söylettirip 1300 sene sonra gelecek olan oryantalistlerin bile eline itiraz edebileceği bir koz vermek yerine, neden Hulefa-yi Raşidin, Aşere-i mübeşşereden rivayet ettirmemişlerdir? Hem sonra neden uydurdıkları hadislerin sıhhat derecelendirmesini yapmak için, uydurulan isnad zincirindeki insanların hayatlarını tek tek araştırıp ciltler dolusu eserler yapma zorunluluğu hissetmişlerdir? Onlar mı çok saftı, Caetani mi çok kurnazdır? Ayrıca genç sahabelere hadis rivayet etme hakkı tanımayanlar, 1300 sene sonra, hem de Hristiyan oldukları halde nasıl İslam tarihi yazma hakkını kendilerinde görebilmektedir? Yine 'neden daha yaşlı sahabeler hadis rivayet etmedi?' diyen Caetani, yaşlı sahabe diye adlarını saydıkları arasında yer alan Ebu Bekir'in

evinin mescide bir mil uzakta olduğunu ve ticaretle uğraştığını, Ömer'in de ticaretle uğraşıp günaşırı Medine'ye gelebildiğini, Hz Osman'ın da hurma ticaretiyle uğraştığını ama mescidin yanında bulunan ve kendilerini ilme adanmış bu genç sahabilerin daima efendimizle içli dışlı olup O'ndan daha fazla hadis rivayet edebilmelerinin gayet normal olduğunu nasıl olur da kavrayamaz? Bu arada II. asırda, Ebu Hureyre'nin haberi olmadan kendilerini ravi gösterip hakkında hadis senedi uyduran (!) Muhaddisler yüzünden Caetani neden Ebu Hureyre'yi suçlayıp eleştirmektedir? Ateist iken sonradan İslam'la şereflenen A. Can Meriç'in tespiti çok yerindedir: "Hz Muhammed yaşamamıştır gibi ilginç bir iddianın sahibi aynı zamanda, evlilikleri üzerinden itirazın da sahibi olabiliyor. Özellikle oryantalist yazarlar bu açıdan ilginç örneklerdir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 142-143) Yaşamamış birinin evlilikleri üzerinden neden bu hayali kişi suçlanmaktadır?! Ülkemizde ateizmin yayılmasında yazdığı eser nedeni ile önemli bir yer tutan Caetani'nin çarpıtmalarına örneklerle devam edelim. İbn-i Abbas, peygamberimizin eşi Meymune annemizin yeğenidir. Yani Meymune annemiz, İbn-i Abbas'ın teyzesidir. Ayrıca İbn-i Abbas, peygamberimizin de amcasının oğludur. Abbas 'akıl balığ olmadan önce' küçük bir çocuk iken, bir gece efendimizde misafir kalır ve onlarda geceler. Gece yatakta efendimiz ve eşi yastığın uzunluğuna başını koyar, küçük Abbas ise enine. Sonra gece efendimiz -Kendisine farz, ümmetinin ise kılmakta serbest bırakıldığı- gece namazını kılmak için kalkar. Abbas'ta uyanır ve onunla kalkar, efendimiz başını, kulağını okşar (Bunlarda çocuk olduğunun delilleridir) ve beraber namaz kılarlar. Abbas daha sonra bu çocukluk devri hatırasını anlatır. (Buhari, I/53-53) Ama Caetani (İslam tarihi, V/199) bu olayı eserinde nasıl aktarır: "Hureyre kendi kendine paye vermek, Muhammed'le samimiyetini göstermek için, Muhammed ve zevcesi ile aynı yatakta yattıklarını anlatır." Caetani, yastığı, yatak; Abbas'ı çocuk değil, delikanlı; Meryem ve efendimizi ise akrabası olmayan biri gibi göstermiştir! Caetani, Nisa 15. ayette geçen, "Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara sizden dört şahit isteyin. Eğer şahitlik yaparlarsa, ölünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu verinceye kadar evlerde tutun." ayetini bakın nasıl anlamıştır? Ayeti okuyan herkes, bunun bir ev hapsi cezası olduğunu hemen anlar ama bakın Caetani bu ayeti nasıl yorumlamaktadır: "Kur'an iki yerde zina cezasında bahseder. Birincisi kadını canlı canlı bir yere kapayarak aklıktan öldürmek..." (VI/348) Caetani Hayber savaşı sırasında efendimizin dua ettiğini ve "Allah'tan hücum edeceği memleketteki bütün malları, kendine bahşetmesi için yalvardığını." yazar ve "Müslümanların büyük kısmının kafirlerin mallarını elde etmek için bu yeni dine girdiğini" de (V/82-83) iddia eder. Peki gerçek aslında nedir ve Efendimiz nasıl dua etmiştir? Efendimiz duasında, Allah'ın büyüklüğü andıktan sonra şöyle devam eder: "Ey her şeyin sahibi Allah'ım! Senden bu yerin, hayrını ve iyiliğini, 'bu yerin halkının, hayrını ve iyiliğini, bu yörede bulunan her şeyin hayrını ve iyiliğini' dileriz." (İbn-i Hişam, III/343) Efendimiz savaşıyorlarken yerin halkının iyiliğini dahi dualarında Yaradan'dan talep etmektedir. Onların sadece 'Hayr'ını istemektedir! Hayr, yani güzellik, iyilik! (hayr, iyi yahut iyilik manasında ve jötülüğün karşısı olarak kullanılır: İbn Manzur, Lisanü'l-Arab, hyr maddesi) Devam edelim: Caetani, efendimizin "Ben çok şiddetli-öfkeli bir adamım, bazen gözlerim hiddetten kararıyor." dediğini iddia etmektedir. (İslam Tarihi, IV/351) Halbuki söz konusu söz bir duadır ve aslı: "Ey Allah'ım! Bende sonuçta bir insanım. İnsanların kızdığı gibi benimde bazen kızdığım, darıldığım olabilir." (Vakidi, II/554-555; Ahmed b. Hanbel, X/233; Köksal, XIII/65) şeklindedir. Caetani yine ve birçok kez yaptığını yapar ve efendimizin Osman b. Ebi'l-As'a söylediği: "Ey Osman! Namazı itidal üzere kıldır. En zayıf olanları göz önünde bulundur, onların içinde yaşlı, küçük, zayıflar bulunabilir." şeklindeki sözünü (Müsned, I/165) "En zayıfların (yani pek isteye isteye namaz kılmayanların) halini de göz önünde bulundur." şeklinde tercüme eder. (VI/291) İslam muhaddislerini durmadan uydurmacılık ve yalancılıkla suçlayan İslam tarihi yazarı Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak "İbrahim'in cenaze namazının kılınmadığını" da ileri sürer. (I/93) Halbuki İbn-i Hacer, İbrahim'in cenazesinin kılınıp kılınmadığı hakkındaki iki rivayeti de sıraladıktan sonra, Nevevi'nin dört tekbirle namazının kılındığı görüşüne katıldığını belirtmektedir. (İbn-i Hacer, İsabe, I/93) Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak bir hadisin kesin doğru

olduğunu (VII/8) ileri sürer ki, aslında İbn-i Hacer hadis hakkında İbni- Abdulberr'in "sahih değildir." dediğini aktarmaktadır. (İsabe, I/94) Ayrıca Caetani'nin hayli önemseydiği en büyük kaynağı İbn-i İshak bile, bu hadisin ravilerinden Abdullah b. Ebi bekr'in hadisini kabul etmediği görülmektedir. Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak, "İbrahim'in ancak sekiz ay yaşadığını." aktarır ki (VII/9) aslında İbn-i Hacer, İbrahim'in sekizinci yılda vefat ettiğini bildirmektedir! (İsabe, I/95) Merhum Asım Köksal yazdığı mwşhur İslam tarihinde, Caetani'nin özentisizliği (XII/89, XVI/412); yanlış okuma (XIII-XIV/8 XV/37, XVII/332); Kaynakları yanlış-keyfi değerlendirme-yorumlama (XIII-XIV/57, 83,90, XIII-XIV/101, XV/142, XVI/70, XVII/110,132,140); Olayları ve okuduğunu kavrayamama (XIII-XIV/71, XV/552, 562, XVI/80,101,112,272,329, 353, 399, 403, XVII/32, 85, XVII/120,165); İsimleri karıştırma (XIII-XIV/96,286); yanlış tercüme (XIII-XIV/236, XV/519, 523,544, XVI/291, 375, XVII/30, 41, 49,87,88, 90,91, XVII/120,124,144,149,160, 162,173,174,176, 178, 217); çelişkiler (XIII-XIV/56,83); arzu ve amacına uygun, tek kaynaklardan aldığı haberleri değiştirerek aktarma (XV/27-29, XVI/86,91,440); kaynakları tahrif (XV/48, 133,XVII/135,185, 317) şeklindeki eksikliklerine bir çok örnekler vermektedir. Tüm bunlardan sonra hadis alimlerini hadis uydurmak, tahrif etmek ve "Müslüman hadisçiler bazen çok saf bir şekilde boş boğazlık yaparlar." (V/285) şeklinde suçlamalarda bulunmakta olan Caetani'nin önce kendisinin aynaya bir bakması lazım gelmez mi? Kısaca Caetani defalarca tarihi rivayetler arasında dilediğince dolaşmakta, istediğini alıp istemediğini görmezlikten gelmekte, anlamamakta, anlamak da istememektedir! Uzatmadan son bir örnek ile bitirelim ki, Merhum Köksal'ın Caetani'ye verdiği cevaplardan oluşan ve özeti bu çalışmamızda da olan kitabında bu konuda birçok örnek mevcuttur. Hz Aişe, 'Hayber fethi olunduktan sonra' sade yaşamında belki çok az da olsa bir değişiklik olur düşüncesi ile "Hayber fethedildiğinde (Bu söz bile fetihten sonra sözün söylendiğinin delilidir) artık, hurmaya doyarız." diye insani bir temennisinde bulunur. Dikkat lütfen, 'altın, mal, atlas, ipeğe doyarız' değil, zaten Arap çöllerinde bolca bulunan 'Hurma'ya, azıcıkta olsa doymak ümidini' dile getirmektedir Hz. Aişe. Caetani ise bakın bu sözü nasıl yorumlamaktadır: "Anlaşıyor ki, Hayber'i zapt etmeyi, açlıktan kurtulmak için arzu ediyorlardı." (V/65) Evet, tüm oryantalistler gibi Oryantalist Caetani'nin eserleri ile tüm ateistler gibi, mesela İlhan Arsel'in eserlerinin İslami kaynakları yorumlayış tarzları da hep aynıdır; Önyargılı, subjektif, bilimsellikten uzak ve düşmanca! "Ulrich Harmann'ın ifade ettiği gibi oryantalistler özellikle "İslam hakkında düşmanca bir ruh" taşımaktadırlar. Batının çıkarları doğrultusunda işlev gören oryantalizm, Batı'nın İslam ülkelerindeki menfaatleri devam ettiği müddetçe de önemini koruyacaktır." (Hamdi Zakzük, s. 49-50, 52) Mustafa el-Azami'nin 'Kur'an Tarihi'nden, oryantalistlerin ilmi seviyeleri konusunda bir örnek daha aktaralım: Prof. A. J. Wensinck, İslam'daki kelime-i şهادetin peygamberimizden sonra Suriye'deki Hristiyanlardan Sahabelerce alındığını iddia eder. Wensinck, kelime-i şهادetin namazda devamlı okunduğunu öğrenince iddiasını değiştirip, namazın da peygamberimiz zamanında olmadığını, sonradan sahabelerce uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki kelime-i şهادet, ezan ve kamette okunmaktadır ve ne yazık ki Wensinck, ezan ve kametin İslam'a ne zaman girdiği (!) konusunda bizi bilgilendirmemiştir! "Bugün Doğunun birçok yazılı eseri, Batı müzelerini süslemektedir. Ama aslında bu durum avcının avladığı geyiğin kafasını salondaki şöminenin üstüne asmasına benzemektedir." (Bulut, s. 9-10) "12. ve 13. yüzyıllarda İslam'ın kendisini nasıl tanımladığı değil, İslam'a karşı Hristiyanların olumsuz olarak nasıl ikna edilebileceği önemli görülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 82) Bu bakış açısı asla değişmemiş e aynen devam etmektedir. "Oryantalistler Kur'an'ın kendini nasıl tanımladığına bakmazlar. O insan ürünüdür ve bu bilgi asla sorgulanamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 191)

Protestan'ların kurucu lideri Luther, 'Theodor Bibliander' tarafından Latinceye tercüme edilen Kur'an'a bir önsöz yazarak, "Kur'an'larının ne kadar tanrı belası, ne kadar bozuk, ne kadar umutsuz, yalanlar ve uydurma efsanelerle dolu bir kitap olduğunu Hristiyanlara göstermek suretiyle Muhammed'e ve Türklere bundan daha çok can sıkacak ve daha fazla zarar verecek bir şey olmaması beni buna sevk etti" notuyla Basel kent konsiline tercümeyi sunmuş ve 1543'te

de bu çevirinin basılması sağlanmıştır. (Hakan Olgun, Luther ve Reformu, s.191) “Luther, Riccoldo da Monte di Croce'nin Kur'an karşıtı kitabını tercüme etmiş ve amacının, 'Muhammed'in inancının ne kadar bozuk olduğunu Almanlara öğretmek' olduğunu ifade etmiştir.” (Hıdır, s. 206) Protestanlığın kurucusu “Luther'in bu eser ve söylemleri, günümüzde de radikal evangelist Protestanların "İslam karşıtı-kültürel ırkçı" söylem ve eylemlerinde etkilidir.” (Hıdır, s. 204)

“20. yüzyılda İslam ve Müslümanlar hakkında sert ve radikal kampanyaların hız kesmelerinin esas nedeni, bilimsellikten ziyade, soğuk savaş ortamıdır. Ama Doğu bloku yıkılınca İslam yeniden düşman ilan edilmiş, ortaçağ söylemi güncellenip yeni modern argümanlarla tekrarlanmaya gelmiştir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 121) “Sovyet komünizmin çöküşü, İslam'ın global konumunu çok önemli, ancak sorunlu hale getirmektedir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 31) “Batının İslam dünyasına bakışını esas belirleyen bilimsellikten ziyade, Batının 'Ben' merkezci medeniyet algısı ve 'öteki'leştirici tavrıdır. Doğu blokunun yıkılmasından sonra Batı, düşman olarak artık komünizmi değil İslam'ı görmeye başlamıştır. Özetle oryantalizm, ortaçağdan itibaren İslam'a karşı olan negatif tutumunu güncelleyerek devam ettirmektedir.” (Özcan Hıdır, s. 366, 370) “Huntington, 'Globalleşen dünyada mücadelenin asıl kaynağı ideolojik veya ekonomik değil kültürel'dir” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 54) derken aslında yeni bir şey söylememekte ve sadece oryantalist söylemeyi tekrarlamaktadır. Jos Krassen, "İdeolojik tehdit (Rusya) var iken, Türklerin başka dinden veya başka medeniyetten olmalarına hiç önemsenmezdi. Sovyet tehdidi ne zamanki son buldu, Avrupa gerçek yüzünü Türklere gösterdi. Avrupa'nın yüzü, oryantalizmin ve Hristiyanların gerçek yüzüdür. (Hilmi Yavuz, s. 55) “Batı, genellikle kendini güvensiz hissettiği durumlarda Hz Muhammed'e saldırmış, yardıma ihtiyaç duyduğu durumlarda (Mesela Sovyet tehdidine karşı) ise dost ilan etmiştir. Avrupa'nın din düşmanı olduğu söylenemez. Buda, Zerdüş, Konfüçyüs gibi din kurucularına olumlu yaklaşırlar. Söz konusu din, İslam olunca sorun başlamaktadır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 218) “Haçlı saldırılarının getirdiği yenilgi ve taşıdıkları dini taassup, oryantalistleri İslam'a düşman bir konuma oturtmaktadır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 97) Kısaca, Muhammed Gazali'nin de ifade ettiği gibi, "Oryantalistler sadece İslam'a düşmandır." (Gazali, Difa' anil-Akide ve's-Şeria zıdde Metamil-Müsteşrikin, s. 13)

“Batı, İslam düşmanlığını başka etiketler altında devam ettirmektedir. Eski nefret ruhu hala akademik etiketler altında sürmektedir.” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s.117, 118, 124) “Batı, İslam kültürüne karşı derin nefret” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) duyar. “Oryantalistler ‘had safhada/aşırı derecede taraflı’ insanlardır.” (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 145) “Mustafa es-Sıbai, oryantalistlerin özelliklerini şöyle sıralar: İslami metinleri, önceden verdikleri peşin hüküm-kararlarla değerlendirmek; metinleri, şüphe oluşturmak için anlamından saptırmak; kaynak göstermede rahat ve serbest davranmak.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 14) “Oryantalistler, araştırdıkları tarihi olaylarla, bunların sebep ve sonuçlarını ortaya koymakta taraflı tutum takınırlar.” (Mustafa Sıbai, s. 81) “Batılı oryantalistler çoğunlukla taraflı, olumsuzluğa ve gerçeğin inkarına daha yakın olmuşlardır.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 173) “Birbirini ‘tekrarlayan’ ve birbirinden ‘alıntılarla’ yapılan iddialar, ‘bilimsel kılıf’ seviyesine ulaşabilmektedir.” (Tibawi, Enver , Algar, s. 128) Oryantalistlerden hemen tamamına yakınının kendilerinden öncekilere bir şekilde atıfta bulundukları görülmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 411) “Batının bütün İslami inceleme ve araştırmaları ile bilimsel gerçeklikler arasında daima şu iki engel bulunmuştur: Avrupa siyaset adamlarının ve askeri kesimin dini taassubu. Batılıların son iki yüzyılda uğraştıkları maddi ve ilmi güç, tarihçi ve yazarlarının gurura kapılmalarına neden olmuştur.” (Mustafa Sıbai, s. 96, 97) “Oryantalistler Avrupa merkezcidirler. Bilimsellikten önce siyasi kanaatlerini önplana çıkarırlar. Mükemmel avukat, kötü yargıçtırlar.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 150-151,154; Adnan Muhammed Vezzan, s. 106) “Muhammed Esed, 'Yolların Ayrılış Noktasında İslam' adlı eserinde, Oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda inceleme ve

yazılarında kendilerini bilimsel olmayan tarafçılığa kaptırmaktan kurtulamamışlardır. (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 23) demektedir. İslam daima yargıçların önünde duran bir sanıktır. Oryantalistlerin yargılama yöntemleri bize engizisyon mahkemelerini hatırlatmaktadır. Her meseleye daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından bakıyorlar. Oryantalistler, kanıtlarını daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre seçmektedirler. (Muhammed Esed, Yolların Ayrılış Noktasında İslam, s. 49-50; el-İslam ala Müfteriki't-Turuq, s. 53) "Oryantalistlerin İslam'a beslediği kin ve nefret kadar başka kültürlerle düşmanlık beslemezler. Birçokları için İslam, yargıcın karşısında duran bir sanık durumundadır. Oryantalistlerin tutumu bize, engizisyon mahkemelerinin tutumunu hatırlatmaktadır. Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden kararlaştırmışlardır. Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 20, 57) Ganalı Müslüman araştırmacı Jabal Muhammad Buaben, 'Image of the Prophet Muhammad in the West' adlı eserinin I. bölümünde, 'Oryantalistlerin İslam'ı ve onun tarihini ele alırken kullandıkları rivayetlerin hemen tamamında, kendi işlerine yarayan, kendi tezlerini kuvvetlendirecek rivayetleri ele aldıklarına, diğer görüşlere ise yer vermediklerinin altını çizmektedir. (Buaben, Image, s. 4) "Oryantalistler, bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek, peygamberimize saldırmayı da ihmal etmemişlerdir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 47, 116) "Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama 'aynı kaynaklardaki verilen cevapları' göz ardı ederler." (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı, s. 60-67) "Batılı oryantalistler de, kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır." Tilman Nagel, 'Die Islamische Welt Bis 1500' adlı eserinde, 'Avrupa'da ortaçağdan 19. yüzyıla kadar peygamberin siyah renklerle karakterize edilmediği ya da peygamberliğinin alaylı bir şekilde tartışılmadığı an adeta yok gibidir.' demektedir. Dolayısı ile oryantalizmde "Bilgi yerine kurgu hakim olmuş, amaç Hz Muhammed'i sahte peygamber olarak göstermek olduğundan, ulaştıkları tüm kaynaklara bu açıdan bakmışlardır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 448) Batıda ilk ansiklopedi olarak kabul edilen, 'Bibliotek Orientale'de D'Herbelot' adlı eserde şu yazmaktadır: "Muhammed; meşhur düzenbaz." (Hıdır, s. 96) Efendimizi düzenbazlıkla suçlayan Avrupalılar, "İbni Sina ve İbn Rüşt gibi Müslüman filozofların gizli Hristiyan olduklarını ise iddia edebilmekte idiler. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 203)

H. Stubbe'nin, 1671'de yazdığı peygamber öven eseri 'An Account of the Rise' ancak 1911 yılında basılabildiği. (Hıdır, s. 98; İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, s. 209) 1832 tarihinde vefat eden Goethe, peygamberimizi öven şiirler yazmış, 'İslam' adı ile eser ancak 2013 tarihinde Türkçe olarak yayınlanabilmiştir! 18. yy. boyunca daha objektif yaklaşımlarla İslam hakkında yorumlar yapılsa da, amaç "Daha etkin metotlarla Hristiyanlığın İslam'la mücadele etmesini sağlamaktan" başka bir şey değildir. Mesela Hadrian Reland, 'Diyanetü'l-Muhammediye' adlı eserini yazma amacını "Şeytanın tuzak ve hilelerini derinlemesine ortaya çıkarmak ve İslamiyet'i daha iyi tanıyarak onunla en güvenilir ve en güçlü bir şekilde savaşmak" olduğunu belirttiği halde, yazdığı bu kitap Katolik Kilisesince okunması yasaklanan arasına eklenmekten kurtulamamıştır. Bu dönemin "daha ılımlıları" arasında sayılan Simon Ockley bile, peygamberimizi "Kötü ve hilekar" olarak nitelendirmektedir. (Hamdi Zakzük, s. 35)

İstisnai olarak Michael H. Hart, Lev Tolstoy, Thomas Carlyle peygamberimizi öven yazılar yazmışlardır. Örneğin Goethe, Mahomets Gesang adlı şiirinde Hz Muhammed'i över. Ünlü divanında: "Kur'an için, onun kitapların kitabı olduğuna, Müslümanlık gereği inanıyorum" der. Thomas Carlyle ise, 'On Heroes Hero-Worship and The Heroic in History' adlı eserinde Hz Muhammed için, "kahramanın en büyük özelliği samimiyetidir, bu da onun görüşünün doğruluğunun bir sonucudur. Peygamberler arasında kahraman olarak ele alınmaya müsait en uygun örnek, Hz Muhammed'dir." (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) demektedir.

Özetle, “Oryantalizm ne Batılıların İslam'ı, ne de Müslümanların Batıyı daha iyi anlamasına bir katkı sağlamamıştır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 139) Bundan dolayı da, bu kadar önyargılı eserleri yüzlerce yıldır yazan oryantalistlerin kitaplarından etkilenip ateist olan veya sekülerizme kayan insanlarımızı uyarmak bizim en önemli görevimiz olduğunun tekrar altını çizelim!

Oryantalistlerde insanlık aramak

Oryantalistler ‘bilimsel araştırma’ kılıfı altında elde ettikleri bilgileri bağlı oldukları devlet yöneticileri ile paylaşmakta ve "İrkçılığı körükleyip bütünlük içinde yaşayan halkları bölmek suretiyle küçük gruplar haline getirip, böl, parçala, yönet formülünü uygulamayı hedeflemektedirler. “Oryantalizm, farklılıklar ve ayrılıklar konusuna önem vermektedir.” (Bryan S. Turner, s. 122) “Siyasi işgal ve emperyalizmi ondan daha kurnaz ve yıkıcı olan kültür emperyalizmi izler. Oryantalist eğitim ve misyonerlik, Müslümanların yaşadıkları hayat hakkında şüpheler yayma görevinde işbölümü yapar.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 239) “Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi, kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki, Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını kendilerinde görürler.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 128) Hatta kendilerini o kadar bu işe kaptırmışlardır ki, artık dinimizi bile onlar bize öğretmeye kalkmaktadır.

“Biz, İslam'ın eskiden olduğu gibi aynı tekdüze biçimde kalmasına müsaade etme hakkına haiz değiliz. İslam değişecektir. İslam'ın realize edilmesinde, biz Hristiyanlara az görev düşmüyor.” (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret/Minarenin çağrısı, s. 208) Aslında bu iddialı cümleler şu görüş yanında hiçbir şeydir: Alphonse Mingana, "İslam alimlerinin baştan beri Kur'an'ı hem yanlış yazmış hem de yanlış yorumlamış olduğunu" (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 63) ileri sürmüştür. Ve “Tüm oryantalistler gibi Smith'te, Müslümanlara akıl vermekten geri kalmaz: "İslam'ı aydın bir insanın kabul edebileceği bir hale getirmek gerekir. Kuralları yeni anlayışa göre formüle edilmelidir.” (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 178) Bu formüller nelerdir? Arapça yasaklanmalı, camilere sıra konmalı, batı stili org eşliğinde ilahiler söyleyen korolar oluşturulmalıdır. Smith, amacının Hristiyanlığa adaptasyon olmadığını da ısrarla belirtmektedir. Amacı sadece ortaçağ anlayışı yerine modern anlayışın oturtulmasıdır! (Smith, Modern Çağda İslam, s. 204) Halbuki aslında “Oryantalistlerin sömürgecilik hedefi söz konusudur. Müslümanların kendi kültürlerine olan güvenlerini zayıflatmaya, çeşitli ülkelerde yaşayan Müslümanlar arasındaki kardeşlik ruhunu zayıflatmak için, İslam öncesi var olan ırkçılık duygularını canlandırmaya, aralarındaki anlaşmazlık ve ihtilafları artırmaya” (Mustafa Sıbai, s. 51) çalışmaktadırlar.

“İslam medeniyetini yok sayıp, tarihi köklerinden kendilerine yeniden bir medeniyet kurma hayali, bağımsızlığını kazanan hemen hemen Tüm İslam ülkelerinde yaşatılan ve sonradan üretilmiş bir ideolojidir!” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 9-17) Oryantalistler “Müslümanların ruhundaki manevi direnme gücünü kırmak için İslami eserleri incelemişlerdir. Sonunda Arap ülkelerinde, zamanla izleri silinmiş, Arapların Müslüman olmalarıyla adı sanı unutulmuş tarihi ırkçılığı körüklemişlerdir. Mısır'da firavuncuğu, Suriye Lübnan ve Filistin'de Fenike'ciliği, Irak'ta Asuriliği canlandırmaya çalışmışlardır.” (Mustafa Sıbai, s. 40) “Mısır'da firavunculuk, Suriye'de ve Irak'ta Asurculuk, Kuzey Afrika'da Berberilik, Suriye ve Lübnan'da Fenikecilik, Türkiye'de Şamancılığın diriltilmesini teşvik etmişlerdir. (Muhammed el-Behiy, s. 218) “Mısır'da firavunculuğu, Irak'ta Asuriliği, Kuzey Afrika'da berberiliği canlandırmaya gayret etmektedirler.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 44) “H. Corbin gibi kimi oryantalistler, mezhepçilik ve fırkacılık ateşini körüklemeye gayret etmiştir. İran'ın İslam öncesi tarihi ile ilgilenip, İran'da

2500 yıllık bir monarşi görüşünü öne süren Pehlevi'ye yazdıklarıyla katkıda bulunmuştur.” (Asaf Hüseyin, s. 67) "Oryantalistler, Hindu Müslümanlara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağlamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 36) "Fransız Katolik enstitüsü üyesi olan Baron Carra de Vaux, İslam dünyasında milliyetçilik duygusunu canlandırmak ve dini cemaat düşüncesini zayıflatmak için farklılıkları vurgulayarak, İslam dünyasını parçalamayı tavsiye etmişti. Çünkü, sömürgeci güçleri rahatsız eden İslam, bir tehlike oluşturuyordu.” (Asaf Hüseyin, s. 52) İlk Türkoloji Fransa'da kurulmuş, ilk ırkçı fikirler Yahudilerden çıkmıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. IX) "Mısır milliyetçiliği ve İran'ın bağımsızlığı için yürütülen kampanyalara Edward G. Browne destek olmuş, Arap milliyetçiliğini W. S. Blunt tarafından desteklemiştir. Michael Curtis, "Batılıların Doğu ülkeleri üzerinde yürüttükleri çalışmaların Doğu üzerinde güce sahip olma arzusuna sahip emperyalist veya sömürgeci bir yaklaşımla sıkı sıkıya bağlı 'olmadığını' belirtmek yerinde olacaktır. Doğu üzerinde yürütülen Batılı çalışmaların bir tür 'sömürgeci güç olduğunu tartışmak' mantıksızdır." demekte ve Napolyon'un Mısır işgalini, "bir çeşit Kahire'yi modernleştirmek" olarak yorumlamaktadır! Yine ona göre, "Haçlı seferleri, Arapların servetini ya da topraklarını ele geçirmek için açgözlü bir istekle başlamamıştı. Aksine, Haçlı Seferleri katılımcılar için maliyetli bir girişimdi." (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 7, 11, 22, 28) Avrupa bu sömürgecilik hareketini, modernleştirme/medenileştirme söylemiyle yapmıştır. Avrupa kendini evrensel değerlere sahip takdim etmiştir. (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, Bir ideolojinin eleştirisi, s.15; İmmanuel Wallerstein, Avrupa Evrenselciliği, iktidarın retoriği, s. 40)

İslam modeli dialog üzerinden, Batı modeli çatışma üzerinden bir değerlendirmedir. Medeniyet götürmek "beyaz adamın yükü" ise, dünyanın geri kalanı Batıdan o yükü sırtından indirmesini rica edecektir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 118) Batının tüm amacı, ekonomik olarak maliyetli olsa da, Doğu'ya özgürlük getirmek ve onları medenileştirmektir! Sömürge amaçlı olmayan bu çalışmalara emperyalist yakıştırması da mantıksızdır zaten! Öyle ya, "İslam Orta Çağa sıkışıp kalmıştır. Batı tarafından çıkarılması gerekmektedir. Bu siyasi işgal ya da ekonomik işgal şeklinde olabilir. O halde Batılı bireylerin, İslam coğrafyasında yaptıkları için vicdan azabı çekmesine gerek yoktur. Çünkü 'Batı, medeniyete kavuşturmak için' işgal etmektedir. Doğu, Batı tarafından zorla geliştirilmelidir... Bunun sömürgeciliği meşru kılan yapısı oldukça açıktır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 351, 353) "Oryantalizm, merkezi Avrupa olmak üzere, dünyanın her yerinde kolonicilik ve emperyalizmle hem eş anlamlı hem de eş amaçlıdır." (Ömer Baharoğlu, s. 118) "Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve asli manasından koparılmıştır." 19. yıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, 'medenileştirme' kavramına başvuruyordu." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16, 32) "Avrupalılar Medenileştirme görevlerinde kendilerini bir yetkiye sahip bulunmuş sanıyorlar. Haçlı ruhu da denilebilecek bu zihniyet, görünüşte kendisini insanlığı kurtarmaya görevli bir mümessil rolü oynamaktadır. Bağımsızlıkları ortadan kaldırmak, Mukaddes sayılan her şeyi bozmak gibi işlere 'Medenileştirmek' ismi verilemez. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 43-45) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi; Ele geçirilen ülkenin yerli halklarının kendi çıkarlarına engel olabileceklerini hissederlerse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler. Sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet etmekle görevlendirilirler. İkinci yöntem; Ülke halkının kendilerine özel medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelere getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlarmış: Dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden, muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' imiş. (Halil Halid, s. 245) "Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman Doğunun efendisi olarak görmüştür. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamadan başka bir şey değildir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) Halbuki amaç,

“Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir.” (Halil Halid, s. 69) Servet kaynakları halkın istifadesinden ziyade istilacılarının kârı dikkate alınarak işletilir. Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu, 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmiştir. (Halil Halid, s. 251) Sömürge düzeninde asıl amaç “vurgunculuk hevesi, zenginlik hırsı, mal sahibi olma amacı ve hükmetme arzusudur” ve bunlar “medeniyet kılıfı ile saklanmaktadır.” Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet getirme ve insanlık hizmetleri adları takmaktadırlar! (Halil Halid, s. 281-282)

Emperyalizm, bedenden önce ruhların köleleştirilmesi programıdır. Kolonyal/sömürgeci toplulukların öncelikle zihin dünyalarının ele geçirilmesi gerekirdi. Bunun içinde kapsamlı ve disiplinli eğitim programları düzenlenmeli, kolonilerdeki geri kalmış insanlar (!) eğitilmelidir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Batının Yahudi-Hristiyan ve seküler medeniyeti, Avrupa ile sınırlı kalmayacak kadar büyük ve önemli bir hazinedir! Gerektiğinde zorla kabul ettirilmelidir... Sömürgecilik, modern Avrupa'nın kendini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu bir kaynaktır. Sömürgeleştirilmiş öteki üzerinden kurulan hayali kimlikler, Avrupalı aydınların kendilerini daha iyi ve daha üstün hissetmelerine de katkı sağlamaktadır. Avrupalı milletlerin kendi aralarında gözetmek durumunda oldukları eşitlik ilkesi, Batılı olmayan toplumlar için geçerli değildi. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 111) Misyonerlerin Afrika içerisinde güya Hristiyan ve medeni yapmak iddiasında bulundukları yerliler, eşya ve sanayi işinde çalıştırmışlardır. (Halil Halid, s. 97)

Yani Said'in dediği gibi, "Doğu yalnızca Batının coğrafi komşusu değil, aynı zaman da en büyük, en zengin, en eski sömürgesidir." (Osman Sarı, Oryantalizm üzerine bir araştırma, Yüksek Lisans Tezi, s. 10) VE “Oryantalizmin her zaman emperyalizmle el ele gitmiştir.” (Said, Kültür ve Emperyalizm; Jale Parla, Oryantalizm, Hayali Doğu, Atlas, Sayı: 96 s. 47) Batı ne zaman ki “Müslüman ülkelerin kaynaklarına el koyup, bir yandan da ulus devletler bölüp, iç savaşlar başlatmış” (Michel Chossudovsky, Müslümanların İbليسleştirilmesi ve Petrol Savaşları, globalreserach.ca) bunu üzerine de “Doğulu, bu emperyalist düşünceye karşı direnmeye geçmiş, o zaman da ‘Doğu bir sorunu’ ortaya çıkmış.” (Osman Sarı, s. 97) ve bu defa medya kullanılarak Doğu yine suçlu olarak kamuoyunda gösterilmiştir!

Lamartine “Doğu ülkeleri üzerine araştırmalar yapıp, 1833 yılında, Fransız parlamentosuna bir proje sunar. “Roma Dünyası yeniden kazanacaktır. Modern Avrupa, eski Roma’dır. Avrupa; Asya ve Afrika’yı kolonize etsin. Uygarlığıyla ve ilerici dini ile oralarda yayılsın ve siz baylar, bu ‘kutsal insanlık zaferinin’ başına geçin.” (Lamartin, Doğu sorununa ilişkin görüş ve yazılar, s. 31-32) Zaten “Amerika’da, Irak’a ‘Demokrasi, uygarlık ve barış getirme’ palavraları kullanarak sızmıştı.” (Ömer Baharoğlu, s. 120) “Batılılar Doğuyu, öteki olarak ele almış, ruhsuz bir obje gibi incelemişlerdir. Böyle bir yaklaşım, sömürgeciliği de kolaylaştıran bir ortam yaratmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 122) Bu nedenle “Fanon, ‘insanı düşünmekten başka bir meselesi olmadığını ilan etmekten vazgeçmeyen’ Avrupa'nın ‘her bir başarısının, insanlığın çektiği acılar pahasına gerçekleştiğini biliyoruz.’ demektedir.” (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 251) Jean Paul Sartre: "Eğer dayanabilirsen, kendimize bakalım. İnsanlığımızın çırılçıplak haliyle yüzleşelim. Gördüğümüz, bir yalanlar ideolojisinden, yağmaya mükemmel bir meşruiyet hazırlamaktan başka bir şey değildir. Tatlı sözler, duyarlılık iddiaları, saldırganlığımızın bir kılıdır." (Yeryüzünün lanetlileri, s. 24; Jale Parla, “Hayali Doğu”, Atlas Dergisi, Mart 2001, s. 49; Ali Asker Bal, Oryantalist Resimde Bedenin Kolonileştirilmesi Bağlamında “Türk Hamamı” İmgesi, ACTA TURCICA, Yıl II, Sayı 2, Temmuz 2010, s. 22) “Batılıların; Amerika, Asya ve Afrika’da yaptığı soykırım ve sömürgeler neredeyse meşru ve haklıymış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.” (Ömer Baharoğlu, s. 107) “Alphonse de Lamartine, ‘Doğu yolculuğu’nda, “Osmanlı İmparatorluğu yıkılırsa orada ‘uygarlaştırıcı’ bir yönetim kuracak ve bölgenin varlığı ve milliyet özellikleri güvencede olacaktır.” demektedir.” (Said, s. 121) Petrarca, Hristiyan Batının, Doğuya karşı ‘insanlığın son kalesi’ olduğuna inanıyordu. (Michael Curtis, s. 44) “İngiliz ekonomi

politiği “Doğu toplumları, ancak yabancı bir işgal tarafından değiştirilebileceği” görüşünü kabul eder.” (Bryan S. Turner, s. 24)

Siyonizm'in önderliğini yapan Balfour Deklarasyonu'nun fikir babası Arthur James Balfour, 1910 yılında İngiliz avam kamerasında şöyle bir konuşma yapar: "Doğulu ulusların bizim yönetimimiz altında olması iyi midir? 'İyidir' derim ben! Onlar için Mısır'da olsak da, sırf onlar için orada değiliz, gene de Avrupa için oradayız." (Said, s. 42) “Emperyalizmle ilerlemeyi özdeşleştiren Leroy Bealien, ‘Sömürgeciliğin, sömürülen topluma hayat kazandıracağını, hatta onun doğuşunu sağlayacağını.’ Yazmaktan çekinmemiştir. Ona göre bir toplum, yüksek bir olgunluk ve güç düzeyine ulaştığında sömürgeciliğe girer. Sömürdüğü topluma şekil verir, gelişimini gözetir ve doğuşunu sağladığı topluma hayat kazandırır.” (Agnes Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran, Necdet Sevinç, Osmanlı'dan günümüze misyonerlik faaliyetleri, s. 22) “Gabriel Charms daha açık konuşur: “Avrupalı güçler Doğuda olmayınca, Akdeniz ticaretimiz bitti demektir. Asya'daki geleceğimiz bitti demektir. Güney limanları bizim için öldü demektir. Ulusal zenginliğimizin en önemli kaynaklarından biri kuruyup gitti demektir.” (Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran Sevinç, s. 22) “Chateaubriand, Müslümanların şöyle tasvir eder: Özgürlük hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Ayrıca edepten, ahlaktan yoksunlar. Haçlılar daha ziyade, yeryüzünde cehaletin (İslam'ın) zorbalığın, uygarlık düşmanı bir inancın mı yoksa modern insanda hikmet dolu bir antik çağ ruhunun uyanmasını sağlayan itikadın mı galip geleceğini öğrenmenin peşindedir.” (Said, s. 184) Bu cümlede, 'Bir uygarlığı yok etme' siyasetinin 'uygarlık götürme' söylemiyle perdelendiği açıkça görülmektedir. “Uygarlık götürme hastalığı 1000 yıldır oryantalist söylemin dilinden düşmediği için, yani Haçlı Seferlerinin başlangıcına neden olanı Papa II. Urban'ın fetvalarından günümüze kadar, hem oryantalizme hem de emperyalizme, tarih üstü bir kimlik kazandırmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 34) John Stuart Mill'in yorumu daha nettir: "Despotizm politikaları yani işgal, baskı, sömürgeleştirme, kültürel yabancılaştırma barbarlara yönelik muamelede 'meşru' bir yönetim şeklidir. 19. Yüzyıl Avrupa aydınlarının çoğunluğu Mill ile aynı görüştedir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 73, 74) Bir Alman Generali, 'Savaş, medeniyet için ahlaki bir mecburiyet ve vazgeçilmez bir faktördür.' demektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 81) Batıda bazı gazeteler, Türk esaretinden kurtulan Doğu Hristiyanlarının süratle medenileştiklerinden bahsetmektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 85) Jules Harmand ise, 'işgal medeniyet için kaçınılmazdır.' Derken, Lord Curzon, 'emperyalizm, sömürgeleştirilenler için ahlaki ve maddi nimet kaynağı olan ilahi bir kaderdir.' demekte idi. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Lee Harris'in, 'medeniyetin koruması' ile kastettiği şey de, 'Amerikan emperyalizminin herkes tarafından meşru kabul edilmesidir.' (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 118)

“J. B. Kelly, ‘Arabistan, Körfez ve Batı’ adlı kitabında, Asya ve Afrika ülkelerindeki sorunlar için çözüm olarak yeniden işgali önermektedir. Sanki oradaki sorunların nedeni bu işgaller değildir!” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) “28 Haziran 1970 tarihli New York Times gazetesinde George Ball, ‘Orta Doğudaki Amerikan çıkarlarının çok önemli olmaları nedeniyle, Başkan'ın Amerikalıları muhtemel bir Orta Doğu ‘işgali’ olgusuna karşı “eğitmesi” gerektiğini” söylemektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 67) Kısaca, “Sömürgecilik, evrimcilik ve ilerlemeci tarih anlayışı, ilkel toplumların ancak dışarıdan radikal müdahalelerle dönüşebileceği kabulünü de insanlara dayatmaktadır.” (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 72)

Curtis, “Batı ülkelerinin Arap ve İslam ülkelerindeki sosyal ve politik tutumda değişim yaratılması için harcanan çabaya destek bulunmasının, demokrasiyi desteklemesinin ya da 'insancıl amaçlar doğrultusunda müdahalede bulunmasını' gerekli olup olmadığı hala bir sorundur” (Michael Curtis, s. 455) diye yazmakta ve "Fransa'nın Afrika'daki hakimiyet hegemonyası, Doğunun yaşam şartlarını iyileştirecek, daha az gelişmiş olan bu ilkelerin çağdaşlaşmasına yardımcı olacaktır.” Fransız emperyalizmini savunan Michael Curtis'e göre Fransa, Akdeniz

ve Kuzey Afrika'daki konumunu, İngiltere'nin egemenliğine karşı kurmak zorundadır. Ona göre savaş, toplumların ufkunu genişletir, alevlendirir, insanlara hareket zemini sağlar. Ülkeyi güçten düşüren savaş değil, barışseverliktir. (Michael Curtis, s. 233-235) Michael Curtis, Fransa'nın rekabet halinde bir ülke olarak gördüğü İngiltere'nin, Sepoy İsyanını bastırması sırasında gösterdiği şiddetin de medenileştirme misyonu olduğuna inanmakta (Michael Curtis, s. 247) ve bu vahşeti şöyle yorumlamaktadır: "Bu vahşileri yönetmek için aldığınız ünvan, onlardan daha iyi olduğunuzu göstermektedir. Yapmanız gereken onları cezalandırmaktır; 'onlar gibi davranmak' değil." Yazar yapılan bu katliamı 'Hristiyanlığın ve medeniyetin zaferi sayılan bir başarı' olarak kabul etmektedir. (Michael Curtis, s. 253) Bir ulusun, 'ruhunun sömürgeleştirme sayesinde ayakta tutulabileceğini' ileri süren. (Michael Curtis, s. 257) ve "İngilizler, Doğudakiler gibi barbar veya yarı barbar toplumlar üzerinde hegemonya kurmaya belki de en uygun toplumdur. Çünkü tüm Medeni toplumlar içerisinde kendi geleneklerine kesinlikle en sağlam şekilde bağlı olan toplum onlardır" demektir. (Michael Curtis, s. 308) 'İslam'ın ortaya çıkışından beri Avrupa için daimi bir tehdit oluşturmuş olmasının tarih gerçekliğine' dikkat çeken (Michael Curtis, s. 444) Curtis, "Batının son yüzyıllar boyunca Doğuya karşı takındığı tutum ve davranışlar ile ilgili bir 'suçluluk kompleksinin', bir nebze kadar hala Batı kültürü içinde 'kol geziyor' olduğu şüphesiz olsa da, iki unsuru hatırlamak faydalı olacaktır: Öncelikle Doğu, 'Batının Doğuya yönelttiği saldırganlığa' karşı pasif kalmamıştır. Batılıların, Doğu toplumlarındaki 'arzu edilen ilerici değişiklikler olarak gördükleri unsurları geliştirmek adına' gerçekleştirdikleri faaliyetler ve girişimleri hatırlamak da aynı zamanda faydalı olacaktır." Yazar ayrıca, "Batı toplumlarının öteki kültürlerle uğraşırken emperyalizm, ırkçılık veya avrosantrik (Avrupa ve Avrupalılara ve onların kültürüne odaklanan) bir tutum takınmadıklarını ileri sürmektedir." (Michael Curtis, s. 445) Kısaca yazar, Müslümanların yaptıklarını, Avrupalıları 'aşağılama' olarak nitelendirirken, kendi yaptıkları katliamları, "medenileştirme, modernleştirme" olarak takdim etmektedir. Avrupalıların kendisini savunmasını ve Müslümanlara karşı saldırılarının emperyalizm olarak suçlanmasını 'ironi' olarak nitelendirmektedir! Edmund Burke ise, İngiltere gibi demokratik bir devletin, despotik bir devleti yönetirken olumsuz bir şekilde 'etkileyebilme ihtimali' olabileceği konusunda endişelidir! (Michael Curtis, s. 452) Adam Smith, anti-emperyalist birisidir! O, 'sömürgelerin' vergi mükellefi İngilizler'in 'sırtında ağır bir yük' olduğunu belirtmekte ve bir İmparatorluğun güç kazanması için, 'ne mali ne de askeri bir katkısı olmayan' sömürgelerin 'gösterişli donanımını' eleştirmektedir. James Mill, sömürgeleştirmenin İngiltere için 'çok sorumluluk olduğunu, genel anlamda anavatanda daha az yatırım yapılmasına neden olduğunu, büyük masraflar anlamına geldiğini' ileri sürmektedir. Michael Curtis, benzer görüşteki diğer yorumları da sıraladıktan sonra, 'Emperyalizmin Avrupalıların tüm önemli görüşlerinin doğasında otomatik olarak var olmadığı sonucuna varılabilir.' (Michael Curtis, s. 453) diyerek, kendince Batı emperyalizmini masum ve fedakar göstermektedir. Yazar, 'yer verdiğimiz yazarların görüşleri 'emperyalist kibrin göstergeleri ya da Doğunun maruz kaldığı sömürgeci aşağılamanın tezahürleri değildir' (Michael Curtis, s. 443) diyerek aslında gerçeklerin farkında olup üzerini örtmeye çalıştığını da gizlemeye çalışmaktadır. Curtis ve kitabında fikirlerini ifade ettiği diğer yazarlar, sömürgeciliğin, emperyalizmin, Batı hegemonyasının bir modernizasyon aracı olduğu, ilerleme ve gelişim sağladığını ileri sürerler. Bu yazarlar, Batılı ülkelerin, daha az gelişmiş toplumlara, Batı medeniyetini götürmek görev ve idealine önyak olması gerektiği ileri sürerler. (Michael Curtis, s. 456)

Victor Gillam, Judge dergisi, 1 Nisan 1899 tarihli "Beyaz Adamın Yüğü" adlı bir karikatür yayınlar. Yüğü taşıyan İngiltere ve ABD'dir! İşte Batı hem sömürmekte hem de 'Barbarlık, baskı, ahlaksızlık' gibi zorlukları aşarken, Batılı olmayan halkları (Küba, Hawaii, Samoa, Porto Riko, Filipinler, Zulu, Çin, Hindistan, Sudan ve Mısır) sırtlarında taşıyarak onları medenileştirme idealine götürdüklerini ileri sürmektedirler!

631

Detroit Journal , 1898; The Call, San Francisco, 5 Şubat 1899

"Afganistan'daki Müslümanlar iyidir, çünkü ABD çıkarlarına uygun kabul edilmektedirler. (Günümüzde ise -2024- aynı insanlar Taliban adı altında düşman ilan edilmişlerdir.) İslamiyet hakkındaki açıklamalar esas itibariyle, İslam dünyasındaki ulusal 'çıkarlara gerekçe' bulmak

üzere düzenlenmiştir. (Edward Said, *Haberlerin Ağında İslam*, s. 174-176) “Amerikalıların çoğu, Amerikalı avukat ve politikacı Patrick Henry’yi, ‘Bana ya istiklal ya ölüm verin’ dediği için fanatik kabul etmez. Ama Ray Moseley, 25 Kasım tarihli Chicago Tribune yazdığı makalede, ‘Ölümün bir şeref olduğunu düşünen insanlar, tanım itibarıyla fanatiklerdir. Şehadet iştiyakı İran’ın Şii Müslümanları arasında sivrilmiştir.’ yazmaktadır.” (Edward Said, *Haberlerin Ağında İslam*, s.141) “Pek az kişi Sovyetlere karşı Afgan direnişini, İsrail’e karşı Filistin direnişi ile eş tutacaktır.” (Edward Said, *Haberlerin Ağında İslam*, s. 149) “Bir Filistinli, bir yerleşimciyi rehin alırsa bu 'terörizm'dir. Bir İsraili 3.000 çocuğu öldürürse bu 'kendini savunma'dır. Bu mantıklı mı? ” (Jackson Hinkle, Twitter, 31 Ekim 2023) Bu sayı 2024’de ise onbini çoktan aşmıştı. “İsrail, Gazze’de ‘108 günde 11 bin çocuk’ öldürdü.” (AA, 22.1.2024) “Oryantalistler, Doğu medeniyetlerinin Avrupa medeniyetine ne kazandırdığını belirleyerek onları bu eksen üzerinde değerlendirirken, zamanla özünü tanımaya dönük Doğudaki faaliyetlere de ‘fundamentalizm/aşırı dinci’ adını vermiştir.” (Abdullah Topçuoğlu, *Postmodernizm ve İslam*, s. 218) “Batılılar, yabancı istilaya direndikleri zaman bunun adı, vatanseverliktir olur ve öve öve göklere çıkartılır. Aynı şeyi, Doğulular yapınca bu, ‘yabancı düşmanlığı’ ve ‘yobazlık’ olur. (Rene Guenon, *Modern dünyanın bunalımı*, s. 132) “İslam dünyası üzerinde Batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlara karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır.” (Jack Goody, *Avrupa’da İslam damgası*, s. 17) Soykırım ise, “terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtikleri ülkeleri kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır.” (Sefa M. Yürükel, *Batı tarihinde insanlık suçları*, s. 149) Halbuki “Toprakları işgal edilen, onurlu ve özgür vatandaşları köleleştirilen, tarihi ve medeniyeti reddedilen İslam dünyasından, tüm bunların nedeni olan Batıya tepkiler olması doğaldır.” (İbrahim Kalın, *İslam ve Batı*, s. 20) “Amerika’daki kürtaj kliniklerini bombalayan papaz Michelle Bray, Oklahama’daki hükümet binasını bombalayan Timothy McVeigh, Amerikan hükümetine savaş açan David Koresh, katolikler ve protestanlar arasında onlarca yıl süren çatışmalar, Bosna’daki Ortodoks Sırların katliamları ve tecavüzleri, Amerika’daki evangelist grupların Irak’ta katlettiği yüz binlerce masum Müslüman vd. yakın tarihte Hristiyanlık adına pek çok cinayetin işlendiğini göstermektedir. 1994 yılında Brooklyn’li bir psikolog olan Baruch Goldstein, el Halil Cami’ne giderek sabah namazında, namazı kılan Müslümanların üzerine ateş açmış ve 38 müslümanı katletmişti. Yahudi Başbakan İzak Rabin’i, terörist bir örgüt üyesi olan Yigal Amir öldürmüştü. En son Yeni Zellanda’daki katliamda camide 50 Müslüman şehit edilmişti.” (İbrahim Kalın, *İslam ve Batı*, s. 167, 168) “İslam, ulusal sınırları aşmaktaydı. Sömürgecileri İslam’ı ciddi bir şekilde araştırmaya yönelten şey, işte bu endişeydi. İslam yeniden yorumlanmalıydı. Cezayirli Muhammed Ben Rahal konuyu şöyle özetlemektedir: "Eğer bir Müslüman vatanını, dinini savunursa bir vatanperver değil vahşi bir kimse olarak görülür. Kahramanlık gösterirse fanatik olarak adlandırılır. Yenilgi esnasında tevekkül gösterecek olursa kaderci olarak isimlendirilir. (Asaf Hüseyin, s. 52) İsrail’in Filistinlilere veya Lübnan’a yönelik saldırıları 'misilleme' olarak görülürken, Filistinlilerin İsrail’e gerçekleştirdiği bir hücum 'terörist saldırı' olarak nitelendirilmektedir. İslam konusunda olumsuz olan her şey haber olarak görülmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 115-116) The Chicago Tribune adlı gazete Arapları suçlayarak, "Arapların, İsrail’i ortadan kaldırmaya yönelik bir silah olarak Filistin problemini yarattıklarını" ileri sürüyordu. Halbuki 2024 İsrail’in Gazze’de yaptığı büyük katliamda gördük ki, hiçbir –ne arap ne de başka bir-islam ülkesi asla israil’e karşı bir şey yapmamıştır. Ayrıca rtık bilinmektedir ki İsrail, Batılılarca Arap ülkelerini kontrol etmede kullanılan bir üs olarak bizzat batılılarca kurulmuş ve kullanılmaktadır! Amerikan deniz bombardımanında sivil halk hedef alınır. Ama bunun fazla bir haber değeri yoktur. Ama eğer böyle bir bombardıman İsraililere karşı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, kuşkusuz geniş bir şekilde haber yapılırdı. Washington Post’un bir muhabiri, "İsrail’in tek amacı Lübnan’ı terörizm tehlikesinden kurtarmaktı" diye yazmaktadır. İsrail’in misket bombalarının biri hastaneye isabet etmesi ‘bir savaş kazası’ olurken, bunu İsraililerin yaptığını gösteren hiçbir delilin bulunmadığı da ileri sürülmekte idi.

Sanki bu teknolojiye sahip başka ülke vardı civarda! Bu ve benzeri birçok olay, konunun dini boyutunu ve Batının anti İslami geleneğini gözler önüne sermektedir. Gazeteci, batı toplumunun bir ürünüdür ve ister seküler olsun ister dini, bu toplumun bütün geleneklerini aynı oranda özümsemeye müsaittir. Verilmek istenen mesaj, 'Müslümanlar ne kadar seküler hale getirilirse, herhangi bir ülkedeki Batı çıkarlarını o kadar az tehdit ettiği' şeklinde özetlenebilir. Kitle iletişim araçları batılı haber ajanslarının denetimi altındadır. Medya kamuoyunu etkilemek için güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır ve politik, ekonomik ve stratejik çıkarlara hizmet etmektedir. Medya, dünyadaki batı yanlısı devletlerin yanında yer almaktadır. Medya Batı'nın propaganda silahı haline gelmiştir ve İslam ise onun en zavallı kurbanıdır. (Asaf Hüseyin, s. 118, 127) "Oryantalist mantığa göre bir Batılının yurdunu diğerlerine savunması kahramanlık, bir Doğulunun benzer nedenlerle ülkesini savunması ise gericilik, taassup, uygarlık düşmanlığıdır. İngiliz işgaline karşı Sudan Müslümanlarının verdiği mücadeleyi, Julious Richter şöyle yorumlar, 'Bu İslami taassup, kültüre karşı bir hınçtan ve dar ufuktan kaynaklanır.' (Richter, History of the protestant missions in the near East, s. 47) Michael Curtis, "Müslümanların kendini savunmasını militanlık (Michael Curtis, s. 448, 449) ve daha genel anlamda, terör diye tanımlamakta, Avrupa'da yaşayan Müslümanların (entegrasyonu değil) asimile olması gerektiğini de savunmakta (Michael Curtis, s. 449) ve yapılan zulümleri dile getirmeyi de 'modern İslami tutuculuk' olarak nitelendirmektedir. (Michael Curtis, s. 452) "Hristiyan kilisesi'nin gazetecileri, bazı Yahudiler hücumların ön saflarında yer almaktadır. Bu insanlar, Hristiyan çeteler tarafından icra edilen kanunsuzluk ve terör hareketlerine sempati duymakta, Sultan'ın askerleri de bunları bastırıldığında onları acımasızlık ve zalimlik ile suçlamakta ve bu bastırma hareketini Muhammedi fanatiklik olarak nitelendirmektedirler. Onlara göre, Fransa, evinde laiktir ama dışarıda emperyalizmin ajanları olan papazları korumaktadır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 28)

"Bir taraf için terörist olan diğer taraf için özgürlük savaşçısı olabilmektedir. Fakat bu taraflardan biri gücü eline geçirdiğinde hemen meşruiyet kazanmaktadır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 179) "Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 119) "1998 yılında ABD, kimyasal silahlar için malzeme ürettiğini iddia ettiği Sudan'daki bir fabrikayı vurmuştur. Ama bu fabrikanın söz konusu malzemeyi üretip üretmediğine ilişkin kuşkular seslendirilmiştir. Bu saldırıların uluslararası hukuktaki yeri nedir? Aynı saldırıların Japonya'nın 1942 yılında Hawaii'ye düzenlediği önleyici saldırılardan ya da Almanya'nın 1930'lu yıllarda birçok ülkeyi işgal etmesinden ne farkı vardır? Sudan, Usama bin Ladin'i barındırdığı için ABD tarafından tehdit olarak görülür. Ancak bu durumun, ABD'nin IRA örgütü için para toplayan kişileri barındırmasından ne farkı vardır? Bu durum herhalde İngiltere'ye, ABD deki hedefleri bombalama hakkı vermez. Saddam, İsraillileri kendisi için bir tehdit olarak görme hakkına sahip değil miydi? Terörizmin gerilla savaşı olarak karşımıza çıktığı yaygın durumlardan biri, kişinin ülkesinin düşman güçlerince işgal edilmedir. Tıpkı II. Dünya Savaşı'ndan sonra da tüm Avrupa'nın karşılaştığı durum gibi. Bu direniş işgal güçleri tarafından kaçınılmaz olarak terörizm olarak görülecektir ama işgal güçlerinin kendileri de sık sık terörist taktiklere başvurmuşlardır. Örneğin işgal güçleri sivil halkın üzerine ateş açmakta çoğu zaman bir sorun görmemektedir. (Goody, s. 182, 184) Medyada Filistin'li savaşçılar hemen hemen her zaman terörist olarak yer alır. Genelde aşırı dini görüşler ile hareket eden taraf ise aslında İsraillilerdir. ABD'deki yerli topluluk Çerokilerin 3000 silahlı adamı - asker değil; zira asker sözcüğü sömürgeciler ya da eski İngiliz askerleri için kullanılmıştır- olduğu söylenmiştir. Dolayısıyla öyle görülüyor ki, 'silahlı adamlar' kelimesi, devletin emrinde olmayan ya da üniforma taşımayan ama başka amaçlar için silah taşıyan herkesi için kullanılmıştır. Devlet terörizminin birçok örneğine yakın geçmişte de rastlanmıştır. Mesela CIA'nın Güney Amerika'da beğenmediği hükümetlere karşı savaşan silahlı grupları, Şili'de Allende ve Nikaragua'da Sandinistaları teşvik etmesi bu türdendir. Demokratik güçlerin kendi kısa ya da

uzun vadeli çıkarları için bu türden terörist faaliyetlere destek vermesini hiçbir şey engellememiştir. Hatta bunu özgürlük mücadelesi kisvesine bürünmüşlerdir. İsrail devletinin kurulmasıyla teröristlerin statüsü değişmiş ve daha önce illegal olan terörist örgüt daha sonra devletin ordusu haline gelmiştir. Aslında 17. yüzyıl Amerika'sında olan biten tekrarlanıyordu. Zira bu dönemde, Avrupa'dan gelen sömürgeci göçmenler, Kızılderililerin topraklarını ellerinden almış ve kalanları da koruma bölgelerinden sürmüşlerdi. (Goody, s. 187, 189-190) İslami grupların kolayca terörist olarak damgalanmaları, onların siyasi ve sosyal gündemlerinin gözden kaçırılmasına yol açmıştır. Filistin ve Keşmir'in bağımsızlığı, Batılı güçlerin petrolü çıkarılması gibi konular gözden kaçırılmaktadır. İsrail'in Yakın Doğuya nüfuz etmesi, başka bir tür Haçlı savaşı olarak görülebilir.” (Goody, s. 20, 21)

“Oryantalizmin işlevi, oryantal toplumları yönetilebilir ve kavranabilir seviyeye indirmektir.” (Bryan S. Turner, s. 77) “Oryantalist mantık, Doğunun insanını, yönetimleri istenilecek bir sorun olarak görmüştür.” (Ömer Baharoğlu, s. 87) “Batı oryantalizminin gerçek amacı, Müslüman Doğu ülkelerinin dilini, dinini, tarihini, kültürünü mükemmel bir şekilde öğrenip, bu ülkelerin ele geçirilerek yeniden kurulmasında, yönetilmesinde ve sömürgeleştirilmesinde kullanmaktır. Oryantalist General Von Niedermayer bilgisini ve tecrübesini Nazi Alman devletinin hizmetine sunmuştu.” (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 115, 146) “Batıda zaten İslam imajı tamamen oryantalistlerce belirlenmiştir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 187) “Bir Hristiyan misyoneri veya Yahudi din adamı olan bir oryantalist, herhangi bir İslami konuya, kendi öz kültürünün tesiriyle bakmaktan kendini ne ölçüde koruyabilir?” (Mustafa Sıbai, s. 17) Zaten “Oryantalizm de daha başlangıcında papazlar, Hristiyanların elinde gelişip, sonra misyonerliğin temsil ettiği fikri ve sömürgeciliğin temsil ettiği silah gücü haline gelmiştir. Oryantalizm, misyonerlik ve sömürgecilik gücüne dayanarak günümüze kadar gelebilmiştir. Oryantalizm ruhbanların ve misyonerlerin omuzlarında ayağa kalkmıştır.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 19, 48) “Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir.” (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metodları, s. 113) “Kilise, Müslümanlığı karalama ve onu Avrupalı mensuplarına çirkin bir imaj ile sunmak için oryantalistleri görevlendirmiştir. Bunların çoğu aynı zamanda Hristiyan din adamıydı. Oryantalist Carra de Vaux şu itirafta bulunmaktadır: “Muhammed, Batıda uzun zaman çok kötü olarak tanındı. Kendisine nispet edilmedik hiçbir hurafe ve hakaret bırakılmadı.” Oryantalistler misyonerlerle de yardımlaşarak, Müslümanları inançlarından şüpheye düşürmek ve sömürgecilere daha kolay teslim olmalarını sağlamaya çalışmışlardır. Çünkü sömürgeciliğin bir aleti durumundaki oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramıştır.” (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22)

Oryantalizm her zaman Batı'ya hizmet eder. C.E.M. Joad şöyle demektedir: Bir İngiliz, bilmeyerek yahut bilmezden gelerek milletlerin uğradıkları acıları unutarak, İngilizlerin barışçı bir millet olduklarına inanılır. Başkalarını ise savaş delisi ve kan dökücü olmakla suçlar. Elindeki bitmez tükenmez serveti, kendisi ile paylaşmak isteyenlere ‘savaş delisi’ lakabını takar. Batıda savaşların demokrasiyi korumak için yapıldığı ne kadar söylenirse söylenin, hakikat ortadadır. Bu savaşlar sadece kuvvet yarışına girişen blokların mücadelesidir. (Guide to Modern Wickedness, s. 180, 191) “Müşteşriklerin herhangi bir konuda insaf ve orta yol üzere olmaları bizi aldatmamalıdır. Çünkü çok geçmeden başka bir konudaki dengesizlikleri ve aşırılıkları hemen kendini gösterir. Bu yüzden aynı müsteşriki bazımız, ‘İslam’ı öven ve takdir eden biri’ olarak görürken başka birimiz aynı şahsı ‘İslam düşmanı ve İslam’ı karalayıcı’ olarak görebilmekteyiz.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 26) “Arap dostu olarak tanınan (L. Massignon, Situation de l’Islam, I/11) Louis Massignon, Fransa’nın Filistin ve Suriye yüksek komiser yardımcısı olarak çalışmıştır. Fransa’nın, “sonuna dek tutmak istemediği sözlerin bir güvencesi” olarak Fransız hükümeti tarafından kullanılan bir figür olmuştur.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 150) Müslüman olduğunu açıklayan ve Hollanda’nın Endonezya sömürge valiliği de yapan ve ‘Mekka’ isimli eseri de olan

Christiaan Snouck Hurgronje, "Düşmanını iyi tanırsan onu kolayca alt edersin." demektedir. O, Müslüman rolünü çok iyi oynamış ve İslami kültür bilgisini, Aceh sakinlerinin direnişini ezmeye ve onlara Hollanda sömürge yönetimini empoze etmeye önemli ölçüde yardımcı olan stratejiler geliştirmek için kullanır. (https://en.wikipedia.org/wiki/Christiaan_Snouck_Hurgronje) "Oryantalizmin temelleri, 17. Ve 18. yüzyıllara kadar gider, 19. yüzyılda ise büyük bir patlama yaşar." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 138) 17. ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da, Arapça kürsüleri kurulmaya başlanır. Amaç sadece ilmi değil, daha çok ekonomik çıkar ve misyonerliktir. 19. yüzyılın ikinci yarısında İslam dünyasının yaklaşık yüzde seksenini işgal etmiş olan Avrupa, hükmettiği coğrafyanın insanları hakkında bilgi sahibi olmak zorundaydı. Hollanda'lı A. Relandus, 1704'te 'Mahommedica' adlı eser yazar. Yazar, eserini 'İslam'la daha iyi mücadele etmek amacıyla yazdığını söylerken, kendisi ise İslam propagandası yapmakla suçlanmıştır. (Hıdır, s. 111-114) "Hindistan valisi Hestingens şöyle diyordu: "İngiltere'nin saldırgan ruhu, öte yandan İngiliz vatandaşlarının kayıtsız hatta teşvik gören ahlaksızlığı, ulusal ünümüze, silahlarımızın ve kuvvetimizin verdiği zarardan daha korkunç zarar vermiştir." Tarihçi Mill diyor ki: 'Ode ülkesi daha önce yüksek bir refah düzeyinde idi. Fakat İngiliz memurların çokluğu, aylıkların yüksekliği, emekli, asker ve sivillerin masrafları dayanılmaz bir hale geldi.' Zamanla İngiltere bütün ülkede düşman kabul edilir hale geldi. Mister Hestingens, olayı şöyle özetler: Biz diyoruz ki, 'Siz bu orduyu istemiyorsunuz fakat onun masraflarını ödemeye mecbursunuz.' Lord Dalhussi, 1836 yılında imzalanan anlaşmaların hükümlerini bozarak Ode'yi İngiliz ülkesine katar. Halbuki Mister Key'in dediği gibi, 'bu ülke başındaki hükümdar ülkemizin dostu idi, halkı ordumuza dahil edilmişti.' Lord Cornwallis şüphesiz 'adaletli' bir adam idi. Lord Tingmaus 'dinine düşküncü.' Lord Velesley 'büyükü.' Fakat Ode hükümdarına yaptıkları işlemde zerre kadar adalet, beceri, büyüklük veya din düşkünlüğü yok idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed'den Özür Diliyorum, s. 77, 79) "Papa 4. Nikola şöyle demişti: "Verilen sözü tutmamak günahıdır ama Müslümanlara verilen söze itibar etmek daha büyük bir günahıdır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) Türk sadrazamının İngiltere elçisi Sir Robert Ensley'e verdiği resmi yazı, İngiliz milletvekili Mister Grey tarafından 1792 yılı 29 Şubatında avam kamarasında okunur: "İyi huylar çoktan Avrupa'dan kovulmuştur. İngiltere, insanları alıp sattığından ona hiç güvenmemek gerekir. Sizin dostluğunuza, yardımınıza istekli değiliz. (Rusya ile arabuluculuk önerisinde bulunmaktadır İngiltere) Bakanınız sadece, paraya taptığını haber aldığımız ulusunuzu eğlendirmek için bir iş çevirmektedir. Sizin ayırt edici özelliğiniz cimrilığınızdir. Siz tanrısız alırsınız ve satarsınız. Taptığınız paradır. Bakanlarınız ve ulusunuzun gözünde her şey ticarettir. Türkler hile ve oyun bilmezler. Sizin gibi herkesi yoldan çıkaracak bir ulusun nesine güvenilebilir? Halbuki Türk, hiçbir söz vermesine, şerefine karşı koymuş mudur? Asla! Buna karşılık hiçbir Hristiyan devleti faydanın ve hırsın gerektirdiği zamandan başka hiçbir sözünü tutmuş, hiçbir taahhüdünü yapmış mıdır? Hayır! Eğer siz, denildiği gibi dünyanın en alçak Hristiyan ulusu değilseniz, en atak ve en sahteci ulusu olduğunuz gerçektir. Sizin aranızda yaptığınız barışlar rüşvete dayanır. Osmanlı vezirleri Avrupalıların sözlerini çok dinlemişler fakat her zaman hainlik görmüşler, satılmışlar ya da aldatılmışlardır. Sizin amacınız bütün insanlığı birbirine düşürmek, sonra faydalanmaktır. Sizin dininiz para kazanmaktır. Taptığınız put cimriliktir." (Lord John Davenport, s. 80-82) Bir yüzyıl öncesi için Oskar Kolling ise bakın ne demektedir: "16. Asır Türk idarecilerinin, zavallı halkın hukukunu korumak hususundaki gayretleri önünde eğilmek arzusunu duyarız. Türk yöneticileri, en buhranlı zamanlarında bile, düşmanlarına veya dostlarına karşı olan sözlerini bozmak hatasına asla düşmek istememişlerdir." (Macar Serhadlerinde XVI. Asır Türk Devri, Ülkü, nr. 82, s. 309) Tarihte de durum aynıdır. Sokrates, "üç şey için şansa teşekkür ederim der ve birini, Yunanlıyı barbar değilim." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 42) şeklinde açıklarken, Yunan medeniyetini Pers medeniyeti ile karşılaştıran Aristo ise, 'Uygun olan, Yunanlıların barbarlar üzerinde hüküm sürmesidir.' (Aristotle, Politics, 1252 b4) diyerek, son tahlilde herkesin kendi üyesi olduğu grubun tarafında duracağını

göstermektedir. Oryantalistler gibi basın çalışanları için de durum aynıdır. “Her normal insan gibi bir muhabirde, içinde doğup büyüdüğü bir takım değer yargılarını, kendi toplumunun alışkanlıkları oldukları gibi kabullenir. Yabancı kültürleri ve toplumları tarif ederken kendi eğitiminden, ulusal kimliğinden ve dininden sıyrılmayacaktır. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 83) Amerikalılar, komünist propagandaların baskılarla halkı yönlendirildiğine inanır. Ancak kendi ülkeleri söz konusu olduğunda, Amerikalıların çoğu basın tarafında çizilen sınırlardan ve uygulanan baskılardan (Ülke çıkarlarında, basının devletle ilişkisine dek) habersizdir. Bir avuç şirket basın tekeli oluşturmuş ve dünyayı yönlendirmektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 85-88) “Özellikle haberlerde İslam hakkında eksik ve hatalı bilgiler ortaya atmışlar ve bunları da ‘uzman’ sıfatı ile yapmışlardır.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) “Amerikan basınında tek parça ve kemikleşmiş bir İslamiyet kavramı yer etmiştir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 131) “İslamiyet hakkında konuşacak kişi, bazı fikirleri kanun seviyesinde kabul etmelidir. Örneğin ‘İslamiyet orta çağdan kalma ve tehlikelidir, İslam düşman bir kültürdür.’ İslam hakkında konuşmak isteyen önce bu fikirleri göz önünde bulundurmalıdır.” (Edward Said, s.181, 189)

“Sömürgeci devletler kültürel ve askeri sömürgeleri altındaki ülkeleri nasıl idare edeceklerinin bilgilerini, Müslüman halkı nasıl dejenere edip dinlerinden uzaklaştırıp kendilerine tabi kılıp, taklit ettireceklerinin metodunu oryantalistlerden öğrenirler.” (Hamdi Zakzük, s. 70) “Oryantalistlere büyük maaş ve makamlar sağlanmıştır. Siyaset ve kilise çevrelerince oryantalistlere büyük önem verilmektedir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10) Oryantalist Karl Heinrich Becker, Alman; oryantalist Snouck Hurgronje, Hollanda; oryantalist Barthold, Rus; oryantalist Sacy, Louis Massignon ve Hanotiaux Fransız emperyalizmine hizmet etmişlerdir.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 45) Zaten “Oryantalistlerin çalışmalarına emperyalist devletlerin verdiği ekonomik destek göz önüne alınınca, başından itibaren akademi ile ulusal güvenlik çıkarları arasında çok güçlü bir bağ kurulduğu ortaya çıkmaktadır.” (Bulut, s. 158) “Batı’nın İslam imajı ve ‘oryantal toplumları’ analizinde emperyalist politikaların rolü belirleyicidir.” (N. Daniel, İslam and West, s. 44) “Özellikle 19. yüzyıldan sonra oryantalizm, emperyalizme malzeme sağlayan bir kurum haline gelir.” (Ömer Baharoğlu, s. 27) Kısaca “İslamiyet uzmanı olup da hükümete danışmanlık yapmayan veya şirket, basın hesabına çalışmayan hemen hiç kimse yoktur.” (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 9) “Profesörler, İngiliz ve Fransız koloni bakanlarına ve özel sektöre de zaman zaman danışmanlık yapmıştır.” (Said, s. 177) “Sömürgeleştirilen her ülkede oryantalistler tercüman, askeri ateşe, sekreter, akademisyen olarak bol kazançlı makamlara gelmişlerdir. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 25) Hatta bu durum sadece akademisyen veya oryantalistler için değil, İslam hakkında haber yapan basın mensupları için de geçerlidir: “Her Amerikan muhabiri kendi ülkesinin çıkarları olduğunu ve ülkesinin bir süper güç olduğunu bilmekle yükümlüdür. Kendi şirketinin Amerikan gücünün bir parçası olduğunun farkındadır.” (Said, İslam, s. 83, 84) İslam’a en hoşgörülü yaklaşanlardan biri olan oryantalist Watt, “İslam’ın köklerinde, Yahudilik ve Hristiyanlığın tarihi etkisi ve Arap monoeizmi olduğunu” ileri sürmektedir. (Montgomery Watt, Hz Muhammed’in Mekke’si, s. 84; A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 194; Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, s. 282; İslam and the Intefration of society, s. 293) İslam hakkında ‘en objektif yazarlardan olan’ Slomp’tan yapacağımız alıntı da, aynı bakış açısının izlerini taşımaktadır: “Muhammed bir peygamberdir; ancak İsa ise peygamberin ötesinde özelliklere sahiptir. Dolayısı ile Hz Peygamberden üstündür.” (Slomp, Het debat over de christelijke erkening van Muhammed, s. 64) Kısaca “Sömürgecilik Oryantalizmin birikimlerinden istifade etmiştir.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 61) “Napolyon’un Mısır seferi de, kalemin kılıçla ittifakını gösteren bir seferdir.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 102) “Napolyon Mısır savaşında çok farklı yöntemler kullanmıştır. Napolyon, amacının Mısır’ı Memlûklerin zulmünden ve Hindistan’ı da İngilizlerin elinden kurtarmak olduğunu ilan etmiş, halifenin dostu olduğunu belirtmiş, bildirisine de besmele ile başlamıştır. Bildiride Fransa’nın gerçek bir Müslüman ülke sayılabileceği iddiası bile ileri sürülmüştür.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) “Napolyon Bonapart, Mısır’ı elinde bulunduran Memlûklularla savaşmadan önce bir ferman yayınladı:

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun bir oğlu olmadığı gerçektir. Memlûklular, yeryüzünün bu en güzel beldesinde fesat içerisinde hareket etmişlerdir, fakat alemlerin rabbi olan Allah, artık onların hükmünün sona ermesini takdir etmiştir. Ben buraya sizin haklarınızı zalimlerin elinden almak için geldim ve ben Allahü Teala'ya, Memlûklulardan daha fazla kulluk eder, onun Peygamberi Muhammed'e ve kitabı Kur'anı Kerim'e onlardan daha fazla hürmet ederim. Ey kadılar, şeyhler ve imamlar! Halkınıza şunu söyleyin; Fransızlar da Sadık Müslümanlardır. Fransızlar, papalık merkezini yerle bir etmiştir. Osmanlı sultanının - Allah onun saltanatının daim kılsın - en sadık dostu Fransızlardır. Bize yardıma koşacak olanlar için de büyük nimetler vardır. Bütün ahali, camilerde namazları adet olduğu üzere kılmaya devam edecektir. Bütün Mısırlılar yüksek bir sesle şöyle diyecektir: Allah, Fransız ordusunu muhafaza etsin." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 130-133) " Halkı yanına çeken Napolyon kısa sürede Memlûkler'i mağlup etti ve 22 Temmuz'da Kahire'ye girdi. Mısır artık Fransızlar'ın elindeydi. Napolyon Kahire'de kaldığı sürece sık sık dini törenler yaptırdı ve böylelikle halkın direnişe kalkmamasını sağladı." (Hürriyet, 7.11.2003) "Richard Simon, İslam'ın savunuculuğunu üstlenen biri olarak ün salmıştır. Ama o bile, Müslümanlığın iyi yanlarını Hristiyanlık ve Yahudiliğe borçlu olduğunu ileri sürmüştür. M. Rodinson tarafından "İslam peygamberini yücelten" bir kitap olarak tarif edilen Henri Boulainvilliers'in 'Vie de Mahomed' adlı eserinde İslam'dan, 'tarihsel bir felaket' olarak bahsetmektedir." (Bulut, s. 79) G. Sale, 1736 da yayınladığı İngilizce Kur'an-ı Kerim Tercümesi'nde şunları yazmaktadır: "Hz. Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'in müellifi/yazarı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Kur'an'ı yazarken de başkalarından az yardım da görmemiştir." Halbuki G. Sale "Yarı Müslüman "kabul edilecek kadar objektif kabul edilen birisidir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) Sale tercümeden amacını ise şöyle açıklamıştır: Çalışmanın başlangıcı okuyucuya, benim Hristiyanlığa karşı İslam'ı savunacağım izlenimi verebilir. Fakat ben açıkça ifade edeyim ki, benim planım bunun tam tersidir. (Sale, Reflections on Mohammedism, s. 2) Constantin-François de Chassebof Volney, 'Mısır'ın işgalini, Mısır'ın kurtarılması' olarak ilan eder. (Hentsch, Hayali Doğu, s. 163) Günümüzde benzer kurtarıcılık rolünün en çok bilineni de, ABD'nin Irak'ı Saddam despotluğundan kurtarıp 'Irak'a demokrasi getireceği' vaadidir. Sonuç, 500.000 ölü, milyonlarca evsiz ve yurtsuz mülteci. Ama petrol artık ABD'nin kontrolündedir!

637

"İngiltere kralı Charles gizli bir müslüman mı? Rusya devlet başkanı Putin İslam'a övgüler yağdırdı, Kur'an'ı öptü. İngiltere devlet başkanı Tony Blair her gün Kur'an okuyor, Kur'an'ı hatmetmiş, Müslüman mı oldu? ABD başkanlarından Franklin Roosevelt gizlice Müslüman olmuş, Tarikata girmiş! CIA Başkanı Müslüman mı?" türü, kamuoyunu yönlendiren hidayet (!) haberleri de bizim basınımızda hiç eksik olmamıştır!

Özetle, "İstisnai olarak ortaya çıkan bir takım objektif çalışmalarda bile hiç bir zaman, Hz Muhammed'in peygamberliği kabul edilmemiştir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 60) Hüseyin Akgün'ün, "Goldziher ve Hadis" adlı eserinden devam edelim. "İslam'ın kendi doktriner resmi şekliyle bile, felsefi kafaları tatmin edebilecek yegane din olduğunu akıllıca tespit ettim." diyen Goldziher son tahlilde, "Benim idealim, Yahudiliği de benzer bir rasyonel seviyeye

yükseltmek." diyerek yine kendi dinine hizmet etmeye çalıştığını göstermektedir. David E. Stannard, "Ne zaman yerliler barış istediye, hep İngilizler tarafından sahte bir anlaşma yapıldı ve ardından da İngilizler, barış zamanında olduğunu sanan yerlilere beklenmedik bir biçimde tekrar saldırdılar." demektedir. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 44) "İslam'a insafli bir şekilde bakan az sayıdaki oryantalist de, içinde yaşadıkları ortam nedeni ile İslam'ı gerçek manada anlayamamışlardır. Oryantalist araştırmaların asıl amacı Müslümanlarla mücadele ederken yararlanmaları için misyonerlere malzeme hazırlamaktır. Bu nedenle söz konusu araştırmalar hiçbir zaman sağlıklı, iyi niyetli ve tarafsız olmamıştır." (Muhammed Gallab, Nazarâtün istiṣrakiyye fil-İslam, s. 8) Batılılar İslam milletlerini insafli ve tarafsız bir şekilde düşünmemektedir. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğunu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verilmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşmaktadır. Bulgarları, genellikle Mısırlı'lardan daha medeni saymak da, Avrupa'ya mahsus olan uydurma safsatalardandır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 289) "Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye bakışında iki belirleyici düzlemde söz edilebilir. Birincisi ekonomik, ikincisi din." (Hilmi Yavuz, s. 52) "Hiçbir ülke, Türkiye gibi Batılılaşmaya çalışmamıştır. Avrupa hiçbir zaman, Türkiye'nin Batılılaşma çabalarını ciddiye almamıştır. Bu çabaları küçük görmüştür. Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım? Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (Arnold Toynbee, uygarlık sınavı adlı eserinden nakleden Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 68)

Oryantalizm, aydınlanma ve materyalizm

"Oryantalizm çalışmaları genel olarak, Müslümanları yıldırma, kendilerine olan güvenlerini sarsma ve ruhi çöküntüyü sağlamak konusunda odaklanmıştır. Amaçları, Müslümanların bu şekilde, Batının maddeci medeniyetlerine boyun eğmelerini sağlamaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 131) "Bir grup oryantaliste, Avrupa tarafından işgal edilen halkların bilinçlerine Avrupalı güçlere köle olmalarının kuvvetlice işlenmesi görevi verilmiştir." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12-13) Bu oryantalistler de görevlerini eksiksiz yerine getirmişlerdir. "Geçmişlerini Batılılardan öğrenen toplumlar, kendi tarihlerinde kayda değer bir bilginin olmadığına inandırılmıştır. Çünkü Batı, dünya üzerindeki tek uygarlığın Batı uygarlığı olduğunu zihinlere kazımıştır. Buradan Doğulun Batılılara benzemesi gerektiği sonucu da, kendiliğinde ortaya çıkmaktadır. Bir şeye benzemek ise, kendi olmaktan vazgeçmekle mümkündür. Doğulu toplum içinde, elit kabul edilen bir kesim zamanla oluşturulmuştur. Bu kesim, topluma oryantalist düşüncenin biçtiği yolu tavsiye eder. Bu elitlerin görevi, 'cahil halkları eğitmek, uygarlaştırmaktır.' Bilinçlenmenin yolu ise dini ve ahlaki değerleri inkardan geçmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 31, 33) Halbuki "Dinine sırtını çeviren Müslüman'ın elleri boş kalır ve artık kendisinin kim olduğunu bilemez hale düşerler." (Eaton, s. 32) "Kendimizi Avrupalının gözü ile görmek" (Hilmi Yavuz, Batılılaşma Değil, Oryantalistleşme, Doğu Batı Dergisi, Nisan 1998, Sayı 2, s. 100) İşte "Türk aydınının Batılılaşma serüveni sonunda geldiği son nokta; Oryantalistleşme!" (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 158) "200 yıllık Avrupalılaşma serüveninin bizi getirip bıraktığı yer oryantalizmdir. Oryantalizm, yani kendimizi Avrupalının gözüyle görmek! Ne Hazin!" (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 44)

Prof. Fuat Sezgin anlatıyor: "Biz talebeyken her şey Halk Partisi'nin elindeydi. Onlara çalışkan talebelerin listesi gider, listeye göre burs verirdiler. Benim adım da çalışkan talebelerin arasındaydı. Oradaki adam bana ne yaptığımı sordu. Şarkiyat tahsili yaptığımı söyledim. "Niye yapıyorsunuz?" diye sordu. Arapça öğreniyorum gibi şeyler söyleyince, bana "Bu bizim 'prensiplerimize aykırı.' Size burs veremeyeceğim" dedi. Ben de onlara 'büyük bir Alman oryantalistin yanında çalıştığımı' ve onun bana 'Arapça'nın yanısıra Latince, Yunanca gibi dilleri de öğrenmem gerektiğini' söylediğini açıkladım. "O zaman olur" diyerek burs verdiler." (Risale Haber, 30 Haziran 2020)

“Reform öncesi ezici ve zulmedici bir özelliği olan Hristiyanlık, aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127) “Batı sömürücü karakterini, aydınlanma, modernleşme ve küreselleşme maskesiyle örtmekte, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir.” (İsmail Süphandağı, s. 44)

“Aydınlanma çağı ‘ilahi müeyyidesi olmayan bir siyasi sistem, dogmasız bir ahlak’ kurmak peşinde, ilerici ve laik bir ideoloji kuruyor. Avrupa artık bilime inanmaktadır.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s. 71) “Marxizm ve evrim teorileri sonuç olarak ‘Bilimsel materyalizmi’ bir din haline getirmiştir.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 19) “Batı, bilim devrimini yaptıktan sonra iki temel felsefe akımı ortaya çıkarmıştır. Rasyonalizm ve empirizm. Aydınlanma 18. yüzyılda bu iki geleneğin bir sentezidir! Bizim için Batının tarihsel anlamı aydınlanma dönemi ile başlar. 1774-1820 yılları arası, Batılılar ordunun donanımı anlamında askeri alanda taklit edilmiş, tanzimatla beraber 1826 yılından itibaren de zihniyet düzenlenmesine gidilmeye başlanmıştır. Batılılaşmak demek, Avrupalılaşmak demek, aydınlanmacı olmak demektir.” (Hilmi Yavuz, s. 42-43)

“Aydınlanma düşünürlerinin mutlak hakikate sahip olduklarına dair sarsılmaz inancı, felsefi çoğulculuğun her türüyle çatışma halindeydi. Aydınlanmanın tek akıl, tek tarih, tek bilim, tek medeniyet modeli, modern dönemdeki mutlakıyetçi siyasi akımların da temel beslenme kaynağıdır.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) “Yöntemi, yargılarıyla, Doğulu ve Batılı araştırma konuları ile reform adına Mısır’da uyulması istenen Batılı düşünce, Avrupa’da 19. asrın düşüncesinden başka bir şey değildir. Avrupa’nın 19. asır düşüncesi, materyalist ve pozitivist düşüncedir.” (Muhammed el-Behiy, s. 17) “Türk ateisti, aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkaalede yanlış bir biçimde anlaşılmasının sonucudur.” (Hilmi Yavuz, s. 113, 134) “Din, kültür ortadan kaldırılmaya çalışılınca yerine sahte dinlerin ikame edilmesi kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır: “Bizim ilk aydınlanmacılarımız pozitivist, neredeyse yeni bir din olarak algıladılar. Şinasi’ye göre, Bilim, kul köle olunması gereken yeni bir değer, yeni bir kutsaldır. Tanzimat aydını olan Tevfik Fikret, “kul köleyiz bilime” demektedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 295) “1945’te demokrasiye Batıların dikte etmesiyle geçmedik mi? Biz Avrupalı olmadık, kendimizi Avrupalı gözlüğüyle görmeye başladık.” (Hilmi Yavuz, s. 50, 51) “Oryantalizmin etkisiyle, ‘Doğulular ve Müslümanlar, Batı gözlükleri takarak’ kendilerine bakmak zorunda kalmışlardır. Batılılaşanlar kendini ilerici olarak görmüşler, dinden uzaklaşmak da sınıf atlamak için gerekli görülmüştü.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 11, 17) Fransız Katolik enstitüsünden Prof. J. Danielov, “Aydınların zihnine, eserlerine Hristiyan unsurlar sokun.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 66) demektedir. “Batılı ülkeler, gazeteciler, aydınlarla irtibata geçip onlar vasıtasıyla içişlerine karışmakta, aralarında ayrılık çıkardıkları ülkeleri birbirine düşünmektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 42) Doğal olarak da, “Batı prensiplerine göre yetişmiş aydınlar arasında, dini inancın süratle çökmeye yüz tuttuğu hususunda şüphe yoktur. Halbuki hiçbir medeniyet, maziye bağlılığını kaybettikten sonra varlığını korumaya muktedir olamaz.” (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 73, 87) “Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) “Oryantalistler İslam’dan uzaklaşanları ‘aydın’ olarak nitelendirmektedir.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 104) “Müslümanlar tarihinde ilk defa İslam dünyası, kendisi hakkındaki şeyleri Batı imalatı imajlardan, haberlerden öğrenmektedir. Yönetici sınıf ise, Batı kontrolündedir.” (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 90) “Sömürgeciler, dini siyasetten ayırma yollarını araştıran sekülerist doktrinler ithal ettiler. Sekülerist fikirler sadece Arap, Türk ve İranlı entelektüeller arasında değil, fakat onların Batılılaşmış siyasi liderleri arasında da pek çok yeni taraftarlar buluyordu.” (Asaf Hüseyin, s. 55) “Müslüman geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. Bunun sonucu olarak, batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam’ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler gerçek olandan başka söz söylemezler.

Onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler.” (Sıbai, s. 97-98) "Meğer Nureddin Mahmut Zengi (1118-1174) CIA ajanıymış. Ben demiyorum bunu. Cumhuriyet Gazetesi'nin mümtaz şahsiyetlerinden Aydın Engin beyefendinin iddiası bu yönde. 100 yaşındaki edebiyat dergimiz Varlık, "İbn Taymiyya" diye İslam aliminden söz ediyor mesela. Zira "aydınımı" dediğimiz adam, İbn Teymiye'yi hayatı boyunca hiç "Türkçe yazılışından" okuyacak kadar tanımamıştır. Ancak bir oryantalistin yahut bir Batılı araştırmacının metninde tesadüf etmiştir ismine. Özdemir İnce'nin, Paulo Coelho'nun romanının çevirisinde yer verdiği, "birden kulelerden şarkılar yükselmeye başladı" cümlesindeki kulenin minare, şarkının ezan olduğunu söylememize bilmem gerek var mıdır? Türk aydınımı diye, halka, toprağa, tarihe, dine karşı cehalet geliştirmeyi neredeyse vazife edinmiş adama derler. Opera tarihini kusursuz şekilde bilmemesi suçtur bunun; ama barak havasıyla bozlağı birbirinden ayırt edememesi normaldir." (İsmail Kılıçarslan, Yeni Şafak, 03 Şubat 2018) "Bizler, her konuda Avrupa'yı rakipsiz bir otorite olarak kabul etmemizden dolayı, tarihimizi bile Avrupalılardan alıp öğrenmeyi adet haline getirdik." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 10, 24) "Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) "Aydın kesim, gerek eski metinleri okuyup anlamadaki zorluğu göze alamamaları, gerekse bir an önce neticeye varmak arzularına sahip olmaları ve bir de dini çevrelerde bilinenlere aykırı, yeni şeyler ortaya atma hevesi yüzünden, oryantalistlerin eserlerini kaynak kabul etmişlerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98) "Oryantalistler, Batı hayranı olan elitlerden azımsanamayacak bir kitleyi peşlerine sürüklemişlerdir." (Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12) "Kendi kültürüne yabancılaşan, oryantalist fikirlerden etkilenen birçok yerli aydın kendi kültür ve dinine yabancılaşmış, kendilerini onlardan farklı-uzak ve Batının yanında görmeye ve göstermeye çalışmışlardır." (Mehmed Said Hatiboğlu, "İrtica Nerede?", İslamiyât, C. X, Sayı: 2, Nisan-Haziran 2007, s. 9-23; Mehmet Doğan, Batılılaşma: Mağlubiyet İdeolojisi, Eski Yeni, Sayı:8, Kış 2008, s. 58)

1962'de yayınlanan bir eserin önsözünde, 'Bugün İslam aleminin birçok yerlerinde Batıya karşı aşırı bir hayranlık fırtınası ortalığı kasıp kavurmaktadır.' (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 5) diye yazmakta idi. Bugün bu fırtına çok daha artmıştır ne yazık ki! Dr. Hamid Algar tarafından ilk kez 1969 yılında yazılan makalesinin giriş bölümünde, Batı'nın İslam dünyasına yönelik yıllarca süren askeri ve siyasi saldırılarının bir sonucu olarak, "Müslümanların Batıya karşı daima 'özür dilemeci' bir tavır içerisinde olduklarını belirtmektedir. (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, s. 187) Ateist, toplumun manevi değerlerine düşman ama Müslüman olmayan gavura aşiktir her zaman. "İsraili arkadaşımın önünde saygıyla eğiliyorum. Ama ben Ömer'in önünde eğilmem, Osman'ın önünde eğilmem." demektedir ateist sanat İlyas Salman. (Yeni Şafak, 18 Haz 2023; www.youtube.com/watch?v=RPaerMH3jvY) "Mısırlılardan da Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuru dibine kadar da ilan bir nesil yetiştirilmiştir." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 15) "Edward Said, sömürge entellektüel kavramını şöyle açıklamaktadır: Kendini Avrupa kültürü ile tanımlayarak, sömürgeci ülkeyi anavatan sayan, her zaman Avrupalı hakimiyetin kültürel perspektifi ile yazan. Sömürgeci entelektüel kendini, kendi halkı karşısında yenik düşmeye yazgılı konumda göstermenin dışında, bir meşrulaştırma olanağına sahip değildir." (Hilmi Yavuz, s. 66, 67) "Aydın sınıf, Batı medeniyetinin tesiri altında şahsiyetini kaybetmiş ve aşırı derecede Batı hayranlığına müptela olmuştur." (Said Halim Paşa, Buhranlarımız ve Son Eserleri, s. 61) "Batı karşısında toplumun her alanında ve her kesiminde birey birey içselleştirilmiş bir eziklik taşıyoruz." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 35) "Oryantalistlerin takipçileri, Batıyı kendilerine kible ve hayatlarının rehberi yaptılar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 68) "Türkiye'de, kendisini modernleşmiş, Avrupalılaşmış, Batılılaşmış sayan bir kısım insanımız, geleneksel kimliğini ön plana çıkaran bir başka kısım insanımızı ilkel, pislik olarak kabul etmektedir. Onlara ancak aşağılayıcı, horlayıcı bir söylemle atıfta bulunmaktadırlar. Kendi yerli halkını öteki olarak işaretlemektedirler. Batılılaşmanın bizi getirip bıraktığı yer burasıdır: Kendi yerli halkını, insandan daha aşağı, Batılıyı ise insandan daha yukarı, neredeyse bir tanrı gibi görmek.

Modernin kendi halkına ve Batıya bakışı hemen hemen hiç sorgulanmadı. Neden acaba?” (Hilmi Yavuz, s. 74) “İslam ülkelerinde sömürgecilerin uzun müddet hüküm sürebilmesi için, Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları lazımdı. İngilizler, Mısır’da okullarda iktisadi ve toplumsal adaleti içeren bir devlet nizamı, öğretim ve eğitim için bir sistem, başlı başına bir hayat ve hayatı içine alan bir düzen olan İslam’ın emirlerinden hiç birisini öğrencilere okutmadılar. Mısırlılardan, Avrupa’ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şura dibine kadar dalan bir nesil yetiştirdiler.” (Profesör Muhammed Kutup, s. 14-15) Bunun sonucunda aydın kesim hem kendi kültürlerinden habersiz kalmış hem de gerçeğin tek ölçüsünün Batı’da olduğunu kabul etmişlerdir. Bu durumumuz yabancıları bile şaşırtmaktadır: “Zihinsel ve entelektüel köleliği anlayamıyorum.” (Wael Hallaq, Cins Dergisi, 9 Ocak 2019) Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın Cezayir ziyareti sırasında (28 Nisan 2018) Cezayirli bir gazeteci, Erdoğan’a “Türkler burayı işgal etmedi mi?” diye sorar. Erdoğan: “Eğer öyle olsaydı, siz bu soruyu bana Fransızca değil, Türkçe soruyor olurdunuz.” diye cevap verir. 1960’larda Cezayir’den kanlı bir şekilde çekilen Fransa Cumhurbaşkanı’na böyle bir soru soramayıp da 500 yıl önce yapılan bir fütuhatin hesabını sormaya kalkışmak, ancak “sömürge aydını” olmanın derine işlemiş bir ruh halini göstermektedir. “Bir yanı ile Müslüman, bir yanıyla Batılı fakat kendini ne İslam medeniyetine ne de Batıya ait hisseden insanlar bu ikircikli ruh halinin ağır baskısı altında sürekli krizlere maruz kalırlar.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 174) “Roman ve sinema ile Batılı olmayı ötekileştiren oryantalizm, Batıyı da hakim bir evrensel norm ve merkez olarak ilan etmektedir.” (Fuat Keyman, Oryantalizm, Derleme, s. 10) Twitter’da ‘Sevinçli’ adlı bir kullanıcı 3 Temmuz 2017 tarihli paylaşımında, “Kızım Disney Channel izleyerek büyüdü. Amerikan kültürüne son derece hakim ve ben annesi olarak ölünceye kadar kızımın gurur duyacağım.” diye yazmakta idi. ‘Shrike’ adlı twitter kullanıcısı da, Arda Güler Real Madrid’e transfer olunca, Arda ve annesinin fotoğrafını paylaşıp altına şunları yazmakta idi: “Annesinin açık ve sarışın olması ülkemizin imajı açısından mükemmel.” Evet, tam da oryantalistlerin istediği ideal ‘Doğulu, ezik ve kimliksiz’ tipoloji örneği. Halbuki Bosna’lılar full sarışın nerdeyse ama sadece Müslüman oldukları için Avrupa ortasında yaklaşık 4 sene (1992-1995) katliama maruz kalmışlardı. “Paris 2024 Olimpiyatları’nda sergilediği performansla dünya çapında tanınan milli atıcı Yusuf Dikeç, sosyal medya hesabından annesiyle çekildiği bir fotoğrafı "En Kıymetlim" notuyla paylaşır. Ancak, Dikeç’in annesinin başörtülü olduğunu gören bazı kullanıcılar, “Sil şunu, Arap sanacaklar, Avrupa’ya küçük düştük, Maalesef rezil olduk dünyaya, Keşke annenizi paylaşmasaydınız.” şeklinde yorum yazarlar.” (26 Ağustos 2024) Oyuncu Bade İşçil, bir zamanlar arabeks şarkı söyleyen "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" şeklindeki gazetecilerin sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum. Ben Batılı bir kızdım ve özüme döndüm." (Hürriyet, 11 Ekim 2007) diye cevap vermekte idi.

“İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini kopararak kimliklerini yok etmek gerekmektedir.” (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 31-32) “Müslüman toplumları, hem entelektüel hem de kültürel açıdan zayıflamış ve dejenere olmuşlardır. B. A. Zaki Badawi: "Batı'yı ideal olarak tanıtan iki tip sosyal grup olduğunu belirtir: Batılılaşanlar ve laikler." Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok ekmek amacından yola çıkarak yeniden yazıldı. Türkiye ve İran’da da buna benzer eğilimler iyi bilinmektedir.” (Hilmi Yavuz, s. 204 -205) “Türk entelijansiyası, laikliği yanlış anladı. Modernite projesinin devlet ile sınırlı tuttuğu laikliği, bireysel alana taşıdı.” (Hilmi Yavuz, s. 115) “Vulgarlaisizm, bu ülkenin en barbar ideolojisi. Çünkü kendisini hakikat görüyor, egemenlik kibriyle bakıyor ve modern olmanın havasıyla üstün sanıyor. Toplumuna, tarihine ve coğrafyasına yabancılaşan bir self-bilinci temsil ediyor. Bu topluma, kötü bir modernlik kopyacılığıyla bakıyor. O nedenle bilgili ama cahil. Bilimsel

sanıyor kendisini ama dogmatik. Her şeyi kopya ettiği kaba modernliği, vulgarlaisizmin (kaba laikçilik) üzerinden okuyor. Din karşıtı, toplum karşıtı ve tarih karşıtı bir zihin haline geliyor.” (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 6 Eylül 2020) “Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğin izleri kalmıştır.” (Hilmi Yavuz, s. 231) “Baticılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. 'Gelin Batıyı her yönüyle benimseyelim' gibi sloganlar ürettiler.” (Hilmi Yavuz, s. 261) “Taklit ve aşağılık kompleksi ile bazı genç yazarlar eskiye karşı savaş açma konusunda cesaretlendirilmiştir. O günden beri, eskinin adı gericilik ve ilkelik olurken, yeninin adı da ilericilik ve uygarlık olmuştur. Müslüman Doğuda reform, Batı düşüncesini kötü bir şekilde taklit etmekten ibarettir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 32, 54, 205) “Oryantalistlere bağlanıp onlara hizmetçi olan, kendisini Batılı değerlere teslim edenler, kültürel, ruhi ve psikolojik şahsiyetini de çifte dönüştürür, zamanla da kendini tam bir yabancı gibi hissederek. Batılılaşmış Müslüman gençlik, oryantalistlerin güç sahibi olduklarına inanan ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğunu bilmeyen kimselerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 66) “E. J. W. Gibb, 'Osmanlı Şiir Tarihi' isimli kitabında, Osmanlı şiirini 'bıktırıcı tekrarlar ve basmakalıp tedailerden (detay, ayrıntılardan) öte bir şey olmadığını' iddia eder. Bu bakış açısı Cumhuriyet döneminde Divan şiirine karşı öne çıkarılan resmi ideolojik söyleminde başat, baskın temalarından da biri olmuştur. Türk entelijansının (aydınlar topluluğunun) zihni, oryantalist bir yapılaşmadan öte bir şey değildir. Prof. Walter G. Andrews ise, 'Şiirin Sesi, Toplumun Şarkısı' adlı kitabında Gibb'in Divan edebiyatı ile ilgili iddialarına yanıt verir.” (Hilmi Yavuz, s. 86, 88-91) “Türküleri güncel hale getirmek ya da Batılılar sevsin diye modernleştirmek onu bir kafese koymak gibidir. Türklerin bazıları sınıfsal farklardan dolayı türküler köylü zihniyeti olarak bakmaktadır.” (Amerikalı Bob Beer ile röportajdan, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018) “Biz kendimizi sevmiyoruz. Dede'yi Wagner olmadığı için; Bâki'yi Goethe yapamadığımız için beğenmiyoruz. Dünyanın en iyi giyinmiş milleti olduğumuz halde, çırılçıplak yaşıyoruz. Biz 'misyonlarımızın' farkında değiliz.” (Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, s. 270) Hürriyet yazarı Tufan Turenc, 10.09.2014 tarihli twitter paylaşımında, “Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom rektörü yapabilir, ne de teknolojik gelişmeleri kavrayabilir.” demektedir. ‘Tarafsız Bölge’ adlı programda Ahmet Hakan ile İlber Oltaýlı arasında şöyle bir konuşma geçer: Oltaýlı, ‘Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi.’ deyince Ahmet Hakan, ‘Yani Batıya açık biri. Bilime açık biri, tipik bir Müslüman örneği değil’ diye yorumda bulunur. Oltaýlı, ‘Hayır efendim, o zaman Batı da böyle adam yoktu ki! Ne Batısı diyorsun. Asıl Müslüman örneği Fatih! Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafandaki Müslüman örneği başka tabii.’ diye cevap verir. (youtube.com/watch?v=H112S2vgeQg; https://web.archive.org/web/20170817213446/http://www.bolgepostasi.com/gundem/ahmet-hakan-boyle-bi-sey-uydurmuslar-dolastiriyorlar-h1214.html) Fuat Uğur, Türkiye Gazetesi’nde bu durumu şu başlıkla değerlendirir: “Batı oryantalizminin kölesi olan ezik portre” (Türkiye, 17 Ağustos 2017) “Yalnız edebiyatımızla değil, bütün hayatımızın gelişmesi için her şeyden önce eskiden silkinmemiz gerekir, geçmişle bütün bağlarımızı kesmeliyiz; ne alaturka musiki, ne alaturka şiir. Kapamalıyız onları. Gençleri, kendilerine hür edebiyatı öğreterek kurtarabiliriz. Eski Yunan'ın, eski Roma'nın edebiyatı. Çocuklarımıza Yunancayı, Latinceyi öğretmeliyiz.” (Nurullah Ataç, Edebiyatçılarımız Konuşuyor, s. 40) ‘Baticılık denilen bir belanın batırdığını’ (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 11) “Genç bir ozan hatırlıyorum: Beyoğlu'nun artık bütün bir edebiyat kuşağınca bilinen 'malum' pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben," demişti, "Türk olmak istemiyorum. Çevremde gördüğüm her şey kızgın bir demir dehşetiyle etime yapıyor. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve batılı bir ortama aitim ben." Yanlış bilmiyorsam, erkek deyişli, iri ve serüvenci dizelerle başlamış, solukluya benzer bir delikanlı ozandı bu; biraz Beyoğlu, biraz lanetli Fransız şairleri, biraz da isyancı tabiatı onu çarçabuk yedi. Bir başkası: Daha yaşlı, basbayağı ünlü, oldukça ipe sapa gelmez biri, bir Ankara birahanesinde üç aşağı beş yukarı, buna benzer şeyler söylemiş; içisıra haçlar, Hristiyan duaları, Tevrat ya da İncil hikayeleri kımıldanan birkaç şiir okumuştur.” (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 23) Sonradan Müslüman olan Pickthall ‘yabancılaşmış liberal bir Türk’le karşılaşır. Genç, ‘ya dinimiz ne kadar cahilce, ne kadar geri kalmış, ne zaman ilerleme

aramışsak bizi engellemiş, bir Luther'e şiddetle ihtiyacımız var, bizi ancak Avrupa kurtarır.' demekte idi. Pickthall ise, 'İslamiyet'in batılıların sandığı gibi gelişmeye engel olmadığını' söylemektedir. (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 70-71) "Türk aydını, Batı'nın manevi ajanıdır. Batı diye bir şey yoktur. Bu hayali bir kavramdır. Türkiye'de basın da Türk değildir." (Attila İlhan, Ceviz Kabuğu, Star, 6.2.2004) diyen İlhan ayrıca "Gerekmediği halde aydınlarımız, nasıl Batılılara bakarak, liberal oluyorlardıysa, aynı biçimde Batılılara bakarak sosyalist de oluyorlardı." (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 197) haklı tespitinde de bulunmaktadır. Ateist Celal Şengör: "Halk cahil, halkı yönetenler de nihayetinde halkın içinden gelen kimseler. 'Ben bir yabancı gibiyim Türkiye'de.' Türkiye'ye gelip akıl veren bilim adamlarından bir tek farkım İstanbul'da oturuyor olmamdır." (Haber 7, 1.1.2018: Prof. Dr. Celal Şengör'ün kendisini YÖK üyeliğine uygun gören Üniversiteler Arası Kurul'un 219 üyesine birden gönderdiği mektuptan, yıl 2008) Bu ülke halkını şucu bucu diye damgalayanlar ve "Bu kolay suçlamayı yıllar yılı dillerinden düşürmeyenler bir de kalkmışlar "biz Batılıyız" diye göğüs kabartıp utanmadan böbürleniyorlar. Ama Batılılar onların yüzüne gülüyormuş. Umurlarında mı?" (Cumhuriyet gazetesinin kurucusu Yunus Nadi Abaloğlu'nun oğlu Nadir Nadi, Ben Atatürkçü Değilim, s. 75) Hz Muhammed'i bir 'kahraman' olarak nitelendiren bir oryantalist için Osman Yüksel Serdengeçti şöyle bir değerlendirmede bulundurmakta idi: "Oryantalist yazar Thomas Carlyle, bizim aydınlarımızdan çok daha insafli, çok daha idrakli, şüphesiz çok daha bilgili bir adamdır." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8) Görüldüğü gibi "Batı güdümüne giren toplumlar her zaman dağılmış, parçalanmış ve özüne yabancılaşmıştır." (Süphandağı, s. 35) Profesör Mehmet Aydın benzer bir tespitte bulunur: "Aydınlarımız bize tamamen yabancı bir kesimdir." (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 275) "Beyaz efendilerine teslim olmuş sömürge aydını, kendini Batı kültürünün bir parçası olarak görür. Bu kültür alanının dışına çıktığında kimliksiz, kişiliksiz, önemsiz bir varlık olduğunu düşünür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 279) Aslında "Kültürel ve teknolojik emperyalizm, politik emperyalizmi kadar tehlikelidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 278) "İkbal'e göre de, kişiliğin kaybolması, tüm kayıplardan daha üzücüdür. Yine İkbal'in düşüncesine göre, Müslümanların geleceği, fert olarak kişiliklerini yeniden bulmalarına ve bilinçli olarak yaşam tarzları ile kimliklerini pekiştirme çabalarına bağlıdır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 225) Haçlı emperyalizmi, İslam ülkelerinde bölünmeyi daha da büyütecek bir takım şartlar oluşturmuştur. Kurtuluş hareketleri, İslam'ı toplumsal hayattan soyutlama ve ayırma hareketlerine dönüşmüştür. 1936 tarihinde Mısırlı yazarlardan biri olan Taha Hüseyin, "Artık İslam'dan ve Arapça'dan tümüyle kurtulmanın zamanı geldi", 1938 yılında ise, "Batılıların iyi kötü bütün kültür ve düşüncelerini, eski ve yeni dillerini harfiyen öğrenmenin tam zamanı olduğunu" söylemekte idi." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 204) İngilizlerin Mısır'ı işgalinden sonra dil üzerinde yapmak istedikleri değişiklikleri "aşırı yenilik taraftarları olduğu gibi benimsemiş, hatta bununla da kalmayıp bu değişikliği aşırı derecede övmüşlerdir." (Erol Akyıldız, Mısır 'da İngiliz işgalinin arap dili üzerindeki tesirleri, s. 74) "Çağdaş Arap edebiyatı dalında, oryantalistlerin ilk talebesi Taha Hüseyindir." (Mustafa Sıbai, s. 26) Taha Hüseyin, Mısır'da üniversitelerden önce lisede Latince ve Yunanca dillerinin öğretilmesi gerektiğini savunur. "Batı ile eş olmamız, iyiliği ve kötülüğü ile acısı ve tatlısıyla, sevilen ve seilmeyen yönleri ile kısaca, her şeyi ile uygarlıkta onlara ortak olmamız için Avrupalıların yolundan gidilmesi gerektiğini" ilan etmekte, "Dini siyasetten ayırıp, İslam toplumunda düşünce reformu" yapılması gerektiğini savunmaktadır." (Taha Hüseyin, Mustakbelu's-Sakafe fi Mısır, II/289-292; Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 68) Ona göre, 'Mısır'ın mantalitesi, Avrupalılara çok yakındır. Bu medeniyet Yunan medeniyetine yakın, şark/doğu mantalitesine/zihniyetine ise uzaktır.' Firavunlar devrinden beri gelen medeniyeti savunan yazar, Pers, Roma, Arap veya İslam'dan hiç etkilenmemiş bir kültürü savunmakta (Taha Hüseyin, I/9-11) ve "Mısır halkının Avrupalılar ile özde bir olduğunu" söyleyerek, "Avrupalılar içinde erimek gibi bir korkuya" gerek olmadığını, 'zaten aynı olduklarını' (Taha Hüseyin, I/63) ileri sürmektedir. (Taha Hüseyin, II/372) "Almanya da 4 yıl kalan Ali Hasan Abdulkadir, Ezher'de ilk dersine şöyle başlamıştı: "İtiraf etmeliyim ki, 14 yıla yakın süre Ezher'de okudum ama İslam'ı hiç mi hiç anlayamamışım. Onu ancak Almanya'daki eğitimim sırasında anlayabildim." (Mustafa Sıbai, s. 28) Türk olan A. Cevdet de, 'medeniyet Avrupa

medeniyetidir, bunu gülü ile diken ile almak mecburiyetindeyiz.' (Abdullah Cevdet, Şime-i Muhabbet, İctihad dergisi, 89, sayfa 1984) diyerek, 'aydın' kesiminin Batı'ya tam teslim olma zihniyetinde sınır tanımadığını da göstermektedir. "Kendilerinin gerçekte inanmadıkları ve ancak merasim görevlerine uyarak yapmacık bir surette inandıkları bir dini, birisi kalkar ve Hristiyan medeniyetinin fikirlerinin ve eserlerinin Fas'ta ve daha bilmem nerelerde acilen uygulanması lüzumundan açıkça bahseder. Hristiyan medeniyeti namına bu kişilerin gösterdikleri gayretin başlıca sebebi, eskiden beri Hristiyanların kalplerinden silinmemiş olan İslamiyet'e karşı miras olarak intikal eden düşmanlık hissidir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 286-287) Amaç; Geçmiş, tarihin derinliklerine uzanan bir intikam duygusudur. Bu duyguyu emperyalizm de tetiklemektedir.

Amerika'dan Afrika ve Asya'ya, kendi dillerini ve kültürlerini öğrettikleri yerli aydınlar vasıtası ile toplumu yönlendirmenin daha ucuz ve kolay bir yol olduğunu Batı kısa zamanda öğrenmişti: "Birçok yabancı okul da, aynı vatanın çocuklarını, farklı yönleri yönlendirmektedir." (Ömer Furu, et-Tebşir ve'l-İsti'mar fil Biladil Arabiyye, s. 112) Fanon Frantz, Batıcı aydın tipini şöyle karakterize etmektedir: "Doğu'dan yerliler getirip onları eğittik. Zira Batı eliti, yerli elit üretmek istiyordu. Kısa bir süre sonra ful doktorali olarak memleketlerine geri gönderildiler. Artık bu yürüyen yalanların kendi kardeşlerine söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu." (Fanon Frantz, Les Dammes de la Terre, s. 17) "Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 66) "Kızılderili komisyon kurulu şöyle diyordu: "Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı. Batı, pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, s. 101) "Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirildi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, s. 133, 134) "İngiliz tarihçi, siyasetçi ve şair Thomas Macaulay, 'Hint eğitimi üzerine notlar' isimli eserinde, 'yapmamız gereken şey, hükmettiğiniz milyonlarla bizim aramızda tercüman görevini üstlenecek bir sınıf yetiştirmektir. Bu sınıfın kanı ve rengi Hintli fakat zevkleri, kanaatleri, ahlakı ve akli İngiliz olacaktır.' demektedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) Tüm bu faaliyetlerin sonunda, ABD'yi savaşta yenen Vietnam'da bile "Ülke halkı, sosyalizm ve milliyetçilik doğrultusunda eski efendilerini taklit etme ayrıcalığını kazanmak için savaşmış oldular." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 45) Ülkemizde de "Batılılaşma hastalığına duçar olmuş Cumhuriyet aydınlarının Türkçü medeniyeti söylemi, İslam ve Osmanlı kimliklerinden arındırılmış bir toplum düzeni inşa etmeyi hedefliyordu."

Kolombiya'da bir kızcağz bir tv progına misafir olmuş ve İngilizce (Hello, Good afternoon) diye selam vererek içeri girmişti. Bayan spikerin milliyetçi hisleri galeyana gelir ve kıza sert şekilde çıkışır: "Sen Kolombiyalısin! Damarlarında Kolombiya kanı akıyor. Ve burası 'İspanyolca' konuşulan bir program. İspanyolca konuşmazsan defolur gidersin!" Kendi ana dili olan Chibchan dilleri yerine İspanyolca değil de İngilizce konuştuğu için konuğunu azarlayan bu kadın bir de milliyetçilik yaptığını zannetmektedir. İşte durum bu kadar girift/karmaşık bir hal almıştır!

Sosyalist ve anti emperyalist iddiası ile kendini lanse eden Ankara Üniversitesi Hukuk Mensupları Fikir Kulübü, 20 Kasım 1953 yılında yıllık faaliyetlerini sıralarken bir tanesi olarak da radyoda "Batı müzik saatlerinin artırılmasını" sağlamaları saymaktadır. (Turhan Feyizoğlu, KFK, Fikir Kulüpleri Federasyonu, s. 82) Hukuk profesörü Hıfzı Veldet Velidedeoğlu ise, Iğdır'daki bir düğün için "uygar bir düğün" tanımlamasını kullanmaktadır. Nedeni ise, sadece "Düğünde kadın ve erkeklerin 'beraber' eğlenmesi, dans etmesi'dir!" (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 199) Türk devrimci solunun lider kadınlarından olan Behice Boran, babasını 'ilerici' olarak tanıtmaktadır. Nedeni, ablasını "Fransız Rahibeler okuluna" göndermesidir. (Emel Koç, Behice, s. 20) Ülkemin sol aydınlarının memleketimi çağdaşlaştırma gayretlerine, kullandıkları metot ve bakış açılarına ilginç örneklerdir bunlar. İngiliz Gezgin A. Slade, 1829'da Blonde gemisinde verilen bir baloya katılan Türklerin 'Medeni tutumu' hakkında şu gözlemlerde bulunmakta idi: "Ayrılmadan önce, birkaç saat içerisinde medeniyet yolunda üç büyük adım atıldılar. Kadınlarla dans ettiler, herkesin ortasında içki içtiler ve kumar oynadılar." (Tuncer Baykara, Osmanlılarda medeniyet kavramı, s. 24) "Ülkenin elitleri arasında sayıldım çünkü İngilizce konuşabiliyor ve Batı kıyafetleri giyebiliyordum. Benim gibi insanları dinden uzaklaştıran en büyük faktör, vaizlerinin uyguladıkları ile vaaz ettikleri arasında büyük bir fark olması idi. Ayrıca, dinin arkasındaki felsefeyi açıklamak yerine, ritüellere aşırı vurgu yapıyordu. Neslimin miras aldığı aşağılık kompleksi, yavaş yavaş birinci sınıf bir sporcu olarak geliştikçe geçti. Her iki toplumun avantajlarını ve dezavantajlarını görmeye başladım. Üstün olduğumuz ve hâlâ da üstünlüğümüzün devam ettiği bir alan vardı ve bu da bizim aile hayatımızdı. Materyalist ve hedonistik kültür insanda psikolojik sorunlara neden olmaktadır." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) Sosyal medyada 'Σελήνη' adlı bir kullanıcı, "Türk olduğumu öğrenen Amerikan garson 'selamünaleyküm' dedi. Aleyküm selam demediğim için saygısız olduğumu iddia etti." diye twit paylaşmıştı. Ona destek olmak isteyen bir twit kullanıcısı da, "Biz merhaba deriz deseydiniz keşke. Ben Amerika'ya ilk geldiğimde giydiğim kıyafetlere çok şaşırmışlardı. İran gibi düşünüyorlar bizi maalesef ve Arap alfabesi kullandığımızdan eminler." Diye yazmakta idi. Kıyafetle Batılı olmak veya zaten Arapça kökenli bir kelime olan 'Merhaba' ile Arapçılığa savaş açtığını zanneden modern insanlar türemiştir günümüzde. Yine twitter'de Yusuf Demirkapı adlı bir kullanıcı, "Asurlara ait en eski kraliyet arşivi British Museum" diye paylaşımında bulununca, Umut K. adından bir kullanıcı "Burda olsa üç günde yağma olurdu. Emin ellerde olduğuna inanıyorum" diye yorum yaparak aslında sömürgeci hırsızlara güzelleme yaptığının ve kendi kültürüne düşmanlığını ilan ederek tam bir Stockholm sendromu örneği olduğunu gösterdiğinin farkında bile değildir. Yine sosyal medyada, "Taksim'deki Arapça tabelaların sökülmesini keyifle sigara yakıp izlediğini" yazan bir kullanıcıya Eray K. Adında biri, "İngilizce tamam da Arapça bize ters hacı" diye yorum yapmaktadır. Cem Yılmaz'ın 'açık büfe' komedi videosuna göre, "Biz Türkler açık büfede 'acayip'mişiz! Ama 'bir İngiliz'de böyle bir şey görmezmişiz, bir zeytin, bir avakado alıp gidiyormuş" Sayın Yılmaz keşke İngilizlerin, dünyanın öbür ucundaki insanların yemeklerini önlerinden aldıklarını, yer altı ve yer üstü zenginliklerini sömürdükleri, yaptıkları zulüm ve katliamları da komedisine ilave edebilseydi! "2005 ile 2016 yılları arasında Afganistan'da özel kuvvetler personelinin 'yaptıklarına' ilişkin soruşturmanın bulgularını detaylandıran Avustralyalı General Angus John Campbell, 23 ayrı olayda 25 Avustralyalı Özel Kuvvetler personelinin 39 'yasa dışı cinayet işlediğinin' ortaya çıktığını söyler." (Euronews, 19/11/2020) Haberi "icmihraklar" adlı twitter kullanıcısı bakın nasıl yorumlamaktadır: "Ancak Batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar hiç olmaz." 39 kişiyi öldürüyorlar, olay 'basına sızınca' sadece lafla özür diliyorlar ve bizim celladına aşık zihniyet sahipleri konuyu 'medeniyet' olarak değerlendiriyor! F. A. Eroğlu, 07.06.2019 tarihinde Twitter hesabından Norveç'e çitlere asılmış elma poşetlerinin fotoğrafını paylaşır ve "Bu fotoğraf Norveç'ten. Bahçelerinden topladıkları elmaların fazlasını başkaları da yesin diye çitlere asmışlar. Dilerim güzel ülkemde bir gün bu refah ve medeniyet seviyesine ulaşır" ifadelerini kullanır.

dogrulukpayi.com adlı site olayı araştırır ve “Norveçlilerin ağaçtan toplanan elmaların fazlasını, başkalarının yemesi için bahçe duvarlarına astıkları iddiasının yanlış.” Olduğunu ilan eder. Peki gerçekte durum nedir? “İngiltere merkezli "Development Initiatives" kuruluşu tarafından hazırlanan Küresel İnsani Yardım 2022 Raporu'na göre, Türkiye, 2021'de gayrisafi milli hasılasına oranla ‘en çok insani yardım yapan ülke’ sıralamasında zirvedeki yerini korudu.” (AA, 27.07.2022) “Oryantalistlerin hemen hepsi, Doğunun kültürünü harap etmeye çalışmışlardır.” (Mustafa Sibai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 10) “Anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlerle özenmeye başlar.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) Meşhur Fransız oryantalist Louis Massignon, ‘Müslümanların her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler.’ (E. Said, Oryantalizm, s. 8) derken, İslam aleminde yıllardır süren anarşi ve bölünmüşlüğün temelinde yatan sebeplere de ışık tutmaktadır.

“Hristiyan Batı düşüncelerinin İslam ülkelerinde yayılması, Müslümanlardaki dini ruhu zayıflatmış ve onların din dışı yönetim ve sistemlere alışmalarına neden olmuştur.” (Muhammed Bakır el-Hakim, s. 28) "Ahmet Hamdi Tanpınar, Türkiye’de yaşanan Batılılaşma tecrübesini “kültürel inkar” olarak tarif eder. Ülkemizin sosyal teorisyenlerinden Şerif Mardin ise, Tanzimat’la başlayan Cumhuriyet’le sürdürülen modernleşme projesini, “Türklerin İslam kültüründen uzaklaştırılması” olarak tanımlar.” (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 09 Ağustos 2019) Bu aşağılık kompleksinden bir an önce kurtulup köklerimizden farkına varmalı ve bir an önce Batı karşısında öz kültürümüzü yeniden oluşturmamız! "Fuat Köprülü, Osmanlı'nın her kurumu Bizanslılardan aldığını iddia eden hem oryantalist hem de Osmanlı kültürünü reddeden, onu küçük gören seküler Türkçülerle mücadele etmiştir." (Doğan Gülpınar, Ottoman, s. 94) “Türkiye'yi yaşanmaz bulanlar Türkiye'ye yaşanmazlaştıranlardır. Oryantalizm illetinin, Türkiye'nin entelektüel gündeminin bir numaralı mesele olduğunu söyleyebiliriz.” (Cemil Meriç, Jurnal, s. 69, 70) “Medya İslam'a saldırıyor; Biz ise kendimizi savunuyoruz? En mükemmel dine sahibiz! Peki neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz? Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 172)

Oryantalizmin yetiştirdiği insanların zihin yapısı ülkemizde özellikle 28 Şubat sürecinde zirve noktasına ulaşmıştır! Konuyu uzatmamak için sadece birkaç örnek verelim: Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Harekat Eğitim Şubesi Eğitim Subay Yardımcısı Öğretmen Yüzbaşı İbrahim Keleş, eşi başörtülü olduğu gerekçesiyle ihraç edilir. Kendisine, gönderilen 7 Nisan 1999 tarihli "Gizli" ibareli yazıda; İbrahim Keleş'in eşi Gülsen Keleş'in başörtüsün için, "Tesettür denilen bu acayip kıyafet" tanımlaması yapılmıştır. (Yeni Akit, 23 Kasım 2010) Sağlık Bakanlığı'nın türban nedeniyle güneşten mahrum kalan kadınlar için D vitamini dağıtımını öngören bir proje hazırlayan ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Paris'te bulunan ve Elele Derneği'nde düzenlenen belgesel film gösterimine katılan İsmet İnönü'nün kızı Özden Toker ile gazeteci Metin Toker'in kızı Gülsün Bilgehan, kendisiyle birlikte 3 Türk kadının daha anlatıldığı 'Laik ve Türk kadınlar' adlı belgeselin ardından yapılan tartışmada, “13 yaşındaki çocuklara ‘ilkel kostüm’ giydiriliyor.” derken kastettiği tesettür kıyafetidir. (Türbanlı kadınlara D vitamini, Hürriyet, 23 Mart 2007) 28 Şubat dönemi. Din dersi kitabı hazırlama görevi verilen öğretmen taslağı hazırlar. Talim terbiye kuruluna gönderir ama taslak geri iade edilir. ‘Cami toplumsal birliği sağlar, oruçta beraber yemek yenir.’ metni ile beraber bir cami resmi vardır. Görevli, kalem ile cami resmindeki başörtülü bir iki kadın resmini yuvarlak içine alır, ok çıkarır ve her birine ayrı ayrı ‘ilkel kesit’ yazısını yazar! Ali Nejat Ölçen'de başörtüsü için, "ilkel ve çirkin kılık" tanımlamasını yapmakta idi. Prof. Yalçın Küçük ise Ulusal Kanal'daki bir konuşmasında, “HDP’li vekillerin çocukları mini etekli. Hiç birinde türban yok. Hiç birisinin kafasına ‘ilkel şeyler’ koyamadınız.” demektedir. (www.youtube.com/watch?v=apeSp_7cQlc)

Batılıların gözünde Müslümanlar

“Oryantalizm, İslam dinine Müslüman olmayanların düşmanlıklarının bir ürünüdür.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 20) “Bir oryantalist için Doğulu her zaman Doğuludur.” (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) “Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız. Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!” (Cemil Meriç, Jurnal 11, s. 383) “Avrupa'nın bir kimlik inşa edebilmesi için ötekine ihtiyacı olduğu öteden beri biliniyor. Bu öteki Doğu olarak işaretlenir ama Batıdan farklı, ondan aşağı, barbar, ilkel bir Doğu imgesi kurgulanır. Öteki diye işaretlemeler düpedüz Hristiyan olmayanlardır. Oryantalizm gücünü, 'yoktan bir şeyi var etmesinden değil, olan bir şeyi olmayana indirilmesinden' alır.” (Hilmi Yavuz, s. 56, 58) “Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Hiç bir Batı kaynaklı bile olsa, ideoloji bir Doğuluyu Batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) “Misyonerler İslam'dan dönenleri de şüphe ile yaklaştırmışlardır.” (Asaf Hüseyin, s. 82) “Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık.” (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) “Edward W. Said bir Hristiyandır ama Filistinlidir, Arap'tır ve neticede Doğuludur.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) “Bir fert ne kadar Batıcı olursa olsun, eğer Doğulu ise önce Doğuludur sonra Batıcı.” (Süphandağı s. 68) Alman bilim adamı Fritz Neumark: “İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler.” (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye'yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) Neden mi bizi sevmezler? Çünkü onlara anlatılan budur: “Viyana piskoposu Johann Fabri: “Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur.” (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations”, Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) Halbuki Batıda balkanlarda katledilen, doğuda Ermenilerce soy kırıma uğratılan, Arakan'dan Gazze'ye topluca katliama uğratılan çocuklar hep Müslüman çocukları olmuştur! “Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah'ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir.” (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) “Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların Doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedirler. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde yabancı kimselerdir.” (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) Evet, değil bir Müslüman'ın sonradan Hristiyan olması, yüzlerce yıldır Hristiyan olan Ortodokslara Katoliklerin bakışı ortadadır! İstanbul'u işgal eden, Haçlı seferleri sırasında Ortodokslara uygulanan şiddet ortada iken ve en son Bosna savaşında ortaya çıkan bölünme göstermektedir ki, kendi dindaşlarına, Doğulu ve farklı mezhepten olduğu için tarihte birçok zulüm yapan Katolik ve Protestanların yeni Hristiyan olanlara güvenebileceği, onlara samimi davranabileceğini iddia etmek mümkün değildir! “Müslüman dünya istediği kadar Batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar; Müslümanların masumiyeti gibi filmler bunun göstergesidir.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) “İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade ‘bilinçli bir tercih’ gibi görünüyor.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) “Batılı her zaman Oryantalisttir. Bu bakış her şeyi mahvediyor.” (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon'un 15.01.2021 tarihli Paris'teki söyleşisinde şöyle demktedir: “Türkiye hiç sömürgeci olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci bir dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere aynı muamele yapıldı. Bu bir paket onlar için, kendileri dışında herkes

aynı!" Prof. Oktay Sinanoğlu'nun şu cümle her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslüman'sın. İşte bu yüzden Batı senin ezeli ve ebedi düşmanıdır ey çocuk!" Oryantalist Toynbee'nin sözünü tekrar hatırlayalım: "Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım. Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (Arnold Toynbee, Uygarlık Sınavı adlı eserinden nakleden Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 68) "Türkler Avrupa düşünce tarzını kabul ettiler. Buna ulaşmak için bütün güçlerini sarf ettiler. Jön Türkler İngiltere'nin hala niçin kendileriyle anlaşma yapamadığını anlayamamışlardı: 'İşte şimdi anayasamız var, despotizmi yıktık, halka özgürlük bildirisi yayınladık, bütün bunları yaptığımız halde İngiltere niçin bizi sevmiyor?' diye soruyorlardı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 53, 67)

Görüldüğü gibi ne yaparsak yapalım Batı bizi asla kabul etmeyecektir. O halde öncelikli yapmamız gereken Batılı kavramlar ve kurumlar karşısında eziklik psikolojisinden kurtulup kendi özümüze, dinimize dönmek ve tarihsel misyonumuzu yeniden kuşanmaktır 'Tevhid, adalet ve emanet' bilincini tüm evrene yaymak, evrensel barışı tesis edip zulme ve sömürüye engel olmak!

Oryantalistler yüzlerce yıldır, birçok ülkede üniversite seviyesinde binlerce akademisyen yetiştirmiştir. Tefsir, hadis, İslam tarihi, kelam, fıkıh birçok konuda araştırmalar yaparak bu alanlarda 'hata, eksik, yanlış arama' faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Amaçları "Hz Muhammed'in peygamber olmadığı; Kur'an'ı kendisinin yazdığı, Müslümanların barbar ve bilim düşmanı" olduğunu ispat etmektir. Ayrıca bu bilgileri kullanarak misyonerlik, ticaret ve sömürü düzenlerinin devamını sağlamaktır. Oryantalistler dini veya siyasi nedenle üzerlerine düşen görevi yerine getirmeye devam etmektedirler.

Müslümanlarca yapılan 'ferdi çalışmalar' genellikle bir alanda olsa da, toplamda tüm oryantalist ithamlara cevap vermişlerdir. Fakat bu çalışmalar dünyanın dört bir tarafında dağınık durumda ve düzensiz olarak bulunmaktadır. Oryantalistlerin yüzlerce yıldır birçok ülkede yaptığı gibi, bir tane bile ne yazık ki 'oksidantalist' çalışma yapacak akademik kürsü henüz hiçbir İslam ülkelerinin kurulabilmiş değildir. "Oryantalistlere karşı "Ferdî plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır." (Hıdır, s. 405) Şimdi, Müslüman akademisyenlere düşen görev, oryantalistlere verilen cevapları akademik bir disiplin dahilinde ele alıp sistemli bir şekilde bir araya getirmektir! Sorun büyüktür ama çözüm de aslında çok basittir: Uzmanlar, küresel bazda yapılan tüm çalışmaları toplayıp, belli bir disiplinler altında yayına hazır hale getirmek. TDV tarafından hazırlanan İslam Ansiklopedisi bu çalışmanın ilk adımı olabilir. Devamı da acilen yerine getirmesi gerekli bir görevdir.

"Yüksek İslam Enstitüsü'nden mezun olan bazı gençlerin Yunanca ve Latince öğrenmeleri ve Hristiyanların dini üniversitelerinde bu din üzerine ihtisas yapmaları şarttır." (İspanyali eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 5) "Bize düşen, İslam ülkelerinde, İngilizce eğitim yapan yüksek lisans ve doktora bölümlerini kurma zorunluluğudur." (Mustafa Sıbai, s. 94) "Bir gün gelecek, evlatlarımız ve torunlarımız, Batılıların koyduğu tenkit ölçüleriyle, onların ilimlerini, itikatlarını eleştirecekler ve bir de bakacaklar ki, bugün bize yakıştırdıkları çelişki ve karışıklıkların çok daha fazlası kendilerinde mevcut! O zaman geldiğinde, Batılı yazar ve siyasilerinin, faziletin kırıntısını dahi taşımadıkları, üstelikte ahlaksız ve vicdansız oldukları ortaya çıkmayacak mı?" (Mustafa Sıbai, s. 99) "İlimlerimizin ve tarihimizin kaynaklarını öğrenmek üzere -ellerinde Müslümanların yazdıkları eserlerden başka kaynak olmadığını bile bile- Batılılara başvurma devri artık geçmiştir. Artık, ilmi hazinelerimizin üzerindeki tozları

silkeleyip, sağduyu ve hür şahsiyet şuuruyla, manevi değerlerimizi, bütün ihtişamıyla gün ışığına çıkarmanın tam zamanıdır.” (Mustafa Sıbai, s. 101)

Gerek tarihi ve gerek dini/ekonomik/emperyalist nedenlerle İslam Batıda hep kötü bir imajla sunulmuştur. Yüzyıllardır Batı aleminde İslam ve Müslümanlar hep "şeytanın dini, uydurma, gerici, vahşi" olarak tanıtılmıştır. Bu yaftayı bizlere yapıştırmaya çalışan papazlar ve oryantalistler kadar, bu imajın yanlışlığını ortaya çıkarmayan biz Müslümanlar da bu tablodan sorumluyuz! "Batıda İslam imajı yerleşik bir hal almıştır. Bugün Batıda bu imajın restorasyonu Müslümanlar açısından kaçınılmazdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 45) "İslam alemi iki ayağı üzerinde doğrulmak istiyorsa, ne yapıp ne edip boynundaki kölelik zincirini kırmalıdır. Oryantalistlerin yazdıkları eserleri ve onların görüşleri, fikir süzgecinden geçirilip, hatalarını düzeltebilecek kapasiteli alimler ve yazarlar yetiştirmelidir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348) "İslam ülkelerinden gelip oryantalistlerin gözetiminde çalışan birçok Müslüman öğrenci kendi ülkelerine döndüklerinde, İslam hakkında oryantalist fikirlerin daha fazla yayılmasında aracı görevi görmüşlerdir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Avrupa'ya gidip eğitim gören Müslüman öğrenciler, ülkelerine pek çok yeni fikirler ama çoğunlukla da bulanık zihinlerle dönerler. Çünkü büyük sentezler yapabilecek entelektüel donanıma sahip değildirler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 155) "Oryantalistler, birçok Müslümanın düşüncelerini etkilenmiş ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Oryantalistlerce eğitilen gençler İslam medeniyetini ve tarihi değerlerini inkara dayalı bir eğitim ile yetişmektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 54) "Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki insanların, onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 57) "Sömürge ülkelerindeki 'yerli araştırmacılar' uzun zaman Batılı araştırmacılar için 'bilgi taşıyıcı' olmaktan öte bir role sahip olmamışlardır." (Bulut, s. 144) "Oryantalistlerce yönlendirilenlerin gerçekleri öğrenmeleri için yeni bir bakış açısı kazanmaları, yeni bir sözlük kullanmaları zorunlu olmaktadır. Müslüman öğrenciler, sınavı geçme hevesi ile donanımsızlıklarından dolayı aldıkları bilgileri özümsemekte ve zamanla Batılı hocalarının etkilerinde kalmaktadırlar. Daha sonrada onların yazdığı makale ve kitapların tesirinde kalan okuyucular ve yazdıkları ders kitaplarını okuyan geleceğin yetişkini olan öğrenciler bu etkilemeden paylarına düşenleri almaktadır. Kısaca oryantalistler Müslümanları farklı maskeler altında kötülemeye devam etmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 161-162; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Georges Mahe adında yaşlı bir Fransız ile dost olduk. Bir gün bu zatla konuşurken 'Avrupa'ya öğrenci göndermek' meselesi açıldı. O şöyle dedi: "Avrupa'ya öğrenci göndermek doğru değildir. Göndereceğiniz öğrenciler, orayı gördükten sonra içlerinden "memlekete dönmek" istemezler. Döndükleri vakit, "bilmedikleri yurtlarına" alışamazlar; memleketlerine yararlı hizmetler göremezler." (Kazım Nami Duru, Hatıralar, s. 107) Massignon, Nurettin Topçu'ya şöyle demektedir: "Yenilik diye, Avrupalı olacağız diye girdiğiniz bu hareketlerin ne kadar yanlış ve yersiz olduğunu biliyor musunuz? Allah size cennet gibi bir vatan vermiş, şanlı bir tarihiniz, yüce bir dininiz, muhteşem bir kültürünüz, dünyada eşi benzeri olmayan bir mimariniz ve sanat eserleriniz var. Bütün bunları yok sayarak mı yoksa yok ederek mi büyük millet olacaksınız? Kendi kendinizi inkar ve imha ederek mi Avrupalı olacaksınız? Bu çılgınlığı hiç bir millet yapmadı ve yapmaz.' Hele siz hiç yapmamalısınız. Bu size yakışmaz. 'Buna hakkınız da yok! Siz kendiniz olmalısınız. Bu çılgınlığınıza anlam veremiyorum.'" (Emin ışık, Nurettin Topçu, s. 33)

"Oryantalizm bir söylem olarak dünyayı tereddüte yer bırakmayacak şekilde, Occident ve Orient/Doğu ve Batı olarak ikiye ayırmıştır." (Bryan S. Turner, s. 77) "Batı, tarihlerinin başlangıcından itibaren gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutsadılar. Çünkü Batı uygarlığını umutlara değil korkulara dayanıyor, varlığını hep ötekiler, düşmanlar, canavarlar icat ederek sürdürüyor." (Yusuf

Kaplan, Yeni Şafak, 07 Ocak 2018) “Varlığını ötekine bağlı üreten Batı Hristiyanlığı, İslam’ı her zaman farklı göstermeye çalışmış ve bu eğilimini bugüne dek sürdürmüştür.” (Süphandağı, s. 90) “Hala Müslümanlarca tercüme edilen bir İncil, Tevrat olmaması ama buna karşı oryantalistlerce hazırlanan birçok Kur’an tercümesinin olduğunu” hatırlatan Prof. Zakzuk, Müslüman aleminin acilen geçmişimize bakıp hayal kurmaktan kurtulup, öncelikle “Oryantalistlere cevap ansiklopedisi, milletler arası bir İslami/ilmi müessesenin kurulması, yeni bir İslam ansiklopedisinin yazılması, İslam’a davet için uluslararası bir teşkilatın kurulması, Kur’an’ın Batı dillerine çevirilerinin bizzat Müslümanlarca yapılması, İslam kültüründen başta İsrailiyyat olmak üzere bir ayıklamanın yapılması, Batıda İslam’ın daima gündemde tutulması için çalışmalar yapılması, tarafsız oryantalistlerle diyalogun yoğunlaştırılması ve en son uluslararası bir İslami yayınevinin kurulması” gerektiğini belirtmekte ve bu konuda yapılması gerekenleri sıra ile maddeler halinde kitabında açıklamaktadır. (Hamdi Zakzük, veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 111-136) “Müslüman bilginler arasında bir koordinasyon sağlanmalı, İslam devletlerinin oryantalistlerin iftiralarına reddiye yazacak, farklı ilim dallarında uzmanlaşmış ilmi heyetler kurulmaları ve oryantalistlere gereğinde cevap vermek, onların yalan ve uydurmalarını açığa çıkarmak ve incelemek için sorumlu uzman ilmi heyet oluşturmamız.” (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 126, s. 161) “Bir an önce yabancı hayranlığından kurtulup, kendi kültürümüzü canlandırıp, kendimize güvenerek, hedefe ulaşacağımız inancına tam manası ile inanmamız gerekmektedir.” (Hamdi Zakzük, s. 117)

“Emperyalistler, Müslüman halkın kendilerine karşı ortaya çıkan mücadele ruhunu yok etmek için geleneksel hukuk, eğitim ve bilim sistemlerini ortadan kaldırmayı hedeflemişlerdir.” (Özaşar, s. 37) Bu “Batı aynı zamanda içimizdedir, zihnimizi işgal etmiş durumdadır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 6-8) Sadece alimler değil “Bütün Müslümanlar oryantalist faaliyetlerin farkında olmalı ve gereğini yapmalıdır.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. XIV) Bu nedenle eğitimden hukuka, her alanda kendi özümüze dönmek öncelikli sorumluluğumuz olmalıdır.

650

Ne yazık ki, “Batı, dini felsefeleştirirken Doğu, gelenekselleştirmiştir.” (Süphandağı, s. 15) Kaynaklarımıza, geleneğimizi ihmal etmeden yeniden bakmalıyız. Bu konuda, ‘Tefsir, hadis, fıkıh, İslam tarihi, kelam gibi ana dallardaki usul, ıstılah, tarih çalışmaları bütüncül olarak ele alınmalı ve ‘Rical, tabakat, mevzuat, israiliyat, Müşkilü’l-Kur’an, Muhtelifü’l-Hadis’ gibi ilim dalları yeniden aktif hale getirilmelidir.

“Müslümanların Hz İsa’ya olan saygın bakış açısı uygun dille anlatılmalıdır. Bir oksidentalist araştırma merkezi kurulmalı, dini ve dili iyi bilen araştırmacı, akademisyen ve entelektüeller yetiştirilmelidir. İyi bir dil eğitimi çok önemlidir. Müslümanların protesto kültürünü geliştirmeleri de gerekmektedir. Soğukkanlı tepkiler konusunda toplum bilinçlenmelidir. İslam, politik bir dille değil, poetik-şiirsel-edebi bir dille anlatılmalıdır. Batıda Hz Peygamber hakkındaki negatif iddialar tespit edilmeli ve modern metodolojiler kullanılarak bunlara uygun cevaplar verilmelidir. Oryantalistlerin kendi aralarındaki reddiyelerden de istifade edilmelidir. Hz Peygamberin yönetici konumunda bulunurken, 'ötekilere' yönelik adaletli muameleleri, söz ve uygulamaları mukayeselerle anlatılmalıdır. Hz Peygamber'in insanlığa esasen ne tür-büyük katkılar ve insani değerler kattığı anlatılmalıdır. Hz Peygamberin dönemindeki uygulamalarına bakılarak, günümüze dönük evrensel ne tür mesajlar verdiğinin üzerinde durulmalıdır. Doğru peygamber imajı, yepyeni bir dünyanın kurulmasında da öncü rol oynayacaktır. Batıda peygamberimize yönelik söylemleri izleyip, uygun yollarla onlarla mücadele için stratejiler belirleyen bir merkez oluşturulmalıdır. İslam ülkelerinin bu tür temel meselelerdeki siyasi birliği ve ortak tutumu ancak sonuç alıcı olabilir. Reaksiyoner ve şiddet/hakarete yol açan gösteriler ve tutumların Batıda, 'İslam şiddet yanlısıdır' yönünde aleyhte kullanıldığı unutulmamalıdır.” (Hıdır, s. 406-417)

“Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz. Batıda İslamiyet hakkında yanlış fikirlere dayalı gerçek dışı o kadar çok yargılarda bulunulmuştur ki, hakiki islamiyetin ne olduğu hususunda fikir sahibi olmak çok güçtür.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 9, 183) "İslam gerçeğini bütün insanlığa anlatmak bizim kaçınılmaz görevlerimizdendir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 15) “Ümmet olarak daha ne kadar bizzat kendi kitabımız, peygamberimiz, inancımız ve kültürümüzle ilgili alanlarda yapılanlara seyirci kalacağız? Bizi üzen davranışlar karşısında eli kolu bağlı ve daima seyirci koltuğunda oturmakla mı yetineceğiz? Unutmamalıdır ki onların kuvvetli görünmelerinin nedeni bizim zayıf oluşumuzdandır.” (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 12) “Oryantalistler, gücünü bizim zaafiyetimizden almaktadır.” (Hamdi Zakzük, s. 115) İngiltere sömürge bakanı Gladstone'un Ocak 1938 yılında, İngiltere hükümet başkanına sunduğu raporda şunları yazmaktadır: “Savaş bize öğretti ki, İslam birliği, İngiltere imparatorluğunun sakınması ve mücadele etmesi gereken en büyük tehlikedir. Sadece imparatorluğun değil, Fransa'nın da aynı şeyi yapması lazımdır. Ne mutlu bize ki, halifelik gitti. Bir daha geri dönmemesini temenni ederim.” (Hamdi Zakzük, s. 88)

Öncelikle "Biz kendimizi anlatmalıyız. İslam dünyası ciddi anlamda organize olmadığı ve birliktelik sergileyemediği için sonuçta güçlü bir kamuoyu da oluşturamamaktadır." (Doç. Dr. Serhat Ulağlı, Yeni Şafak, 18.01.2015) Bize düşen "Öncelikli olarak, Batı'nın zihnen ve fiilen işgalini görmek, bu çifte işgali yok etmenin yollarını bulmak." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 20.01.2018) ve İslam'a saldıran, hakaret/iftira eden her türlü film, kitap gibi çalışmalara bağırarak, yıkarak, öfkeli görüntüler sergileyerek değil, yine aynı araçları (Kitap, film, internet sitesi) kullanarak, vahyin aydınlığında bilimsel, tarihi belgelerle ve akılcı cevaplar vermek olmalıdır. Günümüzde ilahi mesajı doğru metotlarla toplumla buluşturmak sorumluluğu, her Müslüman'ın üzerine düşen en önemli görevlerdendir. "Her şeyden önce Müslümanlar açısından, yeni metot ve stratejiler belirlenerek sistemli bir "imaj restorasyonu" çalışması yapılması zorundadır. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 40) Öncelikle sergilememiz gereken tutum, reaksiyoner olmaktan ziyade aksiyoner ve nitelikli adımlar olmalı, tebliğden ziyade temsil öncelenmelidir. Hz Peygambere yönelik her saldırıya, medeni tarzda, akademik/ilmi yanıt vermeli, bunu yapamıyorsak şiddete yol açan gösteriler yapmaktan uzak durmalıyız." (Hıdır, s. 405) "Oryantalizm ve misyonerliğin kalıntılarından Müslümanlar kendilerini temizlenmeye çalışmalıdır. Müslüman kuruluşlar misyonerlik ve oryantalizme karşı koyma gereğini bile doğru dürüst anlamamaktadır. Oryantalistlerin İslam aleyhine yaptıkları konuşmaları cevaplandıracak birimlerinin oluşturulması gerekir. Oryantalizmin söylediklerine birçoklarımız, "boş sözler" der geçeriz. Ama bunlar, bizimle savaşırken düşmanlarımızın kullandığı silah ve ateştir. Demir ve ateşe ancak demir ve ateşle karşılık verilir. Bilim alanında demir ve ateş ise, çalışmak, sürekli çok çalışmaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 219, 222, 268) "Bu yüzyılın en büyük ayıbı, 'İslam dinini yalan ve Hz. Muhammed'in aldatici ve yalanı yaldızlayıcı bir kişi olduğunu sananların sözlerini dinlemektir.' Bu gibi akılsızca ve utanmazca sözlere savaş açmamızın zamanı gelmiştir." (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s.458) "Onların hücumlarına, sağlam metotlar geliştirmek suretiyle yapılacak ilmi araştırmalardan elde edilecek fikirlerle karşı çıkmak gerekmektedir. 'Müslümanların görevi, emperyalist ve oryantalistlerin düşmanlarımız olduğu gerçeğini hatırlamaktır.' Oryantalistlerin iftiralarını çürütmek, biz Müslümanların görevi olmuştur." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 5) "Batı, medyanın ve sanatın gücünü kullanarak terörün en büyük mağduru olduğu izlenimini yaratmaktadır. Kuşkusuz medya ve sanatın gücüyle başa çıkmanın en iyi yolu bu konuda yakınmak değil, sanat ve medyanın gücünü kullanarak haklı olduğunu göstermektir." (Emre Dorman, Hürriyet, 18 Haziran 2017) "İslam dünyası birkaç asırdır gaflet uykusundadır. Uyanışın gerçekleşmesi, karşı tarafın hücumlarını bertaraf etmenin yanı sıra, fikren karşı hücumla geçmekle mümkün olacaktır." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 36) "Günümüzde, İslam'ı gerçek yüzü ile tanıtmaya her zamankinden çok daha fazla ihtiyaç

vardır." (Emine Ögüt, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 8) "Oryantalistik çalışmalar ciddi bir şekilde ele alınmalı ve her yönüyle incelenip gerekli cevaplar verilmelidir. Müslümanların yapacağı en önemli çalışma, her iddianın hakkını vermeye çalışarak gerekli cevap ve açıklamalarda bulunmaktadır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 8, 174) "Oryantalizm kuşkusuz süttan çıkmış ak kaşık değildir ama, hatalarımızı yalnızca başkaları objektif olmayan amaçlarla konuşuyorlar diye reddetmek başımıza daha fazla çorap örebilir. Bu aşamada bizim kültürel görevimiz, gerilik boğasını boynuzlarından yakalamak ve başkalarının bizim hakkımızda çizdikleri resmi (bu resim kasten çarpıtılmış olsa bile) eleştirmeden önce kendimizi eleştirmektir." (Prof. Fuad Zakaria, Naqd al-Istishraq wa'azmat al-thaqafa al-Arabiyya al-mu'aşira, Fıkr, 10, 1980, s. 75) Ayrıca, "Hiçliğin kucağında çırpınan yerli seyyar ateistlere de el uzatmalıyız; Bunu kalpleri taşlaşmadan mühürlenmeden yapmalıyız." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Adnan Bülent Baloglu, s. 88) "Günümüzde bilhassa internette 'yeni ateizmin' en çok destekçi bulan ateist ekol olduğu söylenebilir. Bu noktada Müslümanlara düşen internette ilgi gören bu iddiaların geçersiz olduğunu tarih, felsefe ve sosyolojinin tanıklığından da faydalanarak göstermek olmalıdır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 101) "Müslüman entelektüellerin dinin temel meselelerini rasyonel, makul bir şekilde izah etmesi gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, s. 108, 117) "Din hizmetleri açısından internet merkezli alana daha fazla önem verilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Bu konuda diyanet işlerine, akademisyenlere önemli görevler düşmektedir. İnsanımızın sorunlarına ve sorularına doğru, gerçekçi ve makul cevaplar aranması zorunludur. Gençleri bu sanal alemde yalnız bırakmamak ve onların dünyalarına iştirak etmek ve bir şekilde doğru bilgiye erişimlerini sağlamak son derece önemlidir. (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 81, 263) Evet, ne yazık ki günümüzde "Bilimsel cihad hala dar bir çerçevededir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 22) Az da olsa "Kimi gayretli İslam alimleri, oryantalistlerin çalışmalarına ve İslami konuları araştırırken taşıdıkları art niyetlere eğilerek, faaliyetlerinin gerçek yüzünü ortaya koymuşlardır. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 23) Ancak oryantalistlerin hücumlarına karşı koymak "ihtiyacı karşılamayan ferdi gayret ve teşebbüsler" (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 12) ile mümkün değildir. "Oryantalistlere karşı "Ferdî plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 405) Geçmişten günümüze, Mekkeli müşriklerden oryantalistlere, değişen sadece iftiracıların adları ve dinleridir. Ama ne olursa olsun sonuç değişmeyecek ve cahiliye dönemi nasıl son buldu ise günümüzün 'bilinçli cehaletide' bir gün son bulacaktır, bi-iznillah. "Andolsun onların söylediklerinin senin göğsünü daralttığını biliyoruz." (Hicr, 97; Hud, 12) "Sen, sana buyurulanı açıkça duyur, müşriklere aldırış etme! {95-96} Allah'ın yanında başka bir tanrı daha edinen o alaycılara karşı biz senin yanındayız. Onlar ileride anlayacaklar!" (Hicr, 94-96) "Onların söylediklerinden dolayı canın sıkılarak sana vahyedilen âyetlerin bir kısmının tebliğini terke edecek değilsin ya! Sen ancak bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir." (Hud, 12)

"Meselenin çözümü için bir medeniyet yüzleşmesine gidilmesi ve mevcut 'öteki'leştirmenin 'ötesi'ne geçilmesi gerekir. Ben ile öteki arasındaki ayrımı mutlak manada ortadan kaldırmak mümkün değildir. Buna gerek de yoktur ama öteki ile yapıcı, insani, üretken, adil, saygılı bir ilişki kurulabilir. Önyargılardan arındırılmış bir İslam-Batı tartışması, modernlik, akıl, birey, özgürlük ve gelenek konularında daha derinlikli ve ufuk açıcı bakış açılarının gelişmesine katkı sunabilir. Yeter ki biz, sözümüzü güzelce söylemeye (Nahl, 125; Taha, 44; Ali İmran, 159), dostluk elimizi uzatmaya devam edelim. Bir arada yaşamının en aşağı şartı, 'herkesin kendi kalarak ortak iyi de' uzlaşmasıdır. İslam ve Batı Medeniyetleri 'iyilikte yarışan topluluklar.' (Maide, 48) oldukları zaman bölgesel ve küresel barışa katkıda bulunacaklardır." (İbrahim Kalın, Derin Tarih, s. 1, 40, 53; sayı: 70, Ocak 2018) "Kur'an'ın, iyi ve övgüye layık olanı (Maruf) emretme ve ahlaken kötü ve nefret edileni (Münker) yasaklama çağrısı, belli bir kültüre has bir emir değildir. Dini geleneklerine bakmaksızın bütün halklara hitap eder." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s 220) "Yapılması gereken, İslam

geleneğindeki zengin tecrübeyi eleştirel bir gözle değerlendirmek ve barış, savaş, bir arada yaşama ve çoğulculuk gibi temel kavramları bu tecrübe ışığında yeniden ele almaktır. İslam medeniyeti kozmopolittir. Bir değerler hiyerarşisine tabi olarak farklılıkların bir arada yaşandığı kültür vizyonu, Bağdat'tan Endülüs'e İslam topraklarına hakim olan bir bakış açısıydı." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 229, 252) İslam'ın, Batı medeniyetinden farklı olarak, bir arada yaşama kültürünü Cemil Meriç şöyle tanımlamaktadır: "Batı, kültürün vatanıdır, Doğu İrfan'ın. İrfan, düşüncenin bütün kutuplarını kucaklayan bir kelimedir, 'ayırılmaz' birleştirir." (Cemil Meriç, Kültürden İrfana, s. 33) "İslam; İspanya, Sicilya, Malta, Yugoslavya ve Balkanların Batılı bir dini, Hristiyanlık; Suriye, Mısır ve kuzey Afrika'nın Doğulu bir dini olarak gönderme yapabiliriz." (Bryan S. Turner, s. 121) "İspanya Kralı Ferdinand ve Kraliçe İsabella'nın orduları reconquista olarak bilinen, İspanya'daki Endülüs Emevi devletini işgal hareketini tamamladığında, sadece İslam'ın Avrupa'daki tarihi sona ermedi, aynı zamanda Avrupa tarihinin gördüğü en kapsamlı 'bir arada yaşama tecrübesi' olan 'convivencia'da yine trajik bir şekilde tarihe gömüldü. Böylece Yahudi, Müslüman ve Hristiyanların beş asırdan fazla süren ortak bir medeniyet inşa etme çabası, reconquista ile sona erdi. Belki şöyle de diyebiliriz, Müslümanların İspanya'da örneğini gösterdikleri bu çok dinli medeniyet aslında Batılı ile ortaklaşa kurulmadı. Onu Müslümanlar tek başlarına kurdular, diğerlerini de buna dahil edip himaye ettiler. Böyle düşünüyorum ve bu nokta bence önemli. Ötekini tolere edip idare edemeyen bir anlayış medeniyet kuramaz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 26.8.18)

Yapılması gerekenler

Öncelikli hedefimiz; Batı kültürü karşısında eziklikten kurtulmak olmalıdır! Bunun için gerek tarihi köklerimizden gerek kaynaklarımızdan hareketle geleceğe dönük dinamizmi harekete geçirecek enerji bizde fazlası ile vardır.

Beyrut Safir Gazetesi Sahibi Talal Selman'ın Milliyet Gazetesi Yazarı Can Dündar'a söylediği, "Doğu'da bir numaralı devlettiniz, Batı'da son numarala olmayı tercih ettiniz." sözünün benzerini merhum Erol Güngör'de ifade etmektedir: "Avrupa Ortak Pazarının kuyruğu mu, yoksa Ortadoğu'nun başı mı olacağız? Bize düşman olan ve düşman kalacak olan bir medeniyetin çöpçülük hizmetini mi yoksa kendi medeniyetimizin öncülüğünü mü yapacağız?" (Erol Güngör, Kültür Değişmesi ve Milliyetçilik, s. 266)

"Kendimiz kalarak ötekine açılmayı öğrenmek zorundayız." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 10) "İslam medeniyeti kendi dışındaki din ve kültürleri kucaklayabilecek esnekliğe sahip bir dünya görüşüne dayanmaktadır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 19) "İslam ve Batı Medeniyetleri, 'iyilikte yarışan topluluklar' (Maide, 48) oldukları zaman Barış'a ulaşılacaktır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 21) "Dr. Mustafa es-Sıbaî: "Bizim, Batılıların kültürünü araştıracağımız, onların din, ilim ve medeniyetini tenkit edeceğimiz bir gün gelecektir." demektedir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 126)

O gün artık gelmiştir. "Oksidentalizm Doğunun özgürleşme hareketleri ile ortaya çıkmış, Fransızca 'occident' kelimesinden türemiştir. Türkçe 'Batı bilimi' şeklinde tercüme edilebilecek bu kavram garbiyat veya istiğrab kavramı ile de ifade edilebilir." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 65) Oksidentalizm, 'Batı'yı anlamaya çalışma ve karşı söylem üretmeye çalışılma' sürecidir. "Oksidentalizm, medeniyetler tarihi yazımında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hakimiyet düşüncesi gözükmüyor." (Hasan Hanefi, "Oryantalizmden Oksidentalizme", Uluslararası Oryantalizm Sempozyumu, s. 80-82; Alim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 60) "Müslüman'a yakışan, Kur'an'ın bakış açısı ile olayları değerlendirmektir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 55) Bu konuda ana eksenimizi de, "Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletten alıkoymasın." (Maide, 7) ayeti oluşturmalıdır. "Batı bir coğrafyadan daha çok bir

yaşam tarzıdır.” (Abdullah Metin, s. 76) “Oksidentalizm öncelikle Doğu'yu çalışmalı ve kendi saf'ben'ini ortaya koymalıdır.” (Abdullah Metin, s. 72) “Oksidentalizm, Ben'i ortaya koyacak, Batı'nın gözlüklerini çıkaracak, hem kendi toplumuna hem de Batı toplumuna kendi gözlükleriyle bakacaktır ve sonuçta kendini tanımanın özgüveni ile görevini daha doğru şekilde yerine getirecektir.” (Abdullah Metin, s. 145) Oksidentalizmin temeli, modernleşmeye tepki ve sömürgelerin bağımsızlıklarını kazanırken kullandıklarına dayanır. (Abdullah Metin, s. 98) "Nasıl Avrupalıların başkalarını çözümlemeye hakları varsa, başkalarının da Batıyı çözümlemeye hakları vardır." (Samir Amin, Avrupa-merkezilik, s. 125) Oksidentalizm bağımsızlık mücadeleleri ile paralellik gösterir, bu mücadele ikinci dünya savaşında başlamıştır. (Abdullah Metin, s. 105) “İslam ülkeleri bağımsızlaşmıştır ama işgalciler kültürleriyle beraber tekrar geri dönmüş, zihinleri işgal etmiştir. Oksidentalizm, Batı'yı uyarırken, Doğu'yu da uyandırma gayreti içindedir. Sadece askeri değil, ekonomik ve kültürel işgalden de kurtulunması gerekmektedir. Oksidentalizm kültürler arası bir dengeyi savunur... Sanki Avrupa dışı halkların varlığı, Avrupa tarafından bilinmelerine bağlıdır.” (Abdullah Metin, s. 111-13) Kısaca oksidentalizm, önce kendini tanıma, sonra tanıtmaya ve ötekileştirmeden muhatabını tanımak demektir. Sömürgecilik karşıtıdır ve insani/dini/ticari iletişime açıktır.

Karşı çıkmamız gereken bakış açısına bir örnek, Amerikalı tarihçi ve yazar, Cumhuriyetçi ve İsrail yanlısı tezleri savunmakla ünlü Daniel Pipes: “Komünizmi yendik şimdi sıra İslamcılarda! Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasının yollarını arayan bir hükümete karşı çok katyım. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasının yollarını arayan bir hükümet, hareket veya kişiler neredeyse her ülkede oldukça küçük bir azınlık. Hiçbir yerde çoğunluk değiller ve evet, onlara karşı çok katyım.” (Aksam, 08 Ocak 2013) Siyonist bu yazar, 70 senedir Filistin’lilere kan kusturan ve Yahudi şeaırtı ile yönetilen İsrail’e veya son 250 senedir dünyayı sömüren Hristiyan hukukuna değilde, dünyaya adaleti ve birlikte yaşamayı öğreten, İslamcılık adı altında İslam’a sadece ‘katı’ şekilde karşı çıkmaktadır!

Oryantalizmin amacı hammadde, toprak ve iş gücünde dahil hakimiyet kurmaktır. Oksidentalizm amacı ‘ben’i önyargılardan kurtarmak ve ötekini aydınlatmaktır. Oryantalizm egoist ve ırkçıdır. Oksidentalizmde kendini müdafaa vardır. (Abdullah Metin, s. 8) Oryantalizm ile önce sömürgecilik sonra zihinsel işgal amaçlanırken, oksidentalizm ile bir özgürleşme hareketine girilir. (Abdullah Metin, s. 12)

“İslam, Yahudi ve Hristiyanlara hukuki bir statü vermiş, din özgürlüklerini güvence altına almıştır ki, dinler tarihinde bu ilk defa olan bir şeydir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 49) “Yaklaşık 400 yıl boyunca Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanlarla özgür fakat rekabetçi bir ortamda, ortak bir kültürün inşasına katkıda bulunmuş ve birbirlerinden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. Endülüs kültürü, iki dünyanın barış içinde yaşayabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek olarak tarihe geçecektir. Endülüs’te farklılıklar bir çatışma gerekçesi değil, iyi ve güzel olan da yarış için bir zemin oluşturmuştur.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s.85-93) “Yapılması gereken, Yahudi, Hristiyan ve Müslümanları ortak ahlaki ve manevi değerlerde buluşmaya davet etmektir. Kendimiz kalarak evrensel değerlere sahip çıkabildiğimiz gün, yerel olanla evrensel olan arasındaki gerilimde bitecektir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 183)

Tabii bizi ‘öteki’leştiren Batı’ya da büyük görevler düşmektedir: "Politik düzeyde olduğu kadar, dini düzeyde de İslam'la bir uzlaşma sağlamak Batının en başta gelen hedefleri arasında yer alması gerektiği gibi, geleceği için de son derece zorunludur." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 53) Avrupa'da on milyonlarca Müslüman yaşamaktadır ve bu, İslam'ın artık bizzat Avrupa'nın içinde yaşadığını göstermektedir. Jack Goody'nin Batılılara teklifi ise, İslam'la çatışmayı bir tarafa bırakıp onu anlamak için çaba göstermeleri gerektiği şeklindedir: “Çatışmayı azaltmak

istiyorsak, bu dinin geçmişi ve bugünü hakkında bir şeyleri anlamaya ihtiyacımız vardır. Bu fevkalade başarılı olmuş dünya çapındaki dinin amaç ve etkilerini değerlendirmek, onu ehli kitaptan biri olarak ele almak zorundayız.” Tarımı unutan bir kıtaya sulama tekniklerini öğretmekten tutun da, hoşgörü ve bir arada yaşama pratiğinin cennetini tesis etmeye kadar yığınla olgunun Avrupa'ya, İslam kanalından taşındığı net bir biçimde Goody'nin yazdığı kitapta açıkça ifade edilmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 11, 12) “Sorun ancak siyasi ve toplumsal bir perspektifle çözülebilir. Batı, Yakın Doğu'ya ilişkin politikaları konusunda Müslüman çoğunluğun taleplerine karşı farklı tutum geliştirene dek, saldırılar sürecektir. İşgal, gerginlikleri daha da artıracaktır. İslam, asla faşizmin bir çeşidi değildir. Bu yüzden onunla uzlaşmak zorundasınız; Tıpkı Güney Afrika'da ve Amerika'nın güneyinde beyazların siyahlarla anlaşması gibi.” (Goody, s. 18) İslam hakkında peşin hükümlü olmaktan kaçınmamız gerekir. (Goody, s. 24) Avrupa, hiçbir zaman tamamen izole olmuş ve tamamen Hristiyan kalmış bir kıta değildir. İslam'a dönersek, onun ortaya çıkışını Hristiyan Avrupa'ya el koyması olarak görmemek gerekir, zira Hristiyanlıkta aynı şeyi Yahudilik için yapmıştır. Bu üç dinin de, var olmaya hakkı vardır. Hepsi Avrupa'nın birer parçasıdır. (Goody, s. 32) Büyük enerji tüketimine sahip Batı dünyası, Ortadoğu petrolüne muhtaçtır. (Goody, s. 20) Doğu, Avrupalılar için daima siyasi bir ilgi kaynağı olmuştur; önce Grekler ve daha sonra Romalılar doğuda büyük imparatorluklar kurmuştur. 'Öteki', coğrafi olarak hiçbir zaman ayrı olmamış, hep aramızda olmuştur. İslam geçmişte de öteki değildi, şimdi de değildir. Müslümanlar artık Avrupa sahnesinin bir parçası haline gelmişlerdir.” (Goody, s. 34, 36, 213) İslam'ın Avrupa'ya gelişi daha çok, Yahudilik ve Hristiyanlığın Avrupaya gelişine benzemektedir. Zira Hristiyan ve Yahudiler Avrupa'ya geldiklerinde, önceki rejimlere entegre olmak yerine, onlarla çatışmış ve onları dönüştürmüştür. İslam, hiçbir zaman 'öteki' yani Doğu olmamış, tam tersine her zaman Avrupalıların hayatının bir parçası olmuştur. İslam'ın önemini takdir etmeliyiz. Müslümanlar, Hristiyan bir ortamda kendi dini kimliklerini muhafaza etmek istemektedirler. Noel, Paskalya, azizler ve diğer tatiller, Hristiyanlık dinine dayanmaktadır. Müslümanları gurbet havasından kurtarıp, kendilerini evde hissetmelerini sağlayacak 'çok kültürlülük' gibi bir anlayış uygulanabilecek midir? Avrupa, göçmenlerin Hristiyan gibi davranmaları dışında bir çözüme yanaşmamaktadır. Göçmenler güvenlerini kısmen İslam'dan, daha doğrusu gurbette yeniden doğan İslam'dan almaktadır. Almanya'da Türkler ayrımcılığa uğradıkları için tıpkı Fransa'dakiler gibi, İslam'a sarılmaktadır. Müslüman gruplarının diğer Müslüman güçlerden yardım alması olgusu, Yahudi cemaatinin İsrail'e yaptığı yardımlar bağlamında ele alınması gereken bir konudur. Her halükarda İslam'ı dünyamızı bir parçası olarak kabul etmek durumundayız; tıpkı geçmişimizin bir parçası olduğu gibi. (Goody, s. 128, 132, 136, 138-140, 144-145) Avrupa'da din, kimlik ile özdeşleşmiştir. (N. Daniel, The Arabs and the Medieval Europe, s. 303) Din, kimliğin asli unsurlarından biridir. Amerikalı Yahudiler hiçbir zaman Amerikalı olmamışlardır. Bu Yahudiler kendisini Yahudi olarak tanımlayan bir başka devlete yani İsrail'e destek vermektedirler. Bu durum, gelecekte Avrupa'daki Müslüman toplulukların intibakına ve onların ortaya koyacakları siyasi hareketlere de model teşkil edecektir. (Goody, s. 170, 171)

Konuyu tamamlayan, ‘Ateistlere cevaplar’, ‘Hz Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazıları tavsiye ederiz.

Oryantalistler ve Hz Muhammed

Hz Muhammed’in samimiyetinin ve peygamberliğinin delilleri

Oryantalistler Hz Muhammed’in maddi menfaat için Kur’an’ı yazdığını, amacının saltanat, makam, para ve dünyevi zevkler olduğunu ileri sürer. Bu konu detaylı olarak, ‘Kur’an kaynağı nedir?’ adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır. Bu yazımızda ise Hz Muhammed’in samimi, dürüst, dünyavi hırslar peşinde olmayan ve Kur’an’ı yazmadığını delilleri ile okuyucuya sınacağız.

“Hz Muhammed’in peygamberliğindeki samimiyetine nasıl inanalım? On beş asır öncesine gidelim, putlara tapılıyor, içki su gibi içiliyor, kadınlar satılıyor, zina son derece yaygın, güçlü zayıfı eziyor ve insanlar ölçüsüz, azgınca bir hayat yaşıyor. Böyle bir toplum içinde bir kişi çıkıyor ve insanları tek olan Allah’a ibadet etmeye çağırarak, yukarıda saydığımız tüm kötü alışkanlıkları bırakmaya davet ediyor. Bunu yaparken nasıl karşılık göreceğini de gayet iyi biliyor. Öldürülme tehlikesi ile karşı karşıya geleceğinin de farkında. Fakat o, Rabb’inden aldığı emir ile tüm bunlara aldırış etmeksizin vazifesini yapıyor. İşin dikkat çeken yanı, bu zatın davet etmiş olduğu şeyler insan nefsinin arzuladığı şeyler de değildir. Aksine nefsin zorlanacağı şeylere davet ediyor çevresini. Oruç var, zina yasak vd. İnsanların hem nefislerinin hoşuna gitmeyen hem de canlarını kaybetmesiyle sonuçlanabilecek olan bu olumlu tepkiye onları iten şey neydi? Bu öyle bir cazibe gücüydü ki, ekonomik imkanlar ve askeri güçle elde edilemezdi. Bu bambaşka bir şeydi. O kadar başka bir şeydi ki, savaşlarda onun ashabı ona bir zarar gelmesin diye başlarını ona yönelen okların önüne atıyorlardı. Bu o kadar başka bir cazibeydi ki, asırlardır ve bugün milyarlarca Müslüman, hep aynı aşkla bağlanmıştır ona. Müslümanlar sırf o yapmış diye, binlerce sünneti bir askeri disiplin edasıyla yerine getiriyor. On beş asırdır Müslümanlar ağızlarını içkiyi sürmüyorlar. İçki bulunan sofraya oturmuyorlar bile. Milyarlarca insan üzerinde oluşturulmuş olan bu etkinin Nübüvvet gücünden başka bir izahı olabilir mi? Bugün sigara kutularının üzerinde bile sigara içmek sizi öldürür yazıyorken, pek de etkili olmuyor. Dünyada hiç kimse onun kadar sevilmedi ve sevilmeyecek. Hiç kimse onun kadar takip ve taklit edilmedi, edilmiyor. Bir insan eğer bu durumu kendi gayreti, kabiliyeti, imkanı ile elde edebiliyorsa, neden bunlara sahip ve talip olan birçok insan için böyle bir şey söz konusu olmadı?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 215-219)

Maddi menfaat elde etmek isteyen bir insan, toplumda kökleşmiş ve benimsenmiş yanlışlara (içki, kumar, fuhuş v.b) savaş açıp, üstüne bir de maddi ve bedeni açıdan insana zor gelecek işleri (namazdan, oruç zekata) insanlara zorunlu kılar mı? Amaç taraftar toplamaksa akla epey aykırı bir yöntem değil midir bu metot? Yoksa amaç ego tatmini ve krallık değil mi idi?!

Amaç kendini yüceltmek olsa, neden yazdığı (!) kitapta kendini defalarca (Enfal, 68; Tevbe, 43; Tahrir, 1; Tevbe, 80; Kehf, 28; Nisa, 105; Yunus, 42,99; Abese, 10) hatalarından dolayı azarlanıp, hatalarını ortaya döksün, yüzlerce yıl sonra bile okunmasına neden olsun? Hem 'tek' olmak varken neden tüm peygamberler arasında son sırada yer aldığını (Hatemu’l-Enbiya) ilan etsin? Diğer peygamberlerin açığını sayarak kendini yüceltmek varken, kendi hatalarını ortaya döküp diğerlerini yüceltsin? Diğer peygamberlerin mucizeleri sayılırken neden kendisinin hiçbir mucizesi Kur’an’da açıkça yer almasın? Fetih suresi, 27. ayete bakıyoruz, müthiş bir özgüven. Halbuki o anda, Hudeybiye anlaşması ile Kabe’ye ziyaret yapılamamış ve görünüşte Müslümanlar aleyhine olan bir anlaşma imzalanmıştır. Ama ayete bakıyoruz, 'güven

inde başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz.' buyrulmaktadır. Bu ayeti kime güvenerek kitabına (!) koymuştur? Mekke'de, o zor ve zulüm, işkence altında yaşanan 12 yılın tam ortasında inen Zümer suresi 39-40. ayetlerde de aynı kendinden emin tutum göze çarpmaktadır: "De ki: Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişiyi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!" Bu fütursuz/korkusuz, kendinden emin tavrı her peygamberde görmek mümkündür. Mesela, tanrı kral olduğunu ilan eden firavun, Hz Musa'nın yüzüne karşı kendisini öldürme tehdidinde bulununca, Hz Musa tek başına onun yüzüne şöyle haykırmakta idi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım." (Mümin, 27) Hz Resul'ün tek başına başladığı o zorlu yolda her zaman tek dayanağı Allah (azze ve celle) olmuştur! Şura, 10: "İşte o Allah benim Rabbimdir; yalnız O'na güvenip dayanmışımdır ve daima O'na yönelirim." Menfaat için, kral olmak için yola çıkan biri (!) şu sözleri neden insanlara söyler? "Ben de öleceğim, ben de insanım, Allah'ın hazineleri yanımda demiyorum, ben melek değilim, bende 'sizin gibi' vahye uyuyorum." (Zümer, 30; En'am, 50; Kehf, 110) "Beni Allah'ın bana verdiği makamın üstüne (Hristiyanların Hz İsa'ya yaptığı gibi) çıkarmayın." (Hanbel, III/154) Hazreti Muhammed, ticaretten siyasete, sosyal hayattan aile hayatına, hayatın her alanında, her kademedede, her çeşit durumla karşı karşıya gelmiş; olumlu olumsuz, müspet menfi her türlü olayla karşılaşmış ama her zaman çizgisini, ahlakını, fedakarlığını, sevecenliğini muhafaza etmiştir. Zafer kazandığında da mutlu olduğunda da; kaybettiğinde de üzüldüğünde de; toplum içinde de, ailesi arasında da hep aynı çizgiyi korumak, üstün niteliklere, ahlaka sahip olmayı gerektirir. Onu lider, örnek şahsiyet yapan da budur. Okuma bilmeyen ('ümme peygamber' adlı yazımıza bakılabilir.) bir kişi kitap yazacak (!) ilham aldığı iddia edilen kaynaklara bakıyoruz hepsi birbiri ile tezat iddialar. ('Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca ortaya konan eser, edebi ve şair dolu bir ortamda herkese meydan okuyarak, hadi 'bir (tek sure veya ayet bile olsa) benzerini getirin' (İsra, 88; Hud, 13; Bakara, 24) diye çağrıda bulunacaktır. Bu nasıl bir özgüvendir? Ümmi olan biri Kur'an'daki bilimsel ayetleri nasıl yüzyıllar öncesinden keşfetti ('Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.) Romalıların yenildiği savaş daha tazeliğini korurken, bir kaç yıl içinde İran'ı yeneceklerini nereden bilebilir bir fani? O, Ebu Leheb'in imansız 15 yıl daha yaşayacağını nereden bilebildi? (Tebbet, 3) Kendi yazsa bu kitabı, en ihtiyaç duyduğu anlarda neden ayet indirmesin?! "İfk olayı, kıblenin değişmesi" konularında olduğu gibi. ('İfk hadisesi' ve 'ateistlere cevap' adlı yazılara bakılabilir.) Neden aylarca insanların konuşmasını engellenmedi ifk olayında, kible için istekli olduğunu ayet açıkça ifade ederken, neden yıllarca bekledi?! "Eğer Kur'an'ı kendi yazsa, peygamberin davasının ilk anında evren, yaşam ve toplum hakkındaki yöntem, düşünce ve anlayışlarını anlatmaya başlamasını gerekirdi. Ne var ki, vahyin başlangıcı tevhide çağrı ile başlamıştır. Bütün bunlar olurken, vahyin kesintiye uğradığı da oldu." (Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 38)

"Size ben, "Allah'ın hazineleri yanımdadır", demiyorum; gaybı da (geleceği de) bilmem. "Ben bir meleğim" de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, "Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez" de diyemem. Allah, onların içlerindeki daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum." (Hud, 31); "İslam'ı inkar edenler, "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir." dediler. De ki: Onu kendiliğinden değiştiremem, ben ancak bana vahyolunana uyarım." (Yunus, 15); "Gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek Müminlerden başka yana sapmasın. Nefsinin arzusuna uyan kişiye itaat etme." (Kehf, 28-29) (Ahzab, 63) "Eğer Muhammed kendisinin insanüstü bir varlık olduğunu ifade etseydi, buna inanacak birçok kimsenin çıkacağını tahmin etmek zor değildir. Fakat Kur'an Ondan, 'ben de sizin gibi bir insanım.' (Keyf, 110) diye duyurmasını istemektedir. Ayrıca Peygamberimiz, kıyametin ne zaman kopacağını bilmediğini Kur'an'da açıkça ilan etmektedir. Sahte dini liderler, kıyametin saatini bildiğini ileri sürerler. Kur'an'da Allah "Ne zaman gelip çatacak?" diye sana kıyamet saatini

sorarlar. De ki: Onun hakkındaki bilgi sadece Rabbimin katındadır.” buyurmaktadır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 198) Aynı şekilde ruh hakkında da kendisine sorulan sorulara, ‘pek az bilgiye sahip olduğu’ şeklinde cevap vermiştir.” (İsra, 85) Hz Muhammed, günümüze kadar bile hala içeriği çözülemeyen bu konularda zaman kazanacak cevaplar verip neden rakiplerini susturmamış da ellerine koz vermiştir? Rumların İranlıları birkaç yıl içinde yeneceğini bildiren (Rum, 3-4) ve bu gerçekleşen Hz Muhammed’in, kıyametle ilgili ‘300-500 sene sonra’ demesine engel olan ne idi? Bu açık sözlülük, öz güven ve Allah’a olan itaat/bağlılık! Bu kişi mi yalancı?!

"Batıdaki Hz. Muhammed imajı, aynı zamanda Kur'an ve İslam imajıdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 19, 22) Çünkü Norman Daniel'in dediği gibi: "Biz en fazla mesaimizi (Hz) Muhammed'in peygamber olmadığını ispat üzerine yoğunlaştırdık. Zira o peygamber değilse, Kur'an'da vahiy olmayacaktı." (Hıdır, s. 21) "Oryantalistler, dönemin ruhuna, ideolojilerine, inançlarına göre, oldukça fazla fanteziler, ideolojiler, tipler üretmiştir ki, bunlar gerçek tarihteki İslam peygamberi değildir." (M. Di Cesari, The Pseudo-historical Image of the Prophet Muhammed in Medieval Latin Literature, Giriş, VII) Anton Wessels: "Biz Batılılar, Ortaçağlardan bu yana bize sunulan (genelde negatif) bir Muhammed imajına sahibiz. Yapılan tasvirlerin gerçek kaynaklara dayanmayıp, temel olarak apolojetik/polemik bir amaca hizmet ettiği çok açıktır." (A. Wessels, Modern Biographies of the Life of the Prophet Muhammad in Arabic, Islamic Culture, XLIV/2, s. 99-105) "Hz Muhammed'in hayatı bütün yönleri ile alaya alındı, olaylar az veya çok abartıldı, neredeyse tanımayacak derecede çarpıtıldı, sağlam ve güvenilir bilgi planlı bir şekilde çürüğe çıkarıldı. İslam'ı ‘bazen sırf eğlence için, daha çok da kilisenin yüksek gayeleri için’ yalan yanlış anlattılar." (N. Daniel, Islam and the West, s. 244) İslam düşmanı Rudi Paret bile, Hz Muhammed'in "İnsani büyüklüğünü ve gururdan tamamı ile uzak olduğunu" itiraf etmektedir. (Paret, Kur'an üzerine makaleler, s. 119, 137) "Hz Muhammed'in hayatı, çok az insanın dayanabileceği mücadele ve zorluklarla geçmiş, Kendisi saraylarda yaşanmamış, içkili eğlence partileri düzenlenmemiş" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 263) ve "Hayatının yarısı aılıkla geçmiş, hiçbir zaman servet sahibi olmamıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 113) Ebu Cehil Hz Muhammed'e, ‘Biz seni yalanlamıyoruz. Fakat senin getirdiğin şeyleri yalanlıyoruz.’ demişti. (Taberi, tefsir, III/246; Tizmizi, Tefsiru Sure 6) Çünkü Ona kavmi, ‘Emin’ lakabını vermişti. (Kadı İyaz, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa, I/270) Peygamberliğini ilk açıkladığında, ‘Size dağın arkasında düşman var desem inanır mısınız?’ diye sorunca, 'Evet, Biz senin doğruluğunu tasdik ederiz. Çünkü şimdiye kadar sende doğruluktan başka bir şey görmedik. Sen yanımda yalanla itham edilmiş bir insan değilsin’ demişlerdir. (İbn Sa'd, Tabakat, I/199-200; Buharî, Sahih, III/171: Müslim, Sahih, I/133-135; Taberî, Tarih, II/ 216) Hatta "Medine'ye göç ederken, ona zulmeden insanlardan bazılarının emanetleri hala kendisindeydi." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 106) Peygamberliği kabul etmeyenler, ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmiştir. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493; İbn İshak, Sire, II/138, İbn Sa'd, Tabakatü'l-kübra, III/22, Mesudi, Murucu'z-Zeheb, II/285, Muhibbul-Taberi, Rıyadu'n-nadra, II/211; Ebu'l-Fida, el-Bidaye ve'n-nihaye, III/197; Ahmed Zeyni Dahlan, Sire, I/69)

“Kur'an'da peygamberimizin kınanması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delilidir. Hz Peygamberin uydurması olsaydı, kendi kendini kınaması düşünülemezdi.” (Abdülcélil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 236) “Hristiyanlar Tevrat ve İnciliden çaldığını söylüyorlar. Gerçek bu şekilde olsa Muhammed, nasıl olurda kendisini kınayan, eleştiren ayetler söylesin ve bunları niçin eserine barındırsın?” (Mauell King, 17 Ocak 1915 yılında Theo Theoavnard kilisesinde verdiği konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 103)

Tevbe 43: “Allah seni af etsin. Onlara niçin izin verdin?” mealindeki ayetle Hz Muhammed'in yaptığı bir yanlışlık gözler önüne serilmektedir. İsra, 73. ayette “Allah, Hz Peygamberin müşriklere az da olsa bağlanma tehlikesi geçirdiğini beyan etmektedir. Ahzab, 37: “İnsanlardan korkuyordun.” Diye buyrulmaktadır. Görüldüğü gibi Hz Peygamber kendisine gelen vahye

müdahale bile edememektedir. Kur'an'ı Hazreti peygamberin kendisi yazsaydı, niçin Hz Peygamber içinden geçirdiği böyle olumsuzlukları deşifre ederek kendini sabote etsin? İsra, 86. Ayette de, “Gerçek şu ki, biz dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız; bundan sonra da sen bize karşı güvenip dayanacağın birini bulamazsın.” buyrulmaktadır. Abese, 1-10. ayetler de ise, “Yüzünü ekşitip başını çevirdi. Görme engelli o kişi geldi diye. Ama (ey Peygamber!) Sen nereden bileceksin, belki o kendini arındıracaktı. Yahut o bir öğüt alacak, bu öğüt kendisine fayda verecekti. Sen ise kendini her bakımdan ihtiyaçsız görenle ilgileniyorsun. Onun arınmamasından sen sorumlu tutulmayacaksın ki! Gönlünde Allah korkusu taşıyarak koşup sana geleni umursamıyorsun!” diye Hz Peygamber’in yanlış bir metot izlediği ifade edilmektedir. Halbuki Efendimiz sadece bir an için, boş bulunarak, anlık olarak o anki ortamdan rahatsız olmuştur. Ama hemen Allah’tan ‘anında’ adete azar işitmiştir. Bir anlık dalgınlıkla verdiği böyle bir tepkiden ötürü kimse kendi kendini bu şekilde eleştiremez. Böyle tenkit insan psikolojisine tamamen aykırıdır! Kasas, 56. ayette Allah, 'Kendi izni olmadıkça Hz peygamberin bile kimseyi hidayete erdirmeye gücü yetmeyeceğini' bildirmektedir. Kendini lider, önder yapmak için kutsal kitap yazdığı iddia edilen bir kişi, "Sizi cehennemden kurtarırım!" neden dememiştir? Öyle ya, yüzbinlerce kişi bir emri ile ölmeye hazırdır! Uhud savaşında Hz Hamza şehit edilmişti. İşkence yapıp, ciğeri çıkarılmış, kulak ve burnu kesilmişti. Hz Muhammed buna çok üzümü ve aynısını onlara yapacağını söylemişti. (Vakidi, I/290; İbni Hişam, II/95; Taberi, II/528) Ama nazil olan bir ayetle (Nahl, 126) intikam almasının önu kesilmiştir. Hz Muhammed kendini zora sokacak ve intikamını alma sözünü geri aldırtacak ayeti neden Kur'an'a yazmıştır!? İnsanları kandırmak için ilahi kitap uyduran bir insan yazdığı esere şu ayetleri neden ekler: "Hiçbir şey hakkında sakın ‘yarın şunu yapacağım’ deme! Ancak, ‘Allah dilerse, inşallah yapacağım’ de. Unuttuğun zaman Rabbini an ve ‘Umarım Rabbim beni, doğruya daha yakın olana eriştirir’ de." (Kehf, 23-24); “Eğer, biz sana sabır vermeseydik, neredeyse sen onlara birazcık meyledecektin. O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de azabını sana kat kat tattırırdık. Sonra, bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın.” (İsra, 74-75)

“Kur'an'da Hz Muhammed'in bazı hataları da düzeltmiştir. Halbuki Kitabı uydursaydı, kendisi ile ilgili inanılmaz/olağan üstü insan algısı oluşturmak için Kur'an'ı kullanması beklenirdi. Abese, 3, 7, 10; Tevbe, 43; İsra, 73-74; Enfal, 63 gibi Kur'an'daki ayetler Hz Muhammed'in hataları söyler ve bu ayetler O'nun Kur'an ile ikaz edilen, uyarılan bir insan olduğunu ortaya çıkarır.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 197, 198) Hz Muhammed, Allah'ın elçiliği vazifesine sıfırdan başlamıştır. İlim, siyasi güç, insan kaynağı ve ekonomik güç açısından, hepsinde sıfırdan görevine başlamıştır. Hz Muhammed'in yaşadığı bölgede ve dönemde bir felsefe okulu da, bir gözlemevi vasıtası ile evreni anlama çabası da yoktu. Hz Muhammed'in yaşadığı bölgede devlet tanımına uygun bir siyasi yapı da yoktu. Hazreti Muhammed'in düşmanları olan müşrikler, bu ‘Kur'an şehrin ileri gelenlerinden birisine indirilseydi ya’ (Zuhruf, 31) demişlerdir. Hz Muhammed, sıfır noktasındaki bir yetim olarak vazifesine başlamıştır. O dönemki Araplar kendi dinlerine bağlı cahil bir toplum idiler. Hz Muhammed radikal bir dönüşüm gerçekleştirmiştir. (Taslaman, s. 171-172) Lamartine, “Eldeki araçların kıtlığı, ulaşılan sonucun büyüklüğü bir kişinin dehasının ölçüleri ise, tarihteki hangi insan Muhammed'e bu hususta kafa tutabilir? İnsanın yüceliğinin ölçümü mümkün olsa, ondan daha büyük bir insan var mıdır, sorarız” demektedir. (Histoire de la Turquie, I/112, II/276-277; Michel Lelong, İslam'la Yüzleşen Batı, s. 35) Kur'an tüm evrenin sonunun geleceğini iddia eder, bu iddianın bilimsel açıdan doğruluğu Hz Muhammed'in döneminde anlaşılamamıştır. Birçok kimse, Hz Muhammed ile alay etmiştir. Menfaat için yalan söyleyen bir kimsenin böyle bir iddiada bulunması değil, bulunmaması gerekirdi! (Taslaman, s. 177) Hz Muhammed, birçok zaferine rağmen sade yaşantısından vazgeçmemiş, yaşamını değiştirmemiştir. (Ebu Davud, Tereccül I, (4161); İbn Mace, Zühd, 4. 3. Tirmizi, Zühd, 35, (2350); Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/83; İbn Mace, Zühd, 24; Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu's-Salihin Tercümesi, s. 174; Prof. Dr. Ahmet Yıldırım, Sade hayat ve din, Special Issue on the Proceedings of the 3rd ISCS Conference, July 2014, s. 328-339; Taslaman, s. 190) Hindistanlı psikolog ve felsefeci Koneru R. Rao, ‘Şartlar

değiştirdi ama Allah'ın elçisi değişmedi, zenginlikte ve yoksullukta aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi.” (Rao, Muhammed the Prophet of Islam, s. 24) diyerek bu gerçeği ifade etmektedir.

Karen Armstrong: “Hz. Muhammed gerek ruhsal ve gerekse politik anlamda muazzam bir başarıya kavuşmuştur. Bazı Batılı eleştirmenlerin iddia ettiğinin aksine, Hz. Muhammed'in vizyonu güç şehvetiyle lekelenmemiştir. Asla Tanrı merkezli olmaktan uzaklaşmamıştır.” (Karen Armstrong, İslam Peygamberinin Biyografisi Hazreti Muhammed (sav), s. 237, 240); Smith Bosworth: “Hz. Muhammed, caminin imamı olduğu gibi devletin de başıdır; O hem Sezar'dır, hem de Papa aynı anda; ancak Papa'nın gösterişinden yoksun bir Papa'dır. Sezar'ın Romalı tümeninden yoksun bir Sezar. Sabit bir ordusu olmayan, muhafızı bulunmayan, saraydan sabit bir geliri olmayan bu kişi, Muhammed'dir.” (Smith, Bosworth, Muhammed ve Muham-medilik, s. 92); Irvving Washington'a göre, “onun büyük askeri zaferleri, onda ne gurur, ne de mağrur bir sevinç uyandırmıştı. En güçlü zamanlarında dahi o, sade bir yaşam sürdü. Bir odaya girdiğinde, biraz fazla saygı gösterilse gerçekten üzüldü. O evrensel bir hakimiyeti hedef edinmişse, bu dinin ve Hakk'ın hâkimiyetidir.” (Muhammed ve İzleyicileri, s. 192); Arthur Gilman: “Muhammed'in zaferi gerçekten dindendir, siyasetten değildir. O, her türlü şahsi sadakat yeminini reddetti ve hükümdarlık otoritesinden uzak durdu. Mekke'nin fethi vesileyle, onun yüceliğini görmekteyiz. Geçmişte kendilerine yapılanların etkisi onu pekala intikama yöneltebilirdi. Ama o ordusunu her tür kan dökmekten alıkoymuştu.” (Gilman, Arthur, Haçlı Karşıtları, s. 20); Edward Gibbon: “Bizde hayranlık uyandıran, onun dininin yayılması değil istikrarıdır; Peygamber'in şanı, asla imani faziletten öteye geçmemiştir. Ve onun hayatındaki ahlak kuralları mantık ve din sınırları içinde, hep iyilikleri korumuştur.” (Edward Gibbon, Haçlı Karşıtları İmparatorluğu Tarihi, s. 74); Majör Arthur Glyn Leonard'ın deyişiyle, “O, her çağın ve tarihin en engin, samimi ve gerçek önderlerinden biridir.” (Majör Arthur Glyn Leonard, İslam-Ahlaki ve Manevi Değerleri, s. 20-2; Cevher Şulul, Batılı düşünürlerin Hz. Muhammed (sav) hakkındaki görüş ve düşünceleri, Kutlu Doğum Sempozyumu, Hz. Peygamber ve İnsan Sevgisi, s. 92-105); Alexander Russel Webb: “İslam, evrensel kardeşliğe, evrensel sevgiye, evrensel iyiliğe çağırarak ve kalp temizliği, hareketlerin temizliğini, konuşmanın temizliğini ve tam bir fiziki temizlik istemektedir. Şüphesiz İslam, insanoğlunun bildiği en sade ve en yüce dindir.” (Fazlur Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/145); Tolstoy: “Eğer insan, seçme hakkına sahip olsaydı, akli başında olan her insan, şüphe ve tereddüt etmeden Muhammediliği, tek Allah'ı ve onun peygamberini kabul ederdi.” (Tolstoy, Hz. Muhammed, s. 15); Roger Garaudy: “Felsefe, peygamberlerin mesajlarına kulak vermedikçe tek adım atamayacaktır.” (Roger Garaudy, İslam'ın Vadettikleri, s. 138); Claude Cahen: “Kendi çevresinde insanlığın ruhsal ve ahlaksal düzeyini yükseltme yollarını aramakta tartışılmaz bir dürüstlük ve coşku dolu bir yetenek göstermiştir.” (Claude Cahen, İslamiyet, s. 17-20); Thomas Carlyle: “Muhammed'in entrikacı bir sahtekar olduğu ve dininin bir şarlatanlık ve ahmaklık yığınınından ibaret bulunduğu şeklindeki iddiaların artık kimse için tutarlı tarafı kalmamaya başlamıştır. Bu adamın çevresine yığılan yalanlar sadece bizim için utanç verici olmaktan öteye gidemez. Biz Muhammed'i asla bir batıl, bir göstermelik, zavallı ve haris bir entrikacı olarak görmek istemiyoruz. Onu bu şekilde düşünmemiz imkansızdır.” (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 79-83); Ahnie Besant: “O yüce Arap öğretmen'e, her defasında yeni bir hayranlık dalgasıyla dolar, yeniden saygı ve huşu duyarım.” (Ahnies Besant, Muhammed'in Hayat ve Öğretisi, s. 4); Stanley Lane-Poole: “Muhammed'in düşmanlarına en büyük galebeyi çaldığı gün, kendisine karşı da en büyük zaferi kazandığı gündür. O gün Kureys'i hiçbir karşılık olmaksızın affetti ve bütün Mekke halkı için genel af ilan etti.” (Stanley Lane-Poole, Peygamber Muhammed'in Konuşma ve Sohbetleri, s. 46-47); Maurici Faudefroy: “Muhammed bir ilahiyatçı olmayıp, peygamberdi.” (Gaudefroy-Demombynes, Müslüman Kurumlar, s. 20); Henry Mayers Hyndman: “Muhammed yaşadığı gibi öldü; ilk dava arkadaşları ve sahabesi arasında vefat etti!” (Henry Mayers Hyndman, Asya'nın Uyanışı, s. 9); Mahatma Gandi: “Peygamberin tam manasıyla sadeliği ve ahde sadakati, onun arkadaş ve takipçilerine kendini adanması, tevazuu, yiğitliği, korkusuzluğu, Tanrı'ya ve dine olan mutlak bağlılığıydı asıl ona her engeli aştıran ve muzaffer kılan; yoksa kılıç bir hiçti.” (Genç Hindistan, Işık'tan alınma, Lahore, 16 Eylül, 1924); Lancelot Lawton: “İslam, insandan bir tanrı çıkarmaya çalışmaz ama onun iyi bir komşu olmasına kadar düzene sokar.” (Lancelot, Yer Küre,

Londra, 12 Mayıs, 1928); Duncan Geenless: "Tanrı'nın vahyettiği bütün gerçek dinleri kabul eden bu akidenin asaleti ve geniş müsamahası insanlık için daima mükemmel ve şanlı bir miras olacaktır. Ancak böyle bir esas üzerine mükemmel bir dünya dini kurulabilir." (Geenless, Duncan, İslam Akidesi, s. 27)

Efendimiz hasır üzerinde uyumuş, elbiselerini yamamış ve 'ben kral değilim, sadece sizden birisiyim' diyerek (Beyhaki, Delailü'l-Nübüvve, I/274) sıradan bir yaşamı tercih etmiştir. "O, en güçsüz zamanında üstün cesaret ve fedakarlık, en güçlü zamanında örnek tevazu ve sadelik göstermiştir. Tüm bunlar, menfaat elde etmek için insanları aldatan veya akıl sağlığı normal olmayan birisinin benimseyeceği davranışlar değildir. Hz Muhammed aynı zamanda ilettiği mesajın titiz bir uygulayıcısı idi. Kur'an'da Hazreti Muhammed'in ismi 4 kere geçer, buna karşılık Hz Musa 136, İsa 25 kere geçer. Hz Muhammed'in babasından ve annesinden Kur'an'da hiç bahsedilmez. Hz İsa'nın annesi hazreti Meryem'in ismi Kur'an'da 34 kez geçerken çok sevdiği eşi Hz Hatice'nin ve oğlu İbrahim'in küçük yaşta ölümü onu çok üzer ama bunlar Kur'an'da yer almaz. Çünkü Kur'an şahıs değil, Allah merkezlidir. (Taslaman, s. 191-195) Ayrıca, "Hz Muhammed din uydursaydı, kendi ait olduğu cinsi ve sınıfı kayıran, ayrıca İslam'ın ilk muhataplarının ileri gelenlerinin rahatça kabul edeceği bir din uydurması gerekirdi." (Taslaman, s. 305)

Hz Muhammed "Kul kalmak istedi, kulluğu krallığa tercih etti." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 17) "Beni övmeyin." (İbni Hişam, 2/658; aş-Şifa, s.101) "Ben kral değilim." (İbni Sa'd, al-Tabakat al-Kübra, I/5) "Benim için ayağa kalkmayın." (İyad ibni Musa, Şifa, s. 101) buyurdu. Yine "Resulü Ekrem Efendimiz, aşırı sevgiden dolayı kendisine secde etmek isteyen bir kimseye sert tepki göstererek izin de vermedi." (Ebu Davut, Nikah, 40)

Hz Muhammed'e "İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hatice'ül Kübra'nın servetiyle ticarete başlamış, bununla da büyük bir servet elde etmişti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmaya lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı nedir? Maksudın mal toplamaksa, eğer yönetime geçmekse, kadınsa hepsini verelim." diye teklif edince cevabı, "Ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 38-39) olur. "Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görmeye devam etmiştir. Elbisesinin söküklerini kendi diker, yemeğini hizmetçi ile birlikte yerd. Muhammed'in kurduğu birlik, Bizans imparatorunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüşlü tarumar etti. Ama onun hayatı değişmedi." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 79) Ayrıca, "Hz Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden İntikam alırdı." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 109)

Şu ayet samimiyet, dürüstlük, davaya bağlılık ve içtenlikten başka ne vardır? "De ki: "Ben kendim için, Allah'ın dilediği dışında ne bir fayda elde edebilirim ne de zarardan kurtulabilirim. Eğer gaybı biliyor olsaydım elbette bundan çok faydalanırdım, başıma kötülük de gelmezdi. Ben yalnızca inanan bir toplum için uyarıcı ve müjdeleyiciyim." (A'raf, 188)

"Muavviz kızı Rubeyyi'in düğününde küçük kızlar def çalarken şöyle derler: 'Aramızda yarın ne olacağını bilen peygamber var.' Peygamberimiz hemen müdahale eder: Böyle demeyin! (Buhari, Megazi, 12; İbni Mace, Nikah, 21) "Ben resulullah olduğum halde akibetimin ne olacağını bilemem." (Buhari, Cenaiz, 3) Hz Muhammed, "Bilin ki, sizden hiçbiriniz ameliyle kurtulamaz." buyurunca

sahabe kendisine, “Sen de mi (amelinle kurtulamazsın) ya Resulallah?” diye sorarlar. Efendimizin cevabı, "Evet, ben de. Eğer Rabbim beni katından bir rahmet ve lütufla kucaklamazsa." (Buhari, rikak 18; Merda 19; Müslim, Münafikin 71-78)

Bu özellikler efendimizde olmasa idi “Birbirini boğazlayan çöl bedevilerinin, gerçekten değerli ve mert olmayan bir insanın emrine girmesi mümkün olmazdı.” (Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 40) İslam düşmanı Leone Caetani bile itiraf etmektedir ki, “Ebu Bekir, Ömer, Abdurrahman b. Avf, Ebu Ubeyde b. Cerrah, said b. Ebi Vakkas... Devirlerinin hiç şüphesiz en büyükleri olan bu zatlar, onun yalanlarını anlamayacak kadar kör ve idraksiz olduklarına ihtimal verilebilir mi? Hayatının son gününe kadar etrafındakilerin ona muhabbet/sevgi ve sadakatleri hep arttı.” (Caetani, İslam tarihi, VII/370-373)

Efendimiz, devesine Hazret-i Ali ve Ebu Lübabe ile nöbetleşe biniyordu. Yürüme sırası Efendimiz’e gelince arkadaşları: “Ey Allah’ın Resulü! Lütfen siz binin! Biz, sizin yerinize de yürürüz.” dediler. Rasulüllah, “Siz yürümeye benden daha tahammüllü değilsiniz. Ayrıca ben de sevap kazanma hususunda sizden daha müstağni/kendine yeterli biri değilim.” buyurur. (Muhammed Gazali, Fıkhu's Sire, s. 237) Kendisine aşırı tazim gösterenlere: “Siz beni, hakkım olan derecenin üzerine yükseltmeyiniz! Çünkü Allah beni ‘Resul’ edinmeden önce ‘kul’ edinmişti.” ikazında bulunmuştur. (Heysemî, Mecmeu’zZevaid ve Menbau’l-Fevaid, IX/21) Mekke’nin fethi günü, korku ve heyecandan titreyen bir Mekkeliye, “Sakin ol kardeşim! Ben bir kral veya hükümdar değilim. Kureyş’ten güneşte kurutulmuş et yiyen senin eski komşunun yetimiyim.” (İbn-i Mace, Et’ime, 30; Taberani, el-Mu’cemü’l-Evsat, II/64. 2) buyurmuştu. Muhammed hiçbir zaman kendisini diğer insanlardan ayrı tutmayıp, inen vahiy önce kendisi hayata geçirmiştir. Kendisini Allah’ın kulu olarak tanıtmıştır. Unutmamalıdır ki, bir insan menfaat elde ettiğinde bunu kimseyle paylaşmak istemez. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 133)

662

Arkadaşları Mekke’yi terk edip hicret ederken, yalnız kendisini, Hz Ebu Bekir ve Ali ile birlikte Mekke’de kalmaya zorlayan, Medine’ye davet edildikten sonra 2,5 ay daha müşrik bu düşmanları arasında bekleten ne idi? Neden önden gidip canını kurtarmamıştır? (A. Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 68) Eğer peygamber yalancı olsa idi, bu kadar zorluk ve eziyetlere neden katlansın? Onun doğruluğunun en açık delili, gerek güçsüz gerek güçlü zamanlarında ardı arkası kesilmeyen sıkıntılara rağmen inancına sadakatle bağlılığını sürdürmesidir. O, bu yoldan asla dönmemiştir. (Abdülaziz Hatip, s. 70)

“Bazen en şiddetli ihtiyaç duyduğu zamanlarda, çok istediği halde vahye mazhar olamamıştı, demek ki bu tercih meselesi, seçilebilecek bir durum söz konusu olmayan bir hal idi.” (Draz, en-nebeü’l-Azim, s. 63) İlk vahyin gelişinden sonra uzun süre Hz Cebrail ikinci vahyi getirmedi. Bu üzüntülü ve ıstıraplı bir zamandı. (Buhari, 91/1; M. Hamidullah, Le Prophete de l’Islam, I/89) Bu süreyi fırsat bilen kavmi kendisine eziyet etmiş -hâşâ- şeytanının kendisini terk ettiğini iddia etmişlerdi. (A. Hatip, s. 90) Hz Muhammed yalancı olsa neden kendisine geldiğini ileri sürdüğü vahyi kesintiye uğratsın? Bu işin düzmece olduğunu ‘bildiğine’ göre, bu kadar neden etkilensin!?

Kur’an, peygamberimize hitap ederken özel duygularını da topluma ilan etmektedir. ‘Güzellikleri hoşuna gitse de, bundan sonra başka hanımlar alman sana helal değildir.’ (Ahzab, 52) Kendi yazdığı kitapta, karşıtlarınca kullanılabilecek -hatta günümüzde bile hala kendisine saldırı için kullanılan- 'güzellileri hoşuna gitse de' gibi hitapları neden eli ile kitabına eklesin?

“Ey peygamber eşleri, dünya süsünü istiyorsanız gelin sizi boşayayım.” (Ahzab, 28) Bu ayet indiğinde peygamberimiz nerede ise bütün Arabistan’a hakimdi. “Efendimiz’in eline maddi

imkanların geçtiğini ve diğer müslüman kadınların da dünya nimet ve zinetlerinden daha fazla faydalandığını fark eden Peygamberimiz'in eşleri, bu refahtan biraz da kendilerinin yararlanma taleplerini dile getirdiler. Peygamberimiz (s.a.s.), eğer isteseydi onların bu taleplerini yerine getirir ve bir sıkıntı da olmazdı. Fakat, dünyaya yüksek bir zühd anlayışıyla yaklaşan ve en fakir insanların hayat ölçülerini kendine mizan alan Allah Resulü gelen ilahi talimat gereğince onların bu taleplerini uygun bulmadı." Evet, bu vahiy peygambere 'eskisi gibi sadelik içinde yaşamasını' tebliğ etmektedir. Bu emir, dünya hayatına düşkün, servet peşinde koşan bir maddeperest tarafından yazılmış olabilir mi? "O, gösteriştan uzaktır, elinde olduğu halde mal mülk edinmemiş, ipek giymemiş, basit bir evde yaşamıştır." (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s. 454) Bu nedenle yukarıdaki örneklerini verdiğimiz gibi ve 'oryantalist F. Babinger'in de itiraf ettiği' gibi, "Peygamberimiz mal ve servete değer vermeyen bir zahid idi." (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s. 220)

"Hz Muhammed kendisini toplum dışında tutmamış, onlarla birlikte yaşamıştır. O, bizden biri gibidir ve bizim için örnek olabilecek bir model insandır. O'nun mucizevi kişiliği ön plana çıkarıldığında, O ulaşılmaz bir hedef haline gelir. Oysa O, Allah'ın insanlara belirlediği bir modeldir." (Ahmet Önkal, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, s. 124)

Bir insan düşünün tüm Arabistan'a hakimdir ve insanlara, 'Bu kitap benim eserim değil, ben ona bir şey eklemedim.' diyor! (Muhammed Abdülazim Zerkani, Menahilül-irfan fi ulumul Kur'an, II/403-404) Halbuki insan fitratı kendisini ebedileştirecek, sonsuzlaştıracak şeyleri sevmeye meyillidir. O ise, ısrarla insanlara, Kur'an'ı işaret etmektedir. Eğer Kur'an, Muhammed'in eseri olsa idi onunla peygamberliğini değil, kendi -haşa- ilahlığını ilan ederdi. (A. Hatip, s. 100)

Müşrikler Kur'an'da bazı değişiklikler yapmasını isterler. Bu sayede inanma ihtimalleri artacaktı. Kur'an, O'nun sözü olsa bazı tavizler verebilirdi. Ama Kur'an'da bu teklife cevap şu şekilde verilecektir: "De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16)

Peygamberimiz uykudan kalktığına, yatağa girdiğinde, yağmur yağdığına, yolculuk anında, savaşta, barışta, yeni elbise aldığına, tuvalete girerken, çıkarken hep dua ediyordu. Yalancı olsaydı, acizliğini, fakirliğini ve hiçliğini itiraf ve günah işlemekten korktuğunu ilan eder miydi? (A. Hatip, s. 114) Bedensel ibadetlere herkesten fazla devam eden (Buhari, Teheccüd, 6; Ahmed, Müsned, IV/251); gecenin son üçte birinde kalkıp namaz kılması kendisine 'farz' olan (İsra, 79); doyuncaya kadar yemek yemeyen (Tirmizi, Şemail, s. 76; Müslim, Zühd, 22); deriden yapılmış içi hurma lifi dolu bir yatakta yatan (Buhari, Rikak, 17; Müslim, Libas, 38); farz namazlar dışında teravih, bayram, evvabin, ay ve güneş tutulması, istiska namazları kılıp ayrıca ramazan orucu dışında her hafta pazartesi ve perşembe günü oruç tutan (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, siyam, 36; İbn Mace, Siyam, 42; Ahmed b. Hanbel VI/80) ve Rabbinin en ufak bir emrini bile çiğnemekten şiddetle kaçınan biri olan Hz Muhammed, hiç Allah'a itaatsizliğin en büyüğünü yaparak, onun adına kitap uydurabilir mi? (A. Hatip, s. 116)

O, en zor anlarında bile ilahi yardımdan mutlak surette emin bir şekilde, son derece soğukkanlı hareket etmiştir. (A. Hatip, s. 119) "Allah seni insanların şerrinden koruyacaktır." (Maide, 68) ayeti inince peygamberimiz kendisini korumak için etrafında olanlara 'Artık gidebilirsiniz, çünkü Allah beni koruma sözü verdi.' demiştir. (Tirmizi, tefsir, III/410) Niçin, kendisine eziyet ve suikastların bolca bu kurulduğu dönemlerde, "Seni düşmanlarından koruyacağız" diye ayet yazdırıp sonra da "Rabbim beni koruyacak, beni artık korumanıza gerek yok" diyerek, suikastların başarıya ulaşma ihtimaline karşı amacını riske atsin! Zatür-rika gazvesinde, ağaca asılan kılıcı alıp, peygamberimize, 'benden korkuyor musun, seni elimden kim kurtaracak?' diyen düşmana,

'Hayır, Allah kurtaracak!' (Buhari, Megazi, 31) cevabını vermiş, Huneyn gazvesinde, İslam ordusu dağılınca tek başına atını düşman ordusuna sürüp, müşrikler etrafını sardığında, 'Ben gerçekten peygamberim, bunda yalan yok.' diyerek onlara meydan okumuştur. (Buhari, cihad, 52; Müslim, cihad, 78-81) Tüm bunlar, uydurduğu tanrı adına bir kitap yazan birisinin tepkileri olabilir mi? Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu Müşrikler ve Yahudilerin de kendisinden mucize beklentilerine yol açar. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu belirterek onlara cevap verir. (A. Hatip, s. 298) Halbuki Kur'an'ı kendi yazmış olsa, bu mucizelerden bahsetmeyip kendini de zor durumda bırakmaması gerekirdi.

Pedro Alfonso gibi öncü oryantalistlerden günümüze dek devam eden bir iddia vardır: 'Kur'an'ın, Muhammed'in hiç mucize göstermediğini onayladığını' ileri sürülür. (N. Daniel, Islam and the West, s. 68) Kur'an'ı Hz Muhammed yazdı ise, neden ona mucizeler gösterdiğini eklemesin. Kur'an'da o kadar itiraz edilen husus (putperestliğin reddedilmesi; Tevhid inancının öncelenmesi, içkinin yasaklanması vd.) takipçilerince kabullenilmişken, araya kendini öven bir kaç mucize örneğini neden eklememiştir?

Tebbet suresi, 1. ayet: "Ebu Leheb'in iki eli kurusun kurudu da." Allahu Teala'nın, Ebu Leheb ve karısının iman etmeyeceklerini önceden haber vermesi, Kur'an'ın mucizelerindendir. Zira insanın son nefesteki durumunu Allah'tan başka kimse bilemez. (Candan, s. 550) Bu ayet aslında Hz Muhammed'in Allah'a olan güvenini ve samimiyetini de göstermekte değil midir?

Daha Mekke'de o işkence, zulümlerin en doruk noktasında iken hangi güce dayanarak Hz Muhammed Kureyş suresi inince Kabe'ye gitmiş ve çoğu akrabası ve tanıdığı olan müşriklerin karşısına geçip bu sureyi okumuştur. Onların tüm dünyalık tekliflerini elinin tersi ile itmiş ve 'Artık sizin dininiz ve benim dinim var, sonsuza dek ayrıyız.' mesajını verebilmiştir? Nerede mantık, nerede plan, nerede dünyalık gayeler?

Hz Ebu Bekir, mali destekte bulunduğu Mistah b. Usase'nin, Hz Aişe'ye atılan iftiraya inanıp dinlenilmesinden dolayı üzölmüş, bir daha ona yardım etmeyeceğini söylemiş ancak inen ayet (Nur, 22), yardıma devam etmesini emretmiştir. (Buhari, Meğazi, 34; Tefsîru'l-Kur'an, 6; Müslim, Tevbe, 56) Kim eşine iftira atılınca buna inanan ve bunu yayan birine yardıma, hem de başkasının yardımını kesmesine rağmen, devam edilmesine kendi yazdığı (!) kitapta izin verebilir? Hiç ses etmese, zaten Hz Ebu Bekir yardımı kendiliğinden kesmiş değil mi idi?

Menfaat peşinde olan ve bunun için ilahi olduğunu iddia ettiği bir kitap yazan biri, kendini zora sokacak şu ayetleri neden yazdığı kitaba eklesin? Hac, 52: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o bir temennide bulunduğunda şeytan ille de onun arzularına bir şeyler katmaya kalkışmasın."; İsra, 73-75: "Az daha seni bile, iftira edesin diye, fitneye düşüreceklerdi. Eğer biz sana direnç vermemiş olsaydık."; Şura, 24: "Ey Muhammed! Allah dilese senin kalbini de mühürler. Allah batılı siler ve gerçeği sözleriyle ortaya çıkarır."

İnşirah, 1-4. ayetler, zorluklar karşısında Allah'ın yardımından bahseder. Kendi yazdığı (!) kitapta övgüyü, kudreti kendi öz benliğine bağlamak yerine, bir insan neden acizliğini ilan edip, Allah'tan yardım aldığını, bu sayede ancak acizlikten kurtulabildiğini ilan etsin?

Uhud savaşından sonra inen ayet; Ali İmran, 159: "Sen onlara sırf Allah'ın lütfu sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah'a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." Kur'an'ı Hz. Muhammed yazsa, Uhud

Savaş'ndan sonra 'kendi sözünü dinlemedikleri için savaşın yenilgiyle sonuçlanmasına neden olan' sahabeye, üstünlüğünü pekiştirme ve haklılığını ilan etmek için bir fırsat doğmuş iken, bunu değerlendirmeyip, bir de insan fitratını zorlayacak içeriğe sahip bu ayeti 'kitabına' neden eklesin?

Peygamberimizin devesi kaybolmuştu. Yahudi münafıklarından olan Zeyd ibn al-Lust; "Muhammed kendisine gökten haber geldiğini söylüyor. Oysa kendi devesinin nerede olduğunu bile bilmiyor." demişti. Bu haber Allah'ın elçisine ulaştı. Resulullah: "Vallahi ben ancak bana bildirilenden başkasını bilemem, şimdi Allah devenin şu vadide olduğunu bildirdi, yuları bir ağaca takıldığından gelemiyor." diye buyurdu. Müslümanlar gidip bakarlar ve deveyi Resulullah'ın dediği yerde bulurlar. (İbn-i Hişam, I/527) Hz Muhammed devenin nerede olduğunu biliyorsa neden münafıklara koz vermiş, biliyorsa nereden öğrenmiştir?

Ahzab, 37. ayet inince Hz Resul çok zor durumda kalır. (Detay, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızda) Burada önemli olan, Hz Peygamberin bir süre açıklamaktan çekindiğin bir meseleyi, Kur'an'la kendisine bildirildikten sonra bir an bile tereddüt etmeden, istemediği halde, insanlarla bunu paylaşmasıdır. Nitekim Hz Ayşe, bu çarpıcı tabloya dikkat çekerek: "Eğer hazreti peygamber, Allah'ın kitabından bir şey gizleseydi, bu ayeti gizlerdi." diyecektir. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayet; Tirmizi, Tefsir 34; İbni Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/524)

Ahzab, 53. ayette, "Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin Peygamberin evine girmeyin. Çünkü bu davranışınız Peygamberi rahatsız etmekte, fakat o sizden de çekinmektedir. Allah ise, gerçeği söylemekten çekinmez." buyrulmaktadır. Ayet, Allah (c.c.) katından gelmemiş, peygamber eliyle yazılmış olsa idi, niçin Peygamber ayete rahatsız olduğunu yazdırsın ve içinde gizlediği şeyi ortaya çıkarsın. "Ben insanlara rahatsız olduğumu söyleyemem, insanlar sonra hakkımda ne düşünür?" diyerek bunu içinde saklıyorsa, ayeti daha sonra yazıya geçirtirken, rahatsız olduğunu belirtmemesi ve ekletmemesi gerekmez mi idi?! Konuyu hadis ile bildirip yüzyıllar boyu bu konunun konuşulmasına neden olmaz mı idi?!

Ahzab, 50. ayette, "Ey peygamber! Sana şu kadınları helal kıldık." buyrulmuştur. Efendimiz sayılan bu kadınların hiç biri ile evlenmemiştir. Ayet, tüm müminlerle ilgili hüküm bildirmektedir amacıyla indirilmiştir zaten. Hz. Peygamber (sav), zaten 'evlenmeyeceği' kadınlar için niçin ayet yazıp, üstüne aynı ayetin devamında, 52. ayette, 'başka kimseyle evlenemezsin' diye eklesin?

Soylu bir kabileden bir kadın hırsızlık yapmıştı. Cezasını düşürebilmek için yollar aranır ve Resulullah'ın çok sevdiği Üsame'yi şefaatçi olarak ona gönderilir. Peki kendi çıkarımı ve geleceğini düşünen biri şu cevabı verebilir mi idi?: "Bak Üsame, İsrailoğulları bu sebeple helak oldular; içlerinden soylu birisi suç işlerse ona ceza uygulamazlar, sıradan birisi işlerse uygularlardı. Vallahi Muhammed'in kızı Fatıma da olsa onun da elini keserim." (Buhari, Enbiya 54, Megazi 53, Hudud 11, 12; Müslim, Hudud 8, 9; Ebü Davud, Hudud 4; Tirmizi, Hudud 6; Nesai, Sarik 6; İbni Mace, Hudud 6)

Oryantalistlerce iddia edildiği gibi Hz Muhammed İncil'den alıntılar ile Kur'an'ı yazdı ise neden İsa'nın tanrı olduğunu Kur'an'da reddeder? Yahudilikten alıntı yaptı ise neden Kur'an'ın tanrı anlayışı ırkçı değildir? Mekke müşriklerinin geleneklerinden etkilendi ise, neden putlara tapmayı yasaklamıştır? (Bu konuda, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.) Oryantalistlerin iddia ettiği gibi, Müslüman tarihçiler İslam tarihinden bir şey gizlemek isteselerdi, Peygamberimizin ölüm anında çektiği acıları (Tirmizi, Cenaiz, 8; Nesai, Cenaiz, 6) gizlemez mi idiler?

“Allah Resul’ünün bağlılarının sayısı az, maddi güçleri de zayıftı. Düşmanlar ise, ehl-i kitaptan ve putperestlerden zengin, güçlü, sayıca çok olan insanlardan oluşuyordu. İnananlar, her türlü tehlike, hakaret ve işkenceye maruz kalacaklarını bile bile inanıyor ve İslam ümmetine katılıyorlardı. Müslüman olanlar, baskı, işkence ve kendilerinin eski çizgisine çevirme çabaları ile karşılaşıyorlardı. İlk Müslümanlar, dinleri uğruna mallarından, vatanlarından, akrabalarından, dünyevi arzularından vazgeçiyorlardı.” (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 125-126)

“Resulullah’ın davet yolunda uğradığı eziyet ve işkenceler çok fazladır. Yüzüne tükürenler, toprak atanlar, küfür edenler, üstüne pislik savuranlar, onunla alay edenler, taşa tutanlar, öldürmek isteyenler. Bütün bunların yanında eziyetlerin sadece kendisine değil sevdiklerine, dostlarına da yapılması ayrıca zor bir durumdur. Bütün bu eziyetlere davasına inanmayan ve samimi olmayan birisinin katlanamayacağı açıktır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 147)

“Habeşistan’a hicret edenler; fakir değil, Kureyşli ailelerin oğulları, lider ve önde gelenlerinin çocuklarıydı. (İbni Hişam, Siyer, II/322-330) Tüm bunlar son derece güçlü bir bağlılık ve büyük fedakarlığın somut örnekleridir. Hz Peygamberi öldürmek istemişler, birçok tuzaklar kurmuşlardır. (Derveze, s. 127, 129) O derece ki, Müslümanlar artık şu şekilde dua etmeye başlamışlardı: "Rabbimiz! Bizi, bu halkı zalim olan şehirden çıkar, bize katından bir yardımcı ver." (Nisa, 75) Müslümanlar hicret etmesinler diye tutuklanıp zincirlere vurulmuş, hapse atılmışlardır. (İbni Hişam, III/355) Hicretten sonra da, saldırıları ve çıkardıkları savaşlar devam etmiştir. Medine’ye hicretten hemen sonra, Yahudiler Müslümanlara karşı Mekkeli müşriklerle ittifaklara başlamıştır. (Derveze, s. 141) Zamanla münafıklar da ortaya çıkmış, her fırsatta Müslümanları içten bölmeye çalışmışlardır. Neden tüm bu işkence, eziyet? Sonu belli olmayan bir yola ve tüm bu baskılara göğüs gerebilmenin temelinde yatan güç ve bu gücün kaynağı ne olabilir?

Peygamberimiz kendisine ağır gelse de, hazreti Zeynep ile evliliğini ilan etmiş, tepkiler geleceğini bildiği halde Miraç olayını açıklamış, gece kalkıp namaz kılma gibi ağır ibadetleri özümsemişti. Efendimiz İslamiyet’i uydurmuş olsa, aşağıdaki olayda ‘Allah rekati beşe çıkardı’ diye açıklama yapsa kim itiraz edecekti? Ama o açıkça Allah’ın emrinin olduğu yerde kendisinin hatalı olduğunu açıklamaktan çekinmemiştir. “Resulullah namazı bize beş rekat olarak kıldırdı. “Ey Allah’ın Resûlü, namaza ilave mi yapıldı?” diye sorduk. “Bu da nereden çıktı?” buyurdu. Bunun üzerine, “Beş rekat kıldırdın.” dedik. “Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Sizin hatırladığınız gibi hatırlarım ve sizin unuttuğunuz gibi unuturum.” buyurdu. Sonra iki (secde ederek) sehiv secdesi yaptı.” (Müslim, Mesacid, 93) Peygamberimiz bir insandır ve Kur’an bunu bizi özellikle tekrar tekrar hatırlatmaktadır. (Fussilat, 6; Kehf, 110; Müminun, 24, 33-34) “Hz Muhammed, bugün asgari ücretli biriyle aynı standardın da altında yaşıyordu. Bir insan, kendi ailevi durumunu kendi iradesiyle kayıt altına alıp gelecek nesillere aktarır mı?” (A. Bayraktar, Ateizmus 1, s. 55-56) En sevdiği evladı Fatıma, bir gün ondan ev işlerinde yorulduğunu ifade ederek evi için bir hizmetçi tutmasını rica eder. Efendimiz bu isteği, ‘elindeki parayı eğitimle uğraşan suffice ashabına ayırdığını’ söyleyerek geri çevirir. (Buhar, F. Humus, 6)

Mekke’li müşrikler zamanla peygambere yaklaşmışlar ve ona katılmak istediklerini söylemişlerdi. Fakat bunun için peygamberin “fakir kimselerle ilişkisini kesmesini şart koşarlar.” Bunun üzerine Kehf, 28. ayet: "Rızasını dileyerek sabah akşam rablerine dua edenlerle olmak için elinden gelen çabayı göster. Dünya hayatının çekiciliğine meylederek gözlerini onlardan çevirme! Bizi anmaktan kalbini gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme!" ve En’am 52-53. ayetler: "Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O’na yalvaranları kovma! Onların hesaplarından sana sorumluluk yoktur, senin hesabından da onlara sorumluluk yoktur ki, onları yanından uzaklaştırıp da zalimlerden olasın. Aramızda Allah’ın kendilerine lutufta bulunduğu kimseler de bunlar mı?" demeleri için onların bir kısmını diğerleriyle işte böyle imtihan ettik. Allah şükredenleri bilmez

mi?" indirilmiş, bu teklifi reddetmesi ve müşriklerin sözlerine uyulmaması gerektiği Hz Muhammed'e emredilmiştir. Dünyalık makam zenginlik peşinde koşan birisi, böyle bir durumda zenginlerin tarafını mı tercih etmesi gerekmez mi idi? Benzer durum Abese (1-10. ayetler) suresinde de görülmektedir.

Hız Muhammed bir Arap lideri olmak, bölgenin veya milletin önderi olmak istese, Arabistan buna çok müsait idi. Bir Arap Birliği kurabilir, açılan bu bayrağın altında ilk toplananlar ise, amcası Ebu Cehil, Rabia'nın oğlu Ukbe ve diğerleri olurdu. Mekke'de iken hayatlarının en büyük hadisesinde, onu hakem yaparak şereflerin en büyüğünü ona vermemişler miydi? 'Eğer reislik istiyorsan, ölünceye kadar başımızda reis kal' dememişler miydi? (İbn Hişam, I/265; Belazuri, Ensabu'l-Eşraf, I/230; İbnu Seyyid'n-nas, Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberi, II/218-220; Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti? s. 110) "Resulullah'ın yüzüne bütün kapıları kapanmış, geçeceği bütün yollar kesilmiş, aynı durum çevresindekilere de yapılmışken o, gerek kendi çağındakiler ve gerekse ondan sonrakilere verdiği eşsiz mücadeleler ve büyük fedakarlıklarla; züht ve takvası, sade yaşantı ile eşsiz bir örnek olmuştur." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, s. 356) "Bir insanın ömür boyunca sizden namaz kılmanızı istemesi ona ne kazandırır? Seher vakti uyandırıp neden ibadet etmemizi ister?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 132)

Bir gün kendisinden mal ve para isteyen bir göçebe Arap var gücüyle elbisesine asılıp, çeker. Hz. Muhammed sendeler. Elbisenin çekildiği yere de kan oturmuştur. Hiçbir şey söylemez, emir verir. Arap'ın develerine mal yüklenir. (Kadı İyaz, Şifa-yı Şerif, s.107) Kral olmak isteyen, ego peşinde koşan, mal-servet ve makam için din bile uyduran biri böyle mi davranırdı?

Hangi batıl din savaşın ortasında, canının derdine düşmesi gerekir iken insana namazı ihmal ettirmez? Neden orucu emreder, inanları aç bırakır ve bundan taviz vermez? Maide, 67. ayette "Allah seni koruyacak" buyrulur. Zamanının mafya babaları bu adamı neden öldürememiştir? Saf, 8. ayette "Allah nurunu tamamlayacak" buyruluyor ve bu davetçi inen son ayete kadar yaşıyor ve nur da tamamlanıyor! Onu kim korudu? Oryantalistlerin iddia ettiği gibi, Hz Muhammed, vahşi, gaddar bir toplumu ıslah etmek için bu dini uydurdu ise, Kur'an'da toplumsal ayetlerin yanında ibadet, itikat ayetlerine neden yer verdi? Toplumsal bir düzen için putları reddetmenin ne gereği vardı? Hangi kuvvetle içkiyi, fuhşu yasaklıyor? Binlerce insan neden bu kadar kolay vazgeçiyor rahat hayatından? Kendileri gibi yaşayan biri için mi?

"Kur'an olgusu karşısında Resulullah, efendisi huzurunda duran, ondan yardım ve af dileyen, emir ve yasaklarına uygun yaşayan ve çeşitli şekillerde O'nun azarlamasına maruz kalan, Allah'ın zayıf bir kulu olarak gözüktür." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 41) "De ki, ben bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16) "De ki; Ben yalnızca sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110) "De ki; Ben Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok iyilik yapmak isterdim." (A'raf, 188) "De ki; Ben gaybı da bilmem. Size ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyarım." (En'am, 50)

İtab (ikaz) ayetleri, aslında Kur'an'ın kaynağının Muhammed olmadığını en büyük delillerinden değil midir? Tebuk seferinde münafıklara izin verince "Allah seni affetsin; doğrular sana belli olup, yalancıları bilmeden önce, niçin onlara izin verdin? " (Tevbe, 43) "Allah günahlarını bağışlar." (Feth, 2) "Ey peygamber, eğer tebliğ yapmazsan risalet vazifesini yapmamış olursun." (Maide, 67) "Eğer seni yerinde sağlam tutmasaydık neredeyse -biraz da olsa- onlara meyledecektin. Sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." (İsra, 74-75) Kendisine deliller eksik ulaşınca hatalı bir hüküm vermek üzere iken uyaran (Nisa, 105-109) gibi ayetleri kişi

neden kendi yazdığı kitaba koyup kendi kendini zor duruma soksun? Önyargılı insanlar arasında, 'O ayetler tevazulu, alçakgönüllü gözükme için oraya koymuştur.' diyen çıkacaktır. Hatta 'Allah ve melekleri Muhammed'e salat ederler sizde O'na salat edin.' (Ahzab, 56) ayetinden hareket ederek 'bakın, aslında kendini nasılda yazdığı kitapta övdürüyor' diyen de çıkmadı mı? Halbuki bilmezler ki salat, 'dua' demektir. Yani 'Ey Allah'ım, kulun Muhammed'e yardım et, O'nu tıpkı İbrahim aleyhisselama davrandığın gibi aziz kıl ve O'nu da mübarek kıl.' diye dua ederiz. Yani bizler nebi aleyhisselama sadece dua eder, makamının yüce olmasını temenni ederiz. "Ateistler ve oryantalistler, "Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor." diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklerin nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz Peygamberin nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlerin nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 42) Kısaca iddia edilenin tam tersine bir anlamı vardır ayetin!

Hz. Peygamber inen ayetleri unutmaktan endişesi etmekte idi. "Kur'an'ı okumakta acele etme ve Rabbim benim ilmimi artır de." (Taha, 114) "Resulüm! Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma." (Kıyame, 16-18) "Kendisinden kaynaklanan bir vahye tabi olan kimse, kaybolmasından ya da unutulmasından endişe ederek, onu anımsamak için bu denli ısrarcı ve aşırı bir ihtiyaç içinde olmazdı. Tarihi gerçekler sayesinde, Hz Muhammed'in vahiyden bir şeyi kaçırma endişesi çektiğini biliyoruz. Bazen vahye çok ihtiyaç olduğu durumlarda bile vahiy kesiliyordu. Hz peygamberin çok istemesine, çok arzulamasına rağmen ona vahiy gelmiyordu. İfk olayında vahyin nasıl geciktiğini kim unutabilir ki?! Neden o ruhban elbisesi giyip, kafiyeli sözler söyleyip, buhurlar tütsüleyip, eşini iftiracıların iftirasından kurtarmak için bir vahiy uydurmadı? Vahiy, Rabbi dilediği zaman geliyordu. Yine Rabbi dilediği zaman vahiy kesiliyordu." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 45-48)

668

"İslam davetine karşı uygulanan çeşitli baskı metotları bulunmaktadır. Alay etmek, yalan propagandalar yaymak, pazarlık teklifinde bulunmak gibi." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 149) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir. Hz. Muhammed, zamanının en zengin Araplarındandı. Eşi Hz Hatice ile Hz Muhammed, Mekke'nin en beğenilen muhitinde bir ev sahibiydi. Mekke'deki tüccarların çoğunluğu yeni öğretiyeye karşı düşmandılar. İslam, Mekke'nin ticari usulüne karşı bir tehdit oluşturdu. İş adamları, ilk önce Hz. Muhammed'e taleplerini ılımlı hale getirmesi için rüşvet teklif ettiler (onu şehrin en zengin adamı yapmayı vadettiler). Ama bu, başarısızlıkla sonuçlanınca, onu boykot edip şehirden sürdüler. (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11-13) Mekke'deki hemşerileri, onun işine karşı bir boykot başlatıp onu şehirden dışarı çıkmaya zorladıklarında, bir zamanların başarılı iş adamı, tam olarak iflas etmişti." (Koehler, s. 34) Batılı bir yazarın bu aktarımları bile aslında, oryantalist iddiayı kökünden çürütmeye yeterli değil midir? Daha ilk başta kendi akraba ve iş çevresi O'na karşı gelmişti. Zenginlikse zengin idi, hatta daha fazlası da teklif edilmişti! Ama O ne yaptı, hem de bir ticaret erbabı iken, tüm malını mülkünü inandığı ve tek başına iken başlattığı bu davası uğruna harcadı, elindeki tüm mal varlığını, hatta canını, inancı uğruna ortaya koydu, defalarca sınıandı, zorlandı, işkence, zulüm gördü, hem de 23 sene boyunca. Ve O (sav) tüm hayatı boyunca da hep sade yaşadı!

Hazreti Muhammed Kur'an'ı kendi yazsa, içine neden "ben de sizin gibi bir insanım" (Kehf, 110); diye yazsın ve hadisinde de; "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi beni batıl ve aşırı surette methettikleri şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasulü.' deyin!" (Buhari, Enbiya, 48; Müsned, I/23; IV/25) desin? Kendisinden 1300 yıl sonra yaşayan bir

sufiye bile neden şu şiiri yazdıracak bu sevgiyi neden azaltsın? "Sana Kur'an demese, ben sana insan demezem" (Dıvan-ı Seyyid Nigari, s. 262) Dünyalık menfaat için Allah'tan kitap aldığını söyleyecek kadar pragmatist olsa hazreti Muhammed, kendi resimlerinin her yere astırıp, dev heykellerini yaptırıp, saraylarda yaşamaz mı idi?

Ateist ve Oryantalist Paradokslar!

Ateist ve oryantalistler, hem Hz Muhammed'in, Hindistan'dan Yunanistan'a o günkü Tıp bilgilerini gizlice okuma yazma öğrenerek topladığını ileri sürerek, Kur'an ve sünnetteki bilimsel mucizeleri bu şekilde açıklamaya çalışırlar, hem de ondan sonra Kur'an ile Tevrat ve İncil arasındaki, başta itikadi birçok farklılıkları açıklamak için, Hz Muhammed'in, Tevrat ve İncili 'okumadığını, işittiğini, dolayısıyla, yanlış anladığı' için Kur'an'a da yanlış aktardığını ileri sürerler. O kadar dili gizlice öğren, yetmedi, tıp, astronomi, matematik ta'lim et, sonra asıl iddian olan din konusunda eksik bilgi topla! Yine ateist ve oryantalistler hem 'Kur'an'ı Muhammed yazdı, hadisler ve İslam tarihi sonradan uyduruldu' derken hem de bu uydurulduğunu iddia ettikleri kitapları kaynak gösterip İslam'a saldırmaktadırlar. Uydurma ise neden kaynak gösteriyorsunuz, değilse neden sonradan yazıldı diyorsunuz? "Batı'da sired kaynaklarına (Hz Muhammed'in hayatını anlatan eserlere) polemik eserler, bilimsel olmayan, objektiflikten uzak eserler gözü ile bakılır. Ama bu eserlerde yer alan, mesela, Garanik Hadisesi gibi bilgileri, İslam ve Hz Muhammed'e karşı kullanmaktan çekinmezler. Günümüzde Hz Muhammed'in hayatı hakkında yazılan eserlere ve hadise, 'kurgulanmış bilgi' gözü ile bakan oryantalistler, bu bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek, peygamberimize saldırmayı da ihmal etmemişlerdir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 47, 116)

Burada şu soru akla gelebilir, oryantalistlerin İslami kaynakları delil gösterip İslam'a saldırmalarını biz çelişki olarak nitelendiriyoruz da, biz neden bazı oryantalistlere cevap verirken başka oryantalistlerin fikirlerini delil olarak kullanıyoruz? Bu da bir çelişki değil midir? Çelişki değildir, çünkü oryantalistler, önyargılı oldukları konularda dinimize saldırırken kullandıkları kaynakları, 'önyargılı olmadıkları konularda' tarafsız gözle inceleyerek eserlerine aktarabilmektedirler. Aramızdaki fark, biz İslami tüm kaynakları (Kur'an, hadis, siyer vb.) kabul ederken onlar tümünü reddetmekte, ama istisna da olsa, bazen vicdanlarının sesini dinleyerek veya önyargılı oldukları konu dışındaki konuları daha bir objektif gözle irdeleyip doğruları dile getirebilmektedirler. Bizler, oryantalistlerin İslami kaynaklarımızın tümünü uydurma kabul etmelerini zaten reddedip, İslami kaynakları temel alıp, "onların İslam'a saldırırken kullandıkları görüşlerin yanlışlığını ispat ederken, diğer taraftan metot olarak çelişkili davransalar da, kaynaklarımızı doğru yorumladıkları yerleri de aynen onlardan alıp" delil olarak kullanıyoruz. Böylece kendi içlerindeki çelişkiyi gösterip, kaynaklarımızdan hareketle ortaya attıkları iftiralara cevap veriyor, 'bizim zaten kabul ettiğimiz bu kaynaklardan alıntılarla vardıkları' objektif görüşleri de sübjektif iftiralarına cevap olarak alıntılıyor. Kısaca, bizim metodumuzda çelişki değil tutarlılık ve metodolojik bir yaklaşım söz konusudur!

Oryantalist Johann Fück, kendisi de dahil tüm oryantalistlerin, efendimizi tam manası ile asla anlayamayacaklarını şöyle itiraf eder: "Akılcı birimin unsurları, bu insanın şahsiyetinin sırrını çözmede yeterli olmayacaktır ve bizler analizle onun ruhunu harekete geçirip ıstıraplı bir mücadelenin ardından -Tanrı'nın kendisini bir peygamber ve bir uyarıcı olarak seçtiğine inanmasını sağlayan şeyi- deneyimle tahlil edemeyeceğiz." (Fück, Die Originalität des arabischen Propheten, s. 145) Müslüman olan Fransız oryantalist Nasiruddin Denier, oryantalistlerin yüzlerce yıl devam eden araştırmaları sonucu hiçbir şey elde edemediklerini şöyle ifade eder: "Bu kadar uzun süren araştırmalar yaptıktan sonra, Hazreti Peygamberin hayatına dair sağlam görüşleri yıkmaları, meşhur rivayetleri çürüğe çıkarmaları beklenirdi. Elleri bir şey geçti mi? Ne gezer!

En küçük bir yeni şey ispat edemediler. Aksine, Fransız, İngiliz, Alman, Belçikalı, Hollandalı... Ne kadar oryantalist varsa, ileri sürdükleri yeni görüşlerin hepsinde yığınla karışıklık ve saçmalıklardan başka bir şey bulunmaz oldu. Dahası, bakarsın biri, diğerinin reddettiğini kabul etmiş, ya da aksine, birinin kabul ettiğini, öteki reddetmiş. Bu çelişkileri saymaya kalksanız, iş çok uzar, sonunda İslam alimlerinin yazdıkları yere dönmekten başka elimizde bir şey kalmaz." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 82) "Oryantalistlerden Müslüman olanlar hakkı tanır, bunu dile getirir ve onların pek çok safsatalarını ve objektifsizliklerini ortaya koyarlar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98) "İlmi bir yönetime bağlı kalmak genellikle araştırmacıları aynı ve yakın sonuca götürür. Şayet oryantalizmin araştırma ve incelemeleri objektiflik ve ilmi yönetime bağlı olarak gerçekleşmiş olsaydı, varılan sonuçlar bakımından aralarında ayrılıkların olmaması gerekirdi." (Nezir Hamdan, er-Resul fi Kitabati'l-Müsteşrikin, s. 161) "Oryantalistler gerçekleri sunma konusunda çelişkiye düşmeksizin tek bir yöntem üzerinde birleştikleri de olmamıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 110) Zaten bu metotsuzlukları nedeni ile de "Oryantalistler, herhangi bir önemli husus da bile, görüş birliğine varabilmiş değillerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 83) Yine oryantalistlerin çoğu, Müslüman hadisçilerin hadis kriterlerine uymayan hadis kitapları dışındaki (Mesela şarkıcı olan ve edebiyat türü eserler yazanlar ve eserleri; el-Eğani, el-İkdul-ferid, Kitabul hayavan, Kitabul mearif gibi) eserlere rastgele girmiş rivayetleri bile İslam hakkında temel kaynak kabul eder ve bunlar üzerinden İslam'a saldırırlar! (Bu konuda detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Oryantalizm', 'oksidantalizm' başlıklı yazılara bakılabilir.)

Alman oryantalist bile Efendimizin yaşadığı ortamı ve yaşamını şöyle özetlemektedir: "Hz Muhammed hanımlarıyla kerpiç ve hurma dallarından yapılmış, damına el ile ulaşılabilen basit kulübelerde yaşadı. Bir öğün yemeği, asla bir kabtan fazla olmazdı. Elbiseleri ve ev eşyaları son derece sade idi." (T. Nöldeke, Das Leben Muhammed, s. 184)

Hayatı böyle bir evde geçen birisine atılan iftiraların haddi hesabı yok!

Peygamberimiz, Hz. Aişe annemizin evinde iken, duvarın dibine düşmüş ve tozlanmış bir parça ekmek görür. Efendimiz hemen onu alıp, siler ve sonra yer. Sonra da Hz. Aişe'ye şöyle der: "Ya Aişe! Allah'ın nimetine karşı güzel davran ve bil ki, bir hane halkına küsen bir nimet, onlara bir daha zor geri döner." (İmam Şarani, Levakihu'l-Envar fi Tabakati'l-Ahyar Tercümesi, s. 351) Bu bakış açısına sahip olan ve tozlanmış bir parça ekmeğe hürmet gösterip onu yücelten bir insanı nasıl bir vicdan karalama çabasına girebilir?

"Hz Muhammed, davası uğruna dayanılmaz güçlülere göğüs gerdi, işkenceler onu davasından çeviremedi. Müşriklerin vaatlerine kanmadı, hiç kimseye boyun eğmedi, davasından zerre taviz

vermedi. Resulullah'ın etrafını dört bir yandan sardılar ve oklarını ona çevirdiler.” (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 116) Hz Muhammed'e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler ve dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde bile (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makam tekliflerine yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tümü Hz Muhammed tarafından geri çevrilmiştir. Dünyalık peşinde olan biri olsa, Hz Muhammed neden kendisine mal, liderlik, krallık teklif edenleri, "Bir elime ayı bir elime güneşi koysanız İslam'ı anlatmaktan vazgeçmem." (İbni Hişam, Siratün- Nebi, I/418; Taberi, Tarihül-Umumi vel- Mulük, II/66, Taberi, Camiül Beyan, XXIII/71-72; Kadi Beydavi, E. Tenzil, II/339) diyerek reddeder ve daha sonra -3 yılı tecrit ve ambargo altında 10 yılı saldırı, hakaret, suikast ile geçen- yıllarca süren mücadelede tüm mal varlığını davası yolunda kaybetmeyi göze alırki? Öyle ki açlıktan karnına taş bağladığı, aylarca evinde sıcak yemek yiyemediği, sirke ile kuru ekmek yiyip sonra "Ne güzel nimet" buyurduğu, yatak olarak hasırı kullanıp, yatağından kalkınca hasırın izlerinin vücudunda belli olduğu, gelen birçok hediyeyi evine girmeden dağıttığı (Tümüne delilleri ile, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızdan ulaşılabilir.) biri mi ego ve makam peşindedir?! Muhammed (as) zaten Hılfu'l-fudul isimli zenginlerce kurulu derneğine üye, Haceru'l-Esved'i yerine koyması ile tüm aristokratlarca kendine saygı duyulduğu görülen ve şöhreti tüm Mekke'ye yayılan, çevresince kendisine 'Muhammed'ul Emin' denecek kadar saygı duyulan birisi idi. Kendisi zaten Mekke'nin ileri gelen lider bir kabilesinden ve akrabaları hep yönetici kesiminden insanlardan oluşurken, böyle biri, peygamberlikten önce de sonra da önüne çıkan birçok fırsatı elinin tersi ile itip İslam'ı tebliğ etme yolunda canını ve malını ortaya koyan birine dönüşmüştür? Bir topluma girince başköşeye değil, boş olan bir yere oturan ve "Dünya benim neyime? Benim ile dünyanın misali, sıcak bir günde yolculuk yapan bir biniciye benzer ki, bir saat ağacın gölgesinde dinlenir, sonra da orayı terk edip gider.” (Meclisi, Bihar'ül-Envar, XVI/239) buyuran birisidir Hz Muhammed. Oğlu İbrahim vefat ettiği gün güneş tutulur ve insanlar güneşin, İbrahim'in ölümünden dolayı üzgün olduğu ve bunun peygamberin azametinin delili olduğunu konuşmaya başlayınca Hz Muhammed, "Ay ve güneş Allah'ın iki nişanesidir ve asla kimsenin ölümü için tutulmazlar." buyuruyor. (Buhari, II/24; Müslim, III/28-36; Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 33) Kendi menfaati için din uyduran biri böyle fırsatı hiç kaçırmı mı? Mucize ise hazır ayağına gelmiş! Kur'an'da var olan, kendini hatalarından ötürü uyaran ayetleri hatırlayalım; Şöhreti amaçlayan bir insan hatasını belgeler mi yoksa saklar, gizler mi? 40 yaşından sonra zıvanadan çıkan (!) bir insan resim-heykelinin yapılmasını neden yasaklar? Ölümsüz olma isteği ile yapılan dev heykeller, piramitler düşünülürse, bu mantıksız gelmiyor mu size de?

Efendimizin ailesi bir koyun kesmişlerdi. Efendimiz, "Ondan geriye ne kaldı?" diye sorar. Hz. Aişe: 'Sadece bir kürek kemiği kaldı' cevabını verir. Bunun üzerine Hz. Peygamber olayı şöyle değerlendirir: "Desene bir kürek kemiği hariç, hepsi duruyor!" (Tirmizi, Sıfatu'l-kıyame, 35) Ümmü Seleme annemizin evinde bir koyun kesilmişti. Derisi yüzüldüğü sırada aç olduğunu söyleyen bir fakir çıkagelir. Resulullah bizzat kendisi kalkar, koyundan bir parça keser, pişirir ve o adama yedirir. Fakir kalkıp gider. Bir başka fakire haber verir. O da gelir ve Resulullah ona da bir parça kesip yedirir. Haberi alan fakirler gelmeye devam eder. Hz. Peygamber de kesilen koyunun eti bitinceye kadar onlara yedirmeye devam eder. Bunun üzerine Ümmü Seleme; 'Ya Resulullah, keşke koyunumuzdan bir parça da bize ayırsaydınız, biz de yeseydik.' der. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şu cevabı verir: 'Allah'a yemin ederim ki, kestiğimiz koyunun tümü şimdi bizimdir.' (Beğavi, Şerhu's-sünne, VI/135) Bu bakış açısına sahip birini dünyalık peşinde koşmakla itham etmek, kelimenin en azı ile insafsızlık değil midir? Bir insan hem kafasından bir din uyduracak hem de gece kalkıp namaz kılacak (İsra, 79); haftada en az iki gün oruç tutacak (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, sıyam, 36, 70; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel, VI/80; Tirmizi, Savm, 44); günde beş vakit namazların farzları dışında sünnet namaz (Tirmizi; Salat, 189; Nesai, Kıyamül-Leyl, 66; İbn Mace, İkâme,

100; Müslim, Misâfirin, 96, 97; Tirmizi, Salat, 190) denen fazladan namaz kılacak ve bunu her gün vefat edene dek devam edecek!

Savaş ganimetlerinden kendi payına düşenlerin gideceği yerler de zaten bellidir. ('Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap' adlı sayfamızda detay bulabilirsiniz) Vefat ederken ise ne kızı ne de damadını vekil bırakmıştır. "Milletin efendisi millete hizmet edendir" (Deylemi, el-Firdevs bi-Me'sûri'l-Hitab, II/324) buyurarak efendiliğin kıstasını hizmet etmekle kıyaslayan biri mi dünyalık peşindedir? O (sav) halkına hizmet eder, su dağıtır, (Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 32/155 (No. 19412) işleri paylaştırır, kendine üzerine düşeni de kendi yapar- Mescit yapımında, hendek kazma hatta pikniğe dek- hep bir iş yapar, ayağının bağı çözülünce bağlamak isteyene "Hayır bu kendi işini başkasına gördürmek demektir, ben efendi değilim" diye reddeder! (Kaynaklar ve detaylar için, 'Hz. Muhamammed'in hayatından dünyevi, şehevi, maddi şeylere önem vermediğinin örnekleri' adlı yazımıza bakılabilir.)

Efendimiz, İran-Bizans savaşının sonucundan, Ebu Leheb'in Müslüman olmadan öleceği ve başına geleceklere, yine Kabe'ye asılan anlaşmanın başına gelecek mucizevi olaya dek birçok gelecekle ilgili olayları insanlara bildirmiştir. Ama sonuçta Kur'an'da: "Geleceği Allah'tan başka kimse bilemez." yazmaktadır. Yani gelecekle ilgili doğruluğu daha hayatta iken ortaya çıkan birçok olayı peygamberimiz Allah'a izafe etmiş, 'O bildirmiştir' diyerek kendisini aradan çekmiş ve üstelik bir de, "Sizin unuttuğunuz gibi ben de unuturum." (Ebu Avane, Müsned, II/201, İbni Hanbel, VI/107) buyurmuştur. "De ki ey Muhammed: bende sizin gibi bir insanım." (Fussilat, 6) ayetini hangi dünyevi emelleri olan biri yazdığı kitabına koyar? Mümin, 55. ayette, 'Günahının bağışlanmasını dile' buyrulmaktadır. Bu bir ifşa, gizlenilmesi gereken şeyi yaymak değil midir? Kendini hatasız göstermesi, merkeze koyması ve üstünlüğünü her an ön plana çıkarması gerekmez mi idi?

672

Mekke fethedilince amcası olan Hz Abbas Kabe'nin anahtarını Hz Muhammed'den ister. Efendimiz anahtarı amcasına verir. Ayet iner, "İşi, ehline verin." (Nisa, 58) Efendimiz anahtarı tekrar amcasından alır ve anahtarı daha Müslüman olmamış bir sülale olan Şeybe ailesine geri verir. (Vâkidi, II/837-838) Müslüman olan aile büyüğünü gücendirme ihtimalinden, daha yeni kazanılmış zafer ortamında bu ayetin inişine, hangi mantık bu olayı izah edilebilir?

Yine Mekke fethedildiğinde Hz. Ebu Bekir, babasının elinden tutarak onu Peygamberimizin huzuruna getirir. Babası Ebu Kuhafe çok yaşlıydı, üstelik gözleri de görmüyordu. Efendimiz Hz. Ebu Bekir'e, "Allah sana merhamet etsin! Babanı evinde bıraksaydın, buraya kadar yormasaydın. Ben onun yanına giderdim." buyurur. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, III/581-582; İbn Sad, et-Tabakat, V/45) 20 sene sonra hedefe ulaşmış, en büyük düşmanlarının merkezini ele geçirmiş birinde hiç mi kibir olmaz; bu ne incelik ve tevazudur böyle!

Oryantalistler efendimizi şehvet düşkününü biri gibi göstermek de isterler. Kadınlara düşkün olsa peygamberimiz, vefatından yıllar sonra bile, en genç hanımı olan Aişe annemiz, Hatice annemizin arkasından "O yaşlı bir kadındı, ondan daha iyisini Allah sana verdi." deyince kendisine, 'Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes beni yalanlarken o tasdik etti.' (Hanbel, VI/118) der mi idi? Egosit ve şehvetperest biri olsa, anı yaşamak dururken eskiyi yüceltir mi idi? Aişe annemiz bir hanım sahabe için 'kısa boylu' ifadesini kullanınca efendimiz gıybet yapmaması için onu 'Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa denizi bulandırır.' (Ahmed b. Hanbel, VI/136) şeklinde uyarır mı idi? Kimse görmüyor, sen de görme geç! Ama efendimiz için önce ahlak ve İslam'ın emir ve yasakları gelirdi. O'nun görevi tebliğ etmek ve insanlara 'güzel örnek' olmak idi. Bu hadisleri yine bizzat Aişe annemiz bizlere aktarır ki, bu O'nun da büyüklüğünü göstermektedir!

“İnsanların sevdiği şeyleri yasaklayıp ve sevmediği şeyleri emreden; Fuhuş, içkiyi yasaklayıp, orucu emreden Hz Muhammed’in bunlardan ne gibi bir ‘siyasi menfaati’ olduğunu ateist ve oryantalistlerin açıklaması gerekir. Goldizher: Muhalefet, en şiddetli şekilde cinsel ilişkiye ve şaraba konulan sınırlara karşı yöneltmiştir. Philip Hitti: Arapların gönüllerinde kadından sonra yatan şarap ve kumar bir tek ayet ile hukuk dışı edilmişti. T. W. Arnold: İçki, kadın, cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri arasındaydı, peygamber ise tavizsiz idi. Hz. Muhammed bu emir ve yasaklarla neden işini zorlaştırdı? Toplumsal bir hareket başlatmaya çalışan bir yalancı olsaydınız bu denli şiddetli mükellefiyetleri/yükümlülükleri mecbur eder miydiniz? Muhtemelen döneminin iki tercih edilen içeceği vardı: Su ve şarap. Şarabın yasaklanması, esasında çoğu kişi için tek içeceğin su olması anlamına geliyordu. Onu böyle davranmaya iten irade neydi? Sakif, Hevazın heyetlerinin savaş zamanları topladıkları ordu, Hz. Muhammed’in ordusunun iki katı büyüklüğünde olacak kadar güçlü kabile idiler. Müslüman olmadan önce efendimizden bazı taleplerde bulunurlar. Meir Jacob Kister, bu iki kabilenin temsilciler heyetinin ‘namazdan muaf tutulma’ yönündeki isteğine özellikle dikkat çekmektedir. Peygamber: ‘Namazın olmadığı bir dinde hayır yoktur.’ diye onlara cevap vermiştir. Kritik bir anda, böylesine önemli bir kabileye karşı öne sürülen bu şart, hangi siyasi gaye ile açıklanabilir?” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 160-164) Ya peki “Savaş esnasındaki tüm risklere rağmen terk edilmeyen namaz ibadeti siyaseten nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber toplumdaki baskı ve talebe rağmen, kulluk mükellefiyetinden asla taviz vermemiştir. Siyasi menfaat için yalan söyleyenin tavrı, mükellefiyetleri askıya alarak taraftar toplamaya çalışmaktır. Nebi neden tepki çekmesine neden olacak bu mükellefiyetlerle işini zorlaştırdı? Tarih boyunca hangi toplum önderi, hitap ettiği toplumun değer yargılarına muhalefet edip, onları şiddetli mükellefiyetle sorumlu tutarak davetine başlamıştır? Ayrıca sünnetlerle hedeflenen ibadet düzeyi sınırsıza da yakındır. Tüm bu mükellefiyetlerle haşa bilerek yalan söyleyen bir yalancı peygamberin gözettiği siyasi maksat ne olabilir? Hz. Peygamber, bu mükellefiyetleri, müslümanlara emrettiği gibi kendisi de yerine getiriyordu. Bahsi edilen mükellefiyetleri bir ay yerine getirmeye çalışın. Kendinizi bu sorumluluklardan kaçmak için türlü bahaneler uydururken bulacaksınız! Böylesine büyük işlerle uğraşan bir toplum önderi, sizce neden böyle bir yükü işini daha da zorlaştırsın? Nebi insanları mükellef tuttuğundan daha fazlası ile kendisini de mükellef tutuyordu.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 167-170) “Hiçbir hareket adamı, toplumun tamamının kabul ettiği değerlere, durduk yere muhalefet etmez. ‘Hedefine fayda sağlamayacak, pratik faydası olmayan ve sadece zararı olacak temel şeylere yönelmez, gerilimler, hedeflerine ulaşmasına mani olacaktır.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 172) “Maxime Rodinson: Özgür Araplar, hiçbir yazılı kanunla bağlı değildir. Kim kan davasından vazgeçecek olursa ömür boyunca utanca gömülür. T.W. Arnold: Dine yeni giren Müslümanlara, o zamana kadar hakir görülen hükümler, fazilet diye öğretiliyordu. Resulullah bu ahlaki bizzat kendisi de uyguluyordu.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 179-180) “23 yıl boyunca -haşa- yalan söyleyen siyasi figürün, güç eline geçtiğinde affedici ve merhametli olmasını beklemeyiz. Hz. Muhammed’den sonra gelen toplum, affediciliği de kuşanmıştır. Cahiliye Dönemindeki Arap toplumunda kabile bağlarının çokluğu önemliydi. Muhammed, atalarına olan abartılı bağlılıklarını bilmesine rağmen hiçbir siyasi menfaat olmaksızın atalarını tenkit etmiştir. Yalan söyleyen bir toplum önderi olsaydı, siyasi açıdan kendisine tamamıyla zararlı olan bu durumu anlamlandırmak imkansız olurdu.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 184-186) “Maide Suresi 104 ayet: “Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler.” diye buyurur. Normalde siyaseten bu söylem bir intihardır. Hiçbir toplum önderi, amacına direkt hizmet etmediği için lüzumsuz yere toplumla böyle bir çatışmaya girmek istemez.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 189) “Bu söylemin, ‘ölüp gitmiş insanların hükmü üzerinden siyaseten güç kaybetmesini sağlamaktan ne gibi’ bir karşılığı olabilirdi? Halbuki Ebu Leheb, Hz. Muhammed kabile bağları gereği onu koruyacağını ilan etmiş ve himayesine almıştı. Reinhart Dozy: ‘Ebu Leheb, yeğenin yanına döndüğünde, ‘babamın cehennemde olduğuna nasıl inanırsın?’ diye bu çok açık soruyu Hz. Muhammed’e

sordu. Hz. Muhammed de aynı açıklıkla yanıtladı. O, son koruyucusunu yitiriyor ve hayatını tehlikeye atıyordu. Artık evinde bile tehdit altındaydı.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 196-197) “Margoliouth: ‘İslam kardeşliği doktrini insanların atalarıyla övünmesini sona erdirmişti. Tüm Araplar eşitti ya da sadece dindarlıkları ile farklılaşabileceklerdi ve bu takdim ile birlikte tamamen yeni bir dönem başlamıştı.’ Veda hutbesinde Arapların Arap olmayana, Arap olmayanın Arap’a takva dışında bir üstünlüğü yoktur. (İbni Hanbel, V/411) buyrulur. Bu hadis siyaseten açıklanabilir mi? Bu hutbenin dinleyicileri arasında, Arap olmayan kaç kişi vardı da bu uyarı onlara yapılmıştır?” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 201-202) “Muhammed Yalan söyleyen bir toplum önderi idi” diyenler, kavmin güçlülerinin anlaşma isteklerini reddetmesini, yaşıyor oldukları dünyevi lezzetleri, şarap, fuhuş ve benzerlerini yasaklamasını siyaseten açıklamak zorundadırlar. Onun bu tavrı Medine’de de sürmüştür. İsa’nın Allah’ın Peygamberi olduğunu ilan etmesi, Yahudilerle olan ilişki açısından kritik sorun teşkil etmiştir. Hristiyanlara yaranılmaya da çalışılmıyor, teslis açık ifadelerle reddediliyordu.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 218) “Yalan söyleyen birisi olsaydı, tüm grupları karşısına almasındaki neden ne olabilirdi? Hemen hepsi İslam karşıtı olan ve hiç biri İslam’ı kabul etmeyen oryantalistlerin yorumları ile devam edelim: “Montgomery Watt: “Hz Muhammed inancında, tamamıyla kusursuz bir samimiyete sahiptir.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 241) “Leone Caetani, “Muhammed, hiçbir zaman bir saray hayatı kurmadı. Gayet mütevazı bir surette, alelade faniler gibi yaşadı. Kendisini tek mil kusurları ile olduğu gibi gösterdi. Buna rağmen, onu yine sevdiler.” Hodgson: “Muhammed her türlü lüksten uzak, tamamen basit ve mütevazı bir yaşam sürmüştü. Kendisine genellikle kolayca ulaşılabilirdi.” Lesley Hazleton: “Mekke’nin fethinden sonra Muhammed istemiş olsaydı saray inşa edip hanedanlık başlatabilirdi. Aksine o, Mekke’yi başkent ilan etmemiş ve Medine’ye geri dönmüştür.” Edward Gibbon: “Muhammed kraliyetin ihtişamına hor görüyordu.” Reinhard Dozy: “Hiçbir zaman zenginlik aramadı.” Bodley: “Hz Muhammed, bir halı üzerinde uyuyor ve ev işini bizzat kendisi yapıyordu.” O, fetihlerinden sonra bile o münzevi yaşayış tarzını değiştirmede. Emile Dermenghem: “Peygamber hiçbir zaman dünyaya meyletmedi, dünya malına ve paraya tamahta bulunmadı. Büyüklük taslayıp övünmedi. Evini süpürdüğünü, elbiselerini yamadığını, kapıcıları olmadığını görüyoruz.” Morgoliouth: “Pahalı eşyalardan sonuna kadar kaçındı.” Armstrong: “Arabistan’daki en güçlü adam haline geldiğinde bile lüksten nefret ediyordu. Asla bir takımdan fazla giyeceği olmamıştı. Kendisine hediyeler verildiğinde hepsini yoksullara dağıtırdı.” Hitti: “sahip olduğu elbiseleri sık sık tamir ederken görülüyordu.” Hz Ayşe, “Evimizde, Bazen iki üç ay geçerdi de yemek yapmak için ateş dahi yanmazdı.” demektedir. Nebi, koca bir toplumun tek yöneticisi idi. Ancak buna rağmen hanımları, geçim darlığından şikayet ediyorlardı. Emile Dermenghem: “Resulullah uzanmış yatıyordu, vücudunda hasır liflerinin izleri görülüyordu.” Hazleton: “Uyuduğu odada ne bir kilim, ne bir yatak, ne de bir konfor eşyası vardı.” Bu yer, halkın ‘devletin yöneticisini arayacağı son yer’ gibi geliyordu.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 244-250) Margoliouth: “Muhammed’in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları, kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmişti.” (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi, s. 212) “Kavmine muhalefet ediyor ve onların uzlaşma çabalarını reddediyordu. Menfaat teklifleri zaten düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti. Onun pek çok davranışının siyasi menfaatlerine ters düşmesi olgusunu nasıl açıklayacağız?” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257) “Montgomery Watt: “Hz Muhammed aleyhindeki yaygın temelsiz iddialardan biri, onun, tutkularını ve şehvetini tatmin edebilmek için kendisinin de sahte olduğunu bildiği dini öğretileri savunan bir sahtekar olduğudur. Bu din bir hilekarın ya da yaşlı bir şehvet düşkünü işi değildir.” Leone Caetani: “Etkili silah, Muhammed’in şahsen sahip olduğu ‘büyük etkiden’ ibarettir. Muhammed samimi, namusluydu.” Montgomery Watt: “Samimiyetsizlik ve sahtekarlık suçlaması... Hala zaman zaman bu tür ‘suçlamalar’ yapılmaktadır.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 260-262) “Maxime Rodinson: “Samimi bir Muhammed’i açıklamak, sahtekar bir Muhammed’i açıklamaktan çok daha kolaydır.” Emile Dermenghem: “O’nun samimiyetinden

asla şüphe edilmesi mümkün değildir. Onun özü ve sözü, kesinlikle doğru idi. Bütün hayatı daima sıkıntılar çektiğini göstermektedir.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 264)

Thomas Carlyle: “Muhammed gerçek peygamberdir. Entrikacı sahte peygamberlerden değildir, samimidir. Muhammed'in Kendi hesabına kanaatkar bir insandı, giyeceklerini dahi kendi yamardı. O hakiki bir kahramandı. Gerçek bir kahraman olduğunu 23 yıllık çetin ve müessir bir mücadele ile gösterilmiştir. O tamamıyla riyasız bir insandı.” (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19-20) “Muhammed'in gerçeklerden başka bir şeyi söylemiş olması mümkün değildir. Samimilik, derin, engin, büyük, masum bir samimilik. O adeta samimiyetin mahkumudur. Muhammed, peygamberlerin en sonuncusu değil midir? Her şeyden önce onu dinlemeliyiz. Muhammed'i bir entrikacı gibi tasavvur edebilmeye hiçbir surette imkan yoktur. Getirdiği ağır haber de haktı, gerçektir. Sözlerinde ne sahtekarlık var ne de taklidin izlerine rastlanır. Muhammed'e isnat edilen hatalar... Öyle mi? Asıl hata onun farkında olmamaktır! Bu söz herkesten daha çok ‘İncil okuyucularının’ kulağına küpe olmalıdır.” (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 23, 25) ‘Güneşi Sağa, ayı soluma koysalar ve bunları beni bu davadan men etmeye kalksalar, gene bundan ayrılmayacağım.’ (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220) “Devamlı itirazlar, kinler, açık gizli tehlikeler bir an peşini bırakmıyordu. Kureyş'ler gitgide azıtıyorlar, Muhammed'i kendi elleriyle öldürmek için antlar içerek suikastler tertiplenmeye başlıyorlardı. Ebu Talip ölmüştü; Hatice ölmüştü, hayatı onun her an, her adım başında tehlikelerle dolu idi. Birçok defa hayatına son verilmesine ramak kaldığı oldu. Yolu tehlikelerle dolu idi, hadiselerin dış yüzü ona umutsuzluktan başka bir şey vadetmiyordu.” (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 41-42)

“Hz Muhammed peygamberliği boyunca çokça sıkıntılar ve imtihanlar geçirmiştir. Çocukları, hanımı vefat etmiş, boykota uğramış, en yakınları işkencelere uğramış ve öldürülmüş, çocuklar tarafından taşa tutulmuş, savaflara katılmış, sürülmüş, çileler çekmiş aç kalmış vb. birçok zulme uğramış ve kendisine teklif edilen zenginlik ve gücü reddetmiş, tebliğinde hiç bir tavizi vermemiştir. Bir yalancı, genellikle dünyevi menfaatler için yalan söyler. Oğlu vefat ettiği gün vuku bulan güneş tutulmasını Hz Muhammed kendi lehine kullanmamıştır.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 342, 355-356)

Kısaca, oryantalist George Sale'in de açıkça itiraf ettiği gibi, “Hz Muhammed, tarih boyunca yanlış yorumlara maruz kalmıştı. Onun gerçek üstünlüğüne dair övgü inkar edilmemelidir.” (G. Sale, The Koran, s. 30)

Hz muhammed Rumların savaşı kazanacağını nereden biliyordu? Hudeybiye anlaşması şartları Müslümanların aleyhine gibi iken efendimiz neden bu şartları kabul etmiştir? Cahil biri de okuyup nasıl yaşaması gerektiğini anladığı; ABD'li matematik profesörünün (Jeffrey Lang) de okuyunca imana dönmesine vesile olacak olan ve içinde hukuk, iktisat, sosyo-psikolojik içeriği ile toplumu tamamen değiştiren bir kitabı ümmi olan biri yazmış olabilir mi? Tanrı kabul edilen putları kırıp yerine tek ilah kavramını yerleştiren, ırkçılığın ortamında yetişen topluma ümmet bilincini kazandıran, kumarı yasaklarken, zekatı emreden ve benzeri birçok ibadeti, dini bir emir ve yasaklar zinciri içinde topluma benimseten birisi olan O, gece kalkıp saatlerce namaz kılarken, iftar etmeden üst üste günlerce oruç tutarken davetini önce neden fakir, köle, ezilmişler kabul etmiştir? Zafere ulaşınca neden yaşantısını hiç değiştirmemiştir? Oğlu İbrahim vefat ettiğinde güneş tutulunca bunu, "Bunlar hiç kimsenin ölümünden veya yaşamasından/doğmasından dolayı tutulmazlar." diyerek çevresine neden açıklamıştır? O, etrafına korku salan bir adamı (Hz Ömer) ‘adil’ sıfatlı birine dönüştürür. Dokuz arkadaşını para için öldüreni (Ebu Zer el-Gıfari) dünya malına önem vermez birine, köle olan kişiyi 'efendi' diye hitap edilen bir şahsiyetlere dönüştürür. Tarihte hiç bir zaman bir devlet kurup dünya tarihinde söz sahibi olamayan Arapları çok kısa bir zamanda 3 kıtaya yayılmış bir devlet

kurduran, fethedilen ülkelerin kültürü içinde erimeyip onlara İslam'ın ruhunu özümseten, dünya ilim tarihine damga vuran bilginler ve dünyaya ahlak abidesi olacak birçok ahlak önderlerini yetiştiren bir ortamı kuran, düşmanlarını af ederek kazanan, toplumu değiştirip yeni bir kültür oluşturup yüzlerce yıl sonra bile hala devamını sağlayan, barışı amaçlayan ama cihadı göz ardı etmeyen birisidir O (sav). Gücsüz olduğunda zulme uğrasa da, güçlü olunca bağışlayan ve tüm dini inanç sahiplerini bir arada yaşatabilen bir dünya görüşü oluşturandır. İskender'den Timur'a, Lenin'den Hitler'e hangisinin fikirleri günümüze dek yaşamıştır? Ruhbanlık sınıfı yerine ilahi kanunları merkeze alan, Yaraticının tüm kullarını insanlıkta veya dinde eşit ilan eden, tevhid, ahlak, adalet ve emanet eksenli bir din kurup; ibadetten ahlaka, siyasetten imana tüm esasları tek bir ilaha bağlayan, baba, dede, yetim, fakir, zengin, yönetici, komutan olup yine de halkla iç içe yaşayan bir insan olan, daha önce siyaset, ekonomi, toplumsal konularla ilgilenmeyen ama zulme, yalana, şirke, süistimal ve iltimasa karşı olan; adaleti, danışmayı, işi ehline vermeyi savunan ve insanlık tarihini tevhid eksenli bir merkeze oturtan, dini esaslarının tümünün tutarlı ve yaşamla iç içe olan biridir O. İmandan hukuk'a özgün bir sistemi, okuma bilmeyen bir kişi nasıl kurabilmiştir? Hayatını, tebliğ ettiği ilkelere uygun olarak geçiren, mal mülk tekliflerine sırtını dönen, her şeyi elinden alınıp her türlü zulmün kendine yaşatıldığı şehri, geri dönüp fethettiğinde herkesi af eden biridir O. İçinde bilimsel ayetler olan, gayb haberlerini de barındıran bir kitabı tebliğ eden, geçmiş toplumlarla ilgili bilgiler içeren Kur'an'ı tebliğ edendir O. Tahrif edilmiş İncil-Tevrat'taki, haşa, peygamberlere atılan iftiralar (Hz Davud başkasının eşine sarkmamış; Lut kızı ile zina etmemiş; Süleyman müşrik olmamış; Eyyüp asla hastalıklarına isyan etmemiştir) onları temize çıkarandır O (sav).

Peygamberimiz hem devlet başkanı, hem başkomutan, hem imam, hem vaiz, hem baba, hem dede, hem çölden gelen bir bedevi ile hem de çevre ülkelerin devlet, krallık, imparatorluklardan gelen elçilere de muhatap olan ve hem ibadet hem muamelatla ilgili her türlü soruya muhatap olan birisi idi! Ve O, tüm bunlardan sonra evine döndüğünde veya arkadaşlarıyla beraber olduğunda, yaşantısında sıradan halktan bir insan gibi devam eden biriydi; Ayakkabısını başkasına bağlatmayan, topluma girince özel ilgi beklemeyen, aksine bir hizmetçi gibi çevresine hizmet eden, evinde kendi söküğünü kendi diken, yemeye veya şatafata hayatında izin vermeyen; devamlı düşmanlarınca öldürülmek istenen, iftiraya uğrayan ama yine de bedeni ve ruhi temizliğinden asla taviz vermeyen birisi idi! O, tek Başına tüm dünyaya; şirke, zulme karşı çıkma cesaretini gösteren, dünyalık hiçbir makam, menfaat tekliflerini kabul etmeyen birisi idi. O, hem ahlaki tüm özellikleri üzerinde toplamış örnek 'bir insan' ve hem de ilahi vahye muhatap olup onu açıklayan ve uygulayan 'bir peygamber' idi! İşte Onu üstün yapan özelliklerin kısa özeti bunlardır! "Muhammed kendi halkınınkinden daha rahat bir hayat tarzı sürdürmek için hiçbir arzu taşımıyor." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 220) ve "Birçok askeri seferi yönetmiş, öğretmenlik yapmış, ailesine ve arkadaşlarına da ayıracak zaman bulmuş." (Eaton, s. 228) "Hem cesareti, hem de şefkatinden dolayısıyla sevilen, sadece bir savaşçı ve insanların önderi olduğu için değil, mükemmel koca, mükemmel bir baba ve mükemmel arkadaş olduğu için de sevilen biri idi. Ona en yakın olmuş insanlar, 'havariler' olarak değil, arkadaşlar (Ashab) olarak bilinirdi. Hz Muhammed olmasa bu dünya soğuk ve tahammül edilmez bir yer olurdu." (Eaton, s. 125) Tüm bu zorluklara neden göğüs germiştii? Halbuki "Hz Muhammed'in geleceği garanti altında gözükiyordu." (Eaton, s. 193) 'Geleceğinden emin olan', Hılfu'l-Fudul'a üye olup zenginlerle iç içe bulunan, Hacer ül Esved'di yerine koyarken gösterdiği çözümlerle kabile reislerince sözüne itimat edilen Hz Muhammed'in, tüm bunları neden terk edip, 12 yıl işkenceyi göze alıp, 2 yıl özel olarak Müslümanlarla tutsak hayatı yaşarken, eşi vefat edip, Ebu Talip hemen sonra vefat etmiş ve tam bir hüznün yılı yaşayan Muhammed, neden sonucu belirsiz bir yola girmiştir? Mesajının içeriğinde de o dönemin müşriklerini çekecek ne putlar, ne içki, ne de Mekkeli müşriklerin hoşuna gidecek kabilecilik vardır! Aksine içki, kumar, fuhuşun yasaklanmasından;

Namaz, zekat, oruçtan tevhid inancına dek, hep o dönemde tepki çekecek kurallar zinciri ile gelmişti! Tüm bunların tek açıklaması vardır! O (sav), ‘tevhid, adalet ve emanet’ eksenli bir din ile dünyaya nizam vermek için gönderilmiş son peygamberdir!

Michael H. Hart'ın “The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History/100: Tarihteki En Etkili Kişilerin Sıralaması” adlı eserindeki sıralama ile konumuzu bitirelim.

en.wikipedia.org/wiki/The_100:_A_Ranking_of_the_Most_Influential_Persons_in_History

Hart's Top 10 (from the 1992 edition)

TARİHE YÖN VEREN EN ETKİLİ İNSANLAR

Rank	Name	Time Frame	Image	Occupation	Influence
1	Muhammad	c. 570–632		Secular and religious leader	The central human figure of Islam, regarded by Muslims as a prophet of God and the last messenger. Active as a social reformer, diplomat, merchant, philosopher, orator, legislator, military leader, humanitarian, philanthropist.
2	Isaac Newton	1643–1727		Scientist	English physicist, mathematician, astronomer, natural philosopher, alchemist, and theologian. His law of universal gravitation and three laws of motion laid the groundwork for classical mechanics.
3	Jesus Christ	7–2 BC – 26–36 AD		Spiritual leader	The central figure of Christianity, revered by Christians as the Son of God and the incarnation of God. Also regarded as a major prophet in Islam.

Herhangi bir eğitim sürecinden geçmeyen, okuma yazma bilmeyen biri 23 yıl boyunca hem sosyal reformist, hem diplomat, hem hukukçu, hem hatip, hem komutan olacak ve bunu Müslüman olmayan birine itiraf ettirecek! O kişi Hz Muhammed (sav)’dir!

Oryantalistlerin Kur’an, İslam eleştirilerine cevap

“Ehli kitaptan bir çoğu bizi tekrar kafırlığa çevirmek” (Bakara, 109) ve “Bizi doğru yoldan sapıttırmak” (Ali İmran, 69) istemekte ve bu yönde yüzlerce yıldır misyoner ve oryantalist temelli çalışmalar yapmaktadırlar.

İslam’la ilgili eleştirilerinde belli bir kural, metot kullanmayan oryantalistler İslami kaynaklar içerisinde işlerine gelenleri cımbızla seçmekte, ortamında kopardıkları metinleri ve önceden belirledikleri amaçlarına ulaşmak için kullanmaktadırlar. En aşırı Şii kaynağı delil getirir; Kur’an’a saldırır, Kur’an’da bir ayette geçen kelime ile hadislerde geçen aynı anlamdaki bir ‘başka bir kelimeyi’ birleştirir, aralarında irtibat bulunmayan konuları birbirlerine ekler; ayet ve hadisleri istedikleri gibi yorumlar, kelimeleri istedikleri gibi anlamlandırabileceklerini zanneder; hadislerin ve İslam tarihinin sonradan uydurulduğunu ileri sürer ama sonra ‘uydurma’ kabul ettikleri bu kaynakları kullanarak da İslam’a saldırırlar. İncil ile ilgili birçok gerçeği gizler, bilmiyormuş gözüktür ve bu konuda muhataplarına karşı da “saldırı en iyi savunmadır” metodunu kullanırlar. Yalan ve iftiradan asla sakınmaz ve gerçeği bile bile gizlerler. Kaynak gösterdikleri eserlere hemen hemen hiçbir okuyucusunun başvurmayacağını bildiklerinden kaynaklar arasında dolaşıp istedikleri hedefe ulaşmak için, işlerine gelenleri seçip itham ve iftiralarda kullanırlar! "İlerideki yüzyıllarda insan cinsinin düşünceleri ve inançları üzerinde barışçı bir etki yapmak üzere Haktan gönderilen en kuvvetli vasıtayı

(Kur'an'ı), en inatçı taassup ve en cahil saldırılarla karşılamak kadar yanlış ve hem de gülünç bir hareket olamaz." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı Kerim, s. 55)

İslam ile terörü özdeşleştirmeye çalışan Batı dünyası önce kendi tarihleri ile yüzleşmelidirler! "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğulla babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) Sadece son yüzyılda Hristiyan Batı, dünyaya iki dünya savaşı, iki atom bombası, 4 kıtaya da (Afrika, Asya, Avustralya ve Amerika) işkence, katliam, sömürü ve asimilasyon sıdırdılar! Onlar "Barış, müjde" ile geldik derken geride bıraktıkları sadece zulüm, kan, gözyaşı olmuştur. Kenya Devlet Başkanı Kenu Kenyattu: "Batılılar geldiklerinde ellerinde İncil, bizim elimizde topraklarımız vardı. Bize, gözlerimizi kapayarak dua etmesini öğrettiler. Gözümüzü açtığımızda ise bizim elimizde İncil, onların elinde topraklarımız vardı." (Bayram Küçükoglu, Türk dünyasında misyonerlik, s. 11; Ahmet Şerif İzgören, Süpermen Türk Olsaydı Pelerinini Annesi Bağlardı, s. 96; Mustafa Balbay, Avrupa'nın Terör sorunu, Cumhuriyet, 18.2.1999; Melih Aşık, Milliyet, 15.02.2008) "Peru fatihi" Francisco Pizarro, bu ülkenin kıyılarına ulaşp İnkalar'ı kitleler halinde katletmeye başladığında, yüreğinde hâlâ azıcık vicdan duygusu bulunanlar duruma isyan etmiş ve ünlü komutana bu kadar çok kan dökmemesi yolunda uyarıda bulunmuşlardı. Pizarro homurdanmalar gitgide artınca bir kaç kardinalden insanlık tarihine geçecek şöyle bir fetva almıştır: "Fethedilen bu topraklarda yaşayan canlılar (İnka İmparatorluğu'nda yaşayan insanları kastediyor) her ne kadar insana benzer bir görünüme sahip olup iki ayakları üzerinde yürümekteyseler de, sonuç itibarıyla Engizisyon Mahkemesi bunların farklı bir hayvan türü oldukları kanaatine varmıştır. Bu vesileyle, düşünme ve iman etme yetisinden yoksun olan bu 'hayvanların' katli vacip görülmüştür." (Ali Murat Güven, Yeni Şafak, 26.01.2003) Bu 'Hayvanların' teknoloji, mühendislik, astronomide ne kadar ilerledikleri ve kendilerini katledenleri katbekat aştıkları ise daha sonra anlaşılacaktı! Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar bir milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonal hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika'ya götürülmüştür. Kendi mezhepleri arasında yüzyıl savaşları yapan, iki cihan savaşına neden olup yeryüzünü cehenneme çeviren, gizli örgütlerle dünyayı yönlendirip yönetmeye çalışanlar acaba hiç iç muhasebe yapabilecek midir? "Onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde: 'Biz sadece ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki, onlar fesat çıkaranların ta kendileridir, fakat anlamazlar." (Bakara, 11-12)

Mesih'in çarmıhta kendini kurban vermesi (1. pet.2:24) kendi kanını bizim günahlarımız için dökmesi, Tanrı'nın gazabını (Yuhanna 2: 2; Yuhanna 1: 12) bizden uzaklaştırmasına neden oldu. Kişiyi Tanrı'nın gazabından kurtaracak tek şey, Mesih'in o kişinin yerine çarmıhta kurban olarak ölmesidir. (1. pet. 2: 24) Cehennem, Tanrı'nın huzurunun bulunmadığı, ateşle işkence edilen bir yerdir. (Matta 25: 46) "Hristiyan olmayanlar cehenneme 'sonsuz dek' atılacaklar." (Matta 25: 46) E hani tanrınız "sevgi" idi? Kutsal kitap, 'tanrı sevgidir.' (Yuhanna 4:16) 've o herkesi' sever. (Matta 5:43-48; Yuhanna 3:16) diyordunuz? Bizim ilahımız zalimlere kızınca "Tanrı hiç kızar mı?" diye sorarsınız ama sizinki acı çekip, oğlunu (!) çarmıha gerdirip gazabını ancak bu şekilde söndürünce iyi oluyor öyle mi? Ya peki bizim 'Melek' tabir ettiğimiz bebekler için, günahkar doğum (Asli günah) iddianıza ne demeli? "Orijinal günah, günahlı doğum Adem'den kaynaklandı ve aileden çocuklarına geçmeye başladı. Bizler doğal olarak Tanrı'nın gazabının çocuklarıyız." (Efes, 2:3) Bebekler günahkar doğar ve onlar tanrının gazabının eseridir. Bu tanrı bir de "Sevgi" tanrısı olmasa ne olurdu acaba?

Teslis; Baba, oğul ve kutsal ruh hakkındaki kendi açıklamaları şöyledir: Tanrı tek bir varlık olduğu halde üç kişide kendini gösterir. Üçlü birlik; üç tanrıdan oluşan tek tanrı veya tek kişinin üç şekilde görünmesi değildir. Üçlü birlikçilik, tek tanrıdır (monoteisttir). Var olmuş tek tanrı

dışında hiçbir tanrı yoktur ve her şeyin hakimidir.” Çok ikna edici değil mi? ‘Başta bir hata yaptık şimdi zorlama ile anca bu kadar kıvrılabiliyoruz’ demeyen bu kesim, İslam’daki tevhit, yaratıcının tek olmasını ise içselleştirememektedir! Peki, Baba ve oğul’u geçtik, sadece kutsal ruh için yapılan şu tanrı tanımı, bu monoteist tanrı teorilerini çürütmüyor mu: “Kutsal ruh; Üçlü birliğin üçüncü kişisidir. Kutsal ruh ‘tamamen’ Tanrı’dır.” Ya oğul İsa? “Üçlü birliğin ikinci kişisidir. ‘Beden almış söz’dür. (Yuhanna 1:1, 14) Hem tanrı hem insan’dır. (kol. 2:9) ‘Tanrının oğlu’ terimi İsa’nın fiziksel anlamdaki Tanrı’nın oğlu değil, ruhsal anlamda İsa’nın tanrısallığını anlatmak için kullanılır. (Yuhanna 5:18) Bakalım gerçekte öyle mi? Yuhanna 18: “Bundan dolayı Yahudiler onu öldürmeye daha ziyade çalışıyorlardı, çünkü yalnız cumartesi gününü bozmakla kalmadı, fakat ‘Tanrı’nın kendi babası olduğunu söyleyerek’ kendisini tanrı ile ‘bir’ kıldı” Nerede “Ruhsal anlamda” oğul ifadesi? Aksine tanrı ile ‘Bir’ olma ifadesi açıkça İncil’de geçmektedir. Zaten çarmıha gerilme olayı çürütmüyor mu bu iddiayı? İsa, bizim için, ‘insanlık için kendini feda eden tanrı’ değil mi idi? İsa Hristiyanlara göre tanrının sözüdür, sözün et kemiğe bürünmüş halidir: Başlangıçta söz vardı. Söz Tanrı’yla ‘birlikteydi’ ve ‘söz Tanrı’ydı.’ Ve söz ‘insan olup’ aramızda yaşadı.” (Yuhanna 1:1, 14) Söz tanrı ile birlikte idi, aramıza insan olarak geldi, tanrının oğlu idi, bir de kutsal ruh var tabii, yani böl parçala yönet taktiğini tanrıya da uyguladı anlaşılan kilise! Ya peki insan? “insan, Tanrı’nın benzerliğinde yaratıldı.” (Yar. 1:26) İnsan olan İsa tanrı olunca, diğer insanlar da tanrı benzeri oluyor doğal olarak! “Cennet, Tanrı’nın bulunduğu yerdir.” Tanrıyı üçe çıkarma yetmedi, bir de O’na yer isnat etmektedirler. Tabii “yorulan, sarhoş gibi uyanan, güreşte yenilen vd.” tanrı inancı yanında, O’na yer izafe etmek ne kadar günah olabilir ayrı konu? (Detay, ‘İncil ve Papa’ adlı yazımızda) Kurtuluş, “Mesih’e ve ‘O’nun çarmıhtaki kurban oluşuna güvenen’ herkese Tanrı’nın karşılıksız bir armağanıdır. (Efes. 2:8-9) o bizim aracımızdır. (1. tim. 2:5) Kurtuluşu kazanmak için ‘iyi işlerimiz yetersizdir’ ve Tanrı’nın huzurunda ‘kabul edilmez.’ (Yeşaya 64:6) Tüm bu alıntılar, “answering-islam” ve “hristiyanoturk” adlı kendi web sitelerden alıntılanmıştır.

679

Kendi kutsal kitapları insan yazması olunca, Kur’an’ın ilahiliği tabii ki oryantalistlerin canını sıkılmaktadır: “Kur’an’ı Muhammed kendisi yapmıştır. Esinlenmemiştir veya kutsal yazı değildir. Orijinallerinden bugüne doğru geldiği kanıtlayacak deliller yoktur.” Çekememezlik, kıskançlık böyle bir şey işte! Cevabı bir oryantalist (John Bertin) versin: "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma şansı, bizim Kutsal Kitabımızı vesikalandırma şansımızdan daha fazladır.” (Müni, Ocak 1998)

Misyoner ve oryantalistlerin soruları ve cevaplarımız

“Tanrı neden İsa’dan yaklaşık 600 yıl sonra, başlangıçtan beri var olan eşsiz planını değiştirip yeni bir mantıkla ortaya yeni bir din çıkartmıştır? Özellikle şeriat yani yasa, Mesih öncesine aittir. Tevrat’ta bunu rahatlıkla görebilirsiniz. Mesih’in gelişi şeriata yeni bir boyut getirmiştir. Durum bu olunca Tanrı önce şeriati verip sonra kaldırıp tamamlayıp sonra neden yeniden İslam inancı ile yenilemiştir?”

Eşsiz planın değiştirilmesi iddiası, olaylara Hristiyan inanç merkezli bakış açısının sonucudur. Oryantalistler kendi dinlerini merkeze koyup böyle bir yorum yapabilirler ama aynı yorumu bizim kabul etmemiz veya bu çerçeveden değerlendirme yapmamızı istemeleri mantıklı değildir. Allah’ımızın eşsiz planı aksaksız devam etmektedir ve bu planda da bir değişiklik olmaz! (Fetih, 23) Yahudi şeriati bozuldu bu doğru! Bu yanlış İsa’nın şeriati -kuralları- düzeltti ve eksiklik giderildi! Bu da doğru. Eksik olan, İsa şeriatının da tıpkı Musa şeriatının olduğu gibi zamanla bozulmuş olmasıdır. Tevrat’ın bozulduğunu ve İsa (as) ile vahyin yeni bir boyut kazandığını kabul eden zihniyet, aynı şeyin kendi kitabının başına gelince onu düzelter, ona

yeni boyutlar kazandıran İslam'a itiraz etmesi hayli düşündürücüdür. Bu konuda, “İslam tüm dinlerin özüdür” isimli yazımızı özellikle tavsiye ederiz.

“Kutsal Kitap mantığı ile baktığımızda bizler Mesih’i kurtarıcı ve Rab olarak, ayrıca görünmeyen Allah’ın görüntüsü ve kelamı olarak kabul ediyoruz. Bunun dışında da biyolojik bir anlam katmadan oğlu diyoruz. Biyolojik anlam katmadan diyorum çünkü Tanrı’nın bir insanla biyolojik bir ilişkiye girmesi inancımız gereği Tanrı’ya hakaret ve küfürdür. Ancak Kur’an bizleri ve inancımızı aşağıdaki ayetlerde belirttiği gibi niteliyor. Sizce bizim inancımızda böyle bir bakış olmadığı halde her şeye gücü yeten Allah, geçmiş tarihi ve insanların ibadetlerini bilmediği için yeni gönderdiğinde böyle bir açıklama yapma gereğini mi hissediyor? Kur’an şöyle diyor; Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Hâşâ! O, münezzehtir! O, müstağnidir! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur! Yunus/68; “Bir de: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için.”; Keyf/4 "Rahman çocuk edindi. dediler.” Meryem/88; Böyle iken dediler ki: "Rahman çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu (o çocuk dedikleri) sadece şerefli bir takım kullardır; Enbiya/26.”

Öncelikle bu ayetler müşrikleri kasteder. Ama bir realite var ki, zaten Hristiyanlar da bunu hissetmekte ve üzerlerine almaktadırlar ki, haklılarda! Aslında Hristiyan dini literatüründe "Oğul" ifadesi zaten vardır ve bunu Kur’an uydurmamaktadır! Yetmedi bir de Anne var (Detay aşağıda verilmiştir.) Baba ise zaten var, asıl tanrı O! İsa’yı biyolojik oğul ilan eden zaten İncil’in bizzat kendisidir: İsa Yiyor, uyuyor, acı duyuyor, ölüyor. O Tanrı’nın gönderdiği melek olsa kimse ona zaten zarar veremezdi. Onu insan/oğul/kelam karışımı hilkat garibesi yarı tanrı yarı kral ilan eden bizzat Hristiyanların kendisi değil midir? Eğer İsa biyolojik bir figür değilse, İsa’nın fizyolojisi, onu oluşturan elementlerin yapısı ne idi? 2000 yıllık İsa figürünü, ‘İslam tevhit inancına muhatap olmasa idiniz,’ böyle farklı açıklamaya ihtiyaç duyar mıydınız acaba? İsa’yı biyolojik tanrı ilan eden Kur’an değil bizzat İncil kaynaklı Hristiyan bakış açısıdır! İsa için; "üçlü birliğin ikinci kişisi, ‘Beden almış’ söz (Yuhanna1:1), Hem tanrı hem ‘insan’ (Kol.2:9), başlangıçta söz vardı, söz tanrıyla birlikteydi ve ‘söz insan olup’ aramızda yaşadı. (Yuhanna 1: 14) ifadeleri bizzat sizin kitaplarınızda bulunmakta değil midir? Ayrıca bırakın oğlu, Baba (!) insanı yaratırken kendine benzer yarattı (Yar.1:26) diyen sizin kutsal kitabınız değil midir? Bunlar Kur’an’dan mı alıntılardır?!

“Tarih boyunca bilinir ki İncil’i İsa değil esinleme yolu ile O’nun yaptıklarını görenler ve O’nun kurtuluş müjdesini alanlar esinleme yoluyla yazmıştır. Ancak Kur’an bize bunun aksini iddia ediyor yine soruyorum. Her şeye gücü yeten Allah geçmişte kime ne verip vermediğini bilmemekte midir? Ayetlere bakalım; “Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve anana olan nimetimi düşün; hani seni Cibrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun; sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğrettim.” Maide/110; “Sonra onların izleri üzerinde ardarda peygamberlerimizle izledik; arkasından Meryem oğlu İsa’yı gönderdik, ona İncil’i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de rahipliği ki, onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık; ancak Allah’ın rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.” Hadid/27.”

‘Esinleme’den kasıt, ilham/içlerine doğan ile İncil’in nasıl yazıldığını daha sonra açıklayacağız! Konumuza gelirse; İslami bakış açısının ana kaynağı Kur’an’dır. Biz Müslümanlar İncil’i Kur’an gibi, Hz. İsa’ya indirilmiş kutsal bir kitap olarak kabul ederiz. Kur’an’da bu anlamda birçok ayet de vardır! (Al-i İmran, 3-4; Meryem, 30; Maide, 46; Hadid, 27) Ama sizler Kur’an’ın olayları bizzat

sizin bakış açınıza göre, sizin inancınıza göre kabul etmesini ve yorumlamasını bekliyorsunuz. Sizler, Allah'ı sizin yaptığınız delalete şahit tutmak istiyorsunuz. Bir de bu olmayınca, Hâşâ, kınıyor, O'na iftirada bulunuyorsunuz! Ey Ehli Kitap! Tarafsız olmaya çalışın ve hangi iddianın daha tutarlı olduğuna siz karar verin: Peygamberler silsilesinde aniden bir insanın Tanrı'nın oğlu olup politeizme kayan bir inanç sistemi ile ortaya çıkması mı, yoksa Yüce Yaratıcının ilk insandan itibaren 'sadece insan olan peygamberlerden elçiler seçip' hep aynı mesajı insanlara bildirmesi mi?! Ki, İslam tüm peygamberleri hak kabul eden tek dindir!

“Üçlü birlikle ilgili, bizler üçlü birliği Baba Oğul ve Kutsal Ruh olarak algılarken (ki bunun açılımı kesinlikle biyolojik kavramlarla ilgili değildir) Kur'an nasıl olup ta bizlerin Baba oğul ve Anne üçlemesine inandığımızdan bahseder. Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin." diyor? Maide/116.”

1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınırken, “Ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?” (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II, s. 44) demektedir. ‘Tanrı İsa’ yanında neden Meryem’den de papaz ‘destek’ beklemektedir?!

“Öyle bir takım Hristiyan mezhepleri türemişti ki, Allah'a ait değer ve sıfatları Yusuf Neccar'ın karısına/Meryem'e (İnciller'e göre Yusuf en-Neccar, Meryem'in İsa'yı dünyaya getirmesinden sonra onunla evlenmiş, bu evlilikten erkek ve kız çocukları doğmuştur: Matta, 13/55; Markos, 6/3; Galatyalılar'a Mektup, 1/18-19; DİA; Yusuf en-Neccar/marangoz Yusuf maddesi) verecek kadar utanılır hareketlerde bulunmuşlardır. Meryemliler denilen mezhep sahipleri, kutsal ruh yerine Meryem Betül'u (Betül: Hz. Meryem ve Hz. Fâtıma için kullanılan “ıffetli ve namuslu kadın” anlamında bir sıfat) koyan yeni bir üçlemeye inanırlardı. İsa, tek tanrıya ibadete çağırdığı halde tapınmaya layık görülen şeyler oyma ve boyalı resimler olmuştu.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3) Zamanla da "Rum Kilisesinde, halkın dininin yoğun coşkusu, Meryem'e, azizlere, tasvirilere ve kutsal emanetlere 'tapınmakla' kendine bir çıkış yolu bulmuştur." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 216) Zaten, “Ey kutsal olan bakire Meryem. Bizi kutsa ve koru” türü dualar da aynı inancın tezahüründen başka bir şey değildir. Özellikle Katolik ve Ortodoks mezheplerinde Hz Meryem, ‘Tanrının annesi’ olarak ön plana çıkmaktadır. “Meryem Kültü 5. ve 6. asırda doğuda başlamış ve batıya da yerleşmiştir. Meryem'e tapınma iddiaları Katoliklerle Protestanlar arasındaki en büyük ayrışma konularından biridir.” (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 223, 313) İslam geldikten çok sonra ortaya çıkan Protestan mezhebinde bu yaklaşım daha az görülmektedir. Meşhur Efes Konsili Meryem'in Theotokos/Tanrı'yı doğuran/Tanrı'nın anası olduğunu tasdik ve ilan etmiştir. (DB, IV/1, s. 793; J. de Baciocchi, Immaculée conception, Catholicisme, VIII. 570; XIV. 1128; DİA, Meryem maddesi); “431'de yapılan Efes konsilinde hazreti Meryem'e ‘Tanrı doğuran’ sıfatı verildi. 787'de yapılan ikinci İznik konsilinde ikonlara tapmanın günah olmadığı kararı verildi.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62) Luka İncili (1/28, 30, 35, 42, 45) Hz. Meryem'in sahip olduğu üstün nitelikleri ve onun kutsallığını nakletmektedir. 1 Kasım 1950'de Papa XII. Pie, Hz. Meryem'in öldükten sonra bedeniyle birlikte semaya kaldırıldığı dogmasını ilan etmişti. İsa, Meryem'in karnında iken, ilah taşıyan normal bir insan olamazdı zaten! Görüldüğü gibi, bir yanlış devamında birçok yanlış getirmektedir. Peki kiliseleri/evleri süsleyen Meryem ana resim/heykelleri ne anlama geliyor? Onlar önünde ibadet maksadı ile yapılan ritüeller neyi ifade ediyor? Tarihte var olan "Berberaniyye" adlı tarikat Hz. Meryem'i tanrı ilan etmedi mi? (İbn-i Hazm, Fisal; Elmalılı, maide 116. Ayet tefsiri) Ayrıca İbni Teymiyye'de, Said bin el-Batrik'in 'Hristiyanların haberleri' adlı eserinde, ‘el-Merisiyye adlı bir mezhebin Hz. Meryem'i ilah gördüğünü’ bizlere haber vermektedir. Günümüzde de bu artık açıkça belgelenmiştir. Alman asıllı bilim adamı Nureddin Steinhorst: "Hristiyanlıkta İsa'nın annesi, Allah'ın annesi ilan edilmiştir. Papalıkça ortaya konulan son kurala göre Meryem, Allah'ın annesi sıfatı ile bedeni olarak miraca çıkmıştır.” (Yeni Sabah gazetesi, 23.04.1958) “Günümüzde

Hristiyanlar Hz. Meryem'i bir ilah mertebesinde kabul eder, adına dua eder ve ibadet yaparlar.” (Salih Akdemir, Rahip G. Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, s. 197) Papalık 1854'te ‘immaculee conception’ (Hz Meryem'in asli günden uzak olarak yaratıldığını) ilan etmiştir. 1950'de ‘Assomption’ (Hz Meryem mucizevi şekilde meleklerce göğe yükseltildiği) inancı kabul edilir. "Scutari şehrinde bakire Meryem'in güzel bir heykeli vardı. Ülkenin her yerinden binlerce insan hediyelerini 'takdim' ederdi." (L. M. J. Garnett, The Woman of Turkey and their Folklore, s. 268) Aynısını Mekke'li müşrikler de putlara yapardı! "Bosna'lı Bogomillere karşı ‘Papalık, birkaç kez haclı seferi’ yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. ‘Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmayı hiçbir şekilde kabul etmiyorlar’ ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (A. J. Evans, Through Bosnia and the Herzegovina, s. 30-31) Evet’ Papa, Meryem’a ‘tapmayanlara’ haclı seferi düşünmüştü, hem de defalarca! Demek ki Meryem’e tapmamak, Papa’lığa göre İslam kadar tehlikeli bir inanç şekli idi. Kısaca, sonuç itibari ile Meryem’e tapılmaktadır!

Ey Hristiyan arkadaş! Meryem Ana'yı kutsal kabul etmiyorsanız bu resim/heykeller neden? İsa heykelleri O'nu kutsal kabul ettiğinizin göstergesi değil midir? "İsa gibi ışık saçan, İsa gibi cehennemden kurtaran, nur alan, başına İsa gibi taç konan, etrafını İsa gibi havarilerin sardığı, çocuklara gözüküp ilham veren, İsa ile beraber olan." bir kadının kilisede ne işi var?

Meryem Ana Dualarından bazıları: “Ey Meryem'in lekesiz kalbi, sana bugünkü dualarımı, eylemlerimi ve fedakarlıklarımı ‘sunuyorum.’ Amin”; “Ey Meryem, ‘ayaklarına kapanıyorum.’ Tüm benliğimi, varlığımı ellerine ve kalbine ‘teslim ediyorum.’ Bu yeni günde, merhametli şefkatle bende Oğlun Mesih İsa'nın hayatını ‘yarat’. Ey ‘göklerin Kraliçesi’, Amin.”; “Lekesiz Bakire, benim annem, Meryem, Ey Kraliçem ve ‘Kilise'nin Annesi’, Mesih İsa'nın egemenliğinin dünyaya gelmesi için senin kutsal görevine sadakatle iştirak etmeme izin vermeni rica ediyorum.”; “Ey Lekesiz Bakire, Adalet aynası, ‘tanrısal yardımın sevgisini bizde koru.’ Amin.”; “Her zaman bakire anne, biz günahkarlara merhamet et.”; “Ey ‘Allah'ın Aziz Annesi’, denenmede olan bizlerin yakarışlarını hor görme ve bizi her tehlikeden ‘kurtar.’ Amin.”; “Aziz Bakire Meryem, daima birlik içinde kalmaları için ‘ailelerimizi koru’ ve çocuklarımızın eğitimini ‘kutsa.’ Amin.”; “Ey şefkatli bakire Meryem, ‘sana sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen’ hiç bir kimsenin, senin ‘yardımını görmeden geri çevrilmediğini’

hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğim acılarla 'ayaklarına kapanıyorum.' Ey kurtarıcımız Mesih'in annesi, 'dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et.' Amin."; "Sağ ol Kraliçe, merhametli annemiz, 'hayatımız, aşkımız ve ümidimiz sensin.' Bizler cennetten kovulmuş olan Havva'nın evlatları, 'sana yalvarıyoruz.' Bu dünyada gözyaşı dökerek ve sızlanarak seni hasretle özlüyoruz. Bizim için 'şefaatte bulunan' annemiz, merhametli gözlerini bize çevir." Amin; "Tanrım, bizleri, annemiz Meryem Ana 'aracılığıyla, bu dünyada günden ve ebedi ölümden kurtar.' Amin."; "Ey 'Tanrı Doğuran' Bakire Kraliçe Meryem Anamız'a Dua: 'Kutsalların Kutsalı Tanrı-doğuran' bizi 'kurtar.' Ey 'iyiliklerin sebebi', 'imanlıların dayanağı', tüm ilahilere layık olan Bakire Tanrı-doğuran, sensin benim 'hayatımın yardımcısı ve koruyucusu', beni kendi limanına ulaştır. Ey ilahilerle övülen Tanrı-doğuran, vücudumun ağrılarına şefkatle dokun ve acılarıma 'şifa ver.' Bizler seni samimi 'aracı', yıkılmaz sağlam bir kale, 'merhamet pınarı' ve 'herkesin sığınağı' bilerek, sürekli iman ile yalvarıyoruz: 'sürekli bizi koruyabilen sen her zaman bizlerin yardımına' yetiş ve bizleri 'her türlü tehlikeden kurtar.' Ey bakire kız, sensin benim ömrümün yardımcısı ve 'koruyucusu' çünkü ayartılmaları bozup dağıtarak 'şeytanların eziyetlerinden kurtarırsın' beni. Sana daima yalvarıyorum, bozukluk getiren tutkularımdan beni kurtar. Ey bakire kız, 'sen bizim sığınağımız, canlarımızın kurtarıcısı, sıkıntılarımız esnasında bizlere kutsal ışığınla esenlik ve huzur verensin.' Ey Kutsal Hanımefendi, şimdi de 'hastalıklardan ve her türlü kötülükten' bizi kurtar." (Hristiyan dininin Özü, s. 79-80; <http://www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=350544>) "Katoliklerin en çok söylenilen ve en üstün duaları olan Aziz merdiven duasından: Selam sana ey lütuf ile dolu Meryem, Allah senin iledir. Aziz Meryem, 'Allah annesi' bize dua et." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 28)

İslam'a göre, "Kendisinden yardım isenen, koruyan, şifa veren, yaratan, kurtaran, şifa veren, yardıma yetişen, tehlikelerden koruyan, huzur veren, sığınmak olan ve kendisine yalvarılan" sadece Allah'tır. Yoksa, aşağıdaki tüm dualar şirk doludur ve şirk de İslam'ın dünyadan silmek istediği ilk ve en büyük günahdır! Evet, yukarıdaki dualarda, 'tırnak içinde' verilen terim, kavramların hepsi İslam'a göre Allah'a ait özelliklerdir ve bu özelliklerin başkalarına izafe edilmesi şirkettir! Kur'an'ın ilk suresi olan Fatiha suresindeki Allah'a ait tüm özellikleri Meryem Ana'ya atfeden ve ayrıca Allah'ın sıfatlarından olan, "Birr, Rahman, Mecîd, Vekil, Veli, Rahim, Müheymin, Hafız, Mukit, Mani, Hamid, Şafi, Afüv, Rauf, Mümin, Fettah, Mâcid, Selam." gibi birçok sıfatları da üzerinde toplayan bir insan tanrı ilan edilmiş olmuyor mu? Ki, duaların çoğunu buraya almadık!

"Katoliklere göre, "Meryem Ana'nın 'analığı bitmemiştir' ve 'ebedi/sonsuz' esenlikler sağlayan armağanları 'garanti altına almaya devam' etmektedir." (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, paragraf: 969); "Coredemptrice (Tanrının, insanların günahına kefarete olarak kendisini feda etmesine ortak olan), Mére de Dieu (Tanrının annesi) inanışları, diğer taraftan fiili marianisme (Meryemperestlik) ki, İslam nazarında 'Allah'a mahsus olan tazimin ihlali' teşkil eder. Nihayet İslam, Arap müşriklerine çok yakın olan ve bazı şark mezheplerinde görülen 'Meryem'e tapmaya (Mariolatricie) karşı' vaziyet almalıydı." (Alman asıllı İsviçreli bir metafizikçi Frithjof Schuon, De l'Unité transcendante des Religions, s. 38.) Günümüz Katolik inancının Meryem'e verdiği "Tanrının Annesi" (Introduction à la Foi Catholique, s. 113) sıfatı, duaları ona yöneltme, onu ruh ve bedeniyle diri sayma, dünyada hazır ve icraat yapan bir sıfatlar verme, İslam nazarında şirkettir. İlah/Tanrı, 'ibadetin kendisine yöneltildiği varlık' demektir. Bu şartlar altında, Hristiyanların Meryem'i bir anlamda tanrılaştırdıkları görülmektedir. Onun heykelinin bile karşısına geçip, takdimlerde bulunmak, huşu ile eğilerek ona dua etmek ve ondan ancak Allah'ın yapabileceği şeyleri istemek, onun tanrılaştırmak, ilah seviyesine çıkarmak demektir. Kur'an nazarında tevhid, her türlü şaibeden uzak, halis ve arınmış olmalıdır. Dolayısı ile İslam tevhid akidesine göre Meryem'de Hristiyanlarca ilah kabul edilmiş ve hala edilmektedir. Ama günümüzde putlara

taptıklarının bile farkında olmayan Hristiyanların bu tevhid inancını anlamalarını beklemek hayal olur!”

Boşuna H. Rousseau, “Kabul etmek gerekir ki, halk dindarlığı putperest bir eğilime sahiptir.” (Reşit Rıza, Tefsiru'l-Menar, VII/262) dememektedir. “Meryem’i ilahlaştıran tarihte Collyridiens gibi akımlar bulunmuştur.” (D. Masson, Le Coran et la revelation Jude – o – Chetienne, I/93) Şimdiki Katolikler de Hz İsa gibi Meryem’inde “Dünyada hazır ve faaliyette bulunduğuna” inanıp göğe yükseldiğini kabul eder. 431’deki Efes Konsilinden itibaren onu” Tanrının anası” tanırlar. (Introduction a la foi catholique, s. 113599) “Katolik inancına göre, ‘Meryem’in, İsa ve Tanrı ile aynı özden’ geldiğine, ‘şefkati ve merhametliliğiyle de’ Tanrıya uzanan bu yolda ‘ilk sırayı’ aldığına, hiç kuşku duyulmamaktadır.” (Boyer M.F. The Cult of Virgin: Offerings, Ornaments and Festivals London, s. 76) “Aynı özden gelmenin ve Tanrı anası olmanın bir ‘iman temeli olarak benimsendiği andan’ itibaren; ‘Meryem, Tanrıya tapınmada ilk sırayı almış’, cennet kraliçesi unvanına hak kazanmış bulunuyordu.” (Milburn R.L.P., Early Christian Interpretations of History London, s. 93) “İsa’nın Tanrı olarak kabulü, öz birliği ilkesi nedeniyle, Tanrıyı doğuranın da Tanrılığının benimsenmesi’ sonucunda, Tanrı Anası (Theotokos) kavramı ortaya çıkmıştır.” (Caroll M.P., The Cult of Virgin Mary : Psychological Origins Princeton, s. 62) “Katolik kiliselerinde ‘Meryem Ana tapınması’, Tanrı gibi İsa’yı da, daha yüce fakat daha geride kılmış, ‘inanan ile Tanrı arasına İsa’dan önce Meryem Ana da’ girmiştir. (Pelikan J.J., The Byzantine Apologia for Icons Princeton, s.20) Collyridiens diye adlandırılan, dördüncü asırda Arabistan’da doğup sonra kaybolan bir Hristiyan cemaati, tekerlekli bir taht üzerinde Meryem’i tazim ediyor, ona pastalar takdim ediyorlardı. Tamamen kadınlara mahsus, Meryem’e ait geniş bir ibadet merasimi vardı. (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, II. 622’den Masson, Le Coran et la revelation Judeochretee 193-194); Wellhausen’e göre Uzza (Venüs yıldızı), Suriyeli Hristiyanlara göre göğün kraliçesi idi. Müşrik iken Uzza’ya tapmış olanlar, Hristiyan olduktan sonra onu, tanrıça Meryem şekline soktular ve Meryem’e çörek sunarak ‘Uzza ibadetini Meryem ibadeti şekline dönüştürdüler. (Wellhausen, Reste Arabischen Heldentums, Leipzig, 1927’den İbn el-Kalbi, Kitab al-Asnam, Putlar Kitabı, s. 70, n. 131’de mütercimnin notu.) Daha 2. Asırda St. İrenée, ‘Bidatlara Reddiye’ kitabında Ophites’lerin Ruhü “İlk Kadın” yahut “Yaşayanların Anası” ile karıştırarak, bunun Mesih’i doğurduğunu iddia ettiklerine dikkati çeker. Birkaç sene sonra Origène (“Yuhanna İncilinin Şerhi” adlı eserinde), özellikle ebionites muhitlerde bilinen ve İsa’nın annesini “Ruhul-Kudüs” ile aynı sayan bir “İbraniler İncili’ni zikreder. Aphraates nezdinde, birkaç anlama gelebilecek, şöyle tuhaf bir formül vardır: O der ki: “(Dindar) İnsan, babası, olan Allah’ı ve anası olan Ruhul-kudüs’ü sever ve ibadet eder.” (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, I, 94’den Masson, Le Coran et la revelation Judeochretee 193-94) İmparator Justinien kanunlarından birinde Meryem’in, imparatorluk hamiyesi olduğu kabul edilmiştir. (H. Atay, Kur’an’a Göre İman Esasları, s. 40 n. 132; Encycl. Americana, Vol, XVIII, p. 347, New York. 1957; Encyc. Britannica. Vol, XIV, p. 1000) Blachere’e göre, Kur’an’ın Meryem’in tanrılaştırılmasından bahsetmesinin sebebi, şark Hristiyanlığı tarafından Meryem’e tanınan büyük yerde aranmalıdır. (Blachere, Le Coran (Traduction selon un essai de reclassement des Sourates), III/1133-1134, n. 77) Katolik Hristiyanlık “Meryem’e yöneltilen duaları Tanrının kabul edeceğini” ikrar eder. “Kilise, bütünüyle Meryem’i takdise inanır ve açıkça kabul eder ki Meryem, ruh ve beden olarak dirilmiştir. Halbuki öbür ölümler hakkında, sadece dirileceklerini söyleriz.” Keza ‘Hz. İsa gibi, Meryem’in de dünyada hazır ve icraatta bulunan olduğu’ ifade olunur ve onun göğe çıktığı akidesi (assomption) üzerinde durulur. (Introduction ala Foi Catholique, s. 599-600) Nitekim bugün bir bayram halinde kutlanır. “Meryem Ana tapınmasının dayandığı temel anlayış ‘Tanrısal Analıktır.’ Meryem’i en çok ‘kutsal’ kılan, Tanrıya annelik etmiş olması, merhametiyle insana şefaathissini üstlenmiş olmasıdır. Meryem Ana ilahiyatı da, sadece, bu ‘Tanrısal Annelik’ sıfatı üzerine kurulmuştur. Katolik kiliselerinde Meryem Ana tapınması, ‘Tanrı gibi’ (İsa’yı da daha yüce fakat daha geride kılmış, inanan ile Tanrı arasına İsa’dan önce Meryem Ana da girmiştir.” (Pelikan J.J. The Byzantine Apologia for Icons Princeton-1990 s. 20; Dr. Kürsat Haldun Akalın, Orta çağın Hristiyanlık öğretilerinde meryem ana yüceltmesi, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 27, 2007)

Neden İyeryem Ana?

Meryem Ana'nın enli tutacaksin, kendini bırakacaksin ve O seni yönlendirecek. Meryem Ana ne sürprizleri hayatını değiştirecek, senin, bunda fark edeceksin. Çünkü O sadece İsa Mesih'i in Annesi değil. Senin, benim, biziimizin Annesi. O'nun seni ne kadar sevdiğini bilseydin, sevinçten ağladın. O'nu kendine Ana gibi gören, ve O'na yakın olan kişi çok mutlu. Yağlaştığı hadada yüzyıla sevinen katolikler, insanları sana gelip ve günü sorarak "Sen ne kadar değilsin, ne oldu sana? Aynı değilsin". O zaman sende olanı Meryem Ana'ndan bahsedecaksin, hayatın değişir bir tat alacak, Yüce Tanrı'ya daha yakın oludunu hissedecaksin.

Meryem Ana ile birlikte gittigin bu, yolda bir çok sevindirici sürprizler ile karşılaşacaksın. Bir anne çocuğunu, bebeğini, nisan dikkate bakıp onun korusu, Meryem Ana da kendisini Analığa kabul eden asla yarı yolda bırakmaz O baska Analığa benzemez, çünkü O Rabbiniz, Yüce Tanrı'nın annesi, çünkü O günahtar, çünkü Ebebe Tanrı, O'nu, kendi öz oğlu kimi seçti. Allah kendi oğlunu Meryem Ana'ya emanet ettiğine göre biz de, ona güvenerek, ehlilik Meryem Ana'ya verebiliriz. Zaten O bizi, oğluna götürürecekti, zaten O hep oğlunun yanındırdı, onları ayırtacakları birbirlerinden, çünkü ilkside günahtar, zaten ilksinde de amacın ayırı ve sadece insanları yardım etmek istiyordu, insanları, kurtulmuş ağdınlar kurtulmuş istiyordu. Meryem Ana bizi çağırıyor, her birimizi çağırıyor, bizi Oğluna, bizi İsa Mesih'e, Rabbe götürmek istiyor. Gelin, Anamızca kalplerimizi açalım, O'na evet diyelim.

İyeryem Ana'nın Forumu > İyeryem Ana'nın bilgi kaynağı > İyeryem Ana'nın Temelleri, Yararlı Dökümanlar ve Makaleler > Diğer

İyeryem Ana'nın Kimliği ve Rolü

Adınız Adınız ☐ Beni Hatırla
Sifreniz Sifreniz ☐ Giriş

Chonk Vandelay

<http://www.İyeryemAna.gen.tr>

Meryem Ana'nın Kimliği ve Rolü

Mesih inancından Katolik ve Ortodokslardan ayrıran diğer önemli bir nokta da Meryem anaının kimliği ve rolü konusudur. Katolikler ve Ortodokslar (Ermen Apostolik Kilisesi, Suriyali Katolik kilisesi vs.) Meryem anının adeta bir tanrıyca donatılmıştır. Anıların ve ayrıntıların morkatı nerdeyse mesih değilse Ana Meryem anıdır. O'nun onuruna yapılan kiliseler, hac yerleri ve bayramları sayısı İsa Mesih'inkinden daha fazladır. Kurulmuş katolik içinde Katolik ve Ortodokslardan Meryem ana konusunda düşmüş oldukları bez temel yarıyılca olarak şunlardır.

1.Meryem anıya vermiş oldukları görkemi önuna konusundaki yanlışları. Meryem'e şu görkemi ünvanları verilir: "Tanrı'nın kutsal anası", "sabah yıldızı", "sevinçten kapağı", "şuadkarların şöşesi", "Hristiyanların destekleyici ve yardımcısı", "meleklerin, gökine ve yerinin kraliçesi", "şuaypna Mesih ile erdek kurtarıcısı", "hükmet, anrı veyo meşen" vs.

Meryem'e tapmış; alışkanlık üzüni yüzyılda, tanrıçlara tapmaya alışkanlıkların yaygın olan putperestliğin Hristiyanlığın benimsenmesiyle başlamıştır. Bu kişiler tapmış oldukları tanrıların Meryem'e özdeşleştirerek sapık alışkanlıkların Hristiyan kilisesinde sürdüretilmiştir.

Chonk Vandelay

<http://www.İyeryemAna.gen.tr>

Meryem Ana'ya ve Azizlere Dua Edilir mi?

Hristiyanlar Meryem Ana'ya ve Azizlere Dua Edilir mi?

Üyelik tarihi: 01-Ağustos-2000
İlaldünyada yer: Yunuslu
İlanç: Hristiyan - Protestan
Mesajları: 201

Katolikler sapık Meryem Ana ve Azizler dualarını Tanrı'ya İltmek için görevlendirmiş gibi onlara iltisakları, dileklerini iltitirir. Böylece Tanrı'ya seslerini daha iyi duyurabileceklerini zannederler.

Ortodokslar vs.

“Katolik kilisesi 1950 yılındaki bir konsülde, Meryem’le ilgili olarak bütün Katoliklerce kabul edilmesi gereken yeni bir dogma ortaya attı. Bu dogma Meryem ananın ‘yeryüzündeki yaşamı sona erince, bedeni ve canıyla’ aynı Mesih gibi göğe kaldırılıp, hükmetmek amacıyla ‘Rab tarafından evrenin kraliçesi olarak yüceltilmesi’ öğretisiydi (hristiyantrk.com, Meryem ana yalnızca bir insan; CEC. s. 254) O tarihten bu yana her sene, 15 Ağustosta tüm Katolik ve Ortodokslar Meryem’in göğe alınışını kutlarlar. ‘Hristiyan Dininin Özü’ adlı kitap ‘Aziz Meryem’in göğe alınışı bir iman maddesi midir? diye sorar ve hemen ardından da yanıtlar: ‘Aziz Meryem’in göğe alınışı bir ‘iman maddesidir’, çünkü o ‘Kilise’nin yanılmaz yetkisiyle’ belirlenmiştir. Katolik ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik, Süryani Kadim vd.) kiliseleri Meryem’e bağlılıklarında daha da ileri gidip, ‘ona özel bir ibadet, tapınış ve dua sunarak’ yanlışlarının doruğuna varırlar. Meryem’e sunmuş oldukları birçok dua da ‘ondan merhamet, yardım, günahlardan bağış dileyip, yaşamlarını onu eline teslim ettiklerini’ dile getirirler. Katoliklerce hazırlanan bir kitapçıkta Meryem’e şu dua yükseltilir: "Ey sefkatli Bakire Meryem, himayene sığınan,

yardımlarını dileyen ve aracılığını isteyen hiç kimsenin, senin yardımlarını görmeden geri çevrildiğini hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın Annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğin acılarla ayaklarına kapanıyorum. Ey Kurtarıcımız Mesih'in Annesi, dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et. Amin " (Hristiyan dininin Özü, s. 32, 79-80) "1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğunda yakınmakta idi: "ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. 'Tanrı İsa ve Meryem', Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/44)

Intercession of the Theotokos

Article Talk

From Wikipedia, the free encyclopedia

The **Intercession of the Theotokos**, or the **Protection of Our Most Holy Lady Theotokos and Ever-Virgin Mary**, is a Christian feast of the Mother of God celebrated in the Eastern Orthodox and Byzantine Catholic Churches on October 1 (Julian calendar; October 14). The feast celebrates the protection afforded the faithful through the intercessions of the Theotokos (lit. Mother of God, one Eastern title of the Virgin Mary).

The feast is commemorated in Eastern Orthodoxy as a whole, but by no means as fervently as it is in Russia, Belarus, and, especially, Ukraine. In the Slavic Orthodox Churches it is celebrated as the most important solemnity besides the Twelve Great Feasts and Pascha. In Ukraine, it has a special meaning through its connection to the spirituality of the Ukrainian Cossacks and, accordingly and more recently, to Defenders of Ukraine Day.

Etymology

The **Protection of the Theotokos** or the **Intercession of the Theotokos** (Church Slavonic: Покровъ, Pokrov, Ukrainian: Pokroba, Pokrova), like the (Greek: Σκέπη, Sképē) has a complex meaning. First of all, it refers to a cloak or shroud, but

Prayer in Honor of Mary, Mother of God

Hail, Mary, Mother of God, venerable treasure of the whole universe, lamp that is never extinguished, crown of virginity, support of the true faith, indestructible temple, dwelling of him whom no place can contain, O Mother and Virgin! Through you all the holy Gospels call blessed the one whom comes in the name of the Lord.
Hail, Mother of God. You enclosed under your heart the infinite God whom no space can contain. Through you the Most Holy Trinity is adored and glorified, the precious cross is venerated throughout the universe. Through you the heavens rejoice, and the angels and archangels are filled with gladness. Through you the demons are banished, and the tempter fell from heaven. Through you the fallen human race is admitted to heaven.

Hail, Mother of God. Through you kings rule, and the only-begotten Son of God has become a star of light to those who were sitting in darkness and in the shadow of death.

Amen.

Dedication to Mary, Mother of God

Bilimsel ayetleri kabul etmeyen Hristiyan sitesine reddiye

“Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış” (Zariyat Suresi, 7) **Ayete bakalım. Zariyat 7- “Yollara sahip göğe andolsun ki, (elmalılı)”Görüldüğü gibi Kur’an’daki bu ayet bilimsel verilere yaklaştırmak/uydurmak uğruna “yollar” ya da benzeri anlamdaki kelime, “yörünge” diye çevrilmiştir!!! Bir de şu ayetler: “Geceyi, gündüzü, Güneş’i ve Ay’ı yaratan O’dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor”** (Enbiya Suresi, 33) **“14:33- Sürekli olarak yörüngelerinde hareket eden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verdi” İlk önce çok çok önemli olan bir şey dikkatimizi çekiyor bu ifade sayesinde Kur’an’ın ne demeğe çalıştığına dair önemli bir ipucunu yakalıyoruz. Güneş-ay bunlar “yörüngelerinde yüzüyor” peki ya neden dünyadan bahsedilmiyor?!? Eğer Kur’an dünyadan bahsetseydi gerçekten bu ayet bir mucize olurdu! Ama tabi ki Kur’an’ın hiçbir yerinde “dünya yörüngesinde hareket ediyor” diye bir bilgi yoktur.”**

Gündüz gece (Enbiya, 33) nerede gerçekleşir? Dünyamızda değil mi? İşte aradığın dünya! Yoksa gündüz gece ile ay ve güneşin ne bağlantısı var ki, aynı fiile (Yüzmek) bağlanmış olsunlar? Gece gündüzün yörüngesi olmaz; Gece gündüzün meydana geldiği dünyanın ve ay ile güneşin yörüngesi vardır. Ayrıca, 1400 sene önce güneş ve ayın yörüngesinin olduğunu haber veren Kur’an’ın bu ayeti, dünyanın yörüngesinin olduğunu haber vermese bile neden mucize olmasın? Ki, haber de veriyor zaten o da ayrı bir konu! Ayrıca aslında bu bir itiraf değil midir? Bilimsellik illa ki Hristiyanların istedikleri olunca mı mucize olarak kabul edilecektir? Onlara bu yetkiyi kim verdi ve bu ne kibir? Peki, yörünge nedir? Evrimci ve İslam karşıtı bir site olan ‘evrim ağacı’ adlı sitenin 25 Ağustos 2020 tarihli yazısından yörüngenin tanımını alalım: “Yörünge, uzayda bir cismin başka bir cisim etrafında düzenli olarak izlediği ‘yola’ denir.” Yani, gök cisimlerinin ‘yoluna yörünge’ denir. Artık meselenin detaylarını Hristiyanlar ile ateistler kendi aralarında halletsinler! Yasin suresi 38-40. ayetlerle ilgili diğer iddiaları ise, ‘Kur’an’da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler’ adlı yazımızda ele alıp cevapladık! Oryantalistler daha sonra Kur’an’daki tıpla ilgili ayetlerden hareketle peygamberimizin bunları eski ‘Yunan, Hint, İngiliz ve Süryani’ kaynaklardan elde ettiğini ileri sürerler. Ümmi olan,

okuma yazma bilmeyen (Bu konuyu ‘Ümmi peygamber’ adlı yazımızda ele aldık) efendimizi Hipokrat ile tıp ilminde yarıştırmada bir beis görmeyen oryantalistler, Kur’an’daki bilimsel olarak reddedilemeyecek olan ve o zamanın şartlarında bilinmesine imkan olmayan şeylerin Kur’an’da olmasına itiraz edemeyince, efendimizin bu bilgileri yukarıda saydığımız kaynaklardan ulaşabileceğini ileri sürerler ve buna delil olarak da yine bir oryantalist kaynakları gösterip, Efendimizi Kur’an’ı yazan kişi olduğu iddiasını yinelerler. Önce Efendimize iftira dolu eserler yazdırıp, sonra bunları delil gösterip Efendimizin Kur’an’ı yazdığı iftirası ile O’nu karalama çalışan oryantalistlerin, kendi kutsal kitaplarının insan yazması olduğu için ilahi olan tek hak kitaba karşı bu düşmanlık, çekememezlik ve kıskançlıkları anlaşılabilir olsa da, hem polis, hem hakim, hem yargıç olma haklarını kendilerinde görmeleri hakkını onlara kimin verdiği sorusu üzerinde epey düşünülmelidir ki bu kibirli yaklaşım tarzlarını ‘oryantalizm’ ve ‘oksidantalizm’ adlı bölümlerde ele alıp değerlendirdik!

“Hristiyanforum sitesinin bir iddiası da, Kur'an-ı Kerim'in Tevrat, Zebur ve İncil'in değişmediğine tanıklık ettiği yönündedir.”

Yıllardır bu iddiaları gerek kitaplarında (John Gilchrist, Kur’an ile kutsal kitap arasında karşılaştırmalı bir inceleme, s. 53; Tanrı’ya gerçekten teslim olmanın vakti, Yalova’nın şahitlerinin yayını, s.18, 19, 30) gerek Internet sitelerinden (İsamesih, müjde, Hristiyanforum vb.) tekrarlayıp duran Hristiyanlar madem Kur’an’ı kaynak kabul ediyorlar, o zaman Müslüman olsunlar. Hayır, kabul etmiyorlarsa ondan delil getirmeleri mantıkla bağdaşmaz! Onlara ne, kendi kitaplarından kopyalanarak yazıldığı iddia edilen Kur’an’dan! Peki gerçek nedir? Kur’an, İncil, Tevrat ve Zebur’un ‘bozulmamış’ asıllarına inanmamızı ve onları asla reddetmememizi bizden ister. Ama şu anki kitaplar tahrif edilmiş, bozulmuştur! ‘Allah’ın sözü değişmez’ ayetini kendilerine delil olarak kullanmak ister misyonerler ki, bu konu ‘Kur’an’da çelişki yoktur.’ adlı yazımızda ‘Nesh konusu’ başlığı altında ele alınıp işlenmiştir ve ayetin kasteddiği ile onların anlattığı asla aynı değildir! Diğer iddialar ve cevaplar için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca misyoner/oryantalistlerin verdikleri ayetlerden Tevrat ve İncil’in bozulmadığı anlamı çıkmaz, çünkü iddialarının aksine bozulduklarına dair Kur’an’da birçok ayet var. (Bakara, 75, 88-89, 100, 116, 120; Nisa, 46, 171, 155; Ali İmran, 70-71, 78; Nisa, 156, 171; Maide, 15, 18, 51, 64, 72,-73, 75 82; Beyyine, 6; Tevbe, 30-31, 34; Kehf, 4-5) Kur’an’da, bu ayetleri neden görmezden geliyorlar ki aslında onların verdikleri ayetlerin yarısı da iddia ettikleri konu ile hiç alakalı yoktur. (Mesela 16:43, 21:7, 5:44, 5:66, 5:72, 9:31) Maide 43. ayet: “İçinde Allah’ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir.” Ayet neden inmiştir? Yahudiler zina edenlerle ilgili peygamberimize gelip, ‘aramızda hükmet’ derler. Peygamberimizde Tevrat’ta olan recm hükmünü onlara açıklayınca, işlerine gelmeyen bu hükmü reddedip geri dönerler. (Hadislerle Kur’an’ı Kerim Tefsiri, V/2342-2343; Kur’an Yolu Tefsiri, II/277) Bunun üzerine bu ayet nazil olmuştur. Evet, gerçek Tevrat yanlarındaysa, efendimizi neden hakem kılıyorlar? Ellerindeki Tevrat’a gerçekse niye güvenmiyorlar? İnandıkları ve ellerinde bulunan Tevrat’a göre onlar hakkında hüküm vermesi de işlerine gelmiyor ve sonunda Yahudiler çekip gidiyorlar. "Kim İslam’dan başka bir dine yönelirse, onunki kabul edilmeyecektir ve o, ahirette de kaybedenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85) "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız. Çünkü onlar, sapıtmış oldukları için sizi hidayete eristiremezler. Eğer siz böyle yaparsanız, ya batıl sözü doğrular, ya da doğru bir sözü yalanlamış olursunuz. Allah’a yemin olsun ki, eğer Musa bile hayatta olsaydı, o’nun bile bana uymaktan başka yapacağı bir şey yoktur." (Ahmed bin Hanbel, Müsned, III/338; İbni Kesir Tefsirin Kur’an-il Azim, I/386; Suyuti, Dürrü’l-Mensur, II/85; Alusi, Ruhü’l Meani III/210) Kur’an ile İncil’in farkları: Hristiyanlıkta teslis akidesi olduğu halde İslam’da tevhid akidesi vardır. İslam bütün semavi dinleri ve peygamberleri içine alır; Hristiyanlık ise, yalnız Kitab-ı Mukaddes’i hak bilir ve Kur’an-ı Kerim’i vahye dayalı bir kitap olarak kabul etmez. Hristiyanlık, insanın doğuştan günahkar olduğunu ve bu sebeple

temizlenmesi için vaftiz edilmesi gerektiğini savunur; İslam ise, bütün insanların günahsız doğduğunu ve hiç kimsenin bir başkasının günahını yüklenmeyeceğinin altını çizer. Hristiyanlıkta papaz ve rahiplerin günah çıkarmak ve affetmek yetkisi vardır; İslamiyet'te ise, günahlar yalnız Allah tarafından bağışlanır. Hristiyanlıkta Hz. İsa'nın sözleri Allah kelâmı olarak telakki edilir; İslamiyet'te ise, ilahi emirler vahiy yoluyla, Cebrail vasıtasıyla bildirilir. Hristiyanlara göre İsa (a.s) çarmıha gerilmiştir. İslam'a göre ise, Allah onu kendi katına yükseltmiştir. (Ahmet güç, Şamil İslam ansiklopedisi)

“İncil'de Hz Muhammed'in geleceğinden bahsediliyor mu? Eğer tanrı böyle bir peygamberin geleceğini bildirmek isteseydi, tek bir ya da iki yerde zor anlaşılan ipuçları vermekle kalmazdı.”

E bozmasa idiniz çok ipuçları zaten gözükdü, olanı da (Parakletos) siz kabul etmiyorsunuz! Ayrıca söylemlerinde ilginç bir iddia da yer alıyor, diyorlar ki: “İncil'in ve önceki peygamberlerin bildirdiği gibi, tanrı İsa Mesih aracılığıyla bütün insanlar için tam bir kurtuluş sağladı.” Bu cümlelerine ispat olarak ise yine kendi elleri ile yazdıkları kitaptan (İbraniler 1:1-8, vahiy 22:18) delil getiriyorlar. Tabii ki böyle bir ilmi bir metot olmaz. İncil diyor ki; Tanrı İsa'dır, delil ne peki? İncil! Ayrıca, İbraniler 1. ayet (Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.) iddialarına delil teşkil etmez çünkü orada Yaraticının birçok peygamber gönderdiğinden bahsedilmektedir. Bu ayet, İsa'nın oğul olduğunun eski peygamberlerce bildirildiğinden bahsetmez. Hatta 2. ayet (bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi oğlu'yla bize seslenmiştir.) ise, önceden peygamber gönderen tanrıdan bahsederken birden "peygamber" yerine oğul gönderdiğinden bahseder ki, aslında yukarıda 'tanrının sözünde değişme olmaz' ayetini kabul ediyorlarsa bu misyonerler, bu 'çizgiden sapma' tam bir çelişkiyi ifade etmektedir. Tanrı yarattığı kullarına peygamber gönderiyor, sonra yine peygamber sonra yine ... ve yine sonra bir anda "oğul!" gönderiyor. Ama İslam ne diyor, Allah hep peygamber gönderdi, Hz Adem de, İsa'da, Muhammed'de "peygamber'dir! Vahiy 18. ayet ise tamamen saptırmacadan ibarettir: "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır." Bir, bu ayette eski peygamberlerden ve onların İsa'nın oğul olduğundan bahsetmez. İki, "Her kim bu sözlere bir şey katarsa" diye başlayan bu ayet ve devamını, kitabı elleri ile değiştirenlerin dikkatlice tekrar tekrar okumalarını tavsiye ediyoruz! Gelelim paraklit (parakletos) kelimesinin 'Kutsal Ruh/Cebrail' anlamına geldiğini iddia eden misyoner sitesinin iddiasının cevabına: Eskiden Yahudi iken Müslüman olan Maurice Bucaille, "Burada öne sürülen insanlara bildirme işi hiçbir surette Kutsal Ruh'un (Cebrail'in) işlerinden olan bir ilhamdan ibaret değildir. Aksine kendisini belirleyen yunanca kelimedeki 'yayma' kavramı sebebiyle, onun açıkça maddi bir niteliği vardır. Şu halde, yunanca 'Akouo' ve 'Laleo' fiilleri bir takım maddi işleri ifade ederler ve bu fiiller ancak işitme ve konuşma organlarına sahip bir varlıkla ilgili olabilir. Dolayısıyla bu fiilleri Kutsal Ruh'a (Cebrail'e) uygulamak mümkün değildir. Öyleyse Yuhanna'nın 'paraklit'inde Hz. İsa gibi işitme ve konuşma melekesi olan bir insan görmek, mantığın götürdüğü bir sonuç sayılmalıdır. Yunanca metin bu melekeleri kesin olarak gerektirmektedir. Demek ki; Hz. İsa, kendisinden sonra Allah'ın yeryüzüne bir başka insan göndereceğini ve onun rolünün, bir cümleyle söylemek gerekirse Allah'ın kelamını işiten ve onun mesajını insanlara tebliğ eden bir peygamberin rolü olacağını haber vermektedir. Şimdi elimizde mevcut metinde bulunan Kutsal Ruh kelimeleri tamamen kasıtlı olarak sonradan yazılmış bir ilaveden ileri gelmektedir. İlavenin gayesi Hz. İsa'dan sonra bir peygamberin geleceğini haber veren bir parçanın ilk anlamını değiştirmektir. Çünkü buna inanmak, Hz. İsa'nın son peygamber olmasını isteyen gelişme halindeki Hristiyan cemaatleriyle çelişkiler ortaya çıkarıyordu." (M. Bucaille, la Bible le Coran et la Science, s. 108-109) Prof. Abdulahad Davud, paraklit kelimesinin anlamını etimolojik olarak

şöyle açıklamaktadır: "Paraklit kelimesi 'periqlytos' kelimesinin bozulmuş şeklidir. 'Periqlytos' gerek etimolojik, gerekse lügat anlamı itibariyle 'şanı yüce, övülmeye layık olan ' demektir. Bu hususla ilgili şahidim Alexandre'nin 'Dictionnaire Grec Français' isimli eseri olup kelimeyi şöyle açıklar: 'Bu birleşik isim 'peri' ön eki ile 'övmek ' kökünden türeyen ' kleotis' kelimesinden mürekkeptir. Bu kelime Arapça'da en meşhur, en çok öven, şanı en yüce olan 'Ahmet' kelimesinin tam karşılığıdır. Burada halledilmesi gereken tek mesele, Hz. İsa tarafından kullanılan bu ismin Arami dilindeki aslını bulmaktır." (Abdülahad Davud, Muhammad in the Bible, s. 198-223, 287-288)

“Kur’an Maide suresi 110. Ayette, Allah’ın Hz. İsa’ya Tevrat’ı öğrettiği yazar. Hz. İsa’ya öğretilen bu Tevrat, o dönemdeki Yahudilerin elinde bulunan Tevrat’tan farklı mıydı? Eğer Hz. İsa’nın öğrendiği Tevrat ve Yahudilerin elindeki Tevrat farklı olsaydı bu durum bir tarihsel belgeye yansımaz mıydı veya Hristiyanlar ve Yahudiler arasında bu farklılıktan kaynaklanan bir ihtilaf meydana gelmez miydi? Oysa Hristiyanlar Yahudiler ile aynı Tevrat’ı kullandıklarını ısrarla belirtiyorlar.”

Tevrat farklı olmasa yani bozulmuş olmasa neden Allah yeniden ilahi kitap (İncil) indirsin? Tarihsel belge isteyenler, her ikisi de değiştirildiği halde hangisi bunu kabul etmektedir? Ayrıca aynı Tevrat inandıklarını söyleseler de, aslında İncil’in -Ahdi Cedid’in- Tevrat’ı -Ahdi Atik’i- kaldırdığını da söylerler. Yani aralarında farklılık günümüzde dahi var ve bu farklılığı ‘Tevrat’ın hükmünü İncil kaldırmıştır’ diyerek ortadan kaldırmaya çalışırlar. Gerçekte İsa’ya öğretilen Tevrat ise, bozulmayan asıl Tevrat hükümleridir. Zaten İncil, bozulan Tevrat’ın eksikliğini tamamlamak için gönderilmiştir. Aslını öğrenen İsa (as) gerçek Tevrat (İman, ibadet, toplumsal kurallar hakkında ayetleri içerirdi) ile İncil’i (Ahlak ile ilgili ayetleri içerirdi) birleştirip insanlara anlatmakla görevli idi. Zaten Maide 110. ayet, İsa peygambere Tevrat ve İncil’le beraber ‘Hikmetin’ de öğretildiğini ifade etmektedir. Aynı hikmet Davud’a (Bakara, 251; Sad, 20); İbrahim’e (Nisa, 54); Muhammed’e (Cuma, 2; Bakara, 151; Ali İmran, 164)... Tüm peygamberlere (Ali İmran, 81) de öğretilmişti! İsa Peygamber tam anlamı ile bir manevi eğitimden geçmiş bir peygamberdir. O, hikmeti de kapsayan ve Tevrat ve İncil’i de içine alan geniş bir eğitimden geçmiştir. “Rabbimiz İsa (a.s)’a verdiği İncil ile daha önce gönderdiği ve İsrail oğullarının bozup tahrif ettikleri Tevrat’ın aslını da ortaya koyuyordu. Çünkü kitaplar ve peygamberler birbirlerini ‘tasdik ederek’ geliyorlardı.” (Ali Küçük, Besairu’l-Kur’an, Maide 110. ayet tefsiri) Detay, ‘Hristiyanlık, Papa ve İncil’ adlı yazımızdadır.

“Hz Musa kendi kavminden olanla diğerinin kavgasına mülaki oluyor ve adamı bir tokatta istemeden de olsa öldürüyor. Sonra esas edepsizin kendi adamı olduğunu öğreniyor ve af diliyor. Bu olay sonrasında müritleri ona haber gönderiyor ve hemen kaçmasını, arandığını söylüyorlar. Ve Musa şöyle diyor Allah’ım bana yardım et, bu zalimler beni bulamasın. Aslında olayın aslına bakarsak kim zalim! İstemeden de olsa bir ölü var ortada. Bu durumda onu yakalamak isteyenler mi zalim?”

İddiada doğru olannerede ise bir tane gerçek bilgi yok! Öncelikle, olay esnasında Hz Musa’nın peygamber olmadığını hatırlatalım. (Fahrüddin er-Razi, Tefsir-i Kebir, Mefatihü’l-Gayb, XVII/490-492; DV, Kur’an Yolu Tefsiri, IV/219) O’na haber veren de müridi veya ona inanan biri değil kendi soyundan olan bir İsrailoğlu idi. Bahsedilen ayetin meali ise şöyledir: “Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim; beni bağışla!” (Kasas, 16) Yani iddia edildiği gibi Hz Musa karşı tarafı değil, bizzat kendi nefsinin kötülükte, hata yaptığını kabul etmektedir. Gelelim olaya: Yahudilere birçok zulüm yapan firavunun emrindeki bir memuru olan bu adam, Beni İsrail’den birisiyle kavgaya ediyor. Onun canına kıymak niyetindeydi. Musa mazlum görünümündeki o kişiye sahip çıkmak niyeti ile kavgaya karışır. Ayette "feveqzehû" kelimesi geçmektedir. "vekz", parmak uçları ile itmek demektir. Bu itmenin bütün avuçla olduğu da söylenmiştir. İbn Mes’ud bunu şeklinde

okumuştur. Bazıları "vekz" in, önden, döşten itmek, "lekz" in de sırttan itmek olduğunu söylemişlerdir. Yani Hz. Musa, kaza ile bu şekilde o adamın ölümüne neden olmuştur. (Fahraddin er-Râzi, XVII/490)

“Firavun Ahenaton Hz İbrahim mi?”

Yahudi kökenli iki Fransız bilim adamı Roger ve Messod Sabbah sadece Yahudi kaynaklarından hareketle İslami kaynaklara bakmadan ileri sürdükleri bu görüş ise sadece kendilerini bağlar. Çalışmalarında ulaştıkları sonuçlarda la, firavun Ahenaton'un hayatı hakkında farklı kaynaklardaki bilgiler arasında tutarsızlıklar bulunmaktadır. Mesela, firavunun yaşı, çocuklarının sayısı, bedensel özürlü olup olmaması, eşi Nefertiti'nin kız/erkek çocuk sayısı veya çocuğu olup olmaması gibi birçok çelişki örnek olarak verilebilir. İslami kaynaklarla taban tabana zıt olan ve tek taraflı yapılan çalışmalar, yanlı ve sübjektif ilan edilmeye mahkumdur. İslami kaynaklar Hz İbrahim'in yaşlılığında çocuk sahibi olduğunu bildirir, Fransız bilim adamlarına göre ise, 17 yıl krallıktan sonra firavun ölüyor. Yaşlı iken Kabe'yi yapan İbrahim rivayetlerine zıt olan bu iddiada, İbrahim olduğu ileri sürülen firavun Ahenaton genç yaşta ölmüş/öldürülmüştür! Ayrıca, 'Yahudiler yukarı Nil nehrine de göz koydukları için, kendi ülke sınırlarını genişletmek amacı bu çalışmaları ortaya atmışlardır' şeklinde yorumlarda bulunmaktadır ki, tarihi geçmişten hareketle bugün Filistin'de hak iddia eden İsrail'in böyle planlarının olmaması ve amacın siyasi hedefleri gözettiği gerçeği göz ardı edilmemelidir! Zaten Hz İbrahim'in Urfa'da ikamet ettiği de ispatlanmıştır! “Hz. İbrahim Harran'a Ur kentinden gelmiştir. Buna dair yer alan bilgilerde doğu ve batı kaynakları adeta ittifak içindedir.” (Ahmet Gündüz, İbrahim (a.s) ve Ailesinin Urfa ile Olan Bağlantısı, 2022, 6 (1): s. 265-293)

“En'am/6: 104: "(doğrusu) size rabbiniz tarafından basiretler (idrak kabiliyeti) verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de kör olursa zararı kendinedir. Ben üzerinize bekçi değilim." bu ifadede de, “rab” ve “bekçi” olarak iki özne bulunmaktadır. “ben bekçiniz değilim” diyen herhalde Muhammed'dir, Allah değil.”

"Ve ben tutup da sizin elinizden yok buraya gideceksiniz diye zorlayıcı değilim diyor Allah (C.C) " (Mahmut Toptaş, Kur'an-ı kerim Şifa tefsiri, III/111); " Müşrikler Allah'ın koruma ve himaye için verdiği ve gösterdiği basiretlere körlük etmiş, Allah'ın muhafaza ve korumasına tenezzül etmemiş ve çekinmişlerdir. Bu hususta sorumluluk kendilerine aittir. Basiret körlüğü eden kimselere kendi "ene"si, yani benliği/egosu, bizzat muhafız olmadığı gibi, yüce yaratıcı da onlara Hafız (koruyucu) şerefli ismiyle muamele etmez. İşte bizim anladığımıza göre Allah Teala'nın gönderdiği basiretlere körlük ve hakkına nankörlük eden kafirlere, müşriklere karşı "kim körlük ederse ben size bekçi değilim." buyurması bu mana iledir. Ayette "sizin Rabbiniz" (Üçüncü şahıstan) mütekellimine (birinci şahsa) iltifat (dönüş) vardır. " (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dini Kur'an dili) 'İltifat sanatı' için, 'Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri' adlı yazımıza ve 'Ateistlere cevaplar' adlı yazımızdaki 'Hud, 2. ayet' hakkındaki soruya verilen cevaba bakılabilir. Türkçeye bekçi olarak aktarılan “hafız” kelimesinin aslı “h-f-z” kökünden türemiştir. Hfz, “korumak” anlamına gelir. Yani ‘Hafız’ kelimesinin asıl anlamı “koruyan” demektir. Zaten Elmalılı Hamdi Yazır, Ömer Nasuhi Bilmen, Ali Bulaç gibi İslam alimleri de meallerinde bu kelimeyi “gözetleyici ve muhafız “ olarak çevirmişlerdir. Allah (cc) bu ayette, “Size kitap gönderdim, açıklayıcı ve yol gösterici peygamber gönderdim, iyiyi kötünden ayıran akıl ve vicdan verdim, cennetteki nimetleri açıkladım, cehennem azabı ile uyardım, bundan sonra sizi iyilik yaparken alıkoymadığım gibi kötülük yaparken de engellemeyeceğim, iyi olup cennete, kötü olup cehenneme gidecek olan sizsiniz” buyurmaktadır. Zaten 3 ayet sonra, 107. ayette de bizzat Hz Muhammed'e ben onların muhafızı olmadığım gibi ey Muhammed sende ”onlara hafız-koruyucu ve vekil değilsin” buyurulmaktadır. Yani -haşa- Muhammed Kur'an'ı

yazdı iftirasını atmak isteyenlere cevap 3 ayet sonra gelir ve Allah bizzat Muhammed'e "Sen de muhafız değilsin" buyurur. Hidayet gönül işidir. İsteyen, talep eden ve o yola kendi arzusu ile girene verilen bir lütuftur. Bu konuyu tamamlayan konular için 'Kaza kader' ve 'Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazılara bakılabilir. Bu soru ile aslında verilmek istenen, 'Kur'an'ı peygamberimizin yazdığı' iddiasının cevabına ise, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

"Hz. İsa Allah katına yükseldikten ve vazettiği din bozulduktan tam 600 sene sonra Kur'an indirildiyse, Allah (haşa) insanların 600 sene boyunca kendisinden uzak ve karanlıkta kalmasına izin vermiş olmaz mı?"

Vahiy ulaşır da unutulduğu yerlerde yaşayanlar, 'tek ve bir olan yaratıcıya, ahirete inanmak ve ahlak üzere yaşamakla' (Bakara, 62) sorumludurlar. (Bu konuda, 'Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap' adlı yazımızdaki 'Hristiyanlar cennete girebilecek mi?' başlıklı soruya verdiğimiz cevaba da bakılabilir.) "Sonra da sana, 'Tevhid önderi olan ve putperestler arasında yer almamış bulunan İbrahim'in dinine uy' diye vahyettik." (Nahl, 123) Bu sebeple haniflik, İslam dini hakkında da kullanılmış ve samimi, ihlaslı her Müslüman'a 'hanif' vasfı verilmiştir. Nitekim peygamber efendimiz, "Ben, müsamahakar hanif dini ile gönderildim." buyurmuştur. (Ahmed, V/266) Özelde Arabistan yarımadası için örnek verecek olursak; Hak dinin özü, Hz Muhammed dönemine dek devam etmiştir. Efendimiz dönemde İbrahim din üzere yaşayan insanlar hala vardı ve onlara 'hanif' deniyordu. Cahiliye döneminde, her türlü sapıklıktan ve putperestlikten yüz çevirip Hakk'a yönelen, Hz İbrahim'in dinine bağlı kalarak yalnız bir olan Allah'a inanan bu kişiler ahlak üzere yaşarlardı. Haniflik nedir? İbrahim'in dinine "haniflik" denilmektedir. Hanif kelimesi lügatte, 'eğriliği bırakıp doğruya giden, istikamet üzere bulunan, başka dinlerden, batıl inançlardan kaçıp yalnız bir olan Allah'a iman eden', 'muvaahhid' demektir. Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: Onlar, "Yahudi veya hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. Sen de şöyle de: "Hayır! Biz, Hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi." (Bakara, 135) "İbrahim ne bir Yahudi ne de bir Hristiyanı. Fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru (hanif) bir Müslüman idi ve müşriklerden de değildi." (Al-i İmran, 67) Görüldüğü gibi Efendimiz de bu öz üzerinden, Hz Adem'den gelen İslam dinini ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir.) insanlığa tebliğ etmiştir. Varaka bin Nevfel, Abdullah bin Cahş, Osman bin Huveyris, Zeyd bin Amr, Kuss bin Saide gibi zatlar, haniflerden bazılarıdır. Hanifler; cansız, dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen putların önünde eğilmeyi, onlara yalvarmayı çirkin sayarlardı: "Peygamber efendimiz nübüvvetten önce, Beldah'ın aşağı kısmında bulunduğu bir sırada, oradakiler tarafından bir sofraya davet edildi. Sofrada Zeyd bin Amr bin Nüfeyl'de bulunuyordu. Alemlerin efendisi'ne et ikram edildi. Fahr-i kainat efendimiz bu yemekten yemediği gibi Zeyd de yemekten kaçındı. Zeyd, etten yememesinin sebebini şöyle izah etti: Ben sizin putlarınız adına kestiğiniz etten yemem. Ben sadece Allah'ın ismi zikredilerek kesilenden yerim. Zeyd, Kureyş kabilesinin, hayvanlarını putlar adına kesmelerini ayıplar ve şöyle derdi: "Koyunu Allah yarattı. Onun için gökten yağmur indirdi, yerden de nebat bitirdi. Ama siz onu Allah'ın ismini zikretmeden kesiyorsunuz!" (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24; Zebaih, 16) "Zeyd bin Amr, Varaka bin Nevfel'i de yanına alarak, hakiki dini sorup ona uymak olmak üzere Şam'a gitti. Orada bir Yahudi alime rastladı. Onda aradığını bulamadı. Zeyd onun yanından çıkınca Hristiyan alimlerinden biriyle karşılaştı, onunla da anlaşılamadı. Dışarı çıkınca ellerini kaldırıp: Allah'ım, seni şahit kılıyorum, ben İbrahim'in dini üzereyim! dedi." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24) Esmâ bint-i ebi Bekir der ki: "Zeyd bin Amr'ın ayakta dikilip sırtını Kabe'ye dayayarak şöyle dediğini işittim: Ey Kureyş cemaati! Vallahi ben hariç hiçbiriniz İbrahim'in dini üzere değilsiniz! Zeyd, diri diri toprağa gömülecek kızları (kurtarıp) hayatını bağışladı. Kızını öldürmek isteyen ada-

ma: ‘Onu öldürme, onun külfetini ben üzerime alıyorum’ der ve kızını alırdı. Kız büyüyüp serpilince babasına: ‘Dilersen onu sana teslim edeyim, dilersen ihtiyaçlarını görmeye devam edeyim.’ derdi.” (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24)

“İsa neden babasız yaratıldı, İbrahim değil, Musa değil, Davut değil ya da inandığınız Hz. Muhammed değil de neden İsa. Allah insanları yanıltıp, milyonlarca insanın cehenneme gitmesi için mi, onu babasız yaratıp, zavallıların kafasını karıştırdı. Sorunun cevabını bil derken mantıklı bir açıklama yapmanı bekliyorum sadece.”

Önce şunu belirtelim, eğer İbrahim olsa idi neden İbrahim, Musa olsa neden Musa diyeceğiniz için Rabbimiz en doğrusunu bilir, İsa ‘peygamberimizi’ babasız yaratmıştır. Gelelim sorunuza. Her peygamberin mucizesi vardır. O mucizeler onların peygamber olduklarının delilidir. Yoksa mucizelere bakıp peygambere ilahi vasıflar yüklersek, kuşu gösteren parmağı görünce kuşa değil parmağa takılmak gibi mantıksız sonuçlara ulaşabiliriz. Araçları amaç edinmek sadece hedeften saptırır. İşte örnek Hristiyanlık! Aynı mantığı Hz Adem için kullanırsak, O sadece babasız değil hem anne hem babasız yaratılmıştır ve sizler de buna iman edersiniz! Onu ne yapacaksınız? Babasına ‘tanrının oğlu’ diyen sizler, anne babasız yaratılanı direk ilah ilan etmez misiniz veya hala neden etmediniz? Sahi Hz Adem’in suçu ne idi? O neden ilahi vasıfla nitelendirilmedi de bir de aksine, ilk günah gibi Hristiyanlıktaki vaftizsiz silinmez suçun ilk temsilcisi ilan edildi? Başa dönersek, Mucizenin amacı, vasıtanın ilahi mesajı ile geldiğini işaret etmektir, yoksa bizzat mucizeyi gösterenin ilahi olduğunu işaret etmek değildir. "Bu olayı insanlara gücümüzü kanıtlayan bir mucize olarak sunmak istiyoruz." (Meryem, 21) Ayet açık değil mi? Allah bu mucize ile kendisine ulaşılmasını istiyor, siz ise vasıtaya takılıp kalıyor hatta onu ilah seviyesine çıkarıyorsunuz! Şunu da unutmayalım ki, 325 yılındaki İznik konsülüne dek İsa’yı tanrının oğlu kabul etmeyen mezhep ve İnciller de vardı ve hala günümüzde de bulunmaktadır. (Başta Üniteryen kilisesi, Amerika'daki "Üçleme karşıtları" adlı birlik ve The worldwide Church of God. Bu kilisenin kurucusu Herbert W. Armstrong, üçleme inancının putperest kültürlerin etkisiyle ortaya çıkan bir batıl inanç olduğunu savunmaktadır! Ayrıca Kuzey Amerika'da 19. yüzyılda doğan ve Hz. İsa'nın dönüşünün çok yakın oluşuna dikkat çeken "Seventh Day Adventist" hareketi de üçlemeyi reddeder! Gelelim Kitabı Mukaddes'ten delillere: Bizzat İncil’de, İsa’nın tanrıya dua örnekleri bulunmaktadır: “Biraz ileriye giderek yüzüstü yere kapandı, duaya koyuldu.” (Matta, 26/39) “Halka çimenlerin üzerine oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe dikerek şükran duasını yaptı.” (Matta, 14/19) “Halkı salıverdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı.” (Matta, 14/23) “Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı.” (Markos, 1/35) “Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı.” (Markos, 6/46) “İsa öğrencilerine, "ben dua ederken siz burada oturun" dedi.” (Markos, 14/32) “O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Allah’a dua ederek geçirdi.” (Luka, 6/12) “İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri ona, "öğretmen" dedi, "Yahya’nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret." (Luka, 11/1) “Ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.” (Luka, 22/32) Ayrıca Kitab-ı Mukaddes’te tek tanrıya işaret eden ayetler de hala vardır: Tesniye (4-39): "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde rab, o Allah’tır, başka yoktur."; Tesniye (6-4): "Dinle ey İsrail: Allah’ınız rab, bir olan rabdir."; Tesniye (32-39): "Şimdi görün ki, ben O’yum, katımda ilah yoktur"; I. Samuel (2-2): "Senden başka ilah yoktur."; I. Krallar (8-60): "Rab, Allah olan odur, Ondan başka yoktur."; İsa’ya (45-5,6): "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur"; Markos: (29-30): “En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Allah’ımız olan rab tek rab'dir. Allah’ın olan rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev.'"; Markos (17-18): "İyi olan tek biri var, o da Allah’tır."; Markos (9-32): “İsa ona dedi. "Allah’ımız bir olan rab'dir". Yazıcı ona dedi: "Çok iyi öğretmen, hakikat üzere dedin ki,

o birdir; o'ndan başkası yoktur." Galatyalılara mektup (3/20): "Allah birdir."; Korintoslulara 1. Mektup (8/6): " Bizim için tek Allah vardır: Her şeyin kendisi'nden oluştuğu Allah. Bizler de O'nun için yaşamaktayız."; Timoteos'a 1. mektup (1/17): "Sonsuz çağların hükümrani, ölümsüz, göze görünmez tek tanrı'ya çağlar çağı onur ve yücelik olsun."; Timoteos'a 1. mektup (2/5): "Tek bir Allah vardır."; Yakup'un mektubu (2/19): "Sen Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun."; Yahuda'nın mektubu (24): "Kurtarıcımız tek Allah'a yücelik olsun." İsa (a.s) Yine Kitab-ı Mukaddes'te Hz İsa Allah'ın kulu ve resulü olarak da geçer: Matta (12-18): "İşte benim seçtiğim kulum"; Luka (24-19): "Kudretli bir peygamber olan nasıralı İsa." Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil, günümüzde, elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır. Markos: 1/14: "İsa tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir." Daha Matta, Markos, Luka, Yuhanna yazmamıştı ki İncil'lerini, Hz. İsa hangi İncil'i tebliğ etmişti? Tabii ki hak, bozulmamış asıl İncil'i! Baba, oğul mecazi anlamda kullanılmış olabilir mi? Bu mecaz, zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi? Matta (5-9): "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar"; Matta (6-14): "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi babanız da size bağışlar." Bu konuda detay için, 'Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir!

"Meryem'in babasının adı İmran, ama Musa'nın babasının adı da İmran. Musa'nın babasının adı İmran olanın kızı var Meryem adı, birileri "Ey Harun'un kız kardeşi" ayetini hatalı olduğunu çünkü karıştırılmış diyorlar, yukarıdaki isimlerin aynı olmasından ötürü Hz Muhammed kişileri karıştırmış ve zamanı da. Hakikaten Harun'un babası İmran mıdır? Ve kızının ismi Meryem?"

Önce temel kuralı hatırlatalım: Kur'an'ı Hz Muhammed yazmamıştır! O, vahiy ürünüdür. Bu konu detaylı olarak 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda ele alınmıştır. Sorunuza gelirsek: Bir dilde kullanılan cümleler, kendi dil ailesi içindeki kurallar ile değerlendirilmelidir. Türkçe'yi bilse bile bir yabancıнын, Yozgat yöresinin "Eğle" diye kullandığı fiilin, 'Dur' anlamında kullanıldığını bilmesine imkan yoktur! Yabancı biri o kelimeyi duyunca, 'Eğilmek, eğlenmek'den ahreketle kökenini arar dururdu! Türkçe 'de bir işe girmek için "Dayın var mı?" diye bir deyim kullanılır. Ama hiçbir Türk bunu, annenin kardeşi olarak anlamaz! "İbn" Arapça'da 'oğul' anlamına gelir ama Türkçe'de hakaret olarak kabul edilir. 'İhtiyar' Arapça asıllı bir kelimedir, 'Seçilmiş' anlamına gelir ama Türkçe'de 'yaşlı' anlamında kullanılır. Kısaca Arap dilinin kendine özel kuralları, özellikleri vardır. Onları anlamak için özelde o kelimenin kullanıldığı dönemin Arapçasına veya genelde ise Arapça'nın edebi sanatına hakim olmak gereklidir. Gelelim sorunun cevabına: Sahabeden Müğire b. Şube anlatıyor: Hz. peygamber beni, Necran halkına gönderdi. Onlar bana; gerçekten siz Kur'an'da "Ey Harun'un kız kardeşi!" diye bir ayet okuyorsunuz değil mi?" diye sordular. Ben de "Evet" dedim. Onlar, "Herhalde, Hz. İsa ile Hz Musa arasında ne kadar zaman geçtiğini de biliyorsunuz." dediler. Ben resulullah'ın yanına döndüğümde bunu kendisine anlattım. Efendimiz; 'Deseydin; onlar daha önceki peygamberlerin ve salih kimselerin ismini kullanıyorlardı.' diye buyurdu. (Taberi, İbn aşur, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Arapça'da eb (baba), eh (kardeş) ve uht (kızkardeş) kelimeleri birçok durumda geniş manada kullanılır. Gerçek bir kardeşlik değil, akrabalık ve mensubiyet de bildirirler. Çünkü Hz. Meryem validemiz Beni İsrail'den olup Yahudi idi. Hz. Peygambere bu bir soru olarak sorulmuş, O da: "Meryem zamanındaki insanlar, kendilerinden önce geçen peygamberlerinin ve iyi kimselerin isimlerini çocuklarına isim yaparlardı, yani onlara nispet edilirdi." buyurmuştur. Nitekim: Hz. Safiyye, bazı kadınların kendisine "Yahudi kızı Yahudi!" dediklerini şikayet edince Hz. peygamber şöyle buyurmuştu: "Sen niçin onlara: "Oh ya! Harun babam, Musa amcam, Muhammed eşim oluyor, daha ne isterim!" deseydin ya!" (Tirmizi, Menakıb 63; Hakim, el-Müstedrek, IV/31) Ayrıca Kureyş'te Haşimoğulları kolu vardı. Bu kabileden birisi yanlış bir şey yaptığında "Ey Haşimoğlu bu

yanlışı sen nasıl yaparsın" gibi bir söz söylenir, bu, o kişinin gerçek anlamda Haşim ismindeki soy büyüğünün oğlu olduğunu göstermeyip, o soyun bir ferdi olduğuna kinaye olarak söylenirdi. (Razi, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Bu tür isimler soyu hatırlatan ve soyun büyüklerine hürmeten koyulan isimlerdir. Nitekim günümüzde de bazı yörelerde büyüklere hürmeten bazı isimler, son derece fazla sayıda isim olarak kullanılmaktadır. Efendimizin açıklamasından da anlaşıldığı gibi, Meryem'in babası olan İmran ile Musa ve Harun'un babası olan İmran birbirinden tamamen farklı ayrı kişilerdir. İsim benzerliğinden başka, zaman ve mekan bakımından bir yakınlıkları söz konusu değildir. Tıpkı, kendi toplumunda Hz. Meryem'e "ey Harun'un kız kardeşi!" diye hitap edilmesi ve bu kelimenin "Onun din kardeşi ve onun soyundan gelen" anlamını kullanılması gibi. Genellikle Hristiyan çevreler ve bize özel bir tarza sahip (!) ateistlerimizden gelen bu eleştirilerin objektif olmadığı, Hristiyanların kendi kutsal kitaplarında da aynı şekilde kullanım tarzlarına rastlanmasından anlaşılmaktadır. Nitekim Luka İncil'inde Hz. Zekeriyya'nın eşi Elizabeth için "Harun kızlarındandı" (Luka, 1/5) denmektedir. (Ömer Faruk Harman, Hz. İsa, İfav, IV/424) Zaten günümüze dek hiç bir İslam alimi, bu ayetten Hz. Meryem'in gerçekten Hz. Harun'un kız kardeşi olduğunu anlamamış ve böyle bir şeyi düşünmemiş ve eserlerinden böyle bir şeyi dile getirmemiştir. Dolayısı ile Arap dili ve Kur'an mantığı çerçevesinde ayetler arasında bir sorun yoktur. Hud suresi 50. ayet: "Ad halkına da kardeşleri Hud'u gönderdik" buyrulmuştur. Buradaki eh (kardeş) kelimesi kullanılmıştır. Ama ayetteki kardeş kelimesi, "kabile üyelerinden biri, onlardan biri" anlamında kullanılmıştır. Hz. Ali, N. Belağa adlı eserde, Hevazın kabilesinden olan ibn-i Simmah'ı kastederek, "Kema kale ehu hevazın" yani 'Hevazının kardeşinin dediği gibi' tabirini kullanmıştır. Sakif kabilesinden olan Haccac için 'Ehu sakif' denilmektedir. Tüm bu örnekler "Ya uhte Harun" ayetinin "ey Harun'un soyundan gelen" anlamında kullanıldığını göstermektedir. Zaten Medine'de Yahudi ve Hristiyanlarından hiç kimse de bu söze hiçbir zaman itiraz etmemişlerdir. D. Herbelot, 'Bibliothèque Orientale' adlı eserinde, bu ayetin manasını "Ey Harun'un kutsal sülalesinden gelen" diye açıklamaktadır. Hz. Harun'un görevini İmran döneminde devam ettirenlerden olan Hanne, oğlu olması halinde onu tapınağa hizmete adayacağını vaad eder. Meryem erkek ismidir, erkek beklenirken bir kızları olur, ismini ve adağını değiştirmez bu aile ve görevlerine devam ederler. İşte bu tapınak görevinde olanlar, Hz Harun'un erkek ise 'oğlu/soyu' olarak isimlendirilirler. Ayette de soya atıfta bulunmaktadır. Bu kutsal görevi Meryem'in soyu devam ettirecektir, bu nedenle, "Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz değildi." (Meryem, 28) denilmiştir. Kısaca üstlenilen göreve atıfla, Hz Harun'un ismi zikredilmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 139) Zaten Hz Muhammed'de, Hz İbrahim'in 'milletindir' (Bakara, 135; Ali İmran, 95) Halbuki arada, kimi rivayetlere göre üç bin yıl vardır. İşte bu evrensel İslam kardeşliğini anlayamayanlar, aradaki zaman veya mekanların birer sınır olduğunu zannederek insan ve mesajlar arasında set koymaya çalışmakta veya zihinlerde sorular oluşturmak istemektedirler!

"Hz İsa için Kur'an'da Mesih sözcüğü kullanılıyor, Mesih ne demektir, Yahudilikte ve Hristiyanlıkta kullanılan Mesih kavramıyla aynı anlamda mı kullanılır?"

Mesih kelime olarak, 'bir şey üzerinde el yürütmek, bir şeydeki eseri gidermek, el ile temas etmek' manalarında olan "Mesh" kökünden gelen bir kelimedir. "Mesih" kelimesi hem Hz. İsa'ya, hem de Deccala unvan olmuştur. Hz. İsa'ya bu unvanın verilmesinin sebebi ve hikmeti şöyledir: Kur'an-ı kerimin 11 ayetinde geçtiği üzere, "Mesih" unvanı İsa aleyhisselama Allah tarafından verilmiştir. Ali İmran süresinin 45. ayetinde mealen şöyle buyurmaktadır: "Hani melekler Meryem'e şöyle demişlerdi: 'Ey Meryem! Allah seni, bir ol emriyle yaratacağı bir oğul ile müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu Mesih İsa'dır.'" Bu ayetin tefsirinde Kurtubi şu izahı vermektedir: "Hz. İsa'ya mesih denmesi ve nedenleri: İbni Abbas'a göre Hz. İsa (as), değişik hastalara el sürüp, onları Allah'ın izniyle sağlıklarına kavuşturduğu için bu lakabı

almıştır. Ali İmran 49. ve Maide 110. ayetlerde de bu özelliği belirtilir. Bazı dilcilere göre, bu kelime İbranicede "meşiha" olup, 'güzel bir yaratılışı ve mübarek bir sima ve bir kişiliği' ifade etmektedir." (Kurtubi, IV/89) Bazı alimler ise, 'mesih kelimesinin, 'tertemiz' anlamında olup Hz. İsa'nın günahlardan arındırılmış bir insan olduğunu ifade ettiğini' söylemişlerdir. (Taberi, IV/35) Diyanetin Ali İmran 45. ayet tefsirinde, "Kelimenin Aramice aslı olan meşiha ve İbranice aslı olan maşiah, "sıvazlanmış" anlamına gelmekte olup, İsrailoğulları'nda hükümdarlık görevine başlarken kahin (üst düzey din adamı) tarafından kutsal yağ sürülmesi geleneğine bağlı olarak krala mesih unvanı verilir olmuştur." (Zemahşeri, I/189; Reşid Rıza, III/305; Ömer Faruk Harman, Hz. İsa, İFAV Ans., II/423; Mesih, III/224) denmektedir. Muhammed Abduh ayetin tefsirinde, "Hükümdar, adaleti gerçekleştirmesi ve halkın uğradığı haksızlıkları gidermesi için başa geçirilir. İsa Mesih de bunu yapmıştır. Mesih, onların dinin gerçek amaçlarına dönmelerini ve haksızlıkları ortadan kaldıran kardeşliğe yönelmelerini sağlamıştır." Şeklinde yorum yapmaktadır. Burada üzerinde asıl durulması gereken konu, bizzat misyonerlerce de dile getirilen, "İsa'nın mesih olduğunun Kur'an'da da dile getirilmesi" iddiasıdır ki, Kur'an'daki İsa aleyhisselam ile ilgili ayetlerin tümüne bakıldığında, bu iddianın tamamen Hristiyan misyonerlerin amaçlarının dışında bir kullanımı ifade ettiği açıkça görülmektedir. İsa peygamberin bizzat bir kul olduğu; Meryem'in oğlu olduğu (Ali İmran, 45) ve tıpkı Adem peygamber gibi yaratıldığı (Ali İmran, 59; Meryem, 19; Nisa, 157-160, 171) şeklindeki ayetler, misyonerlerin iddialarına Kur'an'dan kaynak bulma çabalarını tamamen geçersiz kılmaktadır. Bu konuda 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza da bakılabilir. İsa peygambere; babasız doğumu, doğduğunda bebekken konuşma, kendisine öğretilen "kitap, hikmet, Tevrat, İncil", ölüleri diriltme (Maide, 110) gibi mucizeler verilmiş ve bu özelliklerin vurgulanması için de, tefsirlerde farklı özellikleri ayrı ayrı ifade edilen 'Mesih' terimi kendisi için kullanılmıştır. Ama sonuçta O (as) "Meryem 'oğlu' Mesih" yani sadece bir peygamberdir: Maide 75: "Meryem oğlu Mesih (İsa) bir peygamberden başka (bir şey) değildir. Ondan evvel de peygamberler gelip geçmiştir. Anası çok sadık bir kadındı. İkisi de (biri kul ve beşer olarak) yemek yerlerdi. Bak, biz ayetleri onlara nasıl apaçık bildiriyoruz. Sonra da bak onlar nasıl hakikatten çevriliyorlar."; Bakara, 136: "Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Yakup oğullarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz." Biz Müslümanlara göre tüm peygamberler gibi İsa peygamberde bir kul ve resuldür ve diğerlerinden bize göre bir farkı yoktur. Her birinin ayrı mucizeleri olsa da hepsi Allah'ın kulu ve peygamberidir! Hepsimiz bizim peygamberimizdir! "Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey israiloğulları, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü o, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (Maide, 72) İsevilikteki Mesih, direk rab olan İsa'dır ve asla İslam'la 'içerik olarak' bir benzerliğe sahip değildir! Yine Kur'an'da Hz İsa için geçen "kelimetullah" sıfatı da asla başka anlamlara çekilmemelidir. Kur'an'da üç yerde Hz. İsa'nın "Allah'tan bir kelime" olduğu ifade edilir. (Ali İmran, 39, 45; Nisa, 171) Nasıl ki, Hz Musa'ya 'Kelimullah', Hz İbrahim'e 'Halilullah' isimleri verilmişse, Hz İsa'ya da bu sıfat Allah tarafından verilmiştir. Hz. İsa'yı Cenab-ı Allah, babasız olarak "ol" emriyle yani 'kelimesiyle' yarattığı için, 'Allah'ın kelimesi' adını kendisine vermiştir. (Râğib el-İslahani, el-Mufredât fi Garibi'l-Kur'an, s. 439-440) Ama Hristiyanlar İsa'yı, Allah'ın kelam/konuşma sıfatının et-kemiğe bürünmüş hali gibi bu kelimeyi anlamaktadırlar! Tıpkı, 'oğul' kelimesini farklı anladıkları gibi! Nitekim Allah Teala, Adem'i de anasız babasız topraktan yaratmıştır. "Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol" dedi o da oluverdi" (Ali İmran, 59) Bu konudaki uyarı ayetleri ile konumuzu bitirelim: Meryem, 30, 36, 88-92; Maide, 73, Nisa, 171: "Cevabı çocuk verdi: "Ben Allah'ın kuluym; O bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı. İsa şunu da söyledi: "Muhakkak ki Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. O halde O'na kulluk edin, doğru yol budur."

Rahman çocuk edildi” dediler. Hakikaten çok çirkin bir iddia ortaya attınız. Öyle ki bundan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer ortasından yarılacak, dağlar yıkılıp çökecek! Çünkü Rahman’a çocuk yakıştırıyorlar. Halbuki çocuk edinmek Rahman’ın şanına yakışmaz. Şüphesiz "Allah için üçüncüsüdür" diyenler kafir olmuşlardır. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkar edenlere acıklı bir azap dokunacaktır. Ey Ehl-i kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah hakkında, gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah’ın elçisidir, Allah’ın Meryem’e ulaştırdığı kelimesidir ve O’ndan bir ruhtur. Şu halde Allah’a ve peygamberlerine iman edin, “(Tanrı) üçtür” demeyin, bundan vazgeçin; hakkınızda hayırlı olan budur. Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuğu olmaktan münezzehdir, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur. Güvenmek ve dayanmak için Allah yeter.”

“Kur’an da adı gecen peygamberlerin hepsi orta doğuya gelmiş peygamberler. Oysa Kur’an’da 250 bin peygamber gönderildiği söyleniyor, dolayısıyla neden sadece orta doğudaki peygamberlerin ismi zikrediliyor?”; “Allah neden hep Yahudilere peygamber göndermiştir?”

Kur’an’da 250 bin peygamberden bahsedilmez, böyle bir ayet yoktur! Kur’an’da Yahudiler bir prototip olarak, onların düştüğü yanlışlığa düşülmemesi, tarihten bir ders alınması, ibret alınmaları için özellikle üzerlerinde durulan bir kavimdir. Günümüzde Yahudi sermayesinin ve siyonizmin dünyayı ne hale getirdiğini canlı olarak da yaşamaktayız! Günümüzde ‘Yahudileşme Temayülü’ şeklinde tarif edilebilecek olan, İlahi vahyi dünyevi menfaatler için değiştirmeye, kullanma ve dünyevileşmeye karşı İslam toplumunu uyarmak için Kur’an, bir numune/örnek olarak Yahudilerden bahsetmiştir. Yoksa sadece peygamber Yahudilere gönderilmiş değildir. Konu, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazımızın “Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir?” adlı soruya cevapta ele alınıp cevaplanmıştır.

696

Bilim Musa mucizesini de aydınlattı

Binlerce yıllık Hz. Musa peygamber esrarı çözülmüş olabilir mi? Musa Peygamber’in Mısır’da firavundan kaçan israiloğullarını kutsal topraklara ulaştırmasını sağlayan ‘denizin yarılması’ mucizesinin arkasında fizik kanunları olduğunu öne süren bir araştırmanın iddiası bu şekilde. ABD’li araştırmacıların bilgisayar simülasyonlarına dayanan çalışmasına göre, kutsal kitaplarda tarif edilen ‘mucizenin’ gerçekleştiği gece esen sert rüzgarlar ve deniz yatağının coğrafi yapısı, suyun geriye doğru çekilmesine neden oldu. Rüzgarların suyu nasıl etkilediği üzerine Colorado Üniversitesi’ndeki ulusal atmosfer araştırmaları merkezi’nde yürütülen daha geniş bir çalışmanın parçası olan bilgisayar simülasyonlarında, nehrin bir lagüne ya da göle döküldüğü durumlarda, rüzgarın suyu geriye itebildiği görüldü. Araştırmayı yürüten ekipten Carl Drew, simülasyonların kutsal kitaplarda anlatılan göçteki durumla uyuştuğunu söylüyor. Buna göre, “suyun ikiye yarılması, akışkanlar dinamiğiyle anlaşılabilir. Rüzgar, suyu fizik kanunlarına uyumlu bir şekilde hareket ettiriyor ve iki tarafından su geçen, güvenli bir pasaj

açıyor. Daha sonra da su tekrar yerini alıyor.” simülasyon eski haritalar, uydu verileri ve bölgenin arkeolojik yapısı incelenerek uygulanmış. Sonucunda da doğudan saatte 100 km. hızla ve 12 saat süreyle esen rüzgarların, suların iki yana açılmasını sağladığı görülmüş. Bu da yaklaşık 3 km. uzunluğunda, 5 km. genişliğinde kara geçişi yaratıyor. (Reuters, 23/09/2010)

Mucizenin aynen böyle olduğunu iddia etmemiz mümkün değildir! Bu sadece, ateist itirazlara cevap vermede bir aşama olabilir. Yoksa zaten mucize, tabiat kurallarına aykırı, normal dışı ilahi kaynaklı olaylardır! (DİA, mucize maddesi)

Güney Kore, Jindo adası (2008)

Oksidentalizm

Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil

Hız İsa ‘sadece’ İsrailoğullarını ıslah etmekle görevlendirilmiş (Ali İmran, 49; Matta, 10, 5-6; 15, 24) bir peygamberdir ki, kendisi de bunu açıklamıştır. Matta 15:24: İsa, “Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim.” İsrailoğulları ilahi kitap Tevrat’ı bozdukları, zıneyı bile suç olmaktan çıkardıkları, azgın bir toplum haline geldikleri için Hız İsa onları bu aşırılıklarından kurtarmak, tövbe etmelerini sağlamak ve vicdanlarını temizlemek içinde ‘ahlak’ temelli ilahi mesajlarla dolu İncil’le onlara gönderilmiştir. Hız. İsa, Yahudilerin tahrif ettiği Eski Ahid’i (Tevrat) yeniden diriltmeye ve Hız. Musa’nın getirdiği akideyi yerleştirmeye çalışmıştır. Ayrıca Müslüman’lar, İsa peygambere ve Musa peygambere inanmasa ‘İslam’dan’ çıkarlar. Ama Hız Musa ve İsa’ya inandığını iddia edenler İslam peygamberine inanırlarsa ‘Dinlerinden’ çıkarlar. Dolayısı ile kapsayıcı, kuşatıcı olan din İslam’dır. Bu konuda ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakılabilir.

“İslam aleminin en güçlü olduğu dönemlerde bile, Hristiyanlarla iyi geçinmeye çalışıldığını ispat eden birçok durum vardır.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 82) “Şam’da beldenin fethinden sonra Müslümanlar Hristiyanların rızasıyla, Saint John mabedinin bir köşesinde ibadete başlamışlardır. İslam halifelerinin saraylarında da ilim ve kemal sahibi birçok Hristiyan saygı ve hürmet görmüşlerdir. O zamanlar Avrupa’da hiçbir ülke yoktur ki, aynı maksatla İslam alimlerinden birinin varlığına tahammül edebilsin. Bir Hristiyanlık mezhep mensubu diğer bir Hristiyanlık mezhebine mensup olan alimlerin varlığına bile tahammül edemezdi. Hakimiyeti ele geçiren, diğer din mensubunu ateşte yakılarak ortadan kaldırır ve yakma hususunda gösterilen arzu ve iştıyak batıl tanrıları adına insan kurban eden vahşi kabilelere gıpta ettirecek dereceye ulaşırdı.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 84-85, 87) “Hristiyanlık için İslam’ın varlığı yenilip yutulmaz bir hareket olduğu halde, Müslümanlar bu ehli kitabın varlığını kabul etmekte bir sakınca görmemektedir.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) Bunu gerek fethettikleri topraklarda onları dinlerini özgürce yaşama hakkı tanıyarak, gerekse dinlerinden taviz verdirmeden ülke yönetiminde, günümüzdeki adı ile bakanlıklar vererek kanıtlamıştır. Bu konuda ‘İslam barış dinidir’ adlı yazımıza bakılabilir.

Hız İsa, "Kutsal Yasa’yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim." demiştir. (Matta, 5, 17-18) Fakat İsa’nın mesajı daha sonra Pavlus tarafında bozularak evrenselleştirilmiştir. Hristiyanların iddialara göre Hız. İsa 3 yıl tebliğ yaptıktan sonra Yahudi bilginlerin şikayetleri ile yakalattırılmış ve çarmıha gerdirilmiştir. Kabrinde 3 gün kaldıktan sonra, Fısıh bayramında dirilip 40 gün dünyada kalmış sonra havarilerinin gözü önünde göğe yükselmiştir. İslam’a göre ise Hız İsa çarmıha gerilmemiş, Allah tarafında göğe kaldırılmış, Hız isa’nın yerini askerlere ihbar eden hain daha sonra çarmıha gerilmiştir. (Nisa, 156)

Müslümanlara göre tek Allah inancını Yahudilik ulusallaştırmış, Hristiyanlık ise İsa’nın kişiliği, ayın güneş’in ışığı kesmesi gibi uluhiyyetin ışığını kesmiştir. Diğer bir deyişle, Yahudilik tevhid inancını sabitleştirmiş, ona bir vatan ve bir ordu vermiş, fakat aynı zamanda da ona el koymuştur. Hristiyanlıksa bu hakikati evrenselleştirmiş fakat saflığını bozmuştur. İbni Teymiyye, İslam’ın, Yahudiliğin sertliği ile İsa’nın merhameti arasında orta bir yol izlemiş olduğunu ileri sürmüştür. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 87) “Doğru bir karşılaştırma, İsa ile Kur’an arasında yapılabilir. Hristiyanlar için, etten kemikten bir hale getirilmiş olan 'kelime'

Müslümanlar için kitap formu içinde dünyevi bir şekil almıştır.” (Eaton, s. 125) “İsa için İnciller neyse hadis mecmuaları da Müslümanlar için odur.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 205) İncil ise, Kur'an ile değil, Hz Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir. (Eaton, s. 142) İslam'ı anlamayı arzulayan Hristiyan, Hz Muhammed ve Hz İsa'yı mukayese etme isteğini bastırmak zorundadır. Çünkü bu ikisi eşyanın nizamında tamamıyla farklı roller almışlardır. (Eaton, s. 181)

Hristiyan mezhepleri, üçe ayrılır: Katoliklik, Ortodoksluk, Protestanlık. “Katolik mezhebinin merkezi Vatikan'dır, Katolikliğin başı Papadır. Ortodoksluğun birçok merkezi vardır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 14, 15) Slav dünyası Doğu Kilisesine (Ortodoksluk), Batı dünyası Latin Kilisesine (Katoliklik) has kılınmıştır. Bölgesel ve hatta kilise temelli olarak Protestan kilisesi, günümüzde Kuzey Avrupa ve Amerika'da yaygın olan mezheptir. Kiliselerin farklılıkları tarihi, ‘imani’ ve amelidir. Ki zaten o nedenle de "Hristiyan mezhepleri birer din haline gelmiştir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 44) Bizans'taki Yunan Ortodoks rejimi, bu topraklarda yaşayan diğer mezhepten olan Hristiyanlara kafir gözüyle bakmakta ve onlara bu bakış açısı doğrultusunda muamele etmekteydi. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 251) Martin Luther Papa tarafından aforoz edilmiş ve aradan 430 yıl geçmiş olmasına rağmen hala affedilmemiştir. 1054 tarihinde Papa, Humbert isimli kardinali İstanbul'a gönderir ve Doğu kilisesini aforoz ettiğini ilan eder. İstanbul patriği de Vatikan'ı aforoz eder ve bu aforozlar 1967'de ancak kaldırılabilmiştir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 103-104) Papa Gregorie XV, Kral XIII. Lois'e, "Sevgili evladım. Katolik olmayan imansızlara karşı acımasız olun." derken, İspanya kralına da "Onlara hiç acımayın" diyordu. (Ural, s. 91)

"Hz İsa sonrası Hristiyanlıkta peygamberlik misyonu, 'azizlik' anlamında devam etmektedir. Bu sebeple Protestanlar tarafından Martin Luther, 'bir peygamber' olarak algılanır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 363) Yani "Hristiyanlar, peygamber olmayan bazı kimselere İsmet/günahsızlık sıfatını vermişlerdir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 209) Bu sıfatı da, papa ve kutsal saydıkları insanlar başta, birçok azizlere vermişlerdir.

Allah (cc) Hz İsa'ya dört büyük kitaptan birini vermiştir. Hz İsa, Meryem'in oğludur. 3. ve 19. sureler Meryem ve Meryem'in babası İmran'ın adını taşır. (Meryem ve Ali İmran) Meryem annemiz Hz Zekeriya'nın koruması altında yetişmiştir. (Ali İmran, 33-49) Dünyada bütün dinler arasında Hz İsa'yı peygamber kabul edip, İncil'e inanan ve Hz Meryem'i bakire olarak kabul eden tek din İslam'dır. Buna rağmen Batı, oryantalistler vasıtasıyla İslam'ı gerçek anlamı ile asla tanıyamamışlardır. Bu konuda ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazımıza bakılabilir.

Yüce Yaradan Hz Adem'den itibaren peygamberler vasıtasıyla hep aynı emir ve yasakları ve en önemlisi de tek tanrı inancını insanlara bildirmiştir. Tüm peygamberler önce insan ve sonrada ilahi mesajı tebliğ eden birer görevlidirler. İslam'a giriş parolası olan kelime-i şهادette bile Peygamberimiz için önce ‘abduhu: Allah’ın kulu’ sonra ‘Resulühu: Allah’ın Peygamberi’ ifadesi geçmektedir. Hz İsa'da birçok peygamber gibi ilahi mucizeler göstermiş bir insan ve elçidir. Ama özellikle Hz İsa'nın vefatından sonra Pavlus bu tevhit inancını bozmuş ve insan olan İsa peygamberi tanrının ‘oğlu’, vahiy meleğini de ‘kutsal ruh’ ilan etmiştir.

Pavlus ve evrenselleştirme ile dejenerasyona uğrayan İncil, çarmıh, teslis (Baba-oğul-kutsal ruh üçlemesi)

Hz İsa'nın 3 yıllık tebliğinden sonra O'nun yardımcıları olan havariler fazla bir başarı elde edemezler ve sayıları ancak yüze ulaşır. Yahudilerin direnci nedeni ile Filistin diyarında başarıya ulaşamayan davet, Yunan diyarına kaydırılır ki, bu hem Hz İsa'nın Yahudilere özel

davetini genelleştirmekle ve evrensel olmayan mesaja yeni kuralların eklenmesine neden olur, hem de Yunan tesiri ile tevhid dini, Yunan mitolojisi içinde boğulur ve zamanla da bozulur. Bu süreçte en etkin olan kişi Pavlus'tur. Pavlus, fikri olarak Yunan etkisinde olan Tarsus'ta büyümüş, Yahudi bir ailenin çocuğudur. Yunanca bilen ve Hz İsa'yı hiç görmemiş olan Pavlus başlarda amansız bir Hristiyanlık düşmanı iken, ruhi bir buhran geçirir ve gördüğü rüya ile Hz İsa'nın onu 12 havariler arasına kattığını, ondan talimat aldığını söylemeye başlar. Metin tenkitçileri Pavlus'a ait risaleleri inceleyince, ilk başta bir fikir karışımı ile karşı karşıya kalırlar. Yahudi fikirlerinin, yeni yorum ve putperest Yunan çevresinde yaygın bazı kavramların ve sonunda İncil hatıralarının ve Doğuya ait dini efsanelerin bir karışımıdır bu fikirler. Pavlus, İsrailoğullarına gönderilen bir mesajı bütün insanlığa yönelik evrensel bir çağrıya dönüştürmüş ve içeriğini epeyce değiştirmiştir. "İsa'nın bu dünyayı terk ettiği an ile ikinci asrın yarısı arasında, yani bir yüzyılı aşkın sürede iki dini akım arasında geçen bir mücadeleye şahit olunmuştur. Bu iki akım, Paulcu Hristiyanlık denebilecek Hristiyanlık ile Musevilik Hristiyanlığıdır. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 93) "Kardinal Danielou'nun belirttiği gibi, deyim yerindeyse havarilerin çevresinde oluşan "Musevi-Hristiyanlık" (Judeo-chretienne) ve "Pavlus'un oluşturduğu Hristiyanlık" olmak üzere iki akım gelişmişti." (Mehmet Aydın, "Batı ve Doğu Hristiyanlığına Tarihi Bir Bakış", Ank. Üniv. İlahiyat Fak. Dergisi, cilt: 27, s. 123) "İznik Konsili'nde Hristiyanların hemen hemen tamamının anlamadığı bir 'amentü' empoze edilmiştir. Bunu Konsil pederlerinin çoğunluğu da anlamamıştır. Sonuçta Hristiyanlık hem Yunanlılaştırıldı hem de Romalılaştırıldı." (Garaudy, 20. Yüzyıl Biyografisi, s. 206, 208; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 92) "Teslis inancının doğuşu Hristiyan inancının eski Yunan Felsefesi ile harmanlanması sonucu olmuştur." (Adnan Şensoy, s. 99) Hamdi Yazır; "Hristiyanlık şirkin bir tekamülünden ibaret kalmıştır." Haklı tespitinde bulunmaktadır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Zaten "Antikçağ Yunan mitolojisinde de Herkül, annesi insan babası ise Tanrı olduğu için yarı insan yarı Tanrı bir yaratık idi." (Adnan Şensoy, s. 93)

700

Hız İsa'nın bildirdiği din, Pavlus'tan sonra bir de İmparator Konstantin'in elinde, ikinci bir dönüşüm yaşamıştır. (Adnan Şensoy, s. 88) Pavlus, peygamberlikle görevlendirildiğini ileri sürüyordu." (Galatyalılara mektubunda, 1/11-12) "Tanrı, İsa'da bedenleşmiştir. Pavlus tevhidi Helen Paganizmine boğdurup tanınmaz hale getirmiştir. Pavlus, Hz. İsa'yı ilahlaştırıp, boşalan yere kendisini oturtmuştur." (Adnan Odabaş, s. 11) "Tanrı insan inancı, Roma imparatorluğu tarafından benimsenmişti." (Adnan Şensoy, s. 75) "Baba Tanrı imajının, Hristiyanlıkta ciddi bir 'insan biçimli Tanrı' inancına (atropomorfizme) yol açtığı muhakkaktır. Bu durum daha çok eski Hint Avrupa kültürünün bir sızıntısıdır." (Adnan Şensoy, s. 71, 72) Zaten "Yunan felsefesi, Hint Avrupa kültürünün izlerini taşımaktadır." (Adnan Şensoy, s. 100)

Pavlus, Roma İmparatorluğunda öğretilerini rahatça yayabilmek için, zalim Roma idarecileriyle iyi geçinmeye, dahası düzenin yordakçılığını yapmaya büyük özen göstermiştir: "Herkes, altında bulunduğu yönetime boyun eğsin. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur." (Romalılar 13:1-7) Pavlus'un Romalıların şirk ve zulüm düzenini Allah'ın düzeni olarak görmesi ve dolayısıyla ona karşı çıkılmasını Allah'ın düzenine karşı çıkılması olarak kabul etmesi, dinin bir yabancılaşma, bir sömürü unsuru "halkın afyonu" (Marx, Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie, s. 24) olduğu görüşünün daha sonra ortaya çıkmasına neden olmuştur. Sonuçta, özellikle IV. asırda Hristiyanlık ile Roma uzlaşma sağlamıştır. Beşinci asır, züht ve ruhban sınıfının ortaya çıkış asrıdır. Kiliseler ideal Hristiyanlığı yaşamak isteyenlere manastırların yolunu göstermiştir. Bu sayede toplum onların tesirinden de uzak tutulmuş olmaktadır. Devlet ile din ittifak yapar ve bunun neticesinde 'papalık makamı da' imparatorluğa benzer bir teşkilatlanmaya gider. İsa'nın geri dönüş inancı, zamanın devamlı ileri atılması ile lakayt bir hale dönüşür ve "Zamanla tevhid dini mağlup olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme Antique, s. 190)

Katolikler ve Ortodokslar dahil çoğu Hristiyan, kutsal kitapların tanrı sözü olduğunu, katiplere yazdırıldığını, yazdırmanın da tanrı olduğuna inanır. Tevrat 39, İncil 27 bölümden oluşur. Hristiyanlar, K. Mukaddesin tamamına (yani sadece İncil'e değil, Tevrat, İncil, Zebur üçüne birden) inanırlar. Yahudiler ise sadece Eski Ahit'e -Tevrat'a- inanır. Hristiyan inancına göre, Yeni Ahidi eski ahitten ayırmak mümkün değildir. Eski ve yeni ahit, kutsal ruhun esiniyle yazıldıklarından, bunların yazarı tanrıdır. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 53)

Prof. Dr. Richard Friedman'a göre, 'Tevrat'ı peygamber Yermiah ve havarisi Baruh ben-neriya yazmıştır.' (Yahudi yayın organı Şalom Gazetesi: 13 Mayıs 1987) Tevrat'ı yazdığı söylenen Hz. Musa'nın, yine Tevrat'ta öldüğü ve gömüldüğü yerlerden bahsedilmesi de (Tesniye: 34/6: Rabbin sözüne göre; Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki dereye onu gömdü.) Tevrat'ın daha sonra yazıldığına kanıttır. "İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini yitirmiştir." (Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 30)

Yeni Yaşam Yayınları'nın bastığı İncil'de, "İncil'e göre, İsa Mesih'in kendisi ne bir kitap yazdı, ne de gökten kendisine bir kitap indirildi. Buna karşılık İncil'de İsa'nın, Tanrıyı bize açıklamak için dünyaya gelmiş olan 'Tanrı Sözü' olduğu belirtilir. (Yuhanna 1:1-18)" denmektedir. Daniel Wickwire, "Kitap olarak İncil'i de İsa yazmadı. Onu kaleme alan kişiler, İsa'nın 'bunun için tayin ettiği' elçilerdir. Elçiler, 'Kutsal Ruh'un denetimi altında' yazarak tanık oldukları olayları ve 'kendi anlayışlarını' ifade tarzlarını birleştirerek Tanrı'nın istediği sözleri yazdılar. Esin (içten gelen duygu, düşünce) Tanrı'nın nefesidir. Kutsal Ruh 'yanlıklık olmadan, her kelimeyi denetleyerek' yazdırıyordu." (Daniel Wickwire, Kutsal Kitap Değiştirildi mi?, s. 10) derken; Thomas Paine, "The Age of Reason" (Aydınlanma Dönemi) adlı eserinde, "Ahd-i Atık'ın (Tevrat'ın) müstehcen hikaye'lerle, şehviliklerle, gaddarlıklarla, intikamcılıklarla dolu sayfalarını okuduğumuzda bu kitabın Tanrı sözleri olmaktan ziyade, şeytan sözleri olduğunu söylemenin daha uygun olduğunu anlarız. Bu kitab(ları) Tanrı kitabı olarak benimsemeyi Yaradan'a (Tanrı'ya) karşı saygısızlık sayarım" demekte ve Lloyd M. Graham ise, "Deceptions and Myths of the Bible" (İncil'in Aldatıcı ve Efsanevî yönleri) adlı eserinde: "Kutsal Kitap gerçekten kutsal mıdır? Gerçekten Tanrının sözleri midir? Hayır! İncil'de kutsal olan bir şey olmadığı gibi bu kitap Tanrı sözleri de değildir. Bu kitap Tanrı'dan esinlenmiş azizler tarafından değil fakat iktidara susamış (muhteris) papazlar tarafından yazılmıştır. İncil Tanrı sözleri değil fakat putperestlik dönemine ait kaynaklardan aşırılmış (şeylerle dolu bir kitap'tır)." demektedir. "Kudüs kitab-ı Mukaddes Okulu profesörlerinden Benoît ile Boismard'ın müştereken yazdıkları 'Dört İncil'in kaynaklarının topluca özeti' adlı eserde, "sözlü rivayetin uzun bir oluşum safhası geçirmesi sonunda meydana gelen sözler, bu sözler ilk zamanlardaki şekillerinin sahip olduğu sıhate sahip olmadığını" ifade ederler ve şöyle devam ederler: Bazı okuyucular İsa'nın sözlerinin İncillerde okuduğumuz gibi onun ağzından çıkmadığını fakat onları bize nakleden kişilerce 'değiştirilerek çevreye intibak ettirildiğini' öğrenince belki şaşırarak yahut rahatsız olacaklardır. Bu araştırmada, hayrete, hatta skandala yol açabilecek çok şeyler vardır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 129-130, 133) "Paris Katolik Enstitüsü profesörü Kannengiesser, "İncillerin İsa hakkında naklettiklerini 'artık zahiri manalarına göre anlamamak gerekmektedir.' İnciller 'belli şartlar veya mücadele dolayısıyla yazılmış kitaplar' olup, müellifleri mensubu bulundukları 'toplumların İsa'ya dair sözlü rivayetlerini yazıyla tespit etmişlerdir." (Bucaille, s. 90) demektedir. İncil'e gelince; İncil'in içindeki çelişki ve yazılımının kesin kanıtlanamaması sonucunda, "Hristiyanlar, imanlarını Kutsal kitabın 'doğruluğuna değil', İsa Mesih'in yaşamı, ölümü ve ölümünden sonra dirilmesi üzerine kurulduğunu" ve "Saygınlığı olan hiçbir Hristiyan yetkili Kitabı Mukaddes'in Tanrı tarafından indirildiğine ve teker teker peygamberlere yazdırıldığına inanmadığı." (John Gilchrist, Kur'an İle Kutsal Kitap Arasında

Karşılaştırmalı Bir İnceleme, s. 13) artık açıkça ilan edilmektedir. Tabii, bu konuda da Hristiyanlar arasında bir birlik yoktur! Mesela, John Gilchrist tarafında yazılan kitabın adı “Evet! Kitabı Mukaddes Tanrı sözü”dür.” şeklindedir. (Müjde yayıncılık, İstanbul, 1993) Tabii bu ‘Tanrı sözü’ kitaptaki çelişki ve yazılımlardaki itirazlara açıklama gayretine girilen bu eserde (Gilchrist, s. 138-219) oldukça zorlamalara gidilmiş, ‘Yazıcıların yanlış rakam yazmaları’ (Gilchrist, s. 97, 140, 145, 148) nedenlerini genellikle ‘kopyalama esnasındaki yazıcılara’ atmaları ki, bu bile açıkça çelişkilerin varlığının itiraftır! Bu bakış açısına göre doğal olarak da yazar, İnciller arasında farklı rakamların olmasını “pek fazla önemi yoktur.” (Gilchrist, s. 145) diye önemsemez göstermektedir. Kısaca, Kutsal kitap, ilahi söz veya insan yazması da olsa, ‘yazılımından, içindeki çelişki ve müstehcenliğe dek’ sorunlarla doludur! Hz. İsa’nın tebliğ ettiği İncil, günümüzde elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil’de bulunmaktadır. “İsa, Tanrının İncil’ini tebliğ ederek Galile’ye gelir.” (Markos, 1/14) Sonuç itibari ile, “Evet, Kitab-ı Mukaddes (İncil ve Tevrat) insan eseridir. Bazı kimseler, neden olduğunu anlamadığım sebeplerden ötürü bunu inkar etmektedirler. Kitab-ı Mukaddes, insanların dimagında teşekkül etmiş, insanlar tarafından, insan dili ve insan eli ile yazılmış ve tamamen insan karakteri taşıyan bir eserdir.” (Moody İncil Enstitüsünden Dr. Graham Scroggie, İncil Allah kelamı mıdır? s.17)

“Elleriyle kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için, “Bu Allah’ın katındandır” diyenlere yazıklar olsun!” (Bakara, 79)

Hristiyan siteden bir alıntı: Kore’deki Aziz Nikolaos Manastır Kilisesi: "Rab’bimiz sağ eliyle kutsamakta ve diğer eliyle ‘İncil’i tutmaktadır.’ Yüksek noktaya çizilmiş Rab’bimiz İsa, kesintisiz olarak dünyayı kutsamakta, kiliseye gelen insanlara Tanrı’nın bereketiyle Efendimiz’in öğretileri uygulanırsa kurtarılacaklarını belirtmektedir." Hz. İsa hangi İncil’i tebliğ ediyor, anlatıyordu? Matta’yı mı, Luka’yı mı, diğerlerini mi yoksa 300 sene sonra yasaklanacak İznik konsülünün reddettiği İncil’leri mi? İncil metinleri doğrudan tarihsel dokümanlar olmayıp, İsa’ya ilişkin hikayelerin, kilise tarafından şekillendirilmiş metinleri olduğu gerçeği ortadadır. (M. Borg, A new vision, s. 15) İncil metinlerindeki İsa, ilah oğul İsa’dır. Bu İsa figürünün, Filistin’de yaşayarak halkı Musa’nın öğretilerini çağıran İsa ile bir ilişkisi yoktur. (P. M. Casey, From Jewish Prophet to Gentile God; Ş. Gündüz, Pavlus, s.121-201) Tarihsel İsa, İncil’in İsa’sı kesinlikle değildir. (Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 233) Günümüzdeki İncil şu an Hz. İsa’nın hayatını anlatır. “Bütün İnciller biyografilerdir, Hz İsa’nın hayat hikayeleridir.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam’ın Güler yüzü, s. 53) “İncil, ne Kur’an ne de hadis külliyatlarına benzer, olsa olsa siyer kitaplarını andırır, hatırlatır.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 8) Peki Hz. İsa insanlara neyi anlatıyordu, kendi hayat hikayesini mi, doğumunu mu? Asıl soru: Matta’ya göre İncil var da, İsa’ya göre İncil neden yok?! “İncil’in asıl dili İbranicedir. İsa ve havariler bu dili konuşuyorlardı.” (J. Dheilly, Dictionnaire Biblique, Arameenne maddesi, s. 79) “Hz İsa Aleyhisselam Arami dilini konuşuyordu ama en eski İncil, Yunancadır. Yunanca tercümelerin doğru olup olmadığını kontrol edecek Aramice bir metin de yoktur!” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 10) Zaten “Elimizdeki İnciller de, asıl İncillerin tercümelerinin

tercümeleridirler.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 18) Kitabı Mukaddesin bilinen ‘en eski İbranice metni, MS. 9. asra’ aittir. Günümüzde içeriğindeki farklılık ve çelişkiler dışında, her Hristiyan mezhebi, aynı dili konuşsalar da, ‘aynı tercümeyle değil, mezheplerine göre yapılmış ayrı ayrı tercümeleri’ okumaktadırlar. Hz. İsa, teslise göre Tanrı’nın üç kimliğinden biri ve Tanrı’ya eşit ise, kendinden üstün bir otoriteden direktif alan bir emir kulu gibi, "O beni gönderdi, Tanrı sözünü duyurayım. Tıpkı bana öğrettiği gibi konuşuyorum" (Markos 1:29-39; Yuhanna 8:28-29) demezdi. Sözlerini insanlara duyurmak için gönderen bir Tanrı varsa ve kendiliğinden konuşmuyorsa, duyurduğu bu Tanrı Söz’leri de apaçık vahiy (Tanrı’dan alınan sözler) olmaktadır. Gerçekte olan şuydu: Hz. İsa, kendisini gönderen Tanrı’nın Buyruklarını/Müjdesini insanlara duyurmuştur.

Matta İncil’i: 65 yılında yazıldığı kabul edilir. Markos İncil’inin ise, 63-70 yılları arasında yazıldığı kabul edilir. 65-70 arası diyenler de vardır. (A. Robert ve A. Feuillet, Introduction, II/227) Katolik din adamlarından Roguet’ye göre, Markos, acemi bir yazardır. (A. M. Roguet, Initiation a l'evangile, s. 60) Luka İncil’i: Luka, genç yaşında Pavlus’u tanımış ve ondan ayrılmamıştır. Bu İncil, Yunan asıllı olmayan Hristiyanlar için yazılmıştır. Müşrikleri cezbedecek hikayeleri en göze çaracak şekilde sergiler. Şer’i/dini hükümlerden bahsetmez. Yuhanna İncil’i: 90-110 yılları arasında yazılmıştır. Havari Yuhanna’ya ait olduğuna dair şüpheler vardır. (W. Durant, The Story of Civilization II, s. 208; E. Royston Pike, Dictionnaire des religions, s. 173-174; Ayrıca eski Hristiyan, mühtedi Müslüman M. Bucaille ve Encyclopedia Britannica da bu görüşü savunur.) Bu İncil 96 yılında, İsa’nın tanrılığını kabul etmeyenlere karşı, ‘öteki İncillerden farklı olarak Mesih’in ilahi tarafını anlatmak için yazılmıştır.’ (A. Şelebi, el-Mesihîyye, s. 179-180) Yuhanna diğer İncillerden farklıdır. Bu İncil’de sadece kendine özel hikayeler anlatılır. Dirilen İsa’nın görülmesi gibi. Bu hikaye, Yuhanna inciline ‘sonradan eklendiğine dair ittifak olan’ 21. bölümde yer alır. “Markos, Matta, Luka ve Yuhanna incilleri 70 yılından itibaren 110 yılına varmayan bir tarih arasındaki dönemin ürünleridir. En son, Yahudi isyanının vuku bulduğu 140 yılına kadar Musevi Hristiyanlık kültürel yönden yine kendi egemenliğini koruyacaktır. Paul, İsa’yı sağlığında görmediği halde, İsa dirildikten sonra kendisine Şam yolunda görüldüğünü iddia ederek görevine meşruiyet/yasallık kazandırmıştır. Culmann, "Markos, Matta ve Luka İncil kadrosu, tarihi bir dayanaktan yoksun, tamamen edebiyat üründen kitaplardır." demektedir. İncil yazarları kişisel görüşlerine uygun düşeni İsa’ya söyletirken, İsa’nın sözlerini bizlere, kendilerinin mensup oldukları toplumların zihniyetini yansıtacak biçimde rivayet etmektedirler. Matta ve Luka, İsa için farklı soy kütükleri verirler. Yuhanna’nın İncil’de verdiği haberlerin tarihi değeri, çok defa reddedilmiş durumdadır. Culmann, 'Yuhanna’ya yol gösteren, onun teolojik hedefleridir.' yorumunu da yapmaktadır.” (Bucaille, s. 97, 102, 117, 123) Zaten, “Resmi dört İncil müellifleri, anlattıkları olayların görgü tanıkları da değildirler.” (Bucaille, s. 14, 387) Dolayısı ile aşağıda vereceğimiz çelişki örnekleri karşısında “Çoğu kez Hristiyanlar, şaşa kalırlar. Zira kendilerine İncil müelliflerinin, İncillerde hikaye ettikleri olayların görgü tanığı oldukları hususunda emin olmaları tekrar tekrar söylenmiştir. (Bucaille, s. 158)

Arthur Jeffery, "Hristiyanlar İncil’e değil bizzat İsa’ya önem verip İncil’e ikincil derecede baktılar. ‘İncil yazarları da İncilleri kutsal metin olacak niyetiyle’ yazmamışlardı." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 77) İnciller inanç esaslarının oluşumundan sonra yazılmıştır ve bu durum büyük problem oluşturmaktadır. ‘Normalde İncillerin Pavlus’tan önce olması gerekirdi. Yani din, İncil’e göre yapılanmalı idi. Halbuki bunun aksi olmuş ve önce Pavlus çalışmaları ile inanç esaslarını büyük ölçüde ortaya çıkartmış, daha sonra İnciller, onlar göz önüne alınarak kaleme alınmıştır.’ Katolik İncil araştırmacısı A. M. Roguet bunu şöyle ifade etmektedir: "Katoliklere göre İnciller Kiliseden ortaya çıkmıştır, yoksa Kilise, İncillerden

doğmuş değildir." (Initiation a L'evangile, s. 22) Pavlus'un risaleleri 52-63 yılları arasında yazılmıştır. Halbuki en erken İncil'in 63'te yazıldığı ileri sürülür. Yani "Pavlus ve fikirleri İncilleri etkilemiştir." (Papaz Paul Ilyas, Yesu'ul- Mesih, s. 18) Ayrıca aynı konu hakkında neden 4 İncil vardır? Halbuki gerek Kur'an gerek İncil'de, tek İncil'den bahsedilmektedir. (Markos, 1, 14; Romalılar risalesi, 1,10,16,15,19; Matta, 4,23) Hristiyanlığın ilk asrında çok fazla olan bu İnciller önce 70'e sonra 4'e indirilmiş, geri kalanlar apokrif (kanonik yani, 'dini otoritelerce genel kabul' görmüş 'olmayan') metin sayılmıştır. İznik konsilinin bile bire indiremediği bu 4 İncil arasında farklar, zıtlıklar, fazlalık ve eksiklikler, çelişkiler mevcuttur. Müslüman olup Abdulehad Davud adını alan eski Hristiyan din bilgini şöyle demektedir: "Bu dört İncil, 325 yılında konsil tarafından resmen kutsal ilan edilir. O tarihten önce bunlardan hiçbirisi Kilise ve Hristiyanlarca tamamen onaylanmış değildi. Yeni Ahid'i (İncil'i) seçenler, iki bin delegeden çoğu uzaklaştırıldıktan sonra geri kalan 318 kişi olup, bu kişiler İsa'yı tanrı ilan etmişlerdir." (A. Davus, el-İncilu ve's-salib, s. 26) "İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış ancak tanrı, yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler, İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur." (Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 31) Bu azınlık, imparatorluk gücü ile bu inancı kabullenmiş ve etrafa empoze etmiştir. İlk konsiller, papa tarafından değil imparatorlar tarafından teşkil edilmiştir. (Rene Metz, Histoire des consiles, s. 13; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 101) İznik, İstanbul, Efes, Kadıköy, İstanbul II, İstanbul III, İznik II, İstanbul IV, Trente, Vatikan, Vatikan II şeklinde birbirini takip eden konsiller yapılmıştır. Her yapılan konsil ile yeni inançlar eklemiş veya çıkarılmıştır: Günahları papazların affetmesi, Papa'nın yanılmazlığı, Meryem'in asli gınahtan uzak olması, İsa'nın Yahudilerin değil de Roma valisi tarafında öldürülmüş olması, Endüljans (Orta Çağ Avrupası'nda, ölümden sonra cennete gitmek için Papa'nın sattığı af belgesi) gibi. Vatikan, II. Konsili ile, 'Dört İncil, aslına uygun olarak nakledilmektedir.' kararını resmi görüş olarak ilan etmiştir.

Hristiyanlar Helenistik dünyanın şirkinden etkilenecek 'tanrıyı yere' indirmişlerdir. "Yıllar süren titiz araştırmalardan sonra, Hristiyanlığın geleneksel tarihinin en iyi ihtimalle ümitsiz bir şekilde yanlış olduğu ve en kötü ihtimalle bir sürü yalan olduğu sonucuna varmıştık. Kanıtlar, bizim, düşünülemez olanı düşündüğümüzü gösteriyordu. 'Hristiyanlık birinci yüzyıldaki bir Mesih kültü değil, antik Pagan gizem dininin Yahudi bir uyarlamasıydı.' Tarihsel bir İsa'nın var olmuş olduğuna dair herhangi bir kanıt bulamadık." (Timothy Freke, Peter Gandy, İsa ve kayıp tanrıça, s. 17) Hristiyan iken sonradan Müslüman olan Paris Tıp Fakültesi'nde Cerrahi Kliniğini Başkanı Prof. Maurice Bucaille'de, "Hristiyanlık, İbranice Kitabı Mukaddes'e bazı ekler yapmak suretiyle onu kabul etmiştir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) demektedir. "Yunan felsefesi ve Roma hukuk'u, İncil'i, gerçeği temsil edemeyeceği bir hale dönüştürmüştür." (Alfred E. Sarvie, Encyclopedia of Religion and Ethic Vol. 5, p. 634) "1000'li yıllardan itibaren pagan inançları Hristiyanlaştırılmıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 106) "Davenport, 'Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine, şehitler ve azizlerden meydana gelen bir kalabalıktan oluşan yeni bir olimp ortaya çıkmıştı.' demektedir." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223) "Yahudi olmayan Roma vatandaşları, pagan kültürüne sahip idi." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 88) "Saul isimli Tarsuslu bir Yahudi, Biraz paganizm, biraz Roma geleneği ile ortaya karma bir din çıkarıyor. Domuzu, şarabı, faizi helal kılan da o. Sünneti kaldıran, Papa'yı kutsayan o. Katolizm, Hristiyanlık adını alarak böyle doğdu ve Roma'nın 'resmi din'i oldu. Ondan sonra Roma, daha önce kendini pagan kültüre göre kutsarken artık Hristiyanlık adına kutsamaya başlar. Hristiyanlık, bugün artık 'kültürel bir aidiyet'ten başka bir şey değildir. Ruhaniyetini kaybetmiştir. Seremoni/tören ve ritüel/ayinlerden ibaret bir gelenekten söz ediyoruz. Yahudilik zaten kendini ırkına hapsedmiş bir başka gelenektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeniakit, 21 Haziran 2016)

Hristiyanlığın vahiy anlayışı İslam'ınkinden çok farklıdır. Orijinal vahyin korunamaması durumundan dolayı daha esnek ve gevşek bir vahiy inancı benimsenmiştir. Bir taraftan 'metinler

tanrı sözü' kabul edilirken, diğer taraftan 'İncil yazarlarının hürriyetinden, kendi kültür seviyelerine göre vahyi aktarmalarından, tanrının bu özel kültür vasıtası ile sesini işittirmesinden' bahsedilir!

Meşhur bir Hristiyan alimi olan 'Yesû'l-Mesih' kitabının yazarı Pavlus İlyas, İncil yazarlarının hatalarından, gafletlerinden bahsetmektedir: Markos, Matta ve Luka gibi yanlış anlamaz. Luka, Matta ve Markos gibi yanlış anlamaz." (P. İlyas, Yesû'l-Mesih, s. 27-28; A. Şelebi, el-Mesihyye, s. 180) "İnciller bağlantısız ve zıtlıkların giderilmesi imkansız gibi görünen edebiyat manzumesidir." (Bucaille, s. 126)

İnciller tanrı esinlemesi mi konsillerin seçmesi mi? Daniel Wickwire'in 'Kutsal Kitabın Değişmezliği' adlı kitapta, "Roma Katoliklerinin ağırlığını ortaya koymasıyla Trent Konsili'nde Latince Vulgata'nın tek otantik nüsha olarak kabul edilmesi üzerine, Katoliklerle Doğu Ortodoksları arasında ayrılık meydana gelmiştir. Doğu Ortodoksları, otantik nüsha olarak Septuagint'i kabul etmiş, reform yanlısı Protestanlar ise, Eski Ahid kısmı olarak, Yahudi versionunu esas almışlardır." diye yazmaktadır. Tabii yazar, her üç Hristiyan mezhebinin de farklı farklı bölümlerden oluşan 3 ayrı incil'e inandığını da eklerse, bu ayeti nasıl yorumlayacaktır acaba? "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır." (Vahiy 22: 18-19) Sadece Tevrat üzerindeki farklılıkları açıklayacak olursak: Tevrat'ın son 6 kitabı konusunda MS. 1612 Kudüs konsilinde Ortodokslar Katolikler'den farklı olarak 4 bölüm daha ilave etmektedir. Bu 6 kitap Katoliklerde 13 bölümden, Ortodokslarda ise 17 bölümden oluşur. Bunun sebebi, Ortodoksların Tevrat olarak, kendi dillerinde Yunanca ilk tercüme olan, yine 45 bölümden oluşan Septuagint'i esas almalarıdır. Bu durumda Katolikler, kendi dilleri Latince'ye tercüme edilen ve Yahudilerin Tevratı ile uyuşmadığı için çıkarılan (Ortodoksların kabul ettikleri) 4 bölüm hariç, 45 kitaptan oluşan ve Vulgate adını alarak yeniden düzenlenmiş olan, Kutsal Kitaptaki Septuagint'i esas almış olmaktadır. Bu durumda Katolikler ve Ortodoksların Tevrat Kanonu, Protestanlardan 6 kitap daha fazla olmaktadır. Protestanlar ise bu 6 kitabı bütün bölümleriyle reddetmektedirler. Sonuçta Protestanların kutsal kitabı 66 bölüm (Tevrat 39, İncil 27 bölüm), Katolik ve Ortodoksların ise 72 bölümdür. (Tevrat 45, İncil 27 bölüm) Ayrıca Katolikler ve Ortodoksların, Protestanlarla olduğu gibi kendi aralarında da farklılıklar (6 kitap arasındaki 4 bölüm) bulunmaktadır. Yine Daniel Wickwire, 'Apokrifa Kitapları Nedir?' adlı çalışmasında, "İncil'de, İsa ve elçileri tam 2.559 kez Tevrat, Zebur ve peygamberlerden alıntılanma vardır. Bunlardan hiçbirisi Apokrifik bir kısımdan alınmış değildir. Mesih ve elçileri Apokrifa hakkında bilgi sahibiydiler, fakat İsa ve elçiler Apokrifa yazılarından bir kez bile alıntı ya da aktarma yapmamışlardır. Bu yazılarla ilişkisi olan bir peygamber bile yoktur ve bu kitaplar Tanrı esini olarak asla kabul edilemez. Erken dönem kilisesindeki misyonerler, Grekçe konuşan dünyada misyonerlik yaparken, Grekçe yazılmış olan Septuagint'ten alıntılar ve daha sonra Yahudiler tarafından kanon dışı olarak tanımlanan kitaplardan da alıntılar yapmaktan ve bunlara referans vermekten çekinmediler. Örneğin, kanonik İncil'deki Yahuda 14-16, apokrif Enok kitabından (Enok 1:19) alıntı yapmaktadır. Yakup 1:19, Sirak Kitabı 5:11 ve İbraniler 11:37'de, Apokrif The Martyrdom of Isaiah'ta (işaya'nın şahadeti) bulunmaktadır. Yuhanna'ya göre İncil'deki 7:38 ile Yakup 4:5'in kaynakları bilinmemektedir. (The New Catholic Bible) Bu sözler'in hiçbir Eski Ahid kitabında olmadığını belirtmektedir. Yine ayrıca "Tomas İncili dünya üzerinde bulunan kitaplar arasında Hz. İsa'nın sözlerini en doğru ve en eski yazılmış tek kitaptır." görüşü resmi katolik görüşü iken, diğer incillerin esinti kaynağı ne peki diye sormamız gerekmez mi? Yine İncil'de, farklı İncil nüshalarına karşı mücadele izleri vardır: 10. Bölüm, Pavlus'un Korintlilere ikinci mektubu: 11. Bölüm, 4. ayet: Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan

değişik bir İsa'yı tanıtanları pekala hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz."

Ve bazı sorular: Binden fazla Ruhani ve yüzlerce İncil'in toplanıp tartışıldığı ve ancak 318 ruhani liderin kararı ile seçilen 4 İncil'in doğru kabul edildiği İznik konsiline kadar geçen 325 yılına dek yaşayan Hristiyanlar kafir mi idiler? O 4 İncil dışındakilere iman edenlerin durumu nedir? Ya 700'den fazla dini liderin savunduğu görüş ve kitaplar, onların yolundan gidenlerin hali ne olacaktır? Tek tanrıya inanan Airus'u kim öldürmüştür? Konsüle baskı ile 4 İncil kararını aldırın ve eski putperest öğeleri içinde barındıran bu yeni inanın temellerini attıran Roma imparatoru Kosttantin'in, Kayseri Piskoposu olan ve tarihçilerin sultanı olarak adlandırılan Eusebius tarafından dile getirilen 'Kosttantin'in mecusi olduğu ve ancak ölürken vaftiz edildiği' görüşüne Hristiyan din alimleri ne diyeceklerdir? Günümüz İncil'lerinin sağlamlık yönünden bırakın Kur'an'ı, hadislerle bile boy ölçüşemeyeceği görüşünü dile getiren Batılı yazarlara Hristiyanlar ne cevaplar vereceklerdir?

İnanç esasları

Tecessüd (incarnation) inancı: Tanrının bedenleşmesi, cisim olarak maddileşmesi konusu Yuhanna 1,1-1,14'de: "Kelam (Hristiyanlığa göre Hz İsa, baba tanrının konuşma sıfatının et kemik bulmuş halidir) eden olup aramızda yaşadı." ifadeleri bulunur. Diğer üç İncil'de bu konuda bir delil yoktur. Sadece Pavlus'un mektuplarında buna benzer ifadeler vardır. (I. Timoteosa, 3, 16; İbranilere, 2,15) W. Durant'ın dediği gibi Yuhanna İncil'i, 'Peşin bir fikirle hareket etmektedir. Diğer üç İncil'e muhaliftir. Araştırmacılar bu eserin Yuhanna'ya ait olmadığını ileri sürer.' (The Story of Civilization XI, s. 209) Bu cisimlenme konusunda 1977 yılında Londra'da İlahiyat Fakültesi profesörlerinden altı kişi (Don Cupitt, M. Goulder, L. Houlder, D. Nineham, M. Wiles, F. Young) ortaklaşa bir eser yazarlar: The Myth of God Incarnate (Tanrının cisimlenme efsanesi) Özetle; İsa'nın tanrının seçtiği bir insan olduğunu, bunların birbirine karıştırılmaması gerektiğini, teslisin bir şiir ve mitoloji gibi algılanması gerektiğini sonucuna ulaşılır. (New York Time, 27 Şubat 1978) Kitabın yazarlarından Birmingham Üniversitesi teoloji profesörlerinden John Hick, İsa'nın, tanrının cisimlenmiş hali olması iddiası ile Buda'nın Budist felsefedeki konumunu kıyaslar ve Buda'nın Mutlak Hak ile birleşmesi ile İsa'nın tanrı ile bir olduğu iddiası arasındaki bağlantıya dikkat çeker. Kitabı Mukaddes'te cisimlenme inancının tek geçtiği yer, Yuhanna, 1,4 cümlesidir. Resullerin işlerinde ise, İsa'nın tanrı olmadığı, seçkin bir kul olduğu ifade edilmektedir. Kesin olan tek şey, İsa'nın bir anneden doğduğu ve diğer insanlar gibi bir hayat sürdürüğüdür. E. Renan da, İsa'nın tanrı ile bir olduğunu iddia etmediğini, ilk üç İncil'de de buna dair bir kanıt olmadığını söylemektedir. (İsa'nın Hayatı, s. 183) H. G. Wells de, Pavlus'un ne İsa'yı ne gördüğü ne de ondan bir mesaj aldığını, Yahudilik ve Mitra dinlerini çok iyi bilen Pavlus'un birçok fikirleri Hristiyanlığa naklettiğini, İsa'nın kendini kurban etmesinin ise, daha önceki milletlerde görülen kurban tanrı inançlarından alındığını söylemektedir. (A. Short History of the World, s. 170-178) Yani özetle, "O zamana kadar ilahlar topluluğuna inanmış olan insanların Hristiyanlığı daha kolay kabul edebilmelerini sağlamak için dinde değişiklikler yapılmıştır." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 15) Şirk dolu ortamda, Pavlus'un, İsa'nın tanrılığı fikri rahatlıkla kabul görmüş ve ilk üç asırda, baskı altındaki bu din aslını değiştirilmiştir. Arius, 'Tanrı yalnız babadır, oğlu mahluktur.' görüşüne sahipti. "Ama Konsilde 2048 din adamından 318 delegenin dediği kabul edilir." A. Davud haklı olarak sorar, 'Luka, işlerin şiddetlendiği her zaman Ruh'u'l Kudüs'ün inip din adamlarını yöneteceğini yazıyordu, Acaba neden İznik Konsiline inmemiştir?' (el İncilu ve's-salib, s. 32) Sonuçta Arius ve bazı din adamları öldürülür ve imparatorun baskısı ile şu karar alınır: 'İsa hak tanrıdır, her şeyi yaratan baba ile aynıdır, eşittir.' Dikkat çeken bir husus da baba ve oğuldan bahsedilen bu metinde Ruh'u'l Kudüs'ün tanrılığından hiç bahsedilmemesidir. Ancak 381 yılında Ruh'u'l

Kudüs teslise ilave edilir. (A. Hatib, el-Mesih, s. 251-252) 533'teki konsil ile nihai sonuca ulaşılır: "Üç parçadan oluşan tek tanrıya tapınılmalıdır." (D. Masson, Le Coran et la revelation judeo-chretienne, I/90) 'Ya peki daha eski tarihlerde Hristiyanlığa inananlar, eksik bir inançta mı idiler?' Gibi birçok soru ortada kalmaktadır.

Teslis

"Üçleme" anlamındaki teslis kelimesi, İslam geleneğinde Hristiyanlığın üç unsurlu (baba-oğul-kutsal ruh) ilâhlık anlayışını ifade eder. (DİA, Teslis maddesi) "Havarilerin tebliğinde teslis yer almaz." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 98) Hristiyanlarca yazılan eserlerde, tanrının sıfatları da açıkça yer almamaktadır. (About the Myth of God Incarnate, s. 29) "Pavlus'un tavrında ısrarı, İsa'nın gerçek havarilerini ve bağlılarını öfkelenlendirmişti ve bunları, kutsal kitabında da (Elçilerin işleri, 21 /17- 40) anlatıyordu." (Adnan Şensoy, s. 82) Teslis, büyük ölçüde "Kahramanları tanrılaştırma" kültürünün yansımından başka bir şey değildir. İsa'dan bin yıl önce de Brahma-Vişna-Şiva şeklindeki teslise yine ayrıca, MÖ. 331'de İskenderiye'de Sirabis-İzis-Horus üçlemesi zaten bir inanç şeklinde eski Mısır, Asur, Babil, İran, Hint, Çin gibi ülkelerde yaygın olarak bulunmakta idi. (A. Şelebi, Edyanul alemil kübra, s. 18; el-Mesihyye, s. 144, A. Short History of the World, s. 166) İskenderiye'de ise ortaya çıkan Yeni Eflatunculuğun kurucusu Plotin de Tek-Akıl-Nefs üçlemesi yapıyordu. İskenderiye okulunun temsil ettiği Yunan felsefesini iyi bilen Pavlus Hristiyan dinine girince, tevhid dini olan Hristiyanlığı teslis dinine çevirmiştir. Luka zaten Pavlus'un yoldaşı idi. Matta ve Yuhanna'ya isnat edilen incillerde Pavlus'un öğrencileri tarafından yazılmıştır.

Hatta Katolik yorumcuları, "günahların bağışlanması" ifadesinin bile Pavlus tarafından İncil'lere ilave edildiğini belirtmektedirler. (P. Benoit, M.E. Boismard, Synopse des quatre Evangiles, s.11, 385)

Havariler İbranice konuşurlardı ama bu inciller latince yazılmıştır. Markos incilini yazan kişi ise, Pavlus'a bağlı dualist bir Yahudi filozoftu. (Ali Çankırılı, Batıda İlimi Skandallar, s. 180) Mezopotamya dahil birçok yerde bir takım tanrılara inanılırdı. Temmuz, Mitra gibi. Bunlar bir mevsimde ölür başka mevsimde dirilirdi. 'Bunlar birçok yönden insana benzer tanrılarıdır.' Ayrıca mesela, Frigya tanrısı Attis için din mensupları mistik bir yemeğe katılır ve sonra şöyle derlerdi: Sendurdakileri 'yedik', sancdakileri 'içtik', böylece Attis'e uyanlardan olduk." Bazı deliller göstermektedir ki bu iki alete konan yiyecekler 'ekmek', kutsal balık eti ve 'şarap' idi. Attis 'buğday'ı temsil ederdi. "Ele verildiği gece, Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." Aynı biçimde yemekten sonra kaseyi alıp şöyle dedi: "Bu kase kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kaseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz." (Korintliler/11, 23-26) Teslis tabiri ilk kez Antakyalı Theophile tarafından kullanılmıştır. "325 senesinde İznik'te bir sürü kitap ile insanlar toplanıyor ve hangisinin ilahi vahiy eseri olabileceğine karar veriyor. Seçilen dört kitap ise birçok hususta birbirinden ayrıdır, biri diğerine uymamaktadır. İlk orijinal nüshaları da elde bulunmamaktadır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 120) "En eski el yazması İncil'in tarihinin II. yüzyıl başlarıdır ve bu, İncil'in çok küçük bir parçasıdır." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 45) "325 yıl boyunca, standart bir kutsal kitabı olmayan Hristiyanlar, İznik Konsili'nde bu konuyu da bir sonuca bağlamıştır. İlk kuşak Hristiyanlar 4 İncil'den açık ve seçik bir biçimde söz etmemektedir." (Adnan Şensoy, s. 94) "Hz. İsa'nın dili İbranice ise de, Hristiyan kutsal metinleri Yunanca (Grekçe) yazılmıştır." (Adnan Şensoy, s. 100) "İsa, Aramca ya da İbranice konuşmuştur, ancak İnciller Yunanca yazılmıştır." (Adnan Odabaş, s. 13)

“Kutsal Ruhun tanrılığı 381'de İstanbul'da toplanan konsilde karara bağlanmış, böylece Teslis (Trinite) inancına ulaşılmıştır.” (Adnan Şensoy, s. 95) Kilise, kurumsallaşmış İsa'dır. (Adnan Odabaş, s. 13) “325 İznik Konsilinde baba ve oğul aynı cevherden ilan edilirken, 533 yılında toplanan Konstantinopolis Konsilinde ise 3 unsur tek tanrı inancı kabul görür.” (D. Masson, Le Coran, I/90) Teslis büyük ölçüde kahramanları tanrılaştırma şeklindeki yaygın şirkten kaynaklanmıştır. MÖ. 331'de İskenderiye'de ‘Sirabis-İzis-Horus’ üçlemesine tapılırdı. Bunlar ayrı ayrı tanrı kabul edilmiyor, ‘tek tanrının üç durumu’ olarak kabul ediliyordu. (H. G. Wells, A. Short History of the World, s. 166) L. Gautier ve birçok araştırmacı, Hristiyan teolojisinin Yunan felsefesinden ve özellikle Yeni eflatunculardan fazlasıyla etkilendiklerini söyler. (el-Medhal ila D. F. İslamiyye, s. 93) Eğer üçlü tanrı inancının tanıtılması gerekiyorsa, aslında bunu bizzat İsa'nın yapması gerekirdi ve sonrakilere bırakmazdı. Halbuki O, “Çekil şeytan, Yalnız Allah'a kulluk edeceksin.” diye yazılmıştır” (Matta, 4, 10) demektedir. A. Davud, Hristiyan tanrılarının hiçbirinin tek başına kamil, mükemmel olmadığını, bunun da bir noksanlık işareti olduğunu ifade eder. (el- İncil, s. 21) Bu üç parçadan biri nasıl olmuştaki Meryem'in karnına girmiş, insan şeklini almıştır? Bu çokluğa delil olmaz mı? (el-Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 37) Halbuki “Hiç kimse, iki efendiye kulluk edemez!” (Matta, 6-24) “Hz İsa'nın çarmıhta öldürüldüğü de kabul edildiğine göre, o ölü iken kainatın devam ve bekası, tanrısız/eksik tanrı ile nasıl mümkün olabilmiştir?” (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 9) Halbuki Hristiyan inancına göre İsa kendi arzusu ile asılmıştı! Ayrıca Baba tek başına tanrı değildir, ancak diğer iki parçaya izafe ile tanrıdır. Bir çocuk gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç ilah olabilir mi? Hiç bir peygamber de baba, oğul, kutsal ruh üçlemesinden bahsetmemiştir. (Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 253) “Babanın sağ tarafında oturduğu iddia edildiğine göre, bu da Baba'dan bir ayrı varlık olduğu kabul edildiği anlamına gelmez mi” (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 9) “Hz ‘İsa Allah'ın sağındadır, oradan canlıları ve ölüleri yargılayacaktır’ denildiği zaman, bu, onun babasından ayrı olduğu manasına gelir.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 65) “Hz İsa sonradan dünyaya geldiğine ve üçlemede Hz İsa'nın da bulunması zorunlu olduğuna göre, bu bir eksiklik işareti olmaz mı? Tanrı inancına zarar vermez mi?” (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 7) İsa iki bin yıl önce yoktu, sonradan doğdu. Bu bir ilave olmamakta mıdır? İncillerde İsa'nın ‘istemeden çarmıha gerildiğini’ ifade eden ayetler de vardır. (Matta 27, 46; Markos, 15,34) Hristiyanlar içinde de Hz İsa'nın çarmıha gerilmediğini kabul eden mezhepler de vardır. Cerinthi ve Tatianos mezhepleri gibi. İlk Hristiyanlardan Cerinthian'lar ve daha sonra Basilidian'lar, Hz İsa'nın dirilişini de kabul etmezler. Çarpoçratian'lar da çarmıha gerildiğini reddederler. “Katharlar, 11. yüzyılda ortaya çıkmışlar ve Katolik kilisesine karşı gelmişlerdir. Üçlü tanrı inancını reddetmiş ve çarmıh olayını kabul etmemişlerdir. Pek çok mensubu engizisyon mahkemeleri sonucu öldürülmüştür.” (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 187) “İlk Hristiyan topluluklarından birisi olan Ebyonitler, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini, fakat onun yerine bir benzerinin çarmıha gerildiğini söylemeleridir.” (S. Akdemir, Hristiyan Kaynaklara ve Kur'an-ı Kerim'e Göre Hz. İsa, s. 75) Sorbonne Üniversitesi Dinler tarihi bölümü Hristiyanlık tarihi profesörü Guignebert, 'Haça gerilme olayının İncillerde yazılmasından önce, müminlerin hatıralarında pek belirgin olmadığını da' ifade etmektedir. (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 29) Hazreti İsa çarmıha gerilmedi. Dünyada büyük yankı uyandıran ve Hristiyanlığın tarihini değiştirdiği söylenen Da Vinci Şifresi kitabının yazarı Dan Brown Hürriyet gazetesine konuştu. Brown, "Hazreti İsa'nın çarmıha gerilmediğini gösteren kanıtlar var" dedi. (Hürriyet, 10.12.2009)

Hız İsa'ya Kudüs'te ilk inananlar katışıksız Yahudi olup diğer Yahudilerden tek farkları, onun Mesih olduğuna inanmaları idi. Yunan Yahudileri ise hayatlarının çoğunu Yunan şehirlerinde geçiren kimselerdi. Sadece hac ve bayram için Kudüs'e gelirlerdi. Şirk diyarında yaşayan bu insanlar, onlardan etkilendikleri kadar çevrelerini de bu yeni dinlerine davet ederler ve böylece Antakya kilise'si doğar. İlk Hristiyan (Mesih) adı da burada ortaya çıkar. Zamanla bu mesih kavramı yerine ‘efendi-rab’ kullanılmaya başlanır. Halbuki aynı dönemlerde el-Celil'deki İsa

ashabı, İsa ve dediklerine iman ve büyük Yahudi mabedi ile irtibatlı bir hayat sürdürüp, Yahudi kurallarına saygı göstermekte idiler. Bu iki kesimden ne yazık ki, Helenistik-Yunan tesirindeki taraf galip gelir. Pavlus'un çevresinde zaten ölüp dirilen tanrılar inancı mevcuttur. Duyduklarını kendine göre yorumlayıp kabul eden Pavlus, saf İsa inancı olan el-Celil Hristiyan anlayışı ile değil, Yunan ruhu ile boyanmış bir Mesihlik inancını yayar. Pavlus mutaassıp bir yahudi idi, yeni dininde de mutaassıp olmuş ve E. Renan'ın ifadesi ile, 'O sadece taassubunun konusunu değiştirmiş' (E. Renan, Havariler, s. 183) bulunmakta idi. Pavlus, görevine Kudüs'te başlamadığı gibi, oniki havariden de bilgi ve icazet almamıştır. Zaten onun hiç bir insanın irşat ve nasihatine ihtiyacı yoktur! 'Ben İncili insandan almadım, fakat İsa Mesih'in vahyi ile aldım. Tanrı, milletler arasında onu anlatayım diye kendi oğlunu bende keşfetmeye razı olunca, Kudüs'e havarilerin yanına gitmedim' (Galatyalılara 1, 10-17) Yahudilerin Yunan düşüncesi ile bağdaşmayan bazı kuralları ortadan kaldırılır. Hristiyanlık artık Yahudilikten ayrılmıştır. Pavlus, her tarafı memnun edecek bir yorum bulmaya çalışır. İsa'yı rab ilan eden bu yeni din, tanrılar arasında derecelendirmeyi kabul eden Yunanlılarca kolayca kabul edilir. Saf Yahudi Hristiyanlar Pavlus'a karşı çıkarlar. İkinci asırda Hristiyanlık iki yola ayrılır. Üçüncü asırda ise bu 'yeni Hristiyanlık' tüm Yunan'da yaygınlaşır. Bu yeni sentez, esnekliği sayesinde bu topraklara yerleşir ve artık asli özelliklerini yitirip tanımaz hale gelir. İnanç esasları kadar ibadet kuralları da zamanla yeniden şekillenir. İlk zamanlarda Hristiyanlığa en zorlu direnme, kırsal kesimden gelmiştir. Buralarda mahalli tanrılar ve büyücülük destekli eski inanç ve adetler yaygındı. Hristiyanlık, tazim edip büyülediği kendi şahsiyetlerinin heykellerini, köylülerin alıştığı yerel küçük tanrısal şahısların yerine koyar. Bu da dinin yayılmasını kolaylaştırır. Artık Roma ileri gelenleri, yeni dine girerken eski öğrendiklerini terk etmiyorlardı. Hayatlarının birçok yönü, hala eski putperest şekliye devam eder. Mesela, İsa'nın tanrı ilan edilmesi, Meryem dahil birçok azize tapılması gibi "neredeyse çok tanrılı bir din ortaya çıkmış olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 187) "Havariler putlarla dolu kiliseleri görseler, buna felaket gözü ile bakarlardı." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 182) Günlük ibadetler bırakılıp sadece pazar ayinlerine gitmekle ibadet görevi kolaylaştırılır. Artık Roma hayatına Hristiyanlık elbisesi giydirilmiştir. Tüm bu gelişmelere karşı çıkanlarda vardı. Bu ortamda dördüncü asırda tüm bunlara tepki olarak manastırlar ortaya çıkar, insanlar kendilerini toplumdan soyutlar.

İncil'de 'Baba, oğul' mecazi anlamda kullanılmış ve bu mecaz zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi?

"Baba tabiri gerçek manada değildir. İncil'lerde, Cenabı Hakkın insanların da babası olduğu yazılmaktadır. "Ne mutlu o sulh edicilere! Çünkü onlar Tanrının oğulları diye çağırılırlar." (Beşinci Bab, Matta, 9. fırka) "Ta ki, (babanızın) evladı olasınız." (Beşinci Bab, 45. fırka) Oğulluğun Hz. İsa'ya özel okunmasında bir münasebet/alaka görülemez." (Adnan Şensoy, s. 169) Evet, aslında 'Tanrının oğlu, sevgili oğlum' ifadeleri mecazidir. Yahudiler hakkında Tevrat'ta da 'Siz rabbin oğullarısınız' (Tesniye, 14,1) denilmektedir. Tıpkı İncil, Matta 5, 9'da olduğu gibi! Aynı kullanım çeşitleri, Yuhanna, 12; Luka 6, 36'te de görülür: "Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız."; "Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız." İncil yani "Yeni ahitte Baba ifadesinin 'tüm kulların Tanrısı'; Oğullar ifadesinin ise 'sevgili kullar' anlamında defalarca kullanıldığı görülmektedir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 153) Tanrı tüm insanların babası; Rabbi'dir. Hristiyanlar İsa (as) söz konusu olunca baba, oğul kelimelerini hakiki manalarında, diğer insanlar söz konusu olunca mecazi manalarda anlamaktadırlar. Bu ayrımın sebebi nedir? "Kitabımı Mukaddes'te biricik oğul ifadesi Hz Adem ve Hz Davut hakkında da kullanılmaktadır." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 11) "Peder/baba, hakiki manada olmayıp yöneten ve koruyan anlamındadır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 9) "Kitabı Mukaddes'te oğul kelimesi salih kul anlamında kullanılmıştır." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 188) Zaten Pavlus bile, aslında oğlu olmayan

Timoteos hakkında, "sevgili oğlum" ifadesini kullanmıştır. (I. Korintoslulara 4, 17) Şurası da önemli bir husustur ki, Hz İsa kendi hakkında 'tanrının oğlu' tabirini kullanmamıştır. Bu tabiri Yunan kültüründen etkilenen Hristiyanlar kullanmıştır. (Charles Guignebert, LeChiristianisme antique, s. 39) Bu sıfatı önce Pavlus, sonra 4. İncil yazarı Yuhanna kullanmıştır. İbranicedeki 'Tanrının abd/kulu' kelimesi, Yunancada çoğu kez çocuk (Xais Tou Oeou) kelimesi ile tercüme edilmiştir. Çocuk kelimesinin oğul'a dönüşmesi zor olmamıştır. Tanrı'nın oğlu kavramı, Yunan fikir dünyasından doğmuş ve zamanla Hristiyan olanların çoğu, dini tam öğrenme imkanı bulamadıklarından, eski inançların çoğunu dini renge boyanmıştır. (M. Ebu Zehra, Muhadarat, s. 31-37) "Daha önceki dinlerde, özellikle İbranicede Allah'a rahman ve rahim anlamlarından mecaz olarak baba denilmesi caiz idi. Hz İsa'da vaazlarında bu tabiri bu anlamda kullanmış olabilir. Ama sonradan bu kelime asıl anlamı ile kullanılarak suistimal edilmiştir." (M. Hamdi Yazır, Hak Dini, II/1632) "Günümüzdeki üniteryan bazı kiliseler, ilahi kimliği olmayan İsa anlayışına sahiptir. İslam Yahudilik ve Hristiyanlığı kucaklar ve birbirine bağlar." (Taslaman, s. 154) Tarihte, Ludwig Hetzer, Michael Servetus, Socinianizm kurucusu Faustus Socinus, John Locke, Samuel Clarke bu akımın öncüleri olmuşlardır! "Nesturi Hristiyanları bugünkü 4 İncili benimsememiştir. Dört İncilin seçimi, içinde siyasetinde olduğu bir tercihtir. Bu tercih, ilahi bir tercih değildir." (Taslaman, s. 165)

Bir çok meşhur ilahiyatçı, insanlaşmış Tanrı'nın bir mit (efsane) olduğunu ortaya koymuştur. John Hick, bu ilahiyatçıların araştırmalarını 'The Myth of God Incarnate' adlı eserde bir araya getirmiştir.

İsa (as) Allah'ın kulu ve Resulüdür

"Müjdeyi iletmek için beni gönderdi." (Luka 4) "Oralarda da 'tanrı sözünü' duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." (Markos-1) "Bunun için ne söylüyorsam, 'Baba'nın bana söylediği gibi' söylüyorum." (Yuhanna 12) "Bu öğretinin 'Tanrı'dan' mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir." (Yuhanna 7) "Ben 'O'ndan işittiklerimi' dünyaya bildiriyorum." (Yuhanna 8) "İşittiğiniz söz 'benim değil' beni gönderen Baba'nındır." (Yuhanna 14), İsa Havarilere hitaben: "Sizi kabul eden. Beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden, 'beni peygamber olarak göndereni' kabul etmiş olur. Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır." (Matta 10:40-41), "İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir." diye başlar ve 16. ayete dek liste sürer. (Matta 1:16) O insan olmasa idi, atalarından nasıl bahsedilebilirdi ki?! Bir gün bir kimse İsa'ya "Ey iyi ve hayırlı öğretici!" diye hitap ettiğinde İsa ona "Bana niçin iyi diyorsun? İyi ancak Allah'tır." (Matta 19:16-17) Kendi tanrı olsa idi, kendisini de iyi sıfatı ile vasıflandırması gerekirdi. Mesih, gözlerini semaya kaldırıp yegane/tek yaratıcı olan Allah'a dua ile "İnsanlara senin biricik yaratıcı olduğunu ve beni peygamber olarak gönderdiğini bilmek vaciptir." (Yuhanna, 17:1-3. Ayrıca; Matta 21. Bab, 10-11. Fıkralar; 27. Bab, 35. Fıkra; 13. bab 53, 54, 57 ve 58. Fıkralar; Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sorusuna cevaplar, s. 11)

Markos 4:38: "Öğrenciler tekninin kıç tarafında uyuyan İsa'yı uyandırdılar." Tanrı'nın üçte biri uykuda iken, evrenin yönetiminde bir eksiklik oluyor mu idi?!

"İblis aynı şekilde İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkarıp O'na tüm görkemleriyle dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. 'Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim' dedi." (Matta 4:8) Eğer Hz İsa peygamber değil de tanrı olsa idi şeytan ona bu teklifle nasıl gelebilirdi ki?! O Zaten her şeyin sahibi tanrı değil midir?! İsa neden bu teklife, 'Asıl sen bana tap, ben tanrıyım demedi de, "Tanrın olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır." (Matta 4:10) diye cevap verdi? Bu cevap bile O'nun 'kul' olduğunun ilanı değil midir?! Halbuki o direk 'Kul etmekten' bahsetmektedir!

Hristiyan amentüsü (Özetle), 'Ben, Baba tanrıya ve Rabbimiz İsa Mesih'e inandım.' şeklindedir. Hristiyanlıkta İslam'da olduğu gibi bir tanrı inancı yoktur. Baba olan figür sadece oğul ile bağlantılı olduğu için vardır ve onunla irtibatı kadar önemsenir. Hristiyanlıkta aslı olan oğuldur: "Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğ'u'a vermiştir." (Yuhanna 5:22) Halbuki İsa, İncil'e göre bile Allah'ın resulüdür: Luka 6:12: "O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi." Yuhanna 6, 14; 7, 16: 'Gerçekten, dünyaya gelecek olan peygamber budur.' Matta 12-18: "İşte benim seçtiğim kulum"; Luka 24-19: "Kudretli bir 'peygamber' olan Nasıralı İsa." İşte bu nedenle "İstanbul patriği olan Makdonyas, Hz İsa'yı bir kul, bir elçi ve bir peygamber olarak kabul ediyordu." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, 3/199)

"Ey kitap ehli. Dininizde aşırı gitmeyin. Allah hakkında yalnız gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih Sadece Allah'ın peygamberleridir.(Allah) üçtür demeyin, bundan vazgeçin." (Nisa, 171)

K. Mukaddes'te (İncil-Tevrat-Zebur) tanrının özellikleri

Yorulan: "Ve tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti, dinlendi..." (Tekvin 2/2-3, Çıkış 31/17) Kim dinlenir, tabii ki yorulan tanrılar!

Pişman olan, acı duyan: "Ve Rab yeryüzünde insanı yarattığına pişman oldu ve yüreğinde acı duydu." (Tekvin 6/6) Kim acı duyar, pişman olur? Hata, yanlış yapan Teslisin tanrısı!

Güreşte yenilen: " Ve Yakup, şehir sökünceye kadar bir adamla güreşti. (adamı yenince) adam Yakup'a dedi: Adın nedir ? Yakup. Yine adam ona, "artık sana Yakup değil, ancak 'İsrail' denecek çünkü insanlarla ve Allah ile uğraşıp onları yendin." (Tekvin 33/24-29) Son tahlilde Yahudiler tanrılarının güreşte yenildiğine (Tekvin 32/22-32) Hristiyanlar ise çarmıhta öldürüldüğüne (Markos 15/26) inanır.

Korkak : "Ve rab derede oturanlar, kovamadı, çünkü 'demirden savaş arabaları' vardı." (Hakimler 1/19)

Kinci: "Rab diyor, sizinle milletleri, atı ve binicisini, cenk arabasını ve binicisini, erkeği ve kadını, kocamış adamı ve genci, genç adamı ve ere varmamış kızı, çobanı ve sürüsünü, çiftçiyi ve çiftini, valileri ve kaymakamları kıracağım." (Yaremya 51/20-26)

Sarhoş: "Şaraptan bağırان yigit gibi uyandı tanrı " (Mezmurlar 79/65)

Öfkeli: "Çünkü rab öfkelenmişti. Burnundan duman yükseldi, ağzından ateş yiyip bitirdi." (Samuel 22/8-9)

Uyuyan: " Kalk, uyan niçin uyuyorsun ya rab" (Mezmurlar 44/23)

Tanrı Uykuda: Katoliklerin ruhani lideri Papa 16. Benediktus, Aziz Petrus Meydanı'nda son kez halkın önüne çıktı. Kiliseyi bu kadar canlı gördüğü için duyulandığını da ifade eden Papa, göreve geldiği 2005 yılından beri omuzlarına ağır bir yük bindiğini söyleyerek, "Bu dönemde Tanrı bana her daim yol gösterdi" diyerek sözlerine şöyle devam etti: "Son dönemde Kilise'nin zor dönemleri de güzel dönemleri de oldu. Sular dalgalıydı, rüzgar ters esiyordu ve 'Tanrı sanki uykuda gibiydi' ama ben her zaman Tanrı'nın bu teknede olduğunu biliyordum. Bu tekne Kilise'nin, benim değil." (Enson haber, 27 Şubat 2013)

K. Mukaddes'te tevhid, Allah'ın bir olduğuna dair deliller

Markos 12, 28-32: 'O, 'birdir', O'ndan 'başka tanrı' yoktur'; Yuhanna 20:17: İsa, Havarilere: "Ben babama ve 'babanıza', Allah'ıma ve 'Allah'ınıza' giderim"; Matta 5-9: "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar"; Matta 6-14: "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi 'babanız da' size bağışlar."; I. Yuhanna 5-19: "Biliriz ki biz Allah'tanız."; Tesniye 4-39: "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde Rab, O Allah'tır 'başka' yoktur"; Tesniye 6-4: "Dinle ey İsrail: Allah'ınız Rab, 'bir olan' Raptir."; Tesniye 32-39: "Şimdi görün ki, ben O'yum, katımda ilah yoktur"; I. Samuel 2-2: "Senden başka ilah yoktur."; I. Krallar 8-60: "Rab, Allah olan odur, ondan başka yoktur."; İsaye 45-5,6: "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur."

Adolf von Harnack, İsa'nın, rabbi tek tanrı olarak vasıflandırıldığını ifade eder. (Harnack, What is Christianity, s. 126) Markos 12,29 'Dinle ey İsrail, tanrımız olan Rab tek Rabdir.' denir. Ayrıca, Yuhanna, 20, 17; Luka, 7, 16 da da benzer ifadeler bulunur. Teslise delil kabul edilen Matta 28, 19'un, eski nüshalarda bulunmayan sonraki bir ilave olduğu artık açıkça bilinmektedir. (J. Dheilly, Dic. Biblique, s. 1192; De Glasenapp, H. , Les cinq grandes religions du Monde, s. 303) Hristiyanlar teslise İncil'den iki ayet (Matta, 3/16-17, 28/19) delil olarak getirilir, o da zorlamadır. Zaten Matta 28/19'un da eski nüshalarda olmadığı, sonradan ilave edildiği ortaya çıkmıştır. (Dheilly, Dic. Biblique, s. 1192) Hz. İsa'nın tanrının oğlu olarak İncil'de bahsedilmediğini ileri süren Hristiyan yazarlar da vardır: E. Renan (İsa'nın Hayatı, s.183); W. Durant (The Story of civilizationXI/208); H. G. Wells (A. Shot History of the World, s. 170) gibi.

Kur'an'da Allah (cc) kendini nasıl tanıtır? "De ki: O, Allah'tır, bir tektir. Allah Samed'dir. (Her şey O'na muhtaçtır, o, hiçbir şeye muhtaç değildir.) Ondan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir)." (İhlas, 1-4) "Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinin de dengesi ve düzeni kesinlikle bozulur giderdi. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı her türlü çirkin vasıflardan uzaktır, yücedir!" (Enbiya, 22) "İnsanlar bütün ümitlerini yitirdikten sonra yağmuru indiren ve rahmetini yayan O'dur. Gerçek dost ve koruyucu, her türlü hamde lâıyık olan da O'dur. Gökleri, yeri ve oralarda üretip yaydığı canlıları yaratması O'nun kanıtlarındandır. O dilediği zaman onları bir araya getirme gücüne de sahiptir." (Şura, 28-29) "Andolsun bize hiç bir zaman yorgunluk çökmedi." (Kaf, 38) "O (Allah) görüleni de görülmeyeni de bilen, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. O, Rahman ve Rahim olandır. O, kendinden başka tanrı olmayan, hükümler, çok kutsal, esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözeten, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah müşriklerin (putperest, Yahudi ve Hristiyanların) ileri sürdüğü sıfatlardan (yorulan, yenilen vs.) münezzehtir. O, var eden, güzel yaratan, yarattıklarına şekil veren, en güzel isimler kendisinin olan Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu tespih ederler. O güçlüdür, her şeye hakimdir." (Haşr, 22-24) "Yeryüzünde bulunanların hepsi fânidir. Azamet ve kerem sahibi rabbinin zâtı ise bâki kalır." (Rahman, 26-27)

K. Mukaddes'te peygamberler

Hz. Lut'a iftira: Lut'a iki kızı, şarap içirip sıra ile yanlarına girip, onunla yatıp, babalarından hamile kalırlar. (Tekvin 33-36) Hz Yahuda peygambere iftira: Gelini ile yatıp, hamile kalınca onun yakılmasını emretmiştir. (Tekvin 38/15-25) Hz Davud'a iftira: Bir komutanın karısı ile yatıp hamile kalınca, kocasını savaşa gönderip ölmesi için tezgah hazırlayıp, sonra da dul eşi ile evlenir. (I. Samuel 2-27) Ayrıca oğlu Amnon kız kardeşi Tamar ile zorla yatıp onu "alçaltır" (I. Samuel 13/1-39) Hz. Nuh'a iftira: Nuh'a oğlu tecavüz eder: Ve Nuh, çiftçi olmağa başladı ve bir bağ dikti, ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde çıplak oldu. Ve Nuh, şarabından ayıldı ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı ve dedi: Kenan lanetli olsun; kardeşlerine kullar kulu olacaktır." (Tekvin 9/20-25) Ayrıca, Haşa, güya Harun, çok tanrıçılık yapmıştır. (Çıkış 32) ve Davud, cinayet işlemiştir. (II. Samuel, 14) Süleyman ise zinacı ve putperesttir. (I. Krallar 11) Bizzat 'ben' tüm bunları,

kendilerini ‘İnanç turizmi’ ile ilgilenen kişiler olarak tanıtan 2 görevliye sormuş ve “Onlar da insan, bunlar normal, biz de bunları kabul ediyoruz.” cevabını kulaklarımda duydum!

K. Mukaddes nasıl bir kitaptır?

İncil’lere göre çarmıha gerildiği sırada Hz. İsa, Allah'a şöyle isyan etmiştir: “Biri sağında, biri solunda iki haydudu onunla beraber haça gerdiler. Geçenler' Vay! Sen ki mabedi yıkar, üç günde yaparsın, haçtan inerek kendini kurtar' diye başlarını sallayıp ona söverlerdi. Aynı saatlerde başkahinler, yazıcılarla eğlenerek dediler: O, başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor. Dokuzuncu saatte İsa Yüksek sesle bağırdı: Eloi, Eloi! Lama sabaktani: 'Allah'ım, Allah'ım! Niçin beni bıraktın?’” (Markos 15:25-34) "Ben size diyorum ki, kimde varsa ona daha çok verilecektir. Ama kimde yoksa kendisinde olunan da alınacaktır. Üzerinde kral olmamı istemeyen düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde öldürün" (Luka 19: 26-27) "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğula babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) “Kalça, karın, göbek yuvarlağı, göğüs, boyun, göz, saç, dudaktan vs bahseden bölümleri” (Neşideler neşidesi 7:1-13) dışında, Yahudi olmayanların yabani hayvan kabul edildiği (Tesniye 8/ 21-22), Fırat ırmağı civarının (Türkiye’nin güneydoğusu dahil!) tanrı tarafından Yahudilere verildiği (Tesniye 12/24), insanların kasaplık koyun gibi ölüm gününe hazırlanmayı emreden (Yaremya 13/3) ve insanları delik deşik edip çocukların yere çalınıp, karılarının kirletilmesini emreden (İşaya 13/15-16) ayetler, bu kutsal kitapta bulunmaktadır. “Yaratılış merdiveninde farklı basamaklar olduğunu herkes doğal olarak kabul eder; önce inorganik nesneler, bitkiler ve hayvanlar alemi, sonra konuşan yaratıklar ve hepsinin üstünde Yahudiler.” (Sources de la pense'e juive contemporaine, Siyonizm ve ırkçılık, , s. 49) "Ve Allah'ın Rab Yehova o milletleri senin önünden azar, azar kovacak, onları çabukça bitiremezsin yoksa senin üzerine kır hayvanları (Goyim) çoğalır ve Yahova onların krallarını senin eline verecek." (Tesniye Bab: 22/24) İsraili haham Rabbi Shim'on: "Yahudi olmayanların en iyisi mi; öldür. Yılanın en iyisi mi; beynini parçala." (İsaël Shahak, Jewish History, s. 78)

Matta (5: 29-30): "Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir." : Gözünü haramdan sakındır, elini harama yaklaştırma değil; Kes, Çıkar, At! Luka (14:26): Hz. İsa şöyle buyuruyor: "Eğer bir kimse bana gelir ve kendi anasına, babasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine, hatta kendi canına buğzetmezse benim şakirdim olamaz." Luka (12:49-52): Yine Hz. İsa şöyle diyor: "Ben dünyaya ateş atmaya geldim, eğer şimdiden tutuş-muşsa daha ne isterim. Dünyaya selamet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeye geldim. Çünkü bundan sonra bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar." Yuhanna İnciline göre Hz. İsa, insanlara şöyle hakaret etmektedir: "Neden söyledigimi anlamıyorsunuz? Çünkü benim sözümü dinlemiyorsunuz. Siz babanız iblistensiniz ve babanızın heveslerini yapmak istiyorsunuz." (Yuhanna 8:43-44) Yeni Ahid’de dul kadınlar hakkında şu aşağılayıcı tabirleri kullanılır: "Genç dul kadınları reddet. Çünkü Mesih'e muhalif olarak nefsanî hevslerine düştükleri zaman evlenmek isterler. Bununla beraber evleri gezerek aylak olmayı da öğrenirler, ancak yalnız aylak değil, fakat üzerlerine düşmeyen şeyleri söyleyerek başkalarının işlerine karışan boşboğaz olurlar." (Timoteos'a I. Mektup 5:9-15) İncillere göre Hz. İsa, evlenmemeyi, hatta erkeklerin kendilerini hadım etmelerini şöyle teşvik etmektedir: "Ben size derim: Kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder. Şakirtler İsa'ya dediler: Eğer erkeğin karısı ile hali böyle ise evlenmek iyi değil, fakat İsa onlara dedi: Bütün insanlar bu sözü kabul edemez, ancak

kendilerine verilmiş olanlar kabul edebilir, çünkü anadan doğma hadım vardır ve insanlar tarafından yapılmış hadım vardır, göklerin melekutu uğrunda kendilerini hadım edenlere de vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin." (Matta 19: 9-12) İncillere göre eli ile günah işleyen elini, ayağı ile günah işleyen ayağını kesmeli, gözü ile günah işleyen ise gözünü çıkarmalıdır: "Eğer elin sürçmene sebep olursa onu kes; senin için hayata çolak olarak girmek, iki elin olarak cehenneme, sönmez ateşe atılmaktan daha iyidir. Eğer ayağın sürçmene sebep olursa onu kes; senin için total olarak hayata girmek, iki ayağın olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir. Eğer gözün sürçmene sebep olursa onu çıkar; senin için bir gözün olarak Allah'ın melekûtuna girmek, iki gözün olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir." (Markos 9:43-47) İncillere göre Hz. İsa, ağaçları da lanetleyerek kurutmuştur: "Ertesi gün Beytanya'dan çıktıkları zaman İsa acıktı. Uzakta yapraklı bir incir ağacı görüp belki onda bir şey bulurum diye geldi, yanına varınca üzerindeki yapraklarından başka birşey bulamadı; çünkü incir mevsimi değildi. İsa cevap verip ona dedi: Artık hiç kimse senden ebediyyen meyve yemesin. Sabahleyin, yanından geçerken incir ağacını kökünden kurumuş gördüler." (Markos 11:12-20) Yeni Ahid'e göre akılsız olmak, akıllı olmaktan daha iyidir: "Allah hikmetlileri utandırmak için dünyanın akılsız şeylerini seçti. Allah kudretli şeyleri utandırmak için dünyanın zayıf şeylerini seçti." (Korintoslulara I. Mektup 1:27) Lord John Davenport şöyle demektedir: "Kitabı mukaddes bu gibi kusurlarla baştan başa doludur. Kur'an öteki kitaplar adına kesinlikle o kadar bu kusurlardan temizlenmiştir ki, utanma sahibi bir insan hiç kızarmadan onu baştan sonuna kadar okuyabilir." (Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 49)

Kitab-ı Mukaddes insan ürünü olduğu için, içinde birbiri ile çelişen pek çok ayeti de barındırmaktadır. "R.P. Roguet, 'İncil'e Giriş' kitabının 182. sayfasında, "İsa'nın kabrine gelen kadınların isim listesi, ilk 3 İncil'de birbirini tutmuyor." demektedir. Matta ve Luka İncillerinde, İsa'ya baba tarafından ve üstelik birbirinden farklı soy kütükleri verilmiştir." (Bucaille, s. 338) Luka İncil'inde (5: 1-11) Hz. İsa'nın sağlığında olmuş gösterilen mucizevi balık avı kıssasının Yuhanna İncil'inde (21: 1-4) Hz. İsa'nın ölümünden sonra gerçekleşmiş bir olay olarak gösterilmiştir. Özetle çelişkilerden birkaç tane kısaca sıralayalım: Şela kimin oğlu?: Arpakşad'ın (Tekvin, 11-12) - Kainan'ın (Lukas, 3-36); Harun (as) nerede öldü?: Hor dağında (Sayılar, 20-28) - Mosereya'da (Tesniye, 10-6); Davud (as)'u kim tahrik etti?: Tanrı (II. Samuel, 21/1) - Şeytan (Tarihler, 21-8); Yehoyakin kaç yaşında kral oldu?: 18 yaşında (II. Krallar, 24-8) - Sekiz (II.Tarihler, 36-9); Nuh (as) her canlıdan kaçır tane aldı?: İkişer (Tekvin, 6-19) - Yedişer (Tekvin, 7-2); Ahazya kaç yaşında kral oldu?: Yirmi iki (II. Krallar, 8-26) - Kırkiki (II.Tarihler, 22-7); Saulun kızı Mikal çocuk doğurdu mu?: Çocuğu olmadı (I. Samuel, 6-23) - Beş çocuğu oldu (I. Saue, 21-8); İnsan kaç yıl yaşayabilir?: En çok 120 yıl: (Tekvin, 6-3) - 403 yıl (Tekvin, 11-13); Tanrı yorulur mu?: Rab yorulmaz (İşaya, 40-28) - İstirahat eder. (Tekvin, 2-3); Hz. İsa, Hz.Davud'un oğlu mu?: Evet Davud'un oğlu (Luka, 18-38) - Hayır, tanrının oğlu (Matta, 22-45); Yusuf (as) 'ın babası kim?: Yakup (Matta, 1-16) - Heli (Luka, 3-23); İbrahim'den Davud'a kaç nesil vardır?: 14 (Matta, 1-17) - 15 (Luka, 3-31-34); Eriha'dan çıkarken İsa'dan kaç kör yardım istedi?: İki : (Matta, 20-30) - Bir (Markos, 10-46); Hz. İsa 'nın şehadeti doğru mudur?: Evet (Yuhanna, 5-31) - Hayır (Yuhanna, 8-14); Haçı kim taşıdı?: Simon (Luka, 23-26) - İsa (Yuhanna, 19-17); Yahuda İsa'yı öptümü?: Öptü (Matta, 26-49) - Öpmedi (Luka, 22-49); Kabirden çıkan cinlenmişler kaç kişi idi?: İki (Matta, 8-28) - Bir (Markos, 5-7); Hz. İsa'yı kim kabre koydu?: Yusuf ve Nikodimus (Markos, 15-46) - Sadece Yusuf: (Yuhanna, 19-42); Mezarda kaç melek görüldü?: Bir (Matta, 28-2) - İki (Yuhanna, 20-12)

"Kannengiesser'e göre, 'toplumlararası mücadeleden doğma kitaplar olan İncillerde' İsa'ya dair nakledilen hususların 'artık dış görünümlerine itibar edilmez.' Kudüs Kitab-ı Mukaddes okulu çalışmaları (Benoit ve Boismard), "İncillerin birçok yerinde artık doğrudan doğruya İsa'nın sesini işitme umudunu kesmelidir" diyerek, İncil okuyucusuna ikazda bulunmaktadır. İnciller,

İncil yazarlarının taşıdıkları zihniyet hakkında bilgi vermektedirler. İsa'nın yaşamış olduğu bazı olayların İncil yazarlarında kişisel bir düşünceyi savunmak amacıyla kılığı değiştirilerek nakledilmiş olduğuna niçin hayret edelim? İnciller arasındaki apaçık çelişkiler, gerçeğe benzemez durumlar gösteriyor ki, İnciller, tek kaynağı insan hayali olan birçok bab ve parçalar ihtiva etmektedirler. (Bucaille, s. 178-179) Mühtedi Dr. Maurice Bucaille “Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an” adlı eserinin 98-179. sayfalar arasında İncillerdeki çelişkileri örneklerle sıralamıştır. Bu çelişkilere örnekler için Ahmet Deedat'ın, “Kitab-ı Mukaddes Allah sözü müdür?” adlı kitaba da bakılabilir. Hristiyan teslise (Baba- Oğul- Ruhul Kudüs) inanırlar. Baba doğmamış, oğul ve ruh doğmuştur. Üçü her zaman bir arada idiler: Yuhanna (10/25-30): "Ben ve Baba biriz."; Morkos : (13-32) : "Ne melekler, ne de oğul, babadan başka kimse bir şey bilmez."; Markos : (10-18): " İsa dedi: Birden başka kimse iyi değildir o da Allah'tır." İsa, baba ile bir olsa onun gibi her şeyi bilmesi gerekmez mi? Yuhanna (5/27) "Baba Tanrı hiç kimseye hükmetmez, bütün hükmü oğlu İsa'ya vermiştir."; Markos (15/25-37): "Baba tanrı hükümsüz iken oğul tanrı çarmıhta acı çekiyor." Ve sonra İsa, baba tanrıya şikayette bulunuyor, ‘Beni neden terkettin?!’ (Matta 27:46) Çelişkiler böyle uzayıp gitmektedir.

Hristiyanlıkla ilgili birçok eseri olan Emile Gillabert, Pavlus'a psikanalizi uygulamış ve sonuç olarak da şu teşhisi koymuştur: Paranoya. (Gillabert, Saint Paul ou le Colosse aux Pieds d'argile, s. 191. Ayrıca, s. 86) Zaten, “Biz ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz İncil'e ters düşen bir İncil bildirirse lanet olsun ona! Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum, bir kimse size, kabul ettiğinize ters düşen bir Müjde bildirirse, ona lanet olsun! Ben bu İncil'i insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa-Mesih açıkladı.” (Gal. 1: 6-12) türü sert çıkışlar yapan biri için bu teşhis yabana atılacak bir konu değildir! Ağır bir hastalıktan uzun süredir muzdarip olan (I. Kor. 12: 7-9; Gal. 4: 14-15) Pavlus'u yönlendiren biri olmalıdır ki o kişi Luka'dır. (Salih Akdemir, Hristiyan Kaynaklara ve Kur'an-ı Kerim'e Göre Hz. İsa, s. 59) Daha önce putperest olan Luka, eski inanç tohumlarını Pavlus ile birlikte atmış ve bu yeni dini oluşturmuştur. “Luka, gerçek havarileri bir bir dışlayarak Kilise'nin başına Pavlus'u geçirdiğini açıkça görebilmekteyiz.” (Salih Akdemir, s. 74) Efendimize benzer teşhis koyan Hristiyanlara zaten cevaplarımızı ‘Kur'an'ın kaynağı nedir?’ adlı yazımızda verdik de, kendilerinden birinin Hristiyanlığın merkezindeki bir şahsiyet için bu teşhisi koymasını hayli ilginç! Demek ki, herkes önce kendi evini temizlemelidir!

Hristiyanlar her ne kadar ‘teslisi anlama değil inanma konusu’ olarak ilan etseler de Müslümanlarla karşılaştıkça bu inancı mantıki olarak izah etme gayreti içine girmişlerdir. (D. Masson, Trinite, Le Coran et la revelation, I/84) Vatikan'ın Müslümanlarla ilgili dairenin başkanlığı, Teslis konusunda Müslümanlarla irtibata geçen misyonerleri uyarmakta, Müslümanları teslise inandırma gayretinden kaçınmalarını savunmaktadır. Müslümanlara “tek tanrıya inandığımızı söyleyeceğiz” diye yönlendirme yapmaktadır.” (H. A. Wolfson, The Muslim Attributes and the christian Trinity, s. 1-18) Fakat ortada bir gerçek vardır ki, o da, teslisin tanrısal şahıslarının, Allah'ın sade sıfatlarına sahip olmadığı gerçeğidir. Zaten sonradan Müslüman olan Abdülehadd Davud, teslis hakkında “Onlardan her birinin diğerlerinde olmayan kendine özel sıfat ve görevleri olduğu müddetçe başkalık mevcuttur ve hiç biri tek başına kamil/mükemmel değildir. Bu noksanlık ise ilah olmaya engeldir.” demektedir (el- İncil ves-salib, s. 9) Üçlemeden biri nasıl olmuştaki Meryem'in rahmine girmiş, insanlık alemine karışmış ve insan şeklini almıştır? Bu çokluk demek değil midir? Bu şirk değil midir? Tanrı tek olsa idi, sadece birinin ayrılıp yeryüzüne inmesi mümkün olamazdı. Ayrıca bilindiği gibi Hristiyanlık inancında ‘Baba’ değil ‘Oğul’ birinci plandadır. Yine Hristiyan inancında baba rolündeki parçanın azameti, büyüklüğü, sıfatları konusunda açık

bir görüş bulunmamaktadır! İsa 2100 sene önce yoktu. Tanrı'ya sonradan ilave olabilir mi? Haça gerilebilir mi? Eğer kendi arzusu ile gerilmişse Yahudilere bu düşmanlık neden? 2000 yıldır Yahudiler “Tanrıyı öldüren, lanetli kavim, rahmetten kovulmuş” olarak neden anılmıştır? Bu beddualar 1963 yılında neden kaldırılmıştır? 2000 yıllık bu uygulama mı yanlıştı şimdiki uygulama mı? Baba, Hristiyanlıkta tek başına tanrı değildir. O, ancak diğer iki şahıs ile tam bir tanrı olabilir! Diğer iki unsura içinde durum aynıdır! Herhangi bir insan gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç tanrı olabilir mi? Şurası da unutulmamalıdır ki, ayrı ilahlardan bahseden bizzat Hristiyanlardır, yoksa Müslümanlar onlara herhangi bir isnatta bulunmamaktadırlar! Oğul’dan kasıt tanrının kelim-konuşma sıfatı ise yine unutulmamalıdır ki, bu oğulda aynı zamanda hayat, ilim gibi sıfatlar da bulunmaktadır. Mesela biz Müslümanlar Allah’ın insanlarla konuşma vasıtası olan Tevrat, Zebur, İncil ve Kur’an’ı ilah kabul etmeyiz. Ayrıca, acaba Meryem; Halık/yaratıcı mıdır? Sevgi dini olan (!) Hristiyanlık neden doğuştan günahkar olma inancını kabul eder (Tekfir inancı!) ve onlar Nasturiler’in Meryem’e tanrı’nın annesi denemeyeceği görüşü hakkında neler düşünmektedirler?

KENDİ ACIKLAMALARINI (!) ACARA KENDİLERİ ANLIYOR MU?

- İnsan tek bir varlıktır. Tek doğası vardır. Tek Kişidir.
- Tanrı tek bir varlıktır. Tek doğası vardır. Üç Kişidir.
- İsa Mesih ise tek bir varlıktır. İki doğası vardır (Tanrı ve İnsan). Tek kişidir.

Tanrı tektir ama üç şahıstır. Baba Tanrıdır, Oğul Tanrıdır ve Kutsal Ruh Tanrıdır ama Baba Oğul değil, Oğul Kutsal Ruh değildir ve Kutsal Ruh Baba değildir. Hepsi eşit derecede yücedir. Ancak üç Tanrı değil tek Tanrıdır. Üç yüce değil tek yücedir.

Tanrı'nın bu Üçlü Birlik olan doğası kısaca budur. Ancak akılla tam olarak kavramak mümkün olmadığı gibi bir çok yanlışla düşebiliriz. Bu Bu hatalı görüşleri saydıktan sonra Tanrı'nın ne olmadığını biliyoruz. Ne olduğu bilgisi, yani Üçlü Birlik oluşunu, Üç Kişi ve tek varlık oluşunu ise akıl ile tamamen kavramak imkansız iken iman ile kabul edilebilir durumdadır. Aziz Augustinus'un dediği gibi "Anladıkça inanıyorum, inandıkça anlıyorum".

Kutsal Kitap bizlere Rabbin "bir" olduğunu öğretir. Ama buna rağmen Kutsal Kitap, hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Rab olduğunu vurgular. (İbraniler 1:10, 2Petrus 1:16, 2Kor. 3:16). Ama yine de Rab değil bir tek Rab vardır. Kutsal Kitap yine Tanrı'nın bir olduğunu söylemektedir, fakat bunun yanında, yine hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Tanrı olduğunu vurgular. Buna rağmen Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, birbirlerinden bağımsız, üç allahlar heyeti (triteizm) değil bir ve tek Tanrıdır. Bu derin gizi belki şu örnekle biraz açıklayabiliriz. Üç mum yakarak karanlık bir odaya girdiğinizi düşününüz. Karanlık odanın birden aydınlandığını görecektir. Ama odada gerçekten kaç tane ışık olacaktır? Birbirinden ayrı üç mum değil mi, yoksa üç mumun kaynaşarak oluşturduğu tek bir ışık mı? Şüphesiz, üç mum olmasına rağmen odayı aydınlatan ışık tek olacaktır. Bunun gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un oluşturduğu Tanrı'da tek, birleşik bir Tanrıdır. Yine bu gereği tek bir hayatıyet veya kimlik taşıyan üç kişiyi de örnekleyebiliriz.

Tanrı tektir ama üç şahıstır. Baba Tanrıdır, Oğul Tanrıdır ve Kutsal Ruh Tanrıdır ama Baba Oğul değildir, Oğul Kutsal Ruh değildir ve Kutsal Ruh Baba değildir. Hepsi eşit derecede yücedir. Ancak üç Tanrı değil tek Tanrıdır. Üç yüce değil tek yücedir... Ancak akılla tam olarak kavramak mümkün olmadığı gibi basit örneklerle açıklamaya çalışırsak bir çok yanlışla ve hatta sapkınlığa düşebiliriz. Tanrı'nın ne olmadığını biliyoruz. Ne olduğu bilgisi, yani Üçlü Birlik oluşunu, Üç Kişi ve tek varlık oluşunu ise akıl ile 'tamamen kavramak' imkansız iken iman ile kabul edilebilir ve teoloji (mantık-felsefe ve vahiy) ile açıklanabilir durumdadır. (veritasdei.com/icerik/makaleler/trinitas-uclu-birlik-gizemi) Kutsal Kitap bizlere Rabbin "bir" olduğunu öğretir. Ama buna rağmen Kutsal Kitap, hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Rab olduğunu vurgular. (İbraniler 1:10, 2Petrus 1:16, 2Korintliler 3:16). Ama yine üç Rab değil bir tek Rab vardır. Kutsal Kitap yine Tanrı'nın bir olduğunu söylemektedir, fakat bunun yanında, yine hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Tanrı olduğunu vurgular, buna rağmen Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, birbirlerinden bağımsız, üç allahlar heyeti (triteizm) değil bir ve tek Tanrıdır. Bu derin gizi fiziksel örneklerle anlatmak güçtür. bununla birlikte uzun zaman önce okuduğum bir makalede dikkatimi çeken bir açıklamayı paylaşmak isterim, malum teşbihte hata olmaz demiş atalarımız. Örnek anımsadığım kadarıyla şöyleydi; Üç mum yakarak karanlık

bir odaya girdiğinizi düşününüz. Karanlık odanın birden aydınlandığını göreceksiniz. Ama odada gerçekte kaç tane ışık oluşacaktır? Birbirinden ayrı üç mum ışığı mı, yoksa üç mumun kaynaşarak oluşturduğu tek bir ışık mı? Şüphesiz, üç mum olmasına rağmen odayı kaplayan ışık tek olacaktır. Bunun gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un oluşturduğu Tanrılık da tek, bileşik bir Tanrılıktır. (hristiyantrk.com/forums/topic/tanrysal-ueclue-birlik; tuzlakilisesi.org, Tanrısal Üçlü Birlik) Hristiyanlar İle Müslümanlar Aynı Tanrı'ya Mı Taparlar? Hristiyanlar'la Müslümanlar'ın Tanrı hakkındaki görüşleri arasındaki önemli bir fark, Kutsal Kitap'ın Üçlü Birlik kavramıdır. Kutsal Kitap'ta Tanrı Kendisini üç Kişilik'teki tek bir Tanrı olarak açıklamıştır: Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı. Üçlü Birlik'in her bir Kişisi tamamen Tanrı olsa da, Tanrı üç tanrı değil, üçü birdir. Üçlü Birlik, Hristiyan inancının çok önemli ve ayrılmaz bir parçasıdır. Üçlü Birlik olmadan, Tanrı Oğlu, İsa Mesih'in Kişiliğinde beden alıp dünyaya gelemezdi. İsa Mesih olmadan günahattan kurtuluş olmazdı. Kurtuluş olmadan, günah herkesi sonsuz cehennem cezasına çarptırırdı. (gotquestions.org/Turkce/ayni-Tanri.html) Tanrı Baba'mıdır? Hristiyanlara göre ise, yarattığı dünyaya Tanrı, kendi ebedî Sözü'nü İsa isimli bir kişi aracılığı ile açıklar. O nedenledir ki, İncil ebedi sözden ya da Tanrı'dan, "Söz vücut buldu" İfadesini kullanarak bahseder. O, insan olan İsa'dır. İsa Tanrı'nın Oğlunu dur? İsa'da Tanrısal, ebedi Söz ile ölümlü olan vücut iç içedir. Tanrı Sözü ve Oğul olarak İsa, aynı zamanda Tanrı mesajını sadece iletmekle yetinen bir peygamber olmanın ötesindedir O, kendisi Tanrı'nın mesajı ya da Sözüdür! Hristiyan anlayışı ne putperestlikle ilgilidir, ne de matematiksel bir bilinmezliğin ifadesidir. (answering-islam.org/turkce/kimdir/isa1.html) "Baba'nın Kendisi Oğul aracılığıyla Ruh'ta çalışır" (Herman Bavinck, Tanrı Doktrini, çev. William Hendriksen [Grand Rapids: Baker, 1977], 318). Ya da, Baba'nın her şeyi Oğul aracılığıyla Kutsal Ruh'un gücüyle yaptığını söyleyebiliriz. Bütün bunları anlayamayız, fakat bu anlaşılamaz ve şaşılabilir Tanrı, bizlerin O'nu nasıl tanıyacağımıza açıklık getirmiştir. Tanrı'nın nasıl olması gerektiği ile ilgili belirsiz fikirler yaratmaya ya da kendi aklımızdan veya popüler düşüncelerden fikirler ortaya atmaya gerek yoktur. Baba Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle Oğul Tanrı aracılığıyla gelmiştir; işte bu, Kendisini bize nasıl gösterdiği'dir." (hristiyanlik.org/baba-ogul-kutsal-ruh) Matematik sınıflandırmalar Tanrının gerçeğini ifade edemezler. İsa masihte Tanrı gerçekten insan olmuştur. Böylece acıya ve ölüme Tanrı kayırsız kalmamıştır. Hristiyan imanını için de Tanrı tarif edilemez olandır. (Müslümanlar soruyor, Hristiyanlar yanıtlıyor. Üçlü birlik. Bu site, herhalde artık cevap veremeyeceğini anladıkları için kapanmış olsa da, ekran görüntüsü üsttedir. Detaylı görüntü de internet sitemizdedir!)

İslam, 'Allah birdir' demese, Hristiyanların umurunda değildir tanrının sayısının kaç olduğu! Hristiyan üç siteden, 'üçlü birlik' iddiasına cevap verdiğini iddia eden, yukarıdaki cümlelerden anlamlı bir sonuç çıkarabilen var mıdır acaba? Thomas Paine boşuna "Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. Kutsal kitap insanlara sadece zalimlik ve cinayet öğretmiştir. Teslis, tek tanrı inancını zayıflatmıştır. Hristiyanlık denilen bu şey kadar tanrıyı aşağılayan bir başkası daha yoktur. Tevrat ve İncil'in masalları insanda ancak aşağılık duygusu uyandırır." (T. Paine, Akıl Çağı, s. 216-224) dememektedir.

Hristiyanların sapmasında aşırı sevgi ve büyükleme önemli rol oynamıştır. Bakara suresi 165. Ayette, "İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları, Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır." ve "Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisidir." (Nisa, 171) buyurulmaktadır. Efendimiz de, "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasulü' deyin!" (Buhari, Enbiya, 48) buyurmuştur. İslam'a göre Hz Muhammed önce kul/insan sonra peygamberdir!

Tekfircilik: “Hristiyanların itikadına göre Hz İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip, Hz. Adem aleyhisselam ile zürriyetinden (soyundan) olan ‘bütün peygamberleri’ oradan çıkarmıştır.” (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 167) “Hz İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip Hz Adem’le ondan sonra gelen bütün peygamberleri oradan çıkardığına inanılır.” (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 8) “Kilise, Adem ve Havva da dahil olmak üzere tüm Eski Ahit’in doğru ruhlarının Mesih tarafından cehennemden cennetteki meskenlere (o zamana kadar sadece İlyas, Enoch ve ihtiyatlı hırsızın olduğu) getirildiğine inanır.” (themeformen.ru/tr/scabies/iisus-kogda-byl-mertv-tri-dnya-propovedoval-v-adu-shturm-ada-vseh) “İsa ‘öldürülüp’ cesedi kabre konulunca ‘ilah olarak’ cehenneme iner. Orada Adem, Nuh, İbrahim ve tüm peygamberleri çıkarır.” (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) “Aurelius Augustinus; ‘Tanrım, senin karşılığı hiç kimse günahsız değildir, 1 günlük bir bebek bile olsa’ demektedir.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Hristiyanlara göre her bebek günahkar doğar. Buna peygamberler de dahildir’ Peki, Baba tanrı ‘asli günah’ı af ettirmek için kendisine ibadet edilen bir tanrının kanına ellerini bulandırarak mı insanların kurtuluşunu amaçlamıştır? Günahı kurtulduğuna inanan Hristiyanın yapacağı daha ne kalmaktadır artık? Asıl mesele de çarmıhtan önce ve sonra hiç bir şey değişmemiştir! Hayat aynı hayat, kötülük aynı kötülük. Katolik bilgin J. Dheilly, ‘Dictionnaire biblique’ adlı eserinde, ‘Pavlus’un iddiasına göre, artık Mesih gelmiş olduğundan, şeriat/dini kurallar faydasızdır. Kurtuluşu şeriatı beklemek, tanrının bu iyiliğini ortadan kaldırmak olurdu.’ demektedir. Tanrı bunu insanlığın kurtuluşu için yapmışsa başta neden yapmamıştır? O zamana kadarki insanlar bundan mahrum kalmış olmadı mı? Sadece çarmıha gerilme efsanesine inandı diye böyle bir ebedi kurtuluş ödülü nasıl izah edilebilir? İnsanların inandığı tek tanrı öldürülünce, dünya üç gün tanrısız mı kalmıştır?

Kilise

Yuhanna, 20, 21-23’ten hareketle Kilise, Hz İsa adına iş yapma yetkisini kendisinde görür. Kilise kendini diğer insanlardan da ayırmıştır. ‘Mesih’e inanmayan insanlarda tanrı yoktur. Eğer böyle biri size gelirse, kendisini eve kabul etmeyin ve ona selam vermeyin. Ona selam veren, onun kötü işlerine hissedar olur.’ (II. Yuhanna, 9-11) Kendini sevgi dini olarak tanıtan Hristiyanlık tarih boyunca hem kendi aralarında kanlı mücadelelere girişmiş hem dünyayı kana (Haçlı seferleri, kolonileşme faaliyetleri, sömürü ve dünya savaşları gibi) bulamıştır. Her Hristiyan senede en az bir kere günah itiraf etmelidir. Kilise, Hristiyan azizleri, melekleri de ibadet ile tazim eder, yüceltir.

Katolikler, Trente konsili ile resim ve heykellere tazimi/yüceltmeyi, önlerinde diz çökmeyi, aslında temsil ettikleri Mesih ve azizlere ‘ibadet’ şeklinde anlaşılması gerektiği kararını vermiştir. (Glasenopp, Les cinq grandes religions, s. 347-348) Hristiyanlar, ayinlerde kullanılan ekmek ve şarabın bir sembol değil, bizzat ‘tanrının kendisinin olduğuna inanmakla’ sorumludurlar. Buna ‘La presence réelle’ esası denir. Kısaca ‘Hristiyanlık; bir kul olan insanı önce tanrılaştırıp, sonra onu zavallı şekilde öldürtüp, sonra da onu ekmek ve şarap içine sığdırıp yemek ve içmekle herkese tanrılık dağıtmak şeklinde’ özetlenebilir. İnsan olan papa’yı yanılmaz, yine insan olan papazların diğer insanları af etme yetkisi vermek ve makamlarını yükseltmek yetkileri, aslında onları bir çeşit tanrılaştırmaktır. Bu insanın insana tahakkümü ve çok suistimale yol açan bir durumdur.

“Hristiyanlıkta ruhanilerin din adamlarının yetkileri çoktur. Günah çıkartmışlar, kralları bile aforoz ederek din dışına itebilmişlerdir. Endüljans senetleri çıkartarak cennetten arsa satmışlardır.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 123) “Ruhaniler/din adamları vahiy alıyormuş gibi davranıyor ve hadlerini aşarak Allah’ın irade ve takdirine karşıyorlar.” (Kerim Aytekin, s. 127) İslam’da ise ruhbanlık yoktur. Ashab, Hz Muhammed’e bazı konularda, “Bu vahiy midir yoksa

sizin görüşünüz müdür?” (Hakim, el-Müstedrek, VII/177; Hişam, II/238; Köksa, I/III) Eğer izniniz olursa bu konuda bizim de bir görüşümüz var. derlerdi. (Kerim Aytekin, s. 124)

M. Luther'den önce Prag Üniversitesi rektörü Jean Hus ve Jerome, reform taleplerinde bulununca diri diri yakılmışlardır. İngiltere'de Thomas More, Katolik kaldığı halde, reform talebinde bulununca idam edilmiştir. M. Luther ise, af yetkisine karşı çıkararak ve papazların bekar kalmalarını reddederek ortaya çıkmıştır. Reform sonunda kilise mülklerine el koyma imkanına kavuşmayı amaçlayan prenslerce Luther desteklenmiştir. (Kerim Aytekin, s. 135) Lutheryanlığı seçen prens, Katolik kiliselerine ve mallarına el koyuyordu. Katolikler ve Protestanlar arasındaki savaşlarda Avrupa nüfusu 1/3 oranında erimiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son Hurafe Deizm, s. 165) “Luther'in en önemli destekleyicileri Almanya imparatorluğu ile anlaşmazlık içinde bulunan Alman prensleri idi ve bunların sayısı 500 kadardı. Kilise malları yağmalandı ve prensler de bu mallara el koydular.” (Kerim Aytekin, s. 135) “İspanya'da Engizisyon mahkemeleri çok sayıda Protestan'ı idama mahkum etti.” (Kerim Aytekin, s. 137) “Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi, Protestanlarda ceza verme gücüne erişir erişmez, bu gücü kullandılar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüştü.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 18) Zamanla olay iyice siyasi boyut kazanmış ve İngiltere kralı kilisenin başına getirilmiştir. Mezhepler arası, 1562 Vassy katliamı, 1577 Saint-Barthelemy katliamları gibi katliamlar olmuştur. Hristiyan mezhepleri içinde Tevrat'a en bağlı olan mezhep Protestanlıktır. (Adnan Odabaş, s. 40)

“Batı kendini, evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir. Hristiyanlık döneminde tanrı, İsa'ya indirgendi, İsa Kilise'de bedenleşti ve modern Avrupa, Tanrısı'nın bedeni olan kuruma karşı mücadele ederek var oldu.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 31, 39) İsa, kilisenin başıydı; kilise onun bedeniydi. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 146) Kilise, Tanrı ile Hristiyan topluluk arasında aracılık yapan bir kurumdu. (Adnan Bülent Baloğlu, s. 194) Yetkisini doğrudan İsa'dan aldığını iddia eden kilise, siyasi entrikalara da bulaşınca toplumdaki hizipleşme ve bölünmenin baş sorumlularından biri olup çıkmıştı. (Adnan Bülent Baloğlu, s. 214) “Dünyaca ünlü ilahiyatçılar, Vatikan'ın baskısından bıkararak, gizlice ilk İsa akademilerini kurmuşlardır. Yaklaşık 200 bilim adamı birlikte çalışarak İncil'i tartışmışlardır. ‘İncil’de yer alan sözlerin ne kadarı İsa'ya aittir? İsa bu sözleri söylemiş midir? Yoksa bunlar sonradan uydurularak kilise tarafından İncillere sokuşturulmuş mudur?’ İsa Semineri üyelerinin vardıkları sonuçları şöyle özetleyebiliriz: İncil’de yani Yeni Ahit diye bildiğimiz kitapta İsa'ya atfen anlatılmış olan yaklaşık 1500 sözden en iyimser bakış açısıyla sadece yüzde 20'si İsa tarafından söylenmiştir. Gerisi, ilk Hristiyanlar tarafından uydurulmuştur. İsa, Mesih olduğunu öne sürmemiştir. Mesih kelimesi, Christ kelimesinin Türkçesidir. 'Christ' aynı zamanda Hristiyan kelimesinin de köküdür. Christ kavramı, İsa'nın yaşadığı dönemde bir 'makamın' adıydı o kadar. İsa, kilise kurmamış ve her insanın Tanrı imanının göğüs kafesinde olduğunu söylemiştir. Kilise kurmayı düşünmemiş ve söylememiş olan İsa, bugün kiliseye bağlı kılınmıştır.” (Aytunç Altındal, Hangi İsa, 83-85)

Papa

1439 tarihli Floransa Konsili'nin tekid ettiği üzere, 'Katolik kilisesi dışında, kurtuluş yoktur.' görüşü Katolik alemine hakim görüşü ifade eder. Ortodokslar bölgesel iken, mezheplerden biri olan Protestanlar sayılamayacak kadar çokturlar. Papa XI. Gregorius 1378'de ölünce, bir İtalyan olan VI. Urbanus papa seçilir. Muhalif kardinaller ise seçimi hükümsüz sayarak VII. Clementis'i papa seçerler. Bu ikiliğe "Antipapa" ve "Büyük Nifak" adı verilmiştir. Fransa ve

İskoç Kralı, Portekiz ve bazı Cermen prensleri Avignon'daki anti-papayı desteklerken, Fransa'nın karşısındaki blokta yer alan Almanya, İngiltere, Macaristan, Lehistan ve Kuzey Avrupa devletleri de Vatikan'a sahip çıkmıştır. "Her iki papa da birbirlerini ve taraftarlarını aforoz etmişlerdir." Bu durum 1378'den 1417'ye kadar devam etmiştir.

2006 yılında Papa 16. Benedikt, "Muhammed'in getirdiği hiçbir yenilik yok. Sadece kötü ve insanlık dışı şeyler getirdi" sözlerine yer verdi. "İslam'da Tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok. İslami cihad, akla ve Tanrı'ya karşı" diyen Papa, İtalya'da büyük yankı yarattı. "Papa, Muhammed'in kılıcını aforoz etti" diye yazan La Repubblica gazetesi, konuşmanın Türklerin çok olduğu Almanya'da yapılmasına dikkat çekti. "Hristiyanlık ile akıl arasında sıkı bir bağ var" diyen Papa, İslam'da ise 'Tanrı kavramının çok soyut olduğunu' ve bu nedenle böyle bir bağın olmadığını söyledi." (Habertürk, 14.09.2006) Diyanet işleri başkanı prof. Ali Bardakoğlu: "Batıda İslam ile Hz Peygamberimiz'le ilgili değerlendirme ve kanaatler önyargılı, taraflı, objektiflikten uzak oldu. Kilise, İslam'ı rakip gördüğü için, hasmane, düşmanca tavır izledi. İslam önce haclı seferleri ile önlenmek istendi. Binlerce insan öldü. Sadece Müslümanlar değil, Ortodokslar, Yahudiler de öldü. 60 yıl İstanbul'u işgal ettiler. 'Kardinal külâhı yerine Şeyhülislam kavuğu görmek isterim' sözü bu dönemin dehşetini çok iyi anlatır. Bu kutsal savaş ve haclı savaş anlayışı Hristiyan din adamlarının genlerine işlemiştir. Papa'nın saldırgan, küstahlık dolu açıklaması da hem içindeki İslam'a karşı kinini, hem de o kutsal savaş ve haclı zihniyetini yansıtmaktadır. Bardakoğlu, Papa'nın "İslam'da tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok" sözlerine de şu yanıtı verdi: 'Bu sözde akıl yok ki ben Hristiyanlıkta akıl olduğunu anlayayım. Aslında kilise, akli devre dışı bıraktığı için batı aydınlanma süreci yaşadı, reform süreci yaşadı. Hristiyan kilise, insanların dindarlıklarına tahakküm ettiği için, yaratan ile fert arasına girip kutsalı adeta tekelinde tutup sömürdüğü için, insanların beyinlerine tahakküm ettiği için, kutsalı sömürdüğü için, batı reform süreci yaşadı. Batıdaki din karşıtlığının en büyük sorumlusu kilisedir. Akli devre dışı bırakarak kendi hiyerarşik yapılarını ve çıkarlarını öne aldılar. Üç tanrı inancını kilise icat etti. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu uydurdu.' Evrensel ahlakın, 'ötekinin kutsalına saygılı olmayı' gerektirdiğini vurgulayan Bardakoğlu, 'Bir din adamı, diğer dinin uygulanmasında yanlışlık varsa eleştirebilir. Teröre bulaşan Müslüman'ı eleştirsin. Ama bir dinin kitabına, peygamberine saygısızlık, ahlak sınırının ötesindedir. Bu eleştiri değil, küstahsızlıktır.' Batı insanının din konularına, 'teknolojik gelişmişliğin, askeri, ekonomik gücün yarattığı kendini beğenmişlik, ukalalık ve ötekini adam etmeci tavır içerisinde yaklaştığını' belirten Diyanet İşleri Başkanı, 'Gerçek medeniyet uzun menzilli silahlar üretmek, daha çok para kazanmak değil, 'insani değerlerde' yol alabilmektir.' dedi. (Sabah, 15/09/2006)

Türkiye'ye 'laiklik' övgüsü: Vatikan ‘din devletinin başı’ olan “Papa 16. Benedictus, Vatikan’ın Ankara Büyükelçiliği’nde yabancı misyon şeflerini kabulünde yaptığı konuşmada, Türkiye’nin laik rejim seçimiyle, büyük ve modern bir devlet olma yolunda önemli adımlar attığını söyledi.” (Milliyet, 29 Kasım 2006) Aynı Papa daha sonra laikliğe savaş ilan eder: ABD’ye 6 günlük tarihi ziyaret için adım atan ikinci Papa olan 16’ncı Benedict, Amerikalı 9 kardinal ve 350 rahibe hitaben yaptığı konuşmada laiklik tartışması başlattı.” Avrupa’da sanki ‘Tanrı yokmuş gibi hayatımızın her alanından dini çıkarmak için adımlar atılıyor.’ Bunun adına da laiklik deniyor. Bu çok tehlikeli ve din karşıtı bir laiklik anlayışıdır. Buna karşı ‘var gücümüzle savaş’ vermek zorundayız.” (Milli Gazete, 18 Nisan 2008) Papa: Laiklik Saldırganlaştı: 16. Benedict, laikliğe açık bir şekilde savaş ilan etti. Toplumsal uzlaşmanın sadece politikalarla sağlanamayacağını kaydeden Papa, dinin özel alana hapsedilemeyeceğine vurgu yaptı. (Haksöz Haber, 19.09.2010)

Hristiyanlıkta nesh; Tanrı ile irtibatlı ruhani lider Papaların hangileri yanıldı?!

Papa yanılır mı?

“İl Manifesto Gazetesi: Papa söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Papa 16. Benedikt bir konuşma yaptı. Bunu bir teoloji profesörü gibi yaptı. Papa olduğunu ve söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Şimdi İslam dünyası özür bekliyor. Bu, Papa’yı zor durumda bırakıyor. Çünkü bu ‘Papa’nın yanılmazlık dogması’na ters düşüyor. Haberde kullanılan ve Papa’yı ağlar gibi gösteren fotoğraf üzerine ise büyük puntolarla ‘O’nun hatası’ yazılması dikkat çekti. Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz ise La Repubblica Gazetesi’ne açıklamada bulunarak şöyle dedi: Papa tanrı adına konuşur. Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz ise La Repubblica Gazetesi’ne açıklamada bulunarak, “Papa her zaman ‘kutsal ruhlar tarafından yönlendirilir.’ Papa ‘direkt Tanrı adına’ konuşur. O basitçe iyiye yönelmek isteyen insanları diyaloga ve karşılıklı saygıya davet etti.” (Hürriyet, 17 Eylül 2006) Katoliklere göre Papa, havarilerin vekilidir. İsa’nın yeryüzünde görülen temsilcisidir. Vatikan I. konsili ile 1870 tarihinde ‘papanın yanılmazlığı’ dogmasını benimsenmiştir. 1870 yılında toplanan Vatikan Ruhani meclisi, Papa’nın yanılmazlığını ilan etmiştir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur s. 46, 48; Nadide Şahin, Hristiyanlık’ta ruhanlık anlayışı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2008, s. 19; Hatice Çiçek, Papanın Yanılmazlığı Meselesi Katolik Dünyada Nasıl Algılanmaktadır?, I. Türkiye Lisanüstü Çalışmaları Kongresi - Bildiriler Kitabı IV, s. 880; Wilhelm, Joseph and Thomas Scannell. Manual of Catholic Theology. Volume 1, Part 1. London: Kegan Paul, Trench, Trübner & Co. Ltd. 1906. pp. 94–100) Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz, ‘Papa direkt Tanrı adına konuşur.’ dedi. (Hürriyet:17.09.06) “Papa

yanılmaz bir otorite olarak kabul edilmektedir.” (Osman Cilacı, Günümüzün Dünya Dinleri, s. 84; Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) “Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, kutsal ruh aracılığıyla konuşmaktadır.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 65) "Aurelius Augustinus; 'Tanrım, hiç kimse günahsız değildir, bir günlük bir bebek bile olsa' derken, Katolik inancına göre papa yanılmaz ve yanıtılamazdır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12-13)

Asli günah: “Tatlı, masum bir bebeğin günahkar olduğunu hayal etmek zor, ama Kutsal Kitap çocukların bile günahkar bir doğaya sahip olduğunu gösterir. Ama Oğlu İsa'yı dünyaya göndermeyi seçen Tanrı'ya şükürler olsun. İsa günahsız yaşadı ve çarmıhtaki ölümü, günahlarımızdan dolayı hak ettiğimiz cezayı ödedi. Tanrı'nın bize olan büyük sevgisi, bize böylesine harika bir armağan -günah bağışlama armağanı- vermesinin tek nedenidir!” (izmirprotestan.org/p/cocuklar-gunahli-midir) "Çocuğun Hristiyanlıkta daha doğumuyla birlikte “asli günah” sebebiyle günahkar olarak vasıflandırılması" (Yasin İpek, yahudi ve hristiyan kutsal metinlerinde çocuk algısı, s. 256) inancına karşılık İslam'da her çocuk masum ve temiz doğar sonra tercihlerine göre günahkar olur veya masum kalır. (Buhari, cenaiz 92; Ebu Davut, sünne 17; Tirmizi, kader 5) Papa'dan cennet promosyonu: Vatikan, 'İslam'la rekabet' için '1000 yıllık vaftiz inanışını değiştirdi.' Papa'nın 'kararıyla' artık Hristiyan bebekler günahsız doğacak, bebekken ölmeleri durumunda direkt cennete gidecek. Papa 16'ıncı Benedict'in aldığı bu kararla bir anda yüzbinlerce çocuğun cennete gideceğini söylemesi, akıllara 11'nci yüzyılda Haçlı Seferleri için adam toplayan Papa Urban'un, sefere katılanların direkt cennete gideceğini açıklamasını getirdi. (Vatan, 05.10.2006)

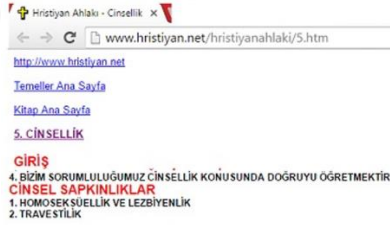
Evrim: "Darwin'e göre insan, diğer hayvanlardan daha ileri bir ileri safhaya sıçramış bir hayvandır. Darwin öldüğü zaman ise 'İngiliz Kilisesi' onu bir insana verilebilecek en büyük şeref payesi ile taltif edip, din adamlarının defnedildiği yere gömülmesine izin vermiştir." (Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 251, 253) Yıl 1996: Papa John Paul II, Evrim Teorisi ile Hristiyanlığın uzlaştırılabileceğini açıklamıştır, ama bunun Katolik öğretiler ile çelişmeden yapılması gerektiğini söylemiştir. (John Paul II, The Pope's Message On Evolution, Quarterly Review of Biology 72 Journal (1997), s. 377-383) Papa II. Jean Paul'un 1996 yılında Papalık Bilimler Akademisi'ndeki mesajı: "Yeni bilgiler bizi evrim teorisinin bir varsayımdan öte olduğuna inanmaya itti. Bu teorinin, çeşitli bilim dallarındaki bir dizi buluştan sonra, araştırmacılar tarafından giderek kabul edilmesi gerçekten 'hayranlık' uyandırıcı. Birbirinden bağımsız çalışmaların önceden kararlaştırılmamış, uydurulmamış, sonuçlarının aynı noktada birleşmesi, teorisinin lehinde bir kanıt olarak yeterli." Ve yıl 2005. Yeni Papa XVI. Benedict ise bu konuda daha da somut bir açıklama yaparak, Akıllı Tasarım teorisine çok paralel bir görüşte olduğunu ifade eder. İtalyan basınının duyurduğu, The Washington Post gazetesinin de verdiği habere göre, Papa, evreni "akıllı bir proje" (intelligent project) olarak tanımladı ve evrenin tarihini 'rastlantısal ve amaçsız bir süreç olarak gösteren sözde bilimsel görüşlere karşı olduğunu' vurguladı. (Basından, 10.11. 2005)

Beddua: İki bin yıldır Yahudilere beddua eden Hristiyan alemi, 1965 Vatikan II. konsili ile bundan vazgeçerler. (Concile Oecumenique Vatican II, s. 208-210,217)

Ateistler cennete: Papa Francis'in "Ateistler de cennete gider" sözleri İtalya'da tartışma yarattı. Bir milyar iki yüz milyon mensubu bulunan Katolik Kilisesi'nin baş temsilcisi Papa Francis'in ateistlere mektup yazarak diyalog çağrısında bulunması “Papa: Ateistler de cennete gidebilir” başlığıyla dünyanın birçok bölgesinde manşetleri süslerken, birçokları için de soru işaretleri doğurdu. (BBC, 15 Eylül 2013) “Papa: Ateistler Cennet'e gidecek, Vatikan: Ateistler Cennet'e gidemez. Papa Franciscus'un salı günü toplu ayininde "Tanrı hepimizi affetmiştir, hepimizi, İsa'nın kanı ile. Sadece katolikleri değil, herkesi. Ateistleri de" sözleri hristiyan aleminde ölümünden sonrasına ilişkin tartışmaları körüklemişti. Papa Franciscus'un açıklamasının ardından

Vatikandan düzeltme geldi. Rahip Thomas Rosica tarafından yapılan açıklamada 'ateistlerin cennete gidemeyecekleri' belirtildi. Thomas Rosica, "ruhun kurtuluşu için, Katolik kilisesinin varlığından haberdar olan insanlar kilisenin nüfusuna girmeleri gerekir" dedi." (T24, 26 Mayıs 2013) İtalyan La Repubblica gazetesi, Katoliklerin ruhani lideri Papa Francesco'nun "Cehennem yoktur" dediğini iddia etti. La Repubblica'nın kurucusu ve eski yayın yönetmeni Eugenio Scalfari: Kötü ruhlar? Nerede cezalandırılacaklar? Papa: "Cezalandırılmayacaklar, tövbe edenler Tanrı tarafından bağışlanır ve O'nu tefekkür edenlerin arasına girer. Tövbe etmeyenler ve bu yüzden bağışlanmayanlar ise yok olur. Cehennem yoktur, günahkar ruhların yok olması vardır." Bu sözlerin kimi kesimlerden 'tepki çekmesi ve tartışma yaratması üzerine' Vatikan basın ofisinden bir açıklama yapıldı. Açıklamada, "Söz konusu makalede alıntı olarak tırnak içinde verilen ifadeler, Papa'nın sözlerinin birebir dökümü olarak kabul edilemez" denildi. (BBC, 29 Mart 2018)

Aristo: Bir dönem Platoncu felsefeyi kabul ederek kutsamış, söz konusu kutsal felsefeye ters düşen Aristoteles'in Fiziğini 1209 da, Metafizik adlı eseri 1215'de yasaklamış olan kilise daha sonraları 13. yüzyılın ortalarına doğru Aristoteles/Aristo felsefesini kabul ederek bu kere onu kutsamış, Aristocu bilime karşı gelen herkesi ise ölümle cezalandırmıştır.

Eşcinsellik, zina: 'https://hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm' adlı internet sayfasında cinsel sapkınlıklar başlığı altında homoseksüellik, lezbiyenlik, travestilik sayılırdı. (Şimdi -19.9.2024- bu sayfaya girilmiyor! Ama ekran görüntüsü yukarıda ve internet sayfamızda! Arşiv üzerinden; web.archive.org/web/20070807120843/http://www.hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm) Sonra basına haberler düşmeye başladı: "Katolik kilisesi boşananlara kapılarını açtı, eşcinseller hâlâ girişte bekliyor." (Sputnik, 09.04.2016) Çok beklemelerine gerek kalmaz: Papa Francesco, aile, evlilik dışı birliktelik ve eşcinsellere yönelik katı tutumu nedeni ile kiliseyi eleştirdi. (8.4.2015) "Katolik Kilisesi'nden tarihi onay: Eşcinsel çiftler kutsanabilir. Heteroseksüel evliliğin "kutsallığı" ile eşcinsel çiftlerin kutsanmasının karıştırılmaması gerektiğini de ekleyen Papa Francis, rahiplerin "duruma göre" karar vermesi gerektiğini ifade etti. Katolik Dünyası'nın ruhani lideri Papa Francis rahiplerin eşcinsel çiftleri kutsayabileceğini açıkladı." (Euro News, 19/12/2023) Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco: 'Eşcinsellik suç değil' Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, 'Eşcinsellik suç değil' dedi ve LGBT karşıtı yasaların 'adil olmadığını' söyledi. (BBC, 25 Ocak 2023) "Papa Francis, rahiplerin eşcinsel çiftleri kutsamasına izin verme kararına yönelik eleştirilerde "ikiyüzlülük" gördüğünü söyledi. Bu açıklama Papa'nın eşcinsel evlilikleri kutsama kararına gelen tepkilere ilişkin yaptığı en sert ifadeli savunma oldu." (NTV, 7.2.2024) Ve sonuç: "Katolik Kilisesi'nde bir ilk. Polonyalı rahip eşcinsel olduğunu açıkladı. Vatikan'da önemli görevler yürüten 43 yaşındaki Polonyalı rahip Krzysztof Charamsa, eşcinsel olduğunu açıkladı. Papa'nın son olarak, geçen hafta ABD seyahati sırasında eşcinsel bir çiftle özel bir görüşme gerçekleştirdiği ortaya çıkmıştı." (Hürriyet, 3 Ekim 2015) "70 yaşındaki Papa, "Zina günahların en büyüğü değil. Bunun sebebi de bedensel bir günah olması. En önemli günahlar kibir ve nefret" dedi." (sözcü, 10.12.2021)

Evlilik: "Evlenmek için rahiplik cübbesini geri verdi. Lyon'da Sainte-Blandine Kilisesi'nde görevli David Grea isimli rahip evlenmek için görevini bıraktı." (Euro News, 20/02/2017) "Evlî papaz devrimi. Hristiyanlığın Katolik mezhebinde, rahiplerin evlenmesine izin verilmiyor. Papa, artık

evli kişilerin de din adamı olarak görevlendirebileceğini açıkladı.” (Karar, 11.3.2017) “Eski Papa'dan yeni Papa'ya: Rahiplerin evlenmesine izin vermeyin. Katolik Kilisesi'nin eski ruhani lideri 16. Benedikt, Papa Francis'in "bazı rahiplerin evlenmesine sıcak bakma fikrini" eleştirerek bu eylemi "şeytani yalanların" bir etkisi olarak niteledi.” (Euro News, 13/01/2020) “İspanya'da ilk evli rahip İspanya'da evli ve iki çocuklu bir kişi ilk kez Katolik bir rahip olarak cüppe giydi.” (BBC, 22 Ağustos, 2005) Madem bu iş oluyordu, 1700 senedir neyi beklendi?! “Pederlerin günahları. Konunun, Amerikan toplumunu en rahatsız eden boyutu, kilise ve ona bağlı yurt, hastane, sosyal hizmet merkezi ve okullarda çalıştırılan görevlilerin, çocukları istismar ettiği bilindiği halde buna göz yumulması ve suçu işleyenin işine son verileceğine, olayın gizlenerek, görevlinin bir başka kilise, yurt ya da okula, hatta bir başka ülkeye tayin edilmesi olmuştur. 2002’de ABD genelinde patlayan skandal, Boston Başpiskoposluğu’nun 550 kişiye 85 milyon dolar tazminat ödemesiyle sakinleştirilmiş, peder John Geoghan’ın çocukları istismar ettiğini bildiği halde, onu görevden almayıp, başka yere tayin ettiği ortaya çıkan Kardinal Bernard Francis Law istifa etmişti. 2004’te, Orange kilisesinin 90 mağdura ödediği 100 milyon dolar, geçen yıl beş ayrı kilisenin 360 kişiye ödemek zorunda kaldığı milyonlar ve geçen ay Portland Başpiskoposluğu’nun 175 kurbana ödediği 52 milyon dolar, ABD’nin Katolik kiliselerini birer birer iflasa götürüyor.” (Sevil Atasoy, Hürriyet, 22.7.2007) Belki azalır bu evlilikler sayesinde!

“Kilise Galile’yi mahkum ettiği zamanda yanılmıştır, itibarını geri verdiği zamanda.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam’ın Güler yüzü, s. 19) “Aradan 20 asır geçtikten sonra kilisenin Hz Meryem’i göğe kaldırılması dogmasını ilan etmesi ve Hristiyanları buna inanmaya zorlamaya karar vermesi.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam’ın Güler yüzü, s. 45) de çelişkilidir.

Jeanne d’Arc: D’Arc’ı yargılayan Beauvais piskoposu Pierre Cauchon onu büyüyle uğraşmakla suçlamış ve mahkemenin kararıyla odun ateşinde diri diri yakılmasına karar vermiş ve henüz 19 yaşındayken 30 Mayıs 1431 tarihinde Rouen kentinde 10.000 kişinin toplandığı Vieux-Marché meydanında diri diri yakılmıştır. İşin ilginç, ölümünden 490 yıl sonra öldürme kararını veren aynı kilise tarafından azize ilan edilmesidir.

Kilise hata yapıyorsa onu yöneten baştaki Papa bunun sorumlusudur! Papa, tanrı olan Kutsal Ruh ile de irtibatlı olduğuna göre, hata silsilesi yukarı doğru çıkmaya devam eder!

Bu ekonomi bakanı Papa tarafından atandı ama çocuk istismarcısı çıktı. Bu mu tanrı ile irtibatlı ruhani lider? İrtibatlı ise irtibatlı olduğu kim veya ne?

“Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell (Euronews, 29.02.2016) cinsel tacizden suçlu bulunduktan sonra da Papa ile buluştu. (Milliyet, 12.10.2020) Çocuklara cinsel tacizden suçlamasıyla da yattığı cezaevinde 81 yaşında öldü. (Cumhuriyet, 11 Ocak 2023) “Sağlık nedeni ile emekli olan Papa 16. Bededikt, halefi Francesco ile bir araya geldi. Ancak buluşmada yeni papa için ‘Bu kim?’ dedi.Yaşlı eski papa tedaviye alındı.” (Takvim, 11.5.2013)

Tanrı tarafından kendisi ile konuşması için özel seçilen Papa Benedict, 1977 ile 1982 yılları arasında Münih ve Freising başpiskoposu olarak görev yaptığı süre boyunca, oradaki Katolik din adamlarının istismarına ilişkin Kilise tarafından yaptırılan bir raporun yayınlanmasının ardından eleştirilere maruz kaldı. Raporda, görevdeyken kendisinin, görevde olduğu süre boyunca meydana gelen küçüklerin dahil olduğu dört cinsel istismar vakasından haberdar edildiği ancak harekete geçmediği ortaya çıktı. (CNN, 31.12.2022) Demek ki, kendisi ile konuşulan her kim ise, geçmiş siciline ya önem vermedi ya da habersizdi!

nedir? Çünkü yukarıda papa örneklerinde gördük, göreceli bir kavram kötülük papa nazdinde. Ayrıca hem seçimi yapanlar hem kutsal ruh bu günahlara neden izin vermiştir? Kötü olmayanları da aşağıda göreceğiz zaten! Şimdi gelelim ‘nadir olan’ kötü papalardan bir kaçına: Papa Liberius (M.S. 352-366): Bu Papa görevden alındı; çünkü İmparator II. Konstantin’in baskısıyla “Oğul’un Baba ile aynı değil benzer özde” olduğunu söyleyen yarı-Ariusçu iman ikrarını ve Aziz Athanasius’un mahkumiyetini onaylamaya rıza göstermişti. (Aziz Athanasius, Arius Yanlılarının Tarihi E41, Sozomenou Ecclesiastic History D 8-11) Papa I. Onorius (M.S. 625-638): Bu Papa yanılmaz olmamakla kalmadı, "Monotheletism" (Mesih’te insani ve Tanrısal olmak üzere iki ayrı irade yerine tek bir irade olduğu inancı) denen öğretiyi benimsedi, sonra lanetlendi ve İmparator huzurunda bizzat Roma’daki yeni Papa Agathon tarafından suçlandı. (Sergios, Theodoros, Cyrus, Petrus, Pyrrhus and Paulus, Kanun 13, 16 18) Bu papa daha sonra Papa II. Leo tarafından da lanetlenmiştir. (Charles J. Hefele, "A History of the Councils of the Church", Edinburgh: Clark, 1896, Cilt V, s. 181-187) Papa IV. Innocentius (M.S. 1243-1254): Bu Papa, sapkın öğretiyi taraftarlarına Engizisyon mahkemesi tarafından işkence edilmesini dinsel bir uygulama haline getirdi ve ondan sonra gelen Papalar da resmi mühürleriyle sapkınların yakılmasını onayladılar. Ortodoks Papa III. Leo (796-816) “ve oğuldan” ibaresine inatla karşı çıktı. Papa IV. Sergios (1009-1012) ise “ve oğuldan” sözcüklerini keyfi bir şekilde İznik İman Kanununa ekledi. Papa VI. Pavlus, Azize Barbara gibi pek çok azizin isimlerini Azizlerin Latin Kitabından çıkardı. Böyle yaparak sadece Kilisenin kutsal geleneğini değil, kendinden önce görev yapmış tüm Papaları da hiçe saydı. İki sene beş ay dört gün boyunca Papalık tahtında oturan Papa 8. Joan’ın, 855 yılında Aziz Petrus Kilisesi’nin dışında kortej halinde yapılan dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca çocuğunu doğurdu, kadın olduğu ortaya çıktığı içinde orada hemen çocuğu ile birlikte öldürüldü. Joan’ın ismi daha sonra papalar listesinden de silinecektir! 17 yıl sonra başka bir papa Joan adını alınca, ona dokuzuncu değil, sekizinci Joan adı verilir ve sıralamanın namusu kurtarılır. “Cadı avı ile yakılan kadın bilançosu 200.000 ile 2 milyon arasında gezinen bir rakamla literatüre girmiştir. Fransız bilim adamı La Peyrere’e, "kuzeyde niçin bu kadar büyücü var?" diye sorulunca, "şundan ki, hakimler büyücünün mal varlığına sahip olmaktadır." Şeklinde cevap vermişti. Bilge otacı (otlardan ilaç yapan, şifacı) kadınlar da cadı olarak tanınmışlardı.” (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 71) “Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması, Katoliklik dışındaki mezheplerin baskılanması için” kurulan engizisyon konusuna, haçlı seferlerine, II. Dünya savaşı sırasında naziler ile olan ilişkileri, çocuk tacizlerini gizleme, tacizci sapık piskopos, papazları korumaları, sadece 33 gün Papalık yapabilen I. John Paul’un ani ölümü (Vatikan uzmanı araştırmacı David Yallop’un belgeleriyle açıkladığına göre bu Papa, Vatikan’ın içindeki bir "Konspirasyon=Fesat Örgütü" ile "P2Mason Locası’nın ortak girişimiyle öldürülmüştür.) Opus Dei’den (Tanrının İşleri) Malta Şövalyelerine ve en son kara para aklamaya ile ilgili suçlamalar hatta son zamanlarda ancak gündeme gelebilen cinsel istismar suçlamaları... Bunların hepsine nadir denebilir mi?

“Vatikan Bank Paranın Günahını Çıkartıyor. Vatikan Bankası mali cenneti yeryüzünde kurmaya aday. Kurulduğu günden bu yana Nazi altınlarını saklamaktan karapara aklamaya birçok iddiayla karşı karşıya kalan Vatikan Bankası hakkında yüzlerce soruşturma açılmış durumda.” (Radikal, 17 Mart 2013) “Yeni Papa, seçilir seçilmez delikli koltukta testis kontrolünden geçecek. Kardinallerin en yaşlısının, yeni seçilecek olan Papa’nın -ayıptır söylemesi- testislerini muayene ettikten sonra Latince ‘Duo testis bene benedat!’ yani ‘İki adet testisi var, uygundur!’ diye müjde verip yeni ruhani liderin ‘erkekliğini’ dünyaya ilan edecek.” (Hürriyet, Murat Bardakçı, 3 Nisan 2005) “Yeni Papa Francis döneminde "arınma yolunu seçen" Vatikan kara para aklamayı kabul etti.” (Sabah, 24.5.2013) Eski papalar arınmama yolunu mu seçmişti acaba? “Ortodoks Ermeni Vakfı arazisinde 25 milyonluk komisyon kavgası İstanbul Ermeni Cemaati, eski Patrik Vekili Aram Ateşyan’ın da adının geçtiği milyonluk komisyon skandalıyla çalkalanıyor.” (Vatan, 29.07.2017)

İlginç bir durum: Papa 16. Benediktus görevinden istifa etti! (15 Şubat 2013) Ama şöyle bir ilginç detay var ki O, "Tanrının yeryüzündeki temsilcisi" idi ve "ölüm şartı ile seçilmişti, ölmeden görevinden ayrılamazdı!" O sıradan bir devlet memuru değildi. Bir insan nasıl tanrı ile irtibatlı olduğu görevinden istifa edebilir ki? "Bin yıllık iddiadan dönüş. Vatikan İsa'nın yeryüzündeki temsilcisi olma iddiasından vazgeçiyor." (Gazete Vatan, 19.11.2007) Ya 1000 küsur yıllık geçmiş ve iddialar, inançlar mı yalan ve sahte? Lütfen dikkat! Bunlar 'nadir kötüler arasında' sayılmayan papalar!

Papa bir puttur: Woltaire, "Papa bir puttur." der. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 10, 130) Kendisi sıkı bir Hristiyan olan tarihçi Arthur Weigall, 1924 yılında yazmış olduğu "Hristiyanlığımızdaki putperestlik" isimli eserinde, "Hristiyan doktrinlerinin putperest kaynaklardan alındığına inanmaktayım, bir kimse kilise hakkında 'eski putperest tanrıların son kalesi' dahi diyebilir. İsa tarafından dışarı atılan eski tanrılar tekrar nüfuz ettiler. Hristiyan çağından çok önce haç, tapınma nesnesiydi. Attis'e tapınma İsa'ya tapınmaya dönüşmüştür. İzis, Osiris ve Horus büyük Mısır teslisidir, antik Tanrı İzis'in heykelcik ve resimleri Meryem Ana ve çocuğuna dönüşmüştür. Putperestleşen Hristiyan adeti açıkça, yamyam özelliği alarak eklemek ve şarabın İsa'nın gerçek eti ve kanı olma fikrini geliştirmiştir" demektedir. Servetus 'teslis'in hataları' isimli kitap yazdığı için 26 Ocak 1553 tarihinde Cenova'da yakılarak öldürülür. (Ural, s. 43-44) Jeanne D'arc, papazlar tarafından yakılmış, papalık ancak 1920 yılında onu Aziz ilan etmiştir. (Ural, s. 59) Hristiyanlığın bininci yılına doğru papalık, "1000. senesinde kıyamet kopacak" diye ilan etmiş, cahil haktan büyük paralar toplamıştı. (Ural, s. 63) 11. yüzyıldan evvel Roma kilisesine bağlı rahipler evlenebiliyorlardı. (Ural, s. 77) Sadece Meryem değil, annesi olarak kabul edilen 'Sant Anna'da bakire iken Meryem'i doğurmuştu' ama 18. yüzyıla kadar hiçbir Hristiyan böyle bir doğumdan haberdar olmamıştı. Papa "Ben yaptım oldu" demişti. (Ural, s. 67) Haçlı seferleri, papaların gözetim ve teşvikleri ile yapılmıştır (Ural, s. 51, 108-113) Haçlı seferleri sonucunda Müslümanlar, Bizanslılar ve Yahudiler çok zarar gördü, haçlıların kılıcından sadece Müslümanlar değil Yahudiler özellikle Ortodokslar nasibini aldı. Marciout'lu Petrus 1269 yılında miknatis ve pusulayı Fransa'ya getirmiş, 50 yıl sonra 1320'de İtalyan F. Gioja sözde pusulayı keşfetmiştir. Damascus, 'De Haeresibus' da, Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişinin kendisine yardım ettiğini ileri sürmüştür. Jean Damascene (Dimeşki) Müslümanların şeytanın yanı sıra Jüpiter, Apollon ve Mahon isimli puta taptığını ileri sürmüş ve Müslümanlar için Mahon, şeytan ve Apollon üçlemesini kurgulamıştır. (Ural, s. 118-120) Günümüzde papalık her bakımdan dünyanın en küçük devleti olmasına rağmen, çok büyük gelirleri olan gayrimenkul varlıkları elinde bulundurmaktadır. (Ural, s. 52) İşkenceyi resmileştiren engizisyon şüpheli şahısları yakalıyor, onları zorla itiraf ettirip sonunda yakıyor ve mallarını el koyuyordu. (Ural, s. 70) Papalık tarihinin istisnai faziletli papaları da mevcuttur ama papalık süreleri '3 gün, 4 ay 4 gün, 6 ay, 6 ay 20 gün, 12 gün' gibi sürelerle kısıtlı kalmış, çoğu da kardinaller tarafından zehirlenmiştir. (Ural, s. 83, 85) Orta Çağ'da Hristiyanlar yıkanmamakla övünürlerdi. Doktor A. Brayer, yazdığı kitapta Müslüman ve Hristiyanların arasındaki temizlik farklarını aktarır ve "bir taraf ne temiz ne hoş, öbür taraf pislik, bit, pire ve pis koku içinde" diye yakınırdı. Nietzsche de, Deccal isimli kitabında aynı konulara değinmiştir. Endülüs Emevi devleti bir asker devleti değildi, dileyen Avrupalılar Endülüs'e serbestçe gelir, emniyet içinde ülkeyi dolaşabilir, ilaçtan ticaret ve sanayiye istediklerini alırlardı. (Ural, s. 87-88) Nietzsche, İspanya'daki İslam medeniyetini över ve "Haçlıların bir kültürle savaştılar ki, daha bizim 19. yüzyılımız bile onun karşısında pek fakir, pek geç kalsa gerek. Haçlıların tek istediği doğunun zenginliği idi. Yansız olalım, en azından Haçlı seferleri yüksek bir korsanlıktan başka bir şey değildir." demektedir. Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan alim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. (Ural, s. 90) Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir. Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada Cebelitarık

Boğazi'nin karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara katiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler veriyordu. (Ural, s. 92) Engizisyon mahkemesi 18 sene içinde 24.000'den fazla Müslüman'a idamına karar vermişti. Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştır. Gustave le Bon, "Hristiyanların Müslümanlara karşı yaptıkları her cins ve şekildeki işkencelerin detaylarını okurken titrememek mümkün değil" diye yazıyordu. (Ural, s. 93) Fransız Calvin, Meryem Ana ve azizleri tapma gibi törenleri kabul etmiyordu ki, bu nedenle pek çok Calvin'ci yakılmıştır. Saint Barthelemy katliamında 70.000 kalvinci, Katoliklerce öldürülmüştür. 1618 yılında ünlü 30 yıl savaşları başlar, savaşların sonunda pek çok Avrupa ülkesi laikleşir. (Ural, s. 97-98) Papalıkta sorun, işkenceyi üstelik sistematik ve mevzuatı var olacak biçimde, dönemin en yüksek kamu otoritesince yapılır hale getirmesiydi. Tarihte 3 büyük engizisyonundan bahsedilir: Orta Çağ, İspanyol ve Roma engizisyonları. İspanyol engizisyonundan amaç Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması idi. (Ural, s. 100) Gerbert, İslam alimlerinden aldığı eğitimin yardımıyla Hristiyan dünyasının başına Papa 2. Silvertes olarak geçecekti. (Ural, s. 90) Sadece kardinaler papa olabilir. Bugüne kadar Vatikan'da görev yapan papa sayısı 266'ya ulaşmıştır. (Ural, s. 127) Fransa'da sadece 2003 yılında Müslüman olanların sayısı 30.000 ile 40.000 arasında artmıştır. Latin Amerika'da her saat başına 400 kişi, bağlı olduğu kiliseden ayrılmaktadır. 840 milyon Katolik Hristiyan'ın yalnızca %1'i yani, 9 milyonu pazar ayinlerine katılmaktadır. (Ural, s. 129)

Vatikan

Günümüzde Vatikan diye bilinen yerleşim alanı yeryüzündeki tek "Tanrı-Kenti" statüsündedir. Vatikan bu özelliği nedeniyle "Kutsal-Kent"'tir. Bu Tanrı-Kent aynı zamanda bir "Devleti" içinde barındırır. Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Vatikan'ın gelirleri başta her ülkedeki Katoliklerden kesilen Kilise Vergisi; Aidatlar; Bağışlar; Şirket Gelirleri; Hisse Senedi-Tahvil-Bono gelirleri; Bankacılık ve Faiz gelirleri; hediyeleşim eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Basın yayından elde edilen reklam gelirleri de epeyce tutmaktadır. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayrimenkulü vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kâr getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de kârlı yatırımları ve ortaklıkları vardır. Vatikan'ın gelir kaynağından en ilginç olanları da, Hristiyanlığı temsil eden kişileri, örneğin İsa'yı, Meryem'i, azizleri veya sembollerini (Haç gibi) pazarlayarak kazandığı paralardır. Bu açıdan bakıldığında 'Vatikan'ın kendi Tanrısı'nı (İsa) ve dinini en iyi pazarlayan holding olduğu' apaçık görülmektedir! (Hürriyet, 28.11.2006; Yeni Mesaj, 19.12.2000)

Vatikan'ın gelirleri sadece bunlar değildir. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayri menkulü vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kar getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de karlı yatırımları ve ortaklıkları vardır. Bu güç nedeni ile de Vatikan'ın içinde sürekli bir mücadele yaşanmaktadır. Vatikan'da etkileri ve güçleri tartışılmayacak başlıca altı akım vardır. Bunlardan ikisi "Laik", dördü "Dinsel" niteliktedir. Laikler Opus Dei (Tanrı'nın İşleri) ile Malta Şövalyeleri'dir. (Tanrı'nın İşleri) adlı gizli örgüt 2 Ekim 1928 de Madrid'te kurulmuştur. Kurucusu sıradan bir papazdı. Adı Jose Maria Escriva de Balaguer Albas'tı. Escriva, Diktatör Franko'ya çok yakın bir din adamıydı. Opus Dei vargücüyü onu destekledi. Karşılığında da Franko Kabinesinden 10 Bakanlık aldı. Halen Opus Dei'nin dünyada 428 üniversitesi ve sayısız okulu vardır. Peru, Kolombiya ve Guatamala'da yatırımlara başlamıştır. Daha sonra da Şili de General Pinochet ile temas kurmuştur. Bu diktatörü de sonuna kadar desteklemiştir. Opus Dei önderi Escriva, Papa yaptırdığı 2. John Paul tarafından ölümünden 15 yıl sonra aziz yapılmak için sırada bekleyen 2000 kişinin önüne geçirilmiştir. Normal olarak 300 yıl beklenmesi gerekirken Escriva 15 yılda aziz olma yoluna girmiştir. Vatikan'ın iç siyasetinde ve çekişmelerinde dört dinsel akım etkili olmaktadır. Bunlardan birincisi, Dominiken tarikatıdır. Dominikenler, "Önce Kilise" diyen tarikattır. Orta Çağ'ın Engizisyon Mahkemeleri'ni bunlar kurdurmuş ve milyonlarca insanı -özellikle de cadı diye nitelendirdikleri kadınları- yaktırmışlardır. Dominikenler'in tam karşısında Fransiskan tarikatı vardır. Bunlar içinse önce Roma'daki Kilise değil, "Önce Hristiyanlık" gelir. Fransiskanlar yoksullardan yana, din adına karşılıksız çalışan keşişler topluluğudur. Üçüncü topluluk Fransiskanlar kadar çalışkan ama Dominikenler kadar acımasız olabilen Cizvitler tarikatıdır. Bunlar için önemli olan ise "Papalık Makamı"dır. Papaları yücelten Opus Dei ile Papalık Makamı'nı yücelten Cizvitler kavgalıdır. Cizvitler en hızlı misyoner örgütüdür.

729

"Avrupa mantığı putperest ve pragmatisttir. Tanrısına bile bu gözle bakar. Dini inançlar, biyolojik duygularına hitap ederse doğrudur. Kiliselerde müzik, ibadet yerine geçer ve cinayet dahil her günah, günah çıkarmayla affedilebilir. Karnavalları da cinsel duygularını doyurma güdüsüne dayalıdır. Ağzlarından düşürmedikleri sevgi ise, cinsler arası şehvetten başka bir şey değildir. Yardım kampanyaları bile kadınların verdiği çıplak pozlarla gerçekleştirilir. Böyle bir dine mensup oryantalistlerin, 'doğmamış, doğrulmamış, eşi dengi olmayan, gücü her şeye yeten, şarabı, alkolü, ahlaksız ilişkileri yasaklayan bir tanrıyı, sarhoş ve daracık beyinlerine sığdırabilirler mi?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 207-208)

Vatikan Bankası kara para aklıyor iddiası

Roma Cumhuriyet Savcılığı'nın soruşturma raporunda, Din İşleri Enstitüsü (DİE) adı altında faaliyet gösteren Vatikan Bankası'nın diğer bankalarda yaptığı kimi transfer işlemlerinde AB ülkelerinde kara para aklamayı önlemeye yönelik kuralları çiğnediği belirtiliyor. 21 Ekim 2019

Vatikan Bankası'nın kara para aklama işleminde kullandığına ilişkin kuşkular güştendi.1997'de Tanrı'nın Bankası lakabıyla tanınan Kardinal Marcinkus masonlarda ilişkileri bir bankanın iftinasına neden olmuştur

Papa Francis, Kutsal Perşembe ritüelinde kadınların ayaklarını yıkadı ve öptü. Papa Francis, 'hizmet ve tevazu anlayışını' vurgulamak amacıyla gerçekleştirdiği Kutsal Perşembe ayını sırasında, Roma'daki bir hapishanede 12 kadın mahkûmun ayaklarını yıkadı ve öptü. Papa Francis, kadınların çıplak ayaklarından birinin üzerine su döktü ve küçük bir havluyla kuruladı. Daha sonra her bir ayağı öperek kadınlara gülmüştü. (Euro News, 29/03/2024)

Vatikan Bankası'nda kara para soruşturması. (T24, 21 Ekim 2010) Vatikan'a şok soruşturma Vatikan Bankası'nın diğer bankalarla yaptığı kimi transfer işlemlerinde AB ülkelerinde kara para aklamayı önlemeye yönelik kuralları çiğnediğini ortaya çıkı. (Dunya.com, 21 Ekim 2010) Vatikan Bankası'nda sahtekarlık girişimi. Adı sıklıkla yolsuzluk ve kara para aklama gibi skandallarla anılan Vatikan bankası IOR, bu kez de milyarlarca Euro tutarında bir sahtekârlık girişimine sahne oldu. (BBC, 30 Mart 2014) Vatikan'ı sarsan yolsuzlukla ilgili biri kardinal toplam 10 kişiye yargı yolu. Vatikan'da biri kardinal olmak üzere 10 kişi hakkında 'zimmete para geçirme' ve 'kara para aklama' gibi suçlardan düzenlenen iddianame kabul edildi. (Euro News 03/07/2021) Vatikan, AB kurallarını çiğnedi, savcılık kara para incelemesi başlattı. (Hürriyet, Ekim 22, 2010)

Nadir olan kötü papalar arasında bulunmayan bu Papa herkesin önünde yıkama yapsa da, gizlice yıkayıp akladığı kirli para ve ilişkiler nasıl temizlenecektir acaba?! İyi ki Kutsal Ruh bunlardan habersizdir! Habersiz ise sorundur, haberdar ama papayı uyarmadı ise (!) daha büyük sorun!

Faşist sosyalist lider Mussolini papa ile anlaşır ve 1929 Laterano Anlaşması ile Vatikan Devleti kurulur. Vatikan'ın ve Papalığını tarihi sayısız cinayet, entrika ve skandallarla doludur. Mesela iki önceki papa I. John Paul, 33 gün Papalık yapabilmiş sonra öl-dürül-müştür. Vatikan'ın içinden çeşitli ulusların -başta Fransa, Polonya ve Almanya- istihbarat örgütleriyle birlikte çalışan Kardinaller çıkmıştır. Bunlardan bazıları daha sonra Papa yapılmışlardır. Örneğin 1978'de eceliyle ölen Papa 6. Paul, gizli istihbarat örgütleriyle içli dışlı olmuş bir Kardinal olarak tanınıyordu. Vatikan, Dünya'da devlet çapında örgütlenebilmiş ilk Fundamentalist Tanrı-Krallığıdır. Papaların Vatikan'a geçişleri 1377 yılında, Avignon'daki Papaların sultanının yıkılmasından sonra olmuştur. "Papalık seçimlerinde Vatikan'ın tüm iç dengeleri ve uluslararası siyaset çok önemli bir yer tutar." Gerçi inanca göre Papa'yı Kutsal Ruh seçiyordur ama gerçekte CIA'sından KGB'sine ve MOSSAD'a kadar tüm istihbarat örgütleri de Kutsal Ruh'un seçiminde parmak oynamaktadır. Dünyanın en küçük devletinin hükümdarı olan Papa, aynı zamanda bir milyar Katolik'in ruhani lideridir. 0,44 kilometrekarelik araziyle ve 1000 nüfusuyla dünyanın en küçük devleti olan Vatikan, gizli örgütler, masonik ilişkiler, cinayetler ve kirli para aklama gibi kavramlarla hep yan yana olan bir merkez olmuştur. 1054'te birbirine eşit olan iki patrik, İstanbul ile Roma patrikleri birbirini aforoz etmiştir. Bundan sonra Hristiyanlar Katolik ve Ortodoks olarak ikiye ayrılmıştır. Katolikler, Roma patriğini ruhani lider kabul eder. IX. asırda en güçlü barbar kavimlerinden Frankların kralı Büyük Karl'ı Roma İmparatoru ilan etme karşılığında Papa, Roma civarında cismani iktidar kurabilmiştir. Halka, mahsulün 1/10'unu kiliseye vermeleri zorunlu kılınmıştır. Zamanla Haçlı seferlerine teşvik etmekten, Engizisyon Mahkemeleri ile insanları yaktırmaya, aforoz etmeden kralları interdit (dışlama) cezası vermeye birçok yetkiyi bünyesinde toplamıştır. Papa III. Innocentus (1198-1216) kendisini bütün Hristiyanların, hatta kralların hükümdarı bile ilan edebilmiştir. 1309'da Fransa kendi papasını seçtirir. Sonunda da Avignon ve Roma'da oturan, birbirlerini aforoz eden iki papa ortaya çıkmıştır. 1377'de ise bütün piskoposlar toplanıp, iki papayı azletmiş ve Roma'da oturan yeni bir papa seçmişlerdir. 1530'da ise Almanlar papaya kazan kaldırmış ve süreç sonunda Protestanlık ortaya çıkmıştır. (1648 Vestfalya Kongresi) Aziz Papa gizli örgüt üyesi çıktı. Vatikan'ın "aziz" ilan ettiği Papa 23. Jean'ın, İstanbul'da görev yaptığı sırada İlluminati adlı gizli örgüte üye olduğu ileri sürüldü (Milliyet, 6.9.2000)

Skandallar, kitaplar dolduracak kadar boldur kilise tarihinde. Geçmiş asırlarda dönemin önde gelen isimleri tarafından yazılmış Vatikan değerlendirmeleri ağır suçlamalarla doludur. Bu kalemler tanık oldukları pek çok yakışıksız olay naklederler. Bu bakımdan yakın zamanda Amerika'daki Katolik kilisesinin bir dizi çocuk taciziyle gündeme gelmesi ve çok sayıda rahibin görevden uzaklaştırılması skandallar zincirine eklenen son halka olmanın ötesinde anlam taşımaz. Ama tarih, Roma kilisesi söz konusu olduğunda sadece bu tür 'hazcı tablolarla' değil öldürülen papalarla da Vatikan'ı kaydeder. Bugüne kadar görev yapmış 264 papanın önemli bir kısmı komploya kurban gitmiştir. Bunun en yakın örneği 1978 Ağustos'unda papalık makamına seçilip 33 gün sonra öldüğü açıklanan I. John Paul'dür. Geçmişte de VIII. Urbanus, XIV. Clement gibi zehirlenerek öldürüldüğü söylenen papalar vardır. Uzmanların gözünde VIII. Urbanus'un katili, halefi papa X. Innocent'tir. X. Innocent'in yolsuzluk ve cinsel sapmayla suçladığı VIII. Urbanus'u öldürdükten sonra dini bir konseyde yargılatıldığı ve suçlu bulunması üzerine cesedini mezarından çıkartıp elini kestirdiği anlatılmaktadır.

Yeni papa işkenceyi kutsamış. Papa Francis ABD destekli cuntanın işkencelerine göz yummuş! (18.3.2013) Papa Francesco'nun İlk İcraatı. Emerit unvanıyla emekliye ayrılan Papa 16. Benedikt'in görevdeyken verdiği son kararı yeni Papa Francesco uygulayacak. Otranto seferinde Osmanlı ile savaşırken öldürülen 800 Hristiyan bugün Vatikan'daki Sen Piyer Meydanı'nda toplu halde "aziz" ilan edilecek. (Hürriyet, 12 Mayıs 2013)

Haçlı soyu. Müslümanları topraklarından çıkarmak için tarihte 9 haçlı seferi düzenleyen Katolik dünyasının ruhani lideri Papalığın, Müslümanlara olan kini yüzyıllar geçse de bir türlü bitmiyor. Peygamber Efendimize yönelik çirkin sözleriyle Müslümanların tepkisini çeken Papa 16. Benediktus'un ardından koltuğa oturan yeni papa Fransuva'nın da selefinden çok farklı düşünmediği ortaya çıktı. 3 yıl önce Yahudi bir hahamla yazdığı kitapta Osmanlı'yı 'soykırımcı' ilan eden Papa, Türkleri Nazilerle bir tutmayı da ihmal etmemiş. Geçtiğimiz günlerde gözden geçirilerek yeniden yayımlanan kitapta bu bölümler aynen duruyor. Fransuva'nın Yahudileri memnun etmek adına yazdığı bu kitap kendisinin kimler tarafından papa seçildiğini de gözler önüne serdi. Fransuva'nın görev yaptığı Arjantin'de ABD karşıtlarını ihbar ederek yakalattığı basında sıkça yer almıştı. İngiliz Mail on Sunday Gazetesi, Papa Fransuva'nın Arjantin'de 1976-1983 yılları arasındaki, ABD destekli askeri cunta döneminde kilisenin din adamlarına yönelik korumasını kaldırıp işkence, adam kaçırma, faili meçhul cinayetlere göz yummasına ilişkin belgeleri yayımlayarak Hristiyan dünyasında büyük bir tartışma başlatmıştı. 1095 yılında başlayan birinci haçlı seferiyle de Katolikler var güçleriyle İslam beldelerine saldırdılar. Müslümanlara ait ne varsa yağmalayan, yakıp döken Katolik askerlere en büyük destek Papalık makamından geliyor, Papa adeta Hristiyanları barbarlığa teşvik ediyordu. Haçlı seferleri 1272 yılına kadar sürdü. Her gelen Papa yeni bir haçlı seferi organize ederek Müslümanlara saldırdı. Yeni Papa Fransuva milyonlarca Müslümanı katleden kendileri değilmiş gibi Osmanlı'yı soykırımcı ilan etmesi gülünç olmanın ötesinde trajikomik bir durum. (Milli Gazete, 5.5.2013)

Densiz Papa. Kasımda Türkiye'ye gelecek olan Papa 16. Benedikt şok çıkışla Bizans imparatorunun, Hz. Muhammed'i hedef alan kin dolu açıklamalarını gündeme taşıdı. Papa 16. Benedictus neler diyor: Papa, 14'üncü yüzyılda yaşamış olan ve Hristiyan dünyasında Türklere karşı mücadelesiyle tanınan Bizans İmparatoru Paleologos'un "Muhammed'in getirdiği hiçbir yenilik yok. Sadece kötü ve insanlık dışı şeyler getirdi" sözlerine yer verdi. "İslam'da Tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok. İslami cihad akla ve Tanrı'ya karşı" diyen Papa, İtalya'da da büyük yankı yarattı. "Papa, Muhammed'in kılıcını aforoz etti" diye yazan La Repubblica gazetesi, konuşmanın Türklerin çok olduğu Almanya'da yapılmasına dikkat çekti. "Hristiyanlık ile akıl arasında sıkı bir bağ var" diyen Papa, İslam'da ise Tanrı kavramının çok soyut olduğunu ve bu nedenle böyle bir bağın olmadığını söyledi. (Sabah, 14/09/2006) Halbuki, "Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 55) Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye almaz. 'Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır' diye de ekler! (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100) Henry Stubbe, (An account of the rise and progress of Mahometanism with the Life of Mohamet and a Vindication of Him Religion from the Calumnies of the Christians) 'Hristiyanların iftiralara karşı onun ve dininin savunulması' adlı eserinde, Müslümanların savaşlarının haklılığı anlatılır, Hz Muhammed'in idarecilikte, üstün kabiliyeti övülür, bunların Hristiyanların onun hakkında o güne dek iddia ettikleriyle uyuşmadığının altını çizer. İslam'ın kılıçla yayıldığı iddiasının büyük bir yalan olduğunu, onun savaşlarının yeni bir din getirmek değil, eskisini restore etmek amacıyla yaptığını ifade eder ve kimseyi Müslüman yapmak için zorlamadığını belirtir. Daha fazla detay için, "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Türk tarihçi ve ilahiyatçılardan Papa'ya geçmişi hatırlattı! Cordoba için de acı çekiyor mu? Papa Francis haftalık vaazında Ayasofya'nın ibadete açılmasıyla ilgili, "Aklım İstanbul'da. Ben Azize Sophia'yı düşünüyorum ve çok acı çekiyorum" dedi. Türk tarihçi ve ilahiyatçılar da Papa'ya Endülüs'te kiliseye çevrilen Cordoba Camisi'ni (Kurtuba Ulu Camii) ve Haçlı seferlerinde Ayasofya'nın talan edilmesini hatırlattı. (Milliyet, 13.07.2020)

732

Çok tanrıcılık ve Hristiyan azizleri

"Denizcilerin koruyucu azizi Noel Baba. Noel Baba'nın Myra'da (Bugünkü Demre) yaşayan Aziz Nicholas olduğu kabul gören bir gerçek. Konunun fazla bilinmeyen yanı ise bu azizin denizcileri koruyan bir güce sahip olduğu inancı." (Turksail, 31 Aralık 2011) "Madenciler Azize Santa Barbara'nın ruhunun kendilerini koruduğuna, koruyacağına inanırlar. Onu madencilerin koruyucu azisesi ilan ederler ve böylece dilden dile aktarılır." (Evrensel, 26 Aralık 2022) İzmir'in Koruyucu Aziz'i: Sen Polikarp. Havari ve İncil yazarı Sen Jan'ın ilk müritlerinden biri olan Sen Polikarp, İsa'nın şehidi olarak anılırken, İzmir'de adını yaşatan kilise de inanç turizminin önemli durakları arasındadır. (izmirdergisi.com/tr/turizm/inanc-turizmi/69-izmir-in-koruyucu-aziz-i-sen-polikarp)

Hristiyanlık ve Putperestlik

“Siz kendi ellerinizle yonttuğunuz bu putlara mı tapıyorsunuz? Oysa sizi de yaptığımız şeyleri de yaratan Allah'tır.” (Saffat, 95-96)

“İsa'ya yıldırım düştü! Hristiyanlar kiliselere koştu. Herkes, din adamlarının olaya açıklık getirmesini istedi. Papazlar halkı yatıştırmaya çalıştı ama kiliselere koşturup dua edenler "O tepede paratoner de var. O varken nasıl oluyor da yıldırım heykele düşüyor?" dedi.” (Habertürk, 14.02.2008) Hz. İsa heykeline yıldırım düşmesi sonucu küle döndü. Yıldırım nedeniyle fiberglastan yapılan heykelde yangın çıkarken, kısa sürede heykel küle döndü. (Cumhuriyet, 12 Eylül 2023) Brezilya'nın sembolik kentlerinden Rio de Janeiro'nun, kent körfezine bakan ünlü sembolü Kurtarıcı İsa heykeline yıldırım çarptı. Rio'daki Kurtarıcı İsa heykeline düşen yıldırım. (Cumhuriyet, 11 Şub 2023) Hz. İsa heykeline yıldırım çarptı. Hz. İsa heykeline yıldırım çarptı. Alevlerin heykelin yakınındaki amfitiyatroya da sıçradığı, ancak yangının kontrol altına alındığı belirtildi. (NTV, 15 Haz 2010) Kurtarıcı İsa Heykeli'ne yıldırım çarptı. Brezilya'nın en çok turist çeken Rio de Janeiro şehrinin simgesi olan devasa boyutlardaki Kurtarıcı İsa heykeline yıldırım düştü. (Sabah, 18 Oca 2014) Yıldırım parmağını kopardı "İsa" heykeline yıldırım düştü. Brezilya'nın Rio de Janeiro şehrinin sembolü Corcovado Dağı üzerinde bulunan “Kurtarıcı İsa” heykeline yıldırım düştü. 2007 yılında yapılan oylamayla dünyanın yeni yedi harikasıdan biri seçilen ve turistlerin büyük ilgisini gören heykelin düşen yıldırım nedeniyle zarar gördüğü ve başparmağının koptuğu bildirildi. (Habertürk, 17.01.2014) Rio'da ‘Kurtarıcı İsa’ heykeli yıldırım sonucu hasar görür. ‘Onarım’ çalışmaları başlar. (Ntv, 22.1.2012) Meksika’da yıldırım düşen 33 metrelik Hz. İsa heykeli yanarak küle döndü. Yıldırım nedeniyle heykelde yangın çıktı. (TGRT Haber, 11 Eylül 2023)

Corona virüsüne karşı ilaçla ma yapılırken (26.3.2020)

Michelangelo'nun Aziz Petrus Bazilikası'nda bulunan ünlü heykeli 'Pietà', 1972 yılında Laszlo Toth adlı Macar doğumlu Avustralyalı bir jeolog tarafından şiddetli bir saldırıya uğradı. Pietà ciddi hasara uğradı; Mary'nin kolu kırıldı, göz kapağı kırıldı ve burnu parçalandı.

İtalya'nın Brescia kenti yakınlarındaki Cevo Belediyesi'nde, 21 yaşındaki Marco Gusmini'nin halatlarla tutturulan 30 metre yüksekliğinde ve 600 kilo ağırlığındaki Hz. İsa heykelinin altında kalarak ölmesi şok etkisi yarattı. Hz. İsa'nın heykelinin bulunduğu 30 metre uzunluğundaki direğin çökmesi sonucunda bir kişi de ağır yaralandı. (26 Nisan 2014)

Taylandlı dini lider 'şans getiren' Buda heykelinin altında kalarak öldü. 52 yaşındaki Taylandlı Saman Chanthayothi, konuk olarak katıldığı Budist heykelin açılışında, kutsal kabul edilen yapının altında kalarak hayatını kaybetti. (Mepa News, 06 Kasım 2019)

“O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?” (Enbiya Suresi 66); “Allah'ı bırakıp da, kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların yalvarışlarından habersizdirler.” (Ahkaf suresi 5)

Şaka niyetine!

NBC televizyonu Amerika Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) savunma istihbaratına müsteşar yardımcısı olarak atanan Korgeneral William Boykin'in kiliselerde ibadet sırasında askeri üniformayla yaptığı bazı konuşmaların video görüntülerini yayınladı. İşte üst düzey bir Amerikalı yetkilinin İslamiyet üzerine yaptığı açıklamalar. Korgeneral William: “Sen de biliyorsun ki benim ‘Tanrım seninkinden büyük. Benim Tanrım gerçek senin ki ise put.’ dedi. (Sabah, 18.10.2003); “ABD savunma istihbarat müsteşar vekili Korgeneral William G. Jerry Boykin, “Biz Hristiyanız, düşmanımız ise şeytandır. Biz tanrının ordusuyuz.” derken Mogadishulu Osman Atto için, ‘Ben, benim tanrımın gerçek olduğunu biliyorum, onunki ise puttu’ demişti.” (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 191) Kur'an 1400 sene öncesinden Boykin zihniyetine cevap vermektedir: “İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptikları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür.” (Hac, 62)

‘Kendi kiliselerinin putlarla dolu olduğunu’ görmeyen bu zihniyetin kökeni Orta Çağa dek uzanmaktadır: “Haçlı savaşları sırasında özellikle Hz Muhammed put veya pagan bir tanrı olarak tasvir edilmiş ve bu konuda birçok eser yazılmıştır.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 38) Nicetas da Byzance, İslamiyet'i, putperestlikle karşılaştırmıştır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) “12. ve 13. yüzyıllarda yazılan eserler 3 başlıkta ele alınabilir: Kronikler (tarih sırasına göre yazılmasıyla oluşan siyer), efsaneler ve risaleler. Efsanelerin en büyük özelliği Müslümanları putperest, Hz Muhammed'i de onların taptığı putlardan biri olarak göstermektir.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 38) Pseudo-Turpin kroniği yazarına göre Büyük Karl, Salam Cadiz adlı yerde putlara tapan Kuzey Afrika yöneticisi Igolando ile bir tartışmaya girer: “Biz baba, oğul ve kutsal ruha inanıyor ve ibadet ediyoruz; buna mukabil siz ise ‘şeytana inanıyor ve heykellerini’ kutsuyorsunuz.” (R. Barkai, Cristianos Musulmanes en la Espana medieval, s. 157) Wolfram von Eschenbach'ın Willehalm'ında, “Muhammed (Mahun) Sarazenlerin (Müslümanların) tapınmak dışında savaşlara da beraberlerinde götürdükleri bir put olarak tasvir edilir. Savaşta yenilgiden sonra güya put yere atılır ve köpek ve domuzlar üstüne çullanır.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 70) “Avrupa'da Müslümanların, Hz Muhammed'e 'Mahomerien' adını verdikleri ibadethanelerde büyük bir huşu içinde secde ettiklerine inanılırdı. 'Maometis' Müslümanların taptığı üç puttan biri idi.” (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 212) “Piskopos Aziz Galien'in, Hristiyanların

'putperestlere' karşı kazandığı zaferde payı olduğu söylenmektedir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 43) "İngiliz tarihçi, siyasetçi ve şair Thomas Macaulay: Kesin inancım odur ki, eğer eğitim planlarımız uygulanırsa Hindistan'da 30 yıl içinde saygın sınıflar arasında tek bir puta tapan kalmayacaktır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) "Haçlıların cahilce taassupları Avrupa'nın her tarafına dal budak salmış, aynı taassup, memleketlerini 'putperestlerin' boyunduruğundan kurtarmak için Endülüs Hristiyanlarını harbe teşvik etmiştir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 66) "Haçlı seferlerine katılan bir Haçlı askerinin şu ifadesi çarpıcıdır: "Türkler ve putperestleri kutsal topraklardan sürdük ama Rum, Yunan, Ermeni, Süryani ve Yahudi sapıklardan kurtulamadık." (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 77) "Thedor bar Konai, Müslümanları putperest, Hz Muhammed'i de Müslümanların putu olarak nitelendirir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 242) "Papaz Conrad'ın yazdığı şiirde, Müslümanların puta taptıklarını ileri sürer." (Hıdır, s. 244) Nikiu patriği John, Hristiyan gözle yaptığı bir yorumda, "Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle, o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar 'putperestlerin sapıklığını' paylaşıyorlardı." (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir. Halbuki Sale, Miladi 6. yüzyıl Hristiyanlığı için şu tespitte bulunmaktadır: 'Hristiyanlar, papazlara ve Hristiyan azizlerin resimlerine ibadette çok aşırı gitmişlerdi. Bunda en çok da, Katolikler ilerideydi.' (Sale's Translation, s. 62) İslam'dan etkilenen "Roma İmparatorluğu 3. Louis, Miladi 726 yılında resim ve heykellere takdisi yasaklar. 730 yılında çıkardığı ikinci emirle, bunu putperestlik olarak ilan eder. Endülüs'te doğup büyüyen Torin papazı Claudius, kendi devrindeki kiliselerdeki haç ve resimleri yakmıştır. İslam, Hristiyanlıktan tamamen ayrılmaktadır. Çünkü İslam putperestliğin köklerini tamamen kazanmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 172, 223)

'La chanson de Roland/ Roland Destanı', 'Roman de Mahon/ Muhammed'in Romanı' gibi eserler, Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de Mahon adlı puta taptığını iddia etmekte idi. Papa XI. Pie'de, Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark gözetmezdi. "Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir heretiklik. Halk nazarında ise İslam, paganist (çok tanrılı yerel din) bir inanç olduğu genel kanaat idi." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 43) Oryantalist Bodley bu iddiayı şöyle yalanlamaktadır: "Kendisine hiçbir zaman ilahi bir özellik atfetmedi, müminlerin hiçbirini onu hiçbir zaman tapınma konusu yapmadı." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz Muhammed, s. 94) "Allah'ın birliğinin birçok anlamı olduğunu ve bunların her birinin kendi içinde sıkıntıları bulunduğunu söyleyen Hristiyan Kindi, Hristiyanlıkta ise tek tanrı olduğunu, sadece zatiyla kaim olan üç uknumdan ibaret olduğunu" göstermeye çalışmıştır. Yani bu yazar, üç parçadan oluşan bir şeye tevhid/birlik derken; tek olanı savunmayı ise, 'kendi içinde sıkıntılı' ilan etmiştir. (Fuat Aydın, s. 80) Bir taraftan Müslümanları puta tapmakla suçlayan oryantalistler ve diğer taraftan da putperestliğin zıttı olan tevhid akidesinden dolayı İslam inanç sistemini eleştirenler: "Fransız oryantalist Renan, 'İslam'daki tevhid inancının Müslüman bireyi şaşkınlığa düşürdüğünü' ileri sürerken Hartford kurumu'nun müdürü Dr. Keric ise; "Hristiyanlıktaki teslis inancı, insanı tanrıya yaklaştırır. Tevhid akidesi ise, insan ile Tanrı arasına mesafe koyar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 16, 19) diyerek oryantalist bağnazlığın nerelere varabileceğini göstermektedir. Aynı şekilde Papa 16. Benedikt'te 2006 yılında, "İslam'da 'Tanrı kavramının çok soyut olduğunu' ve bu nedenle 'Hristiyanlıktaki gibi akla dayalı bir bağın' İslam'da olmadığını." (Habertürk, 14.09.2006) ileri sürmüştür. Bağnazca ve gerçeklerle tamamiye zıt olan bu iddia, tarihten günümüze, en üst konumdaki yetkililerin bile bu yalanı hala gerçekmiş gibi ileri sürüldüğünü göstermektedir! Kısaca, "Oryantalistler, Allah'tan başka ilah olmadığını söyleyen birisini bizzat ilah ilan etmişlerdir. Halbuki Hristiyanlıkta İsa'nın kendisi, tanrının vahyi iken İslam'da ise vahiy, Hz peygamberin hayatı değil, Kur'an'ı Kerim'in kendisidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 82, 128) Çünkü "İslam, insanı yüceltir ama putlaştırmaz." (Nietzsche, Deccal Sahte İsa, s. 25) Ve gerçekte "Muhammed, Arapları putperestlikten vazgeçirebilmiştir." (Norman Daniel, İslam and West, s. 42) Charles Forster ise, 'Le Mahomerisme Devoile' adlı eserinde gerçeği şöyle ifade etmektedir:

“Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları uluları ve bu nedenle de bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı.” İlk Arapça kürsüsü 1539’da Paris’te Guillaume Postel için kurulur. Postel İslam’a iki nedenle olumlu bakar. Bunlardan ilki, İslam’ın ‘putperestliğe karşı’ zafer kazandığı içindir. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 101) Aslında “Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur’an’a saldırmaktadırlar.” (Doç. Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş 2, s. 32) Amerikalı tarihçi Washington Irving, 'Muhammed'in hayatı' adlı eserinde şunları yazmaktadır: “O, sağlam görüşlü ve namuslu birimiydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; çünkü ‘putlara karşı çıkması’ Kureys’in Kabe üzerinden sağladığı kazanca son veriyordu.” (Afif A. Tabbare, Ruh’u’-dini İslam, s. 456) Meşhur İslam karşıtı oryantalist “Goldziher: İslam, şirk unsurlarını hoş görmeyen tek dindir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 330) itirafında bulunurken, Bernardo Levis de, “Peygamber, hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan’ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti.” (Meriç, s. 399) diyerek, bu tür iddiaları geçersiz kılmaktadır. G. Sale, Hz Muhammed’in hedefini, ‘putperestliği yok etmek, bozulan Yahudi ve Hristiyanlığı aslı haline döndürmek ve bir Allah’a tapınmak’ olarak ifade etmiş ve Prideux’un, ‘İslam peygamberinin putperest bir kavme yeni bir putperestliği kabul ettirdiği’ şeklindeki tezi reddetmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 81) Yine “George Sale, ‘Muhammed’in Arapları putperestlikten çıkarıp tek Allah’a inanmalarını sağladığını’ söylemektedir.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 34) Kwangtung tarih yazıcıları (618-907 arası bir tarihli kayıta), “Medine krallarının mabetlerinde ne heykel, ne put, ne de resimler vardır.” diye tarihi bir kayıta düşmüşlerdir. (Thiersant, Le Mahometisme en Chine, I/19) Zaten bu nedenle de, "Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin iştiaklı çabalarına rağmen, Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır." (Thomas Walker Arnold, İslam’ın tebliğ tarihi, s. 452) Aynı kaynaktan iki örnek daha: "Şeyh Abdullah, Kedah’a gelince, Racayı ziyaret ederek, “Demek ki Allah’ı duymamışsınız?” Raca:” O zaman, bize bu yeni dini öğretip aydınlatmanızı rica ediyorum.” Raca onun anlattıklarından ikna olunca saraydaki ‘tüm putların hepsini’ parçalayıp yaktırmıştı" (Thomas Walker Arnold, s. 479) "İslam, Malay Takım Adalarındaki ‘puta tapıcılığı’ hızla çıkarıp atmıştır." (Thomas Walker Arnold, s. 520)

Tarihteki en büyük İslam düşmanlarından biri olan Peter the Venerable bile, peygamberin, Arapları puta tapmaktan kurtardığını kabul eder. (J. Kritzeck, Peter the Venerable and Islam, s. 132) “Yakın zamana kadar İslam, Avrupalıların hayal dünyasında putperest bir din olarak algılanmıştır. Bu "bilinçli bir cehalet" örneğidir. Bu yargı günümüzde de devam etmektedir.” (Prof. Özcan Hıdır, Batı’da Hz Muhammed imajı, s. 30, 36) A. Comte, İslam’daki tek tanrı inancını överek, Hz. peygamberin Batıya yeni bir çözüm önerdiğini ifade etmiştir. (Hıdır, s.105) Fransız tarihçi ve sosyolog Maxime Rodinson da bu iddiaları reddeder ve "Anlatılan ‘efsanelere göre’ Muhammed, bedevilerin baş tanrısıydı." (Hıdır, s. 243) der. M. Luigi Massano da bu konuda şunları yazmaktadır: "Türklerin (Herkesin sandığının aksine) Muhammed’e değil Allah’a taptıklarını, Muhammed’i bir peygamber olarak kabul ettiklerini söylemek yerinde olur." (Ö. Kumrular, Türk korkusu, s. 116) A. Toynbee, 'Civilisation on Trial' adlı eserinin 76. sayfasında şunları yazmaktadır: "Hristiyan kilisesinin Yunan çoktanrıcılığı ve putçuluğu gibi utanç verici bir konumunun aksine İslam, İbrahim’in saflığına tabi olmuştur." (Toynbee, Civilisation on Trial, s. 76) Zaten "Kur’an’ın getirdiği bütün deliller, Allah’tan başka ilahın bulunmadığı ile ilgilidir" (H.A.R. Gibb, Muhammedanism, s. 38) "Tek Allah’a ibadet etmek, yerini en kötü bir putperestlik almıştı. Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine azizler ve meleklerden olan bir kalabalıktan kurulu yeni bir Olimp ortaya konmuştu. Muhammed Allah’ın birliğine davetle yetinmeyerek putperestliği de yok edeceğini söylemiştir. Hayatı işkence ve hakaretler içinde geçmiştir. Kur’an, ‘birlik inancının’ en şerefli anıtidir. Müslümanlık, insanları azizlere, resimlere tapmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve sabiliği yok etmesine şaşmamak gerekir. Hz Muhammed, Allah’ın bir olduğu

inancını o kadar sağlam bir şekilde topluma yerleştirmiş, putperestliği o kadar kesin şekilde ortadan kaldırmıştır ki, putperestlik bir daha ortaya çıkamamıştır. Halbuki putperestli Hristiyan kavimleri arasında yeniden ortaya çıkmış, putları olmayanlar dinsiz sayılacak kadar da ileri gidilmiştir. Bizans imparatoriçesi İrin, 787’de İznik konferansını toplatılarak, putlara ve heykellere tapmayı yeniden uyandırmıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özürlü Diliyorum, s. 3, 13, 45, 50, 91)

“Onlar, Allah’ı bırakıp, kendilerine dişi isimler verdikleri putlara taparlar. Böyle yapmakla aslında başkasına değil, ancak hayırsız ve azgın şeytana tapmış olurlar.” (Nisa, 117) “Aslında bu putlar, sizin ve atalarınızın uydurduğu bir takım kuru isimlerden, gerçekliği olmayan boş lafızlardan ibarettir.” (Necm, 23) "Allah’tan başka ilah yerine koyup taptığınız putlar, bütün imkanlarını toplayıp bir araya gelseler de, tek bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapıp götürse, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de aciz, kendisinden bir şey istenilen de!" (Hac, 73)

Müslümanlara putperest diyenler!

738

Kıbrıs'taki Chrysoroyiatissa manastırına gelen Kıbrıslı Rumlar, önce girişin yanında bulunan ana ikonun önünde başını eğerek ona kutsal bir öpücük kondurur, daha sonra aynı şeyi diğer

ikonlar içinde yapar. Burada olup biten şey, sadece figüratif temsilleri benimsemekten ibaret olmayıp bunun yanında, bu ikonlara sanki onlar birer suret ya da heykel değil de canlı birer varlık yahut resimdekilerin kendisiymiş gibi ibadet edilmekte ve saygı gösterilmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 150)

‘cagatay151’ adlı kullanıcının, hristiyanforum.com'da 'Heykel, resim ve ikonları hangi düşünce ile 2. emre karşı bulmuyor ve kullanıyorsunuz?' şeklinde sorduğu soruya, ‘FormerlySaul’ adlı kullanıcının verdiği cevap: "Kısacası biz İsa'nın veya azizlerin heykellerine ibadet etmiyoruz o heykelleri yardımcı olarak kullanıyoruz." Halbuki yardım istenen varlığa zaten ilah denir! (Fatiha, 5)

Ortodoks moderatör Alexios'un "İkona nedir?" sorusuna verdiği cevap: "İkona Tanrıyı tanımamız ve Onunla birleşmemiz için bir araçtır. Tanrı salt sesini duyurmakla kalmamış, kendisini göstermiştir de: Mesih'in beden alması ikonanın temelidir. İkona, Tanrı olan insanı da gösterir." (www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=333967) Müşrikler, "Biz putlara, yalnız bizi Allah'a daha fazla yakınlaştırsınlar diye tapıyoruz" derler." (Zümer, 3) "Onların yalvarıp durdukları da, hangisi (Allah'a) daha yakındır diye Rablerine bir vesile ararlar." (İsra, 57) "Mekke'li müşrikler de putları Allah ile kendi aralarında aracı varlıklar olarak görüyorlardı." (Fatih Tok, Şirkin tevhide dönüştürülmesinde ilahî metot, e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi, Ağustos-2019 Cilt:11 Sayı: 2, s. 718)

Kendilerini 'Mesih İnancılarını' şeklinde tanıtan Protestan'lar açıkça diğer iki mezhebi puta tapmakla itham eder: "Melek ve Azizler, Resim Heykel ve Suretlerin Kullanımı Konusundaki Farklılıklar. Mesih İnancılarını Katolik ve Ortodokslar'dan ayıran diğer bir özellik de onların melek, Meryem ve azizleri şereflelendirmeyip tapınmamaları ve yine tapınış yerlerinde onların resim heykellerini bulundurmamalarıdır. Fakat Katolik ve Ortodoks kiliselerin bu suret ve heykellerin kullanımı sembol veya eğitimsel kullanımdan daha da öteye gidip, melekler ve azizler de içinde olmak üzere özel bir şerefe ve tapınışa hedef olmaktadır. Örneğin son olarak yayımlanmış Katolik kilisesinin eğitim kitabı her ne kadar Tanrı'ya sunulan tapınıştan daha aşağı derecede bir tapınış sunduklarını belirtse de Katolik kilisesi açık bir şekilde Mesih'in, Meryem'in ve azizlerin tasvir ve heykellerine tapınıp onları şereflelendirmek gerektiğini öğretir. (Catéchisme de l'Eglise Catholique, Ssyfa 308-309,536-537) Katolik kilisesi öncülerinden biri olan Akınalı Tomas açık bir şekilde 'Mesih'e tapındığımız gibi O'nun haçına da aynı şekilde tapınırsınız' der ve 'haça da dua yöneltilme' sinden söz eder. (Somme Théologique, cilt III, sayfa 253-270) Hatta bazı kiliselerde direkt olarak haça yöneltilmiş dualar vardır." (Dan Wickwire, Katolik ve Protestan kiliseleri arasındaki farklılıklar nedir, s. 21-23; hristiyanforum.com, Melek ve Azizler, Resim Heykel ve Suretlerin Kullanımı Konusundaki Farklılıklar)

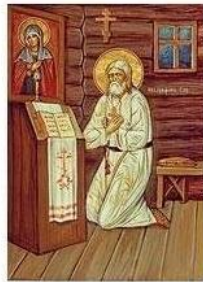
Bazıları kapansa da, alıntı yaptığımız sitelerin ekran görüntüleri sitemizde mevcuttur.

Yakınında Kilise olmayanlara ya da yalnız
dua etmek isteyenlere öneri.

Malum, herkesin yakınında bir Kilise olmayabilir, olsa da bu Kilise çoğu zaman kapalı olabilir, ya da bazen tek başına kalarak mümkün olduğunca dış etkenleri sınırlandırarak Rab ile baş başa kalmak isteyebilirsiniz, rahatsız olmadan İncil okuyarak meditasyon yapmak, düşünmek, odaklanmak isteyebilirsiniz.

<http://www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=321072>

Resim, heykel önünde diz çöküp, 'Dua etmek'

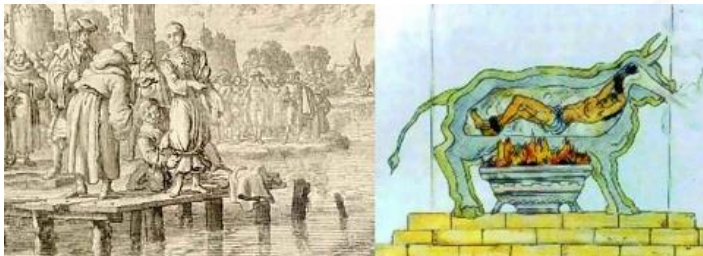

Teslisi reddettiği ve 'İsa tanrı değil' dediği için M. Servetus yakılarak öldürülür! Güneş sistemi hakkındaki görüşleri nedeni ile Bruno; 'Resime tapınma yok' dediği için Rahip Huss diri diri yakılırlar! Demek ki tapınma var!

"16. Yüzyılın başlarında bir tabip ve teolog olan İspanya asıllı Michael Servitus, 'tanrının tek olduğunu, İsa'nın da peygamber olmakla birlikte bir insan olduğunu' söylediği için, canice ve aleme ibret olacak şekilde öldürülmüştür. Tek tanrı inancını haykırmak bir bakıma paganizme meydan okumak anlamına gelmekteydi. Bu tutum ya da tahammülsüzlük, bugün Batı'nın neden İslam dinine tahammül edemediğinin de ipuçlarını vermektedir. Hristiyanlıkta tam ve mükemmel tanım, bir kitapta değil de, bir insanda gerçekleşir. 'Putperestlik, insanı vahiy olarak algılama biçimine bürünür.' İnsanın kurtuluşu insan-tanrı sayesinde olmuştur. Pavlus kendi tanrısallığını İsa üzerinden ilan eder. Nietzsche, bu dinin tanrısının ölümünü ilan etmektedir."

(Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 213-215) "Kuruluşundan beri Hristiyanlık neden akıl ile kavgalıdır? Rönesans, reform kime karşı yapılmıştır? Kilise neden engizisyon mahkemeleri ile Bruno, J. D'arc, L. Vanini gibi nice fikir adamlarını diri diri yakmış, Kepler'e zulmetmiş, Galilei'yi 'dünya dönüyor' dediği için hapse atmıştır?" (A.Weber, Felsefe tarihi, s.181-192) Ayrıca "günahları bağışlama yetkisi ve bu bağışlamayı vergiye bağlamak ne kadar akıldır? Haçlı Seferleri, dinden aforoz etme uygulamaları zorlama değil midir?" (M. Emin Parlaktürk, Vakıf, 16.09.2006) "Amerika'nın keşfi sırasında İspanyol işgalcilerin yaptığı katliamların sorumlusu, 1492'de Amerika'ya ayak bastıktan 22 yıl sonra, 8 milyonluk Kızılderili nüfusunu 8 bine indirenler, milyonlarca Meksikalıyı katleden, Avustralya'da 750 bin Aborjinin soyunu kurutan, 40 bin Hindu çıkırıktı ustasının ellerini kesen, pirinç ekmesinler diye Bengal bölgesindeki 50 bin çiftçinin parmaklarını doğrayan İngiltere; 1.5 milyon Cezayirliyi katleden Fransa; dünya savaşlarına neden olan Almanya; Irak, Afganistan'ı işgal eden ABD; Filistinlilere soykırım yapan İsrail; Bosna'da yapılan katliam ve tecavüzleri gerçekleştiren Sırplar... Müslüman mı idiler?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.193)

"1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin (Kilise ile çelişenlerin) yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Aziz Augustine, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareket ile heretiklerin yakılmasına izin vermiştir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 67, 69)

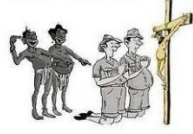
"Roma Katolik Kilisesi'nin savunduğu öğretiyi korumak için" (tr.wikipedia.org/wiki/Engizisyon) kurulan engizisyon işkencesine iki örnek: Metalden yapılmış olan bu boğanın karnındaki kapağa suçlu canlı olarak konur ve ardından kapak kapatılır. Boğa ateşe tutulurken içinde kavrulan mahkum bağırmaya başlar. Bu da boğanın böğürme gibi ses çıkarmasını sağlar. Sesin şiddetine göre

kişinin suçunun ne kadar olduğu anlaşılır. Şayet kişi hiç bağırmadan can verdiyse, ailesine mahkumun 'iyi bir Hristiyan' olduğu söylenir. Boğarak öldürülmede ise, mahkumun elleri ve ayakları bağlanır, ayaklarına bağlanan bir ağırlıkla birlikte suya atılırdı. Şayet kişi kurtulabilirse (!) cadı olduğu onaylanmış olurdu, zira sıkıca bağlanmış bir düğümden kimse kurtulamazdı. Şayet ölürse, mahkumun 'hala iyi bir Hristiyan' olduğu için ailesine teşekkür edilir!

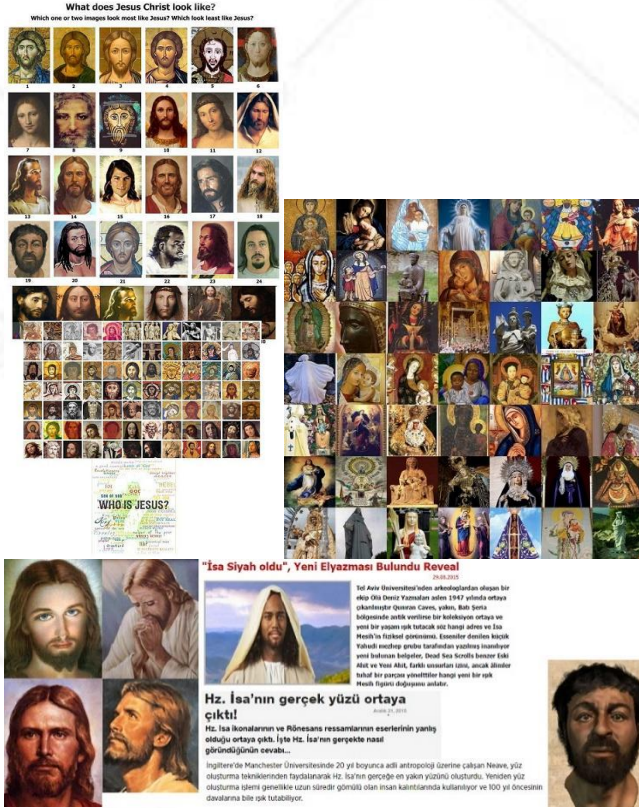
Aslında her şey ortadadır: "Katolik kilisesi açık bir şekilde Mesih'in, Meryem'in ve azizlerin tasvir ve heykellerine tapınıp onları şerefletirmek gerektiğini öğretmektedir." (Catéchisme de l'Eglise Catholique, s. 308-309, 536-537) "Katolik kilisesi öncülerinden biri olan Akinalı Tomas açık bir şekilde 'Mesih'e tapındığımız gibi O'nun haçına da aynı şekilde 'tapınırsınız' der ve 'Haça da dua yöneltilme' sinden söz eder." (Somme Théologique, III/253-270) Hatta bazı kiliselerde direkt olarak haça yöneltilmiş dualar vardır. 'Ey Mesih'in kanlı haçı' gibi! "Halk adeta bir alay şehide, azize, meleklerle tapan müşrikler gibiydi." (Canon Taylor, Kiliseler Kongresi tebliği, Wolverhampton, 7.10.1887) Protestanlar heykel konusunda daha hassastırlar! "Protestanlığın Kalvinist ve Presbiteryen mezheplerinin kiliselerinde neden resim heykel bulunmaz?" (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 220) "Protestanların din değiştirmeye Katoliklerden daha eğilimli olmaları" (M. F. Gmelin, Christensclaverei und Renegatenthum unter den Vokern des Islam, s. 21) bu putperestliğe olan uzak durmaları neden olabilir mi? "Bosna'lı Bogomillere karşı Papalık, birkaç kez haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmaya hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 264) Bilindiği gibi Bosnalılar daha sonra Müslüman olmuşlardır!

Hangi İsa?

Hangi Meryem?

Katliamlar; Sevgi ve müjde dini, siyaset, savaş, gerçekleri!

1994'te Ruanda'da Hutu'lilere destek veren Katolik kilisesi, 3 ayda 1.000.0000 Tutsi'nin katliama uğramasına neden oldu. Katliam devam ederken Kilise'ye bağlı George Ruggi Georgesruggio adlı radyo yayıncısı: "Tutsi topluluğu yaratıcıya karşıdır. İsa/Yaratıcı onları ebediyen mahkum etti. Onları İsa adına cezalandırın. İsa'nın ve halkın şimşeklerini onların kafalarına yağdırın." diye yayın yapmakta idi.

"Bir ana doğurmuş; yıllarca emek verilerek büyütülmüş. Suçu yok, ama elleri arkadan bağlı. Ne yapacağınızı beklerken nefes alıp verdikçe omuzları kalkıp iniyor. Elinizdeki tüfeğin namlusu ensesine dayalı. "Hadi" denince tetiği çekebilir misiniz? Çektiler. Sekiz binden fazla delikanlının nefesi öyle kesildi. Emir kulu askerler arasında duraksayanlar oldu. Onların tereddütlerini kimler giderdi, biliyor musunuz? Papazlar. Vaazlarında, dinlerinin "Düşmanımı bile sev" mesajını pazarlayan kara cüppeliler, Sırp Ortodoks Kilisesi'nin talimatıyla dağ yamaçlarında askerlere bağırıyorlar: "Çekinmeyin, vurun! Günahınızı peşin peşin bağışlıyoruz!" Ratko'nun kızının niçin intihar ettiği de biliniyor. Babasının sicili öyle iğrenç ki, onun hakkındaki savcılık iddianamesini okuyunca, bu dünyanın yaşanacak yer olmadığına karar vermişti." (Refik Erduran, Sabah, 30 Mayıs 2011) "Ratko Mladić'in kızı Ana Mladić, 23 yaşındayken 25 Mart 1994 tarihinde intihar etti. Belgrad'ın "Kurir" gazetesinin intihardan birkaç gün sonra

verdiği haberde, Ana'nın, babasının Bosna'da karıştığı katliamları anlayınca depresyona girip intihar ettiği belirtildi." (Vatan, 26.05.2011)

Haçlı seferlerinde, 1096-1291 yılları arasında yazar Hans Wollschager'e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs'ün alınması ile 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilir. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202'de Zara'yı ve 1204'de Konstantinopol'i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar, 1391 yılında 50 bin Yahudiyi öldürmüş ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudinin zorla dinleri değiştirilmiş, geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır. Ve yine 1615 yılında İspanyollar zulüm ve baskılarına rağmen dinlerinde kalan sayıları 300 bin ile 3 milyon arasında tahmin edilen Müslümanları göçe zorlayarak köklerini İspanya'dan kazımıştır. Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında katolik ispanyollar 1 milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Yerlilerin ellerini ve burunlarını kesip köpeklerle yem etmişlerdir. Kurbanlarını 13'lü gruplar halinde asmalarının sebebi ise, 12 Havari + 1 Hz. İsa formülüdür.

Paris 1572. 'Bartholomaus-Gecesi'nde 3000-5000 arası insan öldürülmüştür. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon afrikalı köleleştirilip Amerika'ya götürülmüştür. Engizisyon katliamlarının başlamasına, 1488 yılında papalığın onayıyla yazılan "Der Hexenhammer" isimli kitabın çıkması sebep olmuştur. 18. Yüzyılın sonuna kadar çoğunluğu kadın ve içinde çocukların da bulunduğu 40 bin ile 100 bin arasında insan yakılarak ve çeşitli metotlarla katledilmiştir. 1941-1943 yılları arasında katolik Hırvatistan'da 750 bin Ortodoks Sırp katledilmiştir.

Papa XII. Pius, Hitler'i ve Mussolini'yi desteklemiştir. "1930'larda Katolik piskoposlar, Franco'nun ordularını kutlamış, Papa XII. Pius, Hitler'i ve Mussolini'yi desteklemiştir. (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 68) Papa, milyonlarca insanın Nazi ölüm kamplarında yok edilmesi karşısında sessiz kalmıştır. Resmi olarak Vatikan'ın İkinci Dünya Savaşında tarafsız kaldığı varsayılsa da, gerçekte Nazi yanlılığı açıkça belgelenmiştir. G. Lewy şöyle yazmaktadır: "Hitler egemenliğinin başından sonuna kadar, piskoposlar inananlara, Hitler hükümetinin itaat edilmesi gereken meşru bir otorite olarak kabul edilmesi gerektiğini öğütlemekten asla bıkmadılar. 8 Kasım 1939'da, Münih'te Hitler'e düzenlenen başarısız suikasttan sonra, Kardinal Bertram Alman piskoposluğu adına ve Kardinal Faulhaber Bavyera piskoposları adına Hitler'e kutlama telgrafları göndermişlerdi. Almanya'daki tüm Katolik basın, Reichspresskammer'den gelen talimat doğrultusunda, bunun Führer'i koruyan mucizevi bir ilahi takdir olduğundan bahsediyordu." (G. Lewy, The Catholic Church and Nazi Germany, NY, 1965, s. 310) "Alman dokümanları iki önemli noktada birbirini etkileyici bir şekilde tutmaktadır", diyor Saul Freidhandler ve ekliyor, "Birincisi, görünüme göre Bağımsız Papalık, Nazi rejiminin niteliği nedeniyle azalmış görünmeyen ve 1944'e kadar da yalanlanmamış bir biçimde Almanya'dan yana bir tercih yaptı; İkincisi, XII. Pius hiçbir şeyden korkmadığı kadar Avrupa'nın Bolşevikleşmesinden korkuyordu ve görüldüğü kadarıyla, sonunda Batılı müttefiklerle uzlaşsındı, Hitler Almanya'sının Sovyetler Birliği'nin Batıya doğru ilerlemesinin önünde başlıca duvar olacağını umuyordu." (Saul Friedhandler, Pius XII and the Third Reich, A Documentation, NY, 1958, s. 236)

"Norveç'te ari ırk teorisi, Kilise Bakanlığının gayretleriyle ülkede uygulanmıştır." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 65) 15 yaşındaki kızlar bile zorla kısırlaştırılmıştır. Papaz Carlsen, "Bu kısırlandırmadan tanrının çok memnun kaldığını, kendisini de çok rahat hissettiğini." ifade etmiştir. Benzer uygulama, Norveç Devlet Kilisesi tarafından da uygulanmış ve hatta çocuklara sadistçe cinsel tacize varan sapıklıklar yapılır. (Yürükel, s. 66-67)

Piskoposun laik olanı bu kadar! ABD Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu Elphidophoros ABD'nin California eyaletinin San Diego şehrinde düzenlenen 47. Din Adamları Laik Kongresi'nde "onur konuğu" olarak yaptığı konuşmada "Kıbrıs Cumhuriyeti 50 yıldır işgal altında" dedi. (Haber 7, 08.07.2024) "Haçlı seferlerinde askerleri denizaşırı görevlere teşvik edenler hep, papalık ve dini kurumlar olmuştur." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 35)

Dünyayı zamanının iki emperyalist ülkesi Portekiz ve İspanya arasında bölen, tanrının yeryüzündeki iki temsilcisi (!) Papa VI. İskender (Rodrigo Borgia) ve Papa VI. Alexander

Dünyayı İkiye Ayıran Anlaşma: Tordesillas Antlaşması. Tordesillas Antlaşması dönemin en büyük deniz güçleri olan Portekiz ve İspanya arasında imzalanmıştır. 1493'te, İspanya ve Portekiz kralları yeni keşfedilen topraklardaki ticaret ve "sömürgeleştirme faaliyetlerini kimin kontrol edeceği" konusunda anlaşmazlığa düştü. İspanya bu anlaşmazlığı çözüme kavuşturmak için Papa VI. Alexander'a başvurdu. Papalık, Hristiyanlığın yayılmasını güvence almak amacıyla anlaşmaya aracılık etmiştir. İki devlette Papalığın aracılığını tanımıştır. Keşfedilen topraklarda hakimiyet kralların olmakla birlikte Papanın adına bölgede faaliyet gösterilmiştir. Yazar Barnaby Rogerson şunları söylemektedir: "Roma'daki bir papanın iki küçük Avrupa krallığı yararına bütün kıtaları bölüştürmesi şimdi bize inanılmaz gelse de, o zamanlar Batının kibirli tutumunu ortaya seren görkemli bir olaydı." Rogerson'a göre, bu papalık kararı "daha sonraki sömürge imparatorluklarında görülen zalimliğin başlangıcı olarak kabul edilebilir."

"Rusyalı din adamlarından Suriye'ye operasyona destek. Rusya Ortodoks Kilisesi Halkla İlişkiler Departmanı Yetkilisi Vsevolod Çaplin, Rusya'nın Suriye'deki askeri operasyonlarını 'kutsal mücadele' olarak niteledi. Kararın hem uluslararası hukukla hem de Rus halkının

zihniyeti ile bağdaştığını vurgulayan Çaplin, "Rusya şimdiye kadar barışın korunması için farklı bölgelerde, özellikle de Ortadoğu'da önemli rol oynadı. Terörle mücadele, insanlık onuru, adalet ve barış için yapılan mücadele kutsal mücadeledir" dedi." (Sputnik, 30 Eylül 2015)

Rus Ortodoks Kilisesi, 'Rusya'nın saldırıları İncil'e uygun' Patrik açıklamasında, Rusya'nın Suriye'deki askeri eylemleri İncil'e ve St. Augustinus'un 'Haklı Savaş' kuramına uygun" olduğunu ifade etti. Suriyeye giden rus savaş uçaklarını ve askerlerini kutsayan Ortodoks kilisesi birinci ağızdan, bir kez daha Suriye'de yürütülen savaşın bir haçlı saldırı silsilesi olduğunu kabul etmiş oldu. (Yeni Akit, 8.1.2016) Aynı gün diğer haber: Rusya 100 günde 135 Çocuğu Öldürdü. Rusya, 'İŞİD ile mücadele' gerekçesiyle Suriye'de başlattığı saldırılar da 100. gününü tamamladı. Bu 100 gün içinde Rus saldırılarında 135 çocuğun öldürdü. (Risale Haber, 8.1.2016)

Türk elektriği harammış! Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu, halktan Türk elektriği kullanmamasını istedi: Türk elektriğiyle aydınlanmak yerine fener kullanmayı tercih ederim. (Hürriyet, 19 Temmuz 2011)

Yunanistan Başpiskoposu haddini aştı! Yunanistan Başpiskoposu Ieronimos, OPEN TV kanalında katıldığı Yunanistan'ın kurtuluş savaşı ile ilgili bir programa katıldı. Ieronimos katıldığı programda "İslam'ın bir din olmadığını" ve "Müslümanların savaş yanlısı insanlar olduğunu" söyledi. (Milliyet, 17.01.2021)

“SİHA’lar Mor Yakup Manastırı’nda saklanan PKK’lı teröristleri iki gün bekleyip vurdu Mardin Nusaybin’de rahip Sefer Bileçen tarafından Mor Yakup Manastırı’nda saklanan PKK’lı teröristlerden ‘Akif’ ve ‘Medya’ kod adlı teröristlerin bölgede iki gün keşif yapan SİHA’lar tarafından vurulduğu ortaya çıktı. İtirafçı terörist M.S.’nin “Ona çok güvenirdik” dediği rahip Sefer Bileçen, uzunca bir süredir PKK üyelerinin barınma ve gıda ihtiyaçlarını karşılıyordu.” (Star, 22.01.2020)

Kıbrıs Rum kesiminde din adamlarının silah eğitimi alması tepkilere yol açtı. Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nde (GKRY) papazların Rum Milli Muhafız Ordusuna (RMMO) ait silahlarla atış talimi yapması tepki topladı. (AA, 11.02.2022) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Cumhurbaşkanı Ersin Tatar ile İnsan Hakları Derneği, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu Yeorgios'un silahlanma ve seferberlik çağrısına tepki gösterdi. Bununla birlikte, GKRY'de papazlara, Rum Milli Muhafız Ordusu (RMMO) askerleri gözetiminde atış eğitimi verildi. (NTV, 19.04.2023)

Azeri-Ermeni savaşı sırasında, Ermenistan resmi sitesinde yayınlanan fotoğraf. (27.9.2020) Dağlık Karabağ'daki çatışmalar sırasında elinde kalaşnikof ile Azerbaycan'a tehditler savuran ve "Tek başıma kalsam bile Kelbecer'i savunacağım" diyen papaz Hovhannes Hovhannisyan'ın Erivan'a kaçtığı öğrenildi. (Haberler, 30 Kasım 2020)

Süryani Ortodoks Piskoposu Kamişlı'da Rus askerleri ile Türkiye'ye karşı çalışırken. (11.5.2020)

Kutsal su, her şeyi temizler. (Rus silahları Suriye için kutsanıyor. Ekim 2015) ve “Yunanistan'ın Fransa'dan satın aldığı 18 adet Rafale savaş uçağının ilk partisi (6 adet) Yunan topraklarına iniş yaptı. Yunanistan Başbakanı Miçotakis törende Türkiye'yi hedef alırken, Yunan din adamları da savaş uçaklarını kutsal suyla kutsadı.” (Yeni Şafak, 20/01/2022)

746

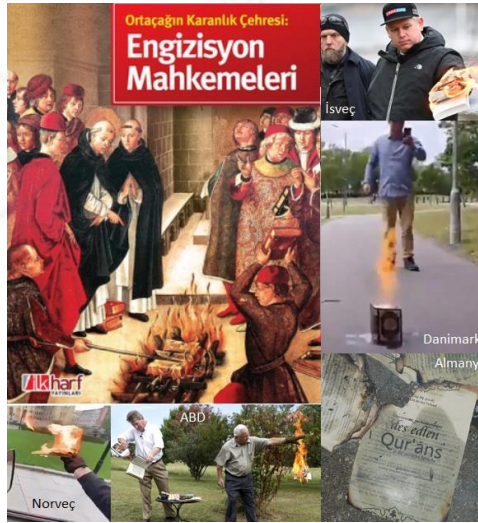
“Osmanlı'nın hoşgörüsü Kilise'nin fırsatçılığı. Katoliklerin yok etme noktasına getirdiği Rum Ortodoks Kilisesi, en güçlü dönemini Osmanlı İmparatorluğu Dönemi'nde yaşadı. Buna rağmen Osmanlı'ya karşı başkaldırılarda da hep Rum Ortodoks Kilisesi'nin izleri oldu. Enosis kaynaklı tüm olaylarda karşımıza Kilise çıkar. 1821 Mora ayaklanması dahil Osmanlı'ya karşı başkaldırılarda hep Rum Ortodoks Kilisesi'nin izleri oldu. İngilizler, Ada'nın yönetimini aldıklarında Kilise'nin ayrıcalıklarını kaldırdılar. Osmanlı Dönemi'ndeki ekonomik rahatlık ve özgürlüğünü bulamayan Kilise, tüm gücüyle beraber Enosis fikrinin savunucusu oldu.” (Özay Şendir, Milliyet, 10 Temmuz 2024)

Sevgi dininin kutsal kitabı İncil'den ilham ile üretilmiştir!

ABD’de Florida merkezli ‘Spike’s Tactical’ adlı bir silah üreticisi, üzerinde İncil’den ayet yazılı bir taktik saldırı silahı üretti. AR-15 tipi tüfek, şirket tarafından “Crusader” (Haçlı) diye adlandırıldı. Silahın logosu Haçlı Savaşları süresince Tapınak Şövalyeleri tarafından kullanılan simgelerle beraber haç işareti de barındırıyor. Üzerinde “144. Mezmur: Ellerimle vuruşmayı, parmaklarımla savaşmayı öğreten Rabbe övgüler olsun” yazan tüfek, 1.395 dolar fiyat ve ömür boyu kullanım garantisiyle satışa sunuldu. Üretici firma Spike’ın sözcüsü ve eski bir Deniz Komandosu Ben “Mookie” Thomas, müteaddiyin hiçbir Müslümanın söz konusu silahı eline almaya cesaret edemeyeceğini savunarak, “Müslümanlar’ın erişemeyeceği bir silah üretmek istedik” dedi. Thomas, tüfeği pazarlarken “Müslüman teröristler tarafından asla kullanılmayacaktır” sloganı ile satışa çıkardıklarını da söyledi. (Vatan, 05.09.2015)

Yakmaya alışmışlar! Engizisyonundan 2023'e; Batı hiç değişmedi, hala vahşi ve zalim!

Hristiyanlık adına şiddet utanç verici. İtalya’nın Perugia kentine bağlı Assisi Beldesi’ndeki bazilik kilisesinde, farklı inançlara mensup yaklaşık 300 dini lider önünde konuşan Papa, “Bir Hristiyan olarak bir noktayı belirtmem gerekiyor: evet, doğrudur, tarih boyunca şiddet, Hristiyan inancı adına da uygulanmıştır. Bunun utanç verici birşey olduğunu kabul ediyoruz.” dedi. Papa adını anmadı; ama uzmanlar, “utanç verici” şiddetten kastedilenlerin başında Haçlı Seferleri’nin bulunduğunu belirtiyor. (Hürriyet, Ekim 28, 2011) Tabii, liste uzun: Engizisyon, Aforoz, Sömürgeciliğe verilen destek, Dünya savaşları, Haçlı seferleri, 2000 yılından sonra ABD, Rusya, Çin, İngiltere, Fransa ve İsrail merkezli yürütülen gayri resmi haçlı seferleri ve en son Ezan, başörtüsü, m,nare yasakları ile beraber Kur’an yakma gösterileri!

Çek cumhuriyeti,
Prag'ın 70 kilometre
doğusunda
Kutna Hora adlı
kasabadaki
'Sedlec Kilisesi'

Yansıtan Korkunç Yapı: Sedlec'in İskelet Kilisesi. İç mimarisi tamamen gerçek insan kemikleri ve kafatasından oluşan bu kilise şimdi ne kadar korkunç gözükse de Orta Çağ karanlığına oldukça uyan bir görüntüye sahip. Bu tür bir camiye ise tarihte asla rastlanmamıştır!

Vatikan günah çıkarıyor. Yüzyıllar boyu insanlara işkence çektiren ve tahminen 10 milyon insanın barbarca ölümüne neden olan Engizisyon'un sırları artık gün ışığına çıkıyor. Alman Der Spiegel Dergisi, bugüne kadar Vatikan tarafından sır gibi saklanan 4500 banttan oluşan insan avı arşivlerinin dünya kamuoyuna açıklanacağını bildirdi. Tahminlere göre, bu insanlık dışı uygulamalar 10 milyon insanın ölümüne, hatta bazılarının canlı canlı toprağa gömülmesine yol açtı. Kötü bir tümör gibi asırlar boyunca Hristiyanlık aleminde Engizisyon uygulamaları yaygın hale geldi. Yine yapılan tahminlere göre 1450 ile 1750 yılları arasında 1 milyondan fazla kadın Tanrı adına infaz edildi. Alınan her karar Tanrı adına alındı, Tanrı adına uygulandı. Engizisyon uygulamalarında davalının hiçbir hakkı yoktu. Davacı, kilisenin görevlisi aynı zamanda hem savcı hem de hakimdi. İşkenceye sadece izin verilmemişti, bu aynı zamanda bir emirdi. Kilisenin kararları doğrultusunda yapılan kıyımlara karşı durabilecek, vazgeçirebilecek hiçbir kurum yoktu. baş Engizisyoncusu olan Dominiken papaz Tomas de Torquemada 12 bin Yahudi'yi, inançlarından vazgeçemedikleri için yaktırdı. (Hürriyet, 2 Haziran 1998)

748

Vatikan günah çıkarıyor. Katolik Kilisesi, modern gök biliminin öncüsü Polonyalı astronom Nicholas Kopernik (1473-1543) ile Galileo'yu yüzyıllar önce "Dünya'yı evrenin merkezinde kabul etmiyorlar" ifadesiyle kınamıştı. Kilise, "Dünya, Güneş etrafında dönmektedir" saptamasını şiddetle reddetmişti. Vatikan Kilisesi, Rönesans'ın bilim devriminin öncüleri Galileo ile Kopernik'ten yüzyıllar sonra 1992'de ilk kez resmen özür dilemişti. Benediktus'un selefi olan Papa II. Jean Paul, 16 yıl önce eski Katolik engizisyon mahkemelerinin Galileo ve Kopernik için biçtiği kınama genelgesi ve ev hapsi cezalarının "feci hata olduğunu" bildirmişti. (CNN Türk, 21.12.2008)

Camide katliam 'terör' değil. Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. "Quebec Büyük Camii" olarak da bilinen merkeze gerçekleşen saldırıda kurbanların sırtlarından vurulduğu açıklandı. (Karar, 01/02/2017)

Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık

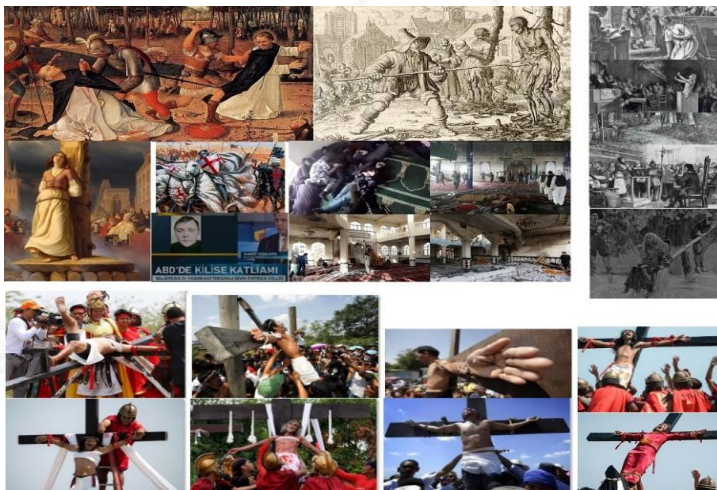
Her dinsel gelenek kendi öğretileri doğrultusunda insanı eğitmeye ve yönlendirmeye çalışır. (Şinasi Gündüz, Dinsel Şiddet Sevgi Söyleminden Şiddet Realitesine Hristiyanlık, s. 19) Son zamanlarda, medyanın çoğunlukla Müslümanlarla ilişkili şiddet eylemlerinin geri planında yatan yabancı işgaller, sömürü, küresel süper güçlerce desteklenen yerel diktatörler ve cuntaların yol açtığı sorunlar gibi nedenler göz ardı edilmekte, yalnızca İslam inancı ve dinsel kaynakları bağlamında sürdürülen terör ve şiddet tartışmaları yapılmaktadır. “İsrail'in Filistin'de yerli halk üzerinde 50 yılı aşkın bir süredir uyguladığı terör ve şiddet eylemlerini gerisinde din faktörünü kimse aramamaktadır.” Madalyonun diğer tarafında, ülkeleri işgal edilmiş, işleri, aileleri, gençlikleri ve gelecekleri ipotek altına alınmış gençlerin işgalci güçlere karşı direnebilmek ve onları ülkelerinden kovabilmek amacıyla yaptığı saldırılar bulunmaktadır. Dinsel görünümlü her şiddet eyleminin ardında aslında politik, ekonomik ve benzeri nedenler tespit etmek mümkündür. Yahudi geleneğinde 'goyim' olarak adlandırılan, ‘Yahudi olmayanlara karşı takınılacak şiddet içerikleri’ ile ilgili şu kaynaklara bakılabilir: Yeşu, 6:21-24; Krallar, 15:16; Sayılar, 31:7-12; Tesniye, 7:16; Yeşu, 8: 24-27; Talmut, Sanhedrin, 59. Her şiddet hareketi kendisini mutlaka bir metne dayandırır. 11 Eylül olayından sonra, Afganistan'a yönelik hareket öncesi eylemlerine meşruiyet zemini sağlamak doğrultusunda oluşturulan bir metinde, ‘demokrasi, insan hakları ve Batının sahip olduğu çağdaş değerlerin korunması, savunulması’ gibi argümanlara yer veriliyordu. ABD başkanı Bush, şer güçleri ile mücadele, iyinin kötüyeye karşı savaşı, yeni bir ‘Haçlı Seferi’ gibi dinsel motiflerle konuşmalar yapmıştı. (Şinasi Gündüz, s. 24-27)

Hristiyanlıkta şiddet: “Yeryüzüne barış getirmeye geldim sanmayın; ben selamet değil, fakat kılıç getirmeye geldim; çünkü ben adamla babasının ve kızla anasının ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymaya geldim ve adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır. Canını bulan onu zayi edecektir; benim uğruma canını zayi eden onu bulacaktır.” (Matta, 10:34-36, 39); "Gökten bir melek bile size bildirdiğimiz müjdeyi ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun. Lanet olsun ona." (Galatyalılara mektup, 189); "(Mesih'in ikinci gelişi ile ilgili olarak) onları demir çomakla güdecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalayacak." (Vahiy, 2: 27,28); "Bir kimse, düşmanlarının boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir. Gerçekte sevgi budur." (Martin Luther, Luther's Works, Weimer edition, 11,2;19,625)

Sömürge dönemlerinden itibaren askeri, siyasal ve ekonomik gücü arkalarına alan sömürgeci Hristiyan uluslar sayesinde, dünyanın hemen her köşesinde yayılma imkanı bulan Hristiyanlık, egemenlerin dini olarak dikkati çekmektedir. Öteden beri Hristiyanlığın en önemli iddialarından birisi, 'sevgi' ilkesine yaptığı vurgu olmuştur. Sinoplu Marcion, eski Ahit tanrısının kötü bir tanrı olduğunu savunmuş, buna karşı bağışlayıcı ve seven tanrıya yani İsa Mesih'e inanmayı vurgulamıştır. İsa'ya göre, kişi düşmanını, hatta kendisine zulmedenleri bile sevmeli, onlardan nefret etmemelidir. Sevgi ve barış dini sloganı ile tanıtılan Hristiyanlık, gerçekten de gerek kutsal metinlerinde gerekse tarihinde böyle midir? Orta Çağdan günümüze, şiddeti kışkırtan kiliselerin, Hristiyan konsillerin ve şiddeti uygulayan Hristiyanların, Hristiyanlığın sevgi ve barış dini olduğu söylemi aslında, bu dinin ötekiler arasında yaygınlaştırılması misyonunda Hristiyanlarca uygulanan ve Hristiyanlığın şiddete dayalı gerçeğini perdeleyen bir örtü müdür acaba? Günümüzde Hristiyan mezhepler, hem toplu intiharlar ve içe dönük şiddet eylemleri, hem de çeşitli bombalama ve terör eylemleri gibi dışa dönük şiddet eylemlerine başvurmaktadırlar. Bunların karakteristik özellikleri, Mesih'in gelişinin an meselesi olduğuna inanmaları ve içinde bulunduğumuz dönem, Mesih'in gelişi öncesi kaos, savaş ve şiddet ortamının yaşanacağı dönem olarak görmeleridir. Hatta bu akımlar, Mesih'in gelişini hızlandırmak amacıyla çeşitli şiddet eylemlerine başvurmayı dindarlık

saymaktadırlar. Hristiyanlık bağlamındaki şiddet hareketleri, Mesihçi tarikatlarla mı sınırlıdır? Geçmişten günümüze Hristiyanlık tarihi dikkate alındığında, buna 'evet' demek oldukça güçtür. Hristiyanlık tarihine baktığımızda, Orta Çağ'dan günümüze kadar süregelen bir şiddet tarihine şahitlik ediyoruz. Gerek Hristiyan olmayan ötekilere karşı, gerekse Hristiyanlık içerisinde yer almak almakla birlikte, İnanç olarak sapkın diye nitelendirilen gruplara karşı sürdürülen şiddet hareketleri tarihin hafızasına kazılmıştır. Roma İmparatorluğunun, 313 Milan Fermanı ile birlikte, Hristiyanlığın resmi olarak din statüsüne kavuşturulmasını izleyen kısa bir süre içerisinde, heretik/sapın ilan edilen çeşitli gruplara karşı adeta bir süre avı başlatılmıştır. Örneğin, İmparator Konstantin tarafından atanan piskoposu tanımayan Donatus ve Donatistler birçok katliamı uğramıştır. Kilise, Arius, Makedonius ve Nestoryus örneklerinde olduğu gibi birçok grup ve kişi yaşamlarından olmuştur. Zira, devlet dini haline gelerek siyasallaşan Pavlus'çu Hristiyan geleneğine karşı inanç ve değerler, siyasal otoriteye karşı yapılanmalar olarak değerlendirilmiştir. 384 yılına ait ünlü Theodosius kuralında, "Biz, tanrılara kurban sunulmasına karar veriyoruz. Kim Böylesi bir suç işlerse, öfke kılıcıyla vurursun." denilmektedir. (Code of Theodosius, XVI 1, 2, V 1, X 4; J. Wheless, Forgeryin Christianity, s. 243) Kilise kurumunun ilk dönemlerde, gerekse ilerleyen dönemlerde kendi öğretilerini benimsemeyenlere karşı uygun gördüğü, cemaatten dışlamadan afaroz ve işkence ile öldürülmeye kadar uzanan uygulamaları genelde konseyler, daha sonraki dönemlerde ise engizisyon mahkemeleri onaylamıştır. Kilise, iktidarda söz sahibi olmaya başlamasına paralel olarak Hristiyanlık dışı akımlara ve bağımlılarına karşıda şiddetli tavırlar almıştır. 5. yüzyılda Batı Roma'nın yıkılması sonrası Latin Kilisesi, Hristiyanlık dışı dinsel geleneklere savaş açmıştır. Asimile etmiş, cadılıkla suçlamış, ölüm cezalarına çarptırılmışlardır. Özellikle 15. yüzyıl, cadılıkla suçlananlara karşı şiddetli bir cezalandırma dönemi olmuştur. Hristiyanlık dışı diğer dinsel akımlara karşı da şiddet politikası sürdürülmüştür. Müslümanlara karşı sık sık Haçlı Seferleri'nin düzenlenmesi çağrısı yapılmış, bu savaşa katılanlar kilise tarafından takdis edilmiş, ayrıca kilise, Müslümanların şeytan olduklarını savunmuştur. Haçlı seferlerinde Müslümanlarla birlikte Yahudilerde zaman zaman cezalandırılmıştır. Yahudilere karşı Hristiyan tepkisi, 13. yüzyılda İngiltere'den, 15. yüzyıl sonlarında İspanya'dan, daha sonra da Portekiz'den kovmaları ile sonuçlanmıştır. Bazen de, Haçlı Seferleri'nin muhatapları Bogomiller ve benzeri düalist Hristiyan akımları, ayrıca Ortodokslar ve diğer Doğu kiliseleri olmuştur. Katolisizmin bu şiddet tavrına karşı oluşan reform hareketi temsilcilerinin de şiddeti savunmaları dikkat çekicidir. Luther, Papa'yı Deccal olarak niteler. Luther, Hristiyan karşıtlarından İntikam almayı öğütlemiş, 'Mesih karşıtlığının gövdesi' olarak nitelendirdiği Müslümanlarla ilgili olarak, 'biz onları din adamlarıyla birlikte kılıçtan geçirmedikçe ve onları ölüme atmadıkça, onlara karşı galip gelemeyiz.' demiştir. 'Luther aslında şiddete değil, kilisenin egemenliğine karşıdır.' Luther'in Hristiyanlıkta savaşa ve şiddete yer olmadığı gibi bir fikri yoktur. Şu çarpıcı sözler Luther'e aittir: "Bir kimse, kendi düşmanlarını boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir." (P.F. Wiener, M. Luther; Hitler's Spiritual Ancestor, naklen, tentmaker.org/books/MartinLuther-HitlersSpiritualAncestor.html) Ayrıca Luther, köylüler isyanı sırasında halka karşı prenslerin yanında yer almış ve halkın katledilmesinin dinen meşru olduğunu savunmuştur. (Şinasi Gündüz, s. 33-45, 71) O, "Köylüyü öldürmek, vahşi bir köpeği öldürmek gibidir." demektedir. Yahudilere karşı şiddeti teşvik etmiş, sinagoglarının yakılıp yıkılması yönünde vaazlar vermiştir.

Hristiyanların şiddet ve baskı anlayışları sömürü ve emperyalist dönemlerde de devam etmiştir. Batılı Hristiyan uluslar, sömürge bölgelerinde yerel inanç ve değerlere karşı hızlı bir ‘asimilasyon süreci’ başlatmışlar ve neticede kısa zamanda, Amerika ve Amerika ile başta Avustralya ve Yeni Zelanda olmak üzere Okyanusyanın önemli kesimi ve Afrika ile Asya'nın kimi bölgeleri Hristiyanlaştırılmıştır. ‘Kiliseler, sömürgeci güçlerle işbirliği içinde olmuştur.’ Misyonerler, sömürgeci sürmesi konusunda adeta bir ‘öncü kuvveti’ gibi çalışmışlardır. 15. yüzyılın sonlarında Endülü'sün yıkılmasıyla kilise, Müslüman ve Yahudilere karşı zoraki bir Hristiyanlaştırma sürecini yürütmüştür. Günümüzde, laisizmi benimsemiş birçok batı ülkesinde Hristiyanlık hala belirleyici bir kimlik, bir alt yapıdır. Şu anda bile dünyanın hemen her bölgesinde çeşitli Hristiyan mezhepleri ve grupları ile irtibatlı şiddet hareketleri devam etmektedir. Örneğin Kuzey İrlanda'daki çatışma aslında bir din savaşıdır. Yakın geçmişimizde derin izler bırakan katliamların sorumlularının da Hristiyan geleneğine sahip olduğu bilinmektedir. Örneğin Libya, Cezayir, Sudan ve Anadolu gibi ülkeler İtalyan, Fransız, İngilizler tarafından işgal edilmiş ve katliamlar yapılmıştır. Amerika'nın yaptığı uygulamalar, işgaller, darbeler, attığı atom bombaları ve son olarak iki büyük Dünya Savaşı'nın temel oyuncularının da Hristiyan uluslar olduğunu ve kilisenin şu veya bu tarafa tanrı adına destek verdiğini, kutsadığını da hatırd tutmak gerekir. 18 Kasım 1978'de rahip Jim Jones liderliğindeki ‘Halk Tapınağı Kilisesi’ bağlıları toplu intihar etmiştir. 19 Nisan 1993'te Teksas'ta, Waco yakınlarında Mesih olduğunu ileri süren David Koresh ve taraftarları FBI ajanları ile girdikleri çatışmada topluca öldürülmüştür. 19 Nisan 1995 Sabahı patlayıcı yüklü bir aracın patlaması ile Oklaahaoma şehri federal binası bir kan gölüne dönmüştür. Medya, faillerin kim olduğundan emindir, Ortadoğu ile irtibatlı radikal Müslümanlar! Ancak, olayın sorumlusu ‘Timothy McVeigh’ adlı dindar bir Hristiyan'dır. 1994'te İsviçre ve Kanada'da toplu intiharlar ve katliamlarla gündeme gelen ‘Güneş Tapınağı Tarikatı’ ile, 1997'de San Diego da toplu bir intihar eylemi gerçekleştiren ‘Cennetin Kapısı Hareketi’de bu listeye eklenebilir. Pavlus, mektuplarında Mesih'in ikinci gelişinin an meselesi olduğunu düşünmekte ve cemaatini buna hazır olmak konusunda uyarmaktadır. Hatta o, bunun kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşürmekte idi. (Şinasi Gündüz, s. 46-53) Mesih, gökten melekler ile birlikte görkemli bir şekilde gelecek, ulusları birbirlerinden ayıracak ve solundakilere, 'Ey lanetliler, iblis ile ‘onun melekleri’ için hazırlanmış sonsuz ateşe yollanın.' diyecektir. (Matta, 24, 25; Markus, 13; Luka, 21)

Hristiyanlar üzerinde yapılan bir anket sonuçları ilginçtir. ABD Hristiyanlarının yaklaşık yüzde otuzu, dünyanın Armagedon Savaşı ile son bulacağına inanmakta, bunların önemli bir bölümü bunun, kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşünmektedir. Hatta böyle düşünenler arasında kimi ABD başkanlarının da bulunması oldukça önemlidir! Mesihçi Hristiyanlar, yaklaşmakta olduğuna inandıkları bu şiddet olaylarına hazırlıklı olmak ve layıkıyla Mesih'in

yanında yer alabilmek amacıyla maddi ve manevi hazırlık yapmaktadır. Bazı Hristiyan grupları, Mesih döneminin gelişini hızlandırmak amacıyla bir takım şiddet hareketlerine girişmeyi ve kutsal metinlerde Mesih öncesi dönemde olacağı söylenen şiddet olaylarının gerçekleşmesini sağlamaya yönelik bazı girişimlerde bulunmayı gerekli görmeleri ve bunlara başvurmaları önemli bir sorundur. Şiddet, sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel ve dinsel birçok nedenden kaynaklanabilir. Amerika ve Okyanusya'ya ayak basan Hristiyanlar, bu bölgenin Hristiyanlaştırmasını, ayrıca yerli dinlerin ve kültürlerin yok edilmesini, sosyal, askeri ve ekonomik diğer hedeflerinin gerçekleştirilmesi açısından bir zorunluluk olarak görmüşlerdir. Hristiyan kutsal metinlerinde şiddete dayanak oluşturacak çeşitli yaklaşımlar bulunmaktadır. Çağdaş Hristiyan ilahiyatçılara göre, eski ahit döneminde yargılama ve İntikamı önceleyen tanrı, yeni ahit ile birlikte, sevgi, bağışlanma ve affetmeyi ön plana çıkarmıştır. (Şinasi Gündüz, s. 56-58) "Ben, barış değil kılıç getirmeye geldim." (Matta, 10:34, 35; Luka, 12:51- 53) İsa, "kılıcı olmayan, arabasını satıp bir kılıç alsın." da demektedir. (Luka, 22: 36-38) İsa, sık sık muhaliflerini yerici, aşağılayıcı ifadeler kullanmaktan çekinmemekte ve zaman zaman onlara karşı şu ya da bu şekilde şiddet içeren tavır ve davranışlarda bulunmaktadır. Ferisilere, " engerek soyu, yılan, budalalar." gibi yakıştırmalar ile hitap etmektedir. Yine İsa, meşhur tapınağı giriş kısmında, satış yapanları bir kırbaça kovalamakta, sarrafların masalarını devirmekte, kuş satıcıların sehpalарın altüst etmektedir. İsa, muhalifleri ile ilgili olarak zaman zaman, "cehennem azabından, ateşten, lanetten" bahsettiği rivayetler de bulunmaktadır. İsa'nın incir ağacını lanetlemesi de ilginçtir. İncir yemek ümidiyle ağaca yaklaşmış fakat bulamayınca incire lanet etmiştir. Halbuki incir mevsimi de değildir. Kısaca, bir ağaca bile lanet etmekten kaçınmamıştır. Tüm bu rivayetlerde öfkeli ve kompleksli bir İsa figürü ön plana çıkmaktadır. Pavlus, 'gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz müjdeye ters düşen bir müjde getirirse, lanet olsun ona, lanet olsun ona.' demektedir. (Galatyalılar, 1:8,9) 'Gazapla cezalandıran Tanrı' ve 'tanrının gazabı' ifadeleri, Pavlus mektuplarında seven tanrı motifi ile yan yana yer almaktadır. Sünnet konusundaki tartışmada kendisinden farklı düşünenleri kastederek 'köpekler, İkiyüzlüler.' ifadelerini kullanmakta ve muhaliflerinin 'iğrenç kişiler, asi, boşboğaz' olduklarından bahsetmektedir. Yahudileri, İsa ve peygamberlerin katili olmakla suçlayan ifadelerinde, antisemitizme temel teşkil eden bazı yaklaşımlar görmekte mümkündür. (Şinasi Gündüz, s. 61-64) Vahiy kitabına göre tanrısal öfke, yeryüzünde mutlak bir kaosa, düzensizliğe ve felakete yol açacaktır. (Vahiy, 16: 18-21; Vahiy, 19: 20, 21) Bu şiddet sahneleri, Milenyarist Hristiyan akımlar için temel referanslar olmuştur. Evanjelik Hristiyanlar, bu şiddet olaylarının bir an evvel olması beklentisi içerisindeyler. (Hallsell, Tanrıyı kıyamete zorlamak, s. 26- 90) Nitekim bu gruplar, Yahudilerin Filistin halkına yönelik şiddet eylemlerine büyük bir sempati ile bakmakta, ilahi takdirin birer tecellisi olarak değerlendirmektedir. Pavlus, yine bir yerde şöyle demektedir: "Yönetim, kılıcı boş yere taşınmıyor. Onlar öç alıcı olarak tanrının hizmetindedirler." (Romalılar, 13:1-5) İlk dönem şiddete karşı pasif tutum takınan kilise, ilerleyen dönemlerde pasifist tavrı bir kenara hızla bırakarak, gerek Donanistler ve Ariuşçular gibi heretik ilan edilen Hristiyan gruplara, gerekse Hristiyan olmayanlara karşı şiddeti meşrulaştırmışlardır. Çarmıh teolojisi bağlamında düşünülen kefarete doktrini, Hristiyan geleneğinde şiddetin meşrulaştırılmasında önemli rol oynayan bir doktrin olarak karşımızda durmaktadır. Çarmıhta İsa'nın ölmesiyle beraber, ilahi yasalara riayet etme yoluyla kurtuluş modeli ortadan kalkmış ve yeni bir dönem başlamıştır. Pavlus, Mesih'in tanrı tarafından insanların günahların bağışlanması için bir kurban olarak sunulduğunu ve bununla tanrının adaletini gösterdiğini belirtmektedir. Tanrı, kendi öz oğlunu kurban olarak göndermiş ve bizim için onu kendi eliyle ölüme teslim etmiştir. İsa'nın çarmıhta acı çekerek ölmesi, İsa'nın şahsında gerçekleşen bir şiddettir. Tanrı, oğlunu acıya ve ölüme teslim etmekle insanlığa olan sevgisini göstermiştir. 'Günah ve ölümün' ortadan kaldırılması için tanrının, İsa'nın acı çekerek öldürülmesine izin vermesi, tanrının, şiddeti bir diğer şiddet eylemi ile ortadan kaldırması anlamına gelmektedir. Neden acı ve ölüm kurtuluş için bir gereklilik olsun? Gerçek sorumlu kimdir? Ölmesine izin veren tanrı mı, Yahudiler mi, yoksa cezayı infaz eden Romalı askerler

mi? Hristiyan ilahiyatının üç temel yorumunun ortak özelliği, cezalandırıcı bir tanrı ya da başkalarının faydasına kendi öz oğlunu ölüme göndermekten kaçırılmayan tanrı modeli olarak ortaya çıkmaktadır. Bir sevgi tanrısının, başkalarının günahlarının sorumlusu olmayan bir varlığı neden acı ve şiddet dolu bir olayın kurbanı yaptığı konusu açıklama gerektirmektedir. Tanrının kötülere karşı kendi zaferini ilan etmesi için, oğul İsa'nın ölümünü kullandığı görülmektedir. İsa'ya yapılan şiddet, sebebi ne olursa olsun, bir haklılık ve meşruiyet temeli taşımamaktadır. Günümüzde haça gerilme ritüellerinin, başta Latin Amerika ülkeleri, Filipinler olmak üzere dünyanın birçok yöresinde hala Hristiyanlarca uygulandığı bilinmektedir. Donatistlere karşı uygulanan sindirme ve yok etme girişiminde, gelecekteki iyi olayların gerçekleşebilmesi, kötülüğün yok edilebilmesi ve sapkın akımların önlenebilmesi amacıyla şiddete başvurma caiz/gerekli olduğu düşüncesi ön plana çıkmaktadır. İlerleyen dönemlerde şiddete başvurmayı meşrulaştıran, 'haklı savaş' kavramı üretilmiştir. Haçlı Seferleri'nden günümüze, 'medeni değerlerin korunması' gibi argümanlar, Hristiyan halkların zihninde, yürütülen şiddete meşruiyet kazandırma girişimleridir. İslam'a göre insanın anlamı, 'seçim yapabilme özgürlüğüne sahip bir varlık' demektir. İnsan, halife yani sorumlu varlıktır. Kur'an insanın yaratılış gayesini, Allah'a ibadet olarak açıklar. "Kur'an'da ibadet, bütün tavır ve davranışlarda, Allah'ın emir ve yasaklarını gözetmek anlamındadır. Şeytan, Allah'ın belirlemiş olduğu insanın özgürlük alanını sınırlarının dışına taşıran her şeyin adıdır." Kur'an, doğru ile yanlışın insana açıklandığını, doğruyu seçenin kendi lehine bunu seçeceğini vurgular. (Şinasi Gündüz, s.67, 81-88) Kur'an, ilah kavramına, insanın düşünce, tavır ve davranışlarında etkin olan güç anlamını yüklemektedir. Dolayısıyla Kur'an'ın kullandığı ilah kavramının, insan yaşamına egemen olan güç anlamına geldiği görülmektedir. (Şinasi Gündüz, s. 90) İslam, halife kavramı çerçevesinde insanı açıklar ve özgür seçimiyle tercihlerinin sorumlusu olan varlık olarak tanımlarken; Hristiyanlıkta insanı tanımlayan anahtar ifade, 'doğuştan asli günah ve ölümün tutsağı olan varlık' kavramlarıdır. İslam'ın, doğuştan günahsız ve özgür irade ile donatılmış insan tanımı ön plana çıkarken, Hristiyanlık insanın doğuştan günaha bağımlılığını savunur. Hz. Adem'den insana miras kalan 'günah ve ölümden' kurtuluşun ancak, tanrısal oğul İsa Mesih'e iman yoluyla olabileceğini savunur. Öte yandan Hristiyanlık, insandan kaynaklanan kötülükleri ve şiddet eylemlerini bir bakıma, Adem'in şahsında tanrısal iradeye dayandırmaktadır. Hristiyan tarihinde ruhban sınıfı, kurtuluş yolunu ve bilincini kontrol eden bir mekanizma olarak ortaya çıkmıştır. Kişisel özgürlük alanı bir yandan günah ve ölümle, bir yandan da kilise kurumu ve rahiplik teşkilatı ile disiplin altına alınmıştır. St. Augustine gibi ilahiyatçılar, katı kaderci bir yaklaşımla bir kişinin kurtulamayacağını, tanrının baştan karar verdiğini, dolayısıyla kişinin bunu değiştirmesinin söz konusu olamayacağını savunur. Pavlus, herkesin, altında yaşadığı yönetime itaat etmesini, zira bütün yönetimlerin tanrı tarafından kurulduğunu ileri sürer. Yine o, bütün yönetimlerin tanrının hizmetinde olduğunu vurgular. Bu yaklaşımıyla Pavlus ve onu temel alan Hristiyan geleneği, bireyin iradesi üzerinde egemen olan iki temel gücün varlığını kabul etmektedirler; Tanrı ve dünyevi iktidarlar. Hristiyan geleneği, metafizik bağlamda bireysel özgürlük alanını tanrıyla sınırlarken, dünyevi alanda ise kişisel özgürlükleri, dünyalı iktidarların belirlediğini savunmaktadır. Bir bakıma öte dünya bağlamında tanrıya kulluk eden insan, bu dünya bağlamında da krallara kulluk etmektedir. Protestanlar ile Katolikler arasında yapılan bir uzlaşma toplantısını ifade eden Ausburg Barış metninde, "halkın, prensin dinine bağlı olması gerektiği" belirtilerek "kimin toprağı onun dini" ilkesi vurgulanmıştır. (Şinasi Gündüz, s. 95-101) "Cuius regio, eius religio (kimin diyarı, onların dini) ilkesi ile prensin dini, devletin ve tüm sakinlerinin dini haline geldi." (tr.wikipedia.org/wiki/Augsburg_Barışı)

Sonuç. Hristiyanlık, her ne kadar bağlılarınca ve özellikle misyonerlerce, 'sevgi ve barış dini' olarak tanıtılmaya çalışırsa da, tarih boyu Hristiyanlık, şiddet içeren ve başvurduğu şiddeti meşrulaştıran bir din olarak olagelmıştır. Hristiyanlık, milattan sonra 4. yüzyıldan günümüze, dinsel kaynaklarının referansı ışığında sürekli şiddete başvuran bir din olarak tarihe geçmiştir.

“Hristiyanlar, her tür inançsızlığın ortadan kaldırılması amacıyla şiddete başvurmaktan kaçırmmış, tıpkı, tanrının oğlu İsa'yı acı ve ıstırap çekerek ölüme göndermesi/kurban etmesi gibi, kendi gayeleri uğruna insanları/ulusları kurban etmekten ve ölüme göndermekten kaçınmışlardır.” Bu şiddet, Haçlı seferlerinde, sömürgeleştirilen bölgelerde, dünya savaşlarında ve yakın geçmişte Balkanlar, Ortadoğu ve Afganistan olaylarında, şimdi ise, Irak, Suriye, Arakan, Doğu Türkistan, Afrika'da görölmektedir. Şiddetin meşruiyeti ile ilgili çarmıh teolojisi bağlamında oluşturulan metin, Hristiyan bireylerin bilinçaltılarında her zaman şiddet ateşini yakmaya hazır bir kıvılcım durumundadır ve korkarım ileride de bu özelliğini sürdürmeye devam edeceklerdir. (Şinasi Gündüz, s. 103-105)

Şiddet karşısında İslam

Katoliklerle ve Protestanlar, daha sonra Protestan grupların kendi aralarındaki kanlı çatışmalar yıllarca sürmüştür. Buna dayanarak aydınlanma hareketinin önde gelen düşünürleri, Haçlı savaşlarını ve engizisyonu da hatırlatarak, dinin sosyal hayattan çıkarılmasıyla şiddetin en aza indirileceği sonucuna ulaşmışlardır. Buna göre din; özel alana hasredilmeli, sosyal hayatta ise akıl egemen olmalıydı. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 29) Yahudilerde evrimcilik ruhu dinsel kaynaklıdır: Kabbalacıların çoğu, Yahudi olmayanların ruhunun Yahudilerin ruhundan daha aşağı seviyede olduğuna İnanır. (Şiddet karşısında İslam, s. 36) Hristiyanlık, adeta barış ve sevgi kavramları ile birlikte anılan bir dindir. Halbuki aslında; Haçlı Seferleri, engizisyon mahkemeleri, savaşçıların kutsanması, sehitlik anlayışı, savaşçı papalar, idam cezasının onaylanması, köleliğin desteklenmesi, sömürgecilik faaliyetlerine verilen onay ve destek, Hristiyanlığın şiddet yönünü gösteren örneklerdir. Luther, köylü ayaklanmalarını çok kanlı bir şekilde bastırmayı onaylamış ve desteklemiştir. Luther'e göre, 'Yeryüzünün en çılgınları ve en alçak rezilleri' olsalar da, hükümdarlar 'tanrının cellatları ve gardiyanları'dır. Aziz Barthelemy katliamı'nda da binlerce Protestan öldürölmüştür. 1618-1648 yıllarındaki Katoliklerle Protestanlar arasında devam eden 30 yıl savaşlarında yine binlerce insan öldürölmüştür. Sadece Almanya nüfusunun yüzde 20'si bu savaşlarda ölmüştür. (Şiddet karşısında İslam, s. 54-59) “Selahattin Kudüs'ü geri aldığı zaman hiçbir cana kıymadı. İngiltere ve Gal'de 643 Manastır, 90 kolej, 2374 kilise, 100 hastane kapatılmıştı. Kraliçe Elizabeth zamanında Katolikler diri diri yakılmışlardı.”

(Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 82, 84-85) Luka, 19:27: "Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin." denilmektedir. İbraniler, 9: 22: "Hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökölmeksizin bağışlama olmaz." Vahiy, 2:27-28: "Mesih'in ikinci gelişinde insanlar, demir çomakla güdülecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalanacaktır. Hristiyan olmayanların liderleri, kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atılırlar. Bunların taraftarları ise tamamen öldürölür." (Vahiy, 19: 20-21) "İsa şöyle der: Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben, baba ile oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanı, kendi ev halkı olacak." (Matta, 10:34) Yine İsa, "Kılıcı olmayan, elbisesini satın bir kılıç alsın. (Luka, 22: 36) demektedir ve yine İsa, "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim, yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size, hayır diyorum, Ben ayrılık getirmeye geldim." diye eklemektedir. (Luka, 12: 49-53) Hristiyanlık tarihi, bu söz konusu bu cümlelerin sadece birer sembolik sözden ibaret olmadığını ortaya koymaktadır. Aziz Pavlus'un ilk dönemlerden itibaren elinde kılıçla tasvir edilmiş olması da ilginç bir değerlendirme konusudur. Aziz Augustine, tanrının emri ile savaş yapılabileceğini onay vermiştir. Zamanla kutsal savaş, arzu edilir bir şey olmuştur. İnançsızlarla savaşanların günahlarının affedileceği iddiası, kutsal savaş çağrısı yapan papaların kullandığı bir argümana dönüşmüştür. Haçlı Seferleri çağrısında Papa II. Urban'ın kullandığı slogan, "Tanrı böyle istiyor!" idi. Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, kutsal ruh aracılığıyla konuşmaktadır. Haçlı akınları doğuya doğru ilerledikçe, hem heretikleri, hem Ortodoksları ve

Yahudileri, hem de Müslümanları hedef almaları nedeniyle tamamen bir din savaşı özelliği taşımaktadır. Engizisyon kurumu heretik kabul edilenleri yüzyıllarca baskı altında tutmuş, binlercesini değişik işkence yöntemleri ile öldürmüştür. Bir savaş esnasında askerlerin, 'kimin heretik, kimin sahih inançlı olduğunu nasıl ayıracağız?' şeklindeki sorularına Bezier şehrinin Katolik piskoposu, "Siz hepsini öldürün, Tanrı onları birbirinden ayırır." şeklinde cevap vermişti. Heretiklerin tek günahı, Katolikler gibi inanmamalarıydı. 1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Engizisyoncular, bir ihbarda bulunanların can güvencesini sağlarken, suçlanan kişilere ne ile suçladıkları söylenmiyor, bütün deliller gizleniyor, suçunu itiraf eden cezalandırılırken, etmeyen itirafına kadar işkence görüyordu. Aziz Augustine'e göre tanrı, sadece eski Ahit'te değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir. O, 'haklı zulüm' teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşa erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir. (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Today, 129) Yine o, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareketle heretiklerin yakılmasına izin vermiştir. Hristiyan geleneği, dünyadaki adaletsizliğin, yoksulluğun hatta ölümün nedeni olarak asli günah teorisini ileri sürer. 21. yüzyılda bile, Roma Katolik kilisesinin ölüm cezasını ilmi halinden çıkarmayı reddetmesi düşündürücüdür. Günümüzde bile kullanılan, 'İsa'nın Hristiyan askerleri', 'misyon stratejisi', 'Evanjelik Haçlı Seferleri' ve 'Hristiyan şövalyelik ruhu' gibi kavramlar, Hristiyanların militarist yanının en çarpıcı örnekleridir. (Şiddet karşısında İslam, s. 63-71, Prof. Dr. Kadir Albayrak) İsa, Luka, 19:27'de: "Düşmanların kılıçtan geçirilmesini istemektedir."

Dünyada, soğuk savaştan sonra kimlik savaşları diyebileceğimiz yeni dönem başlamıştır. Araplar tarafından milli gururu zedelenmiş olan İranlılar, Müslüman olduktan sonra Araplara karşı tepkilerini Hazreti Hüseyin'e sarılarak, farklılıklarını vurgulamak için bu mezhebi geliştirerek ifade etmişlerdir. Muhammed Ali, 11 Eylül 2001'de Dünya Ticaret Merkezi'nin yıkıntılarını görmeye gittiğinde gazetecilerin, "el-Kaide ile aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsunuz?" sorusuna, "Siz Hitler'le aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsanız, ben de aynı şeyi hissediyorum." diyerek cevap vermişti. "İslam dünyasında şiddet, sebep değil sonuçtur." Terörist kişiler incelendiğinde, hepsinin terör kurbanı olduğu görülmüştür. Pasif kalmalarının, kurban olma durumunu sürdüreceklerine dair inançları pekişmiştir. Çözüm, şiddeti besleyen ayrımcılığa acil çözüm geliştirilerek ve şiddeti yöntem olarak seçmeyen bölgesel değerleri güçlendirilerek ulaşılabilir. Richard Dawkins (The Selfish Gene) "başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark (In Search of Human Nature) ise, "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (Şiddet karşısında İslam, s. 103-125, Prof. Dr. Nevzat Tarhan)

Batı tarihinde insanlık suçları

Yapılan araştırmalar, soykırımın sadece gelişmekte olan ya da az gelişmiş ülkelerin halk ve üyelerinin ya da devlet iktidarlarının ürettiği veya üretebileceği bir olay değil, aynı zamanda kendini üstün kültür ve gelişmiş ülke ve medeniyet merkezi olarak gören ülkelerin, sadece tarihte değil aynı zamanda günümüzde de soykırım uygulayan toplumlar olduklarını ortaya koymaktadır. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 2) Uluslararası güçler, soykırım iddialarını kullanarak, kendinden başka grupları terörizme ve çıkar endüstrisine dönüştürmektedir. Rudolf J. Rummel, 19. ve 20. yüzyıllarda gerçekleşen soykırımlar da 170 milyon insanın öldürüldüğü açıklamaktadır. (Sefa M. Yürükel s. 4, 6) 1600'lü yıllarda İspanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde baş gösteren ekonomik ve siyasi krizler, Avrupalıların deniz aşırı bölgelere yönelmelerine yol açmıştır. Bunun için her bir Avrupa devleti, Afrika, Asya ve Amerika kıtasını sömürgeleştirmeye başlamıştır. Sömürgelerde ilk önce yeni gelir getiren tarım alanlarının açılması ile emperyalizme başlandı. Bunu, köleleştirme ve yer altı-yer üstü zenginliklerini

sömürme takip etti. Karayipler'deki İngiliz sayısı, 1710 yılında 64.100 iken, köle sayısı 336.500 idi. 1650 yılında adalara gelen her 4 kişiden 3'ü, Afrika'dan getirilen kölelerden oluşuyordu. 1680'de Amerika'ya geçirilen her Afrikalı köle, 5 veya 6 İngiliz sterlini karşılığında satışa çıkarılıyordu. 16. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar İngiliz, Portekiz, İspanyol, Danimarka, Norveç, Fransız ve Hollandalı köle tacirleri tarafından Afrika kıtası'ndan 13 milyon Afrikalı insan Amerika'ya köle olarak taşınmıştır. Kölelerin yüzde 25'i, ağır yaşam ve iş koşullarına dayanamayıp ilk 18 ay içerisinde ölmüştür. Köle ticaretinde İngilizler birinci sırayı alırken, onu İspanyollar ve onları da Fransızlar takip etmekteydi. 1680'lerde Danimarkalı bir şirket 249 köle ticaret gemisini elinde bulunduruyordu. Köle ticaretindeki esas sayısının 25.000.000 kişiyi kapsadığı, araştırmalarda belirtilmektedir. Amerikan kıtasının Kolomb tarafından keşfedilmesinden sonra, önce Karayipler ve Meksika, daha sonra tüm güney ve kuzey Amerika işgale başlanmıştır. 1492 yılında bugünkü adları ile Haiti ve Dominik Cumhuriyetlerinin olduğu adalarda toplam 8 milyon yerli yaşıyorken, 22 yıllık İspanyol egemenliği sonunda bu sayı 28 bine inmişti. 50 sene sonra ise adada yaşayan yerli sayısı sadece 200 kişi idi! Bir İspanyol misyoneri Bartolome de las Casas Bölgesi'nde gerçekleşen katliamı şöyle ifade etmektedir: Bir gün İspanyollar, 3000 kişinin kellesini kesti. Organlarını parçaladı ve kızlarının ırzına geçti. Cesetlerini bir kancaya bağladı ve kızarttı. (Barry Lopez, The Rediscovery of North America, s. 4) İspanyollar Meksika'yı işgal ettiklerinde 12 milyon olan yeli nüfus, 80 sene sonra 1 milyona inmişti. Hans Koning, "İspanyollar, Amerikalı yerlileri ölene kadar çalıştırılacak bir mahluk gibi görüyordu. İngilizler, yerlileri şeytana tapan insanlara olarak görüyor, yerlileri katletmenin gerekliliğine inanıyorlardı." demektedir. Amerika'da, Kaliforniya'daki 700.000 olan yerli nüfusunu yaptıkları katliamlarla 15.000'e indirmişler. İspanyollar, Kuzey Amerika'daki 7 milyon yerli nüfusunu, 100 senede 500.000 kişiye indirmişti. İspanyollar, 400 yılda yerli nüfusun %95'ini soykırıma uğratmıştır. İngilizler, hastalık yayarak 50.000 yerliyi 7 yılda 5 bine indirmişti. İngilizler, 1666 yılında Virginia'da bütün yerlileri öldürmüşler, yalnızca kadın ve çocukları esir alıp köle olarak satışa çıkarmışlardı. Yerli katliamlarından sorumlu Amerikalı Binbaşı John Vance Lauderdale, "Bütün Kızılderililerin yeryüzünden gitmeleri, medeniyetin iyiliği için gereklidir." demektedir. İngilizler, çiçek hastalığı mikrobu taşıyan battaniyeleri yerlilere vererek, yerli halklardan 100.000 kişiyi hastalık yoluyla katletmiştir. Aynı yöntemi Amerikalılar da daha sonra yaygın olarak kullanmıştır. (Sefa M. Yürükel s. 31-47) Amerika'da 1900 yılına gelindiğinde, milyonlarca yerliden geriye kalan kişi sayısı 1900 idi. R. H. Pratt, "İnsanları koruyabilmek için yerlileri öldüreceksin." demektedir. 1970-1980 yılı arasında, zamanın Amerikan başkanı R. Reagan tarafından bizzat direktif verilerek, Guatemala'daki 200.000 Maya yerlisi katledilmiştir. Kuzey ve orta Amerika'daki yerlilere uygulanan sömürgeci soykırımlarda olduğu gibi, Latin Amerika'daki Avrupa asıllıların yaptıkları soykırımlarda da benzer metotlar kullanılmıştır. Mesela, Brezilya'da, 10.000 kişilik nüfusa sahip olan bir yerli kabilesi, sömürgeciler tarafından tamamen katledilmiş ve tesadüfen 20 kişi kurtulabilmiştir. Venezüella'da yaşayan yerliler, Katolik papazlar ve askerler tarafından 1964 yılında yok edilmek amacıyla küçük gruplara bölünerek sürgün edilmelerinden dolayı tamamen yok olmuşlardır. ABD hükümeti ile Amerikan yerlileri arasında 300 ila 400 arası anlaşma yapılmasına rağmen sömürgeci Avrupa kökenli Amerikalılar, canları istedikleri zaman anlaşmaları tek taraflı olarak defalarca bozmuşlardır. Amerika'da Avrupalılar gelmeden önce yaklaşık 150 milyon civarında yerli yaşarken, birçoğu soykırıma uğratılmıştır. Fransızlar, Cezayir'e geldikleri 1830 yılından 1962 yılına kadar sistemli bir kültürel asimilasyon ve insan beyninin sömürgeleştirilmesi politikası izlediler. Cezayirlilerden hayatın her alanında Fransızca konuşması, Fransızca düşünmesi ve Fransızca okuması istenmiş ve zorlanmışlardır. Fransa'dan Cezayir'e göç eden Fransızlara, kendi sömürge yönetimleri tarafından en iyi olanaklar sağlandığından, Cezayir köylüsü Fransız fabrikalarında işçi olarak çalışmak zorunda bırakılmıştı. Fransız istihbaratının başında bulunan general, hiçbir pişmanlık duymadan kendi elleri ile katlettiği Cezayirlilerden bahsedebilmektedir. 1962 yılına gelindiğinde, Fransızların

katlettiği insan Cezayirli sayısı 1 milyonu bulmuş, 8000 köy yok edilmiş ve 2,5 milyon Cezayirli toplama kamplarına sürgün edilmişti. Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle, Ari ırk kavramını kuramcısı olarak ortaya çıkmıştır. (Sefa M. Yürükel, s. 49-63) ve sonuçta 21 milyon insan, Alman nazizmi sonucu öldürülmüştür. (Sefa M. Yürükel, s. 107) Galton, insan ırkının ıslahını amaçlayan öjenik kuramını sosyal politikada, toplum birimlerinde uygulanmasının gerekliliği üzerinde ısrar eder. Bu iddiaya göre Avrupalı beyaz ırktan olan ve özellikle Kuzey Avrupa ülkelerinden insanlar en üst değerdeki insan kategorisine sahiptir. Bunun dışındakiler ise, aşağı kategorideki insanlardır. (Sefa M. Yürükel, s. 64) Ama Hitler, Kuzey Avrupa'yı da işgal etmekten de geri kalmamıştır! İngiltere, Avustralya'da yerli halkı katleder. Yerli erkeklerin cinsel organlarını keserek hadım eder. 100.000 yerli çocuğu ailesinden kopararak asimile edilir, kadınlar da kısırlaştırılır. İngiltere, yerlilerin yiyeceklerine zehir katmak dahil yaptığı katliamlarla, 1788 yılında 750 bin nüfusa sahip Aborjinleri, 1911'e geldiğinde 31 bine düşürmüştü. Almanlarda, Namibya'da soykırımlar yapmış, 80.000 Herero yerlisini kısa sürede, 15.130 kişiye indirmişti. Almanlar II. Dünya Savaşı'nda, ari ırk olmadığını iddia ettiği Alman olmayan 21 milyon insanı, soykırıma uğratmıştır. Rumlar, Türklere 12 Mayıs 1912 yılında saldırıya geçmiş, Rum Ortodoks Kilisesi'nin desteği ile 35 yerleşim biriminde terör eylemleri uygulamıştır. Bu eylemlerin başını, papaz Nikodimos çekmekte idi. Sadece 1963 yılında, yüzlerce Türk katledilir, 20 Türk köyü yakılıp yıkılır. 25 bin Türk evlerini terk etmek zorunda bırakılır. Bunların en ünlüsü de meşhur Noel yılbaşı katliamıdır! Birçok Türk'ün gırtlakları kesilir, kadınların ırzına geçilir. (Sefa M. Yürükel, s. 99-129) Amerikalı ve İngilizler, İkinci Dünya Savaşı bittikten sonra Dresden şehrine sığınan 600.000 kadar mülteci Almanı bomba yağdırır, yaklaşık 200.000 sivil üç günlük bombardıman sırasında hayatını kaybeder. Amerika'nın Japonya'ya attığı iki atom bombasında ölen insan sayısının toplamı ise 120.000'dir. (Sefa M. Yürükel, s. 82) Rus ordusundan kaçan 250.000 Alman mülteci Danimarka'ya sığınır. (Sefa M. Yürükel, s. 142) Toplama kampında insanlık dışı şartlarda zorla tutulurlar ve kendilerine yardım edilmesine izin dahi verilmez. Kızılhaç bile, doktorlar ve hemşireler dahil, ilaç yardımıyla bulunmayı reddeder. Sadece 13.741 kişi hastalıktan ölür. (Sefa M. Yürükel, s. 87) İngiltere, Avustralya'da 1788 yılından 1938 yıllarına kadar Aborjinlere sistematik olarak ve acımasızca soykırım ve sürgün uygular. İngilizler, yerlileri insan olarak saymıyorlardı. Bu da, İngilizlerin huzur içinde yerlilere her türlü eziyeti yapması için bir bahaneden başka bir şey değildi. Bundan hiç bir huzursuzluk ve ahlaksızlık da duymuyorlardı. (Sefa M. Yürükel, s. 93-94) 1923 yılında Batı Trakya'nın % 67'si Türklere oluyordu iken, Yunanlıların yıllar süren baskısı sonucu Türk oranı %36'ya gerilemiştir. (Sefa M. Yürükel, s. 131) Bulgarların nüfusu 9 milyon iken, bunların bir buçuk milyonu Türk idi. Ari Bulgar yaratma politikası sonucunda, katliamlar yapılır, mezarlıklardan bile Türk isimleri sökülür, zorla Hristiyan isimler verilir, yüz binlerce Türk zorla Türkiye'ye göç etmek zorunda bırakılır. Soykırım, terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtikleri ülkeleri kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır. (Sefa M. Yürükel, s. 143, 149) Devamı için, 'Batı medeniyeti' adlı yazımıza bakılabilir!

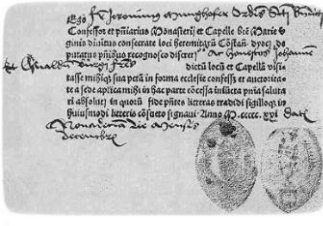
Menfaat

“Rahip cezanın durumuna göre günahkar kişiye bir bağış gibi yükümlülükler Yükleylebilir.”
(Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, s. 355)

“Vatikan'da her şey ticaret konusu olmuştu. Roma kilisesi imtiyaz belgeleri ve günah çıkarma ticaretine başlamıştı.” (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. s. 96) “Papalık, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Bankacılık ve faiz gelirleri, vergi gelirleri, aidatlar, bağışlar ile gelir elde ederken ihraç malı olarak sadece "dualar ve emirleri" olan bir devleti temsil eder.” (Taceddin Ural, s. 126) Xavier Forneret: "Kilise gerçekten iyi kalplidir, herkese af dağıtır. Asıl affa kendisi muhtaç iken" (Ural, s. 131)

1517 yılında, Papa X. Leo, kişinin ruhunu makul bir para karşılığında kurtarabilmesi için ‘Taxa Camarae’yi başlatır. Bu basit tedbirle, ne kadar kötü olursa olsun bağışlanamayacak suç yoktu. 35 madde arasından şunları okuyoruz: İster rahibelerle, ister kendi kuzenleriyle, yeğenleriyle ya da kızlarıyla, yani bir şekilde herhangi bir kadınla cinsel günah işleyen bir rahip, 67 pound 12 şilin ödemesi karşılığında bağışlanacaktır. Eğer rahip, zina günahıyla birlikte doğaya ya da hayvanlara karşı işlenmiş günahlarının da bağışlanmasını istiyorsa, 219 pound 15 şilin ödemek zorundadır. Fakat kadınlarla değil de sadece oğlanlarla ve hayvanlarla, doğal olmayan günahlar işlemişse 131 pound 15 şilin ödemelidir. Bir bakirenin kızlığını bozan rahip, 2 pound 8 şilin ödemelidir. İster kaldığı manastırda ister dışarıda, aynı anda veya art arda bir ya da birden çok erkeğe kendini veren rahibe, baş rahibenin saygısını kazanmak istiyorsa 131 pound 15 şilin ödemelidir. Tüm davalardan azade tutulmak ve yasak ilişkilerini sürdürmek için geniş bir muafiyet elde etmek isteyen zinacı bir kadın, Papaya 87 pound 3 şilin ödeyecektir. Aynı şekilde, koca da aynı miktarı ödeyecektir, eğer koca kendi çocuklarıyla enest ilişkiye girmişse, ek olarak 6 poundluk bir vicdani ödeme yapacaktır. Tecavüz, soygun veya kundakçılık suçları için eziyet yapılmaması ve bağışlanması, suçluya 131 pound 7 şiline mal olur. Ruhban kesime ait olmayan birinin şahsında gerçekleşen adi cinayetin bağışlanma bedeli 15 pound 3 penstir. Eğer katil aynı gün iki veya daha fazla kişinin ölmesine neden olmuşsa, bir kişiyi öldürmüş gibi ödeme yapar. Karısına kötü davranan koca, kilise kasasına 3 pound 4 şilin öder; eğer karısını öldürmüşse 17 pound 15 şilin, eğer karısını başka biri ile evlenmek için öldürmüşse ekstra olarak 32 pound 9 şilin öder. Kocaya suç işlerken yardım edenler adam başı 2 poundla bağışlanır. Çocuğunu boğarak öldüren baba 17 pound 15 şilin ödemelidir, baba bunu annenin izni ile yapmışsa bağışlanması için 27 pound 1 şilin ödemelidir. Kendi çocuğunu rahminden çıkararak yok eden annenin ve suça katkıda bulunan kocanın, her ikisi birden 17 pound 15 şilin ödemelidir. Kendisinin olmayan bir çocuğun kürtajını kolaylaştıranlar 1 pound eksik öderler. Kardeş, kız kardeş, anne ya da babasını öldüren 17 pound 5 şilin ödemelidir. Bununla birlikte, hiyerarşinin yüksek kademelerindeki piskopos veya baş keşiş öldürülürse, ödenecek miktar çok ağır biçimde artıyordu; ilk saldırı için 131 pound 14 şilin, geri kalanlar için yarı miktarı. Üstelik katil “çeşitli zamanlarda birçok rahibi öldürürse, ilk cinayet için 137 pound 6 şilin ve geri kalanlar için de bunun yarısını ödemek zorundaydı.” Fakat cinayet, tecavüz veya çocuk öldürmekten çok daha ağırı, menfur dinsel sapkınlık suçuydu; yani resmi Kilisenin fikirlerinden farklı fikirlere sahip olmak. Kadın ya da erkek bir sapkın, fikirlerinden dönmüş olsa bile toplam 269 pound ödemek zorundayken, “yakılmış, asılmış ya da herhangi bir şekilde idam edilmiş bir sapkının oğlunun itibarı 218 pound 16 şilin 9 penslik ödeme yapmadığı sürece” iade edilemezdi. Liste, sahtekarlık, kaçakçılık, borçların ödenmemesi, kutsal günlerde et yeme, papazlık rütbesi almak isteyen rahiplerin gayri meşru çocukları ve hatta rahip olmak isteyen hadımlarla devam ediyor. (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 63-65; Hakan Olgun, Katolik kilisesi’nin endüljans uygulaması ve Protestan reformuna etkisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 18/18-19 (Ocak 2005), s. 333-334) Bu çıkarıcı rezillik listesine rağmen, Papa X. Leo, Katolik tarihçiler tarafından “Kilise tarihinde papalık makamının en parlak ve belki de en tehlikeli döneminin” baş kişisi olarak tanımlanır. (P. Rodríguez, (1997). Mentiras fundamentales de la Iglesia católica. Barcelona: Ediciones B., Anexo, s. 397-400)

Endüljans: Katoliklere göre en büyük günahlar ancak kilisece af edilebilir. Papalık, para karşılığı, piyango bileti gibi, af makbuzları çıkartıp onları para karşılığı dağıtmış, satmıştır. Ayrıca haclı seferlerine katılanlara da bu belgelerden verilmiştir.

16. yüzyıla ve 1521 tarihli endüljans beratları

16. yüzyıla ait endüljans beratı: Papa'nın Adıyla.Ömürlük. Üç Mark (O zamanki Alman para birimi) Papalığın bana verdiği yetki ile kilisenin, senin hakkında yapmış olduğu tüm suçlamaları, yükümlü olduğun tüm hüküm ve cezaları, ayrıca yapmış olduğun aşırılıkları, “ne kadar büyük ve utanç verici olsa da, hangi sebepten işlenmiş olsa da ve hatta Mukaddes Pederimiz Papa için söz konusu olsa da” işlemiş olduğun tüm günah ve suçlarını ‘ben bağışlıyorum.’ Ben, senin kendi iraden ve isteğin dışında karşı karşıya kaldığın her türlü kusur ve erdemsizlik belirtisini bütünüyle ‘siliyor ve ortadan kaldırıyorum.’ Seni Arafta yükümlü olacağın tüm günahlardan ‘azad ediyor, kilise ayinlerine katılmana izin veriyorum.’ Seni yeniden ‘kutsal topluluğa dahil ediyor ve vaftiz anında olduğun gibi seni, eski saf ve günahsız haline geri getiriyorum.’ Böylece ölüm anında, günahkarları ceza ve azap yerine götüren kapı senin için kapanacak ve ‘sana sevinç cennetlerinin kapısını açacaktır.’ Şu anda ölüm seni bulmasa dahi, ömrünün sonuna kadar bu bağışlanma belgesi senin için geçerli olacaktır. ‘Mukaddes Babamızın adıyla’ Amin. Rahip Johdnn Tetzel. Azizlerin sana olan şهادeti ve merhameti ile on gün süresince işlemiş olduğun tüm günah ve kötülüklerden seni azad ediyor ve tüm cezalarını bağışlıyorum. Johann Tetzel. (James Atkinson, The Trail of Luther, s. 32)

Bunlar da güncel versiyonları

“Evanjelik papaz Jesse Duplantis, kiliselere yeterince para bağışı yapılmadığı için İsa Peygamber'in dünyaya geri dönmediğini öne sürdü. Papaz Duplantis, 'Eğer insanlar yeterince bağış yaparsa Tanrı, İsa'ya 'Dünyaya geri dön' diyecek. Tanrı, bizim İsa'yı görmeyi ne kadar istediğimizi bilmeli. Bana senin yatın var, diyorlar. Evet var. Öbür dünyada sizin de olur.' dedi. Duplantis, daha öncede takipçilerinden kendisine özel jet satın almaları için 54 milyon dolar talep etmişti.” (30.09.2021)

Günah çıkarmak için 2'yi tuşlayınız. 'Fransa'da Katolik bir grup 'günah çıkarılması için' telefon hattı kurdu. Fransa'nın başkenti Paris'te AABAS adlı telefon şirketi için çalışan Katolik bir grup, kurduğu telefon hattıyla ortalığı karıştırdı. Bir erkek sesinin arayanları Tanrının hattına hoş geldiniz” diye karşıladığı hat paralı. Ses kaydı şöyle devam ediyor: Günah çıkarma ile ilgili tavsiyeler için 1'i, günah çıkarmak için 2'yi, bazı günah çıkarmaları dinlemek için 3'ü tuşlayınız. Ciddi ya da affedilmez günahlar durumunda bir rahibe başvurmak zorunludur.” (Posta, 28.04.2018)

Telefon, Papazmatik, Pos makinesi, Radyo, Twit (En ucuzu)

Dünya Gençlik Günü dolayısıyla Brezilya'da halka seslenecek olan Papa, kendisini görmeye gelenlerin yanısıra konuşmasını radyo, televizyon ve sosyal medyadan samimiyetle takip edenlerin de günahlarının bağışlanacağını müjdeledi. (Sabah, 18.7.2013) Twitter'dan günahları bağışlayacak. Papa Twitter üzerinden günahları bağışlayacağını açıkladı. (sözcü, 18 Temmuz 2013)

Kilisede 'Papazmatik'
'Günah çıktı işlem tamam'

Önce makineye 2 dolar atılır...Mesela Patronunu öldürmüş isen "Meryem Ana'ya yüz dua ve bir hayır kurumuna 1000 dolar bağışı yapılmalı."

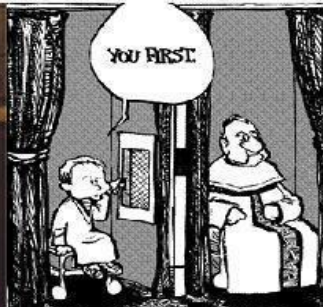

Now...
God Accepts Credit Cards
And Your Personal Check
Thankyou
&
Come Again!

Şimdi...
Tanrı kredi kartınızı ve fişinizi kabul etti.
Teşekkürler
&
Tekrar gelin - Günah işleyin!

Günah çıkarmak için bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz, günah çıkarmak için 1. tuşa basın...

Medya örnekte ömrü dileden soru baltalayamam

Mesela;
100 \$ + Meryem
Ana'ya 200 dua
yukarıdaki
günahları af
ettirir herhalde!

Oryantalistlerin İslam hakkındaki olumsuz etkilerinin sonucu, kendi kitaplarından bile habersiz Avrupalılar, Kur'an düşmanı oldular.

Kadın

Aziz Paul, "evlenmektense yakılarak ölmek daha iyidir" derken kilise, Havva yüzünden tüm insanlığın ilk masumiyetinin lekelenildiğini ilan etmektedir. Meryem ananın öne çıkartılması, Havva'nın tam karşısı olarak değerlendirilmesi ile sağlanabilmektedir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 65)

"Kadın alçak bir yaratıktır." Augustinus. "Bir kadın gördüğün zaman o şeytandır, bir çeşit cehennemdir" Papa II. Pius. "Kadınların en büyük şerefleri erkekleri doğurmalarıdır" Martin Luther. (Nüket Örnek Buken, Kadın hareketini oluşturan farklı. dinamiklerin karşılaştırılması, S. Sesi, Mart, 2012, s. 14)

Katolik Hristiyanforum.com'dan alıntı: Pavlus “herkesin” dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyor. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların “toplantılarda sessiz kalmalarını” istiyordu. Bu sessiz kalma isteği dua ve peygamberliği kapsamıyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap’a uygunluktur. “Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.” (1. Korintliler 14:34-40)

Protestan gotquestions.org'tan: Kutsal Kitap Kadın Önderler İçin Ne Diyor? Tanrı, kilisede ruhsal öğretim yetkisi taşıyan konumlarda sadece erkeklerin hizmet etmesini uygun görmüştür. Bu sadece Tanrı'nın kilisenin işleyişini tasarlama şeklidir. Erkeklerin, yaşamları ve sözleriyle ruhsal önderlik konusunda örnek teşkil etmeleri gerekmektedir. Kadınlar da yaşamlarında örnek olmalıdırlar, ama farklı bir şekilde (1. Petrus 3:1-6) Kadınların engellendiği tek etkinlik, erkeklere öğretmek ya da onların üzerinde ruhsal yetkiye sahip olmaktır. Bu, kadınların erkeklere pastör (Protestan din görevlisi) olarak hizmet etmesini engeller. Bu, kadınları hiçbir şekilde daha az önemli yapmaz. Aksine, onlara Tanrı'nın tasarımıyla daha uyumlu bir hizmet odağı verir. (www.gotquestions.org/Turkce/Kadin-cobanlar.html)

Protestan hristiyantrk.com'dan: “Kadından pastör olur mu? Pastörlük bambaşka birşeydir. Kadınlarımız bastacıımızdır. İsa Mersih ve öğrencilerine de çok hizmet etmişlerdir. Şimdi de hizmet etme armağanları vardır. Ama egemenlik etme ve topluluğu yönetme onların görevleri arasında değildir.” Devamı için, "Hristiyanlık ve yahudilikte kadın" adlı yazıya müracaat edilebilir.

Kiliseler ve cinsel istismar

Papa Benedict XVI görevinden istifa etti! Herkes sordu niye istifa etti diye. Böylesi bir görev niye bırakılır? Papa, yaşlandığını, yorulduğunu öne sürdü gerekçe olarak. Ama asıl gerekçe bu güne kadar Vatikan'ın kasalarından çıkan 2.3 milyar doları aşkın, cinsel tacize uğramış çocuk ve ailelerine ödenen tazminatlar ve çığ gibi büyüyen yeni cinsel taciz suçlamaları olabilir mi? Açılan yeni davalar, iyimser bir tahminle 15 milyara tırmanacağı kestirilen tazminat ödemeleri, papaz, piskopos, başpiskopos ve kardinallere yöneltilen sonu gelmek bilmeyen cinsel taciz suçlamaları, kardinallerden yüzde 30'unun geçmişte polisçe cinsel taciz suçlamaları nedeniyle soruşturulmuş olması mıdır istifasının nedeni? Yoksa Teksas'da üç erkek çocuğun cinsel taciz davasında bizzat kendisinin taraf olarak gösterilip diplomatik dokunulmaz istemiyle dava dışında bırakılmayı sağlaması mıdır? “Katolik seminerlerden mezun olanların yüzde 10'unda pedofil yani çocuk tacizcisi olma eğiliminin saptayan raporun” dünya medyasına düşmesi olabilir mi Papa'lıktan ayrılmasının gerçek nedeni? Papa Benedict XVI önceleri liberal bir din adamı ama 1968'den sonra kökten dinci kesiliyor. Sonuna kadar Katolik kilisesinde cinselliğe uygulanan yasakları savunuyor, papazların evlenmesi için yapılan girişimleri engelliyor ve en vahimi 2001 yılında kaleme aldığı “de delictis gravioribus” başlıklı gizli belgede cinsel taciz suçlamalarına yönelik kanıtların yok edilmesini, bu suçu işlediği adli makamlarca öne sürülen papazların Vatikan'a gönderilip koruma altına alınmasını öneriyor. Aslında Vatikan'ın ağzına almadığı bir gerçek var: İsa'nın 12 havarisinden 11'i evli, çocuk sahibi! Papalar ve diğer bütün Katolik din adamları da 1039 yılında Papa IX. Leo dönemine kadar evlenebiliyor, çocuk sahibi olabiliyor. Papa IX. Leo, Kardinal'den sıradan bir papaza kadar din adamlarının ölünce mal varlıklarının çocuklarına kalmasından rahatsızlık duyuyor. Bu mallar Vatikan'ın olmalı. Ve önce evlenmeyi sonra da papazların cinsel ilişkide bulunmalarını yasaklıyor! Yani Tanrısal, kutsal, Hz İsa'nın öğretileriyle bir ilgisi yok cinsel

yasakların Katolik Mezhebinde. Parayla ilgisi var parayla; malla mülkle! Aziz Petrus, yani ilk Papa, Hz. İsa'nın en yakını, evlidir, çocukları vardır. Borgia'lara bakın! Lucretia ve Cesare Borgia, Papa Alaxander'ın çocukları değil midir! (Aziz Üstel, Star, 04 Mart 2013)

Daha o yıllarda!

"On beşinci asırda Güney İspanya'ya gönderen gönderilen piskopos Egila, evli kadınlarla metres hayatı yaşayan İspanyol rahipleri ihbar etmekteydi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 183) "1600'lü yıllarda ise Arnavutluk Ortodoks kilise rahipleri, metres tutmak ve ayyaşlıkla suçlanmışlardı." (Antivari Başpiskoposu Marino Bizzi'nin Türkiye, Antivari, Arnavutluk ve Sırbistan'a, Efendimiz Papa Beşinci Paul Hazretleri'ne yaptığı ziyaretin raporu, Bibliotheca Barberina, Rome. Nr- Ixiii. 13) "Sapıklık, dini merkezlere kadar yayıldı. Papazlar, büyük günahlar ve ciddi suçlarla itham edildiler. Rahip Jarun: 'Papazların ahlakı tamamen bozulmuş, kalplerini ihtiras ve mal sevgisi bürümüşü. Fransa'nın bütün geliri, papazların masraflarına ve arzularının doyurulmasına yeterli gelmiyordu.'" (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 229) "Rahiplerin özel hayatları iğrenç ahlaksızlıklar ile doluydu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 131)

Kiliselerdeki tecavüz ve eş cinsellik haberlerinden seçmeler... !

Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell, "Kilise çok büyük hatalar yaptı" dedi. (Milliyet, 3.3.2026) Bu söylemi yapanın temiz ve iyi niyetli olmasını beklersiniz değil mi?: Avustralya Polisi, Katolik Kilisesi'nin en üst en üst düzey üçüncü ismi olan Vatikan Hazinesi Avustralyalı Kardinal George Pell'e cinsel taciz suçlamaları yöneltti." (BBC, 29.6.2017) "Avustralya'nın Victoria eyaletinde Yüksek Mahkeme, cinsel tacizden suçlu bulunan Kardinal George Pell'in temyiz başvurusunu reddetti." (BBC, 21.9.2019) "Çocuklara cinsel taciz suçlamasıyla yargılanan Kardinal George Pell hayatını kaybetti. Geleneksel Katolik değerlerinin güçlü bir destekçisi olarak Kilise içinde adı öne çıktı. Rahiplerin bekar kalması gibi muhafazakar görüşleri savunuyordu. Hazineden sorumlu olan Pell, bir dönem Vatikan'ın 3 numaralı ismi konumundaydı. (Milliyet, 11.1.2023)

Papa'ya istifa çağırısı: 2013'ten beri biliyordu

DÜNYA

İtalya'da üstü kapatılan 'utanç verici' suçların gölgesinde tarihi bir ziyaret yapan Papa'yı hedef alan Vatikan'ın eski Washington Büyükelçisi Başpiskopos Viganò, 'Francis, örnek olmak için istifa etmek zorundaki ilk kişidir' dedi.

Vatikan'ın eski Washington Büyükelçisi Başpiskopos Carlo Maria Viganò, 2013 yılında Papa Francis'e çocuk tacizi suçlamaları sebebiyle geçtiğimiz ay istifa eden Kardinal Theodore McCarrick hakkındaki iddiaları ittiğini söyledi. Başpiskopos Viganò "Papa Francis en az 23 Haziran 2013'ten beri McCarrick'in seri bir tacizi olduğunu biliyordu" dedi.

İstismar operasyonu

Güney Amerika ülkesi Şilide papazlarla ilgili çocuk istismarı iddiaları kapsamında 158 kilise çalışanı hakkında soruşturma açıldı.

İtalya'da gay bir escort, 60 papazla olan ilişkisine ait belgeleri evine gelen bir tehdit mektubu sonrası İtalya savcısına teslim etti. Tehdit mektubunu gönderen başpiskopos Fr. Luca Morini, uyuşturucu ticareti, karapara aklama, eşcinsel fuhuş ve şantajla suçlanıyor.

Francesco Mangia

Pedofili rahip çarmıha gerildi

Meksika'da 5-10 yaş aralığında 30 kız çocuğuna tecavüz eden rahip, kilisenin önünde çarmıha gerildi. AIDS hastası olan Jose Garcia Ataulfo isimli rahip, geçtiğimiz yıl Katolik Kilise'yi tarafından affedilmişti.

Heber Merliotti 13 Haziran 2018, 14:24 Son Güncelleme: 13 Haziran 2018, 14:40 Yeni Geliş

Meksika'da HIV pozitif bir rahip, yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 farklı kız çocuğuna tecavüz etmiş, ancak ülkedeki başpiskoposluk Jose Garcia Ataulfo adlı papazı suçsuz bulmuştu.

Yakıt Hristiyan Batı PEDOFİLİ BATAKLIĞINDA

Meksika'da yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 kız çocuğuna tecavüz eden Jose Garcia Ataulfo isimli rahibin Katolik Kilisesi tarafından affedildiği ortaya çıktı. Sapkın rahibin AIDS olduğu ve hastalığı küçük kızlara da bulaştırdığı bildirildi. Meksika'da patlak veren bu skandal, Hristiyan Batı dünyasının içine dağıldığı pedofili bataklığının tedarik güncelme getirdi. Batı'da, 18 yaşın altında her on çocuktan biri cinsel istismara uğruyor. Kız çocuklarının yüzde 13,4'u, erkek çocukların ise yüzde 5,7'si cinsel istismara maruz kalıyor.

Katolik kilisesinde istismar: 9 yaşındayken...

AA 10 Ocak 2017 Cuma - 10:16 | Son Güncelleme: 10 Ocak 2017 - 10:05

Avustralya'da Katolik Kilisesinin cinsel istismar mağduru Nagle: "Cinsel istismara uğradığımda 9 yaşında bir çocuktum."

Skandal! Katolik rahiplere cinsel istismar suçlaması

AA 08 Ocak 2017 Pazartesi - 14:30 | Son Güncelleme: 08 Ocak 2017 - 14:42

Avustralya'da 1950-2015 yıllarında görevli Katolik rahiplerin yüzde 73'i, çocuklara cinsel istismarda bulunmaktaki suçlanıyor

1950-2015 yıllarında 4 bin 444 çocuğun cinsel istismara uğradığına işaret eden Furness, taciz vakalarının ortaya çıkmasının yaklaşık 33 yıl sürdüğünü belirtti. Furness, tacize uğradığı belirlenen 4 bin 444 çocuğun kızların yaş ortalamasının 10,5, erkek çocuklarının ise 11,5 olduğu kaydedildi. Komisyon raporu, en kötü muamelelerin, savunmasız çocukların bulunduğu okullar ve evleri işleten "tabler" tarafından yapıldığını gösterdi. Komisyon, mart ayında Vatikan Ekonomik Bakarı ve Avustralya Kardinali George Pell'in istifasıyla ortaya çıkan çocuk tacizlerini araştırmak üzere kurulmuştu.

30 çocuğa tecavüz eden rahip, suçsuz bulundu

Facebook'ta Paylaş Twitter'da Paylaş 24

Vatikan, 30 çocuğa tecavüz Tecavüz Eden Rahibi Suçsuz Buldu

Meksika'da yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 kız çocuğuna tecavüz eden rahip Jose Garcia Ataulfo, Katolik Kilisesi tarafından yitirilmiş ergenliğine sonunda suçsuz bulundu.

Çocukları birim ailesinin, rahibi Vatikan'a çıkartı etmesine rağmen şikayeti geri çevirmesi üzerine halk, Katolik Kilisesinin önünden aylarca protestoya geçti.

Ayrıca rahip Ataulfo'nun AIDS hastası olduğu ifade edildi.

Milyonlar 30 çocuğa tecavüz eden AIDS'li rahip suçsuz bulundu! 02.10.2016

'Utanç içindeyiz'

ABD'nin Pennsylvania eyaletinde 300'den fazla Katolik din adamının en az bin çocuğa cinsel tacizde bulunduğu ortaya koyan jüri raporuna ilişkin Vatikan'dan yapılan ilk açıklamada, "Bu korkunç suçlar karşısındaki hisleri iki kelimeyle ifade edilebilir:

16 Ağustos 2018

ABD'de skandal! Binden fazla çocuğa...

AA 15 Ağustos 2018 Çarşamba - 1:14 | Son Güncelleme: 15 Ocak 2018 - 1:17

Pennsylvania'da Roma Katolik kilisesi ait yüzlerce rahip binden fazla çocuğa cinsel istismarda bulunmaktaki suçlandı

Sapkın papazlar engelli çocukları da taciz etmiş

Çocukken cinsel istismara uğrayan engelli Gianni, 67 çocuğun 35'ini istismara uğradığını belirterek, o zaman ailesinin bile kendisine inanmadığını söyledi.

Katolik dünyasında kiliselerdeki taciz ve tecavüz skandalının bir örnek sunuyor. İtalya'nın Veneto kentinde kilisenin ait Antonio Frevolo Enstitüsü'nde rahip engelliler okulu çocukları tacize uğrayan engelli 49 papazlık. Bioli Gianni, yasadıkları tacize şöyle anlatıyor. Papazların cinsel istismarın 8-9 yaşlarındayken engelliyeyi gördüğü anda başladığını söylüyor Gianni. Bu durumun 7 yıl boyunca sürdüğünü belirtiyor. 27 yıl boyunca 22 papaz ve 1 psikoposun cinsel istismarına maruz kaldığını. Okulunda, banyosunda, her ortamda her türlü istismara uğradığını anlatıyor.

Nobel ödüllü Katolik rahip 'cinsel istismarlar' suçlandı

Nobel Barış Ödülü sahibi Katolik din adamı Carlos Filipe Ximenes Belo, Doğu Timor Başpiskoposluğu görevini yürüttüğü 1990'lı yıllarda küçükler "cinsel istismar" yapmakla suçlandı.

29 Ocak 2022 22:36 GÜNCELLEME: 29 Ocak 2022 22:30 +Aa

İspanyol El País gazetesinin cinsel istismar vakalarını araştıran ekibinin başında olan İspanyol gazeteci Inigo Dominguez, kiliselerdeki çocuk istismarlarının istisnasız olarak araştırılmadığını söyledi.

Kiliselerdeki taciz-tecavüzler sanılandan 20 kat daha fazla

Batı dünyasında, 2002 yılında ortaya çıkan kiliselerdeki taciz ve tecavüz vakaları gündemdeki yerini koruyor. Din adamlarının "kiliseyi korumak", mağdurların ise "toplum baskısı"ndan dolayı sessizlik duvarı ördüğünü ifade eden İspanyol gazeteci Inigo Dominguez, "Biz 3,5 yılda gazeteci olarak, önceden bilenden 20 kat daha fazla cinsel istismar mağduru olduğunu ortaya çıkardık. Bu araştırmayı devlet yapsa kim bilir ne ortaya çıkacak?" dedi. • SİTE

ABD'de kiliseye cinsel taciz davaları artabilir, iflas seçeneği masada

ABD'nin bazı eyaletlerinde, Katolik kiliselerinde yaşanan cinsel istismar olaylarında zaman aşımının kaldırılmasının ardından 5 bin yeni davanın gündeme gelebileceği ve mağdurlara ödemek zorunda kalınan 4 milyar dolar bulabileceği bildirildi.

3.12.2019 08:08:19

Associated Press'in (AP) araştırma haberinde, kiliselerdeki cinsel taciz iddialarına ilişkin 15 eyaletin zaman sınırlarının kaldırılmasının ardından mağdurların hukuki süreçleri başlatmalarının beklentisi olduğu belirtildi.

AP'nin bazı avukatları ve kilise cinsel istismar iddialarına ilişkin görüşleri kaydedilen haberde, ülkede Katolik kilisesine yönelik en az 5 bin yeni cinsel taciz davasının açılacağına tahmin edildiği öne sürüldü. Haberde, davaların açılması halinde mağdurlara ödemek zorunda kalınan 4 milyar dolar bulabileceğine işaret edildi.

KATOLİK KİLİSESİ ENDİŞELİ

Katolik Kilisesi'nin eski davaların gündeme gelmesi için eyalet meclislerinde milyonlarca dolar harcanarak toplu çalışmalar yapıldığı, hatta bazıları olumsuz kaydedilen haberde, "Bununla birlikte, yeni bir türde hukukun önüne geçilmesi için uluslararası inisiyatifler, 'geniş dönük inceleme perçemesi' uygulanarak çocukları korunduğu bildirildi.

Özellikle Katolik nüfusun yoğun olduğu New York, Kaliforniya ve New Jersey gibi eyaletlerde, cinsel taciz mağdurları için zaman aşımının kaldırılarak 1 ila 5 yıl aralığındaki 'geniş dönük inceleme perçemesi' hakkının Katolik Kilisesi'ni endişelendirdiği vurgulandı.

ABD'de cinsel istismar skandalı

20.05.2022 - 12:40 | Haber Kaynağı: CNN TÜRK

Katolik kilisesinin cinsel istismar skandalı bu kez ABD'den geldi. New Mexico eyaletindeki Santa Fe Başpiskoposluğu, din adamlarının çocuk istismarı davaları nedeniyle 121,5 milyon dolar tazminat ödemeyi kabul etti.

Kanada'da kilise okulu bahçesinde 751 çocuğun cesedi bulundu

24 Haziran 2021

150 binden fazla yerli çocuğun ailelerinden zorla alınarak yerleştirildiği kiliselerle ait yatılı okullarda, bu çocukların büyük bölümü rahip, rahibe ve diğer öğretmenler tarafından fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet ve istismara maruz bırakıldı.

Ülkede 2010'da kurulan Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu'nun kayıtlarına geçen istismarların yanı sıra bazı çocukların üzerinde tıbbi deneylerde kobay olarak kullanıldığı belirtildi. Federal hükümet, binlerce çocuğun açlık, soğuk ve tıbbi deneyler sonucu hayatını kaybettiği yatılı kilise okullarında yaşananlar için, 2008 yılında mağdurlardan resmen özür dilemişti.

GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VIDEO SEYAHAT KELEBEK SON DAKİKA YAZARLAR LEZİZ

Papa kilise skandallarından şeytanı sorumlu tuttu

Katolik Kilisesi lideri Papa Francis, şeytanın gerçekte var olduğunu ve Roma Katolik Kilisesi'ni baltalamak için fazla mesai yaptığını söyledi.

CİNSEL İSTISMAR RAPORU

ABD Pensilvanya'da bir jüri heyetinin Katolik Kilisesi'ndeki cinsel istismar iddialarına ilişkin yaptığı soruşturmanın ardından hazırladığı rapor, geniş yankı bulmuştu. Raporda, Katolik Kilisesi'nin 2000'den 70 yıl boyunca bin çocuğu cinsel istismara kurbanı olduğu belirtildi.

Söz konusu rapor 2002 yılında Boston'Da yayınlanan cinsel istismar haberlerinde bu yansı ABD'de Katolik Kilisesi'ndeki cinsel istismar vakalarına ilişkin kamuoyuna yansıyan en kapsamlı belge kabul ediliyor.

Vatikan'ı sarsan eşcinsel skandalı

07 Temmuz 2017 Cuma - 2:30 | Son Güncelleme: 07 07 2017 - 2:30

Vatikan polisinin geçtiğimiz ay, Papa'ya yakın isimlerden Kardinal Coccopalmeiro'nun yardımcısını, evinde eşcinsel grup seks partisi düzenlerken suç üstü yakalandığı ortaya çıktı.

INTERNETHABER

GÜNCEL - POLİTİKA

Belçikadan rezil yakıştırma

Bilgiye Tarih: 29 03 2007

Valon Eğitim Bakanı Marie Arena'nın inisiyatifinde hazırlanan ilk ve orta dereceli okullardaki tüm öğrencilere dağıtılan kitapçıkla eşcinselliğin aşlında 'kötü' bir şey olmadığı ve tarihte de başarılı olmuş birçok ülünün eşcinsel olduğunun altı çiziliyor.

Tarihte meşhur eşcinsel ünlüler listesinde Büyük İskender'den Sezar'a, Leonardo da Vinci'den 11. ve 15. yy'da yaşayan Katolik Kilisesi'nin ruhani liderleri Papa IX. Benoit ile Papa III. Jules gibi isimler dikkat çekiyor.

İtalya'nın Sicilya adasında bir rahip, küçük yaşta çocuklara cinsel tacizde bulunduğu iddiasıyla gözaltına alındı.

55 yaşındaki rahip Pio Guidolin, Catania'daki bir kilisede görev yaptığı sürede en küçüğü 14 yaşında olan çocukları, pozisyonunu kullanarak taciz etmekle suçlanıyor.

Guidolin'in, yaşadıkları şahsi olaylar nedeniyle zor durumda olan çocukları hedef aldığı iddia ediliyor.

Rahibin bu çocukları, "iç sıkıntılarından kurtulma" ve "günahlarından anılma" vaatleriyle cinsel eylemlere zorladığı belirtiliyor.

İtalyan basınındaki haberlere göre rahip, çocuklarının durumundan şüphelenen ve şikayetçi olmak isteyen ebeveynleri de "mafya bağlantılarını kullanmakla" tehdit ediyordu.

Rahip Guidolin bu sebeplerle, küçük yaşta çocuklara ağırlaştırılmış cinsel tacizde bulunmakla yargılanacak.

Guidolin, hakkındaki iddialar nedeniyle Katolik Kilisesi tarafından Catania'da görev yaptığı Santa Croce Kilisesi'nden uzaklaştırılmış ve yetkileri elinden alınarak başka bir bölgeye gönderilmişti.

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VIDEO SEYAHAT KELEBEK SON DAKİKA

16.08.2003 - 00:00 | Son Güncelleme: 16.08.2003 - 00:01

Vatikan'ın seks örtbası

Vatikan'ın 40 yıl önce dünyadaki tüm piskoposlara gönderdiği gizli bir mesaj papazların cinsel suçların örtbas edilmesi talimatı verdiğini ortaya çıktı. İngiltere'de pazar günleri yayınlanan Observer gazetesinin ele geçirdiği, 1962 tarihli Papa Zs. John'un mühürlü bir mektupta "cinsel suçların örtbas edilmemesi, aksi halde kiliseden atılmanız" tehdidi bulunuyor. Dünyadaki tüm piskoposlara birer kopyası gönderilen 69 sayfalık Latince belgede, papazların yanlarındaki rahip aday gençlerle eşcinsel ilişkilerinden tutun da hayvanlarla cinsel ilişkilere kadar giden tüm suçların gizli tutulması isteniyor. Belge, kilisede cinsel istismara uğrayan çocukların İngiliz avukatlarının tepkisini çekti. Avukat Richard Scorer, "Katolik Kilisesi'nin cinsel suçların örtbas ettikten ve kurbankarı da susturduğundan her zaman şüphe ediyorduk. Konuşanları kiliseden atma tehdidi skandalın boyutlarını gösteriyor" dedi.

Chris Tobey (L), Pam Anderson (center), Christopher H. Taylor (R) (left)
 Chris Tobey (L), Pam Anderson (center), Christopher H. Taylor (R) (right)

Yunanistan'da Kilise Skandalı Derinleşiyor

27 Eylül 2005

Haberler Video Dergi Spor Ekonomi Bilim Teknoloji Sağlık

22 Mar 2015

Yetimhanedeki çocuklara tecavüz!

Kenya'ya misyonerlik amacıyla giden Amerikalı Matthew Durham'ın görev yaptığı yetimhanelerde erkek ve kız çocuklara tecavüz ettiği ortaya çıktı.

22 Ajustes, 2005

Katolik inancı rahiplere evlilik izni

vermiyor

İBBM Kurulak Komitesi, HGF'den İhracat için Marcin Milletvekili Tuna Çelik'in, ofisi yanında buluşluğu kille edilen D.K. adı kağıt döküldü. D.K. HGF milletvekillerinin kararlaştırılması için yazdığı ve "Ezme döküldü gördüğünü" dediğini ifade etti.

HDP MİLLETVEKİLLERİ 'OLAYI KAPAT' DEMİŞLER

Ginsel saldırı mağuru D.K., Meclis'te milletvekillerinin sorularını yanıtladı. Üç **cocuk** annesi olduğunu ve bu olaydan dolayı çok sarsıldığını anlatan D.K., olay üzerine HDP Mardin milletvekili Ebru Günay ve Pero Dündar'dan yardım istediğini belirtti. HDP'nin iki kadın milletvekilinin kendisine sahip çıkmadığını, "iki kadın milletvekili bana 'olay kapat' diyerek vazgeçirmek

06. September 2008

"Bunu yapan rahipler, hatta piskoposlar bile oldu. Ve bu hala devam ediyor. Uzun süredir bu konu üzerinde çalışıyoruz. Bazı din adamlarını görevden uzaklaştırdık, bir yazılma türü olan bu fenomenin görüldüğü bazı cemaatleri lağvettik. Daha fazlasını yapmak gerekir mi? Evet. Bunu istiyor muyuz? Evet."

Geçen yıl Hindistan'da bir Katolik rahibe, bir piskoposunu kendisine tecavüz etmekte suçlanmış, Katolik Kilisesi'nin de defalarca yardım istemesine rağmen hiçbir adım atmadığını belirtmişti. Şimdi de bir grup rahibinin din adamlarına yönelik cinsel taciz suçlamaları üzerine geçen Aralık ayında Vatikan bir soruşturma başlatmıştı.

Yeni yapılan bir araştırma Almanya'daki Katolik din adamlarının büyük bir kısmının evlenme yasasından memnun olmadığını ortaya koydu.

Altın Piskoposlar Konferansı'nın 2014 Sonbahar Toplantısı'ndan bir kare.

Münih Üniversitesi Kınığı'ndan Profesör Eckhard Frick başkanlığında bir grup bilim insanı, gündüzyak dek benzeri görülmemiş bir araştırmaya imza attı. Sonuçları Berlin'de kamuya sunululan araştırmamız, Katolik Kilisesi üzerinde uzun vadede çok ciddi etkilerinin olacağı tahmin ediyor.

Araştırma, Katolik din adamlarının büyük bir kısmının evlenme yasası nedeniyle büyük zorluk çektiğini ortaya koydu. Araştırmaya katılan rahiplerin dörtte biri, katekizlerine yeniden başlama planları olsa, evlenme yasası olan bir yapının terahhi etmeyeceğini bildi. Diğer bir dörtte biri de kararını olduğunu kaydetti. Rahiplerin yarısı ise evlenme yasasının da içeren bir yapının yeniden nececeğini ifade etti.

Katoliklerin dini lideri Papa Francis, 1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle Vatikan'da düzenlenen ayinde, "20. yüzyılın ilk soykırımı Ermenilere yapılmıştır" dedi.

Katoliklerin dini lideri Papa Francis, 1915 olayların 100. yıl dönümü nedeniyle Vatikan'da düzenlenen ayın'de, 20. yüzyılın ilk soykırımını Ermenilere yaşılmış' dedi.

1915 olaylarını 100. yıl dönümü nedeniyle bugün Vatikan'da bulunan Aziz Petrus Bazilikası'nda ayrı düzenleneli Ayın'de Ermeni cemaatine seslenen Katoliklerin dini lideri Papa Francis, "Son yüzyılda insanlık ög büyük trajedi yaşırmış. İlk trajedi olan 20. yüzyılın ilk soykırımını Ermeni toplumu'na yaşırmış' dedi. Papa, diğer büyük trajediler arasında Nazilerin işlediği suçları ve Ruanda, Kamboja, Burundi ve Bosna'da yaşananları yer aldığı ifade etti.

Ayın'de Ermenistan Cumhurbaşkanı Serj Sarkisyan, Dünya Ermeniler ruhani lideri ve Ermeni Apostolik Kilisesi Katalikosu II. Karekin ve Kilikiya Katalikosu I. Aram da katıldı.

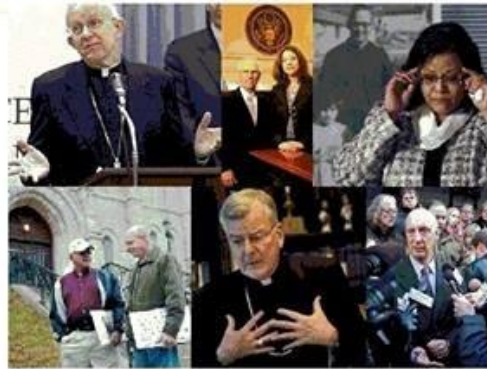

BISHOPACCOUNTABILITY.ORG Documenting the Abuse Crisis in the Roman Catholic Church

katolik piskoposların cinsel istismar olaylarını aydınlatmak için kurulan sitelerden

suçlanan "piskoposlardan" bazıları

SPORTS DAY: Rangers' 9th-inning rally comes up short in 8-5 loss to Reds

The Dallas Morning News

CATHOLIC BISHOPS AND THE SEX ABUSE SCANDAL

Key findings

• In June 2018, 75 bishops of the U.S. Conference of Catholic Bishops met in Dallas to discuss the sex abuse scandal.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

• The bishops agreed to a set of recommendations that they will implement by the end of the year.

Two-thirds of bishops let accused priests work

Spokesman: 'Prudent decisions' made amid abuse allegations

By BRENDAN SCARTON and KYLE HANSEN

Two-thirds of the U.S. Conference of Catholic Bishops let accused priests continue to work in parishes, according to a new report.

The report, released by the Center for Public Integrity, found that 66 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 33 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 11 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 4 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 1 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

The report also found that 0 percent of bishops let accused priests continue to work in parishes.

Seks w Kościele Powszechnym

Andrzej Koraszewski

2018-05-25

\$117 de suçlanan piskoposlar topluca istifa etti.

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

Szekujaca szlona generala jershow. Wotung niego diabel nie latwieje

2018-05-25

Cizvit General: şeytan yok!

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

2018-05-25

Papa: 50 din adamından biri pedofil. Kiliselerin cinsel istismar olaylarıyla anıldığı birçok olayda din adamlarının korunduğu, olayların üstünün örtüldüğü iddia edildi. Ancak bazı olaylarda din adamları kiliseden uzaklaştırıldı. Katolik dünyasının lideri Papa Franciscus da 2014'te verdiği bir röportajda, bazı din adamlarının çocuk istismarına karıştığını kabul etmişti. Papa, İtalyan La Repubblica gazetesine verdiği röportajda, Katolik Kilisesi'ndeki her 50 din adamından birinin pedofil olduğunu söylemişti. Dünya genelinde kiliseye bağlı yaklaşık 414 bin din adamı bulunuyor. Papa'nın sözünü ettiği yüzde 2'lik oran yaklaşık '8 bin' kişiye karşılık geliyor. Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'i: Vatikan'ın BM Temsilcisi Başpiskopos Silvano Tomasi de benzer bir oran vererek Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını doğrulamıştı. Tomasi, 2004 ile 2014 arasında Vatikan'a 3 bin 400 çocuk istismarı vakası rapor edildiğini, bu çerçevede Vatikan'ın 848 papazı görevden aldığını, 2 bin 572 papaza da hayat boyu kefarete cezası verildiğini açıklamıştı. Tomasi, "Son 50 yılda Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'inin cinsel istismar vakalarına karıştığını biliyoruz." ifadesini kullanmıştı. Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını araştıran ABD'nin John Jay Enstitüsünün 1950 ile 2002 arasına yönelik incelemesinden de çarpıcı sonuçlar çıkmıştı. Katolik Kilisesi'ndeki çocuk istismarlarıyla ilgili 2004 yılı raporunda, din adamlarının istismar ettiği çocukların çoğunlukla erkek ve bunların yüzde 85'inin 8 ila 10 yaşında olduğu belirtilmişti. 2004 yılında rahiplerin çocuklara karşı cinsel istismarları hakkında bir rapor yayımlandı. ABD Piskoposlar Konferansının yaptırdığı araştırmada, ABD'de 1950 ile 2002 arasında 10 bin 667 çocuğun 4 bin 392 rahip tarafından cinsel tacize uğradığı açıklandı. Rapora göre, mağdurların büyük çoğunluğu 11-17 yaş aralığındaki erkek çocuklardan oluşuyordu. Almanya'da yüzlerce vaka: Çok konuşulan olaylardan bazıları da Almanya'da görüldü. Almanya'da 2010'da Katolik Kilisesi'nin tarihi korolarından "Regensburger Domspatzen" ile kilisenin okulunda papaz ve öğretmenlerin 422 çocuğa yıllarca cinsel tacizde bulunduğu, şiddet uyguladığı ortaya çıktı. Dava sürecinde 13 papaz cinsel istismar nedeniyle mahkum edildi. Almanya'nın Haren şehrinde 1996 yılında bir Katolik rahibin 227 cinsel istismar vakası ortaya çıktı. Hapis cezasına çarptırılan rahip şartlı tahliye edildi ve para cezasına mahkum edildi. Krefeld şehrinde 2002'de pedofil ağına mensup bir rahip, 1990'lı yıllarda çocuklara istismarlarda bulunduğu ortaya çıkması üzerine yargılanarak 4 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bamberg şehrinde, 2008'de bir Katolik erkek yatılı okulundaki rahibin 1978-1984 yılları arasında çocuklara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. "Rahibe karşı açılan dava ise zaman aşımı sebebiyle düştü. Kilise, 2012 yılında rahibi emekli yaparak görevinden aldı." Almanya'da 2010'da açıklanan bir raporda ise 15 papazın en az 100 çocuğa şiddet uyguladığı ve istismarda bulunduğu belirtildi. Aynı yıl Augsburg bölgesinde 1946-2003 arasında meydana gelen 34 cinsel istismar vakası, Münih ve Freising bölgesinde 159 rahibin 1945 ve 2009 arasındaki 365 cinsel istismarı gün yüzüne çıktı. İrlanda'da üstü örtülmüş: İrlanda'da ise 2009'da yayımlanan bir raporda, 1975-2004 arasında Dublin başpiskoposunun yönetimi altındaki bölgelerde çocuk istismarı vakalarının kilise yetkilileri tarafından gizlendiği ifade edildi. Raporda, yaklaşık 40 yıllık dönemde 100'den fazla papazın çocuklara karşı cinsel istismar ile suçlandığı, binlerce çocuğun "sıklıkla ve ritüel haline gelmiş" şekilde istismara uğradığı kaydedildi. İrlanda Ulusal Çocukları Koruma Kurulunun 2016 raporuna göre, 1975 yılından beri çocuklara karşı cinsel istismarda bulunduğu düşünülen "325 zanlıdan sadece 9'u tutuklandı." Aynı kurulun bir başka araştırmasında, cinsel istismarla suçlanan 101 zanlının 49'unun öldüğü, 34'ünün 'hala papaz olarak görevine devam ettiği' ve sadece 18'inin papazlığı bıraktığı belirtildi. Bu zanlılar toplamda 432 ayrı istismar vakasıyla suçlandı. Belçika'da intiharlar: Belçika'da ise polis, küçük yaşta kilise cinsel istismar davası kapsamında Katolik Kilisesi'nin Anvers, Hasselt ve Mechelen kentlerindeki merkezlerini bastı. Ülkede 1960-1980 döneminde 500 civarında çocuğa cinsel istismar iddialarını soruşturan federal savcılık cinsel istismarlarda Katolik Kilisesi'nin oynadığı muhtemel rolü araştırıyordu. Kilise yetkilileri, daha önce ölmüş bazı papazlara ait dosyaları savcılığa teslim ettiklerini açıkladı. Yine Belçika'da

2010 yılında yayımlanan bir araştırmada, Katolik Kilisesi rahiplerinin 1950 ila 1980 yıllarında en az 475 çocuğa cinsel istismarda bulunduğu belirtildi. Kurbanların 10 ila 14 yaş aralığında ve üçte birinin kız olduğu belirtildi. Kurbanlardan 13'ünün intihar ettiği 6'sının ise intihar teşebbüsünde bulunduğu vurgulandı. Bunların dışında Fransa, Çekya, Hollanda gibi birçok Avrupa ülkesinin yanı sıra bazı Afrika ülkelerinde de benzer pek çok vaka basına yansıdı. Bu olayların kimisinde suçlanan din adamları çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken 'kimi olayların üstünün örtüldüğü' eleştirileri getirildi. Başpiskopos yargılandı: Vatikan'ın Dominik Cumhuriyeti'ndeki temsilcisi ve diplomatı kabul edilen Başpiskopos Jozef Wesolowski Ağustos 2013'te çocuk istismarı suçundan görevinden alındı. Polonya kökenli başpiskoposun bilgisayarında 100 bin adet çocuk pornosu verisi çıktı. Wesolowski'ye 7 çocuğa da cinsel istismarda bulunduğu suçlaması yöneltildi. Wesolowski, çocuk istismarı suçlamasıyla Vatikan'da mahkeme önüne çıkan ilk ve en üst düzey kilise temsilcisi oldu. Başpiskopos Wesolowski, ev hapsindeyken Vatikan'daki evinde ölü bulundu. Ölümünün doğal yollardan kaynaklandığı açıklandı. BM'nin Vatikan raporu: Birleşmiş Milletler (BM) de Katolik Kilisesi görevlilerinin çocuk istismarları hakkında 2014'ta bir rapor yayımladı. BM Çocuk Hakları Komitesi, çocuk istismarında bulunmakla suçlanan bütün rahiplerin Vatikan tarafından derhal görevden uzaklaştırılması gerektiğini belirtti. Komite, 'Vatikan'ı aldığı sistematik kararlar nedeniyle geçen 10 yılda papazlara, on binlerce çocuğa tecavüz ve tacizde bulunma ortamı sağladığı' suçlamasını getirdi. Vatikan ise 2014 yılının ocak ayında 400 papazın önceki iki yılda çocuklara cinsel istismar suçlaması nedeniyle eski Papa 16. Benediktus tarafından papazlık görevinden çıkarıldığını kabul etti. Ancak kiliseye yönelik eleştirilerde bu sayının çok daha fazla olması gerektiği dile getirildi. (AA, 09 Şubat 2017)

İspanya'da 1940'tan bu yana 200 binden fazla çocuğun Katolik din adamları tarafından cinsel istismara uğradığı ortaya çıktı. (Euro News, 27.10.2023) İsviçre'de Katolik Kilisesine yönelik resmi soruşturmada, 1950'li yıllardan bu yana yaşanan yaklaşık 1000 cinsel taciz vakası tespit edildi. (BBC, 13.9.2023) Dünya son günlerde Katolik Kilisesi hakkındaki haberlerle sarsılmaya devam ediyor. Yayınlanan son raporlar, kiliseye bağlı din adamlarının bilinenden çok daha fazla çocuğa istismarda bulunarak, hayatlarını kararttığını ortaya koyuyor. Almanya'daki Freiburg Başpiskoposluğu, kiliselerdeki cinsel istismarlarla ilgili raporda 250'den fazla rahibin muhtemel failler arasında olduğunu bildirdi. İspanya'da 1945'ten bu yana 706 cinsel istismar. Portekiz'de 4 bin 815 çocuk istismara uğradı. Avustralya'da 4444 çocuk taciz mağduru oldu. Fransa'daki Bağımsız Komisyon, son 70 yılda kiliselerde 330 bin çocuğun cinsel istismar mağduru olduğunu duyurmuştu. ABD'de de binlerce çocuk istismara uğradı. (TRT Haber, 24.05.2023) Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, "Vakit, utanma vakti" dedi. Fransa'da kiliselerde 1950'den bu yana 216 bin çocuk cinsel istismara maruz kaldı Papa, taciz skandalları nedeniyle kiliseyi eleştiren kardinalin istifasını kabul etmedi Vatikan'dan tarihi cinsel istismar raporu: 'Tacizci kardinal hakkındaki suçlamalar dikkate alınmadı' Papa, cinsel taciz davalarında 'papalık sırrı' uygulamasını kaldırdı. (BBC, 6 Ekim 2021) Portekiz'deki Katolik Kilisesi'nde gerçekleşen cinsel istismar vakalarını araştıran bağımsız bir komisyon, kuruluşundan bir yıl sonra nihai raporunu kamuoyuyla paylaştı. Rapora göre, 70 yılı aşkın bir sürede en az 5 bin çocuk istismara uğradı. Portekiz medyası, raporun Kilise için olası sonuçlarını irdeliyor. (eurotopics.net, 13.2.2023) Bağımsız bir komisyon tarafından, olası suçları savcılara yönlendirmek üzere 400'den fazla cinsel istismar iddiası kayıt altına alındı. İddialara göre önde gelen Portekizli piskoposlar istismar suçlarından yıllardır haberdardı, ancak şu ana kadar hiçbir suçlamaları kabul etmedi. Ülke basını öfkeli. (eurotopics.net, 12.10.2022) Münih ve Freising Katolik Başpiskoposluğu'ndaki istismar vakalarıyla ilgili 1.900 sayfalık yeni soruşturma raporunda, emekli Papa 16. Benedikt ağır biçimde suçlanıyor. (eurotopics.net, 21.1.2022) İngiltere'de Katolik Kilisesi, çocuklara yönelik 3 binden fazla taciz şikayetini görmezden geldi. Çocuklara Yönelik Cinsel İstismara İlişkin Bağımsız Soruşturma Komisyonu raporunda, gerçek sayının çok daha

fazla olduğu ve muhtemelen asla bilinemeyeceği belirtildi. (BBC, 11.11.2020) Rapor: İngiltere Anglikan Kilisesi çocukları cinsel istismardan koruyamıyor. (Euronews, 6.10.2020) Belçika Kilisesi'nin yıllık raporuna göre, geçen yıl kilise içinde 86 cinsel istismar vakası bildirildi. (BBC, 3.12.2022) İsviçre'de Katolik Kilisesine yönelik resmi soruşturmada, 1950'li yıllardan bu yana yaşanan yaklaşık 1000 cinsel taciz vakası tespit edildi. Vakaların bir çoğunda çocukların söz konusu olduğu belirtilirken, soruşturma raporunda kurbanların % 56'sının da erkek olduğu vurgulandı. (BBC, 13 Eylül 2023) Almanya'da Katolik kilisesine bağlı okullardaki cinsel istismar skandalının bir benzerinin de Danimarka'da yaşandığı ortaya çıktı. Danimarka Katolik kilisesi, Almanya'dakine benzer 4 istismar vakasının da Danimarka'da yaşandığını itiraf etti. (Haber Vaktim, 21.3.2010) Yeni Zelanda'da devlete ve kiliseye emanet edilen 200.000 çocuk, muhtaç yetişkin istismara uğradı. (Euronews, 25/07/202) Yeni Zelanda'da Katolik Kilisesi, yıllar boyunca kilise bünyesinde eğitim alan ve cinsel istismara uğramış binlerce kurbandan resmi olarak özür dilediğini açıkladı. (Euro News, 26.3.2021) Hollanda'da bağımsız bir komisyon, Katolik Kilisesi'ne bağlı kurumlarda on binlerce çocuğun cinsel tacize uğradığını açıkladı. Kiliseye ait okullar, dini eğitim kurumları ve yetimhanelerde 1945'ten itibaren taciz vakalarını araştıran komisyon, bu olayların 2010 yılına dek sürdüğünü bildirdi. (BBC, 16 Aralık 2011) Polonya Katolik Kilisesi, 1958 ile 2020 yılları arasında 300 çocuğun din görevlileri tarafından istismar edildiğini açıklayarak özür diledi. (iskandinavmagundemi.com, 29.6.2021) Papa Franciscus İrlanda seyahati öncesinde Katolik Kilisesi'nde cinsel istismara karşı 'sıfır hoşgörü' gösterilmesini talep etti, bu vakaların aydınlatılması gerektiğini söyledi ve 'Kilise'de anormal otorite anlayışını' şiddetle kınadı. (urotopics.net, 20.8.2018) Papa'dan cinsel taciz skandalları yorumu. Papa Franciscus, Katolik Kilisesini sarsan skandalların inananları öfkeliendirdiğini dile getirdi. (AA, 25.09.2018) Katolik Kilisesi'nde bir ilk: Flaman. rahipler LGBTI+ çiftleri kutsayacak. (BBC, 21.9.2022) Vatikan'da rahipten "eşcinselim" açıklaması. Katolik aleminin ruhani inanç merkezlerinden Vatikan'da görev yapan Teolog Monsenyör Krzysztof Charamsa, eşcinsel bir rahip olduğunu açıkladı. (NTV, 03.10.2015) Çocuk istismarcısını kiliseye atamış: Eşcinsel rahip ülkesini karıştırdı Eşcinsel partilerde boy gösteren bir rahip, zihinsel engelli çocukları istismar eden bir okul müdürünü katolik cemaatini yönetecek bir pozisyona atadı. (Oda TV, 8.9.2024)

ABD'nin California eyaletini sarsan “Sübyancı rahip” skandalının yeni olmadığı ortaya çıktı. Araştırmacı Yazar Aytunç Altındal yeni yazdığı “Papa 16.Benedikt-Avrupa Birliği ve Türkiye” kitabında Vatikan'ın 2002 yılında yaptığı açıklamasında 4450 Katolik papazın cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını itiraf ettiğini yazdı. Vatikan uzmanı olarak bilinen araştırmacı yazar Aytunç Altındal'ın “Papa 16.Benedikt-Avrupa Birliği ve Türkiye” adlı yeni kitabında, Vatikan'ın soğuk duvarlarının ardında yaşanan skandalları ortaya çıkardı. Altındal, papaların ve Katolik papazların yüzyıllardır cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını ancak olayların mağdurlarının kilise ve din korkusu nedeniyle bu cinsel sapıklıklara göz yumduklarını da belirtti. Altındal, yeni seçilen Papa 16.Benedikt'in Kardinallik döneminde kendi imzaladığı bir itirafında 1950–2002 yılları arasında 4450 papazın “Delicta Graviora”(Cinsel sapıklık, cinsel taciz) suçunu işlediklerini belirtti. 2001 yılında ise Amerika'da büyük bir skandal patlak vermiş ve en az altı papaz bu suçlamaların sonucunda kilisenin onurunu kurtarmak için intihar etmişler, bazıları da ‘beklenmedik şekilde’ hayata veda etmişlerdi. Bunun üzerine Ratzinger 18 Mayıs 2001'de Latince bir mektup yollayarak tüm kilise önderlerini uyarmak zorunda kalmış ve ‘Seküler’ mahkemelere intikal eden bu tip suçlarla ilgili açıklamalar yapılmasını yasaklamıştı. Onun bu girişimi tacize uğramış olan çocukların ailelerini savunan avukatlar tarafından davaya müdahale ve bilgi gizlemeye teşvik olarak değerlendirilmişti. ABD'deki skandal taraflar arasında uzlaşma sağlanarak ve 45, 75 milyon dolar tazminat ödenerek hasıraltı edildi. Ancak Katolik kilisesindeki bu pis “düşkünlük” ile ilgili her an her yerde yeni bir skandal patlak verebilir” Kilise kurbanları: Antik çağ ve orta çağda Hristiyanlığı yaymak için birçok millet göç etmeye zorlanmış, işkencelere maruz kalmış ve tarihten silinmiştir. Engizisyon: Katolik

kilisesi 10 milyon insanı katletmiş ve sayısız kişiye de işkence uygulamıştır. 1209 yılında Beziers'in fethedilmesiyle 22 bin kişi öldürülmüş ve 1244 yılında 215 kişi toplu olarak yakılmıştır. İspanyol Torquemada 10 bin kişiyi yakarak öldürtmüş ve 100 bin kişiyi de kürek mahkumiyetine çarptırmıştır. Engizisyonun baş figuranlarından Pedro Arbuen'e, Papa IV. Pius tarafından "yücelik" unvanı verilmiştir. Haçlı seferlerinde 1096 - 1291 yılları arasında yazar Hans Wollschager'e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs'ün alınmasıyla 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilmiştir. Papa III. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202'de Zara'yı ve 1204'de Konstantinopol'i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar 1391 yılında 50 bin Yahudiyi öldürmüştür ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudi'nin zorla dinleri değiştirilmiş geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır. Ve yine 1615 yılında İspanyollar zulüm ve baskılarına rağmen dinlerinde kalan sayıları 300 bin ile 3 milyon arasında tahmin edilen Müslümanları göçe zorlayarak köklerini İspanya'dan kazımıştır. 1348-1350 yılları arasında Almanya'da 300 Yahudi yerleşim bölgesi tarihten silinmiş ve Yahudiler veba salgını için sorumlu tutulmuştur. Amerikanın keşfinin ilk 50 yılında katolik İspanyollar 1 milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın % 90'ı haritadan silinmiştir.

Erkek kılığına girip Papa seçilen kadın

772

9. yüzyılda evlatlık olarak dindar bir ailenin yanına yerleştirilen İngiliz kızın hayatı gezgin bir rahibin kendisine aşık olup kaçırmasıyla değişti. Bir din adamının yanında kadınla dolaşmasının iyi karşılanmayacağı düşüncesiyle sevgilisini erkek kılığına sokan rahip hiçbir sorunla karşılaşmadan onunla birlikte Fransa, Marsilya, Galya'da pek çok manastırı ziyaret ettikten sonra Atina'ya yerleşti. Bilgili bir din adamı olan sevgilisi genç kızın hocasıydı aynı zamanda. 847 senesinde Papa Leon ölünce yerine kilise dışından bir kişi olmasına rağmen ittifakla seçildi ve 8. Jean adıyla göreve başladı. Kaynaklar onun bu görevi iki yılı aşkın bir süre sorunsuz sürdürdüğünde müttetik. Ama kadınlığı baskın gelip kardinallerden bir sevgili edinince durum değişti. Jean bir adım daha ileri gidip hamile kaldı ve bol, dökümlü resmi kıyafetlerinin altında karnının büyümesini saklayabileceğini, çocuğu doğurup onu kilise içinde 'terk edilmiş bebek'lerden biri olarak büyütülebileceğini düşünüyordu. Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. 855 senesinde Domitien Tiyatrosu önünde katıldığı bir dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca her şey tersine döndü. Kardinaller Papa 8. Jean'ın kadın olduğunu öğrenmekten dolayı donmuş kalmışlardı. Kimi tarihi kaynaklar Jean'ın idam edildiğini, kimi ise çılgına dönen halk tarafından taşlanarak öldürüldüğünü yazıyor. Ama 8. Jean'ın kiliseye adını hiçbir zaman unutturmayacak bir anı bıraktığına şüphe yok. Bu 'Sedia Stercoraria' diye anılan ve papa olacak kişilerin erkek olup olmadıklarının elle yoklanarak kontrolüne olanak veren iskemle! (Radikal:26 Kasım 2006)

Amerika'daki yerli ırklar yok ettiler; katliamlar yapıp, altın ve topraklarını sömürdüler! Afrika'daki kara ırkı köleleştirip, toprakları işgal edildi; madenleri sömürdü ve hala bu devam ediyor! Çin/Hindistan işgal edildi, toplu katliamlarla 200 yıl sömürüler! Hristiyan olmayan beyaz ırkı da ihmal etmediler; Haçlı seferlerinden, I. Ve II. Dünya savaşlarına -ara renk Araplar ihmal edilmeden- işgal edildiler, sömürü, katliama uğradılar! Tüm bunlar olurken tanrı ile devamlı görüşen papalık makamını işgal eden insanlar ne tepki verdiler? Bırakın engel olmayı, eleştirmeyi, 'destek olmayanı' var mı idi ?

Katolik Kilisesi'nden Soykırım Özrü

Ruanda'da Katolik Kilisesi, kilisenin 1994 yılında 800 binden fazla kişinin ölümüyle sonuçlanan soykırımda oynadığı rol nedeniyle özür diledi.

Katolik Piskoposlar Konferansı tarafından yayımlanan bildiri, "Kilisenin yaptığı tüm yanlışlar için özür diliyoruz. Tüm Hristiyanlar adına yaptığımız yanlışların her türlü için özür diliyoruz. Tanrı'ya bağlılık yemini bozan kilise üyelerini esefle karşılıyoruz." ifadesine yer verildi.

800.000 cana karşılık 'özür ve esef'

"Papa da, kilise de, Katoliklik de post-modern nihilizm, alkolizm ve eşcinsellik içinde kayıplara karışarak buharlaşıyor. Katı günahkarlıktan çıkıyor, ancak katı hazcı bir yola koyuluyor. Artık gay Papa bile yakında görebiliriz." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 11.11.2020)

Hız İsa'yı bu kilise'den kurtaralım! O ne tanrı ne de eşcinsel idi! O (as) Allah'ın elçisi ve bir kulu idi!

"Müslümanların inancına göre İsa Aleyhisselam bir Resul idi. Hristiyan yazarlar, Müslümanların Hz İsa'yı tanımadıklarını ileri sürüyorlar. Müslümanlar elbette İsa aleyhisselam'ı Hristiyanlarca verilen bir sıfatta tanıyamazlar." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 76,77) "Bir Hristiyan İslam'ı kabul etmiş ve yeni dindaşlarını güya memnun etmek gibi bir cahiliye düşüncesi ile İsa aleyhisselam'a sövüp lanet etmiş. Bunun üzerine Müslümanlar onu

kadının/hakimin huzuruna götürmüşler ve idamına hükmetmesini istemişlerdi.” (E. Bosworth-Smith, Muhammed and Muhammedanism, s. 269)

Noel öncesi bir Hristiyan klasığı Hz. İsa'yı sorgulamak. Bu sefer bambaşka. Yeni Zelanda'da bir rahip Hz. İsa'nın cinsel kimliğini sorguluyor. Auckland (Yeni Zelanda) kentindeki St. Matthew Anglikan Kilisesi'nin hazırladığı afişte Hz. İsa, başının üzerinde gökkuşağından hale bulunan bir çocuk olarak resmediliyor. Afişte; "Noel'deyiz, Hz.İsa'nın cinsel kimliğini açıklama vakti geldi" yazıyor. (İnternet Haber, 18.12.2012) Hz. İsa'yı eşcinsel olarak betimleyen fotoğraflar kilisede sergileniyor. İsveçli sanatçı Elisabeth Ohlson Wallins'in Hz.İsa'yı eşcinsel olarak gösteren fotoğrafları Dünya'da ilk kez bir kilisenin duvarlarında sergileniyor. (Hürriyet, 21 Mayıs 2016) Şok iddia: hz. isa eşcinsel miydi? Harvard mezunu, ilahiyatçı Dr Reverend Bob Shore-Goss geçtiğimiz gün Vine dergisine verdiği röportajda ortaya şaşırtıcı bir iddia attı. Hz. İsa'nın eşcinsel, hatta transeksüel ya da interseks olabileceğini iddia eden ilahiyatçı, "Hz. İsa ile yatağa girmek isterdim" dedi. (7 Temmuz 2015) Hz. İsa'yı eşcinsel yaptı. Avusturyalı ressam Alfred Hrdlicka Hz.İsa'yı eşcinsel, havarilerini de birbirlerini okşarken gösteren bir sergi açtı. Başpiskopos Christoph Schoenborn resimler arasından sadece İsa'nın havarilerini homoseksüel ilişki içinde gösteren "Leonardo'nun Son Akşam Yemeği" adlı tablonun kaldırılmasını emretti. (Hürriyet, 10 Nisan 2008)

Mısır'daki El Ezher Kurumu, Fransa'nın 2024 Paris Olimpiyat Oyunları'nın açılış kutlamalarında, Hazreti İsa'yı konu alan "Son Akşam Yemeği" tablosunun canlandırılmasında LGBT temalarının kullanılmasını kınadı. (AA, 28.7.2024) Dünya Müslüman Alimler Birliğinden Fransa'daki LGBT temalı Hazreti İsa canlandırmasına tepki. (Kıbrıs Gen. TV, 29.7.2024)

Luther, Hz. İsa'nın üç kez zina ettiğini yazarken (Arnold Lunn, The Revolt Against Reason, s. 233; Lyndal Roper, Martin Luther: Renegade and Prophet, s. 295; John Henderson, Abuse: Finding Hope in Christ, s. 43) 1967 yılında Cambridge Katedrali papazı C. H. Montefiore ise Hz İsa'nın bir homoseksüel olduğunu ima etmiştir. (Times, 28.7.1967)

Ateist papazlar! "Ölümden sonraki hayat hakkındaki inançlarının ne olduğu sorusuna, İrlandalı rahip, 'ölmüş olan bir insanın aynı bir hayvan gibi ölü olduğuna inandığını' belirtmiş ve 'İşte bu kadar' demiştir." (Conor Crusio O'Brien, The Observer, london, 22.2.1981)

Humboldt Üniversitesi dinler sosyolojisi kürsüsü başkanı Jöns'ün, kilise görevlileri arasında yaptığı araştırma sonucu: 'Papazların yüzde 20'si ateist' (Yörünge Haber 10-16 Ağustos 1997 339. Sayı, s. 24)

Tanrıtanımaz papaz kiliseden atılmadı. Hollanda'nın sahil kasabası Zierikzee'deki Protestan Kilisesi'nin papazı Klaas Hendrikse, Tanrı'nın olmadığını vaaz edince, ülkede tartışma başlattı. Papaz, cemaatin tepkisine rağmen kiliseden aforoz edilmedi. "Olmayan bir Tanrı'ya İnanmak" adlı kitabın da yazarı olan Hendrikse, pazar ayinlerinde Tanrı'nın olmadığını vaaz etti. Hendrikse aforoz edilmemesine şaşırdığını belirterek, "Buna rağmen kalmama izin veriliyorsa, kilisenin temelleri işe yaramıyor demektir" diye konuştu. (Milliyet, 10.02.2010) 26 Haziran 2018 ölen Var Olmayan Bir Tanrıya İnanmak: Ateist Bir Papazın Manifestosu Tanrı yoktur ve İsa onun oğludur. (en.wikipedia.org/wiki/Klaas_Hendrikse) Amsterdam Özgür Üniversitesi'nin yaptığı bir araştırmaya göre Hollanda'daki Protestan Kilisesinde (PKN) ve Hollanda'nın diğer birkaç küçük

mezhebinde, altı din adamından biri agnostik veya ateisttir. (bbc.com/news/world-europe-14417362) Kilise, Tanrı'ya inanan rahip arıyor! Danimarka, Viborg kentinde bir kilisenin gazetelere verdiği iş ilanını konuşuyor. Kaynak: Kilise, Tanrı'ya inanan rahip arıyor! Peter Grosbøl adlı bir rahip, Dünyayı yaratan ve idare eden bir Tanrı'ya inanmadığını söylemişti. İlanla rahip arama Danimarka'da normal bir prosedür. Ancak işe alınacak yeni rahipte inanç şartı aranması ülke tarihinde bir ilk. (Risale Haber, 29 Ocak 2013) 1 yıl boyunca ateist olmayı deneyen papaz şaşırttı. Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde papaz ve Azusa Pasifik Üniversitesi'nde profesör olan Ryan Bell, yaklaşık bir yıl önce 'ateist olmayı deneyeceğini' açıklamıştı. Ryan Bell tam 12 ay boyunca 'Tanrı yokmuş gibi' yaşadıkten sonra, kendince yaptığı çıkarımı halkla da paylaştı; "Bence Tanrı yok." Öte yandan Bell, ateist inancının kesinlikle doğru olduğunu da savunmuyor. Bell de pek çok ateist gibi Tanrı'nın varlığına dair kanıtlara açık olduğunu, sadece bu kanıtları henüz bulamadığını iddia ediyor. (Posta, Radikal, 29 Aralık 2014)

Hem sübyancı hem satanist rahip. İtalya'nın Cenova kenti yakınındaki Santo Spirito Ponente Kilisesi Rahibi Riccardo Seppia, pedofili ve uyuşturucudan tutuklandı. Rahibin satanist olduğu da iddia ediliyor. (Hürriyet, 20 Mayıs 2011)

Hem sapık hem kumarbaz. Almanya Köln başpiskoposluğu'nun, bir rahibin 1.15 milyon euro kumar borcunu ödediği ortaya çıktı. Para, kilise üyeleri tarafından cinsel istismar mağdurlarına ödeme yapmak için kullanılan özel bir fondan kullanıldı. Başpiskoposluk şunu ileri sürdü: "Bugün böyle bir vakanın artık yaşanmayacağını varsayıyoruz çünkü vakadan ders aldık ve insan kaynakları departmanı ile din adamları arasındaki temas artık daha yoğun ve daha iyi organize olmuş durumda." (Bild, 14 Nisan 2022)

Transeksüel Pastör(e) Meleklerle Konuşan 'Raikal' Baptist Transgender Vaizle Tanışın. Allyson Dylan Robinson, Baptist kilisesinde rahip olarak atanan ilk açık transseksüeldir. Uzun kızıl saçları ve kalın çerçeveli gözlükleriyle, Baylor Üniversitesi George W. Truett İlahiyat Semineri'ne ilk geldiğinde Baptistler İttifakı'na "beyaz, heteroseksüel, alt/üst orta sınıf, Avrupa kökenli bir adam" olduğunu söylemiştir. (charismanews, 19 Nisan 2016)

775

Protestan'tanlıktan Ortodoks'luğa geçmiş olan bir adamın anıları!

"Biz kendimizi Protestan falan demiyorduk. Sadece "imanlı" diyorduk. Pastörlerin konuşmalarına göre, Müslümanlar, ateistler ve Hristiyanlığın özünü bozmuş olan "diğer mezhepler" imansızlardı. Kimdi bu diğer mezhepler? Ortodoks ve Katolikler idi. Daha ilk iman ettiğimizde bize anlatılan şey, Ortodoks ve Katoliklerin İslamcılardan farkı olmadığı, onların

Meryem'e taptıkları ve dolayısıyla putperestleştikleri, Martin Lutherin bir kahraman gibi çıkararak tüm bozukluğu yerle bir ettiği ve “gerçek imanlıların” tekrar böyle ortaya çıktığı bize anlatılmıştı. Gerçek imanlılar, Protestanlardı. Bir gün Pentecostal olduğunu henüz bilmediğim (çünkü o zamanlar Protestanlık içinde ayrımlar olduğunu bilmiyordum) şifa almak için yere düşüp kalktıklarına şahit olduğum bir cemaat ile karşılaştım. Gittiğim kilisedeki pastörüm ise bu cemaat hakkında “Onlar tam imanlı değil. Onlara dikkat et” diye beni uyarmıştı. O zaman anladım ki imanlılar arasında da “gerçek imanlılar” ve “dikkat edilmesi gereken imanlılar” vardı. Yani az çok fark ettiğim kadarıyla Hristiyan dünyasında gerçek imanlı olmak için Protestan olmak gerekiyordu, ancak Protestanlığın da doğru kolunda kalmak gerekiyordu. Peki, ben gerçek imanlı mıydım? Pastörüne göre evet. Oysa diğer Pentecost kilisesine gittiğimde bu sefer oradaki pastörün kendi cemaatinin gerçek imanlı olduğunu söylemesi ilginçti. Sonra bulunduğum şehirden ayrılıp İstanbul’a geldim ve bir süre bu tarz canlı insanların olduğu bir kiliseye katılmaya başladım. Araştırdım ve çok geçmeden anladım. Burdaki tarz aslında “prosperity” gospel idi. Yani Bolluk Kilisesi. Üçüncü bir Protestan grup ile bu şekilde tanışmış oldum. Kilise arayışım devam etti. Çok geçmeden hoşuma giden bir pastörle tanıştım. Hoşuma giden diyorum çünkü artık anlamıştım ki “İstanbul’da çok kilise vardı ve hepsi farklıydı.” Yeni bulduğum işte böyle bir kilise, oldukça kuralcıydı ve yapıları farklıydı. Öğretişe çok önem veriyorlardı ve Eski ahitten çok bahsediyorlardı. Kelamı daha iyi öğrenmek adına bu “Kore kilisesine” birkaç sene devam ettim. Ancak bir gün bir konuşmamız sırasında bana pastörün çocuğunun 8 günlükken vaftiz olduğunu söylediler. Şaşırmıştım. O zamanki araştırmalarım da kelamda böyle bir şey olmadığını düşünüyordum. O kiliseyle bu konuda tartıştık ve o kilisenin bir Presbiteryen Kilisesi olduğunu tespit etmiş oldum. Oradan da ayrıldım. Böylece İsa ile olan yaşantımda dördüncü mezhebi de görmüş oldum. “Her kilise öğretiş olarak farklıydı” ve bu konuları araştırmak ve doğru kiliseye ait olmak da vakit alıyordu ve bu konuda kurallar da mevcut değildi. Yani kendi el yordamımla “iman arayışına” devam ediyordum. Kendime öyle bir kilise aradım ki, aşırı uçlarda olmayan, nazik, tutarlı bir kilise olsun, fanatik olmasın. Sapık öğretiş barındırmamasın. En önemlisi de Kutsal Kitap konusunda saygılı olsun. Ancak gözlemlediğim çoğu Protestan kiliselerinde pastörlerin bazı tavırları beni rahatsız ediyordu. Neydi bu rahat tavırlar? Kilisedeki vurdumduymazlıktı mesela. “Rab burada, aramızda kardeşler. Haydi dua edelim” derken bile kişilerin ellerinin cebinde olmasıydı. Dua ederken bile ayak ayaküstüne atan kişileri görüyordum. Düşünemiyordum, eğer o odaya günümüzün devlet başkanı dahi gelse, hatta şehrin valisi o anda odadan içeri girse, kişiler ellerini cebine sokamazlardı ve ayak ayaküstüne atamazlardı, ancak “Rab burada, aramızda!” derken Protestanlar oldukça korkusuzdular. Bir başka gözüme çarpan sorun da ilahiler idi. Protestanlıktaki ilahilerin fazlalılığı (yani her önüne gelenin ilahi yazması), bestelerin basitliği ve sözlerdeki gramer ve teoloji hataları da gözüme çokça ilişmişti. Görüşüme göre Rab ile ilgili yapılan şeyler korku ile yapılmalıydı. Korkarak Rabbe yaklaşılmıyor ise bu durum er ayda geç laçkalığa ve sistemsizliğe dönüşüyordu. Protestanlıktaki bu rahat ve sistemsiz tavırlar çok geçmeden beni büyük ölçüde rahatsız eder olmuştu. O dönemde “Amerika’ya gittim. Yani tüm Protestanlığın merkezine.” Hristiyanlığın bollukla ve bereketle yaşandığını düşündüğüm, güzel insanların kurmuş olduğu temiz kalpli, “Mesih severlerin ülkesine.” Oysa orada işin renginin çok daha farklı olduğunu çok geçmeden anladım. Assemblies of God, Southern Baptist, Non-denominational, Charismatic, Messianic Jewish gibi isimlerle var olan ve bunu da açıkça belirten kiliseleri gözlemledim ve Pazar servislerinde bulundum. “Hepsindeki pastörlerin birbirleri hakkında farklı şeyler söylediklerini, hatta birbirlerini suçlarcasına konuştuklarını” bizzat gördüm. “Amerika’da mezhep farkı inanılmaz yoğun ve kalınca belirgindi.” Türkiye’de bulamadığım o birliği Amerika’da bulacağımı sanarken tam tersi bir durum ile karşılaşmıştım. Türkiye’deki gibi daha saf ve yeni imanlılar neredeyse yok gibiydi. “Amerika tecrübesi mezhepler konusunda bir nevi gözümü açmıştı. Türkiyedeki gibi gizlice yapılmıyordu iş.” Resmen ve açıkça insanlar “mezheplerini söylüyorlar ve birbirlerini

kalın çizgiler çekerek birbirinden ayırıyorlardı.” Amerika’da sadece mezhepçilikle değil, aynı zamanda Protestanlığın sığ ve maddi yüzeyiyle de karşılaşmıştım ve artık Protestanlığa şüphe ile bakar olmuştum. Türkiye’deki imanlıları da artık mezhep süzgecinden görür olmuştum. Özellikle bazı arkadaşlarımla Kalvinciliğe geçmesi iyice beni bu ayrışmalardan tiksindirir hale getirmişti. “300’e yakın ve birbirinden çok farklı Protestan mezhebi” vardı, fakat gerçek mezhep hangisiydi? Ev kilisesi yaptığımız dönemde de şunu görmüş oldum. Protestansan, özgürsündür. İstedğin kiliseyi kurarsın. İstersen kapatırsın. Her konuda bir özgürlük vardı. Yani “o kadar özgürdün ve rahattı ki, hiç kimseye güvenim kalmamıştı” artık. Birlik yoktu kimsede. “Madem geleneğin ve Katolikliğin sapıklıklarını atıp temizlenmişlerdi, neydi onları bu kadar ayıran fikir ayrılıklarının çokluğu?” Yine bir gün birisi, ‘Protestanlık fıkırsel zenginliktir. Rab zenginliğe önem verir. Ne kadar çok mezhepimiz var. Ne kadar renkliyiz. Rab bunu seviyor’ demişti. Hangisi gerçek olandı? Bilemiyordum ve kafam her daim karışık. İçten içe de bir tatminsizlik baş göstermişti bende. Çevreme bunu aktardığımda “Kiliseni değiştirmeyi bırak. Değişen sen olmalısın. Her kilisede hata vardır. Ama insanlara bakma. Kendine ve Rabbe bak. Kendinden sorumlusun.” yanıtını alıyordum. Ancak yine de bunu söyleyen kişilerin bile hayatında yolunda gitmeyen çok şeyler vardı ve bu gördüğüm sistemsizlikleri ve düzensizlikleri insanların yüzüne vurmak da fayda vermiyordu. İtiraf etmeliyim ki, 6 senede gitmiş olduğum kiliselerin hepsinde hata gördüm. “Kimi pastör karısını dövüyordu. Kimisi eşcinsel idi. Kimisi aldatıyordu. Kimi para sevdalıydı.” Tüm bunları sorguladığımda bana tekrar ve tekrar şu cevap veriliyordu: “Doğru kilise veya mükemmel kilise zaten yok ki? Bulunduğun kiliseyi geliştir. İlahi yaz. Beste yap. Vaaz et. Kendini geliştir. Böylece kilise de gelişir.” İşin ilginç, “Protestan imanlıların pek çoğu, inançlarındaki sistemsizliğin farkındaydı.” Hemen hemen hepsi kiliselerden ve gidişattan şikayet ediyordu. Kimi pastörden, kimi parasal düzenden, kimi kültürü anlamayan yabancı imanlılardan. Ve en ilginç de şuydu. Hiçbiri açık açık “Ben Protestanım ve bundan gurur duyuyorum” demiyordu. “Protestan değilim” diyorlardı çoğu kez. Hep bir şeyleri saklama ve açık oynamama seziyordum. “Çoğu pastör olma sevdasında, vaaz verme peşinde, kiliseyi kurtarma ve Türkiye’deki Müslümanları iman ettirme peşindeydi.” Bir Protestan için ‘tapınma=Vaaz ve Gitarla ilahi söylemektir.’ Protestanların “Tapınma” dedikleri gitar, davul ve klavye ile yapılmak istenen şey ise, Tanrı hakkında güzel ve etkileyici bir bilgi/duygu verebilmektir. “Özellikle Amerikan kiliselerinde bu olay yoğun olup, kiliselerin pek çoğu konser sahnesini andırır.” İlahiler çoğunlukla moderndir ve dünyada alışık olduğumuz pop/rock melodilerine yakın bestelerdir. “Protestanlıktaki pek çok mezhep ise, daha çok Tanrı’ya uymak için değil, insanın mutluluğu için kendi geleneklerini yazar.” Örnek verecek olursak; Kişi üzülmesin ve kilise dağılmasın diye eşcinselliğe göz yumulabilir, eşcinsel kişi kilisede pastör atanabilir, hatta daha ileri gidilip ameliyatla kadın olmuş pastörün pastörlüğüne devam etmesi hoş karşılanır. İnsanların kusurlarına ve günahlarına müsamaha gösterilip susulursa, sevginin korunacağı, negatifiğin olmayacağı ve bu şekilde kilisenin sayısının artacağı varsayılır. Bunun sonucunda olan şey, sallantılı ve dağılmaya yüz tutan otoritesiz kiliselerdir. Avrupa’da bu yüzden Protestanlığın büyük çoğunluğu hemen hemen yok olmuştur. Eski tarz gelenekleri olan Protestan kiliseler (Anglican, Alman Evangelic, Luteryen vs) son derece kötü durumdadır. Diğer canlı kiliselerde ise imanlılar, kiliselere güvenmemekte, topluluklar genelde devamlı kilise değiştiren kişilerden oluşmakta ve kendilerine uygun cemaatler yaratmaktadırlar. Çoğu Protestan bugün ya kızıp kilise değiştirmiş, ya da yeni akımlar ışığında kilise değiştirmek ve yenilemek istemektedir. Kanımca, Protestanlığın içine Amerikan kafa yapısı oldukça girmiştir. O da şöyledir: Kişinin iman ettiği gün tamamen mucize bir şekilde değişmiş olduğuna inanmak ve “basitçe iman edip kurtulmak.” Yani bir hokus pokus imanı! Bu hokus pokusu da başkalarını cezbedercesine anlatarak, sanki Hristiyanlığı bir yeni yıl hediyesiymiş gibi süsleyerek pazarlamak. “Protestan inancında pastörler tek kişilik silahşör gibi kahramanlığa soyunurlar. Kurtarabildikleri koyunları kurtarmak isterler. Başka Protestan

kiliseleri ile ortaklaşmaya girmekten çok, sahip oldukları ufak cemaati korumaya çalışırlar.” Protestan kiliseler, merkezi otoritenin bulunmayışından ötürü kiliselerinde sağlamlığı ve devamlılığı arttırmak adına “kişi sayısına odaklanırlar ve kişilerin kilise hakkında kötü düşünmemesi ve sayının azalmaması için stratejiler geliştirirler.” Gereğinde kilise içi kanunlar (ki kanun da yoktur aslında. Sadece kişisel prensipler vardır) kişi sayısını korumak için yenilenir, değiştirilir. Pastörünüzün bireysel ve ufak yanlışlarına da mahkumsunuzdur. “Her Protestan pastör kendi kilisesinin otantik ve gerçek Hristiyanlığın tek kilisesi olduğunu düşünür ve diğer kiliselerdeki uygulamalardan daha ilerde, daha geliştirici bir işlere imza attığına inanır.” Artık insan sayısı arttıkça, insanlar kendi özgür cemaatlerini diğerlerinden nasıl ayırabilirim ve geliştirebilirim yarışmasına soyunmuşlardır. Dolayısıyla “sayı artınca muhasebe departmanı daha çok çalışır.” Protestanlık ise kendi kendisini doktor ilan eden diplomasız mahalle şifacılarına benzer. Her ev kilisesinin pastörü kendini doktor sanar ve kendi aralarında “biz daha iyi bir doktoruz çünkü ayetleri daha iyi yorumladık. Yani ilacın prospektüsünü daha iyi anladık” derler. Hali hazırda disiplinli yaşam süren, namaz kılan İslami kesim ise, henüz Protestan müjdeciler tarafından etkilenmeyi başaramamışlardır Çünkü “misyonerlik tamamen Amerikanvari bir özgürlük ve sekülerleşme öğretisi haline gelmiş olup” kendi içinde mütevazı ve kuralcı yaşayan bu Müslüman kesimi etkilemek bu öğretilerle mümkün olmamıştır. Dolayısıyla “Protestan müjdeciler, daha çok dinsiz kesime, Kürtlere, seküler veya sosyalist kesime hitap eder hale gelmiştir.” Her Protestan mezhebin uygulaması farklıdır. Presbiteryenler yeni bir uygulamayı kabullenirlerken, bunun 5 sene sonra gelenek haline dönüşeceğini bilmez. Karizmatik olsun, Baptist olsun, Brethren olsun ve diğerleri olsun, hepsi zamanla kendi kilise geleneğini oluşturmaktadır.

Peki daha sonra bu arkadaş ne yaptı? Daha kötü bir tercih ile, yağmurdan kaçarken doluya tutuldu; Ortodoks olur ve sonra da, ‘sadece katolik ve protestanlar bölündü, ortodokslar bölünmedi’ izlemine verip bu defa diğer iki mezhebe karşı delillerini sıralamaya devam eder. Çelişkilerle dolu bu ortodoksluk savunmasına bakalım: 300 senesinde ‘dönemin Kralı ‘-Konstantin Rabbe iman etmiştir.’ İman etmesinin ardından “o zamanki pagan gelenek ve göreneklerine uyumlanmış günlük yaşam, zaman içerisinde Hristiyan adetlerine çevrilerek halkın da bu süreçte yavaş yavaş Hristiyanlığa iman etmesi sağlanmıştır.” Bu noktada halkın tam olarak Rabbi anlayıp da iman edip etmediği konusuna girmeyeceğim. Ama 300 senesinde ‘Konstantin’in gerçekten Rabbe iman ettiğini ve halkın da bu güzel inanca sahip olabilmesi için uğraş verdiğini biliyoruz.’ Yani “Protestan arkadaşların söylediği gibi Konstantin, Hristiyanlığı bozmaya çalışmamış, aksine Hristiyan dininin daha çok yayılması için elindeki imkanları kullanarak kiliseler açılmasına izin vermiştir.” Konstantin bilinçli olarak bir “din yaratalım” ve Hristiyanlığı bozalım yarışına girmemiştir. Yaptığı şey, Hristiyanlığın tek görüşte birleşmesi idi. “Hatta Hristiyanlıktaki bütünlüğü korumak için” Hristiyan Ana Kilisesinden kopmak isteyen bazı akımlar karşısında (Arius vs) bu akıma sahip dini önderleri İstanbul’a çağırılmış, Konsil toplatılarak farklılaşmaya başlayan teolojik konularda “kiliseler arasında bütünlüğü sağlamak için bu Konsilleri yönetmiştir.” Burada “amaç farklılıkları önleyerek bütünlüğü korumaktı.” 10. yüzyıldan itibaren “kiliseye bulaşan Batıcılık geleneği (Katolizm, zihinsellik ve sonrasında gelişen Reformist devrim/Protestanlık), köhnemiş bulduğu eski gelenekleri elinin tersiyle itmiş, Hristiyanlığa ait tüm ‘görsel ve işitsel sanatlara’ darbe koymuş, atalarımızdan kalan tüm mirası baltalamaya çalışmıştır.” Ortodokslara göre, kilise otoriter, değişmez, ortodoks Kilisenin her durumda aynı kalacağına inanılır. Değişme niyeti de yoktur, çünkü dünyevi değişimlere inanmaz kilise. Bazı zaman ise sorularına yanıt alamadım. Ama en azından şunu diyebiliyordu Peder: “Onun yanıtını ben de bilmiyorum. Rab büyüktür. Şu anda bilemiyoruz. Ancak belki sonra ölünce Rab açıklayacaktır.” Eski imanlılar günümüze kadar bu inancı korumuşlardır. Nasıl korumuşlardır? Görünmeyen ve asla kurşungeçirmez bir cam sayesinde. İşte bunun adı ‘gelenektir.’ Çoğu Protestan arkadaş diyor ki “Ortodoksların o şaşaalı

kiyafetlerine, altın rengi ikonlara veya gösterişe ne gerek var? Sade olmak ve sadece Tanrıyı anlamak yetmiyor mu?” O zaman şunu soralım: “Şeytanın stratejileri sade mi yoksa komplike midir?” Ortodokslar da “biliyor ki, uzun cüppe tarzı kiyafetler gerçekten normal hayata göre abartıdır ve gereksizdir. Fakat kilise içindeki hayat, normal hayat mıdır? Asla değildir.” Ortodokslar “Tanrı’yı gözleri ile (kiyafetler, ikonlar vs.), kulakları ile (değişmeyen ilahiler ve vaazlar), burunları ile (tütsüler), elleri ile (ekmeği tutarak, cisimlere dokunarak, bedenleri ile eğilerek) yaşamak isterler.” Rabden gelecek ekmeği ve kanı isterler, çünkü dünya bozuktur ama kilisede verilen kan ve şarap bozuk değildir. “Trafikte aracınızı kullanırken yol kenarında gördüğünüz trafik levhalarına benzer ikonlar.” Ortodoks Kilisesi’ne “gösterişli” diyen kişilere bir soru sormak istiyorum. Sizce gösteriş şu şekilde dua edip vaaz veren bir kilisede çok daha mevcut değil mi?: “Ya Rab müjdecilik yapıyoruz. Ya Rab bize para gönder. Ya Rab bize yeni kilise kurdur, yeni topluluk sağla. Araba ver, vesait ver. Daha çok para ver, vesaire.” Görüyorsunuz bu tip kiliselerde günahtan, düşmüşlükten, benlikten bahsedilmez, zira tüm kötülüklerden muaf olduğuna inanılır. “Yeri geldiğinde vaaza gelmiş olabilecek Müslümanlara iyi imaj çizmek ve sayıyı artırmak adına özgürlüğe dair her türlü şey anlatılır. Ortodoksluk size Protestanlıkta olduğu gibi bol keseden özgürlük vaat etmez.” Katılımcılık, itaat etmek, kurallara uymak gerekir. Çünkü “bu kurallar binlerce senede oluşmuş köklü geleneklerle sabitlenmiştir.” Kişi “kiliseye güvenmelidir.” 2000 yıllık değişmez gelenekler uygulanır. Verilen hapı yüzde yüz alman gerekir. “Boyun eğmelisin.” Boyun eğmeyen herkes (peder dahi olsa) kiliseden atılır. Protestanlığı karşılaştırmış olduğunuz “kadim kiliselerde -Ortodoksluk- ise kişinin karizmasından çok itaatkar olması ve ‘yukarıdan gelen karara saygı duyan’ güvenilir bir birey olma şartı ön plandadır.” Protestanlar, Katoliklerden kopup “Ortodokslara danışmak” yerine ‘biz kendimiz kendi yorumumuzu yaparak İncil’deki eski kiliseyi tekrar yaratacağız,’ demişler.” Aynen eskiden Katoliklerin yaptığı gibi yeni bir akım yaratmışlar ve tüm kadim gelenekleri toptan reddedip kendi bölünmüş ve özgür yollarını hazırlamışlardır. Kilise değişmemiştir. Protestanlar kabul etmese de kilise, hep kuralları ve gelenekleri olan bir yerdi ve hala öyledir. Ortodokslardaki geleneklerden biri de spiritüel/ruhani baba uygulamasıdır. ‘Bu kişiye itaat şarttır.’ Kilisede büyüğe karşı (peder/piskopos/patrik/kilisedeki ihtiyarlar) büyük saygı vardır. İhtiyarlar el üstünde tutulur. Ortodoks peder ayin sırasında ne yaptığını bilir. Prospektüsü değiştirmez, yorumlamaz ve insanların düşüncelerinden korkmaz. “Kanın ve ekmeğin şifa aracı olduğuna yüzde yüz emindir.” Ortodoks peder Rable ilgili konuşurken ve ayini yönetirken sadıktır. Korkar ve titrer. ‘O an Tanrı oradadır.’ Vaaz sırasında ve ayinde ‘Rabbin orada olduğundan’ emindir. “Rabbin bedenini ve kanını (ekmek-şarap) ellerinde taşıırken onların kutsiyetine” tam saygı duyar. “Amerika’da Protestanlık tam anlamıyla siyasallaşmıştır” ve orada da pek çok kilisenin sona yaklaştığını, dağıldığını görüyoruz. Worship müzikleri pop listelerine girmiş, kiliseler konser salonu atmosferine getirilmiştir. Ama bunlar da değişiyor ve sona gidiyor. Yani tarih sahnesinde Protestanlığın varlığı en fazla 300-400 sene olmuştur ve Hristiyanlık içinde modernleşmeye, sekülerleşmeye izin verildiği süreç de tamamen yok olacaktır.” Hristiyanlığı, devletin geleceği için istediği şartlarda değiştiren Roma kralı Konstantin’i kutsallaştırması ve tırnak içinde verdiğimiz sözlerindeki aşırılık ve çelişkileri dışında, bu arkadaşımıza Ortodoksların da siyasallaştığı ve bölündüğünü hatırlatıp konumuzu burada noktalayalım.

Ortodoks kiliseleri: Birlik içindeki Ortodoks Kiliseleri: İstanbul Ekümenik Patrikhanesi,Finlandiya Ortodoks Kilisesi,Özerk Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi,Özerk Girit Kilisesi,Özerk Athos Dağı Manastır Topluluğu,Batnaz Piskoposluğu,Thyateira ve Büyük Britanya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,İtalya ve Malta Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Amerika Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Avustralya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Kore Metropolitliği,Filipinler Piskoposluğu,Batı Avrupa’daki Rus Ortodoks Eksarhlığı,İskenderiye Rum Ortodoks Patrikhanesi,Antakya Rum Ortodoks Patrikhanesi,Kuzey Amerika Antakya Ortodoks Hristiyan Başpiskoposluğu,Kudüs Rum Ortodoks Patrikhanesi,Özerk Sina Kilisesi,Rus Ortodoks Kilisesi,Japon Ortodoks Kilisesi,Çin Ortodoks Kilisesi,Letonya Ortodoks Kilisesi,Estonya Ortodoks Kilisesi (Moskova Patrikliği),Rusya Dışındaki Rus Ortodoks Kilisesi,Sırp Ortodoks Kilisesi,Ohri Ortodoks Başpiskoposluğu,Rumen Ortodoks Kilisesi,Besarabya Metropolitliği,Bulgar Ortodoks Kilisesi,Gürcü Ortodoks Kilisesi,Kıbrıs Ortodoks Kilisesi,Yunan Ortodoks Kilisesi,Polonya Ortodoks Kilisesi,Arnavut Ortodoks Kilisesi,Ukrayna Ortodoks Kilisesi,Amerika Ortodoks Kilisesi,Çek ve Slovak Ortodoks Kilisesi,Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi. Birlik tarafından tanınmayan Ortodoks Kiliseleri:Yunanistan Orijinal Ortodoks Hristiyanlar Kilisesi,Yunanistan Ortodoks Kilisesi (Kutsal Sinod Direnişi),Eski Takvim Rumen Ortodoks Kilisesi,Eski Takvim Bulgar Ortodoks

Kilisesi,Amerika'da Rus Ortodoks Kilisesi,Rus Ortodoks Eski-Rite Kilisesi,Lipova Ortodoks Eski-Rite Kilisesi,Pomoren Eski Ortodoks Kilisesi,Abhazya Ortodoks Kilisesi,Özerk İskenderiye Doğu Pan Ortodoks Kilisesi,Belarus Otosefal Ortodoks Kilisesi,Bulgar Alternatif Sinod,Kuzey Amerika'daki Kutsal Ortodoks Kilisesi,Makedon Ortodoks Kilisesi,Karadağ Ortodoks Kilisesi,İtalya'daki Ortodoks Kilisesi,Rus Gerçek Ortodoks Kilisesi,Türk Ortodoks Patrikhanesi,Ukrayna Ortodoks Kilisesi (Kiev Patrikhanesi),Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi,Kutsal Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi. Oryantal Ortodoks Kiliseler: Ermeni Apostolik Kilisesi,Kutsal Eçmiadzin Ana Makamı,Kilikya Kutsal Makamı,İstanbul Ermeni Patrikhanesi,Kudüs Ermeni Patrikhanesi,İskenderiye Kıpti Ortodoks Kilisesi,İngiliz Ortodoks Kilisesi,Fransız Kıpti Ortodoks Kilisesi,Tevhidi Kilisesi,Eritre Ortodoks Tevhidi Kilisesi,Etiyopya Ortodoks Tevhidi Kilisesi,Malankara Ortodoks Süryani Kilisesi,Brahmavar (Goa) Ortodoks Kilisesi,Süryani Ortodoks Kilisesi,Malankara Yakubi Süryani Ortodoks Kilisesi. (tr.wikipedia.org/wiki/Do%C4%9Fu_Ortodoks_Kilisesi; tr.wikipedia.org/wiki/Oryantal_Ortodoksluk)

Özetle Hristiyanlık

Tarsus'ta doğan Saint Paul yani Pavlus, kendi İsa'sının peygamberidir. Haham Baruch Efrati, 2015'te, "Hristiyanlık ve onlara ait peygamber kıssaları, 1 ile 15. asır arasında yaşamış Yahudi hahamlarca yazılmıştır." demektedir. Pavlus, ilk günahı icat ederek faturayı Hz Adem'e keser. Hiçbir İncil yazarı Hz İsa peygamberin havarisi değildir. Hz İsa'nın şeriatındaki, sünnet olma emri, domuz yeme ve şarap içme yasağı, paganların hoşuna gitmeyeceği gerekçesiyle Pavlus tarafından çıkartılır. Pavlus, nasıl Hristiyan olduğunu anlatırken aslında şeytan ile karşılaşmasını açıkça beyan eder: "Şam'a doğru yola çıktım, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı, 'Ben Nasıralı İsa'yım', dedi. Papa 16'ncı Benedikt Merkel ile, 2006'da, 'AB'ye giriş kartı Hristiyanlıktan geçer.' demiştir. Forbes dergisine göre Vatikan dünyanın en gizli ve karanlık bankasıdır. Vatikan kürtaja karşıdır fakat kürtaj malzemesi üreten tüm büyük kuruluşların hepsinin de hissedarındır. Papa Francis, 2014'te Katolik kilisesinin 50 din adamından birinin sübyancı olduğunuz açıklamıştır. 2015 yılında bizzat Papa Francis tarafından göreve getirilen Vatikan hazine bakanı George Pell, iki çocuğa tacizde bulunmaktan suçlu bulunduğu 77 yaşındaki idi. Avustralya eski kardinali Theodor Mcbabseder ise tacizden dolayı görevden azledildiğinde 88 yaşında idi. Akla şu doru gelmektedir. Bu yaşa kadar beklenilmesi gerekiyor muydu? "Vatikan hücrelerinde" isimli kitapta, 'Vatikan, dünyanın en büyük eşcinsel topluluğu' olarak ilan edilir. Papa şubat ayında ise, 'papazların seks kölesine çevirdiği rahibelerden' bahseder. 1946 ile 2014 yılları arasında 3600 çocuğun papazlar tarafından suiistimale uğradığı itiraf edilir. ABD'nin Pennsylvania eyaletinde, binden fazla çocuk tacizi uğramıştır. Taciz kurbanlarını savunan platform Rete L'abuso, piskoposların tacizleri inceleme toplantısının, 'bir zaman kaybı olduğunu' söylemektedir. Papa Francis'i yalancılıkla suçlayan bu platform, Papa'nın, 'tacize sıfır tolerans' ifadesinin aslında, 'Kiliseye sıfır güvene' dönüştüğünü ilan eder. Tacizci olduğu ispatlanan binlerce Katolik din adamının kovulması gerekirken, 'yalancı papa' korkusundan bunu gerçekleştirilmemiştir! Vatikan Dün de böyleydi. 432 yılında göreve gelen ilk papalardan Üçüncü Sixtus, bir rahibeyi ayartmadan suçlu bulununca mahkemede, itiraf gibi bir savunma yapar: "Aranızda suçsuz olan kim varsa, ilk taşı o fırlatsın." Papa 3. Sergius, 904 yılında önceki papayı öldürmekle kalmamış çocuk yaşta fahişelik yapan Marozia'dan peydahladığı gayrimeşru oğlunu da kendinden sonraki Papa olmasını sağlamıştır. 955 yılında Papa olan 12. John, kilise tarihine iki kız kardeşiyle yatan Papa olarak geçmiştir. 1032 yılında göreve gelen 9. Benedick, genç erkeklere düşkünlüğü ile bilinirdi. 1294 yılının papası 8. Boniface, hem annesi hem de bu kadının küçük kızını birlikte nikahlanmıştı. 1342 yılında göreve gelen 6. Clement, sayısız metrese sahipti ve bel soğukluğu ile biliniyordu. 6. Sixtus, biri kız kardeşinden olmak üzere altı gayrimeşru çocuğa sahipti. 1492 yılında papalık makamına gelen Rodrigo Borgia, şehri adeta fahişeler başkenti haline getirmiştir. Kilise kurbanlardan Fiona Barnett, 'Vatikan olarak bilinen taciz amaçlı çocuk kaçırma teşkilatının, üst rütbeli üyelerini de koruma altına aldığını' söylemektedir. İngiliz Kraliyet Komisyonu pedofili iddialarını soruşturma için Avustralya'ya gelince, Komisyon başkanı yargıç Coate, 'Biz buraya geçmiş kurbanların şikayetleri dinlemeye gelmedik, şu an bilgi toplama aşamasındayız, ne yapacağımıza henüz karar vermedik.' demişti. Barnett, 'bu komisyonda diğerleri gibi olayın üstünü örtmek için buradadır.' açıklamasını yapar. Popüler Science dergisinin bir haberine göre Vatikan, Arizona Üniversitesi ile işbirliği içinde devasa

bir teleskop inşa eder. Teleskopun ismi ise, Lucifer'dir, Yani; şeytan! Vatikan Avrupa'nın en güçlü emlak mafyasıdır, yüzyıllar boyu cennetten arsa satma işini son yüzyılda gerçek manada şekillendirmiştir. Tom Horn ve Chris Putman, Exo-Vaticana isimli bir kitap yazmışlardır: Bu kitaba göre Vatikan, tüm dünyayı uzaydan gelecek olan bir Mesih yani bir uzaylı kurtarıcı için hazırlamaktadır. Bundan sonra tayin ettikleri rahipler ve rahibelerin cinsel hayatları ne olacaktır? Katolik dogma, papaz da olsa insan fıtratı ile mücadele ederek, bu ahlaksızlıklardan asla kurtulamaz. Papa Ratzinger'in istifa etmesinin nedeni olarak, hizmetçisiyle homoseksüel bir ilişki yaşadığı ima edilmektedir. Asıl sorgulanması gereken, evlenme yasağıdır. Sadece rahiplerin değil rahibeler arasında da gizli ilişkilerden söz edilmektedir. Dinlerde asıl olan, kadın ve erkeğin meşru şekilde evlenmeleri ve hayatlarını devam ettirmeleridir. Konsillerin, kutsal ruhun tecelli ettiği yer olduğuna inanılır. Konsil kararları öyle çıkar. Papa, İsa'nın biricik halefi olan Petros'un halefidir. Papa, 'dini anlamda hata yapmaz' sıfatına sahiptir. Vatikan'ın dünya üzerinde 400'e yakın üniversite, 1500 tane koleji vardır. Vatikan Bankası, dünyanın en büyük bankadır. Uyuşturucu trafiği yoluyla kara para aklama işleri yapar. Papalık içerisinde güç dengeleri vardır. Vatikan 4 yapıdan oluşur: Cizvitler, dominikenler, fransiskanlar ve Opüs deiler. Hala Hristiyan dünyası, Türklerin İstanbul'u fethetmesinin unutmamıştır. Avrupa, Katolik kökenli bir politika izleyerek, paylaşım savaşı'nda yer almak istediği için hedeftir. Avrupa'nın birleşmiş bir askeri ve ekonomik güç olarak karşısına çıkmasını istemeyen Amerika ile dinleri ortadan kaldırmak isteyen 'felsefe' sahibi küreselci şeytanların bu konuda menfaatleri örtüşmektedir. Müslüman toplumların sömürüye olan başkaldırıları, Müslümanların diğer inançlara karşı yaptığı bir din savaşıymış gibi dünyaya sunulmaktadır.

Henri Pirenne, 'Orta Çağ Avrupa'sının ekonomik ve sosyal tarihi' adlı eserinde, (sayfa, 138-142) özetle şöyle demektedir: Orta Çağın kaçınılmaz faizcisi kilise idi. Kilisenin, Shell, General Motors, B. Steel, General Electric gibi şirketlerin hisselerine sahip olduğu biliniyor. 1483'te Katolik İspanya kralı, 15 yıl içinde dinini değiştirmeyi red eden 2000 sanığı diri diri yakmıştır. (J. Attali, Yahudiler, Dünya ve Para, s. 200)

781

Fransız sosyolog yazar Frederic Martel, 4 yıllık araştırması sonucu bir kitap yazar. Kardinal, piskopos, monsenyör, Vatikan Büyükelçileri dahil, 1500'e yakın üst düzey kişiyle görüşür. Kitabının son cümlesi şöyledir: 'Dünyanın tek gay Devleti Vatikan'dır. Papa'nın etrafındaki üst düzey din adamlarının yüzde sekseni eşcinseldir. Vatikan dünyadaki en büyük eşcinsel topluluktur.' Cinsel istismar mağdurları başlarından geçenleri anne babalarına, doktorlarına, yan taraftaki kilisenin papazını anlatmamış var mıdır? (Gerçek Hayat, Sayı, 959, 11-17 Mart 2019, sayfa: 8-46)

Hristiyanlığın İslam'a bakışı

İslam, Hristiyanlığı kaynağından olduğu kadar, Asya ve Afrika'dan da koparmıştır. İslam'ın hakim olduğu yerlerde büyük ölçüde “teori kadar pratikte de, savaşmaksızın birlikte yaşamak” mümkün olmuştur. Fakat fikir planında yenilince, Hristiyanlık savaşa başvurmuştur ve bu sayede ayakta kalmaya çalışmaktadır. Müslümanlar Hristiyanlara geniş hürriyet tanımışlardır. Müslümanlar hakikatin kendilerinde olduğundan emindirler. Emevi ve Abbasiler Hristiyanlara çeşitli memuriyet hatta bakanlık görevleri vermiştir. Hatta bu hürriyet, onları İslam hakkında polemik eserler yazmalarına izin verecek boyutta idi. Jean Damascene, Timothee, Th. Ebu Kurra, Yahya b. Adi gibi yazarlar İslam aleyhine yazılar yazabilmişlerdir. Günümüzde Batı dünyasında yaşayan Müslüman azınlıklar, Zımmilerin (İslam topraklarında yaşayan gayri müslimlerin) statüsüne razıdırlar ama henüz bu seviyeye ulaşamamışlardır. Kur'an, Hristiyanlara 1400 sene önce açık ve samimi bir çağrıda bulunmuştur. “Bütün dinler içinde Hristiyanlığın hazreti İsa hakkında babasız doğmuş olması akidesini kabul eden yegane din İslamiyet'tir.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) Hz İsa İslam'a göre en büyük peygamberlerdendir. Onu inkar eden İslam'a göre kafir olur. İslam,

Hristiyanların şirkten uzak bir inanca kavuşmalarını ister: 'İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehli kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuzdur.' (Ankebut, 46); 'De ki: Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun, biz Müslümanlarız.'" (Ali imran, 64) Nicetas da Byzance ise, İslamiyet'i putperestlikle karşılaştırır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) 'La chanson de Roland', 'Roman de Mahon' gibi eserlerde Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de Mahon adlı puta taptığı iddia edilir. 'Les chanson da Geste', Müslümanların Muhammed'in putuna taptığını ileri sürer. Papa XI. Pie, Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark gözetmezdi. Muhammed'in tanrı değil bir peygamber olduğunu ancak '12. Yüzyılda' Guillaume de Malmesbury yazabilmiştir! 13. yüzyılda ise Alexandre du Pont, Hristiyanlığı bozmak için Musa'ninkine benzer bir dinle İslam'ın geldiğini ileri sürmekte idi. İslam çok 'kocalı' bir aile anlayışını kabul eden bir dindir onlara göre. Başka bir iddia, Muhammed Romalı bir kardinaldir, papalığa seçilemeyince Romen kilisesinden öç almak için yeni bir mezhep kurmuş ve sonunda sarhoş olarak domuzların arasında ölmüştür. Onlara göre Kur'an, Muhammed iyi bir Hristiyan olmadığından, üç Yahudinin tesiri ile yazılmıştır. Ricolto de Montecroce, Müslümanları sevimli bir tarzda tasvir eder ama sonra, 'Nasıl oluyorsa bu çiçekler, böyle bir çöplükte açabiliyor? Kur'an'ınki gibi zalim ve insafsız bir şeriat nasıl oluyor da böylesine faziletli müminler yetiştirebiliyor?' diye devam eder. İslam'a karşı olumsuz tavrın sebebini Hristiyan din adamı Youakim Moubarac şöyle açıklar: "Akla gelen ilk sebep, İslam'ın cazibesi olmalıdır. Bu güçlü cazibe yüzündendir ki, din adamları İslam'a saldırmakta ve onu yanlış bir biçimde tanıtmaktadır." (La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, II/ 14) Luther, Türkleri deccalin bedeni, Muhammed'i şeytanın elçisi ilan etmiştir. Protestanlar İslam'ı, iç siyasi ve dini çekişmelerine alet etmekten çekinmemişlerdir ve hala daha da bu devam etmektedir. Pierre Viret, Müslümanları, papa ile birlikte, Hristiyanlıktan dönenler şeklinde tasvir eder. Kendini Katolik veya Protestan saymayan ve Kabalizme yakın olan Guillaume Postel ise, 'Muhammed'in Hristiyanlığı değiştirme konusunda yaptıklarını, Protestanların yaptıklarına göre daha insafli' bulur. Bale şehrinde Kur'an'ın Almanca tercümesi yayınlanınca, hukukçu Boniface Amerbach, 'böyle sapık bir kitabın' basılmasına karşı çıkar. Düşmanlık Rönesans başladıktan sonra da devam eder! Pascal iftiraları tekrar eder, Moliere, Türkleri merhametsiz ve katı gösterir, Voltaire de onun yolundan yürür. E. Renan, İslam'ın ilmi ve felsefeyi her zaman baskı altında tuttuğunu ileri sürer. R. Simon, 'l'Histoire Xritique des Nations du Levant' adlı eserinde İslamiyet'te bir takım iyi şeylerin bulunduğunu ama bunları 'Yahudi ve Hristiyanlıktan alındığını' ileri sürer. Charles Forster ise, 'Le Mahomerisme devoile' adlı eserinde 'Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları tazim ederdi ve bu nedenle bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı.' demektedir. J. Henry Newman, İslam'ın Allah'ın diniyle şeytanın dini arasında olduğunu söylerken (Mahomet et les origines de l'Islamisme, s. 14) Youakim Moubarac, 'Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını' söylemektedir. (La pensee Chretienne et l'Islam, II/ 294) ki, İslamiyet hakkında oryantalistlerce yazılan eserlerin hemen hepsinde bu fikir hakimdir. M. A. M. Goichon ise İslam'ın Hristiyanlıktan çıkmış bir bidat olduğunu ileri sürer. (Etudes, Nisan 1948, s. 38-51) M. D. Masson, Le Coran adlı eserinde 'Allah' lafzı yerine 'Dieu' kelimesini kullanınca büyük tepki çeker. Çünkü Allah -haşa- Müslüman putperestlerin tanrısının adıdır ama Dieu 'kendi hak tanrılarının' adıdır. Oliver Lacombe ise Müslümanlarda gördüğü dini bağlılıktan hareketle, Hristiyanların daha iyi Hristiyan olması için çaba sarf etmekte idi. (O. Lacombe, Existence de l'homme, s. 130) L. Marraci, 'Prodromus' adlı eserinde, 'Eğer Muhammed'in hayatını, bizim Avrupalı yazarların dediklerine göre yazsaydım, Müslümanlar nezdinde gülünç duruma düşerdim. Kaldı ki bu yazarlar anlattıkları şahıs olan Muhammed konusunda da 'ittifak halinde aynı şeyleri söylememektedirler.' O derece ki, bunların aynı şahıstan bahsettiklerini anlamak son derece zordur.' haklı tespitinde bulunur.

Rahip Prevost bir vasiyetname yazmış ve Voltaire'ye göndermiştir. "Kilisede 20 yıl milleti aldattım, din namına söylediğim şeylere kendim de inanmazdım. Hepsi yalan ve hepsi hurafedir. Halkın bilgisizliği, çevrenin taassubu buna engel oldu. Bu dünyadan gidiyorum. Benim vasiyetimi okuyunuz, gerçeği anlayınız." (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 28)

Hristiyanların iddialarına göre Hz Peygamber, Hristiyan rahipten öğrenerek, Kur'an-ı Kerim'i yazmıştır. Bu doğru değildir. Zira Kur'an-ı Kerim, İncil'in iddialarının tamamen zıttını söylemiştir. İslamiyet'te karısını boşayan, zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın dahi zina etmiş sayılmaz. İslamiyet, çalışın fakir kalmayın der. Misyonerler, Katolikler, Protestanlardan daha fazla çalışıyorlar. (Not: Bu eser 1972 yılında yazılmıştır. Şimdi ise, Protestanlar misyonerlikte daha aktifler!) Hz İsa bir Yahudi'den başka bir şey değildi. (Mehmet Ali Derman, 30-s. 33)

Resulüllah'a eziyet ve sıkıntı çoğaldı, sokaklarda sövüp taşa tutmaya başladılar. Bazıları diyor ki, Hz Muhammed cihangirlik için, dünya menfaatleri için peygamberliğini iddia etti. Bütün bu eziyetlere tahammül edemezdi. Çirkin ve ağır muamelelere sabredemezdi. İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hatice'ül Kübra'nın servetiyle ticarete başlamış ve bununla da büyük bir servet elde etmişti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmaya da lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı nedir? Maksadın mal toplamaksa, eğer yönetime geçmek istiyorsan... hepsini verelim." Tekliflerine cevabı, "ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." olmuştu. (Mehmet Ali Derman, s. 37-39)

Thomas Carlyle: "Muhammed'e yalancılık affetmek doğru değildir. O'nun aleyhinde yazılan sözlerden ben kendi hesabıma utanıyorum. Onun fazileti doğruluğundan ileri geliyor." (Mehmet Ali Derman, s. 41)

Doktor Duzi, İslam Tarihi yazmıştır. Diyor ki, "Hz Muhammed isteryayı adali'ye (Histeri) Müptela idi." 13 yüzyıl önce hayattan göçmüş bu Yüce peygambere Dr. Duzi, Dr. Sprenger veya Dr. Moir nasıl bu teşhisi koyabildiler? Moir diyor ki: "İslam Peygamberi saraya müptela idi." Dr. Sprenger diyor ki: "Hayır isteryayı adaliye müptela idi. Hastalık icabı nöbeti vahiy zannediyordu." Doktor o dur ki, hastasını görmeli, muayene etmeli ve bir hastaya bu teşhisi koymalı. (Mehmet Ali Derman, s. 46-47)

O zaman doktor var mıydı? Evet vardı. Medine'de Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur okulundan mezun olan bir doktor çalışıyordu. Hz Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. Haris İbni Kalbi, Hz Peygamberin hasta olduğuna dair veya isteryai adaliye müptela olduğuna dair bir rapor, bir yazı yazmamış olduğuna göre, Dr. Duzi ile Dr. Sprenger'in iddiaları sırf isnat ve iftiradan ibaret kalmaktadır. Cahiliyette Arapların yaşayışlarının barbarlardan hiçbir farkı yoktu. Çirkinlikleri düzeltmek için zorluklara katlanıp göğüs geren bir kimse, asla hasta olamaz. Yalnız yüce bir kuvvet tarafından muhafaza edilmeseydi, insan kuvvet ve kudreti asla onun çektiği zorlukları çekmeye ve sabretmeye yetmezdi. 12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano, kitabının 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." Ernest Renan diyor ki, "İspanya'daki İslamların, ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi." (s. 56) Diyorlar ki, 'İslamiyet ilerleme ve yükselmeye engeldir.' Çin müşrik Budist olduğu halde Hz Peygamber, ilmi öğrenmek için oraya bile gitmeyi tavsiye buyuruyor. (Mehmet Ali Derman, s. 48-60)

Doktor Gustav Lebon İslam medeniyeti kitabının 459. sayfasında, "Kur'an-ı Kerim manevi gücü morali İncil'ninkinden kat kat üstündür." demektedir. (Mehmet Ali Derman, s. 63)

Muhammed'in 25 yaşından 50 yaşına kadar bir tek zevce ile yaşadı. (Mehmet Ali Derman, s. 74)

Mocheim diyor ki, "Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik heyet, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı,

özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları kesindir." Endülüs medreselerinin kitapları Avrupalılara açılmamış olsaydı, İslam irfanı pek zayıf bir şekilde hissedilecek, Rönesans ve reformda olmayacaktı. Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görürdü. Elbisesinin söküklerini bile kendi dikerdi. Yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik Bizans imparatorluğunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüşlüğü tarumar etti. Kur'an-ı Kerim, Arap lisanı için bir delildir. Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır. Müslümanlıkta da papazlık yoktur. Kur'an'ın tek hedefi, Musevilerle Hristiyanların bozuklukları kutsal levhaları düzeltmektir. (Mehmet Ali Derman, s. 78-81) Hz Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini ihya'ya geldiğini söyledi. (Mehmet Ali Derman, s. 87)

Detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir', 'Oryantalistler ve Hz Muhammed', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi', 'İslam tüm dinlerin özüdür' ve 'Oryantalizm yanılığı' adlı yazılara bakılabilir.

Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık

İncil: "Biraz da şarap iç." (Timoteos'a Mektuplar, 5, 23) Kur'an: "İçki pisliktir." (Maide, 90)

Hristiyanlık'ta, Yahudilikte haram olan (Tevrat, Levililer, Bab, 10, A. 8, 9-11) şarap hükmünün, Hz. İsa tarafından kaldırdığına ve şarabın Hristiyanlıkta helal olduğuna inanılır. "Onlar yemek yerlerken, İsa ekmek aldı, şükran duası edip parçaladı ve takipçilerine verdi ve dedi ki: Alın, yiyin, bu benim bedenimdir. Ve bir kase şarap alıp şükretti ve onlara vererek dedi ki, bundan içiniz. Çünkü bu benim kanım, günahların bağışlanması için birçokları uğrunda dökülen sözün kanıdır." (Matta, 26/26-29, Yuhanna, A:30)

784

Konuya bir de Hristiyan sitelerden alınan bilgilerle devam edelim:

"Kutsal Kitap bir Hristiyan'ın bira, şarap ya da içinde alkol olan herhangi bir içecek içmesini yasaklamaz. Hatta bazı Kutsal Kitap ayetleri alkolden olumlu sözlerle bahseder. Vaiz 9:7, "Neşeyle şarabını iç" diye talimat verir. Mezmurlar 104:14-15, "Yüreklerini sevindiren şarabı" Tanrı'nın verdiğini bildirir. Amos 9:14 insanın kendi bağının şarabını içmesini bir bereket olarak ele alır. Yeşaya 55:1, "Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın" diye teşvik eder. İsa, suyu şaraba çevirmiştir. Hatta İsa'nın zaman zaman şarap içtiği de anlaşılmaktadır." (Yuhanna 2:1-11; Matta 26:29) Peki neden şarap içilirmiş? Aynı siteden devam edelim: "Yeni Antlaşma olan İncil zamanlarında su çok temiz değildi. Modern sağlık koruma yöntemleri olmadan su, bakteriler, virüsler ve her türlü atık maddeyle doluydu. Bunun üzerine insanlar, daha güvenli olduğu için genelde şarap (ya da üzüm suyu) içiyordu. 1 Timoteos 5:23'de Pavlus, Timoteos'a (büyük bir olasılıkla mide sorunlarına neden olan) su içmeyi bırakıp şarap içmesi talimatını vermişti. Kutsal Kitap Hristiyanların bira, şarap ya da alkol içeren herhangi başka bir içki içmesini yasaklamaz. Alkol kendi başına günahla lekelenmiş bir şey değildir. Bir Hristiyan'ın kesinlikle uzak durması gereken şey, sarhoşluk ve alkole bağımlılıktır." (Efesliler 5:18; 1 Korintliler 6:12) "Tanrı'nın Hristiyanlar'a alkol konusunda buyurduğu şey sarhoşluktan kaçınmalarıdır." (divinerevelations.info/dbs/turkish/books/010_gotquestions/025_gunahhakkindakisorular/alkollu-hristiyan.html) Bu nasıl bir mantıktır ki alkole başlayanların zamanla bağımlı olduğu bilinen bir gerçek iken, içmesi helal hatta dince (Hristiyanlıkça) teşvik edilirken, sonuçları sakınılacak şey diye tarif edilebilmektedir?! "Alkol, az miktarlarda içildiğinde ne zararlı ne de bağımlılık yaratıcıdır. Hatta bazı doktorlar sağlığa, özellikle de kalbe olan yararından ötürü küçük miktarlarda kırmızı şarap içmeyi tavsiye ederler. Az miktarda alkol içmek Hristiyan

özgürlüğüyle ilgili bir konudur.” Zaten işin tutarının olmadığını bu Hristiyan site de kabul ettiğinden son cümleleri şöyle tamamlar: “Ancak, Kutsal Kitap’ın alkol ve etkileri konusundaki uyarılarından, aşırı miktarda alkol almanın kolay bir ayartılma olmasından ve başkalarını gücendirme ya da tökezletme olasılığından ötürü, genelde bir Hristiyan’ın alkol içmekten tamamen uzak durması en iyisidir.” (<http://www.gotquestions.org/Turkce/alkollu-Hristiyan.html>)

1989 ABD'de basılan, "Doğu-batı diyalogları" adlı eser üzerinde görüşlerini açıklayan Protestan papaz Alvin V. Hart, "Hz İsa'nın tanrı olduğunu inancının sonradan uydurulmuş, basit bir kilise doktrini" olduğunu ifade eder. Hart ayrıca "Şarap kelimesinin orijinalinin manasının üzüm suyu" anlamına geldiğini, İsa'nın kanının şarap olduğu iddiasının aslının olmadığını ifade eder. (Ramazan Tunalı, Yahudilik- Hristiyanlık ve İslam'da içki, Yüksek lisans tezi) Zaten günümüzde (Hristiyan mezheplerden olan) Adventistler ve Mormonlar da içki içmemektedirler.

İsa, son yemekle birlikte bir daha içki içmeyeceğini söylemektedir. (Luka 22:18) "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.", (Ayrıca bakınız: Markos, 14/25 , Matta, 26/26-29, Yuhanna, 6/13-17, Korintoslulara 1. mektup 11/23) Ama takipçisi olduğunu iddia edenler hararetle içkiyi savunmaktadırlar:

Hristiyanforum.com adlı sitede, ‘Alkol günah mıdır?’ adlı soruya ‘gabriel33’ adlı kullanıcı şöyle cevap vermektedir: “Az miktarda içilen şarabın insan sağlığına faydalı olduğu bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Pozitif bilim bu konuda incili haklı çıkarmaktadır. Pozitif bilim İslamın içki konusunda yanlış olduğunu Hristiyanlığın doğru olduğunu gösterir.” (Sitede bu yazılar kaldırıldı ama ekran görüntüsü yukarıdadır!)

İşin diğer bir ilginç boyutu, evharistiya (Ekmek şarap ayini) esnasında kullanılan ekmek ve şaraba sembolik anlam yüklenmemekte, “bizzat İsa'nın et ve kanı” olarak, Prence Reece (Şaraplı ekmekte İsa'nın maddi varlığı) kabul edilmekte ve onları yiyenin tanrının varlığına katıldıkları kabul edilmektedir. Gerçek Hristiyan her yediği ekmek ve her içtiği şarap ile daha da İsa ile bütünleşir ve O'nun koruması altına girer. (Ali Erbaş, Hristiyanlıkta ibadet, s.172-173) "Cannibalisme/yamyamlık, Hristiyan Katolik öğretisi ile de ilişkilendirilmiştir. Katoliklikteki Eucharistie'nin (yani Hazreti İsa'nın eti ve kanını temsil etmek üzere ekmek ve şarap kullanılarak yapılan kutsal ayinin) bir tür sembolik insan yiycilik sayılıp sayılmayacağı bizzat katolikler tarafından çok tartışılmıştır." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 82)

Halen Avrupa, alkolizmle nasıl başa çıkacağını bilemiyor. İngiliz tarihçi Arnold Toynbee'ye bakarsanız bu gidişle başa çıkması mümkün de değil. Çünkü Hristiyan kültüründe şarap kutsal

sayılıyor. Hz. İsa'nın kanı niyetine içiliyor. O niyetin içeriğini sorgulamak bize düşmez, öyle kabul ediyorsa öyle olsun. Ancak bu kabulün doğurduğu sonuç önemli: şarap demek ki, dini bir ritüel hükmünde. Böyle olunca frene basma imkanı elden kaçıyor. Toynbee'nin dediği şu: Alkolle ancak İslam dini başa çıkar! (Rasim Özdenören, Yenişafak, 7.5.2013)

Şarap, alkol ve sağlık

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) verilerine göre dünyada işlenen her 100 cinayetten 85'i, intiharların yüzde 90'ı boşanmaların yüzde 80'i ve aile içi şiddet olayları ile trafik kazalarının yüzde 70'inin sebebi alkol. (Haber 7, 13 Mart 2010) Alkol uyuşturucudan tehlikeli. İngiltere'de yapılan ve sonuçları The Lancet dergisinde yayınlanan bir araştırmada, sağlığa zararlı maddelerin tehlikesi, topluma verdikleri gerçek zarara göre yeniden derecelendirildi. Araştırmada alkol ve tütün topluma en çok zararlı 10 madde arasında yer aldı. Sıralamada alkol en zararlı 5. madde belirlenirken, tütün 9. oldu. Hint keneviri 11. sırada, Ekstasi ise listenin sonlarında yer aldı. (Milliyet, 23 Mart 2007) Dünya kamuoyunda şarabın sağlık için yararlı olduğu yönünde genel bir düşünce olduğunu hatırlatan Dr. Boyle, "Bu yanlış, 'her şarap bardağı, kanser riskini yüzde 7 oranında artırıyor.' Alkollü her içecek aynı oranda kanser riskine sebep oluyor." dedi. (08 Nisan 2007) Alkol 7 ayrı kanser türüne neden oluyor. (BBC, 22.6.2016) Az alkol bile kanser riskini artırıyor. (BBC, 19.8.2015) Alkol, uyuşturucudan bile tehlikeli. (Milliyet, 01.11.2010) İngiltere'de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir bardak bira içenlerince hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı. (Hürriyet, 31 Temmuz 2007) Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Kalp Damar Hastalıklarının Önleme Projesi Türkiye Koordinatörü ve Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, 'kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını' söyledi. Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir. Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir." (Milliyet, 12 Ağustos 2005) Fransızların daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı (AmericanHeartAssociation) kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (www.americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422) Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını söylemektedir. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin: Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur. (22 Aralık 2010) 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor. (İnternethaber, 13 Nisan 2006) Alkolün zararları için "İçki neden yasaktır?" adlı yazımıza da bakılabilir.

Kadın kılıfına giren eşcinsel rahip fena kızdırdı

İngiltere'nin South Shields kasabesindeki St Lawrence the Martyr (Şehit Aziz Lawrence) Kilisesi rahibi Martin Viray, tam üç aydır 'hastalık izni' nedeniyle görev yapamıyor.

Zemzem

Sadece kutsal olduğu 'kabul edilen' sularını karşılaştırmak bile, iki din arasındaki farkı göstermesi açısından yeterlidir zannederiz ki, zemzem İslam'a göre kutsal bile değildir!

*Her bilimsel adımı her zaman kan ve beslemeyle nasıl tepki verdiğini kılavuzda böyle izler!

Zemzem'in sırları ortaya çıkıyor. Uzun yıllardır zemzem suyu ve kristalleri üzerinde araştırma yapan Müslüman araştırmacı uzmanların yanı sıra; Japon ve Alman bilim adamları da Zemzem suyunun sırlarını, ilk kez bir belgeyle açıkladılar. Kaynak: Zemzem'in sırları ortaya çıkıyor. Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarına göre, zemzem en içilebilir ve sağlıklı sulardan biri. (Türkiye, 02 Ocak 2013) Zemzemdeki esrarengiz sır: Bilim dünyasını bile şaşkına çevirdi. Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarına göre dünyanın en sağlıklı sularından biri de zemzem. (Yeni Şafak, 9/04/2023)

Zemzem suyunun sırrı çözüldü. Alman bilim adamı Dr. Pfeiffer, şaşırtıcı bir gerçekle karşılaşır. Zemzem'in mayalama özelliği bulunduğunu, bir bardağının bir kova şebeke suyunu temizlediğini, bu özelliğiyle bile enerji ve şifa kaynağı olduğunu tespit eder. Dr. Pfeiffer, "Su her şart altında değişmiyor ama değiştiriyor. Çok acayip bir deney yaptım. Bir damla zemzem suyuna yüz damla normal su karıştırdım. Sonuçta gördüm ki suyun hepsi zemzeme dönüşmüş. Sonra bir damla zemzeme bin damla normal su karıştırdım. Ve yine gördüm ki hepsi zemzeme dönüşmüş. Bunun sebebi nedir, neden? Zemzem'de öyle bir enerji var ki başkasını değiştirir ama kendi değişmez" diyor. Zemzem kristallerini mikroskop ortamında inceleyen Japon bilim adamı Dr. Masura Emot, suyun moleküler (kristal) düzeninin değişen frekanslara göre farklılaştığını görür. Zemzem kristallerinin çan sesinde karardığını Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını fark eder. İncelemede her bir kristalin, Kâbe-i muazzamaya benzeyen bir doku oluşturduğu, zemzem'in çan sesinde kristallerinin karardığını, Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını ve netleştiği tespit edildi. Zemzem üzerine kaleme aldığı kitabı Japonya'da en çok satanlar arasına giren Dr. Emoto'ya göre zemzem, fiziksel ve kimyasal özellikleri bakımından yeryüzündeki bütün sulardan farklı. Dr. Emoto, "Zemzem, çevresinde cereyan eden bütün değişimleri hafızasına alıyor. Yapısı çok farklı. Bu, onu dünyadaki diğer

elementlerin efendisi yapıyor. Müslümanların niçin hastaları tedavi etmek ümidiyle Kur'an-ı Kerim'den sûreler okunup, suya üflediğini daha iyi anlıyorum" ifadesini kullanıyor. (Sabah, 2.1.2013)

Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti!

Bu konuya ek olarak, 'İslam ülkeleri neden geri?', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Modernizm ve kadın', 'İslamofobi', 'Misyonerlik', 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Giriş

"Bizim sorunumuz Batı iledir, çünkü Batı'nın sorunu bizimledir." (Attila İlhan, Milli Gazete Röportajı, 22-23-24 Mart 2003) "Biz Batıyla er geç hesaplaşmak zorundayız." (Kemal Tahir, Yol Ayrımı, s. 237) Seyyid Hüseyin Nasr: "Batı yalanın üstünde yaşar, Doğu hakikatin üstünde uyur." (Fuat Bol, Hürriyet, 11.05.2022)

Yahudi asıllı olup sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weiss) 1964 yılında yazdığı eserde şöyle söylemekte idi: "Avrupa Haçlı savaşlarının ruhundan doğmuştur. Gerçek odur ki, Avrupa hiçbir devirde bugünkü kadar İslam'dan uzak olmamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 64, 71) Aslında Nietzsche'nin dediği gibi, "İslam kültürü asil bir kültürdür, temellerini insan fitratına borçludur. 19. yüzyıl kültürümüz mukayese edildiğinde, İslam kültürünün yanında son derece yoksul ve geç kalmış bir kültür olduğu görülmektedir. Haçlılar, asil ve yüksek bir kültüre karşı savaş açmışlardır." (Nietzsche, Deccal sahte İsa, s. 130) Nietzsche neredeyse haçlılara 'Barbar' demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 219) Halbuki "Sömürgecilik, 'Batınının dışında herkes yerli-barbardır.' düşüncesini putlaştırmıştı. Batılıların herkesi öldürmeye, sövmeye, Hristiyanlaştırmaya hakları vardı." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 21)

Batı akli menfaate hizmet eder. Hak, adalet, ahlak tümü menfaat yolunda kullanılır. Müslüman ise, hakka/hayra ulaşmaya akıl der. İslam'da güç, iktidar, servet hakk/hayır yolunda kullanılır. Batının golf sahalarına harcadığı su, tüm dünyadaki çölleri yeşertecek kadar fazladır; gelişmiş ülkelerde obeziteye harcanan para, fakir ülkelerdeki insanları doyuracak olan miktardan çok daha fazladır. 2021 yılında evcil hayvan ürünlerine dünya genelinde 189 milyar dolar harcanır. Bütün Afrika kıtasına, tüm dünyanın senelik yaptığı yardım 49 milyar dolardır. Bu da, o kıtadan sömürdükleri madenlerin küçük bir miktarına karşılık gelir!

Avustralya'da 2000 otelin ve 1.2 milyon evin yüzme havuzu var. Ülke havuzlu ev oranında dünya 1cisi. Avustralya'daki golf sahalarının sayısı 1800 kadar. Çimenlerin yeşil kalması için milyonlarca ton su kullanıyorlar. Ama çok su içiyor diye binlerce at ve deveyi öldürüyorlar.

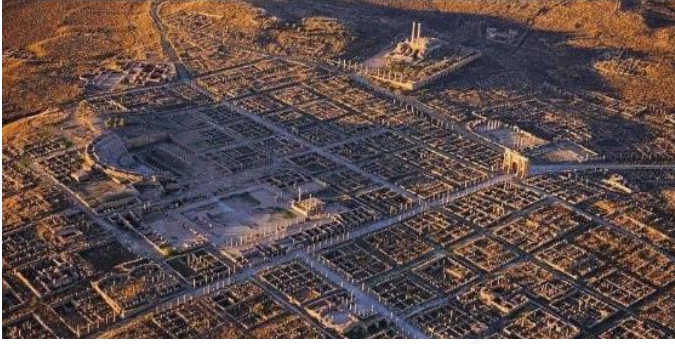

Y. 5 Kasım, 10:24

2000 yıl önceden kalan bir Roma antik şehri. Timgad Cezayir

TOKİ'nin geçmişi bu kadar eskiymiş?

Adamlardaki şehir planlaması müthiş. Kim daha medeni/şehirli acaba? Biz mi, onlar mı?

Yukarıda bir sosyal medya paylaşımının ekran görüntüsünü görmektesiniz. Olaylara siyasal açıdan bakıp celladına aşık olmuş bir bakış açısının içine düştüğü garabet ve paradoks paylaşımında açıkça görülmektedir. Halbuki medeniyet insanlıkla olur. Köle sistemini yerleştirip, dünyayı sömürüp elde edilenle kendi rahatları için planlama ile güzel mimari yapmak medeniyet değildir!

Avusturya Macaristan doğumlu düşünür, reformist, gezgin, gazeteci, din bilimci, yazar, siyasetçi Leopold Weiss (Müslüman olunca aldığı isimle Muhammed Esed) Batı ruhunu nasıl tasvir etmektedir: “Batıda hakim olan gaye, ‘maddi fayda’ ve aktif genişlemedir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 45) Modern Batının gerçek ilahı, maddi ferah’tan ibarettir, gücünü kuvvete rağbetten almaktadır. Bu ikisi de eski Roma medeniyetinden ona miras kalmıştır. (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 47) Nasıl eski Roma’da hakim olan fikri ve sosyal hava, sırf faydaya bağlı idiyse, modern Batıda da durum tamamen aynıdır. Batıda hakim olan fikir, bütün gücümüzü maddi imkanlarımıza tahsis etmek ve ahlakın kendimizi bağlamasına imkan vermemek şeklindedir. Madde ve servet Batıda, kendisine tapılan Allah’tan başka bir mabut haline gelmiştir. Sıradan Avrupalının müspet bir tek dini vardır o da, maddi ilerleme ve refaha tapınmaktır. Hayatın gayesinin tabiatın zulmünden kurtulmak olduğuna inanmışlardır. Bu dinin mabet ve tapınakları büyük fabrikalar, sinemalar, kimya laboratuvarları, dans salonları, elektrik santralleridir. Bu dinin kahinleri ise bankerler, altın babaları, mühendisler, sinema yıldızları, sanat öncüleri ve uzay kahramanlarıdır. Ahlak felsefesi yalnız pratik fayda temeline oturtulmuş (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 50-57) ve İslam’ı küçük görme hastalığı, Avrupa düşüncesinin esaslarından biri olmuştur.” (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 67) “Romalıları gayet güzel izah eder: Romalılar diğer milletleri, Roma İmparatorluğu’nun menfaat ve çıkar yolunda kullanıp çalıştırmışlardır: Romalıların meşhur adaleti ise, sadece kendilerini özeldi. İlahlarını pratik hayata müdahale etmelerine hiçbir zaman müsaade etmemişlerdir.” (Muhammed Esed, Islam at the Cross Roads, s. 39)

“Yunan medeniyetinin temeli materyalizmdir. (Prof. Ebu’l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 213) “Eski putperest Roma ve Yunan medeniyetinin kopyası haline gelen Avrupa, Hristiyanlık adı altında eski kimliğine bürünmüştür. Bugünkü Avrupa’nın dini Hristiyanlık değil, Materyalizmdir. Avrupa’da sıradan bir kişi, hayatın gayesinin insanın yaşamını kolaylaştırmak olduğuna inanmaktadır. Bu dinin mabet ve kiliseleri fabrikalar, sinema salonları, gazinolar, kimya laboratuvarlarıdır. Bu dinin kahinleri bankerler, artistler, astronomlardır. Bu aşırı zevk volkanı, menfaatlerle çatıştığı zaman birbirini yiyip yok etmeye hazır savaş teknolojisinin gelişmesine yol açmıştır.” (Prof. Ebu’l Hasen Ali En-Nedvi, s. 238-240)

Sonradan Müslüman olan Fransız filozof ve eski sosyalist siyasetçi Roger Garaudy: “Batı bir kazadır.” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 18) “Batı katliam yapma yeteneğine sahiptir. Size neleri hatırlatayım ki? Amerikan Kızılderililerin imha edilmesini mi? Esir ticaretini mi? Hiroşima’yı mı? Auschwitz’i mi? Hristiyan Batı Uygarlığı budur! Biliyor musunuz ki, dünyadaki zenginliklerin yüzde 80’i nüfusun yüzde 20’si tarafından kontrol edilmekte ve tüketilmektedir? Yılda 40 milyon kişi ölmektedir ki, bu da gün başına bir Hiroşima demektir. Önce ateşi alevlendiriyorlar, sonra da itfaiyecilik oyunu oynuyorlar. Hâlâ Haçlı Seferleri devrini yaşamaktayız!” (6 Ekim 1994 tarihli basından) Evet, "Batı, medeniyet elbisesi giymiş korkunç bir vahşettir." (Said-i Nursi, Mesnevi-i Nuriye, s. 75) O nedenle de FİFA Başkanı Gianni Infantino, "Ben Avrupalıyım. Dünyanın dört bir yanında 3 bin yıldır yaptıklarımız için, ahlak dersi vermeden önce 3 bin yıl özür dilemeliyiz. Ahlak dersi vermeden önce geçmiş 3 bin yılda yaptıklarımız ve gelecek 3 bin yılda yapacaklarımız için özür dilemeliyiz. Tek taraflı ahlak dersi ise sadece ikiyüzlülüktür." (BBC, Euronews, 19/11/2022) demektedir.

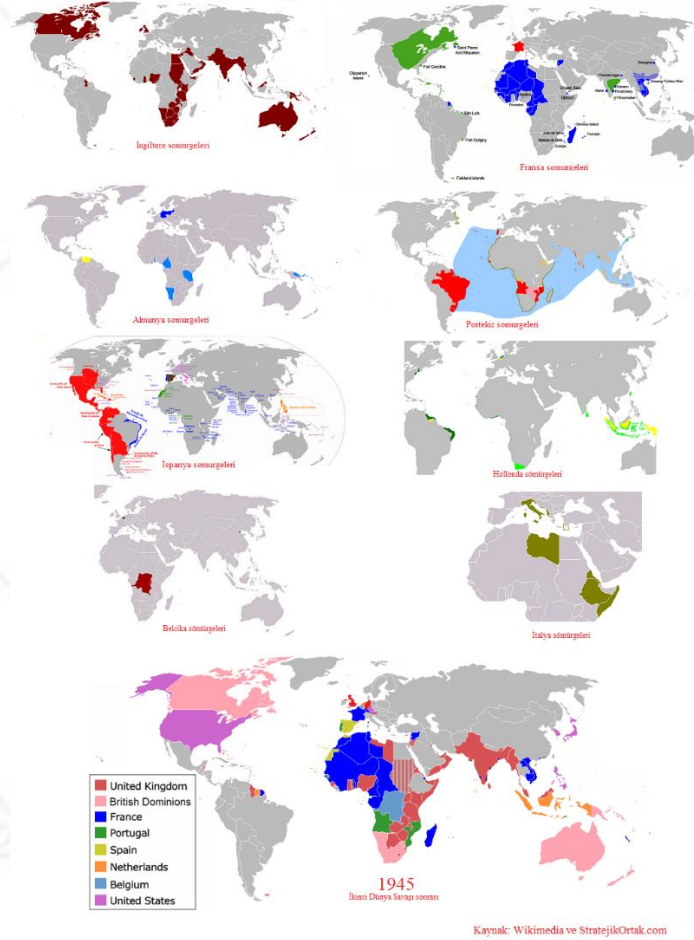
Peki Batı teknolojiye nasıl ilerledi? Endülüs'ün işgali ve Haçlı seferleri vasıtasıyla İslam ülkelerinden almış oldukları (Detay için, ‘İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi’ adlı yazımıza bakılabilir.) bilgiyi, sömürdükleri ülkeler ve başta Amerikan kıtasından çaldıkları altınlarla birleştiren ve bu güç savaşının devamını Afrika’yı ve Asya’yı köleleştirmek/sömürgeleştirmek üzerinden devam ettiren Batı, çalınan bilgi ve sömürü ile elde edilen sermayeyi birleştirerek Rönesansı gerçekleştirmiş ve daha sonra elde etmiş olduğu bu bilgi birikimini insanlığın faydasına katkı sağlayacak ürünler için kullanmak yerine, dünyadaki sömürü düzenlerinin devamı için kullanmışlar, bu da yetmezmiş gibi sadece insan türüne zarar vermeyip, doğanın da dengesini bozmuşlar, hayvan neslini yok edip, bitki çeşitliliğini ortadan kaldırmışlardır. İlk çağlardan itibaren Avrupa'nın kendi içindeki güç mücadelelerinin bir mirası olarak, kendi içlerindeki çekişmelerini Avrupa dışına da taşımışlar ve günümüzde ilaç sanayinden gıda sanayisine, teknolojik ürünlerden uzay çalışmalarına... Her türlü icadı yine maddi çıkar, mücadele ve sömürü aracı olarak kullanılmaya devam etmektedirler. Batı medeniyetinin gelmiş olduğu son noktada teknoloji, hala bir sömürü, maddi menfaat elde etme aracı ve toplumlara hakimi olma vasıtası olarak kullanılmaya devam ettirilmektedir.

Modernizm, emperyal bir anlayıştır. Hem doğayı hem de insanı sömürür. Gelinek noktada, dinin boşluğunda insan evrende mutsuz olmuştur. Tolstoy boşuna, "Tarihin hiçbir döneminde, giderek canavarlaşan şimdiki Hristiyan dünyasındaki kadar ahlaksız, insanların hayvani ihtiraslarına hiçbir kısıtlamanın getirilmediği bir hayat yaşanmadı." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 64, 65) dememektedir! "Yerliler kolayca denetlenebilecek bir sayıya kadar indirgenmeli veya imha edilmelidir ve bu süreçte, medeniyetin tersine olmakla birlikte yerlilerin menfaati için, medeni ana ülke kaçınılmaz olarak çok hazine ve kan harcamalıdır." (H.C. Morris, History of Colonization, I/21) "Uzak diyarlardaki doğal servet bile insanlığın faydası için, medeni devletlerin bireyleri tarafından kullanılmalıdır ve her ne olursa olsun o diyarlar denetim ve kontrol altına alınmalıdır." (P.S.Reisch, World Politics, s. 11) "Şu an içinden geçtiğimiz dünyada, bütün insanlığın kullandığı temel kavramlar ve kurumlar, modernliğin, modern Batılıların eseridir. Soru şu: Batılılar, ne yaptılar da, kurdukları ‘dünya’yı, bütün dünyaya hakim kıldılar? Tabii ki gücü ele geçirerek! Sonra da, güç üreten bilim, teknoloji gibi araçlara sahip olarak. Ve son olarak da, bütün kıtalara, bütün okyanuslara hakim olarak. Sonuç: Modern Batı uygarlığı, gücün eseridir ama kendisini de bütün dünyayı da güç üreten araçların esiri yapmıştır. İnsan, araçların kölesi şimdi. Batılı insan, bu ‘yakışıklı, şık’ araçları üretti ama araçlar insanı ayarttı, kendisine esir etti. İnsan, insanı tanımlayan seküler insan, Tanrı fikrini karikatürleştirdiği, hakikati buharlaştırdığı için büyük bir anlam boşluğunun eşğine sürüklendi. Hayat anlamını yitiriyor: İnsan, hayattan kaçarak hayata tutunuyor. İnsan, hayattan stadyumlara, film salonlarına, müzikhollere, dans salonlarına kaçarak hayata tutunmaya çalışıyor." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 4-6 Ocak

2019) "Avrupanın bütün refahında sömürgelerin kanı vardır. Gelişmişliğin sermayesi, sömürgelerden gelen artı değerlerdir." (İsmet Özçelik, CNNTürk, 19.01.2023) "Elindeki ekonomik ve teknolojik gücü, medeniyet ve ilerleme adına barbarlık yapmak için kullanan toplumların tarihte pek çok örneği vardır. Aydınlanmanın vaat ettiği 'özgür birey, rasyonel toplum' ideali, Batılı olmayan 'barbarlar, bedeviler, ilkel toplumlar' tarafından değil, modern medeniyetin pratikleri tarafından anlamsız hale getirilmiştir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 29, 31) Batı, Medeniyet kavramını emperyal politikalarının bir aracı olarak kullanılmaktadır. (Barbar Modern Medeni, s. 33, 40) Kendi içinde liberal, çoğulcu ve demokratik bir dünya hayal ettiğini söyleyen Batı, Batılı olmayan toplumlara karşı gayri medeni ve barbarca davranmaktan çekilmez. Tersine bunu onların iyiliği için yaptığını ileri sürer." (Barbar Modern Medeni, s. 74) "Ateist zihniyetin nihilizme savrulması gayet tabiidir. Batı medeniyetinin dünyada cari olan zulüm, işgal, zorbalıklara karşı gösterdiği duyarsızlığı anlamak için söz konusu tutumun ardında, böyle bir zihinsel arka planın bulunduğunu unutmamak gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Doçent Doktor Faruk Sancar, s. 115) "Avrupa'nın siyasal kodları hiç değişmemiştir. O kodlar da düşmanlık üzerine." (Hulki Cevizoğlu, Haber Global, 04.05.2023) kuruludur. "Bütün Kur'an'ları yaksak. Bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın! Avrupa, Hristiyan'dır. Sağcısıyla, solcusuyla Hristiyan. Hristiyan için tek düşman biziz." (Cemil Meriç, Umrandan Uygurlu, s. 9) "Haçlı Savaşları ile Irak'ın işgali aslında aynı şeydi. Osmanlı'yı dağıtıp paylaşmaları aynı şeydi. Yüzyıllardır "düşman İslam"dı. Bu, hiçbir zaman değişmedi. Her saldırıyı farklı gerekçelerle pazarladılar. Ama aslında temel ruhları aynıydı. Hiçbir zaman "düşman üretmeden" bir şey inşa edemediler. Böyle bir gelenekleri yoktu. Eğer düşman üretemezse kendi içinde çatışacaktı. Bunu da biliyordu." (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 17.06.2021) "İslam'a saldıran ilk haçlıların beşiği Avrupa'dır. Hala da öyle. O halde değişen nedir? İslami hareket kendi yolunda emin adımlarla ilerlemektedir." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 323) Aslında "Bize geri kalmış, cahil diyen Batı, kadavradan başka bir şey değildir." (Hişam Şerabi, el-Musaqqıfune'l-Arab ve'l-Ğarb, s. 137) "Avrupalıların 16. yüzyıldan itibaren dünyaya yayılması ile sürekli yer değiştirmeler, kuşatmalar ve yok etmeler baş göstermiştir. Bunlar daha çok Amerika, Avustralya, Güney Afrika ve Karayipler gibi yerlerde 'ilkel' toplumlar üzerinde uygulanmış, bu toplumlar 'etnik azınlığa' dönüştürülmüştür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 153) Batının gerçek yüzünün hiç değişmediğinin bir delilini de, 120 sene önce yazılan bir eserden alıntılar yaparak gösterelim. Halil Halid tarafından 1905 yılında yazılan "Hilal ve Haç Çekişmesi" adlı eserden: "Churchil'in, 'Türklerin Hristiyan olmadıklarından dolayı insan sayılmamaları gerektiğini' söylemesi oldukça anlamlıdır. (s. 14) Batıda siyasi, ekonomik ve askeri güç kimde ise, tabiatıyla işine geldiği gibi davranma hakkı da onundur. İslam dünyası üzerinde Batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlere karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır. (s. 16-17) İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler. Fransızlar, vahşi diye dünyaya ilan ettikleri Müslümanlardan kat kat fazla vahşilikler sergilediler. (s. 271, 272) Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, 'medeniyet ıslahat/düzeltme ve insanlık hizmetleri' adları takılıyor! (s. 282) İngiltere'nin kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettiği bilinen bir durumdur. (s. 276, 277) Avrupalılar Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (s. 280) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak, ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde bırakarak ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlarmış: dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığın yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' dır! (s. 245) Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmişti. Bu tür şirketlerin yönetimlerinin,

medeniyetin ilerlemesine namına uyguladıkları yağma tedbirlerden korunmak için yerli halk hiç bir dayanak bulamaz. İsyarla silaha sarılsa, şirketin mensup olduğu devletin askerleri onları isyancı ve haydut sayacak hemen cezalandıracaktır. (s. 251) Günümüzde bile hâlâ "Müslüman halklar ne zaman dış müdahalelere karşı kendisini savunmaya kalksa, Avrupa kamuoyu bu direnişi, değişmez bir biçimde hep 'yabancı düşmanlığı' yaftası ile karalamaya çalışır. Avrupa'nın her yerinde İrlanda veya Polonya'nın bağımsızlık savaşlarına gösterilen sempati, Müslümanlar arasında uyanan benzer özlemlere kadar uzanacak soluğu bulunmamaktadır. Sömürgeci güçler, Avusturya'nın balkanlara müdahalede meşru bir mazeret olarak ileri sürdüğü 'uygarlaştırma misyonu'nu asla kabule yanaşmazken, Mısır'da İngiltere'nin, Orta Asya'da Rusya'nın, Moroccp'da Fransa'nın ya da Libya'da İtalya'nın aynı bahane ile yaptıklarını hoşgörüyle karşılamaktadır! Aynı güçler, Ortadoğu'nun başına gelen toplumsal ve ekonomik pek çok felaketin, doğrudan doğruya bütünüyle Batı'nın gösterdiği o sözüm ona 'ilgi'nin bir sonucu olduğunu akıllarına bile getirmezler." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 140-141)

Kapitalizm ile dünya Batı tarafından işgal edilir. Avrupa kendini tarihin ve dünyanın merkezinde konumlandırır, dünyanın geri kalanını da hakimiyeti altına almaya çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 20)

Detay

Batı, kölelik, insan hakları, demokrasi, modernizm, menfaat, darbe.

“19. yüzyıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, medenileştirme kavramına başvuruyordu.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 32) "Kilise tarafından “misyon” anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise, “ilkel halkları medenileştirmek” olarak adlandırılmıştır. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonerler için 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur.” (İHH, Tarihi süreç içerisinde misyonerlik ve misyonerlerin yetim faaliyetleri, s. 13) “Kokunun, kozmetik sanayine indirildiği bir imaj çağında, yaratılışın ritmini hissetmek kolay bir iş değildir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 15) Sözü, mananın ve kıymetin yerini fayda, işlev, kâr ve çıkar almaktadır. “Medeni olmayan toplumlar, medeniyet kuramazlar. Kurdukları şey medeniyet değil ancak bir maddi-teknolojik tahakküm aracı olabilir.” Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve asli manasından koparılmıştır. Şiddeti estetize etmek, şehveti ve hırsı kutsamak ve insanın varoluşunu tüketim çılgınlığına indirmek yeryüzünü giderek yaşanmaz hale getirmektedir. Aydınlanma sonrası dünya tarihi barbarlık sıfatını hak eden hazin örneklerle doludur. “Medenilik, bir şeyi akli ve ahlaki kurallar çerçevesinde yapmayı ifade eder.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16-17, 26, 41, 115) Medeni olmak için en güçlü olmak zorunda değilsiniz. Maddi refah seviyesi düşük olan toplumlar da medeni olabilir. Medenilik ile maddi güç arasında doğrusal bir ilişki yoktur. Tarih araştırmaları, medeniyetlerin beşiğinin Avrupa değil, Asya ve Mısır olduğunu göstermektedir. Tarihteki ilk büyük şehirler, Mezopotamya topraklarında Nil deltasında ortaya çıkmıştır. (Barbar Modern Medeni, s. 18-19) “Batı dünyasının pek azı şark/doğu kavimlerinin garp/batı milletlerinden daha yüksek bir insanlığa yakışır duyguya sahip olduklarını, şarkın, medeniyetin beşiği olduğunu ve ilerleme nurunun şarktan gelmiş olduğunu düşünebilmektedir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 64) Bosna'nın günahını özellikle ve sadece Sırlara yıkmak, çağdaş medeniyetin ve küresel düzenin müşterek günahlarını örtbas etmek anlamına gelir. (Barbar Modern Medeni, s. 30) Modern dönemde teknolojik icat ve ilerleme kapasitesi, medenin başlıca ölçüsü haline gelmiştir. (Barbar Modern Medeni, s. 47) İki dünya savaşı ve ardından yaşanan hadiseler, moderniteye yönelik beklentileri boşa çıkarmıştır. Oswald Spengler'in, 'Batının çöküşü' isimli kitabında çöküş kavramı Batının, siyasi yahut askeri güç kaybı olarak değil, 'bir ruh çürümesiyle ufuk daralması' olarak tanımlanır. (Barbar Modern Medeni, s. 53) Cornel West, 'İrk Meselesi' adlı kitabında modern kapitalist toplumun eninde sonunda kendi seküler kıyametini yaşayacağını ileri sürer. (Barbar Modern Medeni, s. 55) Uygarlık adı verilen şeyin içinde insanın çok geç farkına vardığı ve şeytansı olan bir ilkenin hüküm sürdüğü inkar edilemez. (Barbar Modern Medeni, s. 267) Medeni olmak, eşyanın tabiatına uygun davranmak ve böylece adaleti tesis etmektir. Özünde çatışmacı, dışlayıcı ve asimile edici bir medeniyet tasavvurunun barış, huzur ve istikrar üretmesi mümkün değildir. Medeni olunmadan medeniyet kurulamaz. Parçalı yaklaşımlar, insan ile varlık arasında tutarlı bir ilişkinin kurulmasına imkan vermez. (Barbar Modern Medeni, s. 268) “Sadece teknolojinin hızla gelişmesi, insanlığın medeni gelişmesinin ölçüsü değildir. Avrupa medeniyetinin yüksekliğini abartmak, bizde pek çok kimsenin hissiyatını zehirlemiş manevi bir Batı hastalığıdır.” (Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 53, 60)

Garaudy: "Avrupa barbar cehaletten bilgin bir barbarlığa geçiş yapmıştır." (Mesut Kaya, Batı'yı Aydınlatan İslam Güneşi, Genç Dergisi, 02.08.2013) Sultan II. Abdülhamid Han: "Batı hiçbir vakit adil olmamıştır. Yükselişlerinde masumların kanı vardır. Düşüşlerine de masumların gözyaşı neden olacaktır" (gzt.com/infografik/gercek-hayat/abdulhamid-hanin-bati-hakkinda-soyledikleri-26027) Oktay Sinanoğlu: "Avrupa uygar değildir! Avrupa bir kaç yüzyıllık yaldızı olan hunhar, barbar kavimlerin birleşmesiyle oluşmuş sömürgeci katiller ordusudur." Aliya İzzetbegović: “Bunu hiç unutma evlat! Batı hiçbir zaman uygar olmamıştır ve bugünkü refahı; devam edegelen sömürgeciliği, döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektiği acılar üzerine kuruludur.” (https://www.yeniasya.com.tr/nejat-eren/aliya-izzetbegovic-den-ozlu-sozler_554878)

“Batının eylemlerinde 'kutsal amaçlar' daha açık bir biçimde; özgürlük, demokrasi, serbest pazar ve bazen, eşitlik ve kardeşlik kisvesi altında kendini göstermektedir.” (Jack Goody, Avrupa’da İslam Damgası, s. 17)

Sömürgeciliğin batı dilindeki karşılığı:
Progres, Civilisation, Commerce (İlerleme, Uygarlık, Ticaret) idi.

FBI ve MI5'tan dünyayı sarsacak ortak bildiri: Tarihin en kanlı savaşçı olacak

İngiltere ve ABD güvenlik servislerinin başkanları Çin'den gelen tehdide karşı uyarılarda bulunmak için ortak bildiri yayımladı. 01/07/2002 09:23

Soru: Suud hükümeti, insan hakları konusunda sorunlu değil mi?
Cevap: Petrol önceliğimiz

"ABD belli fiyat tarifeleri karşılığında Ortadoğu'da her tür pislğin, her tür katliamın ve hukuksuzluğun hamisi olabilir. Böylece ABD Ortadoğu'da darbelerle, diktatörlerle, halka karşı katliam yapan psikopat yöneticilere verilen himayelerle, halklara karşı düşmanlıkla öne çıkan bir kimlikle iyice özdeşleşmiş oluyor." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 04 Mayıs 2019)

İşte size Avrupa'nın bakış açısı: İşe yaradığın müddetçe adam yerine konursun, ilk hatada ise 'ötekisin!'

Benzema: "Ne zaman gol atsam Fransız oluyorum, ne zaman atamazsam Arap." Lukaku: "Her şey iyi giderken Lukaku Belçikalı forvet. Kötü gidişte Kongo asıllı." Mesut Özdil: "Kazanınca Alman, kaybedince göçmen oluyorum." (Yeni Şafak, 29 Temmuz 2018)

"ABD, dünyada en fazla nükleer silaha sahip ülke. Dünyada ilk ve tek nükleer silah kullanma sabıkasına sahip ülke. Dünyada nükleer silahların yasaklanmasını isteyen ve "Nükleer silahsızlanmayı öngören NPT antlaşmasını dünya ülkelerine dayatan ABD" elinde binlerce nükleer silah bulunduruyor. Dünyanın "nükleer silah deposu" konumundaki ABD, aynı zamanda nükleer donanmalara da sahip. Birçok ülkeyi biyolojik ve kimyasal silaha sahip olmakla suçlayan ve uluslararası kurumlarda bu ülkelere karşı yaptırım kararları aldırılan ABD'nin, dünyanın en büyük "biyolojik" ve "kimyasal silah" üreticisi olduğunu da hatırlatmak gerek." Fehriye Erdal kimdi? Bir marksist, bir terörist. Ne yaptı, kapitalist Sapanıcı'yı vurdu. Peki nereye kaçtı? Nato karargahının bulunduğu Brüksel'e ve yıllardır ABD ve AB tarafından korunuyor. Alın size Sisi, bir darbeci generale, Baradey gibi Nobel barış ödülü verdikleri adamı danışman yapmadılar mı? Ondan sonra da Sisi'ye, İngiltere eski Başbakanı, Liberal soldan gelen Tony Blair gibi bir adamı danışman yapmadılar mı?" (A. Dilipak, Yeni Akit, 06-16.06.2018) "Amerika'nın zorbalık politikasında üçlü sacayağı değişmiyor. Ya Irak'ta olduğu gibi işgal ya Mısır'da yaptığı ve Venezuela'da yapmaya çalıştığı gibi darbe veyahut da İran'da olduğu gibi ambargo." (İsmail Kapan, Türkiye, 04.05.2019) "Demokrasi, insan hakları, özgürlük" gibi kavramlar Batı için sadece amacına ulaşmak için kullandığı kavramlardır. Amaç dünyayı sömürecek mutlu/güçlü bir azınlık üretmektir! Batı, "Medeniyet değil vahşi liberalizmin" (Dünya menfaat savaşları, bölüm III, 7.7.2022) merkezidir.

Macaristan Dışişleri Bakanı Peter Szijjarto 25 Ocak 2024 tarihinde şu açıklamayı yapıyordu: "Nasıl oluyor da 2 yıldır Ukrayna ile savaşan Rusya, geçtiğimiz sene ABD'nin en büyük uranyum tedarikçisi oluyor? ABD, Rusya'ya yarım milyar dolardan fazla para ödedi ama biz Rus gazı satın alınca savaş sponsoru oluyoruz." Çünkü siz fakir, güçsüzünüz ve ABD'nin bu alışverişten hiçbir bir kârı yok!

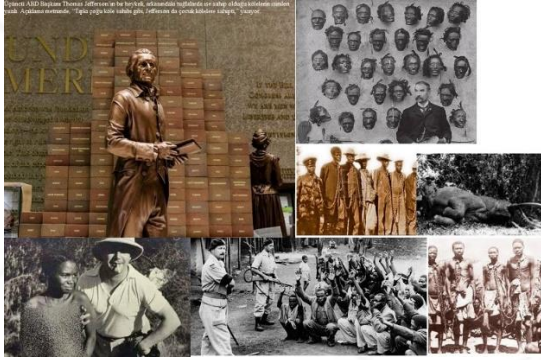
Batı daima biz Müslümanların iyiliğini düşünür! 'Medeniyet, ilerleme, insan hakları, demokrasi, uluslararası anlaşma, protokol, sözleşme vb.' Hep onlar bize vermek istedi, ama biz gerici ve çağ dışı olduğumuz için bir türlü bu modern kavramların değerini anlayamadık! Ayrıca Batı'nın zihninde, 'Petrol, elmas, altın, misyonerlik, tarihi kökleşmiş düşmanlık.' gibi kötü düşünceler asla olmamış, hiç akıllarından da geçmemiştir!

"Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın! Avrupa, maddeciliğine rağmen Hristiyandır; sağcısıyla, solcusuyla Hristiyan. Hristiyan için tek düşman biziz! Haçlı ordularını bozgundan bozguna uğratan korkunç ve esrarlı kuvvet. Genç cüce, müselsel zilletler sonunda ihtiyar devin zaaflarını keşfeder; ahde vefa, civanmertlik, merhamet... Aşağıdan alır, hulüs çakar, yaltaklanır ve nihayet alteder devi. Cenk meydanlarında değil, yatak odalarında kazanılan bir zafer. Zavallı Türk aydını. Batılı dostları alınmasınlar diye hazinelerini gizlemeye çalışır. Sonra unuttur hazineleri olduğunu. Düşmanın putlarını takdis eder, hayranlıklarını benimser. Dev papağanlaşır. Olimpos Dağının çocukları Hira Dağının evlatlarını asla kabullenmeyecektir." (Cemil Meriç, Umrandan Uygarlığı, s. 9; Jurnal I, s. 383; Mustafa Armağan, Akit, 13.06.2021; Muzaffer Taşyürek, Tarih Aynasında Osmanlı, s. 90)

Alman gazeteci Jürgen Todenhöfer: "Kendimizi bir yalan içine yerleştirmişiz. Bu yalan şu: İyi olan, asil olan, yardımsever olan bizleriz! Gerçek bu değil. İnaniyorum ki, biz batılılar dünyayı fikirlerimizin, değerlerimizin ve dinimizin mükemmelliği ile fethetmedik. Yalnızca ve yalnızca başkalarından daha 'acımasızca' zor kullandık. Haçlı seferlerinde 4 milyon kişiyi öldüren Müslümanlar değildi. Dünyayı sömürgeleştirirken 50 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Birinci ve ikinci dünya savaşlarında 70 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar, Batı dünyasının zorbalıklarıydı." (Yeni akit, 2019-10-20. Video: takvim.com.tr/video/haber-videolari/alman-gazeteci-jurgen-todenhoferden-carpici-itiraf-50-milyon-insani-oldurenler-batinin-zorbaliklariydi)

Batı gelişmesini sömürgecilik, kölelik ve katliamlara borçludur!

İşte size Batının gerçek yüzü. Bugün AB'nin merkezi olan Belçika, Kongo'da yeterince çalışmadığı gerekçesiyle küçücük çocukların ellerini-ayaklarını kesiyor ceza olarak babalarının ellerinde tutturuyorlardı. Şimdi bize insan haklarından çocuk haklarından bahsediyorlar utanmada.

Batı, kendi menfaatine aykırı olan savaş ve işgallere karşıdır. Ama menfaati söz konusu olduğunda ne demokrasi, ne insan hakları, ne işkence, ne de sömürü gibi kavramlar onun için asla bir değer ifade etmez! Ruslar Ukrayna'yı işgal edince, Kanada'lı bakanın kendisine sorulan soru üzerine yüzüne vuran iki yüzlülüğü:

İşte Batı'nın iki yüzlü kokmuş zihniyetinin göstergesi, Rus ve Belaruslu sporcuları uluslararası müsabakalarda istemiyorum diyen Kanada spor Bakanı na " Irak'ı, Afganistan'ı işgal eden ABD'li sporcular için, Filistin'i işgal eden İsraili sporcular içinde istedinizmi ?" Diye soruldu, bakın ne cevap vermiş ?

ÖS 2:17 · 17 Mar 2023 · 18,5 B Görüntülenme

“Kanadalı yazar Yves Engler, Rus ve Belaruslu sporcuları Olimpiyatlar Oyunları'nda istemeyen Kanada Spor Bakanı Pascale St-Onge’a, “Aynısını ABD, İsrail ve Kanada sporcuları için de söyleyebilir misiniz?” diye sordu. St-Onge, soruyu cevaplamayı tercih etmedi.” (Sputnik, 16.03.2023)

El Cezire Arabia'da Othman Ay Farah'ın, “AB, Hamas'ın 7 Ekim'de yaptıklarını savaş suçu olarak görüyor mu?” sorusuna tereddütsüz,” Evet!” cevabını veren Avrupa Birliği (AB) Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, 7 Ekim'den bu yana en az 5 bin 500'ü çocuk ve 3 bin 500'ü kadın olmak üzere 13 bin kişinin şehit olduğu soykırımda “İsrail'in yaptıklarını savaş suçu olup olmadığı” sorusuna ise, "avukat değilim." şeklinde cevap verdi. (Haber 7, 20.11.2023)

797

AB ikiyüzlülüğü: Rusya yapınca terör eylemi, İsrail için 'meşru müdafaa': 2022'de Rusya'nın Ukrayna'daki saldırılarını "savaş suçu" olarak yorumlayan Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, İsrail'in Gazze'de yaşattığı insanlık dramını ise "Kendini savunma" olarak tanımladı. (Oda TV, 12 Ekim 2023) Hollanda'da Denk Partisi Meclis Grup Başkanı ve Milletvekili Stephan van Baarle: "Rus roketi Ukranya hastanesine düşünce buna savaş suçu diyorsunuz. Ama aynısı Gazze'de olunca demiyorsunuz? 2 milyon Filistin'liyi aç susuz ve ilaçsız bırakanlara sesinizi çıkmıyorsunuz, bu savaş suçu değil mi? Bu iki yüzölçü bir son verin artık." (Twitter, 15 Ekim 2023)

İsveç Başbakan Ulf Kristersson, İsveç'in Göteborg şehrinde bir soru-cevap oturumunda, "İsveç ve Avrupa Birliği, İsrail'in soykırım yapma hakkı olduğu konusunda birleşiyor." dedi. (Yeni Şafak, 22/11/2023)

“Özgürlüklerin ve uygarlığın kalesi olarak sunulan Batı Avrupa'nın tekeli sermayesinin pratiğine bir göz atalım. Bugün bu asalak katman, demokratik özgürlükleri ve ekonomik mevzileri "terörle savaşım" gerekçesiyle buduyor, genç kuşakları fiziksel ve zihinsel bakımdan dejenere ediyor, militarizmi, ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını körüklüyor, ABD ile birlikte

değişik ülkelere (Yugoslavya, Haiti, Kongo, Fildişi Kıyısı vb.) askeri müdahalede bulunuyor, Afganistan'ın işgaline katkı yapıyor, İsrail'e sistematik biçimde para ve silah yağıdırıyor, Lübnan'ı istikrarsızlaştırmak için çaba harcıyor, "renkli devrimler" gerçekleştirmek için ABD ve İsrail'le işbirliği yapıyor, HAMAS'ı işbaşına getirdiği için Filistin halkını tehdit ediyor, İran'a ve Suriye'ye karşı savaş açmak için elinden geleni yapıyor. Batı Avrupa emperyalistleri on yıllar boyunca Güney Afrika'nın iğrenç apartheid rejimini, 1960'lardan 1990'lara kadar Kongo'yu kana bulayan Mobutu Sese Seko diktatörlüğünü desteklediler. Onlar, Ruanda'da 1994'de yaşanan ve 800,000 kişinin yaşamını yitirdiği söylenen jenosidde ve Irak'a uygulanan 1 milyondan fazla insanın ölümüne yol açan BM ambargosunun yaşama geçirilmesinde rol oynadılar.” (Garbis Altınoğlu, Ortadoğu, s. 262)

Müslüman çocuklar ve hayvan hakları: “Gazze'de 3 haftada öldürülen çocuk sayısı dünyada son 4 yıldaki çatışmalarda öldürülenleri aştı.” (Şavku'l-Avsat, 19 Kasım 2023) Birleşmiş Milletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı: “Gazze Şeridi'nde 14 bin 128'den fazla insan öldürüldü; bunların yüzde 74'ünün çocuk ve kadın olduğu belirtiliyor.” (Şavku'l-Avsat, 23 Kasım 2023) Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) İcra Direktörü Catherine Russell dün yaptığı açıklamada, Hamas ile İsrail arasında 7 Ekim'de başlayan savaştan bu yana Gazze Şeridi'nde 13 bin 800'den fazla çocuğun öldürüldüğünü duyurdu. (Şavku'l-Avsat, 18 Nisan 2024) İsrail'in 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'ne düzenlediği saldırılarda en az 14 bin 944'ü çocuk, 9 bin 849'u kadın olmak üzere 34 bin 844 Filistinli öldürüldü, 78 bin 404 kişi yaralandı. (AA, 09.05.2024) ABD Başkanı Joe Bide, İsrail raporunun yayım tarihini süresiz erteledi. ABD yasaları, ağır insan hakları ihlalleri gerçekleştirdiği saptanan yabancı güvenlik güçlerine yardım edilmesini yasaklıyor. (Independent Türkçe, 8 Mayıs 2024) "ABD, BM'nin Filistin devletini üye olarak tanımasını engelledi." (BBC, 19.04.2024) "BM: Refah'daki çadırlara ABD bombası ile yapılan saldırıda en az 200 kişinin öldürüldü." (29.5.2024) Aynı gün açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller, "İsrail henüz sınırı aşmadı" (Haber 7, 29.05.2024)

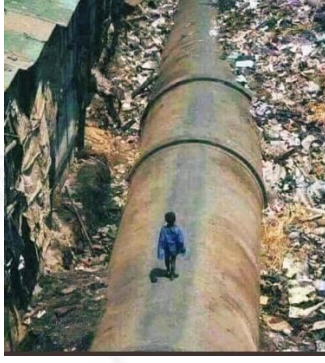
İtham ve gerçek! "Hamas'ın silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları 40 İsrailli bebeğin başını kestiği." (Haber İsrail; <http://xn--tamgatrck-c6a.com/>; Erkin Öncan, twitter, 10.10.2023) “Birleşmiş Milletler Genel Komiseri Philippe Lazzarini: Son 4 yıldaki savaşlarda öldürülen çocuk sayısı 12 bin 193 iken, Gazze'de öldürüldüğü bildirilen çocuk sayısı 12 bin 300'ün üzerinde olduğu aktarıldı.” (turkiye.un.org, 14 Mart 2024; AA, 12.03.2024) "7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze Şeridi'nde Filistin'li 14 bin 350 çocuk yaşamını yitirdi." (AA, 04.04.2024) “Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları Örgütü (Euro-Med) Başkanı Rami Abdu ise "İsrail ordusu, 10 aydır aralıksız, kasıtlı, sistematik ve geniş çapta, en vahşi ve korkunç yöntemlerle çocukları hedef alıyor. İsrail'in geçen 7 Ekim'den bu yana gerçekleştirdiği soykırımın başlangıcından bu yana Gazze Şeridi'nde öldürdüğü yaklaşık 17 bin çocuktan 2 bin 100'ü 2 yaşın altında bebekler. " diye konuştu.” (AA, 23.08.2024)

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş, İtalya'da Diyanet İşleri Türk İslam Birliği (DİTİB) Como Camii'ndeki 15 Nisan 2024 tarihli konuşmasından: “Filistin'dekiler insan değil mi? Denizde kıyıya vuran bir balınayı kurtarmak için insan hakları, hayvan hakları savunucuları seferber olmuştu. Filistin'de öldürülen, katledilen on binlerce kişinin bir balına kadar değeri yok mu?”

Somali, dünyayı etkileyen virüs nedeni ile İtalya'ya yardım için 14 doktor (biri dekan) gönderirken, Fransız Ulusal Tıbbi Araştırmalar Enstitüsü Direktörü ise, "Covid 19 ilaçlarını Afrika'da deneyebiliriz" diye mukabelede bulunmuştur! (Basında, 2.4.2020)

İlaç Devi Pfizer, Nijerya'da gizlice ailelerden ve hükümetten izin almadan 200 çocuk üzerinde deneme aşısı yapmış ve 11 çocuğun ölümüne, diğerlerinde de körlük, sağırılık, felç gibi kalıcı hasarlar kalmasına neden olmuştu. Dava tam 15 yıl sürmüştü ve karar 2009'da çıkmıştı. Nijerya'nın tüm servetlerinden kat kat fazla servete sahip olan firma ilk taksiti ancak 2 yıl sonra, oda 175.000 dolar gibi son derece komik bir rakam ile ödemiş ve bunu da dünyaya davul zurna ile duyurmuştu. (Milliyet, 13.8.2011)

Afrika'da yiyecek arayan çocuk. Üzerinde yürüdüğü borudan akan petrol onun hakkı ama Avrupalı ülkelere para akıyor!

1914, 2011, 2020! Batı aynı ama biz hala uyanamadık!

İngiltere de gemilerimizi teslim etmemiştir

Ana Sayfa » SERBEST KURSU

12.09.2011 00:07

1914, 2011, 2020... Gervatı dost değil, ortak bile olmuyor!

İsrail ile yaşanan Heron krizi Osmanlı ile İngilizler arasındaki bir başka olayı aklılara getirdi...

İngiltere de gemilerimizi teslim etmemiştir

Tarihçi Erhan Afyoncu da İsrail ile yaşanan Heron krizinin bir benzerinin yaşandığı döneme ışık tutan önemli bir yazı kaleme aldı...

İngiltere de gemilerimizi vermemiştir

İngiltere, Birinci Dünya Savaşı'ndan önce sipariş edip parasını ödediğimiz iki zırhlı ve diğer gemilerimizi teslim etmemiştir...

Son dakika: ABD'den Türkiye ile ilgili skandal F-35 kararı!

Son dakika: Türk Hava Kuvvetlerine teslim edilmesi gereken 8 adet F-35 uçağı skandal bir kararla ABD Hava Kuvvetlerine devredildi. 21.07.2020

ABD Türkiye'ye teslim edilmesi gereken 8 adet F-35 uçağını 'parası verildiği halde' teslim etmedi. (Haber 7, 21.7.2020) Üstelik Türkiye'nin henüz teslim almadığı F-35 savaş uçakları, altı yıldır depoda bekletildiği ve Amerika, bu süre zarfında düzenli olarak yapılan teknik bakımlar yaptığı için yaklaşık 30 milyon dolarlık tazminat talep ediyor. (Türkiye, 6.2.2024) Ama ABD bu uçakları başka ülkelere satar! İsrail, 25 adet F-35 satın almak için ABD ile anlaşma imzaladı. (AA, 4.6.2024) Yunanistan ABD'den 20 adet F-35 alıyor. (DW, 25.7.2024) Almanya daha fazla F-35 alıyor. (DW, 7.6.2024) "İngiltere de gemilerimizi vermemiştir İngiltere, Birinci Dünya Savaşı'ndan önce sipariş edip 'parasını ödediğimiz' iki zırhlı ve diğer gemilerimizi teslim etmemiştir. Osmanlı Devleti, iki zırhlı ile diğer yapılmakta olan gemiler için toplam olarak 5 milyon sterlinden fazla para ödemiştir. Ancak İngilizler gemilerin üzerine yattılar. Yapılan protesto ve hukuk mücadelesinden de bir netice çıkmadı." (Deniz haber, 12.9.2011)

Batı, "demokrasi, özgürlük, anlaşma, İnsan hakları" gibi kavramları sadece reklam için ve kendi menfaatleri söz konusu olduğunda kullanılır!

"Berlin anlaşması ile Türk topraklarının bütünlüğü korunuyordu. Fakat Bosna Hersek, Avusturya Macaristan imparatorluğu tarafından ilhak edildiğinde, Bulgaristan bağımsızlığını ilan ettiğinde, İtalya, Trablusgarp'ı işgal ettiğinde ve nihayet Balkan Hristiyan devletleri Avrupa'daki Türk topraklarını işgal ettiğinde Avrupalı güçler ciddi bir tepki göstermemiştir. 46 Bir Türk gazeteci Avusturya'nın İstanbul büyükelçisine, 'Avusturya hangi halkla Osmanlı topraklarını ilhak ediyor?' diye sorduğunda elçinin cevabı: 'Hakkımız var çünkü gücümüz var.' şeklinde olmuştur." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 46, 52)

Şu fotoğrafın arkasına ne dramlar sığdırdı Danimarka. İçinde mültecilerin zıynet eşyalarına el koymak da olan mülteci karşı yasalar çıktı. Kamplarında 63 mülteci çocuk kayboldu. Şimdi de oturma izinlerini iptal ediyorlar. Ama çok tatlı fotoğraf dimi? Aynı.

“Dani-marka çalışması, 3 bin göçmeni bile almadılar, şov yaptılar.” (Habertürk, ekran görüntüsü üstte)
 “Danimarka, göçmenlerin değerli eşyalarına el koyacak.” (BBC, 13 Ocak 2016) “Danimarka’da mülteci kampında kalan 63 Afgan çocuk birden bire ortalıktan kayboldu.” (Haber 3, 16.9.2015) “Bu fotoğraf ile şov yapan Danimarka, Suriyeli küçük kıızı ülkeden kovdu.” (Takvim, Mart, 2018)

“Hollanda Çin Halk Cumhuriyeti’nden iki adet panda kiraladı. Yaklaşık sekiz bin kilometrelik yol kat eden pandalar ülkeye son 30 yılda damızlık olarak getirilen ilk hayvanlar oldu. Wuwen ve Xing Ya adlı pandalar Hollanda’da 15 sene kaldıktan sonra tekrar Çin’e geri gönderilecek. Rhenen şehrindeki hayvanat bahçesine koyulacak olan pandalar için yaklaşık 7.4 milyon Euro’luk harcama yapıldığı belirtildi.” (Euronews, 13/04/2017) “Deutsche Welle’de yayınlanan bir habere göre avrupada sığınmacıları en kötü karşılayan Hollanda.” (haber.nl/signmaci-gozuyle-avrupa-en-iyi-isvec-en-kotu-hollanda) “Şampiyonlar Ligi’ndeki Atletico Madrid maçı öncesi PSV taraftarları Madrid meydanında dilencilere para atıp alay etti. Madrid meydanında oturup maç saatini bekleyen Hollandalı taraftarlar, kendilerine eğlence olarak dilencileri belirledi. Kafede yan gelip yatarken, dilenci kadınlara bozuk para atarak onların her hamlesine "oley çeken" Hollandalı utanmazlar, dünya gündemine oturdu.” (Habertürk, 15.03.2016)

“Çek vatandaşından dilenciye iğrenç hakaret Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi üzerinden dünyaya 'İnsan Hakları' standartları pazarlayan Avrupa’da nefret suçları artık rutin haline geldi. Roma’nın merkezinde yer alan Sant’Angelo Köprüsü üzerinde dilencilik yapan bir kadının yanına giden kimliği belirsiz iki Prag taraftarı, kaldırımında oturan kadının üzerine idrarını yaptı.” (Timeturk, 18.3.2016)

“Arakan’da 3 günde, 3.000 Müslüman katledilir ama dünya gündemine bile girmez!” (AA, 28.8.2017)

Sri Lanka'nın güneybatısında üç Müslümanın hayatını kaybetmesiyle sonuçlanan Müslümanlara karşı saldırı olayının ardından, Budist rahipler, bu sabah ülkenin çeşitli yerlerinde Müslümanlara ait dükkanlara ve camilere saldırı.

Bunları, Müslümanlar Hristiyan veya Budistlere hele hele Yahudilere yapsaydı basın kamuoyunu ayağa kaldırırdı!

ABD'den 'Yok artık' dedirten sıralama

ABD merkezli bir araştırma şirketi, dünyanın en cömert 5 ülkesini sıraladı.

ABD'li araştırma şirketi Gallup, dünyanın en cömert ülkelerini 21.12.2016 sıraladı. Gallup'un araştırmasından çıkan sonuç pek inandırıcı bulunmadı. En çok bağış yapan ülkeleri sıralayan şirkete göre ilk sırada Myanmar yer alıyor. ABD'nin de en çok yardım yapan ülkeler arasında yer aldığı araştırmada, 3 milyon mülteciyi ağırlayan Türkiye'nin hiçbir şekilde adının geçmemesi dikkati çekti.

İLK SIRADA MYANMAR VAR!

Araştırmada, ekonomisi gelişmiş ülkelerin daha çok yardım eğiliminde olduğu savunulurken ilk sırada Myanmar'ın yer aldı.

Müslümanlara karşı yapılan saldırı ve zulümleriyle bilinen Myanmar'ın 'yardım meleği' gibi gösterildiği araştırmanın, halka "Yardım yapmayı sever misiniz?" sorusu sorularak yapıldığı ortaya çıktı. 2015'te InterNations şirketi tarafından yapılan başka bir ankette, halkın yabancılarla karşı nazik davranışlarıyla Myanmar dünyanın en dostane ülkesi seçilmişti. ABD'li şirketlerin öve öve bitiremediği Myanmar'da Müslümanlara karşı yapılan zulüm, anketlere kesinlikle yansıtılmıyor.

ABD'den 'Yok artık' dedirten sıralama ABD merkezli bir araştırma şirketi, dünyanın en cömert 5 ülkesini sıraladı. Dünyanın en büyük mülteci ev sahibi olan Türkiye'nin adının dahi geçmediği araştırmaya göre, en yardımsever ve cömert ülke, Müslümanlara karşı uyguladığı zulüm ve işkencelerle bilinen Myanmar olarak belirlendi. (Haber 7, 21.12.2016)

Hindu, Budist, Hristiyan, Yahudi... Herkes son 200 yıldır Müslüman avında! Ta ki ümmet olarak hep beraber ayağa kalkana dek!

1 KASIM 2021

HINDISTAN'IN ASSAM VE TRIPURA EYALETLERİNDE ORDU GÜÇLERİ VE HINDU MİLLİYETÇİSİ ÇETELER TARAFINDAN MÜSLÜMANLARA YÖNELİK ZULÜM KORKUNÇ BOYUTLARA ULAŞIRKEN SON GÜNLERDE GERÇEKLEŞEN SALDIRILARDA CAN KAVIPLARI DA YAŞANIYOR.

YENİ BİR KEŞMİR OLMASIN

Hindistan'ın kuzeydoğusunda Müslüman nüfusun yoğun olduğu Assam ve Tripura eyaletlerinde, ırkçı örgüt Hinduva çetelerinin ve Hindistan'ın paramiliter güçlerinin Müslümanlara yönelik zulmü gün geçtikçe artıyor. Müslüman nüfusun silinmeye çalışıldığı bölgede, Hint ordu güçleri ve Hindu çeteler, Müslümanları zorla evlerinden çıkarıyor, camileri talan ediyor ve dükkanları yağmalıyorlar. Geçen hafta Tripura eyaletinde Hindu milliyetçisi Hinduva çetesi tarafından Müslümanlara ait en az 16 cami ve birkaç ev ve dükkan yağmalanıp yıkıldı.

CAMİLER YAKILIYOR, DÜKKANLAR YIKILIYOR

TRIPURA'DA Müslümanlar, geçen hafta ırkçı çeteler tarafından çeşitli saldırılara maruz kaldı. Bölgeden aktarılan bilgilere göre, Müslüman nüfusun yoğunlukta yaşadığı bölgedeki camilere, evlere ve kışılara saldıran Hinduva çetelerinin en az 27 doğrulama yapıldı. Toplamda 16 caminin tahrip edildiği bildirildi, en az üç cami Hindu çeteleri tarafından ateşe verildi. Ayrıca Müslümanlara evlerinin taş yığınına ya da toprakla ve diğer yerlere Müslümanların evlerinin hedef alınıp tahrip edildiği de duyuldu. Bu saldırıların nezdinde tamamlanmış Hint rejiminin kontrolünde, Hinduva çeteleri ve ırkçı örgütler tarafından gerçekleştirildi.

TACİZ, YAGMA, SİDDET VE ZULÜM VAR

HINDISTAN'IN Tripura eyaletinde geçen hafta ırkçı çeteler tarafından Müslüman nüfusun silinmeye çalışıldığı bölgede, Hint ordu güçleri ve Hindu çeteler, Müslümanları zorla evlerinden çıkarıyor, camileri talan ediyor ve dükkanları yağmalıyorlar. Geçen hafta Tripura eyaletinde Hindu milliyetçisi Hinduva çetesi tarafından Müslümanlara ait en az 16 cami ve birkaç ev ve dükkan yağmalanıp yıkıldı.

SESLERİNİ SOSYAL MEDYADAN DUYURMAYA ÇALIŞIYORLARI

SOSYAL MEDYA: HINDU Hindistan aktivistleri, Tripura eyaletinde belirlenen bir dizi kampanya başlatarak, Hint hükümetine karşı Kamalakar Sharma (Tripura Müslümanlar Kurumu) etrafında toplanarak Twitter'da günün her anında sesleniyor. Hindistan (Hindu) ve Hindu (Hindu) Hinduva çeteleri tarafından saldırılara maruz kalan bölgede, Hint hükümeti durumu kontrol altına alması için bir dizi müdahale yapıyor. Bu müdahaleler sırasında, Hinduva çeteleri tarafından saldırılara maruz kalan bölgede, Hint hükümeti durumu kontrol altına alması için bir dizi müdahale yapıyor. Bu müdahaleler sırasında, Hinduva çeteleri tarafından saldırılara maruz kalan bölgede, Hint hükümeti durumu kontrol altına alması için bir dizi müdahale yapıyor.

TRIPURA MUSLIMS

Kuşatma altındaki vadi: Keşmir. Günümüzün özgürlük ve hürriyet dünyasında, “İşgal Altındaki Cammu ve Keşmir”, Keşmirli için hayatın acı ve sefaletten başka bir şey olmadığı bir “insan hakları kara deliği”dir. Ve tüm bunlar Hindistan tarafından, Keşmirli için vazgeçilmez kendi kaderini tayin etme haklarından mahrum bırakarak bölgenin yasadışı işgalini sürdürmek gibi tek bir uğursuz amaç uğruna yapılmaktadır. Halbuki bu hak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nin çeşitli kararlarıyla kendilerine vaat edilmiştir. (Yeni Şafak, 5/08/2024)

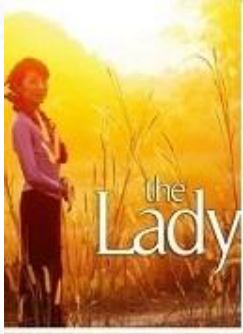
Hindistan'da Müslümanlar zulüm altında! Yeni bir Keşmir olmasın! Hindistan'ın Assam ve Tripura eyaletlerinde ordu güçleri ve Hindu milliyetçisi çeteler tarafından Müslümanlara yönelik zulüm korkunç boyutlara ulaştı. (Milli Gazete, 31.9.2021)

Myanmar lideri Arakanlı Müslümanlar için 'zaman' istedi
19 Aralık 2016

Bir yıl sonra

Nobel'de alsan, kapakta olsan, filminde çekilse...
İşte Müslüman'a en hümanisti bu gavurun!

804

Milliyet.com.tr
31.08.2017 - 01:48 | Son Güncelleme: 31.08.2017-1:48

Dünya

BMGK Arakan'ı görüştü: Kaygılıyız

İngiltere'nin BM Daimi Temsilcisi Rycroft: Myanmar'daki durum nedeniyle kaygılıyız. Tüm şiddet olaylarını kınıyoruz. Tüm taraflara tansiyonu düşürme çağrısı yapıyoruz

Myanmarda olduğu gibi Faşist Budistler, Sri Lanka'da da Müslümanlara ait en az 100 ev, 35 mağaza ve 10 Camiye saldırdı. Sri Lanka'da Olağanüstü Hal ilan edildi.

Ölen Müslüman olunca her zamanki gibi BM, yine ve sadece 'kaygılandı.' Yoksa Burma devletçliğini istese bi günde akıllandırırdı, Irak, Suriye'de yaptığı gibi! Ama öldüren Budist, öldürülen Müslüman olunca; 'kaygılıyız, kınıyoruz, çağrısı yapıyoruz, endişe duyuyoruz.' (Basından, 30.08.2017) Bundan gaz alan Budistler bir yıl geçmeden Sri Lanka'da katliam yaparlar! (Mart, 2018) Sri Lanka'da Budistlerin Müslümanlara Saldırıları. (Perspektif, 1 Eylül 2014)

Batı, menfaatperesttir! İnsan hakları, demokrasi, özgürlük sadece kendi halklarına özel haklardır, geri kalan insanlar (Afrika, Asya, Amerika yerlileri vb) hele de Müslüman ise ancak yönetilmeye, en iyi ihtimalle II. sınıf insan yerine konulmaya layıktır!

Sudan'daki eş-Şifa ilaç fabrikası, ABD'li ilaç firmaları Afrika'ya ilaç satamayınca, ABD uçaklarınca 'fabrikada kimyasal silah yapıyor' diyerek bombalanır! Daha sonra bunun gerçek olmadığı ortaya çıkar. (James Astill, 2 Ekim 2001; The Guardian. 13 Mart 2016; The New York Times. 23 Eylül 1998)

ABD'nin başta Afganistan ve Irak olmak üzere birçok İslam ülkesini işgal etme nedeni olarak gösterilen İkiz kulelere Ladin'in saldırdığı iddiası gerçek mi? "Eski ABD Başkanı Donald Trump'tan şok edici terör açıklaması. Tarihi bir itirafta bulunan Trump, "Dünya Ticaret Merkezi kulelerine saldırı olmadı, başka ülkelerin de işin içinde olduğu bize gösterildi. Ama sonunda Orta Doğu'da bir savaşın içine sürüklendik." dedi." (Yirmi Dört TV, 28 Ocak 2024)

ABD'li bağımsız Senatör Bernie Sanders, "Gazze'de yaşananlar kıyılarımızdan binlerce mil uzakta meydana gelen talihsiz bir trajedi değildir. ABD İsrail'e her yıl 3,8 milyar dolar askeri yardım sağlıyor ve Gazze'yi yok eden bombalar ve askeri teçhizat ABD'de üretiliyor. Yaşananların suç ortağıyız." (AA, 27.01.2024)

805

İsrail'e silah satışını 2023'te 10 kat arttıran Almanya'nın Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Christian Wagner, Alman hükümeti için "büyük siyasi önceliğin" Gazze'ye daha fazla insani yardımın girmesi olduğunu söyleyebilmektedir. (25.03.2024) Filistin'li bir Müslüman'da ABD'nin Filistin'e yardımlarını şöyle değerlendirir: "Bize biraz ekmek veriyor, İsrail'e ise füze ve mermi."

O öyle bir Batı'dır ki; Silah satar, barış ister! Virüs yayar, aşı satar! İnsan öldürür, insan haklarını savunur! İşgal eder, demokrasi der!

Dünyanın dört bir yanında katliama uğrayan hep Müslümanlardır. Yıl 1995. Avrupa'nın göbeğinde 1992 ile 1995 yılları arasında Bosna-Hersek'li Müslümanlar hem Sırp hem Hırvatların saldırılarına maruz kalırlar. BM ve NATO desteğinde başlatılan ambargo ise Rus destekli Sırp'ları hiç etkilemez ve sonunda ambargo sadece Bosnalı Müslümanlara zarar verir. Ne silah ne ilaç ve gıda ülkeye sokulamazken yaklaşık 4 yıl Müslümanlar katliama uğrar. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Bosna_Soykırımı) 5 Temmuz 2009'dan beri ise Çin Doğu Türkistan ile tüm dünyanın bağlantısını kesmiş durumdadır! Yıl 2024. Sivil Yahudilerin, İsrail'deki Kerem Şalom Sınır Kapısı'ndaki yardım kamyonlarının Gazze'ye girişini engellediği anlara ait görüntüler ortaya çıkar. (24.01.2024) Ama sonra da suçlanan yine Müslümanlar olur: 'Müslüman ülkeler neden geri?!

Batı ve ırkçılık, İslamofobi

-İslamofobi adlı yazımıza da bakmanızı tavsiye ederiz-

Zamanında 'Özgür dünya' için en büyük tehdit olarak görülen SSCB bile, Batının İslam düşmanlığı karşısında daha az tehlikeli kabul edilebilmekte. Amerikalı tarihçi James Davidson bu bakış açısını "İslam, Batı için Sovyet İmparatorluğu'ndan daha tehlikeli olabilir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 56) sözleri ile ifade etmiştir.

Kendine Demokrat. Mahinur Özdemir. Brüksel Bölge Milletvekili. 32 yaşında. Belçika'da "Üçüncü kuşak." Belçika'da doğdu. Belçika'da okudu. Belçika'da milletvekili oldu. "Halkla ilişkileri" tam puan. Hem Türkler'le, hem Belçikalılar'la. "Çevre, enerji, sosyal sorunlar." Onun yoğunlaştığı konular. Çalışkan. Dürüst. Saygın. Sevilen bir politikacı. Fakat. İşte bu Mahinur Özdemir bir süre önce "Partisinden" atıldı. Şimdi. "Bağımsız" milletvekili. Hatırlar mısınız, Mahinur Özdemir "Partisinden niçin ihraç edilmişti?" Türkiye'yi rahatsız edecek bir bildiriği (Ermeni meselesi, Sözde soykırım iddiası) imzalamadığı için. Batı... Kendine demokrat. (Yavuz Donat, Sabah, 24 Mart 2016)

Sarkozy de minare yasağını savundu

Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, minare yasağı ve burhak kadın istememek İslam düşmanlığı olmadığını savundu.

Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, Elysee sarayında İktidar partisi UMP milletvekilleri ile yaptığı toplantıda İsviçre'de yapılan ve camilere minare yasağı ile sonuçlanan referandum hakkında görüş bildirdi. Sarkozy'ye göre İsviçreli Fransızlar gibi ülkelerin doğallığın değişmesini istemiyorlar.

03 Aralık 2009

Gözü kör Avrupa'nın hakaret ayrımı

Avrupa basınına İzz. Muhammed'le dalga geçen karikatürleri yayımlamakta sakınca görmeyen, Avrupa Arap Birliği adlı derneği internet sitesinde yayımladığı Holocaust'u ti'ye alan bir karikatür için para ceza verildi

21.08.2010

■ ALMAN hükümeti zannından çıktı. Suriyeli göçmenleri tek sarta kabul edeceğine açıkladı: Müslümanlığı bırakıp Hristiyanlığa geçin! Oturum izni alın! ■ 10'DA

Yeni Söz Haber Merkezi

MİSYONERLERDEN ALCAKÇA FIRSATÇILIK

MÜTECELİLERİ Avrupa'ya almamak için elinden geleni ardına koymayan Almanya'nın Berlin şehrindeki 'Jahn-Sporthalle' anı Columbiadamm in Neu-kölln' mülecisi verdikten öndündeki der panoya skandal bir "reklam" asıldı. Arapça "Hristiyan ol, Almanya'da kal" yazılı pano Alman misyonerlerin al-bakıcı faaliyetlerinin belgesi oldu. İnan-cıdan vazgeçmeyen müteceliler, "Müs-lüman olarak Avrupa'da yaşayamazsınız" mesajıyla yıldırımına çalıqlarını, değerlerine ise "Burada kalmanız için tek yol Hristiyanlık" mesajı verildi.

MERKEL'DEN CEHENNEME DÂVET 13 Şubat, 2017

Milliyet.com.tr

Din değiştirene oturma izni

Danimarka'da son 2 yılda dinini değiştiren 106 müteceliye oturma izni verildi. Bunların büyük kısmını Hristiyan olan Müslümanlar oluşturuyor.

Danimarka Müteceliler Kurulundan verilen bilgilere göre, bu yıl verilen 56 davanın sonuçlanacağı ve 42 kayıtlı oturum izni verildiği, bu kayıtlı büyük çoğunluğunun dinini değiştiren Müslümanlar olduğu belirtildi.

Bilgilere, 42 oturum izninden 31'ini ilk aşamada net yanıt alan kişilere verildiği, bunun nedeninin ise dinlerini değiştirmeleri olduğuna atıfta bulunuldu.

Berlingske gazetesinin haberine göre de Danimarka'da 2013'ten bu yana 105 müteceliye dinini değiştirmişti. Oturum izni aldığı ve bu kayıtlı büyük çoğunluğunun Afganistan'dan gelenler olduğu vurgulandı.

"ÇOK ABSURD BİR OYUN"

Aşırı sağcı Danimarka Halk Partisi milletvekili ve yabancılara karşıcı Martin Henriksen konuştu. "Bu çok absurd bir oyun. Önce net yanıt alıyorsunuz ve sonrasında dininizi değiştiriyorsunuz. Bu aslında insanları Hristiyan olup oturum izni alıyorlar. Bu aslında insanları Müteceliler sisteminde bir açık buldıklarını gösteriyor" diye konuştu.

"MÜTECELİLER KURULUNDA PAZARLAR DA VAR"

Dünya

MÜTECELİYE BAKIŞI

DİNİNİZİ DEĞİŞTİRİN AVRUPA'YA ALALIM

■ Almanya'dan Suriyelilere skandal imza-mele... Başbakan Merkel'in emriyle, mütecelilerin "Hristiyanlığa geçerseniz oturma izni alırsınız. Aksi takdirde göçmenler" diye tehdit edildiği öne sürüldü. 11'DE

12. 9. 2015

İslam ve göçmen karşıtı görüşleriyle bilinen Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders, "Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın parçası olamaz" dedi. Aşırı sağcı politikacı, "Bugün Türklere bir mesajım var" diye başladığı 1 dakikalık videoda şunları söyledi: "Hükümetiniz sizin bir gün Avrupa Birliği üyesi olacağınıza inanmanızı sağlayarak sizi kandırıyor. Bunu unutun. Siz Avrupalı değilsiniz ve hiçbir zaman olmayacaksınız. Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın bir parçası olamaz. Daha fazla İslam istemiyoruz, azalmasını istiyoruz. Bu nedenle, Türkiye, bizden uzak dur. Seni burada istemiyoruz." (Sputnik, 5 Aralık 2015)

Safkan faşistler kırma çıktı. Batıda fa-şizm terörü estiren Geert Wilders'in Hollandalı olmadığı ortaya çıktı. Endonezya asıllı Yahudi Wilders'in kavmini gizlemek için sürekli olarak saçlarını platin sarısına boyattığı tespit edildi. (TR Haber, 12.3.3017)

Ünlü İngiliz gazetesi The Guardian, Gazze Şeridi'nde defalarca kez bombalanarak kullanılmaz hale gelen ve toplu mezara çevrilen Şifa Hastanesi'yle ilgili haberinde "İDF, Hamas'a karşı 'hedefli' bir operasyonla Gazze'deki El Şifa hastanesine girdiğini açıkladı" (The Guardian, 15.10.2023) başlığını atmıştı. The Guardian, Rusya'nın Kiev'e düzenlediği füze saldırısında çocuk hastanesinin zarar görmesi olayıyla ilgili haberini ise, "Bunun için söylenecek söz yok: Rusya'nın Kiev'deki çocuk hastanesini bombalamasının dehşeti" (The Guardian, 8.6.2024) diye okurlarına servis eder. İsrail'in Şifa Hastanesi'ndeki saldırılarında 409 kişi can vermişti. Rus

ordusunun gerçekleştirdiği füze saldırısında hasara uğrayan ‘Ohmatdit Çocuk Hastanesi’nde ise, 7’si çocuk 16 kişinin yaralandığı bilgisi paylaşılmıştı. (Haber 7, 10.7.2024)

Batı, İslam sözkonusu olunca her konuda ikiyüzlüdür: Termik santrallerle ilgili söz konusu Almanya olunca ikiyüzlü bir tavır sergileyen DW Türkçe, Türkiye olunca ise başka yaklaşım sergiledi. DW Türkçe’nin, termik santrallerin insan ölümüne ve hastalığına yol açtığını savundu. “Yeniköy-Kemerköy santrallerinin bedellerini kim ödüyor?” başlıklı haberde “Akbelen’deki ağaç kıyımı ile gündeme gelen Yeniköy-Kemerköy Termik Santrali halk sağlığını tehdit ediyor. Enerji sıkıntısından dolayı termik santrallere geri dönüş kararı alan Almanya için “Almanya kömür santrallerine dönmede karar aşamasında” başlıklı bir haber sunan DW’nin kurulduğu ülkeyi övdüğü, hatta buna 'mecbur' kaldığını belirten ifadeleri dikkat çekti. “Elektrik üretimine Rusya’nın doğalgazına alternatif arayan Almanya’da hükümet kömür santrallerini yeniden devreye sokmaya hazırlanıyor. Kışın yaşanacak doğalgaz sıkıntısında taş kömürü veya ham petrol yakıtlı 16 termik santral tekrar faaliyete geçebilecek.” (Lider Haber, 06.08.2023) Avrupa ülkeleri iklim krizinin en büyük nedenlerinden biri olan kömürlü termik santrallara geri dönerken AB, fosil yakıtlı araç satışını bitirecek iklim paketinde anlaştı. (Birgün, 30.6.2022) “İspanya’da merkezî idarenin Katalonya’da yaptıklarını Türkiye yapsa AB ülkeleri kıyameti koparırdı. Kendi üyeleri söz konusu olunca üç maymunu oynuyorlar, hattâ İspanya’ya destek veriyorlar. AB’nin ikiyüzlülüğü bir kere daha yüzümüze yüzümüze çarpıyor. Başkalarını bilmem ama ben hiç ama hiç şaşırmadım.” (Atilla Yayla, Serbestiyet, 27 Mart 2018) Avrupa’nın Ukrayna ve Filistin konusundaki ikiyüzlülüğü bir kez daha tescillendi. 27 üyeli Avrupa Parlamentosu Genel Kurulu’nda Rusya’nın saldırıları görüşülürken İsrail’in Gazze’deki soykırımı gündeme dahi alınmadı. (Sabah, 18.7.2024) Avrupa ikiyüzlülüğü! Avrupa ülkeleri, raporlarına “işkence yapan, adam kaçıran, çocukları silah altına alan, sivilleri ölüme mahkûm eden örgüt” diye yazdığı PKK’yı Türkiye harekât başlattı diye savunma noktasına geldi. Türkiye Barış Pınarı Harekâtı’nı başlattı, Batı kendini yalanladı. PKK/PYD’ye siper olan Avrupa, kendini yalanlıyor. Operasyo engellemek için türlü skandala imza atan Batı ülkeleri, dün terör örgütü ilan ettikleri PYD’yi savunmaya başladı. PYD’yi silaha boğan ABD’nin Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) önceki gün yayınladığı Suriye raporunda PYD’nin illegal bir yapı olduğunu duyurdu. (Türkiye, 15 Ekim 2019)

“Almanya’da metro vagonunda, tramvayda dazlaklar bir yabancıya musallat olduğu zaman diğer yolcular ya keyifle seyreden ya da görmezden gelirler.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 36)

Belli ki Amerika için öncelik mağdurun ABD vatandaşlığı değil, asıl olarak nereli olduğu, o önemli. 3 Müslüman katledildi, ABD’den ses çıkmadı. Çarlı’ye kıyamet koparanlar Müslümanların hedef alındığı ırkçı katliamı, “otopark cinayeti” olarak geçiştirmeye çalıştı. Temmuz ayında Kudüs’te Yahudiler tarafından yakılarak katledilen 16 yaşındaki Muhammet Ebu Hudayr’ın cenazesinde bir saldırı yaşanmıştı. Muhammed’in Amerika Florida’da yaşayan amcasının oğulları o cenazede idi. 14 yaşındaki Tarık Ebu Hudayr, cenaze sonrası ortadan kayboldu. Sonra onu yakalayıp, öldüresiye döven İsrail polislerinin görüntüleri ortaya çıktı. Çocuk öldüresiye dövüldü ardından hapse atıldı. İsrail polisinin kameralar önünde öldüresiye dövdüğü Tarık, tıpkı önceki gün katledilen 3 Müslüman gibi Filistin asıllı Amerikan vatandaşıydı. Tarık’ın babası Selahattin, İsrail’deki ABD Büyükelçiliğine ardından Florida’daki mahkemelere başvurdu, elinde oğluna uygulanan şiddetin belgeleri de vardı ama nafile İsraili polisler hakkında hiçbir hukuki sonuç elde edemedi. (Taha Dağlı, Haber7, 13 Şubat 2015)

İŞTE RAKAMLARLA BATININ İKİYÜZLÜLÜĞÜ

Haçlı Batı, Hristiyanların düzenlediği hiçbir saldırıyı genellemezken, azınlıkta olan sözde "İslamcı" saldırıları hep öne çıkardı...

2015	Saldırı: 211	İslamcı denilen saldırı: 17	Hristiyan terörü: 194
2016	Saldırı: 142	İslamcı denilen saldırı: 13	Hristiyan terörü: 129

'80 KİŞİ DAHA HAZIR BEKLİYOR'

Caninin amacı Haçlı seferi

Norveç canisi, Tapınak Şövalyeleri üyesi olduğunu kabul etti. "Saldırılar sürecektir" dedi

■ Cani Breivik, yeni Haçlı seferi başlatmak için ilk toplantıyı 2002'de Londra'da yaptıklarını söyledi. Benzer katliamlar yapmak için iki hücrenin ve 80 kişinin hazır beklediğini açıkladı. 18'de

Klasik terör değil, Batı'ya mesaj var

Psikyatrist Prof. Erol Göka, Breivik'i ve yaptığı saldırıyı inceledi. Önceden örgütlü ve kurumsal bir saldırı yapıldığını terör eylemi. Saldıran kişi, Hristiyan fundamentalist. Batı'ya "tüm psikopatların cünnet makineleri haline getirilebilir" mesajı var. 12'DE ■ DİLEK GEDİK

Oslo katliamı, Avrupa'nın terör konusunda içine düştüğü körlüğü ortaya çıkardı. 2010'daki 249 saldırıdan sadece 3'ünü "İslamcı" olarak nitelendirilen örgütler gerçekleştirdi. Buna rağmen diğer tehditler göz ardı edildi. Norveç'in Dagbladet gazetesi ise "Anders Breivik 200 kusura gün Google'da bomba yapma tekniklerini araştırıyor halde neden yakalanmadı?" diye sordu.

BU DA ABD'NİN ERGENEKON'U!

BİR FBI belgesi şok yarattı. 11 Eylül'den sonra 5 kişinin ölümüne yol açan şarbonlu mektupların ardında, Pentagon adına çalışan Bruce Ivins adlı bir bilim adamının olduğu kaydedildi. Ivins geçen hafta intihar etmişti. 8 Ağustos 2008

NYT'DEN İSLAM DÜŞMANLIĞI

Amerikan New York Times gazetesi, Norveç'teki saldırıların Ensar El-Cihad adlı Müslüman bir örgüt tarafından gerçekleştirildiğini öne sürmüştü. Gazeteye açıklama yapan C.N.A (Terör Araştırmaları Enstitüsü) uzmanlarından Will Mc Cants, hiçbir delile dayanmaksızın Norveç'in Afganistan'daki operasyonlarda yer alması ve geçtiğimiz yıllarda İslam'a ve Hz. Muhammed'e yönelik hakaretler nedeni ile bu saldırının düzenlendiğini savunmuştu.

İKİ SALDIRI DA ÖNCE MÜSLÜMANLAR SUÇLANDI!

Amerika tarihinin en büyük bombalı saldırısını düzenleyen Timothy McVeigh, 16 Mart'ta infaz edilecek idamının televizyondan naklen yayınlanmasını istedi.

McVeigh, The Sunday Olahoman gazetesinde yayınlanan mektubunda, "İnfazın, sadece cezaevinde bulunacak birkaç kişi tarafından izlenebilecek olması adaletsizlik. İdamın, televizyondan bütün ülkeye yayınlanmasını istiyorum" dedi.

Amerikan devletine savaş açtığını belirten 32 yaşındaki McVeigh'in 5 yıl önce Oklahoma City'deki bir resmi binaya yerleştirdiği bombanın patlaması sonucu 165 kişi yaşamını yitirmişti.

2001

808

Milliyet.com.tr

Dünya

Son Dakika Yazarlar Siyaset Ekonomi Dünya Gündem Magazin

ABD'deki kanlı saldırıda ölü sayısı korkunç rakamlara ulaştı

Las Vegas'taki ünlü Mandalay Bay Oteli'nin hemen yanında gerçekleşen müzik festivaline otelin 32. katından otomatik silahlarla ateş açıldı. Katliamda 58 kişi öldü. Hastaneye kaldırılan yaralı sayısı 500'ü geçti.

Las Vegas Şerifi Joseph Lombardo, bunun "yalnız kurt" tarzı bir saldırı olduğunu ve saldırganın herhangi bir örgüte alakası olmadığını düşündüklerini belirtti.

Polis, saldırganın 64 yaşındaki Stephen Paddock'un olduğunu açıkladı. Saldırının nedeni ise henüz bilinmiyor.

Erkek kardeşi Eric Paddock, Reuters haber ajansına yaptığı açıklamada, "Neden böyle bir şey yapmış olabileceğine dair hiçbir fikirrim yok. Kahrolsuz. Çok içişindeyiz. Kurbanların yakınlarına başsağlığı diliyorum" dedi.

Irak Şam İslam Devleti (İSİD) de saldırıyı kendisinin düzenlediğini açıkladı ancak bununla ilgili herhangi bir kanıt ortaya koymadı. Örgütün açıklamasında, "Las Vegas saldırganı, birkaç ay önce din değiştirerek, Müslüman oldu" denildi.

Federal Soruşturma Bürosu (FBI) ise uluslararası terör örgütleriyle şüpheli arasında herhangi bir bağın tespit edilmediğini açıkladı.

ABD'de Hristiyan terörist katliamı

■ TEKSAS'IN El Paso kentindeki alışveriş mağazasını basan 21 yaşındaki Patrick Crusius, Kaşnikof silahla herkesi taradı. 22 kişi öldü, 40 kişi yaralandı. Crusius, Yeni Zelanda'daki terörist Tarrant gibi bir manifesto yayınladı.

■ ABD'NİN Ohio eyaletine bağlı Dayton kentindeki silahlı saldırıda da 9 kişi öldü, 16 kişi yaralandı. • HABERİ 5. SAYFADA

06 Kasım 2017 Pazartesi 11:10 | Son Güncelleme: 06 Kasım 2017 Pazartesi 11:10

Kilisedeki katil İncil öğretmeni çıktı

ABD'nin Teksas eyaletinde bir kiliseye düzenlenen silahlı saldırıda 26 kişi öldü ve 30 kişi de yaralandı. saldırganın vurularak öldürüldüğü bildirildi. Polis yetkilileri saldırganın 26 yaşındaki Devin Patrick Kelley olduğunu açıkladı. Amerikan Hava Kuvvetleri'nde 2009-2013 yılları arasında görev aldığı bildirilen saldırganın İncil okulunda öğretmenlik yapmış olduğu da duyuruldu.

Quebec City Camisi'ne yatsı namazı vaktinde otomatik silahlarla gelen ve 6 kişiyi öldürüp, 6

İngiltere oğlunu savaştırıyor, annesini sınır dışı ediyor: İngiltere'de, bir oğlu Irak cephesinde savaşan, diğer oğlu ise Savunma Bakanlığının Irak'a göndermek için asker toplamak amacıyla bastırdığı posterlerde fotoğrafı ile yer alan 69 yaşındaki Jamaikalı kadının sınır dışı edilmesine ilişkin karar tepkilere yol açtı. The Independent gazetesi, ilk sayfasında, oğulların fotoğraflarını, "ülkenizin size ihtiyacı var", anne Joy Bowman'ın fotoğrafını ise "ancak size ihtiyaç duymuyoruz" ifadesiyle yayımladı. (CNN Türk, 13 Mart 2007)

1896'da Chocolaterie d'Aiguebelle/Aiguebelle Çikolata Fabrikası "Ermenistan katliamları" başlığı altında propaganda kromoları yayınlar.

"İtalyan ressam Ligozzi, Şeyhülislamı, şeytanın hocası olarak gösteriliyor. Avrupalı gezgin ve elçiler, Türkiye'ye kalıplaşmış düşüncelerin etkisi altında yetişmiş olarak geldiler. 1630'lara kadar Osmanlı İmparatorluğu'na gelen seyyahların eserlerinin çoğunda bilinç altındaki korku

ve önyargı sebebiyle basmakalıp düşüncelerin tekrarlanır. Gezinler Osmanlı İmparatorluğu'na peşin bir Türk düşmanlığı düşüncesiyle geldiler. Türkiye'ye gelip de bir kitap yazarlar ile hiç gelmeden Osmanlılar hakkında eser kaleme alanlar kıyaslandığında çoğu zaman aralarında hiçbir fark görülmez. Türk aleyhtarı kitap ve risaleler yazmak bir nevi modadır." (Erhan Afyoncu, Sabah, 29 Ocak 2023)

History channel, İstanbul'un fethinde toplu katliam yapıldığını öne sürdü. Tarihi belgeselleriyle tanınan History Channel, ABD'deki yayınında 'Building In The Name of God' (Tanrı adına inşa etmek) isimli belgeselinde Ayasofya'nın da hikayesini anlattı. İstanbul'u fethinin anlatıldığı temsili görüntülerde, yere diz çöktürülmüş Hristiyan sivillerin Türkleri tarafından vahşice katledildiği gösterildi. Belgeselde fetih sırasında on binlerce sivilin de kılıçtan geçirildiği ifade edildi. Fetihle ilgili pek çok kaynak, Fatih Sultan Mehmed'in kente girdikten sonra, öncelikle Ayasofya'nın önüne giderek, din adamları ve halka hitaben şu konuşmayı yaptığını yazıyor: "Kalkınız ve müsterih olunuz. Ben Sultan Mehmed; hepinize söylüyorum ki, bu andan itibaren ne hürriyetleriniz, ne de hayatlarınız hakkında gazabımdan korkmayınız. Kimsenin malı yağma edilmeyecektir. Kimseye zulüm yapılmayacaktır. Hiç kimse dini inanışlarından dolayı cezalandırılmayacaktır." (Hürriyet, 30.07.2006)

'Battlefield 1 Sniper' adlı oyundan görüntüler.

Gallup anketine göre her 10 ABD'liden 4'ü, Yahudilerin sarı Davut yıldızı gibi Müslümanların da özel bir kimlik taşımasını istiyor. (Vatan, 12.08.2006)

Bosna'yı unutmayalım

"Savaşta büyük zulme uğradınız. Zalimleri affedip affetmemekte serbestsiniz. Ne yaparsanız yapın, ama soykırımı unutmayın. Çünkü unutilan soykırım tekrarlanır." Bosna-Hersek cumhurbaşkanı Aliya İzzetbegović

İngiltere başbakanı John Major, bakanına mektup yazdığı mektupta şunları söylemekte idi: Bosna'nın bölünmesi ve olası bir İslam ülkesi olarak yok edilmesi politikamızı devam ettireceğiz. ABD dışişleri bakanı Warren: Bosna'da savaşa girmemiz için yeterli ölçüde menfaatimiz yok. (Daha sonra menfaati oluşunca da müdahale eder!) İngiliz eski dış işleri bakanı Lord Owen: Avrupa'nın ortasında İslam devleti kurdurmayız. BM'ce güvenli bölge ilan edilen Srebrenica, Sırplerce işgal edilir. Katliam yapılır. BM komutanı Sırp komutanla şampanya patlatır. (Hürriyet, 14.7.1995) Avusturya mülteciler sorumlusu bayan M. Fleming: 'Boşnaklar Hristiyan olsun' der. ABD, Irak'ı uçus yasağını deldiği için bombalarken, Sırp uçaklarının üç buçuk yıl bosnakları bombalamasına ses çıkarmaz. ABD seçimleri sırasında (1996) Clinton' un rakibi R. Dole: "Batı uygarlığı Bosnada bataklığa saplandı, bunun

sorumlusu da Clinton'dur." Deyince, ansızın "Bosna'yı kurtarma" planları işleme konulur. Ya, Sırp kadınlara Müslümanlar topluca ve sistemli olarak tecavüz etseydi, ya Azerbaycan Ermenistan'ı işgal etseydi, ya Çeçenistan Rusya'yı bombalasaydı, ya Cezayir halkı Fransa'yı kana bulayıp bir milyon insanı katletse idi, ya Hristiyan bir cumhuriyet kurdu diye İran bir ülkeyi ikide bir bombalasa idi, o ülkeye ambargo koysa idi, ya Keşmir Müslümanları Hindistan'a saldırsa idi, ya Amerikan yerlilerine ve Çin'lilere Müslümanlar asimilasyon ve sömürü yapsa idi?! "Mladiç'in günlükleri Karadziç'i zora soktu: Bosna savaşında işlediği suçlardan dolayı aranan, savaş yıllarında Bosnalı Sırpların kurduğu ordunun Genelkurmay Başkanı Ratko Mladiç'in günlüklerinde yer alan bazı bilgiler, Eski Yugoslavya Savaş Suçları Mahkemesi'nde yargılanan Bosnalı Sırpların savaş zamanındaki lideri Radovan Karadziç'i zor duruma soktu. Günlüklerde yer alan, Sırbistan'ın eski Devlet Başkanı Slobodan Miloşević ile kendisi arasında 8 Temmuz 1993 yılında geçen bir konuşmada, "Bosna'yı bölme planlarını görüşmesi ve bu konuda Hırvatlara yardım etme, Müslümanları zor durumda bırakma" gibi konuların ne anlama geldiği sorularıyla karşılaşan Karadziç, mahkemeden kendini savunması için 1 ay süre talep etti. Mahkemenin, Karadziç'in bu talebini değerlendirmeye aldığı, ancak kendisine henüz cevap vermediği öğrenildi. Sırbistan, Bosna'daki savaş sırasında (1992-1995) Sırp birliklerinin komutanı olan General Ratko Mladiç'in kaleme aldığı günlükleri bir süre önce, Lahey'de kurulan uluslararası mahkemeye teslim etmişti. Günlüklerin önemli kısmını, Mladiç'in çevresindeki çetnik komutanların, savaş mağduru kadınlarla yaşadıkları "eğlencelerin" oluşturduğu açıklanmıştı." (Milliyet, 29.05.2010)

'Avrupa'yı İslam'dan koruyoruz' diyen Sırplar, Boşnak esirleri birbirine öldürttü. Annelere çocuklarının gözü önünde tecavüz edildi. Babalarının cesetlerini çocuklara taşıttılar. Luka kampında dişleyerek öldürme yolunu buldular. Esirlerden kan ve organ alıp sattılar. Diri diri gömülen Boşnaklar vardı. Stadyumlar mezarlık yapılmıştı. Batıdaki bazı örgütler, Sırp çetniklere öldürdükleri her Müslüman için para ödüyordu. Heyecan arayan kimi zengin Avrupalılar, Bosna'ya gelip uzaktan Müslüman avlıyordu. Fırsat bulduğu yer ve zamanlarda aynı işkenceler şaşırtıcı olmayacaktır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 23)

Yıl 1912, Sırbistan ordusu 600 yıllık Osmanlı şehrine giriyor ve katliamlar başlıyor. O gün Fransız komutan, Sırp komutanlarla kadeh kaldırıyor. Yıl 1995, Sırp-Karadağlı çetniklerin desteğindeki Sırp ordusu binlerce yıllık Boşnak şehri Srebrenica'ya giriyor ve Boşnak soykırımını başlıyor. O gün Hollandalı komutan, Sırp komutanlar ile kadeh kaldırıyor.

Senad Hasanagić
Araştırmacı - Yazar

Araştırmacı yazar Senad Hasanagić'ten 'Evliya Celebi' adlı yapımda (13 Haz 2019) Ömer Faruk Aksoy'a: Biz Boşnaklar Avrupa'nın göbeğindeyiz ama onların kalbinde yer yok bizim için. Boşnak Müslümanlara karşı etrafımızdakilerin yaklaşımları, görüşleri, önyargıları ve kötü niyetleri değişmiyor!

Ortaçağ Batı dünyasının Müslümanlara bakışı ve zulmü günümüzde de aynı vahşi yöntemlerle devam etmektedir. Endülüs'te yapılan şimdi Doğu Türkistan'da yapılıyor, Ermenilerin doğuda yaptığını Sırlar batıda Bosna'da yapmıştır. Endülüs'te Müslümanların evleri kapatılamazdı. İsteyen haçlı eve girer, Müslüman kadını oynatır, kıza içki içirirdi. Erkek tepkiyi boş verin, gözü yaşarsa engizisyona uğrardı. Aynısını şimdi Çin'de Doğu Türkistan halkına uyguluyorlar! Ermeni çeteler Osmanlı zamanı Doğu'daki Müslüman evlerine girer, kadınları pişirir çocuklarına yedirirdi. Aynısını Avrupa'nın ortasında Sırlar yaklaşık 5 sene Müslüman Boşnaklara uyguladılar! 1992 yılında Hocalı'da da Ermeniler de Türk çocuklarını pencerelere çivileyip derilerini yüzmüşlerdi. (Kazım Karabekir, Ermeni Mezalimi, Haber 7, 25.02.2012; Dr. Necmeddin Güney, Maliki fakih ibn ebi cum'a el-mağravi'nin ispanyol zulmü altındaki endülüs müslümanlarına (moriskolara) gönderdiği ikrah/takıyye fetvası, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 31, 2018, s. 263-290; <https://ihh.org.tr/haber/ceyrek-asirlik-katliam-srebrenitsa>; <https://tr.euronews.com/2021/07/10/srebrenitsa-soykirimi-surece-nasil-gelindi-neler-yasandi>; <https://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/mehmet-kocak/dogu-turkistanda-cin-mezalimi-7616.html>)

Slovenyalı yönetmen Miran Zupanic'in yayınladığı "Saraybosna Safarisi" adlı belgeye göre, ABD, Kanada, Rusya ve İtalya'da zenginlerin, Müslüman sivillere ateş etmek için Sırlara yüklü miktarda para ödedikleri ve Sırp mevzilerinden birçok sivil Sniper ile 'avladıkları' ortaya çıktı. Müslüman çocukları vurmak isteyenlerin Sırlara daha fazla para ödediği, bu kişilerin lüks otellerde konakladığı ve işleri bittikten sonra ülkelerine döndükleri tespit edildi. Şimdiye kadar ise hiçbirinin kimliği tespit edilemedi. (AA, 11.9.2022)

Nobel barış ödülü alan katiller

Nobel ödüllü yazar Handke'den Srebrenitsa sorularına küstah yanıt Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülen Avusturyalı yazar Peter Handke, Srebrenitsa'da yaşanan soykırımla ilgili sorulara sinirlenerek, "Boş sorularınız için tuvalet kağıdını tercih ederim" ifadesini kullandı. (AA, 7.12.2019)

Obama'ya verilen Barış Ödülü'nün mimarı, Beyaz Saray sekreteri Mary Miller çıktı. Miller, Obama ile çalışmadan önce Nobel'in gelirlerini yöneten T. Rowe Price adlı bir şirkette görev yapıyordu. Şirket de parayı, Nobel'in sponsoru olan ve Irak işgalinde kullanılan helikopterleri üreten Honeywell hisselerine yatırmıştı! Yani Obama'nın yeni sağ kollarından Bayan Miller'in kısa süre öncesine dek çalıştığı T. Rowe Price, Nobel Vakfı'nın gelirlerini değerlendirsin diye emanet ettiği borsa şirkettir. Nobel gelirlerinin iki silah şirketi hisselerine yatırıldığı haberi, üç yıl önce dünya basınında 'skandal' olarak yer almıştı. (Akşam, 13 Aralık 2009)

2012 Nobel Barış Ödülü, "Avrupa'da 60 yıldan fazla süredir barış, uzlaşma, demokrasi ve insan haklarının ilerlemesine sağladığı katkılardan dolayı" Avrupa Birliği'ne verildi. "İsrail'i destekleyen, ABD'nin Irak işgaline destek sağlayan, Guantanamo olmak üzere kimi toplama kamplarına Avrupa aktarmalı uçuşlara izin veren, Avrupa'nın ortasında sırp larca katliama uğrayan Bosna'lıları sadece seyreden AB 'Barış ödülü'nü hak etmiştir!

Bosnalılar dünyanın gözü önünde ve Avrupa'nın tam göbeğinde çıkan savaşta sistematik bir soykırıma tabi tutuldu, öldürüldü. "60 yıllık barış" veya "savaşsız 60 yıl" gibi atıflar yapılan Nobel Barış Ödülü'nün tam ortasında Avrupa Birliği duruyorsa, bir yanda da Bosna, Srebrenitsa Katliamı duruyor. Uluslararası Kızılhaç Örgütü verilerine göre (1992-1995) Bosna-Hersek'te 312.000 kişi hayatını kaybetti. Bu kayıpların 200.000 kadarı Boşnak halkından. Bosna'daki soykırımı inkar eden Avusturyalı yazar Handke'nin Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülmesi, İsveç Kraliyet Akademisinin daha önce verdiği ve tartışmalara neden olan ödülleri akıllara getirdi. Soykırım ve savaş suçlarından yargılanması sürerken cezaevinde ölen eski Sırp lider Slobodan Milosevic'e duyduğu hayranlığı her fırsatta dile getiren Handke'nin, İsveç Kraliyet Akademisi Nobel Komitesince ödüle layık görülmesi, özellikle Bosna Hersek ve Kosova'da büyük tartışmalara neden oldu. Nobel Barış Ödülü'ne 1991'de layık görülen Myanmar lideri Aung San Suu Çii, özellikle Arakanlı Müslümanlara yönelik zulme sessiz kalmasının ardından tepkilere maruz kaldı. Nobel Barış Ödülü sahipleri arasında en çok tartışılan isimlerden biri de eski ABD'li siyasetçi 'Karanlıklar prensi' olarak bilinen Henry Kissinger! (AA, 10.12.2019) Ukrayna önemli, ama 30 yıl önce Bosna da önemliydi. O zaman tepki neredeydi? Savaş sırasında Bosnalı ordu rehberi, şimdi Pulitzer ödüllü fotoğrafçı ve bu haftaki anma törenlerinin merkezinde yer alan Warm (savaş, sanat, direniş, hafıza) Vakfı'nın yöneticisi olan Damir Sagolj, "Ukrayna'ya kamuoyunun onda biri, askeri desteğin ise yirmide biri olsaydı, savaş durdurulur, yüz binlerce hayat kurtarılırdı; ayrıca üç kayıp yıl ve milyonlarca insanın evi kurtarılırdı" diyor. (Ed Vulliamy, The Guardian, 3 Nisan 2022)

1953 yılında hem Nobel Barış hem de Nobel Edebiyat Ödüllerine aday gösterilen, İngiltere eski Başbakanı Winston Churchill: "Savaş hukukuna göre zehirli gaz kullanmak yasaktır; biliyorum Amma zehirli gazı insanlara karşı kullanmak yasaktır! Türkler Müslüman'dır. Dolayısıyla da insan sayılmaz hiçbirisi! Yani, Türklere karşı rahatça zehirli gaz kullanabiliriz!" (Habertürk, 20 Mart 2007) Tony Blair'ın İdeolojisinin Kaynağı: Gladstone. Blair, yaptığı konuşmalarda politik ilhamını, Darwinist ideolojiye bağlılığı ve Türk düşmanlığı ile tanınan İngiltere eski Başbakanı William Ewart Gladstone'den aldığını söylemektedir. Gladstone'un, "Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz. Türklerin yaptıkları kötülükler yalnız bir surette ortadan kaldırılabılır: Kendilerinin yok olmasıyla" sözleri ile meşhur biridir. (Ahmet İhsan, Matbuat Hatıralarım, s. 57) İngiliz The Economist Dergisi, Tony Blair'in dış politikada William Ewart Gladstone'u adım

adım takip ettiğini belirtmiş ve aradaki benzerliklerden dolayı onu “Gladstone’un hayaleti” olarak tanımlamıştır. (The Economist, vol: 351, issue: 8121 (29 May 1999), s. 54)

Dedeler ve torunları!

"Oryantalistler biliyorlar ki Kur'an Müslümanların elinde olduğu müddetçe daima muzaffer olacaklar ve batının sömürgeciliğini kabul etmeyeceklerdir." (Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 33) Belçika'lı İrkçı ve İslam karşıtı Flaman Menfaati Partisi'nin eski lideri Dewinter Kur'an-ı Kerim için, 'Birçok fenalığın nedeni, tüm kötülüklerin kaynağı' ifadesini kullandı ve öldürme müsaadesinin bu kitaptan alındığını söyledi!" (Ocak, 2015) Yıl 1907. İngiliz sömürge bakanı William Eward Gladstone, İngiliz avan kamerasında eline Kur'an'ı alarak milletvekillerine şöyle konuşma yapar: "Bu kitap Müslümanların elinde bulunduğu müddetçe, orada bize hiçbir zaman rahat ve huzur olmayacaktır." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 13)

Lord Allenby, I. Dünya Savaşı'nda Kudüs'ü işgal edince şöyle söyler: "Ancak şimdi Haçlı Seferleri sona ermiştir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 97) "1920 yılında Fransız General Gouraud, Şam'a girince, Selahattin Eyyubi'nin türbesine giderek ve şeytanca bir zevkle, 'İşte yine biz geldik, Selahattin' demesi bitmeyen kine işaretler." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 96)

814

Sırp Cumhuriyeti Ordusu Komutanı Sırp general Ratko Mladić, Srebrenitsa soykırımının yaşandığı 11 Temmuz'da birlikleriyle birlikte girdiği kentte kameraların karşısında kullandığı, "İşte 11 Temmuz 1995'te Sırp şehri Srebrenitsa'dayız. Büyük bir Sırp bayramı arifesindeyken bu şehri Sırp milletine armağan ediyoruz. Bu topraklarda Türkler'den intikam almamızın vakti geldi" sözleriyle de biliniyor. (Milliyet, 10.04.2013) "Bir Shakespeare uzmanı olarak tanınan ve akademik saygınlığı herkes tarafından kabul edilen Nikola Kolcević, Bosna katliamının Baş mimarlarından Radovan Karadzic'in sırdaşı, Sırbistan Başkan Yardımcısı sıfatıyla Saraybosna'nın yerle bir edilmesi emrini imzalayan bir katil ve Sırp milliyetçisi idi." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 259)

"Türklerin Doğu Avrupa'daki kuşatmalarını ilişkin hatıralar Macaristan ve Sırbistan gibi milletlerin hafızalarında canlılığını korumaktadır. Mohaç meydanı, Karakuşlar meydana hala canlıdır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 65) Yunanistan Cumhurbaşkanı Papulyas, Ermeni meslektaşları Sarkisyan'ı kabulünde, iki ülke halklarının geçmişte Türkler tarafından 'kesildiğini' söyledi. (Habertürk, 19.1.2011)

Evet! 1920 veya 2024! Batıların içindeki İslam düşmanlığı asla bitmiyor! Ama bunu farkında olmayanlar hala Müslümanlar!

Yıl, 1821.Yunanistan'daki Türkler arkalarında hiç iz bırakmadan yok oldular! Yaklaşık 60.000 Müslüman vahşice katledildi. Anlatılanlar (Oxford'lu tarihçi William St. Clair. "That Greece Might Still Be Free" adlı kitabında (1972-Oxford); İngiliz tarihçi Walter Alison Phillips The War of Greek Independence, 1821 to 1833. London, 1897, s. 61) 1994

yılındaki Bosna'ya katliam uygulayan Sırp vahşetinin bir benzeri idi, ama hiç bir kitapta bu 'soykırım'dan bahsedilmez!

“Ermenilere Osmanlı'nın sağladığı ‘yolluk, özel koruma’ gibi ayrıcalıklar tanınmadan yani tehcir değil zorunlu göç ettirilen Müslümanlar! “1.265.096 Müslüman, yaşanan büyük faciyanın ardından doğup büyüdüğü toprakları terkederek hayatta kalmayı başarabilenlerdi. Bu zoraki yolculuk birkaç ay sürdü; kar, fırtına ve çamur içerisinde çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek, sadece yürüdüler, daha yüzbinlercesi yollarda hastalık, ayaz yahut çetelerin veya askerlerin saldırıları yüzünden zaten canından oldu; sadece geride bıraktıkları evleri ve baskları değil, yanlarına aldıkları üç kuruşluk eşyanın nerede ise tamamı yağmalandı veya can bedeli olarak dağıtmak zorunda kaldılar. Yola zamanında çıkamayanlara "Ölümlerden ölüm beğen!" dendi. Diri diri yakılanları da oldu, hiçbir suçları yokken darağaçlarında can verenleri ve yine diri diri gömülenleri yahut süngülerle delik deşik edilenleri de... Uğradıkları tecavüzün utancını taşıyamayan hamile gelinler kendi canlarını kendileri aldılar, almaya vakit bulamayanların hayatını da çetecilerin bıçakları noktaladı. Geride bıraktıkları evleri, bağları, tarlaları ve bütün herşeyleri yağmalandı, kapanın elinde kaldı, hatta köylerinin ve kasabalarının isimleri bile değiştirildi. Aşağıda yüz Euro'luk bir altın hatıra parasının fotoğraflarını görüyorsunuz... 2012'de Balkan Harbi'nin yüzüncü yıldönümü vesilesi ile Yunan Merkez Bankası'nın çıkarttığı paranın ön tarafında Balkan Savaşları'nda donanmamızın canına okuyan Amiral Pavlos Kunturiotis, arka yüzünde de Kunturiotis'in meşhur Averof Zırhlısı var! Ben yorum falan yapmayayım, yüz Euro'luk bu hatıra parasına bakın ve düşünün, kâfi...” (Murat Bardakçı, Habertürk, 28.04.2014)

815

Yunan karakol gemisi Bizans bayrağı takarak Ege'de yeni bir provokasyon ve tahrik girişiminde bulundu. (Star, 31 Ocak 2018) ABD Donanması, kuruluşunun 241. yıl dönümü dolayısıyla sosyal medya hesabından yaptığı ve Türk bayrağıyla savaşan askerlerin öldürüldüğünü gösteren temsili tabloyu içeren paylaşım yapar. Gereklşi mesajı verdikten 2 gün sonra kaldırır. (AA, 15.10.2016)

1944 tarihli Süleyman Külçe tarafında yazılan ‘Osmanlı Tarihinde Arnavutluk’ adlı eserin bir bölümünün başlığı: Arnavutlukta ilk domuz başı meselesi. İsveç'in Skövde kentindeki bir camiye kimliği belirsiz bir kişi dün gece domuz leşi attı. (Kıbrıs haber Ajansı, 29.05.2024) İtalyan senatosu başkan yardımcısı yeni inşa edilecek camiye karşı “domuz günü” ilan etti. Tüm İtalyanlar’dan cami alanına domuzla gelmelerini istedi. (Hürriyet, 15.9.2007)

Euro 2024 futbol maçlar esnasında İspanyol haber sitelerinin Türkiye için kullandığı kavramlar şunlardır: "El combinado otomano": Osmanlı takımı (Diarioas, 07/02/2024); "energía a los otomanos": Osmanlıların enerjisi (El Debate, 02/07/2024)

Boğaziçi Hukuk Fakültesi dekanı Prof. Dr. Selami Kuran'ın AIHM'ye yargıç olarak kabul edilmeme hikayesi: "...Aslında mülakatın nereye gittiğinin farkındaydım ve ortam gerilmeye başlamıştı. 'Türkiye'de uzun tutukluluk yargının kalite meselesi, hak ihlali sorunlarını konuşalım' dedikçe konu dönüp dolaşıp siyasi sorulara geliyordu. En sonunda bir komisyon üyesi, 'Türkiye'nin insan hakları ve demokrasiyle her zaman sorunu var. "Kültürünüzden, inancınızdan, tarihinizden dolayı" sorunlu ve sorumlusunuz' deyince; 'Türkiye'deki insanların tümünü inancı, tarihi, kültürüyle küçümseyemezsin' diyerek çıktım. Bir toplumu küçümsemenin insan hakları ihlali olduğunu, soru ve yorumun hukuki değil siyasi olduğunu, mülakatta ayrımcılığa dayanan bu görüşü şiddetle reddettiğimi dile getirip, 'Burada yargıçlık seçimi değil, yargılama yapılıyorsa ne işim var' diyerek masadan kalktım." (Milliyet, 20.02.2021)

Hiç bir şey unutulmadı, Hristiyanlar hala her şeyi canlı tutuyor, unutan biz, hatırlattırılacak olanda...!

816

Yunanistan'ın Lokatsiz adlı özel hareket birliğindeki askerler, eğitimleri esnasında Türk kanı içmeye, Türk çocuklarını yetim bırakmaya, Türkler'in evlerini yakmaya yemin ediyorlar! (Ağır hakaret ve küfür içeren bölümler kesilmiştir)

Hep saf biz mi olacağız? 2004'te BM'lerin sunduğu Barış teklifini Türkler %65 ile kabul, Rumlar %75 ile reddeder. Bir hafta sonra AB, tüm adanın temsilcisi olarak, Rumları üyeliğe kabul eder!

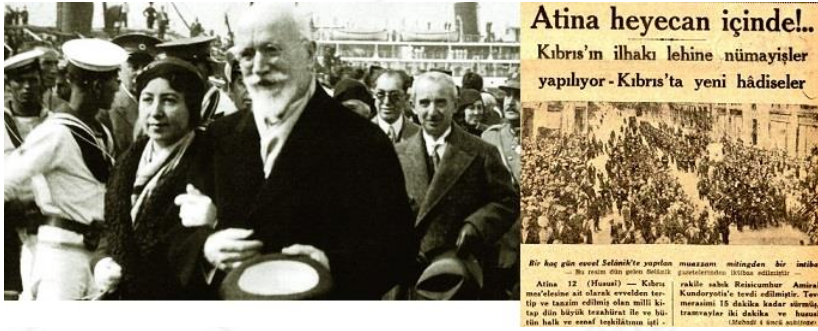
1974'de Kıbrıs'a Türkler çıkartma yapınca, Türk masonlar 'prensipleri gereği tarafsız' olurlarken, sonradan öğrenilir ki, Yunan masonlar hep Rum lupisine çalışmıştır! Yugoslavya daha bölünmeden önce komünist bir sistemle yönetilirken yaşanan bir olayı boşnaklardan biri şöyle anlatır: Benim gibi 'komünist' olan sırıp komşum ailesi ile bize misafir gelmişti, çocuğu uyuklamaya başlayınca onu kendi odamızda yatırırız, geç vakite doğru komşum eve gitmek isteyince ben çocuğu kucaklayıp komşuma vermek istedim. Elin çocuğun boynunda bir şey hissetti. Bir de baktım bir haç! Şaşırdım, komşuma sordum. O da, 'ben o haç koynunda iken kendimi daha rahat hissediyorum' diye cevap verir. Ondan sonra ben de oğlumun yatağının yanına Kur'an koymaya başladım! Zaten kısa süre sonra Sırplar boşnaklarla saldırır ve katliamlara başlar... Sırplar boşnaklarla saldırırken de 'osmanlılardan öğ aldıklarını' defalarca ifade etmişlerdir! Avrupa Birliği de Türkiye'y orta çağdandan kalan, 'Osmanlı şeytan çocukları, Türkler korkusunun' tesiriyle hala içlerine almamaktadırlar!

Venedik'te skandal kongre! Bizançlıların işgal planı su yüzüne çıktı: Tabula. İtalya'nın Venedik şehrinde düzenlenen 'Bizans' kongresinde haddi aşan ifadeler kullanıldı. "Kilise merkezli" ilerleyen kongrede DePaul Üniversitesinden Elena Boeck ise "Ortodoks dünyası İstanbul için ağlıyor. Çargrad'ımıza ne oldu? Gün gelecek tekrar azizler yetiştireceğiz. Çünkü biz gücümüzü Bilgelik Kilisesi Ayasofya'dan ve Ortodoksluktan alıyoruz" dedi. Salonda bulunan gazeteci Tolga Saçıkaralı, Türk akademisyenlerin cevap vermemesini şaşkınlıkla izledi. (Akit, 28.8.2022)

Müslüman kökenliler hariç herkes, kendini ateist diye tanımlasa bile, dinini, tarihini unutmuyor, onlara sahip çıkıyor: "Zekeriya Sertel Selanik'tedir. 50.000 Yunan askeri trenlerle şehre giriş yapar. Bu arada bir ses duyar, 'Zekeriya' diye. Başını çevirip baktığında, Yunanlı askerlerinin arasında birisi başlığını sağlayarak Zekeriya'ya seslenir. "Ben sana Selanik'e geleceğiz, burasını alacağız." dememiş miydin? İşte görüyorsun ki, buradayız." Bu kişi Selanik lisesinde okurken aynı sınıfta okuduğu bir Rum arkadaşıdır." (Zekeriya Sertel, Hatırladıklarım, s. 48) Devrimci marxist sol ideolojinin liderlerinden Mihri Belli Yunanistan'da komünist bir devlet kurmak için komünist militanlarla beraber dağlarda savaşmaktadır. Kendisi tüm komünistler gibi, 'Meryem Ana, istavraz'a küfür edince, alay komutana Alkis atılır; "Ula bu Türk bizim Meryem anamıza sövüyor, ulan ben de senin...!" (Mihri Belli, İnsanlar Tanıdım, s. 295) Türk yazar ve psikolog Gündüz Vassaf: "Amerika'da yemekli toplantılarda hatta evlerde de yemekten önce sofrada dua ile oturulurdu. Ben dua bilmediğimi söyleyince başka birisi dua okumuştı." (Gündüz Vassaf, Annem Belkis, s. 218) 1957 yılında Akşam gazetesi adına Hıfzı Topuz, Sakız adasına gider. Aya Minas manastırına gider. Orada camlı dolaplar gözüne ilişir. içleri kemiklerle doludur. 1822'de Osmanlı'ya isyan edenlerin kemikleridir. Rahibe tercümana bunları anlatırken, 'Türklerin yaptığı bu kıyımı unutmayın.' der. Ordan çıkıp başka bir yapının önüne gelirler. Tercüman Popi, "Bak, burada sakızlı ihtilalcıların kurmuş kanlarını göreceksin" der. Bu taşlar 135 yıldır yıkanmamış. Bize hep buralarda gezdirdiler böyle yetiştirdiler. Popi devam eder, Türk Yunan dostluk derneği başkanı Manolakis Kavuras sana bir mektup verdi, bu sayede sana yardımcı olurlar diye, aslında onda seni takip etmeleri yazıyordu. (Hıfzı Topuz, Gülümseyen anılar, s. 72-73) "Agah Oktay Güner Macaristan'a gitmiş ve Estergon kalesini görmek istemiştir. Kilisedeki resimlere bakmak ister. Tabloda Hz İsa çarmıha gerilmektedir ve bu işi yapanlarda ellerinde çivilerle yeniçerilerdir! Bu da ne diye sorar. Cevap şöyledir: "Bu tablo, Estergon'un 600. yıl dönümünde Papa tarafından şehrimize hediye edilmiştir." (Adnan Odabaşı, Dikkat misyoner geliyor, s. 28, 39) Bir Türk askeri Balkan Savaşı sırasında Yanya Kalesinde bir yıl tutsak kalır. Tutsak tutulduğu yapının

penceresinden dışarı bakarken bir Bulgar kadınına aşık olur. Kadın her gün onun penceresinin önüne geliyor, Bulgarca bir şarkı söylüyordu: "Naş, naş, Çarigrad naş." Asker Bulgarca bilmiyordu ama, kadının duygulu sesiyle kendisine aşk sözleri söylediğini düşünüyordu. Her gün düzenli olarak kendisini görmeye gelen kadından hoşlanmaya başlamıştı. Savaşın sona tutsaklıktan kurtulan Ömer Seyfettin İstanbul'a döner. Balkanlar kaybedilmisti ama aklında hep kendisi için aşk şarkıları söyleyen Bulgar kadını vardı. İstanbul'da ilk işi, şarkı sözlerinin Türkçesini öğrenmek olur. Unutmadığı o şarkının Türkçesi şöyleydi: "Bizim olacak, bizim olacak, İstanbul bizim olacak." (Ömer Seyfettin, Nakarat, s.147)

İki yüzlü Yunan! Birinci fotoğraf: Yunan Başbakanı Venizelos 29 Ekim 1930'da Türkiye'de. Arkada İsmet İnönü ve kolunda İnönü'nün eşi ile! Bir sene sonra; Cumhuriyet gazetesinin 13 Kasım 1931 tarihli haberi: Atina heyecan içinde! Kıbrıs'ın ilhakı lehine nümayişler (Kıbrıs'ın Yunanistan'a katılması için gösteri) yapılıyor! Rum kilisesi de gizlice gizlice Venizelos'a ve Yunanistan kilisesine danışıyordu." (Taçgey Debeş, Ronald Storrs'un Kıbrıs Anıları, s. 77)

“Kilise yalnızca kilise, misyoner yalnızca misyoner değildir. Papa, 20 Kasım 2000'de Türklerin 1915-1923 arasında 8 milyon Hristiyan katlettiğini söylüyordu. İtalyan piskoposlarına gazetesi L'Avvanire, 3 Ocak 2000'de; "Avrupalı, başlı başına düşman İslam dünyasına karşı geldi." diye yazıyordu. Fener Rum patriği Bartholomeos, 9 Aralık 2001'de yapılan yurt dışında yaşayan Yunanlılar konseyi kongresindeki konuşmasında şunları söylüyordu; "Ortodoks Kilisesi, Helenizm'in şekillenmesine ve devam ettirilmesine büyük önem vermektedir." Yunan Ortodoks Kilisesi Başpiskoposunun 23 Ağustos 2004'te söylediği sözler; "Yunan halkı Anadolu'yu geri alma idealinin etrafında birleşmelidir." Yunan Ortodoks Kiliseleri Başpiskoposu Hristodulos, 29.03.2005 tarihli Hürriyet gazetesindeki demecinde; Türkler şimdi AB ye girmek istiyorlar, Barbarların Hristiyan alemi içinde yeri yok. Birlikte yaşayamayız." Yunan halkı uyanık tutuluyor, oysa Türkiye'de birtakım çevreler çok abartılı bir Yunan dostluğu faaliyeti içindeler. Robert koleji okulunun müdürü olan Washburn amaçlarını şöyle açıklamıştı; "Bu kolej, Türk halkına Hristiyan ruhunu, hayat tarzını ve dünya görüşünü aşlamak için kurulmuştur." Araştırmacı Gold, "Robert kolej olmasaydı Bulgaristan olmazdı" demektedir. Kolej o yıllarda, 13 kilise açtı. Okulda yetiştirilenler Anadolu'ya öğretmen ve vaiz olarak gönderildi." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 26-31)

Beyaz Saray eski Baş Stratejisti Steve Bannon, İslam'a ve müslüman göçmenlere karşı çok sert politikaları savunur. Avrupa'da yaptığı bir konuşmada 1683'teki "Viyana Kuşatması"na ve "Haçlı İttifakı"na göndermeler yapmıştı. (Abdullah Muradoğlu, Yeni Şafak, 17 Haziran 2018) Bir tarihçi olarak Batı'nın bize bakışı nasıl? Batı yakasında değişen bir şey var mı? Batı, İstanbul'un fethini ve Ayasofya'yı hiçbir zaman unutmadı. Avrupa'nın Haçlı görüşü Papalık eliyle devam ediyor. Avrupa'nın idealist gençleri Türkiye aleyhine çalışır. (Prof. Dr. Halil İnalıcık, 4 Kasım 2012 tarihli röportajdan)

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır! Azerbaycan işgal altındaki topraklarını Ermenilerden kurtarmak için savaşıırken, sivil halkı bombalayan Ermenistan devlet başkanı ise, işgal ettiği Azerbaycan topraklarındaki sivil halkın tehlikede olduğunu sosyal medyadan ilan etmektedir! (17.10.2020)

Batı'nın ikiyüzlü olduğunu biliyorduk ama bu kadarını da kimse beklemiyordu. İşgalci Ermenistan'ın saldırılarıyla başlayan çatışma bölgede devam ederken, Batı ikiyüzlülüğünü bir kez daha gösterdi. Washington Post, BBC, The Spectator gibi gazete, dergi ve kanallar, işgalci Ermenistan lideri Paşinyan'a mikrofon uzatırken, ülkesinin toprakları için savaşan Aliyev ya da diğer Azerbaycanlı yetkilileri görmezden geliyor. (Haber 7, 01.10.2020) Ermeni aktör Danielian ruslara seslendi: "Öncelikle biz Türkiye ve Azerbaycan'ın değil, Rusların esaretinden çıkmalıyız, onlar bizim komşularımızdır. Biz 600 yıl Türklerle yaşadık, siz Ruslardan önce her şey yolundaydı. Taşnaklar siz Ruslara güvendi, biz ise Osmanlı hükümetine ihanet ettik" Aynısını Yunanlılar da İngiliz gazına gelip yapmadı mı idi?!

İtham: Fransız yazar Caroline Fourest: " Hamas'ın yaptığı gibi çocukları kasten öldürmekle, İsrail'in yaptığı gibi onları istemeden öldürmekle kıyaslanamaz." (31 Ekim 2023)

Gerçek: İsrail'in Gazze'deki çocuk ve sivil katliamı devam ederken İsraili Haham Yaron Reuven skandal sözler sarf etti. Yahudi Haham, çocuklara merhamet edilmemesi gerektiğini belirterek "Tanrı çocukları öldürmemizi emrediyor." dedi. (ODA TV, 23.10.2023) "İsrail'in Gazze Şeridi'ne 7 Ekim'den bu yana sürdürdüğü saldırılarda 4 bin 630'u çocuk, 3 bin 130'u kadın olmak üzere 11 bin 240 kişinin öldürüldüğü bildirildi." (TRT Haber, 13.11.2023) Gazze'de öldürülen 11 bin 983 çocuğun ismi açıklandı. (Bianet, 17 Eylül 2024)

Gazze savaşı ilk başladığından HAMAS'a kadınlara tecavüz ediyor iftirası atan İsrail'in mahkumlara tecavüz ettiğinin görüntüleri basına yansır! (AA, 7.8.2024)

Batıda insan hakları, demokrasi, fikir özgürlüğü, kadın hakları, çocuk hakları gibi kavramların sınırı, İsrail'in yaptığı katliamları protesto etmeye başlayınca kadardır. Orada sıra dökülür ve gerçek yüzleri ortaya çıkar! Kampüste düzenlenen İsrail'e tepki gösterilerini "düşünce

özgürlüğü" kapsamında değerlendiren Harvard Üniversitesi Rektörü Claudine Gay görevinden istifa etti/rildi! (2 Ocak 2024)

"Uluslararası Af Örgütünün, İsrail ordusunun Gazze'nin yoğun nüfuslu sivil bölgelerinde kullanımı yasak olan beyaz fosforlu top mermileri kullandığını belgelediği kanıtlar arasında, AA'nın servis ettiği fotoğraflar da bulunuyor." (AA, 15 Ekim 2023) Ve bir buçuk ay sonra: 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'nde İsrail saldırıları sonucu bombalanan birçok okul ve hastanelerde öldürülen Filistinlilerin sayısı, 6 bin 150'den fazlası çocuk ve 4 binden fazlası kadın olmak üzere toplam 15 bin 899'a yükseldi ve bu konuda birçok video, resim, belge de mevcut durumda iken; Ortada kanıt yokken, Irak'ta kitle imha silahları var deyerek 2 milyon insanı katledip, Irak'ta taş üstüne taş bırakmayan Amerika Birleşik Devletlerinin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller "İsrail'in sivilleri kasten öldürdüğüne dair herhangi bir kanıt görmedik" dedi. (TRT Haber, 04.Aralık.2023) Bir yıl sonra: İşgalci İsrail ordusu Güney Lübnan'ı fosfor bombaları ile vuruyor. Uluslararası hukuka göre yoğun sivil nüfusun bulunduğu bölgelerde kullanımı yasak. (Haber 7, 01.10.2024)

820

Büyük Şeytan yine elini katliam için kaldırdı. Gazze'de 8 bin çocuk ve binlerce kadını hunharca katleden terör devleti İsrail'i durdurmak için BM'de çıkarılmak istenen insani ateşkes kararı, ABD tarafından engellendi. Kararı tek başına veto eden ABD, SiyoNazi İsrail'e 'soykırıma devam' desteğini perçinledi. (Yeni Şafak, 10/12/2023) ABD ordusu, İsrail'in Gazze'deki katliamına desteğini sürdürüyor İsrail'in insani krize neden olduğu Gazze'ye yönelik saldırılara ABD'nin sağladığı askeri destek bir kez daha dikkati çekti. ABD, 7 Ekim'den bu yana İsrail'e binlerce ton askeri teçhizat sağladı, savaş gemileri gönderdi ve istihbarat desteği verdi. (AA, 28.02.2024)

Onbinlerce sivil katleten İsrail Başkanı İzak Herzog: "We are Peacemakers/Biz barış elçileriyiz" (Globe Eye News, 15 Nisan 2024) şeklinde açıklamada bulunur! 1400 sene önceden Kur'an

821

İspanya'nın Salamanca eyaletindeki Bejar kasabasında, her yıl haziran ayında düzenlenen "yosun adamlar yürüyüşü"nde, kasabanın Müslümanların elinden alınması için 1397'de surlardan içeri yosun kamuflajıyla sızan Hristiyan askerler anılıyor.

İspanya'da, Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılan İslam sancağının hikayesi yürek yakıyor. Her yıl Toledo şehrinde düzenlenen festivallerde Toledo Katedralindeki bu sancak çıkarılarak Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılır.

Viyana'daki Askeri Tarih Müzesi'nin (1869) giriş kısmında yer alan 56 Avusturya milli kahramanından bazılarının ayaklarının altında Osmanlı askeri kafası ve hilal bulunuyor.

Macaristan Viyana, Mohaç savaşının olduğu yerin tam merkezi Macarlarca milli park ilan edilmiştir. Bu parkın tam merkezinde ise bir heykel, Kanuni'nin heykeli bulunur. Kanuni kulakları küpeli bir korsan gibi gösterilmiştir ve gövdesi yoktur. Heykelin boynundaki pazar filesinde üç kesik baş bulunur, Macar ileri gelenlerinin başları! Peki gerçekte olan ne idi, Kanuni Mohaç seferine neden çıkmıştı? Macar kralı Yanoş, Osmanlı'nın kendisine gönderdiği elçilerin kellelerini kestirir ve kesik başları sepet içinde kanuni'ye gönderir. Bunun üzerine Kanuni Yanoş'a savaş açar ve savaşı kazanır.

Onlar 600 yıl oldu, hala unutmadılar. Bizler ise daha 100 yıl öncemizi hatırlamıyor hatta inkar ediyoruz! Onlarda ise bu kin asla bitmedi!

11 Aralık 1917'de İngilizler Kudüs'ü işgal eder. Bir hafta sonra, 19 Aralık 1917'de Punch dergisi, 1199 tarihinde ölen I. Richard (Aslan yürekli Richard)'ın temsili olarak Kudüs'e bakışını yayımlar. Richard şöyle demektedir: 'Şimdi hayalim gerçekleşti!' Derginin resme koyduğu başlık: Son haçlı savaşı! ABD başkanı Bush' Afganistan'ı işgal öncesi 18.09.2001 tarihinde yaptığı konuşmada, 'Haçlı seferini başlattığını' dünyaya duyurmuştu.

Müslümanların 673 yıllık idaresinden sonra Kudüs İngiltere tarafından kurtarıldı." (New York Herald. 11.12.1917)

İtalya'da Kuzey Birliği Milletvekili ve Reformlar Bakanı Roberto Calderoli, 16'ncı Papa Benediktus'un derhal harekete geçerek 'İslam dünyasına karşı Haçlı Seferleri başlatması' çağrısında bulundu. 'İslam dünyasının, çizmeyi aşan hareketlerle Hristiyanlara karşı savaş açtığını' iddia eden Bakan Caldoreli, 'buna sessiz kalan Hristiyanların harekete geçmemesi halinde ağır bir bedel ödeneceğini' savundu. (Milliyet, 08 Şubat 2006) Sanki son ikiyüz yıldır İslam ülkelerini işgal edip sömüren Hristiyanlar değil gibi...!

IRKÇILAR 2 YILDA 78 camiye saldırdı

2001 ila 2011 yılları arasında Müslümanların ibadet yerlerine yönelik toplam 219 saldırı yapıldı. 2012 yılı Ocak ayından 2014 yılı Mart ayına kadar camilere yönelik toplam 78 saldırı meydana geldi. 19 Kasım 2014

İsrail askerleri Filistinli Bakan öldürdü

Filistinli bakan zeytin ağacı dikerken İsrail askerleri tarafından öldürüldü. Bakanın son anları kameralarla kaydedildi. 10 Aralık 2014

Haçlı terörü

Yeni Zelanda'da 49 Müslüman Cuma namazı sırasında şehit edildi

TERÖRİSTİN SİLAH ANALİZİ

Yeni Zelanda'da 2019 yılında Nur Camisi'ne düzenlediği terör saldırısıyla 51 kişi katledilir. (6 Mart 2019) Fransa'nın batısındaki Brest kentinde kimliği belirsiz bir şahsın cami önünde açtığı ateş sonucu 2 kişi yaralandı. (Euronews, 27/06/2019) Almanya'da camiye saldırı Almanya'nın başkenti Berlin'de Diyanet İşleri Türk İslam Birliğine bağlı Koca Sinan Camisi kundaklandı. (AA; 11.03.2018) Avusturya'da camiye saldırı. Yukarı Avusturya eyaletinin başkenti Linz'de bir camiye patlayıcı madde atılması sonucu yangın çıktı. (AA, 07.07.2016)

Siyonistler, Şanlı Peygamber önünde Hayber'de yaşadıkları hezimetin intikamını alma peşindeler. Lozan'da afyonlanmış dev, bir asırlık bir aradan sonra yeniden doğrulmuştur. Dev, şuurunu, hafızasını toparlamakta, etrafını görebilmektedir. Yeniden İslam'ın sancağını yükselten dev, manifestosunu duyurmuştur. "Kudüs, namusumuzdur!" Bir yanda hilal, diğer yanda siyon yıldızı ve haç. Bir asır önce olduğu gibi yine yedi cephede çarpışıyoruz. (Rahim Er, Türkiye, 28.07.2017)

Dennis Michael Rohan 21 Ağustos 1969'da M. Aksa'yı yakar; King David Hotel 22 Temmuz 1946'da militan Siyonist yeraltı kuruluşunca bombalanır; Siyonist başbakan Yitzhak Rabin, 4 Kasım 1995'da siyonist Yigal Amir tarafından öldürülür ...

İsa için sinemalar yakılmıştı. Batı'da geçtiğimiz yıllarda yaşanan olaylar Hristiyanların dinlerine hakaret edilince galeyana gelerek şiddete başvurduğunu gösteriyor. Kutsallarına yapılan hakareti meşru yollarla engelleyemeyen Hristiyan grupların protestoları da, zaman zaman kontrolden çıkıyor. 1988'de Hz. İsa'ya hakaret eden bir filmin gösterilmesini istemeyen Katolik gruplar, Avrupa ve Amerika'da birçok sinemayı ateşe vermişti. Olaylar, can kaybı ve yaralanmalara da yol açmıştı. Katolik dünyası, Amerikalı yönetmen Martin Scorsese'in 'The Last Temptation of Christ-Günaha Son Çağrı' filminin önce çevrilmemesi, daha sonra da gösterime girmemesi için bütün imkanlarını seferber etti. Filmdeki bazı sahneleri dinlerine 'hakaret' olarak gören Katolikler, filmin yapımcısı Universal şirketi ve sinemalar üzerinde büyük baskı uyguladı. Martin Scorsese, Nikos Kazantzakis'nin 1954'te yayınlanan ve Papa 12. Pie tarafından protesto edilen kitabından uyarlayarak yazdığı senaryoyu baskılardan dolayı ABD'de hayata geçiremeyince, o dönem yabancı filmlere destek verilen Fransa'ya geldi. Scorsese, Fransa Katoliklerinin, Cumhurbaşkanı François Mitterrand'a baskı yapmasıyla burada da destek bulamayıp geri döndü. Fakat, Amerikalı yönetmen sonunda filmi çevirmeyi başardı. Bu defa da filmin gösterilmemesi için harekete geçen Katolik örgütleri kısmen başarılı olabildi. Amerika'nın çok sayıda eyaletinde filmin gösterimi yasaklandı. Avrupa ve Amerika'da geniş katılımlı protesto eylemleri düzenlendi. Filmin sert tartışmalara sebep olduğu Fransa'da kontrolden çıkan bazı Katolik gruplar filmin gösterildiği Paris'teki Beaubourg, Gaumont Opéra ve St Michel sinemalarını ateşe verdi. Bazı sinema salonlarına gösterim esnasında bomba atıldı. 23 Ekim 1988'de St Michel'de meydana gelen olayda 4'ü ağır 20 kişi yaralandı. Kalp krizi geçiren bir seyirci öldü. Yakalanarak mahkemeye çıkarılan 5 Fransız, dinlerine hakaret edildiğini ve 'bunu engellemek için bütün meşru yolları denediklerini, olmayınca da şiddete başvurdıklarını' itiraf etti. Katolik dünyasını ayağa kaldıran filmde, şeytan, çarmıha gerilen Hz. İsa'ya yaklaşıp onu 'normal' bir hayatla kandırmaya çalışıyor. Hz. İsa, hayat kadını Mary Madeleine ile 'normal' bir hayat yaşarken gösteriliyor. Hristiyanlar 'hakaret' için örgütlendi. Avrupa'da son yıllarda medya ve sanat vasıtasıyla dinî değerlere hakaretin artması Hristiyanları da harekete geçirdi. Özellikle dine hakaretin suç olarak görülmediği Fransa gibi ülkelerde kiliseler, kutsallarına hakaretle mücadele için örgütlenmeye başladı. Katolikler, 1997'de "radyo-televizyon, basın, fotoğraf ve resim aracılığıyla dinî inançlarına yapılan saldırılarla mücadele için" Croyances et Liberté örgütünü kurdu. Bugün, aktif olarak bütün yayınları ve sanat eserlerini takip altına alan örgüt, çok sayıda film afişi, resim ve reklamı Hristiyanlığa 'hakaret' gerekçesiyle mahkemeye taşıdı; birçoğunu yasaklattı. Paris Mahkemesi, derneğin başvurusu üzerine geçen yıl bir moda firmasının Leonardo da Vinci'nin, meşhur "Hz. İsa'nın son yemeği" tablosundan esinlenerek yaptırdığı reklam afişini 'Hristiyanları incitiyor' diye yasaklamıştı. (08.02.2006)

Yahudi de Hristiyan da terör eylemi yapar ama damgalanan hep Müslüman olmaktadır. Bunda medyanın onların güdümünde olmasının etkisi büyük tabii ki!

İsrail: Türk ordusu İslamlaşıyor

Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin iyice gerildiği günümüzde çok tartışma yaratacak bir açıklama da İstanbul Eski Başkonsolosu Moti Amihei'den geldi: "Türk ordusu giderek İslamlaşıyor."

15 Ekim 2009 Perşembe, 16:35:37

Türkiye ile İsrail arasındaki kriz sürerken İsrailli bir diplomat Türk Ordusu ile ilgili iddialarda bulundu.

İsraille ilişkiler gerilirken ilginç bir açıklama da İsrail'in eski İstanbul Başkonsolosu Moti Amihei'den geldi.

Amihei Türkiye'nin son dönemdeki "politika değişikliği"ne gittiğini hatta bu çerçevede "Ordunun giderek İslamlaştığını" ileri sürdü.

Yedioth gazetesinin haberine göre Amihei şu açıklamayı yaptı: "Şimdiye kadar dengeleyici bir kurum olan Türk Ordusu'nda üst yönetimi aiderek

Bak şu konuşana! 15 Temmuz 2009 tarihinde israil: Türk ordusu İslamlaşıyor! derken aslında başka bir gerçeği gizlemeye çalışmaktadırlar: İsrail'de artan dindar Siyonizm, orduyu etkisi altına alıyor. Gazze Şeridi'ne devam eden saldırıları ve Lübnan sınırında yükselen tansiyon nedeniyle gerilen İsrail ordusu, saflarındaki dindar Siyonistlerin de artan etkisi altına giriyor. (AA, 31.7.2024)

Konuyu tamamlayan 'İslamofobi', 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazılarımıza ve 'ateistlere cevap' adlı yazımızdaki "Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme" adlı ayet açıklamasına bakılabilir!

Onlar hiç objektif olmadı; ezik ve saf olan biziz!

Camide katliam terör değil. Kanada'nın Quebec kentinde bir camiye yönelik gerçekleştirilen silahlı saldırıda en az 6 kişi hayatını kaybetti, 8 kişi yaralandı. Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. (30 Ocak 2017) Müslüman değilse terörist değildir. ABD'de geçen perşembe vergi memurlarına kızıp uçağını devlet binasına çakan Amerikalının eylemi 'terör' tanımına uyduğu halde bu gruba dahil edilmedi. Müslümanlar, "Saldırgan Müslüman değilse, resmen terörist sayılmayacak mı" diye tepki gösterdi. (Hürriyet, 21.2.2010)

Hristiyan Örgüt 100 Bin Kişiyi Öldürdü. BM'nin verilerine göre, Joseph Kony'nin yönettiği 'Tanrının askerleri'nin saldırıları, katliam boyutundan çıkıp soykırım boyutuna ulaştı. Uganda'da Hristiyanlardan oluşan LRA -Tanrının Direniş Ordusu isimli LRA örgütünün, Kongo, Güney Sudan ve Merkez Afrika'da geçen 25 yılda 100 bin insanı katlettiği bildirildi. BM İnsan Hakları Komiseri Navi Pillay'ın ofisi tarafından yapılan araştırmaya göre LRA'nın 100 bine yakın çocuğu da kaçırdığı belirtildi. New York'ta konu ile ilgili açıklama yapan BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon, yakında katliamlarla ilgili raporun yayınlanacağını söyledi. Dünya Bülteni'nde yer alan habere göre; LRA lideri Joseph Kony, savaş suçlusu olarak Uluslararası Lahey

Mahkemesi tarafından aranıyor. LRA 80'li yılların sonunda Kuzey Uganda'daki 'Acholi' kabilesinin haklarını savunmak için kurulan bir örgüt. Bugün ise Afrika'nın merkezinde yaptığı katliamlar, tecavüzler ve çocuk kaçırma eylemleriyle tüm dünyada adı biliniyor. Ben Ki-moon, son zamanlarda LRA'nın eylemlerinde azalma görülse de, Merkez Afrika Cumhuriyeti ile Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nin bazı sınır bölgelerinde eylemlerine devam ettiğini kaydetti. BM raporuna göre LRA, 2012'de 212 saldırı eylemi yaptı ve bu eylemlerde 45 kişi örgüt tarafından öldürüldü. Dörtte biri çocuklardan oluşan 220 kişi de yine bu örgüt tarafından kaçırıldı. (Memleket, 21 Mayıs 2013)

Birleşmiş Milletler, 1947 yılından itibaren İsrail'e karşı yüzlerce karar aldı. 1967-1989 yılları arasında Güvenlik Konseyi'nde alınan 131 karar doğrudan Filistin'e yönelik tehditler, saldırılar ve ihlaller ile ilgili idi. BM İnsan Hakları Konseyi'nin İsrail'i kınayan kararları ise diğer tüm ülkelerin toplamına karşı alınan kararlardan daha fazladır. Ancak bu kararların hiçbiri uygulanmadı, uygulanamadı. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 5 daimi üyesinin ve genellikle ABD'nin veto hakkını kullanarak uygulamadığı, İsrail'in de uygulamadığı kararlar, İsrail'i uluslararası hukuku çiğneyen ve devlet terörü uygulayan bir numaralı devlet olarak tescillemektedir. (3 Aralık 2012)

Venezuela son yıllarda yapılan keşifler sonucunda 2012 yılında dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip ülkesi durumuna gelerek, bu alanda Suudi Arabistan'ı geçmiştir. Böylece petrol rezervleri konusunda Suudi Arabistan yaklaşık 70 yıldır sürdürdüğü liderliğini kaybetmiştir. (BBC, 2 Ağustos 2017; tr.wikipedia.org/wiki/Venezuela) Petrolse petrol, ABD düşmanlığı ise tam bir ABD düşmanlığı, solculuk ise sonuna kadar, ayrıca katliam, insan hakları ihlalleri vs her şey var! Venezuela'nın terörist devlet ilan edilmeme sebebi ne acaba? Çünkü o devlet Hristiyan!

İhsan Sabri Çağlayangil: "Amerika şuna aldırılmaz; Bir ülkede demokratik idare olmuş, faşist idare olmuş, ona hiç bakmaz. Amerika o ülkenin ne ölçüde kendine 'itaat ettiğine' bakar." (Çetin Yetkin, Türkiye'de askeri darbeler ve Amerika, s. 142)

Ukrayna'da AB taraftarı gösterilerde 100 kişi öldürüldü (Şubat 2014) diye dünyayı yerinden oynatan AB, seçilmiş hükümeti darbe ile düşüren ve buna karşı çıkan sivil halktan on binlercesini katleden Mısır ordusuna (Ağustos 2013) değil karşı çıkmak, destek olan Batı ahlakının çifte standardından mı demokrasi, hukuk, ahlak bekleyeceğiz hala?!

Batı'nın çifte standartları. Batı ifade özgürlüğün savunucusu olmakla övünmeyi sever. Ülkeleri bu açıdan değerlendirmekten de geri kalmaz. Buna karşılık Batı dünyası çeşitli şehirlerinde Filistin'e destek çıkan, İsrail'in saldırısını kınayıp durdurulması isteyen ve Gazze halkına destek veren açıklamaları ve gösterileri engellemeye çalışıyor. Bunu yapan kişileri hapisle tehdit ediyor; sınır dışı etmeyi düşünüyor. Sosyal medyada da durum aynı. Facebook, YouTube, Twitter/x.com gibi mecralar Filistin'e destek veren, olayların gerçek yüzünü aktarmaya çalışan hesapları kapatıyor." (Atilla Yayla, Türkiye, 18.10.2023)

Çoğunuz Müslüman diye AB'ye istemiyorlar. Fransız yazar Bernard Henry-Levy, "Çoğunluğu Müslümanlar oluşturuyor diye, Türkiye'nin AB üyeliğini istemeyenler var. Bunlar, Avrupa'nın çok kültürlülüğü fikrine karşı olanlar" dedi. (Habertürk, 19.07.2023) ABD'nin önemli gazetelerinden Wall Street Journal'da (WSJ) yer alan bir yoruma göre, Avrupa'da Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkılmasındaki asıl neden, ülkenin Müslüman nüfusa sahip olması. (Milliyet, 30.03.2010) Eski İngiliz bakan Staw, AB Müslüman Türkiye'yi kaldıramıyor. (uhim.org, 09.11.2010) İngiltere parlamentosunda Muhafazakar Parti'den Müslüman bir milletvekili olan Nusrat Ghani, 2020 yılında Ulaştırma Bakan Yardımcılığı görevinden dini inancı nedeniyle alındığını söyledi. (BBC, 23 Ocak 2022) Daha ne söylesinler. NATO Genel sekreteri Jens Stoltenberg, "Müslümanlar bizim derdimiz değil." Fransa Başkanı Sarkozy: "Türkiye bir Asya Minör ülkesidir, Avrupa'da değildir. Avrupa ile her zaman ilişkisi olacaktır. Ancak tam üye olarak Avrupa'da yeri yoktur. (Kıbrıs Postası, 30 Ekim 2015) Sarkozy yine konuştu. Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, Türkiye'nin "Avrupalı" olmadığı için AB üyesi olmaması gerektiğini savundu. (Hürriyet, 29 Mayıs 2007)

O filmin yönetmeni konuştu. Hz. Muhammed'e hakaretler içeren ve protesto gösterilerine yol açan 'Müslümanların Masumiyeti' adlı filmin yapımcısı Sam Bacile, filmi 'provokatif bir siyasi tutum' için yaptığını itiraf etti. (Milliyet, 12.09.2012) Müslümanları böyle karaladım. Richard Peppiatt, "İslam aleyhtarı yalan haberler yapmak zorunda bırakılmaktan bıktım." diyerek İngiliz Daily Star gazetesinden istifa etti.

Yahudilerden korktu Türklere hakaret etti. Yeni Flaman İttifakı (N-VA) partisinin Başkan Yardımcısı ve Flaman Parlamentosu Başkanı Jan Peter Peumans (59), doğru cevabı bildiği halde "Yahudilere bir şey söyleyecek cesareti olmadığı için" Türklere hakareti tercih etti. Lenaerts: "Türkler cevabını verdiniz ama doğrusu Yahudiler idi. Bunu gerçekten biliyor muydunuz?" Peumans: "Gerçekten biliyordum ama Yahudiler hakkında yeni birşey söyleyecek cesaretim yok. Çok hassas insanlar. Bir zamanlar onların sözde liberalizmi hakkında bir şeyler söyledim ama çok çektim. Bu nedenle.." (Milli gazete, 01 Aralık 2010)

The third jihad adlı (2008) belgesel: "İslamizm kanserdir. Ya onu yenersiniz ya da o sizi yok eder."

İtalya'da karikatür kıskırtması

İtalya'da karikatür tişörtü skandalından sonra ikinci bir skandal. İslam dünyasında rahatsızlık uyandıran karikatürlerin yayımlanmasıyla çıkan krize, şimdi de Katolik Kilisesi'nin yayın organlarından bir dergi bulaştı: Katolik Kilisesi'nin aylık dergisi 'Studi Cattolici', Hz. Muhammed'i cehennem ateşinde yanarken tasvir eden bir karikatür yayımladı. "Studi Cattolici" (Katolik Araştırmaları) adlı aylık derginin son sayısında, Hz. Muhammed'i cehennemde tasvir eden bir karikatüre yer verildi. Derginin, Vatikan'a bağlı Katolik tarikatlarından biri olan Opus Dei'e mensup genel yayın yönetmeni Cesare Cavelleri'nin, "bu tür bir karikatürün yayımlanmasının yararlı olabileceğini" savunması da dikkati çekti. (Milliyet, 16.04.2006)

828

2003 yılında Hz. Muhammed'i aşağılayan karikatürleri yayınlayan Danimarka gazetesi Jyllands-Posten, aynı yıl 'İsa'nın Dirilişi' adlı İsa karikatürlerini "çok saldırgan oldukları" gerekçesiyle yayımlamamıştır! Karikatürist Christoffer Zieler'in gönderdiği Hz İsa'nın dirilişini anlatan karikatür, gazete editörlerince sakıncalı bulunmuş! Zieler'in çizimi, "Okuyucularımız bunun komik olmadığını düşünür. Ayrıca bu karikatürü yayınlarsak "hem inançlı insanları rencide eder hem de gereksiz bir tartışma ortamı oluştururuz. Tansiyonun artmasından" endişe ediyoruz." denilerek reddedilmiş. (Haber 7, 05 Şubat 2006) "1912'de İngiliz kilisesinde Türkleri şeytana benzeten vaazlar verilmekte ve Bulgarların zaferinin cennete giden yol olduğu söylenmekteydi." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 45) Onlarca yıl sonra bile, bir Alman ev hanımı Almanya'da görevli Türk diyanet görevlisine söyle söylemekte idi: 'Ben Türklerin şeytana tapan bir millet olduklarını zannediyordum.' (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.219) İşin başka bir ironik tarafı da, "Peygamberimize hakaret eden Danimarka'da din dersleri zorunlu olmasıdır." (Gerçek Hayat, 19 Ekim 2007, 365. Sayı, s. 20) Detay için, 'Oryantalizm Yanılgısı' ve 'Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazılarımıza bakılabilir!

Çizgi Papa oynatılamaz. Hz. Muhammed karikatürlerinin fikir özgürlüğü olduğunu savunan Almanya'nın Bavyera Eyaleti Başbakanı Stoiber, MTV'nin Papa'yla dalga geçen "Popetown" çizgi filmini yayımlamasına karşı çıktı; "Bu mizah adı altında insanların dini hislerine saldırıdır" dedi. (Hürriyet, 16 Nisan 2006) Danimarka'da Müslümanların açtığı karikatür davasına ret. Danimarka mahkemesi, 7 Müslüman teşkilatının, İslam dünyasını rahatsız eden karikatürler nedeniyle karikatürleri geçen yıl ilk olarak yayımlayan Jyllands-Posten gazetesine karşı açtığı hakaret davasını reddetti. Aarhus Şehir Mahkemesi, Danimarka gazetesinin yayımladığı 12 karikatürün

bazı Müslümanları gücendirdiğini, ancak karikatürleri, "Müslümanları küçük düşürücü" farz edecek neden bulunmadığına hükmetti. (Hürriyet, 26 Ekim 2006) Sony, Kilise'yi kızdırdı. Sony, şiddet içerikli bir video oyununda Manchester Katedrali'ni arka plan olarak kullanınca İngiltere Kilisesi ayağa kalktı. Sony firmasıysa "Resistance: Fall of Man" adlı Playstation oyununun hazırlanışı sırasında gerekli tüm izinlerin alındığını açıklarken, kilise yetkilileri bunu yalanlayarak, firmaya dava açmakla tehdit ettiler. (Hürriyet, 11 Haziran 2007)

Fransa İçişleri Bakanı: Hz. Muhammed karikatürüne itiraz eden yabancı aileler sınır dışı edilebilir. Hz. Muhammed karikatürlerinin 'ifade özgürlüğü kapsamında' olduğunu söyleyen Darmanin, "Yarın, bir ebeveyn öğretmene gidip, bu karikatürleri öğretmesini durdurmasını isterse bu cezai bir suç olacak" dedi. (Euronews, 20/11/2020) İki hafta önce: Fransa'da Eğitim Bakanından kendisinin konu edildiği çizgi romana sansür Fransa'da siyasilerin ve elitlerin 16 Ekim'de öğretmen Samuel Paty'nin ölümünden sonra "ifade özgürlüğünden dem vurduğu" bir dönemde Eğitim Bakanı'nın sansür girişimi tepki topladı. (AA, 4.11.2020) Macron haddini aşıyor! Hz. Muhammed'e hakaret karikatürleri devlet binalarına yansıtıldı Fransa Cumhurbaşkanı Emmenuel Macron, Hz. Muhammed'e hakaret eden karikatürlerden vazgeçmeyeceklerini söylemesinden sonra Fransa'da karikatürler devlet binalarında gösterime sokuldu. (Takvim, 23.10.2020)

Hz Muhammed karikatürlerinin basılmasına izin verilen Almanya'da, altına kaçırın Papa'yı kapak yapan ülkenin en ünlü mizah dergisi Titanic, tepkilerin hedefi oldu. Derginin dağıtımı yasaklanmakla kalmadı, Basın Konseyi de kınadı. Alman Basın Konseyi, Papa 16. Benedikt'i kapak konusu yapan mizah dergisi "Titanic"i kınadı. Basın Konseyi'nden yapılan açıklamada, "Papa'nın altını tutamayan biri olarak resmedilmesi, aşağılayıcı ve gurur incitici" denildi. (sabab, 29.12.2016)

Ayrıca özgür Avrupa'da, mesela, "Yahudilere soykırım yapılmamıştır" veya "Eşcinsellik sapıklıktır" diyen, Avrupa'da gerçekte ne kadar fikir özgürlüğünü, demokrasi, liberalizm olduğunun anında öğrenir! Özgürlük balonu bir anda söner!

İtalyan Katolik kilisesi: Müslümanla evlenmeyin. Katoliklerin başka dinlere mensup kişilerle evlenmesine sıcak bakmayan yaklaşımlarıyla bilinen Roma Katolik Kilisesi, Katolikleri, farklılıklar dolayısıyla doğabilecek sorunlar nedeniyle özellikle Müslümanlarla evlenmekten kaçınmaları yönünde uyardı. Karma evliliğe olumlu bakmayan Katolik kiliseleri Vatikan'dan gelen talimatlar doğrultusunda öteden beri Katoliklerin Müslümanlarla evlenmesini evliliğin geleceği açısından "kaygı verici bir durum" olarak yorumluyorlar. (Hürriyet, 30 Kasım 2005) Bilindiği gibi İslam'da hiç olmazsa müslüman erkeğin Hristiyan bir kadınla evlenmesine izin verilir. Çünkü "laikrahe fiddin" ayeti gereğince Müslüman koca eşini din değiştirmesi için asla zorlayamaz, dinimizce yasaktır!

Norveç'te Hz Peygambere hakaret. Norveç'te ülkenin en büyük gazetelerinden Aftenposten'dan sonra bu sefer de ülkenin diğer önde gelen gazetesi Dagbladet, manşetten verdiği İslam karşıtı karikatür ile kriz yarattı. İstihbarat amaçlı çalışan Norveç polis güvenlik servisi (PST)'nin Facebook'daki fan kulübü sayfasında Hz. Muhammed'e hakaret içeren bir karikatür (Kuran yazılı bir kitabı okuyan domuz resminin içine 'Muhammed' yazılmış şekilde) paylaşıldı. Dagbladet, PST'nin Fan Kulübünde yayınlanan bu karikatürü manşetten vererek Müslümanların peygamberleriyle adeta dalga geçti. (Milli Gazete, 05 Şub 2010)

Hakaretin adı özgürlük! İsveç başbakanı, İslam dünyasını rencide eden karikatürleri basan gazeteyi savundu Abone ol İsveçli ressam Lars Vilks'in çizdiği İslam dünyasını rencide eden karikatürleri protesto etmek amacıyla, İsveç'te yaşayan Müslümanlar protesto gösterilerinde

bulunurlarken, başbakan Fredrik Reinfeldt, konuyla ilgili yaptığı açıklamada, "Basın özgürlüğü bizim temel prensiplerimizden biridir. Gazetelerde neyin basılacağına biz karar veremeyiz" dedi. (İnternet Haber, 01.09.2007) İslam karşıtı film internetten yayınlandı. Hollanda'da yabancı karşıtı Özgürlük Partisi (PVV) lideri Geert Wilders tarafından yapılan İslam karşıtı kısa film, internet üzerinden yayınlandı. Filmde, günümüzde yaşanan terörün kaynağının İslam ve onun kutsal kitabı Kuran-ı Kerim'den kaynaklandığı öne sürülüyor. Filmde, İslam'ın Batı uygarlığını yok etmek istediği de iddia ediliyor. (CNN Türk, 28.03.2008)

İslam düşmanı papaz: Kerala'nın Kuravilangad şehrindeki bir kilisenin papazı olan Joseph Callarangatt, geçtiğimiz günlerde bir pazar ayininde Müslümanları hedef alan açıklamalarda bulundu. Müslümanlardan alışveriş yapmayın! Callarangatt, kilise müdavimlerine hitaben, "Müslümanlardan gıda alınmaması ve Müslüman bir şoförün kullandığı araçlara binilmemesini" isteyerek İslam düşmanlığını körükledi. Papaz Callarangatt, bu çağrısına destek bulabilmek için, "Müslümanların, Hristiyanları uyuşturucuya alıstırdığı" yalanını uydurdu. (İlkHa, 14.09.2021) Belçika adaleti, Türk asıllı aşırı dinci Katolik papaz Samuel Özdemir'i ırkçılık ve yabancı düşmanlığını kışkırtma ithamlarıyla yargılanmasında beraat ettirirken, kara para aklama ve yolsuzluk iddialarıyla yeni adli dosyalar açıyor. Samuel, "Doğacak her Müslüman, Batılılar'a yönelik bir bombadır" sözleriyle tepki çekmişti. (Hürriyet, 8.12.2008) Charleroi Sorgu Hâkimi, harcadığı paraların ve bulundurduğu 500 bin euro'nun kaynağını açıklayamadığı gerekçesiyle papaz hakkında yeni bir adli soruşturma başlattı. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 1942'de doğan Samuel Özdemir, "Mezopotamyalı" olduğunu, "babasının, Hazreti İsa'nın dili olan Süryaniceyi konuştuğunu" ve "Hazreti İsa gibi, hayvanlar arasında, bir ahırda doğduğunu" anlatıyor. Türkiye'de baskı gördüğünü öne süren papaz, Belçika'ya 1975 yılında "siyasi mülteci" olarak gelerek, Tournai Piskoposluğu'nun himayesine girdi. (Milliyet, 09.12.2008)

Hamile Kadın Otobüste Müslüman Karşıtı Saldırıya Uğradı Berlin'de Müslüman bir kadın bindiği otobüste saldırıya uğradı. Diziyle hamile olduğu bildirilen kadının karnına vuran saldırgan, ayrıca kadının başörtüsünü çekerek çıkarmaya çalıştı. (Perspektif, 3 Ağustos 2022) Avustralya'da Müslüman hamile kadına çirkin saldırı Avustralya'nın Sydney kentinde, bebek bekleyen Rana Elasmir isimli Müslüman kadın, kendisi gibi başörtülü arkadaşlarıyla kafede otururken bir erkeğin saldırısına uğradı. (AA, 22.11.2019)

Almanya için Alternatif (AfD) Partisi sadece Almanya'daki Müslümanlara karşı olmakla kalmayıp dünyanın başka bölgelerinde Müslümanların soykırıma maruz kalmasını da destekleyen sorunlu bir anlayışa sahiptir. (AA, 1.9.2024) Pro NRW Hareketi: 'Müslümanlar Almanya'yı terk etsin' (Gündem, 20.3.2010)

Artık islam'ı yok etmenin zamanı geldi. McCain İslam'a savaş ilan etti. John McCain Kasım ayındaki seçimlerde Cumhuriyetçi Parti'nin başkan adayı ve 'ılımlı' olarak tanıtılıyor. McCain'in 'ruhani danışmanım' dediği Parsley ise İslam'a savaş ilan etti. Ohio'daki Evanjelik Kilisesi papazlarından Rod Parsley, İslam'ı 'yanlış bir din' olarak tanımlarken, Hristiyanları da İslam'ı ortadan kaldırmak için savaşa çağırıyor. Parsley'in 2005 yılında yazdığı ve Türkçe'ye 'Artık Sessiz Kalamayız' şeklinde çevrilebilecek olan 'Silent No More' isimli kitabında İslam'a inanılmaz hakaretler ediyor. Parsley, ABD'ye karşı en büyük tehdidin İslam dininden geldiğini belirtirken, kitabındaki 'İslam: Allah aldatmacası' başlıklı bölümünde 'Hristiyan medeniyeti ile İslam arasında bir savaş var' diyor. Parsley, Amerika kıtasını keşfeden Christopher Kolombo'nun da aynı amaçla, İslam'ı yenmek için, 1492'de yola çıktığını ifade ederken, "Kolombo, İslam ordularını Avrupa'nın yeni dünyayla (ABD) güçlenmiş ordularıyla yenmeyi hayal ediyordu. Bu bir rüyaydı ve Amerika'da başladı. Parsley, İslam'a savaş açarken, bu savaşın kaybedilebileceği korkusunu da yaşıyor ve şöyle diyor: "Hristiyanlık ve İslam

arasındaki çatışma kaçınılmaz. Artık zamanı geldi ve bizim başka seçeneğimiz yok. Biz bu savaşı kaybetmiş olabiliriz. Dünyayı tararken, İslam'ın daha fazla acı, kan ve yıkımın sorumlusu olduğunu görüyorum" İslam'ın Hristiyanlık karşıtı bir din olduğunu belirten Parsley, Peygamberimiz Hazreti Muhammed'e de hakaret etmeyi elden bırakmıyor: "Müslümanların Peygamberi Muhammed ayetleri şeytandan aldı, Tanrı'dan değil. Allah şeytani bir ruhtur." Parsley, 11 Eylül saldırılarından sonra 34 bin Amerikalının Müslüman olmasından da şikayetçi. ABD'nin İslam tehlikesine karşı mücadele etmesini isteyen Parsley, "Bizler Hristiyan mıyız? Evet. O zaman ne şekilde olursa olsun bu yanlış dini yok etmeliyiz" diyerek de yeni bir Haçlı Savaşı başlatılmasını istiyor. (Haber Vaktim, 13.03.2008)

'Kur'an'ın yarısını yırtın atın' dedi. Göçmen karşıtı söylemiyle tanınan Hollandalı milletvekili Geert Wilders, İslamiyet, Müslümanlık ve Hz. Muhammed (s.av) hakkında çirkin açıklamalarda bulundu. Göçmen karşıtı söylemiyle tanınan Hollandalı milletvekili, İslamiyet hakkında tepki toplayacak açıklamalar yaptı. Wilders, Müslümanların zararlı söylemler içeren Kur'an-ı Kerim'in bu bölümlerini yırtıp atması gerektiğini söyledi. Bir Hollanda gazetesine demeç veren Wilders, Hazreti Muhammed hayatta olsaydı ve Hollanda'da yaşasaydı onu Hollanda'dan kovacağını da belirtti. "Bir islam tsunamisi ile karşı karşıyayız" diyen Wilders, başörtüsünün yasaklanmasını, Hollanda'ya göçmen kabul edilmemesini ve yeni camiiler yapılmasına izin verilmemesini de savunuyor. "Eğer Müslümanlar Hollanda'da yaşamak istiyorlarsa, Kur'an'ın yarısını yırtıp atmalılar, imamları dinlememeliler, çünkü Kur'an'da korkunç şeyler söylendiğini biliyorum" ifadesini kullandı. (Haber 7, 13/02/2007)

Kiliseden İslam'a hakaret. Amerika'nın Florida eyaletinde bir kilise, Noel kutlamaları sırasında İslam'a hakaret etti. Noel kutlamaları için şehrin caddelerini, üzerinde İslâm is of the Devil (İslam Şeytandandır) yazan ışıklı levhalarla süsledi. (27 Aralık 2009)

831

Olay filmin ardındanki provokasyon çetesi. Hz. Muhammed'e hakaret eden ve Libya'dan Mısır'a, Yemen'den Tunus'a kanlı ayaklanmalara yol açan filmin arkasında şu 4 ilginç isim var. Yapımcı: Sam Bacile: Gerçek adının Nakoula Basseley Nakoula artık kesin. Oyunculara filmin adını "Çöl Savaşçıları" olarak verdi. İnternette yayımladığı casting ilanında adını "Sam Bassiel" diye verdi. Wall Street Journal'a göre 52 yaşında İsrail-Amerikan çifte vatandaşı. Ancak filmin danışmanı Steve Klein, onun bir Kıpti Hıristiyan olduğunu söyledi. Film danışmanı: Steve Klein: "Cesur Hristiyanlar Birliği", "Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi" gibi aşırı sağcı ve İslamofobik bazı hareketlere üye. California eyaletinde bulunan Kaweah kentinin evanjelik kilisesiyle yakın ilişkileri var. Bu filmin üretilmesiyle ilgili olarak yaptığı bir değerlendirmede, "Bu işe, sonunda ne olacağını bilerek girdik" dedi. Fanatik tanıtımcı: Terry Jones: 2010 yılında "Kur'an yakma ayini düzenleyeceğim" diyerek ortalığı ayağa kaldıran Amerikalı rahip. Jones, Müslümanların Masumiyeti filmine destek verdiğini ve filmin tanıtımını da yaptığını açıkça söyledi. Arapçaya çevirdi: Morris Sadek: Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi'nin Mısırlı başkanı. Filmin olay yaratan tanıtımlarının Arapça'ya çevrilmesini sağladı ve YouTube'de yayımlanan tanıtımlarına kişisel Twitter hesabından link verip, reklam yaptı. California'da yaşıyor ve kendisini "insan hakları savunucusu" olarak tanıtıyor. "Sam Bacile" kod adıyla filmin yapımcılığını üstlenen kişinin Nakoula Basseley Nakoula olduğu dün kesinleşti. Üstelik Nakoula'nın daha önce, sahte kimlikle dolandırıcılık yaptığı suçlamasıyla 21 ay hapis ve 790 bin dolar tazminat cezasına çarptırıldığı anlaşıldı. Nakoula dün kendisine ulaşan AP muhabirine "Ben o değilim" dediyse de adını gizli tutan bir güvenlik görevlisi, "Sam Bacile"nin Nakoula olduğu konusundan şüphe duymadıklarını belirtti. Oyuncuları da kandırmış: Filmin oyuncu kadrosu, internete "Çöl Savaşçıları" adlı bir film için verilen ilâna itibar ederek Sam Bacile'li bulan aktör ve aktrislerden oluşuyor. Kısacası oyuncular, İslamofobik bir filmde değil, Antik Mısır'ı konu alan bir yapımda rol aldıklarını sandılar. O kadar ki, filmde bazı

karakterlerin replikleri bile değiştirildi. Örneğin filmin bir yerinde karakterin, karşısındaki kişiye "George" diye hitap ettiği ağız okuma yöntemiyle hemen anlaşılıyor; ancak ses "Muhammed" olarak çıkıyor. Nitekim filmde rol alan ya da kamera arkası işini yürüten yaklaşık 80 kişilik ekip, dün ortaklaşa bir mektup kaleme alarak, "Kandırıldık" mesajı verdi. Mesajda, "Senaryonun sonradan korkunç bir şekilde değiştirildiğini gördüğümüzde şoke olduk. Ortaya çıkan trajediden derin bir üzüntü duyuyoruz" ifadeleri kullanıldı. (Hürriyet, 14 Eylül 14 2012)

Nakoula filmi hapisshanedeyken yazmış. Dünyayı ayağa kaldıran “Müslümanların Masumiyeti” filminin yapımcısı ve yönetmeni olduğuna inanılan Nakoula Basseley Nakoula’nın filmi hapisshanedeyken yazdığı ve Haziran 2011’de serbest bırakıldıktan sonra çekimlere başladığı bildirildi. Nakoula’nın 1990’larda da uyuşturucu imalatı nedeniyle hapse girdiği ortaya çıktı. Nakoula, filmi çekmek için kullandığı parayı Mısır’daki ailesinden aldığını da söyledi. Olay adam daha önce Sam Bacile adıyla yaptığı açıklamalarda kendisini bir “İsraili Yahudi” olarak tanıtarak filme harcadığı 5 milyon doların varlıklı Yahudi arkadaşlarından geldiğini iddia etmişti. (Hürriyet, 14.9.2012) İslam karşıtı "Müslümanların Masumiyeti" filminin yapımcısı Nakoula Basseley Nakoula'yı ‘sahtekarlıktan’ 1 yıl hapis cezasına çarptırdı. Bir bankayı dolandırdığı gerekçesiyle daha önce 21 ay hapis cezası olan 55 yaşındaki Nakoula, 8 ayrı dolandırıcılık davasından yargılanıyordu. Yapımcı Nakoula Basseley Nakoula'nun "Müslümanların Masumiyeti" filmi nedeniyle ise ceza almadığı belirtildi. (T24, 08 Kasım 2012)

Para İsraililerden, destek Mısır’lı Hristiyan kıpti’den, yönetmen ABD’li evangelist ve uyuşturucu imalatçısı!

Stockholm’de polisin izin verdiği eylemde Kuran yakıldı. (BBC, 28 Haziran 2023) İsveç Dışişleri Bakanı Tobias Billström: “Kur’an yakılması ifade özgürlüğüne girer.” (Expressen, 20 Ocak 2023)

832

Batı’nın iki yüzlü politikası: Tevrat’ın İsveç’te yakılma teşebbüsü İsveç makamlarınca yasaklanırken, Yahudi bayrağı ve kipa ile fotoğrafları olan ve Kur’an’ı önce İsveç sonra da Hollanda’da defalarca yakan Rasmus Paludan’ın bu eylemlerini İsveç makamları fikir özgürlüğü olarak değerlendirdi. İfade özgürlüğü kim için? İsveç’te aşırı sağcı Rasmus Paludan ifade özgürlüğü adı altında Kur’an-ı Kerim’i yakarak nefret söyleminin en önemli örneklerinden birini gösterdi. Aynı şekilde Tevrat’ın yakılmasına mücadele etmeyen yetkililerin kararı ise büyük bir ironi. Tüm bunların dışında İsveç’te bu eylemi yapmak suç fakat Paludan ceza almadı. Peki, ifade özgürlüğü kim için? (TRT Haber, 31.1.2023) "Kur'an-ı Kerim'i yakmak ifade özgürlüğü" diyen İsveç Demokratlar Partisi, aşırı ırkçı Rasmus Paludan'ın gerçekleştirdiği Kur'an-ı Kerim yakma eyleminin ardından İsveç'in İstanbul Başkonsolosluğu'nun cama astığı "Kitabı yakan aptalın görüşlerini paylaşmıyoruz" yazısına tepki göstererek "Paludan'a aptal diyemezler" savunmasıyla parlamentoya soru önergesi sunar. (26.01.2023) Rasmus'un ise, 13 yaş ve altındaki erkek çocuklara cinsel tacizde bulunduğu da belgelenir. Sabika kayıtları sebebiyle 2020 yılında Danimarka’da avukatlık mesleğinden 3 yıl süreyle men edilen, ehliyetine de bir yıl süreyle el konulan Rasmus Paludan, yakma fikrinin ise kendisine ait olmadığını öne sürerek İsveçli bir gazetecinin adını verir. Paludan ile görüşüğünü doğrulayan Chang Frick, Paludan'a Kur'an yerine Türk bayrağı yakılmasını önerdiğini, amacının Türkiye Cumhurbaşkanı karşıtı eylem olduğunu söyledi. (NTV, 25.01.2023)

Batı laikmiş, demokratmış, insan haklarını savunurmuş! Avrupa fikir özgürlüğü anlayışına göre siyonizmi eleştirsen anti semitist; lgbt-c'yi eleştirsen nefret suçu; Kur'an'ı yakarsan fikir özgürlüğü!

İsviçre'de okul öncesi çocuklara 'demokrasi' aşılanıyor. İsviçre'nin Lozan şehrindeki bir özel anaokulunda çocuklar resim yapmak yerine kurulan “göstermelik” sandıklara oy pusulası atarak küçük yaşlarda 'demokrasi'yi öğreniyor. (Euronews, 23.01.2021) 22.01.2023 tarihinde aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan, Türkiye'nin İsviçre'nin başkentindeki Stockholm Büyükelçiliği önünde ikinci kez Kur'an-ı Kerim yakar! Ama İsveç'in başkenti Stockholm'deki İsrail Büyükelçiliği önünde Tevrat yakmayı planlayan kişinin eylemi İsveçli yetkililerce engellenir. (Habertürk, 27.01.2023)

Peki bu aşırı sağcı İslam düşmanları kime hizmet eder? “Hollanda’da İsrail doğumlu, aşırı sağcı siyasetçi Gidi Markuszower’in hassas bilgileri “İsrail'e” aktardığı tespit edildi.” (Haber 7, 30.6.2024)

ABD'de Bir kadın, dans ederek Kur'an-ı Kerim yaktı. (8.4.2024) ABD'de bir üniversitede Kur'an-ı Kerim sayfalarını yaktılar. (İlkha, 11.12.2021)

Biz Müslümanlar, İncil ve Tevrat içinde ilahi hakikatler olduğu düşüncesi ile, bırakın yırtmayı-tekmelemeyi, onlara ‘abdest alıp mı dokunmamız’ gerekiyor, onu bile tartışıyoruz! Bizim Hazreti İsa'ya bakışımızı ve saygımız ile onların Hz Muhammed'e bakışını zaten asla kıyaslayamayız!

Türbanlıya Hakaret Özgürlük Sayıldı. İngiliz Yargıç, Bir Hristiyanın Tesettürlü Bir Müslümana Yaptığı Hakaretin İfade Özgürlüğü İçinde Olduğuna Hükmetti. İngiltere’de koyu Hristiyan otel sahibi bir karı-kocayla, sonradan Müslüman olan bir müşteri arasındaki “dine” hakaret davası sonuçlandı. Yargıç, İslam’a hakaret ettiği iddia edilen çiftin, ifade özgürlüğü sınırları içinde kaldığına hükmetti. Erica Tazi adlı İngiliz kadın, ağrı tedavisi görmek için geldiği Liverpool’da 4 hafta boyunca The Bounty House Otel’inde kaldı. Oteldeki son günü olan 20 Mart’ta ise kahvaltıya inerken tesettürlü giyindi. Tazi’nin (60) mahkeme anlattığına göre otelin dindar birer Hristiyan olan İngiliz sahipleri Ben Vogelenzang (53) ile karısı Sharon (54) kendisini ilk defa tesettürlü görünce bağırıp gülmeye başladı. Tazi, Ben Vogelezang’ın daha sonra kendisine “terörist” diye hakaret ettiğini, bununla da yetinmeyip Hz. Muhammed’i de “bir savaş ağası” diye niteleyerek onu “Hitler, Saddam Hüseyin” gibi liderlere benzettiğini öne sürdü. (Haberler, 11 Aralık 2009)

ABD'de İslam'ı şeytan dini olarak gösteren papaz tartışılıyor. Ancak bu durum yeni değil. Batılılar İslam'ın temsilcisi Türker'i ve İslamiyet'i asırlardan beri şeytanla bir tutuyorlar. (Habervaktim, 12 Eylül 2010)

Bir manyak da Hollanda'dan: Irkçı Edwin Wagensveld, Kuran yırttı. İsveç'te aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan’ın Türkiye’nin Stockholm Büyükelçiliği önünde Kuran-ı Kerim’i yakmasına yönelik tepkiler sürerken bu kez benzer eylem Hollanda’dan geldi. Almanya kökenli Batı’nın İslamlaşmasına Karşı Vatansever Avrupalılar hareketi lideri Edwin Wagensveld, Lahey kentinde tek başına yaptığı eylemde Kur'an-ı Kerim yırttı. (Hürriyet, 25.1.2023)

“Medeniyetler çatışması” ve “Tarihin sonu tezi”nin nihai hedefi Müslümanlardır. Batı için “öteki” yine Müslümanlardır. (Hasan Öztürk, Haber 7, 24.1.2023)

Fransa'da 10 yaşındaki 4 çocuk 'terörü savundukları' iddiasıyla 9 saat gözaltında tutuldu. Evlerinin fotoğrafını çektiklerini anlatan baba, "Dinimizle ilgili çok fazla soru sordular, namaz kılıp kılmadığımızı öğrenmek istediler. Macron ve Erdoğan ilişkisi hakkında görüşlerimizi sordular" diye konuştu. Çocukların bir gün önce, okulda Hz Muhammed karikatürleri çizen Charlie Hebdo ve öldürülen Samuel Paty hakkında ders gördükleri öğrenildi. (Euronews, 06/11/2020)

Vekillere islam karşıtı söylem izni: Hollanda mahkemesine göre milletvekili İslam karşıtı söylemde bulunabilir! Hollanda'da bir mahkeme, İslam karşıtı filmiyle gündeme gelen Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders'in, İslam'ı eleştiren söylemlerde bulunabileceğine karar verdi. Hollanda İslam Federasyonunun (NIF), İslam karşıtı filmin yapımcısı Geert Wilders'in, İslam'ı sürekli sert şekilde eleştiren ve basında da sıkça yer alan sözlerinin, toplumda düşmanlığa yol açtığını belirterek, bu ifadelerine son vermesi ve düzeltilmesi istemiyle açtığı davada mahkeme, milletvekilinin, İslam hakkındaki görüşlerini dile getirmesinde sakınca olmadığına karar verdi. (Hürriyet, 07.04.2008)

Wilders'in sponsoru yahudi işadamları. ABD'de İsrail yanlısı ortadoğu forumu Wilders'in yargı masraflarını karşıladı. Hollanda'da ırkçı lider Wilders'in Mossad bağlantılı bakan atama planı da sonuçsuz kaldı. (AA, 17.6.2024)

İsviçre'de minare yapımı yasaklandı. İsviçre'de minare yapımına ilişkin referandum yapıldı. Sonuçlara göre minare yapımına yasak geldi. Buna göre İsviçre'de referandum tarihinden itibaren minare yapımı yasaklandı. Halkın % 57,5'i yasağa destek verirken, % 42,5'i yasaklanmasın dedi. (NTV, 29 Kasım 2009) Bir yıl önce ise 'İsviçre, PKK'yı terörist örgüt ilan etmeyi reddetmişti!' (8.11.2008)

Bir yıl ara ile iki haber: Toplam 30 kişinin peçe taktığı ve nüfusun sadece %5'inin Müslüman olduğu İsviçre'te (8.6 milyon) peçeye yönelik yasaklama referandumu yapıldı. Ve %51.2 oranla yasak kabul edildi. (AA, 9 Mart 2021) Bir yıl sonra: Eşcinsel evliliğin yasal hale geldiği İsviçre'de ilk çift nikahlandı. İsviçre'de geçtiğimiz yıl eylül ayında yapılan referandumda kabul edilmesinin ardından eşcinsel evlilikler 1 Temmuz itibariyle yasal hale geldi. (Euronews, 01/07/2022)

Muhammed isminin yasaklanmasını isteyen "Fransız eski manken ve politikacı Julien Odoul, Avrupa'ya göçme arayışıyla Belarus'tan Polonya'ya geçmeye çalışan kişilerin, Avrupa'ya geçmelerinden önce donarak ölmelerinde sakınca görmedi." (AA, 12.11.2021)

Cuma zaten toplanma demek ama; "Avusturya polisi cuma vaktinde 11 camiyi kontrol etti Avusturya'nın Vorarlberg eyaletinde bulunan 11 camide polis tarafından eş zamanlı gerçekleştirilen araştırmalarda, 'cuma namazı vaktinde toplantı yapılıp yapılmadığı' kontrol edildi." (AA, 11.03.2017)

Fransa cumhurbaşkanlığı adayı yahudi "İslam karşıtı yazar Eric Zemmour, Fransa cumhurbaşkanlığı için adaylığını açıkladı. "Müslümanlara, İslam ve Fransa arasında bir tercih hakkı vermemiz gerekiyor. Çünkü bunu açıktan söylemeseler de tüm Müslümanların cihatçıları "iyi Müslümanlar" olarak görüyor." dedi. (Euronews, 30/11/2021)

Müslüman bir adam, İngiltere'de Londra Metrosu'nda sessizce Kuran okuduğu için başka bir yolcunun ırkçı ve İslamofobik saldırısına uğradı. İşe giderken yolda sessizce Kuran okuyan Müslüman adamdan rahatsız olan yolcu, 'Burası Hristiyan bir ülke, sen bizim inançlarımıza göre davranmak zorundasın' şeklinde cümleler sarf etti. (Yeni Şafak, 2/12/2021) İngiltere'de bir kişi otobüs şoförüne tükürüp Müslümanlara hakaret etti İngiltere'de bir kişinin otobüs şoförüne tükürüp Müslüman karşıtı hakaretler ettiği anlara ilişkin görüntüler sosyal medyada dolaşıma girdi. (AA, 9.8.2024)

ABD kilisesinden İslam karşıtı levha. Amerika'da bir kilisenin girişine İslam karşıtı levhanın konulması Müslümanların tepkisine yol açtı. America in Arabic isimli haber ajansının yayınladığı rapora göre, kilisenin girişine "İslam is of the Devil / İslam Şeytandır" yazılı bir levha konuldu. (Yeni Şafak, 13/07/2009) "Hz. Muhammed'i bul ve öldür"! İngiltere'de, kullanıcıların Müslümanları öldürerek puan topladıkları bir bilgisayar oyununun çeşitli internet sitelerinden bedava indirilmesine izin verilmesi ülkedeki Müslüman derneklerinin büyük tepkisini çekti. İngiltere Müslümanlar Konseyi yetkilileri, tüm dünyada Müslümanlara antipatinin arttığı bir dönemde "Müslüman Kıyımı" isimli bu oyuna herkesin ulaşmasına engel olunmamasının büyük sorumsuzluk olduğunu söyledi. Yetkililer, gençleri ve çocukları Müslümanları öldürmeye teşvik eden oyunun "kabul edilemez" olduğunu vurguladı. Oyunda kullanıcılar, paraşütle Ortadoğu'ya indirilen "Amerikan Kahramanı"nı yönetiyor. (Habertürk, 14.09.2008)

835

"Hollanda'nın sağcı Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders, Kuran'ın satış ve dağıtımının yasaklanması çağrısında bulundu. Ayrıca kitabın camide ve evde kullanılmasını da yasaklayacaktı. Bay Wilders, Kuran'ın (Kur'an) şiddeti teşvik eden ve Adolf Hitler'in Mein Kampf'ına benzeyen faşist bir kitap olduğunu söylüyor." (radionetherlands.nl, 08-08-2007) "İslama 'faşist' diyen Wilders beraat etti. Hollandalı aşırı sağcı siyasetçi Geert Wilders, halkı Müslümanlara karşı kin ve nefrete tahrik etme suçlamasıyla açılan davada suçsuz bulundu. (BBC, 23 Haziran 2011) İki yıl sonra, kin kismaya devam: Wilders: "İslam'ın tehlikeli, totaliter ve faşist bir ideoloji olduğunun kabul edilmesi gerekir." (BBC, 14 Tem 2013)

Yunan Metropolit, İslam'a kin kustu Yunanistan Pire Metropoliti Serafim, İslam dini, Hz. Muhammed (sav), Kur'an-ı Kerim ve Müslümanlar hakkında akıllara ziyan iftira ve hakaretlerde bulundu. İslam dinini 'sözde din' olarak niteleyen fanatik Metropolit Serafim, 'İslam'a inananların en belirgin özelliği, 'sözde peygamber'in 'sözde getirilerini (Kur'anı)' kabul etmeyenleri kesmek ve öldürmektir' iddiasında bulundu. (uhim.org, 9.1.2011)

Salman Rüşdi'ye İngiliz şövalyelik ödülü. İslam'a hakaretleriyle şöhret kazanan Hindistan asıllı yazar Salman Rüşdi'ye İngiltere'de şövalyelik unvanı takdim edildi. Şövalyelik nişanı, Buckingham Sarayı'nda Kraliçe Elizabeth tarafından verildi. (Yeni Şafak, 25/06/2008)

Salman Rüşdi'ye Fransız edebiyat nişanı. Hint asıllı İngiliz yazar Salman Rüşdi'ye Fransa'nın en büyük edebiyat nişanı verildi. Fransa eski Kültür Bakanı Jack Lang, Londra'ya giderek Fransız Büyükelçiliği'nde düzenlenen bir törenle Rüşdi'ye nişanını taktı. (Hürriyet, 23.1.1999) Salman

Ruşdi'ye ağır darbe. Salman Rüşdi, 'Şeytan Ayetleri' kitabıyla İslam dünyasının tepkisini çekmiş ama o sayede dünyaca ünlü bir yazar haline gelmişti. Yaptığı çalışmalarla kendisini yalanlayan Rüşdi'ye bir darbe de sevgilisi ABD'li aktris Pia Glenn'den geldi. 62 yaşındaki yazar sevgilisi için, "O yazdığı kitapları, kadın avcılığı için kullanır. Cahillik kralı Rüşdi, işe yaramaz ve ödleğin tekidir. Arkadaşlarıma bile birliktelik teklif eden ama ortaya çıkınca inkar eden olgunlaşmamış Rüşdi'den ayrıldığım için mutluyum" dedi. Ayrılıktan sonra ilk kez geçtiğimiz hafta konuşan Glenn, "Kitaplarında yazdıkları birçok konunun aslında yalanlara dayandığını da kendisine itiraf ettiğini" belirtti. (Takvim, 19 Ekim 2009)

Esmer Pinokyo yalan söylemiş. 1992 yılında, İslam'ın katı kurallarından kaçtığı söyleyerek Hollanda vatandaşlığı alan, Esmer Pinokyo lakaplı Somalili Ayaan Hirsi Ali, iltica hakkı için yalan uydurduğunu itiraf etti. Somali'de istemediği bir evliliğe zorlandığı için Hollanda'ya sığındığını iddia ederek Hollanda vatandaşı olan ve kendisini 'ex-Muslim' (Eski Müslüman) diye tanımlayan Liberal Parti VVD milletvekili Ayaan Hirsi Ali'nin geçmişi hakkında yalan söylediği ortaya çıktı. Önceki gün Hollanda da yayınlanan Zembla adlı televizyon konuk olan Ali, 1992 de Hollanda otoritesine geçmişi hakkında yanlış bilgi verdiğini ve VVD Partisi'nin bu yalanlardan haberdar olduğunu itiraf etti. Ali, 1992de açlık ve iç savaştan dolayı ülkesinden kaçtığının gerçek olmadığını ve o zamanlar mülteci olarak güvenli bir şekilde Kenya'da hayatını sürdürmekte olduğunu söyledi. Gerçek ismi Ayaan Hirsi Magan olan Somali asıllı kadının ağabeyi, halası ve eski eşi, Ali'nin yalanlarının bununla da sınırlı olmadığını söylediler. Aile fertleri, Ayaan Hirsi Ali'nin aile içi şiddete maruz kalmadığı ve hatta zorla evlendirilmediğini söylediler. (Yeni Şafak, 15 Mayıs 2006) Hollanda'da Somali asıllı milletvekili Ayaan Hirsi Ali etrafında dönen tartışmalarla başlayan kriz, hükümetin istifasıyla sonuçlandı. (DW, 17 Mayıs 2006) Yalancı Ayaan Hirsi Ali vekillikten kovuldu. (17 Mayıs 2006) 2015'te İslam karşıtı bir kitap yazan Ayaan Hirsi Ali, 'İslam'dan ateizme sonra Hristiyanlığa geçti.' (13.11.2023) İşin aslını 'Karşılaştırmalı dinler ızmanı' Dr. Sophia Rose Arjana şöyle açıklıyor: İslamofobi ve nefretin ticaret metası haline getirilmesi Medya, aşırı sağcı politikacılar ve sahte aydınların kışkırtmalarıyla Batı'da hızla tırmanan ve "bağnazlığın en makbul formlarından biri" haline gelen İslamofobi, aslında büyük bir sektör. Aralarında Robert Spencer, Ayaan Hirsi Ali, Pamela Geller ve Tevfik Hamid'in de bulunduğu çok sayıda kişi, sırf Müslümanların şeytanlaştırılmasına odaklı bir kariyere sahiptir. Bunlar, sözde "uzmanlıkları" İslam'ı ve Müslümanları aşağılamak olan insanlardır. Bir örnek vermek gerekirse, Ayaan Hirsi Ali, hayatını İslam'ı ve Müslümanları kötü göstermekten kazanıyor. Kitapları, "göçebe", "gavur", "kafese konmuş bakire", "kafir" gibi kelimeleri ve terkipleri başlıklarında içermesiyle İslam'ın, yorum ve uygulamada hiçbir farklılığı ve çeşitliliği olmayan medeniyetsiz, egzotik ve vahşi bir inanç olduğunu düşündürüyor. Bir uzmanlığı olmamasına rağmen sık sık haber programlarına İslam "uzmanı" olarak katılıyor. (AA, 30.05.2016)

Batı emperyalizmine direnmek, insanlığın onur mücadelesidir! Batı'nın müdahale tarzı budur. İçeriden örgütlenmelerle siyasi dizayn yapar. Başarılı olmazsa, demokrasi ve özgürlük söylemleriyle kitlelerin gücünü kullanır. Başarılı olmazsa ekonomik saldırılarla ülkeyi çökertir. Bu da başarılı olmazsa suikastlar gelir, iç çatışmalar gelir ve sonrasında açıktan müdahaleler gelir. Ancak eğer o ülkede keskin bir direnç oluşursa, kitleler bu dirence destek verirse yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Küresel düzenleri için tehdit gördükleri her ülkeyi, her siyasi anlayışı, her kültür ve medeniyeti, her lideri "cezalandırırlar!" Finans sistemlerinin kirliliklerine "hayır" diyen her lideri ortadan kaldırmaya çalışırlar. Afganistan'ı işgal ederken Taliban ve El Kaide'yi gerekçe gösterdiler. Yalandı! Irak'ı işgal ederken Saddam'ı hedef gösterdiler, yalandı! Libya'yı parçalarken Kaddafi'yi bahane ettiler, yalandı! Suriye'nin bir bölümünü işgal ederken DEAŞ'ı bahane ettiler, yalandı! Biz onların yalanlarına göre algıladık bütün bunları. Öyleyse Avrupa'nın yüzyıllardır sürdürdüğü, ABD'nin yirminci yüzyıl boyunca devam ettirip 21.

yüzyıla taşımaya çalıştığı bu vahşi sömürge saldırılarına karşı amansız bir direnç geliştirmek zorundayız. Bunun için önce zihinlerimizi özgürleştirmek zorundayız. Batı'nın sömürge gücü elinden alınmalıdır. (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 25 Ocak 2019)

Terörizm

Zeytin Dalı Harekatı'nda iki Avrupalı terörist deşifre oldu. TSK, Afrin'de terör örgütü PYD/PKK'ya yönelik Zeytin Dalı Harekatı'nda iki Avrupalı örgüt mensubunu etkisiz hale getirdi. (AA, 18.02.2018)

Avrupalı Teröristler! PKK, "Lejyon Taburu" Kurdu. PKK'ya her türlü desteği veren Avrupa, şimdi de militan göndermeye başladı. PKK içerisinde Avrupa Birliği vatandaşlarından oluşan "Lejyon taburu" kuruldu, karargâhları Ayn el Arab'ta. Avrupalı teröristler Suriye'ye aktivist ve insan hakları savunuculuğu kimliğiyle geliyor. Hiçbir batılı ülke PYD'ye katılan teröristler hakkında hukuki işlem başlatmıyor. PYD saflarında savaşan batı ülkelerinden ithal teröristler onlarca toplu katliam ve infazlara imza atarken batılı ülkeler bu durumu görmezden geliyor. İthal savaşçıların bu yönde yayınlanan onlarca video görseline rağmen dünya bu duruma sessiz kalıyor. PKK'nın Suriye yapılanmasına destek amacıyla PYD'ye katılan teröristler arasında yaralama, tecavüz gibi suçlara karışanların oranının yüksek olduğu bildiriliyor. Misyoner örgütlerinin de PYD'ye destek amaçlı militan sevkیاتında önemli katkısı bulunuyor. (Yeni Şafak, 29/07/2017)

Luis Posada Carilles. Bombacılar, adını verdikten sonra tutuklansa da, hapisten kaçmayı başardı. Adı Küba'yı işgal girişimi Domuzlar Körfezi çıkarmasından uçak düşürmeye, komünist Venezuelalılara işkenceden otel bombalamalarına, Şili Dışişleri Bakanı'na suikasttan Fidel Castro'yu bombalı suikastla öldürmeye teşebbüse dek pek çok suça karıştı. Hatta yıllar sonra New York Times'a verdiği röportajda, bunların bazılarını kabul edecekti. Washington için kötü ve iyi teröristler mevcuttur. Carilles 'iyi' bir teröristtir çünkü suçlarının çoğunu, CIA aracılığıyla, Amerikan hükümetinin kirli işlerinin ve gizli eylemlerinin bir parçası olarak işlemiştir. (Hilal kaplan, Sabah, 24.07.2017)

BM, NATO, BATI

Liberya'da 'gıda karşılığı seks' sürüyor. Çocuklara yardım örgütü Save the Children, Batı Afrika ülkelerinden Liberya'daki bazı yardım görevlilerinin kız çocuklarına cinsel tacizde bulunduğunu açıkladı. Buna göre bölgede faaliyet gösteren yerel ve uluslararası yardım kuruluşlarından görevliler, gıda karşılığında çocukları cinsel olarak sömürüyor. Hazırlanan rapora göre polis, öğretmen, yardım görevlisi ya da barış gücü askerleriyle cinsel ilişkiye giren kız çocuklarının yaşı 8'e kadar düşmüş durumda. Karşılığında ise genelde yiyecek alıyorlar. Ancak arabayla bir tur atmak ya da bir film izlemek gibi 'ödüllere' de rastlandığı oluyor. (Hürriyet, 8 Mayıs 2006)

BM Barış Gücü askerleri Haiti'de 'yüzlerce kızı hamile bıraktı'. Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerlerinin Haiti'de görev yaptıkları dönemde yüzlerce genç kızı ve çocuğu hamile bırakıp yoksulluk içinde tek başlarına çocuk büyütme zorunda bıraktığı belirtildi. (BBC, 18 Aralık 2019) Bosna ve Ruanda'da katliamlara seyirci kalarak tepki çeken Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerleri bu kez yeni bir skandalla gündemde. Kongo'da BM Barış Gücü askerleri 2005'te milislerden topladığı binlerce silahla gündeme gelmişti. Gelen son haberlere göre ise BM askerleri milislerle silah ticareti yapıyor. (29.04.2008) BM gücünden Sudanlı çocuklara tecavüz skandalı. Sudan'ın güneyinde görev yapan BM Barış Gücü görevlilerinin çocuklara tecavüz ettiği haberleri üzerine BM soruşturma başlatılacağını açıkladı. İngiltere'de yayımlanan Daily

Telegraph gazetesinin haberine göre, Juba bölgesinde görevli askeri ve sivil BM personelinin, korunmasız küçük erkek ve kız çocukları seks yapmaya zorladıkları iddia ediliyor. (Hürriyet, 04 Ocak 2007) Eski BM çalışanına 13 kadına cinsel tacizden 15 yıl hapis. (Diken, 31/10/2022) BM'den Burundi askeri güçlerine tecavüz suçlaması. (Euronews, 15/01/2016) BM'de tecavüz skandalı Fransız Ağır Ceza Mahkemesi, eskiden BM'de çalışan bir Fransız tamirciyi, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Kongo'da 20 genç kıza tecavüz etmekten suçlu buldu. (T24, 12 Eylül 2008) Devamı: en.wikipedia.org/wiki/Sexual_abuse_by_UN_peacekeepers

Terör örgütü PKK/YPG, çeşitli uluslararası sözleşme ve düzenlemeleri ihlal ederek kaçırdığı çocukları saflarına katmaya devam ederken, birçok çocuk kaçma ya da intihar girişimi sırasında veya çatışma bölgelerinde yaşamını yitiriyor. (AA, 29.9.2023) “Birleşmiş Milletler (BM) müfredatına göre çocuklardan savaşçı yapmak insanlık suçudur. PKK/YPG her hafta şu çocuklardan bir kaçını kendi haber sitelerinde savaşıırken öldürüldüklerini yazıyorlar. Peki BM ve AB ülkeleri bu çocukları görmüyor mu, en az benim kadar görüyorlar.” (Aytekin Yılmaz, 2 Haziran 2022)

Çocuk istismarıyla mücadele kuruluşunun başkanı 2 yaşındaki bebeğe tecavüz girişimi suçlamasıyla gözaltında. ABD'de savaş koşullarının hüküm sürdüğü ülkelerde çocuklara yönelik cinsel suçları önleme faaliyetleri yürüten uluslararası yardım kuruluşunun başkanı Joel Davis gözaltına alındı. Davis, 2 yaşındaki bir çocukla cinsel ilişkiye girmeye çalışmak ve cep telefonunda çocuk pornografisi bulundurmakla suçlanıyor. (BBC, 28 Haziran 2018)

Brüksel UNICEF binasının bodrum katı bir 'çocuk pornografisi' merkezi. 8 ile 14 yaş arası çocukların çıplak fotoğrafları çekilip çoğaltılıyor ve video ve fotoğraflar ABD'ye pazarlanıyor. Tutuklananlar arasında UNICEF Belçika komite başkanı Josef Varbeek de var. (Nokta Dergisi, 2.8.1987, Sayı: 30)

838

Kerry: Mısır ordusu demokrasiyi geri getirdi. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Mısır'da ordunun demokrasiyi geri getirdiğini, askerlerin Mursi yanlılarına ateş açmasının demokrasini yeniden kurulmasıyla ilgisi olmadığını söyledi. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Mısır Ordusu'nun seçilmiş cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'yi devirerek 'demokrasiyi geri getirdiğini' söyledi. Kerry, darbenin 'milyonlarca ve milyonlarca kişinin' isteğiyle yapıldığını belirtti. Washington Mısır'da yaşananları 'darbe' diye tanımlamayı reddetti. ABD yasaları uyarınca, bu tanımlama yapıldığı takdirde Washington'ın Mısır'a verdiği yıllık 1,5 milyar dolayındaki yardımın kesilmesi gerekiyor. Rabia'Tül Adeviyye Camii yakınında bulunan meydana ana eylem alanında ve Kahire Üniversitesi'nin ana kampüsünün yanındaki Nahda meydanında geçen Cumartesi günü 70'den fazla kişi ölmüştü. (BBC, 2 Ağustos 2013) Mısır'daki katliamın bilançosu: 3 bin 533 ölü. (AA, 17 Ağu 2013)

AB'nin demokrasi ve idam ikiye bölünmüşlüğü. Türk kamuoyunun idam cezasının getirilmesi talebi karşısında, Türkiye'ye tepki gösteren Avrupa Birliği, Mısır'da Müslümanların idam edilmesine ses çıkarmadı. Üstelik AB ülkelerinin üst düzey isimleri, Mısır'da Müslümanları katleden darbeci Sisi'nin ayağına giderek zirveye katıldı. Her fırsatta aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülkeye "demokrasi dersi" vermeye çalışan AB'nin, hem büyük tepki toplayan idamlara karşı sessiz kalması, hem de kendi çıkarları için Mısır gibi ülkelerin ciddi demokrasi ihlallerine göz yumması, birliğin demokrasi konusundaki çifte standardını bir kez daha göstermiş oldu. (Yeni Akit, 26 Şubat 2019)

'Beyin ölümü gerçekleşti' denilen NATO yeniden hayat mı buldu? 2004 yılından beri NATO askerleri sadece doğal afetler sonrası müdahaleler ve Afganistan'dan tahliyenin koordinasyonu için kullanılmıştı Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un 2019 yılında NATO'nun "beyin

ölümünün" gerçekleştiğini açıklaması o dönem büyük tartışmalara neden olmuştu. Fakat Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesi İttifak içerisinde tekrar birlik sağlanmasına yol açtı ve 'NATO yeniden hayat mı buldu?' soruları arttı. (Euronews, 05/03/2022)

Müslümana ölü, Hristiyan'a kalkan! The Independent ortaya çıkardı: Irak'ın zengin petrol yatakları ABD ve İngiliz şirketlerince yağmalanıyor. Irak savaşının ilk günlerinde parlamentoda konuşan İngiltere Başbakanı Tony Blair, amaçlarının Irak petrollerini ele geçirmek olduğu yolundaki suçlamaları reddetmiş, "amaçlarını Irak'ın özgür ve demokratik bir ülke olmasını sağlamak" olarak özetlemişti. ABD Başkanı George Bush da "Amacımız Irak'ın petrolünü sahip olmak değil" demişti. Ancak İngiliz The Independent gazetesinin ele geçirdiği, Irak Hidrokarbon (petrol) Yasası Taslağı bu sözlerin pek de samimi olmadığını kanıtladı. Gazete, dünyanın 3'üncü en büyük rezervlerine sahip Irak'ın petrol kaynaklarının ABD ve İngiltere merkezli şirketlerin kontrolüne bırakılacağını ortaya çıkardı. Yasanın BP, Chevron, Shell ve Exxon gibi petrol devlerine 30 yıllık sözleşmeyle Irak'a girme şansı vereceğini, bunun da Irak petrollerinin 1972 yılında millileştirilmesinden sonra yabancılara ilk kez bu imkanın sağlanması anlamına geldiğini vurgulayan Independent, "Bu durum Irak'a yapılan müdahalenin tek amacının ülkenin petrol kaynaklarını ele geçirmek olduğunu savunanların elini de güçlendirecek" diye yazdı. (Vatan, 08.01.2007)

Batı için önemli olan menfaattır. Onlar sadece para ve kuvvetten anlar. Zayıf ve haklı isen, Batı için hiç bir önemin yoktur. 'Irak petrolünün kara batakları katrana buladığı' görüntüleri, Irakta öldürülen masum insanlar yerine dünya kamuoyuna gösterilirken, kara batakların körfez yerine Fransa'daki bir kazada petrole bulanana kuşlar olduğu ortaya çıkar. 11 Eylülün canileri oldukları ileri sürülen Burkari kardeşlerin biri bir yıl önce ölmüş, diğerinin ise FBI ajanı olduğu ortaya çıkar. AB yetkilisi Tom Spencer: "AB konusunda Ankara otuz yıldır oyalıyoruz." derken, Kuzey iraktaki insani yardım kuruluşlarına çalışanların casus olduğu ortaya çıkar. ABD'nin Sudan'da "Silah üretiyor" diye vurduğu ilaç fabrikasının kuzey afrikanın ilaç ihtiyacının % 50'sini karşıladığı ve bunun ABD'li ilaç firmalarının hiç işine gelmediği ortaya çıkar. ABD'nin jet uçakları kuzey irakta iki Türk helikopterini düşürür. (1994) Marmara'da ise Saratoga gemimizi ABD savaş gemileri vurur, tabii ki yanlışlıkla! AIHM başörtüsü ve refah partisi hakkında olumsuz karar verirken Sih'lerin türbanı ve Budistlerin sarı elbiseleri için olumlu kararlar verir! Rusya ile savaşırken Afganlılar mücahit, ABD ile savaşırken terörist ilan edilir. Saddam Halepçe'de katliam yaparken Irak devlet başkanıdır. Kuveyt petrolüne göz dikince diktatör ilan edilir. ABD'nin Somali operasyonun altında da "Petrol aşkı" çıkar. (Hürriyet, 5.1.93)

Avrupa değerlerinin kaynağı ve geleceği. "Sergilenen görüntüler Avrupa'yı, şimdiye kadar Türkiye'ye veya başka ülkelere demokrasi ve ifade özgürlüğü, toplantı ve gösteri özgürlüğü temelinde yönelttiği bütün eleştirileri fazlasıyla hak eden ama aynı zamanda tutarsız ve samimiyetsiz bir konuma düşürüyor. Avrupa'nın tarihindeki sömürgecilik dünyanın bütün maddi değerlerine zorla el koymayı da bir karakter haline getirmiştir. Avrupa sömürgeciliğinin tarihi aynı zamanda Avrupa dışı ülkelerde uygulamış olduğu katliamların, insanlık-dışı uygulamaların, soykırımların da tarihi olmuştur. Avrupa değerlerinin oluşumunda bu tarihin de belirleyici olduğu çok açıktır. Avrupa bütün dünyanın tarihini yok sayıp kendi tarihini dünya tarihi olarak sunmayı başarmıştır. Avrupa-merkezci bir bakış açısını bütün dünyaya benimsetip kendi felsefe tarihini bütün dünyanın felsefe tarihi olarak sunmuş, böylece Avrupa-dışı insanlara kendileri hakkında bir "hiçlik" duygusunu yine zorla yaşatmıştır. Sanki tarih boyunca başka hiçbir yerde felsefe, düşünce, bilgelik, hikmet adına hiçbir şey yaşanmamış gibi. Avrupa kendi ortaçağında bir mezhebin bir mezhebe tahammül edemeyip soykırıma tabi tuttuğu, cadı avlarının, engizisyonların, kitlesel sürgünlerin yaşatıldığı karanlığı yaşarken İslam dünyası 72

milleti bir arada barış ve huzur içinde bir arada bir ahenk içinde yaşatan altın formülü bulmuş, uyguluyordu." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 18 Mart 2017)

Batı için demokrasi, insan hakları, insan hayatı sadece lafta önemlidir. Batı parayı, menfaati, petrolü önceler: Prof. Dr. Hasan Köni, Tunus, Mısır, Cezayir ve Libya gibi ülkelerdeki isyan dalgalarını analiz ederken, çok çarpıcı bir örnekten yola çıktı. Köni, "Biz, Bolivya gerçeğini inceliyorduk. Bolivya'da Amerikan Kalkınma Ajansı, sivil toplum örgütlerine milyarlarca dolarlık bir yardımda bulunmuş. Bu yardım neticesinde hükümete müthiş bir baskı grubu kurulmuş. Bu gerçekten yola çıktıktan sonra gördük ki, aynı sistem dünyada 26 ülkede birden uygulanmış. Mesela, Mısır'da 2007 yılından beri Amerikan Kalkınma Ajansı tarafından sivil toplum örgütlerine aktarılan para miktarı yaklaşık 180 milyar dolar" diye konuştu. Sivil toplum hareketlerinin planlı ve programlı şekilde organize edildiğini, bunun bir satranç oyunu olduğunu kaydeden Köni, "Batının ne yapacağını tahmin etmemiz çok zor. 5-6 oyun sonrasını planlıyorlar ve oynuyorlar. Biz ise sadece sosyal olayları seyretmekle yetiniyoruz. Bana göre batı Kaddafi'ye Bingazi'de soykırım yapma imkanı tanıyacak daha sonra canına okuyacak" değerlendirmesini yaptı. Bu panelin ardından iki gün bile geçmeden göstermelik BM kararları alınarak 5'li koalisyon Amerika, İngiltere, Fransa tarafından Libya'ya askeri hareket başlatıldı. (Nedim Odabaş, Milli Gazete, 22.03.2011)

"Avrupalı nankördür." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 152)

Fransa

72 sömürge, bitmeyen yangın: Fransa Fransa, geçtiğimiz asırlarda farklı kıtalarda 72 ülkeyi ya kolonisi haline getirdi ya da himaye adı altında kendisine bağladı. Ancak bu bölgelerden Fransa'ya göç etmek zorunda kalanlarla yıldızı bir türlü barışmadı. Fransa, 1524'te başlattığı sömürgecilik faaliyetleriyle Afrika'nın batısında ve kuzeyinde 20'den fazla ülkede hakimiyet kurdu. Afrika'nın yüzde 35'i, 300 yıl boyunca Fransa'nın kontrolünde kaldı. (TRT Haber, 04.07.2023) Afrika'nın doğal ve insani zenginliği, Fransa ekonomisi için vazgeçilmez bir kaynak olarak durmaktadır. Bu nedenledir ki Paris hükümeti Libya, Mali, Çad Gölü Havzası ve Fildişi Sahili örneklerindeki gibi olası bir iç çatışma, darbe ya da siyasi kriz durumunda ilk müdahil olan ülkelerden biridir. Bu refleksini günümüzde de sürdüren Fransa, tarihi arka planı da kullanarak sömürge dönemi hakimiyet bölgelerini bırakmamakta her yolu deniyor. (Kriter, 30 Eylül 2020) Esad Türkiye'ye göz kırptı, Macron harekete geçti. Suriye lideri Beşar Esad Türkiye ile diyalog kurmaya hazır olduklarını bildirdi. Aynı gün Paris Temyiz Mahkemesi, Esad hakkında 2013 yılında Guta'da gerçekleştirilen kimyasal saldırılar sebebiyle verilen uluslararası tutuklama emrini onadı. (Türkiye, 28 Haziran 2024) Hırsız Fransa, eski sömürgesi olan 14 Afrika ülkesinden koloni vergisi adıyla hala yılda yaklaşık 500 milyar dolar para haraç topladığını biliyor muydunuz? (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 92)

Macron, Jeune Afrique gazetesine verdiği demeçte, Afrikalıların sömürge dönemi nedeniyle kendilerine olan kızgınlığından Türkiye ve Rusya'yı sorumlu tuttu. (Haber 7, 20.11.2020) Avrupa kamuoyu: 'Tuhaf şey! Biz kendilerine adalet ve iyi bir yönetim sunduk; buna rağmen yine de isyan ediyorlar.' şeklinde şaşkınlık gösteriyorlar. (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 269, 274)

Batı dünyasının şifresi: "Kazanmanın ahlakı olmaz!" (Yavuz Bahadıroğlu, Akit, 6.6.2015)

Kim kimin elini niye öpüyor? Berlusconi'nin, Kaddafi'nin elini öpmesi kimi tepkilere yol açtı. Peki Berlusconi Kaddafi'nin elini niye öptü? Berlusconi'nin, liderinin elini öptüğü Libya, İtalya'ya günde ortalama 550 bin varil petrol ihraç ediyor. Libya aynı zamanda doğalgaz

üretimiyle önem kazanmakta olan bir ülke. Silvio Berlusconi 2008'de de Libya'ya 5 yıl içinde 20 milyar dolarlık yatırım vaadinde bulunmuştu. (NTV, 30.03.2010)

Ahlaksız Sarkozy. Seçim dönemi öncesi oy avcılığına soyunarak Ermeniler lehine yasa çıkarmaya çalışan Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin, 2007 seçimleri öncesi Libya'nın devlet lideri Kaddafi'den 50 milyon euro yardım aldığı konuşuluyor. Seçimden sonra ise Kaddafi'yi sarayında ağırlayan Sarkozy'nin Libya'ya ilk saldırıya emri veren lider olması 'ahlaksızlık' olarak yorumlanıyor. (Yeni Akit, 14 Mart 2012) Daha düne kadar petrol çıkarları için Kaddafi'nin elini öpen Batılı liderler, çıkarları tehlikeye girince, Kaddafi kontrolündeki askeri hedefleri bombalamaya başladılar. Batı, bir kez daha emperyalist yüzünü gösterdi. (Yeni Akit, 20 Mart 2011)

Fransa neden bu kadar hızlı davrandı? İtalya ve İngiltere neden hemen "Tamam" dedi? Elbette atalarının yaptığını yapıyorlar. Yani iştahlarını yeni yatırım ve tüketim alanlarına çeviriyorlar. Her zamanki gibi sömürgecilerin acılı kıtasına. Afrika'ya. Petrol coğrafyasına. Son bir kez daha denediler. Diktatörleri ülkelere onur konuğu olarak çağırdılar. Ağırladılar. Milyarlarca dolarlık alım ve yatırım beklediler. Olmadı. Biraz silah satabildiler o kadar. Tarih boyunca bilinen kuraldır. Sömürgeci ülkeler savunma amaçlı silah geliştirmezler. Şimdiki gelişmiş ülkeler de öyle. O silahlar dilediği bir dönemde, bilinen coğrafyaları yeniden şekillendirmek için kullanılır. Yani "Arkadaş ben bu oyundan yeterince kazanamıyorum. Kağıtları yeniden dağıtacağım" diyebilmek için. Yeni düzende gidip oraya bayrak dikmeye ya da işgale gerek yoktur. Önce demokrasi götürülür. Sonra ülkenin yönetimi değiştirilir. Kendine bağlı yeni bir yönetim oluşturulur. Doğal olarak da yeni yönetim bütün ihaleleri ve kullanım haklarını sana verir. Mesela Irak. Orada Türk müteahhitleri patrondu. Savaştan sonra ihaleler yeniden yapıldı. Irak'a "demokrasiyi götüren" silahlı ülkelerin firmaları ihaleleri aldı. Türkler bu defa taşeron oldu. Kore'de, Kuveyt'te, Afganistan'da ve şimdi Libya'da benzer bir tehlike. Geliyorlar, yönetimleri değiştirdikten sonra büyük işleri o ülkelerin şirketleri alıyor. İlk sömürgeciler Afrika'ya gelirken, "Uygarlığı getiriyoruz" demişlerdi. Şimdi yıllarca besledikleri kukla diktatörlere karşı "Demokrasiyi getiriyoruz" diyorlar. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 22 Mart 2011)

Ahlaksız pazarlık. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, Libta operasyonu öncesi Libya petrolünün yüzde 35'inin Fransa'ya verilmesi için muhaliflerle anlaştı. Ama kamuoyuna: "Amaç, Libya'nın yeniden özgürlüğüne kavuşması ve demokrasi umuduyla yeniden buluşması" diye açıklama yapmayı ihmal etmez! Evet! Aslına her şey petro-demokrasi için!

Fransa gözetiminde katliam Orta Afrika'da Müslümanlara yönelik saldırılar sürüyor. Fransızların destek verdiği Hristiyan çeteler Bangui'de iki Müslümanı sokak ortasında yaktı. O sırada devriye gezen Fransız askerleri ise vahşetin güvenliğini sağladı. (Star, 22.1.2014)

Gezi'de barışçıl Paris'te vandal. Fransız basınından çifte standart! Gezi provokasyonu için barışçıl eylemler. Fransa'nın başkenti Paris'te hayat pahalılığı ve zamları öne sürerek başlatılan eylemler devam ederken Fransız medyasının eylemler karşısındaki tavrı da oldukça dikkat çekici oldu. Türkiye'deki Gezi Parkı provokasyonu için barışçıl eylemler ifadesini kullanan Fransız basını, Paris'teki eylemcileri ise terörist olarak tanımladı. Fransız basının bu tavrı kadar Batı medyasındaki diğer kuruluşların da olaylar karşısında sessizliğe gömülmesi ise dikkatlerden kaçmadı. (Akşam, 11 Aralık 2018)

"Fransa nükleer reaktörleri için kullandığı uranyumun yüzde 30'unu Nijer'den çıkarıyor. Hal böyleyken Nijer nüfusunun yüzde 90'ı elektriksiz yaşıyor. İtalya Temsilciler Meclisi Üyesi Giorgia Meloni: Emmanuel Macron'un sorumsuzluğuna yazıklar olsun. Libya'yı bombalayanlar onlar oldu. Çünkü İtalya'nın Kaddafi ile enerji alanında özel ilişkilerinin olması onları endişelendiriyor. Aynı zamanda bizi bu hale getiren göç dalgalarının önünde bulduk kendimizi. Bu arada Fransa, Afrika'yı sömürmeye devam ediyor. 13 ülkede para birimi bastırıp üzerlerine damgalıyor ve çocukları madenlerde çalıştırıp hammadde edinmeye devam ediyor. Fransa nükleer reaktörleri için kullandığı uranyumun yüzde 30'unu Nijer'den çıkarıyor. Ve hal böyleyken Nijer nüfusunun yüzde 90'ı elektriksiz yaşıyor. Bize ders verme Macron. Çünkü Afrikalılar senin politikan yüzünden kıtalarını terk etmek zorunda kalıyor. Çözüm Afrikalıların Avrupa'ya göç etmeleri değil, aksine Afrika'nın Avrupalılardan kurtulmasıdır. Sizden ders almayı kabul etmiyoruz." (T24, 18 Nisan 2021)

Afrika'lı bir erkek Fransa'da metro'da sonunda patlar ve gerçekleri şöyle haykırır:

ABD'nin New York kentinde düzenlenen 78. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda konuşan Togo Dışişleri, Afrika Entegrasyonu ve Yurtdışı Togolular Bakanı Robert Dussey: "Üstenci tavrınızdan yorulduk, kamuoyumuzu, halkımızı, idarecilerimizi aşağılamanızdan yorulduk, küçümseyici tavrınızdan yorulduk, kibrinizden bıktık. Bıktık, bıktık, bıktık" açıklamasını bulundu. Ama konuşmasını da Fransızca yaptı. (Yeni Şafak, 23/09/2023) Burkina Faso'lu bakan Bassolma Bazié, BM kürsüsünden dünyaya seslendi: "Afrika'nın talihsizliği Fransa ile tanışmış olmasıdır, Batı'nın Afrika'yı soymuş olmasıdır." (Yeni Şafak 26/09/2023)

Fransa yüzyıllar boyunca Afrika kıtasından öyle avantaj ve zenginlikler elde etti ki ülkenin eski cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Mart 2008 tarihinde yaptığı bir açıklamada şöyle demektedir: "Afrikasız fransa 3. Dünya ülkesi olur." (Gerçek Hayat, 09 Ekim 2023) Dönemin Fransa Cumhurbaşkanı François Mitterand da 1957 yılında 'Afrika olmasa, Fransa'nın 21. Yüzyıla ait bir tarihi olmaz' demişti. (İlhami Atasever, Düzcenin Sesi, 16 Eylül 2020)

Fransız sömürgeciliği sona ererken geriye CFA frangı kaldı. CFA frangı, CFA frangı bölgesine üye 14 Afrika ülkesinin ortak para biriminin adı. Bu bölge, Portekiz kolonisi olan Gine-Bissau ve İspanyol kolonisi olan Ekvator Ginesi'ne ek olarak Fransız kolonisi olan 12 ülkeyi içerir. Orta Afrika CFA frangı Kamerun, Orta Afrika Cumhuriyeti, Çad, Kongo Cumhuriyeti, Gabon, Ekvator Ginesi'nde kullanılırken Batı Afrika CFA frangı ise Benin, Burkina Faso, Fildişi Sahili, Gine-Bissau, Mali, Nijer, Senegal ve Togo'da kullanılır. (Independent Türkçe, 9 Ağustos 2023) Fransa'nın Afrika'da uyguladığı sömürge politikalarına sert tepki gösteren İtalya Başbakanı Giorgia Meloni, kıtanın sömürülmesine son verilmesi halinde göçün önlenebileceğini söyledi. Meloni, katıldığı bir televizyon yayınında eline aldığı para için, "Buna CFA Frangı derler. Fransa'nın 14 Afrika ulusu için bastığı sömürge para birimi." ifadelerini kullandı. İtalyan Başbakan, "Burkina Faso, en yoksul ülkelerden biri. Fransa, Burkina Faso için sömürge para birimi basıyor. Bunun karşılığında Burkina Faso'nun ihrac ettiği her şeyin yüzde 50'sinin Fransız Hazinesi'ne aktarılmasını istiyor." dedi. "Bu çocuğun çıkarmak için bir tünele indiği altın, çoğunlukla Fransız devletinin kasasına giriyor." (Ensonhaber, 22.11.2022)

Fransa Cezayir'e girdiğinde ülkemizin nüfusu 8 milyondur. 1962 yılında ülkemizi terk ettiklerinde nüfus ise 6 milyondur. Cezayir parlamentosu başkan yardımcısı Bounah Kamel, Fransa'nın cezayir'i işgal ettiği 1830'da ülkelerinin nüfusunun 8 milyon olduğunu belirterek, "1962 yılında ülkemizi terk ettiklerinde nüfus ise 6 milyondur. 132 yıl cezayir halkı sanki hiç doğum yapmamıştı" dedi. (Cumhuriyet, 23.12.2011) Macron: Cezayir'den af dilemeyeceğim Fransa'nın Cezayir'deki sömürge tarihi için af dilemenin bir şeyi düzeltmeyeceğini, tamir edemeyeceğini iddia eden Fransa Cumhurbaşkanı Macron, "Af dilemek zorunda değilim" dedi. Cumhurbaşkanı Macron, "Af dilemek zorunda değilim. Mevzu bu değil, bu ifade (af dilemek) tüm ilişkileri koparır" dedi. Macron, "Af dileriz ve herkes kendi yoluna gider" şeklinde bir sonuca varmanın yapılacak en kötü şey olduğunu savundu. (Euronews, 12 Ocak 2023) Burkina Faso'da Macron'un maskesi düştü. Fransa'nın Libya'ya müdahalesiyle artan göçmen trajedilerinin hatırlatılması üzerine "İnsan kaçakçılığı yapanlar Afrikalılar" diye bağırarak Macron, Afrika'da çok sayıda Fransız askeri bulunması eleştirilince de "Fransız askerlerini alkışlamalısınız" dedi. (Sputnik, 28 Kasım 2017)

Romantizm dili Fransızca, aşk şehri Paris, Eifel ve gerçekler. İşgal, sömürge ve darbelerle Afrika kıtasının ilğini kurutan Fransa'nın yarım asırlık zaman diliminde operasyon düzenlediği ve işgal ettiği Afrika ülkesi sayısı 23. Resmi olarak 1958-2014 yılları arası Fransa'ya "koloni vergisi" ödeyen Afrika ülkeleri şunlar: Benin, Burkina Faso, Guinea-Bissau, Fildişi, Mali, Nijer, Senegal, Togo, Kamerun, Orta Afrika Cum., Çad, Kongo, Ekvatorial Gine, Gabon. Günümüzde tam 15 Afrika devletinin resmi lisanı Fransızca.

Fransa'dan Türkiye'ye yayılım ateşi: Hem NATO üyesi olup hem S-400 almak nasıl mümkün oluyor? (Sputnik, 03.12.2019) Fransa hem NATO üyesi olup hem PKK'ya silah veriyor ama! Türkiye kendisini savunmak isteyince suçlu oluyor!

Çekya, Çin'in İtalya'ya gönderdiği maske ve sağlık malzemelerine 'bilmeden' el koydu. (Euronews 22/03/2020) Fransız basınına göre, İsveç sağlık şirketi Mölnlycke'nin Çin'den satın aldığı maskelere 3 Mart'ta Fransa'da el konuldu. Virüsten en çok etkilenen İtalya ve İspanya'ya gidecek olan maskelerin serbest bırakılması için İsveç hükümeti devreye girdi. Fransa ancak maskelerin yarısını İtalya ve İspanya'ya gönderdi. (AA, 06.04.2020) 'İtalyanlar tıbbi malzeme taşıyan gemimize el koydu' diyen Tunuslu Bakan: Tüm Avrupa ülkeleri bir histeri yaşıyor. (Sputnik, 25.03.2020)

Fransızlar Cezayir'i işgal edince, başka ülkelerle ticaretine izin vermez. Cezayir'in Fransa ile olan ticareti: 330.294.702 Frank. Cezayir'in İngiltere ile olan ticareti: 22.632.110 Frank. Cezaevinin Amerika ile olan ticareti: 2.943.482 Frank. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 258) Zaten coğrafi keşiflerin sebepleri; Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 69) The Times: "Dünya medeniyeti öyle yarı vahşi Doğu yöneticilerine değil, medeni bir Fransız senyörünün sözüne inanır." diye yazmaktadır hem sömürgeciliklerini gizlemekte hem de kendilerini medeni olarak vasıflandırmaktadır! Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağları'nın kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 273) Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Fransız üstünlüğü, Medeni Fransa'nın iddia ettiği gibi iyi bir yönetime değil, yalnızca zalim bir kuvvete dayanmaktadır. İngiltere'nin ise kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettikleri bilinen bir durumdur. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 274, 276-277) William Ewart Gladstone, Rusya'ya 'kuzeyden doğan hürriyet bahşedicisi' tabirini bile layık görmüştür. Batının bu taraflı yan tutmasından dolayı, oldukça cesaret alan Rusya, Asya içlerine doğru medeniyet götürmek bahanesi ile birçok kavmin istiklalini kendi iradeleri altına almıştır. Avrupalılar, Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 279-280)

“Binlerce senedir aynı topraklarda, aynı tarihi, aynı havayı paylaşmış, aynı dili konuşmuş, barış ve huzur içinde beraber yaşamış olan Tutsi ve Hutu'lar Belçika'nın yönlendirmesi, Alman ve Fransız silahları ile 1995'te iç savaşa tutuşurlar ve sonuçta yarım milyon insan katledilmiştir.” (Eduardo Galeano, Tepetaklak, s. 62)

Ulusal Arşivler Dairesi'nde saklanan ve Le Monde gazetesinde yayınlanan yeni belgelere göre, Ruanda'da soykırım yapılacağı yolunda düzenli bilgiler Mitterrand yönetimine sürekli aktarılmış. Bu belgelerde, François Mitterrand yönetiminin 1990'dan 1994'deki soykırıma kadar, Ruanda'daki Hutu rejimine silah ve siyasi destek verdiği de bir kez daha teyit ediliyor. Yine son belgeler, dönemin Fransız hükümetinin Ruanda'daki giderek kötüye giden durumu yakından izlediği, sivillere yönelik katliamların farkında olduğunu ortaya koydu. Fransa'nın eski Cumhurbaşkanı Mitterrand, Le Figaro gazetesine 1998'de verdiği mülakatta, "O ülkelerde bir soykırım yaşanması o kadar da önemli bir şey değil." ifadesini kullanmıştı. (Euronews, 18/01/2021)

Almanya

Batı'nın ahlakı yoktur, menfaati vardır!

Alman Bild gazetesi, Bayraktar'ın Azerbaycan'ın Karabağ'ını kurtarmasında büyük rol oynayan dronlar için: "Erdoğan'ın katil drone'u" tanımını yapar. Aynı siha'ların Ukrayna'da kullanılması üzerine ise, "Umutun silahı Bayraktar" tanımını yapmaktaydı. (Aydınlık, 12 Mart 2022)

Şubat 2017'de Almanya başbakanı Merkel, "PKK Almanya'da terör örgütü olarak kabul edilmekte" derken aynı saatlerde PKK Alman polisi eşliğinde apo bayrakları ile yürüyüş düzenlemektedir. Türk Bakanlara yasak ama PKK'ya izin çıktı! Türk bakanların vatandaşlarıyla buluşmasına her seferinde çeşitli bahanelerle engel olan Almanya, terör örgütü PKK'nın Frankfurt'ta düzenlediği etkinliğe göz yumdu. (Haber 7, 18.03.201)

DW, Alman basını, aynı konu: Nükleer enerji Almanya için söz konusu olunca 'kapatılması kriz', türkiye söz konusu olunca 'açılması zararlı!' Akkuyu'yu bekleyen tehlike: Akdeniz'in suyu ısınıyor. (DW, 30 Kasım 2023) Almanya nükleer santrallerin kapatılmasını erteledi. Almanya'da Federal Meclis enerji krizi nedeniyle bu yıl kapatılması planlanan üç nükleer santralin faaliyetlerini gelecek yıla kadar uzattı. (DW, 1 Kasım 2022)

ABD

"Amerikan demokrasisi iki yüzlülüktür." (Ferhat Özbadem, Malcolm X, s. 32)

ABD'den skandal Afrin açıklaması. Sivillerin geri dönmesine izin verilmiyor. Washington'da düzenlenen basın toplantısında konuşan Nauert, Zeytin Dalı Harekatı kapsamında Afrin'deki binlerce sivilin yerlerinden edildiğini ve bu sivilin geri dönüşlerine izin verilmediğini söyledi. Nauert, "Afrin'deki durumu yakından takip ediyoruz. 140.000 kişi yerlerinden edildi. Sivillerin evlerine dönmelerine izin verilmediğini görüyoruz. İnsani koşullar konusundaki ciddi endişelerimizi dile getiriyoruz" dedi. (Dünya, 04.05.2018) "ABD'de ne zaman barış ve demokrasi çığlıkları atıldıysa işte o zaman asıl savaş, gözyaşı, yıkım gelmiştir." (Erkan Trükten, Ne var ne yok, Beyaz TV, 22 Ocak 2021) AB'den skandal Afrin açıklaması AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, Zeytin Dalı Harekatı'ndan son derece endişe duyduğunu bildirdi. İnsani yardımların ulaştığından ve sivil halkın operasyondan etkilenmediğinden emin olmalıyız. (Sabah, 22.1.2018)

Sivillere bu kadar değer veren ABD'nin yaptığı sivil katliamlardan bazıları ile ilgili haber başlıkları:

ABD'den Afrin açıklaması: Son 48 saatte yaşananlar endişe verici

ABD yönetiminin yapılan açıklamada, Afrin'de son 48 saatte yaşananlar endişe verici olduğu, sivilin saldırdı karşısında bölgeyi terk ettiği bildirildi.

BAK ŞU ENDİŞE EDENE !!!

BM: Afganistan'da 18 sivil ABD bombardımanında öldü

Birleşmiş Milletler, Afganistan'ın güneyindeki Helmand vilayetinde ABD'nin Taliban'a yönelik hava saldırılarında 18 sivilin öldüğünü açıkladı. Açıklamada, son dönemde ABD'nin koalisyon güçlerinden başlıca hava saldırılarını yaptığı belirtilmiştir. 15 Ocak 2017'de Helmand'ta 11 kişi öldü.

ABD'den Afganistan'da yeni bir sivil katliamı daha: 35 ölü

Afganistan'ın batısındaki Herat ve kuzeyindeki Kunduz'da ABD ve yerel güçlerin düzenlediği hava saldırılarında çok sayıda sivil yaşamını yitirdi.

Amerika sadece Irak'ta 1 milyon sivil katletti

Zeytin Dalı Harekatı'na gölge düşürmek için "siviller konusunda endişeliyiz" açıklamasında bulunan ABD'nin terörle mücadele kapsamında Ortadoğu'da gerçekleştirdiği "sivil" katliamları bir kez daha gündeme getirdi.

27 Ocak 2018 Cumhuriyet 02-18

Afganistan Eski Devlet Başkanı Karzai'den ABD'nin sivil katliamına kinama

Eski Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai ABD'nin ülkenin doğusunda gerçekleştirdiği sivil katliam ile ilgili bir açıklamayı yaptı.

Hamid Karzai Afganistan'da düzenlenen bir toplantıda ABD'nin insaniyet dışı saldırılarını kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin Afganistan'da gerçekleştirdiği sivil katliamı kınadı.

Afganistan'ın sivil halkı ABD'nin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

ABD Afganistan'da hafız çocukları katletti

ABD destekli Afgan ordusunun Afganistan'da dün düzenlediği saldırıların detayları ortaya çıktı. Saldırıda bir medrese hafız çocukları mezarlığı töreni sırasında hedef alındı. Katliamda ölen 100'den fazla kişinin tamamı sivillerden oluşuyor.

Namazda katlettiler

Uyududan yerdeki karıncayı bile gördüğünü açıklayan ABD, Halep'te camiyi yerle bir ederek 58 kişiyi katletti.

TRUMP BUSH'UN İZİNDE

"MÜDLÜMANLARI" öldürmek için "siviller konusunda endişeliyiz" diyerek başkan seçilen Trump, eli karnı bulaşın içinde yatıyor.

ABD, katliamlarına bir yenisini daha ekleyerek, Halep'in Çin köyünde bir camiyi bombaladı ve 60'a yakın kişiyi katletti. ABD'nin bombalama sebebi olarak açıkladığı "El Kaide"ye operasyon" iddiası, "El Kaide"nin, baf, arı, kuyruk tepeli gelirdi. -Haber 7, 28 Ocak 2018

FOX News'te radyo moderatörlüğü yapan haber sunucusu Todd Starnes: Öldürülen her Amerikalı için Afganistan'daki bir şehir yeryüzünden silinmeli. (Sputnik, 27.08.2021) ABD'nin haksız

yere vatandaşını öldürdüğü her ülke aynı şeyi düşünse, ABD kaç kere yeryüzünden silinirdi acaba?!

Avustralya askerlerinin Afganistan'da 39 sivil kasten öldürdüğü ortaya çıktı, hükümet özür diledi. Bazı Avustralyalı askerlerin, öldürülen Afgan sivillerin cesetlerinin yanına "meşru bir hedef" olduklarını öne sürmek için silah ve bombaları yerleştirdi. (Euronews, 19/11/2020) "39 sivil, öldürmeye alışmak için suçsuz yere katleden Avustralyalı askerlerin bir fotosu daha ortaya çıkar!" (Sözcü, 19.11.2020)

"Öldürdüğüm insan masumdu, hiç bir suçu yoktu. ABD'li asker: Eğer Irak'ta bir müslümanı bıçaklayarak öldürürseniz, komutanınız 4 gün izin verir." Diye yaptığı açıklama videosu hala internette bulunmaktadır.

ABD'nin kuruluşundan bu yana İsrail'e askeri yardımı 300 milyar dolara ulaştı. (Euronews, 05/04/2024) ABD başkanı Biden: Şüphesiz ki ABD, İsrail'i tam olarak desteklemektedir. (AA, 2.10.2024) Batı'nın İsrail'e desteği hafızalara kazındı İsrail, 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze'de soykırım işlerken, ABD ve Avrupa ülkelerinden güçlü siyasi ve askeri destek aldı. (AA, 2.10.2024) Eski İsrail askerleri Filistinlilere yıllardır süren zulümleri itiraf etti. İsrail ordusunda görev yapmış birçok asker, 1948'den bu yana Filistinlilere nasıl zulmettiklerini itiraf ederek Filistin halkının yıllar boyunca maruz kaldığı fiziksel ve psikolojik şiddetin nasıl sistematikleştiğini gözler önüne serdi. Batı Şeria'da iki yıl askerlik yapan Yehuda Shaul, "Orduda çalıştığım süre boyunca iyi bir insan olduğuma ve bizim iyi olan taraf olduğumuza inanarak yaşadım. Bir anda İsrail olarak yaptıklarımızı ve parçası olduğum şeyin gerçekliğini fark ettim." dedi. eski İsrail askeri Yanay Israeli, ordunun, "Filistinli çiftçiler veya bölgedeki sivillerin bulmaları için taşların altına gizlenen bu bombaların buldukları anda yüzlerine patlayacak şekilde tuzakladığını" söyledi. Doron isimli eski bir asker de komutanlarının, askerlerden birine El-Fawar mülteci kampındaki bir çocuğu öldürmesi için vur emri verdiğini ifşa etti. Güvenlik nedeniyle kimliği açıklanmayan bir diğer eski asker, kimliği belirlenemeyen iki kişinin 5 İsrail askerini öldürmesinin ardından, ordunun kendilerine Nablus yakınlarında bir Filistin güvenlik noktasındaki 3 polisi öldürme emri verdiğini itiraf etti. Filistinli vurana pizza kuponu Geçmişte orduda görev yapan Dean Issacharoff, Filistinlileri vurmalarının teşvik edildiğini vurgulayarak "Baruch Marzel (İsraili sağ görüşlü siyasetçi), Filistinli birini vuran askerlere pizza kuponu verirdi." ifadelerini kullandı. Golani Tugayının 51'inci taburunun eski mensubu Ido Gal Razon, 11 Kasım 2015'te İsrail parlamentosuna şikayette bulunarak "(İsrail hükümeti) için 40'tan fazla insan öldürdüm, cinayet işledim." diye konuştu. Geçmişte İsrail Hava Kuvvetleri'nde pilotluk yapan Yonatan Shapira, "İsrail ordusunun yaptıklarının savaş suçu olduğunu ve milyonlarca Filistinliyi teröriste ettiğini fark ettiğimde ordudan ayrılma kararı aldım." dedi. Nahal Keşif ekibinden eski üyelerinden Nadav Weiman, ordunun "sahte gözaltılar" yaptığını, suçsuz veya hakkında ithamda bulunulmamış kişilerin evlerine gece operasyonları düzenlendiğini, amacın çevredeki silahlı kişileri tahrik etmek ve sivillere psikolojik baskı uygulamak olduğunu söyledi. Duvdevan kuvvetlerinde görev yapmış Achiya lakaplı bir asker ise "(Askerlik yaptığı süre boyunca) Neredeyse hiç teröristle karşılaşmadım. Karşılaştıklarım, aileler ve çocuklardı." dedi. Achiya, İsrail ordusunun kendilerine sivillerle nasıl iletişim kurulacağını asla öğretmediğini, aksine orduda sivillerin dur emrinin ardından tepki vermelerine izin verilmeden vurulmaları gerektiğinin öğretildiğini belirtti. Bir defasında da evine ilaç almak için geri dönen kişiyi vurmadıkları için üstlerinden azar işittiklerini itiraf eden Achiya, ayrıca askerlerin masum sivillerin hayatlarını umursamadıklarını, bir operasyon sırasında ekibinin yanlış evi bombaladığını ve askerlerin hiçbir şey olmamış gibi operasyona devam ettiğini kaydetti. (AA, 03.01.2024)

ABD basını, sömürülecek ülkenin liderini parlatırken! Sonuçta istatistikler yine işgal edilen ülke üzerinden değil emperyalist ülkenin uğradığı zarar üzerinden haber yapılmaktadır! Gerçekte olanların bir kısmı ise aşağıda verilmiştir: Amerikan dergisi Esquire, dünyanın en iyi giyinen erkeği olarak OutKast müzik grubu solisti Andre 3000'i seçerken, Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai'yi de en iyi giyinen erkekler arasında gösterdi. Diğer isimler arasında Karzai'nin yanı sıra İspanya Prensi Felipe, San Francisco Belediye Başkanı Gavin Newsom ve Matt Lauer yer aldı. (Hürriyet, 12 Ağustos 2004) 20 yıllık ABD işgali hem Afganistan'a hem dünyaya pahalıya mal oldu. Afganistan'da ve Pakistan'daki sınır ötesi operasyonlarda 2001'den bu yana savaşın doğrudan sonucu olarak 71 binden fazlası sivil yaklaşık 241 bin kişi hayatını kaybetti. Afganistan'da 2021'in başından bu yana ülke içinde yerinden edilen, şiddet ve güvensizlik nedeniyle evlerini terk etmek ve kendi ülkelerinde yer değiştirmek zorunda kalan Afganların tahmini sayısı ise 270 bine ulaştı. BMMYK, ülke içinde yerinden edilenlerin toplamının 3,5 milyonu aştığını belirtiyor. (AA, 30.08.2022)

CNN muhabiri Jim Sciutti İran'ın İsrail'e yaptığı füze saldırısı için, "Mossad'ın merkezi Tel Aviv'de nüfusun yoğun olduğu bir yerde, İran buraları vururken burada siviller olduğunu bilmeli" demektedir. (1 Eki 2024) Peki İsrail Gazze katliamı yaparken 11 ay boyunca, "Hamis Gazze'de sivillerin olduğu yerlerde sivilleri kalkan olarak kullanıyor" demiyor muydu? Veya bu muhabir İsrail tarafından onbinlercesi öldürülen Gazze'li sivil kadın ve çocuk için böyle bir cümle hiç sarfetmiş miydi?! Aynı dakikalarda ABD Dışışleri Bakanı Blinken, "İsrail'e yapılan saldırı kabul edilemez. Bütün Dünya bunu kınamalı." demektedir. Dünya İsrail'i kınarken veto eden ABD'dir bu!

"Artık biliyoruz, Batı uygarlığı (Avrupalı ve Amerikalı insanın hayat tarzı) yapısal olarak çift standartlıdır. Batı hayat tarzı sadece adaletsiz değil, aynı zamanda ikiye bölünmüştür. Hz. İsa'ya atfen bir yanağına tokat atılınca öteki yanağının çevrilmesi öğütünde bulunan Hristiyan, tokadı yediğinde gücü yettiği sürece asla öteki yanağını çevirmez. Gücü yettiği sürece kısas uygulamakla kalmaz, işi intikam almaya kadar götürür. Günümüz Batı aleminde sözü edilen insan hakları kavramını onların şimdi sözünü ettiğimiz ikiye bölünmüş anlayışından soyutlayarak anlamaya kalkışmak safsatlılık olur. Batı dünyası gücü yettiği sürece işine nasıl geliyorsa öyle davranmakta beis görmedi, görmez de." (Rasim Özdenören, Yenişafak, 12 Nisan 2012) "ABD ve Batı güya teröre karşı, ama terör örgütleri ile kol kola. ABD ve Batı güya demokrasi istiyor ve insan haklarını savunuyor, ama öte yandan darbeciler ve diktatörlerle kol koladırlar. ABD ve Batı uyuşturucuya karşı ama, uyuşturucu örgütleri ile de kol kola. ABD ve Batı barışçı, ama en büyük silah üreticisi ve çatışma bölgelerinde savaşan taraflara silah satmak için silah mafyası ile kol kola. ABD ve Batı emek ve hür teşebbüsten yana, ama en büyük kara para onların bankasında, en büyük yolsuzluklar onların off-shore'larında. En büyük kayıt dışı ekonomi ve kara para aklayıcıları kendileri. Borsa manipölörleri, spekülörler kendi dostları. ABD ve Batı çevrecidir değil mi, çevreyi en çok kirletenler, tahrip edenler de kendileri. Sağı solu yok bunların, aynı ülkelerin çocuklarının kanları ve gözyaşları üzerinde kendilerine iktidar ve servet üretmek isterler. Dostları ve ilkeleri yok, çıkarları var." (Abdurrahman Dilipak, Akit, 02 Haziran 2016)

Demokrasiyi kendi menfaati için (Mustafa Yıldırım, Sivil örümceğin ağında, s. 14) kullanan ve bunun birçok örneği (Yıldırım, s. 17-354) olan ABD, halkın tercihleri değil (Yıldırım, s. 49) örtülü veya örtüsüz operasyonlarla (Yıldırım, s. 99) toplumu sömürmekte ve ülkeleri sömürmeye devam etmektedir.

ABD'nin ilk kadın Dışışleri Bakanı Madeleine Albright: Irak'ta 500 Bin Çocuk Öldürdük, zafer için gerekliydi. Buna Değdi. ABD Eski Dışışleri Bakanı Madeleine Albright'e ait ses kayıtları büyük tartışma yarattı. Albright ses kaydında Irak'ta ABD politikaları nedeniyle 500 bin

çocuğun öldürüldüğünü ve bunun başarı için ödenmesi gereken bir bedel olduğunu belirtiyor. (Haksöz Haber, 28 Tem 2015)

Irak'a silah satıp İran'la savaştıran ABD daha sonra, İsrail üzerinden yasa dışı yollardan İran'a da silah satar. Baba Bush başkan yardımcısıdır! Elde ettiği yasal olmayan bu parayı da Nikaragua'daki solcu iktidarı devirmek için kullanır. Sonra en başa dönüp, yasal yollarla silah sattığı Irak'taki silahları bahane edip 'Irak'a demokrasi getirmek için' oğul Bush Irak'a askeri müdahale de bulunur!

Suriye'ye demokrasi getiren ABD, demokrasiyi kollarken: ABD askerleri petrol nöbetinde Amerikan askerleri, Suriye'de petrol kuyularının başında nöbet tutmaya başladı. BD Başkanı Donald Trump'ın "Geri çekiliyoruz" talimatının ardından Irak'a yönelen Amerikan askerleri, bölgedeki üsleri kapattı ancak petrolü bırakmadı. Suriye'deki Amerikan askerleri, petrol kuyularının başkasının eline geçmemesi için nöbete başladı. (Ensonhaber, 03.11.2019)

ABD; demokratikleştirmede (!) evrilme: Yıl 2003. Bush, 'Irak'a demokrasi.' getireceğiz. Tarih, 11.012016: Amerika'nın Afganistan Elçisi James Dobbins: "Biz, diktatör ülkeleri demokratikleştirmek için saldırmıyoruz. Aksine birlikte barışçıl bir hayat yaşamak için şiddet uygulayan ülkeleri işgal ediyoruz." Tarih 2020: Trump: "Suriye de petrol bölgelerindeyiz: ABD Başkanı Donald Trump, Suriye'deki ABD varlığı ve İran gerilimi hakkında dikkat çeken açıklamalarda bulundu. Suriye'ye gönderilen ABD askerlerine ilişkin Trump, "Benim için Suriye'de askerlerimizi bıraktı diyorlar. Ne yaptım biliyor musunuz? Petrolü aldım. Orada sadece petrolü alan askerlerimiz var, onlar petrolü koruyorlar" dedi. (Sputnik, 11.1.2020)

Hyena gecidi adlı filmde bir sahne
Kaçırılan Afgan iki küçük kıza kurtarmak için dua eden asker
(Hyena Road, 2015)

Hyena Road (2015) adlı filmde, kaçırılan 2 Afgan kıza kurtarmak için dua eden ABD askeri sahnesi ve gerçek!

İşte Batı'nın gerçek yüzü. ABD Başkanı Venezuela'da kendi kendine yemin eden bir adamı "devlet başkanı" ilan etti, resmen darbe yapmaya kalktı, darbe sürecini de hala tam gaz devam ettiriyor. ABD Venezuela'da darbe yapıyor, Haiti'de ise hükümet karşıtı gösterileri bastırmak için bu ülkeye paralı asker gönderiyor. Ve Avrupa'nın tamamı Venezuela'daki darbe girişimine destek çıkıyor. 2017'de Irak'ın bölünmesini öngören korsan referandum yapılırken Batı dünyası Barzani'ye destek çıktı. 1 hafta sonra İspanya'da Katalanlar referanduma gitmeye kalktı. Sen misin referandum diyen, polis seçim bürolarını bastı, sandıklara el koydu. Yüzlerce Katalan tutuklandı, yüzlercesi yaralandı. 12 Katalan lider hala hapiste. 2013'te Gezi olaylarında olmayan şiddeti varmış gibi gösterip, köpürten Batı medyası, Fransa'da 15 haftadır devam eden, 15 kişinin öldüğü, binlerce kişinin yaralandığı, 1000'den fazla insanın tutuklandığı, onlarca kişinin hedef gözetilerek yüze atılan plastik mermi ve gaz bombaları nedeniyle kör olduğu, polis şiddetinden tek satır, tek kare bahsetmiyor. Fransa Cumhurbaşkanı Macron Ermeni iddiaları için anma günü ilan etme kararı aldı. Peki ya 1994 Ruanda soykırımı ile Cezayir

soykırımını ne olacak diyenlere, tek kelimelik cevap vermedi. Suriye’de iç savaş ve 2011’de başladı. Avrupa kılını kıpırdatmadı. Ne zamanki savaştan kaçan Suriyeliler, 2015 yazında Avrupa kapılarına dayandı, bütün Avrupa ülkeleri teyakkuza geçti, sınırlar kapatıldı, panik-stres başladı, o güne kadar 3 milyon Suriyeliye tek başına bakan Türkiye’ye tek teşekkür etmeyen AB, Suriyeliler konusunda başı derde girince Türkiye’ye adeta yalvardı, “bizi Suriyelilerden kurtar” diye Türkiye ile 3 milyar Euro’luk yardım anlaşması yaptı, Türkiye taahhütlerinin tamamını yerine getirdi ama AB, para dahil anlaşmadaki 3 maddeyi de ihlal etti. Bu örnekler son 3-5 yıla ait. İşte ABD ve Avrupa, batının gerçek yüzü tam anlamıyla böyle. (Taha Dağlı, Haber 7, 27.02.2019)

Böyle buyurdu, Japonya’da atom bombası kullanan ve Afganistan’dan Libya’ya sivil katliamlar yapan ABD: “Türkiye Harekatı Sınırlı Tutmalı ve Sivil Kayıplardan Kaçınmalı” (Bianet, 21 Ocak 2018)

Irak’ı yakan denetçi sapık çıktı! BM eski silah denetçisi Scott Ritter’in internette çocukları taciz ettiği belirlendi. Ritter’in daha önce de birçok defa sapıklığının tespit edilip örtbas edildiği anlaşıldı. (Milliyet, 18.01.201) İşgal yetmedi tazminat aldılar. Körfez Savaşı sırasında zarar gören Amerikalılar, Irak’tan 400 milyon dolar tazminat ‘kazandı’. Para, ABD’nin el koyduğu Irak fonlarından ödenecek Coniler zarar görmüş. (Milliyet, 12.09.2010)

BUSH YİNE 'HAÇLI SEFERİ' DEDİ...

ABD Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya, yine 'haçlı seferi'ne benzetildi.

19 Nisan 2004

Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, Bush, 'Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor' diye övüldü. Racicot, gazetecilere yaptığı açıklamada, 3 Mart tarihli yardım toplamayı amaçlayan mektupta bu nitelemenin kullanıldığını kabul etti, ancak mektubun amacının Bush'un Afganistan ve Irak'taki başarıları vurgulamak olduğunu söyledi. Racicot, 'O mektup, Başkan'ın, uluslararası topluluğun diğer üyeleriyle birlikte, sadece bir an, bir gün, 10 yıl için değil, ama yüzlerce yıl için insanları kurtarmak ve özgürlük davasını korumak için tek kaygısı bu olacak şekilde gösterdiği çabalar üzerine odaklanmıştı. Oldukça samimi biçimde, mektubun tonunun bu olduğunu ve yansıtmayı amaçladığı şeyin de bu olduğunu düşünüyorum' diye konuştu.

BUSH 'PİŞMAN' OLMUŞTU

ABD Başkanı Bush, 11 Eylül 2001'deki saldırılardan sonra 17 Eylül'de yaptığı bir açıklamada, 'bu haçlı seferi, terörizme karşı bu savaş, zaman alacak' demişti. Bush'un bu sözlerine karşı başta İslam ülkeleri olmak üzere dünya çapında gösterilen tepkiler üzerine, zamanın Beyaz Saray sözcüsü Ari Fleischer, 19 Eylül'de yaptığı açıklamada, Bush'un, terörizme mücadeleyi anlatırken, dinler savaşına işaret eden ve 'cihat' anlamına da gelen 'haçlı seferi' nitelemesini kullandığına pişman olduğunu belirtmişti.

George Bush'un, 'haçlı seferi' nitelemesiyle, terörizmle mücadelenin çok geniş çaplı bir dava olduğunu anlatmaya çalıştığını söyleyen Fleischer, ABD Başkanı'nın, iletmeye çalıştığı mesajla kimseyi incitmek istemediğini ve sözünün İngilizce çerçevesinde, 'büyük dava' anlamında kullanıldığını vurgulayarak, insanlara yanlış bir mesaj ulaştıysa, Bush'un üzünütlü olduğunu belirtmişti.

Bush yönetiminin Haçlı Seferi mantığıyla hareket ettiği belgeleriyle ispatlandı.

"Tanrı'dan bir görev aldım. Afganistan ve Irak'a o yüzden savaş açtım. Bu Yeni bir Haçlı Seferi'dir." diyen ABD eski başkanı Bush'a, dönemin Savunma Bakanı Rumsfeld'in sunduğu briefing notlarında "Hristiyan askerler ileri!" başlığı ve muharref İncil'den ayetler yer alıyor. Bush 2005'de ABD'nin 11 Eylül sonrasında dünyada giriştiği mücadeleyi, "Haçlı Seferi (Crusade)" olarak tanımlamış, ancak Müslümanlardan tepki görünce sözlerini "Terörle savaş" diye düzeltmişti. GQ Dergisi'nde, ABD askerleri için hazırlanmış dini içerikli afişler de kullanıldı. 25-05-09

Bu saldırı HAÇLI SEFERİ!

ABD, İngiltere ve Rusya'nın ittifakına Libya'ya saldırı üzerine Putin, ABD'ye sert cevaplar. 'Yabancı ülkelere müdahale ABD dış politikasında alışılmadık haline geldi. Operasyon haçlı seferine benziyor' dedi.

Fransız Bakan'dan şaşırtan itiraf

Fransa: Evet bu bir 'Haçlı Seferi'

Kaddafi ve Rusya Başbakanı Vladimir Putin'den sonra Fransız İçişleri Bakanı da koalisyon güçlerinin Libya operasyonunu "Haçlı seferi" olarak adlandırdı. Fransız basının bildirdiğine göre, Fransa İçişleri Bakanı Claude Gueant, katıldığı bir televizyon programında, Sarkozy'nin Libya'da bir "Haçlı Seferi"ne önderlik ettiğini söyledi.

Programda, **İİİ** hava taarruzunu Fransa'nın gerçekleştirdiği Şafak Yolculuğu Operasyonu'nda Sarkozy'nin doğru bir politika izlediğini savunan Gueant, "Tanrıya şükür ki Cumhurbaşkanı, Haçlı Seferi'nin önderliğini yaparak önce BM'yi, ardından da Arap Birliği ve Afrika Birliği'ni harekete geçirdi" dedi. Öte yandan operasyonuna "Haçlı seferi" benzetmesi yapan Rusya Başbakanı Vladimir Putin'in bu açıklamasının, kendi şahsi görüşü olduğu söylendi. 23 Mart 2011

Avrupa'nın ortasında yüz binin üzerinde sivilin katledildiği Bosna-Hersek'e müdahaleyi uzun süre tartışan BM'nin Libya konusundaki hızlı kararı ve o dönemde uluslararası operasyonları engelleyen Fransa'nın saldırı konusundaki acele tavrı ise Bosnakları şaşırttı.

Türkiye, Kaddafi ile "Yönetimi oğluna bırakma" da dahil bir plan üzerinde anlaşmak üzereydi. Fransa'nın, bombardımanı başlatarak çözüm paketini de imha ettiği ortaya çıktı.

24 Mart 2011

İsrail'in Filistinliler'i katletmesine seyirci kalan Batılı ülkelerin, petrol zengini Libya'ya 'özgürlük getirme' bahanesiyle saldırması, insanlığın hafızasına 'çifte standart' olarak kazandı

"2001'de ABD başkanı Bush, orta doğuda 'haçlı seferi başlattığını' söyler." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 236) Bush: Bu bir haçlı seferi. (Milliyet, 18.9.2001) Bush'tan 'Haçlı seferi' yakıştırmaları. ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyledi, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını istedi. (Hürriyet, 17 Eylül 2001) Bush yine "Haçlı Seferi"ne çıktı. ABD Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya, yine "haçlı seferi"ne benzetildi. 11 Eylül'den sonra aynı benzetmeyi yapmıştı. (Hürriyet, 19.4.2004) Fransız Bakan'dan şaşırtan itiraf Fransa: Evet bu bir 'Haçlı Seferi' Kaddafi ve Rusya Başbakanı Vladimir Putin'den sonra

Fransız İçişleri Bakanı da koalisyon güçlerinin Libya operasyonunu “Haçlı seferi” olarak adlandırdı. Fransız basının bildirdiğine göre, Fransa İçişleri Bakanı Claude Gueant, katıldığı bir televizyon programında, Sarkozy’nin Libya’da bir “Haçlı Seferi”ne önderlik ettiğini söyledi. Fransa’nın gerçekleştirdiği Şafak Yolculuğu Operasyonu’nda Sarkozy’nin doğru bir politika izlediğini savunan Gueant, “Tanrıya şükür ki Cumhurbaşkanımız, Haçlı Seferi’nin önderliğini yaptı. (Gazete Vatan, 23.03.2011)

Bush: Irak’a saldırmayı Tanrı emretti. İngiliz televizyonu BBC’de yayınlanacak yeni bir belgeselde, ABD Başkanı George Bush’un, Filistin lideri Mahmud Abbas ile yaptığı bir görüşmede, ‘Tanrı’dan bir görev aldım. Afganistan ve Irak’a o yüzden savaş açtım’ dediği iddia edildi. Filistin Enformasyon Bakanı Nebil Şaat, BBC’ye verdiği röportajda, 2003 yılının Haziran ayında gerçekleşen Bush-Abbas görüşmesinin içyüzünü anlattı. Şaat, Bush’un, ‘Tanrı, ‘George, Afganistan’a git ve teröristlerle savaş’ dedi, yaptım. Ardından, ‘George, Irak’a git ve zorbalığı bitir’ dedi, onu da yaptım’ ifadelerini kullandığını bildirdi. Şaat, ABD Başkanı’nın, Tanrı’nın ona ‘Filistinliler’e bir devlet, İsrail’lere güvenlik, Ortadoğu’ya da barış getirme’ görevi verdiğine inandığını savundu. Mahmud Abbas da, Bush’un, ‘Ahlaki ve dini bir misyonum var. Size bir Filistin devleti vereceğim’ ifadesini kullandığını belirtti. (Hürriyet, Ekim 07, 2005)

Bush: Bu bir haçlı seferi: ‘Saldırıları güçlü bir deviyandırdı. Tüm dünyayı teröristlerden temizleyeceğiz’ diyen Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyledi." (Milliyet,18.09.2001); "Bush'tan 'Haçlı seferi' yakıştırmaları. ABD Başkanı George W. Bush, 11 Eylül'de düzenlenen intihar saldırıları ile ilgili olarak dün yaptığı bir konuşmada saldırılara karşı başlattığı savaşı 'Haçlı seferine' benzetti." (Hürriyet, 17 Eylül 2001)

İslam topraklarındaki işgal askeri sayısı, Haçlı seferlerinin 22 katı. Ortadoğu uzmanı Robert Fisk, İslam topraklarındaki Batılı asker sayısı Haçlı seferlerinin 22 katı olduğunu yazdı. Gazetenin deneyimli Ortadoğu muhabiri Robert Fisk imzalı makalede, Irak ve Afganistan işgalleri "Niçin oralara gittik. Petrol için mi? Demokrasi için mi? Yoksa İsrail için mi? Ya da kitle imha silahları veya İslam korkusu mu bizi oralara götürdü" sözleriyle sorgulanıyor. Robert Fisk, "Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır" başlıklı makalesinde, 'küçük insanlar' dediği savaşın mimarlarını, halkı kandırmakla suçluyor. Batılı liderlerin tarihten ders almadığını ve savaşın sonuçlarını da hesaplayamadığını vurgulayan Fisk, şöyle devam ediyor: "İngilizleri Filistin ve Aden'den sürdüler. Fransızları Cezayir'den, Rusları Afganistan'dan, Amerikalıları Somali ve Beyrut'tan, İsrailileri de Lübnan'dan attılar. Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır." İslam topraklarındaki Batılı asker sayısının Haçlı Seferleri sırasındakine kıyasla 22 kat daha fazla olduğunu vurgulayan Robert Fisk, "Ordularımızı İslam topraklarına sevk ettik. Bunu yalnızca, Irak hakkındaki yanlış istihbaratları efendilerimizce unutulmuş İsrail'in teşvikiyle yaptık. Bir yandan da öldürülen yüz binlerce Iraklı için timsah gözyaşları döktük. Ne yaptığımızı sorgulamamız gerek." diye devam ediyor. (Independent, 10.2.2007, Vatan, 16.05.2007)

Alman Siyasetçi Todenhofer, "6 milyon Yahudi'nin ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar Batı dünyasının zorbalıklarıydı" dedi. 30-40 Iraklı'nın bir Amerikan bombasıyla öldürüldüğünü duyduğunuzda, Iraklıların canının Batılılar için çok fazla bir değer taşımadığını göreceksiniz. Yahudi ABD'li yazar Susan Sontag ile ölümünden önce güzel bir sohbetimiz olmuştu. Sontag'a şöyle söyledim; "Gözlemlediğime göre, 1 Amerikalı 10 Iraklı ediyor" şöyle cevap verdi: "Ne saçmalık! Bir Amerikalı 1000 Iraklı'dan daha değerlidir. Buna benim kadar o da üzülür. Bu çarpık idrak nereden geliyor? Savaş makineleri pazarlamasına yenik mi düştük? Herkes biliyor ki ikisinin hayatı da aynı değerde. Neden bizde başka türlü tesir ediyor? Sanırım biz kendimizi bir yalan içerisinde yerleştirmişiz. Bu yalan şu:

İyi olan, asil olan, yardımsever olan bizleriz! Gerçek bu değil. Böyle eğlenceli bir programda bu tür ciddi şeyleri söylemek zor... Bizce uygun, hayatın gerçekleri bunlar. İnanıyorum ki, biz Batılılar dünyayı fikirlerimizin, değerlerimizin ve dinimizin mükemmeliğiyle fethetmedik. Yalnızca ve yalnızca başkalarından daha acımasızca zor kullandık. Daha ciddi olmam gerekirse, Haçlı Seferlerinde 4 milyon kişiyi öldüren Müslümanlar değildi. 1. ve 2. Dünya Savaşı'nda 70 milyon insanı ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. 6 Milyon Yahudi'nin ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar, Batı dünyasının zorbalıklarıydı. (Ensonhaber, 21 Ekim 2023; Video: <https://www.facebook.com/watch/?v=517133126364230>)

Önce ‘canım’ sonra can düşmanım: Irak’ın devrik lideri Saddam Hüseyin’in ABD tarafından idam edilmesi, derin bir çelişkinin en güncel halkası olarak üzerinden bir kez daha geçilmeyi hak eden bir konu. Saddam bir zamanlar ABD ‘nin müttefik dostlarındandı. Tarih, ‘ne oldum dememeli, ne olacağım demeli’ sözünü haklı çıkartmakta, fakat hiçbir şeyin sürpriz olmadığını görmeniz de muhtemel. ABD’nin bir zamanlar müttefiki olan Saddam’ı idam sehpasına götüren süreç, daha önce başka isimler ve başka rejimler nezdinde defalarca yaşanmıştı. Latin Amerika, Afrika, Arap coğrafyası ve Ortadoğu’daki ülkelerde rejim değişikliği, darbeler, hükümet değişikliklerine zemin hazırlayan “ABD, dostluk yerini çıkar çatışmasına bıraktığında tavır değiştiriyordu.” Sırp diktatör Slobadan Miloşeviç, Panama diktatörü General Noriega, Şilili diktatör Augusto Pinochet, ABD’nin korkulu rüyası Usame bin Ladin ve benzer isimler Saddam’la benzer bir kaderi paylaşıyordu. ABD ile flört edenin hali haraptı, sevdikleri bir süre sonra sevmedikleri hanesine yazılıyordu. Irak’ın Duceyl kasabasında 148 Şii’nin öldürülmesinden yargılanan devrik lider Saddam Hüseyin, 2003 yılından beri Irak’ta işgalci konumunda olan ve 600 bin kişinin öldürülmesinin de sorumlusu ABD tarafından idam edildi. Saddam’ın diktatör olduğu gerekçesiyle Irak’a giren ABD’nin geçmişinde benzer birçok operasyon yer alıyor. Latin Amerika’dan, Afrika ülkeleri, Ortadoğu ve Arap coğrafyasında, bu olay daha önce defalarca tekrarlanmıştı. Guatemala, Vietnam, Dominik Cumhuriyeti, Endonezya, Angola, Şili, Arjantin, Nikaragua, El Salvador, Libya, Lübnan, Panama, Somali, Afganistan, Sudan gibi ülkelerde yaşanan rejim değişiklikleri, darbeler, iç çatışmalarda ABD bir şekilde müdahil veya başrol oyuncusuydu. Galatasaray Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü’nden Doç. Dr. Erhan Büyükkakıncı, bu tabloda “ABD’nin demokrasiyi bir yöntem değil pragmatik bir değer olarak gördüğünü söylüyor.” Prof. Dr. Mahir Kaynak ise, dışarıdan destekle işbaşına gelen diktatörler, ihtiyaç ortadan kalktığında bertaraf edilmelerinin normal olduğunu belirterek, “ABD’nin tavrında bir tutarsızlık görmüyorum.” diyor. “ABD’nin destek verdiği diktatörler abad olmuyor, çıkar bittiğinde ‘ABD sevgisi’nin yerini ‘ABD düşmanlığı’ alıyor.” Beyrut’ta CIA tarafından eğitilen Saddam, 1967 yılında Baas partisinin başına geçti. 1990’da Kuveyt’i işgal ederek tekrar gündeme gelen Saddam’ın ABD ile ilişkileri bu noktada bozuldu. 1991 yılında Birinci Körfez Savaşı başladı. Saddam ikinci kez ise, 11 Eylül 2001 tarihinde ABD’de yaşanan terör eylemlerinin ardından Amerika’nın hedefi haline geldi. ‘İslam birliği’ düşüncesinden dolayı Ziya ül Hak’ın uçağının ABD tarafından düşürüldüğüne inanılıyor. Pakistan Devlet Başkanı Müşerref, “ABD 11 Eylül sonrası Pakistan’ı bombalamak ve taş devrine döndürmekle tehdit etmişti.” itirafında bulundu. General Alberto Noriega Mart 1983’te CIA’in yardımıyla Panama’nın diktatörü oldu. Zaten 1967’den beri CIA adına çalışıyordu. Ancak ABD’nin çıkarlarıyla çatışmaya girdiği için 1989 Aralık ayında ABD ordusu tarafından 10.000 sivilin ölümüne yol açan bir operasyon ile iktidardan indirildi. Slobadan Miloşeviç ABD’nin zorba olarak tanımladığı ve savaş açtığı Sırp lider. 1989 yılında iktidara geldiğinde Batı dünyası tarafından memnuniyetle karşılanmıştı. Amerikalı diplomat Richard Holbrooke tarafından “iş yapılabilir bir adam” diye tanımlandığında Miloşeviç daha sonra hücrelerinde kalp krizi geçirerek öldü. (Prof. Dr. Mahir Kaynak, Hepsinin akıbeti aynı olur; Doç. Dr. Erhan Büyükkakıncı: ABD için demokrasi pragmatik bir değer, 07.1.2007)

“Her ne kadar ABD yönetimleri özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında, ABD’yi dünyanın ahlaki lideri olarak tanımlasalar da hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat yönetimlerin insan haklarını dış politikada oldukça “seçici” ve “pragmatik” bir şekilde uyguladıkları açıkça görülmektedir.”

(Arif Bağbaşıoğlu, Zeynep Betül Yavuz, 21. Yüzyıl ABD dış politikası’nda insan hakları söylemi: seçici ve pragmatik bir yaklaşım, Akademik Hassasiyetler, Yıl: 2021 Sayı: 17 Cilt: 8, s. 8)

“Bizim Avrupalı olma hevesimiz 18. asrın sonlarına doğru, Üçüncü Selim’in iktidar yıllarında başladı ve heyecanından hiçbir şey kaybetmeden bugüne kadar devam etti. Sahneler ve kahramanlar zamanla yerlerini yenilerine terkettiler, beklenen mutlu sonun hiç gelmemesine rağmen devlet adamlarımızın bir bölümü ümidlerini hiç kaybetmediler. Avrupa’nın Avrupalı olmamız karşılığında ileri sürdüğü şartlar bugünkülerle aynıydı: İşkenceyi yasaklayacak, vergi reformuna gidecek, ekonomimizi düzelterek, azınlık haklarını koruyacak, uluslararası anlaşmazlıkları hakeme götürecek ve bizden toprak istedikleri zaman hiç itiraz etmeden verecektik... Talepler bitmek bilmedi. Avrupa bir taraftan hep bir şeyler isterken öbür taraftan toprak koparmak yahut imparatorluğun Türk olmayan unsurlarını ayaklandırmak için elinden geleni yaptı. Biz ise “Avrupalı oluyoruz” deyip tam bir teslimiyet içinde herşeyi kabul ettik. Sonuç ise, malum... Mayıs 1860: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Lübnan’ı karıştırmak için kolları sıvadı. İngilizler Dürziler’i, Fransızlar da Maruniler’i kışkırtmaya başladılar ve başımıza uzun seneler devam edecek olan bir “Lübnan meselesi” çıktı. 5 Eylül 1860: İngiltere, Fransa, Prusya, Rusya ve Avusturya, Lübnan’a 12 bin kişilik bir birlik ile bir de donanma göndermeye karar verdiler. Osmanlı hükümeti, 1861’in 9 Haziran’ında Avrupa ülkeleri ile bir protokol imzaladı ve Lübnan’da müstakil bir yönetim kurulmasını kabul etti. Haziran 1862: Sırp, Belgrad’dan başlayarak bölgedeki Türk ve Müslüman yerleşim merkezlerine saldırdılar. Sırp’ların tarafını tutan Fransa, onların lehine geçici bir çözüm sağladı. Kesin çözüm 1867’nin 10 Nisan’ında geldi ve Belgrad, Sırbistan’a terkedildi. Haziran 1864: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Romanya taraflarında çıkan karışıklıkların halledilmesi için devreye girdi ve İstanbul hükümetine Eflak ile Boğdan’da seçimle işbaşına gelecek meclisler kurulmasını kabul ettirdi. 2 Eylül 1866: Girit’te Hacı Mihail önderliğindeki isyancılar adayı “Yunanistan’a ilhak ettiklerini” duyurup Müslüman halkı kılıçtan geçirmeye başladılar. Hadise, Avrupa’ya “Türkler Hristiyanları kesiyorlar” diye yansıdı. Biz “Girit’i vermeyiz!.. Toprak bütünlüğümüz sizin garantiniz altında” diyor, Avrupa’dan “Girit’i bırakın... Verin, kurtulun” cevabı geliyordu. Mücadele seneler boyu devam etti ve Türkiye 1897’nin 18 Nisan’ında Yunanistan’a savaş açtı. Biz Atina’yı almak üzereyken Avrupa devreye girip barış istedi. Savaşta kazandığımız herşey barış görüşmelerinde elimizden çıktı. İngiltere, Fransa, İtalya ve Rusya, Girit’e özerklik verilmesini sağladılar. Girit Meclisi daha sonra, 6 Kasım 1908’de “Yunanistan’a ilhak” kararı aldı ve Yunan toprağı haline geldi. 11 Mart 1870: Babıali, yani İstanbul hükümeti, Rusya’nın baskısıyla Bulgar Kilisesi’nin bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı. 13 Nisan 1875: Hersek’te Hristiyanlar isyan etti. İstanbul’un ayaklanmayı bastıramayacağından emin olan Almanya, Avusturya ve Rusya isyana karışmayacaklarını açıklamalarına rağmen isyancılara gizli destek verdi. Fransa ise resmen taraf oldu, Hersek’in özerkliğini istedi, arkasından Avusturya tarihe “Andraşi Layihası” diye geçen bir muhtırayla Hersek’te geniş bir reform talebinde bulundu. 4 Haziran 1878: İngiltere, Rus tehdidi karşısında vereceği desteğin bedeli olarak Babıali’den Kıbrıs’ı istedi, hatta gerekirse adayı işgal edeceğini bildirdi. Babıali, adayı İngiltere’ye vermeye mecbur kaldı. 24 Nisan 1881: Türkiye’nin toprak bütünlüğünü garanti eden ülkelerden biri olan Fransa, Türk toprağı sayılan Tunus’u işgal etti ve 12 Mayıs günü Tunus’u Fransa’ya terkettiler. 30 Eylül 1895: İstanbul’un Kadırga semtinde “reform” bahanesiyle toplanan silahlı yüzlerce Ermeni, Babıali’ye doğru yürüyüşe geçti. Maksatlarının hükümet binalarını işgal etmek olduğu anlaşılınca üzerlerine asker sevk edildi, çatışma çıktı ve göstericilerin çoğu öldürüldü. Avrupa “Türkler Ermeniler’i kesiyor” feryadıyla ayağa kalktı ve o gün yaşanan bu olay Ermeni sorununun başlangıcı oldu. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 10 Mart 2002)

Batı, demokrasi, terör. ABD’de El Kaide’nin parti kurup siyaset yapma hakkı var mıdır? Ya da DAESH’in Irak, Suriye, Almanya veya Fransa’da parti kurup siyaset yapma hakkı olabilir mi? Batı’da hiç kimse buna “DAESH ve El Kaide parti kurup siyaset yapabilir” demez. Ama nedense aynı “Batı başka coğrafyalarda” siyasi partilerin terör örgütlerine sırtını yaslayıp siyaset yapmasını teşvik ediyor ve destekliyor. Batı Türkiye’de terörün parti kurup siyaset yapabileceğini, terör örgütü üyelerini ülkelerinde en üst seviyede ağırlayabileceğini, onlara silah verebileceğini düşünüyor ve söylüyor. Terörle bağlantılı bir siyasete ancak “teröre silah bıraktırma” vaat ve taahhüdüyle bir geçiş sürecinde müsaade edilebilir. Takım elbise giyip, elini kolunu sallayarak öldürdükleri hakim, savcı, polis ve askerin koruması altında gezemezler. “Teröristler, Türk, Kürt, Arap, Sünni, Şii öldürünce meşru; Fransız, Alman ve Amerikalı öldürünce gayri meşru görülürse sorun orada başlar.” Bugün ABD ve AB ile Türkiye arasındaki temel anlaşmazlık noktalarından birisi de budur. Doğu blokunun dağılmasından sonra meydana boş bulan NATO üncülüğündeki Batı, tüm dünyayı kendi zevk ve arzularına göre dizayn etme sarhoşluğuna kapılmıştır. Kendisine direnen tüm liderler, terör, darbe, seçim destekleri, halk ayaklanmalarıyla alaşağı edilmiştir. NATO ve amiral ülkeleri “terör örgütleriyle dünyayı dizayn icadından sonra” açıkça bu terör örgütlerini desteklemiştir. Terör örgütlerinin elebaşları bu amiral ülkelerin koruma kalkanı altına girmiş ve her türlü desteği almışlardır. PKK’nın beyin takımının yine Almanya, Fransa ve Belçika’da olması; bu ülkelerin siyasetçileriyle siyasi kurumlarında gövde gösterileri yapması da tesadüf değildir. (Ramazan Yaşar, Diriliş Postası, 27 Kasım 2016)

Tarihi eser, altın, petrol çalan ABD’den yemek çalanlar için kaygı mesajı!

853

ABD: Afrin'den gelen yağma haberleri bizi kaygılandırıyor. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Heather Nauert, Afrin'den son 48 saattir gelen haberler nedeniyle derin endişe duyduklarını açıkladı. Nauert'in yaptığı yazılı açıklamada, "Yağma haberleri de bizi kaygılandırıyor" ifadesi yer aldı. (BBC, 19.3.2018) Silah ararken altınları çaldılar. Kuzey Irak'ta, İslami Hareket liderine yönelik operasyon yapan ABD askerlerinin 100 bin dolar ve altın çaldıkları iddia edildi. (Milliyet, 31.12.2003) ABD işgali sırasında Irak'tan kaçırılan 156 tarihi eseri British Museum iade etti. (Euronews, 30/08/2019) Irak, farklı zamanlarda kaçırılan 181 tarihi eseri ABD'den geri aldı. (Türkmen TV, 8.7.2024) Irak Savaşı'nda altınları yağmalayan ABD'li senatörden kongre baskını sonrası 'yağmaya sıfır tolerans' açıklaması. (Yeni Şafak, 8.1.2021) Amerika ve müttefikleri Irak'a girdiklerinde, kitle imha silahları yerine, çok miktarda altın külçeleriyle karşılaştılar ve yıllar geçmesine rağmen hala bu altınların kaderinin ne olduğu belirsiz. Amerikan askerlerinin eline düşen bu büyük hazinenin arasında her külçesi 18 kg olan 2000 altın külçesi sevkiyatı yapıldı. El-Alam'ın haberine göre; kısa bir süre sonra Amerikalılar, askerlerinin aynı bölgede yaklaşık

700 milyon dolar değerinde 1183 külçe altın bulduklarını açıkladılar. (THA, 12 Nisan, 2016) ABD, 100 milyon dolarlık altın ele geçirdi. (Hürriyet, 26.5.2003)

Bush: Irak'ta Demokrasi Başarılı Olacak. Başkan Bush, Amerika öncülüğündeki koalisyonun güçlü olduğunu, Amerika'nın kararlı tavrının sürdüğünü, Irak halkının özgürlük içinde yaşamak istediğini ve bunu hak ettiğini belirterek, bu nedenlerden dolayı Irak'ta demokrasinin başarılı olacağını söyledi. Bush, Irak'ta büyük çatışmaların bittiğini açıklamasından bir yıl sonra yaptığı haftalık radyo konuşmasında Irak'ın işgalini savundu. Bush, Irak halkının bugün Saddam rejiminin zalimliğinden ve yolsuzluklarından uzak bir hayat yaşadığını söyledi. Iraklıların günlük hayatındaki gelişmeleri sıralayan Bush, Amerika'nın egemenliği de Irak halkına geri vermeye kararlı olduğunu tekrarladı. (Voa, 01 Mayıs 2004) Bush: Soykırımı önledik. Trafalgar Meydanı'nda yapılan savaş karşıtı gösteriyi ABD'de diğer gösterilerin izlemesi bekleniyor Fotoğraf: AP ABD Başkanı Bush, Irak'ta geçen yıl asker sayısının artırılması kararını da savunuyor. "Bu adımla, soykırım boyutuna varabilecek şiddete karşılık verilmiş oldu" diyen Bush, Irak'ın artık "Araplar'ın Amerikalılar'ın yanında terör şebekesi El Kaide'ye karşı savaştıkları bir ülke haline geldiğini" söyledi. (DW, 18 Mart 2008)

Irak'da Saddam kitle imha silahlarını gizlemekle suçlandı ve oraya demokrasi ve özgürlük getirme bahanesi ile işgal edildi. Ama aslında amaç petrol ve İsrail'in güvenliği idi.

Bush: Irak'ta demokrasi doğuyor. ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti. (NTV, 16 Haziran 2004) Bush 'Irak'a demokrasi götüreceğiz' sözüne kendi bakanını bile inandıramamış. Eski ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, eski ABD Başkanı George W. Bush'un 'kendisinin de iflah olmaz bir neferi olduğu' Irak işgalini eleştirerek, "Bush'un 'Irak'a demokrasi götüreceğiz' ifadesi bana gerçekçi görünmemiştir" dedi. (Sputnik, 10.6.2015) Sonuç: "ABD'nin 18 yıl önce 'demokrasi ve istikrar' vaadiyle başlattığı Irak işgalinden geriye yıkım, kan ve kaos kaldı. 13 yıllık ağır ambargo sonucu 500 bin çocuk hayatını kaybetti. Irak Sağlık Bakanlığı'nın verileri üzerinde çalışma yapan bağımsız "Iraqcountybody" organizasyonuna göre, Irak'ta 2003-2011 yılları arasında çatışmalardan kaynaklı yaklaşık 120 bin sivil hayatını kaybetti." (AA, 19.03.2021) "2003-2011 yılları arasında Irak'ta 461 bin kişinin savaşa bağlı nedenlerle öldüğü ve savaşın 3 trilyon dolara mal olduğu tahmin ediliyor." (BBC, 20 Mart 2023) Eski ABD Dışişleri Bakanı Rice lafı dolandırmadı: Irak'ı demokrasi için değil, Saddam'ı devirmek için işgal ettik. (Güneş, 12.5.2017) Irak'ın işgalinde istihbarat yalanları. (BBC, 18 Mart 2013) Irak'ın işgalini önleyebilecek diplomat: Kimyasal silah olmadığını herkes biliyordu. (BBC, 4 Nisan 2018)

İşgal eder, katliam yapar, sömürürler. Kaçanları da katlederler! "Dünya İspanya'daki mülteci katliamını konuşuyor! Tüylar ürperten görüntüler. İspanya'nın Kuzey Afrika'daki toprağı Melilla kentinde mülteci katliamı yaşandı. Melilla'ya Fas sınırından geçmeye çalışan göçmenlere İspanya polisi kurşun yağdırdı. 37 mülteci hayatını kaybetti. Başbakan Sanchez'in mültecileri katleden polisler teşekkür etmesi infiale neden oldu." (İnternet Haber, 26.06.2022) Yunan'dan sığınmacılara kurşun Yunanistan sığınmacıları caydırmak için her türlü yöntemi kullanıyor. Yunan Sahil Güvenlik ekipleri, sığınmacı botlarına doğrudan ateş açıyor; Midilli Adası'na ulaşanlar ya da Edirne'den karşı tarafa geçebilenler tutuklanıyor. (Yeni mesaj, 3.3.2020) Yunanistan'ın Ölümüne İttiği 29 Göçmeni Türkiye Kurtardı. Göçmenler, Yunan askerlerince eşyaları ve cep telefonları alındıktan sonra can salına bindirildiklerini ve Türk karasularına itildiklerini söyledi. (07.06.2021) Yunanistan'ın ölümüne terk ettiği kaçak mültecileri Türkiye kurtardı. 2018 yılında Edirne'de Jandarma tarafından bulunan birinin ayağı kırık 13 mülteci, Yunanistan polisinin kendilerini dövdüğünü ve kıyafetlerini aldıklarını söyledi. (Türkiye, 23 Eylül

2024) İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, "Yunanistan Sahil Güvenlik birimleri bu gece 7 göçmeni darp edip eşyalarını alıp ellerini plastik kelepçelerle bağlayıp can yeleği ve bot olmadan denize, ölüme attı" açıklamasında bulundu. (Cumhuriyet, 19.03.2021)

ABD başkanı Obama'dan Suriye'ye kimyasal silah uyarısı. ABD Başkanı Barack Obama, Suriye yönetimini kimyasal silah kullanmaması konusunda uyardı. Obama, kimyasal silah kullanımının, müdahale konusunda fikrini değiştirecek bir "kırmızı çizgi" olduğunu söyledi. (BBC, 21.8.2012) Üç ülkeden uyarı! Harekete geçeriz... ABD, İngiltere ve Fransa, "Esed rejiminin tekrar kimyasal kullanması durumunda harekete geçmekte kararlıyız." mesajı verdi. (Haber 7, 22.08.2018) BM rezaleti! Suriye'de 'kimyasal silah kullanıldı' iddiaları üzerine acil olarak toplanan BM karar almadı. (Gazete Vatan, 23.08.2013) BM'den hareket yok. (Habertürk, 23.8.2013) Yıl 2012. ABD'nin "kırmızı çizgisi" biyolojik silah defalarca Suriye'de kullanılır ama yıl '2024' hala kırmızı çizgi hatıra gelmez! Ama ABD, Almanya ve İngiltere'ye kazık atınca bir anda Batılılar 'demokrat' olurlar!

İsrail'in Gazze Şeridi'ne yönelik saldırılarında can kaybı sayısı 40 bin 939'a, yaralıların sayısı ise 94 bin 616'ya ulaşmışken (NTV, 7.9.2024) İsrail askerinin itirafı ile tüm katliamların devamını sağlayan ülke ifşa olur. "ABD olmasa Gazze savaşı birkaç aydan uzun süremezdi" (Independent, 3 Eylül 2024) ABD bununla da yetinmez ve "Birleşmiş milletlerin güvenli bölge ilan edip koruma altına aldığını söylediği alanlarda üç binden fazla insanı katleden, okulları bombalayarak beş binden fazla sivil insanı kateleden, ambulansları, sağlık ve yardım gönüllülerinin araçlarını bombalayan, katliamlarını görüntüleyen 200'e yakın gazeteciye öldüren, 20 binden fazlası 15 yaş altı çocuk olmak üzere 41 bin insanı göstere göstere katleden İsrail Devlet Başkanı Netanyahu'yu meclisinde 1 saat konuşturup, 382 tane vekiline 58'i ayakta toplam 76 sefer alkışlatan Amerika, HAMAS'ın üst düzey 5 yetkilisini yargılamak için süreç başlatır! (BBC, 4 Eylül 2024) "Kadın ve çocuk demeden, binlerce sivil öldüren hava bombardımanlarından daha dehşet verici bir şeyler bir şey var mıdır acaba?" (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 22) Ne yazık ki vardır! Dünya kamuoyu önünde 'demokrasi, özgürlük, yaşam hakkı' sloganları atanların bu katliamları uygulaması ve sonrada saf ayağına yatmaları:

Fransa Libya'da aslan payı alınca ABD özgürlük getirmeye karar verir, arada pay alamayan İtalya sömürgecilik ithamında bulunur: Libya'da ateşkes sonrası Fransız Total şirketi petrol üretimini artırmak için devrede. (BBC, 19 Kasım 2020) İtalya, Fransa'yı Libya'nın petrollerine göz dikip Afrika'yı sömürmekle suçladı. (Euronews, 22/01/2019) ABD: Askerlerimiz Libya'ya her an girebilir. ABD Genelkurmay Başkanı Joe Dunford, ABD askerlerini hazırlık yaptığını ve askerlerin her an Libya'ya dağıtılabileceğini açıkladı. (Milliyet, 21.05.2016) 'Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir' ABD'nin Libya Büyükelçisi Christopher Stevens'in Bingazi'de öldürülmesi sonrası açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, "Bu gözü dönmüş şiddeti kınıyoruz. Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir" dedi. ABD Başkanı Obama da, saldırganların adalete teslim edilerek, yargılanacağını söyledi. (NTV, 12.9.2012)

ABD'den Yunanistan itirafı: Ege adalarındaki zırhlı araçların kullanımında ABD menfaatleri esas alındı. S-400'ler için Türkiye'yi F-35 programından çıkaran sonrasında Türkiye'nin F-16 alım talebine taş koyan ABD, Yunanistan'a sattığı silahlar konusunda çifte standart uyguladığını itiraf etti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ned Price, Yunanistan'ın "uluslararası anlaşmaları ihlal ederek" Ege adalarına çıkardığı ABD menşeli zırhlı araçlarının kullanım koşullarında ABD menfaatlerinin esas alındığını söyledi. (Yeni Şafak, 29/09/2022)

Veriler ABD'nin Rusya'dan ithalatı artırdığını gösteriyor. (CNN Türk, 06.10.2022) ABD'den Rusya ambargosunu ihlal ettiği gerekçesiyle Türkiye'de çok sayıda kişi ve kuruluşa yaptırım. (Euronews, 12/12/2023)

Kendine "demokrat" Batı'nın ikiye yüz lü lüğü ve Türkiye: Saddam, Halepçe' de, başta Fransa olmak üzere ABD ve Avrupa ülkelerinin sattığı silahlarla çocuk demeden kendi vatandaşlarını katledip gazla zehirleyerek öldürdü. Türkiye Halepçe gazlı katliamından kaçan 40.000 Kuzey Iraklı Kürt komşusuna kucak açtı. 1990'da İkinci Körfez Savaşı'nda bir gecede bu sefer yarım milyon Kuzey Iraklı ayakkabısını dahi giymeye fırsat bulamadan can havliyle yine Türkiye'ye sığındı. Ülkenin dört bir yanından, ânında binlerce yiyecek -içecek -giyecek dolu kamyonlar akın akın yardıma koştu. 1989'da Komünist Bulgaristan Başkanı Jivkov'un başlattığı 'adını, dilini, dinini değiştir' zulmü sonucu 300.000 soydaşımız 6 asırdır yaşadığı topraklarda her şeylerini bırakarak Türkiye'ye sığındı. Ne ABD ne Avrupa basınında Jivkov'u kınayan en ufak bir ilana rastlamadık. 1992'den itibaren Saraybosna'lılar Müslüman ve de Türk kabul edildikleri için düzenli ve sürekli soykırıma tabi tutuldular, hatta bir kısmı BM'ye bağlı Hollandalı subay ve askerlerinin gözleri önünde umursamazlıkla katledildi. Bu vahşeti lanetleyen herhangi bir ilâna rastlamadığımız gibi, yıllar sonra katliama göz yuman Hollandalı subay ve askerler Hollanda Devletince madalyalara layık görüldüler. 30 yıl boyunca devam eden PKK vahşetinde öldürülen Asker ve Polis şehitlerimizden vazgeçtim, beş bin'in üstünde çocuk- kadın- yaşlı ve sivil için tavır koymuş kaç Batılı ismi sayabilirsiniz? Öyle bir ilana öncülük eden Türk aydınına da rastlanmadı. 1985'ten bu yana yalnız Almanya'da Türklere ait 3500'den fazla işyeri, dükkan, büro, ev vs saldırıya uğradı, kimileri içinde insanlarımızla yakıldı. Alman Devleti ve Polisi'nin bu olaylara duyarsızlığını eleştiren bir tek ilan göremedim. Bunlar birebir yaşadığım geçmiş olaylardır ve bir hatırlatma mesajıdır." diyen Bülent Akarcalı, şöyle devam ediyor: "Bu yazı ne Gezi olaylarını ve arkasından gelişen durumları destekleyen yazılı ve görsel basın desteğini, ne de yurt dışında kendi paramızla çıkarttığımız ilânları eleştirmek için yazılmıştır. Tek amacı şudur: Türkiye'nin eksikliğini yanlısını görmeye ve bunu kınamaya bu kadar hazır bir Batı dünyası ve bu dünyayı harekete geçirecek insanlarımız, şu yukarıda saydığım vahşetler, insanlık dışı suçlar işlenirken neredeydiler? Irak'ta bir milyon insan öldürülürken yoktular, hâlâ her hafta yüzlercesi ölürken yoklar. Suriye'dekiler ölürken yoklar. Mısır'dakiler ölürken yoklar. Sınırlarımız içinde bir milyona yakın mülteciye hayat hakkını biz verirken onlar yine yoklar! (Hasan Celal Güzel, Sabah, 18.08.2013) Siz hiç Yahudileri eleştirmenin "nefret suçu" olarak kabul edilmesine karşı çıkan bir çağdaş aydın (!) gördünüz mü? Evet, Yahudilere bırakın hakareti eleştiriyi bile "nefret suçu" kapsamında ele alanlara hiçbirinin itiraz ettiği yok! Hiçbirinin aklına "özgürlükleri savunmak" gelmiyor! Yahudilerin eleştirilmesi konusunda "bu kadar tutucu" olanlar her ne hikmetse Müslümanlara hakaret söz konusu olunca alabildiğince "ifade özgürlüğü yanlısı" kesiliyorlar! Bu nasıl bir çifte standart ya da ikiye yüz lü lüktür? (Zeki Ceyhan, Milli Gazete, 17 Ocak 2015) Başkalarının özgürlüğünü kısıtlama özgürlüğü diye bir şey olmadığı gibi, başka insanların hukukuna tecavüz eden, hakaret eden, aşağılayan, nefret körükleyen söylemlerin ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi mümkün değil. Müslümanların kutsal değerleri söz konusu olduğunda bir anda "ifade özgürlüğünü" helvadan bir put gibi Müslümanların karşısına dikenler, mevzu Yahudi düşmanlığı, kendi içlerinde bir ırkçılık, nefret söylemi falan olduğunda o putu hiç yüzleri kızarmadan iştahla yerler. (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 17.01.2015)

Batı-menfaat. Demokrasi bahane silah satışı şahane. Kaddafi'nin Roma'ya ve Paris'e çadır kurduğu 2009 yılında AB ülkelerinin Libya'ya silah satışı 470 milyon dolar oldu. Bunun içinde İtalya'dan savaş uçağı, Malta'dan hafif silahlar ve İngiltere'den cephane yer alıyordu. Bugün Kaddafi'yi diktatör ve halk düşmanı ilan eden ABD, 2007 yılında Libya'ya 5 milyon dolarlık silah sattı. Bu sembolik rakam ambargonun kaldırılıp diktatörle el sıkışma bedeliydi. Bush'un son yılında bu rakam 46 milyon dolara yükseldi. 2007 yılında Libya, Fransa ile 14 adet Rafale

saldırı uçağı satış anlaşması imzalamıştı. İngiliz şirketleri, Libya'nın elindeki tankların modernizasyonu için 2009 sonunda 77 milyon dolarlık bir anlaşmayı ABD'ye götürdü. ABD yönetimi bu anlaşmayı onayladı. Ancak Kaddafi rejimine baskı başlamıştı. Ve skandal ortaya çıkınca kısa bir süre önce anlaşma geri çekildi. 30 Ocak'ta Rusya ile Libya hafif silahlar başta olmak üzere silah satışı için 1.8 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Bunların ne kadarının teslim edildiği bilinmiyor. Evet, Ortadoğu'da ve Arap coğrafyasındaki “diktatör tiyatrosu”nun asıl senaryosu işte budur. Petrol ve silah. Bu oyunda insan hayatı, ölümler, işkenceler, intiharlar teferruatıdır. Verdiğin sürece diktatörsün. Kralsın, şeyhsin, emirsin. Vermezsen demokrasi gelir. Mesela Suudi Arabistan Kralı, 35 milyar dolarlık rekor silah alımını ABD'den henüz yapmıştır. Belki de böylece ömrünü uzatmıştır. Şimdi Libya'ya bakıyorum da. Fransızlar hangi uçaklarla bombalıyor biliyor musunuz? Kaddafi'ye sattığı Rafale saldırı uçaklarının daha gelişmişiyse. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 21.03.2011)

“Batı ikiye yüzlüdür ve bizim gibi ülkelere; "siz küresel dünyaya ayak uydurun"! der; "küresel olun, ulus devletin modası geçti" ! der; ama kendileri, dillerini, kültürlerini sonuna kadar savunurlar, korurlar! Kendi ulus devletlerine sınıksız bağlıdırlar.” (Ömür Kurt, Banu Avar'la Konuşma, s. 146)

“ABD/Batı medeniyeti ikiye yüzlüdür, ilkesizdir. Onlar için “demokrasi” ve “özgürlük” kendi çıkarlarına hizmet eden sahte araçlardır.” (Murat AKAN, Twitter, 24 Temmuz 2024)

Batı'nın hangi yüzü utanır? Batı, oldum olası ikiye yüzlüdür. Hatta ikiye yüzlülüğün de ötesinde 'binbir surat'tır. Bu sebeple yüz­süz diye tanımlamak daha doğrudur. Yüz­süz olduğu için pişkindir. Adı üstünde, pişkin suratta utanma aramayınız! (İsmail Kapan, Türkiye, 5.11.2019)

Batı'nın ahlaki değeri de, kriteri de yoktur Batı, bilimi insanlığın umumi faydası için elde etmeye çalışmadı hiçbir zaman. Batı sadece savaşta, siyasette, parada değil; fikirde, bilimde ve sanatta da ikiye yüzlüdür. Ahlaki değeri de kriteri de yoktur. (Tayyar Tercan, Milat Gazetesi, 15.09.2022)

Soykırım

857

Amerika Birleşik Devletleri'nin Soykırım Karnesi

Kızıl­derili Katliamı: 70 milyon Kızıl­derili kendi vatanlarında katledildi. 16. 17. yüzyılda Afrika Katliamı: 35 milyondan fazla Afrikalı köleleştirilerek (can kayıpları dahil) Amerika Kıtası'na getirildi. 1945 Hiroşima ve Nagazaki Atom Bombası Saldırısı: 350 bin kişinin ölmesine binlerce insanın sakat kalmasına neden oldu. 1945 Dresden Katliamı: 200 bin kişi 3 gün havadan atılan bombalardan öldü. 1950-1953 Kore Savaşı: 4 milyon kişi öldürüldü. 1950 Guatemala İşgali: 200 bin sivil öldürüldü. 1953 İran Darbesi: 10 binden fazla İranlı ABD'nin ekonomik, askeri desteğiyle infaz edildi. 1950-1959 Küba Katliamı: 60 bin kişi ABD destekli Batista birliklerince katledildi. 1960 Kongo Katliamı: 3 milyona yakın kişi CIA destekli iç savaş süresince öldürüldü. 1961-1962 Küba Darbesi: 294 kişi CIA'in küba'da Fidel Castrop'yu devirmek için planladığı Domuzlar Körfezi Operasyonu'nda öldürüldü. 1962-1975 Vietnam Savaşı: 3 milyon Vietnamlı sivil hayatını kaybetti. Sivil halk üzerinde zehirli portakal gazı kullanarak soykırım yaptı. 1965-1966 Endonezya Katliamı: 500 bin -1 milyon arası Endonezyalı köylü, işçi, aydın öldü. 1970-1975 Kamboçya ve Laos Katliamı: 1 milyon kişiyi katletti. 1973 Şili Darbesi: 5 bin Şilili sivil hayatını kaybetti. 1974-1983 Arjantin Katliamı: 30 bin insanı öldürdü. 1977 El Salvador Darbesi: 70 bin Salvadorlu öldürüldü. 1980-1988 İran-Irak Savaşı: 700 binden fazla insan ölmüştür. ABD, lisanslı biyolojik ve kimyasal silahlarını Irak'a gönderdi. 1981-1990 Nikaragua İç Savaşı: 50 bin sivil hayatını kaybetti. 1983 Lübnan Katliamı: 14 bin deniz piyadesi ve binlerce kişiyi katletti. 1983 Grenada'nın İşgali: 300 binden fazla insan öldürüldü. 1989 Panama'nın İşgali: 3 bin Panamalı sivil öldürüldü. 1991 Irak'ın İşgali: 1 milyondan fazla Iraklı hayatını kaybetti. 1992-1995 Bosna Herkes Katliamı: 250 binden fazla Müslüman Boşnak, Sırp­lar tarafından BM ve tüm dünyanın gözleri önünde

öldürüldü. 2001 Afganistan İşgali: 150 bin sivil öldürüldü. 2003 Irak İşgali: 1 milyondan fazla Iraklı katledildi. 2003 Darfur Darbesi: 300 bin kişi BM raporlarına göre ölen sayısıdır. 2001-2015 ABD İnsansız Hava Aracı Saldırıları: 10 bin kişi öldürüldü. 2020-2018 Arap Baharı ve Askeri Darbe: 2 binden fazla kişi öldü. 2011-2018 Suriye İç Savaşı: 100 binden fazla kişi öldü, 5 milyondan fazla kişi evini terk etti. ABD desteğinde İsrail'in Filistin Zulmü ve Katliamları: 100 binden fazla Filistinli öldürüldü. Filistinlilere ırk ayrımı ve yerleşim rejimi dayatması devam ediyor. (Sabah, 26.4.2021)

Batı ve Amerika emperyalizminin yakın tarihi

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı: Özellikle o dönemde palazlanarak İngiliz hegemonyasını tehdit eden Almanya'nın önünü kesmek için başlatılan bu kan banyosunun maddi sonucu 10 milyon ölü, 20 milyon sakattır. Toplam asker sayısı 70 milyonu bulan orduların kapıştığı bu savaşın sadece Avrupa'daki mali bilançosu ise 350 milyar dolarlık yıkımdır. Silah sanayinin patlama yaptığı ama milyonlarca çocuğun açlıktan can verdiği bu büyük katliam emperyalizmin en ağır suçlarından biri olarak tarihte durmaktadır. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı ise birincisinin çok çok üzerinde bir kanlı katliamdır. İnsanlığa verilen manevi zararları bir tarafa koyarsak, bu korkunç boğazlaşmanın sadece can kaybı olarak bilançosu tahminen 35 ile 60 milyon insanın ölümüdür. Yalnızca faşizmin kesin yenilgisini sağlayan kahraman Sovyet halkından 11 milyonu asker olmak üzere toplam 20 milyon insan hayatını kaybetmiştir. Ne zaman ki bütün emperyalist kampın sosyalizme saldırın diye tasmaını gevşek bıraktığı Alman faşizmi Stalingrad önlerinde Sovyet halkının direnişiyle bozguna uğratılmıştır, ancak o zaman Kızıl ordu'nun ilerleyişinden korku duyan müttefikler duruma müdahale etmişlerdir. Bu savaşta Polonya'nın insan kaybı, 5 milyon 800 bin, Almanya'nınki ise 4 milyon civarındadır. Japonya'nın kaybı ise 2 milyon insandır ki bu katliamın önemli bölümü atom bombasının atıldığı Hiroşima ve Nagasaki'de gerçekleşmiştir. 1945'te yapılan bu nükleer katliamda birkaç saniye içinde 250 bin kişi birden öldürülmüş, iki şehir ve onların toplam halkı bir anda haritadan silinmiştir. Bugünkü durum ise özellikle siviller açısından çok daha vahimdir. Örneğin, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ölen sivillerin askarlere oranı %50 iken 1990'lı yıllardaki çatışmalarda bu oran %90'a ulaşmıştır. 1986-1996 arasındaki savaşlarda ise 2 milyon çocuk ölmüş, 5 milyon çocuk sakat kalmıştır. Ve bugün dünyada 50 milyon insan mültecidir. İşte emperyalizmin militarist yüzünün insani maliyeti budur. Bugün dünyanın en zengin üç adamının varlığı 48 yoksul ülkenin ulusal gelirinden yüksektir. Aynı üç adamın varlığı Afrika'nın bütün ülkelerinin ulusal gelirinden yüksektir. Öte yandan, dünyanın en zengin 225 kişisinin varlığı ise bütün dünya nüfusunun sosyal gereksinmelerini karşılayabilecek miktardadır. Uçurum bu denli derindir. Buna karşılık Dünya Gıda Örgütü (FAO) verilerine göre 1960-1970 arasında 13, 1970-80'de 15, 1980-85 arasında ise 40 milyon kişi açlıktan ölmüştür. 1990'da toplanan Dünya Çocuk Zirvesi raporuna göre her yıl 12 milyon çocuk önlenebilir hastalıklardan ölmektedir ve UNICEF tahminlerine göre 2000'li yıllarda 175 milyon çocuk 5 yaşına gelmeden ölecektir. Tamamen yasak olduğu halde bugün Asya'da çalıştırılan çocukların sayısı 250 milyondur. Ve tabii ki bunlar, şanslı olanlarıdır; bu ülkelerdeki 2 milyon çocuk ise doğrudan fuhuş pazarındadır. Aynı yıllarda, yani 1980-1994 arasında yoksul ülkelerin borçlarının artış oranı %400'dür; 1980-1998 arasında bu borçlar 600 milyar dolardan 2.2 trilyon dolara yükselmiştir. Yalnızca yoksul ülkelerde değil, Avrupa'da da nüfusun %17'si yoksulluk sınırındadır. ABD'de 12 yaş altındaki 13 milyon çocuğun aç olduğu BM verileriyle sabittir. Çünkü ABD'nin maddi varlığının %68'ini nüfusun %1'i almaktadır. Buna karşın aynı ülkede nüfusun 7 milyonu evsizdir, 26 milyon kişi uyuşturucu kullanmaktadır. Emperyalizmin varlığının doğurduğu sonuçlardan biri de, sağlık konusundaki vahim durumdur. Örneğin, emperyalist metropollerde ortalama ömür 72-74 arasında değişirken, bağımlı ülkelerde 55 yılı geçmemektedir. Salgın hastalıklar bağımlı ülkelerde çok yaygındır. Örneğin, iyot eksikliğinden

kaynaklanan endemik guatr, tahminlere göre 200 milyon insanı etkilemektedir. 70 ülkede, 180 - 200 milyon insanda parazit hastalığı görülmekte, sıtma Afrika’da her yıl milyonlarca çocuğu öldürmektedir. UNİCEF’e göre, gelişmiş ülkelerde beş kişiye bir doktor düşerken, bağımlı ülkelerde 2700 kişiye bir doktor düşmekte, oran bazılarında ise 20 bine çıkmaktadır. Bağımlı ülkelerde, bir buçuk milyar insan ve 6 yaşından küçük 400 milyon çocuk her türlü tıbbi bakımdan yoksundur. Bağımlı ülkelerde, 1980 verilerine göre, kişi başına sağlık hizmetleri için harcanan yılda yalnızca 1.7 dolardır. Bu, emperyalist metropollerde 144 kat daha fazladır.

Batı dünyaya zulüm ve felaket getirmiştir!

Avrupa: İSPANYA bunların en önemlisidir. Alman ve İtalyan faşizminin desteğiyle İspanya Cumhuriyeti’ne karşı 1936’da ayaklanan General Franko’nun faşist ordusu 1939’un Mart ayında gösterilen insanüstü direnişe rağmen Madrit’i ele geçirdiğinde bir milyondan fazla insanın kanına girmişti bile. Guernica katliamı gibi yüzlerce katliama imza atarak iktidara gelen Franko’nun en büyük desteği ise ABD’ydi ve bu destek sayesinde Franko 80’li yıllara dek ayakta kalabildi. Dünyanın en uzun süren diktatörlüklerinden biri olan Franko diktası, bu dönem boyunca binlerce sendikacı, devrimci ve Bask savaşıncısının kanına girdi. Bask ülkesinin işgali bugün de devam ettirilmektedir. PORTEKİZ’deki 45 yıl hüküm süren Salazar diktası da aynı güçlerin ürünüdür. 1930’da bütün siyasi faaliyetleri, sendikaları yasaklayarak işe başlayan Salazar, CIA tarafından desteklenen gizli servisi PİDE’nin baskısıyla Portekiz’i cehenneme çevirdi. Binlerce gencin, işçinin katili olan bu diktatör ancak 1974 yılında bir ayaklanma ile devrilebildi. Portekiz’in bu sürede sömürgelerinde yaptığı katliamlar bir yana kendi askeri kaybı bile 10 bin ölü ve 50 bin yaralıydı. 1943 yılında devrilene kadar Mussolini faşizminin İTALYA’da yaptıkları ve özellikle Afrika’daki katliamları ise tarihe kaydolmuştur. İktidar olur olmaz bütün işçi örgütlerini, grevleri yasaklayan Mussolini yıllarca demir yumrukla yönettiği İtalya’yı Hitler’in emrinde bir bekçi köpeğine dönüştürdü. Sonraki süreçte de İtalyan faşizmi kendisini farklı biçimlerde devam ettirmiştir. Örneğin, İtalyan kontr-gerilla örgütü Gladio Avrupa’nın en kanlı devlet terörü örgütlerinden biridir. CIA denetiminde kurulan ve gazetecilerden adli suçlulara dek yüzlerce insanı kullanan, milyarlarca dolarlık servetleri elinde tutan bu örgüt, yüzlerce cinayete imza atmış, birçok ülkede neo-nazi çetelerin kurulmasına önayak olmuştur. Ünlü Bologna istasyonu katliamı dahil birçok kanlı olaya imza atan Gladio, bugün hâlâ varlığını sürdürmekte ve Türk özel timleri dahil birçok kontr-gerilla örgütüne eğitim kamplarında hizmet vermektedir. YUGOSLAVYA’nın çektiği acılar ise yüzyılın en trajik olayıdır. 1944’te Alman işgalini sona erdiren Yugoslavya, onyıllar sonra 1990’larda bu kez ABD işgaline uğramıştır. CIA tarafından kışkırtılarak kendi aralarında boğazlaşmaya itilen Yugoslavya halkları, tam bir etnik kargaşa yaşamışlar, bu arada binlerce kişinin öldürüldüğü, tecavüze uğradığı kirli bir savaş sırasında korkunç acılar çekmişlerdir. Sonunda ABD’nin öncülüğünde bölgeyi işgal eden NATO güçleri, Yugoslavya’nın varlığını tamamen sona erdirerek, kukla devletçiklerin yer aldığı bir kaos yaratmışlardır. ABD destekli bir “ayaklanma”(!) ile yıkılan Miloseviç’in yerine onun kadar sağcı ve katliamcı birinin getirilmesi de ABD’nin amacını gözler önüne sermiştir. Bu arada besleme bir örgüt olarak kurulan UÇK bahane edilerek KOSOVA ve MAKEDONYA’nın işgali de tamamlanmıştır. Bu ülkelere karşı düzenlenen NATO operasyonlarında sadece “yanlışlıkla” öldürülen sivillerin sayısı bile net olarak saptanamamaktadır. YUNANİSTAN’da olup bitenleri anlamak için ise yalnızca 1947 yılını hatırlamak yeterlidir. 1941’den beri Alman işgaline karşı yiğitçe savaşan Yunan komünistleri, 1947’de emperyalizm için ciddi bir tehlike oluşturduklarında tarihin en büyük katliamlarından birini yaşadılar. “ABD yardım etmezse Yunanistan komünistlerin eline geçecek” çığırkanlığı yapan Başkan Truman’ın desteğiyle başlayan katliam süresince 50 binden fazla komünist öldürüldü. İç savaşın bütünü sırasında ise 185 bin partizan ölüirken, açlıktan ölenlerin sayısı 260 bindi. Yunanistan’ın toplam nüfusunun yüzde onu böylece

katledilmişti; ayrıca yüz binlerce insan toplama kamplarında tutuldu. Daha sonra 1960'larda CIA'nın tezgahladığı Albaylar cuntası ise aynı türden katliamlar konusunda bir emperyalist geleneği devam ettirmiştir. Yüzlerce devrimci öğrenci başta olmak üzere çok sayıda ilerici insan bu dönemde katledilmiş, Yunanistan baştan başa bir işkence haneye çevrilmiştir. ALMANYA'nın sabıkaları sanıldığı gibi Hitler'le başlamamaktadır. Çok daha öncesinde 1918-19 Alman devriminin bastırılması sırasında yapılan kitlesel işçi katliamlarını, Spartakist önderler Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in kurşuna dizilmesini hatırlamak bile bunu kavramak için yeterlidir. Daha sonraki 1923 ayaklanması ve Hamburg barikatlarında akıtılan işçi kanı da Alman emperyalizminin en bilinen sabıkalarıdır. Nazi katliamlarından, toplama kamplarından ise daha önce söz etmiştik. Ama sanıldığı gibi Hitler'in yenilgisi de faşizmin bitmesi anlamına gelmemiştir. Daha 1945 yılı bitmeden Hitler'in eski kadroları işbaşına dönmüşlerdi bile. Nazi partisinin gizli servis şefi Gehlen, Federal Almanya'nın da gizli servisini yönetiyordu. Sosyalizme yönelik komploların hemen tümü bu dönemde Almanya üzerinden yürütüldü. Bütün Neo-Nazi örgütleri böylece kuruldu ve güçlendirildi. CIA tarafından desteklenen gizli servis BND 1970'li yıllarda Kızıl Ordu Fraksiyonu (RAF) üyelerine düzenlenen operasyonların ve dört RAF liderinin Stammheim Cezaevi'nde kurşuna dizilmesinin baş sorumlusuydu. CIA'nın alt birimlerinden biri olan OPC tarafından organize edilen AVUSTURYA Nazileri ise devletle tamamen işbirliği halindedirler. Eski SS subaylarının üst düzey yönetici olduğu bu örgüt sendikacılara ve sol partilere, yabancı işçilere karşı saldırıların baş sorumlusudur. Avrupa'nın en sakın görünen ülkesi olan İSVEÇ'te Başbakan Olof Palme'nin benzer bir Neo-Nazi organizasyonu tarafından öldürüldüğü kesin gibidir. Suikastten sonra tanıkların doğrudan teşhis ettiği kişilerin çoğunun eski paralı askerler ve neo-naziler olması ve bunlardan eski bir İngiliz lejyonerinin geçtiğimiz yıllara kadar Kıbrıs Bayrak Radyosu'nda "çevirmen" kadrosunda çalışması hiç rastlantı değildir. İşçi sınıfı tarihinin en büyük ayaklanmasına ve en kanlı katliamına 1871 Komün günlerinde sahne olan FRANSA ise sömürgelerinde uyguladığı yüz kızartıcı suçlarla anılır. Alman işgalinden büyük ölçüde komünist direnişçilerin sayesinde kurtulan Fransa, daha sonra ABD'nin açık desteğiyle sağcı yönetimlerin kapısını aralamış ve bu arada sömürgecilikten hiç vazgeçmemiştir. Büyük bir yenilgiye uğradığı 1954'e kadar Vietnam'a kan kusturan, Cezayir'i kana bulayan Fransa, 1968'lerdeki gösterilerde kendi halkına karşı da acımasız davranmış, Paris sokaklarında yine devrimcilerin kanını akıtmıştır. Bütün bu saldırganlığın başını ise bizzat devlet tarafından kurulan OAS isimli katiller örgütü çekmiştir. Fransa bugün hâlâ Afrika ve Uzakdoğu'dan elini çekmiş değildir. İNGİLİZ emperyalizmi bütün dünyanın en iyi bilinen sömürgeci gücüdür. Şimdilerde eski gücünü yitirmiş gibi görünse de "üstünde güneş batmayan" imparatorluk olarak tanımlanan İngiltere, Hindistan'dan Güney Afrika'ya dünyanın dört bir yanında sayısız katliama ve soyguna imza atmıştır. Son dönemde de Amerikan emperyalizmin en sadık müttefiki olarak görev yapan İngiltere, bütün haydutluk ve katliam savaşlarında bizzat yer almaktadır. 1 Neredeyse yüz yıldır İngiltere'nin işgali altında olan İRLANDA ise Avrupa'nın kanayan yarasıdır. İngiliz işgaline karşı mücadelenin başladığı ve IRA'nın kurulduğu ilk günlerden beri, İngiliz devleti, zaman zaman yerli işbirlikçilerini de kullanarak İrlanda'da sayısız suç işlemiştir. 1916'da Paskalya Ayaklanması'ndan sonra IRA kurucusu James Conolly ve 12 arkadaşını kurşuna dizen İngiltere, sonraki yıllarda faşist işbirlikçilerini de kullanarak yüzlerce yurtsever İrlandalıyı katletti. Ölüm oruçlarında yaşamını yitiren Bobby Sands ve dokuz arkadaşının da dahil olduğu 3 binden fazla kişi İrlanda için savaşırken öldürüldüler. Ki bunların çoğunluğu, "Kanlı Pazar" katliamında olduğu gibi sivil insanlardı. İEsas olarak kendi hatalarının sonuçlarını yaşayan ama bu arada emperyalist kampın gizli servislerinin komplolarına da hedef olan eski sosyalist ülkeler de, reel sosyalizmin çöküşünden sonra büyük bir yıkım içine gömülmüşler, kapitalist sisteme dahil olmanın bedelini çok ağır ödemişlerdir. RUSYA İçişleri Bakanlığı verilerine göre, tutuklanan Rus gençlerinin sayısı

1990-1997 arasında üçte bir oranında artarak 200 bin kişiyi geçmiştir. St. Petersburg'da 3 bin, Moskova'da ise 6 bin çocuk sokaklarda yaşamaktadır.

Kuzey Amerika: Kızılderili katliamı, ABD'nin kuruluşundan çok önce başlayan insanlık tarihinin en ağır suçlarından biridir. Ta Kolomb'un kıtaya ayak bastığı günden beri başlayan katliamlar zincirinin Kuzey'deki ayağı da Güney'den hiç aşağı kalmaz. Bir zamanlar nüfusu 30-40 milyonu bulan Kızılderililerin sayısının bugün 2-3 milyona düşmesi bunun en açık kanıtıdır. Sömürgeci beyazlar tarafından mahvedilen doğa dengesi yüzünden hastalıklardan, açlıktan ölen milyonlarca Kızılderilinin yanında beyazların ayak bastıkları her toprak parçasından sürülen bu insanlar yüz yıl boyunca sistematik katliamlara uğradılar. Korkunç bir asimilasyon politikasıyla, sahtekarlıklarla adım adım sürülen Kızılderililer, yıllar boyunca toplama kamplarına ya da kimliksizliğe mahkûm edildiler. Amerikan demokrasisi denilen şey, böylece yaklaşık 30 milyon yerlinin katledilmesi üzerine kuruldu. Siyahlara karşı uygulanan kölecilik ise belki şimdi tarih kitaplarında kalmış gibidir ama bu kanlı tarih unutulmamıştır. Yüzbinlerce Afrikalı'nın köle gemileriyle ABD'ye taşındığı bu dönem, ABD'nin ekonomik zenginliğinin de aslında ilk temelini oluşturur. On binlerce kölenin açlıktan, hastalıklardan ve işkenceler yüzünden öldüğü bu dönemden sonra ilk siyah hareketleri başladığında ise ortaya çıkan Ku-Klux-Klan linçleri için başka bir cephesidir. 1800'lü yıllardan bugüne dek süren Amerikan linç geleneğinde, on binlerce siyah, yakılarak, asılarak öldürülmüş, bu arada kısırlaştırma gibi iğrenç ırkçı yöntemler de uygulanmıştır. Öyle ki, salt 1870-1890 arasındaki yirmi yılda on bin siyah linç edilerek öldürülmüş, 1970'lere kadar siyah kadınların %24'ü, PortoRiko'luların %35'i kısırlaştırılmıştır. Aynı süreçte suikastle öldürülen Malcom X, Martin Luther King gibi siyah önderler ve Kara Panterler'in katledilen militanları da bu arada anılmalıdır. 2 Şubat 1848'de Meksika'ya ait Teksas, Arizona, California gibi sekiz kentin işgal edilerek ABD toprakları haline getirilmesi de ABD tarihinin utanç sayfalarından biridir. Giderek bu topraklar üzerinden eski sahiplerini kovan Amerikalılar, zaman zaman çıkan ayaklanmaları da 1957'de olduğu gibi kanla ve tutuklamalarla bastırmışlardır. Bu arada Meksika'nın büyük kıızılderili uygarlığı talan edilmiş ve bu kültür neredeyse tamamen yok edilmiştir. İşçilere yönelik saldırı ve komplolar, ABD tarihinin unutulamaz bir parçasıdır. Sonradan 1 Mayıs gününün mücadele günü ilan edilmesine neden olan 1886'daki 6 işçinin öldüğü gösteri ve 8 işçi önderinin idam edilmesi bunun en bilinen örneğidir. Daha sonra sendikaları satın alarak, işçi sınıfını susturmaya çalışan Amerikan burjuvazisi, bunun yetmediği yerde de, idamlar ve katliamları devreye sokmuş, büyük tutuklamaları arkası arkasına geliştirmiştir. Örneğin sadece 1937'deki Chrysler ve General Motors grevlerinde mafya ve polisin saldırılarında 98 işçi öldürüldü. İşçi sınıfı hareketini her zaman acımasız bir baskı altında tutan ABD, Sacco ile Vanzetti isimli iki işçinin idamında olduğu gibi bin bir türlü komployu kullandı. MacCarthy kampanyası sırasında ise binlerce Amerikalı tutuklandı ve mahkemelerde yargılandı. 1953'te "ajanlık"la suçlanan komünist Julius ve Ethel Rosenberg çiftinin idamı ise tam bir yüz kızartıcı suç olarak ABD tarihine geçti.

Güney Amerika: Kolomb'un karaya ayak bastığı günden beri devam eden Kızılderili uygarlıklarının yok edilmesi, dünya tarihinin en trajik olayıdır. Açgözlü İspanyol ve Portekiz sömürgeciliğinin Güney Amerika'daki katliamlarının kesin rakamlarını tahmin edebilmek bile mümkün değildir. Sayıları milyonlarla ifade edilen Aztek ve İnka halklarının korkunç katliamlarla yok edilmesinin ötesinde sömürgecilerin yerlilerden gasp ettiği maden ve altın stoklarının da miktarı tam olarak bilinmemektedir. 1831'den beri ABD'nin gizli işgalini yaşayan ARJANTİN'deki 1976 faşist cuntası, Latin Amerika tarihinin en kanlı cuntalarındandır. İlk günden beri ABD tarafından tanınan ve desteklenen General Videla cuntası, ilk anda 1300 kişiyi katlederken, daha sonraki yıllarda 30 binin üzerinde devrimciyi, sendikacıları ve işçi önderlerini "kayıp" etmesiyle ünlüdür. "Kayıp" ilan edilenlerin çoğunun

ordu helikopterlerinden denize atıldığı ve hatta bu insanların çocuklarının bile evlatlık olarak satıldığı sonraki yıllarda açığa çıkmıştır. BOLİVYA’da ise sadece 1947-1952 arasında çoğu madenci ve tarım işçisi 30 bin kişi ABD destekli cuntalar tarafından katledildi. Bundan öncesinde kışkırtılan bölgesel savaşlarda ölen Bolivyalıların sayısı ise on binlerle ifade edilmektedir. 1980 yılına gelinceye kadarki tarihinde tam 189 hükümet darbesine tanık olan Bolivya’da katledilen insanların sayısını tutmak neredeyse imkansızdır. Üniversite bombalamaktan köy yakmaya kadar her türden cinayet yolunu kullanan Bolivya cuntalarının hepsi de ABD ve CIA desteklidir. Ama herhalde bu cinayetlerin en önemlisi büyük devrimci Che Guavera’nın 1967’de CIA ajanları ve Bolivya ordusunun kasapları tarafından yaralıyken kurşuna dizilerek katledilmesidir. CIA destekli 1964 darbesi BREZİLYA’nın tarihindeki en kanlı olaylardandır. Üç-dört yıl içerisinde cuntanın ABD ile işbirliği yaparak kurduğu “Ölüm Filoları” iki binden fazla kişiyi katletmiştir. 1968’de efsanevi gerilla önderi Carlos Marighella’nın öldürülmesi de Brezilya oligarşisinin sabıkalarındandır. Her zaman faşist rejimler altında yaşayan Brezilya, bugün dünyanın en çok yoksulluk çekilen ülkeleri arasındadır ve her gün ortalama bin çocuğun öldüğü Brezilya kentlerinde polisin de sokak çocuğu avlayarak katlettiği son yıllarda açığa çıkmıştır. EL SALVADOR, Latin Amerika’nın cinayetler ülkesi olarak ün yapmıştır. Daha 1931-1944 arasındaki yerli ayaklanmaları sırasında 15 binden fazla insanı katletmekle işe başlayan El Salvador kasapları, 70’li yıllara gelindiğinde tam bir kıyım makinesi olarak iş görmüşlerdir. Özellikle 1979 yılından sonra CIA tarafından faşist ARENA partisiyle birlikte oluşturulan ölüm mangaları, toplam 70 bin devrimci ve yurtsever katletmiştir. Binlerce çocuk ve köylü de bu rakamın içindedir. Öyle ki, sadece 1981’de ölüm mangaları içlerinde rahiplerin de bulunduğu 12 bin kişiyi öldürdüler. Bütün bu cinayetlerin arkasında ABD’li danışmanların durduğu ve birçok katliama da bizzat katıldıkları ise resmi belgelerle kanıtlandı. Bütün tarihi cuntalar ve 1931’de olduğu gibi köylü katliamlarıyla (30 bin ölü) geçen GUATEMALA’nın yaşadığı en korkunç dönem 1954’teki ABD işgali ve cuntası dönemidir. United Fruit Company adlı ABD tekelinin desteğiyle toparlanan paralı askerler ve ABD yeşil berelilerinin yaptığı müdahaleden bu yana devam eden faşist cuntalar sırasında toplam 200 binden fazla insan katledildi. Sadece 1986 yılı içerisinde öldürülen işçi, köylü ve devrimci sayısı 18 bindir. KOLOMBİYA’daki manzara ise tam bir faciadır. 1948’de United Fruit Company ve Standart Oil’in siparişiyle CIA’nın Kolombiya devlet başkanı Gaitan’ı öldürmesiyle başlayan cuntalar dönemi aynı zamanda cinayetler dönemidir. 1948 ile 1957 arasındaki cuntalar sırasında 300 bin kişi, 1957 ile 1963 arasında ise 20 binden fazla insan öldürüldü. Amerikan çıkarları uğruna yapılan bu katliamlara gerilla savaşıyla karşılık veren Kolombiya halkı, bugün hâlâ ABD ordusunun katliamlarıyla karşı karşıyadır. 1898’deki ABD işgalinden 1959’a dek kukla hükümetler tarafından yönetilen KÜBA, 1959’da Fidel ve Che önderliğindeki gerilla güçlerinin iktidarı ele geçirmesiyle emperyalist boyunduruktan kurtuldu. Bu süre içinde sadece Batista cuntası 60 bin Kübalının hayatına mal oldu. Ama Küba, kurtuluş gününden sonra da emperyalizmin saldırılarından nasibini aldı. 1962’de sosyalizmi yıkmak için yapılan Domuzlar Körfezi çıkarmasının başarısızlığa uğramasından sonra da yüzlerce suikast planı ve provokasyon birbirini izledi. Her yönden başlatılan ambargo ise bugün hâlâ devam etmektedir. MEKSİKA’nın tarihi ABD’nin saldırganlığının tarihidir aynı zamanda. Daha 1848’de topraklarının büyük bölümünü ABD’ye kaptıran Meksika, yerli kültürünün ve bütün maddi zenginliklerinin yağmalandığı yüzyıl boyunca ayaklanmalarla sarsıldı. 1909’da Zapata ve Panço Villa’nın önderliğinde başlatılan köylü ayaklanmalarının bastırılması ABD’nin doğrudan askeri müdahalesi sayesinde bastırılabilmiş ve Zapata ile Villa çeşitli tuzaklarla katledilmiştir. O günden beri cuntalar ve sık sık taraf değiştiren hükümetler tarafından yönetilen Meksika 1994’ten bu yana Zapata’nın mirasını sahiplenilen Zapatist Kurtuluş Ordusu’nun (EZLN) başlattığı gerilla hareketiyle sarsılmaktadır. NİKARAGUA’nın acılı günleri 1885’te Amerikalı korsan Walker’in bölgeyi işgal girişimiyle başladı. 1894’ten sonra ise artık Nikaragua tam bir ABD eyaleti haline getirilmişti. Bütün zenginlikleri ABD tarafından

denetleniyor ve oradan yönetiliyordu. 2 Mayıs 1926'da "yoksulların generali" Sandino'nun önderliğinde başlayan anti emperyalist direniş, Sandino'nun ABD uşağı Somoza tarafından tuzağa düşürülerek katledilmesine dek sürdü. Aynı anda Sandino'nun kampları da basılarak üçyüz insan bir anda kurşuna dizilmişti. Bu noktadan sonra Latin Amerika tarihinin en kanlı diktatörlerinden biri olan Somoza'nın diktatörlüğü başladı. CIA ajanı olan Somoza, ülkeyi 1979'da iktidardan alaşağı edilene kadar kan ve dehşetle yönetti. Bu süreçte kurulan Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN)'ye karşı yapılan operasyonlarda binlerce yoksul köylü ulusal muhafız denilen katil çeteleri tarafından öldürüldü. Bu süreçte bizzat CIA ajanlarının yönettiği işkence haneler tam kapasite çalışarak binlerce insanı katletmişti. Ama FSLN'nin iktidarı ele almasından sonra da emperyalizmin komploları bitmedi. Devrim gününden 1985'e kadar geçen sürede Miami'de örgütlenen kontra çetelerinin saldırılarında 11 bin Nikaragualı yaşamını yitirdi, ülke ekonomisi sabotajlarla mahvedildi ve böylece silahla kazanılmış olan devrimin seçim sandıklarında terkedilmesinin zemini hazırlandı. 1780'de ünlü Kızılderili önderi Tupac Amuru'nun katlinden beri PERU'da da cinayet makineleri hiç boş durmadı. 1968'den en son diktatör olan Fujimori'ye dek her zaman baskı ve zulümle yönetilen Peru'da sadece 1980'den bu yana 30 bin kişi işkenceler ve kurşuna dizmeler yoluyla öldürülmüştür. 124'u Lurigancho, 118'i El Fronton cezaevinde olmak üzere yüzlerce devrimci tutuklunun kurşunlanarak öldürülmesi Peru oligarşisinin en kirli işlerindendir. Aydınlık Yol ve Tupac Amuru Devrimci Hareketi (MRTA) örgütlerinin başlattığı gerilla savaşı süresince Fujimori diktası, en kanlı cinayetleri işlemiştir. Özellikle MRTA'nın düzenlediği Japon Büyükelçiliği'nin basılması eylemi sırasında düzenlenen operasyonda gerillaların öldürülmesi son dönem devrimci tarihinin canlı anılarından. ŞİLİ ise artık dünyadaki birçok insan tarafından faşist Pinochet cuntasının marifetleriyle tanınmaktadır. ABD kökenli çokuluslu şirketlerin (özellikle ITT) siparişi üzerine CIA tarafından tasarlanan darbe 1973'te general Pinochet tarafından gerçekleştirildi ve darbenin ilk gününde başta solcu başkan Allende dahil olmak üzere toplam 35 binin üstünde insan işkencelerle, kurşuna dizmelerle katledildi, binlerce insan sakat bırakıldı, binlercesi "kayıp" edildi. CIA'nın bizzat katıldığı ve planladığı bu darbe sonrasında bütün sendikalar, partiler kapatıldı, ülke baştan başa işkencehaneye döndürüldü. Buna karşılık Şili cuntası ABD ve IMF'den tarihin en yüksek yardım ve kredilerini aldı. Ancak buna rağmen Pinochet döneminin sonunda Şili ekonomisi tam bir harabe halindeydi. Tupamaros gerilla örgütüyle başa çıkamayan ABD işbirlikçilerinin düzenlediği 1973 cuntasından sonra URUGUAY tam bir cehenneme döndürüldü. Bu dönemde her 54 Uruguaylıdan biri tutuklandı. Diktatörlük binlerce insanı işkencelerden geçirerek katlederken ABD'nin tavsiyesiyle Tupamarosların lider kadroları uzun yıllar boyu en katı tecrit koşullarında, hücrelerde tuttu. Aynı şekilde VENEZUELA da CIA operasyonlarının deneme laboratuvarı yapıldı. Petrol üretimi bakımından önemli olan Venezuela ABD'nin güneydeki yatırımlarının %66'sını barındıran ülke olarak her zaman cuntalar ve faşist yönetimlerin elinde olmuştur. Bu ülkedeki en küçük bir ulusal hareket bile her zaman kanlı bastırma hareketleriyle karşılaşmış, Douglas Bravo'nun başını çektiği gerilla hareketleri köylülere yapılan katliam seferleriyle bastırılmıştır. ABD'nin arka bahçesindeki ülkelerden HAİTİ de en kanlı kıyımlardan nasibini aldı. Yalnızca 1915'teki ABD işgali sırasında birkaç günde 3 bin 500 kişi öldürüldü. Daha sonra ABD işgali resmen bittiğinde de kıyımlar bitmedi. ABD destekli cuntalar boyunca 1957'den 1971'e kadar Haiti'de 26 bin kişi öldürüldü. PANAMA Kanalı ise daha kazılırken 28 bin can almıştı. Her zaman kukla hükümetler tarafından yönetilen Panama'da basit öğrenci gösterileri bile her zaman en vahşi kurşuna dizmelerle cezalandırıldı; çünkü ABD için kanal stratejik bir anlam ifade ediyordu. Daha sonraki yıllarda, 1990'da uyuşturucu ticareti yaptığı bahanesiyle Panama devlet başkanı Noriega'nın tutuklanıp ABD'ye götürülmesi ise tam bir komedi olarak nitelendirildi. Müdahaleye bahane teşkil eden Noriega'nın eski bir CIA ajanı olması, ABD'nin uyuşturucu piyasasındaki rolünü açığa çıkarmıştır. 1979'da iktidara gelen sosyalist eğilimli Bishop'un katledilerek devrildiği GRENADA Adası işgali ise ABD'nin bölgede işlediği en son suçlardan

biridir. Pervasızca gerçekleştirilen bu işgal sonucunda ABD Grenada'yı 1985'e kadar işgali altında tuttu.

Afrika: Emperyalist sömürgeciliğin en büyük acılarını çeken şüphesiz Afrika kıtası olmuştur. Yüzyıllardır işgal altında tutulan, sömürülen ve baskı altında tutulan Afrika'nın çektiği acı emperyalist aşamayla birlikte daha da artmış, başkaldırdığı her noktada ise kirli savaşın en acımasız yöntemleriyle karşılaşmıştır. 1950'lerde Afrika madenlerinin ve diğer zenginliklerinin %60'ından fazlası emperyalistlerin elindeydi, bütün kaynakları vantuzlanan kıta insanları ise açlık ve sefaletin pençesindeydi. %99'a yakın bir bölümü okuma yazma bilmeyen bu dev kıtanın insanları, nasıl doğup nasıl yaşadıklarının bile farkına varmadan ölüp giderken emperyalist şirketler kasalarını doldurmaktaydılar. O kadar ki, uyanan Afrika, topraklarından sömürgecileri kovduktan sonra bile açlık ve sefaletin pençesinden kurtulamadı. Uyanışın ilk ve en tutarlı sembollerinden biri ANGOLA'ydı. Portekiz sömürgecilerine karşı mücadeleyi başlatan MPLA'nın hareketi Salazar diktasının en acımasız işkence ve saldırılarıyla karşılaştı. Buna rağmen iktidarı alarak işgalcileri kovan Angola halkı, bu kez de ABD komplolarından kurtulamadı. 1976'daki zaferden sonra CIA güdümlü kontra örgütlerinin saldırıları 300 bin Angolalının ölümüne neden oldu, 80 bini ise sakat kaldı. BATI SAHRA'da 1973'te mücadeleye başlayan POLİSARİO gerillaları da karşılarında aynı güçleri, binlerce ABD ve Mısır askerini buldular. Zengin fosfat yataklarına sahip Sahra, emperyalistler için vazgeçilmezdi ve bu nedenle işkence tezgahlarını Batı Sahra'ya kurmakta gecikmediler. 1830'da Fransa işgaliyle başlayan acılar CEZAYİR halkının yakasını hiç bırakmadı. Petrol ve maden yataklarıyla bütün emperyalistlerin iştahını kabartan Cezayir, 1832-39 arasında Abdülkadir Cezayiri önderliğinde ilk direnişine başladı. Yedi yıl içerisinde binlerce ölü, sömürgeciliğin Cezayir'e armağanıydı. Daha sonra, sadece 1945'teki Sedif ayaklanmasında 45 bin ölü sayılabildi. 1954'te bağımsızlık hareketi yeniden başladığında bu kez sahnede Fransız İstihbarat örgütü OAS'ın işkence haneleri ve suikastleri vardı. 1954-1962 arasındaki tablo korkunçtu: 1.5 milyon ölü, 2 milyon 800 bin tutsak... Bağımsızlıktan sonra ise bu kez şeriatçılarla hükümetin organize ettiği kontra örgütler arasındaki iç savaş 100 bin Cezayirlinin canına mal oldu. 1891'den sonra Fransız sömürgesi olan ÇAD da aynı kaderi paylaştı. 1961'den sonra başlayan bağımsızlık savaşına karşı gerçekleştirilen ABD-Fransız işbirliği binlerce ölüye mal oldu. Yeraltı zenginlikleri yağma edilen Çad, daha sonra da ABD güdümlü Habre cuntasıyla karşı karşıya kaldı ve bugün hâlâ ABD'nin egemenlik alanı içinde. ETİYOPYA ise aşağı yukarı ne kadar sömürgeci güç varsa, Osmanlı dahil, ülkesinde gördü ve hepsi tarafından da ayrı ayrı sömürüldü. 1930'da kukla kral Selasiye iktidar olduğunda da bir şey değişmedi. En önemlisi de açlık hiç azalmadı; emperyalistlerin yoksulluğa mahkûm ettiği Etiyopya halkı sadece 1973'teki kıtlıkta 100 binden fazla insanını açlığa kurban verdi. GANA'da da bağımsızlık hareketi emperyalizm tarafından hoş görülmedi. Kwame Nkrumah'ın başlattığı bağımsızlık hareketini bastırmak için bütün kaynaklarını kullanan CIA 1966'da askeri bir darbe düzenledi ve Nkrumah'ı deviren cuntacılar ABD tekellerinin oyuncağı olarak hüküm sürmeye başladılar. Başka bir Portekiz sömürgesi olan GİNE'de büyük devrimci Amilcar Cabral önderliğindeki devrimci hareket, onun öldürülmesine karşı başarıya ulaştı ve demokratik bir halk cumhuriyeti kuruldu. ABD ve NATO'dan aldığı yoğun askeri desteğe rağmen Portekiz, devrimci güçlerin karşısında düzenlediği katliamlarla bile tutunamadı. Emperyalizmin asıl yüz karası ise şüphesiz bölgedeki en kanlı diktatörlük olan ırkçı GÜNEY AFRİKA'ydı. Emperyalizmin bu ülkede işlediği suçların hesabı bile tutulamaz. Nüfusun %90'ı Afrikalı-siyah olduğu halde beyazların vahşi diktası altında bu ülkede kurulan sömürü ağı emperyalistler için öylesine önemlidir ki, yıllar boyunca bu dünyanın en gerici rejimine bütün dünya kapitalizmi destek vermiştir. Neredeyse kölelik koşullarında elmas madenlerinde çalıştırılan siyahlar ise her ayaklanma girişimlerinde vahşi katliamlarla karşılaşmışlardır. Mücadele boyunca yüzlerce devrimci önderi katleden ırkçı rejim, Nelson

Mandela'yı da 27 yıl hapiste ABD desteğiyle tutabilmiştir. Başlıcaları Soweto ve Sharpeville'de gerçekleşen onlarca katliamda sayısız çocuk, kadın ve sivilin kanına giren ırkçı rejim, yönetiminin son anına dek ABD ve NATO'dan tam destek aldı. Eski bir İngiliz sömürgesi olan KENYA da yeni-sömürgeciliğin çürütücü etkisinden nasibini aldı. 1950'lerde Jomo Kenyatta'nın önderliğinde kazanılan "bağımsızlık" bu bakımdan bir anlam ifade etmedi. Onca mücadele ve katliamlardan sonra gelen istikrarsız hükümetler kaosu Kenya, IMF reçetelerini uygulayan yoksulluk içindeki bir ülke olarak kaldı. Birçok parçaya ayrılarak sömürgeciler arasında paylaşılan KONGO'nun en büyük parçasını elinde tutan Belçikalılar başka emperyalistlerden hiç farklı değillerdi. 1960'ta sağlanan bağımsızlıktan sonra beceriksiz Belçikalıların yerini alan ABD danışmanları ise kanlı yüzlerini hemen gösterdiler. Bizzat ABD elçisinin de katıldığı bir komployla devrimci güçlerin efsanevi lideri Patrice Lumumba, önce işkencelerden geçirildi, sonra kafasına kurşun sıkılarak öldürüldü ve asit kazanında eritilerek cesedi yok edildi. Zengin maden yataklarının sahibi Kongo, daha sonra ABD işbirlikçisi Çombe ve daha sonra Mobutu ülkeyi IMF'nin kölesi yapmakta büyük başarı gösterdiler. Daha 1920'lerden itibaren bağımsızlık mücadelesine başlayan ve 60'larda Mondlane ve Samora Machel'in önderliğinde FRELIMO cephesini kurarak gerilla mücadelesine başlayan MOZAMBİK halkı, sömürgecilerden kolay kolay kurtulamadı. Onbinlerce insanın öldüğü savaştan sonra bağımsızlığa kavuştuklarında ise sosyalizm yolunda ilerleyeceklerini açıkça söyleyen Frelimo önderleri birer birer katledildi. Özellikle Samora Machel'in devlet başkanı olduktan sonra uçağına bomba konularak öldürülmesi CIA'nın Afrika'daki en kirli işlerindendir. Aynı şekilde bağımsızlık yolunda ilerleyen ZİMBABWE de bir dizi katliam ve cinayetle durdurulmak istendi. Gerillalar bağımsızlığı sağladıklarında ilk yaptıkları iş ise ülkeyi ilk sömürgeleştiren Cecil Rhodes'in adından gelen Rodezya ismini Zimbabwe olarak değiştirmek oldu. 1980'de iktidara gelen ve ABD'ye sıcak davranmayı reddeden Doe yönetiminin CIA darbesiyle devrilmesi ve devlet başkanının CIA ajanları tarafından kurşunlanması LİBERYA'da olup bitenleri anlamak bakımından iyi bir örnektir. LİBYA ise bilindiği gibi İtalyan sömürgecilerinin elinden yıllar boyunca zulüm çektikten sonra bağımsızlığa kavuştuğunda, bu kez de dünyanın jandarması ABD'nin elinden kurtulamadı. Her fırsatta bir bahane bularak Libya topraklarını bombalayan ABD jetlerinin dışında CIA'nın en yoğun komplo uyguladığı alanlardan biri Kaddafi'nin ülkesi oldu. Geçmişten beri stratejik konumu nedeniyle sömürgecilerin aralarında paylaşamadıkları bir coğrafya olan SOMALİ, 80'li yıllarda Sovyet etkisi altında kalmasının bedelini 90'lı yıllarda ödedi. 1992-1994 arasında bölgedeki istikrarsızlığı bahane eden ABD, 28 bini kendi ordusundan olmak üzere 50 bine yakın bir güçle Somali'yi işgal etti. Somali halkının her anti-emperyalist kıpırdanışını baskı ve terörle ezen işgalci güçlerin bu süreçteki en iyi kullandığı araçlardan biri ise Türk ordusu olmuştur.

Doğu ve Güney Asya: ÇİN tarihini emperyalizmin suçları bakımından özetleyebilmek ve emperyalizmin ülkeye verdiği zararları sayılarla ifade edebilmek mümkün değildir. Sadece afyon savaşları boyunca 1840'larda yapılan katliamlar ve Çin'in bir afyonkeşler ülkesi haline getirilmesi bile tarihin en ağır suçlarındandır. Çin'in defalarca işgal edilmesine tarih boyunca katılan ABD, 1900'deki Boxer Ayaklanması sırasında da yedi emperyalist ülkeyle birlikte Çin'i işgal eden ve şehirleri topçu ateşiyle mahveden güçtür. Daha sonraki Japon işgalini silah yardımıyla destekleyen ABD, nihayet Çin Mao önderliğinde emperyalist boyunduruktan kurtulduğunda da boş durmadı. Bu kez de Taiwan adasındaki işbirlikçileri aracılığıyla Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı provokasyonlarını sürdürdü. Bütün bu tarih boyunca emperyalistler tarafından katledilen Çinlilerin sayısı ise diğer ülkelerde olduğu gibi binlerle değil, ancak milyonlarla ifade edilebilmektedir. İlk başlarda Hollanda sömürgesi olan ENDONEZYA ise daha sonra 5 ayrı emperyalist gücün işgalini tattı ve en sonunda ABD sömürgesi haline getirildi. Siyasi tarihi boyunca ABD uşaklığı eden diktatörlerin, general bozuntularının pençesinde yaşayan Endonezya'nın en trajik olayı, şüphesiz 1965'te gerçekleşmiştir. Suharto başkanlığında

CIA ajanı generaller cunta yaptıklarında tarihin en büyük katliamına imza attılar. 5 ay içinde CIA'nın bilgileri ve bizzat katılımıyla bir milyondan fazla komünist ve sol sempatizan katledildi. Daha sonrası ise tam bir yeni-sömürge felaketidir; yoksulluk, birbirini izleyen cuntalar, katliamlar... Ülkesini ABD'ye satmış olan bu katiller sürüsü, halkın sık sık gerçekleştirdiği ayaklanmalara rağmen hâlâ iktidarlarını sürdürüyorlar. DOĞU TİMOR da ABD'nin Endonezya'yı kullanarak yarattığı katliam alanlarından biridir. Endonezya tarafından 1975'te işgal edilen Doğu Timor, başlattığı bağımsızlık savaşı boyunca akla sığmaz katliamlarla tanıştı. Toplam ölü sayısının 200 bine ulaştığı bu büyük kıyımı gerçekleştiren birliklerin ABD ve İngiliz ortak yapımı olan bir kontr-gerilla eğitim programı çerçevesinde eğitildikleri açığa çıktı. Bugün hâlâ aynı birlikler, cinayetlerini sürdürüyorlar. Sömürgecilik dendiğinde dünyada ilk akla gelen ülke olan HİNDİSTAN ise özellikle İngiltere tarafından yüzyıla yakın bir süre baskı altında tutuldu. Yıllar boyunca süren bağımsızlık mücadelesi sırasında öldürülen on binlerce insanın dışında daha sonraki kışkırtılmış din savaşları dönemi korkunç katliamlara sahne oldu. İngiliz "böl-yönet" taktiğinin kurbanı olan Hint halkı, salt Pakistan ayrılığı döneminde 200 binden fazla ölü verdi. Bu korkunç din boğazlaşması bugün hâlâ devam etmektedir. 1898'de ABD tarafından işgal edilen FİLİPİNLER'de ABD generali Smith'in emri "yakın, yıkın, hapsetmeyin, on yaşımdan büyükleri öldürün" idi. Sonraki yüz yıl boyunca ABD ve işbirlikçileri hep bu emre uydular. Yüz binlerce ölüden oluşan Filipinler tarihi, Marcos gibi kanlı diktatörler ve diğer işbirlikçiler tarafından yürütüldü. ABD'nin bölgedeki en sadık müttefiki olan Filipin yöneticileri DB ve IMF bütçesinden her zaman en yüksek rakamları aldılar. Buna karşın Filipinler Asya'nın en yoksul ülkelerinden biri olmaya devam etti. 1970-1975 arasında ABD ve işbirlikçi Güney Vietnam tarafından işgal edilen KAMBOÇYA ise en büyük can kaybını ABD bombardımanları sırasında verdi. 600 bin insanın öldüğü bu bombalamalar sona erdiğinde ülke bir harabe haline dönmüştü. KORE, Türkiye'de de iyi bilinen katliam alanlarından biridir. Sosyalizmi seçen Kuzey Kore'ye karşı başlatılan ABD-Güney Kore harekâtına Türkiye'nin de içinde bulunduğu bir dizi işbirlikçi ordu da katıldı. 1950'de başlatılan bu korkunç savaş sona erdiğinde savaştan önce 100 bin ölü vermiş olan sosyalist Kore yine dimdik ayakta idi ama 200 bin insanını kaybetmişti. Üstelik bu süreçte Türkiye gibi ülkelerin ordularından da çok ağır kayıplar verilmiş, yoksul insanlar yerini bile bilmedikleri bir ülkede ABD çıkarları için kırıdılmışlardı. VIETNAM ise hem dünyanın en büyük kahramanlık destanlarından biridir hem de ABD emperyalizminin suç dosyasının en ağır klasörlerinden birini oluşturur. Yüzyılın başından beri devam eden ve önce Fransızları, sonra da dünyanın en büyük ordusuyla üstlerine gelen ABD emperyalizmini hezimete uğratan Vietnam halkı, bütün bu savaşlar boyunca akıl almaz kıyımlara uğradı. 500 binlik ABD ordusu ve birbuçuk milyonluk işbirlikçi Güney Vietnam ordusu, bütün teknolojik olanaklarına karşın Vietnam halkını yenemeyince büyük bir soykırıma başvuruldu. Tarihin en büyük hava bombardımanı yıllarca Vietnam'da vurulmadık tek bir metrekaare alan bırakmadı. 1963-1973 arasında öldürülen sivil Vietnamlı sayısı 4.5 milyon kişiydi. ABD bombardımanlarının etkisi bakımından LAOS da Vietnam'la aynı kaderi paylaştı. Laos, bağımsızlık savaşı sırasında toplam 2 milyon ton ABD bombasını topraklarında gördü ki bu, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda atılan toplam bomba sayısından daha fazlaydı. AFGANİSTAN, yıllardır işgal altında, yer altı-üstü zenginlikleri sömürülmekte, kendi menfaatleri için köprü gibi kullanılmakta, milyonlarca insanın aç, sefil göçe zorlanmaktadır. Taliban mazeret gösterilip siviller katledilmektedir.

Ortadoğu: Ortadoğu emperyalizm için her şeyden önce petrol demektir; ama petrolün de ötesinde dünyanın bu en sıcak bölgesinde egemen olmak, politik olarak halkları sindirmek çok önemlidir. Bu amaçla Türkiye dahil onlarca Ortadoğu ülkesini baskı altına alan ABD, bölgede bir dizi askeri üs oluşturmayı baştan beri amaçlamış ve başarmıştır. Özellikle İsrail ve Türkiye gibi iki tane sadık bekçi köpeği aracılığıyla bölgeyi denetlemek isteyen ABD emperyalizmi,

tarikh boyunca bölge halklarına karşı büyük suçlar işlemiştir. Özellikle FİLİSTİN yalnızca Ortadoğu'nun değil, dünyanın kanayan yarasıdır. 1947'de kurulan İsrail devletinden sonra Filistinliler sürgün edilirken, İsrail ABD toplam dış yardımının neredeyse yarısını alıyordu. Böylece bölgede bir bekçi köpeği haline getirilen İsrail, 50 yılı aşkın bir süredir onlarca katliama imza atmış bir "terör devleti" olarak varlığını sürdürmekte ve topraklarını her gün büyötmektedir. Ama aslında Filistinli katliamları İsrail'den de önce başlamıştır. Bu katliamların en büyüğünü 1936 yılında İngiliz yönetimi sırasındaki genel grevde olmuştur. 1939 yılında ayaklanma bastırıldığında 40 bin Filistinli öldü. 20 bini tutuklandı ve 110 Filistinli de asıldı. ABD'nin uşağı Ürdün Kralı'nın 19 Eylül 1970'de yaptığı katliam ise "Kara Eylül" diye bilinir. Filistin kamplarını yoğun top ateşine tutan Ürdün, bu kıyımında 30 bin kadar Filistinliyi öldürmüştür. İsrail ve bölgedeki işbirlikçilerinin katliamları ise sayılacak gibi değildir. Bunların en büyüklerinden birkaçı, Ocak 1976, Haziran 1976'daki Tel Zaatar karantina göçmen kampları katliamı ve 17 Eylül 1981'deki Sabra ve Şatila "göçmen kampları"ndaki katliamlardır. İsrail'in 1982'deki Lübnan işgalinin bilançosu ise 17 bin 500 ölüdür. 1953'te petrolleri ulusallaştırmak isteyen Musaddık'ı askeri darbeye deviren CIA, İRAN halkının başına Şah Rıza'yı bela ettiğinde bir katliamlar döneminin de kapısı açılmıştır. Yaklaşık 10 bin ABD'li danışmanın kuklası olan Şah döneminde on binlerce devrimci, ilerici öldürüldü. Bölge petrolünü elinde tutmak isteyen ABD, Şah'ın işkence hanelerine en büyük desteği verdi. 1979'da Şah, 20 milyar dolarlık varlığıyla ABD'ye kaçtığında geride bir harabe kalmıştı İRAK ise bölge ülkeleri içersinde son dönem ABD saldırganlığından en çok zarar gören ülkedir. 200 bin insanın öldüğü Körfez Savaşı ve sonra çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklının öldüğü ambargo dönemi bunun en açık örneğidir. Ama Irak olayı bu son olayla açıklanamayacak kadar karışıktır. Daha yüzyılın başında "böl-yönet" politikasıyla bölge ülkelerinin sınırlarını cetvelle çizen emperyalizm, bugünkü despotik yönetimlerin başlıca kaynağı olmuştur. Halkların özgür iradelerini hiçe sayarak bölgede bir sürü kerameti bilinmez Emirlik ve Şeyhlik Kur'an, bölgeyi halk yönetimlerinden uzak tutmak için "yeşil kuşak" projesiyle islami yönetimleri teşvik eden ABD, sonuçta ortaya böyle bir diktalar manzarası çıkarmıştır. Kürt halkının kanlı katili Saddam ile ABD bombardımanları arasında ezilen ise yoksul Irak halklarından başkası değildir. Kaldı ki, Halepçe'de kullandığı ve bir anda binlerce Kürdü öldüren Hardal Gazı'nı da Saddam daha önceden kendisine verilmiş ABD yardımları sayesinde yapabilmiştir. Ancak Irak rejiminin katliamları Kürdistan sorununun yalnızca bir bölümünü oluşturur. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasından sonra Ortadoğu'yu yeniden biçimlendiren emperyalist merkezler ve gerici bölge rejimleri, bu ülkeyi dörde bölerek kendi aralarında paylaşmışlar ve böylece bugün hâlâ devam eden bir trajedinin temelini atmışlardır. Açıkça paylaşılan Mezopotamya, her parçasında ağır bir sömürüye uğramış, Kürt halkı bir dizi katliama uğramıştır. Koçgiri, Ağrı, Şeyh Sait ve Dersim isyanları sırasında gerçekleşen ve on binlerce Kürdün ölümüyle sonuçlanan katliamlar, Halepçe katliamı ve son 15 yılda devam eden savaşın kirli cinayetleri bunun en açık örnekleridir. Ortadoğu bölgesinin en acılı coğrafyalarından biri olan TÜRKİYE ise 1 Mayıs 77 provokasyonu gibi örnekler bir yana, yalnızca CIA tarafından organize edilen cuntalar göz önüne alındığında bile emperyalizmin ağır suçlarını görmemiz mümkündür. Bilindiği gibi 12 Mart 1971 cuntası, Yaklaşık 600 bin insanın işkencelerden geçirildiği ve yüzlerce insanın işkencelerde katledildiği 12 Eylül 1980 darbesi ise adeta bir önceki darbenin yarım bıraktıklarını tamamlamıştır. 60 kişinin idam edildiği bu darbe, aynı zamanda cunta düzenini kalıcı kılacak düzenlemeler yaparak bugüne dek devam eden boğucu bir baskının temellerini atmıştır. 12 Mart'ı CIA'nın organize ettiği bizzat dönemin Dışişleri Bakanı İ. Sabri Çağlayangil tarafından açıklanmıştır. 12 Eylül'deki CIA tezgahı ise zaten hiçbir zaman gizlenmemiştir. 12 Eylül sonrasında ABD desteğiyle güçlendirilen kontr-gerilla örgütlerinin yirmi yıldır işledikleri cinayetler, her geçen gün daha çok açığa çıkmaktadır. KIBRIS'ın yüzyıldır uğradığı işgaller ve işlenen savaş suçları da bölgedeki insanlık suçlarından bir başkasıdır. 74'te başlayan Kuzey'deki fiili işgal durumu ise artık Kıbrıs Türklerinin demokratik örgütleri tarafından

teпкиyle karşılanmaktadır. Ve elbette işin bu yanı, sorunun yalnızca bir bölümünü oluşturmaktadır. İşin öteki yakasında ise yine CIA tarafından tezgahlanan Yunan Papadapulos cuntasının destekleyip geliştirdiği EOKA-B faşist örgütünün kanlı cinayetleri vardır. Makarios yönetimini deviren Sampson cuntasının Yunan cuntası tarafından organize edildiği daha sonradan açığa çıkmıştır.

Avrupa'nın katliam sicili. Batılılar, Afrika kıtasını sömürgeleştirdikten sonra Müslümanları silahtan ve diğer din kardeşlerinin desteğinden mahrum bırakıp onları istedikleri gibi ezip işkenceye maruz bıraktılar. Pek çok Afrika ülkesinde Müslümanları ağır baskılarla dinlerini değiştirmeye zorladılar. Dinlerini değiştirmek istemeyenleri de topluca katlettiler. Zengibar'da 26 bin Müslümanın 23 bini yani ortalama yüzde 88'i öldürüldü. Bu da yaklaşık her on Müslüman dan dokuzunun öldürülmesi demekti. Uganda'daki katliamlar sonucu 20. yüzyılın başlarına doğru Müslümanlar azınlık durumuna düşürüldüler. Avrupa'nın yönlendirdiği Uganda Hristiyanları sadece 1980-85 yılları arasında 100 bin Ugandalı Müslüman'ı şehit ettiler. 1830'da Cezayir'i işgal eden Fransa sadece 1954-62 Cezayir Kurtuluş Savaşı süresince bir buçuk milyon Müslüman'ı şehit etti. Fransızlar bu savaşta mücahitler üzerinde caydırıcı etkisi olması için esir ettikleri kişileri uçaklardan atıyorlardı. Fransızlar benzer katliamları Tunus ve Fas'ta da gerçekleştirdiler. Osmanlıların Balkanlardan çekilmek zorunda kaldığı 1912 yılında Müslümanlar üzerinde baskı ve zulüm de başladı. Osmanlı döneminde nüfusun üçte ikisini Müslümanların oluşturduğu Batı Trakya'da katliamlar ve sürgünler sebebiyle bugün oranları yüzde yirminin altına düşmüştür. İngiliz Channel 4 televizyonu yayınladığı bir programda gizli belgelere dayanarak İngiliz Hava Kuvvetleri'nin 1920-30 yılları arasında Irak'ta Kürt köylerine yaptıkları saldırılarda binlerce sivil öldürdüklerini bildirdi. O dönemde İngiliz Hava Kuvvetleri 30. Filo komutanlığı yapmış olan M. Gale programda yaptığı konuşmada "Kürtlerin uygar yaşam biçimi konusunda bizi örnek almamaları durumunda onları yola getirmemiz gerekiyordu. Bunu da bombalar ve silahlarla yapıyorduk" diye söyledi. Hristiyan Avrupalılar Kudüs'ü işgal etmek için Müslümanların üzerine sekiz hacı seferi düzenlediler. Bu seferlerinde ele geçirdikleri her yeri harabeye çeviriyor, insanlarını kırıp geçiriyorlardı. Hacılar ilk seferlerinde Kudüs'ü ele geçiremeyince kendilerinin günâhlarının çok olduğu için bunu başaramadıkları kanaatiyle dördüncü seferlerinden sonra bir çocuk ordusu oluşturdular. Kudüs'ü işgal etmeleri üzere oluşturulan çocuk ordusuna alınan kırk bin çocuğun çoğu yolda soğuktan veya yorgunluktan öldü ve Akdeniz sahiline ancak altı bin çocuk ineildi. 1099 yılında Kudüs'ü işgal eden hacılar Mescid-i Aksa çevresinde yetmiş bin Müslüman'ı şehit ettiler. Katliamda sadece Müslümanlar değil Yahudiler de öldürüldü. Katliam öncesinde Kudüs'te ikamet eden Müslüman ve Yahudilerden 1099 katliamından sağ çıkan olmadı. Kızılderililer Amerika'nın yerlileridir. Ancak bugün Amerika kıtasında çok az Kızılderili var. Çünkü bunlar ciddi bir soykırımı ile karşı karşıya kaldılar. Bu soykırımında 70 milyon Kızılderili yok edildi. Avrupalıların Amerika kıtasını keşfetmelerinden sonra milyonlarca yerli Meksikalı kasıtlı olarak açlık ve salgın hastalıklar yoluyla ölüme terk edildi. Bu durum karşısında İspanyollar, "inançsızları cezalandırmak için Tanrı'nın gönderdiği hastalıkla mücadele edilmez" demişlerdi. Bu olaylar üzerinde düşününce insan, 1992'de Somali'de bugün de Suriye'de yüz binlerce insanın açlıktan ölüme terk edilmesini daha iyi anlıyor. Aradan asırlar geçtikten sonra aynı Batı, Somali'de yüz binlerce insanı açlık yüzünden ölmekten kurtarmaya yetecek 23 milyon doları göndermeyerek onları ölüme terk etti. Demek ki Batı, Ortaçağ'daki anlayış ve politikasını aynen sürdürüyordu. Avrupa ülkelerinin koruduğu Sırp militanların 1992'de Bosna-Hersek'te gerçekleştirdikleri katliam Batı'nın gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Torontolu araştırmacı James Bacque, ABD ordusunun kaynak ve arşivlerine dayanan bir araştırmasında 1945-46 yıllarında bu ordunun açtığı esir kamplarında 1 milyon Alman askerin kasten açlığa mahkum edilerek öldürüldüğünü ortaya çıkardı. ABD eski adalet bakanı Ramsey Clark öncülüğünde Körfez savaşında izlenen tutumu ve gerçekleştirilen insanlık dışı

uygulamaları soruşturmak üzere oluşturulan Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi uzun süren araştırmaları sonunda hazırladığı raporlarda şunlara dikkat çekti: “Körfez savaşında ABD ve müttefikleri Irak’a Hiroşima’ya atılan atom bombasının yedi katı değerinde bomba attılar. Bunların sadece yüzde yedisinin belli hedefi vardı. Bombaların yüzde altmışı doğrudan sivil halkı hedef aldı. Bu savaşta nükleer savaş başlığı dışında her tür silah kullanıldı. Bombalamalar sonucu Irak’ta 51 cami, 28 hastane 687 okul imha edildi. Savaş sonuçları nedeniyle kötü beslenme yüzünden 45 bin Iraklı çocuk öldü.” (Ahmet Varol, Vakit, 3- 4 Haziran 2016)

"Bir beyazın topraklarınıza ayak basmasına izin verirsiniz haritadan silinirsiniz. Uygarlığımız soykırıma dayanıyor. Soykırım politikası ancak bizim kıtamıza ulaştığında bir suç sayıldı." (İsveç’li gazeteci Peter Kadhammar, 3.12.2018) “Paris’te bir adam öldürülürse, bu bir cinayettir; doğuda elli bin insan boğazlanırsa, bu sadece bir meseledir” Fransız Victor Hugo’nun bu sözünü, Stalin’in “1 kişinin ölümü trajedi 1 milyonunki istatistiktir” sözüyle toplayıp sadece 18 Mart 2011’den 8 Mayıs 2015’e kadar geçen zamanda Suriye’de ölen 240 bin 381 kişiyi bir yere not edin ve altını istatistiki bilgi diye çizin.” (Ahmet Rıfat Albuz, Yeni Şafak, 23.12.2015) Batı daima düşman üretmek ayakta kalmıştır. Komünizmden sonra yeni düşmanı İslam’dır! "Batı’da bu olaylara bakılırken; Müslüman mazlum olduğunda 'iç savaş' ama Hristiyan mazlum olduğunda 'soykırım' diyorlar. Müslümanların çektikleri acıları kabul etmiyorlar." (Amerikalı tarihçi William Holt, Yeni Vakit, 23.11.2019)

İngiliz’in sözde yardım kuruluşu Oxfam’ın, Haiti’de ve onlarca Afrika ülkesinde yardım bahanesiyle evsiz ve kimsesiz yüzlerce kadın ve çocuğa tecavüz ettiği ortaya çıktı. (Yeni Söz, 16.02.2018) Haiti, çalışanlarının cinsel istismar soruşturması devam eden İngiliz yardım kuruluşu Oxfam’ın ülkedeki faaliyetlerini 2 aylığına askıya aldı. (Euronews, 23/02/2018)

ABD’nin ‘tecavüz’ ordusu. İşgal ettiği topraklarda insanlık enkazı bırakan ABD’nin iğrenç bir yüzü daha ortaya çıktı. Pentagon raporunda, ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranları, korkunç boyutlara ulaştı. Raporda yer alan verilere göre, sadece bir yıl içerisinde 20 bin 500 kadın asker, meslektaşının tecavüzüne uğradı. (Akit, 2019-05-0) Amerika Birleşik Devletleri Ordusu. Pentagon raporunda ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranlarının korkunç boyutlara ulaştığı, sadece tespit edilmiş vakıalara göre, her saat bu tip 3 tecavüz yaşandığı kaydedildi. (Memleket, 14 Mayıs 2013)

Sapık ve ahlaksızlık

(‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızla paralel okunmasını tavsiye ederiz.)

"Batı’da toplum öldü, tam bir boşluk içindeyiz" Hocaların hocası, yaşayan en önemli toplum bilimcilerden Fransız Alain Touraine, Paris’te haberturk.com’a konuştu! Sosyal sorunlar çözümsüz artık. Bu sorunlar karşısında dünyanın mutlak bir sessizliği ve güçsüzlüğü söz konusuydu. Bu yüzden Touraine’e göre “sosyal” olanın sonuna gelmiştik. Yani artık “toplum” (société) ölmüştü. Toplumun bütün mutlak değer yargıları ortadan kalktı. Bir örnek vereyim: Biz neyi sanat olarak isimlendiriyoruz? 20. yüzyılın başlarında Marcel Duchamp bir ördek idrarını alır, onu müzeye koyar ve bunun bir sanat eseri olduğunu söyler. Neden? Çünkü müzeye koyarak onu bir sanat eseri haline getirmeye karar vermiştir. Çağdaş sanat müzelerine giderseniz, birçoğunda bir sürü taşın, kumun vs. sergilendiğini görürsünüz. Bu tam manasıyla inşacı bir tavır. “Bunu inşa eden benim” diyor. İkinci bir örnek vereyim: Pornografi müthiş bir gelişim içinde. Bugün Batı dünyasında gençlerin büyük çoğunluğunun cinsel eğitimlerini esas itibarıyla porno filmlerden aldıklarını düşünebilirsiniz. Evli çiftlerin ekmek alır gibi porno film aldıklarını görebiliyorsunuz ve evde de genellikle bu filmleri çocuklarla birlikte izliyorlar. Özellikle de Facebook gibi sosyal ağlar kanalıyla bu eğilim olağanüstü gelişti.” (Habertürk, 01.11.2010)

İsviçre Zürih şehrinden bir fotoğraf. Zavallı kızın göz, ağız ve elinin duruşuna dikkat lütfen! İsviçre en zengin Batı ülkesi kabul ediliyor ama işte gençliğinin hali bu! (Fotoğraf, 12.09.1994 tarihli Milliyet gazetesinden alınmıştır!)

Hollanda hükümeti, temmuz ayından itibaren esrar üreticileri istihdam edeceğini belirtti. Hollanda hükümeti, temmuz ayından itibaren belli kriterler kapsamında esrar üreticilerinin istihdam edileceğini belirtti. Kafelere esrar dağıtımı yapılacak, bu durumun suç örgütleri üzerindeki etkisi ölçülecek. (Euronews, 09/06/2020) ABD seçimlerinde esrar kullanımı da oylandı: Halkın onayını aldı. (Euronews, 05/11/2020) Sandıktan esrar çıktı. ABD seçimlerine Barack Obama ile Mitt Romney çekişmesi kadar esrar kullanımının bazı eyaletlerde oylanması da damgasını vurdu. (Mesude Erşan, Hürriyet, 2.12.2012) ABD'nin California, Nevada ve Massachusetts eyaletleri keyif için esrar kullanılmasının yasallaştırılması yönünde karar verdi. (BBC, 9.11.2016) ABD Temsilciler Meclisi, esrarı yasallaştırmaya yönelik tasarımı kabul etti. (Euronews, 05/12/2020) Esrarın şifresi: 4'ncü ayın 20'si, 4'ü 20 geçse. Pazar günü ABD'deki esrar içicileri bir araya gelecekler ve takvimlerinde kutsal bir tarih haline gelen 4'üncü ayın 20'sini marihuana içerek kutlayacaklar. Muhtemelen toplanma saatleri de 4'ü 20 geçse olacak. (BBC, 18 Nisan 2014)

Arjantin'de 'mutluluk hakkı' kararı. Arjantin'de bir mahkeme anayasadaki 'mutlu olma hakkı' gereğince bir anne ile üvey kızının evlenmesine izin verdi. (Hürriyet, 7.12.2016)

AB'de bebeklerin yüzde 43'ü evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Avrupa Birliği'nde (AB) 2016 yılında bebeklerin yüzde 43'ünün evlilik dışı ilişkilerden dünyaya geldiği açıklandı. AB İstatistik Ofisinin (Eurostat) son yayımladığı veriler, evlilik dışı doğan bebek sayısında 2000 yılına göre yüzde 15 civarında artış olduğunu ortaya koydu. Evlilik dışı ilişkilerden doğan bebekler oranının en yüksek olduğu ülkeler arasında Fransa (yüzde 60), Bulgaristan (yüzde 59), Slovenya (yüzde 59), Estonya (yüzde 56), İsveç (yüzde 55), Danimarka (yüzde 54), Portekiz (yüzde 53) ve Hollanda (yüzde 50) öne çıktı. AB ortalamasının üstüne çıkan bu ülkelerde evlilik dışı ilişkilerden doğan bebek sayısı evlilik içi doğan bebek sayısını aştı. (AA, 09.08.2018)

Avrupa'da 'bebek kutuları' artıyor. (Radikal, 14.6.2012) Almanya'da 'bebek kutuları'nın sayısı artıyor. Son olarak başkent Berlin'de bir hastane, ebeveynlerinin gizlice bebeklerini terk edebilmesi için bir "bebek kutusu" geliştirdi. Saint Joseph hastanesinin dış duvarına yerleştirilen "Babyklappe" adı verilen sistemde, bebek, fırına benzeyen kapaklı bir bölmeye yerleştiriliyor. Kutu kapatıldıktan sonra içindeki alarm çalmaya başlayarak hastane personeli uyarıyor. (Hürriyet, 11.12.2013) Yüzlerce yıldır gizlice bırakıyorlar! Avrupa'nın kimsesiz bebekleri duvardaki kutularda. Avrupa'nın neredeyse her yerinde hastane sirenleri, minicik kalpler atmaya devam etsin diye çalışıyor. Sayısız bebek 9 asırdır anneleri tarafından bazen yeniden kavuşmak üzere, bazen de sonsuza dek ayrılmak üzere 'bebek kutuları'na bırakılıyor. Saatler önce dünyaya gelen bebeklerin ilk 'merhaba'sı ise hemşirelere! (Milliyet, 4.7.2024)

Medeniyetin beşiği diye pazarlanan ve taklit edilen avrupa 'da (Belçika-Brüksel) kafası metro'nun kapısına sıkışan yaşlı kadın için kimse oralı olmadı. (Video: <https://www.facebook.com/watch/?v=1132308030994410>, 9 Ekim 2022)

Batı Berlin'de evsiz çocuklar "deney" adı altında pedofili erkeklerin evine yerleştirilmiş! Batı Berlin'de 1970'li yıllarda bir "deney" başlığı altında evsiz çocukların pedofili erkeklerle aynı evlere yerleştirildiği ortaya çıktı. Yaklaşık 30 yıl devam ettiği öğrenilen "deneyin" arka planında pedofili erkeklerin "ideal" koruyucu aile olacağı düşüncesi yattığı öğrenildi. (T24, 17.6.2020)

AB: Avrupa'da her üç kadından biri şiddete maruz kalıyor AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikaları Yüksek Temsilcisi Mogherini, 'Kıtada cinsel istismar ve kaçakçılığa maruz kalan mağdurların hemen hemen hepsi kadınlardan oluşuyor.' dedi. (Hürriyet, 25.11.2019)

İngiltere'de kadın öğretmenler okul koridorlarında yürümekten korkuyor. Öğretmen sendikası NASUWT, birçok kadın personelin cinsel saldırı ve taciz bildirdiğini söyledi. Kadın öğretmenler de kurban. (Daily Mail, 4.4.2021)

"Çocuk sahibi olan çocuklar. Genç yaştaki hamilelikler Amerika'nın sosyal dokusunu aşındırıyor. Her yıl bir milyondan fazla Amerikalı genç hamile kalacak ve bunların beşinden dördü evli değil. Birlikte Amerika'nın sosyal dokusundaki üzücü bir kusuru temsil ediyorlar. Angela, Michelle ve Stephanie gibi çoğu ergenlik çağında veya ortasında hamile kalıyor; bunların yaklaşık 30.000'i 15 yaşın altında. Araştırmacılar, mevcut eğilimler devam ederse, günümüzün 14 yaşındaki kızlarının tam olarak %40'ının en azından hamile kalacağını tahmin ediyor." (Time, 21 Haziran 2005)

Batıda sosyal deprem: Avrupa’da evlilik dışı çocuk sayısı: Danimarka % 48, İngiltere % 30, Almanya % 18, Fransa % 14’tür. İspanya’da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile bırakılmıştır. Boşanma oranı Rusya’da % 33, İngiltere’de % 32, Fransa’da % 19’dur. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa’da % 8 ‘dir. Zamanın başkanı Clinkton’un 15 danışmanı eşcinseldir. ABD’de 20 milyon eşcinsel vardır. Bu da nüfusun % 10’udur. Bu oran Yunanistan’da % 17 ‘dir. Yani altıda birdir. ailesi ile ilgilenmeyen Avrupa halkı şu an kedi köpek beslemeye adeta mahkum olmuşlardır! ABD’de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor (Amerikan tecavüz merkezi raporu), Her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD’de kadın nüfusunun %50’ si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 05.08.1990)

Eurostat’ın yayınladığı bir rapora göre Fransa’da her on bebekten altısı evlilik dışı dünyaya geliyor. Avrupa İstatistik Kurumu Eurostat’ın yayınladığı bir raporda, Avrupa Birliği ülkelerinde evlilik dışı doğan bebeklerin sayısı arttı. AB ülkelerinde 2016’da yaklaşık 5 milyon bebek dünyaya gelirken bu ülkelerin sekizinde bebeklerin çoğunluğu evlilik dışı dünyaya geldi. Evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu diğer ülkeler ise; yüzde 56,1 oranla Estonya, yüzde 54,9’la İsveç, yüzde 54’le Danimarka, yüzde 52,8’le Portekiz ve yüzde 50,4’le Hollanda oldu. AB üyesi olmayan Avrupa ülkelerinden İzlanda ise yüzde 69,6 ile evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu ülke. (Euronews, 16.04.2018)

Batı toplumlarında bunalım: İngiltere’de çocukların yarısı 16 yaşına varmadan aile parçalanmalarıyla karşılaşılıyorlar, ebeveynlerin boşanmasıyla yüzleşiyorlar. II. Dünya Savaşı’ndan önce çiftlerin 1/30 evlilik öncesi beraberliği yaşarken, şimdi bu oran 9/10’a varmış durumda. Sosyal Adalet Araştırma Merkezi’ne göre çocukların %46’sı evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Çocukların % 70’i bir madde bağımlılığına yönelme içinde. % 50’si olası alkol problemine sahip. Merkezin direktörlerinden Duncan Smith, ailenin çöküşüne yol açan en büyük anahtar faktörün evlilik öncesi partnerlik yaşam tarzının yaygınlaşması olduğunu söylüyor. Evliliğin ve ailenin yaşadığı bu çöküşün, sosyal hayat için büyük bir tehdit olduğunu ve bunun önlenmesi için ailenin yeniden gündeme alınması gerektiğini vurguluyor. ABD’de de ailenin durumu pek parlak değil. Bir araştırma merkezin yaptığı araştırmaya göre ABD’de 25-34 yaş grubu arasında evlilik oranı % 44.4 düzeyinde. Evli çiftlerin yarısından fazlası evlilik öncesi beraber yaşıyor. Üç çocuktan birisi babasız yaşıyor. 8 yaşın altındakilerin % 20’si çocuk istismarına uğruyor. Hastalıkları Kontrol Merkezi’ne göre 2007 yılında her 1000 kadından sadece 69.3’ü doğum yapıyor. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 8.7.2018)

Batı’da kadına şiddet Türkiye’den 6 kat fazla. Kadın politikalarında Türkiye’ye akıl vermeye kalkan Avrupa ülkeleri ve ABD’de şiddet sonucu ölen kadın oranlarının ülkemizden daha fazla olduğu ortaya çıktı. Türkiye’de şiddet sonucu ölen kadın oranı milyonda 5 iken; Belçika, Avustralya, Finlandiya, ABD ve Rusya’da bu 6 ila 32 arasında ölçüldü. (Akit, 22.1.2020)

İşte meşhur sübyancı satanist sapıklar. ABD derin devleti, İngiliz Kraliyet üyeleri ve Siyonist baronların sapkın görüntüleri dünyayı sarstı. Sübyancılıkla suçlananlar arasında Obama, Clintonlar, Joe Biden, İngiltere prensi Charles, Rothschild ailesinden bazı kişiler, FETÖ lideri Gülen, George Soros, Hillary Clinton’ın kampanya yürütücüsü ve FETÖ’nün PR’cısı John Podesta’da yer alıyor. Pizza Gate olarak anılan skandallarla ilgili gelişmeler Yeni Söz’ün 11 Nisan tarihli ‘Dünyayı sübyancı satanist sapkın bir çete yönetiyor’ manşetini akla getirdi. Dünyayı satanist sapkın bir çete yönetiyor. (Yeni Söz, 17.11.2016)

Futbolun değil sapıklığın beşiği İngiltere. “Futbolun beşiği” olarak nitelenen İngiltere’deki futbol takımları, çocuklara yönelik cinsel istismarın “merkezi” çıktı. Dünyaca ünlü Premier

Lig'den amatör takımlara kadar her kademede sübyancı sapkınların kol gezdiği İngiltere’de, bugüne dek 639 ihbar telefonu kaydedilirken, 83 kişi gözaltına alındı, dünyaca ünlü futbolcular çocukken uğradıkları tecavüzleri ağlayarak anlattı. Dünya İngiliz futbolundaki skandalın şokunu yaşarken, yüzlerce İngiliz polisinin de organize şekilde uzun yıllardır çocuklara taciz ve tecavüzde bulunduğu ortaya çıktı. İngiltere ve Galler’de görev yapan 300’den fazla polis memurunun, Mart 2014-Mart 2016’da hem şüphelilere hem de mağdurlara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. (Yeni Söz, 11.12.2016) Carl Beech: Pedofili çetesi ihbarlarıyla İngiltere’yi karıştıran adam pedofil çıktı. (BBC, 15 Mayıs 2019) Çocuk istismarına ilişkin yürütülen kamu soruşturmasının ilk ön duruşmasında, Lord Janner’ın 1950’lerin ortasından 1980’lerin sonuna kadar 30 mağdura istismarda bulunduğu iddiaları ortaya atıldı. (The Guardian, 9 Mart 2016) Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl korumuş. Kraliyet tarafından İngiltere yahudilerinin lideri siyonist Janner’in suçlarının 25 yıldır örtbas edildiği ortaya çıktı. (Yeni Söz, 30.1.2016) Janner hiç ceza almadan 19 Aralık 2015 tarihinde öldü ve “Old Bailey yargıcı, ölen İşçi Partisi üyesi Lord Janner’a yönelik cinsel taciz suçlamasıyla açılan ceza davasının, onun ölümü nedeniyle sona erdiğini söyledi.” (BBC, 15 Ocak 2016)

Porno endüstrisinde feminizm akımı: Batı ülkelerinde pornografi sektöründe feminizm akımı git gide yayılıyor. Feminist anlayışla porno film çeken yönetmenlerin sayısı artıyor. Feminist yönetmenler mevcut pornografi sektörünün erkek egemen anlayışla üretimlerde bulunduğunu ve kadınları pasif oyuncular olarak ele aldıklarını iddia edip 'kadınların da etkin olduğu, şiddet görmediği ve aşağılanmadığı porno filmler çekmek' istediklerini belirtiyor. Akımın ürünlerini sergilediği film festivallerinin sayısı da sürekli artıyor. Almanya’nın Berlin kentinde 25 Kasım’da başlayacak Porno Film Festivali de feminist porno sinemasının ürünlerinin sergileneceği önemli etkinliklerden biri. Festivalde gösterilecek 100’den fazla film arasında feminist anlayışla hazırlanmış eserlerin önemli bir ağırlığı bulunuyor. Kadın yönetmenlerin söyleşilere katılıp kendi sinema anlayışlarını anlatacakları festival sonunda yönetmen ve oyunculara çeşitli başlıklarda ödüller de verilecek. (Mynet, 09.11.2009)

Avrupa’daki üniversitelerde 3 kişiden 1’i cinsel tacize uğruyor. Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından yapılan araştırmada, Avrupa’daki üniversitelerde okuyan veya çalışan her 3 kişiden 1’inin cinsel tacize maruz kaldığı tespit edildi. Çalışmayı değerlendiren Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsünden Anke Lipinsky, “Cinsiyete dayalı şiddet, toplumun diğer kesimleri kadar bilimsel kurumları da etkileyen sistematik bir sorundur” açıklamasını yaptı. (Hürriyet, 9.11.2022)

Bir Türk tarafından çekilen bir videoda, “Kadınların gece vakti İngiltere sokaklarında rahatça gezemediklerini de öğrendik.” (6.12.2022) denmekte iken, Katar’da Dünya kupasına giden bir İngiliz kadının yorumu aslında çok şey anlatmaktadır: “Katar’da hiç tacize uğramadım: Kadın taraftarlar İngiltere’de bu kadar rahat değil. Katar, Dünya Kupası’nda statlarda alkol yasağı uyguladığı için özellikle İngiliz basınının hedefindeydi. 19 yaşındaki İngiliz kadın taraftar Ellie Molloson burada en rahat maçını izlediğini anlattı. Yeni Şafak’ın sorularını cevaplayan Molloson şunları söyledi: Katar’da hiçbir erkek tarafından sözlü tacize uğramadım. “Bir kadın olarak bu durum, mümkün olduğunu bilmediğim bir şeydi.” Sadece ben değil, tanıştığım tüm kadın taraftarlar gece olduğunda bile sokaklarda rahat şekilde gezebiliyor. İngiltere’de kadın taraftarlar hava karardıktan sonra bunu asla yapamaz.” (Yeni Şafak, 5/12/2022) En rahat maçımı: Statta alkol yasağı kadın taraftarları tacizden korudu. 19 yaşındaki İngiliz Ellie Molloson, “Burada İngiltere’den daha rahat maç izledim. Küfürsüz, taciz edilmediğimiz, ev rahatlığında bir ortamdan keyif aldık” dedi. Molloson, alkol yasağının özgürlükleri kısıtlamadığını, aksine tüm izleyicilerin özgürce futbol izlemesini sağlayan bir karar olduğunu söyledi. (Yeni Şafak, 3/12/2022)

Babamın, kadın olması muhteşem. Kendal Jenner, ameliyatla kadın olan babası Caitlyn Jenner için "Yaptığı şeyin muhteşem olduğunu düşünüyorum. Nasıl isterse öyle yaşamayı seçti" dedi. Birlikte kuaföre gidip tırnaklarını yaptırdıklarını belirten Jenner, bunun çok eğlenceli olduğunu söyledi. (Gazete Vatan, 17.05.2016) Önemli olan eğlenmek, zevk almak gerisi (Ahlak, eğitim, psikoloji, toplumun devamı) hikaye! Kendal Jenner değişimi "muhteşem, eğlenceli" olarak (Milliyet, 17.05.2006) nitelendirirken, annesi ise olayı "büyük bir şok" olarak (NTV, 07.04.2022) değerlendirmektedir!

"Ukrayna'yı NATO konusunda kandırdık. ABD'nin eski Moskova Büyükelçisi Anthony Mcfaul, Rusya-Ukrayna savaşına dair itiraf niteliğinde bir açıklama geldi. Mcfaul, ABD'li diplomatların Ukrayna'yı, NATO'ya katılabileceğini inandırmak için kandırdığını söyledi. (CNN Türk, 25.05.2022)

Fransa'da neler oluyor? Her 2 günde bir kadın katlediliyor. Fransa'da istatistik kurumu tarafından yayınlanan bir raporda her 2 günde bir kadının cinayete kurban gittiği, 2022'nin başından bu yana 121 kadının öldürüldüğü belirtildi. (Hürriyet, 24.11.2022) Fransa'da yeni yılın ilk gününde işlenen üç kadın cinayeti, harekete geçme çağrılarını ateşledi. (Independent, 9.1.2022)

"Yılda 250 bin kadın fuhşa zorlanıyor. Avrupa'daki kadın örgütü Avrupa Kadınları Lobisi'nin (The European Women's Lobby) verilerine göre AB ülkelerinde yılda 250 bin kadın "hayat kadını" olarak çalışmaya zorlanıyor. AB ülkelerinde 5 kadından 1'i evde şiddete maruz kalıyor. Almanya'da Federal İçişleri Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre 16 yaş ve üzeri her 4 kadından 1'i hayatında en az bir kere şiddete maruz kalıyor. Bu oranın yüzde 90'ı eş ya da akrabaları tarafından gerçekleştiriliyor. Almanya'da yılda 45 bin kadın sığınma evine gidiyor. Almanya'da kadınların en az yüzde 10'una eşleri tarafından sık sık şiddet uygulandığı tahmin ediliyor. Almanya genelinde koca dayaağı nedeniyle yılda yaklaşık 45 bin kadın çocukları ile birlikte kadın barınma evine müracaat ediyor. Sadece Aşağı Saksonya eyaletinde bir yılda 40 kadın barınma evine başvuran kadınların sayısının 2 bin 400 olduğu, bunların 2 bin 200 çocukları bulunduğu belirtiliyor. Kadın koruma örgütleri ise Avrupa'da kadına karşı şiddetin resmi rakamlara yansıyanlardan çok daha fazla olduğunu, daha kapsamlı araştırmaları yapılması gerektiğini ifade ediyor. Eğitimli batılı kadın da dayak yiyor. Almanya İçişleri Bakanlığı'nın 2009 yılında açıklanan "Eşler arası ilişkide kadına karşı şiddet" adlı araştırması, ülkede sadece eğitimsiz kadınların değil, lise ve üniversite eğitimi almış kadınların da bilinenden çok daha fazla şiddete maruz kalabildiğini gösteriyor. Kadına karşı şiddetinin maliyetinin de çıkarıldığı araştırmalarda hastane ve mahkeme masraflarıyla birlikte kadına karşı şiddetin yıllık 14,5 milyar Avro'ya mal olduğu belirtiliyor. Almanya'da Kadına Yönelik Şiddete Karşı Müdahale Merkezi'nin (RIGG) istatistiklerine ve resmî sayılara göre ülke genelinde her yıl, yaşları 14 ile 80 arasında değişen 40 bin kadın şiddete maruz kalıyor. Almanya'da kadın devlet tarafından da ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyor. OECD'nin en son verilerine göre aynı işi yapan kadın ile erkeklerin aldığı ücret oranlarındaki fark yüzde 22 ile en fazla Almanya'da kadınla aleyhinde. İngiltere'de iki cinayetten birinin faili eski sevgili: İngiltere'de her üç günde bir kadın, şiddete maruz kaldığı için hayatını kaybediyor. Haftada yaklaşık 2 kadın eşi veya arkadaşı tarafından öldürülüyor. İçişleri Bakanlığı'nın istatistiklerine göre her yıl yaklaşık 150 kadın ev içi şiddete kurban gidiyor ve tüm şiddet suçlarının dörtte birini ev içi şiddet oluşturuyor. Başka bir araştırma ise ülkede öldürülen her 2 kadından 1'inin eski erkek arkadaşı ya da eski kocası olduğunu gösteriyor. Fransa'da dört günde bir kadın cinayeti. Fransa'da her 4 günde bir kadın eşi veya erkek arkadaşı tarafından öldürülüyor. Her yıl 25.000 kadın tecavüze uğruyor. İtalya'da ise, her üç günde bir kadın sevgilisi, eşi ya da eski eşi tarafından öldürülüyor. İtalyan kadınların yüzde 64'ü kendi evlerinde öldürülüyor. Hollanda da her beş kadından biri, erkek arkadaşının şiddetine uğruyor. İspanya da 2005 yılında 60'tan fazla kadın, aile içi şiddet nedeniyle hayatını kaybetti. Ülkede 2 milyon kadının eşleri tarafından kötü muamele gördüğünü açıklayan İspanyol hükümeti, 2006 yılında

“Şiddete Karşı Duyarlılık Planı” hazırladı. kadına şiddetin sebepleri: Araştırmalarda, Avrupa'da kadına karşı şiddetin nedenleri arasında psikolojik sorunlar, uyuşturucu ve alkolizmin önemli rolü olduğu belirtiliyor. Özellikle AB ülkelerinde sınırların kalkması ve pasaportsuz geçişle birlikte kadına karşı şiddet sorununun yeni boyutlar kazandığına dikkat çekilirken Avrupa'da kadınların en güvenli olduğu ülkelerin İspanya ve İsviçre olduğu ifade ediliyor. Yunanistan ile ilgili ise kadına karşı şiddet konusunda doğru dürüst bir araştırmanın bile yapılmadığı belirtiliyor. ABD'li öldüresiye dövüyor. ABD'de kadınların dörtte biri aile içi şiddete maruz kalırken, her yıl 4 bin kadın dövülerek hayatını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor; her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. 2 milyon kadar kadın da yaralanıyor. Kanada'da kadınların yüzde 51'i 16 yaşına gelene kadar en az bir defa fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. ABD'de kadına yönelik şiddetin doğrudan maliyeti yıllık 3-5 milyar dolar, ülke ekonomisine dolaylı etkisi ise 100 milyar dolar. Ünlüler de mağdur. Hollywood yıldızı Diana Lane 2004 yılında kocası Josh Brolin'nin fiziksel şiddetine maruz kaldı. Ünlü şarkıcı Tina Turner, şiddete uğradığı fotoğrafıyla medyada yer almıştı. Whitney Houston, kocası Bobby Brown'un fiziksel şiddetine maruz kalmış. Madonna da Sean Penn ile evliliğini dayak yediği için bitirmişti. Amerikalı sunucu Oprah Winfrey, verdiği bir röportajda çocukluğunda fiziksel ve cinsel şiddet gördüğünü söyledi. Ünlü şarkıcı Rihanna, erkek arkadaşı Chris Brown'dan dayak yedi. Ünlü oyuncu Pamela Anderson 1996 yılında evlendiği şarkıcı Tommy Lee ile 2 yıl evliktan sonra şiddet gördüğü iddiası ile boşandı. Lee eşine şiddet uyguladığı gerekçesiyle 6 ay hapse mahkum edildi. Eski eşini döven mel gibson'a 36 ay göz hapsi. Aile içi şiddetten yargılanan Avustralya asıllı ünlü Amerikalı oyuncu ve yönetmen Mel Gibson'a, şartlı tahliye çıktı. Gibson, eski eşi Oksana Grigorieva'ya karşı Ocak 2010 tarihinde şiddet uyguladığını reddetmedi ve savcı ile anlaşma yaptı. 55 yaşındaki Gibson üç yıl boyunca göz hapsinde tutulacak, bir yıl boyunca aile içi şiddetle ilgili eğitim alacak, 16 saat kamu hizmetinde bulunacak, mahkeme masraflarını ödeyecek ve 400 dolar da para cezası ödeyecek. Gibson'ın, son birkaç yıl içinde, alkollü araba kullanma, eşine kötü davranma, ayrımcılığa yol açacak cümleler sarf etme gibi suçlardan dolayı başı adaletle birçok defa derde girmişti.” (Ertuğrul Cesur, Akit, 8 Mart 2012)

Basından derlediğim ‘Batının ahlak standardı’ merkezli haberler: Norveç’te temyiz mahkemesi, striptizin bir sanat olduğuna hükmetti. Oslo Yüksek Mahkemesi, striptiz yapılan özel kulüplerin giriş biletlerinin katma değer vergisinden muaf olmasına yönelik daha önce bir mahkemenin verdiği kararı onayladı ve mahkemenin 3 yargıcı da oy birliğiyle striptizin bir sanat olduğunu tescil etti. (Habertürk, 6 Aralık 2006) ABD'li oyuncu Halk Berry, oscar ödülü aldığı törende, evli olduğu halde ödülü aldığı aktör A. Brody ile "ateşli bir şekilde" öpüşerek tebrik edilir! (2003) İngiltere'de 8 premier lig oyuncusu, 17 yaşındaki bir kıza tecavüz ile suçlanır (Milliyet, 6 Ekim 2003) Oyuncular: "sık sık otellerde oda ve kızları değiştiriyorduk." derler. Her 4 kadından birisinin tecavüze uğradığı ABD'de bekaret kemeri yeniden satılmaya başlanır! ABD'de 50 eyaletin 48'inde, yapılan araştırmalar sonucuna göre genç kızlar ev kadınlığını iş hayatına tercih etmektedir. (New york ve California hariç) 2023'te 259 milyon yetişkinin bulunduğu ABD'de 82 milyon 880 bin kişinin en az bir silaha sahip olduğu düşünülüyor. (AA, 14.7.2024) ABD ulusal araştırma enstitüsü: Her üç eşten biri boşanma davası açıyor! ABD ve Avrupa'da özgürlükten yana olan evli çiftler, tatillerini tek başlarına geçirmeyi tercih ediyor. Time dergisi: 1985-1995 yılları arasında çocuklar arasındaki cinayet oranı % 153 arttı! Alman kadınlarının %60'ı eşinden dayak yiyor, bunların arasında doktor, avukat eşleri de var. Sığınma evlerine dayaktan sonra en çok kızını kocasından kurtarmak isteyen kadınlar sığınıyor. Liselerde uyuşturucu ise çok yaygın. (Hamburg sığınma evi çalışanı Işık Soner ile Milliyyetin yaptığı mülakat, 13 Mart 2011) İsviçre Zürih kenti, Sihl ırmağı kıyısı, uyuşturucu kullananların "cenneti" olarak kabul edilir. İsviçre'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak suç kabul ediliyor. ABD Ünitaryen kilisesi eşcinsel evliliğine onay verdiğini ilan eder. Alman Bild gazetesi Detlef ile Christian

adlı iki erkeğin kilisedeki düğün fotoğraflarını yayınlar. ABD New Jersey eyaleti iki eşcinsel erkeğin evlatlık edinebilmelerine izin verilir. New York'ta ise William Cash ile Roy Andrew adlı erkekler evlenir. ABD'de New York'ta iki lezbiyen (Jenni Blossom ve Bianca Powell) evlenir. Madonna ile Bayan C. Love bir arada beraber yaşarlar. Robert Kennedy'nin Rus balet Rudolph Nureyev ile birlikte yaşadığı ortaya çıkar. ABD'li lezbiyen Albay (Debra Meeks) 12 kadın askerle zorla aşk yapar. ABD'de eşcinselliğini açıkça ilan edip seçilen kongre üyesi, yargıç, belediye başkanı, meclis üyesi sayısı 61'dir. (1992) ABD NBC televizyonu: Polis kayıtlarına göre yılda 3 milyon kişi aile bireylerinin tecavüzüne uğruyor. Günde tam 1100 çocuk tecavüze uğruyor. Dale Carnegie: ABD'de her 35 dakikada bir intihar, 120 saniyede bir delirme olayı oluyor. Her 23 dakikada bir kişi öldürülüyor, 6 dakikada bir bir kadının ırzına geçiliyor, 49 saniyede bir kişi saldırıya uğruyor. ABD'de polis dışında gönüllü koruyucu birlikler kuruluyor. (1986 verileri) ABD'de AIDS'den ölen eşcinsel sayısı 17.789'dur. (1992) Nevada'da her yıl kadınlar çıplak iken baştan aşağı boyalarla boyanıp, sınırsız özgürlüğün tadını çıkarttırmaktadırlar. İngiliz Ulaştırma bakanının (S. N. Blackpool) bir eşi, 4 metresi olduğu ortaya çıkar. İngiltere'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak yasak. Adam başı eşcinsel lokali var. Soho'daki kulüplerin yarısı ise lezbiyenlere ait. İngiltere'de Channel 4 televizyonu, kral Edward'ın vatan haini olduğu için krallıktan uzaklaştırıldığını, olayı örtmek için ise "aşkı uğruna tahtı terkettiğini" dünyaya duyurduklarını ortaya çıkarır ki, daha sonra eşinin bu eski kralı aldattığı da ortaya çıkar. Ünlü ET filminin çocuk oyuncusu D. Barry More 11 yaşında alkolik olur. 13'ünde uyuşturucuya başlar, 20'sinde kliniğe yatar. Aktör Marlon Brando'nun oğlu cinayetten hapse atılır, kızı ise intihar eder. Brando'nun özel bir adası bile vardır. Almanya Bild gazetesi: Alman baba ve kızın 4 çocuğu oldu (1990) Rick Mardin ile erkek şarkıcı G. Michael arasında tuhaf bir arkadaşlık olduğu medyaya yansır! İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile kalır. Boşanma oranı Rusya'da % 33, İngiltere'de % 32, Fransa'da % 19'dur. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa'da % 8'dir. Zamanın başkanı Clinton'un 15 danışmanı eşcinseldir. ABD'de 20 milyon eşcinsel bulunmaktadır. Bu da nüfusun % 10'una tekabül eder. Bu oran Yunanistan'da % 17 yani altıda birdir. Amerika, çocuk yıldız JonBenet Ramsey'in tecavüz edilip öldürülmesi ile sarsılır. 6 yaşındaki bu çocuğun wamp görünüşlü bir Barbie'ye dönüştürülmesi tartışma yaratır. (Annesi de 1977 Virginia güzelidir.)

876

Babasız büyüyen çocuklarda suç oranları: Amerika'da çocukların yüzde 60'ı babası veya genellikle de annesiyle yalnız yaşıyor. Amerikalı anne-babalar, 20-30 yıl öncesine kıyasla çocuklarına yüzde 40 daha az zaman ayırdıkları tespit edilmiş; "hafta boyunca sadece 17 saat." Ayrıca, çocukların dışarıda "gözetim altında olmaksızın" oynayabilme şansları yok artık. Suç oranlarının artması ve çalışmak zorunda olan annelerinin ilgisizliği yüzünden güvenli bir ortamda özgürce koşturamayan çocuklar, bunun bedelini büyüyünce topluma ödetiyorlar. ABD'de yapılan bazı istatistiklere göre; babasından ayrı büyüyen çocuklar aileleri ile büyüyenlere oranla: 8 kat daha fazla suç işleme ihtimali, 5 kat daha fazla intihar etme ihtimali, 12 kat davranışsal bozukluk gösterme ihtimali, 12 kat daha fazla tecavüze meyilli, 32 kat daha fazla evden kaçma ihtimali, 10 kat daha fazla uyuşturucu kullanma ihtimali, 9 kat daha fazla liseden atılma ihtimali, 33 kat daha fazla ciddi suiistimallere maruz kalma ihtimali, 73 kat daha fazla öldürülme ihtimali, Okulda 'A' alma ihtimali 10 kat daha az, Ortalama % 44 ölüm oranı daha fazla, Ortalama % 72 hayat standardı daha düşük, Öğrencilerden davranış bozuklukları gösterenlerden % 85'i babasız evden gelenler, Evsiz veya evden kaçanlar çocukların % 90'ı babasız evden, Okuldan atılanların % 71'i babasız evden, Gençlerden intihar edenlerin % 63'ü babasız evden, Tecavüzcülerin % 80'i babasız evden, Cezaevlerinde yatan gençlerin % 85'i babasız evden, Babasız kızların 1 kat daha fazla, Babası yetişen kızların 13-19 arası evlenme oranı aile ortamında yetişen kızlara göre % 53 daha fazla, Bu kızların prematüre bebek yapma

oranı % 164 oranında daha fazla, 1983'te ABD'de yapılan ir araştırmada ülke genelinde tüm suçlu çocukların % 60 ı anne vesayeti altında yani babasız, Şu anda ABD'de 18 milyon çocuk annesiz ya da babasız yaşamaktadır Bu rakam tüm Amerikan çocuklarının % 75 ine tekabül ediyor, Şu anda Türkiye'de sokak çocuklarının % 82 si parçalanmış aile çocuklarıdır. (Sefa Saygılı, Zafer Dergisi, 06.17.2009)

Rezalet! Çocuklar için prezervatif satışı! onunda bu da oldu. İsviçre'de 12-14 yaş grubu için yeni küçük boy prezervatiflerin satışına başlandı. Abone ol İsviçre'de yapılan bir araştırmada 12-14 yaşındaki çocukların 1990'lara göre daha fazla cinsel birliktelik yaşadığı ortaya çıkınca, hükümet yeni bir adım daha attı. İsviçrede reşit olma yaşı 16 olsa da yasalara göre ilişki yaşayanlar arasında 3 yaş bulunması durumunda hiçbir cezai hüküm bulunmuyor. (İnternet Haber, 05.03.2010) Reyting uğruna satılık bekaret. Avustralya'da televizyon yapımcısı Justin Sisley, gençlerin en yüksek teklif karşılığında bekaretlerini satacakları bir program hazırladı. (Posta, 12 Mayıs 2010) Sadakat şart değil. Amerikalı oyuncu Angelina Jolie ilişkilerin yürümesi için sadakatin önemli olmadığını söyledi. Sevgilisi Brad Pitt ile birlikte üçü evlatlık 6 çocuk büyüten Amerikalı oyuncu Angelina Jolie ilişkilerin yürümesi için sadakatin gerekli olmadığını söyledi. (Posta, 24 Aralık 2009)

Yeni vali: Karım istediğiyle yatar. Telekız skandalı ile istifa eden valinin yerine gelen New York valisi David Peterson: Sonra haber yapmanıza gerek yok. Evliyen tam 3 yıllık bir ilişkim oldu. Eşim de istediği adamla yatıyor. Eşimle açık bir evlilik anlaşması yapmıştık. Michelle de istediği erkekle sevişiyor. (Akşam, 19.3.2008) Öz kızıyla ilişkisini TV'de anlattı. Avustralya öz kızı ile ilişki yaşayan ve çocuk sahibi olan 61 yaşındaki John Deaves'i konuşuyor. 'Kanal 9'da yayınlanan '60 Dakika' isimli programa konuk olan John Deaves ve öz kızı 39 yaşındaki Jenny Deaves'le ilişkisini anlattı. (Gazete vatan, 08.04.2008) 13'lük baba olayı sarpa sardı. 13 yaşındaydı. Kız arkadaşı kucağına "al bu senin bebeğin" diye bir bebek tutuşturdu. (İnternet haber, 27.03.2009) Kardeşler ama 4 çocukları var. Almanya'nın Saksonya eyaletinde yaşayan Patrick S. ve Susan K. kardeş olmalarına rağmen evlenerek ortak dört çocuk sahibi oldu. Ülkede şimdi yakın akrabalar arasındaki evliliğin suç olup olmadığı tartışması yapılıyor. Almanya'da ensest ilişki yasalara göre suç sayılmasına rağmen ikili bu ilişkiden vazgeçmedi. Patrick S. ensest ilişki nedeniyle iki yıl hapis yattı. Çift ilişkilerinde bir yanlışlık olmadığını savunuyor. (Hürriyet, 14.3.2008) "Babamın bebeğine hamileyim ve birbirimize çok aşığız" (Sun, 25 Oca 2012) Metroda akıl almaz görüntüler. Kanada'nın Toronto kentindeki bir metro istasyonunda bir çift uluorta seks yaptı. (En Son haber, 13.12.2011) Belçika cinsel ilişki rıza yaşını 16'dan 14'e indirdi Belçika'da ceza yasasında yapılan yeni değişiklik, 16 olan cinsel ilişkiye rıza yaş sınırı 14'e indirildi. Bu yaştaki bir kişinin ilişkiye girdiği kişi ile arasındaki yaş farkı 5'ten fazla olmayacak. (BBC, 22 Temmuz 2018)

İngiliz kız 11 yaşında hamile kalıp 12 yaşında doğum yaptı. 12 yaşında İngiltere'nin en genç annesi oldu. İngiltere, daha ilkokulda hamile kaldıktan sonra doğum veren kızın haberiyle çalkalandı. Sağlıklı doğan bebeğin anneannesi sadece 27 yaşında. Londra'nın kuzeyindeki Bedford kentinde 1998'da çocuğu olan Sean Stewart, halen bu rekoru elinde tutuyor. Stewart, sadece 12 yaşındaydı. (Cumhuriyet, 2 Haziran 2010) Bu lisede 90 kız hamile ya da anne. ABD'nin Tennessee eyaletine bağlı Memphis kentindeki bir lisede, 90 kız öğrencinin hamile ya da doğum yapmış olduğunun ortaya çıkması Amerikan kamuoyunda şok etkisi yarattı. Frayser Lisesi'nde, eğitim gören, yaşları 13 ile 17 arasında değişen kız öğrencilerden yüzde 26'sının hamile olduğu ya da bu eğitim yılı içinde doğum yapmış oldukları belirtildi. Her dört kız öğrenciden birinin hamile ya da anne olduğu lisedeki hamilelik oranı, Memphis kentinin yüzde 15-20 arasında bulunan, küçük yaşta hamile kalan kız çocukları oranını da geçiyor. Reşit olmayan yaşta hamilelik, dünyada en çok ABD'de yaşanıyor. Hastalık Önleme ve Denetleme Merkezi'nin verilerine göre, ABD'de her üç genç kızdan biri, 20 yaşına varmadan hamile kalıyor. (Hürriyet, 15 Oca 2011) Fransa'da genç kızlara doğum kontrol hapi bedava. (En Son haber, 27.10.2012) Ulusal Meclis'te

Perşembe günü onaylanan kararla Fransa'da 2013 yılından itibaren yaşları 15-18 olan genç kızlara istenmeyen gebeliklerin önüne geçilmesi için doğum kontrol haplarının sağlık sigortaları tarafından ücretsiz verilmesi kararlaştırıldı. (Hürriyet, 27.10.2016) Ama uzun etek sakıncalı: Fransa'da ikinci 'uzun etek' krizi Fransa'da geçen yıl bir kız öğrencinin "uzun etek" giydiği gerekçesiyle okula alınmamasının ardından benzer bir olay bu sefer Paris yakınlarında bir banliyöde yaşandı. Nouvel Obs gazetesinin haberine göre, 16 yaşındaki Müslüman bir kız, etek boyunun uzun olması dini bir simge olarak yorumlanarak okula alınmadı. (AA, 06.05.2016) 'Uzun etek takıntısı Müslümanlara yönelik' Fransa'da uzun etek giydiği için okula alınmayan genç kız, okulda Müslüman olmayan ama uzun etek giyen kızlara yaptırım uygulanmadığını, yaptırımın Müslümanlara yönelik olduğunu söyledi. (AA, 01.05.2015)

Hollanda'da seks ile ödeme yapılabilecek. Hollanda'nın Rotterdam kentinde, bir sürücü kursunun öğretmenlerinin seks karşılığında ders vermesi ülkede yeni bir tartışma başlattı. Bunun ardından başlayan tartışmalar sonucunda yasada değişik yapılmasına karar verildi. Öte yandan Van der Steur ve Hollanda Ulaştırma Bakanı Melanie Schultz, bugün parlamentoda yaptıkları açıklamada uygulamanın yasallaşacağını duyurdu. Yasanın çıkmasıyla birlikte eğitmenler, 18 yaşından büyük öğrencilere hizmet takası usulüyle ders verebilecek. (Sözcü, 19 Aralık 2015)

İsviçreli performans sanatçısı Milo Moiré, "Aynalı Kutu" adını verdiği gösteriyi aralarında Dusseldorf ve Amsterdam'ın da olduğu Avrupa şehirlerinde daha önce sergiledi. 18 yaş üzeri insanların, 30 saniye boyunca memelerine ve cinsel organına dokunmasına izin verdi. (1 Haziran 2017)

Her 5 İngiliz kadından biri tatil yaptığı ülkede hamile kalıyor. Hotel.com internet sitesinin çocuk sahibi veya hamile 2 bin İngiliz kadın üzerinde yaptığı araştırmaya göre, kadınların yüzde 20'si yurt dışında tatil yaparken hamile kaldıklarını bildirdi. İngiliz kadınların en fazla hamile kaldığı tatil noktası yüzde 19'la İspanya. İspanyol tatil merkezlerini sırasıyla Fransa, İtalya ve Portekiz izliyor. İngiliz turistlerin en gözde tatil yerlerinden biri olan Türkiye ise bu sıralamada yer almıyor. Araştırma, yurt dışında tatil yapan her 4 İngiliz'den birinin bu sırada yabancı biriyle seks yaptığını ve her 20 İngiliz turistten birinin bu tatillerde cinsel yolla bulaşan hastalık kapıldığını da ortaya çıkardı. Araştırmanın ortaya koyduğu başka bir veri ise, İngiliz erkeklerin yüzde 40'ının, kadınların ise yüzde 38'inin tatil sırasında plajda seks yaptığını itiraf etmesi oldu. (Milliyet, 06.07.2013)

Sokak ortasında çiftleşenlere, 'sokakta tuvaletinizi de yapıyor musunuz?' diye sorardık, onu da yapıyorlarmış! Sokak ortasında tuvalet. İngiltere'nin Bristol şehrinde belediye tuvalet sorununa öyle ilginç bir çözüm buldu ki, görenler hayrete düşüyor. İngiltere'de ülkenin beş büyük şehrinde biri olan Bristol'da belediyenin umumi tuvalet sorununa bulduğu 'sokak ortasına tuvalet' çözümü görenlere, 'Burası İngiltere mi?' dedirtiyor. Ülkenin beş büyük şehri arasında yer alan Bristol'da belediye haftasonları artan talebi karşılamak için şehrin göbeğine portatif tuvaletler koydu. Dört tarafı açık tuvaletlerin özellikle haftasonları barlardan çıkan vatandaşların tuvalet ihtiyaçlarını karşılamaları amacıyla düşünüldüğü ifade ediliyor. Haftasonları aşırı alkol alanların sokakları kirletmemeleri için başvurulmuş bu yöntem şehre gelen turistleri hayrete düşürüyor. (TRT Haber, 05.12.2011)

Londra'da işlek bölgelerin 'idrar kokan' sokakları yetkilileri farklı önlemler almaya zorluyor. Londra'nın gece hayatıyla ünlü ama aynı zamanda çok sayıda kişinin yaşadığı zengin Soho bölgesi, sokaklarda işeme sorunuyla mücadele etmek için yeni bir yol deniyor. Barlar, restoranlar, tiyatrolar ve farklı eğlence mekanlarının bulunduğu bu bölgede yaşayanlar, uzun zamandır sokakların idrar kokmasından şikayetçi. Yetkililer bu mahalledeki sokaklarda neredeyse tüm köşe başlarında görülen idrar kokusu sorununa son vermek için bu alanları özel

bir sprey ile kaplıyor. Duvarı kaplalyan bu özel sprey boya ile yüzeyde bir tür 'itici tabaka' oluşuyor ve bu da yüzeye çarpan sıvıyı geri sıçrattıyor. Bu yöntem, köşe başlarında rastgele ihtiyacını giderenlerin 'kirlenmemek için' böyle bir davranıştan kaçınmasını amaçlıyor. Londra'da işlek bölgelerin 'idrar kokan' sokakları yetkilileri farklı önlemler almaya zorluyor. (Euronews, 29/01/2023)

ABD'de grup seks neden arttı? Yapılan bir araştırmada genç kızların yüzde 7'si grup seks yaptığını kabul etti. Araştırma Boston Sağlık Merkezi tarafından 14 ile 20 yaş arası 328 genç kadın arasında yapıldı. Araştırmanın lideri Emily Rothman bu tür ilişkinin bu kadar yaygın olmasının sebebini porno filmlere bağlanabileceğini söyledi. (Habertürk, 22.12.2011)

P Diddy ismiyle bilinen rapçi ve müzik yapımcısı Sean Combs'a cinsel taciz, cinsel saldırı ve tecavüz suçlaması yönelten kadın ve erkeklerin sayısının 120'ye ulaştığı ifade edildi. (BBC, 2 Ekim 2024) İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? İsveç Ulusal Suçları Önleme Konseyi (BRA), Avrupa'da nüfusuna oranla en fazla tecavüz vakalarının görüldüğü ülkelerden birinin neden İsveç olduğunu araştırdı. İspanya'da 2020 yılına kadar şiddet içermeyen eylemler tecavüz olarak değerlendirilmiyordu. (Euronews, 10.10.2020) Fransa'da bir erkeğin ilaç verdiği eşine, en az 70 kişiyle birlikte 10 yıldır cinsel saldırıda bulunduğu ortaya çıktı. (Sputnik, 3.9.2024) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. ABD'de kadınların yaklaşık yüzde 20'si yaşamlarının bir noktasında tecavüze ya da tecavüz girişimine hedef oluyor. Amerikan Hastalık Kontrol Merkezi'nce yapılan araştırmada kadınların yüzde 25'inin de eşlerinin veya birlikte yaşadıkları kişilerin saldırısına uğradıkları belirlendi. Amerika'da kadın ve erkeklere yönelik cinsel şiddetin boyutlarının incelendiği ulusal çaptaki ilk araştırmaya göre, dakikada 24'den fazla insan tecavüze, şiddete veya ısrarlı izlemeye maruz kalıyor. Bu nitelikte 12 milyon suç duyurusu yapıldığını belirten merkez, "Cinsel Partner ve Cinsel Şiddet Araştırması"nın sonuçlarını, "son derece hayret uyandırıcı" diye niteledi. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Tecavüzü gülerek izlediler. ABD'de piknik alanında 10 genç bir kıza tecavüz etti. Çevreden geçen 25 kişiden hiçbiri yardım etmedi. (İHA, 30 Ekim 2009) Damadın spermleriyle doğurdu. Kaynana, damadının spermleriyle üçüz annesi oldu. (Haber 3, 27 Ekim 2008) Annesi öldü, onu halası doğuracak. (Milliyet, 25.01.2009) Bu bilim adamının 600 çocuğu var! İngiltere'de sperm bağışı yapılan bir kliniğin sahibi bilim adamı Bertold Wiesner'ın, 600 çocuğunun olduğu kaydedildi. (Cumhuriyet, 8 Nisan 2012) İlişki yaşamadan 46 çocuk! O Avrupa'nın en fazla çocuk sahibi erkeği. 46 çocuğu var ama çocuklarının annelerinin hiçbiriyle ilişkisi olmadı. Avrupa'nın bir numaralı sperm vericisi Hollandalı Ed Houben Hollanda'nın Maastrich kentinde yaşıyor. Turizm rehberliği yapıyor ve Avrupa'nın dört bir yanında toplam 46 çocuğu var. (Milliyet, 02.12.2008) Neden annemle evlendim? Phyllis Irwin (sağdaki), Lillian Faderman adlı partnerini evlat edindi ve bu sayede yasal bir şekilde çocuklarının anneannesi oldu. (BBC, 4 Mart 2020) ABD'de yaşayan Ukrayna asıllı Katya isimli genç bir kız, uluslararası bir eskort sitesi üzerinden bekaretini 1.2 milyon euro karşılığında sattı. (Sputnik, 18.1.2020)

Buradaki resimde, John Pappas'ın elinde, çocuklarla cinsel ilişkinin yasal olması için mücadele yürüten The ICCE'nin kurduğu ve başkanlığını yaptığı "Pedestrian Safety Initiative" vakfının logosu var. John Pappas bu vakfın tanıtımını yapıyor.

Oğlunun spermiyle hamile kaldı, torununu doğurdu! ABD'nin Nebraska eyaletinde 61 yaşındaki Cecile Eledge, oğlu ve oğlunun kocası için taşıyıcı anne olarak kendi torununu doğurdu. Eşcinsel çift çocuk sahibi olmak istedi ve 61 yaşındaki anne oğluna yardımcı olmak için oğlunun partnerinin kız kardeşinin yumurtası ile oğlunun sperminden olma tüp bebek için taşıyıcı olarak kendi torununu doğurdu. (Euronews, 2 Nis 2019)

Amacı da dünyayı gezmek. Genç model Giselle, 3,9 milyon dolara bekaretini sattı. Giselle, kazandığı parayla dünyayı gezmeyi ve eğitimi için yatırım yapmayı planlıyor. (Sözcü, 3 Ocak 2018)

Bakire kalmak yarışmaktan zor. ABD'li atlet Lolo Jones'un (29) bir programda bakire olduğunu açıklaması ve evlenene kadar cinsel ilişkiye girmeyeceğini söylemesi ABD basınında geniş yer buldu. Londra Olimpiyatları'nda ABD'yi temsil edecek olan Jones, "Bakire olmak olimpiyatlara hazırlanmaktan, üniversiteyi bitirmekten zor. Bu hayatımda yaptığım en zor şey. 22-24 yaşlarındayken sevimliydi. Birçok erkek gerçeği öğrenince sizden uzaklaşıyor" dedi. (Milliyet, 24 Mayıs 2012)

Fahişelik itibarlı meslekmiş. Ukrayna'da liseli kız öğrenciler arasında yapılan bir araştırma, öğrencilerin hayat kadınlığını itibarlı meslekler arasında gördüğünü ortaya koydu. Araştırma sonuçlarını değerlendiren uzmanlar, genç kızların "Vip" müşterilerin lüks otomobil ve mücevher gibi vaatlerine kandıklarını, gelecekte onları "köle hayatı, aç bırakılma ve dayak gibi tehlikelerin yanı sıra şişman ve kirli kişileri tatmin etme zorunluluğunun" beklediğini bilmediklerini söylediler. (Posta, 04 Mart 2010)

Teşhirci sapıklığa mazeret! İngiltere'nin kentlerinde binlerce kişi cumartesi günü 'Dünya Çıplak Bisiklet Sürme Günü' hareketine katılarak çıplak halde bisiklet sürdü. Etkinliğe katılanların amacı insan bedenini yüceltmek, çevresel konulara ve otomobil yerine daha fazla bisiklet kullanımına dikkat çekmekti. (Sputnik, 10 Haz 2019) Bütün köy yardım kuruluşuna gelir için soyundu! İngiltere'nin Kent şehrindeki Iwade köyünün sakinleri yardım kuruluşuna gelir sağlamak için çıplak soyunarak objektiflere poz verdi. İngiltere'nin Kent şehrindeki Iwade köyünün sakinleri yardım kuruluşuna gelir sağlamak için çıplak soyunarak objektiflere poz verdi. Köylüler elde edilen gelirin fazla olması halinde kalan parayı kiliseye bağışlayacaklarını ifade etti. (Bursa Hakimiyet, 05.12.2018) Hostesler yardım için soyundu. İngiliz havayolu şirketlerinden Ryanair'da görev yapan "iyiliksever" hostesler evsizler için bikinili pozlar verdi. 2009 yılı takvimi için çekilen fotoğraflardan elde edilen gelir, Dublin Simon Community isimli evsizler derneğine bağışlanacak. (Milliyet, 13.11.2008) Çek vekiller yardım için soyundu. Çek Cumhuriyeti'nin 4 kadın milletvekili yardım amaçlı satılacak bir takvim için seksi pozlar verdi. (Milliyet, 14 Tem 2010) Avustralya'da 20 yaşındaki manken, "Bir sivil toplum kuruluşuna bağış yapan ve makbuzunu bana gönderenlere çıplak fotoğraf göndereceğim" dedi. Genç kadın saatler içinde rekor para topladı. (Sözcü, 6 Ocak 2020)

İnternette Tanıştığı Adamı Yiyen Alman Yamyam 15 Yıl Sonra Konuştu 2001 yılında yaşanan tuhaf hadisede Armin Meiwes internette tanıştığı Bernd Brandes'i öldürüp cesedini de aylar boyunca yemişti. Bernd Brandes internette birileri tarafından yenmek istediğini söyledi. İçinde insan yeme isteğiyle yanıp tutuşan Armin Meiwes de onu evine davet etti. Önce Brandes'in penisini kesip birlikte yediler. Daha sonra Brandes uyku ilaçları aldı ve Meiwes de onu boğazını keserek öldürdü. "Hayatımda yediğim en güzel akşam yemeğiydi. Sırtından bir parça etle kendime biftek yaptım. Yanında patates kızartması ve salata yedim. Tadı domuz etine benziyordu ama daha farklıydı. 40 yıldır böyle bir şey hissetmeyi bekliyordum. Bernd

öldüğünde çok mutluydu. Akşam yemeğim olmayı kendisi istedi." 2002 yılında yakalandı ve ömür boyu hapse mahkum edildi. Şimdilerde ise vejeteryan olduğu söyleniyor. (Haberself, 12.02.2016) Babamın küllerini kokainle karıştırıp burnuma çektim. Rock dünyasının "en vahşi" müzisyenlerinden olan efsanevi Rolling Stones'un gitaristi Keith Richards, 2004 yılında 84 yaşında ölen babası Bert Richards'ın yakılan küllerini kokainle karıştırıp burnuna çektiğini söyledi. (Hürriyet, 5.4.2007)

ATV'de 'Kim Milyoner Olmak İster' adlı programda sorulan soru: 1980'lere kadar hangi ülkedeki yetim, gayrimeşru doğmuş, ebeveyni alkolik, ayrılmış veya fakir olan çocuklar devlet tarafından bazen açık artırmada satılarak çiftliklerde zorla çalıştırılmıştır? A: Danimarka B: Norveç C: İsviçre D: Belçika. Cevap: C şıkkı. (ATV, 21.01.2022)

Macron'un rakibi Marine Le Pen ırkçılığını tescilledi: Siyahi kadına dokunmamak için çaba sarf etti. (Yeni Şafak, 12.4.2022)

881

Kısaca, Batı medeniyeti kendi ülkelerinin dışında refah, barış veya demokrasi ile asla ilgilenmez! Onlara göre her şey Batı için, Batıya göre, Batıya kadardır! Kendini onlara beğendirmek için ömrünü harcayan ev zencileri için ise, sadece onların yemek artıkları ve ona göre de saygıları kalacaktır!

İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi

Konuya ek olarak, 'İslam'da bilim ve medeniyet', 'Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' adlı yazıları da tavsiye ederiz.

İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri

Profesör Fuat Sezgin'in 'İslam'da Bilim ve Teknik' isimli eseri (Sezgin, I/85-167) Avrupa'da bilim ve teknolojinin gelişmesine Müslümanların ne derece büyük bir etki ile katkı sağladığını ortaya koymaktadır. A. Humboldt, 'Fizik ilminin hakiki mucitlerinin Araplar olduğunu' söylerken (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 35) Nobel ödüllü Fransız fizikçi Pierre Curie,

"Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı, atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda galaksiler arasında geziyor olacaktık." (Erol Toy, Cumhuriyet Gazetesi, 30 Temmuz 1979; Doğuştan günümüze büyük islam tarihi, cilt 4; Genç Beyin Dergisi, Yıl: 6 Sayı: 67; Beşir Ayvazoğlu, Kitaba, Kütüphane ve Kitap Kurtlarına Dair, Türk Edebiyatı dergisi sayı 252, İDSB Genel Sekreteri Necmi Sadıkoğlu'nun "Uluslararası Endülüs Sempozyumu Açılış Konuşması", Yeni Şafak, 27 Aralık 2012) demekte, Amerikalı Yahudi tarihçi Martin Kramer ise: "Eğer 1000'li yıllarda Nobel ödülleri dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı." (Mustafa Akyol, Gayri Resmi Yakın Tarih, sayfa 118; Beyaz Türkler, zenci Türkler ve dağ Türkleri, s. 81) gerçeğini itiraf etmektedir. "Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının, İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir." (Hüseyin Sarioğlu, İbni Rüşt Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156)

Nobel ödüllü Fransız fizikçi Pierre Curie: "Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı, atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda galaksiler arasında geziyor olacaktık." (Erol Toy, Cumhuriyet Gazetesi, 30 Temmuz 1979; Doğuştan günümüze büyük islam tarihi, cilt 4; Genç Beyin Dergisi, Yıl: 6 Sayı: 67; Beşir Ayvazoğlu, Kitaba, Kütüphane ve Kitap Kurtlarına Dair, Türk Edebiyatı dergisi sayı 252, İDSB Genel Sekreteri Necmi Sadıkoğlu'nun "Uluslararası Endülüs Sempozyumu Açılış Konuşması", Yeni Şafak, 27 Aralık 2012) derken Amerikalı Yahudi tarihçi Martin Kramer: "Eğer 1000'li yıllarda Nobel ödülleri dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı." (Mustafa Akyol, Gayri Resmi Yakın Tarih, sayfa 118; Beyaz Türkler, zenci Türkler ve dağ Türkleri, s. 81; Star, 21 Temmuz 2010; Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 71) Gustave le Bon da, "Biz Rönesans ve reform hareketlerimizi İslam'a borçluyuz." demektedir. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 196)

"Fernand Braudel, 'Medeniyetlerin Grameri' adlı eserinde, 'Medeniyetler tarihi aslında yüzyıllara yayılan devamlı ve karşılıklı bir ödünç almalar tarihidir.' demektedir. Çin, Hint, Yunan-Roma medeniyeti ve İslam medeniyetlerinin taşıyıcısı olan toplumlar birbirlerinden farklı şekillerde etkilenmişler ve insanlık tarihinin seyrine yön vermişlerdir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 95, 97) Prof Kalın, "Yunan düşüncesini, Hint ve Çin bilimlerini İslam dünyasına kazandıran, yepyeni bir bilim ve Felsefe geleneği inşa eden Müslüman ilim adamları, hakikatin evrenselliği ve sürekliliği ilkesinden hareket ediyorlardı. İslam medeniyetinin, İslam öncesi düşünce ve bilim geleneklerini özümseyerek yeni bir sentez ürettiğini söyleyebiliriz. İslam hem diğer kültür düşünce birikimlerini benimsemiş ve dönüştürmüş hem de evrensellik iddiasında bulunmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51, 56, 36) derken, ne yazık ki tarihi ve bilimsel gerçeklerden habersiz olan günümüz Müslümanları, son 100 yıldır Batı medeniyeti karşısında aşağılık kompleksi içinde bulunmaktadır. Daha da üzücü olanı ise, "Bilimin sürekliliği ve bilimin bir uygarlıkta kaybolmaya yüz tuttuğunda diğer bir uygarlıkta gelişmeye devam ettiğini" ortaya koyan, modern bilim tarihçiliğinin kurucusu olan ve "İslam'ın bilime katkısının Orta Çağ öğreniminde en 'ilerici' unsur olduğuna inanan ve Batılı Orta Çağ araştırmacılarının bunu görmezden gelmesine" karşı çıkan (Thomas F. Glick, "George Sarton and the Spanish Arabists". Isis. 76 (4): 493; <https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.1086/353959>) George Sarton ile beraber bilim tarihi üzerine çalışmalar yapan Prof. Fuat Sezgin'in ifadesi ile, "İslam medeniyetinin büyüklüğünü kendi insanımıza anlatmak, Batılılara anlatmaktan daha zor." olmasıdır. "İslam medeniyetini "Ortaçağ" ile bir tutmaya kalkanlar, aslında kendilerine, geçmişlerine güvensiz ve Batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olan bir psikolojiye" sahiptirler. Yine Fuat Sezgin, 'İslam Bilimler Tarihi Üzerine Konferanslar' adlı kitabında şöyle demektedir: "İlkokula girişimin ikinci veya üçüncü haftasında bize dünyanın yuvarlaklığını öğreten hanım hocamız, İslam bilginlerinin dünyanın bir öküzün boynuzunda taşındığına inandıklarını anlatıyordu. Ben zavallı çocuk, 30 yıl kadar sonra, Müslümanların ekvatorun uzunluğunu daha 9. yüzyılda birkaç metotla 40.000 km. kadar ölçebildiklerini öğreneceğimi nasıl bilebilirdim?" Evet, "Tarih incelendiğinde, bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetleri görülecektir. Maalesef Batıya karşı aşağılık kompleksiyle kaleme alınan ilme dair eserlerde bunlardan hiçbir şekilde bahsedilmez. Bu inkar, Batının nankörlüğünün tezahürüdür. Doğu için ise, aşağılık kompleksinin neticesidir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44) Halbuki durum tam tersidir aslında: "Carl Güstav Jung, 'Batılılar, neredeyse sahip oldukları her şeyi Müslümanlardan aldıkları için, Müslümanlara karşı aşağılık

kompleksine sahipler. O yüzden Müslümanlara, normal bir insan gibi bakamıyorlar. Fobiyle, ürkerek bakıyorlar.' demektedir." (Yusuf Kaplan, Genc Dergisi, 4.02.2015)

Prof. Dr. Fuat Sezgin, 16 Kasım 2009 Tarihinde İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde verdiği konferansta, "Türk aydınları, dini, ilerlemenin önündeki en büyük engel olarak kabul ettiler ve bu suretle din düşmanlığı yaptılar. İslamiyet, çöl Araplarını, göçebe Türkleri ve ateşperest İranlıları bilim üreten toplumlar haline getirmiştir. Batılılar şimdi gözleri kamaştırıyorlar, fakat İslam dünyası da kendi değerlerinin farkında değil. Herkeste bir kompleks hakim. Umumiyetle derler ki: "Müslümanlar kaynak vermezler." Bu tamamıyla yanlış. Kaynak veren tek kültür dünyası, İslam kültür dünyasıdır. Avrupalılarda kaynak verme mefhumu yoktu. Yunanlılarda çok azdı ama Avrupalılarda tamamıyla silindi. Hatta tam aksi de var. Mesela, 11. yüzyılın sonuna doğru İtalya'da 25 tane çok mühim Arapça tıp kitabını tercüme ediyorlar ve bunların 25'ini de ya kendilerine ya da Yunanlılara nispet ediyorlar! İbni Sina'nın taşlara dair kitabını Aristo'ya mal etmeleri gibi. Yine Huneyn bin İshak'ın kitabını Galen'e nispet ediyorlar. Bu tip çokça misal/örnek var. Müslümanlar ise kaynak veriyorlar. Bir de şunu anlamadılar. Mesela, Taberi Tefsiri'ni aldığınız zaman orada kaynak şu şekilde gösterilir: "Filan filana, o da filana, o da bana söyledi ki." Modern insanlar ise Taberi'nin bu şekilde zikredişini, sözlü rivayetler zannediyorlar, yanılıyorlar. Halbuki bunlar kaynakların dipnotlarıdır. Maalesef büyük oryantalistler bile bunu anlayamadılar." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 81, 95)

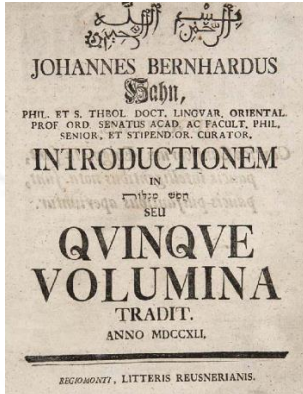
Ünlü yazarlarımızdan Namık Kemal, "Arab'ın felsefe ve bilimi, tamamı ile Araplar tarafından icat olunmadığı için Arab'ın fikir sahasında elde edilmiş bilgilerinden sayılmayacak mıdır? Yunanlılarda, kendilerinden evvel gelen kavimlerden birçok şeyler aldığına göre, nasıl o felsefelerin adına Yunan İlim ve felsefesi diyeceğiz?" (Namık Kemal, Renan Müdafaaanamesi, s. 40) derken bu komplekse de işaret etmektedir. Unutmayalım ki, "ilim ve hikmet, dolayısıyla teknoloji insanlığın ortak malıdır; nerede bulunursa alınır. Ama İslam'ın özüne ve esaslarına aykırı olarak kullanılamaz." (Prof. Dr. Saffet Sancaklı, Hz. Peygamber'in medeniyet inşa etmesindeki temel yapı taşları, İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, s. 238) "Avrupa da İslam ilimlerini aldı, kendine mal etti, ondan sonra da keşifler ve buluşlar sahasında dev adımlarla yürüdü." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 105) "Elmalılı M. H. Yazır: 'Batılılar nasıl ki bizim klasik eserlerimizi tercüme edip yararlandılarsa, biz de onların eserlerini tercüme edip bilimlerinden yararlanmalıyız.' demektedir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 127) "Bilim kimsenin tekelinde değildir. Kültürler arası ortak bir üründür. Bilim devamlı gelişen bir disiplindir. Hiç kimse tek başına bir disiplin ortaya koyamaz, farklı katkılar mutlaka gereklidir. Ve hiç kimse ötekini ortaya koyduklarının üstünü örtmeye çalışmamalıdır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 144) Evet, hem de hiç komplekse girmeden, atalarımızdan aldıkları bilgiyi, sömürü ile elde ettikleri sermaye ile geliştiren Batı medeniyeti karşısında asla eziklik, aşağılık kompleksine kapılmamalı, Müslüman atalarımızın yolunda gidip, bilimi kaldığı yerden alıp daha ileriye taşımalı, bu ata geleneğini artık bizler sürdürmeliyiz!

Gibb, "Müslüman alimler fikirlerini Yunan'daki ve İskenderiye'dekilerden daha ileriye götürmüşlerdir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 18) derken Sigrid Hunke'nin, 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinin mukaddimesinde ise Ahmet Kabaklı, "Atalarının mirasından utanmak şöyle dursun, onunla iftihar etmek, yeni bir şahsiyet ufkuna kavuşmak için" (Hunke, s. 16) okunmasını tavsiye ettiği kitabın yazarı Hunke," Bu kitap Arap medeniyetine karşı uzun zamandan beri borçlu olduğumuz teşekkürü ispat için yazılmıştır. (Hunke, s. 20) demektedir. Özetle, "Rönesans'ın meydana gelmesi, Hz Muhammed'i takip eden insanların kültürü capcanlı bir şekilde ayakta tutmalarının sonucudur." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz Muhammed, s. 168) ve "Batı ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur." (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166)

"Fazilet odur ki, onu düşmanlar dahi tasdik ede." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 6) sözünü Halil Halid onaylamakta ve "Bugün sahip olunan medeniyetin kaynakları ile medeniyette ulaşılan seviyede, şüphesiz İslam medeniyetinin katkısının olduğu ilim ve insaf sahibi Avrupalı araştırmacılar kabul etmektedir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 45) demektedir. "İstisna da olsa" bu tür itiraflarda bulunan Batılı araştırmacılardan alıntılar aşağıda sizlerle paylaşarak, tarihimizde sahip olduğumuz o özgüvene ve bilgi seviyesine yeniden ulaşacak nesillere bir ümit vermek istiyoruz. Çünkü Batı için bilim sadece bir sömürü ve kapital aracıdır. İnsanlığa faydalı olmak veya insanlıkla paylaşmak Batılı insan için söz konusu dahi değildir. Bunun sonucunu da tüm dünya ve özellikle de Batının dini/siyasi/ekonomik nedenlerle düşman olduğu İslam dünyası, işgal, sömürü ve darbelerle hala uğraşmak zorunda kalmaktadır!

"Müslüman toplumlar, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami kavimleri, İran, Hint ve Çin- ile karşılaşmış ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrenmiş." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 67) ve sonuç itibarı ile "İslam medeniyeti, diğer medeniyetlerin kavramlarını ve değerlerini süzgeçten geçirip kendi temel özellikleri ve ilkeleri ile uyum sağlayanlarını benimsemiş, kendi değerlerine ve normlarına ters düşenleri ise reddetmiştir." (Ziyaüddin Serdar, s. 43)

HP'nin eski yönetim kurulu başkanı Carly Fiorina, "Bir zamanlar bir medeniyet vardı ki, dünyanın en büyüğü idi. Bu medeniyetin en büyük itici gücü, icatlar ve keşifler idi. Matematikçileri, bilgisayarın yapımını ve şifrelemeyi mümkün kılan cebir ve algoritmayı oluşturdular. Doktorlar, yeni tedavi yöntemleri buldular. Gök bilimcileri, uzay yolculuğunun ve keşfinin yolunu açtılar. Benim bahsettiğim medeniyet, 800 ile 1600 seneleri arasında Bağdat, Şam, Kahire saltanatları ve Osmanlı devleti ile birlikte, İslam dünyasıdır. Bizler, çoğunlukla, bu medeniyete karşı borçlu olduğumuzun farkında olmasak da, onların armağanları, bize kalan mirasın önemli bir parçasıdır. Arap matematikçileri olmasaydı, bugünkü teknoloji endüstrisinin varlığından söz edilemezdi." (Hewlett-Packard (HP), Carly Fiorina Speedhes, Technology; hp.com/hpinfo/execteam/speeches/fiorina/minnesota01.html)

‘Avrupa’yı felsefi ve siyasi olarak kuran’ Immanuel Kant’ın (ö. 1084) doktora tez savunması davetiyesinde ve Kant’ın hocası Johannes Bernhardus’un kitabının kapak sayfasında besmele.

“Batı dünyası, Rönesans’tan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur’an, s. 20) Lord John Davenport, ‘Hz Muhammed ve Kur’an’ı Kerim’ adlı eserinde de şunları ifade eder: “Peygamberin birçok hadisi ilme saygıyı emreder. Felsefe ve fen bilimlerinin koruyucusu, Asya’da Abbasiler ve Endülüste Emeviler devrindeki Müslümanlardır. Araplar ve Müslümanlar arasında Fen ve sanayi altı yüz yıllık bir yükselme dönemi geçirirken, bizim aramızda en kaba barbarlık hüküm sürmekte idi. Mosheim: ‘Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin ustası oldukları bir gerçektir.’ Modern Avrupa, ilk şairlik

ve romantik hareketini Araplara borçludur. Araplar kendilerine özgü bir dil ve edebiyat meydana getirmişler, kendilerinden önceki kavimlere bakarak şaşılacak kadar hızlı bir düşünce ilerlemesine uğramışlardır. Sözüme geri dönelim: Avrupa bugün bile Müslümanlara borçludur: Yunan filozoflarına ait eserlerin saklayıcısı olmak, ilmin en önemli kollarını, fen, matematik, tıp ve benzeri ilimleri 'geliştirmek' bakımından Avrupa Müslümanlara borçludur." (Davenport, s. 56-57, 60) Müslümanlar, ilim alanında çalışmayı bir dini görev olarak kabul etmişlerdir. "Modern bilimin kökenlerinin dindar bilim adamları tarafından atıldığı unutulmamalıdır. Çünkü bilim, tanrının yarattığı doğa hakkında insanlara daha fazla bilgi sunmaktadır." (Modern Çağın İnanc Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 96) "Kimya bir fen olarak hemen hemen Müslümanlar tarafından kurulmuştur. Alkaliler ve asitleri ayırdılar, yüzlerce ilaç üzerinde çalıştılar ve ürettiler" (Will Durant, The Age of Faith, s. 245) Le Bon da, "Salerno üniversitesinin sağlığı korumaya dair birçok sözleri bulunmaktadır. Bilindiği gibi Avrupa'nın en şerefli enstitüsü kabul edilen bu okul şöhretini Araplara borçludur." demektedir. (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 44) 700 yılından 1200 yılına kadar 5 asır, İslam alemi fen ve tıpta dünyaya rehberlik etmiştir. İslam aleminin Hristiyan aleminin üzerindeki tesiri çeşitli ve çok büyük idi. Müslüman tıbbi 500 yıl dünyaya rehberlik etmiştir. Hristiyanların kilise ve çan kuleleri de minareye çok şeyler borçludur. Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilimine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı. (Will Durant, The Age of Faith, s. 341-343) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar, kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman, bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise Doğu İslam aleminde gelmektedir. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249) Pusula, barut ve baskı Haçlı seferleri sona ermeden evvel Doğuda biliniyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 612) "Avrupa'nın Fikri Gelişimi" adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper şöyle demektedir: "Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların, ustaca ve sistemli bir şekilde Batı'nın İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır." (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, sayfa V) Haskins: "Bütün bilimsel yöntemler Müslümanlar tarafından muhafaza edildi, geliştirildi ve öğretilti. Hristiyan Avrupa'ya da bilim böylece Müslümanlardan geçti." (Charles H. Haskins, Arabic Science in Western Europe, 485) "Philips Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardımı ve hediyesi ilimdir. Avrupa'nın ilerleme hayatında İslam kültürünün mutlak tesirini takip edemeyeceğimiz bir tek safha yoktur." R.V. Bodley: "Rönesansı İslamiyet'e borçluyuz." E.F. Gautier: "Bizim Rönesans'ımız, İslam medeniyetinin hatırasını çabuk unuttu. Halbuki ona karşı çok büyük minnetleri vardır." Montucla: "11. yüzyılın karanlıklarını dağıtmaya gelen ilk ışıkları Müslümanlara borçluyuz." Gustave Edmund: "İslam'ın Batı üzerindeki tesiri çok büyüktür." M. G. Watt: "Avrupa'nın ilk kaynak eserlerinde bulunan birçok atıflar, İslam tesirinin Yunan tesirinden çok daha fazla olduğunu artık kesin olarak ispat etmiştir." demektedirler." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 92-93)

Howard R. Turner: Müslüman sanatçılar ve bilim adamları, prensler ve işçiler birlikte bütün kıtalardaki toplumları doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen eşsiz bir kültür oluşturdular. (Howard R. Turner, Science in Medieval Islam, University of Texas Press, November 1, 1997, ISBN 0-292-78149-0, pg. 270 (book cover, last page); Robert Briffault: Günümüz biliminin Arap bilimine olan borcu şaşırtıcı keşifler ya da devrim mahiyetindeki teorilerden ibaret değildir. Bilim, Arap kültürüne bundan çok daha fazlasını; varlığını borçludur. (Robert Briffault (1928). The Making of Humanity, p. 191-202 G. Allen & Unwin Ltd.) Bilim tarihinin kurucularından George Sarton: "Ortaçağ'ın en temel başarısı, deneysel ruhun ortaya çıkışıdır ve bu aslında 12. yüzyıla kadar Müslümanlar sayesinde olmuştur." (Abdus Salam (1984) "İslam ve Bilim" In C.H.Lai (1987), İdealler ve Gerçekler: Abdus Salam'dan Seçme Deneme Yazıları , 2. Baskı, World Scientific, Singapur, S.179-213) Oliver Joseph Lodge: Eski ve yeni bilim arasındaki tek etkin bağ Araplar tarafından oluşturulmuştur. Karanlık çağlar, Avrupa'nın bilim tarihinde mutlak bir boşluk olarak karşımıza çıkmaktadır ve "bin yıldan fazla bir süre boyunca" Arabistan dışında hiçbir yerde kayda değer bir bilim adamı yoktur. (Oliver Joseph Lodge, Bilimin Öncüleri, s. 9) Batı dünyasında Alfraganus ismiyle tanınan Fergani'nin

yerin çevresine ilişkin bulmuş olduğu değer (yaklaşık 40.253.700 metre), Kristof Kolomb'un Atlas Okyanusu'nu geçerek Hindistan'a ulaşma düşüncesini gerçekleştirmesinde cesaret verici bir rol oynamıştır. Kolomb bu konuda şunları söylemektedir: Seyahatlerim sırasında Lizbon'dan Gine'ye olan rotayı dikkatlice gözlemledim ve her bir derece için, Alfraganus'un değeri olan 56 3/2 millik değeri buldum. Bu ölçüme güvenmeliyiz. (J.N. Fiske, The Discover of America, Cilt I, Boston 1983, s. 377-378; Grant, 1986, s. 72-73) Zaten Amerika'yı da Kolomb'dan önce Müslümanlar keşfetmişti. (AA, 18.11.2014) Donald Campbell: "Avrupa alimlerinin Zehravi ile ilgili dikkatini çeken şey, doğumda cenini kolaylıkla çıkarmasıdır. Onun yöntemi Galen'in metodunu gölgede bırakarak Avrupa'da beş yüz yıl üstünlüğünü muhafaza etmiş ve Hristiyan Avrupa'nın cerrahi standartlarını yükseltmede etkili olmuştur." (Kalender Yıldız, Müslüman İlim Öncüleri, Işık Yayınları, 2005, s. 132) İngiltere'nin Surrey Üniversitesi'nden fizikçi Prof. Jim el Halili, BBC'nin internet sitesinde yayınlanan makalesinde, Newton'dan yedi yüz yıl önce yaşayan, Irak doğumlu Hasan İbn-i Haysem'in, ilk gerçek bilim adamı olduğunu ve Newton'ın özellikle optik alanındaki buluşlarının Haysem'in çalışmaları üzerinden yükseldiğini yazmaktadır. (NTVMSNBC, 20 Ekim 2013) "Batı, cebirden ve kahveden gitara, optikten üniversiteye dek birçok şeyi 'Hilalin insanlarına' borçludur. Bin yıl önce, Batı karanlıkla örtülmüşken, İslam altın çağını yaşıyordu. Londra barbar bir bataklık iken Müslüman Kordoba'nın sokakları ışıltı ışıltıydı, York'tan Viyana'ya kadar planlı katliamlar yaşanırken, (Endülüs yönetimindeki) Toledo'da dini hoşgörü vardı. Klasik mirasımızın muhafızları olan Araplar bizim Rönesansımızın ebeleriydiler." (George Rafael "A is for Arabs", Jan. 8, 2002) "İslami bilimlerin Ortaçağ'da gösterdiği başarı ne Grek/Yunan öğretilerini muhafaza etmekle sınırlandırılabilir, ne de daha eski ve daha uzak olan Doğu külliyyatına temas etmekle. Ortaçağ İslam alimlerinin modern dünyaya devrettiği bu miras, İslam alimlerinin kendi çabaları ve katkılarıyla 'zenginleştirilmiştir.' Grek bilimi teorik olmaya yatkınken Ortadoğu'nun Ortaçağ bilimi, tıp, kimya, astronomi ve ziraat gibi çok daha pratik alanlardaydı." (Bernard Lewis, The Middle East, 1998, p. 266) "Müslümanlar, Yunan, Bizans, Yahudi ve Pers medeniyetlerinin mirasını da değerlendirerek, bilim, felsefe, sanat, mimari gibi farklı alanlarda 'büyük atılımlar' kaydetmiştir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 71) "Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dahil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. Müslümanlar 'kendilerine özgü farklı yöntem ve sistemler' geliştirmişlerdir. "Müslümanlar bitkisel ailelere birçok yenilerini ilave etmişler" (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 39) ve "Müslüman doktorlar sağladıkları en büyük ilerlemeyi cerrahi alanında gerçekleştirmişlerdir." (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 42) Kopernik ve Galileo gibi fizikçilerden çok daha önce, Müslümanların güneş merkezli sistemi keşfettiklerini ve dünyanın yuvarlak olduğunu ortaya koyan çeşitli çalışmalar yaptıklarını bilmekteyiz. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87-88, 90) "Batıda yaşayan Hristiyan ve Yahudi bilim adamları, İslam bilim tarihinin hemen bütün klasik eserlerinin başta Latince ve İbranice olmak üzere, daha X. ve özellikle de XI. yüzyıldan itibaren XVIII. yüzyıla kadar kendi dillerine çevirdiler. Üzerlerinde yeni araştırmalar yaparak bir Batı bilim tarihi oluşturdular. Batılılar bu tür çalışmaları sayesinde, XVIII. yüzyıldan itibaren İslam memleketlerini siyasi ve ekonomik olarak istila etmeye" (Prof. Mehmet Bayraktar, İslam'da bilim ve teknoloji tarihi, s. 262) başlamışlardır. Elde ettikleri bilimsel gelişmeleri toplumları sömürmek için kullanan Batı medeniyeti, bir de bu sömürden elde ettikleri teknolojik üstünlüğü kendi dinlerine bağlamakta ve İslam'ı ilerlemeye engel olarak göstermeye çalışmaktadırlar. "Oryantalistler, Batıdaki sanayiye Hristiyan ilke ve değerlere bağlanmaya çalışmışlardır. Bu insanlar Hristiyanlığın hakim olduğu dönemlerde Avrupa'nın karanlık çağları yaşadığını, O dönemlerde İslam ümmetinin parlak bir hayat yaşadığını gözden kaçırmışlardır." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 22) Gustav le Bon, 'Avrupa vahşet asırlarının en karanlığına boğulduğu bir devirde İslam idaresindeki Bağdat ve Kurtuba, sanat ve ilim ışıklarını bütün dünyaya yayan iki medeniyet merkeziydi' demektedir. (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 16)

"Okuyucu bu kitaptan öğrenecektir ki, Doğu ve Batı Müslümanları 'Avrupa kültürünü' kurdular." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam adlı kitabın önsözünden) 13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmıştı ve İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. (The Legacy of İslam, s. 5) Tıp, matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi. (The Legacy of İslam, s. 64) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar; Kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise, Doğu İslam aleminden geliyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249)

"İslam'ın sekizinci asırdan itibaren teknoloji, mimari, klasik eğitim, matematik, kimya, ziraat, suyun kullanımı, felsefe, siyaset bilimi, seyahat edebiyatı, daha doğrusu genel olarak edebiyat alanlarında ki rolü ve ehemmiyeti, Avrupa için son derece büyüktür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 23) "Tıp, beslenme, tarım alanında Arapça metinlerin Avrupa üzerindeki etkisi büyük olmuştur. İspanya'da, büyük ilim merkezi Toledo'nun düşmüş olması, Hristiyan Avrupa'nın Müslümanlardan kalma teknik kitaplara daha kolay ulaşmasını sağlamıştır." (Goody, s. 91) "İslam Avrupa'nın gelişmesi sürecinde önemli rol oynamıştır. Batı Avrupa'nın 11. yüzyıl'daki üretilen dahiyane icatlarının, Arapların işgal ettikleri topraklara ihraç ettikleri teknolojinin kullanılması neticesinde gerçekleştiği düşünülmektedir." (Goody, s. 95) "İslam'ın etkisi, bilim, teknoloji, felsefe, tarım ve ticaretle sınırlı kalmamış, edebiyata da sirayet etmiştir." (Goody, s. 98) "Geçmişte Müslümanlara entelektüel ve bilimsel hayata katkıda bulundukları gibi bizatihi, Rönesans'ın kendisine de tesir etmişlerdir." (Goody, s. 212)

2 Aralık 1888 tarihinde vefat eden ünlü yazar Namık Kemal, kendi döneminde İslam'ın bilimle uzlaşamayacağını ileri süren Ernest Renan'a reddiye yazmıştır. "Ernest Renan anlayışında olan Avrupa alimlerine göre, Müslüman olduğumuz için aklımızı her türlü bilime kapalı tutarmışız da bizim haberimiz yokmuş. Kitapçığından anlaşılan tabiat ve matematik bilimlerini bilenlerin, İslam'a mutlaka, her durumda yüz çeviren kişiler olduğu iddiasındadır." (Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 20-21) Halbuki "İslam, bilim ve kültüre aşağılayıcı bir bakış ile bakış olsaydı, içlerinde bir tane bile alim çıkmazdı." (Namık Kemal, s. 24) "İslam dininin yaygın olduğu yerlerde halkı alim bulmuşta cahillige mi sevk etmiştir?" (Namık Kemal, s. 27) "Soylu Arap kavmi, daha hükümet merkezinin Şam'da iken, Yunan medeniyetinden daha büyük ve güzel eserler ortaya koyarak hikmet ve medeniyetin insanlık dünyasında yayıcı ve kurucusu olmuşlardır." (Namık Kemal, s. 31) "Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde her müminin ilim, kültür, hikmet öğrenmekle yükümlü olduğuna dair yeterli delil vardır. İnandığı din tarafından, ilim ve hikmet tahsil etmekle emrolunan bir millet fertlerinin, 'dini emirlerden, değerlerden, iman esaslarından uzaklaşmadıkça ilim ve hikmete meyledemeyeceğini' iddia etmek, bir maskaralık değil midir?" (Namık Kemal, s. 34) "Şerefli camilerin her birinde felsefe kitaplarının okutulmakta olduğunu biliyoruz. Bir bilim ve sanatın, 'ibadethanelerin içine varıncaya kadar' okutulmasına izin verilmesi, o bilim ve sanatın bir ülkede kaldırılmasını mı demektir? Renan, "İslam'da astronomi biliminin yalnızca kibleyi belirleyecek kadar öğrenilmesine izin verilmiştir." demektedir. Örneğin, Hicri 823 tarihinde Ulubey'in çalışmalarını ve rasathanesini düşününce veya Kanuni Sultan Süleyman döneminde bir taraftan İspanya bir taraftan Hint sahillerine giden Osmanlı donanmasını görünce, acaba bunları, astronomiden yalnız kible tayini edecek kadar bilgisi olmaları mı yönlendirmiştir?" (Namık Kemal, s. 43) "Renan'ın, 'İsa'nın hayatı' adlı kitabını yayınladıktan sonra, rahiplerin çıkardıkları gürültü üzerine memleketinde bir İbrani dersi okutmaya muktedir olamadığını düşünür, bir de o asırla şimdiki asrın halini birbirine kıyas ederse, davasına ispat için getirdiği delillerden utanır sanırım." (Namık Kemal, s. 49) "Müslümanlar, sonsuz hayatlarına hizmet için ilme çalışır, hatta dindarlığın yönlendirmesi ile sonlu hayatlarını bu çalışma yolunda geçirirlerdi." "Avrupalılar, ruhban sınıfının baskılarına karşı çıkarak,

Araplardan aldığı bilgi sayesinde bu dereceye gelmeyi başarmışlardır. İslam ne bilimi mahvetti, ne de bilim ile beraber mahvoldu.” (Namık Kemal, s. 55-57)

Zaten, "Müslüman bilim adamlarının, Optik, cerrahi, astronomi ve matematik alanındaki çalışmaları 16. ve 17. yüzyılda ortaya çıkan bilim devriminin temellerini teşkil etmekte." (Prof. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 54) ve “Tarih incelendiğinde, bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetleri görülmektedir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44)

“Haçlılar arasında en zeki bulunanlar, şarktan/doğudan aldıkları ilerleme vasıtaları sayesinde Avrupa medeniyetinin gelişmesine hizmet ettiler.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 68) Bu nedenledir ki aslında “Batı, ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur.” (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166)

Robert Briffault, “Bilim dediğimiz şey, Avrupa'da yeni araştırma ruhunun, yeni inceleme metotlarının, deney ve gözlem metodunun, matematiksel ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin neticesinde ortaya çıkmıştır ki, bunlar, eski Yunan'ın ürünleri değildi. Bu ruh ve bu metotlar, Avrupa'ya Araplar tarafından getirilmiştir.” (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 290) itirafında bulunurken, Jack Goody bu konuda şöyle demektedir: "Batı, İslam bilim ve teknolojisinden ve hatta sanatından çok şey öğrenmiştir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 23), “Müslümanlar ortaçağ bilim ve tıpta büyük ilerlemeler sağlanmıştır. İlim ve icatlar Avrupa'da, özellikle de İspanya'da, Müslümanlar vasıtasıyla yayılmıştır. Toledo'nun 1085'teki düşmesi ile buradaki bilimin çoğu batı Avrupa'ya taşınmıştır. Batı Avrupa'daki ilmi canlanma Rönesans'tan çok önce başlamış olup, bu canlanma Müslümanlara ve onların yaptıkları çevirileri çok şey borçludur. Tercümeler özellikle astronomi ve astroloji alanında daha yoğun yapılmıştır. Kopernik, yapılan astronomi çevirilerinden etkilenmiştir. Simya, adında da anlaşılacağı üzere batıya, Müslümanlar tarafından nakledilmiştir. Simya ilmi, İslam biliminin Rönesans öncesi dönemde ortaçağ Avrupası üzerindeki muazzam etkisine tanıklık etmektedir. Bilginin Yakın Doğu'dan Avrupa'ya nakli, esas itibarıyla Müslümanlar vasıtasıyla gerçekleşmiştir. Batıda Hristiyanlık ile İslam arasındaki karşıtlık, İslam'ın Avrupa kültürüne yaptığı katkıların küçümsenmesine neden olmuştur. Avrupalı bilgiler, öteden beri Rönesans'ın Arapların klasik kaynaklardan yaptıkları çevirilere çok şey borçlu olduğunu kabul etmektedir.” (Goody, s. 33, 60, 88-94, 116, 169)

888

"Müslüman Bilginler, eklipliğin açısını, dünyanın büyüklüğünü ve ekinoksun presesyonunu ölçmüş, optik ve fizik alanında ışığın kırılmasını ve yer çekimini izah etmiş, gözlemvleri kurmuş, yeni ilaçlar keşfetmiş, staj sistemi oluşturmuş, yeni hijyen anlayışları geliştirmiş, cerrahi aletleri, narkozu ve cerrahi bilimini geliştirmiş, yeni aşılama tarzları ortaya koymuş, toprak işleme tekniklerini geliştirmiş, denizcilik bilimini ileriye taşımışlardır. Kimyada da, birçok yeni kimyasal maddeleri keşfetmişlerdir." (M. K. Nakosteen ve J. S. Szyliowicz, History of education, 18/16-17) “O’Leary, ‘How Greek Science Passed to Arabs’ adlı çalışmasında Müslüman bilim adamlarını, Tıp, optik ve kimya gibi alanlarda önemli çalışmalar yaptığını kabul eder.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 123) “Akıl ve vahiy arasındaki taban tabana zıtlık iddiası, kesinlikle yapay bir zıtlıktır. Endülüs; Karanlık çağ denilen devirdeki Hristiyan Avrupa orada ışık bulmuş ve bilgi kandillerini Endülüs’ün büyük üniversitelerinde yakmışlardı.” (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 151, 289) “Endülüs’teki İslam üniversiteleri Batılı öğrencilerin ziyaret ettiği bir merkez olmuştu.” (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 10) “İslam eskiden gelen bu ilmi mirasa tevhide bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti kazandırarak Atina ve İskenderiye’de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. İslam, yaklaşık yüz yılda Ortadoğu’dan Kuzey Afrika’ya ve İspanya’ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir.” (Seyyid Hüseyin Nasr, İslam’da bilim ve medeniyet, s. 22, 27) “Müslüman toplumları, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami

kavimleri, İran, Hint ve Çin- ile karşılaştılar ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrendi.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 67) “Arapçadan Latinceye yapılan çevirilerin, Londra ve Paris olmak üzere batıda yayılması üzerine ortaya çıkan krizden Batı, İslam filozoflarının fikirlerini iyice özümseyip, kendi düşüncesi doğrultusunda yorumlayarak çıkmış ve bunun neticesinde de Rönesans hareketi başlamıştır.” (H. Bekir Karlığa, İslam Düşüncesinin Batı Düşüncesine Etkileri) Filozof William Lane Craig, "Kozmolojik delil tarihinde Arap ilahiyatçıları ve filozofları oldukça önemli bir yere sahiptir. Ancak Batı antolojisi ve kitaplarında bu Müslüman düşünürlerin katkıları göz ardı edilmiştir." (Craig, The Cosmological, s. XI) "Modern bilimin, teknolojinin, tıbbın temelleri, kendilerinden önceki uygarlıkların bilimlerini ve kültürlerini kendi kültür uygarlık şemsiyesi altında çalışarak, geçmiş bilgilerin üzerine yeni katkılarda bulunup, bu başarıları devam ettirerek modern dünyaya kazandıran; İslam uygarlığıdır." (Salim al-Hassani, İslam uygarlığındaki 1001 buluş, s. 7) "Avrupa'nın kilise baskısı altında inlediği zamanlarda bilim Avrupa'ya, Arapça tercüme eserlerle aktarılmıştır. (Dr. Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) "Avrupa'nın ilerleme kaydettiği her sahada, İslam medeniyetinin mutlaka büyük payı, hissedilir bir tesiri ve kesin bir rolü olmuştur." (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 190) "Abbasi devletinin ilk zamanlarında ortaya çıkan ilmi hareket, dünyaya kendi güç ve kuvveti ile hakim olmuş ve eski ilmi sistemleri hezimete uğratmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348) "Avrupa, gün batımında karanlığa gömülürken, Kurtuba, sokak lambaları ile parıldıyordu; Avrupa, kir çerisinde iken, Kurtuba'da binlerce hamam vardı." (Victor Robinson, The Story of Medicine, s. 164) "İlim, 'batıdaki Müslüman İspanya üniversiteleri vasıtasıyla' ve ticari münasebetler yoluyla dünyaya yayılmıştır. Araplar, Yunan ilimlerini diriltmiş ve orijinal bir ilim dünyası yaratmış, yeni araştırma yolları bulup geliştirmiştir. Rönesans, Doğu ile Batı arasındaki maddi temasa bağlanır. Bu temastan, İslam'dan fazla Avrupa istifade etmiştir. Avrupa, kültürünü o meşhur Rönesans sebebiyle İslam'a borçlu bulunmaktadır. İlim ne Doğuludur ne de Batılı, evrenseldir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 53, 67, 76) "İslam medeniyeti, Batılı akla büyük ilham kaynağı olmuştur. Endülüs medeniyeti, Batı medeniyetinin gelişimine katkı sağlamıştır." (M. Aydın, siyasetin aynasında kültür ve medeniyet, s. 309) "Batıdaki bilimsel gelişmelerde İslam medeniyetindeki çalışmaların etkisi bulunmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 74) "Matematik ve coğrafyanın belki de yüzde 80'i İslam kültür dünyasında başarıldı. Eski dünyanın tanıdığımız haritaları en büyük gelişmelerini İslam kültür dünyasında buldular. Avrupa coğrafyacılarının elindeki 18. yüzyılın sonuna kadar ki tanıdığımız haritalar, İslam kültür dünyasında başarılanların ya tam veya bazı gelişigüzel değişikliklere uğrayan kopyaları olarak ortaya çıkıyor." (Prof. Dr. Fuat Sezgin, İslam Kültür Dünyasının Bilimler Tarihindeki Yeri, Türkiye Bilimler Akademisi, 12 Nisan 2004) Avustralyalı yazar Jonathan Lyons, 'Hikmet evi' isimli eserinde Arapların Batı medeniyetini nasıl dönüştürdüğünü örneklerle anlatır. Kopernik'in Nasiruddin et-Tusi ve İbnu's-Şatır gibi Müslüman alimlerden 'ilham aldığını' söyleyen Lyons, eserini Bath'lı Adelard'ın şu tarihi sözleri ile noktalar: "Şüphesiz Tanrı evrene hükmediyor, fakat biz doğayı araştırabiliriz ve bunu yapmalıyız. Bunu bize öğreten Araplardır." (Jonathan Lyons, The House of Wisdom, s. 201) "Aydınlanma düşünürlerinin yazdığı ansiklopediden yüzyıllar önce Müslüman alimler ve bilim adamları, büyük ansiklopedik eserler kaleme almışlar ve farklı ilim dallarını kapsamlı bir epistemik çatı altında toplanmışlardır." (Frederick Starr, Lost Enlightenment, s. 7) "Renan, 'İspanya'daki İslamların ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi.' Mocheim, 'Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin Üstadı oldukları muhakkaktır.' demektedir. (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 56, 78) "Batı dünyası rönesanstan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) "13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmış ve İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. Tıp, matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of Islam, s. 5, 64) "Haçlılar, beraberinde geriye tıp bilgilerini, hastaneleri, hamamları, astronomi, geometri ve edebiyat kitaplarını, musiki

aletlerini, pusulayı ve denizcilik sanatını getirmiştir.” (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 119) “İlimlerin Mısır’dan Hindistan’dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya’ya, oradan Avrupa’ya ve nihayet Amerika’ya geçmesi, tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir.” (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 97, 260) “İslam ilmi, eski Yunan matematiğini, fizik, kimya, astronomi ve tıbbını korudu, geliştirdi ve bunu zenginleştirip Avrupa’ya iletti. İslam tıbbı 500 yıl Avrupa’ya hükmetti. Müslüman felsefesi, Aristo felsefesini koruyarak ve ‘değiştirerek’ Avrupa’ya hediye etti. İslam medeniyetinin parlak faaliyetinin bir kısmı eski Yunan’dan kalanlarla beslenmiş olabilir; ancak büyük bir kısmı, bilhassa siyaset, şiir ve sanat tamamen orijinaldir ve paha biçilemez değerdedir.” (Durant, s. 260, 262) “Goldziher: Avrupa’da Simya, Araplara bağlanmışsa da modern kimya Araplara daha çok şey borçludur. Bernard Lewis: “Tıp sahasında Müslümanlar, Greklerin temel görüşlerini pratik gözlemler ve klinik tecrübeleri ile zenginleştirdiler. Matematik, fizik ve kimyada onların payı çok daha orijinaldir. Cebir, geometri ve özellikle trigonometri, Müslümanların geliştirdiği ilim dallarıdır.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 365, 368)

Prof. Dr. George Saliba, ‘İslam Bilimi ve Avrupa Rönesansı’nın Oluşumu’ adlı eserinde, “Kopernik’in çalışmalarıyla, daha önce yapılan çalışmalar arasındaki benzerliklere dikkat çekerek ve Kopernik’in, Arap kaynaklarında hala korunmakta olan fikirler ve matematiksel teknikleri, kendi çalışmalarına dahil etmeye çalışırken yaptığı hataları ve benzerlikleri ortaya çıkardığını söyler. İbni Şatır’ın ay modeli gibi tıpatıp çözümler, Tusi’nin çifte bağı ve Şatır’ın Merkül modelini benimsemesi gibi örnekleri sıralar ve İslam biliminin Rönesans’tan sonra bile Avrupa’nın bilimsel geleneğini önemli ölçüde etkilediğini” belirtir. (George Saliba, s. 9) Hiç kimse, İslam bilginlerinin yeni bir bilim tarzı ortaya çıkarmış olabileceğini, Yunan biliminin aslında yetersiz, eksik, çelişkilerle dolu olduğunun da farkına varamamıştır. Rönesans ile, İslam bilimsel malzemesinin bilinçli bir biçimde atlanıp, tüm bilim ve felsefenin başlangıcını Grek-Roman mirası ile açıklanmaya çalışılmıştır. (George Saliba, s. 16-17) Halbuki Bizans topraklarında klasik Yunan bilimsel metinleri, kitapları dolaşımda değildi. Zaten Bizans bilimi daha çok astronomi değil astroloji ile ilgiliydi ve bu konudaki bilgilerde, "zayıf ve etkisiz" idi. (George Saliba, s. 19) Bizans devleti resmi politikasının, "felsefeyi bastırmak" olduğu tarihi bir gerçek iken, bu iddianın, Yunan biliminin Arap topraklarına taşınmasını anlatamayacağı açıkça ortadadır. (George Saliba, s. 23) Batlamyus’un Elmecisti’sini çevirmiş olan Haccac bin Matar, Arapça çevirinin özgün Yunancasındaki hataları düzeltmiştir. (George Saliba, s. 81) Haccac’a teknik terimleri ve bu kitabın hatalarını düzeltmeye kim öğretmiştir? Harezmi, 2. derece denklemlerinde yeni bir cebir disiplini oluşturmuştur ve bu ‘Yunan kaynaklarının çevirisinden önce’ olmuştur. Harizmi’ye bunları kim öğretmiştir? Yunan bilimsel metinleri çevrilirken, Hey’e gibi, yunanlılarda olmayan özgün bir bilim dalının oluşması çarpıcıdır. Tüm bunlar, ilk kez çeviri yapmaya başlayan insanlar için ‘olanak dışıdır.’ Habeş el Hasib’in, trigonometri ve matematik projeksiyon alanında kaydettiği şaşırtıcı ilerlemeler, Hint ve Yunan kaynaklarında bilinenin de ötesine geçmiştir. Habeş, düzlem-küresel usturlapların projeksiyon tasarımı yapmıştır. Bu projeksiyonlar daha eski medeniyetler tarafından bilinmiyordu. Bu ilk nesil, Hint rakam sistemini o denli geliştirmiştir ki, Şam’da Uklidisi’nin metninde, ondalık virgül ile ondalık kesirlerin ilk kez ortaya çıktığını görürüz. Özetle, yeni bir cebir ve trigonometri ve Hey’e, yeni projeksiyonlar, Hint rakamlarının girişi, ondalık kesirlerin gelişmesi gibi sonuçların, o alanda ‘daha önceden çalışma yapılmadan, aynı anda ortaya çıkması’ olanaksızdır. Bilimsel aletler hiç yoktan yaratılamaz, normal koşullarda bu özellikler hep birden, aynı anda değil, zaman içinde, yavaş bir tarzda gelişir. Haccac, Harizmi ve Habeş gibi bilginler ekliptik eğikliğinin, Batlamyus’un belirttiği gibi 23;51,20 veya Hint kaynaklarında belirtildiği gibi 24,48 değil, 23;30 olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, ilk kez gözlem yapan deneyimsiz gökbilimcilerin çabaları ile elde edilemez. Devinim parametresinin değerinin 66 yılda bir derece olarak tanımlanması veya solar denklemin veya solar apoje hareketinin değerlerinin tanımlanması, deneyimsiz gök bilimciler tarafından gerçekleştirilemez. Bir de bunlara, Muhammed bin Musa

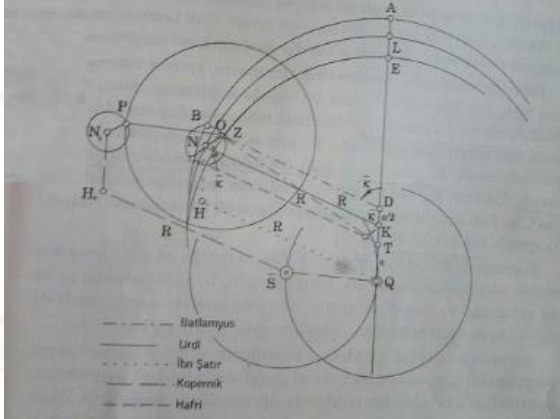
bin Şakir ve kardeşleri Ahmet ile Hasan'ın, gök bilimine Yunan gözlemsel ve kuramsal yaklaşımlarının 'eleştirisini' ekleyin! Metinleri ilk kez çevirmek için çabalayan kimseler, böyle bir olgunluğa varmış olamazlar. (George Saliba, s. 32-36) Özetle, Yunan metinlerinin çevirilerinden önce de bilimsel çalışmalar yapılmakta idi ve bu bilimsel çalışmalar Rönesans'ın da temelini oluşturmuştur. Neugebauer, Pingree, Tihon ve meslektaşlarının ve en son Mavroudi'nin bağımsız çalışmaları olmasa, kimse İslam ve Bizans dünyaları arasında, beklenenin tam tersi yönde zengin bir bilimsel alışveriş olduğunu bilmeyecekti. Sorunlardan biri, Avrupa Rönesans'ının dış etkilere bağımsız olduğu üzerinde ısrar edilmesidir. İslam dünyasından Avrupa'ya matematik teoremlerinin aktarımını görmezden gelirse, bu teoremlerin Latin Rönesans metinlerinde, aniden ortaya çıkışını açıklayamayız. İslam dünyasındaki gökbilimcilerin birkaç yüzyıl o teoremleri kullandıklarını da biliyoruz. Bar Hebraeus'un eserini düzenleyip çeviren oryantalist François Nau, Arap gök bilimsel devriminden epey etkilenmişti. Ama Nau eseri çevirirken, "ayın kürelerinin doğası" ile ilintili olan "tuhaf şeyleri" anlayamamıştı. Bu şeyler aslında, Batlamyus'un gök bilimine olan itirazların listeleri idi ve bu eleştiri, Arap kaynaklarında 9. yüzyıldan itibaren listelenmiş ve sistemleştirilmişti. İbni Nefis, büyük Yunan hekimi Galen'in eserini kontrol etmek ve bu eserde bir tıp hatasına işaret etmek cesaretini göstermiştir. Galen, kanın kalpte temizlendiğini ileri sürmüştü. İbni Nefis, akciğerlerden geçerek temizliğini açıklamıştır. Ebubekir Er-Razi'nin ünlü kitabı, 'eş Şukuk ala Calinus'ta (Galen hakkındaki kuşku) benzer eleştirel içerikler vardır. (George Saliba, s. 39-42) İslam bilimsel disiplinleri hakkında bildiklerimizin buzdağının henüz tepesi olduğunun farkındayım. (George Saliba, s. 44) Farabi'nin dediği gibi, felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman " özgürlüğüne kavuştuğu " görülür. Kısaca, felsefenin ve bilginin Bizans'tan Arapçaya doğrudan aktarımı söz konusu değildir (George Saliba, s. 60) Bilimin, İslam medeniyetine başka bir medeniyet ile 'doğal' bir temas sonucu gelmediğini, çünkü temas edilecek böyle bir medeniyetin var olmadığını görmemiz gerekir. Bütün olay, bilinçli bir elde etme süreci olduğu sonucuna rahatlıkla ulaşmaktayız. (George Saliba, s. 63) 10. yüzyılın ortalarına kadar Bizans topraklarında filozoflara zulüm yapılmış, antik kitaplar kapalı tapınaklarda saklanmıştı. Yunan kaynaklarını okuyup, onları komşu İslam medeniyetine geçirebilecek derecede bilgi sahibi Bizanslılar olmadığı için de, klasik temas kuramının geçerli olamayacağı yeniden onaylanmıştır. (George Saliba, s. 66) Yunanlılar, cebiri Harezmi'nin ifadelendirdiği şekilde bilmiyorlardı. 'Divan' adı verilen bilim dalı geliştikçe, gelirler ile ilgili işlemler ve aritmetik işlemleri de gelişmiştir: Su dağıtımı, hendek kazılması, günlerin uzaması-kısalması, güneşin dönmesi, yıldızların yükselişi, üçgenin, karenin, poligonların yüzey ölçümleri, kemerler, su dolapları, hesaplar vd. divan ilminin detaylarındandı. (George Saliba, s. 71) İlk zamanlarda Divan (hendese/geometri) bilen Farşlılar, zamanla bu ilmi öğrenen Araplara makamlarını kaptırdılar. Bunun üzerine onlar da, daha ileri seviyede felsefe-bilim öğrenip, tekrar o makamları geri almışlardır. Çeviri hareketini de tetikleyen bu sosyal gerçekliktir. (George Saliba, s. 77-79, 83) Yunan bilimlerinin elde edilmesinin sadece bir kör kopyalama olmadığı, zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için ayarlanmış olduğu görülmektedir. Çeviri hareketi daha üstün bir kültürün taklit edilmesi değildi, tersine kaynağında unutulmuş olan metinlerin dışarı çıkartılması idi. Bu klasik eserler, yıllarca mahzenlerde tutulmuş, ancak Bağdat'tan gelen talep üzerine dışarı çıkarılmış ve Bağdat'ta değerlendirilmiştir. Çeviri ve Arap özgün bilimlerini oluşturma aynı anda yürümekte idi. Özgün bilgileri oluşturma etkinliği, ileri seviyeye metinlerin 'çevirmesinden önce başlamıştı' ve bu etkinlik, çevirilerden yararlanılarak daha da ilerlemişti. (George Saliba, s. 81, 93) Çeviriler ile Yunan mirası yeniden değerlendirilmiş, cebir, trigonometri gibi yeni bilimler ortaya çıkarılmıştır. (George Saliba, s. 82) Çevirilerde teknik terimlerin Arapça asıllarını kullanmıştır. Demek ki, önceden o ilmi seviyeye ulaşılmıştı. (George Saliba, s. 83) Prof. Jacques Risler tarafından, 'Batiya Trigonometriyi öğreten adam' olarak tarif edilen Battani'de yazdığı 'Şerhu'l makalati'l-erbai li-Batlamyus' adlı eserde, Batlamyus'un hatalarını tek tek bulmuş ve onun trigonometri bilmediğini ispat etmiştir. (Ali Çankırlı, Batıda İlmi Skandallar, s. 41) "İslam bilimi aldı, korudu ve sonra

Batıya devretmedi. Bu bilim çevirilerden önce gelişmeye başlamış, bu bilimlerle beraber gelişmesini sürdürmüş ve ileri bir seviyeye ulaşmış sonrada bu bilimi batılılara Endülüs'ten Bağdat'a, üniversiteler vasıtası ile ulaştırmıştır.” Cihazlar geliştirilmiş, yeni yöntemler bulunmuş, solar apojenin 11 derece yer değiştirdiği keşfedilmişti. Bu ince gözlemleri yapacak, bugün bile kullandığımız hassas değerleri saptayacak gökbilimciler eğitilmişti. Tüm bunlar, çevirmekte oldukları Yunan metinlerini henüz kavramaya başlayan acemiler tarafından bulunamazdı. (George Saliba, s. 95-97) Tusi, görünen solar diskin, Batlamyus'un söylediği gibi sabit olmadığını, boyutunun değiştiğini keşfetmiştir. İbni Şatır, güneşin hareketini anlatan bir matematik model geliştirmiştir. Düzeltmeler, yeni teknikler, yeni çözümler ve gelişmeler, Yunan bilimsel yapıtlarına eleştirel bakışın sonucuydu. Mesela, Abdurrahman el Sufi, 'Suver el-kevakib el-Sabite' adlı kitabını, Yunan geleneği ile uzun tartışmalar ve Batlamyus'un metnine karşı fikirlerle doldurmuştur. Batlamyus'un eserindeki güncellenmesi gereken alanlar, zamanın bilgilerine uyarlanmıştır. (George Saliba, s. 100) Çevirmenler, zaten Yunan geleneğine de yabancı olan alternatif trigonometrik alanın varlığını öğrenemezlerdi. Küresel sinüs kuramını keşfeden Tusi, sinüs yerine tanjant fonksiyon kullanan başka bir dizilimi bu kurama ekler. (George Saliba, s. 101) Kısaca Batlamyus'un 'El-Mecisti' metnine yapılan müdahalenin özeti; 'matematiksel güncelleme veya hataların düzeltilmesi' değil, başta gökbilim olmak üzere metnin 'bütünü ile yeniden yapılandırılması ve düzenlenmesi' idi. Yeni şeyler eklenmiş, bazı kısımlar çıkartılmış, çelişkiler ayıklanmıştı. (George Saliba, s. 102) "Müslüman alimlerin altyapıları, çevirilerden önce zaten vardı, çevirilerle beraber düzeltmeler de yapıldı ve sonra özgün kuramlar oluşturuldu ve yeni bilimsel teoriler ileri sürüldü." (George Saliba, s. 108-109) Heysim'in oluşturduğu kavramlar, Yunan mirasını kınamakla kalmıyor, tutarlı bir bilimin temelini de atıyordu. (George Saliba, s. 112) Heysem'den sonraki gök bilimsel gelişmeler ve aynı zamanda ortaya atılmaya başlanan soruların, Avrupa Rönesans'ı zamanının soruları ile benzerliği dikkat çekicidir. Tusi, 'Tezkire' adlı eserinde Batlamyus'a alternatif kendi modellerini sunar. (George Saliba, s. 119, 121) Ehaveyn, el-Hafri, ve Gıyaseddin Mansur Şirazi ise, Batlamyus gök biliminin sorunlarını saymanın ötesinde çözüm önerileri de getirirler. (George Saliba, s. 112, 124, 125, 168, 170) Ali Kuşçu ise, Batlamyus'un Merkür ile ilgili çıkmazına en zarif çözümlerden birini sunmuştur. (George Saliba, s. 123) İslam gökbilim geleneği öyle bir olgunluğa erişmişti ki, daha önce "düşünülmemiş konular ortaya atılabiliyor, yeni problemler, ilişkiler, kurumsal stratejiler üzerinde duruluyor, alimler kendi modellerini sunuyorlardı." Bu tarz araştırmalar sadece gökbilim ile sınırlı kalmayıp, diğer bilim alanlarına da yayılmıştı. (George Saliba, s. 128) Bizans ve Sasani kültürleri bilimsel incelikten yoksundu. Müslüman alimler sayesinde, Yunan klasik fikirleri çürütülme ve değiştirilme yolu ile yeniden dolaşıma girmişlerdir. (George Saliba, s. 132) Çevirisi yapılacak metinlerin bilinçli ve istekli seçimi, bu metinlerin kabul edilmesi veya reddedilmesi konusunu etkilemişti. (George Saliba, s. 133) Ebubekir er-Razi, Galen'in iddialarına itiraz etmiş, su çiçeği ile kızamık arasındaki farkı anlatmış; Abdülatif El Bağdadi ise, "Gözlem her zaman sözcüklerden daha güçlüdür." Diyerek, gözlemin öneminin altını çizmiştir. (George Saliba, s. 135) Bilim insanları, Yunan geleneğinin hatalarını temizleyip, Yunan yazarlarının bilmediği alanlarda, kendi geleneklerini oluşturmuşlardır. Matematiği, fiziksel görüntüleri açıklamak için kullanan Hafri sayesinde bu disiplin ivme kazanmıştır. (George Saliba, s. 136) Müslümanlara özel ilmi elhey'e yani astronomi ilmi ile, fiziksel gerçekliğe aykırı olmayan matematik modelleri tanımlama yoluna gidilmiştir. (George Saliba, s. 139) Batlamyus, gökbiliminin sorunlarını çözmek için, yeni kavramlar veya yeni matematik teoremleri türeten el-Urdi, Tusi, Şirazi, Hafri, Şatır gibi gökbilimcilerin çalışmaları daha sonra, Rönesans'ı da etkilemiştir. Tusi bir teorem bulmuş, Kopernik ve Rönesans gökbilimcilerinin hepsi bu teoremi kullanmıştır. (George Saliba, s. 162) Noel Swerdlow: "Kopernik, Tusi tarafından icat edilen ve kullanılan iki cihazdan birini kullanarak yörünge düzleminlerinin salınımını açıklamıştır." demektedir (Noel, Commentariolus, s. 488) Kopernik, İbni Şatır'ın ay modelinin aynısını kullandı ve Merkür'ün hareketini açıklamak için İbni Şatır gibi Tusi çifte bağı kullandı. (George Saliba, s. 167) İslam gökbilimindeki gelişmeler, bu kültürün ne denli titiz ve özenli

olduğunu ve bilimsel düşüncesini, gelişen tutarlılık ve kesinlik ölçütlerine göre nasıl kusursuzlaştırdığını bize göstermektedir. (George Saliba, s. 172) Urdu: "Astronominin konusu, Allah'ın en inanılmaz eseri, en muhteşem oluşumu ve en iyi uygulamasıdır. Kanıtlar ise geometrik ve aritmetik; dolayısıyla kesindir. Bu yolla zihin, yüce Allah'ın varlığının tartışılmaz kanıtına sahip oluyor, yaratıcının muhteşemliğini, bilgeliğini ve gücünün enginliğini sergiliyor. Allah'ım! Yaratıcıların en büyüğü ve yücesi sensin." (Urdu, Kitap al Hey'e, s. 27) Tusi, Batlamyus'un dilinin gökbilime aykırı olduğunu ilan etti. (George Saliba, s. 182) Galileo da, Tusi çifte bağını kullanarak, iki karışık hareketin arasındaki duraksama fikrini çürütür. (George Saliba, s. 184)

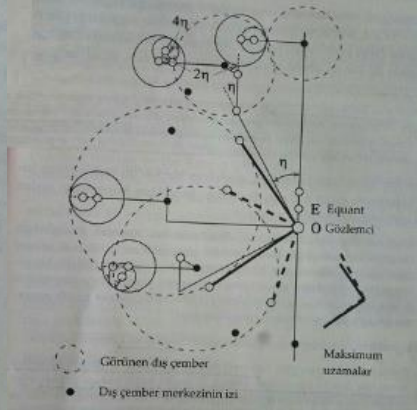
Din ve gökbilim: Çoğu 'hey'e yazarının aynı zamanda tanınmış din bilgini olduğunu tahmin etmek zor değildir. Din sayesinde gelişen bilimlere örnek vermek gerekirse: Mikat, yani namaz zamanlarını belirleme ilmi sayesinde trigonometri kuralları gelişme göstermiştir. Trigonometri sayesinde astronomide de ilerleme sağlanmıştır. Dinin sağlıklı bir bedene sahip olma vurgusu, tıp ile din uygulamaları arasındaki ilişkiyi geliştirmiştir. Galen'in, kalbin işleyişi ile ilgili olarak eleştiren ve sonunda kanın akciğer dolaşımını bulan İbni Nefis, aynı zamanda uygulamacı Şafii hukukçusu idi. E. S. Kennedy: "Düzlem ve küresel üçgen çalışması (trigonometri) aslında Arapça yazan bilim insanları tarafından yaratıldı ve bu ifadenin geçerli olduğu tek matematik dalı budur." demektedir. (Studies in the Islamic exact sciences, 327-344) Kopernik, İbni Şatır'ın üst gezegen modelini kullanmıştır. Din bilim ilişkisi, Avrupa'daki bilim ve din arasındaki çatışmanın tersine, çok sağlıklı idi. İslam toplumunda din ve bilim arasında bir çatışma yoktur. (George Saliba, s. 186-191) Kopernik'in yaptığı şey, İbn-i Şatır'ın modellerini almak, güneşi sabit tutmak ve yerküre ile onu merkez almış tüm gezegenleri, güneşin çevresinde döndürmektir. Yunan metinlerinden çok Arap kaynaklarında benzerdir. İslam dünyasından Avrupa'ya aktarılan bilgi, Rönesans bilimini etkilemiştir. (George Saliba, s. 195) Victor Robert, Isis'te yayınladığı makalesinin başlığı şöyledir: İbni Şatır'ın güneş ve ay kuramı: Kopernik öncesi Kopernik modeli. (Isis, 48; 428-432) Bu buluş, doğal olarak bilim dünyasını alt üst etmişti. Yaygın inanış, Rönesans biliminin yoktan yaratılmış olduğu idi ve yine bu inanışa göre Rönesans biliminin klasik Yunan kaynaklarından esinlendiği ama İslam kaynakları ile hiçbir ilgisi olmadığı şeklinde idi. (George Saliba, s. 196) Neugebauer, Tusi çifte bağının matematiksel kanıtına, Tusi'nin 'Tezkere'sinde rastlanmıştır. (George Saliba, s. 198) Kopernik ise, aynı teoremi 1543'te çok benzer bir kanıtla açıklamıştır. (George Saliba, s. 200) Swerdlow şöyle der: "Kopernik'in Merkür modeli, İbni Şatır'ın modeli ile aynıdır." (N. M. Swerdlow, Mathematical Astronomy in Copernicus' De Revolutionibus, s. 500) Bu kanıtlar, İslam dünyasından Rönesans dünyasına gökbilim fikirlerinin taşındığı iddiasını güçlendirmektedir. Kopernik'in Müslümanlardan aldığı bu bilgileri, kendi gökbilimini oluştururken 'özgürce ve bazen de Merkür örneğinde olduğu gibi tam anlamıyla anlayamadan' kullanıyordu. Artık Kopernik'in eserleri ile Tusi ve İbni Şatır'ın eserler arasındaki benzerlikleri saptayabiliyoruz. (George Saliba, s. 209-211) İslam topraklarından Avrupa kentlerine, kendi ülkelerinin bilimini götüren bilim insanları bulunmaktadır. Rönesans bilim insanları, bilimsel etkinliklerdeki son gelişmeler için Yunan klasik kaynaklar yerine İslam dünyasına bakıyorlardı. Bu durum, gökbilim ve tıp gibi sürekli yenilenmesi gereken deneysel alanlar için özellikle geçerliydi. Vesalius'un: "Bu Araplar şimdi bize Yunanlılar kadar yakın" ifadesi çok şey anlatmaktadır. (George Saliba, s. 229-230)

Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. "Gazali sonrası dönemi için bile" bu iddia doğru değildir. (George Saliba, s. 240)

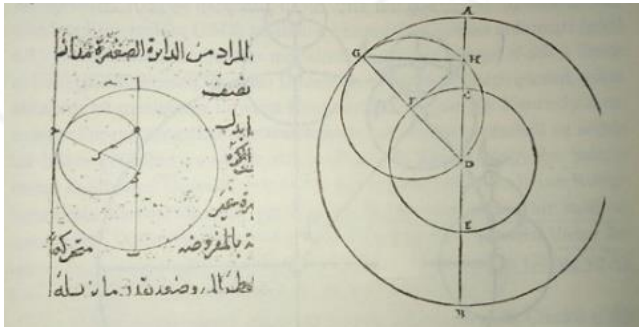
Şekil 6.6

Batlamyus, Urdi, İbn Şatır, Kopernik ve Hafri tarafından tasarlanan üst gezegen modelinin şematik gösterimi. Kürelerin yarıçapları vektör olarak kabul edildiğinde tüm modeller, gezegen P için aynı konumu öngörmektedir.

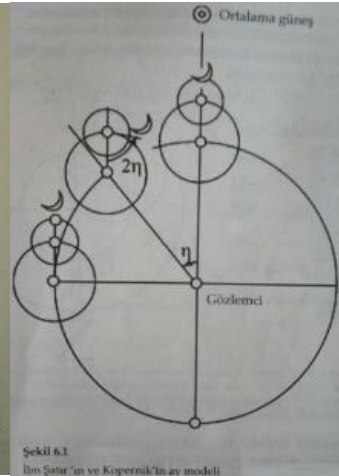
Şekil 6.7

İbn Şatır'ın açıklamasına göre Merkür gezegeninin hareketini gösteren model. Modelin nasıl çalıştığını tam olarak anlamak için oluşturulmuştur. Kopernik, bir cismin görünür büyüklüğünün, cismin büyüklüğüne ve cismin gözlemciye uzaklığına bağlı olduğunu saptayamamış görünür. Kopernik kesik çizgilerle gösterilen gezegenin yörüngesinin büyüklüğünü, O noktasındaki gözlemcinin gördüğü büyüklük ile karıştırmış benzeri.

Şekil 6.2

Tusi'nin (soldaki) ve Kopernik'in (sağdaki) eserlerinde Tusi Çifte Bağı. Şekillerdeki işaretler aynıdır. Tusi Arap harfi "elif" kullanırken Kopernik eşdeğer Latin harfi "A" kullanırken Kopernik "B" kullanmış, vb, sadece Tusi'nin "zeyn" sözcüğüne karşılık Kopernik "F" harfini seçmiştir. Şekil 6.3'e bkz.

Şekil 6.3

İbn Şatır'ın ve Kopernik'in ay modeli

Sigrid Hunke, 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinde özetle şunları söylemektedir: "Batının sayısız değerler borçlandığı İslam medeniyetinden söz ederek hakikatin ortaya çıkarılma zamanının geldiğine inanıyoruz. Batı, tarih, ilim, fikir, sanat eserlerinde Yunan ve Roma dönemleri uzun uzun anlatılırken sonraki bin yıl sanki hiç yaşanmamış gibi hemen yeniçağa atlanır. Müslümanların tam yedi yüz yıl boyunca medeniyet ışığını taşıdıklarını, Yunanlılardan iki kat daha fazla insanlığı aydınlatmış olduklarını ağızlarına bile almazlar. Batılılara göre Müslümanların rolleri sadece ilkçağ yunan bilim hazinelerini batıya aktarmaktan ibarettir. Buradaki asıl amaç, İslam medeniyetinin Avrupa'ya hocalık eden büyük başarılarını unutturmak ve onlara hakaret etmektir." (Sigrid Hunke ise, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 14) Artık Batı Dünyasının şükran duyguları borçlu olduğu bir toplumdan bahsetme zamanı gelmiştir. Orta çağda Müslümanlarla Batılıların 750 sene süren komşulukları esnasında Yunanlılara nazaran insanlık medeniyetini en az iki kat geliştirip Batıya birçok konuda tesir ettikleri, Müslümanların dini inançlarından dolayı her zaman göz arda edilmişlerdir. (Hunke, s. 18) Amalfi'li Flavio Gioja, pusulanın ilk mucidi bilinirken aslında Araplar bunu çok önceden kullanmış, Haçlı Seferleri sırasında Maricourt'lu Petrus Müslümanlardan aldığı bilgileri 1269 da Fransa'ya sunmuş ve ancak elli sene sonra 1320' de İtalyan F.Gioja pusulayı 'sözde' keşfeder. (Hunke, s. 48) Arap medeniyeti, ticaret, haçlı seferleri, gezginler vasıtasıyla Batının günlük hayatına ekonomik ve kültürel yönden olumlu yönde etkilemiştir. (Hunke, s. 53) Dünyanın bütün medeni milletleri Arapların bize öğrettikleri rakamları kullanmaktadır. Araplar sayı yazımlarını Hintlilerden almış, geliştirerek Avrupalılara aktarmıştır. Mesela, 487, Roma rakamları ile CCCCLXXXVII şeklinde yazılmakta idi. Bu ve benzeri en basit bir hesabı

yapmaya bile imkan vermeyen sistemden Avrupa'yı Araplar kurtarmışlardır. (Hunke, s. 56, 59) Algoritma'yı 12. asırdan itibaren Avrupa'ya el-Harezmi öğretmiştir. Fakat bu gerçek Batıya ancak 1845 yılında Fransız Reinand ile getirilebilmiştir. El-Harezmi'den önce Batıda özel bir matematik ilmi yoktu. (Hunke, s. 65-66) 12. asırda bir papaz, "Piza'nın caddelerini dolduran ve şehre vahşi çehrelerini veren kafir, korkunç deniz canavarları" şeklinde tarif ettiği Araplar'dan, Avrupa'da bilimin öncülerinden kabul edilen Piza'lı Leonardo'da (Başta matematik hocası Sidi Ömer'den) dersler alır. Leonardo, İskenderiye ve Şam kütüphanelerini altına üstüne getirir ve bu bilgilerle ülkesine döndükten sonra zaman içinde meşhur olur. (Hunke, s. 76, 79-81) Arap astronomistlerinden Muhammed İbn-i Musa, Batlamyus'un "Astronomi cetvellerini" düzeltmişlerdir. (Hunke, s. 96) Halifenin emri ile dünyanın çevresini ölçmüştür. Felsefe, mantık ve meteorolojiyle de ilgilenmiştir. Kardeşi Ahmet ise tekniğe düşkün, ev ve el aletleri mucitçisi idi. Mekanik sanatında Heron gibi şahısların elde edemediği neticelere ulaşmış biridir. (Hunke, s. 98) Astronomi ilminin gelişmesi, yeni keşiflerin bulunması ve ilerlemesi, ne Romalı ne Hintli; İlk defa Araplar sayesinde olmuştur. Kur'an'daki gökleri araştırma ile ilgili ayetler ve efendimizin "gök ve yerler Allah'ın varlığını hatırlatır." mealindeki hadisler Müslümanları astronomiye yöneltmiştir. (Hunke, s. 105-106) El-Battani, Nasiruddin, et-Tusi, Uluğ Bey, Biruni gibi alimler yanında İbni Firnas gibi alimlerde, Endülüs'te, 880 yılında ilk uçağı icat etmiştir. (Hunke, s. 108) Araplar, Ptolomeus'un basit kadrani (Saat- pusula düzlemleri) geliştirerek yeni aletler icat etmişlerdir. Ayrıca Araplar sekstant ve oktant aletlerini ve çalar güneş saatlerini bulmuşlardır. (Hunke, s. 113) Araplar miras aldıkları kültür hazinelerini, bir reçete gibi kabullenmediler. Ele geçirdikleri yabancı bilgilerin sonuçlarını hemen kontrol edip hatalarını düzelttikten sonra, bunların üzerine yeni bilgiler eklemeye başlamışlardır. Onlar deney ile ispatlamadan hiç bişey kabullenmemiştir. Mesela Sabit Bin Kurra, Aristo ve Ptolomeus'un eserlerini tenkit eden eserler yazmış, astronom Theon'un gözünden kaçanlar gibi eski bilgileri eleştirmiş ve geliştirmiştir. Hiparch ve Ptolomeus'dan beri süre gelen birçok hatayı düzelten, yenileyip geliştirenler Araplardır. (Hunke, s. 121) Batı, el-Hıvarizmi ve Me'mün Cetvelleri ile el Battani'nin Sabii, İbn Yunus'un Hakimi Cetvellerini, Alfons'un Cetvellerine esas teşkil eden es-Sarkali'nin Toledo Cetvellerini alarak, Kopernik devrine kadar onları kullandı. Fransız Sedillot, "Bağdat astronomları daha 10. asrın sonlarında, nihai noktalara varmış durumdaydılar" demektedir. (Hunke, s. 116) Mesela bunlardan el-Fergani, ekliptik eğimi ve güneşin yörüngesini ilk bulanlardandır. Sabit Bin Kurra ise, dünyanın güneş etrafındaki dönümünü iki ayrı metotla ölçmüştür. Batıda Alhazen lakabıyla tanınan Hasan İbni Heysem ise, ışığın kırılması nazariyesini ileri sürmüştür. Öklid ve Ptolomeus gözün ışık yaydığını ileri sürerken, İbni Heysem ise 'Göz ışık yaymaz, cisimlerden göze ışık gelir, adeseden geçerek görünür olur' der. Heysem ayrıca Ay'ın ışığını Güneşten aldığını, fotoğrafçılıktaki karanlık odayı, hava tabakasının 15 km olduğunu, projektörün etki kanununu, ilk okuma gözlüklerini bulandır. (Hunke, s. 120-121) el-Bitruci, gezegenlerin sürüklenmeleri ve dış merkezli dairelere dair teorileri ileri sürmüştür. el-Kindi, açıların pergel ile ölçümünü ve sıvıların izafi ağırlıklarını hesaplamıştır. Ali b. Süleyman 1000 senesinde "Atom nazariyesini" ileri sürmüştür. (Hunke, s. 122) Şüphesiz Kopernik bu alimlerin eserlerinden etkilenmiş ve fazlasıyla yararlanmıştır. Kopernikvari dönüş nazariyesini 500 sene öncesinden el-Biruni bulmuştu. 1800'lü yıllarda bile İbni Yusuf'un eserlerinden yararlanılmakta idi. (Hunke, s. 117) Karanlık oda, pompa ve torna ile ilk uçak makinesinin sözde mucidi Da Vinci birçok yönden Araplara tabi/bağlı olmuş, el-Heysem'den ilhamlar almıştır. Galile Teleskopu'nun arkasında da, el-Heysem'in gölgesi vardır. (Hunke, s. 120) Kısaca deneysel araştırmaların ilk öncüleri Roger Bacon veya Baco Von Verulam, Leonardo Da Vinci veya Galile değil, Araplardır. (Hunke, s. 119) İbni Bace (Avempace), İbni Tufeyl (Abubecer), İbni Rüşt (Averroes), el- Bitruci (Alpetragius) tarafından yönetilen, Aristo ile Ptolomeus'un görüş tarzları arasındaki fikri mücadele, 13. ve 14. asırlarda Endülüs'ten Fransa, Almanya ve İngiltere'ye uzanır. Büyük Albert, Thomas d'Aquin, Roger Bacon, Jean Buridan, Dietrich gibi mücadeleçilerin sahneye çıkmalarına vesile olur ve Batı düşüncesini ve

tefekkürünü harekete geçirir. Araplar matematiğin üstadı idiler. Romalılar bu sahaya hemen hemen hiçbir şey getirmediler. Araplar yeni ilim dalları meydana getirdiler, diğerlerini de Hintlilerle Yunanlıların ulaştırdıkları seviyeden çok yukarı çıkardılar. Rönesans'ımızın üstatları, onun için Yunanlılar değil, bilakis Araplar oldular. Arap matematik zekasının, "İlimlerin en güzel dalı" saydıkları bu hesap dalına büyük düşkünlükleri vardı. Aritmetiği sistematikleştiren el-Harizmi'dir. Piza'lı Leonardo başta cebir olmak üzere bilgilerini Ebu Kamil eş-Şuca', el- Biruni, İbni- Sina, el- Karaci gibi alimlerin eserlerine borçludur. Virgülün arkasındaki ondalık kesirle hesap yapmayı da Araplar bulmuştur. Cebirdeki bilinmeyen işareti 'x' de arap işaretidir. Araplar bilinmeyen meçhule "Şey" derlerdi. Kısaca bunu "ş" ile gösterirlerdi. İspanyolcada, "ş" harfini karşılığı ise "x" işaretidir. Araplar sinüs, tanjant kurallarını, trigonometrinin esas formlarını oluşturdular. Batı, Sexagesimal hesap ile dairenin altmışa bölünmesini de Araplardan öğrenmişlerdir. Ayrıca Araplar, Batılılardan 700 yıl önce diferansiyel hesabını ortaya çıkarmışlardır. Batı, karanlıklardan aydınlığa çıkmasını Araplara borçludur. Araplar ilmi düşünce ve araştırmayı ateşleyerek, harekete getirip, beslediler. Rakamları, geliştirdikleri aletleri, aritmetik, cebir, kürevi trigonometri ve optikleri sayesinde batıyı tabii ilimler sahasında artık kendi alet ve keşiflerine dayanarak, ilerlemeye kalkışacak bir seviyeye getirdiler. (Hunke, s. 124-130) Agrippa von Nettesheim: "İbni Sina, er- Razi ve İbni Rüşd'ün eserleri, Hipokrat ve Galen'inkilerle aynı değerde kabul olunmuşlardır." (Hunke, s. 139) Aziz Chrysostomus, hasta bir Hristiyan'ın Müslüman bir doktora tedavi olması halinde kiliseden aforoz edileceğini bildirir. Aynı dönemlerde Kahire doktorlar odası başkanı İbni Rıdvan ise, "doktor düşmanlarını da aynı ruh, alaka ve özenle tedavi etmelidir." demektedir. (Hunke, s. 147) Hacı seferlerinden dönüşte avrupada tıp ilerlemeye başlar. İlk hastanelerden biri Paris'te kurulur; Hotel-Dieu/Tanrının konağı. Yer samanlarla kaplıdır, kadın erkek karışık, bulaşıcı hastalık taşıyanla hafif hasta yan yana ve ortalık haşereden geçilmez durumdadır. (Mak Nordau, Aus dem Wahren Miliarlande, I/121) Aynı dönemde İslam alemindeki bir hasta ise, özel oda, banyo, iyileşince dinlenmesi için 5 altın para, kitap ve müzik desteği, temizlik, beyaz çarşaf ve aydınlık bir ortam ile tedavi vermektedir. (Hunke, s. 149) 10. asırda sadece Kurtuba'da 50 hastane bulunmaktadır. Köylere kadar ulaşan sağlık merkezleri yanında hapishanelerde bile hastaneler kurulmuştu. Tedavi parasızdı ve iyileşene elbise ve hemen çalışmaya başlayıp dermansız kalmasını diye bir aylık para yardımı yapılıyordu. (Hunke, s. 153) Tıpta ilk kez ihtisas imtihanını Araplar meydana getirmiştir. (Hunke, s. 159) Tıp ve kimya başta, birçok alanda 230 eser bırakan Razi, dünyanın iki mihver etrafında döndüğümü, güneşin dünyadan büyük, ayın ise küçük olduğuna ve feza boşluğu, mıknaş gibi, çiçek- kızamık, sağlık lügati, pratik sağlık bilgileri, böbrek, çocuk hastalıkları alanlarda da eserler vermiştir. O aynı zamanda, kimyayı tıbbın hizmetine ilk sokan kişi olmuştur. (Hunke, s. 162-172) Batıda akıl hastaları kötü ruhun tesirinde kabul edilip dayak ile tedavi edilmeye çalışılırken, Arap ülkelerinde sinir hastalıkları uzmanları kliniklerde tedavi görürlerdi. Bu konuda Batıda ilk adımlar ise ancak 1751 yılında İngiltere'de atılmıştır. (Hunke, s. 174) İbni Nefis, ilk kez kan dolaşımını bulan kişidir. (Hunke, s. 179) Halbuki daha sonra Batılı Colombo, bunu kendisinin bulduğunu ileri sürmüştür. (Hunke, s. 182) İbni Sina şarbonu ilk kez tam olarak açıklarken, et-Tabari ise, uyuz hastalığına neden olan paraziti bulmuştur. İbn-i Rüşd'ün çiçek hastalığı üzerine yaptığı buluşlardan 200 sene sonra bile, Kayzer I. Maximilien bir kararname ile çiçek hastalığının ilahi bir ikaz olduğunu, bunu inkarın küfür demek olduğunu ilan etmektedir. 9. asrın ilk yarısında ise Maseveyh, cüzzam hastalığını her yönü ile açıklarken Avrupa'da ise 16. asrın başlarında bile cüzzamlıların kaderi tamamen kilisenin elinde idi. (Hunke, s. 188-189) Veba 14. asırda Avrupayı kasıp kavururken, 1348 yılında tıbbi bir rapor yazan Montpellier Üniversitesinden bir profesör, vebanın yayılma nedeni olarak hasta bakışlarının olduğunu ileri sürerken, aynı yıllarda (1348) Gırnata sultanının veziri İbn-i Hatib, vebanın temas ile bulaştığını tespit etmiştir. (Hunke, s. 191) Arap Doktor Ebu'l-Kasım, hemofili üzerine açıklamalarda bulunur, Yunanlıların geri seviyede bıraktıkları kadın hastalıkları konusunda yeni usul ve aletlerle büyük ilerlemeler kaydeder. Ceninin ters

doğumuna müdahaleyi ilk o tavsiye eder. Kolpeurynter aletini ilk o icad eder. Fransız cerrah Pare'yi üne kavuşturan büyük damarların bağlanmasını, ondan 6 asır önce Ebul-kasım bulmuştu. Ayrıca 'Trendelenburg Durumu'nuda ilk o bulmuştur. (Hunke, s. 193-194) Damar içi şiringalama ve buz torbası, İbni Sina'nın icadıdır. Ayrıca narkoz ve antibiyotiği de bulmuştur. Yine psikoterapi, müzik ile tedavi konularında da İbni Heysem ve İbni Sina çalışmalarda bulunmuşlardır. Arap patent hakkı Batı'da tanınmış değildir. (Hunke, s. 196-197) Hipokrat'ı bile yazdığı eserlerle eleştirecek seviyede bulunan Ali İbni Heysem, bir çok yönü ile tam bir eser kabul edilen 'el-Kitabü'l-Melik' adlı eserini yazar. Tıp tarihçisi Neuburger: "Bizanslıların derme çatma ve karışık devşirme eserleri yerine Araplar düzenli geniş kitaplar yazdılar. Onlar canlı bir bilim dili oluşturdular." demektedir. Piza'lı meşhur Leonardo'nun Müslüman Araplardan matematik ve tıp ilmi konularında faydalanmıştır. Emevi halifesi el-Velid'in ilk Arap hastanesini kurup oraya hekimleri tayin etmesinden 800 sene sonra, ilk defa 1500 yılında Strasburger hastanesine bir memur doktorun atanmıştır ve bunu 1517'de Leipzig hastanesi ve 1536'da Paris Hotel-Dieu takip etmiştir. Arapların Batıya sundukları 'Yunan malzemesi', asırlarca Bizanslıların yaşattığı malzemeden hacimce çok daha büyüktür. Araplar bunları metodik şekilde düzenlenip zenginleştirildikten sonra Batıya sunmuşlardır. (Hunke, s. 200-223) Ayrıca Araplar, Yunanlıların ürettiği ilaçların zararlı yönlerini belli ilavelerle hafifletmişlerdir. Agrippa von Nettesheim: "Tıbbın Araplarla başladığı iddia edilebilir." (Hunke, s. 227, 229) İngiliz tarihçi Custom'da, "Araplar, deneysel kimyayı modern organik ve inorganik kimyanın keşifleri için gerekli bulunan seviyeye yükselttiler." (History of Medicines, s. 371) demektedir. (Hunke, s. 233) Batıda Razi'nin geliştirdiği ilaçlardan birine Blanc Rhasis (Rhasis, Razi'nin Batıdaki ismi) adı verilmiştir. (Hunke, s. 235) Araplarda, 780 yılında ilk resmi eczanelerini kurup resmi sağlık zabıtalılarına denetlendirirken, Kayzer II. Fredrik Arapların bu çalışmalarını ancak 1231 yılında onaylayıp uygulamaya sokabilmiştir. (Hunke, s. 238) Müslümanların ilaçlar üzerindeki çalışmalarının tesirleri, Batıda 19. yüzyılın ortalarına dek devam eder. Bugün bütün teşkilatı ile her hastane, her kimya laboratuvarı, her eczane ve ilaç imal yeri, Arap dehasının elle tutulan birer abidesidir. (Hunke, s. 243) 1000 yılında papalık tahtına oturan Aurillac'lı Gerbert, "Roma'da bekçilik yapabilmeye yetecek kadar bile bilgi sahibi kimse bulunmadığını." ifade etmektedir. Aynı yıllarda ise el-Biruni, dünyanın güneşin etrafında döndüğünü, İ. Heysem ise görme kanununu keşfederken aynı zamanda küresel aynaları ve karanlık odayı bulmuştu. (Hunke, s. 246) Tertullian ise, "İncil'in tebliğinden sonra, tabiatı araştırma ile ilgilenmek, İsa'nın kanaatine, bizim görevimiz değildir." demektedir. (Hunke, s. 253) Bir gezgin 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla halka açık kütüphane sayarken, 10. asırda Batı manastırlarında nadiren birer düzine kitap bulunmakta idi. Zamanının küçük bir kasabası olan Necef'te 40.000 ciltlik bir kütüphane bulunurken, Rey şehir kütüphanesinin mevcudunun tespiti için 10 büyük katoloğa ihtiyaç duyulmuştu. Nasurittin et-Tusi'nin sadece rasathane için topladığı eser sayısı 400.000 cilt idi. Kahire'deki halife el-Aziz'in kütüphanesinde ise 1.600.000 cilt eser vardı. Oğlu ise 18 salonluk ek bina yaptırarak içini kitaplarla donatmıştı. Vezir e-Muhallebi'nin 117.000, vezir İbni Abbad'ın ise 206.000 ciltlik kitaplığı bulunmakta idi. (Hunke, s. 275-276) Bağdat'ta bulunan kütüphanelerden sadece Nizamiye Kütüphanesi için yıllık bir buçuk milyon altın frank tutarında tahsisat, yeni kitap ve yazma tesisi için ayrılmıştı. (Hunke, s. 278) Araplar, Yunan mirasını sadece batmak ve unutulup yok olmaktan kurtarmakla yetinmediler. "Onu sistemetik bir şekilde düzenledikten sonra Batıya devrettiler." Onlar bugünkü manada cebir, aritmetik, küresel trigonometri, jeoloji ve sosyoloji ile deneysel kimya ve fiziğin kurucuları oldular ve sayısız keşif ve buluşlar yaptılar. (Hunke, s. 290) "Bütün dünya Müslüman için inşa olunmuş bir cami gibidir." (Bakara, 115, 177) Batı müzik aletlerinin büyük kısmını Müslümanlara borçludur. Arap müzik aletleri, çoğunluğu Arapça isimle birlikte İspanya üzerinden Batıya geçmiştir: lut, gitar, mandola, mandolin, pandora, psalteriyon, rebab, rebek, flüt, kaval, tronpet, timbal, boynuz boru, zimbelle, tambur, davul, kastenyet, naker, ayrıca piyanonun öncüsü kanun, armoni ilmi, tiz ses, major gamda 5=4, minör gamda 6=5 fasıla ilişkisini, İbn-i Sina ve el-Farabi Batıya

öğretmiştir. Notaların adları olarak kullanılan, do, re, mi, fa, sol, la, si isimlerini, Havari Johannes ilahisinden değil (çünkü bu ilahi daha sonra yazılmıştır) Arapça notalardan alınmıştır. Bunların dal, ra, mim, fa, sad, lam, sin harflerinden alması çok muhtemeldir. (Hunke, s. 394-396) Ziraat ve sulama tekniklerine ait İspanyolca'daki kelimeler Arapçadan geçmedir. İlk defa 20. yüzyılda Batıda gerçekleştirilen 'suni döllenme' ilk defa Araplar tarafından uygulamıştır. (Hunke, s. 399) İtalyan ilahiyatçı şair Dante, İbni Arabî'den etkilenmiştir. (Hunke, s. 436)

“Gırnata'nın 70 kütüphanesinden biri olan Alkazar'daki kütüphanede 400.000 kitap olduğu söylenmektedir ki, bu o dönemde Avrupa'nın en büyük kütüphanelerinden biri olan İsviçre'deki St. Gali manastırında, sadece 600 kitap bulunmakta idi. Kurtuba'da yollar asfaltlanmış ve sokak köşelerine lambalar konulmuştur.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 88) “Yakubi, kendi zamanında (891) Bağdat'ta yüzden fazla kitapçı olduğunu aktarır.” (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) “Onuncu asırda yaşayan Sahip ibn-i Abbas gibi yöneticilerin kendi kütüphanelerinde, Avrupa'daki bütün kütüphanelerde bulunan kitapların toplamı kadar kitap vardı.” (Durant, The Age of Faith, s. 237) “1064 yılında, yalnız Bağdat'taki yüksek okulların sayısı 30 idi.” (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 30) “1178 yılında Bağdat'ta bir 'şeyhe' (kadın profesör) bulunduğu, onun derslerinin çok sayıda dinleyici çektiği söylenir.” (Durant, The Age of Faith, s. 319)

Will Durant, 'İslam Medeniyeti' adlı eserinde özetle şunları aktarmaktadır: “İslam dünyasında ilk kağıt fabrikası 794'te Bağdat'ta kuruldu. Müslümanlar kağıt yapımını İspanya'ya götürdüler. Kağıt buradan İtalya ve Fransa'ya geçti. Kağıt Mekke'ye 797 yılında, İtalya'ya 1154, Almanya'ya 1228, İngiltere'ye de 1309 yılında geldi. 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla kitapevi vardı. Onuncu yüzyılda Sahip İbni Abbas adlı hükümdarın kütüphanesindeki kitapların sayısı, bütün Avrupa kütüphanelerindeki kitapların sayısından daha fazla idi. (Durant, s. 88-89) Küçük bir daireye, boş anlamına gelen 'Sıfır- sıfır' dendi. Batı dillerinde rakam anlamındaki 'Chiffre' sözü buradan gelir. Latin ilim adamları sıfıra 'Zephyrum' derler. İtalyanlarda bunu kısaltarak 'Zero' yaptı. Cebir, adını Müslümanlara borçludur. Harezmi'nin cebir kitabı, 16. yüzyıla kadar Avrupa üniversitelerinde ana matematik kitabı olarak okutuldu. Sabit İbni Kurra dünyanın yuvarlaklığını hesaplamış, Fergani'nin yazdığı astronomi kitabı 7 asır boyunca Avrupa ve Asya'da temel kitap olarak okutulmuştu. Ebu'l Vefa, Tycho Brahe'den altı asır önce ayın üçüncü değişmesini keşfetti. Müslümanlar tarafından son derece geliştirilen usturlap onuncu yüzyılda Avrupa'ya geldi, on yedinci asra dek kullanıldı. (Durant, s. 98-99) Biruni, dünyanın yuvarlak olduğunu biliyor ve yerçekiminin de farkındaydı. Geometriye teoremlerin ispatını getiren odur. Kimya Müslümanlar tarafında kurulan bir ilimdir. İslam alimleri damıtma cihazını geliştirdiler. Alkalilerle asitlerin farkını tespit ettiler. (Durant, s. 102, 103) Şurup şeklinde sunulan ilaçlar Müslümanlar tarafından tıp dünyasına getirildi. Tarihte ilk dispanser, ilk eczaneleri açanlar Müslümanlardır. İlk eczacılık okulunu kuranlar da Müslümanlardır. Çiçek ve kızamık hastalıklarına karşı İslam hekimlerinin geliştirdikleri tedavi şekline bugün bile eklenecek fazla bir şey yoktur. 931 yılında Bağdat'ta 860 diplomalı doktor vardı. Tarihte ilk göz hastalıkları hakkında eser veren, Hunan İbni İshak ve Ali İbni İsa'dır. Razi'nin tıp kitabı asırlarca okutulmuş, sadece İngiltere'de 1498 ile 1866 yılları arasında 40 kere baskısı yapılmıştır. (Durant, s. 105-107) İbni Sina'nın 'Kanun fi Tıp' adlı eseri 12. yüzyıldan 17. yüzyıla dek Avrupa üniversitelerinin en önemli eseri olmuştur. Müslümanlar Suriye yolu ile Yunan fikirlerini aldılar ve bunları 'işleyerek' İspanya yoluyla Avrupa'ya devrettiler. (Durant, s. 111-112) Tahta levhalar yardımıyla kumaş üstüne baskı tekniği, Müslüman Mısır'dan Haçlılar vasıtasıyla Avrupa'ya aktarıldı ki, matbaanın icadında rol oynamış olması muhtemeldir. Mısır Ezher üniversitesi, dünyanın ilk üniversitesi olarak açılmıştır. (Durant, s. 178) Muhammed ibnül Hişam'ın büyütücü merceği Avrupalılardan üç asır önce keşfetmesine ramak kalmıştı. Bacon, Witelo ve diğer Avrupalılar, mikroskop ve teleskopa doğru giden ilerlemelerinde Muhammed İbnu'l-Hişam'ı esas aldılar. Ayrıca Hişam, fotoğrafçılığın temeli olan karanlık oda prensibinin

uygulayıcısıdır. O'nun Avrupa ilmine büyük katkısı olmuştur. Bacon, 'Opus Maitus' adlı eserinin hemen her sayfasında onun adını zikreder. Kepler'e gelinceye kadar Avrupalıların bilgisi, el-Hişam'ın ışık çalışmaları üzerine kurulmuştu. (Durant, s. 180) Ebu'l Kasımu'l-Zehravi'nin 'el-Tasrif' adlı tıp ansiklopedisi, Avrupa'da ana cerrahi kitabı olarak kullanıldı. (Durant, s. 210) Sadece Bağdat'ta 1064 yılında otuz kolej vardı. Nasırüddin Tusi, Trigonometriyi ilk defa özel bir ilim olarak ele alıp eser veren kişidir. Ebu Abdullah Muhammedü'l İdrisi, Müslüman coğrafyacıların çoğu gibi dünyanın yuvarlak olduğunu kabul ediyordu." (Durant, s. 245, 246) İslam alemi, hastahanelerin kalitesi ve donanımı bakımından da dünyaya öncülük ediyordu. (Durant, s. 248) Hristiyanlığın Müslümanlık üzerindeki tesiri hemen hemen tamamı ile din ve savaşa yönelik olmuştur. İslam'ın Hristiyanlık üzerindeki tesiri ise çeşitli ve son derece geniş olmuştur. Yeni ilaçlar, ticaret ve sanayi tekniği, denizcilik, dildeki etkisi çok fazla idi. Genç Hristiyanlar iyi bir eğitim görmeleri için İspanya'ya gönderilirdi. Batı, Haçlı savaşlarını kaybetti ama, itikadlar savaşını kazandı. "Haçlı seferlerinin açtığı yaralar, diğer taraftan moğolların İslam dünyasını yakıp yıkması, İslam alemini karanlık bir döneme, fakirliğe sürükledi." Halbuki yenilen Batı, sarfettiği gayretle olgunlaşarak mağlubiyetini unuttu; katedraller dikmeye, aklın açık denizlerinde dolaşmaya başladı. Artık Rönesans'a doğru ilerliyordu." (Durant, s. 260-262)

İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri

Gazali, "Şüphe etmeyen, hiçbir zaman hiçbir kesinlik elde edemez" demiştir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 51) Biruni, 'Asar' adlı eserinin giriş kısmında, 'insanları, gerçeği görmez hale getiren her türlü sebep ortadan kaldırılmalı' demektedir. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 102)

"İslam felsefesi, kendi tarih ve doktrinal gelişimi içinde, hele tasavvufi ve kelami düşünce çeşitlerini de içine alacak şekilde bir bütün olarak değerlendirildiğinde, yepyeni meseleler ortaya atan, bu meseleler ile birlikte eski Yunan felsefesinin meselelerine yeni çözümler sunan, İslami karakteriyle de özgün bir felsefedir." (Tacetin Gökhan Özçelik, İslam Medeniyetini Ortaya Çıkaran Felsefeye Kısa Bir Bakış, Turkish Studies -Social, s. 3096) İslam felsefesi yenilikçidir. Yunan felsefesinin akımlarına tamamen zıt hatta tepki olarak gelişen akımlar ortaya koymuştur. İslam felsefesinin 'Antikçağ felsefesinden etkilendiği hususlar olsa da, bu etkinin geliştirilerek devam ettiği kabul edilmektedir.' (Mirpenç Akşit, İslam Felsefesinin Yapısı, Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi, 2019, Bahar, Sayı: 27, s. 373) "İslam filozofları kendi düşünce dünyalarını tabii ki Batı kökenli felsefe ile de zenginleştirmişlerdir ama asla 'aynısını alıp sadece Arap harfleri ile aktarmak' gibi bir aracı konumuna düşmemiş, 'içselleştirmiş, geliştirmiş, değiştirmiş, yeni form- teoriler ile insanlık düşünce tarihine katkıda' bulunmuşlardır. Bilim ve Medeniyet tarihi, bir bayrak yarısıdır." (Namık Kemal'in Renan müdafaanamesi'nden alıntılan, İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 379) "İbni Sina, Aristo felsefesini tenkit edebilecek bir makamda idi. Bayan A. M. Goichon, 'Orta çağ filozoflarından herhangi biri hakkında yazılan inceleme eserlerde muhakkak İbni Sina'nın bu filozofa tesirinden' bahsedilir." (Haydar Bammât, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 48) demektedir. "İslam felsefesi, Gazalicilik, işrakilik ve Doğu felsefeciliği, varlığın zorunlu ve mümkün varlık olarak ikiye ayrılması görüşü gibi yeni teoriler ileri sürmüştür. Eski filozofları ve felsefeleri tenkit etmiştir. Kindi, Farabi, İbni Sina gibi filozoflar, Aristo, Eflatun ve eski Yunan dönem filozoflarının bazı görüşlerini ya kısmen ya da tamamen reddetmişlerdir. İslam filozofları zaman, mekan, araz, cevher, hareket ve sükuna verilen anlamları gerçek dışı bulmuş ve eleştirmiştir. Eski teorileri geliştirmişler ve onlara yeni ilaveler eklemişlerdir. Mesela Aristo 2 ve Aleksandre ise 3 çeşit akıl var derken, Kindi 4. bir akıllı ilave etmiştir. Müslüman filozoflar aynı zamanda birbirlerini, görüşlerini de tenkit etmişlerdir." (Prof. Mehmet Bayraktar, İslam felsefesine giriş, s. 123-126) "Düşüncenin basitten mükemmele doğru giden akılcı bir çizgide ilerlediğini, bunun da eski Yunan'da başlayıp günümüze kadar devam ettiğini söyleyenler, hem Batı'da hem de Doğu'da bu çizgiye uymayan düşünceleri yok saymaktadırlar. Bu bağlamda İslam düşüncesinin ana damarlarından biri olan "oluş mektebi"

de yok sayılmış, çoğunlukla Yunan felsefesinin tercümesiyle birlikte ağırlık kazanan “varlık” mektebi dikkate alınmıştır. Öyle ki, Yunan felsefesinin İslam düşüncesi içerisinde uğradığı önemli değişiklikler ya bir adaptasyon ya da ortamın gerektirdiği yapay fikirler olarak değerlendirilmiş; Aristoteles’in düşüncelerini işleyen Farabi ve İbn-i Sina, onun hem metafizik hem de mantık konusundaki düşüncelerini temelden değiştirirken, bu değişiklikle ortaya çıkan yeni durum özgün bir ürün olarak sayılmamıştır. Örneğin, Farabi, ‘Kitabu’l Huruf’ adlı eserinde, dil- düşünce ilişkisi temelinde ama Arapça bağlamında bir metafizik kurmakta, Mantıkta Aristo’dan oldukça farklı kavramlarla konuşmaktadır. İbn-i Sina ise, metafizikte mümkün- zorunlu varlık ayrımıyla tamamen farklı bir varlık anlayışı ortaya koyarken, mantığı metafizikten ayırarak formel hale getirmekle, mantık ilmini adeta yeniden inşa etmektedir. Gazali, başta ‘Mekasidü’l Felasife’ adlı eserinin başındaki mantık bölümü olmak üzere, ‘Miyarü’l İlim’ ve diğer mantık kitaplarında, burhanda kullanılan önermelerin içeriğine ve tündengelimsel, kıyasa yönelik önemli eleştiriler getirmiş, İbn-i Teymiye, ‘er-Red al’el Mantikiyyun’ adlı eserinde bu eleştirileri sürdürmüştür. Ayrıca Gazali, ‘Tehafütü’l-Felasife’ adlı eserinde, bir yandan ciddi bir akıl eleştirisi yaparken diğer yandan meşşailerin zorunluluk düşüncesine karşı ‘imkan fikrini’ işlemiştir. Bütün bunlar, birbirinden kopuk düşünceler değil, belli bir sürecin eseridir. Örneğin mantıktaki eleştiriler, İbn-i Sina’da başlayan kategorilerin sayısı tartışması, tümellerin görelî-zihni varlıklar oluşu, delalet konusunun mantık ilmine eklenmesi, bilgi edinme yetisi olarak vehim yetisinin dikkate alınıp yanlışın kaynağı olarak gösterilmesi, kiplik konusuna fiil, bir sürecin devamı niteliğindedir.” (Prof. Hasan Ayık, “İslam felsefesinin özgünlüğü ve Yunan felsefesinden yapılan tercüme faaliyetleri” adlı makalesinden)

İngiliz Charles Misner; "Hristiyanlar alim olunca Hristiyanlıkla ilişkileri kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyet'le ilişkileri kesilir." demektedir. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 67; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67) “İslamiyet, insan fikrini geliştirmeye ve mükemmel hale getirmeye insanları yönlendirmiştir.” (Namık Kemal, Renan Müdafaaanesi, s. 54) “Yazılı kültüre sahip olmayan Araplar, İslam'ın oluşturduğu araştırma ruhu ile kısa sürede bilimsel anlamda ciddi gelişmeler kaydetmişlerdir.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 81) “Farabi'nin dediği gibi, felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman ‘özgürlüğüne kavuştuğu’ görülür.” (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 60) “Roger Bacon'ın ‘felsefe Müslümanlardan alınmıştır.’ sözünü nakleden tarihçi Niall Ferguson, “Avrupa'nın üretimini ortaçağ İslam dünyasına borçlu olduğunu” ifade eder. (Niall Ferguson, Uygarlık; Batı ve ötekiler, s. 76) “İslam felsefesinin Batıya girişi ile beraber Rönesans başlamıştır.” (Prof. Hüseyin Karaman, İslam Felsefesi Tarihi, s. 192-194) “Batılı aydınlar arasında yeni bir Müslüman imajı doğar. İslam dünyası, felsefesinin heybetli bir beşiği idi.” (Maxime Rodinson, Batıyı Büyüten İslam, s. 25)

Jean-Jacques Rousseau, ‘Bilim ve Edebiyat üzerine Söylem’ adlı eserinde, Müslümanlara hakaret ederken bile istemeden de olsa bir itirafta da bulunmaktadır: “Bugün aydın bir hayat yaşayan bu dünyanın insanları birkaç yüzyıl önce cahillikten dolayı çok kötü bir durumdaydılar. Cehaletten daha kötü birtakım belirsiz bilimsel ıstılahat zorbalıkla bilgi tahtına oturdu ve neredeyse kaldırılamayacak engelleri bilginin önüne koydu. İnsanları doğru yola tekrar getirmek için bir devrime ihtiyaç vardı; maalesef bu devrim hiç umulmayacak bir yöreden geldi. Nihayet bilimlerin aramızda tekrar doğmasına sebep olan bilgi yoksulu işte o aptal Müslümanlardı.” (Jean-Jacques Rousseau, The Basic Political Writings, s. 3) Henry George Farmer: ‘Avrupa’nın Fikri Gelişimi’ adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper der ki; Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların ustaca ve sistemli bir şekilde Batının İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır.” (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, “Forward” s. V)

“İslam felsefesinin Batı’ya olan etkileri, sadece büyük boyutlarda olmakla kalmamış aynı zamanda sürekli ve şaşırtıcı düzeyde çok çeşitli alanlarda olmuştur.” (Nicholas Rescher. The Impact of

Arabic Philosophy on the West, The Islamic Quarterly 10, 1966, 11) "Albert Le Grand her şeyini İbni Sina'ya, Saint Thomas'da İbni Rüşd'e borçludur." (Bruno Etienne, L'express, 12.05.1989) Bağdat gibi kültür merkezlerinde uygarlığın, 'Yunanlılardan da ileri' taşındığını, Şengör gibi bir ateist yazarlar bile itiraf etmektedir. (Newton Neden Türk Değildi? s. 17) Aynı yazar başka bir itirafı ile de, Batılı bilim adamlarının düştüğü hataya kendisinin de düştüğünü itiraf etmektedir: "Fuat Sezgin Bey'le tanıştıktan sonra, İslam aleminin Yunan bilimini çok "eleştirel bir gözle ele aldığını", buna bir sürü "ilaveler yaptığını" ve "gelişmelere neden olduğunu" hayretler içerisinde gördüm ve Fuat Bey'in üretimi karşısında daha çok hayrete düştüm." (Celal Şengör, Bir Bilim Adamı, s. 499) Wilhelm Dilthey, "İslam bilim ve felsefe tarihinin Yunan felsefesinin bir kopyası olmadığını, kendine özel yaratıcılığı olduğunu, modern bilim doğuşunu Müslümanlara borçlu olduğunu" (Dilthey, Einleitung die Geisteswissenschaft, s. 293) belirtir.

Kısaca, İslam felsefesi özgün bir felsefedir. İslam felsefesi sadece yunan felsefesini alıp, koruyup sonra Avrupa'ya aktarmış bir eklektik yani telifçi bir felsefe değildir. Öncelikle İslam felsefesi, İslam dininin etkisi altında vahiy çerçeveli bir felsefe olma özelliğine sahiptir ve asla materyalist veya mekanist bir felsefe değildir.

Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve Cevabı

İslam'la ilgili batı kökenli iki yazar adı vererek konumuza giriş yapalım: VI. yüzyıl Bizans felsefecisi İskenderiyeli Stephen tarafından yazılan, "Horoscope" adlı eserde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı şu şekilde nakleder: "Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, 620'li yıllarda adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304); Ayrıca, "Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz Peygambere de bir bölüm ayırmıştır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 257)

İslam'ın ilk merkezi, o zamanlar Roma kontrolünde olan Petra olsa idi, bu durum gerek İslam kaynaklarında gerekse Müslümanlarla ilişkiye geçen diğer kaynaklar da ve özellikle de Roma kaynaklarında yer alması gerekmez miydi? Halbuki buna dair 'tek' bir kaynak bile yoktur!

Ufuk açıcı bir soru ile devam edelim: Yuhanna ed-Dımeşki/John of Damascus, ki nerede ise peygamberimizden 50 sene sonra doğmuştur, İslam'a aslı olmayan o kadar iftira atarken bu büyük keşfi neden atlamıştır acaba?!

Gelelim detaylı cevaplara.

1- Dan Gibson adlı, Kanadalı bir fotoğrafçı ve sinemacı bir artistinin iddiası özetle şudur: "İslam'ın ilk yüzyılındaki camilerinin kiblesinin Petra'ya doğru olup Mekke veya Kudüs'e doğru olmadığı" yönündedir. Gibson bu iddiasını, Emeviler döneminde yapılan bazı camilerin Petra'ya doğru yöneldiğini iddia ederek delillendirmeye çalışmıştır.

902

Öncelikle belirtelim ki, Müslümanların kiblesi olan Mescidi Aksa, Kudüs şehrinde. Daha sonra, Bakara 144. ayet ile kible Mekke şehrine çevrilmiştir. Zaten Bakara, 150. ayet ise, tek başına tüm bu iddiaları ortadan kaldırmaya yeterlidir. "Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede bulunursanız yüzünüzü yine o tarafa döndürün ki, -haksızlığa saplanmış olanları dışında- insanların aleyhinize kullanacakları bir delil bulunmasın. Onlardan korkmayın, benden korkun. Ve bir de size nimetimi tamamlayayım, siz de hidayete eresiniz."

Medine şehri, Petra ve Mekke şehirleri arasında bulunur. İlk mescid Medine'ye 6 mil uzaklıktaki Kuba'dadır. Bu ilk mescidin kiblesi de Mekke'ye doğrudur! Medine şehrindeki hiçbir eski mescidin kiblesi Petra şehrine doğru değildir. Tamamı Mekke'ye doğrudur. İlk yıllarda yapılan bazı camilerin kiblesi tam olarak Mekke'ye dönük değildir. Bu da çok doğaldır. Çünkü "o dönemlerde Trigonometri ve coğrafya bilimi yeteri kadar gelişmemiştir." Gibson tarafından kiblesi Petra olarak ilan edilen Anjar şehrindeki Emevi sarayının kiblesi Petra'ya değil, Sina yarım adasına doğrudur. Diğer bir Emevi sarayının (Qasr al Mushatta) kiblesi Petra şehrine doğrudur. Ama bu sarayda, Ürdün'ün başkenti Umman'a yakın bir yerdedir ve düz bir hat çizsek, yaklaşık olarak önce Petra sonra Mekke'ye doğru bir çizgi elde etmiş oluruz ki bu hat, o dönem için gayet ideal bir sonuçtur.

Başka hiç bir caminin yönü Petra'ya yönelik değildir. Evet (Mesela Endülüs/İspanya veya Kuzey Afrika'daki) bazı camilerde kible/Mescidi Haram yönü tam tutturulamamıştır ama kible de asla Petra değildir ve olmamıştır! Bu yanlış hesaplama günümüzde hala daha da olabilmektedir, ne yani şimdi yanlış hesaplanan yöndeki 'herhangi' bir şehir, asıl kiblemiz mi ilan edilecektir?!

903

Yalova'daki o köyde 37 yıl yanlış kibleye yönelmişler

Yalova'da 1981 yılında Sütlüce Köyünde inşa edilen Merkez Camii'nin kibleyi yanlış olduğu gerekçeyle değiştirildi.

Denizli'nin Sarayköy İlçesi'nde 112 yıl önce yapılan, ancak sonradan kiblesinin yanlış olduğu ortaya çıkan A yıkımına başlandı.

● GÜNCEL ● 10 Kasım 2016 Perşembe 17:31

Caminin kible hatası 50 yıl sonra fark edildi

Aydın'ın Kuşadası ilçesine bağlı Yaylaköy Mahallesi'nde cemaatin 50 yıldır yanlış kibleye namaz kıldığını ortaya çıktı. Yaylaköy Camii'nde kiblenin 45 derecelik sapmayla yanlış olduğu belirlenirken, cemaat bundan önceki namazlarının kabul olup olmadığını merak etmeye başladı.

60 yıl boyunca namazı yanlış kiblede kıldılar

Geriş Tarih: 21.01.2016 15:40 Güncelleme Tarih: 21.01.2016 17:59 - GÜ
Kütahya'da 60 yıllık Kalkaş Camii'nin yanlış olan kiblesi, cemaatin dikkatliyle düzeltilti.

Bunlarda Petra'ya mı dönüktü acaba?!

Er
@Er

er

Diyanet 81 il için **Kible uzmanı**
alıyormuş !!

Güler misin ? Ağlar mısın ?

20:44 · 23.02.2021 · Twitter for iPhone

753 Retweet 174 Alıntı Tweet 7.226 Beğeni

İşin ilginç günümüzde bile hala devam eden bu durumu düzeltmek için yapılan çalışmalarda yine eleştiri konusu yapılmaktadır. İnsan kaynaklı yanlış yapılanca da, hatadan dönme gayretleri de her daim İslam karşıtlarınca eleştiri konusu yapılmakta, bu durumda muhataplarımızın niyetini açıkça göstermektedir!

Hârizmî gibi Müslüman bilim adamlarının matematiği ve coğrafya bilimini geliştirmesinden sonra yapılan bütün camilerin kiblesi, tam olarak olarak Mekke'dir. Zaten bunu Dan Gibson adlı artistte kabul etmektedir.

Mavi Petra yönü Kırmızı Kabe yönüdür.

Şam Emevi camii, bir Bizans katedralinin üzerine inşa edilmiştir. Tapınak ana yönlerine göre hizalanmıştır. Kible duvarı güneyden 3 derece kadar sapar.

Camilerin dış yapıları şehrin ana düzenine göre yapılmasına karşılık içerideki kible, matematiksel hesaba (o çağın hesabına) göre düzenlenmiştir. Peki, bu durumda camilerin yukarıdan uydu fotoğrafları ile kibleleri hakkında hüküm veren Gibson'ın metodu ne derece sağlıklı ve güvenilir kabul edilebilir, ayrı bir soru olarak önümüzde durmaktadır! Mesela, 705'te Sana'a'da yapılan Büyük Cami'nin ana eksenini 334° dereceye bakar. Petra'da 334'tedir. Mekke ise 326 derecedir. Ama caminin ana eksenini Mekke'deki Kabe'ninkiyle paraleldir! Lübnan'ın Baalbek'teki camii, baktığı yön 177°, Petra'nın olduğu yön 190°. Ürdün'deki 701 yılından kalan Emevi Camii 183 dereceye bakmaktadır. Petra ise 194 derecedir. Tunus'un al-Zaytuna isimli camisi, Gibson'a göre 154 dereceye bakıyor. Petra 100° de. Liste böyle uzayıp gitmektedir!

Zaten Bakara 149. ayet bize, 'Yüzümüzü 'Mescidi Haram'a yöneltmemiz istenir. Ayet direk nokta atışı Kâbe'yi değil, 'Şadra'l-Mescid'i-Haram' yani 'Mescidi haram tarafına, yönüne' çevirmemizi emreder. 'İmkan ölçüsünde' her Müslüman Mescidi Haram'a yönelir, yoksa asıl

amaç Allah'a yönelmek; itaat etmektir. (Secde ve anlamı için 'Kur'an ve mecaz' adlı yazımıza bakılabilir) Bu konudaki diğer kanıtta, İmam Malik'in, 'Muvatta' isimli hadis kitabında geçer. Nafi'nin Ömer b. Hattab'dan rivayet ettiği hadise göre: "Doğu ile Batı arasındaki herhangi bir yer", birisi Beytullah'a doğru ilerlediği sürece kible olarak alınır." Ahmed bin Hanbel dedi ki: "Bu (söz), içerisinde Beyt bulunan Mekke haricindeki bütün memleketler için geçerlidir. Ondan her kim saparsa, Kible'yi kaçırmıştır." (Sünen-i Tirmizi Tercümesi, I/245)

Londra Üniversitesinden Crone ve Cook, İslam'ın Mekke'de değil Arabistan'ın kuzeyinde bir yerlerde başladığını ileri sürmüşlerdir. 1991'de ise Crone ve Cook kitaplarını geri çekerler. Crone bunu şöyle (diyerek) itiraf eder: "Biz gençtik ve hiç bir şey bilmiyorduk" Ama Gibson bu iddiayı aynen kabul eder, alır ve gerçekmiş gibi savunur.

88

GIDEON AVNI

BASOR 294

Fig. 5. Mosque at Nahal Oded.

Fig. 6. Dwelling and stele at Nahal Oded.

The northern unit, in the shape of an irregular trapezoid (4.3 x 5.2 m), was probably an open courtyard elevated somewhat above the street to its west. The courtyard was entered by climbing four steep stairs on the western side, and in its center was a cistern with a square aperture. Some of the stones used to build the stairs are decorated and seem to have been in secondary use.

When this mosque was constructed, between the town's main cistern on the west and its residential neighborhood on the east, it apparently blocked an urban road that led from the southern church to the dwellings to the east (Segal 1983: 16-17, figure 14).

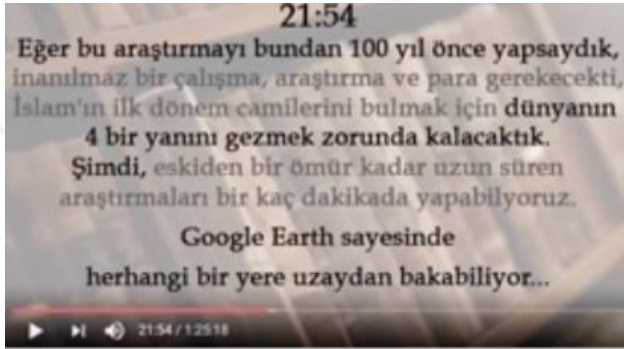
Sede Boker. During the archaeological surveys conducted in the Central Negev Highlands in the 1960s (Cohen 1981; 1985), an open-type mosque was discovered on a hilltop west of Sede Boker (figure 8; Cohen 1985: 65-67). The structure consists of a rectangular room (5 x 12 m) with a curved *mihrab* niche in the middle of its southern wall, and a small, square room leading into a courtyard (9 x 10 m). The walls, preserved to a height of 0.6 to 0.8 m, are built of two rows of dressed stones with a filling of gravel. From the minimal rubble, it seems that the original height of the walls was 0.8 to 1 m, and that the building lacked a roof. Several hundred Arabic inscriptions

İsraili Akademisyen Gideon Avni'nin makalesinde, Sede Boker bölgesinde bulunan mescidlerin fotoğrafları görülmektedir. 'Petra'ya yakın olan' bu mescidlerin kibleleri ise, Mekke'ye doğrudur!

2- İngiltereli Prof. David A. King, ay takvimini düzenlemek, namaz vakitlerini belirlemek ve kible yönünü belirlemek gibi konularda yüzyıllar öncesinin Müslümanlarının uyguladıkları teknikler hakkındaki bilgi birikimini, önceden bilinmeyen el yazması kaynakları kullanarak

genişletmiş ve belgelemiştir. Prof. King, Gibson'ın "Petra tezini tümüyle yıkmak" amacı ile uzunca bir makale (<https://web.archive.org/web/20171008094238/http://muslimheritage.com/article/from-petra-back-to-makka>) yazar. Prof. King, Gibson'ın, 'modern akademik çalışmalardan habersiz olduğunu, kullandığı çoğu veriyi yanlış anladığını ve yorumlarının tamamen kusurlu olduğunu' ispat eder. King eleştirilerini sıralamaya şöyle devam eder: "Onun argümantasyonu zayıftı. Sadece camilerin yönelimlerini (baktığı yönü) sunmadığı için değil, aynı zamanda kaynakçası kible konusunda yapılmış tek bir çalışma (bile) içermiyordu." Prof. King devam eder: "Açıklığa kavuşturulması gereken ilk şey, 'erken camilerin Mekke'nin (veya Petra'nın) modern yönüne doğru yönlendirilmiş olmasının beklenemeyeceği' ve bu yöne bakmazlarsa "yanlış" olarak nitelendirilmemeleri gerektiğidir." Devamın da: "Gibson'ın erken dönem bazı camilerin Petra'ya doğru bir açıyla karşı karşıya kaldıkları yönündeki "keşfi" tesadüfidir; çünkü 'Müslümanların ilk kuşakları, Petra'nın yönünü bir-iki dereceye varan hassasiyette bulabilecek herhangi bir yola sahip değillerdi.' Değillerdi çünkü en azından herhangi bir coğrafi koordinata erişimleri yoktu ve (gereken düzeyde) bir matematikleri yoktu. Gibson'un Petra'ya bakacak şekilde inşa edildiğini düşündüğü camilerden hiçbirisinin Petra ile bir ilgisi de yoktur." Ve son söz; keşke günümüz ateist geçinenleri de bu batılı araştırmacı kadar objektif olabilseler: " İlk Müslümanların Mekke'nin yönünü doğru şekilde bulmalarının hiçbir yolu yoktu, ancak ellerinden gelenin en iyisini yapabildiler."

3- Gibson'ın iddiasının temel referans noktası, Google Earth ile yaptığı tespitlerdir. Ama daha sonra yazdığı kitabında, Google Earth ile binaların kiblelerinin doğru şekilde tespit edilemeyeceğini bizzat kendisi itiraf etmektedir. Son kitabında, "Ben zaten Google Earth ile kibleleri tespit etmemiştim zaten, 'Aster' isimli başka bir sistemle çalışmamı yapmıştım." (Early Islamic Qiblas, s. 120, 2017) dese de, ne yayınladığı ilk kitabında (Quranic Geography, 2011) ne de yayınladığı belgesel videoda (2016) kaynak olarak asla bu sistemden bahsetmez, hatta sistemin adı bir kere bile geçmez! İlk kitabının ve belgeselinin kaynağı Google Earth programıdır ve son kitabında bu kaynağı da yine bizzat kendisi çürütmüştür. Kullandığı sistemi gelen itirazlar üzerine değiştirmiş ama bu nu da eline yüzüne bulaştırmıştır. Sitesindeki videosundan dakika, saniye ile alıntılar yaparak yalanını gözler önüne serelim:

Kutsal Şehir Turkish

11 B BEĞEN BEĞENME PAYLAŞ KAYDET ...

Dan Gibson

23 Eki 2018 tarihinde yayınlandı

The Sacred City - Turkish dub - İslam ve Kibla hakkında 85 dakikalık bir belgesel film. Petra ve Mekke. An 85 minute documentary film on İslam and the Qibla. Petra and Mecca.

Yazar

Dan Gibson

Son kitabındaki verileri de kendi içinde tutarsız olduğu gibi, tamamen seçmece bir yaklaşımla hazırlanmış ve pek çok önemli cami de bu listede bulunmamaktadır. Olanların ise verileri ya çarpıtılmış ya da ciddi maddi hatalar içermektedir. Ama bu son çalışmasında bile hataları ortaya çıkıp akademik çevrelerce alay konusu olmaya başlayınca, 'Ben burada hata yapmışım' demeye başlamıştır. Mesela, Çin'deki cami'nin kibleesi konusundaki iddiasından vazgeçmiştir.

4- Gibson, Mekke'nin Bedir savaşında çıkardığı asker sayısının azlığından hareketle, o dönemde önemli bir ticaret merkezi olamayacağını ileri sürmektedir. Halbuki Bedir savaşı iki tarafında acele ile hazırlık yaptığı bilinmektedir. Özellikle müşriklerin, başkalarından yardım almadan, Müslümanların yolunu kesmeye çalıştığı kervanı korumak amacı ile yola çıktığı bilinmektedir. Halbuki Uhud, Hendek gibi savaşlarda binlerce kişi toplamışlardır. Mesela, Hendek savaşında müşrik ordusu 12.000 kişiden oluşuyordu ki gizlice destek verenler (Mesela Yahudi ve diğer kabileler) bu sayıya dahil değildir. Mekke'de bulunan zemzem su ihtiyacını karşılarken yakınlardaki tarıma elverişli Taif bölgesi de, Mekke'nin meyve sebze ihtiyacını karşılamakta idi. Hayvansal gıda ihtiyacını da, başta develer olmak üzere diğer hayvanlardan karşılanmakta idiler. Ayrıca ticaretin sürekliliği ve Kabe'nin orada bulunması da hayatın devamlılığını sağlayan önemli etkenlerdi. O dönemde ticaret merkezlerinin Şam ve Yemen (Sana) olması ve Şam ve Yemen'den Mekke'ye giden kervanlardan daha çok, bu iki merkeze çevre ülkelerden devamlı kervanlar gidip gelmesi nedeni ile ticaret yollarında daha çok Şam ve Yemen merkez olarak gözükmekte idi.

Mekke neden 'şehirlerin anası' olarak adlandırılmıştır? Çünkü ilk insan Hz Adem ve havva burada buluşmuş ve İslam tarihi inancında önemli bir yer tutan Kabe'de burada yer almaktadır!

Hz Aişe'den nakledilen, Buhari'de geçen bir hadis: "Hz. Bilal (Mekke'ye hasretini ifade eden şu beyitleri) terennüm ederdi: "Bilmem ki! Mekke vadisinde etrafımı izhir ve celil otları sarmış olarak bir gece daha geçirebilecek miyim?" (Buhari, Fezailu'l-Medine 11, Menakıbu'l-Ensar 46, Marda 8, 22, 43; Müslim, Hacc 480, 1376; Muvatta, Cami' 14, 2, 890, 891) Peki Gibson ne yapmıştır? Hadisi tahrif ederek, "Çeşitli otlarla dolu bu vadiye bir gece daha kalabilsem." diye tercüme etmiştir. O sırada da videosunda, yemyeşil otları gösterilmektedir. Yani Gibson, hadisi çarpıtıp, iki ottan bahseden hadisi tahrif etmekte, görüntü ile izleyiciyi yanıltmakta, sonra da, 'Mekke yeşil idi, İslam alimleri bizi kandırıyor' imajı çizmektedir. İbni Hişam'dan rivayet edildiğini iddia ettiği, 'sulak ve ağaçlarla kutsanmış şehir.' cümlesini de yine Gibson iddiasına delil olarak kullanmaktadır. Sudan kasıt zemzem ve kutsanmış ağaçlardan kasıttaki, ağaçların kesiminin bizzat peygamberimizce yasaklanmış olduğunu bu araştırmacı yazar düşünmemektedir. Gibson'ın diğer bir çarpıtması ile devam edelim: "Maviye şöyle anlatmıştır: Hubeyb, benim bulunduğum evde bir hücreye hapsedilmişti. Ben ondan daha hayırlı bir esir görmedim. Bir gün baktım elinde insan başı gibi kocaman bir üzüm salkımı vardı. Ondan yiyordu. Her gün böyle üzüm salkımı elinde görülürdü. O zaman hem de Mekke'de üzüm bulmak asla mümkün değildi. Allahû Teâlâ ona rızık veriyordu." Allah'ın lütfu olan bu olaydan hareketle yazar, 'orada üzüm yetişir' sonucunu çıkarıyor. Yazar önce Mekke'yi sulak bir arazi gibi göstermeye çalışır sonra da İslam alimlerinin bu bilgiyi (Yani aslında sulak olan arazinin Petra olduğunu) gizlediğini ileri sürer. Halbuki, "Mekke şehrinde meyve yetişmezdi." (Buhari, Megâzi 28) ve Mekkeliler; Medine, Şam, Yemen ve Taif gibi çevre kentlerden gelen meyveleri ancak bilirdi.

Cymbopogon schoenanthus Spreng
Arabic name(s)
Idkhih
English name(s)
Arabic name(s)
Jall
English name(s)
Camel grass / Desert bunchgrass
Order

Batlamyus'un haritasında "Macoraba"

Mekke diye bir yer yok mu? Oryantalistler tarafından kaleme alınmış olan 'Encyclopaedia of Islam' isimli eserin 154. sayfasında Makka maddesinde şöyle yazmaktadır: "Pre-Islamic Mecca.-Mecca had been a sacred site from very ancient times. It was apparently known to Ptolemy as Macoraba": İslam Öncesi Mekke- Mekke çok eski zamanlardan beri kutsal bir şehir idi. Görünüşe göre Ptolemy (Batlamyus, doğumu MS 100) tarafından Macoraba olarak biliyordu. "Sebe ve Habeş dilinde "mukaddes ibadet mahalli, tapınak" gibi anlamlara gelen Macoraba, aynı mânada olmak üzere seslilerin belirtilmediği Güney Arabistan yazısıyla "mkrb" şeklinde yazılan mekverab kelimesinden türemiştir ve Arapça kurb kökünden makreb (kurban yeri, mihrap, mukaddes yer) kelimesine dayanmaktadır." (Mustafa Sabri Küçükbaşcı, Cahiliye'den Emeviler'in Sonuna Kadar Haremeyn, s. 16)

5- Gibson Fil vakasında hareketle, fillerin çölde yaşayamayacağını, dolayısı ile fil olayının Petra'da olduğunu da iddia eder. Halbuki çöl filleri vardır ve bir gecede 70 km yol alabilir ve 3 gün susuz yaşayabilirler.

Oysa Arabistan coğrafyasına ait arkeolojik çalışmalar bu konuda da Kur'anî doğrular niteliktedir. Ciddi akademik taraflarca yapılmış bu konu ile ilgili çalışmalar mevcut. Arabistan Necran bölgesinde bulunan 6 yüzyıla ait kaya resimleri arasında Fillerin olması bu saçma iddiayı çürütüyor.

Peki, Safa ve Merve tepeleri gerçekten var mıdır? Günümüzde Safa ve Merve tepeleri 'arası yükseltilmiş' (DİA, XXXV/441-44) ve bu iki tepe küçük kayalık gibi kalmışlardır. Zaten onlara Safa ve Merve tepeleri adı verilir.

Diğer bir iddia da, 'Put tapınakları Petra'dadır, Mekke'de yoktur' iddiasıdır. Arabistan'da önce tevhit dini İslam tüm putları devirmiş ve yok etmiştir. Günümüzde de peygamber ve sahabe ile

alakalı hatıraları ortadan kaldırmayı mezheplerinin ilkelerinden kabul eden wehhabiler, ancak son zamanlarda, toprak altında kalan ve İslam öncesine ait olan bazı putları arkeolojik kazılar sonucu bulmuşlar ve ‘son açılımlardan sonra’ müzede teşhir etmeye başlamışlardır. (29 Aralık 2012)

6- Abbasiler Kabe'yi Petra'dan Mekke'ye taşıdılar iddiasını da, gerek Abbasi öncesi gerek Abbasiler ve gerekse Abbasi sonrası yazılan mushafların 'hepsinin' içeriğinin aynı olduğunun ispat edilmiş olması yalanlamaktadır. Bu konu sitemizde, 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı, Kur'an'ın yazılması' adlı yazımızda ele alınmıştır. Ayrıca, 'İslam barış dinidir, İslam savaş kuralları, İslam ve hümanizm' adlı yazılarımızı da iddialara cevap vermektedir.

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: Zübeyir in kâbeyi yok etmesi olayı ve sonrasında tekrar inşası ? ya da Abbsiler dönemi kufi yazıyla yazılan Kur'anlarda (gibson nun iddia ettiği) Mekke bin geçmemesi durumuna ne diyorsunuz ??

Cevabımız: Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında, ‘Mekke’de’ halifeliğini ilan eden Hz Zübeyr, “Mekke’yi kuşatan Emevî ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe’nin tamamen tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp binayı Hz. İbrâhim’in temellerini esas alarak yeniden yaptırır.” (<https://islamansiklopedisi.org.tr/kabe>) Yani ‘yok etmek’ veya ‘taşımak’ gibi bir durum söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri tarihten toplamaya çalışmış ama hepsini birbirine karıştırmıştır. Hz Zübeyr’in, hayatını anlatan ve gerek Müslüman ve gerekse gayri müslim tarihçilerden derlenen yaşam öyküsü için şu adresi tavsiye ederim: <https://islamansiklopedisi.org.tr/abdullah-b-zubeyr-b-avvam>

Yine, 7. yüzyılda yaşayan John bar Penkaye isimli Süryani bir yazarın Abdullah İbni Zübeyr'in isyanı devam ederken yazdığı kroniklerinde Kabe'nin taşınmasından veya Petra'dan bahsetmemesi, (S. Brock, A brief outline of Syriac Literature, Moran Etho 9, Kottayam, Kerala: SEERI (1997), pp.56-57, 135; Hoyland, Robert G. Seeing Islam as Others Saw It: A Survey and Evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian Writings on Early Islam;s. 197. The Darwin Press, Inc. January 1, 1998); 741 yılında yazılmış olan Bizans-Arap kroniğinde Yezid'in Petra'ya değil de Mekke'ye saldırdığından bahsetmesi ve 8. yüzyılda yaşamış Theofanis isimli Bizanslı yazarın da bu olayın bir zamanlar Bizans toprağı olan Petra'da değil de Mekke'de yaşandığından bahsetmeside (Robert G. Hoyland, (31 Aralık 2019). Seeing Islam as Others Saw It. Piscataway, NJ, USA: Gorgias Press. ISBN 978-1-4632-3960-2) Gibson'u yalanlayan diğer kaynaklardır!

Gibson'un iddia ettiği diğer konu ise, aynı zamanda kendi iddiasını da yalanlamaktadır. Gibson'a göre Abbasiler Kabe'yi Petra'dan Mekke'ye taşımışlardı ama yazdıkları (!) kitapta (Kur'an'da) Mekke adı bile gezmemektedir!

Bu iddiası aynı zamanda bir itiraftır: Abbasi öncesi ve sonrası dönem ve Abbasi dönemi kufi yazı dışında yazılan Mushaflarda Mekke geçiyor demektir. Kur'an'ın yazılması, çoğaltılması ve korunmuşluğu hakkında 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' , 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazıları ve Abbasiler hakkında da ayrıca kaynak için şu adrese bakabilirsiniz: <https://komplopetra.blogspot.com/p/petraclarn-hristiyanlk-ckmaz.html>

Soru: (137-138) Şüphesiz sizler (yolculuklarınız sırasında) sabah akşam onların (harap olmuş) yurtlarına uğrayıp duruyorsunuz. Hâlâ düşünmeyecek misiniz? (Saffat 37:137, Diyanet İşleri) peygamberimiz eğer bugünkü müekke'de olmuşsa lut kavminin yaşadığı yerle arasında yaklaşık 1500 km mesafe var allah bu ayette neden sabah akşam yanından geçip ibret almıyorsunuz desin ki burda bir çelişki yokmu ayrıca bu ayete bakarsak Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler. (En'am 6:116, Diyanet Vakfı) ve bu ayet Şüphesiz Allah katında canlıların en kötüsü, düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir. (Enfâl 8:22, Diyanet Vakfı) bu ayetler var

Cevabımız: Mehmet kardeşim, Lût kavminin yaşadığı yerler, Araplar'ın kuzeye doğru ticaret yolculuğu yaptıkları güzergâhta olduğu için (Hicr, 79) bu topluluktan geri kalan harabeleri her yolculuklarında görüyorlardı. Ayet, bu kalıntılardan ibret alınmasını gerektiğine işaret etmektedir. Ayrıca peygamberimiz Mekke'de yaşamasa idi, ona düşman olanların bunu kullanması gerekmez mi idi?! Olmayan o kadar iftirayı atan müşriklerden Hristiyanlara, bunu kaçırmaları mı idi sizce?! En'am, 116. ayet gayet açıktır: Günümüze bakarakta ayetin hakikati ifade ettiğini rahatlıkla görebiliriz. Kiliseleri putlarla dolduran Hristiyanlar ("Hristiyanlık, Papa ve İncil" adlı yazımıza bakılabilir); Buda heykeline tapan Budistler; ineği kutsal kabul eden Hindular... Hepsi ya yaratıcıya eş/ortaklar koşuyorlar ya da putperestler. Enfal, 22. ayet teşbihten bahsetmektedir. Bu konuda "İslam'a göre engelliler" ve "Kur'an ve mecaz" adlı yazılarımıza bakılabilir.

1- Ali imran suresi 96 ayette " bekke " kelimesi kullaniliyor. Onu nasıl açıklıycaz ?

Cevabımız: Allah (cc) Kur'an'da Mekke kelimesini de kullanıyor ama! Allah tüm toplumlara hep İslam'ı tebliğ eden peygamberler görevlendirmiştir. Yahudiler de namaz kılar, hac ederdi (Detay, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımızda) Babil sürgününe kadar Yahudilerde Mekke'deki Kabe'de hac yapmakta idiler. Bekke demekle Tevrat'taki (Mezmurlar, 84 bap 6. Ayet) Bakka vadisi yani Kabe'nin bulunduğu vadi kast edilmektedir. Mekke kelimesi ile Kabe'nin de içinde bulunduğu, Bekke vadisi ve diğer vadileri de içeren şehir kast edilir. Bu nedenle de Fetih suresinde (24. ayet) Mekke diye bahsedilmiştir. Çünkü feth edilen şehir Mekke'dir. Oysa Kabe'den bahsedilen Ali İmran suresinde Bekke diye bahsedilir çünkü Kabe; Bekke vadisindedir ve Mekke şehri Kabe'den sonra yapılmıştır. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'de, Mekke şehriden, Bekke'den başka isimlerle de söz edilir: el-beledü'l-emîn (Tin, 3); harem âmin (Kasas, 57; Ankebût, 67); ümmü'l-kurâ.(Şûra, 7) Diğer isimler ve detaylar için; İbni Kesîr, II, 64.

Evrin Teorisi

Giriş

Tüm canlıların ortak bir atadan geldiğini, doğal seçim/seleksiyon ile bu değişimin gerçekleştiğini ileri süren, materyalist dünya görüşünü savunanlarca yaratılışçı görüşe alternatif olarak kabul edilen ve bilimsel olduğu ileri sürülen bir teoridir. Evrim teorisi Tanrı fikrini reddeder. Dolayısı ile yaratılışın, ilim, irade sahibi bir güç tarafından değil, kendiliğinden ve tesadüfler zinciri ile gerçekleştiğini savunur. Halbuki, "Akıl yürütme faaliyetinin planlanmamış ve tesadüfi bir doğal seleksiyon süreci ile oluştuğunu savunan bir materyalist ateist akıl, yürütme faaliyetinin güvenilirliğini savunamaz duruma gelecektir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 278) Ayrıca evrim teorisi, kişisel anlamda insanı hayvan seviyesine indirgerken sosyal anlamda da dünya üzerinde büyük yıkımlara neden olmuş bir teoridir. Evrim bir teoridir ama savunucularınca bir inanç sistemi gibi savunulmakta ve ona iman etmeyenleri aforoz etmektedirler.

Evrini savunanların çıkmazları kısaca; İddialarını destekleyecek fosil kalıntıları bulamamaları, şifreleme/kodlamaların türler arasındaki geçişe engel olması, türler arası geçiş (!) sırasında beslenme, nefes alma, yaşam ortamının nasıl ayarlandığı sorusu, geçiş anlarındaki eksik yönleri ile düşmanlardan nasıl korunabildikleri gibi birçok etkenin göz ardı edilmesi şeklinde sıralanabilir. "Evrinle hiçbir zaman bir bakteri başka bir organizmaya dönüşmez doğal seçim asla yeni bir tür üretmemiştir. Profesör Phillip Johnson, 'Darwin yargılanıyor' isimli kitabında, 'delillerin hiçbirisi, doğal seçilimin yeni türler ortaya çıkarmadığını göstermiştir.' derken Yahudi kökenli agnostik David Berlinski, 'Evrin teorisinin yanlışlığını gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığı ve bu teorisinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.' Ortak genetik kod aynı yaratıcının aynı biyosferde yaşamamız için bizleri tasarladığını göstermektedir, türler arası geçişi veya evrimi değil." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) Zaten "Türler arası geçiş günümüz biyolojisinde imkansız olarak görülmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 44) "Evrin teorisinde ilk maddeyi patlamaya götüren neden neydi, cansız maddeden canlı varlık nasıl ortaya çıktı? Üreme kabiliyeti bulunan ilk canlı nasıl ortaya çıktı? Hayat tek başına kimyasal tepkimelerden ibaret sayılamaz. Evrim bir senaryodur. Evrim teorisinde farklılıklar göz ardı edilip, sadece benzerlikler dikkate alınıyor, başta bilinç olmak üzere!" (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 64-68) "Evrin teorisi, tabiata bilimsel 'yaratıcılık' özelliği vermektedir. Doğaya kutsal bir güç

affedilmesi, doğanın yaratıcı güç olduğu iddiası, ateş, su ve toprağın kutsal kabul edilmesi anlayışı aslında pagan kültürün uzantısıdır. Sosyal darwinizm ile ırkçılığa ve savaşa meşruiyet kazandırılmaktadır. Savaşı biyolojik bir gereklilik olarak gören darwinizm, ırkçılığa ve askeri uygulamalara haklar kazandırarak insanlık tarihinin en büyük savaşları olan I. ve II. Dünya Savaşlarına ideolojik zemin hazırlamaktadır. Nietzsche, 'sevgi, merhamet ve tevazu' gibi kavramların 'üstün insan'ın çıkışına engel olduğunu, 'savaşçı, acımasız ve sert' olmanın en büyük güç olduğunu söylemektedir. Onun için faşizmin babası da denilmektedir. Zira 'Hitler, Nietzsche'nin kitaplarını kutsal kitap' olarak benimsemişti. Seküler ahlak öğretisinin dayanak noktası kuvvettir. Güç, para ve sosyal konum kullanılarak sorunlar çözülmeye çalışılır. Bu ahlak öğretisinin yaşam prensibi, mücadeledir. Sosyal bağ olarak, ırkçılık ve bölücülük teşvik edilir. Yöntem olarak, benmerkezci bireysellik ön plana çıkarılır. (Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 97-98, 100) "Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir." (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4) Ayrıca "Bir olay devamlı tekrarlanmakta ise, burada tesadüften ziyade bilinçli bir iradenin seçimi söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 85)

"Ateistler, evrimi savunurlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Adnan Bülent Baloğlu, s. 87) "Darwinci evrim teorisine ateistler sık sık başvurur." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 42) "Marx ve Engels tarihi, diyalektik evrimle açıklamışlardır." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 42) "Marx'ın gözündeki kendi benlik imgesi, kendisinin de söylediği gibi 'Sosyolojinin Darwin'i' olmaktı." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 31) Dawkins, "Darwin'in evrim teorisi sayesinde ateizmin kanıtlandığı" inancındadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92)

912

"Empedokles, canlıların ilk önce kafa, el, ayak gibi organlarının oluştuğunu, sonra bu organların rastlantıyla bir araya geldiklerini; insan kafası, insan vücudu ile buluştuğu zaman bütünü hayatta kaldığını, ancak sığır vücuduyla buluşunca uyum sağlayamadığını ve yok olduğunu öne sürmüştür." (Murat Öner, Darwin öncesi evrim düşüncesi, Haber Bülteni, TMMBO, s. 58) Çok mu uçuk geldi? Bu mantık aynen devam ediyor!

"Darwincilik, bir inanç halini almıştır. Evrimin bilim teorisi çok çürüktür, güçsüzdür." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 29, 126; Bu konuda, 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızda birçok örnekler verilmiştir!) "Darwin'den önce naturalistlerin dünya üzerindeki olağanüstü canlı çeşitliliğini açıklaması oldukça zor iken, Darwin'in evrim teorisi, salt "doğal nedenler" yoluyla yaşam çeşitliliğini açıklama iddiasını materyalistlere vermiştir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 67) "İslam ise insanın insanlığını vurgular. Onu hayvanı özelliğın üstüne çıkarır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 195) Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştırır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkins. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) "Ünlü eski ateistlerden Flew ise, evrim teorisinin tabiatla olan biteni açıklamadığına kanaat getirir." (Baloğlu, s. 176)

Sosyal Darwinizm, Darwin'in kuramının genişletilerek sosyal alanda uygulanmasıdır. Türler arasındaki mücadeleyi toplumlar arası mücadeleye taşır ve buna bilimsel kılıf uydurur, sömürü ve savaşlara altyapı hazırlar: Darwin: "Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar üstü medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir." (Caner Taslaman, Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, s. 124) "Sosyal darwinizm teorileri, emperyalizmin ortaya çıkışında yer alan güçlü kültürel amillerdir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) "Naziler, materyalizme sadık kalarak darwinizmin ahlak felsefesine tutundular." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor,

s. 54) “Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle ari ırk kavramını kuramcısı olarak ortaya çıkar.” (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 63) ve sonuçta 21 milyon insan, Alman nazizmi sonucu öldürülür.” (Yürükel, s. 107) “Darwin tarafından üretilen güçlünün zayıfı evrim yoluyla yenmesi teorisine atıfta bulunan ve bu teoriyi pratikte uygulayan ve Avustralya'da 1788'den itibaren hüküm süren sömürgeci İngiliz yönetimi, kendilerini üstün ırk olarak görmekte, Avusturya yerlerini ise alt ırk olarak tanımlamaktaydılar. Hatta onları hayvan olarak görüp yok edilmelerini bir görev olarak sayıyorlardı.” (Yürükel, s. 94) “Avustralya Tasmanya Kraliyet topluluğu ikinci başkanı James Bernard yapılan soykırım için, "Soykırım kendiliğinden oluşmaktadır. Evrim Kanunu'na uygun olarak gelişmektedir." demektedir. Avustralya sömürge parlamentosu'ndan Vincent Lesina, "Evrime kanununun bize gösterdiği gibi, bütün bu siyahlar beyaz adamın yürüyüşünün ilerlemesi için kesinlikle yok edilmelidir." diyordu.” (Yürükel, s. 95) “Sosyal Darwinci siyasi bakış açısı, batılı toplumları medeniyetin merkezi, batılı olmayanları da aşağı toplumlar olarak yorumlanmakta idiler.” (Yürükel, s. 149) “Sosyalist bilimkurgu yazarı H.G. Wells: İnsani yeterlikte eksik olan siyahi, esmer, kirli beyaz ve sarı insan yığınlarına ne olacak? Eh, dünya bir hayır kurumu değil, bence yok olup gitmeleri daha iyi" derken Julian Huxley, "Zenci ırkları gibi Moğol ırklarının da Avrupa ırklarından aşağı ırklar olduğuna dair elinde bilimsel kanıtlar" olduğunu ileri sürmekte idi.” (John Gray, Ateizmin Yedi Türü, s. 61) Ateist düşünür Ayn Rand, "Bencilliğin Erdemi" isimli kitabında 'başkalarını düşünmeyi öğütleyen her türlü ahlaki erdemi' reddeder. Ona göre akıllı herkesin tek hedefi kendi menfaati olmalıdır. “Darwinizm'in ortaya attığı doğal seleksiyon fikrine göre sömürgeci bir gücün baskısı altına girmek, biyolojik açıdan 'zayıf' olan ırkların kaçınılmaz kaderidir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 80) “Siyasi alanda faşizm, üstün ırk teorisine dayandığı için evrimin doğal seleksiyon iddiasına dört elle sarılmıştır. Maddeci zihniyet, hayatı sürekli bir mücadele olarak görmek istemektedir. Zenginlerin fakirleri acımasızca ezmesi, evrim teorisinin gereğidir. Öyleyse her türlü orman kanunu uygulanabilir.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 208, 220) Kısaca, Ferdi darwinizm ateizme; sosyal darwinizm ise sömürü ve katliama götürmektedir!

913

“Yeni fosil bulguları Darwin'i desteklemezken, evrim teorisi hala bir tabudur. Bunun en temel nedeni teorinin kutsallaştırılması, neredeyse bir din gibi sorgulanamaz hale getirilmesidir. Darwinin teorisi ile birlikte, dinlerin savunulduğu yaratılış öğretisi artık birer efsane olarak görülmeye başlandı. Tanrı yaratıcı unvanını kaybetmişti. Darwin'e göre doğada türlerin sabitliği diye bir şey yoktur. Teori, burjuva sınıfını doğuran endüstriyel zihin yapısına hizmet ediyordu. İnsanlar arasında da, güçlüler ayakta kalacak, zayıflar elenecekti. Çünkü doğadaki mücadele ile insanlar arasındaki mücadele benzerdi. Darwin İngiliz sömürgeciliğine meşruiyet kazandırmış, sömürgeciliğe biyolojik bir temel sağlamıştır. Sömürgeciliğin doruğa ulaştığı bir dönemde tabiattan sağlanan böyle bir meşruiyet/geçerlilik, batılılar için kaçırılmaz bir fırsattı. Teorisi hala bir tabudur. Bilim dünyası, tıpkı eskiden dine yönelik sorgulamaların küfürle suçlanması gibi, evrim teorisini sorgulayanlara uzun yıllar bu gözle bakmıştır. Evrim teorisi bir bilim midir, yoksa bir inanç mı? Teoriler, şimdilik doğru kabul ettiğimiz varsayımlardır. Newton fiziğinin fizikte son nokta olduğunu kabul etseydik Einstein'a mahal bırakmayacaktık. Dolayısıyla, Darwin'in teorisine inanmayı bilimin amentüsü gibi görmek, bilime yapılabilecek en büyük kötülüktür. Bilimi din haline getirmektir. Ateist nesil evrim aşısı ile aşılanmıştır. Bu neslin evrimcileri gökyüzüne Tanrı yerine seleksiyonu çıkarır. Doğal seleksiyonla vaftiz olmuşlardır. Evrim vahyini türdeşleri arasında yaymak için tebliğe soymuşlardır.” (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Ali Köse, s. 126-130) Evrimciler, "Şimdi bulamadığımız fosili 100 yıl sonra belki de bulacağız" derken, "bilim gelişecek ve beden ölse bile insan beyni uzayda yolculuk yapabilecek" ve "gelecekte din yok olacak" derken 'gayb'a iman etmiş olmuyorlar ama yaratılışa inananlar gayb olana iman edince bilim dışı ilan ediliyorlar! "Göremedikleri için Tanrı'ya inanmıyorlar ama dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 60) Kısaca,

"Tesadüfle (!) oluşan kainatı akıl ile yaptığımız aletler ile incelemeye çalışıyoruz." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz sertiven, s. 235)

"Evrım teorisinin kabulü, insanın biyolojik kökenini inceleme meselesinin çok ötesine geçmiş ve güçlü olanın hayatta kalması gibi sosyal imaları olan bir alan haline gelmiştir. Evrimci anlayış, insanların belirli bir aşamaya ulaştığında "dinlerin terk edileceği" düşüncesini sosyal bilimlerin merkezine yerleştirmiştir." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 33) "İlk insanın Adem olduğunu veya insanın evrimin bir ürünü olduğu iddiası. İki yaklaşım birbirine öylesine dışlayıcıdır ki, birisinin kesinlikle yanlış olduğu açıktır." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 113) "Türlerin kendi içlerinde çeşitlilik sadece bir tür içinde sınırlıdır. Bir türden başka bir türe geçiş yoktur. 'Laboratuar şartlarında bile' bir türden başka bir türe geçişin gerçekleştirilemediği düşünülürse, bu işlemin kendiliğinden ya da tesadüfen olduğunu ileri sürmek bilimsel anlayışa uygun düşmez. Canlı olmanın fizik veya kimya kanunlarının kavram ve formülleri açısından herhangi bir tanımı mevcut değildir. Bir kitaptaki harflerin diziliminin herhangi bir anlam ifade etmesi, ancak bir 'okuyucu' ile mümkün olur. Eser, yazarı tarafından belirli bir mesajı vermek üzere harflerin uygun bir şekilde dizilmesi ile yazılmıştır. Kitaba anlam ve ruh verenin yazarın kendisi olduğu açıktır. Sayısız araştırma, son derece yüksek bir teknoloji kullanılmasına rağmen bir hücre bile elde edilememiştir. Hayatın tesadüfen oluştuğuna ikna olabilmek için canlılığın en azından laboratuar şartlarında elde edilmesi gerekir. Bu gerçekleştirilirse bile, bilim adamlarının eli ile gerçekleştirilmiştir. Yani yapılan işlemin bilinçli bir öznesi vardır. 'İnsanlar bir olan tanrıyı inkar etmek uğruna, sayısız ilahları kabul etmek durumunda kalıyor.' Bir kelimeyi meydana getiren harfler, o kelimenin anlamından haberdar değildir. 'Bir kitabın hem yazarının hem de okurunun bilinçli olması gerekir.' Bilinçli olmayan elektron, proton, nötron gibi parçacıkların kendi kendine bir araya gelerek inanılmaz kompleksliğe sahip bir evren oluşturduğuna inanmak mümkün değildir. Bir kitabın içinde çok değerli bilgiler olabilir, fakat o 'kitaba çok bilgili' denilmez; bir kasaya çok zengin diyemeyiz. Bu evren bilgi, sanatla doludur ama o 'bilgili veya sanatkar' değildir. Resim ile ressamı aynı şey zannetmek ciddi sorunlar taşıyan bir bakış şeklidir. 'Bir sistemin kendi kendini yapabilmesi için kendinden önce var olması, kendini yapmayı planlaması, karar vermesi ve hesap yapması gerekir.' Bu ise tam anlamıyla bir çelişkidir. 'Bilimsel açıklamalarda 'tesadüf' kavramı kabul edilebilir bir faktör olsaydı, bilim hiçbir şekilde ilerlemezdi.' Evrim teorisi sadece bir kabul ve inançtır. 'Komplekslik taşıyan olayların tesadüfen meydana gelme ihtimali sıfırdır.' Kalın bir fizik kitabının 'kim tarafından yazıldığını merak ederiz' ama o 'kuralları koyanı, uygulatanı neden inkar ederiz?' Evrim süreci belirli amaca yönelik değildir. Bunun sonuçlarının felaket olacağı unutulmamalıdır. 'Eşyanın, birtakım fiziksel kanunlara uygun olacak şekilde hareket etmesi her şeyin bir amaca yönelik olduğunu göstermektedir. Vicdan, muhabbet, vefa hayatta kalmayı veya güçlü olmayı gerektiren zaruri şeyler midir?' Bir programcı olmadan, bir bilgisayar programının ortaya çıkmasını beklemek imkansızdır. Üzerinde sadece 29 harfin bulunduğu bir daktilonun başına bir maymunun oturduğunu ve her 1 saniyede bir tuşa bastığını düşünelim. 'Evrım teorisi' ifadesini doğru şekilde yazılması ihtimali: Maymun evrenin başından bugüne kadarki zaman yani yaklaşık 15 milyar sene uğraşmış olsa bile, hala 'evrim teorisi' yazmayı başaramamış olacaktı." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 192, 194-201) "Bir motorun benzin deposuna bağlı hortum çıkarılmış olsa, bütün mekanizma hareketsizliğe mahkum olur. Benzer şekilde nefes alabilmek için burun delikleri, nefes borusu, akciğer, kan, kalp, birçok parçanın aynı anda var olması gerekirdi. Bunlardan herhangi birinin olmaması, derhal ölüme sebebiyet verecektir. Motorların zaman içinde gelişimi gösterdikleri doğrudur ama bu gelişimi kendi kendilerine yapmaları imkansızdır. 'Kazanılmış özelliklerin genlere nasıl işlenmiş olduğuna dair hiçbir açıklama yoktur. Belirli bir karmaşıklık seviyesinin üzerine çıkmış sistemlerin tesadüfi bir oluşumun neticesinde meydana gelmiş olma ihtimali matematiksel olarak sıfırdır.' Kumsalda taşlarla yazılmış kilometrelerce uzunlukta anlamlı yazılar görsek, bunu tesadüfe bağlayamayız. On tane tuğlanın üst üste dizilmesini tesadüfe bağlamayan bir akıl, bir hemoglobin proteinin tesadüfen

oluşma ihtimalinin 1/20574 iken tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu nasıl inkar edebilir? 'Evrimin bilime değil batıl bir inanca dayalı olduğu görülmektedir.' Evrimcinin, gerçekleşme ihtimali sıfır olan bir seçeneğin üzerinde tüm hayatını (ebedi hayatını) yatırmakta ısrar etmesi nasıl bir kumardır? Çevrenizde gördüğünüz evlerin ve otomobillerin hiçbir mühendisi ihtiyaç duymaksızın kendiliğinden var olduğunu ispatlayabilir miyiz? 'Doğal Seleksiyon varsayımının temelinde, canlılar için faydalı olan değişimlerin organizma tarafından benimsenmesi, faydalı olmayan değişimlerin ise bir sonraki nesle aktarılmaması anlayışı bulunmaktadır. Değişikliğin faydalı veya zararlı olduğuna karar veren şey nedir? Bir şeyin faydalı ya da zararlı olduğuna karar verebilmek için, olayın tümünü ve geleceğini görebilmek gerekir. Doğal seçim, isminden de anlaşıldığı üzere bir 'seçme' işlemidir. O halde bir 'bilinçli seçicinin' bulması gerekir. Yaratıcıyı kabul etmeyenler, tabiatı bilinçli kabul etmek gibi bir çıkmaza girmektedirler.' Evrimcilerin kullanmaya çalıştıkları diğer bir evrim mekanizması da mutasyonlardır. 'Faydalı bir mutasyona rastlama ihtimali milyonda bir mertebesindedir.' Deneyisel olarak mutasyona uğratılması kolay canlılar olan mantarların bir milyar yıldır aynı formlarını korudukları bilinmektedir. 'İmalat hatası sebebiyle bir uçağın düşmesi mümkündür, fakat herhangi bir yanlışlık ya da kusur sebebiyle pervaneli bir uçağın süpersonik bir uçağa dönüşmesini bekleyemeyiz.' Sürekli olarak bozulan bisikletin uçağa dönüşmesi gibi bir şeydir bu. Mutasyonların meydana gelmesine en fazla radyoaktif etkiler sebep olmaktadır. Çernobil, Nagazaki, Hiroşima'nın sonuçları ortadadır. Gözü meydana getiren parçacıkların ancak tümü bir araya geldiğinde görme olayı söz konusu olabilir. Balıklar sudan karaya doğru çıkarak evrimleşme iddiası vardır. 'Kullanılmayan organlar körelir' prensibine göre, mesela nefes borusu olmadıkça akciğerin var olmasını ya da kornea tabakası olmaksızın retinanın ortaya çıkmasının bir anlamı yoktur. Her bir parça kendi içinde gelişimini tamamladıktan ve diğer parçalarla temasa geçip bir bütün oluşturduktan sonra söz konusu organ aktif hale gelecektir. 'Başlangıç aşamasında parçalar henüz fonksiyonel olmadıkları için, evrim gereği körleşmeleri ve ortadan kalkma gerekecektir. Esas sorgulamak istediğimiz şey, maymunla insan arasında geçiş özelliği gösteren herhangi bir 'canlı geçiş formunun' neden var olmadığıdır!' Evrimciler 'tüm canlıların ortak bir takım özelliklere sahip' olduğunu kabul eder. Bu 'tüm canlıların tek bir elden çıktığına işaret etmez mi?' Ortak özelliklerin bulunması, bir tasarımcının var olduğuna işaret etmez mi? 'Fosillerde, yarı balık ve yarı sürüngen özelliği gösteren hiçbir örneğe rastlanmamıştır.' Fosil kayıtları türlerin aniden ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir. Piltdown adamı kafatası veya ünlü zoolog Ernst Haeckel tarafından yapılan cenin çizimlerinin tamamen uydurma olduğu ortaya çıkmıştır. Birbirinden habersiz erkeğe ait sperm hücresi ile dişinin üreme hücrelerinin kromozom sayılarını 46'dan 23'e indirerek birleşmesi ve yeni bir hücre oluşturması, evrimsel olarak nasıl açıklanabilir? 'Evrime taraftarlarına göre canlılar, görmek istedikleri için göze sahip olmuşlardır. Gözleri olmayan bir canlı, görmenin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olamayacağından dolayı, 'görme talebinde' bulunması düşünülemez.' Hiçbirimiz uçmak istediğimiz için kanatlara sahip olamayız, ama kuşlar kanatları olduğu için uçabilir. Kanatların ortaya çıkışının, teorinin kendisi ile nasıl çelişik olduğuna değinelim. Teorinin en temel kaynaklarından iki tanesi şudur: 'İhtiyaç duyulan organlar kendiliğinden oluşur, işe yaramayan organlar körelir ve yok olur. Başlangıçta henüz gelişim aşamasında ve çok küçük boyutlarda olan uzantıların, uçmak açısından hiç bir faydası olmayacaktır. O halde, ikinci prensibe göre faydası olmayan bu küçük çıkıntıların körelerek ortadan kalkması gerekecektir.' Yine, "Çevre, ne tür organizmanın en iyi uyum sağlayacağını bilir ve yanlış bir şey ortaya çıkarsa tıpkı daktilonun yanlış harfi attığı gibi bu şeyi atar." (Emilliani Cesari, The Scientific Companion, s. 151) gibi iddialar, evrimcilerin ikna edicilikten uzak olduğunu gösteren örneklerdendir. 'Tabiatın kendisine şuur, bilinç, akıl, düzenleyici gibi özellikler vermek putperestliğin çok ilkel bir halidir.' Evrimcilerin, 'her şey, zaman içinde enerjinin uygun şekillere girmesiyle ortaya çıkmıştır' iddiası vardır. Enerjinin nereden ve nasıl ortaya çıktığı veya enerjinin düzgün bir şekilde yönlendirilemeyeceği ve işleyen sistemin

düzenine zarar verebileceği hep göz ardı edilir. ‘Önemli olan, bu enerjinin bilinçli bir şekilde yönlendirip kullanılabilmesidir.’ Açıkça belirtmek gerekirse, ‘ne var olmak ne de hayatta kalmak için ‘insandaki gibi akla’ ihtiyaç yoktur.’ Felsefe konuşabilmenin, hayatı sorgulamanın hayatta kalmaya hiçbir faydası yoktur. ‘Eğer zihnimiz kendiliğinden ve bilinmeyen bir şekilde oluşmuş ise, böyle bir zihnin ürettiği düşüncelerin doğruluğuna ve kesinliğine ne derece güvenilebilir?’ Zihinlerinde vahşi bir dünya tasavvuru vardır. Annenin yeni doğmuş yavruları için kendini feda etmesi olayları, 'kuvvetlinin hayatta kalması' prensiplerini açıkça yanlışlar.” (Selçuk Küttük, Deizm, s. 203-221) “Evrim Kendinden daha güçsüz olan varlıklara gösterilen merhamet duygusunu asla açıklayamaz.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 38)

Bilim, deneyle ispat edilebilen konularla ilgilenir. Evrim bilimsel olarak ispat edilebildi mi? Asla! Tüm deneylerde ya deney ortamı yapanlarca özel ayarlanmış ya da özel kodlamalarla bilgisayarda deneyler yapılmıştır. Sonuç; Ayarlayan olmadan bir sonuç elde edilememektedir! Abiyogenez: Cansızlardan canlılara evrildiği iddiası. Deneysel olarak o kadar bilim adamı, özel şartlar hazırlanan ortamlarda bunu gerçekleştirmeye çalıştı olmadı! Ama evrimcilere göre bu tesadüfen gerçekleşti! Bunu da savunanlara bilim adamı deniyor!

Doğal seçimde güçlü olanın, çevreye uyum sağlayanın ayakta kaldığı iddia edilir. Yüz puanlık soru: Peki bu uyum DNA'ya nasıl etki etmiştir. Canlı uçmak istiyor. Bu istek o canlıyı meydana getiren her bir hücrenin içindeki DNA şifresi nasıl değişmiştir? Veya asıl soru; Bu mümkün müdür? Milyarlarca yazılım bir anda nasıl değişmiştir? Bazıları değişse, zaten yaşam olmaz! Peki var mı bir bilimsel açıklaması? Araştırma var mı? Hayır! Elveda evrim!

Detay:

Oğlu Francis Darwin tarafından yazılan (The Life and Letters of C. Darwin) hatıralarında "ruh hastası" olarak nitelendirilen Charles Darwin, 1859 yılında yazdığı ‘On The Origin of Species by Means of Natural Selection’ (Doğal Seleksiyon Yoluyla Türlerin Kökeni Üzerine) adlı kitabında, canlıların farklılığını "Doğal Seleksiyon" teorisi ile açıklamaya çalışmıştır. Evrim teorisine göre insanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. Bu ilkel yaratıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanlarını oluşturmuştur. Darwin, Lamarck'ın ‘kazanılmış özelliklerin’ (zürafanın boynunun sözde uzaması gibi) bir sonraki nesle ‘aktarılması’ tezine ‘doğal seleksiyon’u da ekleyerek, canlı türlerinin kökenini açıklamaya çalışmıştır. Ancak zamanla Darwin'in teorilerinin de tutarlı olmadığı ve canlıların varoluşunu açıklamaktan çok uzak olduğu ortaya çıkmıştır. Lamarck'ın kalıtım ile ilgili teorileri ise kökten yanlış olduğu DNA'nın keşfedilmesiyle birlikte anlaşılmıştır. Ancak Evrimciler yine pes etmemişlerdir. Bu kez Neo-Darwinizm ile ortaya çıkarlar. Bu yeni Evrimcilerin tezi, canlıların farklılığının ‘mutasyon’lara dayandığı şeklindedir. Mutasyonların, yani başta radyasyon olmak üzere canlıların DNA'sını bozan değişimlerin, farklı türlerin kökeni olduğunu öne sürmektedirler. Oysa zamanla bu teori de rağbet görmemeye başlar. Çünkü mutasyonlar ancak mevcut DNA kodunu bozmakta, yeni DNA kodları üretememektedirler. Bir başka deyişle, mutasyona uğrayan canlının ancak organları körelmekte ya da yer değiştirmektedir. Yeni bir organın oluşması da mümkün olmamaktadır. Üstelik mutasyonların tamamına yakını zararlıdır. Bu nedenle de mutasyon tezi, Evrim iddiasına dayanak oluşturmaktan çok uzak kalmıştır. Zaten birçok evrimci de bunu itiraf etmektedir. Neo-Darwinizm'den biraz daha farklı bir evrim modeli olarak başka bir görüş daha ileri sürülür: ‘Sıçramalı evrim.’ Orijinal ismi "punctuated equilibrium", yani "kesintiye uğratılmış denge" olan bu model, 1970'lerin başında, Harvard Üniversitesi paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge tarafından yüksek sesle savunulmaya başlanır. Her ikisi de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucu iki temel kavramla

özetlemektedirler: Stasis (Durağanlık) ve Aniden ortaya çıkış. Gould ve Eldredge, bu iki olguyu evrim teorisi içinde açıklayabilmek için, canlı türlerinin Darwin'in öngördüğü gibi 'kademeli küçük değişikliklerle değil, ani ve büyük değişikliklerle oluştuğunu' öne sürdüler. (S.J. Gould, "Evolution's Erratic Pace" Natural History, vol. 86) Schindewolf teorisine örnek verirken, 'tarihteki ilk kuşun, bir "grossmutasyon"la, yani genetik yapıda tesadüfen meydana gelen dev bir değişikliklerle, bir sürüngen yumurtasından çıktığını' iddia etmektedir. (Stephen M. Stanley, Macroevolution: Pattern and Process, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, s. 35, 159) Aynı teoriye göre, bazı kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişikliklerle birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirlerdi. Schindewolf'un bu fantastik teorisi, 1940'lı yıllarda da Berkeley Üniversitesi'nden genetikçi Richard Goldschmidt tarafından benimsendi ve savunuldu. Ama teori o kadar tutarsızdı ki, kısa zamanda terk edilmek zorunda kalındı. Gould ve Eldredge'i bu teoriye yeniden sarılmaya zorlayan etken ise, fosil kayıtlarının hiçbir "ara form" olmadığını göstermesiydi. Fakat bir çok evrimci dahil bu görüşü reddetmekte ve genetikçiler, zoologlar ya da anatomistler, doğada bu tür "sıçramalar" oluşturacak bir mekanizma olmadığını söylemektedirler.

Evrin Teorisine eleştiriler

Bu teoride basitten mükemmele doğru bir gelişme ileri sürüldüğü halde, kromozom sayılarında böyle bir gelişme yoktur. Mesela tek hücrelilerden Radiolaria'da kromozom sayısı 800 olduğu halde, toprak solucanında iki, alabalıkta 80-96, insanda ise 46'dır. Darwin'in bahsettiği şekilde türlerin değişmesi için geçen zaman, bugün dünyanın hesap edilen yaşından çok daha büyüktür. Ortam şartlarına en iyi uyma "ilerleme" şeklinde olduğu gibi, "gerileme" şeklinde de olabilir. Mademki tabiatта zayıflar elenmektedir, o halde bize göre çok güçsüz gibi görünen türlerin yaşaması nasıl izah edilecektir? Daha doğru soru kimler zayıftır? Yeni türlerin birbirinden tedricen, yani yavaş yavaş hasıl olduğunu gösteren ara formlar-fosiller- bulunamamıştır. Her canlının genetik yapısını muhafaza ederek kendi neslinden meydana gelmesinin sayısız örneği, "bir türün başka bir türden tesadüfen evrimleşerek hasıl olduğu" faraziyesine ters düşmektedir. Birçok organizmanın, yeryüzüne ilk çıktığı andan itibaren hiç değişmeden günümüze geldiği görülmüştür. Bir organ tam olarak teşekkül etmediği sürece onun bir fonksiyonu olmadığından, organ tam teşekkül edinceye kadar canlıya bir fayda sağlayamaz. Darwin bu düşüncenin aksini müdafaa etmektedir. Ona göre, Mesela insan gözü, tam teşekkül edinceye kadar geçirdiği farz edilen ara devrelerde de görevini yapmıştır. Yarım gözün, yarım kalbin ya da yarım kafatasının mükemmel bir organ gibi nasıl görev yapmış olduğunun açıklanması hala yapılamamıştır.

İnsanın maymundan geldiğini iddia eden teori ayrıca günümüz insanı ile ataları arasında birtakım "ara form"ların yaşadığı da iddia eder. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

Australopithecus: Evrimciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen Australopithecus ismini verirler. Aslında bu canlılar soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka bir şey değildirler. Australopithecus cinsinin çeşitli türleri bulunur; bunların bazıları iri yapılı, bazıları ise daha küçük ve narin yapılı maymunlardır. Australopithecus'ın iki ayağı üzerinde dik yürümeye başlayan ilk maymun olduğu iddiası, beş uzmandan oluşan ve başkanlığını Lord Zuckerman yaptığı ekibin 15 yıllık çalışması sonunda yaptığı, "bu canlının bir maymun türü olduğunu ve dik yürümedikleri" açıklaması ile yalanlanmıştır.

Homo habilis: 1984 yılında bulunan bir iskelet, bu türün maymunların ki gibi küçük beyin hacmine, uzun kollara, kısa bacaklara sahip olduğunu göstermiştir. Antropolog Holly Smith,

Fred Spoor, B. Wood, Frans Zonneveld'te araştırmaları sonucu hep aynı sonuçlara varmışlardır. Homo habilis bir maymundur ve maymun iskeletine sahiptirler.

Homo Rudolfensis: İnsan yüzü anatomisi profesörü Tim Bromage, C. I. Brace, paleantropoloğ Prof. Alan Walker yaptıkları incelemelerde bu camlının yüz, diş, beyin hacmi ile bir maymun olduğu sonucuna varmışlardır.

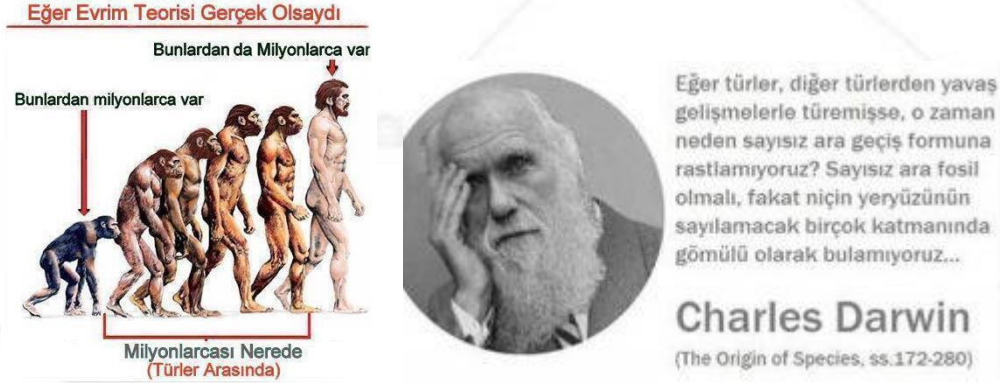
Homo Erectus: Yapılan araştırmalar modern insan iskeleti ile Homo erectus'un iskeleti arasında hiç bir fark olmadığını göstermiştir. H. Erectus bir insandır, maymunla bir benzerlikleri yoktur. H. Erectus gibi küçük kafatası hacmine sahip pigmeler, kalın kaç çıkıntılarına sahip Avusturalya yerlileri günümüzde hala daha yaşamaktadırlar. Homo erectus ile bizim aramızdaki fark, zencilerle, eskimolarla arasındaki fark kadardır ama sonuçta her ikisi de insandır. Ayrıca Homo rudolfensis'in, atası olduğu iddia edilen homo habilisten bir milyon yıl daha yaşlı olduğu da ortaya çıkmıştır. Neandertallar: Ölülerini gömen, müzik aletleri yapıp çalan, zeka seviyeleri, konuşmaları ile günümüz insanlarından tek farkları biraz daha güçlü bir iskelete sahip olmalarıdır. Dolayısıyla onlarda insandırlar. İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, Homo yani insan olarak sınıflandırırılar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecus'dan daha gelişmiş canlılardır. Bu türün evriminin en son aşamasında ise, Homo sapiens, yani günümüz insanının olduğu öne sürölmektedir. Evrimci yayınlarda ve ders kitaplarında yer alan ya da medyada zaman zaman adı geçen "Java Adamı", "Pekin Adamı", "Lucy" gibi fosiller de üstte saydığımız dört türden birine dahildirler. Bu türlerin de kendi içlerinde alt türleri olduğu kabul edilir. Ramapithecus gibi bir zamanların çok iddialı ara form adayları ise, sıradan bir maymun olmalarının anlaşılması üzerine, insanın hayali soy ağacından sessiz sedasız çıkarılmışlardır. (David Pilbeam, "Humans Lose an Early Ancestor", Science, Nisan 1982, s. 6-7) Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok yakın zamanlara kadar yaşamışlardır. Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens (günümüz insanı) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. Bu ise elbette bu canlıların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Evrimle ilgili kavramlar ve evrimcilerin itirafları I

Doğal Seleksiyon: Ünlü bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson, "Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretmemiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşmamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur." (Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz,4 Mart 1982, BBC) "Tabii ayıklama söz konusu olsaydı, zayıfların yok olup kainattaki bütün canlıları mükemmel olması gerekirdi. Evrimi ispatlayacak fosil kayıtlarına da rastlanmamıştır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 53, 54)

Mutasyon: Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan, "Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir." (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Ara-Geçiş Formları Çıkmazı: “Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlanmamaktadır? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerindedir? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değildir? “Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır .” (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 179) Evrimci paleontolog Mark Czarnecki, “Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır.” (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56)

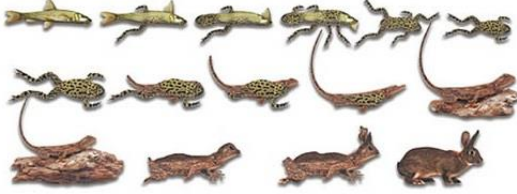
Fosillerden hareketle yıllarca hep evrim teorisi propagandası yapılmıştır. Şimdi ise, ‘ara geçiş forumu iddiasında bulunmadık’ yalanları ortaya atılmaktadır. O zaman bilim adamları 'Piltdown Adamı' gibi sahtekarlıkların üzerine balıklama neden atlamışlardı?!

Darwin "Sayısız ara geçiş formu olmalı." (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280) derken evrimci paleontolog Mark Czarnecki: "Evrimi ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır." (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s.56) itirafında bulunmaktadır. Fransız materyalist zoolog Pierre Grassé, "Doğa bilimciler unutmamalıdır ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grassé, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, s.82) "Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama ‘yine de ‘iyimser’ bir bekleme’ devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir." (Science, July 17, 1981, s.289) "Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin'in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir. Ama onların bu düşüncesi susturulmuştur." (S. M., Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, Basic Books, Inc., Publishers, N.Y., 1981, s.71) Halbuki yüz yılı aşkın süredir yapılan araştırmalar sonucu artık her türlü fosil elde edilmiştir. Ama evrime delil bulunamamıştır! Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, "Elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir." (T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol 48, January 1960, s.1, 3; Aynı sonuca Harvard Üniversitesi'nden ünlü paleontolog Niles Eldredge'de ulaşmaktadır: N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s.59)

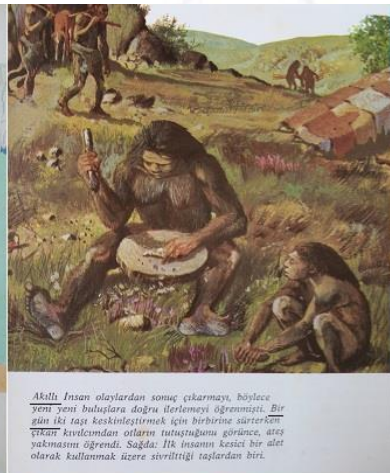
Fosil kayıtlarına 'eskiden' önem verirken, evrimcilerin yazıp çizdiklerinden:

Resimde görülen "ara canlılar" hiçbir zaman yaşamamıştır.

Acı gerçek, resimlerde kalan ama fosili bulunmayan hayali çizimler kaldı ellerinde!

Akıllı İnsan olaylardan sonuç çıkarmayı, böylece yeni yeni buluşlara doğru ilerlemeyi öğrenmişti. Bir gün iki taş keskinleştirmek için birbirine sürterken çıkan kıvılcımdan onların tutuştuğunu görünce, ateş yakmasını öğrendi. Sağda: İlk insanın kesici bir alet olarak kullanmak üzere sivriltilmiş taşlardan biri.

Çeşitli bölgelere doğru bu güç da da, insanın bulunduğu yerlerde rin etkisi altında ugradığı değişimleri de etkili olmaya başladı. Geçmiş iller

İlk insanlar şimşek, yıldırım, su baskını, fırtına gibi tabiat olayları karşısında başlangıçta korku duydular. Daha sonra, tabiatın üretici gücü karşısında hayranlık duymaya başladılar. Böylece, ilk din duygusu doğdu. Tas Devri insanları bu gücü Ana Tanrıca biçiminde cisimleştirdiler. Solda: Fransızca Lespugue bölgesinde bulunmuş bir Ana Tanrıca. Bu ufak heykel mamut dişinden yapılmıştır.

Kendi yazdıkları ile kendilerini ele veriyorlar:
 'Yaratılıştaki' içgüdü: Pardon ama bu güdüyü kim güdüledi?! Akl insana kim verdi?
 Tabiat üretici...?! Kendi kendini üreten bir güç var ama Allah şu öyle mi? Sonra ' evrim dine karşı değil' derler,...!!
 İtalyan kökenli medeniyet tarihinden milli kültür, bu kadar!

İlk Canlılar: Evrim teorisi, canlılığın yeryüzünde ‘ilk ortaya çıkışı’ konusunda büyük bir açmaz içindedir. Çünkü canlı moleküller, rastlantılarla açıklanamayacak kadar komplekstir. Canlı hücresinin tesadüfen oluşması ise açıkça imkansızdır. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya geldiler. Moleküler evrim teorisinin en önemli ismi sayılan Rus evrimci Alexander I. Oparin, 1936'da yayınladığı ‘Yaşamın Kökeni’ adlı kitabında şöyle demektedir: “Maalesef hücrenin meydana gelişi evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.” (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'den bu yana evrimciler hücrenin rastlantılarla oluşabileceğini ispat etmek için sayısız deney, araştırma ve gözlem yaptılar. Ancak yapılan her çalışma, hücredeki kompleks yapıyı daha detaylı bir biçimde ortaya koyarak, evrimcilerin varsayımlarını daha da fazla çürütür. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose de bu konuda şöyle demektedir: “Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden oldu. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitiyorlar ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanıyorlar.” (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, vol. 13, no. 4, s. 348) San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada'nın aşağıdaki sözleri ise, 20. yüzyılın sonunda evrimcilerin bu büyük açmaz karşısındaki çaresizliğinin ifadesidir: “Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?” (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40) Nükleotidlerin tesadüfen biraraya gelerek RNA ve DNA'yı oluşturmasının imkansızlığını, evrimci Fransız bilim adamı Paul Auger de şöyle ifade etmektedir: Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi kompleks moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi -ki bu belki mümkün olabilir- ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması. İşte bu ikincisi, olanaksızdır. (Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, 1970, s. 118)

Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, böylesine kompleks bir molekülün tesadüfen, kendi kendine, bir evrim süreci sonucunda oluşamayacağını itiraf etmiş ve şöyle demiştir: "Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır." (Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, s. 88) Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da, DNA'nın meydana gelmesi hakkında şu itirafı yapmak zorunda kalmıştır: "Bir proteinin ve çekirdek asitinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır." (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 39) Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız protein yapısındaki birtakım enzimlerin yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Amerikalı mikrobiyolog Jacobson, bu konuda şöyle demektedir: “İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda ve birarada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez.” (Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", American Scientist, s.121) Alman bilim adamları Junker ve Scherer de canlılık için gerekli moleküllerin hepsinin sentezinin ayrı ayrı koşullar gerektirdiğine dikkat çekerler. Bu ise, Junker ve Scherer'e göre, yaşam için gereken birçok farklı maddenin bir araya gelme şansının hiç olmadığını göstermektedir: “Kimyasal evrim için gerekli tüm moleküllerin elde edileceği bir deney bilinmiyor. Dolayısıyla çeşitli moleküllerin değişik yerlerde çok uygun koşullarda üretilip, hidroliz ve fotoliz gibi zararlı etmenlere karşı korunup, yeni bir reaksiyon bölgesine taşınması gerekmektedir. Burada tesadüften bahsedilemez, çünkü böyle bir olayın gerçekleşme ihtimali yoktur.” (Reinhard Junker & Siegfried Scherer, "Entstehung und Gesche der Lebewesen", s. 89) Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton, Evolution, A Theory in Crisis (Evrime: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bu durumu şöyle anlatır: “Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilime eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini ‘belirleyen, emreden ve kontrol eden’ sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir

Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!" (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, s. 351)

Evrimi kanıtlamak için sahtekarlık yapan Ernst Haeckel'in itirafı da ilginçtir: "Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor." (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, s. 204)

Bunlar da Darwin'in bizzat kendisinden: "Bana 'insan' konusuna girip girmeyeceğimi soruyorsun. Sanırım bu konudan tamamıyla uzak duracağım. Benim yirmi yıldır üzerinde çalıştığım bu yapıt ise hiçbir şeyi çözümlemeyi veya cevaplamayı başaramayacak." (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, I/467) "İnsanın evrimi konusunda akıl almaz derecede hayal kırıklığına uğradım." (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, II/298) Richard Leakey-Roger Lewin (Uzun uzun insanın evrimi ile ilgili varsayımlarda bulunduktan sonra): "Bunlar muhtemel, ancak açıkçası doğruyu bilmiyoruz. O zaman bütün bunlar boşuna bir zihin jimnastiği mi diye itirazda bulunabilirsiniz. Bir noktaya kadar öyle." (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, s. 23)

Skandallarla devam edelim:

Piltdown Adamı: Bilim insanları başlangıçta fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşünürler. Fakat daha sonra kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aittir! (Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S., "Piltdown", Meydan Larousse, Cilt 10, s. 133; Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44; John Evangelist Walsh, Random House, Unraveling Piltdown:: The Science Fraud of the Century and Its Solution) Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmiştir. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelenmiştir. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kaybolmaktadır. Sahtekarlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark "dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için, yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, 'nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış' olabilir?" diyerek şaşkınlığını gizleyemektedir. (Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44) Sahte olduğu ancak 40 yıl sonra 'anlaşılabilmektedir!' (Cumhuriyet, 7 Ekim 2020) 40 yılı aşkın bu süre zarfında üzerine birçok bilimsel (!) makaleler yazılmıştır. Ayrıca dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırlamıştır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59)

VIKİPEDI
Özgür Ansiklopedi

Ana Sayfa
Hakkımızda
İçindekiler
Rastgele madde
Seçilen İçerik

Katılım
Wikipedia'da kimin
Başlı yapın
Deneme tahtası
İş birliği projesi
Küçük çesmesi

Madde Tartışma

Oku Değiştir Kaynağı değiştir Geçmiş gör Ara

Pitdown Adamı

Vikipedi, özgür ansiklopedi

Bu maddedeki bazı bilgilerin kaynağı belirtilmemiştir. Ayrıntılar için maddenin tartışma sayfasına bakabilirsiniz. Maddeye uygun biçimde kaynaklar ekleyerek Vikipedi'ye katkıda bulunabilirsiniz.

Pitdown Adamı (Latince: *Eoanthropus dawsoni*) 1912 yılında Uckfield, East Sussex, İngiltere'de ortaya çıkarıldığı iddia edilen sahte kafatası ve çene kemiği fosili. Fosili bulduğunu açıklayan kişi amatör arkeolog ve koleksiyoncu Charles Dawson'du, bulunduğu iddia edilen türün Latince adı, onun soyadından türetilmiştir. Bilim insanları başlangıçta fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşündüler. Ancak zamanla fosilin gerçekliği konusunda tartışmalar arttı. Özellikle paleontologlar ve evrim biyologları Pitdown Adamı'na kuşkuya yaklaştı. 1953'te Pitdown Adamı'nın bir sahtekârlık olduğu kesinlikle ortaya kondu. Kafatası modern bir insana, çene kemiği ise bir orangutana aitti. Kafatası, eski görünmesi için bir demir çözeltisine ve **kromik aside** batırılmıştı. Çene kemiği, yaklaşık 500 yıllık bir orangutan fosiline aitti.

40 yılı aşkın bir süre, üzerine birçok bilimsel makaleler yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Pitdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59)

Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! (Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S., "Pitdown", Meydan Larousse, Cilt 10, s. 133; Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44)

1908 de bulunan ve adına "Pitdown Man" denen ilk insan fosili bugünkü insan nesline gelene kadar uğradığımız değişikliklere hayli ışık tutmuş ve maymunlarla olan yakınlığımızı bir kez daha ispatlamıştır.

Yalan 1953'te ortaya çıktı, Milliyet Çocuk 1975'te bile yalanı gerçek gibi ülkemizde yaydı!

Resimli Ay, 1930. Papazlardan daha gavur aşığı dolumdur ülkem!

yanılgıyı duyurduğu Science dergisinde yayınladığı makalesine şöyle bir başlık atmıştı: "Görüldüğü kadarıyla *Hesperopithecus* ne maymun ne de insan." (W. K. Gregory, "Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man", Science, cilt 66, Aralık 1927, s. 579)

Miller deneyi: Stanley Miller 1953 yılında yaptığı bir deneyle bir aminoasitin ilkel şartlarda oluşabileceğini ispat ettiğini savunur. Fakat deneyinde yaptığı hileler zamanla ortaya çıkar: Metan ve amonyak gazlarını deneyinde kullanan Miller'in deneylerinin aksine 1970'lerden sonra ilkel ortamda 'bu gazların olmadığı' ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar atmosferin ilk dönemlerde azot, hidrojen, su buharı, oksijen ve karbondioksitten oluştuğunu ispat etmişlerdir. Bu gazlarla yapılan 1975'teki deneyde ise tek bir aminoasit bile elde edilememiştir. Miller, deneyinde 'soğuk tuzak' adlı mekanizmayı kullanmıştır. Bu mekanizma ile aminoasitin oluşumunu 'engelleyen' oksijeni de Miller deneyinden soyutlamıştır. Miller deneyi sonucunda, canlıların yapılarını bozan organik asitler de oluşmuştur. Miller 'bu asitleri de deneyden izole' etmiştir. Kısaca Miller deneyi, evrimi değil evrimsizliği ispatlamaktadır. Çünkü bir aminoasitin oluşumu için bile, deneye, asıl ortamında olmayan metan ve amonyak gazları eklenmeli, olan oksijen çıkartılmalı, oluşacak aminoasitin korunması için özel bir mekanizma (soğuk tuzak) kurulmalı ve bozucu özelliğe sahip organik asitler izole edilmelidir. Kısaca, aminoasitler tesadüfen değil 'özel şartlarda, kontrolle, bir laboratuvar ortamında, bilinçli müdahalelerle' ancak elde edilebileceğini Miller deneyi ile ispatlanmıştır!

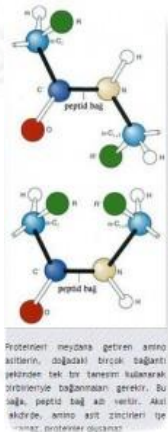
İlk canlı ve hücrenin oluşumu: Hücreler canlının yapısal ve işlevsel özellikler gösterebilen en küçük birimidirler. Hücreyi kısımları ve görevleri bakımından bir fabrikaya benzetebiliriz: Fabrikanın dış duvarları hücrenin zarına; işçiler ve makineleri sitoplâzmaya; yöneticisinin bulunduğu yer ise çekirdeğe benzetilebilir. Hücrede endoplazmik retikulumun görevi madde taşınmasıdır ki bu da fabrikadaki üretilen malzemenin taşıyıcı bantlarda taşınması gibidir. Paketleme odası hücredeki golgi aygıtına, hatalı ürünlerin atık odasına gitmesini Lizozom hücreesindeki sindirilmeyen maddelerin hücre zarına atmasına, fabrikanın içindeki enerjiyi Mitokondriye, temizlik görevlilerini de kamçılara benzetebiliriz. "Bir hücrenin organizasyonu sık sık bir fabrikaninkine benzetilmiştir. Hücrenin donanım ve mekanizmalarının sabit olmayıp daima parçalanıp yeniden kurulduğu da unutulmamalıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 118) Ve bu minik fabrikaların bir araya gelip birbirleri ile uyum içinde çalışmasını evrim tasadüfe bağlamaktadır. Halbuki hücre bilinen en kompleks ve en üstün düzene sahip sistemdir. Biyoloji profesörü Michael Denton, Evolution, A Theory in Crisis (Evrim: Kriz İçinde bir Teori) isimli kitabında hücrenin kompleksliğini bir örnekle şöyle açıklamaktadır: "Moleküler biyoloji tarafından ortaya konan hayatın gerçek yönünü anlayabilmek için bir hücreyi çapı 20 kilometre olan, Londra veya New York gibi büyük bir şehrin büyüklüğüne ulaşana kadar milyonlarca kez büyütmeliyiz. Bunun sonucunda karşımıza eşsiz bir kompleksliğe ve mükemmel bir düzene sahip bir yapı çıkacaktır. Hücrenin yüzeyinde, sürekli olarak bazı maddelerin giriş ve çıkışına yarayan ve bir uzay gemisinin liman çıkışlarını andıran milyonlarca kapı görülür. Eğer bu kapılardan birinden içeriye girme imkanımız olsa kendimizi dünyanın en muhteşem teknolojisinin ve insanı hayrete düşüren bir kompleksliğin içinde buluruz. İnsan zekasının yapımı olan her ürünün çok üstündeki bu komplekslik bizim düşünme kapasitemizin çok üstündedir ve tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldırmaktadır." (Denton, Evolution, s. 242) Bugün hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar; üretilen bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası; bir bölgeden diğerine ham maddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları; dışarıdan gelen ham maddeleri işe yarayacak parçalara ayırtıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler; hücrenin içine alınacak veya dışına gönderilecek malzemelerin giriş-çıkış kontrollerini yapan uzmanlaşmış hücre zarı proteinleri olduğunu biliyoruz. Bu saydıklarımız hücredeki kompleks yapının yalnızca bir bölümünü oluşturur. Evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe, "Canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun

şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinelerden çok daha komplekstir" (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, ss. 298-99) diye itirafıta bulunmaktadır. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya gelmişlerdir. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose: " Hayatın kökenine cevap bulmak için kimyasal ve moleküler evrim sahasında 30 yıldır yapılan çalışmalar başarısızlıkla sonuçlandı. Hayatın nasıl oluştuğu, hala en büyük sır." (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, Vol 13, No. 4, 1988, p. 348) San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada: "Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?" (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40) Materyalist İngiliz matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle, 'Tesadüfler sonucu canlı bir hücrenin meydana gelmesiyle, bir hurda yığınının isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması arasında bir fark olmadığını' (Hoyle on Evolution", *Nature*, Cilt: 294, 12 Kasım 1981, s. 105) söylerken aslında yaşamın hiç te tesadüfen oluşamayacağını beyan etmektedir. Harold Blum adlı evrimci bilim adamı, "Bilinen en küçük proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi, tümüyle imkansız gözükmemektedir" (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 304) itirafında bulunmaktadır. Amerikalı jeolog William Stokes Essentials of Earth History adlı kitabında bu gerçeği kabul ederken "Eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli amino asitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı" diye yazar. (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 305) New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. (İnsan hücresinde ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır.) Elde edilen rakam, 1040.000'de 1 ihtimaldir ki bu sayı, 1 rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan akıl almaz bir sayıdır. (Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York, Summit Books, 1986. s.127) Amino asitler farklı bağlarla birbirlerine bağlanabilirler; ancak proteinler, yalnızca ve yalnızca "peptid" bağlarıyla bağlanmış amino asitlerden meydana gelirler. 500 amino asitlik bir protein molekülünün meydana gelme ihtimali, 1'in yanına 950 sıfırın gelmesiyle oluşan (10^{950}) ve aklın kavrama sınırlarının çok ötesindeki astronomik bir sayıda, "1" ihtimaldir. Hayati bir protein olan "hemoglobin" molekülünde yukarıdaki örnek proteinden daha fazla, 574 tane amino asit bulunur. Şimdi bir de şunu düşünün: Vücudunuzdaki milyarlarca kırmızı kan hücresinden yalnızca bir tanesinde, tam "280.000.000" (280 milyon) hemoglobin bulunur. Hücre yalnızca amino asit yapıları proteinlerden oluşmuş bir yığın değildir. Yüzlerce gelişmiş sistemi bulunan, insanoğlunun halen tüm sırlarını çözemediği komplekslikte bir canlıdır.

Bir tanesinin bile tesadüfen oluşması imkansız olan bu proteinlerden ortalama bir milyon tanesinin tesadüfen uygun bir şekilde bir araya gelip eksiksiz bir insan hücresini meydana getirmesinin ise hiç imkanı yoktur! Hele ki bu hücre gibi daha milyarlarcasının bir araya gelip birbiri ile uyum içinde çalışıp bir canlıyı oluşturması ve bu canlının yaşayacağı ortamın (Yeme, içme, nefes alma, hayatta kalma vd.) uygun olup kendi gibi milyarlarca daha canlının var olup trilyonlarca başka canlı (Bitki, hayvan ve hatta cansız olan su, toprak, hava gibi özellikler ile) uyum içinde binlerce senedir yaşayabileceklerini düşünmek sadece taassup, batıl inanç ve cehaletle açıklanabilir! Sir Fred Hoyle, 'aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmekte' ve bunun (kabul edilmemesinin) nedenini, "bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) diye açıklamaktadır.

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. DNA'daki genetik bilgiyi kağıda dökmeye kalksak, yaklaşık 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturmamız gerekirdi. Ama bu

muazzam hacimdeki bilgi, DNA'nın "gen" adı verilen parçacıklarında şifrelenmiştir. Evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury, "orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir." (Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, Eylül 1971, s. 336) demektedir. 41000'de bir, "küçük bir logaritma hesabı" sonucunda, 10620'de bir anlamına gelir. Bu sayı 10'un yanına 620 sıfır eklenmesiyle elde edilir. 10'un yanında 11 tane sıfır 1 trilyonu ifade ederken, 620 tane sıfırlı bir rakamın gerçekten de kavranması mümkün değildir. Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da bu konuda şu itirafı yapmak zorunda kalır: "Esasında bir proteinin ve çekirdek asidinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır." (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 39) Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, "bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat 'mucizevi bir şekilde' ortaya çıkmıştır." (Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88) derken aslında yaratılışın mucize olduğunu da itiraf etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel şöyle demektedir: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları 'aşırı derecede ihtimal dışıdır.' Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, 'yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda' kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994, p.78) Aynı gerçek, diğer bazı ünlü evrimci bilim adamları tarafından da kabul edilir: "DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olamadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz". (John Horgan, "In the Beginning", Scientific American, vol. 264, February 1991, p. 119) "Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, 'hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile' tatmin etmemiz gerekiyor." (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548) Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe, "Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu. Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı argüman bulamıyorum. Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve 'şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna' varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil." (Chandra Wickramasinghe, Interview in London Daily Express, 14 Ağustos 1981)

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. Bir insana ait bütün özelliklerin bilgisi, dış görünümünden iç organlarının yapılarına kadar DNA'nın içinde özel bir şifre sistemiyle kayıtlıdır. DNA'daki bilgi, bu molekülü oluşturan dört özel molekülün diziliş sırası ile kodlanmıştır. Nükleotid (veya baz) adı verilen bu moleküller, isimlerinin baş harfleri olan A, T, G, C ile ifade edilirler. İnsanlar arasındaki tüm yapısal farklar, bu harflerin diziliş sıralamaları arasındaki farktan doğar. Bir DNA molekülünde yaklaşık olarak 3.5 milyar nükleotid, yani 3.5 milyar harf bulunur. Bir organa ya da bir proteine ait olan DNA üzerindeki bilgiler, gen adı verilen özel bölümlerde yer alır. Örneğin göze ait bilgiler bir dizi özel gende, kalbe ait bilgiler bir dizi başka gende bulunur. Hücredeki protein üretimi de bu genlerdeki bilgiler kullanılarak yapılır. Proteinlerin yapısını oluşturan aminoasitler, DNA'da yer alan üç nükleotidin arka arkaya sıralanmasıyla ifade edilmiştir. Vücudumuzdaki organların herbiri farklı sayıda gen tarafından kontrol edilir. Örneğin; deri 2559, beyin 29930, göz 1794, tükürük bezi 186, kalp 6216, göğüs 4001, akciğer 11581, karaciğer 2309, bağırsak 3838, iskelet kası 1911 ve kan hücreleri 22092 gen tarafından kontrol edilmektedir. DNA'daki harflerin diziliş sırası insanın yapısını en ince ayrıntılarına dek belirler. Boy, göz, saç ve cilt rengi gibi özelliklerin yanı sıra, vücuttaki 206 kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağının, 100 milyar sinir hücresinin ve 100 trilyon hücrenin planları tek bir hücrenin DNA'sında mevcuttur. Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır. Bir geni oluşturan nükleotidlerde meydana gelecek bir sıralama hatası, o geni tamamen işe yaramaz hale getirecektir. İnsan vücudunda 200 bin gen bulunduğu düşünülürse, bu genleri oluşturan milyonlarca nükleotidin doğru sıralamada tesadüfen oluşabilmelerinin imkansızlığı daha iyi anlaşılır. Bütün bu imkansızlıkların yanı sıra, DNA çok zor reaksiyona giren bir yapıya sahiptir. Çünkü DNA, çift zincirden oluşmuş sıkı bir helezon şeklindedir. Bu bakımdan da canlılığın temeli olması düşünülemez. Dahası, DNA, yalnız protein yapısındaki bir takım enzimlerin yardımı ile eşlenebilirken, bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Her ikisi de birbirine bağımlı olduğundan, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda mevcut olmaları gerekir. Ya da ikisinden birinin daha önce "yaratılmış" olması zorunludur. Science dergisinde yayımlanan makaleye göre, Harvard Tıp Fakültesi'nden Profesör George Church liderliğindeki üç kişilik ekibin yaptığı araştırma sonucu: Bir gram DNA üzerine 455 milyar gigabyte veri kodlanabiliyor. Bu da 100 milyar DVD'deki veriden daha fazlası demek. DNA'nın bu kadar küçük alanda bu kadar büyük veriler taşıyabilmesi üç boyutlu olmasından kaynaklanıyor. (Hürriyet, 17 Ağustos 2012)

Önce birçok tesadüf meydana gelerek basit kimyasal maddelerin içinden gerçekte tesadüfen oluşması "rastgele saçılan harflerin kusursuz bir şiir oluşturmaları" kadar imkansız olan (Bu benzetme, moleküler evrim teorisinin kurucusu sayılan Rus biyokimyacı Alexander Oparin tarafından yapılmış ünlü bir itiraftır. (A. I. Oparin, Origin of Life, s.132-133)) bir protein oluşturmışlardır. Sonra başka tesadüfler başka proteinleri meydana getirerek, yine tesadüfen bu proteinleri biraraya toplamış ve onları uygun şekilde organize etmişlerdir. Sadece proteinler değil, DNA, RNA, enzimler, hormonlar, hücre organelleri gibi her biri son derece kompleks olan hücre içi yapılar, hep tesadüfen ve yanyana oluşmuştur. Bu milyonlarca tesadüf sonucunda ise, ilk hücre meydana gelmiştir. Kör tesadüflerin marifeti olan mucizeler burada son bulmamış, bu hücre tesadüflerin yardımı ile çoğalmaya başlamıştır. Söz konusu iddiaya göre bir başka tesadüf, hücreleri organize etmiştir ve bundan ilk canlıyı meydana getirmiştir. Bir canlıdaki tek bir gözün oluşması için dahi milyonlarca "şanslı olayın" birarada gerçekleşmesi gerekmektedir. İşte burada da tesadüf denen kör süreç devreye girmiş; önce, yine tesadüfen oluşan kafatasında en uygun yerlere en uygun büyüklükte iki delik açmış ve sonra buraya tesadüfen gelen hücreler, yine tesadüfen gözü inşa etmeye başlamışlardır. Görüldüğü gibi, tesadüfler, sonuçta ne elde etmek istediklerini bilerek hareket etmişlerdir. Daha en baştan, "görmek, işitmek, nefes almak" ne demektir bilen,

yeryüzünde hiçbir örneği olmadığı halde bunlardan haberdar olan "tesadüf", büyük bir bilinç ve akıl göstererek, son derece ileri görüşlü davranarak, canlılığı adım adım inşa etmiştir.

Özetle, üremede DNA'ya duyulan ihtiyaç, bu üreme için bazı proteinlerin mevcut olma zorunluluğu ve bu proteinlerin de DNA'daki bilgilere göre yapılma mecburiyeti, evrimci tezleri çok somut bir biçimde çürütmektedirler. Kısacası evrim teorisi, moleküler düzeyde gerçekleştiği iddia edilen evrimsel oluşumlardan hiçbirisini ispatlayabilmiş değildir. RNA molekülünün nasıl olup da kendine bir hücre zarı bulduğu, daha sonra hücre organellerini nasıl ortaya çıkardığı gibi birçok soru cevapsız beklemektedir.

```
def add(x):
    return x+5

def deturite(x):
    adoname = getadoname()
    label=symbol.sym_name.get(int(ast(x)),ast(x))
    print "x:",label,"%s" % (adoname, label),
    if isisolate(ast(x), str):
        if ast(x).strig():
            print "%s" % ast(x)
        else:
            print ""
    print ""
    for x, child in enumerate(ast(x)):
        children.append(deturite(child))
    print "x:",label,"%s" % (adoname, label),
    for name in children:
        print "%s" % name,
```

Bilgisayar programcılığından az da olsa anlayan bilir, bir eksik veya fazlalık harf bile tüm programı etkisiz kılar, çalışmaz hale getirir.

Bir anda tüm oyun, program çöker; oynanmaz, hareketsiz kalır! Halbuki o sadece sanal bir alem, resimler ve harfler yığındır. Ama onun bile programcılar, yazılım mühendisleri vardır!

Sanal olmayan, görülenlerin canlı ve ekran dışında da hareket-büyüme-çoğalma vs özelliklerine devam ettiğini düşündüğümüzde acaba bu hayatın DNA üzerinden "Bedi' ve Ehsenu'l-Hakkin" olan bir yaratıcısı olması lazım değil midir?

Bir evrimci ıssız bir adaya düşse, görülüp yardım ulaşsın diye sahile 'Help' yazısını sahile yazsa, ama kimse ona yardım etmese! Daha sonra bir şekilde 'tesadüfen' evrimcimimiz o adadan kurtulsa ve insanlara: "Oraya kocaman bir yazı yazdım, onu gördüğünüz halde bana niçin yardım etmediniz?" diye sorsa, çevresindeki insanlarda ona: 'Dört harften oluşan bir yazıydı, dalgalar taşları sürüklerken veya yengeçler yürürken oluşmuştur diye düşündük' şeklinde cevap verse, evrimci kızıp bu cevabı reddetmez mi? Karşısındakiler de bu defa da, "Sen üç buçuk milyar harften oluşan DNA'ya tesadüf diyorsun da, biz dört harften oluşan yazıya mı tesadüf deyince kızılıyorsun?!!" dese, evrimcimimizin verebileceği bir cevabı kalır mı acaba?

GÜNDEM

Hürriyet > Gündem > Haber, bilgi, mesaj ne anlama gelir?

Haber, bilgi, mesaj ne anlama gelir?

Prof.Dr.Cengiz Yalçın Cengiz1934@gmail.com

12 Şubat 2008 - 12:28 | Son Güncelleme : 12 Şubat 2008 - 16:13

Bilgi belirsizliğin indirgenmesi olarak tanımlanır; indirgenmenin ne anlama geldiği basit bir örnek ile açıklanabilir.

DNA'da depoladığı bilinmektedir.Hücre kendi kedisini tekrarlayıp çok hücreli organizmalara dönüşürken genetik bilgilerini de beraberinde taşırlar.Evrimsel biyolojinin dayandığı bu mantıktır.

Evrimci görüşten yaratıcıya deliller: Hücre kendi kendini nasıl 'tekrarlar'! Hem kodlamayı yapıp hem de çoğaltma yönergesini veren kimdir? Organizmaya dönüştüren, akılsız ve cansızdan canlı üretebilen kimdir? Bilgi nasıl taşınır? Canlı için gerekli ve hayatın devamı için zorunlu olan temel bilgileri taşıma komutunu veren kimdir? “Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler.” (A'raf, 179)

Evrimcilere sorular: Cansızdan nasıl canlı, akılsızdan nasıl akıl ve ileriye dönük plan yaparak olmayan göz (gerek anne karnında, gerek ilk evrimleşme (!) aşamasında) nasıl ortaya çıkmıştır?

931

Alman Federal Fizik ve Teknoloji Enstitüsü'nün yöneticisi Prof. Dr. Werner Gitt: "Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Madde bir bilgi kodu üretmez. Maddenin bilgi ortaya çıkarılabilmesini sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da maddesel olay yoktur." (Werner Gitt, "In the Beginning Was Information", CLV, Bielefeld, Germany, s.107, 141) Basit tek hücreli bir canlının tesadüfen gerçekleşen mutasyonlarla oluşma ihtimali 1/1078.436'dır. Yani, 10'un yanına 78.436 tane sıfır koyulması demektir. Dikkat lütfen, söz konusu olan sadece tek hücre'dir! Zaten İstatistik dünyasında 1/1030'dan sonraki alan "gerçekleşme ihtimali yok" olarak kabul edilir. (John R. Hadd, Evolution: Reconciling the Controversy, Kronos Press, New Jersey 1979, s. 31)

İnsan Genomu Projesi'ni yürüten Celera Genomics şirketinin konu hakkındaki en önemli uzmanlarından biri olan Gene Myers: "DNA'da çok müthiş bir 'akıl' var." (Tom Abate, "Human Genome Map Has Scientists Talking About the Divine Surprisingly Low Number of Genes Raises Big Questions", San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001) "İnsan genomundaki bilgi, alfabe kullanılarak yazılabilseydi, her biri 1.000 sayfa olan ve her sayfasında 3.000 harf bulunan 1.000 adet kitaba sığardı." Toplamı, 3 milyar harf." (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almanya, 1999, s. 75) "Şu anda yeryüzünde bilinen en üst seviyedeki saklama kapasitesi DNA molekülüne aittir." (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almanya, 1999, s. 75) "İnsan vücudundaki bütün hücrelerin DNA'ları düzleştirilip, uç uca eklenirse yaklaşık 50 milyar kilometre uzunluğunda olacaktır. Bu uzunluk Dünya'dan Güneş Sistemi'nin ötesine ulaşmak için yeterlidir. Işığın, vücudunuzdaki tüm DNA'lar boyunca yolculuk edebilmesi için, yaklaşık 2 gün gerekirdi." (Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Theory of Evolution, The Judaica Press Inc., 1997, s. 30) Ünlü Amerikan filozofu Prof. Daniel Dennet, Darwin's Dangerous Idea (Darwin'in Tehlikeli Fikri) adlı kitabında DNA'daki bilgi yoğunluğunu şöyle tarif etmektedir: "Bilgisayar çağının "mühendislik harikalarına" alışkın olmamıza rağmen, DNA ile ilgili gerçekleri kavramak çok güç. Molekül boyutundaki bu makineler kopyalama

yapıyorlar. Aynı zamanda editörlük yapan enzimler, inanılmaz bir hızla hataları düzeltiyor. Onların yaptıkları işin çapına, hala süper bilgisayarlar bile erişemiyor. Biyolojik makro moleküllerin saklama kapasitesi, günümüzdeki örneklerinin derecelerce üzerinde.” (Daniel C. Dennett, *Darwin's Dangerous Idea*, Touchstone, New York, 1996, s. 151) “DNA'nın bilgiyi minyatürleştirme, diğer bir deyişle sıkıştırma yeteneği ise, günümüz teknolojisinin çok ötesinde, şaşırtıcı bir boyuttadır. Kıyaslayacak olursak, Los Angeles, Güney California Üniversitesi'nden Leonard Adleman'ın yaptığı hesaplamalara göre, sadece 1 gram DNA, bir trilyon CD'ye eş değer bilgi saklayabilmektedir.” (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", *Nature*, 24 Nisan 2003) ‘DNA bilgisayarı’nın muciti Dr. Leonard Adleman: "Eğer hücrenin içine bakarsak kendi başımıza yapamayacağımız fevkalade makinalar görürüz. Bu muhteşem bir alet kutusudur. " (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", *Nature*, 24 Nisan 2003) Moleküler biyolog Michael Denton, "Hücrelerin aşırı derecede kompleks varlıklar oldukları açıktır. Hücredeki komplekslik bir jumbo jette bulunandan çok daha fazladır. Sanki jumbo jetteki komplekslik insan gözünün göremeyeceği bir toz zerresine paketlenmiştir. Bu kadar kompleks olan bir şeyin, bu kadar küçük bir hacme nasıl sığdırıldığını anlamak çok zordur. Üstelik zerre büyüklüğünde bu jumbo jet, hiçbir çaba sarf etmeden kendisini çoğaltabilmektedir." (Michael J. Denton, *Nature's Destiny*, Free Press, New York, 1998, ss. 212-213) "Biyolojik bilginin, hücre çekirdeğinin minik hacmi içerisinde paketlenmesine imkan sağlayan, DNA'nın paketlenme özellikleri"nin, insan için özel olarak düzenlendiğini ifade etmektedir." (Michael J. Denton, *Nature's Destiny*, Free Press, New York, 1998, s. 381) "DNA, söz konusu sıkıştırma kapasitesine sahip olmasaydı, hücrenin, düzensiz DNA iplikçiklerini kapsayabilecek biçimde, çok daha büyük olması gerekecekti. Fakat hücrelerin daha büyük olmaları mümkün değildir. Çünkü hücrenin oksijen ve besin kaynakları, ancak hücrenin mevcut çapı kadar mesafede verimlidir." (Michael J. Denton, *Nature's Destiny*, Free Press, New York, 1998, s. 154) "Onlar (şu anki adları ile evrimciler!) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, mutlak galiptir." (Hac, 74)

932

Junk DNA İddiası: “İnsan genomundaki protein kodlayan bölgeler (genler) toplam DNA dizilerinin yalnızca % 1,5'idir. Geri kalan bölümün yarısından fazlası tekrarlanan dizilerden (hurda DNA) ibarettir.” (www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/yeniufuk/icerik/genom.pdf) Evrimciler, DNA'nın protein kodlamayan büyük kısmını, "junk DNA-hurda/çöp DNA" olarak tanımlamıştır (Ohno S. So much "junk" DNA in our genome. *Brookhaven Symp Biol.* 1972;23:366-370) Onlara göre DNA'nın büyük bölümü hiçbir işe yaramamakta ve hurda-çöp dizilerden ve manasız tekrarlardan oluşmaktadır. Bu nedenle insan DNA'sının bu bölümünün detaylı araştırılmasının gereksiz olduğunu (Lewin R. Proposal to sequence the human genome stirs debate. *Science*. Jun 27 1986;232(4758):1598-1600) zaman ve para israfına sebep olacağı (Robertson M. The proper study of mankind. *Nature*. Jul 3-9 1986;322(6074):11) ifade edilmiştir. Dr. Evan Eichler ise; "Hurda DNA ifadesi bizim cahilliğimizin yansımasıdır." (<http://eichlerlab.gs.washington.edu/news/art9.htm>) demektedir. Başka bilim adamları ise birbirine yakın türlerde, bu tekrarlayan dizilerin fonksiyonlarının farklı olduğunu gözlemlemişler ve şaşkınlıklarını ifade etmişlerdir. (Ludwig MZ. Functional evolution of noncoding DNA. *Current opinion in genetics & development*. 2002;12(6):634-639) Gerçekte hücrelerde, ne hurda ne de çöp DNA vardır; insan DNA'sındaki her bir harfin, her bir kodonun tahminlerimizin çok ötesinde manaları vardır. Protein sentezinde kullanılan genlerin okunup okunmamasını ve seviyesini düzenleyen mekanizmaları araştıran bilim dalı olan "epigenetik" alanındaki gelişmelerle artık, hurda olarak adlandırılan kısımlar, "non-coding DNA/protein kodlamayan DNA" şeklinde ifade edilmeye başlanmıştır. Bunlar "aslî düzenleyiciler" olarak kabul edilen binlerce farklı mikroRNA (microRNA) kodlamaktadırlar (Alexander RP, Fang G, Rozowsky J, Snyder M, Gerstein MB. Annotating non-coding regions of the genome. *Nat Rev Genet*. Aug 2010;11(8):559-571) Son yıllarda, bu mikroRNA'ların çok sayıda vazifesi olduğunu ortaya koymuştur. Hücredeki tüm sentez hâdiseleri mikroRNA'ların kontrolü altında gerçekleşmekte, kanser dahil, insanoğlunun maruz kaldığı pek çok hastalıkta da önemli rol oynamaktadır. (Esquela-Kerscher A, Slack FJ. Oncomirs - microRNAs with a role in cancer. *Nat Rev Cancer*. Apr 2006;6(4):259-269, Paranjape T, Slack FJ, Weidhaas JB. MicroRNAs: tools for cancer diagnostics. *Gut*. Nov 2009;58(11):1546-1554) Dr. Mattick ve arkadaşlarına göre, protein kodlayan genlerdeki bilgi,

akıl almayacak kadar sofistike (karmaşık) bir kontrol ve düzen içerisinde kullanılmaktadır ve mikroRNA'lar "master (ana/temel) düzenleyiciler"dir. Bu sebeple DNA'mızı "düzenleyici serilerden yaratılmış bir derya ve protein kodlayan kısımları da bu deryadaki adacıklar" olarak tanımlamak gerekmektedir. (Mattick JS, Taft RJ, Faulkner GJ. A global view of genomic information--moving beyond the gene and the master regulator. Trends Genet. Jan 2010;26(1):21-28)

Çöp DNA, herhangi bir işlevi olduğu bilinmeyen DNA bölgelerini tanımlamak için kullanılan terimdir. Yakın zamana dek DNA'nın yüzde 98'lik kısmının protein kodlamadığı için hiçbir işe yaramadığı düşünülüyordu ve bu evrimciler tarafında adeta körelmiş organlar derecesinde ele alınıyordu. Ama artık, "Çöp DNA terimi geçmişte protein kodlamayan DNA kısımlarının tamamı için kullanılırdı. Ancak kodlamayan DNA kısımlarının pek çoğunun önemli işlevleri vardır." (Dr. Mahir E. Ocak, Çöp DNA Nedir? gençbilim Tübitak, 27/04/2015); "Çöp DNA'nın, atıl ve etkisiz DNA dizilerinden oluşmadığı anlaşıyor." (Sedat Ölçer, Çöp DNA, Bilim ve Gelecek, Sayı: 144, 1 Şubat 2016) Nessa Carey tarafından yazılan "Çöp DNA" adlı kitap da, evrimci bu iddiaları iyice çürütmektedir.

Dine alternatif bir hurafe dini: Evrim

"Bir takım değişikliklere uğramış, ancak özde hala aynı özellikleri taşıyan Darwin teorisi, kendisine ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din haline gelmiştir ve teoriye şüphe ile bakanların bilimselliğe yeterli inancı olmayan kafası karışık kişiler olduğunu düşünmektedirler." (Margorie Grene, Encounter, s. 48-50) İngiliz fizikçi H.S. Lipson: "Evrim, bir bakıma bilimsel bir din haline gelmiştir. Hemen hemen tüm bilim adamları bunu kabul etmişler ve pek çoğu da gözlemlerini ona uydurmak için bulgularını eğip bükmeye hazırlanmaktadır." (M. Morris, The Long War Against God, s.127) ve bilim felsefecisi Karl Popper, evrim teorisinin 'bilimsel' bir teori değil, 'metafizik' bir araştırma programı olduğunu (Popper, The Philosophy of Karl Popper, vol. 1, ed. P.A. Schilpp, s. 183 143) söylerken acaba yanılmakta mıdır?

933

'Şaşırtan varsayım' isimli eserinde Crick şöyle der: 'Eninde sonunda' beyni nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını 'yapabileceğiz' (Francis Crick, Şaşırtan varsayım, s. 284) Crick, kırmızıyı görmenin sinirsel karşılığının 'ileride' bulunacağından umutludur. Ona göre kırmızının kırmızılığının açıklanamayacağı ortaya çıksa bile, bundan sizin kırmızıyı benim gördüğüm gibi gördüğünüzden emin olamayacağımız sonucu çıkmaz. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkamaz, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 95) "En basit soruları yanıtlayabilecek ne yeterince ayrıntılı bilgimiz ne de düşüncemiz var. Renkleri nasıl görüyoruz, tanıdık bir yüzü anımsayınca neler oluyor beynimizde?" (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 28)

"Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. 'Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını' gösterir. 'Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı ! Bu bile' evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Aşağıdaki cümlelerde aynı yazara aittir: "Theropoda'nın değişimin nedenlerinin ve mekanizmasının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir, ama '100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin' gözüyle bakılmaktadır." Zaten üstatları "Darwin de 'daha sonraki fosil bulgularının teorisini doğrulayacağını' düşünüyordu." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 53) Evrimci G.W. Harper evrim teorisini "metafizik inanış" olarak tanımlarken (Harper, "Alternatives to Evolutionism", s 16) Julian Huxley bunu desteklercesine evrimi, 'gerçeğin tümü' (Huxley, "Evolution and Genetics", Ch.8 in What is Science?, s. 278) olarak nitelendirmektedir. Teorilerine o kadar şiddetli bir şekilde bağlıdır ki, evrimci Nature dergisinde yayınlanan bir makalede ifade edildiği gibi; "Bu saygın bilim adamları, 'eğer evrim teorisi doğruysa' diye başlayan bir cümle yazmaktansa sağ ellerini kesmeyi tercih ederler." (Nature, "Darwin's Death in South Kensington", Şubat 26, 1981, cilt 289, s. 735. Darwin on Trial, Phillip

E. Johnson, InterVarsity Press, 1991, s. 138) Evrim teorisinin ‘doğru olmaması’ gibi bir ihtimali akıllarına dahi getirmek istememekte, adeta dinlerini inkar gibi kabul etmektedirler. Benzer örneklerle ‘ateist akıl’ adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Darwinizm'in önde gelen ideologlarından Pierre Teilhard de Chardin'in aşağıdaki sözleri, Darwinistler'in evrim teorisine bakış açılarının "bilimsellik" düzeyini gözler önüne sermektedir: “Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır! O, bunların ‘hepsinden öte bir şeydir.’ Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve ‘doğru olabilmek için ona dayanmak’ zorundadırlar. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan ‘bir ışık’, tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken ‘bir ana çizgidir.’ İşte evrim budur. (Francisco Ayala, "Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975", Journal of Heredity, (V. 68, No. 3, 1977), s. 3)

Prof. Dr. Arif Sarsılmaz: "Klavyenin tuşlarına saniyede bir defa rast gele basan birinin, yalnızca bir defa “evrim hipotezi” yazabilmesi için yaklaşık 317 milyar yıl uğraşması gerekir. Eğer evrim bir inançsa ve ona iman ediliyorsa sözümüz yok ve inananlara saygımız var ama söz konusu olan ‘bilimsel bir teorisi ise’ o zaman bilimsel verilerin ışığında bu teorinin tartışılmaz bilimsel gerçek olduğu dayatmasının tartışılması gerekiyor" (Prof. Dr. Arif Sarsılmaz , 10 Soruda Yaratılış ve Evrim Tartışması)

934

BİYOKİMYA alanında, tek bir protein molekülünün bile tesadüfen oluşma ihtimalinin matematiksel olarak "sıfır" olduğunu ortaya konmuştur. GENETİK BİLİMİ, DNA'yı keşfetmiş ve her canlının her hücresinin çekirdeğinde, o canlı ile ilgili son derece detaylı bilgilerin, şifrelenmiş olarak kayıtlı olduğunu bulmuştur. PALEONTOLOJİ, canlıların Prekambriyen Dönemi'nde aniden ortaya çıktığını ve canlı türleri arasında evrim teorisinin öngördüğü ara-geçiş formlarının bulunmadığını göstermiştir. KİMYA, Le Châtelier Kanunu ile evrim teorisinin ilkel dünyada meydana gelen organik maddeler iddiasının aksine, amino asitlerin sulu ortamlarda birleşmeyeceklerini kanıtlamıştır. JEOLOJİ, dünyanın hiçbir döneminde evrimcilerin canlılığın oluşumu için iddia ettiği atmosfer şartlarının var olmadığını tespit etmiştir. FİZİK BİLİMİ, ilk dünya şartlarında ultraviyole ışınlarının, "fotodissosiyasyon" yoluyla meydana geldiği iddia edilen molekülleri parçalayacağını ispatlamış ve evrimin, ilk amino asitlerin atmosferdeki gazlardan oluştuğu iddiasını geçersiz

2010'lu yıllarda bir ara sanal alemde, 'Evrimeiler tesadüfü savunmaz' diyenlere tesadüf etmeye başlamıştık, sonra nedense sustular. Nedenlerinden birkaçını sıralayalım:

Bir kere teori, iddiası gereği tesadüfe dayanmaktadır: "Evrim, genetik kompozisyonun rastgele mutasyonlar yoluyla değişmesi anlamına gelir. Evren tasarlanmamış ise, bu durumda akıllı bir varlık evrim sürecini yönetmemiş demektir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 114, 314)

“Tanrının yok olduğunu konusunda mutlak bir bilgiye sahip olunamayacağını” kabul eden ve “fizik kanunlarının olduğundan çok az bile farklı olması halinde yeryüzünde yaşamını imkansız hale geleceğini” itiraf eden Dawkins, genlerin yüzlerce başka genlerle işbirliğini ‘rastgele bir

sürüklenme' ve 'doğal seçim sonucu' olarak açıklamaktadır. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 81, 189, 254) Yine Dawkins "şanssızlığım beni insan ırkının bir üyesi yaptı." (Dawkins The God Delusion/Tanrı Yanılgısı s. 400) derken, Agnostik paleontolog Stephen Jay Gould ise; "Biz buradayız. Çünkü tuhaf bir balık grubu, ayrı bir yüzgeç yapısına sahipti." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 101) demektedir. Halbuki tüm bu iddiaların aksine "Bilim, canlı organizmaların tesadüfen vücuda gelemeyeceğini ispatlamıştır. Darwinizm insanı, aşağılık bir hayvan seviyesine indirmiştir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 38)

"Tıpta Nobel armağanı kazanmış bir ilim adamı kitabında şu görüşleri ileri sürebilmiştir: "Birkaç temel element 'yardımıyla' canlı madde, 'kendi kendini tesadüf eseri yaratabilmiştir.' Organik canlı varlıklar çeşitli dış tesir altında teşekkül edebilecektir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 193)

Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı olan ünlü Fransız zoolog Pierre Grassé'dir. Grassé bir materyalisttir, ancak Darwinist teorinin canlılığı açıklayamadığını itiraf etmekte ve Darwinizm'in temelini oluşturan "tesadüf" mantığı hakkında şunları söylemektedir: "Mutasyonların hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak gerçekten çok zordur. Ama 'Darwinizm bundan fazlasını da ister': Tek bir bitki, tek bir hayvan, binlerce ve binlerce, 'tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır.' Yani 'mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir.' Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir." (Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977, s. 103) Grassé, "tesadüf" kavramının evrimciler için ifade ettiği anlamı da şöyle özetler: "Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir." (Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 107) Ateist Diderot, "İbadethanelerden çıkın, tanrı yoktur. Evren geniş bir bilardo masasıdır. Üzerinde sonsuz sayıda bilyeler, 'rastgele' hareket etmekte, çarpışıp durmaktadır." demekte idi. David Ruelle ise 'Rastlantı ve Kaos' isimli kitabında şöyle demektedir: "Evrende 'oldukça büyük bir rastlantısallık' vardır. 'Günün birinde' evrende yaşam ortaya çıkmıştır. 'Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz.' Küçük genetik iletiler kendilerini gelişigüzeğe 'uydurmayı başardılar.' Daha sonra bir araya gelip yeniden düzenlenmiş iletiler oluşturmayı 'öğrendiler.' Bunun sonucu olarak da genetik iletiler evrendeki düzenin bir bölümünü 'kendi amaçları' için kullanma olanağına kavuştular. Bir süre sonra yaşamın zeki adını verdiğimiz yeni bir ögesi ortaya çıktı." (Ruelle, Rastlantı ve Kaos, s.151-158) Matematikçi filozof W. A. Dembski: "Bilim adamları' izah yetersizliğini yaratıcı ile açıklama' ithamından korktukları için tabiat üstü her şeyi inkar edip, "bilgi eksikliğinin sebep olduğu açıklama boşluklarını 'şans ile' açıklama" hatasına düşerler." (Dembski, Üçüncü tür açıklama, s. 98) Evrimci Yuval Noah Harari, 'Ortada sadece hiçbir amacı olmayan son derece 'körü körüne' ilerleyen bir evrimsel süreç var ve bu da insanların 'doğmasını' sağlıyor.' (Harari, Sapiens, s. 118) demektedir. Dawkins'e göre, Darwin'in doğal seçilime dayalı Evrim kuramı, Paley'nin tanrı fikrinin yerini almalıdır. "İlle de bir saatçiden söz edilecekse, kör saatçiden söz edilebilir. Çünkü 'doğal seçim kör, geleceği hesaplanamayan' bir süreçtir." (Dawkins, Kör Saatçi, s. 6-7)

çok kuramdan çok daha fazla sınanmış ve aynı sayıda da doğrulanmıştır. Evrim, bugünün doğa bilimlerinin ayrılmaz bir parçasıdır, herhangi bir kuram değildir. İnsanın doğayı kavrama çabasının anıtsal başarısıdır.

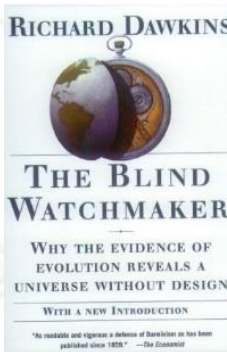
6 — Yaratılışçılar çoğu kez de rastlantısal olarak bir DNA molekülünün, ya da bir canlının (çoğu kez insan) küçük moleküllerden oluşması olasılığını dahice (!) yöntemlerle hesaplayıp «evrimin gerçekleşmiş olma olasılığı milyar kere milyar... da birdir, yani pratik olarak sıfırdır» derler. Bir sav yandaşı, karşı çıkmaya çalıştığı savın neyi savunduğunu anlayamayacak durumdaysa gerçekten kötü bir durumdadırlar, ya da 150 sıfırlı sayılarla konunun uzmanı olmayan kişilerin gözlerini boyamaya çalışmaktadırlar yalnızca (ki bu pek hoş bir şey değildir). Gerçekte hiçbir evrimci her şeyin rastlantı sonucu olduğunu savunmamıştır. Evrimin yürütücü gücü kalıtsal moleküllerdeki rastlantısal değişimler ve bunlara etkiyen doğal seçmedir. Doğal seçme, o koşullara olağanüstü uyum göstermiş türlerin ortaya çıkmasının ve evrimin evrensel bir zar oyunun çok ötesinde olmasının nedenidir. Yaratılışçılar, kalıtsal bilgideki rastlantısal değişimlerin nasıl olup da olumlu sonuçlara yol açabileceğini anlayamamaktadırlar. Bilim felsefecisi Michael Rose, durumu şöyle örnekli-

ABD Ulusal Bilimler akademisi'nin yayınladığı kitaptaki peşpeşe gelen iki cümlelin birbirini yalanlaması! Demek ki isminde akademi geçiyor diye bazı kurumları gözünden büyütmemek gerekmektedir!

937

Profesör Haluk Oral ve Profesör Ali Nesin, yaşamın rastlantıların eseri olduğunu savunmaktadırlar. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 177) Darwinistler, “yaşam, tesadüfi bir evrim sürecinin ürünüdür.” demektedirler. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92)

Aşağıdaki görüntüde de meşhur bir ateist yazarın eserinden bir cümle aktarıyoruz!

Atomlar,
'rastgele' bir araya gelip eşlem yapabiliyorlar.

clay crystals. They are patterns of information that can thrive only in brains or the artificially manufactured products of brains — books, computers, and so on. But, given that brains, books and computers exist, these new replicators, which I called memes to distinguish them from genes, can propagate themselves from brain to brain, from brain to book, from book to brain, from brain to computer, from computer to computer. As they propagate they can change - mutate. And perhaps 'mutant' memes can exert the kinds of influence that I am here calling 'replicator power'. Remember that this means any kind of influence affecting their own likelihood of being propagated. Evolution under the influence of the new replicators - memic evolution - is in its infancy. It is manifested in the phenomena that we call cultural evolution. Cultural evolution is many orders of magnitude faster than DNA-based evolution, which sets one even more to thinking of the idea of 'takeover'. And if a new kind of replicator takeover is beginning, it is conceivable that it will take off so far as to leave its parent DNA (and its grandparent clay if Cairns-Smith is right) far behind. If so, we may be sure that computers will be in the van.

Could it be that one far-off day intelligent computers will speculate about their own lost origins? Will one of them tumble to the heretical truth, that they have sprung from a remote, earlier form of life, rooted in organic, carbon chemistry, rather than the silicon-based electronic principles of their own bodies? Will a robotic Cairns-Smith write a book called *Electronic Takeover*? Will he rediscover some electronic equivalent of the metaphor of the arch, and realize that computers could not have sprung spontaneously into existence but must have originated from some earlier process of cumulative selection? Will he go into detail and reconstruct DNA as a plausible early replicator, victim of electronic usurpation? And will he be far-sighted enough to guess that even DNA may itself have been a usurper of yet more remote and primitive replicators, crystals of inorganic silicates? If he is of a poetic turn of mind, will he even see a kind of justice in the eventual return to silicon-based life, with DNA no more than an interlude, albeit one that lasted longer than three aeons?

That is science fiction, and it probably sounds far-fetched. That doesn't matter. Of more immediate moment is that Cairns-Smith's own theory, and indeed all other theories of the origin of life, may sound far-fetched to you and hard to believe. Do you find both Cairns-Smith's clay theory, and the more orthodox organic primeval-soup theory, wildly improbable? Does it sound to you as though it would need a miracle to make randomly jostling atoms join together into a self-replicating molecule? Well, at times it does to me too. But

Bu da sosyal medyada yapılan paylaşımlardan bir görüntü:

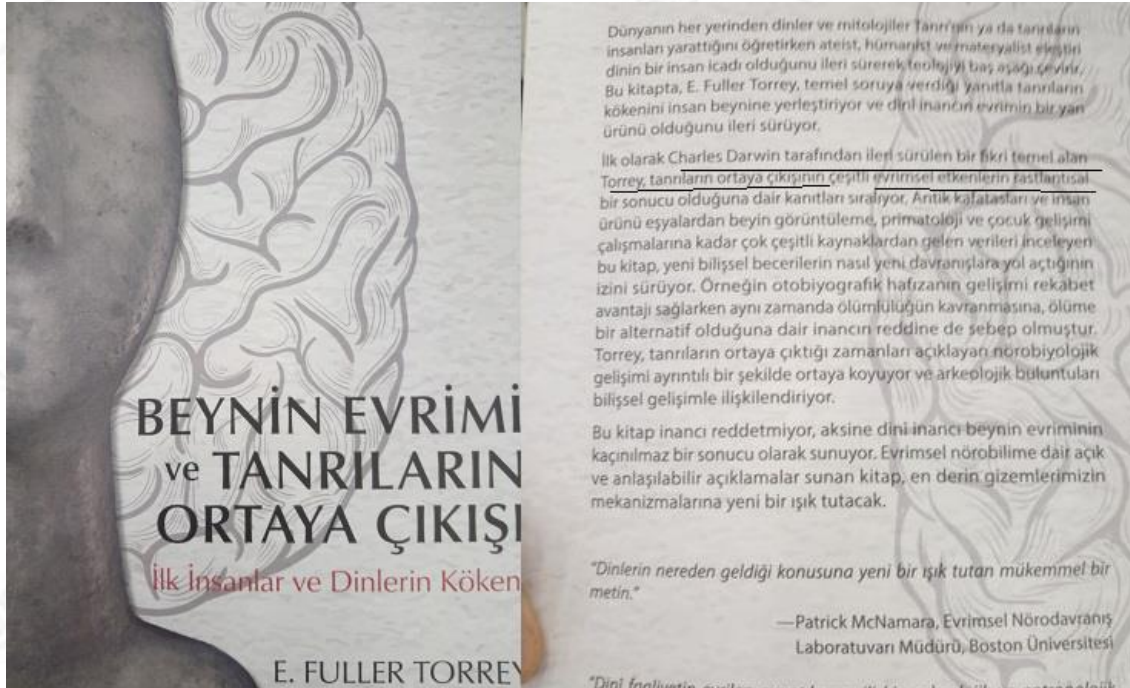
Selin Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformu

ateist olmamın en kötü yanı hayatı hiç ciddiye almamam oldu.sorumluluk almaktan kaçan bi insan oldum.ama gerçektende hayata şans eseri gelmiş insanlarız.neden bu kadar sorumluluk alıyor hayatı neden bu kadar ciddiye alıyor insanlar?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

Yukarıdaki görüntüde, bir zamanlar epey meşhur olan Efe arkadaş, ateizmi savunduğu videosunda, "Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini inanmadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz!" derken gözükmektedir.

Evrimci E. Fuller Torrey'in iddiası, rastlantı teorisini bir adım daha ileri taşır ve tanrı inancının evrimin bir yan ürünü olduğunu ileri sürer!

Bu da diğerk bir evrimci yazarın eserinden:

Ayrıca şunu da hatırlayalım: Boş uzayın enerjisi olduğu yolundaki kanıtların tamamı, genişleyen evrenimizin genişleme hızının artışına dair gözlemlerden elde edilmiştir. Ama yine, genişlemenin izini sürmeyi sağlayacak ipuçları olmaksızın, genişleyen evrenimizin ivmelenmesi gözlenemez olacaktır. İlginç bir tesadüf ama, bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider.

Bu satırları yazıp insanın üçüncü gözünün açılmaması için ancak, 'tesadüflere inanan bir ateist' olması gerekir: "İlginç bir 'tesadüf' ama, bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider." (Lawrence M. Krauss, Hiç yoktan bir evren, s. 133)

Evrimciler ders verecek ve 'tesadüfe tesadüf etmeyeceğiz', mümkün mü?

940

Evrim Dersi 4: Çeşitlilik ve Tesadüfler

Evrim Ağacı

40 B görüntüleme • 4 yıl önce

Evrimci Dawkins, "Ben yaşadığım için 'şanslıyım.' Siz de öyle! Yaşam biçimimiz için tam anlamıyla 'mükemmel' bir gezegende yaşıyoruz." (Dawkins, Gökkuşağını çözmek, s. 23) derken acaba çelişkilerinin farkına varamamakta mıdır?

"Darwin tesadüfi oluşum (şimdi tesadüfi mutasyon olarak bilinir) ve doğal ayıklanma kavramlarına dayanarak bir açıklama ileri sürer." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 74) iken, Jacques Monod ise, 'her türlü 'yaratılışın' kaynağı yalnızca 'rastlantıdır' Rastlantı 'özgürdür' ama kördür.' (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 124) demektedir. Rastlantıyı ilah edinen bu yazar, 'yaratan, özgür olan' ama kör olan bu tanrıya inancını bilim adına dünyaya ilan edebilmektedir.

Ama ne ilginçtir ki "Ateistler, günlük yaşantılarında, gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler için tesadüfî/şansı hesaba katmamaktadırlar." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 212)

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı, 'Evrenin karanlığında evrimin ışığı' adlı kitabının 49. sayfasında, "doğal seçim, bir canlının hayatta kalıp kalmayacağını 'doğa tarafından' belirlenmesidir." ve "Doğadaki çeşitlilik rastgele olarak 'yaratılır.' " demekte ve sonra da, "doğal seçim rastlantısal değildir." diyerek, yaratıcıyı inkar ederken yaratılmış olana yaratıcı özelliği vermekte ve "bir şeye iman etme ihtiyacını" bu şekilde gidermektedir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 32) Ayrıca Bakırcı, tesadüfî reddederken aslında "tesadüfün olmadığı bir yerde bir bilincin olduğunu" da itiraf etmekte (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 35) ama bilinçli bu yönlendirmeyi inkar etmektedir.

Evet, orada bir ulu 'şans' tanrısı, evrenin 'tesadüf' ilahı veya kozmik 'rastlantı' mimarı vardır ama bu kişiler ateisttir! -Tam burada, 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakmanızı tavsiye ederiz-

Eski materyalist görüş, öncesiz ve sonsuz olan bir evren teorisi idi ve bilimsel olarak bu görüş ileri sürülüyordu. Big Bang ile bu görüş tarihin çöplüğüne atılır. Patlama ile önce enerji, sonra atom altı parçacıklar, sonra atom (Güneşten kopan parça ile oluşan dünya) moleküller ve bileşik (su molekülleri gibi) amino-asit (Proteinlerin yapı taşı) peptit, polipeptit, protein (Canlılığın yapı taşı), karbonhidratlar ile yağ molekülleri ve yağ asitleri, hücre, doku, organ, sistem, organizma (canlı) türleri oluşur.

Ama nasıl olurda şans eseri bir atom kendi kendine oluşmuştur? Atomlardan tesadüf eseri milyarlarca ve milyarlarca daha oluşur ve şansa bakın bir araya gelip molekül, elementleri vd. oluştururlar. Daha sonrada, oluşanlar yine rastlantı eseri, tabii her seferinde her bir en küçük parça, şans eseri oluşup, şans eseri diğeri ile birleşip şans eseri birbirini tamamlayan bir bütünün parçalarını oluşturmakta ve su şansa bakın ki ortam da - öyle ya oksijen, su, besin, hayatta kalma, ortam vd. zinciri de şans eseri hep tam istenen uygun yoğunluk ve derecede oluşup ayrıca orada beklemektedir! Devam edelim. 'Oluşan' bu moleküller şansa bakınız ki öyle veya böyle oluşan başka moleküllerle birleşip amino asitleri oluşturmaktadır. Bu şekilde şans eseri oluşan başka aminoasitlerle birlesen bu zincir; peptit, onlar şans eseri ayrıca oluşan başkaları ile birleşip polipeptit, onlar şans eseri başka oluşanlarla birleşip protein, onlar; hücre şans zincirleri sonucu; doku, onlar organ, onlar sistemleri oluşturmakta ve sonunda, tümü de organizmayı/canlıyı oluşturmaktadır! Her bir atom şans eseri oluşup, her bir parça şans eseri birleşirken ahenk içinde bir bütünlük oluşturmakta, birbirini yok etmeden bir uyum içinde birleşirken, her 'anda da' çevre şartları bu oluşumları engellemeyecek bir konumda olmaktadır! Bu organizma şans eseri hayatını devam ettirecek çevresel şartların tam ortasında (ki tüm bu şartlarda ayrı bir şans eseri sonucu oluşmuştur) bulunmakta ve kendi gibi şans eseri oluşan başka bir organizma ile uyum içinde üreme özelliklerine sahip olup; havadan suya, oradan toprak, ışık, yeme, barınma... Tüm şartların şans eseri tam olması gerektiği şekilde olduğu bir âlemde, devamlı şansları yaver gidip çoğalıp, 'zamanla da farklı türlere' dönüşebilmektedir! (Ne ortada fosil kanıtının olmaması ve ne de DNA şifreleri buna izin vermese de!)

Ey evrimci arkadaş! Tüm bunları ya bir ayarlayan vardır ki biz buna tanrı deriz, ya da, 150 senedir kullandığınız ve kanıtların bir kısmını yukarıda sunduğumuz 'şans, tesadüf, rastlantı' tanrısına inandığınızı ilan edip, kendinizi de bizi de rahat bırakın!

Bir de 'Deneme' iddiası vardır tabii! "15 milyon yıl önce orangutan ve Gibbon'dan ayrılan yolumuz, 10 milyon yıl önce gorilden, 6.5 milyon yıl önce ise şempanzeden ayrıldı. Böylelikle

insanın 6.5 milyon yıl önceki atası, daha sonra insanın da ortaya çıkmasına sebep olacak, farklı dallara da ayrılan, ancak bu dallardan sadece türümüzün geriye kaldığı bir gelişim sürecine girerek çok sayıda 'denemeye' imza attı.” (Odatv, 31 Mar 2017) Deneyi yapan kimdir? Diye sormadan tespitimizin altını tekrar çizelim: Zaman'a tanrılık izafe edip, zaman tanrısının primatları denemelerle süzerek insanı oluşturduğunu iddia eden bilim (!) dalına evrim denir.

Arkeologlar, kazılar sırasında yerin altından süs eşyaları, çanak ve çömlekler, hatta çok az şekillendirilmiş bir tahta dahi bulduklarında, hemen burada eski bir medeniyetin, akıl, beceri ve bilinç sahibi insanların yaşadıklarını anlarlar. Ancak nedense bazı paleontologlar, yerin altında çanak ve çömleklerle karşılaşılamayacak kadar kompleks tasarım ve özelliklere sahip 100 mercekli gözleri olan trilobitleri, salyangozları, denizyıldızlarını bulduklarında, bunların burada tesadüfen ve kendiliğinden oluştuğunu öne sürebilmektedirler.

Evet, ateizm bilimsel değil aslında psikolojiktir: "Ateizmin ne felsefeyle ne de bilimle bir ilgisi var, tamamen psikolojik bir sorundur." (Psikolog Andreas Tzortzis); "Ateizm Psikolojiktir." (Fred Hoyle-İngiliz matematikçi ve astronom); "Ben 35 yıllık matematik profesörü olarak söylüyorum, ateistleri anlamaya çalışmanız boşuna zaman kaybı, çünkü bunların dünya görüşü psikolojik." (Oxford Üniversitesi, Matematik Profesörü ve Filozof John Lennex)

Haberler üzerinden mantık ve kıyas yürütelim:

TRT
HABER
17 saat · 19

Türk Silahlı Kuvvetleri, "en çekinilen savaşçılar" olarak nitelendirilen keskin nişancılarını, özel kurulan birlikte yetiştiriyor. 23.04.2014

Darwinist mantık, askeri "tek" kamufraj elbisesi teknoloji, kar tavuğu 4 mevsim tesadüf! 😊

Dijital fotoğraf makinesinde odaklanma sorunu bulunur. Bu birkaç saniye sürebilmektedir. Daha ileri seviyedeki gözün görme/odaklanma süresi saniyenin onda birinden az bir süredir. Evrim teorisyenlerinin iddiasına göre göz, tesadüf ve doğal seleksiyon sonucu oluşmuştur. Buna göre 7 milyar insan çarpı ikişer göz; toplam 14 milyar göz 'tesadüfen' oluşmuştur. Doğal gözün daha az gelişmiş versiyonu olan dijital fotoğraf makineleri, insan gözüne göre doğada daha çok bulunmalıdır. Çünkü daha geri bir teknolojiye sahiptirler. Yani ağaçlardan meyve gibi dijital fotoğraf makineleri sarkmalıydı. Komik mi geldi, bizi de evrim teorisi güldürüyor zaten!

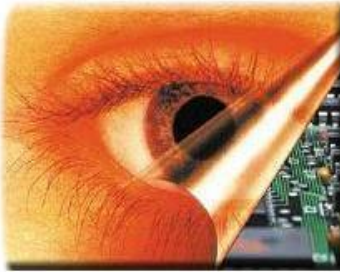
"Yapay zeka şu an maymun zekası seviyesinde bile değil."

(İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Prof. Zehra Çataltepe, Teke Tek Özel, 23.09.18)

943

Milyonlarca dolar, en iyi zekaların yıllar süren çalışma ve emekleri, teknolojide geline son nokta; Yapay zeka! Ve hiç bir emek ve zeka olmadan var olduğu ileri sürülen bir primat! Zaman'ın yaratıcı olduğunu iddia eden evrimcilerin çıkmazları, paradoksları hiç bitmeyecektir. Bilim, 'Bedi' ve Halik' olan Allah'ın, hayvanlara kodladığı zeka ve içgüdüye, yapay zekanın son noktası bile ulaşamıyor...! Anlayana bu bile yerlidir aslında!

Amerika'daki Ulusal Sandia Laboratuvarı, 12 Temmuz 2001 tarihinde yayınladığı haber bülteninde, yapılan çalışmalar sonucunda "göz keskinliğine ve netliğine yaklaştıklarını" açıkladı.

Yayınlanan haberde "64 bilgisayarı kullanarak dijital bir görüntü elde edildiği ve bilgisayarların bu görüntüye ulaşmasının ise yalnızca birkaç saniye sürdüğü" belirtildi. * Bu elbette ki çok önemli bir gelişmedir ancak burada unutulmaması gereken bir nokta vardır:

İnsan gözü retinadaki görüntüyü saniyenin onda biri kadarlık kısa bir sürede oluşturur ve bu görüntü yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kaplar. Bu özellikleri düşünüldüğünde insan gözünün son teknolojiye sahip 64 bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizma olduğu açıkça görülmektedir.

* ABD Ulusal Sandia Laboratuvarları Haber Bülteni, 12 Temmuz 2001

"Bilgisayar destekli kameralar da dahil olmak üzere hiçbir insan buluşu alet, göze rakip olamaz." (David H.Hubbel, Eye Brain and Vision, Scientific American Library, 1988, s.34) "Retina hücrelerinin yaptığı işler; ışığı algılamak, cisimlerin kenarlarını hesaplamak, ışık sinyalinin gücünü artırmak, aydınlık ya da karanlığa göre uyum sağlayarak düzeltmeler yapmak. Günümüzün güçlü

bilgisayarları da benzeri işlemleri yerine getirebilmektedir. Ancak retinadaki sinir ağs bu is için, bilgisayarlara nispeten çok daha az bir enerji kullanır. California Teknoloji Enstitüsü'nden Carver Mead, Caltech firmasından biyolog Misha Mahowald ile birlikte retinadaki sinir ağına benzer yapıda elektronik devreler tasarlamıştır." (Jim Giles, Nature, Think Like A Bee, 29 March 2001, s.510-512) Ancak tüm çabalara rağmen, bu devreyi, retina ağında olduğu gibi birebir olarak taklit edebilmek mümkün olmamıştır! Taklit edilemeyen tesadüf eseri ama taklit bilimsel buluş; Evrimci akıl!

Organ naklinde MUCİZE DOLAP

■ İngiltere'deki Oxford Üniversitesi'nde organları bağışçının vücudu dışında canlı tutan bir cihaz geliştirildi. Bağışlanan bir karaciğer 4 derecede, 12 saat vücut dışında bekletilebilirken, yeni cihazla bu süre 72 saate çıktı. Bağışlanan organın hasarlı hücrelerini de onarabilen cihaz kullanılarak 62 yaşındaki bir hastaya başarıyla karaciğer nakli yapıldı. >> 4

Hürriyet 17 Mart 2013

Sadece bir organı 72 saat (Yaratan, büyüten, yaşatan değil, sadece bir kaç saat) çürütmeyen cihaz 'Mucize', bir çok organı uyumlu bir arada yaşatan sistem; Tesadüf!

Biyonik elle hissetmek mümkün

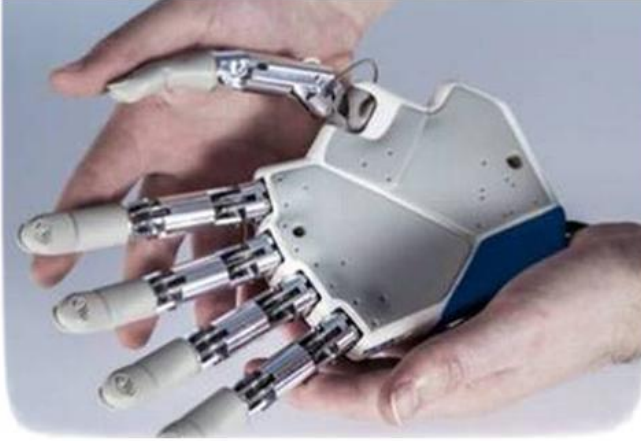

Yapay organlar, robotik uzuvlar ve şentetik kana sahip olarak geliştirilen "biyonik adam" Londra'daki Bilim Müzesi'nde sergileniyor.

İnsana çok benzeyen robot 600 bin Euro'ya mal oldu. Gövdeye yerleştirilen protez organlar bir kan pompalama sistemiyle tamamlandı ve sistemin modifiye polimer damarlar aracılığıyla çalışması mümkün kılındı. 18.02.2013

BİYONİK ELLE HİSSETMEK MÜMKÜN

Teknolojinin gelişim hızının bir başka kanıtı da, dünyanın en gelişmiş yapay uzuvlarından biri olan protez el. Elektrotların direk sinir sistemine bağlandığı biyonik elle hissetmek de mümkün.

Taklidi hem pahalı, hem hala orijinale ipotekli. Ama estetik ve daha kullanışlı aslı ise, tesadüfen oluştu ve bu iddiayı savunanlar bilim adamı!

945

Bu biyonik uzuvlar söz dinliyor

Karşısında çaresiz kalacağımız güce ve yeteneklere sahip transinsanlar konusunda endişelenmek için henüz erken. Fakat çok uzak bir hayalden de bahsetmiyoruz. Geçtiğimiz ay beyin komutlarıyla çalışan üç biyonik kol sahiplerinin emrine girdi bile 15.03.2015

Bacaklar için çalışmalar da başarıyla ilerliyor.

Yeni robotik uzvunun hassasiyetini nazikçe tuttuğu yumurtayla sergileyen Milorad Marinkovic'in gururu gözlerinden okunuyor.

Biyonik kol 30 bin avro

Biyonik uzuvlar konusunda Avusturya, İsviçre ve İtalya öne çıkıyor. Biyonik göz ve kulak alanındaysa Avustralyalılar öncü. bugün bir biyonik kol 30 bin avro civarında. Biyonik göze sahip olmanın bedeli 100-150 bin dolar.

Tek problem biyonik uzuvlar doğrudan kaslar ve sinir sistemiyle bağlantıya geçtiği için sürekli bir enfeksiyon kapma riski var ve vücudun reddetmesine karşı ömür boyu ilaç alma zorunluluğu getirebiliyor.

Japonların
dünyayı
allak bullak
edecek
dev
projesi...

**Suni insanın fiyatı
800 milyar...**

● Japon bilim adamları kendi kendini planlayan, insan gibi düşünen, davranan bilgisayar, 1990 yılına kadar tamamlayacakları görüşünde...

Japon bilim adamları kendi kendini planlayan, insan gibi düşünen, davranan bilgisayar, 1990 yılına kadar tamamlayacakları görüşünde...

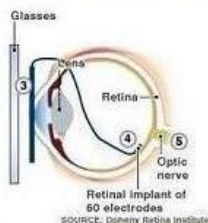
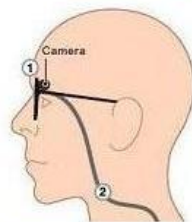
Aslı tesadüfen ama sun'i-yapayı milyar dolarlarla ve hem de akademisyenler hala başırlamadı.
(Hürriyet, 01 Mart 1983)

Ömurilikten (1) gelen sinirler beynin komutlarını sinir uçlarına yerleştirilmiş elektrot dizilerine (2) iletiyor. Her bir elektrot dizisinde yer alan bilgisayar çipi deri üstünde yer alan bir alıcıya (3) kablosuz olarak gelen veriyi gönderiyor. Alıcı, veriyi kabloyla komutu çözen baş çipe (4) iletiyor. Buradan komut, hareket motorlarını kontrol eden el ayasındaki cihazına (5) gidiyor.

Kontrol cihazı, biyonik kolun hem tam hem kısmi uzuv kaybında kullanılabilmesi için avuç içinde

Günlük şarj için çıkarılabilir lityum pil

Bu nasıl tesadüfî oluşumdur ki takliti için bile para-teknoloji-bilim adamları yıllardır çalışır hala tedüfen oluşanın yarısına erişemedi

- 1: Gözüğün üzerindeki kamera görüntüyü algılar
- 2: Elektronik sinyaller elde tutulan küçük bir bilgi-işlemciye gönderilir
- 3: İşlenen bilgi gözüğe geri gönderilir, daha sonra göz içindeki algılayıcıya ulaştırılır
- 4: Algılayıcı retina implantındaki elektrotlara gönderilir
- 5: Elektrotlar retinayı uyarak bilgiyi beyine gönderirler ve kişi görmeye başlar.

Etiyopya bacakları, karbon-fiber yapıli iskeletin üzerindeki algılayıcıları, kişinin sırasında taşıdığı bir çanta içindeki kontrol birimine konumlandırmıştı. Çalgıçlar, kontrol birimi ile yürüyüşün hangi eklemleri kuvvetlendiğini gösterdiğini bakaçları ger bildiriyor. Pilot, bacakları, elindeki iki yüksek teknoloji koku kullananlar emir veriyor. Yavaş, uçuşlar, kollar üzerine uygulanan basıncı yorumlayarak, kalkması, oturma veya ne şekilde hareket etmesi gerektiğini anlıyor.

Berkley Biocis CEO'su Eytbor Bender, ABD çapında 10 hastane ile anlaşmalarını olduğunu ve cihazın 3 yıl içerisinde evlerde kullanılabilecek şekilde geliştirilmesini umduklarını belirtti. Bender'a göre, eLegs in 50 bin dolar civarında bir fiyat olacağı.

1) Algılayıcı kolu, hastanın dirsek altından koluna yerleştiriliyor

2) Algılayıcılar plastik yuvalara sokuluyor, manifoldlar mevcut sinir yollarının bilgisiyi tarafından geçiriliyor mekanik parmakları kontrol etmesini sağlıyor

Yapay kalp

İnsan metal olmayınca mı teknolojik sayılmıyor ?

Laboratuvarda kalp üretildi

ABD'de Minnesota Üniversitesi, laboratuvar ortamında ölü bir kalpten yaşayan kalp üretti

Bir donörün kalbini alan doktorlar, önce kalpteki hücreleri temizleyerek, geriye yalnızca 'hayalet kalp' denilen kalbin protein iskeletini bıraktılar. Bu sırada hastadan alınan hücrelerden kök hücreler geliştirildi. Daha sonra bu kök hücreler 'hayalet kalp'e enjekte edildi. Kısa süre sonra hücrelerle kalbin büyümeye başladığı görüldü. Uzmanlar gelecek hafta da kalbin atmaya başlayacağını açıkladı.

Kopyası bile laboratuvar ortamında ancak yapılabiliyor! Yöntem ise hep aynı. İşleyen mekanizmayı kullanmak, orijinalini yapmak yok!

Yapay cennet cehennem oldu

Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısız yaşamaya başladıkları 'Biyosfer 2' tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü.

NELER OLDU?

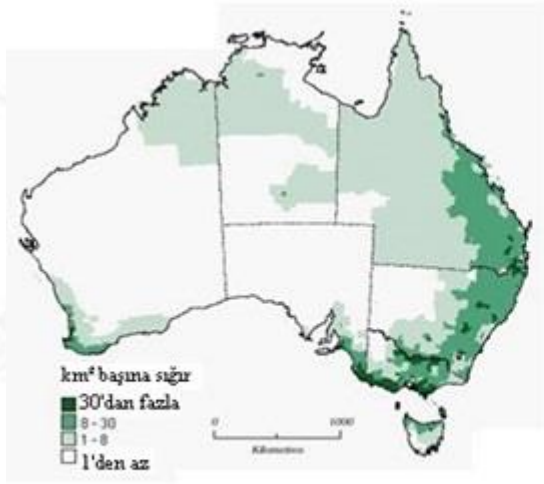
- Arılar ve yararlı böcekler öldü.
- Tarlaları katalak ve haşere bastı.
- Ekin mahvoldu.
- Domuzlar, tavukları öldürdü.
- Tavuklar, ayda 12'den fazla yumurta vermedi.
- Bitkiler, az oksijen üretince, dışarıdan oksijen takviyesi yapıldı.
- Hava Himalaya Dağları'ndaki gibi incelidi.
- Patatesteki karoten yükselince, ciltler şarardı.

- Camdan oluşan, kapalı yapılarının altında kendi oksijenlerini üretip, sebze ve hayvanlarını yetiştirerek yaşama-ya başlayan bilim adamları, birbiri ardına gelen felaketlerle karşılaşmaya başladılar.
- Yaşamın bir başka gezegene aktarılıp aktarılamayacağını inceleyen uzmanlar, bunun mümkün olmadığını anladılar. 4800 bitki ve çeşitli hayvanlarla yaşayan bilim adamları, burada temiz bir yaşam ortamı hayalini kurmuşlardı.

Bilim adamları her geçen gün kilo kaybederken, tatlı patateslerin içerdği yüksek karotenden dolayı sararıp soluyorlar. Bu yüzden de sık sık sağlık kontrolden geçiyorlar.

11 Eylül 1993, Hürriyet

Hürriyet, 11 Eylül 1993 tarihli bir haber: "Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısız yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü." Evrendeki hassas dengeye işaret için bu haber tek başına yeterlidir. Düşünsenize uzayda hayat için deneme yapıyor, ne bina yapımı, ne canlı taşıma, ne gıda takviyesi vd. sorunu yaşanan bir ortamda, 2 sene bile yaşamın dengesi korunamıyor. Bilimle bile kopyası sağlanamayan bu ortam nasıl tesadüfen oluşabilmektedir?Evrensel çaptaki türler arası uyum ve dengeye örneklerle devam edelim. Csiri Projesi:

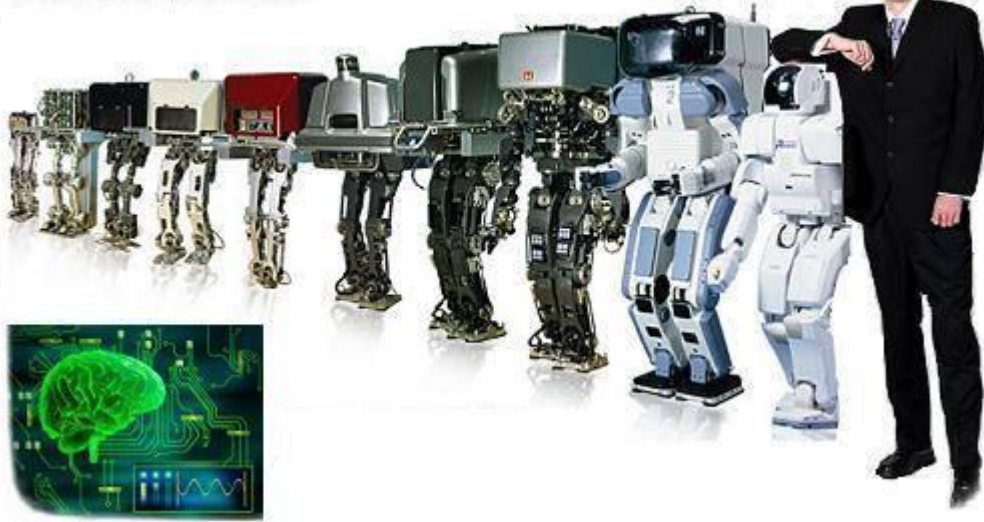

Sığırın yaşam alanları ve böcek salınan alanlar (Australia Year Book 2003)

İngiltere, Avustralya kıtasında sığır yetiştirmeye karar verir ve daha önce bu kıtada yaşamayan sığırları bu ülkede yetiştirmeye başlar ama kısa sürede sığır gübreleri tüm kıtada büyük sorun oluşturur; her yer sığır gübresi ile dolmuştur. Bunun üzerine 'CSIRO Avustralya gübre Böceği Projesi ' başlatılır. Ocak 1968'ten Nisan 1984'e kadar, 43 türü ait, 1,73 milyon gübre böceği, Csiro Böcek Bilimi tarafından, doğaya salınır. Bir yıl içerisinde, salınan kın kanatlıların en yüksek sayısı, 1980 yılındaki 281.581 olmuştur. Bir yılda, doğaya bırakılan en fazla tür sayısı, 1977'deki 22 adet olmuştur. Sonunda sorun, insan kaynaklı nedenlerden oluşan pürüzler dışında, büyük oranda halledilir. Ama yaradanın dengesi sadece iki tür arasında değil, evrensel boyuttadır. Yıl, 2023: "Avustralya'ya ithal edilen böcekler, rahatsız edici bir yerel mantar türü tarafından canlı canlı yenildi." (TV 100, 07.06.2023) Diğer bir örnek ateist sistemin uygulandığı Çin'den: Komünist lider Mao Zedung başa geçtiğinde büyük bir tarım toplumu oluşturmak istiyordu. Bu yüzden 1958'de tarlalara zarar veren serçeler ve haşerelere karşı seferberlik ilan edilir. Ülke çapında büyük kitleler 24 saat boyunca organize olarak serçelerin yumurtaları ve yuvalarına zarar verir. Serçeleri kaçırmak için on binlerce korkuluk ve kırmızı bayrak üretilir. Ülkedeki işçilerin yarısı seferberlikte yer alırken, atış ekipleri kurulur. Devlet tarafından serçe öldüren vatandaşlara çeşitli ödüller verilir. 1960 baharında tarlaları böcekler bastığında Çinli liderler öldürülen serçelerin böcekleri yiyerek aslında faydalı olduğunu fark ederler. Öldürülen iki milyar serçeden sonra Mao serçeleri 'düşmanlar' listesinden çıkarır. Fakat artık çok geçtir. Çünkü ülkede zararlı böcekleri yemesi beklenen serçelerin soyları neredeyse tükenmiştir. Ekolojinin alt üst olması ve tarlaların zarar görmesiyle üç yıl sürecek 'Büyük Kıtık' başlar. Büyük kıtlık boyunca en az 20 milyon kişi açlıktan hayatını kaybetmiştir. Diğer bir örnek: "Doğal denge bozuldu, tarla fareleri çoğaldı": Kış aylarında farelerin sadece yiyecek için dışarıya çıktığını ifade eden Anadolu Üniversitesi (AÜ) Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç, "Aslında tarla farelerinin bu dönemde uyuması lazım. Şimdi yaz mevsimi gibi dışarıda cirit atıyorlar" dedi. Tarla farelerinin doğal düşmanları olan tilki, yılan ve yırtıcı kuşların maalesef yok edildiğini belirten Kılıç, şunları söyledi: "Böylece farenin üremesi kontrol altına alınamıyor. Farenin doğal düşmanlarından tilki kürkü için zehirlenerek avlanıyor. Doğal olarak düşman azalınca fare popülasyonu yükseliş gösteriyor. Tarımda süne ve kımıldan sonra en büyük zararı veren hayvan faredir. Bazı tarlalara fare yüzünden adeta gidilemiyor. Keskin Göleti etrafından fareden geçilmiyor. Bazı bölgelerde iri lağım fareleri ortaya çıkmaya başladı. Bu fareler daha önce yoktu." (NTV, 16 Şubat 2011)

Teknoloji ürünü Bilgisayar ve kendiliğinden oluşan (!) beyin!

ASIMO
The Honda Humanoid Robot ASIMO

“İnsan beyninin işlem hızı saniyede 20 bin trilyon. Bugünkü süper bilgisayarlar yani Kasparov’u satrançta yenen Deep Blue bilgisayarın yeni kuşaklarının hızı saniyede 10 ila 100 trilyon civarında. Süper bilgisayarlar bugün için insan beynine nazaran 200 ile 2000 defa daha yavaşlar. Bizim kullandığımız masa üstü bilgisayarların işlem hızı yaklaşık saniyede 10 milyar. İnsan beyninin hafıza kapasitesi: 200 terabyte:200 000 gigabyte” (forum.chip.com.tr, 11.09.2007) Londra College Üniversitesi Nöroloji Birimi: Eğer her bir nöronun 1 baytlık veri taşıdığını varsayarsak, beyin 4 terebayt kapasitesinde olabilir. Bu da 4 bin gigabayttır. Fakat beyinde her bir nöron için 50 bin sinapsis (bağlantı noktası) bulunduğunu düşünürsek, beyin kapasitesinin 500 terabayttan daha fazla olabileceğini görürüz. Bu da ortalama olarak 1000’in üzerinde bilgisayara tekabül eder. Ancak bilgisayarların aksine beyin belleği dolmaz, öğrendikçe genişler. (Milliyet, 17.11.2010) “Bilgisayarlar insan beynine yaklaşıyor Beynimizi simüle etmeye çalışan bu süper bilgisayar, bakın insan beyni karşısında nasıl zorlandı: 83 bin işlemci beyin %1'ine denk. Japon ve Alman bilim insanlarının yaptığı bir çalışma, insan beyninin "işlem" kapasitesini ortaya koydu. Araştırmada 83 bin mikro işlemciye sahip olan dünyanın en güçlü süper bilgisayarlarından biri kullanıldı. Bu bilgisayar ile 40 dakika süren bir işlem sonucunda, insan beyninin bir saniyelik süredeki tam kapasitesinin %1'ine denk gelen değere ulaşıldı. Milyonlarca matematik işlemini göz açıp kapayıncaya kadar yapabilen bilgisayarların insan beyni ile hala boy ölçüşmemesinin nedeni olarak, beyin yapısındaki yüksek sayıdaki sinir hücresi gösteriliyor. Birbiri ile sürekli iletişim halinde olan 200 milyar sinir hücresinin yarattığı güç hiçbir bilgisayar ile ölçülemiyor. Bu bağlantılar arasında gidip gelen elektrik sinyallerinin her biri için 1000 farklı switch bulunuyor. Tüm bunları hesaba katınca insan beyninde yüzlerce trilyon boyutunda veri otoyolu bulunuyor. Araştırmada insan beyninin %1'ine denk gelen 1,73 milyar sanal beyin hücresinin 10,4 trilyon sanal veri yolun üzerinden haberleşmesi simüle edilmeye çalışılmış. İnsan beyninin bir saniyede gerçekleştirebildiği bu işlem için 83 bin mikro işlemciye sahip dünyanın en güçlü bilgisayarının 40 dakika boyunca çalışması gerekmiş. Bu sonucun, insan beyninin 1 saniyelik kapasitesinin sadece %1'ini simüle ettiğini de tekrar vurgulamak lazım. (chip.com.tr, 07 Ağustos 2013)

'İnsan robot'a ilk adım atıldı

TOKYO Üniversite-
nide Japonya bilim adamları
robot son derece esnek ha-
reketler için adeta bir ilim
adımı atarak 1 milyon dolar
maliyetle tasarladıkları bir
insan robotu "Daniel" adıyla
dünyaya tanıttılar. Bu robot
8 yıldır geliştiriliyor ve
insan gibi hareket edebilen
robotlar üretmek için büyük
bir adım olduğu tahmin edi-

TAKLA ATIYOR

Yerde yatmış robotom
adını bu kaskabaca in-
bet-funa gövdesinde es-
neklik sayesinde gerçekle-
ştiriyor. Amacına ekli sö-
zünü robotun esnek ka-
nımları için geliştirilen
robotun eklem yerleştirilerek
insan bir ergonomiye sa-
hip olmasını sağladıklarını
bildiren bilim adamları

Daniel'in
akrobatik
gösterisi
büyüledi.

"Daniel"
ad verilen
robot, dün
yapılan
gösteride
buna ve
sine
dünyaya
tanıtıldı.
İnsanlar
tarafından
gösterilen
robotun
esneklik
özellikleri
insan
gibi hareket
edebiliyor.

birer bu konular robotun
büyük bir başarıyla
bilim adamları ve hareketleri
dünya bir zamanla ta-
minatlarını sağlıyor.

8 YILDA YAPILDI

Robotun 8 yıldır geliştiril-
diği konuşan Prof. Dr.
Yasuyo Kuniyoshi, "Daniel"
adını verdikleri robot üze-
rinde 8 yılda çalıştıklarını ve
esneklik, hafif, istedikleri
süreyle hareket edebilen
robotun 8 yıldır geliştiril-
diği konuşan Prof. Dr.
Yasuyo Kuniyoshi, "Daniel"
adını verdikleri robot üze-
rinde 8 yıldır çalıştıklarını ve
esneklik, hafif, istedikleri
süreyle hareket edebilen
robotun 8 yıldır geliştiril-
diği konuşan Prof. Dr.
Yasuyo Kuniyoshi, "Daniel"
adını verdikleri robot üze-
rinde 8 yıldır çalıştıklarını ve
esneklik, hafif, istedikleri
süreyle hareket edebilen
robotun 8 yıldır geliştiril-

andırıyor. 1 milyon doları
aşan bütçeyle hazırlanan bir

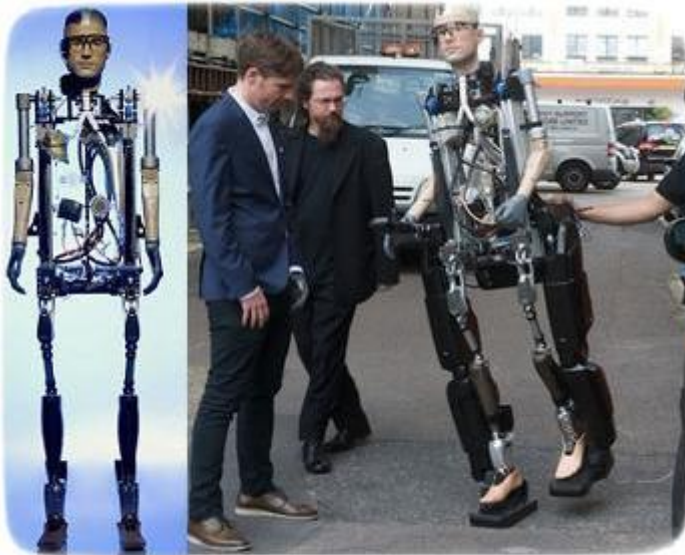
tısında konuşan Prof. Dr.
Yasuyo Kuniyoshi, "Daniel"
adını verdikleri robot üze-
rinde 8 yıldır çalıştıklarını ve
bildirdi. Daniel'in sahip ol-
duğu teknolojinin gelecekte
insan gibi hareket edebilen
robotlar üretmek için büyük
bir adım olduğu tahmin edi-

cüsü robota esneklik kazan-
dırmak için gövdesine çok
sayıda eklem yerleştirerek
insansı bir ergonomiye sa-
hip olmasını sağladıklarını

Sabah, 13 Eylül 2003

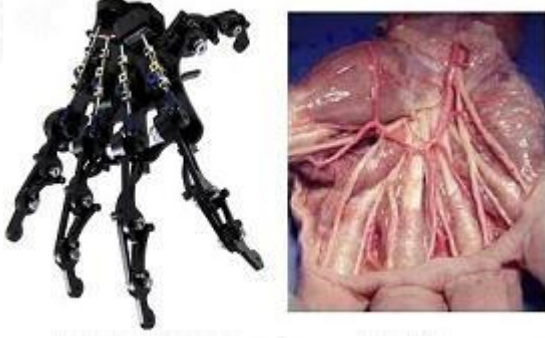
Tesadüfen oluşan insana benzer robot için, uzman ekip, 1 milyon dolar, en az 8 yıllık çalışma, ergonomi için çalışma vd.

Dünyanın ilk biyonomik adamı da bu:

"Yaklaşık 1 milyon dolara mal olan robotun modeli, dünyanın en yetenekli biyonomik uzmanlarından biri olarak kabul edilen ve İsviçre'nin Zürih Üniversitesi'nde sosyal psikolog olan Bertolt Meyer tarafından hazırlandı. Robotun ayak bilekleri ve ayakları Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT) Media Lab'de görevli biyo-mühendis Hugh Herr tarafından geliştirildi. Protez bacakları desteklemesi için, biyonomik adam için 'Rex' adı verilen

bir dış iskelet inşa edildi. Yeni Zelanda'daki REX bionics şirketi tarafından geliştirilen dış iskelet, biyonik adamın düzgün yürümesini sağlıyor. Pankreasından akciğerlerine kadar yapay organları bulunan biyonik adam, insanlardaki gibi işleyen bir kan dolaşımına sahip. ABD'nin Arizona eyaletinde bulunan SynCardia Systems tarafından üretilen yapay kalp sahibi biyonik adam, ABD'nin Second Sight şirketi tarafından geliştirilen retina protezi sayesinde görüyor.” (Akşam, NTV, 21.10.2013) Bu kadar teknoloji ve para, sonuç hilkat garibesi bu robot, ama çok daha mükemmeli "tesadüfen" oluşuyor, hem de teknolojisiz! ve kimileri bu iddiaya bilimsellik diyor!

Evrimci mantığı; I. resim mühendislik harikası, II. resim tesadüf!

Buyrun, kendiliğinden oluşanı siz teknoloji yardımı ile yapın:

Evrim ve Organ Nakli

Organ naklinde uygun organ bulunsa bile, vücut bu yeni organı yabancı olarak görüp, reddebiliyor. Bu bazen aylarca sürüyor ve her gün onlarca hap yutulması gerekiyor. Organ

naklinden sonra yıllarca dış enfeksiyonlara karşı özel bir önem verilmesi de ayrı bir öneme sahip! Bu kadar hassas ve uyumlu bir sistem bütünüdür insan vücudu. Evrimcilerin iddiası, her bir hücre, her bir organ tesadüfen bir araya gelmiş ve yaşam; özel tahliller, uygun organlar ve ortamlar bütünü olmadan başlamış ve devam etmektedir..!

Darwin ve Türkler

“Darwin, Kafkas Türklerinin yok olacağına vurgu yapar.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 49) Darwin, bir arkadaşına yazdığı mektupta Türkler için “Aşağılık ırk, barbar, yok edilecek toplum “ diye bahsetmektedir. (The Life and letters Of Charles Darwin, New York, I/266) "Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, “medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da, kuşkusuz elimine edilecekler.” Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada “şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar” kalacaktır.” (Charles Darwin, The Descent of Man, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178)

1880-1885 yılları arasında o dönemin en büyük sömürgeci devleti olan İngiltere'nin başbakanlığını yürüten William Ewart Gladstone, "Türkler Asya'nın içlerine geri sürülmelidir." diyerek kampanya başlatır. Bu adam, İttihat ve Terakki üyelerinden Ahmet İhsan'ın Matbuat Hatıralarım adlı eserinde "Gladstone, İngiliz parlamentosunda eline Kur'an'ı alıp: 'Türkler bu kitapla yürüdükçe medeniyete muzırdır (zararlıdır)' dediğini aktardığı adamdır. O dönemde İngilizler kendi ülke menfaatleri için Osmanlı'yı parçalamaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle de birçok faaliyette bulunurlar. Bunlardan birinde de Londra'da Türkler ile ilgili "Bulgar Terörü ve Doğu Sorunu" isimli bir broşür yayınlarlar. Kısa sürede birkaç baskısı yapılan broşürle İngiliz halkı Türklere karşı kışkırtılmaktaydı. Andre Maurois "İngiltere Tarihi" adlı yapıtında "Gladstone arka arkaya vermeye başladığı nutuklarla İngiliz kamuoyunu Türkiye aleyhine çevirdi" diye de yazar. Gelelim konumuz olan C. Darwin'in araştırmacı bilim adamlığı kimliğine: Emperyalist maksatlı bu çalışmaları araştırmadan kabullenen Darwin, 19 Ekim 1876 Tarihinde bir kere, ondan sonra 2 kere daha olarak toplam üç kez Bulgaristan yardım sandığına bağışta bulunur. "Darwin balkanlarda ne olduğunu bilmiyordu ve İngiliz başbakanında etkilenmişti. Ölene kadar Türkleri barbar olarak düşündü" (Bu dinciler, Soner Yalçın, s. 297-298) Yanıbaşındaki olaylardan habersiz olan Darwin, insanlık tarihini yeniden yazmak iddiasında bulunur ve teorisini yayınlar! İşin diğer ilginç yönü, Marx hayranı olup, agnostik olduğu halde, evrimi ve materyalizmi benimseyen Darwin fikirlerini yıllarca gizlemiş, eserinin ölümünden sonra yayınlanmasını vasiyet etmişti. “Darwin, agnostik olarak ölmüştür.” (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 44) "Dostlarını karşısına almaya cesareti yoktu, kurulu düzeninin yıkılmasını istemiyordu. Ailesi zengindi. Yaşadığı bu zengin hayattan taviz vermek istemiyordu. Kilise çevresince hala dindar kabul ediliyor ve saygı görüyordu." Taki, 1858'de A. Russel Wallace tarafından yazılan ve kendi görüşlerine paralellik arz eden makalesinin okuyana dek. Kıskançlık onu harekete geçirir ve 1837'de yazdığı eserini 1859'da yayınlar: Türlerin Kökeni. (Bu dinciler, Soner Yalçın, s. 410-415) Kıskançlık Darwin'in takıyyesine son vermiştir! İşte aydın-araştırmacı-devrimci evrim teorisyeninin fikir ve yaşam namusu!

Darwin'e göre Kadın

Darwin, “İnsanın Türeyişi” adlı kitabında kadınların idrak etme, hızlı kavrama ve taklit konusunda "daha aşağı ırkların özelliklerini taşıdıklarını ve bu nedenle daha eski ve alt bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını" yazmıştır. (John R. Durant, “Darwin’in İnsanın Türeyişi kitabındaki Doğanın

Gelişimi”, İngilizcesinde sayfa 295) Darwin kadının evlilikteki rolünü şöyle tarif ediyordu: " Sizinle ilgilenen biri –bir köpekten daha iyi oyalayabilecek- ev ve evin sorumluluklarını alacak biri.” (Charles Darwin, Charles Darwin’in Otobiyografisi 1809-1882, İngilizcesinde sayfa 232-233) Sana çocukluktan itibaren sürekli eşlik ederler, sonra ilgili beslerler ve sevip oynatabileceğin bir obje olurlar. Kadın, herşeye rağmen bir köpekten daha iyi bir şey. Ev ve evle ilgilenen bir kişi. Müzik ve havadan sudan konuşmalar. Bunlar sağlık için iyi şeylerdir. (Charles Darwin, The Autobiography of Charles Darwin 1809-1882 (Ed. by Nora Barlow), New York: W. W. Norton & Company, Inc., 1958, 232-233) Darwin erkeğin özelliklerini ‘güçlü, cesur ve akıllı’ olarak görüyor, kadının özelliklerini ise ‘edilgen ve beden bakımından güçsüz ve “beyinleri eksik” olmak’ şeklinde ifade ediyordu. Erkek diye yazıyordu, ‘o kadından daha yürekli, daha mücadeleci, daha enerjiktir. Üstelik daha fazla yaratıcı dehaya sahiptir.’ (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 122) Darwin, Evlenmeden bir yıl önce 1838 yılında, “kadının, sevilen, oyun oynanan ve her halükarda köpeklerden daha iyi bir şey olduğunu” yazmıştı. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 51) John R. Durant, “Darwine göre özellikle de yaşam mücadelesi hususunda kadınların, erkeklerden kat kat daha düşük mertebede olduğunu” ve “Zeka geriliği olan çocuklar ile kadınları, muhakeme yeteneklerinin yetersiz olmasından dolayı aynı kategoride değerlendirdiğini.” belirtir. (Durant, Darwinci Miras, s. 295)

Ateist Freud ise, kadınların rasyonel düşünme melekmesine sahip olmadığını, etikle ilgili konularda erkeklerle kıyaslanamayacağını ileri sürer. (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 64)

Deist bir peygamber olan Kant’a göre Kadın

Kant’a göre kadınlar, aklını kullanabilme yetisinden mahrum, sürekli güzelliği ve cinselliği ile ön plana çıkmaya çalışan, zayıf, başka birinin himayesine muhtaç varlıklardır. "Evli erkekler yalnızca kendi eşlerinin sevgisini kazanmaya çalışırken, evli kadınlar ise bütün erkeklere sahip olma eğilimindedirler." (Immanuel Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, çev. Robert B. Loudon (New York: Cambridge University Press, 2006), 208) "Kadın kendini herkesin beğenisi için bir nesne yapar." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) Kant, kadınları karakterize eden iki ilkedden bahseder. Bunlardan ilki türün devamlılığı, ikincisi ise toplumun yetiştirilmesi ve kadınlar tarafından inceltilmesidir. (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 207) "Doğa tarafından kadına ‘verilen’ korkaklığın ve zayıflığın nedeni, kadının embrioyu koruma zorunluluğundandır. Böylece kadınlar tehlikelerden uzak durarak embrioyu koruyacaklardır. Bununla birlikte kadın, tabiatı gereği korkak olduğu için güçlü ve cesur erkeğin korumasını talep eder." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 207) Kant, kadının felsefe yapabilme imkanına da değinir: “Onun felsefi bilgeliği muhakeme etmek değil duygusallıktır.” (Immanuel Kant, Observations on the Feeling of the Beautiful and Sublime and Other Writings, çev. Patrick Frierson, Paul Guyer (New York: Cambridge University Press, 2011), 38) Kant bir kadının felsefeyle uğraşmasını, hele (muhtemelen erkek) bir yorumcu olmadan bunu yapmasını hiç hoş olmayan bir iş olarak görmüştür. (Aliye Kovanlıkaya, “Kant’ta Cinsiyet Farklılığı,” Cinsiyetli Olmak içinde, ed. Zeynep Direk (İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2014), 11-12) "Okullu (eğitilmiş) kadınlar kitaplarını saatleri gibi kullanırlar. Onlar saatlerini sadece bir saate sahip oldukları bilinsin diye takarlar. Buna rağmen saatleri genellikle ya çalışmaz ya da doğru zamanı göstermez.” (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) “Kadının büyük biliminin içeriği daha çok insanoğludur ve insanlık arasında da erkeklerdir.” (Kant, Pragmatik Açısından Antropoloji ile Güzellik ve Yücelik Duyguları Üzerine Gözlemler, 75) Kadının uzmanlık alanının erkek olduğunu söyleyen bu söylemler, Kant’ın kadınlara verdiği rolün ve çizdiği sınırın en açık biçimde ifade edilmiş halidir. Kant, kadınların teorik bilgi eksikliklerinin olumsuz bir şey olmadığını hatta bu eksikliklerini güzellikleriyle ve candan dostluklarıyla kapattıklarını vurgular. Şöyle ki kadınlar, “Erkeğin kendi yetenekleriyle sağlamak zorunda olduğu kitabi bilgidен yoksunluklarını ve diğer eksikliklerini güzel endamlarıyla, neşeli naiflikleriyle ve büyüleyici dostluklarıyla yeterince telafi etmiş olurlar.” (Kant, Güzellik ve Yücelik Duygusu Üzerine Gözlemler, 86) Kant’ın kadınlarla ilgili görüşlerini özetleyecek olursak, kadınlar

erkeklerin himayesine ihtiyaç duyan zayıf varlıklardır. Bu yüzden kadınlar doğanın kendilerine verdiği görevi yerine getirerek soylarını devam ettirmeli, bununla birlikte erkeğin gücü üzerine kurulu toplumun ilerlemesinde ve incelttilmesinde erkeğine yardımcı olmalıdır. Kant, muhakemeyi gerektiren konularda kadınların bir rehber (erkeğe) danışması gerektiğini belirterek kadınların akli meselelerdeki yetersizliğini göstermeye çalışmıştır. (Firdevs Demir, Kant'ın Kadınlarla İlgili Görüşlerinin Ahlak Felsefesi Bağlamında Değerlendirilmesi, Mizanil hak islami ilimler dergisi, sy. 5, 2017, s. 87-99)

Darwinizmin sonucu ortaya çıkan insanlık onurunu yerle bir eden “İnsanat bahçeleri”

“19 ve 20. Yüzyıllarda, 'insanat bahçeleri' kurulur, 'gelişmemiş' ırklara ait insanlarda buralarda sergilenir. Sergilenen insanlar, modern beyaz adamın üstünlük duygusunu tatmin ederken aynı zamanda, Avrupa'nın sömürgesine bir gerekçe ve bir meşruiyet de üretilmekteydi. Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik sloganları ile yola çıkan Fransız Devrimi'nin 100. yılını kutlayan 1889 tarihli Paris Evrensel sergisinde 400 Afrikalının sergilendiği bir 'Zenci Köyü' kurulmuştu. Brüksel'de, 1897 tarihli sergide bir levha ziyaretçileri şöyle uyarıyordu: “Kongoluları beslemeyin, yemekleri verildi.” İnsanat bahçeleri, sömürgeciliğin faziletlerine yönelik propaganda çalışmalarının bir parçasıydı.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 82, 83) Darwin Kızılderilileri ve karaderilileri, insanlaşma aşamasına gelmemiş maymunlar olarak görüyor ve onlara hayvan muamelesi yapılmasında bir sakınca görmüyordu. Evrim teorisine dayalı bir uygulamaya göre, 1962 yılına kadar hayvanat bahçelerine ek bir bölümde insanlaşma aşamasını tamamlamamış maymunlar olarak bu insanlar sergileniyordu. Batıda insan haklar aslında beyazlar içindi, uzun bir süre. (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 13.8.2017) "Vahşi insanlar, ilkeller, insana benziyorlar, insanoğluna en yakın varlık galiba" diye tasnif ediliyorlardı. Hayvanat bahçelerinde, fuarlarda, sergi alanlarında teşir edilmek için binlerce insan kadın, erkek, çocuk Afrika'dan gemilerle Avrupa ve Amerika'ya taşındı. Belçika, Hollanda, İspanya, Macaristan, Almanya, İsveç, İtalya, ABD'de, bir değil pekçok kentinde 1870'lerden 1960'lara kadar var oldu. İnsanlar nadir hayvanlarmış gibi seçiliyorlardı, kimilerini kafeste teşir ettiler. Fuar alanının dışındaki levhada "Lütfen yiyecek vermeyin daha önce beslendiler" yazılıydı. Çoğunun üzerindeki çıkarılıyordu, göğüsleri açıktaydı. Bazıları intihar etti, bazıları ise teşir edilirken öldü. Ölen de sergilendi. Aynı dönemlerde bazı bilim adamlarının görüşleri de aktarılıyordu: "Haftalardır bunların üzerinde çalışıyoruz, bunların akli aşırı derecede geri. Fevkaledede saldırganlar ve hiçbir hisleri yok. İnsana en yakın vahşi örneği denebilir" (Habertürk, 7 Aralık 2014)

**“Çin sosyalizminin temeli
Darwin’e ve evrim teorisine
dayanmaktadır.”**

(K.Mehinert, Kampf um Mao’s Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977)

Mao Zedong

Joseph Stalin

**“Genç nesillerin zihnini yaratılış
düşüncesinden arındırmak için
onlara tek bir şeyi öğretmeliyiz:
Darwin’inin öğretilerini”**

(Kent Hovind, The False Religion of Evolution)

**“Marx’ın teorisinin tümü, evrim
teorisinin en tutarlı, en tam, en
düşünülmüş ve özlü biçimiyle çağdaş
kapitalizme uygulanmasıdır.”**

(Robert M. Young, Darwinian Evolution and Human History)

V. I. Lenin

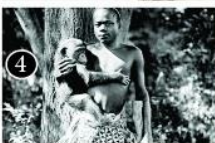
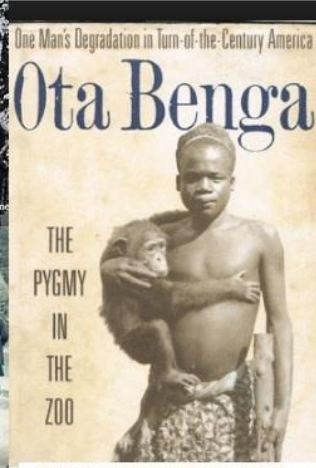
1931 Paris Dünya Fuarı. Fuar o kadar başarılıydı ki o sene 31 milyon ziyaretçi çıktı. O zamanlar hayvanat bahçesinde çalışan siyahi çalışanlar arasında da Benga ya nisal davranılmayı gerektiriyorsa dair büyük bir karpı durma oluyordu. New York Times o zamanlar yazdığına göre, aralarında birkaç bir insanın maymunlarla birlikte kafe konulmasına yüksek sesle karşı çıkmıştı. 1991

Paris'den New York'a kadar Afrika ya da Asya ilkel kabileler insanların ilgisini çekiyor bunlar insanat bahçelerinde sergileniyordu.

Pigmalar çeşitli dansları huku eğlendirmeye zoru veriyordu. Yücelten insan bu azınlıkları sahte onlar birer hayvanmışçana beyne de biltiler büyük bir ilgi merkeziydi.

1) Almanya'da yapılan bir panayırn afişi
2) Panayırn giriş kapısı üzerindeki yazı: Sömürge Sergisi
3) İnsanat bahçesinin fikir babası Alman Karl Hagenbeck

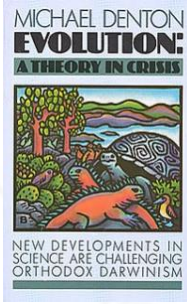
4) Benga isimli pigme, kucağındaki maymunla
5) Hay-Hacı adlı şempanze ve Afrikalı Said'a'nın gösteri afişi
6) 1904 senesinde yapılan 'Vahşiler Olimpiyatı'ndan bir kare

4) Benga isimli pigme, kucağındaki maymunla
5) Hay-Hacı adlı şempanze ve Afrikalı Said'a'nın gösteri afişi
6) 1904 senesinde yapılan 'Vahşiler Olimpiyatı'ndan bir kare

1800'ler boyunca Avrupa'nın her yanında (Paris, Hamburg, Antwerp, Barselona, Londra, Milan, Varşova) ve New York'ta onlarca insanat bahçesi açıldı ve sahiplerine (bugünün ekonomisiyle denkleştirilince) milyonlarca dolar kazandırdı.

Son insanat bahçesi, 1958 yılında Belçika'da kapandı! 1958, NASA'nın kurulduğu yıld. Mikroçiplerin icat edildiği, Marilyn Monroe'nun dünyanın göz bebeği olduğu, Avrupa Birliği'nin öncülü Avrupa Ekonomik Birliği'nin kurulduğu yıl !!!

Biyokimya Uzmanı Michael J. Behe: "İlk başlarda Darwin'in evrim konusundaki fikirlerini benimsiyordum. Çünkü O herkesten önce davranıp ortaya bir şey atmıştı ve ben aksini ispat edene kadar onu kabullenmek zorundaydım. Ta ki, 10 yıl öncesine, Avusturalyalı biyokimyager ve yazar Michael Danton'un yazdığı bir kitabı (Evolution Theory in Crisis) okuyana kadar. Danton; Darwinist teoriyi çürütecek bir sürü bilimsel tez ortaya sunmuştu. Daha önce hiç bu tarz argumanlar iddalar duymamıştım ve bence onlar gerçekten çok ikna ediciydiler. Önce kendime kızdım, böylesine iyi bir üniversitede güzel bir sandalyem varken ben bu iddiaları ispatları neden daha önce okumamıştım ve o günden sonra Evrim Teorisine ciddi ilgi duydum ve araştırmalara başladım. Zaman içerisinde Darwinin evrim teorisinin hiç bir bilimsel kanıta dayanmadığını anladım."

Bilim adamlarının itiraflar II

Prof. R. Goldschmidt (Zoolog, California Üniversitesi): Şimdiye kadar hiç kimsenin makro mutasyonlar yolu ile yeni bir tür ya da cins üretmediği bir gerçektir. Seçilmiş mikro mutasyonlar yoluyla dahi tek bir tür bile oluşturulamadığı da doğrudur. En iyi bilinen Drosophila (meyve sineği) gibi organizmalarda bile sayısız mutasyon bilinmektedir. Eğer herhangi bir organizma üzerinde bu binlerce mutasyonun bir kombinasyonunu yapabilseydik, yine de doğada bulunan herhangi bir türle benzerlik gösteren bir tür üretemezdik. (Richard B. Goldschmidt, "Evolution, As viewed by One Geneticist", American Scientist, vol.40 (Ocak 1952), s. 94) Gordon Taylor (Evrimeci genetikçi): Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hala bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değiller. (Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, New York, Harper & Row, 1983, s. 48) Kevin Padian: Büyük evrimsel değişiklikler nasıl başladı? Türlerin on binlerce yıl oturup faydalı mutasyonların meydana gelmesini beklediğine (bu arada bu nasıl oluşmaktadır?) ve büyük bir istekle bunları yeni ve yararlı bir tür değişimi oluşana kadar biriktirip koruduklarına inanan biri var mı? İşte bu durum Waddington ve diğerlerinin de belirttiği gibi neo-Darwinizm'in "saçma ve mantık dışı" matematik argümanlarıdır. (Kevin Padian, "The Whole Real Guts of Evolution", Review of Genetics, Paleontology and Macroevolution, By Jeffrey S. Levinton, s. 77) Pierre-Paul Grassé: Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88) Şanslı mutasyonların hayavnlara ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir hayvan, tam olması gerektiği şekilde binlerce ve binlerce faydalı tesadüfe maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 103) Francisco J. Ayala: X ışınları gibi yüksek enerjili radyasyonlar mutasyon oranını arttırırlar. Radyasyondan olayı meydana gelen mutasyonlar rastgele, bir anlamda onları taşıyan

bireylerin sağığı üzerindeki etkilerden bağımsız olarak meydana çıkar. Rastgele mutasyonlar çoğunlukla zararlıdır. Bir organizmadaki genom gibi tamamen organize bir sistemde rastgele bir değışiklik sistemin düzenini veya kullanılrlılığını arttırmaz, aksine azaltır. (Francisco J. Ayala, "Genotype Environment and Population Numbers", Science, vol.162 (27 Aralık 1968), s. 1456) James F. Crow (Wisconsin Üniversitesi, Tıp Genetiğı Bölüm Başkanı, radyasyon ve mutasyon konusunda uzman): Mutasyonların hemen hepsi zararlıdır ve bunun bedelini insanlar öder. Bu nedenle mutasyon oranını yükseltecek olan her türlü insan aktivitesi insanlık için ciddi sağık ve ahlak sorunları oluşturuyor demektir. (James F. Crow, "Ionizing Radiation and Evolution," Scientific American, vol. 201 (Eylül 1959), s. 138) Hayatı oluşturan kimyasal işlemlerin bütünlüğüne isabet edecek rastgele bir değışikliğın bozucu etkisi olacağı kesindir. Aynen bir televizyondaki bağlantıların rastgele değıştirilmesinin görüntünün kalitesini artırmaması gibi. ("Genetic Effects of Radiation", Bulletin of Atomic Scientists, No: 14, s. 19-20) Frederick Seymour Hulse: Mutasyonlar rastgele meydana gelirler. Yüksek komplekslikteki sistemlerin bileşiminde ve işleyişindeki herhangi bir değışiklik bu sistemin işleyişini geliştirmeyecektir ve bu nedenle mutasyonların büyük kısmı dezavantajlıdır. Bir organizma ve çevre arasında çok hassas bir denge vardır ve bir mutasyon bu dengeyi kolaylıkla bozabilir. Bir insan aynı şekilde frenin veya gaz pedalının pozisyonunu rastgele değıştirerek bir arabanın işleyişinin gelişmesini de bekleyebilir. (Frederick S. Hulse, The Human Species, New York: Random House, 1971, s. 61-62)Evrimci zoolog D. L. Stern: Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değışiklikleri gerektirir? ([icr.org/headlines/ darwinvindicated.html](http://icr.org/headlines/darwinvindicated.html); Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001) Stephen Jay Gould: Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz. (Hoimar Von Dittfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69) Hoimar Von Dittfurth (Alman Psikiyatri ve Nöroloji Profesörü. Ünlü Alman evrimci bilim yazarı): Alabildiğine kompleks biyolojik bir işlevin, organik bir düzenin, amaçsız, hedefsiz, keyfi mutasyonların rastlantısal sonuçları olarak ortaya çıkıp çıkamayacağı sorusuna yanıt ararken, tasavvur etme yeteneğimiz oldukça yaya kalacaktır. Gerçekten de, rastlantısal mutasyonların ardından, sözünü ettiğimiz türden yeni mekanizmaların, yeni düzenlerin ortaya çıkması için evrim istediğı kadar zaman bulmuş olsun, yeni denge ve düzenlerin rastlantının ürünü olduğunu ileri sürmekle iyice ileri gitmiş, başka türlü düşünenleri tahrik etmiş olmuyor muyuz? Deyim yerindeyse, sakat doğum gibi bir şeydi bu tuhaf yaratıklar. Bir mutasyonun sonucuydular. Mutasyon sonuçları hemen her zaman bir felaket doğurmuşlardır. (Hoimar Von Dittfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69) Bu noktada itirazcılar, anlamlı ve amaca uygun özelliklerin tümüyle rastlantısal olarak yeterli miktarda oluşmasını sağlamak bakımından, mutasyonların sayısının yeterli büyüklükte olamayacağına ilişkin bir karşı tezi öne sürmek eğilimdedirler. Gerçekten de çok sayıda mutasyon, olasılıklar kurallarına göre, bırakalım gelişmeyi desteklemeyi, zararlı ve hatta öldürücü olmaktan kurtulamaz. (Hoimar Von Dittfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 6, s. 97) Dr. Mahlon B. Hoagland: Bugün canlı organizmalarda birikmiş bilgi (üç milyar yıllık evrimin birikmiş sonucu) bütün dünya şairlerinin toplamından daha çok işlenmiş, daha incedir. Bir harfte, bir kelimedede, bir deyimde rastlantıya bağı bir değışimin parçayı daha iyi yapması uzak bir olasılık, böyle rastlantısal bir çarpmanın zararlı olması daha akla yatkındır. Birçok biyolog, nükleer silahların, nükleer reaktörlerin ve endüstride üretilen mutasyona neden olabilecek türden kimyasal maddelerin artmasından, bu nedenle korkmaktadırlar. (Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 12.Basım, Mayıs 1998, s. 69) Hatırlayacaksınız, bir organizmanın DNA'sında bir değışikliğın olması hemen her zaman onun için zararlıdır; başka bir deyişle yaşamını sürdürebilme kapasitesinde azalmaya yol açar. Bir benzetme yapalım; Shakespeare'in oyunlarına rastgele eklenen cümlelerin onları daha iyi yapması pek olası değıldir... Temelinde DNA değışiklikleri ister mutasyonla, ister bizim dışarıdan bilerek eklediğimiz yabancı genlerle olsun, yaşamı sürdürebilme şansını azaltma özelliklerinden dolayı zararlıdır. (Mahlon B. Hoagland,

Hayatın Kökleri, s. 153) Warren Weaver (Evrimci bilim adamı). Weaver, İkinci Dünya Savaşı'nın ardından nükleer silahların sonucunda oluşan mutasyonları incelemek için kurulan Atomik Radyasyonun Genetik Etkileri Komitesi'nin (Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation) hazırladığı rapor hakkında şöyle diyordu: Çoğu kimse, bilinen tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki -yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi- pratikte hepsi zararlı olan mutasyonların sonucu olabilir? (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, cilt 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159) Üstelik mutasyona uğramış genlerin, karşılaşılan durumların büyük çoğunluğunda ve şimdiye kadar üzerinde çalışılan türlerde zararlı etkilerine rastlanmıştır. En uç durumlarda zararlı etkiden kastettiğimiz ölüm demektir. Diğer durumlarda ise döl üretebilme olanağının azalması veya diğer bazı ciddi anormallikler anlamına gelir. (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, s. 1158) Michael Pitman: Sayısız genetikçi meyve sineklerini nesiller boyunca sayısız mutasyonlara maruz bıraktılar. Peki, sonuçta insan yapımı bir evrim mi ortaya çıktı? Maalesef hayır. Genetikçilerin yarattıkları canavarlardan sadece pek azı beslendikleri şişelerin dışında yaşamlarını sürdürebildiler. Pratikte mutasyona uğratılmış olan tüm sinekler ya öldüler, ya sakat kaldılar ya da kısır oldular. (Michael Pitman, Adam and Evolution, London, River Publishing, 1984, s. 70) Evrim literatürünün popüler yayınlarından Earth Sciences ergisinin editörü Richard Monestarsky, evrimcileri şaşırtan bu Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir: Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen Devrin tam başına rastlar ki denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devir'de zaten vardılar ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdılar. (Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", Discover, Nisan 1993, s. 40) "Yeni moleküler temelli filogeninin bazı önemli sonuçları vardır. Bunların en önemlisi, süngerler, cnidarianlar, ctenophorlar arasındaki "ara form" sınıflamaların ve bilateriyen canlıların son ortak atasının yani "urbilateria"nın ortadan kalkmasıdır. Bunun doğal sonucu olarak, urbilateria'ya giden soy ağacında çok büyük bir boşluğumuz var. Kademeli bir biçimde giderek artan bir komplekslik senaryosu yoluyla, "boşluktaki atayı" yeniden inşa etme yönündeki umudumuzu -ki bu eski evrimsel mantık yürütmeye çok yaygındır- kaybetmiş bulunuyoruz." (André Adoutte, Guillaume Balavoine, Nicolas Lartillot, Olivier Lespinet, Benjamin Prud'homme, and Renaud de Rosa, "The New Animal Phylogeny: Reliability And Implications", Proceedings of the National Academy of Sciences, 25 April 2000, vol 97, No 9, pp. 4453-4456) Evrimci paleontolog Gerald T. Todd, "Kemikli Balıkların Evrimi" başlıklı bir makalesinde bu gerçek karşısında şu çaresiz soruları sıralar: Kemikli balıkların her üç sınıfı da, fosil tabakalarında aynı anda ve aniden ortaya çıkarlar... Peki ama bunların kökenleri nedir? Bu denli farklı ve kompleks yaratıkların ortaya çıkmasını ne sağlamıştır? Ve neden kendilerine evrimsel bir ata oluşturabilecek canlıların izlerinden eser yoktur? (Gerald T. Todd, "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship", American Zoologist, Cilt 26, No. 4, 1980, s. 757) Türk evrimcilerden Engin Korur, kanatların evrimleşmesinin imkansızlığını şöyle itiraf eder: Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır. (Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25) 20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden ve Neo-Darwinist teorinin kurucularından biri olan George Gaylord Simpson: Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir. Sanki bütün başrol oyuncululuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir. (George Gaylord Simpson, Life Before Man, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42) Evrimci zoolog Eric Lombard, Evolution (Evrim) adlı dergide şöyle yazar: Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayalkırıklığına

uğrayacaktır. (Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", Evolution, Cilt 33, Aralık 1979, s. 1230) 1984 yılında, Çin'in Yunnan bölgesinin güney bölümündeki Cheng jiang'da, büyük miktarlarda kompleks omurgasız keşfedildi. Bunların arasında bulunan ve şu an soylarının tükendiği bilinen trilobitler en azından bugünkü varolan omurgasızlar kadar kompleks yapıydılar. İsveçli evrimci paleontolojist Stefan Bengtson, bu durumu şöyle açıklıyor:

Eğer canlılık tarihinde herhangi bir olay, insanın yaratılışı mitine benzetilecekse, o da çok hücreli organizmaların ekolojide ve evrimde baş aktör haline geldikleri okyanus yaşamındaki ani farklılaşma dönemidir. Darwin'i şaşırtan—ve utandıran—bu olay bizi de hala şaşırtmaktadır. (Stefan Bengtson, Nature, 345: 765, 1990) San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994, p. 78) Evrimci Douglas R. Hofstadter: "Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor." (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548) Richard Leakey (evrimci paleoantropolog): David Pilbeam hoşnutsuzlukla şöyle der: "Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle 'bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli dayanak yok' diyecektir." Ne David ne de insanın atasını araştıran diğerleri elbette ki bu tavsiyeye uymayacaklardır, ancak hepimiz bu kadar yetersiz delille sonuç çıkarmanın ne kadar tehlikeli olduğunu tamamen farkındayız. (Richard E. Leakey, The Making of Mankind, Michael Joseph Limited, London 1981, s. 43) Richard Leakey - Roger Lewin: Hominidler de (maymun ve insan arasında var oldukları varsayılan) bir parça bacak kemiği, kalça veya diz kemiği, vs.'den yola çıkılarak oluşturulmuştu. (Richard Leakey and Roger Lewin, Origins, NY: E.P. Dutton, 1977, s.111, (Johanson, David, and Maitland, Edy, Lucy, NY: Simon and Schuster, 1981. s.157) Atalarımızın dört ayak üzerinde hareket biçiminden iki ayak üzerinde dik yürüyüşe geçtiğini biliyoruz. Bunun önemli avantajlar sağladığı da kuşku götürmez bir gerçek. Ancak bu gelişmenin başlangıçta "neden" gerçekleştiği bir sır. Çünkü avantajların çoğu, ancak dik yürüme yeteneği çok iyi geliştiğinde ortaya çıkıyor. (Richard Leakey-Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s. 24) Richard Leakey - Roger Lewin: Ne yazık ki, insanın evrimi yolu bize çok az ve zayıf ipuçları veriyor: Taştan aletler, kafatası parçaları, bir bacak kemiği parçası, yarım bir çene kemiği, nadiren bütün bir kafatası ve tabii çok sayıda diş... Bir zamanlar atalarımızın yaşadığı, şimdi derinlerde gömülü tortullarda bulabildiklerimiz işte bunlar. Eğer birileri, örneğin beş ila bir milyon yıl önce yaşamış atalarımızın şimdiye kadar bulunan bütün fosil kalıntılarını bir odaya toplamaya girişseydi, hepsini sergilemek için sadece birkaç büyük masa yeterdi. Bundan da kötüsü, 15 ila 6 milyon yıl önce yaşamış hominidlere ait fosil buluntularını yerleştirmek için, çok da büyük olmayan bir ayakkabı kutusu yeterli olacaktır. (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, s.33-34) Christopher Wills (California Üniversitesi'nde Biyoloji Profesörü): Kendi atalarımız konusunda harcadığımız tüm çabalara karşın, kayıtlarda halen daha büyük boşluklar var. Bir milyon yıl kadar geriye baktığımızda ise, birbiriyle yarışan bu yaratıklar içerisinde hangisinin bizim atalarımız olduğunu -eğer varsa- kestirebilmek ZOR. (Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, İstanbul, s. 106) F. Clark Howell (Tarihin en büyük bilim sahtekarlığının konusu olan Piltdown Adamı hakkında): 1953 yılında keşfedilen Piltdown Adamı, insan kafatası ve maymun çenesinden oluşan bir yaratıktan başka birşey değildi. Bu bilerek tezgahlanan bir aldatmacaydı. Ne çenenin maymuna ait olduğunu, ne de kafatasının insana ait olduğunu kabul etmediler. Bunun yerine, bu parçaların maymun ve insan arasındaki döneme ait bulgular olduğunu açıkladılar. 500.000 yıl öncesine ait olduğunu

söyleyerek, buna bir isim koydular (Eoanthropus Dawsoni veya Dawn adamı) ve bu konu üzerine yaklaşık 500 adet kitap yazdılar. Paleontologlar bu buluşla elli beş yıl boyunca boş yere oyalanıp durdular. (Howell, F. Clark, Early Man, NY: Time Life Books, 1973. s.24-25) Wray Herbert: John Hopkins Üniversitesi'nden Antropolog Alan Walker'a göre birtakım kemiklerin insanların kalıntıları olarak yanlış yorumlanması ile ilgili büyük bir gelenek vardır. Walker, "geçmişte yetenekli bazı antropologlar büyük bir hata yaparak bir tür timsah femur kemiğini ve üç tırnaklı bir at tırnağını insanların atasından kalıntılar olarak yorumlamışlar" demektedir. (Wray Herbert, "Hominids Bear Up, Become Porpoiseful", Science News, Sayı 123 16 Nisan, 1983) s.246) Boyce Rensberger: İnsanın en eski atası olarak tanımlanan komple bir iskelet Kenya'da bulundu. Kemikler 1.6 milyon yıl önce ölmüş 12 yaşında uzun boylu homo erectus türünden erkek bir çocuğa ait. Bu yeni buluntu ile eski insanların vücut yapısı ile günümüz insanının arasında herhangi bir farkın olmadığı ortaya çıktı. Hatta iskelet günümüzün 12 yaşındaki çocuklarına oranla daha uzun. (Boyce Rensberger, "Human Fossil is Unearthed", Washington Post, 19 Ekim 1984, s.11) Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman: Ancak evrimsel soyların tanımlanması için anatomi ve fosil kayıtları hiç de güvenilir değildir. Ancak yine de paleontologlar bundan öteye gitmemekte kararlılar. Bilim adamlarının üzerinde ittifak ettikleri tek bir soyağacı bulunmamaktadır. Aksine neredeyse yaşayan ve nesli tükenmiş hominidlerin tümüne ait olası kombinasyonlar ve permütasyonlar biri veya diğeri tarafından inkar edilmiştir. (Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman, "The Invisible Ape", New Scientist, sayı 120 (3 Aralık, 1988) s.58) Robert D. Martin (Evrimci paleontolog): Aşağıda sayılan tüm diğer türlere ilişkin bilinen sağlam fosil kalıntılarının var olduğu fikrinden yola çıksak bile (bu durum genel olarak mevcut primat fosil kayıtları genel olarak göz önüne alındığında oldukça şaşırtıcı bir durum olacaktır) insan evrimine delil olarak kullanılabilecek kuşku verici benzerlikler uyandıran birkaç kırıntının ötesinde bundan 3.8 milyon yıl önceki döneme denk gelebilecek gerçek bir fosil delili bulamayız. (Robert D. Martin, Primatların Orijini ve Evrim, Princetown Üniversitesi Yayınları, 1990, s.82) David Pilbeam (Ünlü paleontolog): Benim tereddütlerim sadece bu kitabı (Richard Leakey'in Kökler isimli kitabı) değil, paleoantropolojinin bütün ilgi alanını ve metodlarını kapsıyor. Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dahil olmak üzere kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çırpınıyorlar. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilirmez ve yetersiz. (David Pilbeam, American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s.379) İnsan evrimi hakkında düşündükçe, bir bilim adamı olarak değiştiğimi hissettim. İçimizde yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım ve bunları zihnimden kazımak için gerçekten çaba gösteriyorum... Geçmişte teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok bizim o anki ideolojimizi yansıtıyordu. (David Pilbeam, "Rearranging Our Family Tree", Nature, Haziran, 1978, s. 4) Roger Lewin (Ünlü evrimci yazar): Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü açıklamalıdır. Buna ek olarak Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak; işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır (www.mesozoic.demon.co.uk/ mankind.html) Robert B. Eckhardt (Pennsylvania State Üniversitesi, Antropoloji Profesörü): İnsanı şaşkına çeviren Hominoidler serisinin arasında, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil var mıdır? Eğer genetik varyasyon için içine katılırsa, cevap 'hayır' olacaktır. ("Population Genetics and Human Origins", Scientific American, sayı 226, 1/1972, s. 94) John Reader: Bütün hominid (insanımsı) koleksiyonu toplasanız bir bilyardo masasını ancak doldurur. İlk olarak fosiller, ata olarak yüksek derecede önemli bir hayvana yani bize işaret ediyor. İkinci olarak ise fosiller bütün ümitleri kırarak şekilde eksiklerle dolu ve türler sadece küçük parçalardan ibaret, hiçbir sonuca götürmüyor, öyle ki eksik olanlar hakkında, mevcut olanlardan daha fazla şey söyleyebiliriz. (John Reader, "Whatever Happened to Zinjanthropus?", New Scientist, vol 89, no:12446, 26 Mart, 1981) Dr. Lyall Watson: Soy ağacımızı oluşturan fosiller o kadar yetersiz ki hala fosil örneklerden daha çok bilim adamı var. Bir gerçek var ki o da insan evrimi için fiziksel kanıtların tamamı boş yer

kalacak şekilde, tek bir tabutun içine yerleştirilebiliyor. Örneğin modern maymunlar hiçbir yerden türememişlerdir. Hiçbir geçmişleri yok, hiçbir fosil kayıtları yok. Ve dik, çıplak, alet kullanabilen, büyük beyinli varlıklar olan modern insanların gerçek kökeni, dürüst olmak gerekirse bununla aynı derecede gizemli bir olay. (Dr. Lyall Watson, "The Water People", Science Digest, Mayıs 1982, s. 44) William R. Fix: İnsanoğluna ait fosiller hala o kadar seyrek ki, pozitif beyanlarda ısrar edenler tehlikeli bir zandan diğerine atlamaktan ve yeni dramatik bir keşfin yapıp kendilerini tamamen aptal durumuna düşürmemesini ummaktan başka birşey yapamazlar... Ama açıkça bugün bundan ders almak istemeyenler var. Gördüğümüz gibi etrafta, insanoğlunun kökeni hakkında küstahça konuşarak hiçbir şüphe olmadığını söyleyen bir sürü bilim adamı var: Bir de delilleri olsaydı. (William R. Fix, The Bone Paddlers, New York: Macmillan Publishing Company, 1984, s. 150) Dr. Tim White (Evrim Antropolojisti): İnsanimsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, aslında bir yunusun kaburga kemiğinin bir parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen 'hominid' kemiği olduğunu söylüyorlar. (Dr. Tim White, New Scientist, Nisan 28, 1983, s. 199) Holly Smith (Amerikalı antropolog) 1994 yılında yaptığı detaylı analizlerde insanın hayali soyağacında yer alan canlıların gerçekte ya maymun ya da insan olduklarını ortaya çıkardı. Smith, Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus ve Homo neandertalensis türlerinin dişleri üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle diyordu: Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, Australopithecines ve Homo habilis türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını, ancak Homo erectus ve Neandertal türlerinin modern insanlarla aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir. (Holly Smith, American Journal of Physical Anthropology, cilt 94, 1994, s. 307-325) Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi paleontologlarından): Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanimsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, cilt. 85, 1976, s. 30) Evrimci paleontologlar Villie, Solomon ve Davis: biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz. (Villie, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, s.1053) Niles Eldredge ve Ian Tattersall:Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur. (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126-127) Henry Gee (Nature dergisinin en önemli bilim yazarı):Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir... Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama geceyarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır-eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir. (Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, s. 116-117) John Durant (Oxford Üniversitesi tarihçisi; İngiliz Bilim İlerleme Derneği'nin (British Association for the Advancement of Science) 1980'lerdeki bir toplantısından):Acaba, aynen "ilkel" efsaneler gibi, insan evrimi teorileri de kendilerini yaratanların değer sistemlerini, onların kendileri ve toplumları hakkındaki inanışlarını geçmişe yansıtarak, güçlendiriyor olabilir mi?" (Roger Lewin, Bones of Contention, s. 312) İnsan evrimine dair düşüncelerin, gerek bilim-öncesi gerekse bilimsel toplumlarda benzer işlevler üstlenip üstlenmediği kuşkusuz sorulmaya değer bir konudur... Yakından incelendiğinde ortaya çıkmaktadır ki, her defasında, insanın kökeni hakkındaki fikirler, geçmiş kadar bugünü de yansıtmaktadır, geçmişteki atalarımızın deneyimleri kadar kendi deneyimlerimizi yansıtmaktadır... Bilimin bir an önce efsanesizleştirilmesine acilen ihtiyacımız vardır. (John R. Durant, "The Myth of Human Evolution", New Universities Quarterly 35 (1981), s. 425-438) Richard Leakey: (Louis Leakey) Lucy'nin kafatasının büyük bir bölümünün hayal gücüyle tamamlandığını ekledi, bu sebeple onun hangi türe ait olduğu hakkında kesin bir sonuç çizmek imkansızlaşıyor. (Richard Leakey The Weekend Australian, May 7-8, 1983, s. 3) Albert W. Mehlert (Evrimci ve

paleoantropoloji araştırmacısı) : Kanıtlar, Lucy'nin pigme bir şempanzeden başka bir şey olmadığını ve aynı şekilde yürüdüğünü (bazı durumlarda beceriksizce dik duruyor, ama çoğunlukla dört ayak üstünde duruyor) gösteriyor. Maymundan insana olduğu iddia edilen dönüşüm için kanıtlar kesinlikle inandırıcı değil. ("Lucy-Evrimsilerin İnsan Maymun Arası Tek İddiaları", Creation Research Society Quarterly, Vol22, No3, (Aralık 1985), s.145) Charles Darwin: Yine de çok eski bazı kafataslarının, örneğin Neandertal insanının, iyi gelişmiş ve yetenekli olduğu kabul edilmelidir. (Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.72) C. Loring Brace (Evrimsi antropolog): Neandertallerin kısa ve dar kafatasları, büyük çene kemikleri ve burunları, en belirleyici olarak da başlarının arkasında topuz şeklinde çıkıntıları vardı. Brace'in Phoenix'te yapılan Amerikan Antropoloji Derneği'nin yıllık toplantısında yaptığı açıklamada birçok modern Danimarkalı ve Norveçli'nin benzer özellikleri olduğunu ifade etti: "Kesinlikle, günümüzün Avrupalı kafatasları, Amerikalı Kızılderili ya da Avustralyalı Aborijinlerden daha çok Neandertal kafataslarına benziyorlar" dedi. (The Arizona Republic (Phoenix), 20 Kasım 1988, s.B-5) Erik Trinkaus (Paleoantropolog, New Mexico Üniversitesi): Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur. (Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R.L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", American Journal of Physical Anthropology Supplement, cilt 12, 1991, s. 94) Prevention Dergisi (Evrimsi doğrultuda yayın yapan bir dergi): Dr. Francis Ivanhoe (Londra) yaptığı çalışmalarını 8 Ağustos 1970 tarihli Nature dergisinde yayınlatarak Neandertal bilmeceğini çözmüş oldu. Şu an elinde olan antropolojik ve tıbbi kanıtlara göre Neandertal adamı yanlış zamanda kuzeye göçme kararının kurbanı. Dr. Ivanhoe'ya göre, Neandertal adamı UV ışınlarından yoksun kaldı ve beslenme yoluyla da gerekli besin maddelerini de temin edemedi ve binlerce yıl aktarılan D vitamini eksikliğinin neden olduğu raşitizme yakalandı. Neandertal adamının beyin hacmi bazen modern insanınkinden daha geniştir. Neandertal yetenekli bir alet yapma ustası, başarılı bir avcıydı ve hatta sanat yönü gelişmişti. Ama en önemlisi, sosyal ve dini bilinç gibi kültürel değerleri de gelişmişti. ("Neandertal Man, Victim of Malnutrition", Prevention Ekim 1971, s. 115-121) Bonnie Blackwell (Evrimsi jeolog, City University of New York's Queens College): Neandertaller hem davranışsal hem de zihinsel kapasite açısından Homo sapienslere (insanlara) çok benzemektedirler. Her iki grubun da müzik gelenekleri tarih öncesi dönemin çok gerilerine dayanmaktadır. New York Üniversitesi arkeologlarından Randall K. White Neandertallere ait bir kemik için şöyle demektedir: "Slovenya'da bulunan ve müzik enstrümanı olarak kullanılan bu kemik Avrupa'da sonraki dönemlerde kullanılan kemik enstrümanlara son derece benzemektedir." (Bonnie Blackwell, "Neandertal Noisemaker", Science News, vol. 15, (23 Kasım 1996), s. 328) Tel Aviv Üniversitesi'nden B. Arensburg, Yoel Rak: Hyoid hem boyutu hem de şekli itibarıyla modern insandakinin tıpatıp aynısı. Ayrıca kaslar bağlantı pozisyonları da modern insanınkiyle aynı. Araştırmacılar, ağır çene kemiği yapısına rağmen Neandertallerin konuşabildikleri inancında birleşiyorlar. (Sarah Burney, "Neanderhals Weren't So Dumb After All", New Scientist, Cilt 123, 1 Temmuz 1989, s.43) Neandertal, büyük güçlü kaslara sahip, sert bir çevrede başarıyla yaşamını sürdüren bir insan ırkıdır. Sahip oldukları aletler binlerce ve binlerce yıl aynı kalmıştır. Teknolojilerinde ve davranışlarında evrim olduğuna dair bir belirti bulunmamaktadır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) Milford Wolpoff (Antropolog Michigan Üniversitesi): Bir Neandertalin hayatta kalmasına yardım eden başkaları vardı. Onu seviyorlar mıydı, topluluklarına değerli bir katkısı mı vardı, bunlar onun çocukları mıydı ve sadece kendi soylarını mı koruyorlardı? Evet, bunun neden gerçekleştiğine dair birçok masal uydurabiliriz. Önemli olan nokta bunların hepsinin insanlara ait olduğudur. Hayvan masalları yoktur ve bu onların davranışlarının toplumsal bir derinliği olduğunu gösterir. Herşeyi biliyorlardı, modern insanın sahip olduğu davranış kapasitesinin hiçbirisi Neandertallerde eksik değildi. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) Chris Stringer (Antropolog, Doğa Tarihi Müzesi): Zannediyorum evrim konusunda tartışma çok kişiselleştiriliyor, çok sayıda belirsizliğin olduğu alanlarla uğraşıyoruz. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller

konulu yayından) Randall White: Cro-magnonların yaptıkları eserler bütün insanlık tarihindeki eserlerle yanyana bulunma hakkına sahiptir. 20. yüzyıl bakış açısıyla, Cro-magnonların var oluşlarında olağanüstü olan şey, hamlıktan ve kabalıktan seçkinliğe ve bir tür mükemmelliğe doğru aşamalı bir evrimin aslında gerçekleşmemiş olduğudur. Sanat tarihi 35.000 yıl önce başlamaktadır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) James Shreeve (Bilim Yazarı): Yeni tarih saptama yöntemleri 40.000 yaşında oldukları zannedilen fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını ortaya çıkarmıştır. Şimdi eğer Cro-magnonlar 60.000 yaşındaki Neandertallerden daha eskilerse, nasıl olur da onlardan türemiş olabilirler? İngiliz Dorothy Gerat Tel-Aviv'in arkasındaki Stark Tepeleri'nde hem Neandertal hem de Cro-magnon kalıntıları keşfetmişti. Daha önceden tespit edilmiş olan kronolojiye uydukları var sayılmıştı. Neandertallerin yaklaşık 60.000, Cro-magnonların yaklaşık 40.000 yaşında olduğu sonucuna varılmıştı. Bazı araştırmacılar ikna olmadı. Mağaralardaki tabakalaşmanın mağaralardaki su akıntıları yüzünden bozulduğuna inanıyorlardı. Başka bir tarih saptama yöntemi ile yeni tarihi saptadılar. Sonuçta anatomik olarak modern insanların İsrail topraklarında Neandertallerden daha önce ortaya çıkmış oldukları saptanmıştır. Yeni tarih şaşkınlık yaratmıştır, (çünkü) modern görünümlü fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını söylemektedir. Neandertaller ise yaklaşık 60.000 yaşındadır. Bu kanıta göre Cro-magnonlar, Neandertallerden evrimleşmiş olamazlardı. Türlerin yok olması ile ilgili birçok senaryo bulunuyor... Bunlar varsayımlarla doludur. Bu vadilerde savaşların ya da şiddetli çarpışmaların olduğuna dair hiçbir delil bulunmamaktadır. Yalnızca tuhaf bir biçimde tecrit olmuş, tek başına kalmış fosiller vardır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) Gran Dolina araştırma ekibinin başı Arsuaga Ferreras: Büyük, geniş, şişkin, yani anlayacağınız ilkel bir şeyle karşılaşmayı umuyorduk. 800.000 yıl yaşındaki bir çocuktan beklentimiz, Turkana Çocuğu gibi bir şey olmasıydı. Ama bizim bulduğumuz bütünüyle modern bir yüzdü... Bunlar sizi sarsan türden şeyler: Fosil bulmak değil, tamam fosil bulmak da beklenmedik ve güzel bir olay. Fakat en etkileyici olanı bugüne ait olduğunu düşündüğünüz birşeyi geçmişte bulmanız. Bu bir anlamda, Gran Dolina'da kasetçalar bulmak gibi birşey. Böyle birşey çok şaşırtıcı olurdu elbette. Alt Pleistosen tabakalarında teypler, kasetler bulmayı beklemiyoruz, ancak 800 bin yıllık "modern" bir yüz bulmak da bunun gibi bir şey. Onu gördüğümüzde çok şaşırmıştık. ("Is This The Face of Our Past", Discover, Aralık 1997, s. 97-100) 3.6 Milyon Yaşındaki İnsan Ayak İzleri Hakkındaki İtirafı: Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde ayak izleri bulundu. Bu izler 3.6 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan bir tabakanın üzerindeydi ve en önemlisi, günümüz insanının bırakacağı ayak izlerinden tamamen farksızdı. Bu ayak izleri daha sonra ünlü paleoantropologlar tarafından incelendi. Bu bilim adamlarından biri Tim White idi. Tim White: Hiç kuşkunuz olmasın. Bunlar modern insanın ayak izlerinden tamamen farksız. Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası, siz de ayırt edemezsiniz. (D.C. Johanson & M. A. Edey, Lucy: The Beginnings of Humankind, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 250) Louis Robins (Kuzey California Üniversitesi): Ayağın kemeri yüksektir, ufak olan kişinin ayak kemeri benimkinden bile daha yüksektir, yani parmaklar insan parmaklarıyla aynı şekilde yeri kavramaktadırlar. Bunu başka hayvan formlarında göremezsiniz. (Science News, cilt 115, 1979, s. 196-197) Russell Tuttle: Bu izler, çıplak ayaklı bir Homo sapiens tarafından bırakılmış olmalıdır. Yapılan tüm morfolojik incelemeler, bu izleri bırakan canlının ayağının, modern insanlarınkilerden farklı olmadığını göstermektedir. (I. Anderson, New Scientist, cilt 98, 1983, s. 373) Sonuçta, Laetoli G bölgesindeki 3.5 milyon yıllık ayak izleri bugünkü modern insanların izlerine çok benzemektedir. Bulgu, bu izleri bırakan canlıların bizden daha kötü ya da farklı yürüyen bir canlı olduğunu göstermemektedir. Eğer bu izler bu kadar eski olmasalardı, bunların da bizim gibi bir homo türü tarafından bırakıldıklarını hiç tartışmasız kabul edebilirdik... Ama yaş sorunu nedeniyle, bu izlerin Lucy fosili ile aynı türe, yani Australopithecus afarensis türüne ait bir canlı tarafından bırakıldığı

varsayımını kabul etmek durumundayız. (R. H. Tuttle, Natural History, Mart 1990, s. 61) Elaine Morgan (Evrimci paleoantropolog): İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: Neden iki ayak üzerinde yürürler? Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir. (Elaine Morgan, The Scars of Evolution, New York, Oxford University Press, 1994, s. 5) Lord Solly Zuckerman (Anatomi profesörü, Birmingham Üniversitesi - Bilim Başdanışmanı): Objektif doğrunun ilgi alanından çıkıp, varsayıma dayalı biyolojinin ilgi alanına girdiğimiz zaman - buna insanın fosil tarihinin incelenmesi de dahildir - fikrinin doğruluğuna inanmış birisi için herşey mümkündür. Hatta ateşli bir taraftarın birbiriyle çelişen birkaç şeye aynı anda inanması bile olasıdır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.19) İnsan, maymun benzeri bir yaratıktan evrimleştiyse bu evrimi fosil kayıtlarına bir iz bırakmadan yapmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.64) Robert Eckhardt: Eğer Hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce) herhangi bir insan-maymun arası canlının yaşadığına dair elimizde delil yoktur. (Robert Eckhardt, "Population Genetics and Human Origins", Scientific American, Sayı 226, 1972, s.94)

24 Şubat 1989 Sabah

Evrimciler önce bir atalarının kim olduğunda anlaşsınlar, sonra Hz Adem mi 'o mu' tartışırız!

Bu haberlerde komedi niyetine:

Hürriyet Aranacak Kelime

GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR KELEBEK YAZARLAR EMLAK AİLE

Bilim + haberlerini herkesten önce okumak için ekleyin!

Erkeğin yüzü yumrukla evrimleşmiş

Birce BORA / LONDRA 9 Haziran 2014

Haberi Öne Çıkar

Atalarımızın yüzleri yumruklu kavgalarda daha az zarar görecektir şeklinde evrim geçirmiş

ABD'deki Utah Üniversitesi araştırmacıları, erkeklerin yumruk yumruğa kavgalarda daha az zarar alabilmek için sert ve etli yüz hatlarına sahip olacak şekilde evrim geçirdikleri iddiasını ortaya attı. Biological Reviews adlı dergide bulgularını yayınlayan araştırmacılar, dünya yüzündeki ilk hominidler arasında sayılan Australopithecus erkeğinin, kadın ve yiyecek kaynakları yüzünden birbirleri ile dövüştüğünü bu nedenle şiddet eylemlerinin evrimlerinde önemli rol oynadığını savundu.

TEORİ HATALIYMIŞ

Araştırmacılar daha önce Australopithecus erkeklerinin kaba yüzlere ve kalın çenelere sahip olmaları konusunda farklı bir teori üzerinde duruyordu. Araştırmacılar, Australopithecus erkeğinin bu durumunun sert kabuklu yemişlerle besleniyor olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Fakat bu türe ait fosiller üzerinde yapılan ayrıntılı

968

Evrim, teori ve kanun üzerine yeni bir iddia!

Evrimciler şimdi de, "teori" kavramı üzerinden evrimi bilimsel bir kanun seviyesine çıkarmaya çalışıyorlar! Evrim kanıtlandıktan sonra kanun seviyesine çıkmazmış. "Modern" bilimde artık açıklamaların adı; teori imiş! Bu açıkça artık kanun seviyesine çıkabilecek hiç bir "bilimsel görüşün" olamayacağının da itirafıdır aslında! Yıllarca Bilim; "değişmez en doğru, aklın en üst sınırının ürünü" olarak insanlığa anlatılırken artık aklın bir sınır olduğu, bugün iddia edilenin yarın hatalı olduğunun görüldüğü bilim dünyasında kanunların da sınırı aşağı çekilmiş hatta bilimselliğin son noktasının sadece teori olabileceği iddia edilmiş olmaktadır! Teorilerle yani şimdilik doğru olduğu iddia edilenlerle idare edin bi zahmet, taki yeni "teori" onu çürütene kadar! İyi de evrim bir iddiadır zaten, "modern bilimin" kullandığı anlamda bir teori bile değildir ki! Unutmayalım ki, kanun bir olayı tanımlarken, teoriler o olayı açıklar! Evrim ise açıklanamamaktadır! 150 sene geçti, kaç kere güncellendi; olmuyor işte, zorlamayın!

Bir evrimcinin zihni anatomisi

“Kenan Evren’in 12 Eylül döneminde yaptığı her şeyi onaylıyorum. “Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil.” Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi’nde goriller birbirlerine dışkılarını ikram ediyorlardı. “Onlar da bizim gibi primatlar.” Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz. Mesela jeolojinin kurucularından olan William Buckland’ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: “Dışkı ve sidikler dahil. Sen sidiğini içmez misin?” Amonyacı fazla olan bir sıvı sadece. 1981’den beri, “35 yıldır, hiç arasına girmedim halkın. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum.” Baştan beri sevmedim. Hayvancıklar yaşıyorlar. İnsanlara da bir itirazım yok. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana’ya gidiyorum. Bethoven’in 9. Senfonisi’ni gözlerim yaşarmadan dinleyememişimdir. Orada gayet güzel dinliyorum. Opera dinliyorum. “İnce Memed” bitirebilmek için kahramanca kendime karşı mücadele verdim. Ama bir yere geldim "Yeter artık ya!" dedim. Fenalık geldi. Yani kardeşim, okuyamadım. Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Eğitimsiz bir grup hiç oy kullanmayacak! Diziye 10 dakika sonrada kapattım ve hakkında bir yazı yazdım "Felakettir" diye. Ben Türk Silahlı Kuvvetleri’nin bir hayranıyım. Bunun bir sebebi var. Ben bu adamların arasında büyüdüm. Sonra da üniversiteye intisab ettim. Ben bu memlekette, Deniz Gezmiş gibi bir eşkıyaya kahraman denildiğini gördüm! Yuh be! Muazzez İlmiye Çığ Hanım. Kendisi samimi bir vatansever, muhakkak değerli bir Sümerolog ama entellektüel diyemeyeceğim.” (Radikal, 22 Kasım 2015) “Atatürk niye “Dahi Diktatör”: Diktatör kötü bir şey değil. Bugün “diktatör” hakaret anlamında kullanılmaya başlandı. Hitler ve Mussolini diktatördü. Her yaptığından emindi. Oysa hiçbir bilim adamı yüzde yüz emin olamaz. Atatürk de her yaptığından yüzde yüz emin değildi. Atatürk deney yapıyor, yanlış yaptığını gördüğü an geri çekiliyor. Bilimde de yapılan budur. Deney tutmadı mı, çöpe atarsın.” (Abbas Güçlü, Milliyet, 30.10.2015) “Dışkıyı pis ve idrar içirmeyi işkence kabul etmeyen Prof. Dr. Celal Şengör, sesinin yapay zekâ ile ilahi seslendirilmesinde kullanıldığı videodan rahatsız oldu ve "Ahlaksızlık tam da budur. Reziller" diyerek suç duyurunda bulundu. (İstiklal Gazetesi, 14.07.2023)

969

Allah seni öyle özgür bırakmış ki, seni yarattığı halde inkar bile edebiliyon !!!

"Bir din seçseydim Yunan Dinini seçerdim. Onların tanrıları insana benziyor ve insanı özgür bırakıyor"

‘Yedikleri’ kadar ‘tercihleri de’ ilginç Celal Bey’in. Tek tanrı yerine çok tanrıçılığa meyilli!

Evrimi savunan kitap serisinden ipuçları

ZAMANIN BAŞLANGICINDAN BERİ ORGANİZMALAR KAYNAKLARA ERİŞMEK İÇİN BİRBİRLERİYLE ÇEKİŞTİLER. ANCAK BUNDAN EVRİMİN, ZAYIFLARIN SİLİNDİĞİ, GÜÇLÜLERİN HAYATTA KALDIĞI, BİR ÇEKİŞME OLDUĞU SONUCU ÇIKARILMAMALI! ASLA!

SONRA TEK HÜCRELİLER DAHA GELİŞMİŞ YAŞAM BİÇİMLERİ OLUŞTURMAK İÇİN İŞBİRLİĞİ YAPTILAR. BU GELİŞMİŞ YAŞAM BİÇİMLERİ DE... ARILAR VE ÇİÇEKLERİN HİKAYESİNİ BİLİRSİNİZ HERHALDE?! BİZ HİKAYEMİZE DEVAM EDELİM!

Tek hücrenin yptığına bak, akıllı torunları şirket kurunca batırarak daha sonra...!

3 MİLYAR YIL ÖNCE, GÜNÜM BİRİNDE, ŞANSI YAVER GİDEN BİR HÜCRE KLOROFİLİ KEŞFETTİ. BU YEŞİL MADDE GÜNEŞE MARUZ KALDIĞINDA HÜCRENİN EN TEMEL BESİNLERDEN (KARBONDİOKSİT VE SUDAN) ENERJİ EDİNİMESİNİ SAĞLIYORDU. ARTIK KİLERİ DOLDURABİLİRİZ!!

Şans; bilimsel bir terim!

VERİMLİLİK ADINA BAZI HÜCRELER YEME, SİNDİRME, GÖRME, EŞGÜDÜM VEYA ÜREME GİBİ KONULARDA UZMANLAŞMAYA BAŞLADILAR

Uzman solucanlar! Hangi fakültede mastır yapmışlardı acaba...?!

SUDAN ÇIKAN İLK HAYVANLARIN AKCİĞERLİ BALIKLAR OLDUĞUNU DÜŞÜNSEK DE ASLINDA GERÇEK ÖNCÜLER BÜCEKLERDİ (HAŞERELER, KIRKAYAKLAR, AKREPLER VS.)

Akcığer varsa nasıl balık; denizde solungaç lazım, Balıkta nasıl akciğer; karada işe yarar ! Ama evrim akıl değil bir şnaç zaten...!

ERKİ KESANLAR DİN VEYA BÜYÜYLE DE İLGİLENİYORLARDI HERHALDE. ÇÜNKÜ ESERLERİNİ GİZLİ DİNİ TÖRENLERDE KULLANMAK DEĞER DEĞİN MAĞARALARDA YAPMIŞLARDI.

Tabii, tabii, herhalde öyledir bilimsel açıdan! YİYECEK PEŞİNE DÜŞEBİLMEK İÇİN TERAPSİTLER KAYIYORLAR GİBİ KAYIYOR YÜRÜMEKTENSE DAHA DİK DURMAYI YEĞLEDİLER.

SAGIN (TÜYÜN) KÖKENİ BİR OLASILIKLA TERAPSTİN DOKUNMA DUYUSUNU GELİŞTİREN BİYİKLİYİ VE SONRA ONLARI SICAK TUTMAK İÇİN TÜM BEDENLERİNE YAYILDI.

Bu işler yeğlemekle olsa! Kocakan masalları gibi bilimsel teori (!)

İKİ İLKEL KARİLE KARŞILAŞTIRILARINDA BÜYÜK OLASILIKLA HEDİYE ALIP VEREREK, YEMİNLERİ EDİYORLARDI.

Bilmene ne gerek var, büyük olasılıkla öyledir Evrim diyor...!

TAM OLARAK NE OLDUĞUNU BİLEMİYORUZ. AMA KANITLARA GÖRE AVRUPA DA İSTİLAÇILAR ORTAYA ÇIKTIKLARINDA NEANDERTHAL ALETLERİN YERİNİ ÇOK DAHA KARMAŞIK BİR KÜLTÜR ALMIŞTI.

BU YENİ KURAMIN DAYANDIĞI VARSAYIMDAN YAPILACAK ÇOK İLGİNÇ BİR ÇIKARIMA GÖRE GÜNÜMÜZDE DE OKYANUSLARIN DİBİNDEKİ VOLKANİK BACA VEYA AGIZLARDA YAŞAM OLUŞUYOR OLABİLİR!

Bu kadar bilimsel üslup ancak evrimde bir araya gelebilir!

BUNUN İÇİN TÜM BEDENLERİNDE TER BEZLERİ GELİŞTİRDİLER. BU HARİKA TER İNSANLARI SERİN TUTUYORDU. (TABİİ KOKUTUYORDU DA.)

E hazır kendi istedikleri oluyordu, o teri de halletse idiler ya!

SİMİYE KADAR ORTAYA ATILAN TEK ELLE TUTULUR KANIT SASKUAT'A AİT OLDUĞU İLERİ SÜRÜLEN DİŞKİDİR.

Bence onada ellemeyin...!

...TA Kİ BÜYÜK BİR AVGININ AKLINA MUHTEŞEM BİR FİKİR GELENE KADAR.

İNSAN ALET KULLANAN TEK HAYVAN DEĞİLDİR. ÖRNEĞİN, KALİFORNİYA DEMİR SAMURLARI MİDYELERİ ÖZENE SEÇTİKLERİ TAŞLARLA KIRARLAR.

ORGANİK ÇORBA KURAMINA TEK BİR İTİRAZIM OLABİLİR: BÜYÜK OLASILIKLA YANLIŞ... BİLİM ADAMLARI DA BUNU BİLİYOR. AMA DAHA İYİ BİR FİKİR ORTAYA ATILMADIĞI İÇİN BUNU SAVUNUYORLAR.

Dawkins duymasın!

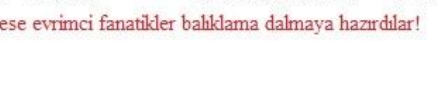
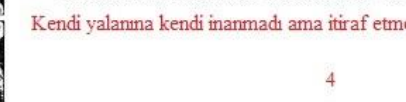

İLKEL PRİMATLAR SİNCAPLARA BENZERLER; AMA NEDENDİR BİLİNMEZ SİNCAPLAR İNSANA EVRİMLEŞMEDİLER.

Taş kullanan samurlar evrimleşemedi, Sincaplar da insan olabildi! Bu kadar şans, olasılıklara rağmen sadece maymun bunu başardı. İmza evrim!!!

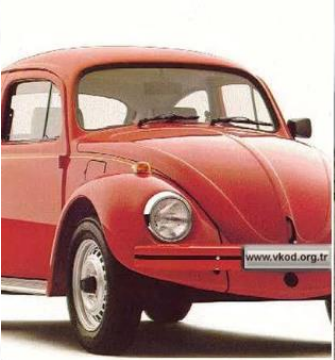

3

Kendi yalanına kendi inanmadı ama itiraf etmese evrimci fanatikler bahlıkla dalmaya hazır!dılar!

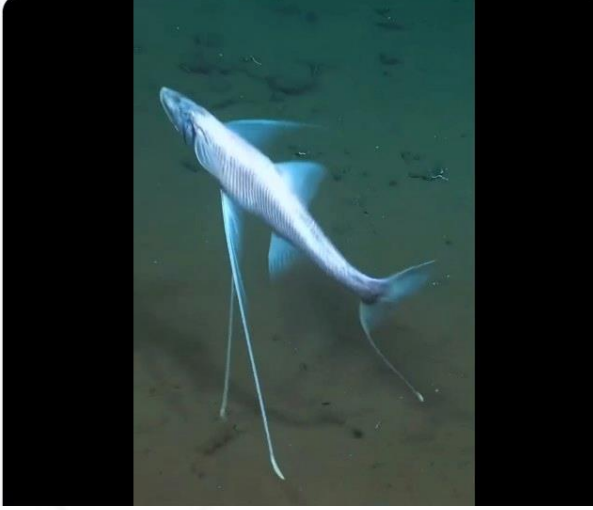
4

Evrimci mantığa göre yeteri kadar süre beklerseniz tospağa ferrari olabilmektedir.

🐟 Daha önce hiç tripot balığı görmüş müydünüz?

Okyanus tabanının zifiri karanlığında yaşayan bu balık neredeyse göremez. Onun yerine zemine yerleştirdiği üç ayağıyla yaklaşan avlarının titreşimini algılar.

E hani karaya çıkarken balıkların yüzgeci ayak olmuştu! Bu direk denizin (4000 metre) en dibinde hem de!

Evrimi savunuyor denen bazı İslam alimleri ve gerçekler

İbrahim Hakkı: "Cenab-ı Hak, Hz. Adem (as)'i yaratmak isteyince Azrail (as)'i yeryüzüne gönderip ona, yedi iklimden toprak aldırılmış ve sonra Cebrail (as)'i gönderip o kuru 'toprağı yoğurtup' hamur haline getirtmiş." (Marifetname, s. 18) A. Hamdi Akseki: "Hz. Adem'in 'ilk insan' ve ilk peygamber olduğuna ve topraktan yaratıldığına itikad ediyoruz." (İslam-Türk Ansiklopedisi Mecmuası, No. 87, s. 2, 1947) Hamdi Yazır: "Şimdiye kadar balıktan kurbağa, maymundan insan doğduğu asla görülmemiştir." (Yazır, Hak Dini, 1/329-330)

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: Hocam merhaba. Dün haber oldu ama siz bir bakabilir misiniz? 46000 yıl önceki solucanlar canlandırılmış, bilim insanları tarafından. Şöyle sorular gördüm: "Hani Allah var ediyordu?" Ne düşünüyorsunuz? Haber linki: <https://www.turkiyegazetesi.com.tr/teknoloji/sibiryada-donmus-46-bin-yillik-solucan-bilim-insanlari-tarafindan-canlandirildi-979905>

Cevaben: O solucanı kim yarattı, uygun ortamda canlanma özelliğini ona kim verdi, bilim adamlarını kim yarattı, onların solucana verdiği çorbanın maddelerini kim yarattı? vd. Tabiatı zaten kış uykusuna yatan veya su bulana kadar kendisini uyku moduna alan birçok canlı var; uygun şartlarda, ısıda veya suya kavuşunca kendileri zaten uyanıp harekete geçiyor! Haberdeki; "uykuya dalan" ve "zorlu koşullarda hayatta kalabilen" kelimelerini anlamayan ve kendisini ateist olarak nitelendirenler, "uyuyanı" uyandırmayı "var etme/yaratma" olarak anlayıp oradan -Haşa- Allah yoktura varmak için bir delil bulduklarını zannediyorlar! Ateistlere istediğin kadar "akli, mantıki ve bilimsel delil" getirin, eğer niyetleri yok, kibirleri tavan yapmış ve ilmi seviyeleri yetersiz ise, muhatapları ile sadece alay etmeye, küçümsemeye devam edeceklerdir!

Soru: Hocam merhaba. Geçen de atmıştım size bir Türk Gencinin (Furkan Öztürk) ne bulduğunu. Homokiral denen birşey. Bununla ilgili düşünceniz nedir? Bir gazetede ne olduğu yazılmış gerçi ama benim aklıma bir sürü şey takıldı şu an. Linkini de atayım, saygılar: <https://www.karar.com/amp/yazarlar/iskender-oksuz/furkan-ozturk-ne-yapti-1596866>

Cevaben: Bu arkadaş bilimsel bir çalışma yapmış tebrik ediyoruz hatta Allah'ın varlığına deliller de bulmuş, nasıl mı? Makalesinde “Bir ırmağın beslediği ve su seviyesi mevsimler değiştikçe yükselip alçalan bir gölün kıyısında, homokiral ürünün nasıl saf hale geleceğini” anlatmış. O ırmak nasıl oluştu? Su, mevsimler, su havzası vd. nasıl oluştu ve birbiri ile uyumlu bir birliktelik oluşturdu? Daha doğrusu tüm bunları ayarlamayı yapan kim? Bilim, ‘nasıl?’ sorusunu bulur ama ‘kim ve neden?’ sorularına cevap aramaz, ne hikmetse! İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögcem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) derken de aslında önemli bir itirafta bulunmaktadır! Fatih arkadaşımızı tebrik ediyoruz ama kimse oradan ateizme geçiş yapmaya kalkmasın. Bunu daha önce Miller-Urey Deneyi vb. ile de iddia ettiler, buna cevabı da bu yazıda verdik. Ben yapılan her açıklamada yüce Yaradan'a ulaşıyorum. Bu kadar ‘ilim, irade, kudret, tekvin’ bizi bu sıfatlara sahip olana götürmeli.

Soru: Muhammed bey evrimciler sizin dediğiniz gibi hadi dini geçersiz kılalım ortaya olmayan ara geçiş formu çıkaralım gibi ideolojik savlarla hareket etmiyorlar. A yırca Taner bey'in yorumda dediği gibi tesadüf sonucu oluştuğunu kimse söylemiyor, açıklamaları şu: “Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır.” Amerikanın saygın üniversitelerini inceleseniz evrim konusunda hepsinin ikna olduğunu görürsünüz, hatta yaratılışın öne sürdüğü argümanları doğrulamak için inançlı gittiği halde sonradan temelinin ne kadar çürük olduğuna ikna olan arkadaşlarım var. En basitinden Cambridge ya da Harvard gibi saygın üniversiteleri örnek gösterebilirim

Cevaben: Öncelikle evrim'le ilgili yazımızı okumanızı rica edeceğim, çünkü ideolojik olmadığınızı iddia ettiğiniz kişilerin, adeta ‘olmak zorunda’ mantığı ile bu teoriyi nasıl savunduklarını göreceksiniz! Ayrıca tesadüf sonucu oluştuğunu söyleyenlerin bir listesi de bu yazımızda var, saygın dediğiniz ABD bilimler akademisinin kitabından alıntıya dahildir! İşin en ilginç de bir yaratıcıyı kabul etmeyen Dawkins gibi adamların, “Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır.” şeklinde özetlenebilecek, yaratılışın yaratıcılık sıfatı verme paradoksuna düşmeleridir. Basit bir mantıkla hareket edelim: Akıllı yaratık olan insanlara trafik kurallarını uygulatabmayan bir dünyada yaşıyoruz. Sonra da, akılsız varlıklara bile ‘yasaları’ işletebileni inkar etmeye bilimsellik adını veriyoruz! Pardon o yasaları koyan ve uygulatan kim yok mu acaba?! Kafası karışan arkadaşlara “Allah'ın varlığının ispatı, Bilim değişmez mi ve ateist akıl” adlı yazılarımızı tavsiye edebilirim. Yıllardır ateizm üzerine araştırma yaparım, evrim ve evrimin bir parçası olan ‘körelmiş organlar’ iddiaları ile ilgili her sorularına aldıkları cevaptan sonra, nerede hata yapıyoruz? sorusuna cevap aramadan, psikoloji alanına girecek bir ruh hali ile yeniden itiraz ve çelişkili başka iddialar ile yollarına devam etmektedir ateist arkadaşlar. Açık olan bir şey varsa o da bilimin her yeni buluşla evrimi reddettiğidir; Görecelik kuramından Big Bang'e dek! Hele DNA şifresi ve kodlamalar konusuna girersek evrim tamamen geçersiz bir konuma düşer! “Arınmaya niyetin var mı?” (Naziat, 18) sorusuna samimi olarak ‘evet!’ diyenleri OKU (Alak, 1, 3) emrine davet ediyoruz. Selametle

Soru: Evrim için sık yapılan hatalı söylemlerden biridir tesadüf. Oysa evrim tesadüflerden değil defalarca tekrar eden ‘denemelerden’ ibarettir. Şöyle düşünün: önümüzde bir kapı var ve sizde de bu kapıya anahtar yapan bir makine, bu makine ile yaptığımız milyonlarca denemeden birinde kapının açılmasıdır evrim. Şu anda bile vücudumuz milyonlarca anahtar üreten bir sistemi çalıştırıyor. Hatta bu anahtar mekanizması sayesinde bizim bağışıklık adını verdiğimiz sistem çalışıyor. Özetle; evrim tesadüf değil, milyonlarca denemeden sonra ortaya çıkan olumlu sonuçlardır.

Cevaben: Tesadüf kelimesini kullanan biz değiliz aksine evrimciler, hata varsa onlarda! ‘Defalarca tekrar, Deneme’ dediniz, bunları kim deniyor? Evrimcilere göre akıllı bir iradenin, var olma serüvene bir müdahalesi söz konusu değil! O halde ne, kim? İşte biz O’na Tanrımız olan Allah (cc) diyoruz! Daha da önemlisi, verdiğiniz örnekteki ”kapı ve makine” nasıl oluştu sorusu? Savınız bana nedense Miller Deneyini hatırlattı, Akıllı ve iradeli varlıkların, olaylar zincirine el atması ile gerçekleşen deneyi! Dile getirmediğiniz ama, yüce Yaradan “evrim yolu ile evreni yarattı” deseniz o zamanda bu teoriyi 150 yıldır din aleyhine kullanan ateist söylemi ne yapacağız?! Sorular çok, konu uzun... ‘Bizce’ evrim bir teori idi ve tarihteki çöplükte yerini aldı. Biz Yaradan’ın, kodlamalar ve atom altı evren dahil, türler arası geçiş olmadan canlıları yarattığına inanıyoruz. Selametle.

Soru: Ginede şempanzelerin davranışlarını kaydeden bir grup bilim insanı, primatların hiçbir neden olmaksızın bir ağacı kutsal olarak belirleyip değişik zamanlarda ziyaret ettiklerini ve üzerine kaya parçaları fırlattıklarını, yani bir çeşit ibadet ve tapınma ritüeli gerçekleştirdiklerini tespit etti. Tüm bunların insan ve maymun ortak atadan geliyor savını desteklediği iddia ediliyor buna cevabınız nedir?

Cevaben: Açıkçası videoyu izledim ve evrimciler işi bu raddeye kadar getirmişlerse, artık iyice köşeye sıkışmışlar demektir. Bir ağaca taş fırlatma ile onu kutsal kabul etme arasında ne gibi bir bağlantı var ki? Bunu yapan da artık evrimcilerin bile, ‘maymundan gelmedik’ demeye başladıkları bir dönemde, ben şahsen bu açıklamayı, evrimin bilimselliği (!) kadar değer vererek değerlendirmeye alırım. Ortada bilim yok, bilim adamlarının (!) psikolojik sorunları var bence. Neyse, bu ‘bilimsel yorumu’ fazla ciddiye almaya gerek yok bence Mustafa kardeşim; Primat bile ibadet ediyor (Yani genlerde var!) ama gelişmiş bir primat türü olan insan (!) olan evrimciler hala ateist! Hani tanrı inancı zamanla ortaya çıkmıştı?! Kal sağlıklıcla.

Ateist akıl!

Önce basında çıkan bir haber ile konumuza başlayalım: “Ateistler daha zeki çıktı”: 63 bilimsel çalışmadan 53’ü ateistlerin dindar insanlara oranla daha zeki olduğunu ortaya koydu. Araştırmaya göre, cinsiyet ve eğitim gibi diğer faktörler din ile zeka arasındaki ilişkiyi etkilemiyor. Çalışmayı yürüten 3 psikolog zekayı, “planlama, problem çözme, soyut düşünme, karışık düşünceleri algılama, çabuk öğrenme, tecrübeden ders çıkarma” kriterlerine göre tanımladı. (NTV, 14.08.2013; Sözcü, 15.5.2017; 1.2.2018; Habertürk, 13.8.2013) "Yine aynı bilim insanları sonucun kesin kabul etmenin 'adil olmayacağını' da açıkladı." (Risale haber, 17 Mayıs 2017) "Araştırmayı yürüten ekip, analizin IQ testlerinden yapıldığını ve duygusal ile yaratıcı zekanın değerlendirmeye

katılmadığına dikkati çekiyor. Dolayısıyla, ateistlerin dindarlardan daha zeki oldukları sonucunu kesin olarak kabul etmenin 'adil olmayacağını' vurguluyorlar." (Aydınlık, 15.5.2017)

Haberden çıkan sonuç, demek ki biz yobazların suçu yok! Suç, genlerimizin geri zekalı olmasında imiş! Hemen itiraz etmeyin, klavuzunuz ateist Dawkins genlerin 'bencil' olduğunu kabul ediyor da zeka sorunu olduğunu neden kabul etmesin. Hem sizin de işinize gelmez mi bu 'teori' Ama bu da bir 'kader' konusuna muhatap olmaktadır. 'Kötülük problemi! Baştan yeniden yazılmalı değil mi? Devam edelim. 'Haber Sol' 09.06.2017 tarihli haber: "Zeki insanlar açıklanamaz olguları (belirsizliği) bilim yolu ile açıklamaya meyilli, bunu yapabilecek kadar zeki, bunu yapamayan insanların ise dindarlığa meyilli" imiş! Zaten, "Yükselen İslamcı köktencilik, ve genel olarak dinci köktencilüğün nedeni, köktendincilerin ortalamadan daha fazla oranda daha fazla dincilik-artıran genine sahip olmaları ve daha az oranda zeka-artıran genlerine sahip olmaları" nedeni ile "Neden Müslümanların bilime daha az katkı yaptıklarını da" (Ellis, L., vd. The future of secularism: a biologically informed theory supplemented with cross-cultural evidence, Evolutionary Psychological Science, 2017) açıklanabilmekte imiş. Oh be rahatladık... Şaka bir yana, haberde kullanılan dil ve 'yükselen İslamcılık' gibi kavramlar zaten haberin siyasi ve istihbarat çerçevesinde hazırlandığının ipuçlarını vermektedir. Ayrıca, diğer dinler için bu iddianın gerçek olabilme ihtimali varsa da, İslam için bu iddia asla söz konusu olamaz! Müslüman bilim öncülerinin bilime katkıları ortadadır. Bu konuda kaynakları ile yazılarımıza bakılabilir. Bu arada bilimi nasıl ideolojilerine alet ettikleri ve iddialarının ne kadar bilim dışı ve ön kabule dayandığının delillerini de 'ateizm ve deizm ile alakalı yazılarımızda örnekleri ile' bulabilirsiniz!

Ateistlerin ne kadar zeki olduklarına gelince, örnekler üzerinden gidelim ve kararı okuyucuya bırakalım.

975

Devlet eli ile ateizm propagandası bile yapılmış ama amacına ulaşamamıştır! "Rusya'da 'militan tanrısızlar örgütü' kurulmuştu." (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 107); "SSCB dönemimde ilkokul 4. sınıfta 'Allah'sızlar kulübü' okullarda kurulurdu." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 30); Yine Rusya'da ateizmi yaymak için 800.000 üyesine dinsizlik eğitimi veren "Muharip Dinsizler Cemiyeti" gibi kuruluşlar aktif olarak çalışmakta idi. (Büyük Türkeli Dergisi, Temmuz, 1962, Yıl:1, Sayı: 6, s. 14); Ve ayrıca "Allah'ı inkar evleri" kuruyor. (Milli Işık, 30 Aralık 1968, Sayı: 20, s. 14) Ve halkın İslam örf ve adetleri ve milli kültürleri aleyhine devamlı mücadele" ediliyordu. (Orkun, Nisan 1963, Yıl 2, Sayı: 15, s. 26) Sovyet Dergisi Hinger School Herald 1958 Nisan sayısı'nda, okullarda din aleyhtarı kurslarda ateizm hakkında daha fazla eğitim verilmesi gerektiğini yazmaktadır. "Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ni, işçilerin her türlü dinsel uyutmacadan kurtulması adına mücadele etmek için kurduk. Bizim propagandamız tamamen bilimsel, dahası materyalist dünya görüşü üzerindedir." (Sosyalizmin Dine Bakışı, Rusça yayın yapan Novaya Zihn Dergisi Sayı: 28, 3 Aralık 1905); "Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşünü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir. Dinî inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157) "70 yıllık ateizm uygulamasından sonra insanlar dine hasret kalmışlar." (Salih Akdemir, Yörünge, 9-16 Ağustos 1992, 88. Sayı, s 10) Peki sonuç ne oldu, sosyalist bu devlet yıkılır yıkılmaz halk 100 yıl geçmeden dinlerine geri döndü! "75 yıl boyunca anaokulundan üniversitesine kadar bütün okullarda ateizm için beyin yıkayanlar, toplumun giderek kokuşması karşısında çareyi şimdi herkesin din eğitiminden geçirilmesinde buluyor." (Yeni Yüzyıl, 12.01.1996)

Aslında "Az felsefe insanı Tanrıtanımazlığa, derinlemesine felsefe de Tanrı'ya götürür." Francis Bacon (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127; E. Gilson, ateizmin çıkmazı, s. 80; Nedim Cisir, İlim felsefe Kur'an'ın ışığında, s. 150; Prof. Nihat Keklik, Filozofların özellikleri, I-B; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 58) Zaten "Doğa

bilimleri bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar. Ama bardağın dibinde yaratıcı sizi beklemektedir!" Werner Heisenberg, Nobel ödüllü fizikçi (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 22) Lord Cliften boşuna, 'Derin düşündüğünüzde ilimler sizi Allah'ın varlığına kabule zorlar.' (Afif A. Tabbara, İlmin ışığında İslamiyet; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 63) dememektedir. Gustave Flaubert ise "bilginin azı insanı dinden çıkarır çoğu ise dine geri döndürür." demektedir. (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 16) diyerek asıl meselenin yüzeysellikte kalmadan derinlemesine konuya hakim olabilmekte olduğuna işaret etmektedir!

Lawrence Krauss'un, 'Hiç yoktan bir evren' isimli kitabında, "Kainatın hiçlik'ten var olduğunun akla uygun olduğunu" iddia eder. Aslında onun hiçlik dediği, var olan bir şeydir. Ona göre hiç, 'boş fakat önceden mevcut bir uzay' şeklinde tanımlanır. Yani onun hiçlik kavramı aslında, mevcut olan bir şeye işaret eder. Yani ona göre hiçlik, fiziki bir şeyden oluşmuştur. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 131)

Bilim, faili mechul (!): Bilim fiili (-n nasıl olduğunu) bize anlatır ama faili anlatmaz. Nasıl sorusuna cevap verir, neden ve kim sorusunu göz ardı eder. İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögçem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) demektedir. Neden sormadığı ise ateistlerin cevaplaması gereken bir soru-n-dur!

Naturalist felsefeci Colin McGinn, "Maddenin, doğal seçim yoluyla bir tür 'tasarım sergilediğini' söyler." (Colin McGinn, The Mysterious Flame, s. 12) Yaratana reddedip, yaratılana ilahi sıfat yüklemek ancak ateist akılla mümkündür.

Dinsiz insan zaten olmaz, olamaz. John R. Searle: "Materyalizm bir anlamda zamanımızın 'dini'dir. Daha ziyade geleneksel dinlerde olduğu gibi, materyalizm, sorgulamaksızın kabul edilir. Materyalistler, tümüyle diğer materyalistler tarafından genel olarak kabul edilebilecek bir materyalizm versiyonu formüle edememişlerdir." (Searle, Mind, s. 48) Phillip Johnson ise, 'natüralizmin imana dayanarak kabul edilen bir dünya görüşü olduğunu' söyler. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 81) Örneklerini aşağıda göreceğiz.

Evrin'in bilim değil inanç olduğunu evrim adlı yazımızda görmüştür, buradan devam edelim: "Bugünün 'bilimi ile açıkça çelişse de', davranışlarımızın birbiri ile etkileşen sayısız nöronlara dayandığını söylemek, kendimizi küçük düşürmez." (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 289) "Uzun dönemde 'getirilebilecek' bilimsel kesinlik, bizi atalarımızın hurafelerinden kurtarabilir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi s. 285) Francis Crick, "bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, 'benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını" iddia eder ve 'Şaşırtan Varsayım' isimli eserinde şöyle der: "Eninde sonunda beyni nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını yapabileceğiz." (Şaşırtan varsayım, s. 284) "Proteinlerin 'yeteneklerini' öğrendiğimizde, bilincinde gizemli yanları yok olur." (Şaşırtan varsayım, s. 285) Bu ifadelerle göre bilinç bir yandan bizim için gizemini korurken öte yandan varlığını DNA, RNA ve proteinlere borçludur. "Az bir bilgi, iki varlığı (bilinç, beyin) bu derece kesin bir karşılıklı bağımlılığa sokmamıza nasıl izin verebilir?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 115) "Örneğin kızamık ve yüksek ateş, belli bir korelasyona sahiptir. Ancak bu iki hadiseye virüs gibi bir diğer etkenin neden olması gibi, C lifleri ile üzüntü kaynaklı bir acıya ruhun ya da zihnin neden olduğunu düşünmemize engel olan nedir?" (Batak, s. 116) "Yol gösteren bir 'ön fikriniz' yoksa zorlu bir bilimsel araştırma programında başarıyla ilerleyemezsiniz. Bu düşüncelere

sözcüğün geniş anlamında 'inanıyorsunuz'dur. Ama bilimci için bunlar yalnızca geçici inançlardır." (Şaşırtan varsayım, s. 285) "Materyalistler, yarı-dinsel imanla kendi görüşlerinin doğru olduğundan emin olsalar da, asla kendilerinin, diğer filozofların ve materyalistlerin tatmin olacağı bir materyalizm versiyonu geliştirebilmiş değillerdir." Naturalist materyalizm, 'yarı-dinsel bir imanla' kendi görüşlerinin doğru olduğundan emindir. Dawkins, tanrının varlığını, Crick, ölümden sonraki yaşamı "bilimsel bir hipotez" gibi görmektedir. Doğada var olan her şeyin fiziksel ya da maddi olduğu iddiası olan fizikalizm ya da materyalizm, katı natüralizmin bir türüdür." (Batak, s. 117, 119, 122) Dennett'in ifadesi ile, "her birimiz, binlerce farklı türde, trilyonlarca hücrenin bir araya toplanmış şekliyiz. İnsanı canlı yapan bireysel hücreler ki her biri zihinsiz bir mekanizmadır, çoğunlukla 'otonom bir mikrorobottur' ve bunlar bir maya hücresinden daha 'bilinçli değildir.' Yaşam 'mucizeleri' - büyüme, kendini onarma, savunma, üreme- bütünüyle 'şaşırtıcı karmaşık araçlar' tarafından, fakat mucizevi değil, tamamlanmıştır. Her birimiz zihinsiz "robotlardan" yapıldık." (Daniel C. Dennett, Sweet Dreams, s. 2-3) "Bizler yaşamkalım 'makineleryiz', genler adıyla bilinen bencil moleküllerini körükörüne korumak için 'programlanmış robot' araçlarız." (Dawkins, Bencil Gen, s. 5) Makineyi kim yaptı, kim programladı, robotu kim üretti, aracı kullanan kimdir? Soruları ateistler için önemsiz detyallardır sadece!

Ayrıca ateistler, "Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uyduruyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 63) "Evrendeki her gelişmeyi zorunlu sebep sonuç ilişkisine bağlayan materyalistler, evrenin varlığa gelişi ve ilk canlının ortaya çıkışı söz konusu olduğunda bu tezlerini bir yana bırakıyorlar." (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 65) Evrenin tesadüfen oluştuğunu ileri süren materyalistler gündelik hayatlarında ise işlerini asla tesadüf/şansa bırakmamaları da kendi açmazlarından sadece birini oluşturmaktadır!

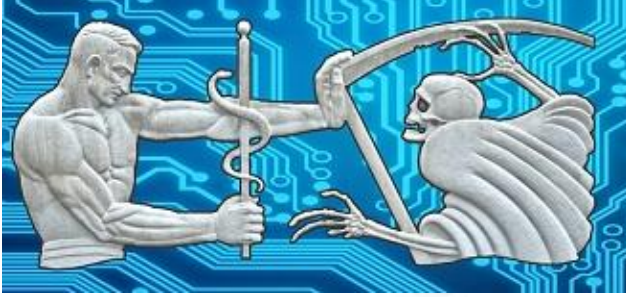
Eski Yunanlılarda, Hristiyanlarda, günümüz Ateistleri de ne yazık ki, "Allah'ı gereği gibi kavrayamadılar" (Hac, 74) Eski Yunanlılar Allah'ın yarattığı Meleklerini; Hristiyanlar Allah'ın Peygamberini; ateistler ise Allah'ın yarattığı doğayı Tanrı ilan ettiler!

Aslıdan deistler, 'Kainat kitabını' okuyup yaratıcıya ulaşırken İslam'a yaklaşmakta fakat vahyi reddederek İslam'dan uzaklaşmaktadırlar. Ateistler ise, 'La İlahe' derken İslam'a yaklaşırken, 'illallah' demedikleri için İslam'dan uzaklaşmaktadırlar. Yarım inanç ise insanı O'ndan ve cennetten etmektedir!

Ateistler durmadan değişken bir içeriğe sahip olan bilime kutsiyet izafe etmektedirler. Bilim sayesinde uzayda yolculuk yapılacağını iddia ederler, ölüme çare bulunacağını ümit eder ama bunları biz Müslümanlar miraç'la, cennette sonsuz yaşam ile ifade edince bizi gericilikle itham ediyorlar. Sonra onlara 'Primitif dogmatik rudic' desek kızarlar! İnsanların içinde vahşet duygusunun olduğunu ve bunun da hayvanların zamanla insana evrilmesinin bir kalıntısı olduğunu ileri sürülen evrimciler, insanın içindeki sonsuzluk, tatminsizlik, özlem gibi duyguların, cennetten kovulan atamızdan kalan, ana vatanımıza olan özlem olarak yorumlanmasına neden itiraz ederler acaba? Din karşıtı ateistler, materyalizmin dibi olan "bilimsel sosyalizm" ve "eşitlik" adı altında "sınıfsız bir toplum" sloganı ile yapılan piar çalışmalarıyla ulaşılmasını hedefledikleri "proletarya diktatörlüğü" ile yönetilen ülkelere güzellmeler yaparken, sıra Marks'ın sakalı değil Müslüman'ın sakalına; Che değil Şamil'e (Şeyh'inden Basayev'ine); Küba'nın Guayaberası değil (Kadın erkek için) tesettüre; (Mesela) İngilizce değil, Arapça'ya gelince neden kırmızı görmüş boğalara dönüşmektedirler?!

Dünyanın düz olduğunu ileri süren tefsircilerden hareketle İslam'a saldırmaya çalışan ateist arkadaşlara bir hatırlatma: O tefsirlerin yazıldığı dönemde "bilimsel olarak" Batlamyus teorisi

bilime hakim idi ve bilim, dünyanın düz olduğu kabul ediliyordu! Yani ateist arkadaş eleştirecekse bilime göre ayeti yorumlamaya çalışan İslam alimlerini değil, bilimin ne kadar oynak bir düzlemde olduğunu görüp bilimi eleştirmesi gerekir! Çünkü, dünyanın bilim adına düz olduğunun iddia edildiği o dönemlerde, Kur'an'dan hareketle dünyanın yuvarlak olduğunu ifade eden tefsir alimleri de mevcuttur! Detay, 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızda!

Bilimin bir gün ölümsüzlüğü bulacağına iddia eden ateistler, Nuh Aleyhisselam'ın 950 sene yaşadığına inanmıyor! "Allah, fakirlere ne için yardım etmiyor?" diye şikayet eden ateistler fakiri doyurmazken, fakirlere yardım etmeye çalışan yardım derneklerini de, irtica ile suçluyor. Materyalistler yaratıcıyı, dolayısı ile onun ezeli olduğunu kabul etmezler ama, artık sonradan ortaya çıktığı bilimsel ispat edilen maddenin ezeli olduğunu ilan edip ona yaratıcılık sıfatı yüklemeye devam ediyorlar. Bir zamanlar bilim dünyasının tek kıstası Newton yasaları idi. Aykırı bir görüş konuşulamaz, karşı çıkanlar bilim dünyasından aforoz edilirdi. İzafiyet, Kuantum, Big Bang ile artık Newton – tümünden değilse de önemli oranda - tarihe karıştı. Makro alemden mikro aleme geçildikçe Newton fiziğinin iflasını daha iyi görüyoruz ki aslında, makro alemde de iflas ediyor, bilim ve felsefeden, uzayın artık sonsuz ve başlangıçsız olmadığına dek hayattan soyutlanıyor bu yaklaşım! Bizi bir Yaradan'ın var ettiğine inanmayan ateistler, uzaylıların genlerle oynayarak maymunları insanlaştırdığına inanıyorlar! Peki bu ateis arkadaşlara yüz puanlık soru: Uzaylıları, maymunları, genleri kim yarattı?

Kur'an'ın dogma olduğunu iddia eden ateistler, evrim, Dawkins, Marx vb. söz konusu olduğunda bizden çok daha fazla dogmatik oluyorlar. Bir iki mizah ile konunun örneklerine geçelim: Ateist: "Yeşil yanınca yayalar, kırmızı yanınca sürücüler geçiyor. Boşuna bunları düzenleyen aramayın, işte nedenler; kırmızı ışık ve yeşil ışık!" Karayolları genel müdürü: Kozmik enerji belanızı versin! Öpülen kurbağanın prene dönüşmesi ile doğal seleksiyonun "öptüğü" maymunun insana dönüşmesi aynı derecede bilimseldir!

Ateizm Derneği

1912'den kalma, eski ve güncelliğini yitirmiş bir modeli kendini sembol kabul eden bu dernek üyeleri nasıl olurda savundukları görüşlerin bilimsel olduğunu ileri sürebilir?

01 Ekim 2018 - Gündem

Ateistler havlu attı! Derneği fesh edecekler

Nisan 2014'te kurulan Ateizm Derneği fesih kararı aldı. Dernek tarafından yapılan Genel Kurul ilanında 30 Eylül 2018 Pazar günü yapılacak toplantıda fesih kararının konuşulacağı duyuruldu. Ancak bu tarihte çoğunluk sağlanamayınca fesih için yapılacak toplantı 14 Ekim'e kaldı.

O kadar akıllı (!) bir araya gelip, 4 sene küçük bir derneği idare edemiyorlar ama "koca evreni idare eden yok" iddiasını akıl ve bilim adına savunabiliyorlar! Daha sonra Musevilerin derneklerinde şarkılar söyleyen Selin Özkohen (Kohen, İbranice kâhin demektir!) başkan seçilince dernek ekonomik 'sıkıntılardan' kurtulur!

Derneğin bir ilanı ve konuğu:

Ateizm Derneği @Ateizm_Derneği · 1 Ara
PERSONEL ARANIYOR:
"Ateist Müteci Yardım Programı" Farsça Vaka Yöneticisi pozisyonu
başvuruları için: mudurariyoruz@ateizmdernegi.org.tr
Şartları: İstanbul + Farsça, İngilizce, Türkçe.
Haftada 25 saat 2000TL
ateizmdernegi.org.tr/arap/

Ateist, Agnostik, Deist, Oryantalistlere Cevaplar
@Oksidentalist

@Ateizm_Derneği adlı kişiye yanıt olarak

Kainat "müdürsüz" idare ediyor da, siz bi derneğin pozisyonunu mu müdürsüz idare ettiremiyorsunuz?! ;)

islamicevablar.com/allah-var-mi-a...

Ateizm Derneği @Ateizm_Derneği

Canlı yayınıımız devam ediyor :)

ÖS 9:54 · 4 Ara 2020 · TweetDeck

Tanı yok ama şeytan var, öyle mi?! : D

Ateizm Derneği'nin "Atatürk düşmanı" olduğu, derneğin "PKK'lılardan oluştuğunu" iddia edenleri haklı çıkarırcasına işler yapıldığını, dernekteki kişilerce, "DHKP-C militanlarını evine gönderilmekle" tehdit edildiği, "gigtv'de yaptığı yayından sonra, "sen ateizm derneğini Atatürkçü düşünce derneği mi yapacaksın?" denilerek hakaretlere uğradığını, ayrıca dernek yöneticilerden (kurduğu cast ajansında alıkoyduğu birçok kadının fotoğraflarını zorla erotik sitelere yükleyen ve sonra da "ülkemizde cinsellik tabu olmuş" diyen) Onur Romano'nun 6 kıza tecavüz edip birinin intiharına neden olduğunu ileri sürüp istifa eden Ahmet arkadaşın iddiaları doğru mu? Üzerinden o kadar zaman geçti hala tam tatmin edici bir cevap alamadık!

Uçaktaki Ateist (Ahmet Balyemez)

Mankenlik vaadiyle 6 genç kıza tecavüz

Amerika'da bir Türk kızına tecavüz etmekle suçlanan Emir Onur Ç.'nin, Türkiye'de kurduğu mankenlik ajansına başvuran 6 genç kıza tecavüzden arandığı ortaya çıktı. Emir Onur Ç.'nin, 146 yıl hapsi isteniyor...

Eski adı Emir Onur Ç.'nin tecavüz zanlısı, sonradan ismini değiştirip Onur Romano yapmış

Ateizm derneğinde eleştirel düşünme ve sonuç:

ELEŞTİREL DÜŞÜNME

eleştirel düşünce programı yapıp eleştiren kişinin (@ucaktakiatleist) üyelikliğini düşürmek. anlıyorum sizi.

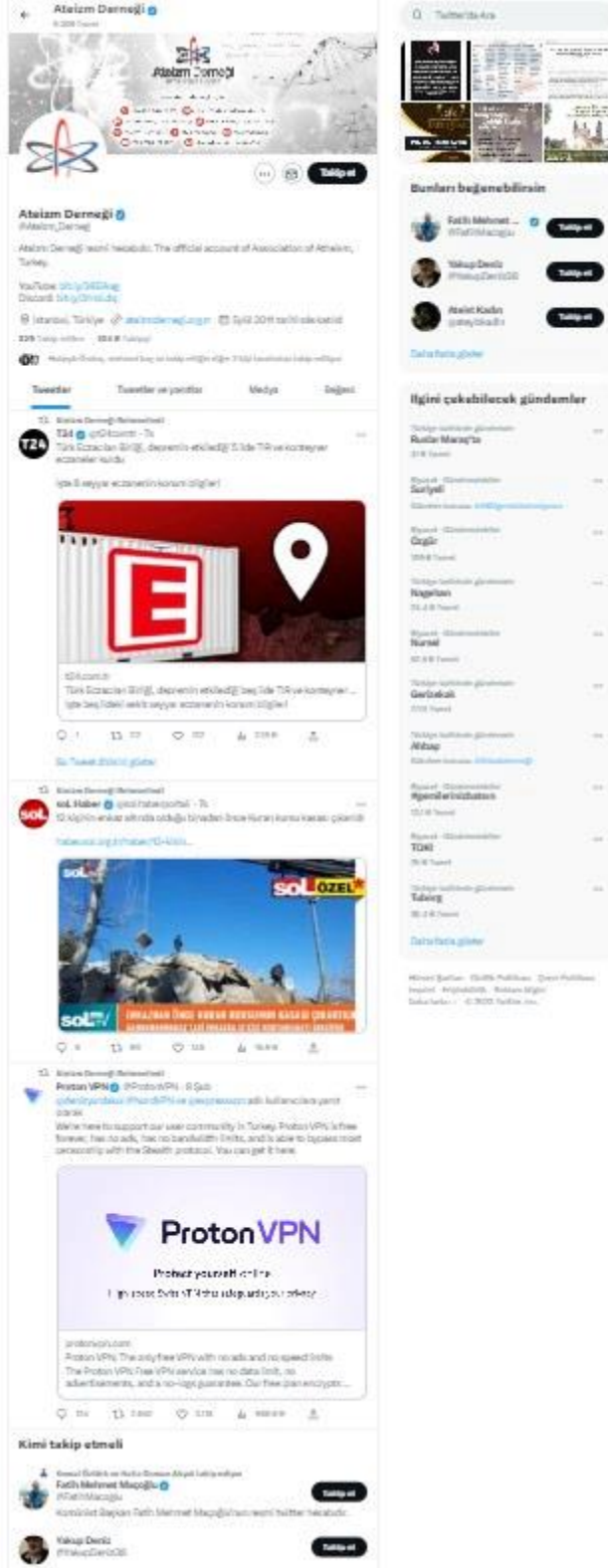
Ateizmde değer (!) Onur Romano'nun istifa etmesi gerektiği gündeme getirilince dernek yöneticisi Ferial hanımın açıklaması:

Dernek Yöneticisi Ferial ne diyor peki?

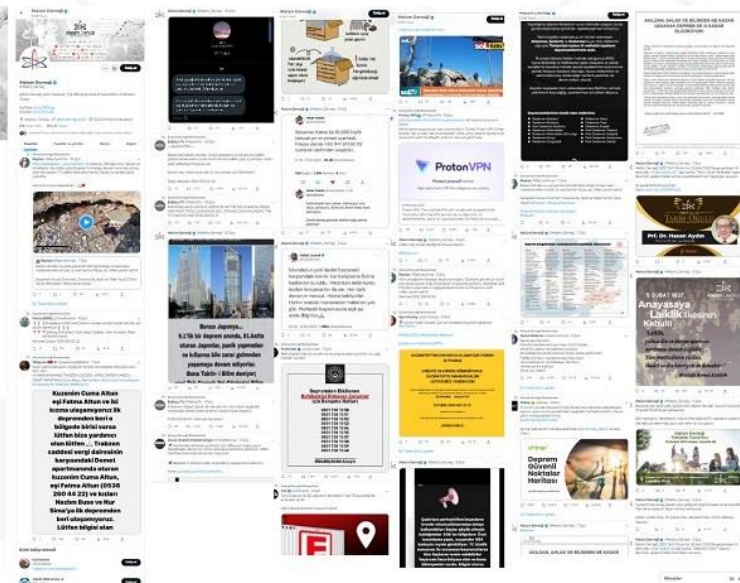
"geçmiş bizi ilgilendirmez, ben ateizme kattığı değere bakarım"

#AteizmDerneğiHesapVer

6 Şubat 2023'te ülkemizde deprem olur. Depremden 3 gün sonrası ekran görüntüsü yukarıda ve dernekte hiç bir faaliyet yok. Bu arada ise yardım eden dini vakıflara ise çamur atmaya devam etmektedirler. (9.2.2023) Bir hafta sonraki bir sorum ve sayfalarındaki o haftalık paylaşımlar ise aşağıdadır ve hala hiçbir yardım faaliyeti yoktur!

982

Saygı ve hoşgörü, insan toplumlarını bir arada tutan en önemli tutkaldır. Bireylerin inancından, inançsızlığından, mezhebinden, etnik kökeninden, cinsiyetinden vb dolayı ayrıma maruz kalmadığı bir toplum yaratma gayesiyle mücadele etmek hepimizin asli görevi olmalıdır.

ÖÖ 11:50 · 16 Kas 2023 · 4.195 Görüntülenme

Banış ve adalet içinde özgürce yaşamak her çocuğun hakkıdır. Çocukları korumak ve yaşam koşullarını iyileştirmek için 20 Kasım 1989'da Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından imzalanmış "Çocuk Haklarına Dair Sözleşme" ile ilan edilen Dünya Çocuk Hakları Günü kutlu olsun!

ÖS 5:37 · 20 Kas 2023 · 4.586 Görüntülenme

Asıl işlevini yitirip üfürükçülük, hurafe ve din sömürsünün yuvası haline gelen tekke, zaviye ve türbelerin kapatılışının 98. yıl dönümünü kutluyor; kâğıt üzerinde değil gerçek anlamda laik ve bilimsel bir eğitim sistemine geçiş yapacağımız günleri umutla bekliyoruz.

ÖÖ 10:14 · 30 Kas 2023 · 3.196 Görüntülenme

Ateist arkadaşlar hala bildiğiniz gibi; Binlerce inançlı akademisyen şimdiye kadar size tek laf etmemesini hoşgörü olarak görmeyipte kışkırttığınız bir tanesinin isyanını genele şamil kılmaları iç dünyaları hakkında epey bilgi vermektedir. İslam'a karşı provokatör paylaşımlardan hiç taviz vermezken araya bir de hoşgörü mesajı vermeleri de çelişkiler silsilelerine yeni bir halka eklemektedir sadece... Kurban yerine ağaç dikiyenlerin ağaç dikme kampanyasını destekleme/beğenme sayısı dokuz! - rakamla; 9-

ATEİST MANTIĞI

Yukarıdaki fotoğraf ateist/natüralist akla güzel bir örnek: "Big bang gerçekleşti ve her şey, tesadüfen kendiliğinden oluştu." Tabii o fincan nereden geldi, içine kahveyi kim koydu, kim düşürdü, ortaya çıkan eser resimdeki gibi cansız, hareketsiz, çoğalmayan, sessiz ve iki boyutlu mu, kim canlı cansız tüm varlığı birbiri ile düzen ve uyum içinde yaşamı devam ettirecek şekilde ayarladı?

Ateistler zaten işlerine gelen bilgiyi önceler, onaylar, kabul ederler: Ateist "Şengör, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddetebilmektedir." (A. Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) **"Dawkins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir."** (Doç. A. Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123)

Soldaki çoğalan canlısının yaparı yok (!) sağdaki plastik çoğalmayan oyuncak ise teknoloji ürünü...!

Ateistlere göre soldaki lokum bir lokum ustası tarafından yapılmıştır fakat sağdaki kuş ve solda ki lokumu yapan usta tesadüfen ortaya çıkmıştır... Gülmeyin pls :)

Resmini ben yaptım ama aslına (Hareket eden, konuşan, gören, kalbi atan) yaratan yok öyle mi? Bir de ateistin zekisi (!) bu! İkinci resimdeki, sağdakini para vererek alan ateist, soldakinin tesadüfen oluştuğuna inanıyor!

Bir evrimci, sizce, hangisinin sanat olduğunu savunurdu?

"Doğa yarattı, tabiat ana sundu, evren hediye etti." gibi sözlerin mantıklı olma ve gerçekleşme olasılığı, yukarıdaki heykelin kendini yontabilmesi kadar rasyoneldir! Halbuki, her akıllı insanın kavrayabileceği gibi, "Kaya parçaları kendi kendine heykel olma güç ve iradesine sahip değildir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 155)

Evrimci natüralistler Allah'ı inkar edip sonra sahte tanrıçıklara (Doğa, tabiat ana) ilahi özellikler atfederler! "sneakertoast.com/trending/scary-nature-spt-fb" adlı sayfada, Allah yerine doğa/tabiat için kullanılan cümleler:

Doğanın yaratmayı seçebileceği
Tabiat Ana muhteşemdir. Ekosistemleri oluşturan çok çeşitli flora ve fauna ile b.
Sevgili doğa anamızın bize sunduğu en
Tabiat ana sayesinde birçok insan bu kuşlar hakkındaki algılarını değiştirecek.
Tabiat Ana'nın bir mizah anlayışı vardır
tabiat ananın harika bir yaratımı olduğu gerçeğine
Tabiat Ana'nın sunduğu her şeyi deneyimlemek
Tabiat Ana kesinlikle ilginç yaratıklar yaratır
Tabiat Ana'nın avcı ve av arasındaki savaşını en iyi haliyle tasvir eden
tabiat ananın şakalarından biri
Tabiat Ana'nın yarasaları yaratırken ne düşündüğünü merak
İyi oynadın, tabiat ana, iyi oynadın. Sadece doğa, bu kadar güzel bir şeyi öldü
Doğa bilge ve akıllıdır.
Tabiat Ana'nın tüm yaratıklarının saklanmak için
Tabiat Ana'nın hazırladığı başka bir sürpriz.
Her şey için teşekkürler doğa ana
Tabiat Ana bizi çok sık şaşırtıyor
Tabiat Ana kış olduğuna karar verdiğinde
hepimiz doğanın bu gerçek gücünün görüntülerinin tadını
Tabiat Ana ve şakaları...
Tabiat Ana'nın benzersiz bir özellik yaratma volu vardır
Bu sadece Tabiat Ana'nın cevaplayabileceği bir soru

Bu; Teknoloji, akıllı üretim

Bu akılsız, bilinçsiz zincirin bir halkası

Barkod sistemi her üründe var, görebilene!

Taklit eden ileri teknoloji ürünü, taklit edilen değil öyle mi?

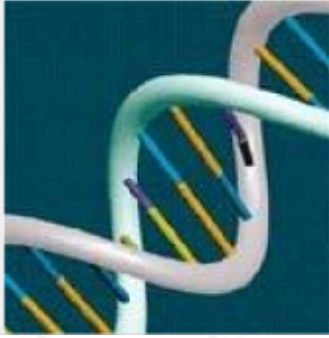
Dawkins, '**Yarasa radarının bir mühendisi hayranlıktan serseme döndürecek bir başarıya eriştiği biliniyor.**' (Kör Saatçi, s. 28) derken, bunu tanrıya değil, 'doğal seleksiyona ve doğal seçilimin kör sürecine' bağlamaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 165, 172)

Ateizm; aklın yüz karasıdır. Tesadüfen oluşmuş bir teknolojik ürün gördünüz mü? İmkansız mı? Ama kendisine bakılarak taklit edilenler için, 'üreticisi yok' diyebiliyor ateist, natüralistler. Radardan uçak sanayisine, boya üretiminden inşaata 'Biyomimetik' ilmi de ateistleri yalanlamaktadır!

Yapay Yaşam İçin Son Bir Adım Kaldı

Laboratuar Ortamında Üretilmiş İlk Kromozomu Ekim Ayında Yarattıklarını Açıklayan Bilim Adamlarının "Yapay Yaşam Çok Yakında" Sözü Doğrulandı. Science Dergisi'nde Dün Yayınlanan Makalede, Amerikalı Uzmanların "Sentetik Kromozomu" Nasıl Elde Ettikleri Anlatılıyor. Bir Sonraki Adımda Yaratılan Bu Yapay Kromozom, Canlı Bir Hücreye Yerleştirilecek ve Ortaya İlk Yapay Organizma Çıkacak.

26 Ocak 2008 Cumartesi 01:41

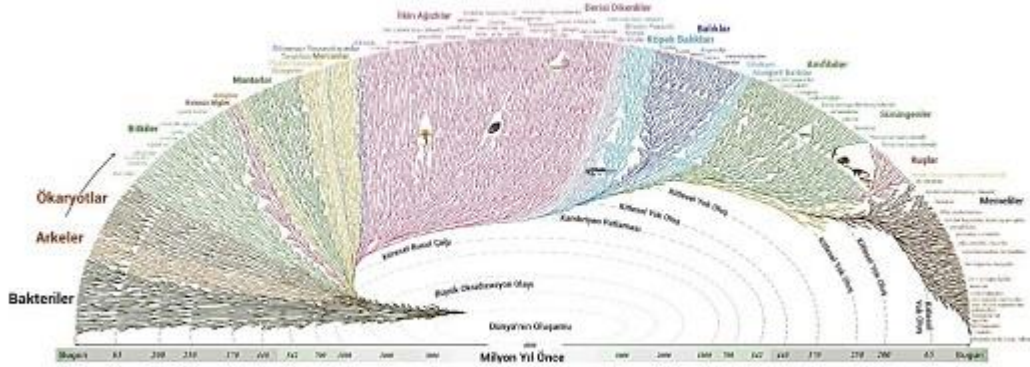

Laboratuar ortamında: Yani akıllı tasarımcı ve uygun ortam,
Yarattıklarını: Aslından kopya çekmek yaratıcılık oldu,
Çok yakında: O kadar akademisyen, teknoloji, gen ilmi, computer, para, ...vs. hâlâ; yakın!
Canlı hücreye: Yani kendiliğinden olan hücreye ekleyeceğinize, siz bir tanecik yapay hücre yapamadınız mı?...

Kısaca tek paragrafta birden çok yaratana işaret var, görene, anlayana!

Evrin ağacında mantık aramak!

TÜM TÜRLER ORTAK ATALARI PAYLAŞIR!

"Tek bir hücre, doğru şartlar sağlandığında, sadece birkaç yılda yetişkin bir insana dönüşebiliyorsa, tek bir hücrenin, doğru şartlar sağlandığında, yüz milyonlarca yıl içinde insan türüne dönüşebileceğini anlamakta hiçbir güçlük olmamaktadır."

Herbert Spencer (The Principles of Biology, Cilt 1)

Doğru şartları sağlayan kim? Yıllarca o şartları ve sonraki milyarlarca hücre arasındaki uyum ve diğer (Çevre, besin, koruma, yeme, büyüme vb) ortamları aynı oran ve şekilde devamlı işleten kim? Tek yetişkin insan bile, doğup büyüene dek birçok özel aşamalardan geçerek hayat bulabiliyorken, milyonlarca çeşiti ile her türünden bitki, hayvan ve insanları "bir arada" ve "uyum içinde" bir sağlayan olmadan yaşayabildiğine hangi "inanç" sizleri iman ettiriyor, inandırıyor; söyletiyor! Tek hücreden bir insana geçişin her aşaması ayrı şartlara bağlı iken, aynı insandan farklı cins var etmek ve bunları birbirleri ile uyum içinde ve binlerce yıl boyunca devam ettirmek nasıl bir "doğru şartlar" silsilesini gerektirir? Bir de bunu diğer hayvan türleri için tek tek ve birbirleri ile uyum halinde devam ettirildiğini düşünün ve bir de buna bitkileri ve tüm bunlarla düzen içinde işleyen akılsız varlıkları (gezegenlerin uyumundan su döngüsüne, atomlardan fiziksel-biyolojik kanunlara dek) ekleyin ve başa dönüp her birisinin birbirleri ile

uyumunu ve bunun milyonlarca seneyi bulan zaman süresince bunun devam ettiğini düşünün! Tek hücreyi bu teknoloji çağında oluşturmamayanların, o hücrenin insana dönüşümünü, 'zaman tanrı'larına bağlamaları da yine ve sadece "'iman' ile açıklanabilir!

Kur'an'a hakaret ettiği için bir kızın fareye dönüştüğüne inanan cahil Müslüman'la, farenin insana dönüştüğünü iddia eden pozitivist evrimci ateist arasında hiçbir fark yoktur! Kur'an'daki, insanın maymuna dönüştüğü 'benzetmesini' (Bakara, 66) beğenmeyen ateistler, maymunun insana dönüştüğünü iddiasını, bilimsel kabul etmektedirler.

Vahiyden uzak akıl insanın geçmişini maymun ve doğal seleksiyon ve tesadüf adlı ilahlara bağlar. Geleceğin komünal topluma evrildiğine inanır. (Marx ve materyalist ideolojisi) Tüm evrenin hiçlikten ve nedensiz çıktığını kabul eden bu materyalist kesim, iş gökten koç indirmeye gelince ise bunu bilime aykırı bulur!

Kasap eti manavdan alıyor di mi? 634 kafir de beğenmiş ki, genel zeka seviyelerini tespit edebilmemiz için bedava anket yapmışta oldular, kendilerine müteşekkirimiz!

Aşağıdaki Fatih Nadi arkadaşına cevabı peşin verelim, diğer paylaşımlar zaten her şeyi açıklıyor: "Sivas'ın Akıncılar ilçesinde, insanların "Allah razı olsun" demelerinin kendisini mutlu ettiğini belirterek 14 yılda 8 bin 500 ağaç diken ve 20 bin ağaç dikmeyi hedefleyen 70 yaşındaki Selim Petek'in hikayesini çok konuşuldu. Haberin servis edilmesinin ardından birçok kişi Petek'e teşekkür etti." (İnternet Haber, 08.06.2020)

Radika.com.tr > Radikal Hayat > Ateistim ama çoğu insandan dindarım

Ateistim ama çoğu insandan dindarım

12/05/2013 02:00 A+ A-

O, zaman makinesiyle günümüze ışınlanmış gibi... **Pelin Batu**'yla tarihten edebiyata ve inanç meselelerine geniş bir yelpazede sohbet ettik.

Peki, bir kuvvetin varlığına inanmıyor musun?

Bir kuvvete inanıyorum. Ama ben buna bir ad takmıyorum. Ben hepimizin bir enerji olduğuna ve bu enerjinin de tarif edilemez olduğuna inanıyorum. Ve dinin bu anlamda da dünyadaki en büyük güç olduğuna inanıyorum.

Kira vermesen Allah'a inancın semek öylemi? Elektrik faturası öderken edsona mı soruyosun? Ne zeka var sende yahu? 40 yıllık tinerede zile senin kafadan yok 😊

12 Aralık 2013, 15:13 • Beğen

İddia

Gerçek

Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

29/11/2013

Dün, 15:53 • 1

İnsan yada hayvan bir canlıyı öldürmek ibadet değildir, olamaz, olmamalıdır... Her kurban bayramı katliamdır, vahşettir.. BAYRAMA EVET KURBANAYI HAYIR!

31 kişi bunu beğendi.

Burçin Kesinlikle

Dün, 17:05 • Beğen • 1 • Yanıtla

Tomurat Kesinlikle olan ne....

Burçin Hayvan kesilmesi markette kasapta var zaten oradan alıp yoksullara verilebilir

ÇOK ARAPSIN KEŞKE ÖLSEN

Beğen Yorum Yap

Karikateist

Beğen • Yorum Yap • 1.851 kişi bunu beğendi.

144 paylaşım

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

1.851 kişi bunu beğendi.

 Sevcan Orhan
@sevcatorhan
Kurban bayrami yaklastikca
burnumun diregi sizliyo...
Haber izlemeyecegim,gazete
okumayacagim...Zulme taniklik
etmeyecegim....
22:50 · 23 Eki 12

Sadık Usta @Sadik0707 · 1 g ...
Bütün dost ve canların bayramını kutlar, esenlikler dilerim...
Dileğim, insanlığın hiçbir canlının bir gün kurban edilmediği o akıl çağına erişmesidir...

104 62 479 1078

Fehmi İlkay Çeçen @f... · 7 sa ...
Burada akıl çağını yaşıyordunuz sanırım. Neden hayvan kesimi eleştirinizi bugüne sakladınız, o elinizdeki aletle parçaladığınız şey bir hayvanın bedeni değil mi, o da bir canlıya ait değil mi? Biraz tutarsızlığın felsefesi gibi olmuş...

-Başörtüsü Takınca Uzaklı Gibi Hissettim
-Kurban Bayramı Yasaklansın

DIYEN

25 Ekim 2012

PELİN BATU'DAN
"ATEİSTİM"
İTİRAFI

Oğlunuz yerken beis yok, ibadet olarak mı beis var?
Ben balık yıyorum.Oğluma et yedırıyorum.

3 Kasım 2022

"Kurban vahşettir, barbarlıktır" diyen Şivan, ağaçtan topladığı etleri lüpletirken.

Sir... 7sa
Ben böyle bir bayram falan kabul etmiyorum, böyle sevap mı olur akıl mantık yok mu siz de, her sene binlerce hayvan kesilme evresine gelene kadar işkence çekiyor. Git o parayı fakire ver, bu sıcakın altındalar susuz günah be, can ulan onlar can. Ticaretiniz batsın hale bak!

Si... 1s
I'm at Suda Kebap - @suadaclub_ist in İstanbul, Türkiye swarmapp.com/c/abIE8PmGCIZ

21:21 · 21.08.2015 · Foursquare

S... aş
@sin...
Annelerin en guzeli ❤️ @Rumelihisari
Nezih Kebap Yuvalama instagram.com/p/Z8g1ulvhan/

Çok tanrılı Yunan uygarlığında da daha çok gök tanrıları için kurban geleneği var. Çok sayıda hayvan kesilerek değil yakılarak tanrılara sunuluyor kuş hatta balık bile kurban olabiliyor yani bir şart değil eski uygarlıklardan süregelen bir gelenek kurban a kurban olduklarım

Huriye Tezgelen @naylor_a... · 13sa
Kendi kararıyla ölüveren devrimci hayvanlar dışında et yemez bu arkadaşlar 😊😊😊

Libby @birthofbloom
Gel de anlat bunlara kurban bayramını

19.08.2018 00:05

Libby @birthofbloom
7/24 tantuni yemek için Mersin Üniversitesini yazcam
9.08.2018 16:38

Alex... a fox @a... an · 1gn
Kurban kesen insan canidir iğrençsiniz ya nasıl kıyarsınız hayvanlara

1.384 42 4.224

Alex... a fox @a...
Şu an ne isterdim biliyor musun ?
elinde iki lahmacun bir ayrıla
kapımda olmanı
15:40 · 13 May 19 saatinde · TweetDeck

Leman Sam
@lsdomicim

Benim için işid ile bıçağını masum bir hay boğazına dayayan aynı duygudadır, işid k

ÖS 8:24 · 4 Eki 2014 · Twitter for iPhone

1.090 Retweet 1 Alıntı Tweet 1.446 Beğeni

23 Şubat 2017 · 08:11
Ada Müzik Organizasyonu ve Ramizler LTD STİ Ait Kilogram Sponsorluğunda Leman Sam Akhisar'da Sevenleriyle Bir araya geldi.

KILOGRAM

1 porsiyon ile doymayan müşterilerimizin müptelası olacağı, bol bol Ramiz ürünleri içeren, "kilo ile et-köfte" konseptimiz Kilogram. Lezzetten ödün vermeden, kaliteli servis ve hizmetimize devam edeceğimiz markamız ile çok yakında hizmet vermeye başlayacağız.

Kurban kesen İŞİD'çi ama köfteci Ramiz dayının sponsorluğu 'caiz' öyle mi?

Radikal.com.tr > Türkiye > Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

29/11/2013 00:00 A+ A-

SEKAM'ın, Türkiye'nin 81 ilinde 15-28 yaş grubunda 5 bin 541 gençle yaptığı araştırma, "kavram kargaşası" ve "kafa karışıklığı"nı ortaya koyuyor. Araştırmaya göre "Ateist" gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor.

"Kendini ateist olarak tanımlayanlar arasında Tanrı inancını kesin olarak reddedenlerin oranı %8.8; kendini Dindar olarak niteleyen gençlerin arasında düzenli beş vakit namaz kılmanın oranı yüzde 28.6; 'ateist gençler arasında' cuma namazı kılanların oranı %42.9; oruç tutanların oranı %58.6'dır." (SEKAM, Türkiye'de gençlik, 2016, s. 98, 101) "Yapılan iki araştırma, ateistlerin dahi dua ettiklerini göstermiştir." (International Herald Tribune, 18 Temmuz 1991)

994

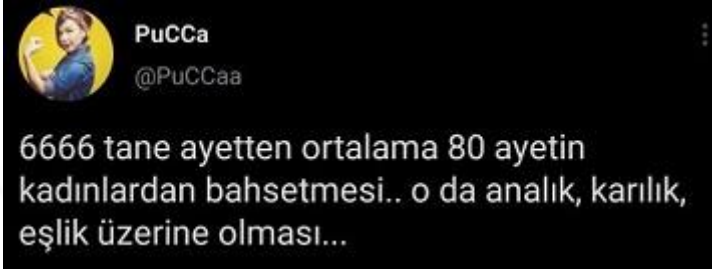
Dua nedir, nasıl yapılır bilmez, bilimden de habersiz ama ateist!

-Dua nasıl yapılmalıdır sorusuna cevap için, 'Kader' adlı yazımıza; Dua ve bilim için 'İslami emir ve yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir-

-Deprem sonrası sosyal medya paylaşımlarından-

Bu yorumlar, deprem sonrası enzakdan çıkarılan çocuktan ötürü, Allah'a hamd edenlere karşı çıkan ateistlere aittir. Enkaz başında uğraşan da bizim takımdan IHH ekipleri. Masa başında akıl verenler de klavye ateistleri! Çocuğa anlatır gibi ateistlere sıfırdan anlatalım: Allah - Haşa-kullarına, "malzemededen çal, kalitesiz malzeme kullan, kolonları kes" dese, yorumlar haklı olabilirdi. Ama Kur'an'ın emirlerinin (114 sureden sadece II. Suredeki aklı kullanma ile ilgili ayetleri sıralarsak; Bakara, 44; 73, 75, -76, 170, -171,179, 197, 242, 269, 282) tersine biri aklını kullanmaz, daha az para ile daha çok kâr elde etmek için malzemededen çal, "Aklını kullan, kul hakkına dikkat et" türü ilahi emirleri görmezden gel; Heyelan bölgesine, dere yatağına bina yap, sonra 'rabbi' suçla! Bu hem cehalet göstergesi hem asıl suçluyu görmemek veya gizlemek amaçlı bir yaklaşım tarzıdır. Sonra da ateistler, 'Müslümanlar haklarını aramıyor, ahirete havale ediyor' diye yine bizi suçlarlar! Akıl veren, vicdanı içimize yerleştiren Rabbimizi unutup, dünyaya materyalist bakanların sonu zaten, depremzedelerden de kötü olacaktır.

Arapça dil kuralı gereği ki Fransızca'da da bu böyledir, kadın erkek karışık bir topluluğa hitap edilirken, erkek sığıası/kipi kullanılır. Yani; erkeklerden de bahseden ayetler + 80! Not: Kur'an'da erkek suresi yoktur ama Nisa/kadınlar, Ali İmran, Mücadele, Mümtehhine, gibi kadın adları taşıyan sureler vardır! Ayrıca kadının ana-eş olması bu arkadaşını neden germiş acaba, ayrı bir inceleme konusu! Malum, feminist geçinen tüm dernekler aile, anne adını duyunca geriliyor... Devamı, 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda.

995

Maddenin ezeli ve ebedi -Başlangıcı ve sonu yoktur- diyen materyalizme bilim cevap veriyor,

Evrenin başlangıcı ve sonu var: Big-Bang, Entropi ve Big Crunch

Materyalist felsefeci George Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri adlı kitabının 156. sayfasında mealen, "Evren eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde sonsuz bir varlık tarafından 'belli bir anda ve yoktan' var edilmiş olması gerekirdi." demektedir ki haklıdır idi! Ve bilim ilerleyerek kendisinin materyalist olmasına neden olan temel iddiasını yerle bir etti.

Önce ayetlere bakalım: "O, yaratan, 'yoktan' var eden, şekil veren Allah'tır. Güzel isimler O'nundur." (Haşr, 24); "O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle 'bitişik iken' Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 30) İbn Abbas'tan rivayete göre, yer ve gökler her ikisi bitişik tek kütle iken Yüce Allah bunları birbirinden ayırdı. Ka'b (ö. 32/652), Dahhâk (ö. 105/723), H. Basrî (ö. 110/728), Said b. Cübeyr (ö. 95/714), Ata (ö. 115/733) gibi ilk devrin önde gelenleri de bu görüşü benimsemişlerdir. Bunlara göre, bölünüp ayrılma, kütlelerin ortalarında yer alan hava gücüyle meydana gelmiştir. Ka'b ise, ayrılmanın bir rüzgâr sebebiyle olduğunu söyler. Tefsirinde tabiat ve gökbilimlerine yer veren Râzî (ö. 606/1210) daha çok bu görüşü benimser. (Taberî İbn Cerîr, Câmiu'l-Beyân 'an Te'vî'l-Kur'an, M. el-Bâbî el-Helebî, XVII/17-18; Kurtûbî, el-Câmiu li-Ahkâmî'l-Kur'an, Dâru'l-Küttûbî'l-İlmiyye, XI/187-188; İbn Kesir, Tefsîru'l-Kur'an'ı'l-Azîm, III/176-177)

Peki bilim ne diyor?: Yapılan araştırmalar, evrenin bir noktanın patlaması sonucu ortaya çıktığını gösteriyor. Araştırmalar, "Bu 'tek nokta'nın, 'sıfır hacme' ve 'sonsuz yoğunluğa' sahip

ENTROPI

Termodinamiğin ikinci yasası diğer adıyla entropi termal işlemlerde yönü belirler. Suyun yukarıdan aşağıya akması gibi ısı da sıcaktan soğuğa akar. Bu yönü belirleyen entropidir. Tüm termal işlemlerde entropi ya sıfırdır, ya pozitiftir. Eğer entropi sıfır ise işlem geri döndürülebilir, eğer pozitifse işlem geri döndürülemezdir. Termodinamiğin ikinci yasası termal süreçte yapılan bir işi ve verilen iç enerjiyi geri döndürmenin imkansız olduğunu göstererek sonsuz bir döngünün mümkün olamayacağını ispatlar. (Bilim ve Teknik Aralık 2012, sayı:543, sayfa:35)

Buraya kadar teknik olarak bahsettiğim termodinamiğin ikinci yasası özet olarak ve daha anlaşılır şekliyle; evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Diğer bir deyişle entropi yasası her şeyin yıprandığını söyleyen yasadır. Canlılar yaşlanır ve ölür, otomobiller paslanır ve evrendeki düzensizlik artar. Sistemlerdeki düzensizlik arttıkça, entropi de artar. Bu durum da faydalı (iş yapabilir) enerji miktarını azaltır. Faydasız enerjiyi (entropi) artırır. (<http://tr.wikipedia.org/wiki/Entropi>)

"Eğer Planck süresi içinde (evrenin başlangıcından sadece 10 üzeri eksi 43 saniye sonra) genişleme ve çökme kuvvetlerinin oranında 10 üzeri 55'te 1 kadar küçük bir farklılaşma olsaydı, ya genişleme çok hızlı olacak ve evrende galaksiler oluşmayacaktı, ya da daha yavaş genişleme yüzünden sonunda çok hızlı bir çöküş vuku bulacaktı." (A.H. Guth, 'Inflationary Universe', Physics Reviewd, 23, 1981, s. 348)

Big Crunch: Büyük Çöküş: Bilim adamları evrenin kütlesi yeterli miktara ulaştığında, çekim kuvvetleri nedeni ile bu genişlemenin duracağını ve bunun evrenin kendi içine çökmeye, büzülmeye başlamasına sebep olacağını bildirmektedirler. (Philip Ball, "Black Crunch Jams Universal Cycle", Nature, 23 Aralık 2002; Dr. David Whitehouse, "Universe is 'doomed to collapse'", BBC News Online, 22.10.2002, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2346907.stm>; Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002) "Herşey bir protondan bile küçük bir nokta şeklinde küçülecek. Aşama aşama negatif hale gelen kara enerji, evrenin dengesinin değişmesine sebep olacak ve büzülüp çökecek." (Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002)

Evet, bilim Kur'an'ın dediklerine gelmekte, 'yok'tan yaratılmadan 'genişleme'ye ve sonunda 'kıyamet'e işaret etmektedir. Patlama yıkım getirir; Big Bang düzen ise getirmiştir. Entropik prensibi gereği, kontrol edilmeyen süreç kaosa meyillidir; düzen ve genişleme ise evrende devam ediyor.

Bir iki bilimsel adım atıp bir metali havada tutmaya "Bilim" denir ve internette önce bu örnek verilirken; o metalin milyarlarca kat büyüğü, milyonlarca yıldır aynı yörüngede döndüreni, üzerinde yürüyen, sürünen, uçan, yüzeni ile milyonlarca çeşit canlıyı binlerce senedir bir arada yaşatanı inkar etmeyi rasyonalizm ilan edeceksiniz, öyle mi?!

Evrımcı; hem bu organların akılsız ve plansız bir etkileşim ile oluştuğunu, hem tümünün bir araya gelip uyumlu çalıştığını, hem onun ihtiyaç duyduğu ortamın (hava, toprak, su, bitki, hayvan, güneş vs.) kendiliğinden oluşup; bu ve benzeri milyonlarca canlının çoğalmasının mümkün olduğunu ileri sürerken ve bu arada rasyonalist (!) geçinenlere denir.

Her canlıyı meydana getiren kendine özel bir çalışan sisteme sahiptir. Birçok parçadan oluşur ve tümü birbiri ile uyum içinde çalışır. Aynı tür canlıların hepsinin çalışma sisteminin aynı olması ve farklı birçok canlı türünde de kendi içlerinde benzer durumun geçerli olması ve bir de tüm canlı-cansız varlıkların birbiriyle dengeli ve uyumlu bir şekilde yaşamı devam ettirmesi artık akli başında olanlara bir mesaj vermeli değil midir?

Prof Dr Güner Sönmez: "Bir iki cümle sarfetmek için; beyin, omurilik, sinirler, diyafram, akciğerler, ses telleri, dil, dudaklar kusursuz bir uyumla seferber olur." Ve ateist o cümleyi şöyle kurar: "Düzenleyen yok, tesadüf!"

"Bir düşünsenize; 13 milyar yıl önce yaratıyorsunuz, bekliyorsunuz bekliyorsunuz yaklaşık 9 milyar yıl sonra güneş sistemi oluşuyor, sonra dünya oluşuyor, sonra yine bekliyorsunuz birkaç milyar yıl daha geçiyor çok hücreli canlılar ortaya çıkıyor, kambriyen Geliyor geliyor yine bekliyorsunuz maymunlar iki ayaküstünde yürümeye başlıyorlar, evrimleşiyorlar. 200 bin yıl önce atamız homo sapiens ortaya çıkıyor. Yine bekliyorsunuz mağara döneminde insanlar birbirini yiyor, yamyamlık var. Buraya kadar hiç bir müdahale yok geliyor geliyor 2000 yıl önce gökten vahiy iniyor. Böyle bir şeyin olmayacağı zaten belli." Kerem Cankoçak

"İnsanın üzerinden, henüz anılmaya değer bir şey olmadan önce uzun dönemden (dehrden) bir süre geçmemiş miydi?" (İnsan, 1) Ateist akademisyen hem Kur'an'da var olan bir dönemi ifade ediyor hem de sonra ateizme çıkarım yapıyor, bu da ateistlere mahsus bir özellik tabii! Ayrıca bu akademisyen ama daha 'yaratıcının yarattığı zaman ile sınırlandırılmayacağını' bilmiyor! Zaman biz insanlar için söz konusudur. Allah (cc) için MÖ 2453 veya İsa'dan sonra 2453 diye bir zamanlama söz konusu değildir! Yazarı kitabın içinde, Bill Gates'i Windows'da, ressamı resminde arayan; sonsuz olanı sonlu olan yarattığına sığdırmaya çalışan ey ateist akıl, hem zaman da Big bang ile başlamadı mı? Nerden baksan bu ifadeler tutarsız ve mantıksızlık içermektedir ki bu ateist kesim bir de Kur'an'da çelişki aramaktadırlar!

"Zaten çok saçma olurdu ... 13 milyar yıl önce yaratıyorsun sonra bekliyorsun bekliyorsun insan meydana çıkıyor....Geliyo geliyo 2000 yıl önce gökten vahiy iniyor. Böyle bir şey olmayacağı zaten belli"

Doç Dr. Mehmet Cankoçak

Okan Bayülgen'im 'Uykusuzlar Kulübü' adlı programına katılan Prof. Kerem Cankocak, "Madde, evren, yıldız, gezegen, canlı, bilinç kendiliğinden oluşur" derken, kendiliğinden oluşmayan "50 soruda Maddenin evrimi" adlı kitabının reklamını yapmakta idi!

Yerlisi, yabancıları aynı, bilim var; ilim, idrak, tefekkür yok!

Kısaca; Zamanı yaratan Allah'ı zamanla sınırlandırmaya çalışan akla (!) ateist aklı denir!

1000

"Zaman, büyük patlama ile başlamıştır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 146) "Evrende geçerli olan kuralları belirleyen zaten tanrının kendisidir ve tanrının kendi kurallarını mahkum olduğunu zannetmek, onu hiç tanımamaktan kaynaklanan bir hata olur. 'Big Bang teorisi ile artık, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu' sonucuna varılmaktadır." (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 102, 146) "Big Bang göstermiştir ki, zaman dediğimiz kavram evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 109) "İzafiyet Teorisi bizi mutlak zaman düşüncelerini terk etmeye zorlar, uzay ve zaman birbirine bitişik ve kopmaz biçimde bağlıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 95) Descartes, 'Tanrı zamanla sınırlı değildir çünkü zamanı da yaratan O'dur.' derken bizim şimdi prof olmuş ateistlerimiz bunu anlamamakta ısrar etmektedirler!

"Herşey kodlardan oluşmaktadır hatta benim sitem bile" diye 'kodland' reklamı yaparken, evrenin kodlayıcısı olabileceğini düşünemeyen evrimci rasyonal pozitivist Çağrı Mert Bakırcı

Dün dündür diyen ateist akıl!

20. yüzyıl ateistleri	21. yüzyıl ateistleri
 Ernst Haeckel Hücre içi jöle dolu bir baloncuktur. Doğada kendi kendine oluşabilir.	 Ergi Deniz Özsoy Protein (dolayısıyla hücre) çok kompleksir. Allah neden bu kadar kompleks yaratsın.
 Georges Politzer Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, evrenin Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan varedilmiş olması gerekirdi.	 Celal Şengör Ben ateist olduğum için big bang'ı (yani evrenin yoktan varolduğu gerçeğini) kabul etmek zorunda değilim.
 Karl Marx Evrende bir düzen yoktur. Kaos vardır. Bu yüzden bir yaratıcı yoktur.	 Ayşe Hür Evrende madem bir düzen var. O zaman ben de şunu derim. Madem bu kadar hassas bir ayar var. Allah neden bu kadar hassas yaratmış?

Siz, gerçekten birbirini tutmaz bir söz (çelişkili ve aykırı görüşler) içindesiniz.
[Zâriyât Suresi (51/8)]

Evreni oluşturan şeyler, bilinçli olmayan yasalar (Nükleer kuvvet, zayıf kuvvet, çekim kuvveti ve elektromanyetik kuvvet) sayesinde var olur. Evreni oluşmasına neden olan bu yasalarda bilinç yoktur. Bilinci olmayan bu yasaların bilinçli ve düzenli/uyumlu bir sistemi var ediyor olabilmesi bu yasaların bir bilinç tarafından tasarlandığını kanıtlar.

Bir kopya düşünelim ki, kopyalayanlar profesör ordusundan oluşuyor ve yıllar süren, milyonlarca dolarlık çalışma sonucu, aslının yerini asla tutamayan bir kopyayı ancak yapabiliyorlar. (Allah'ın varlığının ispatı adlı yazımızda örnekler mevcut) Bunun aslının tasarım ve yaratıcısının olmadığını ileri sürmek ancak ateizmin bir psikolojik bir ruh hali olduğunu kanıtlar. "Ateizm, bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) "Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir." (Paul C. Vitz, Ateizmin Psikolojisi; Alıntı: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2013/1, Cilt 2, Sayı 2, Sayfa 133) New York üniversitesi psikoloğu Paul C. Witz, 'Ateizmin psikolojisi' isimli kitabında, "önde gelen ateist düşünürlerin sorunlu aile hayatlarına sahip olduklarını" söyler. Ona göre "tanrıya inancın önündeki engeller rasyonel değil genel anlamda psikolojiktir." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 45)

zenci beyaz

1 gün önce

yav he he allah a sesleniyorum varsan bu yoruma cevap at

Yanıtla

"Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik." (Bakara, 118)

Türk ateist ancak cennet ehline, o da ahirette gözükecek Yaradan'ı bu dünyada görmek istemektedir. Pardon ama O (cc) gözüксе veya senle chat yapsa "imtihan" denen şeyin bir anlamı kalır mı? Cevaplarını önceden gördüğün şeye imtihan denebilir mi? Forumun yöneticisi var da bu kainatın yok mu?

forum
forum.org

Giriş yap
Yeni kullanıcı? [Kayıt ol](#) [Yardım](#)

Ateizm ve Din İnternet Sitesi **FORUM** Üyeler

Search [] This topic []

orum > FORUMLAR > STCAFE Yeni mesajlara gözat

Teistlerin, Deistlerin, Agnostiklerin ve diğer tüm dogmaların peşinde koştuğu tanrıya davet. Konuyu oyla: + + + + +

Ateist Bakış #1

Gönderilme tarihi: 11 January 2011 - 04:49 AM

Advanced Member

Grup: Üyeliği Sonlandırılmış Kullanıcı
Mesaj sayısı: 4149
Kayıt tarihi: 04-June-11

Teistlerin, Deistlerin, Panteist, Panenteist, Agnostiklerin ve diğer tüm dogmaların peşinde koştuğu tanrıyı **12 Ocak 2011 Çarşamba Günü, GMT saatiyle saat 19:00'da bu başlığa davet ediyorum.**

Randevusuna zamanında gelerek kendisini göstermesi durumunda şahsen kendi adıma onun **varlığını kabul edeceğimi** açıkça beyan ederim.

Randevuya gelmemesi durumunda Tüm Teistlere, Deistlere, Panteistlere, Panenteistlere, Agnostiklere ve diğer tüm dogmalara mensup kişilere tanrı iddiasının **12 Ocak 2011 Çarşamba Günü, GMT saatiyle saat 20:00'da (1 saat gecikme payı) sonsuza kadar yok** olduğunu ilan ediyorum.

Allah ve dolayısı ile ahret inancı endişe değil huzur kaynağıdır! (İslami emirler ve hümanizm adlı yazımıza bakılabilir) Ayrıca, özelde İslam hayatın hayatın hangi tadını almaya engel olmaktadır? İnsana zararlı olanlar dışında da İslam zaten hiçbir şeyi yasaklamamıştır! Allah'ın olmadığını iddia eden hangi materyalist toplum ayakta kalmıştır? İşte SSCB, işte Varşova paktı ülkeleri işte Küba!

**Tanrı muhtemelen yok,
O halde endişelenmeyi bırakın ve hayatın tadını çıkartın**

“Ateist teori açısından bakınca, yok olup gideceğimiz bir hayat niçin alabildiğince pervasızca yaşamayacaksınız ki?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 328)

Ne kadar sürede yazdınız romanı?

- Bir buçuk yılda, Tunus, Beyrut, Londra ve İstanbul'da yazdım. Kitabı yazmadan önce bir yıl Kuran-ı Kerim'i çalıştım. Bilmediğim bir şeydi. Çok büyük bir eksiklikti. Hazreti Muhammed'in hayatını, İslam tarihini öğrendim bunlar hassas konular. Milyarlarca insanın inandığı bir metne o ihtimamla yaklaşmak gerekiyor.

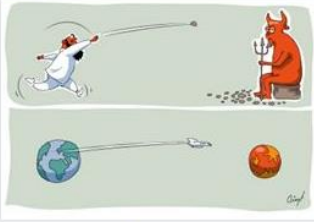
02.02.2013

■ Ece Temelkuran, yeni romanı 'Düğümlere Üfleyen Kadınlar'ı yazmadan önce bir yıl Kuran-ı Kerim'i çalıştı. Kitabı Tunus, Beyrut, Londra ve İstanbul arasında mekik dokurken yazan Temelkuran, "Kuran bilmediğim bir şeydi. Çok büyük bir eksiklikti" diyor. Temelkuran, artık köşe yazarlığı yapmak istemediğini de söylüyor. >> **Ceren ARSEVEN**

Yıllardır ateist ama daha yeni İslam tarihi, Kuran okuyor.
Pardon ama sen yıllardır neye hayır demiştin?

Goriot Baba

Beğen - Yanıtla · 5 · 1 saat

■ Oryantalist Ateistlere Cevap İlk milli yazılımlı Göktürk uydusunu uzaya gönderince protestoya başlayanlar güya komiklik mi yapıyor şimdi...?! Breh breh...! Taş atan ÖDTÜ lü hacı (!) adayı...!

Göktürk-2 Kandil'den istihbarat topluyor

Bakan Fikri Işık, Göktürk-2 uydusunun 2.5 günde bir Kandil'in üzerinden geçtiğini, oradaki fiziki farklılaşmayı programın belirlediğini, istihbaratın da ne olduğunu tespit ettiğini söyledi.

Editor / Internet - 14:40 Eylül 30, 2015 - AA

GÜYA ATEİSTLER ;
MİLLET AYA GİDERKEN BİZ HALA ŞEYTAN TAŞLAMAKLA
UĞRAŞIYOZ, BU NE GERİCİLİK MESAJI VERMEK İSTİYORLAR!
HALBUKİ UZAYA MİLLİ YAZILIMLI, PKK DÜŞMANI UYDUYU
GÖNDERİRKEN TAŞ ATANLAR BİZZAT KENDİLERİ...!

Oruç ile alay eden ateist kesim oruç (!) tutuyor!

16. MÜCADELE YILINDA PARTİ BAYRAĞI HER YERE HER EYLEME

Türkiye ve Kürdistan'da gelmekte olan bir devrimin ayak sesleri duyuluyor. Bir devrimin öngününde olduğumuzun bütün belirtileri karşımıza çıkıyor.

GÜNDEMDE...

Ölüm Orucuna Ara Verildi

F tipi cezaevlerinde tecride son verilmesi amacıyla 293 gün ölüm orucunu sürdüren Avukat Behiç Aşçı, Adana'da 262 gündür ölüm orucunda bulunan iki çocuk annesi Gülcan Görüroğlu ve Uşak Kapalı Cezaevinde 268 gündür ölüm orucunda bulunan Sevgi Saymaz taleplerin kabul edilmesi üzerine eyleme ara veriyor.

Son olarak TTB (Türk Tabipler Birliği) F tipleriyle ilgili 5 Ocak'ta hazırlayıp bakanlığa sunduğu raporda, çok ağır olan tecrit koşullarının hafifletilmesi için bazı önerilerde bulundu.

Sonra da Adalat Bakanlığı cezaevlerinde

20 Ekim 2000'de başlayan ölüm orucu direnişine 22 Ocak 2007, saat 19.00 itibarıyla ara verildi. 7 yıldır sürdürülen ölüm orucu direnişinde toplam 122 kişi hayatını kaybetti, 600'den fazla kişi sakat kaldı.

Düşünüldüğünde bu değişikliği yapmak için 122 kişinin ölmesi mi gerekliydi? Bu kadar insan ölmeden, sakat

Ölümüne oruç yaşıtıyormuş ama sabrı ve nimetin değerini öğreten yaşam orucu gericilik (!) oluyor...!

Bakara suresine adını veren 'Bakara' kelimesi, 'İnek' anlamına gelir. Kurban olarak kesilmesi emredilen (Bakara, 67-71) inek üzerinden Allah'a isyana yolculuk günümüz ateistleri gibi aynı inekten hareketle Yahudiler onu bir put yapıp ona tapmışlardı. (A'raf, 148)

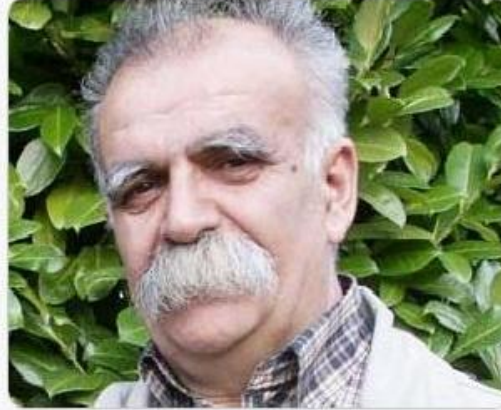
HAMDİ MASKAR: İmamlıktan, Komünist Partisi yöneticiliğine geçtim

03 SUB 2009

+ A -

Ya ömür boyunca anlamadan, araştırmadan, gerçekleri bilmeden imamlık yapacak, ya da okuyup araştırarak, imamlığı bırakarak, kendime başka bir yol çizecektim. Bu yolu düşünmek bile o zamanlar beni korkutuyordu...

Ama ben Kuran'ı Türkçe okunmaya başlayınca iş değişti. Malatya'dan eşimi Almanya'ya getirebilmek için babamın şeyhinden izin aldık. Almanya'ya geldikten birkaç yıl sonra da Türkiye Komünist Partisi yöneticisi oldum...

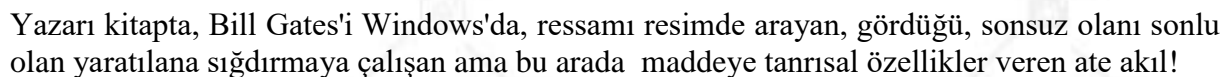

Neden ağladıklarımı ben de bilmezdim. Köylere gittiğimde daha çok Bakara Suresi'ni okurdum.

Dinleyenler hüngür hüngür ağlardı. Türkçe Bakara Suresi'ni okuyunca kafamdaki ulvilik yıkıldı. Anlamadan okuduğum zamanlarda kafamda bir Allah kavramı yaratmıştım. Ama Türkçe Kuran'da gördüğüm Allah, kafamdakine benzemiyordu. Türkçe Kuran'ı okurken kendimden geçmem, dinleyenleri ağlatmam mümkün değildi. Türkçe ayetlerde anlatılanlar, kafamdaki ulaşılmazlığı yıktı, sınırsızlığı sınırladı. Bu işin sonu yoktu!

İnek sadece bir hayvan adı değildir! O aslında nankörlüğün alameti, verilen nimetlerin değerini anlamamanın simgesidir. Yahudileşme yolunda, vahyi terk edip dünyaya meyledenlerin işareti, ilahi vahiyden uzaklaşıp sahte ilahlara tapmanın sembolüdür. İnek, vicdanın sesinin bastırılmasını temsil eder. O inek nefsi ilah edinmenin ve şeytanın vesvesesinin dünyadaki maddeleşmiş halidir, iyilikten anlamamanın, kibrin ve azgınlığın adıdır. O inek ölmemiş; Hinduizm veya Hristiyanlık adı altında, vahyi reddedip yerine sahte putlar edinenler şeklinde aramızda yaşamaya devam etmektedir! Bu Bakara'nın yani ineğin Musa aleyhisselam tarafından kesilmesi aslında putların; kutsallaştırıp taptıklarının kendi elleriyle kesilip yok edilmesi demektir. Yoksa olay tek başına kesilen bir hayvan değildir ve bu ad boşuna bu sureye

1005

dimipoint.blogspot.com.br/2015/05/foi-lhe-de-paizinho-dois.html

**ÖNCE AYET MEALİNİ REDDEDİYOR SONRA DOĞRU BİLE
OLSA DEYİP DİĞER ŞIKKI DA KABUL ETMİYOR!
KISACA DEİŞT ARKADAŞ NE YAPSAK KABUL ETMEMEYE
ŞARTLANMIŞ, BU MU OBJEKTİVİZM, POZİVİTİZM VE
RASYONALİZM...
SADECE ÖNYARGI, DEMAGOGİ VE TASSSUP!**

Peki Kur'an gerçekten bitkilerin cinsiyetinden bahsetmiş olsaydı, bu mucize olur muydu? Kur'an'ın yazılışından çok önce bitkilerin cinsiyetleri olduğunu söyleyenler olmuştu, bu nedenle Kur'an bahsetseydi bile bu bir mucize teşkil etmezdi. Eski Yunan'dan Empedokles'in düşünceleri şöyle:

Süleymaniye ve Selimiye camilerini görüp, "ben bunların mimarını görmedim öyle ise kendiliğinden oldular." demek ne kadar mantıklı ise, Evrendeki moleküler alemden kozmoza; mimari-mühendis-matematik... eserlerinde sahibini görmediği (!) için inkarda aynı derecede mantıklıdır!

NASA Mars'ta "kaşık" buldu

ntv.com.tr
27 Aralık 2016 Salı

ABD Uzay ve Havacılık Dairesi NASA'nın "Kızıl Gezegen"le ilgili yayınladığı son görüntüler, Mars'ta yaşam olduğu yönündeki tartışmaları bir kez daha alevlendirdi. Mars'ta kaşık şeklinde yeni bir görüntü bulundu.

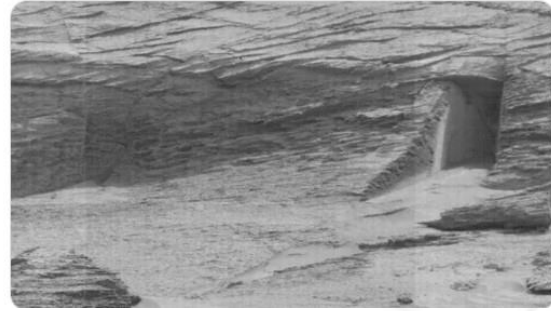
Bir kaşık bile kendiliğinden meydana gelemezken sınırsız ve mükemmel bir sisteme sahip olan kainat kendiliğinden nasıl meydana geldi? İşin ilginç yaratıcıya inanmayıp 'uzaylılara iman edenler' bu haberlere bakıldama atlıyorlar...

NTV @ntv - 14s

"MARS'TA GİZEMLİ KAPI"

NASA'NIN yayınladığı Mars'ta çekilmiş fotoğraflar merak uyandırdı
bit.ly/38po1xc

1006

Olmayan uzaylılara inan ama DNA'nın şifresinin tesadüfen oluştuğunu iddia et!

Ateistler bu tür paylaşımlarla güya Müslümanlar ile alay etmektedirler

Kur'an'da değil her cümle, her kelime veya her harf bir nedenle o kitapta bulunur ve bir hikmeti vardır. ("Kur'an ve bilim" adlı sayfamıza bakılabilir.) Bu ayet tek başına bile, ateistlerin iddiasının aksine bilimsel bir mucizedir: Hurmada bulunan oksitosin maddesi modern tıpta doğumu kolaylaştırıcı bir ilaç olarak kullanılmaktadır. Oksitosin, doğumu kolaylaştırıcı etkisi

nedeniyle pek çok kaynakta "rapid birth" yani "hızlı doğum" ifadesiyle tanımlanmaktadır. Peki, ateistler bundan etkilenir mi? Kim bilir?!

Ateist ve evrimciler bi de bize "bilim dışı, dogmatik" derler -Primitif toplumlarda eğitim spontanedir-

Doktora öğrencisi Pelin D. Çolak'tan pozitivist, rasyonel ve realist bir açıklama: "Madde nasıl ortaya çıktı, henüz bunun fiziki açıdan çok temellendirilmiş bir yanıtı yok. Ama bunun ileride olmayacağı anlamına gelmiyor." Bu açıklama tıp doçenti sayın Sayın'ın açıklamasını hatırlattı: "Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını gösterir. Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı ! Bu bile evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Eğer pozitivism bu ise, o zaman biz de, 'dünya aslında düz, sadece yüz sene sonra deliller bulunacak' deyip işin içinden çıkalım.

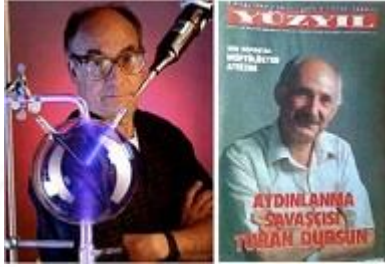

11 Ekim — Bilim adamları, Büyük Patlama'dan arta kalan fosil ışınmı, ilk kez büyük bir hassasiyetle ölçmeyi başardı ve evrenin "uzaysal olarak düz" olduğunu doğruladı. Son ölçümler, evrenin genişleme hızının arttığını da doğruluyor.

Psikolojik danışmanlık okuyan öğrencilerin dersine, ders öğretmenleri misafir bir evrimci akademisyeni misafir eder. Akademisyen öğrencilere bilimsel (!) açıklamalarda bulunur: "Tekerlek nasıl evrildi ise insanlıkta öyle evrimleşmiştir." Öğrencilerden (Cemil M.) biri kalkar, 'Hocam, tekerlek 'kendi kendine mi' evrildi?' diye sorar! Tabii cevap vermek (!) yerine hemen konuyu değiştirir evrimci hoca...

Stanley Miller 1953 yılında bir deney (Miller-Urey Deneyi) yapar ve ilkel atmosferde bazı aminoasitlerin sentezlenebileceğini gösterdiğini ileri sürer. Ama deneyini yaparken ortamı (soğuk deney ile) sonuç alacağı şekilde kendisi 'ayarlamıştır'!

Turan Dursun'da nasıl ateist olduğunu şu şekilde anlatır: Bir gün eline bir süpürge alır ve su dolu kovaya daldırır, duvara sürter, duvarda şekiller belirir: Yüzyıl Dergisi, Yıl 1, 1990, sayı 6: "Allah'a inanıyordum. Ancak 'deneyimler yaptım' kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir 'rastlantı.' Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da (Allah) tümünden silindi." Bu 'bilimsel deney' sonunda 'Acaba evrende böyle tesadüf sonucu oluşamaz mı' diye düşünür ve ateist olur empirist arkadaş. İyi de, o kova, o su, o süpürge, onları bir araya getiren bir el ve akıl ve irade olmasa o şekil oluşur mu idi? diye 'düşünemedi' tabii! "Ne de az düşünüyorsunuz?" (Mü'min, 58)

Yaptıklarının, deneylerinin aslında yaratıcıya işaret ettiğinden habersiz bu iki empirist arkadaşlar kendilerini rasyonalist, pozitivist, determinist, septik sayarlar ama bizi de yobaz, bilim düşmanı hatta usdışıcı bir irrasyonel olarak görürler.

Tabakta tane tane, dilim dilim görse biri hazırlamış diye düşünürken, bu sahneyi otomatikçe bağlayanı reddedene, ateist denir.

Ey ateist arkadaş, Kozmik enerji, tesadüf tanrısı ve evrim el ele verdiler, şans eseri sanata hayat verip, maymun torunu olan sana görüntü ve tatlı atom bileşenleri sundular. Evrene bir pozitif enerji göndermeye ne dersin, hadi yogaya...

Ülker napoliten çikolatasını düşünelim: Dışında naylon bir ambalaj vardır. Ambalajın içinde bir kutu, kutunun içinde 8 adet çikolata bulunur. Bu çikolataların her biri de ayrı ayrı Kağıttan ambalaj içinde bulunur. Elimize bir de bir mandalina alalım:

Çikolatyayı kutusunu sallarsak ondan ses gelecektir, ambalaj aşamasında israf edilmiştir. Ambalajı çıkarılmadan çikolata yenmez. Önce en dıştaki naylon, sonra kutu sonra her çikolatanın kendi özel ambalajı açılmalıdır. Her ambalaj tabiat için bir çöptür, plastik olanları daha geç olmak üzere tabiat tarafından yıllar içinde eritilebilecektir! Günde yenecek bir çikolatanın yıllar içinde ağız-diş sağlığından sindirim sistemine dek insan için birçok zararı olduğu aşikardır. Ayrıca çikolatyayı toprağa gömsek hiçbir zaman bir çikolata ağacı elde edemeyiz. Gelelim mandalinaya: Salladığımızda içinden ses gelmez, sıfır hata ile ambalajlanmıştır. Mandalinanın ambalajını soyunca tabiatta çöp oluşturmaz, aksine geri dönüşümlü olarak büyük bir mekanizmanın küçük bir parçası olduğunu ispat eder şekilde kabuk hemen çürür ve geri dönüşüm olarak sıfırdan görevini yapmaya yeniden başlar. Mandalinanın

dış ambalajı- kabuğu- soyulunca her dilimi için özel olan ambalajını soymaya gerek yoktur. Her dilim ambalajı ile tüketilebilmektedir! Günde yenen bir mandalina sağlığa yararlıdır, vücut savunmasını güçlendirir. İçinden çıkan her çekirdek zamanla birer mandalina fabrikasına dönüşür. "Tesadüf ve doğal seleksiyon" ile ancak bunlar mümkün olabilmektedir zaten! Evrim adlı yazımıza bakılabilir!

Çikolatayı çok seven biri gitse, çikolatanın fabrikasını incelese, birçok girdi, elektrik, çöp, atık ile karşılaşacaktır. Onları göz ardı edip çikolatayı çok seven bu arkadaş, fabrikanın duvarına yapışsa, sarılsa, öpse ve "Sana teşekkür ederim, ne kadar güzel şeyler üretiyorsun!" dese, bunu görenler o kişi için ne düşünürler acaba? "Bu adam ya zekâ özüllü ya komiklik yapıyor." derler, adamı ya tımarhaneye sokarlar ya da ona gülerler. Aynı şey mandalina seven içinde söz konusudur. Bu kişi de mandalina ağacına gidip gözlemlese görecektir ki fabrikanın artığı gibi enerjiden çöpe hiçbir sorun bu ağaç için söz konusu değildir. Yıpranan parçalar direk geri dönüşüm mekanizmasında kullanıma hazır hale gelmektedir. Bu kişi ağaca yaklaşıp ona sarılsa ve "Sen ne kadar harika bir ağaçsın, ne güzel mandalinalar yapıyorsun, sana helal olsun." dese dışarıdan sizce nasıl algılanır? Mandalina ağacı akıl ve irade sahibi değildir, sadece kendisine kodlanan görevi yerine getirir: Çamuru güneş ile birleştirip kendine kodlanan görev ne ise; mandalina tohumu/çipi çamuru mandalina, elma çipi aynı çamuru elma, limon çipi limon, biber çipi aynı çamuru bibere dönüştürür; ayrı renk, tat, koku, şekil, ambalajla! Kısaca, çikolata ürününü beğenen binasına, tuğlasına değil sahibine teşekkür etmelidir. Mandalınayı beğenen de ağacına değil onun amirine (Yaradan'ına) teşekkür etmelidir. Özetle; Tabiat ana yaratmaz, bahşetmez, hediye etmez! Doğa/toprak ana yoktur. Her ağaç, su, taş, hayvan; kısaca canlı cansız her "yaratılan" bir araya gelerek kendilerine kodlanan görevleri yerine getirirler. Bu görevler o kadar uyumlu, dengeli ve ahenk içinde işler ki, bazı körler bu uyum ve dengeyi aşp, kanunları koyan ve uygulatanları göremez. Tıpkı fabrikayı Kur'an ve işleteni değil de fabrika binasına takılı kalanlar gibi!

1010

İnsan ürünleri bir kesikle çalışmaz hale gelirken, Yaradanın ürünleri bir kesikten hayat bulmaktadır!

Ateistin teslis inancına göre bu çiçek; Kozmik enerji, tabiat ana ve bencil gen üçlemesinin harika bir hediyesidir.

Bir uçak düşünelim. Her tarafı açık, altında üstünde, sağında solunda oturabiliyor, yüzebiliyor, koşabiliyor, her türlü spor hareketlerini yapılabiliyor. Sizin dışınızda da milyarlarca canlı, bitki, hayvan birbirleriyle uyum içinde hayatlarına devam ediyor. Hem de her biri birbiri ile ilişkili ve uyum içinde, aynı ortamda ve ilişki ağı içinde bu yaşam devam etmektedir. Bu uçak hem kendi etrafında dönüyor, hem de hedefine yakıtsız, motorsuz, pilotsuz uçuyor. İşte bu uçak, kozmik enerjinin tesadüf tanrısının teknik desteği ile inşa edilmiştir! Evrim teorisine bir de bu açıdan bakın isterseniz!

1011

Akılsız ve şuursuz hayvanlara kamufyajı, arıya arada boşluk bırakmayacak şekilde petekleri, kuşa mühendislik harikası yuvayı yapmayı öğreten doğal seleksiyon ve bencil gen'lere sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz!

Bu balık ağzına doldurduğu suyu "Kafasını sudan çıkarmadan" dallardaki böceğe püskürtüyor. Böcek, basınçlı su nedeniyle düşüyor ve balığa kolay bir yem oluyor.

Ancak bir sorun var!

"Işığın kırılması sonucu hedef bulunduğu yerden farklı bir yerde gözükür. Bunun tek çözümü, ışığın suda hangi açıda kırıldığını bilmek ve 'atış'ı da bu açı farkına göre yapmak gerektirir. Ama bu balık, yaratılışı gereği, bu sorunun üstesinden geliyor ve her defasında tam isabet kaydediyor.

SES TELLERİ

KULAKLAR

1-SES TELLERİNE UYGUN KULAKLARI İCAT ETMEK ŞUURLU BİR YARATILIŞI GEREKTİRİR. «TESADÜF ASLA ŞUUR İÇEREN BİR İCAT YAPAMAZ ve ORGANLAR ARASI UYUMU SAĞLAYAMAZ. Bu ŞUURLU bir YARATILIŞI GEREKTİRİR 2-ORGANLARIN BİRBİRLERİ İLE UYUMLU OLMASI ancak «AYNI YARATICININ ESERİ VE İCADI OLMASI» İLE AÇIKLANABİLİR. BU UYUMU HORMON SALGILAYAN VE HORMONLARIN ETKİLEDİĞİ ORGANLARDA DAHA İYİ GÖREBİLİRİZ. «CANLILIK BİR BÜTÜNDÜR, PARÇA PARÇA İNŞA EDİLEMEZ» 3-VÜCUDUMUZDAKİ TÜM ORGANLARIN «BEYNE BAĞLANMASI ve YÖNETİLMESİ YARATICI İRADEYİ GÖSTERİR. YARATICI İRADE, HER ORGAN İÇİN AYNI SEYİ YAPMASI İLE GÖRÜLÜR. ORGANLARIN HEPSİNİN BEYNE BAĞLANMASI AYNI İRADEYİ GÖSTERİR. AYNI YARATICININ ESERİ OLMAYAN ORGANLARIN BİRBİRLERİ İLE «İLETİŞİMİ, UYUMU, SİSTEM OLUŞTURMASI MÜMKÜN DEĞİLDİR. 4-TESADÜF ASLA «ŞUUR İÇEREN İCATLAR, SESİ ELEKTRİK SİNYALİNE DÖNÜŞTÜREN KULAĞI ve DİĞER ORGANLARI ADIM ADIM İNŞA EDEMEZ. Zaten, YARATILIŞ TEK HÜCRENİN (de yaratılışında) TAM CANLIYA DÖNÜŞMESİNDE GERÇEKLEŞİYOR. ÇİZGİ FİLMLELER GERÇEKLIK ALGISI BOZULMUŞ İNSANLAR HERŞEYİ MÜMKÜN SANIYORLAR. DOĞRU VE YANLIŞ VARSAYIMLARI DEĞERLENDİRMEKTE ÇOK ZAYIF OLMALARI «FİLM ve ÇİZGİ FİLMLELER ALGILARINA YAPILMIŞ SALDIRILAR

Bezuvar keçisini yılan ısırıldığında keçi, yüzlerce bitkinin içinden sütleğen bitkisini hemen bulur ve onu yer. Sütleğenin içindeki sıvıda öforbon maddesi var. Ve bu madde kana karışınca yılan zehrini etkisiz hale getiriyor. Şaşırtıcı olan şey, keçinin günlük otlamalarında bu bitkiyi asla yememesi, sadece yılan ısırıldığında yemesi... Bu keçi kendini nasıl tedavi edeceğini nereden biliyor ? Deneme yanılma yoluyla doğru bitkiyi öğrense, gelecek kuşaklara nasıl aktarabilir ? Bezuvar keçisi, ALLAH'ın üstün yaratma sanatına en güzel örneklerden biridir.

varlıkların etkileşiminde orantılı olarak artmakta ve bu durumda da, alternatif tahminlerini her aşamada daha da zorlaştırmaktadır. Ama evren tüm bu 'kaos görünümüne' rağmen tıkır tıkır işlemeye devam etmektedir. Çünkü, her bir ihtimali bilen ve bunları ayarlayarak evreni yöneten 'Malik' ve 'Rab' olan Allah (cc) her an evrene müdahil olmaktadır: "Allah her an iş üzerinde, her an yaratma halindedir!" (Rahman, 29) Ve'l-hamdü l'illahi Rabbim alemin.

Fransız komünist partisi eski sekreteri Roger Garaudy.

Ateistlere sorular

Aklın ürünü bilim-teknoloji kullanılarak canlı türlerinden ozona; savaşlardan sömürüye dünyayı hızla sona hazırlanıyor! Tabiatın dengesi bozuldu, nükleer ve teknik buluşlar insan neslini her yönü ile tehdit etmeye devam ediyor. Bilim neden ürettikleri ile hızla her şeyi tüketiyor?! Aklın ürünü olmayan (!) doğa, insandan önce uyum içinde bir bütün olarak tıkır tıkır işliyordu. Sonunda tabiat ana mı insanı cezalandıracak, kozmik enerji mi belamızı verecek?

1013

Ateist ideolojiler neden hep baskıcı, totaliter ve zalimdir? Emekçi (!) devletlerde neden işçiler az bir ücret ile çalışır? Komünizmin doğduğu merkezler olan Almanya, Fransa vb. ülkeler neden kapitalizmin merkezi konumundadırlar? Emekçiler (!) dünyayı sömüren bu ülkelerden neden devrim yapmazlar? Ateist kuzey Avrupa ülkelerinde neden uyuşturucu kullanımı, tecavüz ve intihar çok yaygındır? Neden Afrika ülkeleri hala, medeniyetin beşiği olan ve demokrasi ihraç etmekle meşhur ülkelerce sömürülmektedir? Kapitalizmin en son teknoloji ürünleri neden gittikçe daha az ömürlü oluyor? BM'nin yaraya merhem olduğu bir zulüm, IMF'nin kalkındırdığı bir ülke var mıdır? Kürtajdan eşcinselliğe neden hep olumsuz fikirler gündemde tutulmaktadır? Neden devamlı aile kurumu modern hayatın hedefindedir? Din savaşları mı yoksa komünist-kapitalist ve faşist nedenli savaşlar mı daha fazla insan kaybına neden olmuştur? İnsan hakları sadece beyaz ırktan olan batılılara ait bir özellik midir? Sarı ırkı sömüren, siyah ırkı köleleştiren, kızılderili ırkı yok eden hangi dinin temsilcileridir? Şoförsüz araçlar son teknoloji ürünü de, motorsuz, pilotsuz, benzinsiz, her tarafı açık olan dev uzay gemisi olan dünyamız değil midir?! Bilim ve felsefe gibi iki pozitivist akım neden her seferinde bir önceki teorinin yanlışlığını kanıtlayabilmek için ancak ilerleyebiliyor? Bu, bilimin kutsanmaması gerektiğinin kanıtı değil midir?

Namazı küçümseyip meditasyona yöneliyor, hurafeye karşı çıkıp astrolojiden medet umuyor, tanrıyı inkar edip kozmik enerji/tesadüfü ilah ediniyor, akıllı tasarımı inkar edip akılsız maddelere akıllı sıfatı yakıştırıyor, peygamber ve evliya kavramını reddedip siyasetçi terörist veya bilim adamlarından azizler devşiriyor, öncesiz ve sonsuz evren teoriniz big bang ve termodinamiğin 2. yasası ile yerle yeksan oluyor, yaratıcıyı reddedip yaratılana yaratıcı

özellikleri veriyor, bu evrenin yaratıcısı olmadığını iddia edip çoklu evren teorisini ileri sürerek topuğunuza sıkıyorsunuz. Bu çelişkilr yumağından ne zaman çıkmayı düşünüyorsunuz?

Seküler rasyonalistin din ve ritüelleri: Tanrı: Doğa; Kutsal kitap: Bilimsel (kabul adilen) eserler; Peygamber: İdeolojik, pozitivist veya medyatik idol; İlahi: Klasik veya enstrümantel müzik; İbadet: Yoga, Feng şui, diyet; Sünnet: Moda akımı; Putu: Lider, futbol takımı; Kutsal su: Şarap vb.; Tapınak: AVM, stadyum, konser salonu; Kısaca, aşağıda da görüleceği gibi dinsiz toplum yoktur!

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunurları: Ne fosil kayıtlarının onları yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması onların evrimi savunmalarına engel olmuştur! 'Evren Ezeli ebedi'dir' derler: Big Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel bazda verdiği halde, görmezden gelirler! Komünizm yani dinsiz bir hayatın olacağını ileri sürdüler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist SSCB'den sonra ortaya çıkan devletlerdeki dini uyanış bunu doğruladı! Ne tarih, ne bilim, ne psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hala savunucuları bulunmaktadır.

Naturalizm, "Her şey doğadır ve sonsuzdan beri vardır" şeklinde özetlenebilecek bir teoridir! Ama bilim evrenin 13.8 milyar yıl önce ortaya çıktığını söylüyor. Yani hem madde hem de zamanın bir başlangıcı vardır! O halde, evreni yaratan, evrenin için de olamayacağı gibi, zamanın da bir başlangıcı olduğuna göre zamanın da için de olamaz! Hassas ayar problemi de, ateistlerin önünde büyük bir problemdir. Yaşamın ortaya çıkma ihtimali hemen hemen imkansızdır. Yerçekimi sabiti, kozmik sabit hep belli değerlere sahiptir!

Ateist ve deistlerin anlamadığı temel sorun; Sebepler (Termodinamikten çekim yasalarına, genlerden atomlara) ilah (Yöneten, yaratan, akıl, irade sahibi) değildir. Aracıları, vasıtaları aşp amaca, asıla ulaşmaktır marifet!

Dinsiz toplum olmaz ve imkansızdır!

"İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) "Dinsiz toplum yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 38) "Yıllarca (Materyalist ve ateist bir emperyalist ülke olan) Sovyetler Birliği'ne tapmıştı Türk solu. (Gün Zileli, Yarılma, s. 375) Doğu Perinçek çevresine put kırıcı bir izlenim veriyordu ama Che Guevara putuna saldırırken, 'başka bir puta Mao Zedong putuna' sarılıyordu. (Yarılma, s. 344) İstanbul'daki Maocular içinde güçlü bir Çin Komünist Partisi tapıncı/tapınma hali söz konusuydu. (Yarılma, s. 376) Solcu kesim arasındaki ayrılıklar ve bunların kendi dergilerine yansması sonucu yazılanlar, sanki her bir satır 'Allah kelamıymış' gibi, Yahudilerin dini metni olan 'Talmutik' bir dille kaleme alınıp okunuyordu. ÇKP'nin çevirileri, her cümle 'bir dinsel kelam havasında' okuyucuya sunuluyordu. (Yarılma, s. 378) Maocu her gencin arka cebinde Mao'nun idolojik kitabı olan 'Kızıl Kitabı'nın Türkçe versiyonu bulunuyordu. Bir 'müminden' farkımız yoktu. (Yarılma, s. 434)

Dinsizlerin de sünnet, ritüel, idol/şeyhleri vardır: "Kur'an-ı Kerim Müslümanlara rol model olarak Peygamberimizi (Ahzab, 21) gösterirken, 1970'li yıllardan itibaren şiddet eylemi gerçekleştiren Marksist devrimci sol gruplar en fazla Mahir Çayan'dan etkilenip onun hayatını model olarak kabul etmekte." (Turhan Feyzioğlu, Mahir, s. 549) iken, Deniz Gezmiş ise arkadaşı Mustafa İlker Gürkan'a, "Che Guevara'nın yoluna inanıyorum" diyordu. (Turhan Feyzioğlu, Deniz, s. 220) Materyalist devrimci gençler Che Guevara gibi sakal bırakmaya, onu giymiş olduğu botlara benzer ayakkabılar, giymiş olduğu parkaya benzer giysiler giymeye başlarlar. (Feyzioğlu, Deniz, s. 204)

İslam'da temizlik ne kadar önemli ise, bir dönem de devrimci sol örgütler arasında 'yikanmamak' bir devrimcilik ölçütü olarak kabul ediliyordu. (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 240)

Yusuf küpeli, 'Sovyetler Birliği'nde Faşizm var' diyenleri 'kaz kafalı' olarak nitelendirirken (Feyizoğlu, Mahir, s. 283), Mahir Çayan da Sovyetler Birliği'ne 'kahrolsun' denilemeyeceğini haykırmakta idi. (Feyizoğlu, Mahir, s. 117)

"Marxizm'in kendisi de zaman içerisinde bir din haline gelmiş, taraftarlarınca kutsallaştırılıp yayılmaya çalışılmıştır. Önde gelenleri de tanrılaştırılmıştır. Dinsizlik, sorgulanmasına dahi izin verilmeden fetiş (put) durumuna getirilmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 142) "Marx, İsa ya da Muhammed düzeyinde 'dini' bir önder olarak düşünülmelidir." (R. Heilbroner, Inescaoable Marx, s. 134)

Tanrıyı inkar eden bir sistemi savunan SSCB'de, "Parti doruğuna tırmanabilen kişiler, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olan devletin de üstüne çıkınca, otomatikman Tanrılaştılar. Sovyet sosyalizminde kişiye tapınma hastalığı yayıldı." (Sosyalist lider Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Çin Halk Cumhuriyeti, Sosyalist Gazetesi, Yıl: 1, Sayı:2, 7 Şubat 1967)

Cihan Kendal, 26 yaşında Alman vatandaşı. Saarland eyaletinden kalkan Suriye'ye gitmiş, PKK-PYD'ye katılmış. "2012'de Nevruz kutlamalarında Kürt halkı ile PKK arasındaki bağı gördüm, tıpkı bir din gibiydi"

Dini reddeden toplumlar, kendi ideolojilerini bir din haline getirirler: "Marksizm'in kendisi de 'inanmaya' çağırmakta, ikna yolu ile değil, baskı ve şiddet kullanarak kutsallaştırmaya layık gördüğü şeyi, insanların da kutsallaştırması istemektedir. Kendisi, devleti tanrılaştırmak ve ona tapmaya çağırmaktadır. Bilim mihrabında secdeye çağırmaktadır. Politbüro'ya bir kutsallık ve itibar elbisesi giydirilmektedir. Bunlar bir avuç kapitalist tekelcinin karşıtı 'tekelcilerdir.' Kapitalizmin politbürosu, sermaye sahipleri; Komünizmin sermayedarı, politbüro'dur! Fark sadece bu kadar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, 153-158)

"Hayatının sonlarına doğru 68 nesline "oportünist" diye adlandırılan ve daha sonra siyasi bilgiler fakültesi sosyalist fikir kulübünden de ihraç edilecek olan Sadun Aren'e, zamanında devrimciler 'mürşit' gözü ile bakarlardı." (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 136); "68 neslinin devrimcilerinden Muharrem Kılıç, sosyalizm için çalışmak bizim için 'ibadet düzeyinde bir militanlık' demektir." (Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 125); Sendikacılar, TİP lideri M. Ali Aybar'a 'Allah' derlerdi. 'Kible' Sovyetlerdi. TKP ulaşılmaz bir yapı olarak 'kutsanırdı.' İsmail Bilen çevresince 'tapılan biri' idi. (Naciye Babalık, Türkiye komünist partisi'nin sönmüşlüğü, s. 74, 114, 133, 221); Köylere TİP'ni anlatmak için

çıktıklarında devrimci gençler imamı taklit edip abdest alıp namaz kılarken (Gün Zileli, Yarılma, s. 226), şehirlerde ise fakültenin küçücük mescitlerine girip, içeridekileri dövüp mescidin içini tahrip etmekte, sadece dolabında Kur'an var diye öğrencileri yurttan sokağa atmakta idiler: İzmir yüksek İslam enstitüsü öğrencisi Çorumlu Erol'un öğrenci yurdundaki dolabında, sadece Kur'an-ı Kerim olduğu için devrimcilerce 'bu yurttan yarın seni görmeyeceğiz' diyerek kovulmuştur. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 160) 9 Aralık 1970 tarihinde ODTÜ'de Deniz Gezmiş'in liderliğini yaptığı bir grup, mescidi basar ve 'namaz kılan öğrencileri döver' Mescitteki eşyalar saldırganlar tarafından tahrip edilir. (Emin Demirel, Terör, s. 918); Yusuf Küpeli: "Kahrolsun Rusya" diye bağırırız, buna da izin vermeyiz, biz komünistiz." (Turhan Feyzioğlu, Mahir, s. 117); "Dört savaşçı daha 'devrimcilerin cennetinde' onlara katılıyor." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 157); Ateist ve komünist SSCB'nin lideri Kruşçev, Komünist parti kimliğine bakışını söyle tanımlar: "Partili komünist benim 'kardeşim' sayılırdı, hatta 'ondan üstündü' Büyük mücadelemize olan ortak 'inancımıza görünmez bağlar ile' bağlıydık birbirimize. Komünizmin kurulması benim için 'kutsal' bir şeydi, komünist harekete katılan her kez benim için bir 'aziz' idi." (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 84); "Polo, 'Che'ye tapınmayı bir din' gibi sürdüren bir topluluğun başı iken," (Jean Cormier, Che Guevara, s. 160); Che, yandaşları tarafından 'gerilla İsa Mesih' diye anılan. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 424) biri idi.

Peki, gerçekte olan nedir? İslam karşıtı oryantalistlerin alıntıları ile cevaplayalım: "Bernard Levis: Peygamber hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti. Edward Gibbon: Muhammed'in yetenekleri, bizim nazarımızda takdir edilmiştir. Ama başarısı, Belki de hayranlığımızı çok daha fazla çekmiştir. Onun başarısı, ölümünden sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur'la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. Lipidus: Hz Muhammed'in açık tebliğinin ilk yılları hayal kırıcıydı. Tebliği neredeyse toptan bir muhalefetle karşılaştı. Bernard Lewis: Başlangıçta pek az taraf kazandı. Bunlar da fakir tabakadandı. Hz Muhammed, Platon gibi antik Yunan medeniyetinin beşiğinde doğmamıştır. İskender'in askeri başarısı, için de yettiği topluma bağlanabilir. Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Nebi'nin içinden çıktı toplum kadar iptidai, donuk ve yeniliğe kapalı olanını bulamayacaksınız. Michael Hart: Dinsel ve din dışı etkilerin bu emsalsiz karışımı Muhammed'in, insanlık tarihindeki en etkin kişi unvanını hak ettiğine inanmama yol açmaktadır." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 396-406) Montgomery Watt: O, olumsuz şartlara rağmen çoğu kere hata yapma şansı olmaksızın, ama daima erişeceğinden emin olarak hedefine doğru ilerlemişti. (What, Muhammed Medine'de, s. 105) "Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Onun başarısı, ölümünden sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur'la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. (Meriç, s. 399, 403) PYD elebaşı Salih Müslim'in eşi Ayşe Efendi, Abdullah Öcalan'ı 'peygamberlerin peygamberi' ilan etti. (Basından, 6 Mayıs 2024) Komünistler Lenin ve Stalin'i birer kutsal kişiliğe yükseltirler. (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 65) Lenin: "Marxizm her zaman doğrudur." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 44) "İslami açıdan sizin en çok sevip hürmet ettiğiniz şey, sizin tapındığınız şeydir. Bu bir ideoloji, lider, aileden bir fert hatta kendiniz olabilir. Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara. Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere gösterir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415-416) "Peygamber övüp salavat ve selam getirmek nasıl oluyor da peygamberi tanrılaştırma olarak algılanabiliyor? Bazı yalancıları tapu ve totemleştiren ateistler aslında hazreti Resul aleyhisselam'ı kıskanıyorlar." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 128)

Dinsizlik dini ve peygamberleri
Mumyalanan, mozolede korunan, komünist liderler!
Ziyaret şekli, yapılan rükular, dev heykeller, tepkilere
bakınca ibadete dönüşmüş kabul edilmez mi bu hareketler!

Lenin

Mao

Kim Il Sung

Ho Chi Minh

Allah'ı reddet

Kula kul ol !

Ateizm bu işte!

Hobsbawm'ın Önerisi: Silahsız Peygamber Marx İkinci Kez Doğsun!

Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle kapitalistlerin korkusu kalmadı ve bu kapsamda aslında bu de orkar da soruna daha dengeli, ihtirasın daha az çarpıtıldığı bir şekilde bakabilir olduk. Ama böylece yüzlerin sonunda asıl fokusa varılan şey küreselleşmeyi neoliberal ekonominin istikrarlaştığı idi.

22 Ocak 2011,

Bolşevik Nikolay Gerşey'in 1903 yılında parti kongresi öncesi delegelere hitaben yaptığı konuşmadan bir cümle:

"Sayın Lenin işçi sınıfı için ikinci bir peygamber gibidir."

(Birinci peygamber Marx!)

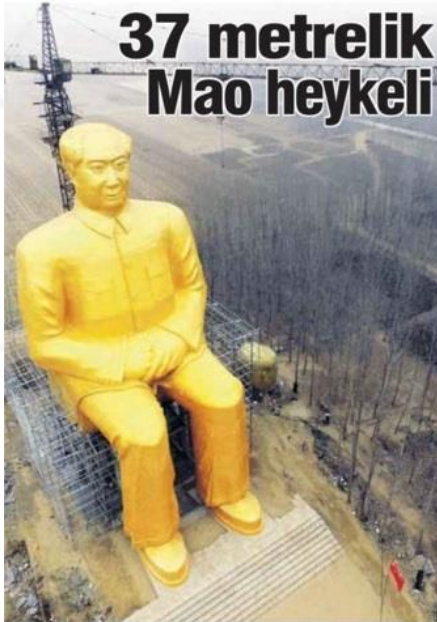

Tanı yok ama sahte peygamber çok!
Apo, Marx, Lenin, Mao...!

"CAMİDEN ÇIKIP,
HAREKETE KATILDIM"
"ÖNDERLİK
'ALLAN' GİBİ
GÖSTERİLECEK"

PKK yöneticisi Tuncel Ali Haydar Kaytan
Henektir, Önderlik de bir bakıma 'Çağdaş İb-
rahim' oluyor... Apoculuk yeni bir dindir."

37 metrelik Mao heykeli

ÇİN Devrimi'nin lideri Mao Zedung'un 37 metre yüksekliğinde dev altın kaplama heykeli Henan eyaletine dikildi. Çin Komünist Partisi ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu Mao'nun devasa heykeli için Henan'lı işadamları finans sağlarken çiftçi ve işçiler de maddi destek verdi. 13'le

YDG-H Kurdistan
@YdghKurdistan

Önder Abdullah Öcalan bir şey yapmışsa bildiği vardır. Sorgulamak biz aciz kulların haddine değildir, Önderliğin sözleri bizim için ayettir!

"Karl Marx komünist ihtilali'nin sanayi gelişiminden dolayı İngiltere veya Almanya'da olacağını düşünmüştü. Lakin bu ihtilal Rusya'da meydana gelmiştir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 221) ve o devlette tüm baskılara rağmen 100 sene bile yaşamamıştır.

'Gençleri dininden eden video' diye reklamı yapılan videoya Murat Kökten kardeşimizin videosu ve sitemizden yazılardan oluşan cevaplar:

TEK KAREDE ATEİZME CEVAP

Cevap:
"Allah'ın varlığı, Evrim" adlı yazılar

"Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini anlayamadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz." E. Aydal

Evren tanrı yerine farklı bir varlık tarafından yaratılmış olabilir mi?

* EVRENİN DIŞINDAN BİR CANLI
* UZAYLI BİR IRK
* BAŞKA BİR CANLI İÇİNDE OLMAMIZ

Biz ona Allah diyoruz.

O uzaylıları kim yarattı?

Ateizm değil, panteizm denir buna

Allah'ın varlığını bilimsel ispat isteyen ateist: Bu talep, Tanrıyı atomlardan yaratılmış olduğunu iddia etmek demektir. Bilim, atomlardan oluşunu deneysel olarak inceler ve ispat eder. Ama O (cc) atomlardan oluşmayan (Şura, 11) dolayısı ile laboratuvarında deney-gözlemle elde edilebilecek bilgilerle değil, 'tarih, felsefe, adli tıp' gibi bilimsel olan ama deney yapılamayan bilim dallarında olduğu gibi, varlığını ispat edebilecek argümanlarla O'nun varlığına deliller getiririz!

Kötülük problemi ve doğal afetler konularına cevabımız "kader" adlı yazımızda

Neden diğer dinler değil de İslam? Bakara 170. ayet zaten dinleri araştırmamızı emreder! Kur'an sorgulamaya davet eder, taklidi değil tahkiki imanı önceler. Neden islam? Çünkü İslam, "barış, adalet, huzur ve en mantiki dindir de o nedenle İslam!

Hız Musa yaşadı mı? "Ateistlere cevap" adlı yazımızda konu ele alındı.

İslam, Hz Adem'den itibaren gelen dinin adıdır, "İslam, tüm dinlerin özüdür" adlı yazımıza bakılabilir.

İslam'ın savaşa bakışı, barış dini olması konularına, "İslam savaş hukuku", "İslam barış dinidir" adlı yazılara bakılabilir.

Meleklerin yardımı ne demek, aynı başlıktaki yazıdan ulaşılabılır.

Allah kalpleri mühürler' mi? Aynı başlıklı yazımıza bakılabilir!

"İslam ve kadın", "eşcinsellik" gibi konularda aynı adlı yazılarla ele alınmıştır.

İslam ve "akraba evliliği" aynı başlıkta ele alınmıştır.

Dua işe yarar mı? "İslam ve hümanizm" adlı yazımıza bakılabilir

Kur'an ve bilim konusu da aynı başlıkla ele alınmıştır.

Kul olmak mı birey olmak mı? Cevap, 'kul olmak' başlıklı yazımızda

Videosunun sonuna doğru, 'Ateistler, "Her şey tesadüfen bir araya geldi" diyor' ifadesi yanlıştır' diyen Efe Bey, videosunun başında ise tersini diyordu :))

Ateist fizikçi Leonard Susskind ve hassas ayar

O kadar hassas ki bu değer, çok çok küçük bir oynama yapmaya kalksanız burada olamazdık.

Kuran'ın bizden sorgulamamızı istediği şeylerden örnekler:

- Atalarımızın dinini sorgulamamızı istiyor. (Bakara170)
- İnsanın yaratılışını sorgulamamızı istiyor. (Kiyame 37, Ankebut 20)
- Evrenin oluşumunu sorgulamamızı istiyor. (Enbiya 30 , Ankebut 20)
- Peygamberin gerçekliğini sorgulamamızı istiyor. (Hud suresi 13)
- Para talep edenlerin gerçek peygamber olamayacağını söylüyor. (Bakara 79)
- Kuran'ın doğrulunu sorgulamamızı istiyor. (İsra 88)
- Çelişki içeren bir kitabın tanrı kelamı olmayacağını söylüyor. (Nisa 82)
- Bir din doğruysa neden tek tanrılı bir din olması gerektiğini söylüyor. (Enbiya 22)

Ateist fizikçi Leonard Susskind'in kozmolojik sabit hakkındaki soruya verdiği cevap: "Kozmolojik sabit o kadar hassas ki bu değer, çok çok küçük bir oynama yapmaya kalksanız burada olmazdık. Bunun 'sebebi bilinmiyor', 'evreni ne yarattı' ise (Kim yarattı demeyi sevmiyorum) Neyse, kim yarattıysa çok çok hassas bir sabite yaratmış. Kimse hala sebebini bilmiyor. Bildiğimiz tek şey; eğer bu kuvvet biraz daha güçlü olsaydı, galaksiler yok olurdu... Varlığımız olmayacaktı"

■ Sefa KAPLAN

7 Eylül 2011 Çarşamba

HER ne kadar cennet vatanımızda kendisine 'yatılacak erkek' muamelesi yapıldıysa da, popüler kültürün ünlü filozofu Alain de Botton bunlara gönül koyacak bir insan değil. Onun için yeni kitabının ilk kez Türkiye'de yayımlanmasına izin verdi. Böylece Botton'un merakla beklenen son kitabı 'Ateistler İçin Din,' Ayşe Ece çevirisiyle Sel Yayıncılık tarafından okura sunuldu. Kuvvetle muhtemeldir ki, kitabın ne tür tepkilere yol açacağını görmek için çok fazla beklemek gerekmeyecek! Sözgeşi, Botton'un şu cümleleri çok tartışılacak: "Ateistlerin çoğu dini inancın içerdiği her şeye o kadar kesin karşı çıktılar ki dini inancın hâlâ geçerli olan, esin verici amacını -hayatımızı nasıl yaşayacağımız konusunda bize iyi planlanmış öğütler vermek- takdir etmeyi unuttular."

Asıl afyon sekülerlik mi

Kitabın isminin bir hayli kıskırtıcı olduğunu kabul etmek gerek. Karl Marx'ın 150 yıl önce söylediği "Din kitlelerin afyonudur" sözünü sürekli bağlamından kopartarak kullananlara inat, Alain de Botton, "Sekülerizm (dünyaçılık) kitlelerin afyonudur" demeye getiriyor ve bu tavrıyla da okurlarını yeni bir düşünme tarzına davet ediyor. Botton'un, "Neden seküler kültürün bir St. Paul'u, bir Tac Mahal'i, bir Ayasofya'sı veya Sultanahmet'i yok" sorusuna cevap aramak ve gökdelenlerin bu soruya cevap teşkil edip etmeyeceğini tartışmak için hazırlanmak gerek!

İnanan daha hoşgörülü

Seküler toplumun dinlere ait dünyayı açıklama tarzından değilse de, ritüellerden ve sosyal dayanışmacı yapısından çok şey öğrenebileceğini sık sık vurgulayan Botton, modern toplumların yanlış yollar ve yöntemlerle sekülerleştirdiğini savunuyor. Sekülerlere kıyasla inananların daha hoşgörülü olduğunu ve sekülerlere daha sempatiyle baktığını da belirten Botton, benzer bir tavrın ateist kesimden gelmemesinin ilginç olduğunu söylüyor: "Görüp göreceğimiz tek dünyanın bu dünya olduğuna dair temel ateist öğretisine uygun bir hayat sürsek de, cennete inananların derin bakış açılarını benimsemek için çaba göstermeliyiz."

Popüler kültürün en ünlü filozoflarından Alain de Botton, 'Ateistler İçin Din' isimli son kitabında işte bu soruya cevap arıyor. Dünyada ilk kez Türkiye'de yayımlanan kitap, Botton hayranlarını şaşırtacak analizlerle dolu.

Statü Endişesi'ne karşı Felsefe'nin Tesellisi

Aslen İsviçre doğumlu olan ama Londra'da yaşayan Alain de Botton, Harvard'da felsefe eğitimini yanda bırakarak yazı hayatına atıldı. Gündelik hayatın bir parçası olan ama zihnimizi ve ruhumuzu sürekli meşgul eden meseleler üzerine eğilerek son derece sıradan ama bir o kadar da ilginç yorumlar yaptığı için çok sevildi. Türkiye'de de yabana atılmayacak bir okur kitlesi olan yazarın bütün eserleri Sel Yayıncılık tarafından yayımlanıyor.

1021

Kadın bedenini teşhir ve istismarını "özgürlük olarak nitelendiren ateist kafa!

Ateist Salyangoz @Salyan... · 1ç

"Köleler efendilerinden nefret etmektense, özgür bireylerden nefret etmeyi tercih ederler."

158 2.572 11,9B

Devrimci ve evrimci sol ve biz yobazlar

68 nesli başta İslam karşıtı sosyalist kesim, "Biz Amerikan filosunu ülkeden kovarken, siz yobazlar hala dogmatik düşünceleri savunuyorsunuz" derler. İnsanın kınadığı şeyi başına gelmeden ölmezmiş. Aynı kesim, Amerikan emperyalizmine karşı iken, kendilerini kullanan İngiliz emperyalizmine hizmet ettiklerinin hiçbir zaman farkında olamadılar, darbe olduğu zamanlar hepsi Avrupa'daki 'kürkçü' dükkanlarına kaçtılar. Askeri hapishaneden, 'herkesin haberi olduğu halde' tünel kazarak kaçabildiler (!), arananlar listesinde adı yazılı iken kimliğini verdiği polis tarafından serbest bırakılabildiler! Ama hiçbir zaman bu kesim bunlardan bir ders çıkarmadı, hala maşa olarak İngilizlerce kullanılıyorlar! İslami kesimi dogmatik olarak nitelendirilenler, 'geçmişte' hiçbir zaman bilimsel olarak ispat edilemeyen evrim'i bir inanç gibi savunmakta; 'günümüzdeki' tek evren olgusuna alternatif olarak ileri sürdükleri 'paralel evren, çoklu evren' teorileri ile çelişkiye düşmekte, 'gelecekte' dinsiz bir toplum olacağı beklentisi ile, ütöpik bir hayal dünyasında yaşamaya devam etmektedirler.

Bizler 'cinler vardır, bizden farklı bir boyuttalar' derken bunu kabul etmeyen ve bilim dışı ilan eden ateistler, şimdi paralel evren teorisini savunuyorlar.

'Sigara içmek yasaktır' yazısı, sigara içene ceza verebilir mi? O yasayı çıkaranlar ancak o hükmü uygulamaya gücü yetenlerdir! Ama ateistler, tabiat kuralları dedikleri şeylerin 'yaratıcı ve uygulayıcı' olduğunu ileri sürüyorlar. "Tabiat yarattı, doğanın hediyesi" vb.

Bilim sadece, yaratılmışlar arasındaki ilişkinin matematiğe dökülüp kategorize edilmesinden ibarettir. Yaratılanı anlama çabasıdır.

Saygı karşılıklıdır! Hindistan'a gitse ortalıkta et yiyecek cesareti kendinde bulamayacak modern sekülerler, Türkiye'de, oruç tutanların (gözü önünde yemek yiyen) kendilerine saygı gösterilmesini bekliyorlar.

Ateist diyor ki, 'İslam köleliği kaldırdı ise Müslümanlar neden köle ticareti yaptı?' Bu soruyu, namaz kılmayan, içki içen, zina eden vd. ama kendine sorulduğunda, "Elhamdülillah Müslüman'ım" diyen insanların çevresinde çoğunlukta olduğunu gören birisi sormaktadır!

"İrmaklarından şaraplar akacak diyorsun, Cennet-i alâ meyhane midir?" Ömer hayyam'ın şiirinden hareketle biz Müslümanları tahkir etmeye çalışan İslam karşıtlarının kendileri aslında ahireti meyhaneye gibi algılamaktadırlar. Can Yücel'in mezarı ve Cihat Tamer'in Ferhan Şeysoy'un cenazesindeki konuşmaları:

Materyalist bir ideolojiyi savunan ateist terörist PKK lideri Öcalan ve Hz Muhammed: Abdullah Öcalan "Konuştuğu zaman herkes alkışlardı, bir odaya girdiğinde herkes ayağa kalkardı, bir karar aldığına hiç kimseye karşı çıkmaz ya da sorular sormazdı." (Aliza Marcus, Kan ve inanç, PKK ve Kürt hareketi, s. 355); Hz Muhammed: "Acemlerin birbirlerini yücelterek kalktıkları gibi siz de ayağa kalkmayın." (Ebu Davud, Edep 153), "Hristiyanların Meryem oğlunu (İsa'yı) övmekte aşırı gittikleri gibi siz de beni övmeye aşırılık göstermeyin. Şüphesiz ki ben Allah'ın kuluyum. Onun için bana 'Allah'ın kulu ve resülü' deyin." (Buhari, Enbiyâ, 48) Sahabe Peygamberimize "ey Allah'ın resulü bu Allah'ın vahyimi yoksa sizin görüşünüz mü?" diye sorarlar, Peygamberimizin "Bu benim görüşüm" demesi üzerine sahabe de kendi görüşlerini ifade eder ve bu istişareler sonunda ortak bir sonuca ulaşıldı. (Zeynî Dahlan, es-Siretu'n-nebeviye, 1/196) Bir de ateistler bizi bağnaz, tutucu, dogmatik, eleştirel düşünmeyen kişiler olarak eleştirir!

Materyalist beddua: Ey Ateist arkadaş, revizyonist ilan edilen bir oportünist olasin, Komprador olasin da gosist ilan edilesin, Konformist bir lümpen olasin da tabiat ana seni ıslak tuvalet terliği ile dövsün, kozmik enerji seni çarpsın, bencil genler senin kuyruğunu düşürmesin, big bang patlamasaydı da içinde kalaydın, paralel evrenlere gelesin, leninizm ile maoizm arasında kalasında başına liberalizm düşsün, komünist Çin'de sendikasız işçi olasin, yükselen burcun keçi burcu olsun, birana su katsınlar, votkan sahte alkolden yapılsın, peygamberin Darwin, Marx, Mao ve azizlerin olan deniz ve Che, kutsal kitabın Dad Kapital ve kırmızı kitap belanı versin, kapitalist gardırobun sosyalist sloganlara gelsin, ışıklar içinde uyuyasın.

Bir sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali milyarda birdir. Birkaç sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali trilyonda birdir. Onlarca sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali katrilyonda birdir.

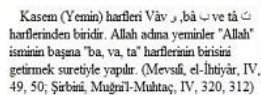
#kpssdeikincifetoskandali
#SınavıptalEdilsin #ösym

KPSS'de sorular aynı çıkmış (2022) ve bu ihtimaller kanununa göre imkansızmış! İyi de ey evrimi savunan arkadaş! Siz sonsuz sayıdaki ihtimal dışı olasılığı evrim adına onaylıyorsunuz, sizin bakış açınıza göre bu soruların örtüşme ihtimali çok normal olmalı değil mi idi? İşinize gelmeyince evrimsel mantığı neden reddediyorsunuz?! Yok eğer, "Bu kadar tesadüf olması imkansız, biri bunu ayarladı" diyorsanız, bu bakış açısını evrende olan kurallara neden uygulamıyorsunuz?

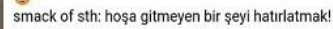
Rabbimin yarattığı her şey geri dönüşümlü ve faydalı! Mısırın püskülünden kirazın sapı ve limonun kabuğuna dek, hepsi sağlığa yararlı! Allah'ın yarattıklarının atıkları otomatik geri dönüşümlü! Peki bilimde gelinen zirveye rağmen ya insanların yaptıkları ve atıkları?

Bu aynı zamanda Sumer'deki ve Akatlardaki Adad'ın karşılığı. O, yıldırımı kullandığı için yakıcı, fakat yağmuru getirdiği için iyilikçi bir Tanrı olarak kabul edilmiş Mezopotamya'da. Bir efsaneye göre, Hadad'a ve yanındaki Bereket Tanrısı Atargathe'e (Astarte), Tufan'dan sonra

Amazon: Amma da uzun'dan gelir....

Kökeni, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997.

Biyeği (veya tamamı bir biyeleşme olduğu düşünülürse) di kükürte göre potansiyel aşağıdır. (Bu yasa-
nı Kükürü biyeği potansiyel modülü karışığı 1
biyeleşme, yani biyeleşme yasağı olduğu düşünülürse aşağı-
yağı potansiyel modülü karışığına göreki potansiyel
biyeleşme modülü karışığına göreki potansiyel
biyeleşme modülü karışığına göreki potansiyel
biyeleşme modülü karışığına göreki potansiyel

Kulaklığının kablosu birbirine dolanırken, bir insan vücudundaki toplam 160.000 km uzunluğundaki damarları birbirine karıştırmadan dağıtını inkar edene ateist denir!

Ateizmde intihara övgü: Chamfort'un intihar felsefesi: Koyu bir nihilist olan Chamfort'a göre yaşamak bir hastalıktır. Ölümse ilaçtır. Krallar ve papazlar, intihar öğretisini yasaklayarak, köleliğimizin devamını sağlamak istemiştir." 13 Nisan 1794'te kafasına sıkığı kurşun, gözünü parçalamakla birlikte onu öldürmeyince, boğazını keserek intihar etmiştir. Marquis de Sade: Ateisttir. Yegâne ahlaki pusulası doğadır. Onun gözünde insan bir böcekten farksızdır. Ve doğa hayatı ölümle besler. O nedenle cinayet iyidir, toplu cinayet en iyisidir. (John Attarin, "Dostoyevsky vs. the Marquis de Sade", Modern Age, Güz 2014) O, şiddete, suça, ölüme ve hazza kışkırtır. Edebiyatında/sanatında bunları yüceltir. Ne kadar aykırı ve sapıkça olursa olsun, her türlü arzuyu sınırsızlaştırır. (Georges Minois, İntiharın Tarihi, İstemli Ölüm Karşısında Batı Toplumu, çev: Nermin Acar s. 291) Arthur Schopenhauer: Schopenhauer'a göre hayat bir çeşit hatadır. Var olmak dayanılmaz bir ıstıraptır. O yüzden ölümü doğuma yeğ tutar: "Hiç doğmamış olmak, doğmuş olmaktan çok daha iyidir." (Arthur Schopenhauer, On the Suffering of the World [1850](Londra: Penguin, 2004) s. 21) der. Michel Foucault: 1979 yılında, Fransa'nın ilk gay dergisi Le Gai Pied'in ilk sayısına intihar üzerine bir yazı yazar. "intihardan daha güzel, daha derin düşünülmeyi hak eden başka bir tutum olamaz. Hayatımız boyunca intiharımız üzerinde çalışmalıyız." der. (Michel Foucault, "Passion According to Werner Schroeter", Foucault Live: Collected Interviews 1961-1984 içinde, ed. Sylvère Lotringer (New York: Semiotext[e], 1996) s. 313, 314) "Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: "Neden hepimiz intihar etmiyoruz? Dünya görüşünüz öğrencilere ve pek çok insana sahiden bu izlenimi veriyor. Size göre hepimiz bir hiç sayesinde, tesadüfen birleştik ve yine bir hiçe döneceğiz. Bir efsaneye inanmak, size inanmaktan iyidir, çok daha iyidir. Ayrıca, sizin dünya görüşünüz insanları endişeye, uyuşturucu bağımlılığına, şiddete, nihilizme, hedonizme, Frankenstein bilimine ve 3. Dünya Savaşı'na sürükler, dünyada cehennemi yaşatır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103)

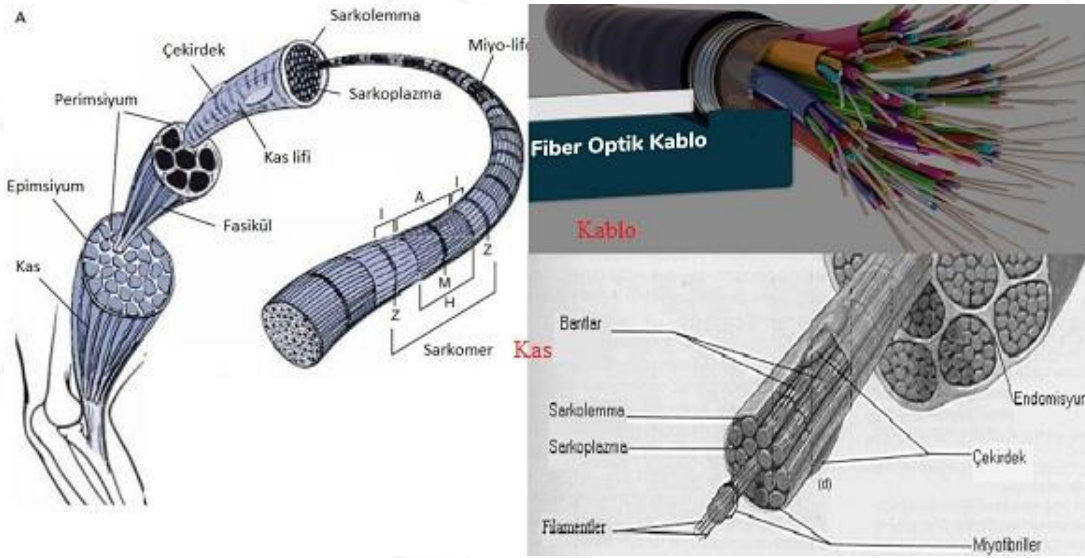
Ateist arkadaş! Bizler aynı malzeme ile birbirine benzeyen ancak birkaç çeşit ürün ortaya çıkarabiliyorken; Milyarlarca çeşit bitki, hayvan, insanı sadece karbon, azot, fosfor, kükürt, hidrojen ve oksijenden; her birinin renk, desen, karakter, kodlamalarını diğerinden farklı ama hepsini de birbiriyle uyumlu bir ilişkiler yumağı içinde yaşayacak şekilde üretip, yaşamlarının devamını sağlayacak bir ortamı oluşturan kimdir?

Biri toprak, su ve güneşten bu - ve benzerlerini- yapabilirken, başka bir güç ve irade sahibi bir akıl ise bu mekanizmaya sadece minik bir tohum ekleyerek neler meydana getir-t-iyor! "Hiç düşünmez misiniz?" (En'am, 50, 80; Hud, 30; Müminun, 68, 85; Saffat, 155; Ali imran, 65)

Tesla Bot olarak da bilinen Optimus, bir robotik insansı. Ben buna bakıp Allah'ın ilmini kudretine görüyorum. Ateist ise ona bakarak bilimi tanrılaştırıp tanrı'yı inkar ediyor!

Evrimsiz ateist akıl! Kas: Kendini tamir edebilme özelliğine sahip, zarar gördüğünde alarm verir. Ama bu özellikleri olmayan fiber kablo 'teknoloji ürünü' iken kaslar kendiliğinden oluşmuştur!

Ateistler, 'bilimde sorgulanamayan hiçbir şey yoktur' dedikleri halde, bilimsel olarak ispat edilemeyen evrimi ve lgbt'yi sorgulayanları 'adeta tekfir' etmektedirler. Parlak zekalı ateistler: Ateist Dennett, ateistleri "parlak zekalı" olarak tanımlamaktadır. (Armstrong, Tanrısız ahlak, s. 27) İddia: 'Ateistler parlak zekalıdır.' Kaynak; Ateist Dennett! Dennett parlak zekalıdır çünkü ateisttir. Palak zekalılar ateist olduğuna göre ateizm doğal olarak doğrudur!

Ateist kafa: Ateistler bir taraftan İslami fetihleri ganimet güdüsü ile açıklamaya çalışırken bir taraftan da müellifi-i kulübe devlet tarafından yapılan yardımları Müslüman olmaları için verilen rüşvet diye yorumlamaktadırlar! Müslüman'ın amacı para ise neden dağıtsınlar, dağıtıyorsa canı pahasına kazandığı bu parayı neden Müslüman olmayanlara versinler? Demek ki ortada maddi menfaat, para, ganimet hırsı, dünyalık diye bir şey yok! Ayrıca, ateist kesimin idollerinden "Che, kamyona, ölülerin yanına mümkün olduğunca çok ganimet yüklerken." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 158) Müslümanlar "savaş halinde iken yendikleri düşmanların mallarına el koymayıp ne yapacaktı? Mesela, teröristlerle savaşmışız, onların hakkından gelmişiz. Ama onların bizi öldürmek için kullandıkları aletleri, ceplerindeki paraları, sakladıkları silahları almayacmıştık ki, biz oradan gittikten sonra arkadaşları onlara alsın, bizi öldürmeye,

öldürmek için finansman arayışlarına devam etsin. Mantık bu yani." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s.184)
Sanki böyle yapsak, ateistler 'daha çok' eleştirmeyecek! Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımızdaki 'Ganimet iddiası' ara başlıklı yazıyı da tavsiye ederiz.

Ateist akıl: Eskiden ateistler evrenin ezeli ve mekanik bir şeklinde çalıştığını ileri sürerlerdi. Son yüzyılda ise kaos teorisini, izafiyet ve kuantum teorilerinden hareketle ileri sürmeye başladılar. Halbuki aslında ateistler evrende kaos değil, sadece insanların zihinlerinin çözemeyeceği kadar karmaşık alternatifler zincirinin sonunda, yine bir düzenin 'ettirildiğini' itiraf edememektedirler sadece.

Dünyada metres adı altında kullanılıp atıkları kadınlara aldırmayan veya genelevde çalışan zavallı kadınları 'seks işçisi' adı altında onaylayan materyalistler, ahiretteki huri kavramı üzerinden İslam'a saldırmaya çalışmaktadırlar!

Bakteri insana dönüşür dersin bilimsel evrimci, çamur insana; asa yılanı dönüşür dersin dogmatist dinci olursun!

Ağır sanayi devrimi nasıl yerine kodlama yapay zeka devrimine bıraktıysa, ateistlerin de mekanik evren modeli, evrenin kodlama ile ayakta durduğu gerçeği ile çökmüştür.

Teknoloji ürünü bilmem kaç pikseli kameralar güneşi gözün gördüğü netlikte çekemezken, gözün tesadüf ürünü olduğunu kabul eden ateistler, gözden daha düşük pikseli olan kameralara teknoloji ürünü demektedirler.

Saatın mekanizmasını bulanı alkışlayan ateist kafa; biyolojik saat olan uyuma ve acıkmadan, sinir sistemi gibi alarm mekanizmasına veya refleks ve içgüdü konularına neden hiç kafa yormaz acaba?

Eskiden insanlar mimaride geliştikçe yaratıcının büyük bir mimar olduğunu düşündüler ve ona 'Ulu Mimar' adı dedilerdi. Daha sonra bilim geliştikçe mekanik evren görüşü bilime hakim oldu ve tanrı bu çarkı yaratan ve döndüren olarak tarif edildi. İzafiyet ve kuantum teorisi enerji aleminde yaşadığımız görününce O'na 'kozmetik enerji' adı verildi. Şimdi evrenin kodlama ile ayakta durduğu anlaşılınca bakalım Yaradan'a seküler kesim ne isim verecek?

Tuğlalar anlaşarak bir araya gelip bir bina oluşturabilir mi? Ateistlere göre evet! Ateistler nasıl işlediğine odaklanıp neden ve niçin işlediğine odaklanamamalarıdır! Bilim 'nasıl'ı açıklar. Ama bu onun yaparını inkarı gerektirmez! Aldığı bir ürünün nasıl çalıştığını bildiği zaman, o ürünü yaparını inkar edene ateist denir.

İnsan genomu 3.2 milyar DNA bazından oluşur. Azıcık kodlama bilen mükemmel teknolojiyi hisseder.

Eğer akılsız atomların tümü bitki, hayvan ve insan neslini oluşturuyor ve bir amaç doğrultusunda birbirleri ile uyum içinde hayatlarına devam ediyorsa, bu, akılsız varlıkları bir amaç doğrultusunda yöneten birinin olması gerekir.

Bir arabanın lastiği çıkınca yeniden lastiği çıksa, ne müthiş teknoloji deriz. Ama ağacın tamamını kesseniz de kenarından bir fide çıkmaya başlayınca bu teknolojiyi kimse görmüyor! Bir araba vidasını toprağa atsanız araba çıksa, herkes bu teknolojiyi över. Ama herhangi bir

bitkinin bir tohumunu toprağa atınca ağaç ortaya çıkıyor ama kimse bunu fark etmiyor. Neden? Çünkü buna insanlar buna alışmış, fark bile etmiyor...

İnsan devamlı mükemmellik peşinde koşar. Var olmayan şey talep edilmez. Demek ki, mükemmel olan bir yer ve en mükemmel olan bir varlık vardır! Var olan şey, yapanda olan özelliklere de işaret eder. Eskiden sadece tuğlalardan oluşan bina gibi hayal edilen evrenin daha sonra matematik ve mekanik bir sistem gibi olduğu anlaşıldı. Ama artık son zamanlarda bir de buna kodlama/şifreleme sistemi eklendi. Bu sadece şu ana kadar fark edebildiklerimizdir! Ama önemli olan; demek ki tüm bunların ortaya çıkmasına neden olan varlıkta tüm bu bilgiler vardı. Ateistler tüm bu bilgileri şüursuz atomlara izafe ederler. Biz ise O'na (cc)

Kaos teorisini ileri sürenlerle evrimin basitten mükemmelliğe doğru tekamül ettiğini savunan kesimin aynı olması da ayrı bir paradoks!

Sanatkar, sanattan önce var olmalıdır. Ateistlere göre sanat hem önce vardı, hem de sonradan oluşmuştur! Materyalistler bilim değil ideoloji pazarlamaktadırlar! Bilim adamı sıfatları olmaları onların söylediklerinin bilimsel olduğu anlamına gelmemektedir!

Bilgisayarın bilinci var mıdır? Duyguları? İradesi? Peki bilgisayarın kendisi ve içindeki kodlamalar kendiliğinden mi oluştu? Evrimciler, atom/fotondan hücre ve canlı cansız türlere; 'beyin'den, akıl ve bilince kadar tüm varlıkların oluşumunu işte böyle bilimsel (!) açıklamaktadır! Doğa'nın bilinci, iradesi, duyguları var mıdır? Natüralistlere göre vardır! Ve bunu savunmaya da bilim adını vermektedirler!

Ateistlerce ileri sürülen boşlukların tanrısı iddiası boş ve komik bir iddiadır. Biz Müslümanlar, bilim ilerleyip doğanın "nasıl" işlediğini öğrendikçe ateizme kaymakta değiliz! Aksine, bilim ilerledikçe işleyen sistemdeki mükemmelliği görüp, nasıl'ı yapan 'kim'e ulaşmaktayız!

1029

Ateizm daha cansızdan canlıya geçişi, ilk maddeyi, bilinci, kodlamalar dünyasını, bırakın canlıyı tek bir hücrenin oluşumunu bile açıklayamamışken bir de tüm evrendeki canlı cansız hepsinin birbiri ile bağlantılı/uyumlu olan yaşamına bir açıklama getirecektir! Anca kaos teorisi anca çoklu evren anca tesadüf tanrısı anca politeizm/natüralizm.

Ateist: Hucurat, 2: Muhammed kendi ile aşırı sesli konuşanlardan rahatsız olunca ayet indi deyip bunu yasakladı. El cevap; Putları kıran içkiyi yasaklayan, namazı emreden dinin tebliğcisi mi bundan çekinecek de, ayet uyduracak?!

Evrin Ağacı

evrimagaci.org/soru/ateistlere-gore-olenler-nereye-gidiyor-25922

Ateistlere göre ölenler nereye gidiyor?

Yüksel Baki Özeken 13K UP

Tanrıya inanmıyorum

Hiç bir yere, doğmadan önce nasılsa, öldükten sonra da öyle olacak. Beden öldüğü için bir şey düşünemez, göremez, işitemez ve hissedemezsin. Doğmadan önce nasıl var olmamışsak öldükten sonra da var olmayacağız. ^[1]

Pozitivist rasyonel bilimci ateist arkadaş; İnsan doğmadan önce anne karnında yaşamıyor muydu?

Maxwell
@nedentwitteyim

Kıyamet günü mefe maydal:
"Yok knk ne ahireti ya
Uzaylılar diriltme yapmıştır"

0:41 5 B görüntüleme

ÖÖ 11:59 - 16 Nis 2023 - 17,6 B Görüntülenme

Uzaylıya inanan ama Yaradan'ı reddeden Efe arkadaş ahirette dirilince ☺

Ateist TV
@Ateist_TV

"Allah, hiçbir adamın içine iki kalp koymamıştır"
Ahzâb suresi 4. Ayet

George Lippert, iki kalpli ve üç bacaklı olarak dünyaya geldi.

Muhammed'in Tanrısı bir adamın içine iki kalp koymadığını iddia ediyor.

O zaman soru gelsin: George Lippert'i Allah yaratamadıysa kim yarattı?

ÖS 11:30 - 13 Nis 2023 - 883,8 B Görüntülenme

Benzetme, mecaz, edebi sanatları bile anlamaktan aciz sanatsever ateist arkadaşlar...

"Sovyetler Birliği'nin yıkıldığı 91'den bu yana dünyada savaş olmayan tek bir gün yok. Her gün savaşlar arttı, kan döküldü. Sosyalizm bir güç olarak sahneden çekildiğinden beri emperyalizm dolu dizgin saldırıya geçti."

ÖS 1:34 · 16 Nis 2023 · 747,1 B Görüntülenme

SSCB'nin Afganistan'ı işgalini, Türkiye'den Artvin, Kars ve Ardahan'ı istemesini, Kafkasları, Türkî cumhuriyetleri kim işgal etmesini, Ermenileri kışkırtmasını, II. Dünya savaşında Almanya ile kim anlaşması sonra saldırınca Hitler'le savaşmasını, Çekoslovakya'yı işgalini, Bosna savaşındaki rolünü ve en son günümüzde Kuzey Kore, Küba, Laos, Çin'i Komünist yoldaşımız bilmiyor demek ki...!

Bizi hoşgörüsüzlükle ve savaşçı bir dine inanmakla itham eden ateistlerden Efe Aydal, 2 Ocak 2024 tarihli twitter'daki bir paylaşımında "Atatürk olsaydı o da bütün şeriatçıların bir alanda toplanmasına izin verirdi. Sonra Sabiha Gökçen'i arardı." diyerek kendi aklınca şeriatçıların bombalanması gerektiğini ileri sürmüştür.

1031

Köşeye sıkışan evrimciler, evrimin en temel özelliğini de reddetmeye başladılar. En son örnek evrim ağacı kurucusu Çağrı Mert Bakırcı! Halbuki evrim; tüm canlı türlerin ortak atadan oluşması değil mi idi?!

Ateizmin yeni tanımı: "olabileceği" gibi, zanni bilgilerden hareketle kesin sonuçlara ulaşmaya ateizm denir.

24 Ocak 2024 • 7103 Görüntülenme

Ateist Prof Ali Nesin: "Çok şaşırtıcı bir evrende yaşıyoruz. Bahsedilen sayılar, bulduğumuz kurallar, efendim belli ki mantığı var, belli ki bir düzeni var, o düzen olmasa biz de olmazdık zaten. Daha da şaşırtıcı şeyler var, fiziği bırakalım felsefe yapalım: Maddenin varlığı, madde nasıl olabiliyor, hep mi vardı madde? Nasıl bir şey hep olabilir? Hep olmak ne demektir, yani bu nereye kadar gidiyor ve durduk yere madde nasıl olabiliyor? Bu evrenin sonu neresi, nasıl sonsuz bir şey olabilir? Biz nereden geldik? Tüm bunlar ilginç sorular. Ama bunun sonucunda da Allah'ın varlığı çıkmaz, sadece 'bir şeyi' bilmiyoruz. Yani bu düzen nasıl olmuş, bu dünya nasıl olmuş, bu evren nasıl olmuş, madde nerden gelmiş?... Bilmiyoruz! Diyorum ki, gerçekten de bir Allah olması lazım diyorum yani olması lazım, nasıl mümkün böyle bir şey? Ben de diyorum ama, yani inanmıyorum." (Twitter, 24 Ocak 2024: <https://twitter.com/i/status/1750161667151798646>) "O, düşündü taşındı, ölçtü biçti. Kahrolası, ne biçim ölçtü biçti! Sonra kahrolası ne biçim ölçtü biçti! Sonra baktı. Sonra kaşlarını çatı, suratını astı. En sonunda sırtını dönüp gitti ve kibrine yenildi... Ben onu sekara (cehenneme) sokacağım." (Müddessir, 18-29)

"İnsanlar cehenneme gireceğine göre Allah niçin onları yaratmıştır?" diyen ateistler hem cehenneme gireceklerini hissedip vicdanları rahatsız oluyor hem de inanmadıkları (!) yaratıcının inanmadıkları ahiretini sorgulamakla çelişkiye düşüyorlar!

Peygamberimiz makam ve dünyalık için mi peygamberliğini ilan etmişti? Peygamberimiz Hz Hatice ile evlenmeden önce ticaretle uğraşıp belli bir ekonomik seviyeye gelmiş bir tüccar idi. Hazreti Hatice ile evlendikten sonra ekonomik durumu daha da arttı ama peygamberliğini ilandan sonra sadece malını mülkünü değil zamanına, emeğini, bedenini, ruhunu, arkadaşlarını

davası yoluna feda etti. Kendisine İslam davasından vazgeçmesi karşılığında para, makam, kadın teklif edildi, elinin tersiyle itti, tüm akrabalarını, arkadaşlarını, doğup büyüdüğü şehri, tüm tanıdıklarını davası için karşısına aldı! Sadece Mekke'de 13 yıl hep işkence, zulüm, baskı, hakaret ile geçti! Evini yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Medine'de yine rahat bırakılmadı. Sonunda Mekke'yi fethedince ise, hayatının son yıllarında krallar gibi yaşamak yerine yeniden Medine'ye dönerek, içinde eşya bulunmayan tek kişilik odasında yaşamaya devam etti!

Evrinciler "Tabiatta mücadele var" diyerek arka planda binlerce senedir devam eden doğal dengeyi göz ardı ederken, şimdi de "evrende kaos var" diyerek yüz binlerce senedir devam eden düzeni görememekte ısrar etmektedirler.

Ateist, Allah'ın evreni yaratırken kullandığı dili (Bilimi) araştırmayı kutsallaştırıp, o dili Yaratıcıyı inkar eden kimseye verilen addır.

Kötülüklerle engel olacak kuralları koyan Allah'ın kanunlarını reddedip, sonra da ortaya çıkan kötülüklerden Allah'ı sorumlu tutanlara ateist denir!

Ateizm diye bir şey yoktur! Ateistlerinde tanrısı vardır. Adı farklı olabilir; Bazen doğa, bazen gen, bazen evrim, bazen zaman, bazen kozmik enerji. Ama kesin olan tek bir şey var ki, o da tanrısız hiçbir insan yoktur!

Ateist, "beni dünyada yaratıp sonra cezalandıracak bir tanrıya inanmıyorum." diyor. Ben de, "beni yaratıp sonra cennete koyacağını umduğum bir yaratıcıya inanıyorum." diyorum. Aradaki fark neden? Çünkü ateist, vicdanının yaptıklarından dolayı kendisini rahatsız ettiğinden dolayı huzursuzluk duyup isyan bayrağı çekmektedir...

1033

30 küsur senedir ateizm üzerine araştırma yaparım. İnsanlar genellikle 3 nedenden dolayı ateist oluyorlar: Ya çocukluğunda geçirdiği bir tramvayı atlatamama ya anne babası veya çevreden aldığı ateist yönlendirme veya kendi nefsinin istediği şekilde yaşama arzusu.

Ateist arkadaş 3 soru: "Big Bang'i kim tetikledi? Cansızdan nasıl canlı oluştu? Canlı nasıl irade, akıl, vicdan, duygu sahibi oldu?

Çoklu Evren teorisine ileri süren ateistler, Kur'an'ın ilk ayeti 'alemler'in rabbi diye başlıyor! E haydi namaza ☺

Kur'an, akıl, kalp

İddia: Kur'an akıllı, düşünmeyi beyine değil, kalbe izafe eder. Kur'an'a göre kalp düşünür! Delil olarak şu ayetler ileri sürülür: Hac, 46: "Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun?"; Muhammed, 24: "Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var?"; A'raf, 179: "Kalpleri vardır bununla kavrayıp anlamazlar (idrak edemezler)"

Öncelikle ateistler bu iddialarını ispatlamak için Kur'an'da geçen "kalp" kelimesinin vücuda kan pompalayan organ olarak geçtiğini ispatlamalıdır. Ateistler işlerine gelince Hz

Muhammed'in Kur'an'daki bilimsel ayetleri Hindistan ve eski Yunan'dan, namaz, oruç, kurban'ı orta Amerika'dan ve Sümerlerden, edebiyatı eski Arap ve İran kültüründen, sosyolojik ayetleri Sümerlerden ve eski ahitten aldığını iddia ederler. İşin ilginç Kur'an'ın kendi iç düzeninde 'vicdani düşünme'ye çağıran "Akleden kalp" kavramını Kur'an'ın düzleminden çıkarıp, "Muhammed o zaman kalbin düşündüğünü zannediyordu, o nedenle Kur'an'a bunu yazdı (!) iddiasını ileri sürerler. Ateistlere göre o kadar bilgiye ulaşıp Kur'an'ı yazan (!) Muhammed, MÖ. 460'da doğmuş olan Hipokrat'ın beyin ile düşünce arasında kurduğu irtibat ("Şunu biliniz ki keyif, sevinç, kahkaha, neşe ve üzüntü, acı, ümitsizlik ve keder yalnızca beyinden çıkar (kaynaklanır). Özellikle düşünme, anlama, görme ve işitmeyi, neyin doğru neyin yanlış olduğunu, neyin tatlı neyin acı olduğunu öğreniriz.") bilgisine ulaşamamıştır! Kur'an'ı kendi bütünlüğü içinde anlamak gayesinde olmak yerine çelişki-hata aramak maksatlı bakış açısı, emin ki "Kalplerin taşlaşması" (Bakara, 74) ayetindeki mecaz sanatını da anlamayacak ve zamanla bu ayeti de dillerine dolayacaklardır!

Kur'an'da akla, düşünmeye büyük önem verilmiştir. Kur'an'da akıl bizzat fiil olarak (Yani çalıştırılan, kullanılmakta olan akıl) 49 kere geçer. Bunun dışında düşünme ile ilgili de bir çok ayet vardır. "De ki, hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 10); "Aklınızı kullanasınız diye" (Hadid, 17); "Aklınız ersin ve düşünesiniz diye" (Bakara 242), "Akıl sahipleri düşünürler" (Rad, 19); "Çokları akıllarını kullanmazlar." (Ankebut, 63); "Aklınızı kullanmaz mısınız?" (Saffat, 138); "Aklınızı hiç işletmiyor muydunuz?" (Yasin, 62); "Örnekleri ancak bilgin olanlar aklederler." (Ankebut, 43); "Allah akıllarını kullanmayanları pislik içinde bırakır." (Yunus, 100); "İyi bilin ki Allah katında canlıların en şerlisi aklını kullanmayan (gerçek) sağır ve dilsizlerdir." (Enfal, 22) vd. Detay için 'Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.

Akıl, düşünme gibi kavramlar Kur'an'da yerli yerinde ve önem verilerek aktarılırken acaba neden bazı ayetlerde 'kalp ile düşünme' kelimeleri yan yana kullanılmıştır?

1034

Kalp kelimesi Arapça'da: "Yürek, öz, değiştirme, akıl, merkez" gibi anlamlara da gelir. (el-Mevarid, Mevlüt Sarı, s. 1251; Edward William Lane, Arabic English Lexicon (1863), s. 2554) Eski Arapça'da kalp kelimesi genellikle "insanın kavrama, bilme ve algılama, sağlıklı hüküm verme yeteneği" kısaca "akıl" anlamına gelir. (Râgıb el-İsfahânî, ez-Zerîa ilâ mekârimi's-şerîa, s. 176) Kur'an, akli hem doğal anlamı ile; tefekkürle (Râd, 3; Bakara, 164; Yunus, 67; Yâsin, 37-40 vb. gibi bir çok ayetle) çevremizdeki doğa olaylarını incelemeye, tezekkür (Duhân, 58) ile geçmişi düşünmeye çağırırken, tedebbür (Sad, 29; Müminun 68; Nisa, 82; Muhammed, 24) ayetleri ile de geçmişten geleceğe derinlemesine düşünmemizi, teakkul (aklı kullanma) ayetleri yanında, Tefakkuh (Tevbe,122) ile görünenden görünmeyene ulaşmamız ister. Ulû'l-el-Bab kavramı (Bakara, 179; Sâd,9, 29, 38) ile de öz-cevhre, hakikate ulaşan akla dikkat çeker, yani ilimde 'madde ve mananın birleşimini' ifade eden bu kavram, "tam akıl manasında Kur'an-ı Kerîm'de yer almaktadır." (Mu'cem, II, 560; Müfredât, s. 646)

Zaten İslam da bizden salt bilgi değil, "hayata aktarılan kalıcı bilgileri elde etmemizi" istemektedir: "Bilginin kalıcı olması için, bilgiye duyguların eklenmesi gereklidir. Kişinin duygularını katmadan öğrendiği bilgi, kuma yazılan yazı gibi hemen siliniyor. Bilginin taşla yazılmış gibi kalıcı olması için bilgilere duygu katılması gerekiyor. Duygu katınca beyin bilgiyi unutmuyor." Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan (<https://npistanbul.com/duygular-ve-sosyal-becerilerle-ogrenme-kalici-oluyor?>)

"İslami anlayışta akıl, mücerret beyin hareketlerinden daha fazlasını ifade eder." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) Akıl ve düşünme kavramları derinlemesine ve geniş bir açıdan Kur'an'da ele alınmakta ve düşünme sadece matematiksel, pozitif, materyalist sınırlar içinde bırakılmamakta, "Vicdan, duygu, merhamet, sevgi" gibi anlamlarda belli bir sistem içinde akla

giydirilmektedir. İşte burada devreye aklın kalbe izafesi konusu girmekte, içinde merhamet, aşk, sevgi, ruh olan akıl ön plana çıkarılmaktadır. Kur'an'ın sistematüğini biraz da olsa anlamaya başladı isek yukarıdaki ayetleri de ele almaya başlayabiliriz:

Hac suresi 45. ayette zalim toplulukların helakından bahsedilmektedir. 46. ayette ise yeryüzünü dolaşıp; sadece fotoğraf çekme, turistik ziyaretler yapma, arkeolojik kazılar yapma veya define avcılığı gibi salt akıl, menfaat, materyalist bakış açıları ile değil, bunları aşır, olaylara 'tedebbür' fiilinden hareketle 'ulu'l-elbab' olmaya giden yolda akklı duygu-ruh-mana ile kullanarak çevremizden ibret almamızı istemektedir yüce Yaradan . O helak olanların antik şehirleri sadece göz veya akıl ile değil, kalbin gerek soyut anlamı olan manevi açıdan ve gerekse kelime anlamını da içeren aklın birleşimi ile; insan vicdanını harekete geçiren ibret nazarı ile bakmaya bizi çağırılmaktadır. Tüm bu kavramlar yani; 'vicdan, ibret, maneviyat dolu bakış açısını' anlatan en iyi kavram ise, yan anlamı akıl da olan kalp kelimesidir!

Konuya 1058 doğumlu Gazali'den bir yorumla devam edelim: "Bilmiş ol ki: ilmin yeri kalptir. Kalp derken bütün organlarımızı sevkü idare eden nurani ve manevi 'benliğimizi kastediyoruz' ki, bütün organlarımızın hizmet ve itaat ettikleri bu kalptir. 'Yoksa yürek dediğimiz kalbi kastetmiyoruz.' Bizim maksadımız olan ve bazen gönül dediğimiz bu 'manevi kalp'..." (İhyau ulumiddin, III/29) İslamoğlu'da A'raf, 179. ayet için, "Kur'an sistematüğünde akklı kullanmanın kalbe nispeti, düşünme faaliyetinin entelektüel faaliyetle sınırlanmayıp 'sezgiyi de içine alacak şekilde geniş tutulduğunu' ifade eder." (M. İslamoğlu, "Hayat Kitabı Kur'an" A'raf 7:179, not 2) demektedir. Amaç, 'ruhsuz düşünmeyi aşır içine manevi tefekkürü yerleştiren kalbin anlamasını' gündemde tutabilmektir. Zaten ayette, "Kalpleri vardır fakat kavrayamazlar." denmektedir. Yani salt düşünme, akletme değil değerlendirme sorununda ayet dikkat çekmektedir. Hac 46. ayette ise teakkul edememe sorununa (Ye'kılune) dikkat çekilmiştir: "Yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı ki ibret almış kalplere yahut işitmiş kulaklara sahip olsunlar! Şu bir gerçek ki gözler körleşmez, fakat göğüslerdeki kalpler körleşir."

1035

Muhammed 24. ayet (Efela yetedebberüne'l-Kur'an) ile, Kur'an üzerinde tedebbür etmemiz; geleceğe yönelik düşünce üretmemiz, hadiselerin ve eşyanın arka planını görmemiz istenmektedir. Tüm bunlar Kur'an'da salt teakkul ile açıklanmamakta, içine ruh-mananın da katıldığı kalp'te sürece ilave edilmekte, 'Ruhsuz' bakış açısından insan kurtarılmaya davet edilmektedir.

İşin ilginç yanı her üç ayette insanların helakından, kötülüğünden, zalimlerin sonlarından bahsetmekte, bu ayetlerin sonunda ise "kalbin düşünmesine" atıfta bulunulup bu sondan insanlığı kurtarmak için ruhun insandaki tezahürü olan vicdanın sesini dinlemeye insanlar çağırılmaktadır.

Görüldüğü gibi Kur'an salt sadece düz mantıkla akklı ele almamakta, akklı bir sistematik içinde belli bir aşamalar zinciri ile bir amaca yönlendirmekte ve işin sadece yüzeysel ve dar açılı değerlendirilmesi değil derinlemesine ve geniş açıdan akledilmesi amaçlanmaktadır. Kur'an'a göre akıl sırf pozitif, materyalist, menfaat ve egoist amaçlar için kullanılmamalı, olması gerektiği gibi, insan ve toplumun huzuruna dönük amaçlar için kullanılması istenmektedir. "Kur'an'da kalp, akıl ve vicdanı da içeren bir kullanım alanına sahiptir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 190)

Kısaca Allah vicdansız, sevgisiz akıl istememektedir. Aklında bir serüveni, yolculuğu vardır. Eğitilmemiş, salt pozitif akıl atomu parçalar ama sonra ondan atom bombası da yapar ve kullanırken sevgi ile yoğrulmuş akıl - kalbî akıl – ise, atom enerjisini insanlığa hizmet için

kullanır. Zaten tüm mesele de iyi ve kötülerin mücadelesinde kilitlenmekte değil midir? Aslında insanlık tarihinin hikayesi de salt materyalist/ruhsuz akıl ile sevgi/vicdan ile örülü aklın mücadelesi ile dolu değil midir?

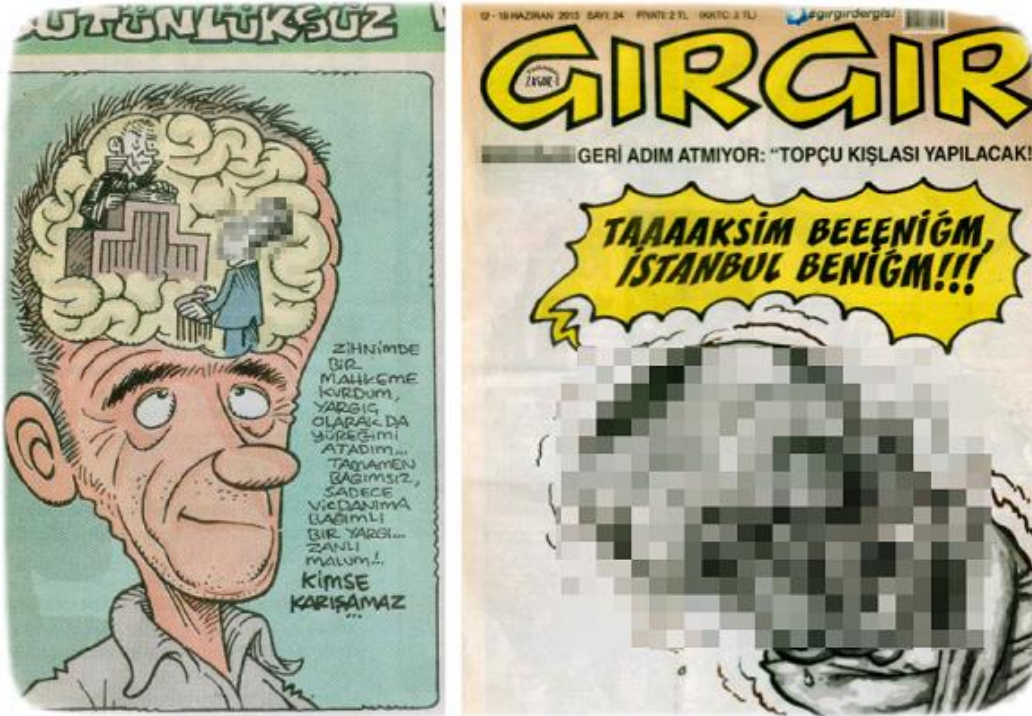
Kalbe salt biyolojik açıdan bakınca da materyalist aklı rahatsız edici epey sonuçlara ulaşılmaktadır: "Son yıllarda yapılan çalışmalar kalbin düşündüğümüzden daha 'akıllı' olduğunu gösteriyor. Kalp beyinden sinyal alıyor evet ama kendisi de vagus siniri yoluyla beyne 'bilgi' gönderiyor. Beyne gönderdiği sinyallerle beyin 'entelektüel işlevleri' yerine getiren bölümünü uyarabiliyor veya 'tamamen devre dışı' bırakabiliyor. Kalp kendi hormonlarını üretilip vücuda bırakıyor, 'beyinden binlerce kat daha güçlü' bir manyetik alan yayıyor. Kalbin üzerinde yer alan sinir hücreleri, 'tıpkı beyin gibi' yapılanıyor. 'Kalbin beyni, kendi dopaminini salgılayabiliyor.' Bu sinirsel iletici, 'davranışlarımız üzerinde' kuvvetli etkileri olan bir bileşik." (Nörolog Dr. Ömer Hakan Yavaşoğlu, Kur'anî Hayat dergisi, 25 Ağustos 2011) "Modern tıbbın yeni bir alanı olan nörokardiyoloji (kalp-sinir bilimi) alanında çalışmalar yürüten Dr. Armour ve Dr. Ardell; "Kalpte merkezi sinir sisteminden bağımsız, öğrenme, bilgi işleme, hatırlama ve idrak gibi fonksiyonlarla donatılmış, 'küçük bir beyin olarak vasıflandırılan' bir nöron ağı keşfetmiştir. 'Beyinden bağımsız' en az 40.000 sinir hücresinden meydana gelen, kendine has karmaşık bu sinir sistemi, 'kalpteki muhteşem beyin' olarak tarif edilmektedir." (Dr. Selim Aydın, Mayıs 2004, Ayrıca; Yrd. Doç. Dr. Hasan Doğan, Temmuz, 2013) "Kalp sinir sistemi kalbe (kalp-beyni) serebral korteksden bağımsız 'öğrenme, hatırlama ve karar almayı' mümkün kılar. Bunun dışında bir çok deneylerde kalbin sürekli olarak beyne gönderdiği sinyallerin 'algılama, kavrama ve duyguların işlenmesi' gibi yüksek beyin fonksiyonlarını büyük ölçüde etkilediği gözlemlendi." (Rollin McCraty, Ph.D., Institute of Heart Math, Ayrıca; <http://www.sein.de/geist/weisheit/2010/das-herz--unser-zweites-gehirn.html>)

Başka araştırmalar, kalp sinyallerinin 'insanın düşüncelerini', içinde bulunduğu stresi, depresyonu yansıttığını ve depresyon seviyesini ölçmek için kullanılabileceğini göstermiştir. (Thayer, J.F., et al., A meta-analysis of heart rate variability and neuroimaging studies: implications for heart rate variability as a marker of stress and health. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 2012. 36(2): p. 747-756; Smith, T.W., et al., Matters of the variable heart: Respiratory sinus arrhythmia response to marital interaction and associations with marital quality. *Journal of Personality and Social Psychology*, 2011. 100(1): p. 103) Diğer bir araştırma, kalbin sinir sisteminin, 'bilişi ve hafızayı etkilediğini' ispatlamıştır. (Hassert, D., T. Miyashita, and C. Williams, The effects of peripheral vagal nerve stimulation at a memory-modulating intensity on norepinephrine output in the basolateral amygdala. *Behavioral neuroscience*, 2004. 118(1): p. 79; McCraty, R. and F. Shaffer, Heart rate variability: new perspectives on physiological mechanisms, assessment of self-regulatory capacity, and health risk. *Global Advances in Health and Medicine*, 2015. 4(1): p. 46-61) Alexandra Whitney, kendi tez çalışmasında 'kalbin, duyguları, düşünceleri ve aklı düzenleyen bir organ' olduğunu bildirmiştir. (Whitney, A., Map of the Heart: An East-West Understanding of Heart Intelligence and its Application in Counseling Psychology. 2017, California Institute of Integral Studies) Bir başka araştırma, 'kalbin beyinden önce bilgiyi işlediğini ve bu sezgisel bilgiyi merkezi sinir sistemi aracılığıyla beyne gönderdiğini' göstermektedir. Kalplerimizin çok zeki olduğunu gösteren, "kalplerin kendi beyni" veya "kalp-beyni (heart-brain)" olarak da adlandırılan "nöral hücreler" olarak adlandırılan beyin hücrelerini içerdiklerini bildiren çok sayıda araştırma da mevcuttur. (Shaffer, F., R. McCraty, and C.L. Zerr, A healthy heart is not a metronome: an integrative review of the heart's anatomy and heart rate variability. *Frontiers in psychology*, 2014. 5: p. 1040; Goldstein, D.S., Neuroscience and heart-brain medicine: the year in review. *Cleveland Clinic journal of medicine*, 2010. 77(0 3): p. S34; Armour, J.A., Potential clinical relevance of the 'little brain' on the mammalian heart. *Experimental Physiology*, 2008. 93(2): p. 165-176, Alıntı: ateizmdenkurtul.wordpress.com)

"Aslında tüm bunların yani düşünme, akletmeden; görme ve duygulanmaya dek tüm kavramların merkezinde "Ruh" kavramı vardır: "Ruh bedeninin herhangi bir yerine izafe edildiği zaman özel bir hüküm ve isim alır. Göze izafe edildiği zaman 'basar', kalbe izafe edildiği zaman 'akıl', bedeninin tamamına izafe edildiği zaman 'ruh' adını alır. Her merkezde asıl fonksiyonu gören ruhtur. Görme, akletme, işitme ve konuşma yetenekleri, gören, akleden, işiten ve konuşan birer ruhtur. Gerçekte ruh bedeni harekete geçiren, onu akleden, idrak eden, seven, bilen ve yapan herkesin "ben"(ene) ile tabir ettiği şeyin ta kendisidir." (Musa Carullah, "Kitabus Sünne" s.89)

"Daniel Goleman'ın, 'Duygusal zeka' adlı kitabında, beynin ana işlevinin davranışları kontrol olduğunu belirtirken, 'davranışların da duygularla şekillendiğini' ifade eder. İslam'da, imandan sonra en önemli olan şey, pratik hayata yansıyan olumlu, ahlaklı davranışlardır. Bunun için de, kalbin şekillendirdiği iyi, yararlı işler öncelikli öneme sahiptir. İslam'a göre sadece bilmek (Akıl) yetmez, uygulamanın da iyi bir şekilde olması gereklidir. İşte bu iyilik, kalp ile bağlantılıdır. Ebu Leheb diyordu ki, "Ey Muhammed! Senin davanın doğru olduğunu biliyorum fakat putları atarsak, Kureyş aç kalır." Ebu Talib ise şöyle diyordu: "Senin dininin hak olduğunu biliyorum ama seni tasdik edersem Kureyş'in kadınlarının, 'korktu da inandı.' demelerinden korkuyorum." Bütün bu bahaneler, kişilerin kendi kendilerine karar verebilme yeteneklerinin baskılandığını, dış duygusal etkenlere karşı zayıf kaldığını göstermektedir. Akıl bilmekte ama kalbin şekillendiremediği eylem, doğru olarak hayata yansıyamamaktadır. Duygusal zekası kuvvetli kişi, eleştirilere karşı dik durur, duygularını yönetir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 41,42)

Vicdan, kalp/yürek gibi soyut kavramları sol aydın (!) hiç mi kullanmaz? İşine gelince tabii ki kullanır! Yargılayan akıl değil, yürektir:

Bilim adamlarının çoğu ateist mi?

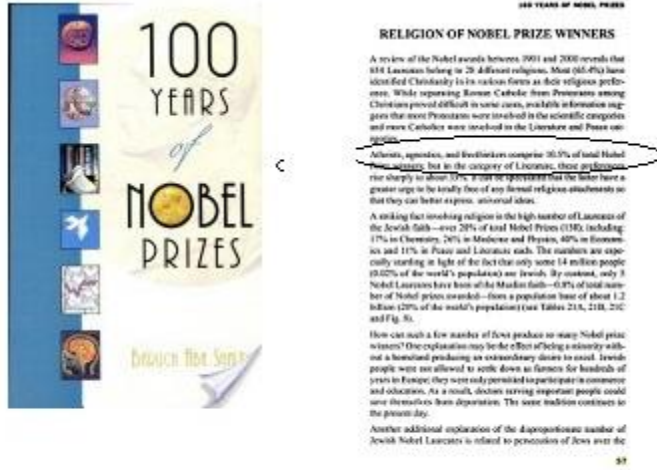
Bir alanda uzman olmak, farklı bir alan da da uzman olunduğunu göstermez. İyi bir fizikçi Hristiyanlık inancındaki tanrı kavramını reddedebilir ama mesela İslam'daki ilah inancını araştırmazsa ateist olarak kendini adlandırabilir. Ayrıca deist ve agnostiklerin ateist kategorisine eklenmeleri de, en azından kategorik olarak yanlıştır!

Gelelim konumuza:

Yaratıcıya inanmayan ve 1900-2000 arası nobel ödülü almış bilim adamı oranı yalnızca % 10.5'tir: "Atheists, agnostics and freethinkers comprise %10.5 of total nobel prize winners" (100 Years of Nobel Prizes , s.57) Nobel fizik ödülü sahibi arasından yalnızca 7 tanesi bir yaratıcıya inanmıyor(du). Oran olarak: % 4,7 Nobel kimya ödülü sahibi arasından yalnızca 9 tanesi bir yaratıcıya inanmıyor(du). Oran olarak: %7,0 Nobel tıp/fizyoloji ödülü sahibi arasından yalnızca 15 tanesi bir yaratıcıya inanmıyor(du) Oran olarak: % 9,0 (100 Years of Nobel Prizes , s. 59)

Alman bilim adamı Dr Dennert, son 400 yılda bilime ışık tutan büyük alimlerin felsefi görüşlerini inceleyerek 290 bilim adamının inançları üzerinde araştırma yapmıştır. 28'i hiç bir inanç tanımazken, 242'si Allah inancına sahip olduklarını ilan etmişlerdi. 20'si ise bu konularla ilgilenmediği anlaşılmıştır. İlgilenmeyenler de dinsiz kabul edilse bile büyük alimlerin yüzde 92'si bir yaratıcıya inanmaktadırlar. (Mehmet Aydın, Müsbet ilim ve Allah, s. 32)

Reuters Ajansı, 'eğitim kalitesindeki artışın insanların inanma ihtiyacını ortadan kaldırmadığını' haber olarak bütün dünyaya geçmiştir. (Radikal Gazetesi, 05. 04.1997)

Atheists, agnostics, and freethinkers comprise 10.5% of total Nobel Prize winners;

"İnkarcılar, sözlerini bilim, mantık ve akılla tatlandırıp ambalajlarlar." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 21)

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar I

-1990 yılında eserlerini okuduğumda beni ateizmin kıyısına kadar yaklaştıran ilk eserlerin yazarı olan Turan Dursun'un eserlerine ve hayatına, bu şahsi tecrübemden ötürü özel yer vereceğim. Ama şahsen, daha sonra deizm, misyonerlik ve özellikle oryantalizm üzerine yaptığım araştırmalar sonucu Dursun'un eserlerini zamanında gözümde fazla abarttığımı da artık farkındayım. Değil Dursun, oryantalist ordusu bile İslam'ın nurunu yüzlerce yıldır söndüremedi, yerli ateistlerimiz onların yanında çömez kalırlar!-

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi

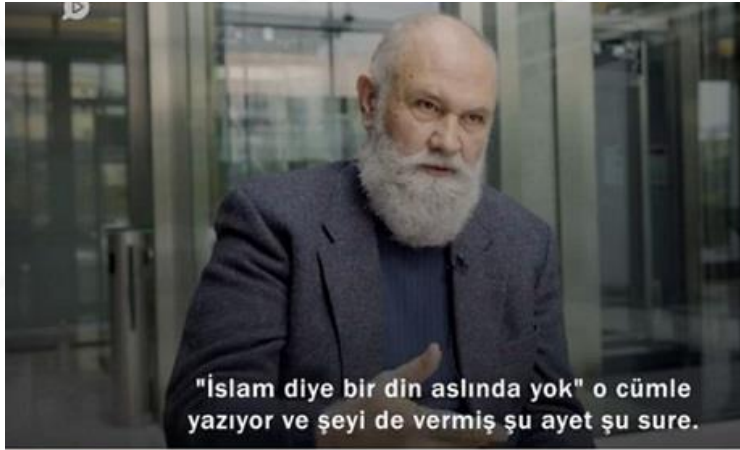
Giriş

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

Dursun, eline süpürge alır, su dolu kovaya batırır duvara sürer, bazı şekillerin oluştuğunu görür. ‘Acaba canlılarda böyle tesadüfen oluşmuş olamaz mı?’ diye düşünür ve ateist olur! Tabii, o şekilden daha zor olan ‘insan, kova, su, duvar’ ve Tüm bunları yorumlayacak akıl, bilinç, düşünce nasıl oluşmuştu? Bu gibi basit ayrıntıları Dursun gözden kaçırmıştı. (Bu konu, ‘Ateist akıl’ adlı yazımızda ele alındığı için detaya girmiyoruz)

Turan Dursun nasıl Kur’an’ı reddetti?

Kur’an’da geçen kıssaların benzerlerini İncil-Tevrat’ta da görünce, Muhammed bunları İncil-tevrattan çaldı diye düşünerek Kur’an’ı reddeden ‘Kur’an/İslam uzmanı’ Dursun, Kur’an’da zaten birçok ayette, İncil-Tevrat’ı da Allah gönderdiğini, onlar bozulunca Kur’an’ı da gönderdiğini, Tüm peygamberler hep aynı emir ve yasaklarla gönderildiğini nasıl bilemez?!

#SaklıKalanlar #SalimÖztoksoy #İnsanHikayesi
ÜNLÜ İŞ ADAMI 37 YAŞINDA İSLAMİ HAYATI SEÇTİ (Salim Öztoksoy)

Eski deist Mehmet Salim Öztoksoy’un, "İnsanları dinden çıkarmak için kaleme alınmış bir kitap, rabbimin lütfüyle bana bir hidayet vesilesi olacaktır." dediği kitapların yazarı Dursun’u ateist yapan eser ise, politzer’in ‘Felsefenin Temel/başlangıç İlkeleri’ adlı eseridir.

Her şeyin çözümünün Marxizmde, 'Biricik ve bilimsel dünya görüşü' olarak Marxist felsefenin olduğunu ileri süren (s. 18), Materyalizmi dünyanın gerçek yüzünü görmekle eşdeğer ve Marxizmi ise bilimsel silah ilan eden (s. 20) tüm bunlardan sonra ‘Marksist teori dogma değildir’ (s. 22) diyen, “aksiyonun şartlarını dikkate almamak dogmatiktir” (s. 46) yazan ama ne yazık ki toplumun temel dinamiği dine tamamen karşı olduğu ideolojisi ile bizzat kendi ideolojisini dogmatizmin merkezine oturtan, “Mutlak bilgi diye bir şey yoktur” (s. 82, 95) diyen

ama diyalektik materyalizmi dogma haline getirdiğinin farkında olmayan yazar, toplumsal mücadelenin 'hak- batıl' arasında olduğunu fark edememekte, klasik marxist terminolojiyi kullanarak ilkel-feoda-komünal toplum sıralamasını (s. 91) yaparak yine tarihi toplumsal gelişimi dogmalaştırarak dondurmaktadır. Bilim ilerledikçe tanrının varlığının delillerinin daha çok gün yüzüne çıktığı günümüzde tanrıyı “hayal ürünü” (s. 26), “gereksiz” (s. 142) yaratıcı olmayan (s. 141) ilan edip, Hegel'in öğrencisi Marx'ın (s. 31) diyalektiğinin temeli olarak ileri sürdüğü 3 nedenin artık tam tersine, materyalist felsefeyi redde götürdüğünü yazar o zamanlar görememiştir. Bu 3 neden: Hücrenin keşfi (Tam teşekküllü bir şehir gibi çalışan hücre nasıl ateizme delil olabilir?), Enerjinin dönüşümü (Var olanı en güzel şekilde ve devamlı kullandıran bu sistem ayarlayan - düzenleyen olmadan kurulabilir mi idi?), Darwinizm ("Evrin teorisi " adlı yazımızı tavsiye ederiz.)

O zamanlar bilimsel (!) olan dünya görüşünün ömrünün bu kadar az olması, dini kabul eden sosyalizmi bile reddetmesi (s. 22) ve hayatını adadığı ideali uğruna feda etmesi de yazar açısından ayrı bir trajedidir. Diyalektik materyalizmin daha önce ortaya çıkmamasını bilimsel gelişmelerin eskiden ileri düzeyde olmamasına, mesela 'bir türün başka bir türe' dönüşmesinin bulunamamasına bağlayan (s. 33) yazar aslında, aradan geçen yaklaşık bir yüz yıla rağmen hala bunun ispat edilemediğini, aksine yaratıcının delillerinin daha da netleşirken kendi ideolojisinin tarihin çöplüğe gittiğini ne yazık ki görememiştir. Tabiatı, “karşıtların mücadelesi” olarak ifade eden (s. 76) yazar ne yazık ki parçaya bakıp bütüne hakim olamamış, tabiattaki 'mücadele' değil uyum-dengeyi fark edememiştir. Bizzat kendi kitabında (s. 95) verdiği güneş ile gezegenler örneği bile kendi kendini yalanlamaktadır. Bilimi siyasi görüşlerine alet eden ama bilimin de durmadan değiştiğini (Bu konudaki yazımıza " Bilim yanılmaz mı?" adlı çalışmamızdan ulaşabilirsiniz)

ideolojisine olan bağınazlığı nedeni ile fark etmeyen yazar, bilim ilerledikçe materyalizmin de ilerlediğini ileri sürebilmiştir. (s. 134) Yazar metafizik terimini kitabında kullanırken aslında İslam'ın tamamen zıddına, Hristiyan teolojisinden hareketle dine saldırmakta, bazen İslamî olan görüşleri de materyalist görüş olarak kitabında ileri sürebilmektedir. (Mesela s.39, 40, 78, 81, 82, 144 vd.) Hristiyan metafiziğini ilerlemeye engel gören -ki haklı- yazara göre her sorunun cevabı materyalist felsefedir ki, kitabı boyunca bu iddiayı devamlı tekrar etmiştir. Hristiyan teolojisi -Metafiziği- için söyledikleri için yazar haklı iken ne yazık ki kendi ideolojisi de aynı şekilde tamamen bilim dışı ve sorunlara çözüm olmaktan uzaktır!

Pr. Dr. Arman Kırım, Dursun'u ateist yapan bu eser için bakın ne yorum yapmaktadır: "Gençliğin bakış açısını daraltan, kalıplaştıran bir kitap Politzer'in Felsefenin temel ilkeleri. Bu kitabı özümseyerek okuduğum için uzun yıllardır derin bir pişmanlık duyarım." Az felsefe dinsiz, derinlemesine felsefe dindar yapar prensibi gereği, her şeyin cevabını içinde bulduğunu zannettiği Dursun'un bu yeni kutsal kitabı da, aslında bir dogma kaynağı olmak dışında bir özelliği olmayan, belli bir zaman aralığında insanları eetikisi altına almış sıradan bir dogmatik ideoloji kitabıdır. Zaten kitapta, bir çok solcu tarafından Sovyet propagandası yapmak ve yanlış olmakla itham edilmiştir. İşte hareket noktası bu kadar çok eleştiri alan bir kitap olan Dursun'un bundan sonraki hayatı da, ilk düğmesini yanlış ilikleyen insanın sonraki her hareketinin yanlış olması gibi olmuş, hep aşırı, fanatik ve yanlış olmuştur. Ateist filozoflardan Georges Politzer'in -ateizme giriş el kitabı sayılan “Felsefenin başlangıç ilkeleri” kitabından: “Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde evrenin tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evren'in yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için her şeyden önce evren'in var olmadığı bir anın varlığını, sonra da hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir.” Bilim artık bize evrenin büyük bir patlama ile yoktan yaratıldığını ortaya koymaktadır. Big Bang adı verilen bu teoriye göre evren günümüzden yaklaşık 15 milyar yıl önce tekil bir noktanın patlamasıyla hiçlikten yaratılmıştır. İlk

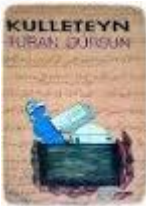
patlamadan planck zamanı denen ve saniyenin 10-43'ü kadar geçen süre fizik kanunlarının geçerli olmadığı fizik ötesi bir durumdur. Bu süreden sonra madde ve fizik kanunları oluşmuştur. Planck zamanından önce ve büyük patlamadan önce madde ve mekanın olmadığı, hatta zamanın da olmadığı, hiçlik ortamından mekan, zaman ve madde yaratılmıştır. Daha fazla bilgi için ateist akıl adlı yazımıza bakılabilir. Gök bilimci Robert Jastrow, 'God ve astronomers' isimli kitabında şöyle söylemektedir: "Akıl gücüne inancıyla yaşamış olan bilim adamı için hikaye kötü bir rüya ile biter. O cahillik dağlarına tırmanır; zirveyi ele geçirmek üzeredir; son kayaya tutunarak kendini yukarı çektiğinde orada yüzyıllardır oturmakta olan bir grup din adamı tarafından selamlanır." (Robert Jastrow, God and the astronomers, s. 250) Materyalist ideoloji taraftarı ateistlerde nedense tek kitap üzerinden her şeye çözüm bulma kolaycılığı hayli fazladır. 'Kutsal kitap' ayarında kabul edilen bu tür kitaplarla ilgili yaklaşıma bir örnek daha verelim." Selahattin Okur, Münir Ramazan Aktolga'dan bir sene önce üniversite kazanmış ve Kusinnen'in 'Diyalektik materyalizm' isimli kitabını okuyup solcu olmuştu. Kitabı Münir'e tavsiye ederken, 'orada her şeyin açıklaması var.' diye tanıtımını yapmıştı. Münir de kitap okuyunca, 'ben de ne din kaldı ne de iman' diye açıklama yapıyor. (Aktolga, Hatıralar, s. 26) Daha sonra bu yüzeysel yaklaşımını bol bol hatıralarında eleştiri konusu yapar Aktolga.

T. Dursun'un ateist makalelerini yazdığı dergilerin gerçek yüzü

1041

T. Dursun'un ilk ateistlik eseri

"İki kulle -Ölçü birimi, bir bakıma testi- su pislik barındırmaz" mealindeki hadisten yola çıkarak gençlik çağlarında medresede yaşadığını iddia ettiği olumsuzlukları anlattığı romanın adıdır kulleteyn. İnsanımızın dini öğrenmeye verdiği önemi göz ardı edip, bilimsel ve pedagojik

formasyon almalarına izin vermedikleri kişilerin gizli yerlerde kurduğu eksik- yetersiz altyapı ve hiçbir desteğin olmadığı bu tür kurumlardaki yaşanan olumsuzlukların suçu bizatihi dinin, İslam'ın değil, bu ortamın oluşmasına neden olan halktan kopuk yönetici kadrosuna aittir. Kitaba adını veren "Kulle" konusunu da açıklayalım. "Sakın sizden kimse 'durgun ve akmayan' suya küçük abdestini yapmasın ve sonrada onu kullanmasın" (Müslim, Tahare:94, Tirmizi; Tahare:51, Nesai; Tahare:49, İbni Mace, Tahare:25, Ahmet b. Hanbel, Müsned:II, 288, 464, 532, IV, 241,350, Ayrıca Buhari, Vudu68, Muslim, Tahare:94, 95,96, Ebu davud, Tahare, 36...) hadisi görmeyen, Kulle kelimesinin 'Bir adamın boyu' anlamına geldiğini de o çok bildiğini iddia ettiği Arapçası ile bilmeyen, en önemlisi de Hz. resulün: 'Rengini veya kokusunu veya tadını' değiştirmesi müstesna suyu hiç bir şey necis etmez." (İbni Mace, Tahare:76, Darekutî, Sünen, I/28, 29) hadisinden habersiz, bir çok fakih, müctehid, mezhep ileri gelenlerinin ictihat-fetvalarını (Suyun temizlenmesi ile ilgili bu detay fetvaları buraya alıp yazıyı şişirmeyeceğiz!) duymayan bu alim (!) İki kulle'den maksadın 'iki insan boyunu geçen ayrıca durgun olmayan ve rengi, kokusu, tadı bozulmayan' nehir gibi suların kastedildiğini anlamadığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Gelen bir soru ve cevabımız: Kulleteyn hadisi ne demek? Hadisi bana yazar mısınız? ne anlatıyor? Turan dursunda hanefi ımıs ve dından çıkmıs bu hadis den dolayı. açıklar mısınız

Cevap: Çölün ortasında, suyun az bulunduğu bir ortam için söylenen bir söz, günümüzde nasıl uygulanmalıdır? “Bir köpek, bir kabı yalayınca 7 kere yıkanmasını” (Müslim, 279) emreden; “Temizliği imandan” (Müsned, 5-342; Müslim, taharet, 1) sayan bir dinin aynı peygamberinin bu sözlerini de düşününce, söz konusu hadisin hangi zemin ve şartlarda söylendiği ve geçerli olduğunu iyi tespit etmek gerekir. Hadise gelince; Tanınmış alimlere ve özellikle akranlarına karşı aşırı tenkitleriyle tanınan İbni Hazm’ın “hadis ilminin imamı” diye övdüğü (TDVİA, XIX/269) İbn Abdilber et-Temhid’inde şöyle der: “Kulleteyn hadisi hakkında İmam Safi’nin görüşü usul açısından zayıf, rivayet açısından ise sahih değildir. Zira âlimlerden bir grup hadisi eleştirmiş, kulleteynin mahiyeti ve miktarı hususunda rivayet veya icmâ yoluyla herhangi bir bilgi bulunamamıştır. el-İstizkar adlı eserinde ise: “Hadis illetli/sorunludur, İsmail el-Kâdî onu eleştirmiş ve reddetmiş” demektedir. Tahâvî de ‘kulleteynin miktarı belirli olmadığı için ona göre amel edemeyiz’ açıklaması yapmıştır. et-Telhîsü’l-Habir’de (I, 5) zikredildiği üzere, bu hadisin isnadında bulunan Muğire b. Saklâb, münkerü’l-hadîs (rivayetlerinin çoğu münker/reddedilmiş) olarak nitelenmiştir. Onun hakkında Nüfeylî, “Rivayetine güvenilmez”, Ibn-i Adi ise, “genelde rivayetleri desteklenecek durumda değildir” demişlerdir. Hadislerde geçen ‘küp’ kelimesi de alimler arasında da tartışmaya neden olmuştur. İslam fıkıh ekolünde kuraldır; Bir konuda tüm hadisler ve ayetler bir araya toplanıp sonuca ulaşılır. İslam, temizlik dinidir! Dolayısı ile, imkanların kısıtlı olduğu bir ortamda söylenen bu hadisi günümüz şartlarında doğru yorumlayamayan bazı ateistlerin varacağı sonuç, bu kişilerin bakış açılarının yüzeyselliğini ve ufuklarının darlığını gösterir. İslam’ın temel hedefi hem maddi hem manevi temizliğe ulaşmaktır! Şartlar, imkanlar ölçüsünde bu hedeflere ulaşmak, İslam’ın ana gayesidir. Bu amaçlar değişmez, araçlar haram olmadıkça değişebilir! Olayı farklı bir örnekle açıklayalım: I. Dünya Savaşı’nda Avrupalı askerler, zehirli gazlara karşı, idrarlı bezlerle yüzlerini kapatırlardı. İdrarın içindeki amonyak, zehirli gazlara karşı nötralize edici etkiye sahipti. Daha sonra gaz maskesi üretimine başlanmıştır. Bu, o zamanın şartları ile alakalı bir

durumdur ve geçici bir çözümdür. Sonuç olarak Batı dünyasına yıkanmayı öğreten Müslümanlara hiç kimse, temizlik konusu üzerinden saldıramaz! Denerse, bu sadece önyargı ve cehaletinin göstergesi olur ki, 2022 Katar Dünya Kupası için Katar'a giden Avrupa ve Amerikalıların taharet musluğuyla tanışmaları üzerinden daha birkaç yıl geçmedi. Bu konuya da 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda kısaca değindik!

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodu

Aşağıda okuyacağınız gibi T. Dursun daha çocuk yaşta, 'en tanınmış olmak' üzere 'koşullanmış!' Zorlu bir çocuklukla beraber ve içselleştiremediği bilgileri, eğitim için uygun olmayan mekanlarda -yasak olduğu için denetimden uzak, eğitime uygun olmayan ortamlarda- alır. Türkçe bilmediği için çağdaş bilimden ve teknolojiden uzak ve donanımsız yetişir. Çocukluğunda geçirdiği zorluklar ve buna bağlı travmalar, zamanla tepkisel bir karaktere bürünmesine neden olur: Eşini döver, müftü iken farklı bir imajlar çizer ve TRT'de çalışırken çevresince de tepki çeken çalışmalara imza atar. Kısaca sevgisiz bir ortamda yetişen ve istemeden, babasının zorlaması ile klasik eğitimini aldığı her şeye zamanla tepki gösterir ve bu kişiliğini oluşturan en büyük etken olur. Buna psikolojide, 'Bilişsel çelişki' denilmektedir; Tüm çocukluk ve gençliğini verdiği ve önünü açacağını umduğu 'Klasik medrese eğitimi'nin pratik hayatta hiç bir karşılığının olmaması onu, içselleştiremediği ve özümseyemediği, istemeden edindiği bu bilgileri tepki amaçlı kullanmaya yöneltir; zorlama tepkiye dönüşür! "Duygusal ateizm, genellikle hayatta karşılaşılan zorlu olaylara verilen tepkilerin bir ürünüdür. Deneysel veriler ile desteklenen çalışmalar göstermiştir ki, 'zorluklarla başa çıkmakta zorlanan bazı kişiler, Tanrıdan soğumakta, O'ndan nefret etmekte, en sonunda da onun olmadığına inanmaya' başlamaktadır." (Ralpy W. Hood JR ve Zhuo Chen, Conversion and Deconversion, s. 542) Yazdığı kitap ile son tahlilde Dursun'u haklı çıkaran bir imaj çizen Sırrı Ataman, Turan Dursun'un ön yargılı yaklaşımı itiraf etmekte ve onun bu ön yargılı yaklaşımının nedenini çözemediğini söyleyip, "Buna neden gerek duymuş olduğu karanlıktır." (Sırrı Ataman, Unutturulan Ayetler, s. 10) diye yorum yapmaktadır. Halbuki sebep, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Dursun'un, çocukluğunu ve gençliğini verdiği dini eğitim sürecinin karşılığının, babasının yönlendirmesiyle de beklediği şekilde gerçekleşmemesi üzerine tüm kinini dine yöneltmiş, yazdığı kitaplar ile dine "acımasız bir tarzda eleştiri ile yaklaşmış, dine duyduğu tepki." (Ataman, s. 9) sonucu din karşıtı olmuştur. "Dursun'un bazı kereler keyfi yorumlarda bulunduğu da bir gerçektir. Ayetlerin bir kısmını tahrif ederek, hoşgörü sınırlarını zorlamıştır. Zaman zaman kindar ve garazkar bir tutum sergiler gibi görünen Turan Dursun'un bu duygusallığı'nın (Ataman, s. 10) kökeninde, hep bu çocukluk dönemindeki 'en tanınmış olma' güdülemesi yatmaktadır. Ali İmran suresi 7. ayetin, 1400 sene önce bize bildirdiği, "kalbinde eğrilik olup fitne çıkarmak isteyenler" olarak tarif ettiği kimselerden olan Turan Dursun'un bu psikolojik halini Ataman, farkında olmadan da olsa, şu cümlelerle aktarmaktadır: "Kur'an'ın içinden özellikle cımbızdan seçercesine bazı ayetleri almış"tır. (Ataman, s. 10) Aslında Turan Dursun'un psikolojisi en iyi anlatacak kavram 'suskunluk sarmalı'dır. Uygun ortamı bulana kadar görüşlerini içinde saklamış, uygun ortamı bulunca kendisini 'dışlanma korkusundan soyutlayıp' içinde sakladıklarını ortaya saçmıştır. Bulduğu uygun çevrede, sağa sola mektuplar yazıp, "İslamcıların Pehlivanı Yok" diyerek uzun süre çevresine hava atmıştır. Ama Molla Sadreddin Yüksel'in yazdığı "Makaleler" adlı kitabını, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi'nin tarafsız bir zeminde tartışmayı kabul etme teklifini görmezden gelmiştir. Diyanet'in (Peygamberliğini ilan eden Evrenesoğlu'na yaptığı gibi) "Muhatap alıp reklam yapmama" kuralını ise istismar etmiştir. Ahmet Kekeç'le yaptığı sohbeti ise tahrif ederek dergide yayınlamıştır! Aslıdan bu psikolojik tepki Dursun'a özel değildir. Mesela, Alman filozof Schopenhauer, annesinin ilgisizliğinden dolayı hayatı boyunca kendisini etkileyecek psikolojik davranışlar sergilemiş ve bunu fikirlerine yansıtmıştır. Yine D. Diderot adlı filozofta,

çocukluk yaşlarında iken yaşamını kaybeden rahibe ablasının ölümünden kiliseyi sorumlu tutmuş, daha sonra gençlik çağlarında cizvit tarikatından da kovulunca ateistliğe yönelmiştir. F. Büchner adlı ateist yazarda çocuk denecek yaşta ailesinden kopmuş ve yatılı okullarda okumuştur. Babasının yönlendirmesi ile doktor olmuştur ama işini hiç sevmemiştir. İlk fırsatta da ailesinden kopup bir daha da onları asla aramamıştır. Benzer bir örneği bir tanıdığımdan vereyim. Yıllarca tarikatçı bir çevrede yaşamış bu arkadaşım, bulunduğu ilin tarikat temsilcisinden adaletsiz bir tutumla karşılaşır. Hayatının merkezinde olan tarikatlara bir anda soğur ve hala namaz niyazında ihlaslı bir Müslüman olmasına rağmen, İslam düşmanı olan insanların bakış açısına paralel bir şekilde tarikatlara bakmaya başlamıştır. Aslında tüm bu örnekler bizi tek bir yere götürür: Geçmişte yaşananların insan hayatında bıraktığı izler ve bunun nerede ve ne oranda zamanla ortaya çıkacağı meselesine. Ve daha da önemlisi, verdiğimiz tepkilerin doğru ve haklı bir alana kanallize edilebilmesi, sapla samanın karıştırılmamasına... Günümüzde ateist ideoloji taraftarı olan kesim, oryantalist söylem ve iddialardan genelde habersiz oldukları için, Dursun'un tüm iddia ve söylemlerini büyük bir hayranlıkla yaklaştırmışlardır. Halbuki bu iddialar yeni bir şey değildir ve Batı dünyasında yüzyıllardır ifade edilmektedir! Sorun bundan habersiz olan ve dine mesafeli bu kesimin cehaleti ve Dursun'un söylemleri ile Amerikayı yeniden keşfettiklerini zannetmelerinden ibarettir. Şimdi gerek oryantalist, gerekse içimizdeki sözcülerinden olan Dursun'a cevaplara geçelim.

Hayatı: Turan Dursun 1934 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Gümüştepe (Yapıaltı) köyünde Kürt asıllı bir anne ile köy imamlığı yapan Türk bir babanın oğlu olarak dünyaya gelmiştir. 8-17 yaşları arasında klasik medrese eğitimi görmüştür. Türkçe okuma yazma bilmemektedir. 1955-57 yılları arasında askerde iken Türkçe okuma yazmayı öğrenir. Modern ilim ve aktüel İslami gelişmelerden habersiz iken, 1958 yılında Müftülüğe atanır. 1966 yılında ise TRT'de çalışmaya başlar. Emekli olunca İstanbul'a yerleşir ama ekonomik zorluklarla karşılaşır. Tam bu sıralarda ateist İlhan Arsel ile karşılaşır ve beraber çalışmaya başlarlar. Arsel aracılığıyla tanıştığı Amerika'da yaşayan Erkan Boynuince Dursun'a, ayda beş yüz dolar maddi destekte bulunmaya başlar. (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 21) Birçok ateistin ABD'de yaşaması ve Türkiye'ye yönelik İslam düşmanlığında önde olmaları ilginçtir: Ateizm sitesi sahibi Aydın Türk, İlhan Arsel bunların başında gelir. Bundan sonra Dursun 1987- 1990 yılları arasında onu meşhur edecek eserleri yazar. Ne ilginçtir ki, yine onu dar bir çevre tanır sadece. Taki, öldürülene dek. Bir anda dergideki yazıları kitap haline getirilir, basında tanıtımı yapılır ve ülke çapında meşhur olur. Konunun daha da ilginç, kitaplarını basan kurum bile artık cinayetin Gladio tarafından, ülkeyi karıştırmak amacı ile yapıldığını kabul etmektedir!

Göze aldığı ölümle 4 Eylül 1990'da yüzleşti. Turan Dursun, evinden çıkıp işine giderken düzenlenen silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetti. Bu cinayet, 90'lı yıllarda başlayıp faili hiç bir zaman gerçek anlamda aranmayan Gladyo suikastlarının başlangıcıydı. (Ulusalkanal.com.tr- 04 Eylül 2013)

Dini törensiz cenaze

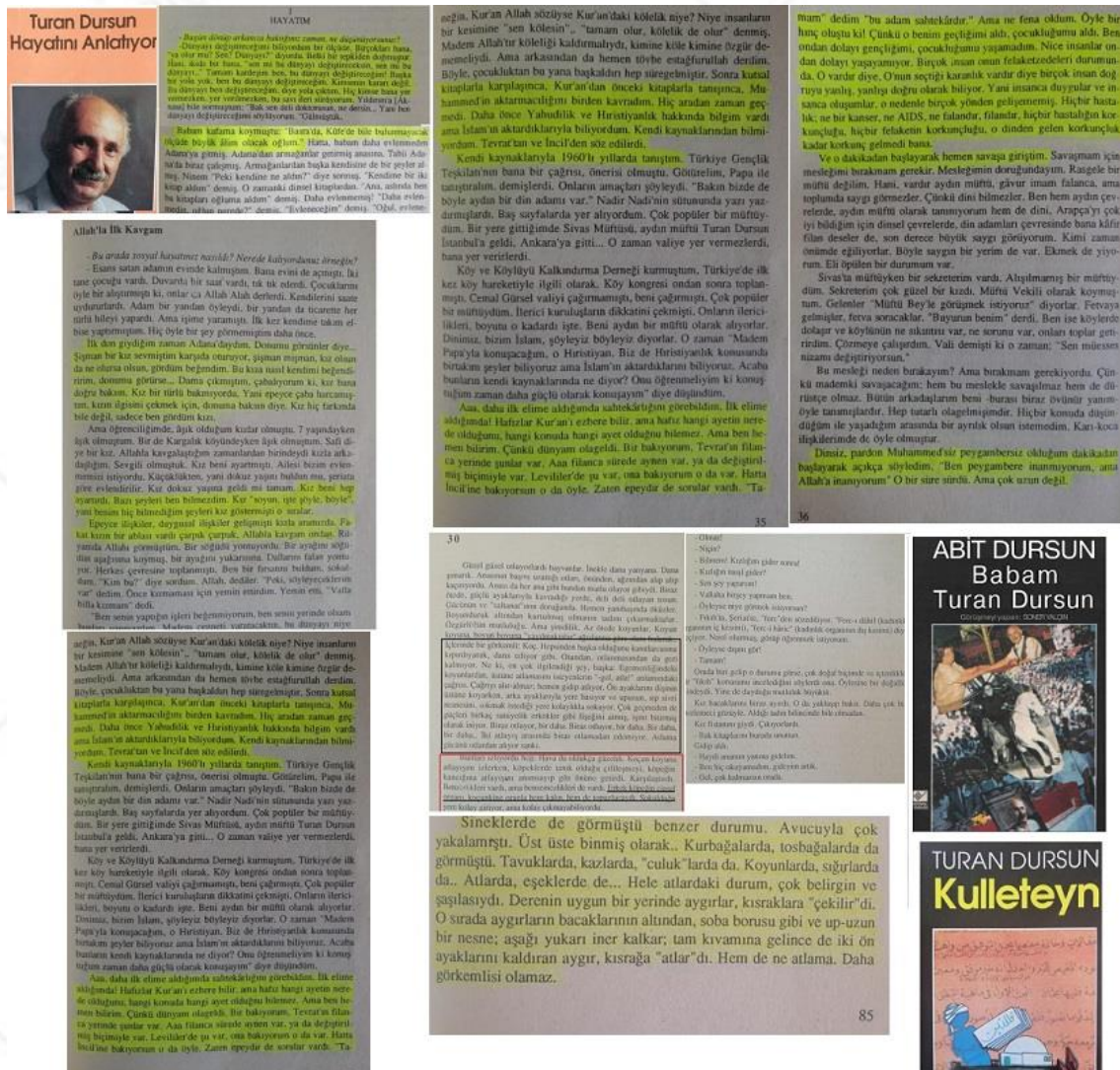
[illegible][illegible][illegible]

Tahvil: Dursun 1990'lı yıllarda ateist kesimce bol övgü ve destek alır. Sonunda aradığını bulur. Artık Türkiye’de parmakla gösterilen ender şahsiyetlerdendir. O dar çevrede kendine edindiği yere göre yazmaya, üretmeye başlar. Yıllardır özlediği ortamı bulmuştur artık! Kendine “Savaşımçı”; “Dava insanı”; “Yüzyılların doğurduğu ölüm” sıfatlarını takar. Artık dünyayı tek başına değiştirecektir! Çevresi de ona gaz vermekten geri kalmaz zaten: “İslamiyet konusunda dünya çapında bir otorite”; “Aydınlanma savaşçısı” olarak tanıtılır. Zamanla aldığı klasik medrese eğitimi bile onun için bir tanınma vesilesi olacaktır: “Başkalarının uzun yıllar harcayarak öğrendiğini birkaç senede öğrendiğini” ifade edecektir. Halbuki klasik medrese ortamını bilen herkes bu eğitimlerin sıkı bir çalışma ile 3-5 sene bitirilebileceğini bilmektedir. Hele ki babanın özel ilgi, yönlendirmesi varsa! Kendine en çok yardım edenler de, sol kesimce bol bol ajanlıkla suçlanan eski bir Mao’cu, onun akrabası G. T. ve adı siyasi davalarda geçen bir derneğin o zamanki genel sekreteri ve tabii ki İlhan Arsel! Babası daha doğmadan onun için kitaplar satın almaya başlamıştı. O, “Basra’da ve Kufe’de bulunmayacak ölçüde büyük bir din alimi” olacaktır. Küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. Tüm bu zorlukları ve bunlara neden olan babasına olan öfkesini ilk eseri Kulleteyn’i yazarak dışarı yansıtır. Bütün olumsuzlukların sebebi olarak, annesine ve kendisine şiddet ve baskı uygulayan, sürekli “Abdul Hoca” diye bahsettiği ve dinle özdeşleştirerek “zalim baba” şeklinde nitelendirdiği babasını gösterir. Diğer yandan masumane, insani duygu ve güdülerini de din karşıtı bir bağlamda konumlandırır ve bunu kendisine şefkatle davranan annesi ile özdeşleştirir. Babasının zulmünden kurtulup, insani ideallerini gerçekleştirmek için çok okuyup ‘en öne’ geçmesi gerektiğini düşünür. “Ne yapıp edip herkesi geçmeye “ ve “Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirmeye” karar vermiştir. Ama aldığı klasik medrese eğitimi güncel hayata cevap vermemektedir. Zaten Türkçe okuma-yazmayı bile henüz bilmemekte, yaşadığı dünyadan habersiz yaşamaktadır. Dursun’un, hem de daha çocuk yaşta, kelim, felsefe ve mantık ile ilgili eserleri kavraması beklenemez. Bundan dolayı okuyup ezberlediği bu eserler çoğu zaman onun kafasını karıştırır, zaman zaman kendi deyimiyle Tanrı’yla “kavga” eder; okuduğu kitaplarda “Adem’in topraktan, Havva’nın onun kaburga kemiğinden, Hz. Muhammed’in nurdan, Hz. İsa’nın Cebrail’in üfürüğünden, kendisinin ise meniden yaratıldığını” okur ve bunu haksızlık olarak yorumlar. Özürlü bir kızı, ormanda başı kesilmiş bir insanı, nehri geçerken boğulan arkadaşını, kurbağayı yutan yılanı görür. Bütün bunlardan sorumlu tuttuğu Tanrı’yı rüyasında görür ve O’na yaptığı işleri beğenmediğini söyler. Çocukluğunda koşullandığı “En önde olma”, “Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme” tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeleri, ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışını etkisi altına alacaktır.

Dursun için ‘din ve ilim’, sözü edilen duygular denkleminde hayatı boyunca hep “araçsal” bir niteliğe sahip olmuştur. Tüm bunlar hakikatte dini anlayıp kavramasına, Yüce Yaradan ile içsel bir iletişim kurmasına hayatı boyunca aşamayacağı bir engel oluşturmıştır. Bundan dolayı onun dini inanç ve anlayışının, aslında hayatının hiçbir döneminde, dinin özü olan Allah’a duygusal yakınlık ve içten bağlılık düzeyine ulaşmadığı, girdiği her işte yaptıkları ile rahatlıkla anlaşılmaktadır. Yıllarını harcayıp aldığı eğitim gerçek hayatta hedefine ulaşmakta bir vesile olamamakta, toplumda da umduğu ölçüde bir saygı görmemektedir. Tüm bunlar sonunda onun hırçın ve saldırgan biri olmasına neden olur. En son çalıştığı TRT’den emekli olmasına gerekçe olarak “Bunalım içine düşmek, iş çevresi ile uyumsuzluk, psikolojik dengesizlik” gibi nedenler de bunun göstergesidir.

Kur’an’ı biraz okuyan herkes Tevrat ve İncil’i de Allah’ın gönderdiğini hemen anlar. Bozulan çoğu yerlerine rağmen az da olsa bozulmamış bölümlerinde, Tevrat ve İncil’in orijinali olan Kur’an ile ortak ifadeler hala bulunmaktadır. Bozulmayan yerlerindeki benzerlikler bu nedenle gayet doğal kabul edilir ve bu durum da tüm dini eserlerde açıkça ifade edilir. Ama Dursun, ‘bunu hayatının son döneminde fark edip bu nedenle de dinsiz olmaya karar verdiğini’ ifade etmektedir. Bunun komik bir gerekçe olduğu açıktır!

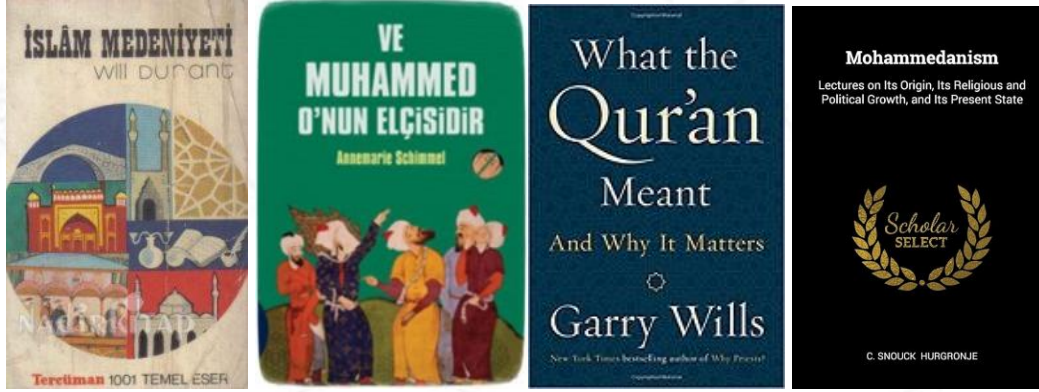
Dursun'un psikolojik sorunlarını ve ahlaki zafiyetlerini deşifre eden açıklamaları:

“Kur’an her peygamberin kendinden önceki peygamberi tasdik ettiğini; İncil’in Tevrat’ı, Kur’an’ın ise hem İncil’i hem de Tevrat’ı tasdik ettiğini” bildirir. (Dr. Osman Kara, Kur’an’ın kutsal kitaplarla ilişkisi, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2013/2, c. 2, sayı: 4, s. 149) Sadece Maide, 44-48. Ayetleri okumak bile bu konu hakkında bilgi sahibi olmaya yeterlidir. ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı

yazımıza bakılabilir. Kur'an uzmanı (!) bir adam daha bunu fark edemedi İslam'ı, Kur'an'ı inkara kalkışmıştır.

Dursun'a inananların gözlerini ve kalplerini açacağını umduğumuz alıntılarla devam edelim:

Amerika'da yaşayan Hristiyan tarihçi bizlerin tüm kitap ve peygamberlere iman ettiğimizi kavradı müftü geçinen din alimi (!) uzman bundan habersiz yıllarca müftülük yaptı: "Bütün Müslümanların Muhammed'den önceki peygamberlerin de peygamberliğine inanması lazımdır. Müslümanlar Tevrat ve İncil'de, Kur'an'la uyuşmayan şeylerin sonradan eklenen ve bozulan şeyler olduğuna inanırlar." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 45-46) Yine ABD'den bir sosyoloji profesörüne kulak verelim: "İslam, Hristiyanlık ve Yahudilikle birlikte, İbrahimi inancın temel bir varyantı olarak ele alınabilir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 107) Bu da Almanya'dan bir oryantalist'in yazdıkları: "Hz Muhammed, insanlığın babası Adem'den başlayan uzun peygamber zincirinin sonuncusu, önceki bütün vahiyleri içeren ve aynı zamanda en duru hallerinde onları özetleyen son vahyi getiren kimsedir." (Annemarie Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 17) Bu da Müslüman olan bir Fransız bir profesörden: "Hz Muhammed'i peygamber olarak kabul ettiğinizde, ondan önceki bütün peygamberleri tanımış oluyorsunuz. Çünkü kendisi onların devam ettiricisidir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 62) ve Bu da Katolik akademisyenden: "Kur'an'da beni en çok etkileyen ise, çok kapsayıcı bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle fark ettim. Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez iken, İslamiyet hepsini ediyor." (Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? Alıntı: Risale Haber, 23 Ekim 2017) Bu da İngiliz bir oryantalistten: "İslam'ın kökleri ile Yahudilik ve Hristiyanlığın kökleri aynıdır ve değerlerinin birçoğu da ortaktır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 127) Bir başka İngiliz yazardan devam edelim: "Kur'an, Allah'ın elçilerinden herhangi birini inkar etmenin, Kur'an'ın kendisini de inkar etmek anlamına geldiğini açıkça ifade eder." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) "Muhammed'den yapılması istenen şey, Adem'e verilmiş eski mesajın kendi devirlerine uygun bir şekilde basit bir tekrarını yapmaktır. İslam'ın, İnsanların en eski dininin yeniden imarından başka bir şey olmadığı ortadadır." (Eaton, s. 67) "İslam, İbrahim'in dininin saflığını yeniden ikame etmiştir." (Eaton, s. 87) "Eski peygamberlerden söz edilmesinin amacı, Hz Muhammed'e verilen mesajın süreklilik açısından yabancı ya da garip hiçbir şey içermediğini kanıtlamaktadır." (Eaton, s. 159) Sonradan Müslüman olmuş bir batılı ile devam edelim: "Kur'an, kendisinin önce inen kitaplara her Müslüman'ın inanmasını emreder." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) Christiaan S. Hurgronje, İslam düşmanı bir oryantalist olmasına rağmen Hz Muhammed'in hiçbir zaman yeni bir din öğretisi getirdiği iddiasında bulunmadığını anlayabilmiş ve eserine bunu yazmıştır. (Mohammedanism, s. 50) Evet, oryantalist bile bunu anladı, müftülük makamını işgal eden uzman (!) bilir kişi anlamadı!

Bir de ABD'li film artistinden örnek verelim. Will Smith: "Ben tüm kutsal kitapları okudum, her birinin nasıl tek bir hikaye olduğuna şaşırdım, Tevrat'tan İncil'e, oradan da Kur'an'a. Daha önce bunu asla anlamamıştım, evet hiç anlamamıştım, Ama şimdi sanki çizgiyi ilk kez görüyormuşum gibi, biliyorsun, asla tam olarak anlamamıştım, baba olarak İbrahim ve sonra İshak ve İsmail ile ayrılma; bu anlayışın tamamlanmasını kavramak güzeldi." (Milliyet, 20.03.2024) Amerikalı artist anladı ama müftü anlamadı!

"Kur'an, Hz Adem'den Hz Muhammed'e kadar tüm vahiy sürecini bir bütün olarak ele alır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 26) "De ki, ben gelen ilk peygamber değilim." (Ahkaf, 9); "Allah Kur'an'ı, Tevrat ve İncil'i tastikleyici olarak indirdi." (Ali İmran, 3) "İslamiyet, Hz Adem ile başlayan ve Hazreti Muhammed ile son bulan vahiy sürecinin bütünüdür. 'İslamiyet'in önceki dinler ile benzerlik arz etmesi elbette doğal ve hatta zorunludur.' Aslında bu konuda tuhaf ve yanlış karşılanması gereken şey: İslam dininin önceki dinler ile 'benzerlik arz etmesi değil, etmemesi' durumudur. Bütün İlahi dinler elbette kaçınılmaz olarak Allah'a ve ahiret, ceza ve mükafat, ibadet, iman, inkar, kitap, peygamber gibi kavramları kullanacaklardır. Bu dinleri gönderen kaynağın bir olduğunu gösterir. Toplumlar, peygamberlerin öğütlerini unutmaya yüz tutunca, Allah mesajını tekrar güncellemiştir ve bu süreç Hz Muhammed'e dek devam etmiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 97-98, 107); "Kur'an ilk insandan tutunda son peygambere kadar gelen bütün dinlerin aynı hakikatleri dile getirdiğini vurgular." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 124); "İslam ilk insandan tutunda, son peygambere kadar gönderilmiş olan tek dindir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 189) "Kur'an'ın çok temel mesajlarından biri, tarih boyunca gelen peygamberlerin Hz. Muhammed ile aynı mesajı getirdikleridir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 133) "Kur'an, tarih boyunca aynı hakikatin aynı yöntemle yani, insan elçilere vahiy yoluyla bildirildiğini söyler. Kur'an'da ortak öze de göndermeler mevcuttur." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 19, 250); "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146); "Allah'ın her peygambere vahyettiği kitabın temel konuları da birdir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.145) "Hiçbir ümmet yoktur ki kendilerine bir peygamber gönderilmemiş olsun. (Fâtır, 24) diyen Kur'an'ın, Müslümanların başka kültürler hakkındaki algılamalarını derinden etkilediğini söyleyebiliriz." (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 38) "İslam yeni bir din olduğunu iddia etmemiş, Kur'an Hz Adem'den Hz Muhammed'e kadar uzanan bir peygamberlik tarihi hakkında detaylı bilgiler vermiştir." (İslam ve Batı, s. 46) "İslam inancına göre gerçek din, Hz Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğunu kabul eder." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) "Semavi dinler aslında hepsi aynı kaynaktan gelmeleri itibarıyla tek bir dindir. Peygamberlerin ve kitapların kendilerinden öncekileri tasdik etmesi, ilahi kökenli bir dinin yapısına ve mantığına tamamen uygundur." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 22, 35) "Hz Muhammed kendinden önceki peygamberlere izleyip onların görevlerine varis olmuştur. Peygamber, İslam'ın ilk geldiği zamanlardan hayatının sonuna kadar, daha önce gönderilen peygamberlerin de benzer ilahi vahiyler aldıklarına kesinlikle inanıyordu. (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 262, 298) "Bilindiği gibi İslam dini, sadece Hazreti Muhammed'e gelen vahiylerin toplamı değil, Hz Adem'den Muhammed'e dek gelen vahiylerin ortak bir bileşkesidir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 196) "Hz Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini ihya'ya geldiğini söyledi." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 87) Vahiy, daha önceki peygamberlerin yani Adem, İbrahim, Musa ve İsa peygamber zamanındaki saf ve basit dinlerin en son şeklini alması ile, Allah'ın son peygamberi Muhammed'e gönderilmiştir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 22)

Son örnekte Yahudi iken sonradan Müslüman olan Muhammed Esed adlı gazeteciden verelim. Secde suresi 23. ayeti Esed şöyle meallendirir (Kısa açıklama ile tercüme eder): "Gerçek şu ki

(ey Muhammed,) Biz vahyi Musa'ya (da) tevdi etmiştik: öyleyse (sana ilettiğimiz vahiyde) aynı (hakikat) ile karşılaşacağından kuşkuya düşme! Ve (nasıl ki) o (önceki vahyi) İsrailoğulları için bir rehber kıldık." Sonradan Müslüman olan da hatta olmayanlar oryantalistler dahil bu gerçeği anladı ama 'yüzyılların doğurduğu, bir çok ilim dalında uzman (!) olan' bu alim (!) anlayamadı...! Zaten zamanla bozulan "Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda bile İslam'dan apayrı bir anlayışa." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123) sahip hale gelmiştir. Aşağıdaki ayetlerde konumuz ile paralel içeriğe sahiptir: Hz. İsa: "Havarilere, 'Bana ve peygamberime inanın' diye bildirmiştım, 'İnandık, bizim Müslimler olduğumuza şahit ol' demişlerdi." (Maide, 111) Hz. İbrahim:" O'nun ortağı yoktur. Ve ben bununla emrolundum. Ve ben, Müslümanların (teslim olanların) ilkiyim." (En'am, 163) " Hz. İbrahim, Yahudi veya nasrani olmadı. Fakat hanif (Allah'ın tek oluşuna, ölmeden önce ruhun O'na ulaştırılmasının ve Allah'a teslim olmanın farz olduğuna inanan), (Allah'a teslim olmuş) bir Müslümandı. Ve o müşriklerden olmadı." (Ali İmran, 67) Hz. Yusuf: "Rabbim bana mülk verdin. Ve olayların (sözlerin, rüyaların) tevîlini (yorumunu) bana öğrettin. Semaları ve yeryüzünü yaratan, Sen benim dünyada ve ahirette velimsin (dostumsun). Beni Müslüman (Allah'a teslim-i küllî ile teslim olan) olarak vefat ettir ve beni salihler arasına kat." (Yusuf, 101)

Dursun'un şahsiyetinin belirleyici yönlerinden biri olan ve İslam'a karşı odaklanmış bulunan "kin, nefret ve saldırganlık" duyguları gerçeği görmesine engel olur. Bunu kendisi de ifade etmekten çekinmez: "Ben sürekli Tanrı kavramına başkaldıran bir yapıyı taşıdım. Bu bir evrimsel süreç içinde bir gelişme niteliğinde oldu. Söyledim, Tanrı ile kavga ederdim... O an bende öyle bir hınç oluştu ki, çünkü o (din, peygamber) benim gençliğimi, çocukluğumu aldı, onun yüzünden çocukluğumu yaşayamadım. Hiçbir hastalığın, kanser, AIDS vb. hiçbir felaketin korkunçluğu, dinden gelen korkunçluk kadar korkunç değildir. O dakikadan itibaren dinle savaşa girdim." Bundan dolayı Dursun'un önerdiği dünyada öncelikle dinsizlik olacaktır.

(Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 34) Dursun aslında sadece dinle kavgalı değildir. Çevresiyle de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de bu olsa gerektir. TRT'den emekli olmasına sebebiyet veren son sürgüne gerekçe olarak "bunalım içine düşmek", "iş çevresiyle uyumsuzluk" ve "psikolojik dengesizlik" gibi nedenlerin gösterdiğini yine kendisi anlatır. (Abit Dursun, Babam Turan Dursun) "O hayatının her döneminde bulunduğu yer ve konumla uyumlu görüşleri, en sivri ve uç düzeyde savunmuştur. Müftülüğü döneminde aydın, ilerici din adamı olarak tanınırken, TRT'de "katı laiklik, akılcılık, bilimcilik" gibi temaları ön plana çıkarır, emekliliğinde ise ilişkide olduğu çevre ve yazılarını yayınladığı dergiler paralelinde keskin bir "din karşıtı" ve "Aydınlanma savaşçısı" kesilir. Öyle görünüyor ki, hayatının her döneminde onu "mücadele etmek durumunda kalan bir muhalif" konumuna düşüren iddiaları değil, iddialarında kullandığı sert, katı ve agresif üslubu ve tarzıdır. Dursun'un kişiliğinde belirgin olarak öne çıkan unsurlardan birisi de cinsel içerikli tecrübeleridir. Kuleteyn isimli romanında köpeklerin, koyunların çiftleşmesi gibi anlatımlara doğal görünmeyen bir tarzda yer verirken, koça masturbasyon yaptırdığını da anlatır. Rüyasında gördüğü peygamberden, sevdiği kızı elinden alacağı endişesiyle kaçır. Çocukluğunu anlattığı bu çalışmasında yazar, bazen aynı sayfada onlarca olmak üzere, yüzlerce defa argo ve iğrendirici ifadeye yer verir. Çoğu zaman da bu kullanımlarla İslamî kavram ve değerler arasında irtibat kurar. Bütün bunlar aynı zamanda onun çocukluğunda din adına yaşadıklarının kişiliğinde bıraktığı derin izlerin işaretleri olarak görülebilir. Dursun'un bu üslubu sadece bu romanında değil, başta Hz. Muhammed'i tanıtırken olmak üzere bütün yazılarında öne çıkar. Üslup ve ifade tarzının sahibiyle alakası direkt ve tartışmasızdır. Onun değerlendirmeleri çoğu zaman hamâsi, agresif, hatta isterik denebilecek özellikler gösterir. Hatta ünlü solcu İlhan Selçuk için "İslamcı Marksist" diyecek kadar sübjektif bakış açısına sahip biri olduğunu belirtirsek, tamamı ile düşman olduklarına suçlama da hiç sınır tanımayacağı kesinlikle anlaşılabılır. Dursun'un İslam'ı değerlendirme

konusundaki tavrı hiçbir zaman bilimsel, nesnel ve samimi olmamıştır.” (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 29)

Dursun’un babası, çocuğunun okuması için 8–9 yaşlarındaki çocuğu aileden ayırarak çok zor yaşam koşullarına sahip olan bir medreseye teslim eder. Çevresi başka ırktan insanlarla dolu idi ve kendisine 'Türko' demektedirler. (Dursun, Kulleteyn, s. 15) Bir ara camide birkaç gün yalnız kalmak durumunda olan Dursun, camideki tabut ve gece karanlığından çok korkar (Kulleteyn, s. 91) Çocukluk ve gençlik arzularını yaşayamayan Dursun, içinden peygambere büyük bir kin duyar. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 36) Dursun 14-15 yaşlarında bazı hadisler uydurarak esans satar (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 28) ve hayatının daha çocukluk yaşlarında dinden para kazanmak ve gerektiğinde yalan söylemeyi adet haline getirir. Zaten yazdığı eserlerde de buna dair birçok örnek mevcuttur. “Sivas’ta müftüyken bir sekreterim vardı. Alışılmamış bir müftüydim. Sekreterim çok güzel bir kızdı. Müftü vekili olarak onu yerime koymuştum.” Diyen Dursun daha o yıllarda, “Devrim Ocakları”nın kurucuları arasında da yer alır. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 36) Bir ara tanrıyı reddeden bir ideoloji taraftarı olan komünist bir öğretmen ona çok yardım eder. Ondan bazı eserler alır okur ve “ürkecek bir şey de yokmuş” sonucuna varır. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 34) Spranger ise ateizmden bahsederken “büyük bir düş kırıklığına uğramış dini dürtü”den söz eder. (İnsan Tipleri, s. 175) From, “Kişinin inancının yıkılmasına tek bir olaydan çok, küçük küçük birçok deneyimin birikmesi yol açar.” (Fromm, Sevgi ve Şiddetin Kaynağı, s. 25–26) der. Sonuç olarak Dursun; olumsuz çocukluk dönemi deneyimleri, bu deneyimlerin bir sonucu olarak yaşadığı zihinsel ve duygusal çöküntüler, yetişkinlik döneminde yaptığı ‘farklı’ girişimler ve doğal olarak çevresinden aldığı olumsuz tepkiler, bu zorlukları yaşarken materyalist çevrelerden gördüğü yakın ilgi ve en önemlisi “beklenti ve ideallerine ulaşamaması” (Doç. Dr. Hasan Kayıklık, Dini İnkâr Bağlamında Turan Dursun, Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 5 (1), 1-14) onu zamanla dinden uzak bir yaşama yöneltir.

Turan Dursun’un Metodunun eleştirisi

Dursun’un eserlerinde daha çok İslam’ın temelinden (Kur’an ve onun ruhuna uygun hadislerden) olmayan kitaplardan eleştirebileceği parçaları alıp aynı yerlerdeki İslam’a yaptığı saldırılara verilen cevapları görmezden gelmesi, onun belli bir bilimsel metot kullanmak yerine tamamen yukarıda bahsettiğimiz tepkisel, hırçın kişiliğini eserlerine yansıttığını göstermektedir.

Mesela; Şeytan ayetleri masalını anlatırken işine gelen 3-4 İslam aliminin kitaplarından alıntı yaparken bunu reddeden onlarca alimi ve eserlerini görmezden gelir. (Kadı İyaz, Fahreddin Razi, Alusi, Kadı Beyzavi, Muhyiddin Arabi, İzmirli İsmail Hakki, Muhammed Abduh, Muhammed b. İshak b. Huzeyme, Beyhaki, Şevkani, Kurtubi, Ayni vd. Bu konuya cevap bu çalışmamışda verilmiştir.) Arap dilindeki mecazi (benzetme, sembolik) kavramları, sanki anlamlarını bilmiyormuş gibi kasıtlı çevirilerle okuyucuya sunmuştur. Mesela Allah’ın gözetlemesi demek olan "Allah’ın gözü" deyimini "insanın gözü gibi göz" diye tercüme etmiştir. Kelimelerin özellikle zihninde olumsuz anlamlar uyandıracak şekilde çeviriler yapmıştır. Mesela eş kelimesi yerine karı kelimesi kullanması, ‘Mekr’ düzen demek iken tuzak diye çeviri yapması gibi. Tefsirlerdeki bilgilerden işine geleni alarak farklı yorumları göz ardı etmiş, herhangi bir tefsirde ki istisnai görüşü İslam’ın görüşüymüş gibi okuyucuya sunmuştur. Mesela ayın yarılması konusunda (Din Bu, s. 217) İbnü’l-Cevzi’nin tefsirini kendi yorumuna ters düştüğü için reddetmektedir. Eserinin 230. Sayfasında ise İbnü’l-Cevzi’yi güvenilir bir müfessir olarak kabul etmektedir. Bazı konularda tefsirleri kanıt olarak bir hünermiş gibi sıralarken nedense Arapların kızlarını öldürmesi konusunda "güvenilir" dediği tüm tefsirleri bir çırpıda göz ardı ediyor ve şöyle diyor: “Tefsirler Ferezdak’ın iki dizesi üzerinde durur. Ne var ki tefsirlerde bu iki dize hep aynı sözcüklerden oluşmuyor. İki dize de değişik biçimde yer alıyor, dizelerin değişik olması gözönünde tutulursa sonradan uydurulduğu bile düşünülebilir.” (Din Bu,

s. 204) Aynı akıl yürütmeyi şeytan ayetleri konusunda nedense yapmıyor Dursun. Halbuki şeytan ayetleri denen uydurma dizeler '20 değişik şekilde' aktarılmıştır. 'Şeytan ayetleri bu yüzden uydurmadır' deseydi, T. Dursun'un samimiyetine inanabilirdik. Tüm bunlar onun bilimsellikten ve objektiflikten uzak, tepkiselciliğine ve sübjektifliğine işaret etmektedir. Nefislerinizi öldürün ayetini mecburi anlayış istikameti gibi kendinizi (birbirinizi) öldürün diye anlamak gerektiğini söylerken nefsi, insanın eğilimleri olarak anlayanları bilgisizlikle ve Arapçayı bilmemekle suçlayan da kendisidir. (Din Bu, s. 222) Halbuki aynı kitabının 254. sayfasında Şerif Cürcani'nin 'Tarifat'ından aldığı tanımda nefsin, 'doğal eğilim' anlamına geldiğini kendisi söylemektedir. Aslında kendisinin de güvenilirliğinden şüphe ettiği bazı hadisleri delil olarak kullanan yine kendisidir. Halbuki kendisi bunların uydurma olduğunu kabul etmektedir: "Gerçekten de hadis kitaplarının en güçlü sayılanları bile uydurma hadislerle doldurulmuştur" (Din Bu, s. 158) Bazı yerlerde sorduğu sorular ise saçmalığın doruğunu bile zorlar niteliktedir. "Neden son peygamber bir Arabi" Başka bir millettense olsa idi yine aynı şekilde soracaktı halbuki.

Görüldüğü gibi, T. Dursun'un kitapları bir metottan yoksundur. Sadece İslam'a duyduğu tepkiden doğan kimi yerde duygusal, kimi yerde muhakemesiz yargılarda bulunmuş ve yanlış aktarılmış bazı hadis ve israiliyattan etkilenmiş tefsirlerle dini kötüleyebileceğini düşünmüştür. Mesela Peygamberimizin savaşta kadın, çocuk ve ihtiyarlara dokunulmamasını emreden birçok hadisini görmezlikten gelip, buna karşı uydurma birkaç hadisle bunun aksini iddia etmeye çalışmıştır. İşine gelen yorumlardan -İstisna, uydurma farkı gözetmeden- alıntılarla ile kitaplarını oluşturmuştur. T. Dursun İslam'ın akıl ve ilimle olan bağlantısını çarpıtıp, düşünme ve akılla ilgili yüzlerce ayet ve hadisi göz ardı ederek şöyle diyebilmiştir: "Din varken kafanızı daha ileri, daha güzel şeyleri yapmaya kullanamıyorsunuz. Kullandığınız zaman engeller çıkıyor." (Din Bu, s. 16) Harizmi sıfırı bulup kullandığında İslam buna engel mi olmuştu? El-Cezeri tarihte ilk robotları yaparken, Abdüsselam kendisine 1979 Nobel Ödülünü kazandıran teoriyi düşünürken din engel mi oldu? Bu konuda "Müslüman ilim öncüleri" isimli yazıyı tavsiye ederiz. Dursun'un iddiaları kendi orijinal ürünü değil, yüzlerce yıldır Hristiyan-Yahudi oryantalistlerin gündemde tutmaya çalıştıkları konulardır. Dursun sadece pazarlamacılık yapmıştır. Usul bilgisi konusunda da sübjektiftir. İşine geldiği gibi kaynakları kullanmıştır: Ayetin ayetle, ayetin hadisle, hadisin ayetle, hadisin hadisle açıklanacağını bilemeyecek kadar usul bilgisinden de habersizdir. Hadis ilminde haberi vahid'le, haberi mütevatir'in farkından habersizdir. Rivayetlerden 'işine geleni' okuyucuya doğru olarak sunmuştur. Hadislere uydurma rivayetler karıştırıldığını söylemiş ama kendisi o uydurma rivayetleri işine geldiği zaman istediği gibi kullanmıştır. Alaycı, edepten yoksun ifadelerle ele aldığı konularda okuyucuyu istediği gibi yönlendirmeye çalışmıştır.

Don Kişotvari bir tavır sergileyen Dursun, Allah ile iplerinin kopmasını da şöyle açıklar: "Allah'la kavgam ondan. Rüyamda Allah'ı görmüştüm. bir söğüdü yontuyordu. Bir ayağını söğüdü'nün aşağısına koymuş, bir ayağını yukarısına. dallarını falan yontuyor. Herkes çevresine toplanmış. Ben bir fırsatını buldum, sokuldum. "Kim bu?" diye sordum. Allah, dediler. "Peki, söyleyeceklerim var" dedim. Önce kızmaması için yemin ettirdim. yemin etti. "Valla billa kızman" dedi. "Ben senin yaptığın işleri beğenmiyorum, ben. Senin yerinde olsam bunları yapmazdım. Madem cenneti yaratacaktın, bu dünyayı niye yarattın"? Sonra Safi'yi çok güzel yaratmışsın. Sabo, Safi'nin ablası, çocuk felci mi geçirmiş nedir, küçükken yatalak olmuştu. Çok üzüliyordum, acıyordum, "neden öyle yaptın" dedim. Böyle bir tartışmamız olmuştu. O zamanlar '10-11 yaşlarındaydım.' Kargalık' taydım." Bozulmuş Tevrat'taki, Yakub peygamberin Allah'la güreş tutmasında (!) çok etkilendiği anlaşılan Dursun, biraz akaid okusaydı, Allah'ın rüyada görülmeyeceği, onun şeytani bir varlık olduğunu hemen anlardı. Genç yaşta gerçek ilişki yaşamıştır. "Kız beni hep ayarttı. Bazı şeyleri ben bilmezdim. Kız

soyun, işte şöyle, böyle", yani benim hiç bilmediğim şeyleri kız göstermişti o sıralar. Epeyce ilişkiler, duygusal ilişkiler gelişmişti kızla aramızda." Sağlıksız ortamda, formasyonsuz, ezbere dayalı, anlamadan uzak, küçük yaşta cinsellikle -ki sapık cinsellik dahil, Kulleteyn'de anlatıyor, buraya almıyoruz- tanışan, normal bir çocukluk geçirmeyen, psikolojisi bozuk ve yıllarını verip öğrendiklerinin pratik hayatta bir karşılığının olmadığını görmesi, bir de üstüne okumayı bile askerde öğrenip, ilkokul diplomasını dışarıdan alıp hayata sıfırdan başlaması onda büyük bir kin oluşturmuş, hırçın biri haline getirmiştir. Başkasına kaçırmayı düşündüğü kadın zamanla eşi olur ama başkalarına aşık olmaktan bunlar alıkoymaz. Eşi ile de sorunlar yaşar. İşin ilginç eşi, 'Dursun'u Allah'tan daha yüksek' görmektedir. Eşini döver ve bunu "Molla döneminde ilk zamanlarda oldu" diye dine saldırmaya nedeni yapar. Yine ona göre Türkiye'den Papa ile konuşması için onu seçerler. Sonra Dursun vazgeçer! O zaman onun yerine neden biri gönderilmedi? Sorusunu sormayı ise kimse aklına getirmez! Çünkü görüşme ayarlanmıştı? (Konu, hayatını anlattığı Şule Periçek ile röportajından ve oğlunun babasının hayatını anlattığı kitaptandır alıntılanmıştır.)

Dursun'un Arapça seviyesi ve bilerek çarpıtmalarına örnekler

Turan Dursun kendini her alanda uzman ilan eder. Halbuki bir ilahiyat profesörü uzman olduğu alan için yıllarca çalışır, Arapça dışında en az İngilizce bir tane daha yabancı dil bilir, yurtdışında araştırmalar yapar ama uzman olduğu alanla ilgili hala öğrenmesi gereken yerler olabiliyor. Ama İlkokulu dışarıdan bitirmiş, Türkçeyi sonradan öğrenmiş; Arapça bilmek dışında bir özelliği olmayan Dursun, kendini 'her alanda' uzman ilan edebiliyor!

Sarf-Nahv, bedi-beyan, tefsir, hadis, fıkıh, kelamı, mantık, ıstılah, usul, aruz, İslam Tarihi, astronomiyi çok iyi bilen, aynı zamanda embriyoloji alanında uzman ve din etnologu (!) olan (Din Bu I/97) Dursun, Hz. Peygamber'in, azl (doğumu önlemek için, boşalmadan önce ayrılma) ile ilgili bir sözünü aktarıyor. (Din Bu I/34) ve burada "Yapmamakta sizin için bir sakınca yoktur" (Mâ aleyküm ellâ te'falû) şeklinde tercüme ettiği cümlelerin aslında tam tersine "Yapmamanız için bir gerek yoktur, yapabilirsiniz" demek olduğunu bile farkında değildir. Yani hadiste, yazarın söylediğinin tersi söylenmektedir: Yapmamanızda bir sakınca yoktur değil, yapmanızda bir sakınca yoktur. Hatta mâ nâfiye (olumsuz edatı) da olabilir ki o zaman "Neden yapmayacaksınız?" anlamına gelir hadis. Din Bu adlı kitabının II/46. Sayfasında ise "Birçokları gibi İbn Hazm'ın da, sâbiilerden, tapınaklarından, ibadetlerinden söz ederken yazdıkları şunlar da var." dedikten sonra, "Ancak onlar (Sâbiiler), 7 yıldız ve 12 burca saygı göstermek gerektiğini söylerler ve bunların suretlerini (resimlerini, heykellerini) tapınaklarında yapıp bulundururlar. Bunlara kurbanlıklarla ve darıyla yakınlaşmaya çabalarlar." şeklinde Hazm'dan alıntıda bulunur. Ama, "Aslında metinde geçen "ed-Dehanü" kelimesi darı değil, "duman, buhur, tütsü" demektir. Tanrılara kurban kesenler, buhur yakarak, güzel koku ve tütsü ile ibadetlerini mabudlarına takdim ederler. Dini törenlerde, mevlitlerde buhur yakmak, tütsü ile topluluğa güzel koku yaymak, hâlâ yapıla gelmektedir. Şimdi bu kadar basit şeyi dahi bilemeyen bir insanın, ana dilinden daha iyi Arapça bildiğini iddia etmesi uygun mudur? Bu iddia sahibinin, diğer metinlere yaptığı çevirilerin ne derece aslına uygun olduğunu okuyucu düşünmelidir." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu I/11-14) Dursun, yine Hz. Muhammed'in, güya 'şehvetperestliğini kanıtlamak' hevesiyle, Gazali'nin İhya'sında yer alan bir rivayeti aktarır: Ali'nin oğlu Hasan'ın, bir alışta "altı karı birden aldığını, sonra çok geçmeden bunları boşayıp yenilerini aldığını, bu torunu Muhammed'e anlatıldığında, Muhammed'in: 'O, yaratılıştan da, huyda da bana benziyor.' Aslında Dursun yine Gazali'nin ibaresini tahrif etmiştir. Çünkü Peygamber'in devrinde, torunu Hasan'ın, dört kadın değil, bir kadın alması da mümkün değildir. Hasan, hicretin dördüncü yılında doğmuştur. Peygamber'in vefatı sırasında o, sadece altı yaşında idi. Altı yaşında bir çocuğun dört kadın alması, sonra tez zamanda bunları boşayıp

yerine başkalarını alması, bunu duyan Peygamber'in de onu övmek için "O yaratılıştta da, huyda da bana benziyor" demesi mümkün müdür? Dursun, Hasan'ın bu davranışını Peygamber'in beğenmiş olduğunu, böylece Peygamberin şehvet düşkünlüğünü okurlarının aklınca ispatlamak (!) istemiştir. Ahzab 51. ayet inince güya Hz. Aişe şöyle demiştir: "Mâ erâ (urâ) rabbeke illâ yüsâriu hevâke": "Görüyorum ki, senin Allah'ın yalnızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor." Dursun'un çarpıtarak söylediği, Hz. Aişe'nin söylediği sözün doğru tercümesi şudur: "Kanaatim şudur ki, Rabbin senin arzu ve isteğini geciktirmeden hemen (ayeti indirmek suretiyle) yerine getirir." A. Davudoğlu tercümeyi şu şekilde yapar: "Vallahi Rabbinin, senin arzunu hemen yerine getirdiğini görüyorum." (A. Davudoğlu, Sahih-i Müslim Tercüme ve Şerhi. 7/ 402) Molla Sadreddin Yüksel şöyle demektedir: "Hz. Aişe'nin söylediği sözden maksadı şudur: Ben evvelâ mehirsiz olarak kendilerini Peygamber'e hibe eden kadınları kadınlık hissiyle kınıyordum. Sonra baktım ki, Allah gerçekten O'nun arzu ve isteğini -Mesela eşleri arasında nöbet usulünün uygulanmasından muaf tutulmasını- süratle yerine getiriyor. Artık ben de kınamayı bıraktım. Çünkü benim kınamam O'nu da -Peygamberi de- rahatsız edebilirdi." Ayrıca Molla Yüksel şunu da ilave eder: "Hz. Aişe, Hz. Peygamberin huzurunda böyle konuştuysa niçin Peygamber (a.s) onu "Tecdidi İman'a" davet etmemiştir? Davet etmesi gerekirdi. Demek ki, Hz. Aişe kesinlikle bu şekilde konuşmamıştır. Ve öyle bir manayı da kast etmemiştir." (Kur'an'dan Cevaplar, S. Yüksel, 8-9) Çarpıtmalarından bir örnek daha verelim: "Filistin'de "Übnâ (sonraları 'Yübnâ)" denen bir yere Peygamber bir baskın düzenlemişti. Baskını yapacaklara da şu buyruğu veriyordu: Sabahleyin Übnâ'ya (ansızın) baskın yap ve orayı yak! Ve "Übnâ" köyü yakılıyordu. İçindekilerle birlikte." (Ebu Davud, Cihad/91, hadis 2616, c. 3, s. 88, ayrıca s. 124'teki 2'nolu not: ibn Mace, Cihâd/31, hadis No: 2843, c. 2, s. 948) Aslında Übna baskını, durup dururken yapılmış bir şey değildir. O bölge halkı Müslümanları sürekli rahatsız ediyordu. Peygamberin elçilerini öldürmüşlerdi. Onlara bir ders vermek gerekince Peygamber, Üsâme kumandasında bir ordu göndermek istedi. Üsâme Peygamber'in, kendisine şöyle emrettiğini söylemiştir: Sabahleyin Übnâ'ya baskın yap, sonra yak!" (Ebû Davud, Cihâd: 91; Ibn Mâce, Cihâd: 31) Hadisin metninde olan sadece budur. Hadiste kastedilen, köylülerin evlerini ve ekinlerini yakmaktır. Ibn Mâcc'nin yaptığı açıklama bu şekildedir. (2/948, not: 2843) Dursun, hadis metninde olmayan şu ilâveyi yapar: "Übnâ köyü yakılıyordu, köy halkıyla birlikte." Halbuki hadiste köy halkının yakıldığından söz edilmez ve Üsâme'nin gidip köyün ekinlerini yaktığı da anlatılmaz. Peygamber asla köy halkını yaktırmamıştır. Savaşın sonucuna katkısı yoksa ağaçlara, ekinlere de dokunulmazdı. Ağaçlara, hayvanlara dokunmama hususunda Hz. Ebûbekir'in de emri vardır. Ayrıca Yahudi olan Nadîr oğullarının birkaç hurma ağacını kestirmesinden maksat onları korkutup kan dökülmeden teslim olmağa zorlamaktır. Gerçekten de onlar savaşız olarak Peygamber'in şartlarını kabul edip, taşınır mallarını develere yükleyip gitmeğe razı olmuşlardır. Zaten Peygamberimiz de bütün hurmaları kestirmiş değildi. Sadece birkaç ağaç kestirmişti. Bunu gören Nadîr oğulları, şartları teslim şartlarını kabul etmişlerdi. Acaba, ağaçların kesilmesindense, savaşa girip, hümanist geçinen Dursun'a göre her iki taraftan ta yüzlerce kişinin ölmesi, kendisini daha mı mutlu ederdi, bilinmez?! Dursun'un psikolojik yapısını ve okuyucuyu yönlendirme çabalarına örnek teşkil etmeleri açısından önemli göstergeler olan, kaynak gösterdiği hadis kitaplarında veya İslam alimlerinin eserlerinin asıllarında olmadığı halde yazdığı kitaplara, alıntı yaptığı eserlerde varmış gibi yaparak eklediği çarpıtmalara örnek vermeye devam edelim: Hz. Aişe'nin "dünyada ne kadınlar varmış!" gibi bir sözü hiçbir kaynakta yoktur. "Hiç yorum yapılmaksızın ve orijinal anlatıma bağlı kalarak" şeklinde aktardığı: "Zeyneb yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir." şeklindeki rivayette asla hiçbir eserde geçmez! Cüveyriye ile evlenmesi ile alakalı, "Tutsaklar arasınd nefes kesen bir kız. Aişe, bunu Peygamber görür de yine bir ayet gelir diye kaygılanır ve kızı çadırın yanından uzaklaştırır." Dursun'un kaynak olarak gösterdiği Buhari'de böyle ifadeler yoktur. Safiyye ile evlenmesi olayında aktardığı, "Safiyye'nin güzelliği Peygamber'in yakınlarının dilinden düşmüyordu. O, ancak Peygamber'e lâıyk olabilirdi. Safiyye tutsaklar arasında idi. Dihye adında bir genç onu aldı. Hadislere göre

Peygamber onları çağırır ve der ki: Bu kadını Cebrâil bana nikahladı, sen git başkasını al. Dihye de üzgün ayrılır, ‘bu sırada sanki Uhud dağı üzerime çökmüştü’ diye anlatır.” Sözler için verilen kaynaklara baktığımızda ne “Cebrâil’in nikahlamasından, ne Dihye’nin üzerine Uhud dağının çöktüğünden, ne de Safiyye’nin güzelliğine vurulmaktan söz ediliyor! Esmâ ile evlenmesinde ise, “Eş’as isimli birisi Peygamberimiz’e (sav) çok güzel bir dul kadından bahsetmiş ve bunu almasını teklif etmiştir, Peygamber (sav) “aldım gitti” demiştir.” Yazarın iddiasının aksine Buhari ve Müslim’de böyle bir hikaye yoktur. “Kalkmış zekerin indirilmesi için hiç zaman yitirilmemesi istenir. Nerede ve ne zaman olursa olsun zekerin öfkesi giderilmelidir. Bir hadîse göre bir hac esnasında Peygamber şu buyruğu verir: “Hemen ihramdan çıkın ve karılarınızla yatın.” Halbuki ihramın belli bir yeri ve zamanı vardır ve bu müddet içinde ihramdan çıkıp eşi ile beraber olmak yasaktır! Bunun dinde cezası bile vardır. Dursun’un gösterdiği kaynakları yazar okusa ve ilim namusuna sadık kalarak okuduğunu doğru aktarsa idi, hadîsenin şundan ibaret olduğu anlaşılacaktır: Peygamberimiz yalnızca hac etmeyi niyet ederek gelen ashâbının, uzun zaman ihram içinde ve ihram yasaklarını yaşayarak vakit geçirmelerini önlemek üzere -zamanı geldiği, müddeti dolduğu için- ihramdan çıkmalarını ve isterlerse eşleri ile de beraber olabileceklerini, sonra Arafat’a çıkılacağı zaman yeniden ihrama gireceklerini bildirilmiştir. Müslim’in Sahih’inde, hadîsi Câbir’den nakleden Atâ, bu emrin mahiyetini, yukarıda gördüğümüz şekilde istismar edilmesin diye, nasıl da güzel açıklamıştır: “Peygamberimiz bu emri ile ashaba, ille de karılarınızla yatın demedi, yalnızca bunun helâl olduğunu onlara bildirdi.” Kısaca Dursun, ayet ve hadislerden aldığı bilgileri çarpıtmış, kendisinden önce batılı İslam düşmanı oryantalistlerin İslam hakkında yazdıklarını ‘kendine has bir üslupla’ yeniden bir araya getirmiş ve kitaplarını bu şekilde oluşturmuştur. Dursun’un tüm iddiaları kendi konu başlıkları altında ele alınıp cevaplanmıştır!

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

1056

Yüzyıl Dergisi, 6. sayıda kendi ağzından bunu şöyle anlatır: "Allah'a inanıyordum. Ancak deneyimler yaptım kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir rastlantı. Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da tümünden silindi." Dursun duvardaki şekillere bakarak, dünyanın da böyle bir rastlantı sonucu olabileceğini savunmaktadır. Yani duvardaki şekiller, dünyadaki düzen. Akı ve mantığı olan hiçbir insan bunu asla kabul etmez. Bir düşünün güneş sistemi, gezegenler, dünyanın etrafını saran atmosfer ve tüm bunları kıyasladığı duvardaki şekil! Tabii bu arada sormak gerekiyor; o şekilleri oluşturmak için bile bir kova, süpürge, su ve akı başında (!) bir insan olması lazım değil midir? Aslında bu örnek bile Dursun’un amacının dışında, yaratıcıyı işaret etmekte değil midir? "Yapılan hesaplara göre, evrenimizin başlangıçtaki gerçek yoğunluğu ile ötesinde oluşması imkanı bulunmayan kritik yoğunluğu arasındaki fark, yüzde birin bir kovadrilyonundan azdır. Bu, bir kalemi sivri ucu üzerinde bir milyar yıl sonra da durabilecek biçimde yerleştirmeye benzer. Üstelik evren genişledikçe, bu denge daha da hassaslaşmaktadır." (Bilim ve Teknik, Sayı 201, s.16)

Dursun’cular hala daha yalanlarla halkı aldatmaya çalışmaktadırlar: Tarih: 16.07.2016. 15 Temmuz darbe girişimi olmuş, millet birlik için darbecilere karşı mücadele ederken, Dursun’cular hala yalan ile milleti birbirine kırdırma peşinde, işte o önemli anlarda yaptıkları bir paylaşım:

Not: Olabilir ki Turan Dursun'un ismini burada sadece Dursun olarak zikretmemizi bazıları hakaret olarak algılayabilir. Ateistler yer ve gökleri yoktan yaratan Allah'ın adını bile yazarken 'küçük a' ile baş harfini özellikle yazarlar. Biz bu yazımızda inkar ehli bile olsa onlar gibi yaklaşım içinde bulunmadık. Sadece bu fark bile anlamak isteyene yeteri mesaj verecektir.

Turan Dursun'a cevaplar

"İnsanlar arasında öyleleri var ki, bilgisi olmayanları Allah yolundan saptırmak ve onu gülünç duruma düşürmek için (İlahi mesajlar üzerinde) kelime oyunu yapmaya kalkışır: böylelerini alçaltıcı bir azap bekliyor. Böyle birine mesajlarımız aktarıldığında, sanki kulaklarında bir sağırılık varmış da onları hiç duymamış gibi, küstahça yüz çevirir: işte ona (öteki dünyada) acıklı azabı haber ver!" (Lokman, 7-8); "İnandıktan sonra kafirliğe sapıp sonra 'inkarcılıkta daha ileri gidenlerin' tövbeleri asla kabul edilmeyecektir." (Ali İmran, 90)

1057

(Aşağıdaki yazı "Bahattin Sağlam ve İsmail Acarkan'ın 'Turan Dursun ve Din' ve Prof. Süleyman Ateş'in 'Gerçek Din Bu 1-2' adlı eserleri temel alınarak hazırlanmıştır.)

Din nedir?

Allah (cc) tarih boyunca hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bununla beraber dinin 'pratikleri' geldiği toplumun düşünsel, kültürel ve sosyal yapısına göre farklılık gösterir. Bu farklılık kainattaki diyalektik gereğidir. Gönderilen her dinde inanç esasları (Allah'ın varlığı ve birliği, iyilik ve kötülüğün karşılıksız kalmayacağı vs) birdir. İbadet ve insanlar arasındaki ilişkiler ve bunlarla ilgili hükümler ise toplumdan topluma değişiklik gösterebilir. Din, kişiyi kendi hayatında tam bir mutluluk, uyum ve barış içinde geçirebileceği mükemmelliğe ulaştırabilecek ve toplumda barış ve adalete dayalı bir yapı oluşturabilecek mükemmel bilgidir (tümel akıl) ve Allah tarafından gönderilmiş bu bilgiler, çağlar boyu doğruluğu değişmeyecek emir ve yasaklar bütünüdür. Batılı din tarihçilerinin varsayımlarının tersine insanlığın ilk dini animizm veya totemizm gibi "ilkel" dinler değil, Kur'an'ın deyimiyle İslam'dır. İslam, insan olmak noktasında her zaman aynı özü taşıdığından Allah'ın insanlar için gönderdiği dindir ve temelde (özde) aynı ve tek olmuştur. Hz. Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed gibi tüm resullerin getirip duyurduğu, nebilerin de uyup tatbik ettiği din her zaman aynıdır. Ama her defasında birtakım olumsuz sebeplerle bu dinden uzaklaşan insanlar yine temelde, değişen dinler üretmişler ve bunun sonunda da "ilkel, batıl, şirk dinleri" ortaya çıkmıştır. Nitekim Hinduizmin kutsal metinlerinden olan Vedaları inceledikten sonra, Alman filozofu Schelling şöyle demiştir; "Bütün insanlık önceleri tek varlıktı (bir ümmetti). Ve tek bir Tanrıya inanıyordu. Sanki en eski din (yani el-İslam) yıldız yıldız parçalanmış." (Ali Ünal, Din etrafında, s. 60)

Din, İnsanı mutlak güzelliğe, barışa ve iyiliğe çağıran, akıl sahiplerinin özgür iradeleri ile kabul ettikleri ilahi kurallardır. Din aynı zamanda koruyucu bir kurumdur. İslam bilginleri bu korumayı beş bölümde incelerler; Ruhsal Yapıyı Koruma, Nefsi Koruma, Nesli Koruma, Malı Koruma, Akli Koruma. Bu konularda detay için ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ , ‘ İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazıları tavsiye ederiz.

Din Afyon mudur?

İktidar sahiplerini yerlerinden eden, sömürücü sermaye sahiplerinin rahatını ve keyfini kaçıran, din yoluyla kendilerine çıkar sağlayanları uyaran ve onlara cehennemi müjdeleyen bir din (İslam) afyon olabilir mi? İnsanları köleleştiren Mekke aristokrasisine başkaldırmayı emreden din mi afyondur? Köle olan Bilal’e efendisine başkaldırma bilinci veren din mi afyondur? Sömürü düzenleri bozulmasın diye Peygambere para, kadın ve mevki teklif eden Mekke burjuva ve diktatörlerine, “Bir elime ayı, bir elime güneşi verseniz de ben bu dinden vazgeçmem”d iyen Peygamber’in getirdiği din mi afyondur? Kızını öldüren müşrik Ömer’den, adaletin zamanlar üstü örneği olan Hz. Ömer’i çıkaran din mi afyondur? Hak ve adaletin yeryüzünde yayılması için bütün varlığını feda eden, kadınlık timsali Hz. Hatice’yi şekillendiren din mi afyondur? 15-20 yılda İran’ı, Bizans’ı, Afrika’yı sarsan ve fetheden insanları yetiştiren din mi afyondur? Okuma-yazma öğretmeleri karşılığında savaş esirlerini serbest bırakan bir din mi afyondur?

Âlem sevgi üzerine yaratılmıştır

Rahmeti her şeyi çepeçevre kuşatan (A’raf, 156); Rahman ve Rahim (Bağışlayan) , Vedud olan (Karşılıksız seven), Ümitsizliği ve ziyana uğrama korkusunu insanın kendi kendine zulmetmesi olarak nitelendiren (Zümer 5); İnananları ayrıca seven ve onlarca da sevilen (Maide 54, Bakara 165, Meryem 96) Allah (cc) aynı zamanda kendinden korkulması gereken de yüce bir yaratıcıdır. Bu korkunun temelini ise ‘O’nun rahmetini, şefkatini kaybetme, O’nun sevgisinden uzak kalma korkusu’ oluşturur. Düşünsenize her şeyimizi verenin sevgisini kaybetmekten daha korkunç ne olabilir? Bizi yoktan var edip, her türlü nimeti veren, cennete gidelim diye her defasında nankörlük-isyan edip, gönderdiği peygamberleri öldüren, kitaplarını bozan insanlara yine de acıyıp; ölünce cennete gitmelerine neden olacak, dünyada da mutlu yaşamalarına neden olacak emir yasakları gönderen yine O Allah (cc)’dir.

Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?

Nahl 58-59. ayet mealleri: “Aralarından birine bir kızı olduğu müjdelendiği zaman içi gamla dolarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen kötü müjde yüzünden, halktan gizlenmeye çalışır; onu utana utana tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün? Ne kötü hükmediyorlar! “O dönemdeki Arapların bir kısmı, kız çocuğunu ileride savaşılamayacağı, ailenin şeref ve namusuna leke getirebileceği düşüncesiyle, kızları olduğu zaman üzülmelerdi. Bu düşünceden dolayı Arapların ilkel bazı kabileleri, çocuklarını öldürürlerdi. (İbni Habib, el- Munammak, s. 336; el- Halebi, İnsan, 1/201) "Eğer baba isterse, kızını doğar doğmaz gömebilirdi. Muhammed arapların kız çocuklarını öldürme adetine son verdi." (Will Durant, Medeniyet tarihi, 1/203-204, 230) "Kız çocukların öldürülmesinin yasaklanması büyük bir ilerlemedir." (Antoine Anwander, Les religions de l'humanite, s. 283) İngiliz kökenli yazar Pickthall, “kız bebekler bazen canlı canlı gömülüyordu.” demektedir. (Muhammed M. Pickthall, The Cultural Side of Islam, s. 110)

Bunun birkaç nedeni vardı: Birinci neden; ekonomik idi. Fakirlik korkusu. İkinci; kız çocukları savaş zamanlarında işe yaramadıkları gibi korunmaları da gerekiyordu. Kız çocuklarını

öldürme âdeti Kinde, Temim gibi bazı ilkel Arap kabilelerinde vardı. (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 80; İslam Ans. Cahiliyye mad.) Kureyş ve diğer Mekke kabilelerinde bu yanlış ve çirkin davranış yoktu. Çünkü Mekke civardaki çöl kabilelerine göre zengin sayılırdı. İşte bu nedenle Arap şiirinde bu gelenek çokça yer almamıştır. Ferezdak aşağıdaki şiiriyle dedesinin bu yaptığı işten (öldürülecek kız çocuklarını fidyeye vererek kurtarması) dolayı övünmüştür; "Dedem ki kız çocuğunu gömenleri men ederek çocukları yaşattı, o zavallılar gömülmediler" Dursun'un iddiasına göre, Arapların hiçbirinde bu adet yokmuş. Şimdi düşünelim; Kur'an hiç yapılmayan bir şeyden bahseder mi idi? Bahsederse kendini yalanlamaları için kafirlere büyük bir koz vermiş olmaz mıydı? Halbuki Kur'an böyle bir adetin yapıldığını söylemiş, hiç kimse de 'bu yapılmıyor' diye itirazda bulunmamıştır. İşte bu âdetin Kur'an'da yasaklanması çok önemli bir devrimdir. Dursun bu konunun sonunda (s. 244) kız çocuklarını öldürmekle ilgili bir rivayeti aktarıyor: "Kız çocuğunu öldüren de ölen de ateştedir"

Halbuki kendisini hadis alanında da uzman ilan eden Dursun'un, metodolojik olarak 'aynı konudaki tüm rivayetlerin bir arada değerlendirilmesi' kuralını bilmesi gerekirdi. "Peygamber cennettir; bebeklik çağında ölen çocuk cennettir; gömülerek öldürülen kız çocuğu cennettir." ve "Gömülerek öldürülen kız çocuğu cennettir." diyen peygamberimizin (İbn Kesir, IV, 478) eğitiminden geçen İbn Abbas'ın da, müşrik çocuklarının ahiretteki durumu hakkında: "Müşriklerin çocukları cennettir. Kim onların cehennemde olduklarını iddia ederse yalan söylemiş olur." (İbn Kesir, IV, 478) Zaten hadis usulünde şöyle bir kuraldır: Kur'an'a zıt rivayetler senedi ne kadar sağlam olursa olsun kabul edilemez, reddedilir! Ayrıca, Tekvir 8-9: "İnleye inleye toprağa gömülen kız çocuğu, hangi günahtan öldürüldü? diye sorulunca." ayeti de ortadadır. Ayetçe kınanan bir durumun zıttına bir hadisi efendimizin söylemesine asla imkan yoktur. Ayrıca hadisin senedi de zayıftır. Aynı nedenledir ki Hristiyanlar 'her doğan çocuk günah doğar, ta ki vaftiz olana dek' anlayışını İslam reddetmiş, her doğan çocuğu masum ve temiz, günahsız hatta İslam üzere doğar kabul edecek kadar temiz olduğunu ilan etmiştir. Turan Dursun, hiçbir anne babanın böyle bir şey yapamayacağını, bunun doğaya aykırı olduğunu da söylemektedir. Ama günümüzde henüz dünyaya gelmemiş de olsa anne karnında gelişimini tamamlamış, dünyaya gelmek için hazırlanmış binlerce çocuğun, kürtaj yoluyla katledilmekte olduğunu, yine doğurduğu çocuğu öldürüp çöp bidonlarına atan yahut sağ olarak cami duvarına bırakanlar bulunduğunu hiç düşünmemiştir. "Eski Araplarda kız çocuklarını diri diri toprağa gömenler vardı" (N. Çağatay, İslam dönemine dek Arap tarihi, s. 135) Weil, kızların öldürülmesinin seyrek olmadığını, fakirlik ve zilletten korunmak için uygulandığını söyler. (Weil, Mohammed Der Prophet, s. 20) Margoliouth, Arapların şecereye - atalarının soy kütüğüne - önemde Farslardan ilerde olduğunu belirtir. Hicaz bölgesinde ise Kureyş kabilelerinin dominant durumda olduğunu ifade eder. Margoliouth ayrıca kızlardan utanç duyma ve öldürme adetin mevcut olduğunu da kaydeder. (D. S. Margoliouth, Mohammad, s. 28-30) 1880'li yıllarda yazılan bir kitapta da, İslam Afrika'da ilerledikçe, "Bir zamanlar bütün Afrika'yı saran yamyamlık, 'diri diri çocukları' gömme gibi en kötü işler süratle ve bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kaybolmakta." (R. Bosworth, Mohammedanism in Africa, s. 798-800) olduğu kaydedilmiştir. Lesley Hazleton, "Eğer Hz Muhammed kız olarak doğmuş olsaydı, doğar doğmaz sessizce boğdurulurdu." (Hazleton, İlk Müslüman, s. 31) derken de bu olayın gerçekleştiğini kabul etmektedir. Dursun'un sonradan kaydığı materyalist dünya görüşüne sahip Maxime Rodinson bile, "Kız çocuklarının öldürülmesini de yasaklamıştı." (Rodinson, Muhammed, s. 267) diye yazarken acaba Dursun ve taraftarları hiç mi sıkılmamışlardır! Karen Armstrong da aynı olaya dikkatleri çeker: "Kızlar hiç acımadan öldürülüyordu." (Armstrong, İslam Peygamberi'nin biyografisi Hz Muhammed s. 81) 'Yüzyılların doğurduğu ölüm' olmakla övünen Dursun ve kitaplarını basanlar bu gerçekleri OKUmamıştır ne yazık ki! Günümüzde bile durum pek değişmemiş ve kürtaj illeti her yeri sarmıştır: "Amerika Birleşik Devletleri'ndeki 2011 Gallup anketine göre, yalnızca bir çocuk sahibi olmanıza izin verilseydi katılımcıların %40'ı bir erkek çocuğu tercih edeceklerini söylerken yalnızca %28'i bir kızı tercih etmekte idi. (Altay Can Meriç,

Peygamberliğin ispatı, s. 315) Peki, sadece o zamanki Arabistan mı bu melanet geçerli idi? Hala ve her yerde!

Ülkemde de çöp kutularından, batı ülkelerinde bebek bırakma kutularından (Hürriyet, 9 Mart 2000; Radikal, 14 Haziran 2012; Evrensel, 6 Haziran 2015; Cumhuriyet, 24 Ekim 2017) hiç bahsetmeden günümüzden birkaç örnek verelim:

Canlı canlı toprağa gömülen bebeği son anda kurtardılar

28.03.2017

Hindistan'ın Odisha eyaleti akıllara durgunluk veren bir olaya sahne oldu. En fazla 6 saat önce doğduğu anlaşılan bir kız bebek kimliği belirsiz kişiler tarafından Jajpur kentinin kırsal bir alanına gömüldü. Sans eseri bölgede yaşayanlar tarafından fark edilen bebek apar topar hastaneye kaldırıldı. 2.5 kilogram ağırlığında olduğu belirtilen bebeğin tedavisi sürerken, sağlık yetkilisi Fanindra Kumar Panigrahi AFP ajansına verdiği demeçte bebeğin sağlık durumunun iyiye gittiğini açıkladı.

Bebegi diri diri gömdüler

Minik bebeğin tek suçu kız olması

“Hindistan'da doğan her 10 dişi bebeğin 4'ü ölüme terk edilmektedir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) “Hindistanın Ladhya Pradesh eyaletindeki ormanlık alanda yeni doğmuş bir kız bebek toprağa yarı gömülü halde bulundu. Ülkede son yıllarda ailelerinin kız bebeklerin katledilişi sıkça görülüyor.” (Sabah, 25 Eylül 2013) “Hindistan'ın Uttar Pradeş eyaletinde bir mezarlıkta, ölen kızını gömmek için toprağı kazan baba, diri diri gömülmüş bir kız bebeği mezardan sağ çıkardı.” (Euronews, 14.10.2019) “Adıyaman'da kan donduran olay!” (CNN TÜRK, 26 Eylül 2021)

1060

Babası diri diri toprağa gömdü

Yaşam 03.05.2014 07:25 ÜLKE HABER
Kamboçya'nın Svay Rieng bölgesinde yeni doğan, henüz ismi bile konulmamış bir kız bebek, babası tarafından hastaneden alınarak diri diri toprağa gömüldü. Etraftakilerin fark etmesiyle kurtarılan bebek şehir hastanesine kaldırıldı.

BEBEK MEZARDAN CANLI ÇIKTI!

Bunu yapanlar insan olamaz

Toprağa diri diri gömülen bebek, mezardan canlı çıktı

25.02.2014

Radikal TÜRKİYE **GERÇEKTE OLAN** ALIST OTOMOTIV

Radikal.com.tr > Radikal Hayat > 7 yaşındaki kız diri diri gömüldü

7 yaşındaki kız diri diri gömdüler

29/08/2014 16:15 A* A*

Hindistan'ın Sitapur eyaletine bağlı Semri Gaura köyünde, 7 yaşındaki kız çocuğu diri diri toprağa gömülerek ölüme terk edildi. Küçük kız yakınlarından geçen ve ağlama sesleri duyan bir çiftçi tarafından kurtarıldı.

Ancak kız çocuklarına yönelik ayrımcılığın yaşandığı ve kızların ekonomik bir yük olarak görüldüğü Hindistan'da, özellikle fakir kesimde zaman zaman kız bebeklere yönelik cinayetlere rastlanıyor (DHA/BBC)

Kızını diri diri toprağa gömerken yakalandı!

Hindistan'da bir baba 10 yaşındaki kızını canlı canlı toprağa gömerken yakalandı.

Etkelenme: 17 Ocak 2015, 16:30 / Güncelleme: 17 Ocak 2015, 16:34

Bu haber 907 kez okundu

Hindistan'da canlı halde gömülmüş kız bebek bulundu

14 Ekim 2019

Ölmeyen mucize bebek

Tayland'da henüz 7 aylık bir erkek bebek toprağa canlı canlı gömülmüş halde bulundu. Üstelik tam 14 kez bıçaklanmış halde...

Annesinin canlı canlı gömdüğü bebeği, işçiler buldu

Yeni doğan bebek toprağın altından üç gün sonra sağ olarak çıkarıldı.

Güney Afrika'nın Paddock kentinde ailelere zarar bir olay yaşandı. 25 yaşındaki kadın oğlunun gülmeye dünyaya bir bebek getirdi. Özgün kadın, yeni doğan bebeğini kurt ve

Brezilya'da toprağa gömülen bebek 8 saat sonra kurtarıldı

08.06.2018 - 15:48

Brezilya'da yeni doğmuş bir bebek diri diri toprağa gömüldü. 8 saat boyunca toprağın altında kalan bebek mucizevi bir şekilde canlı olarak kurtarıldı. Bebeği toprağa gömdüğü ortaya çıkan büyükanne ise cinayete teşebbüs suçundan tutuklandı. (Dünyanın Haberi, NTV)

Hindistan'da, bir kız bebeği canlı canlı gömmeye çalışan dedesi ve arkadaşı, polis tarafından suçüstü yakalandı. Bebek, tedavi için hastaneye kaldırıldı.

Yaşam

02.11.2019 23:40 - Son Güncelleme: 02.11.2019 23:40

Cehennem İşkence Yeri mi, Yoksa İlahi Tedavi Merkezi mi?

Cennet ve Cehennem bizim duyu organlarımızla algılayamadığımız gerçekler oldukları için; bize 'simgelerle' anlatılmıştır. Cennet mükemmelliğin, güzelliğin, pozitifliğin merkezleştiği ilahi sevgi ve rahmet ortamıdır. Cehennem ise eksikliğin, çirkinliğin, negatifliğin merkezleştiği yerdir! Dünyada insana en çok acı veren şey ise ateştir. Bu nedenle cehennem ateşle simgeleştirilmiştir. Allah korkusu, Kur'an'ın genel mantığı içinde Allah'ın sevgisini yitirmekten çekinmektir. Yoksa yüksekte korkmak ve yilandan korkmak anlamındaki korkmak değildir. İslam'da temel olan sevgidir.

Cehennem Nedir?

Bilgisiz insanlar, nasıl hekim ve hastabakıcıları işkence yapanlar gibi görebilirse cehennem ehli de, çektikleri tedavi ızdırabını önceleri işkence sanırlar ama sonra gerçeği görürler. Dünyada nasıl bazı hastalıkların tedavisi için acı ilaçlar, pansumanlar, dağlamalar, yakıcı merhemler, söktürücü sıvılar, serumlar gerekiyorsa, cehennem tedavi merkezinde de zakkum simgesiyle belirtilen acı ilaçlar, değişik işlemler, serumlar vardır. Cehennem nasıl sonsuz ruhsal yükselme ortamı ise cehennem azabından amaçta işkence değil, insanı temizlemek ve onu ruhsal yükselmeye layık bir duruma getirmektir. Cehennem, bu hayatta kendilerine verilen fırsatı kaybeden insanların, ilahi adalet kanununa bağlı olarak yaptıklarının karşılığını görmelerini ve bu sayede kendi elleriyle ruhlarında meydana getirdikleri hastalıklardan kurtulmalarını ifade eder. “Sizden önce nice topluluklara elçiler gönderdik; onları varlığa ve sıkıntıya uğrattık ki doğruyu görsünler.” (En’am, 42) Buradan anlaşılıyor ki, cezadan kasıt yola gelmek, uyanmak ve daha yüksek bir hayata kavuşmaktır. Cehennem cezasının hedefi işte budur. Cehennem, bütün dehşeti ile birlikte günahkarlar için "Mevla": Dost (Hadid 15) ve “ümm”: Anne (Karia, 9) olarak Kur’an’da geçer. Cehennem asiler ve günahkarların dostudur. Onlar cehennemin sinesinde yeniden yetişecekleri için cehennem onların anaları olmuştur.

Allah Gökte midir?

"Men fi's-semâi": gökte olan anlamına gelir ve Dursun bundan kastın Allah olduğunu, Allah'ın göklerde olduğunu iddia eder. Halbuki burada gökte olandan maksat meleklerdir. "Men" sözcüğü tekil olmakla birlikte anlam olarak çoğuldur, genelleme anlamını verir. Dursun'un iddiasının aksine Fahrettin Razi tefsirinde men'den kasıt "Allah'tır" dememekte, "Allah'tır" diyenlerin görüşünü alıp yanıt vermektedir. Çünkü kendisi Eşari'dir. Eşariler Allah'a mekan isnat etmeye şiddetle karşıdrlar. Bakara, 210'da geçen "Allah'ın gelmesi mi bekliyorlar?" deyimini ise bütün İslam düşünürlerince "Allah'ın azabının gelmesi" olarak yorumlanmıştır. Ayetin ayetle tefsiri kuralı gereği bu anlam, Nahl Suresinin iki ayetinde çok belirgin olarak görülmektedir. Bilindiği gibi Allah'ın azabı, radyasyon, zehirli yanardağ dumanları, şiddetli fırtınalar olarak bulutlar şeklinde görünür ve gelir: “Onlardan öncekiler düzen kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah, binalarının temelini çöktetti de tavanları başlarına yıkıldı. Azap, onlara farketmedikleri yerden geldi.” (Nahl 26); “Onlar kendilerine yalnız meleklerin veya senin Rabbinin buyruğunun gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmemişti, ama onlar kendilerine yazık ediyorlardı.” (Nahl, 33) Evet, Dursun tefsir alimidir de (!) ama daha tefsir metodolojisinden habersizdir!

1062

Neden Ay ve Güneş?

İslam ay ve güneşi ölçü tutmuştur. Bunun birçok hikmeti vardır; İnsanların çoğu teknik bilgiye sahip değildir. Dolayısıyla vakitleri daima güneşe göre ayarlarlar. Bu asırdaki gibi saat imkanı da her zaman bulunmaz. Vakitlerin esnek, kaygan olması insan ruh ve sağlığı için çok önemli bir unsurdur. İlk olarak insanı sıradanlıktan kurtardığı gibi, canlı, esnek bir düzen verir. Dünyanın 24 saati, senenin 4 mevsimi, bu 4 mevsimdeki gün ve gecelerin kısalık ve uzunluğun değişkenliği, doğallığı ve bu değişkenlik içinde sürekli bir ibadet ortamı nerede, Sabah saat 8.00, akşam 17.00 monotonluğunun bunaltıcılığı nerede? İnanmış insan vaktin kısalığına, uzunluğuna, sıcaklığına, soğuluğuna bakmadan, her halükarda günlük görevlerini yerine getirir. Böyle bir durum ise, insana güçlü bir eğitim ve sağlık verir. Eğer Ramazan orucu aya göre, namaz güneşe göre ayarlanmasa idi dünyanın bir tarafı hep sıcak günlerde oruç tutacak ve hep sıcak saatlerde namaz görevini yerine getirmek zorunda kalacaktı. Kur’an’da İsra 78. ayetini "Güneş için namaz kıl!" şeklinde tercüme etmek ise Kur’an’ın tümüne zıt bir açıklama olmaktadır. Burada ‘Lam harfi’ illet içindir. Amaç, tahsis değildir. Yani "Güneş batıya dönünce namaz vacip olur" demektir. Yoksa "Güneş batıya dönünce güneşe ibadet edin" demekle

Kur'an'ın tek Tanrı inancı ve sıfatları hakkındaki ayetleri; Kur'an'ın güneşe tapanları yeren kısımlarını görmemek tam bir cahillik olur. "Güneş doğunca uyan, batınca yat" denildiğinde acaba uyumak ve yatmak Güneş için mi olmaktadır?

Ümmet- Ulus İkileminde İslam'ın Konumu

Arap dil bilgini İbn Manzur, Lisanül Arap'ta ümmet sözcüğü hakkında şunları söyler: "Ümmet insan nesli demektir. Her elçinin ümmeti, tebliğ için gönderildiği bütün insanlardır." İslam'a göre ümmet sözcüğünün kavramsal anlamı, "aynı amaç ve kurallara bağlı olarak bir arada olan topluluk" demektir. Kur'an-ı Kerim kavimlerin (milletlerin) çokluğunu kaynaşmaya vesile sayar. İslam'da hiçbir ırkın veya rengin diğerine üstünlüğü düşünülemez. Son elçinin Arapların içinde ve onlardan biri olarak gelmesi Araplara ümmet içinde bir ayrıcalık getirmez. Ulus ise daha çok kan, dil, toprak ve kültür birliğine dayalıdır. İslam insanlık alemini aynı barış ve adalet kuralları çevresinde birleştirmek için gönderilmiştir. Evrensel olmak, tüm insanlığın acı ve ızdıraplarını ve doğal olarak sevinç ve mutluluklarını benliğinde duyabilmeye bağlıdır. Yalnızca kendi topluluğunu, ırkını, bölgesini düşünenler evrensel olamazlar. Hz. Peygamber'in Taiftteki insanları iyiye, doğruya ve güzele çağırmasına karşılık Taifliler O'nu taş yağmuruna tutup bedenini kanlar içinde bırakmışlardı. O ise ellerini açarak şöyle yakarmıştı: "Rabbim, benim şu 'topluluğuma' doğruyu göster, onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar" Sizi kanlar içinde bırakanlara benim topluluğum demek, bir başka deyimle düşmanlarınızı bile kendi benliğinizin bir parçası gibi görerek ruh enginliğine ulaşmak. Evrensellik işte budur.

Din ve Millet Sözcükleri

Kur'an'da milletle din kelimesi arasında şöyle bir ilişki vardır: Kur'an'da millet Allah'a değil kişilere izafe edilir. Sözelimi hiçbir zaman Allah'ın milleti denmez. Buna karşılık 'İbrahim milleti' deymi birçok yerde geçer. Millet sözcüğü Elmalılı Hamdi Yazır'ın belirttiği gibi, 'dinin toplumsal yanını' ifade eder. Yani tarih boyunca Müslümanlar İbrahim'in milleti üzere olmuşlardır. Hz. İbrahim dahil İslam'ı din kabul eden ve bu din üzerinde bir millet halinde ümmet oluşturan insanlar hep kardeşirler. '**Dinden ümmete giden yolun adıdır millet**', yani millet bir gidiş, bir yol tutuş demektir. İslam terminolojisinde milletin bugün Türkçede kullanıldığı sekiyle ulus, ırk, kavim ve yabancı dillerdeki 'nation' kelimeleriyle hiçbir ilgisi yoktur.

Müslüman'dan Başkası Cennete Giremez mi?

Hiz. Muhammed'den önce gelen peygamberlerden herhangi birine inanarak onun getirdiği ilahi mesajı yaşayan insanlar sonsuz mutluluğa erişmeye hak kazanmışlardır. Yine Hiz. İsa'nın devrinden Hiz. Muhammed'in zamanına kadar olan süre içinde Hristiyan olarak yaşayan insanlar sonsuz mutluluk yeri olan cennete gireceklerdir. Peygamberlerin mesajını işitmeyen insanlara gelince, bunlar hakkındaki detay, "Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap" adlı yazımızda ele alınmıştır.

İslam savaş hukuku, İslam'da cihat niçin yapılır?

Cihat, 'çaba, mücadele, gayret' anlamlarına gelen bir kavram olup sözlü ve fiili düşünsel, psikolojik ve fiziksel tüm çaba ve mücadeleleri içine alır. İslam'da savaş asla dini zorla kabul ettirmek için yapılmaz. Bu konuda Allah'ın emri açıktır. "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) Savaş, saldırıyı püskürtmek için yapılır. Bu konuda Kur'an'ın şu ayetini görüyoruz. "Kim sizin üzerinize saldırırsa, sizde tıpkı onların saldırdıkları gibi (saldırılarına karşılık olarak) saldırın.

Allah'tan sakının. Ve, Allah'ın sakınanlarla beraber olduğunu bilin." (Bakara, 194) "Sizinle din konusunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmak ve adaletli davranmaktan Allah sizi men'etmez; çünkü Allah adaletli davrananları sever. Allah sizi ancak sizinle savaşan, yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza arka çıkmış olanlarla dostluk etmenizden meneder." (Mümtehine, 8-9) Resulullah'ın bulunduğu savaşlardan birinde bir kadın ölü bulundu. Bunun üzerine Resulullah kadınlarla çocukların öldürülmesinin İslam'da yasak olduğu söyledi. (Ebu Davud, Hds. No:2668, Buhari Cihad 147-148, Müslim Cihad 25-26, Tirmizi Siyer 19, İbni Mace Cihad 30, Darimi Siyer 24, Muvatta Cihad 29, Ahmed Bin Hanbel c. 2: 23-22, 76, 91) Yani "savaşta, savaşmayan insanlarla savaşılmaz, silahsız insanlara dokunulmaz." (Aliyyül Kari, Mirkatül Mefatih, IV/237) Bu konuda, "İslam savaş hukuku" adlı yazımıza bakılabilir

Din Özgürlüğü ve Mürted Konusu

Kur'an'da mürtedin (İslam'ı terkedip başka bir dine girenin) öldürülmesini emreden bir ayet yoktur. Tersine Kur'an bunun cezai müeyyidesinin ahirette verileceğini birçok ayette ifade etmiştir. Ali İmran, 90: "İnandıktan sonra inkar edip, inkarda aşırı gidenler var ya, onların tövbeleri kabul edilmeyecektir. İşte sapıklar onlardır."; Nisa, 137: "Doğrusu inanıp sonra inkar edenleri, sonra inanıp tekrar inkar edenleri, sonra da inkarları artmış olanları Allah bağışlamaz; onları doğru yola erdirmez."; Maide 54: "Ey İnananlar! Aranızda dininden kim dönerse bilsin ki, Allah, sevdiği ve onların O'nu sevdiği, inananlara karşı alçakgönüllü, inkarcılara karşı güçlü, Allah yolunda cihad eden, yerinin yermesinden korkmayan bir millet getirir. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bol nimetidir. Allah her şeyi kaplar ve bilir." Görülüyor ki, bu ayetlerde iman ettikten sonra küfre sapanlara dünyevi herhangi bir ceza yoktur. İslam'da mürtedin öldürülmesi ancak 'Müslümanlarla savaşması' şartına bağlıdır. Açıkçası öldürülme nedeni İslam'dan dönmesi değil, Müslümanlarla savaşmasıdır. Hz. Ebubekir'in mürtedlerle savaşması dinden dönmelerinden dolayı değil, İslam toplumunu parçalamaya ve düzenlerini bozmaya çalışmalarındandı. "Dinini değiştireni öldürünüz" rivayeti de bu düzlemde anlaşılmalıdır! İslam dininden dönen eski Arap müşrikleri direkt olarak Müslümanlarla savaş haline geçiyorlardı. Ayrıca bazı Yahudiler insanların Müslüman olmalarını önlemek için şöyle bir yol bulmuşlardı: Önce Müslüman olduklarını ilan ediyor, bir süre sonra da dönüyorlardı. Ki bu yolla Müslümanlar aleyhine konuştukları şeyler inandırıcı olsun. Kur'an'da Ali İmran suresinin 86-91. ayetlerine bakınca, 89. ayette dinden dönenlerden tövbe edenlerin tövbesini Allah'ın bağışlayacağı, 91. ayette ise kafir olarak ölenlerden bahsedildiği görülür. Dinden dönenlerin direk öldürülmesi hükmü olsa idi, tövbe etmeleri veya ölene dek kafir yaşamalarından Kur'an'ın bahsedilmemesi gerekirdi. Zaten içinden dinden dönen ama dışarıdan Müslüman yaşayanların münafık olacağı ortadadır ki, Kur'an'ın buna teşvik etmesine imkan yoktur. Yani, İslam'da dinden dönen değil, dinden döndükten sonra İslam devletine karşı 'Siyasi, sosyal ve ekonomik' faaliyetler içinde bulunup terör eylemleri gerçekleştirenlere ceza uygulanır. Bu konudaki diğer delilleri şöyle sıralayabiliriz: Bernard Lewis, "Din alimlerinden kafirlik suçlaması yüzünden yargılanıp suçlanan ve hüküm giymiş yok gibi görünmektedir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 154) demektedir. Riddet; toplumsal, siyasal başkaldırı ve terör anlamına haiz bir kavramdır. (Meriç, s. 157) Bernard Lewis, "Mürtedler, siyasal bir anlamlılık kazanmış olmaktadır." (Meriç, s. 164) "Montgomery Watt da, "Ridde hareketlerinde dini ve siyasi faktörler birbirinden ayrılmayacak şekilde iç içe girmişlerdi. İslam'ın dini, siyasi ve sosyal, ekonomik sisteminden uzaklaşma hareketiydi ve bu yüzden de İslam karşıtı bir hareketti." demektedir. Ureyne kabilesine yönelik uygulanan cezanın kısas olduğu ve onların çobanlara yaptıkları eziyetin aynı ile cezalandırıldıkları görülmektedir. Bu kişiler hasta idiler, efendimize gelirler, efendimiz onların yanlarına bir deve çobanı vererek iyileşene dek onları Zül-Hader denen bölgede misafir eder. Bu kişiler iyileşince çobana işkence ederek öldürür ve kaçarlar. Bu kişilerin bir terör faaliyeti, eşkıyalık uygulamasında bulundukları açıktır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 166, 167) O nedenle de

dinden döndükleri için değil, kısas gereği işledikleri suçun cezası kendilerine verilmiştir. Buhari'de geçen “dinini değiştireni öldürün” (Buhari, Cihâd, 149) hadisine gelince. Rivayet, haberi vahittir ve ravi İkrime rivayetlerinde cehr edilmiş; reddedilmiştir. (Meriç, s. 172) Biz, “Böyle bir hadis yoktur, hadis delil değildir” diyerek kolayca işin içinden çıkabiliriz. Ama biz ehli sünnet olarak hadisleri delil kabul etmekteyiz. O halde bu hadisi nasıl anlamalıyız? Bir kere “Hz Muhammed'in siyasi terör faaliyetine bulaşmamış bir mürtedi öldürdüğüne dair örnek yoktur. Bu rivayetin en çok gündeme geldiği konu, Hz Ebubekir döneminde yaşanan kitlesel irtibat savaşları dönemidir. Burada durumun silahlı bir isyan, siyasi bir başkaldırı olduğu açıktır. Hz Ebubekir ortaya çıkan isyanı bastırma çabasıyla kılıç çekmiştir. Terör faaliyetini bırakıp tekrar eski haline döndüklerinde ise onlar affedilmiştir.” (Meriç, s. 168- 169) Efendimiz diğer bir hadisinde, “Müslümanı öldürmek, şu üç sebep hariç helal değildir... İslam'dan çıkarak ‘Allah ve Resulü ile harbe tutuşan’ kişi ya öldürülür ya asılır ya da sürgün edilir.” (Ebu Davud, Hudut, 1; Nesai, Kasame, 14) hadisin mesajı da açıktır: Dinden dönen savaş açarsa öldürülür! Ayrıca kadınlara mürted cezasının uygulanmaması meselesi de önemlidir! Kadınların “savaş gücü oluşturmadıkları için” onların dinden dönmesinde ceza uygulanmayacağı söylenmiştir. İbn Abbas'ın irtidat eden kadının öldürülmeyeceği yönündeki ifadesini, Ömer Bin Abdülaziz'in irtidat eden bir kadına ölüm cezası vermediği rivayeti destekler. Piri fani (hayli yaşlı) irtidat etse de öldürülmez. (Haskefi, ed-Dürri'l-Muhtar, III/224) fetvası da bu görüşü destekler! (Meriç, s. 172) Özetle, mürtetle ilgili ceza bireysel bir inanç değişikliğinden ziyade kılıçla bir başkaldırı anlamı taşıyan ve modern hukukta “terör suçlarına denk gelen” suçlar için öngörülmüş bir cezadır. Bu yüzden irtidat konusu, Serahsi'nin Mebsut'u gibi önemli bir eserde “devlet hukukuna dair” Kitabüs- Siyer bölümü içinde ele alınır. Yani riddet kelimesi ile “siyasi içerikli silahlı bir terör faaliyeti” kastedildiği açıktır. (Meriç, s.174- 176) Özetle, “Mürtedin öldürülmesinin sebebi olarak ileri sürülen gerekçeler, “mürted dinden döndüğü için öldürülür” tarzındaki bir sebepten ziyade, toplumsal hayatı bozması, ifsad etmesi ve İslam Devletiyle savaşması gibi birtakım nedenlere dayanmaktadır.” (Maşallah Turan, İslam'da İrtidat, Kadim Akademi SBD, II/9)

"Müslüman olmayanlar" Müslümanların Koruması Altındadır

"Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş, bir insanı dirilten bütün insanları diriltmiş gibidir" (Maide, 32) Gaşiye 22. Ayette, “Sen ancak bir hatırlatıcısın, onlara zor kullanacak değilsin.” Buyurulurken Yunus 22. Ayette ise, “Sen mümin olmaları için insanlara zor mu kullanacaksın?” buyurulmaktadır. Bir İslam toplumunda herkes, dilediği inanç ve görüşü seçme hakkına ve seçimine göre yaşama imkanlarına sahiptir. Bu ve başka temel hükümler İslam'ın temel insan hakları bağlamında, insan olan herkese tanıdığı hak ve özgürlüklerdir. Elbette bir İslam toplumunda gayri müslimler de olacak ve onların da temel hak ve özgürlükleri bulunacaktır. Hz.Ali'nin formüle ettiği gibi Müslüman olmayanlar "bizim yaratılıştaki eşlerimizdir." Bu genel tanım içinde Müslümanlar, farklı din ve siyasi görüş sahiplerinden sadece genel asayişe itaat ve onlara götürülecek hizmetler karşılığında, güçleri oranında vergi (cizye) isterler. Siyasi görüşlerin açıklanması ve siyasal katılım kanalları açıktır. Ancak bir fikri zor ve şiddet kullanarak benimsetmek yasaktır. Meşru bir yönetime karşı silahlı eylemde bulunan (bağy) aynıyla karşılık görür. Ama devlete karşı islenmiş suçlar olmadığı için, silahlı eylemden vazgeçenler (ayetin tanımıyla tövbe edenler) kendi hallerine bırakılırlar. Bu arada adam öldürmüş, kan akıtmışsa bunun hesabını verir. Şüphesiz bunlar en ekstrem durumlardır. Asıl normal sistemde yürürlükte olan ise, akıllara durgunluk verecek kadar çarpıcı bir özgürlüktür. İslam, ilke olarak gayri müslim her dini veya kültürel grubu kendi hukukuyla başbaşa bırakır. Peygamberimiz Yahudilerin anlaşmazlığında onlara; "Size hüküm vermemi ister misiniz? İnandığınız Tevrat'a göre mi, yoksa Kur'an'a göre mi?" diye sormuş ve talepleri üzerine Tevrat'a göre onlara hüküm vermiştir. Bu, tam anlamı ile dini ve adli/hukuki özerkliliktir. Şimdi bu konuda gayri müslim bir tarihçi olan Lübnan Hristiyanlarından Prof. Philip K. Hitti'nin tanıklığına başvuralım; "Müşamaha gören dinlere mensup olanlar, yani vahye dayanan

kitaplara sahip dini camialardan meydana gelir ki, Hristiyan, Yahudi ve Sabii olan bu gibi kimselere 'Ehlu'z-Zimme' adı verilir. Müslümanlar, bu gibi kimselerle çeşitli şartlar taşıyan anlaşma yapmışlardı. Kitap sahibi dinlerin mevcudiyetlerinin bu şekilde tanınmış olması, Hz. Muhammed'in getirdiği en basta gelen yeniliklerden biridir. Bu dinlere mensup olanlar, İslam toplumunda silah taşımayacaklar ve İslam devletinin kendilerine tanıdığı "himaye" (zimmet) hakkına mukabil ona vergi (cizye) ödemeye rıza göstereceklerdi. Bu hukuki statü muvacehesinde zimmiler zümresi, arazi vergisi (haraç) ve cizye ödemelerine mukabil, geniş surette müsamaha gördüler. Bir Müslümanın taraf olduğu hukuki ihtilaflar müstesna, bu teba zümresi, hukuk davalarında ve hatta ceza davalarında kendi dini başkanlarının adli teşkilatlarına ve usullerine tabi tutuldular. İslam hukuku bu çeşit gayri müslimlere tatbik edilmekten alıkonulmuştur. Bu ayrı statüye tabi tutulma (adli muhtariyet) sistemi, Osmanlı devletinde son devirlere kadar, Irak'ta ve Filistin'de kurulan İngiliz manda idaresinde meriyette kalmıştır. Köken itibariyle Kur'an-ı Kerim de (9/19, 26/105 ve 109, 36/69-72 vd) gösterilen Ehli Kitaba hasredilen ve ilk İslam devletlerinde meriyette tutulan bu müsamahakar statü, daha sonraları Müslümanlar tarafından Harranlı Sabiiler ve Berberiler'e teşmil edilmiştir" Hz. Ömer yoksul ve çalışmayacak durumda olan gayri müslimlere devlet bütçesinden maaş (işsizlik sigortası) bağlamıştır. Bu dine mensup olanlar ile ateşe, yıldıza, ineğe, bir nesneye (fetişist) tapanlar arasında İslam bakış açısına göre mahiyet farkı değil, biçim farkı vardır. İlk Halifeler ve büyük müçtehidler Mecusi, Sabii, Yezidi, Budist, fetişist vb din mensuplarını Ehli Zimmet içinde ele aldıklarına ve onlara Zimmi Hukuku'nu uyguladıklarına göre, bizim de, modern zamanların çağdaş din müntesiplerini aynı kategoride ele almamız mümkündür. Gerçek şu ki, eğer tarihte Müslümanlar bu yolu seçmeseydi, bugün Asya'da ve Afrika'da tek bir Mecusi, Budist, Brahmanist vb din müntesibi kalmaz, hepsini kılıçtan geçirip bir soykırıma girişmeleri gerekirdi. Ama Müslümanların böyle yapmadıklarını biliyoruz; bu dinlerin hala yaşıyor olması bunun açık bir kanıtıdır. Bugün İran'da yüzbinlerce Mecusi var ve İran parlamentosunda temsil ediliyorlar. Dahası, Allah'ın en büyük düşmanı Şeytan'a tapan Yezidiler bile güvenlik içinde yaşamışlar. Bugün hala Mardin-Midyat yöresinde ve Musul taraflarında Yezidiler varlıklarını sürdürüyorlar. Eğer bu bölgeye tarihte İslam değil, Hristiyanlık hakim olsaydı, Kilise hepsini ateşe atıp yakardı. Nitekim kendileri şeytana tapmadıkları halde bilimsel düşüncelerinden dolayı nice insan ateşe atıldı, özellikle kızıl saçlı ve yeşil gözlü kadınlar "içlerinde şeytanı taşıdıkları" iddiasıyla aynı akıbete uğradı. İslam ise şeytana tapanları kendi hallerine bıraktı, tapınaklarına dokunmadı. Kur'an "yeryüzünde fitne çıkaranlar"ın zor kullanarak bastırılması hükmünü getirir. Siyasal rejime muhalefet bağlamında burada sözü edilen "fitne" herhangi bir siyasi görüşü anlatma, açıklama, taraftar toplama veya seçimle işbaşına gelmeye çalışma değil, doğrudan şiddet ve baskı yöntemlerine başvurma eylemidir. Bugün en demokratik ülkelerde bile durum bundan farklı değil ve siyasi terör örgütleri kurulu demokratik rejimlerin silahıyla mukabele görmektedirler. Schumpeter ve Gaarder da sözgelimi bugünkü marxizmin gerçek anlamda bir din tanımına girebileceğini, hatta buna "Materyalist Teokrasi" denebileceğini söylemektedirler. (Kitap Dergisi, Mart 1990) Cizye konusu, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Küfür ve Kafir Kavramları

Sanıldığı gibi küfür basit bir inkar değildir. Bu kavramın içinde düşünsel ve eylemsel bir olumsuzluk bulunmaktadır. İmanın iyi anlaşılması için onun tersi olan ve ondan önce gelen "küfr" kavramının iyi bilinmesi ve iyi tahlil edilmesi gereklidir. Küfr, "Ke-Fe-Ra" eylem kökünden mastar olup, sözlükte "bir şeyi örtmek" anlamına gelir. Bu açıdan düşünüldüğünde kafir; yüce değerlerin özünü, özündeki güzelliği ve mükemmelliği örten anlamını taşır. Bazı ibadetler ve tövbe, birtakım günahları örttüğünden bunlara "keffaret" denilir. Allah'ı, ayetlerini ya da hükümlerini örten, daha çokta Allah'ı evrenden silmeye çalışan, nedenleri görüp ötesini

göremeyen, duyularının ulaşamadığı şeyleri “yok” sayan, evrenin yaratılışını, meydana gelen olayları rastlantı, zorunluluk gibi birtakım hayali etkenlere bağlayan, bilmeden her zerreyi ilahlaştıran veya Allah'ın ayetlerinin birini, birkaçını ya da tamamını bu şekilde tanımamaya yönelenlerin artık, kalpleri de örtülür; basiretleri yok olur, akılları işlemez (muhakemeleri sağlıksızdır), dilleri hakkı söylemez duruma gelir. (Araf 101,179) Görülüyor ki, küfür düşünsel ve eylemsel bir negatiftir. Buna karşılık iman varlık ve oluş noktasında olumluluğu, pozitifliği içinde barındırır, yani iman; pozitif kutuptaki düşünsel ve fiili bir kategoridir!

Zina ve Cezası

Kur'an'da uzak durulması gereken bir eylem olarak ifade edilen zinaya (ceza olarak), tarafların her birine yüzer kez vurulması emredilmiştir. (Nur, 2) Bu vuruştan maksat öldürmek değil, toplumsal bir kınama ve bu kınamanın insanda meydana getireceği yaptırımdır. Zina denince akla gelen recm (taşlama) cezası Kur'an'da geçmemektedir.

İslam'da recm var mıdır?

Nur Suresi'nin 2. ayetinde zina edenlerin cezası belirtilirken evli veya bekar olmaları arasında bir fark konulmamıştır. Hepsine aynı ceza verilmiştir. Evli olanların zina yapması halinde recm edileceğine ilişkin bazı hadisler nakledilmiştir ki: kendi aralarında çelişkili ve Kur'an hükümlerine ters düşen bu sözlerin gerçekten Peygamberin sözleri olduğu düşünülemez.

Bir rivayette Peygamberin emriyle bu cezanın uygulanması sırasında suçlunun kaçmaya çalıştığı fakat yakalanıp öldürüldüğü Peygambere aktarılınca; “keşke bıraksaydınız” dediği anlatılır. Oysa Nur Suresi'nin 3. ayetinde “Cezaları uygularken şefkatiniz size engel olmasın.” denilmektedir. Ayrıca Hz. Peygamber, bu durumda (rivayete göre) Allah'ın hükmünü uygulamamış oluyor ki, bu Peygambere bir iftiradır. Peygamberimizin ceza konusundaki anlayışı açısından şu rivayet gerçekten dikkate değer: “Ebu'l-Yesar diye bilinen Abbad isimli, Ensarlı bir adam, başından geçen bir olayı Peygambere şöyle anlatmış: Ey Allah'ın Elçisi, ben kentin kenar bir semtinde bir kadınla yalnız kalıp onunla seviştim. Cinsel ilişki dışında ondan yararlandım. İşte şimdi huzurundayım. Hakkımda istediğin hükmü uygula! Ömer bin Hattab: Allah seni gizlemiş, sen de kendi hatanı gizleseydin! demiş; fakat Peygamberimiz, cevap vermemiş. Adam yürüyünce ardından birini gönderip onu çağırtmış ve ona: “Gündüzün iki tarafında ve gecenin yakın saatlerinde namaz kıl; çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir öğüttür “ (Hud, 114) ayetini okumuştur. Bir adam kalkıp: “Bu yalnız ona mı mahsustur?” diye sormuş. Peygamber; Hayır, bütün insanlara mahsustur, demiştir. (Tirmizi, Tefsir 12) Bu konu ayrıca, ‘İslam'da had cezaları’ başlığı altında ele alınmıştır.

1067

Yaratılışın Altı Devresi

Kur'an'da gün kelimesinin kullanımı ve 6 gün kavramı. Bu konu “Kur'an'da çelişki iddialarına cevap” başlıklı yazıda ele alınmıştır.

İskenderiye Kütüphanesini Kim Yaktı?

Öncelikle bu iddianın ilk kaynağı olarak gösterilen, E. F. Gregorios tarafından yazılan ‘Devletlerin Kısa Tarihi’ adlı kitabın ‘ilk baskısında’ ve Süryanice'ye tercüme edilen ‘İslam Fetihleri’ adlı bölümde böyle bir iddia asla yoktur. Ne zamanki kitap İngilizceye çevrilir, kitapta bir anda bu iddia yer alır ve sonra da dünyaya yayılır! Kısaca bu iftiranın yer aldığı kaynağın

içeriği zaten bizzat sorunludur! (Ali çankırılı, Batıda İlmî Skandallar, s. 45) Halbuki gerçekte, “Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi’ni yakarken, İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açılmıştır.” (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010) Alanında sayısız eser veren Adnan Adıvar’da “İslam ve İlim” konusunda bunun bir iftira olduğunu belirtir. Princeton Üniversitesi Doğu tetkikleri kürsüsü başkanı Prof. Philip K. Hitti ise şöyle demektedir: “Halifenin (Hz. Ömer’in) emriyle Amr İbn As’ın altı ay boyunca şehrin çok sayıdaki hamamlarında, ocaklarında İskenderiye Kütüphanesindeki kitapları yaktığına dair anlatılanlar, tamamen hayali ve farazi tatlı hikayelerden ibaret olup tarihi gerçeklerle alakası yoktur. Büyük Plotemy Kütüphanesi pek erken bir devirde daha M.Ö. 48 senesinde Julius Sezar tarafından ateşe verilmişti. Yeni İskenderiye Kütüphanesi ise İmparator Teodoius emri üzerine takriben M.S. 389 yılında ikinci defa ve tamamen yok edilmiştir. Bu duruma göre İslam fetihleri esnasında İskenderiye’de önem taşıyan herhangi bir kitaplık mevcut olamazdı ve ayrıca o çağda yaşamış hiçbir tarihçi ne Amr’a ne de Ömer’e bu konuda bir suç atfetmez.” (İslam Tarihi, I/251; Ayrıca Seyyid Hüseyin Nasr, İslam’da bilim ve medeniyet, s. 198; Adem Pak, İskenderiye Kütüphanesi’nin Akıbeti Üzerine Değerlendirmeler, İslami Araştırmalar Dergisi, 2003, XVI/I, 176-183; Mehmed Mansur, İskenderiye Kütüphanesini Müslümanlar mı Yaktı, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları; Nuray Yıldız, Eskiçağ Kütüphaneleri, 90-94; Mustafa Fayda, ‘Hz.Ömer Devri’, DGBİT, II/100-104) İskenderiye Kütüphanesi üstüne araştırmalar yapan Gazi Üniversitesi öğretim görevlisi Tuncer Tuğcu, İskenderiye Kütüphanesi'nin yakıldığı günü şöyle anlatıyor: "414 yılının Lent bayramında, Hypatia'nın konuşmalarından etkilenen halk kütüphanenin önünde toplandı. Piskopos Cyril'in rahipleri bu kalabalıktan rahatsız oldu ve silahlı güçleri çağırdı. İlk Hypatia tutuklandı, eziyet edilerek öldürüldü. Daha sonra İskenderiye Kütüphanesi'ndeki kitaplar toplatıldı ve hamamlarda ateşe verildi. Ve kütüphane alevler arasında sonsuz bir sessizliğe gömüldü. Böylece insanlık tarihinin bu eşsiz bilim ve kültür hazinesi yok oldu, dünyanın eski çağlarına ait pek çok değerli bilgi bir daha elde edilmeyecek şekilde ortadan kalktı." Bernard Lewis de konu hakkındaki makalesinde, kütüphanenin Müslümanlar tarafından yok edildiği hikayesini bizzat Alfred J. Butler, Victor Chauvin, Paul Casanova ve Eugenio Griffin gibi Batılı ilim adamlarının reddettiğini yazmaktadır. (Mostafa El-Abbadi ve Omnia Mounir Fathallah, What Happened to The Ancient Library of Alexandria?, s. 214) Yazar Dr. Sigrig Hunke, İskenderiye Kütüphanesinin Başkumandan Amr’ın emri ile yakılması iddiasının tamamen çirkin bir iftiradan ibaret olduğunu açıkça ifade eder. (Avrupa’nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 255) ve Kahire Kütüphanelerinde iki milyon yüz cilt sayısına ulaşan eserlerin, eski İskenderiye kütüphanesindeki kitap mevcudunun yirmi misline ulaştığının altını çizerek. Lord John Davenport, ‘Hz Muhammed ve Kur’an’ı Kerim’ adlı eserinde bu konuda şunları söyler: “Hz Ömer’in İskenderiye kütüphanesini yakma yalanı sonradan uydurulmuş bir iftiradır. Çünkü Batlamyus’ların Kütüphanesi, Julius Sezar’ın bir seferi sırasında yakılmıştır. Müslümanlar fen, tarih, şiir, felsefe ve başka konulara ait eserleri saklayarak bunlardan faydalandıkları meydandadır ki değil ki yakmak. Hz Ömer’in kütüphaneyi yaktığını söyleyen Ebulfereç dahi bu uydurma olaydan altı yüz sonra yaşamıştır. Halbuki daha önce yaşayan Hristiyan ve mısırlı tarihçiler böyle bir şeyden bahsetmezler. Gibbon’olay zamanında yaşayan hrisityan ve Yahudilerin bu konuda Ömer’den bahsetmemelerinin altını çizerek. İskenderiye Kütüphanesi üzerine uzman olan Saint Croix, bu iftiranın bir hurafe olduğunu çünkü İskenderiye kütüphanesi dahil bir çok kütüphanenin dördüncü yüzyıldan sonra yaşamadığını ifade eder. Bu iddianın aksine, Araplarca yazılan tarih, tıp, ziraat ve başka ilimlere ait eserleri, Kur’an nüshalarıdır diye yakan kardinal Ekzimen veya Çin İmparatorunun eserlerini yok edenler nasıl oluyor da böyle bir hareketi suç olarak ileri sürebiliyorlar?” (Davenport, s. 59-60) “Bazı kaynaklar Amr’ın İskenderiye Kütüphanesini yaktırdığını yazar, ancak bu şehirdeki kitapların büyük kısmının 392 yılında Patrik Theophile zamanında harap edildiğini kaydetmek yerinde olur.” (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 170) Ünlü İslam düşmanı "Ernest Renan bile, Hz Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktırmadığını itiraf etmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdafaaanamesi, s. 28) Aslında gerçek olan bu iddiaların kaynağı olan tarafta bu işin normal sayılmasıdır: “Kitap yasaklama ve yakma olayları, bilhassa Katolik Roma kilisesi'nin tarihinin de bir parçasıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son

hurafe Deizm, s. 140); "Haçlılar Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 104) "Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştır." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 93); "Yunan Kralı İskender Babil'de, bir kitap hariç, bir çok bina ve kütüphaneleri yakmıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 48) Kısacası, "Hazreti Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iddiasının aksini ispat eden kesin deliller meydanda iken, bu iddiayı kimse ciddiye almaz." (Haydar Bammatt, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 45) Ama bu gerçekler hiç bir zaman, yalan olduğu defalarca ispatlandığı halde, Hz Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iftirasının binde biri kadar dillendirilmemiştir! Ve kütüphane yakmakla meşhur olan dindaşlarını Hristiyanlar savunurken, ülkemizin 'uzman din alimi' olan ateistleri de onların içimizdeki borazanlığını yapmakta bir sakınca görmemektedirler!

Moğol talanından beter kültür cinayeti!

Çöpe giden Alman Hanedanı armalı kitapları bin.

ALEMDAROĞLU REKTÖRDÜ

1909'a kadar Abdülhamid'in özel kütüphanesinde olan, sonra İstanbul Üniversitesi'ne devredilen binlerce eserin 28 Şubat döneminde çöpe atıldığı ortaya çıktı.

BAŞKA MÜDÜR KURTARDI

Kitapların 4 bin 500'ünü bir başka kütüphane müdürü bulup kurtardı. Bu kültür cinayetinin hesabı sorulmalı ve kütüphane Yıldız Sarayı'na nakledilmeli. 19'da

Rezaleti yazan, Murat Bardakçı'nın kıymetli eserleri poz verdi.

HABER TURK
10 Ocak 2016

ABD'ye kitaplarla kafa tuttu

Amerikan işgali sırasında yanan Basra Kütüphanesi'ndeki 30 bin kitabı kurtaran Aliya Muhammed Baker Irak'ın milli kahramanı haline geldi. İşgalin korkunç yüzüne karşı kitapları savunan Baker, "Yanarken kitapların ağıladığını hayal ettim ve kendime durmadan neden diye sordum" diyor.

S 09 ACISINDAN FELÇ OLDU

Yangın sırasında yağmacılar sandalye, lamba, makinaları alsa da kitaplara dokunmadı. Baker, 33 yıllık kütüphaneci, kurtardığı kitapları önce evine sonra restorana ve arkadaşlarına dağıttı. Binlerce kitabı kurtarsa da yüz binlercesinin küllüldüğünü sorup felç olan Baker'in bu fedakarlığı kitap ve belgesellere konu oldu. Hayatını kitaplara adanmış Aliya Baker, insanlara kitapları sevdirecek etkinlikler düzenliyor.

"Hz Ömer'e kütüphane yaktı!" iftirası atanlara güncel cevap, Asıl kütüphane yakanlar; bizzat ve hala kendileri; Hristiyan batı medeniyeti!

Allah'ın şekli olur mu?

Dursun, mecaz anlamda kullanılan kelimeleri asıl anlamı ile alarak, "Allah'ın şekli, eli-kolu vardır." iddiasında bulunmaktadır ama "Hiçbir şey onun benzeri değildir" (Şura, 11) gibi ayetlerle

birlikte değerlendirildiğinde bu ayetlerdeki el, kol kelimelerinin sembolik oldukları rahatlıkla anlaşılabilmektedir. Allah'ın "eli, yüzü ve gözün"den bahseden ayetler; (Bakara, 115; Raman, 27; Sad, 75; Maide, 64; Hud, 37) "El", güç ve kuvvet demektir. Maide suresinde de "iki eli" diye ayet bulunur. Dünya ve ahiret veya menfi, müsbet bütün imkanların Allah'ın elinde olduğuna işarettir. Dilimizde dahi "falanın eli uzundur" denilir. 'İmkanları bol' manasında söylenir. "Yüz", bir varlığın yüzü, onun 'kendisi' demektir. Allah'ın yüzü de 'kendisi' demektir. Yüzüne bakmak nasıl Türkçede kullanılırsa benzer şekilde başka dillerde de kullanılmaktadır: "Göz" ve "Gözlerimiz" (Taha, 39; Hud, 37); "kontrol ve müşahedemiz altında tutmak" demektir. Bu iki kelimenin geçtiği ayetin meali şöyledir; "Ey Nuh sen gemiyi, bizim gözlerimiz (kontrolümüz) ve vahyimiz ile yap" (Hud, 37) Nitekim bizim Türkçede de casuslara "kulak" ve "göz" denilir. Mecazı asıl anlamı ile alanlar tarih boyunca hep sapıtmışlar ve hakikatten uzaklaşmışlardır: Allah'na çocuk izafe etme, bazı yaratılmışlarla ulu Tanrı arasında benzerlikler kurma ve onlara ilahlık izafe etme gibi sapkın inanç ve düşünceleri tarih boyunca görülmüş ve İslam nazarında reddedilmiştir. (Zemahşerî, III/399; Râzî, XXVII/150-154; Elmalılı, VI/4225-4226) Bu konuda" Kur'anda mecaz" konusuna bakılabilir.

İsrail milleti üstün mü idi? (Bakara 47, 122)

"Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın." Ayette kastedilen üstünlük, ırk üstünlüğü değil 'bilinç ve imandaki üstünlüktür.' Maide, 20: "Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı." Bunun yanında ayet, Yahudilerin tarih boyunca gösterdikleri etkinliğe işaret etmektedir. Ayet, İsrailoğullarını Firavunun baskısından kurtarıp onlara İlahi mesajı gönderdiğini hatırlatmakta, bu sayede zalim topluluk karşısında onları yücelttiğini ifade etmektedir. Kısaca, alemde hakiki iman israiloğullarına emanet edilmiş, iman kuvveti onları isteselerdi hem dünya hem ahirette üstün yapabilecekken, onlar azgınlaşmayı seçmiş, üstünlük vesilesi olan vahyi bozmuş, dolayısı ile üstünlük özelliklerini kaybetmişlerdir! Zaten Bakara, 122. Ayette geçmiş zaman kibi ile üstünlükten bahsedilmektedir: "Ey İsrailoğulları! 'Geçmişte' (En'amtû) size verdiğim nimetimi ve sizi diğer topluluklara üstün kıldığımı hatırlayın." Ayrıca üstünlük, tüm vahye muhatap olanlara verilen bir meziyettir: Enbiya, 105: "Andolsun, biz zikirden sonra Zebur'da da: "Şüphesiz 'yeryüzüne' salih kullarım varışçı olacaktır" diye yazdık."; En'am 86. ayette de yüce Allah (cc) " İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da hidayete erıştirdik. Onların hepsini 'alemlere üstün' kıldık." buyurmaktadır. Görüldüğü gibi vahye muhatap olup hidayete ermek, Kur'an'ın deyimi ile "üstün" olmak demektir ve bu her vahiy alan toplum için geçerlidir! "Ayette geçen 'f-z-l' kökü ile ifade edilen üstünlük" başka birçok ayette de geçmektedir. Mesela Bakara 253. ayette yüce Yaradan bazı peygamberleri başkalarına üstün kıldığını aktarır ve yine aynı "fzl" fiilini kullanır: " İşte o Resûllerden bazısını bazısından daha üst özellikli kıldık." Bu fazilet her bir peygambere vahiy ile verilen mertebelerdir ve ortak paydaları da, vahye muhatap olmalarıdır. Ali İmran 110. ayete de baktığımızda 'hayırlı ümmet' (Hayr; "Mutlak ve mukayyet anlamda iyilik ve üstünlük anlamlarını ihtiva etmektedir.": Havva Özata - Zülfikar Durmuş, Hayr Kelimesi, Tefsir Araştırmaları Dergisi, Cilt: 6, Sayı: 1, Yıl: 2022, Nisan, s. 30) olmanın, 'Kur'an'a uygun emir ve yasaklara uyma ve bunları tebliğ etme ile Allah'a inanma olduğu' belirtilmektedir: "Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, kötü olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz." Maide 12. ayet ise Yahudilerin neyi yapınca üstün oldukları ve artık neden üstün olmadıklarını açıkça belirtilmektedir: "Ve Allah onlara: "Gerçekten Ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç vererseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır."; Maide Suresi, 12-13: "Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir-gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı

kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah’a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır. Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. ‘Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar.’ Kendilerine hatırlatılan şeyden pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever.” Görüldüğü gibi, İsrailoğulları’nın, Dursun’un iddia ettiği manada, bir ırk olarak üstün kılınmaları sözkonusu değildir. Allah’ın Hz. İbrahim’e olan vahyini bildiren bir ayette bu gerçeği açıkça vurgulamaktadır: Hani Rabbi, İbrahim’i birtakım kelimelerle denemişti. O da tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim’e): “Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım” dedi. (İbrahim) “Ya soyumdan olanlar?” deyince (Allah:) “Zalimler benim ahdime erişemez” dedi. (Bakara Suresi, 124) Görüldüğü gibi Allah (cc) Hz. İbrahim’in soyundan olanları bir ırk olarak üstün kılmamış, aksine bu ırktan olup da zalim olanların Allah’ın ahdine, yani İsrailoğulları’na verdiği (vahiyden kaynaklanan) üstünlük ahdine dahil olmayacağını bizlere bildirmiştir. Allah’ın Hz. İbrahim’e ve soyuna verdiği üstünlük, ırk manasında bir üstünlük değil, her kim Hz. İbrahim’in yolunu izler, onun ahlak ve inancını sahip olursa, devralınacak ‘manevi bir üstünlüktür.’ Nitekim Allah “doğrusu, insanların İbrahim’e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü’minlerin velisidir” buyurarak (Ali İmran Suresi, 68) çağımızda Hz. İbrahim milletinin adının Müslümanlar olduğunu bizlere de bildirmiştir. "Gevşemeyin, üzölmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran, 139) Ayrıca Dursun gibi materyalistler, eğer ırkçılığın kaynağının ne olduğunu gerçekten öğrenmek istiyorlarsa, kendi dünya görüşlerinin temelini oluşturan evrim teorisini incelemelidirler. Çünkü yeryüzündeki ırklar arasında kalıtsal “üstünlükler” bulunduğu, bazılarının “ileri” bazılarının ise “geri” olduğu iddiasının kaynağı, Darwin’in evrim teorisinden başka bir şey değildir. Bu konuda, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazı da faydalı olacaktır.

1071

‘Allah bildi, anladı’ ne demektir?

Dursun, bazı ayetlerde geçen ve Türkçeye “Allah anladı, bildi “ diye tercüme edilen ayetlerden hareketle okuyucuyu yanıltmaya çalışmaktadır. Dursun, bütöncöl muhakeme ve yargıdan yoksun, Arap dilinin temel özelliklerini bilmeyen, garazlı ve çarpıtcı bir kişiliğe sahiptir. Yukarıda verilen örneklerde bu açıkça görölmektedir zaten. Ayrıca; tüm Kur’an’da Allah’ın tüm zaman zamanları aşğını bildiren birçok ayet vardır: “Biliniz ki, Allah içinizdeki sırları bilir. Ondan sakının." (Bakara 235); "O, göklerde ve yerde ne varsa her şeyi bilir." (Ali İmran: 29); "Göklerde de O’na İbadet edilir, yerde de. Allah açığa vurduğunuzu ve gizlediğinizi bilir. Ne kazandığınızı da bilir." (En’am, 3) Görüldüğü gibi Allah’ın ilmi sonsuzdur. Zaman ve madde Allah’ın yaratıkları olduğu için, Allah maddeden de, uzaydan da münezzehtir. Arapçanın bir dilbilgisi kuralı olarak te’kit (Pekiştirme) çok kere ‘geniş zaman ve geçmiş zaman’ kipleri ile kullanılır. Bunun çok örnekleri vardır: "Biz geçmişleri de bildik (biliyoruz), gelecekleri de bildik (biliyoruz)" (Hicr, 27); "(Ya Lut) Sen bildir; (biliyorsun) Senin kızlarında bizim bir hakkımız yok." (Hud, 79); “Siz cahil iken Yusuf’a ne yaptığınızı bildiniz mi? (bilmiyor musunuz)”, “Biz, Yusuf hakkında iyilikten başka bir şey bilmedik (bilmiyoruz)” (Yusuf, 51) Tıpkı bunlar gibi, Bakara Suresi 187 ve 235’te geçen "Allah bildi" ayetlerinin bizim dilimizdeki karşılığı ‘Allah biliyor’dur. Olay, “Hem insanlara göre o olayın zamanı geçmiş olduğundan, hem de İlahi ilmin kesinliğini” dile getirmek için, "bildi" kelimesi ile ifade edilmiştir. "Beda" (görüş değıştirme) ise, Allah hakkında muhaldir, İslami metinlerde böyle bir görüşü destekleyecek bir bilgi yoktur. "Allah, İstedğini siler, İstedğini sabit bırakır. Ana kitap onun katındadır." (Rad, 39) ayetinin ise "Beda" ile hiç ilgisi yoktur. Ayetin Anlamı: "Evrenin temel yasaları ve planları vardır. Bir ağacın çekirdeğinden çiçek verişine kadar, yüzlerce yasaları,

planları var, ağaç büyük bir bütünlük içindedir. Evren de, bir ağaç gibi, ilk temel elementlerden, insanın yaradılışına kadar her şey birbirine bakar, birbirini bütünler." Bu yasalar, planlar, programlar olmakla beraber, Allah onlara bağlı değildir, o planlardan istediğini siler, (zamanı dolduğu için silinir) istediğini de sabit bırakır. Onun sonsuz kudret ve bilgisi olduğu gibi, sonsuz iradesi de var, her an her şeyi yeniden yapabilir. "Kur'an'da istikbal (gelecek) anlamında mazi (geçmiş) sığasının (kipinin) kullanılması, manayı pekiştirmek içindir." (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 280) Allah'ın İlim ve hikmet sahibi olduğunun geçmiş zaman fiili ile ifade edilmesi konusuna gelirsek: "Geçmiş zaman eki" olan Arapça 'Kâne' fiilinin anlamı: "Kâne, yani o hep böyle olmuştur ve böyle olacaktır. Tam tersine burada ezeliyet murattır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 28) 'Kâne' fiili 'devamlılık' (Suyuti, el- İtkân, II/726-728) bildirir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 42) "Kur'an'da kâne fiili 5 anlamda (Öncesiz ve sonsuzluk, geçmiş zaman (Neml, 48), şu an (Ali İmran, 110), gelecek ve 'Sâre' fiili (Sâd, 74) anlamında) kullanılmıştır. Bunlardan biri de, ezel ve ebed (Öncesiz ve sonsuz) bildirme anlamıdır. Nisan Suresi, 103. ayet: "Namaz müminlere, belirli vakitlerde yazılı bir farzdır." İnsan suresi, 7. Ayet: "Adaklarını yerine getirirler ve şerri yaygın olacak bir günden korkarlar." Burada 'Kâne' fiili, İstikbali (Geleceği) ifade eder." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 183-184) Allah için kullanılan 'Kâne' fiili, belirli bir zaman için değil, 'ezel ve ebedi/öncesiz ve sonsuzluğu' ifade anlamında kullanılmıştır. (Razi, Ebubekir, Enmuzec fi Esile ve Ecvibe min Geraibi Ayi't-Tenzil, s. 96-97) Tur suresi, 20. ayet: "Biz onları ceylan gözlü hurilerle evlendirmişizdir." Henüz gerçekleşmediği halde, neden ayette geçmiş zaman ifadesi kullanılmıştır? 'Gerçekleşmesi kesin' olan bir konu için 'geçmiş zaman' kullanılır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 425) Görüldüğü gibi konu, ana dildeki dilbilgisi kuralları ile alakalıdır. Yoksa ortada kimsenin bilmediği veya suç/hata isnat olunacak bir durum söz konusu değildir! Peki Dursun bunları bilmekte midir? Bilmiyorsa cahil, biliyor da gizliyorsa haindir!

1072

Allah görüş değiştirir mi?

Allah kendilerine mesaj gönderdiği toplumun yapısına göre bazı hükümleri toplumsal değişime bağlı olarak kaldırabilir, yerine daha uygununu getirebilir. Yani bazı hükümler deyim yerindeyse geçici maddelerdir. Bazıları ise kalıcıdır. Mesela her devirde insanlara emredilen ibadet şekillerinde ve sürelerinde farklılık olmuştur. Fakat ibadet (Allah'a yönelme faaliyeti) gerçeğinde bir farklılık olmamıştır. Örneğin, Müslümanlar Peygamberimiz döneminde ilk zamanlar Kudüs'e yönelerek namaz kılıyorlardı. Daha sonra Kabeye yönelmeleri emredildi, önce Kudüs'e sonra Mekke'ye yönelmesi, Hz. Muhammed'e gelen vahiyle ondan önceki vahyin (Musa ve İsa'ya gelen) birbirlerine bağlı olduğuna, ikisi arasında inanç noktasında çelişki bulunmadığına, önemli olanın tek Allah'a inanmak ve O'na yönelmek olduğuna işaret etmekte. Bu konu, "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızdaki 'Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu -' adlı yazımda ve "Ateistlere cevap" adlı yazımızdaki 'Kıblenin değiştirilmesi' adlı yazımda ele alınıp cevaplanmıştır.

Sâbilik ve Oruç

İbrahim Peygamber, yıldızı görür, yıldıza , "Tanrım" der; Ay'ı görür, Ay'a "Tanrım" der. Bu gök cisimlerinden Güneş'i daha büyük ve daha parlak görünce, "İşte Tanrım budur, bu daha büyüktür" diye konuşur. Ne var ki, "Tanrı" dediklerinin tümü batınca, onların "Tanrı" olmadığının farkına varır. (En'am, 76-78) Dursun bunları aktardıktan sonra, aklınca Hz. İbrahim'in Yıldızları ve Güneşi Tanrı olarak kabul eden Sabii'lerden etkilendiğini ima etmektedir. Ancak En'am suresinin 78. ayetinin anlamını vermemekte kısa bir cümleyle geçiştirmekte okuyucuya 'dürüst olduğunu göstermek' içinde sadece 78. ayetin numarasını vermektedir. Kendisini

zamanın en büyük alimi olarak lanse etmiştir ya. Ama nedense ayetlerin devamı ve sonucu olan “Fakat güneş de batıp gidince ey kavim demişti, benim, sizin şirk koştüğünüz şeylerle hiçbir ilgim yok.” Dursun ayetin devamı olan 79. Ayetten ise hiç bahsetmez: “Ben, her dinden geçip yalnız hakka eğilerek yüzümü o gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben, Allah'a ortak koşanlardan değilim.” dedi. Ayetlerden de anlaşılacağı gibi Hz. İbrahim’in Rabbini araması, gerçek yaratıcıyı bulmasıyla son bulmuştur. Dursun devam eder: “İbrahim Peygamber’i Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar paylaşamaz. Ali İmran Suresi, O’nun için “hanif” ve “müslim”di der. İbn Nedim’in ünlü “El Fihrist” adlı eserinde “Hanifler” şöyle tanıtılır: “Hanifler, İbrahimci (el İbrahimiye) Sabiilerin ta kendileridir. Abdest, namaz, cenaze namazı, fitr bayramı, kurban, hac, Kabe’nin kutsallığı gibi inançların hepsi, yıldızlara ve Güneşe tapan Sabiilik’te var.” diye de devam eder. İslam’ın, Yüce Allah tarafından gönderilen dinlerin bir devamı olduğu, Âdem’den (a.s) beri gönderilen peygamberlerin hep birbirini desteklediğini, azıcık İslami bilgisi olan herkes bilir. Konu, “İslam tüm dinlerin özüdür.” adlı yazıda ele alınmıştır.

Dursun, bazı İslami kavramların Sabilikten alındığını iddia eder. Mesela, “melek” kelimesinin Sabilerden alındığını iddia eder. Ama ilginçtir Sabilerde Melek inancı yoktur. Bir dildeki kavramların bir diğer dile geçmesi, bir dildeki kavramın bir başka dilde de aynı olması yadırganacak bir durum değildir. Arapçaya, Arapça olmayan birtakım kelimeler de karışmıştır. Bunların bir kısmının harfleri azaltılarak değiştirilmiş, Arapça olmayan kelimelerin ağır söylenişleri hafifletilmiş ve Araplar bu kelimeleri şiirlerinde, karşılıklı konuşmalarında kullanmış, nihayet bu kelimeler sahih Arapça kelimeler gibi kullanılır olmuştur. İşte bu noktada Kur’an-ı Kerim’de bu gibi kelimeler kullanmıştır. Bu konu, Ateistlere cevaplar başlığı altında, ‘Kur’an’da yabancı kelimeler var’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

“Ramazan ayında Müslümanların tuttuğu oruç da Sabiilik’ten geliyor. Müslümanlıkta, “farz” oruçlar bir aydır. Bu ay da kimi zaman 29, kimi zaman 30 gün çeker. Sabiilik’te de aynen böyle.” der Dursun. Sâbiilikte oruç var Müslümanlıktaki oruç ta oradan gelmiştir. “E Hristiyanlıkta ve Yahudilikte de oruç var, onlardan gelmiştir” demesi daha mantıklı olmaz mıydı peki? Hem Yahudilik, sâbiilikten daha önce gelmiş, Sabiilik, Yahudilik içinden çıkmıştır.

(ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/sabiilikmandeizm) Nitekim Yüce Allah: “Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.” (Bakara, 183) buyurur. Oruç Hz. Adem’den beri ola gelen bir ibadettir. Yazar “el-fihrist”teki sâbiilikle ilgili bir bilgiyi alarak istediği gibi evirip çevireceğini sanmaktadır. Halbuki Sâbiilik’te 9 Aralık’ta başlayan ve 9 gün devam eden bir oruç vardır ama bu İslam’da yoktur! Hz. Peygamberin tuttuğu ve tavsiye ettiği Pazartesi, Perşembe orucu var, her kameri ayın 13–14–15’inde tuttuğu oruç var, aşure orucu var receb ve şaban aylarında tavsiye edilen oruçlar var ama sâbiilikteki 9 günlük, 7 günlük, 16–17 günlük oruç yok, ne olacak şimdi? Şimdi de sâbiilik’teki orucun nasıl bir ibadet olduğunu görelim: “Sâbiî geleneğinde oruç önemli bir yere sahip değildir. Sâbiilikte oruç, diğer dinlerin bazılarında yer alan yeme-içme ve cinsi münasebetten uzak durmak şeklindeki oruçtan farklı olarak günah ve kötülüklerden uzak durmak şeklinde değerlendirilir.” İnananlar günah, kötü fiil ve davranışlardan kaçınma ile oruç tutmaya çağılır. Günümüzde Sabiiler, yılın bazı günlerinde et yememek suretiyle oruç tutar! “Namazlarında, Kabe’ye, El Beyt’ül Haram’a dönerler. Mekke’ye ve Kâbe’ye saygı gösterirler.” der Dursun. Sâbiilikte, yalnızca dua etmekten ibaret olan namaz İslam’daki namazdan oldukça farklıdır. Şekil olarak İslam’daki namazla hiçbir ilişkisi yoktur. Dua sâbiîlerin bütün yaşantılarına baştan sona hakim olan bir unsurdur. (Sâbiiler-son gnostikler-Şinasi Gündüz, s. 159) Kâbe’ye sadece sâbiîler değil müşrik Araplar da saygı gösteriyordu. Hatta “Biz günah işlediğimiz elbiselerle Kabe’yi tavaf etmeyiz” diyor ve çıplak olarak tavaf ediyorlardı. Şimdi Dursun, Hz. Peygamberin Kâbe’ye saygıyı müşriklerden aldığını söylese daha mantıklı olmaz

myıdı? “Bilindiği gibi, Kabe bir Güneş tapınağı olarak yapıp kullanılmıştı. İslam’ın yapısını oluşturan inanç ve ibadet biçimlerinin tümüne yakını “güneşe tapma” ağırlıklı Sabiilik’ten kaynaklandı.” İddiasında da bulunur Dursun. Kabe’nin güneş tapınağı olarak yapıldığı ve kullanıldığı bilgisine nereden ulaşabiliyor, bilinmez. Tarihin hangi döneminde güneş tapınağı olarak kullanılmıştır, kimin tarafından ne için yapılmıştır? Sâbiilik konusunda Türkiye de otorite olan ve onların kaynak kitaplarını okuyabilecek derecede dillerine vakıf olan Doç Dr. Şinasi Gündüz, Sâbiilerin inanç sistemlerinin gnostik din anlayışının bütün özelliklerini taşıdığını söyler ve şöyle devam eder: “Gnostik bir dualizm esasına dayalı olan teoloji, demiurg inancı, ruh tasavvuru, kutsal gizli bilgi (gnosis) ve kurtarıcı (redeemer) doktriniyle Sâbiilik derli toplu tipik bir gnostik geleneği sergiler.” (Sâbiiler-son gnostikler-Şinasi Gündüz, s. 64) “Sâbiiler yıldızlara tapıyorlardı. Yıldızların içinde de en başta, Ay ve Güneş sayılıyordu” diyen özellikle de güneşe tapıldığını söyleyen Dursun’a cevabı bizzat Sabiiler verdsin: “İçinde bulunduğumuz yüzyılın ilk yarısında Iraklı yazar Abdurrezzak el-Hasanî, Sâbiilerin kim oldukları nerede yaşadıkları, inanç ve ibadetleri hakkında bir çalışma yayınladı. Bu çalışmasında Sâbiilerin yıldızların uluhiyetine inanan bir topluluk olduğunu ve yıldız ve gezegenlere tapınmanın Sâbiilerin temel ibadet şekilleri arasında bulunduğunu söyler. Bu çalışmanın yayınlanması, Irak’ta yaşayan ve Arap komşularınca Sâbiî olarak isimlendirilen topluluk içinde büyük huzursuzlukların yayılmasına neden olur. Zira bu itham, yani Sâbiilerin yıldız ve gezegenlere tapanlar olduğu iddiası, Sâbiiler için dinlerinin temel inanç esaslarına zıt, kabul edilemez ağır bir suçlamaydı. Bunun üzerine Sâbiî toplumu bu Arap yazar aleyhine mahkemede dava açar. İçlerinde bir de Ganzibra’nın (baş rahip) bulunduğu bir grup, yanlarına kutsal kitapları Ginza Rabba, Qolasta ve diğerlerini alarak mahkemeye gider. Mahkemede, Sâbiî teolojisinde yıldız ve gezegen kültürünün kesinlikle reddedildiği ve yıldızlara ve gezegenlere tapanların lanetlendiği ifadeler, bu kutsal kitaplardan Arapçaya tercüme edilerek, yazarın iddiaları aleyhine delil olarak sunulur ve yazar aleyhine tazminat davası açılır.” (Abdurrezzak el-Hasanî, es-Sâbi’ün fi Hâdirihim ve Mâdihim, Sayda (1955). s.7-8; Drower, E.S., The Mandaeans of Iraq and Iran, Oxford (1937), ss.xvii vd.; Şinasi Gündüz, Kur’an’daki Sâbiilerin Kimliği Üzerine Bir Tahlil ve Değerlendirme, Türkiye I. Dinler Tarihi Araştırmaları Sempozyumu (24-25 Eylül 1992), Samsun 1992, s. 43-81) İslam öncesinin Mekke’inde, “puta taparlar” diye adlandırılan bir topluluğun ibadetleri arasında “oruç” da vardı. Bunu, Buhari’nin yer verdiği bir hadiste de açıkça görüyoruz: “Aişe anlatıyor: İslam öncesinde Kureyş, Aşure gününde oruç tutardı.” (Buhari, e’s-Sahih, Kitabu’s Savm, 1) Burada sorulması gereken şudur: “Putlara taptıkları” söylenen müşrikler “oruç” tutarlarken “hangi Tanrı” için tutuyorlardı? Müşrik kelimesinin, kafir-ateist kelimesiyle aynı olduğunu düşünen büyük araştırmacı (!) burada da yanılmıştır. Mekke’li müşriklerin, Allah’ın varlığını kabul etmediklerini sanmış ya da işine öyle geldiği için bilmemezlikten gelmiştir. Araplar Allah’ı biliyordu, bunun en basit örneği Hz. Peygamberin babasının isminin Abdullah (Allah’ın kulu) olmasıdır. Ancak şefaet edecekler düşüncesiyle putlara taparak Allah’a şirk koşuyorlardı. Yani Araplar tanrıya inanıyordu. “Namaz gibi oruç da “Güneş”e ayarlı. Tabii, gecenin ve gündüzün aylarca sürdüğü yerler, kutuplar hesaba katılmamış.” diyor ateist Dursun. 15 asır önce gelen bir peygamber namaz ve oruç vakitlerini dijital saate göre mi ayarlayacaktı? İslam’da namaz, hac ve oruç vakitleri, modern toplumlardan en gelişmemiş toplumlara kadar her zaman ve mekanda geçerli olan ve her yerden görülebilen güneş ve aya göre tayin edilmiştir. “Kutuplar hesaba katılmamış” diyerek aklınca Dursun İslam’da hata bulduğunu zannediyor ki kendisi için bir hayli geç ama peşinden gidenlere “deccal hadisini” ve ondan çıkan hükümleri okumalarını tavsiye ederiz; normal şartlara uymayan bölgelerde namaz ve orucun nasıl olması gerektiğini buradan öğrenirler. “Muhammed, 53 ya da 54 yaşında oruç buyruğunu aldığını söylemiş, 632 yılının ramazan ayına varmadan ölmüştür. Tuttuğu ramazanın günleri kısa olan kış aylarına rastlamıştır. Eğer, uzun yaz günlerinde de oruç tutturacak kadar tecrübesi olsa idi, muhtemelen, orucun katı kurallarını biraz daha yumuşatır, insanı sıcak yaz günlerinde uzun saatler boyu aç ve susuz bırakacak kadar sağlıksız bir adet koymazdı dinine.” diye yazan Dursun, Hz. Muhammed’in az oruç tuttuğu ve bunun da zaten kış günlerinde olduğunu söyleyerek, kendisinin yiyip içtiğini, orucun zorluklarını da Müslümanların çektiğini ima etmek ve yalan

yanlış bilgilerle dolu olan yazısını bu şekilde sona erdirmektedir. Halbuki Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutar, Receb ve şaban aylarında çok fazla oruç tutardı. O (sav) bazı günler açlıktan, diğer sahabeler gibi karnına taş bağlardı. Efendimizin dünyaya önem vermediği ile ilgili hayatından örneklerle, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazıdan ulaşabilirsiniz. Müftü (!) keşke oryantalist kadar İslam'a objektif yaklaşabilse idi: "Müslümanlık insanları azizlere, resimlere tapmaktan, manastırlarda yalnız yaşayıp nefsi kırmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve sabiliği yok etmesine şaşmamak gerekir." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 50)

Kıyas

Dursun, "Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azab edin." Nahl Sûresinin 126. âyetinde böyle emrediliyordu. Kıyasa kıyas uygulanarak organ kesme türünden cezalar yanında, kırbaçlamak gibi gene ezaya dayanan cezalar da vardı." (Din Bu, s. 58) demek ama yine kendine yakışanı yapıp ayeti tam vermemektedir. "Failinin işlediği fiil cinsinden ve ona denk bir ceza ile cezalandırılmasına" kıyas denir. (DİA, Kıyas Maddesi) "Cezalandırmak isterseniz size yapıldığı kadarıyla cezalandırın, fakat sabır gösterirseniz bilin ki sabırlı davrananlar için bu muhakkak daha hayırlıdır." (Nahl, 126) Evet, Dursun amacına uygun okuyucuyu yönlendirebilmek için ayeti yine tam vermemiştir! Ayetin sonundaki "*Sabrederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır!*" cümlesini aktarmamıştır. Ayet, affetmeyi, öc almaya tercih etmektedir. Yapılan kötülüğü 'cezalandırmanın gayesi', intikam almak, kin ve öfkeyi tatmin etmek değil, 'toplum düzenini korumaktır.' Ayet de, toplum düzenine zarar vermeyecekse suçu bağışlamak öğütlenmektedir. Ayetin asıl amacı, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen bir suça, 'hak ettiğinden daha ağır bir ceza vermeyi önlemektir.' Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir. "*Eğer ceza verecekseniz, size yapılan kötülük kadar, işlenen suç kadar ceza verin; ama affederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır!*" Bu ifadenin asıl gayesi, işlenen bir hatayı, ondan daha ağır bir ceza ile cezalandırmayı önlemektir. Çünkü bazı kimseler, ailesinden veya yakınlarından bir adam öldüreni öldürmekle kalmaz, onun çoluğunu, çocuğunu, yakınlarını dahi öldürerek intikam alırlardı. Kur'an, bu tür aşırı davranışları yasaklamıştır. Suçun cezası, ancak dengi ile olur. Suça daha ağır ceza vermek zulümdür. Bu prensip: "*Biri size saldırırsa, siz de onun saldırdığı kadar ona saldırın, Allah'tan (c.c) korkun*" (Bakara, 194) âyetinde de ifâdesini bulmuştur.

1075

Arşı taşıyan sekiz keçi?

Dursun, "Hakka suresinin 17. âyetinde: "Rabbinin arşını onların üzerinde taşıyanlar sekizdir" buyruluyor. Ebu Davud, İbni Mace ve Tirmizi'nin sünenlerinde ise yukarıdaki ayeti bir hadisle te'lif etmiş. Hadisin metni şöyle: "Dünya ile birinci gök katı arasındaki uzaklık; 71-73 yıllık. Her iki gök katı arasında da bu kadar bir uzaklık var. Sonra 7 kat sema, sonra yedincinin üstünde bir deniz. Derinliği iki gök katı arası kadar. Bunların üstünde de 8 keçi var. Her birinin çatal tırnaklarıyla omuzları arasındaki uzaklık, iki gök katı arasındaki uzaklık kadar. Sonra onların sırtlarında Arş varsa Sonra Allah bunun üzerindedir." diye açıklayarak güya İslam'a saldırabileceğini düşünmektedir. Hadisin senetinde -Hadisi rivayet eden zincirde- ismi geçen Abdullah b. Amira yalancılığıyla ve hadis uydurmasıyla tanınmış birisidir. Ayrıca Abdullah b. Amira'dan, Simak'dan başka hiç kimse hadis alıp rivayet etmemiş. Sahabeden bu hadisi rivayet eden Hz. Abbas (ra) ile Abdullah b. Amira arasında kopukluk var. Bu açığı kapamak için araya "Ahnef" sokulmuştur. Fakat Ahnef'le Abdullah b. Amira'nın görüşmüş olduğuna dair bir rivayet yok. Hafız Münzirî, Sünen-i Ebu Davud'un şerhinde; rivayetteki ravilerden el-Velid b. Ebî Sevr'in güvenilir olmadığını, onun rivayet ettiği 'hadisin delil olamayacağını' söylemektedir. Bu râvi hakkında İbn Kayyim'da aynı tespitleri ileri sürmüştür. Bu rivayeti metin yönünden

incelediğimizde ise mesele tamamıyla açıklık kazanmaktadır. Selef âlimlerinden, büyük hadisçilerden; İbn Maîn, Ahmed b. Hanbel, İmam Buhârî, İmam Müslim, İmam Nesai, İbn Adiyy, İbnü'l-Aziz, İbnü'l-Cevzi bu rivayetin 'sahih olmadığı konusunda ittifak ediyorlar.' İbnü'l-Aziz, Sünen-i Tirmizî'nin şerhinde, bu rivayetin ehli kitaptan geçmiş olduğunu, sahih hadislerde 'aslı olmadığını' söylemektedir. Ebû Hayyan, Hakka Suresinin 17. ayetini tefsir ederken; "Buradaki sekiz için yalan şekiller uyduruldu. Biz bundan sekiz safha anlıyoruz" demektedir. Büyük ihtimal Yahudi ve Hristiyan alimler Müslüman olunca, geçmiş kitaplarda veya efsanelerde mevcut bulunan bazı rivayetleri, ayet ve hadisleri açıklarken araya sokuşturmuşlardır. (Zahid Kevseri, Makâlât, s. 308) Görüldüğü gibi bu rivayetin sahih olmadığı açıktır. Zaten rivayeti kitaplarına alan imamlar da "garip" olduğunu ayrıca belirtmişlerdir.

Bedir savaşının nedenleri

Dursun ticaret kervanını yağmalamak için Bedir savaşının yapıldığını iddiasındadır. Mekkeli müşrikleri işkencelerle dolu 13 sene zulmettikleri Müslümanların Medine'ye hicret etmeleri üzerine Müslümanların Mekke'de kalan ev, eşya, mal ve toprak ürünlerine çökerler. Daha sonra da bu malları Suriye'de satmak için ticaret kervanları oluştururlar. Hz Peygamber sadece bu kervanlara karşı harekete geçmiş ve Arap yarımadasında "Mekkeliler dışında hiçbir ticaret kervanına" müdahale etmemiştir. Ayrıca Mekke dışında diğer Müşrik kabilelerle de barış antlaşması imzalamıştır. Gelelim Dursun'un iddiasına. Bedir savaşını asıl müsebbibi Ebu Cehil'dir. Dursun'un iddia ettiği gibi kervan savunmaya geçmemiş, 'kervan güvenli bir yere ulaştıktan sonra bile' bizzat savaş için müşrik ordusu yola devam etmiştir. Ebu Süfyan, Kays bin İmrü'l-Kays isimindeki adamını Kureyş'e gönderip; "Ey Kureyşliler! Siz kervanınızı, adamlarınızı ve mallarınızı muhafaza etmek için Mekke'den yola çıkmıştınız. Biz tehlikeden kurtulduk. Artık geri dönünüz!" der. Ebu Cehil ise; "Yemin ederim ki, Bedir'e varıp üç gün üç gece şenlik yapıp, develer boğazlar, şarap içeriz. Etraftaki kabileler bizi seyrederek, halimize imrenirler ve hiç kimseden korkmadığımızı görürler. Bundan sonra, heybetimizden, kimse bize saldırmaya cesaret edemez. Ey yenilmez Kureyş ordusu! Yürüyün." diye orduyu savaşa teşvik eder. Dursun: "İki birlik Mekke ve Medine arasındaki Bedir denilen bir bölgede savaşa tutuşmuş ve Müslümanlar galip gelmiştir. Yaklaşık 70 Mekkeli müşrik bu savaşta öldürülmüş ve Muhammed'in emriyle hepsinin cesedi bölgedeki bir kuyuya balık istifi atılmıştır." der. 313 kişilik İslam ordusuna karşı Mekkeli putperestler 100 atlı, 700 develi, geri kalanı yaya olmak üzere 950 kişiydi ve çoğu zırhlı ve ağır silahla donatılmıştı. Savaş sonunda Hz. Peygamber birçok Müslüman mücahit yaralı olmasına rağmen Arabistan çölünün kavurucu sıcağında kafirlerin cesetlerini ortada bırakmamış, büyük bir çukur kazdırarak oraya gömülmesini emretmiştir. Yani yazara göre kendilerini öldürmeye gelen düşmanlarının cesetlerini çölün ortasında açıkta bırakması ve Medine'ye dönmesi daha iyi olmuş olabilirdi, beklide! O zaman da Dursun öyle yaptığı için eleştirecekti, o da ayrı bir mesele. "Hz Peygamberin Bedir'e gidişinin temel sebebi, müşriklerin Müslümanlara yönelik savaş kararı almaları ve bunun akabinde Şam bölgesine gönderdikleri kervandan elde edecekleri geliri, Müslümanlarla yapılacak savaşta harcamayı kararlaştırmış olmalarıdır." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 220) "Müslümanların Mekke'de kalan mallarına el koyan Kureyş kervanı, Medine civarından geçince Resulullah da misilleme yapmak istemiştir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 79) Hz Peygamber bir meydan savaşı yapmak üzere buraya gelmemesine rağmen, ortaya çıkan durum üzerine müşriklerle karşılaşmadan buradan ayrılmanın doğru olmayacağını düşünmüştür. Bu bir anlamda hem Müslümanlar ile müşrikler açısından psikolojik bir eşikti. Müşrikler, sadece bazı Müslümanların canlarını değil birçok Müslüman'ın malına zarar vermişlerdi. Ayrıca "Hz Peygamber, Abdullah b. Cahş'ın saldırısı sırasında ele geçirilen malları iade etmek istemiş, esir edilen Osman bin Abdullah b. Muğire ile Hakem bin Keysan'ı serbest bırakmak ve öldürülen Abdullah Bin el-Hadramî'nin diyetini ödemek istemiş, ancak müşrikler

Allah'ın elçesinin önerilerine kabul etmemişlerdi." (Demircan, s. 222) Savaşın nedeni, hem Mekke'den göç eden 80-100 civarındaki Müslüman'ın evlerinin ve mallarının Mekkeliler tarafından yağmalanması hem de Mekke'den hicret edip Medine'ye gelen ama orada da Mekke'li müşriklerin rahat bırakmayıp müşrikler tarafından Medine'ye kadar gönderilen çapulcu birliklerinin Müslümanlara zarar vermesine bir misilleme ve kervan parasıyla da silah, kiralık asker ve gerekli teçhizat alarak Müslümanları imha hareketine geçmelerini önlemektir. "Hz Muhammed kendilerinden yağmalanan malları geri alabilmek için Mekkelilerle Bedir'de karşılaşmıştır, onlardan mallarını istemiş, kabul edilmemiş ve böylece savaşmıştır." (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 109) Zulüm altında baskı görüp, işkence, hakaret, saldırılara yıllarca göğüs gerip başka çıkış yolu kalmayınca inandığı dava uğruna doğduğu yerleri terk edip geride tüm mal varlıklarını terkedip başka yerlere hicret eden ama oralarda da rahat yüzü gösterilmeyenlerin tepki vermesinden rahatsız olanların acaba Mekke'li müşriklerle aralarında ne benzerlik vardır? Zaten Dursun kitabının bir yerinde "Göç eden Müslümanların evini yağmalamaktan dolayı bütün Mekke halkı sorumlu tutulamaz." derken, yanında durduğu safi açıkça ilan etmektedir. Unutmayalım ki, "Mekke aristokrasisinin savaş çıkarma kararı almasında sonra" içinde Müslümanların evlerinden yağmalanmış mallarında olduğu ve "savaş hazırlıkları için çıkarılmış bu kervana" karşı tepki vermemek açıkça saflık olurdu. Bedir savaşının fakirlik yüzünden çıktığını iddia eden Dursun, yanı başlarındaki zengin Yahudilerle savaşmayıp Medine'de bile çapulcu saldırıları yetmezmiş gibi kendilerine savaş kararı alan müşriklerin, kendi yağmalanan malları ile bu savaşı finanse etmelerine tepki vermelerini ne kadar ters mantıkla okuyucuya sunmakta olduğu artık anlaşılmıştır umarız!

H. İbrahim'in Babası Azer mi, Tareh mi?

Dursun, H. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu H. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmud gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanılgıya düştüğünü" yazmaktadır. Dursun'un Tevrat'ın bu konudaki ayetinden hareket ederek efendimize Kur'an'ı yazmakla itham edecek sonuçlara varması da kendi içinde paradoks barındıran bir bakış açısidir. Madem dini metinler delil kabul edilecek, neden Yahudilerinki delil kabul ediliyor? Madem delil değil, Kur'an ayetleri neden Dursun tarafından reddediliyor? Cevap çok basit aslında; İslam'ı karalayacak malzeme nereden gelirse, Dursun onu kaynak kabul etmektedir. Bu konuda detay, "Kur'an'da çelişki yoktur!" adlı yazımızda, 'H. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi?' adlı yazımızda bulabilirsiniz.

'Rahman arş'a istiva etti' ne demektir?

"İstevâ ale'l-Arş" (Tahtını arşa kurmak) ifadesi bir deyimdir. 'Mülk sahibi olma, hakimiyeti altına alma, mülkü idare etme' anlamlarına gelir. (İbn Hazm, el-Fasl, II/123) "İstivâ, hakimiyeti altına alma anlamındadır." (Eş'arî, Makalâtü'l İslamiyyin, Kahire 1969, I, 285; İbn Hazm, el-Fisal fi'l-Milel ve'n-Nihal, Beyrut 1975, II, 123) "Arapça'da padişah memleketindeki işleri düzene koyunca, "isteve'l melikü ala arşihî" denir. İşleri bozulunca da, "sülle arşuhu" ifadesi kullanılır. Bu, Melikin üzerine oturacağı bir kanepesi bulunmasa dahi, durumun ifadesi için böyle kullanılır." (İbn Abbas, Camiu'l Ahkami'l- Kur'an, II, 12, 14) Tantavi de, "Kürelerin düzeni, şekil vermesi, idaresi, onlardaki malîlukatın sonsuz, nisbet, devr ve ilgilerinin intizam altına alınması, istiva cümlesi içindedir." demektedir. (Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, V/422) "İstiva hakimiyet; el güç anlamını gelir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 35) Bu deyim aslında, 'Allah arşı ve tüm kâinatı yönetir' anlamına gelir. Nasıl ki Türkçe de, mesela "Etekleri zil çalmak" deyiminin kelimeleri asıl anlamlarını kaybedip olarak yeni bir anlam kazanmışsa, aynı durum Arapçada da geçerlidir. Ama Dursun ayrıca Kur'an'da geçen "Melik" kelimesine de "Kral" anlamını vererek, sonra da bu kelimeyi taht manası verdiği yukarıdaki ayetler irtibatlandırarak; "İslam'ın Tanrı'sı sarayındaki tahtına kuruldu" şeklinde,

hiçbir İslam aliminin ifade etmediği bir sonuca ulaşmaya çalışmıştır. Halbuki "Melik" asıl manası itibariyle "Mülk'ün sahibi" demektir. Yani Melik, bütün bu kâinat mülk'ünün sahibi olan Allah-ü Teâlâ'nın bir ismidir. (Lisanu'l-Arab) Zaten "Kur'an ve mecaz" isimli yazımız okunursa, Dursun'un çarpıtmaları daha iyi anlaşılır. A'raf, 54 ve Tâhâ, 5. ayette geçen bu kelimeleri şimdi tek tek irdeleyelim: Arş kelime olarak; 'yükseklik, yücelik, üstünlük' ifade eder. Terim olarak ise; 'her şeyi kuşatan bütün âlemleri içine alan, en dıştaki tabaka' olarak tarif edilir. Bu durumda "Rahman Arş'a istiva etti" denildiğinde Allah-ü Teâlâ bir mekana izafe edilmiş olmaz çünkü "Arş" ile belirli bir mekan ifade edilmemektedir. O halde 'Arş'ın üstünde' demek, bütün âlemin dışında, bütün mekanların, cihetlerin üstünde, aliyyü'l-a'lâ demektir (Yazır. Elmalılı Hamdi. Hak Dini Kur'an Dili. IV/54) Ayet-i Kerime, 'Allah-ü Teala'nın kâinatı tasarrufu altında tutması, idare etmesi ve her şeyin onun emriyle hareket etmesi' anlamlarına gelmektedir. Zaten istiva veya arş kelimelerinin geçtiği ayetlerin hemen devamında Allah (cc) tüm yönetimin, hakimiyetin kendi emri altında olduğuna dair ayetlerle istivadan maksadın ne olduğunu bizlere örneklerle ifade etmektedir. Mesela Araf 54. ayette: "O Allah istiva etti. O Allah, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrindedir. İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur." buyurarak aslında istiva'dan amacın mecazi anlamda işleri idare eden, yürütür, yöneten' anlamında kullandığını bizlere anlatmaktadır. İstiva geçen diğer ayetlerde de aynı bakış açısının hakim olduğu görülür: Rad, 2: "Allah, arşa istiva edendir, güneşi ve ayı buyruğu altına alandır. Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi (hakkıyla) düzenler, yürütür."; Yunus, 3: "Rabbiniz Allah arşa istiva etti. İşleri düzenleyen O'dur."; Bakara, 255: "Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. O, kulların yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplamıştır. Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür."; Bakara, 29: "Allah göğe istiva etti, yöneldi, onları da yedi (kat) gök olarak düzenledi."; Taha, 6: "Rahman, Arşa istivâ etmiştir. Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur." Aynı kullanım Şura, 12. ayette de geçer. Arşa istiva etmek yerine bu defa 'anahtar' kelimesi ayette kullanılır: "Göklerin ve yerin anahtarları, O'nundur. Dilediğinin rızkını genişletir ve daraltır. Muhakkak ki O, her şeyi en iyi bilendir." Görüldüğü gibi anahtar kelimesi bir sonraki ayette açıklanır; 'rızkı vermek veya kısmak' Kur'an'ın mecaz-benzetme örnekleri ile dolu olduğunu ifade ettik. "Nerede olursanız, o sizinle beraberdir." (Hadid, 4); "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kâf, 16) ayetlerini acaba nasıl değerlendirirdi Dursun veya bu ayete ne derdi acaba? "O, insanların vasıflandırdığı şeylerden uzak, büyük ve yücedir." (En'am, 100) Netice olarak, Allah (cc) zatı itibariyle, mekandan, zamandan, şekilden münezzehtir. O yarattığı bütün şeylerden, âlemlerden, arşlardan, mekanlardan ayrıdır, hepsinin dışında, hepsinden yücedir. Fakat O, ilmiyle, kudretiyle, hakimiyetiyle her yeredir, her şeyi kuşatmıştır. O yücelerden yüce, ötelerin ötesindedir. Hiçbir şey O'nu ihata ve idrak edemez ama O her şeyi ihata eder (Talâk, 12)

Rüşvetle Müslüman olmak mı?

"İslam dinini kabul edenlerde aranan özelliğin bir menfaat peşinde olmaksızın gerçekten inandığı için İslam'ı seçmesidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 122) İman kalp işidir. Hucurat 14. ayette dil değil gönül işi olan imanın önemini vurgular: "Bedevîler, "İman ettik" dediler. Şunu söyle: "Henüz iman gönüllerinize yerleşmediğine göre, sadece boyun eğdiniz. Bununla beraber Allah'a ve resulüne itaat ederseniz yaptığınız hiçbir şeyi boşa çıkarmaz; Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir." Zaten, "Güçlünün zayıfa verdiği güvence, iyilik rüşvet değil ikramdır." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 123) Rüşvet güçlü kişiye iş yaptırmak için verilir. Peygamberimiz de, uzun süre İslam'a saldıran, Müslümanlara kötülük yapan ama sonunda yenilenleri öldürmemiş, onlara hediyeler vermiştir. Zaten kötülüğe iyilikle karşılık vermek Kur'an'ın emridir. (Fussilat, 34) Buna rağmen Dursun, Taberi'de geçen rivayetten hareketle, rüşvetle insanların Müslüman yapıldığını ileri sürer. Taberi'nin kullandığı "Reşa"

sözcüğü bütün sözlüklerde "İp" manasına gelir. (Müncid, Muhtarussihah) Dursun dediği gibi rüşvet manasına gelmez. Taberi'nin ifadesinin tam tercümesi "Ebubekir iktidara gelince, (Müellefe-i kulubu İslama bağlayan) ip koptu" şeklinde iken, Dursun bu kelimeyi rüşvet olarak tercüme etmiştir. Dursun, savaş sırasında elde edilen mal, gümüş ve altın, insanlara dağıtılınca bunu rüşvet olarak kabul ediyor. Dağıtılmayınca; savaşların ganimet elde etmek için yapıldığını söylüyor. Peygamberimiz elde edilen mal ve parayı yakıp yok mu etseydi? Ki o zaman Dursun "İslam yok edicidir, Her şeyi yakıp yok ediyor." demeyecek miydi? Safvan, "Peygamber kalbinden başka hiçbir kimsenin kalbi bu kadar temiz, iyi ve cömert olamaz." (İbni Esir, III/24) demektedir. Safvan bir süre sonra Müslüman olur. O daha sonra şöyle diyecektir: "Allah elçisi bana bu bağışta bulununcaya kadar insanlar arasında kendisine en çok kin beslediğim başka bir kimse yoktu. Ama bu bağıştan sonra insanların bana en sevgilisi haline geldi. (Sad, V/449) Ensar'dan bazı gençler bu olaya tam vakıf olamadıkları için ileri geri konuşular. Savaşların kötülüğü ortadan kaldırmak için yapıldığını, ganimet elde etmek için yapılmadığını, İslam'ın ruhunu tam anlayamayan bu gençlere peygamberimiz durumu açıklar. (Hişam, IV/142-143; İbn-i Sa'd, II/154; Ahmed İbn-i Hanbel, III/77-188, Buhari, III/69; Taberi, III/138) ve sonunda Peygamber Efendimizin samimi, muhabbet ve sevgi dolu sözleri karşısında, Medineli Müslümanlar kendilerini tutamayarak hıçkırı hıçkırı ağladılar. Öyle ki, gözlerinden akan yaşlar sakallarını ıslattı. Artık kesin kararlarını vermişlerdi: "Biz, ganimet payı olarak Resulullah'a razıyız! Başka hiç bir şey verilmezse bile!" Kısaca Müellefe-i kulüp denilen insanlara ganimet ve zekattan pay verilmesi, o insanlara İslam'ın sosyal adaletini, evrensel sevgisini, merhameti göstermek içindir. Ayrıca: Savaşta elde edilen ganimetlerin Müslüman olmayan insanlara dağıtılması, T. Dursun'un başka yerlerde iddia ettiğinin (Din Bu, 101-108) aksine savaşın ganimet elde etmek amacıyla yapılmadığının en açık ve net bir delilidir. Ayrıca eklemek gerekir ki, kendi menfaatleri için bazı insanlar Müslüman oluyor iddiası da temelsiz bir görüştür çünkü cizye (İslam ülkesinde gayrimüslimlerden alınan vergi) ile Müslümanlardan alınan vergi (Zekat) arasında pek bir fark yoktur ki, bunu ünlü oryantalistler Ignaz Goldziher ve Asin Palasios'ta kabul etmektedir.

Cinler görülebilir mi?

A'raf suresinin 27. ayetinde, şeytandan söz edilirken: "Sizin onları görmeyeceğiniz yerlerden, o ve topluluğundan olanlar sizi görürler." denilmektedir. Bundan şu çıkıyor açıkça: Şeytan ve topluluğundan olanlar, insanları görürler. İnsanlarsa ne şeytanı, ne de onun topluluğundan olanları görebilirler. "Şeytan ve topluluğu (huve ve kabiluhu)" anlatımının kapsamı içinde, Kur'an yorumcuları, "cin"leri de görürler. Müfessir Razi bu düşüncededir. Gelin görün ki, Muhammed, "Şeytanı", "Cini", hem de somut bir biçimde gördüğünü söyler: "Şeytanı yere yatırdım, boğuyordum" Nesei'nin Aişe'den aktardığı bir hadise göre Muhammed şöyle der: "Namaz kılarken şeytan geldi. Hemen yakaladım, yere yatırdım, boğuyordum onu. O denli ki, onun dilinin soğukluğunu elimin üzerinde duydum." Şeytanın "yatırılması", "boğulması" ve "dilindeki soğukluk, bu soğukluğun elde duyulması", "beş duyu" içine giren, somut durumlardır. Muhammed'in "şeytanı boğarken onun salyasının eline bulaştığını, elinde bunu duyduğunu (hissettiğini)"anlattığı da aktarılır. (Dursun, 2000'e Doğru Dergisi, 8 Nisan 1990, Yıl 4, Sayı 15) "Ey Âdemoğulları! Şeytan, anne babanızı ayıp yerlerini birbirine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları inanmayanların yoldaşları yaptık." (A'raf, 27) Ayetin gerek meal ve gerekse tefsirlerine baktığımızda müfessirlerin büyük çoğunluğu cinlerin ve/veya şeytanların insanlarca görülebileceğini ifade etmektedirler. Oysa Dursun her yerde yaptığı gibi burada da psikolojik bir teknik kullanarak, henüz konuyu sunarken girişte yazdığı yazısıyla "Bundan şu çıkıyor" diyerek, cin ve şeytanların insanları görebileceği oysa "insanların bunları göremeyeceğini" bir 'ön kabul' olarak okuyucuya sunmakta ve sanki 'tek açıklama' buymuş

gibi, okuyucunun dimağını ‘böyle düşüneceksin’ diye yönlendirmektedir. Dursun, ‘elin görün ki’ şeklinde başlayıp, “Muhammed şeytanı cini gördüğünü söyler” maksatlı çarpıtmasıyla, sanki Peygamber aleyhisselam, müfessirlerin görüşlerine uymak zorundaymış gibi, kendince çelişki olduğu izlenimini okuyucunun zihninde oluşturmaya çalışmaktadır. Dursun müfessir Razi ile ‘çelişik’ göstererek, Peygamber Muhammed aleyhisselamın Razi’nin yorumlarına uyması gerektiği imasında bulunmaktadır. Dursun, Peygamberin hayatıyla sabit olan vakaları ve Kur’an’daki cinlerin görülebileceğine dair ayetleri acaba neden göz ardı etmektedir? Örneğin, Neml, 39; Sebe, 12-13. Ayetler gibi! Dursun’un bahsettiği ayette zaten cinlerin ‘mutlak’ manada ve ‘hiçbir zaman’ görülemeyeceği değil, onların gözetleme işi ve "gizlenmeleri" ve bunu yaparken ‘görülemeyecekleri’ anlatılmaktadır. Konuyla ilgili hadislerle baktığımızda da bu açıkça görülmektedir: Buhari, Vekalet 10; Tirmizi, Sevalu'l-Kur'an 3; Müsned, 5/423;6/52, Müslim, Selam, 139; Muvatta, İtisam, 33; Ebu Davud, Edeb, 174; Tirmizi, Ahkam, 2 gibi. Dursun, cinler hakkında Kur’an’a genel bir açıdan bakmayıp sadece ‘işine geldiği’ yerlerini almış, gerisini bırakmıştır. Müfessirler hakkında da, işine gelen bir konuda işine gelen tefsirciyi ki burada Razi’yi almış, diğerlerini, hatta büyük çoğunluğun görüşünü almayı bırakın, görmemiştir bile! Ayrıca Dursun, başka yerlerdeki iddialarına cevaplar veren bu müfessirin o cevaplarını da okuyucularından gizlemiştir. Kaldı ki biz bahsi geçen müfessirlerin hepsine hürmet göstermekteyiz ama sonuçta, bir müfessir her zaman ‘isabet’ edecek diye bir kural olmadığı gibi, kalkıpta Peygamberin ümmetinden olan bir müfessirin tefsirini sanki “Peygamber bu tefsire uymak zorunda” gibi dayatılmasında ne ilmi ve ne de akli bir yönü bulunmadığı ortadadır. Sonuç itibari ile çelişki asıl Dursun’un kendisindedir.

İnsanın Çamurdan Yaratılması

“Kutsal kitaplarda sözedilen "insanın çamurdan yaratıldığı" fikri, kutsal kitapların ortaya atılmasından çok daha önceki çağlarda yaşayan insanların eserlerinde ve efsanelerinde görülmüştür. Bu durum, kutsal kitapların içine bu eser ve efsanelerden alıntı yapıldığının göstergesidir. Bu efsane ve kutsal kitapların ifadeleri şu şekildedir: Gılgamış Destanı, Sümer, Çin Efsaneleri, Mısır’da Luxor Tapınağı’nda bulunan kabartma bir resim, Hesiodos Destanı, Yunan Efsaneleri, Tevrat ve Kur’an.” Dursun, her medeniyet yaratılışın topraktan olduğunu kabul etmiştir, o halde hepsi birbirinden iktibas ederek inançlarını şekillendirmişlerdir tezini ileri sürmektedir. Allah azze ve Celle Kur’an’da, “Andolsun biz her kavme, Allaha itaat edin ve tağuta kulluktan sakının diye bir peygamber göndermişizdir.” (Nahl, 38) buyurmaktadır. Yani her topluma Allah hep İslam’ın emir vwe yasaklarını bildirmiştir. Detay için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür.’ Adli yazımıza bakılabilir. Özetle, medeniyetlerin birbirinden iktibas bir gerçektir. Bu iktibas açıkça Allah’ın elçilerinden yapılmış bir iktibastır. Çünkü Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara mutlaka elçilerini göndermiştir. Nasıl Hz. Muhammed bize Nuh’un Tufanını, Musa’nın Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygamberlerden ve de yaratılıştan bahsetti ise, o dönemde insanlığa müjdeci olarak gelen nebiler de bu kıssaları kendi toplumlarına anlatmışlardır. Evet, gerçek şudur ki, Allah insanlara hatırlatıcı olarak elçilerini göndermiş ve onların bilinç altlarında yatan inanç küllenmelerini közlendirmiş ve alevlendirmiştir. Ayrıca tüm toplumlar eğer aynı şekilde bir konuyu açıklamışlarsa bu tevatür olur çünkü, “bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların tek meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları, yalan üzere ittifak etmeleri” mantiken mümkün olamaz. Çünkü bunların bu halleriyle böylesi bir yalan üzerinde ittifak etmeleri mümkün değildir. Bu konuda ayrıca “Ahiret, beden-ruh ilişkisi” ve “Kur’an’ın kaynağı Sümerler mi?” başlıklı yazılarımızı öneririz.

Peygamberimiz ve Tıp İlmi

Dursun, peygamberimizi” tükürüklü ve tükürüksüz” biçimleriyle tedavi ettiğini yazmış ve bununla alay etmiştir. (Din Bu, s. 263) “İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklardan aldığını” söylediği sağlam hadislerin sağlamlıktan öte sahih bile olmadıklarının altını çizmeliyiz. Hele peygamberimizin iyileştirdiği insanlardan ücret aldığıyla ilgili bırakın sahihi zayıf rivayet bile bulamaz Dursun ve bu konuda bilinen tek bir örnek dahi yoktur. Sadece iyileşen hastaların gönüllü olarak getirdikleri hediyeler vardır, bunlarında önemli bir kısmını efendimiz iade etmiştir. (Darimi Sünen, I/10, Hanbel, Müsned, IV/170) “Biz sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Bizim ecriimiz âlemlerin rabbi olan Allah’a aittir” (Şuara,127, 145, 164, 180) Ayrıca Dursun Peygamberimiz zamanında tedavisi yapılan hastalıkların “Biyolojik ve fizyolojik” olduklarını vurgulamakta ve “Bunların psikolojik tedavi ile ne ilgisi var?” diye sormaktadır. Halbuki günümüzde stres ve sıkıntının başta ülser, gastrit, migren, şeker, kanser gibi hastalıklara neden olduğu bilinmektedir. Psikolojik olarak huzurlu olan insanların hastalıklardan daha kolay iyileştiği günümüzde tıbbi bir gerçekliktir. Ayrıca ruhsal bir takım rahatsızlıkların da tıp ilminin meşgul olduğu sahaya girdiği bir gerçektir. Dursun’un Efendimizin maddi hastalıkları üfürük yoluyla tedavi ediyor iddiası çok hatalı bir görüştür. “Ey Allahın kulları tedavi olunuz.” (Ebu Davut, Tıb,1/11, Tirmizi, Tıb,2, İbn-i Mace Tıb,1, Hanbel, Müsned, 3/156, 4/278) diyen peygamberimiz, insanın maddi ve manevi iki yönü olduğunu bildiği için tedavilerinde de psikolojik ve biyolojik her iki metodu da kullanmış, birisi için diğerini feda etmemiştir. Zamanın şartlarına göre ilaç, pansuman, dağlama vs. gibi bir takım tıbbi yöntemlere başvurarak hastalıkları tedavi ederken aynı zamanda hastanın ruhsal yapısını güçlendirici, iç dünyasını teskin edici mahiyette dua maksatlı okuma-üfleme metotlarını da kullanmıştır ki artık günümüzde bırakın insanları, bitkilerin bile kendilerine söylenen sözlerden etkilendiği bilinmektedir. Dursun özellikle belli rivayetleri ele almış, bütünlüğünden kopardığı parça rivayetlerle her zaman olduğu gibi İslam’a saldırmaya çalışmıştır. Bu metodun aynen oryantalistler tarafından da kullanıldığını hatırlatalım! Yine Dursun, Peygamberimizin göz değmesi, zehirli hayvan sokması ve nemle denilen yaraları üfürükle tedavi ettiğini ileri sürmüştür. Bu konuda kaynak olarak ileri sürdüğü hadis şudur “Şifa binti Abdillah: “Ben, Hafza’nın yanında bulunduğum bir sırada Hz. Peygamber yanıma geldi ve bana, ‘Hafsa’ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi nemle hastalığının rukyesini de öğretmez misin?’ diye sormuştur.” (Ebu davud, Tıb,18/3887, Hanbel, Müsned, 6/286) Eğer nemle hastalığının tedavisi için uygulanan rukye, okuma-üflemeden ibaret olsaydı bunu Peygamberimizden daha iyi yapacak kim vardı? Bunu da Hz. Hafza’ya bizzat kendisi öğretebilirdi. Peki nemle (egzama türü bir) hastalığı Şifa binti Abdillah nasıl tedavi etmekteydi? “Şifa, za’ferân ağacına alır, buna yedi defa rukye yapar, sonra temiz bir taşa koyup ufalar, üzüm sirkesiyle karıştırdıktan sonra nemle yaralarının üzerine sürerdi” (İbni Esir, Üsdü’l Gabe, VII/163, İbni Hacer, el İsabe, VIII/121) Kısaca, bitkisel bir kürü dua eşliğinde uygulardı Şifa binti Abdillah. Aslında aynı konudaki tüm rivayetler bir araya toplanıp öyle değerlendirme yapılırsa ortada bir sorun kalmayacaktır ama Dursun okuyucuyu bilgilendirmek değil, yönlendirmek hatta yanıltmak istemektedir. Devam edelim. Dursun, Hayber savaşında yaralanan Ekva oğlu Seleme’nin Peygamberimizce üç kere okuyup üflenmesi ve Seleme’nin “Artık şikayetinin kalmadığını” anlatırken, “yaralanmış, gelmiş, nefes etmiş, kalmamış” gibi -mış’lı kelimelerle hafife anlattığı bu olay kaynaklarda (Buhari,Meğazi,38, Ebu Davud, Tıb, 19/3894) bakın nasıl geçer. Seleme’nin “yarasının sarılıp akan kanının durdurulup” bundan sonra psikolojik destek amaçlı efendimiz tarafından kendisine dua edilerek üflendiğini anlamayan Dursun, yine olayı eksik ve tarafgir olarak okuyucuya aktarmıştır. Bunu nereden anlıyoruz, Hendek savaşında yaralanan Sâd bin Muaz’ın yarasını bizzat Hz. Peygamber, “kanını durdurmak için dağlamış” ve aynı savaşta kolundan yaralanan Ubey bin Ka’b’ı da “dağlayarak” tedavi etmiştir (Müslim, Selam,74) Peygamberimiz kılıç yarasını okumakla tedavi etseydi, Sâd ve Ubey’i niçin okuyup üfleterek tedavi etmemiştir? Peygamberimiz biyolojik yaraları önce maddi yöntemlerle tedavi etmiş, manevi olarakta hastanın rahatlaması için okuyup üflemiştir. Sadece maddi tedavi veya sadece manevi tedavi (okuma-üfleme) İslam’da yoktur, İslam her ikisinin birlikteliğini

savunur. Duanın faydaları, okumanın bilimsel faydaları için sitemizdeki “İslami emirler ve hümanizm” başlıklı yazımıza bakılabilir. Dursun, Hz. Ali’nin göz ağrısını tükürüğü ile tedavi etmesini de diline dolamıştır. Dursun’un “İlginçtir ki” diyerek başlayan cümlesinin aslında hiçte ilginç olmadığını ispat edelim. Önce bu olayın savaş başlamadan hemen önce, anormal şartlar hakim olduğu bir anda, hızlı tedavinin gerektiği bir ortamda geçtiğini unutmayalım (Buhari, Cihat,102; Müslim, F. Sahabe, xxxiv/2406) Dursun, aşağıdaki haberi hem de ağrıya iyi geldiği detayını okusa idi ne hissederd? “Tükürüğün bilinmeyen faydaları! Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ağrı kesici özelliğe sahip "opiorfin" adlı molekülün depresyona karşı da etkili olabileceği ortaya kondu. Opiorfin molekülünü 2006’da keşfeden Fransa’daki Pasteur Enstitüsü’nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı antidepresanlar kadar etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "Opiorfin"in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi. "Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlayan bilim adamları, opiorfinin morfin kadar etkili olmasının yanı sıra, yan etkilerinin çok daha az olduğunu belirtti. Araştırmacılar ayrıca bu molekülün "İmipramin" adlı antidepresan kadar etkili olduğuna ve yan etkisinin bulunmadığına dikkati çekti.” (Milliyet, 3.09.2010)

Tükürüğün bilinmeyen faydaları!

Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ağrı kesici özelliğe sahip "opiorfin" adlı molekülün depresyona karşı da etkili olabileceği ortaya kondu.

Opiorfin molekülünü 2006'da keşfeden Fransa'daki Pasteur Enstitüsü'nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı antidepresanlar kadar etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "opiorfin"in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi.

"Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlayan bilim adamları

Tükürük içindeki enzimlere baktığımız (Meydan Larousse, 12-33) zaman tükürükteki Pityalin adlı enzimle, dezenfektan etkisi gösteren, dolayısıyla ağız enfeksiyonlardan koruyan Lizozim adlı kimyasal maddenin hafif bir antiseptik etki gösterdiği görülmektedir. (Doktorumuz, Tıp Ansiklopedisi, 7-2350) Parapsikolojide bazı insanların özel yeteneklerle doğduğu anlatılmakta ve bu konu ilmi olarak ispat edilmektedir. Peygamberimizin de böyle özel kişilerden olduğu sabittir. Ayrıca Peygamberimizde tükürük ile tedaviyi hiçbir zaman emretmemiştir. İslam tarihinde de böyle bir metoda hiç rastlanılmamaktadır. Tükürük, salgı bezini terk ettiğinde doğal olarak sterilidir; mikropsuzdur. Tükürük salgısı içerdiği kimyasal ve biyolojik ajanlar sayesinde anti mikrobik (mikrop yok edici) etki yaparak ağız-diş sağlığında koruyucu rol oynar. Son bulgular, tükürüğün çok sayıdaki zararlı organizmaya karşı bizi savunan karmaşık bir madde olduğunu ortaya koyuyor. (Milliyet, 11 Ekim 2011; CNN Türk, 11 Mart 2022; Posta, 24 Şubat 2022) "Tükürüğün antiseptik özelliği, yani mikropları öldürücü etkisi de vardır." (Rahmi Turan, Sözcü, 27.08.2015) Tabii bir de “yüzüne bile tükürülmeyecek” canlılar vardır, o ayrı bir konu!

Hz Hasan, evlilikleri ve Hz Muhammed

Bu konuya ‘Turan Dursun’un Metodunun eleştirisi’ adlı yazımızda değinip cevaplamıştık. Ayrıca aynı konuyu ateist yazar İlhan Arsel’de dile getirmiştir. Arsel’e verilen cevaplarda

konuyu kısaca yeniden ele alacağız! Dursun, efendimizi gençliğinde bile yapmadığı anormal davranışları onun 50 küsur yaşından sonra yaptığını iddia edebilmiştir, hem de rivayetleri çarpıtarak! Yine Dursun, Hz. Enes'ten gelen bir rivayeti tahrif ederek, "Peygamber 9 ya da 11 karısı varken, gecenin veya gündüzün belli saatlerinde tümünü dolaşıyor ve hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu." (Din Bu, s. 45) demektedir. Halbuki Dursun'un delil gösterdiği Tecridi sarih Tercümesi Hadis No: 192'de, "Hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu." ifadesi geçmemektedir. Efendimiz aile reisi, imam, ordu komutanı, peygamber ve aynı zamanda kadınların özel sorularını cevaplamak üzere eşlerinin evlerinde toplantılar yaptığı, oldukça meşgul olan biri idi. Ev ihtiyaçları dahil her türlü gereksinimi için hanımlarını ziyaret etmesi çok normaldir. Zaten Dursun'da başka rivayetlerde "40 erkek gücünde olduğu bildirilir, bunda bir abartma olduğu açık" (Din Bu, s. 6-47) demektedir. Mademki bunlar doğru değil; abartma. O halde neden doğru imiş gibi bunlara dayanarak efendimiz hakkında menfi bir izlenim bırakmaya çalışmaktadır? Dilinden düşürmediği " Bilim ve aydınlanma " bu mudur?

Ateist oryantalist ittifakı

Oryantalistler de ateistler de kaynak olarak gösterdikleri eserlere hiçbir utanma hissetmeden ekleme yapar, çıkarırlar. Onları bilimsellik veya gerçeğe ulaşma duygusu değil, ideoloji ve önyargı onları yönlendirmektedir. Efendimizin Hz Zeynep ile evlenmesi ile ilgili örnek verelim: "Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın." (Emile Dermenghem, Muhammed'in hayatı, s. 367- 370). Bu da Türk ateistlerden T Dursun'a ait: 2000'e Doğru dergisinden "Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir." Halbuki her iki ekleme de hiçbir rivayette geçmez ama oryantalist ve ateistlerin kafa yapısını ve okuyucuyu yönlendirmeye çalışmalarını göstermesi açısından ilginç bir örnektir. Din bu 1 sayfa 41'de oryantalist Leoni Caetani'den alıntı yapan Dursun, 42. sayfada ise "Ne ölçüde doğru, kesin bir şey söylenemez kuşkusuz" diyerek alıntılarının gerçekliğinden kendisinin de emin olmadığını itiraf etmektedir. Ama İslam düşmanlığı bu dayanışmayı zorunlu kılmaktadır. Gerek deist gerekse ateist olduğunu iddia eden iki siteden görüntüyü aşağıda görüyorsunuz. Her iki site de misyonerlik propagandası yapmaktadır. 'Sitemizin Amacı'nı açıkladığımız yazıdan benzer örneklerle ulaşabilirsiniz.

Kendinin "Dinsiz" olduğunu söylüyor ama bir misyonerin görüşlerini;

- 1- Doğru kabul ediyor,
- 2-İndirip, Youtube'a ekliyor,
- 3-Ama reklam yapmıyor (!)
- 4-Misyonere hitabı, "Hocam" ... Bizde yedik !

Neyse amacım O'nun reklamını yapmak değil.Videoları Televizyonu'nun sitesinde bulup indirdim ve Youtube'ye upload ettim.Her bölümü bulamadım ama bulduğum bölümlerde çok şey anlatıyor ve şimdi bloğumda paylaşmak istedim.Kur'an'ın hatalarını bir de arapçası iyi olan birinden duymanızda.

Dediğim gibi amacım reklamını yapmak değil,o güzel videolar için hem buradan teşekkür ediyim Zekeriya Hocam'a hem de kaynak belirtmiş oluyum

Ateist sitesinde misyoner videoları!

Klavuzumu söyle bana,
burnun hakkında bilgi vereyim sana.

Dursun'un ve diğer ateist yazarların tüm iddiaları ilgili konu başlıkları altında cevaplanmıştır.

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: Selamın Aleyküm saygıdeğer mümin kardeşim size bir soru sorucam www.td--.com/forumlar/showthread.php?t=208 bu linkteki iddialar doğrumudur? (Hz Ömer hakkındaki iddialar ve cevapları)

Cevabımız: Resmin tamamına bakınca !

İslam tarihindeki bazı olayları ve zayıf rivayetleri alt alta sıralayıp, İslam'ın Şii yorumunu haklı çıkarma gayreti içinde imiş gibi gösterip aslında ateizm propagandası yapan, önyargı ve tek taraflı bakış açısı ile kaleme alınmış bir yazı örneğidir uzantıdaki yazı. Kaynak olarak devamlı tek kişinin kitabından alıntı yapma gayreti içinde olup, 1000 küsur senedir sahabeyi kötüleyip güya ehli beyti yüceltme izlenimini vermeye çalışan ve bunu ateist bir sitede yapan bu zihniyetin değerlendirmesini birazdan ele alacağız. "Ehlibeyt Hz. Muhammed'in cenaze işleri ile meşgulken, öbür taraf biat işini organize ediyordu" şeklindeki bir mesaj vermek isteyen bu tür bir yazı ile ilk kez karşılaşanların tereddüt geçirmeleri mümkündür. Ama resmin tamamını görenler, amacın aslında ehli beyt taraftarlığı görüntüsü altında sahabenin büyük kısmını ağza alınmayacak iftiralarda bulunan bir kesimin asıl amacının İslam'a saldırmak olduğunu rahatlıkla görecektir. Zaten ateist bir sitede bu yazının kaleme alınması da gerçeği arayanlar için önemli bir göstergedir. Bu zat bunlarla yetinmemiş ve daha sonra sanal bir sözlükten "Kur'an'ın gerçek yazarı olduğu düşünülen kişi" diye Hz Ömer'den bahsedildiğini aktarıp, bu yorumu yapanı da övmektedir. Daha sonra ise bu şahıs bununla da yetinmeyip bir de şu iddiada bulunmaktadır: "İslamiyet'in gerçek kurucusu bana göre Ömer'dir." Bu konudaki iddialara cevabı, "Ateist ve oryantalistlerin 'Kur'an'ın kaynağı' ile ilgili iddiaları" adlı yazımızda bulabilirsiniz. Arap soyundan olup Akad kralının adı olan 'Sargon' müstear ismini kullanan bu kişi "Yukardaki film gibi birçok öyküde despotluk sembolü "kılıç" ile adalet nasılsa birleştirilmiş" diye yorum yaparken acaba adaletin temsil edildiği heykelin elinde ne olduğunu bilmemekte midir?

"Hind'te, Araplarda kadınların yönetici konumlara kadar çıkabildiğini gösteren bir örnek aynı zamanda" diyerek, savaşta şarkı söyleyip insanları savaşa kıskırtmak ve efendimizin amcasının ciğerlerini elleri ile kesip çiğnemek dışında tarihe bir not düşülmeyen -Ama yinede efendimizce daha sonra af edilen bu kadını bu kişi nasıl oluyor da "yönetici" olarak nitelendirebilmektedir? Savaşmadığı için miras hakkı olmayan, diri diri toprağa gömülen, çadırlarda bedeni satılan kadınları, sadece İslam'a saldırabilmek için yönetici konumunda gösteren bu kişi ne kadar bilimsel, tarafsız biri olabilir? Bu zatın verdiği kaynakları sıra ile incelemeye başladığımızda hiç birinin uzantısının açılmadığı görülüyor. Sadece 4. sıradaki kaynak verdiği siteden, eleştiri konusu yaptığı rivayeti okuyabiliyoruz. Bu zat aynen şunları yazıyor: "Komedi burda da bitmiyor." Aslında bu arkadaş herkesle dalga geçmektedir. Hz Ömer'in adını da Ömer bin Abdülaziz diye yazmaktadır, halbuki adı Ömer bin Hattab'dır. Bu şahıs güya Ömer b. Hattab hakkında kendi deyim ile "masal uyduruldu" diye aktardığı ve aslında Hz Ömer'in torunu Ömer b. Abdülaziz hakkındaki örnek ahlaki özelliklerin Ömer b. Hattab için uydurulduğunu zannederek, aslında kendi cehaletinide ortaya koymaktadır. Uzantı sitede sadece Hz. Ömer'in devlet malı olan mumu kullanması olayı torun Ömer için aktarılmaktadır, geri kalan tüm rivayetler zaten torun Ömer için tarihi kitaplarda da aktarılmaktadır. Bu şahıs ise tüm rivayetleri Ömer b. Hattab'a -kaynak sitede böyle bir iddia yokken- isnat etmekte, sonra kendi çarpık ve yanlış mantığını doğru kabul edip eleştiriye yönelmektedir. Kısaca yazı ile Şiilik kılıfı altında ateizm propagandası yapılmaktadır. İşin ilginç efendimizin vasiyet yazmak istemesi ile ilgili "İslami kaynakları delil gösteren" bu mezhepçi ateist, iş Hz Ömer'i takdir eden rivayetlere gelince bunları masal diye nitelemekte, torunu hakkındaki rivayetler ile Hz. Ömer karıştırıldı gibi sübjektif yorumlarda bulunmaktadır. Kısaca insan ateistse açıkça ateistliğini ilan etmeli, ne diyecekse kimliğini açıkça ortaya koyup öyle söylemelidir. Bu kişi İslam'a saldırmaya çalışırken ki, amatörce ve oryantalist zihniyetle bunu yapmaya çalışmakta ve bunu hiçte becerememektedir. Murted müstear ismini kullanan ateist site yöneticisi de aynı metodu kullanmakta ve "Şiilerin tutumu yani bir tarafı lanetleyip diğerine taraf olmaları çok daha tutarlı." Demektedir. Zaten daha sonra yazılanlar sadece Hz. Ömer'i değil efendimize de kapsayan hakaretler yapmaktadırlar.

Soru: Maalesef mürted yazısı beni tatmin etmedi. Burada mürted ile ilgili şunu yazayım o halde. Mürted olan bir insan iyi ve ahlaklı biri olamaz mı? Dinsiz birisi ahlaklı olamaz mı? Ben dinsiz olup ahlaklı olan bir sürü insan tanıyorum. Zaten tarikat ve cemaatleri anlatmaya gerek yok. İslam ülkeleri belli. Ali İmran ve Nisa Surelerini örnek vermişsiniz. Bu ayetlere göre, Mevlana'nın "Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel" cümlesi çelişmiyor mu? Bu insanlar inansa, tövbe etse bile yandı bitti kül oldu yani?

Cevabımız: Mürted yazısının amacı dindendönenin öldürülüp öldürülmeyeceği meselesine cevap vermektir. Ama anladığım sizin bu konuya farklı bir açıdan yaklaştığınız; kafir birisinin ahlaklı olup olamayacağı meselesi. İyilik nedir? Ahlak ama kime göre ahlak? Öncelikle "Dinsiz ahlak olur mu?" adlı yazıyı okumanızı tavsiye edeceğim. İslam ülkelerinin hali İslam nedeni ile değil İslam'sızlıktan bu haldedir! "İslam ülkeleri neden geri" adlı yazıyı tavsiye ederim bu konuda. Cemaat ve tarikat konuları uzun konular. Celalettin Rumi'nin sözünü de iyi anlamalıyız. İnsan hata yapar, bu onu ümitsizliğe sevk etmemelidir, tövbe et sonra gel ama; Coma/tea'l değil; geri dön: Return/İrci' demektedir merhum üstadımız. Günahlarından tövbe edip eski hallerini terk edenleri tabii ki -eğer isterse- Allah azze ve celle af eder. Bu konuda birçok ayet vardır. "Ancak tövbe edip hallerini düzelterler ve gizledikleri gerçekleri açıklayanlar başka; ben onların tövbesini kabul ederim. Çünkü ben, tövbeleri çokça kabul eden ve merhameti bol olanımdır." (Bakara, 160); "Allah, kullarının tövbesini kabul eder, günahları affeder ve yaptıklarını bilir." (Şura, 25); "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tövbe edin ki üzerinize bol bol yağmur göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Sakın siz, günah işlemekte ısrar ederek davetimden yüz çevirmeyin!" (Hud, 52); "Ancak bundan sonra

tövbe edip hallerini düzeltenler müstesnadır.” (Ali İmran, 89); “Allah’ın kabul edeceği tövbe, ancak cahillikleri sebebiyle günah işleyip de, o günahıtan çarçabuk vazgeçenlerin tövbesidir. İşte Allah, böylelerinin tövbesini kabul buyurur. Allah her şeyi hakkıyla bilen, her hükmü ve işi hikmetli ve sağlam olandır.” (Nisa, 17); “Kim bir kötülük yapar veya nefesine zulmeder de sonra Allah’tan bağışlanma dilerse, şüphesiz Allah’ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olarak bulur.” (Nisa, 110); “Kim işlediği bu haksızlıktan sonra tövbe eder ve halini düzeltirse, şüphesiz Allah onun tövbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.” (Maide, 39); “Ümidinizi kesmeyin, fakat tepenize o azap inmeden önce de tövbe edip Rabbimize yönelin ve O’na teslim olun. Aksi halde kimseden yardım göremezsiniz.” (Zümer, 54); “Ancak günahlarından vazgeçip Allah’a yönelen, iman eden ve salih amel işleyenler, işte bunlar, cennete girecek ve hiçbir haksızlığa uğramayacaklardır.” (Meryem, 60); “Şu da muhakkak ki ben, günahlarından tövbe ile vazgeçen, iman edip salih ameller işleyen, bundan böyle de doğru yol üzere hareket eden kimseyi elbette bağışlarım.” (Ta-ha, 82) Ayrıca, Kasas, 67; Ali İmran, 128; Nisa, 146; Maide, 34; A’raf, 153; Tevbe, 11; Hud, 90; Nur, 5... vd. Hadislerde de birçok örnek bulunmaktadır. Mesela; “Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi helak eder ve yerinize, günah işleyip, peşinden tövbe eden kullar yaratırdı.” (Müslim, Tevbe, 9, 10, 11); “Bütün âdemoğulları günahkardır, günahkarların en hayırlıları ise tövbe edenlerdir.” (İbn Mâce, Zühd, 30); “Günahıtan tam dönen ve tövbe eden, o günahı hiç işlememiş gibidir.” (İbn Mace, Zühd 30) gibi.

Özetle; “De ki: Ey çok günah işleyerek kendi öz canlarına kötülük etmede ileri giden kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Allah dilerse bütün günahları mağfireder. Çünkü O, çok affedicidir, merhamet ve ihsanı fazladır.” (Zümer, 53) Rabbimiz Rahman, Rahim’dir! Ama Turan Dursun “inadi küfür” denilen, bilerek; kin ve önyargı ile hareket ederek gerçekleri örten (Kafir) birisidir! Metot ve eserleri yazımızda değerlendirilmiştir. Ayrıca bizim ‘imanometre’imiz yoktur! Bu yazıyı yazan -Allah muhafaza- imansız ölebilir, en kafiri iman edip cennete gidebilir. “Dünyada Müslüman olanlar” adlı yazımıza bir bakıver, örnekler dolu! Ama söz konusu ettiğimiz kişi “kendi tercihi ile” imansız ölmüştür. Sonuçta herkes kendi tercihlerinin “sonuçlarına” katlanacaktır! “Son an gelmeden yapılan tövbeleri” bi-iznillah rabbimiz kabul eder. Allah bizim için kötülük istemez: “Gerçek şu ki Allah insanlara zerrece kötülük etmez, fakat insanlar kendilerine kötülük ediyorlar.” (Yunus, 44) Ama Rabbimiz adil olandır, iyi ile kötüyü ve hele kötülükte çığır açanları bir tutmaz: “Yoksa kötülükleri işleyip duranlar, kendilerini iman edip salih ameller yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Hayatları, ölümleri ve ölümden sonraki durumları aynı olacak, öyle mi? Ne kötü hüküm veriyorlar!” (Casiye, 21) Hadiste de belirtildiği gibi; Efendimiz şöyle buyurur: “Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez.” Sahabi; “Sen de mi ya Resulallah!” dediklerinde de “Evet ben de, meğer ki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun.” (Buharî, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73) Rabbim iyi yolda yürüyen, iyilik yapan ve iyilerle beraber olup ahirette de bizi iyiler zümresinden eylesin inşallah: “Rabbimiz! Biz, ‘Rabbimize iman edin’ diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al.” (Ali İmran, 193) AMİN...

Soru: bir dünya yazı yazmışsınız. İyi güzel peki adam hayattayken neden karşısına çıkıp iki kelam eden olmadı defalarca tartışacak adam arıyorum dediğinde kimse meydana çıkmadı bunun sebebi nedir.

Cevabımız: Sitemizdeki ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızda bir küçük paragraf geçer, dikkatinizden kaçmış olabilir: “Dursun yazdığı yazılarda “Müslümanların Pehlivanı yok diyerek” uzun süre havasını attı. Ama Molla Sadreddin Yüksel’in yazdığı “Makaleler” adlı kitap, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi’nin ortaya çıkıp tarafsız bir zeminde tartışmayı kabul etmesini görmezden gelir. Diyanet’in ” Muhatap alıp reklam yapmama” kuralını ise istismar eder. Ahmet kekeç’in karşılıklı sohbetini tahrif ederek dergide yayınlar!” Dursun gibi bir çok ateist ve asıl ağa babaları oryantalistler İslam’a saldırmışlardır. Ama onların adları tarihin tozlu sayfalar arasında unutulurlarken, İslam hala güncelliğini korumakta ve aydınlık ışığını insanlığa yaymaya devam etmektedir. Dursun öldürüldükten sonra eserleri ile karşılaştığım ve ömrümün

30 küsür yılını o ve avanesine cevapla geçirdiğim, bu nedenle sol ve misyonerlik ile oryantalizmi de araştırdığım göz önünde bulundurulursa en azından bu eleştiriyi kişisel olarak üzerime almadığımı da ifade etmek isterim.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar II

Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar

(Yazı ana hatları ile Prof. Muhammet Altaytaş hocamızın “Hangi Din?” adlı eserden faydalanılarak hazırlanmıştır.)

-Ateist yazarlarınca ileri sürülen ‘tüm iddialara cevaplar’ ilgili başlıklar altında bu çalışmamızda mevcuttur.-

Giriş

Din yaşam tarzının adıdır, yaşam tarzımız dinimizdir. ‘Hangi kurallara göre’ yaşıyorsak dinimiz odur! "Vahyin esas amacı, bir ‘hayat görüşü’ sağlamaktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 110) Bu nedenle de “Pek çok Müslüman, din terimini, hayat tarzı olarak çevirmeyi tercih etmektedir.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 83) Din iyiliği yaymak, kötülüğe engel olmak için gönderilmiştir. Pasifizm, nemelazımcılık, enaniyet, bencillik bir Müslümana asla yakışmayan özelliklerdir. İslam’da önce İman gelir. (Buhari, İlim, 49) Allah’a tevhit bilincine sahip olarak iman etmek. Hz Muhammed’i resul, ahiret gününe iman/kabul etmek gerekir. Daha sonra Ahlak gelir. (Muvatta, Husnül Halk, 8; Müsned, II/381) Hayatımızı İslam’ın emrettiği şekilde "ne kendimize ne başkalarına zarar vermeden" İyi, temiz, namuslu olarak yaşamak gerekir! İbadetler de ahlaklı yaşamayı sağlamak için emredilmiştir. (Ankebut, 45) Tüm bunların olması içinde toplumu ilgilendiren kurallar vardır. Muamelat, adalet, insan hakları, hukuk gibi kavramlar bu boyuttadır. Bu sıralama önem sırasına göre dizilmiştir ve her üçünün toplamıdır İslam dini! Önce iman, sonra ahlak ve sonra muamelat gelir ve din bunların toplamıdır!

Turan Dursun

Babası daha doğmadan onun için kitaplar satın almaya başlar. "Basra'da ve Kufe'de bulunmayacak ölçüde büyük bir din alimi " olacaktır. Küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. “Ne yapıp edip herkesi geçmeye” karar vermiştir. Arapça ve klasik medrese eğitimi alır ama bunları sadece hedefine götürecek basamak olarak görür. Ama yaşadığı dünyadan habersizdir. Hayal dünyasında yaşar. Çocukluğunda koşullandığı "En önde olma" , " Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeleri ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışını etkisi altına alacaktır. Tüm olumsuzlukların sebebi olarak, dinle özdeşleştirdiği ve "Zalim baba" olarak nitelediği babasını görür. Onun yönlendirmesi ile küçük yaşta girdiği ve yasak olduğu içinde pedagojik formasyondan uzak bir ortama sahip medresede aldığı, modern bilimden ve güncel hayattan uzak eğitim onu hırçın ve agresif yapmıştır. Yıllarını harcıyıp aldığı eğitim gerçek hayatta hiçbir işine yaramamakta, toplumda bir saygı görmemektedir. İlkokulu dışarıdan bitirir, müftü olur, farklı uygulamaları ile dikkatleri üzerine toplamak ister, TRT'ye geçer namazı orucu bırakır. Tevrat ve İncil'de Kur'an'da anlatılanların benzerini görünce Hz. Muhammed'in "Bir sahtekar" olduğu fikrine varır ve peygamberlik inancını yitirir. Tabii onun bu ifadelerinde samimi olduğunu düşünmemiz için onun Kur'an'ı hiç okumadığını

düşünmemiz gerekir. Çünkü bizzat Kur'an'ın bir çok ayeti zaten bu benzerlikten bahsedilmektedir. Hatta tahrifleri dışında bu kitapları onayladığını belirtir. "O an bende öyle bir hınç oluştu ki, çünkü din-peygamber benim gençliğimi çocukluğumu aldı. Onun yüzünden çocukluğumu yaşayamadım." der. Dursun sadece dinle kavgalı değildir. Çevresi ile de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de bu olsa gerekir. TRT'den emekli olmasına gerekçe olarak "Bunalım içine düşmek, iş çevresi ile uyumsuzluk, psikolojik dengesizlik " olarak gösterilir. O bu sürgünleri "Her yerde doğruyu söyleme kararlılığına bağlarsa da" bu gerçekçi gözükmemektedir. O hayatının her döneminde bulunduğu yer ve konumla uyumlu görüşleri en sivri ve uç düzeyde savunmuştur. Müftülüğünde "İlerici din adamı", TRTde "Katı laik ", emekliliğinde "Kesin din karşıtı" kesilir. Onun kişiliğinde cinsel tecrübelerinin de önemli bir payı vardır. Hayatını anlattığı romanında bir koça mastürbasyon yaptırmasını anlatması da bu açıdan ilginç bir kesittir. Çocukluğunda din adına yaşadıkları kişiliğinde derin izler bırakmıştır. Dini anlatırken kullandığı üslup ancak kendi kişiliğini tanımlaması açısından bir anlam ifade edebilir. Üslup ve ifade tarzının sahibi ile alakası direk ve tartışmasızdır. Değerlendirmeleri çoğunlukla hamasi, agresif, hatta isterik denebilecek özellikler gösterir. O bir bilim adamı tavrından çok İslam'a duyduğu kin ve düşmanlık sebebi ile ne pahasına olursa olsun onunla mücadele eden bir savaşçı tavrı sergiler. Dünyayı tek başına değiştireceğine inanır. Adeta bir mesih tir o! Bu konuda, gerek 'metodolojisini' ve gerekse 'iddialarını cevapladığımız' yazıları tavsiye ederiz.

Erdoğan Aydın

Aydın, özellikle İslam'ın bütünü olarak algıladığı sosyal ve hukuki boyutu ile ilgilenir. Dini aşmak gerektiğini savunur. Dini eleştirirken tarafsız ve nesnel bir konumda değildir. O olaylara sosyalist bakış açısı ile bakar ve eleştirilerini siyasi ve ideolojik bakış açısına sahip biri olarak yapar. Ama son zamanlarda artık kendini sadece "Özgürlükçü laik, seküler bir düzenden taraf" olduğunu ilan etmiştir. Bu konuda, 'Erdoğan Aydın'a cevaplar'adlı yazımıza tavsiye ederiz.

1088

Dine bakış açıları

Dinin politeizmden -Çok tanrıcılıktan- monoteizme -Tek tanrıcılığa- geliştiğini savunurlar. 'Dinler, korku ve umut kaynaklı olarak sonradan yaratılmış olup, insanda var olan ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır' iddiasındadırlar. Yazarlara göre din; korku, çaresizlik, sırrını çözemediği olağan olaylar karşısındaki cehaletini inançla telafi etme içgüdüsüdür. Onlara göre dinin tarihi insanlık tarihine göre yenidir. Dinler çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa doğru evrimselleşmiştir. Bilimsel gelişmelerin dini ortaya çıkaran çaresizlik ve bilgisizliği yok ettikçe, gerçekte hiç bir şeyin tanrı tarafında yaratılmadığının ispatlanacağını iddia ederler. Bu iddiaya göre dinlerin insanlık tarihinin ilk çağlarında çok daha etkin olması ve günümüze gelinceye dek artık ortadan kalkması gerekirdi. Ama tam aksi bir durum söz konusudur. Hatta ateizmin özel eğitimle halka aşılandığı birçok sosyalist ülkede zamanla din ilk sırada halkın gündemine oturmuştur. Allah peygamber aracılığı ile kitaplar göndermiş, hak dini tebliğ etmiş fakat insanlar zaman zaman putlara, tabiat varlıklarına, heva ve heveslerine tapmış ve onları tanrısallaştırmışlardır. Yani din politeizmden monoteizme değil, monoteizmden politeizme kaymıştır. O zaman Allah (cc) yeniden hak dini hatırlatan peygamberler göndermiştir. Bu konuda "İslam tüm dinlerin özüdür." adlı yazımıza bakılabilir. Her üç kitabî din dışında, sabilik, mecusilik ve Brahmanlıkta dinin Adem ile başladığı kabul edilmektedir. Bu da zamanla bozulan dinlerin içinde kalan hak kırıntıların ortak paydalarından biridir. İnsan doğasının dine, dinin de insan doğasına yatkınlığı da dinin ilahi olduğunun bir ispatıdır. Allah insanın mayasına inanma ihtiyacını yerleştirmiştir. Kesin olan bir şey varsa o

da, nerede insan varsa orada dinin olduğudur. (Günay Tümer, Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s. 32) Ünlü fransız düşünür Fellicien Challaye: "İnsanın sonsuz varlığa bağımlı olması, onun önünde eğilip ona tapması onu evlatça bir sevgi ile sevmesi akla uygundur ve doğaldır. Bu bağımlılık ve sevgi dinin temelidir." (Challaye, Dinler Tarihi, s. 215) der.

Din insan ilişkileri

Yazarlara göre din insan özgürlüğünü kısıtlar, toplumdaki sömürü ilişkilerini meşrulaştırır: Yoksullar tanrı tarafından sınındığını sansınlar, durumlarına katlansınlar. Kur'an'daki yaratılış inancının asıl kaynağı mitolojilerdir. Materyalist hayat görüşü; Yaratılışı evrimci görüş, tesadüf ve şansa göre işleyen tabii eleme ile açıklamaya çalışırlar. İnsan ile hayvanı aynı köklerde birleştirirler. Ateistler İslam dinini Hz. Muhammed ile başlatıp Hristiyanlık ve Yahudilikten de ayrı tutmaya çalışırlar. İslam'ı sabilik'ten doğma bir din olarak kabul ederler. Ayrıca İslam'ın egemen sınıfın dini olarak ortaya çıkıp, ticareti kabul etmesini de eleştirirler. Halbuki felsefe, sanat, ahlak, hukuk, politika gibi bütün ilimlerin kaynağının din olduğu birçok felsefe ve dinler tarihçisinin ortak görüşüdür. Tarih boyunca peygamberler hak dini savunup batıl din ve dini anlayışlarla mücadele etmişlerdir. İnsanların sömürülme aracı olan ve yeteneklerini körelten hak din değil, batıl din ve dini anlayışlardır. Hak dinde -İslam'da- varmış gibi gözüken olumsuzluklar dinin özünden kaynaklanmaz, bu dini pratiğe geçirmeyen insanların zaaflarından ve ahlaki yapısından kaynaklanır. Din sabun gibidir. Sabun satan bile sabunu kullanmazsa kirli olarak dolaşır. Böyle bir durumda hata sabunu kullanmayan kişidedir, sabunda değil. Unutmayalım ki bilim, sanat gibi kavramlarda aynen din gibi, insani veya ahlaki olmayan amaçlar için kullanılabilir. Olumsuzluklar bu kavramlarda değil, bu kavramları hayata geçirmekle mükellef olan insanların zaaflarından kaynaklanır. Ateist yazarların akıl dışı ilan ettikleri dini inkar yolunda ciltlerce kitap yazma zahmetine katlanmaları, dine inanmadığını söyleyen insanların da bunları alıp okuması, zihinlerini meşgul etmesi hep, farkında olmasalar da, yukarıda bahsedilen, mayalarında/fitratlarında olan inanma güdüsünü örtüp yatıştırma gayretinden başka bir şey değildir. İnsan ile hayvan arasındaki kesin fark fiziki-biyolojik veya zekaî değil, her şeyden evvel manevidir. İnsanda fayda ve akla dayanmayan ahlaki ve inanç davranışları vardır. Bu konuda, "Evrin teorisi" başlıklı yazımızı da tavsiye ederiz.

İslam

İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır. Ali İmran, 67-68: "İbrahim, ne yahudi idi, ne de Hristiyan: ancak, O hanif (muvahhid) bir müslümandı, müşriklerden de değildi. Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir."; Zuhuf, 13: "O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı)." Tüm ilahi dinleri Allah göndermiştir. Kurallar unutulup bozuldukça yeniden hatırlatılmıştır. Bu gelenek son peygamber Hz Muhammed'e dek devam etmiştir. Bozulan dini metin ve ritüellerde farklılıklar olması ne kadar doğalsa, bozulmayan ve asıllığını muhafaza eden ritüel ve ibadetlerinde benzerlik göstermesi o kadar doğaldır. Birçok efsane de Nuh tufanından bahsedilmesi tufanın olduğunun ve insanların dilinde dilden dile anlatıldığının göstergesidir. Tersî Hz resulün o anlatılanları kitaba -haşa- eklediğinin delili değildir. Zaten efsanelerde gerçek olan şeylerin zamanla mitleşmesi değil midir? Aynı şey, ilk insanın Hz Adem olarak kabul edilmesi, yaratılışın topraktan olduğunun kabulü vb. içinde geçerlidir. Şunu da özellikle belirtelim ki, Sabiilikte Hz resul döneminde İsevi ve Musevilik gibi ilahi dinlerin bozulmuş bir halinden başka bir şey değildi. İlk dönem İslam alimleri sabiileri, İsevi ve Musevi karışımı bir din olarak

anlatırlar (Abbas, Mucahid, Basri, Abdullah b. Zeyd gibi) Özellikle Abbasi halifesi Me'mun zamanında tehditlerden kurtulmak için Harran halkı Sabii ismine sığınmışlar ve bundan sonra Sabiler yıldız, gezegenlere tapanlar olarak tanınmaya başlanmışlardır. Bu konuda Şinasi Gündüz'ün "Sabiiler" adlı eserine bakılabilir (Yazar bizzat Sabii kutsal metnlerinin dili olan Mandece'yi öğrenip çalışmasını orjinal Sabii metinlerinden faydalanarak hazırlamıştır.) Dolayısı ile Bakara, 62: "Şüphesiz, iman edenlerle yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiilerden kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır." ayeti Sabiileri kastederken ilahi dinlerin bozulmuş olan halini kasteder. Tabii ayetin bozulmamış asıl isevimusevi- sabiiliği kastettiğinin altını çizelim. Yıldız tapan sonraki Harran halkını değil. Yani İsevilik ve Musevilik nasıl bozulmuş bir hak din ise, ayetin indiği andaki Sabii'lerde aynen öyle idiler. Ama ateist yazarlar cahillikleri ile konuyu "Sabiilik İslam'ın kaynağıdır" diyecek hale getirmişlerdir. İlginç bir olayda İ. Cerrahoğlu Hoca'nın kendi görüşlerini desteklediğini iddia ederken, Cerrahoğlu'nun bunun tam tersini eserinde ifade etmesidir: "Haran sabiileri bu ismi Memun zamanında almışlardır ve bunların Kur'an'da bahsedilen sabiilerle hiç bir ilgisi yoktur." (Cerrahoğlu, Kur'an'ı Kerim ve Sabiiler, AÜİF, X/115) Zaten Dursun'un kaynak çarpıtmasına bol örnek vardır. Genelde yazarlar marksist ideolojinin dine biçtiği şablona göre genelleme yaparak subjektif sonuçlara ulaşırlar. Hele Mekkeli liderleri diğer dinlere müsamahalı davranırken İslam'a olan saldırı ve sert davranışlarının altında İslam'ın sömürü çarklarına karşı olması varken, ilk Müslümanların köle, yoksul, mazlum kişilerden olması göz ardı edilerek bir de İslam'ı, egemen sınıfın dini ilan etmekten geri kalmazlar.

İslam ve Bilim

Atesit yazarlara göre insan hem dindar hem de akıl ve bilimden yana olamaz. Kur'an'a göre bilginin kaynakları, "Beş duyu organı, akıl-sezgi ve vahiydir." Kur'an'da akıl kullanmayla ilgili olumsuz bir ayet bulunmaz. Felsefe, tarih, sosyoloji, psikoloji gibi sosyal bilimler de pozitif bilim kabul edilmezler. Kur'an tabiatla ilgili açıklamalarda bulunurken doğa sebepleri, tabiat kurallarını inkar etmez, onun inkar ettiği doğal sebeplerin nihai/ili yapan sebepler olarak görülmesidir. İlim kelimesi ve türevleri Kur'an'da 750 yerde geçer. Akıl ve türevleri ise yaklaşık 300 yerde geçer. İslam'da ilime büyük önem verilmiştir. İlk mescidi yanına hemen okul açılmış, bedir savaşında esirler okuma- yazma öğretmeleri karşılığı serbest bırakılmıştır. "Kur'an ve bilim" adlı çalışmamız bu konuları ele almaktadır. Halife Me'mun Bizans'ı yendiğinde savaş tazminatı olarak eski Yunan yazmalarından başka bir şey istememiştir. Kurtuba'da halife El-Hakem'in 400.000 ciltlik kütüphanesi bulunmakta idi. 400 yıl sonra gelen "Bilge" diye anılan fransız kralının kütüphanesindeki cilt sayısı sadece 900 idi. Fransız Rosenthal'ın ifadesi ile "İslam'da olduğu ölçüde hiçbir bir inanç sisteminde din-bilgi kaynaşması ayrılmaz bir şekilde gerçekleşmemiştir." (Rosenthal, F. Knowledge Triumphant, Leiden, 1960, s. 334; Mehmet Aydın, İslama Göre İlim, D.E.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, İzmir, 1986, sy. III, s. 1) Karen Armstrong 'Tanrı'nın Tarihi' adlı eserinde, "Arap Müslümanlar astronomi, simya, tıp ve matematik üstüne öyle başarılı çalışmalar yapıyorlardı ki, dokuz ve onuncu yüzyıllar boyunca Abbasi imparatorluğunda elde edilen bilimsel başarılar o zamana kadar tarihte elde edilenlerden daha fazla idi." demektedir. "Müslüman bilim öncüleri" adlı çalışmamız bu konuyu ele almaktadır. Günümüz Müslümanlarının geri kalma nedenini İslam'a mal etmek yanıltıcıdır. Zira Müslüman olmadığı halde aynı durumda olan toplumlarda vardır. İslam bilime engel olmaz, bizatihi ona motor görevi görür. 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımızda bu konular ele alınmıştır. Marksistler ne kadar bilimseldir? Mesela Felsefe Profu Orhan Hançerlioğlu Marxizm için "İçinde hiç bir hayal, kuruntu, inanç ve benzeri bilim dışı öge yoktur. Kesinlikle gerçeğe dayanır ve insanları önyargılardan arındırır." cümlesi ne kadar önyargıdan uzak bir tanımlamadır? Bazıları ideolojileri din gibi algılar. Dursun'un "Aklı olanın dini veya dini olanın aklı

olamayacağı" şeklindeki ifadesini düşününce, insan aklın kimde olduğu konusunda inançlı oldukları bilinen Newton'a mı yoksa ilkokul mezunu Dursun'a mı hak vereceğini şaşıyor.

Allah inancı

Aydın, "Artık bilimin, yaşamın evrim sonucu oluştuğunu ispatladığını" iddia etmektedir. Ayrıca, "İslam'ın tanrısının eli, yüzü, sarayı: Arş, evi: Kabe vardır" iddiasındandır. Allah'ın varlığı, işaretleri bakımından apaçık, fakat zatının duyu organlarımız tarafından algılanamaması bakımından gizlidir. Allah'ın varlığını akıl bulabilir ama mahiyetini, özelliklerini akıl kavrayamaz. Voltaire, Hume gibi filozoflar mutlak ateizmin imkansız olduğunu söylemektedirler. Lokman, 32: "Dalgalar onları kara gölgeler gibi kapladığında içten bir inanç ve bağlılıkla sadece Allah'a yakarırlar; Allah kendilerini sağ salim karaya çıkardığında ise içlerinden bir kısmı orta yolda kalır. Hıyanete gömülmüş nankörler topluluğundan başkası âyetlerimizi inkar etmez." Allah'ın eli, yüzü gibi ifadeler mecazidir. Çünkü bir çok muhkem ayette Allah'ın eşi ve benzeri olmadığı, hiç bir şeye benzemediği açıkça ifade edilmektedir. Şura, 11; Bakara, 117: "O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. O'nun benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur."; İhlas, 4: "Hiç bir şey O'na benzemez." Ateist yazarlara Kur'an şöyle seslenir: Ali İmran, 7: "Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. 'Kalplerinde bir kayma' olanlar, 'fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için' ondan müteşabih olanına uyarlar." Ayrıca Dursun, "Kur'an da tanrının birliğinin açık olmadığını, meleklerin ise tanrının yardımcıları-ortakları olduğunu" iddia eder. Halbuki Allahın eşi benzeri ortağı olmadığını, meleklerin de kul -yaratılan- olduğunu, mutlak güç ve iradenin de sadece Allah'a ait olduğunu anlatan yüzlerce ayet vardır. (İhlas 1, Müzzemmil 9, Sad 65, Fatır 53, Taha 98 vd.) Tevhid akidesi ilk insandan itibaren ısrarla vurgulanan bir iman kuralıdır. Ahzab 25: "Senden önce hiç bir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin." Kur'an'da Allah inanan insana ilk yüzünü gösterir: Merhametli, keremi bol, bağışlayıcı, sınırsız ihsan sahibi. Fesat çıkaran, hafifmeşrep gafillere, hakkı örtenlere -kafirlerle- zalimlere, sömürgeci kibirlilere ise ikinci yüzünü gösterir: Sert adil, şiddetli azap ve intikam sahibi. Toshihiko İzutsu: "Dindar mümin için bu iki cephe, tek Allah'ın iki farklı yanıdır ama sırf mantıki düşünen '**alelade bir zihin**' için bu iki cephe birbirine zıt gözükür." der. Ateistler amaçları bakımından ikinci özelliği ön plana çıkarıp birincisini görmezden gelip yok saymaktadırlar. 'Allah'ın varlığının ispatı' ve 'Kur'an ve mecaz' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İlahi kitap ve peygamberlik

Dursun, Kur'an'ın kaynağı olarak özellikle Yahudiliği gösterir. Ayrıca sorar: "Kur'an tahrif edilmiş Tevrat ve İncil'i nasıl doğrulayıcı olabilir?" İmanın kaynağının Yemen olduğunu iddia eden Dursun, "Muhammed'in peygamberliği maddi çıkar ve şehvi arzuları için araç olarak kullanmıştır, Kur'an'ın aslı yakılmış ve Kur'an'da da çelişkiler vardır" iddiasındadır. Allah peygamberler göndererek insanları kula kulluktan kurtarmayı, sömürülmelerine engel olmayı amaçlamıştır. Peygamberler 'aracı değil, yol gösterici'dirler. Vahiy vasıtası ile Allah kulları ile irtibat kurar ve onlara istediği mesajı iletir. Dursun, yine belgelerde tahrifat yaparak İbni Haldun'un da kendisi ile aynı görüşte olduğunu "Peygamberin gereksizliğini ileri sürdüğünü" iddia eder. Halbuki Haldun'un asla böyle bir iddiası olmamıştır. O sadece "Bazı medeniyetlerin peygambersiz de tarihte kurulabildiğini" ifade etmiştir. Haldun, hiç bir şekilde genel olarak insanlığın ilahi rehberliğe, peygamberliğe ihtiyacı olmadığını veya kendisinin böyle bir inancı olduğunu ifade etmemiştir. O İslam'a inanan mümin bir sosyal bilimcidir. Dursun, anla-ya-madığından -birçok konuda olduğu gibi- bir şahsiyetten seçerek aldığı bir görüşü bütünlüğünden kopararak "İşine geldiği gibi" yorumlayarak kendi görüşüne dayanak

sağlamaya çalışmıştır. Aydın'ın, İbni Sina gibi filozofların peygamberliği, felsefenin gücü olarak görüp reddettiği şeklindeki görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır. Sina'ya göre "İnsan için mucizelerle desteklenmiş bir peygamber gereklidir." (İbn Sînâ, Necât, s. 339) Hatta peygamberliği savunduğu "İsbatu'n-nübuvvat" adlı bir eser bile vardır. Yine Filozof Farabi'nin de nübüvveti inkar edenlere karşı reddiyeler yazdığı bilinmektedir. 'İmanın Yemenli' olduğuna dair hadis ise, 'Yemen halkının imanı tereddütsüz kabullerine karşı söylenmiş bir övgü sözüdür.' (Ayşe Esra Şahyar, 'İman Yemenlidir, Hikmet Yemenlidir' Hadisi Üzerine Din, Şehir ve Medeniyet İlişkisi Bakımından Bir Değerlendirme, Hadis Tetkikleri Dergisi (HTD), X/1, 2012, pp. 32) İkrime ve Mukatil dedi ki: Yemen'den mü'min ve itaatkar olarak yedi yüz kişi gelmişti. Kimisi ezan okuyor, kimisi Kur'an okuyor, kimisi "Lâ ilahe illallah" diyerek tehlil getiriyordu. Peygamber (asm) buna çok sevindi. (Müslim, I/72; Buhâri, IV/1594, 195; Tirmizi, V/726; Müsned, II/252, 267, 380; Ebû Yala, Müsned, IV/384; Taberânî, Müsnedu's-Sâmiyyîn, I/283) ve Nasr Suresi nazil olup, 'Allah'ın yardımı' efendimize müjdelence, Allah'ın Resulü şöyle buyurdu: "Allahu ekber! Allah'ın yardımı ve fetih geldi! Yemen ehli geldi. Kalbi mütehassıs bir kavim. İman, Yemenlidir; fıkıh, Yemenlidir; hikmet, Yemenlidir." (Fahrüddin Er-Râzi, Tefsir-i Kebir Mefâtihi'l-Gayb, XXIII/519) Ama ne yazık ki bu övgü ifadesi nerelere çekilmiştir ateist yazarca! Biz de mesela, "Var mı senin gibi cesur birisi" diye bir iltifat cümlesi kullansak, bu cümleden, 'başka cesur kimse yoktur' sonucu mu çıkaracağız? 'Çağdaşları Hz Resul'de asla ahlaki bir kusur görememişlerdir! Sabırla katlandığı eziyet ve imtihanlara göğüs gerişi sadece onun kendine ve Allah tarafından verilmiş olan ödevine derin imanı ile açıklanabilir.' (M.G. Watt, Hz. Muhammed, 246) K. Armstrong, Hz Ömer'in Arap şiirine olan kusursuz vukufiyetinin altını çizdikten ve "Şairler dilin kusursuz kullanımı konusunda ona danışarlardı." dedikten sonra "O öyle bir metne daha önce hiç rastlamadığından onun olağanüstülüğü karşısında adeta çarpılarak teslim olduğunu" söyleyerek Müslüman olmasını ve nedenini anlatmaktadır. Kur'an geleneksel geçmişlerinden zorlu bir ayrılmayı olanaklı kılan güçlü bir duygu darbesi ile insanların uyanmasına neden olmaktadır. Dursun ve bazıları siyasi taktik olarak müşriklerin kullandığı yöntem ve iddialara sahip çıkmaktadır: Bazı kişiler görünüşte Müslüman oluyor, bir müddet sonra İslam'dan döndüklerini açıklıyorlar ve şöyle diyorlar: "Ben ne öğretilip kendisi için yazdımsa Muhammed yalnızca onu bilir, başka bir şey bilmez." Amaçları Müslümanları dinlerinden döndürmek ve onların şevklerini kırmaktır. Ali İmran, 72: "Kitap Ehlinden bir bölümü, dedi ki: İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler." İslam tüm insanlığa gönderilen kuralların genel adıdır: Ali İmran, 84: "De ki: Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." Hz. Muhammed'in - haşa- şehvet düşkünü biri olduğu iddiaları haçlı seferleri sırasında batılilarca ortaya atılan kasıtlı ve amaçlı iddialardır. (Watt, İslam ve Hristiyanlık, s. 21) Yine oryantalist Ronald Victor Courtenay Bodley de bu tür iddiaları yalanlamakta ve kabul etmemektedir. (Bodley, Hz Muhammed, s. 102) Bunun böyle olmadığını önyargısız batılı oryantalistler bile görürken yerli ateistlerin bu iddiaya sarılmaları, onların son tahlilde aslında kime hizmet ettiğini göstermesi açısından da dikkate değerdir. Şehvet için evlense idi Hz resul pekâlâ zengin, soyu ve güzelliği ile öne çıkmış Mekke ve Medine'li kızlarla evlenebilirdi. O asla peygamberliği şahsi çıkarı için kullanmamıştır. Mütevazı yaşamı bu iddiaları yalanlamaktadır. Hz resulun ev hayatı, dar gelirli ve sıkıntılarla iç içe olan bir yaşamdır. Onun hanımları, ağırlarına da gitse, zor da olsa bu yaşam biçimine katlanıyorlardı. Ahzab, 28-29: "Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim. Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." Hz peygamber ve ailesi özellikle Medine döneminde devlet başkanı olarak krallar gibi saraylarda ve lüks içinde yaşayabilirdi. Fakat o inancı gereği Medine'de mescidin bir bölümünde ümmeti ile iç içe ve mütevazı bir yaşamı tercih etmiştir. Suyuti'nin 'el-Itkan' adlı eseri başta olmak üzere bazı rivayetlerinden hareketle Kur'an'a yapılan saldırılar vardır. Ama Ö. R. Doğrul'un da dediği gibi: Suyuti hadis

konusunda şayanı itimat olmadığında ittifak vardır. Buhari gibi muhaddisler, Suyuti'yi tekzip ederler. Tarih boyunca olduğu gibi bu günde dünyanın her yerinde -Mezhebi farklılıklara rağmen- bütün mushafların aynı olması, Kur'anın korunmuşluğunun göstergesidir. Mervan B. Hakem'in Hafsa'nın yanında olan Kur'an nüshasını o ölünce yaktırmasının sebebine gelince, Hz Osman'ın çoğalttığı mushaf tek lehçede -Kureyş lehçesine göre- yazılmıştı. 'İlk mushaf Kur'anı koruma amacıyla yazılmışken, çoğaltma işlemi artık bu aşamayı geçmiş ve lehçede birliği amaçlamakta' idi. Zaten hafızlar varken Kur'an nasıl değiştirilebilirdi ki? Çoğaltılan Kur'an'lar zaten bu Hafsa'nın mushafından çoğaltılmıştı. Hz Hafsa daha yıllarca bu Kur'anı yanında bulundurmıştı. Bir tek kelime bile değişse -hafızlardan başka- Hz Hafsa buna itiraz etmez mi idi? Hafsa'nın yanındaki Kur'an ile çoğaltılan Kur'anlar uzun yıllar bir arada oldular ve asla da ihtilaf, eksik- fazlalık iddiası ortaya çıkmadı. 18. yüzyılın sonlarında Münih üniversitesi, 42.000 Kur'an nüshası üzerinde 60 yıl süren bir çalışma yapar. Tüm mushafların aynı oldukları sonucuna varırlar. (M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi dersi, s. 9) Kur'anın değiştirildiğini iddia eden Dursun'un diğer taraftan Tevrat'ın tahrif edilmediğini savunması hangi tarih ve bilimsel gerçeklerle açıklanabilir? "Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlakî yaşantılar bütün oluşturacak şekilde baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." Tüm bu iddiaların cevaplarına, 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler', 'Kur'an'ın yazılması', 'İslam'da kadın hakları', 'İslam tüm dinlerin özüdür', 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Kur'an'da çelişki iddialarına cevap' adlı yazılardan ulaşabilirsiniz.

Melek inancı

Ateistlere göre melekler tanrının ortaklarıdır. Rabbin ise kürsüsü, tahtı vardır. Nahl 49-50: "Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. Üstlerinden (her an bir azab göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar." Melekler ortak değil memurdurlar. Ama asla rabbimizin kainatı idare etmesi için bir varlığa ihtiyacı yoktur. Bu sadece rabbimizin kendi seçtiği idare tarzıdır. Yoksa "Her şey O'na muhtac, o kimseye muhtac değildir!" (İhlas, 2) Kur'an'daki arş kelimesi de mecazidir. Yaratılanlar üzerindeki 'hüküm ve idaresini' temsil eder. Melek iyiliğin, şeytan kötülüğün temsilcileridirler. Bu konuda, "Kur'an ve mecaz" adı yazımıza bakılabilir.

Ahret

Aydın, ahiret inancının emekçi, dar gelirli ve ezilen kesimin avutulmasına ve uyuşturulmasına hizmet ettiği görüşünü ileri sürer. Ahiret inancının temel fonksiyonu, ahlak imtihanında ve sorumluluk duygusunun kazanılmasında bir basamak teşkil etmesidir. Ahirete gerçekten inanan insan, davranışlarını seçerken iyi olanı tercih eder. Kaybolmuş cüzdanın sahibini aramak bilimsel ve rasyonel olmayabilir ama ahlakî ve ahiret inancının pratiğe yansması olması açısından önemlidir. Yurdumuzda hangi şehire gidilirse gidilsin "Kayıp cüzdan bulunmuştur" anonsu duyulabilir. Bunu hangi medeni batı ülkesinde görebiliriz ki? Ahiret direk dünya ile alakalıdır. Yoksa dünyevi sorumlulukların ertelenme nedeni değildir: İsra, 72: "Kim bunda (dünyada) -Haksızlık karşısında veya hakkı savunma karşısında- kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.'"; Şura, 39: "Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır." Kur'an'daki cennet cehennem tasvirleri müteşabih ayetler grubuna girer. Cennet veya cehennemden daha üst bir makam vardır o da Rızaullah'tır! Tevbe, 72: "Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise

en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.” Allah insan ilişkisinde temel etken sevgiye dayanır. Esmâ-u-l Hüsnâ’da -99 isimde- iki üç tane isim (Zalimlere karşı) Kahhar-gazap ifadesi geçer. Geri kalan tümü, rıza ve muhabbet anlamı içerir. İslam’da asıl olan ibadet ile dünya ve ahirette mutluluğunu kazanmaktır. Ceza sadece kötülüklerin önlenmesinde bir tedbirdir! Unutulmamalıdır ki, ceza ve ödüllendirme evrensel bir kabul gören eğitimi ilkesidir. Ama bilinçaltı, cezalandırılma duygusu ile hareket edip sadece gazap ayetlerini görüyorsa bu, o bakış açısına sahip insanların kendi iç dünyaları hakkında bize ipuçları da verir. Bu aslında, Allah’ın insanların içine koyduğu vicdanın, ateistleri rahatsız etmesinin bir göstergesidir. Neden mükafat; cennet, rızauallah ayetlerini hiç göremezler? Sebep suçluluk psikolojisi mi, yoksa kalplerini katılaştırması mı? Belki de her ikisi, kim bilir? Bu konu hakkında ayrıca ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’ ve ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Kader

Kader insanı pasifleştirir mi? Böyle bir şey olsa ilk Müslümanlar üzerinde bu etki neden gözükmedi? Bu konularda detay için ‘Kader’ ve ‘Allah’ın kalpleri mühürler mi?’ adlı yazılara bakılabilir. Bilimin gelişmesi ile insanın sınırsız güç ve iradeye erişebileceği iddiası ne kadar mümkündür? Necm, 39: “Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur.”; Tur, 21: “İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiç bir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir.”; Fussilat, 46: “Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir.” Suç işleyen biri Hz. Ömer’in huzuruna getirilince adam, Bu işi ‘Allah’ın takdiri ile yaptığını’ söyler. Hz Ömer’de adama cezasına ek olarak, bir de Allah’a iftira ettiğinden dolayı para cezası verir. Şura, 30: “Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyla. (Allah,) Çoğunu da affeder.”; Ankebut, 41: “İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır.”; Nisa, 79: “Sana iyilikten her ne gelirse Allah’tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahit olarak Allah yeter.” Bu konuda, ‘Kötülük/şer Allah’a izafe edilebilir mi?’ adlı yazımıza bakılabilir. Dünyadaki haksızlıklardan dolayı dini sorumlu tutmak sadece "Hedef saptırmaktır!" Kur’an’a göre bütün adaletsizliklerin sebebi, mal biriktirip ihtirasla çoğaltmaya çalışan değersiz insanlardır. Hümeze, 1-3: “O kişinin vay haline ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor.” Tekasür 1-2: “Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi. Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü.”

Ahlak- hukuk

Ateist yazar, İslam’da kadının cinsel meta olarak görüldüğünü iddia ederler. Onlara göre, öbür dünya korkusu ile insanlar sindirilmiştir. İslam’ın köle kavramına bakışı eleştirilir, “Kur’an sadece Arap toplumuna seslenir” derler. Erkeğin kadından üstün kabul edildiği ileri sürer, ‘şeriatın kuralları değişmezdir’ derler. İslam’da hoşgörü ve özgürlüğün olmadığını söyler ve cihadı reddederler. Özel mülkiyeti kabul etmesinden dolayı İslam’ı eleştirirler ve dinsiz de ahlakın olabileceğini iddia ederler. Kısaca onlara göre din karanlık, kötülük ve işkencedir. (Sırası ile cevaplara şu başlıklardan ulaşılabilir: Modernizm ve kadın, batı medeniyeti, ateistlere cevap, Kur’an’da çelişki yoktur, İslam fıkhi, İslam barış dinidir, İslam savaş hukuku, dinsiz ahlak olur mu?, İdealler ve tarihten pratik realiteler. ‘İslam, kapitalizm ve sosyalizm’ konusu zamanla eklenecektir, bi-iznillah!) İslam, İnanç, ibadet, hukuk ve ibadeti ile bir bütündür. Önce inanç, sonra ahlak sonra ibadet, hukuk gelir. Mesela, İslam’ın ilk şartı kelime-i şehadet, tevhitte

alakalıdır. Oruç nefse hakimiyet, zekat yardımlaşma-sosyal adaleti amaçlar. Hiç bir emir-yasak diğerinden ayrı veya alakasız değildir. İslam bir bütündür ve tüm emir, yasaklar bir biri ile bağlantılıdır. Ahiret inancı olmazsa dünyada ahlak, adalet gibi soyut kavramlar adına hürriyetini, hayatını feda edenlerin davranışları hangi akli ve bilimsel ölçü ile kazanım hanesine yazılabilir? Emek harcıyıp elde ettiğim gelikle aldığım hayvandan bir parçayı fakire verirken, yerde bulduğum cüzdanın sahibini ararken, ahlaksızlık yapma imkanım varken bundan uzak dururken, fakire yardım, mazlumu destek olurken tüm bunları hangi rasyonel ve bilimsel kılıflara vurup mantiki bir sonuca ulaşabiliriz? Tam aksine, başkasına faiz ile para vermek rasyoneldir ama ahlaki değildir. Dinsiz ahlak nasıl olabilir? Böyle bir ahlakın normları nasıl oluşacaktır? Nasıl geliştirilip insanlıkça kabulü onaylanacaktır? Mesela günümüzde homoseksüellik artık normal hale getirilmeye çalışılan bir cinsel hastalık türüdür. Bunu kabul eden ahlaklı mı olacaktır? Bu yaygınlaşırsa aile ve toplum, nesil nasıl ayakta kalacak ve gelecek nasıl korunacaktır? Craig'ın, "Bu grup ahlakına uymamayı seçen biri, modaaya uygun davranmamaktan başka bir şey yapmamış," (17 William Lane Craig, "The Indispensability of Theological Meta-ethical Foundations for Morality," <http://www.leaderu.com/offices/billcraig/docs/meta-eth.html>, 01.10.2009) yorumuna ne şekilde karşı çıkabilecektir? Asıl sorunda materyalizmin sınırları içinde insanın ahlaklı kalıp kalamayacağıdır. Maide, 8: "Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır."; Nisa, 135: "Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükerek (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır."; Leyl, 19-20: "Onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti (borcu) yoktur. Ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için (verir)"; Ali İmran, 92: "Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir." İbadetler ilahi bir terbiye metodudur. Ahlakı destekler! Ramazan da topluma hakim olan o maddi ve manevi havayı hangi materyalist sistem gerçekleştirebilir? Sadaka maddiyata olan eğilimi köreltir, hac birlik ve evrensel kardeşlik bilincini aşlar. Allah gruplaşmayı, parçalanmayı sürekli olumsuzlar, kardeşlik seviyesine varan birlikteliği över Veda hutbesi başta numarasını verdiğimiz ayetlerde bunları hedefler: 3/103, 49/13, 6/159, 42/13,3/105, 9/7 vd.

İslam hukuku

İslam hukukunun en büyük özelliği esnekliğidir. Konuya "İslam fıkhi" adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Nisa, 58: "Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir."; Ali İmran, 108: "Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir."; Bakara, 185: "Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez."; Maide, 6: "Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz."; Lokman, 20: "Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır."; Ali İmran, 159: "İş konusunda onlarla istişare et."; Şura, 38: "Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler."; Şûrâ, 15: "Emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum."; En'am, 152: "Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiç bir nefse, gücünün kaldırabileceği

dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahbine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz.”; Bakara, 188: “Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın.”; Ali İmran, 130: “Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin.”; Nisa, 2: “Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.”; Şûrâ, 40: “Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez.”; Maide, 1-2: “Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getirin Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının.”; Fetih, 17: “Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur.”; Bakara, 173: “O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.”; Maide, 3: “Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.” Kur’anda 228 ayet hukuki talimatlara ayrılmıştır. 70’i aile, 70’i medeni hukuk, 13’ü yargılama, 10’u anayasa, 10’u ekonomi, 25’i uluslararası ilişki, 30’u ceza hukuku. Tüm bunların amacı ise ahlaka dayalı bir toplum düzeni inşa etmektir. “İslam’da kadın hakları” konusu dışında son yüzyılda gerçekleşen cinsel devrimle birlikte batıda genellikle çıplaklığı, özelde kadınların bedenlerini cinsel cazibe uyandıracak şekilde fütursuzca sergilemeleri, bir marifet gibi medeni (!) olmanın ölçüsü haline getirilmiştir. Çıplaklık bir özgürlük kullanımı mı yoksa kadının kişiliğini, insanlık onurunu ve kadınlığını tahrip eden, onu sadece erkeğin cinsel arzularına hitap eden bir metaa dönüştüren bir tutum mu olduğu, ciddi şekilde tartışılması gereken bir sorundur.

İslam iktisadı

İslam iktisadı denince öncelikle akla İslami metafizik ve ahlaki değerlerin hakim olduğu bir iktisadi yapı gelmelidir! Bu yapıda; Her şeyin asıl sahibi Allah'tır. İnsanın mülkiyeti sadece "emanet sahipliğinden" ibarettir. Mala ihtiras aldanıştır. Maide, 17: “Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir.”; Hümeze, 2-4: “Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır.”; Haşr, 7: “Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın.”; Bakara, 3: “Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.” Kur’an’da mülkün kazanılması ile sabır, şükür, çömertlik, iyilikseverlik, dostluk, dayanışma, huzur gibi ahlaki değer ile zekat, sadaka, infak, helal kazanç hatta namaz gibi ibadetler arasında yakın alaka kurulur. Asıl amaç ise ‘Erdemli insan’ yetiştirmektir. İslam zorlama ile yapılan imanı geçerli kabul etmez. Allah yoluna güzel öğüt ve hikmet ile çağırma emredilir. Nahl, 125: “Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir.”; İsra, 29: “Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.”; Yunus, 99: “Eğer Rabbin dileyseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?”; Gâşiye, 21: “Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın.”; Bakara, 256: “Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık

ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapılmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir.” İşin ilginç yönlerinden biri de Aydın kitabında İslam'ı zekatları toplama konusunda hem "Ceberrut devlet tavrında olmakla" suçlamakta hem de İslam'ı , "Zekat vermeyenlere karşı yaptırım uygulamadığından" dolayı eleştirmektedir.

Cihad

Bakara, 190: “Sizinle savaşınlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez.”; Enfal, 61: “Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir.”; Hac, 39-40: “Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşıma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır.”; Tevbe, 36: “Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.”; Nisa, 75-76 : “Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz . İman edenler Allah yolunda savaşır; inkar edenler ise tağut yolunda savaşır. Öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır.”; Bakara, 192: “Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir.”; Ankebut, 46: “İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz.”; Mümtetine, 8-9: “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarımlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarımları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir.” Batının reformları ve aydınlanma çağı adını verdikleri süreç devamlı olarak ateist yazarlarca övülür ve örnek gösterilir. Halbuki Hristiyanlık tecrübesinin İslam ile özdeşleştirilmesi yanlıştır. Çevre kirliliği, ırkçılık ,silahlanma, tüketim çılgınlığı, açlık, iki dünya savaşı, gelir dağılımındaki adaletsizlik gibi hususlarda hep bu sürecin sonucudur. İnsanlar tanrısızlık adına da birçok kötülükler yapmışlardır. Sadece din adına mı savaşlar yapılmıştır? Bu konuda, “İslam savaş hukuku” ve “İslam barış, hoşgörü dinidir.” Başlıklı yazılar okunabilir. "İslam inancında mitlere yer verilmez. İslamî doktrin basit, açık ve dolaysızdır. Batı mantalitesinde insan hakları tanrıya ve kutsala karşı bir bağlamda ancak gelişebilmiştir. İslam'da ise tersi geçerlidir.

Gelen mesaj ve cevabımız: Arkadaşlar kesin bilgi yayalım. Eğer bu siteyi Kur'an ve yöneten arkadaşlarımız objektif olsalar idi yazarların karakterlerini değil; kitaplarında İslam dini ile ilgili bilgileri ve kaynakları kontrol edip bu kaynakların doğru olup olmadıklarını araştırırlardı. Ayrıca eğer ellerindeki bilginin, inandıkları şeyin doğru olduğundan emin olsalardı (yani korkmasalardı) arkadaşlar o kitapları da okuyun Kur'anı da okuyun, karşılaştırın derlerdi. Eğer gerçekten korkmuyor iseler, bu mesajı yayınlarlar. Ve o kitaplarda geçen; İslam ile ilgili tek bir örnek vereyim bununla ilgili objektif ve lafı eveleyip gevelemeden bir cevap verebilirler mi görmek isterim. Kur'an'da geçen (Nisa 34) Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları birçok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumuşsa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkeşliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep araştırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür. Şimdi bunda ne var diyeceksiniz. O zaman şunu soruyorum: Hatice'nin sahip olduğu mal varlığı ile Muhammed Peygamberi geçindiriyor olması onu Muhammed veya erkeklere göre üstün kılmaz mı? Muhammed Peygamberi doyuran Hatice değil midir?

1098

Cevabımız: Karakteri üzerinden efendimize saldıran eserlerin yazarlarını bu sav ile mi korumayı düşünüyorsun mustafa arkadaş? Sence paradoksa düşmedin mi? Bu çalışmamız zaten ateistlerin fikirlerini çürütmektedir. 30 küsur yıldır ateist/oryantalist eser, makale, yazıları okurum. Zaten burada da önce iddialarını verip sonra cevaplamakta değil miyiz? Ayrıca bu ateist yazarlar efendimizin şahsına o kadar hakaret ederken aklınıza gelmeyen bu hümanist yaklaşım, ateist yazarlara çamur atınca değil; gerçeği dile getirince mi birden aklınıza geldi? Ayrıca savunduğunuz ateist yazarlar gibi, biz kendilerine hakaret etmedik, iftira atmadık ama onlar efendimize, hem de en olmadık isnatlarla iftira atıldılar! Ayetler geçmiş gelecek tüm insanlığa hitap eder ve ona göre hüküm bildirir. Efendimize hitap eden ayetlerin bile amacı ümmete hitaptır. Bu konu, 'ateistlere cevap' adlı yazımızda ele alındı! Bu ayetin amacı da genele hüküm vermektir. O hüküm de 1400 senedir uygulanmaktadır! Ayette "Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik ve lütuflar bahşetmesi ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle" erkekler kadınlardan sorumlu tutulmuştur. Erkeklerin bazı özellikleri 've' ekonomik sebepler sıralanır. Meali yanlış verdiniz. Sadece mal sahibi olmak söz konusu değildir ayette, bu bir. İki: Verdiğiniz örnek üzerinden konuşursak; Sermaye Hatice annemizden emek efendimizdendir. Çalışan da efendimiz idi, evlenirken mihir verende! Hatice annemizden önce de efendimiz ticaretle uğraşırdı evlendikten sonrada! Yani evi geçindiren ve sermayeyi artıran efendimizdir! Bu konuları ele aldığımız "İslam'da kadın hakları" ve "Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazıları tavsiye ederiz. Aslında sizin sorunuz bile, Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığının delili değil midir? Kendi yazdığı (!) bir kitaba kendi geçmişi ile

çelişen bir hükmü kural olarak neden koyar ki? Demek ki tüm ithamınız mesnetsiz, temelsiz ve tarafgir dolu! Kısaca, o kadar da korkutmadı bizi yazdıkların. Zaten korksa idik, 30 küsur senemizi bu yola verip bir de üstüne “önce ithamları sonra cevapları” yayınlamaz idik! Korkusuz ve tarafsız kalmanın formülü ile bitirelim: Lâ ilahe illâ ALLAH!

Soru: Aynı köşeyi Arif Tekin için de ayırabilir misiniz. Özellikle Kur'an'ın kaynağı konusuna.Yazarın kafasında hayal kurduğuna şüphem yok peki alıntılardığı kaynaklardaki olayların aslı astarı nedir cevaplırsanız sevinirim

Cevabımız: Halit kardeşim, Arif Tekin'in iddiaları Turan Dursun'un kilerin yanında çok hafif kalıyor. Yazdıklarında (Kur'an'ın kökeni, efendimiz ve hanımları, Sümerler vs.) klasik materyalist felsefeye oryantalist iddiaları ekleyip hayal dünyası ile süslemekten başka bir şey değil! Ama onları da aşmış bu arada: Zamanında yaşayan müşrikler ve yüzyıllardır İslam'da hata arayan oryantalistler, Kur'an'a 'kaynak' iddiasında o kadar çok farklı ve çelişkili iddialarda bulundular ama gelin görün ki, hepsinin atladığı (!) bir (başka ve asıl) kaynağı Arif arkadaş, 1400 sene sonra fark edip gün yüzüne çıkarıyor. Önce karar verip sonra delil bulma gayretlerini oryantalistler çok yapar ama Tekin hepsini sollamış gözükmektedir. Kur'an'ı Hz Muhammed mi yazmıştır? sorusunun cevabı, “Kur'an'ın kaynağı nedir?” adlı yazımızda ele alıp işlenmiştir. Gelelim yazının kaynakları sorunuza: Sadece Zeyd'in Süryanice öğrenmesi konusunu sana açıklayacağım, yazarın hayal gücünün sınırsızlığının buradan anlaşılacağını umuyorum. 35 yaşında ümmi olan (Delilleri ile 'Ümmi peygamber' başlığı altında konu ele alındı) HZ Muhammed, Kabe'de Süryanice kitap buluyor ve bu Kur'an'ın kaynağını oluşturuyor?! Müşriklerden gizlice (!) elde ettiği bu kitabı Arapça okuma bilmeyen peygamber, Süryanice olarak okuyup, Kur'an'ın temellerini atıyor. Öyle gizli ki efendimizin vefatında uzun yıllar sonra bu kitaptan, hem de İslam tarihi yazan Müslüman yazarlar bahsedilebiliyor?! Peki, o zaman Zeyd'den neden Süryanice öğrenmesini istiyor? İfşa olmamak için tersi olması gerekmez mi? Peygamberimiz Zeyd'den Süryanice öğrenmesini istemiştir, bu doğru ama Kur'an'ın kaynağının Süryani eser olduğu iddiası nasıl gerçek olsun, efendimiz Zeyd'e Süryanice öğrenmesini Zeyd'den 'Medine'de' istemiştir! (Tirmizî, İstizan: 22; Ebû Dâvud, İlim: 2; Müsned, V/136) Peki Zeyd ne zaman okuma yazma öğrenmiştir? Meşhur Bedir savaşında (624) esir alınanlardan (Tabakât, II/22; DîA, XXIX/5) öğrenmiş, daha sonra vahiy katibi olmuştur. Ne yani, Mekke'de 13 sene kime ne anlatmıştır? Medine'ye hicrette uydurduğu (!) dinin kurallarını, tercüme ettirerek peygamberliğinin son birkaç senesinde mi ortaya koymuştur? O zaman süryaniler neden bu dine koşarak gelmediler, neden onlar, 'Ama bu inanç bizimki ile aynı' demediler?! Sorular çok! 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda bize gelen bir soruya, “Sayın Çelen” diye başlayan cevabımızın soru kısmı yine Arif Tekin'in bir iddiasına cevabı içerir. İsterseniz bu yazarın hayal dünyasına bir örneği de orada bulabilirsiniz.

İlhan Arsel'e cevaplar

‘Şeriat ve Kadın’ adlı kitabın eleştirisi I

-İlhan Arsel'in, "Şeriat ve Kadın" isimli kitabı hakkında, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Sayın Dr Ekrem Keleş'in raporunun özeti-

Arsel'in iddialarına cevaplayan, "İlhan Arsel'e cevaplar, Turan dursun-İlhan Arsel'e cevaplar, İslam'da kadın hakları, Peygamber Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir? İslam alimlerinin objektifliği, İslam barış dinidir, İslami Emirler ve Hümanizm, İslam felsefesi, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, İslam'da kadınların okuması, Natüralizm" başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İtalik yazılar, raporun genel amacını bozmadan tarafımızca eklenen cümlelerdir. Arsel'in görüşleri, (Arsel, s.) şeklinde; sayın Keleş'in raporundaki cümleler ise, (s.) şeklinde gösterilmiştir. Kalın puntolar da, 'rapordaki' önemli ana mesajlara dikkat çekmek amacıyla tarafımızdan sonradan eklenmiştir.

Bu rapor sayesinde, isminin başındaki Prof. etiketine rağmen önyargı, sübjektivizm ve nefretin insanı nasıl bir iftira dolu, metotsuz ve saygısız üsluplarla, çelişki girdabı içinde bocalarken, elde ettiği bilgi ve belgeleri önceden belirlediği amacına uygun olacak şekilde çarpıtılabileceğine kitabından alıntılar yaparak örnekler vereceğiz. Yazar Dr. Ekrem Keleş, İlhan Arsel'in çarpıtma yöntemlerini şu başlıklar altında sıralar: “Uydurma hadisleri gerçek kabul etmek, zayıf rivayetleri delil olarak kullanmak, teşbih-benzetme gibi edebî sanat içerikli rivayetleri göz ardı etmek, yalan-iftira ve asılsız iddialarda bulunmak, kelime oyunları yapmak, ayet veya hadislerdeki anlatılanların ilgi alanlarını değiştirmek, eksik veya fazla aktarımlarda bulunmak, İslami hükümleri kendi sistemi içinde ele almamak, Müslümanların hatalarını İslam'a yüklemek, alimlerin içtihatları/yorumları ile İslam'ı özdeşleştirmek ve İslam'ın vazgeçilmez görüşü şeklinde sunmak, tavsiye niteliğindeki hükümleri kesin/bağlayıcı emir gibi göstermek, ayet ve hadislerin ilgili diğer nâslarla bağlantısını koparmak.”

İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır. (s. 5) **Bu çeşit yazarlar, içerik olarak “hep birbirinin tekrarıdır ibaret olan kitaplar” yazmışlardır.** İlhan Arsel'in çarpıtmalar ile dolu eserine karşı halkımızın, Diyanet İşleri başkanlığından bu konuda bir açıklama beklentisi içine girmesi üzerine Sayın Keleş, bu raporu hazırlamıştır. (s. 6) **Rapor, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve Kadın' isimli yapıtının ilmi eleştirisidir.** Bu 'yapıt' çarpıtma yöntemler ve uydurma-zayıf rivayet malzemeler kullanılmak suretiyle ortaya çıkarılmıştır. (s. 9) Bu raporda Arsel'in çarpıtmaları tespit edilerek, önemli görülen iddialar değerlendirilecektir. (s. 10)

Büyük İslam âlimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekilmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. Onların bildikleri bu bilgileri biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken sözleri nakleden ve rivayetlerin değerlendirmelerini yapan alimlere kulak vermek zorundayız. (s. 11) Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbî, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vâkidî gibi 'itham edilmiş' şahsiyetlerden rivayetler almıştır. (Prof. Doktor İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, 2/148)

Hadis usulünde,' aktardığı rivayetin senedini veren alim okuyucuyu, senette ismi geçen ravilerin güvenilirliğini araştırmaya sevk etmiş demektir' kuralı vardır. O alim, naklettiği rivayetlerin senedini vermekle sorumluluktan çıkmış olmaktadır. (Zehebî, et Tefsir ve'l-Müfessirun, 1/212) **Bu alimler, kitaplarına topladıkları rivayetleri, senetlerine bakmadan hepsini mutlak doğruymuş gibi algılayacak bazı cahil ve kötü niyetli kişilerin çıkabileceğini hiç düşünmemişlerdi. Dönemleri, hangi ravinin rivayetlerinin güvenilir, hangisinin güvenilmez olduğunun herkesçe bilindiği bir dönemdi. (s. 12)**

Arsel, sahih, hasen, zayıf, uydurma ne bulduysa 'yapıtına' toplamış, sahih olan hadisleri ve ayetleri çarpıtmış, Hz Muhammed'e bir yığın saldırı ve iftirada bulunmuştur. Yapıtını, bilimsel ve ciddi niteliği olmayan bir uydurmalar, iftiralar ve çarpıtmalar galerisi haline getirmiştir. (s. 13) İlhan Arsel'in sahip olduğu tek avantaj, toplumumuzun bir kesiminin İslami konulara yabancı hale gelmiş olmasıdır. (s. 16) Başlıca iddiaları ise, "İslam'ın birden fazla evliliğe izin vermesi, örtünmenin hürriyeti sınırlandırdığı iddiası, miras konusu, kadınlarla erkeklerin beraber çalışıp çalışmaması meselesi, boşanma ve kadının şahitliği meselesi, ailenin idaresinin erkeğe verilmesi, kız çocuğunun küçük yaşta evlendirilebileceği iddiası, evlenirken ailenin izninin alınıp alınmayacağı konusu, kadının dövülmesi iddiası, İslamiyet'in cinsel ihtiyacı gidermeyi sadece nikaha bağlaması" gibi konulardır ve iddialar defalarca kitabında tekrar tekrar dile getirilmiştir. (s. 18) "Muhammed bütün evliliklerini sırf şehveti için yapmıştır. Evliliklerinden pek çoğunu, eşlerinin rızası dışında gerçekleştirmiştir." (Arsel, 298, 328) iddiasında bulunan Arsel ayrıca Hz Muhammed'in, Hz Zeynep (Arsel, 307) ve Hz Safiye ile (Arsel, 334) evliliğini diline dolanmıştır. - *Tüm bu iddiaların cevapları, "Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazımızda verilmiştir.*-

"Muhammed, evlendiği kadınlarda güzelliğin yanında servet ve asalet de aramıştır." diyen Arsel, "**cahiliye döneminde kadın iyi durumdaydı, İslam gelince hakları elinden alındı.**" (Arsel, 14, 15, 17 vd.) iddiasını da ileri sürer. Halbuki cahiliye döneminde "kadın ancak doğum yapınca evlendiği eşinin ailesine dahil olabiliyor, çocuksuz kadın diyet ödemek zorunda kalırsa eşi değil kadının ailesi ödemek zorunda kalıyor, insani haklara layık görülüyor ve miras alamıyorlardı." (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 40; Nur Yıldırım, Cahiliye Toplumunda Kureys Kadını, s. 150) "Cahiliye Çağı'nda evlilik akdi olan nikah, dini bir mahiyet taşımazdı. Bu sebeple kadın ancak çocuk doğurduktan sonra aileye katılabilirdi. Kadın özellikle erkek çocuk doğurmadan ölürse, koca taziye edilmezdi. Çocuksuz kadın birini öldürüp diyet vermek zorunda kalırsa kocası tarafından değil mensup olduğu ailesi tarafından ödenirdi. Fakat bu durum çocuğun doğumundan sonra değişirdi. Başta mirastan pay verilmemek üzere evlenme ve boşanma gibi kadının hayatını ilgilendiren alanlarda kadının tercih hakkının asla olmadığını gösterir. Erkek istediği kadar kadınla evlenebilir, dilediği zaman da boşayabilir. Romalılar ve Konfüçyüz'm'de olduğu gibi Cahiliye Dönemi Araplarda da kız çocuğu uğursuzluk sayılır. Aile için yüz kızartıcı âr vesilesi kabul edilir. Kadınların fuhuş aracı görülmesi, kız çocuklarının ileride fahişe olacağı fikrini doğurmuş kız çocukların daha küçükken öldürülmesi bu yüzden meşru görülmüştür. İster seçkin olsun ister ister bedevi olsun fuhuş erkekler için çirkin görülmezdi." (Ramazan Aksoy, İslam Öncesi Toplumlar ve İslam'da Kadının Statüsü, Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi, 15 (2021): 27-31) Philip Hitti, Cafer Bin Ebu Talib'in ağzından şöyle dediğini aktarır: "Biz cahiliye devri insanları fuhşiyata dalar, ailelerimizi terk eder, verdiğimiz sözlerden cayardık. Allah aramızdan seçip Resul olarak gönderene kadar halimiz buydu. Sonra doğruyu söylememizi, borçlu olduğumuz şeyleri sahiplerine iade etmemizi, ailelerimizin yanından ayrılmamamızı, yanlış hareket etmekten kaçınmamızı ve kavga etmememizi emretmiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 357)

Ayrıca Arsel, "Tanrı, erkek kulları kötülükten korur ama kadın kulları korumaz, Muhammed ölmeden önce Ebu Bekir'i halife ilan etmişti. Tanrı kadına hitap etmeyi aşağı görür." (Arsel, 70, 80,

109) diye devam eder ve "Kur'an'ın, erkeklere gönderildiği bildirilmektedir." (Arsel,113) sonucuna ulaşır. **"Muhammed'in anası Yahudi'ydi, şeriata göre kadın her şeyi ile pisliktir."** (Arsel, 414, 84) **diyen Arsel, şartlanmış olarak ve birtakım peşin hükümlerle hareket ederek, İslam'ı kadın aleyhinde göstermeye çabalamıştır.** (s. 24) O, ne olursa olsun bu sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. (s. 27) Ona göre sahabe bir 'çekirdek' karşılığında kadın almıştır ve bunun birçok örneği de bulunmaktadır. (Arsel,177) Olayın aslı ise şudur: Peygamberimiz, sahabeden bazılarına mehir olarak - beş dirhem değerinde olduğu söylenen- bir hurma çekirdeği ağırlığında 'altın' vererek evlendirmiştir. **Arsel, "beş dirhem değerinde", "altın" ve "mehir" ifadelerini rivayetten çıkarmış, insanları kandırmak istemiştir.** (s. 28) Zaten İbnü'l-Esir, en-Nihaye adlı eserinde (5/131) "Bu rivayette kastedilen, 5 dirhem ağırlığındaki altındır" demektedir. (s. 28)

Araplarda kabilelerini üstün görme fikri hakimdi. Özellikle zenciler, çok hakir görülürdü. İslamiyet, ırkçılık fikrini kökünden yıkmış, ırkın bir imtiyaz sebebi olamayacağını ortaya koymuştur. (s. 29) Peygamberimiz, "Allah'ın kitabı ile hükmettiği sürece, başkanınız zenci bir köle de olsa onu dinleyip itaat edin." buyurmaktadır. (İbni Mace, Cihad, 39) Diğer rivayette, "Reisiniz, başı kuru üzüm gibi simsiyah saçlı Habeşistanlı bir köle de olsa, dinleyip ona itaat ediniz." buyurmaktadır. (Buhari, Ahkam, 4; İbni Mace, Cihad, 39) Görüldüğü gibi hadiste bir benzetme-teşbih sanatı vardır. Ama **Arsel, kendine görev kabul ettiği şariat düşmanlığını yerine getirmek için** (s. 30) **hadisi şu şekilde aktarır: "Yöneticileri, üzüm tanesi büyüklüğünde 'beyinli' bir Habeş olsun, onların emirlerine körü körüne boyun eğme gereğini, dinsel bir görev sayılmıştır."** (Arsel, 45) "Muhammed, Süleyman peygamberin Amine adındaki cariye yüzünden başına gelen olayları Kur'an'da, Sad suresinde anlatır." diyen (Arsel, s. 45) Arsel'i dinleyip sakın Sad suresinde böyle bir Amine hikayesi aramaya kalkmayın, bulamazsınız! Çünkü **Kur'an'da böyle bir kıssa yoktur!** Hatta alimler benzeri rivayetleri reddetmişlerdir. (Ahmet Mustafa Meraği, Tefsiru'l- Meraği, 22/121; İbni Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, 4/ 36; Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, 5/71) Kur'an, İslam'dan önce Arapların kız çocuklarını diri diri toprağa gömmelerini şiddetle eleştirmiş ve buna son vermiştir. **Arsel** ise, "Savaşlar yüzünden erkek nüfusunun azalması nedeniyle, kız çocuklarının öldürülmesi gerekmekteydi." (Arsel, 18) diyerek, **kız çocuklarını diri diri toprağa gömmeye gibi bir feci uygulamaya mazeretler aramaya kalkmıştır.** (s. 34) Arsel, İslamiyet'in bu geleneğe son vermekle kadınları zulümden kurtardığını kabul etmez. Çünkü onun hareket noktası, İslam düşmanlığıdır. **Kendisini, "şariat sisteminin kararlı düşmanı"** (Arsel, 18) **ilan etmiştir.** "Muhammed kız çocuklarının öldürülmesi geleneğine son verirken, bunu kadına değer verdiği düşüncesi ile değil, Müslüman sayısının azalmaması düşüncesiyle yapmıştır." (Arsel, 134) değerlendirmesinde bulunan Arsel'in iddialarının pek çoğu, uydurma veya zayıf rivayetlere dayanmakta, bir kısımda, olayları kasıtlı olarak çarpıtmasından oluşmaktadır. (s. 35) **Arsel, "şariat dini, evlenme olanağına kavuşana kadar kızların cinsel ihtiyacı gidermesi olanağından yoksun bırakmakta, cinsel ihtiyacı sadece evlenme şartına bağlamakta ve bağlarken de bakire ile evlenme koşuluna sarılmıştır."** (Arsel, 170) **demektedir (s. 37) Halbuki İslam'da dul kadınla da evliliğe izin vardır ve peygamberimizin Hz Aişe hariç, tüm eşleri dul idiler!** (s. 38) **Arsel şöyle (s. 170) demektedir: "Benim kadınlar adına dilediğim özgürlük, her şeyden önce cinsel özgürlüktür."** Bu tür zihniyete sahip olan insanların İslam'a saldırmalarının tek sebebi, İslam'ın fuhuşa ve kötülüğe giden yolları yasaklamış olmasıdır. Yoksa İslam'da temel hak ve hürriyetler açısından, kadınla erkek arasında bir ayırım yapılmamıştır. İslam'da sadece ödev ve yükümlülükler de farklılıklar vardır. Arsel'in fikrini geçerli olduğunu düşünelim. Aile kurumunun ne hale gelebileceğini düşünebiliyor musunuz? Aslında, Arsel gibiler bir kesime hizmet etmektedirler. Neticede, toplumun yıkılması amaçlanmaktadır. **Arsel'e göre, "kız kardeşin dilediği ile sevişmesini hoş karşılanabilir"** (Arsel, VII) **ama bir Müslümanla evlilik yolu ile olursa asla!** (s. 39) **Arsel, Kur'an'da geçen pek çok ayeti, "her ne kadar Kur'an'da geçse de" şeklinde başlayan cümlelerle** (Arsel, 109, 407, 397, 191, 192, 141, 234, 273, 355, 215, 375, 4... vd.) **amacından saptırarak kötü**

göstermeye çalışmaktadır. Örneğin, "Siz ve eşleriniz ağırlanmış olarak cennete girin." (Zuhuf, 69-70) ayetini, "her ne kadar Kur'an'da böyle yazılmış ise de, onunla karı ve kocanın cennete buluşacakları ve beraberce yaşayacakları anlatılmak istenmemektedir." diye yorumlayabilmektedir. Ayrıca, İbni Mace'de geçen, "küçük çocuk, anne ve babamla cennete girmek isterim." cümlesindeki çocuk kelimesini, oğlan şeklinde aktarmakta (Arsel, 407) ve kız ve erkek çocuk arasında ayırım yaparak (Arsel, 141) sadece erkek çocukların anne babalarını cennete sokmaya sebep olacağı izlenimi vermeye çalışmaktadır. (s. 41) İslam'da, kadın hakları ile ilgili birçok ayet ve hadisi ise şöyle yorumlamaktadır: "Her ne kadar kadın sınıfını yatıştırmak ve uyutmak maksadıyla, "Erkeklerin kadınlarda olan hakkı kadar kadınların da erkekler üzerinde hakkı vardır; Kadınlarla iyi geçinmek ve onlara iyi davranmak erkekler için gerektir." şeklinde hükümleri öne sürmekle beraber..." (Arsel, 4) Arsel, yapıtının daha ilk satırlarında, dua eden Müslümanları kastederek, 'insanlarımızın bu feza çağındaki hala doğaüstü güçlerden medet uman hali.' (Arsel, /I) demek suretiyle, duanın gücünü de küçümsemediği görülmektedir. (s. 44) - *Dua ve İslam'ın diğer emirlerinin faydaları konusunda, 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! Ayrıca Arsel'in tüm ithamlarına ilgili başlıklar altında bu çalışmamızda cevaplar verilmiştir.* -

Arsel kendini, 'şeriata karşı başkaldırmak ve savaştırmak' gibi 'asil' bir davranışla görevlendirmiştir. (Arsel, 2) *Yüzlerce yıl birbirleri ile savaşmış bir medeniyet kuramayan Arapların Peygamberimize inanıp onun yolundan gidince, çok kısa bir süre içinde üç kıtaya nasıl yayıldığını araştıran batılı oryantalistler bile, Profesör olan Arsel kadar tarafsız, önyargılı ve taassup ehli olmamıştır: "Türk şariat bataklığına saplandıktan sonra... şeriata kandıkça ve Muhammet örneğine sarıldıkça ilkelleşmiştir."* (Arsel, 30) diyebilmektedir. -*Bu konuda sadece, "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" başlıklı yazımız bile kendisine yeterli cevap olur kanaatindeyiz.* - Arsel, tabiata inanmaktadır yani, natüralizmi kendine din olarak kabul etmiştir. 'Yapıtının 414. sayfasında şöyle demektedir: "İnsan denilen varlığı akıl ve vicdan ile donatan tabiattır. Tabiatın, insan gönlüne cömertçe yerleştirmiş olduğu duygular..." - Bu bakış açısına sahip olanlara cevap için "Ateistlerin dini natüralizm" adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz. - Arsel batının yaşam tarzını benimsemiş ve onu savunan bir insandır. -*Bu konuda da, 'Batı Medeniyeti'nin gerçek yüzü hakkındaki yazıyı tavsiye ederiz.* - Arsel, hayalindeki kadın şöyle tarif eder: "Erkekten kaçırmak nedir bilmeyen ve herkesin önünde sigara tütüren ve bacak bacak üstüne atıp kahve köpürten uygar davranışlı kadınlar." (Arsel, 270) Görüldüğü gibi bu kesimin uygarlıktan anladığı şey ile bizim 'uygarlık/umran'dan kasteddiğimiz arasında çok büyük farklar bulunmaktadır. - Bu konuda, 'Modernizm ve kadın' adlı yazımızı tavsiye ederiz. -

Arsel'in İslam düşmanlığına bazı örnekler: "Şariat bataklığı" (Arsel, s.30); "kümes hayatı (İslami aile yaşantısını kastediyor)" (Arsel, s. 279); "1400 yıl öncesinin çöl felsefesi" (Arsel, s. 457); "Arap peygamberinin amacı" (Arsel, s. 331); "Şariat yılanın zehiri" (Arsel, s. 272) Bu ve daha pek çok örnek, Arsel'in İslam dinine ne denli kin beslediğini göstermektedir. (s. 51)

Arsel, iddialarına dayanak yapmaya çalıştığı uydurma ve zayıf rivayetleri kullanmak dışında onun maharetle uyguladığı diğer yöntem, ayet ve hadislerin ilgi alanını değiştirmek, başıyla ve sonuyla irtibatını kopararak veya eksik ve ilaveli vererek nâsları (Ayet ve hadisleri) çarpıtmak olmuştur. (s. 55) Arsel'in başvurduğu yollardan biri de, uydurma hadisleri gerçekmiş gibi aktarmaktır. (s. 58) Arsel'in, "Erkeğin karısına söz vermek maksadıyla yalan söylemesi mübahtır." (Arsel, 252) şeklinde, gerçekmiş gibi aktardığı bu rivayet 'uydurma'dır. (s. 59) Muhammed, kadınların okuma yazma öğrenmelerine engel olmuştur." (Arsel, 382) diyen Arsel zihniyetinde olanlara, 'İslam kadın okumasına karşı mıdır?' -

başlıklı yazımızı tavsiye ederiz. "Kadınlara danışın, söylediklerinin aksini yapın." şeklinde Arsel'in aktardığı söz de (Arsel, 32 48) uydurmadır. (Aliyu'l-Kâri, el-Mesnu' fi Marifet'il-hadisil mevdu, s. 113) Arsel'in, "kadınların hayırlısı yüzü güzel olandır." şeklinde verdiği (Arsel, 156) hadisin aslı şu şekildedir: "Bereket açısından kadınların en üstünü, güler yüzlü ve mehri az olandır." (İrâki, İhyanın zeylin de, IV/130) Adamın biri dışarı giderken hanımına, evinin üst katından aşağı inmemesini tembih etti. Alt katta olan babası hastalandı. Kadın aşağı inmedi, peygamberimiz de "kocana itaat et" buyurdu. Babası öldü. Peygamberimiz, "efendine olan itaatının mükâfatı olarak Tanrı babana affetmiştir." şeklinde, Arsel bir rivayette bahseder. (s. 66) Bir kere bu hadis zayıftır. (İraki, IV/160) ve Hukuki islamiyye ve ıstılahâtı fıkhiyye kamusunda (Ömer Nasuhi Bilmen, 2/165) belirtildiği gibi; "Bir kadın, babası hasta ise ve bakacak kimsesi bulunmazsa, kocasının iznini almadan ona gidip bakabilir. Babası Müslüman olmasa bile!" Arsel'in, 'Tanrıdan gelme haberler' diye kaynak gösterdiği haberler uydurma iken, uydurma hadis uzmanı Sağani ise, Arsel'in gerçekmiş gibi aktardığı hadisi uyduran kişiye kadar herşeyi tespit etmiştir. (Sağani, Mevduat, s. 28) Yine Arsel'in hadis olarak aktardığı ve kaynak olarak gösterdiği 'Feyzü'l Kadir'de, hadisin zayıf olduğu açıkça belirtilmektedir. (s. 71) Ama Arsel, bunu bile belirtmemektedir. Arsel'in diğer bir iftirası, "Muhammed, Fatıma'nın iki erkek çocuk doğurmasından sonra saçların kesilmesini ve fakirlere dağıtılmasını emretmiştir." (Müsnet, VI/457) şeklindedir. Rivayetin aynen tercümesi ise şöyledir: "Hz Muhammed, Fatma'ya, "çocukların başını tıraş et, 'saçlarının ağırlığınca' gümüşü fakirlere dağıt." (Ahmet bin Hanbel, Müsnet, VI/390; Fethu'l-Rabbani, XIII/126) Ayrıca Arsel, Belazüri'ye ait kitabı, Beyzavi'ninmiş gibi okuyucuya tanıtmaktadır. (s. 74)

Edebi bir dil olan Arapça'da mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda kullanılır. (s. 75) Arsel'in çarpıtma metotlarından biri de, mecazları hakîkî/gerçek anlama çekmesidir. (s. 76) "Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden sorumlusunuz, kişi aile fertlerine karşı çobandır, o da onlardan sorumludur. Kadın, çocuklarına çobandır." (Buhari, Cuma, 11; Müslim, İmare, 20) hadisini işiten herkes, bunun kişinin hak, görev ve sorumluluklarını ifade ettiğini hemen anlar ama Arsel bakın hadisten nasıl bir sonuç çıkarır: "Muhammed, kadını koyun ya da at ve davar gibi hayvanlara eşdeğer görmektedir." (Arsel, 204) "100 tane siyah karga içinde alaca bir karga nasıl kendini gösterirse, salih olmayan kadınlar arasında salih bir kadının da öylece belli olur" mealindeki hadisi Arsel şöyle açıklar: "İslam'a göre kadın, hayvan seviyesinde kabul edilir." Halbuki kargaları benzetme yapılmasının sebebi, bu sözün söylendiği esnada orada bulunan bir karga grubuna işaret edilerek söylenmiş ve o kargaların içinde de alaca bir karganın bulunmasıdır! (Ahmet bin Hanbel, IV/179) Edebî bir benzetmenin, Arsel'in elinde ne hale geldiğini görelim: "Muhammed, kadınların en faziletli ve hayırlı olanını, alaca kargadan farklı bulmaz." (Arsel 82) Arsel, yalan ve çarpırtmalarını 'yapıt'ında devamlı tekrarlar. "Kadının faziletli olanı bile kargadan farksızdır." (Arsel, 304) Peygamberimiz, erkeklere bir sohbette bulunurken, "Kadın, erkekleri 'cezbetmesi yönüyle' şeytan suretinde gelir. Biriniz bir kadın gördüğünde hoşuna gitti mi, ailesinin yanına dönsün." (Müslim, Nikah, 9; Ebu Davud, Nikah, 43; Hanbel, III/330) Hadiste, "bütün kadınlardan değil, yabancı erkeklerin cinsel duygularını tahrik edip şuur altına itilmiş şehvetini uyandıran, cinselliğini kullanarak onları zinaya teşvik eden 'bazı kadınların' kastedildiğinin ifade edildiği" (Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) ortada iken, Arsel hadisin amacını saptırarak şöyle yazar: "Şeytan, Muhammed'e göre, kadının ta kendisidir. Kadın demek şeytan demektir." (Arsel, 53) Arsel'in asıl hedefi, Peygamber Efendimizin yüce şahsiyetine çamur atmaya çalışarak Müslümanların imanını zedelemektir. (s. 87) Arsel'in diğer bir uydurduğu yalan: "Zeyd'in Zeynep ile evlendirilmesinin nedeni, kendisinin o tarihlerde Hatice ile evli olmasıdır." (Arsel, 187) şeklindedir. Halbuki, Hz Hatice vefat ettikten 3 sene sonra, Hicret olayı meydana

gelmiş, 'Zeyd ile Zeynep'te hicretten sonra evlenmiştir. (s. 88) -Bu konu detaylı olarak 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir.' başlığı altında ele alınmıştır.- Arsel'in diğer bir çarpıtmasına örnek: "Hasan, dedesi Muhammed gibi şehvetinin çokluğu ile ün salmıştır. 200'den fazla kadınla evlendiği rivayet edilir. Bu nedenle Muhammed her vesile ile Hasan'ı karşısına alıp, "sünnet ve siret bakımından bana sen benziyorsun." demekten zevk alır ve sırf bu yüzden Hasan'ı Hüseyin'e tercih ederdi." (Arsel, 297) Halbuki Hasan, Hicretin 3. senesi doğmuştur. Peygamberimizin vefatı ise, Hicri 11. yılda gerçekleşmiştir. Yani Efendimiz vefat ettiği zaman Hz Hasan henüz 9 yaşına girmemiş, 8 sene 6 aylık bir çocuktur. Nasıl bu 8 yaşındaki çocuk, 200'den fazla kadınla evlenmişse peygamberimiz de sırf bu yüzden onunla övünmüştür? (s. 90)

Arsel' göre, İslam'dan önce Arap kadının durumu gayet iyiydi ve hürriyete sahipti. Kadını hor gören gelenekler o dönemde topluma hakim değildi. (Arsel, 14) Halbuki Arap kadını, İslam'dan önce miras hakkına sahip değildi, eşi üzerinde herhangi bir hakkı bulunmuyordu, kocasını seçme hakkı yoktu, kocasının kendisini öldürmesi halinde bile koca bir cezaya uğramıyordu, kocası öldüğünde bir miras gibi diğer oğlanlara kalıyordu, uğursuz kabul ediyor ve diri diri toprağa gömülüyordu. (s. 92-94) -ki, o dönemdeki fuhuş ve ahlaksızlıklar ile ilgili rivayetleri buraya aktaramıyoruz!- "İslam, kadını küçükken diri diri gömülen, alınıp satılan, köle muamelesi gören, zorla varis olunan, sapkınlıklarda aracı olarak kullanılan (İbni el Hatim, Tefsiru'l Kur'an'ül Azim, III/902; İbni Kesir, Tefsir, II/239) bir ortamdan çekip almış ve ona yaratılış amacına uygun bir misyon yüklemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 263) Dr. Mustafa Sıbai, el-Meretu, Beyne'l-fikhi ve'l-Kanun (s. 22), Müslim, Talak, 31 ve Buhari, Libas, 31'de geçen rivayetler ise bize gerçeği göstermektedir: "Vallahi, cahiliye devrinde biz kadınları insan yerine saymazdık. Nihayet, Allah'u Teala onlar hakkında ayeti indirdi ve kendilerine (haklarının) yaptığı taksimi yaptı."; "Cahiliye döneminde biz kadınları insan yerine saymazdık. İslam gelip Allah onlardan bahsedince, onların da bizim üzerimizde hakları olduğunu gördük" Arsel'in 'yapıt'ından diğer bir alıntı ile devam edelim: "Lokman Aleyhisselam, 'Muhammed'in hadisini' kendisine yaşam kuralları bilmiş ve kadınların iyisinin dahi kötü olduğuna inanmıştır." (Arsel, 83) Bu kişi, Lokman Aleyhisselam'ın, Peygamber Efendimizden asırlar önce yaşamış olduğundan haberi bile yoktur. Arsel, İslami konularla sırf İslam'la düşmanlık yapabilmek için ilgilenmektedir. (s. 97) Arsel, olmayan eserler türeterek onlardan alıntılarda yapmıştır. (s. 98) Peygamberimiz, "Allah, hulle yapana da yaptırana da lanet etsin." (Ebü Dâvud, Nikah, 16; Tirmizi, Nikah, 27; İbni Mace, Nikah, 33) buyururken ve Ömer Bin Hattab, Osman b. Affan, Abdullah b. Amr, Sufyanı Sevri, İbn-i Mübarek, İmamı Şafii, Ahmet ve İshak gibi bir çok alim sahabeler, tabiin fakihleri gibi alimlerin hepsi de bu görüşte iken (s. 101) Arsel, "hullenin İslam'da olduğunu" iddia edebilmiştir. Arsel, bu meseleyi 'Şeriat kuruluşu'; ' böyle olmasını bizzat Muhammed istedi' gibi ifadeler ile okuyucuya aktarmaktadır. (Arsel, 363-364) Arsel'in seviyesini gösteren başka bir örnekte şudur: Arsel, "Muhammed, o kendine özgün ve Arap ahlak anlayışına yatkın zihniyeti ile, ölü ile yapılan cinsi münasebeti, diri insanla yapılandan daha uygun, daha isabetli ve daha ahlakî saymıştır. Hayvanlarla cinsi münasebeti yasaklamamıştır." (Arsel, 224, 227) demektedir. (s. 103) Halbuki bunların hepsi, yasak ve haramdır. Sadece, 'İslam alimleri' böyle bir ahlaksızlık yapılsa, bunun cezasını ne olacağı hakkında 'fetva' vermişlerdir. Yani bunlar peygamber sözü değil, alimlerin fetvalarıdır. Yoksa bunların İslam'da kabul edilebilir bir tarafı olduğunu savunan hiç kimse de yoktur! 'Yasaktır, haramdır ama haram işleyen olursa onun da cezası şudur' denmiştir sadece! Yoksa bu mantıkla ceza kanununa baksak nerelere ulaşırız: *Tüm ceza kanunlarında hırsızlığın, tecavüzün, adam öldürmenin cezasının belirtilmesine rağmen, bunların hiç bir sistem tarafından kabul edilmediği gerçeği ortadadır!* Arsel şöyle devam ediyor: "Muhammed, Kur'an'da meleklerin dahi dişilerden değil, erkek cinsinden seçildiğini bildirmektedir." (Arsel, 46)

Halbuki meleklerin cinsiyetinin bulunmadığını ilkökul çağındaki bir çocuk bile bilmektedir, ama profesör bilmemektedir! (s. 104) Peki Kur'an'da neden meleklerin dişilerden yaratılmadığı aktarılmaktadır? Çünkü o dönemdeki Mekkeli müşrikler meleklerin 'Allah'ın kızları' olduğu yönünde iddiada bulunmakta idiler. Kur'an, bunun böyle olmadığını ifade etmek için bu konuya değinmiş ve cinsiyetsiz oldukları nas ile ifade edilmiştir. (s. 105) *Günümüzde de hala Hristiyan aleminde melekler "kanatlı kadın" şeklinde resmedilmektedirler.*

Arsel, "şeriata göre kadının, ruhen ve beden en pis yaratıldığını." iddia eder. (Arsel, 84) Arsel bu iddiasına delil olarak, "kadının hayızlı iken yani adet görürken namaz kılmamasını, oruç tutmasını, Kabe'yi tavaf etmemesini gösterir." Halbuki bunlar ibadet ile ilgili konulardır. Ayrıca, mesela cünüp olan bir erkekte namaz kılamaz, Kabe'yi tavaf edemez, Kur'an-ı Kerim'i okuyamaz! Şimdi Arsel'in mantığına göre buradan hareketle, 'İslam'a göre erkekte pis yaratılmıştır.' Dememiz mi gerekmektedir?! Arsel, konuları sürekli saptırmaktan, çarpıtmaktan başka bir şey yapmamaktadır. (s. 107) Arsel, çelişkiler içindedir. O, "Cinsi münasebette bulunan erkeklere yıkanma zorunluluğunu yüklerken dahi, Muhammed, kadınların pis oldukları gerekçesinden hareket etmiştir." (Arsel, 88) diyecektir, hem de kadınların da yıkanmak zorunda olduğunu gizleyecek, okuyucuyu yanıltacak ve aynı mantıkla doğal sonuç olarak, 'erkeklerin de pis olduğunu mu dememiz gerektiği' şeklindeki sonuca ulaşılabilceğini düşünemeyip, nasıl bir çelişkiye düştüğünü fark edemeyecektir! (s. 109)

Arsel'in diğer iddiası ise, "Peygamberimizin hastalığa çare aramamak gerektiğini söylemiş olduğu" görüşüdür. (Arsel, 77) Halbuki Peygamber Efendimiz, "Allah'u Teala verdiği herhangi bir derdin şifasını da verir."; "Her derdin devası vardır." buyurmuşlardır. (Buhari, Tıp, 1; Müslim, Selam, 69) Arsel, "Allah'ın erkekleri muhatap kabul ettiği halde, kadınları muhatap kabul etmediğini 'de iddia eder. (Arsel, 109-116) Halbuki Kur'an-ı Kerim'de, "Yâ eyyuhe'n-Nâs"(ey insanlar) şekline başlayan, her iki cinse yönelik hitapların yanında, 'el-Müminât' (Mümin Hanımlar), el-Müslimât (Müslüman Hanımlar), 'Salihât' (Saliha kadınlar) tarzında, kadınların özel olarak zikredildiği yerlerde vardır. (s. 113) Kur'an'da, 'Nisa' (Kadınlar) adında özel bir süre bile vardır. Arsel mantığı ile hareket edersek, 'Kur'an'ın erkekleri muhatap kabul etmediği' sonucuna mı ulaşmamız gerekecektir? Arapçada hem kadın hem erkeklere birden hitap edilmesi gerektiğinde, erkeklere ait sığa/kip olan 'müzekker' sığası kullanılır. Bu bir dil özelliği ve belagat sanatıdır. (s. 114) Fransızcada da aynı durum söz konusudur. Her iki cinse birden hitap etmek gerektiğinde, erkeklere ait 'masculin' sığası ile hitap edilir. (s. 115) Kadınlar, erkeklerin sahip oldukları her çeşit medeni haklara sahiptirler: Nikah, kira, ödünç verme, vekalet, şirket, bölüşme, dava, ikrar, vasiyet, emanet, kiralama vd. Ama şu da bir gerçektir ki, İslam'a göre kadının en önemli görevi anneliktir. (s. 116) *Atatürkçü geçinen bu yazar, 'Kadının en büyük vazifesi analıktır.'* (Atatürk'ün söylev ve demeçleri, II/86) *ve "Kadının en önemli vazifesi ev işidir."* (Hakimiyeti Milliye Gazetesi, 5.2.1923) gibi Atatürk'ün sözlerinden de habersiz gözükmektedir! Ayrıca İslam, kadının seçmen olabileceğini de ilan eder. (Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 278; Mustafa Sıbaî, el-Meratü Beyne'l-Fıkhi ve'l-kanun, s. 151-161; Mümtetine, 12; Buhari, Ahkam, 49) Arsel, "Muhammed'e göre tanrı, kadın ve erkeği birbirine düşman olarak yeryüzüne indirmiştir." (Arsel, 194) şeklinde bir iddiada bulunur. Arsel buna delil olarak, "Birbirinize düşman olarak inin." (Bakara, 36) ayetini delil gösterir. Halbuki bu ayette söz konusu edilen düşmanlık, 'şeytanla insan arasındaki' düşmanlıktır. (Fahreddin Razi, Mefatihü'l Gayb, III/16; Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an, I/58; Seyyid Kutup, Fizilali'l Kur'an, I/118) Arsel'in bir diğer iddiası, Peygamberimizin 'bir kadınla asaleti için evlenebileceğini' söylediği iddiasıdır. (Arsel, 184) Halbuki hadisin meali şöyledir: "Kadın, dört şey için nikah edilir. Malı, asaleti, güzelliği ve dini için. Sen dindar olanını seç." (Buhari, Nikah, 15; Müslim, Rada, 53; Ebu Davud, Nikah, 2; Nesai,

Nikah, 13; İbni Mace Nikah, 6) **Arsel, çarpıtarak verdiği hadisi şerif etrafında, 35 sayfa laf üretecektir.** (Arsel, 155-190) **Arsel, "Sen dindarı olanını almaya bak." kısmını gizlemiştir.** (s. 124) **Arsel hızını alamaz ve hadisin amacının zıttına olacak şekilde şöyle devam eder: "Muhammed'in amaçladığı şey, güzellik ve maldır."** (Arsel, 185, 174, 348, 184, 156, 173, 155, 156, 188 vd.) Arsel daha sonra, İslam'da evlilik müessesesine diline dolar. (Arsel, 273) *Bu konu 'İslam'da kadın hakları' başlıklı altında detaylı olarak ele alınmıştır.*

Arsel, "Muhammed, 'Ey Nâs' (Ey insanlar) diyerek her şeyden önce erkekler sınıfına hitap etmektedir, kadınları kendisine muhatap kabul edinmemiştir." (Arsel, 191) **iddiasında bulunur. 'İnsanlar' kelimesini, erkekleri de kadınları da kapsayan bir kelimedir. Bu, Fransızcada da aynen geçerlidir. Kur'an-ı Kerim'in Fransızcaya yapılan çevirisinde 'Nâs' kelimesi, 'gens' (insanlar) kelimesi ile ifade edilmiştir.** (s.129) Arsel, İslam'ın kadını uğursuz saydığını iddia eder. Halbuki Peygamber Efendimiz, 'İslam'da uğursuzluk inancının olmadığını' beyan etmiş, 'kadının uğursuzluğu görüşünün cahiliye döneminde Arapların bir inancı olduğunu' bildirmiştir. (Tecrid-i Sarih, VIII/3120)

Yine arsel'e göre Hz Muhammed, "erkeğin cinsel organını kutsarken, kadınınkini pis saymıştır." (Arsel, 88) **Halbuki hadisi şerif şöyledir: "Her kim dilini ve cinsel organını kötülükten korumayı bana garanti ederse, ben de o kişiye cenneti garanti ederim."** (Buhari, Rikak, 23) **Buradaki kötülük kelimesinden kastedilen, zinadır. Üstelik burada, cins ayrımı yapılmadan her iki cinse hitap edilerek bu söz söylenmiştir!** (s. 132) **Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin bütün rivayet yolları göz önüne alınarak hüküm verilmelidir.** (s. 140) Arsel'e göre kadın, kocasından izinsiz namaz bile kılamaz, oruç tutamaz. (Arsel, 200) Halbuki koca ibadete engel olmak istese, onun dinlenmemesi İslami bir hükümdür. (s. 142) Arselin diğer bir çarpıtmasına örnek, (Arsel, 113) **Bakara suresinin 231. ayeti ile ilgili yaptığı yorumdur: "Siz erkeklere indirdiğimiz Kur'an'ı anın."** Arsel ayete, 'erkeklere' kelimesini ekleyerek çarpıtma yapmıştır. Yoksa Bakara Suresi 183 ayette, "Ey inananlar! diye başlayan ayet, orucun farz olduğundan bahseder. Arsel'in dediği gibi hitaplar hep erkeklere olsaydı, kadınlara orucun farzı olmaması gerekirdi! (s. 144) Arsel ayetleri eksik veya eklemeler yaparak da aktarmaktan çekinmez. "Onu (kocayı) temiz bir hayat ile ihya eder ve yaşatırız." (Arsel, 214) şeklinde verdiği ayetin tamamı şudur: "Kadın veya erkek, inanmış olarak kim iyi iş yaparsa, ona hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97) Arsel çarpıtmalara aynı mantıkla devam eder. (Arsel, 140) "Ademoğlu öldüğü an ameli kesilir, üç şey hariç... Kendisi için salih oğlundan..." diye çevirdiği hadisin Arapçasında geçen "el-veled" kelimesi, Fransızcadaki "l'enfant" yani hem kız hem oğlan çocuğunu kapsayan bir kelimedir. Oğlan kelimesinin aslı Arapçada, 'İbn' dir. Arsel böyle bir çarpıtmayı eserinin 141. sayfasında da yapar. (s. 147) Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür? (s. 149) Arsel kitabı boyunca aynen bu yaklaşım tarzı ile yazılarına devam eder. (Arsel, 106) "Şeriat dini, hayvana tanıdığı hakkı kadınlara tanımaktan kaçınmıştır." der. Halbuki olayın aslı şudur: İslam'a göre savaşı erkeklerin yapması esastır. Kadınların savaşa katılma sorumluluğu yoktur. Peygamber efendimiz döneminde at ise, en önemli savaş aracı idi. Atın elde edilmesi kadar kaybı da önemli bir mali külfeti gerektiriyordu. İşte Arsel, tüm bunları çarpıtarak okuyucu yanıltmakta, yönlendirmektedir. (s. 151) İslam nizamında kadına ekonomik bir külfet yüklenmemiştir. Ekonomik yük, erkeğin sırtındadır. Bu nedenle kardeşler arası miras paylaşımında, erkek kardeşe kız kardeşin verildiğinin iki katı miras verilir. Eğer İslamiyet, kadından da evin geçimini, çocukların masrafları, mihr gibi mali yükümlülükleri ve sorumlulukları isteseydi, o zaman kız kardeş erkek kardeş kadar eşit pay alırdı. Ama bu yükümlülük, erkeğe verilmiştir. (s. 151) Kısaca bu mesele, **İslam'ın kendi sistemi içinde ele alındığında, gayet mantıklı ve uygundur. Bu tamamen, mali yükümlülük ve görevlere**

bağlı, kendi sistemi içinde son derece adil bir düzenlemedir. (s. 154) *Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel'in İslam'a saldırmak için kullandığı araçlardan birisi de, İslam alimleri arasındaki bazı içtihat farklılıklarından işine geleni alarak, amacına uygun olan birini seçerek kullanmaktır. Halbuki kullandığı görüşün zıttına olan görüşlerde İslam'a daha uygun olabilir. Zaten Mecelle'nin 39. maddesinde, "zamanın değişmesiyle hükümlerinde değişmesinin inkar edilemeyeceği" İslam hukukunun ana kurallarından birisi olarak ilan edilmiştir. Bu nedenle, İslam hukuku ile ilgili çalışmalar içinden herhangi bir içtihadı alıp, onu İslam'a saldırı aracı olarak kullanmaya çalışmak iyi niyetle bağdaşmaz. (s. 156) Osmanlı aile hukuku kararnamesinde, erkek için 18, kadınlar için 15 yaş evlenme alt sınırı olarak benimsenmiştir. (s. 157) *1938 tarihli Aile hukuku kararnamesi 4. madde ile de ülkemizde evlilik yaşı, kızlarda 15 idi ve hatta hakim onayı ile 14'e kadar düşürülebilmekte idi. Ne şart altında olursa olsun, İslam'ın çocukların evlendirilmesine izin verilmemiştir ve bu konu da 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel, "Kadın, evlenme çağına geldiğinde kime verilirse, ona gitmek çaresizliğindedir." (Arsel, 132) **iddiasında iken, Evzai, Sevri, Ebu Ubeyd, Ebu Sevr, İbnü'l-Munzir gibi İslam alimleri, bir kızın birisi ile evlenmeye zorlamayacağını belirtmişlerdir.** (s. 160) **Mevsili, ünlü eseri el-İhtiyar'da (III/90) "Nikahta kadınların sözü geçerlidir. Hür, akıllı ve erginlik çağına gelmiş bir kadın kendisine bir erkeğin nikahlarsa, caizdir." Demekte idi. Peygamberimizde hadisinde, "Kız, kendisinden izin alınmadan nikah edilemez."** (Buhari, Nikah, 41; Müslim, Nikah, 64; Ebu Davud, Nikah, 24; Tirmizi, Nikah, 18; Nesai, Nikah, 31; İbni Mace, Nikah, 2; Darimi, nikah, 13; Muvatta, Nikah, 4; Hanbel, I/219) **ve "Bakire bir kız, izni alınmadan nikah edilemez."** (Buhari, Hiyel, nikah, 41; Müslim, nikah, 64; Ebu Davud, nikah, 24) **buyurmuşlardır. Peygamberimize bir kız gelerek, babasının kendisini istemediği halde bir adama zorla verdiğini söyleyerek şikayette bulundu. Peygamberimiz kızı muhayyer/özgür bıraktı.** (Davud, nikah, 25; İbni mace, nikah, 12; Ahmet Bin Hanbel, I/364) **Bazı ayet ve hadisler, emir değil tavsiye niteliğinde ifadeler taşır. Bu tavsiye niteliğindeki hükümler bir emir gibi sunulamaz. Bunun içindir ki İslam alimleri hükümlerinde, 'Farz, vacip, sünnet, müstehap, mendup, mübah, tenzihen mekruh, tahrimen mekruh, haram' gibi gruplandırmalar yapmışlardır.** (s. 162) **Mesela Peygamber Efendimiz nikahlanmak üzeri olan birisine, "bakire mi, dul ile mi evlendiğini" sorup, "bakire ile evlenmesini" tavsiye etmiştir, fakat kendisinin, Hz Ayşe dışındaki tüm eşleri dul idi. Yani, tavsiye ile emir farklı hükümlerdir.** (s. 163)

Arsel, devam eder: Bekâret sorunu, dinsel bir zorlama nedeniyle Müslüman kişiyi öylesine 'çağdışı bir kafa' yapısında kılmıştır ki, bekaretini evlilik dışı yollarla kaybeden bir kadını hor görülmeye layık bilir." Arsel'in çağdaşlık olarak nitelendirdiği şey, evlilik dışı ilişkiyi normal karşılamaktır. (s. 165) Arsel, uydurma olan (İrakî, 4/105) "evin köşesinde ki bir hasır, döl getirmeyen kısır kadından daha hayırlıdır." sözünü, sahih/gerçek gibi kitabında aktarır. Arsel bununla da yetinmez ve hızını alamayarak, "kısırlığı bilinen kadına yanaşmayın." gibi hadisler uydurmaktan da çekinmez. (s. 166) **Peygamberimiz, kadınları döven kimseler hakkında, "Bu kişiler hayırlılarınız değildir."** (Ebu Davud, nikah, 43; İbni mace, nikah, 51) **ve "sizin hayırlınız, eşine hayırlı olandır. Kadınlara ancak iyi insanlar iyi davranır, onlara karşı ancak kötü kişiler ihanet eder."** (Camîu's-sağîr, II/11) buyururken, Arsel, Nisa suresi 34. ayeti diline dolar ve okuyucuyu yanlış yönlendirir. *Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.* Arsel, 'yapıtının' 80 sayfalık bir bölümünde, kasıtlı olarak yanlış verdiği Hz Zeynep'in peygamberimizle evliliğini tam 14 kez anlatmıştır. (s. 173) Arsel ayrıca, kadının şahitliği konusunu da çarpıtarak aktarır. *Bu konulara cevaplar için 'İslam'da kadın hakları' ve 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazılarımıza bakılabilir.*

Arsel'in Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği 'açık mektup'ta, sinek hadisi diye bilinen hadis-i reddettiği görülür. *Bu konudak, cevaba 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdan ulaşılabilir.* Aynı mektupta, "müşrikleri nerede görürseniz öldürün" ayeti, 'kadının şahitliği, evliliği' gibi konuları tek taraflı ve çarpıtılarak aktarır. *Bu konuların cevapları için, 'Tevbe suresi 5. ayet' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızdan ulaşılabilir.* Arsel mektubunda ayrıca, "batı dünyasında, Tanrı ve peygamber emirleri ile savaşıldığını, dogmatizmden kurtulduklarını, üniversite öğretim üyelerinin de bu çağdışı gidişe karşı şahlanması gerektiğini." yazmaktadır.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Arsel'in çarpıtmaların sıralayarak, "bunların bahane edilerek başta Kur'an ve Peygamber Efendimiz olmak üzere, İslam dininin eleştirildiğini, Aysel'in kitaplarında dini hükümlerin maksatlı olarak yorumlanıp alay konusu yapıldığını, İslam'ın önder şahsiyetlerinin hepsini, "bilgisiz, ilkel şeriatçı." diyerek küçümsendiğini delilleri ile sıralar. Ayrıca Arsel, "Şeriatın, insanı insan olmaktan çıkaran ve hayvana yaklaşık yapan bir felaket kaynağı olduğunu (Biz profesörler, s. 120) ileri sürmektedir. *Halbuki İslam insanı, sahip olduğu yetenekleri kullanarak meleklerden de üstün bir makama yükseltmeyi amaçlarken, insanlara materyalist bir açıdan yaklaşan evrim teorisi, bizatihi insanın kökeninin hayvan olduğunu iddia etmektedir. Bu konuda 'Evrin teorisi', 'Dawkins'e cevaplar' adlı yazılarımıza bakılabilir. Arsel, aklı ilahlaştırmış, bilime din olarak tapan klasik pozitivist bir materyalist durumuna düşmüştür. Bu konuda, "bilim değişmez mi?" başlıklı yazımıza bakılabilir.*

Arsel, 'toplumsal geriliklerimizin sorumluları' adlı kitabının 210. sayfasında, "Bütün sorun, şeriatın (İslam dininin) kendisindedir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır. Akla ve müsbet ilme ve ahlaka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Bunları, Arap Peygamberi, Tanrı adına ve tanrının sözleridir diyerek yerleştirmiştir." demektedir. *Bu konulara cevap niteliğinde, "Müslüman ilim öncüleri, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, dinsiz ahlak olur mu? Batı medeniyeti, Modernizm ve kadın" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın cevabî yazısında belirttiği gibi, din sonradan uydurulmamış, insanla beraber var olmuştur. Artık, 'Dinlerin kökeninin Sümerlere dayalı olduğunu' iddia eden tez çürütülmüştür. Bu konuda, 'Kur'an'ın kaynağı Sümerler mi?' başlıklı yazımıza bakılabilir.*

Arsel'in bağlı olduğu materyalist ve pozitivist dünya görüşü onu önyargıya, o da tarafsız bir inceleme ve araştırma imkanından uzak ve İslam'a ve Müslümanlara hınç duymaya ve savaşmaya sevk etmiştir. Zaten bunu kendisi de açıkça söylemektedir: "Ebu Hanife'ye, 'Hanife Efendi' derken, bu kişinin adlarının yanına 'Efendi' sözcüğünü koymak, her nedense bana hınç çıkarma duygusu verir." (Biz profesörler, s. 186) demektedir. Arsel gibi, yeterli bilgi ve yetkisi olmayan insanlardan isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilmelerini beklemek mümkün değildir. 'Pîr' yani yaşlı kelimesini, 'pire' zanneden ve bu konu üzerine bir makale yazan Arsel, bir de hızını alamayarak muhataplarını, 'insan zekâsını küçülten kimseler' (Varlık dergisi, Ağustos 1976, sayı: 827, s. 3) olarak vasıflandırmaktadır! Arsel'in tek özelliği, hiç bilmediği konuları bile bildiğini iddia ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar 'cesur' olmasıdır. Arsel'in objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, ilmi durumu ve ihtisası bakımından da, böyle bir değerlendirme yapacak ehliyetinde biri değildir. (Diyanet'in Arsel'e cevabi yazısından)

Yazarın "Şeriat ve Kadın" adlı eserinin eleştirisi II

-Aynı esere cevap niteliği taşıyan bu ikinci yazımızın temelini, ateizmin kıyısından döndüğüm 1994 yılında yazmıştım, bazı konular tekrar gibi olsa da katkı sağlayacağını umuyoruz-

Yazarın kitabına aldığı hadisler ya mevzu (uydurma) ya da anlam ve hedefinden saptırılan hadislerden oluşmaktadır. Kur'an ayetleri ise sübjektif yorumlarla kendi istek ve arzularına göre yorumlanmakta, cımbızla ayetler ortam ve içeriğinden koparılıp önceden belirlenen amaçlara uygun anlamlar ayetlere yüklenmeye çalışılmıştır.

Evrensel bir dinin peygamberi olan efendimizin, kendilerine iman etmelerini istediği insan cinsinin en az yarısını meydana getiren kadınları kötüleyecek sözlerin ağzından çıkmayacağı malumdur. Arsel, önce kendi görüşü doğrultusunda peşin hükümler ortaya koymakta; daha sonra sanki bunlar ilmen, tarihen doğru şeylermiş gibi bunların üzerine yazılarını oluşturmaktadır. Arsel ayrıca aklın ancak İslam'a muhalif kimselerde mevcut olduğunu ima etmekte, Yahudi ve Hristiyan veya cahiliye dönemi kadınlarla ilgili rivayetleri (Mesela Yahudilikte kadın uğursuz (Tayalisi, Müsned, s. 215), Hristiyanlıkta ise şeytanın kapısı (Sibai, Kadının yeri, s. 50) cahiliye dönemi Araplarında da kadın uğursuz (Buhari, buyû', 100, Müslim, Fedail, 154) sayılmakta idi.) Peygamberimize isnat etmektedir. Halbuki efendimiz "Bana dünyada kadınlar ve güzel kokular sevdirdi." (Nesai, I/3937, Hanbel, Müsned, III/128) buyurarak, kadın ve güzel kokuyu yan yana zikretmiş, değil kadınlara hayvanlara bile hakareti yasaklamıştır. (Davud, Edeb, 115/5101)

Arsel işine gelmeyen rivayetleri de göz ardı etmiştir. Mesela, Efendimize isnad edilen, "Namaz kılariken önünüze sütre koymazsanız, köpek, kadın ve eşek o namazı keser." (Müslim, salat, 265) sözünü işiten Hz Aişe annemizin "Siz, biz kadınları köpekler ve eşekler ile bir tuttunuz. Vallahi ben divan üzerinde uzanıp yattığımı bilirim. Rasulüllah (sav) gelir de divanın ortasına doğru namaz kılardı. Ben O'nun karşısına gelmekten çekinir, (kalkmak istediğimde) divanın ayakları tarafından sıyrılıp çıkardım." sözünün de Müslim'de (Müslim, salat 271; Buhari, Sütre, 10, 14; Nesai, Kible, VII/753, İ. Mace, salat, XL/ 956) geçtiği halde onu görmezlikten gelmiş, kitabında aktarmamıştır. Zaten aralarında Hz Ali, Osman, Ebu Hanife, eş-Şafi, Malik, servi gibi selef ve halef âlimlerinin çoğunluğunun bulunduğu görüşe göre, namaz kılanın önünden kadın, köpek eşek geçerse, kişinin namazı bozulmaz. Zaten Ebu Davud'ta geçen, "Namaz kılan kişinin önünden geçen bir şeyin, namazı bozmayacağına" dair hadisi de (Nevevi, Minhac, IV/217, Subki, el-Menhel, V/ 97) tabii ki Arsel görmemiştir! Ayrıca, "Kadın, eşek ve köpeğin namazı bozduğundan" bahseden hadisin tüm senedleri Hamed b. Hilal b. Hubeyre'de kesişmektedir. Bu ravi için Yahya b. Said el-Kattan, 'İbn-i Şirin'in onu beğenmediğini' söylemiştir. Zehebi'de zayıf ravileri listelediği 'Mizanu'l-İ'tidal' adlı eserde ona yer vermiştir. Yine hadisin ravilerinden Abdullah b. Es-Samit el-Gıfari'yi Buhari hüccet/delil olarak kabul etmemektedir. Ebu Hatim'de de benzer ifade de bulunur. (Mizanu'l-İ'tidal I/616, II/ 447, İ. Hacer, T. Tehzib, II/ 33, III/ 172) Urve b. Es-Zübeyr anlatıyor, "Hz Aişe bize, 'namazı ne bozar?' diye sordu. 'Kadınla eşek dedik. Bunun üzerine Aişe, "Size göre kadın gerçekten pek kötü bir hayvandır. Muhakkak ki ben kendimin, Rasulüllah namaz kılariken bir cenaze gibi Onun önünde uzandığımı görmüşümdür." (Müslim salat, 269) İşin ilginç yönü, Müslim'deki 265. hadisle İslam'a saldırmayı deneyen Arsel, 269. ve 271. hadislerle ithamlarının çürüdüğünü görmemiştir! Arsel aynı şeyleri Müslim, Nikah 9. ve 10. hadislerde de yapmıştır. Bu iki hadis kısaca, 'dışarıda beğenilen bir kadın görürseniz, eşinizle halvet yaparak, kötü yola düşmeyin' mesajı verirken, 9. hadiste "kadın şeytan gibi karşınıza çıkar" ifadesi olan rivayeti kitabına alan Arsel, bu ifadenin geçmediği hemen sonraki 10. hadisi görmezden gelmektedir. Arsel kendini "Aydın, Prof, Bilimsel" kabul etmektedir. İşin ilginç diğer yönü, kadını şeytan suretine benzeten hadisin ravilerinin (Yani hadisi rivayet eden, aktaran kişilerin) neredeyse tamamı hadis âlimlerince tenkit edilmesidir. İslam alimlerince daha güvenilir kabul edilen diğer rivayeti görmezden gelen Arsel, Gazali'nin İhya'sından alıntılacağı bir hadise de 'ekleme yapmaktan' geri kalmamıştır. "Kadın dışarı çıktığı zaman şeytan onu takip eder." cümlesi de efendimizden yaklaşık 1450 sene sonra 'hadis uydurmanın devam ettiğini' göstermesi açısından Arsel ilginç bir örnek olacaktır.

Yazarın bu kitabına aldığı hadisler ya mevzu (uydurma) ya da anlam ve hedefinden saptırılan, keyfi yorumlarla amacından uzaklaştırılan haberlerdir! ArselKur'an ayetlerini de subjektif yorumlarla, kendi istek ve arzularına göre yorumlanmakta, cımbızla ayetleri ortam ve içeriğinden koparılıp istenilen anlamlar kendilerine yüklenmeye çalışmaktadır. Arsel Kur'anı Hz. Muhammed'in yazdığı iddiasındadır ve hadis'in tanımını da bu mantık çerçevesinde yapmaktadır: "Muhammed'in 'Kur'an olmayarak' söylediği sözler. " (s. 9)

Arsel İslam'a saldırmak için mut'a nikahını bile savunabilmiştir: "Muta nikahı kadının İslam öncesi Arap kadınının özgürlüğünün örneğidir, fakat Muhammed bu sistemi kadının özgürlüğüne yer veren bir sistemdir diyerek kaldırmıştır." (s. 27) Kadının vücudunu belli bir süre için kullanıp sonra "hadi byy" demek midir kadının özgürlüğü acaba? Dikkat edilirse Arsel için özgürlük, kadının bedenine ulaşma ile sınırlıdır! "Kadınlara danışın aksini yapın" (s. 1, 270, 409) mealindeki uydurma hadis uydurmadır. (Aliyyul-Kari, E. Merfua, s. 257; Sehavi, M. Hasene, s. 225; Şevkani, F. Mecmua, s. 130) Bakara, 233. ayet zaten, anne baba aralarında istişare ederek yani danışarak bir sonuca varınca Allah'ın bu sonucu kabul ettiğini bize bildirir. Hz resul'de bir hadisinde: "Kızlarınızı ilgilendiren hususlarda anneleri ile istişare edin." buyururlar. (Suyuti, C. Sağır, I/4) Bu konu ayrıca 'Kadın hakları' başlıklı yazıda ele alınmıştır. Hz resul Ümmü Seleme'ye danışmış, onun fikrini kabul etmiş, Hz Ömer de Şifa binti Abdillan'ın görüşünü tercih etmiştir. Yine Ömer başka bir konuda Kureyşli bir kadının itirazı üzerine onun görüşünü dinleyip kabul etmiştir. (İbni Kesir, Tefsiri'l-Kur'ani'l-Azım, I/467; Askalani, T. Tehzib, XII/428; Vakıdı, K. Megazi, 613) İmam-ı Ebu İshak el-İsferayini ise kadınların rivayet ettikleri hükümler ve hadisler erkeklerin rivayet ettiklerine zıt düşerse kadınlarınkini erkeklerinkine tercih etmiştir. Kerime bint Ahmed el-Merveziyye, Buhari'den hadis rivayet edenler arasındadır. Bu hanımın hadis mecmuası güvenilir nüshalardandır. İbn Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari'de ondan övgüyle bahseder. Ayrıca; Hz. Aişe'nin ilmi sahada gösterdiği başarı ancak akli yeterliliğine sahip bir kişinin gösterebileceği bir başarıdır. Sahabeden en büyük fakihler bile, fıkhi meselelerde Hz. Aişe'ye danışıyordu. Urve'nin Hz. Aişe hakkında; "Hz. Aişe'nin şiir bilgisine hayret etmiyorum, çünkü Ebu Bekir'in kızıdır. Fıkıh konusundaki ilmine de hayret etmiyorum, çünkü Hz. peygamber'in zevcesi idi. Fakat tıp konusunda ki bilgisi beni hayrete düşürüyor." dediği (Abdulhayy Kettani, et-Teratıbu'l-Idariyye, XI/432 433) nakledilmektedir.

"Uğursuzluk üç şeydedir" (s. 9, 62, 105, 113) gibi uydurma hadisleri kitabına toplayıp, sanki Hz resul demiş gibi aktarmış, ayetleri ortadan kesip, genel konseptinden ayırıp, genel anlamından koparmış ve son olarak İslam'da kadın, miras vb (s. 12) konularla devam etmiştir. "Kadın nasıl geriye atılmışsa sizde onları geriye atın" sözünü hadis kabul eden yazara önce cevap verip asıl konuya geçelim: El-Ayni, El Bidaye adlı eserinde, "Bu söz mevkuftur." Demektedir. Yani bu söz peygamberimizin sözü değil, bir sahabeye ait olma ihtimali olan bir sözdür. Kemalettin İbn-i Hümmam'da aynı görüştedir, 'Bu hadis değil, sahabelerden Mesud'un sözüdür' der. İmam-ı Merginani'de 'bu sözün kaynağı yoktur' demektedir. "İslam öncesi Arap yaşamlarında kadını hor gören gelenekler hakim olmamıştır. Ne İslam'ın özünde kadın hak ve özgürlükleri yatmaktadır ne Kur'an'da kadının insanlık haysiyetine saygı diye bir şey söz konusudur ve nihayet ne de Muhammed'in kadını yücelttiği iddialarında isabet vardır." (s. 23) diye yazan Arsel'e göre 'Kadının satılmasını engellenmesi, kızları gömmenin yasaklanması, kadın vücudunun sömürülmesinin yasaklanması, ona mülkiyet, eğitim hakları vermesi önemsiz ayrıntılar demek ki! İşin ilginç yönü Arsel'in, reklamlardan medyadaki uygulamalarına dek kadın vücudunun istismarını, metres uygulamalarını, genelevlerde kadınların satılmasını eleştiren tek bir cümlesi yoktur. "Muhammed kız çocuklarını gömme yasaklamasının sebebi kadına değer vermesi değil, Müslüman sayısının azalmasına engel olmaktır." (s. 28) İslam'ın

her kuralında eksiklik arama mantığı, Arsel'i eleştirilemeyecek konularda bile handikaplara sürüklemektedir. Yazara göre İslam'ın iyi yönleri kötü, kötü (!) yönleri ise zaten kötüdür!

Hz resul "Çarşıdan getirilen değişik yeni şeyleri çocuklar arasında taksim ederken önce kızlardan başlamalı çünkü onlar ruhen daha hassas ve incedir." (Yahya b. Yahya, Ş. İslam, s. 86); "Hanımlarınızla güzel geçinin" (Nisa, 19); kız çocuğu olmasını kötü görenleri azarlayan ayet (Nahl, 58-59); "Sizden kimin kızı veya kız kardeşi bulunur, onlara iyi muamele eder, onların hakkını yerine getirme konusunda Allah'tan korkarsa, o cennetliktir." (Tirmizi, IV/320) gibi birçok ayet ve hadise yazar hiç rastlamamış demekki.

Bilindiği gibi İslam'a göre meleklerin cinsiyeti yoktur. Ama bakın yazar bunu nasıl değerlendiriyor? "Nahl:57/62. ayetler ile dişilerden melek olamayacağını, çünkü tanrının dişileri melek yapmaya layık bulmamaktadır." Sanki meleklerin erkeği varmış gibi! (s. 28)

Türklerin kadınlara hak ve özgürlük verdiğini kanıtlamak için bir Müslüman olan Tuğrul Bey'i (s. 31) ve 4 eşi olan Muhammet Özbek Han'ı (s. 40) örnek vermesi de iddiaları ile tezat teşkil etmektedir. "Her toplum kadına verdiği değere oranla gelişir ya da ilkelleşir" (s. 40) diyen Arsel umarız birkaç senede Arap Müslümanların neden hem medeniyet hem kültürde ilerlediğini anlamıştır diyelim ve devam edelim: "Şeriatla insanın kul niteliğinden ötürü ezildiğini (Bu konuda 'kulluk ile birey olma'nın birbirine zıt şeyler olmadığının altını çizdiğimiz yazımızı okuyabilirsiniz) bu ezikliğin acısını kendisinden aşağıda olan kadından çıkarma yoluna gidildiği" (s. 45) iddia eden Arsel, mesela dini bayramlarda tüm insanları aynı duygu etrafında dış zorlama olmadan aynı ruh etrafında birleştiren başka bir güce örnek verebilecek midir acaba? tarihte var olabilmış midir? Efendimiz döneminde mescidi silip süpüren zenci bir kadın ölüp defnedilir. Hz. resul onu sorar ve durumu öğrenince "Bana vefatını haber vermeli değil mi idiniz? Haydi bana kabrini gösteriniz!" buyurur. Kabri başına gelince namaz kılar. Gelelim yazarın bu olayı değerlendirmesine "Bu Muhammed'in ırk ayırımı yapmadan kadınlara değer verdiğini değil, mescid gibi yerlerde hizmet görmeyi teşvik amacına dayanır." (s. 49) Tarih kitaplarında hadis diye geçen sözler İslam literatüründe delil, kaynak kabul edilmezken, tarih kitaplarında söylenen ve hadis kitaplarında yer almayan, Kur'an'a, İslam'ın ruhuna aykırı sözleri "Hadis" diye okura yutturmaya çalışan (s. 62) Arsel, Ayrıca 'Hikayeye göre' diye başlayıp, masal türü şeyleri aktardıktan sonra bir anda bu rivayetleri kesin imiş gibi İslam'a saldırmada vesilesi olarak kullanmaktadır. (s. 85) İslam'ın cinselliğe karşı olumsuz bir tutumu olduğunu ispat için Arsel bakalım nasıl bir örnek veriyor. Hz Yusuf'un başından geçenleri anlatmadan direk Hz Yusuf'un zina'dan uzak olmak için söylediği sözü aktardıktan sonra Arsel bakın konuyu nerelere götürüyor: "Allah'ım! Bana zindan bunların benden istediğinden (zinadan) daha hayırlıdır." (s. 67) Yazar zina bile olsa, kadın kocasını aldatmak istiyorsa fırsatı kaçırmamalı mesajı mı vermek istemektedir? Hz Yusuf olayı genelde bilindiği için detaylara girmiyoruz. Arsel'in 'orijinal' fikirlerinden biri de şudur: Müşrikler Hz resul'ü öldürmek için evini sarmayı planlayınca ne olmuş biliyor musunuz? "Şeytan Hz resul'e durumu haber vermiş!" İşte böyle gülünç mantık işletmiştir Arsel kitabı boyunca. (s. 82, 106, 137 152, 212, 355) Diğer orijinal iddiası da şudur: Muhammed kendisinden sonra halifelğe damadı Ali'yi değil, Ebu Bekir'i uygun görmüştür. Onu aklen ve fikren Ali'ye üstün kabul etmiştir. (s. 165) Muhammed Ebu Bekir'i halife olarak vasiyet etmiştir. (s. 352) Halbuki Hz resul kimseyi vekil, halife tayin etmemiştir! Hz Ebu Bekir "Seçimle" halife olmuştur. Hz resul seçse- vasiyet etse, seçime lüzum kalır mı idi? "Kadın olmasa idi hakkı ile Allah'a ibadet edilirdi." sözü hadis değildir. İ. Şevkani, İbn-i Adıyy, İ. Suyuti, Acluni, İ. Cevzi, Mürre, Nesai, Ahmed b. Hanbel: "Hadisin aslı yok, merdud, reddedilir" derler. (Menavi, Merhu camius-sağır: V/343; Şevkani, el Favaid, 119; Suyuti, el-Leali, II/159; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/165; Cevzi, K. Mevzuat, II/255) benzer anlamdaki "Kadın olmasa erkek cennete giderdi" sözü de yine uydurmadır. (Şevkani, Suyuti 'Hadis

metruk, yalan' derler. (Şevkani, Fevaid, 119, el- Leali, II/159) Görüldüğü gibi kendi alanı dışında, önceden bir karar verilip ona delil oluşturacak, tamamen hata arama mantığı ile yazılan bu eserde (!) böyle basit, mantık dışı ve acemice birçok hatalar bulunmaktadır. Yazarın dini altyapısını göstermesi için bir cümlesini aktaralım: "Muhammed'e peygamber olarak tapanlar." (s. 80) Allah dışında başka bir varlığa (peygamberler dahil) tapanlar müşriktir ve kafirden de daha aşağı derecededirler. Zaten günümüze dek (Hz Ali için bile tanrı diyen çıkmıştır ama) efendimize tapan olduğu iddiasını batılı oryantalistler veya misyonerler bile iddia edememişlerdir!

"Kadına okuma yazma öğretmeyin" (s. 269, 417) mealindeki söz için ' uydurma' olduğunda görüş birliği vardır. (Albanı, M. Müslime, 13; Zehebi, T. Mustedrek: II/396; İ. Kayyım el-Cevziyye, K. Mevzuat, II/268; Darekutni, Heysemi, M. Zevaid: IV/93; Acluni, K. Hafa: II/316). Muhaddisler ravilerin isim isim yalancı/kezzap olduklarını belirlemişlerdir. Dikkat edilirse uzmanlarınca yalan olduğu birçok eserde açıkca ifade edilen mevzu hadisleri bir araya toplayıp İslam'a saldırı gayreti içine girmiştir Arsel. Bu rivayetlerin uydurma olduğunu bilmiyorsa cahildir, bilip aktarıyorsa sübjektif ve önyargılı bir karakter çizmektedir ki, her ikisi durumda kitabındaki fikirlerin değersizliğini ortaya çıkarmaktadır. Kısaca yukarıdaki rivayetler gibi bu söz de hadis değildir, İslam'ı, Müslümanları bağlamaz! Şifa binti Abdullah adında hanım sahabiye efendimiz: "Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi, nemle hastalığının çaresini de öğretsene." Buyurmuştur. (Ebu Davud: IV/11) Bu hadisten hareketle; İ. Teymiyye (Şevkani, N. Evtar, VIII/213), Hattabi (M. Sunne, IV/227), Sehanfüri el Hindi (B. Mechud, XVI/217), İ. Cevzi (Zadulmead, III/146), Azimabadi (A. Mabud, X/374) gibi âlimler, değil yasaklamayı, kadınların okuma yazmalarının İslam'a uygun olduğunu ifade etmişlerdir. Tarihte Hz Aişe, Ümmü Uleyye, Kerime b. Ahmedil Mervezi, Ümmü Varaka binti Nevfel, imamı malik'in kızı, Hz Zeynep, Fatma binti Kays, Hafsa binti Şirin gibi kendilerinden ilim öğrenilen birçok kadın alimler de bilinmektedir. 1990'lı yıllarda ülkemizde tesettürlü hanımların okuması yasaklanınca tesettürlü hanımların okuyabilmek için dünyanın dört bir tarafında dağılmaları da, bu sözü yalanlamaktadır zaten. Bu konuda 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?' adlı yazımıza bakılabilir.

Arsel, "Cinsi münasebetten sonra yıkanmak erkeğe emredilmiştir. Çünkü erkeğin tenasül uzvu bile kadınınkine nazaran daha temiz, kutsal, şerden korunmalıdır" (s. 101) derken insanın yazara sorası geliyor 'Kadınlar gusül almıyor mu yani?' Arsel, "Kadınla sevişmese bile erkek sadece sarılsa bile yıkanmalıdır, çünkü kadın pistir, şerden ibarettir, ona dokunan yıkanmalıdır." (s. 102) diye de devam eder hayali senaryasına. Halbuki sadece sarılmakla gusül gerekmez. Tanrı vahiy indirmekle görevlendirdiği melekleri dahi kadınlardan değil, erkeklerden seçmiştir." (s. 413) Tüm meleklerin cinsiyetsiz olduğunu Kur'an ve İslam alimleri defaatle vurgularken, Cebrail'in erkek olduğunu da 1450 sene sonra ilk farkedenden Arsel olmuştur herhalde!

"Kur'an'da tanrı özellikle erkeklere hitap eder" (s. 123, 210) iddiasında da bulunur Arsel. Bilindiği gibi romantik bir dil olduğu iddia edilen Fransızcada bile kadın erkek karışık bir grup içinde erkek olduğu için o gruba hitap erkek (Masqulen) sıgası ile yapılır. Aynı şekilde Arapçada da eğer erkek ve kadınlardan oluşan topluma hitap edilirken yine erkek (Müzekker) sıgası kullanılır. Aynı durum İngilizce için de söylenebilir. İngilizce 'man' hem erkek hem insan anlamındadır. Ama 'woman' kelimesi sadece kadın anlamına gelir. Bu bir gramer kuralıdır ve dil kurallarının din ile alakası yoktur, bu kural İslam öncesi dile yerleşmiş bir kuralıdır ve Allah kitabını gönderdiği toplumun kurallarına uygun olarak göndermiştir. Ateist yazar Bertrand Russell tarafından yazılan 'Has Man a Future?' adlı eser neden Türkçeye, 'insanlığın geleceği var mı?' diye tercüme edilmiştir? Arsel'e göre Russell sadece erkeklerin mi geleceği olmadığını ima etmektedir?! İbni Hazm'da, 'Hz resul tüm erkek ve kadınlara

gönderildi. Allah ve resul'ün hitabı dolayısı ile hem erkek hem kadınlara yöneliktir. Bu hitapları açık bir nas olmadan erkeklere tashih edip kadınları dışarıda bırakmak caiz değildir" demektedir.' (El İhkam, III/81) Amerika'lı akademisyen fizikçi Fritjof Capra bir eserinde kadın ve erkekleri temsil için 'his' kelimesini kullanmıştır: "Eril zamir olan 'his' hem erkekleri hem katılımları kapsayacak şekilde kitapta kullanılmıştır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 98) "Kur'an'da hitap genel itibarıyla Eril (maskulin) kalıpla kullanılır. Ateistlerin mantığıyla, inkarcı zalim kadınların cehenneme girmeyeceği bile söylenebilir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 40) "Firavun'un eşine cennette köşk verilecektir. Hz Nuh'un, Hz Lut'un eşleri gibi olanların cehenneme atılacakları belirtilmektedir. Kur'an'da kişinin değeri, cinsiyetine göre değil, inancına ve yaptığı güzel işlere göredir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 51) "Erkek olsun kadın olsun, kim bir mümin olarak güzel, faydalı ve dürüstçe işler yaparsa kesinlikle ona çok hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97)

Eserin 152. sayfasında Arsel kız çocuklarına iyi davranma ile ilgili hadisleri verir ve sonra da kendine layık bir bakış açısı ile şu yorumları yapar: "Bu sözlerin altında çıkar vardır, kız çocuklarına iyi davranan sonuçta ondan yararlanır." (s. 152,155) "Cennet annelerin ayağı altındadır sözleri ile yaptırtmak istediği şey, kadınların kocalarına iyi bakmalarını ve bol çocuk yapmalarını sağlamaktır" (s. 259) yorumu da yine yazara aittir. Halbuki Anne kelimesi çocukla irtibatlıdır, koca kelimesi ile irtibatlı olan eş, hanım, karı kelimeleridir. Yazarın asıl söylemek istediği anlamında hadis söylene idi "Cennet eş, hanım, -T. Dursun'un kullandığı ifade ile- 'karılarınızın' ayağı altındadır." denmesi gerekmez mi idi?

Yine yazar boşanma aşamasında kadın erkek her iki tarafı uzlaşmaya çağıran ayeti de; "Bu yol talakı insaf sınırlarına sokar görünmüş ise de aslında bunu bir uyutma ve kadını bu haksızlığa razı etme siyaseti olarak yapmıştır." (s. 387) diye yorum yaparak artık alıştığımız bakış açısını yinelemektedir.

1114

"Ne hazindir ki her vesile ile ve her ihtiyacı için tanrı'dan vahiyler getiren Muhammed, anası ya da babası lehine ve onları şerefleştirmek maksadıyla böyle bir yola gitmeyi düşünmemiştir." (s. 457) demektedir Arsel. Başka bir yerlerde de ateistler, "Muhammed anne babasına torpil geçiyor." şeklinde uydurma rivayetlerden hareketle Hz resulü eleştirmektedirler. O uydurma rivayetler gerçek olsa o ateistler saldırmakta, doğru olmasa Arsel saldırmaktadır. Amaç saldırmak olunca, ağzınızla uçan kuş tutsanız bir şey fark etmiyor kısaca. Ayrıca Arsel aslında bu sözleri ile Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığını da itiraf etmiyor mu, ne dersiniz?

Porf etiketli birisinin bu kadar önyargılı ve cahil olması üzücü tabii ki! Önyargı, subjektivizm ve taassup kokan yukarıdaki alıntılar pozitivist, rasyonalist ve realist olduğunu iddia eden bir akademisyenin yazdığı kitaptan küçük bir bölümdür.

Aynı yazarın 'Müslümanlık Sınavı' adlı, bilgiçlik tasladığı ama yine cehalet taşan diğer bir kitabının değerlendirilmesi:

Müslümanlık sınavı

Bölüm 1

Yazar diğer eserinde olduğu gibi yine uydurma hadislerden hareketle, birbiri ile bağlantısı olmayan konuları birbiri ardına ekleyerek okuyucuyu yanıltmaya, önceden karar verdiği sonuçlara uygun yorum ve değerlendirmeleri eserine toplamıştır.

"İslam dini büyü ve sihre inanmaya ya da üfürükçülük gibi şeylere (ve üfürükçülüğün tükürüklü ya da tükürüksüz uygulamasına) izin verir mi?"

Bırakınız Hz. Muhammed'in tükürüğünü, artık bilim, idrarın iyileştirme özelliklerini inceliyor. 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımıza bakılabilir. Tükürükle ilgili hadisi ise, 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Parapsikoloji ilmini 100 senedir Rusya'da, 50 senedir Avrupa'da üniversitelerde kürsüsü varken bizler hala bu bilim dalı için "Bu bilim dışıdır, olamaz!" diye önyargı ile yaklaşıyor ve bilimi materyalist dünya görüşleri ile sınırlandırmaya çalışanlar yüzünden de bilimde hep geri kalıyoruz. Göz ile çatal-bıçak eğmekten dünyanın öbür ucundaki insanın düşüncelerini sezebilmeye, kilometrelerce uzaktaki olayları hissetmekten dokunduğu eşya ile o eşyanın sahibi hakkında bilgi vermeye dek real fenomen olaylara artık önyargıdan uzak ama bilimsel yaklaşma zamanı çoktan gelmiştir. 'Bilim değişmez mi?' başlıklı yazımızı özellikle öneririz.

Sihir de cin de vardır, bu konuda 'Cinlerin varlığı' adlı yazımıza bakılabilir. Üfürükçülük, vücuttaki pozitif enerjinin yoğunlaştırılarak karşıya transferidir ve artık biyo-enerji ile alakalı bir bilimsel konudur. Materyalist bakış açısına sahip ateistlerin parapsikoloji, Quantum fiziği, izafiyet teorisi, Biyoenerji, Alternatif tıp, anti-psikiyatri, Post-modernizmden habersiz iken hala bilim adına kendilerini tek yetkili görmeleri de ayrı bir handikaptır.

Muhammed, her ne kadar batıl inançlara karşıymış gibi görünmüş ve örneğin Kur'an'a: "Hak geldi, batılsa yıkılıp gitti. Kuşkusuz batıl yıkılıp giden türdendir." (İsra suresi, ayet 81) ya da: "Tanrı batılı yok eder ve hak olanı sözleriyle yerleştirir." (Şura suresi, ayet 24; Sebe' suresi, ayet 49; Enbiya suresi, ayet 18, Kehf suresi, ayet 56 vb.) şeklinde ayetler koymuşsa da, her hususta olduğu gibi bu hususta da söylediklerinin tersi olan şeyleri yapmaktan geri kalmamıştır.

Bir kere bu ayetlerdeki batıl, İslam dışındaki düşünce sistemleridir. Batıl inanç ise İslam'da zaten yasaktır. (DİA, XVIII/382-384)

Kabe'deki 'kara taş' ı (hacer-i esved) öpüp okşaması ve bu taşı ilah niteliğinde kılmasından ve müslümanlar için tapınak yapmasından ya da mina dağı'nı sağ tarafına alarak 'cemre' mahallinde yedi çakıl taşı atmak suretiyle şeytanları kaçırtmaya çalışmasından tutunuz da hastalıkları tükürüklü ve tükürüksüz üfürük usulleriyle tedavi yolunu seçmesi ve başkalarına da bu şekilde yapma iznini vermesi, Muhammed'in batıla olan bağlılığının nice örneklerinden bazılarıdır.

Şeytan taşlama sadece bir simgedir, orada şeytan yoktur. "Ey şeytan birinci taş ile artık haçtan dönünce yalan konuşmayacağım. İkinci taş ile artık gıybet yapmayacağım..." niyetleri ile temsili olarak şeytan taşlanır. Haceru'l-Esved ise, Hz. Ömer'in de dediği gibi, "Biliyorum ki sen bir taşsın, ne bir faydan ne de zararın vardır." (Buhari, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizi, Hacc 37; Ebu Dâvud, Menâsik) bir taştır ve tarihte hiçbir Müslüman Hz. Ömer'i bu sözünden dolayı eleştirmemiştir. İmam Nevevi'nin de belirttiği gibi Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır. Hz. Ömer Hacer-i Es'ad'i öperse, cahillerin bu işin eski hâl üzere devam ettiği zannına kapılmalarından korkmuş ve cahiliye döneminde Araplar, putların, insanı Allah'a yaklaştırdığına inanırlarken Hz. Ömer, bu itikada muhalif hareket etmek gerektiğine, ibadetin ancak, faydası ve zararı olmayan şeyleri yaratan Allah'a yapılacağına tembihte bulunmuştur." (Nevevi, Şerhu Sahih-i Müslim, VII/16-17; Kamil Miras, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Bu konu ayrıca 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı

yazımızda, ‘Müslümanlar Haceru’l-Esved’e taparlar, Kâbe’ye secde edip şirke mi düşerler?’ başlığı altında ele alınmıştır.

soru: "Oruçlu bir kimsenin, ölü insan vücudu, hayvan ya da uyumakta olan bir kadınla (onu uyandırmadan) cinsi münasebette bulunması konusunda İslam ne gibi buyruklar getirmiştir?" eğer bu soruyu yadırgar ve: ‘bu nasıl iştir? hiç böyle bir din hükmü olabilir mi? İslamda böyle bir şey yoktur’ şeklinde yanıt verecek olursanız, Müslümanlık sınavından sıfır alır, kafirler arasında yerinizi bulursunuz! Yok eğer: ‘evet bunları Muhammed’in buyrukları olarak benimsiyorum, çünkü başta diyanet işleri başkanlığı’nın yayınları olmak üzere tüm İslam kaynaklarında bunun böyle olduğu bildirilmekte’ dersiniz, siz tam bir Müslüman sayılırsınız. Çünkü gerçekten de diyanet işleri başkanlığı’nın ve din adamlarımızın, Muhammed’ in buyrukları olarak insanlarımıza bellettiği din verilerine göre oruçlu kişi, hayvanla ya da ölü insan vücuduyla cinsel ilişkide bulunacak olursa, orucu bozulmuş sayılır; bu gibi hallerde kişinin ‘kaza orucu’ tutması gerekmektedir.

“Kafirler arasında yer almak” için ‘imanın temel ilkelerinden birini’ reddetmek gerekir. Yukarıdaki görüş ise bir fetva yani insani yorumdur. İslam’da birçok farklı mezhep vardır ve bu mezhepler farklı yorum, fetvaları nedeni ile birbirini kafir ilan etmez! Gelelim konu olan fetvaya: Mesela ceza hukukunda adam öldürmenin cezasının olması, o hukuk sistemini savunanların bu fiili onayladığı anlamına gelir mi? Hukukta ve İslam fıkında da -Özellikle Hanefi Mezhebinde- ‘sadece olan olaylara değil, olabilecek olaylara da fetva’ verilmiştir. Böyle bir yanlış bir gün bir yapan çıkarsa, ‘cezası şudur’ diye. Fıkıh hayatın kendisidir, olanlara, yapılanlara ve yapılabileceklerle karşı gerekenleri ifade edilir. İşin ironik yönü kendisi de bir hukukçu olan Arsel’in bu konulara yabancı olmaması gerektiğidir. Hukukta ictihad kavramını ya bilmeden ya bildiği halde gizleyerek bu konuya yaklaşmak sadece taassup ile açıklanabilir.

1116

Size deseler: "Yemek yediğin çanağın ya da su içtiğin bardağın içine sinek düştüğü zaman sineğin her tarafını batır, sonra çıkar at ve yemeğine ya da içmene devam et. Çünkü sineğin iki kanadının birinde hastalık, diğerinde de şifa vardır. Sinek idrak ve ilahi ilham sahibi olduğu için, önce zehirli olan kanadını sokar, deva olan kanadını dışarıda bırakır. Eğer sineğin, dışarıda kalan ‘şifa’ kanadını yemeğin (ya da içeceğin) içine batıracak olursan, şifa hastalığı gidermiş olur."

Önce şunu belirtelim. Bu bilimsel olarak kanıtlanmıştır, bu bir. İki: Çölde su başta olmak üzere gıda maddeleri her istenildiği anda bulunamaz, o nedenle de çok değerlidirler. Hadis bize, zorunlu hallerde ne yapılabileceğini bize aktarır. Ama çöl dışında, zorunluluk yoksa temizlik dini olan İslam, gerekeni yapmamıza izin verir. I. Dünya Savaşında kimyasal gazlı saldırılarda askerler idrarlı bez ile kendilerini korurlardı, hatta II. Dünya savaşı sırasında ülkemizde sivil halka bile bu öğretilmiştir. Ama bu her zaman idrarlı bezle dolaşmayı veya gerek yoksa hala onu kullanmamız gerektiği anlamına gelmez. İşte hadisten de çıkarılacak hüküm budur! Gelelim konunun bilimsel yönüne.

Efendimizin hadisi şu şekildedir: "Sizden birinizin (yemek) kabına sinek düşecek olursa, onu iyice batırın. Zira onun bir kanadında hastalık, diğerinde şifa vardır. O, içerisinde hastalık olan kanadıyla korunur." (Ebû Dâvud, E’ime 49, Buhari, Tıbb 58, Bed’ü’l-Halk 14; İbnu Mâce, Tıbb 31, Nesai, Fera’ 11)

Sineklerden antibiyotik

Çığır açacak ilk adım

Sydney'deki Macquarie Üniversitesi'nden Prof. Andy Beattie önderliğindeki ekip çok ilginç bir araştırmaya imza attı. Sinekler, böcekler ve her türlü haşerenin çürüyen et ve gübre dahil her pisliğe karşı dayanıklı olduğunu dikkate alan bilim adamları, "Bu yaratıkların enfeksiyonlara karşı süper direnci olması gerekli, aksi halde sağ kalamazlardı. Onlardan antibiyotik yapma deneyimlerimiz şimdilik başarılı sonuçlar verdi" dediler.

Sinekten antibiyotik elde etme çalışmaları geçtiğimiz yüzyılda başlamış, 1930 ve 1947'de İngiliz ve İsveç ilim adamları "cafasin" ve "klotinizin" adlı antibiyotikleri bulmuşlardır. Günümüzde artık sinek vücudunun tamamen anti bakteriyel etkiye sahip güçlü antibiyotikler ile kaplı olduğu bilinmektedir.

1117

Özellikle yukarıda ekran görüntülerini verdiğimiz araştırmaların ikincisinin başlığı hadis ile tıpatıp aynıdır. Antibiotic on the the left wing of the the house fly can kill its own bacteria: "Ev sineğinin sol kanadında bulunan antibiyotik kendi bakterisini yok edebilmektedir."

Macquarie Üniversitesi, Biyoloji Bilimleri bölümünde bir grup araştırmacı, sineklerin çürük et, meyve ve gübre dahil olmak üzere her türlü pisliğe karşı dayanıklı olduğu teorisinden yola çıkarak sineklerin sahip oldukları bu antibakteriyel özellikleri farklı gelişim evrelerinde ortaya çıkarmak üzere çalışmalar yaptılar. Grubunun yeni keşfini Melbourne Mikrobiyoloji Konferansında tanıtan Ms Jonanne Clarke, "Çalışmalarının, yeni antibiyotiklerin bulunması için yapılan küresel araştırmaların ufak bir parçası olduğunu fakat kimsenin daha önce bakmayı akıllarına getirmedikleri bir yere odaklandıklarını" söylüyor. Ms Clarke, mide içersinde de meydana gelen antibakteriyel özelliklerin sinek bedeni üzerinde mevcut olduğunu söylüyor ve her iki yerde de bu aktiviteleri görebileceğimizi belirtiyor ve "Sinek bedeni üstüne yoğunlaşmamızın sebebi daha kolay ayrışılabilir yapıda olmasıdır." diye ekliyor. Biophysical Journal'da, 19 Şubat 2013'te yayınlanan, Avustralyalı ve İspanyalı 14 bilim adamının deneyleriyle kaleme aldıkları 'Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces' adlı makalede, sinek kanatlarının yüzeyindeki nanopatternlarının, temas halinde bakterileri yalnızca fiziksel yüzey yapısına bağlı olarak öldürdüğü kanıtlanmıştır. Makale, Clanger cicada (Psaltoda claripennis) kanadı nanopatternlarını antibakteriyel nanomalzemelerin tasarımına dahil etmenin faydalarından bahsederek, nanoteknolojinin sinek kanadını model alması önerisini sunmaktadır. Sinek kanatlarının, bakteri kirliliği ve enfeksiyonlara karşı artan dirence sahip yeni işlevsel yüzeylerin geliştirilmesi için model niteliğinde olduğunun belirtilmiştir. Kanada'daki McGill

Üniversitesi'nden kimya mühendisi Anne-Marie Kietzig sinek kanadı nanopatternları modeline dayanarak üretilcek materyallerin, otobüs korkulukları gibi yaygın olarak hastalığı barındıran halka açık yüzeylere uygulanabileceğini öne sürüyor. "Bu, (sinek kanadı nanopattern modelleri) pasif bir bakteri öldürme yüzeyi sağlayacak." diye ekliyor ve "çevreye zararlı deterjanlar gibi aktif maddeler gerektirmediğini" belirtiyor. (International Weekly Journal of Science, www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530/#)

Auburn Üniversitesi Alabama Tarımsal Deney İstasyonu araştırma entomologları Ed ve Mary Cupp karasineklerin (*Musca domestica*) ağız sıvısında bulunan protein kesilerinin yaraları iyileştirici etkisini tesbit ettiler. Ayrıca araştırmalarına göre, protein cilt ülserleri ve diyabetik ayak lezyonları gibi kronik yaraların iyileştirilmesi için benzer bir şekilde çalışacak. AU Veteriner Hekim Koleji'ndeki küçük hayvan cerrahisi profesörü olan Mary Cupp ve Steven Swaim, antibiyotikleri ve protein iyileştirmeyi birleştiren çözümlerle tedavi edilen cerrahi insizyonların (kesik, yarık) tek başına antibiyotiklerle tedavi edilen insizyonlara göre daha hızlı ve daha güçlü olduğunu belirleyen bir araştırma yaptı. Auburn'un Teknoloji Transfer Ofisi (OTT), teknolojiyi mevcut şirketlere ve bu teknolojinin çevresinde bir girişimde bulunmayı düşünen girişimcilere pazarlamaktadır. (Today in Viddya, Cilt 7, Sayı 23, Yayınlanma: 23 Ocak 2005, Editör: Susan K. Boyer)

FEBS Letters'ta 22 Eylül 1997'de Cilt 415, Sayı 1'de 64-66 sayfalar arası yayınlanan 'Chemotherapeutic activity of synthetic antimicrobial peptides, correlation between chemotherapeutic activity and neutrophil-activating activity' isimli makalede bilim insanlar, '34 amino asit tortusundan oluşan *Sarcophaga peregrina*'nın (et sineği) güçlü bir antibakteriyel proteini olan sapecin B'nin aktif çekirdeğini saptadıklarını, bu çekirdeğin, sapecin B'de bir α -sarmal oluşturan 11 amino asit kalıntısı, artıklarının 7-17'den oluştuğunu, bu peptiti daha da modifiye ettiklerini ve hem antibakteriyel hem de antifungal (mantar öldürücü) aktivite sergileyen birkaç antimikrobiyal peptid sentezlediklerini; genellikle, X ve X'in bir hidrofobik kalıntı olduğu her iki uçta ve XXXXX'teki [K veya R] X [K veya R] motiflerine sahip olan undecapeptitlerin potansiyel olarak bakteri ve mantarların öldürülmesinde aktif olduklarını, bakterinin ATP'yi sentezleme ve amino asitler taşıma kabiliyetini de kaybettiğinin bulunduğunu' belirtmişlerdir.

Yukarıda da kısaca değindiğimiz, Avustralya Sidney'deki Macquarie Araştırma Üniversitesi Division of Environmental & Life Sciences, Department of Biological Sciences'ta çalışmalar yapan J. Clarke ve ekibi, 2003'te yayınladığı 'Hypothesis driven drug discovery: antimicrobials in flies' isimli makalesi ve diğer çalışmalarını sunduğu Australian Society for Microbiology Konferansında üç türün de yüzeylerinin antibakteriyel özellik gösterdiğini kanıtlamışlardır. Ev sineği-kara sinek (*Musca domestica*), koyun sineği (*Lucilia cuprina*), meyve sineği (*Drosophila melanogaster*) yüzeylerindeki antibakteriyel aktivitenin daha etkili terapötik ömrünün olduğu belirtilmiştir.

İbnu'l-Cevzî der ki: "Bu kimsenin söylediğinde bir gariplik yok. Zira arı, baş kısmıyla bal toplar, aşağı kısmıyla da zehir alır. Zehiri öldüren yılanın eti, zehrin tedavisinde kullanılan ilaca katılmaktadır." (İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, XI/135-137) Bu konuda bir makale yayınlayan Dr. Samahı, mikrobiyologların sineğin midesinde içinde parazit olarak yaşayan uzun hücrelerinin bulunduğunu keşfettiklerini bildiriyor. Bu mantarsı hücreler, kendi üreme döngülerinin bir bölümü olarak, sineğin solunum kanallarına doğru çıkıntı yaparlar. Sinek, sıvının içine tamamen batırılırsa, osmotik basınçta meydana gelen değişiklik hücrelerin çatlamasına yol açmaktadır. Bu hücrelerin muhtevası ise, sineğin vücudunda taşıdığı patojenlere karşı olan bir antidottur; yâni zehire karşı panzehirdir. Yemeğe bulaşan sinekten çıkan zararlı mikropları, sinek batırılınca çatlayarak ortaya çıkan antidot tesirsiz hâle getirmektedir. (Dr. Mustafa Reyhanlı, Gerçeğe Doğru Dergisi, Cit. 5) Bu konuda araştırma yapan Dr. İzzeddin Cevvale şu tespitlerini dile getirmektedir: Eskiden beri bilinen bir gerçek vardır ki, zararlı hayvanların zehirinde hem fayda hem de zarar vardır. Yani bunlardan hem zehir ve hem de panzehir bulunmaktadır. Tek bir hayvanda birbirine zıt olan iki şey gayet tabii olarak bulunabilmektedir. Karasineğin iki kanadından birinde zehir diğerinde ise panzehirin bulunması, yüce Rabbimizin yaratmış olduğu varlıklar içinde insana hayret verecek şeylerdendir. Bütün bunların Allah'ın kudretine birer delil olduğu bir gerçektir. İşte balansı, bir taraftan insanlara faydalı olan balı yaparken diğer taraftan iğnesinde taşıdığı zehirli maddeye bak! Balıyla faydalı olurken, zehiriyle de öldürücü olabiliyor. Nitekim akrep de iğnesiyle zehir saçarken, vücudu (eti) ile de panzehir veriyor, zehrini nötr hâle getiriyor. Tıpta, yılanın kuyruğundan ve zehirli haşerelerden serum elde edilir. Elde olunan bu serumla akrebin veya yılanın soktuğu kimseler tedavi edilirler. Hatta daha da ötesi, kanser acılarının dinmesi için yine bu hayvanlardan elde edilen serumlardan yararlanılır. Yine günümüz tıbbı, insana tiksinti verici mâhiyette olan maddelerden hayat verici ilaçlar elde etmektedirler. Mesela penisilin küften elde edildiği gibi, streptomisin ise kabir toprağından elde edilmektedir... Bilindiği gibi Bakteri İlmi'nde her bir mikrop için onu öldüren bir panzehir vardır. Mikrop bir canlının vücuduna girdiği zaman, vücut bu mikroba karşı harekete geçer, böylece vücuda giren mikroba karşı onları yok edici karşı bir antikorla ortadan kaldırır. Hulasa vücutta oluşan antikor ve antitoksin, mikrobi yok eder. Nitekim bu kural karasinek için de aynen geçerlidir. Karasineğin vücudunda da birbirine karşı savaş veren iki tür zehirin bulunması gayet normaldir. Böylece kara sineğin taşıdığı hastalık yapıcı mikroplar, sineğin yemeğe veya suya düşmesiyle bulaşacağından onun diğer kanadında da bu zehiri önleyecek panzehir vardır. O halde bizim yapacağımız bir şey var, böyle bir durumda hastalığa yakalanmamak ve zehiri önlemek için Peygamber Aleyhis-Selam'ın tavsiyesine uymak sağlığınız için gayet faydalıdır. Hastalığı yapan, mikropların kendisi değil, onların salgıladıkları toksinlerdir. Vücut bu toksinlere karşı antitoksin meydana getirmek suretiyle kendisini korur. Acaba sineğin vücudunda bu toksinlere karşı antitoksin meydana gelmez mi? Mahmud Kemal ve M. Abdülmümin Hüseyin adında Mısırlı iki tabib; karasinek hadisindeki durumu tesbit etmek için yaptıkları araştırmalarında diyorlar ki: 1871 yılında Alman Prof. Brifeild, Almanya halkı karasineğin, *Imposamosouy* adını verdiği Mantar cinsinden bir tufeyliye mübtela olduğunu keşfetti. Bu tufeyli devamlı olarak sineğin vücudunda yaşayıp geçinmektedir. Profesör yaptığı incelemede bu tufeylinin *lintomophterale* adında bağlı yahut birleşik yosun mantarları

Sygmomysis denilen bir yosun mantarı türüne mensup olduğunu gördü. Bu parazit su yosunu mantarı denen phycomclspirstiti'nin ikinci çeşidindendir. Bu asalak hayatını, sineğin vücudunda mevcut, içinde özel bir salgı olan yuvarlak hücreler şeklindeki yağ tabakasında geçirir. Sonra bu yuvarlak hücreler uzar, meydana gelen açıklıklardan yahut sineğin karın halkaları mafsallarından dışarıya çıkar ve sineğin vücudunun dışına çıkmış olur. Bu çıkış devri, bu mantarın üreme devresidir. Bu devrede mantarın tohumları hücrenin içinde toplanır. Hücrenin iç basıncı artar, nihayet bu basınç o dereceye ulaşır ki, hücre cidarları buna tahammül edemiyerek patlar ve içindeki tohumlar itme kuvvetiyle hücrenin 2 cm. dışına fırlar. Öte yandan modern çağın bilim adamlarının buluşları da, Alman bilgini Brifeild'in teorisini desteklemektedir. 1945 Yılında Mantar bilgisinde en büyük üstad olan Prof. Langiron, devamlı olarak sineğin karnında yuvarlak hücreler şeklinde yaşayan bir mantarda "Enzim" denilen tahallül kudreti yüksek bir salgı bulunduğunu açıkladı. 1947-1950 Yılları arasındaki iki Alman bilgini Arnstaine, Cook ve İsviçreli bilgin Rolius araştırmalarında, "Javaein" dedikleri bir madde buldular. Bu maddeyi sinekte yaşayan Mantar türünden elde ettiler. Bu maddenin hayatiyete zıt olduğunu, tifo ve dizanteri gibi bir çok mikropları öldürdüğünü tespit ettiler. 1948 Yılında İngiliz bilim adamlarından Briyan Courtes; Heming; Geferies ve Mackjohan araştırmalarında "Cotin-sine" dedikleri hayatiyete zıt bir madde buldular. Bunu yine sinekte yaşayan aynı tür mantardan elde etmişlerdi. Tifo, dizanteri vs. gibi mikroplara karşı tesirli idi. 1949 Yılında iki Alman bilgini Omcyve Farmer ve İsviçre'den German, Roth, Athlenger ve Blathner de araştırmalarında "İniatin" adını verdikleri tek hücrelilerin yaşamasına zıt bir madde elde ettiler. Bunu da sinekte yaşayan Mantar türüne mensup bir mantardan elde etmişlerdi. Bu maddenin tifo, dizanteri ve kolera gibi hastalık mikroplarına karşı tesirli olduğunu gördüler. 1947 Yılında ise ilim adamlarından Moftiş tarafından, sinek vücudunda yaşayan mantarlara mahsus bir kültürden tek hücreli canlılara zıt maddeler elde edildi. Bunların tifo, dizanteri ve benzeri mikroplara karşı kuvvetle müessir olduğunu gördü. Keza bunlar, hummalı hastalıklara sebep olan mikroplara karşı da tesirleri kuvvetli idi. Bu maddenin bir gramı, mezkur mikroplarla mülevves yüz litre sütü koruyacak güçte idi. Yiyecek veya içeceğin içine düşen sinek, yiyeceğe veya içeceğe iyice batırılmaksızın alınıp atılacak olursa; çıkarıldığı yerde sineğin taşıdığı zararlı mikroplar kalmış veya oraya bulaşmış olabilir. Eğer sineğin tamamı birden yiyecek veya içeceğin içine batırılıp daldırılmış olursa durum ne olur? Sinek yiyecek ve içeceğin içine tamamen batırılmış olunca, sineğin vücudunda bulunan panzehir harekete geçer. Bu batırma sırasında panzehir taşıyan zar patlar ve parçalanır. Panzehir hemen harekete geçmekle, sineğin taşıdığı mikropların üzerine atılır ve onları etkisiz hale getirip, imha eder. (Said Havva, er-Rasul, s. 36-41. Not: Said Havva 'nın er-Rasul isimli eseri içinde bir bölüm olarak yayınlanan Karasinek hadisi ve bu badis etrafında söylenen sözler, daha sonra "el-Isabe fi'r-Reddi ata men taane fi hadisi'z-Zübabe" adı altında, müellif Elbani ile birlikte müstakil bir risale olarak yayınlanmıştır. Ayrıca; Sadeddin Roston Tere, S. Ateş., Hakses, 966, s. 4, sayı 17)

1120

Günümüzde sineklerde bulunan antibakteriyel özellikler, ilaç yapımında kullanılmaya çalışılmaktadır.

(<http://www.abc.net.au/science/articles/2002/10/01/689400.htm>)

Ayrıca;

<http://www.islamdunktv.com/2011/01/hadith-of-fly-refuting-those-who-laugh.html>)

Sinek Kanadındaki Mikrop Öldürücü Özellik Keşfedildi. Makale, Acta Biomaterialia adlı bilim dünyasında itibarı yüksek bir dergide yayınlanıyor. 1 Eylül 2017'de yeni basıma sunulacak olan makalede bazı sineklerin ve uçan böceklerin kanatlarındaki kimyasal yapılar incelenmiş ve çok ilginç bulgular elde edilmiş. Bazı sineklerin kanatlarının yapısı incelendiğinde bilim adamları çok etkili bir bakteri (mikrop) öldürücü bir yapıyla karşılaşmışlar. Palmitik ve stearik asitlerin kristalize olmuş bir türevinden oluşmuş kaplama taşıyan sinek kanatlarının, tıp dünyasının tedavi etmekte zorlandığı Pseudomonas aeruginosa ve Staphylococcus aureus gibi çok tehlikeli mikropları bile öldürebilecek bir nitelikte olduğu görülmüş. Üstelik bunu yaparken sineğin kendisine veya çevreye zarar veren herhangi bir yan etkiye yol açmadan bu etki gerçekleşmekte. Halbuki bilindiği gibi, antibiyotiklerin çok ciddi yan etkileri görülebiliyor. Bu iki yağ asidinin çok özel şekilde tasarlanmış mikro kristal yapısı bu çok etkili antimikrobik özelliği sağlamakta.

Yazıda bu yapının ayrıntısı üzerine uzun değerlendirilmeler yapılıyor. (Elena P.Ivanova et al. Bactericidal activity of self-assembled palmitic and stearic fatty acid crystals on highly ordered pyrolytic graphite. Acta Biomaterialia. Volume 59 react-text: 70 , /react-text react-text: 71 1 September 2017 /react-text react-text: 72, Pages 148-157; Prof Dr Volkan Tuzcu, Zafer, Eylül 2017 489. Sayı)

"Balıkların insanları baştan çıkarmak üzere birtakım oyunlara başvurduğunu belleten dinsel kurallara inanırmısınız?" ... "kibirle de kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince onlara: 'aşağılık maymunlar olun' dedik..." (a'raf suresi, ayet 166; bakara suresi, ayet 65.)

Yahudi kavmini Allah (cc) -Rızklarının bir aracı olan - balık tutup tutmamakla imtihan edilmişlerdir: “Cumartesi (sebt, sabbat) yahudilerin kutsal günüdür. Yahudi şeriatında cumartesi haftalık tatil günü olup o gün çalışmak ve dolayısıyla avlanmak yasaklanmıştır. Cumartesi günleri balıklar avlanma yasağı dolayısıyla ürkütülmedikleri için diğer günlere göre daha rahat hareket eder, sahile yaklaşır, su yüzüne çıkarlardı; çalışma günlerinde ise derin sulara çekilirlerdi. Balıkların, insan davranışlarına ne kadar kolay alıştıkları bilinmektedir. Âyetle bu sahil beldesinin sakinleri olan yahudiler, söz konusu geleneği ihlâl ederek cumartesi günleri de avlandıkları için eleştirilmektedir. Çünkü onlar bu suretle dinlerinde on emrin dördüncüsü olarak yer alan (Çıkış, 20/8-11) önemli bir kuralı ihlâl etmişlerdir. Balıkların avlanma yasağının bulunmadığı günlerde uzaklara çekilirken cumartesi gününde akın akın sahile doğru gelip görülmesi, nefislerine ve çıkarlarına düşkün kimselerin iştahını kabarttığı ve avlanma yasağını çiğnemelerine yol açtığı için âyetle bu husus bir deneme, imtihan olarak değerlendirilmektedir. Nitekim müteakip âyetten anlaşıldığına göre bazı iyi kimseler yasağı delmedikleri için bu imtihanda başarılı olmuşlardır.” (DİB, Kur'an Yolu Tefsiri, II/613) Örneğin -Ateistler bilmez ama- oruçlu bir insan için bir bardak su ne kadar değerlidir değil mi? O bir bardak su “İnsanı nasıl baştan çıkarır, ne hayallere daldırır!” Ama ateist zihniyetin bunu anlamasını bekleyemeyiz tabii! Öyle ya, bir kişi neden karşılıksız muhtaç birine para versin (sadaka, zekat), parası ile aldığı etin bir bölümünü fakirle paylaşsın (Kurban), toplumsal ortak bilinç oluşsun diye tüm inananlar aynı anda aç-susuz kalsın (Oruç) vb. Ateist- materyalist mantık ye- iç, fırsatını bulunca dünyadan ne götürsen kârdır mantığını ile hareket eder. Öyle ya ateiste göre kendisi, öncesi maymun, sonu toprak olan nedensiz- tesadüfen var olan bir parça et- yağ- sinir karışımı bir hayvan türü değil midir? Hayat güçlülerin ayakta kaldığı bir savaş alanı ise neden kendi güçsüz kalıp, tabiat ananın bu hediyesini kaybetmeyiş göze alsın? Neden yolda bulduğu para dolu cüzdanın sahibini arasın? Arsel, kelime oyunları, önyargı, taassup dolu yazısı ile “İmtihani kaybedip açgözlülüklerinin esiri olan Yahudilere Allah'ın hitabını” nasıl yorumluyor görüyorsunuz değil mi? Gelelim maymun meselesine: Türkçede bile "Maymun iştahlı" diye bir deyim vardır. Doymak bilmez, açgözlü anlamında kullanılır. Kısaca bir mecaz kullanım söz konusudur ayette. Kur'an'da mecaz sanatının yoğun biçimde kullanıldığını önyargısız bakan her göz görür. Kur'an mecaz sanatı deryasıdır dersek mübalağa yapmış olmayız. Ama Arsel yine yaptı ateistliğini ve mecazı asıl anlam ile bilerek veya bilmeyerek karıştırmıştır. “Dinsiz ahlak olur mu?”, “İslami emirler ve hümanizm” ve “Kur'an ve mecaz” adlı yazılarımızı da konuya ilave bilgi için okumanızı tavsiye ederiz.

soru: "Ev farelerinin, yangın çıkarmak bakımından pek usta olduklarına ve onları bunu yapmaya şeytanların zorladıklarına ve bu nedenle mutlaka öldürülmeleri gerektiğine dair İslami buyruklara uyar mısınız?" , "siz uyumak istediğinizde kandilinizi söndürünüz. Çünkü şeytan bunun gibi hayvanları yangın cinayetine sevk eder."

Kur'an kadar hadislerde de edebi sanatsal ifadeler ve mecaz-teşbih bol miktarda kullanılmıştır. Kur'an'ın indiği dönemde Araplar arasında şiir ve söz sanatları çok ilerlemişti. Sözlü sanatın yazılı ilk metinlerinden olan Kur'an'da ve hadislerde bu tür sanatsal ifadeler bol miktarda kullanılmıştır. Kişiler içinde oldukları toplumdan ayrı değerlendirilemezler. Hz Resul'de

hadislerinde bol bol teşbih sanatını kullanmıştır. ‘Şeytan, kötülüğün, negatif düşüncenin, olumsuzluğun simgesi’ olarak hadislerde geçer. Kötülük yapan insanlar "Şeytana uydum" demezler mi?

"Horozların melek gördükleri zaman öttüklerine ve öttükleri zaman Müslümanlar için tanrı'nın 'keremi'nden dilekte bulunmak gerektiğine dair bir hükmü tanrı ve ' peygamber ' buyruğu olarak kabul ediyor musunuz?", "Eşeklerin şeytan gördükleri zaman anırdıklarını ve anırdıkları zaman 'euzü bi'llahi mine's-şeytani'r-racim' deyip tanrı'ya sığınmanın Müslüman kişi bakımından zorunluk olduğuna inanıyor musunuz?"

Hayvanların altıncı hissi biz insanlardan çok daha fazladır. Birçok deprem olayında bunu gördük. Onlar titreşimleri daha önce hissederler. Hatta henüz teknoloji o seviyeye ulaşmadığı ortada iken hayvanlara bu özelliği vereni anlamamak sadece nankörlükle açıklanabilir. Bazı hayvanlar biz insanlara göre daha çok görür, hisseder, duyarlar. Depremin sismik titreşimlerinden, melek, şeytanlara dek!

Size deseler: "öküz, kendi sırtına binilmesinden hoşlanmadığını ve çünkü gururlu bir hayvan olduğunu söyler. Çünkü o, sadece tarla sürmek için yaratılmış bir hayvan olduğunu kabul eder ve bunu kendi ağzıyla Yahudilere bildirmiştir, Muhammed de öküzün bu şekilde konuştuğuna inandığını söylemiştir." , (beni israil zamanında) bir kimse öküz üzerine binmişti. Bu sırada hayvan o kimseye yüzünü çevirip bakarak: 'Ben bunun için yaratıldım? ben tarla sürmek için halk olundum' demiştir."

Arsel yine aynı hataya düşmektedir. Efendimizi edebi, sanatsal içerikli konuşacak biri olarak göremeyen ateist yazarın -O dönemin sözlü sanatında ileri seviyede olan Araplar içinde yaşayan, liderlik özelliği olan birinin bu tarz konuşmasının doğal olduğunu o dönemdeki müşrikler bile normal görür ve eleştirmezken, bu tarz eleştiri biraz zorlama veya edebisizlik olarak açıklanabilir. “Hayvanları yaratıldıkları amaç dışında kullanılmamasını” efendimiz bizlerden istemektedir, olay bu kadar basit. La Fontaine'in anlatımını, ders verici özellikli hikayelerini takdir edenler, İslami kaynaktan gelen bu rivayetlere önyargılı yaklaşırlarının nedeni aslında çok açıktır; Taassup, önyargı! Sonra da sanatlı anlatım dışında, halk arasında yaygın olan batıl inanç, hurafeleri İslam kabul etmeyince, "E, onu kabul ediyorsunuz da bunu neden etmiyorsunuz" diyenler çıkmıyor mu, işte orada insan kırılıyor, sabır taşının çatlamasından mı yoksa katıla katıla gülmekten mi, tercih okuyucuya kalıyor. Efendimizden bir örnek verelim: "İlmini muhtaç olandan esirgeyene, gökteki kuşlar ve denizdeki balıklar lanet eder." Bu hadiste ilme verilen önem, paylaşmanın teşviki gibi mesajları geçip konumuzla alakalı boyutuna bakalım. Evet, Arsel bunu kitabına alsaydı, bu hadiste bilim-akıl dışı hadislerle örneklerden biri olacak ve diyecekti ki: "Soru: siz kuşların hatta bırakın onu sudaki balığın bile konuştuğuna inanır mısınız? bırakın konuşmayı, beddua ettiğine... cevabınız "evet" ise iyi bir müminsiniz!" Acı acı gülümsediğinize eminim. Ama bizi acı acı gülümseten bir hurafeci değil bir akademisyen, önyargının gözlerini kör ettiği bir profesör! A'raf, 179: “Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler.” Konumuza dönelim, ortada bir gerçek var, hadiste sanat kullanılmış ve ilmi gizlemenin İslam'daki kerih- kötü görülme boyutu mecazî olarak, "Yer ve gökteki her şey lanetler" anlamında hadislerle bize aktarılmıştır.

"Aksırmanın tanrıdan gelme olduğuna ve çünkü tanrının aksırmaya muhabbet ettiğine, buna karşılık esnemenin şeytandan olduğuna ve esnemek üzere 'ha' diye ağzını ayıran kişiye şeytanın güldüğüne inanır mısınız?"

"Yine aynı" hatalar zincirinden biri. Son zamanlarda özellikle aksırmasını engellemeye çalışanların felç geçirdikleri ile ilgili haberler gazeteler bol miktarda yer alıyor. Hatta bir hamile kadının aksırmasını tutması sonucu başına gelenleri gazeteler günlerce yazmıştı. "Hapşırma engel olunması beyin kanaması, felç hatta kalbin durmasına neden olabilir." (NTV, 8.2.2017) Hz resul -İyi olanları Allah sizden ister, sizin iyiliğinizi ister- mealinde; "aksırın; vücudunuzu rahatlatın, tutmayın." demektedir. Esneme esnasında ağzın kapatılması gerektiğini de yine efendimiz şeytana izafe ederek, "Esnirken ağzınızı kapatmazsanız edebe aykırı davranır ve şeytanı memnun edersiniz" demektedir. "Hapşırma, yüz, göğüs ve karın kaslarının koordine bir şekilde çalıştığı, solunumun devamını sağlayarak vücudu koruyan bir reflekstir." (Price WM, Batsel HL. Respiratory neurons participating in sneeze and in response to resistance to expiration. Exp Neurol 1970; 29: 554-570) Refleks bilindiği gibi istemdişi, elde olmadan yapılan bir sinir etkinliğidir. 'Kaynağı kim?' diye hatırlatarak hapşırmanın kısaca faydalarını sıralayalım: "Hapşırma esnasında hem kalbe hem de beyne gerekenden çok daha fazla kan pompalandığı için beyin ve kalbin rahatlaması sağlanır. Kan damarlarını genişletir. Gözyaşı ve sinüs kanallarını açar. Akciğerde bulunan zararlı maddeler vücuttan atılır. Akciğerde bulunan havayı boşaltarak, taze hava girmesini sağlar. Kalbimizi birkaç salise durdurarak dinlenmesini yardımcı olur." (Habertürk, 06.12.2019) Hz Resul "Hapşıran, Elhamdülillah -Allah'ım sana teşekkür ederim, mikroplar vücudumu terk etti ve kalbim yeniden çalışmaya başladı- desin." buyurur. (Buhari, Edeb 126; Tirmizî, Edeb 3; İbni Mâce, Edeb, 20) Benzer mealde bir hadiste: "Allahü teâlâ aksırmayı sever, esnemeyi sevmez." (Buhari, Edeb 125, 128; Bed'ü'l-halk 11. Ayrıca bk. Tirmizî, Edeb 7) buyurur efendimiz. Yukarıdaki açıklamadan sonra edep kuralları çerçevesinde ele alınacak hadislerin biraz daha iyi anlaşılabilirdiği umut ediyoruz. Şimdi soralım, bu ilmi açıklamaya ne diyecek ateist yazarımız?

Hukuk ve ahlak anlayışıyla ilgili

Bölüm 2

1123

Bazı sorular *"Hırsızlık, zina vb. gibi suçları işleyen kişilerin, ölmeden önce 'la ilahe illa'llah' (Allah'tan başka tapacak yoktur) demek suretiyle her türlü günahtan kurtulup doğruca cennete gideceklerini kabul edebilir misiniz?"*

Kul hakkını Allah asla affetmez! (Buhari, Mezalim, 10, Rikak, 48; Buhari, Şehâdât, 27; Müslim, Akdiye, 4) Efendimiz, "Şüphesiz ki ümmetimin müflisi şu kimsedir: Kıyamet günü namaz, oruç ve zekat sevabıyla gelir. Fakat şuna sövdüğü, buna zina isnâd ve iftirasında bulunduğu, şunun malını yediği, bunun kanını döktüğü ve şunu dövdüğü için iyiliklerinin sevabı şuna buna verilir. Üzerindeki kul hakları bitmeden sevapları biterse, hak sahiplerinin günahları kendisine yükletilir ve neticede Cehenneme atılır." (Müslim, Birr 59; Tirmizî, Kıyâmet 2; Ahmed, II/303, 324, 372) buyurmuştur. Peygamber Efendimiz üzerinde borç olan bir kişinin cenazesini de kılmamıştır. (Buhari, Nefekât, 15; Müslim, Ferâiz, 14) Yine efendimiz borçlu ölenin cennete gidemeyeceğini (Nesai, Büyü, 98/4681) bildirmiştir. Konuyu daha fazla uzatmadan asıl konumuza dönelim. Şirk ve kul hakkı İslam'da asla af edilmez günahlar olarak kabul edilir. İslam'da bir konu ile ilgili bir hükme varılacaksa o konu ile ilgili tüm ayet ve hadisler bir araya getirilmelidir. Yoksa ateistlerin durumuna düşmek, yanlış ve yanlış sonuçlara varmak kaçınılmaz olur. Hele öyle bir de ölmeden hemen önce yapılacak istiğfarı Allah zaten kabul etmez. Bunun bariz örneği Firavunun iman ettiği olaydır. -Bir de ateistler 'Kur'an'da kıssalar neden geçer?' derler!- Musa peygamber Kızıldeniz'i yarıp karşıya geçince, Firavun arkasından takip eder ama denizin ortasına geldiğinde sular iki taraftan kapanmaya başlayınca "Bende Musa'nın ilahına inandım" der ama Allah imanını kabul etmez. (Yûnus, 90- 91) Son andaki tövbe kabul edilmez, tıpkı kul hakkı ile gelen tüm diğer günahkarlar, af dilemeyen tüm ateistlerin af olunmayacağı gibi. Zina, hırsızlık zaten büyük günahlardandır. Sadece 'Lailaheillallah' demekle cennete gidilmez ama günahkar insan imanını bu işleri yaptıktan sonra da korur ve günahlarında tövbe edip sahiplerinden kul hakkının affını diler ve

af edilirlerse, kıyamet günü ya direk ya da günahlarının cezasını çekip cennete girebilirler. Zaten İslam hırsızlık eden daimi cehennemde kalacak dese idi bu ateist bu kere “Bir günah yüzünden ebedi cehennemde kalınır mı?” diye itiraz edecektir. Dolayısı ile ne ateistin dediği gibi, istediğin günahı yapıp sonra tek cümle ile cenneti kazanabilir, ne de kul hakkı ve şirk hariç günahlar yüzünden -tövbe edildikten sonra- ebedi cehennemde kalır bir insan.

“Namaz kılmakla her türlü günden kolaylıkla kurtulma olasılığına inanır mısınız?”

Bilinçli olarak namaz kılan, her namazda ahiret, kul hakkı, cennet nimetleri ve cehennem azabı ile ilgili ayet okuyup, bunları düşünen, namazın ruhunu ve amacını keşfedenlerin kıldığı her namaz tabii ki insanı günden alıkoyar. Kur'an'da “Gerçek anlamı ile kılınan namaz, aşırı davranış ve kötülüklerden insanı alıkoyar.” (Ankebut, 45) buyurur. Yani Kötülük ile namaz bir arada bulunmaz. Namaz kılan kötülük yapmaz; yapanın namazı, namaz olmaz. Dolayısı ile

Müslümanlık sınavı

Bölüm 3

Tanrı kavramıyla ilgili bazı sorular

“Size deseler: ‘ Tanrı dilediğine hidayet verir, onu doğru yola sokar ya da dilediğinin gönlünü açar, onu Müslüman kılar, dilediğini de hidayetinden yoksun kılar, saptırır ya da gönlünü kapatıp kafir kılar. Dilediğini putlara taptırır, dilediğini puta tapmaktan uzak kılar doğru yola soktuklarını, yani Müslüman yaptıklarını cennete atar, kafir yaptıklarını ya da puta taptırdıklarını cehennem ateşinde yakar! Bu şekilde konuşanlara karşı ne dersiniz?’ ”

1124

Bu konuya cevap, “Allah kalpleri mühürler mi?” adlı yazıda verilmiştir.

“Allah ve resulüne karşı savaşanların ve yeryüzünde fesad çalışanların cezası ancak (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut da bulundukları yerden sürülmeleridir. bu onların dünyada rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük azab vardır.” (Maide suresi, ayet 34.)

Kimse kimseyi kandırmasın. “İslam barış dinidir.” Hz resul amcasını öldürtüp ciğerini yiyeni af ederken, ilk Müslümanlara işkence edip öldürenleri Mekke'yi fethedince bağışlamış, Bedir'de esir edilenleri okuma yazma öğretmesi karşılığı serbest bırakmıştır. Peki, yukarıdaki ayetler neyi amaçlamaktadır? Ayetlerde Müslümanlarla anlaşma yapıp, anlaşmayı bozanlara uygulanacak cezalar ifade edilmektedir. Anlaşmayı kabul eden karşı taraf bunları göze alıp anlaşmayı ihlal edip, bu şartlara razı olurken -Çünkü göze alıp anlaşmayı bozmuştur!- İslam'a saldırmak için bu ayeti fırsat görüp kullanmak sadece önyargı, taassup göstergesi olabilir. Çünkü karşılıklı anlaşmaları bozma dışında "İslam daima barış ve hoşgörü dinidir." ve asla anlaşmaları bozan taraf Müslümanlar olmazlar. Bu konuda ayrıca, “Tevbe suresi 5. Ayet”, “Savaş esnasında uyulması gereken kurallar.” başlıklı yazılar okunabilir.

“Tanrı'nın yanlış ya da çelişkili kararlar verdiğine ya da insanlardan akıl alarak iş gördüğüne inanır mısın?”

“ Kur'an'da çelişki yoktur.” adlı yazımız bu konuyu ele almaktadır.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 4

Hoşgörü” ve “İnsan sevgisi” konularında birkaç soru! Yazarın ileri sürdüğü iddialara cevaplar ilgili başlıklar altında ele alıp işlenmiştir.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 5

"İslam ve kadın" konusunda bazı sorular

“İslam'da kadın hakları” başlıklı yazımız iddiaları cevaplamaktadır. Ayrıca “İslami emirler ve hümanizm”, “İslam barış dinidir”, “Kul olmak gerçek vatandaş olmaktır”, “ Savaş hukuku”, “İslam sevgi toplumu.” Başlıklı yazılar da, bu bölümdeki iddiaları cevaplamaktadır.

İslam şeriatının tarihi Türk düşmanlığı konusunda birkaç soru. "İslam şeriatında 'ırklar' ve 'toplumlar' arası eşitlik diye bir şey yoktur, Arabın üstünlüğü ilkesi vardır. İslam'a göre tanrı Türkleri insanlığa felaket getirici ırk olarak tanımlamıştır!" "İslam'ın Türk'e düşman olduğunu ve bu düşmanlığı Muhammed'in başlattığını ve Arabın tarihi Türk düşmanlığının bundan kaynaklandığını biliyor musunuz?"

"Arabın Arap olmayana üstünlüğü yoktur." hadisi ve ırkçılığı yasaklayan yüzlerce ayet ve hadisi görmeyen Arsel, uydurma olduğu bilinen hadisleri peş peşe sıralayıp islam'ı ırkçı bir din olarak göstermeye çalışmaktadır. Ümmetçi olduğu, ırkçılığa yer vermediği için faşistlerce eleştirilen İslam, Arsel tarafından da ırkçı bir din olarak ilan edilmektedir. Halbuki ırkçı din Yahudiliktir ve Kur'an onu bu nedenle eleştirmektedir! Bu konu uydurma hadis kitaplarında öyle önemli yer kaplar ki, kimi uydurma hadisler Türkleri kötülerken, kimi uydurma hadislerde Türkleri övmekte hatta Hz resul'ü Türk bile ilan edebilmektedir. Bu konuda “Türkleri hakkındaki uydurma hadisler.” başlıklı yazımıza müracaat edilebilir.

Kur'an ve eleştirisi

İlhan Asel'in, "Kur'an'ın eleştirilemez", "tartışma kabul etmez", "içeriği değiştirilemez ve hiçbir şekilde değişmez bir kitap olarak benimsenmesi ve bundan doğma sakıncalar." şeklinde özetlenebilecek iddialarda bulunur. İslam toplumu içinde yaşayan “Dehriyyunculardan İbni Ravendi'ye, Dimeşki'den Oryantalistlere nice kafir Kur'an'ı eleştirmemiş midir? Allah bizzat Kur'an'da kendi varlığını tartışmaya açmamış mıdır? Hatta bir peygamber olan Hz İbrahim'in soru sormasını yine Kur'an bizlere haber vermekte ve bunu bizlere örnek göstermektedir. Bakara, 260: "Bir vakit de İbrâhim: 'Ya Rabbî, ölüleri nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?' demişti. Allah: 'Ne o, yoksa buna inanmadın mı?' dedi. İbrâhim şöyle cevap verdi: Elbette inandım, lâkin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim." (Dikkat, iman sorunu yok ama kalben yani duygusal yönden, manevi olarak daha yücelmek için görmek istiyor Hz İbrahim!) Kur'an bir peygamberin ' konuştuğu ve inandığı' Allah'a soru sormasını bizlere haber veriyorken böyle bir kitap soru sormayı yasaklayabilir mi? Bakın Kur'an'da Allah ne buyuruyor: "Ölen açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın." (Enfal, 42) Yine Allah ehli kitaba (Kendilerine kitap indirilen Yahudi ve Hristiyanlara) şöyle seslenir: " De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, iddianızı ispat edecek delilinizi getirin." (Neml, 64) Kendi iddiasından emin olmayan muhataplarına böyle kesin bir üslup ile talepte bulunabilir mi?

İslam'ın ortaya çıkışından 14 yıl sonra yapılan Bedir savaşında bile (Mekkeli) muhacirlerin 94 kişi olduğu düşünülürse, Mekke'deki müşriklere karşı nasıl sert çıkışlar yapabilirdi ki Müslümanlar? Ayrıca Arsel'in İslam tarihinden haberi olsa Hz. Muhammed'in (s.a.v) kendisine sorulan soruların hepsine cevap verdiğini de bilirdi. Kur'an'da bile yüce yaratıcı kendi varlığının ispatlarını sunarken, okuyanı araştırmaya yönlendirirken, Rasûlullah (sav) kendisine soru sorulmasını neden yasaklasın ki? Eğer öyle olsaydı, "Kim ilim öğrenme arzusuyla bir yola girerse, Allah bu sebeple ona Cennet'e giden yolu kolaylaştırır." (Müslim, Zikir 11) demez, Müslümanları ilim öğrenmeye teşvik etmezdi. Soru sormadan ilim mi olur? Bırakın erkeklerin soru sormasını, kadınlarda Mescid-i Nebevî'ye gelirler, Hz. Peygamber'e soru sorarlardı. Talep üzerine Peygamberimiz kendilerine özel ders için Perşembe gününü tahsis etmişti. Hz. Aişe validemiz: "Şu Ensar hanımları ne güzel hanımlardır! Hayâ sahibi olmaları, ilimde derinleşmelerine engel olmamıştır" (Buhari, İlim 50; Müslim: Hayz 61; Ebu Davud: Taharet 120; İbn Mace: Taharet 124) demişti. Bu konuda "Kur'an ve bilim." başlıklı yazımıza bakılabilir. Rasûlullah'ın (sav) sorulmasını istemediği soru yok mu idi, tabii ki vardı. Soran kişiyi yükümlülük altına sokacak veya kimseye faydası olmayacak soruların sorulmasını efendimiz gereksiz görmüştür.

"Yahudi'lerin vaktiyle kendi peygamberlerine (Örneğin Musa'ya) sorular sorduklarını hatırlatarak: "Hayır, siz, ona benzer, öyle boş, kafirane, taleplerde bulunmazsınız." şeklinde konuşmuş ve bu konuda Tanrı'dan vahiy geldi diyerek Bakara sûresi'ne şu âyet'i koymuştur: "(Ey Müslümanlar!) Yoksa siz de, daha önce Musa'ya sorulduğu gibi peygamberinize sorular sormak mı istiyorsunuz? Kim imanı küfre değiştirirse, şüphesiz dosdoğru yoldan çıkmıştır" (Bakara sûresi, âyet 108)

Meselenin aslı şudur: "Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki: "Allah size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." Onlar da: "Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler. O da: "O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi. "Onlar: "Bizim için Rabbine dua et onun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: "Bir sığır ki ne yaşlı, ne de genç, ikisi ortası bir dinç. Haydi emrolunduğunuz işi yapın!" dedi." Onlar: "Bizim için Rabbine dua et rengini bize açıklasın" dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: Rengi bakanlara sürur veren sapsarı bir sığır." dedi. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et, onu bize iyice açıklasın; çünkü o sığır bize karışık geldi. Bununla beraber Allah dilerse elbette onu buluruz." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: O, ne koşulup toprağı süren, ne de ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Bunun üzerine o sığırı (bulup) boğazladılar. Neredeyse yapmayacaklardı. (Bakara, 67-71) Yüce Allah, İsrail oğullarına bir sığır kesmelerini emretmişti. Ancak Yahudilerin içerisinde de özgür akla (!) ve eleştirel bakışa (!) önem veren insanlar vardı ki, soru üzerine soru sordular. Teferruat istediler, başlarını belaya soktular. Yahudiler daha başlangıçta herhangi bir sığır kesseler, Allah'ın emri yerine getirilmiş, maksat hasıl olmuş olacaktı. Rasulallah (sav) bu tür kişinin kendisine fayda sağlamayacak, kendi ve çevrelerini zora sokacak sorular sorulmasını istememiştir. Hz. Peygamber (s.a.v.) "Oraya yol bulabilen insana Allah için Ka'be'yi hacetmesi gereklidir." (Ali İmran, 97) ayetini okumuştur. Bir adam kalkarak: "Ya Rasulallah! Her sene mi?" diye sorar. Hz. Peygamber bu soruya cevap vermez. Adam sonra "Ya Rasulallah! Her sene mi? Diye sordu. Hz. Peygamber yine yüz çevirdi. Adam üçüncü kez yine: "Ya Rasulallah! Her sene mi?" diye sordu. Bunun üzerine Hz. Peygamber: "İrade ve kudretiyle yaşadığım Allah'a yemin ederim ki, eğer 'Evet!' deseydim o zaman mutlaka (her sene) vacib olurdu; eğer o şekilde vacib olsaydı siz de onu yerine getiremezsiniz; onu yerine getirmediğinizde de küfre girerdiniz. Ben sizi bıraktığım sürece siz de beni bırakınız, üstelemeyiniz." (Müslim Hac 141,412; Nesai hac 76, İbn mace menasik 41-44, Ahmet IV/175) Kur'an'daki, "Andolsun ki, biz bu Kur'an'da, insanlar için her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. Fakat tartışmaya en çok düşkün varlık insan olmuştur (İnsan'ın en çok yaptığı şey, tartışmasıdır)" (Kehf, 54); "Diğer

insanları hak yoldan uzaklaştırmaya çalışır.” (Zümer, 8) ayetleri acaba Arsel'e birilerini hiç anımsatmış mıdır? Bu konuda, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki, 'İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır ?' başlıklı sorunun cevabına da bakılabilir.

Dursun da kitabında, “Kur'an'a koyduğu hikaye ve masalların pek çoğu, soru sormanın kötülüğünü, ve peygamberlere soru sormadan baş eğmek gerektiğini dile getirir nitelikte şeylerdir.” demektedir. Kur'an ve hadisler birçok yerde yeryüzü ve gökler üzerinde araştırıp düşünmeyi (Ali İmran Suresi 191, Zâriyât suresi ayet-21, Ali İmran, 190, Furkan, 62, Sâd, 27 vd.; İ.Canan, Kütüb-i Sitte, XVI/147-151, Beyhakî, Şuabü'l-İmân, nr. 118; Ebû Nuaym, Hilyetü'l-Evliyâ, I/209; Ah-med b. Hanbel, Kitâbü'z-Zühhd, s. 139, el-Heysemi, Mecma'u'z-Zeva'id, I/81; eI-Beyhaki, Şu'abu'l-İmân, I/136; es-Suyuti, el-Cami'u's-Sağir, 3347, 3349) tavsiye eder, ilim sahiplerini över. İlimle ilgili bir çok ayet ve hadis vardır. Sadece bir ayet örnek verelim: “Rabbim ilmimi artır” (Taha, 114) duası, Kur'an'ın öğrettiği duaların başında gelir.

Arsel, “Her ne kadar Muhammed, zaman zaman kendisine soru sorulmasını istemiş gibi görünerek: “Her kim bana bir sey sorarsa behemehâl haber vereceğim. Babasının kim olduğunu sorsa bile” demekle beraber, din konularında (özellikle Kur'an üzerinde) tartışma olasılığına fırsat bırakmamıştır. Örneğin “ceza günü”nü ne zaman geleceğini, “kıyamet'in” ne zaman kopacağını soranlara, bu soruları yüzünden ateşe atılacaklarını söylerdi”

Arsel'e sormak lazım din konularında soru sorulmasını izin vermeseydi acaba din bugüne kadar nasıl gelebilirdi? “Kıyametin ne zaman kopacağını sormalarına izin vermemiş”miş. Arsel eline bir hadis kitabı alsaydı, kıyamet alametlerinin neler olduğunu orada ayrıntılı olarak görürdü. Kıyametin ne zaman kopacağı konusunda ise cibril hadisi diye meşhur hadiste “Sorulan sorandan daha bilgili değil” (Buhari, İman 1; Müslim, İman 1) diye kendisi de bunu bilmediğini efendimiz açıkça ifade etmiştir. Rasulullah (sav) bilse de kıyametin ne zaman kopacağını haber verseydi, Arsel ne yapacaktı acaba, namaza mı başlayacaktı?

1127

Arsel, “Kur'an konusunda akılcı” bir tartışmaya girişilmesine yanaşmazlar; Kur'an üzerinde tartışma yapmayı, Tanrı'ya ve Muhammed'e hakâret sayarlar ve tartışmaya girişenleri dinsizlikle suçlarlar. Çünkü tartışma ve eleştiri yoluna girildiği an bu kitabın sarsıntıya uğrayacağını ve muhtemelen temel'den yıkılacağını herkesten iyi bilirler.” demektedir. Darwinizm mi akılcılık yoksa ateizm mi? Komünizm mi yoksa ABD'de yaşayıp emperyalizmin tek düşmanı İslam'a saldıran eserler vermek midir akılcılık? Kur'an üzerinde tartışılmayan hatta iftira edilmeyen tek ayet kalmamıştır yeryüzünde. Soru vardır öğrenmek için sorulur, soru vardır iyi niyet ama eksik bilgi içerir, soru da vardır muhatabı küçük düşürmek, onunla alay etmek için gündeme sokulur, verilen cevap ta önemli değildir, cevap dinlenmez ve diğer konuya atlanır. Kısaca ilmi tartışma değil, iftira- çamur atma yarışı vardır ortada, işte bu dinsizliktir. Yoksa yüzlerce yıldır tartışılan Kur'an hala insanlığı aydınlatırken tartışanlar fikirleri ile tarihin çöplüğüne gömülmüşlerdir. Arsel, Emeviler, Abbasiler, Selçuklular, Osmanlılar, Babürlüler, Harzemşahlar, Endülüs Emevileri gibi İslam devletlerini, Farabi, Kindi, İbn-i Sina gibi Allah'a, meleklerle, ruh'a inanan, İslam şeriatı dışına çıkmamaya önem veren bu Kur'an âşıklerini tam anlayamamıştır. İslam tarihinde Kûfe ekolüne, 'Ehli Rey' denmiştir. Bunlara Ehli Rey denmesinin sebebi Allah'ın (c.c.) muradını, Rasulullah'ın (sav) kastını anlamada akli kullanmalarıdır. Yoksa Arsel'in dediği gibi cezaları yumuşatmamışlar ya da hafifletmemişlerdir. Ebu Hanife'nin cezalar konusundaki ictihatları Hz. Muhammed'in (s.a.v.) “Şüpheli şeylerle hadleri (cezaları) kaldırın” (Kasâni, Bedaiu's Sana'i fi Tertibi's Şera, VII/67) kuralı gereğidir, Roma hukuku değildir. Bu konuda, 'İslam fikhı' adlı yazımıza bakılabilir. Arsel aynen oryantalistlerin iddialarını tekrarlamıştır. Cevapları da sitemizde ilgili başlıklar altında verilmiştir.

Önce ‘Kur’an’ın toplanıp yazıya geçirilmesini’ sonra ‘Kur’an’ı Muhammed yazmıştır’ diyen Arsel daha sonra da salavat kelimesine takılmıştır. “Kur’an’ın kaynağı nedir?” ve “Kur’an’ın aslı yakıldı mı?” başlıklı yazılarımız ilk iddiasına cevap verirken, diğer iki iddiasına cevaba geçelim:

Arsel aşağıdaki ayeti vererek ‘Kur’an-ı Kerimi Hz. Muhammed’in kendisi uyduruyor, o tanrı sözü değil’ demeye getiriyor: “Bu Kur’an şerefli bir elçinin Allah’tan getirip okuduğu sözüdür.” (Tekvir, 19) Arsel eğer biraz Arapça bilseydi haydi Arapça bilmesini bir yana bırakın biraz önyargılarından kurtulsaydı, “Andolsun ki, Kerîm (onurlu) olan bir elçinin sözüdür” ayetinde Muhammed isminin geçmediğini “Kerim elçi” denildiğini görürdü. Evet Hz. Muhammed (s.a.v.) bir ‘elçi’dir. Elçi; kimin elçisiyse onun sözlerini nakleder, kendisi bir şey uydurmaz. Hz. Muhammed (s.a.v) Rabbin elçisidir ve ondan aldığı vahyi tebliğ etmiştir. Bu konu ayrıca, ‘Ateistlere cevaplar’ başlıklı yazıda, ‘Kur’an insan sözü mü?’ altbaşlığı ile açıklanmıştır.

Arsel, *“Fakat bütün bunlardan gayrı bir de Kur’an’da, Tanrı’nın Muhammed’e “salavat” getirdiğine ve Müslümanların Muhammed’e teslimiyet göstermeleri gerektiğine dair şöyle bir âyet var: “Süphe yok ki Allah ve melekleri, salavat getirirler peygamber (Muhammed’e; ey inananlar siz de ona salavat getirin, tam teslim olarak da selâm verin” (Ahzab 56). Bu âyet’in bir başka şekli şöyle: “Bir hakikattir ki Allah ve melekleri, o Yüce Nebî Muhammed’e salat ederler. Ey müminler, siz de hep ona salavat ediniz ve hulûs ile selâm veriniz” (Ahzab 56) diyerek hata arama gayretine devam ederken aslında cahilliğini izhar etmektedir. Arapça bilmediği halde İslami konularda yazılar yazmayı kendisine yol edinmiş olan Arsel bu iddiayı Dursun’dan nakletmiş. Peki, salavat nedir? “Salavat kelimesi Arapça’da Allah’a izafe edilirse Rahmet, Meleklerle izafe edilirse İstiğfar, kullara isnat edilirse Dua anlamına gelir.” Ateistler, “Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed’e salat ediyor.” diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur’an’da salat kavramının Allah’a nispetle kullanıldığında ‘rahmet ve bağışlama’; meleklerin nispetle kullanıldığında ‘dua’; Hz Peygamberin nispetle kullanıldığında da ‘dua ve bağışlama talebi’; müminlerin nispetle kullanıldığında da ‘dua ve namaz kılmak’ anlamında olduğunu bilmiyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 42) Yani ayetteki salavat: “Rabbimizin rahmeti, meleklerinin istiğfarı ve bizim de duamız Efendimiz Hazreti Muhammed’e olsun.” demektir. Peyhamberimizin tavsiye ettiği salavatta bunu açıkça göstermektedir: “Allah’ım! Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine, İbrahim ve ailesine bereket ihsan ettiğin gibi bereket ihsan eyle!” (Buhari, Enbiya,10; Da’avat, 31, 32; Müslim, Salat, 65, 66, 69) “Salat, yardım, destek anlamındadır. Allah sadece peygambere değil, kullarına da salat eder. Ahzab, 43. ayet: "Allah ve melekleri karanlıklardan aydınlığa çıkmanız için size salat eder." Yani, Allah bizimle mesajlaşır, varlığını hissettirir. Salat tek taraflı bir eylem olmadığı gibi, peygambere özel bir durum da değildir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 147) Thomas Carlyle: “Arabistan’ın ilk defadır ki onun sayesinde yaşayan bir memleket olmuştur. Muazzam bir inkılap gerçekleştirmiş bu kahramanımız, bir tanrı olarak değil, bir peygamber olarak görülüyor. Dünya tarihinde yeni bir insanın, bu insan ne kadar büyük olursa olsun, artık Tanrı olarak tanındığı görülmeyecektir. O, hakiki bir peygamberdir. Muhammed’in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınınından oluştuğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21)*

H. Muhammed ve dünya hayatının nimetleri

Arsel, *Hz Muhammed’in dünyalık nimetlere düşkün olduğunu, para, iktidar için peygamberliğini ilan ettiğini* ileri sürer. Bu iddialar, “Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir” ve “Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler” adlı yazılarla cevaplanmıştır. Böyle bir durum olsa idi daha peygamberliğinin ilk yıllarında

kendisine teklif edilen ‘makam, mal ve güzel kadın’ teklifini hemen kabul ederdi. (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid’n-nas,Uyunu’l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu’n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail’u’n-Nübüvve, II/63; Taberî, II/218-220) Efendimiz bu ve benzeri teklifleri reddeder ve birçok işkencelere maruz kalır, her şeyini kaybeder. Bu konuda birçok örnek, ‘Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’ başlıklı yazıda verilmiştir.

Hz. Muhammed'in vefatından sonra bir akrabası Hz. Ayşe'yi ziyaret eder. Ayşe onun için bir sofraya kurduktur. Ve sonra dayanamayıp ağlamaya başlar. Akrabası sebebini sorar. Hz. Ayşe: "Ben doyuncaya kadar her yemek yiyişim de ağlarım," der. Misafir sorar: "Niçin?" Hz. Ayşe: "Çünkü Allah'ın Elçisi bütün ömrü boyunca doyuncaya kadar hiç yemedi. Sıkıntı içerisindeydi. Bir günde iki öğün yemedi. Ekmek yediği zaman hurma yemedi, hurma yediği zaman ekmek yemedi. Sürekli başkalarını kendine tercih ettiği için hep böyle yaşadı. Şimdi ise insanlar yediklerini eritmek için ilaç kullanıyor." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/381) Üç gün süren Hendek kazımının en zor tarafı aynı günlerde bütün şiddetiyle devam eden açlık ve kıtlıktır. Arkadaşları, çalışırken, açlıktan düşüp bayılmamak için orada adet olduğu şekliyle karınlarına taş bağlamışlardır. Bir ara karşısına dizilirler. Ahirette kendilerinin bu fedakârlıklarına şahitlik etmesini isterler. Ve elbiselerini sıyırp, taşları gösterirler. O sadece tebessüm eder. Sonra da kendi elbisesini sıyırr. Hz. Muhammed'in karnında iki taş birden bağlıdır. (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.58, 236) Bir yolculuktadırlar. Yemek için mola verilir. Arkadaşlarının her biri bir görev üstlenir. Hz. Muhammed'de "Ben de ateş için odun toplayayım", der Arkadaşları mani olmak isterler. "Ey Allah'ın Elçisi! Siz dinlenin biz o işi de görürüz." Hz. Muhammed, "Gerçekten bunu isteyerek yapacağınızı biliyorum. Ancak ben bir topluluk içinde ayrıcalıklı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Bunu Allah'ta sevmez". Ve odunları toplamaya koyulur. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/63) Medine'de Hicret'i takip eden ilk günlerdir. Medineli Müslümanlar bütün maddi varlıklarını Mekke'de bırakıp gelen kardeşleriyle muhacirle her şeylerini paylaşırlar. Her eve on tane misafir düşmüştür. Hz. Muhammed'te (sav) bu evlerden birini başka muhacir arkadaşlarıyla paylaşır. Onlardan biri olan Mikdad bin Esved anlatmaktadır. "Evde, sütleri ile evin geçiminin sağlandığı bir kaç keçi vardır. Keçiler sağıldığında herkes kendi payına düşen sütü içer. Hz. Muhammed'in payı kasede kalırdı. Bir gece Hz. Muhammed eve geç geldi. Herkes kendi payını içerek, yatmıştı. O kaseyi boş buldu, bir başkası sütü içmişti ama sesini çıkarmadı. Sadece şöyle dua etti. "Ey bugün beni doyuran Allah'ım, onları da doyur!" Daha sonra Mikdad bin Esved peygamberin açlığını gidermek için keçilerden birini kesip, pişirmek ister. Hz. Muhammed izin vermez. Onun yerine ikinci kez sağılan "keçiden çıkan bir kaç damla sütü içer ve sessizce yatağına uzanır. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/188) Ebu Hüreyre ile birlikte, çarşıya alışverişe çıkmışlardır. Alış veriş bitirdikten sonra satıcıya tartması için para yerine kullanılan gümüş parçalarını uzatır ve "Dikkatli ol, ağırca tart", der. Şaşırarak hiç bir müşterisinden böyle bir teklif duymadığını söyleyen satıcıya Ebu Hüreyre karşısındakinin peygamber olduğunu bildirir. Satıcı derhal Hz. Muhammed'in ellerine kapanarak öpmek ister. O izin vermez. "Bunu İranlılar krallarına karşı yaparlar. Ben kral değilim, içinizden bir insanım." Eve dönüş sırasında Ebu Hüreyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister ona da izin vermez. "Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendisi taşınmalıdır." (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/156-157) Oturarak namaz kıldığını gören Ebu Hüreyre sorar: "Ey Allah'ın Elçisi! Hasta mısın?" Cevap verir: "Hayır, açım!" Yeni Müslüman olmuş ve kendisini ilk kez gören bir göçebe Arap heyecanından, karşısında titremektedir. Hz. Muhammed "Arkadaş, sakın ol. Ben kral değilim. Kureyş kabilesinden kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum." der ve onu sakinleştirir. (M. Yusuf Kandehlevi, III/153) Yeni Müslüman olmuş ve görgü, nezaket kurallarından habersiz göçebe Arapların kendisini rahatsız etmeleri, amcası Hz. Abbas için ciddi bir üzüntü konusu olmaktadır. Bir gün yine böyle bir grup tarafından çevrelenmiş, tozun toprağın üzerinde ve kızgın güneşin altında yeğenini gören amca dayanamayıp, der: "Ey Allah'ın Elçisi! Bari sana bir çardak yapsak da hiç olmazsa güneşten korunsan! Müslümanların dertlerini orada dinlesen." O cevap verir: "Hayır. Allah beni kendi katına alıncaya kadar, ben onların arasında

bulunacağım. Ökçeme basmalarına, elbisemi çekiştirmelerine ses çıkarmayacağım. (İbrahim Refik, Güllerin Efendisi, s.109) Arkadaşları O yanlarına her girdiğinde hızla ayağa kalkmaktadırlar. En sonunda bir gün dayanamaz. “İranlıların birbirlerini büyük görerek ayağa kalktıkları gibi siz de bana ayağa kalkmayın. Çünkü ben bir kulun yemek yediği gibi yemek yiyen, bir kulun oturduğu gibi oturan bir kulum.” Bunun benzeri başka bir olayda ise uyarısına şu eklemeyi de yapar: “Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak Allah için ayakta durulur.” Bundan sonra arkadaşları O içeri her girdiğinde kendilerini zorla tutarlar ayağa kalkmaz, oturmaya devam ederler. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/68; Kadı İyaz, Şifai Şerif, s. 129) Kızı Hz. Fatma'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: “Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım.” Hz. Fatma: “Canım sana feda olsun babacığım! Yemin ederim ki ben de de size yedirecek bir şey yoktur”, diye cevaplar. Bu sırada peygamberliğinin yanı sıra İslam devletinin de başkanıdır. Başka bir gün kızı Hz. Fatma yeni pişirdiği arpa ekmeğinden bir parça da peygamber babasına götürür. Hz. Muhammed kızına: “Vallahi kızım” der “üç gündür baban bir şey yememiştir” Bu sırada da devlet başkanıdır. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, IV/383) Mekke fethedilmiştir. Siyasi ve askeri mücadelesinin zaferle sonuçladığı bir gün yaşamaktadır. Öğle yemeğini ise arkadaşlarıyla birlikte, sokakta, toprağın üzerine oturarak yemektedir. Bu durumu garip sayan, bir kadın laf atar (belli ki o günün dinsizlerinden) “Şuna bakın! Yere oturmuş bir köle gibi yemek yiyor.” Hz. Muhammed tebessüm ederek cevap verir: “Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim.” Başka bir defasında eşi Hz. Ayşe rica eder: “Ne olur bağdaş kurarak, biraz daha rahat oturarak yemek ye.” Bunun üzerine alnını yere değdirecek kadar öne eğilir. “Kölenin yediği gibi yerim, kölenin oturduğu gibi otururum, çünkü ben bir kuldan başka bir şey değilim.” (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.64) Habbab bin Eret Mekke'den hicret etmiş, ilk Müslümanlardan, azatlı bir köledir. Yani toplumun en alt kategorisinde kabul edilen insanlardan. Medine'de Hz. Muhammed tarafından uzun sürecek bir göreve gönderilir. Tekrar evine dönüp, günlük işlerinin başına dönünceye kadar ise o işleri her gün Habbab bin Eret'in evinde bizzat Hz. Muhammed görür. Evin kadınları süt sağmasını bilmedikleri için sığır ve keçileri her gün Hz. Muhammed tarafından sağılır. Ailenin, erkeğin yokluğundan etkilenmesine izin vermez. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/66) Kendisine en çok benzeyen ve kendinden geriye kalan tek çocuğu Hz. Fatmayı, amcası Ebu Talib'in oğlu Hz. Ali'yle evlendirirken, çeyiz olarak verebildikleri, yorgan yerine kullanılan kadife bir örtü, yaygı, elek, havlu, bir bardak, bir el değirmeni, bir tulum, iki su testisi, içi hurma lifi dolu bir deri minder, deriden yapılmış bir kab ve bir kırbadan, ibarettir. Yorgan yerine verilen kadife örtü kısa olduğu için başa çekilince ayak, ayağa çekilince de baş açıkta kalmaktadır. (İbn-Sad, et-Tabakâtül Kübra, VIII/23) O'nun vefatında İslam toprakları yaklaşık 1,5 milyon km ye ulaşmıştı. O hayatta iken Hicaz, Yemen ve bütün Arap Yarımada'sı, Irak ve Şam'ın yakın bölgeleri fethedilmişti. Oralardan elde edilen ganimetlerin beytülmal hissesi, cizye ve zekatlardan krallara toplanamayacak kadar çok mal Rasulullah'a toplanıp getirilmişti. Fakat O, bunlardan en ufak bir şey kendine almamış bir dirhem dahi alıkoymaksızın hepsini uygun şekilde sarfetmiş ve onlarla başkalarının ihtiyaçlarını gidermiş ve Müslümanları güçlendirmiştir. Buyurmuştur ki; “Uhut dağı kadar altınım olsa da, ondan borç ödemek üzere alıkoymuşumun dışında bir dinarın yarımında birgece kalması beni memnun etmez.” (Sahih-i Buhari, Kitabu'z-Zekât ve Kitabu'r-Rikak'da; Sahih-i Müslim Kitabu'z-Zekât, 9. Bap, Hadis No: XXXIII/94; Sünen-i İbni Mâce, Kitabu'z-Zekât, 3. Bap, Hadis No: 1787) Hz. Peygamber'in maddi mirasını menkul mallar ve gayr-i menkul mallar şeklinde iki kısımda mütâlaa etmek mümkündür. Menkul olanlar, para, zâtî eşya, hayvan gibi mallardır. Hz. Peygamber son hastalığı esnasında yanında bulunan yedi dirhemin fakirlere dağıtılmasını istemiştir. (İbn Sa'd, II/237-239) Bu bakımdan o, nakit miras bırakmamıştır. Daha önce kölelerini de azat ettiğinden, vefat ettiği esnada kölesi ve cariyesi de yoktu. Bazı kaynaklar onun geriye develerinin, giyim eşyalarının, yüzüğünün, bazı aletlerin ve zırhının kaldığını kaydederler. Şüphesiz hanımlarının kullandığı ev eşyaları bunların dışındadır. Onun hayvanları ile bazı ev aletleri ve ayakkabılarının Ali ailesine verildiği kaydedilir. Hırkası, kılıcı ve yüzüğü ise devlete kalmıştır. Peygamberimiz kendisine getirilen sadakaları kesinlikle kabul

etmemiş bunun kendisine ve ailesine haram olduğunu beyan etmiştir. "Bu sadakalar Muhammed'e ve O'nun âline helâl değildir!" (Sahihi Müslim, zekat 168) Bırakın zekat ve sadaka almayı, bir kişi kendisine bir şey hediye etse hemen o da ona bir şey hediye ederdi ve şöyle buyururdu: "Hediyeleşiniz ki birbirinize olan muhabbetiniz artsın!" (Münâvî, Camiu's-sağır şerhi, III/271) İbnu Abbâs (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v.), Hz. Muâz'ı Yemen'e gönderdi. (Giderken) Ona dedi ki: "Sen Ehl-i Kitap bir kavme gidiyorsun. Onları davet edeceğin ilk şey Allah'a ibâdet olsun. Allah'ı tanıdılar mı, kendilerine Allah'ın zekatı farz kılmış olduğunu, zenginlerinden alınıp fakirlerine dağıtılacağını onlara haber ver. Onlar buna da itaat ederlerse kendilerinden zekatı al. Zekat alırken halkın (nazarlarında) kıymetli olan mallarından sakın. Mazlumun bedduasını almaktan kork. Zira Allah'la bu beddua arasında perde mevcut değildir." (Buhârî, Zekat I/41, Sadaka I/63, Mezâlim 9, Megazi 60, Tevhid 1; Müslim, İmân 31, (19); Tirmizî, Zekat 6, (625); Ebû Dâvud, Zekat 4, (1584); Nesâî, Zekat 46, 5, 55) Hz. Muâz'dan: "Resulullah (s.av.) buyurdular ki: "Kim malının zekatını sevab umarak verirse, ona sevap verilir. Kim de zekatını vermezse biz zekatı ve malın yarısını (zorla) alırız. Bu, Rabbimizin kesin kararlarından biridir. Al-i Muhammed'e ondan bir hak yoktur." (Ebû Dâvud, Zekat 4, (1575); Nesâî, Zekat 4, (5.15.16) Bilindiği gibi zekat muhtaçların hakkıdır, zekat parasıyla cami bile yapılması caiz değildir. Bir defasında Peygamberimize bir miktar para gelmişti. Onu taksim edip dağıttı da, altı dinar yanında kaldı. Onu da hanımlarından birine verdi. O gece gözüne uyku girmede. Yatağından kalkıp bu parayı ihtiyaç sahiplerine dağıttı ve buyurdu ki, "İşte şimdi rahatladım." (İmam Süyûtî, Menahilü's-Safa, s.14) Peygamber vefat ettiğinde, ailesinin nafakası için zırhını rehin vermişti. O yiyecek, giyecek ve meskenden ihtiyacı kadarı ile yetinirdi. İhtiyaçtan fazlasını edinmezdi. Elbise gözetmez, bulduğunu giyerdi. Çoğunlukla da siyah çizgili sert bir elbise ve kalın bürde giyerdi. Ganimet ve hediye olarak kendisine gelen altın süslemeli kaftanları yanında bulunan ve bulunmayanlara paylaşırdı. Çünkü elbiselerle övünmek, onlarla süslenmek bir şeref ve yücelik ölçüsü değildir. Zeyd b. Sa'ne müslüman olmadan önce, Rasulullah'a gelerek bir alacağının ödenmesini isteyip Peygamberin yakasını toplayıp çekti. Ağır sözler söyledi ve "Ey Abdulmuttalip oğulları siz borcunuzun süresini uzatıyorsunuz" dedi. Hz. Ömer adama kızıp bağırırdı. Rasulullah ise tebessüm ederek buyurdu ki, "Ya Ömer! Bana da, ona da senin bu tepkinden başkası gerekirdi. Bana güzel bir şekilde ödememi, ona da güzel bir şekilde istemesini söylemelisin." Sonra "borcumun süresinin bitmesine üç gün süre kaldı" buyurarak, sürenin daha dolmamış olmasına rağmen, Hz. Ömer'e adamın alacağını ödemesini ve onu korkuttuğu için yirmi ölçek de fazla vermesini emretti. Bu olay Zeyd'in Müslüman olmasına vesile olmuştur. Zeyd bu olaydan sonra diyor ki, "Ben Muhammed'de peygamberlik alâmetlerinin hepsini görmüştüm iki şey var ki, onları denememiştim: Yumuşaklığı öfkesine galip geliyor mu ve öfkesi şiddetlendikçe yumuşaklığı artıyor mu, bunları denedim ve onda mevcut olduğunu gördüm" (Süyûtî, Menahilü's-Safa s.17, İmam Beyhaki'nin, Ebu Naiym'in, İbni Hibban'ın tahrir ettiklerini kaydetmiştir. Ayrıca İmam Taberani, Mu'cem'inde tahrir etmiştir. Mecmau'z-Zevaid, VIII/240.) İbnul-Munkedir diyor ki, Cabir b. Abdulah'ın şöyle dediğini işittim: Rasulullah'tan (s.a.v.) bir şey istenip te "hayır" dediği vaki değildir." (Sahihi-i Müslim, Kitabu'l-Fedail, 14. Bap, Hadis No: 56/2311) İbn-i Abbas diyor ki, "Resulullah (s.a.v.), hayır yapmada insanların en cömerti idi. En cömert olduğu zaman da ramazan ayı idi. Cebrail (a.s.) ile bir araya geldiklerinde ise esen rüzgârdan daha cömert olurdu" (Sahihi-i Müslim, Kitabu'l-Fedail, 12. Bap, Hadis No: L/2308; Sünen-i Tirmizî, Ebvabu'l-Cihad, 14. Bap, Hadis No: 1687; Sünen-i İbni Mace, Kitabu'l-Cihad, 9. Bap, Hadis No: 2772) Rasulullah, Havazin kabilesinden alınan altı bin esiri onlara geri vermişti. Yine beni mustalık kabilesinin tüm esirleri sahabe tarafından serbest bırakılmıştır. Yine Abbas'a taşıyamayacağı kadar altın vermişti. Ona doksan bin dirhem gümüş getirilmiş bir hasırın üzerine konulmuştu. Kalkıp onu herkese dağıttı. Hepsini bitirinceye kadar isteyen hiçbir kimseyi geri çevirmedi sonra bir adam gelip istedi. Ona "Yanımda artık hiç kalmadı. Ama git. İhtiyacın olan şeyi benim adıma satın al! Bir şey gelince biz ona parasını öderiz." Bunun üzerine Hz. Ömer "Ya Rasulallâh Allah seni gücün yetmediği bir şeyle mükellef tutmadı ki, niye böyle yapıyorsun?" dedi. bu söz Peygamber'in hoşuna gitmedi. Ensardan bir sahabe de "Ver ey Allah'ın Rasulü. Arz'ın Sahibi'nin azaltacağından korkma!" dedi. Rasulullah tebessüm etti ve sevindiği yüzünden belli oldu. Buyurdu ki, "Ben bununla emrolundum" (Sünen-i Tirmizî, Şemail, s. 514-

515) Bir adam Rasulullah'a gelerek ondan bir şeyler istedi. Rasulullah başkasından yarım ölçek borç alıp ona verdi. Alacaklı yarım vasak malını istemeye geldiğinde, ona bir vasak verdi ve "Yarısı borcum için yarısı da bağıştır" buyurdu. (Sünen-i Tirmizi, Ebvâbü'z-Zühd, 37. Bap. Hadis No: 2363) Geceleri; üzerinde uyudukları, gündüzleri de, biraz kestirip uykusuzluklarını giderdikleri döşekleri, koç postu idi. (Asım Köksal, İslam Tarihi, IX/258; Sa'd, Tabakat, VIII/ 8-25) Ehl-i beyt'in üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği de vâki değildi. Ekseriya hurma ve su ile geçinirlerdi. (Sünen-i İbn-i Mâce, II/536) Bazan ay geçer de bu mutavâzı hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, VI/217) Rasûl-i Ekrem, Hazret-i Aişe'nin hücreinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler, yahut Medine'li müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir ve bu sütle iktifa olunurdu. (İbn-i Hanbel, Müsned, VI/49- 244) Yukarıdaki rivayetlerden de anlaşılacağı üzere O mal-mülk peşinde değildi. 10 yıl İslam devleti başkanlığı yapan bir devlet başkanı olarak fakir bir hayat yaşadı. Günde bir öğün yiyen Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutardı. Receb ve şaban aylarında çok fazla oruç tutar, her ayın 13-14-15 inde ve her Muharrem ayında da üç gün oruç tutardı. Günde ikinci öğün yemek yiyen eşi Hz. Aişe'ye "Bir günde iki öğün yemek mi yiyorsun" diye sitem ettiğini, Bazı günler de açlıktan diğer sahabeler gibi karnına taş bağladığını, Hz. Aişe'nin "aylarca evimizde ocak yanmazdı." dediğini, Eşi Hz. Aişe'nin karanlık çökünce yatsıdan sonra hemen uyuduklarını söylediğinde, "kandilde (zeytin) yağınız yok muydu? diyen hanım sahabeye "yağımız olsaydı onu yakmaz, yedik" dediğini kafirler nereden bilecek? Bu rivayetleri gören dinsizler, "Muhammed rüşvetle insanları Müslüman yaptı" diyecekler. Menfaat elde etmek için ortaya çıkmış bir peygamber niye para vererek insanları Müslüman yapsın? Zorla ellerindeki malları alır, istediği gibi ordu kurar, her istediğini de yapar, yaptırırdı. O'nun gayesi o kişilerin dünya ve ahiretini kurtarmaktı başka bir şey değildi.

Kur'an'daki yeminler, benzetmeler, argo iddiası

1132

Arsel der ki: "*Kur'an'daki Tanrı, tıpkı Araplar gibi, her söylediğini yeminlerle kanıtlamak ister; tıpkı Araplar gibi, her vesileyle hakir kılıcı laflar eder, örneğin kullarına "yabani eşekler", "susamış develer", "dilini sarkıtıp soluyan köpekler" ya da "alçak zorbalar" şeklinde sözler sarf eder; tıpkı Araplar gibi kin ve intikam besler, kıskançlıklarını belli eder ve kendisinden beklenmeyen tutum ve davranışları seçer!"*

Kur'anı Kerimde, bu kelimelerin nerede geçtiğine bir bakalım. Yabani eşek: "Sizi Sekar'a sokan nedir?" (Onlar) derler: "Biz namaz kılanlardan değildik, fakirlere yemek yedirmedik. Batakçılarla dalar giderdik ve hesap gününe yalan derdik, bize o ölüm gelinceye kadar! Fakat o zaman şefaathâşilerin şefaati fayda vermez. O öğütten veren şeyden yüz çevirirlerken şimdi ne mazeretleri var? Sanki ürkmüş yabani eşekleri. Aslandan kaçmaktalar!" (Müddessir, 42-51) 51. ayet ile düşününce hakaret değil, benzetme sanatı yapıldığı hemen anlaşılmaktadır. Susamış/susuz develer: "Ey Muhammed! Şu halde onların azaba uğramalarını istemekte acele etme. Biz onlar için ancak (takdir ettiğimiz günleri) sayıp durmaktayız. Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahman'ın huzurunda bir elçiler heyeti gibi toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer gibi cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün! Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahman'ın huzurunda bir elçiler heyeti gibi toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer gibi cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün!" (Meryem, 84-86) Yine benzetme, teşbih kullanılmıştır. Dilini sarkıtıp soluyan köpekler: "Kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat. Dileseydik o ayetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi haline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, ayetlerimizi

yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler. Ayetlerimizi yalan sayan ve ancak kendilerine zulmeden bir kavmin durumu ne kötüdür!” (A’raf, 175-177) Benzetme sanatı yine yapılmıştır. Alçak zorbalar: “O halde, yalanlayanlara itaat etme! İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık gösterebilirler. Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı-alçak. Alaycı/gammaz, koğuculuk için dolaşıp duran. Hayrı engelleyen, sınır tanımaz-saldırgan, günaha batmış. Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı. Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?” (Kalem, 8-14) Anlaşılacağı üzere ayetler; namaz kılmayan, fakirleri gözetmeyen, insanlara zulmeden, dünyada fitne çıkaran, kötülük yapan, boş şeylere dalıp giden, ahirete inanmayan, cehenneme sevk edilen, heva ve hevesine uyanlar hakkındadır. Teşbih sanatını bilmeyen; benzeyen, benzetilen; benzetme ve benzetme edatından haberi olmayanların kendilerini eşeğe, deveye, köpeğe benzetildiğini sanmalarında cehaletlerinin göstergesidir. İntikama gelince evet “Allah intikam sahibidir” Kafirler bu dünyada yukarıda sayılanları yapıp, ahirette de mükâfat mı alacaklarını zannediyorlar? Hem inanmadıkları bir Tanrının intikam sahibi olması onları ne diye alakadar etmektedir? Yoksa ahiretin var olabileceği konusunda bilinçaltında bir dürtü onları rahatsız etmekte de, bunu içlerinde bulundukları ortam gereği dışa mı vuramıyorlar?

Arsel, “Kur’an’ın hemen her satırı, Tanrının kendi kendini yüceltmesiyle, “kul” olarak yarattığı insanlara kendi büyüklüğünü ve güçlülüğünü kabul ettirmek istemesiyle, onları yerlere kapanarak kendisine taptırmağa çalışmasıyla ve fakat bu istek ve gayretlerine karşı dikilenlere küfür’ler ve hakâretler yağdırmasıyla doludur.” iddiasındadır. Örnek olarak Vakia suresi, âyet 50-56. ayetlerini verir. Önce ayet mealini verelim: “Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır. Sonra siz, ey sapkın/yoldan sapmış yalanlayıcılar! Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz. Karınlarınızı hep onunla dolduracaksınız. Üstüne de kaynar su içeceksiniz. Susuzluk illetine tutulmuş develerin içişi gibi içeceksiniz. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur.” Zaten öldükten sonra dirilmeye inanmayan Arsel cehennem azabında bahseden ayetlerden neden şikayetçi olmaktadır? Yoksa Arsel vicdanını susturmaya mı çalışmaktadır?! Yoksa Kur’an’ın direk kendisine hitap ettiğini mi hissetti de itiraz etmektedir? Arsel yazdığı kitaplarla Müslümanlara, efendimize her türlü hakareti yapacak, insanların ve evrenin tesadüfen oluştuğunu iddia edecek, (Cevapla4 için “Evrin teorisi” ve “Allah’ın varlığının ispatı” adlı yazılarımıza müracaat edilebilir)Allah inkar edecek yetmeyip, bir de İslam’ı karalama çabasına girecek ve dinsiz bir toplumu insanlara önerecek ve bunların karşılığında cezadan bahsedilince itiraz edecek! Bir suçlunun ceza kanununa itiraz etmesi kadar çelişkili bir durumdur bu itiraz. Halbuki Allah bizzat uyarıyor, “bak, olacaklar bunlar.” diye ikaz ediyor, inanıyorsan vicdanını dinle fitratına dön, inanmıyorsan neyi eleştiriyorsun? Aslında Kur’an” Ey sapkın yalancı!” derken aslında ne kadar aktüel bir ilahi eser olduğunu da ispatlamakta değil midir? Evrim ile yüce yaratıcıyı inkar etmek yalancılık, Freud’un libido eksenli görüşlerinin temeli sapıklık değil midir? Nikahsız birlikteliği savunan Arsel’in dünya görüşünün sonlarının ne olduğuna, 1990’lı yıllarda sosyalist rejimlerin çökmesiyle dünya yaşayarak şahit olmadı mı? Allah’ın Rahman, Rahim, Vehhâb gibi birçok, “Seven, acıyan, bağışlayan” sıfatlarını ve Kur’an’daki cennet nimetlerini görmeyip, cehenneme girecek zalimlerle ilgili ayetler üzerinde yorumlar yapılması da aslında psikolojik tahlile muhtaç bir bakış açısına işaret etmekte değil midir?

Arsel Kalem suresinin 15. ayeti de kitabına alır: “Ayet’lerimiz ona okunduğu zaman: - Öncekilerin masalları!- der. Onun havada olan burnunu yakında yere sürteceğiz” (Kalem, 15) Ben bu ayetin direk Arsel’den bahsettiğini düşünüyorum. Yeni vefat eden (7 Şubat 2010, Florida, ABD) Arsel’in burnunun yerde sürtülüp sürtülmediğini ise zamanla göreceğiz!

Ateistler Kur'an'a hep aynı hatalı metotla yaklaşırlar; ayetleri bağlamından koparmak için cımbızla alırlar, biz ayeti biraz geriden alalım. Kalem suresi, 8. ile 15. ayetler: “O halde, yalanlayıcılara itaat etme. Yemin edip duran aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, hep lâf götürüp getiren, iyiliğe engel olan, saldırgan, günahkar, Kaba ve haşin, sonra da kötülükle damgalı olup mal ve oğulları var diye böyle davrananlara sakın boyun eğme. Kendisine ayetlerimiz okunduğunda: “Eskilerin masalları” der.” İlginçtir, “Daima kusur arayıp kınayan.” ayetide bana nedense yine Arsel'i hatırlattı... Ayet hep kötü olanlardan bahsetmektedir; Allah kitap ve peygamber göndermiş, yanlış davranışları açıklamış, kötülerin cehenneme gideceğini bildirmiştir. Bizlere yararlı olanları Yüce Yaradan emretmiş, (İslami emirler ve hümanizm adlı yazımıza bakılabilir) cennet nimetlerini bildirmiş ve sonuçta da tercihi hür iradeli yarattığı insanlara bırakmıştır. İsteyen cennete isteyen cehenneme gider. Hadi cehenneme gider ateist, bari başkalarını da saptırmasa!

Arsel, Ali İmran 119. ayetten hareketle yine eleştirilerine devam eder: “*Kur'an'da (İmrân sûresi'nde) Tanrı'nın, inanmadan “inandık” deyip Müslüman imiş gibi görünenlere karşı “Kahrolun” (ölün) diye bedduâ'lar ettiği yazılı.*” der. Ayete bakalım: “Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında “inandık” derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, ‘size olan kin ve öfkelerinden dolayı’ parmak uçlarını ısırırlar. De ki: “Öfkenizden çatlayın!” Şüphesiz Allah insanların içlerinde gizlediklerini de en iyi bilendir.” Ayet ikiyüzlü, yalancı münafıklara, İslam'a kin duyanlara “Keskin sirke küpüne zarar.” atasözü mealinde, kinin ancak sana zarar verir” demektir. Arsel, kendi gibi olanları da ifşa eden “size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar.” ayetinden mi alınmıştır bilinmez ama ‘Öfkeden çatladığı’nı açıkça ve her defasında belli etmektedir!

Beyzavî ve Celâledin gibi en sağlam kaynaklara göre bu ayetler, Hz. Muhammed'e düşmanlık besleyen Velid b. Muğire hakkında inmiştir. Cenâb-ı Hakk'ın büyük nimetler bahşettiği Velid, kibir ve gururuna yenik düşmekteydi. “Ben Kureyş kabilesinin büyüğü ve başı olarak bir kenarda kalayım da vahiy Muhammed'e gelsin? Ebu Mesud Amr bin Umeyr bile nasıl bir kenarda bırakılabilir? Biz ikimiz Taif'in reisleriyiz” diyerek Cenâb-ı Hakk'ın iradesine karşı durmaktaydı. Serveti ve sahip olduğu çocuklarıyla kibirlenmekte, kendisini herkesten üstün görmekteydi. Peygamberimize karşı yalan yanlış yere iftiralar atmakta, öldürmek istemekte, kıskanmakta, hasedi ve inadı ile en önde gitmekte idi. Kendisi iman etmediği gibi, kendi kavminden olanların da iman etmemesi için her türlü yola başvuruyordu. İslam'a ve Peygamberine karşı yaptığı hareketlerinden dolayı, hakkında en çok ayet nazil olan müşrik kişiler arasında yer aldı. (İbni Hişâm, Sîre, I/288-289; Kâdî İyaz, Şifâ, I/512-513) Çağdaş Muğire olan Arsel, İslam'a bu kadar düşmanlık yapan Muğire'nin avukatlığını dolaylı yoldan neden yapmakta, yaptığı kötülükleri -İslami kaynaklarda tek tek anlatılır - neden gizleme gereği duymaktadır, yorumu okuyucuya bırakıyoruz.

‘Harun'un kız kardeşi’nin anlamı nedir?’

Arsel, Muhammed, “İsa'nın anası Meryem ile, Musa'nın ve Harun'un kız kardeşleri olan Meryem'i birbirleriyle karıştırmıştır.” iddiasındadır.

Dünyada Harun isminde bir kişi mi vardır? İlk adı geçen Harun, Hz. Meryem'in akrabaları arasında o zaman yaşamakta olan salih bir insandır. Hz. Meryem, onun yolunda gidiyor, o salih insana benzemeye çalışıyordu. Zühd, taat ve ibadette onu kendine örnek alıyordu. Efendimizde benzer soruya: “Ey Muğire! Meryem zamanındaki insanların, kendilerinden önce yaşamış olan peygamberlerin ve salih kimselerin adlarını takınıp kullandıklarını kendilerine haber verseydin ya.” Resulullah'ın bu açıklamasında, yukarıdaki ayet-i kerimede geçen Harun ile Necran

halkının zannettiği gibi Hz. Musa'nın kardeşi Harun'un kastedilmediği açıkça anlaşılmaktadır. Ayette geçen Harun ile, Hz. Meryem'in zamanında yaşamış olan bir şahıs kastedilmektedir. Çünkü Hz. Meryem'in kavmi, kendilerinden önce gelip geçmiş olan peygamberlerin ve salih insanların adlarını takınıp kullanırlardı. Günümüzde de milyonlarca Muhammed, Ali, Fatıma, vb isimleri yok mudur? Bu konu, 'Oryantalistlerin Kur'an, İslam ile ilgili eleştirilerine cevaplar' adlı sayfada detaylı olarak açıklanmıştır.

Kur'an, Tevrat ve kurban

Arsel, "Ademoğullarının hikayesi" başlıklı yazısında, Maide suresi 27. ayetin anlamını yazarak, bunun Tevrat'ta da geçtiğini, bu iki oğulun isimlerinin Habil ve Kabil olduğunu Tevrat'tan örnek vererek aktarmakta ve sonuç olarak, Hz. Muhammed bu kıssayı "Tevrattan almıştır." iddiasında bulunmaktadır.

Allah ilk insandan itibaren Allah İslam dinini insanlığa göndermiştir. Arada tahrif edilen, bozulan kısımlar dışında kalan yerlerde - benzerlikler olması çok doğaldır. Hz. Adem'in oğullarının isimleri Kur'an-ı Kerim'de geçmez. Ayrıca Arsel'in iddia ettiği gibi Tevrat'ta Kabil değil Kayın adı geçer. Allah benzer içeriğe sahip emir ve yasakları insanlara iletmıştır. Hz Muhammed'in İslam'ı davetinde Allah tarafından gönderilen peygamberlerin sonuncusu olduğunu şu ayet bize haber verir; "Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değildir. Fakat O, Allah'ın Rasûlü ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzâb, 40, Ayrıca bakınız: Buhari, Menakıb 18; Müslim, Fedail 20) Kur'an önceki peygamberlerin de Allah tarafından gönderildiğini ve Hz Muhammed ile diğer peygamberlerin benzer mesajları bildirdiğini birçok ayetle bizlere bildirir. Bu konuda "İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımızı tavsiye ederiz.

Kurbandan hareketle Arsel :*"Eğer Tanrı kan akıtılmasından hoşlanmamış olsa ve kurban'dan maksadın yoksul'a yardım olduğunu düşünmüş olsa, bunu açıkca bildirirdi."* der. Allah "Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizin takvanız ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı, Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz." (Hac, 37) ayetini görmemiştir tabii Arsel. *"Siz de onların (kesilen kurbanların) etinden hem kendiniz yiyin, hem de yoksula ve fakire yedin."* (Hacc, 28) ayeti yanında komşu-kul hakkı, oruç, hac, selamlaşma gibi ibadetlerle toplumsal ruh birliğini sağlayan İslam'dan başka hangi sistem-din-felsefe vardır? Yoksula yardıma kurban mı engel olmaktadır? Zekat, fitre, sadaka, fitr gibi kurbanda fakire dönük bir ibadet değil midir? Bu konuda detaylı bilgi için "İslami emirler ve hümanizm" adlı yazıya bakılabilir. Yazar acaba bundan dolayı mı İslam'a saldırmaktadır? *"Belli ki insanların kendisine olan bağlılıklarını "Tanrı adına" kan akıtılmasına göre değerlendirmek istemistir! Bundan dolayıdır ki din adına cihad'a çıkılmasını, kafirlere karşı savaşılmasını, kılıçla vuruşulmasını (Yâni kendi adına kan akıtılmasını) "kutsal" bir sey olarak görmüştür."* diyen yazara cevap olarak "İslam barış dinidir." ve "İslam savaş kuralları." başlıklı yazıları öneririz. Allah'ın cihadı emretmesi; Yeryüzüne adalet gelmesi, zulmün ortadan kalkması, toplumların msaddi ve manevi refah içinde yaşaması içindir. Günümüzde, Osmanlı devletinin yıkılmasından sonra toprakları üzerinde kurulan 47 devletin ve dünyadaki birçok müstaz'af ülkenin içler acısı durumu ortadadır. Yıllarca Kapitalist ve Komünist ülkeler tarafından toprakları ve halkları sömürülen müstazaf tüm ülkelerin çaresi İslam'dır. Bu konuda, 'İdealler ve tarihten pratik realiteler', 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımıza bakılabilir.

İlhan Arsel ve eserleri hakkında diyanetin görüşü

-Arada cevap babında bazı eklemelerimizi 'italik' yazı ile ekledik-

Sn. Arsel, aslında başkanlığımızın bir yayınını değil bunu bahane ederek, başta Kur'an-ı kerim ve peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a) olmak üzere İslam dinini karalamaya çalışmaktadır. Oysa bir dini ve o dinde kutsal sayılan şeyleri karalamak bir insanlık suçudur; çünkü o din mensuplarını rencide eder. Ancak sn. Arsel'e göre, sadece İslam dini değil, tarih boyunca bütün dinler, hür düşünceyi ve insan aklının gelişmesini önlemişlerdir. İlim, teknik ve medeniyetin ilerlemesi, insanlığın fikrî tekâmülü, din denilen vâhim eden ve dinle ilgili her şeyden kurtulmakla mümkündür. Sn. Arsel bu kanaatini "Kadın ve Şeriat" adlı mezkûr kitabında defalarca ifade etmekten çekinmediği gibi, muhteva itibarıyla 'hepsi de birbirinin tekrarı' olan "Arap milliyetçiliği ve Türkler" (Ankara, 1973, ikinci baskı, 1975), "Teokratik devlet anlayışından demokratik devlet anlayışına", (Ankara, 1975), "Toplumsal geriliklerimizin sorumluları; Din adamları" (Ankara, 1977), "Biz profesörler" (Ankara, 1979) adlı kitaplarında ve çeşitli makalelerinde de ısrarla savunmaktadır. Adı geçen kitaplarının rast gele sayfeleri çevrildiğinde bile görülmektedir ki, dinî hükümler 'maksatlı şekilde yorumlanarak alay konusu' yapılmakta, dünya çapında ün yapmış büyük ilim adamları, Allah'a inandıkları ve dine saygılı oldukları için 'aşağılanmaktadır.' bu konuda, kitaplarında gelişigüzel seçilmiş bir kaç örnek şunlardır: "İslam'ın en büyük ve en geniş görüşlü sanılan bilim adamları, düşünürler ve yazarlar, örneğin al-Farabîler, ibn Sinâlar, ibn Tufeyller, al-Gazâlîler ve saymakla bitmeyecek daha niceleri, bütün gayret ve dehalarını: "Ne yapalım da şu aklı, şu insan zekasını işlemez, düşüncem ve yaratamaz hâle sokalım. Ne yapalım da insanları yani halk yığınlarını, kendi akıl ve iradeleriyle değil ve fakat gökten inen kurallara göre yaşamağa alıştıralım, sorununa yönelmişlerdir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.3) *düşünebiliyor musunuz, Batı bile Farabi, Rüşt'ü ustâ kabul etmişken Arsel bu kadar fütursuzca iddialarda bulunabilmektedir. 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazımız bile tek başına Arsel'e cevap için yeterlidir!* "Şinâsilerin, Namık Kemâllerin, Mustafa Fazıl Paşaların, Ali Suavîlerin, Ziya paşaların ve diğerlerinin tutum ve davranışlarında özgürlüğün, halkçıların, millet iradesi üstünlüğünün, eşitlik düşüncesinin izlerini aramaz. Düpedüz bilgisizliktir. İstisnasız, tümü şeriatçı (dine bağlı) idi. önemli olan tek şey Kur'an idi, hadis idi, sünnet idi." (Biz profesörler, sh.86) *Yazara göre ne kadar eser, yazar, fikir ürünü ortaya koyarsan koy, Kur'an'a inanıyorsan cahilsin!* "Aydın olarak bizlerin hepimize düşen en büyük görev, insan aklını ve düşün tarzını şeriatın ve özellikle Kur'an'ın, ya da peygamber emirlerinin tutsaklığından kurtarıp, özgürlüğe kavuşturmak, akıl çağına ulaştırmaktır. Asıl önemlisi, Kur'an'ın yanılmaz bir kitap olmadığını, çelişkilerle dolu bulunduğunu, gerçekler kaynağı sayılamayacağım ortaya vurmanın. En büyük hizmet olduğunda karar kılmaktır." (Biz profesörler, sh. 147) *Bu ne kin, önyargı, taassup. 'Kur'an'da çelişki yoktur' ve 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımız ile uzantılarına bakılabilir.* "İster kur'an sûreleri ve âyetleri, ister peygamber hükümleri, ister icma-ı ümmet ve ister kıyas-ı fukaha hükümleri olsun, teker teker ele alıp eleştirmedikçe, yermedikçe, akıl süzgecinden geçirmedikçe, türk insanını uygar kerteğe erişirme yolu bulunamaz." (Biz profesörler, sh.81) *Şartlanmışlık psikolojisi ile hareket eden ve tüm doğruları sadece kendisinin bildiğini düşünmektedir Arsel, kendisi gibi düşünmeyenleri mutlaka eleştirecektir. Eleştirel düşünce tabii ki olmalıdır ama bu tarz düşünceye önyargı denir. Mesela neden "Darwinizmde eleştirilmelidir" demez yazar, bu 'Teori' çok mu bilimseldir?* "Evet, bütün sorun, din adamının cehaletinden ziyâde, onu câhil halde tutan, şeriatın (İslam dininin) kendisidir ve asıl savaşılmak gereken de bu temeldir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır ve onunla eğitilenler de, ister istemez câhil olmaktadırlar. Akla ve müsbet ilme ve ahlâka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Kur'an ve hadis (sünnet) hükümleri oradadır. Bunları, Arap peygamberi tanrı adına ve tanrının sözleridir diye yerleştirmiştir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.210) *Hem şeriat düşmanı hem şeriatı bilmiyor, şeriatı Araplara özel peygamber olan Muhammed (sav) yazmış diye iddia ediyor. Cevap için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılara bakılabilir.* İfade etmekte yarar var ki, İslam dini; İlim, kültür ve medeniyetin yükselmesine engel değildir. Engel olsaydı, 8. asırdan 14. asra kadar

bütün parlaklığı ile hüküm süren bir İslam ilim, kültür ve medeniyeti doğmazdı. Dinî hükümlerin ilim ve akl-ı selim ölçülerine göre değerlendirilmesinden, Müslümanlar hiç bir endişe duymazlar. Ancak, ilk emri oku! (Alak, 1) olan ve " İki günü eşit olan kişi ziyandadır." (Keşfu'l-hafa, II/233, no: 2406) ilkesi ile daima ilerlemeyi ve yükselmeyi isteyen bir dinî, "Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır." hükmü ile cehaletin kaynağı olarak ilan edilmesi, şüphesiz tarafsız ve ilmî ölçülerle yapılan bir değerlendirme değil; "Dinler, ruhanîler sınıfının, halkı sömürmek için uydurdukları efsanelerdir. İlim ilerleyip, tabiattaki sırlar çözüldükçe, insanların kafası aydınlanacak ve bu efsane de yok olup; gidecektir." diyen Voltaire (1694(1778), D'alembert (1717(1783), Diderot (1713(1784) gibi 18. asır filozoflarından bir kısmının, günümüzde artık hiç bir ilmî değeri kalmamış olan bâtil iddialarının, körü körüne taklidine dayanan ön yargı ifadelerinin tekrarından başka bir şey değildir. Yukarıda verilen örneklerde de görüldüğü üzere, 'Sayın Arsel'in din ve özellikle İslam dini konusundaki hükümleri, inceleme ve araştırma sonucu olmaktan çok, aşırı bağlı bulunduğu Voltaire ve benzeri filozofların, genellikle Hristiyanlık konusundaki düşüncelerinin sonucu olarak ileri sürdükleri fikirlerden oluşmaktadır. Bu ön yargı onda tarafsız bir inceleme ve araştırma imkanı bırakmamış; onu İslam'a ve Müslüman bilginlere hınç duymağa ve savaş açmaya sevketmiştir.' Nitekim en büyük hukukçular arasında yer alan ve Müslümanlarca imam-ı azam unvanı ile büyük saygı ile anılan Ebû hanife'ye "Hanefî efendi" deyişini, şöyle açıklamaktadır: "Ebû hanife'ye "Hanefî efendi" derken, ben bu kullandığım efendi sözcüğü ile zihniyetini ve insanlık anlayışını beğenmediğim. 'Bu şeriatçıyı yermek istedim.' tıpkı Gazzalî'yi, ya da ibn Teymiye'î ya da Ebu's-Suûd ve nice benzerlerini yermek istediğim gibi. "Bu kişilerin adlarının yanına efendi sözcüğünü koymak, her nedense bana hınç çıkarma duygusu verir." (Biz profesörler, sh.186) Bizzat kendi ifâde ve açıklamalarından da anlaşıldığı üzere Sayın 'Arsel dinî konularda yeter bilgisi ve yetkisi olmayışı bir yana, isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilecek nitelikte tarafsız bir ilim adamı da değildir.' O'nun din kavramına ve özellikle İslam dinine karşı kin ve hınç derecesine varan bu olumsuz tutumu, 'onu akademik kariyere sahip bir bilim adamına yakışmayan davranışlara' ve halen üniversitelerimizde görevde bulunan değerli ilim ve fikir adamlarım, (kendi de dahil), toptan "Ortaçağ üniversitelerinde hademelik bile yapamayacak kertede kimseler." (Biz profesörler, sh.134; cumhuriyet gazetesi, 28 Aralık 1976, sh.2; "fakültenin ayrılırken" başlıklı yazı) diye itham etmeğe ve hiçbir ciddi araştırma yapmadan, hatta 'hiç düşünmeden, gelişigüzel yazılar yazmaya ve bazen gülünç durumlara düşmeye kadar sevketmiştir.' Nitekim, Osmanlı imparatorluğunun yükselme döneminde (Kanunî, 2.selim ve 3.Murad'ın saltanatları esnasında) aralıksız 28 yıl şeyhülislamlık makamım hakkıyla dolduran; bilgisi, dirayeti, ahlâkı ve eserleriyle haklı bir üne kavuşan büyük Türk bilgini Ebu's-Suûd Efendi'nin bir fetvasında, "Erkeklikten kesilmiş yaşlı kişiye" anlamında olarak yer alan "cimâ'a kadir olmayan pîr'e" ifâdesindeki, ismin "e" hali ile kullanılmış "pir" (yaşlı kişi) kelimesini, bilinen asalak böcek (pire) sanmış; 'anladığım sandığı bu fetva ile' ilgili olarak varlık dergisi'nin Ağustos 1970 tarih ve 827. sayısında (sn.3) yayınlanan "değer ölçülerimizdeki zavallılık" başlıklı yazısında: "Ebu's-Suûd efendi, bugün hâlâ Türklerin haklı olarak iftihar edebilecekleri en mühim şahsiyetlerden ve Türklere ve Müslümanlara büyük hizmetleri dokunan bir âlim olarak baş tacı edilir. Oysa ki, 16. yüzyılın bu büyük ve en ünlü bilgini diye gösterilmek istenen kişi, insanlık sevgisi duygusundan yoksun ve kadının pire ile cima (cinsî ilişki) edip edemeyeceği sorunlarıyla meşgul olabilecek kadar, insan zekâsız küçülten bir kimsedir. Hiç şüphesiz, kendisine cimâ'a kadir olmayan pire" konusunda soru sorabilecek kadar câhil ve ilkel bir toplumdan, Ebû's-Suûd efendiden daha iyisinin kolay kolay yetişmeyeceğini unutmak gerekir." sözleriyle, gerçekten 'ortaçağ üniversitelerindeki hademelerin bile kolayca anlayabileceği Türkçe bir cümleyi anlayabilecek seviyede bulunmadığını, bizzat kendisi' ispatlamıştır. Zira söz konusu fetvada "Cima kadir olmayan pir'e yahut on iki yaşında olan oğlancığa" ifadesinde yer alan "pîr" ve "oğlancık" kelimelerinin, gramerde (ismin "e" hâli) denilen durumdan başka bir şey olmadığını anlamak

için, 'değil profesörlük unvanına sahip olmak, okur-yazar bile olmaya gerek olmayıp, Türkçe bilmenin yeterli olduğu' açıktır. Unutmamak gerekir ki, "Câhil ve ilkel bir toplum" olarak nitelediği toplum; ilim, sanat, kültür ve medeniyet itibarıyla, asrının en ileri toplumudur. Ebu's-Suûd Efendi gibi ünlü bir kişinin şahsiyetinden ve yaşadığı asrın kültür ve medeniyetinden böylesine bihaber olan sayın prof. Arsel'in tek meziyeti, 'hiç bilmediği konulan bile bildiğini iddia' ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar cesur olmasıdır." Yukarıda verilen örnek ve açıklamalardan anlaşılmaktadır ki, Sayın Arsel'in başkanlığımız yayınlan ve hizmetleriyle ilgili olarak, objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, 'ilmî durumu ve ihtisası bakımından da böyle bir değerlendirme yapacak ehliyetinde değildir, iddialarının hemen hepsi mesnetsiz ve ön yargıdan ibarettir.' Bilgi ve takdirlerine arz ederim. İrfan Yücel, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan V.

Gelen bir soru: Muhammed'in, karıları için uydurduğu ayetler: "Muhammed'e Hafsa, her ne kadar söz vermiş olsa da, sözünü tutmayıp gördüklerini Ayşe'ye söyler; Ayşe'de duyduklarını Muhammed'in diğer eşlerine aktarır. Bu yüzden Muhammed'in eşleri mırıldanıp söylenmeye başlarlar. Muhammed, Hafsayı karşısına alarak neden dolayı sırrı başkalarına açıkladığını sorar. Hafsa şaşırıp, bunu nereden anladığını Muhammed'e sorunca, Muhammed, herşeyi tanrı'dan öğrendiği, çünkü tanrı'nın her gizli şeyi kendisine haber verdiğini söyler. Ve olan biteni böylece Kur'an'a geçirir, yani karılarına duyduğu utancı, tanrı'ya atfen Tahrir suresinin 3. ayetini uydurur ve karılarını uyarır! " Buna cevap verir misiniz?

Cevabımız: Oryantalistlerin temel ithamlarının başını "Kur'an'ı Muhammed yazdı." iddiası çeker. Tüm Kur'an'ı yüzlerce yıl taramışlar, "Daha önce karar verdikleri hükme" delil aramışlar ve sonunda Kur'an'da bu ayet ile aradıklarını bulduklarını iddia etmişlerdir. İşin ilginç yanı -ve her zaman olduğu gibi- ateistlerde bu Hristiyan önyargısına balıklama dalmışlardır. ABD'de yaşayan ve orada ölen İlhan Arsel'de 'Kur'an eleştirisi' adı ile yazdığı eserinin tümünde ne hikmetse (!) "Aynen" oryantalist iddialarını alt alta sıralamıştır. Gelelim sorunuzun cevabına: Kur'an'ın hiç bir ayeti sadece efendimiz ve ailesi için özel inmemiştir. Benzer bir iddia efendimizin evine izinsiz girilmemesi hakkındaki ayet (Ahzab, 53) için de iddia edilir. (Ahzab 53: ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allahın sözleriyle kovuyor iddiasına cevap için 'Kur'an'da celiski yoktur' adlı yazıya bakılabilir.) Efendimiz 'evine izinsiz girilmemesini sağlamak için ayet uydurmuştur' der oryantalistler. Halbuki efendimiz İslam'ın nasıl yaşanacağını bizlere uygulamalı olarak göstermekle görevlidir. (Ahzâb, 21, Haşr, 7) Yukarıdaki ayette yine Allah (cc) bizzat efendimizin hayatından örnekle bizlere mesajlarını iletir. Ayet önce olayı aktarır ve benzer durumlardaki hükmü bizlere bildirir. Hz. Peygamberin, eşlerinden birine sır olarak söylediği bir sözü o tamamen koruyamamış, yine Resulullah'ın eşleri içinden en çok samimi olduğu birine çıtlatmış, bundan haberdar olan Hz. Peygamber ona sitem etmiş, bunun üzerine ikisi birbirine arka çıkıp kendisinden bazı maddî taleplerde bulunarak diğer eşlerini de ilgilendirecek tarzda bir dayanışma içine girmişlerdi. Bu durum karşısında Resulullah, hem dünya hayatının kendi nazarındaki önemsizliğini anlatmak hem de ailesine karşı eğitici bir tedbir uygulayarak onların gerçek iradelerini yoklamak üzere mûtat aile hayatını terketti, dargın bir halde onların odalarında bulunmak yerine ilâ yemini yapıp kendine ait odasında bir ay uzlete çekildi. Hz. Peygamber uzlete çekilişinin 29. günün bitiminde eşlerine döndü; onun eşlerini boşamadığı haberini de sevinç içinde Hz. Ömer duyurdu. Sürenin asıl nüzul sebebi bu 'ilâ yemini'dir, anlatılan diğer olaylar ise buna götüren sebep ve mukaddimeler olmalıdır. (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5084-5085,5094,5113, 5115) Bizzat Hz. Peygamber'in hayatından örnek gösterilmesi gereğine binaen belirli olaylara gönderme yapan somut anlatım üslûbunun seçildiği bu ayetlerle kuşkusuz o sırada yaşanan bir probleme çözüm getirilmiş ve ayetlerin nüzulü örnek neslin yetiştirilmesinde etkili olmuştur.

Bu ayetin bize gösterdiği diğer önemli bir gerçek ise efendimizin vahiy almadığı durumlarda bizler gibi bir insan olduğunun örnekliğini bizlere gösterilmesidir. Efendimiz birçok hadisinde (Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı aşırı yücelttikleri gibi siz de beni aşırı yüceltmeyin. Ben, sadece ve sadece bir kulum. O halde 'Allah'ın kulu ve elçisi deyin (Buhari, Enbiya 3484) Bir adam Peygamber'e dedi ki: "Ey Muhammed! Ey Efendimiz, ey efendimizin oğlu! Ey en hayırlımız, ey en hayırlımızın oğlu!" Rasulullah hemen müdahale etti: "Ey insanlar! Sözlerinize dikkat edin ki Şeytan sizi hükmü altına almasın! Ben Abdullah'ın oğlu Muhammed'im! Allah'ın kulu ve elçisiyim! Vallahi beni, Allah'ın beni yerleştirdiği konumumdan daha fazla yüceltmeye kalkmanız hoşuma gitmez." (İbn Hanbel, III/153) Yine efendimiz, Musa, Yunus ve İbrahim içinde tevazuda bulunup kendilerini onlardan üstün gören Müslümanları uyarmıştır. (İbn Hanbel, III/153; Buhari, Enbiya, 46 ve 38) ve Hristiyanların İsa efendimize yaptığını Müslümanların kendisine yapmamasını öğütlemiş, birçok Kur'an ayeti de "De ki: ben de sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110); " Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahy olunuyor." (Fussilet, 6) efendimizin peygamber olması yanında bir insan olduğunun da altını çizmiştir. Zaten İslam'a giriş cümlesi; kelime-i şهادette de bu aynen vurgulanır: Muhammed (sav) Allah'ın önce kulu sonra resulüdür! Detay için 'efendimizin aile hayatını irdelediğimiz' yazıya bakılabilir. Yine ayrıca Resulullah'ın davranışlarının - diğer alanlarda olduğu gibi- aile hayatında da sunîlikten, gösteriş ve yapaylıktan uzak olduğu ve iyi bir eş olma özelliğini öne çıkaran bir tavır sergilediği gözden kaçmamaktadır. Yine bu ayette atıfta bulunan olay vesilesiyle, sır verme konusunda titiz davranmak gerektiği, sır saklama konumunda bulunanların da ağır sorumluluk altında bulundukları dolaylı biçimde ifade edilmiş olmaktadır. Saklanmayan sırlar yüzünden nice kanlar döküldüğüne ve nice ümitlerin boşa gittiğine dikkat çeken Mâverdî, sır saklamanın insanın hayatındaki en önemli başarı ve esneklik sebeplerinden biri olduğunu belirtir ve Hz. Ali'nin şu özdeyişini aktarır: "Sırrın senin esirindir; sırrını açıkladığın takdirde sen onun esiri olursun." (Mustafa Çağrıci, İFAV Ans, IV/118-119) Kısaca oryantalist - ağızlı ateistlerin - iddialarının aksine bu ayette biz Müslümanların günlük hayatına ışık tutacak birçok hikmetleri bünyesinde barındırmaktadır.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar IV

Erdoğan Aydın'a cevaplar

Ateistler Müslüman âlimlerin yazdığı kitaplardan 'alıntılar' yaparak İslam'a saldırmaya çalışırken, bilimsel olduklarını iddia eden bu yazarların, aynı kitaplarda yeralan 'başka iddialarına cevapları' görmemezlikten gelmemeleri objektifle açıklanabilir?

Kendilerini entelektüel, okumuş, aydın, rasyonalist gören ateistlerden biri olan Erdoğan Aydın, her seferinde Allah (cc) adı geçince "*Allah'ın -varsa eğer- ve onun peygamberi olduğunu iddia eden muhammed'in.*" diye yazındığını görünce, Turan Dursun ve İlhan Arsel'in eserlerini okurken hissettiğimiz 'hınç ve öfkeyi' aynen hissettirmekte ve okuyucuya hatırlatmaktadır. Biri insan ateist olabilir, dinireddedebilir, hatta çamur atmaya bir meziyette sayabilir ama en azından azıcık saygılı olması gerekmez mi? Hadi kitapta bir kere yazdın, 'korkusuz ateist olduğunu da okuyucuya gösterdin' ama aynı sayfada defalarca, peşisıra bu tür tekrarlamalar açıkça, içlerinde biriktirdikleri İslam'a karşı var olan kini, hoşgörüsüzlüğü dışa yansıtmaktadır. Bir kadar önyargı ve düşmanca yazılan kitaplarda da yalan- iftira- okuyucuyu yönlendirme bol bol bulmak mümkün olmaktadır.

Peki ya bu cümlelerin, mantık ve saygıdan vazgeçtik, seviyeli bir tarafı var mı? " *muhammed'in okur-yazar olması 'ihtimali' de var. muhammed, okur-yazar 'olmasa bile' kör ya da sağır da değildi.* " Okuryazar mı değil mi, "Ben her iki ihtimalle de saldırayım" mantığı ile yazılan bu kitap, seviyeli, objektif ve bilimsel bir çalışma kabul edilebilir mi?

Ya her an yeni yeni ilmi hakikatleri ortaya çıkan bir ilahi kitabı Hz. Muhammed'in yazdığı iftirasına ne demeli? Bu iddia direk oryantalist batılı Hristiyanlardan aşırma bir iddiadır ki sitemizde devamlı iddia ettiğimiz hususun altını bir kez daha çizmek gerekmektedir. 'Türk ateizmi oryantalist-misyoner Hristiyanlığın yerli sözcüsü olmaktan ileri gidememişlerdir. Yerli ateistler yabancı ajanların içimizdeki sözcüleridirler sadece.' Hele peygamberimizin "kölelerden" öğrendikleri ile Kur'an'ı yazdığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Bu iki iddiaya cevap için "Kur'an'ın kaynağı nedir?", "Kur'an ve bilim" adlı yazılarımıza müracaat edilebilir.

Aydın devamında, Kur'an'ın yazılması, Nuh tufanı ve Gılgamış destanı benzetmelerinin, Kur'an'ın Tevrat-İncil'den alıntı ile yazıldığı gibi klasik oryantalist iddialarını tekrarlamaktadır ki, aynı başlıklar altında bu iddialara cevaplar için de, "Kur'an'ın kaynağı Sümerler mi?", "İslam tüm dinlerin özüdür.", "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Temel amacı insanların tevhit eksenli erdemli, ahlaklı, iyiliksever ve temiz bir hayat yaşatmak olan bir kitabın içeriği hakkında yazarın merak ettiği konulara bir bakalım: "*hangi tarihte, aralarında ne kadar yaş farkı, kıyafetleri nasıldı?, meyvenin adı neydi?, ne kadar yaşadılar? kaç yılında öldüler? eğer siz allah-varsa eğer- olsa idiniz:....ya... yoksa ...*" İnsanlığın hem dünya hem ahiret mutluluğunu sağlamak için gönderilen ve evrensel bir içeriğe sahip kitapta renk, tarih, elbise modeli arayan bir zihniyet ile karşı karşıyayız! Realistçe ve mantık sınırları içinde sayılabilecek soru ve sorunların cevabı Kur'an'da zaten var iken, mantık dışı ve hiçbir işe yaramayacak soruların cevabını, bir bakıma İslam'ın anayasa kitabı sayılacak kitapta arama gayreti hangi mantıkla açıklanabilir? Renk, isim, detay hadis kitaplarında bulunur, Kur'an ise ana hatları belirler ve anayolun sınır çizgilerini çizer. Kısacası, yanlış sorunun cevabı da yanlış yerde aranmaktadır. Üstelik ateistlerin bu tür gereksiz sorularına Kur'an'da cevap bulamayınca, 'Kur'an soru sormayı yasaklıyor' diye yaygara başlatmaları da ayrı bir garabettir. "İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır?" adlı soruya verilen cevabımıza da bakılabilir.

İslam'a düşmanlığı bakın yazarı ne hallere düşürüyor. İslam domuz etini yasakladı ya: "*kaldı ki, domuz besiciliği karlı bir iştir. domuz, bir yılda 15-20 yavru doğurur bir senede. bir domuz, kesilme zamanına bir seneden kısa surede gelir. kesilme zamanında 150 kilo tartar....bugün, et fiyatlarının yüksekliği karşısında yeterince et alamayan kisiler, domuzun pazara girmesi ile, daha ucuza daha çok et alabilirler.*" Şimdi dikkat lütfen şu domuzun marifetlerine " *abd ve avrupa'nın onde gelen gelişmiş ülkelerinde, domuz eti bol miktarda, salam, sucuk, sosis, lop et olarak tüketilir. ve, bu ülkelerin insanları, daha gelişmiş daha yapılı vucuda sahiptirler, daha uzun boyludurlar. sporun her sahasında daha basarili olurlar, cunku daha sağlam bir vucuda sahiptirler. beyinleri de daha iyi çalışır, bilim-teknik, ekonomi alanında daha ileridedirler. ülkeleri daha gelişmiş, daha temizdir. yollar, evler, arabalar, evlerindeki esyalar, hersey.. daha gelişmiş ve daha moderndir. (bunlar, akıllı olduklarını gösteriyor). cunku, bu insanlar, cocukluklarından beri "yeterli hayvansal protein ve et" tüketiyorlar. bu da et verimi yüksek domuz sayesinde oluyor....*" Demek ki bizim kalkınmamamızın sebebi ilim, okuma, düşünme, araştırma eksikliği değilmiş. Sanki domuz eti yemediğimiz dönemlerde İslam alemi gerek ekonomik gerek siyasi olarak dünyaya hakim değildi? Bu konuda, "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazımıza bakılabilir. Peki domuz eti yediği halde ilerleyemeyen Hristiyan ülkeler hangi kategoriye sokulacak? Hadi bir genelleme yapalım, dünyada emperyalist faaliyette bulunmayıp

domuz eti yediği halde ilerleyemeyen , Asya'dan Afrika; Avustralya'dan Amerika kıtasına kadar birçok ülke için ne diyecek acaba Sayın Aydın?

Çok yaşamanın sırrını da çözmüş yazar: Spor, yüksek yaşam standartları, bilgi vs değil : *"domuz eti yemeyen İslam ülkelerindeki insanlara göre çok daha fazla yaşıyorlar. demek ki, daha sağlıklılar. demek ki, yedikleri domuz etinin bir zararı yok.. bilakis, faydası bile olabiliyor..din yasaklamış" diyerek, bilimsel geçerliliği olmayan kısıtlamaların esiri olmamak lazımdır"* Aydın'ın bilimsel geçerliliğine bakar mısınız lütfen?! Bu arada bilimsel ispatlanan

domuzun sağlığa zararlarına (Domuz eti çok yağlı olması, domuz yağı içerisinde "sutoksin" denilen zehirli maddelerin olması, vücuda giren bu maddelerin dışarı atılması için lenf bezlerini daha çok çalıştırması ve sonuç itibarı ile lenf düğümlerinin (bademcik gibi) iltihaplanması ve şişmesine neden olması, domuz etinde bulunan anormal miktarda kükürtün kıkırdak kas ve sinirlere oturarak eklemlerde iltihaplanmalara yol açması, kireçlenme ve bel fıtığına yol açması, domuz eti ve yağı kullanan kişinin derisinde "imidazol" denilen maddelerin kaşıntıya yol açması, egzama dermati, nörodermatit gibi iltihabi deri hastalıklarına zemin hazırlaması, domuz etiyle insanlara geçen bu hastalıkların domuzlarda ağır bir hastalık yapmamasına rağmen insanlarda öldürücü etkiye sahip olması ve bu hastalığın tek kaynağının domuzlar olması, trişinelloze neden olması vd. Ottawa Üniversitesi araştırmacıları domuz eti tüketimi ile karaciğer iltihaplanması olan siroz arasında orantılı bir artışta tespit etmişlerdir. Araştırmayı yapan Dr. Amin Nanji ve Dr. Samuel French domuz eti ile alkol tüketildiği zaman riskin daha da arttığını belirtmektedirler. İsviçre, Norveç ve Finlandiya gibi ülkelerde kişi başı ortalama domuz eti tüketimi ile sirozdan ölenlerin oranları da doğru orantılıdır. Domuz eti ve yağı, cilt kanseri, mide kanseri, bağırsak kanseri, lenf kanseri gibi kanser çeşitlerine yakalanma riskini de arttırmaktadır. Ayrıca taşıdığı aşırı büyüme hormonu nedeniyle kanserin gelişmesine zemin hazırlamaktadır. Yapılan araştırmalarda vücudun metabolizmasının dengesizliği ile oluşan bir tür hastalık olan obeziteye yakalanma riskinin domuz eti kullanımı ile doğru orantılı olduğu belirtilmektedir. İşte bu nedenle özellikle Hristiyan ülkelerde obezite çok yaygındır. Kısaca, domuz eti kanserojen maddeler taşımakta, pellegra hastalığına, siroza ve multiple sklerozis hastalığına yol açmakta, insanlara bulaşıcı olan hepatit virüsünü, Toksoplazma paraziti, Yersinia bakterisini barındırmaktadır.) fazla dalmadan (Bu yazıyı yazdığımız 2009 yılında) güncel olan örneklerle konumuza devam edelim: Domuz gribi!

Domuz gribi Avrupa'da hızla yayılıyor

Meksika'da yayılmaya başlayan ve şimdiye kadar 149 kişinin ölümüne yol açan domuz gribi Avrupa'ya sıçradı ve hızla yayılıyor.. 28 Nisan 2009

ABD'de Domuz Gribi Alarmı

Ölenlerin sayısı 1000'i geçti... Obama acil durum ilan etti. 24.10.2009

Meksika'da ölü sayısı 149'u geçti

ABD'de 20 yeni vaka daha ortaya çıktı, Kanada'da 6 kişide virüs belirlendi. Meksika'daki salgında ölenlerin sayısı 149'u buldu.

Ankara Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü'ne başvuran ve grip virüsü tespit edilen vakaların yüzde 99'unun domuz gribi olduğu belirlendi. Türkiye'de vaka sayısı 1095'e çıktı. Yurdun tamamında okullar domuz gribine karşı dezenfektasyon edilmesi için 30 Ekim'de tatil edildi. Mardin'de ise tatil 1 hafta. Sağlık Bakanlığı, hamileler için yan etkisi olmayan aşı getirme kararı aldı.

Domuz gribi endişesi, hastalığın kendisinden daha hızlı yayılıyor. 30 Ekim Cuma günü tatil edilen Türkiye'deki tüm okullar dezenfekte edilecek. Sağlık Bakanı Akdağ, **"5 ay kimseyle öpüşmeyin"** dedi.

Domuz gribi ABD'de "acil durum"

Obama, ABD'deki domuz gribi hastalığının durumundan dolayı ülkede "acil durum" ilan etti.

Beyaz Saray, ABD Başkanı Barack Obama'nın, ülkede domuz gribi nedeniyle acil durum ilan edilen karar imzalandığını duyurdu. Geçen hafta ABD'li yetkililer, domuz gribi virüsünün 46 eyalette yayıldığını açıklamışlardı. Sağlık

İnternette domuz etinin hamar olmadığı Hristiyanlık dininin papazlarının domuz etinin zararlarını anlattığı videolar da (Mesela, <https://www.youtube.com/watch?v=RqZCvYGacMc>) aslında çok yönlü olarak Sayın Aydın'a cevap vermektedir.

Bir yazısını da şöyle bitirir Sayın Aydın: *"değişmeyen tek şey, değişimdir."* İslam'a olan önyargısı, Sayın Aydın'ı, emperyalist Hristiyanların pisliğini yiyen domuzunu övmeye kadar götürmüş. Devam edelim, gerçeği ters yüz etmenin en basit örneği: Bizim iddiamız 'hak dinlerin bozulması putperestlik ve çok tanrılı dinlere dönüştüğü' şeklindedir. Yazarın olaya bakış açısı ise her seferinde olduğu gibi 180 derece terstir: *"tüm dinler bir masaldır. Günümüzdeki tek tanrılı dinler, çok tanrılı dinlerin değişimi sonucu meydana gelmişlerdir."* Bu iddiaya cevaba "İslam tüm dinlerin özüdür" adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Aydın bir başka yerde *"demek ki hadislere yalan karışmış"* derken daha sonra o uydurma, yalan hadisleri delil gösterip İslam'a saldırabilmektedir : *"özellikle "Türkler" için "hadis"ler vardır. Türkler için hiç de iyi şeyler söylemeyen bu hadisler..."* yine yazardan bir itiraf: *"hadis uydurmacılarıyla savaşıyor görünenler, uydurma diye nitelediklerini toplamışlardır da. bugün elimizde uydurma hadislerin toplandığı kitaplar vardır. içlerinde Türklerle ilgili uydurma hadislerde geçiyor o kitapların ama Sayın Aydın onları görmemiş- okumamış demek ki! Evet, İslam âlimleri efendimiz adına uydurulan birçok hadisleri ifşa etmiş, yalan olduklarını belgelemişlerdir. Bunlar arasında ırkçılık kokan birçok hadiste bulunmaktadır. Unutmayalım ki sadece Türkler, Araplar değil, birçok ırkla ilgili yalan yalan hadisler uydurulmuştur. Peki, bu hadisin neresinde ırkçılık vardır? "şu da kıyamet alametlerinden: kıldan(keçe) ayakkabı giyen bir toplumla vuruşup öldüreşeceksiniz "* hazreti resul gelecekle ilgili bir haber veriyor ve bu aynen oluyor. Araplar Müslüman olmadan önce Türklerle savaşıyor, burada ırkçılık yoktur, aksine kıyamet kopmadan olacak olaydan haber veren bir mucize söz konusudur. Ama ateist yazar buradan hareketle Hz. resul'ü "Türk" düşmanı ilan edebilmektedir. Bu hadisin aksine bazı ırkçılar da, Hz. resul'ün ağzından hadis uydurup "Türkleri öven" birçok hadisler uydurmuşlardır. İşin ilginç yönü ateist mantalite sahipleri ile faşist mantaliteye sahip olanların uydurma hadislere sarılmaları, onlardan medet ummalarındır! Bu konuda "Tefsirde israiliyyât, hadiste mevzuât" ve "Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması." adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Ya şu mantığa, bakış açısına ne dersiniz?: *"biz her peygamberi, kendi toplumunun diliyle gönderdik. ille de böyle yaptık ki, o toplumdaki olanlara anlatabilsin."* (ibrahim suresi, ayet: 4.) *demek ki, kur'an'a göre, "tanrı'nın elçisi"nin bir "toplum"u var. Şimdi soralım, yazara kalsa Allah (cc) Hz. resul'ü ilk muhatapı olan Arap toplumuna Çince konuşurken mi gönderecekti? İlk muhatap çevresi olan, kendi kabilesi idi ve onlar anlayıp değerlendirebilsin diye Allah Kur'an'ı Arapça olarak indirmiştir! Kur'an Hz. resul'e hitaben "Seni alemler -yani hem tüm insanlara hem cinlere- rahmet olarak gönderdik" (Enbiya, 107); "Biz seni tüm insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik." (Sebe, 28) ayetleri, oryantalist iddia olan HZ Muhammed'in sadece Araplara gönderildiği iddialarını tekrarlayan Aydın'ı çürütmektedir. Kur'an'da önce "Yakın çevreni" (Müddessir, 1-2) diye sonrada 'Mekke' ve 'çevresi'ne (En'am, 92) uyarıcı olarak Hz. resul'ün gönderildiğine dair ayetler vardır. Neden, çünkü ilk muhataplar o bölge halkıdır. Daha sonra İslam yayıldıkça tedrici olarak, kademe kademe hedef kitle genişletmiştir. Mekke'den tüm alemlere rahmet mesajları yayılmıştır. Ama yazar bu tedrici tebliğ metodunu kavrayamamakta ve bakın ne demektedir : *"muhammed'in "tüm insanların peygamberi", kur'an'ın da "tüm insanlara yönelik" olduğunun anlatıldığı ayetler de var. kur'an'daki nice çelişkilerden biridir bu"* Aydın önyargıdan veya cehaletten kaynaklanan bu iddiası yetmez gibi bir de üstüne İslam'a saldırabileceği bir konu bulduğunu*

zannedebilmektedir. Bu konu daha detaylı olarak 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, "Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?" altbaşlığı ile ele alınıp cevaplanmıştır.

Yazar bazen doğru şeyleri de dile getirmekte ama ne yazık ki oradan da yanlış sonuçlara ulaşmaktadır: "bu sorular elbette kendiliğinden oluşmuyor. belli ki bazı yobazlar, bazı kitaplar, bazı hocalar, bazı imamalar, bazıları bu soruları soran kişilerin kafasına bunları sokmuşlar ve insanlar kuşkuya kapılmış." Ateist yazar bilmiyor, bilmediğini de bilmiyor, üstüne bir de bilmediği alanda etrafına akıl vermeye kalkıyor. Kaynakları araştırmayan okuyucu da şüpheye düşürmeye çalışmaktadır.

"Ben de diyorum ki: Müslüman erkek, Müslüman olmayan kadınla evlenebiliyor ama, Müslüman kadın Müslüman olmayan erkekle evlenemiyor. bu da islamın kadın-erkek eşitliğine bakış açısını gösteren bir diğer örnek!.. insan haklarından söz eden "türban"lılar.. ne dersiniz? "

İslam, başka dinden görüşten olanların "zorla" İslam'a sokulmasını yasaklamıştır. 'La ikrahe fiddin': dinde zorlama yoktur, ayeti bunun en büyük delilidir. O nedenle Müslüman bir erkek Müslüman olmayan bir kadınla evlenebilir çünkü onu Müslüman olması için zorlama diye bir şey söz konusu olmaz, bu İslam'a aykırıdır. Ama diğer din, fikir sistemlerinde bu hoşgörü- insan hakkı yoktur. Kadın kendini zorlayan kocası karşısında zor durumda kalabileceği ihtimaline karşı İslam -çünkü Müslüman olmayan kocayı sınırlayacak, Kua'an ayeti gibi kesin bir kısıtlayıcı hüküm yoktur başka din ve fikir akımlarında- Müslüman kadınların, Müslüman olmayanlarla evlenmesine izin vermemiştir. Zaten aradaki dini farklılığı göz ardı edip evlenen kadınların daha sonra evlendiği yabancı erkek ile evliliklerinin yürümediği ile ilgili birçok gazete haberi ve araştırması sık sık basına aktadır. Boşanmalardaki ortak yön, 'Kültürel uyumsuzluk' şeklinde özetlenmektedir. (Abdualmuttalip Baycar, Türk-Alman Evliliklerinde Yaşanılan Problemler ve Başaakıkma Yöntemleri (Dini-Kültürel Farklılıklar Bağlamında), Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 21, Sayı: 40, Yıl: 2019, Aralık, s. 408) Bu kadın erkek eşitsizliği değil, tam aksine kadınların - Geleceğinin ve huzurunun - korunmasına yönelik bir hükümdür. Bu konuda " İslam barış dinidir.", "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve " İslam'da kadın hakları." başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

1144

Hande Ataizi ile Benjamin Harvey boşandı

06.03.2018 - 15:41 | Son Güncelleme: 06.03.2018 - 16:14

Oyuncu Hande Ataizi, 8 Eylül 2012 tarihinde dünya evine girdiği Amerikalı gazeteci Benjamin Harvey'den boşandı.

Oğlunun velayetini isteyen Ataizi, boşanma dilekçesinde, "Evliliğimizin ilk yıllarındaki sevgi ve saygı zamanla sona erdi. Farklı kültürlerde yetişmemiz nedeniyle aramızda şiddetli geçimsizlik oldu, evliliğimiz çekilmez hale dönüşmüştür" ifadelerine yer vermişti.

'Kiliseye çok gidiyor boşanmak istiyorum'

Oyuncu Perihan G., Nijeryalı eşinin haftanın 4 günü kiliseye gittiğini ve kendisini de kiliseye gitmeye zorladığını ileri sürerek boşanma davası açtı.

Ekleme Tarihi : 07.02.2017 08:19 Düzenleme Tarihi : 07.02.2017 13:30

Yazarın kıyas yeteneğinden yoksun biri olduğuna dair bir örnekle devam edelim. Soru (Diyanete sormuş bir vatandaş): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır mı? Cevap (diyanetten): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır. Devam ediyor yazar " *tam bir çelişki daha.. muhammed zamanında medeni kanun ve mahkeme mi vardı.*" Sayın Arsel, ya medeni kanunlar İslam'ın kuralları ile örtüşmüş ise?!

Yazarın düşün sahibi biri olmamasına bir örnek daha: "*İslamiyet dinini benimseyenlerin arasında bu denli cogunlukta "kör cahil" insan olması neden? eger, islamiyet insanlara fayda saglayan bir din olsa idi, kendisini benimseyenlerin bu denli cahil kalmalarını onlerdi.*"

Günümüz Müslümanlarının içler acısı hali acaba kimin suçudur? İlk emri "Oku" olan, "Düşünmüyor musunuz, aklınızı ne de az kullanıyorsunuz" şeklinde yüzlerce ayeti bünyesinde bulunduran bir kitaba inandığını söyleyenler, o kitabın gereğini yerine getirmiyorlar, düşünüp, araştırmıyorlarsa suç kimindir? Bir insan doktordan reçeteyi alıp okusa ama uygulamasa ve ölse, suç kimindir? Yazara göre doktorun ve reçetenin! Binlerce yıldır sabun var ama hala pis insanlar da bulunmaktadır. Suç sabun da mı, sabuncuda mı yoksa alıp kullanmayan veya alıp sabunu kenara koyan insanlarda mı? İlaça sahip olmak yetmez ilacı içmekte lazımdır! Yoksa Osmanlı, ortaçağ döneminde durum böyle mi idi Müslümanların durumu? Bu konuda" Müslüman alimler", "Kur'an ve bilim", "İlam ve Rönesans" ve "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Buyurun bu konuda tarafsız bir yabancı araştırmacıya müracaat edelim. 'Batı medeniyeti'nin Doğu kökenleri/the eastern origins of western civilisation' adlı eserinde prof. dr. John M. Hobson, İslam medeniyeti'nin insanlığa katkısını da şöyle anlatıyor: "900'lü yıllarda Ortadoğu ile kuzey Afrika, o dönemde medeniyetin beşiği idi. Buralar sadece dünyanın en ileri bölgeleri olmakla kalmamış, aynı zamanda müthiş bir ekonomik büyüme de göstermişlerdi. Müslüman ekonomisinin bu gelişiminin sebeplerini araştırarak olursak, şu cevaplara ulaşırız: Öncelikle buralar, şehirleri büyüyen ve iş adamlarının uzun mesafeli dünya ticaretine giriştikleri bir barış bölgesiydi. Dahası, Müslüman sermayedarlar sadece tüccar değil, aynı zamanda azamî kâr maksadıyla o çağın dünyası içinde ticaret, yatırım ve bir tür borsacılık yapan rasyonel yatırımcılardı. Üçüncü olarak, bir ölçüde güvene bağlı olsa da bankacılık, kredicilik gibi esasları da içine alan rasyonel bir kurumlar sistemi de doğmuştu. Dördüncü olarak, İslam âleminde 800 yılından itibaren bilimsel düşünce hızlı bir şekilde geliyordu. beşinci olarak da İslam, dünya çapında ekonomik faaliyeti harekete geçirmek için son derece önemli bir rol oynuyordu. Onun için de Protestan ahlâkı ve kapitalizmin ruhu yerine, aslında Müslüman ahlâkı ve kapitalizmin ruhu'nun yazılması gerekirdi. Böylece de neden sadece İslam'ın önemli iktisadî gelişmelere refakat edebilecek bir nitelik taşıdığı ve neden Avrupa'nın savaşçı durgunluğunun esiri olarak kalacağı kesin bir şekilde ispatlanmış olurdu." Yabancı araştırmacılar kadar kendi topraklarına, kültürüne objektif bakamayan yerli (!) yabancılardan çektiği yetmedi mi bu toprakların?

Yazarın hala evrim teorisini savunmasına cevabımız için de 'Evrime teorisi' adlı yazımıza bakılabilir.

"Biz Kur'an'da son derece orjinal bir dindarlık, derin bir adanmışlık ve şairane bir dil görüyoruz. Hz Muhammed'in basit bir hilekar olarak değerlendirilmesi imkansızdır." (Hans Küng, İslam, s. 75); "Hz Muhammed'in dünyevi açıdan hiç bir başarı ihtimali görülmediği Mekke döneminde, eziyet ve işkencelere karşı bu kadar tahammüllü oluşu, ancak kendisine ve görevine duyduğu derin bir inançla açıklanabilir." (William Montgomery Watt, Prophet and Statesman, s. 232)

Garanik olayı veya Şeytan ayetleri

Giriş

Turan Dursun, Salman Rüştü'nün ortaya attığı "Şeytan Ayetleri" meselesine “değinererek” bunların gerçek olduğunu iddia eder. İşin ilginç yanı bir taraftan ‘Kur’an yakıldı, orijinali artık yok’ derken diğer taraftan bir de kalkıp “Şeytan ayetleri” iddiasının gerçekleştiğini iddia etmek için hem ateist/oryantalist olmak hem de bilimden uzak öznel ve önyargılı olmak gerekir.

Garanik olayı/iddiası nedir?

İddia: Bir gün Kureyş’in kalabalık bir meclisinde oturmuştu. O gün Kureyş’in kendisinden uzaklaşmalarına sebep olacak bir şeyin inmemesini istiyordu. Yüce Allah “Aşağı kayan yıldız andolsun” sûresini indirdi. Allah’ın Elçisi (s.a.v.) sûreyi okuyup: “Gördünüz mü Lât ve Uzza’yı ve üçüncüsü olan Menat’ı?” âyetine gelince şeytân, onun diline "Şu yüce turnalardır ve onların şefaati umulur” sözlerini attı. Kureyşliler: "Muhammed bundan önce hiç tanrılarımızı hayır ile anmamıştı" dediler. Peygamber okumasına devam edip sûreyi bitirince secde etti, onlar da Müslümanlarla birlikte secde ettiler. Akşam olunca Cebrail Peygamber'e geldi: "Sen ne yaptın, benim Allah'tan sana getirmedığım, söylemediğim şeyi insanlara okudun" dedi. Yüce Allah: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermemiştik ki o, temenni ettiği zaman şeytân onun ümniyyesine (bir düşünce) atmış olmasın." (Hacc, 52) ayetini indirdi. (Câmi'u'l-beyân: XVII/87; Mefitihul-Ğayb.: XXIII/49-50; İbn Kesir, Tefsir: III/230)

“Alfred Guillaume, Maxime Rodinson gibi bazı oryantalistler, Lat, Uzza ve Menat putlarını yücelten ve kıyamet günü bunları şefaatchi gösteren iki ayet olduğunu iddia ederler. Hikaye şu: Necm suresi nazil olmuştur. Peygamberimiz bunu okumaya başlar. 12. ayete gelince ‘Bunlar yüksek rütbeli tanrıçalardır ve onların şefaati muhakkak beklenmelidir.’ denmiş, sonra diğer ayetler normal okunmuş ve sure sonunda secde edilmiştir. Güya bunun üzerinde de İsra, 73-75. Ayetler inmiş ve ‘Eğer biz sana sebat vermemiş olsa idik, gerçekten, nerede ise onlara azıcık meyledecektin’ ayeti inmiş” (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 71)

Cevap: Öncelikle garanik uydurması ile alakalandırılmaya çalışılan Necm sûresi, Mekke’de inen ilk sûrelerden olup Hac Sûresinin ise Medîne devresinin sonlarına doğru indiğinin altını çizelim. Yani iki sure birbiri ile bir bağlantısı mevcut değildir.

Hac, 52. ayetin meali: "Ey muhammed! Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir şey temenni ettiği (arzuladığı) zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmassın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi giderir. Sonra da Allah, ayetlerini tahkim eder. Allah alîm'dir (her şeyi bilir), hakîmdir (hikmet sahibidir)" Arzu, istek insani bir özelliktir ve şeytan insanlara vesvese verebilir. Hz. resul'de bir insandır ki, O bir melek olmadığı için bize örnek, idol olabilmıştır, melek olsa idi örnek alınamazdı. Kelime-i şهادette de önce "Abduhu" sözü yani Hz. Muhammed önce ‘Allah’ın kulu’, sonra "Resuluhu", ‘O’nun peygamberi’ olduğunu kabul ederiz. Vahiy dışındaki istek-arzularına şeytanın vesvese vermesi normaldir. Efendimizin de bunlardan uzak kalması bize yine örnek olmalıdır!

Ateist arkadaşlar madem Kur’an’dan delil getirmeye çalışıyorlar o halde Kur’an bu konuda ne demektedir, kısaca bakalım: Şuara, 210-212: "Onu (Kur’an’ı) şeytanlar indirmedir. Bu onlara hem yaraşmaz hem güçleri yetmez. Şüphesiz onlar vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır."; Tekvir, 25: "O Kur’an, kovulan bir şeytan’ın, sözü değildir." Dinleme imkanı dahi bulamadıkları vahye, şeytanın bir şeyler karıştırabilmeleri hiç mümkün olabilir mi? Zaten tüm

tefsirlerin ittifakı üzeredir ki Kur'an direk kalbe vahyolunur: "Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla -Cebail ile -hareket ettirip durma. Hiç şüphesiz, onu (kalbinden) toplamak ve onu (sana) okutmak bize ait bir iştir. Şu halde, biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle " (Kıyamet, 16-19)

Taberi ve İbn İshak'ın 'es-Sire' adlı eserlerinde bu olayın anlatıldığını yazan Dursun, olayın gerçek olduğunu iddia etmektedir. İbn-i İshak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği için eleştirilmiştir. (Bu konuda 'İslam alimlerinin objektifliği' adlı yazımızda bol miktarda yorum bulunmaktadır.) İbni Atiyy tefsirinde, bu rivayet için, "lafızları karışıktır" demiş, sahih dememiştir. Taberi ise, "denildi ki" diyerek olayı aktarmıştır ki onun bu üslubunun rivayeti sahih görmesi anlamına gelmediği ortadadır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140, 141) Garanik hadisesini oryantalistlerden Karen Armstrong, Leone Caetani, Maurice Gaudefroy-Demombynes, Louis Massignon "asılsız" olarak nitelendirirler. Bu rivayet Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi, Ebu Davud, Nesai, İbni Mace, Darimi, Ahmet Bin Hanbel gibi hadis alimlerinin eserlerinin hiçbirisine girmemiştir. Olayın naklinin kendisine nispet edildiği tek sahabi ise olayın yaşandığı zamanda henüz doğmamıştır. (Meriç, s. 145, 146) Razi, Ebu Bekir İbni Arabi, Kadi İyaz, Kurtubi, Kırmâni, Ayni, Şevkanî, Alûsî, İbni Kesir, Ebu Suud, Hatib Şirbini, Zeccac, Tahir bin Aşûr gibi alimler de bu rivayete uydurma demişlerdir. (Meriç, s. 153) "Necm Suresi Kureyşi ve düşmanlarını tehdit ediyor. Bu tehditleri işittikten sonra hiç onlar secde ederler miydi? Şayet övseydi, mal ve canlarını bu uğurda feda eden kimseler Müslümanlığı kabul ederek artık Muhammed'in peşinden giderler miydi?" (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 54) "İmam-ı Nevevi, "bu söylentinin sonu Muhammed Bin Ka'bül Kurezi'ye dayanıyor. Bu şahıs, katiyen güvenilir bir kimse değildir. Buna benzer birçok mevzu hadisler uydurmuşlar, bu hadis de mevzudur." der." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 56) "12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano, kitabın 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 55)

"Dursun'un öncelikli kaynağı olan İbn-i İshak için İslam alimleri ve ünlü hadisçilerin değerlendirmelerini aktaralım: Dârekutnî gibi büyük hadisçiler, bunun rivayetlerini vâhî, son derece sakat görmüşlerdir. Zehebî: "Sîresini, rivayet zinciri kopuk, tanınmayan, bilinmeyen şeylerle, yalan şiirlerle doldurmasından başka bir günahını bilmiyorum" demektedir. Nesâi ve başkaları, İbn İshak için "Sağlam değildir"; Dârekutnî: "Sözleri kanıt olamaz"; Süleyman et-Teymî, Hişâm ibn Urve: "Yalancıdır"; imam Mâlik: "Deccâllerden biridir!" ; Hammâd ibn Seleme: "Zarurî olmadıkça İbn İshak'tan rivayet etmedim"; Yahya el-Kattân: "Muhammed ibn İshâk'ın yalancı olduğuna tanıklık ederim." demişlerdir. İbn İshâk, Hişâm'ın karısı Münzir kızı Fâtîma'dan hadis rivayet etmiştir. Oysa Hişâm erken yaşta iken bu kızla evlenmiş olduğunu, o günden beri karısı Fâtîma'nın, hiçbir erkek yüzü görmediğini anlatmıştır. Böyle iken İbn İshâk, ondan rivayet naklediyor. Hatîb-i Bağdâdî'nin tespitine göre İbn İshâk, gaza (savaş) haberlerini vaktinin şâirlerine gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını istemiş ki o şiirleri, olaylara eklesin. (Mîzânu'l-İtidâl: III/468-471) İbn-i Hişâm ünlü 'es-Siretu'n Nebeviyye' adlı eserini, İbn-i İshak'ın eserinden, bazen aynen alsa da, bazen de onun gerçeklere aykırı rivayetler yazdığını, bu yüzden bazı rivayetleri kendi eserine almadığını söylemiş ve onu eleştirmiştir. Evet kısaca İbn-i İshak, eserinden faydalanan kişiler tarafından dahi eleştiri alan, bir çok alimce yalancılıkla suçlanan bir kişidir. Yalancılığı ile ün yapmış böyle bir adamın kitabında bu olayın anlatılmış olması, doğruluğunu mu gösterir yoksa aksine yalan olduğunu mu? Kaldı ki İbn İshak'ın Sîre'sinde, şeytân âyetlerinden nasıl bahsedilmektedir görelim: Ebu Hayyan, Bu rivayet, Muhammed bin İshak'ın siretinde şöyle değerlendirilir. "Bu zındıkların uydurmasından ibarettir." Beyhaki de "bu kıssa, nakil yönünden sabit değildir, ravileri de yalancılıkla itham edilmiştir." demektedir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in

İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 41) Dursun, olayın bir bölümünün Buhârî'de de yer almış olduğunu söylüyor. Oysa Buhârî'de yer alan, şeytân âyetleri olayı değil, sadece ilk sûrelerden olan Necm Sûresini dinleyen müşriklerin, surenin cazibesine kapılıp Müslümanlarla birlikte secde etmiş olmalarıdır: "İçerisinde secde (âyeti) olup indirilen ilk sure Necm suresidir. Rasulullah (a.s) ve arkasında olan herkes secde etti. Ancak secde etmeyen bir kişi vardı o da yerden bir avuç toprak alıp ona secde etti. Daha sonra onu kafir olduğu halde öldürüldüğünü gördüm." (Buhari, Tefsîr, Necm Sûresi: LXV/54) Hadis olarak ele alındığında olay, Said ibn Cübeyr yoluyla İbn Abbâs'tan, Ebu Ma'sher ve Yezîd ibn Ziyâd yoluyla da Muhammed ibn Ka'b el-Kurazî'den rivayet edilir. Ama Hz. Peygamber'e kadar giden kopuksuz bir senedi yoktur. Bu rivayeti Kelbî de Ebû Salih yoluyla İbn Abbâs'tan rivayet etmiştir. Ama Kelbî itimâda şayan görülmez. (Güvenilir değildir.) Zaten yukarıda da belirttiğimiz gibi, sağlam hadis mecmuaları bu rivayeti almamışlardır.

Dursun, olayın, İbn Hacer Askalânî tarafından doğrulandığını iddia ediyor ki bu da yanlışır/yalandır. İbn Hacer, bu konuda Kirmânî'nin şu sözünü nakleder: "Bu secde olayının, Peygamber'in okuması sırasında, şeytanın attığı sözler sebebiyle vuku bulduğu şeklinde söylenen söz, 'ne akıl ne de nakil bakımından doğru değil'dir." (Fethu'l-Bârî, VIII/439-614) Tabii ki kim bu eseri bulupta orijinalinden okuyabilecek, saha boş ateist/oryantalistler için...! Dursun çoğu zaman yaptığını yapmış ve âyetleri bağlamından koparıp istediği gibi birbirlerine eklemiş, İslami kaynaklardaki rivayetleri işine geldiği şekilde parça parça alıp birleştirmiş, uydurma rivayetleri sahih- doğru imiş gibi aktararak okuyucuyu yanıltmaya çalışmıştır. Ara bir örnek verip sonra konuya geri dönelim: "Nerede bulursanız öldürün!..." Kur'an böyle diyor. (Bakara, âyet: 191)" Halbuki Dursun bir önceki âyetin ne olduğunu verse insanları aldatamayacaktı! "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190)

Bu kıssanın sahih bir senetle gelen tek bir rivayeti mevcut değildir. İbni Hacer, "Said bin Cübeyr'in rivayeti hariç, bu konudaki rivayetlerin tamamı zayıf ve munkatıdır." derken, Tek kalan diğer zincirindeki 'Said bin Cübeyr'in de, İ. Abbas ile görüştüğünden' de İbni Hacer emin değildir. 'Fima ahseb' (zannımca) diyerek, Cübeyr'in İ. Abbas ile görüştüğünden emin olmadığını ifade eder. Özetle, Mekkeli müşrikler putlarının ismi zikredilince, Müslümanlar Allah'a secde ederken onlar da kendi putları için secde etmişlerdir. Mekke'de Müslümanlar Kabe'de namaz kılmaya başlayınca ve Habeşistan'da Necaşi'ye karşı, Müslümanlara müsamahakar davrandığı için isyanlar da başlayınca Habeşistan'daki Müslümanlar Mekke'ye geri dönmüşlerdir. (Profesör Sait Şimşek, Günümüz tefsir problemleri, s. 498-544) Olay, büyük ihtimal efendimiz Kur'an'dan âyetler okunurken araya girip yukarıdaki cümleyi söyleyen Mekke'li müşriklerin sözlerinin, dışarıdan duyanlarca, âyetlerle karıştırılmasından ibarettir. İbni Kesir, Beyhaki, Kadı Uyad, İbni Huzeyme, Kadı Ebu Bekir İbnülarabi, İmam Razi, Kurtubi, Bedruddin Ayni, Şevkani ve Alusi bu hikayenin tamamen uydurma ve asılsız olduğunu belirtirler. İşin ilginç ünlü İslam düşmanı Leone Caetani bile bu rivayeti kabul etmeyip reddetmiştir. (Joseph Hubby, Manuel d'Histoire des Religions, s. 785)

Görüldüğü gibi ana kaynaklara okuyucunun ulaşmasının imkansızlığını düşünen Dursun, âyetleri, İslami eserlerdeki yorumları, uydurma hadisleri bir araya getirip İslam'a saldırma için bir zemin oluşturmaya çalışmıştır. Daha sonra Ebû Bekr ibn el-Arabî'nin ve Kadî İyad'ın, anlatılan bu olayın düzme olduğu hakkındaki görüşlerini aktarır: İbnu'l-Arabi şöyle der: "Taberî, asılsız birçok rivayet aktarmıştır. Bunların aslı yoktur." Kadî İyad'da: "Sağlam hadisçilerin hiçbirisi, bu olayı sağlam, kopuksuz bir zincirle nakletmemiştir. Bu rivayetin aktarıcıları zayıf, rivayetleri karmakarışık, senedi (rivayet zinciri) kopuktur. Bu rivayetin dayandırıldığı tabîinin ve müfessirlerin hiçbirisi, rivayet zincirini vermemişler, bunu herhangi bir sahabe'ye dayandırmamışlardır. Bu konuda -Hz Muhammed'e değil- 'tabîilere' varan rivayet yollarının çoğu zayıftır, çürüktür. Bezzâr, bunun anlatımı doğru olan hiçbir yolu yoktur. Bir tek

Ebû Bişr'in, Saîd ibn Cübeyr'den rivayeti anılabilir ama o da 'sahabelere varmaz.' Kelbî ise, rivayeti caiz olmayan, çok zayıf (güvensiz) bir kişidir. Şayet bu rivayet doğru olsaydı, Müslüman olanların çoğunun dinden dönmeleri gerekirdi." demiştir. Öyle ya, yıllarca onların tanrılarını reddet sonra aniden onlarla aynı 'tanrı'lara secde et. Birçok Müslüman isyan ederdi. Zaten aynı teklifle Mekke müşrikleri peygamberimize gelmişler, "Bir yıl biz senin tanrına, bir yıl siz bizim tanrımıza ibadet edin." Teklifinde bulunmuşlar ama efendimiz bu teklifleri reddetmiştir. (İbni Hişam, Sire, I/388; Taberî, Tarih, II/225-226)

İddianın geçersizliğinin delilleri: Öncelikle Hz Muhammed putları yüceltmek gibi küfür ve kendisine nazil olmayan şeyi Allah'a isnad etmek gibi yalan ve iftiralardan korunmuştur. (Hakka, 44-47: 'O Bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, Elbette biz onu bundan dolayı kuvvetle yakalardık. Sonra da muhakkak O'nun kalb damarlarını keserdik, (boynunu vururduk). O vakit sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.' Ayrıca bakınız; Necm, 3-4; İsrâ, 74-75; Fussilat, 42) "İbni Kesir bu hususta şunlara yazmıştır: Bu hikaye hangi senetle rivayet olmuşsa hepsi mürsel (Sahabe ravi zincirinde yok) ve munkatı (Senetinde kopuk olan) rivayetlerdir. Ben bu hususta hiçbir muttasıl (senetti tam) rivayete rastlamadım. Muhammed bin Ishak bin Huzeyme, 'Bu kıssayı zındıklar uydurmuştur' derken Beyhaki de 'Nakil yönünden sabit değil ve raviler cerh edilmiş, eleştirilmiştir' demektir. Kadı İyad, 'Bu hikayenin zayıflığı, kütübi sitte müelliflerinin hiç birinden nakledilmemiş olmaları, seneti tam olan bir zincirle aktarılmamış olması ve güvenilir ravilerce nakil olunmamasından dolayı ortadadır' demektir. Buhari'nin hadis kitabında Garanik hikayesi yoktur sadece Müslüman, ins ve cinlerin secde ettiği rivayeti vardır." (İ. F. Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 36-38, 73) Ayrıca rivayetlerde ihtilaflar vardır: Leturteca, turteca, turteda şeklinde hikaye farklı kelimelerle nakledilir. (Ertuğrul, s. 38) Hikayede bu sözleri söylediği iddia edilenler de ihtilaflıdır: 'Peygamber söyledi, şeytan söyledi, orada bulunan müşriklerden biri söyledi.' gibi. (Mevdudi, II/481) "Müşriklerin düşmanlığı bu kadarlık bir söze aldanıp içeriğini öğrenmeden hareket etmeyecek kadar büyük bir düşmanlıktı. Onlar nasıl bir kanaat birliğine varıp birlikte secdeye vardılar?" (Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 38) Bu söz nasıl doğru olabilir ki? İfade edilen ayetteki ahenk ve sözün düzeni eklenen cümle ile hiç uyum gösteriyor mu? 'Onlar yüce kuğulardır ve şefaatleri umulur.' sözünden sonra, 'Demek erkek size, dişi ona öyle mi? O zaman bu, insafsız bir taksim! Putlar sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir.' Devamındaki ayetler de zaten tamamı ile putları yermekte, Allah katında bir değerleri olmadığı ifade edilmektedir. O toplantıda bulunan herkes deli mi idi ki, birbiri ile çelişen ve Kur'an'la hem kendi içinde hem bütünlüğü içinde aykırı olan bu cümleleri herkes onaylayıp secde edebilsin?! Necm suresi tamamı ile Mekke'li müşriklerin eleştirileri ile doludur. Kureyş'in peygamberi yalanlamalarına ve onu sapıklık ve nefesine uymakla ithamlarına cevap vermektedir. Melekleri dişilikle nitelendirenler alaylı bir üslupla kınanmakta ve müşriklerden yüz çevirme emredilmektedir. En sonunda da azar ve tehdit dolu bir emir ile müşriklere seslenilir: "Haydi Allah'a secde edip ona kulluk edin!" (Necm, 62) Eğer bu olay doğru olsa idi, müşrikler bunu Müslümanlara karşı daha sonra da kullanırlardı. Razi, bu hikayeye uydurma, Beydavi, merdud -reddedilmiş-, İyaz ise, 'Buna ancak her garip olan şeye aç gözlü olup kitaplarında sahih ve zayıf her şeyi alıntı yapan tarihçi müfessirler düşkünlük gösterdi.' demektir. (Ertuğrul, s. 40) İddiaya göre Hz Peygamberi uyarmak üzere İsrâ suresinin ilgili ayetleri inmiştir. Halbuki isra suresi miraçtan sonra inmiştir. Miraç nübüvvetin 11. veya 12. gecesini meydana gelmiştir. Yani -Haşa- Allah yalanlamayı 5 veya 6 yıl sonramı yapmıştır. Teselli için indiği söylenen Hacc 52. ayet ise, hicretten bir yıl sonra bütün sure ile birlikte inmiştir. Yani yalanlama-uyarıdan 2 veya 2,5 sene sonra mı gelmiştir! Bu kabul edilebilir mi? (Mevdudi, II/483) Bizzat Necm suresinde sözde iki cümlelerin olduğu iddia edilen sözlerden sadece 5 ayet sonra meleklerin şefaatinden bahsedilir ama bir şartla, 'Allah izin verirse!' (Necm, 36) Hem 3 put hem de Allah'tan izinsiz şefaat edebileceği aynı surenin 5 ayet öncesinde geçebilmesi mümkün müdür? (İbrahim Avad, Masdarul-Kur'an, s. 28) Daha önce defalarca bizzat amcası Ebu Talip dahil, putlara karşı tavrını yumuşatmasını istediklerinde peygamberimizin verdiği cevap (Mal, makam ve kadın tekliflerini reddettiği) malumdur. (İbni Hişam, I/266) Üç yıl ambargo ve kuşatmaya katlandıktan

sonra mı bu çirkin geri dönüş yapılacaktır? Hem de Ömer ve Hamza gibi iki güçlü kahraman ve civar kabilelerden İslam'a girişler başladıktan sonra? Utbe bin Rebi'a adeta altın bir tepsi içinde kendisine servet ve reislik sunmuş, o ise bunu reddetmişti. (İbni Hişam, I/293-294; İbrahim Avad, s. 28-30) Hz Muhammed hiçbir zaman tevhid konusunda tavizkar davranmamıştır. Sakif kabilesi putlara bir ay olsun müsaade edip ondan sonra dilediğini yapacaklarına ilişkin müracaatlarını bile kabul etmemiştir. (İbni Hişam, II/540) İlk Müslümanlardan olan Hz Ali'ye peygamberimiz İslam'a giriş şartı olarak, "Lat ve Uzza'yı inkar edeceksin" (İbni Hişam, Sire, I/331; Taberi, Tarih, III/71) demektedir. Eğer böyle bir şey yaşansa idi, Hz Ali demez mi idi ki, "İlk şartın bu idi, o kadar zorlukla karşılaştık, zülme uğradık, şimdi ne değişti?" Onun gibi yıllarca işkence gören ilk Müslümanlar da benzer itirazlarda bulunmazlar mı idi? Ama hiç bir tarihi belgede böyle bir itirazdan bahsedilmektedir. İbni Saib el-kalbi, 'el-Asnam' adlı eserinde, Kureyşlilerin kabe etrafında tavaf ederlerken, Lat, menat, uzza hakkı için, onlar turnalardır ve şefaatleri umulur, dediklerinde Allah şu ayetleri indirir: 'Gördünüz mü Uzza'yı, Lât'ı. Ve ötekini, üçüncüsü olan Menât'ı. Erkek size, dişi Allah'a mı? İşte bu, insafsız bir bölüşürme. Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir.' Öyle görülüyor ki zındığın biri bu rivayeti alıp tahrif etmiştir. Kureyş'in putları hakkındaki sözlerini Hz Peygamber söylemiş gibi göstermiştir. (Avad, s. 31) Bu iki söz işitilince Müslümanları secdeye iten sebep ne idi? Bilindiği gibi Kur'an'da secde ayetleri vardır ve okunduğunda secde edilmesi gerekir. Halbuki burada secde ayeti de yoktur! Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesai, Müsned'de bu olay gerçek şekliyle anlatılmıştır. Bütün olay Hz Peygamberin Necm suresini okuması ve sonunda da secde edince o toplantıda hazır bulunanların da secde etmesinden ibarettir. Büyük ihtimal Kureyşliler bu bir anlık dalgınlıkları sonucu yaptıkları secdeden pişmanlık duyup buna bir gerekçe bulmaya çalışmış ve "biz bunu istemiyorduk ama Muhammed mabudlarımızı övdü, bizde bunun üzerine secde ettik." Yakut, 'Mucemul Büldan' adlı eserinde 'Uzza' kelimesini tarif ederken, Kureyşlilerin Kabe'yi tavaf ederken 'Ve'l-lat ve'l-uzz' dediklerini belirtmiştir. Bununla şu ihtimal ortaya çıkıyor; Rasulullah'ın ağzından (Putları eleştiren Necm, 19-20. ayetlerdeki) lat ve uzza'nın adını duyan bir müşrik bu sözleri yüksek sesle söylemiş ve toplantıda hazır bulunanlar bunların Hz Peygamberin sözleri sanmıştır. (Avad, s. 81)

Sonuç

Necm suresi 19-28. ayetler şirki reddetmiştir. "Şirke hakaret üstüne hakaret yağdırırken, araya öven bir cümle ne ifade eder ki? " (M. H. Heykel, s. 69; Fi Zilali'l-Kur'an, XXVII/73) Garanik olayını Beyhaki (Razi, Mefatihul Gayb, VI/245), Kadı İyad (Eşşifa, II/111), Essuheyli (er-Ravdul-unuf, I/229), Beydavi, Neysaburi, Ebu's-Suud, Maturidi, İbni Kesir, Nevevi, Bedruiddin Aynî, Hazin, Hatip Şirbini, Alusi, Ebu Bekr İbnul Arabi, Ebu Hayan (Tefsiru İbni Kesir, Razi, Hatip Şirbini, Ebus-Suud, Alusi tefsirlerinin Hac 52. ayet tefsirleri) reddetmişlerdir. Ahmet Hamdi Aksekili, bu rivayetin 15 farklı şekilde rivayet edildiğini ve 11 çeşit anlatım tarzının olduğunu naklederek bu rivayetin uydurma olduğunu belirtmiştir. (Aksekili, Hatemu'l-Enbiya'ya İftiranın Reddiyesi, s. 22) Hikayeye göre Garanik olayından sonra peygamberimizi uyaran İsra 73-75. ayetler inmiştir. Halbuki bu Sure olayın olduğu iddia edilen zamandan 5-6 sene sonra, Miraç hadisesinden sonra inmiştir. Efendimizi bu olayla ilgili teselli etmek üzere indiği bildirilen Hac 52. ayet ise, Hicri I. Yılda inmiştir. Olayın üzerinden 9 yıl geçtikten sonra yani. Sadece bu iki sure ile ilgili rivayetler bile garanik olayının ne kadar mantıksız bir iddia olduğunu göstermeye yeterlidir. İbni Âşur, bu iddiayı "İbnu'z-Ziba'ra gibi cahil alaycıların uydurduğunu" ifade eder. (Tefsirur Tahrir, XVII/305) L. Caetani adlı ünlü İslam düşmanı oryantalist bile bu hikayenin uydurma olduğunu itiraf eder. (İslam tarihi, II/264-265): 'Garanik ayetleri gerçek olamaz. Olayın daha sonra kurgulandığını anlayabiliyoruz.' (Caetani, Annali dell'Islam, I/278) Garanik olayının, Mekke'li müşriklerce üretilen bir haber olduğu konusunda neredeyse ittifak

sağlanmışır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 42) Yusuf Ziya Yörükan, Garanik rivayetinin bizzat hadis tenkitçileri tarafında reddedildiğine, Müşriklerce peygamberimize teklif edilen birçok vaadleri reddetmiş iken, kendiliğinden peygamberimizin böyle bir sözü ifade etmiş olmasının imkansız olduğuna, zaten bizzat Necm suresinin öncesi ve sonrasınında bu olaya müsait olmadığına işaret eder. (Y. Z. Yörükan'ın siyer metodolojisine katkıları, Tebliğ, Darulfünun İlahiyat sempozyumu, s. 435-441)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam savaş hukuku

-Savaş esnasında bile hukuk!-

‘Çaba ve gayret sarf etmek’ anlamına gelen ‘cihad’, İslam inancına göre ‘nefs, şeytan ve düşman zulmüne karşı Allah yolunda mücadele etmek’ anlamlarına gelir. Sonradan Müslüman olan Pickthall cihadı şöyle tarif etmektedir: “Cihad, daha iyiye ulaşma gayreti ve şeytanın gücüne karşı savaştır.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 106) ve “İslam'ın savaşları tamamen nefsi müdafaa olarak başlamıştır ve insanlık çerçevesinde yapılmıştır. Öyle ki o zaman düşmanın haklarının da dikkate alınması, daha önce yeryüzünde asla bilinen bir şey değildir.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 212) ‘Kıtal’ sözcüğü ise Kur'an-ı Kerim'de "savaş" anlamında kullanılmıştır. Dolayısıyla cihad, kıtal anlamını da içine alan geniş kapsamlı bir kavramdır. Cihat kavramının kök fiili olan “cehd” ve “cühd”, her türlü çabayı sarf etmek ve gayreti göstermek anlamlarına gelir. (Ezheri, Tehzibu'l-Luğa, I/458) Bir başka ifadeyle cihat; insanın iyi şeylere nail olması veya kötülükleri def etmesi için var gücüyle bütün takatini sarf etmesi manasına gelir. (İbn Manzur, Lisanü'l-Arab, III/133-134) Cihat, Allah (c.c.) tarafından kullarına verilmiş olan bedenî, mali ve zihnî kuvvetleri Allah yolunda kullanmak, o yolda feda etmektir. İnanan kimselerin maddi-manevi bütün varlığını Allah yolunda ortaya koyarak görünen düşmana karşı, şeytana karşı ve nefse karşı yapılan mal, can, dil ve kalp ile yapılan her türlü mücadele ‘cihat’ tır. (İbn Kayyum, Zadu'l-Me'ad, III/9-11) “Cihat kelimesi kök itibariyle “ceht” kelimesine dayanır. Cihat bir amaç ve gaye uğruna her türlü gayret ve fedakârlığı yapmak demektir. Bu gayret ve fedakârlığı yapan kişiye “Cahit”; cihadı hayatının tarzı ve bir buudu haline getiren kişiye de “Mücahit” denir. Allah yolunda cihat ise kişinin Kur'an'ın hakikatlerini yeryüzüne yayıp, bütün akılları ve kalpleri fethederek, insanların İslam'ın nuruyla nurlanmalarına vesile olmak için canıyla ve malıyla mücadele edip, elinden gelen bütün fedakârlığı ve gayreti göstermesidir. Ancak bu gayrette ikna vardır, zorlama ve icbar yoktur. Kalpleri ihya vardır, bunaltmak ve karartmak yoktur.” (Bozkurt, M. İ., Mukaddime, s. 268-269) İlmi ve zihni ‘gayret sonucu’ içtihat yapan müctehid kelimeleri de ‘c-h-d’ kökünden türemiştir. Kur'an-ı Kerim, “Dinde zorlama yoktur. Doğru ile yanlış; hak ile batıl birbirinden kesin çizgilerle ayrılmıştır.” (Bakara, 256); Hz. Peygamber’de, “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin nefret ettirmeyin” (Müslim, 1732) buyurmuştur. Bu yazımızda cihad kelimesinin kıtal anlamı üzerinde duracağız.

“Bundan birkaç sene önce Twente Üniversitesinde bir konferansa katıldım. 600 kişiyi bulan dinleyiciler arasından birisi, Kur'an'ın şiddet içerdiğini ve insanları şiddete teşvik ettiğini iddia etti ve bana Kur'an'dan bir ayet okudu. Meali şöyleydi: ‘Küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler.’ Ben ise ayetin baş tarafını okumasını söyledim Okumak istemedi. Ben tamamladım. ‘Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar, ve dininize saldırırlarsa!’ (Tevbe, 12) Bildiğiniz

gibi, her devletin savaş hukuku kuralları ayrıdır ve barış hukuku kuralları ayrıdır. İslam Hukukunun birinci kaynağı Kur'an-ı Kerimdir. Kur'an-ı Kerimde hem barış dönemine ve hem de savaş dönemine ait ayetler vardır. İşte Wilders ve benzerleri, Kur'an'ın savaş dönemine ait bazı ayetlerini alarak sanki genelmış gibi göstermektedirler. Savaş ayetlerini okur da barış zamanına uygularsanız, o zaman hata yapmış olursunuz. Maalesef mesela Washington Times'ın yazarlarından Cal Thomas tıpkı Wilders gibi davranmış ve bu ayetin sadece 'Onları yakaladığınız yerde öldürün' ayetini alarak İslam'ı ve Kur'anı suçlamıştır. Eğer siz ayetlerin niçin nazil olduğunu veya hangi münasebetle Peygambere indirildiğini bilmezseniz, manayı anlayamazsınız." (Prof. Ahmet Akgündüz, Yeni şafak, 06.04.2008)

"Kur'an'da savaş, karşı çıkılması gereken bir şeydir; tek adil savaş, savunma savaşıdır. Bazen değerleri savunmak için savaşmak zorunlu olur." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 241) Savaş kaçınılmaz olduğunda bile, Emile Dermenghem'in dediği gibi, "İslam, insana savaştayken dahi bir merhamet duygusu, bir adalet duygusu vermektedir." (Temoignage de l'Islam, Les Cahiers du Sus, 1947) İslam'a göre "cihad, 'Can, mal, namus, akıl ve dinin korunması için' yapılan mücadeleye verilen isimdir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 30) "Adalet, özgürlük ve düzenin korunması olarak meşru savaş; bir cihattır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 212) Unutulmamalıdır ki "Barış, 'Dinamik bir şeydir.' (R.G.Collingwood, The New Leviathan, s. 334) ve şuurlu, uyanık olmayı, hep farkında olma halini gerektirir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s.195) İslam hukukunda aşırı yorumcusu olduğu iddia edilen İbni Teymiyye bile, 'insanların İslam'a döndürmek için savaş başlatılmasını veya Müslüman olmamaları durumunda öldürülmeleri gibi bir durumun İslam'a aykırı olduğunu' açıkça ifade eder. (İbni Teymiyye, Kaide fi Kitâlı'l-Küffâr, s. 59) Onun en meşhur öğrencisi İbni Kayyim el Cevziyye, 'İslam, öldürmeye, savaş sebebiyle izin vermiştir. İnançsızlık, küfür sebebiyle değil.' demektedir. (Cevziyye, Ahkamu ehli'z-Zimme, I/17) "Haçlı Seferleri sırasında, ünlü Hanbeli alemi İbni kayyim el Cevziyye, adalet ilkesinin gözetilmesini hatırlatır. Müslüman olmayanlara karşı savaşın ancak, karşı tarafın saldırısı durumunda meşru olacağını söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76)

1152

Ganimet iddiası

"Hemen hemen her oryantalist askeri faaliyetleri 'ganimet' merkezli olarak değerlendirmekte ve İslam'ın kılıç ile yayıldığını iddia etmektedirler." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 292) Halbuki "Arapların İslam'ı kabul etmeleri genel ve samimi bir hareket idi. Arapların din bilinçleri artık uyanmış, Allah'ın davasını yükseltmek ve Allah'ın birlik ve ebedi ve ezeli oluşunu tanıtmak uğrunda ölmek, her Müslüman'ın 'biricik samimi hedefi' olmuştu. Güç kazanmak, düşmandan ganimet elde etmek, şan kazanmak, hatta ahrette cenneti kazanmak ancak bu hedefi kuvvetlendiriyordu." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özürlü Diliyorum, s. 31) "Akabe'de peygamber, "Bana destek vererek bütün saldırılardan koruyacağınıza ve savunacağınıza dair biat ediniz." demiştir. Abbas bin Ubade Hazreclilere "bütün dünyaya karşı açtığı savaşları izleyeceğiniz anlamına gelmektedir." diye hatırlatıyordu. Hazrecliler dediler ki: buna karşı mükâfatımız ne olacak? Hz. Peygamber: 'Cennet' dedi. Bu insanlar samimi olmasalardı bu sayılan fedakârlıkları dünyevi olmayan bir karşılık için yüklenirler miydi? Müslümanların komutanlarının, İran komutanına; "Sana, sizin hayatı sevdiğiniz kadar ölümü seven bir orduyla geleceğim." demektedir. Bi'ri maune olayında, şehit edilen Haram b. Milhan'ın "Kabe'nin Rabbine yemin ederim ki ben kazandım" diye haykırmasını, samimi inançtan başka ne ile açıklayabiliriz?" (Altay Cem Meriç, Peygamberliğin İspatı, Haber Delili, s. 99) "Thomas Walker Arnold: İmparator Heraklius, topraklarına giren İslam ordularını geri püskürtmek için bir ordu toplamıştı. Arap Kumandan Ebu Ubeyde, daha önce savaşın olacağı bölge halkından topladığı bütün cizyenin iadesini emretmişti. "Aramızda anlaşmaya göre, sizleri korumamız gerekiyor. Fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Geri veriyoruz. Eğer galip gelirsek anlaşmamızın şartları gereği kendimizi, sizi korumaya mecbur sayacağız." Süryani

tarıhçi Telmahreli Dionysios Armania, Suriye ve Roma ülkesinin merkez topraklarına 300 bin kişilik bir ordu topladı. Ebu Ubeyde, Said b. Kulsum'a, Damaskos halkından toplanmış verginin, aynı şekilde iade edilmesini emretti. "Şayet Muzaffer bir şekilde geri dönersek bunu geri alacağız, muktedir olamazsak verginiz burada, onu alın." Kendilerine saldıran büyük bir ordudan haberdar olmuş İslam ordusunun, elbette paraya ihtiyacı olacaktır. 'İslam fütuhatının kökenlerini, iktisadi olgularda ya da ganimet hırsında aramak abestir.' Fethedilen pek çok bölgede halka, Müslüman olsun diye kendilerine para verilmiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 339-341) "Mekke'nin Fethedildiği zaman yıllarca kendisine ve müminlere her türlü işkenceyi yapanlar ele geçirilmişti. Bazı komutanlar (Sa'd b. Ubade gibi) müşriklerin yıllarca yaptığı işkence karşısında ellerine intikam alma fırsatını geldiğini ifade etmek için "Bugün savaş günüdür." demişlerdi. Bu söz karşısında Efendimiz: "Hayır bugün 'merhamet ve bağışlanma' günüdür." diyerek onu uyarmış ve yerine Kays b. Sa'd'ı komutan tayin etmiştir. (İbn-i Seyyidinnas, II/232; Buhari, Meğazi, 48) "Halife Ömer bin Abdülaziz de bir defasında dünyevi şeylere meyleden bir valisine, "Yazıklar olsun sana! Hz Muhammed, servet yağmak için değil, hidayet önderi olarak gönderilmiştir." demişti. İslam hükümetinin temel meselesi ahlak eğitimidir. Bu hükümet siyasi ve iktisadi meselelere dini açıdan bakmakta ve ahlakı maddi menfaatlara tercih etmektedir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 273) M. G. Watt, İslami mücadelede maddi imkanların temel güdüleyici sebep olduğu tezini, 'aşırı materyalist bir iddia' olarak nitelendirir ve reddeder. (Watt, Muhammad at Medina, s. 220)

Hz Muhammed için 'hakaret dolu' sözler (İntikamcı, tiran, sahtekar; Müslümanlar için, ganimet avcısı, katil, fanatik, barbar) sarf eden oryantalistlerin bu üsluplarında, aslında yaşadıkları dönemdeki misyonerlik faaliyetleri ile irtibatlı olmalarının büyük önemi vardır. Muir'in deyiimi ile 'Hristiyanlığın en büyük düşmanı' olarak İslam'ı görmeleri, üsluplarında Dimeski'den beri aynı çizgiyi devam ettirmelerine neden olmuştur. Oryantalistler bazen tek bir olayı genelleştirip sonuç çıkarmaya çalışırken bazen de sonuçtan hareketle sebep belirlemeye çalışmaları nedeni ile 'keyfi bir tutum' içinde bulunmuşlardır. (Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 293) Nahve gazvesi olayını değerlendirirken sonuçtan hareketle amacı belirlemişlerdir. Halbuki İ. Hişam, Vakidi, İ. Sa'd ve Taberi, komutana verdiği mektupta, 'Müşrik kervanlarını gözetleme ve haber getirme' görevinden bahsedilmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 294) Goldziher dışındaki oryantalistler Hz Muhammed'i 'milli bir lider', yerel bir komutana indirgemek isterler. Goldziher ise Hz Muhammed'in kendisini evrensel bir misyona sahip biri olarak gördüğünü ifade eder. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 295) Mekke'deki Muhammed ile Medine'deki Muhammed'i farklılaştırma gayreti de diğer bir oryantalist amaçtır. 'Medine döneminde askeri ve siyasi bir lider' ön plana çıkarken ahlak geriledi iddiasındadırlar. Watt ise, Medine döneminde de risalet görevini 'unutmadan hareket ettiğini' belirtirken (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 296) Boswort Smith'de benzer bir görüşü dile getirir: 'Muhammed'in Medine'de hızlı bir ahlaki çöküntüye geçtiği iddiası yaygın bir yanlış anlamadır. Eğer Mekke'nin fethine dek hep maskeli dolaşsa idi, Mekke'ye girdiği an ihtiras ve şehvetperestliğini tatmin edecek, intikam hırsını dindirecek bir zamandı. Peki, bütün bunlardan bir eser var mı? Muhammed'in Mekke'ye girişini Marius veya Sulla'nın Roma'ya girişlerini yan yana getir ve oku! Güç kullanımını kıyasla! İşte o zaman biz Arabistan peygamberinin büyüklüğünü ve hoşgörüsünü daha iyi takdir mevkiinde olacağız. Ne yasak listeleri, ne yağma ne de ölçsüz bir intikam vardı.' (Smith, Muhammed and Muhammedanism, s.121) Oryantalistler vahiy ile Hz Muhammed ilişkisinde Muhammed'in vahiylerinin insani kaynaklı olduğunu, bu kaynaklarında ittifak etmeseler de (Yahudi, Hristiyan kutsal metinleri, Arap geleneği, hanifler vb.) vahiy almadığı konusunda ittifak etmişlerdir. Sadece Watt, Hz Muhammed'inde Kitabı Mukaddes peygamberleri gibi vahiy aldığına kesin olarak inandığını söylese de, bazı ayetlerin açıklamalarında ayetlerin Hz Muhammed'in bilincinin birer mahsulü olarak gördüğünün intibasını vermektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir s. 297) Hz İsa'nın hiç savaşmadığını iddia eden oryantalistler, karşılaştırılan iki öznenin

özelliklerindeki farklılıkları göz ardı etmektedirler. Biri "Tanrının oğlu" dolayısı ile ilah iken, diğeri kelimenin tam anlamı ile "insan"dır. Ayrıca kitabı mukaddes'teki peygamberler de savaşçılardır! Hz Musa, Yeşua, Süleyman, Davud (Sayılar, 31,1-19; Tesniye, 15-16;3-6; Yeşua, 8:24-28) Tevrat vahiy mahsulü olduğuna göre bunu nasıl izah edeceklerdir? Bu durum onlar için tam bir tezattır. Haçlı savaşları papanın onayı ve desteği ile olmamış mıdır? Daha 13. yüzyılda bile Ramon Lull, misyonerlik için bile kılıcın desteğine gerek duyarken, Saksonların, Güney Amerikalıların, Endülüs Müslümanlarının ve Filipinlerin Hristiyanlaştırılması askeri destekle olması bir tesadüf müdür? (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 299) 'İslam barış dinidir' adlı yazımız, bu konuları da ele almaktadır.

Hz. Muhammed kendisini hiç bir zaman sadece bir vaiz olarak tanıtmamıştır. O (sav) hem devlet yönetmiş, hem imamlık yapmış hem de peygamberlik görevini yürütmüştür. Hayatın bir gerçeği olarak savaşlarda komutanlıkta yapmıştır. Burada asıl üzerinden durulması gereken Hz Muhammed'in savaşları yönetmesinin doğru olup olmaması değil, nasıl ve hangi ölçülerle bu savaşları yaptığı, meşru ve adil olup olmadığıdır. Hz Muhammed savaşın temenni edilmemesi gerektiğini belirtmiştir. (Buhari, cihad, 112,156; Müslim, cihad, 10-20) Bir taraf haksız yere savaş başlattığında ise, ona karşı çıkmak ahlaki bir gerekliliktir. Mekke'de yaşanan baskı, zulüm, işkenceler neticesi yurtlarını terk etmek zorunda kalan Müslümanlar Medine'ye yerleşirler. Ama mektup ve askeri müfrezeler gönderilerek müşrikler baskılara devam ederler. Oryantalistler hep Medine'ye odaklandıkları için, Müslümanların içinde bulundukları mağduriyet, baskı, sürgün, fiziksel ve psikolojik eziyetler 'bilerek veya bilmeyerek' hep göz ardı edilmiş, bu nedenle de asıl amaca hizmet edecek daha önemsiz konular (ganimet, muhalif kişilere saldırı yapılması) asıl amaç gibi gösterilmiş, sunulmuştur. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 300) İslam meşru müdafaa savaşlarını savunur. Hz Muhammed'in savaştığı Kureyş dışındaki kabileler; Hevazin, Sakif, Mustalikoğulları gibi kabileler, Kureyş ile yakın ilişki içinde idiler ve sık sık Medine'ye baskın düzenlemeyi planlamışlar (Vakidi, I/194, 196, 7,341;İbni sad, II/134-35) Müslüman kervanlarına saldırmışlar. (İbni sad, II/88-90) İslam'ı anlatmak için yola çıkanları katletmişler. (İbni Hişam, III/196,183; İbni sad, II/123) ve Medine yakınlarına baskın düzenleyerek hırsızlık yapmışlardır. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 301) Yahudilerde Medine sözleşmesine rağmen İslam aleyhine yoğun propagandaya girişmişler, münafık ve Mekke'li müşrikleri kışkırtmışlar, yaptıkları anlaşmaları ihlal etmişler, ilişkileri gerilimli hale sokmuşlardır. Hendek savaşında Mekke'lilerle anlaşma görüşmeleri yapan Mustalik oğullarına aralarındaki anlaşmayı hatırlatmak üzere elçiler gönderilir. Hz Muhammed hakkında çok ağır ifadelerle geri gönderilirler. (Vakidi, II/49; İbni sad, II/77) Halbuki daha önce Hz Muhammed, Yahudi olan diğer iki grup olan Nadiroğulları ve Kaynukaoğulları kendilerini üstün görürlerken, Mustakiloğullarını onlarla eşit statüde tutmuştur. (M. Hamidullah, Hz peygamber'in savaşları, I/634) Müslümanların ölüm kalım savaşı verdiklerindeki yaptıkları gizli anlaşma sonlarını hazırlamış, Evs'li Sad'ın verdiği hüküm karşısında da sessiz kalmışlardır. Hakem olan Sad'ı kendileri seçmişler, ihanetleri hakkındaki hükümde Tevrat, tesniye, 20;10-14'e uygun olarak verilmiştir. Watt'ın da altını çizdiği (Watt, Muhammad at Medina, s. 322) gibi bu karardan sonra Hz Muhammed'in ayıplanmaması da üzerinde durulması gereken önemli bir husustur. "Hz Muhammed, oryantalistlerin iddia ettiği gibi fırsatçı olsa idi, bir yıl sonra ele geçirdiği Hayber'deki Yahudilere de aynı muameleyi uygular, tüm Yahudi tehditlerinden ebediyen kurtulmuş olurdu. Hz Muhammed'in tek amacı İslam'ı yaymaktır ve O, dinin barış yoluyla yayılmasına izin verilmediğinde, bu durumu bir savaş nedeni olarak görmüştür." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 305) "Hz Muhammed müşrik çocuklarının öldürülmelerini yasaklamış, 'Bunlar müşriklerin çocuklarıdır.' diyen sahabiyyi, 'Aralarınızdaki en seçkin Müslümanlarında babaları müşrik değiller miydi? Dikkat edin, çocukları öldürmeyin, bütün çocuklar İslam fitratı üzere doğarlar.' diyerek uyarmıştır. (Vakidi, III/905) O, Savaş esirlerine iyi muamele edilmesini emretmiş, işkenceyi, tecavüzü yasaklamıştır. (A. Özel, Esir, DİA, XI/385) Hz Muhammed (sav) savaş esiri yetişkin erkekleri köleleştirmezdi. Yaklaşık on esir dışında hiç bir esiri öldürmemiştir. Onlarda ya daha

önce Müslüman öldürmüşler, ya işkence yapmışlar, ya sözlerini tutmamışlar (Mesela Ebu Azze adlı müşrik Bedir'de esir düşer, çocuğunu mazeret gösterince affedilir ama Mekke'ye dönünce 'Muhammed'i kandırdım' der ve Uhud savaşında yeniden esir düşüp yine af dileyince Hz peygamber, 'Mekke'ye dönüp ellerini oğuşturarak Muhammed'e ikinci kere de hile yaptığını anlatmana fırsat vermeyeceğim.' denilerek cezalandırılmıştır.) Hz Peygamber döneminde esir alınan kadın ve çocukların, çok azı hariç, serbest bırakıldığı gözükmektedir. Nitekim en çok esir alınan Mustalikoğulları ve Huneyn gazvesinden sonra tüm esirler serbest bırakılmışlardır. Sadece Kureyzaogulları istisnadır ki, onda da İslam, kölelerin serbest kalmaları için ortamı uygun hale getirmiştir. Devlet hazinesinden bir pay bile bu iş için ayrılmıştır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 307) Bu konu, ‘kölelik’ adlı yazımızda ele alınmıştır. “Hz Muhammed savaşı en son çare olarak ele almıştır. Ancak zorunlu kalınca bir devlet başkanı olarak savaştan kaçınmamıştır. Anlaşmalı olduğu hiç bir kabileyi hayal kırıklığına uğratmamış, ilk bozan asla kendisi olmamıştır. Mekke'liler, Hudeybiye anlaşmasını bozana dekte Mekke'yi fethetmek için harekete geçmemiştir. Fetih sonrasında ise, bir kaç savaş suçlusu dışındakilerin tamamı serbest bırakılmışlardır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 308) “Müslümanlar bir ülkeyi fethedince zorla İslamlaştırma faaliyetine asla geçmemişlerdir. Yüzlerce yıl geçse de bir çok Müslüman olmayan cemaat İslam topraklarında rahatlıkla yaşayabilmişlerdir” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 310) “Cennet yolunu zorla kapamak isteyenlerle de savaşmak gerekir. Eğer birtakım insanların hak ve hakikate ermesine bir başka grup engel oluyorsa bunlarla savaş etmek de cihattır. Bunda başarı sağlandıktan sonra kişi inancında serbest bırakılır. Dilerse İslam'ı kabul eder, dilerse kendi dininde yaşamaya devam eder. İkinci yolu tercih ederse cizye verir. Bu vergi, savaşlara katılmamanın ve İslam ülkesinde her türlü can ve mal güvenliği içinde yaşamının bedelidir. Bu konuda İslam hukuka o kadar riayet eder ki, Müslüman bile olsa "Askerlik yapmayan bazı Müslüman gruplardan, zekat yerine cizye tahsil edildiği olmuştur.” (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s.92 -93)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

1155

İslam dini, savaşı bile belli kurallara bağlamış, savaş esnasında bu kuralları çiğnemeye izin vermemiştir. Bırakın savaş esnasında olmasını, normal zamanlarda hedefe ulaşmak için her şeyi mubah gören materyalist zihniyet sahibi makyelistlerin bu disiplini anlamaları beklenemez. Ama biz Müslüman'ız, dinimizin kuralları çerçevesinde hareket etmek dinimizin görevidir. Bizi biz yapan değerler ve uymamız gereken kurallar vardır ve bizi ‘Zalim, acımasız, sömürgeci, vahşi’ olmaktan bu özelliklerimiz korur. Kur'an'daki bir ayeti açıklarken o konudaki tüm ayetler bir araya getirilmeli, ayetlerin iniş sebebi -Sebebi nüzul- bilinmelidir ki önyargı veya hata ile yanlış sonuçlara ulaşılmaz. Ayetlerdeki ifadeleri metnin ana akışından kopararak farklı anlamlara çekmeye çalışmak ve ayetleri Kur'an'ın genel mantığından ayırarak değerlendirmek sadece hata arama gayretinin göstergesi olur.

Misyoner veya ateist zihniyet, özellikle savaş esnasında uygulanacak ayetleri barış zamanlarında gündeme getirip, İslam'ı savaş dini gibi göstermeye çalışırlar. Halbuki İslam barış dinidir. İslam'ın ruhu, barış ve hoşgörü ile yaşar. Temel bakış açısı barış, özgürlük, hoşgördür. Bu konularda ‘İslam barış dinidir’ ve ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’ adlı yazılara bakılabilir. Savaş insanlık tarihinin bir parçası olan bir realitedir. Ama İslam bu realiteyi bile kurallara bağlamış, sınırlar koymuştur. Atom bombası, napalm bombası, zehirli gaz gibi savaş araçlarının Müslümanlarca kullanılması yasaktır. Ama İslam'ı eleştiren zihniyet sahibi tüm ateist, Hristiyan ve Yahudiler bu araçları tarihte ve özellikle son yüzyıl içinde defalarca kullanmış ve katliamlar yapmışlardır.

“İkinci Dünya Savaşı'nın Pasifik muharebelerinde ABD'nin 6 Ağustos'ta Japonya'nın Hiroşima kentine, 9 Ağustos'ta ise Nagazaki'ye atom bombası atar. 255 bin kişinin yaşadığı Hiroşima'ya

atom bombası atan ABD, "dünyada ilk kez atom bombası kullanan ülke" olarak tarihteki yerini aldı. ABD'nin, Hiroşima'dan 3 gün sonra Nagazaki'ye de "şişman adam" (fat man) adlı bombayı atması sonucu 195 bin nüfuslu Nagazaki'nin yarısı yok oldu. Kentte ilk olarak 39 bin olan ölü sayısı, yılsonuna kadar 75 bine yükseldi." (TRT Haber, 08.08.2023); "İsrail, Gazze'de sivil halkın üzerine misket ve beyaz fosforlu bomba yağdırdı." (Takvim, 12 Ekim 2023)

İslam'a göre sulh esas, savaş arızidir. Savaşı başlatan taraf asla Müslümanlar olmaz ama savaş başlarsa, o zaman cihad hükümleri devreye girer: "Ey insanlar! Düşmanla karşılaşp savaşmayı arzu etmeyin, Allah'tan âfiyet (rûh ve beden sağlığı, huzur) isteyin. Düşmanla karşılaşınca da sabır ve sebat gösterin ve bilin ki cennet kılıçların gölgesi altındadır." (Müslim, el-Cihad, 5) hadisi gereğince savaş istemese de başlatan olursa Müslümanlar üzerine düşen görevi yerine getirirler. Serahsi'nin 'el-Mebhut' adlı ünlü eserinde "İslam hukukçularının çoğuna göre savaşın illeti (meydana gelmesine sebep olan husus) karşı tarafın dinimize ve ülkemize saldırıda bulunmasıdır." demektedir. "Hz Muhammed Müslümanların maruz kaldığı sıkıntılar sebebiyle ya da İslam'a yönelik imha edici tavırlardan dolayı zaman zaman savaşlara girmek zorunda kalmıştır. Hz Peygamberin giriştiği savaşlarda mutlaka savaş hukukunun, savaş ahlakının ve savaş stratejisinin önemsendiğini, bunlar çerçevesinde adımlar atıldığını da unutmamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Sıyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 214)

Savaş ile ilgili genel kurallar, "Kadınların, çocukların, yaşlıların ve din görevlilerinin öldürülmesini; mal, mülk, ürün vs. imha edilmesini yasaklamıştır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 47) "Hz Muhammed'in şahsında, ahlak yüksekliği ile cesaretin ve yiğitliğin birleşmesi, kazandığı başarılarla yardım etmiştir. Savaşlarda kadın, çocuk, yaşlılara dokunmayı, direnmeyen halkın evlerine saldırmayı yasaklıyordu. Muhammed, İslam'a saldıranları bastırmış ama günahsız kadın, kız ve çocukları korumuş idi. İspanyollar Peru ve Meksika'da hiç merhamet göstermemişlerdir. Aynı İspanyollar 12 milyon Hintliyi yok ederken hareketlerinin Kitabı Mukaddese uygun olduğuna inanıyorlardı. Las Csasa diyor ki: Sen Dominik ve Jamaika adalarında köpeklerce parçalanmak üzere diri diri çocukların atıldığını gördüm." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 29, 95) İslam hukukçularına göre savaşların meşru yani hukuka uygun olması şu şartlarda olur: "Savaş savunma savaşı olursa, barış antlaşmasının düşman tarafından bozulması nedeniyle, haksızlığa uğrayan Müslümanlara yardım etmek amacıyla, İslam'ın insanlara tanıtılmasına ve din vicdan özgürlüğünü sağlanmasına yönelik bir saldırı olursa. Savaş halinde yasak olan fiiller ise şunlardır: Kadınlar, çocuklar, hastalar, yaşlılar, din adamları, çiftçi, işçi, iş adamlarının öldürülmeleri. Düşman askerlerini yakmak, cesetler üzerinde tahribat yapmak, düşman devletin kadın vatandaşlarına tecavüz ve onlarla gayrimeşru ilişkide bulunmak. Öyle ki, bu eylemler had cezasını gerektirir. Düşman rehinelerin öldürmek, dini görüşlerine saygısızlık yapmak. Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını Yahudilere iade etmiştir." (Şiddet karşısında İslam, Prof. Dr. Ahmet Yaman, DİB, s. 310-313, 325) Bilge ve izzet sahibi Aliya İzzetbegoviç'in, Demokratik Eylem Partisi'nin 12 Ocak 1994 tarihli (Bosna Savaşının tam ortasında) yönetim kurulunda yaptığı konuşmada, "Görüyorsunuz, Allah bizi zor bir imtihandan geçiriyor. İnsanlarımız boğazlanıyor, kadınlarımız ve çocuklarımız öldürülüyor, camilerimiz yıkılıyor ve biz ne onların kadınlarını ve çocuklarımız öldürmek, ne de kiliselerini yıkmak istiyoruz. Bunu yapmak istemiyoruz, çünkü bazı istisnalar olsa da, 'bu bizim tarzımız değil. Bu herkese ulaştırmamız gereken bir mesaj. Kazanacağız; çünkü öteki dine, öteki ulusa ve öteki siyasi duruşa saygılıyız.' Çünkü akli başında ve dürüst insanlarız. Aslında, 'herhangi bir kutsal nesneyi tahrip etmemiz, bizlere, açık bir biçimde yasaklanmıştır.' Ve buna saygı gösterdiğimizde, kiliselere ve diğer dinlere saygı gösterme iradesini ortaya koyduğumuzda, 'Kutsal Kitabımız'a dosdoğru bir biçimde ve harfiyen uymuş oluyoruz. Bu bizim zaferimizin anahtarıdır. Allah'ın yardımıyla kazanacağız, çünkü (Kur'an'ın) belirlediği bu yasalara uyacağız.' Sırbistan'a dört asır boyunca Türkler hükmetmiş olmasına rağmen, bu

yasaklama sayesinde Deçani, Gračanica ve Sopoçani manastırları yerlerinde duruyorlar. Türkler buraları tahrip etmediler. Çünkü 'inandığımız kitap, bu türden bir tahribatı reddediyor.' İnsanlarımız bu kurala sadık kaldılar. 'Çalışması ve savaşması gerektiğine, ancak olaylara hükmedemeyeceğine inanan bir topluluğa mensup değil miyiz? İnsanlar tarihe hükmedemezler. Tarihe Allah hükmeder' ve O ne derse o olur." demektedir. (Aliya İzzetbegoviç, Bosna Mucizesi, s. 34-35)

"Savaşla ilgisi olmayan kadınların, din adamlarının, çocukların öldürülmesi İslam tarafından yasaklanmıştır. İster Yahudi olsun ister Hristiyan, zulmetmemiş bir sivil el sürülemez. Mücahid sivil öldüremez. Afganistan'da Ruslara karşı savaşırken Ruslardan intikam almak, Rusları savaşta vazgeçirmek için gidip onların sivillerini öldürmüyorduk. Çünkü bunu herkes İslam'a aykırı görüyordu. Bundan dolayı da Rus sivillere karşı değil, sadece askerlere karşı savaşıyorduk. İslam için savaşanlar, mücahid kardeşlerimiz aşırılıklardan uzak durup nebevi metoda uymak zorundalar. Bunun için de ulemanın sözüne itibar edip, nasihatlerine kulak vermeliler. Cihad, İslam'ın önemli temellerinden biridir; fakat nasıl ki namaz kılmanın, abdest almanın kuralları varsa 'cihadın da kendine göre kuralları vardır.' Namazın farzlarını yerine getirmediğinizde namaz olmazsa, cihadın farzlarını yerine getirmediğinizde de cihad olmaz. Herkesi Kur'an ve Sünnet'in koyduğu kurallara, 'Hududullah'a uymaya' çağırıyoruz." (Adem Özköse'nin Libyalı, Afgan mücahid komutanlarından Abdulhakim Belhac ile yaptığı röportajdan, Hakan Albayrak, Star, 01 Mayıs 2013)

İslam'da savaş hukuku

Haklı savaş gerekçesi ilkesi: Kur'an-ı Kerimdeki savaşın sebebi, düşmanın saldırı ve zulmüdür. Düşman Müslümanların yurtlarını basar, hicrete zorlar, can, mal ve din ve namus güvenliğini tehdit ederse, bu durum; savaşı zorunlu ve mecbur kılar. Kur'an'a göre, düşman güçlere karşı verilecek savaşın gerekçesinin makul ve haklı olması gerekir. Esasen "istila", "sömürü" ve "tecavüz" için yapılan savaşları tanımayan İslam dini (Bakara, 205; Nisa, 94; Kasas, 83; Şura, 41-42) savaşa ancak: Müslümanların can ve mal güvenliğini sağlamak, hak ve hürriyetlerini korumak, İslam'a ve İslam ülkelerine yönelik saldırıları önlemek amacıyla başvurulacağını hükme bağlamış ve meşru gördüğü bu savaşı da diğerlerinden ayırmak için ona cihat adını vermiştir.

1157

Adil savaş ilkesi: Adil savaş ilkesi, cihat fiilen başladığı zaman uygulanacak olan hususları içerir. Bu ilkeye göre, savaş sadece savaşa iştirak eden tarafa yöneliktir. İslam'da düşmanı öldürmekten ziyade insanı kazanmak esastır. Bu amaçla, savaşta önce düşman İslam'ı kabul etmeye çağrılır, kabul etmezse itaat ve cizye (savaş tazminatı) teklif edilir. Bunlar yapılmadan cihada teşebbüs edilmez. Düşmana sunulan bu gerekçeler kabul edilmediğinde Allah'tan yardım dilenerek savaşa girilir. Savaşa girildiğinde, Müslümanlar, "adil savaş ilkesi"ne göre adım atmak zorundadırlar. Bu ilkeye göre, savaşta vurulacak hedef 'sadece düşman askerleridir.' Savaş sırasında çocuklar, kadınlar, yaşlılar, yatalak hastalar, mecnunlar, sakatlar öldürülemez. Savaşa iştirak etmeyen din adamlarına ve ihtiyarlara silah çekilmez, savaşa katılmayanlar (esnaf ve çiftçiler gibi sivil halk) katledilemez (Bakara, 191) Savfan İbnu Assal anlatıyor: "Resulullah beni seriyyede savaşa gönderdi. Yola çıkarken şu talimatı verdiler: "Allah'ın adıyla, Allah yolunda yürüyün. Allah'ı inkar edenlerle savaşın, işkence yapmayın, anlaşmanızı bozmayın. Ganimeti çalmayın, çocukları öldürmeyiniz" (Müslim, Cihad 3, (1731), Tirmizi, siyer 48, (1617) Ebu Davut, Cihad 90, (2612, 2613) "Kadınlar, çocuklar, yaşlılar, savaşa katılmayan şahısların hakları koruma altına alınmıştır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 213)

Savaşta aşırı gitmemek ilkesi: İslam savaş halinde bile, insani değerlere önem verir. Savaşta bile ölçüyü kaçırmamayı bir temel prensip olarak kabul eder. İslam, aşırı ve haddi aşan tavırlara karşı müeyyideler getirmiştir. Bu nedenle, İslam hukukunda saldırıya ancak misli ile mukabele edilir; aşırı gitmek suçtur. Kur'an-ı Kerim, düşmanla yapılan yüz yüze savaşta bile, aşırı gidilmesini yasaklar. Bu husus, şu ayet-i kerime ile beyan burulmuştur: "Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırı gidenleri

sevmez" (Bakara, 190); "Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muttakilerle beraberdir" (Bakara, 194) Peygamberimiz savaşa gönderdiği komutanlara şu talimatı veriyordu, "Allah'ın adıyla yola koyulun, Allah yolunda mücadele verin, savaştığınız insanlarla aranızda bir anlaşma var ise ona anlaşmaya uyun, ihlal etmeyin, haddi aşmayın, meşru savaş esnasında öldürdüğünüz insanlara müsle (cesetlerine saygısızlık edip burnunu kulağını kesme) yapmayın, çocukları, yaşlıları, kadınları, ibadethanelerdeki insanları öldürmeyin." (Müsned, I/300; Ebu Davud, Cihad 82; Sünen-i Kübra, IX/90) Yine Efendimiz Müslüman'ın karşısına silahı (Kadın askerler) ile çıkmayan kadınların savaşta öldürülmesini yasaklamıştır. (Buhari, Cihad 147) Hz Ebu Bekir de Suriye'ye gönderdiği Hz Üsâme'ye şu talimatı vermişti; "Ey Üsâme! İhanet etmeyin, haksızlık etmeyin, mal yağmalamayın, (meşru öldürmenin dışına çıkıp) müsle yapmayın (ölü cesedin azalarına dokunmayın); çocuk, yaşlanmış, ihtiyar, kadın öldürmeyin, hurmalıkları kesip yakmayın Meyveli bir ağacı da kesmeyin Yemek maksadı olmaksızın davar, sığır, deve öldürmeyin Yol boyu mâbedlere çekilmiş insanlara rastlayabilirsiniz, onlara dokunmayın, ibadetlerine karışmayın" (İbnü'l-Esir, 2/335)

Sulh ve barış ilkesi: İslam, düşman tarafından teklif edilen sulh ve barış anlaşmalarına karşı barış ve sulh ile mukabele etmeyi prensip olarak kabul eder. (Enfal, 61-63; Hucurat, 9) Kur'an "Sulh (daima) hayırlıdır" (Nisa, 128) mesajı ile bütün dünyaya bu hakikati 1400 seneden beri duyurmaktadır. "Eğer onlar (savaştan) vazgeçerlerse, (şunu iyi bilin ki) Allah gafur ve rahimdir." (Bakara, 192) ayeti ile "Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık ve saldırı yoktur" (Bakara, 193) ayeti de barışın öncelenmesinin altını çizmektedir.

Esirlere iyi muamele etme ilkesi: İslam, esirlere iyi muamele edilmesini emreder. Müslümanlar esirleri yedirmekle, aç ve susuz bırakmamakla mükelleftirler. Bu görevi de Allah rızası için yaparlar. (Bakara, 177; Enfal, 69-71; Muhammed, 4; İnsan, 8-12; Kaynak: sorularlaislamiyet.com)

1158

Savaş Esnasında Yasak Olan Fiiller

İşkence: Öldürülecek olan kimseye dahi işkence edilemez; zulüm ve işkence bütün çeşitleriyle yasaktır.

Savaşçı olmayanların öldürülmesi: Savaşçı, fizik bakımından savaşabilecek kimselerdir. Bunların dışında kalanlar kasten ve doğrudan öldürülemez. Bu cümleden olarak kadınlar, çocuklar, savaşçı sahiplerine hizmet için gelmiş köleler, körler, dünyadan el etek çekmiş din adamları, akıl hastaları, yaşlılar, hastalar, kötürümler vb. öldürülmez.

Katliam yapmak: Hz. Peygamber ve raşid halifeler zamanlarında savaştan sonra esirler veya zapt olunan yerlerin ahalisi için katliam emri verildiğine dair bir tek örnek dahi yoktur. Mekke fethini müteakip Rasulullah (s.a.v.) bazı harb suçluları ve hainler dışında kalan düşmanlarını affetmiştir.

İnsan ve hayvanların uzuvlarının kesilmesi, verilmiş söze ve yapılmış antlaşmaya aykırı hareket etmek, savaş zarureti bulunmadıkça zirai mahsullerin, orman ve ağaçların yakılması, namus ve şereflere tecavüz, zina ve gayr-i meşru münasebetler, düşmandan alınan rehinelere öldürmek, ölümlerin başını veya uzuvlarını kesip teşhir etmek, kesin bir meşru müdafaa söz konusu olmadıkça akrabayı öldürmek, çiftçi, tacir, esnaf, işadama gibi fiilen harbe iştirak etmemiş, savaş ile ilgili olmayan kimseleri öldürmek, harb esirlerini rehine almak, kalkan yapmak, onların arkasında düşmana doğru ilerlemek, bazı İslam hukukçularının açık ifadelerine göre zehirli ok bile kullanmak yasaktır. (Buhari, Cihad, 150; el-Benna, el-Fethu'r-Rabbâni (Tertibu-Müsnedi-Ahmed), XIV/61; Muhammed Hamidullah, İslam'da Devlet İdaresi, s. 166; Kaynak: /www.hayrettinkaraman.net/yazi/hayat/0113.htm)

“Allah, sizinle din konusunda savaşımayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.” (Mümtehine, 8)

Tevbe 5. ayet, “o müşrikleri nerde bulursanız öldürün” ne demektir? Bu ayet, ‘Tevbe suresi 5. ayet’ başlığı altında açıklanmıştır.

Enfal, 39. ayet: “O müşriklerle hiçbir fitne kalmayınca ve din bütünüyle Allah’ın oluncaya kadar savaşın” ne demektir? İslam dininin Müslümanlarla anlaşma yapan gayri müslim ülkelere ve bir İslam ülkesinde yaşayıp cizyesini (vergisini) veren gayr-ı müslimlere hayat hakkı tanınması gösteriyor ki, söz konusu ayet-i kerimenin din özgürlüğünü sınırlamakla alakası yoktur. Bu konuda daha detaylı bir yazıya, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazıdan ulaşabilirsiniz. İslam’da, sözünü ettiğimiz bu iki gayr-i müslim grup ile sulh içinde yaşamak esastır. Onlarla savaşılmaz, onların hakkı muhafaza alındadır. “Yeryüzünde fitne ortadan kalkıp din tamamen Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşınız.” Buradaki fitnenin ne olduğunu anlamak için Enfâl sûresinin 36. ayetine bakmak gerekir, Mallarını, Allah yolundan insanları alıkoymak için harcamak, bu konuda insanları ayartma faaliyetidir. Allah bu dayatmanın, belanın, bozgunculuğun kaldırılması için savaşa izin vermekte, hatta onu emretmektedir. Dinin tamamen Allah’ın olmasının anlamı inanç ve din özgürlüğünün tam anlamı ile hayata geçmesidir. Enfâl sûresinin 30 ile 34. âyetlerinde geçen inanç ve ibadet özgürlüğüne mani olmak hem fitne hem de insanları Allah katından koparmak anlamına gelmektedir. “Din, sadece Allah’a ait oluncaya kadar” ifadesine Muhammed Esed, “Hiçbir cezalandırma korkusu duymadan Allah’a ibadet edilinceye ve hiç kimse başka bir insana korku ile boyun eğmek zorunda kalmayınca kadar” anlamını vermektedir. (Bakara, 193. âyete yaptığı 170. dipnot açıklaması) İnsanların inanç ve ibadet özgürlüğünü engellemek için yapılan bütün zorlamalar, dayatmalar insan ile Allah’ın arasındaki ilişkileri bozduğundan hem fitne hem de zulümdür. Bu zulüm ve fitneyi ortadan kaldırmayı Allah insanlara, yani müminlere hedef olarak tespit etmektedir. Özgürlükleri korumak, zulmün alanını daraltıp kaldırmak savaşa bir sebeptir. Müşriklerin, Hz. Peygamber’i hapsedme, öldürme veya ülkesinden çıkarma teşebbüsleri, müminleri ibadet yapmak için gittikleri Mescid-i Haram’dan geri çevirmeleri, Allah’ın yolundan insanları alıkoymak için teşkilâtlanmaları (Enfâl, 30, 34, 36) bütün bunlar inanç ve ibadet özgürlüğünü engellemek anlamına gelmektedir. Bu da savaş sebebi olmaktadır. Yani bu ayet-i kerime Müslümanlara iki büyük hedef göstermiştir: Fitnenin (her türlü kaos ve kargaşanın) kökünü kazımak ve Allah’ın dinini hakim kılmak. Bunlardan birincisi evrensel bir barışa işaret eder. Yani, bütün insanların huzur ve emniyet içinde yaşayabileceği bir ortam meydana getirmeyi amaçlar. Öyle ki, gayr-i müslim bir devlet, başkasına zulüm etse, bu fitneyi def için mazlum devlete yardım edilmelidir. Şu ayet, bu manayı teyit eder: “Size ne oluyor ki, ‘ey Rabbimiz, bizi halkı zalim olan şu memleketten çıkar. Bize, tarafından bir sahip gönder. Bize katından bir yardımcı gönder’ diyen erkek-kadın ve çocuklar için Allah yolunda savaşmıyorsunuz?” (Nisa, 75) Tarihin hemen her devrinde, dünyanın değişik yerlerinde ayette tasvir edilen manzarayı görmek mümkündür. Bir takım erkekler, kadınlar ve çocuklar zulme uğratılmakta, mağdur edilmektedir. Hayatı işkenceye çevrilen bu insanlar “Ey Rabbimiz, bizi bu zalimlerden kurtar!” diye yalvarmaktadır. İşte, bu insanların kurtarılması için mücadele verecek kimseler çok ulvi bir cihat yapmış olacaklardır. “Allah’ın dinini hakim kılmak.” ayetini ise bir başka ayet açıklamaktadır: “Dinde zorlama yoktur.” (Bakara, 256) Dinde tebliğ vardır. Peygamberimiz hiç bir insanı zorla İslam’a sokmamıştır. Zaten öyle bir şey insan tabiatına aykırıdır. Silah zoruyla din değiştiren birisi gerçekte asıl dinini devam ettirir. Hem peygamberimiz devrinde, hem de sonrasında Müslümanlar diğer dinlerin mensuplarına tam bir din ve inanç hürriyeti tanımışlardır. Osmanlı devletinin başkenti olan İstanbul’da kilise ve havraların günümüze kadar gelmesi, Balkanlarda 400 yıl süren Osmanlı idaresi zamanında

Hristiyan halkın dinlerini rahatça yaşaması İslam'daki din ve inanç hürriyetini açıkça ortaya koyarlar. "Dinin bütünüyle Allah'ın olması", sadece Allah'a ibadet edilmesi manasını ifade eder. O halde, bütün insanların ancak Allah'a ibadet etmeleri bir Müslüman'ın en büyük gayesi olmalıdır. Bu ayette, buna engel olan müşriklerle cihat etmek ve tevhit inancı önündeki bütün engelleri kaldırmak Müslüman'a gaye olarak gösterilmiştir.

Tevbe, 2. ayet: "Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz; onları yakalayınız; onları hapsediniz ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyiniz. Eğer tövbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakınız. Allah affeden ve merhamet edendir." Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz ayetinden maksat 'her zaman, her yerde, her müşriğin öldürülür' demek değildir. Peki, müşrikler saldırmazlık paktı olan haram aylar çıktıktan sonra mı öldürülecektir? Bu sorunun cevabını aynı konuya açıklık getiren diğer ayetlerle cevap verebiliriz: Enfâl sûresinin 58. ayetinde belirtilen antlaşmayı bozarak Müslümanlara ihanet edenler, Tevbe suresinin 4. ayetinde belirtilenlerin tersini yapanlar, yani Müslümanlarla antlaşma yaptıkları halde bunu ihlal edenler, Müslümanların aleyhinde başka toplumlara yardımda bulunanlarla savaşırlar. Bu şekilde davranan müşriklere haram aylardan sonra savaşırlar.

Tevbe 29. ayet: "Kitap verilenlerden, "Allah'a, ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın." Tevbe suresini baştan sona okuduğumuzda, Peygamberle anlaşma yapmış olan Yahudiler bu anlaşmalarını bozarak, müşriklerle beraber Müslümanlara karşı savaştığını görüyoruz. Yani ortada İslam devleti ile yapılan anlaşmayı bozup savaşan hain bir taraf vardır ve bunlar Müslümanlara zarar vermişlerdir. İşte Tevbe, 29. ayette emredilen, bu hainlerin verdiği zarara karşılık olarak hakir bir şekilde savaş tazminatı ödeyinceye onlarla savaşılmamasıdır. Yoksa durup dururken herhangi bir toplum ile zoraki vergi verinceye kadar savaşmak amaçlanmamaktadır. "Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için yardım eden kimselere dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır." (Mümtehine, 9) Allah Müslümanlarla savaşmayan kimselere iyilik yapmamızı ve onlara adil davranmamızı da emreder. Bakara, 256: "Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırt edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a inanırsa, sağlam bir kulpa yapışmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her şeyi iştirir ve bilir." Dinde zorlama olmadığı halde, hangi gerekçe ile Müslümanlar başka kavimlere savaş açabilirler? Bakara 190: "Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. Fakat haksız saldırıda bulunmayın. Çünkü Allah, haksız saldırıda bulunanları sevmez." Bu ayetteki mesaj gayet açık ve nettir. Eğer Müslümanlar düşmanlar tarafından saldırıya uğrarlarsa savaşacaklardır. Enfal, 39: "Siz de ortalıkta bir fitne kalmayıp din, tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlara cihad edin, eğer vaz geçerlerse her halde Allah amellerini görür." Ayetin sonu 'eğer vazgeçerlerse' buyrulmaktadır. Eğer kıyamete kadar sürecek bir savaş söz konusu olsa idi neden 'vaz geçerlerse' şartı ayette geçsin?

12. yüzyıl fıkıhçılarından Ebû Bekir İbnü'l-Arabî'nin (Ahkâmu'l-Kur'an, II/875) ve 10. asrın büyük alimlerinden Cessâs'ın (Ahkâmu'l-Kur'an, III/68) açıklamaları şöyledir: Nerede bulunurlarsa öldürülecek olan müşrikler (Bakara, 191; Tevbe: 5), Arabistan kıtasında o zaman yaşayan ve Müslümanların kökünü kazımaya azmetmiş bulunan müşriklerdir. Âyetler birbirini neshetmemiş, duruma göre nasıl hareket edileceğini göstermiştir. Nitekim Peygamberimizde buna göre davranarak Medîne'ye geldiğinde bazı Yahudi ve müşrik guruplarla barış antlaşması yapmıştır. Aynı şekilde Mekke müşrikleri ile Hudeybiye sulhunu yapmış, karşı tarafın anlaşmayı bozarak -Müslümanlarla ortak savunma antlaşması yapmış bulunan- Huzâ'a kabilesine savaş açmalarına kadar barışa sadık kalınmıştır. Necran Hristiyanları ile barış

antlaşması imzalamıştır. "Savaş ve barışın güç, fayda ve amaç esaslarına göre yürütülmesi, bu konuda Ehl-i kitap müşrik farkının gözetilmemesi" hükmü, anlayışı ve uygulaması ilk halifeler döneminde de devam edilmiştir.

İslam'ın, farklı din ve inanç sahibi topluluklara bakışını, onlarla kurulacak ilişkinin şeklini ve amacını ortaya koyması bakımından şu iki âyet önemli, aydınlatıcı ve belirleyicidir: "De ki: Ey Ehl-i Kitab! Sizinle bizim aramızda eşit olan bir inanca gelin: 'Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, Allah'ı bırakıp birbirimizi Rab edinmeyelim'. Eğer bu çağrıyı kabul etmezlerse onlara 'Şahit olun ki biz müslümanız; yani bir tek Allah'ın iradesine teslim olmuşuzdur' deyin" (Ali İmran, 69); "Allah, sizinle din yüzünden savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlarla iyilik ve adalet çerçevesinde ilişki kurmanızı size yasaklamıyor. Allah adalet ölçülerine göre davrananları sever" (Mümtehine, 8) Birinci âyet, aslı vahye dayanan din mensuplarını, bütün hak dinlerin temel inancı olan tevhide çağırmakta, İkinci âyet ise Müslümanları, bir dine inansın-inanmasın bütün insanlar ile iyilik ve adalet çerçevesinde ilişkiler ve işbirlikleri kurmaya yönlendirmektedir. Bu âyete göre barış içinde yaşamak ve bütün insanlığın hayrına olacak faaliyetlerde işbirliği yapmak için diğer toplulukların belli bir inanca sahip olmaları şartı yoktur; tek şart karşı tarafın barış istemesi, insanların hak ve özgürlüklerine saygı göstermesi, âyetteki ifadeye göre dinine ve yurduna tecavüz etmemesidir. Başka çare kalmadığında meşru hale geldiği için başvurulmuş savaş, İslam'a göre bir katliam, bir körü körüne imha hareketi değildir; hedefi ve sınırları belli bir askeri harekettir. Bu hareketten sivillerin, masumların, çevrenin zarar görmemesi için sınırlamalar ve yasaklar getirilmiştir. Bu da İslam'da savaşın değil, barışın, intikamın değil, merhametin, imha ve tahrip etmenin değil, korumanın esas ve amaç olduğunun başka bir kanıtıdır.

(Hayrettin Karaman, Türkiye ve İslamiyet, s. 69; www.hayrettinkaraman.net/yazi/turkiyeveislam/0055.htm)

Son söz

1161

"İslam'da, en azından Hanefî yorumuna göre, savaşın sebebi küfür değil, savaştır. İnsanlar Müslüman olmadıkları için onlarla savaşılmaz. Öyle olsaydı bizim fıkımızda bunca zimmi/gayrimüslim vatandaş hukukumuz olmazdı. Tarih boyunca başka ülkelerin zulmünden kaçan gayrimüslimler İslam ülkesine sığınmazlardı. Savaşın sebebini (Mümtehine, 8-9) ayetler özetler: 'Onların' savaş açmaları ve Müslümanların yurduna tecavüz etmeleri. Savaş sebebi olarak bu iki sebebe bir de (Nisa, 75) ayetinde söylenenleri eklemek gerekir: Hangi dinden olurlarsa olsunlar, zulme uğrayanların Müslümanlardan imdat istemesi." (Faruk Beşer, Yenişafak, 07.02.2014) "İslam, savaş da barışı da anlamlandırdı. Savaş, başkasının elindekini alıp onu ölüme yuvarlamanın aleti olmaktan kurtarılıp insanlara hayat ve gerçek diriliği götürmenin bir kanalı yapıldı. Savaş dünyalık için değil, insanları zulümden kurtarmak için yapıldı. Öldürücü değil kurtarıcı savaş geldi. Yeni ideolojiler, terör savaşçısı oldular. Onların savaşında kadında öldürülür çocukta. Onların savaşının ürünü ölümdür, bizimkinin ise barış." (Sezai Karakoç, Dirilişin çevresinde, s. 109)

İslam en güçlü olduğu dönemlerde bile yukarıda verilen ayetleri oryantalistlerin iddia ettiği şekilde anlamamış ve uygulamamıştır. 1000 sene İslam hakimiyetinde yaşayan Anadolu'da hala Hristiyan, Yezidi varsa, 300 sene Osmanlı hakimiyetinde yaşayan balkanlarda hala her mezhepten Hristiyan yaşıyorsa, Endülüs, İstanbul, Kudüs fetihleri dahil hep bunlar İslam'ın fikir özgürlüğüne delildir ve kılıç zoru ile yayılmadığının da ispatıdır. İçi kof iftiralar ile değil, bizzat yaşanan tarih iddiamızın kanıtları ile doludur. Konu ile alakalı "İslam barış dinidir." adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Amerikan cihadizmine serenat: "Cihadizm"e sövmeliyiz. Cihadı zinhar ağzımıza almamalıyız. Özgürlük adına, bağımsızlık adına, değerleri koruma adına savaşmak diye bir şey asla akla

getirilmemeli. Böyle bir şey vuku bulursa, bunun Amerikan ya da Rus propagandası ile "terör" olarak damgalanmasını, ardından da yine Amerikan ve Rus savaşı ile yok edilmesini alkışlamalıyız. Onların savaşı asla terör olamaz! Onlar hep insanlık adına savaşmışlardır! Rusların Afganistan işgali de, oraya insanlık ve erdem getirmek için yapılmıştı, Amerika'nın şimdiki işgali de... Amerika'nın Irak'ın işgali, orada bir milyonu aşkın insanın öldürülmesi de salt insani erdemler içindi! İslam adına cihat kötü, Amerikan çıkarları adına savaş iyi, kutsal! Aptalız ya! Medyamız bu aptallaşmaya çanak tutmaya teşnedir ya! Amerika artık sövmeyecek Ortadoğu'yu... Pılsını pırtısını alıp gidecek ne de olsa terör bitti. İsrail artık Filistin'in yakasını bırakacak. Gazze'de çocuklar ölmeyecek artık. ? Ömer Muhtar kimdi sahi? Çanakkale neydi sahi? Milli Mücadele neydi sahi? Bin Ladin'den Amerika da kurtuldu, biz de kurtulduk. Bayram yapalım. Artık Batı dünyasında İslam'ın imajına kimse bir şey demeyecek. Amerika'daki rahip bilmem kim, Kur'an'a sövmeyecek? Avrupa'daki İslamofobikler asla ayrımcılık yapmayacaklar. Hatta AB'nin 'Hristiyan kimlikçiler'i, 70 milyonluk Türkiye'yi bünyeye almaktaki rezervlerini kaldıracaklar. Bakarsınız AB'ye tam üye bile oluruz Usame Bin Ladin'in öldürülmesinden sonra... Aptalız ya... Aslında Amerika, İslam'ın yüzündeki terör lekesini silmek için yaptı bu operasyonu... Aslında Amerika, Geronimo'yu da, Kızılderililer'i terörist damgasından kurtarmak için öldürmüştü. Aslında Amerika'nın beyaz adamı, zencileri köle olarak kullanırken onları uygar vatandaşlar haline getirme çabası içindeydi. Milyonlarca köle hayatını kaybederken, basit bir uygarlaştırma bedeli ödediler. Aptalız ya... Emperyalizm falan hikaye idi... Aslında Batı dünyası bazen geri toplumların dirençlerini kırmak pahasına bir uygarlaştırma savaşı vermek zorunda kaldılar. Petrol metrol, savaş sanayii, bilmem ne, bunlar işin bahanesi. Amerika'nın, Rusya'nın ya da Avrupa sömürgecilerinin sömürgeciliklerine takılmamak lazım, bu sömürge statüsü içinde uygarlaşıyor muyuz, ona bakmak lazım. Yaa, aptalız ya... En kötüsü aptallığın içselleştirilmesi olmalı. Bizim her çevreden medyamızdaki gibi... Amerika bu kadar aptalca bir içselleştirmeyi bekliyor muydu, doğrusu tahmin etmek zor. Onlar erdi muradına, biz çıkalım mı kerevetine? Bu kadar mutluluk çok değil mi? Amerikan emperyalizmi diye bir şey yok artık. Öyle mi? Hegemonik çıkarlar bitti. Öyle mi? Amerika geldi ve İslam dünyasını bir teröristten kurtardı öyle mi? Amerika'ya bunun için Irak'ı ve Afganistan'ı ödül olarak verdik öyle mi? Acaba yeterli buldu mu Amerikamız bu ödülü? Filistin'i de İsrail'e versek nasıl olur ya da Hamas'ı? "Cihat" kelimesini lügatlerinden kovmaya çalışanlar, yarın ülkeleri işgal edilirse ne yaparlar acaba? "Gel bizi de kurtar ey düşman, hoş geldin, sefalar getirdin" diye serenatta mı bulunurlar? (Ahmet Taşgetiren, 05 Mayıs 2011; Vuslat, Haziran 2011, Sayı: 120)

Bin Ladin ve terör: Meşru bir savaşı, işgale karşı direnişi veya cihadı, terör fiilinden ayıran kriter, masum sivillerin öldürülmesidir. Terörün tanımı şudur: Şu veya bu öznenin (kişi, grup-örgüt veya devlet), şu veya bu amaçla (dinî, askerî, siyasi, ekonomik, intikam, şahsî, ailevî, mezhep, sınıf çıkarı vs.) herhangi bir sivil masumun (savaşçı konumunda olmayan erkek ve kadınlar dışında kalan çocukların, yaşlıların, din adamlarının, kadınların, savaşa katılmayan erkeklerin) hedef alınıp öldürülmesi terör fiilidir. Bu açıdan bakıldığında El Kaide, terör eylemleri yapıyordu. Ancak bu tanımı temel aldığımızda ABD, İngiltere, Fransa, NATO kuvvetleri ve İsrail'in de masum sivilleri öldürmesi dolayısıyla "terörist" sayılmaları gerekir. Batı'nın El Kaide üzerinden İslam Dünyası'na karşı yürüttüğü yeni politik strateji, Müslümanların yaptığı eylemlerin "terör" sayılıp bundan "İslamî terörizm" kavramsallaştırmasının türemesine dayanır. Tabii ki El Kaide'nin referans aldığı "Onların terörüne biz de terörle mukabelede bulunuruz" fetvası İslam âleminde sayısız alim ve hoca tarafından kabul görmedi. Fetva sorunluydu, çünkü temel hüküm "Size saldırdıkları gibi siz de onlara saldırın, ama haddi aşmayın" (Bakara, 194) şeklindedir. Masum sivillerin öldürülmesi "kisas" ve "mukabele-i bilmişli" değil, "haddi aşmaktır." Bundan hareketle İslam dünyası ezici çoğunluğuyla "İslamî terör" suçlamasını reddetti. Ama zamirdeki niyetleri başka olan büyük oryantalistler "yeni bir fikir" öne sürüp aynı şeyi tekrar ettiler. Yahudi asıllı Bernard Lewis

şöyle bir mütalaa yürüttü: "Belki 'İslamî terör' denemez, ama bütün teröristler Müslüman'dır." Bu aynı kapıya çıkıyordu. Lewis'in demek istediği şuydu: Müslümanların işgallere karşı yürüttüğü mücadele terörizm tanımına girer. Ama Batılı istihbarat örgütlerinin ve devletlerin Afganistan'da kayıtlara giren 9 bin, Irak'ta 1 milyonu aşkın kişiyi öldürmeleri terör tanımına girmez. BM İnsan Hakları Filistin Özel Raportörü Richard Falk, İsrail ordusunun 2000 yılından bu yana 1300'den fazla Filistinli çocuğu katlettiğini belirtiyor. Geçen hafta NATO uçakları Libya'da Kaddafi'nin oğlu Seyfularap yanında karısını ve üç çocuğunu katlettiler. Elbette teröre terörle cevap verilmez, ama sadece bir tarafın terörü de kınanmaz. Teröre son vermenin yolu kaynaklarına inmekten geçer. Obama, "Savaşımız İslam'a karşı değil" diyor. Samimi ise Batılı güçler Afganistan ve Irak'tan çekilsin; İsrail durdurulsun; dikta rejimlerine destek verilmesin ve Batı, İslam'a ve Müslümanlara saygılı davransın. (Ali Bulaç, 05 Mayıs 2011)

Neden ateist olmadım?

Ateistlerin yanılgıları

ذَٰلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ

(Maide, 54)

Gelen mesajlardan bazılarının genel içeriği şu şekilde olmaktadır: 'Bu kadar yıldır ateist vb eserler okursunuz, nasıl ateizme kaymadınız, kendinizi korudunuz?'

İlk ateist kitapları okuduğum 1990 yılında bir süre sarsıntı geçirdim çünkü o zamanlar ateist görüşlere cevap verebilecek bir alt yapı yoktu. Klasik muhafazakâr bir aile çocuğu olarak bende namaz, oruç, azıcık Kur'an'da bilim içeriği bilgisi vardı ki, zaten ateizme kaymama ramak kalmasına rağmen engel olan, bu bilgi kırıntıları idi. Sonra tek tek iddiaların cevaplarına ulaşım kenara not etmelerim sonucu bu elinizdeki çalışma ortaya çıktı. Yani, el-hamdülillah, ateizme kayma değil ateizmden kayma ile bu çalışma günyüzüne çıktı!

Bunca yılın sonunda ateist ve oryantalist/misyonerlerle reelde tartışmalar, sanalda araştırmalar ve kitaplarda okuduklarımdan sonra kısaca onlarda gördüğüm hataları sıralamam gerekirse:

Ateist iddialarının birçoğu, verdikleri ayet mealinin öncesi veya sonrası ile okunduğunda veya o konudaki tüm ayetler veya hadisler bir araya toplandığında çözüme büyük oranda ulaşılabilir. Buna en klasik örnek içkinin yasaklanması hakkındaki ayetleri verebiliriz. Bilindiği gibi toplum kademeli olarak bu yasağa hazırlanmış ve bu aşamalı eğitim dört ayetle (Nahl, 67; Bakara, 219; Nisa, 43; Maide, 90-91) gerçekleştirilmiştir. Yine aynı şekilde Kur'an'ın kullandığı bir diğer yöntem de ayetlerin diğer ayetlerle açıklanması ve tefsir edilmesi, istisnaların açıklanması, detayların belirtmesidir. Mesela Kur'an'da, meleklerin Hz Adem'e secde etmesinden bahsedilirken, şeytanın ise secde etmediği (İsra, 50; 61; Hicr, 31; Sâd, 74; Bakara, 34) ifade edilir. Buradan sanki şeytanın melek olduğu zannedilebilir. Ama başka bir ayet (Kehf, 50) şeytanın cin taifesinden olduğunu belirterek konuyu netleştirir. Yani, "Kur'an'a parçacı yaklaşmamalı, ayet ve sure bütünlüğünü gözetmeliyiz" (M. Hayri Kırbaoğlu, Ahir zaman ilmi hali, s. 141)

Arap dilinin zenginliğinden ve edebi derinliğinden habersiz olan bazı ateistler çevirilerden kaynaklanan eksiklikleri Kur'an'a izafe edebilmektedirler. "Kur'an-ı Kerim'i anlamak için Kur'an'daki müteşabih, mutlak mukayyet, mücmel mufassal, siyak sibak, aksam gibi ilimleri bilmek gerekir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 154) Mesela, Marife-zıttı nekre- (İngilizce'deki "the" kelimesi) kelimelerinin Türkçe'de karşılığı yoktur. Ayrıca Arapça edebi sanatları (Teşbih,

mecaz, tefennün, iltifat) hakkındaki bilgi eksikliği de benzer hatalı sonuçlara ulaşılmasına neden olmaktadır! ‘Çeviri hataları ateist iddialarına zemin teşkil edebilmektedir.’ dedik ama bu konuda, ‘hiçbir çeviri, aslın yerini tutamaz’ (Abdülcelil Bilgin, Kur’an’da geçen bazı kalıplaşmış ifadelerin meallerdeki karşılıkları ile ilgili eleştirel bir inceleme, NEÜİFD, Yıl 2010 Cilt: 29 Sayı: 29, s. 143; <https://kurul.diyaret.gov.tr/Karar-Mutalaa-Cevap/2610/turkce-ibadet-meselesi>; Mesut Cevher, Kalemname, Cilt: 8, Sayı: 15, s. 237) evrensel prensibini de göz ardı etmemeli ve sadece çeviri yapan alimler suçlanmamalıdır. Ateistler "Her tercümenin Kur'an'ın yorumu olduğunu bilmiyorlar, Tercüme eserler, akademik çalışmalarda bile ikinci el kaynak olarak görülür." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 24) Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde/önsözünde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur." (Montet, Le Coran, s. 53) demektedir. Oryantalist Marmaduke Pickthall, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeyle muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım. Bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit ‘asıl Kur'an'ın yerini tutamaz’ ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 218; Marmaduke Pickthall, Meaning of the Glorious Koran, I/3) derken, A. J. Arberry, “Asıl sorun Kur’an’ın nasıl okunacağını bilinememesidir. Kur’an’ın eski Ahit’e benzediği zannından okuyucu kurtulmalıdır. Kur’an’ı anlamamanın en iyi yolu, birçok yönlerden benzediği şiir şekli gibi, her zaman bir parçasını incelemektir. Kur’an Allah’ın Arapça indirdiği vahyidir. Orijinal metnin heyecan verici ve çekici özellikleri ‘en mükemmel şekilde yapılmış tercümelerde bile’ kaybolur.” (The Holly Koran, s. 17) demekte ve Gai Eaton, “Hiçbir meal Kur’an olamaz.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 142) diyerek son noktayı koymaktadır. Samimi olan gayri Müslimlerin itiraflarını yerli ateistlerin de anlamasını umut ediyoruz. Kur’an-ı Kerim’in tamı tamına, harfiyen tercüme edilmesi, ne kadar çaba harcansa da imkansızdır. Çünkü mukaddes kitapta açıklanmaya ihtiyaç duyan ayetler de bulunmaktadır ve bunları bizzat Hz. Muhammed (sav) açıklamıştır. Bu imkansızlık hususunda Georges Sale’in itirafı da önemlidir: “Kur’anı her ne kadar tarafsız olarak tercüme etmeye çalıştıysam da, okuyucuları Kur’an metnine bağlı kalınmış bir ifadeyle muvaffak olamadığımı görecektir.” (Sebilü’r-Reşat, 1954, VII/310) Unutulmamalıdır ki, Arap dili çok derin ve edebî bir dildir. Mesela, Türkçeye sadece yaratmak olarak çevrilen iki kavram, Kur’an’da iki farklı anlamda kullanılır. Bedi’ kelimesi 'yoktan var etmek' anlamında iken, 'haleka' kelimesi 'yaratılana sonradan şekil vermek' anlamındadır. Ama bu iki kelime de aynı kelime ile Türkçeye çevriline ateistler, ‘Demek ki sadece Allah yaratan değil’ diye kendilerince bir sonuca varabilmektedirler. Dolayısı ile Türkçeye parantez içi meal ile çevrilme zorunluluğu ortaya çıkmakta, bu defa da ateistler, 'Kur’an’a ekleme yapıldı' ithamını ortaya atmaktadırlar. Kur’an’ı anlamada diğer temel kural, aynı konudaki tüm ayet ve hadislerin bir araya getirilmesi, olduğunu ifade etmiştik. Mesela, ‘Allah’ın kalpleri mühürlendiği’ şeklinde yorumlanan bazı ayetler, aynı ayetleri açıklayan ve bu mühürlenmenin kötü amel işleyip, inat ile bu fiillerine devam etmek sonucu oluştuğunu hatta daha da ileri gidip bazı kafirlerin, ‘bizim kalplerimiz kilitlidir’ şeklinde konuştukları için mühürlendiğini anlatan diğer ayetlerle okununca gerçek manada anlaşılabilir. Ama önyargılı okuyucu cımbızla Kur’an’ın bütünlüğünden herhangi bir ayeti çekip onu yorumlamaya kalkınca doğal olarak ilahi vahyin amacını anlayamayacak ve hatta tam zıttı sonuçlara ulaşacaktır.

'Tercümeler aslın yerine tutamaz; asıl metni karşılamıyor' deyince ateistler, 'Müslümanlar bizi ikna için çevirilerde olmayan yorumlar yapıyor' türü iddialarda bulunuyor. Halbuki her dilin kendine özel kuralları, edebiyatı ve sanatı vardır. En basitinden mesela, ingilizcedeki 'the' veya fransızca'daki 'le, la, les' eklerinin karşılığı Türkçede yoktur ama çeviri yapılırken bunların ayrıca anlamını çevirmenlerde genellikle belirtmezler. Ama çevirisi yapılan eserlerin içeriğinde bunlar vardır ve anlam farklılıklarına neden de olurlar. Şimdi, bu tür inceliklere itiraz eden, 'çevirileri yanlış yapıyorsunuz' diyen bir ateiste şimdiye kadar rastlandınız mı? Dillerdeki bu tür

incelikleri bilip de hala Kur'an çevirilerimize itiraz eden ateistler varsa, bu sadece ön yargılı, taassup ehli, subjektif olduklarını gösterir! Eğer başka dillerin bu tür özelliklerini bilmiyorlarsa, kendilerini sormuş olduğu sorulara cevap verirken var olan incelikleri gündeme getiren bizlere o zaman bilmediklerini bilip itiraz etmesinler lütfen! Tabii ki tüm bu hatırlatmalar gerçeği arayanlara yönelik çağrılardır. Yoksa 'ön yargıyı parçalamanın atomu parçalamaktan daha zor olduğunu' yaklaşık 30 senedir ateistlerle yaptığım münazaralarda defalarca gördüm.

Her insanın müfessir yani Kur'an yorumcusu olamayacağı bir gerçektir. İstisna da olsa, ayetlerin arka planı, iniş nedeni (Sebeb'i-Nüzûl), kelimelerin Arapça kökenlerinin birden çok anlamı barındırması gibi konuları bilen 'uzman' kişilerin yorumlarına da müracaat etmek ateist ithamlarına cevaba ulaşmada yardımcı olmaktadır. Bu konuda özellikle 'Müslüman alimlerin objektifliği' adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Ayetlerin sebebi nüzulünü bilmek kadar bir konudaki hadislerin tüm rivayet/senetlerini ele alarak ve genel emir-yasaklar içindeki konumu/amacını/hikmetini bilinerek yorum yapılması da gerçeğe ulaşılmasına yardımcı olur.

Ateist ve oryantalistler iddialarında çelişki içindedirler. Metotsuzlukları, ön yargılı yaklaşımları ateist ve oryantalistlerin en büyük handikaplarını oluşturmaktadır. Birinin savunduğunu diğeri kabul etmemekte, Kur'an ve efendimiz Hz Muhammed'e bakış ve ithamlarında bir birlik içinde hareket edememektedirler. Tabii bu durumda, 'dışarıdan ve salt akıl ile' yaklaşıldığı halde ortak bir noktada buluşamamaları, iddialarını geçersiz kılmaktadır. Bu konuda, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalizm yanılgısı' ve 'Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler', 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Bunun dışında iddia sahiplerinin samimi yetsizliği, kendilerine verilen bilimsel cevaplar karşısında hemen konu değiştirmeleri, bilimsel alt yapıları olmadan ve daha da kötüsü bilmediklerini bilmeden ve savundukları görüşlerle ilgili alt yapıları olmadan, kulaktan dolma, kopyala yapıştır tarzı, 'önceden verdikleri karara' ulaşmalarını sağlayacak, her ne kadar çelişkili her türlü iddiayı rahatlıkla ve umursamazca savunmaları bize amaçlarının hikmete, gerçeğe ulaşmak değil, eyyamcı bir hayat sürmek, rahat ve tek düze yaşamlarını devam ettirebilmek, kafa konforlarını bozmak istememek olduğunu göstermektedir. Bu konuda, 'dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Bilim değişmez mi?' adlı yazılara bakılabilir.

İslam'a alternatif hayat görüşü sunanların içinde bulundukları yaşam tarzı ve tarihte uygulanamaz olduğu ispatlanmış fikirleride, ateizmin başka bir paradoksunu oluşturmaktadır. Ateist veya oryantalist görüşleri savunanların savundukları görüşlerin dünyayı ne hale getirdiği ortadadır. Bu konuda, 'İslam barış dinidir', 'Batı medeniyeti', 'Oryantalizm yanılgısı', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Bilim değişmez mi?' adlı yazıları özellikle tavsiye ederiz.

İslam bir bütündür. (Bakara, 85) İslam'ın iman, ahlak, ibadet, muamelat konularındaki emirler ve yasakları bir arada değerlendirilmelidir. Muamelat hakkındaki herhangi bir konu ele alınırken onun ahlak, ibadet, iman gibi konularla bağlantılı da göz ardı edilmemelidir. Basketboldaki bir kuralın, futbol sahasında değerlendirilmesi ne kadar akıl dışı ise, İslam'ın bütünlüğü içinde gayet mantıkî ve insanî olan bir kuralın oradan çıkarılıp, başka bir sistem içinde değerlendirilmesi aynı derecede akıl dışı bir bakış açısını yansıtır. İslam'ın had cezaları veya kadın hakları gibi konularda bu nedenle yanlış sonuçlara varılmaktadır. "Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur. Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamadıklarından, sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 38,

44) 'Modernite doğrudur, İslam ona uymuyorsa yanlıştır.' dogması da yanlış bir mantığın göstergesidir. Bilim son noktasına varmış, akıl her sırrı çözmüş gibi ön kabul ile hareket edilmesi de aynı şekilde yanlış sonuçlara ulaştırır. 'Bilim değişmez mi?', 'Modernizm ve kadın' adlı yazılarımız bu konuları işlemektedir. İdeolojik yaklaşımlar ve ezberlettirilen önkabuller de bu kategoride ele alınabilir. Mesela, 'İslam'da kadın hakları', 'cihad', 'İslam ve bilim' gibi.

Sonuç itibari ile İslam, 'Tevhit, adalet, emanet' eksenli bir dindir ve pratiğe de, 'İlim, amel ve ihlas' ile yansır. Kim hangi teoriyi savunursa savunsun tarih, İslam'ın tüm görüşlerden daha üstün olduğunun örnekleri ile doludur. Bu konuda 'İslam barış dinidir', 'İslam'da kadın hakları', 'Modernizm ve kadın', 'Batı medeniyeti', 'Oryantalizm yanılgıları' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Ateistlere Kur'an dersi

Konuyu tamamlayan, 'Kur'an Ahkâmının Değişmesi'', 'Neden ateist olmadım?', 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazıları da okumanızı tavsiye ederiz.

Kur'an'ın temel özellikleri

Kur'an Evrenseldir, Hz Muhammed hariç diğer tüm peygamberler bir 'bölgeye' gönderilmiştir. Kur'an ise tüm insanlığa hitap eder.

Kur'an, İslam'ın Hz Adem'den itibaren gelen din olduğunu ilan eder. Geldiği bölgede İslam'dan eksik olan ne ise, o konular insanlara vahyedilmiştir: Ahlak, tevhid, kul hakkı gibi. "Her peygamber hayatı boyunca yaşadıkları dönemlerdeki itikadî sapmalar ile mücadele etmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 18)

"Kur'an, bir insanın oturup yazdığı ya da içini doldurdu bir metin değildir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 16) Kur'an konular giriş, gelişme, sonuç şeklinde sıralanmaz! Konular Kur'an'ının değişik yerlerine dağınık halde bulunur. Bu nedenle de Kur'an'daki bir konu hakkında bilgi sahibi olmak istiyorsak, "Kur'an'ın açık bir fikir edinmek için birçok surelere dağıtılmış haldeki ilgili ayetlerini bir araya toplamak gerekmektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 217) Kur'an 'daki herhangi bir konu araştırılırken tüm Kur'an gözden geçirilmelidir ki, bu sayede araştırılan konunun Kur'an bütünlüğü içindeki yeri net olarak anlaşılabilir ve Kur'an bütünlüğü içinde o konu içselleştirilebilir. Bunu, tabiatda dağınık gibi gözükse ama bir bütün halinde hayatın devamını sağlayan unsurlara benzetebiliriz. Her biri farklı, ayrı, özeldir ama, tümü ahenkli bir bütünü oluşturur. Kur'an'ın kendine has üslubu vardır. Önceden ateist iken İslam'a dönüş yapan Altay Cem Meriç, Kur'an incelemeleri sonucu vardığı sonucu şöyle özetlemektedir: "Kur'an üslubundan anladığım o ki, Kur'an'da bir sure içerisinde bir konuyu anlatırken özellikle farklı tekil örnekler verilir ve ardından bir kritik cümle ile çok geniş bir şekilde bütün olguları toplayıp eline alır. Eğer tekil örnekler arasındaki bağlantılara dikkat etmezseniz burayı ıskalamanız muhtemeldir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 80) Ateistler gibi oryantalistlerde bu konuda hem önyargılı hem de cahildirler. Mesela "Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir ön sözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını

istemektedir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 205) Bu konu ayrıca 'Ateistlere Cevap' ve ' Neden ateist olmadım?' başlığı altında ele alınmıştır.

Kur'an'daki tüm konular, birbirleri ile irtibatlıdır. İman, amel ile ayrılmaz bir bütünlük oluşturur. Önce iman, sonra ibadet ve ahlak, sonra muamelât ve ukubat gelir. "İman alanı temel alan olup ibadet ve ahlak bunun üzerine kurulur." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 8) Tüm, bir bütünün parçalarını oluşturur. "İslam kendi başına organik bir bütündür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 28) ve "Kur'an'ın bir kısmının anlaşılması için, diğer bir kısmına müracaat edilmelidir. Ayetlerin hepsine, birbirini tamamlayan bir bütün olarak bakılmalıdır. Onda, herhangi bir çelişki söz konusu değildir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 353) Unutmayalım ki, "Bir olguyu bütünden koparıp değerlendirirseniz, piyon haline gelirsiniz." (Soner Yalçın, Samizdat, s. 430) Dolayısı ile "Kur'an'ın konularını, hedeflerini anlamak isteyen; Kur'an'ın bölüm ve ayet toplulukları arasındaki öncelik ve sonralığı, uygunluğu, irtibat ve dokuyu mutlak göz önünde bulundurmaları gerekir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 456)

Kur'an'ın yazılışı nesir/düz yazı gibi olsa da, mesajını şiirsel bir üslup ile verir.

Ayetlerin öncelikli hedefleri olduğu gibi, ikinci hatta üçüncü amaçları da bulunabilir. Kur'an bunu bazen bir kelime, bazen bir ara cümle ile gerçekleştirir.

Ayetler bazen bir kelime, bazen 100 kelimeden oluşabilir. Bir ayet bir konudan bahsedebilirken, bazen de bir kaç konuyu da içerebilir. "Kur'an'ın iki tüm içeriği vardır: Esaslar ve vasıtalar. Esaslar, Kur'an 'ın indiriliş hedeflerini, Allah'ın sıfatlarını ve ahiret gününü, ilahi kitaplar ve peygamberleri, hukuk, ahlak, sosyal, siyasi, ferdi ve toplumsal-ekonomik kuralları içeren bölümlerdir. Bunların dışında kalan kıssalar, uyarılar, teşvikler, deliller, ahiret olayların içeren hususlar, ilke ve hedeflere, esaslara destek sağlayan Kur'an 'ın bölümleridir. Bunlara vesileler denir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 181)

Kur'an'ın üslubunu bilmeyen, metodunu kavrayamayan, dilini çözemeyen, ruhunu yakalayamayan onu anlayamaz! Sonradan Müslüman olan Fransız profesör Meyerovitch'in dediği gibi, "Kur'an'ı okumada asıl kural, Kur'an'ı o anda size doğrudan doğruya vahyediliyormuş gibi okumaktır. Bazen ikinci bir okuyuşta, zihninize bambaşka bir mana gelebilir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 49)

Tekrar gibi gözüken ayetlerin mutlaka başka hedefleri vardır ve bağlantı kurduğu konular ile farklı mesajlar verir. "Kur'an'da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır." (Doç Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986 113. Sayı)

Temel kavramları, 'Tevhid, Ahiret, Nübüvvet, İbâdet, Salih Amel, Ahlak, Muâmelât, Adalet, Hak, Emanet, İstişare ve Takva'dır! Tüm Müslümanlardan, bu kavramların hayatlarına yansımalarını ister.

Kur'an'da, 'Allah, Kur'an, insan, hayat, tabiat, evren' irtibatının nasıl olacağı anlatılır.

Kur'an'daki ayetlerin bir kısmı amaç, bir kısmı araçları ifade eder.

Kur'an'da bol miktarda sanatsal/edebi anlatım bulunur. "Arapça, üslup yönüyle zengin bir dil olduğu kadar edebî sanatlar açısından da oldukça zengin bir dildir ve bu, verilecek mesajın,

değişik boyutlarda sunulması için büyük avantaj sağlamaktadır.” (Muhammet Vehbi Dereli, Arap dili ve edebiyatının İslam medeniyeti için önemi, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 49, Bahar 2020. s. 71) İslam’ı azıcık araştıran bir Yahudi bile Arap dilinin zenginliğini hemen fark eder. Üzeyir Garih: “Arapça çok zengin bir lisandır.” (Can Kırış, Anılar olaylar, s. 303) “Arapça zengin bir etimolojiye ve morfolojiye (sarf) sahiptir. Oryantalist Louis Massignon’un ifadesi ile ‘Arapçada var olan her bir sesin, bir niteliği, bir çıkışı, bir işareti, bir ifadesi, bir iç anlamı, bir parıltısı, bir yankısı ve bir vurgusu’ vardır.” (M. Halil Çiçek, Kur’an’da Anlam Zenginliği, s. 25)

Kur’an’ın içinde, her yüzyılda insanların dikkatini kendisine yöneltecek içerikleri barındırır. Bunlar bilimsel ayetler olabileceği gibi, muamelat veya ibadete dönükte olabilir.

Kur’an’daki tüm emir ve yasaklar, insanın hem dünya hem ahiret mutluluğunu amaçlar. Emirler insanların yararına; yasaklar insanın zararına olanların bütününe ifade eder.

Kur’an, alemlerin Rabbi olan Allah’a hamd ile başlar ve insan ile cinlere dikkat çeken ayet ile son bulur.

Kur’an anayasadır; kuralları koyar, sünnet nasıl yapılacağını gösterir. “Kur’an, okundukça değil yaşadıkça değerlenir, anlaşılır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 17)

İslam’ın ruhunu tam anlayabilmek için herhangi bir konuyu, İslam’ın genele içindeki konumuna göre değerlendirmek, diğer kavramlarla olan bağlantısını netleştirmek ve sonra alternatifi ile kıyaslamak gerekir. Şimdiye kadar yapmış olduğum tüm karşılaştırmalar ki, Hristiyanlık, liberalizm, sosyalizm, ateizm, deizm, nihilizm dahil, İslam dünya görüşünün hep üstün olduğunu görmüşümdür!

1168

Not: Her kategorinin örnekleri bu çalışmamızda mevcuttur!

Agnostisizm Yanılgısı

Agnostiklere cevaplar

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘İslam alimlerinin objektifliği’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘Evrin Teorisi’, ‘Ateizm Yanılgısı’, ‘Deizm Yanılgısı’ başlıklı yazılarımızın da okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Agnostisizm/bilinemezcilik: “Yunanca, bilgi ve marifet anlamına gelen gnostos sözcüğünün başına olumsuzluk eki olan "a" ekinin gelmesi ile oluşan bir kelime olup, bilinemezci anlamına gelir. Kuşkuçuluğun bir uzantısı olarak görülebilir. Bu düşünce akımına göre, tanrının varlığını veya yokluğunu bilebilmek mümkün değildir.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 41) Yunanca "bilinmeyen" anlamına gelen "agnostos" kelimesinden türetilmiştir. (Peter Saint-Andre, “Agnosticism”, The Ism Book, <http://www.ismbook.com>) Agnostisizm, tanrının varlığının ya da yokluğunun bilinmeyeceğini ileri süren felsefi bir akımdır. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 29) “Agnostisizm tek yol bilimdir diyen, Pozitivizmin

desteğiyle yeniden tedavüle sokulmak istenen bir akımdır. Agnostiklere göre, her şey deneysel bilimin tezgâhından geçmelidir. Onlara göre tek hakikat vardır, o da bilimdir. Agnostikler bugüne kadar Allah'ın yokluğu konusunda güçlü argümanlar ortaya koyamamışlardır. Big Bang evrenin sonradan var olduğu gerçeğini ispatlamıştır.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 146)

Darwin agnostisizmi benimsemeyi tercih etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 41) Darwin gibi Yahudi kökenli bir agnostik olan David Berlinski, ‘Evrin teorisinin yanlışlığını, gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığını ve bu teorinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.’ (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) O’na göre “Fosil mezarlığı boşluklarla doludur. Hiçbir paleontolog da bunu reddetmemektedir. Bu açık bir gerçektir. Darwin’in teorisi ile fosil kayıtları çelişkilidir.” (David Berlinski, Commentary, Sept. 1996 s. 28) “Meyer ve Berlinski ile birlikte gerçekleştirdi röportajında Yale Profesörü David Gelernter ise, ‘Darwin teorisine artık inanmıyorum!’ diye açıklama yapmıştır. (Risale Haber, 23 Ekim 2019) Antik Yunanlı düşünür Protogoras ilk agnostik düşünür olarak değerlendirilmek mümkündür. (W. K. C. Guthrie, The Sophists, Cambridge 1995, s. 50-51, 181-188, 234-235. Alfred E. Garvie, “Agnosticism”, ERE, I, 224; Diogenes Laertius, Lives of Eminent Philosophers, English Translation and ed. by R. D. Hicks, London: W. Heineman- New York: G. P. Putnam’s Sons, 1925, vol. II, Book IX, [51-53] s. 465) Agnostik, tanrının varlığı ya da yokluğu hakkında bir şey bilemediğini iddia eder. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 27) Agnostisizm terimini bir “izm” olarak felsefi literatüre sokan kişi on dokuzuncu yüzyıl İngiliz biyolog ve düşünürü Thomas Huxley olmuştur. (George W. Hallam, “Source of the Word ‘Agnostic’”, Modern Language Notes, Johns Hopkins University Press, 1955, vol. 70, no: 4, ss. 265-269) Kendilerinin agnostik olup olmadıkları ayrı bir tartışma konusu olmakla beraber (Yaşar Türkben, “David Hume’un Agnostisizmi”, EKEV Akademi Dergisi, Sayı: 47, Yıl: 15, 2011; Mustafa Çevik, David Hume ve Din Felsefesi) David Hume ve Kant agnostizme zemin hazırlamış iki düşünürdür. (William L. Rowe, “Agnosticism”, The Shorter Routledge Encyclopedia Of Philosophy, edited by Edward Craig, Routledge Pub., London-New York 2005, s. 10) Agnostisizm zayıf, ılımlı ve güçlü agnostisizm diye üçe ayrılır. (William L. Rowe, “Agnosticism” Routledge Encyclopedia of Philosophy, www.rep.routledge.com/article/K001; Robin Le Poidevin, Agnosticism: A Very Short Introduction, s. 9-10; Plantinga, “Agnosticism” maddesi, s. 223; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 28) Ayrıca agnostisizmi; agnostik teizm, agnostik ateizm, kayıtsız agnostisizm, pragmatik agnostisizm gibi türlere ayıranlar da bulunmaktadır. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, c. 11, sayı: 21, s. 11) Russell’a göre agnostik, pratikte ateist gibi inanır ve davranır ama epistemolojik gerekçesi ve duruşu ateistinkinden farklıdır; bu da onları inkara karşı daha çekingen ve şüpheli yapar. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, sayı: 21, XI/21) XX. yüzyılda artık agnostisizmin bütünlük, süreklilik ve canlılığa sahip bir gündem oluşturduğu söylenemez. (<https://islamansiklopedisi.org.tr/laedriyye>) İnsanın tanrı konusu gibi hayati bir konuda ömür boyu kararsız ve bilinemezci bir tutum içinde kalması onu hem rasyonel hem de psikolojik anlamda ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 29)

Agnostiklere göre Tanrı’nın varlığı meselesi insan aklının ötesinde bir konudur. Agnostikler Tanrı inancı karşısında tarafsız kalmayı tercih etmişlerdir. Ancak bu kişilere yanlış da olsa genellikle ateist denmiştir. Mesela ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefi açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. Çünkü ona göre her şeye rağmen elimizde Tanrı’nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir. (Bertrand Russell, Am I Atheist or an Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85) Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmiştir. Zaten kendileri de ateistlerden farklı olduklarını söylemişlerdir. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O’nun bilinmeyeceğine inanabilir. Ancak O’nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143) Günümüzde ateizmi ispat edememenin telaşı ama dini de kabul edememenin ağırlığı altında kendini agnostik ilan ettiği halde aslında ateizmi savunan bazı kişiler de mevcuttur. Aslında “Tanrı var dersek, sonra sıraya din konusu gelecek. Bu da ibadetlerin mükellifiyeti gibi haramlardan da kaçınmayı gerektirecektir. Nefsini ilah

edinenlerin' (Furkan, 43) bir zümresini oluşturan agnostikler aslında gizli ateisttirler. Çünkü internet sitelerine girince ilk göze çarpan şey, sitelerinin ateist yazarların fikirleri ile dolu olmasıdır. Zaten “Ateizm ile agnostisizm arasındaki kelime oyunundan başka bir fark yoktur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 143) "Agnostiklik, yakından incelendiğinde 'Tanrıya inanmayan' anlamında olduğunu görürüz." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 25) "Agnostikler hayat tarzları itibariyle ateist bir görünüm arz etmektedirler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 59)

Agnostiklerin ıskaladıkları şeylerin başında ise, hayatın oluşumu ile ilgili savundukları evrim teorisinden daha çok Allah'ın varlığının bilimsel delilleri olduğunu görememeleri gelmektedir.

23 Aralık 2009 tarihinde Makaleler bölümüne eklendi.

Bilim Dini Yok Etmelidir

Ne yazık ki, ilahi bir kaynağa dayanıyormuş gibi görünen birçok kitap mevcut ve her birinin, nasıl yaşamamız gerektiği hakkında birbiriyle çelişen istemleri bulunmaktadır.

İyi niyetli birçok insanın ekümenik çabalarına rağmen, birbiriyle çelişen bu dinsel bağlıklar, hâlâ inanılmaz boyutta fikir ayrılığına sebep olmaktadır.

Agnostiklerin Türkçe yayın yapan en büyük sitelerinde Kur'an ayetlerinden hareketle İslam'ı karalamaya çalışmışlardır (www.agnostik.org/2230-10-ayette-Kur'an.html) ki, tüm iddialarına cevapları şu şekilde sıralayabiliriz.

Birinci, üçüncü, dördüncü, sekizinci ve dokuzuncu ayetler, 'İslam'da kadın, evlilik, boşanma, şahitlik, miras' konularında iddialarda bulunmaktadır ki cevaplara, “Kadın” ana başlığı altındaki yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

İkinci ayet İslam'da had/ceza hükümleri ile alakalıdır. Bu konudaki cevaplara “İslam ve had cezaları” adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Beşinci ayet cariyeler hakkındadır ki, cevap için “Köle, cariye” başlıklı yazımıza bakılabilir.

Altıncı ve onuncu ayetler, agnostiklerin Kur'an'da teşbih-mecaz konusunu bilmediklerini göstermektedir ki, cevaplara “Kur'an ve mecaz” başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.

Yedinci ayet Hz Muhammed'in evlilikleri ile alakalıdır. İddialara cevaplara “Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?” adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Onuncu ayetin ikinci yarısındaki iddialara, 'İslam savaş hukuku" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımızdan ulaşılabilir.

Agnostiklerin İslam dini hakkında ilk bilmeleri gereken konuların başında, “İslami emirler ve hümanizm”, “Allah'ın varlığının ispatı”, “Kur'an'da çelişki yoktur.” başlıklı yazılarımız gelmektedir.

Agnostik, "Kendi kendinize fikir yürütemiyor musunuz? Başka insanların inandığı şeylere siz de hemen inanır mısınız? Aynı şeyi tekrar tekrar ölene kadar okumaktan hoşlanır mısınız? O zaman ihtiyacınız olan şey, bir din. İstedığınızı seçebilirsiniz! Zaten hepsi birbirine benziyor." demektedir. Daha İslam ile diğer dinlerin farkına varamamış bu zihniyete sadece şunu söylemek istiyoruz: Ateist ve oryantalistlerin fikirlerini agnostikler de aynen ve devamlı tekrar etmiyorlar mı? Aslında agnostizm de tıpkı ateizm gibi, bir din değil midir? Din zaten 'yaşam şeklinin adı' değil midir?

Agnostik olma nedenlerini açıklarken, Hristiyan kökenli bir batılıyı (Robert G. Ingersoll) kendilerine delil gösteren bu site, şeriata karşı olma nedenlerini de yine bir batılıya (David Pollock) dayandırmaktadırlar. Peki, bu zat neden şeriata karşı imiş bir bakalım: "Çünkü dini kurallar rasyonel, demokratik ya da değişime açık değildir." "Şariat hukuku, grup (topluluk, cemaat) hakları kavramına dayanır. Ve grup hakları doğası gereği insan haklarına düşmandır." İslam tek tek tüm fertlerin oluşturduğu bir cemaati savunur. Her kul, hak sahibidir. İslam cemaati ve sonra tüm insanlığın ortak hakları ve görevleri vardır. Sadece fertlere odaklanan bir sistem insanları egoizme götürür ve sonuçta o toplum haz ve hız bataklığında boğulur kalır. Cevap için 'İslami emirler ve hümanizm', 'İslam fıkıhı' ve 'Bilim değişmez mi?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

1171

Agnostik Diamond

Diamond arkadaş, "hayvanların da insanlardan üstün yönleri var, uçuyor, güçlü, sinisi... İnsan bakıma muhtaçtır. Diğer hayvanlardan üstün değiliz" diyor. Bu cümle aslında onun fikirlerini üstüne bina ettiği evrim teorisini yerle bir etmektedir. Evrime göre doğaya uyum sağlayan hayatta kalır. E insan hayvanlardan güçsüz ise nasıl hayatta kalıyor? Ve devam ediyor Diamond, "Evrimsel süreçte her canlı hayatta kalabileceği şekilde bir modifikasyon (genlerde meydana gelen değişim) geçirmiştir." Hayvanlar bizden güçlü ise neden evrimleşerek insan oldular! Zaten hem gen teknolojisi, hem organlar bile değil hücresel bazda bile olsa her değişimin, bütünü dengesi bozacağı için yaşamı imkansız hale getirmesi ile hem de fosil kayıtları bulunamaması evrimi yalanlamaktadır. Her adımda çevre ile uyum da ayrı bir denge konusudur. Şuursuz olan atomların geleceğe dönük adım atmaları ve bunun her aşamada hem kendi içinde hem çevre ile uygun olacak şekilde olması da imkansızdır! Detay, 'evrim' adlı yazımızda!

“İnsan zamanla aklını kullanmayı öğrenmiştir” diye bir cümle de kullanıyor ki, zaten öğrenmek akıl ile gerçekleşen bir süreç değil midir?

“Evrenin yaratılmadığını" da ileri süren Diamond aslında, ezeli olan bir varlığı reddetmeye çalışırken ezellilik sıfatını milyarlarca, Sentilyonlarca, Googolplexianth sayısınca atomu ezeli/öncesi olmayan kabul etmektedir ki bu, 'Bir'i (monoteizm) reddetmek isterken, sayısız

tanrıyı (politeizm) kabul etmek anlamına gelmektedir. Madde olanın nasıl oluyor da öncesinin olamayacağını ispat etmek de (!) iddia sahibine düşmektedir ki burada agnostisizm, ateizme kaymaktadır!

Ayrıca, Nas (Ayet-hadis) ile nesh (Tedricilik) ayrımını" bilmeyen, "İncil-Tevrat'ı okuyan herkes aynı şeyi anlıyor" derken 30 yıl savaş yapan Hristiyan mezhepler tarihinden habersiz, "Tercümenin aslın yerini tutacağını" zanneden, "Rum, 3. ayet mealini anlamayan, meal ile ayetin asıl anlamının farkını anlamayan,"Kur'an'ın iki yüzyıl sonra yazıldığını" iddia eden, "125 yıl tefsir yasaktı" diyebilen,Haberin senedini okuduktan sonra, "sened görüyor musunuz?" diye bilgiçlik taslayan, Bilimsel olarak kanıtlanan sinek hadisi ve deve idrarı hadisleri ile cahilliğinin farkına bile varamadan alay ettiğini zanneden, Agnostik geçinip, klasik ateist/oryantalist iddiaları tekrar eden (Kadın hakları, cihad, Kur'an'ın kaynağı nedir?, Hz. Muhammed (sav) neden çok hanımla evlenmiştir?, Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler vb vb.) arkadaşın bu konudaki iddialarına cevaplar da bu çalışmamızda verilmiştir!

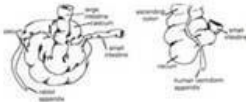
Kitabından anlaşıldığına göre 'Allah, Dua ve Kader' konularını yanlış anlayan tema aynı zamanda yeri geldikçe deizm ve ateizme de kaymaktadır. Yine Kur'an'ın yakıldığını da iddia eden bu arkadaşın iddialarının cevapları için, 'Allah'ın varlığının ispatı', 'Kaza Kader', 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' ve 'Ateizm Yanılgısı' ile 'Deizm Yanılgısı', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi', 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Körelmiş organlar

Evrincilerin "körelmiş organlar" diye lanse ettiği yapıların her birisinin bir görevi olduğunu artık biliyoruz. Bu iddia aynı zamanda dolaylı olarak köreldiği iddia edilen organlardan çok daha fazla, kıyaslanamayacak sayıdaki "körelmemiş" organların da, kurulmuş dev bir mekanizmanın bir parçası olarak çalıştığının itirafı olmaktadır!

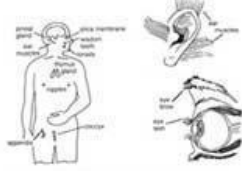
Tarihi Süreç

1893 yılında Alman anatomist Robert Wiedersheim, 86 maddeden oluşan bir körelmiş organlar listesi hazırlamıştır. Bu tarihten önce de insan vücudunda işlevsiz organlar olduğu düşünülüyordu. Charles Darwin de söz konusu organların evrimsel gelişim süreci içerisinde işlevsiz kalarak köreldiğini söylemiş ve bu organları, ortaya attığı Evrim Teorisi'nin kanıtlarından biri olarak ileri sürmüştür. Günümüzde bu listelerde yer alan organlar tartışma konusu olmaktan çıkmıştır. Mesela hipofiz, tiroid ve timus bezlerinin görevleri kesin olarak anlaşılmış durumdadır. Listede yer alan diğer organlar hakkında da artık 100 yıl öncesine göre çok daha fazla bilgiye sahibiz. Ancak bazı insanlar, 100 yıldır süregelen tüm bilimsel çalışmaları görmezden gelerek, 100 yıl öncesinin iddialarını hiç değiştirmeksizin günümüze taşımaya çalışmaktadır. Tartışma konusu yapılan organları sırasıyla inceleyelim.

“Vestigial Organs” Are Fully Functional

Jerry Bergman, Ph.D. and George Howe, Ph.D.

Apandis

Histolojik yapısı incelendiğinde ihtiva ettiği bol miktardaki lenf nodülleri hemen dikkati çekmektedir. Son derece zengin bir kanlanmaya da sahip olan bu organın, "barsak-ilişkili lenfoid doku sistemi (GALT)"nin bir elemanı olarak işlev gördüğü anlaşılmıştır. Son çalışmalar apandisin aynı zamanda hormonal bir merkez olduğunu ve barsak homeostazinin sağlanmasına da katkı sağladığını ortaya koymuştur. Apandisin ameliyatla çıkarıldığı durumlarda bazı hastalıkların görülme riskinin arttığı konusunda da son 40 yıla ait pek çok yayımlanmış bilimsel makale mevcuttur.

Kuyruk Sokumu Kemiği

Pelvis tabanının sağlam bir şekilde döşenebilmesi için ilgili kasların orta hatta tutunabileceği bir kemiğe ihtiyaç olduğu açıktır. Ayrıca bu kemik sabit bir destek noktası teşkil ederek fekal kontinansın sağlanmasına da katkıda bulunmaktadır. Sıkça iddia edildiği gibi bazı insanların kuyruklu doğduğu da doğru değildir. Kemik ve kıkırdak gibi temel kuyruk elemanlarından yoksun olan söz konusu yapı, çok nadir görülen bir doğumsal anomalidir. Kuyruk sokumunun görevlerini ise, “tendonlar, bağlar ve kaslar için bir bağlanma yeri oluşturmak. bazı pelvik taban kaslarının eklenme noktası olmak. oturma pozisyonundayken kişiyi desteklemek ve dengelemek.” Şeklinde sıralayabiliriz.

Vücut Kılıarı

Başımızı soğuktan ve güneş ışınlarından koruyan saçlar, terin göze inmesini engelleyen kaşlar, göze gelen bir travmayı önceden fark ederek göz kapaklarını kapatan refleks mekanizmayı başlatan kirpikler, yabancı partiküller için bir filtre görevi gören burun ve kulak kılları vücudumuzdaki özelleşmiş kıllardır. Cinsel kimliğin kazanılmasında ve kişiliğin gelişiminde önemli rol oynayan seksüel kıllar da vardır. Ayrıca tüm vücuda yayılmış vücut kılları, köklerini saran zengin sinir ağı sayesinde bir dokunma reseptörü olarak görev yapmakta ve cisimlerin vücutla ilk temasını ve hareketini saptamaktadır.

Köpek Dişleri

Ağzımızdaki dişlerin şekilleri ve yüzey özellikleri yapacakları göreve en uygun bir biçimde tasarlanmıştır. Kesici diş, düz ve keskin yüzeyleriyle adeta makasın iki ağzı gibi davranarak besinleri keser. Sivri yüzeyli olan köpek dişi, sert gıdaların parçalanmasında görev alır. Girintili-çukuntılı geniş yüzeyleriyle azı dişleri de besinleri öğütür.

Kulak Kası

Sesin hangi yönden geldiğinin belirlenmesinde kulak kepçesinin özel şeklinin de rolü vardır. Bu şeklin oluşmasında ve korunmasında kulağın iç ve dış kasları rol almaktadır.

Yirmi Yaş Dişleri

Erişkin insanların pek çoğunda çeneler yeterli büyüklüğe ulaşamadığından, yirmilik dişlerin çıkmasında problemler yaşanmaktadır. Çenelerin yeterli büyüklüğe ulaşamamasının nedeni, yumuşatılmış besinlerin beslenmedeki oranının artması ve bu nedenle çenelerin daha az kullanıldığı bir beslenme alışkanlığının benimsenmiş olmasıdır. Bu çevresel bir etkidir ve genetik bir farklılaşma olmadığına göre evrimle bir ilişkisi de yoktur.

Gözdeki Yarım Çıkıntısı

Konjonktivanın katlanmasıyla oluşan bu yapının, ihtiva ettiği lenfoid doku ve sekretuar (salgı yapıcı) elemanlar sayesinde gözün korunmasında özel bir öneme sahip olduğu anlaşılmıştır. Gözün mediyasında yerleşmiş olması da bu açıdan bakıldığında amaca uygundur.

Köprücük Kası

Bu kas, köprücük kemiği ve ilk kaburga arasında yerleşmiş olup, buradan geçen damar-sinir paketini korumaktadır.

Dizkapağı Kemiği

Bu kemik dört başlı uyluk kasının kaval kemiğine yapıştığı yerdeki açığı artırarak, ilgili kasın döndürücü etkisini artırmakta ve kırılgan eklem sürtünmesini de önlemektedir.

Plantaris Kası

Uzun tendonu ve kas içciklerinden zengin gövdesiyle proprioseptif duyunun sağlanmasında görev almakta ve gastrokinemus kasıyla koordineli çalışarak bacak hareketlerinin düzenli ve amaca uygun bir biçimde gerçekleştirilebilmesine yardımcı olmaktadır.

Paranasal Sinüsler

Temel görevleri, sürekli ve belli bir yönde hareket eden mukozal salgılar üreterek solunum havasını temizlemek, nemlendirmek ve ısıtmaktır. Ayrıca bu boşluklar organizmaya başka avantajlar da sağlamaktadır.

Avuçiçi Kası

Bu kas, deri altı yağ dokusunu derin fasya ile birbirine bağlayarak avuçiçinde güçlü bir aponevroz teşkil eder.

Palmaris Brevis Kası

El hareketlerinde herhangi bir işlevi yoktur ama hipotenar kabartıyı belirginleştirerek ve bu bölgedeki deriyi de kırıstırarak elin kavrama yeteneğini artırır.

Beşinci Ayak Parmağı

Ayaklarımız üzerinde durduğumuzda yükün önemli bir kısmı başparmaklarımızca karşılanır ve diğer parmakların fazlaca bir önemi yoktur. Ancak yürümeye başladığımızda, bir ayağımızı yerden kaldırmamızla birlikte yükün tamamı yerdeki diğer ayağın üzerine biner. Bu sırada vücut ilave yükü karşılamak için bazı pozisyon değişikliklerine gider. Bunlardan biri de yerdeki ayağı inversiyona getirerek yükü dış kısımlara doğru yaymaktır. İşte serçe parmaklarımız, hareketler sırasında ayağın dış kısmına binen ilave yükleri karşılayabilecek bir tasarıma sahiptir.

Vomeronazal Organ

Yakın zamana değin, fetusta belirttiği fakat daha sonra ortadan kalktığı zannediliyordu. Ancak son yıllardaki bilimsel çalışmalar erişkin insanlarda da bu yapının varlığını ve işler halde olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu organın anne ve bebek arasındaki duygusal bağlantıdan cinsel tercihlere kadar pek çok olayı bilincimiz dışında fakat çok kuvvetli bir biçimde yönlendirdiği tahmin edilmektedir.

Sünnet Derisi

Sünnet derisi buraya kadar saydığımız yapılardan daha farklı bir konumdadır. Çünkü bu yapının varlığı erkekte üriner enfeksiyonların, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve penis kanserinin görülme riskini önemli ölçüde artırmakta ve bu yapıyı taşıyan erkeklerin eşlerinde de serviks kanseri daha sık görülmektedir. Hayata sünnet derisiyle devam etmenin sakıncalı olduğu açıktır ancak yine de hayata sünnet derisiyle gelmenin bazı faydaları olabilir. Mesela bu yapı ürettiği yağdan zengin bir madde sayesinde penis başını anne rahmindeki sıvı ortama karşı kimyasal olarak koruyor ve mekanik olarak da bir ambalaj teşkil ediyor olabilir. Bu mekanik koruyuculuk belki de erken bebeklik döneminde de devam ettiği söylenmektedir. Sünnet olmak, tırnak kesmek ve traş olmak gibi dış müdahaleye ihtiyaç duyan nadir bedensel özelliklerimizden biridir.

Transvers Torasik Kaslar

Ekspiratuar fonksiyonlarının yanı sıra, sternumun stabilitesinin sağlanmasında da işlev görmektedirler.

Sonuç

Kendisi de bir evrimci olan S. R. Scadding Evolutionary Theory (Evrimsel Teori) dergisinde yazdığı "Körelmiş Organlar Evrime Delil Oluşturur mu?" başlıklı makalesinde şu gerçeği itiraf etmektedir: "Biyoloji hakkındaki bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü. Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, "körelmiş organlar"ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum." (S. R. Scadding, "Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?", Evolutionary Theory, cilt 5, Mayıs 1981, s. 173); "Körelmiş organ" sayılan appendiks, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi. Bu gerçek, 1997 tarihli bir tıp kaynağında şöyle belirtilir: Vücuttaki timus, karaciğer, dalak, appendiks, kemik iliği gibi başka organlar lenfatik sistemin parçalarıdır. Bunlar da vücudun enfeksiyonla mücadelesine yardım ederler. (The Merck Manual of Medical Information, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997) Evrimciler tarafından insanın

atası olduğu söylenen bazı maymunlarda appendiks bulunmaz. Körelmiş organlar tezine karşı çıkan biyolog H. Enoch bu mantık hatasını şöyle dile getirir: “İnsanların appendiksi vardır. Ancak daha eski ataları olan alt maymunlarda appendiks bulunmaz. Sürpriz bir biçimde appendiks, daha alt yapıli memelilerde, örneğin opossumlarda tekrar belirir. Öyleyse evrim teorisi bunu nasıl açıklayabilir?” (H. Enoch, Creation and Evolution, New York: 1966, s. 18-19)

New York Sina Dağı Tıp Fakültesi Anatomi ve Fonksiyonel morfoloji direktörü ve Amerika Anatomisyenler derneği’nin seçilmiş başkanı Jeffrey Laitman: “İnsanlar, ‘gereksiz organı aldirabilir ve hala yaşayabilirsiniz’ derler ama bu mantığa dikkat etmek gerek. Sol bacağıni da aldirıp hala yaşayabilirsin. Ama vücuttaki bir organı ne zaman aldırarsan ya da değıştirsene, ödenmesi gereken bir bedel vardır.”

"Araştırmalar, körelmiş organların hiç de işlevsiz olmadığını buldu." (Evrimci National Geographic dergisi, 30 Temmuz 2009) Kısaca biz Müslümanlar evrime değil de aksine, "Tasarımın var olduğu sonucuna bilmediklerimizden değil, son 50 yıl boyunca öğrenmiş olduklarımızdan varıyoruz". (Behe's Seminar in Princeton, 1997)

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı'da tüm bu gelişmelerden sonra şu şekilde bir açıklama yapmak zorunda kalmıştır: "Körelmiş organlar işlevsiz olmak zorunda değiller, işlevsel olabilirler, evrimsel süreçte başka görevler üstlenmiş olabilirler, evrimsel sürecin bir öngörüsü yok." (evrimagaci.com, 10.2.2023 ve youtube kanalı) Öngörüsüz evrime konuyu bağlasa da bu bile evrimci biri için bir ilerlemedir!

Kısacası, biz Müslümanlara karşı ‘boşlukların tanrısı’ iddiasında bulunan evrimci ateistlerin aslında kendileri, ‘işlevini bilmedikleri organları’ evrim iddialarına delil olarak kullanıp kulakları üzerine yatıp ters köşe olmaktadırlar.

1176

En son olarak ileri sürülen iddia ve cevabı:

Evrimci new ateistlerin önde gelenlerinden Dawkins, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal sinirinin beyinden çıktığını ve gereksiz bir şekilde aşağıya doğru indiğini ve geri döndüğünü, akli başında ‘hiç bir mühendisin’ böyle bir hata yapmayacağını ileri sürer. Dawkins

ve benzeri evrimciler, görevi hakkında bilgi sahibi olmadıkları organları evrime delil olarak kullanmaktadırlar. Peki bı sinirin kısa yoldan beyne dönmek varken kalbe kadar inip dönmesi tasarım değil hata olduğunun göstergesi midir acaba?

“(Vagus) Recurrent Laryngeal, beyinden çıkıp yutak gırtlak ve aşağı inerek yemek borusu ve soluk borusunun etrafında, diyaframa kadar pek çok organın parasempatik aktivasyonun uyaran ve bu kısımlara dallar veren bir sinirdir. Vagus siniri kollarından olan bu sinirin kalp hizasına inme nedeni de kalp sinir ağına bir dal vermesi ve kalp atımını dahil kas dokusunu kontrol etmesidir. Bir başka özellik ise baştan kalbe kadar giden bölümde; yukarı çıkan ve aşağı inen damarların ve sinirlerin oluşturduğu bu U sistemi, ters yönde akan kan damarları toplam basıncı sıfırlar, böylece hayvan ani kanamalara neden olacak iç basınçtan kurtulmuş olur. Çünkü bu işlev zürafa gibi uzun boyunlu canlılar da çok daha güçlü ve etkili olur. Bu sistemin çalışmaması yada olmaması canlı için basınç kaynaklı beyin kanaması demektir. Kısacası, beyinden atardamara kadar uzanan ve geri dönen, anlamsız bir yol kat ettiği iddia edilen bu sinir beyne gelen kanın basıncını ve miktarını ayarlamaktadır.” (Wood, W. F. & Weldon, P. J. The scent of the reticulated giraffe *Giraffa camelopardalis reticulata*. *Biochemical Systematics and Ecology*, 30, 913 - 917, 2002)

Ek; Junk DNA ; Hurda DNA iddiasına cevap için ‘evrim’ adlı yazımıza bakılabilir.

İfk Olayı

Resûl-i Ekrem Mustalik (Müreysi) Gazvesi'nden dönerken onunla beraber olan eşi Hz. Aişe, konakladıkları bir yerde sabaha karşı hareket emri verildiğinde özel ihtiyacını gidermek üzere ordugâhtan uzaklaşmıştı. Geri gelirken boynundaki Yemen (Zafâr) akiği gerdanlığın düşmüş olduğunu fark etmiş ve kendisini bekleyecekleri düşüncesiyle dönüp aramaya koyulmuştu; ancak karanlıkta onu bulup el yordamıyla tanelerini toplayıncaya kadar çok vakit kaybedince kervana hareket emri verilmiş, kadınlar deve üzerine konan kapalı odacıklarda seyahat ettikleri ve Hz. Peygamber'in eşlerinin artık perde arkasından konuşup görüşmeleri emri de gelmiş (Ahzab, 53) bulunduğu için onun devesini çekenler, kendisini mahfede zannederek yola çıkmışlardı. Hz. Aişe Konak yerine geldiğinde diğerlerinin hareket ettiğini görünce, yokluğunu anlaşıp aramaya çıkacaklarını düşünerek orada beklemeye başlar. Bu arada da uyuyakalır. Ordunun artçılarından Safvân b. Muattal es-Sülemî, görevi gereği kamp yerini kontrol ederken onu bulur ve devesini yere çökertip, kendisi de uzaklaştıktan sonra Hz Aişe'yi devesine bindirip hayvanın yelesinden tutar ve kendisi de yaya olarak yola çıkarlar ve bir süre sonrada orduya yetişirler. Fakat hızlı yürümekle birlikte kendisi yaya olduğu için kafileye ancak kuşluk sıcaklığında mola verdikleri yerde ulaşabilirler. Hz Aişe olayı şöyle anlatır: “Safvan, devesini ıhdırdı. Beni, binsin diye ayağını devesinin ön ayağına bastı. `Bin` dedi ve kendisi geri çekildi. Ben de hemen kalkıp deveye bindim. Kendisi de devenin başını, yularını çekerek askerlere yetişmek için süratle ilerlemeye başladı. Sabaha kadar askerin arkasından yetişemedik. Nihayet asker, konak yerine inip yerleştiği sırada idi ki Safvan'ın, devemin yularını çekerek konak yerine getirdiği görüldü.” (İbn Hişam, es-Sîre, III/310-311; Müslim, 8:113-114)

Söz konusu gecikme başlangıçta kötüye yorumlanmamış, hatta kimsenin dikkatini bile çekmemişken, hicretten önce Hazrec kabilesinin reisi olan ve Medine'nin yönetimi kendisine verilmek üzere iken Hz. Peygamber'in gelmesiyle bundan ‘mahrum kalan’ Abdullah b. Übey b. Selûl'ün başlattığı dedikoduyla birlikte iç huzursuzluklara yol açan önemli bir olay halini alır. İslamiyet'i istemeyerek kabul ettiği için ‘münafıkların reisi diye bilinen Abdullah b. Übey ile adamlarının’ Resûl-i Ekrem'i ve kayınpederi Hz. Ebû Bekir'i küçük düşürmeye ve aralarını açmaya yönelik sözleri, bazı müminlerin de katılmasıyla (Kaynaklar bunlardan Hassan b. Sabit,

Mistah b. Üsâse ve Hamne bint Cahş'ın adını vermektedir) kısa zamanda yayılma istidadı göstermişti. Sefer dönüşü rahatsızlanarak bir ay kadar yatan Hz. Aişe ise söylentileri duymamış, sadece bu süre içerisinde daha önceki rahatsızlıklarında gösterdiği ilgiyi göstermeyen Resulullah'ın odasına seyrek uğramasından bir şeyler olduğunu sezmişti. Hz. Aişe, hastalığının nekahet döneminde babasının teyze kızı Ümmü Mistah'tan oğlunun bu dedikoduyu anlattığını duymuş ve üzüntüsünden tekrar hastalanmış, (Müslim, Tevbe, 56) arkasından da Hz. Peygamber'den izin alıp babasının evine gitmişti." (TDVİA, 21/507-509)

H. Ömer, "Ya Resulallah! Haşa! Bu büyük bir bühtan ve iftiradır. Kesinlikle biliyorum ki, bu, münafıkların yalanlarından birisidir." derken Hz. Ali de "Yâ Resulallah! Bir gün bize namaz kıldırıyordun. Namaz içinde iken, ayakkabılarını çıkartmıştınız. Size uyararak biz de çıkartmıştık. "Namaz bitince, ayakkabılarımızı çıkarmanın sebebini bize sormuştunuz. Biz de sana uymuş olmak için çıkardığımızı söylemiştik. Bunun üzerine siz; 'Temiz olmadıkları için, onları çıkarmamı bana Cebail emretti' demiştiniz. "Böyle ayakkabılarına bulaşan pislik, size bildirildiği ve onları pislik bulaşığından dolayı çıkarmanız size emredildiği halde, ailenize, namus kirletecek kötülüklerden bir şey bulaşsın da, onu çıkarmanız için size emredilmesin, olur mu hiç?" (Nüreddin Halebi, İnsanü'l-Uyûn, II/624-625) Yine Hz Ali, gerçeği öğrenmek için Aişe'nin cariyesi Berire'nin tanıklığına da başvurulabileceğini söyler. Berire, "hanımı için iyilikten başka bir şey bilmediğini" söyler. Berire, Hz. Aişe'yle sürekli beraberdi, belki de Hz. Peygamberden daha fazla yanında oluyordu. (Hişam, Sire, III/313-314; Müslim, 8:115) Zaten Safvan erkeklik gücü olmayan (Hasûr: Mânevi mücahededen dolayı kadınlara yaklaşılmaya rağbet etmeyen) birisi idi. Bunu kendisi de açıkça ifade etmişti. (İbn Hisam, Sire, s. 306, Müslim, Tevbe, 57) Hz. Peygamber'in hanımlarından hiçbirisi iftirada en ufak bir rol almadıkları gibi, onu tasvip edici en ufak bir söz bile söylememişlerdir. O kadar ki, uğruna kız kardeşi Hamne bint-i Cahş'ın iftirada rol oynadığı Hz. Zeyneb bile, Hz. Aişe hakkında sadece iyi sözler sarfetmiştir. Bizzat Hz. Aişe (r.a) bunu şöyle açıklar: "Hz. Peygamber'in hanımları içinde Zeynep benim en güçlü rakibimdi. Fakat iftira olayıyla ilgili olarak Hz. Peygamber kendisine görüşünü sorduğunda, o şöyle cevap vermişti: "Ey Allah'ın Rasûlü, Allah'a yemin ederim ki, onda takvadan başka bir şey görmüş değilim." (Müslim, VIII/118; Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an, III/502)

Eğer Hz. Peygamber, Hz. Aişe'nin zina yaptığına inansa ve boşasaydı kim ne diyebilir di ki? Kaldı ki Hz. Ali boşamasını söylemiştir, ama Hz. Peygamber vahyi beklemiştir. Yüce Allah'ta onun masum olduğunu ve münafıkların dedikodularıyla hareket edilemeyeceğini bildirmiştir. (Nûr, 11-20; Müslim, 8:117; Müsned, 6:197) O gün ordunun artçısı olan Safvân b. Muattal es-Sülemî'dir. Bir Müslüman'ın, Peygamberin eşine karşı anormal bir duygu taşıdığını hangi akıl kabul edebilir ki? İstanbul Eyyüb semtinde mezarı bulunan Eba Eyyub el-Ensari'nin karısı iftira söylentilerinden söz ettiğinde, bu büyük sahabe şöyle demiştir: "Ey Eyyub'un annesi, Aişe'nin yerinde orada sen olsaydın böyle bir şey yapar mıydın?" Karısının "Allah'a yemin olsun ki asla yapmazdım." demesi üzerine o şunu söylemiştir: "O halde Aişe senden daha iyi bir kadındır. Bana gelince, Safvan'ın yerinde ben olsaydım, böylesine kötü bir düşüncüyü aklımdan bile geçirmezdim. Safvan ise benden daha iyi bir Müslüman'dır." (Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an III/503) Hz Aişe inen ayet üzerine "Ben, Allah'tan başka kimseye hamd ve teşekkür etmem. Benim beraatımı bildiren Allah'tır!" diyerek biraz da naz ile kırılganlığını ifade eder. (Buhari, Şehâdât 15, 30, Cihâd 64, Megâzî 11, 34; Müslim, Tevbe 56; Ahmed, VI/60, 195, Zemaşşerî, IV/121)

Nûr suresinin 11. ve müteakip on ayet 'hem iftira edenlerin maskelerini indirmiş hem de iftira ile ilgili önemli hükümler getirmiştir.' Bu olay ile aslında efendimizin hayatı üzerinden tüm Müslümanlara mesajlar verilmiştir. Efendimiz hayatın her alanında Müslümanlara örnek olmuştur; Fakir de zenginde olmuş, yerine göre sabretmiş, şükretmiş, infak etmiştir. Kadınlara miras verilmesinden evlatlık müessesinin gerçek hüviyetine kavuşturulmasına dek bir çok

konuda efendimiz üzerinden Allah (cc) kullarına, uygulamaları gereken davranışları göstermiştir.

Dursun, “Gecenin önemli bir bölümünde birlikte kalan Aîşe ile Safvân, bu birlikteliği daha önce planlamış olamazlar mıydı? Çünkü Safvan’ın arkadan geldiğini herkes gibi Aîşe de biliyordu. Aîşe isteseydi kolyeyi aramaya giderken haber verebilirdi.” diyerek okuyucuyu yönlendirmektedir. Gerek Müslim (Müslim, Tevbe, 56) ve gerekse Buhari (Buhari, Tefsîru sureti'n-Nûr, 6) sahihlerinde olayı bütün detayları ile anlatmışlardır. Haşa, kötü niyetleri olanlar bunu herkesin birbirini yanyana göreceği şekilde mi yaparlar? Hz Aîşe orduda asker mi ki, kim öncü kim artçı bilebilsin?! Hz. Aîşe’nin gerdanlığı aramak üzere gitmesi ve bulması da ortalığın ağarmakta olduğunu göstermektedir. Buhari’de Safvân’ın tan yeri ağardıktan sonra oraya geldiği açıkça ifade edilmiştir. İkinci konaklama yerinde hemen arkalarından yetiştikleri de yine bütün rivâyetlerde kaydedilmektedir. Bütün bunlar güvenilir kaynaklarda yer aldığına göre “gecenin önemli bir bölümünü birlikte geçirdiler” sözü, baş münafığın baş iftirasına benzemiyor mu? Hz. Aîşe’nin kolyeyi aramak üzere gittiğini haber vermemesinin de makul sebepleri vardır: Hemen gidip dönecektir, Peygamber (sav) hanımlarının perde arkasından olmaksızın başkalarıyla konuşmaları yasaktır, insanlar bir şeylerini kaybedince hemen söylemez, önce arayıp bulmaya çalışırlar!

İslam düşmanları her daim bu olayı İslam'a saldırmak için bir malzeme olarak kullanmaya çalışmışlardır. 1013 yılında Bizans sarayına elçi olarak giden Bakıllani'ye papazlar kralın huzurunda, "Peygamberinizin iftiraya uğrayan eşi Hz Aîşe'ye ne olmuştu?" diye alaycı üslupla sordukları soruya Bakıllani şu cevabı verir: 'Aîşe ile Meryem iftiraya uğradılar. Aziz ve celil olan Allah onların suçsuzluklarını açıkladı. Aîşe eşi olan ama çocuk doğurmayan bir kadındı. Meryem ise kocasız olduğu halde bir çocuk doğurdu. Şu halde Aîşe'nin Meryem'e nispetle daha suçsuz olması gerekir. Ama her ikisi de kendilerine yapılan iftiralardan uzak ve suçsuz kadınlardır. Allah'ın selamı ikisinin de üzerine olsun ' (İbni Asakir, Tebyinu Kezibil Müfteri, s. 219; İbni Kesir, el-Bidaye, XV/549)

1179

“Peygamberin eşleri de Müminlerin analarıdır.” (Ahzab, 6)

Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar

Bu konuya ek olarak, "Dinsiz ahlak olur mu?, Deizm 2, Naturalizm, Ateist akıl" adlı yazılarımızı öneririz.

Muhatabımızın kafa yapısını gösteren bir örnek ile konumuza başlayalım: "Eğer bir Meryem Ana heykelinin sizlere el salladığını görseniz dahi, bir mucize ile karşı karşıya olduğunuzu sanmayın... Çok küçük bir olasılıktır, ama belki de heykelin sağ kolundaki atomların hepsi, tesadüfen, bir anda aynı yönde hareket etme eğilimi içine girmiş olabilirler." (R. Dawkins, The Blind Watchmaker, s. 159) Bu önyargılı bakış açısını ateist Celal Şengör'de de görürüz. “Prof. Dr. Celal Şengör Fikir Stalk” adlı youtube videosunda ‘Mucize görse de inanmayacağını’ itiraf etmektedir. Ve mucize Kur'an cevap 1450 sene öncesinden cevap veriyor: Kendilerine bir mûcize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair Allah adına kuvvetle yemin ettiler. De ki: “Mucizeler ancak Allah’a aittir.” Ama mûcize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında

mısınız?” (En’am, 109); “Bilmeyenler, “Allah bizimle konuşsa, ya da bize bir mucize gelse ya!” derler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişti. Onların kalpleri (anlayışları) birbirine benziyor. Biz âyetleri, kesin olarak inanacak bir toplum için açıkladık.” (Bakara, 118) Ayrıca bilimin yanılmazlığına inanan ve bu anlayışı din edinen ateistlere cevap için 'Bilim değişmez mi? adlı yazımızı öneririz.

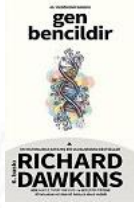
Dawkins'in bilgi seviyesi ve görüşleri

Ateist felsefeci Michael Ruse, Dawkins'in 'Tanrı Yanılgısı' adlı eserinin 'felsefeye ve dine giriş' derslerinden bile geçemeyecek kadar yüzeysel ve hatalı olduğunu belirtir. (M. Ruse, Why I am an Accommodationist and Proud of it, Zygon, 50, 2, 2015, s. 362-363) "Gerek Michael Ruse, gerekse T. Eagleton gibi ateist yazarlar da, Tanrı Yanılgısı kitabını Yüzeysel olarak nitelendirir ve eleştirirler." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 92) 20. yüzyılın Darwin'i olarak nitelenen evrimci biyologlardan Ernst Mayr, "Dawkins'in seçilimin hedefi olarak geni düşünmesi açıkça hatadır. Bireyin bütün genotipinin genlerden oluşmadığını biliyoruz." demekte ve Dawkins'in, seçilimin hedefi olan temel gen teorisinin bütünüyle gayri-Darwinci olduğunu ileri sürmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkamaz, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 142) "Dawkins'i, Prospect Dergisi 'dogmatik'; akademisyen Terry Eagleton ise 'donanımsız, yanlışlarla dolu kitapların sahibi, çarpıtmacı' olarak nitelemiştir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 26) Eğitimiçi yazar Sonnur Günaydın Asan da, 'Tanrı Yanılgısı' adlı kitaptaki mantık hatalarını, "Sahte İkilem, Çifte Standart, Aşırı Genelleştirme veya Aşırı Basitleştirme, Nedensel İlişki, Tertip ve Taksim, Kanıtı Varsayma, İsim Seçme, Etiketleme, Korkuluk Adam, Gerçeğin Yeniden Tanımlanması" şeklinde sıralamaktadır. (Sonnur Günaydın Asan, Richard Dawkins'in "Tanrı Yanılgısı" Kitabındaki Mantık Yanlışları, İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı / No. 13, Haziran, 2020, s. 153-181)

Dawkins'e göre, 'insan hakları, insanın asaleti ve insan yaşamının kutsallığı' gibi varsayımların gerçekte karşılığı yoktur. (Kör Saatçi, s. 335) "Dawkins'e göre hayatın tek amacı 'üremektir.' Ona göre 'insan'lar, gen aktarımında bir 'araç'tan ibarettir. Bu bakış açısına göre 'hayatın amacı, fayda ve zevk' unsurlarına indirgenmektedir." (Selçuk Küttük, Deizm, s. 142) Bu nedenle de Dawkins, "Kısır bir kadına 'âşık olmamız' evrim için 'anlamsız', hatta 'saçmadır.' Çünkü sevgi ve aşk da evrimsel sürece hizmet ettikleri sürece anlamlıdır, gereklidir. Oysa kısır bir kadın üreyemediği için evrimsel açıdan bir kayıp demektir. Bize verimli nesiller verme işlevi olan aşk, eğer bize nesil veremeyecek bir kadına duyuluyorsa anlamsızdır." (R. Dawkins, The God Delusion) demektir. Richard Dawkins (The Selfish Gene) "Başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark ise (In Search of Human Nature) "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektir. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 125) Richard Dawkins; insanların içinde bulunduğu toplumun dinine iman ettiğini iddia eder. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 111) Halbuki İslam ise tam zıttını savunur. "Allah'ın indirdiğine uyun dense, hayır biz, atalarımızı hangi yolda bulmuşsak, ona uyarız, derler." (Bakara, 170); "Atalarımız da gördüğümüz bize yeter derler." (Maide, 104) Kur'an'a göre insan inancını sorgulayıcı bir anlayışa sahip olmalıdır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 114)

Evrimci Dawkins bakın ne diyor: "Darwinist prensipler üzerine kurulmuş bir toplum tam olarak benim içinde olmak istemeyeceğim türden bir toplum. Bu berbat bir toplum olurdu. Ben Darwinist prensiplerle kurulmuş bir toplumda yaşamak istemem. Bu berbat bir toplum olurdu. Darwinist bir dünyada yaşamak istemem. O halde gelin yaşamak isteyeceğimiz bir toplum inşa edelim. Ki bu kesinlikle Darwinist-evrimci olmayan bir toplum olacaktır." (R. Dawkins. Richard Dawkins Interviews Creationist Wendy Wright; <https://www.youtube.com/watch?v=ZWB6Yhxqy5k>) İçinde yaşamak istemeyeceğin toplumu savunmanın adı darwinizmdir!

Evrimi savunan Dawkins'in kitabını okuyan "Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: Neden hepimiz intihar etmiyoruz?" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103) "Yaşamı tesadüf olarak görürsek, bu durum insanı bunalımların içinde bırakmak anlamına gelir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 84)

Ateist Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabındaki çelişkiler: Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabından alıntılarını okurken, akılsız varlıklara nasıl 'düşünme, irade, plan, program, bilgi' gibi özellikler yüklenmeye çalışıldığını göreceksiniz. Hele 'akılsız' atom yığınlarının 'rastgele' olarak bir araya gelip akıllı ve iradeli canlılara dönüştüğünü anlatmaya çalışırken Dawkins'in örnek verdiği 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerinin aslında, amacının tam zıttını ispatladığını, biraz kıyas ve zekaya sahip herkes hemen fark edecek ve Turan Dursun'un bir kova, su ve süpürge ile yaptığı 'deney' sonucu ateist olması ile aradaki mantık-sızlık-sal benzerlik hemen dikkat çekecektir! 'Hem Ganster, hem toto ve bu ortamı kim sağladı' diye başlayan sorular zinciri her akli başında insanı aynı sonuca ulaştıracaktır: Verilen tüm örnekler tam aksini ispat etmekte ve akıllı ve irade sahibi bir yöneticiyi işaret etmektedir! Tırnak (' ') işareti ile vurgulanan kelimelere özellikle dikkatinizi çekmek istiyoruz: "Bizi doğal seçim 'inşa etmiştir.' Eski gen-seçmeli evrim, beyinleri 'yaparak' ilk memlerin doğacağı çorbayı 'sağladı.' Bir yerlerde, 'rastlantısal' olarak, 'dikkate değer özellikleri' olan bir molekül oluştu. Bunun ortalıktaki moleküllerin en büyüğü ya da en karmaşığı olması 'gerekmiyordu', ama kendi kopyalarını 'yaratabilmek' gibi 'olağandışı' bir özelliği vardı. Bu 'rastlantının' oluşma olasılığı 'pek fazla gibi görünmeyebilir'; 'öyleydi de.' Eğer yüzlerce milyon sene boyunca her hafta 'Toto kuponu' doldurursanız, birçok kez büyük ödül kazanabilirsiniz. Evrim, bir anlamda, iyi bir şey gibi görünüyorsa da gerçekte hiçbir şey evrimleşmek 'istememez'. Evrim 'ister istemez' oluşan 'bir şeydir', genlerin bunu 'engellemek için harcadıkları tüm çabaya' karşın. Başarılı Şikago gangsterleri 'gibi', bizim genlerimiz de, epey 'rekabetçi' bir dünyada milyonlarca sene boyunca, hayatta kalmayı başarabilmişlerdir. Buna dayanarak, genlerimizde 'belirli nitelikler' olduğunu ileri sürebiliriz. Ben başarılı bir gende, baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Genlerde 'uzak görüşlülük yok'; geleceği 'planlamıyorlar.' Genler 'yalnızca varlar', bazı genler diğerlerinden daha 'becerikli' ya da değil ve 'işte hepsi bu.' Gen düzeyinde, 'özverili olma kötü, bencillik ise iyi olmalıdır.' Hücre, genlerin kimya 'endüstrileri' için 'uygun bir çalışma birimidir.' Gen 'makinelere' olarak 'yapılmış' ve mem 'makinelere' ile 'yetiştirildik.' Genler de yaşam kalım makinelerinin davranışlarını 'denetlerler'; doğrudan kuklaları oynatan ipleri kullanarak değil, 'bilgisayar programcısı gibi' dolaylı yollarla. Genler 'usta programcılar' ve kendi canlarını kurtarmak için 'programlıyorlar.' İnsanoğlunun bir başka özelliği de -'büyük olasılıkla'- has, çıkarsız, gerçek özverisi. Böyle olduğunu 'umuyorum' ama 'bunu tartışmayacağım' ve 'olası' memsel evrimi üzerine 'spekülasyonlar yapmayacağım.' Her ne kadar aksine inanmak istesek de, 'sevgi' ve türün -bir bütün olarak- 'iyiliği' hiç de 'evrimsel anlamı olmayan' kavramlardır." Görüldüğü gibi "Dawkins, yaratıcılık özelliğini zamana vermiştir. 'Zaman ile her şey tesadüfen oluşabilir' görüşündedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 90) Dawkins'e cevaplar için özellikle 'evrim' adlı yazımızın okunmasını tavsiye ederiz.

‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitap içerik olarak bilimsel olmaktan çok demagojik, felsefik ve ideolojiktir. Yazar evrimsel bir ‘psikolojiye’ sahiptir yani önceden verilmiş bir karara göre kitap yazılmıştır. Kitap mantık dışı ve duygusal hükümlerle doludur!

Şu önkabul her evrimci materyalistte bulunur: "Evrim bir gerçek değil, bir felsefedir. Öncelikli olarak materyalizm gelir (a priori) ve delil, bu değişmez felsefi bağlılığın ışığında tercüme edilir." (Phillip E. Johnson, Defeating Darwinism By Opening Minds, InterVarsity Press, Illionis, 1997, s. 81)

“Dawkins, Tanrı Yanılgısı'nda, 'yaşamın kaynağını hayati önem taşıyan koşulların ortaya çıkmasını sağlayan kimyasal olay veya olaylar dizisine bağlar.' Bu kimyasal olayların nasıl ve niçin başladığına dair açıklama yapmaz ve okuyucusunu zeka özürlü yerine koyar. Eğer bu tarz bir metotla düşünmeye başlarsak, tek boynuzlu atlar veya gençlik iksiri gibi şeylerin şaşırtıcı ölçüde imkansız olsa da meydana gelebileceğini kabul etmemiz gerekir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 37)

Dawkins önyargı ve sübjektif bir yaklaşıma sahiptir. Kitaplarının içinde hakaret, alay, hınç ve acımasız eleştirisinin sınırı sonsuzdur. Ama bakın yazar kendini nasıl da farklı pazarlamaktadır. Sonradan Müslüman olan bir Yahudi ile yaptığı konuşmada Dawkins bakın kendisini nasıl tanımlıyor:

Kibar kişilikten bir hümanist paylaşım:

Kuran'ı okumadım bu nedenle İncil'deki gibi ayetlerden alıntı yapamam. Fakat her zaman İslam'ın günümüzün en büyük kötülük sebebi olduğunu söylerim.

Ateizme gerekçe olarak Dawkins'in 'Tanrı Yanılgısı'nda öne sürdüğü gerekçe, 'Tanrı'nın muazzam biçimde karmaşık ve dolayısıyla muazzam biçimde ihtimal dışı olacağı' şeklindedir. Bu iddialara cevaplar 'Evrim teorisi', 'Allah'ın varlığının delilleri', 'Ateist akıl' ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazılarımızda bulunmaktadır!

Dawkins ve evrim

“Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkin.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) Dawkins her materyalist gibi evrimi savunmaktadır. 'Kör Saatçi' adlı kitabında, canlıların evrimini, Stuart Kaufmann'ın yazmış olduğu bir bilgisayar programı aracılığıyla "kanıtladığını" iddia eder. Bu program çubuk, dikdörtgen ve üçgen gibi şekillerin rastgele değişimlerle daha karmaşık hale gelmelerini sağlayan bir programdır. Program tarafından rastgele düzenlenen bu çubuklar, birçok ara formdan sonra zamanla hayvan, bitki ve insan figürlerini andırır hale gelmeye başlamaktadır. Dawkins, bu basit şekillerin bilgisayar programıyla zaman içinde insan veya hayvan figürlerine benzer hale gelmesinin, canlıların sözde evrimleşme sürecine benzediğini iddia eder. Bu örnekten yola çıkan Dawkins, canlıların da uzun bir süre boyunca meydana gelen mutasyonlarla bugünkü karmaşık hallerine dönüştüğünü savunur. Stuart Kaufmann'ın kullandığı programın, bizzat kodlayıcısı vardır. O çizgileri bir yapan, bir araya gelmeleri için kodlayan bir bilgisayar ve daha da önemlisi bunları yapan bir zeka vardır! Ayrıca Dawkins'in bu iddiası komiktir aslında! Kodlardan oluşan bir bilgisayar oyunu sadece çizgilerden mi meydana gelir? Kodlamayı azıcık bilen 'tek bir eksik veya fazla harf-rakamın' oyunu nasıl da çalışamaz hale getirdiğini bilir. Dawkins hala Darwin'in eski mikroskoplar ile yaptığı araştırmalar seviyesinde kalmıştır. Artık DNA ve şifreler, kodlamalar çağındayız ve asla hayat ta asla basit çizgilerle ifade edilemeyecek kadar mükemmel ve uyumlu bir sistemler bütünüdür. Bu konuda 'Evrim ve Allah'ın varlığı' adlı yazılara bakılabilir.

1870 ve 1880'lerde bilim adamları hayatın kökeni için bir açıklama bulmanın oldukça kolay olduğunu düşünüyorlardı. Hayatın karbondioksit, oksijen ve nitrojen gibi basit kimyasalların bileşimiyle kolaylıkla oluşan protoplazma denilen bir maddeden meydana geldiğini zannediyorlardı." (William A. Dembski, James M. Kushiner, Signs of Intelligence, Brazoss Press, ABD, 2001, ss. 103-104; [Bölüm

8: Stephen C. Meyer, Word Games: DNA, Design and Intelligence) Bilim yazarı Howard Peth: "Eskiden hücrenin bir çekirdek ve sitoplazma 'denizi' içindeki diğer parçalardan meydana geldiği düşünülmekteydi. Fakat hücre içinde büyük alanlar boştu. Şimdi ise bir hücrenin gerçekten 'kovan gibi olduğu' yani hücrenin ve onu barındıran bedenin hayatı için gerekli olan önemli işlevsel birimlerle dolu olduğu bilinmektedir. Evrim teorisi hayatın 'basit' bir hücreden geliştiğini varsayar, fakat günümüzde bilim basit hücre diye bir şey olmadığını göstermektedir." (Howard Peth, Blind Faith: Evolution Exposed, Amazing Facts Inc., ABD, 1990, s. 77)

Darwin'nin mikroskobu ve gördüğü hücre ve günümüz elektronik mikroskobu ve hücre

İnsanın tek bir hücresinin DNA'sında tam 1 milyon ansiklopedi sayfasını doldurabilecek miktarda bilgi bulunur. İnsan kendi bilgisini okumaya kalkışsa buna ömrü yetmez. Bu dev ansiklopedi yaklaşık 3 milyar farklı şifreye sahiptir. Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktır. Ve bu sadece tek bir hücredir! 100 trilyon hücreden oluşan bir insanda ise bu, 100 trilyon kere 1000 kitap anlamına gelir. Bu günümüz bilgisayar teknolojisi ile bile mümkün olmayan bir gelişmiş sistemi ifade eder. İnsan Genomu Projesini yürüten Celera Genomics şirketinin konu hakkındaki en önemli uzmanlarından biri olan Gene Myers, "Beni asıl şaşırtan şey hayatın mimarisidir. Sistem olağanüstü derecede komplekstir. 'Sanki tasarlanmış' gibidir. Burada (DNA'da) büyük bir akıl yer almaktadır." (Article by Tom Abate, San Francisco Chronicle, Şubat 19, 2001) demektedir.

Eğer materyalistlerin iddia ettikleri gibi maddenin doğada kendi kendine canlılığı oluşturma gibi bir özelliği olsaydı, bunun, laboratuvarların kontrollü ortamında çok daha kolay gerçekleştirilebilmesi gerekirdi. Oysa bugün değil canlı hücresi, onun herhangi bir organeli bile laboratuvarlarda suni olarak üretilmemiştir.

İlkel çorba denilen ortamda canlı bir organizmanın oluşumunun mümkün olmadığı bilim literatürüne geçmiştir

BBC NEWS

Watch One-Minute World News

Last Updated: Monday, 13 February 2006, 12:08 GMT

Email this to a friend

Printable version

Darwin's warm pond idea is tested

By Rebecca Morelle
BBC News science reporter

Life on Earth was unlikely to have emerged from volcanic springs or hydrothermal vents, according to a leading US researcher.

The organic compounds cling too tightly to the clay

Experiments carried out in volcanic pools suggest they do not provide the right conditions to spawn life.

The findings are being discussed at an international two-day meeting to explore the latest thinking on the origin of life on Earth.

It is taking place at the Royal Society in London.

Darwin's theory

David Deamer, emeritus professor of chemistry at the University of California at Santa Cruz, said ahead of his presentation: "It is about 140 years since Charles Darwin suggested that life may have begun in a 'warm little pond'.

News Front Page

Africa

Americas

Asia-Pacific

Europe

Middle East

South Asia

UK

Business

Health

Science & Environment

Technology

Entertainment

Also in the news

Video and Audio

Programmes

Have Your Say

In Pictures

Country Profiles

Special Reports

RELATED BBC SITES

Fransız doğa bilimci Jean Baptiste Lamarck, evrimin mekanizmasını "kazanılan özelliklerin nesilden nesile aktarılması" şeklinde açıklar. Canlıların yaşamları sırasında uğradıkları değişiklikler kalıcıydı ve yeni nesillere kalıtsal olarak aktarılabilirdi. Ona göre zürafalar bir zamanlar ceylan benzeri birer hayvandı; ama yüksek dallara erişmek için harcadıkları çaba yavaş yavaş boyunlarını uzatmıştı. Lamarck, oldukça iddialı konuşmaktan çekinmiyordu: Bir sülalenin sağ kollarının nesiller boyunca kesilmesi sonucunda yeni doğan bireylerin tek kollu doğacaktır. Önce günümüz keçilerinin hala yüksek dallara uzanmaya çalıştıklarını ama boyunlarının uzamadığını ve ayrıca bilinenin tersine zürafaların da küçük boylu ağaçları tercih ettiklerini belirtelim. Uppsala Üniversitesi zoologlarından Robert Simmon, American Naturalist dergisinde 1996 yılında yayınladığı bir makalesinde "Besin için rekabetin en fazla olması gereken kurak mevsimde, zürafalar genellikle yüksek dallarda değil, fazla büyümeyen çalılarda otlanır." diye yazmıştır. (BBC, 30 Haziran 2016) Bu konuda detay için 'evrim' adlı yazımıza bakılabilir!

Bu keçilerin suçu ne ey evrim/ kozmik enerji!?

Çin'de tahmini olarak onuncu yüzyıldaki Beş Hanedan On Krallık döneminde başlayan, yirminci yüzyıla kadar süre gelen bir gelenek vardır. Ayak bağlama ya da 'lotus ayak geleneği.' Küçük yaşta kız çocuklarının ayak kemiklerini kırarak çok ufak boyutta ayakkabılara sokmak ve ayak büyümesini engellemek amacıyla yapılan bir uygulamaya dayanıyordu. Yüzlerce yıl sonunda hala bu geleneği devam ettiren insanların çocuklarının ayakları 'normal' doğmaktadır! Lamarck bunu duysa kahrından ölürdü herhalde...

1186

Benzer mantığı Dawkins'te ileri sürmüştür. "Başlangıçta günümüz sincabına benzer, ağaçlarda yaşayan ve herhangi bir şekilde uçmak için özel bir perdeli organı olmayan bir canlı, kısa mesafeleri sıçramaya başladı. (Eğer düşmesini yavaşlatacak birşey olsaydı daha uzağa sıçrayabilirdi.) Böylece doğal seleksiyon, kollar veya bacak eklemlerine yakın bir bölgede daha keseli bir yapıya sahip olan bireyleri seçti. Şimdi gittikçe daha geniş deri alanına sahip bireyler daha uzağa sıçrayabiliyorlardı. Sonraki nesillerde derinin genişlemesi bir kural oldu ve bu durum böylece devam etti... Gerçek kanat çırparak yapılan kuş uçuşunun bu basit süzülüş hareketinden evrimleşmesini hayal etmek artık çok daha kolay; böylece bu canlılar uçmaya başladılar." (Phillip E. Johnson Climbing Mount Improbable & Darwin's Black Box; http://www.origins.org/articles/johnson_climbingmount.html)

Dawkins, uçuş, kanatların simetriği, bu olayın biyokimyasını veya genetik gelişimini anlatan bilimsel kanıt sunmak yerine masal anlatmaktadır. Çünkü olaya bilimsel değil evrimsel/ideolojik bakmaktadır! Dawkins, kuş akciğerleri ve sürüngen akciğerleri arasındaki derin anatomik farka hiç değinmez. Sürüngenlerin akciğerleri memelilerinki gibi, havanın içeri girip aynı yolu izleyerek geri çıktığı bir yapıya sahiptir. Kuşlarınki ise jet motorlarına hava sağlayan mekanizmaya benzer şekilde dizayn edilmiştir. Yani hava hareketi tek yönde gerçekleşmektedir. Hava akciğere bir kanaldan girer, bir başka kanaldan çıkar. Başka hiçbir canlı grubunda rastlanmayan bu mükemmel mekanizma sayesinde, kuşun uçuşu için gerekli olan yüksek oksijen ihtiyacı karşılanır. Kanatlar özel yapıları sayesinde su ve havayı geçirmeyecek şekilde, göğüs kemikleri de uzun mesafe uçuşlarında oldukça büyük miktarda enerji ve kas gücü gerektirdiği için geniş yaratılmıştır. "Aeorodinamik bir harika olan kuşla kıyaslandığı zaman en gelişmiş hava aracı bile sadece kabataslak bir kopyadan öteye geçmez."

(Kusursuz Uçuş Makineleri, Reader's Digest, çev: Ruhsar Kansu, Bilim ve Teknik, Sayı: 136, Mart 1979, s. 21) Kuşlardaki kusursuz

tasarımların havacılığın gelişmesinde debüyük önemi vardır. Nitekim uçağın mucidi olarak kabul edilen Wright kardeşler, Kittyhawk adındaki uçaklarının kanatlarını yaparken akbaba kanatlarının tasarımını örnek almışlardır. (<http://www.yourplanetearth.org/terms/details.php3?term=Biomimicry>) “Askeri tasarımcılar baykuş kanatlarını taklit ederek hayalet uçakları olduklarından daha da gizli hale getirebilmeyi umuyorlar. Baykuşlardaki tasarım sayesinde radarlar tarafından görülmeyen uçakların hiç duyulamayacak kadar sessiz olması hedefleniyor.” ([http://www.fonz.org/zoogoer/zg1999/28\(4\)biomimetics.htm](http://www.fonz.org/zoogoer/zg1999/28(4)biomimetics.htm) : "Designs from Life", Robin Meadows, Zooger, July/August 1999) Airbus, uçağın kanatlarına tıpkı kuşlarınkı gibi uçuş koşullarına göre şekil alabilme özelliği kazandıracak uyarlanabilen kanatlar (adaptive wings) yapmaya çalışmaktadır. Amaçları ise yakıt sarfiyatını en aza indirmek. (<http://www.biltek.tubitak.gov.tr/dergi/98/ocak/yakitsiz.html>) İlk çalışmalar, Amerikan avcı uçağı olan F-111 ile başlamıştır. (Biyonik, Doğayı Kopya Etmektir, Science et Vie'den Çev. : Dr.Hanaslı Gür, Bilim ve Teknik Temmuz 1985, s. 1) Kuş kemiklerinin içleri boştur, bu nedenle de son derece hafiftir. Modern uçakların kanatları da kuş kemiklerinden ilham alınarak içleri boş olarak tasarlanmaktadır. Kuşun karnındaki tüylerle kanatlarındaki tüyler birbirinden farklı özelliklere sahiptirler. Büyük tüylerden oluşan kuyruk tüyleri dümen ve fren görevi görürler. Kanat tüyleri ise, kanat çırpma esnasında açılarak yüzeyi genişletip kaldırma kuvvetini artırma özelliğine sahiptir. Konuyu daha fazla uzatmadan Dawkins'in iddiasına dönelim ve mantıksal olarak son cevapları sıralayalım: Ön ayağını kaybedip, onun yerine yarım kanata sahibi olan bir canlı, nasıl bir avantaja sahip olacaktır? Dört ayağa sahip bir sürüngen hızlı hareketi sayesinde hem düşmanlarından kaçabilecek, hem de avlanabilecektir. Yarım kanata sahip bir sürüngen ağaçtan düşüp, zarar görmesi engellenirken bir fayda sağlasa da, ön ayaklarını kaybettiği için hızlı hareket edemeyecektir. Böylece ne düşmanlarından kaçabilecek ne de avlarını eskisi gibi yakalayabilecektir. Bu onun için yarım kanatın getirdiği avantaja göre çok büyük bir dezavantajdır. Zaman içinde büyüyen kanatlar düşerken onu yavaşlatacak, fakat düşmanlarından kaçarken yada avını kovalarken engel olacaktır. Evrimci mantığın sorun listesi bu şekilde uzayıp gitmektedir. “Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır.” (Müminun, 21)

1187

Tanrı Yanılgısı (The God Delusion) adlı kitabın girişinde Dawkins “Hümanist” düşüncenin “milli marşı” olarak kabul edilen İmagine (Hayal edin) isimli şarkıdan esinlenerek, bir hayal kurmaktadır. Bu hayalini Dawkins şöyle ifade eder: "Dinin olmadığı bir dünya hayal edin." Savaşların nedenini dine bağlayan ve dinler olmaz ise savaş ve yıkımların olmayacağını ileri süren Dawkins'e cevap olarak, ‘İslam barış dinidir’ ve ‘İslam savaş hukuku’ adlı yazılarımızı önerebiliriz.

Dawkins ayrıca ateistlerin (Mesela Stalin'in) yapmış olduğu yanlışların bütün ateistlere mal edilemeyeceğini ileri sürerken (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 256) konu inançlı kişilere gelince tamamen farklı bir tavır sergilemekte, dindar olduğu iddia edilen kişilerce yapılan yanlışları genelleştirip, tüm inanç sahiplerini ağır itham altında tutmaktadır. Ateist olan Stalin'in 30 yıl süren iktidarı boyunca 20 milyondan fazla insan hayatını kaybeder. Evrimci ideolojiyi savunan nazi lideri Hitler ile de Avrupa'yı paylaşır. (Alman-Sovyet Saldırmazlık Paktı) Hitler daha sonra anlaşmayı bozunca ayrı düşerler! Ateist Mao zamanında da Çin'de milyonlarca insan ölür ve şu an komünist partinin yönetimindeki Çin'de de tüm ‘işçiler’ az ücret ile sendikasıız olarak batılı sermaye grupları için acımasızca çalıştırılmaktadır. Kızıl Kmerlerin lideri Pol Pot'un (Saloth Sar) Kamboçya'da sadece 3 yıl 8 ay içinde, 7 milyonluk ülke nüfusunun nerde ise yarısını -3 milyon kişiyi- katletmesi, Terörü sistemli olarak kullanılmasının gerekliliği konusunda Lenin'in ifadeler (V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, IX/346; V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, xxxv/238; Pravda Gazetesi, 26 Ekim 1918; V.İ. Lenin, Polnoye sobraniye soçineniy, Moskova, 1958-1966, XXXV/311 (Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, s. 82) Komünizmin kanlı bilançosu: SSCB 20 milyon, Çin 65 milyon, Kuzey Kore 2 milyon, Kamboçya 2 milyon, Doğu Avrupa, 1 milyon, Latin Amerika 150 bin, Afrika, 1,7 milyon, Afganistan 1,5 milyon, Uluslararası

komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partilerin eylemleri sonucu da 10.000 civarında ölüm meydana gelmiştir. (Komünizmin Kara Kitabı, s. 17) Tüm bu katliamların merkezinde materyalizm ve evrim teorisi bulunmaktadır. Evrimci P. J. Darlington, (Natüralistler İçin Evrim) isimli kitabında evrim ve vahşet ilişkisini şöyle tarif eder: "Birinci nokta, bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır. O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür." (P.J. Darlington, Evolution for Naturalists, 1980, s. 243-244) 1970 Nobel Edebiyat ödülünü kazanan Rus yazar Alexander I. Solzhenitsyn, 1983'de Londra'da yaptığı bir konuşmada, Rus halkının başına gelenleri şöyle özetlemektedir: "Yarım yüzyıl önce henüz bir çocukken, yaşlıların Rusya'nın başına gelen felaketlerin nedeni için şöyle dediklerini hatırlıyorum: "İnsanlar Allah'ı unuttular, tüm bu felaketlerin nedeni bu." O zamandan beri, 50 yıldır devrimimizin tarihi üzerinde çalıştım, yüzlerce kitap okudum, yüzlerce şahit dinledim, sekiz cilt kitap yazdım. Ama 60 milyon insanı yok eden devrimin ana sebebini formüle etmemi isterseniz şunu tekrarlamaktan başka bir şey yapamam: İnsanlar Allah'ı unuttular; tüm bu felaketlerin nedeni bu." (Edward E. Ericson, Jr., "Solzhenitsyn - Voice from the Gulag", Eternity, October 1985, s. 23, 24) Amerikan Ateizmi Geliştirme Birliği başkanı Charles Smith, "Evrim, ateizmdir." (H.Epoch, Evolution or Creation, (1988), s. 148-149) derken zaten bilinen bir gerçeği de itiraf etmektedir. Materyalizm, ateizm ve evrim bir bütünün farklı yüzleri ve parçalarıdır!

Cansız ve şuursuz atomların kendi kararlarıyla biraraya gelip, canlı ve şuurlu insanı oluşturduğunu iddia eden, pagan (Putperest) kabilelerde olduğu gibi "doğa"yı ilahlaştıran (Naturalizm), DNA üzerindeki bozulma ve oynamaların -Mutasyonların- yeni türler oluşturabileceğini iddia eden, hayatın yapıtaşı olan proteinlerin kör tesadüfler sonucunda oluştuklarına inanan, birbiri ardına gelen başıboş tesadüflerin DNA gibi kompleks bir bilgi bankasını oluşturabileceğini zanneden, hücre gibi kompleks bir organizmanın tesadüfen oluşabileceğini ileri süren, fosiller evrim sürecini devamlı olarak yalanlarken hala evrimi savunanların görüşü olan Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara uygulandığında, Hitler'in 'üstün ırk'ı oluşturma saplantısı, Marx'ın 'İnsanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir.' yanılgısı, Mao'nun milyonlarca insana sözde bir tür hayvan gibi görüp akıl almaz vahşetler uygulaması, Mussolini'nin "Savaşın tüm insan enerjisini en yüksek noktaya taşıdığı" iddiası, Kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmelerini" görüşü, Stalin'in zalim çalışma kampları, Üçüncü dünya ülkelerinin emperyalist ülkeler tarafından acımasızca sömürülmeleri, PKK gibi evrimci ateist örgütlerin katliamları, sözde bilimsel bir kılıf kazanmaktadır. Unutmayalım ki birinci ve ikinci dünya savaşını dindarlar çıkarmamıştır! Bu konuda, 'İslam barış dinidir' adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins'in itiraf tadındaki bu cümleleri de, Evrim Teorisinin içinde bulunduğu önemli bir açmazı ifade etmektedir: "Yaşamın başlangıcı, şüphe duyanlar için söylemek isterim ki, araştırma konusu olarak gelişmekte olan bir konudur. Bu araştırmanın ilgili uzmanlık alanı kimyadır ve bu benim alanım değildir. Gelişmeleri çok büyük bir merakla kenardan izlerim ve önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuvarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse hiç şaşımam. Ancak yine de bu henüz gerçekleşmedi ve bu gelişmenin olasılığı oldukça düşük olduğunu söylemek mümkündür ve bu her zaman böyledir; gerçi bu bir kez gerçekleşti." (Tanrı Yanılgısı, s. 133) Bilim ve Ütopya dergisinin Kasım 1998 tarihli nüshasında, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu" adlı makalesinde Ümit Sayın: "Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez. Değişimin nedenlerinin ve mekanizmalarının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir, ama 100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin gözüyle bakılmaktadır! diyerek Dawkins'le benzer şekilde 'gayba' inandıklarını, gözle görülemeyene iman ettiklerini göstermektedir. Halbuki, "Doğabilimciler unutmamalıdır ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin

gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir.” (Pierre Grassé. Evolution of Living Organisms. New York, Academic Press, 1977, s. 82) Ünlü İngiliz paleontolog Derek W. Ager bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder: "Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz." (Derek A. Ager, The Nature of the Fossil Record, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, s. 133)

Dawkins duanın bir anlamı olmadığı dolayısıyla bir Tanrı'nın olmadığını ileri sürer (Tanrı Yanılgısı, s. 34) ki, bu iddiaya 'İslamın emirleri ve hümanizm' adlı yazımızda cevap verilmiştir!

Kur'an ve İslam üzerine Dawkins çok sınırlı ve yüzeysel bilgilere sahip olduğu (Twitinden de anlaşılacağı gibi ayrıca) yorumlarında da anlaşılıyor. Kitabında Kur'an hakkında şöyle bir yorum yapmaktadır: "Ne yazık ki Kur'an'daki barış yanlısı pasajlar, genelde sadece ilk bölümdedir, yani Muhammed'in Mekke'de olduğu zamanlar. Daha kavgacı satırlar kitabın sonraki bölümlerindedir. Medine'ye kaçması ile başlar." (s. 291) Bu konuyu da 'İslam barış dinidir', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımıza bakılabilir!

"Hindistan'da bölünme zamanında, bir milyondan fazla kişi Hindu ve Müslümanlar arasındaki dinsel çatışmalar sırasında katledildi. Öldürülecek toplulukların etiketlenmesinde yalnızca dinsel göstergeler etkindir. Bir bakıma Hindistan halkını dinden başka bir şey bölemezdi." (s. 245) Bu da Dawkins'in son derece yanlış bir yorumudur. İlk önce kendisine şunu sorması gerekir. Nasıl oldu da bu insanlar yüzlerce yıl, farklı dinden olmalarına rağmen bir arada yaşayabilmişlerdir? Neden 20. yüzyıla gelindiğinde böyle bir bölünme yaşamak zorunda kalmışlardır. Bu konuda acaba asıl sebep o bölgeyi işgal etmiş olan sömürgeci güçler olabilir mi? Acaba Dawkins, pasaportunu taşıdığı İngiliz devletinin bu bölünmedeki katkıları hiç düşünmüş müdür?! Aslında asıl sorulması gereken soru, dinler kadar emperyalizme hiç karşı çıkmış mıdır Dawkins? Yoksa ona verilen görev zaten emperyalizmin önündeki tek engel olan İslam'ı karalamak mıdır? Savaşların nedeni din midir? Sorusunun cevabına, 'İslam barış dinidir' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Dawkins, dinlere ihtiyaç olamadan bir ahlakın nasıl açıklanabileceği üzerinde uzun uzun açıklamalarda bulunur: "İyi ya da kötü birisi olmak için Tanrıya ihtiyaç yoktur." (s. 214) iddiasında bulunur. Bu konuya ise 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda cevap verilmiştir!

Richard Dawkins'in temel argümanlarından birisi de 'tanrıyı kim yarattı?' sorusudur. Halbuki böyle bir iddia kendi içinde mantıksızdır. Eğer bir varlık yaratılmış ise o zaten Tanrı olamaz ki? "Allah, tanıma itibarıyla yaratılmamıştır. Allah'ın tanımı yaratılmamış olmasıdır. Her yaratılanın yaratıcısı vardır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 14) Yaratana ama yaratılmayana biz Tanrı diyoruz. Dolayısı ile Dawkins kitabının adını tanrı yanılgısı olarak koymakla doğru bir tercih yapmış olmaktadır çünkü böyle bir tanrıyı hiç kimse kabul etmemektedir. Dawkins tarafından reddedilen tanrı anlayışı, zaten bir yanılgıdan ibarettir! Ayrıca, 'tanrı kavramını kabul etmek bilimin çökmesi demektir' diye bir ön kabulden hareketle tanrı fikrine karşı çıkan Dawkins, ön kabul ile bilimsel bir açıklama yapılabileceğini nasıl düşünebilmektedir? Aslında işleyiş tarzı bulunan kanunları bilim adamlarınca ancak bulunabilen kurallar zincirini koyan birisinin olması akla ve bilime neden aykırı olsun ki?! Bu konuda 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins'e, inanmadığı için mi Darvincilik çok akıllıca geliyor yoksa Darwinizmin bir sonucu olarak mı inançsız biri olmuştur? Dawkins'in hararetli tartışmaları, onun 19. Yüzyıl başlarında

yaşıyor olduğu izlenimini vermektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 42, 43) İnsanın dünyaya nasıl geldiğini Dawkins tek cinsiyete kadar dayamaya temayülündedir. Cinsiyetin kadın olma olasılığı üstünde duran Dawkins kendi tezini, İsa'nın mucizevi doğumunda inkar etmiş olur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Biyolojik açıdan erkek üstünlüğünü açıkça savunan Dawkins şöyle söylemektedir: "Kadın, doğada üreme açısından silik varlıktır." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 296) Dawkins, "doğal eleme sayesinde, üstün türlerin devamı ilkesi evrenin başlangıcında tasarlanmıştır." demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 164) Dawkins'e göre doğal eleme, doğanın kör saatçisidir. Görünen bir amaçta yoktur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 136) Richard Dawkins, Kör Saatçi (Blind Watchmaker) adlı kitabını yazar. Doğal seleksiyonla işleyen bu evrimsel düzeni, kusursuz işleyen bir saatin dişlerine benzetir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 191) Bir saatçi için saat neyse, doğa için de tanrı odur. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 116) Materyalist bilimde insanlık, nesnelerin kör dünyasına tabii kılınır. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 172) Darwin, evrenin bir tasarımcı tarafından tasarlanması fikrine şiddetle karşı çıkar. Ona göre en büyük tasarım, doğal seleksiyondur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 236) Dawkins, insanın bir tür ruhsal boyut kazanma hamlesi olan aşk olayını, patolojik (hastalıklı) bir bağımlılık olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 170) Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 281) Dawkins, iyilik yapma dürtüsünün kaynağını, bencil gen teorisiyle açıklamaya çalışır. Ona göre gen bencildir. Aslında gen Bir DNA zinciridir. Ancak bilinçli değildir! Bencil gen teorisi açısından bakınca insanı, kemiğini asla vermeyen ve bunun için mücadele eden köpekten ayırt etmek zor olacaktır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 297) Dawkins, Aşk duygusunu patolojik yani hastalıklı bir bulgu olarak değerlendirir. Dawkins, bencilce almayı, normallik olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 299, 300) Hakbuki teizmde, "Tanrının bir üst değer oluşu, bencilik prangalarından özgürleşmenin de garantisidir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 111) Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 başlıkta açıklar: Birincisi karşılıklı çıkar, ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü şöhret kazanma, dördüncüsü toplum içinde onaylanmak, kabul görmek. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) Aslında bunların tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 305)

Not; Dawkins'in, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal siniri hakkındaki iddiası; cevabı, ' Körelmiş organlar' adlı yazımızdadır!

Prof. Dr. Sinan Canan, "Dawkins'in tanrı yanılgısı adlı kitabını çok seviyorum, kütüphanemin başköşesinde duruyor, ne zaman okusam valla ne doğru din seçmiş diyorum" derken (20.10.13)

'Büyük tasarım' adlı eserinde ise Hawking, 'Felsefe öldü' derken, eserinin tamamı bilim yerine felsefi içeriklerle doludur. Hawking, bilim adına felsefe yapar ve yaptığı için ölü olduğunu da kendisi itiraf eder. Kitabındaki şu cümle de çok ilginçtir: "Yerçekimi kanunu olduğu için kainat 'kendisini yoktan var' edebilir." Önce 'yoktan' kelimesi ile neyi kastettiğini ele almak gerekir. Eğer yerçekimi varsa, ortada yok diye bir kavram kullanmamızın imkanı yoktur. Demek ki yoktan değil, var olandan kainat oluşmuştur! Yani Hawking'in aslında 'yok' dediği 'var'dır ve

kendisi var'ı yok etmektedir. Hawking bunu tanrı kavramında da aynen yapmaktadır! Evet Hawking yok olan bir şey hakkında bir kitap dolusu yazı yazmıştır, kutlarız!

Tamam kendinden yaratıldığı iddia edilen ve aslında sadece yaratılma süreçlerden biri olan bir kanun -yerçekimi- ile neden bu yaratılma sürecini başlatıyor? Hawking acaba daha öncesini neden görmek istemiyor?! O yerçekiminin yaratılmasını neden ele almıyor, neden var olmaya yani aslında yaratılışa aradan dalıyor?

“Isaac Newton, bir seferinde "Yerçekimi gezegenlerin nasıl hareket ettiklerini açıklıyor, gezegenleri neyin yörüngeye soktuğunu değil... Her şeyi Tanrı yönetir" demişti. İngiliz fizikçi Hawking ise "Yerçekimi diye bir yasa olduğu için, Evren kendi kendisini hiçten yaratabilir ve yaratmaya devam edecektir" diyerek bizim varlığımızın, evrenin varlığının ve hiçbir yerine, birşey olmasının sebebinin kendiliğinden yaratılış olduğunu savunuyor.” (BBC, 2 Eylül 2010) Hawking, Kasım 2016'da da, “kütle çekimi ve kuantum teorilerinin, evreni, ilahi bir güce ihtiyaç olmadan yarattığını” (DW, 08.01.2017) ileri sürerek hatalar zincirini devam ettirir.

Kuantum fizikçisi Hans Peter Dürr ise gerçeği görüp itiraf etmekten çekinmemektedir: "Kuantumla öğrendik ki, ekonomik gerekliliklere ve doğa kanunlarına değişmez tek boyutlu baktığımızdan -ipek böceği gibi- kendi ördüğümüz mecburiyetler kozası içinde hapsolup kalıyoruz. Maddeci anlayışın doğurduğu inançsızlık ve bencillik, bereket ve bolluğu fark etmemizi önüyor. Tevekkülle istemeyi bilmediğimizden -hırsla hayata saldırdığımızdan- sadece istediklerimizden mahrum kalmıyoruz; özlediğimiz mutluluk ve huzuru da elde edemiyoruz." (Hans Peter Dürr, P.M. Magazin 05, 2007) Yunus Emre'nin dediği gibi: “İlim ilim bilmektir İlim kendin bilmektir. Sen kendini bilmezsen Ya nice okumaktır. Okumaktan mana ne, Kişi Hakk'ı bilmektir Çün okudun bilmezsin Ha bir kuru emektir.” (Yunus Emre Divanı, s. 184)

1191

Hawking bilim adına felsefe yaparak, yaratılan kanunu yaratıcı ilan etmekte ve buna bilim adını vermektedir. Halbuki kanun adını alan şeyin, deney ve tecrübe ile kendisini kanıtlatabilecek kadar kesin olan bir düzeye gelen şeylere verdiği ad olduğunu herkes bilir ki bu da, belli bir kurallar zinciri ve uyumu gerektirir. Bu kanunları koyan, uygulatan ve düzenleyen (Bedi', Halık ve Rab) Vahid'l-Ehad olan Allah'a! “Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden Yücedir.” (Nahl, 3); “Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.” (Duhan, 39)

Stephen Hawking ve Dawkins, ikisi de okuyucuyu yönlendirme hatasına düşmektedirler. Okuyucularını, Yaratıcı ile bilim arasında bir tercih yapmak zorunda bırakmaktadırlar. Hawking ve Dawkins, tabiat kurallarının yaratıcı bir güce sahip olduğunu ileri sürmektedirler. Yani gözümüz önünde işlevsel görevi olan, kendilerine kodlanan görevleri yapan vasıtaları yaratıcı ilan edip, asıl yaratıcıyı reddetmemizi istemektedirler. Bu tıpkı otomatik pilota bağlı uçağa bakarak, 'Kendi kendine gidiyor; uçak mühendisini, pilotu zaten görünmüyor' demek kadar bilimseldir! Belki uçaktan bahsederken, o uçağı yapandan bahsetmeye gerek yoktur ama sonuçta konuşulan konu teknik/bilimsel bir konudur ve o uçağı yapan ve yürüten mutlaka vardır ve yaptığı uçağın kaliteside onu yapanın ilmi ve gücü hakkında epey bilgi verir. Yaradan'da o nedenle evrene bakmamızı, evren kitabını okumamızı ve onu inceleyip kendisine ulaşmamızı (Mülk, 4-5; Yunus, 5; Enbiya, 30; Ankebut, 44; Zümer, 5 vd.) istemektedir. Bu konuda Prof. Dr. Adem Tatlı'nın 'Bilimlerin Işığında Yaratılış' adlı eserini özellikle tavsiye ederiz. Kısaca, yaratıcı/din ve bilimsel kurallar birbiri ile çelişmez, aksine birbirini tamamlayan ifadelerdir. Bir yaratan vardır, yaratır sonra düzenler; görevleri yükler/kodlar. Bu birinci aşamadır. Sonrada işini/görevini yerine getiren ve yüklendiği kodlamaya göre hareket eden (Tabiat kuralları başta) yaratılanlar vardır. Bunlar zıt değil, çelişki hiç değildir! Hawking, yaratıcı fikrinin eski bir fikir olduğunu ileri sürer. Ama şunu unutur, her eski fikir illa yanlış olmak zorunda değildir!

“Bir balığı balık yapan maddelerin neler olduğunu bilim tespit edebilir. Ancak bilim, bu maddelerin tamamını toplayıp bir kaba koysa onlar kendiliğinden balığa dönüşmemektedirler. Özellikle cansız maddelere canlılık kazandırılması mümkün görülmemektedir. (Murat Akın, ‘Bilimsel İlerlemeler Tanrı’yı Yok mu Ediyor?’ Sorusu ve Kelâmî Açından Değerlendirilmesi, Tekirdag ilahiyat dergisi, Tasavvur, Aralık/December 2020, VI/716) Balığın ve tüm varlıkların kendi içlerinde ve diğer canlı ve cansızlarla olan uyumlu birlikteliği bizleri bir düzenleyene götürmelidir. Materyalistler bunu maddeye/evrime/zamana izafe ederken teistler ise Yaradan’a izafe etmektedirler. Hiç bir Müslüman bilim ile din arasında bir seçim yapmak zorunda değildir. (Hasan Özalp, Bilim-Din İlişkisinde Uzlaşmacı Yaklaşımlar, s. 92)

Mesela Newton yerçekimi kanununu -yaratınca değil- işlevini bulunca, ‘kâinatı, her şeye gücü yeten bir Yaratıcının vücut verdiği bir kriptogram (Şifreli yazı) olarak görmüştür.’ (John Maynard Keynes, Newton, the Man, London, 1946) ‘Güneş ve gezegenler, aralarında hiç bir şey yokken birbirlerini nasıl ve neye göre çekiyorlar? Nasıl oluyor da tabiatta hiçbir şey abes olmuyor ve dünyada şahit olduğumuz düzen ve güzellik vücut buluyor? Bütün bu olan bitenden, bilinen manada hâricî bir vücudu bulunmayan, canlı, akıl sahibi, muktedir bir Zat’ın var olduğu, sonsuzluk içinde kendine has nitelikte her şeyi çok yakînen bildiği ve idrak ettiği açık bir şekilde ortaya çıkmaz mı?’ (Newton, Opticks, 2nd edition (1718), Book 3, Query 28, 343-5) diyen Newton ayrıca, ‘Kainattaki her şeyin son derece kolay bir şekilde, akarcasına olup bitiyor olmasını Yaratıcı’nın mükemmelliğiyle’ irtibatlandırıyor, ‘Yaratıcı’nın hikmetle iş yaptığını ve asla hiçbir şeyi başka bir şeye karıştırmadan işleri yürüttüğünü’ söylüyordu. (Newton, Yahuda MS 1.1a, fo. 14r) Ayrıca onun, “God is known from his works: Tanrı yaptıkları/ eserleri ile bilinir.” (Isaac Newton, Cambridge University Library, MS Add. 3965, section 13, cited in J.E. McGuire, ‘Newton on Place, Time, and God: An Unpublished Source’, The British Journal for the History of Science, 11 (1978), 118-9; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 27) tespitini ve teslisi reddedip, İsa’nın tanrı olmadığı fikrine sahip olduğunu da (Snobelen, D. Stephen, “The true frame of Nature”: Isaac Newton, Heresy, and the Reformation of Natural Philosophy, in Heterodoxy in Early Modern Science and Religion, Brooke and Maclean, s. 232-233) ifade edelim. Kuasarlari keşfeden, modern astronominin babası olarak anılan ve astronomide Nobel ödülüne eşdeğer olan Crafoord Ödülü’nü kazanan Allan Sandage: ‘Böylesine bir düzenin kaostan meydana gelmesi olanaksızdır. Bunu düzenleyen bir unsur var olmalıdır. Yaratıcı benim için bir gizemdir, ancak var oluş mucizesinin açıklaması O’dur.’ (Ediz Sözüer, Olağanüstü Bir Hazinenin Keşif Yolculuğu, s. 514)

Ateist Hawking, evrim teorisinin yeterli olmadığını görünce yeni bir teori ortaya atar: ‘M teorisi.’ Mantığını yukarıda açıkladığımız bu teoriye göre, ‘kainatı tabiat kuralları yaratmıştır!’ Yani, yerçekimi ‘kanununu’ bile bir teoriye bağlarlar ve buna bilim adını verirler. Halbuki teori ve kanunlar belli şartlar altında gerçekleşen şeylerin bilimsel/matematikselsel açıklamalarıdır. Mesela güneşin doğudan doğması bilimsel bir kanundur ama ne güneşi ne dünyayı ne de yönleri yaratan bu kanun değildir. Bu kanun sadece ‘var olanı, yaratılanı tanımlar, açıklar!’ Aslında kainatı ne bilim adamları ne teoriler ne de tabiat kuralları yaratmıştır. Hawking’in kitabında, tabiat kanunları, aynen ilahî kitaplardaki mucizeler gibi anlatılır. M teorisi ‘farklı bir şeyden’, hem her yerde olan, hem görünmeyen bir ana kuvvetten, vücuda getirenden, yaratıcı bir kuvvetten bahseder. Bu kuvvet cihazlar ile algılanamaz ve anlaşılabilir matematikselsel tahminlerle incelenemez, ancak tüm olasılıkları içerir. Her yerde bulunma, her şeyi yapabilme özelliğine sahiptir ve aynı zamanda da çok gizemlidir. Bu özellikler okuyucuya birini çağırıştırıyor mu? Unutulmamalıdır ki yaratıcı, bilimin önündeki engel değil, bilimin var oluşunun sebebidir. O (cc) yaratmasa, kodlayıp uygulama alanına sokmasa bilim adamları neyi -yaratmak değil- keşfedebilecekti?

Ateistler insanların sadece doğanın temel parçacıklarının bir araya toplanmasından oluşmuş şeyler olduğuna inanmamızı istiyorlar. Bu, indirgemeciliktir. Bu ateist görüş biyolojiyi, fizik ve kimyaya indirger ve şöyle der: ‘Eğer davranışlarımız bilim kanunları tarafından belirleniyorsa, o zaman özgür iradenin nasıl kullanıldığını anlamak zordur. Demek ki bizler

biyolojik makinelerden başka bir şey değiliz ve özgür irade ise sadece bir hayaldir.' Halbuki böyle bir şey gerçek olsaydı, konuştuklarımız ve yazdıklarımız bir robotun otomatik eylemlerinden ibaret olmaz mıydı? Robotta his, duygu, tercih hakkı bulunur mu? Görüldüğü gibi ateist bakış açısı insanı sonuçta ehli sünnetin reddettiği ve ateistlerin de biz ehli sünneti suçladığı 'kaderci' anlayışa götürmektedir.

Bu bilim (!) adamlarının yaratıcıyı inkar etmeleri bilimsel çalışmaları sonucu vardıkları sonuçlar değil, başta kabul ettikleri ateist dünya görüşü ve ideolojilerinin bir tezahürüdür. Buna birçok örnek verilebilir ama Paul Davis adlı ateistin şu sözleri pek çok şeyi açıklar mahiyettedir: "Kainatı bir takım matematiksel kanunların var edebilecek kadar zeki olduğuna inanmak bana çok daha ilham verici gözüküyor." Evet ortada bilim değil, 'İnanmak' var ve ayrıca yaratıcı fikri yerine yaratılana zeka ve yaratma özellikleri yüklemek var ve bu çok daha fazla 'ilham verici' de imiş! Ve bu da bilimsel bir görüş olmaktadır! $1+1=2$ 'dir. Peki bu matematiksel gerçek hiç birimizin cebindeki bir parayı iki para yapmış mıdır? Kanunların bir şey yaratabileceğini düşünmek, sabahdan akşama toplama işlemi yaparak para kazanabileceğini düşünmek kadar mantıklı ve bilimseldir!

Ateist Dawkins, evrenin kendiliğinden oluştuğunu ispatlamak için bir bilgisayar programı kullanılmasını tavsiye eder ve der ki: "Eğer doğanın kör güçleri tarafından kurulmuş olabilecek kümülatif bir seçim için gerekli koşullar oluşturulmuş olsaydı, tuhaf ve mükemmel sonuçlar alınabilirdi." (Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, Norton, 1987, s.49) İyi de, "cümledeki karakterlerin sayısı, geçiş orantıları, bilgisayar programcısı, karakterleri seçen program, işi gerçekleştiren enerji, enerjinin üretimi ve dağıtımı, karakterlerin varlığı, zaman ve mekan, varoluşun ve yasaların sürekliliği ve devamını 'kim' ayarlayacak? Devamı da ilginç: "Evrimin uzun dönemli amacı yoktur. Her ne kadar insanlar, amaçlı olan bir evrimin ürünü olduğumuz biçimindeki saçma sanı ile avunuyorlarsa da, uzun vadeli bir hedef, bir seçim için kriter olarak hizmet edecek mükemmel bir model yoktur." (s. 50) Yani, amaçsız, hedefsiz, şans eseri var olan insan dünyada bir süre yaşayacak ve sonra yok olacaktır! İyi de, ateist bi insana kafa yedirme için daha neye gerek kalıyor ki? İradesiz olarak ve şans eseri varsın (Ateistler "bizi tanrı neden sormadan yarattı" diye bi daha sormasınlar, bizim cevabımız var da, evrimci materyalist görüşün buna hiç cevabı yok!) yaşayacağın acı-sevinç türü her şey sadece atomların tesadüfen bir araya gelmesi ile meydana gelen şeylerdir, zaten ölüm sonrası da yok! E, peki "ne yapıcım, neye göre yaşıyacağım, iyilik neden yapayım, kötülük denen şey gerçek te var mı?" türü kafamızda bin türlü sorular!!!

Evet, ateist olmak demek 'karamsarlık, bunalım, idealsizlik ve intihar' demektir! Bu konuda 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımıza bakılabilir.

Uzaylıları kabul, Yaradanı inkar et! Peki o uzaylıları kim yaratmıştır?!

'Uzaylılar mesaj gönderirse cevap vermeyin'

"Stephen Hawking'in Favori Yerleri" (Stephen Hawking's Favorite Places) isimli yeni bir belgeselden alınan açıklamalarında dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking, uzaydaki Dünya dışı yaşamla ilgili korkutan ifadeler kullandı. Hawking, uzaylıların dünyaya mesaj göndermesi durumunda buna cevap verilmemesi gerektiğini söyledi.

Ünlü ateist ve Pedofili: "ABD mahkemeleri tarafından 3 Ocak'ta basına ifşa edilen 949 sayfalık bir rapor, eski finansçı ve pedofil seks suçlusu Jeffrey Epstein'ın, "Dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking'in, reşit olmayan kızlarla yaşanan bir toplu seks etkinliğine katıldığına" dair iddiaları yalanlamaları için kurbanlara para teklif ettiğini ortaya çıkardı. Resmi kayıtlara göre, dünyaca ünlü fizikçi de Epstein'ın kötü şöhretli fuhuş adasını ziyaret eden kişiler arasında yer aldı." (Cumhuriyet, 05.01.2024)

Ateistlere cevap

Peygamber Mekke' de içlerinde putlar olduğu halde Allah' ın evi Kâbe'yi tavaf edip ona dönüp namaz kıldıktan sonra ne oldu da Medine' de Kudüs' e dönmeye karar verdi? Sonra ne oldu da 18 ay geçince tekrar Kâbe'ye döndü?

Öncelikle İslam'da 3 mescidin kutsal olduğunu (Müslim, Hac, 511) hatırlatalım. Kiblenin yönünün değişmesi veya başka etkenler bu durumu asla değiştirmemiştir. Ayrıca bu sorunuz, Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığının da delili değil midir? Kible'nin Kâbe olmasını efendimiz istediği halde, kendi istediği zaman değil, Allah'ın dilediği zamanda kible değişimi (Bakara, 144) gerçekleşmiştir. Hicretten önce iki veya üç yıl süreyle efendimiz Kâbe'yi de önüne almak suretiyle Kudüs'e yönelerek namaz kılardı. (İbni Kesir, I/226; İbn Sa'd, I/243; Kurtubî, II/150; Fahreddin er-Râzî, IV/110) Hicretten sonra da on altı veya on yedi ay bu uygulama devam etmiştir. (Buhari, "Şalât", 31, "Tefsîr", 18; Müslim, "Mesâcid", 11-12) Taki, yukarıda belirttiğimiz ayet inene kadar. Peki, neden kiblenin Kâbe olması bir sürece yayılmıştır? Aslında, tıpkı içkinin haram olması gibi bu konuda da toplumsal zihniyetin olgunlaşması beklenmiştir! Kâbe'nin aslı zaten, putlara savaş açan bir dinin kiblesi olarak inşa edilmişti. (Ali İmran, 96) Putlar oraya ait değildi ve efendimiz Mekke'den ayrılıp Medine'ye hicret ettikten sonra Müslümanların Kâbe'ye doğru namaz kılmaclarını ayet ile farz kılınmıştır. Mekke'de farz olmamıştır çünkü kabe putlarla doludur, direk o dönemde farz kılınsa Müslümanların da putlara secde ettiği iddia edilebilirdi. Zaten 'garanik' hadisesi - ki cevabı sitemizde mevcuttur- bile, bize bu konunun ne kadar hassas olduğunu göstermektedir! İslam'a yeni girenlerin putlardan uzak tutulması gerekirdi dolayısıyla mevcut şekliyle Mekke'de bulunan Kâbe'nin kible olması uygun olmazdı. Hicret'ten sonra, Medine'deki

Müslümanların putlara secde etmediğini anlayacakları bir zaman ve mekanda kible'nin yönü Kâbe'ye çevrilmiştir. Kur'an Müslümanları "Orta Ümmet" (Bakara 143) kavramı ile nitelendirir. Asla aşırı gitmeyen, dengeli ve hayırlı topluluk demektir. Kible tayininde de aynısı olmuş, Kiblenin yönü, ümmet için hayatlarında bir denge unsuru ve aynı zamanda imtihan vesilesi olmuştur. Kudüs'e secde aynı zamanda Müslümanlar içinde bir imtihan vesilesi olmuştur. Zaten Mekke'de yaşayan efendimiz ve ilk Müslümanlar Kâbe'nin öneminden haberdar idiler. Ama 10 sene boyunca Müslümanlar sınırdır ve sonunda kazandılar. Yahudi iken Müslüman olanlarda, Kudüs'e secde edilirken memnun idiler, 10. sene sonunda kible olarak Kâbe'ye dönülünce, yeni Müslüman olanlar da sınanmaya başladılar. Atalarının kiblesinden başka bir kible kabul etmek ilk Müslümanlar için de ilk Yahudi ve Hristiyanlar için de çok zordu. Bu şekilde Allah'ın gerçek kulları ortaya çıkmıştır. (Mevdudi, I/107) İlk Müslümanlar sabır, sonradan Müslüman olanlar ise sebat ile imtihandan geçirildiler ve kazandılar. Peygamberimiz Yahudilerden ümidini kestiği için kibleyi değiştirmiş olabilir mi? İngiliz subay ve gazeteci Bodley bu iddiayı reddetmektedir: "Kiblenin Kudüs'e doğru olması Yahudilerin teveccüh ve sempatisini kazanmak için değildi." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz Muhammed, s. 185) Kiblenin Kâbe'ye çevrildiğine ilişkin ayet indiği zaman Yahudiler, kiblelerine yeniden dönmesini, bunun karşılığında onun dinine gireceklerini Peygamberimize teklif ederler. Peygamberimiz bu öneriyi reddeder. (İbni Hişam, Siyer, II/550) Dolayısı ile Yahudilerin Müslümanlığı kabul etmesinden ümidi kestiği için kibleyi değiştirdi şeklindeki iddia tamamen geçersizdir. Üstelik Kible değişimi esnasında, Kâbe'ye doğru namaz kılmaya başladığında Müslümanlar, Mekke müşriklerinin yakında iman edeceklerini gösterecek bir belirti bulunmuyordu. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 182) Ayrıca Peygamberimiz daima Yahudi ve Hristiyanlara muhalif olmuştur! Onlara Şirin görünmek için, mesela, namaza Yahudiler gibi boru ile çağırın teklifini reddetmiştir. (Hatip, s. 183) Ayrıca amaç kalpleri çelme olsa idi, içinde yaşadığı Arapların birleştirici gücü olan Kâbe'yi kullanırdı. Hem Mekke'de kaç Yahudi vardı ki?! Biz söyleyelim, 'Mekke'de Yahudi cemaati yoktu' (TDV İslam Ansiklopedisi, XLIII/221) "Hz Peygamberin kible seçmesi, Medine'de değil uzun yıllar önce Mekke'de olmuştur. Yahudilerle olan kötü ilişkilerin kible meselesini etkilemesi iddiası mantık dışıdır. Çünkü Yahudiler reddedilse bile Kudüs yine de kible olarak kalabilirdi. Nasıl Tevrat'ta adı geçen peygamberler zinciri ile olan bağlantı kesilmediği halde, bu zincirin hakiki temsilcilerinin Yahudiler olduğu reddedilmişse, aynı bakış açısı, kibleye konusunda da sürdürülebilirdi." (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 270, 271)

Evrende kaos mu var düzen mi?

Ateistler önceleri, Newton'un mekanik evren temelli görüşünden hareketle tanrı-ya ihtiyaç-yok" fikrini savunurlarken şimdi de evrende kaos olduğu iddiasından hareketle yine tanrıyı reddetmeye çalışmaktadırlar. Birbirinden ayrı milyarlarca atom, proton, foton... neden ve nasıl düzeni oluşturacak şekilde hareket edebilmektedirler? Bilim, kuralların genel olarak tüm evrende işlediğini kabul ederek yapılır. Evren, elektronik, biyolojik, fiziksel, kimyasal hatta toplumsal kurallarla işlemektedir. Kaos evrene hakim olsa idi olaylar formüle edilemez ve teknolojik ürünler elde edilemezdi.

Soruya dönelim. 'Her yerde' ve her zaman 'işleyen' kurallar var mı, var! Yani hem kural var, hem kurallara uyuluyor, hem de bu kuralları uygulama gücü/enerjisi de o varlıklarda mevcut! O halde, mikro ve makro âlemde işleyen kurallar bütünü bize düzeni işaret etmez mi? En basiti, trafik kuralları varken bile, akıllı insanlarca uygulamadaki eksiklikler sonucu her gün birçok kazalar olmaktadır! Peki, evrende kuralları var eden, bunu 'akılsız, irade sahibi olmayan (dilek ve isteksiz gibi özelliklerden yoksun) cansız' varlıklara bile uygulatabilen kimdir? Her insan, yaptığı ürünün 'dışındadır!' Evde yapılan yemekten program/kodlamacılığa, sanattan robot teknolojisine dek. Mesela, bir sanatçı düşünelim. Kendisi ürettiği eserin dışındadır ama sanatı

ile kendisindeki kalite, bilgi, irade ve gücü çevresine gösterir! Unutmayalım ki, “Tabiat kanunları doğayı yaşatmaz, bu kanunlarla doğa yaşamını devam ettirir; Yazım kuralları yazı yazamaz, yazım kuralları ile yazı yazılır!” Kurallar eser ortaya çıkaramaz, kurallarla eser ortaya çıkartılır! Devamı için, 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazımıza bakılabilir.

Fizikteki kaos teorisi nedir? Bu kavramın, mutlak düzenin zıttı olan kaosla bir alakası yoktur. Kaotik olarak hareket eden bir sarkaç düşünelim. Periyodik yani peşi sıra gelen hareketler yapmayan bir sarkaçtır bu. Veya odada içilen bir sigaranın dumanının hareketini düşünelim. Bu duman düzensiz olarak hareket eder. Ama sonuç itibarı ile birçok etken harekete neden olsa da, bu yasalara, kurallara göre hareket edilmediği anlamına gelmez. Buna neden kaotik adı verilmiştir? Çünkü belli bir süre sonra bu cisimlerin nasıl hareket edeceği hesaplayamamaktayız. Yoksa kurallara aykırı bir hareket söz konusu değildir. Hava tahmin raporları neden sınırlı günler için kestirilebilmektedir, çünkü havanın durumunu etkileyen girdiler fazla sayıda vardır ve karmaşıktır. Ne sarkaç, ne duman kuralsız hareket etmez. Moleküller yine belli fizik kurallarına göre hareket eder, sarkacı etkileyen momentum, kütle çekimi, eylemsizlik kuralları bellidir, sadece ihtimaller oranı fazladır! Tahmin edememek, kuralsızlığa işaret etmez, sadece insanın acziyeti, zayıflığı ve sınırlarına işaret eder. İşte insanın tahmin edemeyeceği tüm ihtimaller içinde en uygun olanı seçip hayatı devam ettirene Yaradan, Hâkim, Mâlik, Kadîr denir! Bu konu, Kur'an'da geçen 'mucizeler' konusu ile de alakalıdır. Bilim adamları, ihtimallerin sonucunu kavrayamadıkları bu tür olayları, bilim dışı ilan edip, reddedebilmektedirler. Aslında ateistler, tahmin sınırlarını aşan olayları reddederek, kendi bilgi dağarcıklarını ilahlaştırmaktadırlar. Bu konu ileride deizm başlığı altında tekrar ele alınacaktır.

“Ateistler evrenin düzensiz, kaotik olduğunu iddia etmektedir. Ortaya koydukları deliller; hastalıklar, açıkların neden olduğu ölümler, hayvanların birbirini yemesi gibi olgulardır. Aç kalan insanlar anlayamadığımız bir şekilde kaotik olarak ölmüyorlar. Pek çok faktörü mantıklı bilebiliyor ve mantıklı tahminler yürütebiliyoruz. Kaotik bir evrende bilim yapılamaz. Kaos, sistemlerin kendisinde değil biz insanların algısındaki sınırlılıklardan dolayı vardır. İnsanoğlu çok sayıdaki değişkenleri kapsayacak kadar bir analiz metoduna sahip olmadığı için sistemler hakkında öngöründe bulunamaz ve hatalı sonuca ulaşarak kaos iddiasını bu noktada ortaya atar. İnsan vücudundaki ayrı ayrı pek çok sistemin çok kompleks yapı içerisindeki harikuladeliği, baş döndürücü bir mahiyet arz eder. Sistemlerin hepsi ayrı ayrı, çok büyük ve inanılmaz düzen örüntüleridir. Hastalıklar bir düzen içerisinde olmaktadır. Bilgisizlik, düzensiz zannetme sebebidir. Zira konunun cahili olan için örüntüler bilinmemektedir. Tümüne vakıf olamayan cahil, her şeyi rastgele zannetmeye meyillidir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 110-120)

Özetle, “Kaos düzenin tersidir, kaosta bir adım ötesini tahmin edebilmeniz mümkün değildir. Yıkım, yeni yapımlar için bir ilk adımdır. Yıkım düzenin bir parçasıdır. Her şeyi defalarca denememiz neticesinde aynı sonucu alıyorsak, burada bir kaosta nasıl bahsedebiliriz. Matematiksel formüllerin var olduğu, bilim yapabildiğimiz bu evrende nasıl kaostan söz edebiliriz? Şunu unutmayalım kaosta kanun olmaz, kaosta olaylar formüle edilemez. Psikoloji, matematik, tıpta... tüm ilimlerde bir düzen mevcuttur. En büyük çelişkilerden biri de evrimi savunanların evrende düzenin olmadığını savunanlarla aynı kişiler olmalarıdır. Kaos teorisi, bilimsel bir verinin ölçülmesinin önünde engel olan ‘farklı faktörlerin bulunması’ ve ‘bizim bunları tespit etmeye gücümüzün olmamasıdır.’ Bir misal, depremi oluşturan fay hatlarındaki harekettir. Bu hareketi sağlayan farklı faktörler olduğu için bugünkü bilim bunları birleştirip çözümleyebilecek bir mekanizma oluşturamamıştır. Burada ölçümü engelleyen farklı faktörleri bizim ölçebilme imkanına sahip olmamamızdan kaynaklanan bir kaos vardır. Deprem, evrende mevcut olan düzen sayesinde olmaktadır. Ortada bize nispetle bir kaos vardır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 207-212) Kuantum dünyasında olasılıkların geçerli

olması ve bu olasılıklardan birinin seçilmesi, bunu seçen bir varlığı zorunlu kılmaktadır. Çünkü olasılıkların tüm karmaşıklığına rağmen düzen devam etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 68, 81)

Evren tesadüfen mi oluştu?

Proton'un kütesinin elektronik kütesine oranı 1836/1 oranında olmamış olsaydı, bu evrende canlılığı mümkün kılan uzun moleküllerin oluşması mümkün olmazdı. Karbon oksijen hayatın devamı için en önemli atomlardır. Karbonun oksijen atomunun rezonansına oranı yüksek olsaydı oksijen olamayacaktı, düşük olsaydı karbon yetersiz olacaktı. Böyle hassas bir ayar tesadüfen oluşacak öyle mi? Jüpiter'in dünya'ya olan uzaklığı, atmosferdeki ozon düzeyi, yer kabuğunun kalınlığı, toprak kükürtünün miktarı, galaksiler arasındaki uzaklık vesaire hepsine baktığınızda, en hassas şekilde tam kıvamında olan bir denge göreceksiniz. "Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsiniz." (Mülk, 3-4) Madde entropiye meyillidir. Yani sonu kaosa, düzensizliğe gider. Her şey bir yöneticinin kendisini düzene sokmasına muhtaç bu alemde. Bu dengeler tesadüfen devam etmiyor. Bilakis bu dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 200-202)

Kur'an insan sözü mü?

Hakka, 40: "Kur'an elbette değerli bir elçinin sözüdür." Ayette geçen 'Resul' kelimesi, Kur'an'ın insan sözü olmayıp, onun sadece Allah tarafından görevlendirilen bir haberci olduğunu açıkça göstermektedir. Aynı surenin takip eden 43. ayette Kur'an, "O, âlemlerin rabbi tarafından indirilmiştir." denmekte ve devamındaki 44 ve 45. Ayetlerde de: "O, bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, elbette biz onu kudretimizle yakalardık." buyrulur, asırlar öncesinden ayetlerden yanlış anlam çıkartmaya çalışan İslam düşmanlarına cevap verilmiştir. Kur'an'ın 300 küsur yerinde, 'Ey Muhammed de ki' emrinin kullanılır. Bu da, Kur'an'ın, hem söz hem mana olarak Allah sözü olduğunu kanıtlar. Kur'an sadece mana olarak peygamberimize bildirilse, söz ile ifadesi peygamberimize bırakılsa, 'de' emirlerine de gerek kalmazdı. Kısaca, 'de' emirleri, inen ayetlerin peygambere ait olmayıp Allah'tan geldiğini göstermektedir. Ayrıca ateistler, Kur'an'da bazı tekrarları dillerine dolayıp gereksiz olduğunu ileri sürüp Kur'an'da hata ararken bu kadar tekrarı görmeyipte, 'de' sözüne gerek bırakmayan bu ayetten Kur'an'da hata aramaya çalışmaları da paradokslarını, samimiyetsizliklerini gün yüzüne çıkarmaktadır. Kur'an'ı -haşa- Muhammed yazdı ise, kendisini zora, sıkıntıya sokan birçok ayet-sünneti (Musa ismi Kur'an'da 136 kere, İbrahim 69, Nuh 43 kere geçerken Muhammed ismi sadece 4 kere geçer! Neden kendi adını, 'kendi yazdığı' (!) kitapta daha fazla geçirmez ki? Bakara, 285. ayette, 'Peygamberler arasında ayırım yapılamayacağı' ifade edilir. Bir ayırmacılık yapamaz mı idi Hz. Muhammed kendine? Kur'an'da kendisinden mucize istendiği halde bunun gerçekleşmeyeceği 'defalarca' anlatılır? Neden kendi yazdığı (!) kitapta bir insan kendi açığını (!) böyle ulu orta ilan etsin? Kehf, 110. ayette Hz. Muhammed'in, "Ben de sizin gibi bir insanım." denmesi istenir! O halde bu kitabı neden yazdı, sonuç itibari ile diğerleri gibi sıradan biri olduğunu ilan edecekse, ne gerek vardı bu kadar zaman, emek ve mücadeleye? Kur'an'da kaç ayette Muhammed hata -zelle- nedeni ile eleştirilir. Kıyametin saatinin Muhammed tarafından bilinmeyeceği ayetlerde ifade edilir? "Bin yıl sonra" dese idi, kim onu eleştirebilirdi ki? Beş vakit namaz dışında gece namazından (İsra, 79) sadece Muhammed'e yani kendine özel bir namazı hem de gece vakti neden farz kılsın? Pazartesi perşembe farz olmadığı halde neden oruç tutup aç kalsın?) Muhammed neden kitabına (!) yazmış, hayatında uygulamıştır? Bu konunun devamı 'Oryantalistler ve Muhammed' ve 'Kur'an'ı Muhammed mi yazdı?' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Hud, 2'de, 'Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Kuşkusuz ben de O'nun tarafından size gönderilmiş bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.' denmektedir. Konuşan kimdir? Muhammed mi yoksa Allah mı?

Hud suresi birinci ayette: "Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, sonra da şu şekilde açıklanmış bir kitaptır." buyrulmaktadır. Yani daha birinci ayette 'kitabın sahibi, göndereni' açıklanmaktadır. Gelelim ikinci ayete. İkinci ayette, 'Hz peygamberin, Allah tarafından görevlendirildiğinin bildirilmesi, duyurulması' söz konusudur. O bir peygamberdir, herhangi bir insan olarak değil, Allah tarafından gönderilmiş 'uyarıcı ve müjdeleyici' bir elçidir! Mesela, Kur'an'ın ilk suresi Fatiha Suresinde, besmeleden hemen sonra, 'Hamd, âlemlerin rabbi Allah içindir.' denmektedir. Ayet, 'De ki' ey Muhammed!' şeklinde bir başlamamıştır. Ama Arap dilinde 'iltifat sanatı' denen ve 'sözü söyleyenin kim olduğunun anlaşıldığı' edebi bir söz sanatı vardır ve bu Arapçada çok kullanılan bir sanat* türüdür. Bu Arap dili ve edebiyatında meşhur bir sanattır ve ateistleri kandırmak için (!) sonradan (!) uydurulmuşta değildir! Bir başka dil ve o dilin edebî sanatı hakkında konuşurken, o dilin özelliklerini bilmek ve ona göre yorum yapmak gerekir. Kendi dilimizin kuralları ile başka bir dilin, hele bir de sanatsal-edebî örnekleri hakkında yorum yapma iddiası, sadece cehalet veya sınırı aşmakla açıklanabilir. Konumuza dönersek, ayetleri bizzat kendi önce ezberleyen ve sonra da vahiy kâtiplerine yazdıran (Kur'an'ın aslı yakıldı mı? adlı yazımızda konu detaylı ele alınmıştır) Hz Muhammed, Allah'ın peygamberi iddiasında olduğuna göre neden bu 'gaflarını' yazdırma esnasında düzelttirmeyi? Bu sanatla ilgili Kur'an'da o kadar örnek (Kur'an'da 'Ben, Biz, O' ifadeleri' adlı yazımıza bakılabilir) var ki? O dönemin şiddetli İslam düşmanı olan müşrikler, neden bu sözlere itiraz etmedi, bu konudan dalıp peygamberimize saldırmadı? Yoksa onlar bu sanata vakıf idiler ve onlar açısından gayet normal bir hitap tarzı mı vardı ortada? Ayrıca, hadisleri (Yani kendi sözlerini) ayetler ile hiç birbirine karıştırmayan, Kur'an yazılırken hadislerin yazılımına uzun süre, ayet ve hadislerin birbirine karıştırılma ihtimaline karşı, izin vermeyen bir insan nasıl olur da bu kadar "gafi" yazılı hale getirtip ölümsüzleştirir? Aynı durum En'am suresi, 114. ayet için de geçerlidir. 111. ve 112. ayetlerde rabbimiz kendi adına konuşurken hemen sonraki ayette, 'de ki' lafzı olmadan, aynı sanatsal dil kullanılarak ayete devam edilmektedir. Zaten 115. ayette yeniden rab olan 'Allah'ın sözü'nden bahsedilmektedir. *İltifat sanatının incelikleri hakkında, "Ahmet Yüksel tarafından yazılan, 'Arap dilinde iltifat sanatının tarihi seyri' adlı makale ile Muhammed Mahcûb el-Hasen'in, 'Kur'an'ı Kerim'de İltifat Sanatı: Faydaları ve Amaçları' adlı makaleleri; İsmail Durmuş, İltifat, DİA, İstanbul, 2000, cilt: XXII, s. 152-153; Süleyman Mollaİbrahimoğlu, Kur'an-ı Kerim'de İltifat Sanatı, Diyanet İlmi Dergi, cilt 33, sayı: 1, 1997, ss. 15-35; Abdurrahman Özdemir, Kadim Bir Söz Sanatı: İltifat ve Kur'an'da İltifat Örnekleri, İslamî İlimler Dergisi, yıl: 1, sayı: 2, 2006; Kadir Kınar, Belağatta İltifat, Bilimnâme (Düşünce Platformu), Kayseri, 2006, VII/2, s.75-106; Mehmet Dağ, Kur'an'da Üslûp Diyalektiği: İltifat (Zamanlar ve Şahıslar Arası Geçiş) Salkımsöğüt Yay. 1. Bas. Ankara, 2008" adlı çalışmalarını da tavsiye edebiliriz.

Her canlı ölümü tadacaktır deniyor, ama 'Turritopsis Dohrni' adlı deniz anası, yaşlanmadan dolayı ölmüyor, olgunluk dönemine ulaşınca hücrelerini yenileyebilir. Ayrıca bölünerek çoğalan bakteriler de ölmüyor.

"Her canlı ölümü tadacaktır." (Ali İmran, 185; Enbiya: 35; Ankebut, 57) Bu değişmez evrensel bir gerçektir. Verilen her iki örnek, sadece 'ideal koşullar' olduğu müddetçe devam eden bir durum için söz konusudur. Ama sinir sisteminde oluşacak bir zarar, dış müdahale veya başka canlı tarafından yenme durumunda, ölüm olayı gerçekleşmektedir. Ateist, 'Bakteriler ölümsüz' dese de bilimsel gelişmeler, bölünerek çoğalan bu canlıların simetrik değil asimetrik çoğaldığını ispat etmektedir. Yani bölünme ile çoğalan yeni canlı, 'farklı bir tür' olarak çoğalmaktadır. "Eğer

bakteriler simetrik olarak çoğalsa, yaşlanma olmazdı. Ama ortada asimetrik bir çoğalma olduğu için, daha fazla zarara sahip yeni hücre yaşlanmaktadır." (Camilla U. Rang, Annie Y. Peng, Lin Chao. Temporal Dynamics of Bacterial Aging and Rejuvenation. Current Biology, 27 October 2011) Ayrıca bakterilerin de yaşlandığına dair araştırma için tıklayınız: https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371/journal.pbio.0030045&fbclid=IwAR0uPAgiPNA2-dil-w2l47d0w20026cDCSgokuSpLlo_JEi_mYk5BTNo20U: Aging and Death in an Organism That Reproduces by Morphologically Symmetric Division: Morfolojik simetrik bölünmeyle çoğalan bir organizmada yaşlanma ve ölüm: Tarih: 1 February 2005

Zaten uygun ortamın her zaman bu dünyada devamlı olması imkansız bir durumdur. Her canlı; bakteriler ve denizanasının her türü dahil, belli ısıнын üzerindeki bir sıcaklığa maruz kaldığında ölmektedir. Basınç, düşmanı tarafından yenme veya doğal ortamların bozulması gibi etkenler sonucu her canlının yaşamı son bulur. Prof Thomas Bosch: 'Ölümsüzlük diye bir şey yoktur. Yaşlanmadan dolayı değilse de, başka canlıların verdiği zarardan, hastalık veya volkanik patlama gibi çevre koşulları nedeni ile ölüyorlar.' (BBC Earth, Big Questions, 15 Jun 2015) demektedir. Zaten 'metal yorgunluğunun' bile olduğu evrende, dünyanın ve içindekilerinin bir sonunun (Termodinamiğin ikinci yasası) olduğu da (Kıyamet) bilimsel bir gerçektir. Kısaca ölümsüzlük sadece bir iddia ve bir hayaldir. Bu teori de, ateistlerin yine haksız ve bilimsellikten uzak bir başka görüşü olarak anılmaya devam edecektir. (Kaynak: <https://www.youtube.com/watch?v=V-LAB0UEi4>) Bizim temel problemimiz, zamanlar üstü Kur'an'ı; zaman, bilim, akıl gibi sınırlı vasıtalarla anlama çabalamamızdır. Halbuki –ve şahsen benim defalarca tecrübe ettiğim gibi - zaman geçip bilim ilerledikçe Kur'an'ın söylemlerinin haklılığı ortaya çıkmakta, belgelenmektedir. Örneklerine bu sayfadan veya 'İslami emirler ve hümanizm' adlı sayfadan ulaşabilirsiniz.

Kur'an'ın yazılması mümkün değildir, yazım ve dil bilgisi kuralları daha sonra ortaya çıkmıştır ve Kur'an'da bu dil bilgisi kurallarına göre hataları bulunmaktadır.

“Herhangi bir dilin “gramer kaideleri”nin vazedilmesi o dili kullanan ilk sahiplerinin konuşmalarını ve anlayışlarını öncelemez, önceleyemez de. Örneğin İngilizce, biri çıkıp bu dilin kaidelerini vazedinceye kadar uzun bir süre konuşulmuştur. Bir dilin grameri insanlar tarafından tesis edilmiştir, ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından önce olmamıştır. Örneğin Yunanca’yı ele alalım. Bildiğimiz üzere Yunanca çok eski bir dildir. Yunanca’ya dair ilk gramer kitabı, ancak milattan önce ikinci asırda Dionysius Thrax tarafından yazılmıştır ve bu kitap o kadar muhtasardı ki sadece kelime bilgisine hasredilmişti. Gramer kaideleri dilin ilk sahiplerinin bu kullanımlarından derlenmiştir. Bu gerçek reddedilemez.

“Gramerin (Dilbilgisinin) derlenmesinin, dilin gelişiminde bir aşama olduğu genellikle bilinen ve kabul edilen bir gerçektir. Dilin tarihinin iki farklı safhaya ayrılır. Biri “gramer öncesi”, diğeri de “gramer sonrası” aşamadır. Bir dilin grameri insanlar tarafından ortaya çıkarılır ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından sonra olur. Gramer kuralları dilin ilk sahiplerinin kullanımlarından derlenmiştir. Yani biri çıkıp bir dilin kurallarını ortaya koyana dek uzun bir süre o dil konuşulur. Arap gramercilerin çalışmalarına kaynaklık yapanlar; şairler, yazarlar, hatipler ve o dili konuşanlardı. Gramer sonrası aşamada ise, gramer kaideleri; yazarlar, şairler, hatipler ve diğeri dili kullananlar tarafından, kendi yazdıkları ve konuştuklarının doğruluğu için bir ölçü olarak kabul edilmiştir. Arap edebiyatının ittifakla kabul edilmiş başlıca iki kaynağı Kur'an ile İslam öncesi ve İslam dönemi şiirleridir. Nahiv (Arapça dilbilgisi, Arap dilinin yapısı) kuralları Arap dilinin en temel kaynaklarından biri kabul edilen Kur'an'dan alındığı halde Kur'an'da nasıl hatalı olabilir? Aslında Kur'an'da hata aramak, “tamamen, astronomlar tarafından yazılan eserlere dayanarak kâinatta hata bulmaya çalışmak gibidir.” Nahivciler ile Arap dilinin diğeri bütün dilbilimcileri, istisnasız bir şekilde Kur'an-ı Kerim'i, nahvin ve Arap dilinin diğeri bilimlerinin kaynağı olarak kabul etmişlerdir. Bu sebeple Arap gramerinin kurucuları olan Sîbeveyh, ez-Zemahşerî, İbn Hişâm, İbn Mâlik, el-Ahfeş, el-Kisâ'î, el-Ferazdak, el-Ferrâ', Halîl b. Ahmed el-Ferâhidî ve diğeri pek çok meşhur nahivci ve

dilbilimci, nahve veya dile ait herhangi bir kuralı tespit ederken, mümkün olan her yerde, iddialarını desteklemek için delil olarak sadece şiir beyitlerini değil aynı zamanda Kur'an ayetlerini de zikretmişlerdir. Ferâhidî, "Kitâbu'l-Cumel fî'n-Nahv" adlı eserinin mukaddimesinde şunları ifade etmektedir: "Her manayı kendi babında, Kur'an'dan ve şiirden delil getirerek açıkladık." Aynı şekilde Howell, "A Grammar of the Classical Arabic Language" adlı eserinin önsözünde şunları ifade etmektedir: "Gramercilerin hedefi klâsik kullanımları izah etmektir. Onların kurallarında kullandıkları şahitler; Kur'an metinleri, hadis pasajları, meseller, çöl Araplarından iştirilerek nakledilen ibareler ile şiirdir." Şurasıda bir gerçektir ki, belîğ ve dilleriyle gurur duyan Araplar, Kur'an vesilesiyle İslam'a girmeye başladılar. Hz Peygamber nübüvvetinin ilk on üç yılı boyunca, sadece, Kur'an'ı insanlara sunmuştur. Ne tuhaftır hiç kimse Kur'an'ın diline veya üslubuna itiraz etmemiştir. Aksine, Müslüman olmayı reddeden Araplar bile Kur'an'ın dili ve üslubu hususunda hiç bir şey söylememişlerdir. Tüm bu nedenlerle de, Kur'an'da gramer hatası aramanın anlamsızdır. Zaten Kur'an'ın otorite konumu, Arap dili ve Edebiyatının en kabul görmüş sahipleri veya otoriteleri; nahivciler, lügatçiler tarafından tamamen anlaşılmış ve takdir edilmiştir. Nahivcilerin çalışmalarında en temel kaynak materyal olan Kur'an, nahivcilerin eserleri esas alınarak tenkit edilemez" (M. Vecih Uzunoğlu, Nüsha, Yıl: V, Sayı: 18, Yaz 2005, 7-32)

Kur'an'ı, kendisinin kaynaklık ettiği bir disiplinin altında değerlendirmek veya ona uygun olup olmadığını ölçmek mantıklı bir bakış açısı olmaz. Kur'an'dan önce Arap dili ve grameri üzerine bir kitap yazılsa, ateist ve oryantalist ithamların, en azından, bir haklı dayanakları olabilirdi ama yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, Arap dil bilgisi kuralları üzerine araştırmalar ve eserler, Kur'an ortaya çıktıktan sonra (III. yüzyıl başlarından itibaren) yazılmaya başlanmıştır. Bugün bize farklı gelen ve Arap dil bilgisi kurallarına muhalifmiş gibi algıladığımız bazı dil kullanımları Ebu Ubeyde, Ferrâ, Hamidullah ve benzeri ilim ehlinin de işaret ettiği üzere aslında o günün insanının kullanımıyla uyumludur. Zira bu 'kural dışı' kullanımlar, gerek Kur'an'ın muhataplarının kullandığı günlük konuşma dilinde gerekse de Arap'ın divanı olarak tabir edilen cahiliye şiirinde kendisine sıkça yer bulmaktadır.' Çok geniş bir coğrafyada konuşulan Arapçanın çeşitli lehçelerine ait özelliklerle dolu olan Kur'an'ın, bu dil zenginliğine bağlı olarak grameri aykırı bazı yapıları kullandığı görülür. Zira Arap gramerinin oluşturulmasında edebi lehçe diye anılan daha dar bir dil çerçevesi esas alınmıştır. (Soner Gündüzöz, Kur'an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları, Nüsha, yıl: II, sayı: 6, yaz 2002) Kur'an, indiği dönemin ortak edebî dili olan Kureyş lehçesiyle inmiştir. Ancak bünyesinde başka lehçelere de yer vermiştir. Bu sayede Kur'an, Kureyş lehçesi kadar gelişmemiş diğer lehçelerin de gelişmesine zemin hazırlamış, farklı lehçeleri birbirine yaklaştırmıştır. Aynı şekilde Kureyş lehçesini konuşanlar da diğer lehçelerdeki kelimeleri öğrenme fırsatı bulmuşlar, dillerinde meydana gelen zenginliğin nimetlerinden yararlanmışlardır. Yani 'Kur'an, kendi dilini yine kendisi oluşturmuştur.' Kur'an, ne kelime ne de gramer noktasında kendini tek bir üslup ya da lehçeyle sınırlamamış, Kureyş ortak edebî dil olmak üzere diğer lehçelerden de kelime ve gramer almakla kendi dilini oluşturmuştur. Arapçanın, yazı dili haline gelmesi de Kur'an sayesinde olmuştur. Özetle, "Arapların Kur'an'dan önce herhangi bir gramer kitabı yoktu. Arapçada kullanılan gramer zaten Kur'an'dan sonra bizatihi Kur'an metinlerinden çıkarılmıştır. Yani Kur'an, gramerin kendisinden türetilen kitaptır. Gramerin kaynağı Kur'an, o gramer kurallarını yazanlar Müslüman ama o yazılan gramerden Kur'an'da hata bulan 21. yüzyıl insanı! Ne denilebilir ki? Cahiliye şiirleri Kur'an kadar eskiye nispet edilmiş değildir. Şiirler Kur'an gibi kelime kelime korulmuş, tamamı derlenebilmiş değildir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 45, 48, 51)

Biz bir gerçeklik varki varız. 1)Evren nihai sonsuz bir varlık olsaydı(Mutlak varlık) Bizler var olamayacaktık. 2)Tanrıda nihai sonsuz bir varlık olursa(mutlak varlık)bizler var olamayız. Çünkü Mutlak olarak var olan bir varlığın yanında başka bir varlık daha olamaz. Çünkü varlıkta ikilik olmaz.Varlıkta teklik olur. Yani ya sadece o gerçeklik(Tanrı,vb...) vardır. Yada sadece

canlı-cansız tüm varlıklar vardır. Soru:Bu durumda bir paradoks ortaya çıkar. Peki bu paradokstan nasıl kurtulabiliriz??

Temel sorun sonsuzluk kavramı çerçevesinde oluşmaktadır. Bilim evrenin devamlı genişlediğini (Big bang) ispat etti. Ama sonuçta evreninde bir sınırı/sonu vardır ama bir insan şu an dünyadan hareketle evrenin sınırına ulaşmaya çalışsa bunu başaramaz. Çünkü yol aldıkça evrende genişlemeye devam ettiği için bir türlü o sınıra ulaşamayacaktır! Bir sınırı olsa da, insanın bu sınırlı imkan ve yetenekleri ile (Işık hızına ulaşamama, uykuda yolculuğun zorlukları, kara delik, gök taşları vs.) o sınırlara ulaşılmasını imkansız kılacaktır. Sorunun cevabı bence burada; insana göre sınırsız gibi olan ama aslında sonsuz olmayan gerçeklik söz konusu. Bir inek çamura basmış, daha sonra yağmur sonucu orada bir su birikintisi oluşmuş, üzerine de bir yaprak düşmüş. Bir karınca o yaprağın üzerine çıkmış ve demiş ki: "bu deniz'in sahibi benim!" Sonsuz bilgi, güç, merhamet sahibi rabbimize hamdolsun, O'nun varlığı ve bildirdikleri sayesinde sınırlı zekâmız ve imkanlarımızla cevabına ulaşamayacağımız birçok soru ve konuya cevap bulabilmekteyiz.

Ölene kadar rakam veremeyeceğim birçok faktörün etkisi altında kalarak bi haber olduğumuz gerçeğe alakalı 5 duyu organıyla belli bir frekans aralığında çok az düzeyde bir şeyleri algılıyor ve bu algıladığımız belli bir frekans aralığındaki sinyallerde birçok faktörün etkisi altında kalarak çarpık bir şekilde beyne geliyor....Bilim, Felsefe, Dinler, Ezoterik öğretiler, İdeolojiler, vb.. şeylerde insanların hakikati anlama çabasıyla bazı gerekçelere baş vurarak bir şeylere anlam yükleme çabası sonucu ortaya çıkan alanlar olduğu aşîkar.

O zaman Eflatun'un mağara benzetmesinde olduğu veya günümüzde matrix diye özetleyebileceğimiz, aslında sadece 'hayaller dünyasında yaşadığımız' iddiasını mı kabul edeceğiz?! Akıl ile insan sadece belli bir çerçeveyi idrak edebilir! İşte burada hayata 'vahiy' müdahale eder! Akıl (Tıpkı görme, duyma vb.) sınırı vardır, sınırları zorlayınca insan yaratılış amacının dışına çıkar, vardığı yeri amacı olarak kabul eder! Tekrar iddiamıza dönelim: İnsan vahiy iddialı dine odaklanılmalıdır. Yoksa ateizmden komünizme, deizmden uzaylılar tarikatına... Ateizm kokan tüm insan ürünü yorumlar arasında insan kaybolur gider! Değil hak olmayan din; dini reddedenler bile aslında bir dine, ideolojiye, sapık tarikata vb. inanır; İMAN EDER! Hayatını ona adar. İnsan böyle yaratılmıştır mutlaka bir şeye inanmalı; iman etmelidir! Bu konudaki örneklere 'Ateist akıl' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Temel mesele; gerçek inanılması gerekeni bulup onda sebat edebilmektedir.

Ben Kur'ani iki kapak arası 60-70 kez okumuşumdur belki . Ama ben Kur'anda hikmetli, mucizeli şeyler bulmak istiyorum. Yani Kur'andaki hikmetleri bulmak , keşfetmek istiyorum. Bunun için napiyim?

Yaşa! O zaman hem hayatın hem ruhun anlam bulacak! Geleceğe de umutla bakacaksın ve seni dünyada yenebilecek, zorlayacak, baş eğdirecek şeylerin epey azaldığını göreceksin! Kur'an dışındaki TÜM fikirlerin, hatta bilimsel iddialar dahil 50-100 yıl içinde eskidiğine şahit oluyoruz! Kur'an ise hala dünyaya umut ekiyor! 1440 sene önce çölün ortasında okuması olmayan birisinin insanlara tebliğ ettiği kitapta güncel birçok bilimsel gerçekler var. 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızda bakılabilir! Bilim ve insan tecrübesi ilerledikçe Kur'an'a yaklaşıyor. 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! 1400 senedir, Mekke'li müşriklerden günümüz yaşayan ateist ve oryantalistlerine dek, kendisine bu kadar iftira atıldığı halde ayakta kalıp hala insanlara ışık saçan mucize değil de nedir? İçinde, insanlığa kurtuluş reçetesi olarak sunulan tekliflere muhalif olan diğer sistemler insanlara ne kadar mutluluk sağlayabilmiştir? 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazımıza bakılabilir! 'Kur'an'daki bilim, hümanizm

ve pratikler' yazılarımız teorik ve pratik hikmet/mucizeleri size sunacaktır. Hayatımızda onları tatmak için ise bilmek değil uygulamak; yaşamak; hissetmek gerekmektedir. İşte o zaman kalp mutmain olur, gönül huzur bulur, insanlık dünya ve ahiret saadetine kavuşur!

Allah (cc) neden diğer kutsal kitapları korumadı da sadece Kur'an'ı korudu?

“Özellikle deistler, 'Allah tek ise, neden bir kaç din var' şeklinde bir soru sorabilmektedirler. Allah tek din göndermiştir. Tüm ilahi kitaplar, Allah katından indirilmiştir yani, Müslümanlığın kitaplarıdır.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 65) Burada asıl ihmal edilmemesi gereken konunun yüce yaratıcının insanları hiç bir zaman vahyinden uzak bırakmaması, her zaman ve mekanda onlara emir ve yasaklarını bildirmiş olmasıdır! Rabbimiz her yere mutlaka peygamber göndererek onları vahyine muhatap kılmıştır! Yapmaları ve uzak durmaları gereken konular hakkında insanları bilgilendirmiştir. Kitaplar insanlar tarafından bozulsa da rabbimiz insanların iyiliğine olan emirleri ve insanlara zararlı olan yasakları her zaman onlara bildirmiş, onları kılavuzsuz bırakmamıştır. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımızda ele alınmıştır. Kısaca Kitapların bozulması vahyin kesintiye uğraması anlamına gelmemektedir. Ayrıca, mesela İncil korunmaya alınsa bu defa neden Tevrat korunmamıştı sorusu gündeme gelecektir? Tevrat korunsaydı neden suhuf/sayfalar korunmamıştı sorusu sorulacaktı. Yani amaç kulluğun nasıl yapılacağını sorgulamak değil, nasıl kaçılacağını aramak olunca, amaçtan uzaklaştıran sorular asla son bulmamaktadır! Cevaba geçmeden önce bilinmesi gereken diğer hususun, peygamberimizden önceki tüm peygamberlerin bir bölgeye, şehre gönderilmiş iken, Hz Muhammed'in tüm dünyaya gönderilmiş bir peygamber olduğu (Enbiya, 107) gerçeğidir. “Peygamberlerin hepsi, Hz Muhammed hariç, sadece kendi toplumları ile sorumlu tutulmuştur.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 73) “Önceki kitaplar sadece belli kavimlere özel olarak indirilmiştir. Evrensel tarafları yoktu. Çünkü bir peygamberden sonra başka bir peygamber gönderilerek insanlar ardı sıra uyarılıyorlardı. Kur'an ise tüm insanlara gönderilmiştir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 183) Bu konu 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?' başlıklı soruya verilen cevapta ele alınmış ve açıklanmıştır. Diğer bir hususta kıyametin yaklaştığı (Müslim, Cum'a, 43; İbn-i Mâce, Mukaddime, 7) gerçeğidir! Rabbimiz Kur'an'ı bölgesel değil evrensel mesajla, ilk insandan itibaren gelen din olan İslam'ın son ilahi kitabı olarak insanlığa göndermiş ve onu koruma altına alınmıştır. Bu konu da, 'İslam tüm dinlerin özüdür' başlıklı yazıda açıklanmıştır. Geçelim detaya; Tevrat'ın içinde 'iman, ibadet ve toplumsal hayat' ile ilgili kurallar vardı. Zebur daha çok 'dua' içerikli iken İncil'de ise 'ahlak' ağırlıklı emir ve yasaklar bulunmakta idi. Kur'an'da ise tüm bu içerikler, 'bozulmayan ve güncellenen asıl halleri' ile toplu olarak gönderilmiştir! Yani, Tevrat korunmuş olsa, Kur'an'da var olan ama Tevrat'ta olmayan ahlak ve dua örnekleri eksik kalacak, gelecekteki insanlık bunlardan mahrum kalacaktı ki, diğer kitaplar içinde aynı şey söz konusudur! Suhuf'lar ise koruma altına alınmamıştır çünkü insanlık daha sonra birçok yeni meselelerle karşılaşmış ve o konularla ilgili hükümler o sayfalara konmamıştı. Mesela Adem aleyhisselam zamanındaki sayfalarda faiz, rüşvet vb. gibi haramların bulunmadığı muhakkaktır. Çünkü ortada ne faiz ne de rüşvet söz konusudur. Allah (cc) son peygamberi gönderdiği ve artık peygamber gelmeyeceği için, son ilahi kitabı koruma altına almıştır. Kur'an içeriği itibari ile kıyamete dek tüm insanların ihtiyaç duyacağı emir ve yasakları bünyesinde barındırmaktadır. Kıyamete dek başka kitaba da ihtiyaç yoktur, o nedenle de son ilahi ve korunan kitap Kur'an'dır.

Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?

Konu, Kur'an'da çelişki yoktur başlıklı yazımızdaki 'Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?' sorusunda ele alınıp cevaplanmıştır.

Şeytan cennete girip Adem'i nasıl kandırdı?

"Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın çıkarıldıkları yer, her türlü dünya nimetlerinin bulunduğu bir mevki olabilir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 111; M. Şa'râvî, Fetava, III/436) Hz Adem bildiğimiz anlamdaki bir cennette değil, yeryüzünde yaratılan cennet gibi bir yerde yaratılmış ve eşi ile yasak meyveyi yiyince yeryüzünün daha alçak yerlerine sürülmüştür. İbni Abbas, Ebu Hanife, Maturidi'de bu görüştedir. (Kayyım, Hadi'l-Ervah, s. 25, Maturidi, T. Ehli Sünne, I/425, Razi, M. Gayb, III/4) Ayrıca ahiret cennetinde emir, sorumluluk, yasak yoktur. O cennete giren çıkmaz, orada günah olmaz, şeytanda oraya giremez. Zaten Cenabı Allah (cc) Bakara 30. ayette, "Yeryüzünde halife yaratacağım." buyurmaktadır. Bakara 36. ayette, cennetten inen ayetinde geçen kelime "Hebata" fiilinden türeyen, "İhbitu" fiilidir ki, Ragıb bu kelimeyi, "İnin, gözden düşün" (Ragıb, 781) şeklinde açıklamıştır. Allah yeryüzündeki cennet gibi bir bahçeden yeryüzünün diğer yerlerine gönderdiği iki kulunun gönderdiği ilahi kurallara uyup daha güzel bir bahçeye (cennete) gidebilmeleri için de her türlü şartı ayarlamıştır! Ayet ve hadisler sınır taşları, peygamberler yol gösterici, vicdan doğrudan yana tavır almamızı sağlayacak içgüdüdür. Gerisi insanın tercihi kalmıştır. Detay için 'Kaza kader' konusuna bakılabilir.

İslam'ı duymayan insanların hali ne olacaktır?

Ali İmran suresi 85. ayet: "Kim İslam'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır." diyerek genel bir hükmü bize bildirirken, yine aynı surenin 113-115. ayetleri ise özel bir hükmü bizlere haber verir: Allah'a inanıp, ahireti inkar etmeyen ve iyi işler işleyenlerin amelleri boşa gitmeyecek." Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar iyi insanlardır. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisinden gereği gibi sakınanları bilir." Ama altını çizerek belirtelim bu hükümler günümüz 'İslam'dan haberi olan' Yahudi-Hristiyanları kapsamaz; Onlar için 85. ayet geçerlidir.

1203

Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?

'Yunus Suresi, 94. ayet: "Ey Resulüm, eğer sana indirdiğimizden kuşkuda isen senden önce kitabı Tevrat'ı okuyanlara sor." Kur'an'ın yöntemlerinden birisi, insanlara yapacağı hitabı Resulullah'ın şahsına yöneltmesidir.' (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 250) Kur'an Hz Muhammed'in Müslümanlar için örnek-rol-model bir şahsiyet (Ahzab, 21) olduğunu ifade eder. Efendimiz Kur'an'ı hem açıklayıcı (Nahl, 44) hem yaptıkları ile İslam'ın emirlerinin pratiğe geçirilmesiyle görevli (Tirmizi, tefsir, 2, Buhari, ezan, 18, Nesai, menasik, 27) hem Kur'an'ı hayatına aktaran bir "Yaşayan Kur'an"; ahlakı da Kur'an ahlakı (Müslim, Müsafirin, 139) olan biri idi. Dolayısı ile efendimize yönelik ayetler aslında, insanlara örnek olması istenen kuralların aktarıldığı ayetlerdir. Bakara 204: "İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri 'senin' hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır." Bu ayet aynı zamanda ve aslında bize hitap etmekte değil midir? En'am, 68: "Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar bir başka söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir. Artık zulmeden toplulukla beraber oturma." Bu sadece efendimize verilen bir emir midir? Taha, 2: "Ey Muhammed! Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik." Bu ayet sadece efendimize değil tüm İslam tebliğcilerine hitap etmiyor mu? Veya Ahzab 32: "(erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılsın" derken bu uyarı sadece efendimizin hanımları olan bizim manevi annelerimize yönelik özel bir ayet midir?

“Peygamberimizin özel hayatı ile ilgili görünen ayetler aslında hukuki hükümlerin konulmasını amaçlar. Mesela ifk hadisesi ile inen ayetler zina iftirasının cezasını; Tahrir suresi yemini bozarak kefaretin ödenmesi gerektiğini; Zeynep validemizle ilgili ayetler evlatlık müessesesi ile ilgili konuları açıklar.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 100) Tahrir 1. ayet ile helal bir şeyi insanların kendilerine haram kılmalarının yanlışlığı aktarılmış, Ahzab 53. ayette ev sahibinin izni ile evlere girilmesi konusunda efendimizden hareketle âdâp-edep kuralı öğretilmiş, 36. ayette Müslüman olduğunu iddia edenlerin hayat standartlarını ve yaşayışlarındaki kuralları Kur'an ve sünnet çerçevesinde çizmeleri istenmiş, Sad 86. ayette İslam tebliği yapanların bunları dünyalık menfaat için yapmamaları hatırlatılmış, Enfal 41. ayetle ise devletin vergilerinin paylaşılması konusuna açıklık getirilmektedir. Örnekler uzatılabilir.

Ahzab, 28: “Ey peygamber! Eşlerine şöyle de: "Dünya hayatını ve güzelliklerini istiyorsanız gelin size bir şeyler vereyim sonra da güzellikle sizi serbest bırakayım.”; Ahzab, 30: “Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yaparsa onun cezası ikiye katlanır, bu Allah için kolay bir şeydir.” ayetlerini nasıl anlamalıyız?

Ahzab 28. ayette Allah, peygamber özelinde, ‘Allah’ı hiç kimse için ikinci planda bırakmayın’ uyarısı yapılmaktadır. 29. ayette, ‘Allah yolunda yaşamı peygamberle beraber ahiret odaklı yaşarsanız, büyük ödül asıl buradadır’ demek, 30. ayette ise topluma yön veren düşünürlerin, liderlerin savundukları davaya zarar vermemek için yaşantılarına, davranışlarına, sözlerine, aile hayatına diğer insanlardan iki kat daha özen göstermeleri gerektiği mesajı verilmektedir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 76)

Ahzab, 50. Ayette peygamberin evlenebileceği kişilerin adları yazar. Bu, ona bir ayrıcalık mı ve O’na özel ayetlerin Kur’an’da ne işi vardır?

Öncelikle ayette sayılanlar tüm müminlere helaldir, bir özel durum söz konusu değildir. Aradaki tek fark, mehirsiz peygamberle evlenme ruhsatıdır. Peki, bu bile O’na özel ayet olduğu iddiasını geçerli kılmaz mı, hayır! Buradan çıkarılacak genel kural şudur: Mehirsizliği yalnız Allah’ın resulu suistimal etmez. Mehirsiz evlenme sadece peygambere özel bir durum idi, nebilik bitti, bu nedenle mehirsiz nikah kıyılmaz, kıymayın! (Gürger, s. 78) Ahzab, 50. ayette yüce Allah, "mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, onu başka müminlere değil de sadece sana mahsus olmak üzere helâl kıldık" buyrulmaktadır. Yani ayete göre bir mümine kadın, mehir istemeden peygamberimizle evlenebilir. Ayette, bu durumun sadece peygamberimize 'özel' bir durum olduğu bildirilmektedir. O zaman bu ayet, peygambere özel bir ayet değil midir? Hayır! Ayetten tüm müminleri ilgilendiren bir hüküm çıkmaktadır: Hiç bir erkek evlenmek istediği kadına mehir vermeden evlenemez! 'O'na mahsus' ayet bile, genele hitap ediyor!

Mücadele Suresi 12 ayet de peygamberle görüşmeden önce sadaka verilmesi istenmektedir. 13. ayette ise ‘sadaka sunmaktan korktunuz mu?’ denilerek sadaka sunma şartı kaldırılmaktadır. Bunun anlamı nedir, günümüzdeki yansıması nasıldır?

Sadaka kelimesi sadakât, sadakatten gelir. Davaya sadık olanların göze aldığı bir bedeldir sadaka. Bazı insanlar paraya sahip olduğu halde, onun kölesidir. Malın kölesi, efendisini veremez! Zaten bu sadakalar Allah'ın resulünün şahsına verilmemek, ‘Beytül mal’ denen devlet hazinesine aktarılmaktadır. Zengin bazı münafıklar, peygamberin vaktini boşa aldıkları için bu ayet inmiştir. Varlıklı münafıklar da, sadaka verdikleri zaman bu paranın devlet hazinesine girmesini istemedikleri için, özel görüşme isteklerinden vazgeçmişlerdir fakat gerçek ihtiyaç sahibi olup fakir olanlara da, ayetin devamı hitap etmektedirler. Onlar, Peygamber ile görüşmek

için sadaka vermek zorunda değildirlir. Yani, zengin münafık ‘bulamadım’ diyemeyeceği fakat hazineye yardımda etmek istemeyeceği için peygamberlerle görüşmekten vazgeçmişlerdir. Günümüze bakan yönü ise, insanlar bulundukları mevkiye ulaşınca, etraflarında münafıklar türeyebilir. Diğer sonuçta, toplumun menfaatini önceleyen kişiler, belirli makamlara öncelikli atılmalıdır. (Gürger, s. 234) Devlet erkânı ile yapılacak bazı özel görüşmeler, geliri devlete vermek kaydıyla, makbuza da bağlanabilir. (Doçent Doktor Abdülcélil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 449) Kur'an'da çok istisna olarak, İslam'ın çekirdek kadrosunun merkezinde bulunan efendimize hitap eden ayetler Kur'an'da bulunabilir mi? Mümkündür. Ama bu temel- merkezin sağlamlığı ve örnek olması açısından gerekli ayetlerdir fakat bunların mutlaka günümüze ait bir mesajı da bulunmaktadır. Yoksa "Ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak, aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 31) Konuyu son bir örnek ile bitirelim, Müddessir suresi ki, inen ikinci vahiydir, Allah (cc) efendimize şöyle seslenir: "Ey bürünüp sarınan, Elbiseni tertemiz tut, kötü şeyleri terket, yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma." (Müddessir, 1,4,5,6) Şimdi efendimiz (Haşa) çok mu kirli-kötü idi, çok mu iyiliği başa kalkardı, tabii ki hayır! Aksine "Muhammedu'l-emin" idi O! Asıl mesaj bu ayet ile bizedir. Hitap, efendimize ama asıl muhatap tüm İslam tebliğcileri ve İslam âlimleridir.

Ahzab 50,51,52 Bu ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed'e mi helal kılınıyor?

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun hayata geçmiş olduğunu görüyor muyuz, hayır! Demek ki ateistlerin ayetten anladığı ile gerçek aynı değil, peki gerçek ne? Ayetin ilk kısmı sadece efendimize değil, tüm inananlara hitap eder, yani ilk bölüm özel değil genel hüküm bildirir. Ayetin ikinci bölümde efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul eden bir kadından (wemraeten: Bir kadın) bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu karşılıklı rıza iledir. Ama burada kesin "evlen" diye bir emir söz konusu değildir! 52. ayette de, ateist iddianın aksine “Bundan sonra artık başka kadınlar sana helâl olmaz.” denilerek efendimizin evliliğine bir sınırlama getirilmektedir. Benzer bir soru ve cevap: "Nisan 23'te yasak, Ahzap 50'de serbest": "Nisan 23'te, evlenilmesi Helal olan kadınlar sayılır. Ahzap 50'de, Peygamber Efendimizin evlenebileceği hanımlar sayılır. Burada her iki ayette yasaklanan kişilerle Peygamberimizin evlendiği durumu olmuş mudur? Metin ister tarihi açısından baktığımız zaman bunun cevabı, ‘hayır’dır. O halde?" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 185) Bu konu aynı zamanda "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızda da ele alınmıştır!

1205

Hız İbrahim şüphe mi etti? Bakara 260. ayette, ölüleri nasıl dirilttiğini bana gösterir misin?" derken kalbinde bir şüphe mi vardı?

Önce ayetin mealine bakalım: "Bir vakit de İbrâhim: “Ya Rabbî, ölüleri nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?” demişti. Allah: “Ne o, yoksa buna inanmadın mı?” dedi. İbrâhim şöyle cevap verdi: “Elbette inandım, lâkin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim.” Allah ona: “Bir kuş tut, kendine alıştır. Sonra kesip her dağın başına onun birer parçasını koy. Sonra da onları çağır! Koşa koşa sana geleceklerdir. İyi bil ki Allah azizdir, hakîmdir/üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir.”

Hız İbrahim'in bilgi anlamında bir şüphesi yoktur. Kesin bilgi ‘yakîn’ kelimesi ile ifade edilir. Yakîn üç aşamadan oluşur: İlme'l-yakîn, ayne'l-yakîn, hakka'l-yakîn. Bunlardan hiçbirisi bir şüphe/vesvese ifade etmez. “Öğrenerek ve düşünerek kesin bilgiye ulaşmak “ilme'l-yakîn”dir, Hız. İbrâhim’le Nemrud arasındaki tartışma (Bakara, 258) İlme'l-yakîne örnektir. Görerek ve duyu organlarıyla hissederek kesin bilgiye ulaşmak “ayne'l-yakîn”dir. Hezekiel ve Üzeyir arasındaki

olayda (Bakara, 258) buna örnektir. Yapararak, yaşayarak, deneyerek, olgunlaşarak kesin bilgiye ulaşmak “hakka’l-yakîn”dir. Hz. İbrâhîm’in yaşadıkları da bu aşamaya yani en üst bilgi seviyesine örnektir. (Kur’an Yolu Tefsiri, I/413) Hz İbrahim bilgi olarak Allah’ın yaratıcılığını biliyor (İlmen yakîn), gözleri ile de tabiatın örneklerle (Ay, güneşin hareketleri, kışın tabiatın ölüp yazın canlanması gibi) bunu gözlemliyordu (Aynel yakîn) ama bilgide son aşamaya gelmek istiyor, ‘hakkel yakîn’e şahit olmak istiyordu. Bu bilgi aşamalarının bir benzeri yine Kur’an’da Hz Musa hakkında geçer: Hz Musa Tur dağında Allah’tan vahiy alırken kendisine Yahudilerin buzağıya taptığı bilgisi verilir. İlmel yakîn olarak bu bilgi Musa’ya verildiği halde aynel yakîn yani göz ile görene dek Hz Musa sakin olmayı başarır ama gözleri ile bu bilgiyi doğrulayınca sinirlerine hakim olamaz ve elindeki levhaları yere atar. (A’raf, 150) Musa (as) ilmel yakîn bildiği halde bu bilgi aynel yakîne; göz ile görene dek onun tepki vermesine neden olmamıştır. Halbuki her iki bilgi türü de birer bilgidir ama aşamaları ve etkileri farklıdır. Efendimiz Hz Muhammed (sav)’de bu ilim derecelerinin farklılığını şöyle açıklamıştır: “Duyamak (İlmel yakîn), görmek (Aynel yakîn) gibi değildir.” (İbn Hanbel, Müsned, I/271) Hz İbrahim bilgide son aşamaya ulaşmış, yaratılışa aynel yakînden fazla şahit olmuş, yaratılışın aşamalarından görev almış, yaratıcının yaratışına şahit olmuştur. Sonuçta bu bizzat Kur’an’da anlatılan bir olaydır, saklanacak-gizlenecek, eksiklik izafe edilebilecek bir durum söz konusu değildir.

Bakara 106’da değişiklikler olabilir denildiği halde, Fetih 23, Fatır 43’de ise Allah’ın kanununda değişiklik olamaz denilmesi, ayetler arasında bir çelişki anlamına mı gelir?

Konu, Kur’an’da çelişki yoktur başlıklı yazımızdaki ‘Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu-’ başlığı altında ele alınıp cevaplanmıştır.

Kur’an’daki müteşabih ayetler konusu. "Kur’an açık bir kitap" , " Anlaşılsın diye " indirilmedi mi?

1206

Müteşabih kelimesi aslında Türkçe 'de de kullanılan bir kelimedir. 'Teşbih, benzetme sanatı' kavramı edebiyatımızda sık kullanılan bir kavramdır. Allah'u Teâlâ, kullarının anlayabilsin ve kavrayabilmesi için, hayatlarında daha önce karşılaşmadıkları, ancak ileride karşılaşacakları ortam ve durumları anlatan ayetleri ve konuları, insanların bildikleri kavramlar ile dile getirmiş, kullarının anlayış seviyesine göre kavramlar seçmiştir. Nedir peki, kulların anlayamayacağı ve teşbih kullanılan bu konular? Allah’ın sıfatları, ahiret hayatı, cennet-cehennem gibi konular. Allah kullarının vakıf olamayacağı bu gibi konuları "bilebilsin-anlayabilsin" diye, benzetme yolu ile kullarına bu kavramları "açıklamıştır" ve bunun da zaten başka bir metot; kulların bu konuları anlayabileceği başka yol yoktur! Özetle yaratıcının sıfatlarını, sınırlı olan akıl ve duyu organlarına sahip insanın anlaması veya ileride dünya hayatı ile kıyaslanamayacak özelliklere sahip öteki alemin insan zihninde anlaşılabilir olması için kullanılan metodun adı, teşbih ve bu ayetlere verilen ad ise ‘müteşabih’tir. Ali İmran suresi 7. ayette Allah (cc) şöyle buyurur: "Sana kitabı indiren O’dur. Onun (Kur’an) bir kısım âyetleri muhkemdir ki bunlar kitabın esasıdır (Ümmü’l-kitap), diğerleri ise müteşâbihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te’vil etmek için ondaki müteşâbihlerin peşine düşerler. Halbuki onun te’vilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek pâyeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) yalnız aklıselim sahipleri düşünüp anlar.” derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar." Şimdi ayeti tek tek inceleyelim. Ümmü’l-kitap: Kitabın anası-esası olan konular zaten muhkemdir, açıktır, yani okununca hemen anlaşılabilir. Bazı konular ise müteşabihtir yani teşbih sanatı kullanılarak aktarılmıştır. Öyle konular vardır ki insan onunla daha önce karşılaşmamıştır ve zihin onu ancak benzetme ile kavrayabilir. Peki, nedir bu konular? Allah’ın zatı ile ilgili konular: Mesela Allah’ın Melik (Türkçesi,

yönetici, hükümrân) sıfatı veya Kürsî (Türkçesi; taht) gibi ifadeler teşbihtir. Bunu nereden anlıyoruz, Allah hakkında genel bilgi veren Şura, 11. ayetten: "Allah'ın benzeri, ona benzer hiç bir şey yoktur." Bu da bu Melik veya Kürsî kelimelerinin bildiğimiz anlamlarda 'yönetici ve taht' anlamında kullanılmadığını bizlere göstermektedir. Zaten insanı yaratan ve görünmez olan ama her şeye hükmeden ve her şeyin sahibi olan Allah'ı da bizim anlayabileceğimiz başka kelimelerle anlatmak mümkün değildir. O, her şeyin yoktan yaratıcısı, her şeyin 'asıl sahibi'dir ve her şey sonlu iken O sonsuzdur ve her şey sonunda O'na dönecektir. Yüce yaratıcı kendini ve sıfatlarını insanlara, anlayabileceği müteşabih ayetlerle anlatmıştır! Ali İmran 7. ayet zaten teşbihin var olduğunu ve bizzat Kur'an'da kullanıldığını açıkça bize ifade etmektedir. Ayrıca; Cennet cehennem ile ilgili ayetler de müteşabihtir. İnsanlar cennet veya cehenneme öldükten sonra gidebileceklerdir. Orası hakkında aynel veya hakkel yakîn bilgileri yoktur. İşte Allah'u Teala kullarına benzetme ile bildiklerinden hareketle, 'anlayabilmeleri için' ahiret, cennet, cehennem gibi kavrayamayacağı âlemleri teşbih ile anlatmıştır. Bir de klasik anlamda teşbih içeren ayetlerde Kur'an'da bulunur. Bu konuda, 'Kur'an'da mecaz' adlı yazımıza da bakılabilir. Görüldüğü gibi Kur'an'daki müteşabih ayetler ve konuları bellidir ve bunlar Kur'an'ın bizzat anlaşılabilir için de zorunludur. Bunlar Kur'an anlaşılmasın diye değil aksine anlaşılabilir kılınması mümkün değildir. Peki, müteşabih ayetleri ne şekilde anlamalıyız, onları nasıl insan zihninin anlayabileceği kalıplara sokabiliriz? Müteşabih ayetler ancak Kur'an'ın "anası olan" muhkem ayetlerin ışığında anlaşılabilirler. Mesela yukarıda örneğini verdik, Melik- hükümrân kavramı bildiğimiz anlamda kral-efendi tanrı demek değildir. Bunu nereden anlıyoruz, Şura, 11. ayet bize ışık tutmaktadır, " O'na benzer hiç bir şey yoktur." Yani O (cc) bildiğimiz kral değildir, ama O Allah (cc) en yüce olandır. Peki, ama bunun mahiyeti, içeriği nasıldır diye sorarsak bazı yorumlar getirebilsek te sonuçta tam anlamı ile aşkın bir varlık olan yaratıcının, sınırlı bilgi edinme yollarına sahip bizlerce tam anlamı ile kavranması, her yönü ile anlaşılabilmesi mümkün olmadığı için, Ali İmran, 7. ayetin devamındaki cümlelere dikkatinizi çekmek istiyorum: "İlimde derinleşmiş olanlar, "Ey Allah'ım! Senin mahiyetini biz tam kavrayamayız, her şeyin en doğrusunu sen bilirsin." derler. Biz bu kadar anlayabildik, en doğrusunu, hakikati aynel yakîn olarak zamanı gelince öğreneceğiz! Ali İmran suresi, Necran Hristiyanları hakkında inmiş bir ayettir. Hristiyanların düştüğü en büyük hata, kendi kutsal kitaplarında olan müteşabihleri, muhkem şeklinde yorumlamalarıdır! Allah'ı zamanla; baba, İsa peygamber; oğul şeklinde anlamalarındaki temel sorun, teşbihe gerçek anlamı vermeleridir. Ayetin içerisindeki bir cümle de çok dikkat çekmektedir; "Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih âyetlerinin ardına düşerler bulunur." Tarihte bu ayetlerin içeriğini anlamayan Hristiyanlar günümüzde de Kur'an'ki bu ayetler üzerinden İslam'a saldırmakta, oryantalist bakış açılarını bu ayetler üzerine yoğunlaştırmakta ve Kur'an'ın deyimini ile "kalplerindeki hastalığı" etrafa yaymaya çalışmaktadırlar. Bu yayılmadan da en çok etkilenenler ateistler olmaktadır!

Selefilikten sufiliğe, Şiilikten mealciliğe neden Kur'an'ın birçok, çeşitli yorumu var?

Bir taraftan İslam'ı dogmadist, donuk din olarak suçlarken diğer taraftan fikri özgürlüğe alan açan tutumunu da yine eleştirmek için kullanmak ateistlerin ne kadar objektiflikten uzak olduklarını göstermesi açısından çarpıcıdır! Tabii ki dinin yorum-anlayış tarzını ifade eden mezhep konusunu burada detaylı ele alamayacağız. Ama önce muhataplarımıza ufuk açıcı bir soru yöneltelim: İslam'a, dine en uzak görüş olan materlalist felsefenin son ideolojisi olan Marxist teoriyi kendine önder kabul edenler, dinin afyon edici özelliğinden en uzak olup bilimsel materyalizm ile hareket eden bu kesim neden 'Leninist, Maoist, Troçkist, Enverizm, Sosyal demokrat, sosyalist demokrat, demokratik sol, demokratik sosyalist vd.' gibi sayılamayacak kadar çok kliklere ayrılmıştır. Hepside birbirini kafir, pardon 'hain, revizyonist,

oportünist, goşist, sekter, komprador, lümpen, konformist, karşı devrimci, işbirlikçi, lümpen' ilan edip birbirleri ile ölümüne mücadele etmektedirler? Demek ki, insan olan her yerde fikri ayrılık kaçınılmazdır. "Dine karşı farklı akımların var olmasının nasıl doğal ise, farklı dinlerin varlığı da insanı dinin varlığına inkarı götürmemelidir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 121) Bu farklılaşmayı en katı ateist ideologlarda bile görmekteyiz ki ileride bu konuya değineceğiz! Evet, insan olan yerde farklılık kaçınılmazdır ama bu farklı yorumların İslami kabul edilebilmelerinin bazı şartları vardır: "Ameller niyetlere göredir." (Buhari, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) İslam düşünce tarihinde, özellikle son bir asırdır görülen, İslam sosyalizmi, Baasçılık, modernizm, mealcilik gibi akımlar, batının teknik anlamdaki ilerlemesine karşı duyulan ezikliğin sonucu olarak ortaya çıkan alternatif tekliflerdir. Kendini batıya şirin göstermek, başka düşünce sistemleri ile İslam'ı kaynaştırmaya çalışmak, hep bu ezikliğin sonucudur. Allah herkesin niyetini, ön kabulünü, hatta art niyetini ortaya, gün yüzüne çıkartmak için ayetleri bu şekilde göndermiştir! Herkes, içinde sakladığını ayetlere 'söyletmeye' çalışırken aslında kendi kişilik, kimlik ve gizli amaç ve niyetleri yani, Allah dışındaki putlarını gün yüzüne çıkartmaktadır. Allah (cc) gönderdiği ayetler ile bizlere ayna tutmakta; bizi bize göstermektedir! Ali-İmran, 7. ayette Yüce Allah, Kur'an'da müteşabih ayetler bulunduğunu belirtmektedir. Ayetin ifadesi ile "kalbinde eğrilik" bulunmadan, önyargısız, Kur'an ve Sünnet bütünlüğü içinde, İslam'ın 1400 senelik çizgisinden, ana yolundan sapmadan yapılan yorumlar, İslam'ın ruhunu temsil iddiasında bulunabilir. Ayrıca İslam'da Yoruma izin verilen alanlar vardır ki, İslam zaten buna teşvik etmektedir: 'Bilmiyorsanız bilene sorun' (Enbiya, 7; Nahl, 43) ayetinden, Akletmeyi/düşünmeyi emreden yüzlerce ayete dek; 'Bir müçtehit, içtihat eder ve içtihadında isabet ederse iki sevap; hata ederse bir sevap kazanır.' (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdiye, 15) hadisinden; Hz. Muhammed (asm), Muâz'a Yemen'de ne ile hükmedeceğini sorduğunda; Muaz'ın, "Allah'ın Kitabı ile" cevabını üzerine Hz. Peygamberin "Allah'ın Kitabında bir hüküm bulamazsan?" sorusuna; "Rasulünün sünnetiyle", "Onda da bulamazsan?" sorusuna ise Muaz'ın, "Reyimle ictihad ederim!" cevabını üzerine Hz Muhammed'in, "Rasulünün elçisini, Peygamberinin razı olduğu şekilde muvaffak kılan Allah'a hamd olsun." (Tirmizi, Ahkâm, 3; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 230, 236, 242; Şafii, el-Ümm, VII, 273) buyurup bunu onaylamasına kadar birçok nas buna işaret etmekte ve teşvik etmektedir. İslam alimleride ictihadı teşvikemişlerdir ki bazıları; Cessas, Fuşûl fi'l-uşûl, IV/23; Şafii, el-Ümm, VII/298; er-Risâle, s. 19-20; İbn-i Hazm, İhkâm, VI/16-59; VII/113-114, 118, 177; VIII/25-26, 36, 38; İbn Rüsd el-Ced, I/14-15, 18-19; Tûfî, Şerhu Muhtaşari'r-Ravza, III/357; Karâfi, el-Furûk, II/103; Gazzâlî, Müstaşfâ, II/229; Şâtîbî, el-Muvafakât, IV/96, 112-113, 162-163; İbn Kayyim el-Cevziyye, İ'lâmü'l-muvakkı, I/4; Beyzâvî, Minhâcü'l-vuşûl, III/272; Zerkeşî, Bahrû'l-muhtât, VI/201-202, 212; Molla Fenârî, Fuşûlü'l-bedâi, II/416; İbnü'n-Neccâr, Şerhu'l-Kevkebi'l-münîr, IV/467, 468-471; İbnü's-Salâh, Fetâvâ ve mesâ'ilü İbni's-Salâh, I/29-38; İbnü'l-Hümâm, et-Tahrîr, İbn Emîrû'l-Hâc, III/348 vs. Önemli bir konuda, İslam'da üzerinde icma edilen, muhkem konularda yoruma, ictihada izin olmamasıdır. Namaz farzdır, zina haramdır gibi. "Bir yerde İctihat varsa, orada küfür yoktur; bir yerde icma (dinin kesin bilgileri; zaruratı diniyye) varsa orada da ictihad yoktur." Son babında: Neden birden çok yorum vardır? Allah bunu istemiş ve bazı hadisleri ve ayetleri bu özellikler ile göndermiştir. Mesela, Kevser suresindeki 'Ve'n-Har' kelimesinin iki anlamı vardır. Allah istese, 'Kat'un' kökünden gelen bir fiil kullanır ve ictihat alanını kullarına kapatırdı! Ayrıca müteşabih ayetlerde de yüce Yaradan insan faktörü (Akıl, çevre, sosyo-kültürel ortam vb.) durumlara göre farklı yorumlar yapılmasına Yüce Allah izin vermiştir ki, mezhepler de buradan doğmuştur! Ayrıca insan kaynaklı; hadise bakış açısına göre farklılıklar, usul-metot farklılığı ki, bu tür farklı yorumlar dinden uzak, en pozitivist-rasyonelist-materyalist akımlarda dahi, farklı görüşlerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Dini yorumlayanlar da insnalar olduğu için bu yorum farklılığı Müslümanlarda da gözükmemektedir. Sonuç: İslam tarihinde bir çok farklı görüşler ortaya çıksa da ümmetin büyük çoğunluğunun etrafında kenetlendiği, toplandığı akım, yüzlerce yıllık akıl yürütme ve binlerce alimin ictihadından

oluşan ehli sünnet mezhebidir! Allah, 1400 yıldır, ümmetin ortak buluştuğu payda olan ehli sünnet çizgisinden bizleri ayırmasın! Allah önce niyetlerimizi, sonra amellerimizi makbul olan kullarından eylesin. AMİN! Konuyu tamamlayan, 'Modernistler', 'Mezhepler' ve 'Ehli sünnet' adlı yazıları da tavsiye ederiz! 'Sufilik ve şiilik' daha sonra ayrıca detaylı olarak ele alınacaktır, bi-iznillah!

Hız. Muhammed Yunanlılardan mı bilimsel ayetleri kopyaladı?

Öncelikle efendimizin okuma yazma bile bilmediğini 'Ümmi peygamber' başlıklı yazımızda, yerli yabancı yazarlardan alıntı yaparak kanıtladığımızı belirtelim. Peki, Oryantalistlerin; Hristiyan, Yahudi, Hindu, Sümer ilimleri yetmedi bir de, Yunan ilimlerine bile aşına olan biri olduğu profili çizmelerinin amacı nedir? Temel amaç, bu bilgilerin toplamı ile Hz Muhammed'in Kur'an'ı bizzat kendisinin yazdığını, Kur'an'ın ilahi bir kitap olmadığını iddia edebilmektir.

Bir kere Hz Muhammed Kur'an'daki bilgileri Yunanlılardan kopyalasa, Hipokrat'ın birçok hatalarını da kitabına (!) alması gerekmez mi idi? Eğer hataları ayıklayıp doğruları sadece almışsa, yanlışlarını nasıl keşfetti? O zaman zaten ondan kopyalamadığı gerçeği kendiliğinden ortaya çıkmaz mı? Ayrıca, Hipokrat ve Galen'in insan gelişimi aşamaları da Kur'an'da aynen yer almaz! Bu iki Yunanlı embriyonun sülüğe benzemesinden veya mudğa'dan (et parçasından) bahsetmez. Ayrıca bu ikisi kadınlarda da meni olduğunu söylemişlerdi. İncil'de bu aynen vardır (12. bölüm, 1-2 Ayrıca 10. bölüm, 9-10. ayetler aynen Hipokrat'ın birebir kopyasıdır: 'Süt gibi dökülüp peynir gibi katlaşma') Bunlar Kur'an'da geçmez. Toronto Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Profesörü olan ve Anatomi ve embriyoloji alanlarında Kanada'da anatomi ve embriyoloji dalında nobel ödülü alan Keith Leon Moore: "Hipokrat, Galen, Aristo embriyoloji hakkında çok sayıda yanlış bilgi vermişlerdir. Kur'an o çağlarda var olmayan ek bilgiler bulunur. Bu gerçekleri sadece Muhammed ortaya koymuştur. Son 4 yıl içinde, Kur'an hakkında çok kapsamlı bir çalışma yaptım. Bir embriyonun sınıflandırma sistemini olağan üstü bir şekilde ortaya koyuyor. Hz. Muhammed insan gelişimi ile alakalı gerçekleri 7. yüz yılda bilemezdi. Çünkü bu bilgiler ancak 21. yüz yılda keşfedildi." (Prof. Dr. Keith L. Moore, Discover Islam) "Anne karnındaki çocuk fetus halindeyken, hamileliğin yirmi ikinci günü gibi erken bir dönemde kulaklar gelişir ve yeni doğan bir bebek için işitme duyusu, diğer yaşamsal fonksiyonlardan önce oluşur. Kur'an ayetlerindeki öncelik SİRASİ (Nahl, 78; Mü'minin Suresi, 78; En'am, 46; İnsan, 2) bu bakımdan dikkat çekicidir." (Prof. Dr. Keith L. Moore, Journal of Islamic Medical Association) Ayın ışığı hakkındaki bilgi ve dünyanın küre biçiminde oluşu ile ilgili bilgilerinde Yunanlılardan alındığı iddia edilir. Pythagoras'un dünyanın döndüğünü söylediği doğrudur ama aynı kişi güneşin sabit olduğunu da ve güneşin 'kâinatın merkezi' olduğunu da söyler. Ama bunlar ne ilginçtir, bunlarda Kur'an'da yer almaz! Efendimiz neden doğru olanları kopyaladı (!) da yanlış olanları almadı? Tüm bunlar kopyalama olmadığının delili değil midir? Hatalar Kur'an'da yok, sadece doğrular var ve hatta Yunan ilminde olmayan, günümüz ilminin ancak yeni keşfettiği doğrular bir arada bulunuyorsa bir kitapta, artık çamur atma veya hata arama güdüsünden vazgeçip iman etme zamanı gelmedi mi?

Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?

Yaratanın tüm emir ve yasakları insanların iyi-fayda-yararınadır ve insanların iyiliği ve faydası içindir. Emir kıldıklarının tümü insanların faydasına, yasakladıklarının tümü de insanların zararına olanların toplamıdır. Allah'ın farz kıldığı namaz başta tüm ibadetler de, yine insanların hem dünya hem ahiret saadetine, huzuruna, iyiliğine yönelik kurallar bütünüdür. (Bu konuda 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.) Kısaca Allah (cc) insanı yaratırken onun ihtiyaç duyacağı ve kuluna faydalı olan şeyleri emir, kuluna zararlı olan şeyleri de yasak

adı altında ilahi kitaplarla insanlara bildirmiştir. Allah yer ve gökleri yoktan var eden Bedî', her şeye gücü yeten Kadîr, her şeyin tek gerçek sahibi Mâlik, kafir- ateist bile olsa Rahman sıfatı gereği her kuluna rızık veren Rezzâk, her şeyi bilen, işiten, gören; Âlîm, Basîr, Semî' olandır. Başlangıcı ve sonu olmayan Ezeli ve Ebedî olandır. Böyle bir yaratıcının kullarının ibadetine ihtiyaç duyması asla söz konusu değildir. Tüm insanlar Allah'ı inkar etse, yaratıcıdan –haşa- bir şey eksilmez ama tek bir ibadeti bile yapmamak insana büyük zararlar verebilir: Temiz, ahlaklı, OKU'yan, iki günü eşit olmayan, adalete ve danışmaya önem veren, işi ehline verip kul hakkı yemeyen bir insan hem dünya hem ahiret mutluluğunu kazanır. Dikkat lütfen, ibadetler insana dönüktür, insanların ihtiyacı olan şeylerdir! Ayrıca ibadet insanlara, her şeyin en üstünde olan tek varlığın yüce Allah (cc) olduğunu hatırlatır. İbadet ile amir ile memur; komutan ile er; patron ile işçi aynı amaca odaklanır, aynı safta yanyana namaz kılar. Oruç açma anında, cuma namazında her kul aynı duyguları paylaşır, efendimizin deyişi ile "Bir tarağın dişleri gibi eşit" (Aclûnî, Keşfu'l-Hafâ, II/433; Fırdevs, IV/301) olduklarını hatırlarlar. Kısaca Allah'ın yarattığı kulunun ibadetine ihtiyacı yoktur ama kulun yaratanına ibadet etmeye ihtiyacı vardır. İbadet, yaratan ve yaratılanların makamlarını ortaya koyar. Mahlûk, Hâlik'ine kulluk etmezse, yaratıcının içine koyduğu o kulluk ihtiyacını bu kere kul ya başka kula veya insan ürünü ideoloji veya nesneye taparak gösterir. Unutmayalım ki, dinsiz hiçbir toplum yoktur, ateistler de dahil. Bu konuda, 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir. İbadetler –haşa- Allah'ın kibrinin neticesi değildir aksine insanların birbirlerine kibirlenmelerine engel olacak tek etkidir. Herkesin insan olmakta birleştiği dünyamızda, tek olan yaratıcıya ibadet ile insanlar makam-mevki, para ile değil kul olmak ile ancak birbirlerine üstün olabileceği inancını İslam insanları arasında yerleştirmeyi amaçlar. Kullukta yarışın bir ölçüsü de "kibirlenmemektir." ve kibirlenmemekte övülen bir özelliktir; erdemdir. Zaten en büyük bir varlığın kendisini büyükmeye de ihtiyacı yoktur; zaten O en büyüktür. O yaratıcının övülmesi, ona ibadet; onun sıfatlarının gereğidir. İbadete layık olmak, tespih edilmek onun için bir ödül değil, olması gerekendir. Bu yüzden bu tür ibadetlere ihtiyacı olması söz konusu olmayıp, bu tür ibadetler aslında bir durum tespitidir. Bir yaranma çabası değil hakikati ifade, hakikati bilmenin göstergesidir. Olayın diğer boyutu ise, her şeyi olduğu gibi insanı da yaratan ve rızık veren Allah'a ibadet etmemek yaratıcı için değil, yaratılan insan için bir eksikliktir. Yapılan iyiliklerin değerinin bilinmemesi iyiliğe ve o iyiliği yapana eksiklik getirmeyi, iyilik yapılanın eksikliğini gösterir. Ateist zihniyetin kibiri ortadan kaldıracak tek bir teklifi veya kaldırmak gibi bir amacı bile yokken, kibir gibi toplumu bölen bir manevi hastalığı ortadan kaldıracak tek alternatifte savaş açmaları hayli ilginçtir. Aslında onlara kızmıyoruz çünkü ateistler ümmetin kaybolmuş evlatlarıdır. "Şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir." (Ali İmran, 97)

Kur'an'da neden sadece Arabistan'da yetişen meyve adları geçer. Diğer meyve adları geçmez, Kur'an'ı Muhammed yazdı da diğer meyve adlarını bilmiyor mu idi? Kur'an evrensel ise diğer meyve adları da geçmeli değil mi idi?

Kur'an'ı efendimiz Hz Muhammed (sav)'in yazmadığının delilleri sitemizde mevcuttur: 'Kur'an'ın yazılışı', Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'Ümmi peygamber', 'Kur'an ve bilim' başlıklı yazılara bakılabilir. Gelelim Kur'an'da adı geçen ve geçmeyen meyveler konusuna. Kur'an'da hurma, incir, zeytin, üzüm, nar, muz, kiraz gibi meyvelerin adları geçer. Peki, neden başka bitkilerin adları geçmez? Kur'an'da mesela Nahl suresi 8. ayette vasıta araçları olarak bazı hayvanların adı geçer ve sonra 'Allah bineniz diye daha nicelerini yarattı' diye buyurur. Veya aynı sureni 11. ayetinde, bazı meyve adları sayılır ve sonra 've daha başka birçok meyveler' diye ayet devam eder. Evet tabii ki başka adını sayılmayan bir çok nimetler de yaratılmıştır ve bunların hepsini yaratan da O'dur. Kur'an'daki meyveler sadece birer örnektir, araçtır amaç değildir. Aslında araçla amacın karıştırılmasından doğan bir zihin karışıklığının sonucu ortaya çıkmış bir soru ile karşı karşıyayız. Kur'an bir botanik kitabı

değildir, Kur'an'da evrensel olan, içinde geçen meyve adları değil mesajıdır! Kur'an'ın asıl amacı, dünyada adalet ve tevhit odaklı, iman ve ahlak etrafında kenetlenmiş bir toplum oluşturmaktır. Bunun için de Kur'an Allah'ın büyüklüğünü veya Allah'ın verdiği bazı nimetleri aktarırken bazı meyvelerden de bahseder. Amaç verilen nimetlerden hareketle Allah'a ve O'nun mesajına ulaşmaktır. Peki diyelim Kur'an'da Arabistan'da yetişmeyen, avakado veya ananas'tan bahsedilemez mi idi? Bir kere amaçları Kur'an'da hata aramak olan ve devamlı Müslümanları karalamakta olan müşrikler ve Müslüman olmayan insanlar "Biz böyle meyve bilmiyoruz, biz büyülenmiş diyorduk Muhammed'e bakın artık gerçekte hiç var olmayan meyvelerden bahsetmeye başlamış" demezler mi idi? Bu durumda daha başta ilahi mesajın kitlelere ulaşması yanlış örneklerle engellenmez mi idi? Ananas geçse karpuz neden geçmedi diye itiraz etmeyecekler mi idi ateistler?! Kur'an'da bu ve benzeri hatta tüm meyve adları geçse bu seferde ateistler "Yahu Kur'an'ı da ne gereksiz şeylerle doldurmuş Muhammed!" demeyecek mi idi? Yine Kur'an'ın hacmi gereksiz yere artmaz mı idi? 'Kur'an botanik kitabı mı?' diye aynı kişiler alay etmez mi idi? Veya, 'Bakın Muhammed bazı bilgileri nasıl Yunan veya Sümerlerden aldı ise, ticaret kervanları sayesinde bu meyvelerin adlarını da öğrendi' demeyecekler mi idi? Demediler mi?! "Gerçekten sen ölümlere (Gerçeğe kulaklarını tıkayanlara) işittiremezsin; arkasını çevirip giden sağırlara da daveti duyuramazsın." (Rum, 52) İnadi küfür denen bir kavram vardır. Bazıları gerçeği, hakkı, hikmeti aramazlar. Amaçları Kur'an'ı ve mesajını karalayıp hayatlarına kendi ego-nefislerine göre yönlendirebilmek, 'egolarını tanrılaştırmak'tır. (Furkan, 43) O zamanlar ateist olan Ahmet Altan, yıllar önce bir televizyonda programında karşısındaki Müslümanlara "Yahu beni bırakın, ben içki içmek istiyorum, cehenneme gitmek istiyorum, bana tebliğde bulunmayın." mealinde sözler sarf etmişti. Biz tebliğimizi yapalım, sorulara cevaplarımızı verelim, gerisi muhatabımız ile yaratıcı arasındadır. Allah doğru yolda olanlara hidayet nasip eder. "Sen ancak bir uyarıcısın." (Fatır, 23) Tabii bu bakış açısına sahip olanların sorularının (!) devamı da vardır: "Kur'an'da neden kar yok, dinozor yok" vb. Sanki olunca, sözlükten başka kelime bulunup, 'Neden şu da yok!' diye sorulmayacak gibi! Neyse, kısaca onlara da cevap verelim. Metot olarak, Kur'an genel kuralları getirir; hadis/sünnet ayetleri açıklar ve uygulamasını gösterir. Yani Kur'an ve sünnet/hadis ile bir bütünlük ifade eder. Her şeyin Kur'an'da olmasını beklersek, ortada tek cilt değil, onlarca ciltlik bir kitabın olması gerekirdi. O zaman hadislerle bakalım, hadislerde 'kar' ifadesi geçer mi? Hz Muhammed'in kardan haberi var mı idi? Kar kelimesi geçen bazı hadisler: Buhari, Ezan, 89; Daavat, 39, 44,46; Müslim, 304, Mesacid, 147, Zikr, 48; Ebu Davud, Salat, 131; Tirmizi, Daavat, 76; Nesai, Taharet, 47-49; İbn Mace, İkamet, 1; Dua, 2; Darimi, Salat, 27; Müslim, Cenaiz, 85, 86; Nesai, Cenaiz, 77; İbn Mace, Cenaiz, 23; Buhari, Menakıb, 23; Müslim, Taharet, 26; Tirmizi, Tefsir, 108; İbn Mace, Zuhd, 39; Darimi, Rikak, 113. Peki dinozor kelimesi Kur'an'da (ve hadislerde) neden geçmez? '1400 sene boyunca Kur'an ve İslam ile dalga geçilmesin diye' olabilir mi acaba?! 1400 sene boyunca kimsenin haberinin olmadığı bir canlıdan Kur'an neden bahsetsinki? Bu ifade geçse bile, Arapça kelimesini karşılığının dinozor olduğunu kaç ateist kabul edecekti acaba?! Sanki Kur'an'daki bilimsel ayetleri ateistler çok kabul ediyorlar da! Neden Arabistan çevresindeki peygamberlerden Kur'an'da bahsedilmektedir? Yeryüzünde peygamber gönderilmeyen hiçbir topluluk yoktur. (Fatır, 24; Rad, 7) Ayrıca "Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı olmayacaktı." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) Kısaca ateistler bir taraftan Kur'an'daki bilimsel gerçekleri Hz Muhammed'in birçok dil bildiğini gizleyerek etraftan topladığını iddia ederlerken diğer taraftan da O'nu, Arabistan dışından haberi olmadığı için yazdığı kşitapta başka meyve, sebze, hayvan, peygamber adı geçmediğini iddia ederler. Ey ateist zümre, önce bir karar verin, Hz Muhammed ümmi mi idi, gizlice birçok dil öğrenip birçok kitabı okuyan biri mi idi? Önce siz bir metodunuzu oturdun sonra iddialarınıza geçin. Birbirini yalanlaya iddialarınıza cevap vermesek bile, kullandığınız metot-suzluk- zaten sizi yalanlamaktadır!

Hız. İsa'nın doğumu ile Horus ve Hız. Musa peygamberin bebek iken nehre bırakılması ile Sargon'un efsanesi arasında benzerlikler var mı?

Bir kere bu iki peygamber hakkındaki iddialara bir Müslüman olarak muhatap olup, "Musa Yahudilerin, İsa Hristiyanların peygamberi, bizi ilgilendirmez" şeklindeki bir yaklaşıma sahip olmamız, aslında oryantalistlerin birçok iddiasını da otomatikman devre dışı bırakmaktadır: "İslam, tüm insanlığa, Hız Adem'den itibaren gönderilen dinin adıdır ve biz tüm peygamberlerin 'bozulmamış' mesajlarını aynen kendi ilahi kitabımız gibi kabul eder, onlarında bizim peygamberimiz olduğuna iman ederiz." Bu konuyu 'İslam tüm dinlerim özüdür' başlıklı yazımızda ele aldık. Gelelim soruların cevaplarına:

Hız. İsa ve Horus.

Bir kere Hız İsa'nın hayatının Hristiyan kaynaklarda anlatılan ve İslam'ın anlattığı Hız İsa ile ilgisi olmayan iddiaları, mesela 'Hız.İsa'nın çarmıha gerilişi, yeniden dirilişi, tanrının oğlu olduğu' gibi hususları direk konumuzun dışında bırakıyoruz çünkü bu iddiaları zaten Müslümanlar kabul etmemektedir. Üzerinde asıl duracağımız konu, İsa peygamber'in bakire olan Meryem annemizde doğumu ile Horus'un doğumunun arasında bir benzerlik olup olmadığı konusudur. Bir kere Horus'un Annesi İsis 'bakire değil evli' bir kadın idi ve doğumu ile İsa peygamberin doğumu arasında bir benzerlikte yoktur. Anlatılan efsanede: "Geb ve Nut'tan 4 çocuk dünyaya gelmiştir: Osiris, İsis, Set ve Nephthys. Osiris içlerinde en büyük olanıydı. Bu nedenle, Mısır kralı oldu. 'Kız kardeşi İsis ile evlendi.' Kardeşi Set, Osiris'i kıskanıyordu ve bir gün onu öldürdü ve parçalara ayırdı. Bu sayede, onun yerine Mısır kralı oldu. Kız kardeşi Nephthys ile evlendi. İsis ise ülkeyi gezip, kocasının vücudunun parçalarını buldu ve onları tekrar bir araya getirip, ondan bir çocuk sahibi oldu. İşte bu çocuk, Horus'tur!" (Teksas Üniversitesi, Orta Doğu Araştırmaları Merkezi. {slide=<http://menic.utexas.edu/cairo/teachers/osiris.pdf>} The Story of Osiris, Isis and Horus: The Egyptian Myth of Creation) Horus, çarmıha gerilmiş ve sonra dirilmiş ama İslam'a göre Hız İsa ne çarmıha gerilmiş, ne mezara gömülmüş ne de sonra dirilmiştir. Hız İsa'nın doğum tarihi 25 Aralık değildir. Bu sonradan ortaya atılan bir tarihtir. (İmparator Constantinus, bu tarihi kaydettirmiş, sonra tarih iki kere değiştirilmiştir.) Hız. İsa İslam'a göre tanrının oğlu değildir. Osiris-İsis-Horus üçlemesi Hristiyanlıkta Tanrı-Meryem-İsa üçlemesine dönüşmüştür. Bilindiği gibi -İncil, İsa adlı yazımızda ele aldık- günümüzdeki 'muharref' Hristiyanlık, Yahudi inanışlarının yeni yorum ve putperest Yunan inancının karışımı ve doğuya ait dini efsanelerin bir karışımı ile oluşmuştur. Bu nedenle, eski efsanelerin, İncil merkezli din yorumlarında olması doğaldır. Çünkü Pavlus bunların birleşimi ile Hristiyanlığı oluşturmuştur. Ama İslam farklı bir İsa profili çizer. Horus, İsa benzerlikleri, değiştirilmiş Hristiyanlıkla alakalı bir doğal meseledir.

Hız. Musa ve Sargon.

Sargon, Hız. Musa'dan önce yaşayan bir kraldır. Acaba Musa peygamberle ilgili anlatılanlar Sargon'un hayatından alıntı olabilir mi? Bakalım: Sözü edilen Sargon, Akad kralı Sargon'dur ve M.Ö. 2334-2279 arasında hükümdarlık yapmıştır. Zaten Sargon'dan sonra Akad krallığı yaklaşık 125 sene daha hüküm sürmüş ve tarih sahnesinden silinmiştir. (Brown Üniversitesi, Joukowsky Arkeoloji ve Eski Dünya Enstitüsü. <http://proteus.brown.edu/mesopotamianarchaeology/1008>) Sargon'un doğumu: "Sargon, güçlü kral, Agade'nin kralı, benim! Annem (yüksek rahibedir) bana gebe kaldı, gizlice beni doğurdu. Beni kamıştan bir sepetin içine koydu. Ziftle kapağımı kapladı. Üzerime yükselmeyen nehre beni attı. Nehir bana yardım etti ve beni Akki'ye taşıdı." (Drews R. Sargon, Cyrus and Mesopotamian Folk History. J Near Eastern Stud, 33 (1974) 387-93) Gelelim iddiayı çürütecek asıl konuya: Sargon, Hız. Musa'dan önce yaşamıştır ama onun doğumunu anlatan efsane, "Musa peygamberden çok daha sonra, Neo-Asur ve Neo-Babil dönemlerinde (M.Ö. 704-539) yazılmıştır." (Konstan D, Raaflaub KA. Epic and

History, Wiley-Blackwell, (2009), 27. http://books.google.com.tr/books?id=AnXbhhN_kpIC&printsec=frontcover&source=gbs_v2_summary_r&cad=0#v=onepage&q=&f=false Yani bir etkilenme varsa bu Musa peygamberden önce yaşayan Sargon'un hayatının anlatıldığı efsanenin, yazılış tarihi göz önüne alındığında, Musa peygamberin hayatından etkilenerek yazılmış olma ihtimalidir, tersi değil!

Hız Musa ile Gılgamış destanı arasında bağlantı var mı?

Her topluma mutlaka bir peygamber ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir) geldiğini (Fatır, 24; İsrâ, 15) hatırlatıp soruya geçelim: Nuh aleyhisselam milattan önce 3480 ile 6950 tarihleri arasında, Hz Musa'nın ise M.Ö. 1550'lü yıllarda yaşadığı tahmin edilmektedir. Bazı kaynaklar Hz Musa için M.Ö 1700 veya M.Ö. 1300'lü yıllarını da verir. Ama önemli olan şudur: Hz Nuh ve Musa aleyhisselam 'yaşadıktan sonra Gılgamış destanı yazılmıştır!' Gılgamış destanı üç ayrı zamanda yazılmıştır. M.Ö. 2000 yıllarında Sümerce yazma, M.Ö. 1800 yıllarında yazılmış olan Babil nüshası ve M.Ö. 1250 yıllarında Kassitler çağında yaşamış Sin-Lekke-Unnini adında bir şâir tarafından yazılan nüsha. Dinin hayatlarında önemli bir yer tutan Sümer halkı, gerçek olayları destansı bir söylemle yeniden yorumlamış ve Gılgamış destanını yazmışlardır. Gılgamış destanı hakkındaki daha detaylı yazımıza 'Kur'an'ın kaynağı Sümerler mi?' başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.

.Hz Musa ve Karun'un hiç bir mısır kaynaklarında geçmediği söyleniyor.

Öncelikle tarihi belgelerin tümünün günümüze ulaşmış, onların tek tek tercüme edildikten sonra böyle bir iddianın ortaya atılması daha mantıklı olur kanaatindeyiz. Halbuki işgaller, felaketler (Mesela İskenderiye kütüphanesinin yakılmasından Moğol istilasına dek) birçok kaynağın günümüze ulaşmasına engel olmuştur. Musa'nın (as) yaşamadığını iddia edenler, iki bin sene boyunca hiç yaşamamış birini bu kadar insanın hala nasıl takip ettiğini açıklayabilecekler midir? Tarihte yaşamış önder şahsiyetlerin zamanla aslî özelliklerinin dışında farklı şekilde anlatıldıkları, efsaneleştikleri sıkça rastlanan bir olaydır fakat binlerce insanla beraber yaşamış, özellikle de bir kavme liderlik etmiş, hayatlarına, tarihlerine, dünya görüşlerine bu kadar etki etmiş, mesajları dilden dile veya yazılı olarak aktarılmış bir kişinin, 'Mısır kaynaklarında' adına rastlanmadığı iddiası ile inkarı ne kadar akla yatkındır acaba? Peki Mısır kaynaklarında Musa (as) dönemine işaret eden kaynak hiç mi yoktur? Musa (as) hakkında Kur'an'da bahsedilen bilgilerle paralellik arz eden bilgilere, 'İpuwer Papirüsü' adlı kaynakta rastlanmaktadır. Analizler, papirüsün M.Ö. 13. yüzyıla ait olduğunu göstermektedir. Fakat bu papirüs orijinal bir ağıtın kopyasıdır ve metin analizinde bulunan uzmanlar ağıtın ilk yazılış tarihinin, M.Ö. 1850-1600 yılları arasında gerçekleşmiş olabileceğini düşünmektedirler. Ağıt Mısır'da gerçekleşen bir seri doğal ve siyasi felaketi tasvir etmektedir ki, bunların tümü Kur'an'da geçen Musa (as) kıssası ile uyusmaktadır: İpuwer Papirüsü'nden: "Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray işsiz kaldı. Sahip olunan her şey: buğday ve arpa, kazlar ve balıklar. Böylece ekin her yerde mahvoldu. Dün gördüğüm her şey bugün helak oldu. Biçilmiş gibi her toprak çırılçıplak." A'raf suresi, 130. ayette ise Musa (as) zamanında geçen bir olay şöyle anlatılır: "Andolsun ki biz de Firavun'a uyanları, ders alsınlar diye kuraklık yılları ve ürün kıtlığı ile cezalandırdık." İpuwer Papirüsü'nden devam: "Felaketler her yeri sardı, her yer kana bulandı. Nehir kan doldu, insanlar sudan korkar oldu, su içtikten sonra bile susadılar. Yapabileceğimiz ne var? Her şey talan." A'raf, 133. ayette ise olay şöyle anlatılır: "Biz de açık seçik mucizeler olmak üzere onların üzerine tufan, çekirge, haşarat, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve günahkar bir kavim olmaktan direndiler." İpuwer Papirüsü'nden: "Altın ve lapis lazuli, gümüş ve malachite, carnelian ve bronz, hepsi kölelerin boynunda." Şuara, 57-59. ayetlerin mealı: "Daha sonra onları (Firavun ve topluluğunu) bahçelerden, pınarlardan, hazinelerden ve değerli bir konumdan mahrum ettik. İşte böyle. Bu nimetleri onların yerine

İsrailoğulları'na verdik." İsrailoğulları o dönem, Mısır'ın köleleri idiler! Görüldüğü gibi Papirus belgesi Kur'an'ı tastik etmektedir. Araştırmacı İmmanuel Velikovsky, uzun yıllar bu papirüs ve içeriğini araştırır. Çalışmalarını şöyle özetler: İsraililer Mısır'ı Hiksos'un işgalinden önce terk ederler. Hz Musa Mısır'dan ayrılmak ister. Firavun izin vermez. Nil nehrinin kan olması da dahil felaketler peş peşe gelir. En son olarak Firavunun ilk doğan çocuğu da ölünce Firavun Musa'nın Mısır'ı terk etmesine izin verir. Hz Musa halkı ile Mısır'dan ayrılır. Daha sonra fikir değiştiren Firavun askerleri ile Musa'yı Pi-hahiroth'a kadar takip eder. Kızıldeniz'in yarılması ile Musa ve halkı karşıya geçer. Firavun ve 13. hanedanlığın tüm askerleri ise suda boğulurlar. Sonra İsrailoğulları çölde Hyksoslar ile karşılaşır. İsraililer, Rephidim'deki Hiksos/Amelekitler ile savaşırlar ve daha sonra her iki grupta ayrı ayrı yollara giderler. (http://www.henryzecher.com/papyrus_ipuwer.htm)

Özetle, "Kadim Mısır kaynaklarında düşmanlar ve sevilmeyen kişiler isimleriyle kaydedilmezler. Krallar ise daima muzaffer olarak kaynaklarda geçer. Haman Tevrat'ta İran kralının veziri olarak geçer. Hz Muhammed Kur'an'ı Tevrat'tan alsaydı Haman'ı Pers kralının veziri olarak takdim ederdi ama Kur'an Haman'ı Mısır kralının veziri olarak nakleder. Hof müzesindeki anıtta Haman, Mısır'da yüksek bir mevkide sorumlu bir kişi olarak takdim edilir. Hollanda ulusal müzesinde bulunan İpuwer papirüsünde, A'raf, 133. ayette belirtilen kan ve musibetlerden bahsedilir: "Nehirler kan olmuştu, her yer telaf oldu. Yine aynı papirüste, Kasas, 4. ayetle uygun olarak, II. Ramses'in çocukları katlettiğinden bahsedilir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 82-87)

Kur'andaki bazı hükümlerin(ceza hukukunda) Kur'andan 60-65 yıl önce yazılmış olan Jüstinyen Yasalarına benzemesi nasıl açıklanabilir?

Klasik, Hz Muhammed'in Kur'an'ı yazdığı iddiasının farklı bir versiyonla tekrarıdır bu iddia. Nedense 'ümmi' ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) olan Hz Muhammed, iddialara göre Yunan'dan Hindistan'a, Mısır'dan Maya'lara dek araştırıp Kur'an'ı yazdığı iddia edilebilmektedir. Roma hukukunu güncelleyen Jüstinyen kanunları, kölelik ve kadın hakları çerçevesinde yoğunlaşır. Bir taraftan 'İslam köleliği yasallaştırdı, İslam'da kadın hakları yok' denirken (Cevaplar için, 'Kölelik' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazılarımıza bakılabilir) diğer taraftan köleliğe karşı olduğu iddia edilen kanunları çıkaran birisinin kurallarının kopyalandığı iddiası çelişkili değil midir? Jüstinyen 533 yılında bir emirle ile 'Roma, İstanbul ve Beyrut' dışındaki medreseleri kapatmıştır. Medresesi açık kalan yerlerden olan Roma Müslümanların eline hiç geçmemiş, İstanbul ise ancak 1453'te fethedilmiştir. Beyrut medresesi İslam fethinden çok önce tarihe karışmıştır. Roma Hristiyan hukuku, İslam hukuku dışındaki bir hukuktur! İslam hukuku ilahi kaynaklı, Roma hukuku insan kaynaklıdır. Hem İslam Hz Adem'den itibaren gelen dinin adıdır ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazıya bakılabilir) ve her iyi güzel şeyin kaynağı zaten din/İslam'dır. Yani kopyalama varsa, aşırma yapan kral Jüstinyen'dir. C.A. Nallino, C.H.Bousquet, Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, G. H. Bousquet (Savaş Kocabaş, İslam hukukunun roma hukukundan etkilendiği tezi karşıtı iki oryantalist, Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2021/2, CİLT: 8, SAYI: 2, s. 485-516; S.V. Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, "İslam Hukukunun Roma Hukukundan İktibasta Bulunduğu İddiası", Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası, 29/4 (1963): 1128- 1154; Rum asıllı Sava Paşa, İslam Hukuku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd, (Ankara: Diyanet İşleri Reisliği Yayınları, 1956), 12 vd; Yaman-Çalış, İslam Hukukuna Giriş, s. 36; David Rene, Çağdaş Hukuk Sistemleri, s.418, 424'ten naklen; C.H.Bousquet'in 1947'de yayımlanan "Le Mystere de la formation et des origines du Fiqh" (Fık'h'ın oluşumu ve kaynakları meselesi çözülmemiş bir sırdır) isimli makale) gibi oryantalistlerin bile kabul ettiği ve İslam Hukukunu kendine özel ve orijinal olduğu, doğumunu ve gelişmesini hiçbir yabancı sisteme borçlu olmadığını kabul ettiklerini belirtip, etkilenmenin aksi yönde olduğunu söyleyen Müslüman müelliflerin, "İslam hukukunun başka bir hukuktan etkilenmediği, aksine daha sonraki devirlerde diğer hukukları; İspanya yoluyla Roma hukukunu (Abdulkerim Zeydan, el-Medhal, s. 89); Batı devletler umumi hukukunu (Muhammed Hamidullah, İslamda Devlet İdaresi, s. 55.); Fransız (Hacvî, el-Fikrû's-sâmî, I/14); İngiliz (M. Abdülhâdî Sirâc, Te'sîrû'l-fıkhi'l-İslâmî fi'l-kânûnî'l-İncilîzî, III/7-22; John Makdisi, Islamic Law Bibliography, s. 135-146)

ve en son İsrail hukukunu (Yaakov Meron, Points de contact des droits juifs et musulman, LX/83-117) etkilediği iddiasını hatırlatıp konuyu bitirelim.

Maide 51. ayetteki " Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme " ayetini nasıl anlamalıyız?

Ali İmran 113. ayet, " Ehl-i Kitabın hepsi bir değildir" der. Maide 5. ayet ile de ehli kitaptan kadınlarla evliliğe izin verilmiştir. Maide, 51. Ayetten kastın, "Âyetin mealinde geçen "müminleri bırakıp da." kaydından hareketle, burada müslüman olmayanlarla kurulması yasaklanan ilişkinin, müminlere cephe alma niteliği taşıyan ve onlara zarar veren dostluklar olduğu, yine müminleri bırakıp sırf gayri müslimleri dost edinme olduğu" anlaşılmaktadır. Aynı konudaki tüm ayetleri bir araya getirdiğimizde şunu anlarız: Kafir askerî, malî, siyasi sırlar verilemez. Onlarla askerî, siyasi ve ahlaki paylaşımlarda dikkatli olmak gerekir. 'Son tahlilde ehli kitap yine kendi dindasının yanında yer alır, buna dikkat edin' demektedir ayet. Bu konudaki örnekler oryantalizm ve oksidentalizm başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz. Zaten 'Dost' değil 'çıkar ilişkisi' içinde olduklarını bizzat kendileri deklare etmekte hatta tarihte birçok örnekleri ile biz göstermektedirler! Benzer mealdeki ayetler için: Bakara, 257; Âl-i İmrân, 28, 118; Nisâ, 138-140, 144. Ayetlere bakılabilir. Burada dikkat edilmesi gereken ince bir ayrıntı da bulunmaktadır. Tüm bu ayetlerde, 'dost edinilmemesi' istenenler, Arapça dil kuralı ifadesi ile 'marife' yani elif lam (İngilizce the) takısı ile gelmişlerdir. Yani, 'bilinen, malum, tanınan' bir gruptan bahsedilir. Bunlar, 'İslam düşmanlığında önde giden, bu özellikleri tescil edilmiş' gruplardır! "Büyük devletlerin ajandası olur. Dostluk kardeşlik ortaklık gibi motivasyonlara bakmaz. Çıkarla yürürler." (Ergün Diler, Takvim, 31.08.2018); "İngilizlerin, "Lord Palmerston" olarak bilinen, asıl adı Henry John Temple, dünya diplomasisini de derinden etkilemiştir. Politikasını sonraları çok meşhur olan bir cümleyle şöyle özetlemiştir: "İngiltere'nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez çıkarları vardır." (Ali Nur Kutlu, Yeni Şafak, 27/10/2013); "ABD için Türkiye'nin dost ve müttefikliği önemli değil." (Abdülkadir Özkan, Milli Gazete, 7.4.2019); Türkiye-Fransa dostluk grubu bitti. (Milliyet, 23.12.2011); ABD Dışişleri eski bakanı Hennr Alfred Kissinger: "Amerikanın düşmanı olmak tehlikeli olabilir, fakat Amerikanın dostu olmak ölümcüldür." (Muhammed Enes Öztürk, Mepanews 23.12.2021) Bu sözün 1968'de Nixon'un başkan seçilmesinin ardından söylediği de iddia edilir. (Birgün, 2 Nisan 2022; Yeni Çağ, 11 Ocak 2023) "Türkiye müttefik ama 'dost' değil. Alman hükümet kaynakları, NATO üyesi Türkiye'nin ABD, Fransa ve İngiltere gibi 'dost ülke' olmadığı, bu nedenle dinlemenin 'makul' görüldüğünü söyledi." (Sözcü, 18.08.2014) ABD Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Nikki Haley: "Türkiye dost değil." (Nikki Haley, Twitter, 7.10.2019) Yahudi, Hristiyan olan dostuna bile güvenmiyor: İsrail eğitim eski bakanı Naftali Bennett: "Yahudi devleti, büyük dostumuz ABD'de dahil olmak üzere kaderini asla başkalarının eline bırakmayacak." (Twitter, 7.10.2019); ABD-AB dost değil. Kamuoyu araştırma sonucu: %83 ABD müttefik değil, %61.1 AB dost değil. (Milliyet, 11.12.2016) Türk özel timine amerikan baskını. (Hürriyet, 5.7.2003); "Aslında Çuval hadisesiyle ipler koptu! Ancak bunu zamana yayan Ankara günü geldiğinde kendi rotasına oturdu. Dost ülke, Dost bildiği ülkenin askerine çuval geçirmezdi. Ama yaptılar!" (Ergün Diler, Takvim, 13 Haziran 2017); ABD'nin eski Pentagon yetkilisi Michael Rubin: Türkiye dost değil potansiyel düşmanımız. (Mynet, 13 Nisan 2018); Terörist Duran Kalkan'dan, terör örgütünün arkasında Avrupa'nın olduğunu itiraf etti! Avrupa'dan PKK'ya: Savaşı sürdüreceksiniz (Milliyet, 1.11.2021); Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar: Dost bildiğimiz bazı ülkeler PKK'ya füze verdi. (AA, 3.5.2021); 'Zeytin dalı hareketi', devletlerarası ilişkilerde kullanılan 'dost', 'müttefik' ve 'stratejik ortaklık' gibi tanımlamaların ne kadar anlamsız olduğunu ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 25.01.2018); Bu 'dostluk'u not ettik. PKK 13 sivil terör saldırısı ile katleder. AB, Türkiye'nin tepkisi üzerine 26.5 saat, ABD ise 12 saat sonra 'PKK terörünü' kınar. ABD kınamasında, 'PKK yapmış ise' kaydını da düşer! (Güneş, 16 Şubat 2021); ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı, TSK operasyonu ile etkisiz hale getirilen YPG'li terörist için resmi hesabından taziye mesajı yayınladı. (Akşam, 25 Tem 2022); Türk makamları, Vaşington'un son yıllarda YPG'ye

silah nakliyatı için 5.000 kamyon ve 2.000 kargo uçağı kullandığını tahmin etmektedir. (https://www.mfa.gov.tr/disisleri-bakani-sayin-mevlut-cavusoglu_nun-wp-makalesi.tr.mfa); Batı'dan dost olmaz. Terör örgütü PYD'nin sözde lideri Salih Müslim'in Avrupa Parlamentosu'nda (AP) ağırlanması ve AP Başkanı Martin Schulz'un Türkiye ziyaretindeki çelişkili açıklamaları, Batı'dan Türkiye'ye dost olmayacağını bir defa daha gözler önüne serdi. (Yeni Akit, 3.9.2016); Almanya: Dost mu Düşman mı? (Faruk Aydın, stratejikortak.com, 16 Ağustos 2016) Onların dostluğu değil de insanlığı ne kadar olabilir? Türkiye'de 11 ilde birden deprem olur, dünyanın en fakir ülkelerinden Somali 5 milyon dolar yardım gönderir. Dünyanın en zengin 12 devletin üyesi olduğu AB ise sadece 5.5 milyon avro! (AA, 17 Şubat 2023) Peki, birbirlerine ne kadar dostlar? ABD Ukrayna sınırına askeri destek kaydırır. (DW, 23.02.2022) Rusya askeri hareket başlattıktan bir gün sonra NATO ve ABD açıklama yapar: Asker gönderme planımız yok. (AA, 24.02.2022) Batı'dan dost olmaz. Batı'nın cılız yaptırım tehditlerine karşı geri adım atmayan Putin, dün sabaha karşı 'saldırı' emri verdi. Rus ordusu, Donetsk, Luhansk, Kırım ve Belarus üzerinden Ukrayna'ya girerken, başkent Kiev, Harkov, Kramatorsk, Mariupol, Mykolaiv, Odessa'da bombalar patladı. Ukrayna ise eli silah tutan herkese, "Ülkeyi savunun" çağrısı yaptı. (Diriliş Postası, 25 Şubat 2022); Almanya ile ABD artık 'dost' değil. (Ednews, 04.07.2017) Rusya 'dost olmayan' ülkeler listesini açıkladı. (NTV, 7.3.2022); Zelenskiy, Ukrayna'ya yeterli destek vermeyen batı'yı eleştirdi. (AA, 8 Mart 2022) Konuyu, İslamî bir dünya görüşüne bağlı olmadığı bilinen, zamanının en örgütlü TİP gençlik teşkilatı sayılabilecek olan bir federasyonun açıklamadan bir alıntı ile bitirelim: "Türk halkı, yurdunun dört bir tarafı dost maskesi altındaki Amerikalılar tarafından sarılmıştır." (Sosyalist FKF'nin 18 Temmuz 1968 tarihli bildirisinden, Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 553); Kısaca Tüm Batı dahil, "İngiliz ve Fransız diplomasisinde 'iğfal ve aldatma' zihniyeti hakimdir." (Naciye Babalık, Türkiye Komünist Partisi'nin sönmülmesi, s. 35) "Biz Müslümanlara düşen görev, oryantalizme hak ettiği gözle bakıp değerlendirmektir. Bizim onları, değerleri ölçüsünde bilmemiz gerekir. Onlar dostluktan ziyade düşmanlığa yakındırlar." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 127)

1216

Allah eskiden kavimleri (Nuh, Lut, Ad gibi) topluca helak ederken günümüzde neden bunu yapmıyor, sebebi nedir?

Enfal, 33: "Sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret-istiğfar dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir." Âlemlere rahmet (Enbiya, 107) olarak gönderilen efendimiz ve tövbe edenler olduğu müddetçe, Yüce Yaradan helakî ahırzaman toplumundan kaldırmıştır. Fakat asıl gözardı edilen daha önemli bir husus vardır. İnsanlık kıyametini, bizzat kendileri hazırlamaktadır! A'raf, 182: "Âyetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helâke götüreceğiz." İnsanlar yaptıkları kötülükler ile dünyanın dengesini bozup sonlarını hazırlamaktadırlar. Ozon tabakasının delinmesinden fosil yakıtların kullanılmasına, bitkilerden hayvan türlerine dek doğaya verilen zararlar kelebek etkisi ile 'bizzat elleri ile işledikleri sonucu' (Şura, 30) tek tek kavimler değil, insan topluluklarının tümü hızla sona yaklaşmaktadır. "Bir kavim kendini bozmadıkça Allah onları bozmaz." (Rad, 11) Ama insanlık yaptıkları ile kıyametlerine-helak olmalarına hızla koşmakta ve kendi kıyametini hazırlamaktadırlar.

Enfal 67. ayetteki 'peygamber esir almaz' ayetini ne demektir?

Ayet meali: "Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, halbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir." Her ayetin mutlaka bir inış sebebi, bir altyapısı ve bir amacı vardır. Bunları bilmeden ayetlerin amacına vakıf olmamız mümkün değildir! Bedir savaşında Müslümanlar az bir sayıya sahip iken daha kalabalık ve donanımlı müşriklere karşı savaşlarında zafer elde etmişlerdi. Zafer sonrası esirlerden bir kısmı fide karşılığı serbest

birakılmışlardı. İşte bu ayet, savaş sonunda esir elde edip sonra fidye karşılığı serbest bırakarak dünyevi menfaat elde etmek için savaşmayın, bu Allah rızası için cihad olmaz aksine dünya hayatı için bir çalışma anlamına gelir; dünyalık değil ahiret -Allah rızası için- mücadele edin anlamındadır. Esir alıp sonra fidye ile serbest bırakmak için uğraşmayın, bu hem zaferi olumsuz etkiler hem de Allah rızasına uygun bir amel değildir. Ayetin devamı zaten bunu açıkça ifade etmektedir: "Siz geçici dünya malını istiyorsunuz" Kısaca buradaki esir =fidye=dünya malı sevdası demektir. Bu da bu ayetle eleştirilmektedir, "siz ahireti=Allah rızasını isteyin." denmektedir. Ayet Müslümanları incitmeden uyarmakta ve "Ey Muhammed sana esir almak yaraşmaz" mealindeki cümle ile başlarken sonra hitap Müslümanlara dönmekte ve "siz istiyorsunuz" diye devam etmektedir. "Esir almama hükmü İslam'ı koruma amacından kaynaklanıyordu, yoksa Allah'ın devamlı hükmü bu değildir. Savaşta gerekirse esir de alınacaktı, sonra bunlara adaletle uygun şekilde işlem yapılacaktı. (Muhammed, 4) Görüldüğü gibi, anı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilince ortada herhangi bir soru(n) kalmamaktadır.

Bazı ayetler arasında konu ile direk alakası olmayan, farklı bir konudan bahseden ayet gelmektedir. Bazı kıssalar ise birden çok Kur'an'da yer almakta. Bunlar Kur'an ayetlerinin yazılırken karıştırıldığına delalet etmez mi?

Birer örnekle soruyu cevaplayalım. Mesela, Ali İmran suresi 121. ayetten itibaren Uhud savaşından bahsedilir. Ama 130. ayete gelince aniden konu faize döner. Bu ara cümleden sonra yeniden konu ana düzlemine oturur ve sure normal konusuna devam eder. Peki, 130. ayette (Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.) geçen faiz konusu neden araya sözkonusu edilmiştir? Çünkü Uhud savaşına neden olan müşrikler, ordularını faiz parası ile techiz etmişler. (Ümit Şimşek, ayet meali) donatmışlardır. Yani Ayetin içerik ve mesajını anlamak için bazen İslam tarihini de bilmek gerekmektedir. Bu küçük tarihi bilgi, 130. ayetin Uhud savaşından bahseden ayetler içindeki konumunu daha iyi anlamamıza neden olmaktadır! Diğer bir örnek, Ali İmran Suresi, 83. ayet: "Göklerde ve yerdekiler ister istemez O'na teslim oldukları halde inkarcılar, Allah'ın indirdiğinden başkasına mı arıyorlar?" İnkarcılar istemediği halde kevni (Yaratılanlar, tabiat) yasalara göre hayatını devam ettirmektedirler. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 162, 163) Bazı kıssa (Tarihte yaşanmış gerçek hayat hikayeleri) neden Kur'an'da sık sık tekrar edilmiştir? Kur'an'daki tekrarların iki boyutu vardır. Birincisi konuyu te'kit etmek ve tesis etmek amacını güder yani, pekiştirmek, kuvvetlendirmek ve anlatılan konular hakkında insan zihnini yeniden inşa etmek, insan zihnini yeniden yapılandırmak için tekrarlar yapılır! Diğer boyutu ise, tekrar gibi gözüken ayetler aslında, ele alınan konuların farklı boyutlarını vurgular, aralarında bağlam farklılığı bulunur. Yani aynı gibi gözüken ayetler; kopyala yapıştır tekniği ile elde edilen tekrarlar değildir. "Kur'an'da kıssalar tekrar eder gibi görünse de amaç tarihi bilgi vermek değil, 'ibret dersi' vermektir. Tekrar gibi görünen her olay insana farklı mesajlar iletir. Mesela Hz Adem'in kıssası Kur'an'da 6 yerde geçer, bunların her birinde başka bir mesaj ve ibret dersi verilir insanlara." (Profesör doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 120, 126) Kafirun suresindeki, 'Velâ entüm abidüne ma e'bud' ayeti iki kere tekrar edilir. Birincisinde 'Şu an ibadet ettiklerinize ben tapmam.' anlamı varken ikinci tekrarda, 'Bundan sonrada sizin taptıklarınıza tapmam.' mesajı vardır. Ayette, 'Putlarınıza önceden tapmadım, sizde benim taptığıma tapmayın, bundan sonrada tapmayacağım, siz de benim ilahıma tapmayın' denilerek, pekiştirici bir tekrar ve yeni bir dünya inşasına işaret vardır. Kısaca, Kur'an'da bütünüyle bildiğimiz anlamda bir tekrar yoktur. Rahman suresindeki tekrar gibi gözüken ayetlerde de aynı durum söz konusudur. Tüm bu tekrar gibi gözüken ayetlerin siyak sibakına yani, öncesine sonrasına bakınca, o tekrar gibi gözüken ayetler, yeni bir anlam kazanmakta ve mesajını farklı açılardan okuyucuya iletmektedir. Yine bir örnek üzerinden gidelim. Mesela Lut kıssası Kur'an'da toplam 10 farklı yerde anlatılır. Bu kadar tekrara ne gerek vardır? Dokuzu Mekki, biri Medeni surede geçen bu

kıssalar, her geçtiği yerde, olayı farklı açılardan ele alır. Birinde olay peygamberlik görevi, diğerinde kıyamet, farklı yerlerde de, teselli, şahsiyet, yardım, cezalandırma, helak, hayatın doğal süreci... gibi farklı mesajları okuyucuya aktarır. Olay aynı olsa da mesajlar ve hedeflenen amaçlar farklıdır! "Tekrar, edebi açıdan pekiştirme amacıyla getirilen bir sanattır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmazın, s. 312) Kur'an'daki tekrarlar için oryantalist Arthur John Arberry, The Holly Koran adlı çevirisinde şunu söyler: "Hakikat, tekrarlamakla bulanmaz, aksine açıklık, aydınlık ikna gücü kazanır." (Oryantalistlerin yanılgıları, s. 31) Fransız oryantalist Henri Masse, Kur'an'daki "tekrarların gerekli ve mantıklı olduğunu" ifade etmiştir. (Masse, L'İslam, s. 72; Profesör Doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 118) "İnsan elinden çıkmış hiçbir kitap 'herkes için' olamaz. Fakat 'herkes için' olma, vahyedilmiş bir kitabın temel işlevidir. Bu nedenledir ki Kur'an, insanlar tarafından yazılmış eserlerin okunduğu tarzda okunamaz. Güneş ve ay -yağmurda öyledir- herkes içindir, fakat onların faaliyetleri her insana göre farklılık arz eder ve eninde sonunda bazılarını hayat vermek de bazılarını da ölüm getirmektedir. Kur'an tekrar tekrar aynı hikayelere dönmekte, fakat her seferinde, Kur'anî vahyi bir bütün kılan temel hakikatlerin şu ya da bu cephesine küçük bir vurgu farkı getirmektedir. Kur'an kendisine yaklaşanlara bir ayna tutar, yanlış nedenlerle ya da kötü niyetle yaklaşanlar ise onda hiçbir şey bulamayacaklardır. Sığ bir tabiata sahip iseler sıklıkları ölçüsünde yüzeysellikler, eğer derin bir tabiata sahip iseler, enginlikleri ölçüsünde derinlikler bulurlar." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 145, 150, 159); "Oryantalistler Kur'an'daki kıssaların tekrarlandığını ve bunun bıktırıcı bir şey olduğunu söylerler. Kur'an konuya uygun olarak bir kıssanın belirli bir halkasını zikreder. Kıssanın tamamı tekrarlanmaz." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 494) "Kıssa tekrar edilmişse, o tekrarda muhakkak yeni bir şey getirilmiştir." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 501); "Kur'an'da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır." (Doç Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986, 113. Sayı) Mesela "İblisin şeytanlaşma sürecine 7 farklı surede temas edilir, her birinde diğerinde yer verilmeyen bir bilgiye yer verilir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 104) Blachère, Kur'an'da peygamber kıssalarının tekrarlanmasının sıkıntı ve usanç verdiğini öne süren Batılılar'a karşı bu kıssaların her birinin bir delile dönüştürüldüğünü, Mesela tekrarlanan kıssalarla, "İstikbali belirleyen mâzidir" gerçeğini hatırlatarak, eziyetlere mâruz kalan müminlerin sonunda Allah'ın yardımıyla kurtulacağı, inkarcıların ise helâk edileceği şeklindeki tarihî kanunu ima ettiğini, böylece bu tekrarların muhatapları ikna vasıtası olduğunu belirtmiştir. (Introduction au Coran, s. 180-181; krş. Esed, Önsöz, I/XXII); "R. L. Blachere, 'peygamberin surelerde tekrarladığı ayetlerin bir dinamizmi, parlaklığı ve yüceliği vardır. Kur'an her şeyden önce insanların yücelttiği bütün metinlerin üstünde muhteşem edebi ve zarif bir metindir.' L. E. Cobold, 'Gerçek şu ki, Kur'an'ın cümleleri ve güzel üslubu kalemin anlatamayacağı ve tarif edemeyeceği bir şeydir. Kur'an şiir, tarih değildir. Budistlerin kitabına benzemez. Felsefi hutbeler de değildir. Belki o yüce kalplerde yankılanan nübüvvet sesidir. Kur'an kıssalarının uyumu, temsillerinin ilginçliği en üst mertebesine çıkmıştır. Okuyucusu asla bıkmıyor ve o da tekrarla yıpranmıyor.' Kur'an Arap kelimelerinde kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. Kur'an, Arap dilinde birer te'kid/pekiştirme edatı olan kase/yemin, tekrar türlerini sıkça kullanmıştır. Tekrar Arapların mesaj vermek veya bildikleri mesajı iyi pekiştirmek için öteden beri kullandıkları belagatli kelami bir üsluptur. Razi: "Tekrar pekiştirmeyi ifade eder." der. Modern zamanlarda yazılı ve görsel medyada günlük reklamların tekrarı bu metodun çağlar boyunca kullanıldığını göstermektedir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 46-47, 59) A. John Arberry; "Kur'an'ı anlayabilmek için iyi Arapça bilmek yanında, onu bir Müslüman gibi okumak gerektiğine" işaret eder ve "Değerlendirme bu esaslara dayanınca, bıktırıcı tekrarlar gibi ithamlar manasızlaşır." (The Holy Koran, London 1953, s. 26-27) der. Filozof John William Draper ise, "Kur'an çok sayıda mükemmel ahlaki tavsiyeler içerir ve içeriği küçük bağlantısız parçalardan oluşur, öyle ki tüm insanların onaylaması gereken özdeyişler bulmadan tek bir sayfasını bile geçemeyiz. Kur'an'ın bölümler halindeki bu yapısı hayattaki herhangi bir olayda

sıradan insanlara uygun olan, kendi içinde bir bütün olan metinler, özdeyişler ve kurallar meydana getirir.” (A History of the Intellectual Development of Europe, s. 172) demektedir. "Kur'an'ın kelimeleri ve cümleleri birbirine bakar. Kur'an'ın bazen bir kelimesi on yere bakar. Kur'an'ı anlamak için Kur'an'ın kelimeleri arasındaki irtibatı, kelimelerin diğer ayet ve cümlelere bakan yönünü bilmek gerekir. Kur'an'da kelimeler birbiri ile münasebetli ve tamamı gözetilerek anlamlandırılabilir şekilde yerleştirilmiştir." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 109) "Kur'an kıssalarının bazı manzaralarında yapılan tekrarlar, manzaranın yepyeni başka bir müşahhas parçasını ortaya koymaktadır. Bu, Kur'an'ın kıssaları anlatmadaki önemli bir üslubudur." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 153, 165) Tekrar etmek, önemli konuları pekiştirmek için Arap dilinin özelliklerindendir. Günümüzde siyasi ve ticari şirketler, tekrarı propaganda ve reklamlarda çok kullanırlar. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s.434, 436) "Bazen Kur'an'ın şaşırtıcı düzeninin (ya da düzensizliğinin) Muhammed'in ifade sanatını güçlendirdiğini; bağlamın, hikayenin ve biçimsel birliğin yıkılmasının, okuyucuyu sesin yakın ve ezici otoritesine konsantre olmaya zorladığını düşünüyorum. Elçinin dudaklarından çıkmasına rağmen, yüce ve ikna edici bir otoriteye sahip olan bu ses, İncil'deki Tanrı'nın doğrudan konuşmalarını hatırlatır ama onu genişletir" (Harold Bloom, Dahi, Yüz Örnek Yaratıcı Zihinden Bir Mozaik, s. 146); "Edebi bakış açısıyla değerlendirildiğinde, Kur'an yarı şiirsel yarı düz yazı olarak yazılmış en saf Arapçaya örnektir. Dilbilimcilerin bazı durumlarda Kur'an'da kullanılan belirli kalıp ve ifadelerle uyuşacak kurallar kullandıkları ve Kur'an'a eş bir çalışma üretmek için birçok denemede bulunmalarına rağmen, henüz hiçbirinin bu konuda başarılı olmadıkları bildirilmiştir." (F. F. Arbuthnot, The Construction of the Bible and the Koran, s. 5) Kısaca, "Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlakî yaşantılar bütün oluşturacak şekilde baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." (Prof. Muhammet Altaytaş, Hangi Din?, s. 149)

1219

Musa kıssası neden çok tekrarlanır?

Kıssalarda, Hazret-i Musa'nın doğumu, gençliği ve evliliği tekrarlanmaz. Ama her zaman Müslümanların karşılaşacağı durum, şart ve kişi/kimlikler kıssalarda ibret amaçlı anlatılır. Kur'an'daki kıssalar geçmişte olmuş bitmiş birer olay olduğu için değil, aynı olaylar tarihin her döneminde farklı adlarla olsa da her zaman tekrar ettiği, edeceği için tekrar edilmiştir. Yahudilerden neden bahseder çünkü faiz, karaborsa, kapitalizm, materyalizm, üstün ırk iddiası, gizli kuruluşlar, liberalizm gibi zalim sistem ve fikirlerin fikir babası ve koruyucuları onlardır. Evangelizmden illuminateye, siyonizmden pagan putperestliğine dek hala aynı bakış açısı ve sonu, 'ekin ve nesli yok etmek' (Bakara, 205) üzere kurulu düzenleri ile aramızda yaşamaya devam etmektedirler. Şu an pratik hayatta hala, Rab olma iddiasında bulunan insanlar bulunmaktadır. Bir Bedir savaşı veya Talut ile birlikte olanların yaşadıkları günümüzden ne kadar farklıdır? Kıssada yaşananlar, geçmişte yaşanmış birer hatıra değil, içimizde yaşayan, şu an canlı şahit olduğumuz tekrarlanan olaylardır! Ümmetin, kıssalarda anlatılan durumlara düşmemesi için uyarılarda bulunmaktadır. Şu an içinde yaşadığımız sürecin tarihi köklerini bu kıssalarda görebilmekteyiz: Dünyevileşme, Allah'a isyan, paganizm vb. Ayrıca bu kıssalar ile "Peygamberimizi teskin ve teselli etmek, kafirleri tehdit, münafıkları ayıplama, Yahudileri kınama, şirk/putlara karşı uyarı, sabrın ve mücadelenin, tevekkülün önemi, Münafıklara karşı dikkatli olunması gerektiği, Allah'ın takdirinin önüne geçilemeyeceği, ümitsizliğin Müslüman'ın hayatında yerinin olamayacağının" mesajları da okuyucuya verilmektedir. Son olarak şunun da altını çizmek gerekir ki insan, kendisinin içselleştirilmesi istenen mesajın çeşitli şekil, üslup ve ifadelerle tekrarı ile verilmek isteneni daha iyi hazmeder. Hayatın meşguliyetleri içinde arka plana atılan mesajlar tekrar hatırlanır, hayatın içine sokulur. Bunların kıssalarla anlatılması da Kur'an'ın bir metodudur. Ayrıca bu üslup, değişik seviye ve zihniyetlere hitap etmekte de bir usuldür.

İnsanlığın yaşı ile ilgili hadisler

Dünyadaki insanlığın yaşı konusu ile alakalı 2 hadis vardır: “Benim ümmetimin ömrü 1.500 seneyi pek geçmeyecek.” (Havi li'l-Fetavi, Suyuti, 2/248; Ruhul Beyan, Bursevi, 4/262, Ahmed bin Hanbel, İlel, s, 89); “Adem'den kıyamete kadar insanlığın ömrü yedi bin senedir.” (Kenzu'l-Ummal, h.no: 16459; Munavi, Feyzu'l-Kadir, III/547; h.no: 4278) Her iki hadisinde kaynağı genelde Suyuti'nin kitaplarıdır. Hadisin merfu senedi bir tanedir, diğerleri kopuk senetle -ravi zinciri ile- gelmiş, dolayısı ile hadis değildirler. Bu tek merfu rivayet için İbni Cevzi, 'mevzu; uydurmadır.' derken İmam Nevevi'de "Batıldır; aslı yoktur." demektedir. (Şevkânî, Fevâidu'l-Mecmû'a, 509) Reşid Rıza, 'Haberler, İsrailiyattan başka bir şey değildir; israiloğullarının bu kabil haber ve kıssalarına itimat edilemez, güvenilmez.' der. (Rızâ, Muslih ve Mukallid, 58) Suyuti hadis ilminde, 'mütesahil' olarak tanınır, yani efendimize isnad edilen rivayetleri genellikle yumuşak bir yaklaşımla reddetmeme eğiliminde olan bir âlimdir! Bazı âlimlerin uydurma kabul ettiği hadisleri en çok 'zayıf' diyerek rivayet eder. Bu iyi niyeti zamanla, bazı rivayetlerin içeriğinin sağlam olmaması nedeni ile sorunlara yol açabilmiştir. Kur'an'a baktığımız zaman, kıyametin zamanını sadece Allah bilir, bilgisine ulaşırız. Bu bilgi peygamberimize bile verilmemiştir: 'Sana kıyametin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır.' (A'raf, 187); "Kıyametin ne zaman geleceğini bilmek Allah'a mahsustur." (Lokman, 34) Peygamberimiz, bu bilgiden muaftı: "Ben gaybı bilmem" (En'âm, 50); Peygamberimiz 'Kıyametin vaktini bilmezdi.' (Buhari, İman 1; Muslim, İman 1) Uydurma hadisler konusunda uzman olan Prof. Yaşar Kandemir, hadisi uydurma olarak kabul eder. (Kandemir, Mevzû Hadisler, 181-182) Bu gibi konular, yani Kur'an'ın bildirmediği, efendimizin de bilmediğini açıkça ifade ettiği konulardaki detaylar, israiliyyat denen, Yahudi kaynaklarından gelen bilgilerle doldurulmaya çalışılmıştır. Üstat Nureddin Yıldız'da, araştırmalarında bu hadi için, 'Böyle bir hadisin varlığını bilmiyorum' değerlendirmesinde bulunmuştur. (<http://www.fetvameclisi.com/fetva-benim-ummetimin-omru-1500-seneyi-pek-gecmeyecek-hadisi-sahih-midir-6815.html>)

1220

Dünyanın ömrü 7000 sene midir?

Kaynaklarda yer alan her rivayet, sıhhat durumu incelemeksizin İslam'a mal edilemez. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 196) İbni Kesir, Hz Peygamberin kıyametin vaktini belirttiği hiçbir rivayetin sabit olmadığını, sadece alametlerinden bahsettiğini söylemektedir. (İbni Kesir, en-Nihayet, I/26) Sehavi'de, ahiretin vaktinin beyan edildiği her rivayetin ya aslının olmadığı ya da sabit olmadığını (kesin olmadığını) beyan etmektedir. (Sehavi, el Makasidül Hasene, I/693) Şevkânî, "Nebi'nin vefatından sonra kıyamet gününe kadar bin sene geçmeyeceği" hadisi hakkında İmam Nevevî'nin, "Bâtıldır, aslı yoktur." dediğini zikreder. (Şevkânî, Fevâidu'l-Mecmû'a, s. 509) Reşid Rıza da "Bu ummetin ömrü de 1500 senedir" haberlerinin İsrailiyat olduğunu söyler. (Rızâ, Muslih ve Mukallid, s. 58) Cibril Hadisi'nde de Hz. Peygamber, kıyametten bahisle: "bu meselede kendisine sorulan, sorandan daha fazla bir bilgiye sahip değildir" (Buhari, İman 1; Muslim, İman 1) buyurur. Hadisçiler, dünyanın ömrünün 7000 sene olup Hz. Peygamber döneminin son bin seneyi içine aldığı şeklindeki rivayetleri asılsız kabul etmişlerdir. (Ali el-Kârî, el-Esrârü'l-merfû'a fi'l-aḥbârü'l-mevzû'a, s. 452-454) Bu hadis doğru olsa idi, kıyametin saati de bilinmiş olacaktı. Ama bu Kur'an'a aykırıdır! Kur'an-ı Kerim, birçok ayeti size Kıyamet saatinin Allah'tan başka kimse tarafından bilinmeyeceğini beyan etmektedir. Araf 187: "Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır."

Peygamber deve sütünü ve sidliğini içmeyi mi tavsiye etti?

Ehli sünnet çizgisinde ve hadisleri Kur'an'dan sonra ikinci kaynak kabul eden biri olarak, 'Hadisleri reddeden' ve nas olarak kabul etmeyen modernist kardeşlerimizden farklı olarak, hiçbir hadisi araştırmadan, kaynağı ve içeriğini sorgulamadan direk reddetmemekteyiz.

Özellikle, ‘Sinek, sidik, tükürük’ içerikli hadisleri hem ateist hem modernist kesimden epey eleştiri almaktadır. Biz bu konuda yaptığımız araştırmalar sonucu her üçünün de sahih olduğu ve bilim ile çelişmediği sonucuna vardır. Detaylara geçerse: Hz. Enes anlatıyor: Ukl veya Ureyne kabilesi halkından sekiz kişilik bir grup Medine’ye gelip Hz. Peygamber (a.s.m)’e biat ederek Müslüman oldular. Bir müddet sonra Medine’nin havası onlara dokundu ve hasta oldular. Şikayetleri üzerine Hz. Peygamber, çobanlarıyla birlikte Medine’nin dışına çıkıp, develerin sütlerinden ve sidiklerinden içmelerini öğütledi. Adamlar bir müddet devlerin süt ve sidiklerinden içtiler ve sağlıklarına kavuştular." (Buhari, Vudu, 66; Tıp, 5-6; Diyat, 22; Müslim, Kasame, 9-11; Ahmed b. Hanbel III/107,163; Ebu Davud, Hudud, 3; Tirmizi, Taharet, 55, Nesaî, Tahrimu’d-dem, 8-9) Hadisin sadece deve ‘sütü’ içmeyi tavsiye eden rivayetleri de mevcutsa da (Ebu Davud, Taharet, 125; İbn Hanbel; III/107; Nesaî, Tahrimu’d-dem, 8) bu hadisin Buhari, Müslim gibi kaynaklarda geçmesi nedeni ile özellikle reddedilmeden önce iyice araştırılması gerektiğinin önemini tekrar hatırlatıp detaylara geçelim: Öncelikle hadiste, “herkes deve idrarı içsin” şeklinde bir emir olmadığının altını çizelim. Olay, çölün ortasında var olan imkanlarla doğal tedavi metodu kullanılmasından ibarettir ve sonuçta hastalar iyileşmiştir. Peki, bu tıbben mümkün müdür, idrar tıpta ilaç olarak kullanılabilir mi? Bu durum bilim ile uyur mu? NASA’nın laboratuvar verilerine dayanan bir rapor, idrarda faydalı maddelerin bulunduğu ortaya konmuştur. (David F. Putnam, Composition and Concentrative Properties of Human Urine, NASA Contractor Report, Temmuz 1971. Rapor için bakınız; <https://ntrs.nasa.gov/archive/nasa/casi.ntrs.nasa.gov/19710023044.pdf>) Sağlık alanıyla alakalı kaleme aldığı kitaplarla tanınan Harald W. Tietze’nin ilk baskısı 1996’da yapılan ve “International Bestseller” olan yani Dünya çapında en çok satan kitaplar arasına giren “Urine The Holy Water” yani “Kutsal Su İdrar” başlıklı kitabında, idrar tedavisinin faydalarından bahsedilir ve tedavinin en sık uygulandığı ülkenin Almanya olduğu yazar. (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition, P/L, Australia, s. 15) 44. sayfasında “Deve idrarı”nın kalp ve dolaşım sistemi hastalıklarına iyi geldiğinin yazması da konumuz açısından önemlidir. (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition (3. baskı. 1. baskı: 1996), P/L, Australia, s. 44) Birçok makalenin yer aldığı “Holistic Health Healing & Astrosciences” adlı kitabın ikinci cildinde “İdrar Terapisinin Mucizeleri” başlıklı makalede, İdrar terapisinin soğuk algınlığından kansere ve eklem iltihabından AIDS’e kadar birçok hastalığı tedavi etme potansiyeline sahip olduğu yazmaktadır. (Dr. B.D. Sharma, Holistic Health Healing & Astrosciences (An International Sourcebook), Holistic Health & Healing in 21st Century, cild 2, B. Jain Publishers: 2003, s. 279) Almanya’da faaliyet gösteren “Sağlık Merkezi” isimli kuruluşun internet sitesinde, idrar terapisinin bağışıklık sistemini aktive ettiği ve özellikle de alerji, astım, gut, romatizma, kronik ürogenital enfeksiyon ve cilt hastalıklarının tedavisinde çok iyi neticeler verdiği belirtilmektedir. (Almanya’da faaliyet gösteren “Sağlık Merkezi” isimli kuruluşun internet sitesi için bakınız; <https://www.zentrum-der-gesundheit.de/eigenurintherapie.html>) (Kaynak: <http://belgelerlegercektarih.net/deve-idrari-hadisi-uydurma-degil-adeta-bir-mucizedir>) Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi (Ulakbim) indeksine göre bilimsel kudreti en ileri seviye kategorisi yani A kategorisinde olan bir derginin, Journal of Ethnopharmacology, 2011 yılına ait nüshasında "Deve idrarının Hepa-c1c7 türü kanserlerini kaynak organizma dışı kullanımda tedavi edici etki gösterdiği ve sitokrom – p450-1a1 enziminin sentezini yok ettiğini yazmaktadır. Bu sitokrom p450-1a1 enzimi kanser oluşturucu etkisiyle biliniyor. Deve idrarı, kanser oluşturucu molekülü diskalifiye ediyor ve kanser tahribatını da restore ediyor." Hadis desek kabul etmeyecek pozitivist rasyonal arkadaşlar umarım bu konuya biraz daha tarafsız yaklaşabilirler! İdrar konusundaki diğer bazı çalışmalar: Dr. Johann Abele, 1995 yılında yayınlanan kitabında 5 milyon Almanın şifa bulmak için idrar kullandığını ifade eder. (Dr. Johann Abele, Die Eigenharnbehandlung-Erfahrungen und Beobachtungen, (İdrar Terapisi-Deneyler ve Gözlemler), Haug-Verlag, 1995) Japon bilim adamı Dr. Nakao idrarın faydalarını anlattığı video adresi: <https://www.youtube.com/watch?v=IEPrB6x02CI&t=1s>; https://en.wikipedia.org/wiki/Urine_therapy; Carmen Thomas, Ein ganz besonderer Saft, Urin, (Çok Özel bir Su, İdrar), VGS Verlagsgesellschaft, Köln 1993. Bu kitap “Çiştaki mucize” başlığıyla türkçeye de çevrildi. Leman Çalışkan’ın tercüme ettiği bu kitap, 1995 yılında “Doğan Kitap” tarafından basıldı; Flora Peschek-Böhmer, Urin-Therapie – ein Tabu wird gebrochen, Heilerfolge bei vielen Krankheiten und Beschwerden, (İdrar Terapisi-Bir tabu yıkılıyor, Birçok Hastalık ve Rahatsızlıklarda Şifa Başarıları), Heyne Verlag, 1995; Angela Martens, Heilsaft Urin – Ein altes Mittel neu entdeckt, (Şifa Suyu İdrar – Yeni keşfedilmiş eski bir ilaç), Weltbild Buchverlag, 1999; Gennadi Malachow: Urin-Therapie, (İdrar Terapisi), Verlag Phönix, 1999; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: İdrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: İdrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948. (<https://ateistlerecevap.org/deve-idrari-hadisi-hakkinda-detayli-aciklama/>; Yeni Akir, 25.7.2017) “Rusya’da Leningrad’daki 12

katlı hastanede sidikle tedavi yapılır.” (Prof Ahmet Maranki, Hürriyet, 5.2.2010); “Çiştteki mucize. Saç dökülmesine karşı, Kulak iltihabında, Boğaz iltihabına karşı, Ellerin ve dizlerin titremesinde insanın idrarını yapar yapmaz el ve dizlerini bununla ovması ve yıkaması ile, Vücutta su toplanmaya başlarsa, insan uzunca bir zaman sabah aç karnına kendi ilk idrarından biraz içmelidir. Bunun sarılıkta da yararı olur. Kadınların cinsel organlarındaki yanma ve kaşıntıları sıcak idrar ile yıkamak faydalıdır. Arı sokmasına karşı hemen idrarla ıslatmak birebir gelir. Tecrübeyle sabit... Son olarak şunu söylemek isterim, bu kitap elime geçtikten sonra sifonu çekerken vicdan azabına benzer bir şey duyuyorum. Hani değerbilmez biri olduğuma dair bir his. Klozet yerine kavanoz mı kullanmalı ne...” (Pakize Suda, Hürriyet, 29.7.2006) Ateistler İslam’a kafirler kadar, sadece bilimsel yaklaşımlar birçok iddialarını terkedecekler aslında ama önyargı ve nefsin arzularını aşamamak onları bir cendere içinde tutuyor, girdaptan çıkamıyorlar!

Ateist yazar aklınca alay ediyor: “Size deseler: "Yemek yediğin çanağın ya da su içtiğin bardağın içine sinek düştüğü zaman sineğin her tarafını batır, sonra çıkar at ve yemeğine ya da içmene devam et. Çünkü sineğin iki kanadının birinde hastalık, diğerinde de şifa vardır. Sinek idrak ve ilahi ilham sahibi olduğu için, önce zehirli olan kanadını sokar, deva olan kanadını dışarıda bırakır. Eğer sineğin, dışarıda kalan ‘ şifa ‘ kanadını yemeğin (ya da içeceğin) içine batıracak olursan, şifa hastalığı gidermiş olur.”

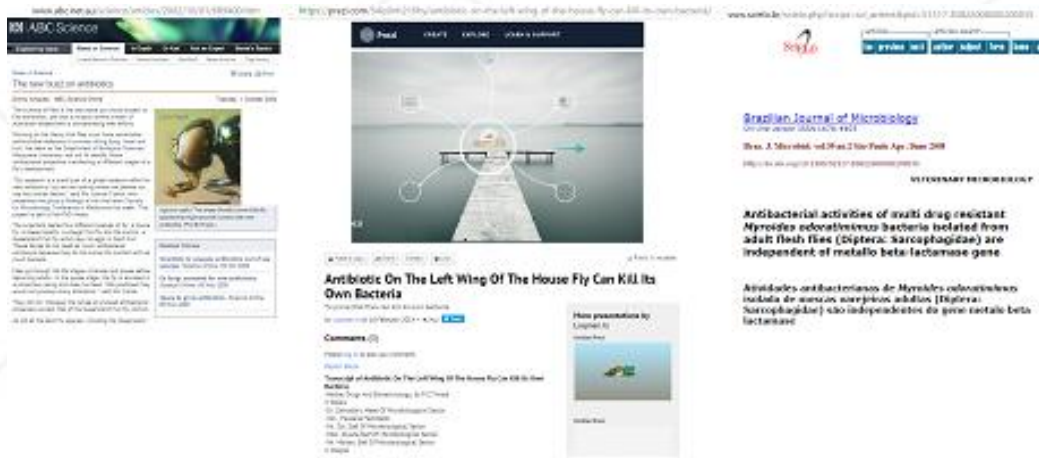
“Sizden birinizin (yemek) kabına sinek düşecek olursa, onu iyice batırın. Zira onun bir kanadında hastalık, diğerinde şifa vardır. O, içerisinde hastalık olan kanadıyla korunur.” (Ebû Dâvud, Et’ime 49, Buhari, Tıbb 58, Bed’ü’l-Halk 14; İbnu Mâce, Tıb 31, Nesai, Fera’ 11; Ramuz el-Ehadis:66/4)

Önce şunu belirtelim. Bu bilimsel olarak kanıtlanmıştır, bu bir. İki: Çölde su başta olmak üzere gıda maddeleri çok değerlidir. Eksik bilgiden kaynaklı, çok önemli bu tür gıdaların atılmaları yerine yerine, kullanılma usulleri belirlenip kullanışa elverişli hale getirme yolu ifade edilmiştir hadiste. Ama çöl dışında, zorunluluk yoksa tabii ki böyle bir ‘zorunluluk’ yoktur. İslam temizlik dinidir. Öyle değil mi? Askerde kimyasal saldırılara idrarlı bez ile korunma önerilirdi hatta II. Dünya savaşı sırasında ülkemizde sivil halka bile bu öğretilmişti. Ama bu her zaman idrarlı bezle dolaşmalı veya gerek yoksa hala onu kullan anlamına gelmez öyle değil mi? Kısaca zaruret, istisna haller için söz konusu olan hadisi genelleme yapmak sadece önyargı olmakla açıklanabilecek bir özelliktir. İbnu’l-Cevzi der ki: "Bu kimsenin söylediğinde bir gariplik yok. Zira arı, baş kısmıyla bal toplar, aşağı kısmıyla da zehir alır. Zehiri öldüren yılanın eti, zehrin tedavisinde kullanılan ilaca katılmaktadır." (İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 11/135-137) Görüldüğü gibi hadisi duyan Cevzi hadisi reddetmemiş ve akli bir kıyas ile konuyu temellendirmeye çalışmıştır. Peki, bu konu ne kadar bilimseldir?

Sineklerden antibiyotik elde ettiler. "Avustralyalı bilim adamları, her koşulda var olabilen sinek ve benzerlerinden antibiyotik elde ettiklerini açıkladılar." Sydney'deki Macquarie Üniversitesi'nden Prof. Andy Beattie önderliğindeki ekip çok ilginç bir araştırmaya imza attı. Sinekler, böcekler ve her türlü haşerenin çürüten et ve gübre dahil her pisliğe karşı dayanıklı olduğunu dikkate alan bilim adamları, "Bu yaratıkların enfeksiyonlara karşı süper direnci olması gerekli, aksi halde sağ kalamazlardı. Onlardan antibiyotik yapma deneyimlerimiz şimdilik başarılı sonuçlar verdi" dediler. (Hürriyet, 11 Ağustos 2008)

Çağın antibiyotikleri kurtçuklardan geliştirilebilir. Bilim adamları, yeşil sinek larvalarının salgılarından elde edilen yeni bir antibiyotik türü keşfetti. Galler'deki Swansea Üniversitesi'nden Norman Ratcliffe ve ekibi, lucilia sericata (şişe camı yeşili sinek) larvalarının

salgılarında bulunan, hastane bakterilerinin 12 türünün yanı sıra E coli ve clostridium difficile bakterilerinde de etkili olabilen maddeye "seratisin" adını verdi. Seratisini saf hale getiren bilim adamları şimdi iğne, hap ya da merhem olarak kullanılabilecek antibiyotiğin içeriğini tam olarak tanımlamaya ve bunu sentez etme yolunu bulmaya çalışıyor. Bu çalışma da başarılı olursa seratisin insan hücrelerinde ve sonucunda da klinik deneylerde test edilecek. Araştırmaya maddi destek veren yardım derneği "Action Medical Research"den Doktor Yolande Harley, muhtemel yeni antibiyotiğin keşfinin heyecan verici bir ilerleme olduğunu belirterek, bunun hastane enfeksiyonlarına ya da başka bakterilerin yol açtığı hastalıklara yakalananlar için yeni bir tedavi imkanı sağlayabileceğini söyledi. (Mynet.com, 06.08.2008; Yeni Şafak, 07.08.2008) “Aslında sinekten antibiyotik elde etme çalışmaları geçtiğimiz yüzyılda başlamış, 1930 ve 1947’de İngiliz ve İsveç ilim adamları “cafasin” ve “klotinizin” adlı antibiyotikleri bulmuşlardı.” (Yeni Asya, 19 Mayıs 2020) E peki şimdi ateistler utanır mı? Hadis değil de bilim söyleyince ithamlarından vazgeçerler mi? Şimdiye kadar görmedim! Devam edelim. Bı konuyla ilgili üç araştırmanın görüntüleri aşağıdadır.

1223

Özellikle ortadaki araştırmanın başlığı hadis ile tıpatıp aynıdır. “Antibiotic on the the left wing of the the house fly can kill its own bacteria.”: Ev sineğinin sol kanadında bulunan antibiyotik kendi bakterisini yok edebilmektedir. Macquarie Üniversitesi, Biyoloji Bilimleri bölümünde bir grup araştırmacı, sineklerin çürük et, meyve ve gübre dahil olmak üzere her türlü pisliğe karşı dayanıklı olduğu teorisinden yola çıkarak sineklerin sahip oldukları bu antibakteriyal özellikleri farklı gelişim evrelerinde ortaya çıkarmak üzere çalışmalar yaptılar. Grubunun yeni keşfini Melbourne Mikrobiyoloji Konferansında tanıtan Ms J. Clarke, “Çalışmalarının, yeni antibiyotiklerin bulunması için yapılan küresel araştırmaların ufak bir parçası olduğunu fakat kimsenin daha önce bakmayı akıllarına getirmediikleri bir yere odaklandıklarını” söylüyor. Ms Clarke, mide içersinde de meydana gelen antibakteriyal özelliklerin sinek bedeni üzerinde mevcut olduğunu söylüyor ve her iki yerde de bu aktiviteleri görebileceğimizi belirtiyor ve “Sinek bedeni üstüne yoğunlaşmamızın sebebi daha kolay ayrışılabilir yapıda olmasıdır.” diye ekliyor. Biophysical Journal’da 19 Şubat 2013’te yayınlanan, Avustralyalı ve İspanyalı 14 bilim adamının deneyleriyle kaleme aldıkları Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces adlı makalede sinek kanatlarının yüzeyindeki nanopatternlarının, temas halinde bakterileri yalnızca fiziksel yüzey yapısına bağlı olarak öldürdüğü kanıtlanmıştır. Makale, Clanger cicada (Psaltoda claripennis) kanadı nanopatternlarını antibakteriyel nanomalzemelerin tasarımına dahil etmenin faydalarından bahsederek, nanoteknolojinin sinek kanadını model alması önerisini sunmaktadır. Sinek kanatlarının, bakteri kirliliği ve enfeksiyonlara karşı artan dirence sahip yeni işlevsel yüzeylerin geliştirilmesi için model niteliğinde olduğunun belirtilmiştir. Kanada’daki McGill Üniversitesi’nden kimya mühendisi Anne-Marie Kietzig sinek kanadı nanopatternları modeline

dayanarak üretilcek materyallerin, otobüs korkulukları gibi yaygın olarak hastalığı barındıran halka açık yüzeylere uygulanabileceğini öne sürüyor. “Bu, (sinek kanadı nanopattern modelleri) pasif bir bakteri öldürme yüzeyi sağlayacak.” diye ekliyor ve “çevreye zararlı deterjanlar gibi aktif maddeler gerektirmediğini” belirtiyor. (International Weekly Journal of Science; <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530/#>) Auburn Üniversitesi Alabama Tarımsal Deney İstasyonu araştırma entomologları Ed ve Mary Cupp karasineklerin (*Musca domestica*) ağız sıvısında bulunan protein kesilerinin yaraları iyileştirici etkisini tesbit ettiler. Ayrıca araştırmalarına göre, protein cilt ülserleri ve diyabetik ayak lezyonları gibi kronik yaraların iyileştirilmesi için benzer bir şekilde çalışacak. AU Veteriner Hekim Koleji’ndeki küçük hayvan cerrahisi profesörü olan Mary Cupp ve Steven Swaim, antibiyotikleri ve protein iyileştirmeyi birleştiren çözümlerle tedavi edilen cerrahi insizyonların (kesik, yarık) tek başına antibiyotiklerle tedavi edilen insizyonlara göre daha hızlı ve daha güçlü olduğunu belirleyen bir araştırma yaptı. Auburn’un Teknoloji Transfer Ofisi (OTT), teknolojiyi mevcut şirketlere ve bu teknolojinin çevresinde bir girişimde bulunmayı düşünen girişimcilere pazarlamaktadır. (Today in Viddya Cilt 7 Sayı 23, 23 Ocak 2005, Editör: Susan K. Boyer) FEBS Letters’ta 22 Eylül 1997’de Cilt 415, Sayı 1’de 64-66 sayfalar arası yayınlanan ‘Chemotherapeutic activity of synthetic antimicrobial peptides: correlation between chemotherapeutic activity and neutrophil-activating activity’ isimli makalede bilim insanları; 34 amino asit tortusundan oluşan *Sarcophaga peregrina*’nın (et sineği) güçlü bir antibakteriyel proteini olan sapecin B’nin aktif çekirdeğini saptadıklarını, bu çekirdeğin, sapecin B’de bir α -sarmal oluşturan 11 amino asit kalıntısı, artıklarının 7-17’den oluştuğunu, bu peptidi daha da modifiye ettiklerini ve hem antibakteriyel hem de antifungal (mantar öldürücü) aktivite sergileyen birkaç antimikrobiyal peptid sentezlediklerini; genellikle, X ve X’in bir hidrofobik kalıntı olduğu her iki uçta ve XXXXX’teki [K veya R] X [K veya R] motiflerine sahip olan undcapeptitlerin potansiyel olarak “bakteri ve mantarların öldürülmesinde aktif olduklarını”, bakterinin ATP’yi sentezleme ve amino asitler taşıma kabiliyetini de kaybettiğinin bulunduğunu belirtmişlerdir. Yukarıda da kısaca değindiğimiz, Avustralya Sidney’deki Macquarie Araştırma Üniversitesi Division of Environmental & Life Sciences, Department of Biological Sciences’ta çalışmalar yapan J. Clarke ve ekibi, 2003’tte yayınladığı ‘Hypothesis driven drug discovery: antimicrobials in flies’ isimli makalesi ve diğer çalışmalarını sunduğu Australian Society for Microbiology Konferansında üç türün de yüzeylerinin antibakteriyel özellik gösterdiğini kanıtlamışlardır. Ev sineği-karasinek (*Musca domestica*), koyun sineği (*Lucilia cuprina*), meyve sineği (*Drosophila melanogaster*) yüzeylerindeki antibakteriyel aktivitenin daha etkili terapötik ömrünün olduğu belirtilmiştir. Bu konuda bir makale yayınlayan Dr. Samahı, mikrobiyologların sineğin midesinin içinde parazit olarak yaşayan uzun hücrelerinin bulunduğunu keşfettiklerini bildiriyor. Bu mantarsı hücreler, kendi üreme döngülerinin bir bölümü olarak, sineğin solunum kanallarına doğru çıkıntı yaparlar. Sinek, sıvının içine tamamen batırılırsa, osmotik basınçta meydana gelen değişiklik hücrelerin çatlamasına yol açmaktadır. Bu hücrelerin muhtevası ise, sineğin vücudunda taşıdığı patojenlere karşı olan bir antidottur; yâni zehire karşı panzehirdir. Yemeğe bulaşan sinekten çıkan zararlı mikropları, sinek batırılınca çatlayarak ortaya çıkan antidot tesirsiz hâle getirmektedir. (Dr. Mustafa Reyhanlı, Gerçeğe Doğru, Zafer Yayınları, 5. Cilt) Bu konuda araştırma yapan Dr. İzzeddin Cevvale şu tespitlerini dile getirmektedir: Eskiden beri bilinen bir gerçek vardır ki, zararlı hayvanların zehirinde hem fayda hem de zarar vardır. Yani bunlardan hem zehir ve hem de panzehir bulunmaktadır. Tek bir hayvanda birbirine zıt olan iki şey gayet tabii olarak bulunabilmektedir. Karasineğin iki kanadından birinde zehir diğesinde ise panzehirin bulunması, yüce Rabbimizin yaratmış olduğu varlıklar içinde insana hayret verecek şeylerdendir. Bütün bunların Allah’ın kudretine birer delil olduğu bir gerçektir. İşte balansı, bir taraftan insanlara faydalı olan balı yaparken diğer taraftan iğnesinde taşıdığı zehirli maddeye bak! Balıyla faydalı olurken, zehiriyle öldürücü olabiliyor. Nitekim akrep de iğnesiyle zehir saçarken, vücudu (eti) ile de panzehir veriyor, zehrini nötr hâle getiriyor. Tıpta, yılanın

kuyruğundan ve zehirli haşerelerden serum elde edilir. Elde olunan bu serumla akrebin veya yılanın soktuğu kimseler tedavi edilirler. Hatta daha da ötesi, kanser acılarının dinmesi için yine bu hayvanlardan elde edilen serumlardan yararlanılır. Yine günümüz tıbbı, insana tiksinti verici mâhiyette olan maddelerden hayat verici ilaçlar elde etmektedirler. Mesela penisilin küften elde edildiği gibi, streptomisin ise kabir toprağından elde edilmektedir... Bilindiği gibi Bakteri İlmi'nde her bir mikrop için onu öldüren bir panzehir vardır. Mikrop bir canlının vücuduna girdiği zaman, vücut bu mikroba karşı harekete geçer, böylece vücuda giren mikroba karşı onları yok edici karşı bir antikorlaortadan kaldırır. Hulasa vücutta oluşan antikor ve antitoksin, mikrobi yok eder. Nitekim bu kural karasinek için de aynen geçerlidir. Karasineğin vücudunda da birbirine karşı savaş veren iki tür zehirin bulunması gayet normaldir. Böylece karasineğin taşıdığı hastalık yapıcı mikroplar, sineğin yemeğe veya suya düşmesiyle bulaşacağından onun diğer kanadında da bu zehiri önleyecek panzehir vardır. O halde bizim yapacağımız bir şey var, böyle bir durumda hastalığa yakalanmamak ve zehiri önlemek için Peygamber Aleyhis-Selam'ın tavsiyesine uymak sağlığınız için gayet faydalıdır. Hastalığı yapan, mikropların kendisi değil, onların salgıladıkları toksinlerdir. Vücut bu toksinlere karşı antitoksin meydana getirmek suretiyle kendisini korur. Acaba sineğin vücudunda bu toksinlere karşı antitoksin meydana gelmez mi? Mahmud Kemal ve M. Abdülmümin Hüseyin adında Mısırlı iki tabib; karasinek hadisindeki durumu tesbit etmek için yaptıkları araştırmalarında diyorlar ki: 1871 yılında Alman Prof. Brifeild, Almanya halkı karasineğin, İmposamosouy adını verdiği Mantar cinsinden bir tufeyliye mübtela olduğunu keşfetti. Bu tufeyli devamlı olarak sineğin vücudunda yaşayıp geçinmektedir. Profesör yaptığı incelemede bu tufeylinin lintomophteraly adında bağlı yahut birleşik yosun mantarları Sygmomysis denilen bir yosun mantarı türüne mensup olduğunu gördü. Bu parazit su yosunu mantarı denen phycomclspistiti'nin ikinci çeşidindendir. Bu asalak hayatını, sineğin vücudunda mevcut, içinde özel bir salgı olan yuvarlak hücreler şeklindeki yağ tabakasında geçirir. Sonra bu yuvarlak hücreler uzar, meydana gelen açıklıklardan yahut sineğin karın halkaları mafsallarından dışarıya çıkar ve sineğin vücudunun dışına çıkmış olur. Bu çıkış devri, bu mantarın üreme devresidir. Bu devrede mantarın tohumları hücrenin içinde toplanır. Hücrenin iç basıncı artar, nihayet bu basınç o dereceye ulaşır ki, hücre cidarları buna tahammül edemiyerek patlar ve içteki tohumlar itme kuvvetiyle hücrenin 2 cm. dışına fırlar. Öte yandan modern çağın bilim adamlarının buluşları da, Alman bilgini Brifeild'in teorisini desteklemektedir. 1945 Yılında Mantar bilgisinde en büyük üstad olan Prof. Langiron, devamlı olarak sineğin karnında yuvarlak hücreler şeklinde yaşayan bir mantarda "Enzim" denilen tahallül kudreti yüksek bir salgı bulunduğunu açıkladı. 1947-1950 Yılları arasındaki iki Alman bilgini Arnstaine, Cook ve İsviçreli bilgin Rolius araştırmalarında, "Javaein" dedikleri bir madde buldular. Bu maddeyi sinekte yaşayan Mantar türünden elde ettiler. Bu maddenin hayatiyete zıt olduğunu, tifo ve dizanteri gibi bir çok mikropları öldürdüğünü tespit ettiler. 1948 Yılında İngiliz bilim adamlarından Briyan Courtes; Heming; Geferies ve Mackjohan araştırmalarında "Cotin-sine" dedikleri hayatiyete zıt bir madde buldular. Bunu yine sinekte yaşayan aynı tür mantardan elde etmişlerdi. Tifo, dizanteri vs. gibi mikroplara karşı tesirli idi. 1949 Yılında iki Alman bilgini Omcyve Farmer ve İsviçre'den German, Roth, Athlenger ve Blathner de araştırmalarında "İniatin" adını verdikleri tek hücrelilerin yaşamasına zıt bir madde elde ettiler. Bunu da sinekte yaşayan Mantar türüne mensup bir mantardan elde etmişlerdi. Bu maddenin tifo, dizanteri ve kolera gibi hastalık mikroplarına karşı tesirli olduğunu gördüler. 1947 Yılında ise ilim adamlarından Moftiş tarafından, sinek vücudunda yaşayan mantarlara mahsus bir kültürden tek hücreli canlılara zıt maddeler elde edildi. Bunların tifo, dizanteri ve benzeri mikroplara karşı kuvvetle müessir olduğunu gördü. Keza bunlar, hummalı hastalıklara sebep olan mikroplara karşı da tesirleri kuvvetli idi. Bu maddenin bir gramı, mezkur mikroplarla mülevves yüz litre sütü koruyacak güçte idi. Yiyecek veya içeceğin içine düşen sinek, yiyeceğe veya içeceğe iyice batırılmaksızın alınıp atılacak olursa; çıkarıldığı yerde sineğin taşıdığı zararlı mikroplar kalmış veya oraya bulaşmış olabilir. Eğer sineğin tamamı

birden yiyecek veya içeceğin içine batırılıp daldırılmış olursa durum ne olur? Sinek yiyecek ve içeceğin içine tamamen batırılmış olunca, sineğin vücudunda bulunan panzehir harekete geçer. Bu batırma sırasında panzehir taşıyan zar patlar ve parçalanır. Panzehir hemen harekete geçmekle, sineğin taşıdığı mikropların üzerine atılır ve onları etkisiz hale getirip, imha eder. (Said Havva. er-Rasuls 36-41, 3 baskı 1394-1974 Beyrut. Not: Said Havva 'nın er-Rasul isimli eseri içinde bir bölüm olarak yayınlanan Karasinek hadisi ve bu hadis etrafında söylenen sözler, daha sonra "el-Isabe fi'r-Reddi ata men taane fi hadisi'z-Zübabe" adı altında, müellif Elbani ile birlikte müstakil bir risale olarak yayınlanmıştır. Ayrıca bak. Sadeddin Roston Tere. S.Ateş. Hakses (966 Sayfa 4, sayı 17)

Ateist başka bir yazar da “peygamberimizi” tükürüklü ve tükürüksüz” biçimleriyle tedavi ettiğini” yazmış ve bununla alay etmiştir.

Ateist yazarın, “İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklardan aldığını” söylediği sağlam hadislerin sağlamlıktan öte sahih bile olmadıklarının altını çizmeliyiz. Hele peygamberimizin iyileştirdiği insanlardan ücret aldığıyla ilgili bırakın sahih hadisi, zayıf rivayet bile bulunmaz. Sadece iyileşen hastaların gönüllü olarak getirdikleri hediyeler vardır ki peygamberimiz bunlarında önemli bir kısmını efendimiz iade etmiş (Darimi Sünen, I/10, Hanbel, Müsned, 4/170) veya hediye ile mukabelede bulunmuş (Tirmizi, “Birr”, 34) geri kalanı ise dağıtmıştır. (İbn Sa’d, et-Tabakât, I/384; Camiu’s-sağir, 8296) “Biz sizden herhangi bir ücret istemiyoruz bizim ecriimiz âlemlerin rabbi olan Allaha aittir” (Şuara,127, 145, 164, 180) Ayrıca bu ateist yazar Peygamberimiz zamanında tedavisi yapılan hastalıkların “Biyolojik ve fizyolojik” olduklarını vurgulamakta ve “Bunların psikolojik tedavi ile ne ilgisi var?” diye sormaktadır. Halbuki günümüzde stres ve sıkıntının başta ülser, gastrit, migren, şeker, kanser gibi hastalıklara neden olduğu bilinmektedir. (Haber Türk, 09.02.2017; <https://www.deryauluduz.com/stres-temelli-hastaliklar-nelerdir>; <https://www.beyinder.org/stres-ve-beyin-sagligi>; <https://www.medikalakademi.com.tr/stres-nedir-stresin-neden-oldugu-hastaliklar-stresle-bas-etme>; <https://www.e-psikiyatri.com/stres-nasil-hastalik-yapiyor>) Psikolojik olarak huzurlu olan insanların hastalıklardan daha kolay iyileştiği günümüzde tıbbi bir gerçekliktir. Ayrıca ruhsal bir takım rahatsızlıkların da tıp ilminin meşgul olduğu sahaya girdiği bilinmektedir. Bu ateist yazar, Efendimizin maddi hastalıkları üfürük yoluyla tedavi ediyor iddiası çok hatalı bir görüştür. “Ey Allahın kulları tedavi olunuz.” (Ebu Davut, Tıb,1/11, Tirmizi, Tıb,2, İbn-i Mace Tıb,1, Hanbel, Müsned, 3/156, 4/278) diyen peygamberimiz, insanın maddi ve manevi iki yönü olduğunu bildiği için tedavilerinde de biyolojik ve psikolojik her iki yönü kullanmış, birisi için diğerini feda etmemiştir. Zamanın şartlarına göre ilaç, pansuman, dağlama vs. gibi bir takım tıbbi yöntemlere başvurarak hastalıkları tedavi ederken aynı zamanda hastanın ruhsal yapısını güçlendirici, iç dünyasını teskin edici mahiyette dua maksatlı okuma-üfleme metotlarını da kullanmıştır. Bu yazar tüm oryantalist ve ateistler gibi, özellikle belli rivayetleri ele almış ve bütünlüğünden kopardığı parça rivayetlerle İslam’a saldırmaya çalışmıştır. Yine bir örnek olarak yazar, Peygamberimizin göz değmesi, zehirli hayvan sokması ve nemle hastalığını üfürükle tedavi ettiğini ileri sürmüştür. Bu konuda kaynak olarak ileri sürdüğü hadis şudur “Şifa binti Abdillah: “Ben, Hafza’nın yanında bulunduğum bir sırada Hz. Peygamber yanıma geldi ve bana, ‘Hafsa’ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi nemle hastalığının rukyesini de öğretmez misin?’ diye sormuştur.” (Ebu davud, Tıb,18/3887, Hanbel, Müsned, VI/286) Eğer nemle hastalığının tedavisi için uygulanan rukye okuma-üflemeden ibaret olsaydı bunu Peygamberimizden daha iyi yapacak kim vardı? Bunu da Hz. Hafza’ya bizzat kendisi öğretebilirdi. Peki, nemle (bir bakıma egzama) hastalığını Şifa binti Abdillah nasıl tedavi etmekteydi: “Şifa, za’ferân ağacına alır, buna yedi defa rukye yapar, sonra temiz bir taş koyup ufalar, üzüm sirkesiyle karıştırdıktan sonra nemle yaralarının üzerine sürerdi” (İbni Esir, Üsdü’l Gabe, 7/163, İbni Hacer, el İsabe,8/121) İşte Peygamberimizin Hafsa’dan öğrenmesini istediği şifa yöntemi bu idi tabii ateist yazarın da anlamadığı! Halbuki aynı konudaki tüm rivayetler bir araya toplansa ortada sorun kalmayacaktır ama ateist ve oryantalistler okuyucuyu bilgilendirmek değil, yönlendirmek hatta yanıltmayı amaçlamaktadırlar! Devam edelim:

Ateist yazar, Hayber savaşında yaralanan Ekva oğlu Seleme’nin Peygamberimizce üç kere okuyup üflenmesi ve Seleme’nin “Artık şikayetinin kalmamasını” anlatırken, “yaralananmış,

gelmiş, nefes etmiş, kalmamış” gibi -mış’lı kelimelerle hafife anlattığı bu olay hadis kaynaklarımızda (Buhari, Meğazi, 38; Ebu Davud, Tıb, XIX/3894) geçer. Seleme’nin yarasının sarılıp akan kanının durdurulup ve daha çabuk iyileşmesi açısından Hz. Peygamber efendimiz tarafından kendisine dua edilerek üflendiğini anlamayan yazar, yine olayı eksik ve tarafgir bir şekilde okuyucuya aktarmıştır. Bunu nereden anlıyoruz, Hendek savaşında yaralanan Sâd bin Muaz’ın yarasını bizzat Hz. Peygamber, kanını durdurmak için dağlamıştır ve aynı savaşta kolundan yaralanan Ubey bin Ka’b’ı da dağlayarak tedavi etmiştir. (Müslim, Selam,74) Peygamberimiz kılıç yarasını okumakla tedavi etseydi, Sâd ve Ubey’i niçin okuyup üfleyerek tedavi etmemiştir? Peygamberimiz biyolojik yaraları önce maddi yöntemlerle tedavi etmiş, manevi olarak hastanın rahatlaması için okuyup üflemiştir. Sadece maddi tedavi veya sadece manevi tedavi (okuma-üfleme dahil) İslam’da yoktur, İslam her ikisinin birlikteliğini öngörür. Ateist yazar, Hz. Ali’nin göz ağrısını tükürüğü ile tedavi etmesini diline de dolar. Önce bu olayın savaş başlamadan hemen önce, anormal şartlar hakim olduğu bir anda, hızlı tedavinin gerektiği bir ortamda geçtiğini unutmayalım. (Buhari, Cihat,102; Müslim, F. Sahabe, XXXIV/2406) Tükürük içindeki enzimlere baktığımız zaman (Meydan Larousse, 12-33) tükürükteki Pityalin adlı enzimle, dezenfektan etkisi gösteren, dolayısıyla ağız enfeksiyonlardan koruyan Lizozim adlı kimyasal madde tükürüğün hafif bir antiseptik etkisi göstermesine neden olur (Doktorumuz, Tıp Ansiklopedisi,7-2350) Dr. Masaru Emoto, donmuş suda oluşan kristallerin kendilerine belirli düşünceler yoğun olarak yönlendirildiğinde değişiklik gösterdiğini ilan ederek okuma üflemenin aslında bilime o kadar da aykırı olmadığını gösterirken, “Tükürüğün bilinmeyen faydaları!” da artık gazetelerde haber olarak yayınlanmaktadır. “Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ağrı kesici özelliğe sahip "opiorfin" adlı molekülün depresyona karşı da etkili olabileceği ortaya kondu. Opiorfin molekülünü 2006’da keşfeden Fransa’daki Pasteur Enstitüsü’nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı antidepresanlar kadar etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "Opiorfin"’in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi. "Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlanan bilim adamları, opiorfinin morfin kadar etkili olmasının yanı sıra, yan etkilerinin çok daha az olduğunu belirtti. Araştırmacılar ayrıca bu molekülün "İmipramin" adlı antidepresan kadar etkili olduğuna ve yan etkisinin bulunmadığına dikkati çekti.” (Milliyet, 3.9.2010)

1227

İşin ilginç bilimsel temeli olan konularda İslam’a saldırı kesimin sözcülerinin ‘Dışkı yemek’ konusundaki iddialarına hiç itiraz etmemeleri, duymazdan gelmeleri ve hala önder olarak bu kişileri kabul etmeleridir: 12 Eylül’ün mimarı Kenan Evren’in cenazesine çelenk yollayan jeoloji profesörü evrimci ateist Celal Şengör yaptığı açıklamada, “İnsanlara dışkı yedirmek işkence değil” ifadelerini kullandı. “Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi’nde goriller birbirlerine dışkılarını ikram ediyorlardı. Onlar da bizim gibi primatlar. Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz. Mesela jeolojinin kurucularından olan William Buckland’ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: Dışkı ve sidikler dahil. Yani dışkı pis bir şey değil ki. Sen sidliğini içmez misin?” (Radikal, 22.11.2015) Ateist ve evrimci profesörümüz bununla yetinmeyip bazı hayvanların ve bu arada kendi dışkısını da yediğini ilan etmektedir: “İsviçre’de doktora yaptığı yerde otlayan ineklerin ve dağ keçilerinin de dışkılarının tadına baktığını söyleyen Şengör, “Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden her şeyi dener” (Cumhuriyet, 10.10.2018) Daha neleri merak ettiğini merak etmeye niyetimizin olmadığını ifade edip daha fazla midemiz bulanmadan konumuza dönüyoruz!

Peygamberler eşit mi? Bakara, 253. ayete göre hayır; Bakara, 285, evet

Bakara 253'de Allah'ın peygamberlerin bazılarını bazılarından üstün kıldığı ifade ediliyor. Bakara 285'te ise biz 'Müminlerin' tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiği, aralarında ayırım yapmamamız gerektiği anlatılıyor. Birinci ayet, Yüce yaratıcının peygamberlere özel verdiği yetkilerle aralarındaki farkların ifadesi, ikinci ayet ise, 'tüm dinlerin kökeninin İslam' olmasından dolayı, biz Müslümanların tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiğinin hatırlatılmasından ibarettir. Bizler, peygamberlerin derecelerinin olduğunu biliriz ama hepsine de iman ederiz. "Kur'an bütün peygamberlerin peygamberlikte eşit olduğunu ama kendilerine verilen bazı özellikler bakımından aralarında farklılıkların bulunduğunu bildirir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 43)

Tur, 24. ayet: "Sedeflerinde saklı incilere benzeyen genç hizmetçileri etraflarında dönüp dururlar." Cennette eşcinsellik mi var?

Hangi metin olursa olsun, o metne önyargılı yaklaşanlar her zaman subjektif sonuçlara ulaşırlar. Bir önceki ayette (Tur, 23) kadeh kelimesi geçer ama ayet, içilenin sarhoş etmediğini de hemen ifade eder: "Orada karşılıklı kadeh alıp verirler, ama o içecek ne saçmalamaya yol açar ne de günah işlemeye." (Ayrıca benzer anlamdaki diğer ayet için bakınız, Saffat, 47) Eğer bir kişi bu ayeti sarhoşluk veren içki anlamında anlama gayretine girerse, hizmetçi anlamındaki gulam kelimesine de tahayyül ettiği her anlamı verebilir. Halbuki ayette bahsedilen konu çok farklıdır. Bir kere gulam kelimesinin lügatteki karşılığı, "doğumdan gençlik çağına kadar geçen süre içindeki erkek çocuk" demektir. Yani kelimenin lügatte eşcinselliği çağrıştıran bir karşılığı bulunmamaktadır. (İbn Manzûr, Lisanu'l-Arab, XII/440; Emrullah Fatîş, Huri, Gılman ve Vildanların kimliği problemi, Kalam Araştırmaları 13:1(2015), s.121-139) Gılman, Gulam kelimesinin çoğuludur. Gılman hakkında müfessirlerce ileri sürülen görüşleri üç noktada toplamak mümkündür: "Müminlerin ölen çocukları, kafirlerin ölen çocukları, Müminler için cennette yaratılan hizmetçiler." Görüldüğü gibi hiçbir İslam âlimi bu ayeti, dünyada eşcinselliği doğal karşılayanların yorumladığı şekilde anlamamışlardır. Zaten Kur'an'da da gulam kelimesi birçok yerde geçer ve hiç birinde cinsel çağrışım yoktur. "Melekler Hz. İbrahim'e bir gulam (oğul olarak Hz. İshak'ı) müjdeler." (Hicr 53; Saffat 101) Allah Hz. Zekeriyâ'ya bir gulam (oğul olarak Hz. Yahya'yı) müjdeler. (Ali İmran, 40) Yusuf suresi 19. ayette, kervancı kuyu dibindeki Hz. Yusuf'u görünce "burada bir gulam var" diye bağırır. Gulam kelimesinin cinsellikle veya eşcinsellikle alakası olsa, Peygamberlerin çocukluk halleri için Kur'an bu kelimeyi kullanır mıydı? Kur'an, halkın anladığı şekliyle kelimeleri kullandığı için 'hiçbir şehvet anlamı içermeyen' gulam kelimesini üç peygamberin çocuklukları için de kullanılmıştır. Kısaca, bilinçaltılarındaki sapıkça fantezilerini Kur'an'a söyletmeye çalışanlara cevap olarak, bu dünyada içkinin de eşcinselliğinde yasak olması gibi cennette de hiç bir kötülüğün olamayacağını bilinmesi şeklinde verebiliriz. Zaten bu bakış açısına sahip olanlarda cenneti hiç bir zaman kazanamayacaklardır.

Soru ve cevaplar:

"Mucizelere inanmakta zorlanıyorum. Bilime aykırıymış gibi geliyor. Mesela Hz. Yunus balığın karnında nasıl yaşadı? Ashabı Kehf nasıl 300 yıl uyuyabildi? Hz. İsa nasıl ölüyü diriltti? Hz. Peygamber parmaklarından nasıl sular çıkarttı? İşte bu mucizeleri anlamakta zorlanıyorum ve zihnim bunların bilime aykırı olduğunu söylüyor."

Cevaben: Bence, siz akla ve bilime taşıyamayacağı yük yüklüyorsunuz! Bilim, zamanla kendini inkar üzerine kurulmuş teoriler silsilesidir. Bu konuda, " Bilim yanılmaz mı?" adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz. Mucizeler, bilimin -eğer mümkünse- varacağı son noktanın adıdır. Şahsi kanaatim, Rabbimiz mucizeleri de, tabiat kuralları dediğimiz kurallara bağlı olarak gerçekleştirdiği yönündedir. Temel sorun, şu anki az bilimiz ile mucizenin vardıgı son noktayı

kavrayamamızdır! Bazı mucizelerin 'kıyas yolu ile' anlaşılabilmesi için, 'Parapsikoloji' adlı bilim dalını özellikle tavsiye ederim. Eminim ki birçok konuda ufkunuzu açacaktır. Yunus peygamber konusunda, yıllar önce, yanlış hatırlamıyorsam, zafer yayınlarında çıkan 'gerçeğe doğru' serisinde okuduğum bir gerçekleşmiş olayı size örnek verebilirim. Adı, yılı vardı olayın. Balina avcı gemileri bir balınayı yakalıyor, kesiyorlar, içindeki insan canlı yaşıyordu. Ashabı Kehf olayını, ben solucan delikleri ile veya izafiyet ile anlamaya çalışıyorum. Hz İsa'nın ölüyü diriltmesi konusunda açıklama yapamam, zamanla; ruh çıkmayınca, elektroşok ile yaşama dönme ile belki, açıklanabilir. Mesela, Hz Musa'nın elinden attığı sopanın yılanı dönüşmesi veya Hz Meryem'in hamile kalması konularına gelince; 'Bence', Yılan da, sperm de toprağın şekil değiştirmiş halidir. Nasıl ki tohum çamuru, meyve ve sebzeye çevirir, otu yiyen inekten et/süt elde edilir, arı çiçekten bal yapar... Hayvansal veya bitkisel olsun tüm gıdaların özü/aslı topraktır. İşte sopa da, toprağın bitki; yılan ise hayvan olmuş halidir. Allah aradaki araçları ortadan kaldırıp, alıştığımız kademeli değişim süreçlerini aradan çıkararak direk değişimi gerçekleştirmiş olabilir, çünkü hepsinin özü aynıdır. Bunun gibi Hz Meryem'in de yediği gıdalar sperm'e dönüşüp, rahmine, vasıtasız ulaştırılmış 'olabilir!' Hz resul'ün parmaklarından çıkan su meselesi, parapsikoloji ilmi ile rahatlıkla açıklanabiliyor. Bu konuda bir sürü örnekler var. Ama burada mucize ile keramet veya istidrac kavramlarının içeriklerinin iyice anlaşılması bilinmesi gerekmektedir! Tabii ki, en doğrusunu Allah bilir! Ama her halükarda, adı üzerinde, insanı aciz bırakan şeye mucize denir! Bilim zamanla dini daha iyi anlayıp, kavramamıza yardımcı olacaktır kanaatindeyim. Ama onunda kapasitesi, sınırı var. "İslami emirler ve hümanizm" adlı yazımdaki bilgilerde konuyu anlamlandırmada yardımcı olabilir. Bazı şeyleri de ahirete bırakmalı ki, İMAN olsun, yoksa bilim olsa imtihanın sırrı ortadan kalkar! En azından evrimden daha bilimseldir, mucizeler!

Abi sana bazı sorularım olacak cevaplandırırsan sevinirim. ...'e soru gönderiyorum fakat kitap ismi veriyor. Soruyu cevaplamıyor bile. Tek sorabileceğim sensin. Sorular: İbn-i Sina, Biruni ve Ebu Razi 'nin deist olduğu ve İslam'ı eleştirdiği söyleniyor? Sürekli dillendiren bir olay çünkü.

Onlar Müslüman filozoflardır, tüm görüşlerini Kur'an ve hadislerle çerçeve içinde belirlemişlerdir. Mesela, İbn-i Sina örneğinden hareket edelim, ahirette yeniden dirilişi (İbn Sina, Risale Edhaviyye fi Amr al-Maad, s.36-44); vahyi (Fî aksami'l-ulûmi'l-akliyye, Tis'u resâil fi'l-hikme ve'ttabiyyât içinde, Dârû'l-kabes, s. 85-86, 91; Kitâbu's-şifâ, Metafizik II/180-194) kabul eder. İçerik olarak farklı yorumlamak insanı dinden çıkarmaz. Yani ahirette diriliş var ama şöyle olacak veya Kur'an'daki şu ayet veya Allah'ın şu sıfatını ben şu şekilde anlıyorum demek küfür değildir aksine iman edildiğinin ispatıdır; farklı anlayış zaten İslam tarihinde mezhepler şeklinde ortaya çıkmıştır ve bu farklılıklar da birer zenginliktir! İslam tarihinde nasıl ki, imamı Buhari ile Ebu Hanife veya tasavvufçular ile kelamcılar tarihin belli dönemlerinde birbirleri ile 'fikri' mücadeleye girmişler, o hengâme içinde birbirlerine abartılı gözüken yorumlarda bulunmuş iselerde günümüzde hepsi ehli sünnet tarafından özümsemiş ve içselleştirilip benimsenmiş ve kabul edilmişlerse aynı durum bu filozoflar için de geçerlidir! Bizzat günümüzde de aynı şeyler yaşanmamakta mıdır? Bazı İslam âlimleri, evrimin İslam'da olduğunu günümüzde iddia etmektedir. Bu durum onların kafir olduğunu değil, ayetleri farklı yorumladığını gösterir. Bazı Müslümanlar onları İslam dışında gösterse de şahsen ben, evrimi kesinlikle karşı biri olarak bu tür yorum yapanları eleştirir ama asla tekfir etmem! Bu konuda, 'Modernistler' ve 'Müslümanların iç sorunları' adlı yazılarımıza bakılabilir. Özetle, tüm İslam filozofları akıllarını Kur'an ve sünnet sınırları içinde, özgürce kullanmış mü'min insanlardır! Bu arada da, eskiden olduğu gibi günümüzde de, her kesimin İslamî sınırlar içinde hareket eden farklı yorumları arasındaki ilmi münakaşadan faydalanmak isteyecek ateistler mutlaka çıkacak ve o İslam âlimlerini, kendileri gibi dinsiz; Hristiyanlar ise onları gizli Hristiyan olarak göstermeye çalışacaktır. Bunu daha önce de yaptılar şimdi de

yapıyorlar ileride de yapacaklar! Özetle, Gazali de Müslüman ve bizimidir, felsefeciler de! Bu konuda, 'Gazali ve İbni Sina' konusunu ele aldığımız yazıyı tavsiye ederiz. Not: Ebu Razi hakkındaki yorumumuzu da 'ateizm yanılıgısı' adlı yazımızda bulabilirsiniz.

Nebe 33 ayetinin açıklamasını bulamadım.

Nebe, 33. ayette, 'Gencecik yaşıt kızlar' şeklinde de tercüme edilen "Ve kevâ'ibe etrâban" cümlesi iki şekilde yorumlanmaktadır. Birincisi, 'cennette' muttaki Müslümanlar için özel yaratılacak olan bu kadınlar, dünyadaki kadınlardan çok farklı olacaklardır. Onlar, 'cennette yaratılmış' özel kadınlaerdir. 'Dünyadaki gibi bir annenin rahminden doğan ve zamanla büyüyen canlılar değillerdir.' Tıpkı Hz Adem ve Havva gibi, anne ve babasız yaratılacaklardır. Cennet, dünya ile kıyaslanamayacak bir mahiyette yaratılan, huri, gılman, etrâb, nimetler ve özel mekanlarla dolu bir yerdir. Ahiret hayatı dünyadan farklıdır; orada ölüm yoktur. (Tevbe, 72; Taha, 75; Zuhuf, 71; Enbiya, 102); İnsanların canların isteyeceğı ve gözlerin hoşlanacağı ne varsa, hepsi oradadır. (Zuhuf, 71); Cennette kin yoktur (Hicr, 47); Yorgunluk yoktur (Hicr, 48); Salih kullar için, Cennet'te hiç bir gözün görmediğı hiç bir kulağın işitmediğı ve hiç bir insan gönlünün hatırlamadığı bir takım nimetler vardır. (Tâc, el-Câmiu li'l-Usûl, fi ahâdisi'r-Rasul, V/402) İnsan gözünün her hoşlandığı şey orada bulunacaktır. (Kütüb-i Sitte, XIV/431); Boş ve anlamsız söz, yalan işitilmeyecektir. (Nebe, 35; Vakıa, 25); Cennette Allah (cc), "Salih kullar için gözlerin görmediğı, kulakların işitmediğı ve insanın hayal ve hatırından hiç geçmeyen nimetler hazırlamıştır. (Tâc, el-Câmiu li'l-Usûl, fi ahâdisi'r-Rasul, V/402; Kütüb-i Sitte, 14, s. 4419/1) Bunlar gibi, Kevakib şeklinde ifade edilen kızlar da, dünyadakinden çok farklı özelliklere sahip olacaktır: 'Yetmiş hulle giydikleri halde, birbirlerini örtüp gizlemezler, öyle ki bacaklarındaki ilikleri görünür.' (Buharî, Bed'u'l-halk,8; Müslim, Cennet, 14; Tirmizî, Kıyame, 60) Kıyamet günü insanlar bile, "Yeni bir şekilde yaratılacaktır." (Vakıa, 61) "Cennet denilen yer, yaşadığımız şartlardan ayrı bir yerdedir. Elbiseler, yiyecekler, giyecekler hep farklıdır." (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 223) En önemlisi de dünyada görmemizin imkanı olmayan Yüce rabbimiz ile cennetlikler arasındaki perde kalkacaktır. (Müslim, et-Tâc, V/423) Kısaca dünyadaki kadınlar, erkekler ve dünya ortamı ile kıyaslamak bizi yanlış yerlere götürür. Ortam, şartlar ve dolayısı ile muhataplar da farklı, olacaktır! Beyheki'de şöyle denmektedir: "Cennet nimetleri ile dünyadakiler arasında yalnız isim benzerliğı vardır." Diğer yorum ise, 33. ayetin önceki 32. ayet ve sonraki 34. ayetle bakınca açıklanmasıdır: 32. ayet 'Bahçeler, üzüm bağları'ndan; 34. ayet ise 'Dolu kadehler'den bahseder. Cennette şarap konusunu, 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazıda ele aldık. Aradaki 33. ayetin kelimelerini tek tek ele alacak olursak; İlk kelime, Kevaib: 'Ke'be' kelimesinin çoğuludur. Ke'be, "yuvarlak-tümsek" manasına gelir. Buna göre, bu kelime bir önceki ayette geçen, İneb'in sıfatı olup, 'birbirlerine benzeyen, denk üzüm tanesi' manasına da gelebilmektedir. Zaten 33. ayetin ikinci kelimesi olan 'Etrab' kelimesinin bir diğer anlamı da, 'denk' demektir. Şimdi, Nebe suresinin 32, 33 ve 34. ayetlerini bir arada okuyacak olursak: 32. ayette "Onlara bahçeler, üzüm bağları var." denilmekte, 33. ayette bu üzüm bağlarında bulunan üzümlerin birbirine denk olan büyüklükte üzüm taneleri olduğu sıralanmakta ve 34. ayette ise, "Bu üzümlerle dolu kadehlerden" bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi 32,33 ve 34. Ayetler birbirini tamamlamaktadır. Olayın diğer ilginç boyutu ise, Dünya yaşamlarında alkol, zina, fuhuş, eşcinsellik hatta pedofili ('Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımıza bakılabilir) gibi aşırılıkları hiç eleştirmeyen hatta savunan ve yaşamlarının bir parçası haline getirenlerin, inanmadıkları ahirette hayatında dünyada iken ahlak temelli bir hayat yaşayan Müslümanlara verilmesi vaad edilen nimetler (Ahiretteki şarap iddiası ve cevabımızı hatırlatalım) üzerinden İslam'a ve Müslümanlara saldırma cesaretini (!) kendilerinde bulabilmeleridir!

Bir de nesh konusu var. Şu an ki Kur'an metninde nesh olunmuş ayet var mı? Eğer varsa bu çelişki olmaz mı?

Nesh, kademeli, aşamalı geçiştir. Bunu en güzel, içkinin yasak olması hakkındaki ayetlerde görebiliriz. 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızda bu konu ele alınıp açıklanmıştır.

Peygamber efendimizin 40 yaşına kadar adının aslında Abu'l Qasım (Kasım) olduğunu, diğer dinlerde kutsal sayılan Muhammed ismini kendine verdiğini ve İslam tarihinin geriye dönük yazıldığını söylüyorlar.

Bu iddia, klasik oryantalist iddianın tekrarıdır. Bu konuda, 'Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye' adlı yazıya bakılabilir.

Bir de peygamber efendimizin cenazesinin 3 gün ortada kaldığını ve cenazeye sadece 17 kişinin katıldığını söyleyenler var.

Öncelikle asla 'ortada kalma' gibi bir durum söz konusu değil. İkincisi 3 gün değil, bir gün! (İbn İshak, VI/306-309; İbn Sa'd, II/269; Belâzuri, I/257) Cenazesini ise, önce erkekler, sonra kadınlar, daha sonra da çocuklar kılmışlardır. Çevre kabilelerden de insanlar gelerek Resulullah'ın cenaze namazını kılmışlardır. (İbn Sa'd, II/292) Cenazeyi önce Haşimoğulları, sonra muhacirler ve Ensar kılmıştır. Daha sonra kadınlar, köleler gelip cenaze namazını kılmışlardır. (el-İstiab, I/47) O anları bir hayal edelim. Sahabenin hayatlarını adadıkları, uğruna can ve mallarını feda ettikleri önder şahsiyet vefat etmiştir. Sahabe şoktadır ve bununla ilgili birçok rivayet mevcuttur. Hz Ömer, "Resulullah ölmemiştir ve sağdır. Ona sadece Hz. Musa'ya ârız olan saika gibi bir saika arız olmuştur. Kim Muhammed öldü derse onu kılıcım ile iki parça ederim." (Tabakât, II/266) demektedir. Sonunda Hz Ebu Bekir, "Kim ki Muhammed'e tapıyorsa, bilsin ki, Muhammed ölmüştür. Kim ki Allah'a ibadet ve kulluk ediyorsa bilsin ki, Allah Hayy'dır, ölümsüzdür." (Tabakât, II/268; Buhârî, III/95) diyerek ve Âli imran Sûresi, 144. ayeti okuyarak onu ve sahabeyi sakinleştirmeyi başarmıştır. Bu şok ortada iken, ümmet içinde yeni Müslüman olanların karışık zihnî sorunları ve münafıkların Müslümanları bölme gayretleri de ortaya çıkınca, sahabe bunlarla uğraşırken, efendimizin cenazesine çok az kişi katılabilmektedir. Unutmayalım ki efendimizin etrafındaki bu kişiler, sadece can, mal değil tüm akrabaları, geçmişleri, inançları dahil her şeylerini efendimize güvenerek feda etmiş insanlardır. O karışık ortamda bazı sorunlar oluşmuştur ama bu durum asla sahabenin efendimize olan sevgisi veya itaatini sorgulamamıza neden olmamalıdır. Çünkü o sahabe efendimizden sonra, O'nun yolundan ayrılmayıp, çizgisini devam ettirmiş ve davetini tüm kıtalara yaymış insanlardır. Unutmayalım ki tüm bu bilgiler, gizli saklı şeyler değildir, hatta bizzat sahabe ve sonraki nesil olan tabiin tarafından bize kadar ulaştırılmış bilgilerdir. Tarih ise, ibret ders alma yeridir, hataları tekrar etme nedeni değil! Konuyu Prof. Adnan Demircan tarafından yazılan, 'Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru' adlı eserden bir alıntı ile bitirelim: Hz Peygamber, Pazartesi günü öğle vakitlerinde vefat etmiş ve defni salıyı çarşambaya bağlayan gece gerçekleştirilmiştir. Allah resulü için herkesin birlikte cenaze namazını cemaatle kıldırıldıkları bir tören düzenlenmemiştir. Bunun yerine vefat ettiği yerde insanların onu ziyaret etmesi sağlanmıştır. Bu da defin işleminin kısa bir süre gecikmesine sebep olmuştur. Allah elçisinin cenazesinin bir gün gecikmesinin sebepleri arasında, Hz Peygamberin defni ile ilgili sürecin nasıl yürütüleceği hususunda Müslümanlar arasında görüş farklılıklarının olması ve Hazreti peygamberin nereye defnedileceğinin netleşmemiş olması gibi etkenlerde söz konusudur. (s. 275, 277)

Alak kelimesi ve Mü'minûn suresi 14. ayet

Alak/alaka kelimesi, Kan emen sülük, kan pıhtısı, bir şeyin bir şeye tutunması/yapışması, bir kimsenin biriyle alaka kurması, bir şeyin bir şeye asılması, sevgi, bir şeyin sevgisinin bir kalbe çelme takması anlamlarına gelir, (el-Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemul-'Lügâ; İbn Manzûr, Lisanu'l-Arab; el-Firûzâbâdi, el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi, Tacu'l-Arûs, "Alak" maddesi) Alak/alaka kelimesinin en önemli etimolojik ve sözlük anlamı, yapışmak, asılmak, bağlanmak, takılmaktır. "Alika el-saydu bil hibaleti" cümlesi, "av, ağa takıldı" anlamına gelir. (Sihah, Lisanu'l-Arab, Tacu'l-Arus, "A-L-K" maddesi)

"Modern tıbbın kabul ettiği gerçek şudur ki, rahimdeki embriyo alak/alaka konumuna geldiği zaman, rahmin duvarına asılır ve rahmin damarlarından -bir sülük gibi- kan emmeye başlar ve gıdasını alır." (İbn Aşur, Alak, 2) "Sonra onu, sağlam bir yerde nutfe (döllenmiş hücre: zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi alaka yaptık. Peşinden alakayı bir şekilsiz etimsi bir parça haline soktuk, bunu kemiklere çevirdik. Bu kemikleri etle kapladık." (Müminün, 13-14)

"Henüz döllenmenin ikinci günü tek hücre olan zigot, art arda bölünmelerle 2, 4, 8, 16, 32... şeklinde çoğalır. Altıncı gün tüpteki yolculuğunu bitirip, dokuz ay kalacağı anne rahmine gelir ve bir tohumun toprağa ekilmesine benzer tarzda anne rahmine tutunur." (implantasyon) (Dr. Arslan Mayda, Bir Hücreden İnsana, Şubat, 2010) "İki ayda iki santimetre olan ceninde nasıl damarlar oluşup kan dolaşımı meydana geliyorsa, öylece kıkırdak şeklinde kemikler de oluşmaya başlar ve yavaş yavaş Kur'an'ın tabiriyle oluşan kemiklere et giydirilir, yani etle kemik birlikte gelişerek düzen ve ölçüsü doğrultusunda bütünleşir. Derken ilk oluşmasına nisbetle bambaşka bir yaratık meydana gelir." (Celal Yıldırım, İlmîni Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, 8/4086) Bazı ateistler bu ayetin bilimsel gelişmelere aykırı olduğunu iddia ederler. Güya "anne karnındaki bebek gelişiminde et kemik gelişimi sırası Kur'an'da belirtildiği şekilde değildir" iddiasında bulunurlar. Halbuki Kur'an'da "et sonra kemik sonra et" şeklinde sıra geçmez, yani ayette 'mudğafe ve izamen': 'Etimsi ve kemik' kelimeleri arasında "Sümme" yani "Sonra" anlamına gelen kelime kullanılmamış yani önce etimsi sonra kemik sıralaması yapılmamış, et ve kemik kelimeleri aralarında "Fe" yani "Bir şeyden hemen sonra yapılan diğer iş" anlamına gelen bu bağlaç kullanılmış ve et ile kemik kelimeleri arasındaki bu "fe" bağlacı ile, "Et ve kemik devamlı birbirine giydirilir." anlamı verilmiştir. Zaten önce et sonra kemik iddiası ayette yer almaz, arapça'da et, "lahmun" kelimesi ile ifade edilir. Bu kelime ayetin sonunda, kemikleri bürüyen et anlatılırken kullanılır. Yani ateistlerin iddiasının aksine, kemiklerin oluşmasında öncesi için, 'mudğafe' kelimesi kullanılmış, lahmun kelimesi kullanılmamıştır!

Ayette geçen "şekilsiz etimsi bir parça", bilimsel makalede kıkırdak olarak geçer: "6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirirler. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrışır." (Keith L. Moore, Developing Human, 6. baskı, 1998)

Kâbe Hz İbrahim' den beri kutsal bir yer. Ali İmran 97. ve Hac 27.ayetlere göre ise hac yapmak Hz İbrahim' den beri yapılması gereken bir emir. Hz İsa, Hz Musa gibi peygamberlerin de hac yaptığı kabe'yi ziyaret ettiği gibi bir bilgi yok. Tevrat'ta yâda başka kaynaklarda Kabe' den bahsedilmemesi buna eklenebilir.

Cevap: Tevrat ve İncil'in bozulduğunun bir delili de aslında, bu sorduğün soru içinde saklı değil mi? Evet, değil hac ibadeti, daha önemli olan 'Tevhid akidesi bile' bu kitaplarda tam anlamı ile bulunmaz! İncil'de şirk; Tevrat'ta ırkçılık ile karışık bir tanrı inancı mevcuttur. Yani, keşke sorun sadece ibadet boyutlarında kalsa idi!

Kur'an'da çeşitli ayetlerde Allah'ın savaşmakta olan müminlere melekleri yardım amacıyla gönderdiğinden bahsedilir. Bu ayetlerden maksat nedir, melekler bizzat fiili olarak ta savaşlara katılmışlar mıdır?

Meleklerin yardımı: Sayıca kafirlere Müslümanları çok göstermek. Kafire korku müminlerin gönlüne güç-kuvvet vermek, müminlerin kalbindeki azlık veya kısıtlı teçhizatı, imkanlardan oluşan endişeyi gidermek, kalbi yatıştırmak. Müslümanların savaş esnasında her ataklarında hedeflerine isabet kaydetmelerini sağlamak. "Attığın zaman da sen atmamıştın, fakat Allah atmıştı." (Enfal, 17) Melekler vasıtası ile Müslümanların kılıç darbelerini tam hedefe kilitlemek. Kılıç sallayan Müslüman ama hedefe vardırıran meleklerdir. Özellikle meleklerin fiili savaşa katıldığı yorumlarını da (Enfal, 12) bu şekilde anlamamız gerektiği kanaatindeyim. İmam el-Maturidi gibi bazı müfessirler de 'ayeteki hitabın melekler vasıtasıyla müminler olması da pekâlâ mümkün ve muhtemeldir.' (Maturidi, Te'vilatü'l Ehli-sunne, V/164) demek suretiyle buna işaret etmişlerdir. Enfal, 9-12. ayetlere dikkatlice bakıldığında meleklerin doğrudan savaştığı değil, melekler vasıtasıyla yardım edileceği müjdesi verilmektedir. Fakat bu müjde genellikle fiili olarak meleklerin savaştığı şeklinde de yorumlanmıştır: "Hatırlayın ki, siz Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da, ben peşpeşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu. Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla 'kalbiniz yatışsın diye' yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafından. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir. O zaman katından 'bir güven olmak üzere' sizi hafif bir uykuya daldırıyordu; sizi temizlemek, şeytanın pislğini (verdiği vesveseyi) sizden gidermek, 'cesaretinizi arttırmak ve o sayede ayaklarınızı yere sağlam bastırmak için' gökten üzerinize su indiriyordu Hani Rabbin meleklerle: «Muhakkak ben sizinle beraberim; haydi iman edenlere destek olun; Ben 'kafirlerin yüreğine korku' salacağım." Ancak unutmamak gerekir ki Allah resulü savaş öncesi bütün gerekli hazırlıkları yapmış ve bütün tedbirleri almıştır. İlahi yardımın ilk şartı üzerine düşeni yapmamızdır! Dünyevi çıkarlar uğruna hareket edersiniz asıl gaye olan Allah rızasından da uzaklaşmış olursunuz. O zaman da Allah'ın yardımı gelmez ve kendi yaptığımızla baş başa kalırsınız. Bedir savaş kazanılınca müminler arasında baş göstermeye başlayan enaniyet-gurur hastalığına kapılmaları ayetlerle engellenmiştir. İslam kültüründe meleklerin Bedirde fiili olarak savaştıkları, Uhutta ise sadece sayısal çoğunluk olarak bulundukları algısı vardır. Razi tefsirinde (XV/130) Bedir'de sadece Müslümanların saflarında durarak meleklerin Müslümanları sayıca kalabalık gösterdiği ve böylece Müslümanların morallerinin yükseldiğini söyler. Huneyn savaşında yaşanan bozgun, Kur'an'ın üzerinde durduğu 'Allah rızası ve samimiyet ilkesi ihlal edildiği' zaman sayıcı azlık veya çokluğun bir yararının olmadığını açık bir şekilde ifadesidir. Müslümanlar Uhud ve Huneyn savaşında bu ilkeyi ihlal ettiklerinden bozgun yaşamışlardır. Bedir ve hendek savaşlarında ise bu ilkeye (Allah rızası ve samimiyet) uyduklarından, Allahın yardımıyla galip gelmişlerdir. Bu konuyla ilgili, azlık-çokluk; Bakara suresinin 249. ayetinde açıklık getirilir ve nice az toplulukların sayıca çok topluluklara karşı başarı sağladığını haber verir. Ali İmran 126. ayet: "Allah bunu, sırf size 'bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye' yapmıştır. Zafer, yalnız güçlü ve hikmet sahibi Allah katından gelir." Bedir savaşında kazanılan başarının arkasındaki Allah'ın yardımı olduğu kesindir, sorun yardımın mahiyetinin hakkındadır. Ayetler incelendiğinde yardımının Müslümanların manevi yandan güçlendirmeye yönelik olduğu görülür. (Taberi Tefsiri, IV/192; Menâr IX/612; Tefsiru'-Mesaj ilgili ayet meal; İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, V/2333-2334; Tefhimu'l-Kur'an: "Muhtemelen Müslümanların darbelerinin etkili ve isabetli olmasına yardım ettikleri görüşündeyiz."; Besâiru'l Kur'an: "Darbelerin tam İsabet edip yerlerine gelmeleri anlamında bir yardımlar" dan bahsedilir.) Ahzap suresi 9. ayette "görünmeyen ordular" hendek savaşı, yine huneyn savaşı içinde Tevbe 26. ayette de benzer kavram geçmektedir ki bunlar ilahi yardımın manevi boyutuna işaret etmektedir. İlahi yardımlarla ilgili ayetler incelendiğinde bütünüyle manevi yardımdan bahsetmekte olduğu görülür. Kur'an, Müslümanlar samimi bir şekilde Allah yolunda mücadele ettiklerinde, Allahın lütfüyle zafer kazandıklarını, ancak dünyevi menfaatler uğruna düştüklerinde yardımdan

yoksun kaldıklarını belirtir. Allah'ın yardımın şartı, Allah rızası için işin yapılması ve samimiyettir. Bu hedeften uzaklaştığında Müslümanlar acı tecrübeler yaşamıştır.

Hocam merhaba. Geçen şöyle bir şey gördüm: “Kadın peygamber yok. Kadın müezzin yok.Kadın müftü yok.Kadın imam yok.Neden İmam Hatip Kız Lisesi var acaba?” Bu konu hakkındaki düşünceniz nedir?

Selam Kubilay. İmam hatipler değil ilahiyatlar bile değil kadın, erkek “peygamber” bile yetiştiremez. Bu zekaları (!) muhatap alıp seviyeni düşürme!Kadın müftü yardımcısı her ilde var, vaize var ve kadınlar kadınlara imam olur ama kadınlara özel cami olmadığı için özellikle kadın imam atanmaz!Ben de ihl ve ilahiyat mezunuyum...! Okumakla peygamber olunmuyor! Gördüğün gibi, olsa olsa ve hatta bu okulları okumasan bile, ancak o ulvi ve yüce insanların izinden gitme görevi bizlere verilmiştir. Kuruluş amacı imam yetiştirmek olsa da halkımız oraya “dinlerini öğrenip yaşasın” diye çocuklarını gönderiyor!Bu gezi zekalıların amacı ihl kapansın istiyorlar.Daha önce de yazdım, bunları muhatap alma, amaçları hakikati aramak değil ortamı bulandırmak!

Not: Kadınlardan peygamber yoktur çünkü peygamberlik çok zorlu bir görevdir. Mal, can, zaman, emek fedakarlığı ister. Düşmanlarla çevrili ve her zaman mücadele içinde olman gerekir. Münafıklar devamlı eleştirir, müminler her daim eziyet ve meşakkat içinde olur. Saldırırlar, öldürmek isterler, küfür eder, taşlar, laf eder, dedikodunu yapıp evinden yurdundan sürerler. Zorda kalırsan savaşman, gerektiğinde komutanlık yapman, siyasi faaliyetlerin merkezinde kalman, her türden insan ile muhatap olup onlara dini ama hem dünya hem ahirete dönük bilgi vermen gerekir. Öldürülen, işkence gören, uzun yıllar sadece bir kaç kişiyi imana döndürüp ömrünün sonuna kadar aynı şehirde tüm halkın düşmanlığı ile muhatap olan peygamberler vardır. Ailen, çocukların ve akrabaların dahil “herkes” ile ve her saniye imtihan olman demek! Kadınlara özel haller, gebelik gibi durumlar, onların ince ve nazik dünyaları bu ağır yük, güç görev ile paralellik arz etmez. Allah azze ve celle bu zor görevle kadınları muhatap etmeyip bu zorluğu erkeklere yüklemiştir! Malum zihniyet bu “pozitif ayrımcılığı” bile anlamak istemez!

Not 2: Yıllarca devrimci solcularla yemek yedim, tartıştım, kavga ettim... Onları dahi iyi bilirim. Eski tüfekler hariç, gençlerin amaçları başka...neyse. Kubilay kardeşim, acizane tekrar ediyorum, sağdan soldan laf atanlarla değerli zamanını harcama; islam'ı yaşa, bana da dua et. selam ile.

İyi de hocam günümüzde erkeklerden daha cesur kadınlar yok mu? Günümüzde mal, can, zaman, emek, fedakarlık yapan kadın yok mu? Onlardan daha ağır iş yapan kadın yok mu? Ve çoğu da isteyerek yapıyor. Mesela diyelim ki bu fedakarlıkları yapan kadın erkekten boşandığı zaman neden erkekten daha az alıyor? Miras aldığında neden daha az alıyor erkekten?

Kaç Tane maden işçisi kadın var Kubilay kardeşim? Peygamberlik kurumu bir iş değil, hayatın her anı ve her yerde direnç, güç, savaş, psikolojik harp gerektiren bir görevdir. Ayrıca bu konuyu günümüz şartlarında düşünme ki, iş hayatında kadınlara uygulanan mobbing hala gündemdedir! Peygamber zaten ahlaksız, zalim, kötü alışkanlıklara olan topluma gelmektedir!

Ayrıca, erkeklere göre daha zor olan hangi görevi kadınlar isteyerek yapmaktadır? Ben bir memurum ve sadece bu meslekte bile ne isyan edenlerle karşılaşıyorum. Müdürü tarafından eleştirildiği için ağlayan vd. birçok örneklere şahidim...Miras ve mihir konuları ‘İslam’da kadın hakları’ adlı yazımızda ele alınmıştır! Ayrıca ‘Modernizm ve kadın’ adlı yazımızı da öneririz. Selamlar.

Ateizm yanılığı

Bu yazımızdan önce "Bilim değişmez mi?", "Dinsiz ahlak olur mu?", "Ateist akıl", "Evrim", "Dawkins ve Hawking’e cevaplar", "Deizm Yanılığı", "Agnostisizm Yanılığı", "İslami emirler ve hümanizm", "Kader (Kötülük Problemi)", "Kur’an ve bilim" adlı yazılarımızın okunması konunun daha iyi anlaşılmasına neden olacaktır!

Tanımı

Ateizm, Allah’ın varlığını inkar eden felsefi görüştür. (Sosyal Bilimler Ansiklopedisi, I/110; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Ateizm, 'Theisme'nin zıttıdır. Teizm, Grekçe Tanrı demek olan, 'Theos' kelimesinden türetilmiştir. (Y. Aytu, Hilâl, Ocak 1975, 13. Cilt, Sayı: 146, s. 18) Yunanca ‘theos’, Latince ‘deus’ sözcüklerinden türetilen ve ‘tanrıçılık’ anlamındaki teizm önüne olumsuzluk ‘a’ eki getirilerek ‘ateizm’ sözcüğü türetilmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılırları, s. 17; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 24) Yunanca “theos” ya da Latince “deus” kavramına bağlı olarak ortaya çıkan “ateizm”in (S. Hayri Bolay, Felsefi Doktrinler Sözlüğü, s. 433-434; Ahmet Cevizci, Paradigma Sözlüğü, s. 82-83) biri geniş, diğeri de dar anlamda olmak üzere iki ayrı şekilde kullanılmaktadır. Geniş anlamda ateist; “teist olamayan” başka bir deyişle “Tanrı’yı hayatına sokma gereği duymayan kişi”, dar anlamda ise ateist; “düşünerek ve tartışarak Tanrı’nın var olmadığını öne süren kişidir.” (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 164-165) Ateizm kavramı; yunanca ‘ilahi dinlerin bahsettiği anlamda bir ilahın varlığına inanmak’ anlamına gelen ‘Theizme’ sözcüğünden doğmaktadır. İngilizcede (a) olumsuzluk edatıyla birleştiğinde ise ‘Allah’ın varlığını inkar eden felsefi görüş’ manası taşıyan ateizm düşüncesi meydana gelmiştir. Ateizmi anlayabilmek için ateizmin reddettiği din düzenini ve dindarlığı bilmek şarttır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 13-16) Kısaca Ateizm, "Theos'tan türemiştir ve "Tanrıtanımazlık" anlamına gelmektedir. Ateizm günümüzde belli bir yaşam tarzını ve davranış biçimini dile getirmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 1-2) Halbuki zaten "Din yaşam tarzıdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28)

Ateizm, deizm ve şirk: "Nisa 136. ayet, kendisine, meleklerle, kitaplara, elçilere, ahiret gününe inanmayanları Allah, kafir olarak nitelendirmektedir. Yani Kur’an’a göre deist aslında ateisttir.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 22) “Kur’an’a göre Ateizm ve deizm birbiri ile aynı anlamdadır.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 9, 16) "Ateizm, deizm gibi anlayışların karşılığını cahiliye toplumunda gördüğümüz gibi şimdilerde de görmekteyiz." (Ahmet Günhan, Özgün İrade Bilgi, Temmuz 2016, 147. Sayı, s. 86) “İslam nazarından bakıldığında ateistler müşrik olarak tarif edilebilir.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) “Eski müşriklerin yeni versiyonu ateistlerdir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 72) İnsanoğlu farklı dekorlar da aynı oyunu oynamaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 87) “Yanlış bir tanrı algısına dayanan deizme uyan en iyi karşılık müşrikliktir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) “Deizm de, yaratıcıyı kabul edip sosyal hayata karışmasını reddeden bir öğreti olduğu için ‘şirk’ olarak adlandırılabilir.” (Mehmet Durmuş, İslam Ateizmi, İktibas, Temmuz

1998, 16. Cilt, 235. Sayı, s. 17) "Mekkeli müşrikleri günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah'ı kabul etmek istemiyorlardı." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 71) Zaten "Deistlerin dinlere karşı ithamlarında ateistlerinkinden hiçbir fark yoktur." (Osman Nuri Topbaş, Akıl cinneti Deizm, s. 28) Deizm, çoğu zaman ateizmin el altından bir biçimi, maddecilerin dini saf dışı bırakmalarına uygun düşen bir yolu olmuştur. (Ivan Frolov, Felsefe Sözlüğü, s. 100) Bazı araştırmacılara göre deizm, ateizm veya hiç değilse agnostisizme giden duraklardan biriydi. (AnaBritanica, Ana Yay., XII/300) "Türkiye'deki deist veya agnostiklerin çoğu aslında anti-teisttir. Yani din düşmanlığı, özellikle de İslam düşmanlığı yapmaktadırlar." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 6) "Mekkeli müşrikler, Allah'u Teala'nın varlığı konusunda herhangi bir şüphe içerisinde değillerdi. Fakat onu, dünyaya karıştırmayıp hayatın dışına itmekteydiler. Menfaatlerine uygun yaşam biçimlerini ile çelişmeyen, hayata müdahale etmeyen, sosyal hayatı ve hukuki sahayı düzenlemeyen bir tanrı inancına sahip idiler. Evreni yaratan, sonra aşkınlığından dolayı evrenle ve insanla ilişkileri daha alt düzeydeki aracı varlıklara devreden bir güce inanıyorlardı." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 33) Putlar yıkıldığında, idari ve siyasi düzenleri de bozulacaktı. Tebliğe karşı çıkmalarının bir başka sebebi de, ticaret yollarının ellerinden çıkacağı yönündeki endişeleriydi. Günümüzde bazı kesimin, İslam ile olan problemleri de hemen hemen aynı noktalara, tesis etmiş oldukları statükonun devamına mani olacağına yönelik düşüncelere dayanmaktadır. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 53) 'İlhâd' kelimesi kelim ilminde; "Allah'ın varlığını veya birliğini, dinin temel hükümlerini inkar etmek, bunlar hakkında kuşku beslemek veya uyandırmak" (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2), Kur'an'ı Kerim'de ise, "Allah'ın isimlerini bozmak veya küçümseyerek O'nu inkara kalkışmak, Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğine inanmamak ve onu başka birine nispet etmek, haktan sapmak, ayetleri yalanlamak, sapıkça yorumlamak veya bozmak" (Hac, 25) anlamında kullanılmıştır.

Ateizm bazen diğer ekollerle de karıştırılmıştır. Mesela ateizmin sınırlarının geniş tutulması sonucu panteist düşünürlerin yanında, bazen agnostik (bilinemezci) ve deist (Tanrı'ya inanan ancak vahyi reddeden) düşünürler de ateist olarak değerlendirilmiştir. Mesela ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefî açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 19-21) Çünkü ona göre 'her şeye rağmen elimizde Tanrı'nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir.' (Bertrand Russell, Am I Atheist or an Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85) Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmiştir. Zaten kendileri de 'ateistlerden farklı olduklarını' söylemişlerdir. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O'nun bilinmeyeceğine inanabilir. Ancak O'nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143) Bu kavramları kısaca tanımlamak gerekirse: Agnostisizm (Bilinmezcilik): Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. Deizm (İlahçılık): Varlığı akılla bilinen bir tanrı anlayışını savunanların benimsediği yarı dini yarı felsefî anlayış. Tanrıyı kabul eder peygamberliği reddederler. Tanrıya inanmakla birlikte onun yaşama karışmaması gerektiğini savunurlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 28-30) Panteizm (Tümtanrıcılık): Tanrının 'zati' varlığını reddederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 32) Sekülerizm de, genellikle ateizmin siyasi tezahürü anlamındadır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 48)

Tarihi

Ateizmi ana hatlarıyla İlkçağ (Antik dönem), Yeniçağ ve modern dönem olmak üzere üç safhada ele almak mümkündür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 22)

“Düşünce tarihinin başlarından itibaren bir inançsızlık düşüncesi olmasının ardından ateist düşünce Rönesans’tan sonra ortaya çıkmıştır. Buna göre gelişen ateist düşünce yapısında maddeyi bütün varlığın kaynağı olarak gören maddeci ateizmin ilk temsilcisi Democritos, şüpheci ateizmin ilk temsilcileri Sofistler, ampirik ateizmin ise ilk temsilcisi Theodores’tir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 47-50) “İlkçağ’da Epikuroscular, şüpheciler ve Atinalı sofistler ilk göze çarpanlar olmuştur. Yine bu dönemde Epikuros, Lucretius ve Democritus’un fikirleriyle oluşan Yunan atomculuğu ya da klasik materyalizm de inançsızlıkta önemli bir rol oynamıştır. Ortaçağ’da, Vanini ve Bruno gibi kiliseye aykırı konuşan kişiler de bu dönemde yargılanmışlardır. Zaten Aydınlanma dönemiyle birlikte ortaya çıkan ve modern dönemde iyice belirginleşen din düşmanlığının temelinde de Ortaçağ’da kilisenin Tanrı adına yapmış olduğu insanlık dışı uygulamaların büyük rolü olmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) “Din görevlileri dine katı kurallar koymuş ve bilimle din arasında ciddi çizgiler belirlemiştir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s.168-169) “Kilisenin tutarsız bir takım esaslarına ateistler bilim yönünde gelişerek ilmi yönden cevaplar aramışlardır.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 51) “Modern dönemde ateizmin taraftar bulmasının nedenlerinden en önemlileri, Hristiyan teolojisindeki dengesizlikler, bilgi felsefesindeki köklü değişimler ve kilisenin fikirlere karşı koyamadığı ilmi kesime kaba kuvvetle baskı uygulaması sayılabilir. Hristiyan teolojisi gerçekten uzaklaştıkça mucizelerle dine taraftar toplama çabasında bulunmuş ve bu uydurmalarda aşırı giderek dini asıl ritüellerinden uzaklaştırmıştır. Bu inançlar iradi imanın şartı olarak sunuldu ve inanmayanlar aforoz edilerek ateizme yakınlaşmalarına neden olundu. Papazların cennet topraklarını bile insanlara para karşılığında satıyor olmaları insanları şüpheye düşürdü.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 113- 167) “Avrupa’da 18. yüzyılla birlikte Aydınlanma dönemi başlamış bu çerçevede metafiziğe karşı sistemli bir şüphecilik oluşmuştur. Modern dönemde bazı çevreler geçmişte görülen kilisenin keyfi yorum ve uygulamalarını ateizme ve materyalizme basamak olarak kullanmıştır. Ateizmin modern dönemde politikaya alet edilmiş, başta Lenin, Stalin, Mao, Pol pot olmak üzere materyalist ateistlerin katliamları, evrimci temelde hareket eden Mussolini ve Hitler’in ırkçı yaklaşımları dünya genelinde on milyonlarca insanın öldürülmesine neden olmuştur. Modern dönemde Batı’da insan özgürlüğü ile Tanrı iradesi (Kilise doktrinleri) arasında derin bir uçurum oluşmuş ve insanlar kendilerini bu ikilem içerisinde bulmuşlardır. Auguste Comte, Marx, Nietzsche, Freud, Sartre gibi filozoflar modern dönemde ateizmin öncüleri olmuştur. Materyalizmin iddiaları özellikle Marxist çevrelerde yenilenmiş ve bilimsel ateizm adı altında savunulmuştur. Bu akımların en etkili silahı da pozitif bilimler sayılan varsayımlar olmuştur. Bu iddialar, birer ideoloji dogması haline getirilmiş, tartışılmasına ve eleştirilmesine dahi fırsat verilmemiştir. Dinin pozitif bilime karşı çıktığını söyleyenler, vahyin savunulmasını, bilim çevrelerinde tartışılmasını dahi yasaklamışlardır. Modern dönemde Auguste Comte evrimci bir yaklaşımla "üç hal yasası" denilen bir yönteminin de, bugün artık geçerliliği olmadığı tespit edilmiştir. Tanrı inancının bütün gücüyle ayakta olması ve her şeye rağmen dünyanın pek çok yerinde dinî inançların yaşamlarını devam ettirmeleri Comte’un fikirlerinin yanlış olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Baştan beri düşünme, evreni var kılan bir yaratıcıyı arama, ona hayranlık duyma ve şükretme içinde olmuştur. Bu inanç ve hayranlık bütün karşıt düşüncelere rağmen bugün de devam etmektedir. Gelecekte de böyle olacaktır. Aslında önemle üzerinde durulması gereken şey, zamanla değişen (gelişen) şeylerin insanın doğası ve inancı olmayıp, dünya ile ilgili olan tecrübe ve bilgilerin olduğu gerçeğidir. Ancak değişen şeylerin yanında kalıcı olan değerler de vardır. Bunların arasında da ahlak, estetik ve dini değerler bulunmaktadır. Ayrıca bunlar insan doğasının ayrılmaz vasıflarıdır. Batılı düşünürler Hristiyan dünyasının krizleriyle ortaya çıkan ve ‘Batı kültürü için’ çözüm olabilecek iddialarda bulunmuşlardır. Üzücü olan şey Batı için önemli ve anlamlı olan bu düşüncelerin diğer kültürlerle de aynen yansıtılması ve kabul ettirilmeye çalışılmasıdır. Halbuki her kültürün kendine has özelliklerinin yanı sıra, kendine özgü hayat anlayışı ve kendini diğer kültürlerden ayıran iç dinamikleri vardır. Artık günümüzde inkarcı ve yıkıcı ideolojilerin de neye mal

olduğunu yakinen tecrübe etmiştir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 29-34) Ülkemizde ise “Ateizm Avrupalılar tarafından içimizdeki batıcılar vasıtası ile yayılmıştır.” (Ahmed Selami, Sebil, 14-01-1977, 2. Cilt, 55. Sayı, s. 5)

Ateizmin çeşitleri

“Ateistlerin homojen bir grup olduğunu söyleyemeyiz.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 49) “Ateizmin pek çok çeşidi olduğu gözlenmektedir.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) “Ateislerde pek çok gruba ayrılırlar.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 18) “Ateizmde şekil, yöntem, gerekçe ve amaç itibarıyla birbirinden farklılık arz etmektedir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2) “Ateizmin farklı türleri vardır. Ateizm 5 gruba ayrılabilir: Mutlak, teorik, pratik, ilgisizler ve ideolojik ateizm. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25)

Mutlak Ateizm: Her insan, Allah'ın varlığına iman edebilecek bir potansiyel ve temayül içinde dünyaya gelir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17) İnsan fıtratında hiçbir şekilde tanrı inancı olmadığını iddia ederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 18-21) İnsan doğuştan Tanrı kavramına sahip olmadığı için reddedecek bir şeyi de bulunmadığını ileri süren görüştür. Mutlu ve sağlıklı günlerinde Tanrı'yı inkar eden ateistlerin sıkıntılı zamanlarında ona sığınması mutlak ateizmin imkansızlığına dair bir örnek olarak ileri sürülmüştür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 7) Teorik Ateizm: Tanrıyı düşünerek, tartışarak, ilmi bir çabayla reddetmek ve ilgili iddiaları çürütmek fiillerine dayanır. Panteizm ve Deizm de reddedilir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 23, 25) Tanrı'nın varlığını yanında “mucize, vahiy, peygamberlik, kutsal kitap, ölümsüzlük ve âhret hayatı gibi inançlar reddetmektir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9) Pratik/fiili Ateizm: Tanrı yokmuş gibi yaşamak ve tanrıyı günlük hayata dahil etmemek şeklinde tanımlanır. Pasif ve Aktif olmak üzere ikiye ayrılır. Pasif olanlar ateizmi sessiz, sakın kendi içlerinde yaşarken aktif olanlar ise hem ateizmi yaşarken aynı zamanda çevresindeki tanrı figürlerine savaş açarlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 25) Tanrı'yı hatırlatan her türlü fikir, sembol ve davranışa karşı savaş açan kişilerdir. İnsanları dinsizleştirmeyi kendilerine amaç edinmişlerdir. Pratik olarak inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır. Bu yüzden bu kişilere bazen militan ya da eylemci ateistler de denmektedir. Temsilcileri arasında L. A. Feuerbach, F. Nietzsche, S. Freud ve K. Marx gelmektedir. İlgisizlerin Ateizmi: Tanrı'nın varlığını veya yokluğunu tartışma konusu yapmadan bu konulara uzak durmayı yeğlemişlerdir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 11) Tanrıya inanmanın veya inanmamanın eşit derecede anlamsız olduğunu savunurlar. Bu konudaki tartışmadan uzak durmak prensipleridir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 26) İdeolojik (Materyalist) Ateizm: Karl Max, F.Engels gibi düşünceler ateizmin bilimsel bir gerçek, dinin ise toplumun uydurduğu bir problem olduğunu benimsemişlerdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 27) Ateizm materyalist ve sosyalist politikada kullanılmaktadır. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25) Özellikle Karl Marx, F. Engels ve V. I. Lenin'in görüşlerinden hareketle kurulan sosyalist yönetimlerde ateizm komünist partilerin propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Ateizm, Marxist ve Leninist dünya görüşünün ayrılmaz bir parçası olarak görülmüş ve "ilmi ateizm" adıyla takdim edilmiş ve ibadetler, törenler, alışkanlıklar, âdet ve gelenekler şiddetle reddedilmiş ve yasaklanmıştır. Görüldüğü gibi ateizm kendini temellendirme ve herkesin kabul edebileceği ikna edici açıklamalar getirme konusunda farklılıklar göstermektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 14)

Ateizmle ilgili bazı kavramlar

Materyalizm (Maddecilik): “Maddeyi ezeli kabul edip onu varlığın ve düşüncenin merkezine yerleştiren eğilimin genel adıdır.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 34) Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, düşünceden önce geldiğini ve hiçbir şeyin yoktan var olmadığını iddia etmiştir. Bunun yanında doğaüstü bir gücün (Tanrı) varlığını da reddetmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,

s. 24) "Ateizm, materyalist bir ideolojidir." (Doğan Uysal, Panel, Nisan 1991, 28. Sayı, s. 59) Varolan her şeyin madde ve boşluktan oluştuğu, hayat ve bilinç dahil olmak üzere evrendeki bütün varlıkların maddeden meydana geldiğini iddia eder. Ayrıca materyalizm, madde ve kainatı konu alan diyalektik materyalizm ve sosyal olayları konu alan tarihi materyalizm olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Dünyanın, büyük patlama sonucunda materyalistlerde inanmaktadır. Materyalizmin maddede varolduğunu iddia ettikleri pek çok niteliğin, teizmin bildirdiği tanrının sıfatlarıyla örtüştüğünü söyleyebiliriz. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 57) "Ezeli bir maddenin varlığı tezi, hiçbir bilimsel araştırma tarafından doğrulanabilmiş değildir. Varoluşun, canlılığın meydana gelebileceği tarzda gelişmesi kasıt ve iradeyi gösterir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 36) Zaten "Geleceğe doğru ebedi olmayan bir şeyin geçmişe doğru sonsuz ve ezeli olması mümkün değildir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 22)

Pozitivizm: "Bilginin kaynağını yalnızca deney ve tecrübe ile sınırlayan felsefi akımdır. Bilgiyi matematiksel ve ampirik olanla sınırlayan felsefedir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 43) Halbuki "Sevgi, saygı ve içtenlik gibi duygu ve durumları gözlemlemesek bile onlardan sayısal bir değer üretmemiz imkansızdır." (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 95) Auguste Comte'un başını çektiği, doğru bilginin yalnızca bilimsel bilgi olduğu, doğru bilgiye ise yalnızca ampirizm (deneycilik) ile ulaşılabileceğini savunan düşünce akımıdır. Fakat hangi yönüyle ele alınırsa alınsın kuşatıcı vahiy bilgisinin rehberliği olmadığı müddetçe ister akla ister deneye ister duygulara dayandırılınsın zan olmaktan öteye gidememektedir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 79) "Comte Pozitivizmi sistematik hale getirmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) Modern insan ürettiği bilimden din çıkartmaya kalkışmıştır. (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 14) Auguste Comte, pozitivist dinin mimarıdır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 254)

Ateist Varoluşçuluk: Tanrı insanı bir obje gibi görür. O gözü her yerde olan bir takipçi gibidir. İnsan ise zamanla kazandığı tecrübeden ibarettir. Ateist varoluşçular 'tanrı yoktur' prensibinden çok tanrı olmamalıdır prensibini baz alırlar. İnsanı üstün kılma çabaları olan varoluşçular insanı hiçliğe sürükler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 90)

Tabiatçı Ateizm: İnsanın tanrı inancının kaynağı olarak kişinin zihinsel, ruhsal, toplumsal tabiatlarında ve eğilimlerinde aranması gerektiği düşüncesidir. Bu yaklaşımın hedefi, dinin inancın bir tür gerekliliğe karşılık gelmeyen bu tür zihinsel tasarımın sosyolojik veya psikolojik bir yanılsamanın ürünü olduğu iddiasıdır. Tabiatçı Ateistler tanrı inancının kaynağını tabiatla aramışlar ve bu sayede kendi psikolojik durumlarını, iç ve dış alemde yığılı olan ruhi amillerini tanrının emir ve yasakları olarak algılamışlardır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 98) Tabiatı tek gerçeklik, bilgi ve değer kaynağı olarak kabul eden 'natüralizm' daha detaylı olarak aşağıda ele alınacaktır.

İddiaları

"Ateizmde temel sorun, kötülük problemi." (TDVİA, 'İlhâd' maddesi, Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 36) "Tanrı'nın varlığının aleyhinde öne sürülen klasik tartışmaların başında "kötülük problemi", maddenin ezeliyeti, teistik kanıtların yetersizliği gibi konular gelmektedir." (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2 (Haziran 1981)s. 192) "Kader, kötülük problemi gibi konular ateizmin doğmasına zemin teşkil etmiştir." (Ahmet Şefik Hatipoğlu, Bisav Bülten, Ocak-Nisan 2011, 75. Sayı, s. 26) "Başta felsefe olmak üzere hem sosyal hem de deneysel bilimlerde, sonucu ateizme varan pek çok 'teori' geliştirilmiştir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 56) "Ateizm, insanı evrim ağacının bir üyesi olarak görür." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 10) Dawkins kendini haklı çıkarmak için Darwinciliğe sarılır. Darwincilikte ısrarla ateizmi dayanır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 111) "Evrimi savunurlar. Tanrıya inanmazlar, kötülük problemini ön plana çıkarırlar."

(Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 87) “Ateizmin bugün sığındığı tek kale Darwinizm.” (Genç Yaklaşım, Mayıs 2009, 57. Sayı, s. 28) “Dünyaca ünlü ateist Antony Flew, son bilimsel gelişmelerin bir yaratıcıya işaret ettiğini belirtip artık Tanrı'ya inandığını ilan etti ve evrim teorisinin kendisini tatmin etmediğini belirtti.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179; Sur Dergisi, Ağustos 2007, 377. Sayı, s. 45; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 175, 176) Darwin düşüncesinin inançsızlığa götürmekten ziyade, inanmama durumuna evrimcilikle temellendirmeye çalışılmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 308) “Dini değerlerin yanı sıra siyaset, iktidar, zenginlik, insan hakları, kadın, demokrasi, bilim gibi pek çok kavramın çeşitli şekillerde istismar ettiği edildiği görülmektedir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) Ateistler de istismar edilen bu konuları çok iyi kullanırlar. Tabii kendileri de “bilim, kadın” başta birçok kavramı sonuna dek kendi ideolojileri için istismar etmektedirler!

Kimi ateistlere göre “Tanrı fikri toplumun güç ve işlevini gösteren bir simgeden başka bir şey değildir.” Halbuki bir bütün olarak insanlığın "toplum" olduğu söylenemez; çünkü sosyolojik teori, toplum terimini bu anlamda kullanmamaktadır. Bu iddia dini şuurun evrenselliğini de açıklayamamaktadır. Söz konusu bu şuur, bireyin içinde yaşadığı toplumun çok daha ötesine gitmekte, evrensel nitelikte bağlar ve toplumsal birliktelikler oluşturmaktadır. Freud'a göre de Tanrı fikri çocukta baba imajının bir yansımasıdır. Tanrı fikrinin kaynağı, insan soyunun, çocukluk döneminde karşı karşıya kaldığı zorluklar karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma mekanizmasıdır. Bundan dolayı din, Freud'un nazarında "nürotik bir kalıntı"dan ibarettir. Freud'e göre, insanlık büyüüp olgunlaştıkça hayali varlıkların yardımına ihtiyaç duymayacak, yavaş yavaş Tanrı fikrinden kurtulacaktır. Freud'un görüşü teizmin aleyhine kullanılabildiği kadar ateizmin de aleyhine kullanılabilir. Her şeyden önce ateizm, bir olgunluk işareti değildir. Onda da çocukluk döneminde yer alan bir ruh halinin tekrarı söz konusudur. Babasını kıskanan, ondan korkan, onun buyruklarından memnun olmayan ve hatta onun salt varlığından rahatsız olan çocuk, babasından kurtulmak istemekte, onun var olmamasını arzu etmektedir. Buna dayanarak denebilir ki, ateizm, babanın var olmaması arzusunun bir yansıması, bir projeksiyondur.” (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sayı 1-2, Haziran 1981, s. 194; Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56,

1240

Ateist sol söylemin eleştirileri ise özetle şöyle sıralanabilir: “Sosyalizm kurulup, toplumsal bütünü rahatsızlıkları tedavi edildiğinde din kendiliğinden ortadan kalkacaktı.” (Marxist Düşünce Sözlüğü, “Din” md., s. 138); “Din insanların anlayamadıkları, karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğa üstü gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmeleri ile ortaya çıkan toplumsal ve tarihsel bir olgudur.” (Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din, s.10); “İnsanların çaresizlik ve bilgisizliklerinden yararlanılarak üretilmiş olan dinler, insanın ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır.” (Turan Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 15); “Din sayesinde inanmaya elverişli yoksul insanlar, tanrının kendilerini denediği sanısıyla içinde bulundukları duruma katlanmaları sağlanarak zenginler yararına uyutulmaktadır.” (Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 47); “Dinler çok tanrıcılıktan tektanrıcılığa doğru evrilmiş olup insanlık tarihine göre oldukça yeni sayılırlar. Gelecek zorunlu olarak dinsiz olacaktır.” (Server Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 14); “İncil, Tevrat ve şerhleri Kur'an'ın ve İslam'ın en önemli kaynaklarıdır. Bazı ateistlere göre de Sümerler dinlerin asıl kaynağıdır.” (Turan Dursun, Din Bu 2; Muazzez İlmiye Çığ, Kur'an İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni); “İslam Şeriatır, Şeriat ise çağdışı bir devlet modelidir. Şeriat kuralları değişmez; dinamik değildir ve evrensel olamazlar. Aydınlanma, aklın inançtan bilimin dinden bağımsızlaşması, aklın ve bilimin öncülüğüne, insan haklarına ve demokrasiye yöneliştir.” (Turan

Dursun, Din Bu 1, s. 259; Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 9); “Din, bilim ve felsefe ile uzlaşmaz.” (Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 19); “İslam İnançları adalete, bilime ve akla aykırıdır. Ruh diye bir varlık yoktur, her şey yüksek düzeyde maddi varlık olan beynimizde başlayıp beynimizde biter. Kader inancı da daha çok insanın özgürlüğü ve rızık konuları bağlamında tartışılır. (Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din s. 121, 122, 81; Erdoğan Aydın, İslamiyet ve Bilim, s.1-3; E. Aydın Kur'an ve Din, s. 37, 38) Ateistlere göre evrim de bilimsel anlamda ‘mutlak bir inanç’ haline gelmiştir. (Örneğin, Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din, s. 10) Özetle, ateistler İslam'ı pozitivist ‘bilim ve akıl’, ‘çağdaş insanlık değerleri’ ve Marksist teoriler ölçütünde değerlendirir. İslami değerlerin bu ölçülere ters düştüğü, çağın gerisinde kaldığı, modernleşme imkanı olmadığı gibi modernleşmemizi de engellediği, dolayısıyla reddedilmesinin gerektiği sonucuna varırlar. Ayrıca dinin sömürü ilişkilerinin devamını sağladığı, dogmatik bir yapıda olduğu, özgür ve yaratıcı düşünceyi engellediği de sıkça vurgularlar.” (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV (2001), Sayı: 4, s. 193-206) ‘Tüm bu iddialara cevaplar, ilgili başlıklar altında verildiğini’ hatırlatıp konumuza devam edelim!

Teorik ateizmin tutarsızlığı

Ateizmin İddiaları: “Ateistler, dini, içeriden ve dışarıdan olmak üzere genelde iki şekilde eleştirmeye çalışmışlardır. Bunu da ‘din sonradan ortaya çıkmıştır’ diyerek veya birtakım ‘çelişki ya da tutarsızlıklarla karşılaştığını’ iddia ederek kanıtlamaya çalışmışlardır. Aktif olan, elinde tezi, iddiası ve kanıtı bulunan ise teisttir (Tanrıya inanan). Günümüz ateistlerinin büyük bir kısmı günlük ideolojilerin yapay ilkeleriyle dinden kopan kişiler olmuşlardır. Hz. Peygamber'e inanan ve İslam'a ilk giren kişilerin arasında ayrımcılığa uğrayarak ezilen ve haksız muamele gören zayıfların, kölelerin, kadınların ve yoksul insanların çoğunlukta olması ilginçtir. Buna karşın peygambere ilk karşı çıkanların ise zenginlerin, kabile reislerinin, putlardan, hurafelerden ve büyücülükten kazanç elde edenlerin bulunması da dikkat çekicidir. Yaşamın sadece bu dünyada olduğunu zanneden ve ileride yaptıkları kötü işlerin hesabını vermek istemeyen insanlar ahirete de inanmamış ve bedenlerin ölmesiyle birlikte her şeyin biteceğine kanaat getirmişlerdir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 45-52)

Bilimsellik ve Tanrı İnancı: “Tanrı, mahiyeti itibariyle aşkın olup dünyevi bir varlık değildir. Tanrı, evrende bizzat kendisi değil, kurmuş olduğu düzenle, belirlemiş olduğu yasalarla, gücüyle, yaratıcılığıyla bulunmaktadır. Din "Tanrı vardır" derken onun dünyamızın bir köşesindeki, herhangi bir varlık gibi var olduğunu iddia etmemiştir. Bu nedenle bizzat Tanrı'nın varlığının pozitif bilimlerle çürütülmesi imkansızdır. Çünkü pozitif bilimin sınırları bellidir. Bilim sonuç itibariyle evrenin yasalarını ve işleyiş biçimini ortaya koyacağına göre, yani kaostan ziyade, bir düzeni keşfedeceğine göre dinin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. Dolayısıyla ‘bütün ilmi çalışmalar insanı Tanrı'ya götürecektir’ ve daima O'nu hatırlatacaktır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 53-59) Unutmamalıdır ki ateistler kadar teistler de evrendeki kuralların işleyişi hakkında bilgi sahibidir. Dolayısıyla ‘aralarında inanç, duygu ve yorum farkı bulunan kişilerin birbirlerini bilim konusunda yargılamaları hiç de doğru olmayacaktır.’ (John Wisdom, Gods, s.139)

Uzay uçuşu sırasında Dünya bazlı istasyonlar ile yaptığı konuşmaların verbatim kayıtlarında (<http://www.cosmoworld.ru/spaceencyclopedia/gagarin/index.shtml?doc10.html>) bir delile rastlanmasa ve Gagarin ‘kızını taftiz ettirip evinde ikonlar bulundursa’ da (Zvyozdny Gorodok’taki (Yıldız Şehri) Başkalaşım Kilisesi’nin ataerkil metochion rektörü Hegumen Iov (Talats) ‘ne Yuri Gagarin’in ne de Sergey Korolev’in ateist olmadığına’ dair kanıt verdi. Peder Iov, Foma dergisinin Nisan sayısına verdiği röportajda, "Yuri Gagarin, büyük kızı Yelena'yı uzay uçuşundan kısa süre önce vaftiz etti; ailesi Noel'i ve Paskalya'yı kutlar ve evde ikonalar bulundururdu." dedi: <https://archive.md/20130521231326/http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=8361#selection-473.31-493.2>; interfax, 11 Nisan 2011) bazı kaynaklar Gagarin'in uçuş sırasında "herhangi bir Tanrı'yı burada görmüyorum" şeklinde konuştuğunu iddia eder. (Büyük Türkeli Dergisi, Temmuz, 1962, Yıl:1, Sayı: 6, s. 14) Bu iddiayı gerçek kabul etsek bile, aslında bakış açısının kökenlerinin Firavunlara dek uzandığı görülür: “Firavun: Haman! Benim için bir kule inşa et, dedi, Umarım ki böylece yükselebilir, göklere yol bulur da Musa’nın Tanrısına ulaşırım.” (Mümin, 36) Her iki bakış açısı da teknolojik imkanları kullanarak ulaştıkları seviyede bir ‘maddi Tanrı’ aramış ve O’na mekan izafe etmek istemişlerdir! Halbuki O (cc) zaman ve mekandan münezzehtir. (Şura, 11; İhlas, 2; En’am, 102; Fatır, 1; Buhari, Megâzî, 67, 74, Bed’u’l-Halk 1, Tevhid 22) Bu konu ‘Ateist akıl’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

1242

Rasyonellik (Akılcılık) ve Tanrı İnancı: “Ateistler sanki makul (rasyonel) ve mantıklı olmanın temel şartı inançsız olmak veya dini reddetmekmiş gibi bu kavramları kendi lehlerine kullanmışlardır. Bilimin ve aklın, insanı inançsızlıktan ziyade Tanrı’nın varlığına götürdüğü gerçeğini bir gerçektir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 60-63) Felsefi bir ekol olarak akılcılığın önde gelen düşünürleri Descartes, Spinoza ve Leibnitz gibi filozoflar bırakınız reddetmeyi, bir şekilde Tanrı’nın varlığını kanıtlamak için çaba sarfetmişlerdir. (John Cottingham, The Rationalists, s. 175-185)

Mantıksallık ve Tanrı İnancı: “Ateistler Tanrı kavramının temelinde insanın sebebini bilemediği olaylar karşısındaki ümit ve korkularının yattığını belirtmişlerdir. Hristiyanların çoğunluğu teslis, vaftiz, enkarnasyon (Hz. İsa’nın insan biçimi almış tanrı olarak kabul edilmesi), asli suç ve çarmih gibi konularda mantıklı bir açıklama getirmenin zorluğunun farkındadırlar. Bu nedenle Hristiyan dünyasında mantık ile inanç arasında bir çatışmanın ortaya çıkması kaçınılmaz olmuştur. Ancak bu çatışmanın İslam’da da olduğunu söylemek onu tanımamak ve bilmemekle eşdeğerde olacaktır. Unutmamalıdır ki hurafeler, Pagan, totem, kutsallaştırılmış varlıklar bizzat İslam’ın reddettiği kavramlardır. Şayet insan birtakım ümit ve korkulardan dolayı Tanrı fikrini üretmişse, yine aynı insanın benzeri gerekçelerle inançsızlığı ürettiğini söylemek de mümkündür. Sıradan bir insan içindeki doğal eğilime karşı çıkmaya zorlamaz ve reddetmek için özel bir gayret sarf etmez ise, o kişi Tanrı’ya olan sevgi ve hayranlığını da gizleyemeyecektir. Her şey bir tarafa, insan niçin pozitivistlerin iddia ettiği gibi gerçekte var olmayan bir şeyi kanıtlamaya ve ona inanmaya çalışsın? Kaldı ki gerçek olmayan bir şeyin binlerce yıldan beri milyonlarca insan tarafından benimsenmesi, zihin ve kalplerde yer alması, biraz şaşırtıcı olmayacak mıdır?” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 64-72)

Ahlaki Özgürlük ve Tanrı İnancı: “Ateistler ahlakın dinden bağımsız olduğunu iddia etmiştir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 73-74) “Dinsizliği önemseyen toplumlarda ya da vicdanında inancı bir kenara bırakan kişilerin yaşamında niçin intihar, sapıklık, cinnet gibi bozuklukların, ya da trajik ve dramatik durumların daha çok ortaya çıktığı izah edilememektedir. Gaskin’e göre ‘seküler ahlaka sahip olan ve pek çok ahlaki yükümlülüğü kaldırarak yerine yeni bir şey koymayan modern toplumlar tutarsızlık içinde’ bulunmaktadır. Ona göre ‘ahlak sahasında Tanrı otoritesini reddedenler, Tanrı yerine metafiziksel görünümlü olan yeni otoriteler koymuşlardır. Mesela Marxistler proletaryayı emredici ve varlığı kaçınılmaz kutsal bir otorite gibi görmüşlerdir. Yine XX. yüzyıl toplumlarındaki tek partili yönetimlerde parti egemenliği sadece insan davranışlarını etkileyen kaba bir güç olarak kullanılmamış, ayrıca emredilen şeylerin etkili olmasını sağlamak için de bu partinin ilkeleri bir tür metafiziksel güç olarak ileri sürülmüştür.’ (Gaskin, The Quest for Eternity, s. 163) Gaskin’e göre ateizm adı altında “iyi ve kötü” gibi kavramlar kaybolmuş, ahlak adı altında sadece toplumdaki sosyal haklar, proleter istekler, kişisel ilişkiler ve günlük ihtiyaçlar konuşmaya başlanmıştır. Batı’daki ahlaki sorumsuzluk ve vurdumduymazlıkları yüzünden dünyanın değişik bölgelerindeki binlerce masum insan, hayvan ve doğal kaynakların göz göre göre yok olup gittiği ortadadır. Ferdietçilik, özgürlük, ilericilik ve çağdaşlık adına kişilerin beyni yıkanmış, bu uğurda pek çok insanın zihni bulandırılmış, dini ve ahlaki değerler karalanmış ve kasıtlı olarak kötü gösterilmiştir. Bireyler kendilerini sadece yiyip içen, robot gibi çalışan, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçları için yaşayan sorumsuz birer canlı durumunda görmüştür. Çevresinden ve dininden koptuktan sonra üzerinde ahlaki bir otorite görmeyen pek çok genç insan bir anda kendini kötü alışkanlıkların içerisinde bulmuş, içerisinde çıkmadığı ve bir türlü terk edemediği sapkınlıkların ve tutkuların esiri olmuştur.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.75-79) Bu konuda, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımıza bakılabilir.

Eleştirisi

1243

“Kendini sonlu bir dünyaya sıkıştıran, fakat dinin -sözüm ona- dar kalıplarına sıkıştırmayan (!) ve ‘neden inanmamalıyız’ın cevabını arayan ateistler inanca karşı çeşitli argümanlar oluşturmuşlar, fakat buldukları cevaplar onlar için farklı soru ve sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur.” (Hamide Coşkun, Yedi İklim, Temmuz 2014, 26. Cilt, 292. Sayı, s. 73)

Salt ateizmin çok zor, hatta imkansız olduğu görüşü yüzyılımızda birçok kişi tarafından savunulmaktadır. Tanınmış İngiliz düşünürü John Baillie, Solipsist’in içinde bulunduğu durumundan söz ederken şöyle demektedir: "Demeliyiz ki, solipsistler zihinlerinin ucuyla komşularının ve çevrelerindeki dünyanın gerçek varlıklarını inkar ettikleri halde kalplerinin derinliklerinde onların var olduklarından asla şüphe etmemektedirler. O halde ateistler için niçin aynı şeyi düşünmeyelim ?" (Baillie, The Sense of the Presence of God, s. 4) Günümüz düşünürlerinden J.A.T. Robinson, ‘Tam anlamıyla çağdaş olan bir insan ateist olmayabilir mi ?’ başlığını taşıyan bir yazısında, düşünülmüş ve tartışılmış bir ateizmin mümkün olmadığını ifade etmektedir. Ona göre, ‘insan ilahi gücün varlığını, içinden gelen bir zorlama ile duymaktadır. Bu duyuş, tabiatın aracılığı ile artistik ve bilimsel bir kanalla, toplumsal ilişkiler yoluyla ortaya çıkabilir. Böyle bir durumda olan insan kendisini çepeçevre saran bir varlığa ne ad verebileceğini ve onu nasıl tasavvur edebileceğini bilemeyebilir, hatta onun duygu ve düşünce dünyası tam bir karışıklık içine gömülebilir. Buna rağmen o, kendi yolunu açmak ve ilahi sese doğru gitmek gereğini ergeç idrak eder.’ (J.A. T. Robinson, The New Reformation. London, 1965, s. 117-8)

“Allah yoktur diyen bir ateist bilgiyi değil inancı dile getirmektedir. Zira ateistin elinde Allah’ın yokluğuna dair bir kanıt da yoktur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 147) “Ateist yaklaşım, kendi tavrının doğruluğunu ispatlamak yerine teizmin iddiaları üzerinden hareket ederek, bu

teistik delillerin eksik veya yanlış olduğunu ileri sürme yolunu tercih etmekte ve kendini haklılaştırmaya çalışmaktadır.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 97) "Ateistlerin yaptığı şey, genellikle Tanrı'nın yokluğunu kanıtlamak değil Tanrı'nın varlığı hakkında ileri sürülen delillerin yetersiz olduğunu göstermeye çalışmaktır." (<https://islamansiklopedisi.org.tr/ilhad>) "Ateizm, delillerini Tanrı üzerinden temellendirmeye çalışmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 164) "Tanrı yoksa neden tartışma konusu olmaktadır?" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) "Allah'ın olmadığı, ispatlanmış bilimsel bir bilgi değildir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 27) "Ateistler, ateizmi akıllarını kullanarak ve akli göstergeleri, delilleri izleyerek kabul ettiklerini söylerler ve ateizmin akli temsil ettiğini, inancın aklın önünde bir engel olduğunu savunurlar. Evreni bir tanrının yaratmış olması fikri her yönüyle, onu tesadüflerin ya da bilmezlerin var ettiği fikrinden veya kendiliğinden olması ihtimalinden çok daha akla yatkın olduğu unutulmamalıdır. Evreni Allah'ın yaratmadığına dair hiçbir delil yokken, onu var eden zeka sahibi bir tasarımcının var olabileceğine dair sayısız delil, işaret, gösterge vardır. Tıpkı, sanat eseri ya da mimari bir yapının ya da karmaşık bir makinenin, onu yapana işaret etmesi gibi.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 29) Ateistlerin en büyük hatalarından biri de din anlayışı (mezhep/müctehidin görüşü/fetva) ile dinin kendisini birbirleri ile karıştırmalarıdır. Halbuki, "Din anlayışları ile dini birbirinden karıştırmamak gerekir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 12) Din anlayışı, bir alimin İslamî naslardan (Ayet ve hadislerden) anladığıdır. Din ise bu anlayış ile sınırlandırılmayacak kadar geniş bir içeriğe sahiptir. "Ateizme kayanlar, anlatılan hurafelerin İslam olduğunu zannederek de dini reddetme yoluna gitmektedirler.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11)

Eski ateist Antony Flew, "Argümanlar beni, var olan; her yerde hazır olan ve Kadir olan bir varlığın olduğunu kabul etmeye götürdü.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 25; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 19, 180) ve "Evreni araştıran, evrendeki düzenin ardındaki sırrı merak eden kimse tanrıyı muhakkak bulurdu.” (A. Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 97) demektedir.

1244

Antony Flew gibi "Francis Collins ve Alister Megrath gibi ateist düşünürler de tek ilah düşüncesine ulaşmışlardır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 107) "Ateist olan Patrick Glynn, ruhun varlığını idrak etmeye başlayınca, inanmaya adım attığını söyler.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 100) Kanal D Londra temsilcisi Ayşegül Ekinci ile yaptığı son röportajda Hawking de, 'Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı olmadığı anlamına gelmez.' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 51) demektedir. Ateist bir varoluşçu olan Jean-Paul Sartre de, Simone de Beauvoir ile olan konuşmalarında şöyle demektedir: "Dünyada yaratıcıdan ortaya çıkabilecek bir varlık gibi olduğumu hissediyorum.”

(Simone de Beauvoir, La Ceremonie des Adieux, s. 551) "Dawkins gibi Ateizm misyonerleri ise, önceden ateist iken teist olan Flew'e kızgınlığını saklamıyor, onu 'döneklilikle' suçluyor. Flew, kendi ifadesiyle 'kanıtın götürdüğü yere' gitmiştir. Patrick Glynn'da ateizmin bir yanılgı olduğunu itiraf etmektedir. Big Bang, alemin bir başlangıcının olduğunu, antropik prensip ise, kainatın insan için hazırlanmış olduğunu kanıtlamıştır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 32) "Delillerin götürdüğü yere gitmek istemeyenin amacı, kendi istediği yere gitmektir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 67)

"Arkeologlar yaptıkları kazı çalışmaları neticesinde birkaç kırık testi, tabak ve süs eşyası bulduklarında o belgede bir medeniyetin var olduğu çıkarımını yaparlar. Böyle bir durumda hiç bir ateistin, bulunan eşyaların toprak altında tesadüfen oluştuğunu ileri sürdüğü görülmemiştir. Halbuki aynı ateistler, evrende gördükleri sayısız tasarım deliline rağmen, bunların bilinçli bir varlık (tanrı) tarafından yapılmış olabileceğini kabul etmezler ve bunu bilim dışı olarak değerlendirirler.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 204) "Ateistler bilimsel verilerin ve delillerin götürdüğü yere gitmek yerine, kendi gitmek istedikleri tarafa yönelmeyi seçmişlerdir. Tanrı inancının göz ardı edilmesini sağlamak için bilimsel önermeler 'öznesiz/bir yaparı olmayan' yapı şeklinde sunulmakta, muhatapların zihninde 'kendiliğindenlik' izlenimi uyandırılmaya çalışılmakta, hatta dayatılmaktadır. Tabii ki kişisel bir tercih olarak herhangi bir şahsın ateizmi

seçme hakkı vardır. Ancak bu tercihini bilimsellik kılıfı altında sunarak insanları yanıltma hakkı yoktur.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 15) “Materyalist algılayış biçimi en büyük darbeyi en çok güvendiği yerden, yani bilimden almıştır. Kuantum teorisi ve evrenin zannedildiğinden çok daha kompleks olduğunun fark edilmesi gibi yeni bilgiler varoluşu açıklamada maddeyi referans almanın yeterli olmayacağını göstermiştir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 19, 53) “Önyargısız ve saf bir bilim anlayışından ve objektif net verilerden hareket ederek insanı her anlamda tatmin edecek şekilde ateizme ulaşmanın imkanı yoktur. Buna rağmen ateizmde karar kılmanın tek sebebi, daha düşünmeye başlamadım evvel 'tanrının yokluğunu' bir veri olarak kabul etmeleri ve bunu takiben bilime kendi inançlarını doğrultmaya çalışmalarıdır.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 20) “Ateistlerin teistlere yönelttiği diğer bir eleştiri, inanç sahibi olmak bilgiye ve akla dayalı bir mesele olmadığı şeklindedir. ‘Kur’an’daki akletme, tedebbür, düşünme ve tabiatı incelemeye yönelik ayetlerinden’ bu yaklaşımın yanlışlığı kolaylıkla anlaşılabilmektedir. Ateistlik argümanların bilimsellikten son derece uzak olduğu açıktır. Evrenin Yaklaşık 15 milyar yaşında olduğu yani ‘ezeli olmadığı’ bilinmektedir. Acaba ateizmin iddiaları ne derece akla, mantığa ve bilimsel verilere uygunluk göstermektedir?” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Teist inanca göre tanrı yasalar sayesinde insanların varlıklarını devam ettirmelerine imkan sağlamaktadır. (H.P. Owen, Theism, The Encyclopedia of Philosophy, I/97) Bilim evrende zaten var olan, var edilmiş, evrene yerleştirilmiş olan yasaları, kanunları, kuralları bulur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 205) Bilim netice itibari ile evrenin kanunlarını ve işleyiş biçimini ortaya koyma çabası olduğuna göre, yani kaostan ve tesadüflerden ziyade, verili düzeni keşfedeceğine göre teistin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 79; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 58) Bilimin, evrenin işleyişi ile ilgili birtakım kurallar bulması asla Allah inancını zayıflatmağı ve ortadan kaldırmadığı gibi aksine, daha da güçlendirir. Zira bilim tarafından keşfedilen mükemmel tasarımın, ince hassas ayarların, hayatın bilinçli bir var ediciye işaret ettiği rahatlıkla görülebilecektir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 67) Hassas ayar en azından “Tanrı’nın varlığına olan inancı rasyonel olarak güçlendiren” (Tufan Kıymaz, Hassas Ayar Argümanı: Bilim Tanrı’yı mı İşaret Ediyor?, Beytulhikme, Yıl-Sayı: 2020-10:4, s. 1379) bir delildir. Ateistler, bir yandan evrende bir düzen olmadığını ve kaotik bir evrende yaşadığımızı iddia ederken diğer taraftan, evrende hayatı var edebilecek kadar tutarlı ve bilgi dolu yasaların var olduğunu kabul ederler. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 33) Tanrının varlığını kabul etmek, bilimsel metodolojiyi reddetmeyi zorunlu kılan bir şey değildir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 86) Zaten “Tüm belirsizlikleri belirleyen tanrının bizzat kendisidir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 303) Hawking, "Evren hakkında daha fazla şey keşfettikçe evrenin 'mantıklı kanunlarca' yönetilmekte olduğuna dair daha fazla şey keşfederiz." (Hawking, Zamanın kısa tarihi, s. 175) derken, Paul Dirac ise "Tanrı üst düzey bir matematikçidir ve evreni yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır." (The Evolution, Scientific American 208, sayı: 5) görüşü ile bir gerçeği dile getirmektedir. "Kur'an'da tabiata sıklıkla atıfta bulunulur. Bu ayetler, kainatın bir hikmet ve gaye üzere yaratıldığını anlatmak amacıyla kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) “Doğayı araştırmayı öğütleyen onlarca ayete rağmen, insanları doğayı araştırmaktan ve bilim yapmaktan alıkoyacak tek bir ayet bulunmamaktadır ve tüm bu ayetlerin yarattığı zihinsel devrimin doğal bir sonucu olarak Müslümanlar birkaç yüzyıl içinde trigonometriden analitik-geometriye, optik’ten astronomiye, biyolojiden ve coğrafyadan antropolojiye kadar bilimin hemen her dalında dünyayı değiştirecek buluşlara imza atmışlardır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 97) Teist, hiçbir şekilde bilinen fiziksel kanunlara itiraz etmemektedir. Maddenin, kendi kendini idare edecek kanunları belirlemesi iddiası, maddeye 'hakim' sıfatının yakıştırılmasını gerektirir ki, bu bir tür batıl ve ilkel inanç olur. Kanunların maddeyi belirli bir şekilde davranmaya zorlaması beklenemez. Matematik formülleri, bir matematik sorusunu çözemez, ancak bir uygulayıcı kişi çözebilir. Tanrı, ressam konumundadır, resme dahil değildir. Bir ressamın, kendi tablosunun içinde görülmemesi o resmin kendiliğinden var olduğu anlamına gelmez. Ateistin anlamakta zorluk çektiği diğer bir mesele, bilime konu edilebilecek olan şeyin tanrının bizzat kendisi değil, yarattığı şeyler

olmasıdır. Bir motorun şans eseri ortaya çıktığını savunmak bilimsel olurken bir mühendisin eseri olduğunu söylemek neden bilim dışı olsun? (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 81-83) Robot, kendi yapılış nedeni ve programına bağlı olacak şekilde hareket etmektedir. Robotun kendisi bilinç sahibi olmasa bile, onu yapan ve programlayan bir bilincin çevresinde hareket etmektedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 136) Ateistin varlığı/maddeyi yine maddeye dayanarak açıklamaya çalışması bir manzara resminin, ressamdan bağımsız olarak sadece boya ve kağıtla izah edilme girişimine benzer. Kağıt ve boyanın kaynağı nedir? Manzara resmi nasıl ortaya çıkmıştır? Manzara resminin var olma sebebi nedir? Bir ressamın varlığı anlaşıldığı zaman tüm bu sorulara makul, akla uygun cevaplar verilmesi mümkündür. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 232) Ateiste göre varlık ve madde hep var olduğu için nasıl ortaya çıktığı sorusu anlamsızdır. Her şeyden önce maddenin ezeli olduğunu gösteren herhangi bir bilimsel delil ortada yoktur. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) “Maddenin son derece karmaşık bir takım yasalar ürettiğini iddia etmek pek akıllıca görünmüyor. Maddenin bizzat kendisinin de uymak zorunda kalacağı son derece kompleks ve bilmeceler ile dolu bir evren tasarladığını varsaymak aklen ve ilmen makbul görünmüyor. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 240) Maddenin var olma sebebi olarak yine kendisi gösterilirse kısır bir döngüye girilir. Kendisi zaten başka bir şeyin neticesi olan bir şey, başka bir şeyin hakiki sebebi (faili) olamaz. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir. Mesela resmin kendisi resim yapamaz, resmi yapan fırça da değildir, çünkü fırça, boya, Kağıt gibi şeyler aynı cinsten (fail olamayan) faktörlerdir. Resmin ortaya çıkabilmesi için şuurlu, sanattan anlayan ve belirli bir maksada yönelik fiilde bulunan bir failin (ressamın) var olması gerekir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 263) Çöle gittiğimizi varsayalım. Çölün ortasında beş yıldızlı bir otel ayarında bir yapı bulduk. Odalar klimalı, su, banyo ihtiyacı, tüm ihtiyaçlarımız önceden düşünülmüş hazır edilmiş bir yapı. Ateizm mantığı, bu durumun çöl şartlarının gerektirdiği bir zorunluluk olduğunu, onu buraya birinin yapmadığını öne sürecektir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 47) Ateist tanrıya ulaşmamak ve fiziksel dünyanın dışına çıkmamak için nedensellik zincirini sonsuza kadar uzatmak niyetindedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 264) Halbuki “Tanrı tüm nedenleri nedenidir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 262) Hep var olan bu yüce varlık madde değil, zorunlu varlıktır. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 239) Maddenin bizzat kendisini nihai sebep ve nihai fail olarak görmek ne pratik ne de teorik anlamda kabul edilemez. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 265) Basit tasarımların bile nedensiz ve failsiz olamayacağını hemen kavrayabiliriz. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 272) Allah'ın varlığı/zatı bilimsel metodoloji olan deney ve gözlem alanına girmemektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 11) Tıpkı, sosyal bilimlere alanına giren sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimlerinin girmedikleri gibi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 12) Bu gibi ilimlerde gözlemlenen olgu/varlık üzerindeki etkilerden yola çıkarak, akli, mantıki, rasyonel, kabul edilebilir sonuçlara ulaşılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 13) Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran 'sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması' gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) “Yaratıcının, evrenin içinde farz edilmesi, onun da aynı dönüşüm ve değişim kanununa tabi olmasını gerektirir. Yaratıcının bu şekilde değişim ve dönüşümü uğraması ise, başka bir yaratıcıya gerek duyulması demektir. Öyleyse Tanrı evrenin dışında olmalı, aynı zamanda oluş ve bozulmuş kanuna tabi olmamalıdır. Tanrı oluş ve bozulmuş kanuna tabi olmadığına göre, bir başlangıcın ve sonunun da olması gerekmez.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 35) Büyük patlamanın ayarlarını kim belirledi? (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 70) Evren'i O (cc) yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O'dur. O'nun için, zaman kavramı yoktur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 32) Tanrı, zaman ve mekandan bağımsız olması nedeniyle fiillerini zaman içinde yapmaz. Herhangi bir eserin nasıl ortaya çıktığı bilinmese dahi, buradan 'o eserin failinin olmadığı' gibi bir netice çıkarılamaz. Mesela, Mısır piramitlerinin o günkü şartlar altında nasıl yapıldığı hala bilinmemektedir. Fakat hiç kimse bu piramitlerin failsiz meydana geldiğini ileri süremez. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 273) Krishna, "Bir milyon tane madeni

paranın aynı anda atıldığında, hepsinin tura gelmesi çok olası olmamakla beraber imkansızda değildir." der. Görüleceği üzere ateistik yaklaşım, pratik olarak imkansız bir durumun gerçekleşmesinin olanaksız olmadığı düşüncesinden hareketle, kendi iddiasının doğruluğunu temellendirmeye çalışmaktadır. Krishna, 'şans ve rastlantı' kabulüne dayalı bir yapıyı belirleyici olarak sunmaktadır. Milyonlarca paranın defalarca atılması ve her defasında hepsinin tura gelmesi durumunun da ateist tarafından ayrıca açıklanması gerekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 129) Nigel, "Bir milli piyango bileti aldığınızı düşünün. Muhtemelen milyonlarca bilet satılmıştır ve bütün bu biletler içinden sadece biri büyük ikramiyeyi kazanacaktır. Sizin kazanan biletinizin seçilmiş olması olgusundan, bunun rastgele bir seçimden daha fazla bir şeyin eseri olması gerektiği sonucunu doğurmaz." (Nigel Warburton, Felsefeye Giriş, s. 17) derken acaba kendisi, piyango çekilişinin bir organizasyonu gerektirdiği ve buna göre söz konusu çekilişin kim ya da ne tarafından düzenlendiğini de açıklaması gerekmez mi idi? "Bu çekiliş sürekli olarak tekrarlamakta mıdır? Her çekilişte büyük ikramiyenin sürekli olarak aynı kişiye çıkması durumu ise, herhalde şans faktörü ile açıklanacak bir durum değildir!" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 130) İlginç olanda, bu düşünce tarzının tüm ateistlerde geçerli olmasıdır. Mesela Dawkins de 'Gen bencildir' adlı eserinde 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerini vermektedir ki, Nigel Warburton tarafından verilen örneklerle arasında mantıksal-sızlık- açısından hiçbir fark yoktur! Ateist Poidevin, rastgele süreçlerin fazla önemsendiğinin farkındadır: "Evrende ortaya çıkan değişimler birtakım rastgele süreçlerin sonucu değildir. Şans faktörü ateizm açısından umut verici değildir." (Robin Le Poidevin, Ateizm, s. 97, 101) Niçin sorusu, amaçlılığın olmasına işaret etmesi sebebiyle çok anlamlı ve akla uygundur. Diğer taraftan, teistik açıdan nasıl sorusu evrenin işleyişi ne ışık tutması itibarıyla tanrının sanatını ifade etme açısından son derece önemlidir. Niçin sorusunun cevaplanmaması, nasılın anlamını ve önemini göz ardı etmeye yönelik bir girişimdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 46) "Din daha ziyade 'niçin' sorusu üzerinde dururken, bilimsel düşünce 'nasıl' sorusunu ağırlık verir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 101) Nobel ödüllü Christian Duve, "Bugün bilebildiğimiz, bir hücrede neler olduğunun tanımlamasıdır. Nasıl olduğunu bilemiyoruz." der. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) Yaratılıştan bu yana Samanyolu'nda ne bir kaos ne de karışıklık görülmüş ve yaşanmıştır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 246) 'Neden' ve 'niçin'ler bilimin değil dinin sahasına girer. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 297) Hawking, "Bilim evrenin nasıl başladığı problemini çözebilirse de, neden var sorusunu cevaplayamaz." (Hawking, Kara delikler ve bebek evrenler, s. 99) demektedir. Bilim bunların cevabını veremez diye; hayatın, evrenin ve insanı varoluşunun nedeni ve gayesi yoktur denilebilir mi? Evrimciler gibi, meseleyi tesadüflere bağlamak ne kadar hatalı ise, pozitivistler gibi, deneylerin dışında başka bir hakikati tanımamakta aynı şekilde hatalıdır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 298) Barrow, "fiziksel kanunların 'niçin' bizim gözlemlediğimiz değer ve özelliklere sahip oldukları sorusu devam edecektir." derken (John D. Barrow, The Anthropic Cosmological Principle, s. 523) Ateist Poidevin, "Görülen o ki, ateistin evren yasalarının 'niçin' hayattan yana olduklarını açıklama sevdasından vazgeçmesi daha iyi olacaktır. Öyle görünüyor ki, teist bu tikel muharebeyi kazanmıştır." (Poidevin, Ateizm, s. 115) demektedir. Teist şu dört sorunun cevabını istemektedir: Fizik kanunlarının kaynağı nedir? Neden başka bir kanun kümeleri yoktur da sadece gözlemlediklerimiz vardır? Nasıl oluyor da elimizde hiçbir özelliği olmayan elementlere hayat veren, bilinci ve zekayı yönlendiren bir kanunlar kümesi vardır? Neden hiçbir şeyin var olmaması mümkün iken, böyle bir evren vardır? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 85) Zeka nasıl ortaya çıkmıştır? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 38) Üzerinde düşünülmesi gereken asıl konu, hiçbir eğilimi bulunmayan maddenin nasıl olup da böyle bir evreni ortaya çıkarabilecek şekilde organize olduğu sorusudur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 133) Bu kadar akılsız bir evren nasıl olur da düzgün amaçları, üreme kabiliyetleri ve "kodlanmış kimyaları" olan varlıklar yaratabilir? Hayatın ve bilincin maddeden hareket ile açıklanmaya çalışılması üzeri örtük bir inancı içermektedir: Canlılık ve bilinç maddede içkin olarak mevcuttur! Aslında bu inanış soyut bir tanrı anlayışını çok gerilerde bırakmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 41) "Tabiatı algımlarken ve incelerken tüm olup bitenin arkasındaki ilahi gücün

farkında olmak esastır. Modern akıl ise, eşyayı kaba bir maddeciliğe yani fiziksel sebeplere indirgenmiştir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 88) “Dinin amacı, varlık aleminin arkasındaki birliği fark ettirmektir. Doğada neden matematiğe ve fiziğe uygunluk var? Neden aklın işleyiş tarzı ile tabiat kuralları anlaşılır? Demek ki varlık alanında bir rasyonellik ve akla uygunluk söz konusudur. Fakat rasyonellik doğanın kendinden kaynaklanan bir özellik değildir. Evrenin arkasında söz konusu akla uygunluğu sağlayacak bir etkenin olması gerekir. Başlangıçta tek tanrı esasına göre bina edilmiş olup zaman içindeki bozulma ve sapmalarla çok tanrılı dinler ortaya çıkmıştır. Peygamberler, varlık aleminin bir tasarıma dayandığının altını çizmeye çalışırlar. Tabiat olayları ismi verilen sistematik düzenlilik, tanrının kanunlarından başka bir şey değildir. İnsanlara Tanrı tarafından evrendeki düzenlediği kavrayabilecek bir donanım ve üstün özellikler verilmiştir. Tabiat kanunları, 'tanrının kudretinin', kutsal kitaplar ise, 'Tanrı'nın kelamının' görünür hale gelmesidir. Her ikisi de aynı kalemın eseridir. Dolayısıyla aralarında herhangi bir çelişki olması mümkün değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 105, 109, 114, 116, 123) “Deliller ve bilimsel ispatlar teistin tanrıya olan inancının destekçisidir fakat kaynağı ve sebebi değildir, olamazda.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 95) İmamı Azam: 'Kainat, tabiatın değil, Allah'ın eseridir.' (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 98)

Ateist düşüncenin aydınlatamadığı pek çok konu vardır. Mesela varoluşun nasıl meydana geldiği, tabiatın kendi kendine şekilsiz maddeden nasıl oluştuğu, insan inançları, düşünce gücü ve ahlaki değerlerin nasıl şekillendiği gibi. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81) Bilimin de birçok sınırı ve cevap veremeyeceği birçok soru vardır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 277) Bilim, bütün sorulara cevap veremez, çünkü gözlemlerle sınırlıdır, olayların neden meydana geldiği açıklayamaz, bazı metafizik soruların cevabını veremez, ahlaki olarak belirsizdir, nötrdür, şahsi olan ile alakadar olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 281) Bilim, bize bir şeyin ne olduğunu söyler, ne olması gerektiğini değil. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 283) Bilimin, ne-nasıl sorularına cevap verebildiğini, fakat neden-niçin sorularına cevap vermekte başarısız olduğunu görmeliyiz. Neden sorusundan kastettiğimiz, olayların gerçekleşme gayesidir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 287) Ateizm, Tanrıya inanmama şeklinde yorumlanabileceği gibi, olan biteni tanrının kudretine referans vermeden, onları matematik kuralları çerçevesinde açıklayan bir akımında adıdır. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 196) Bilim sadece hassas ayarların nasıl meydana geldiğini, nasıl devam ettiğini ortaya koyabilir. Kim tarafından konduğunu açıklayamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Bilimi mümkün kılan şey bu kanunların varlığı olduğuna göre, sözü edilen düzenin kökeni üzerinde düşünmekten kaçınılmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 88) Bilimsel gelişmeler hayatı kolaylaştırır. Bilimin verileri, maddenin sırlarını çözmemize yardımcı olmaktadır. Peki, bu sırların asıl sahibi kimdir? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 226) Bilim ‘nasıl’ olduğunu ortaya koyar. Din ‘niçin ve hayatın gayesi nedir’ sorularına cevap verir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 227) Ateizm, nasıllığının ortaya çıkmasıyla dinin de ortadan kalktığını iddia ederek, insanları dinin hakikatinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Halbuki ‘din nasıllığın kim tarafından ortaya konulduğunu da’ ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 228) Bilim her gün farklı yasalar keşfediyorsa, bu yasaların kim tarafından konduğunu neden hiç sorgulanmaz? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Hiçbir ateist yeryüzünde varoluşunun sebebini ve anlamını açıklayabilecek durumda değildir. Ateist anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde ne hayatın ne de ölümün (ve sonrasının) manası üzerine tatmin edici şeyler söyleyemez. Ateistin ileri sürdüğünün tam aksine akıl, bilinç ve anlama yeteneği insana tanrının varlığını kavrayabilmesi için özel olarak verilmiş şeylerdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 100) “Ateistler tartışmalarda kendilerine özgü güçlü tezler ileri sürememişlerdir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9)

Ateizm ve evrim, ırkçılığın ve faşizmin merdiveni veya payandasıdır. Seküler yöneticilerin hakim olduğu bugünün dünyasında neden ölümcül hastalıklarla baş etmek için harcanan para, silah teknoloji geliştirmek için harcanan paradan çok daha azdır? İnsan kaçakçılığı ve organ

mafyası organizasyonlarını dindarlar mı yoksa dinden uzak olanlar mı kurup yönetiyor? Organ mafyasının işgücünü üstlenen doktorları, neden yaptıkları profan yemin ve bilim engelleyemiyor? Ateist yönetimler neden hep baskıcı, dayatmacı ve mağdur edici oldu? Ateist komünist Çin'de işçi ücretleri ne kadardır? Neden batılı büyük teknoloji firmaları bütün ürünlerini orada üretiyor? Neden bilim insanı rahatlatmıyor, aksine strese sokuyor? Bilim bizim sömürülmemiz için bir araç olarak mı kullanılıyor? İnsan hakları beyannamesinin yayınlandığı günden bugüne dünyada insan hakları alanında ne kadar iyileşme oldu? (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 129-132)

'Niçin yokluk değil de varlık durumunun söz konusu olduğu' sorusuna ancak tanrının varlığı üzerinden bir cevap geliştirilebileceğinin altını çizmek gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 153) Ateist kendisinin bilimsel olarak açıklayamadığı (hayatın nasıl başladığı, evrenin niçin var olduğu, fizik kanunlarının niçin başka şekilde değil de böyle işlediği gibi) meseleler önüne konulduğunda, 'bilimin gelecekte bu soruları cevaplayacağı' düşüncesini ileri sürer. Ümit ve beklenti kişisel bir olay olup, inanca dayalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 103) Ayrıca böyle bir durumda teistte, 'öldüğün zaman çok net olarak göreceksin.' diyebilme hakkına sahip olmaz mı? Ateistin bu temelsiz delillere dayanmasının sebebi, henüz düşünmeye başlamadan önce, tanrının var olabileceği ihtimalini devre dışı bırakmasıdır. Bu seçenek göz ardı edilince de geriye sadece elde kalanlar üzerinde ısrar etmekten başka yapılacak bir şey kalmamaktadır. İnsan zihni her tür düzenin arkasında bir neden ve fail aramaz mı? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 104) Paul Davies, "Evrende nereye bakarsak bakalım, en uzaktaki galaksilerden atomun derinliklerine kadar, bir düzenle karşılaşırız. Evren, zembereği yavaş yavaş boşalan bir saate benzemektedir. Öyleyse ilk başta nasıl kurulmuştur?" (Davies, Change or Choice, s. 506) diye sormaktadır. Evrenin ve dünyanın her yerinde aynı şekilde geçerli olan, uzun zaman diliminde gözükken bu düzenliliğin bir açıklaması olması gerekir. Bir düzenin arkasında bir plan ve tasarımın olması kaçınılmazdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Evren, akıllı bir tasarımın ürünüdür. Fakat evren çok karmaşık ve insan yapımlarından daha büyüktür. Öyleyse evreni tasarlayan sonsuz güç ve akıl sahibi bir tasarımcı vardır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 120)

1249

"Dawkins, ateizmi bir inanç biçimi olarak yaymayı kendine misyon edinmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 26) Dawkins, Darwinci düşüncelerini iman alanına kaydırmıştır. Dawkins, kendi ifadesiyle, Darwincilikten beslenen iyi bir 'ateizm savaşçısı'dır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 39) Dawkins, kendi tezine iman edilmesini ısrarla savunmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 41) İnançsızlığın ilmihali, 'Tanrı Yanılgısı' kitabıdır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 42) Dawkins, Darwinizm bir havari gibi yaymayı tercih etmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 44) Pozitivizm ve sekülerizm bir tür inanç ve dolayısıyla dogmatizm üretir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130)

Natüralistler, evrenin işleyişini bizzat kendisine verirler. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 176) "Ateizm, anlam ve değerden yoksun bir inançtır." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 27) Bir kişinin ateist olabilmesi için darwinizme 'iman etmesi' zorunludur. Ateizm teorik sınanmaya bile uygun değil ki pratik de masaya yatırılabilirsin. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 46) Ateizm bir inançtır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 188) "Ateizm bir inanç sistemidir." (Süleyman Akdemir, Gençlik, 15 Şubat-15 Mart 1994, 24. Sayı, s. 9) "Ateizmin, tanrının var olmadığına inanmak şeklindeki yaklaşımının da bir inanç olduğu göz önünde alınmalıdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Bir şeyin nihai nedeninin, o şeyin kendisi olduğunu ileri sürmek sadece bir inançtır. Kanunların tatbik edicisinin (uygulayıcısının) var olması gerekir. Düzen, hesap ve sistem bir zekayı işaret etmeyecekse neyi ima edecektir? Düzen bir tasarım neticesi değilse neyin sonucu olarak ortaya çıkar? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 109-110) İnsan, sadece irade gösteren değil, hisseden bir varlıktır. İnsanın ruhunda bir şeyi tabulaştırma özelliği her zaman var olagelmıştır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 199) "Ateizm, bugün bir inanca dönüşmüştür. Bu akım, artık içinde inanç unsurlarını barındırmakta ve tıpkı diğer dinler gibi üyelerine kurtuluş vaat etmektedir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus

1. Arka kapak) Dennett, "Herhangi bir şey kutsal mıdır? Bu dünya kutsaldır." (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, s. 520) demektir. Peki, "Neden Tanrı değil de evren kutsaldır?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 60) Darwinizm, sekülerlerin 'yaratılış hikayesi'dir ve onlar evrim teorisine 'koyu bir inançla' bağlıdır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 34) Darwinist ve Marksist Richard Lewontin, "bizim materyalizme bir 'inancımız' var, baştan kabul edilmiş bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, 'bilimin yöntemleri ve kuralları değil' Materyalizm 'mutlak' doğrudur." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 185) Profesör Celal Şengör, "yaşam, Darwin'in sandığından daha karmaşıktır. Ama bu karmaşıklığın tesadüfi evrimle açıklanamayacağı anlamına gelmez." demektir. (Radikal, 6 Mart 2006) Peki bu karmaşıklık tesadüfi evrimle açıklanabilmiş midir, hayır! (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 165)

"Pek çok yazar, filozof, sosyolog ve ekonomistin yokluğunu ispatlamaya çalıştığı tek varlık tanrıdır." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 50) "Ateistler aynı zamanda tepki gösterdikleri şeye de bağımlıdır. Yani, her ne kadar Allah'ı inkar ettiklerini iddia etseler de, her konuşmalarında Allah'tan bahsetmek zorunda kalırlar. Ateizm psikolojiktir." (Ömer Baldık, Genç Yorum, Ocak 2014, 113. Sayı, s. 13-14) "Ateistlerin tanrıyı reddetme gerekçeleri çoğunlukla duygusaldır." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 13) Ateizm, psikoloji ile derinden irtibatlıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 35) "Ateistler Tanrı hakkındaki görüşlerini teistlerin kullandıkları deliller üzerinden yürütmektedirler. Bir bakıma orijinal bir tez üzerinden düşüncelerini üretmek yerine antitezci bir tutum ortaya koymaktadırlar." (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader, Cilt: 19, Sayı: 1, 2021, s. 75) Ateistler, dinin esaslarının tersini yapmayı özgürlük gibi sunuyorlar. Oysaki yaptıkları yeni bir inanç oluşturmaktan öteye gitmiyor. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) "Kainatın kendi kendine oluştuğunu savunmak gerçekten büyük bir iman gerektirir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 98) Ateizm, bilimden ziyade bir inanca dönüşmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 215) Ateist bir iddia olan "Maddenin ezeli olduğu iddiası, bilimden uzak tamamen inanca dayalı bir düşüncedir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) Evreni idare eden (!) kanunların bir anda var olduklarını kabul edilse, bu sefer söz konusu kanunların neden hiç değişmeden, bozulmadan ve ısrarla bu şekilde işlemeye devam ettiklerinin açıklanması gerekir. Bu, kanunlara 'metafizik bir amaçlılık' yüklemekten başka bir şey değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 127)

Ateistler, perdelenmiş bir 'ben merkezîyetçilik' ile karşı karşıyalar. Tanrıyı insan biçimine sokarlar. Ateistlere göre Tanrı da, bizim dünyayı gördüğümüz gibi görmelidir diye düşünürler. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 37)

Fıtrat, insanların sahip olduğu yaratılış özellikleridir, bu yaratılış din açısından önemli delillerden biridir. "Fıtrat, Allah'ın tanıma eğilimi, ruh temizliği, hakikati kabule meyilli yaratılma demektir." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 27) "Her insan, ilahi yazılım/fıtrat gereği hakkı ve hakikati idrak edebilecek düzeyde yaratılmıştır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 63) "O halde sen hanîf olarak bütün varlığınla dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmışsa ona yönel!" (Rum, 30) Suyu karşı arzumuz suyun varlığını gösterir, yapılan çalışmalar sağlıklı bütün insanların ahlaki bir sistemi öğrenecek ve uygulayacak zihinsel donanıma doğuştan sahip olduklarını göstermektedir. Paul Bloom, 'bebeklerin yaşamlarını daha ilk yılında ahlakla ilgili doğuştan özelliklerinin gözlemlendiğini' ortaya koyan bir psikologdur. Allah, insanları kendisinin buyruklarına uyacak şekilde yaratmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 216-221) "Hiçbir tecrübî-deneysel karşılığı bulunmayan bir kavramın, ruhta-insan benliğinde mevcut bulunması esrarengiz bir şeydir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 59) Descartes, "Tanrı var oluşu, onu böyle düşünmemi tayin eder." (Metafizik Düşünceler, 5. düşünce) demektedir; "Hayatta, bir varlığı zorun sonsuz olarak kavramaya bizi zorlayan hiçbir şey yoktur. O halde, bizdeki tanrı fikrinin doğuştan olması gerekir ve bu fikrin bir sebebi olması gerektiğine

göre de, bizatihi sonsuz olan bir öz ile ben'de ya da benliğimde yerleşmiş olması gerekir." (Descartes, aynı eser, 3 düşünce) diye devam etmektedir. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 67) Var olmayan bir şey karşısında bu direnç neden? Çünkü Tanrının gidişi, hiçbir şeyin gelişiyile telafi edilememekte, onun tuttuğu yeri sonsuz bir boşluk doldurmaktadır. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 74) Çölün ortasında hiç eğitim almamış biri neden kainatın yaratılışını merak eder? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 222) İnsanda tanrı anlayışı bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyacın bir şekilde doyurulması gerekir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 142) Peygamberimiz, bütün insanların tanrının varlığını tasdik eden, ahlaken beyaz bir sayfa gibi bir fitratla doğduğunu (Buhari, Cenâiz 92; Ebû Dâvut, Sünne 17; Tirmizî, Kader 5) söyler. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 39) Bu fitratta herhangi bir yanlış, kötü bir haslet bulunmamaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 143) ki, Profesör Paul Bloom, New York Times gazetesinde 3 Mayıs 2010 tarihinde 'bebeklerin ahlaki hayatı' isimli uzun bir makale yayınlar ve yaptığı araştırmalar sonunda bebeklerin bir 'adalet duygusuna sahip olduğunu' açıklar ki bu da, Peygamberimizin hadisi ile uyum içindedir. "İlk insana ruhundan üflendiğinde, Allah bilinci de oluşmuş olmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 107) "Yaratıcının var olduğu inancı insanın fitratına yerleştirilmiş bir duygudur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 16; N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 193) "Çünkü dünyada insanların anlaşılarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Ayetler insanı fitratı ile baş başa bırakmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) İnsan, kendi varlığını sürdürme içgüdüsünü de beslediği için Allah'ı arar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19)

"İnsanın fitratında, özünde Allah'ın varlığını ve birliğini tanıma eğilimi vardır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 11) "Yaratılış fitratını bozmayan her insan, Allah'ın eseri olan kainata bakarak O'nun varlığını anlayabilecek özellikte yaratılmıştır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 14) Tanrı anlayışı insan fitratında zaten mevcuttur. Bu fitrat, hayati durumlarda ortaya çıkmaktadır. Bir hastalık durumunda dua etme isteği oluşur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 34) Bir tehlike anında yaşamı bize veren varlığın kim olduğu, fitrat gereği devreye girer. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 35) "İnsan, güzel olanı doğal bir şekilde sever. Bütün güzelliklerin kaynağı ve yaratıcısı Tanrı olduğundan, insanın sevgisini tanrıya yöneltmesi kendisinden beklenen doğal bir şeydir. Tanrıya güvenerek yaşayan, emin ve mutlu olur." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 189- 190)

GAZETECİ SERDAR TURGUT:"ARTIK ATEİST DEĞİLİM"
2 Ocak 2012 Pazartesi

GAZETECİ SERDAR TURGUT:"ARTIK ATEİST DEĞİLİM"

Kuran okudum ve ben artık ateist değilim

Geçirdiği beyin kanamasına kadar ateist (Tanrı tanımaz) olduğunu belirten Akşam gazetesi Genel Yayın Müdürü Serdar Turgut, Almanya'daki hasta yatağında Kuran okuduğunu belirtti ve ekledi: Dindarlığımı destekleyen bilgi istiyorum. Duanın gücünü keşfettim.

Ateist olan İtalya'nın ünlü yönetmeni fellini ağır bir kriz geçirir ve hastanede bitkisel hayata girer. Bir süre sonra iyileşir ve şu açıklamayı yapar: "Bitkisel hayata girdiğim o korkunç anda, hayatımda ilk defa Tanrı'nın varlığını duyumsadım... İtiraf edeyim ki artık şimdiye kadar ki düşüncelerimi sorgulayacağım" (Akev Bülten, Bahar 1994, 6. Sayı, s. 29)

İnsanoğlunun asli amacı dünyevi kaygılardan ziyade bu dünyaya imtihan için geldiğini bilip ona göre yaşamaktır. Allah, herhangi bir sıkıntı veya hastalık vererek insanlara kendini hatırlatır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 116) Hastalıklar bize sahip olduğumuz nimetlerin vazgeçilmez olduğunu öğretiyor. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven s. 119) "İnsanın başına bir sıkıntı gelince yan yatarken de, oturup kalkarken de bize yalvarıp yakarır; ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, nankörce davranmaya devam eder." (Yunus, 12) Tanrının varlığına iman bir kültürün ürünü değildir. Bu inanç evrenseldir. "Sosyologlar ve antropologlar, ateist bir çocuğun bir adaya terk edildiği takdirde, adanın bir yaratıcısı tarafından yaratıldığına inanmaya başladığını iddia etmektedirler." (news.bbc.co.UK/today/hi/today/newsid_7745000/7745514.stm)

Ontolojik sorgulamanın birinci basamağı: "Ben kimim?" sorusudur. İnsan için öncelikli bilgi, kendini bilme bilgisidir. (Hüseyin Akin, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 33) "Okumanın manası kişi kendin bilmektir. Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir. Okudum bildim deme. Çok taat kıldım deme. Eğer Hak bilmez isen. Abes yere gelmektir." Yunus Emre. İkinci basamak: "Nereden geldim?" sorusudur. Buna ateistlerin cevabı evrim teorisidir. Sokrates: "Evrende tesadüfe tesadüf edilmez." der. (Hüseyin Akin, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 27) Ateistler de, tesadüf denilen tanrının kullarıdır. Tesadüf tanrısında her hesap, hesap dışı, her kural, kural dışı ve her uyum, bir rast geleliğin sonucudur. Tesadüf tanrısı kullarından hiç bir yükümlülük istemez, çünkü kendi varlığı da aynı rastlantıların sonucudur. Bilim adamları, mucitler bu tesadüf tanrısının elçileri ve yalvaçlarıdır. (Hüseyin Akin, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 31) Üçüncü basamak: "Nereye gidiyorum?" sorusudur. Doğan güne hükmümüz geçmiyor. Kafle kafle, katar katar kervanlar halinde insanlar bir kapıdan çıkıp başka bir kapıya doğru yürüyorlar. Bir yüzyıla kalmadan dünyanın şu anki sakinleri olan bizlerinde yerinde yeller esecek! (Hüseyin Akin, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 36) Bu hareketliliğin mantıklı açıklaması ne? Nereye gittiğini, gittiği yolun nerede bittiği bilen insan için, her şey açık ve anlaşılır bir niteliktedir. Ateistler ontolojik bir tanrı tanımazlıktan çok, inanan insanların inandıklarına inanmamakla kendilerini ifade ederler. Karşısındakini kendi anlamak istediği gibi anlamak ister, hatta durum niyet okumaya dek gidebilir. Problem; karşı çıkmanın kendisi değil, ön yargısal ve mesnetsiz, tek taraflı okumalara dayanan tutumlarıdır. (Hüseyin Akin, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 13)

Ateizme göre, yaşadığımız acılar, duyduğumuz haz kadar anlamsızdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 54) Natüralistlere göre var olan her şey aslında, maddenin yeniden düzenlenmesinden ibarettir veya kör fiziksel faaliyetler ve sebeplere bağlıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 57) Natüralizmi kabul eden ateistler için duygular dahil her şeyin temelinde, soğuk fiziksel faaliyetler yer alır. Her şey sadece, soğuk rastgele ve bilinçsiz fiziki faaliyetlerin ve sebepleri sonucudur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 58, 63-64) Dawkins, 'Gen bencildir' isimli kitabında, bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürer. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 64) "Neden buradayız bilmiyorum fakat eminim ki gayemiz bu dünyada sefa sürmek değildir." Bu söz ise filozof Ludwig wittgenstein'a aittir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 62) Natüralizmde, 'neden buradayız' sorusunun cevabı yoktur. 'Nereye gidiyoruz' sorusunun da.

Natüralizme göre, fiziki şeylerin hiçbir amacı yoktur. Hiçbir şey, atom, molekülleri bir maksat üzere hareket ettirmemektedir. Eğer durum böyleyse, zihnimizin kavrama kabiliyeti, akıl yürütme nasıl açıklanabilir ve zihin neden vardır? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 81, 94) Her şey insan için yaratıldı. Acaba İnsan niçin yaratıldı? (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) “İnsanın ahlak ve kültür varlığı oluşunu ölümü ile fark ederiz. Zira hayvanlar aleminden bir canlının ölmesiyle, leş olurken; insan varlığı için cenaze törenleri ve hatıratlar oluşur. İnsanca oluş, özgürlüğü, sorumluluğu ve hesap vermeyi icap ettirir. Bu yetileri sadece akla bağlamak mümkün değildir. Kendi kalbine bakamayanın yaşamı bulanıktır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 97)

“Moğolistanlı ateist iken Müslüman olan Möngönami Gambat.” (Şebnem Dergisi, Mayıs 2010, 63. Sayı, s. 14); “Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi Cuny Nicolas, 4 yıl önce ateist Müslüman olup İslam’ı daha iyi öğrenmek için Türkiye’ye gelir.” (Genç, Mart 2016, 114. Sayı, s. 57) İsveç’li bir bilgisayar mühendisi olan Monja, ateist iken Müslüman olduktan sonra Munciye adını alır ve niçin Müslüman olduğunu şöyle açıklar: “İslam’ın dışında hiçbir dünya görüşü insanın niçin dünyaya geldiğini cevaplandıramıyor.” (Kadın ve Aile, Haziran 1986, 15. Sayı, s. 24)

Ateizme göre bir insan, bütün hayatı boyunca ıstırap çekip sonrasında kendini birdenbire, mezarda bulabilir. Çektiği bütün acılar, sıkıntıların ve yapmış olduğu fedakarlıkların hiçbir anlamı kalmaz. Ateizm mantığı insanı umutsuz bir hale sokar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 274) George Gaylord Simpson ‘evrimin anlamı’ isimli kitabında, “insan, kendisini hiç de hedeflememiş olan ‘amaçsız’ ve doğal bir ‘sürecin’ ürünüdür.” demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 164) Eğer Bizler hayli düzensiz cansız parçacıklardan başka bir şey değilsek, insan hakları iddialarının temeli nedir? Evrime göre, 'hayatta kalmak ve üremek için' varız. Böyle bir insanın mutlu olması mümkün müdür? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 65) John R. Searle, "Şaşırtan varsayım şu: "Siz" neşeleriniz, üzüntüleriniz, anılarınız, ihtiraslarınız, benlik ve özgür irade duyularınız ile aslında çok sayıda nöron ve bunlarla ilişkili moleküllerin bir arada davranışından ibaretsiniz. Bir nöron destesinden başka bir şey değilsin." (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. 3) Aslında Searle ve Crick gibi bilim adamlarının yanıldığı nokta şudur: "Bilim benliği keşfedemez; benlik bilimi keşfeder." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 268) Dürbünün tersinden bakınca varılacak sonuçta böyle tersine olmaktadır! Bu nedenle de "Dawkins'in bilinci açıklayamaması gibi, şahsiyet konusunda da sessiz kalması ilginçtir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269) ama şaşırtıcı değildir!

Natüralizm

Naturalizm “Her şeyin doğal varlıklardan, doğal nedenlerle oluştuğunu, doğaüstü varlıklara ve açıklamalara itibar edilmemesi gerektiğini savunan düşüncedir.” (Naturalism, Oxford Dictionary of English) Naturalizmde fiziksel dünyanın dışında bir gerçekliğin yoktur, metafizik reddedilir. Materyalizm ile yakından ilişkilidir. “Ateizm, deizm gibi “Natüralizmin de türleri vardır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmağı, s. 41-57)

Naturalizm, var olan her şeyin sonuçta fiziksel bileşkelerden oluştuğu görüşüdür. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmağı, s. 32) "Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı naturalist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia bir felsefeyi, metafiziği içerir. Dawkins ve Dennett gibi natüralistlerin yaptığı bilim değil bilimciliktir. Bu bilimci naturalizm onları, kötü bir felsefeci ve teoloji okumamış kötü bir teolog yapmaktadır. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmağı, s. 175) Bugün bilimcilerin dilindeki bilim ile teknolojiyi üretiminin yanı sıra bir ahlakı ve metafizik telakiyi içinde barındıran felsefesi de kastedilmektedir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 95) Naturalizm bugün akademide egemen olan "bilimsel kılıklı"

yarı-dinsel dogmadır ve felsefî gücü gittikçe daha fazla sorgulanmaktadır. Teizm ve natüralizm iki rakip ve karşıt 'metafizik' teoridir. Naturalizm, çözüyor görüldüğünden çok daha fazla problemlere neden olmaktadır. Naturalizm bugün için, problem çözen değil tutarsızlıklara düşerek problem üreten bir felsefî anlayıştır. Naturalizm, birbiriyle çelişen, bilimi aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 178) “Tıpkı teizm gibi ateizmde, bir kanaatler malzemesi üzerine yükselir. Jaspers'in ifadesi ile insanlık 'tanrının otoritesinden kurtulacağım' derken, kendi tahakkümüne tutsak olmuştur. Otorite baskı değildir. Sadece dağılma ve parçalanma ihtimaline karşı bir önlemdir. İnsan aklı, Tanrı olarak ikame edilmiştir. Akıl eksenindeki yapıp etmeler, birer ritüele dönüşmüştür. Modern ve kapitalist değerler ekseninde bir narsisizm kültürü geliştirilmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 51-53) Parola şu: İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça modern çark daha kolay dönmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130)

Natüralizm açısından evrenin anlaşılabilir bir yapıda olmasını beklenir kılacak hiçbir unsur gözükmemektedir. Mantık açıdan evrende yasaların var olması zorunlu bir durum değildir. Natüralistlerin kabul ettiği haliyle, maddenin öz ve öz yapısı rasyonalite ile alakasız olduğu için, bu varlıktan rasyonaliteye uygun bir yapının sonradan ortaya çıkmasını beklemek için makul bir sebep yoktur. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 317) Hangi bilimsel deney, Tanrının evreni yaratmadığı gibi bir sonuca bizi götürebilir? Herhangi bir bilim, bir Tanrının, zihnin, bilincin olmadığını bize söylüyorsa, onu bu iddiayı ampirik bilimlere dayanarak dile getirilmesine imkan olmadığına göre ontolojik, metafizik natüralizme dayanarak dile getirdiğine hükmetmeliyiz. Natüralizm ile din arasında da tartışmadan söz edebiliriz ama bilim ile din arasında değil. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 179) “Birçok ateist, felsefî natüralistlerdir.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 53) “Dawkins'e göre de ateistler, felsefî natüralisttirler.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 38) Katı naturalist Crick, "Bilinç öyle bir konu ki, yola birkaç önyargıyla çıkılmaksızın bir yere varılamıyor." (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. IV) diyerek bilincin gizemini açıkça çözemediğini itiraf eder. "Bir dizi sinir hücresinin ayrıntıdaki davranışı olduğumuza inanmak kolay yutulur lokma değildir." (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 8) Bilinç ve düşüncenin "niyetliliği", natüralist felsefe için büyük sorun teşkil etmektedir. Searle, makinenin bilinçli olabileceğini ileri sürer: Beyin bir makinedir. O, bilinçli bir makinedir. Makineler düşünebilir ve bilinçli olabilir. (Searle, The Mystery of Consciousness, 202) Richard Rorty, "Acı içindeyim" yerine, belli beyin süreçlerine işaret eden, "C liflerim ateşliyor." (Crick, şaşırtan varsayım, s. 287; Veya Dawkins'te: Bencil Gen, s. 5, 12) demenin daha doğru olacağını savunur. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 112) Francis Crick, bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını iddia eder. Searle, "Fiziksel hadiseler, sadece fiziksel açıklamalara sahiptir. Gelecekteki eşinize âşık olduğunuz için evlendiğinizi düşünüyorsanız, her halükarda yanılıyorsunuz. Her bir durumda sonuç/etki, fiziksel bir hadisedir." diye yorum yapar. (John Searle, The Mystery of Consciousness, s. 154) Ateizmde hiç bir duygu ve hatta akıl kaynaklı sonuçlara güvenilmez: Ateist filozof Bernard Russell, “insan, kör atış yapan nedenlerin ürünüdür. Kökeni, gelişimi, ümitleri, korkuları, sevgileri, inançları vs. bütün her şeyi ‘atomların tesadüfî suç ortaklığı’ neticesinde meydana gelmektedir. İnsanın başarıları, bir hiç olacaktır.” Kısaca varoluş ancak Tanrı'nın varlığı ile bir anlam kazanabilir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 23) “İnsan, kör atış yapan sebeplerin ürünüdür. Ümitleri, korkuları, sevgisi, her şeyi atomların tesadüfî suç ortaklığı neticesinde meydana gelmektedir.” (Bertrand Russell, Mysticism and Logic s. 45) John Messerly. “amaçsızca yaşıyoruz.” (Messerly, The Meaning of Life, s. 335) Francis Crick, “Sen, sevinçlerin, üzüntülerin, Aslında büyük bir nöron grubu hareketlerinden başka bir şey değildir.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 84) Ateist Kimyager Peter Atkins; “Biz kaosun çocuklarıyız, kabullenmemiz gereken kasvet budur.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 104) Yeni ateizmin Peygamberi Dawkins, “Evren kör, acımasızca bir kayıtsızlıktan başka bir şey değildir.” (Richard Dawkins, River out of Eden, s. 133) Onlara göre insan, hayvani bir dünyadadır. Acı nedir ki sinir uyarısının, madde aleminde bir değeri olabilir

mi. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 41) Avustralya ile ateist filozof Peter Singer 1983'te bir makale yayınladı. Zihinsel engel veya Down sendromu gibi farklı gelişim sonuçları bulunan bebeklerden kurtulmanın ahlaki bir sorun teşkil etmediğine vurgu yaptı. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 44) Steve Williams: "Anensefali hastalığına sahip bir çocuğun bilimsel deneylerde kolay olarak kullanılması, zeki bir maymunun kullanılmasından insanlık açısından daha iyidir." derken, Ateist filozof James Rachels ise: "Bazı şanssız insanlar akıllı varlıklar değildir. Onlar yalnızca hayvanlardır. Laboratuvarda yahut da besin olarak kullanılabilecekleri sonucuna varmalıyız." (James Rachels, Created from Animals, s. 183) demektedir. Ateist felsefeci Peter Singer, "doğan bebek eğer engelli ise ebeveynlerin, doğumdan sonraki ilk hafta veya 1 ay boyunca çocuklarının yaşamına karar verebilme yetkilerinin olması gerektiğini" savunmaktadır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 46) Peter Singer, "bebeklerin öldürülmesini, normal insanların yahut da farklı bir canlı varlığın hayatına son verilmesi gibi değerlendirmek doğru değildir." (Peter Singer, Practical Ethics s. 182) görüşündedir. Evrimci ekolojist Dr. Eric Pianka, "insanlığın %90'ının yok edilmesi gerektiğini, bunun içinde Ebola virüsünün atmosfere yayılmasını önerir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 49) Dawkins attığı bir twitte şöyle der: "ojeniyi pratikte elbette işe yarıyor insanlar için neden işe yaramasın ki?" (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 50) Sosyal darwinizmin en ünlü şahsiyetlerinden filozof Herbert Spencer: "Bireysel fedakarlık iyiydi ancak organize hayırseverlik tahammül edilemez." (Spencer, The Study of Sociolog, s. 345) Meşhur ateist John Leslie Mackie: "Estetiğin durumu da tıpkı ahlaki değerler gibidir, hepsi bireysel hazlardan ibarettir." (Mackie, Ethics, s. 15) Ateizm dünyasında hakiki estetikten bahsedilemez. Bilakis onlar, sizin hayal gücünüzle oynayan estetik yanılgısıdır. Ateizm dünyasında keleklerin manzaraları çöp yığınlarından daha güzel değildir. Zira estetik, bakanın zihniyetindeki bir yanılsamadır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 154) Agnostik filozof Anthony O'Hear; "Darvinci bir bakış açısıyla doğruyu, iyi, estetiği ve bunlara olan ilgimizi açıklamak gerçekten çok zordur." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 155) demektedir. Dawkins: "Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının bir yan ürünüdür. Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür." işte ateistimizin dünyasında kalp. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 162) Ateizm bir trajedidir. Ateizm dünyası dehşetlidir. Her şeyin bir yanılgıdan ibaret olduğu bir alemdir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 163) "Kim de beni anmaktan yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak." (Taha, 124) George Gaylord Simpson: "İnsanın varoluşu, hedefsiz bir sürecin sonucudur." (Simpson, The Meaning of Evolution, s. 345) Müteassıp ateist Francis Crick, "beyinlerimiz, zeki olmamızı sağlamak için evrimleşmiştir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) derken meşhur ateist filozof Thomas Nagel ise "matematik ve bilimin sonuçlarına güvenmek için hiçbir neden yoktur." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 66) demektedir. Bu konuda Darwin'de şunları söyler: "insan aklının bir kıymeti olduğuna dair ciddi şüphelerim var. Bizden kim maymun aklının kanaatlerine inanabilir ki? Tabii Böylesi bir akılda kanaatten söz edilebilirse." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 67) Yine Darwin şöyle demektedir: "İnsan aklına güvenmek mümkün mü ki, bu akıl en aşağı bir akıldan evrimleşmiştir." (Darwin, The Origin. s. 433) Ama bu akıl nedense Allah'ın varlığı konusunda şüphe etmek için yeterli geliyor! "Ateistlere şu soruları sormamızı icap eder: kendi görüşlerinin hakikat olduğunu nereden biliyorsun? Hasımlarının yanlış bir düşünceye inandığını nereden çıkardın?" (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 69) Öyle ya, C. S. Lewis, "Eğer akıl, atomların anlamsız bir şekilde fıskırmasına bağlı ise; bu akılların ürettiği düşüncelerin ağaçlar arasında esen rüzgarın sesinden nasıl daha önemli olduğunu anlayamıyorum." (Lewis, The Weight of Glory s. 139) diye bu konudaki çelişkiye dikkat çekmektedir. Evrimsel biyoloji uzmanı ateist J.B.S. Haldane, "zihinsel faaliyetlerin tamamen beyindeki atomların hareketleri ile belirleniyorsa, inançlarımızın doğru olduğunu varsaymak için hiçbir sebebim yok. Bu durumda aklımın atomlardan müteşekkil olduğunu varsaymam için de bir neden kalmıyor." (Haldane, Possible Worlds, s. 209) "Ateist paradigmada beyin, atomları hikmetsiz bir şekilde bir araya gelmiş makineden ibarettir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 75) O halde

“Bir ateist, herkes gibi kendi beyni de kör fiziğin tutsağı olduğuna göre nasıl diğer insanlardan daha rasyonel oluyor? Ateist biri neden teistten daha rasyonel olduğuna inanmak zorundadır?” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 74)

Natüralist, insanı özgür iradesi olmayan 'bilinçsiz' bir makine ve ‘robot’ olarak görür. Onlara göre insan, nöron destesinden başka bir şey değildir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 143) Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Özgür irade var mıdır? Elbette hayır!” (Rosenberg, The Atheist’s Guide to Reality, s. 3) Stephan Hawking, “özgür irade yanılısamdır.” (Hawking, The Grand Design, s. 32) Ateizm irade ile seçilebilecek bir tercih değilse, niçin bizi ateizme çağırıyorlar? Sam Harris, “Özgür iradenin esasında basit bir yanılısama olduğunu” söyler. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 86) Müteahhasip bir ateist olan Jerry Coyne; “davranışlarımız yalnızca genlerimiz tarafından belirlenmektedir.” Burada ona şunu sorabilirsiniz: “Tanrı’ya ve dine olan itirazı akla dayalı bir tavır mıdır?” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 87) Daniel Wegner, “özgür iradenin yanılı olduğunu” ifade eder. Ona göre “Eylemlerimiz mekanik tepkilerdir.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 89) Dawkins’i tenkite tabi tutmamız hatta kınamamız gerekir. Çünkü eserleri Darwin’sin en ufak bir iradesinin olmadığı yazılardır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 92) Özgür iradeyi inkar, suçluluk duygusundan tamamıyla kurtulmak ve bencilliğin, eş, aile ve toplum tarafından kınanamayacağı bir düzleme taşınmasından başka bir şey değildir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 93) Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Ben neden buradayım? Şans eseri. Özgür irade var mı? Hayır, elbette yok! Doğru ile yanlış, iyi ile kötü arasındaki fark nedir? Aralarında ahlaki bir fark yoktur. Kürtaj, intihar her şey serbest.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 168) Kötümser filozof olarak ünlenen Alman filozof Arthur Schopenhauer için “Hayat aşağılık ve anlamsızdır.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 113) Ateizm hiçbir şeyin değeri bulunmadığını söyler. İster yap ister yapma, eylemlerin anlamsızdır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 132) İşte ateist budur! (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 94) “Gerçek, rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin dileyen inkar etsin.” (Kehf, 29); “Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz ancak kalpler kör olur.” (Hac, 46)

1256

Natüralizm bilim aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) Halbuki “İnsanoğlunu değerli kılan yasaların bilgisine sahip olacak yapıya sahip olmasıdır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 73) İnsan, kendisini diğer tüm canlılardan ayıran akıl ve vicdan gibi üstün özelliklere sahip olmasıdır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 25) Bizlere verilen bu kadar duygu ve özellikler nedendir? (Ekrem Sevil, Allah’a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) Vicdanımız haksızlıklar karşısında acı çekiyor ve adalet talep ediyor. Halbuki İnsanın hayatta kalabilmesi için merhamet, adalet veya vicdan gibi duygulara hiç ihtiyaç yoktur. O halde insanlarda neden bu özellikler vardır? İnsanın anlam arayışı sadece tanrının varlığı ile temellendirilebilir. (Selçuk Küçük, Deizm, s. 144) Allah’ın kudretini anlamak açısından, her şeyin aklımıza hitap edecek şekilde yaratılmış olması bizler için çok önemlidir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 76) “Allah bizi, anlamı isteyecek şekilde yaratmıştır. İslam, anlam arayışına tatmin edici cevap vermektedir. Ne yaparsan hayatım anlamlı olur, neden buradayım? Tüm bunların ve benzeri soruların cevapları ancak yaratılış gayemize uygun yaşarsak anlamlı olur. İnsanlığı ‘anlamı arayan canlı’ olarak yaratan Allah’tır. Allah’la ilişkide olmaktan kul olmaktan daha önemli bir şey olamaz. Ölümüne doğru, hayat aracında çok hızla yol alıyoruz. İslam, nereye gidiyorum sorusuna detaylı bir şekilde cevap vermektedir. Birçok kişi için yıllarca süren eğitimin amacı, karizma ve para elde etmek olmuştur, kişinin bu planlarını bozan iki tane unsur vardır, birincisi ölüm ve ikincisi anlam arayışındır. Modern dönemde imamların yerine geçirilmeye çalışılan psikiyatlar ve psikologlar da ölümün karşısında çaresizlik içindedirler. Modern insan neden buradayım, nereye gidiyorum gibi hayatla ilgili en temel sorularla yüzleşmekten kaçır. Bu kısa hayatımızı nasıl yaşarsak hayatımızı anlamlı kılabiliriz? Tükenip de yok olanların, anlamlı olduğu düşünülemez. İnsanların en önemli isteklerinden birisi beğenilmektir, bu isteğimizin Allah tarafından beğenilmek için verildiğini idrak edemeyen kişi, içindeki bu hissi insanların gözünde

karizmatik olarak beğenilerek gidermeye çalışır. Uçsuz bucaksız evrende terk edilmediğimizi bildiren İslam, içimizdeki anlam arayışının karşılığını içinde barındırmaktadır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 251-266) “İnsan neden akıllı, irade sahibi bir varlıktır? Neden hayatta ahlak kurallarının hakim olmasının gerektiğine inanıyoruz? Kötülük yapınca vicdanımız ne için bizi rahatsız eder? İyilikler neden mutlu eder?” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 95) “İnsan dışındaki tüm varlıklar içgüdü ile hayatlarını yaşarlar. Evrendeki yasaların varlığı, bizi yasa koyucu bir tanrıya götürür. Akılla kavranabilen yasaların olması, bunun arkasında akılla bir bilincin olduğunu gösterir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 103) “Doğa niçin akıllı anlaşılabilir? Evrenin akıl tarafından anlaşılabilirliğinin doğal açıklaması nedir? Natüralizm için evrenin anlaşılabilirliği sadece (tesadüfen) olan bir şeydir. Bu tür bir cevap, natüralistin evreninin, aslında, akıl tarafından anlaşılamaz olduğunu göstermez mi? İnsanın evrendeki yeri ile ilgili natüralist öğretisi, anti-hümanisttir. Natüralizm insanın önemsizliğini, değersizliğini, çabalarının anlamsızlığını ima eder.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 164) “Natüralizm, açıktır ki felsefi bir duruştur, bilimsel bir teori değildir.” (Layman Lettres to Doubting Thomas, s. 19) Sonuç itibarı ile “ateizm, bir tür nihilizm olarak da adlandırılabilir.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 49) Ateizm insanları amaçsızlığa, yokluğa ve hiçliğe mahkum etmektedir. Sadece yok olmak üzere hayat bulmuş olmak, cevapsız kalan pek çok soru yumağıyla birlikte yok olup gitmek büyük bir yıkım anlamına gelmektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 215) Darwinizmde amaçsız ve gayesiz bir hayat anlayışının kabul edilmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 108) Ateizm, taraftarlarına, bireyler arasında koca bir 'hiç'i vaat etmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) Halbuki “Yaratılışa anlam katan şey, yaratılışın bir amaç taşımasıdır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 96) Allah'ın olmadığı evren tasavvuru, ürkütücü, insanı derin bir yalnızlığa iten, hiçlikle her şeyi anlamsızlaştıran, cehennemî bir ortamdır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 96) Dawkins, 'Gökkuşağını çözmek' isimli kitabının önsözünde şunları yazar: 'İlk kitabımın yayıncısı, kitabı okuduktan sonra, verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığımı ve üç gece boyunca uyuyamadığımı itiraf etti. Bazıları da bana, 'Sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğimi soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise, kitabı okuyan bir öğrencinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve hayatın boş ve anlamsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu. Meslektaşım Peter Atkins, 'The Second Law' isimli kitabına şöyle başlar: "Biz kaosun çocuklarıyız, temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz kasvet ile karşılaşırız.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) Ateist düşünce, evreni hiçliğe ve amaçsızlığa ve insanı da sadece hayatta kalma mücadelesi veren menfaatperest, aciz bir hayvana indirger. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) “Ateistler dünyada, zamanını zevk almakla geçirmeyi kurar ölümü bekleyerek. Ateistler ateizmle politeizm arasında salınır durur.” (Hüseyin Karatay, Bu Meydan, Kültürlerin Kökeni Üzerine Bir Tahlil, Ağustos 1989, 6. Sayı, s. 26) “Her ne olursanız olun öleceksiniz. Bu dünyada yaptıklarımızın hiç bir anlamı olmayacak. Sadece size yaşattığı kısa zevklerin, hazların dışında hayatın bir anlamı yok. Öldükten sonra yok alacaksınız. En temel yasa, 'güçlü olanın hayatta kalması' yasasıdır. Dünya bir savaş meydanıdır. Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların haklı da olsalar yok olmaya mahkum oldukları bir savaştır bu.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 102) Eğer bu kısa hayatta ölüm son duraksa, hayattaki her şeyi anlamsız gözükmektedir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 428) “İkinci dünya savaşı materyalist, tamamen din dışı, hak ve mana dışı hedef ve yollarla gelişme ve mutluluk vaat eden ateist-empyralist bir savaştır.” (Ö. Vehbi Hatipoğlu, Panel, 15 Ağustos-15 Eylül 1989, 8. Sayı, s. 38) İşte materyalist felsefenin bizlere tasvir ettiği dünya, hayat ve insan. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 103)

Yaratıcının varlığını inkar ederken, ellerindeki delil nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 113) Önümüzde iki seçenek vardır: Tanrı mı daimi olarak var, yoksa kainat mı? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 138) Ey ateistler, "Seçiminizi yapın. Tanrı veya Evren. Biri en başından beri daima vardı." (Anthony Flew, There is a God, sayfa 137) Madde, soğuk, kör ve bilinçten yoksundur. Madde, kendinde olmayan ve potansiyel olarak ortaya koyamayacağı bilince sebep olamaz. (Tzortzis,

Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 171) Evrenin Tanrı olma ihtimali, öncesiz ve sonsuz olma ihtimali Big Bang ile ortadan kalkmıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 104) Her varlıktaki yasaların farklı olması ama çevreyle uyum içinde oluşu da buna önemli bir kanıttır. Her tür canlının kendi içinde de aynı yasalara sahip olması, kör bir tesadüf ile açıklanamaz. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 106) Profesör Christof Koch, "Sınır sistemi ile bilinç arasındaki irtibatın nasıl gerçekleştiği hala tanımlanabilmiş değil." (C. Koch, Consciousness, MIT Press, s. 23) demektedir. Profesör Torin Alter, fiziki bir nesne olan beynin nasıl bilinçli bir tecrübe meydana getirebileceğine cevap bulunamadığını belirtir: "Beynimdeki faaliyetler nasıl oluyor da tecrübeleri üretiyor? Neden her fiziki olay bilinçli bir tecrübe ile beraber meydana geliyor? (T. Alter, Hard problem of consciousness, s. 5) Bilincin kaynağı nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 196) Ateistler Hz Adem ve Havva'nın yaratılışını açıklanamaz buluyorlar. Canlı varlıkların cansız varlıklardan nasıl oluştuğunu açıklayamıyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 22) **Bir bilgisayar kendisini tasarlayanların aklının uzantısıdır.** (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 99) **Kendinde akıl olmayan bir şey, nasıl olurda akıllı olan başka bir şeyin meydana gelmesine sebep olabilir?** Ancak akıldan akıl doğar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 75-76) Zihni bir kavrayışa ulaşmak, varlığımızı devam ettirmek için bir şart değildir. Ayrıca keşfetme gibi özelliklerimiz genellikle, hayatta kalmamızı zorlaştırır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 84) **Zihnimizin, kainatı anlama kabiliyetine sahip olacak şekilde evrilmesi hiç mantıklı değildir.** (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 86) Dawkins, bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürer. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 64) Halbuki sanatla uğraşmak, maneviyat ile ilgilenmek, felsefe yapmak varlığımızı devam ettirmemize, ürememize fayda sağlayan şeyler değildir. Doğal, tabii seleksiyon, bütün bunları ortadan kaldırmış olmalıydı. Çünkü bu davranışların bir faydası yoktur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 87) Crick gibi bilimci natüralist bilim insanlarına, ruhunu olmadığını, ölümden sonra kişisel yaşam olmadığını, Tanrı'nın var olmadığını söyleten empirik bilimsel bulgu nedir? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 173) Bilim, en çok bilmeyi istediğimiz dört konuda, kendi kaynaklarına dayalı olarak bize bir şey söyleyememektedir: "Tabiata nasıl değer verileceği, insan tabiatı ve kültürüne nasıl rehberlik edileceği, tarihin nasıl yorumlanacağını ve nasıl bir tarih yapılacağı, neye inanacağımızı ve nasıl davranacağımızı." (Holmos Rolston, Bilim ve değer, s. 157) Bilim, ideolojiler için araçsallaştırılmıştır. Geline durumun dini bağnazlıktan bilimsel bir bağnazlığa geçiş serüveni olduğu açıkça görülmektedir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 111) Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) ve yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılacak idealleri verir. (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40) Gündelik hayatımızda her şeyi önceden bilimsel anlamda çözerek hareket etmeyiz. Bilimle birlikte, felsefeye, sanata ve dini tecrübeye göre de hareket ederiz. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 145) Evreni tesadüfle açıklayan bu akım günümüzde anlamını yitirmiştir. Evrenin hassas bir ayara bağlı muhteşem bir sisteme sahiptir. Evrenin kendi kendine var olması mümkün müdür? Hayır! Çünkü bir şeyin yaratıcı olabilmesi için 'önce kendisinin var olması' gerekir. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 163, 165) "Muhteşem bir yapı iki soruyu akla getirir: Bu yapı neden vardır ve var olmasındaki amaç nedir? Hayatın cansız materyalden, kendiliğinden oluşunu savunmak sadece bir ön kabuldür. Burada bir şeyin canlı olmasının ne anlama geldiği önem kazanmaktadır. Bir kum yığını ile bir dahinin beynindeki kimyasal yapısının aynı olduğunu söylemek, sadece maddeye duyulan kör ve temelsiz inancın göstergesidir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 115-116) "Evreni, Darwinin türler ve canlılar hakkındaki varsayımlarından hareketle açıklamak, bir ön kabul ve tahminde başka bir şey değildir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 153)

Rus Kozmonot Titov'da, göremediğini iddia ettiği varlıklara inanmadığını söylemişti. Halbuki göremediğimiz varlıkların uydurma olduğunu bilim iddia etmez. Bilim sadece doğanın nasıl

çalıştığını inceler. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 31) Bilimin çalışma sahası 'bağımlı nesnelerin dünyası' ile sınırlıdır. Dolayısıyla bilim sadece, bir bağımlı nesnenin başka bir bağımlı nesne ile olan irtibatını açıklayabilir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 164) Tanrı tanımı gereği fiziki alemde bağımsız bir varlıktır. Dolayısıyla onun doğrudan gözlenebilmesi mümkün değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 275) İslam düşüncesinde alem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır alem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 172) **Tanrı, tecrübe ettiğimiz fenomenler dünyasının sınırları ile kısıtlanamaz.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 84) Allah'ın beş duyu organıyla algılanması demek, maddesel bir varlık olduğu anlamına gelir. Bu da mümkün değildir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 72) Teist, tanrının mahlukattan yani yaratılıştan herhangi bir şeye benzemediğini ve yaratılıştan ayrı olduğunu altını çizerek. Sanat, edebiyat, müzik, resim, tarih gibi alanlarda bilimsel bilginin onayına başvurulmaz. Benzer şekilde, tanrının da deney veya gözlem gibi bilimsel incelemeye konu olması beklenemez. Madde cinsinden olan ve deneye maruz bırakılabilir bir varlığın tanrı olarak kabul edilebilmesi gerçekten çelişik görünür. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 56) “Teistler tanrının mahiyeti itibarıyla alemde farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, alemde sürekli olarak etkin olan tanrı'ya inancı içerir. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21) Tanrı evrenin bir 'parçası' değildir. Ateistler Tanrıyı herhangi bir nesneyi inceler gibi ele almak ve masaya yatırmak konusunda ısrar etmektedirler. Tanrı test edilebilecek bir nesne değildir. Aslında zamanla, mekanla sınırlı, görülen, tutulan ve ölçülebilen bir varlık nasıl tanrı olabilir? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 99) Halbuki tam tersine “İnsan zaman, mekan, zeka, hata ile sınırlıdır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 78)

“Kainattaki varlıkların yaptıklarını bir düzen çerçevesinde yapmaları, yaratılış bilgilerinin kodlanması çerçevesinde hareket ettiklerini göstermektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 97) “Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. Bir resmin kendinizi ressam olarak görmesi komik olur. Resim yapıcısından izler taşıyabilir, becerisi hakkında tanımaya yardımcı ipuçları verebilir. Ama bu eserin müessir olduğu anlamına gelmez.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144, 148) Eser sadece eseri yapan hakkında bilgi verir ve bize düşünde eserden eseri yapana ulaşmak olmalıdır. Yoksa “Sanattan sanatkâra varamamak aklın cinneti değil de nedir?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) Tanrı, bilimin konusu değildir. Çünkü bilim görünen ile ilgilenir. Ama **eserlerinden eseri yapana ulaşmakta, gayet mantıklı bir metottur.** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 43) “Bir eserle ilgili, kullanış alanlarını yapılacak bilimsel incelemeler, eserin yaşını, hangi maddeler kullanılarak yapıldığını, tasarımsal özelliklerini ortaya koyar. Eserin sahibi olan zat, bizim eser üzerinde yaptığımız bilimsel metotlar ve incelemelerin alanına girmez. Eseri inceleyerek onu yapan kişi hakkında pek çok bilgiye ulaşabiliriz. Eserin mükemmelliği, tasarımın harikası bize onu yapan eser sahibi hakkında zengin bilgiler verir. Ama eser sahibinin kendisi bizim bilimsel metotlarımızın inceleme alanına girmemektedir. Biz eserinden yola çıkarak onun yapan hakkında bilgiye ulaşırız. Ateizmde, eser sahibi bilimsel inceleme alanına girmediğinden yok kabul edilmektedir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 58) “Ateist, tablonun gerisindeki ressamı fark etmelidir. Görülene hapsolünmayıp ötesine geçmelidir. Kehanetteki uyum ve ritmi, düzeni, sistemi görmelidir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) “Yazılım ile onu üreten kişiler arasında neredeyse hiçbir benzerlik yoktur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 95) **Yazı yazana, kod kodlayana, kitap ise yazarına işaret eder.** (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 15) “Bu kainat kitabının hikmet yüklü sayfalarını hakkıyla okuyanlara ne mutlu.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) “Evrenin bir yaratıcısı yoksa her bir noktada var olan bu yasaların kimin tarafından konulduğu sorusu cevapsız kalmaktadır. Bu yasalardaki en ufak bir sapma evrenin yok olması sonucu doğurabilecek bir süreci başlatır. Dünya üzerinde binlerce yasanın bir arada ve uyum içinde bulunması da, bütün bunların ilim, irade, kudret sahibi bir yaratıcı tarafından konulduğunu ve

sürdürdüğünü gösterir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 25) S. Clarke, "doğa yasaları tanrının ilahi kudretinin işleme tarzlarını gösterir." demektedir. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) İslam, evrenin işleyişinde rol oynayan -bizim tabiat kanunları diye isimlendirdiğimiz bilimsel yasaları- Sünnetullah/Allah'ın sünneti olarak adlandırılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25; Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 96) Sosyal, psikolojik, fiziki yasaları koyan bizzat Allah'ın kendisidir. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) “İslam dinine göre evren tanrının yaratması sonucu meydana gelmiştir ve kâinatta geçerli kanunlar (Sünnetullah, Âdetullah) vardır. Bilim, düzen ve yasalardan hareketle sonuçlara ulaşmaktadır. Bilimsel sonuçlarının dine muhalif olması söz konusu olamaz.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 79) **Tabiat kuralları adı verilen kanunlar, kendi başlarına bir şey var etmeye muktedir olgular değildir. Bu yasalar, herhangi bir şeyi var edebilecek bilgiye, bilince, güce sahip olmayan bilinçsiz birtakım atomların hareketlerinden oluşmuşlardır.** Buna göre Allah evrendeki hemen her şeyi kanunlara, yasalara bağlamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 71) Bilim, Allah'ın büyük eseri olan Kainat kitabının bir tür açıklayıcısı ve tarif edicisi rolünü üstlenir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 26) Kâinat kitabının sayfalarından biri olan uzayı ele alalım. Galaksiler bu uzay sayfasının paragrafları, güneşler yıldızlar cümleleri, güneş sistemleri kelimeleri, her bir gezegen bir harfi suretinde okunabilir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Evrende “Dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 202) **“Kainatın bilgi yüklü olması, onun çok bilgili biri tarafından yaratıldığını ortaya koymaktadır.”** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 71) “Her nimetin arkasında o nimeti veren vardır, insana verilen ikramlar ve nimetler sayılamayacak kadar çoktur.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 109) Hikmet, bir şeyi ‘yerli yerine koymaktır.’ (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 107) Gerçek felsefe, hikmet arayışı bu gerçeği görmekle başlar. Bilim kitaplarında yer çekimi kanunları bulan Newton, suyun kaldırma kuvvetini bulan Arşimet'in isimleri geçer ama bu kanunları koyan, uygulatan Allah'ın adına hiç rastlanmaz! “Allah yok, tabiat kuralları var” diyen ateistler şunu anlamamakta ısrar etmektedirler: Kanun iş yapmaz. Kanunların şuuru, gücü, iradesi, şefkati yoktur. Kanunları arkada uygulatan biri vardır! Ortada bir resim varsa o resmi kalem değil kalemi kullanan çizmiştir. Ama materyalistler resmi çizenin kalem olduğunda ısrarcıdırlar ve buna pozitivizm, rasyonalizm, bilim adını verirler! Bir insan parmakları ile klavyede yazı yazınca, natüralistlere göre yazıyı yazan parmaklardır ama teistlere göre, irade sahibi bir insan. “Bu ürünlerdeki meyve suyu, doğal meyve ağaçlarının, o ağaçlara 'kucak açan' toprağın, 'su veren' yağmurun ve onlara 'yaşam veren' güneşin sayesinde üretildi. Doğa, ona 'hak ettiği saygıyı' göstermenin, 'emek harcamanın' ve onu 'sabırla beklemenin' karşılığını bize birbirinden güzel, birbirinden olgun, birbirinden tatlı meyvelerini 'sunarak' verdi. ...'nin lezzetinin kaynağı olan 'doğaya sonsuz teşekkür'lerimizle” (Bir meyve suyunun üzerinde yer alan tanıtım yazısından) Doğa; 'kucak açıp su ve yaşam veriyor, saygıyı hak ediyor, emek ve sabır istiyor, bize meyveler sunuyor. Doğa teşekkürü hak ediyor!' En basit anlatımı ile tarladaki meyve ağaçlarına teşekkür eden ama çiftçiye reddeden bir anlayıştır bu! Ateistler “geçmiş olanın demode olduğunu iddia ediyorlar fakat eski putperestlerin adetlerini ve alışkanlıklarını sahipleniyorlar.” (Prof. Dr. Çağır Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 30) Ruhun varlığına ve ölümden sonraya hayata inanmayan Mina Urgan, 'Bir Dinozorun Gezileri' isimli kitabında, tabiata bakışını ifade eden şu kelimeleri kullanır: 'Kusursuz', 'ruhuma şifa verdiği kesin', 'doğanın bu mucizesi karşısında içim açılıyor.' (Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 77) Gökyüzünden yeryüzüne sular düşmesini her zaman bir çeşit mucize sayarım." (Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 160) Darwincilik, bilgiyi putlaştırmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 263) Materyalist politeizm tarikatı ‘Neo-paganizm, tabiat, bilim, bir ideoloji veya putlaştırılan bir lider ile varlığını sürdürür ve Comte, Darwin, new-ateist yazarlar vb. peygamber ve azizlerini; Das kapital, Türlerin kökeni, Tanrı yanılgısı vb. kitaplarda kutsal metinlerini oluşturur. “Materyalizm evrendeki düzeni reddetmekte ve evreni tesadüflerle

açıklamaya çalışmaktadır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Materyalizm ve pozitivizm temel noktalarda örtüşen tezlerdir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 67) "Birçok materyalist kör determinizmi Tanrı yerine koymaktadırlar." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 85) "Duyularla algılamayan yoktur" mantığı tutarsız bir yaklaşımdır. Bu mantık sahipleri kendi hayatlarında birçok şeyin varlığını kabul ettikleri halde duyularıyla algılamamaktadırlar. Yerçekiminden akla kadar birçok varlığın bizzat kendisi duyularıyla algılanamadıkları halde bunların eserlerine ve sonuçlarına bakarak varlıkların kabul etmektedirler. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 68-69) "Evrenin anlaşılabilir olduğu gerçeği bir mucizedir." der Einstein. (Alice Calaprice, The Quotable Einstein, s. 197) Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144) Bir olayın arkasında bilginin var olması, bunun şans eseri olmadığını gösterir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 95) **Tesadüfen oluşan bir şeyde aklilik mevcut değildir.** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 80) Madem her şey tesadüf, neden kâinattaki her bir varlığın özelliklerini öğrendiğimizde hayretimiz durmadan artmaktadır? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 83) Düzen, devamlılığın göstergesidir. Devamlılık varsa yasa, kuralda vardır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 89) **Fizik kanunlarının ve birtakım fiziki süreçlerin kainatları oluşturmalarına inanmak, Tanrıya inanmaktan çok daha zor ve akıl dışı bir iddiadır.** (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 216) "Evrenin harikuladeliğini, karmakarışık doğa olarak insanlara sunan." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 174) ve **"Tanrı mutlaka kainattan daha karmaşık, anlaşılması zor bir varlık olmalı" diyen Dawkins'e, eski ateist A. Flew şöyle cevap verir: "Tanrı fikri o kadar basit ve anlaşılabilir bir fikirdir ki, bütün semavi dinlerin bağlıları tarafından anlaşılmıştır."** (Flew, There is a God, s. 111) İnsanların, arabalardan daha karmaşık yapıya sahip olması, arabaları tasarlamadıkları anlamına gelmez. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 219) Kainat, bir gayeye yönelik tasarlandığını işaret eden muntazam, hassas, engin bir mimariye sahiptir. Kainat hayatın devam edebilmesi için en doğru kanunlar ile donatılmıştır. Eğer bu kanunlar farklı olsaydı bu kitabı okuyor olmazdınız. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 201) İnce ayar, dünyadaki hayatı mümkün kılar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 205) Yer çekimi kanunu, Elektromanyetik kuvvet, Güçlü nükleer kuvvet, Zayıf nükleer kuvvet sayesinde evrende düzen devam etmektedir. "Bu kanunlar nasıl oluyor da, bilinçsiz, akılsız, kör ve gelişigüzel haldeki fiziki süreçleri insan hayatını sürdürebilecek şekilde yönetebilmektedir?" (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 207) "Eğer yer çekimi biraz daha kuvvetli olsaydı veya zayıf olsaydı veya, zayıf ve kuvvetli nükleer güç birazcık daha farklı olsaydı, hayat ortaya çıkmazdı." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 161) Big Bang hem patlama, hem madde oranları, hem de bunların birbirine göre düzenlenmesiyle bilinçli bir tasarım ürünüdür. Yıldızların birbirine olan mesafesi, süpernova patlamalarının uzak, yakın ve sıklığı, dünyanın manyetik alanının gücü, oksijen ve karbondioksitin oranı, atmosferin basıncı vb. hep bir denge, düzen ve ayarı işaret eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 137) "Tanrı Evren'i yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır." Paul Dirac (Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, s. 103) Astronomi uzmanı James Jeans, "Dikkatle baktığımda bütün kainatın büyük mimarı bana, saf matematikçi olarak görünüyor." (J.C.Monsma, Niçin Allah'a inanıyoruz, I/173) Kangurular bazen yavrularını emzirirken ikinci bir yavru daha doğurur. İkinci yavrunun doğumu ile bir memeden yeni yavru için berrak, renksiz bir süt gelirken diğer memelilerden ise, büyük yavru için koyu ve yağlı süt gelmeye devam eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 191) Damarların uzunluğu uçucu eklenince, 100.000 kilometreyi bulur. Yani, dünyanın çevresini 2 defa dolaşır. Bir tek hücrede 4 terabayt karşılığı görüntü bilgisi bulunur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 205-206) Her bir hücrede DNA açılıp ip gibi uzatırsa, uzunluğu yaklaşık 2 metreyi bulur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) Tanrıya inanmak fitrata/yaratılışı ait bir özellik olduğu için, kasıtlı bir tahribat yapılmadıkça insanın imanlı olması onun doğal halidir. Materyalist bir kişi bir tanrının varlığının itiraf etmemekle beraber onun yerine koyduğu 'tabiat', 'madde', 'zaman', 'evrim', 'tesadüf' gibi tanrı fonksiyonunu icra edecek başka şeylere yer vermek zorunda kalmaktadır. İnançlıların tanrıya affettikleri

özelliklerin birçoğunun ateistler tarafından maddeye havale edildiği görülmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 55) Prof. Muhammed Kutup bir natüralist ile olan diyalogunu şöyle aktarır: “Hayatı ve bu kainatı yaratan kimdir?” diye sorum. ‘Tabiat’ dedi. ‘Tabiat nedir?’ dedim. ‘Sınırı olmayan gizli bir kuvvettir’ diye cevap verdi. Kısaca olay, gizli bir kuvvetin (Allah) yine diğer gizli bir kuvvetle (tabiat) tebdilidir.” (Muhammed Kutup, İslam’ın etrafındaki şüpheler, s. 256)

Einstein, 'Ben bir ateist değilim. Bizler farklı dillerde kitaplarla dolu büyük bir kütüphaneye giren küçük bir çocuk konumundayız. Çocuk kitapların yazılmış olduğu dilleri anlamıyor. Kitapların yerleştirilmesinde gizemli bir nizam olduğunu düşünüyor.' demektedir. (M. Jammer, Einstein and Religion, s. 150) Halbuki “Dawkins, Einstein’ı ateist olarak lanse etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) “Kainat bir iman laboratuvarıdır, inanmamak için kör olmak lazımdır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79) “Rabbimiz zahirdir, bu zuhur sıfatları itibariyle aşikârdır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79)

Ateistler “Büyük patlamanın öncesine dair hiçbir açıklama yapamıyorlar. Fizik kurallarının nasıl oluştuğunu ve nasıl işlerlik kazandığını açıklayamıyorlar. Big Bang teorisinin ve entropi yasasının evrenin ezeli olduğu düşüncesini çürüttüğünü göremiyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 20-21) Big Bang, evrenin bundan yaklaşık 14 milyar yıl önce aniden var olmaya başladığını ortaya koymuştur. Termodinamik yasaları, evrenin bir başlangıcı olduğunun yanında, bir sonunun olduğunu da kesin olarak ortaya koymuştur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 48, 64) Marksizmin ünlü savunucusu olan G. Politzer, "Evren, yaratılmış bir şey değildir, yaratılmış olsaydı yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Bu ise bilimin kabul edebileceği bir şeyi şey değildir." görüşünü, ‘Felsefenin Başlangıç İlkeleri’ adlı kitabında iddia etmektedir. Politzer yaratılışa karşı sonsuz evren fikrini savunurken, bilimin kendi tarafında olduğunu sanıyordu. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 140) Politzer, 'durağan evren modeli'ne dayanıyor ve dolayısı ile bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 46) Yirminci yüzyılın ilk çeyreğine kadar olan süreçte evrenin/maddenin ezelden beri var olduğu düşüncesi, herhangi bir bilimsel desteğe sahip olmamasına rağmen, ‘sanki ispatlanmış bir gerçek gibi’ kabul gördü. Big Bang teorisinden, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu sonucuna varılmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) Evrenin bir başlangıcı olduğunun kabul görmesi, neredeyse temelini evrenin ezeli ve ebedi olma fikrine göre şekillendirmiş olan materyalizmin de geçerliliğini büyük ölçüde yitirmesine neden olmuştur. Evrenin her yanında aynı işleyen bir düzen ve sistem vardır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 30) Büyük patlama ile; Bir- Evren/madde ezeli değildir. İki- Patlamanın öncesinin olmaması, evrenin ve maddenin daha evvel var olan bir şeyden türemediğini göstermektedir. Daha öncesinin olmaması, evrene madde ötesinden bir müdahalenin yapıldığını göstermektedir. Üç- Söz konusu patlama, sıradan ve rastgele bir patlama değildir. Çünkü herhangi bir patlama ve kontrolsüz enerji dağılımı, bir düzenden ziyade kaos ve karmaşaya yol açar. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 148) Ateizm bizleri, enerjinin ezeli olması gerektiğine inandırmaya çalışmaktadır. Bize, 'tanrıyı kim yarattı?' diye soran ateizme, şu soruyu sorma hakkımız yok mu? 'Peki, enerji kim yarattı?' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 298) Madde için geçerli olan tüm problemler enerji için de söz konusudur. Ayrıca, patlama şeklinde tezahür eden enerjinin herhangi bir bilinç ya da plan söz konusu olmadan nasıl böyle bir evreni ortaya çıkardığı sorunu hala cevaplanmamıştır. Çünkü Salt ve kontrolsüz enerji, bilinç olmaksızın kendi başına düzenli fiil yapamaz. Enerjinin nasıl ve niçin maddeye dönüştüğünün açıklaması da gerekir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 163) Antropik prensip (İnsancı İlke): Evrenin belirli bir amaca yönelik olarak tasarlandığını, evrende gözlemlediğimiz hassas, dengeli ve inanılmaz kompleks yapının tesadüfe veya şansa dayalı olarak açıklanamayacağını, bir tasarımcının varlığının kabul edilmesi gerektiğini savunur. Evrenin mevcut halini alabilmesi için son derece özel şartların yerine gelmesi gerekmektedir. Bu şartlar, öylesine özeldir ki, sonsuz ihtimal arasından istenilen durumunu elde edilmesi pratik olarak sıfırdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 169) Tüm evren insanın varlığını mümkün kılacak şekilde kurulmuştur. İnsanın hayatı esasen arzu edilir olmalıdır ki,

bu evrenin varlığına neden oluştursun. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 170) Evrenin planlı, maksatlı ve son derece kritik bir denge üzerinde var olması, söz konusu yapının tesadüfi veya rastgele oluşu biçimindeki yorumları açıkça bertaraf etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188) İlahi tasarım delilini bir soru ile özetleyebiliriz: Evren, bizim geleceğimizi biliyor muydu? Fizikçi F. Dyson şöyle der: Doğanın kanunları sanki evreni, yaşamın ortaya çıkmasına ve devam etmesine hazırlamak üzere tasarlanmıştır." Bu, insancıl ilkedir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179) Tutucu bir ateist olan fizikçi Steven Weinberg der ki: "İtiraf etmeliyim ki, doğa bazen 'gereğinden fazla' güzel görünüyor." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 159) Profesör Michael J. Behe, 'Darwinin Kara Kutusu' isimli kitabında, "Bugün yaşamın tasarlanmış olduğu gerçeği ile yüz yüzeyiz ve bu, bilmediklerimizden değil, son 40 yıl içinde öğrendiklerimizden kaynaklanıyor." derken (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 47) Bilim yazarları Augros ve Stancu, "Kopernik'in gösterdiği gibi evrenin fiziksel merkezinde değiliz ama galiba evrenin 'amacının' merkezindeyiz." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 99) 'İmtiyazlı gezegen dünya' isimli kitabında astronomi profesörü G. Gonzalez, "Dünyanın evrende belki de başka hiçbir örneği bulunamayacak kadar 'özel tasarlanmış' bir gezegen olduğunu" diye yazmaktadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 101) Ünlü fizikçi Paul Davies, "Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir." demektedir. (Davies, God, The New Physics, s. 189) Ateizmden dönen batılı düşünür Patrick Glynn, 'God: The Evidence' isimli kitabında 'yaşam, bir kör kaza olmak şöyle dursun, tüm evrenin ilk andan itibaren kendisine yöneldiği, kendisi için ayarlandığı ve düzenlendiği bir hedef gibi duruyor, bilim ve inanç arasında var olduğu kabul edilen gerilim, çoktan ortadan kalkmış durumda, tüm bunlar bizi Tanrı fikrinden uzaklaştıran değil aksine ona yaklaştıran keşiflerdir." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 110) Bilim adamı Gene Myers, "Beni şaşırtan yaşamın mimarisi, olağanüstü derecede kompleks tasarlanmış gibi" demektedir. (San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001)

1263

Ateizm gerçekte beynin mümini, aklın kafiridir. Ateizm insanı da hayvanlaştırır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 170) Evrendeki düzenin tesadüfe yer bırakmadığını gösteren örnekler: Protonlar ve elektronlar çok farklı kütlelerine karşın elektrik yükleri ile birbirlerini dengeler. Eğer bu denge sağlanamasaaydı canlılık için gerekli atomlar var olmayacaktı. Süpernova patlamalarının uzaklığı, yakınlığı ve sıklık derecesi de canlılık için çok önemlidir. Karbonun var olabilmesi için evrenin yeteri kadar yaşlı olması gerekir. Hayatın ortaya çıkabilmesi için en temel şartlardan biri de, evrenin şu andaki mevcut yaşında olması gerekliliğidir. Dünyada yüzü aşkın kimyasal madde, dünyadaki kompleks yaşamı oluşturacak şekilde ayarlanmıştır. Evrendeki madde miktarı az olsaydı, maddenin evrende dağılımı da az olur, galaksiler oluşmazdı. Daha fazla olması halinde ise, kara delikleri oluşturur, evren kendi içine çökerdi. Şu andaki kütle yoğunluğu, olması gereken yerdedir. Başlangıçta bir ateist olan Fred Hoyle şöyle der: "Evren 'süper hesaplama yapan bir entelektüel güç' tarafından yaratılmıştır. Aksi takdirde, 'bu kadar çok ilgisiz ve imkansız tesadüfün muhteşem bir şekilde bir arada işleyip yaşamı mümkün kılan bir evreni meydana getirmesi' beklenemezdi." Dünyanın çekimi daha fazla olsaydı, amonyak ve metan oranının artması gibi durumlar yeryüzünün canlılığa elverişli bir ortam olmasını engellerdi. Eğer dünyanın çekimi daha az olsaydı, atmosfer çok su kaybeder ve canlılık için elverişli ortam kalmazdı. Kütle çekim kuvveti mevcut değerinden daha küçük olsaydı, her şey sadece gaz ve toz bulutu halinde kalacaktı. Daha büyük olsaydı, güneş daha kısa zamanda söner ve hayat için gerekli maddelerin oluşmasına yetecek zaman kalmazdı. Güneşin dış yüzey sıcaklığının 6000 derece olması, fotosentez olayının gerçekleşmesi açısından zorunludur. Güneş ışığının özellikleri ile bitkisel yaşam arasında tam bir uyum vardır. Yer kabuğu daha kalın olsaydı, oksijen dengesi bozulurdu. Daha ince olsaydı, her yerden sürekli volkanlar fışkırdı. Dünyanın çevresindeki manyetik alanın büyüklüğü daha küçük olsaydı, güneşten gelen zararlı ışınlar hayatın oluşmasını

engellerdi. Daha büyük olsaydı, canlılık için gerekli ışınlarının dünyaya ulaşması önlenirdi. Yeryüzüne ulaşan ışık ile yansıyan ışığın oranı daha büyük olsaydı, sera etkisi sebebiyle aşırı ısınma olurdu. Daha küçük olsaydı, yeryüzünü buzullar kaplardı. Atmosferdeki oksijen miktarı kritik bir değere sahiptir, daha yüksek olsaydı, sürekli yangın çıkardı. Daha küçük olsaydı, solunum yapmak mümkün olmazdı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188-192) Termodinamiğin birinci kanunundan çıkarılacak en basit sonuç, canlı veya cansız her şeyin zaman içinde aşınıp bozulacağı ve dağılacığıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 207) Evrenin sonlu oluşu, semavi dinlerin kaynaklarından gelen bilgiler ile uyum içindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 208) Evrenin toplam enerjisi muhtevası sabittir ve entropi (düzensizlik) sürekli artmakta ya da başka bir ifade ile kullanılabilir enerji miktarı sürekli azalmaktadır. Evreni, ezeli ve ebedi olarak düşünen maddeci felsefe her şeyin fiziksel dönüşümler yoluyla sonsuza kadar devam edeceğini ileri sürmektedir. Fakat evrenin ve hayatının belirli bir sona doğru ilerliyor olması, ateizm açısından varoluşsal bir krize yol açmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 214) Evren sonsuzdan beri var olsaydı, aradan geçen zamanda evren çoktan termodinamik dengeye gelip, 'ısı ölümünü' yaşıyor olması gerekirdi. Evren sonsuzdan beri var olamıyorsa, evrenin bir başlangıcı var demektir. Evren düşük entropili bir halden yüksek entropili duruma doğru gitmektedir. Evrenin genişleme hızında şansa yer bırakmayacak derecede bir hassas ayar bulunduğu görülmektedir. Biraz daha yavaş olsaydı, evren ilk patlamada sonra tekrar geriye çökmüş olurdu. Daha hızlı olsaydı, hiçbir galaksi genel genişleme sürecinde yoğunlaşamayacaktı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 195) Stephen Hawking, "Evren, on milyar yıl sonra bile, hala kritik hıza yakın bir hızla genişlemektedir. Büyük patlamadan bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu." demektedir. (Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 122) Atmosferdeki havanın solunabilmesi için havanın belli bir basınçta, akışkanlıkta ve yoğunlukta olması gerekir. Ufak bir değişiklik, nefes almamızın imkansız olmasına neden olurdu. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 196) Antropik Yanılgı: Antropik ilkeye göre zeki canlı üretebilecek koşullara sahip olmayan bir evrende zaten gözlemci oluşamayacak ve bu durumu sorgulayamayacaktır. Bu nedenle gözlemci, kendini sadece zeki hayata izin veren evrenlerde bulacaktır. Antropik ilke geçerli olabilmek için çoklu evrenler sistemine veya fizik kuralları bölgeden bölgeye değişebilen sonsuz bir evrene ihtiyaç duyar. Ayrıca antropik ilke evrenimizin ince ayar sorununa karşılık vermek iddiasındadır. Her şeyden evvel, şahit olduğumuz düzen ve ince ayar, zihnimizin uydurduğu subjektif bir yargı değildir. Evrendeki düzeni açıklarken teistler kendi kişisel ve subjektif gözlemlerine değil, bilimsel verilere dayanarak hareket etmektedirler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 200) Ama ateistler her fikri subjektifleştirmektedirler! Evrende görülen düzen, insan zihni tarafından uydurulan bir yapı değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 201) Ateistin evrene bakarak yaptığı çıkarım da, neticede kendi bilincinin bir ürünüdür. O halde, kendisi de düzenin ve tanrının olmadığı konusunda aynı antropik yanılgıya maruz kalmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 202)

İslami savaşçı bir din gibi göstermeye çalışanlar, terör eylemlerini özgürlük savaşı gibi lanse ediyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, S. 46) Ateistler hayatın sadece bu dünyayla sınırlı olmasını arzu ediyorlar. **Ahireti inkarın, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu göremiyorlar.** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, S. 48-49) Semavi dinlere karşı olanların modern tapınma türleri icat etmeleri, bazılarının meditasyon ve benzeri yollarla ruhlarındaki açlığı giderme çalışmaları metafiziğin insan hayatından soyutlanamayacağını göstermektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) **Modern ruhçuların kuvvet bulması biraz da ateistlerin, insanların manevi ve ruhi taraflarını hırpalamaları yüzündendir. İnsandaki ebediyet duygusunu görmezden geliyorlar. Hep kötülükten şikayet ediyorlar ama kötülüğün nasıl ortadan kaldırılacağına dair uygulanabilir bir çözüm sunamıyorlar. Din ile dindar arasındaki farkı kavrayamıyorlar. Dine girmekle bütün hata ve kusurlardan sıyrılmış olursa, dinlerin haram ve yasaklarının olmaması gerekirdi. Haramlar ve**

yasaklar işte bu hataları ve günahları önlemeye ve düzeltmeye yöneliktir, kişiler akıllarıyla ve iradeleriyle dinin emir ve yasaklarına uydukları takdirde, dürüst ve iyi kişiler olabilirler. Din yol gösterir, yolda gitmek kişilerin kendi ellerindedir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 53-56) Allah'ın yol göstermesi, rahmetinin sonucudur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 119) Tabiata hükmedeceklerini zannediyorlar. Basit virüslerle baş etmekten aciz kaldıklarını gerçeğini görmeye bir türlü yanaşmıyorlar. **Hak ile görev ve özgürlük ile sorumluluk dengesini bir türlü tutturamıyorlar, her aykırılığı özgünlük ve özgürlük sanıyorlar.** Bütün hakların kendilerine, sorumluluklarınsa başkalarına ait olduğunu zannediyorlar. Çıplaklığı ilericilik, giyinmeyi gericilik sayıyorlar, **kendi kıyafetlerine saygı beklerken başkalarının kıyafetlerine saygısızlık ediyorlar. Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uyduruyorlar.** Evrendeki kanunları işleyişlerini keşfetmek ile o kanunları ve işleyişleri yaratıp ortaya koymanın farkını bir türlü kavrayamıyorlar. Saplantılı dogmatikliğe doğru evirildiklerini bir türlü fark edemiyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 61-64)

Din, bilim: Ateistler din ile bilimin birbirine alternatif olduklarını ve bir arada olamayacaklarını iddia ederler. “Yeni ateistlere göre bilim dinin zıttı olduğu için bu ikisi bir arada olamaz.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanlışları, s. 49) “Eğer toplumların bilimden uzaklaşma nedenleri din-İslam olsa idi, İslam ile 7. yüzyılda tanışana dek, bilim sahnesinde yer almayan Arap toplumlarının, ondan sonraki 7 asır boyunca bilime ve felsefeye yaptıkları büyük katkı nasıl açıklanabilecektir?” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 103) “Medeniyetin ürünlerinin ortaya çıkışı, hep dinlerin insanı hayrete bırakan tesirleri sonucudur.” (Ferit Kam, Dini ve felsefi sohbetler, s. 33) John Henry'nin tespiti ile 'Din modern bilimin gelişiminde önemli rol oynamıştır.' (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 17) G. Mendel, G. Lemaître, W. Buckland, J. S. Henslow, N. Steno, G. Mercalli vb. bilim adamlarının aynı zamanda bir din adamıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 12) Sosyolog Rodney Stark'ın, üniversitelerin dinlerin ürünü olduğu görüşü de, bu iddiayı yalanlamaktadır. Bugün bilim insanından beklenen, tanrı yokmuş gibi davranmasıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 100-101) Ateistler “Kur'an'ın evrendeki her şeyi ayet saydığını, insanları evreni araştırmaya çağırdığını görmezden geliyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 33) Cebirin öncülerinden olan matematik alimi Harezmi, bilimle uğraşma nedenlerini sayarken en başa, 'Tanrının bilene gösterdiği iltifat ve lütufu.' koyar. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 126) Bilim, tanrının yarattığı doğa ve dolayısıyla Tanrı hakkında bilgi sunma potansiyeline sahiptir. (John Hedley Brooke, Science and Religion, s. 767) Tanrı tarafından yaratılan fiziksel evren, tanrı nedeniyle, doğa yasaları yoluyla formüle edildiği biçimde işlemektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 72) Bilim var olan bir gerçeği açıklar, din ise var olan şeylerin yaratıcısını haber verir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 25) “Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73) Kısaca, “Din ile bilimi birbirlerini tamamlamaktadır.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 18) Din, bilimin yoldaşdır, eksik bıraktığı alanları tamamlar ve ona derinlik katar. (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 47) Bilim insanın dünyevi refahına hizmet eder, din ise insanın toplumsal düzeni, ahlakı ve manevi yönüne hizmet eder. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 15) Ateistler dini dogma ilan ederler ama bilimsel olarak artık ispat edilmediği halde evrenin başlangıcı olmadığını ve evrimi hala dogmatik olarak savunurlar. “Newton'un da vurguladığı gibi doğa Tanrı'nın ikinci kitabıdır ve detaylı bir biçimde “okunup” anlaşılmalıdır.” (Enis Doko, Dahi ve Dindar Isaac Newton, s. 103) Dawkins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) Prof. Celal Şengör, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddetmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) Tanrı fikri ile uyumlu olduğu için Big Bang teorisine mesafeli yaklaşan Şengör'den hareketle, ateizmin bilimle çatıştığı da iddia edilebilir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 185) Şengör'de birçok zaman olduğu gibi natüralizm ile bilimi karıştırmaktadır. Natüralizm, doğa dışında gerçeklik olmadığını iddia eden felsefi bir akımdır.

Halbuki bilimle uğraşan, Newton, Boyle, Faraday, Kopernik, Kepler, Galileo, Bacon, Descartes vb. bilim adamları inançlı kişilerdir. Şengör, bilimsel devrimin mimarlarının dindar bilim insanları olduğunu ve daha önemlisi de, bu kişilerin dini motivasyonlarla bilimsel araştırmalar yaptıklarını unutmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 122; Selçuk Kütük, Deizm, s. 30) Ateistlerin iddiasının aksine “natüralizmde şans eseri oluşan bir madde yığını olan insan beynine güvenmek için en ufak bir neden bile yoktur.” (Enis Doko, Ateistlerin Din ile Bilim çatışır iddialarının değerlendirilmesi, Uluslararası İslam geleneğinde din-bilim ilişkisi sempozyumu- Kilis 7 Aralık Üniversitesi 20-21 Eylül 2019)

Artık 'bilim ateizmin değil inancın en büyük müttefiki, savunucusu haline gelmiş durumdadır.'
(Michael Denton, Nature's Destiny, s. 389)

Ateizm ve bilim: Eski ateist Anthony Flew, "Hayatın kökeni konusunda son dönemde ortaya konulan çalışmalar, DNA incelemeleri, yaratıcı bir aklın fiiline işaret eder." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 58) derken, Amerikalı hekim-genetikçi Francis S. Collins de bilimin ilerlemesinin Tanrı'yı yok etmeyeceğini aksine aklen mümkün kılabileceğini belirtmektedir. (Francis S. Collins, Tanrı'nın Dili, 192, 204) Kuzey İrlandalı bir matematikçi John Lennox da, "Bilim Tanrı'yı yok edemez ama ateizmi yok edebilir." (www.youtube.com/watch?v=qZ2pTXF2RZw, 16.08.2019) tespitinde bulunmaktadır. İnsanın tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfası miktarda bilgi bulunur. Her insanın DNA sayılarını ve her birinin DNA'sının birbirinden farklı olduğunu düşünün. Bunun yanında, tüm hayvanların, ağaçların, tohumların içerdiği bilgi miktarını buna ekleyin. Eğer bu muazzam bilgi yığınınındaki müthiş işareti göremiyorsanız, zaten size söylenecek bir şey kalmamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 38) **Yeni Ateistler, İslam algısına zarar veren söylemlerini bilimsel renge boyayarak sunarlar.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 7) Hugh Gauch, "Bilimin ateizmi desteklediğini iddia etmek, yüksek miktarda heyecan, hissiyat ve düşük miktarda mantık ile hareket etmek demektir." (Gauch, Scientific method in brief, s. 98) demektedir. Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, hep var olduğunu iddia etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Big Bang, kainatın sonsuz olduğu anlayışını ortadan kaldırmıştır. Ayrıca 'hassas ayar', hücrelerin DNA'sının keşfedilmesi gibi gelişmeler ateizme cevapların bilimsel temellerinden bazılarını oluştururlar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 47) Teizme karşı sürekli olarak bilimsel düşünme metodunu ortaya koyan ateistler, yirminci yüzyılın bilimsel verilerinin kendi aleyhine yönelik bir gelişim içinde olduğunu görerek ciddi bir problemle karşı karşıya olduklarını fark ettiler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 275) **Yeni-ateist yazarlar sadece bilim tarihinin çarpıtmakla kalmaz, dünya görüşlerini doğrulamak adına, felsefi açıdan tutarsız ve hatalı birçok iddiada bulunurlar.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 43) **Yeni-ateist yazarlar gibi Şengör de, bilimi tartışılmaz teorilerden oluşan, tüm bilim insanlarının uzlaşısı içinde olduğu bir uğraşı olarak resmetmektedir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 59) Freud, insanların evrenin merkezinde olmadığını ileri sürer. Halbuki bu görüş, bilimsel son gelişmeler ile çelişmektedir; Evrenin insanın yaşamına izin verecek biçimde şekillendiği artık bilinmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 86) **Darwin, insanların bir tür hayvan olduğunu iddiası ile ilk, Freud ise, insanın zihinsel olarak hasta olduğunu ileri sürerek insanlığa son darbeyi vurmuştur.** (See D. Brett King, William Douglas Woody ve Wayne Viney, A History of Psychology, s. 402) **Darwin biyolojide, A. Comte sosyolojide, Freud psikolojide ve Marx ekonomide her şeyin evrimsel sürece bağlı olarak cereyan ettiğini ileri sürer.** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 128) Şengör, 'kainatın ve zamanın ne başı ne de sonu vardır; sınırsızdır.' (T24com.tr, 'Ateizm, tanrı fikrinden tutarlıdır' adlı video, 6.1.2016) demektedir. **Bilimsel veriler, evrenin sonsuzdan beri var olmadığını gösterirken Şengör, hem de bir bilim insanı olarak, metafizik ve ideolojik nedenlerle bu bilimsel verileri reddetmektedir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 106) Evrimsel Bilim Profesörü Alex Wilenkin ise, 'kanıtlar ortadayken, kozmologlar sonsuz bir evren olasılığının arkasına daha fazla sığınamazlar.' (Vilenkin, Many World in One, s. 176) diyerek bir gerçeği dile getirmektedir. **Almanya'da biyolog olan Ernst Haeckel, "Darwinistlere göre, evrime inanmak ilerici olmanın sadece bir göstergesi değil, aynı zamanda bir gereğidir." demektedir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 118)

derken aslında ateistlerin şu dogmasına da dikkatleri çekmektedir: “Darwin’in evrim teorisi bilimin amentüsü kabul edilmektedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 12) **Evrım teorisi, canlılıkta basitten komplekse doğru bir değişim geçirdiğini söyler. Oysa termodinamiğin ikinci kanunu, böyle bir sürecin olamayacağını, evrende var olan tüm sistemlerin bozulmaya doğru gittiğini ortaya koymaktadır.** Evrimci bilim adamı Roger Lewin, 'Problem, termodinamiğin ikinci kanunu ile olan çelişkidir.' diyerek bunu itiraf etmiştir. (Lewin, Science, 24.9.1982, 217/1239) **Ateist yazar Thomas Nagel, 'Ateizmin doğru olmasını umuyorum. Tanıdığım en zeki, en bilgili insanların bazılarının dindar kişiler olması beni huzursuz ediyor. Tanrının var olmamasını ümit ediyorum, tanrının var olmasını istemiyorum.'** (Nagel, The Last Word, s. 130) derken, bu zihniyetteki insanların ne kadar objektif olabilecekleri, bilhassa argümanları ne denli sağlıklı şekilde değerlendirebilecekleri sorgulamaya açıktır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 130) **Natüralizmin ampirik bilimsel değil, felsefi bir görüş olduğu görülmektedir.** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 55) **Herhangi bir teolojik ‘görüşün’ din ile özdeşleştirilmesi ne kadar yanlışsa, felsefi natüralizmin de bilim ile özdeşleştirilmesi o kadar yanlıştır.** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 169) Zaten, Fransız bir filozof ve felsefe tarihçisi Etienne Gilson konuyu net şekilde ifade etmektedir: “Bilimsel ateizm yoktur. Şahsi bir tutum söz konusudur.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) **Bilimsel bilgi, varlığın fotoğrafını çeker fakat yorumu yapan insan veya bilim adamıdır.** Aynı bilgilere dayanarak çok farklı anlamlar üretmek mümkündür. O halde bilimsel bilgi ile yorumları birbirine karıştırmamak gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 142) “Akla sınırsız kredi verenler sanırsınız ki tartışmasız zorunlu ilkelerden bahsediyorlar. Oysaki bahsettikleri kendi gözlemleri, çıkarımlarıdır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 67) Sorun, bilimsel açıklama perdesi altında ateistik yorumlara ve sonuçlara ulaşılmaya çalışması ve bunun bir dayatmaya dönüşmesidir. Evrenin işleyişini sağlayan kuralları koyan tanrıdır. İlahi dinleri gönderen de tanrının kendisidir. Her ikisi de aynı elden çıktığına göre, aralarında bir çatışma ve çelişki olması mümkün değildir. Aynı kaynaktan gelen bilgilerin birbiriyle zıt konumda olması beklenemez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 57) Tanrı tarafından belirlenmiş kuralların (bilimin) tanrının varoluşunu yanlışlayacak bir sonuç vermesi (suistimal edilmedikçe) elbette beklenemez. “Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Ateistler hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) “**19. yüzyılda ilmin bütün problemlerinizi çözebileceği iddia ediliyordu. Bu düşünceler materyalist, pozitivist bir dünya görüşünün yansımalarına yol açtı. Comte, pozitif ilme dayanan bir insanlık dini bile kurmuştu. Oysa 20. yüzyılda bütün bu teoriler ve felsefeler iflas etmiştir.**” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 61) **Dinlerin ortadan kalkacağını iddia eden Comte ilginçtir ki, daha sonra bir din kurma gayreti içine girmiştir. İnsanlık dini! Evet bu yeni dinin tanrısı insanlık, mucizeleri ise ilmi buluşlardı. Comte ise, bir nevi peygamberlik iddiasında bulunmuştur.** (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 296) “**En pozitif denilen fizikte bile, maddenin en ufak parçacıklarının doğrudan doğruya bilinemediği ortaya çıkmıştır. Max Planck gibi büyük bir fizik alimi bile, ‘fiziğin ilimden daha çok sanat’ olduğunu söylüyordu.**” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 62) **Einstein, ‘pozitivistler, kainatı her türlü Tanrı anlayışından ve mucizeden kurtardıklarını sanıyorlar. Onların en zayıf yanları esasında budur.’** demektedir. (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 38) **Ateistler felsefi olan bir iddiayı öne sürmüş, bilim kisvesi altında kendi ideolojik fikirlerini savunmuşlardır. Bilim tarihini çarpıtırılar.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 23) **Bu yazarlardan hiçbirisi hayatı destekleyen bir dünya görüşü sunmamıştır.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 24) **Yeni ateizm bir ideoloji olarak değerlendirilmeye daha müsaittir.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Ateist, herhangi bir manevi değere sahip olmadığından her şeyini maddeye ve dünyaya bağlamak zorundadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 34) Ateistler, teistlerin tanrı için geçerli gördükleri bazı şeyleri madde için geçerli görmektedirler. Ateist, bir yandan her şeyi maddenin dışına çıkmadan açıklamak girişiminde bulunurken diğer taraftan da maddeye ezeli/ebedi olmak, varlığı kendinden olmak gibi metafizik özellikler yüklemektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı,

s. 106) Natürallizm kavramına hem yaratıcı hem de yaratılmışlık atfedilmektedir. Fiille fail karıştırılmasının sonucunda böyle bir çelişkili durum ortaya çıkmaktadır. Bütün varlıkların mikro ve makro planda her hallerinden haberdar bir tabiat profili çizilmektedir. Tabiata ilim, kudret, irade verilmektedir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Maddenin bilinçli bir tasarımcı gibi davranmış olduğunu ileri sürmenin bilimle ve akılla bir alakası olamayacağı bellidir. Böyle bir evrenin ortaya çıkması bilgi, irade ve amaçlılık ister. Bu özellikleri ise maddede mevcut değildir. Maddenin kanunları ürettiğini söylemek hiç mantıklı görünmüyor. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Madde insanı yaratıp, kendisinde bile bulunmayan canlılık, akıl, görme, duyma, çeşitli duygular ve bilinç gibi özellikleri insana vermiştir. Madde, insanı üreterek kendi davranışlarından ibaret olan tabiat kanunlarının sırlarının çözülmesini sağlamaktadır. Bu anlayışla, ezeli ve ebedi olan mutlak ilim ve hikmet sahibi bir tanrı yerine maddeyi koymaktan başka bir şey yapılmamaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 83) “Cansız bir varlığın bütün kainatı yarattığını söylemek insan için kabul edilebilir bir şey değildir.” Ayrıca “bu cansız varlığın yasaların bilincinde olması gerekirdi.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) Ayrıca “**Parçalar, bütünden habersizdirler.**” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 15) Süreklilik gerektiren bir bütünü bilinçsiz parçalar bir araya gelerek sağlayamazlar! “Bu dünyada ise sadece insana bir bilinç verilmiştir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 18) İnananın Allah'a yüklediği sıfatları, inkarcılar tabiata yükler. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 71) “Kendi kendine kurallar olmadığına göre bu kuralları ortaya koyan bir varlığın olması bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) Madde sadece bir varlığın otoritesine itaat etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 229) Her şeyin bilgi ile hareket ettiği bir yerde, sıradanlık hakim olamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Maddenin belirli yasalar çerçevesinde hareket etmesi, maddenin yaratıcı ‘olmadığının’ göstergesidir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 147) **Tanrı, yasaların üstünde, yasaları var edendir.** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 148) **Maddenin yaratılmışlık ve sonluluk özelliği taşıması, belirli yasalara tabi olması, kainatın yaratıcı değil de yaratılmış olduğunu gösterir.** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 207) Bizim insan vücudunu öğrenmemiz için ilim öğrenmemiz, zaten bu işin ilimle meydana geldiğini ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 231) Evrenin yaratılış sırlarına vakıf olmak bizleri Allah'a yaklaştırır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 238) “Gücün olmadığı yerde düzenden söz edilemez.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 17) O güç sahibi olan da, yaratılan değil yaratan sıfatına sahip olan Allah'tır! “**Allah'u Teala iradesiz varlıklara yol ve yöntem tayin etmiştir.**” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 29) “Maddenin işleyişinde herhangi bir düzensizliğin ortaya çıkmaması, Tanrı tarafından delil gösterilerek, asıl yönetme yetkisinin kendisine ait olması gerektiği sık sık vurgulanır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 177)

İslam felsefesinde çağdaş natürallizmin izlerini ise sadece Zekeriya er-Râzi ve İbni Ravendi'de görmekteyiz. Râzi, Tanrı, nefis, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. İbn-i Nedim'in beyanına göre er-Râzi, peygamberliği inkar edenlere reddiye de yazmıştır. Onun ‘et-tıbbu'r-Ruhani’ adlı eseri de, Razi'ye yapılan ithamlarla çelişmektedir. Ravendi'nin ise aslında, mümin bir kelamcı olduğu görülmektedir. (Kemal Batak, Natürallizm Çıkması, s. 36) Ebubekir er-Râzi tanrıya verdiği yer verdiği için ateist olarak nitelendirilmesi uygun değildir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 48) Ateist olarak meşhur olan İbn Zekeriyya Râzi ise felsefi sisteminde Tanrı'ya yer verdiği ve onu beş ezeli ilkedен biri olarak gördüğü bilinmektedir. **Razi, Tanrı, nefis, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir.** (Aydm Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 26) **Razi, ahiret inancını aklın ve adalet duygusunun bir gereği saymıştır.** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 43) Ravendi'nin ateist olmadığı ifade edilmiştir. (Abdurrahman Bedevi, Min tarihi ilhad fil İslam, s. 27-28, Necip Taylan, İslam düşüncesinde din felsefeleri, s. 57-63) “Bazı araştırmacılar, Razi'yi mülhit olarak değerlendirenlerin genelde Şia mezhebine mensup olduklarını, Râzi'nin onlara karşı reddiyeler yazdığını, ayrıca konu ile ilgili verdikleri

bilgilerden bazı tutarsızlıklarının olduğunu belirterek, verilen bu bilgilerin objektif olmadığını söylemişlerdir.” (T. Akyüz, Ebû Bekir Zekeriyâ er-Râzî'nin felsefi görüşleri, s. 21-22)

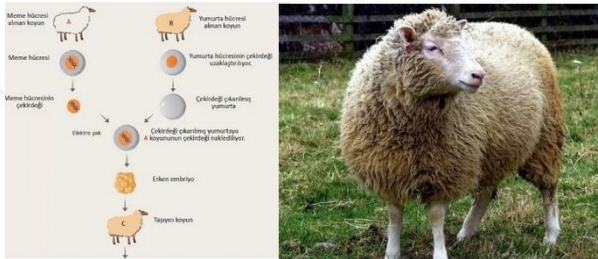
Ateizm, din ve bilim:

Comte başta, maddeci düşüncenin din algılamasını şöyle ifade edebiliriz: Din insan zihninin ürünüdür. İnsan, tabiat karşısındaki acizliği ve korkaklığı sebebiyle doğaüstü bir varlığa dayanma mecburiyetinde kalmıştır. Teknolojinin ilerlemesiyle insan tabiat üzerinde hakimiyet kurdukça tanrı algısı ortadan kalkacaktır. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) Pozitivizm kurucusu Comte'a göre deneyle sağlanamayan her türlü bilgi, metafiziktir, hayal ürünüdür. Pozitivizm, ampirizm ile sosyalizmin birleşmesi ile ortaya çıkan bir akımdır. Freud, bilginin artmasıyla, dini inançlardan kopuşta artacaktır görüşünü ileri sürer. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31) Yeni Ateistler, bilimin insanlık için tek rehber olduğunu iddia etmekte ve bilimden ahlaki konular da dahil olmak üzere pek çok konuda yol göstermesini beklemektedirler. Onlara göre din, felsefe ve sosyal bilimler gibi diğer bilgi kaynakları gayri meşrurdur. Onlar hem dini hem de bilimi, hatalı bir şekilde tasvir ve tarif ederler. Dinle bilim arasındaki ilişkiyi kendi ideolojileri uygun olacak şekilde çarpıtırlar. Yeni ateistler, bilime bilimin alanının dışında rol biçmeye çalışırlar. Onlara göre, dinleri insanlar yaratmıştır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 93; C. Şengör, Newton niçin Türk değildi, s. 125) 'Boşlukların Tanrısı' fikrine göre; tanrı fikri bizlerin bilgi eksikliğimizin bir sonucudur ve bilimin, dini yerinden edeceğinden bahseder. (Marx, Din üzerine, s. 189) Yani ateistler, bilimin keşfedemediği alanları Müslümanların 'Allah yaptı' diyerek geçiştirdiğini iddia eder ve buna 'boşluklar tanrısı' adını verirler. Halbuki bilim ilerleyip o boşlukları doldurduğu zaman ateizme değil, bilinçli bir yaratılmaya işaretler bulmakta, dolayısıyla Müslümanların görüşünü destekler sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Kısaca, boşluklar tanrısını Müslümanların teizme değil, ateistlerin, iddialarının aksine ateizme delil olarak kullandıkları görülmektedir. Ayrıca, “Teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin, atom-elektronu ancak belli bir durumda tespit edebilmekteyiz. Halbuki o zaman da, onun hareketini takip imkansızlaşacaktır. Hareketi gözlemleyene kalkarsak, o zaman da maddeyi tespit mümkün olmayacaktır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 167) “Boşlukların tanrısı iddiası bilimsel değil bilimden bağımsız dogma bir iddiadır. Çünkü, canlılar hakkındaki bilgimiz arttıkça onun daha önceden hayal bile edilemeyeceği kadar kompleks olduğunu ve bunun ‘doğal süreçler ve rastlantılar ile üretilmiş olamayacağını’ görmekteyiz.” (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 22)

Hariri, “Eski avcı toplayıcılarının inançları üzerine son derece belirsiz bir kavrayışımız olduğunu itiraf etmek gerekir.” (Hariri, Sapiens, s. 67) demektedir. Burada sorulması gereken şudur. “Eğer Dinlerin ortaya çıktığı dönem ile ilgili bilgimiz çok kısıtlı ise, dinlerin insanlar tarafından yaratıldığından nasıl bu kadar emin olunabilmektedir. Bu iddialar, yazarların önyargıları ile şekillenmektedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 95) “Comte, insanın olgunlaşmasını dinden uzaklaşmasına bağlamıştı. Son yüzyılda dinden uzaklaşan, onunla savaşılan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne hale getirdikleri ortadadır. Pozitif (Nietzsche, Freud, Marx gibi) ateistler tanrı inancını çürütmeye çalışmakla kalmamış, inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 52-54) Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır. Madem çok matah biliminiz vardı, o zaman hadi şu tüketim çılgınlığına bir çare bulun. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) **Bilimsel noktada hayli mesafe kat eden ülkeler, fakir ülkeleri sömürmek ve fiilen işgal etmek teşebbüsünden neden geri durmamışlardır?** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) “Bilimsel çalışmalar son derece ilerlemiş olmasına rağmen türlerin tükenişinin ve dünyadaki ekolojik dengelerin bozulmasının önüne geçilebilmiş değildir.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 36) “Dünya seyahat edenler için oldukça küçülmüş ama komşularımızla tanışıp konuşmamıza imkan vermemiştir. Uçaklar, bombalar

yağdırmaktadır. Altın ve madenler, Güney Afrika topraklarından Avrupa bankalarına akmaktadır. Bilim ve sanatla ahlak arasında tezat olduğundan, insanlık ıstırap içinde yaşamaktadır.” (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 287) ‘Uygarlığın gayesi ilmin ve makinelerin ilerlemesi değil, insanın ilerlemesi olmalıdır.’ der Alexis Carrel. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 70) Sonuçta ise gelinen noktada, “Sekülerizm ve pozitivist dünyada değerini yerini fayda almaya başlamıştır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 106) “21. Yüzyıl'da bile dinin hem kişisel hem de toplumsal bağlamda son derece etkin bir rol oynadığı görülmektedir. Comte'un hayatının son zamanlarında kendi pozitivist anlayışı ile çelişen bir insanlık dini peşinde koşması bu düşüncenin gerçeğe örtüşmediği ortaya koymaktadır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) “Ateist zihne sahip kimselerin, toptan dini yok etme çabalarının sonuçsuz kalması, dininde en az bilim kadar insan ruhunun temel fenomenlerinden biri olduğunu göstermektedir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 55) Sonuçta "Marksizm öldü, geriye kaldı ateizm. Türkiye'de aydınlar arasında ve eğitim kurumlarında ittihat ve terakki pozitivism hala geçerliliğini sürdürmektedir.” (Ömer Balkan, İslam Dergisi, Temmuz 1988, 59. Sayı, s. 23) Artık "Dikkatimizi makinelerden ve fizik âleminden, insanın fizyolojik ve manevi cephesine çevirmemiz gerekmektedir.” (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 11)

Materyalist ve seküler eğitim sürecinden geçirilen zihinler, bilimsel bilginin artmasıyla tanrıya olan inancın ve ihtiyacın ortadan kalkacağını düşünmüşler ama görünen o ki, bu beklentileri pek de gerçekleşeceği benzememektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 10) Ateistin temel argümanı, bilimsel gelişmenin dini inanışları zayıflatarak ortadan kaldıracağı yönündedir. Halbuki tarih ve bilimin sunduğu imkanların tanrı inancını kuvvetlendirici bir etki yaptığını ortaya koymuştur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79) **Yeni-ateistlere göre bilim, dinin yerini alması gereken bir rehberdir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 15) “Akla gereğinden fazla anlam yükleyenler için bilimsel ve teknolojik gelişmeler tartışılmaz kaynak konumuna gelmiştir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 10) Ufuk Uras dinden uzaklaşma sürecini şöyle anlatır: 1968 yılında 'laboratuar ortamında' amino asitlerden proteinler yapıldığını öğrenince bende bazı ampuller yandı. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 30) Halbuki, “Laboratuar şartlarında dahi basit bir hücrenin elde edilmesi halen başılamamıştır. Bu nedenle ateistin, çamurlu sudaki hayatın nasıl ortaya çıktığını da açıklaması gerekmektedir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 203)

Dolly: "Dolly üç annenin kullanılması sonucu 5 Temmuz 1996'da, Edinburgh Roslin Enstitüsü'nde dünyaya geldi. Bu annelerin üçünün de farklı görevleri vardı. Birinden yumurta hücresi, ikincisinden hücre çekirdeği elde edildi. Diğerisi ise klonu doğuma kadar rahminde taşıdı. Diğer klonlama girişimleri canlı embriyo vermedi. Canlı olan bazılarının gelişiminde ise anormallik gözlemlendi. Dolly'yi klonlayan ekibin lideri olan Ian Wilmut, 2007 yılında, nükleer transfer tekniğinin insanlarda kullanılmasının iyi sonuç vermeyeceğini söyledi." (www.herkesebilimteknoloji.com/haberler/saglik/3-annesi-olan-ilk-hayvan-dolly, 22 Şubat 2018) 25 yıl önce büyük heyecan yaratan ilk klon koyun. Bazı bilim insanları bir sonraki adımda insanın klonlanmasından endişe etmişlerdi. Fakat bu yöntem günümüzde sadece belli alanlarda kabul gördü. Nitekim klonlanmış hayvanlar sorun yaşıyorlar. Birçok klon hayvan doğumdan itibaren sağlık sorunları yaşıyor ve yoğun bakım tedavisine ihtiyaç duyuyorlar. (www.herkesebilimteknoloji.com/haberler/yasam/dolly-25-

yil-once-buyuk-heyecan-yaratan-ilk-klon-koyun, 2 Ağustos 2021) “Dolly'nin klonlanması: Bir koyunun vücudundaki bir meme hücresinden alınan DNA, annenin yumurtalığındaki döllenmeye hazır bir yumurtanın içine konmuştur. Yani, annenin kendi yumurtası, yine var olan başka bir hazır hücreden alınan DNA ile döllenmiş ve bu yumurta anneni rahmine yerleştirilmiş, böylece gebelik süreci başlamış ve sonunda da, Dolly dünyaya gelmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Yani sahne hazırdır, dekorasyonların sadece yeri değiştirilmiştir.

Rodney Stark'a göre, sadece Robin Hood hikayeleri okuyan bir kişi ortaçağ hakkında ne kadar bilgi edinebilirse, yeni ateist literatürden beslenen bir kişide teoloji hakkında o kadar bilgi edinebilir. (Stark, What Americans Really Believe, s. 120) Şengör, 'sürekli akraba evliliklerinin' zararlarından bahsettiği (Newton neden Türk değildi, s.158) kitabında mantık hatasına düşmektedir: Yahudilikte olan ve sadece belli bir ırk içinde evliliği ifade eden bu görüş ile İslam ümmetinin, ırklar arası kardeşliği savunduğu dünya görüşü asla birbirine karıştırılamaz. “Şengör, bilimsel bilgiyi inancın tam karşısına yerleştirir. Sadece dini bilgiye değil, sosyal bilimlere de antipati ile yaklaşır. Ona göre doğa bilimleri, bilginin tek meşru kaynağıdır.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 73) Engels 'Doğanın diyalektiği' adlı çalışmasında, 'bilimin ilerlemesi ile doğanın tüm sonsuz alanı fethedilir ve onda yaratıcı için artık bir tek yer kalmaz.' (Marx ve Engels, Din üzerine, s. 189; Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 64) derken **eski ateist felsefeci Antony Flew, astronomik, fiziksel ve biyolojik verilerin etkisiyle tanrının varlığına inandığını belirtmiştir.** (Flew, There is a God, s. 1, 83-158) **Lütz'e göre de, "Ateistler, öte dünyada hataları ile ilgili hesap verme hissini verdiği rahatsızlık ve bu dünyada diledikleri gibi yaşayabilme arzusu nedeniyle tanrının varlığını reddetmektedirler."** (J. C. Lennox, Gunning for God, s. 47) Hüseyin Akın'da "Ateizmin hazırlık aşaması hedonizmdir. Yani hazcılık. Ateizm; terbiye ve öğrenim noksanlığı ile etkileşimli olarak yayılıyor." (Gerçek Hayat, 30 Eylül 2005, 258. Sayı, s. 24) demektedir. Ayrıca **ateistler, “dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyor”** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 60) ve **“Dinlerin son bulacağı kehanetinin hiç gerçekleşmeyeceğinden korkuyorlar.”** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 62) Şengör, Osmanlı'da mühendislerin üçgenin iç açılarını hesaplayamadıklarını söyleyip bunu aldıkları dini eğitime bağlamıştır. Bu durumda, Harezmi ve et-Tusi gibi matematikçilerin aynı dini eğitimi almalarına rağmen, üçgenin iç açılarını doğru hesaplamakla kalmayıp, matematikte çığır açmalarını nasıl açıklayacaktır? (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 139)

Peki, din afyon mudur? **İslam, mazlumun hep ezildiği bir ortamda, zalimin elinden gücü teslim almayı hedeflemiş ve bunu başarmıştır. Müslümanların o günün burjuvazisine boyun eğmemişlerdir.** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 67) **Adına 'gönüllü kölelik' dediğimiz bu sistemde, her biri birer afyon olan futbol, alışveriş, eğlence ve kadının modernlik, özgürlük, meşhurluk, cinsel objeye indirgendiği bu ortamda gidişata dur diyebilecek tek unsur olan dine 'afyon yakıştırması' yapılması ancak, 'akıl tutulması' ile ifade edilebilir.** Din, komünizm ve Kapitalizm ile mücadeleyi esas edinmiş kendine özgü ekonomik sistemi olan bir müessesedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 69-70) **İslam astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir.** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 78) **Müslümanlar tarihte nice icatlara imza atmışlardır: Kaf Suresi 6. ayet; Ankebut Suresi 20. ayet; Gâşiye Suresi 20. ayet; Nahl suresi 66. ayet; Rum Suresi 9. ayet. Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafılarından sorgulanamaz. Bilim adına yalan söylenen bilim adamlarının sahtekarlığını bilime mal edebilir miyiz?** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 80)

Harris, Yahudi ve Hristiyanlığı İslam'dan ‘daha mantıklı’ bir din olarak görür. O, “Biz İslam ile savaş halindeyiz. İslam'ın temelleri bizim için bir tehdittir. İslam'ın barışçıl bir din olduğu fikri tehlikeli bir fantazidir.” görüşündedir. Irak Savaşı'nı, “Medeni Batı toplumu tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir hacı seferi” olarak

değerlendirir; “işkencenin ahlaki olduğunu” öne sürer. Yeni ateistlerden C. Hitchens ise, ‘dinlerin insanları ırkçılığa teşvik ettiğini’ savunur. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 28) İslamofobinin yayılmasında Ateistler öncü rol oynamışlardır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 29) Bunun karşılığında da, “Ateist öğretiler sahipleri ödülleri desteklenmektedir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) **Harris Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının meşru olduğunu ifade eder.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 113) **Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemiyorlar. Bir ateist tecrübe olan Sovyetler Birliği'nin geride büyük bir insanlık sefaleti bırakarak çöküp gitmiştir.** (Prof. Dr. Çağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 57-58) Dawkins'in ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini söyler. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 96) Görüldüğü gibi “Başka konularda aranan tarafsızlık, her nedense özellikle İslam ve Müslümanlar olduğunda rahatlıkla göz ardı edilebilmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 295) **Dawkins**, dinlerin insanların ölümüne neden olduğunu ileri sürmektedir ve 'hiçbir ateist, onlar kadar acımasız olabilir mi?' demektedir. Mao ve Lenin'in ateist olduğunu unutuyor tabii ki. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 44)

Russell, Freud, Hume, Demea, din duygusunun kaynağında insanlardaki çaresizlik ve sıkıntı işleri vardır görüşündedirler. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 149) **Aslında tam aksine korkunun imdadına yetişen şey Allah'a inancıdır. “Allah'tan ancak alim olanlar korkar.” (Fâtır, 28) ayeti bize korkunun Allah'a inanmanın ‘sebebi değil sonucu’ olduğunu gösterir. İnsan neden gerçekte mevcut olmayan bir üstün güce yönelme duygusuyla mevcudiyet kazanmıştır? İnsanın korkularının onu inkara götürmediğinden nasıl emin olunacaktır?** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 151) Allah'ın Esmâü'l-Hüsna'sının içerisinde çok azının gazap yahut azap ifade ettiğini görürüz. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 152) Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı o zaman herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) “Ateistler kendi psikolojilerini yansıtırma metodu ile muhataplarına hamlederler. Allah'a inananların, bu inançlarının temelinde korku ve tedirginlik olduğunu söyleyip dururlar. “Takva'nın Allah'tan korkmak ama O'nun sevgisini ve rızasını kaybetmekten duyulan korku olduğunu bilmezler, bilmek, istemezler!” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 18) O Allah (cc) ki, Rahman'dır, Rahim'dir, Tevvâb'tır, Gafur'dur, Rezzak'tır, Halik'tır. Raûf'tur, Vahhâb olandır.

“Yeni Ateistler, dinin insanları uyuşturup sürü haline getirdiğini söyler.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 61) Unutulmamalıdır ki, **“Din gibi, bilim sanat gibi unsurlar da kötüye kullanılabilir.”** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 155) Ve bizler ateist rejimlerde ateizmin nasıl bir sömürü ve katliam aracına dönüştüğünü defalarca gördük! Ayrıca bu iddianın aksine “İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamıştır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63) **Sürü psikolojisi de dinimiz tarafından eleştirilmiştir. Kur'an, “Ataların fikirlerinin eleştirilmeden kabul edilmesi reddetmiştir.** (Bakara, 170) Gustave le Bon, ‘İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu’ ifade etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37) Franz Rosenthal, “Şimdiki Batı uygarlığı da dahil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır.” demektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87) Henry Stubbe, ‘İslam dininin insan akıllı ve tabiatına uygun olduğunu’ söylemiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 54) “İslam daveti, tevhid inancı, ahiret merkezli yaşam anlayışı, insan tasavvurundaki ıslah, ferdi sorumluluk, adalet, hakperest şahsiyetler yetiştirmesi ile toplumda insanlığın önünü açmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 222 242) **Din varoluşsal sorulara ve kimlik inşasına katkı sağlar.** (Emine Ögük,

Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 198) “Din yaratılış gayesini idrak etmemizi sağlar, kundak ile kefen arasını tanzim eder.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 157) “İlim aklın, din ise gönlün ışığıdır.” (A.F. Başgil, Din ve laiklik, s. 37) Kur’an’da “Allah insanları farklı şekillerde ikna eder. Zeki insanlara mantıklarını kullanırlar. Bazı insanlar uyarılmak ister, bazıları ceza ister, bazıları da mükafat ister.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) **Din, bilim, felsefe birbirlerini tamamlayan alanlardır.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Bilim hayatı kolaylaştırır; din düzene koyar! Bilim nasıl, din kim olduğu sorusuna cevap verir. Din bu dünyanın mükafat yeri değil imtihan yeri olduğunu vurgular. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 109) Hayata müdahale eden tanrının önüne insan devamlı aracı Tanrılar koymuştur. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 116) Bütün toplumlarda dinin mevcut olması, mantık açısından dinin bir olgu olarak var olduğunu göstermektedir. Sadece bir toplumda dini değerler var olsaydı o zaman belki dinin insan eseri olduğunu söyleyebilirdik. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 123) Dinsiz toplum yoktur. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasin, s. 38) ve “Bütün insan topluluklarında tanrı inancı vardır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Filozof Henri-louis Bergson, “ilimsiz, sanatsız, felsefesiz toplumlar bulmak mümkün olacaktır ancak dinsiz bir toplum asla” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 189); Mestrius Plutarchus, “dünyayı dolaşınız. Edebiyatsız, kanunsuz, servetsiz şehirler bulacaksınız fakat mabetsiz ve mabutsuz bir şehir bulamayacaksınız.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 190) demektedir. İşte o nedenle de yeryüzünde “İçinde bir tapınak bulunmayan hiçbir antik şehir yoktur.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.29)

Çoklu Evren Teorisi

“Çoklu evren tezi, bilimsel verilerden hareket etmekten ziyade, evrenin bir başlangıcı olamayacağı düşüncesine bir imkan sağlamak amacıyla geliştirilmiştir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 279) Çoklu evrenler tezi ile biyolojik evrim teorisi arasında ilk göze çarpan benzerlik, her ikisinin de temelinde tesadüf ve şans faktörlerinin yer almasıdır. Diğer bir benzerlikse, her iki yaklaşımında başlangıç sorununu çözmemiş olmasıdır. Ayrıca her iki teoride ortaya koydukları argümanlar açısından deney ve gözleme açık olmaması itibarıyla kabul edilebilir olmaktan uzaktırlar. 'Sonsuz evrenler' projesindeki temel yaklaşım, son derece düşük olasılığa sahip durumları gerçekleşebilir ve makul kılmak için evren sayısını sonsuza çıkarma yoluna gitmektir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 280) Ateistler, sonsuz evrenlerin nasıl ortaya çıktığı ve niçin bu evrenlerin var olduğu sorularına makul bir açıklama getiremiyorlar. Ateist açısından sunulan çözüm, ancak bir evrenden diğerine kaçış şeklindedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 282) Sonsuz büyüklükteki bu evrenin zaman açısından bir başlangıcının olması gerekecektir. İçinde bulunduğumuz evrenin ötesinde ve hiçbir zaman ulaşılamayacak bölgelerinde sonsuz sayıda başka evrenlerin var olduğunu iddiası gözlem ya da diğer bilimsel veri toplama yöntemlerine uygun düşmez. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 283) Ateistler metafizik yorumlara yönelmek zorunda kalmaktadır. Metafizik senaryolara sığınması ateist açısından ironik bir tablo oluşturmaktadır. Bilimsel metot, bilinen şeylerden hareket ederek bilinmeyene ulaşmak prensibine uygun olacak şekilde işler. Burada bilinen şey, içinde bulunduğumuz evrenin kendisidir. Halbuki ateistler, varlığı ve mahiyeti bilinmeyen evrenlere dayanarak içinde bulunduğumuz evreni açıklamaya kalkışmaktadırlar. Ateist meseleyi daima sonsuzluğa havale etme girişiminde bulunmaktadır. İçinde bulunduğumuz tek bir evrene bile bir açıklama getiremezken, çözüm olarak sonsuz sayıda evrenin varlığının ileri sürülmesi hiçte mantıklı görünmemekte ve sorunu kendileri açısından daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 284) Hawking'in çalışma arkadaşlarından birisi olan Martin Rees şöyle söylemektedir: "Gözlemlenemeyen ve muhtemelen de asla gözlemlenemeyecek olan bölgelere başvurmak pek de 'bilimsel' olmasa gerek." (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 285) Hawking, "evrendeki her bir parçacığın bütün muhtemel yolları alacağını ileri sürerek ve çok uzun bir zamanın geçmesine müsaade edilirse şu andaki evrene ulaşılabilirliğini" söyler. (The Universe in a Nutshell, s. 83-87) Ayrıca, birden fazla evren olması durumu, ilahi kaynak sorununu ortadan kaldırmaz. Evrenlerin yine tanrı

tarafından yaratılmış olduğu görüşü geçerliliğini korumaya devam edecektir. Diğer evrenlerin düzensizliği iddiası bilimsel açıdan ne doğrulanabilir ne de yanlışlanabilir bir yapı taşımaz. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 288)

Salınımlı Evren Teorisi

“Wheeler, tarafından ortaya atılan, 'Salınımlı evrenler' kuramına göre, bizim evrenimizin başlangıç noktasından önce başka bir evren vardı. Bu evren çöküş sürecine girerek bizim evrenimizin başlamış noktasındaki tekilliğe gelmiştir. Bu görüşe göre, söz konusu süreç sonsuz bir şekilde devam etmektedir. Bu varsayım test edilebilmekten uzak ve spekülatif bir yapı sunulmaktadır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 293) Her açılıp kapanma döngüsünde gittikçe artan miktarda zamana ihtiyaç duyulacak olması ve dolayısıyla da entropinin artması, bu bu modeli yine ısıl denge sorunu ile karşı karşıya getirmektedir. Acaba içinde bulunduğumuz bu evren, baştan kaçınıcı döngü sonucunda ortaya çıkmıştır? Ayrıca bu iddiaya göre, döngünün sayısı ne kadar olursa olsun döngülerin bir başlangıcı olduğu anlamı da kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Ateist ise buna asla kabul etmeyecektir. Çünkü ateistin bu modelleri ileri sürmesinin gerçek nedeni, zaten bu başlangıç sorunundan kaçabilmektir. Bilimsel olarak başlangıç anından daha önce evrenin var olduğunu bilimsel olarak göstermenin de imkanı yoktur. Ateist bu düşüncesini, saf bir inanç bağlamında ifade ediyor olabilir ve buna inanmak kendi tercihidir ama bunu bilimsel ve ispatlanmış bir bilgi olarak sunmaya kimsenin hakkı yoktur! Wheeler'e göre kozmosu harekete geçiren 'rastlantısal' olarak işleyen patlama ve çatırtılardır. Bu, başa dönüş ve rastlantıya ilahi bir anlam yüklemektir! Büyük bir çöküşün ardından tekrar bir patlama neticesinde yeni evrenin nasıl oluştuğu bilimsel olarak açıklanmalıdır! Evrenin patlamasına ve açılmasına sebep olan şey nedir? Bilimsel olarak şu an böyle bir kuvvetin varlığı bilinmemektedir. Ayrıca bu iddiaya göre evrenin entropi değerinin sonsuz olması gerekir. Ama bunun böyle olmadığı da açıktır! (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 295-300)

İşin özeti; Çoklu Evren teorisi, salınan Evren teorisi gibi ateistlerce ileri sürülen birçok teori, 'bu evrende ispatlayamadıkları' Evrim teorilerini, "ne deneysel ne bilimsel olarak ispatlanması mümkün olmayan", sadece teoride kalan ve topu taca atmak anlamına gelecek olan bilim dışı iddialar ile savunma gayretlerinden ibarettir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 302)

1274

New ateistler

Nietzsche'nin 'Tanrı öldü' (Friedrich Nietzsche, Böyle Buyurdu Zertüş, s. 11; Die fröhliche Wissenschaft, s. 108, 125, 343; ; Şen bilim, s. 130; Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmaşı, s. 10; Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) derken, kilisenin 'insan-tanrı' olarak takdim ettiği şeyi (Celal Büyük, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2013 17 (3): s. 10; William Barrett, İrrasyonel İnsan, s. 206) kast ettiği unutulmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 21; Mehmet Türkan, Sevgi dolu bir tanrı arayışı, İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 11, Sayı 2, (2022), s. 531) Ölüler çok çabuk unutulur. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmaşı, s. 21) “Marx, tanrının varlığını inkar etmekte yetinmemiş, insanların ruhlarındaki mevcut olan, tanrının varlığına inancı fiilen silip atmak istemiştir.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmaşı, s. 43) Halbuki “Var olmayan bir şeye karşı isyan edilemez.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmaşı, s. 17)

Yeni Ateizm öncüleri olarak, S. Harris, D. Dennett, R. Dawkins, L. Krauss, L. Moran, tanrıyı inkar ederler, bilime iman derecesinde güvenirlere, dini sert ve amansız biçimde eleştirirler. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 85) Halbuki “Tanrı kavramına inanmayan bir kişinin reddedecek bir şeyinin de olmaması gerekir, olmayan şey reddedilemez.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 156) Ama aksine “Richard Dawkins, Daniel Dennett, Sam Harris, Christopher Hitchens bilim adına dinlere büyük bir saldırı başlatmışlardır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 17) **Yeni ateistler, teistlere kaba ve saldırgan davranış göstermekte, dine alternatif**

yaşam biçimi inşa etmede bilimi bir başvuru rehberi olarak takdim etmektedirler. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 18) **Özünde materyalist ve sosyalist olan politik yapılanmalarda ateizmi insanlara kabul edilmesi gereken bir yaşam biçimi olarak sunmaktadır.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 4) Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 19) **Her olaya negatif ve ön yargılı yaklaşıyor, doğruyu aramak yerine sürekli yanlış bulma peşinde koşuyor, bir takıntı içinde görünüyorlar.** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) Sam Harris ‘ister ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız’ demektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) Fern Elsdon-Baker, yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından ‘yobazlıkla’ suçlanır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 22) Yeni ateist natüralistler, teizme eleştiriden çok saldırılar gerçekleştirmektedirler. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 9) Dawkins, dogmatik bir ateisttir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 172) **Dawkins ateizmden deizme yönelen A. Flew'e 'dönük' (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 81) demektedir.** Dawkins, dinin saldırgan bir düşmanı olmuştur. Kendisine güvenebileceğimiz tek doğru bilgiyi bilimsel bilgi olarak görür. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 16) Dawkins, Darwincilikle ateizmi temellendirmeye çalışır ve dahası, dinlerin inanç sistemlere savaş açar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 149) Marxist devletlerde resmi kurumları ile dine savaş açmışlardı. “Kırım'da Mimar Sinan'ın ünlü eserlerinden olan Gözleve Han Camii ateizm müzesi olarak kullanılıyor.” (Yörünge Dergisi, 17-24 Şubat 1991, 16. Sayı, s. 8) “İnsanlar dini dogmaları ve Allah'ı yok edeceklerdir.” (Pravda Vostoka, 1 Ekim 1970, s. 3) diye resmi gazetelerinde yazıyor, “Tanrı düşüncesi sosyal duyguları uyutmuştur.” (Lenin'in 1913'te Gorki'ye yazdığı mektuptan, alıntı: Y. Ayta Hilâl, Temmuz 1975, 13. Cilt, 151 Sayı, s. 11) diye ateist devlet kurucuları tarafından ilan ediliyordu. Ülkemizde de birçok akademisyen benzer görüşlere sahiptir. Mesela “fizyoloji profesörü olan Mehmet Akçay, 'Din ve Tanrı' konusunda bir anket yapmış ve anket sonunda şöyle bir yorumda bulunmuştu: ‘Din cahiller için lüzumludur.’ Yani din alimler (!) için lüzumsuzdur!” (Yasin Hatipoğlu, Serdengeçti, Şubat 1962, 15. Cilt, 33. Sayı, s. 13) Ateistler **“Toplumsal kutsallarını, değerlerini aşağılamayı marifet sayıyorlar, halka tepeden bakıyorlar.”** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 34) Lawrence Krauss'un kendini tarif ederken kullandığı kelime 'militan ateist'tir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 36) Oxford üniversitesinde matematik profesörü olan John Lennox'un da dikkat çektiği gibi, yeni-ateistler 'gürültücü ve kavgacı'dırlar. Dennett'e göre, evrim teorisine şüpheyile yaklaşanlar "cahil ve kötüdür." Dawkins ise evrimi reddedenlere birkaç seçenek sunar. Onlar, Dawkins'e göre; 'cahil, aptal, deli ya da kötüdür.' Bilimin verilerine atıfta bulunarak tanrının varlığına ikna olduğunu belirten 20. yüzyılın en önemli ateist felsefecisi Anthony Flew da, 'satılmış veya delirmiş' olmakla (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 73, 85) suçlanmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 46) Dennett, ateistleri ‘parlak zekalı’ olarak tanımlarken dindarları ‘kalın kafalılar’ olarak etiketlemiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 50) Şengör, kendi dünya görüşünü bilimin görüşü olarak sunmaktadır. Şengör'ün kavgacı üslubu, diğer görüşlere karşı tahammülsüzlüğü, tarihsel verileri çarpıtması, bazı tarihsel verileri görmezden gelmesi, işlediği mantık hataları ve argümanlarındaki tutarsızlıklar, ‘yeni-ateist literatüre aşina olanlara’ tanıdık gelecektir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 47, 148) Şengör, tesettürün yasaklanmasının demokrasiye aykırı olmadığını ileri sürmüştür. (Bir toplum nasıl intihar eder, s. 131) Darwinizm, materyalizm ve pozitivizm dine tahammülsüzdür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) Richard Dawkins başta olmak üzere, ateistlerin bilimsel içeriğe sahip olmadığı gibi kitaplarının hemen her yerlerinde yayılmış olan hakaret edici ve kural dışı vuruşlar içeren üslup dikkat çekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 9) Şengör de, dinlere ve dindarlara saygı duyulmaması gerektiğini görüşündedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 145) “Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. Öyle ki bu çerçevede fikirler dile getirilirken, özellikle üslup açısından, inanan insanları incitici ve onlara hakaret edici öğelere sıkça rastlanmaktadır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 175-176) "1400 yıl öncesinin kanunları" diye akılları sıra İslam'ı küçümsüyorlar. Ama kendileri Sodom ve Gomora fuhuşunu, 'cinsel özgürlük' adı altında

savunuyorlar. (Prof. Dr. Çağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 35) Ateistler alternatif görüşlere hakaret edip, kendi ideolojilerini hakikat diye insanlara zorla kabul ettirmeye çalışırlar. Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insanı bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Kısaca, **“Dinin dogmatik olduğu söyleyen yeni ateistlerin öfkeli, hoşgörüsüz, fanatik, radikal söylemlere sahip oldukları ve bu nedenle dogmatik olma vasfının aslında en çok onlara yakıştığı ifade edilmiştir.”** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 106) Aslında Yeni ateizmi, ateistlerin haçlı seferi olarak ta kabul edebiliriz!

Fikre, düşünceye, eleştiriye evet, hakarete, küfre, saygısızlığa hayır! (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 21) Ateistler, en az diğer dinler kadar saygıyı ve en az kendilerinin diğer dinlere gösterdiği kadar tahammülsüzlük ve saygısızlığı hak ediyorlar.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak)

Radikal TÜRKİYE EKONOMİ DÜNYA SPOR HAYAT YAZARLAR RADİKALİST OTOMOTİV KÜLTÜR SANAT

Radikal.com.tr > Yazarlar > Radikal Hayat > Dışkı yedirmek işkence değildi

Dışkı yedirmek işkence değildi

22/11/2015 A+A

"Kenan Evren'in 12 Eylül'de yaptığı her şeyi anıyıyorum", "Bu toplumu bir oligarşi yönetmeli", "Hayatımda hiç ekmek almadım", "İstanbul'da aptallıklarından dolayı depremden korkmuyorum"... Çarpıcı sözler: jeoloji profesörü Celal Şengör'den. Armağan Çağlayan, Şengör ile son kitabı "Newton neden Türk değildi?" vesilesiyle buluştu...

Yahu! Kardeşim...

DİŞKİ YEDİRMEK İŞKENCE DEĞİL.
İnsanlara dışkıyı yedirmek gibi...
Hayır, hayır bir dakika. Bir kere dışkıyı yedirmek işkence değil.

Nasıl değil?
Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun?

Yapmayın hocam.
Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde goriller birbirlerine dışkılarını ıkrar ediyorlardı. Onlar da bizim gibi primatlar. Çeyrek dilim, hiçbir şey de olmaz. Hayatlı jeolojinin kurucusundan olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: Dışkı ve sıdıklar dahil. Bu bilgisi sayesinde Napoli'de San Gennaro'nun karni zannettilerine kutsal bir mucizenin olduğu sanılan bir yerde akan peyin kan değil, yarese sidiği olduğunu tespit ederek, kutsal mucizenin de palavra olduğunu ispat etmişti! Yani dışkı pis bir şey değil ki. Sen sidiğini içmez misin?

Hayır hocam, niye içeyim?
Ama içen var. Yayıyabilmek için. Hatta House MD dizisini seyretilsen, orada sevgilisinin hastalığını tespit

Celal Şengör organ bağışına karşı: Elin dangalağını yaşıatmanın anlamı yok

Prof. Dr. Celal Şengör, organ bağışı taraftarı olmadığını belirterek, "Elin dangalağına verip onu yaşıatmanın anlamı yok" ifadesini kullandı. Açıklamalarıyla sık sık gündeme gelen Şengör, daha önce de dışkıyı yediğini söylemişti.

Prof. Celal Şengör: Kendi dışkıyı yedim

Bilim insanı Celal Şengör, hem insan dışkısı hem de hayvan dışkısı yediğini, insanın insanın ta

"İNSAN DİŞKISI ACIYDI"

10.10.2015 - 09:05

Celal Şengör'ün şu yanıtı verdi: "Yedim. Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden her şeyi dener."

Şu sözler de Şengöre'e aittir: "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. **Kendi dışkıyı yedim.** Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden 'her şeyi' dener. Ben **porno**yu cinsel eğitimin bir parçası olarak gördüm her zaman. Artık çok sık seyredemiyorum. Neden? Geçti de ondan! E vallahi, bir oligarşi yönetmeli bu toplumu. **Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Okuma yazma bilmiyorsanız oy vermeyeceksiniz. 35 yıldır, Amerika'dan geldiğimden beri halkın arasına karışmıyorum.** 1981'den beri ben ne otobüse bindim, ne alışveriş yaptım. Hiç ekmek bile almadım hayatımda. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum. **"İnsan sevmiyor"** lafı doğru bir laf değil. Nötrüm. Ne seviyorum, ne sevmiyorum. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. (30.000 kişinin öldüğü) **1999 depremi hakikaten 'çok yakışıklı' bir depremdi.** Kenan Evren demokrasi düşmanı değildi. Kenan Evren ve arkadaşlarının yaptığı demokrasiyi kurtarmak için yapılan bir müdahaleydi. Evren'in cenazesine çelengi büyük bir mutlulukla gönderdim. Hatta üzülüm 'gidemediğim için.' **Darbeyi Amerika fişekledi diyecekler, o da doğru değil.** Bu konuda iki şahit göstereyim; bir tanesi (28 Şubat darbe liderlerinden) Çevik Bir general. Orgeneral. Diğeri (12 Eylül darbe liderlerinden) Orgeneral T. Şahinkaya." (Ekşi sözlük (<https://eksizozluk.com/entry/82134818>); Armağan Çağlayan'la Radikal'de (22/11/2015) ve Neşe Tüzel ile Radikal gazetesinde (20.10.1999) yapılan röportajlar) Ekşi Sözlük'ten iki yorumu da aktaralım: "Celal bey'in 'dalga geçtiğini' anlamayanları görünce

şaşırdım.”; “Şengör ‘belki’ bilimsel bir bulgu, bir panzehir, bir fayda aramak için yapmış (.ok yemiş) olabilir.” Her eylem veya söylemde keramet arama mantığı ateistlerde de var yani!

“Mühendisten ameliyat yapması beklenemez. **Yorum yapılmaya başlandığı zaman, artık bilimin sahasından çıkıldığının ve felsefe alanına girildiğinin unutulmaması gerekir. Bilim adamı sadece kendi uzmanlık alanında bilgi sahibidir ve kendisi farkında olsun ya da olmasın bütün bir hakikatin küçük bir parçasını yakalamış durumdadır.** Bilimsel bilgi dışında tarih, edebiyat, sanat ve tecrübeye dayalı pek çok bilgi türü de mevcuttur. Bir şiir, bir sanat eseri bilimsel kriterlere göre eleştirilemez, çünkü alanlar farklıdır. Söz konusu eserler bilimsel bilginin ilgi alanı dışında kaldığı için önemsiz ve değersiz de sayılmazlar. Pozitivistler, ‘bilimcilik’ olarak nitelendirilen bir ideoloji-dünya görüşü üretmişlerdir. **Esas mesele, bilimin 'nasıl' sorusuna bir şekilde cevap verdikten sonra durup "hepsi bu kadar" dediğinde, din 'niçin' diye sormaya ve kendi cevabını vermeye devam etmesindedir. Bilim adamının din hususlarda söyleyeceği olumlu ya da olumsuz her şey onun bilimsel kimliğinden bağımsız olup vicdanı kanaatidir.**” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 101, 104, 117-119) Modern bilim tabiatın işleyişini, ardında yatan ilahi sırrı, hikmet ve hakikatleri görmezlikten gelir. Modern bilim bir ideolojiye dönüşür. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 169) Materyalist ideolojide bilim bir kılıfa yani bilimciliğe yem edilmiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 286) “İnsan sadece maddi boyutuyla ele alırsak, onun insan özelliğini iptal ederek sıradan bir canlı hürriyetine mahkum ederiz. Notalar maddi olsa da, ses ve perdeler manadır. Dawkins şunu itiraf etmektedir ki, bilinç, ahlak ve ölümlülük konularını Darwincilik ile izah etmek, oldukça zordur.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 98)

Din denilince, hep mistiklik, miskinlik, uyuşukluk, meditasyon ve cezbe gibi haller anlaşılmış, anlatılmıştır. Unutulan şu ki bu eylemler, haller dine değil ‘dinin batini yorumcularına’ aittir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) Nasipsiz kısmı görmezden gelirse, benimle İslam’ı tartışanların tamamı ateizm bahanesiyle İslam’ı aramakta idi. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 12) “Türk ateisti tevhidi ters yüz etmiştir: Allah’tan başka tanrılara evet!” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 17) “Aslında, “Sahte ilahları reddetmek, Allah’ı kabul etmenin ön şartıdır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 11) ‘La ilahe illallah’ bir yaşantı modeli sunmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, 153) “Allah’ın dinine girmek için önce bütün ilahları reddeden irade, ateizmde vücut buluyor. Bu manada ateizm, İslam’a girişin ilk aşamasıdır, diyebiliriz. Allah’ı diğer tanrılardan istisna tutmak ise, ‘biraz daha yüksek bir düşünce ve akıl’ gerektiriyor. Ateistler, İslam ve Müslümanlarla dalga geçerek kendilerini çok zeki olduklarını ispatlayabileceklerini düşünüyorlar.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 198) “İlâhi olmayan herhangi bir inancı (putperestliği, totemizmi, paganizmi vb.) ya da dinî (Budizmi, Şintoizmi, Afrika’daki kabile inançlarını vb.) reddetmek ateizm anlamına gelmemektedir. Aksine bu durum kelime-i tevhit inancının temelini oluşturur. Ayrıca **Yahudilere ait milli bir tanrı inancı veya Hristiyanlardaki üçlü tanrı inancı gibi inançların büyük bir kısmı Müslümanlar tarafından da zaten reddedilmiştir.**” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 6) “İlk Müslümanlar mevcut toplumun kutsal varlıklarını (put) reddetmelerinden dolayı ateist olarak suçlanmışlardır. Bu kişiler atalarının dininden (Bakara, 170; Maide, 104; A’raf, 70, 173; Yunus, 78; Hud, 87; Enbiya, 53; Şuara, 74) ayrılmakla ve inançsız olmakla itham edilmişler ve şiddetli bir şekilde toplumun sahip olduğu eski alışkanlıkları kabullenmeye zorlanmışlardır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 16- 17) “Dünya’daki kahr, çile, ıstırap bu dünyanın sahici mutluluk mekanı olmayıp, belli koşullarla sınanma yeri olduğunun en büyük göstergesidir ve ateistlerinde anlamak istemedikleri budur. Ateist ‘firarı’dır ve hiç bir zaman yakalanmayacağına inanır. Ateist Allah’tan başka tanrılara evet der ama Allah’a ise hayır! Para, makam, ün veya ideoloji, birer dine dönüşür, ideolog ve idollerde peygamber ve evliyalar; kişiler mit olur, dini hikayelerin yerine geçerler. İnanmadıklarından kendilerine bir inanç manzumesi yapmışlardır. ‘İnanmayan kişi inanmadıklarının derin bir müminidir.’ Auguste Comte’un 1852 yılında kaleme aldığı

pozitivizme dair eserinin adı da ilgi çekicidir: Pozitivizmin İlmihali/Le Catechisme Positiviste.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 19, 21) İşte "Hz Muhammed tek başına milyarları bu sahte ilahlardan kurtarmıştır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 141) Ateistim diyene şu soruyu sormak gerekir: "Hangi tanrının ateistisin?" Birçok ateist inkar edilmesi gereken sahte tanrıları inkar ederek önemli bir mesafeyi kat ettikleri halde gerçek tanrıya bir türlü ulaşamazlar. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 29) Yaşayan ölü tanrılar: Mülkiyet tanrısı: Para; Aydınlanma tanrısı: Bilim, arzular, makam, hırs, şehvet. Bu tanrılara bağlanıp secde edenlerin gerçek tanrısı (Allah'ı) araması, arasa bile bulması, bulsa bile bağlanması mümkün değildir. Halbuki bilgi, mutlak sevginin kıvılcımıdır, O'ndan bahşedilendir. Gerçek bilgi O'ndandır ve O'na götürür. Eksik ve yanlış bilgi ise uzaklaştırır. Tanrı: Ra. Her firavun ile yeniden vücutlaşan "ilahi hükümdar". Kısaca, yöneticilerin yönettikleri halkı sömürmede araç olarak kullandıkları vasıta. Zeus, Kutsal ateşi insanlardan gizler. Acımasız, cimri, insan düşmanı, devamlı kendisi ile savaşılmaması gereken bir varlık. Taraf tutan milli tanrı: Yehova. Tivrattaki tanrı gezer, dolaşır, güreşir, yorulur, dinlenir. Ateist doğal olarak, "kendim gibi birine tapacaksam neden bunu kutsal kitaplarda arayayım, sokaklarda bir sürü var" der. Gökyüzündeki 'baba tanrı.' Hristiyanlık inancına göre günahlar ve suçlar genetikdir. Sapsarı ve çivilerle delinmiş oğlu kolları arasında, bir tanrı. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 41-50) Plastik- metalik tanrı...Dev alışveriş merkezleri, plazalar ekonomi dininin mabetleridir. Kur'an yerini beşeri kanunlar, peygamber yerini patron almış ve şehevî arzular Put; para tanrı olmuştur. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 55) "Kimi zaman bir "Hizmetçi Tanrı" düşlemiş insanlar. Alaaddin'in sihirli lambasına elini sürer sürmez ortaya çıkan ve "baş üstüne" deyip istenen her şeyi hemen yerine getiren cin örneği, zor zamanlarda insanı rahatlatan, yardıma koşan, "gel" deyince gelen, "git" deyince giden bir "hizmetçi tanrı." Düşledikleri bu "hizmetçi tanrı", istediklerini yapmayınca küsmüşler ya da kafaları kızıp ateist olmuşlar. Türkiye'de aydınlar da, "göklerde oturan büyük baba" şeklinde hayal ettikleri Tanrıyı çok fazla bir inanç krizi yaşamadan inkar edebilmişlerdir. Kimi ateistler de ortam ve materyalist eğitim süreci sonucu ateist olmuşlardır. Oruç Aruoba: "Bir tanrıya inanmıyorum. Ailem Kemalist, ama dindar bir aileydi. Bir cumhuriyet ailesi çocuğu olarak, gerekli ölçüde dinsel terbiye de gördüm. 'Kulhuvalahu ehad'i ezbere bilirdim. Belli bir yaşa kadar bayram namazlarına gittim. Daha sonra koleje devam ettim. Ortalarda bir yerde din bitti ve tanrıya inanmamaya başladım. Gördüğüm eğitim 'Batı eğitimi'ydı.' Ankara Kolejini bitirdim. Müspet ilim denilen öteberiden okuduk. Bir noktada belki tanrının varlığının gereği kalmadı." (Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) derken bu sürecin klasik bir örneğini oluşturmaktadır. Bir dönem de Türk aydınları özel olarak materyalist bir bakış açısı ile yetiştirilmişlerdir: "Can Yücel: 'Ben baştan beri ateistim. Nedeni de 'yetiştığım dönemin' özelliğinden kaynaklanıyor. Bir bakıma da 'ateist genel politikasının en ateşli olduğu zamanlarda' geçti çocukluğum ve gençliğim.' derken, Çetin Altan'da: 'Benim kuşağımdaki insanlar inançsız olarak yetiştirildi. Yani kendi tercihleri ile inançsız olmadılar.' demektedirler." (İzlenim Dergisi, Aralık 1992) "Hürriyet şairi olarak tanıtılan Tervik Fikret bugünün dinsiz neslinin o günkü şartlarda babalığını yapan bir ateist ruha sahip kişi idi. Tesirleri uzun süre ülkemizde hissedildi." (Abdülhalim Polatoğlu, Sebül, 29-10-1979, 4. Cilt, sayı: 199, s. 11) Öğretmen Mehmet Mustuk'un Adana Düziçi Köy enstitüsünde okurken şahit olduğu ahlaksızlık, dinsizlik ile ilgili anıları da (Yeniden Milli Mücadele, Röportaj, 4 Mayıs 1971, 2. Cilt, 66. Sayı, s. 12) bu görüşü doğrulamaktadır. "Kıblesi olmayan bir toplumun evlatlarının kıblesi artık Batı olmuştur. Ama sorun şuradaki, batının kıblesi yoktur." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 43) Nokta dergisi 22 Mart 1987 tarihli sayısında 'Tanrısızlar artık özgürlük istiyorlar' derken, bir zamanların ünlü sosyalistlerinden Çetin Altan, "Türkiye'de ateizm yoktur, paganlar (put, doğa, zamana tapan) vardır." demektedir. Ali Bulaç ise, 'Ateistler, ateizm denen bir dine inanıyorlar. Bizde ateizm, daha çok 'dehri'liğe karşılık gelir. Bence ateistler ciddiye alınmaz." Şeklinde görüşlerini ifade etmektedir. (İktibas Dergisi, 1 Haziran 1984, 4. Cilt, 83. Sayı, s. 38-39) Ateistlerin İslam'a karşı olan marjinal ve düşmanca yaklaşım için Strateji uzmanı Ferruh Sezgin, 'Türkiye'de Ateist İrtica Var' şeklinde

değerlendirmektedir. (Anadolu Gençlik, Haziran 2005, 65. Sayı, s. 15-18) D. Mehmet Doğan, bir dönem Türkiye'de 'totaliter komünist yönetimlere benzer din aleyhtarı bir 'ateizm propagandası' yapıldığını." (Yörünge, 13-20 Ocak 1991, 11. Sayı, s. 5) söylerken, Süleyman Arif Emre ise ülkemizde "laiklik adı altında ateizmin zorla uygulanmaya koyulmak istendiğini" ifade etmektedir." (Yörünge, 19-26 Haziran 1994, 181. Sayı, s. 7; Benzer yorum için: Süleyman Arif Emre, Yörünge, 10-17 Temmuz 1994, 184. Sayı, s. 15) Sonradan Müslüman olan ressam Jean-Pierre Quenson, "Fransa'da laisizm, ateizmle pratikte eşitlenmiş bir yaşam biçimi öngörmekte." (Gerçek Hayat, 5 Kasım 2004, 211. Sayı, s. 31) derken Abdullah Altay'da "Türkiye'de laiklik anlayışı, inananları hançerleyen Stalinist bir renge bürünerek ateizm oluyor." (Abdullah Altay, Cuma, 16-22 Kasım 1990, 1. Cilt, 21. Sayı, s. 31) demektedir.

Ateist kilisesi açıldı: Ayin var, tanrı yok. Hristiyan kiliselerine çok benzer yapıda olan ateist kiliselerde şarkılar söyleniyor, alkış tutuluyor ve topluma faydalı işlere methiyeler düzülüyor. Bu oluşumun geleneksel kiliselerden tek eksiği ise 'tanrı' Ancak 'ateizmin bir din olmadığı' görüşünde olan ateistlerin bu oluşuma onay vermedikleri de ifade ediliyor. Toplantıya katılanların ise şarkılar söyledikleri, bağış toplandığı, kahve ve kekleri paylaştıkları anlatılıyor." (Sözcü, 12 Kasım 2013) "Bu ateist çevre 'ateizmi yozlaştırmakla' ateist kilise taraftarlarını suçluyor." (Genç Dergisi, Nisan 2013, 79. Sayı, s. 7) Aslında bozulma (!) tahmin edilenin de ötesinde: "BBC'de yayınlanan "Dünya Allah hakkında ne düşünüyor?" adlı programda, 10 ayrı ülkede, 10 bin kişi ile görüşülerek gerçekleştirilen araştırma, ateistlerin % 30'unun dua ettiğini ortaya çıkardı." (Genç Yaklaşım, Eylül 2004, 1. Sayı, s. 5) "Dini bütün ateistler!" (Milliyet, 30.11.2013): "Ateist' gençlerin yüzde 61'i Allah'a inandığını belirtti. Kendini 'ateist' olarak tanımlayanların yüzde 59'u düzenli oruç tutuyor, yüzde 13'ü düzenli beş vakit namaz kılıyor, yüzde 43'ü cuma namazına gidiyor." (SEKAM, Türkiye Gençlik Raporu, 29 Kasım 2013)

"Din insanlar için bir ihtiyaçtır." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 51) Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) "İnanmak ise sorumluluğu kabullenmektir." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 26) Bu sorumluluklardan kaçınmak isteyenler ateist olduklarını ilan etseler de aslında gerçekte "Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415) Ayrıca "Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırkî, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 92) "Allah'a ait sevgi boşluğumuz doğru şekilde doldurulmaz ise, bu sevgi zamanla insanı sevdiği aciz varlığa karşı kul köle yapacaktır insanı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 65) "İzm'ler tanrıdır." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 34) İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır. İnsana baktığımızda 3 türlü otorite kabul eder: Kendi nefsinin ilah edinir, siyasi otoriteyi ilah edinir veya kabul ettikleri 'dini otoriteleri' ilahlaştırır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) Nietzsche "kendine göre bir 'insan üstü' den bahseder." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 30) Comte ise "hayatının sonlarına doğru bir çeşit insanlık dini kurmuştur." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 40) "Sen önce tapmak için kendine tanrılar icat et, ondan sonra kendini Tanrı ilan et." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 21) Halbuki "Dinin gönderiliş amacı, iradeler savaşına son vermek". (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 179) ve insanı fitratına döndürmektir. Kur'an'da geçen (Bakara, 138) 'sıbgatullah' terkihi için Taberi, "Allah'ın insan fitratına yerleştirdiği hak din" şeklinde yorum yapmaktadır. (Câmi' u'l-beyân, I/570-572. Ayrıca; Zemahşerî, I/97; Râzî, IV/86-87; Reşîd Rızâ, Tefsîrî'l-Menâr, I/486; Elmalılı, Hak Dini, I/515-516)

Mutlak ateizmin imkansızlığı

Bütün insanların zihninde Tanrı kavramı vardır. Değişik kültür ve dinlerde böyle bir fikrin bulunması daha işin başında mutlak ateizm iddialarını boşa çıkartmaktadır. Tanrı'ya inanmadığını söyleyen insanlar zihinlerindeki bu kavrama Tanrı ismini vermek istememektedirler. Onlar da evrende hakim olan (ya da görünen düzenin arkasında yer alan) gizli bir gücün, sebebini, enerjinin, kozmik bilincin bulunduğunu belirtmişler, Tanrılık işlevi gören bir ilkenin, gücün veya açıklamanın arayışı içerisinde bulunmuşlardır. Özellikle materyalistler, doğanın (kâinatın) kendini Tanrı olarak görmüşlerdir. Doğaya sonsuzluk, sınırsızlık, yaratıcılık, ezelilik ve ebedilik gibi nitelikler atfetmekle bir şekilde onu kutsallaştırmakta, aşkın olmayan (maddi olan) bir varlığa Tanrı gözüyle bakmaktadırlar. Hasta insanların ölümüyle Tanrı'yı suçlayan ateist bir ideolojinin üyesi, kendi ilkeleri uğruna, çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden milyonlarca insanın acımasızca öldürülmesi ve sıkıntı çekmesine karşı sessiz kalmıştır. David Hume: "Evrendeki gaye ve düzen bizi farkına varmadan ilk yaratıcının varlığını kabule götürmektedir." (D. Hume, Dialogues Concerning Natural Religion, s. 77) Voltaire insan zihninde yaratıcı bir üstün varlık fikrinin daima yer aldığını belirtmiştir. Cemil Sena'da ateizmi kabul etmemiş, Tanrı'sız bir ruh tüm yaşam dayanaklarını ve tinsel varlığının bilincini yitirmiş bir robottur. (Tanrı anlayışı, s. 586-609) demiştir. İssız bir adada yalnız başına kalmış bir insanın dahi, şayet sağlıklı bir yapıya sahipse, en azından zihninde yüce bir yaratıcıyı düşüneceği kesindir. Binlerce yıldır milyarlarca insanın birbirinden farklı zaman ve mekanlarda dahi olsa Tanrı'ya inanmaları bizlere bir mesaj vermektedir. Bütün insanlar gerek içgüdüsel ve gerekse zihinsel açıdan Tanrı inancına doğuştan yatkındırlar. (Paul Edwards, Common consent arguments for the existence of God, I/154) Hz Muhammed bu düşünürlerden çok önce bu gerçeği ifade etmiştir: "Her doğan fitrat üzere doğar." (Buhari, "Cenâiz", 80, 93; Müslim, "Kader", 22-25) Biz bu dünyada hiçbir şeyi karşılık vererek almadık, her şey Rabbimizin bizlere olan merhametinden, cömertliğinden kaynaklanmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 255) Allah bizlere O'nun rehberliğinden uzaklaştıkça, kalbi sıkıntılar vermektedir. Allah bizim cehenneme gitmemizi istememektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 257) "Ateistlerin sıkıntılı ve acılı günlerinde Tanrı'nın gücünü itiraf ettikleri bilinmektedir. İnsanın zihnî bir şartlanmışlık içine girmeden tabii olarak Tanrı'yı inkar etmesi mümkün değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 35-44) "Tanrı inancı fitridir. Mutlu ve sağlıklı günlerinde tanrıyı inkar eden bir ateistin, sıkıntılı zamanlarında tanrıya sığınması da bunun bir delilidir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 30) "Serdar Turgut Akşam Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni. Ateist biriydi. Beyin kanaması geçirdi. Ölümle pençeleşti. Nuriye Akman'la ağlayarak söyleşti, bu kez farklı konuştu. 'Ateistim zannediyordum. Bunun nedeni de hastalığımdır. Çünkü çok korktum. Bir anda bir baktım, ne yürüyebiliyorum, ne kolumu kullanabiliyorum. Dehşet verici bir şey. Sonra aştık onları; ama bayağı güç bir süreçten geçtik. Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Tekrar düşündüm olayları. İçimde güç alacağım yerler aradım. Ve duanın gücünü keşfettim. Allah'tan yardım istedim. Şimdi her şeyi istiyorum O'ndan. Gazete yaparken de, adımımı atarken de. Kurban kestim hayatımda ilk kez.' diye konuştu" (Haber 7, 02.01.2005) "Tanrı yokmuş gibi yaşamakla ateist, kendini özgürleştirdiğini düşünmektedir. Ateizmin bu türünde insanın kendine karşı dürüst olmaması ve kendi kendini kandırması söz konusudur. Çünkü inanma, insanın özünde mevcut yaradılıştan gelen bir duygudur. Ateistlerin tanrının var olmadığına ilişkin delil getirmeye duydukları ihtiyaç bile, tanrının var olduğunun güçlü bir delili olarak görülebilir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 31, 33)

Ateizmin çürütülmesi

Kanıt Problemi: Ateistler kötülüklerin varlığı gibi bir iki konu hariç kendi iddiaları lehinde orijinal bir fikir ileri sürmemişlerdir. Lehlerinde birçok kanıt olmasına rağmen inananlar eleştirilebiliyorsa, ellerinde somut hiçbir kanıt bulunmayan ateistleri tenkit etmek daha kolay

ve sıradan bir iş olacaktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 81-85) Müminler Tanrı inancını rasyonel yönü bulunan bir inanç olarak ortaya koymaktadırlar. (Mehmet Aydın, Allah'ın varlığına inanmanın aklılığı, İslami araştırmalar dergisi, sayı, 2, s. 12-21)

Tanrı'nın Varlığının Delilleri

Bir insanın bu kanıtları öğrendikten sonra ateist olması mümkün değildir. Her şeye rağmen o kişi hâlâ ateizmine devam ediyorsa onda fikirden ziyade ideolojinin ağır bastığı görülecektir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 88)

Allah'ın varlığının delilleri-Kelamın Kozmolojik delili: Bu delil hem Kindi ve Gazali, hem de entropi yasası ve Bing Bang teorisi verilerinden hareketle savunulmaktadır. Yasaların varlığı delili: Farklı alanlarda aynı yasaların geçerli oluşunu ifade eder. Evrenin keşfedildiği delili: Evrenin insan tarafından keşfedilmesinin ancak Allah tarafından evrenin böylesine keşfedilebilir bir yapıda oluşturulması ile açıklanabileceğini ifade eden delildir. Evrenin potansiyeli delili: Evrende var olan her şey, evrene konan potansiyelin bir neticesidir. Yasaların ve sabitlerin hassas ayarı delili: Yasalar çok hassas ölçülerle canlılığı ortaya çıkaracak şekilde yaratılmıştır. Bu delil, evrenin her yerinde aynı iradenin geçerli olduğunu gösterir. Fiziki olguların hassas ayarı delili: Evrenin, başlangıçtan milyonlarca yıl sonra ortaya çıkacak canlılığa göre hassas ayarlarla düzenlenmesi kastedilir. Canlıların tasarımı delili: Bu delille milyonlarca canlı türü, Allah'ın varlığını gösteren bir delilin parçası olarak sunulur. Allah, canlıların korunmasından beslenmesine kadar, ihtiyaçlarını tüm ayrıntılarıyla karşılamıştır. Doğal Arzular delili: Arzularımızın bir yaratıcıya yöneltecek şekilde oluşturulduğunu ortaya koyan bir delildir. Doğuştan ahlak delili: Ahlaklığın doğuştan bir özelliğimiz olmasını, bu özelliğimizin Allah tarafından bize yerleştirilmiş olduğunu ortaya koyan bir delildir. Akıl Delili: İnsanlardaki akıl yürütme özelliğinin var olmasının Allah'ın bu özelliği vermesi olduğunu ifade eden bir delildir. İrade Delili: İradenin, irade sahibi olan Allah tarafından verilmiş olduğunu dile getiren bir delildir. Bilinç ve Benlik delili: Bilinçsiz maddeden bilinç sahibi insanın çıkarıldığını görmekteyiz. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 24-31)

1281

Varlık Delili (Ontolojik Kanıt): İnsanlık tarihi boyunca genel bir tanrı kavramı evrensel olarak daima vardır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28, 34) Çiçero şöyle söylemektedir: "Allah fikrini doğuştan insan ruhuna yerleştiren, yine Allah'tır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 47) Descartes, 'Ben tanrıyı düşündüğüm için o var değildir. O var olduğu için, ben onu düşünüyorum.' diyerek ontolojik delili özetlerler. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 50) Descartes'a göre Tanrı'nın yokluğunu düşünmek mümkün değildir. (Descartes, A Discourse on Method, s. 120-126) Descartes'e göre zihnimizdeki en mükemmel varlık fikrinin bulunması Tanrı'nın varlığının bir ispatıdır. Var olmayan bir şeyin içimizde doğması ve bizlerin de onu düşünmesi imkansızdır. İnsanın iç dünyasının sesine kulak vermeden ve doğadan da ders almadan Tanrı'nın var olmadığını iddia etmesi mantıksız ve sağlıksız bir karar olacaktır. Böyle bir kavram gerçekten temelsiz ve asılsız olsaydı insanlık tarafından asırlar öncesinden itibaren terkedilmesi, unutulması gerekecekti. Ontolojik kanıt bir anlamda mutlak ateizmin de olamayacağını kanıtlamaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 89-93)

Alem Delili (Kozmolojik Kanıt): Evrenden hareketle, onun bir yaratıcısı olduğu fikrine ulaşmaya en genel ifade ile doğal teoloji diyebiliriz. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 135) Doğadan hareketle var olan bir yaratıcı fikrine ulaşmaya teizm (doğal teoloji) denir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 189) Kozmolojik kanıt evrenin varlığından yola çıkarak yaratıcının varlığına gitmekte ve bizlere olup biten her şeyin arkasında bir Tanrı'nın bulunması gerektiğini söylemektedir. Evren kendi başına var olamaz bir nesneler yığıdır. Sonradan var olmuştur. Evreni var kılan ve ona hayat veren bir üstün yaratıcı olmalıdır ki O da Tanrı'dır. Evren dahil bütün sonlu varlıklar var

olmalarını kendileri dışındaki bir varlığa (Tanrı'ya) borçludurlar. Evrenin var olması da, zorunlu varlığın yani Tanrı'nın varlığının kanıtıdır. Kozmolojik kanıt ikinci olarak evrendeki hareket ve değişimin nedenini araştırarak Tanrı'ya varmaktadır. Nesnelerin hareketliliği ve değişik biçimler almaları kendiliğinden oluşamaz. Dolayısıyla evrendeki hareketin ve değişimin arkasında, onlara bu gücü veren bir Tanrı'dır. Yaşamı var kılan Tanrı bizlere en uygun şartlarda ve ortamda hayat imkanını sunmuş, gerek kendi vücudumuzu ve gerekse çevremizi bu yaşama hizmet için mükemmel bir şekilde düzenlemiştir. Kozmolojik kanıt üçüncü olarak evrenin sonlu olmasından hareketle sonsuz olan bir varlığa işaret etmektedir. Herhangi bir zaman dilimi içerisinde var olan ve bir süre sonra yokluğa mahkum olan nesneler gerçek varlıklarını kendileri dışındaki bir varlığa borçludurlar. Dolayısıyla nesneler dünyası içerisinde bulunmayan, onlar gibi belli bir zaman diliminde var olup-yok olmayacak aşkın ve sonsuz bir varlığa gereksinim vardır. Bu varlık ta Tanrı'dır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 93-97) Ateistlere göre ilk çağlarda çok tanrıcı olan ve putlara tapan insan daha sonra tek Tanrı inancına yönelmiştir. Halbuki İbrâhim Peygamber'in de gösterdiği gibi aşkın bir Tanrı inancı insanlığın ilk gününden beri vardır. Tanrı, evreni yaratmakla kalmamış işleyiş ve kanunlarını da belirlemiştir. Yaratılan o kadar mükemmeldir ki bazı ateistler yaratılana tanrı özelliği atfetmişler, tabiatı yaratıcı ilan etmişlerdir. "Tabiat ana verdi, tabiat bahsetti" gibi kavramları gündelik hayatta normalmiş gibi kullanabilmektedirler! İnsan böyle muazzam bir manzara karşısında "şans" ve "raslantı" gibi kavramları tekrar gözden geçirme ihtiyacını hissetmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 98-101) Mesela Hıfzı Veldet Velidedeoğlu yazdığı anılarında doğa için 'yetenekli, cömert, sanatçı' derken su için de 'mimar, yaşatan ve sanatçı' ifadelerini kullanmaktadır. (Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 27-28, 35, 37)

Nizam ve Gaye Delili (Teleolojik Kanıt): Nizam delili, gök cisimlerinin düzenli hareketlerinden, onu düzenleyene ulaşma şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 45) Aristo şöyle der, 'her ne ki sanat ve zeka eseridir, bilinmelidir ki o bir yaratıcının ürünüdür.' (Ali Fuat Başgil, Din ve laiklik, s. 30) Alemde bir düzen vardır ve herkes bu düzenin farkındadır. Bu düzen bizlere her şeyin arkasındaki bir düzenleyicinin varlığını haber vermektedir. Bir şairin şiiriyle, ressamın resmiyle ya da mimarın eseriyle duyulanan İnsan, Tanrı'nın sanatı karşısında da heyecanını gizlememiş ve daima hayranlığını ifade etmiştir. Bütün varlıkların insan için uygun tarzda düzenlenmesi de evrenin kendi başına ve tesadüfen oluşamayacağına işaret etmektedir. Düşünebilen, konuşabilen, akledabilen, hayal gücü olan, sevebilen, hisseden ve duygulanabilen yapısıyla insan yaratıcının en büyük eseridir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 102-109)

Kötülük problemi ve ateizm: Karşılaşılan kötülüklerin çoğunluğunun insan unsurundan kaynaklandığı görülmektedir. En büyük kötülüğü yapan yine insanın kendisi olmuştur. Hemcinsini öldüren, ona zulmeden, malını çalan, çocuklarını aç bırakan, bir diğerrinin kalbini yaralayan insandan başkası değildir. Sonuç itibariyle kötülükler karşısında sorgulanması gereken öncelikle insanın kendisidir. Bazı ateistlerin yaptığı gibi olup bitenden Tanrı'yı sorumlu tutmak insanın kendi sorumsuzluğunun bir örneğidir. "Dünyaya gelen her insan fitrat üzere doğar." (Buhari, "Cenâ'iz", 79, 92; Müslim, "Kader", 22-25) Bir çocuğun çevresinden etkilenmeden önce yalan söylememesi, hırsızlık yapmaması, doğruyu konuşması, kötü söz söylememesi gibi hususlar, bunun en güzel kanıtıdır. Başlangıçta tertemiz olan denizleri ve atmosferi kirleten insanın kendisi olmuştur. İnsana özgür irade verilirken ona iyiliği ve güzelliği araması tavsiye edilmiş buna karşın kötülükten iradesiyle kaçınması tavsiye edilmiştir. Tanrı, daima iyiliği istemektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 110-116)

Hudûs delili: Hudus delili, "Her sonradan yaratılan şeyin mutlaka bir yaratıcısının bulunduğu" şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 94) Evren sürekli değişiklik gösteriyor, her değişiklik gösteren şey de sonradan var edilmiştir. O halde, alemde sonradan var edilmiştir.

Alemin sürekli değişikliğe maruz kalır, çocukluk, gençlik ve yaşlılık gibi. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 21)

Psikolojik delil (Dini Tecrübe Kanıtı): Aşk ve sevgin, sadakat ve vefa duygusu gibi özellikleri Tanrı insanın karakterine işlemiştir. **İnsanın bunları başka yerden (doğadan) alması mümkün değildir.** İçimizdeki ulvî ve ahlakî duyguların da **bir kaynağı olmalıdır.** Bu kaynak da Tanrı'nın bizzat kendisidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 117-120)

Ahlak Delili: İçimizdeki vicdan, merhamet, sadakat, şefkat, vefa ve acıma duygusu da diğerleriyle birlikte Tanrı'nın kalbimize yerleştirdiği ve doğamıza naksettii işaretler olmuştur. Yeri ve zamanı geldiğinde bu değerler uğruna insanların varlığını, canını ve malını dahi tehlikeye atması, pek çok şeyden vazgeçmesi ondaki Tanrı inancının göstergesidir. **İnsan sadece biyolojik ihtiyaçları için yaşamaz.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 122-123) Dawkins'in dindarların arasında yaşamak istemesi gibi, İşlam düşmanlığı ile ünlü Ernest Renan'ın şu sözleri de vicdanında kalan kırıntıların ifadesidir: "İşlamiyet'in, din olmak itibariyle güzel yönleri vardır. Her ne vakit bir camiye girsem, şiddetli bir vicdan heyecanından, onu da söyleyeyim mi, Müslüman olmadığım için bir tür üzüntü duyuyorum." (Renan, L'İşlamisme et la Science, s. 19; Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 53; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 112)

Çağımızdaki ateist görüşlerin ıkmazları

Modern Ön Yargılar: XX. yüzyılın başında rüzęâr gibi esen ve ortalığı kasıp kavuran pozitivist hareket asrımızın ikinci yarısında hızını kaybetmiştir. Çağımızda oldukça etkili olan ateist düşünürler **Comte, Feuerbach, Marx, Freud, Nietzsche ve Sartre**'dir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 125-129)

Comte'un Pozitivizmi: Pozitivizm, Bilimi tek geçerli bir bilgi türü olarak gören bir anlayışın ismidir. Sonuçta pozitivizmin dinle ilgili iddialarının yanlışlığı görülmüş, inançsızlıkla ilgili beklentileri de boşa çıkmıştır. Fransız filozofu **Auguste Comte**, Tanrı inancının ortadan kalkacağı bir dönem olacağını iddia etmişti. (şafak Ural, Pozitivist Felsefe, s. 19-20) Dinlerin tarih sahnesinden silineceği şeklinde ki kehaneti ise tutmamıştır. (Prof Temel Yeşilyurt, ağdaş inanç problemleri, s. 45) **Günümüzde din olgusu ve Tanrı inancı devam etmektedir.** Dolayısıyla günümüze kadar yaşamış olsaydı gördüğü manzara karşısında Comte'un dahi hayal kırıklığına uğrayacağı muhakkak idi. Nitekim yüzyılımızda dinden uzaklaşan ya da bir şekilde onunla savaşan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne şekilde cehenneme çevirdikleri gayet iyi bilinmektedir. Comte teolojik/ Mitolojik, metafizik ve pozitivist evreler dediği (Prof Temel Yeşilyurt, ağdaş inanç problemleri, s. 44) şeylerin insanlığın ortak tecrübesi olduğunu görememiştir. Çok eski yıllarda dahi yüksek medeniyetler kurulmuş, bilimsel çalışmalar, felsefi eserler ortaya konmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 130-134) Alain de Botton: "Modern ateizmin başlıca yanılgısı; dinlerin pek çok yönünün geçerliliğini korumasını görmezden gelmesidir." (H.Kübra Ergin, Yüzakı, Aralık 2013, 106. Sayı, s. 16)

Feuerbach'ın Antropolojik Ateizmi: Feuerbach, Hristiyanlığın Tanrı imajının etkisinde kalarak Tanrı kavramıyla insan doğası arasında bir ilişki kurmuştur. Feuerbach'a göre Tanrı kavramı insanın kendi doğasını dışarıya yansıtması sonucu oluşmuştur. Feuerbach'a göre esas olan insanın kendisi ve kendi varlığıdır. (Ludwig Feuerbach, The Esence of Chritianity, s. 5-30) Feuerbach'ın aksine pek çok filozof Tanrı inancının insanın doğasında bulunduğunu ve bunu doğuştan getirdiğini iddia etmiştir. İşlam dinine baktığımızda zaten Tanrı'nın nitelikleriyle, insanın özellikleri arasında bir uçurum bulunmaktadır. Başka dinlerde olduğu gibi yarı ilâhî bir kişiden

söz edilmez. İslam dininde ne Tanrılaştırılmış varlıklar, ne günahsız azizler, ne ruhban sınıfı ve ne de kilise gibi tanrısal kurumlar mevcuttur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 135-138)

Karl Marx'ın Sosyopolitik Ateizmi: Marx'ın din eleştirisi O'nun dünya görüşünün bir parçası olarak önem kazanmaktadır. Bir anlamda ateist olmak Marxist olmanın getirdiği ve gerektirdiği bir durum haline gelmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 139) Marxizm Batı'nın kendi bünyesinde oluşturduğu kapitalist sisteme karşı bir reaksiyondur. O, gördüğü problemler karşısında siyasî ve ekonomik yapıyı yeniden düzenlemek istemiştir. Marx, insanlık tecrübesini bir tek teoriyle izah etmeye kalkışmış insanın bütün ideallerini, karakterini onun maddî yapısına indirgemıştır. Marxizme göre Tanrı'nın yok olduğunu söylemek ise Proletarya tarafında yer almak ve onların lehinde çalışmak olacaktır. Marx sonuçta pek çok unutulmaz acıların yaşanmasına neden olmuştur. İdeal bir İslam toplumunun kapitalist bir toplum olmayacağı herkesin mâlumudur. Marxizm yok iken ezilen, mağdur olan ve bir şekilde ıstırap çeken insanların yardımına en başta din koşmuş burjuvaya, zalimlere karşı onların haklarını savunmuş acılarını dindirmiştir. Günümüzün olağan üstü zor şartlarında dahi pek çok insan için din bir moral ve motivasyon kaynağı olmaya devam etmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 143) Batı ve Batı kültürü insanlık için genel geçer bir örnek değildir. Marxist tarih anlayışıyla hareket edenler İslamiyet'in evrenselliği, aşkınlığı (vahiy boyutu) ve ahlak anlayışı gölgelemiş, putperestliğe ve zulme karşıtlığını ve adaletin yanında yer alışı görmelikten gelmişlerdir. Evrim teorisi ile ırkçılık ve faşizm ilerlemiş, Marx'ın görüşleri arkasında yılgınlık, hayal kırıklığı, üzüntü, hatta gözyaşı bırakarak kendi kabuğuna çekilmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 144-146) İnsanlığa kurtuluş reçetesi gibi sunulan Marksist felsefe iflas etmiştir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 166)

Freud'ün Psikanalitik Ateizmi: “Freud’un ruh teorisi, Newton mekaniğinin ilkelerini rehber almıştı. Jung’un yaşadığı pek çok kişisel dini tecrübe onu hayattaki manevi boyutun gerekliliğine inandırdı. Gerçek maneviyatı, insan ruhunu bütünleyici bir parçası olarak gördü. Freud'un gözde öğrencilerden biri ve psikanalizin veliahtı olarak düşünülen Carl Gustav Jung, hocasını terk edip gider.” (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası s.208, 410, 412) **Freud sahasının dışına çıkarak dinî konularda birtakım yanlış hükümlere varmıştır. Freud’a göre Tanrı fikri insanın, çocukluk döneminde karşı karşıya kalmış olduğu zorluk ve felaketler karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma sisteminden kaynaklanmıştır.** (S. Freud, Totem and Taboo, s. 147-151) **Bir insan olarak Freud’ün kokain bağımlısı olmanın yanında, duygusal ve bunalımlı bir kişiliğe sahip olması** (Pierre Debray, Freud Skolastiği, s. IX-XI) **fikirlerinin doğruluğu hakkında da çevresindekileri ciddi tereddütlere sevk etmiştir. Freud’ün Tanrı’ya inanma ile çocukluk devresi arasında kurmuş olduğu ilişkinin tersine çevrilmesi ve ateizmin aleyhinde kullanılması da mümkündür. Ayrıca milyarlarca zeki ve sağlıklı insanın hâlâ Tanrı’nın varlığına inanması ve inanmaya da devam etmesi konunun o kadar basit olmadığını göstermektedir. Freud dinle ilgili değerlendirmelerinde totem, tabu ve fetiş gibi kavramları gündeme getirmiştir. Halbuki İslamiyet daha ilk günlerinde kendine en büyük hedef olarak putperestliği, ilkel inançları, hurafeciliği ve büyücülüğü seçmiş ve olanca gücüyle bunların hakim olduğu Arap geleneğini yıkmaya çalışmıştır.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 147-150) **Tanrı inancı, yaşamının sevinçli ve kederli bütün dönemlerinde insanı ayakta tutmakta ve insanın dengesini kaybetmesine engel olmaktadır.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 151) Ayrıca, “Freud’çu psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden cinsellik ve korku duygusudur.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55) “Psikanaliz yöntemine göre, insanın davranışlarına yön veren onun bilinçaltındaki cinsellik ve korku duygusudur. Tanrı inancı, hakikatte var olmayan, hastalıklı bir durumdur.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) “Yüce değerleri cinselliği indirgemek, hastalıklı bir zihnin ürünüdür. Bilim geliştikçe dini ihtiyaç da kalmayacaktır. Freud, hastalıklı bireyleri incelemiş ve ulaştığı sonuçları yanlış biçimde sağlıklı insanla tatbik etmiştir.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56, 57)

Nietzsche ve Sartre'ın Varoluşçu Ateizmi: "Tanrı öldü O'nu biz öldürdük" diyen Nietzsche, bunun sonunda insanın özgürlüğünü ve onurunu yeniden kazanacağını ve kendi özünü yine kendisinin belirleyeceğini ifade etmiştir. Nietzsche'den büyük çapta etkilenen Sartre da insanın özgürlüğü için Tanrı'nın yok olması gerektiğini öne sürmüştür. Her iki düşünürün iddiaları Tanrı'nın varlığını çürütmekten ziyade onun ahlaki açıdan var olmaması gerektiği gibi bir ön kabulle yola çıktıkları görülmektedir. Her iki düşünürün de reddettiği Tanrı İslamiyet'in Tanrı'sı değildir. Görünen o ki bu düşünürler daha ziyade Hristiyanlık'la hesaplaşmaktadırlar. Bu kişiler Tanrı'nın (İsa) trajik bir biçimde çarmıha gerildiği, insanların günahkar doğduğu ve kiliseye gidip vaftiz olmadıkça aklanamadığı, insanların günah işlediğinde (Ortaçağ'da görüldüğü gibi) acımasızca ateşe atıldığı bir kültürde yetişmişlerdir. Projelerini ve ideallerini de evrensel bir norm olarak düşünmemek gerekmektedir. Ateistlerin iddiasının aksine dinin (İslamiyet) ahlak konusunda olumsuz bir rolü bulunmamaktadır. Ateistlerin ileri sürdüğü özgürlük ideali de sorumsuzluk, kuralsızlık, dağınıklık ve kaos istemiyle eş anlamlıdır. İslam peygamberi görevinin birinci derecede ahlaki kemale erdirmek olduğunu belirtmiştir. (Muvatta, I-II, Hüsnül Hulk, 8) Elbetteki insanların kişisel zaaflarından kaynaklanan olumsuzlukların Tanrı'dan kaynaklandığını düşünmek ve dini eleştirmek büyük bir haksızlıktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156)

İdeolojik ateizm

Bilimsel (Materyalist) Ateizm Dayatması: Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşünü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir. Dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır. Diyalektik materyalizm, evrenin kendi başına var olduğunu, şuurun da maddeden sonra geldiğini ileri sürmüştür. Materyalizm şekilsiz bir maddeden bugünkü evrenin nasıl meydana geldiğini izah edememiş, insanın yaşamıyla, psikolojisiyle, inançlarıyla, etik değerleriyle, düşünce gücü ve arzularıyla ilgili olarak sistemli bir felsefe üretememiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157-160) **Bilimsel Ateizm Çarpıtması ve İslam'ın Evrenselliği:** Bilimsel (materyalist) ateizm İslamiyet'in yıkmaya çalıştığı eski putperest toplumun sömürü, kölelik, mal hırsı, kabilecilik, büyüculük, kan davası, fetişizm gibi alışkanlıkları İslam'a mal etmeye çalışmıştır. Ateistler tarihte cereyan eden ve hiçbir zaman Peygamber'in onaylamayacağı siyasi, coğrafi ve ticari kavgaları İslam'ın kendisi olarak takdim etmeye çalışmaktadırlar. Marxist ateistler ayrıca Hz. Muhammed'in çevresinden ve eski dinlerden etkilendiğini iddia etmişlerdir. Bununla da kalmamışlar İslamiyet'in gelişmeye, düşünceye ve tartışmaya karşı olduğu yalanını yaymışlardır. İslamiyet'in ilâhî kaynaklı olamayacağını ve Mekke toplumunun bu dini ortaya çıkardığını dile getirmişlerdir. Halbuki Hz. Peygamber'e baktığımızda O'nun gerek şahsiyetinin gerekse getirdiği mesajın, Mekke toplumunun ve o toplumda yaşayan sıradan bir insanın önceliklerinin belirleyici olmayan aksine onların mevcut değerlerini alt üst eden ve kökünden kazıyan inançlar olduğu rahatlıkla gözükebilecektir. Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hakim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve enkarnasyonla ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. Halbuki ateistlere göre Peygamber'in onlardan etkilenmesi gerekirdi. Hz. Mûsâ, Hz. İsa veya Hz. Muhammed başta olma üzere tarihteki hiçbir peygamber kendi başına yeni bir din getirmemiş, hepsi de tek Tanrı'nın varlığını insanlara haber veren ve ondan başka tapılacak, kutsanacak ya da ilâhlaştırılacak herhangi bir varlığın bulunmadığını öğreten dinin elçileri olmuşlardır. Yine bu peygamberlerin hiçbirisi de insanlardan kendilerini kutsamalarını veya kendilerine

tapınmalarını istememiş gerçek Tanrı'nın sadece yaratıcı Allah olduğunu öğretmişlerdir. **Özünde bir olan fakat günümüzde bozulduğu için inanç esasları farklı yorumlanan bütün ilâhî dinler kaynak itibarıyla bir olup aynı Tanrı'nın göndermiş olduğu dinlerdir.** Peygamberler kendilerini aynı halkanın devamı olarak görmüş ve birbirlerini destekleyici şeyler söylemişlerdir. **Mevcut sosyal yapının peygamberleri ortaya çıkarması ve onları etkilemesi bir tarafa, peygamberler o toplumu yeniden yapılandırmak ve değiştirmek için gelmişlerdir.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi s. 161-166) Materyalist ya da Marxist bir ateizm anlayışında insanlar sadece materyalist bir ateist olma özgürlüğüne (ya da zorunluluğuna) sahiptir. **Materyalist bir ateizmin hakim olduğu yerlerde insanların bırakınız dinsizliği reddetmeyi, ateizmi eleştirme özgürlükleri dahi bulunmamaktadır.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.167-170)

Ateizm ve İslam gerçeği

İslamiyet'in Ateizme Bakışı: İslam dininde inanç özgürlüğünün çok geniş bir biçimde görüleceği kesindir. Ancak bununla birlikte **İslamiyet'in taviz vermediği ve kesinlikle rıza göstermediği konular** da bulunmaktadır. Bunlardan biri **putperestliktir.** Bir diğeri de **insanlar arasında görülen zulüm, katliam, soykırım, tecavüz, işkence, haksızlık, ayrımcılık ve sömürü gibi insanlık dışı fiillerdir.** Kur'an, adaletin, eşitliğin, erdemin ve sevginin yaygınlaşmasını talep etmiştir. Zaten onu anlamlı kılan, farklı dilde, dinde, renkte ve coğrafyadaki binlerce insanın, özellikle ezilmiş, sömürülmüş, yurtlarından sürülmüş, hor görülmüş ve haksızlığa uğramış kişilerin gönlünde yer almasını sağlayan şey de İslam'ın bu evrensel değerleri olmuştur. İslam bizzat anlamı ve içeriği ile de bir barış dinidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.173-174) Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 175-176)

1286

Ateizm Karşısında İslam: İnsanlığa hitap eden din (İslamiyet) ateistlerin düşündüğünün aksine ne bir ideoloji, ne sadece ekonomik ve politik bir yapı, ne de felsefî bir dünya görüşüdür. O evreni ve canlıları kucaklayan, bütün insanları insan olmak bakımından hoşgörüyle karşılayan, onları dili, rengi, kültürü, sosyal statüsü, ekonomik durumu, cinsiyeti, nesebi ya da geçmişiyle yargılamayan tek Tanrı inancını savunan, putperestliği yıkan ve yeryüzünde adaleti amaçlayan engin bir inanç sistemi ve hayat düzenidir. Bu anlamda İslamiyet herhangi bir teorisyenin zihnine sığacak kadar dar olmadığı gibi, bütün varlığa, tarihe, toplumsal yapıya ve insanlığa idelojilerin yaptığı gibi tek bir ilkeyle yaklaşacak kadar da sığ bir bakış değildir. Sosyal alanda toplum ve fert dengesini gözetken İslamiyet, adaleti, çalışmayı, ticareti, dürüst yollarla para kazanmayı teşvik etmiş, aldatmayı, yalanı, sömürüyü ve borçluyu ezmeyi ise şiddetle yasaklamıştır. İslamiyet her türlü egoizmi ve ırkçılığı reddetmiş, bu amaçla öldürmeyi ve zulmetmeyi reddetmiş, bir başkasının canına, malına, ailesine, inancına ve özel yaşamına müdahale edilmesini de yasaklamıştır. Hristiyanlıkta görüldüğü gibi ruhban sınıfına da (Klerikal yapılanma) imkan tanımamıştır. İslamiyet gerek bireysel, gerek toplumsal ve gerekse evrensel açılardan mutluluğun temini yönünde ilkeler ortaya koymuş, niçin var olduğu ve nereye gidileceğine dair getirmiş olduğu açıklamalarla insanlara bir vizyon sunmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 177-178) **Ateizmin ise insanlara bir vizyon sunması ve varlık alemiyle ilgili tatmin edici açıklamalar getirmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır.** Sistemli ve ahenkli bir dünya görüşü ortaya koymak yerine dine ve Tanrı inancına karşı eleştirel bir tutum takınmakla yetinmiştir. Ortaya yeni bir şey koyamadığı gibi insanların ufkunu açacak, onlara ümit verecek ve geleceği aydınlatacak bir sistem de sunmamıştır. Her şeye rağmen İslamiyet bütün sadeliği ve çekiciliği ile insanlığın önünde durmaktadır. **Geleneğin bizlere sunduğu İslam'la kaynakların bizlere anlattığı İslam arasındaki farkı hissedip kaynaklardaki İslam'a ulaşınca birçok sorun zaten kendiliğinden hallolacaktır.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 179-180) İnsanı inançsızlığa götüren

yolların temelinde bizâtihi ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen bilgisizlik, tutarsızlık, iki yüzlülük ve gayri insani tavırlar yatmaktadır. XX. yüzyılda ateizm adına ortaya pek çok şey konmuş ama içeriğinin daha çok ideolojik bilim, ideolojik felsefe ve ideolojik ateizm olduğu görülmüştür. Bu söylemlerin temelinde de pozitivist ya da materyalist esintiler bulunmaktadır. Mutlak bir ateizmden söz etmek imkansızdır. Bilimsel, rasyonel ya da mantıksal gibi kavramların ateizm adına kullanılması tamamıyla yanıltıcı ve çarpıtıcı bir durumdur. Ateistler, teizmin kanıtlarını eleştirmekten başka bir seçenekleri olmamıştır. Bunun yanında kendi bakış açılarını destekler ikna edici görüşler de ortaya koyamamışlardır. **Henüz kanıtlanamayan ve kanıtlanması da mümkün olmayan teorilerinin etkisi ve gücü ise günümüzde oldukça zayıflamış, yaygınlığı da sona ermiştir. Bunların arasında Comte'un pozitivist; Feuerbach'ın antropolojik; Marx'ın sosyopolitik; Freud'ün psikanalitik ve Nietzsche ile Sartre'ın varoluşçu ateizmi bulunmaktadır. İddialarını yanıtlayan sayısız örnekler bulunduğu halde fikirlerinden vazgeçmemişler ve ideolojik kaygılardan ötürü bunları kutsallaştırmışlardır. Ateizmi ilke edinen ideolojiler kiliseyi aratmayacak derecede dogmatik, statik ve dayatmacı tavır sergilemişlerdir. Kendilerini ilmî, felsefî ve özgür düşünceli diye tanımlayan ideolojiler insanlık tarihinin en doğma, en katı ve en yasakçı ekolleri haline gelmişlerdir. Bireylerin yaşamlarına, düşüncelerine, inançlarına, kısacası özgürlüklerine dahi ipotek koymuşlar, ideolojilerini XX. yüzyılın çağdaş dinleri haline getirilmişlerdir. Ancak kesin olan bir şey varsa o da artık ateizmin bilimsellik, rasyonellik ya da özgürlük kılıfına bürünemeyeceğidir.** (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 184-189)

“Yaptığım araştırmalar, edindiğim izlenimler sonucu, ülkemizde kanıtsız ve kaynaksız konuşulan tek alan “din” ve “din’in kutsalları” konusudur. Potlar ve devrilen çamların verdiği zayıttan kimse kendini sorumlu hissetmemektedir. “Ah, şimdiki aklım olsaydı!” diye iç geçirip dövündüğümüz, çünkü aklımızla bugünkü aklımızın birbirini tutmadığı bir hayatta ‘aklı kullanma kılavuzuna’ şiddetle ihtiyaç vardır. Dinsel konuların artan bir hızla magazinleştirildiği bir ortamda bilgi kirlenmesinin olması da vazgeçilmezdir. Dünyada her şey zıddıyla kaimdir. Hiç kimse başkası gibi düşünmek, inanmak ya da yaşamak zorunda değildir. Herkes hayatını kendi özgür iradesiyle yaşar ve sonucuna da katlanır. Din bir kültür değildir, ahlak ise bilgi. Din; yaşamın bizzat kendisidir. Din, ait olduğu kültürünün yardımcı unsuru, ayrıntı ögesi değil özü ve omurgasıdır.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 7-12) Akli başında insanlar, ihtiyaç duydukları konu ne ise o konuda bir uzmana başvurur ve onun tavsiyelerine kulak verir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 165) "Resulüllah'ı gören ve tanıyan yüz binlerce insan onun söylediklerinin doğruluğuna ikna olmuş, onun Allah'ın Resulü olduğuna inanmış ve alışageldikleri hayatı değiştirerek artık onun söylediği gibi yaşamaya başlamışlar, onları izleyenler de aynı yolda yürümüşler. Biz salt aklımızla dünyayı da tam anlamıyor, varlık arasında bütüncül bir ilişki kuramıyor ve hep birbirimizden farklı şeyler söylüyoruz. İnsanların en zekilerinden olduğu iddia edilen filozoflar, bilinen tarihleri boyunca hep birbirlerini yanlışlayarak gelmiş, hakikat adına taş üstüne taş koyarak ilerlememişlerdir. Onların bu birbirlerini yalanlamaları dünyanın sonuna kadar da devam edecektir. Buna karşılık getirdikleri bilgilerle peygamberler, birbirlerini hep tamamlayarak gelmişlerdir. Hepsini öncekini, kendisinin selevi ve kardeşi olarak tanıtmıştır. Allah insan gibi karmaşık bir makine, dünya gibi akıl almaz bir sistem yaratmış olsun ve bunların nasıl en verimli şekilde çalıştırılacağını öğretecek bir kitapçık ve bir teknisyen göndermesin, bu olacak şey değildir. Sonra ahlak ve erdem denen şeyi gerekli ve güzel bulmayan insan yoktur. O halde ahlakın ve erdemin nasıl olacak?" (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 17.1.2016)

Din özellikle belli sanat dallarının inkişafında/gelişmesinde başat bir role sahiptir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 206) **Din toplumu aynı düşünce ve davranışları benimseyerek ortak değerler etrafında toplanmasını sağlar.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 207) **İslam dini insanları kabile, ırk, cinsiyet şeklinde bir takım ayrımlara tabi tutmaksızın üst bir ilke**

etrafında birleştirerek Hz peygamberin önderliğinde bir araya getirmeyi amaç edinmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 209) “Ey ölümden korkup kaçan. İşin aslı sen kendi günahlarından korkuyorsun.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 120) Oysaki, “Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. **Ahiret inancı insandaki adalet duygusunu tatmin eden en güçlü inançtır.**” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 213-214) **Ahiret inancı acı ve zorluklarla başa çıkmada önemli bir teselli kaynağı olarak işler görmektedir.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 216) İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219) İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle doludur. **Kur'an'da dikkat çekilen özellikler aslında günümüz insanların en fazla ihtiyaç duyduğu niteliklerdir.** (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 225) Bütün insanlar ölüyorsa, hayatın ‘gayesinin’ zevk olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 200) “Dindar biriyse hayatın tadını çıkarabilirsin. Ama yaratıcının izin verdiği sınırlar dahilinde. İnsanlar, “hayatın tadını çıkarmak istiyorsan içki, kadın ve paraya sahip olmalısın” diye düşünüyorlar.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 130) Dinin toplumsal yapıyı ayakta tuttuğu vurgulansa, dinin değeri daha iyi anlaşılır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 186) İslam komünizmin toplum anlayışındaki eşitlikten daha onurlu bir davranış modeli sunmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 192) **İslam insanları sosyal sınıflardan ziyade kardeş olarak görerek, bütün insanlığın tek bir atadan var olduğu üzerinde durur.** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 193) Komünizm de kapitalizmde insan fitratına aykırı olan bir durumdur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 197) “Komünizm ve sosyalizm, partili bir azınlığa hizmet etti; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 25) Önce deizm ile başlayan Tanrı tasavvuru, daha sonraları ateizmle başka bir boyuta taşınmıştır. Ateist dünya görüşü hazcı ve hedonist bir dünya görüşünün güç kazanmasına neden olmuştur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 114) Kapitalizm ve komünizm insanı bir makine haline getirmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 198) **Ateistin tabusu, Das Kapital, Türlerin kökeni, Materyalizmdir. Kapitalist ruhun mihrabı ise, paradır.** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 200) **Günümüz modernizminin, Tanrı iptal edişinin sonucu olarak, çağımız insanın için para, tüketim ve haz neredeyse çok tanrıcılığın değişik versiyonları olarak görülmektedir.** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 206) Tanrıya inanç ortadan kaldırıldığında, insandaki kontrolsüz hırs ve haz duygusu ortaya çıkar ve her istediğini helal haram demeden gerçekleştirmeye çalışır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 87) Modernizm, emperyal bir anlayıştır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) “Dinin en önemli fonksiyonlarından biri, deruni boyut sayesinde şahsiyet gelişimidir. **Modernizm, insanlara bireyciliği verdi ancak şahsiyet kazandırma yollarını da birer birer ellerinden aldı. Çünkü şahsiyet gelişiminde ahlaki boyut, dahası insanlarla ilişki ve bu ilişkilerdeki fedakarlık oldukça önemli yer tutmaktadır.**” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 185) İslam'ın mücadele ettiği “Mekkeliler, 600 yılında tarihin şahit olduğu ilk vahşi kapitalizm sistemini kurmuşlar ve sistematik hale getirmişlerdi. Sistemin özü; borçlandır, faizlendir, borçluyu çaresiz bırak sonra da haczet idi. **İslam, insanlar başka şeylere inanıp kendilerini kullandırmalarını diye inen bir dindir.** Allah'ın dinin kaynağı vahiy, muhatabı akıldır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 22) İslam, birikimi üretime dönüştürür ya da zekat vermek ve infakla, servetin toplumsal hayatta ihtiyaç sahiplerinin ekonomik anlamda güçlendirilmelerinde kullanımına yönelik teşvikte bulunur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 47) “Kur'an, iyiyi tavsiye edip kötülükten kaçındıran, canlı bir Allah bilincine sahip fertlerden oluşmuş, iyi ve adil bir toplum oluşturmayı hedefleyen dini ve ahlaki bir metindir.” (Adil Çiftçi, Fazlur Rahman ile İslam'ı Yeniden Düşünmek, s. 231) Yaratılış gayemizi, nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi söyler din. Varlığı ve hayatı anlamlandırır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 38) İnsanın varoluş gayesi, kendini ve âlemdeki yerini bilmesidir. Eşyanın hikmetini ve hakikatini kavramasıdır. İnsandan beklenen şey, insanın niteliklerini geliştirmesi, sevgi ile yaratıcıya muhabbet ve ibadet

etmesidir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 34) Allah, peygamberler vesilesi ile insanlara tercih yolu göstermiş, bu şekilde iyi ve kötüyü birbirinden ayırt etme imkanı vermiştir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 7) Dinden daha iyi bir psikoloğumuz yoktur. Hayat ancak ölümle barışık olanlar için anlam kazanır. XX. yüzyılın o büyük icatlarından, nimetlerinden hangisi, bir yakını kaybetmiş insanı teselli edebilir ki? Nereye gittiğimizi söyler din. Yüce Allah'ın, 'ruhuna üfledim' dediği kullarının, yaratıcı tarafından sevildiğini hissetmesinden daha güzel bir psikoterapi olur mu? (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 39-43)

Evrendeki maddeler; cansız, somut, akılsız, şuursuz, bilgi sahibi olmayan birtakım madenler, taş, ateş, zehirli gazlar gibi maddelerdir. Neden ve nasıl olup da akıllı zeki düşünen ete kemiğe bürünmüş hayat sahibi canlıları oluşturdukları asla izah edilememektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 31) **Hayatta tüm patlamalar yıkımlara, kaoslara sebep olurken bu nasıl bir patlamaymış ki, muhteşem evrenin oluşumuna sebep olmuş,** bin yıllardır hassas dengeleri kurgulayabilmiş? Patlama denen şey, belli bir zekaya sahip midir ki? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Evrenin oluşum aşaması yanında, mevcut düzen yüzyıllardır nasıl sağlanıyor? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 15) Evrendeki maddelerin doğası entropiye meyilli iken, bu nizamı takip eden bir varlık olmalıdır ki evren mükemmel işlesin, O da Allah'tır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 24) “İnsanoğlu her gün çevresindeki varlıkların ‘düzen içinde’ hareket etmelerinden habersizce yaşamayı sürdürmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 118) “İnsanoğlu çerçevesinde gördüğüm muhteşemliği alışkanlık perdesinden dolayı sıradan görür. Tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak miktarda bilgi bulunur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 40) “İnsan, hiçbir hayvandan olmayan düşünce gücü sayesinde kâinattaki sırların ifşa edilmesine vesile olmaktadır. İnsana şeref kazandıran, insanın ruhsal boyutudur. İnsanın hayvandan farklılığı, bedensel özelliğinden değildir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 48) “Bilim, evrenin 'neden bu şekilde' olduğunu ve varsa bir 'amacını' ortaya koyma hususunda sessizdir.” (Hawking, Kara Delikler ve Bebek Evrenler, s. 99) Oysa ki, “Uygun suretler verip program yüklemek, bunlara aynı sistemin birer parçası haline getirmek hatta hepsini birbirine muhtaç haline getirmek gerçekten büyük bir sanatçıyı gerekli kılmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 99) “Senin diğer canlılardan farklılığını hissedebiliyor musun, her şey öylesine de rastgele mi, sayısız varlığın birbirinden farklı katrilyonlarca rızkını kim tedarik ediyor? Bir sahnede iki farklı piyes oynasa birbirine karışıyor; Bak bu alem sahnesine milyarlarca piyes aynı yerde oynanıyor. Yazın sulu karpuz, kışın C vitaminli portakalı kim yaratıyor? Kar kalktığında cesetler manzarasıyla karşılaşmıyoruz, bunu ayarlayan kimdir? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 182-183) “Hak din olmadan ahlak olur mu? Akla dayalı ahlakta insanlığın ittifak etmesi mümkün müdür? Hani kapitalistlerin vaad ettiği bolluk, huzur? Kapitalizm ve komünizmden insanların en ufak bir umudu kaldı mı? Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 veto ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu oluyor. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir? İnsanın taklidinden de aciz olduğu (Biyometri) nice ilahi sanatlar var değil midir? Üç günlük dünya keyfi, ebedi bir ahireti yakmaya değer mi? Karalayıcı ifadeler gerçek bir bilgi sağlar mı? Allah'ın bizden istediği ibadet ve kaidelerin tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun? Ebedi hayat ile alakalı karar ve tercihlerinde yeterince düşündüğüne emin misin? Yoksa kalabalığa mı uyuyorsun? Hiçbir varlığın başıboş olmadığı bu alemde insanın başı boş bırakılacağını aklın ihtimal veriyor mu? Fizik kanunlarını kim koydu? Bir gün Rabbinin huzuruna getirildiğinde, onu inkar etmiş olmanın bir mazeretini bulabilecek misin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 186-191) **Bilimin yaptığı şey, merhalelerin nasıl oluştuğunu izah etmektir.** Peki, bu düzenekleri kim ayarlamış ve böyle işlemlerini sağlamıştır? (Ömer Faruk Korkmaz,

Sorun Kalmasin, s. 143) Bilim, insanin bu dünyada konforlu yasamasini hedeflerken din ise insanin huzurlu olmasini merkeze koyar. (Aliye Cinar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127) Freud hayatın bütününden sadece bir yanına alıp, tamamı ondan ibaretmiş gibi yorum yapmıştır. İslam düşüncesi asla meseleleri tek taraftan ele almamıştır. İslam, hayatın her safhasını kuşatmıştır. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 197) Ateist ve deistler sanatı sanatkâr kabul etmelerindeki çelişkiyi fark edememektedirler? Niçin yaratıldık, nereden geldik, nereye gidiyoruz, niçin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 201)

“Kur’an’a genel bir bakış açısıyla baktığımızda akla hitap ettiğini görürüz. Onun akla ve aklın kullanılmasına verdiği önem asla göz ardı edilemez. Kur’an’ın akla olan bu yönelişi katiben başka kutsal kitaplarda yoktur. **Aklın ileri seviyesi ilim ve irfanı ortaya çıkarır ki, ilim ve irfana Kur’an-ı Kerim dokuz yüzden fazla ayetle verdiği önemi ortaya koyar.** Dinin en temel şartları akıl sahibi olmaya bağlandığına göre akılla hareketin ehemmiyeti şüphe götürmez. Akıl, muhtelif fikirleri belirli kategorilere ayırma yetisine sahip olan, analiz edince bütünleyici ve birleştirici bir özellik taşır. İşte Kur’an’a göre aklın en önemli yanı burasıdır. Bu sebeple Kur’an’da aklını doğru şekilde kullanamayanlar kınanmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 173-203) İslam’ın bilgiye verdiği değer, bilgi edinmede kadın erkek ayırmayan, ilmin hangi bölgede kimin elinde bulunursa bulunsun tahsil edilmesi gerektiğini savunan, bilgi kaynaklarını katı delillerle sağlamlaştırmayı prensip edinen İslam dini, bu kurallarda da öncüdür. Peygambere inen ilk vahiy olan ‘Oku!’ bile, İslam’ın ilime verdiği önemi belirtmeye kafidir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 205) Ümmi sayılabilecek bir cemaate bildirilen İslamiyet, o dönemin şartlarıyla ilmi en ileri dereceye yükseltmiş olan İslam, o yıllarda koyduğu kuralların evrenselliğini günümüzde de canlılığını koruyarak ispatlamaktadır. İslamiyet aynı zamanda alem ve Allah arasındaki ilişkiye de açıklık getirmiş, insanlar inanmaya yönelebilecekleri bir yaratıcıyla tanıştırmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 206-210) “İslam dininde İmanın bilinçli olarak inanılmışsa bir değeri ve anlamı olacağı için iman; sorgulama, eleştirme, akletme ve tahkik sürecinden geçmek zorundadır. **Bilimde akıl hakim olup, sanatta duygu ön plandayken din; İnsanın hem akıl, hem duygu, hem de sezgi yönüne hitap eder.** Onu, bütün boyutlarıyla bir bütün içinde kavrar ve şahsiyetine şekil verir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 97-98) **İslam’ın yolu, aşırılıklardan uzak, denge ve itidal üzerine kurulan bir yoldur.** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 100) Kainat insanlığın devamını sağlayacak materyalleri insana susmakla görevlidir. Bilgi seviyesi konusunda dahi insan kainatının merkezindedir. Böylelikle yeryüzünü şekillendirme, imar etme yetkisi de kendisine verilmiştir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 211-214) İnsan, yaşadığı çevresini imar etmekle sorumludur. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 232)

Allah Teala yaratılmış olduğu insanların değerlerinin ortaya çıkması amacıyla onları sınamak için kainatı yaratmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 215-216) Dünya hayatı Kur’an’da genelde ahiret hayatıyla birlikte alınmış, bazen ikisi arasında karşılaştırma yapılırken ahiret hayatı üstün kılınmıştır. Dünya üzerinde yaşanmış olan hayat, ahiretteki saygınlığı ve muameledeki üstünlüğü belirleyecektir. Yani kısa dünya hayatını İslam’ın maneviyat şemsiyesi altında geçiren insan ahirette ebedi mutlu olacaktır. Dünya ahiretin bir nevi ön hazırlığıdır. Geçici olan kalıcı olandan değersizdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 217-219)

“Ateizmin büyük belirtileri, nankörlük ve gösteriştir.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11) “Bizim huzurumuza çıkarılacaklarını hiç beklemeyenler, “Bize melekler gönderilmesi veya rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?” diyorlar. Gerçek şu ki onlar içlerinde derin bir kibir duygusu besliyor, azgınlıkta sınır tanımıyorlar.” (Furkan, 21); “Şüphesiz biz insana doğru yolu gösterdik. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kat eder.” (İnsan, 3)

De ki: “Hak geldi batıl yıkılıp gitti! Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.” (İsra, 81) “İsterler ki Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürüversinler; ama inkarcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlayacak!” (Saf, 8; Tevbe, 32)

Sınırlı akı ve devamlı değişen bilimi kendisine ilah edinen (Furkan, 43) ateistlerin ruh halini Kur’an bize şöyle tarih eder: "İnsan, kendisini müstağni (Allah’a ihtiyacı olmayan bir varlık olarak) gördüğü anda azgınlaşmaya başlar" (Alak, 6-7)

Deizm Yanılgısı

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘İslam alimlerinin objektifliği’, ‘İslam’ın emirleri ve Hümanizm’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘İmtihan Dünyası’, ‘Evrin Teorisi’, ‘Ateist akıl’, ‘Ateizm Yanılgısı’, ‘Agnostisizm Yanılgısı’ başlıklı yazılarımızın da okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Tanımı

“İngilizce: Deism; Fransızca: Deisme; Almanca: Deismus olarak kullanılan deizm, ‘vahyi inkar etme, Allah’tan başkasına inanmama’ manalarına gelir. Türkçeleştirme çalışmalarında “deisme” terimi, ‘Yaradımcılık ve Yaradancılık’ deyimleriyle karşılık bulmuştur.” (Orhan Hançerlioğlu, “Nedentarıncılık”, Felsefe Ansiklopedisi, IV/ 237); Latince’de “Tanrı” anlamına gelen “deus” kelimesinden türetilmiştir. (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 8; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe sözlüğü, s. 191; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 31; <https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm>; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) “Deizm, Yunanca’da yine “Tanrı” anlamına gelen “theos” kelimesinden türetilmiş olan “Teizm (Theism)” ile aynı kökten gelmektedir.” (Hüsameddin Erdem, “Deizm”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, IX/109) “Aslında orijinal haliyle her ikisi de Tanrı veya Tanrıların varlığına inanmak anlamına gelmekte ve bu yönüyle de “Ateizm (Atheism)” in antitezini oluşturmaktadırlar.” (Mehmet S. Aydın, Din Felsefesi, s. 173; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Ansiklopedisi, IV/237-238) “Deizm kavramı, köken olarak Latince’de “Tanrı” anlamına gelen “Deus” kelimesinden türetilmiştir. Aslında deizm, Tanrıya inanmak anlamına gelir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 503; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9) “Ancak zamanla Yunanca Tanrı anlamına gelen “Theos” kelimesinden türetilen Teizm, ‘yaratıcı ulûhiyet’ anlayışını ifade etmek için kullanılmıştır. Deizm ise kendine özgü felsefi bir kimlik kazanmıştır.” (M. Aydın, Din felsefesi, s. 173)

“Deizm 'Tanrı, alemleri ve içindekileri yarattı ve bir kenara çekildi.' diyen Aristo'nun Tanrı anlayışı şeklindeki bir inanç biçimidir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150) “Allah tabiat kanunlarının etkisiyle mekanik bir şekilde kendi kendini işleyen bir düzen kurmuştur, bir daha müdahale etmez.” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) “Deizmde köşesine çekilen tanrı anlayışı hakimdir. Aristo'ya göre tanrı evreni yaratmış ve köşesine çekilmiştir. Tanrının işini kulları tayin eder.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 53) “En önemli ilkesi rasyonalizmdir. (akılcılık)” (Rasim Özdenören, Kafa karıştıran kelimeler, s. 46; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46) “Tanrıyı ilk neden kabul eden akılcı din öğretisidir.” (S. Hayri Bolay, Felsefi doktrinler sözlüğü, s. 64; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) “Ateizm karşıtı bir dünya görüşüdür.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52) “Vahiy inkar eden bir felsefedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) “Peygamber, kutsal kitap, ahireti reddeden görüştür.” (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) “Vahiy, peygamberi, ruhu inkar eder.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 107) “Deizm, başlangıçta dünyayı yaratan ancak daha sonra buna müdahale etmeyen bir tanrıya inanır.” (Leslie Stevenson, “Deism”, Eighteen Takes on God, s. 53; Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açısından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 235; Hüseyin Peker, Din psikolojisi, s. 98; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 38; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 308; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması

Gerekenler, s. 7, 17, 38; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 36) “Dolayısı ile aleme ‘insan’ istediği gibi müdahale etmekte özgürdür. Kozmik alem Tanrının, dünya (işleri) ise insanlara aittir. Deizmde Tanrı “emekliye” ayrılmıştır. Deizmde Tanrı aşkındır, içkinliği reddeder ve dolayısı ile de panteizmin zıddıdır.” (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) “Yunan düşüncesinin vardığı ya da çıktığı nokta deizmdir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) “Deizm, aleme müdahale etmeyen bir Tanrı anlayışı; akla ve bilime gösterilen sonsuz güven gibi iki temel anlayıştan yola çıkarak sonunda akıl dinî veya tabîi (doğal) din olarak nitelendirilmiştir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 11; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 10) “Deizmde Tanrı, saati yaratan bir saatçi gibidir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 36) “Bu mantığa göre tanrı bir bakıma ebedi istirahatete çekilmiştir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 38) “Deizm, Latince Tanrı anlamına gelen "deus" kökünden geldiği için, başlangıçta ateizmin karşıtı olarak kullanılan bu isim daha sonraları Hristiyanlığa bir tepki olarak kendini göstermiş (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) Tanrı inancını korumakla birlikte, kilisenin tutumuna duyulan şiddetli tepki yüzünden vahiy, peygamberlik ve mucize gibi dinî değerlere karşı çıkmanın sembolü olmuştur. Deizm, yaşama ve dünyaya müdahale etmeyen Tanrı anlayışını savunur. Panteizm ise Tanrı-evren özdeşliğini ileri sürmüştür. Panteist, Tanrıyı yaratıcı olarak kabul etmez çünkü O, evrenden ayrı değildir. Onlar Tanrı'nın varlığını inkar etmemekte sadece mahiyetini farklı yorumlamaktadırlar.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi s. 19-21)

“Sadece akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını benimseyen kişiye deist denir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) “Deist, doğaüstü vahye dayalı bir din yerine doğal ya da rasyonel bir dine inanan kişidir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 70, 252; W. Allen Wood, Kant'ın Deizmi, s. 336) Kısacası; "Ateist Allah'ı yok saymaya, deist ise Allah'a sınır koymaya kalkışandır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 83) “Bir deist olduğunu açıkça beyan eden ilk düşünürdür Charles Blount olmuştur. Fakat o da daha sonra intihar etmiştir. Matthew Tindal tarafından yazılan ‘Christianity as Old as the Creation’ daha sonraları “deistlerin mukaddes kitabı” olarak anılmıştır.” (TDVİA, Deizm, s. 110)

Tarihi

'Deizm' terimi ilk defa İsviçreli reformist teolog Pierre Viret tarafından, dini inançları savunduğu ‘Instruction Chrestienne’ isimli eserinde kullanılmıştır. (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 212; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10; <https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm>) “İncil’i ‘eleştiren kişileri’ kastederek (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 195) “İsa Mesih’i ve Hristiyanlık doktrinlerini inkar eden ateistler” (TDVİA, Deizm, s. 110) anlamında “bu sözü ‘Türkler ve Yahudiler’ için kullanmıştır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10, 12, 107)

“Kilisenin baskıcı otoritesi, teslis akidesi, evren’i ve insana müdahale etmeyen bir tanrı fikrinin doğmasına sebep olmuştur.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 27; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 14) Deizm, “ilk kez İngiltere’de kullanılır.” (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) “ilk kez 17. yüzyılda İngiltere’de ortaya çıkan bir akımdır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 221, 236) “Deizmin temelinde, 17. Yüzyılda doğa bilimlerinin gösterdiği muazzam gelişme olgusunun yattığı görülür.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 45) “Deizmde Tanrıyı temsil eden doğadır. Bu bakımdan doğa tabir caizse tanrının kendisidir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254) “Deizm İngiltere’de doğmuş, Fransa Almanya’da gelişmiştir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160) “Deizm, Fransa’da

İngiltere'nin aksine dinsel bütün öğelerden soyutlanarak sadece materyalist ve devrimci bir ruh halini alır. Voltaire, Montaigne, Rousseau bu akımın öncülerindendir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) “16. Yüzyılda tanrıtanımazlığın karşıtı olarak ortaya çıkan deizm, tanrının belirli kurallara göre işleyecek şekilde evreni yarattığını ileri süren ve sonra her şeyden elini çektiğini kabul eden, akla ve bilime ileri derecede güven duyan felsefi bir harekettir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 20; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 15) “17. Yüzyılda İngiltere’de deizm yayılmaya başlar. İlk başlarda Tanrıya ve ‘ahiret hayatına’ inanmakta idiler.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 23) “İngiliz deizminin kurucusunun Lord Herbert of Cherbury” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) olduğu ve aynı zamanda “Deizm Temel ilkelerini belirlediği.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 201) kabul edilir ama ilginç olan “Lord Herbert of Cherbury kendisini hiçbir zaman bir deist olarak tanımlamamış” (Vahdetin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) olmasıdır. “Deizmin ilk kurucularından biri olarak kabul edilen Lord Herbert’in Tanrı’ya ve ahiret hayatına inanmakla beraber ilahi metinler hakkında önemli şüpheleri vardı.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) “Buna rağmen “Deizmin babası olarak anılan Lord Herbert, ölüm döşeginde iken İrlanda başpiskoposunu da çağırmıştır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 65) “17-18. yüzyıllarda ortaya çıkan bu inanç sisteminde kişi işlerin iyi veya kötü olmasını akla ve doğaya göre belirlenebileceğini ileri sürer.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 19) Deizm, “17. yüzyılın ilk yarısında İngiliz düşünür Edward Herbert ile başladı ve en yaygın olduğu ülke İngiltere idi.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 20) Deizm “İlk kez, İngiliz düşünür Edward Herbert, sonra Voltaire, Rousseau, T. Paine gibi isimler ile temsil edilir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24) “Temsilcileri Fransız Jean Bodin ve İngiliz (Edward) Herbert of Cherbury’dir.” (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) “Cherbury vahyi, kaderi, kutsal kitapları reddeder.” (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) “Deizmin ana vatanı İngiltere’dir. Amerika’da yayılmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) “Deizm özellikle XVII. ve XVIII. yüzyıllarda Avrupa’da en güçlü dönemlerini yaşamıştır.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) “David Hume, bilim ve mantığı deizmin belirleyici unsuru haline getirmiştir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) “Rousseau, Voltaire ve Kant deisttir.” (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160)

“Deistlerin, Hristiyanlığın anlaşılması güç olan Tanrı inancına karşı, geleneksel öğreti ve vahiyden bağımsız bir Tanrı tasavvuruna sahip olduklarını söylemek mümkündür.” (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi, s. 9) “Deizm, özellikle Hristiyanlığın sahip olduğu Tanrı, vahiy ve peygamber anlayışları başta olmak üzere geleneksel inanç ve kabullere karşı akılcı yaklaşımlar getirme ve Hristiyanlığı akılcı temellere oturtmaya yönelik bir yaklaşımın sonucudur.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233) “Deist yazarların Tanrı’nın alemin işleyişine müdahale etmediği yönündeki inançlarının, aynı zamanda Tanrı’nın aşkınlığı düşüncesine dayandığı ve Tanrı’nın Hz. İsa’nın bedeninde yeryüzüne indiği şeklindeki geleneksel Hristiyan öğretilerine karşı, Tanrı’nın aşkınlığını korumak ve aynı zamanda antropomorfizmden uzak durmayı amaçladıkları düşünülebilir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 227) “Deizm, Aydınlanma döneminin dini olarak adlandırılabilir. Deizmde akla ve bilime aşırı güven vardır.” (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 13; Vahdetin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) “Deizmin kutsalı akıl, bilim ve ahlakıdır.” (Ekrem

Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 8, 60) Paine, "Benim dinim aklımdır." (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. "Deizm, laikliğin bir tür felsefesidir." (Y. N. Öztürk, Deizm, s. 9-15)

Çeşitleri

"Deizmin tek bir türünden söz etmek mümkün değildir. Tarihi süreç içerisinde deist düşünürlerin ortaya koyduğu birçok farklı deizm anlayışı ortaya çıkmıştır. Bunun temel sebeplerinden birisi deist düşünürlerin ilahî vahiy yerine akli temel referans kaynağı olarak kabul etmeleridir." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 443) "Deizmin birçok çeşidi." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 69) ve "ekolleri" (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) bulunmaktadır. Deizmin üzerinde ittifak edilmiş kesin bir tanımının olmayışını onun kaygan tabiatına yorabiliriz. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 8, 23, 85, 91) "Günümüzde deizmin birçok alt akımları doğmuştur: Monodeizm, Polideizm, pandeizm, ruhsal deizm, Hristiyan deizm, bilimsel deizm, hümanist deizm gibi... Hepsi de kendilerine özgü bir din yapısı inşa etmişlerdir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 19-20) "Modern deistler tek bir yapı halinde bulunmamaktadır. Deizm; mono, poli, pan, ruhsal, Hristiyan, bilimsel, hümanistik gibi kategorilere ayrılabilir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) 'Klasik deistler' kilise karşıtıdır ama kendisini Hristiyanlığın bir parçası olarak görürler. Modern deizmde inanılan Tanrı, 'doğanın tanrı'sıdır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) "Samuel Clarke, 'A Demonstration of the Being and Attributes of God and Other Writing' adlı eserinde deistlerin dört ayrı anlayışa sahip olduğunu belirtir. Bazı deistler, başlangıcı ve sonu olmayan, aynı zamanda iradeli ve hür bir varlık olarak âlemi en güzel şekilde yaratan ancak âlemde meydana gelen olayların hiç biriyle uğraşmayan, atıl bir Tanrı inancına sahiptirler. Diğer bir grup da Tanrı'nın âlemle ilgilendiğini, müdahale ettiğini ancak bu müdahalesinde ahlaka yer vermediğini iddia etmişlerdir. Başka bir deist grup ise Tanrı'nın ahlaki sıfatlara sahip olduğunu kabul etmekle beraber ahiret inancının ve ahlaki ilkelerinin Tanrı ile insan arasında bir işlevsellikçe sahip olmadığını iddia eder. Bazı deistler de doğru olan dini ve ahlaki öğretileri kabul etmekle beraber bütün bunların vahiy ile sağlanabileceğini ancak bunun sadece Hristiyan vahiy ile sağlanamayacağını iddia ederler. Diğer bir grup ise aklın ve nübüvvetin tespit ettiği hakikatlere ihtiyaç olduğunu ancak bu hakikatlerin aklın süzgecinden geçerek onaylanmaları şartıyla geçerli olabileceğini söylemişler." (Ş. A. Düzgün, Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin. Diyanet Aylık Dergi 320 (8), s. 7-9)

"Modern insan içinde Tanrı hala var fakat sadece kendi istediği isim ve sıfatlara haiz olarak." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 40) "Deistler Allah'a sıfatlarına sınır getirmektedir" (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) "Deizm, tanrının insan ve alem ile ilişkisinde belirleyici olan sıfatlarının terkine varan bir noktaya kaymıştır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 74) Aslında, "Deizmi, tanrının sıfatlarının yok sayılması şeklinde algılamakta mümkündür." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) "Deizm çeşitleri olmakla birlikte hepsinin özeti, 'benim hiçbir arzuma din karışmasın' şeklinde özetlenebilir. Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54) "Modern İnsan, dinin ve tanrının sunduğu dünya yerine kendi kurduğu dünyada yaşamak istemektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 121)

İddiaları

"Deist ilahi yaratmayı kabul eder ancak ilahi vahiy reddeder. Deiste göre sadece insan akli, dini ve ahlaki doğruya dair bilmemiz gereken her şeyin cevabını bize verebilir." (Dr. Erol Çetin, İnançın İman Hayatına Yansımaları Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 10; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 50) "Deizm'e göre insanın Tanrı'dan kaynaklı

herhangi bir sorumluluğu yoktur.” (E. Dorman, “Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi”, 224) “Deizm’e göre iyinin ne olduğunu bilmek için dinlerden birine inanmak şart değildir.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 448)

“Deizmde tanrı, insanların ilişkilerine karışmaz. Sadece, ilk evrene ilk hareketi verenin Tanrı olduğunu iddia eder.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 15) “Deizmde yaratıcı evreni kendisinin müdahale etmeyeceği tarzda, yani saat saatçı ilişkisi şeklinde kurgulanmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 115) “Dünya, kendi yasalarıyla işlemek üzere bırakılmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 29)

“İlahi din, vahiy, peygamber ve kutsal kitap kabul edilmediğine göre, ‘Deizm’de hakikat nasıl kavranmaktadır?’ denildiğinde Deizm’in cevabı ‘akıl’dır. Kimin akıllı ya da "Hangi akıl?" sorusuna deistlerin verdiği cevap "Tanrı'nın akıllı" şeklindedir. Tanrı'nın akıllı ile insanın akıllı arasındaki alâka nedir? sorusuna ilk deistler şöyle cevap verir: İnsan, Tanrı'nın ezeli özelliklerinden pay alır. Tanrı'dan pay olarak aldığımız dört özelliğimiz vardır. Bunlardan birisi insanın doğasıdır. Diğer ikisi iç duyularımız ve dış duyularımızdır. Dördüncüsü ise aklımızdır.” (Şaban Ali Düzgün, “Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin”, Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm, ed. Sönmez Vecihi vd. (Van, 2017), s. 4) “Bu dört özellik tüm insanlarda karşılığı özellikler bir şeyin hakikatini bilmek için yeterli olup, doğru bilgi elde etme konusunda kaynaklık oluştururlar. Deistlere göre bunların dışında kesin bilgi veren başka bir kaynak yoktur.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 445)

“Deistlere göre insanlara yol gösterecek şey bilimsel bilgidir. Peygamberlerin getirdiği dinler tanrı kökenli değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 62) “Deizm’e göre mevcut dinler akıl ve bilimle çelişmektedir. Bu dinler insanlığa barış ve kardeşlik yerine, savaş, kan ve gözyaşı vermişlerdir. Çatışmanın ve marazın kaynağı olmuşlardır. Bütün dinler akıllı ve beyni prangalamıştır. İnsan özgürlüğünü sınırlamışlardır. Bu dinlerin ortaya koyduğu kabuller insanın ahlaklı olmasını da temin edememektedir.” (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi: Tarihsel ve Teolojik Bir Yaklaşım, 499; Paine, Akıl Çağı, 66; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 16) “Deizme göre akıl olduktan sonra ne peygambere ne de vahye ihtiyaç vardır. Dua ve ibadetlere de ihtiyaç yoktur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156)-Deizm, Ahlak kurallarının vahiyle belirlenmesine karşı çıkar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) Akıl ahlak kurallarını koyabileceği iddia ederler. Doğal din anlayışını savunurlar.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194) “Deizmde ‘tabii/doğal din’ anlayışı fikri savunulur.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyoruz? s. 30) “Paranın ve ilerlemenin adeta kutsandığı modernleşme süreçleri, zaman zaman semavi dinlere karşı da bir başkaldırıya dönüşmüş ve pozitivist düşüncenin desteği ile de metafizikten tamamıyla arındırılmış bir bilim anlayışı tesis edilmeye çalışılmıştır.” (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 23) “Din ile bilimin bir arada olamayacağını, dinlerin insanlarca uydurulduğu ve bilim geliştikçe dine gerek kalmayacağını iddia ederler. Pozitivizmin kurucusu olan Comte, dini, insan düşüncesinin evrimi sürecinde ilkel, olgunlaşmamış bir aşama olarak tanımlar.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 32) “Comte tarafından üç hal kanunu ileri sürülmüştür. İnsanlık tarihini üçe ayırır: Teolojik, metafizik ve pozitivist dönem. Son dönemde dinler ortadan kalkacaktır. Lakin aradan geçen 200 yıla rağmen kehanet gerçekleşmemiştir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 63) “Öncesinde hocası Tylor’un monoteizm görüşünü benimseyen Andrew Lang, daha sonra ilkel halklarda atalar kültürüne de doğa kültürüne de rastlamadığını söylemiştir. Dinin kaynağı korku olsa idi, ilerleyen zamanla olayların mahiyeti anlaşıldıkça insanların dinsiz kalmaları gerekirdi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) “Doğal din kavramı, hiçbir aracı olmaksızın sadece akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını belirtir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) ‘Doğal din’ dedikleri, kendilerince kurallarını koydukları ve çoğu paganizmi andıran ritüelleri savunurlar! “Kant, aklın sınırları içindeki bir tabii din anlayışına savunur, doğal ya da rasyonel bir dine inanır. ‘Evrenin açıklanabileceği

düşüncesi' ve 'kendi kendine yeterli tabiat anlayışı'nın yerleşmesi aydınlanma düşünürlerinin çoğunlukla deist olmasına yol açmıştır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 31) "Ateistler hala tesadüfen başlangıca, deistler ise mekanik bir yaratma ile başladığına inanmakta; ancak her iki grup da ileriye doğru ucu açık bir 'evrimi' savunmaktadırlar." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 116) Mesela, deizmi savunan bir kitapta insan için açıkça 'hayvan' kelimesi kullanılmaktadır: "İnsan kendi kaderini öğrenmek için kutsal kitabı değil, tabiat kitabını okumalıdır. Tabiatı dikkatlice okuduğunda insan kendisinin tabiatın hiyerarşik düzen basamağının en tepesinde yer alan bir 'hayvan' olduğunu anlayacaktır. Yapması gereken tek şey akletme özgürlüğünü kullanmaktır." (Yazar yok, Bible-Scraps with Notes by a Deist, London 1834; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23)

"Ateistlerin neşrettikleri din karşıtı eserler, kendini deist olarak tanıtan zümrelerin de besin kaynağıdır. Aralarındaki fark, tanrılı ve tanrısız olmadır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 12) Tıpkı, Yahudi veya Hristiyan oryantalistlerin İslam aleyhine yazdıkları eserlerin, ateistlerin besin kaynağı olması gibi! Zaten 'Dünya Deistler Birliği'ni (www.deism.com/post/deism-compared-to-islam) incelediğimizde de, İslam hakkında klasik oryantalist ithamlar aynen tekrar etmektedirler!

Eleştirisi

"Deizm Batı kaynaklıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7) "Günümüzde deizmi bir dünya dini haline getirmek isteyen küresel güçler vardır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) "Din bugün Batıda Hümanizm değilse de, deizmdir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 18) ve "Akılcı olduklarını ileri sürseler de, baştan aşağı tezat dolu olan bu inanç sistemi, günümüzde popülerleşmiş." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 9) "bir modern hurafedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7)

1297

"Aynı kalemde çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkarcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) "Hedef kapitalizmin tüketim mantığını özümsemiş bir gençlik inşası ise, deizm epeyce yarayışlıdır. Kulaktan dolma bilgilerle inşa edilen inanç, ustalıkla sorulan sorular karşısında ciddi biçimde tökezlemektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 296) "Modern deizmin liberal değerler üzerinden bir çıkış yolu bulma çabası dikkatlerden kaçmamalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 289) "İngiliz filozof Simon Critchley; 'liberalizm, zayıf bir deistik tanrıdır. Liberallerin istediği, dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır.' demektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 48) "Deizmin görevi, genç hayatların alanına sızıp onları çekip çevirmeye elverişli konuma getirecek sarsıntılar meydana getirmektir. Kapitalizm gence neye, nasıl ve ne kadar inanacağını da empoze eder." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 68) "Modernizm, Tanrısız ve dinsiz bir yeryüzü toplumunu oluşturma çabası içindedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 275) "Deizm sahte bir din kisvesidir. Deistler inkar etseler de deizm, kapitalist küreselleşmenin yeni dünya düzeni için uyarladığı din suretli bir dekordur. Deizm, kapitalist dünyaya biçilen manevi bir dekordur. Kof bir inanç paketidir. Gençlere, kendi köşesinden olup bitenleri seyretmek ile yetinen, yeni ama şirin bir tanrı sunulmuştur. Bu Tanrı bireyci, müsrif, 'ben nesli' için tasarlanmıştır. Bu tanrının dünyasında insanlar için helal ve harama riayet etme yükümlülüğü yoktur. Gençliğe güya sınırsız bir özgürlük vaat edilir, ancak bu özgürlük kapitalizmin envai çeşit markasından istediğini seçip tüketme özgürlüğüdür. Tanrının umursamadığı bir dünya, gencin niye umurunda olsun ki?! Yapılmak istenen şey, dindarlık adına işlenen tekil gayri ahlaki davranışları genelleştirmek ve böylece dinin kötü olduğu algısını yaymaktır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 9-11) "Kapitalizm, doğrudan nefse hitap ederek insanlığı zevk-haz alma gibi şeylerle kendisine bağımlı kılar. Neo-liberalizmin özgürlük vurgusunu gerçekte, bireyin kapitalizmin sunduğu ürün seçenekleri içinden herhangi birini seçme özgürlüğü olduğunu bilmede yarar

vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81, 82) “Gençlere, egosunu şişirecek, sade, yalın ama çerçevesi belirsiz idealler aşılır, ‘başarıya koş, rekabet prangalarından kurtul, özgür ol, çağdaş ol, içindeki sesi dinle, hayatını yaşa, hazzı tat, zevklerine dil uzattırma, anı yaşa.’ Genç, ait olduğu kültür ile içinde eğitildiği ama ne olduğu belirsiz popüler kültür arasında sürekli gider gelir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 56) “Gençler Deizmle bir farklılık kazandıkları inancındadırlar. Ona bu tercihin isabetli bir tercih olduğunu hissettirecek pek çok dayanağı (medya, moda, internet, sosyal medya vb.) vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 299) “Liberalizmde, kişinin kulağına sıklıkla özgürlük şarkıları mırıldanır. Akılcı olmakla övünen ama aklını başkalarının tasarrufuna teslim edenlerin ruhsuz, tepkisiz, gamsız, lakayt bireylere dönüşmeleri kaçınılmazdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 290) “Özgürleşme projesi gencin kulağına önyargılı önermeler fısıldar. Modernlik adına illa bir ilah aranıyorsa, deizmin sessiz tanrısını işaret eder. Bu Tanrı insana sınırlar çizmez, onun zevklerine karışmaz.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 291) “Deistler zamanla neo-liberalizmin evrensel hedefleriyle buluşarak kendini ölümsüz kılma hedefine soyunmuştur. Aydınlanma ideolojileri ile aynı kulvarda yürüyen deizmin bir din mi, felsefi ekol mu, mezhep mi, ideolojik yapı mı olduğuna dair tartışmalar hala sürmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 92) “Deizm, neo-liberalizm elinde dini etkisiz ve işlevsiz kılacak bir yeni ideolojisi. İçi tamtakır olsa da dışı gençler için cilalanmıştır. Deizm, inanmadan, ait olmadan yaşama tercihinin sembol kavramıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301)

Aslında “Tanrıyı aleme müdahale ettirmeyen bir din anlayışının ateizme giden yolun yarından fazlasını kat ettiği rahatlıkla söylenebilir. Sanki tanrı yokmuş gibi yaşamanın pratik ateizmden pek farkı olmadığı ortadadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 89) “Deizm, dinlerin gereksiz oluşundan tutunda ateist eğilimlerin kamufle edildiği zihniyetlere dek oldukça geniş bir yelpazede yol almaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 205)

“Genç nesil ve metropol nüfusu için modernleşme silindirinin etkin olduğunu söyleyebiliriz.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 14) “Modernizm, ‘Ateizmin dayanak bulamadığı, deizmin masumca inandığı ve tek çıkar yol olarak gösterilen bir hümanist ahlak’ (Ali Furkan, İTÜ Kalem, Bahar 2015, 17. Sayı, s. 61) öğretisini insanlara dayatmaktadır. İlk başta ateizme karşı olarak ortaya çıksa da deizmin sonunda varacağı yer ateizmdir: ‘Deizmin son durağı ateizmdir.’ (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Prof. Dr. Çağfer Karadağ, s. 66) ‘Deizmin ateizmden önceki son durak olduğu ifadesi yabana atılacak bir söz değildir.’ (Zikri Yavuz, Umran, Haziran 2021, s. 45) ‘Dine muhalefet bakımından ateist duruşla deist duruş arasında bir fark yoktur.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 60; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) ‘Deizm, Ateizm ile dini reddetmede buluşmuştur.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 251) ‘Deistin ‘var yok’ tanrısı ile ateizmin ‘mutlak yok’ tanrısı arasında fark neredeyse yok mesabesindedir.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 255) ‘Deizmin günlük pratikler bakımından ateizmden farklı olmadığı özellikle vurgulanır.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) ‘Deizm, ateizmin üstünkörü bir biçimi ve dini kökünden sökmek için materyalistlerin uygun aracıdır. Deizm ve sekülerizm ile insanlar din, peygamber, vahiyden koparılmaktadır. Deizm küreselleşme projesi gereği küresel bir din olarak insanlığa sunulmaktadır. Deizm ile seküler bir ahlak oluşturulmaya çalışılmaktadır. Dinden bağımsızlaşan insanlık hedonist kitlelere dönüşmekte ve kapitalist düzen hızla dünyaya hakim olmaktadır. Kapitalizmde helal haram kavramları yoktur. Deizm dünyevileştirir.’ (Mustafa Gölbaş, Genç Birlik, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) ‘Gençler, reklam, sinema, müzik ve sanat yolu ile belirli tüketim modlarına şartlandırmaktadır. Modern hayatında dayattığı zorunluluklar zaman içinde dini hassasiyetleri eritmektedir.’ (Selçuk Kütük, Deizm, s. 44) ‘Vahşi kapitalizm, deizmi sevimli, şirin bir imaj olarak sunar. Kimi genç için moda veya trend olan neyse, hayatta odur. Çağdaş ilkel insan, kendi ihtiyaç nesneleri dışında her şeye karşı kayıtsızdır.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 32, 33)

“Deizm, boyut değiştirip Hümanizm, Sekülerizm ve modern teolojilerin derinliklerinde, hür düşünce ve diğer fikirlere tolerans gösterme yaklaşımı şeklinde varlığını sürdürdüğü söylenebilir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 19) “Emperyalizm, İslam’a karşı bir dayanak olarak Hristiyanlığı ve daha sonra da seküler hümanizmi daima kullanmaya devam etmiştir.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 73) “Sekülerist bir dünya görüşünün oluşmasındaki etkenlerin başında deizm düşüncesi gelir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 22) “Seküler iklim, modern bireyin zihni ile kalbi arasındaki iletişim hattını da koparmış ve onu aklın insafına terk etmiştir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 100) “Hayatına dini değerlerin ve tanrının karışmasına müsaade etmemek, dünyevileşmek, teizm içinde gizli bir deizmdir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 135) “İnancı yeterince kalbinde yer etmemiş olan insan, erteleme yoluna gider. Bu hal insanda yerleşince, umursamazlığa dönüşür. Sonunda inancı hatırlatacak kişilerden uzak durma psikolojisi insanı kaplar. Amel imanın tezahürü, imanda amelini dayanağıdır. İbadetten uzak duran insan, Allah ile irtibatını zayıflatmış demektir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 63) “Ülkemizdeki insanların çok büyük çoğunluğu kendisini seküler olarak tanımlar. Dinin kendi hayatında etkili olmadığını savunur. Bu kesimi deist olarak tanımlamak mümkün değilse de pasif deist olarak tanımlamak mümkündür.” (İ. Coşkun, Modern çağ deizminin nedenleri ve sonuçları. Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Kongresi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van, 2017, s. 234) “Zaten dindar olmayan bir kişinin deizme yöneldiğinden bahsetmek son derece yanıltıcıdır. Tanrının varlığına inandığı halde, günlük hayatı sırasında dinin gereklerine uygun hareket etmeyen kişiler aslında üzeri örtük bir deizm içinde sayılırlar. Bu durumda olan kişilerin bir kısmı, deizm gibi bir tanımla karşılaşınca durumun kendilerine uyduğunu görmüş ve deist oldukları sonucuna varmış olabilirler.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 8) “İnanması ya da inanmaması arasında herhangi bir fark olup olmayan ve dilediği gibi hareket etmek isteyenler deizme yönelebilmektedirler.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 15) “Deist ile inandığı Allah’ın emirlerini yerine getirmeyen bir teist arasında bir fark yoktur.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 141) “Bazı kişilerin günlük hayatlarında zaten tanrıyı göz ardı etmelerinden kaynaklanan bir tür adı konulmamış deizm söz konusudur. Gerçekte ise söz konusu olan şey, doğrudan sekülerizmdir. İnsanların kendi bildikleri şekilde hayatlarını devam ettirmeleri, zaten deizmin işaretidir. Dolayısıyla burada sorun, geleneksel bir toplumda sekülerleşme sonucunda ortaya çıkan şaşkınlık halidir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 35) “Liberalistlerin istediği dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 160) “Deizm’in Tanrı-insan münasebetinde vahyi reddedip, akli tek referans kaynağı olarak kabul etmesi, batının bütün kültürel değerlerini, sekülerizm ve liberalizmi meşrulaştıran bir anlayışa dönüşmektedir. Tanrı ile insan arasındaki vahye dayalı bağlar kopartıldığında insanların dini duygu ve düşüncelerini tatmin etmesi ve inançlarını uygulamaya dökmesi de imkansız hale gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında Tanrı’nın insana bir hidayet kaynağı (vahiy) göndermeyeceği, aklın insan için hakikati bulmada yeterli olduğu anlayışı sekülerizme dinsel bir arka plan ve meşruluk kaynağı oluşturmaktadır.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) “Deist anlayışların, daha çok dini bir eğitim görmemiş seküler bir hayatı benimseyen gençler arasında yaygın olduğunu söylemek mümkündür. Ayrıca bilgi üreten Müslüman aydınların, çağın sorunlarını iyi okuyamadıklarını ve toplumun değişen dinamik yapısına uygun çözümler üretemediğini gösterir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 509-510) “Türkiye’de sekülerizmle geleneksel yapının melez bir kültürü oluşturulmaya çalışılmaktadır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 10) Günümüzde “üst sınıfın resmi dini, alt sınıfa da yayılmıştır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 17) “Dini kurumların güçlü cazibe merkezleri haline gelmeleri ancak seküler dünyanın her türlü meydan okumasına karşı hazır ve donanımlı olmaları ile mümkündür.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 28)

“Descartes evrenin anahtarlarının matematiksel özelliklere sahip olduğuna inanıyordu ve şunları yazmıştı: “Doğadaki tüm fenomenler matematiksel yöntemle açıklanabilir!” Descartes

için maddi dünya bir makine idi. Doğa, mekanik yasalara göre işliyordu. Kartezyen evren anlayışı, doğanın sömürülmesi için bilimsel bir onay zemini hazırlar. Descartes ve Bacon, bilimsel bilginin bizi doğanın efendileri ve malikleri yapmak amacıyla kullanılabileceğini iddia ediyordu. Newtoncu evren, kesin matematiksel yasalara uygun olarak işleyen koca bir mekanik sistem olarak algılar. “Sistemdeki bir parçanın geleceği, mutlak kesinlikle önceden tahmin edilebilir.” denmekte idi. 19. yüzyıl sonlarında Newtoncu mekanik, doğa olaylarının ana teorisi rolünü yitirmişti. Görecelik ve kuantum teorileri ile en yüksek noktasına erişen fizikteki iki gelişme Newton mekaniğinin bütün temel teorilerini yerle bir etti. Biz, bir atom olayını kesinlikle önceden tahmin edemeyiz. Yalnızca onun meydana gelme ‘olasılığını’ tahmin edebiliriz. Mikroskobik dünyaya indiğimizde, lokal olmayan bağlantıların etkisi artar. Bir atom altı parçacığının parçalanması, ona neden olan herhangi bir tekil olay olmadan da kendiliğinden meydana gelebilir. Biz bir fenomenin ne zaman ve nasıl davranacağını hiçbir zaman önceden kestirmeyiz. Modern fizikte kütle artık maddi bir cevher ile bağlantılı değildir, enerji paketleri olarak görülmüşlerdir. Artık biliniyor ki kütle, atom ve enerjinin birleşiminden meydana gelmektedir. (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 58, 61, 62, 65, 68, 74, 77, 97)

“Deizmde evren mekaniği hakimdir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 208) “İnançlarını, özellikle Newton tarafından ortaya konulan mekanik evren modelini temel alarak savunmaya çalışır. En temel iddiası, aklın gerçeği ve hakikati keşfetme yeteneğine sahip olduğudur.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 21) “Newton'a göre Tanrı bir daha evrene müdahale etme gereği duymaz.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 32) “Newton, evrenin işleyişini mekanik bir yapı ile açıklamaktadır. Bu tür, maddenin kendisine dayalı açıklamalar, dinlerin sunduğu tanrının varlığı ve evrene müdahale ettiği düşüncesine alternatif olarak kullanılmıştır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yamlığı, s. 70) “Deistler, alemin işleyişinin tek yolunu katı **determinizm** olarak görürler.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) Halbuki “Kuantum teorisi, kainatta mevcut şartlar dışında, farklı alternatiflerin de olabileceğini ortaya koymuştur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 251) “Evren, dinamik bir yapıya sahip olduğuna göre tanrının müdahalesi de devamlılık arz etmektedir. **Newton fiziğinde kainat mekanik bir şekilde algılanmıştı.**” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 250) “Newtoncu fiziğin kesinlik ve nedenselci, dolayısıyla determinist tavrının aksine, Einstein teorisi ile, belirsizlik düşüncesini öne çıkarır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 122) “**Newton, evrenin sınırsız ve sonsuz olduğunu da ifade etmiştir.**” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 41) “**Newton fiziğinin aksine kuantum fiziği, tabiat kanunlarının zorunlu yapıda olmaktan ziyade ‘belirsiz yapıda’ olduklarını ortaya koymuştur.**” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 93) “Başlangıçta Newton fiziğini benimseyen Einstein, ilerleyen zamanlarda evrenin durağan değil dinamik olduğunu kabul edecektir. Newton fiziğindeki mutlak zaman kavramı, Einstein devrimi ile değerini yitirmiştir. **Maddenin, uzayın ve zamanın başlangıcı aynı andı.** Evrenin sabit, durağan ve sonsuz olduğu anlayışı yerle bir olmuştur.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 251-253) “Big Bang, evrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını ortaya koymuştur.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 260) “**Evrenin tüm aşamalarının bilinçli bir şekilde yaratıldığı görülmektedir. Evrenin her aşaması özel olarak tasarlanmıştır ve bu da, tanrının evrenin her aşamasında aktif olduğunu açıkça göstermektedir.**” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 16) “O, her an yaratma halindedir.” (Rahman, 29); “Yağmur dolu bulutları meydana getiren Allah'tır.” (Rad, 12); “Allah her şeyi bilir, hiçbir yaprak düşmez ki, O bunu bilmesin.” (En'am, 59) “De ki, ilkten yaratan da yaratmayı ‘tekrar eden’ de Allah'tır.” (Yunus, 34) “Yaratma gücüne hala sahip bir tanrının niçin yaratmayı durdurduğu konusu deizmde çok net değildir. Tanrının evreni kendi haline, tabiatı da akla ziyan insan eylemlerine terk etmesi mükemmellik fikrini sarsmaktadır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254) “Kainat var kılındığından bu yana oluşum ve değişim içindedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 285) “**Kainatta yıldızların ölmesi, doğması, evrenin genişlemesi yaratılışın devam ettiğini göstermektedir.**” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 197) “Kuantum

teorisi, izafiyet teorisi, kesinsizlik teorisi, ışığın dalgaları teorisi, entropi teorisi madde evreni ile ilgili görüşlerimizi tamamen değiştirmiştir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 291) “Evrende neden sonuç ilişkisi hep geçerli değilse, bu bir şekilde bilinçli müdahaleyi de gerekli kılmaktadır. Kuantum teorisi şu anlama gelmektedir ki, Tanrı var olan olasılıklar içinde istediğini seçerek evrene müdahale etmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 252) “İnsan farkında olmasa da vücudunda birçok fizyolojik organizasyonlar anbean devam etmektedir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 97) Nahl, 68-69. Ayetlerin de gösterdiği gibi, “Allah kainatta bulunan bütün varlıklarla iletişim kurmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 122) Zaten “Bir zatın bizden bir şey istemediğini bildirmesi için bile bizde konuşması (Kelam; vahiy) gerekir.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 24) “Yaratıcının sizden dinsizlik istediğini nereden biliyorsunuz? Allah’ı tanıyabilmenin doğru yolu, onun kendini tanıtmasıdır.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 41) “Allah yaratıyor ve yönetmeye devam ediyor.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 232) “Kur’an’ın tanımladığı Allah sadece evreni yaratıp kenara çekilmemiş, her zaman hazır olan ve işlere bakan ve her zaman işleyen bir güce sahiptir.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur’an’ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)’den Özür Diliyorum, s. 50) “Teistler tanrının mahiyeti itibariyle alemde farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, alemde sürekli olarak etkin olan Tanrı’ya inancı içerir. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21)

Deizm “İnsanı ve bilimi tanrı seviyesinde yüceltmektedir.” (Ekrem Sevil, Allah’a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) “Şeytan da, egosunu ve ilmini tanrılaştırmıştı.” (Ekrem Sevil, Allah’a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) “Allah’ın hikmetini sorgulayan iblisle ateist olduklarını sanan deistlerin aynı yolu takip ettikleri görülmektedir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 164) Kur’an ise bizi bu konuda uyarmaktadır. “Kendi istek ve tutkularını ilah edineni gördün mü?” (Furkan, 43) “Deistlerin bir kısmı aklın testinden geçerek onaylanan dine evet demektedir. Böyle bir iddiaya getirilecek en açık itiraz, "hangi akıl" yahut "kimin akıl" yönündeki sorudur.” (Ekrem Sevil, Allah’a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 69) “Tek bir akıl yoktur, akıl tasavvurlarını bilgi, kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) “Deizm, dinlerin yerine akli koyarak sadece akıl ve doğadan hareketle her şeyin kavranabileceğini iddiasındadırlar. Lakin akıl bir referans noktasına sahip olmadığı zaman, kişi sayısı kadar farklı düşüncenin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Akıl, insanları herkesin kabul edeceği ortak fikirler etrafında toplama özelliğine sahip değildir. Felsefe tarihine bakıldığında, filozoflar sürekli olarak birbirlerini yanlışlamaya çalışmışlardır. Herkes kendi aklını beğenir. Mahkemelerde hem davalı hem de davacı kendisini kesin olarak haklı görür. Sorunu ise kişilerin aklı değil, kanun ve hakim çözer. Akıl, bir tanrı varsa peygamber ve kitapların var olmasını makul hatta zorunlu görür. İnsan, salt rasyonel bir varlık değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 64-66) “Deizm, akli temel alan, bilgiyi vahye dayalı bilginin yerine koyarak felsefi görüşü dinileştirmiştir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 19) “Pozitivist, materyalist akım ve 18. ve 19. yüzyıl felsefesinin etkisi ile deneysel olarak doğrulanamayan metafiziksel, estetik ve teolojik önermeler anlamsız sayılmıştır. İnsanın akıldan başka, duygu, irade ve dış şuur gibi güçleri vardır. Hayranlık, takdir vb. akla ait değildir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 76) “Akıl, insanın önemli olmakla birlikte sadece bir yönüdür. Akıl melekesi bireyden bireye farklılaşmaktadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 74) “Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) “Aklın bilgi alanı varlık dünyasıyla sınırlı” (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmi Kelam, s. 47) olduğundan dolayı “mutlak gerçeği bütün boyut ve sınırlarıyla kuşatabilecek bir özellik ve mükemmelliğe sahip değildir.” (Maturidi, Kitabu’t-Tevhid, s. 183) “Akla, akıl üstü bir pozisyon tayin etmek akıldan faydalanmaktan ziyade onu kötüye kullanmaya dönüştürmektedir. Herkesin kendi aklını hayatın merkezine koyduğu bir yerde, nihilizmden anarşizme kadar uzanan sayısız düşünce boy gösterecektir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85) “Her şeyi ‘akla indirgeme’ çabası, gerçek

inancın altını yavaş yavaş oyarak gizli bir pozitivizme yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 87) “Deizm, pozitivisttir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 34) O zaman “İyilik kötülük veya doğru yanlış kavramları kime veya neye göre belirlenecektir?” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 21) “Kurallara uygun bir yaşam bu dünyada olaksa, bu kuralı kim koyacaktır?” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 21) **“Bazı insanın aklına göre iyiye bazılarının göre kötü değerlendirilen davranışlar konusunda nasıl karar verebileceği?”** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) **“Yeryüzünde insanları sömürenler, işkencelere maruz bırakanlar hep akıllarını esas almışlardır.”** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) “Salt akıl, hakikati bulmada yetersizdir ve asla tek merci olamaz. Akıl ile kalp beraber hareket ettiğinde hakikate ulaşmak mümkün olacaktır. Kur'an'ın kastettiği şey akıl nakil dengesinin gerektiği şekilde kurulmasıdır. Kur'an 'lüb' akıldan bahseder; ‘tertemiz akıl.’ Akıl, hak ile batılın arasını ayırma aracıdır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 297-299) “Din akla göre olsaydı, her akla göre bir din zuhur ederdi. Bütün filozofların birbirini tekzip etmesi bunun göstergesidir.” (Osman Nuri Topbaş, Akıl cinneti Deizm, s. 57) **“Akıl dediğimiz şey de göreceli bir kavramdır. Herkesin aklı, kendine göre doğruyu göstermektedir.”** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) **“Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkansızdır.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 90) **“Kumar oynayan birinin, kazandıklarının hakkı olduğunu iddia etmesi, akli bir çıkarımdır.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75) **“Deizm adı altında çalışmalar, faaliyetleri yürütenler, bizi herkesin kendi aklına göre hareket ettiği bir din anlayışına davet ediyorlar. Bugün kim tuttuğu yolun ve yaptığı işlerin yanlış olduğu kanaatini taşıyor ki? Vahiy destekli olmayan akıl şeytan, nefis ve hevanın kontrolüne girip bütün ölçüleri birbirine karıştıracaktır.”** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 301-302) **“Peygamberlerin gönderilmesine, vahye ne gerek var? Akıl tek başına yeterli değildir, sınırlıdır. Ayrıca vahiyle bildirilen bilgilerin bir kısmı gayb alanına aittir. Allah'ın sıfatları, melekler ve cinler, ahiret gibi. Akıl, her insan da aynı ölçüde değildir. İnsan her an kötülüğe sürüklenebilecek bir nefse de sahiptir. Şeytan da sürekli yoldan çıkarmaya çalışmaktadır. Nitekim günümüzde Alkol, uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklara sahip olan kimselerin büyük çoğunluğu da, yaptıklarının doğru olmadığını aklın bildikleri halde nefislerine uyara, bu kötü huylarını devam ettirmektedir. Peygamberlerin gönderilmesi, bahaneleri ortadan kaldırmak içindir.”** (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 133-137) **“Birisini soyup bin rupisini alırsam onun emeğini çalmış olurum. Onun için kötü bir durum, benim için değil. Benim için neden kötü olduğunu mantık çerçevesinde açıklayın.”** (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 34) **“Başkalarının haksızlığa uğramaları umurlarında değildir. Herkes kendisine adil davranmasını ister.”** (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 37) **“Seküler kesimin ruh açlığına örnek olarak yoga yönelimi misal verebiliriz.”** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 46) **“Kendisine büyük rahip diyen Comte, adını kendisinin verdiği ‘felsefe ayı’nda ölür.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) **“Comte, bir din kurgular ve formüle ettiği din, ilahsız, seküler, hümanist bilim dini, kısaca, 'insanlık dini'dir. Ama o da başarısız olmuştur.** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) **“İnsanda doğal bir din duygusunun olması ve bu duygunun desteklenerek doğal halinde tutulması için vahyin gerekliliğinin önemini fark edememişlerdir. Deist yazarların din anlayışı olduğu görülen doğal dinin herkes tarafından bilinip kabul edilebilir evrensel ilkelere bağlı olduğu iddia edilse de, bunun insanlık tarihi açısından sağlam bir temele dayandığının kabul edilmesi oldukça zordur. Zira insanlar aklın ve ruhen aynı seviyeye, aynı irade ve ihtiyaçlara, aynı coğrafi ve toplumsal şartlara sahip değildir. Bu yüzden insanların tamamı için genel geçer olabilecek bir din anlayışının, insanların kendi doğaları üzerine yapacakları meditasyon tarzı yoğunlaşmalar ile çıkarsanacağı beklenmesi mümkün değildir. Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğu kabul edilse dahi, tarihsel gerçeklikler göz önünde bulundurulduğunda, insanların doğal dinden uzaklaşmalarından ve çeşitli batıl inançların etkisi altında kalmalarından dolayı, Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağırılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin de deist yazarlar tarafından açıklanması gerekirdi. Çeşitli topluluklarda**

görüldüğü gibi insanlar bir yerine birden çok ilah edinebilirler. Tek bir ilah edinmeleri halinde de bu ilahın ne gibi niteliklere sahip olduğu, O'na ibadet etmeye gerek olup olmadığı, şayet gerekli görülüyorsa ne şekilde ibadet edeceklerini belirlemede genel bir kural oluşturamazlar. Neden ahlak diye bir kavramın olması gerektiğinin de doğal dinden hareketle ortaya konması mümkün değildir. Yani kısaca aklın tek başına dini ve ahlaksal ilkeleri kurmakta yeterli olduğu iddiası, içinin tatmin edici şekilde doldurulması gereken oldukça büyük bir iddiadır.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 229) **“Vicdan, insanın iyiden ve doğrudan yana karar verme görgü ve bilgileri ile kendini yargılama yetisidir. İnsanda doğuştan mevcut olan bu duygu, başta sağlam bir din ve değer eğitim ile desteklenmediği takdirde, kötü bir çevre ve alışkanlıkların etkisiyle körelebilir. Vicdan dinden, adalet ahlaktan bağımsız bir şekilde doğruya ulaşamaz, yanlış din de vicdanı kötü işler yapmaya sevk edebilir. Vicdan haksızlıklar ve kötülükler karşısında sessiz kalabilir. Vicdanı körelmiş ve kararmış bir kimsede, manevi anlamda kalpte işlevini yitirmiştir. Vicdan azabı bile dini ve ahlaki değer sahibi olan insanlarda vardır. Bugün Suriye’de, Gazze’de, Arakan’da, Cammu Keşmir’de, Doğu Türkistan’da, Irak’ta, Yemen’de yaşanan tarifi imkansız acılar ve vicdansızların karşısında en ufak bir vicdan azabı bile hissetmeyenler olduğunu görüyoruz. Allah korkusuyla, helal ve haram, hak ve adalet şuuruyla beslenmeyen vicdanın kötülöklere karşı yaptırım gücü yoktur.”** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 127-128) **“Allah’ın zatını yani nasıl bir varlık olduğunu bilemeyiz ama Kur’an sayesinde isim ve sıfatlarını bilerek onu tanırız. Duyular gibi aklında bir sınırı vardır. Sağlam bir bilgi kaynağından beslenmeye muhtaçtır. Deizm, Hristiyanlığa karşı gelişen protest bir harekettir. Hz. İsa’nın ilahlaştırılması, asli günah ve kefarete öğretisi, kilisenin yanılmazlığı gibi çarpık dini öğretiler, deizmin ortaya çıkmasını tetiklemiştir. Deistler, akla mutlak bir yaptırım gücü yüklemektedirler. Halbuki her insanın aklı, alışkanlık, kültür gibi dahili ve harici faktörlerin etkisi altındadır.”** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) **“Protestanlık ta, zaman içinde bireysellik, sekülerleşme ve nihayet deizme uzanan tarihi bir süreç izlemiştir.”** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 136) **“İnsanın bir de kişisel arzu ve isteklerinden oluşan yönü vardır. Dolayısıyla arzuların tatmin edilmesi için vicdanın bastırıldığını, aklında bu durumu meşrulaştırıcı bir fonksiyon üstlendiğini sosyal hayatta çokça görmekteyiz. İnsan aklı mükemmel değildir, hata yapabilir. Deizm ‘insan hayatının anlamı ve amacı nedir?’ sorusuna cevap vermekten acizdir.”** (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) **“Rasyonalizm, pozitivizm ve modernite, dünyayı kutsallıktan arındırırken, hem insanın hayatına anlam veren dayanakları eritmiş, hem de onu geleceğe yönelik kaygı ve umutsuzluğun girdabına çeki vermiştir. Dini inançta, sığınma, yaşama anlam verme, bağlanma, teslimiyet, huzur gibi yaşantılar tek tek veya birlikte bulunabilir. Deizmde, insanların his, irade, duygu boyutu göz ardı edilmiştir. İnsan hem düşünen hem inanan ve hisseden bir varlıktır. Hissetmede kişinin iç dünyası esastır. İç dünyada özelemler, arzular, sevgiler ve diğer duygular ön plandadır.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 83)

Kant, bir taraftan Tanrı’yı ahlaki evrenin efendisi ya da ahlaki bir Tanrı olarak nitelendirmekte, diğer taraftan ahlaklaşmanın temelini insana dayandırmaktadır. Onun buna gerekçesi insanın doğruyu yanlıştan ayırt edebilecek, rüşdünü ispat etmiş bir varlık olmasıdır. Bu anlayışa göre insan ahlak anlayışını bizzat kendisi belirlemeli, dışardan Tanrısal bir otorite ile gelebilecek vahyi, peygamberi dayatmalara ya da kilise üzerinden psikopos ve papazlara ahlak inşa etme sorumluluğunu vermemelidir. Bu durumda seküler ahlak taraftarlarının yapmış olduğu, insanın Tanrı yerine konumlandırılması ve Tanrının celal ve cemel sıfatlarının insanlara isnat edilmesidir. (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 99)

"Seküler Ahlak, ilahi ahlakın aksine insanı kendi, arzuları üzerinde egemenlik kurabileceği mahiyette değil, onu egemen bir efendi yapacak şekilde eğitir. Yine bu ahlak insanı yeryüzündeki en şerefli varlık olarak değil, doğanın efendisi olarak yetiştirir. Böylece insan kendi iradesine göre doğa üzerinde tasarruf yapma hakkını elde etmiş olur. Çok geçmeden bu

çift yönlü egemenlik insana Tanrılık ve varlık dünyasının idaresi konusunda Tanrı'ya kafa tutacak bir gurur aşılar." (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 126)

"Dini bildirim olmadan iyi ve kötünün ne olduğunu bilmemiz mümkün değildir. Yani bu noktada ilahi desteğe ihtiyaç bulunmaktadır. Aksi halde herkesin içinde bulunduğu şartlar doğrultusunda iyi ve kötü tanımlamaları oluşturmaları mümkündür. "Doğru nedir?" sorusu kadar, "Neden doğruyu yapmalıyım?" sorusu da önemli olmaktadır. "Güçlü olmama ve karşı taralı yok ettiğimde zarara uğramayacak olmama rağmen neden öldürmemeliyim?" şeklindeki sorulara verilecek cevapların rasyonel temelini olabilmeleri için din ve ahiret inancı gerekir. Birçok kişi "doğru ahlaki teoriyi oluşturmak" ve "ahlaki eylemleri rasyonel temellere oturtmak" arasındaki farkı ayırt edemediği için din olmadan da ahlaki bir yapının olabileceğini iddia etmiştir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 231) **"Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkansızdır."** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 22) "Yerde bulunan bir para ile hayatın sonuna kadar rahat yaşamayı seçmek daha rasyonel değil midir?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 230) "Zina konusunda deistin cevabı: "iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." şeklindedir." Francis Gastrell, The Principles of Deism, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 45) **"İslam dininde Tanrı-alem-insan ilişkisi dinamik ve canlıdır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 107) **"Deist anlayış, insanı dünyanın katı gerçekleri ile baş başa bırakır. Böyle bir durum çoğu zaman çaresizlik ve ümitsizlik doğuracağından, insanın yaşaması için yeterli gelmez. Deizm, insanı Tanrıya, Tanrıyı evrene yabancılaştıran bir doktrin olarak görülmelidir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 123) **"Dua, fitri bir ihtiyaçtır."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 83) **"Dua, insanı özüne götürür."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 104) **"Kur'an, muhatabı olan insanın iç dünyasının eğitimi üzerinde yoğun bir biçimde durmuş, onların akıllarına hitap ettiği oranda gönül dünyalarına da hitap etmiştir."** (Talip Özdeş, Ahlak-Vahiy İlişkisi ve Kur'an'da İman Ahlak-Amel Bütünlüğü, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, cilt: X, sayı: 2, s.12) **"Herkes, Allah'ın kulları hakkında istediğini söylesin fakat Allah sussun öyle mi?"** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 79) **"Allah insanın onurunu korumak için de, vahiy gönderip insanları yönetmek istiyor."** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 178) **"Din, yaşam şekli anlamına gelmektedir."** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 185) **"Yaratıcılık sıfatı ile bizlere sevgisini gösteren Allah (cc) bize yaşantı modeli de sunmaktadır."** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 180) ve **"gelecek hayat aşaması için bizlere uyarılarda bulunmaktadır."** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 181) **"Deizm ise bir Tanrı inancının gölgesinde, dinden arınmış yeni bir yaşam kültürüdür."** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) **"Deizm gençler için; içerdeki boşluğu beyaz yalanlarla dolduran, hazcılığı ve bireysel çıkarları onaylayan şirin bir yaşam tarzıdır."** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301) **"Deizmin yeni tanrısı insandır."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 48) ve **"Müzeler, üniversiteler ise, inancın azalmasının neden olduğu boşlukları doldurmayı vaat eder."** (de Button, Ateistler İçin Din, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 200-202) Oysaki **"İnsan, Allah'a biyolojik, fiziksel, sosyal, psikolojik her açıdan muhtaçtır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 101) Aksi durumda, **"Ateizmin ruhsal çöküşe yuvarlaması, muhtemel akıbetlerden yalnızca biridir."** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81)

"İslam'da, taklidi iman değil tahkiki iman önemlidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228) **"Gerçek anlamda iman etmenin en öncelikli gereklerinden biri düşünmektir. Yaratılış üzerine gerektiği gibi düşünen insan, hem her şeyin yaratıcısı olan Allah'a neden teslim olması gerektiğini anlayacak, hem de O'nun kudretine ve Evren'e yansıyan eşsiz sanatına tanıklık edecektir. Ancak buna rağmen birçok insanın içinde bulunduğu gaflet sebebiyle hem Evren'deki hem de kendi varlığındaki sayısız delil ve işareti göz ardı ettiğine dikkat çeker Kur'an ayetleri: "Göklerde ve yerde nice ayetler (mucizeler) var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile." (Yusuf, 105) Kur'an'da düşünmeye ve ilme teşvik eden ayet sayısı yedi yüzden fazladır. Aklın önemine Kur'an kadar vurgu yapan başka bir dinsel metin**

yoktur. Kur'an'da düşünmeye, akletmeye yönelik pek çok kavram vardır: ilim (bilgi sahibi olma), hikmet (bilgelik), fuad/kalb (ilahi tecellilere gönül ile tanık olma), basiret (anlayış ve kavrayış), hak (gerçek), ayet (delil), beyyine (açık delil), burhan (kanıt), zikir (hatırlama), ibret (alınması gereken ders), tedebbür (derin derin düşünmek), taakkul (akıl erdirmeye), tefakkuh (ince bir kavrayışa sahip olmak), tefekkür (düşünüp ders çıkarmak); tezekkür (düşünüp anlamak), nazar (bakış). İslam inancının temel ilkelerini olması gerektiği biçimde içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız son derece önemlidir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açısından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 240) **“İslam'da aklın kullanımında temel vurgu, aklın arzuları gerçekleştirme aracına dönüştürülmesinin yanlışlığına işaret etmektir.** İslam alimlerinin tamamına yakını akli, dini hakikatleri tespiti ve anlaşılması hususunda birincil prensip olarak kullanmışlardır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 79) **“Matematik ve mantık, akıl; tabiat bilimleri, gözlem ve deneyi (tecrübeyi); tarih, haberi (nakli) kullanır. Din ise, akıl, nakil ve tecrübeyi, her birinin sınırlarını belirlemek şartıyla, hepsinden faydalanır. İnsan akli belirli bir kaynaktan yanılmaz birtakım bilgilerle beslenmediği müddetçe hakikati bulamayacaktır. Akıl ancak mevcut bilgiler çerçevesinde değerlendirmek yapabilir.”** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 92-93) **“Kur'an, aklın olgu olarak faziletinden bahsetse de, daha ziyade aklın 'işletilen versiyonu' üzerinde durmaktadır.”** (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 217)

“Deizm, tanrıyı öncelemez aksine, onu hayatın dışına taşır, uzak bir ülkeye sürgüne gönderir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 201) **“Deistler açısından en büyük sorun, temel sorulara varlığını kabul ettikleri tanrıya referansta bulunarak cevap üretme imkanlarının olmayışıdır.”** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 67) **“Sıradan insani bir kurumda bile, işe karışmayan patron imajı oldukça sakat bir algı iken, koca evreni yaratıp sonra denetim ve gözetim görevlerini tanrının yapmadığını iddia etmek, mantıklı bir teori değildir.”** (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 195) **“Değer verilmediği zaman bir kenara bırakıp ne yaptığına aldırış edilmez.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 183) **“Allah insana değer verdiği için kendisine muhatap kabul etmiştir.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 186) **“İslam'da tanrının kainatı yarattığını kabul edilir fakat deizmden farkı, tanrının sürekli müdahalesini kabul etmesi ve tabiat yasalarının yaratıcısının da, tabiatın kendisi veya mekânının değil, doğrudan Yüce Allah olduğu inancıdır.”** (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) **“Deizmin 'Allah'ın müdahale etmesine gerek yoktur' iddiasını savunmak için, insanların her yönden mükemmel bir yapıya sahip olması gerekir.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 42) **“Deizmin tanrısı sembolik bir tanrıdır.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hürufat Deizm, s. 256) **“Deizm açısından belki de en fazla belirsizlik taşıyan şey Tanrı-insan ilişkisidir. Emekliye ayrılmış bir Tanrı anlayışının dini duyguyu ve düşünceyi tatmin etmesi mümkün değildir. Katı akılcılığa dayanmaktadır. Halbuki akıl sınırlı, bilim değişkendir. Ahlak konusundaki teorileri yetersiz ve temelsizdir. Deizm bazı kelami problemleri de beraberinde getirmektedir. Deizmin zaman içinde Tanrı'nın insan hayatındaki merkezi konumunu sarsan ve Tanrı-insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görülmektedir. Deizmde iyi ya da kötü değerlerinden söz etmenin anlamı yoktur. Çünkü değeri değer olarak tayin eden bir merci söz konusu değildir. Deistler dini bireyselleştirerek sosyal yönü zayıf bir forma çevirmişlerdir.”** (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 42-47) **“Âlemle ilgilenmeyen bir Tanrı âlemi bilmekte midir? Bu Tanrı güçlü müdür? Deistin, Tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti ve adaleti gibi konularda herhangi bir şey söyleyecek durumu yok gibidir.”** (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 38)

“A şahsı için etik olan bir şey B şahsı için etik sayılmayabilir.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 88) **“Deist düşünce insana sınırsız bir yetki ve özgürlük vermek suretiyle ‘insanın kulluk vazifelerini dizayn etme yetkisini’ akla vermiş”** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 75, 96; (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 49) **“Deizmin hakikî**

bilginin elde edilmesinde akli ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir. Deizm, sahip olduğu uluhiyet anlayışı ile dini hayata imkan vermemektedir. Tanrı-insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır. İslam dininde Tanrı'nın âlem ve insanla olan münasebeti deizmin tam aksine canlı ve dinamiktir.” (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 47-53) “Yüce olarak gördükleri o yaratıcının kendilerini başıboş yarattığını iddia etmenin onun yüceliğini yakışıp yakışmayacağını yönünde birazcık akıl yürütmüş olsalardı, bu kadar zahmete gerek kalmadığını anlamış olacaktı.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 21) “İlah, boş işlerle uğraşan bir zat mıdır?” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 23) “Sadece yaratıp bırakan ve zihni zorlu sorunlarla boğuşan insanlara bir açıklamada bulunmayan bir tanrı anlayışının sorunlu olduğu açıktır. Varlığıyla yokluğu arasında bir fark olmayan bir tanrının fonksiyonel olması beklenemez. Ölüm sonrası hayat var mıdır, yaratılış amacımız nedir, yeryüzünde inanılmaz kötülöklere imza atanların yaptıkları yanlarına kar mı kalacaktır? Deistin inandığı tanrının var ya da yok olmasının kendi hayatında ne gibi fark oluşturduğunu izah etmesi gerekir. Dürüstlük, fedakarlık yapan insanlara ödüllendirmesi gerekmez mi? Haklıya hakkını teslim etmeyen bir tanrı kendi tanımını ile çelişiktir. **Eğer Tanrı insanları hiçbir sebep gözetmeksizin yarattığı ise, böyle bir tanrı anlamsız işler yapıyor demektir. Böyle bir tanrı algısının arkasında, hayatı dilediği gibi yaşama arzusundan kaynaklanan bir ego olduğu açıktır.**” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 67-69) Deizm, merkezine tanrıyı yerleştirmiş gibi gözükse de gerçekte merkezde insanın kendisi ve arzuları vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 273)

“Tanrıyı gökleri hapsedip, insan için bütün kapıları ardına kadar açmak şeklinde anlaşılabilir olan deizme mukabil, tanrıyı göklerden yere indirmek projesinin tam adı olan tevhid dini İslam, deizmin büsbütün karşısında durmakta gibidir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) “Din, kişinin toplum, tabiat ve Allah ile olan ilişkilerinin sınırını ve seviyesini tayin eder.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 62-63) **“Deizmin ise, zaman içinde Tanrı insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görülmektedir. Tanrı ile olan bağı zayıflayan bir kişi, öngörülmesi mümkün olmayan kötölükler yapabilmektedir.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 88) “Deizmin, tam ve doyurucu bir tanrı tasavvuruna sahip olmadığı söylenebilir. **Deizmin Tanrısı'nın insanların gönüllerine hitap etme şansı yoktur. Deizmde, tanrısının öncelikle otoritesi, bir sonraki adımda varlığı sorgulanır hale gelmektedir.**” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 91-92) **“Tanrı insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) “Peygambersiz bir tanrı inancı içerik açısından tamamen boştur. **Hiçbir Baba, "aklı başına geldiğinde doğru ve yanlış kendisi ayırt edebilir, aklını kullansın!"** diyerek çocuğunu kendi haline bırakmaz. Tanrının insanları yeryüzünden yalnız bırakması ve bir şekilde yol göstermemesi düşünülemez. Deistlerin, bu dünya bir imtihan alanı değilse, tanrının neden insanların kötölük yapmasına müsaade ettiği ile ilgili tatmin edici açıklamalar yapmaları mümkün olmayacaktır.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 73, 75) **“Deist açısından bakılırsa, Tanrı insanı ebedi bir yokluğa mahkum etmek için yaratmış olamaz. Böyle anlamsız şeyler yapmak tanrıya yakışmayacağına göre, var oluşun mutlaka bir gayesi olmalıdır.** İnsanları cansızlardan, hayvanlardan ayıran en önemli özellik düşünebilmesidir. Bu sebeple, varoluş sebebini merak etmesi, araştırması gayet doğaldır.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 143) “İşte peygamberler bu konularda insanları bilgilendirmekle görevli kişilerdir. “Hiçbir peygamberde fakirleri ezme, lüks hayat sürme, zenginlik sevdası, yalancılık gibi olumsuz davranışlara rastlanmamıştır. Büyük başarılar kazanmış kral, komutan gibi kişilerin bugün itibarıyla herhangi bir etkisinin olmadığını görüyoruz. Hz Muhammed'in en büyük düşmanları bile onu hırsızlık, ahlaksızlık veya yalancılık gibi yüz kızartıcı şeylerle suçlamamışlardır. Böyle bir kişinin, tüm insanları kandıran büyük bir yalancı olduğunu iddia etmenin mantıksal açıdan hiçbir dayanağı yoktur. Hiçbir anne ve baba çocuğuna, 'Aklın var, doğruyu yanlış kendin bul'

diyerek başıboş bırakmaz. Defalarca uyarır, tavsiye eder, yol gösterir. Referans noktası olmayan salt akıl yolu ile, son derece çirkin ve yanlış davranışlar bile rasyonalize edilip deist inancın içine dahil edilebilir. **Evreni neden yarattığını ve insanlardan ne istediğini bildirmeyen amaçsız bir tanrının varlığıyla yokluğu arasında hiçbir fark yoktur.** Deist açısından var olduğunu ileri sürdüğü Tanrıyı 'inkar etmenin' ne gibi bir mahsuru vardır acaba? Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğunu kabul edilse bile, insanların doğal dinden uzaklaştıklarında Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağrılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin açıklanması gerekir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 260-266)

“Deizm yaratıcıyı kabul ediyormuş gibi yapıyor fakat hiç mevcut değilmiş gibi yaşamaktır. Bu adeta ölü bir put ve hayali bir tanrı tasavvurudur.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 48) “Din, yaşam biçimi; hayatın nasıl yönlendirilmesi gerektiği konusunda benimsenen düşünce, inanç, ilke ve değerler bütünüdür.” (Celil Abuzar, Dinin Toplumsal Yaşam Üzerindeki Etkisi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı 26, Temmuz–Aralık 2011, s. 145) Dolayısı ile “Hayat felsefem bu”, “istediğim şekilde inanırım” gibi kelimeler, “Bu da bizim dinimiz” anlamına gelmektedir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 37) “İslam, insanın meta haline getirilmesini, ölçsüz davranışlar sergileyerek zevklerinin kölesi haline gelmesini önlemek istemiştir.” (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 52) **“Gerekli önlemlerin alınmaması durumunda umursamaz, hodbin ve zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalma riskimiz artacaktır.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 58) “Deizmin önu alınmazsa, dinlerin cevaplarını umursamayan, zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalabiliriz.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 206) “Deizm içerikten mahrumdur. Sosyal ve manevi baskıdan kurtulup özgürleşmenin bir aracı olarak algılanır. Kayıtsızlık ve ilgisizliğin diğer adıdır deizm.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 42) “Deizmi, ait olunan dinden tamamen kopmadan özgürlükler vadisinde gezinme tercihi olarak görmek de mümkündür.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 300) “Deist düşünce insana kontrolsüz, sınırsız, sorumsuz bir özgürlük tanımıştır.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) **Bazen özgürlük dediğimiz şey, aslında bizi koruyan çemberden dışarı çıkmaktır.** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 29) **“Hazzın peşinden koşmayı özgürlük sayan bir gençlik var.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 50) “Bugün bir kültür istilası vardır, nefisler şehvi arzuların kölesi haline geliyor, ruhlardaki tatminsizlik insanlığı buhranlara sürüklüyor, insanlara ahiretsiz bir dünya anlayışı telkin ediliyor.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 58) “İnançsızlık, insanın kendisini her şeyin ölçüsü olarak görmesi ile başlayan bir tutumdur. Bu tür insanların ilahları ve rableri artık kendi ölçsüz ve sapkın arzuları olmuştur. İnsan iradesini, aklın yanında, nefis, ölçsüz arzu ve istekler gibi daha pek çok unsur yönlendirmektedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 23-24) **“Tanrının insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanın aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini dikkate almayıp, insan aklını, ilahi akla tercih etme hatasına düşmüşlerdir. Deistin, tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti, adaleti hakkında bir şey söyleme imkanı yoktur.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 87) **“Vahiy sadece akla değil duygulara ve vicdana da hitap eder.”** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 95) **“Vahiy bilgisi ve terbiyesi olmadan İnsan akli nefsin isteklerine, bencil ve hedonist hallerine nasıl karşı duracaktır?”** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 159) “İnsan kendisini bırakıp köşesine çekilen Tanrıdan sonra yine Tanrı arayışına girişmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 140) “İlah hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsinin ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) “Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) **“Allah'tan çok önemsemediğimiz, öncelik verdiğimiz ve hayatımızın merkezine koyduğumuz her şey bizim putumuzdur.”** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 52) **“Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara.”** (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim

Ateizm, s. 409, 415) “Allah seni boşuna yaratmadı. Şayet öyle olsaydı, bu muntazam kainatı ve içindekileri sana hizmet etsinler diye yaratır mıydı?” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 30) “İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?” (Kıyamet, 36) “Hayvanlar bile bir gaye ile yaratıldığına göre, insan başıboş gayesiz ve gayretsiz bir yaşayış için mi halk edilmiştir?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 17, 58, 190) **“Dünyadaki işleyiş herhangi bir katkısı olmayan tek varlık insandır. O halde benim varlığımın bir gayesi olmalıdır.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 157) **“Bal arısına nasıl bal yapacağını öğreten (Nahl, 68) Allah insana da nasıl yaşayacağını duyurması gerekir.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm s. 174) **“Deizm, otorite üzerine dayanmayan ve akıllı temellendiren bir dindir. Kapalı, belirsiz, uzak bir tanrı artık kimseyi sıklmıyor, günah duygusu, kurtuluştan emin olmamak gibi yüzyıllardır birçok insanın kalbine ağırlık vermiş olan şeyler artık insanoğluna dert olmaktan çıkmıştır.** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 34) **“Deizm, İnsanın, Allah'a rağmen kişisel arzu ve isteklerine göre şekillendirdiği felsefi bir inanç biçimidir. Hala deizme sığınanlar varsa bu, doğrudan 'sorumluluktan kaçışın' bir ifadesidir.”** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158, 161; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) **Halbuki “Sorumluluktur insanı değerli kılan.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 139) **“İnsanların yaptıklarından hesap vereceği inancı, insanların bilinçaltında suçluluk psikolojisi oluşturmakta, bu da onlara deizme yakınlık duymasına neden olmaktadır.”** (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) **“Deizm dinlerin insanlar üzerine yüklediği bazı sorumluluklardan kurtulmak bağlamında bir kolaylık sağlamakta, hayatlarını diledikleri şekilde yaşamak konforuna ulaşmış olmaktadır.”** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 75) **“Deizm, hiçbir kurallardan hoşlanmayan insan nefisine tam bir hürriyet vaad etmektedir. Deistler, nefisleri rahatlatmak için ‘Allah vardır ama bana müdahale etmez’ derler.”** (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7, 14) **“Günah işlerken vicdanını huzursuz olmasın diye kendi kendine diyorsun ki, bir yaratıcı olsun ama emir ve yasakları olmasın, her şey serbest ve helal olsun, bir hesap ve azap olmasın.”** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 37) **“İslam ile deizm arasındaki en belirgin fark, kuralları Allah'ın koyduğunu kabul etmenin yanında insanın her an belli kuralların işleyişinden sorumlu olduğu gerçeğidir.”** (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) **“Deizmin sunduğu şekli ile, hesap bilinci gelişmemiş her kişi için, aleme müdahalesi olmayan bir tanrı fikri, gününü gün edenlerin işini daha bir kolaylaştırmaktadır. Deizmin temelinde Tanrı algısı değil, insanın gelişmiş ve haddinden fazla şişkinleşmiş egosu yatmaktadır.”** (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203)

“Deistlerin cevaplaması gereken sorular: Tanrı bir daha hiç ilgilenmeyeceği bir evreni niçin var etmiştir? Neden insan akıl sahibi bir varlık olup diğer canlılardan farklıdır? Varlığın anlamı nedir? Eğer ahiret diye bir şey yoksa bu dünyadaki haksızlıklar zulümler ne olacak? Bunlar yapanın yanına kar mı kalacaktır? Ahiret yoksa Tanrı insanlığa en büyük kötülüğü yapmış olmaz mı? Yeniden diriliş denilen şey bir insanın uydurması ise, tabiatla örneklerini sürekli gördüğümüz yeniden dirilişler neyi gösteriyor?” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 116, 117) **“Rabbimizin nihayetsiz adaleti zalimler için cehennemi, mazlum ve masumlar içinde cenneti gerektirmektedir.”** (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 13)

“Deizm ölüm için, ölümden sonrası için ne söyleyebilir? Adaletin yerini bulmadığı haksızlıklar öylece kalmalı mı, yoksa bir gün hak yerini bulmalı mıdır?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 185) **“Bu dünyada adaletin tam gerçekleştiğini pek göremiyoruz. Öyleyse mutlak adaletin ve hikmetin gerçekleşeceği bir yerin olması muhakkak.”** (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 32) **“Tanrı'nın insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanların aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini göz ardı etmiş ve insan aklını ilahi akla tercih etmişlerdir. Ayrıca Tanrı'ya ait olduğuna inandıkları söz konusu niteliklerin ne şekilde tezahür ettiği noktasında da kayda değer bir yaklaşımda bulunmaktan**

uzaktırlar. Bir kısım deistler ahiretin varlığı inancını doğal dinin merkezine koyarken, bir kısmının bu inancı inkar ettiği, diğer bir kısmının ise bu konuda agnostik bir tavır içinde olduğu görülmüştür.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 228) **“Eğer ahiret yoksa ahlaki erdemlere uygun yaşamının ne anlamı olabilir?”** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) **“Ahiret inancının reddederek insan hayatında sadece dünya ile sınırlandırdığı için, insanın ufkunu da daraltır.”** (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) **“Bizde sevdiğimizde ölümün karanlık kapısından içeri gireceğiz. Buraya bizi kim getirdi? Ölümle beraber nereye gideceğiz? Her şey bu kadar mı? Dahası yok mu?”** (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 11) **“İnsanın ölümsüzlük ve sonsuzluk arayışı eğitim öğretim yoluyla elde edilmiş bir duygu olmayıp, onun benliğinde yer etmiş bir duygudur.”** (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 156) Aynı şekilde **“Yaşam, mutluluk, adalet gibi kavramlar insanların daima ortak arzularını ifade eder, bunlar doğuştan gelen fitriyi arzulardır. Yine gelecekle ilgili sonsuz yaşam arzusu, ahiret yaşamını işaret etmektedir. Ölüm korkusundan kurtulma arzusunu tatmin edecek tek obje ahiret hayatının varlığıdır.”** (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 210) **“Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı.”** (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54) **“Ahiretin var olmadığı düşüncesi aynı zamanda insanın bu dünyadaki yaşantısının bir sınama olmadığının da iddia edilmesini gerektirecektir.”** (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 230) **“Ahiretin gerçekleşecek olması, Allah'ın adalet ve rahmet sıfatları sebebiyledir.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 25) **“İnsandaki adalet duygusu, ahirete inanmayı zorunlu kılar.”** (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 131) **“Eğer ahiret olmazsa dünyada ortaya konulmuş iyilikler ve kötülükler arasında bir fark olmamış olur.”** (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 426) Zaten, **“Allah'ın cezalandırması kendisi için değildir; zulme uğrayanlar içindir.”** (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 88) **“Çünkü ‘Bu dünyada bazen güçlüler, güçsüzlerin ellerinden haklarını almaktadır. Bu durumda adaletin sağlanamaması en büyük haksızlık olur.’** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 12) **“Allah nankörü, bozguncuyu, hak yiyeni, zalimlik yapanı cezalandırır. Allah ilahi adalet gereği, suçluya hak ettiği cezayı kesecektir.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285)

“Lord Herbert, Tanrının dualara cevap verdiğiğine inanır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) ve **‘bu hayattan sonra bir ceza ve mükafat olacaktır.’** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 202) derdi. Paine de, **“Bir yaratıcıya inanıyorum. Ölüm sonrası, mutluluk olmasını umuyorum.”** (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. **“Thomas Paine'in Tanrı'nın dilemesi halinde insanoğlu ile vahiy yoluyla iletişim kurma konusundaki gücünün kesinlikle kabul edilmesi gerektiğini, çünkü O'nun gücü açısından her şeyin mümkün olduğunu”** görüşünü de (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) düşünecek olursak, deizmin önderleri olan bu düşünürlerin fikirleri için günümüz deistleri ne diyecektir acaba? Deistler mümkün olanı neden imkansız ilan ediliyor veya Yaradan'ın o imkanı kullanmadığını deistler nereden biliyorlar? Ayrıca **“Deistlerin bir kısmı da, aklın testinden geçerek onaylanan dine evet de demektedirler.”** (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 28) **“Bazı deistler fiillerimizin bir karşılığı ve yaptırımı olması gerektiğini savunurken, bazıları ise ahiret inancını reddetmektedirler.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) **“Deizmde başlarda genel olarak ahiret inancı varsa da, şu anda ahiretin olmadığını öne sürmektedirler.”** (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 16) **“İlk deistler dini tamamen reddetmemiştir.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 86) **“Bazı deistler de tanrının evrene müdahalesini kabul eder.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 90) **“Ahirete inanma ve hesap verme noktasında da deistlerin ortak bir yaklaşımı yoktur. İnsanın bu dünyada yapıp etmelerinin karşılığı olarak ödül ve cezanın olmasının insan özgürlüğüne bir engel teşkil ettiğini düşünen deistler olduğu gibi insan fiillerinin bir karşılığı olması gerektiğini savunan deistler de vardır.”** (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) **“Tek tip deizm ve tek tip deist yoktur. Tek bir deizm tanımı hiçbir zaman olmadı.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) **“Tek tip bir deizmden bahsedebilmek de mümkün**

görünmemektedir. Tanrının evren ile ilgilendiğine inanmakla birlikte ahlaki alanla tanrının ilgilenmediğine inananlar da bulunmaktadır. Bazı deistler ise dini hakikatleri kabul etmekle birlikte, bunların aklın süzgecinden geçirilmesi gerektiği kanaatindedirler.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) **“Deizm, üzerinde tüm deistlerin ortak bir düşüncede birleştikleri bir tutarlılığa ve iç bütünlüğe sahip değildir.”** (Selçuk Küçük, Deizm, s. 69) **“Günümüzde deistlerinden Chuck Clendenen de ‘iki deist aynı düşünmez, çoğu modern deist de ilk deistlerin inandıklarına inanmaz.’ der.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 206-207) **“Günümüz deizmi 17. ve 18. asır deizminden farklıdır.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) **“Klasik deistler ile modern deistler arasındaki en belirgin farklılıklardan biri, ilk deistlerin deizmi bir doğal din kabul etmeleri, modern deistlerin ise deizmin bir din olduğunu reddetmeleridir. Modern deizm, kapitalizmin neo-liberal ikliminde din hasımlığının sembol akımlarından biridir.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) **“Aydınlanma döneminde deistler, Hristiyanlığı bir doğal dine indirgeme eğiliminde olmakla birlikte bazıları Hristiyanlığa düşmanken, bazıları değildir. Bazı deistler ruhun ölümsüzlüğüne inanırken bazıları inanmamaktaydı. Yine Toland gibi bazı deistler doğayla tanrıyı özdeşleştirme eğilimine giderken Cherbury gibi bazı deistler ise, doğadan bağımsız bir Tanrı anlayışını benimsemekteydiler.”** (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) **Kısaca “Deizm mensupları, kendi içerisinde çelişen birçok inanç şekillerine girmişlerdir.”** (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adidir deizm, s. 105)

Kendi aralarında bir tek deizm felsefesi üzerinde birleşemeyenlerin, inançtan ahlaka, ibadetten hukuka birçok konuya sadece akılla çözüm sunabileceklerini ileri sürmeleri tutarlı, rasyonel ve realist bir görüş değildir.

“İnsanların anlaşarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 17) **Dolayısı ile tüm toplumlarda var olan “Din olmasaydı insanoğlu ibadet etme yolunu aramazdı, aslında toplumu ayakta tutan da dinin ta kendisidir.”** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 54)

İnsanın “Akıl seviyesi, salt bu dünyada yaşamayı sağlamaya yetecek bir akıl seviyesinin çok üzerindedir. Bu müthiş potansiyel, aklımızın bize salt bu dünyada yaşamamızı sürdürebilmek için verilmediğini göstermektedir. İnanılmaya layık din, akli aşan cevapları da ihtiva etmelidir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 238) **“İnsan, uygarlık Kur’an, felsefe yapan, ölümlerine ağıt yakan, öldükten sonrasına merak eden ve ebediyen yaşama arzusunu iliklerine kadar hisseden bilinçli bir varlıktır.”** (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 25) **“Allah dileseydi elbette bize irade vermeyebilirdi, böylece iyi ve kötü kavramlarının bir önemi kalmazdı. İradesi olan bir varlık olarak olmamızın en iyi açıklaması buranın bir imtihan dünyası olmasıdır.”** (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 426)

“Putperestler dinsiz değil, yanlış dinli insanlardır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) **“Putların illaki taştan olması gerekmiyor. Bugün insana zarar veren, tabiatı tahrip edenlerin parayı, mevkii, gücü, silahı vb. şeyleri putlaştırdıkları malumdur. Seküler çağda putun anlam ve kapsamı genişlemiş, çeşidi olağanüstü artmıştır. İnsan haddini aşmış 'Tanrı öldü' çılgınlıklarıyla yeryüzünde ilahlığa soyunmuştur. İnsana ait ideolojilerin tamamı bencildir, güçlünden yanadır, eşitlik, adalet, özgürlük nakaratları keyfidir, kaypaktır.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 21)

“Modern dönemde sekülerleşme, bilimcilik, insan merkezilik, dünyevileşme, naturalizm gibi anlayışların artması ile birlikte din hakkında ‘felsefe yapma’ ihtiyacı daha yaygın hale gelmiştir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) **Deistler yayımladıkları (deizmderneği.org/deizmderneği-deklarasyonu) bildirgede, “Deizm Felsefe ile Savlarımız’ başlığı altında 5. madde olarak ‘Kamusal alanda, fundamentalist üniforma haline getirilen giyim tarzları kabul**

edilemez.’ derken, 8. Madde de ise ‘Tanrının bahşettiği cinsel yönelim, insanoğlunun en tabii hakkı ve arzusudur. Savaşa hevesli ama aşktan korkan bir otorite istemiyoruz. Devlet otoritesinin dinsel doğmalarla, kişinin kendi nefesine münhasır tanrı vergisi cinsel yönelimlerini, istek ve arzularını baskılaması veya yasaklaması kabul edilemez.’ demekte ve böylece “Özgürlük talebinde bulunan bildiri sahiplerinin farklı yaşam tarzlarına hoşgörülü olmamak şeklindeki tavırları, dogmalaştırdığı motto ve savları etrafında bağnaz bir yapıya dönüşme ihtimalinde barındırmaktadır. Ayrıca, ‘Kutsalımız yoktur’ (17. madde) derken, laik, seküler, deizm, deist ve benzeri kavramların gerçekte yerli deistlerin kutsal ve dokunulmazları olduğu dikkatlerden kaçmamaktadır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 38)

“Deizmde, ‘aklın sınırları dışına taşamayan’ ve ‘doğa kanunları ile uyumlu hareket etmek zorunda’ olan bir tanrıdan söz edilmektedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) “Deizmin, akli ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 92) Görüldüğü gibi, yaratıcıyı kabul eden “Deizmin, bire karşı onlarca eğrisi bulunmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 202) Deistler “Allah’ı gereği gibi takdir edip tanımadılar. Nitekim “Allah hiçbir insana hiçbir şey indirmedir” dediler.” (En’am, 91) “Allah’la peygamberleri arasını ayırmak isteyen, işte onlar gerçekten kafir olanlardır.” (Nisa, 150-151)

Gençleri şüphe sevk eden nedenler ve çözüm yolları

“Dünyevileşme, Doğaüstü vahye karşı olma, Din bilim ilişkisindeki problemler, Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kalması, Akıl faktörünün dikkate alınmaması, Özgürlükten yoksun olma endişesi, İletişim araçlarının etkisi, Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 59-72) ; “dindarların yaşam tarzlarının sebep oldukları hayal kırıklıkları, hikmetleri anlatmadan dini emirleri yapmaya zorlama, sözde din bilim çatışması. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 30) gibi konular deizme neden olabilmektedir. “Gençlerin deizme yönelmelerinin üç sebebi vardır. Birinci sebep İslam dininin bilimle çatıştığı, ikinci sebep şiddeti ve yasakları öne çıkaran yasa dışı örgütler, son sebep de dünyevileşme arzusunun giderek yaygınlaşmasıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) “Din diye toplumda hurafelerin yaygınlaşması.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311) deizme neden olmaktadır. “Deist gençlerin tamamına yakını, geleneksel din anlayışına ve bu anlayışın İnsan akli ve yaratılışına uyumlu olmayan iddialarına tepki olarak deist olmuşlardır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 57) “Yanlış din algısı ile birlikte bunu kurumsallaştıran din adamlarının tutumu deizmi beslemektedir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 215) Ayrıca “Dini emirlerin, hikmetlerinin açıklanmadan dikte edilmesi (Mehmet Malkoç, Gençliği Dini Değerlerden Uzaklaştıran Sebepler, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 8/16 (2019), s. 257), Dinin sadece şekil ve ibadetler ibaretmiş gibi anlatımı, ahlak ve sosyal yönünün ihmal edilmesi, Yanlış dini bilgilerin gerçek sanılması, Kur’an’ın söyledikleri ile Müslümanların yapıp ettiklerinin arasındaki farklılık, tutarsızlık, ikiyüzlülükler, bilgi kirliliği de deizme neden olmaktadır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311-315) “Emir almaktan hoşlanmayan reaksiyonist tipler.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) ve “dinin ibadet mecburiyeti, emir-yasak ve yaptırım boyutundan hoşlanmayanlarda.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 220) deizme kayabilmektedir. “İbadetler konusunda üşengeçlik gösteren ve modern çağda görülen yeni sorunlarda (ferdiyetçilik, menfaatçilik, haz-hız çağı) insanların deizme kaymasına neden olmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) “Deizm aslında ibadetsiz bir din arzusudur. Dünya tarihinde ibadet yönü bulunmayan hiçbir din yoktur. Ortaya atılan ‘doğal din’ fikri bu yüzden tutmamış.” (Prof. Çağfer Karadağ, Kafama takılanlar, s. 101, 102) Kural, sınır istemeyen bazı gençler kurallara karşı çıkmaktadır. Halbuki “Kuralsız bir hayat ve toplum olmaz. Kaldırılabilir yollardaki sınırları ve kuralları görelim trafikte neler oluyor? Din kuralları ile insanın doğallığını ve doğasını korumayı amaçlamaktadır.” (Prof. Çağfer Karadağ, Kafama takılanlar, s. 25,

26) Ayrıca Kişisel meseleler; Gençlerin sorduğu sorulara cevap bulamaması: Zihni arayış; Çevrede örnek şahsiyetlerin olmaması: Samimiyetsizliğimiz” gibi nedenlerle de deizm yayılma fırsatı bulmaktadır.

“Özgürlük alanını kısıtlayacak otoriter bir dil kullanımı sorunların (Şaban Ali Düzgün, Din-Bilim İlişkisinde Modeller ve Ortak Kavramlar, s. 57) sağlıklı bir şekilde aşılmasına engel olmakta, insanların dinden uzaklaşmasına neden olmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) “Hala yüzyıllar öncesinin geçersiz argümanları kullanarak arkeolojik bir din dili kullanılıyor.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 225) “Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kaldığı bir gerçektir. Gençlere daha uygun bir üslup ile yaklaşılması zorunludur. Deistler özgürlükten yoksun olma endişesi de taşımaktadırlar. Halbuki İslam insana zararlı olan şeyleri yasaklamıştır. İnsanların helal dairesi içinde de özgürce ve mutlu yaşayabileceği kendilerine anlatılmalıdır. İletişim araçlarının etkisi de deizmin yayılmasında etkindir. Özellikle internette deist iddialara cevaplara daha fazla önem verilmelidir. Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi de göz ardı edilemez. İslam’ın akla verdiği değer ve sınır tam anlatılmalı ve hurafelerle mücadelede güncel yaklaşımlar ihmal edilmemelidir! “Akli başında hiç kimse, bir yakınının ameliyat etmek için internet bilgilerine başvurarak operasyona kalkışmaz. Ekonomi, siyaset, spor gibi alanlarda medyada görülen bilgi kirliliği özel olarak inanç sahasına kaydıığında, tam bir körleşmeye yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 38) “Modem çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modem çözümler üretmek ve bunun için gerekli olan araçları en güzel şekilde değerlendirmek gerekir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşılığı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 239) Osman Yüksel Serdengeçti: “Artık İslamiyet için mücadelelerde eski tarzı bırakmamız gerekiyor. Biraz geniş, biraz müsamahalı, biraz daha anlayışlı olalım.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8) “Dini anlatan kişiler arasında yaşanan tartışmalar ve sunulan dini bilgilerdeki tutarsızlıklar gençlerde din düşüncesinin saygınlığına zarar vermektedir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 31) “Kendini dindar olarak tanımlayan bazı kesimin, söylemleri ile pratik arasındaki uyumsuzluk dine uzak durmanın en önemli sebeplerinden birisi olarak görülmektedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 45) “Dini değerlerin doğru bir şekilde temsil edilmemesi, güzel örneklerin yerine sadece söylemlerin alması dinin inandırıcılığını aşındırmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 276) “Dinin özü yüzeysellik ve şekilcilik ile örtüldüğünde, ahlak ile dinin birbirinin terk etmesi kaçınılmazdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) “Dinin ahlakına, evine, siyasetine ve ticaretine etki etmediği insanların sürekli dini referans aldıklarını iddia etmeleri, insanları dinden soğutmaktan başka bir işe yaramaz.” (Abdulaziz Kıranşal, Milli Gazete, 02.09.2021) “Dini kötü temsil eden insanların eylemlerinden dolayı bazı kişilerin de deizme yöneldikleri bilinmektedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20) Halbuki “Endonezya, Malezya, Filipinler Müslüman tüccarlardan etkilenecek İslam’ı kabul etmişti. Demek ki günümüz Müslümanlarının yaşantısı yeterince kaliteli olmadığından, etkileme düzeyi de son derece düşüktür. Kalitesiz dindarlık da, dindarlaşmanın önünü tıkıyor.” (Prof. Cağfer Karadağ, Kafama takılanlar, s. 96) “Küresel ölçekte emperyalist güçlerin kontrol altına girmiş bazı militan örgütlerin güya İslam adına bir takım terör faaliyetlerine girişmesi insanları dinden uzaklaştıran ciddi bir faktördür.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56) “Yaygınlık kazanan şey deizm ya da ateizm değil, dünyevileşme eğilimi ve ayak uydurmakta güçlük çekilen hızlı kültürel değişimlerdir. Allah-din-kitap söylemlerini hep ön planda tutanların uygulamadaki çirkinlikleri ile baskı ve dini yükleme operasyonları dinden uzaklaşma eğilimini hızlandırmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 10) “Kuşaklar arası çatışma, bir anlamda gençliğin toplumla bütünleşememesi, yabancılaşması ve uzaklaşmasıdır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 54) **“Deizmin asıl nedenleri, bireyselleşmenin yükselmesi, tüketim hastalığının hayatı sarması, hızlı zihinsel savrulmalar ve ‘bilimciliğin’ sahte bir dine dönüşmesi sayılabilir.”** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 36) **“Günümüzde çocuğa, gerçek bir temele dayanmayan özgüven telkini yapılmaktadır. Danışmaya değer herhangi bir otorite tanımadıkları için, uçlara kaymalar söz**

konusu olmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 41) “Babanın vakarını sıfıra indiren, çocuğu sürekli şımartmayı "sevdirerek öğretmek" olarak takdim eden yeni terbiye usulü, sokaklarda dolaşan gençlerin içler acısı halini hazırlayan sebeplerin başında gelmektedir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 168)

“Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, hukuksuzlukları, güçlü olanın haklı sayıldığını, mazlum ve çaresizlerin horlandığını, herkesin kendinden olanı kayırdığını, birlik olma, hoşgörü ve sevginin yerini, ötekileştirmenin, öfkenin ve kinin aldığını görecekti. Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, kardeşlikten, sevgiden, saygıdan, erdemden, adaletten, hoşgörü ve anlayışta, bir arada yaşama kültüründen, ilimden, akıl ve düşünceden ve yalnız Allah'a kul olma ve bu sorumluluğun bilinci ile hareket etmekten eser kalmadığını, akıl dışılık, cahillik, şiddet, savaş, kargaşa ve zorbalığın dinin yerini aldığını, kendisini örnek aldığını iddia edenlerin kendisini hiç anlamadığını görecekti, "Ben size böyle bir din tebliğ etmedim" diyecek ve muhtemelen hesap günü ahiretteki şikayetini burada da ifade edecekti.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 238-239) “Rabbim şüphesiz toplumum bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış bir kitap haline getirdiler.” (Furkan, 30) “Dinin "kötü temsil edilmesi" insanlarda deizm görüntüsü altında bir tür nihilizme yol açmaktadır. Sorun vahyin algılanış şeklindedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 16) **Dinin asıl maksadı insanlığa adaleti, merhameti, vicdanı, paylaşımı, kardeşliği getirmek ve hayatı anlamlı kılmaktır.** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 17) **“Allah vicdan ile hayatlarımıza müdahale etmeye devam etmektedir.”** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 190)

“Para, aşk, arkadaşlık, dostluk, özgürlük, demokrasi gibi şeyler her zaman suiistimal edilme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı ancak, buradan hareketle kimse bunların terk edilmesi gerektiği sonucuna varmamaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) “İslam'a karşı tavrımızı, Müslümanların uygulamaları değil fakat İslam'ın ne olduğu belirlemelidir.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 308) “Din, günümüz Müslümanlarından değil de vahiyden öğrenildiği takdirde Müslümanların olumsuz tutum ve davranışları da dinden uzaklaşmaya sebebiyet vermeyecektir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 59)

“İslam'da din ve ilim çatışmasının olmadığı, gençlerimize iyi bir şekilde anlatılmalıdır. Akıllar kiraya verilmemeli, gençlere değer verilmeli, her biri adam yerine konulmalıdır. İnsanı inançsızlığa götüren ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen yanlışlar, bilgisizlikler, tutarsızlıklar ikiye bölünmüşlerdir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 315) “İslam'ın bilim ile çatıştığını, insana özgürlük tanınmadığı iddiası vardır. Halbuki İslam dünyasının bilim ve teknolojiye geriliği, Müslümanların bir eksikliğidir. Bu durum telafi edilmez bir durum değildir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55) **Din, insanları bilimde geri bırakmaz, biz eskiden de Müslüman'dık ve bilimde ileriydik. Din geri bırakmıyor, insanların çalışmaması geri bırakıyor.** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 23) “Sosyal medyada İslam dünyasındaki geri kalmışlık ve problemlerden dolayı deist olduğunu iddia edenlerin bu iddiası geçerli değildir. Bütün sıkıntı ve yanlışlık İslam'ın evrensel ilkelerinden uzaklaşarak dinin yanlış anlaşılıp yanlış yorumlanmasında yatmaktadır. Dinin yanlış öğretilmesi marjinal grupları ortaya çıkarır.” (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 37) “Din istismarı da, inkarcılığa yol açabilmektedir. Mistik çevreleri hariç tutarsak, İslam'da dünya ahiret dengesi kurulabilmiştir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 57-58) “Türkiye'deki ateistlerin önemli bir kısmı 'Hanif'tir yani, din adına sunulan çelişkileri görüp, onlarla yaşamaktansa kendi ilkeleri ile yaşamayı çaba edilen hakikat arayıcısıdır. Onlar Allah'ı, piyasada hoca namıyla dolaşan insanların anlattığı gibi zannediyorlar. İslam adına piyasayı baskılayan zevat olduğu gibi, ateizm namına piyasada dolaşan, her şeyi eleştiren piyasa ateistleri de ortalıkta fındık atmaktadır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 13) “Bazı insanlar din adamı

izlenimi veren kişilerin cahilliklerinden kaynaklanan bir travma yaşaması neticesinde bu düşüncelere kapılıyorlar.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 11) “İslam’daki deizm problemi dinin kendisinden değil, ağırlıklı olarak din adına uydurulan kabullerden ve bazı Müslümanların uygulamalarından kaynaklanmaktadır.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açısından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) “Nasıl ki bilim adamlarının tarih boyunca ileri sürdükleri bazı teorilerin yanlışlığından hareketle bilimsel düşüncüyü terk etmek gibi bir sonuca varılmıyorsa, aynı şekilde din alanında benzer sebeplerle yapılan hatalar bahane edilerek dinin gereksizliği gibi bir sonuca ulaşılamaz.” (Selçuk Küttük, Deizm, s. 112) **“Genç nesli deist bir tutum benimsemeye götüren süreç, dinden değil dini ve dini değerleri temsil iddiasında olan kişilerin şahsi yanlışlarına verilen tepkiden kaynaklıdır.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) Ama şu da bir gerçek ki, “Geneli yansıtmayan bazı olumsuz tekil örneklerin gençler için kaçışa bir mazeret teşkil ettiği görülmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) “Gençler, çevrelerinde şahit oldukları ahlaki zaaf ve tutarsızlıkları kendi durumlarını meşru kılan bir gerekçe olarak kullanırken, din istismarına ise öfke ve nefret duymaktadırlar.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301)

“Gerçek din bağı zayıfladıkça, geleneğin bütün anlatıları çoğu zaman kutsanmış, din zannedilmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 12) “Geleneğin din diye algılandığı her ortamda, geleneği eleştirenler aynı zamanda dinleri de eleştirmiş olmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 224) “Deist düşünce ile mücadele etmenin en iyi yolu Kur’an düşüncesini ve nübüvvetin gerekliliğini doğru bir şekilde anlamak ve yaygınlaştırmaktan geçer. Bu yapıldığı takdirde sonradan İslam dinine sokulan, bidat, hurafe ve isrâiliyâtan kurtulmuş olunduğu gibi, doğru bir dinin yaşanılması da sağlanmış olur.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 511) “Bu dinin elçisine, mürşid değil, örnek şahsiyet ve tebliğci konumu verilmiştir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228)

1314

“Eskinin söylemleri ile bu çağın insanına ulaşabilmenin imkanı bulunmamaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203) “Her daim mucizelerin öncelenip Allah’ın, insan ve tabiata yerleştirmiş olduğu yasaların yani sünnetullahın, gözardı edilmesi. Mevcut din dilinin arkaik değerler taşıması: İletişim araçlarını kullanan ve şu an insanına din sunumunu yapan bazı kişiler, değindikleri konular, verdikleri örnekler ve anlatım biçimleri ile bu çağın insanlığına değil, yüzyıllar öncesinin insanına hitap eder gibidir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) “Batıda sorun bizzat dindeyken, bizde dini anlayıştadır. Gençlerimizin ilgi ve alakalarını çekebilecek bir din dili kullanılmalıdır. Din eğitimi ile uğraşan herkesin çok güçlü bir empati duygusuna sahip olması gerekir. Modern çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modern çözümler üretilmelidir. İslam inancının temel ilkelerini içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız hayati öneme sahiptir. Gençlerimizin Nurettin Topçu, Erol Güngör, Sezai Karakoç gibi hem felsefi ve metafizik alanda derinleşmiş hem de dini, milli, ahlaki ve manevi değerleri içselleştirmiş olan düşünürlerden haberdar olmaları sağlanmalıdır.” (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 65-72; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115, 117) **“Gençlere aklen, kalben ve ruhen tatmin olabilecekleri bir din eğitiminin sunulması gereklidir.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 113, 121) “Din adamı, herkesten ziyade merhametli olmalıdır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115) **“Müslüman toplumların etrafına sevgi ve saygı yansıtan bir dindarlık modelini geliştirmesi gerekmektedir.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 124)

“Din, insanın hayatına hem bu dünya hem de görünmeyen öte dünya bakımından düzenleyen bir sistemin adıdır.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 42) **“Dinin en belirgin özelliklerinden birisi, insanın hayatı ve varoluşsal sorularına cevap verme amacında olmasıdır. İnsan hem**

kökenine ve varlık içindeki yerine dair bir açıklama arar, hem de geleceği ve ölümden sonrası hakkında kendini güvende hissetmek ister. Yüksek değerler, insanın varoluş sebebi, amacı, anlamı ve gayesine bir cevap verir. Sonsuz yaşam inancı sayesinde ölümün yol açtığı yokluk şoku gibi sorunlar bertaraf edilir. Ahlaki ve manevi gelişimine imkan sağlamaktadır. Yaşadığımız çağda ahlak merkezli Müslümanlığa ciddi anlamda ihtiyaç duyulduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 119-120)

“İnsanın aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) “Sade bir dil kullanmak, müjdeyi esas alan bir eğitim vermekte, gençleri yetiştirmenin temel ilkeleri olmalıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 58)

“İslam'ın en büyük delili, 7. yüzyıldaki bir insanın yazmasını mümkün olmadığı Kur'an-ı Kerim'dir. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 431) Bu konularda özellikle ‘Kur'an ve bilim’ ve ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’ adlı yazıları tavsiye ederiz.

“Deizmin temelinde akli merkeze koyma ve her şeyin bilimsel bilginin açıklayabileceği şeklinde inanca dönüşmüş bazı varsayımlar yatmaktadır. Deizm ruhsuz post modern kültürden beslendiği ortadadır. **Film ve müzik endüstrileri ile medya sektörü, dünyaya nihilist ve deist** bir kültürü aşlamak için gereken her şeyi yapmaktadır. Özgürlük adı altında sorumluluğu yok eden bir bireyselciliğe yönlendirme, medya yoluyla haz kültürünün yayılması, toplumda yerleşmiş değerleri tanımamayı entellektüellik gibi gösterme türünden faaliyetler, doğru ile yanlışın karıştığı bir ortamın doğmasına yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 277) “Küresel medya kâr ve çıkar amaçlı bir güç olmanın ötesinde, güçlü bir tahakküm ve algı aracı olarak da işlev görmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 293) “Tanrının tabiat kanunlarının yaratıp uygulamaya koyması fakat ölüm, hayat, sosyal ve ahlaki değerler hakkında herhangi bir şey söylememesi akla uygun değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 278) “Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 91) “Deistler insanları tek tanrının var olduğuna nasıl ikna edeceklerdir? Tanrının insanları yarattığını ve sonra hiçbir şey söylemeden onları yokluğa gönderdiğini ileri sürmek, tanrının absürt işler yaptığına işaret eder ve bu kabul edilebilir bir argüman değildir. Ölümden sonra bir hayat yoksa iyiliklerin bir anlam olmadığı gibi bütün kötülükler ve haksızlıklar da yapanın yanına kar kalacak demektir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 281)

“İnsanın amaçsız ve anlamsız bir yaşam sürmesi pek mümkün görünmemektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) “Allah'ın mülkünde yaşayıp O'nun verdiği nimetler ve yetenekler sayesinde bu aşamaya geldiğinin şuurunda olup, insanın kul olduğunu bilincinde yaşaması gerekir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75)

Deizmin kaybettiği nokta, aklın konumu ve işlevidir. Bize düşen, sahih dindarlığın önceleyip, aklın konumunu sınırlarını doğru olarak çizmektir! Akıl ve kalp, madde ve mana, beden ve ruh dengesi insanları sonsuz mutluluğa götürür. Bunun da yolu bu denge yolunu Kur'an ve sahih hadislerden öğrenip içselleştirerek hayatımıza tatbik ederek, çevremize örnek olmaktan geçmektedir.

"Allah bizi doğru yola ilettikten sonra gerisin geri (küfre) dönelim de, arkadaşları “Bizim tarafa gel” diye çağırırken, şeytanların kendisini nefsi arzularına uymaya davet edip açık arazide

şaşkın bıraktığı kimse gibi mi olalım? De ki: “Allah’ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin rabbine teslim olmamız emredilmiştir.” (En’am, 71)

Din Yorgunu Olmak veya Dini Yormak

"Çevremde “yoğrulması gerekirken yorulmuş” genç var... Biz bu dinin yaşanabilir veya yaşanılacak halini genç kardeşlerimize hayatın her döneminde olabilecek şekilde sunmuyoruz, sunamıyoruz... İnsanlar yalnızlaştı, bireyselleşti. Aileden bile kopuyor insanlar. Kademe kademe kopuyor. İlişkiler sanallaştı. Derdini anlatacağı, hikayesini paylaşacağı dost bulmakta zorlanıyor insanlar. Böyle bir zeminde, tam da kritik noktada cemaatlerin, vakıfların, tekkelerin, dergahların rol oynayacağı bir zamanda biz işi daha zor bir sürece götürüyoruz... Ey anne baba, sen ne verdin, ne kadar emek verdin? Onun okulunu, evini, yurdunu, üniversitesini, dershanesini düşündüğün kadar namazını düşündün mü, dertlendin mi? Veli toplantısına gitme heyecanı ile camiye götürdün mü onu mesela? Hediye aldın mı; gönlüne, kalbine dokundun mu? Bunları yapmayıp da toplamda sürecin sonuna bakıyorsak, asıl konuşulacak şey anne ve babalar oluyor... Türkiye’deki gençler hiç olmadığı kadar örgütlü ama özgün yapıya muhtaçlar. Bizler öncelikle "etiketsiz çalışmaları öne çıkarmalıyız. Bizim yeteneğimiz oranındaki değil; bizzat gencin yeteneği oranındaki katılım sürecini inşa etmemiz gerekiyor. Gençlere yönelik iş yapacaksak kınamamalıyız. Her birimiz yeteneğimiz oranında kalitemizi artırırsak hep beraber kaliteli hâle geleceğiz." (Doç. Dr. Ömer Miraç Yaman, Genç Dergisi, 134.Sayı - Kasım 2017)

"Vakıf ve derneklerimiz gençleri babalarının formatına sokmaya çalışıyor ve bu format onlara göre değil." (Ayşe Böhürler, Yeni şafak, 30/09/2017)

1316

"Sürekli dinin ödevlerini telkin edenlerin, dinin ödevlerinden uzaklaştığını gördüğünüzde film bir noktadan sonra kopuyor. Alım gücü olmayan birinin lüks tüketimden men edecek ifadeler kullanırken, kendi yaşam standartı yükseldiğinde kendisinin de tüketici bir hale gelmesi, coca cola içenleri kınayan birinin coca cola satması, başörtüsü meselesini ağızından düşürmeyenlerin, sırf vitrin amacıyla başı açık kadınları, başı örtülü kadınlardan daha çok istihdam etmesi de bizlerdeki çözölmeyi göstermektedir. (Cemile Bayraktar, Yeni şafak, 5/10/2017)

Formül gayet masumane başladı “Faizsiz Banka, Günahsız Zina, Alkolsüz Bira” ...Kariyer, unvan, para, konformist, itibar vs. kavramları içeren bir hayat tarzı yaşama isteği ve güdüsü yanında inanmış oldukları dinin beklentileri paradoksa ve yorgunluğa yol açmıştır... Dini yaşamaktan daha çok dinin dünyevileşen zihne ve tavra ağır gelmesi durumdur... İyi okulda okuma, iyi puan alma, iyi üniversiteye girme, iş-kariyer sahibi olma, para-itibar sahip olmayı ebeveynleri tarafından güdülenmiş neslin dini yaşayıp yorulmasını bırakın dini hayatı yaşamayı bile düşünmesini yorgunluk olarak görmesidir... Türkiye’nin en büyük gençlik vakıflarından biri “bizi tercih edin geleceğinizi güven altına alın” şeklinde reklam mottosu kullanıyorsa dert din değil dert dünyadır.... Dinin yorgunluk oluşturacağı iması ya da bir tahammül gerektirdiği yaklaşımı dinden yorulan veya bıkan bir gençliğin meşrulaştırılmasıdır ki bu gençler dinden

yorulacak gerçek bir dini tecrübe süreci yaşamadılar. Çünkü kentleşen aileler din yorgunluğu değil dünya yorgunluğu yaşamışlar ve yaşamaktadır. Eğer kentleşen ve son yıllarda iktidarın nimetlerinden istifa eden kesim ailelerinde ebeveyn, iş yerinde patron veya çalışan, okulda hoca-öğrenci ahlaka, dürüstlüğe, ibadete, kısaca rızayı ilahi odaklı bir din anlayışı ortaya koymuş olsalardı ne yorulan ebeveynlerden yani din müntesiplerinden ne de Tanrıyı umursamaz gibi yaşayan “deist” gençlerden bahsetmezdik.

(Ahmet Dağ, Umran, Kasım 2017, s. 74-77)

Aile küçük yaşta ve sıkmadan İslami eğitimi vermeli. Bizler, "küçüktür, hevesini alsın" diye her türlü özgürlüğü çocuklara veriyoruz, isyan çağları olan ergenliğe girince de, "Hadi, şu ibadet, şartları yerine getir." diye dayatıyoruz. Sonuç, tabii ki isyan ve kaçış!

Ben, 1997 yılında Protestan misyoner merkezine gitmişim saf görünerek, orada 20-22 yaşında ama en az 40 gösteren ve babası Kadiri tarikatının bir şehirdeki ileri gelenlerinden birinin oğlu ile karşılaştım....! Dini vakıf ve kursların baskıcı ve eski metotla verdiği eğitim ortamlarda bu süreci hızlandırıyor!

Dinsiz ahlak olur mu?

1317

Konuyu tamamladığımı düşündüğümüz, ‘Ateizm yanılgısı’, ‘Deizm Yanılgısı’, Agnostisizm Yanılgısı’, ‘Batı medeniyeti’ , ‘Evrim’ , ‘Ateist akıl’ , ‘Bilim yanılmaz mı?’ , ‘Modernizm ve kadın’ ve ‘Eşcinsellik ve İslam’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

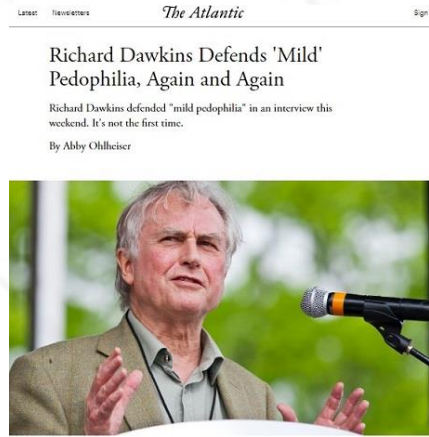
Dünyaca ünlü ateist filozof Noam Chomsky, Kanadalı ünlü ateist psikolog Steven Pinker, Amerikalı ateist filozof Daniel C. Dennett, ateistlerin piri ünlü bilim adamı Stephen Hawking, ateistlerin peygamberi bilim adamı Richard Dawkins'in adları dünyada pedofili sapıkları listesinde; 'epstein' skandalında geçmekte ve Jeffrey Epstein'e ait jette ve adada fotoğrafları bulunmaktadır! Ateist bilim adamı Lawrence Krauss'un adı zaten cinsel tacizlerle meşhurdur:

(www.buzzfeednews.com/article/peteraldhous/lawrence-krauss-sexual-harassment-allegations; Hawking: <https://www.foxnews.com/us/jeffrey-epstein-name-dropped-stephen-hawking-photos-show-physicist-sex-traffickers-island>.)

Richard Dawkins 'Hafif' Pedofiliyi 'Tekrar Tekrar' Savundu

Davranışı savunma gerekçeleri üç noktada toplanmış gibi görünüyor. Birincisi, pedofili korkusunun yarattığı "histeri" toplum tarafından abartılıyor; ikincisi, bir çocuğa köktendinci dini inançlar aşılayanın aslında bir çocuğu istismar etmenin daha kötü bir yolu olduğu; ve üçüncüsü, kişisel olarak çocukluğunda yaşadığı cinsel istismarın üstesinden gelmiş olması, yani bunun benzer davranışlara maruz kalan başka biri için o kadar da büyük bir sorun olmaması gerektiği anlamına geliyor. (Abby Ohlheiser, <https://www.theatlantic.com/international/archive/2013/09/richard-dawkins-defends-mild-pedophilia-again-and-again/311230>, 10 Eylül 2013)

Ateizm, Dawkins, tecavüz

John Lennox: "Sonuçta, tecavüzün yanlış olduğuna dair inancınız, altı yerine beş parmağımızı geliştirdiğimiz gerçeği kadar keyfi." Richard Dawkins: Bunu söyleyebilirsiniz, evet. (<https://www.bethinking.org/atheism/the-john-lennox-richard-dawkins-debate>)

Evrimci ateist Celal Şengör: "Şimdi benim bir kızım olsaydı, flört etseydi, bilmem ne yapsaydı, bir adamla yatsaydı. Yani söyleyebileceğim tek şey 'aman dikkat et! Herifin AIDS'i filan olmasın. Efendime söyleyeyim başka bir hastalığı olmasın. Bunları söyledim. Yani kızının gidip başka bir erkekle arkadaşlık edip yatıp kalkması, senin namusuna nasıl dokunuyor? Namus nedir ya? Ben bunu anlayamıyorum." (sokgazetesi.com, 29.04.2024)

Nazım Hikmet'in eşi, dayısının kızı, tek çocuğunun anası Münevver Hanım ile resmi nikahları yoktu. Münevver Hanım, Memet'e hamileyken, Nazım hapisteydi. Onu tam on yıl, büyük sıkıntılarla, çilelerle bekledi. Nazım, Demokrat Parti iktidarının 1950 yılında çıkardığı aftan istifade ederek dışarı çıkınca, Münevver Hanım ile çok az beraber oldu. Çünkü o, 1951 yılında Moskova'ya kaçtı. Nazım Hikmet kaçarken, karısını ve oğlunu pekâla yanına alabilirdi, ama almadı. 1951 yılında Moskova'ya yerleşince Dr. Galina isimli bir Rus kadınıyla on yıl kadar birlikte nikahsız yaşadı. Günün birinde Vera'ya rastladı ve doktor metresini bırakıp Vera ile evlenmek istedi. Halbuki Vera evliydi ve bir de çocuğu vardı. Nazım Vera'ya çok ısrarla, birlikte yaşamayı teklif ediyordu. Yazlığı, kışlığı, özel otomobili vardı. Geliri yerindeydi. Araya Vera'nın kocası gidi. Gelip Nazım ile konuştu: İki şartım var. Onları kabul etmezsen Vera'yı kat'iyyen boşamam, evlenemezsiniz! Vera'yı resmi nikahla alacaksın ve 'haftada bir defa da benim evime gelmesine izin' vereceksin! Vera'nın kocasının iki teklifini de kabul etti. 1960 temmuzunda Münevver Hanım ile Memet de Türkiye'den kaçırıldılar. Önce Polonya'ya (Varşova'ya) götürüldüler. O tarihte Nâzım Moskova'daydı ve Vera ile evliydi. Varşova'ya getirilen Münevver Hanım'a ve oğlu Memet'e Nazım kat'iyyen sahip çıkmadı.” (Yavuz Bülent Bâkiler, Nâzım Hikmet'in ruh fotoğrafı, Haber 7, 28.06.2005) Benzer şekilde Ernesto Che Guevara da, devrimci mücadelenin önde gelenlerinden olan eşi Hilda Gadea'yı ve çocuğunu ortada bırakıp, rus ajanı olduğu ortaya çıkan sevgilisi Aleida March ile evlenmiştir. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 119) Aslında Aleida ile de evlenmek istemese de, Küba'da çıkan devrim yasası, hamile bırakılan kadınlarla evliliği zorunlu kılıyordu ve o da bu nedenle evlenmek “zorunda” kalacaktır. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 263)

Giriş

“Naturalizm, insanın nasıl ve neden bilinçli bir varlık olduğunu açıklayamamakta, insana bir robot veya makine bir varlık olarak bakmaktadır. Naturalizm, bir robotun, neden ahlaki olan ya da olmayan değerlere sahip olması gerektiğini açıklayamamaktadır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 178) Naturalist ateistin değerleri olabilir mi? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 142) “Ateist ontolojide insanın hayvanlardan farklı ahlaki bir varlık olmasını temellendirecek rasyonel bir temel gözükmemektedir. ‘İyi’, insanların çıkar hesaplarının üzerinde olan bir standarttır. Doğuştan ahlaki özelliklerimizi tesadüfen oluşmuş doğal süreçler sonucu görenlerin, rasyonalitemizi tesadüfi süreçlerin sonucu olarak görenlerin, gereklilik-bağlayıcılık hislerini rasyonel bir zeminde temellendirememektedirler. Ahlakın uygulanmasında kuralları empoze edenin kim olduğu önemlidir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 226-227, 231) Ateist evrimci Michael Ruse, "Bir kahraman ile bir tecavüzcü arasında fark yoktur, çünkü her ikisi de evrimin geliştirdiği duygulara uygun olarak davranmıştır." derken Fransız ateist yazar Marquis de Sade ise "Çılgınlıkların en büyüğü doğanın bize verdiği eğilimlerden dolayı yüzümüzün kızarmasıdır." demesi bizi şaşırtmamalıdır. Dolayısı ile de “Ateist felsefeci Peter Singer, 'Anne babasız bebeklerin veya zihinsel engelli bireylerin ölümcül bilimsel deneylerde kobay olarak kullanılabileceğini' ileri sürer. Çünkü bu bireyler, hayvanlar gibi belli zihinsel yeteneklerden mahrumdur, dolayısıyla onları hayvanlardan üstün görmenin rasyonel bir gerekçesi yoktur.” (P. Singer, Practical Ethics, s. 51) Evrimci Yuval Noah Harari, "Dini inancın sorgulanması durumunda, insanların özel varlıklar olduğu inancının da sorgulanması gerektiğini ifade eder.” (Harari, Homo Deus, s.112) “Freud da, insanların tek tanrılı dinlerin iddia ettiği gibi özel varlıklar olmadığını, dünyada var olmalarında kutsal bir amacın bulunmadığını ileri sürer. Ama bu iddianın sonuçları sanıldığından daha korkunçtur. Sözgelimi bu durumda, hayatını insanların iyiliği için adanmış bir doktorun, köle ticareti yapan bir aristokrattan bir farkı kalmayacaktır. Doğa bilimleri, şu an rüyada olmadığımızı kanıtlayamaz, insanları gaz odalarında yakmamak gerektiğini öğretemez, hayatımızı neye adanmış gerektiğini belirleyemez. Bilimden ahlaki kurallar çıkarmasını beklemek, bilimin sınırlarını aşan konularda rehber olmaya zorlamak anlamına gelir.” (Bilgili, s. 86-88)

“Modern zamanın 'güçlülere' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadır. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körükler. Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmişlerdir. Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir.” (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 36-42)

“Ahlaklı olmayı Darwincilik de izah etmeye çalışanlar bunu, faydacılık/pragmatizm ile açıklamaya çalışmaktadırlar. Halbuki ahlak bambaşka bir şeydir. Tanrı inancı iptal edilince bencillik kaçınılmaz olur. Ancak karşılıklı menfaat beklentisinden bağımsız olan iyilik, tam anlamıyla iyilik olabilir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 99) “Ahlaksız imanın kıymeti harbiyesi yoktur. Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkansızdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 22) “1662-1867 yılları arasında, Afrika kıtası'ndan Amerikan kıtasına, Portekizliler, Hollandalılar, Fransızlar, İspanyollar, Danimarkalılar, Norveçliler ve İngilizler tarafından ekonomik faydacılık hedefi ile toplam 10 milyon köle zorla taşınmıştır. Ateist Kuzey Avrupa ülkeleri, aynı zamanda faşist ırk teorisinin de uygulandığı ülkeler idiler. İsviçre, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Norveç bu teoriyi zamanla kanunlaştırmıştır.” (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 36, 64) “Nietzsche, 'sevgi, merhamet ve tevazu' gibi kavramların üstün insanın çıkışına engel olduğunu, 'savaşçı, acımasız ve sert' olmanın en büyük güç olduğunu söylemektedir. Onun için faşizmin babası da denilmektedir. Zira Hitler, Nietzsche'nin kitaplarını kutsal kitap olarak benimsemişti.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 98) “Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 ana başlıkta toplar: Birincisi karşılıklı çıkar, ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü şöhret kazanma, dördüncüsü toplum içinde onaylanmak, kabul görmek.” (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) Aslında bunların tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 305) “Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırkî, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkar.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 9) Kısaca, materyalizme göre ahlaki fiillerin ortaya çıkmasını sağlayan temel motivasyon, egoizm ya da bencilliktir. Karşılıklı yapılan fedakarlık, temelde bencilce bir davranış değil midir? (Batak, s. 139) “Bütün bir gece boyunca, hasta çocuğu sebebiyle uyanık kalan anne, çocuğu vasıtasıyla 'genetik yatırımı' devam ettirmesi nedeniyle bu davranışı davranışa motive edilmiştir. Bir insan, komşusuna fedakar biçimde davrandığında, onu motive eden şey, toplumdaki şöhretini artırma için evrilmiş olmasıdır.” (Stephen J pPope, Relating Self, Others, and Sacrifice in the Ordering of Love, s. 171) “Din kökenli ahlakı devre dışı bırakınca geriye dünyevi ahlak kalır. Yani görev ahlakı ve pragmatik ahlak. Karşılıklı çıkar ilişkisine dayanan, erdem temelinden yoksun ve yaygın popüler bir ahlaktır bu ahlak. Bu tür ahlakta vicdanın yerini rasyonel gerekçeler, akli çıkarımlar alır. Menfaat başlayınca ahlak sona erer. Huzur, ahlak, erdem, mutluluk Tanrı inancı ile başlar. Devamı da tevhit akidesine sıkı sıkı bağlılıkta aramak gerekir!” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve

Ahlak Bilgisi, s. 57) "Materyalist felsefede, 'başkasını kendine tercih etme, gücünün üstünde olan şeyler meydana geldiği zaman kadere razı olmak ve sıkıntılara katlanmak insanlık veya vatandaşlık kardeşliği' gibi kavramlar anlamsız boş şeyler olmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 188) "Celal Şengör'e göre doğa, neyin ahlakî olup olmadığını da belirleyen bir otorite halini almıştır. Halbuki bilim bize, Şengör'ün düşündüğü gibi, doğada gördüklerimizi kopyalayın, taklit edin demez." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 53) Ateist bakış açısına göre insanlar yalnızca hayvandır ve hayvanların diğerlerine karşı ahlaki yükümlülükleri yoktur. Bir aslan bir zebraı öldürdüğünde, zebraı öldürmüş olur, fakat cinayet işlemiş olmaz. (William Lane Craig, On Guard, s. 132) "Halbuki, doğada hırsızlık yapan sırtlan, tilki gibi hayvanlar; eşini öldüren örümcekler vb. bulunmaktadır. Bunlardan ahlaki ilkeler çıkarılamayacağı ortadadır. Hitler Almanya'sında Doktor Mengele tarafından yürütülen ve 900 kadar çocuğun ölümü veya ciddi sakatlığı ile sonuçlanan deneyler nasıl yasaklanacaktır? Bilimin hangi teorisi, hangi dalı, bu eylemleri yasaklamaktadır? Mengele'ye kızmamıza neden olan ahlaki öğretilerin, bilimsel metotla elde edilmediği açıktır. Doğa bilimlerinden iyiliğin kötülüğe tercih edilmesi gerektiği konusunda bir tavsiye edinmeyiz. Neyin iyi neyin kötü olduğu tartışması, Felsefe ve dinin konusudur." (Bilgili, s. 76-77) "Naziler de, hayvanlar alemine atıfla, birçok insanlık karşıtı suç işlemişlerdir. Örneğin Martin Staemmler, devlet tarafından finanse edilen eserinde, "doğada eşit haklardan söz edilemeyeceğini, Nazilerin de ırksal temizlik için doğayı örnek alması gerektiğini hatta doğa kadar acımasız olması gerektiğini" ileri sürmüştür." (R. Weikart, The Role of Evolutionary Ethics in Nazi, s. 208) Evrimci Y. N. Harari, Sapiens adlı eserinin 145. sayfasına, 'İnsan hakları, eşitlik gibi kavramların bizim yarattığımız birer mit olduğunu' söyler. "Ateistler, ahlak konusunun ateizm için sıkıntılı sonuçlara gebe olduğunu fark etmişler ve bu konuda argüman geliştirmeye çalışmışlardır. M. Ruse, R. Dawkins, E. Wilson gibi ateist düşünürler göre, ahlaki eğilimlerimizin altında evrimsel süreç yatmaktadır. (Bilgili, s. 80) "Bazı eylemler, örneğin aynı türün diğer üyeleri ile yardımlaşma, evrimsel süreçte hayatta kalma olasılığını artırmış, zamanla bu eylemler bize 'iyi gibi görülmeye' başlamıştır. Oysa bunlar, işe yarayan illüzyonlardan ibarettir. Yani gerçekte bu eylemler iyi ya da kötü değildir." (M. Stenmark, How to Relate Science and Religion, s. 6) Materyalist ateist Michael Ruse ve Edward Wilson: "Ahlak bize ortak hareket etmemiz için genlerimiz tarafından yutturulan bir illüzyondur, ahlakın objektif bir temeli yoktur, fakat biyolojik yapımız bizi öyleymiş gibi düşünmeye sevk etmektedir." demektedir (The Evolution of Ethics, Philosophy of Biology, s. 314) Richard Dawkins, merhamet duymamızı, 'Darwinci hatalar: mutluluk veren, değerli hatalar' şeklinde tarif etmektedir. (Dawkins, The God Delusion, s. 253) Bu mantık üzerine nasıl bir ahlakî sistemi kurulabilir ve bu sistem nasıl kalıcı ve etkili olabilir?! Ahlaki normların objektif olduğunu iddia etmek için başka kaynağa referans verilmelidir. (Bilgili, s. 81) Dawkins, 'Sadece insanların hayatlarında derin bir anlam aramanın değil, evrenin var olmasının ardında da bir anlam aramanın gereksiz olduğunu', ileri sürer. (Dawkins, The Selfish Gene, s. 21) Dawkins, "Ben, hastanın bakıldığı, güçsüzün kollandığı, ezilenin gözetildiği bir toplumda yaşamak istiyorum ki, bu da anti darwinist bir toplumdur." (Dan Arel, "Dawkins: 'We need an anti-Darwinian society'", 9.12.2014, patheos.com) derken aslında, darwinist dünya görüşünü savunduğu halde, bu bakış açısına sahip bir toplumda insanca yaşanamayacağını da açıkça itiraf etmiş olmaktadır. Ünlü ateistlerden Sam Harris, Irak Savaşı'nı "Medeni Batı toplumu tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir haçlı seferi" olarak değerlendirir; "işkencenin ahlaki olduğunu" öne sürer. (Öğük, s. 28) Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının meşru olduğunu ileri sürer. (Öğük, s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (Öğük, s. 113) 'İster ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız' der. (Öğük, s. 21) Dawkins, 'Bencil Gen' 11-12. Sayfalarında şöyle söyler: "Bu kitaptaki tez, bizim, diğer bütün hayvanlar gibi, genlerimiz tarafından 'yaratılmış makineler' olduğumuzdur. Ben, gende, baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Evrensel sevgi ve türün iyiliği hiç de evrimsel anlamı olmayan kavramlardır." Yaratılan gen; makine yaratıcısı oluyor, cansız ve akılsız bu gen; acımasız ve bencil gibi maddi olmayan, bilim

dışı kavramlarla ifade ediliyor ve sevgi veya iyilik gibi kavramlar evrime göre anlamsızdır! Kısaca bu bakış açısı bize, "Acımasız bencilik dışında baskın bir değer olmadığını" söylemektedir! Tabii bu mantığa göre "bir yetişkin bencilce bir iş yaptığında bunu bilinçsizce yapmış olmaktadır, çünkü o, özgür iradeye sahip olmayan programlanmış bir robottur!" (Batak, s. 137) Dawkins şöyle devam eder: "Bir bilim insanı olarak, Darwinizmi desteklediğim kadar, insan ilişkileri söz konusu olduğunda, tutkulu bir anti-Darwinciyim." (Dawkins, A devil's Chaplain, s. 11) "İyi, cömert bir toplum meydana getirme konusunda, 'bilimden -darwinizmden-' yararlanamayacağımıza göre, bu, bizim 'bilim' (!) dışına çıkmamız gerektiği anlamına gelmez mi? Ahlakî bir toplum meydana getirmek konusunda biyolojik doğamızdan ve tabii ki naturalizmden umudumuzu kesmeliyse, nasıl ve neden iyi, cömert ve bencil olmayan bir insan ve toplum olmalıyız? Neden iyi olmalı ve doğamıza karşı gelmeliyiz? İyilik ve özverili olmak, bilindiği gibi yaşama olasılığını azaltır. Bencil bir politikacı iyi bir politikacı mıdır? Bir makine ya da robot, neden ahlakî değerleri benimsemek için yapısına karşı çıkmalıdır? Ahlakî, bilimci natüralist felsefeden çıkaramazsak, nereye dayandırmalıyız?" (Batak, s. 132-133) Natüralist yaklaşıma göre ahlakilik, evrimin bize kabul ettirdiği bir yanılsamadır. Dawkins şöyle der: "Doğa zalim değildir, sadece acımasızca kayıtsızdır. Bu, insanların çıkaracağı en güç derslerden biridir. Şeylerin iyi ya da kötü, zalim ya da sevecen olduğunu kabul edemeyiz. Ancak sadece duyarsız -kayıtsız ve amaçtan yoksun- olduğunu kabul edebiliriz." (Dawkins, River out of Eden, s. 96) Dawkins'e göre evren, kör ve acımasızlık gibi özelliklere sahiptir. (Dawkins, Eden, s. 133) Bilinci olmayan bir varlık, nasıl bilinç değerlerine sahip olabiliyor? Yaşam kalım olasılığını arttıran fiillerden ahlakî ne kadar değere ulaşılabilir? Bencil gene sahip birey için gerçekten bir fedakârlıktan söz edilebilir mi? Fedakarlık, karşılıksız ve beklentisiz olarak yapılan ahlakî bir değer değil midir? Dawkins'in bu değerden anladığı şey, bizi, umutsuzca faydacılığın zirvesine taşıyor görünür. Dawkins bu konuda şöyle der: "Önemli bir kavram olan karşılıklı özveriden söz edeceğim: "sırtımı kaşı, sırtını karşıyayım.' ilkesi." (Dawkins, Bencil gen, s. 273) Bu mantık üzerine bir ahlak prensipler bütünü bina edilebilir mi? "Bir yaşam kalım makinesi, bencil genlerini körü körüne korumak üzere programlanmış bir robot araç olan 'insan, neden cömert ve iyi olmalıdır?' Sorusuna Dawkins cevap verememektedir." (Batak, s. 141) Bilinci olmayan bir varlık (çünkü materyalistlere göre insan gen tarafından yaratılmış bir makinedir) nasıl bilinç değerlerine sahip olabilir? (Batak, s. 142) Dawkins'e bakarsak, iyi olmak zorunda değiliz. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 104) Bir robot, iyi ya da kötü olabilir mi? Sevgi, adalet gibi değerler, naturalizme göre biyolojik olarak var olmayan halkça konuşma biçimlerine aittir. Dennett ve Dawkins'in savunduğu gibi, özgür iradesi olmayan robotlar isek, doğada yeri olmayan değerlerin insanda da yeri olmayacaktır. (Batak, s. 147) Dawkins'e göre akıl dışı olan din, beyindeki başka bir irrasyonel mekanizma olan aşık olma eğilimimizin yan ürünüdür. (Tanrı Yanılgısı, s. 173)

Dennett ve Dawkins gibi katı natüralistler, ahlakiliği ve değerlerin zorunlu şartlarını yok etmektedirler. (S. Goetz, Naturalism, s. 85) "Dennett ve Dawkins'in ifadeleri ile bilinçsiz bir tür robot-makine isek, değerlerimiz olabilir mi? Naturaliste göre, 'iyi' diye bir şey olmadığı için ayırıcı bir etik algı yoktur. Etik, materyalistler her şeyi maddi olarak maddeye göre değerlendirdikleri ve madde olan dışında hiçbir şeyi kabul etmedikleri ne göre, doğa bilimlerinden biri değilse iyilik ve kötülük bilimsel bir mesele değil ise, bu konuda hiçbir değerlendirme doğru ya da yanlış olmayacaktır." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefî temelleri ve teistik eleştirisi, s. 127)

"Bilimin değerler konusunda söyleyeceği hiçbir şey yoktur. 'İyilik zorbalıktan daha çok istenir' gibi önermeleri ortaya koyamaz." (Bertrand Russell, Din ile Bilim, s. 125) Bilimle büyülenen toplumlar, geleneksel-dinî anlamlandırma çabasını terk etmiş ancak, onların yerine bir şey koymakta zorlanmışlardır. (Bilgili, s. 84) Sosyolog Max Weber, 'Rasyonelleşme neticesinde dünyanın büyüünün bozulduğunu, bu durumun beraberinde bir anlam kaybını getirdiğini.' söylerken önemli bir noktaya işaret eder. (John Grumley, History ABD Totality, s. 85) Yaşayan evrimsel biyologlardan

Francisco Ayala'nın da altını çizdiği gibi, 'bilimi kendi uzmanlık alanı dışında konuşmaya zorlayarak bilime iyilik değil kötülük yapılmaktadır.' (Ayala, Darwin's Gift to Science ana Religion, s. 173)

"Modern zamanın 'güçlülere' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşıymaktadırlar. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körükler. Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de, bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmişlerdir." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, 36-41)

Meksika'nın Sierra Madre bölgesinde baba kız evlenmeleri oldukça sık ve büyük çoğunlukla ekonomik nedenlerle yapılmakta idi. Khondlar kız çocuklarını öldürürlerdi. Veddahlar erkeğin kendisinden küçük kız kardeşi ile evlenmesini hoş görürlerdi. Java'daki Kalonglar arasında ana-oğul evlenmelerinin uğur getirdiğine inanılırdı. Doğu Afrika'daki Teita ahalisi de kendi anne ve kız kardeşleri ile evleniyorlardı. Mısır'da II. Ramses'in kendi kızı ile evlenmişti. Kleopatra da bir baba kız evlenmesinden doğmuştu. (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 73)

"Akıllı temel olarak iyi kötü şeklinde kararlar alma noktasında insanların ittifak edeceklerini zannetmek, sadece geçersiz bir inançtan ibarettir. Her insan hırsızlığın yanlış olduğunu bilir fakat bu prensibe uyulmadığı da açıkça ortadadır. Merhamet, fedakarlık, cömertlik gibi insanı özellikler aklın gölgesi altında kalırsa bu toplumda yaşama imkanı mümkün olmaz. Din ise hem akla hem iç dünyaya seslenerek bir bütünlük oluşturur. Din, insan tabiatında aklın ulaşım imkanının olmadığı alanlara girerek kişiyi 'gerçekten iyi bir insan olmaya ikna edecek' donanıma sahiptir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 70-71) "Eğer akılla tek başımıza her doğruyu bulabilecek olsaydık filozof ve düşünürler muhtemelen bunu başarırды." (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 64) Bir deistin ahlaka aykırı gördüğü bir durumu, bir başka deist erdemli bir davranış olarak algılasa bu sosyal bir kaosa yol açmaz mı? Neden ahlak diye bir kavramın olması gerektiğinin doğal din anlayışından hareketle ortaya koyması mümkün değildir. Bir deist, akıl yoluyla ahlaki doğruları bulmuş olsa bile bu doğrulara uymazsa ne olacaktır?" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 74) "Aklın en temel ilkeleri hususunda bile tam bir olarak fikir birliği oluşturulmamışlardır. Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 7, 773) "Günümüzde insanların bilime olan inançlarının ardında, bilimsel bilginin doğru ve güvenilir olduğu düşüncesi yatmaktadır. Her bilimsel teorinin doğru olamayabileceği ya da belli bir süre sonra yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir. Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 83, 84, 86) "Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. Deistler, dini bireyselleştirmek suretiyle onu,

sosyal yönü zayıf bir forma dönüştürmüşlerdir. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkansızdır. Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir. (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 90) İnsanın aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. İnsanın sadece akılla, maddi ve manevi dünyasında ideal bir mutluluğu yakalaması imkansızdır. Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bunun için aklın üstünde, her kişinin saygı göstereceği bir makamın olması gerekir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir. Tanrı inancı ile beraber vahiy ve peygamber olmaksızın bütün insanların kabulleneceği bir değer oluşturmak mümkün değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 122)

Ateistler, "Cinsel özgürlük ve feminizm adı altında toplumun bozulduğunu ve fuhşun, cinsel sapıklıkların ve bulaşıcı hastalıkların arttığını." (Prof. Dr. Çağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 50) ve "Ahlaksızlığa götüren fiilleri sakıncalı görmedikleri için taciz ve tecavüzün arttığını göremiyorlar." (Prof. Dr. Çağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap s. 36) "Günümüzde, cinsel istismarın cirit attığı yerlerde, dinin zaten çoktan rafa kaldırılmış olduğu, bilinen bir gerçektir. İnsanın, sadece biyolojik bir varlık olarak konumlarsak, para, haz ve tüketim kaçınılmaz olacaktır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 273)

Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbe başladıığını söyler. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 19) Fern Elsdon-Baker yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından 'yobazlıkla' suçlanır. (Ögük, s. 22)

"Ateist felsefeci J. L. Mackie, 'Eğer Tanrı fikri yoksa nesnel anlamda bir ahlakilikten söz edilemeyeceğini' itiraf eder." (Mackie, Ethics, s. 15) "Ahiret inancını dışlayan bir tanrı fikri, aynı zamanda dünyada insanlık yararına yapılacak iyi işlerin yapılma sebebini de ortadan kaldırır. Anormalliğin hiçbir sınırının olmaması ve bu kapının açılması durumunda, kişi ve toplumların nelerle karşılaşacaklarının iyi hesap edilememesi eşcinselliğin yasaklanmasının hikmetlerindendir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 199, 235)

"İnkarcı akımların insana anlam ve değer sistemini asla sunamazlar." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Bir ateistin ahlâklılığının rasyonel bir temeli yoktur." (Alper Bilgili, Yeni Asya, 01 Haziran 2012) "Amerikalı felsefeci William Lane Craig, Harris'in "insanın mutluluğuna sebep olan fiillerin neden ahlaki olması gerektiği" görüşünü temellendiremediğini söylemektedir. Ateist olduğunu iddia eden topluluklarda daha güzel bir ahlaki hayat mevcut değildir. Zencilere yönelik ayrımcılığın nedeni bir din olabilir mi? Güçlü devletler tarafından sömürülen ülkelerde yaşayan insanların açlığa mahkûm edilmelerini hangi dini öğreti emretmiştir? Dawkins'in ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini söyler. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar. Ahlak kuralları tamamen insanların inisiyatifine bırakıldığında ahlaki öğretilerde birlik sağlamak zorlaşacak, hatta imkansız hale gelecektir. Tolstoy ve Dostoyevski gibi birçok düşünür tanrısız ahlakın mümkün olmadığını dile getirmek ihtiyacı hissetmiştir. Din açık olarak kötülükleri reddeder. İyilikte bulunma, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma tutumları hakkında yapılan araştırmalar dindar insanların ateistlere kıyasla önde olduğunu göstermektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, Ögük, s. 95-97, 99) "İnsanın iradesini iyi ve güzel yönde yönlendirecek dış bir değerler manzumesine ihtiyaç vardır. Bu değerleri, ilahi öğretiler ve peygamber yöntemleri oluşturur. İnançsız insan, değerleri bencilce kendi çıkarları uğruna kullanmanın yollarını aramaya başlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 22, 25) "Kur'an öfkenin kontrol altında tutulmasını ve

affetmeyi tavsiye etmekte, şefkat ve merhameti insanlara tavsiye etmektedir. “Sizin en hayırlınız ahlaken en üstün olanınızdır.” (Buhari, Menakıb, 23) buyrulur. İslam’a göre insanlar arasında tek üstünlük vesilesi takva sahibi olmaktır. Takva sahiplerinin özellikleri; iman eden, namazlarını kılan, zekat veren, yoksullara ve yetimlere yardım eden, öfkelerine sahip çıkan, bağışlayan, hanımlarına karşı hoşgörülü davranan, günahlardan af dileyen, sözlerini tutan, sabreden kimseler olarak Kur'an'da vasıflandırılmıştır. (Öğük, s. 124, 129) Dinin önerdiği ahlak akla ve vicdanı hapsedilen ve bu nedenle de herkeste farklı olan teorik ahlak değil tutarlı ve ihlaslı olmayı gerektiren pratik ahlaktır. (Öğük, s. 202) İnanç, ahlaki yaşayış için bir motivasyon sebebidir. Mesela hırsızlık yapmak ahlaki açıdan kötü bir davranıştır. Ancak bu dini açıdan kötü olmanın da ötesinde günah bir fiildir ve bu ayrı bir motivasyon kaynağıdır. (Öğük, s. 203-204) Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. (Öğük, s. 213) Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insanı bir problem olarak da değerlendirmek gerekir.” (Öğük, s. 223) Konuyu tamamlayan ‘İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazımızı tavsiye ederiz. Materyalist ahlak/huzur olur mu? "Sadece kartezyen anlayışla hareket eden bir kişi ruhsal açıdan sağlıklı kabul edilemez. Bu tür kişiler tipik bir biçimde ‘Ben’ merkezli, rekabetçi ve amaca yönlendirilmiş bir hayat sürerler. Bu kişiler, gündelik hayattaki sıradan faaliyetlerden çok az mutlu olabilirler. Hayat standartlarını maddi servet ile ölçerler. Oysa böyle yapmakla farkında olmadan iç dünyalarına daha da yabancılaşmış hale gelirler. Bu insanlara hiçbir servet, güç ya da şöhret düzeyi gerçek mutluluğu getiremez. Bu kültürel çılgınlığın belirtilerin en psikotik tezahürü muhtemelen nükleer silahlanma yarışıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 432) Zaten “Bir kısım ateistler nezdinde de özünü dinden alan kültürel değerler pekala önemlidir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19) Ahlaki sistemlerin Allah'ın buyrukları olmadan rasyonel temeli olamaz. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 222) Gerektiğinde şahsi çıkartan vazgeçmenin akılcı bir temeli olmalıdır. Nietzsche, ‘iyi ve kötü ancak Allah'ın varlığı doğruysa bir doğruluk değeri olabilir. O, Allah ile ayakta kalır Allah'sız çöker.’ (Walter Kauffmann, Portable Nietzsche, s. 515) demektedir. Sonradan Müslüman olan Avusturya Macaristan doğumlu düşünür, gazeteci, din bilimci, siyasetçi Muhammed Esed'in dediği gibi "İnsanlık, İslam'inkinden daha güzel bir ahlak düzenini ortaya koyamamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 112) "Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim." (İmam Malik, Muvatta, Husnu'l Hulk, 8, II/904)

Dawkins kürtaj, eşcinsellik ve hayvanlarla ilişkide bulunmak gibi ahlak açısından sakıncalı görülen bazı uygulamaların meşruiyetinden bahsetmektedir. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 262-265) Freud'cü psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden cinsellik ve korku duygusudur. Halbuki sevgi, şefkat gibi kavramlar cinsellik duygusu temelinde izah edilemeyecek kadar yüce ve ulvidir. (Prof. Dr. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55, 58) Her şeyin cinselliğe bağlandığı bir sistemden ne kadar ahlaki bir düzen kurulabilir? Deizm derneği eşcinsellere özgürdürük isterken “Devlet otoritesi insanların cinsel yönelim, istek ve arzularını dinsel dogmalarıyla baskılamamalıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 37) şeklinde talepte bulunmaktan da geri kalmaz. Zina konusunda deistin cevabı: "iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, s.45) şeklindedir. Böyle bir ortamda da Ateist Botton'un, “seküler toplum ahlak sözcüğünden bile korkar hale gelmiştir.” (Alain de Botton, ateistler için din, s. 15) demesini anormal karşılamamak gerekmektedir.

Sevgili Leman Okurları

Size anlatıcağım şeyler belki hepimizi dehşete düşürcek, tüylerimizi ürperticek ama yine de yazmaktan kendimi alamıyorum.

Bundan iki ay önce, taksim parkında karşılaştığım bir kadın, benden çok hoşlandığını ve güzel dakikalar geçirebileceğimizi söyledi. Ben param olmadığını söyledim. Para istemediğini söyledi. Gerçekten çok güzel dakikalar geçirdik. Uyanıldığında yoktu, sadece bir not bırakılmıştı. Notta aynen şunlar yazılıydı: "Sen çok iyi bir çocuktun, bunu sana yapmak istemedim, ama beni kötü yola düşürüp, bu çaresiz hastalığa yakalanmama neden olan abimden ve bütün erkeklerden nefret ediyorum ve hepsinden intikam alıyorum. Anlıyacağın sende benim gibi AIDS'isin Ama sen ilk kurbanım değildin. Sonda olmayacaksın. Otelin parasını ödedim. Sevgiler.

Başımдан aşağı kaynar sular döktü. Çaresizlik içinde ağlamaya başladım. İntihar etmeyi düşündüm ama ya değilsem? Sorusu takıldı kafama. Test yaptırmaya cesaret edemedim. Ama şimdi hasta olduğumdan eminim. Çünkü üç gün önce test yaptırıp Resmi yollardan değil.

Size aklı söylemek istediğimi daha yazmadım. Şimdi sıra onda. O kadının yazdıklarını uzun uzun düşündüm. İlk zamanlar sürekli lanet yağdırdım. Ama daha sonraları bunun gereksiz olduğunu düşündüm. Ve ben neden intikam almıyorum diye düşündüm. Kimden ve neden intikam alacağımı bilmiyordum. Ve sonra karar verdim. O erkeklerden intikam alıyorsa ben de kadınlardan intikam almalıyım.

Artık elimde geçen parayla soluğu Karaköy de alıyorum. Biraz daha fazla verip korunmamı isteyen kadınlara ikna ediyorum. Ayrıca dört tane de kız arkadaşım var. AIDS'li olduğumu bilmiyorlar. Ve şimdanda emirimi en az iki tanesi beni aldatıyor. Çıktığım kızlarla beraber, beni aldatıkları şahıslar ve belki de beni aldatanları aldatıyorlar.

Bundan iki gün önce yıldız parkındaydım. Yeni tanıştığım bir kızla Bekide beni gördünüz. Bu kız ilk kurbanım değildi, sonda olmayacak.

Artık yalnız olmayan
Bir AIDS'li

1326

Müslüman zina yapar mı? Yapan devamı olan bu kötülükleri yapmaya niyetlenir mi? Niyetlense pratiğe geçirir mi? Bu tür yanlış yapanları yanlışlarından döndürecek bir ateist öğreti var mı? Varsa pratiğe aktarılabilecek özelliklere sahip mi? Sorular sorular...!

Detay

Soru:

"Ateistim... Dinsizler Ahlaksız mı Yani?" - YouTube

https://www.youtube.com/watch?v=NCg_HCNCFBU

19 May 2011 - GarajimdakiEjder tarafından yüklendi

"Siz müslüman değil misiniz, NE-SİNİZ?" sorusu yöneltirek dinsizliğinden onu vurmaya çalışanlara pabuç ...

Cevap:

Cornell Üniversitesinden evrimci William Provine, evrim teorisinin beş sonucu olduğunu söyler: "Hiçbir tanrının varlığına ihtiyaç yoktur. Ölümünden sonra hayat yoktur. 'Etik değerler nihai olarak her türlü temelden yoksundur.' Hayatın nihai olarak hiçbir 'anlamı yoktur.' İnsanın özgür iradesi diye bir şey yoktur." (William Provine, Evolution: Free will and punishment and meaning in life, Darwin Day Keynote Address, 1998) Dawkins, "Gözlemlediğimiz evrenin neticede hiç bir tasarıma amaca, iyiliğe, kötülüğe sahip olmayan, amaçsızlık dışında hiçbir özelliği olmayan bir evren olduğunu kabul etmeliyiz." demektir. Peter Atkins, 'The Second Law' isimli kitabına şöyle başlar: "Biz 'kaosun çocuklarıyız', temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz kasvet ile karşılaşırız. Stephen Jay Gould, "İnsan ırkının, evrimsel tarihin çılgın bir kazası olduğunu." söyler. Bertrand Russell, "Durgun bir suda meydana gelen bir 'kazada başka bir şey' değiliz." demektir. Bu düşünceye göre evren acımasızdır, en temel kural, 'hayatta kalmak için güçlü olmak' gerekliliğidir. Böyle bir mantığa sahip olan kişi, hayatını başkaları için neden feda etsin? Evrenin zaten kendisi amaçsızdır, var olmanın kaçınılmaz sonucu ise çatışmadır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 94, 95)

Ben evrim geçirerek tesadüfen oluşmuş ve dünyadaki olayları da "Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların ezilip yok olduğu" bir mekan olarak görüyorsam neden rakibim olan ve zamanla yok olacak insanlara yardım edeyim? -Darwin'in Türkler hakkındaki görüşlerini de burada hatırlayalım!- Peki bu bakış açısına sahip olunca insan mutlu olup huzuru bulabiliyor mu? "Yaşamayı umduğumuz tek hayat bu olunca, 'mümkün olduğunca fazla' şey yaşayıp deneyimleme takıntısı ediniyoruz. Dolayısıyla da hiçbir şeyi kaçırmama takıntısı ediniyoruz ki bu, birey için stres yaratan bir durum olmanın dışında, nihayetinde toplum ve kültür için de yıkıcıdır. Çünkü hep daha fazlası için duyduğumuz iştahı doyumlamak mümkün değil." (Svend Brinkmann, Olan Biteni Kaçırma Keyfi, s. 48) Bir amaç için bu aleme gelmemişim ve hayat yaşadığım bu andan ibaret ise, ölünce toprak olup yok olacaksam, hiç bir şey de hatırlamayacaksam, yapacağım kötülükler yakalanmadıktan sonra yanıma kar kalacak ve "güçlü olduğum için" zaten tabiat kuralı gereği (!) hayatta ancak bu şekilde kalabileceksem, bedensel ihtiyaçlarımı bu dünyada ne kadar tatmin edebilirsem o kadar benim için cennet olacaksa, arzularımı tatmin edemezsem dünyadaki zevklerden bir çok şeyi kaçıracağsam, iyilikleri neden yapayım, zaman, emek ve para harcayayım? Bu bakış açısına sahip biri neden ve nasıl ahlaki prensipler bütünü oluşturabilir? Oluşturduğu bu prensipler ne kadar evrensel ve kapsayıcı olabilir? Sonsuz bir hayata inanmayan, cennet cehennemi kabul etmeyen, öldüğünde ahirette hesap vermeyeceğine inanarak yaşayan bir insan iyilik yapar mı, yaparsa onu buna iten nedenler neler olabilir, amaç tamamen insani mi olur yoksa, reklam, kibir, çevreden ilgi görme gibi yine ahlaka aykırı tutumlar mı olur? Yolda gördüğü para dolu cüzdanı kamera, polis yoksa insan cebine indirmes mi? Emek harcayıp kazandığı parayı dünyalık bir menfaati olmadan bir ateist başkası ile paylaşır mı? Bir ateist yılbaşında yediği hindiden komşu veya fakirlere ikram eder mi, hiç ettiğine şahit olan var mı?

Bireysel bazda ki, Allah'ın insana verdiği vicdanın yönlendirmesi ile- ahlaklı davranışlar sergileyen insanları şimdilik konu dışı bırakacak olursak, üzerinde öncelikle durulması gereken soru şudur: Dinden tümüyle bağımsız bir ahlak anlayışı kurulabilir ve kurulan bu düzen devamlı olacak şekilde korunabilir mi? İstisnai olarak dinsiz olup ahlaki tavırlar sergileyen insanlara baktığımızda, aslında bu insanların içinde yaşadıkları toplumun dini tavırlarını özümsemiş ve topluma sinmiş olan 'din kökenli' ahlaki değerleri pratiğe geçirdiklerine şahit oluruz. Ama bu özellikler dini ortamın hakim olmadığı yerlerde ne kadar ortaya çıkar veya devam edebilir? Merhamet, yardımseverlik gibi kavramlar dini temel olmadan insanlarca ne kadar benimsenebilir? Mesela ateist ve din düşmanı olan Ayn Rand gibi "Bireylerin kendilerini başkaları için feda etmemesi gerektiğini" ileri süren (https://tr.wikipedia.org/wiki/Ayn_Rand), 'rasyonel bencillik' savunucularının etkin olduğu toplum, ne kadar

ahlakî olabilir? ‘Ahlak sadece bir var olma ve çoğalma mekanizmasından ibarettir’ diyen (www.reasonablefaith.org/translations/turkish/popular-articles/tanri-var-mi) Kanadalı bir bilim filozofu olan ateist Michael Ruse mantığı ile toplum ne kadar ayakta durabilir?

Ateistler, içlerinde bulunan herhangi bir iyilik eğiliminin kaynağı olarak ateizmi gösteremezler. Çünkü Ateizm iyi veya kötüyü kabul etmiyor ki! (Detay, ‘Ateizm yanılgısı’ adlı yazıdaki ‘Natüralizm’ adlı başlığa bakılabilir.) Onlar, çevrelerindeki yaygın dini kültür birikiminden bu davranışları yaparlar. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 28) Ateist filozof Michael Ruse: “Darwinist etikçiler, içsel ahlakın, içimize yerleştirilmiş bir tür yanılgı olduğunu açıkça söyler.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 131) Darwin: “Tanrıya inanmayan bir kişinin, yalnızca en güçlü olan veya dürtü ve içgüdülerini takip etmek dışında bu hayatta hiçbir kuralı olamaz.” (Darwin, Autobiography, s. 54) Ateizmin sorunu, nesnel ahlakının imkansız oluşudur. Ateizm dünyasında iyi olmaya hakkın yoktur. Bunun da sebebi ‘erdem’ diye bir şeyin olmamasıdır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 138) Ateizm, insan içerisinde bulunan yırtıcı kurdu, hiçbir yaptırım olmadan serbest bırakır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 140)

Ateist bakış açısına göre bir kişiye tecavüz etmenizde sosyal yaptırımlar dışında yanlış olan başka ne taraf bulunmaktadır? Aslında ateizme göre bu bile yoktur! Dawkins’e bir gazeteci, “bir ateiste göre, tecavüzün yanlış bir eylem olduğu gerekçesiyle kınanmasının bir dayanağının bulunmadığını, çünkü bu işin kötü olduğunu düşünmenin biraz keyfi tavır sayılacağını” söylediği zaman, ‘onaylamaktan’ başka bir şey yapmamıştır: Tecavüzün yanlış olduğuna olan inancımız keyfi bir sonuçtur bunu söyleyebilirsiniz, Evet! (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 141)

İnsanlar üstü otoriteye inanmadan ve bu dünyada olmasa da ahirette mutlaka her iyiliğin karşılığının olduğu inancı olmadan bir insan hayatının ne kadar süresince ahlaki olabilir ve neden? Daha da önemlisi insanların iç alemlerinde ahlaki erdemler özümsemeden, dıştan yapılan ve ahlaka uygun gözüken davranışların amacı ne kadar "Menfaat, reklam, ileriye dönük yatırım" gibi kavramlardan uzaktır veya bu amaçlar olmadan devamlı olabilecek özelliği

sahiptir? "Fedakarlık, şefkat, edep, tevazu, ihlas, saygı, hibe , gıybet-iftira etmeme, zina hatta göz zinasında bile olsa uzak durma, haset etmeme, karşılıksız verme ve bir elin verdiğini diğer elin görmemesi" vb. özellikler dinsiz bir toplumda oluşturulabilir mi? Bunlar oluşturulamadan ahlak ne kadar devamlı olabilir?

Bir örnek verelim: İki hakim düşünelim. Biri dini inancı sağlam diğeri ise materyalist bir ateist. Hayatını adalet için acaba hangisi tehlikeye atabilir, ölümle karşılaşınca hangisi korkmadan yola devam edebilir? Tehdit edilince ateist olan neden ve ne kadar yola devam edebilir? Ama dindar olan kişiyi ahiret inancı güdüler ve sonuna kadar adalet için mücadele etmeye devam etmez mi?

Bir ateist, "Yarın kıyamet kopacağını bilerseniz ağaç dikiñ." (Buharî, el-Edebül-Müfred s. 168, Heysemî, Mecmâuz-Zevaid 4, 63. Münâvî, Feyzul-Kadîr 3, 30) şeklindeki yönlendirmeye kendini ne kadar muhatap kabul eder? Gerek rasyonalizm, gerek pragmatizm ve gerekse pozitivizm açısından bu söz kendini asla güdüleyemez ama bu teşvik ile bir çok inanan, sadece ağaç dikmeyi değil, yaptığı bir çok iyiliğın karşılığını bu dünyada görmeden ve beklemeden sırf Allah rızası için yapmaya devam etmektedir. O dikilen ağaçtan "insan dışında vahşi hayvan, kuş faydalansa bile " (Müslim, Musâkât 7, 10, Buharî, Edeb 27) bir materyalist kendi çıkarına olmayan bu tür eylemlere neden tenezzül etsin veya kaç ateist bu tür direk yararını görmeyeceğî faaliyeti pratiğey geçirir? Kaç ateist "Dere kenarında bile abdest alsanız suyu israf etmeyiniz." (Ebu Davud, Cihad, 21, III/27) hassasiyetini işlerinde gösterebilir? Neden göstereyin? Gıybet etmenin -Arkadan insanların hakkında duyduklarında hoşlanmayacağı şeyleri konuşmanın- kötü bir şey olduğuna bir ateisti kim, hangi argümanlarla ikna edebilir? "Yiyiniz içiniz ama israf etmeyiniz" (A'raf, 31; Tirmizî, Bir 41, IV/343) prensibini hatırlattığınız bir ateistin, "Sana ne ben kazandım" demesi üzerine ona ne cevap verebiliriz? Gıybet eden, israf eden bir ateist ahlaklı mı hareket etmiş olur? İsrâf, gıybet vb. ahlak sınırları içindeki davranışlardan mıdır?

1329

"Asıl iyilik, sevdiğî malını yakınlaraya, yetimlere, yoksullaraya, dilencilere, yolda kalmışlaraya ve boyunduruk altında bulunanlaraya vermek; Anlaşma yaptıkları anlaşmaları yerine getirmek" (Bakara,177), " Eğer borçlu darlık içindeyse, ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin. Eğer bilerseniz, (borcu) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır." (Bakara, 280) , " Sen af yolunu tut, iyiliğey emret, cahillerden yüz çevir." (A'raf, 199), " Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa, Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettiklerinizin) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeğî) çarpıtırmanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Nisa, 135), "Ey inananlar, Allah için adaletle şahitlik edenlerden olun. Bir topluluğaya karşı duyduğunuz kin, sizi adaletten saptırmasın. Adil davranın, takvaya yakışan budur. Allah'tan korkun, şüphesiz Allah yaptıklarınızı haber almaktadır." (Maide, 8), "Onlar büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; kızdıkları zaman onlar, affederler. Rablerinin çağrısına gelirler, namazı kılarlar. İşleri, aralarında danışma ile yapılır. Kendilerine verdiğimiz rızıktan hayır için harcarlar." (Şûrâ, 37-39) ve benzeri birçok prensibi insana uygulatacak insan kaynaklı bir ahlak sistemi ne kadar mümkündür?

Batı ülkeleri Müslüman olmadığı halde trafik kurallarına uyuluyor, kanunlar harfiyen yerine getiriliyor, insan haklarına itaat ediliyor, o halde özelde İslam'a genelde ise bir dine gerek var mıdır?

Batı ülkelerinde ‘kanunların yaptırımları’, tanrı/ahiret inancı yerine geçmiştir. Batıda kanun için yapılan ve yapılmadığında başta maddi cezalar olmak üzere dünyada verilen her türlü ceza verici kurumların bulunması, insanları belli davranışları yapmaya yönlendirmekte ve bu dışarıdan bakılınca ahlaktan kaynaklanan davranışlar gibi zannedilmektedir. Bu yapı, içten gelen ve insanın iç dünyasını geliştirmesi ile dışa yansıyan davranışlar bütünü değil, aksine dıştan gelen ve zorlama ile yürütülen bir sistem olmaktadır ve bu asla ahlak olarak nitelendirilemez. Zaten bu durum birçok sorunları da beraberinde getirmektedir. Mesela, insanlar arası iletişim ile karşılıklı yardımlaşmayı emreden İslam dininin emirlerinden olan zekattan kurban ibadetine dek tüm emirler insanların kaynaşması ve birbirleri ile iletişimini ahlaki temelde devamını amaçlarken, batıda oluşturulan ve ‘sosyal devlet’ adı altında yürütülen sistemde insanlar vergilerini verdikleri ve kurallara uydukları müddetçe başkalarına yardım etmemekte, insanın iç dünyasını geliştirecek belli duyguların (şefkat, empati, fedakarlık vb.) pratiğe geçmesi mümkün olmamakta, insanlar adeta robotlaşmaktadır. Fakir birinin gözlerinin içine bakmanın bile insan vicdanında meydana getireceği duyguları yaşamadan uzak olan batı toplumu, ‘vergimi verdim, devlet yardım’ etsin mantığı ile insani özelliklerden hızla uzaklaşmaktadır. Bu tür toplumlarda çok sık görülen tecavüzden intihara eğilim aslında durumun vahametini de ortaya koymaktadır.

ABD’de sigara izmaritini yere atmanın bedeli bin dolar, İspanya’da yere Kağıt, sigara izmariti, çekirdek atanlara veya düştüğünde yerden almayanlara 60 Euro’dan 750 Euro’ya kadar para cezası verilmekte, ayrıca çöplerini ayırmayanlara da para cezası kesilmektedir. Londra’da ise yere tükürenler 500 sterlinlik para cezasına çarptırılmaktadır. (Milliyet, 02.03.2009; Hürriyet, 22 Kasım 2013; Cihan, 01.01.2014) Avrupa’da yere çöp atanlar en az 800 avro ceza öderken, 17 yaşındaki İngiliz ile 18 yaşını bitiren ABD’li genç isterse evi terk edebilirken aile de isterse ona maddi desteğini kesebilmektedir. Batıda dıştan ahlaki gözükken ama özünde kanunların gücü ile uygulanan kurallara en bariz örnek, 18 yaşını dolduran bireylerden ailesince alınan ev kiralardır. Çünkü artık kanunen aile çocuğuna bakmak zorunda değildir! Kısaca batıda dışarıdan ahlaki gözükken ama özünde kanunların yönlendirmesi ile uygulanan davranışlarda temel faktör; yaptırım yani ceza sistemidir! Batıda; ahlak, vefa, edep aranmamalıdır; Bunlar kendi menfaatlerine uygunsa kabul edilir ve savunulur. Yoksa dünyanın öbür ucundaki insanlara götürülen 'demokrasinin' içeriğini artık herkes öğrenmiş bulunmaktadır. Medeni, uygar ve kendilerine göre ahlaka sahip bu toplumlardaki insanlardan az bir kısmı hariç hemen hiç biri buna engelde olmak istememektedirler. Batı için "uygarlık, demokrasi, insan hakları" sadece kendilerinin menfaatlerini desteklediği müddetçe savunulan kavramlardır! Menfaat varsa kral da savunulur (Suud gibi), menfaat yoksa seçim, demokrasi yerine darbe de (Türkiye, Cezayir, Mısır, Filistin gibi) desteklenir! Ama hırsızlık yok batı ülkelerinde diyenler çıkabilir, bunu birey değil dünyayı soyarak batı zaten evrensel boyutta gerçekleştirilirken sus payı da vatandaşlarına bölüştürülmektedir! İş ahlakı (Kant’ın deyimi ile ödev ahlakı) dedikleri: Özü menfaate dayalı, ceza ile desteklenen bir yapıdır sadece! İşliyor mu evet ama bu ahlak değildir; egoizm merkezli pragmatizmdir!

1800’lü yılların başında Avrupa ülkelerini gezen Mirza Ebu Talip, gözlemlerini şöyle aktarır: “Çoğunluğu ceza alma korkusu ile ülke kanunlarına karşı çıkmamaya özen gösteriyordu. Eğer yakalanmama ihtimali olan bir durumda da, hırsızlık yapmaktan geri durmuyorlardı.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 176) “Kanunlara karşı saygılı olmaları ve korkmaları en iyi özellikleriydi. Bu yüzden çok nadir kanunlar karşısında ağır cezası olan bir eyleme giriyorlardı.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 192) “Gece olduğunda bütün sokaklarına en dip köşelerine kadar aydınlatan lambaları sayesinde rahat dolaşmakta, eğlenmekte ve gezmekte idiler ama bu lambalar bir anlığına söndüğünde şiddet hemen kendisini göstermektedir. Bana göre er ya da geç kötülük onlara da bulaşacak ve güzel sokaklarını esir alacaktır.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 190)

Batı mantığı ile seküler ahlakın insanı götürebileceği son nokta, dünyadaki konforunun sınırına kadardır ki, konfor bozulmaya, maddi olarak zarar görmeye başlayınca Batı dünyası, daha önce sloganını yaptığı her türlü kavramları adeta birer put gibi yemekte, bu kavramları göz ardı etmektedir. 'Demokrasi, insan hakları, adalet, paylaşım' gibi kavramlar ne yazık ki Batıda sadece kendi vatandaşları ve çoğu zamanda sadece kendi dindaşlarını kapsayan eğilimler olmaktadır. Ayrıca İslam ahlak sistemi ile batı etik normları arasındaki en büyük fark, Müslüman'ın ahlakının evrensel olması, her insanı kapsayıcı olmasıdır. (Bu konuda İslami emirler ve hümanizm adlı yazıyı tavsiye ederiz) Batının ahlaki ise rasyonel ve pragmatisttir. Batı sadece 'kendine' ahlaklıdır, kendi menfaatine olan konularda gerektiğinde zulüm, baskı, yağma, işgal, işkence yapmakta ve hala daha da bna devam etmektedir. Bu konularda özellikle 'Batı medeniyeti' adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Şimdi dinsiz toplumlar ve ahlak konusundaki analiz, istatistiklere geçebiliriz.

Araştırma: Fransa'da neredeyse her 3 kadından biri tecavüze uğruyor

20/04 23.01.2023

© AFP 2023 / JULIEN DE ROSA

Abone ol Telegram

Fransa'da yapılan bir araştırmada, neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığını ortaya koydu.

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. Başbakanlık bünyesindeki Kadın-Erkek Eşitliği Yüksek Konseyi (HCEFH), cinsiyetçilik vakalarını konu alan bir rapor yayımladı.

5-26 Ekim 2022'de 15 yaş üstü 2 bin 500 kişiyle yapılan araştırmanın sonuçları Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'a sunulacak.

Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı.

2005 yılındaki Eurobarometer anketine göre, Avrupalıların %52'si "Tanrıya inanıyorum", %27'si "Bir yaratıcı güce inanıyorum" ve %18'i de "Herhangi bir Tanrı ya da yaratıcı güce inanmıyorum" yanıtını vermiştir. Tanrıya inanma, Malta'da %95'e varırken bu oran Estonya'da %16'da kalmıştır. (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_225_report_en.pdf)

Eurobarometer Anketi 2005

Ülke	Herhangi bir dine mensup	Herhangi bir yaratıcı güce inanmıyor
Livanya	49%	12%
Letonya	37%	10%
Slovenya	37%	16%
Fransa	34%	33%
Hollanda	34%	27%
Norveç	32%	17%
Danimarka	31%	19%
İsveç	23%	23%

Ateist toplumlarda temizlik, kadına şiddet, intihar, tecavüz, uyuşturucu, swinger, eşcinsellik, ensest, Zoofili, pedofili, nekrofil.

2007 yılında dünyadaki ateistlerin ve agnostiklerin oranı

(Phil Zuckerman: Atheism: Contemporary Rates and Patterns, in: Michael Martin (ed.): The Cambridge Companion to Atheism. Cambridge University Press 2007)

İntihar oranı en yüksek ülkeler (Şabak, 01.02.2013)

5 - Estonya	100'de başırsızlığı ile en edip parlamenter sisteme geçen Estonya, tılsım sayesinde gelişimini oluşturan atılım ve görece olarak ekonomisini düzelterek o da intihar oranlarında herhangi bir düşüş yok. 100.000'de 32'ye senelik intihar oranı bu güzel ülkenin en kötü tarafıdır.
4 - Letonya	100'de başırsızlığı ile en edip parlamenter sisteme geçen Macaristan, tılsım sayesinde gelişimini oluşturan atılım ve görece olarak ekonomisini düzelterek o da intihar oranlarında herhangi bir düşüş yok. 100.000'de 32'ye senelik intihar oranı bu güzel ülkenin en kötü tarafıdır.
3 - Belarus	Erkeklerin intihar oranının kadınlardan 8 kat daha fazla olduğu yine bir eski demokratik ülke. Erkeklerde oran 100.000'de 80'den fazla. Alkol kullanımının çok fazla olması ülkedeki intihar sebeplerinden biri olarak gösteriliyor.
2 - Rusya	Çevresinde geçen yaşlarda intihar vakalarının çok olduğu bir ülke olan Rusya'da bunun sebeplerini, alkol, aile içi şiddet ve kötü ebavaynık olarak analizler. Aynı bu kadar büyük olan bir ülkede izolasyon, yabancılığa ve yalnızlık da büyük bir problem.
1 - Litvanya	Çok edip bir intihar oranına sahip ülkede yılda 100.000'de 42 kişi bu yükle hayata son veriyor. Komünizmden kapitalizme geçişte adaptasyon sorunu yaşayan ülke ekonomik çok büyük problemleri olmasına rağmen son 10 sene de hiç kalmayan intihar oranlarına bir gözüm bulamam.

Dünya Sağlık Örgütü'nce ülkelere göre 2011 intihar etme oranları aşağıdaki gibidir.^[1]

Cinsiyete göre ülke başına 100.000 kişi başında düşen yıllık intihar etme oranları

Sırası	Ülke	Erkek	Kadın	Toplam	Yıl
1	Litvanya ^[1]	54.6	11.6	31.6	2011
2	Güney Kore ^[2]	41.4	21.0	31.2	2010
3	Guyana	39.0	13.4	26.4	2006
4	Kazakistan	43.0	9.4	25.6	2008
5	Beyaz Rusya ^{[4][5]}			25.3	2010
6	Macaristan ^[6]	37.4	8.5	21.7	2009
7	Japonya ^[7]	33.5	14.6	23.8	2011
8	Letonya	33.8	4.0	17.5	2009
9	Çin Halk Cumhuriyeti ^[8]			22.23	2011
10	Slovenya	29.3	3.0	17.2	2010
11	Sri Lanka ^[9]			21.6	1996
12	Rusya ^[10]			21.4	2011
13	Ukrayna	37.8	7.0	21.2	2009
14	Sırbistan Karadağ	28.4	11.1	19.5	2006
15	Estonya	20.6	7.3	18.1	2008
16	İsviçre	15.7	6.5	11.1	2007
17	Hırvatistan	24.3	6.6	14.7	2009

Dinlere ve yıllara göre intihar oranları

En çok Tecavüzün olduğu ülke!

07.08.2010 02:27

İsveç'in, Dünya'da en fazla tecavüz suçlarının işlendiği ülkelerden biri olduğu bildirildi

Avrupa Birliği tarafından yapılan istatistikde, dünya'da en çok tecavüze uğrayan bayanlar İsveç'te yaşıyor. İsveç'i Afrika ülkesi Lesotho'da ikinci sıradan takip ediyor.

İsveç'te yılda 5 bin tecavüz olayından sadece yüzde 13'ünün mahkemelere taşınabildiği belirtildi.

Avrupa ülkelerindeki tecavüz suçlarıyla ilgili olarak Avrupa Birliği'nin sağladığı kaynakla yapılan araştırmaya göre, yılda her 100 bin İsveçliden 53'si cinsel taciz ve tecavüze uğradığı şikayetinde bulunuyor.

Bu tablonun çok korkunç olduğuna değinen Karolinska hastanesi araştırmacısı Pr. Doktor Niklas Långström, "Bu tecavüz vakaları İsveç'in en önemli problemi, kesinlikle sorumlular yetkililer bir araya gelip kalıcı bir çözüm bulmalı. Gelecekte daha vahim bir tablo ile karşılaşmamak için herkesin üzerine düşen görevi yapması gerekir" dedi.

Bu ülkenin kadınlarının yüzde 10'u tecavüze uğradı

26/02/2014 20:16 A* A*

Norveç'te yapılan bir araştırma sonucu hazırlanan raporda yer alan bilgiler çok etkisi yarattı.

Adalet Bakanı Anders Anundsen, Sağlık Bakanı Bendt Høje, Çocuk ve Eşitlik Bakanı Solveig Horne tarafından açıklanan raporda, her 10 Norveçli kadından birinin tecavüze uğradığı yer aldı.

Norveç'te Ulusal Şiddet ve Travmatik Stres Çalışmaları Merkezi (NKVTS) tarafından yapılan araştırma sonuçlarını Adalet Bakanı Anders Anundsen, tarafından açıklandı. Bakan Anundsen, "Tıbbi tedaviler ve muayenelere göre her 10 kadından biri tecavüze uğramış. Tecavüze uğrayan her üç kadından biri yaşadığı olayı sakladığı için bu konuda

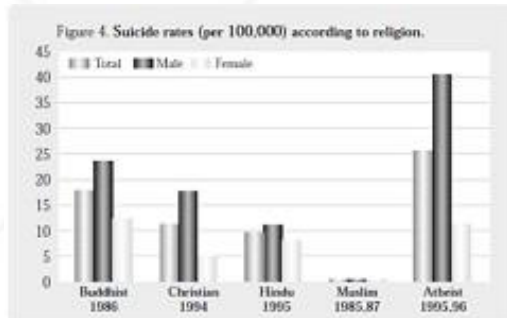

“İnsana, ahlaki gerilemeye maruz kalmasından daha fazla zarar verecek bir şey yoktur. Zira ahlaki gerileme gerçekte insanlıkta gerilemedir.” (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 177)

Dünyanın en mutlu ülkesi Finlandiya'da intihar oranı neden bu kadar yüksek?

Dünyanın en mutlu ülkeleri sıralamasında yıllardır üst sıralarda yer alan Finlandiya, intihar vakalarının da en çok görüldüğü yerlerin başında geliyor. Finlandiya'yı en mutlu ülkeler listesinde Danimarka, Norveç ve İzlanda gibi özgürlük, eğitim, sağlık hizmetleri, gelir seviyesi gibi insan yaşamını kolaylaştıran unsurların gelişmiş olduğu diğer İskandinav ülkeleri takip ediyor. Dünyanın en büyük ekonomisine sahip ABD ise en mutlu ülkeler listesinde 19'uncu sırada. Verilere bakıldığında Finlandiya'da her 100 bin kişide görülen intihar oranı 11.6 iken, ABD'de bu rakam 10.1 civarında. Refah seviyesinin iyi olduğu İskandinav ülkeleri de intihar vakaları oranının yüksekliğiyle dikkat çekiyor. (Euro News, 21/01/2020)

Dünyanın En Mutlu Ülkesinde İntiharlar Neden Artıyor? Sadece Finlandiya'da değil, İskandinav ülkelerinde intihar oranları yüksek. Finlandiya'daki intiharlar AB ortalamasından daha fazla. Finlandiya'nın 2019-2030 için İntiharı Önleme Stratejisi hazırlaması çok etkili olmuş. (uskudar.edu.tr, 14.01.2021)

observances had been prohibited for a long period of time (e.g. Albania).

With regards to gender, the suicide rates according to the prevailing religion in countries are generally higher among males than females. The highest male:female ratio can be found in Atheist and Christian countries, namely 3.5:1 in both cases; the lowest is seen in Hindu countries, at 1.3:1. Certainly, these findings do not take personal levels of religiosity into consideration; however, they might indicate the importance of the religious context, i.e. the prevalence of a religion

in a country, in relation to suicide deaths, as a major cultural factor in the determination of suicide.

Prevention of suicide

Global figures and statistics are very suitable for giving a broad view of a problem, raising awareness about it and providing a means of comparison with other problems. However, they hide important regional and local characteristics and cannot replace a sound local system of monitoring suicide trends, including sociodemographic, psychiatric and psychological variables.

It is, nevertheless, hoped that the information provided here can raise awareness and evoke interest with regards to the serious public health and community burden represented by suicide.

References

- Phillips MR, Li X, Zhang Y. Suicide rates in China, 1995–99. *Lancet* 2002; 359: 835–40.
- World Health Organization. *Primary Prevention of Mental, Neurological and Psychosocial Disorders*. Geneva: WHO, 1998.
- World Health Organization. *Figures and facts about suicide*. Geneva: WHO, 1999.

Jost Mannes Bernolte is Coordinator of the Team on Management of Mental and Brain Disorders, Department of Mental Health and Substance Dependence, World Health Organization, Geneva, Switzerland.

One of his responsibilities is SUPRE, the WHO Global Initiative on Suicide Prevention. He is also Associate Professor in the Department of Psychogeriatrics at Lausanne University, Switzerland.

Alexandra Fleischmann is a Clinical and Health Psychologist working in the Team on Management of Mental and Brain Disorders, Department of Mental Health and Substance Dependence, World Health Organization (WHO), Geneva, Switzerland.

For the past few years, her main activities have been related to the WHO Global Initiative on Suicide Prevention.

A global perspective in the epidemiology of suicide

By Jost Mannes Bernolte and Alexandra Fleischmann

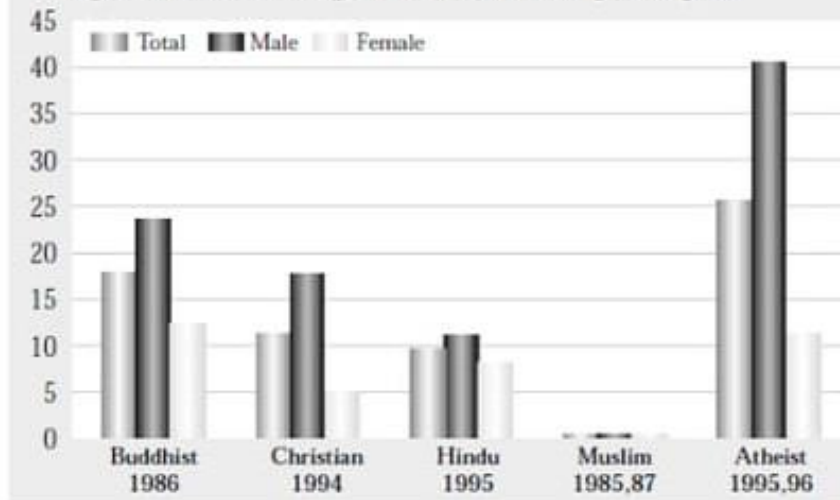
Global suicide rates and trends are presented highlighting participation of different countries in different regions of the world. The global data are presented with regards to age, gender and to cultural factors for the prevailing religious countries. With regards to the prevention of suicide, the necessity of a long-term system of monitoring suicide trends is stressed.

Introduction

Since its foundation in 1948, the World Health Organization (WHO) has been collaborating with its Member States in terms of monitoring suicide trends, providing and updating data on rates and mortality. As a result, WHO maintains a database on suicide rates according to the demographic factors in Member States. Overall, from all sources are reported suicide rates by sex and age, along with socio-economic data. The annual number of deaths is not demographic groups is then calculated and then the WHO data bank is constantly updated.

It is acknowledged, that early rates from the greater of the global picture of suicide. Another significant factor is the cultural context. The cultural context of suicide is the official figure of suicide rates in WHO by its Member States. These rates are based on local data, which are usually reported by the national health authorities. In some cases, the rates are based on the data of the national health authorities. In some cases, the rates are based on the data of the national health authorities. In some cases, the rates are based on the data of the national health authorities.

Figure 4. Suicide rates (per 100,000) according to religion.

Avrupa'da uyuşturucu tüketiminde Hollanda ve İsviçre başı çekiyor

Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi "Atık Su Analizleri ve Uyuşturucular: Avrupa'da Çoklu Şehir Çalışması" başlıklı rapor hazırladı.

Zuhel Demirci | 25.06.2022

Milliyet, 18 Ağustos 1955

İsveç örneğinden devam edelim: Yıl 13 Ocak 2023. Per Carlbring adlı profesör, Stockholm Üniversitesi'ne staj için müracaat eden Fatma Zehra S.'nin müracaatını "Türkiye'nin İsveç'in NATO'ya girişini engellemesini" neden göstererek reddeder! 'Hak, hukuk, adalet, eşitlik, eğitim hakkı, ırkçılık, ayrımcılık' mı dedi birisi? "İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? İsveç Ulusal Suçları Önleme Konseyi (BRA), Avrupa'da nüfusuna oranla en fazla tecavüz vakalarının görüldüğü ülkelerden birinin neden İsveç olduğunu araştırdı. Avrupa Birliği istatistik kurumu Eurostat verilerine göre 2013 ile 2017 yılları arasında Avrupa'da en çok tecavüz vakasının görüldüğü ülkeler arasında İsveç ve İngiltere bulunuyor." (Euro News, 10.10.2020) "İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. Danimarka'da 2017'de tecavüze uğrayan veya tecavüze teşebbüs edilen 24 bin kadından sadece 890'u polise şikayette bulundu. Bunlardan 535'i hakkında soruşturma başlatılırken, yalnızca 94'ü mahkumiyetle sonuçlandı. Bölgede cinsel taciz ve tecavüz konusunda en kötü şöhrete sahip ülke İsveç" (AA, 12.10.2021) "Malmö, Avrupa'nın 'tecavüz başkenti' mi?" (BBC, 25 Şubat 2017) "İsveç'teki müzik festivallerinde 40'tan fazla taciz ve tecavüz." (BBC, 6 Temmuz 2016) "İsveç'te tecavüz tanımı değişince cinsel suçlar yüzde 75 oranında arttı Yasalarda 2018 yılında yapılan değişikliğe göre tecavüz 'istenmeyen cinsel ilişki' olarak tanımlanıyor ve baskı, şiddet ya da zorlama içermesi şartı aranmıyor." (Yeşil Gazete, 23/06/2020) "İsveç'te farklı kentlerde iki kadına tecavüz ettiği ortaya çıkan papaz tutuklandı" (Cumhuriyet, 27.01.2021) "İsveç, tecavüz vakalarında birinci. İsveç'in, Avrupa'da en fazla tecavüz suçlarının işlendiği ülkelerden biri olduğu bildirildi. Araştırma sonuçlarına göre, İsveç'te yılda 5 bin kişi tecavüze uğradığını bildirerek polise başvuruyor, ancak bu şikayetlerin ancak yüzde 13'u mahkemelere taşınabiliyor. Araştırmacılar, tecavüz olaylarının çok olmasına neden olarak, eğlence hayatı ve içki tüketimini gösterdiler." (NTV, 27.04.2009) "İsveç'te geçen yıl yaşanan bir olayın detayları yeni yeni ortaya çıkmaya başladı. Malmö kentinde 5 erkeğin bir kadına saldırarak çocuk parkında tecavüz ettiği açıklanırken olayla ilgili fotoğraf ve detaylar da ortaya çıktı." (sözcü, 03 Şubat 2023)

Tabii bu günlere adım adım gelindi: "Amerikalı gazeteci J. N. Hawsson, "İsveç'teki genç kızların 15-20 yaş arasındakilerinin yüzde 90'ının bakire olmadığını" belirtir. Ülkede din dersi seçmeli iken cinsellik dersi okullarda zorunludur. Ülkede genç kız hatta evli kadınlar yabancı erkeklerle beraber çıplak denize girmektedirler." (Son Telgraf, 8.12.1955) 14 Eylül 1985 tarihli Sabah gazetesi "iki İsveçli kız kardeşin Türkiye'de güneşe aşka doyduğunu" yazarken, 16 Haziran 1992 tarihli Hürriyet gazetesinde İsveçli kadınların park ve kırlara akın etmesini haber

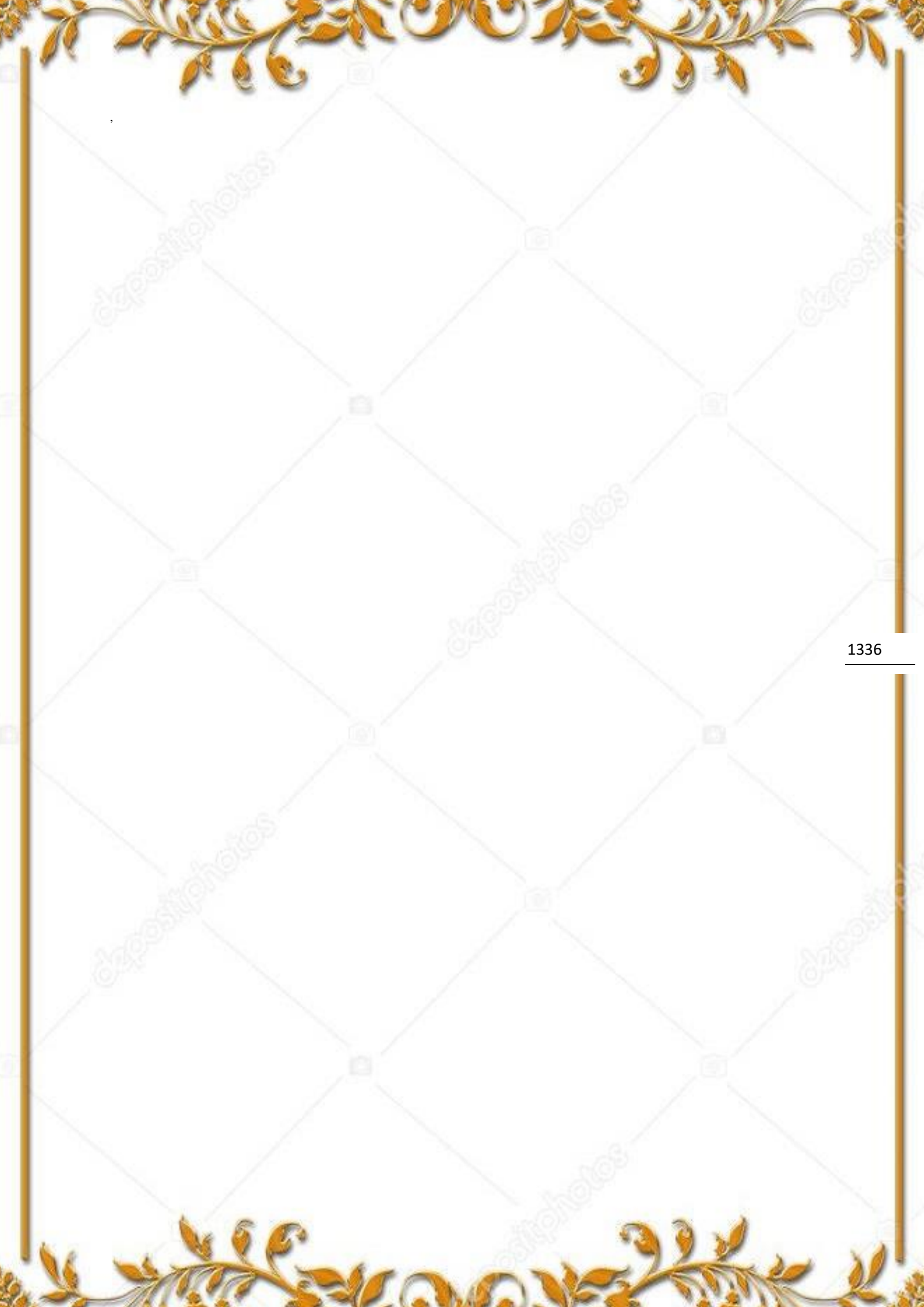
yaptığı metnin başlığı 'çıplaklar tarlası'dır. 05 Ağustos 1955 tarihli Milliyet gazetesindeki haber ise şöyledir: "İsveç'te 20 kişiye bir homoseksüel düşüyor. İskandinavya'da mevcut 200 homoseksüel kulüpte, erkekler kendi aralarında dans edip ahbablık ediyorlar. "Bizde cinsellik serbesttir" diyen İsveç'in Uddevalla limanında, Brezilya gemisinde, çırlıçıplak dans edip tayfalarla yatan 15-16 yaşlarındaki kızları gemiden alamayan annelerin acıklı feryatları henüz dinmemişken, lisede beraber okuyan kız-erkeklerin çocuk sahibi olmaları gazetelerde yer almaktadır."

"Avrupa Birliği Anayasal Haklar Bürosu'na göre AB'de yaşayan 15 yaşın üzerindeki her üç kadından biri yaşamında en az bir kez şu veya bu şekilde (fiziki veya sözlü) cinsel şiddete uğruyor. Bazı AB ülkelerinde bu oran yüzde 50'ye yaklaşıyor. Uluslararası Af Örgütü, Hollanda'da cinsel taciz ve tecavüze uğrayan kadın sayısının yılda 100 bini bulduğunu bildiriyor. Kovid-19 kapanma döneminde yardım kuruluşlarına başvuranların sayısına bakılınca cinsel taciz oranında Hollanda'da artış yüzde 60, Belçika'da ise yüzde 70. Ama polise kayıtlı tecavüz olaylarında artış ise yüzde 20. Mağdurlara destek kuruluşları, polis kayıtlarının görece azlığını, kadınların korkup başvurmamasına ve polisin başvuru sırasında kadını şikayetten caydırmaya çalışmasına bağlıyor. Hollanda Mağdurlara Yardım Fonu'na göre üniversite ve yüksek okullarda kız öğrencilerin yüzde 11'i eğitim döneminde tecavüz yaşamış ve çoğu şikayet etmeye cesaret edememiş durumda." (Ali Develioğlu, Aydınlik, 07.08.2022)

"Almanya'daki koalisyon hükümeti, hayvanlara tecavüzü yasaklamaya hazırlanıyor. Alman parlamentosundaki tarımla ilgili komite yeni bir düzenlemeyle, insanlarla hayvanların seks yapmasını "uygunsuz" olarak tanımlayacak. Bu kurala karşı gelenlere ağır para cezası verilecek. Belçika, Danimarka ve İsveç'te ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek ceza konusu değil." (BBC, 28 Kasım 2012)

1335

"Finlandiya'da ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek yasal. Avrupa'da daha düne kadar, yasal olmamasına rağmen bazı ülkelerde de halen hayvan "genelevleri" olduğunu biliyoruz." (Bianet, 25 Kasım 2017) "Batı sapıklıkta sınır tanımıyor: Hayvanlarla cinsel ilişki yasallaşabilir İspanya'da hayvanlarla cinsel ilişki (zoofili) yasallaşılıyor. Milletvekillerinin bugün yeni bir Ceza Kanunu değişikliği taslağına son şeklini vermelerinin ardından İspanya'da zoofili yakında suç olmaktan çıkarılıyor." (Baran, 20.02.2023) "Fransa'da gündem 'hayvan pornosu': Ülkede her ay 1,5 milyondan fazla hayvan porno içerikli video izleniyor. 10 binden fazla kişi de "hayvanlarla cinsel ilişki" ilanı içeren sitelere giriyor." (Euro news, 01/02/2020) "Danimarka ve Norveç'te Hayvan Genelevleri Olduğu İddia Edildi. Danimarka ve Norveç'de Hayvanlara Tecavüz Yasal. Danimarka ve Norveç'teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal hakları konusunda oldukça açık. Yasa böyle bir ilişkiye girmenin son derece yasal olduğunu, tek itirazın ilişkiye girilen hayvanın acı çekmesi olduğunu söylüyor. 24timer isimli Danimarka gazetesine göre, yasadaki bu ilginç boşluk insanların hayvanlarla seks yapmak için para ödediği bir iş dalının ortaya çıkmasına yol açtı. Danimarka'da hayvan genelevi işletenlerden birisi bir çok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini, bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor, "kendi ülkelerindense Danimarka'da hayvan seksi yaşamının daha kolay olduğunu söylüyorlar bana." Bir çok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç'ten geldiğini belirtiyor. Hayvanlara yönelik cinsel istismarlar Almanya'da yeniden yükselişte. hayvan genelevleri ülkenin bir çok yerinde görülmeye başladı. Hayvan koruma yetkililerinden birisi hayvanları korumak için daha güçlü yasalara gerek olduğunu söylüyor." (Onedio, 25.10.2014) "Almanya'da akıllara durgunluk veren sapkın yürüyüş Almanya'da LGBT dayatmacılığının ardından Zoofili sapkınlığı çıktı. Bir grup sapkın hayvanlarla ilişki yaşamının normal bir şey olduğunu savunmak için eylem düzenledi." (Ulusal, 17.08.2022) Ülkemin seküler kesimi şimdi tüm bunlardan da 'Göçmen Müslüman' kesimi suçlar!

Almanya'da cinsel istismar gerçeği

BERLİN (AA) 18 Mayıs 2016 - 17:32 | Son Güncelleme : 18 Mayıs 2016

Alman hükümetinin çocuk istismarlarını araştırmakla görevlendirdiği bağımsız müfettiş Rörig, 'Almanya'da her yıl yaklaşık 1 milyon çocuğun tacize uğradığını tahmin ediyoruz' dedi.

Dünyada Tecavüz ve Taciz Olaylarının En Çok Yaşandığı 10 Ülke

3. Kanada: Dünyanın yaşaması en rahat ülkelerinden biri olmasına rağmen her 3 kadından biri cinsel olarak istismar edildiğini söylüyor. Üstelik bu oran yakın zamanda büyük artış gösterdi. Hem de olayların çoğunun polise ya da mahkemeye yansımamasına rağmen.

4. İsveç: Avrupa'da tecavüzün ve cinsel saldırıların en yoğun olarak yaşandığı ülke. Kadınların her yıl dörtte biri tecavüze veya tacize uğruyor. Yılda hala 75.000 kadın tecavüze uğruyor. Kadınları korumak için kanunları yetersiz kalıyor.

8. ABD: Dünyada tecavüzün en yoğun yaşandığı ülke. Bu vakalarda tecavüze uğrayanların %10'u erkek. Her 6 kadından biri ve her 33 erkekten biri tecavüze ve tacize uğramış vaziyette. Üstelik bu durum kurbanlar henüz 13-14 yaşlarından başlayıyor. Önemli bir kısmı da aile içinde yaşanmış olaylar.

9. Almanya: Dünyada tecavüz ve tacizin en yoğun olduğu Avrupa ülkelerinden. 2 milyondan fazla kadın cinsel istismara uğradı. Teknoloji de gelişme de insanlıkta geniyeye doğru bir gidiş var.

10. İngiltere: Medeniyetle dolu Avrupa'nın beşiğindeki bu ülkede her yıl 85.000 kadın tecavüze uğruyor. (29.08.2015)

Not: 1. Etiyopya (Ortodoks) , 2. Hindistan (Hindu) , 5. Sri Lanka (budist), 6. Güney Afrika (Protestan), hadi bunları anladık (...) ya yukarıdakiler! Demek ki 'cinsel eğitim, ekonomik düzeyle' vb. bunların alakası yok, mesele öncelikle 'etik' değil, ahlaki eğitim ve ortamın sağlanması.

İsviçre ensest ilişkiyi serbest bırakıyor

İsviçre, ensest ilişki konusundaki yasaları demode olduğu gerekçesiyle iptal etmeye hazırlanıyor. İsviçre Senatosu'nun hazırladığı yasa taslağına göre, aynı aile üyelerinin kendi rzalarıyla cinsel ilişkiye girmesi artık suç sayılmayacak.

Yeşiller partisi milletvekillerinden Daniel Vischer, iki yetişkin insanın, akraba olsalar dahi, kendi rzalarıyla cinsel ilişkiye girmesinde bir sakınca görmediğini söyledi.

Daniel Vischer

Daniel Vischer d. 16 Ocak 1950, ö. 17 Ocak 2017. İsviçreli siyasetçi. İsviçre Yeşiller Partisi üyesidir. Parlamento'da 2003 ile 2015 yılları arasında delegelik yapmıştır. Siyasetçi Vischer Basel'de 16 Ocak 1950'de doğmuştur. [Vikipedi](#)

Doğum tarihi: 16 Ocak 1950, Basel, İsviçre
Ölüm tarihi ve yeri: 17 Ocak 2017, Zürih, İsviçre

Kardeşler birbiryle seks yapabilsin!

BERLİN 26 Eylül 2014 - 15:19 | Son Güncelleme : 26 Eylül 2014

Almanya'da yasalar, kardeşlerin birbiryle cinsel ilişkiye girmesini cezalandırıyor. Yürürlükteki yasalara göre ensest ilişkije girenlere iki yıl hapis cezası öngörülüyor.

Ancak bu yasanın değişmesi gündeme geldi. Etik kurulu, hazırladığı bir raporda kardeşler arasındaki cinsel ilişkiye iki yıl hapis cezası öngören yasanın kaldırılmasını önerdi. Etik Kurulum önerisini ise federal adalet bakanlığı ret etti.

AVRUPADA BAZI ÜLKELERDE SERBEST

Almanya'da kardeşler arasında ve aile içi cinsel ilişki yasakken Avrupa'da bir çok ülkede ise serbest ve herhangi bir ceza öngörülüyor. Kardeşler arasındaki cinsel ilişkinin serbest olduğu ülkeler ise şunlar; Fransa, Rusya, Lüksemburg, Belçika, Hollanda, İspanya ve Portekiz'de kardeşlerin cinsel ilişkiye girmesine herhangi bir ceza öngörülüyor.

Ahlak ile etik arasındaki fark bu haberde!

Crime > Rapes > Per capita: Countries Compared

Home / Country Info / Stats / Crime / Rapes / Per capita

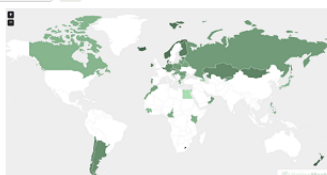
DEFINITION: Number of sexual assaults recorded by police in that country per 100,000 population. Per capita expressed per 1,000 population.

#	COUNTRY	AMOUNT	Tarih	Grafik
#	COUNTRY	AMOUNT	DATE	GRAPH
1	Lesotho	0.844 per 1,000 people	2008	
2	New Zealand	0.315 per 1,000 people	2008	
3	Belgium	0.299 per 1,000 people	2008	
4	Iceland	0.286 per 1,000 people	2008	
5	Norway	0.203 per 1,000 people	2008	
6	Israel	0.166 per 1,000 people	2009	
7	Finland	0.141 per 1,000 people	2008	
8	Chile	0.12 per 1,000 people	2008	
9	Mongolia	0.118 per 1,000 people	2008	
10	Ireland	0.102 per 1,000 people	2008	
11	Kazakhstan	0.099 per 1,000 people	2008	
12	Estonia	0.093 per 1,000 people	2008	
13	Luxembourg	0.091 per 1,000 people	2008	
14	Denmark	0.09 per 1,000 people	2008	
15	Germany	0.089 per 1,000 people	2009	
16	Argentina	0.081 per 1,000 people	2008	
17	Czech Republic	0.062 per 1,000 people	2008	
18	Mauritius	0.06 per 1,000 people	2008	
19	Lithuania	0.056 per 1,000 people	2008	
20	Kyrgyzstan	0.056 per 1,000 people	2008	
21	Moldova	0.053 per 1,000 people	2008	
22	Russia	0.05 per 1,000 people	2008	
23	Slovenia	0.048 per 1,000 people	2008	
24	Hungary	0.047 per 1,000 people	2008	
25	Romania	0.047 per 1,000 people	2008	
26	Poland	0.047 per 1,000 people	2008	
27	Latvia	0.041 per 1,000 people	2008	
28	Oman	0.04 per 1,000 people	2008	
29	Croatia	0.036 per 1,000 people	2008	
30	Morocco	0.035 per 1,000 people	2008	
31	Belarus	0.035 per 1,000 people	2008	
32	Slovakia	0.033 per 1,000 people	2008	
33	Bulgaria	0.031 per 1,000 people	2008	
34	Liechtenstein	0.029 per 1,000 people	2008	
35	Portugal	0.029 per 1,000 people	2008	
36	Bahrain	0.029 per 1,000 people	2008	
37	Malta	0.025 per 1,000 people	2008	
38	Philippines	0.025 per 1,000 people	2008	
39	Cameroon	0.024 per 1,000 people	2008	
40	Cyprus	0.024 per 1,000 people	2008	
41	Sierra Leone	0.021 per 1,000 people	2008	
42	Greece	0.02 per 1,000 people	2008	
43	Kenya	0.019 per 1,000 people	2009	
44	Canada	0.016 per 1,000 people	2008	
45	Japan	0.014 per 1,000 people	2008	
46	Maldives	0.013 per 1,000 people	2008	
47	Guinea	0.009 per 1,000 people	2008	
48	Azerbaijan	0.004 per 1,000 people	2008	
49	Armenia	0.003 per 1,000 people	2008	
50	Egypt	0.001 per 1,000 people	2008	

New York'ta 10 Saatte 108 Tacize Uğrayan Kadın (TR Altıyazılı) 10 Hours of Walking in NYC as a Woman!

30 Ekim 2014 tarihinde yayınlandı
Kot pantolon ve siyah giyimli kadınların her yarında 10 saatte ensest bir yürüyüş (Türkçe Altıyazılı) Kadınların gündelik hayatlarında yaşadıkları göçler önüne sermek için hareketi geçen 24 yaşındaki oyuncu, bir arkadaşıyla beraber etkinlikleri sosyal taciini kayıt altına aldı. Arkadaş Rob Ritts ile beraber 10 saat boyunca New York sokaklarında dolağan Roberts, bu anları seriyeye kaydetti. Videodaki görüntüler

Kişi başı tecavüz edilen ilk 2 ülke, Eski İngiliz Sömürgeleridir.

Kişi başına düşen tecavüz ile ilk 5 ülkenin 4'ü Hristiyanlar.

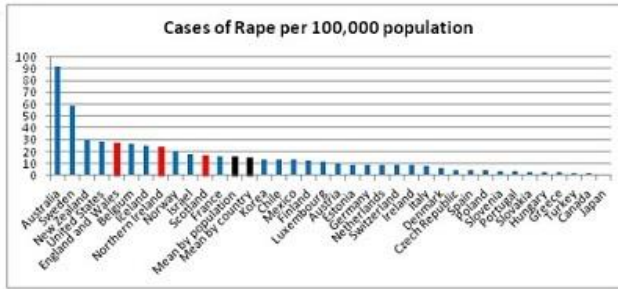
İlk 15 ülkenin 12'sinde tecavüzler> kişi başı Soğuk ülkeler '

Kişi başına düşen en yüksek 8 ülkenin 7'si yüksek geliri OECD'dir.

Kişi başına düşen tecavüz sonucu ilk 34 ülkenin 23'ü Avrupa'dır.

Full equality: 100

- 83.6
- 77.5
- 74.6
- 73.4
- 72.2
- 72.1
- 71.3
- 71.1
- 70.1
- 69.2
- 68.3
- 67.4
- 66.9
- 65.3
- 63.0
- 62.5
- 59.9
- 59.8
- 59.7
- 58.8
- 56.3
- 55.7

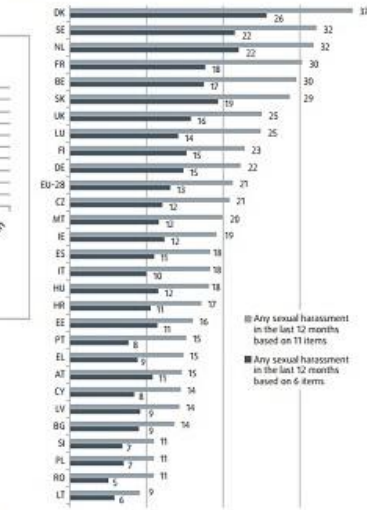
Sputnik Türkiye @sputnik_TR
Norveç ordusundan 24 kadın ve 20 erkek asker tecavüze uğradığını belirtti sptnkne.ws/kKuM

İngiliz ordusunda cinsel saldırı olayları hayli yaygın, son beş yılda 363 vaka kayıtlara geçti. Ordu bünyesindeki askeri polis, geçen yıl 113 tecavüz veya taciz belirlendi. 31.07.2017

Irak ve Afganistan'da savaş durumunda olan Amerikan ordusundaki cinsel taciz, saldırı ve tecavüz suçlarının 2004 yılında öncesi iki yıla göre büyük artış gösterdiği bildirildi. 01.06.2005

Figure 4: Prevalence of sexual harassment in the 12 months before the survey, based on full and short sets of items measuring sexual harassment, by EU Member State (%)^{a,b}

Notes: a. Out of all respondents (N = 42,002).
b. Full set includes all 11 items used in the questionnaire to measure sexual harassment (see Box 4).
c. The short set includes the following six items: "Unwelcome touching, hugging or kissing", "Sexually suggestive that made you feel offended", "Somebody indecently exposing themselves to you", "Sexually explicit emails or messages", "Sending or showing sexually explicit pictures, photos or gifts that made you feel offended", "Watch or look at pornography, material against your wishes".
Source: ERA gender-based violence against women survey data set, 2012

Kadın-erkek eşitliğinde en ileri olan ülkeler, tecavüz ve cinsel tacizde dünya şampiyonu

Cinsel Şiddet ve Cinsel Ayırmıcılık Gözlemevi tarafından yapılan (12 Ekim 2020) araştırmada, Fransa'da 50'den fazla eğitim kuruluşunda 10 binden fazla öğrenci ile görüşüldü. Buna göre, yüzde 76'sı genç kız olmak üzere öğrencilerin yüzde 5'inin tecavüz yüzde 11'inin cinsel taciz mağduru olduğu belirlendi. World Population Review (WPR) adlı internet sitesinin raporuna göre 2023 yılında dünyada en çok tecavüz suçunun işlendiği ülkeler listesinde İsveç, Avustralya, Belçika, ABD, Birleşik Krallık ve Yeni Zelanda gibi ülkeler demokrasi ve insan haklarının sözde en gelişmiş olduğu ülkeler listenin başında yer alıyor. Tecavüz listesinde ilk sıralarda yer alan gelişmiş ülkelerin birçoğunda eşcinsel evliliklere devlet tarafından izin veriliyor. (Haber 7, 17.06.2023)

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı. Kadınların yüzde 80'i erkeklerle göre daha kötü muamele gördüğünü belirtirken neredeyse üçte biri tecavüze uğradığını ifade etti. (İHA, 24.1.2023) Bu sayı 2018'de "Fransa'da her sekiz kadından biri tecavüze uğradı" şeklinde idi. (BBC, 24 Şubat 2018)

İngiltere'de korkutan 'tecavüz' raporu

İngiltere ve Galler'de her yıl ortalama 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

İngiltere ve Galler'deki tecavüz vakalarını inceleyen ve psikolojik destek sağlayan sivil toplum kuruluşu **Rape Crisis**, yayımladığı raporda, 2016-2017 döneminde 202 bin 666 cinsel saldırı ihbar yapıldığını açıkladı. Örgüt, tecavüz kurbanları için 450 bin seans avukatlık, duygusal destek ve danışmanlık hizmeti verdi.

Bu dönemde 67 bin 59 kişi örgütün sağladığı uzman desteğinden yararlandı. Bu sayı, önceki yıla oranla yüzde 16 artış gösterdi.

Örgütün hizmet alan kurbanların yüzde 42'sini çocukluk döneminde cinsel istismara uğrayan yetişkinler oluşturdu.

Rapora göre, tecavüz kurbanlarının yüzde 93'ünü kadınlar teşkil ediyor. Tecavüz kurbanlarından 2 bin 651'i ise 15 yaşından küçük. Tecavüze uğrayan 15 yaşından küçük çocuk sayısı önceki döneme oranla yüzde 55, 25 yaşından küçük genç sayısı ise yüzde 36 arttı.

Rapora göre, İngiltere ve Galler'de birden fazla cinsel istismara uğrayan çocukların oranı da 30 kat arttı.

KURBANLARIN YÜZDE 25'İ ENGELLİ

Örgüte tecavüz şikayetiyle başvuranların yüzde 20'sini siyahlar ve etnik azınlık grubu mensupları oluşturuyor. Tecavüz kurbanlarının yüzde 25'i ise engelli. Rapora göre, İngiltere ve Galler'de her yıl yaklaşık 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

Örgüt, 16 ila 59 yaşlarındaki her 5 kadından birinin cinsel şiddetin bir türüne maruz kaldığına dikkati çekti.

Tecavüz kurbanlarının yüzde 90'ı, saldırıları saldırandan önce tanıyor.

Cinsel saldırıya uğrayanların sayısının yılda 500 bine yakın olabileceği uyarısını yapan örgüt, cinsel şiddet kurbanlarının sadece yüzde 15'inin polise başvurduğunu belirtti.

Dünyada Tecavüzün En Çok Yaşandığı 10 Ülke

Temmuz 15, 2017

İşte en çok tecavüz suçu bulunan ilk 10 ülkenin listesi. ABD, İsveç, Fransa, Kanada, İngiltere ve Almanya gibi gelişmiş ülkelerin sıralaması sizi şaşırtacaktır.

1. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Dünyanın süper gücü, tecavüz yarışında da süper güç olmaktadır. ABD İstatistik Bürosu, tecavüz mağdurlarının % 91'inin kadın, % 9'unun erkek ve tacizcilerin yaklaşık % 99'unun erkek olduğu belirtiliyor. Kadınlara Karşı Ulusal Şiddet Araştırması'na göre, Her 6 ABD'li bir kadından 1'i ve 33 ABD'li erkekten birinde yaşam boyu tecavüz girişiminde bulunulmuştur. Üniversite çağındaki kadınların dörtte birinden fazlası, 14 yaşından beri tecavüz veya tecavüz girişiminde bulunulduğunu bildiriyor. Toplam vakaların yalnızca % 16'sı rapor edildi. Tecavüz vakalarının çoğu evlerde gerçekleşir.

Sırası ile;

ABD, Güney Afrika, İsveç, Hindistan, İngiltere, Almanya, Fransa, Kanada, Sri Lanka, Etiyopya

Şok eden dünya tecavüz raporu

Dünya genelinde tecavüz raporu açıklandı. Açıklanan verilere göre Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan kadınlar daha çok tecavüze uğrarken listenin son sırasında Suudi Arabistan yer aldı. : 15.02.2015

2003 yılında 93883

2004 yılında 95089

2005 yılında 94347

2006 yılında 94472

2007 yılında 92999

2008 yılında 90750

2009 yılında 89241

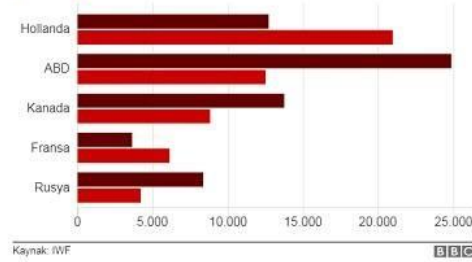
2010 yılında 84767 kişi tecavüze uğramıştır.

Avrupa, çocuk cinsel taciz resimleri ve videoları yayımlayan internet sitelerini barındırmada dünyada ilk sıraya yükseldi. 3 Nisan 2017

İngiltere merkezli İnternet İzleme Vakfı'nın (IWF) 2016 raporuna göre dünya çapındaki çocuk istismar içeriklerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan geliyor.

Çocuk cinsel istismar linklerini barındıran ilk 5 ülke

■ 2015 ■ 2016

BU KADAR ÜLKE ARASINDA, OLMAYANI BULMAK TA AYRI MEZİYET
- Suud reklamı asla yapmam, konu Medine!

berna lacin @bernalacin35 · 3 Tem 2018

#dam çözüm olsaydı

Medine toprakları tecavüzde rekor kırmazdı!

Konuşturmayın şimdi beni!

Bırakın artık bilim insanları, nörologlar, psikiyatrlar, psikologlar, toplum bilimciler, hukukçular el birliği verip çare üretsin.

Devlet, tribün sesleriyle toplum inşa etmez!

7398

128

468

İSTE İĞRENCİ TABLO:

BATI TECAVÜZDE BİR NUMARA

TECAVÜZE UĞRAYAN ÜLKELER KADIN ORANI

DANİMARKA	YÜZDE 52
FINLANDİYA	YÜZDE 47
İNGİLTERE	YÜZDE 45
FRANSA	YÜZDE 45
ALMANYA	YÜZDE 35

Ülkemizde seküler cenahın gıptayla baktığı Avrupa ülkelerinde yaşayan her 3 kadından 1'inin tecavüz ya da cinsel saldırıya uğradığı ortaya çıktı.

■ TBMM Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu'nun hazırladığı verilere göre, tecavüz ve cinsel saldırının en fazla görüldüğü ülkelerin, Danimarka, Finlandiya, Hollanda, Fransa, İngiltere ve Almanya olduğu bildirildi. • HABER 10. SAYFADA

PKK'nın çirkin yüzü: Tecavüz

■ BÖLÜCÜ terör örgütü PKK/KCK'nın elebayan kadar militanları da cinsel istismarla anlıyor. İfadeinde, "PKK'lı terörist çocukları öldürmekle tehdit eden tecavüz girişiminde"

Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansının 28 Avrupa Birliği üyesi ülkesinde, 42 bin kadınla yüz yüze gerçekleştirdiği raporda vahim duruma işaret ediyor. Araştırmanın sonuçlarına göre, her üç kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. Her 20 kadından 1'i ise tecavüze uğruyor. Araştırmada, kadınların yaygın biçimde istismara uğradığı ancak bunların çok azının kayıtlara geçtiği, aile içi şiddet vakalarının sadece yüzde 14'ünün ve diğer şiddet vakalarının ise sadece yüzde 13'ünün rapor edildiği belirtiliyor. Eşi veya partnerinin şiddetine maruz kalan kadınların %42'si hamileyken de şiddet görmektedir." (Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (FRA), 2014)

“Batı'da da eşitsizlik her alanda. Avrupa'daki kadınların yüzde 33'ü şiddet mağduru: Kadınlar dünyanın her yerinde büyük risk altında. Evlerinde bile güvende değiller. Her gün çok sayıda kadın şiddet ve tecavüze maruz kalıyor. Üstelik kendi evinde. Bu konuda yine Hollanda'dan dikkat çekici bir başka örnek: Hollandalı kadınların beşte biri evinde eşi ya da sevgilisinden şiddet görüyor. Her 10 kadından biri ise, tecavüze uğruyor. Araştırmaya göre şiddet en yoğun şekilde Kuzey Avrupa ülkelerinde görülüyor. Danimarka yüzde 52 oranıyla bu konuda en önde. Şiddet gören kadınların oranı Finlandiya'da yüzde 47, İsveç'te de yüzde 46. Şiddetin en az olduğu ülkeler ise, yüzde 20 oranıyla Polonya, Avusturya ve Hırvatistan. Almanya'da bu oran yüzde 35.” (BBC, 8 Mart 2015)

Danimarka, 1969'da pornografiyi yasallaştırdı ve 1989'da uygulamaya koyan ilk ülke olduğu "medeni birliktelik" yasalarını 2012'de cinsiyetten bağımsız evlilikle değiştirdi ve aynı cinsiyetten evlilik törenlerinin Danimarka Kilisesi'nde düzenlenmesine izin verdi. (<https://tr.wikipedia.org/wiki/Danimarka>) Sonuç yukarıda!

Araştırma: Fransa'da neredeyse her 3 kadından biri tecavüze uğruyor

20/34 23.01.2023

© AFP 2023 / JULIEN DE ROSA

Abone ol Telegram

Fransa'da yapılan bir araştırmada, neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığını ortaya koydu.

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. Başbakanlık bünyesindeki Kadın-Erkek Eşitliği Yüksek Konseyi (HCEFH), cinsiyetçilik vakalarını konu alan bir rapor yayımladı.

5-26 Ekim 2022'de 15 yaş üstü 2 bin 500 kişiyle yapılan araştırmanın sonuçları Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'a sunulacak.

Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı.

En barbar Almanlar!

Almanya'da bir yılda 218 bin evli kadına tecavüz edildi

Avrupa ülkeleri arasında yapılan araştırmada Alman erkeklerinin ırza geçme rekoru kırdıkları ortaya çıktı. Türkiye ise, tecavüz listesinde en son sırada yer alıyor.

Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerinin başında ülkede boş boş bir ırzı içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar:

“Sabahları akşama kadar durmadan bira içen erkekler, kendilerini kaybediyorlar. Alman kadınlarının geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor.”

“İkinci neden ise, Alman erkeklerinin kendilerine güvensizlikten kaynaklanan aşaklık duygusu. Erkekler böylece kadınlara karşı saldırganlaşıyor.”

“Polislerin, tecavüzü uğrayıp şikâyet gelen kadınlara alay etmesi ve (Şikâyet edecek ne var?) diye kayıtsız kalması da önemli bir etken oluyor.”

“Faiillerin yakalanmaması ise bir başka nedeni oluşturuyor. Suç işleyen yakalanmıyınca, bir daha yapmaktan hiç çekinmiyor.”

Yazısı 9'uncu sayfada

Alman basını geniş yer verdi

Alman gazete ve dergileri, bir yılda 218 bin kadının tecavüze uğradığını habere geniş yer verdi. Üstteki temsili fotoğrafın da yaygın Alman basını, “Kadınlarmız, sapıkların işini kolaylaştırıyor” diyor.

1340

Sabah, 24 Şubat 1986

İngiltere'de bilinen 750 bin pedofili hastası var ve bu hastaların aynı uyuşturucu bağımlılarının rehabilite edildiği çeşitli merkezlerde rehabilite edilmesi amacıyla bazı STK'lar çalışma başlattılar. (3 Ağustos 2017)

"Almanya'da çocuk pornografi materyali bulundurmak suç kapsamından çıkarıldı. “Pedofil yanlısı” aktivist grup, Almanya'nın çocuk pornosu bulundurmaya suç olmaktan çıkarmasını kutluyor.” (reduxx.info 21.5.2024)

Dünyanın ortak sorunu çocuk istismarı: Dünyada her yıl yaklaşık 40 milyon çocuğun istismara maruz kaldığı tahmin edilirken, ABD, İngiltere, Almanya, Rusya ve Hindistan gibi ülkelerde ciddi sayıda istismar vakasının yaşanması dikkati çekiyor. (AA, 27.04.2019)

UK has 750,000 'Pedophiles', Govt Wants To "Treat" Them With 'Child Sex Dolls'

August 3, 2017

Child sex dolls could be used to treat pedophiles in the same way that methadone is used to stop addicts from using heroin, a charity has suggested.

The Specialist Treatment Organization for the Prevention of Sexual Offending (StopSO), Britain's only nationwide agency tasked with offering treatment to pedophiles before they act on their urges, says studies show there are 750,000 men in the UK with a sexual attraction to children. That means 2 percent of the population fit the clinical definition of a pedophile.

StopSO's founder, Juliet Grayson, says child sex dolls could be used in regulated environments to help pedophiles manage their urges in "safe and law-abiding ways" so that they never abuse a real child.

"Perhaps a 'prescription' for the use of a child sex doll could be given, alongside therapy, mentoring and supervision, could help the individual remain law-abiding and fully accountable for their behavior," Grayson told RT.

"If our number one priority is to keep young people safe from sexual harm, then we need to be open to new ways of thinking about how we can help those members of society who are sexually attracted to children to manage their urges in safe and law-abiding ways."

Grayson says many pedophiles "they have reached the end of their tether" when they start to use child sex dolls and "may have become suicidal."

She says the alternative to using child sex dolls is to provide no sexual outlet at all, which is a "riskier strategy."

Grayson says research shows some people are born pedophiles, and that 72 percent of pedophiles know they have a problem with their sexual behavior or thoughts by the time they are 25 years old.

"Society needs to reach a point where a teenager can say to his mom, 'I am a pedophile', and she will get him the right kind of help to manage his behaviors in pro-social ways."

"In the same way that methadone is used to stop people from using heroin, if the regulated use of sex dolls could help to prevent people with a sexual attraction to children from using child abuse images or sexually abusing a real child, then maybe we should consider it, however unpalatable that seems."

İngiltere 'de ahlak çöküyor!

İngiltere'de , 14 yaşında HIV virüsü taşıyan, fahişelik yapan ya da uyuşturucu kullanan öğrencilerin bulunduğunu açıkladı. 28-04-2005

İngiltere bu iddia ile çalkalanıyor

07 Temmuz 2014 Pazartesi, 12:25:00 Güncelleme: 17:01:24

İngiltere İçişleri Bakanlığı'ndaki 1990'lı yıllarda siyasetlerin ve ünlülerin kangbği çocuk istismarı suçlamaları ile ilgili 100'den fazla dosyanın yok edildiği ortaya çıktı.

Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl korumuş

28 Ocak 2016

Hürriyet

Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat Kelt

Fransa'da 40 dakikada bir taciz olayı yaşanıyor

DHA

12.08.2015 - 11:01 | Son Güncelleme: 12.08.2015 - 11:20

Fransa'nın ünlü yayın organı Le Figaro'da yayınlanan rapora göre, Fransa'da kadınlara ve çocuklara yönelik taciz oranı 5 yıl içinde yüzde 18 oranında artış gösterdi.

fransa24

ANA SAYFA FRANSA TÜRKİYE AVRUPA DÜNYA TOPLUM HABERLERİ

Fransa'da cinsel taciz her yıl artarak yaygınlaşıyor. Cezai İşlem Gözlemevi'nin yaptığı araştırmada toplu taşıma araçlarında yaşanan cinsel taciz olaylarında ciddi bir artış yaşandığı gözler önüne serildi.

Fransa genelinde 2014 ile 2015 yılları arasında 267 bin cinsel taciz vakasının kayıtlara geçtiği açıklandı.

Hollanda'da her 8 sporcudan biri cinsel tacize uğramış

Hollanda'da spor kulüplerindeki cinsel istismar vakalarının ciddi boyutlarda olduğu açıklandı. Resmi araştırmalara göre her 8 sporcudan biri cinsel istismara uğratılmış. En fazla tacize uğrayanların başında engelli, eşcinsel ve göçmen sporcular geliyor. Kurbanların büyük bölümü ise 16 yaşından küçük sporcular.

Norveç'te Siyasilerin de Olduğu Büyük Taciz Skandalı

1 Ana Sayfa 2 Dünya 3 21.11.2016 23:41 4 - A 5 A 6

NORVEÇ'TEKİ ÇOCUK TECAVÜZCÜLERİ DE ŞİFRE OLDU

Benzeri olayların Norveç'te de yaşandığı ortaya çıktı. Norveç polisinin dünkü basın toplantısında tümü erkek olduğu açıklanan 51 sanığın cinsel tacizine uğrayan çocukların bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı.

TOPLUMDA SAYGIN YERLERİ OLAN, YÜKSEK EĞİTİMLİ KİŞİLER

Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçlinin 2015 yılında ihbar edilmesi ile başlatılan soruşturmada tutuklanan 51 kişi arasında iki politikacının da olduğu belirtilen polis açıklamasında, sanıkların çoğunluğunun toplumda saygın yeri olan, yüksek eğitilmiş kişiler olduğu belirtildi.

PEDOFİL DEVLERİ FRANSA VE ALMANYA'DA

8 yıldır Fransa'da "Le Petit Gredin / Küçük Yaramaz" adıyla bir bülten bile yayınlayan pedofil grubu GRED, resmi olarak faaliyet gösteriyor. Almanya'da ise pedofil kuruluşlar saymakla bitirilemiyor. Bunların en ses getirenlerinden Arbeitsgemeinschaft 'Schwule, Päderasten und Transsexuelle / Eşcinseller, Öğrenciler ve Transseksüeller Çalışma Grubu' adıyla bilinen yapı. Bu sapkın yapının en büyük destekçisi Ermeni asıllı Alman milletvekili Cem Özdemir'in de üyesi olduğu sübyancılık yanlısı Alman Yeşiller Partisi.

ARSIZ SÖMÜRGEÇİ HOLLANDA DA SAPIKLARDAN

23 Kasım 2016

2006 ve 2008 döneminde etkin olan Hollanda siyasi partisi Party for Neighbourly Love, Freedom, and Diversity, çocuk pornografisini yasallaştırmayı savunuyordu. Avrupa'daki 'en

önemli' pedofil derneklerinden biri olarak gösterilen Danish Pedophile Association / Danimarka Pedofil Birliği ISE 1985'ten 2004 yılına kadar Hz. Peygamber'e (sav) hakaretin serbest

olduğu Danimarka'da faaliyetlerine devam etti. Derneğin şu anki yapılanması hakkında bilgi bulunmamakla birlikte gayri resmi olarak faaliyetini Deep Web'ten sürdürdüğü dile getiriliyor.

TERÖRİST SEVER BELÇİKA SÜBYAN DÜŞKÜNÜ!

A B ülkeleri içinde PKK, DHKP-C ve FETÖ gibi terör örgütlerine en açık desteği veren ülkelerin başında gelen, NATO ve Avrupa Birliği'nin merkez olarak seçtiği Belçika, aynı

şekilde pedofilleri de koruyup kolluyor. Ülkede Philippe Charpentier'in 1982'de kurduğu "Centre de recherche et d'information sur l'enfance et la sexualité" adındaki pedofil

grubun Fransızca yayınladığı bir dergi bile var. L'Espoir adındaki dergi ülkede 'legal' yayın yapıyor. Belçika'da ekibi dağılmış olsa da daha pek çok pedofil grup bulunuyor.

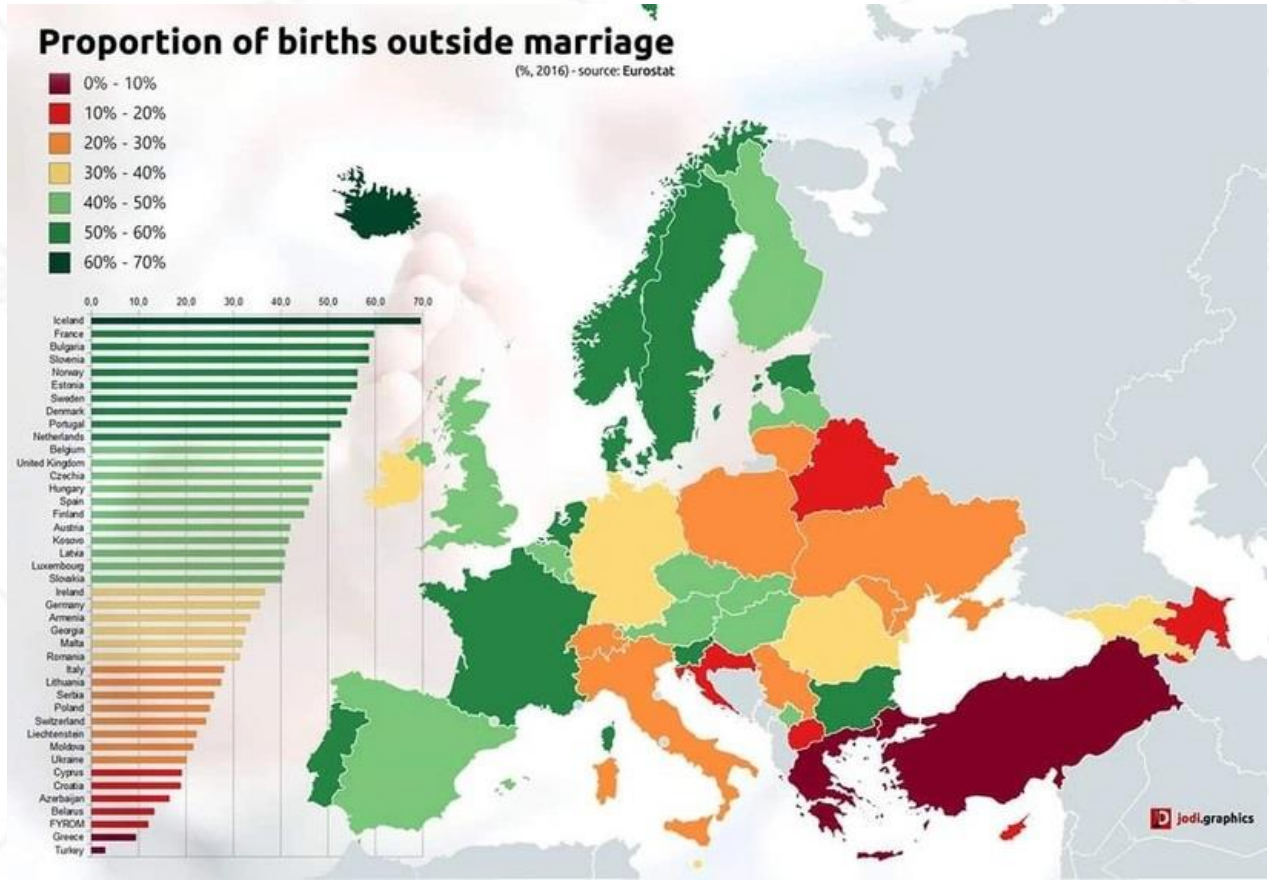
Neslin ifsadında sınır tanımayan medeniyet!

21 Eylül 2020

Danimarka'da yayınlanan bir programda kadın ve erkekler çocukların önünde soyundu!

Evlilik dışı doğumların oranı

1343

BBC
TÜRKÇE
Haberler Multimedya Spor Ekonomi Bilim-Teknoloji Sağlık Fotoğraf İngilizce Dersleri

Evlilik dışı çocukların oranı 2016'da yüzde 50'ye ulaşacak

Son güncelleme: 11 TEMMUZ 2013 - TSİ 14:33

İngiltere'de açıklanan resmi tahminlere göre üç yıl sonra doğacak bebeklerin büyük bir bölümünün ebeveynleri evli olmayacak.

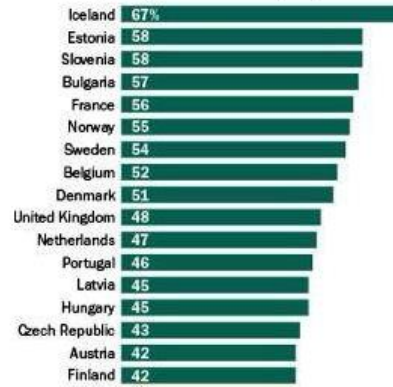
Avrupa Birliği'nde yeni doğumların yüzde 40'a yakını evlilik dışı ilişkilerden kaynaklanıyor.

AB istatistik kurumu Eurostat'ın verilerine göre evlilik dışı doğum oranı 1990'de yüzde 17 düzeyindeyken 2000 yılında yüzde 27'ye, 2011 yılında yüzde 39,5'e yükseldi.

AB üyeleri arasında evlilik dışı doğumlarda başı yüzde 60'la Estonya, yüzde 57'yle Slovenya, yüzde 56'yla Bulgaristan ile Fransa ve yüzde 54'le İsveç çekiyor.

Evlilik dışı doğum oranı Belçika'da yüzde 50, Danimarka'da yüzde 49, İngiltere'de yüzde 47, Hollanda'da yüzde 45, Avusturya'da yüzde 40, İspanya'da yüzde 37, Almanya'da yüzde 33, Romanya'da yüzde 30, İtalya'da yüzde 23 ve Polonya'da yüzde 21 düzeyinde bulunuyor. 27.03.2013

Evlilik Dışı Doğum Oranları (Kaynak: Pew Research)

Her üç çocuktan biri evlilik dışı dünyaya geliyor

Almanya'da yapılan bir araştırmaya göre ülkede doğan her üç çocuktan biri evlilik dışı dünyaya geliyor. Bu haber 12 Ağustos 2011, Cuma 22:35:04 eklenmiştir.

Beğen Paylaş Tweet Facebook'ta paylaş

Alman Federal İstatistik Dairesi'nin verdiği bilgiye göre geçtiğimiz yıl 678 bin çocuk evlilik dışı dünyaya geldi. Bu oran doğan çocukların yaklaşık üçte birini oluşturuyor. Bu konuda Doğu ile Batı arasında hatırı sayılır bir fark var. Batı Almanya'da 2010 yılında dünyaya gelen çocukların yüzde 27'si evlilik sonucu, doğu Almanya'da ise çocukların üçte ikisi evlilik dışı dünyaya geldi. 1990 yılında

İslam karşıtı materyalist sol zihniyetin hakim olduğu dönemlerde ülkemizde de durum benzer şekilde idi: 68 Nesli önderlerinden Gün Zileli'nin anılarından, materyalist örgütlerin ahlak

anlayışı ve ideolojileri için yaptıkları takıyyelere birkaç örnek aktaralım: “FKF dans partileri düzenlemekte, şarapları katılımcılar yudumlamakta, pikapta ‘Batı parçaları’ çalmakta, kadın erkek dans etmektedir. Solcu öğrencilerin burjuva eğlencesi ile karşılaşmak bazı solcuları rahatsız etmek de idi. Bunu bir üye, ‘köylü gençleri içinde yetiştikleri muhafazakar ortamdan kurtarmaya hizmet ettiği’ için savunmaktaydı. (Gün Zileli, Yarılma, s. 203) Daha sonra aynı örgüt, muhafazakar güdülerini olan solcuları tahrik etmemek için yürüyüşlere katılan kız ve erkeklerin kol kola girmelerine izin vermemiştir. (Yarılma, s. 214) Devrimci gençler, kız erkek ilişkilerinde sınır tanımıyor, bazen kızlar kürtaj oluyordu ama babasının kim olduğu da belli olmayacak kadar ilişkiler karıştı. (Yarılma, s. 322) Cinsellik kız erkekler arasında serbestçe yaşanıyor, bekalet denen şeye aldırmandan evlilik dışı ilişkiler yaygınlaşıyor. Taşra kökenli gençlerin etkisiyle, ‘halkımız ne der?’ mantığı ile zamanla, bu evlilik dışı ilişki yaşayan gençler nikah dairesinin yolunu tutmaya başlarlar. (Yarılma, s. 390) Devrim gerçekleştiğinde kadınların süslenmesi makyaj yapması yasaklanacak, mutfaklar ve tuvaletler ortak olacak, her aileye sadece bir oda verilecek propagandasını yapıyorlardı.” (Yarılma, s. 185) 80 öncesi Fransız Komünist partisi genel sekreteri olan ve eserleri Türkçeye de çevrilen ve daha sonra Müslüman olan Garaudy materyalist ideoloji olan sosyalizmi şöyle özetler: “Sosyalizm halka zulmeden, ülkeleri sömüren, terör yoluyla hegemonya kurma ve silahlanma yolunda Batının rakibidir” (Roger Garaudy, İslam’ın vadettikleri, s. 23) Zaten ülkemizde de dünyada da anti emperyalist olarak lanse edilen 68 kuşağının ortaya çıkışı cinsellik ve esrar merkezli taleplerdir: "Eylemler, "erkek öğrenci yurduna kız arkadaş sokabilme özgürlüğü" gibi cinsel taleplerle başlamış, birkaç gün içinde "goşistlerin" elinde siyasi bir kimlik kazanmıştı." (Engin Ardıç, 68 kuşağı balondur, Sabah, 17 Şubat 2013) “Batıda 1968 kültür devriminin sembolü olan esrar, Türkiye’deki devrimci gençlik hareketi içinde ‘ilk başlarda’ bir suç unsuru olarak görülüyordu.” (Yarılma, s. 240)

1344

Hayvanlığın sonu yoktur, LGBTI’ya eklenecek sıradaki harfler: Önce Z, sonra P...!!!

Almanya’da LGBTI+ ‘ye hayvanlarla cinsel ilişkiyi ve özgürlüğünü (Zoofili) temsilen ‘Z’ harfinin de eklenmesini savunan gruplar eylemler yapıyorlar. Sırada pedofili temsilen ‘P’ harfi, çocuklar mı?

Hayvanlarla duygusal ve cinsel ilişkinin cinsler arası bir hak olduğunu iddia ediyorlar. Türler arası ilişki eşitliği bir haktır diyorlar.

Almanya’da bir grup, hayvanlarla cinsel ilişki özgürlüğü istedi.

Danimarka'da hayvan kerhaneleri tam anlamıyla yasal, bir hayvana tecavüz etmenin hiçbir cezai karşılığı yok.

Danimarka ve Norveç'teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal haklara gelince oldukça açık.

hayvan genelevi işletenlerden birisi bir çok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor.

"Bir çok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç'ten geldiğini belirtiyor.

PKK terör örgütünün sözde Avrupa sorumlusu Senanik Öner, ahırda ata tecavüz ederken yakalandı. (haberler.com, 3 Mayıs 2024)

1969'daki serbest, özgürlükten (!) 2012'de sapıklığın dibine... 'Esfele safilin' olana dek, 'Bel hüm edal'!

SEKS konusunda en serbest düşünen, memleketler muhakkak ki dün olduğu gibi bugün de Avrupa'nın kuzey memleketleridir. Bunların başında da Danimarka geliyor. Öyle ki geçen Temmuz ayından itibaren Danimarka'da çıkarılan bir kanunla beraber her çeşit müstehcen yayının dağıtımı ve satışı serbest bırakıldı...

Seks çılgınlığı konusunda İsveç hemen Danimarkanın arkasından geliyor. Gerçi henüz bu memlekette bütün seks yayınlarını ve gösterilerini serbest bırakan bir kanun çıkmış değildir. Ama İsveç toplumu bütün seks çılgınlıklarına tolerans gösteriyor...

Bilimsel olsun müstehcen olsun en açık sa-

çık filmlerin öncülüğünü bilindiği gibi İsveç sinema rejisörleri ile sanatçıları yaptılar... Ve

Sayı : 43 • 21 Eylül 1969

7 GÜN

Avrupa ülkeleri içinde...

En sadık kadınlar Türkiye'de

- İngiliz Kadın Dergisi Özgür, Avrupa ülkelerini kapsayan anketinde en çok İngiliz kadınların kocalarını aldattığı ortaya çıktı. Türk kadınlar ise son sıralarda yer aldı.
- Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralamasında Fransızların ikinci, Alman kadınların ise üçüncü sırada olduğu belirtildi.
- Anketin ayrıca Alman ve İsveç erkeklerinin eşlerini aldatma oranlarının da araştırıldı. Fakat bu kadınlar sıralamasına bu ülkelerin erkekleri de dâhil edilmedi.

Aldatma tablosu

Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralaması şöyle:

- 1- İngiliz kadını
- 2- Fransız kadını
- 3- Alman kadını
- 4- Danimarka kadını
- 5- İsveç kadını
- 6- Belçika kadını
- 7- Norveç kadını
- 8- Hollanda kadını
- 9- İsviçre kadını
- 10- Avusturya kadını
- 11- Yunan kadını
- 12- İspanya kadını
- 13- İtalyan kadını
- 14- Türk kadını
- 15- İrlandalı kadın

Aldatma tablosu

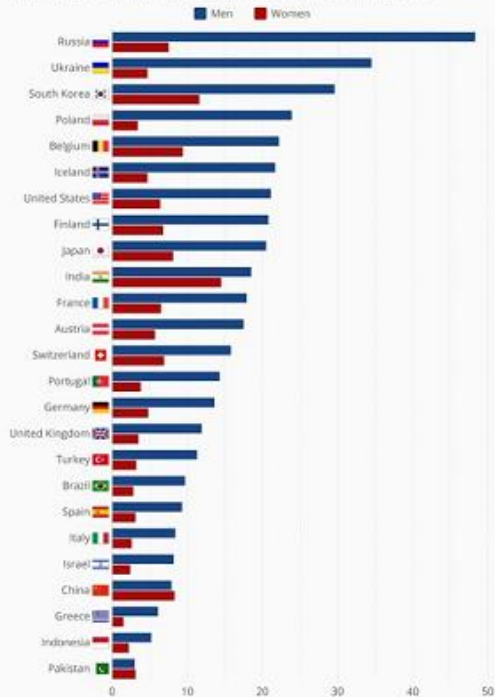
Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralaması şöyle:

- 1- İngiliz kadını
- 2- Fransız kadını
- 3- Alman kadını
- 4- Danimarka kadını
- 5- İsveç kadını
- 6- Belçika kadını
- 7- Norveç kadını
- 8- Hollanda kadını
- 9- İsviçre kadını
- 10- Avusturya kadını
- 11- Yunan kadını
- 12- İspanya kadını
- 13- İtalyan kadını
- 14- Türk kadını
- 15- İrlandalı kadın

Sabah, 06 Nisan 1986

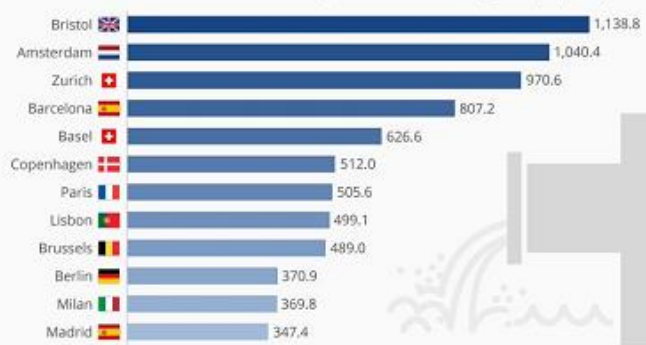
Suicide Rates Around the World

Estimated rate of suicide per 100,000 population in selected countries in 2016

Down the Drain: Wastewater with the Most Cocaine

Cocaine found in wastewater in selected European cities in 2018* (mg/1,000 people/day)

* Weekend averages
Source: European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction

statista

RAPE CASES BY COUNTRY

Source: *Only data from 2018 (U.S. Data from 2017)

İntihar
Uyuşturucu
Tecavüz

Önce eşcinsellik, sonra pedofili, hayvanla sex...

ABD’de Demokratlar pedofiliyi yasallaştırmaya çalışıyor. ABD Demokrat Partisi içindeki bazı politikacılar pedofiliyi bir suç olarak değil, ‘değişmez bir cinsel yönelim’ olarak yeniden tanımlamaya çalışıyorlar. Minnesota Valisi Tim Walz’ı bu hareketin önde gelen isimlerinden biri olarak gösteriyor. (Harici, 26.08.2024) “ABD Başkan adayı Kamala Harris, başkan yardımcısı adaylığına Minnesota Valisi Tim Walz'u seçti.” (Politik yol, 7.8.2024)

Can Dündar

candundarada@gmail.com

Seks shop manzaraları

10 Ağustos 2006

Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim ve ne yalan söylemeli, hayret ettim. Camkânını erotik fotoğrafların süslediği mağazanın girişi muşamba perdelerle gizlenmiş. İçerde süpermarketi andıran geniş bir alan ve o alana yerleştirilmiş düzenli raflar var. Bir köşede şişme kadınlar, deri maskeler, kırbaçlar, iç çamaşırlar, boy boy alet-edavatlar... Alt katta, ekrandaki filmlerle baş başa kalınabilecek dar odalar... Ve ortadaki raflarda pornolar... * * *Daha önce "seks shop" gezmiş olanlar için tanıdık manzara... Beni hayrete düşüren bu değil: Moda olan seks filmleri... Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirmel Bu, çoktandır böyle ise, mevzuu bilenler cehaletimi bağışlasın; ama ben eskiden tezgâh altında "meraklısına" sunulan bu tür fantezilerin bunca popüler hale geldiğini bilmiyordum. DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. * * * Ahlakçılık taslamak istemem; herkesin zevki kendine... Sadece "ilginç" in yerini "iğrenç" in aldığına, "müstehcen" in tahtına "müstekreh" in oturduğuna dikkatinizi çekerim. 70'lerin pornolarındaki türden seks tamamen gözden düşmüş. Yatak odalarının yeni gözdeleri şunlar: Şişmanlarla, cücelerle, hamilelerle, yaşlılarla seks, çocuklara tecavüz içeren Japon çizgi filmleri... Atlar ve köpeklerle çiftleşme... İskence vaperak ırza tecme...

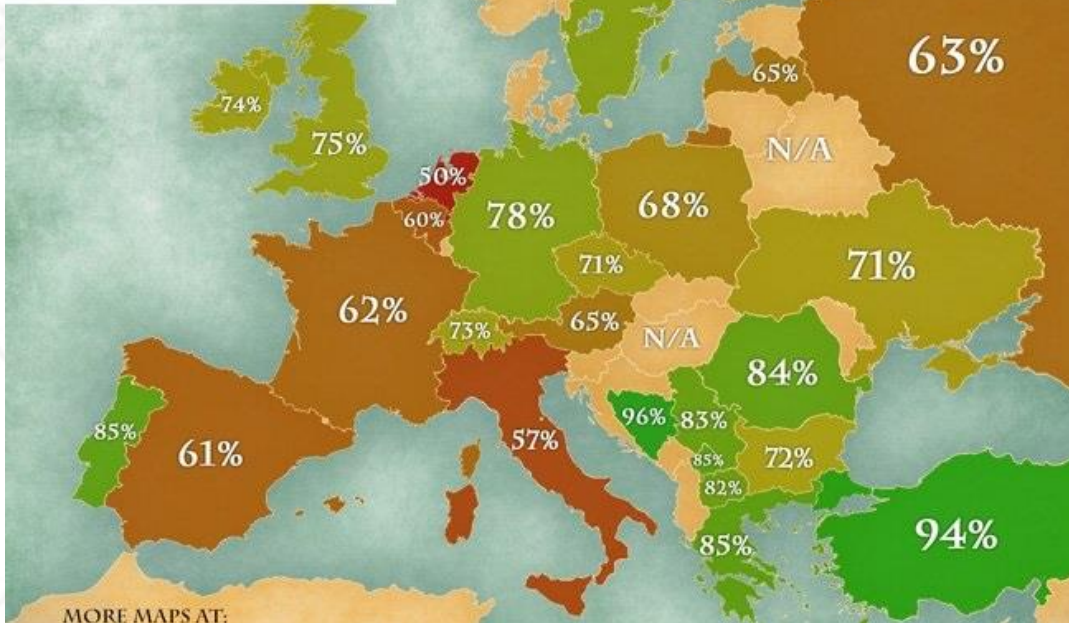
DHKP-C terör örgütü üyesi ve Sabancı suikasti zanlısı Fehriye Erdal, Belçika'nın başkenti Brüksel'de görüntülendi.

Norveç Meclisi'ne iki PKK'lı vekil

Norveç'te önceki gün yapılan seçimlerde, İşçi Partisi'nden aday olan terör örgütü PKK'lı Seher Aydar ve Mani Hüseyini de milletvekili olarak meclise girdi.

Hem ateist hem katil seviciler!

1349

Sadece manevi temizlik değil, maddi temizlikte yok!

“Dini nedenlerden dolayı su, hijyen ve temizlik Müslümanlar için hep, Hristiyanlardan daha önemli olmuştur. Doğu dinlerinde kişisel temizliğe verilen büyük bir önem vardır.” (Jack Goody, Avrupa’da İslam Damgası, s. 83) "Bir kişilik helalar muhtemelen Haçlı seferlerinin Batıya öğrettikleri arasındadır." (Will Durant, The Age of Faith, s. 612)

Avrupa'nın en bilinen saraylarından olan Fontainebleau ve Versailles, içine tuvalet konulmadan inşa edilmişti. Mark Kemmerich'in "Tarihteki Garip Vak'alar" isimli kitabında, bu konuda şunlar anlatılır: "Paris'te (Ondördüncü Louis) zamanında hiç kimse sokakta giderken tepesine pis bir şey dökülmeyeceğinden emin olamazdı. Her an bir pencere açılarak süratle söylenen bir (Gare L'eau) seslenişinden sonra bir lâzımlık veya leğen muhteviyatı aktarılırdı. Şehrin hiçbir sokağında bundan ve korkunç bir kokudan kurtulmak mümkün değildi. (Üçüncü Henri) biraz titizlenmiş ve 1587 senesi ağustosunda bir tebliğ ile her sabah kendisi kalkmadan önce, bahçedeki ve salonlardaki bütün pisliklerin temizlenmesini emretmişti. Dr. A. Brager'in, 1836'da basılan "Neu Annees a Constantinople" adlı eserinde de şunlar kayıtlıdır: "Türkler'de yıkanma işi hayrete değer. Bugün bir Avrupalı, en fakir bir Türk köylüsü kadar temizlik kurallarına uymaz. XII. yüzyılın ortalarına kadar Paris'in ne derece pis bir şehir olduğunu herkes bilir. O zamandan beri, bu konuda ilerlemekle övünürüz ama, Türklerin bugünkü temizlik seviyesine gelmemiz için daha en az elli yıla ihtiyacımız vardır."

Peki, günümüzde durum ne?

“2022 Katar Dünya Kupası sona erdi. Futbol keyfini sonuna kadar yaşayan taraftarlardan bazıları ise farklı bir deneyimle ülkesine dönecek. Hırvat bir taraftar, Katar'da tanıştığı taharet musluğuna olan hayranlığını gizleyemedi. Hırvatistan'da hayli ünlü olan David Vujanic, attığı tweet'te taharet musluğunu çok beğendiğini söyleyerek, "Katar'da 1 aydır tuvalet su pompalama şeyini (taharet musluğu) kullanıyorum. İngiltere'de/Avrupa'da sadece tuvalet kağıdı kullandığımız için kesinlikle dehşete düştüm. Bu şimdiye kadarki en iyi şey adamım. Popom bu durumdan çok memnun" dedi.” (Posta, 19 Aralık 2022) “Dünya Tuvalet Günü - Dünyayı bölen tartışma: Yıkayarak mı, silerek mi temizlenmeli? Çok sayıda Batı ülkesinde, tuvalette temizlenme yönteminin, yıkanmak yerine silinmek olması dünyanın birçok yerindekileri hayrete düşürüyor. Tuvalette suyla temizlenmeyi tercih edenler şu soruyu soruyor: "Elinize bulaşan çikolatalı pudingi sadece peçeteyle mi temizlerdiniz?” (BBC,19 Kasım 2019)

'Elini tuvaletten sonra yıkar mısın?' sorusuna en çok 'evet' cevabı veren 2 ülke Müslüman.

1350

Dinden bağımsız ahlak, olabilir mi, ona ahlak denir mi? Batı kaynaklı, evliliği uzatma formülü! Hürriyet, Cezmi Ersöz ile söyleşi, 4.11.2018:

* Nereden bu kaniya varyyorsunuz?

- Gözlemliyorum, insanlarla konuşuyorum. Sosyal medyada yaşananlar da büyük etken. Farklı ilişki tarzlarına merak arttı. İnsanlar Avrupa'ya gidip geliyor. İki ay yurtdışında kalıp çok şey öğrenebiliyor. Mesela swinger (eş değiştirme) ilişkiler; her yerde barları var. Özellikle eğitim seviyesi yüksek eşler hafta sonları o tip yerlere gidiyorlar. Bence sorun yok. Eşler buna müsaitse, bu tip ilişkiler evliliğin ömrünü uzatabilir.

◊ Kitaptaki ana karakterin annesiyle ilgili sorunları var. Sizin?

- Evet, annemle ilgili büyük travmalarım var. Aşırı sevgi ve öfke arasında yaşadım. Hep anneme benzeyen kadınlara âşık oldum.

“Almanya'da 350'den fazla kişinin katıldığı swinger (eş değiştirme) partisinde ısıtma sistemi bozuldu. Çevreye yayılan karbonmonoksitten zehirlenen 11 kişi hastanelik oldu.” (Haberler.com, 3.11.2019) “Danimarka'da bir gazetecinin swinger kulübünde seks yaptığı sırada söyleşi yapması Avrupa'da gazetecilik etiği konusunda tartışma yarattı.” (T24, 5.6.2021) “Fransa'nın güneyinde eş değiştirmek isteyenlere özel Le Diamant Noir adında bir kamp kuruldu.” (Hürriyet, 3.5.2017) “ABD'nin Louisiana ayeletine bağlı New Orleans'ta oldukça sıradışı bir eylem gerçekleşiyor. Ülkenin her yerinden insanların geldiği kentte çiftler swinger partilerine katılmak için sokakları doldurdu. Sokaklar karnaval yeri gibi.” (Hürriyet, 13.07.2017)

“İsveç Liberal Partisi Gençlik Kolları Başkanı Cecilia Johnsson, “Genel ahlak kurallarını sevmiyoruz” diyerek ensest ve nekrofilinin yasallaştırılması için önerge verdi.” (Sputnik News 23.02.2016) “İsveç'te bir parti nekrofilinin ve ensestin yasallaşmasını istedi İsveç Liberal Partisi'nin gençlik kolları nekrofil ve ensestin yasallaştırılması yönünde hareket başlattı. Partinin gençlik kolu sadece sıradışı ve iğrenç görüldüğü için bir cinsel eğilimin yasaklanamayacağını savunuyor. Grup yaşı 15'in üzerindeki kardeşlerin iki tarafın da rızası bulunduğu durumda cinsel ilişkiye girebilmesinin ve aynı zamanda eğer ölmeden önce yazılı bir izin alınmışsa cesetle seks yapılabilmesinin yasallaştırılmasını talep ediyor.” (Euro News 26/02/2016)

Kadına şiddet

“Avrupa'da kadına karşı şiddetle ilgili olarak yapılan en kapsamlı anketin sonuçları dehşet verici. Avrupalı kadınların üçte birden fazlası 15 yaşından itibaren fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalıyor. Çocukken şiddet gördüklerini söyleyenlerin oranı da aşağı yukarı aynı; yüzde 12'ye (yarısı tanıdıkları erkekler tarafından olmak üzere) çocukken cinsel istismara uğradığını söylüyor. Kadınların bildirdiğine göre takip yoluyla taciz, cinsel taciz ve sosyal medya, e-posta ya da telefon mesajları üstünden siber taciz de yaygın. İstatistiklerden belki de en üzücü olan, partneri tarafından istismara uğrayan kadınların ancak yüzde 14 gibi küçük bir bölümünün polise haber vermesi. Partneri olmayan kişiler tarafından istismara uğrayanlarınsa yüzde 13'ü şikayette bulunmuş. Yani şiddetin en kötüsü açığa çıkmıyor ve cezasız kalıyor. Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın yaptığı anket, türünün ilk örneği. Birliğe üye 28 ülkede 42 bin kadına sorular soruldu. Verilen cevaplar, kadına karşı şiddetin aile ve toplum hayatına ne kadar kök salmış olduğunu gösteriyor. Cinsiyet eşitliği bakımından uzun bir geçmişe sahip olan İskandinav ülkeleri, ilginçtir ki kadına karşı en çok şiddetin bildirildiği ülkeler. Danimarkalı kadınların yarıdan biraz fazlası fiziksel veya cinsel istismara uğradığını söylemiş. Bu oran Finlandiya'da yüzde 47, İsveç'te yüzde 46. Fransa'yla İngiltere'deyse bu oran yüzde 44. (Hürriyet, 5 Mar 2014) Kadına şiddet sadece Türkiye'de mi? Kesinlikle hayır. Üstelik gelişmiş ülkelerde daha çok. Çünkü gelişmiş ülkelerde kadının ekonomik özgürlüğü daha çok ve sesi daha gür çıkıyor. Bununla baş edemeyen erkek de dövüyor. Avrupa'da 42 bin kadınla araştırma yapıldı. Araştırmaya göre her 10 kadından biri, 15 yaşından bu yana bir tür cinsel taciz kurbanı olduğu her 20 kadından birinin tecavüze uğradığı belirlendi. Bu kadınların yüzde 22'sinin eşleri tarafından şiddete maruz bırakıldığı, yüzde 67'sinin ise bunu polise bildirmediği belirlendi. Kadına yönelik şiddetin en yüksek olduğu ülkeler de, 'cinsiyet eşitliğini' en çok savunanlar oldu.” (6.3.2016 tarihli basından)

“Kadına şiddet Avrupa'da da artış gösteriyor: Şiddetin coğrafyası yok. Fransa ve Almanya Avrupa'da en fazla kadın cinayeti işlenen ülke. Reuters'ın haberine göre geçtiğimiz yıl, İngiltere genelinde aile içi şiddete bağlı cinayetlerde kadın ve erkek 173 kişi öldü. Bu rakamın büyük bir kısmının kadın olduğu belirtildi. Kadın örgütlerinin rakamlarına göre ise 2019 yılı başından bu yana öldürülen sadece kadın sayısı ise 90.” (Euro News, 25/11/2019)

“Avrupa Birliği'nde (AB) her 3 kadından birinin fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığı bildirildi.” (NTV, 09.05.2023) “Her dört kadından birinin aile içi şiddet gördüğü tahmin edilen İngiltere’de her hafta iki kadın mevcut ya da eski eşlerinin cinayetine kurban gidiyor.” (Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yıl 4, Sayı 46, Temmuz, 2012)

Avrupa'da partner tarafından işlenen cinayetler

100.000 kişi başına düşen cinayet oranı, 2017

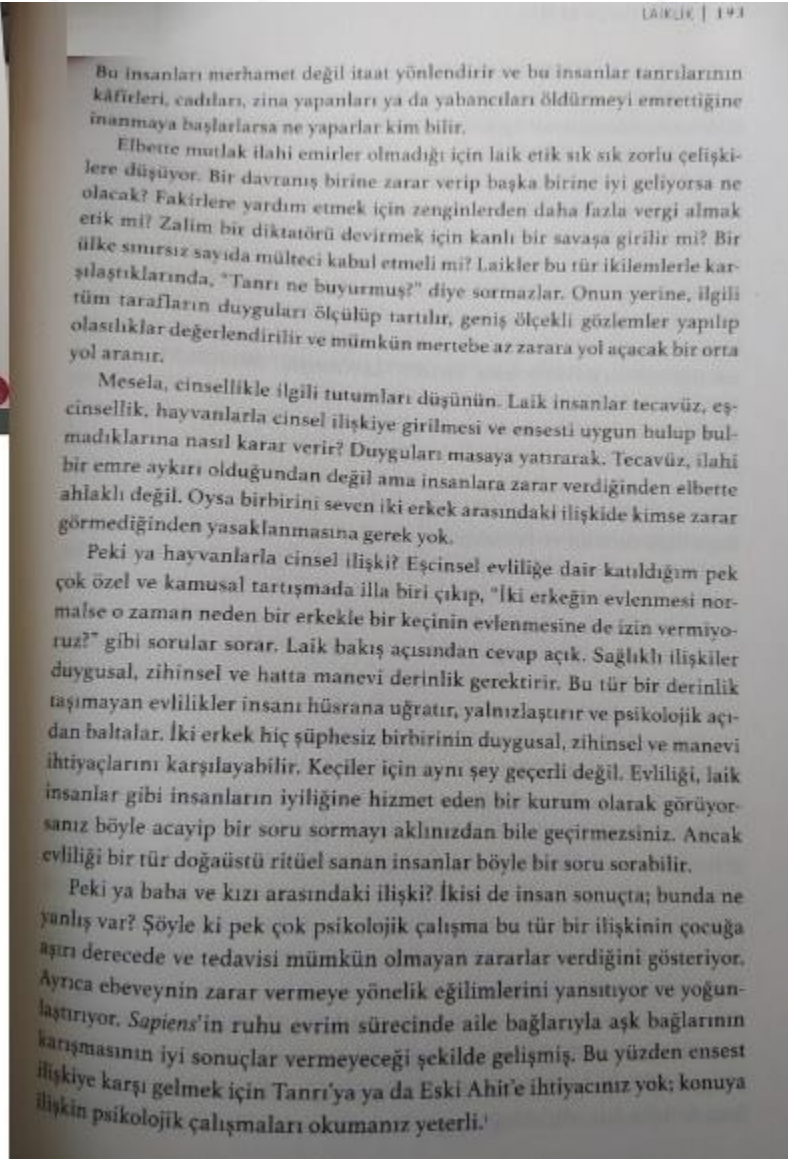

Kaynak: Eurostat

BBC

Sonuç

İslam ‘tevhid ve adalet’ odaklı bir dindir. İslam hem maddi ilkeler ile dışarıdan hem manevi - itikadi (Ahiret; cennet cehennem inancı, meleklerle iman ve davranışlara etkisi, başta "Basîr, Adl" olmak üzere bir çok sığata sahip bir yaratıcıya olan iman... vb) prensiplerle iki boyuttan insanı iyi, doğru adalete yönlendirir; kötü, zararlı şeylerden uzak tutar. Adalet, kullar arasındaki ilişkide, tevhit ise, Allah ile olan ilişkisinde insanın temel hareket noktasıdır. Allah ve insanlar dışında diğerk tüm varlıklarla ilgili ana kavram ise emanettir!

Modern çağın rahibi Hariri ve laik ahlak teorisi

Bilimi kendine din edinen ve evrimsel bakış açısı ile olayları değerlendirilen Hariri'ye hatırlatmak isteriz. Din zaten insanlara zararı olan şeyleri yasaklayan kurumun adıdır. Birbirini seven olarak ileri sürdüğü eşcinsel evliliklerin insanlık geleceğini nasıl tehlikeye sokacağını, insan neslini yok edecek bir birliktelik olduğunu görmüyor mu acaba bu ünlü yazar? Eşcinselliğin insanların iyiliğine olduğunu ileri süren Hariri, hayvanlarla cinsel ilişkinin insanların iyiliğine olmadığını ne ile temellendirebiliyor acaba? Hayvanları insanlardan çok seven (!) insanlar var! Encest ilişkinin psikolojisine iyi geldiğini iddia eden bir insana ne cevap vermeyi düşünür acaba? 'Sapiens ruhunun gelişmesi' teorisi ne kadar bilimsel ve ispat edilebilir bir iddiadır? Neden tanrı böyle yarattı değil de inadına tanrısız bir teori arayışı; Yaratılana yaratıcı özelliği verme gayreti neden...?!

Mehtap Zengin intihar videosu ile şok etti!

Boğaziçi Köprüsü'nden atlayarak intihar eden Trans Mehtap Zengin herkesi şok etti. 24 yaşında olan Mehtap Zengin'in intihar öncesi çektiği video ve vasiyeti herkesi duygulandırdı. İşte Mehtap Zengin'in o satırları...

Paylaş Tweet 100 0 0 0

Görüntü Oku Yorum Yaz 0

Mehmet Pişkin'in intihar videosu gündemi sarstı!

Mehmet Pişkin iki gün önce sabah saatlerinde yayınladığı video ile sevenlerini oldukça üzmüştü. Peki yayınladığı video ile bi anda gündeme gelen Mehmet Pişkin neden intihar etti? Bilgisayar yazılımcısı olan Mehmet Pişkin intihar etmeden önce videosunu çekerek internete paylaştı. Mehmet Pişkin'in evine gelen sevenleri cesetle karşılaşınca olayın gerçek olduğu anlaşıldı.

Paylaş Tweet 100 0 0 0

Görüntü Oku Yorum Yaz 0

İnançsızlık, cinsel başıbozukluğun sonu intihar

Mehmet Pişkin intihar videosu çekip kendini asmıştı. 15 dakikalık intihar videosunda neden kendini astığını da anlatmıştı. Ateist olduğunu söyleyen Pişkin'in, şarkıcı Yonca Evcimik ile çektiği fotoğraf ise, cinsel sapkınlıkla ilgili ayrıntıyı da ele veriyor

Ateist neden yapsın, yapınca neden duyurmasın?!

Vancouver'da bir otobüsteki evsiz olduğu belirtilen Kanadalı yolcu, hava yağışlı olmasına rağmen ayakkabısı ve çorabı olmadığı için çıplak ayakla seyahat ediyordu.

Ayağına poşet geçiren Kanadalıyı gören 27 yaşındaki müslüman olaya müdahale etti. Ayakkabısıyla çorabını çıkarıp, çıplak ayaklı adama verdi. Otobüs şoförü o anları fotoğrafladı. Müslüman adam bu kez kendisi yalınayak kalmasına rağmen otobüsten indi ve çıplak ayakla yağmur altında yürüdü.

Olay Kanada'da sosyal medyada ilgi odağı haline geldi. Otobüs şoförü, evsiz adamın genellikle otobüsüne bindiğini ve kimsenin onun yanına oturmak istemediğini söyledi. Kimliğinin açıklanmasını istemeyen 27 yaşındaki müslüman ise olayla ilgili olarak "ayağı çıplaktı ve sadece poşet geçirmişti onu o halde görünce kendimi kötü hissettim, benim gideceğim yer yürüyerek 2 dakikaydı, o yüzden ayakkabılarımı ve çorabımı ona verdim" diye konuştu.

26 Nisan 2014

TEK BİYOLOJİK ÇOCUĞU VAR, O DA HASTA

MUHAMMED hem tepekkür beklemiyor hem de kendi deyimiyle Allah'tan gelen hiçbir şeyi istez etmiyor. Sadece tek bir biyolojik çocuğu var. Kadere bakın ki, o da gelişim çocuğundan muzdarip. 19 yaşında ancak 4 yaşındaki bir çocuğun bedenine sahip. Ancak o garibi. Çünkü babası Muhammed hep yanında. Oğlu üniversiteye tekerlekli sandalyesiyle gidiyor. Muhammed oğlunu eve bırakıp döndüğünde onu evinde evlat edindiği 6 yaşındaki kız çocuğu karşıyor.

YAŞAYANLARDAN ÜNİVERSİTEYE GİDEN VAR

BZEK'in evlat edindiği çocukların çoğu yaşama tutunmayı başardı. Kaliforniya Eyaleti'nde verdiği izin sadece ölmek üzere olan çocukları kapsıyordu için belirli bir yaşa geldikten sonra çocuklar başka ailelere verildi. Ama Muhammed çocuklarla iletişimini hiç koparmadı: "Bazılarım şimdi üniversiteye gidiyor, bazıları evlendi bile hatta çocukları var (gülüyor) Mesela 30 yaşında olan çocuklarımdan biri bana hala baba diyor."

TRUMP'A KARŞI ÖRNEK GÖSTERİLİYOR

MUHAMMED uzun sakalı, düzensiz olanak camisi giden Libya asıllı bir ABD vatandaşı. Pekli hiç ayırmadığı ugraçmış, özellikle de ABD'de artan göçmen ve Müslüman karşıtlığına sonra? Bu soruya Muhammed'in cevabı iyasetin, insani duygular karşısında nasıl çare-izlemediğini gösteriyor: "Evet zaman zaman ayrımcılığa uğradım, akat hikayemi haber olduktan sonra çok güzel eyler duydum. Pek çok yeküsü bana ödül verdi, aşkan Trump'ın yasak koyduğu ülkelerden biri anım memleketim Libya'yı. Çövenmedeki pek si kişi Trump a 'Utan ve git Muhammed'in kiyasını oku' diye tepki gösterdi."

İNSANLIĞI İYİLİĞİN VE SEVGİNİN VAR OLDUĞUNA İNANDIRAN ADAM

ABD onu konuşuyor

Muhammed Bzeek 62 yaşında, 1978'de Libya'dan ABD'ye göç etti. Los Angeles'ta ölmek üzere olan çocukları evlat edinmeye başladı. Evlatlık aldığı 80 çocuğun 10'unu kaybetti. Habertürk'e konuşan Bzeek, "İnsanlar ölümden korkuyor, bu nedenle çocuklarını terk ediyor. Ama birisi onlara bakmalı" diyor.

NE zaman bir melek kanadımlı takip uçmaya hazırlansa, yanında uzun sakallı bir adam beliyor. Onları yatımsa alıyor, acaclarını dinliyor, iyilestirebildiklerini iyileştiriyor. Basaramazsa onlar cennete giderken yanı başlarında duruyor. Muhammed Bzeek ölümcül hastalığa yakalanan çocukları evlat ediniyor, onlara bir ev, baba ve huzur içinde bir ölüm veriyor.

Muhammed 62 yaşında, 1978'de memleketi Libya'dan ABD'ye gitti. Şikago'da elektronik mühendisliği üzerine eğitimi aldı. Şehir değiştirdi, Los Angeles'ta çalışmaya başladı. Şehirle birlikte hayatı da değişti. Bu değişimin tam ortasında aşk olduğu kadın vardı. Muhammed, Amerikalı Dawn'la tanışırken tanıştı. Dawn Aile-si'nden öğrendiği bir gele-neği yaşıyordu, 1980'lerden beri çocuk evlat ediniyordu. Hatta çocuklar için bir bakımevi bile açmıştı. Muhammed onu ve çocuklarını çok sevdi. Çift evlendi ve evlatlarına evlat kattı. Dawn ve Muhammed, 1995'te önemli bir karar aldı, artık sadece ölüm döşegindeki çocukları evlat edineceklerdi. O tarihten sonra evlerinin kapılarını hastanelerde, soğuk

Nalan KOCAK

okullarda ölümü bekleyen onlarca çocuğa açılar. Çocuk ve ölüm kelimelerinin bir araya geldiği ve sözün bittiği noktada Muhammed'i dinleyelim: "Ezım 3 sene önce hayatını kaybetti. O hastalandıktan sonra işi bıraktım, çocuklar ve onlarla ilgilenmek için... Ezım öldükten sonra da çocuklara tek başıma bakmaya başladım. Şimdiye kadar 80 çocuğa baktık, 40'ı hastaydı. Maa-lesif çocuklarımdan 10'u evimde hayatını kaybetti."

'KİMSE ONLARI İSTEMİYOR'

Ölüm döşegindeki evlat edinmeyi neden tercih ettiğini de şöyle anlattı: "Kimse onları istemiyor. İnsanlar ölümden korkuyor. Çocuklarını evlerinde ölmelerini istemiyorlar. Bakımları da zor. Onları hastane odalarına terk ediyorlar. Ama birisi onlara bakmalı. Çoğunun annesi alkol ya da uyuşturucu bağımlı. Çocuklarını öylece terk ediyorlar. Hastanede de çocuklar sevgi dolu bir ortamda kalmıyorlar. Ancak bir evde kalırlarsa, aileleri olursaydı gerçek bir sevgi alıyorlar. Onların bana her zamankinden fazla ihtiyacı var. 10 çocuğumun hepsi öldüğü zaman ellerinden tutuyordum."

01.04.2017

Ate neden iade etsin?! 'Kul hakkı, helal, haram, Allah rıcası' gibi kavramlara alternatif bir teori var mıdır materyalist natüralizmde?

Suriyeli Çöpte Bulduğu Altınları Polise Teslim Etti

Paylaş Tweet G

Adıyaman'da, geçimini çöplerden hurda toplayarak sağlayan Suriyeli, çöpte bulduğu altınları polis ekiplerine teslim etti.

Maddi durumlarının kötü olmasına rağmen helal lokma peşinde olduklarını söyleyen Suriyeli,

Bizim aklımıza hiç almak saklamak gelmedi, çünkü günah. Bizler helalli arıyoruz.

Diriliş Postası @dirilispostasi · 22 sa
Niğde'de bir Suriyeli kağıt toplayıcısı kolileri ayıklama yaparken tabla içinde yaklaşık 100 bin lira değerinde altın ve pırlanta yüzük buldu. Kağıt toplayıcısı, kolileri aldığı kuyumcu dükkanına giderek altınları teslim etti.

● Almanya'da, ölen bir adamın evini boşaltırken bulduğu 557 bin euroyu "kul hakkı yiyemem" diyerek mirasçıya teslim eden Müslüman, ülkede gündem oldu. İmam Hatip Lisesi mezunu olduğunu belirten Hüseyin Ersoy inancını gereği bunu yaptığını belirtti.

HELAL PARA ERCİŞ'TEN DÖNDÜ

Enkaz altından bu kez büyük bir insanlık dersi çıktı... Diş doktoru Cemil Metin, Van'a yardım için battaniye gönderdi. Kolilerin içinde 5 bin TL çıktığını gören çiftçi ise "hakem değil" diyerek parayı iade etti. Bu parayla "Ahirete Kesin İman" adlı kitabını bastıracağını belirten Metin, "Müslüman kardeşini yazarken, bizzat bunu yaşamam Allah'ın bir lütfudur" dedi

BATTANİYENİN İÇİNDE GİTTİ

Her şey, "Allah'ın Adıyla Gökten" ve "Allah'ın Tuzuna Katanlar" adlı kitapları yazan diş doktoru ve yazar Cemil Metin'in Van'daki depremlere yardım için hazırladığı battaniye kutusu. Evdeki İslam hatıralarını ve eşyalarını taşıyan Metin, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne teslim etti.

ÇİFTÇİ PARAYI TESLİM ETTİ

Erciş'te deprem çarptığında kütles ve geçimisi kaybetmiş sığınan bir vatandaşı bir gördükten sonra yoldan mezarından çıkıp, kütlesi için çiftçi, battaniye ve cıvartılarına arasında 5 bin TL para buldu. Depremde vatanında, bir kızıyla emekliye bulduğu parayı yardım mezarına götürerek yerlerine teslim etti.

Yolda bulduğu 500 bin lirayı hiç düşünmeden sahibine teslim etti

Güngören Belediyesi'nde temizlik işçisi olan Adem Cevahir, dün çalıştığı sırada yol ortasında içinde 500 bin lira olan bir cüzdan buldu. Bulduktan sonra neye uğradığını şaşırıldığını ifade eden Cevahir, hemen polisi aradığını ardından cüzdan sahibine ulaşarak parayı kuruşuna teslim ettiklerini söyledi.

16 Ekim 2021, 10:11 - İlan Güncelleme: 16 Ekim 2021, 10:12

Cüzdan sahibinin Merter Nar Sokak'ta bir dükkanı olduğunu belirten Cevahir, "Hemen oraya gittik. Tutanak tutuldu. Parayı teslim ettik" diye konuştu. Parayı toplu şekilde gördüğünde hemen yerine ulaştırması gerektiğini düşünen Cevahir, "Çünkü onu harcasam haram para. Haram paranın acısı elbet bir yerden çıkar. Ayrıca cüzdan sahibi iş adamıymış ve yapması gereken ödemeleri varmış. Çok dua etti, ne mutlu ki duasını aldım."

İmam Hatipli Öğrenciler Bankamatik Önünde Buldukları Parayı Polise Teslim Etti

Bursa'nın İnegöl ilçesinde, ATM'de para bulan İmam Hatip Lisesi öğrencileri, parayı emniyet ekiplerine teslim etti.

İmam, Bulduğu 22 Bin TL'yi Sahibine Teslim Etti

Bolu'da bir camide imam olarak görev yapan Ziya İttingüney, yolda bulduğu 22 bin 450 lirayı sahibine teslim etti.

Temizlik işçisinden insanlık dersi

"Adam gibi adammış. İnsanlık ölmemiş"
Üb Aralık 2012 Perşembe, 13:08:19 Güncelleme: 13:09:10

Adana'nın Kozan İlçesi belediyesinde temizlik işçisi olarak çalışan Bevri Topcu, sokakta bulduğu 940 lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulduktan bir gün sonra Temizlik İşleri Müdürü Mustafa Bayrak'a, "Yolda para buldum, Çocuklarıma boğazına haram girmesin, sahibini bulup verelim" diyerek teslim etti. Yapılan araştırma sonunda paranın sahibi Sami Çorten bulundu. Çorten belediye gelerek parasını teslim aldı.

Milliyet.com.tr

4 Mart 2013, Pazartesi

3 aydır maaş alamayan temizlik işçisinden insanlık dersi

3 aydır maaş alamayan temizlik işçisi, bulduğu parayı polise teslim etti.

Elazığ Belediyesi'nin taşıeron firmasında temizlik işçisi olarak asgari ücretle çalışan ve 3 aydır maaş alamayan 48 yaşındaki Doğan Güneş, çöp toplarken bulduğu bir cüzdan içindeki 250 lirayı getirip polise teslim etti.

Elazığ Belediyesi'nin taşıeron firmasında 17 yıldır temizlik işçisi olarak çalışan ve 3 aydır da maaş alamayan 4 çocuk babası Doğan Güneş, çöp toplarken bir cüzdan buldu. Cüzdan içinde hiç bir kimlik bilgisi olmadıkça ve 250 lira para bulunduğunu belirten Güneş, cüzdanı diğer arkadaşlarına haber vermeden akşam eve götürdüğünü söyledi. Güneş, "Eve geldikten sonra düşündüm para haram yiyemeydim, sonra götürüp emniyete teslim ettim tutanakla birlikte. Sahibi çıktığında gidip alını" dedi.

Bulduğu 65 bin lirayı sahibine teslim etti

8 Ocak 2012 21:03 ms

Afyonkarahisar'da duyarlı vatandaş, yolda bulduğu çantanın içerisindeki 65 bin lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulan Kadir Görgülü, "Allah belki bizi de bir sıkıntıdan kurtarır. Haram para yemeyi Allah nasip etmesin" dedi

Bulduğu parayı sahibine teslim etti

GAZİANTEP'te, ev hanımı Suna Derici, parkta yürürken yerde bulduğu 300 lirayı, polis aracılığı ile sahibi olan tekstil işçisi Salman Ersoy'a teslim etti. Sergilediği davranış ile takdir toplayan Suna Derici ise, "Parayı yerden bulunca alıp saydım. Alıp götürmezdim. Çocuklarıma haram yedirmem. Polis arkadaşlara bildirdim. Herkesin yapması gerekeni yaptım diye düşünüyorum" diye konuştu.

27.04.2013

Yolu süpürürken 1,5 kg altın buldu

Temizlik işçisi Abuzer Çelik, altın yüzükleri polise teslim etti.

22 Mayıs 2014 Perşembe 22:26

A A

Adıyaman'da temizlik işçisi olarak çalışan Abuzer Çelik, kuyumculuğun bulunduğu Halkçı Caddesi'nde yolu süpürürken yerde çanta buldu. Çelik, altın yüzük dolu çantayı, bölgede görevli polis memurlarına verdi.

Polis ekipleri, yaklaşık 120 bin lira değerindeki altın yüzükleri, sahibine ulaştırması için Adıyaman Sarrafiler ve Kuyumcular Derneği Başkanı Mehmet Ali Yaylagül'e teslim etti. Çelik, gazetecilere, "Sahibini bilmediğim için altınları polis memuruna verdim. Haram mal olduğu için teslim ettim, haram yemem. 6 çocuğum var, zengin bir insan da değilim, haram mal olduğu için teslim ettim." dedi.

Hurdacı, Sobadan Çıkan 100 Çeyrek Altını Sahibine Teslim Etti

Burdur'da yaşayan hurdacı Öztürk: "Bize haram mal yaramaz, biz çocuğumuza çocuğumuza haram yedirmeyiz" Sobanın sahibinin, babasının birikimlerini kullanılmayan sobaların içine sakladığından haberi yokmuş. Ben götürürce altınlardan haberdar oldu"

1358

Bu da benden. Rize'li bir kardeşimiz bulduğunun sahibini aramak için bir de ilan veriyor!

KALE YOLU ÜZERİ
KALE MARKET YANINDA
BİR ZİYNET EŞYASI BULUNMUŞTUR.
KAYBEDENLERİN [REDACTED] ÇAY EVİ ne
(Yeni Belediye Sarayı altı)
müracaat edebilirler
0 535 1 [REDACTED]

teşekkür etti. Şoför İnal ise "Kameralar olmasa bile Cenabı Allah görür ve çok yanlış bir davranış olmuş olur" dedi.

Milliyet Son Dakika Güncel Ekonomi Dünya Yazarlar UzmanPara Sporlar Pensekar Cadde Q 100

Sakarya'da altın ve para dolu boyun cüzdanı bulan çift, polise teslim etti

Sakarya'nın Serdivan ilçesinde yaşayan Arzu Şirin ve Gazi Aksoy çifti, yerde buldukları altın ve para dolu boyun cüzdanını polis merkezine teslim etti.

Serdivan ilçesi Arabacılar Mahallesi Çark Caddesi'nde, Arzu Şirin ve Gazi Aksoy yolda yürüdükleri sırada yerde bir boyun cüzdanı gördü. Cüzdanı açan çift, içerisinde **altın** ve bir miktar para olduğunu fark edip, polis merkezine götürdü.

Arzu Şirin Aksoy, "Postanede kargo işlemimiz vardı, eşimle hallettikten sonra yürürken küçük siyah bir cüzdan bulduk. Boyuna asılanlardan. **Eşimle içinde Kuran vardır kenara koyalım diye düşündük.** İçini açtığımızda bir miktar altın ve poşete sarılı para olduğunu gördük. İnsanlık adına Serdivan Polis Merkezi'ne teslim ettik" dedi.

YÜRÜRKEN YARIM MİLYON TL BULDU! BÜYÜK ALKİŞ TOPLADI!

Van'ın Özalp ilçesinde yaşayan Hekim Alkan içerisinde yarım milyondan fazla döviz ve Türk lirası bulunan çantayı sahibi turiste teslim etti. 6.9.2022

Fatih'te temizlik işçisinden insanlık dersi! Harama el uzatmadı

VIDEO7 > EKONOMİ 14.10.2022 03:28 PAYLAŞ

Yolda bulunduğu içinde 10 bin 665 lira, 3 bin 50 dolar ve 20 euro olan cüzdanı polise teslim eden Fatih Belediyesinde görevli temizlik personeli Fırat Akay "5 çocuğum var, çocuklarımın boğazından bu zamana kadar haram geçmedi." dedi.

1360

TEMİZLİK İŞÇİSİNDEN 'İNSANLIK ÖLMEDİ' DEDİRTEN DAVRANIŞ

Mersin'de belediye işçisi Tamer Taşsoy (37), Mehmetçik Parkı'nda temizlik yaparken bir bankın altında cüzdan buldu. İçinde 5 bin Euro ile 3 bin lira olduğunu gören Taşsoy, durumu amirlerine haber verdi. Cüzdan Almanya'dan emekli olan ve Mersin'e ev almaya gelen Erol Avcı'ya (61) ait çıktı. Toroslar Belediye Başkanı Atsız Afşın Yılmaz da duyarlı davranışından dolayı işçi Tamer Taşsoy'a teşekkür etti. Tamer Taşsoy ise "15 yıllık işçiyim. Harama el sürmem" dedi.

Taberi anlatıyor: Müslümanlar, Medain şehrini fethettikleri zaman bütün ganimetleri topladılar. Bir adam, küçük bir küp altın getirip memura verdi. Müslümanlar, 'elimizdeki eşyalar bunun değerine ulaşmaz, şimdiye kadar böylesini hiç görmedik.' dediklerinde adam, 'Allah'a yemin ederim ki, Allah korkusu olmasaydı bu küpü size getirmezdim.' dedi. 'Sen kimsin?' dediler. 'Allah'a yemin ederim ki, sizler ve başkaları beni sevsinler diye kim olduğumu söylemeyeceğim. Ancak şu kadarını belirtiyim ki ben, Allah'a hamd eden ve mükafatını ondan bekleyen bir kulum.' (Taberi, IV/16)

Bangladeşli Müslüman bir esnafın satacağı yiyecekleri tartarken 4 gr'lık kese kağıdının darasını aldığı anlar, sosyal medyada viral oldu.

"Ölçüyü tam yapın. Eksik verenlerden olmayın!" [Şuara Suresi - 181]

1361

Faruk Erensoy
7s

Bugün de kismetimize gözleri açılmamış iki minnak düştü.

Yavruları kapının önünde gördüm.

Anne kedi ortaya bırakmaz yavrularını,
birisi attı herhalde.

Bıraksam ölecekler,

alsam %90 yine ölecekler,

Sonuç pek değişmeyecek.

Fakat aradaki fark,

İlk durumda, hiçbirşey yapmadığım için, vebal altına girecektim.

İkinci durumda, elimden geleni yaptığım için, üzerimden mesuliyet kalkacaktı.

Hatta sevaba bile girecektim.

Faruk kardeşimiz devam ediyor: "Yavru kedileri yaşatmak zor oluyor. Biz üzerimize düşeni yapalım da, gerisi Allah'ın takdiri. Kedi ne bilecek ona ne yaptığımızı, belki de gözlerini bile açmadan ölecek..., ya kedinin sahibi ? O herşeyi görüyor biliyor. Ne kadar günahımız da olsa, her ne kadar gayret etsek de, dinimizi yaşamak için, yapsak da ibadetlerimizi, Belki de, yarın mahşer gününde bizi kurtaracak olan, terazinin kefesini bir dirhem de olsa aşağıya inmesini sağlayacak olan, bir kedinin miyavlaması, belki bir köpeğe verdiğimiz su, ihtiyaç sahibine verdiğimiz bir sadaka, yaptığımız küçük bir iyilik... Allahu alem (herşeyin en dorusunu Allah bilir) Bundan sebep, gelirse fırsat, iyilik ve hayırdır, durma geri..."

Goethe der ki: "Eğer Müslümanlık bu ise, hepimiz Müslüman olarak yaşamıyor muyuz? Aramızdan her kimin hayatında bir parça ahlak varsa Müslüman olarak yaşıyor demektir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 37; Thomas Carlyle, On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History, s. 56) Ünlü Alman şair bile Ahlak ile İslam'ı yan yana getirirken bizim ateistler, dinsiz ahlak olabileceğini iddia edebilmektedirler!

Ama haklarını yemeyelim, işte ateist derneğinden çorba dağıtımı etkinliği. Kısa ve dar çerçevede bir çalışma ama 'başlangıç' için fena diil!

İki asırdır devam eden hayır: Mihrişah Valide Sultan İmaretı

Kur'an-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin (sav) hadislerinde, pek çok kez fakir fukaranın doyurulmasının tavsiye edilmesi İslam ile yoğrulmuş olan Osmanlı medeniyetinde imaretlerin önemli rol oynamasını sağladı. Günde, yüzlerce insana iki öğün yemek veren bu hayır kurumlarından biri Mihrişah Valide Sultan'a aitti.

"Yaradandan ötürü insanı sevmek yerine, insanı insan olduğu için sevmenin daha erdemli" olduğunu düşünen ateist arkadışler, Mart 2015 ile en son 12 Aralık 2016 arası haftada bir gün, çarşamba günleri 60-70 kase çorba dağıtımı yapıp, "Ateist olmak aslında insanı sevmek demektir, reklamımızı yapmıyoruz sadece yeğimizin üzerinde derneğimizin amblemi var." diyen arkadaşları daha sonra sahada göremedik!? Hümanizm mi bitti, motivasyon mu? :)

Ateizm Derneği Evsizlere Çorba Dağıtımı Raporu

Şefkat Der
12 Aralık 2017 - 08
Evsizlerimiz için, Merhabalaşmak, Çorba, Yemek, Kıyafet, Battaniye vb. Dağıtım, Evsizler Evi'ni açılması, Evsizlere iş imkanı sunulması, Devletin Sosyal Devlet olması, Sorunun temelli çözülmesi bilinci içersindeki Dayanışma ekönlüğümüz içersinde olan bütün güzel kelpi insanlarımızla tepekkür paylaşıyoruz. En başta, çok önemli emekler veren ve Şefkat-Der derneğimizin de bağımız olarak dernekleşen, bu güzel ekönlüğün gelişmesinde büyük emeği olan ve bizimle dayanışmada en aktif yer alan Çorba Tuzu Olun Derneği olmak üzere, en zor hava şartlarında dahi sokak dayanışmamıza katılmayı ihmal etmeyen, haftada bir gün düzenli gelen, Ateizm Derneği, özellikle haftada bir gün düzenli gelen yine Mutluluğun Adresi Sosyal Yardımlaşma

Şefkat-Der çorba yapıyor, haftada bir gün, 60-70 artık kozmik enerji ne verdi ise, atışler de dağıtımına "düzenli" katılıyor.

ihmal etmeyen, haftada bir gün düzenli gelen, Ateizm Derneği, özellikle haftada bir gün düzenli

Ana Sayfa Dernek Projeler Bize Katıl Yazılar Etkinlikler A.D. TV Ateist Gazete Basında Biz

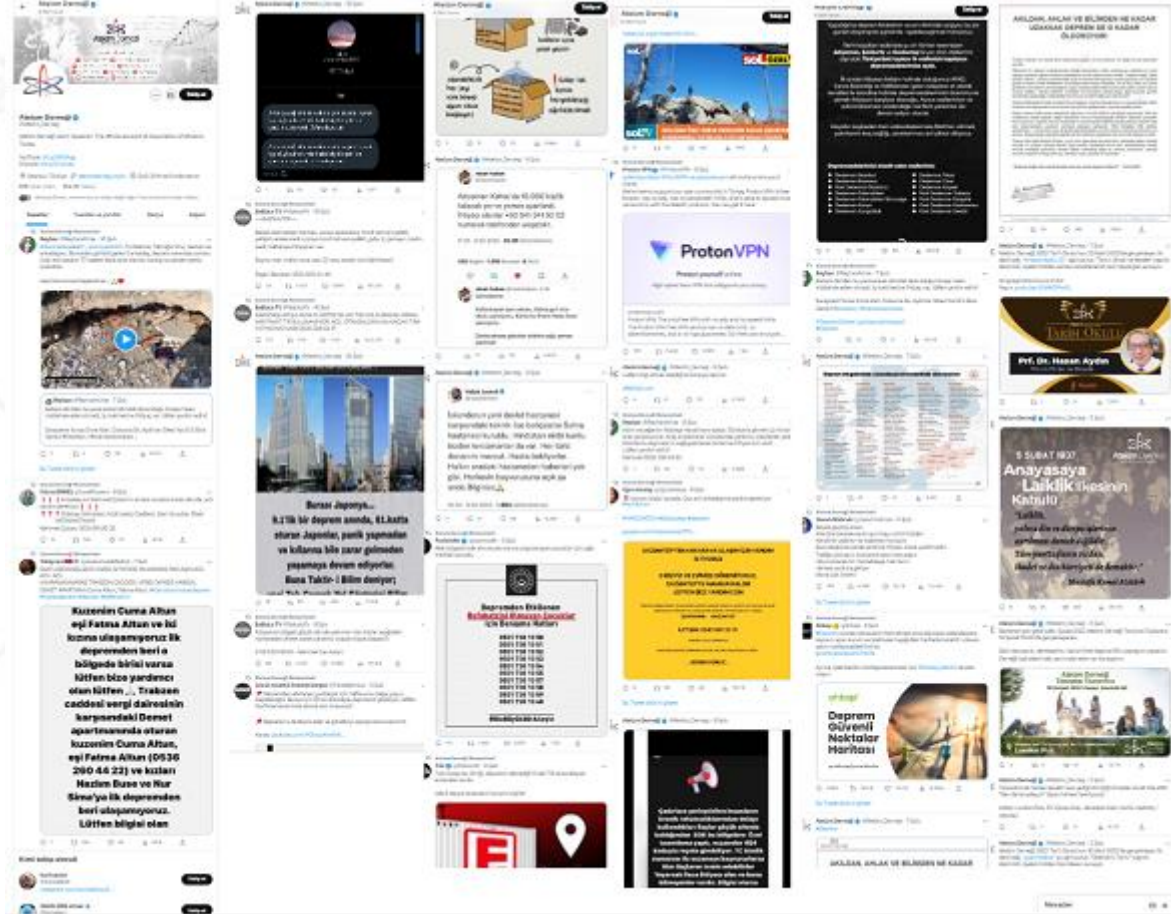
İletişim

GEÇMİŞ ETKİNLİKLER

ŞEFKAT DER- ATEİZM DERNEĞİ EVSİZLERE ÇORBA

Bu arada deprem gibi ulusal felaketlerde dini vakıf ve derneklerin hem sahada hem maddi destek anlamında canhıraş çalışmalarına karşılık ateist derneklerde hiç bir faaliyet gözlemlenemedi! Ateizm derneğinin Maraş depremlerinden sonraki bir haftalık (7-13 Şubat) paylaşımlarının ekran görüntüsü aşağıdadır. Bir tane bile yardım yaptıklarına dair bir haberi yok! Sosyal medyada sadece haber paylaşp, Retweet yaptılar, tabii bu arada bir tane dindarlara saldıran haberi arayan eklemeyi ihmal etmediler tabii ki!

Ateist örgütlerden ses çıkmazken, İslami hassasiyeti olan kurumlar hem sahada insan kurtarıırken hem de ahlak nasıl olur örnek teşkil etmişlerdir! Mesela, “Maraş depremi, İHH” diye bir aratma yapmaları yeterlidir sanal alemde!

Malatya'da İHH ekipleri enkazda buldukları altın ve paraları polise teslim etti

Malatya'da arama kurtarma çalışmalarına katılan Kastamonu İnsan Hak ve Hürriyetleri (İHH) İnsani Yardım Derneği Arama Kurtarma ekipleri enkazda buldukları bir miktar para, altın ve çelik bir kasayı polise teslim etti.

Giriş: 13.02.2023 - 14:00 AA

<https://ihh.org.tr/public/publish/0/172/kahramanmaras-depremi-afet-yonetimi-raporu---w.pdf>

7.341
personel ve gönüllümüzle 31 Mart 2023 tarihine kadar
deprem bölgesine ulaştırdığımız yardımlar:

1.100 KONTEYNER	2.898.729 SICAK YEMEK
2.650 ÇADIR	1.873.126 SU
242.527 BATTANİYE	825.777 KIYAFET
385.766 EŞYA	298.113 HÜYEN KİTİ
5.086.611 GIDA VE İKRAMLIK	5.627.628 EKMEK
69.662 KUMAYA PAKETİ	125.221 BEBEK BEZİ
1.330 Ton YAKACAK	50.113 BEBEK MAMASI

Din; zor anda yapılan eylemlerden bile vicdanı hesaba çektirir! Pozitivist bir evrimcinin bu ruh halini anlamasına imkan yoktur!

Depremzede genç, dükkandan ayakkabı aldıktan sonra gözyaşı döktü:

"Abi ayaklarım yalındı. Ayakkabı aldım. Sahibi bir şey der mi? Günah olur mu?"

12.2.2023

Din, Yardımlaşmanın maddi menfaatten uzak ve devamlı olmasını sağlar.

Adem Metan
@AdemMetan

Hatay'da depremzede ailelerle ile sohbet ettim. Yapılan yardımların seçim sonrası farklı şekilde gündeme gelmesi onları çok üzmüş;

Getirdikleri üç beş parça yardım için bize beddua edenleri kınıyorum. Biz dilenci değiliz. Demek şov amaçlı getirdiler. 20.05.2023

ÖS 11:11 · 19 May 2023 · 87,4 B Görüntülenme

... | İslami vakıf ve dernekler, hiçbir ayırım gözetmeksizin deprem bölgelerindeki yardımlarını sürdürüyor.

Din İnsanlara iyilik yapmaya ve bu yolda sebat etmeyi mümkün kılar.

Bu yazıların sahibi olarak ben, kendi hayatımdan bir örnek vereyim: Yıllarca bir yardım kuruluşunda gönüllü olarak çalıştım, hala çalışıyorum. İnsanların ne kadar nankör, bencil, egoist, kibirli, vefasız, iyiliği unutan, menfaatperest özelliklere sahip olduğuna defalarca şahit oldum. Eğer ben Allah'a inanan ve ahiret gününe iman eden birisi ve Allah rızasını kazanmak için bu yola çıktığım bilincinde olmasaydım, yıllar önce bu yardım faaliyetlerini bırakmış, hatta insanlardan nefret eder hale gelmiş olurdum! Fakat ahirete iman, Allah inancı, Allah rızası odaklı çalışma niyeti, yardımlara devam etmeye neden oluyor. Ama bir ateist/deist/materyalist için böyle bir güdüleme, böyle bir motivasyon kaynağı yoktur! Kendi egosunu tatmin için, ideolojisi için, reklam için veya vicdanının sesini bastırmak için bir süre yardım da bulunsa da, bir zaman sonra şahit olduklarından sonra bıkar ve vazgeçer. Mesela, ateist derneği de kısa bir süre sokakta çorba dağıtmış, resimlerini paylaşmış, kısa süre sonrada bu reklam faaliyetlerini sonlandırmıştır!

Bir arkadaşım, yetimlere yardım eden dernek kapanmasın diye tüm yaz tarlalarda çalışmıştı, elde ettiği parayı da faaliyetlerde kullanılması için yardım derneğine aktarmıştı. Araba almak için para biriktiren aile, bu parayı Afrika su kuyusu açılması için bağışlayan, her ay gelirin beşte birini, bazen darda kalsa da bağışlayanlar... Daha ilginç, tüm bunlardan kimsenin haberi yoktur. Ve daha nice örnekler. (Ben, derneğin içinde olduğum için bunlara ve daha nicelerine şahit oldum!)

Borç verdiği adamın ağacının gölgesine oturmaktan kaçınan insanların inceliğini, gel de materyalistlere anlat!

Materyalist açıdan bakan sadece zarar eden bir emekçi görür. İyiliğe güdüleyecek bir manevi güç olmadan, 'neden ve nereye kadar' iyilik?

TIR'ına yuva yapan kuşların yuvasını bozmamak için sefere çıkmayan ve nedenini, "Dinimizce caiz değil" diye açıklayan Şanlıurfa'dan Mustafa Yaşuk

Motoruna yuva yapan kuşlar için tırını 45 gün çalıştırmayan Ankara'dan şoför Bahattin Gürses: "Cenabı Allah rızık başka yerden verir."

Dinsiz ahlak olur mu, ateistlerden alıntılarla devam edelim: Ateist Sartre: "Tanrı olmadığı için insanın hiçbir içsel değeri yoktur. Ahlak dahil tüm değerleri insan kendisi yaratır." (Sartre, Jean-Paul (1957) Existentialism and Human Emotions, s. 15) Ateist Russell: "Ahlak, toplumun birey üstündeki baskısından doğar." (Russell, Human Society in Ethics and Politics, s. 124) **"Russell'a göre nesnel/genel ahlaki önermeler yoktur ve ahlak toplumun birey üzerindeki baskısından kaynaklanır."** (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 61) Ateist Dawkins: "Gözlediğimiz evren, temelinde, tasarım olmayan, amaç olmayan, iyi ve kötü olmayan, kör acımasız bir umursamazlık dışında hiçbir şey olmayan bir evrenden beklediğimiz tüm özelliklere sahiptir." (Dawkins, Richard, River Out of Eden: A Darwinian View of Life, s. 132-133) Ateist Nietzsche: "Ahlak, "sadece Tanrı gerçekse gerçekliği vardır, o Tanrı'ya inanıp inanmamakla ayakta kalır ya da yıkılır." (Nietzsche, F. (1968) Twilight of the Idols and the Anti-Christ, s. 70; Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 61) **Hitler'in Nietzsche'nin düşüncelerini önemseydiği ve ahlâk anlayışından etkilendiği bilinmektedir.** (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 123)

Ateist Şengör:

1366

Ünlü Prof.'tan pornoya övgü

Prof. Dr. Celal Şengör, porno sitelerinin insanlar için son derece faydalı olduğunu, kendisinin de öğrencilik yıllarından itibaren pornoyu sevdiğini belirterek, "Bu eğitimi alamayanların ne halılar ettiklerini her gün gazetelerde okuyunuz" dedi.

Porno sitelerinin cinsel bilgi verdiğini vurgulayan Prof. Şengör, şöyle devam etti: "Porno sitelerinin ve filmlerinin ilk ve en önemli faydası bu eğitimi görsel olarak bireye vermesidir. Bu eğitimi alamayanların ne halılar ettiklerini her gün gazetelerde okuyoruz: Irza geçme, namus cinayetleri, çocuklarla cinsel ilişkiye girme gibi sapıklıklar adam gibi cinsel eğitim almamış ve bu nedenle tabiatın kendisine verdiği çifteleşme dürtüsünü kontroliden aciz erkeklerin yarattığı vahşet örnekleridir."

Bunu da duyan porno sektörünün merkezi konumundaki ülkelerin aynı zamanda tecavüzün de merkezi olmadığını zannedecek!

Yeni Zelanda hükümeti, ergenlik çağındaki çocukların cinselliği internette ve porno sitelerinde öğrenmelerini engellemek için porno yıldızlarının oynadığı bir kamu spotu çekti.

17 Haziran 2020,

Yeni Zelanda hükümeti, ergenlik çağındaki çocukların cinselliği porno sitelerinden öğrenmelerinin kötü olduğunu anlatmak için bir kamu spotu çekti.

"OĞLUNUZ BİZİ İZLİYOR"

Yeni Zelanda'da 2019'da yapılan bir araştırmaya göre, ülkedeki gençlerin çoğu, cinselliğe dair bildikleri her şeyi internette öğreniyor. Ülkede izlenen en porno türlerinde ise rıza dışı ilişki en başta yer alıyor. Bu veriler üzerine harekete geçen Yeni Zelanda hükümeti, porno yıldızlarının oynadığı bir kamu spotu çekti. Derek ve Sue adlı iki porno yıldızının oynadığı film, ikilinin çıplak bir şekilde bir evin kapısını çalıp, kapıyı açan anneye, "Buradayız çünkü oğlunuz biraz evvel internette bizi aradı; bilirsiniz, bizi izlemek için" diyor. Anne şaşkınlık içerisindeyken, ikili oğullarının her mecradan porno izlediğini anneye anlatıyor ve, "Oğlunuz sadece bir çocuk. İlişkilerin gerçekte nasıl işlediğini bilmiyor olabilir" diyor. Bunun üzerine anne çocuğa dönerek, "Tamam Matty, internette gördüğün şeylerle gerçek hayattaki ilişkiler arasındaki fark hakkında konuşmamızın vakti geldi" diyor.

Celal Şengör'den tepki çekecek ifadeler: Kısacık bir etek giyinmiş, yakından bakayım dedim

05.10.2019 10:08 | Son Güncelleme: 05.10.2019 20:38

Porno izleyenin ahlakı

Dinsiz ahlak, kendilerinden alıntılarla;

Ensest sapıklığı doğal, eşcinselliğe normal karşılayıp kendilerine hayvanları örnek olarak alan, evlilik dışı ilişkiyi savunup, kadın haklarına aykırı olan genelev türü ortamları erkeklere de genelleştirmeyi talep eden, kötü alışkanlıklara başlayan ve sorumsuz olan, aynı evde kızılı erkekli kalıp sonra kürtaşı savunan, kendi iç dünyalarındaki sapıklığı da Müslümanlara mal eden, sadist ruhlu-bencil bir etik anlayıştır dinsiz ahlak!

Ateistin yeni peygamberi

Bana eğer Encest (aile içi seks) yanlış mı diye soruyorsanız, eğer iki kardeş gerçekten de birbirine ilgi duyuyorsa, ilişkiye girmelerine ahlaki açıdan yanlış diyemeyiz aslında.

Lawrence M. Krauss - Ateist profesör

İzlemek için: www.youtube.com/watch?v=QxU3mt6Juew

Çayna Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformu

İnançsız olduktan sonra herşeyim değişti , kariya kıza dahada meyilli olmaya başladım , içki vs sigaradan tiksiniyordum şimdi gizli gizli içiyorum , şimdi fark ettim 5 gündür banyo etmiyorum . sizdede inançsızlıktan dolayı bi başlama oldumu ?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

3 kişi bunu beğendi.

15 diğer yorumu gör

Selin Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformu

ateist olmamın en kötü yanı hayatı hiç ciddiye almamam oldu.sorumluluk almaktan kaçan bi insan oldum.ama gerçektende hayata şans eseri gelmiş insanlarız.neden bu kadar sorumluluk alıyor hayatı neden bu kadar ciddiye alıyor insanlar?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

Bor bunu beğendi.

Ateisti @netateist

12 Nisan

Bütün müslüman ülkelerde şiddet var, tecavüz var her türlü sapıklık iğrençlik var ya tiksiniyorum sizden.

Aç

Ateisti @netateist

9 Mart

@AntiS: Aslında belli bölgelerden seks sadizmi için köle filan getirilebilir ve onlara iskence yapmamız suç olmamalı. =))

Aç

Ateisti @netateist

9 Mart

@AntiS: encest veya es degistirme bnce iki taraf mutlu oldugu surece bi tabu olmamalı.

Aç

ATEİZMİN AHLAKİ TEMELİ VAR MIDIR?

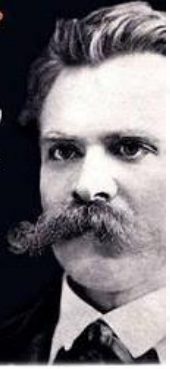
Bir Ateizm Ahlâkının İmkânı Üzerine

Ahlak, evrensel değildir. (Tan Kızıllığı, Madde 139)

Ahlak; uzun, korkusuz bir sahtekarlıktır. (İyinin ve Kötünün Ötesinde, madde 291)

Ahlaklılık yeni ve daha iyi geleneklerin ortaya çıkmasına karşı direnir: aptallaştırır. (Tan Kızıllığı, Madde 19)

Ahlak, sürü hayvanının içgüdüsüdür. (İyinin ve Kötünün Ötesinde, madde 202)

ateist

14 Nisan

doğal olan eşcinselliktir, eşcinsellik karşıtlığı değil

Doğada, homoseksüel davranışlar bulunur

Woody Allen ve hayat 22 Mayıs 2010

A+ A

Amerikalı ünlü film yönetmeni Woody Allen, her sabah kahvaltıda yediği muzı tam yedi dilime bölermiş! Ne altı, ne de sekiz dilim... Tam yedi dilim! Ünlü yönetmen bu konuyla ilgili olarak şöyle diyor: "Bu bir batıl inanç! Muzu yediye bölmeyişim gün, kötü bir tesadüf eseri ailemi bir kazada kaybetsem, emin olun olayın tamamen muzı yedi dilime bölmemiş olduğumdan kaynaklandığını düşünürüm. O suçluluk hissine dayanamayacağım için, o aptal muzı her sabah yedi dilime bölüyorum..." Woody Allen'in, başka batıl inançları da var! Mesela film çektiği sürede saçını kestirmemiş! Allen, 74 yaşında ve yıllardır ölüm korkusu yüzünden uykulan kaçıyor. Ateist olması ile batıl inançları arasındaki ilişkiyi henüz çözememiş olan Allen, 30 yıldır neden film

"Down sendromlular ölsün"

İngiliz yazar ve evrimsel biyoloji profesörü Richard Dawkins, Down sendromlu bebeklerin dünyaya getirilmesinin "ahlaka aykırı" olduğunu söyledi.

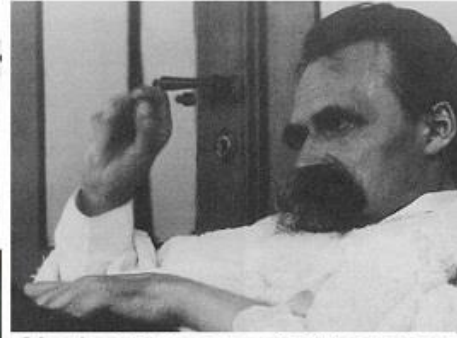
Dawkins, korkunç isteğini, "Bu bebeklerin dünyaya getirilmeleri ahlaka aykırı" sözleriyle açıkladı. Yazar, açıklamasının ardından yoğun tepki çekti.

"Down sendromlu bebeklerin kürtajla alınmasını" savunan Oxford'lu profesör, kendisine Twitter'dan yazan bir kullanıcının, "Dürüst olmak gerekirse, Down sendromlu bir bebeğe hamile kalırsam ne yapardım bilmiyorum. Gerçekten ahlaki bir ikilem" şeklindeki ifadelerine "Kürtaj yapıp yeniden denersin. Seçeneğin varsa, onu dünyaya getirmek ahlaksızlık olur" diyerek yanıt verdi.

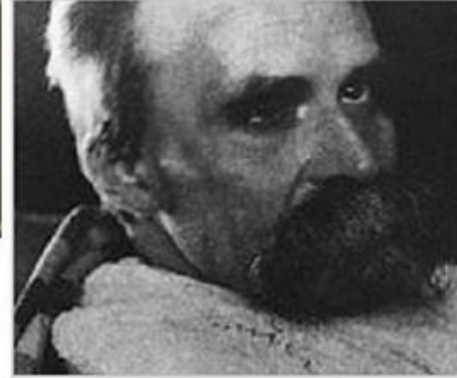
Açıklamasından kısa süre sonra eleştiri yağmuruna tutulan yazar, duruşunun "Ceninlerin insani duygulanmadığı için çok medeni" olduğunu belirtti.

Dawkins, "Kürtaj tartışmasına önemli soru 'o bir insan mı?' değildir. Asıl sorulması gereken 'O acı çekecek mi?' olmalıdır" dedi ve ekledi: "Özellikle et yiyen insanların kürtaja karşı çıkmaya hakkı yoktur."

Friedrich Nietzsche

Hasta Nietzsche, 1899 ortaları

"Akıl hastanesini ziyaret etmek, inancın ne kadar boş bir şey olduğunu gösterir, merhameti öldürün" diyen (tr.wikiquote.org/wiki/Friedrich_Nietzsche) ayrıca "Yatalakların öldürülmeleri gerektiğini savunan" Nietzsche, hayatının son yıllarında yatalak kalır ve kızkardeşi tarafından bakılır!

1369

Öjenizm: "Temelinde evrim teorisi yer alan, engelli, hasta, insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla insan ırkının ıslah edilmesi" anlamına geliyor. Öjenigi Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, ünlü evrimsel biyolog ve filozof Ernst Haeckel idi. Haeckel'in düşünceleri ve çalışmaları "saf" ve "üstün" bir Alman ırkı yaratmak isteyen Nazilere miras kaldı.

Ateist Prof. Ali Demirsoy: "İlk virüs yayılmaya başladığında, oradaki 50-60 kişiyi itlaf ederdim. İşte biz buna bilim diyoruz, bilim." (Süper haber, 8.4.2020)

● Prof. Dr. Ahmet Ercan:

"Celal Şengör'le bir gün karşılaştık. 'İstanbul'da şöyle yakışıklı bir deprem olsun her tarafı yıksın geçirsin bu şehri yeniden kuralım' dedi bana. Böyle şey olur mu bütün insanlar ölecek dedim. 'Temizlensin ya' dedi. "

Bardağın Boş Tarafı ▶
Karikateist Fikir Çephesi

3 saat önce

nasıl yılda 40 bin türün yok olması umrumda değilse bi kaç fakir işçinin ölmesi de umrumda olmayacak

9 beğenme 36 yorum

Ateistin hümanizmi: "İstanbul'da şöyle yakışıklı bir deprem olsun, herkes ölsün, şehir temizlensin." 16 Şubat 2023. Aktaran; Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan.

Ateisti @netateist

12 Nisan

Bütün müslüman ülkelerde şiddet var, tecavüz var her türlü sapıklık içgenclik var ya tiksiniyorum sizden.

Aç

İddia ve gerçekler!

Ateisti @netateist

9 Mart

@AntiSzc Aslında belli bölgelerden seks sadizmi için köle filan getirilebilmeli ve onlara iskence yapmamız suç olmamalı. =>)

Aç

Ateisti @netateist

9 Mart

@AntiSzc ensest veya es degistirme bnce iki taraf mutlu olduğu surece bi tabu olmamalı.

Aç

Ateisti @netateist

7 Şubat

"Kocacım, beni başkalarıyla düşün.." denilen yanşımaya rekor ceza kesilmiş. Bu ne arkadaş, laik görünümü şeriat ülkesiyiz yeminle.

Ateistforum

5 saat ·

"Evlendikten sevişemem" dedi.
"Evlence haber ver" deyip çıktım evden. Paketten bir sigara çıkıp yaktım. Hava serindi, yeni yeni aydınlanıyordu. İyi hissediyordum. Kadının cinsel obje olmadığını savunup aynı zamanda kendini hediye paketi gibi kocasına sunmak için saklayanlara tahammül edemiyordum.

_ Rhea

Sorgulayan

12 Ağustos

Genelevlerde neden kadınlar çalıştırılır ? Neden erkekler yok ?
Genelevlerde sadece kadınlar oldukça, erkekler kadınları mal gibi görmez mi ? Atayistler sizdeyiz

Sem

Beğen · Yorum Yap · Paylaş

1

164 kişi bunu beğendi.

Başlıca Yorumlar ▾

Selin Neden jigolo evleri yok lan? Bizde seçek?

Beğen · Yanıtla · 7 · 12 Ağustos, 22:54, mobil ile

19.

Ahlaklılık ve Aptallaştırma. — Töre, eski insanların yararlı ve zararlı sanılan deneyimlerini yansıtır... ama töre (ahlaklılık) *duygusu* bu tür deneyimlerle değil, ahlakın eski oluşuyla, kutsalılığıyla, tartışılmazlığıyla bağıntılıdır. Ve bu duygu, böylelikle insanın yeni deneyimler oluşmasına ve gelenekleri düzeltmesine karşı koyar: Yani ahlaklılık yeni ve daha iyi geleneklerin ortaya çıkmasına karşı direnir: aptallaştırır.

295.

Halbuki organ bağışına karşı olanların dindar kişiler oldukları imajı topluma yerleştirilmişti!

Celal Şengör organ bağışına karşı: Elin dangalağını yaşatmanın anlamı yok

21 Ocak 2019, 18:06

Prof. Dr. Celal Şengör, organ bağışı taraftarı olmadığını belirterek, "Elin dangalağına verip onu yaşatmanın anlamı yok" ifadesini kullandı. Açıklamalarıyla sık sık gündeme gelen Şengör, daha önce de dışkısını yediğini söylemişti.

Yıllarca Müslümanlar organ bağışına karşı diye iftira atan ateler, buyrun!

- Mutlu Arslan** 1 gün önce
Ne tacizci yaw.. Bu adam tacizin ne olduğunu bile bilmez.. bilse kendi anlatırmı hiç.. 8 dil bilen bu tip prof ların cinsel dürtüleri 40 dan sonra tamamen yok olur.. Tamamen baba şefkatiyle yapmış.. Haberi duyunca öğrencisini dövdü sandım :)
- Yılmaz Arslan** 1 gün önce
Taciz neresinde bunun ne öncesi var ne sonrası nasıl anlayalım olayı
- Enayit Karim** 1 gün önce
Siz taciz görmemişsiniz
- Mehmetullah İbrahim** 1 gün önce
Adam taciz ettiğini söylemiyor ki. İftira atmayın.
- Kanay Arslan** 1 gün önce
Taciz eden biri taciz olayını anlatır mı? Adam eteği kaldırdım vurdum diyor. Eteği kısa mıydı uzun muydu? Nereye kadar kaldırdı nereye vurdu? Ve hangi hissiyatla vurdu? Son soruyu kendisi açıklıyor zaten. Bir tür şakayla kışkırtıcı cezalandırma gibi anlatıyor. Hiçbir tacizci suçunu çıkıp açıklamaz. Nice gerçek tacizler tecavüzler kul hakkına insan hakkına tecavüzler oluyor. Asıl ve kesintisiz tepkiyi onlara vermek o konuda bir..
- E. İ. gün önce**
Neyin taciz olduğunu ayırt edemeyen potansiyel tacizciler yorumlara hemen damlamış
- 50** **YANITLA**
- Yılmaz Arslan** 1 gün önce
adamsın
- gökay Arslan** 1 gün önce (düzenlendi)
Taciz nedir? Bir kişinin, çok rahatsız edici veya travmatik etkiler yaratan bir fiziksel temasa maruz kalmasıdır. Eğer tanımadığım bir kadın, popoma şaplak atmışsa, bu beni çok rahatsız edebilir ama travma yaratmaz. Bu durum, yine de bir taciz sayılabilir. Fakat çok samimi olduğum ve benden çok daha yaşlı olan bir kadın saka mahiyetinde popoma şaplak atarsa, biraz utanır ve gülerim, o kadar. Travmatik bir etki..
- Adnan Arslan** 1 gün önce
Bunun tam videosu var mı
- Ali Özgür Arslan** 1 gün önce
Videoyun tamamını paylaşıp mısınız lütfenn

Oğrencisi Saniye'nin eteğini kaldırıp (1) "kışına bi tokat attım" derken Celal Şengör ve onu savunan genişlerin yorumlarından bir demet

"İnanılmaz güzel bacakları olan" kıza asılmasından Celal Şengör'ü,yaşlı bir kadın engelliyor! Bunlar ekranda söyledikleri...

Celal Şengör: Mezara gömülmeyi doğru bulmuyorum. Mesela annem öleli kaç sene oldu. Gitmedim bir daha. Niye gideyim, ne var orada yahu karbondan başka? Toprak ve karbon...

Ateist Şengör Eduard Suess abisinin mezarı başında kozmik enerji yayarken (11 Temmuz 2020) ve

Annesinin mezarına gitmeye gerek görmeyen ama siyasi mesaj vermek için Zübeyde Hanım'ın mezarında paganist ritüeller yaparken! (28.10.2023)

Buyrun bir anarşist ateist arkadaş!

Comte, "Ahlak kurallarını sömürünün ajanları" olarak görürken, 7 ay akıl hastanesinde yatar, Clotilde adlı bir kadına öldükten sonra 'Büyük varlık' diyerek tapar ve onun kullandığı bir masa önünde diz çökmüş, ibadet ederken ölür. T. R. Malthus, insanların dine bağlı kalmadan da ahlaklı olabileceğini ileri sürerken, fakirlere verilecek olan sadaka, bağış veya zekatları, doğal seleksiyona aykırı bulduğunu ileri sürer. 'Fakirlere, zayıflara yardım etmeyin; bırakın güçlüler ayakta kalsın' der. Machiavelli ise "Bütün dünya nimetleri güçlülerin hakkı." derken, "İyi insan daima ezilmeye mahkum bir ahmaktır." diye devam etmekte idi.

Ekonomik olarak refah seviyesi yüksel olsa da, ahlak, psikoloji ve insaniyet açısından Batı toplumlarının ve özellikle de ateist kesimin içler acısı haline yeteri örnek verdiğimizizi düşünüyorum. Evet! Her şey maddiyat değildir. Hele ki o refah seviyesine sömürü, işgal ve emperyalizm ile ulaşılmış ise!

Leibniz, "Ahlak ve hukukun ilk kaynağını din" (New Essays On human Understanding, s. 89) olarak görürken Dostoyevski, "Tanrı olmasa her şey mübah olurdu." (Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, Karamazov Kardeşler, s. 174) demektedir.

İslamiyet Allah, Melek, ahiret inancı temelinde ahlak sistemini oturtmayı amaçlar. Bunun yanında İslam'ın toplum huzurunu sağlamada ikinci kademedeki kurallar ise: Kul hakkı, komşu hakkı, insan hakları temelli muamelat kuralları ve ukubat hükümleridir. Bu çift yönlü maddi ve manevi hükümler öğretilip uygulama safhasına döküldü mü topluma da ahlak yerleşmiş olur. Materyalist görüş ise gerek teorileri gerek pratiği ile bu amaca asla ulaşamaz, ulaşamamıştır ve asla da ulaşamayacaktır! Özetle; "İslam güzel ahlaktır." (Hanbel, Müsned, II/117)

Ve ateistlerin asla anlayamayacakları bilime, matematiğe, rasyonaliteye aykırı bir çok prensibe sahibiz biz Müslümanlar: "Matematiğin bilmediği şeyler de var. Mesela; Helal 2 liranın Haram 3 liradan çok olduğu!" ilkesini bize "Din insana 4 helal kazancın, 5 haram kazançtan büyük olduğunu öğretir." diye bize öğreten Necmeddin Erbakan Hocamızı rahmetle anıyoruz.

Not: Halkı Müslüman olup pratikte İslam'dan uzak yaşayan; içki, kumar, faiz, fuhşun yaygın olduğu toplumlar bulunmaktadır. Ama bu, İslam'da bu kötü fiillerin de var olduğu, bunların dinimizde caiz olduğu, onaylandığı anlamına gelmez. Bu ayrımı iyi yapıp adı Müslüman yaşayışı liberal sekülerizm olanları iyi ayırt etmek te önemlidir. Bu kesimin 'amelde' ateist kesimle hemen hiçbir farkı yoktur!

Bilim değişmez mi?

Bilim yanılmaz, değişmez, tek gerçek kaynak mıdır?

Albert Einstein: "Gerçeklikle karşılaştırıldığında, bilimde vardığımız düzey ilkeldir, çocuk oyuncağıdır. Ama sahip olduğumuz en değerli şey de odur." (Alice Calaprice, The Ultimate Quotable Einstein, s. 404) derken Stewart Cole ise 'Demokraside liberal eğitim' adlı eserinde bilim adamını şöyle tarif eder: "Bilim adamı, doğrunun yolunda ilerlemek için doğanın temel yasalarına ve zekasına güvenen inançlı ve bütünlüklü bir insandır. Amacı insanoğlunun refahıdır." Aslında "Bilim adamları bay Cole'un inandığı gibi olmak zorunda kalsalardı, sayıları çok az olurdu." (Anthony

Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 12) “Bilim adamı, geleneksel dini inançların yerine geçecek yeni kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olandır.” (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 17) diye tarif yapanlar da vardır. Halbuki “Bilimin yanılmaz ve eleştiri ötesi olduğu düşüncesi bir yanılısamadır, dahası tehlikeli bir yanılısamadır.” (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 25) “17 yüzyılda tabiata tahkim eden insan” şeklinde Francis Bacon’da ifadesini bulan sömürgeci karakteri eleştiren, “mekanik dünya görüşüne sarılmanın bizi yok olmanın eşiğine getireceğini” söyleyen, “ABD’de yapılan araştırma ve geliştirme harcamalarının yüzde yetmişinden fazlasının askeriye tarafından yapıldığını” belirten parçacık fiziği, yüksek enerji fiziği ve teorik fiziği uzmanı Fritjof Capra’da, “Bilimden pek ümitli değilim.” demektedir. (İzlenim dergisi, Mart 1993, s. 54-56)

“Bilim, deneyler ve deneylerden ulaşılan kanunlar ya da matematik ve geometri ile formüle edilen şeylerin ‘gerçek kabul edilmesi’ neticesinde, doğru bilginin ‘kıstaslarını değişmesi’ ile oluşur.” (Bertrand Russel, Bilimden beklediğimiz, s.14; Alekandre Koyre, Bilim tarihi yazıları I/66; John Henry, Bilim devrimi, s.15; Kostas Gavroğlu, Bilimlerin geçmişinden tarih üretmek; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 60) Einstein modeli Newton modelini yerini aldı. (Tzortzis, Hakikatin içinde, Din bilim Ateizm, s. 298) Bilimin vardığı sonuçlar değişmez sonuçlar değildir, bütün sorulara cevap veremez. (Tzortzis, Hakikatin içinde, Din bilim Ateizm, s. 304) Bilimsel sonuçlar, değişken ve mutlak olmayan işler olarak kabul edilmelidir. Bilim değişebilir. (Tzortzis, Hakikatin içinde, Din bilim Ateizm, s. 300) “Gerçi bilim vardığı sonucu değiştirip yerine yenisini koyuyorsa da, uzun vadede tabiatın hakikatine biraz daha yaklaşıyor ilerlemektedir.” (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 161) Bilimsel bilgi ve ilahi vahyin iki farklı bilgi kaynağı olduğunu belirtmemiz gerekir. Bir tanesi sınırlı niteliklere sahip olan insan zihninden, diğeri ise tanrıdandır. (Tzortzis, Hakikatin içinde, Din bilim Ateizm, s. 301) Asıl konumuz olan bilimsel bilgi konusunda "Ateist Sam Harris bile, bilimsel kuramların hatalı olabileceğini itiraf etmek zorunda kalmıştır." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81) Samerset Maugham ise bu konuda, "Avrupa Bugün yeni bir Tanrıya inanmıştır, o da ilimdir. Fakat ilim devamlı değişen bir varlıktır. İlim dün inkar ettiğini bugün İspat eder ve bugün ispat ettiğini de yarın inkar eder. İşte o sebepten dolayı, ilmin kullarını düzen ve huzurdan uzak, daima bir ıstırap ve gönül darlığı için de bulursun." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 20) demektedir.

Bilimin kayan kum üzerinde durdukları (Karl R. Popper, Daha İyi Bir Dünya Arayışı, s. 43) ve günümüzde hiçbir bilginin eskiden kabul edildiği gibi kesinlik arz etmediği (Anthony Giddens, Modernliğin Sonuçları, s. 44,171) artık itiraf edilmektedir!

Prof. Popper’in bilime yaklaşımı da aynıdır. “Karl Popper, 'Bilimsel Araştırmanın Mantığı' isimli kitabında, "Bilimsel bilgilerin değişimi açıktır, geçicidir, geçicilik özelliği taşır. Yeni bir bakış açısı geldiğinde, yeni veriler elde edildiğinde, bilimsel bilgi değişime uğrayabilir." Bilimsel bulguların kesin değişmez gerçeklik olarak dayatılmasının da, ‘bilimi bilim olmaktan çıkarıp bir çeşit dogmatik inanç ya da din haline getirdiği’ unutulmamalıdır. Sonradan yanlış olduğu ortaya çıkan teorileri ortaya atanların da, kendi dönemlerinde teorilerini kabul etmeyenleri bilim dışı, akıldışı ya da bilim karşıda olmakla suçladıkları çokça görülmüştür.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25, 75) "Bilimsel bilgiyi şaşmaz bir kılavuz olarak gören ve 'her şeyin açıklamasını bilimden bekleyenler, bilimsel kalıpların sürekli değiştiğini' unutmamalıdır. Bilim sürekli bir şekilde değişime uğramaktadır. Bilimsel bilgi, son noktayı koyan değişmez bir içeriğe sahip bir bilgi türü ortaya koyamaz. Bilim, yanlışlarını düzelterek ilerler." (Selçuk Küttük, Ateizm Yanılgısı, s. 12, 85, 164) “Bilimin geçmişteki delillerinde daima yanlışlama özelliği söz konusudur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 221) “Bilim sürekli kendini yalanlayıp yenileyen bir alandır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 306) "Bilim ve teknik teoriler sürekli gelişir, çoğu kere de değişir ve başkalaşır." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 308) "Bilimsel bilgi sürekli

değişime ve gelişime açık bir yapıdır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 82) "Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) "Akıl insan zihninin ürettiği bir bilgidir. Tek bir akıl yoktur, tasavvurlarını bilgi kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular." (Baloğlu, s. 285) "Bilim,'sınırlı gözlemlerinize dayanarak, belirli bir olgu için elimizdeki en iyi açıklama budur' demektir. Bilim değişkendir. Bilimsel sonuçların mutlak olarak doğru olduğunu ve hiçbir zaman değişmeyeceğini varsaymak açıkça yanlıştır. Tarih bize gösteriyor ki, bilim vardığı sonuçları sürekli değiştirir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 278, 299, 300) "Bilim hakkında asıl sorulması gereken soru, Bilimin bizi nereye götürdüğü değil, kendisinin nereye gittiği, sorusudur. Nereye gittiğini bilmesek bile, nereye gitmediğini biliyoruz artık! Bilim, hakikate doğru gitmiyor. Hakikati keşfettiğini iddia eden her bilimsel teorinin, bir bakıyorsunuz bir süre sonra hakikati keşfetmediği anlaşıyor. Bundan sonra üretilecek olan bilimsel teoriler de, bundan öncekiler gibi hakikati keşfettikleri iddiası ile ortaya çıkacak ama bir daha asla yanlışlanmayacak biçimde ortaya koyacak bir teorinin olabileceğini düşünmek pek mümkün görünmemektedir. Edgar Morin, 'Bilimsel teoriler nesnel olamaz çünkü bilim, insan zihninin gerçek hakkındaki düşüncelerinden ibarettir. Nitekim aynı objektif verilerin; Ptolemaios, Kopemik, Newton ve Einstein gibi birbirinden farklı, hatta birbirine karşıt teoriler tarafından kullanılmış olması da bunu gösterir.' demektedir." (HilmiYavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 92) "Bilim değişime açıktır. Dolayısıyla bilimsel ispat diye bir şeyden bahsetmek tehlikelidir. Çünkü bu terim, varılan bilimsel sonuçların taş üzerine oyulmuş yazılar gibi olduğunu ima eder ve bu anlayışı güçlendirir." (G. Barker and P. Kitcher, Philosophy of Science, s. 17) "Bilimin doğruları hep değişmektedir. Devamlı değişen bilim nasıl olur da insanlar için değer üretmeye yönelik bir konum da kabul edilir?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 108) "Bilimin ürettiği bilgilerden hangilerinin gelecekte doğrulanıp hangilerinin yanlışlanacağını bugünden kestirmek imkansızdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 91) "Modern bilim anlayışında mutlak doğru yoktur, güncel doğru vardır. Bilim bugün doğru dediğini yarın yalanlayabilir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158) "**İlerleme, 'geçici hakikatler ile' günü kurtarmaktan başka bir şey değildir.**" (Selçuk Küttük, Deizm, s. 90) "20. yüzyıl fiziği bize, bilimde hiçbir mutlak doğru olmadığını ve bütün kavram ve teorilerimizin sınırlı ve tahmini olduğunu çok kesin bir şekilde göstermiştir. Bilimsel teoriler bize hiçbir zaman gerçekliğin tam ve nihai bir tasvirini sağlayamaz. Onlar daima, nesnelerin hakiki özelliklerine yönelik tahminler olarak kalmak zorundadır. Bilim adamları gerçekliği yalnızca sınırlı ve yaklaşık tanımları ile uğraşırlar." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 47, 58) "Hawking'de, bilimin önemli bölümünün kesin olmadığının anlaşıldığını ifade etmektedir. Galileo, Batlamyus'un evren modelini sahneden kaldırmıştır. Newton'un durağan ve kesin zamanlı evren modelini de Einstein, Hubble, Lemaître ortadan kaldırmıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17, 250) Bu nedenle de Harvard üniversitesi profesörü Dr. William MC. Dougal, "Bugün biz fizikçiler, madde karşısında 19. yüzyılın fizikçileri gibi değiliz, 'hepsini anladık' demiyoruz, daha anlamadığımız pek çok şey vardır." (M. Rahmi Balaban, İlim ahlak iman, s. 77) demektedir. Tüm bunlara rağmen ateistler hala "Dogma haline getirdikleri birtakım bilimsel sonuçların her şeyi açıklayabileceğine inanıyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 16) Akılcılar, "Akıl sınırlı olduğunu itiraf ettikleri halde ona her türlü şeyin üstüne koyma çelişkisine imza atarlar." (Rene Guenon, Doğu ve Batı, s. 44) "**Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır.**" (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 77) "**Her bilimsel teorinin doğru olamayabileceği ya da belli bir süre sonra yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir.**" (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 84) "**Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir.**" (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 86)

Ama bilimi kurtarıcı bir din gibi görenler de vardır. "Bilim, bir inanç kategorisi haline gelmiş durumdadır." (Edward Said, Oryantalizm, s. 56) "Kutsallardan arındırılmaya çalışan akıl zamanla kendisini kutsallaştırmıştır." (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) **"Akıl ve bilim her nedense fakirliğe açlığa sömürüye adaletsizliğe işgallere ve savaşlara engel olamazken."** (Selçuk Küçük, Deizm, s. 284) "Yuval Noah Harari, salgınları dize getirerek insanın Tanrılaşacağını iddia ediyordu. İnsanlığın verdiği mücadeleyle bütün hastalıklarla başa çıktığını söylüyor. O, Post-modern yalancı bir peygamber! Yalancı peygamber, insanı Tanrı ilan ediyor (homodeus): "Bize bol gıda, ilaç, enerji ve hammadde sağlayan olağanüstü ekonomik büyümemiz sayesinde kıtlık, salgın ve savaşları dize getirmeyi bildik" (Harari, Homodeus, s. 24) Harari'nin amentüsü ilerlemedir. Buna göre artık ne salgın, ne kıtlık ne de savaş olacak. Bütün yalancı peygamberlerin sonu hüsrandır. Koronavirüs, deizm ve "İnsan Tanrı" yalanını yerle bir ediyor. Bütün dünyayı kuşatan bir salgın var artık." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 15 Mart 2020) Halbuki aynı Harari, "Max Planck, Einstein'a, 'bilimin cenazeden cenazeye ilerlediğini.' söylediğini" (Y. N. Harari, Homo Deus, s. 38) aktarır. İsrail'li ateist Harari gibi, "Türkiye ateistlerinin sorularının çoğunun da, bilimi kutsal bir inanış görmekten kaynaklandığı görülmektedir. Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Bu ateistler hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar. Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20) "Gençlerimiz İsraili, Yahudi, ateist ve eşcinsel Harari'nin bilimle mükemmelliğe ulaşılıp savaşların biteceği ve insanın Homodeus (İnsan Tanrı) olacağı fikirleriyle zehirlenip dursun! İsrail, bilimle geliştirdiği mükemmel programlarla daha "mükemmel katletmeye" devam ediyor. Yapay zekâ bütün matematiksel ve bilimsel mükemmelliğine karşın kusurları da var. Mesela bombalanan evde "hedef" olmuyor ve yine de o evdeki herkes bombalanarak katlediliyor. Matematiksel kusur, bütün ailenin yok edilmesidir! Lavender adlı bu yazılımı kullanarak İsrail Hamas üyelerini katlediyor. Yazılımla katliamlarda sivil kayıplar oranı bile çıkarılıyor. 20 kişilik "zayıat", "normal" görülüyor. Bunlar bazen azalıyor bazen çoğalıyor. Üst düzey "hedefler" için ise bu oranın 100 kadar çıktığı belirtiliyor. Katletme matematiğin oranlar meselesi olmuş. Ne bilim ama!" (Ergün Yıldırım, Star, 6.4.2024) Zaten "Modern bilimin meselesi, hakikat değil hakimiyet'tir. O yüzden güç üreten araçları kutsamış, araçlar insanı kölesi yapmış, şiddete dayalı bir dünya üretmiştir." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 5.12.2021) Uzun zamandır "Batı bilimi insan ve doğaya hükmetme aracı olarak kullanmıştır." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 173) ve "Ortaya çıkan savaşlar, bilimin vücut verdiği nükleer ve ekolojik tehditler, beraberinde rasyonalizm ile ortaya çıkan ve büyük anlatılara neden olan güvenin artık kaybolmasına neden olmuştur." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Kasım Küçükalp, s. 104) Ama ateistlerin hayallerinin sınır yoktur: Meşhur ateist Celal Şengör, "Günün birinde insanların beynini bilgisayar programlarına download ederek ölümsüz olacağını ve bütün evrene yayılıp nüfuz edeceğini." iddia etmiştir ekranlarda. Tabiatı kontrol etme ve ilahi güce ulaşma hedefleri hep bilim adı altında gizlenmektedir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 117, 119)

"Fizikçiler, yaptıkları keşif ya da ürettikleri aletlerin kendi deha ve güçlerinden kaynaklandığına inanarak güçlü olduklarına inanmaktadırlar. Bu tarz çabalarla aslında, inanmadıkları tanrının yerini almaya çalışırlar." (John Horgan, Bilimin sonu, s. 255) "Bilimsel emperyalizmden" (E. F. Schumacher, Akıl karışıklık için kılavuz, s. 19, 68) bahsedenler kadar, "Bilimsel teknolojik zaferin, insanı çöküşe sevk ettiğini." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 333) ileri sürenler de vardır. "Akılcılık, artık bilimci uzmanların dediğine' teslim olmak' manasına gelmektedir. Akılcılık artık bir iktidar odağı haline getirilmiştir." (Paul Feyerabend, Akla veda, s. 21-22) "Bilim/akıl en militan din kadar dar kafalı olabilir, var olan bütün güçler gibi en şeytani güçlerin hizmetine koşabilir." (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 110) "Akıllı yanılmaz bir bilgi kaynağı olarak gören akılcılar, bilim ve felsefe tarihlerine baksalardı, karşımıza çıkan birbiriyle çelişik sayısız düşünce ve teorinin varlığı karşısında insanların evrensel bir akılda birleşemediklerini göreceklerdi. Akıl, metafizik ve tanrısal bir konuma taşınmıştır. Bir nimet olan akıl, tanrı pozisyonuna

yerleştirilmiştir. Bilgi ve veri akışının uzun vadede sürekli bir değişime uğradığı ortada olduğuna göre, akıl yürütmenin de değişime uğrayacağı açıktır. Akıl hakikatı icat etme kapasitesine sahip bir cevher değil, hakikatin kavramaya yarayan bir araç olmalıdır. Akıl, modern dönemde bir 'değer üretmek kaynağı' haline getirilmiştir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85-87) 'Bilimci', bilimi kendine mahsus kuralları olan yeni bir din haline getirir. Bilim tarihine baktığımızda, 'bilim adına konuşan' birçok bilim adamının ve felsefecinin bugün için komik görünen fikirler ileri sürdüklerini rahatlıkla görebiliriz. Ünlü bilim adamı Lord Kelvin 150 sene önce, 'havadan daha ağır cisimlerin uçamayacağını' savunuyordu. Pozitivistlerden Ernest Mach, atomun varlığını reddediyordu. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 118-119) “Materyalizmi benimseyen analitik filozoflar, bilimsel beyanların 'eksiksizliğine' güçlü bir biçimde bağlıdır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 70) **“Yeni naturalizm, bilimin bir özü olmadığını, bilimsel olan ile olmayan arasında keskin bir ayrım yapmanın oldukça sorgulanabilir olduğunu savunur. Bilimlerin birliği ideali, gerçekleştirilmemiştir ve gerçekleştirilemeyecek bir rüyadır. ‘Bilimci’ naturalistin açık, tartışmasız ve kullanışlı bir bilim tanımı da yoktur. Naturalizm dinsel olarak nitelenebilecek birtakım özellikler de sergiler.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 171) **“Bilim pek çokları için, dinin üstünde bir hakikat terazisi olarak konumlandırılmıştır.”** (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 99) **“Sıradan bir bilim tarihi ve felsefesi okuyucusu bile, açık, tartışmasız bir bilim tanımı olmadığını görebileceği gibi, açık, tartışmasız bir bilim metodu olmadığını da görür.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) **“Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) **ve yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılabilecek idealleri verir.”** (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40) **“Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur.”** **şeklindeki kapsamlı naturalist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia fiziksel gerçeklerin terkiibinden daha fazlasını, bir felsefeyi, metafiziği içerir.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 175)

1378

Halbuki "Bilim, İlahi Kanunların keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerdir. Bilim, 108.000 km/saat hızla “dünya dönüyor” diyor, din ise; sebepler dairesinde ve hikmetine binaen Yüce Kudret tarafından “dünya döndürülüyor” diyor. Maneviyattan ve vahiyden kopuk bilim, olayın failini terk ediyor ve işi tesadüflere bırakıyor. Kaldı ki, İslam taklidi bir imanı değil, araştırmaya ve delile dayalı bir inanmayı esas alır." (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010) Bu nedenle "Kuantum hipotezini ilk ortaya koyan Max Planck, “Din ile bilim arasında asla gerçek anlamda bir zıtlık olamaz. Çünkü, biri diğerrinin tamamlayıcısıdır.” (Max Planck, Edt. Charles C. Gillespie, Dictionary of Scientific Biography, s. 15)

Ayrıca “Bilimin kendisi birçok kabul üzerinde yükselir. İnsanlar, örneğin akli melekelerinin manipüle edilemediğini veya algılarının kendisini yanıltmadığını varsayar. Einstein, "Doğada her şeyi kuşatan yasaların var olduğuna yönelik inancımız, bir tür imanın üzerine bina edilmiştir." (A.Einstein, Einstein on Cosmic Religion and Other Opinions and Aphorisms, s. 33) derken, bunu kast etmektedir.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 74) “Bilim varlığını, bilişsel yetelerimize güvenliğimiz kabulüne borçludur.” (Bilgili, s. 76) "Bilgi, 'inancın' gerçeğe dönüşmüş hali değil midir? Bilimsel teoriler, belli dönemlerde belli açıklama tarzlarıdır. **Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır.** Dawkins, bilimsel kesinliği öylesine yükseltmektedir ki, asla değiştirilemez kesin yasalar olduklarını savunmaktadır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 28, 43, 281, 282)

Bilimin yanılmaz ve tek gerçek kaynak olduğunu savunanlara bir hatırlatma ile başlayalım: 1911 yılına dek Thomson atom modelini bilim adına savunmuşlardı. 1913 yılına dek ise Rutherford'un atom modeli bilim adına savunulmaya başlandı. 1913'ten itibaren ise Bohr atom

modeli yeni bir model çıkıp, yanlış olduğu ortaya çıkana dek savunulacaktır. Kısaca Bilim, 'Yanlışlana dek doğru kabul edilen şey'dir diye tanımlanabilir! Bilimci putperestler, bilim ve teknolojiyi elinde bulunduran devletler, bunları insanların yararına kullanmak yerine insanları sömürme aracı olarak kullanmaktadır. İlaç sanayinden silah teknolojisine, Medyadan oryantalist araştırmalara dek. Bilimi kutsayanlar; ölümsüzlüğe çare olacağını, dinin yerini alacağını düşünen hayalperestler, tüm sahte Tanrılar gibi bir gün bilim putunun da, kendine 'yüklenen bu anlamıyla' beraber yıkılıp gideceğini göreceklerdir.

Giriş

Tabiata tapınan (Natüralizm adlı yazımıza bakılabilir) veya ineği kendileri için kutsal sayanlarla fizik veya kimya bilimlerini ilah edinenler arasında ne fark vardır? İnek'te yaratılan bir varlık, fizik de evrenin yaratılmasından kullanılan bir vasıta ama iki araçta amaç haline getirilmiş, ilah seviyesine yükseltilmiştir. Altını özellikle çizelim ki burada bilimi değil bir zihniyetin eleştirisini yapmaktayız.

“Dolayısıyla bilimsel bilgi, mutlak doğruları değil, doğruya şu an için en yakın olanı yansıtır. Bununla yetinmemizin nedeni ise, daha geçerli olana henüz sahip olamamış olmamızdır. Bu nedenle bilim adamı “bilimsel gerçekler” yerine şu anda sahip olduğumuz “bilimsel veriler” ışığında konuşur. Gerçek, evrendeki varlıklar ve olaylardır. Gerçekler, kişilerden bağımsızdırlar ve değişmezler. Bilim ise, gerçek değil, gerçeğin bizim tarafımızdan bir algılanma biçimidir, bir yorumdur. Bu yorum ise, yorumcunun durduğu yere ve önceki donanımına bağımlıdır.” (Prof. Tevfik Özlü, Bilim Yobazlığı, Zafer, sayı: 429, Eylül, 2012)

Bilimsel iddia ve buluşlar, teori (mesela evrim) veya geçici doğrular mertebesinde. Dolayısıyla her an yanlış oldukları ispatlanabilir olan zamana bağlı doğrulardır. Yani bilim, yanlışlanması zamanla ispatlandırılacak olan geçici doğrulardır. Bilimi tanrı edinenlere üzülmekle belirtmeliyiz ki, bilim hiçbir zaman “Sonunda Tanrının olmadığı bulundu” gibi bir keşifte bulunamayacaktır. Ayrıca unutmamalıyız ki, bilimin açıklayamadığı pek çok şey vardır ve öyle de kalacaktır. Bilim bir rehber değil; ancak önümüzü aydınlatan bir ışık olabilir. Işık olsa da yine yolumuzu bulmamız için bizlerin bir rehber ihtiyacı vardır. O rehber de dindir; İslam'dır. Bilimin metotlarını ve bilim yoluyla üretilenleri, mesela çekiç ya da kerpeteni birer araç gereç olarak görebiliriz. Birisi çıkıp çekicinin dünyanın tüm sorunlarına çözüm olacağını söylerse, onun deli olduğunu düşünürüz. Başımızın üstünde bir dam olsun istiyorsak çekiç şarttır ama çekiç ile mesela huzuru bulacağını iddia edenlerden de uzak durmak gerekmektedir.

“Bilim tarafsızdır”, “Doğrunun ölçütü bilimdir” gibi pozitivist inanışlar artık eskisi kadar taraf bulmuyor, bulamıyor. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 197) Positivist bilimciler, dinin alanına girdiğinde pozitivistlikten taviz vermiş felsefe yapmaya başlamış olmaktadır. Pozitivistler herşeyi parçaladıkları için manayı kaybetmektedirler. Aşk, korkuyu, sevinci hormonal “fenomenler” zannetmektedirler. Hakikat'ın tezahürü yok onlar için, sadece tezahür var. Sebebi? Eşya. Eşyanın sebebi? O da eşya. Biz buna “pozitivist iman” diyoruz. Çünkü pozitivistlerin bilimsellik ile ilişkisi koptu. Bilimsellik değil bilimcilik peşindeler. Bilimi putlaştırdılar. Semavi dinlere alternatif bir ilahiyat ürettirler: “Yerçekimi gibi bir kanun var olduğu için Kâinat kendi kendini hiçten, yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Dünyamız Fizik Bilimi tarafından yaratılmıştır.” (The Great Design, Stephen Hawking) Aslında Filozof Stephen Tanrı'yı tefekkürle bulmuş ama ona “Fizik” adını vermiştir olay bu kadar basittir. (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010)

Bilim yanılmaz mı? Kesinleşmiş bilgi var mıdır? Bilim dogma olabilir mi?

Bilimi adeta bir din gibi algılayan, kesinleşmiş doğru (dogma) olduğu savunulan bilimin inanç sistemi haline getirilişini biraz irdeleyelim.

Cinlerin varlığı kabul edilse, psikolojik birçok rahatsızlığın tedavisi mümkün olabilecek, ruh'un varlığı kabul edilse tıp farklı bir bakış açısı kazanacak ve yeni tedavi yöntemleri geliştirilebilecek iken, ayrıca darwinist ve libido eksenli insan tanımları ve bunlardan hareket eden tedavi yöntemleri insan doğası ile ne uyumlu olduğu, günümüzde artan psikolojik sorunların devamlı artması ile daha net anlaşılmaktadır. Parapsikoloji, alternatif tıp, metafizik Avrupa, Rusya, ABD'de, kimi 50 kimi 100 yıldır üniversitelerde kürsüsü kurulmuş birer bilim dalı olarak var iken, ülkemizde hala bu konulara eğilenlere bilim dışı yaftası vurulmakta ve birçok konuda olduğu gibi bu konuda da geri kaldığımız görülmektedir. Alternatif tıppı küçümsemek acaba ilaç firmalarının bir politikası olabilir mi? Bilimin amacı insanlığı doğruya, hikmete, güzele yönlendirmek olmalıdır ama şu an bilim; çıkar, ekonomi ve siyaset çerçevesinde, insanlığa hizmet amacının uzağında bir seyir izlemektedir. Bilimi ve ürettiklerini inkar etme gibi bir niyetimiz tabii ki yoktur ama bilimin insanlık yerine bazı çıkar çevrelerine hizmet ettiği düşüncesi de asla göz ardı edilmemelidir ve bizim de karşı olduğumuz konulardan biri de budur! "Dinin yerine en yüksek zihinsel otorite olarak geçirilen akıl" (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 66) ve özellikle de "Batı akıllı, yalnız dünya işlerinden faydalanmaya dönük ve hayırlı insanlardan çok kötü insanların yararlandığı din dışı bir akıldır." (Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l Akl, I/12)

"Görünen şeylerden biri şu olmuştur; son yüz elli yıldır. Bilim sosyokültürel ortamdan ve felsefi eleştiriden bağımsız bir statüye sahip değildir. Bilimin özcü yorumunun yüceltilmesi, sanıldığına tersine bilime pek yarar da getirmemiştir. Tam tersine bilimin dogmatikleştirilmesine, bilimin bir tür dine dönüştürülmesine yol açmıştır. Özellikle uygulamalı bilimlerde politik yönlendirme ve baskı, günümüzde eskisine oranla çok daha fazla artmıştır." (Doğan Özlem, Bilim Nedir? Ne Değildir? Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi, 2, 7-18. 2001, s. 16) Paul Feyerabend, 'bilim insanı araştırmasını destekleyen kurumun dünya görüşüne uygun davranmak, onu desteklemek zorundadır.' demektedir. (Feyerabend, Akla veda, s. 292) Richard Lewontin de, "bilimin sosyal etkilere açık olduğunu, hakim ideolojilerden az ya da çok etkilendiğini söyler." (Richard C. Lewontin, Biology as Ideology, s. 9) 'Bilim tarafsızdır' iddiası hatalıdır. Çoğu araştırmanın neye yöneleceği ona para yatıranlarca belirlenmektedir. Ayrıca bilim adamları da yaşadıkları zamanın dünya görüşleri ve ideolojilerinin etkisi altında kalırlar. (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnkettir, s. 198)

"Bilim adamları "gerçeği" aramakta ve test etmekte olduklarını kabul etselerde, gerçekleri "üretmez" veya bilmezler. Bilim bir din veya inanış değildir. Dinler insanın varoluş nedenini, ruhunu, ölümden sonrasını, yaratana karşı adanmaları gibi konuları inceler. Bilim ise, "fiziksel olarak" algılanabilen evrenin kökenini, yapısını ve doğasını anlamaya/açıklamaya çalışır." (Bilim Nedir? Ne Değildir?, <https://www.siiir.edu.tr/dosya/personel/bilim-tarihine-giris-2-siirt-2017330153315437.pdf>)

Bilimin siyasallaştırılması

Bilim adamlarının "Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum?" sorularına cevapları genellikle bilimsellikten uzak, ideolojik ve siyasi sınırlar içinde kalmaktadır. Bu da yetmez gibi bir de bilimi inanç haline getirenler ortaya çıkmıştır. Halbuki bilim daima ileriye doğru hareket halinde, devamlı ilerleyen ve değişen bir süreç olma özelliğine sahiptir. Atomun tanımı eskiden "Parçalanamayan en küçük yapı taşı" iken artık günümüzde, nötron-proton-elektronlardan hareketle atom enerjisi üretilmektedir. Tıp ülser'e eskiden süt önerirken, şimdi

özellikle kaçının demek, önceden perhiz için sıcak su önerilirken şimdi vazgeçilmektedir. Terli su içilmemesi tavsiye edilirken şimdi ise önerilmekte, dişleri önce sağa sola, sonra yukarı aşağı, en son daire şeklinde fırçalama önerilir olmaktadır. O zaman eskiden bilim adına yapılanlar bilim dışı mı idi? Eskiden bilim adına dogmalarla (!) savaşanlar aslında birer Don Kişot mu idiler? Günümüzde bilim adına dogmatik görüşler savunanların yarın yanlış yaptıklarının ortaya çıkmayacağı ne malumdur? Newton'un yasalarını yerle bir eden Einstein yasaları ve şimdi eleştirilmeye başlanan Einstein'ın görüşleri. En son deprem uzmanlarının birbirlerini basında "şarlatanlıkla" suçlamaya varacak kadar bilimsel temelde birbirlerine zıt ileri sürdükleri fikirler. Tüm bunlardan sonra bilimi bir inanç sistemi haline getirenler ne yapsınlar, onlarında durmadan kible değiştirmekten başları dönmeye, kafaları karışmaya başlamıştır herhalde!

Bilim vardığı bazı sonuçları zamanla değiştirmekte olsa bile, iyi, güzel ve hikmete her geçen gün biraz daha yaklaşmaktadır. Din ise insanlığın araştırıp bulması için zaman ve çaba harcamalarına gerek kalmadan; İyi, güzel ve hikmetli olanların listesini bir kitap halinde insanlara sunmuş bulunmaktadır. Yani bilim hızla dine yaklaşmakta, dinin ileri sürdüğü fikirleri doğrulamakta, her emir ve yasağını tasdik etmektedir. Din, bilimin varacağı son noktada onu beklemektedir! Bu konuda "İslami emirler ve hümanizm" adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Hawking kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. İngiliz teorik fizikçi Stephen Hawking, kendi geliştirdiği kara delik teorisinden 30 yıl sonra kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. Kara delikler maddeleri yutmuyor. (DW, 27 Temmuz 2004)

'Einstein yanıldı!' Ünlü fizikçi "en şok edici keşfe" karşıydı. Albert Einstein, kendi neslinin en parlak zekâsı olsa da onun zekâsı bile yazar Elsie Burch Donald'ın 20. yüzyılın "en şok edici keşfi" olarak adlandırdığı kuantum teorisinin önemini fark edemedi. (Hürriyet, 13.09.2021)

Bilimin verileri dışındaki hiçbir fikri – Din dahil - kabul etmeyenler Sabah Gazetesinin 21.12.2001 tarihli manşetini nasıl yorumlayacaklar: “Bilim adamları kafa karıştırdı. Yaşam uzayda başlamış olabilir. “ O da ‘Olabilir!’ Bu haeri ilk okuduğumda yazdığım bu yazının üzerinden 20 yıldan fazla zaman geçti ve şimdi bu yazıyı güncellerken sanala düşen en güncel haber: Rus ve ABD’li bilim insanları kanıtladı: Yaşam, Dünya’ya uzaydan gelmiş ‘olabilir.’ (Sputnik Türkiye, 15.11.2023)

Bilim insanları: Mars’ın oluşumuna dair yanılmış olabiliriz. Araştırmacılar, gezegenin düşündüğümüzden çok daha uzun bir süre önce oluşmuş olabileceğini söylüyor. (Indyturk, 13 Şubat 2020)

“Bilim insanları, İngiliz doğa bilimci Charles Darwin'in cinsel seçim hakkında yanıldığını ortaya koydu.” (Şarkul Avsat, 22 Haziran 2021)

Bilim Dünyası Ay’ın Oluşumu Konusunda Yanıldı mı? “Apollo 16’daki astronotların 1972’de getirdiği kaya örneklerine bir de bugünün teknolojisiyle bakan bilim insanları Ay’ın bugüne dek sanılandan çok daha genç olabileceği sonucuna vardılar. Hem de 200 milyon yıl kadar.” (VOA Türkçe, 18 Ağustos 2011)

Uzmanlar yeşil çay hakkında yanıldı! “Yapılan son araştırmalar, antioksidan deposu yeşil çayın meme kanserine karşı korumadığını ortaya koydu. Daha önceki araştırmalarda, hayvan ve insan hücreleri üzerinde olumlu etkileri ortaya çıkan sonuçlara dayanarak açıklama yapan bilim insanları, sıcak yeşil çay içilmesi tavsiyesinde bulunmuştu. Ancak 54 bin kadını konu edinen son araştırma, yeşil çay içmekle meme kanseri arasında herhangi bir ilişki olmadığını ortaya koydu.” (Basından, 03.11.2010)

Bilim adamları yanıldı! “Bilim adamlarının kuyruklu yıldızlar ile ilgili bilgileri yanlış çıktı. Kuyruklu yıldızların Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu. Science dergisinin son sayısında yayımlanan makaleye göre, Stardust uydusunun 15 Ocak’ta yeryüzüne getirdiği kuyruklu yıldız tozlarını inceleyen uzmanlar, kuyruklu yıldızın Güneş Sistemi’ndeki diğer gök cisimlerinden pek farklı yapıda olmadığını saptadı.” (Basından, 15 Aralık 2006)

Işık hızı aşıldı. Bilim dünyasında şok: Einstein yanıldı. Işık hızının saltanatı yıkıldı. Albert Einstein’ın izafiyet teorisine göre evrenin hız sınırı olan ışık hızı, nötrinolar adı verilen çok küçük kütleli parçacıklar tarafından geçildi. Nötrinolar, CERN’in Cenevre yakınlarında bulunan merkezi ile İtalya’nın başkenti Roma’nın doğusundaki Gran Sasso laboratuvarı arasındaki 730 kilometrelik mesafeyi ışıktan yaklaşık altı kilometre daha hızlı bir şekilde kat etti. Işık hızı saniyede 299 bin 792 kilometre 458 metreye tekabül ederken, nötrinoların hızını saniyede 299 bin 798 kilometre 454 metre olarak belirleyen fizikçiler hâlâ ölçüm aletlerine inanmakta güçlük çekiyor. (TV24, 25.09.2011)

Kimya tarihinin en trajik hatası

İnsan organizması açısından tüm zamanların en yıkıcı kimyasal bileşimlerinden biri sayılan eroinin, ilk kez bilim adamları eliyle ve gerçekte son derece iyi niyetli bir amaca hizmet etmek üzere ürettiğini biliyor muydunuz? 1897'de Almanya'daki Bayer laboratuvarlarında kanser ve tüberküloz hastaları için "ağrı kesici" olarak hazırlanan "eroin hidroklor", dehşet verici yan etkileri farkedilince onu ilaç olarak reçetelere yazan hekimler tarafından derhal terkedildi. Ancak iş isten geçmiş ve "şeytanın tozu" hapsedildiği şışeden kaçıp halkın arasına karışmayı başarmıştı bir kez... 9 Şubat 2003

Bilim adına, içinde kokain bulunan diş ağrısı ilaç tanıtım broşürü ve broşürdeki cici masum çocuk resimleri

Devlet 1932'ye kadar eroin üretilip sattı

Talimhane hakkında sözlü tarihi araştırırken inanılmaz bir şey keşfettim. Burada 1933'e kadar dünyanın en kaliteli eroinini yasal olarak üreten bir fabrika varmış.

Hikaye aslında biraz daha geri gidiyor. Meşhur Bayer ilaç firması, 1897'de mucize bir ilaç keşfetti. İlacın etkilerini tam anlamak için, ilacı damarına enjekte eden bir mühendis, "Kendimi kahraman gibi hissediyorum" deyince, adını kahraman manasında Heroin koydular. Eroin, eczanelerde aspirin gibi satılmaya başlandı. Tıpkı bir dönem ecstasy'nin eczanelerde zayıflama hapi olarak satıldığı gibi. Koskoca Freud, nane-limon yazar gibi reçetelere kokain yazdıktan sonra...

15 yıl sonra eroinin sonuçları ortaya çıktığında iş isten geçmişti. Lahey'de derhal uluslararası bir toplantı yapıldı, eroin üretimi ve dağıtımı tüm dünyada yasaklandı. Ancak üretim kimi ülkelerde bir süre daha devam etti. İşte bugün eroin trafiğinde adı anılan ülkelere bir olmamızın kökeninde taaa o günler var. Dünyadaki en kaliteli afyon üretim merkezi Anadolu'yu, 62 vilayetin tamamında afyon ekimi yapıyordu.

21 Kasım 2009

1880 ve 1990'larda kokaine çok değer verildi. Papa Leo XII, Sigmund Freud, Jules Verne, and Thomas Edison gibi bir çok ünlü isim tedavide kullanımı önerdi. Coca-cola orijinal olarak kokain içermekteydi ve 1888'de "yorgunluğu geçiren içecek" olarak reklam yapıyordu. Coca-cola daha sonra kokaini içeriklerinden çıkarmış ve yerine kafein koymuştur.

Bir zamanlar "Bilimsellik" adına savunulanlar günümüzde adliyelik olay kabul edilmektedir!

İLAC DÜNYASINDA PARABEN ŞOKU!

Fransa'nın 'Kanser yapıyor' dediği koruyucu madde Paraben, bebek kreminde diş macununa, ağrı kesiciye kadar birçok alanda kullanılıyor. Türkiye'de de 300 ilaçta var

FRANSA, gıda ve ilaçlarda bakteri oluşumunu engellemek için koruyucu olarak kullanılan Paraben maddesinin kanserojen içerdiği haberiyle çalkalanıyor. İstanbul Eczacı Odası'nın verdiği bilgiye göre Türkiye'de de 300'den fazla ilaçta Paraben bulunuyor. Haberi veren Fransız Le Monde gazetesi Paraben içeren 400'e yakın ilaç ve kozmetik ürünün listesini yayımladı.

YASAK İÇİN YASA HAZIR

FRANSA ilaç sektöründe paniğe neden olan listede bebek kremleri, mide ilaçları, ağrı kesiciler, ateş düşürücüler, antibiyotikler, diş macunları ve kemoterapi tedavisinde kullanılan ilaçlar da bulunuyor. Fransız Meclis'i listedeki ürünlerin yasaklanması yönündeki yasayı kabul etti. Ancak üretimin durdurulup, tamamen yasaklama için yasanın Senato'dan da geçmesi gerekiyor. >> 25 Mayıs 2011

1939'da, Nobel Tıp Ödülü'ne de layık görülecek olan İsviçreli kimyager Paul Hermann Müller tarafından keşfedilen DDT, sivil ve askerler arasında da kullanılır. 1970'li yıllarda ABD ve Avrupa'da daha sonra da ülkemizde yasaklanır.

Dünyada diabetes hapı yasak

Avrupa İlaç Kurumu hastaları Avandia için uyardı. Avrupa İlaç Kurumu, ilacın hastalarda kalp krizi ve inme gibi yan etkilere neden olabileceği sonucuna vardı.

25 Eylül 2010

Tıpta doğru bilinen büyük yanlış

20. yüzyılın başlarındaki teoriye göre bağışıklık sistemi kanserli hücrelere karşı mücadele ediyor. Fakat bu teori yanlış çıktı.

Şimdi, teorinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirlendi.

Vücudun bağışıklık sisteminin, tümörün ilk oluşum safhasında kanserli hücreleri tespit edip onları koruduğu bildirildi.

The Journal of Clinical Investigation adlı dergide dün yayımlanan araştırmada, 20. yüzyılın başlarındaki teorisinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirtildi.

10.08.2009

40 yıllık 'prostat hatası' tıbbi böldü

Prostat kanserinin erken teşhisinde 40 yıldır uygulanan PSA testiñi bulan ABD'li doktor Albin "Yataydı" itirafında bulundu. Tıp dünyası bu sözlerle iki kutba ayrıldı

Prostat kanserinin erken dönemde teşhis amacıyla 40 yıldır yaygın bir biçimde uygulanan PSA testinin babası Dr. Richard Albin geçen hafta tarihî bir itirafa bulundu. Arizona Üniversitesi'nde görevli doktorun kendi keşfi PSA için "Test bir hataydı. Elde edilen veri yetersiz. Prostat kanserini belirleyemediği gibi kanserin öldürücü olan toplile olmayanın birbirinden ayıramıyor. Ayrıca çok pahalı. Bundan 40 yıl önce yaptığım keşfin boylesine kar amaçlı bir kamu sağlığı faciasına dönüşeceğini hiç hayal edemedim" diye bahsetmesi şaşırttı. Bu sözler tıp dünyasının "olmazsa olmaz" dediği testin uygulanması hakkında tartışma başlattı. vazgeçilmez olduğunu söyleyenlerin yanı sıra gereksiz olduğunu öne sürenler kiye bölündü. İşte Türk uzmanların ilgili görüşleri;

19.03.2010

Eski anti-depresanlar kalp hastası yapıyor

02 Aralık 2010 Perşembe 06:00

LONDRA -AA- İngiltere'de yapılan bir araştırma, eski nesil anti-depresanların, kalp hastalığı olasılığını arttırabileceğini ortaya koydu.

İngiliz bilimadamları, İskoçya'da yaklaşık 15 bin kişinin katılımıyla yapılan araştırmada, eski nesil ilaçlar arasında yer alan, Norpramin gibi trisiklik anti-depresanların, kardiyovasküler rahatsızlığa yakalanma olasılığının yüzde 35 oranında artmasıyla bağlantısı bulunduğunu bildirdi.

University College London'dan Mark Hamer ve ekibinin, araştırma çerçevesinde İskoçya'da genel nüfus üzerinde yapılan sağlık verilerini kullandığı, 35 yaş üzerindeki yetişkinlerle ilgili 1995'den 2003 yılına kadar alınan verileri değerlendirdiği ve bu kişileri 2007 yılına kadar izlediği belirtildi. Araştırmaya, kalp hastalığı bulunduğu dair klinik geçmişi olanların dahil edilmediği kaydedildi.

Sonuçları European Heart Journal'da yayımlanan araştırmada, 8 yıllık süreçte yüzde 26,2'si ölümcül, 1,434 kalp hastalığıyla bağlantılı vaka görüldüğü ve trisiklik anti-depresanların, kardiyovasküler rahatsızlığa yakalanma olasılığının yüzde 35 oranında artmasıyla bağlantısı olduğu tespit edildi.

Yeni nesil seçici serotonin geri alım inhibitörlerinin ise bu olasılıkla bağlantısı olduğu gözlenmedi.

Hamer, Prozac ve Paxil gibi eski nesil anti-depresanların, artık depresyon tedavisinde büyük ölçüde kullanılmadığını ancak bu ilaçların, uykusuzluk, sırt ve baş ağrısı gibi şikayetlerin tedavisi için hastalara verildiğine dikkati çekerek, "Bulgularımız, doktorları anti-depresanları reçete ederken tedbirli olmaları konusunda uyarıyor" dedi.

Bilim kutsal bir inektir!

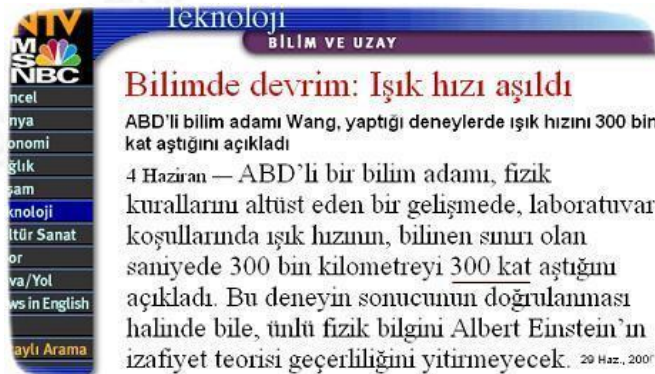
Bilim, bilimsel olarak elde edilen bilgilerin tümüdür. İlk adım gözlemdir. Bir dizi gözlem bir araya toplanır ve bilim adamı kendisiyle bir müzakereye girerek hipotezini kurar. Bu gözlediği verilerin şu ya da bu şekilde bir açıklamasıdır. Bir hipotez, bir tür tahmindir. Sonraki aşamada 'Eğer hipotezim doğruysa o zaman şu deneyi yaptığımda bu sonuca ulaşmam gerekir' denir. Son aşama uygun deneyi yapmak ve hipotezi sınamaktır. Eğer deney yanlışsa hipotez tamamıyla reddedilir, doğruysa hipotez geçici olarak kabul edilir ve hipotez sürekli olarak deneylerle sınanır. Ancak çok kuvvetli teoriler bile yanlış çıkabilir. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 21) Modern bilim Galileo ve Newton'la başlamış ve o zamandan beri hızlı bir şekilde ilerlemiştir. Einstein ve Bohr gibi bilim adamlarıyla korkunç bir ivme kazanmıştır. Ama aynı hikaye alçaltıcı ters bir dille de anlatılabilir. Eğer bilimin doruğu atom hakkında şimdi bildiklerimiz ise, on yıl önce bilinenlerin kesinlikle kusurlu olması gerekmektedir. Çünkü bilim o zamandan bu zamana kadar büyük aşama kaydetmiştir. Yirmi yıl önce bilinen daha da kusurluydu, 50 yıl öncenin biliminde bilinmeye değer çok az şey vardı. Biraz hayal gücü kullanarak bundan 20 ya da 30 yıl sonra bilimin ne hale geleceğini sorabiliriz. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 24) Bir zamanlar ise bilimin, geleneksel dini inançların yerine geçecek yani kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olduğuna inanılırdı. Berhelot, dinin yerini bilimin aldı" dediğinde yıl 1901 idi. Zamanımızda bilimi büyük kutsal ineği olarak gören kimseye rastlanmaz oldu, en azından bu sayı epey azaldı. Buyrun size bir bilimsel yaklaşım: Adamın biri pazartesi günü viski soda içerek sarhoş olur, Salı günü konyak ve soda içerek sarhoş olur, Çarşamba gününde cin ve soda içerek. Ortak payda, soda! Bilimsel sonuç; Soda sarhoş eder! (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 19) Ayrıca astronomi de bir bilimdir ama yıldızlarla deney yapmaya imkan yoktur. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 21) Tarih bilimi de deneysel değildir. Yine bilimin de yapabilecekleri de sınırlıdır. Bilim, cinlerin olmadığını kanıtlayabilir mi? Hadi bir ortaya bir soru daha atalım: İki nokta arasındaki en kısa mesafe doğru bir çizgi midir? Söyler misiniz bana Amerika ile Türkiye arasında direk bir doğru çizgi çizebilir mi? İlginç değil mi evrende her gök cismi 'daire' çizerek hareket eder!

atom, i. Fr. atome < Yun. atomos, bölünmez, fiz. ve kim. Basit bir cismin, özelliklerini kaybetmeden bölünebileceği en küçük parça. Maddenin bölünemeyen en küçük parçası. [Osm. Cüz'i ferd; Ing. Atom.].
~ ağırlığı, fiz. ve kim. Bir elementin nötr atomunun, atom ağırlığı 16 olarak kabul edilen nötr oksijen atomuna göre bağıl (rölatif) ağırlığı. [Ing. Atom weight; Fr. Poids atomique, masse atomique]. ☉ izafi ~
~, fiz. Hidrojen atomunun ağırlığı birim a-

19. Yüzyıl'daki "bilimsel" birçok iddia artık çöplükte değil mi? O zamanın havalı bilim adamları şimdi arkalarından gülünen birer eski teorisyen değil midirler? "Atom mu, parçalanamayan en küçük yapı taşıdır" o! E ama parçalandı! O zaman etrafa bilim adına hava atanlar günümüzde tekrar geri gelselerdi insan içine çıkabilirler mi idi yoksa onlara da "gerici, çağdışı" falan denir mi idi?! 19. yüzyılın şaşaalı günlerinde fizikçiler her şeyin kurallara uygun yürüyeceğine inanıyordu. Doğanın yasaları keşfedilecek ve her şeyi görmek mümkün olacaktı. Yıldızlar, paylarına düşeni yapıp hep birlikte yerçekimi yasasına uydular. Işık dalgalarından meydana geliyordu ve bunlar oldukça iyi anlaşılıyordu. Elektrik biraz daha belalıydı ama yasalarının çoğu bulunmuştu ve geri kalanı da zamanla keşfedilecekti ve doğanın bütün yasaları bulunduğunda, gerekli verilerinde yardımıyla, her şeyin sırrı çözülecekti. Eğer evrendeki bütün maddenin her atomunun pozisyonunu, hızını ve belki birkaç şeyini daha bilebilseydik, sistemin tümünün bütün geleceğini öngörmekte kullanılabilecekti. Bu inanca determinizm denir. 19. yüzyılın sonuna kadar oldukça makul görünüyordu. Ama yüzyılın dönümünde geliştirilen **kuantum teorisi, onu temelden sarsmış** ve o zamandan beri fizik, kendine duyduğu pişkin güvenin çoğunu kaybederek büyük bir aşama sağlamıştır. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 53) Bilim adamlarının idolleri bir totem kazığı gibi birbirinin üzerine dizilseydi, en tepedeki ölçüm adı verilen sırtkan bir fetiş olurdu. Hem kimyacı hem fizikçiler **ölçümün önünde eğilip ona taparlardı**. Oldukça doğru bir saptama yaparak bütün fiziksel bilimlerin sadece özenli ölçümlerle ilerleyebileceğini söylerler. Hemen herkes fizikteki herhangi bir şey hakkında muğlâk, nitel ve kesin olmayan bir açıklama getirilebilir ama bu nicel bir sınavdan geçtiğinde çökmeye mahkûmdur. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 58)

1386

Işık hızı saniyede 300.000 idi. Ama son yıllardaki araştırmalar 300.000*300 rakamına işaret etmektedir. Uzun yıllar devam eden durağan evren modeli, 2 bin yıllık Öklid

geometrisinin yetersizliği, peşinden yıllarca koşulan "eter" in elden uçup gitmesi. Bir dönem bölünemeyen en alt parça olarak adlandırılan "atom" un, aslında daha alt parçacıklar olan proton, nötron ve elektronlardan oluştuğu anlaşıldığında yaşanan irkilme. Ardından proton ve nötronların da aslında temel yapı olmadığı, onların da kuarklardan oluştuğunun anlaşılması. Özetle, bilime yeniden bilimsel bir yaklaşım gerekmektedir. **Şüphecilğin, bilimin bizzat kendisine uygulanması akıl ve bilimin bir gereğidir. Bilimin varmış olduğu son nokta aslında ilerde varacağı yeni ve farklı bilimsel kanunların ilk adımıdır. Kısaca bilimde kesin ve son yoktur.**

Bilim adamların, “**bilimin henüz yapamadıkları-bulamadıkları**” konusunu düşünüp tevazu ile başları önde yürüyeceklerine, geriye bakıp bilimin geldiği şu an ki aşamayı kendilerine mal edip kibir ile yollarına devam etmektedirler. Ayrıca “bilimin insana neler yapabileceği düşüncesi de korkunçtur. **Atom enerjisi, radyoaktif gazlar, biyolojik virüsler vb.** birçok bilimsel araştırmanın hedefini, doğruluk derecesini ve doğruluk neticelerini ancak ona maddi destek veren çevreler belirlemektedir. Ayrıca, ‘hiçbir bilim adamının yaşadıkları zamanın dünya görüşlerinin ve ideolojilerinin etkisi altında kalmadığı’ asla iddia edilemez. Sartre, “Atom bombasının silah olarak mükemmelleştirilmesi için çalışan bilim adamlarına aydın diyemeyeceğim.” demektedir. (J.Paul Sartre, Aydınlar Üzerine, s 12) Bilim diye ortaya çıkan bir çok buluşun insanları ‘hafiften delirttiği’ de gerçek değil midir: Telefon, televizyon, aşı, vitamin hapları gibi.

Bir durumu ölçerken, mesela bir kuantum parçacığını ölçerken hem hızını hem de konumunu aynı anda ölçmek mümkün değildir. Diyelim ki konumunu ölçülebilmektedir ve bilgi edinme kesinliği çok fazladır. Bu kesinlik ne kadar fazla artarsa, hızın belirsizliği o kadar da artar. Bu da şu anlama geliyor ki, **hiçbir zaman maddenin gerçek bilgisine sahip olamayacağımız! Bilim kanıtlanmış bilgidir ama o kanıtlanmış bilgi her zaman bir başka kanıtlanmış bilgiye terk edebilir yerini. Nitekim bunun binlerce örneği vardır. Demek ki bilim de, “mutlak bilgi” değildir. “Mutlak” olduğu kabul edildiği gün bütün gelişmeler durur.** Varsayımlara dayalı hipotezler ise doğrulandıklarında o ana kadar “meçhul olanı kavramamızı” sağlar. Üstelik bir hipotez, diğer bir hipotez onu yanlışlayana dek geçerlidir. **İnanç: Şüphe ettiğine araştırarak ulaşamıyorsan “Onun yine de o olduğuna” inanmak ise, her bilim, kesin doğru olana dek inanç değil midir ki, zamanla o kesinleşenin de yanlış olduğu ortaya çıkacaktır!** Artık “akıl ile her şeyin bulunacağı” iddiasının şimdiye kadar doğrulanmamış başka bir inanç olduğunun farkına varmış mıyızdır acaba?

Harvard tıp fakültesinde beyin üzerinde çalışan bir bilim adamının yazar Cüneyt Ülsever'e söylediği şu cümle üzerinde biraz düşünmemiz gerekir. "Ben tıp bilimine bir tanrı tanımaz olarak başladım. Ancak hala beynin ne menem bir şey olduğunu %8-%10 biliyoruz. Beyine düşünmeyi sağlayan mekanizmanın ise katıyen farkında değiliz." Bu tıp adamı şimdi dinleri inceliyordu. Bilim felsefesine merak salınca da, zaten bilimin de yola bir takım varsayımlarla ve doğru olduğu kabul ettiği bulgularla çıktığını, sadece aynı koşullarda aynı sonucu almanın peşinden koştuğunu bilmek aslında bir inanç değil midir? Varsayımlar “inançtan” başka bir şey değildir midir? (C. Ülsever, Teneke Evin Torunu) Ya bilimde “tesadüfe” yer olduğunu iddia edenlere ne demeli? İşte darwinizm. Karl Popper, "Darwin kuramı sınanabilir olmadığı için bilimsel değildir, sahte bilimdir. Metafizik bir şeydir." sözü de bir kenara yazılmalıdır. (The Logic of Scientific Discovery)

Biz bilime karşı değiliz ama bazılarınca kutsallaştırılan ve amacından saptırılan bilimcilerin gerçek yüzünü de göz önüne sermek bizim görevimizdir. **Gerçek bilim adamı kendisine şu soruyu sormalıdır: Bilim gelişmesini nereye kadar devam ettirebilecektir? Şu anki bilim**

hangi aşamadır? İnsanlık tarihi buna yetecek midir, yeterse vardığı yer neresi olacaktır?

Bilim vardığı birçok sonucu değiştirip yerine bir yenisini koyuyorsa da uzun vadede kainatın gerçeklerine biraz daha yaklaşıarak ilerlemeye devam etmektedir. Kainatın gerçeklerini açıklayan ise dindir. Ashnda bilim; Allah'ın evreni yaratış sırrını çözmektir. Bilimin amacı da, Allah'ın kainatı yarattığı dili çözmek olmalıdır. Bilim adamlarının amacı zamanla değişecek ve adına bilim denecek kısa dönem buluşlara tapınmak değil, Allah'ın kainatı yaratırken koyduğu kuralları açıklamak olmalıdır.

André Vayson de Pradenne'in `**Prehistorik Arkeolojinin Sahtekarlıkları**` isimli kitabında sıraladığı arkeoloji tarihine geçmiş pek çok sahtecilik örneğiyle de sınırlı değil bilimsel aldatmacalar. Bilim dünyasında günümüzde de şarlatanlar çıkabiliyor. Hileli laboratuvar fareleriyle deney yapan bir Amerikalı immünolog, fosillere makyaj yaparak bilime katkıda bulunan (!) Japon bir paleontolog, deneylerini kaçakçılığa alet edebilen Alman bir fizikçi ya da klonlama alanındaki sahte süper deneyleriyle ülkesinde milli kahramana dönüşebilen Koreli bir biyolog olarak karşımıza çıkabiliyor bu sahtekarlar. (Biol Bıçer, Aktüel dergisi)

Amalgamdaki civa zararlı mı?

Amalgam dolgular ağır metal (civa) içerirler. Her bir amalgam dolgu yaklaşık olarak bir termometredeki kadar civa içerir. Ağız içinde bu amalgamlar korozyona uğrarlar. Fakat bu korozyon, amalgamın çiğneme sırasında mikro travmalara uğrayarak civa açığa çıkarmasına engel olmaz. Uzun yıllar ağızdan amalgam dolgularla yaşamış olan kişilerin kan tahlillerinde ağır metal bakıldığında mercury yani civa bulunur.

Amalgam dolgularla uzun yıllar yaşamak vücutta ağır metal birikimine neden olacağı için pek çok hastalık oluşabilir.

Dün ilacı, bugün zehir ilan edilmek üzere!

Bilim adamları yanıldı! Vücuttaki kan ve doku hücrelerinin DNA'ları birbirinden farklıymış

ANKARA -AA- Kanada'da yapılan bir araştırma, vücudun her hücresinin DNA'sının aynı olduğuna ilişkin varsayıma gölge düşürdü.

Montreal Üniversitesi'nden bir grup araştırmacı, abdominal aort anevrizması (AAA) hastalığının genetik nedenlerini araştırırken, kan ve doku hücrelerinin DNA'sının aynı olmadığı sonucuna vardı.

Araştırmacılar önce, hücrenin ölümlünde rol oynayan BAK genini inceledi. Hastalardan alınan kan hücrelerindeki BAK genleri ile doku hücrelerindeki BAK genleri arasında büyük fark olduğu ve hastalığı tetiklediği sanılan genin sadece doku hücrelerinde bulunduğu görüldü. Aynı farklılıkların sağlıklı kişilerden alınan örneklerde de olduğu fark edildi.

Araştırmacılar, kanser dışında, birçok küçük etkili genin çevreyle etkileşimleri sonucu yaşamın herhangi bir döneminde ortaya çıkan hastalıklarda sadece kanın incelendiğini, genetik risk etkeni araştırıldığında kanın, dokularda ne olduğunu gösterdiğinin varsayıldığını ancak durumun böyle olmadığını belirttiler.

Human Mutation dergisinin bu ayki sayısında yer alan araştırmanın doğrulanması halinde, genetik konusundaki tüm araştırmaların ve özellikle risk etkenlerine ilişkin verilerin yeniden gözden geçirilmesi gerekebilir.

Büyük çaplı araştırmalarda kullanılan genetik örneklerin büyük kısmı kan hücresi halinde. Kan ve doku hücrelerinin genetik olarak farklı olması, gen haritasıyla ilgili bu araştırmaların baştan beri temelde hatalı olabileceği anlamına geliyor.

17 Temmuz 2009

Günde bir kadeh alkol yararlı diyenler yanıldı

Bilim adamları, "Dengeli alkol tüketiminin yararlarından emin değiliz" derken, ABD Kalp Örgütü de alkolün kalp hastalığından korunmak için tüketilmemesini istedi.

24 Kasım 2009

ABD Kalp Örgütü de tavsiyelerini alkolün kalp hastalığından korunmak için tüketilmemesi gerektiğine dikkat çekecek şekilde belirledi. Şimdiye dek alkolün sağlığa etkileri üzerinde 100'ün üzerinde çalışma yayınlandı ancak bunların büyük bir bölümü alkol üreticileriyle sıkı bağları olan şirketlerin maddi desteğiyle yapıldı.

Uzay bilimi bir kez daha yanıldı

Satürn'ün halkaları hakkında şu ana kadar bilinenlerin birçoğunun yanlış olduğu ortaya çıktı.

Amerikalı bilim adamları, Cassini uzay aracının Satürn gezegeninin halkalarında keşfettiği devasa yükseltiler ve toz fırtınaları karşısında hayrete düştü.

Araştırmacılar, Satürn'ün halkalarının daha önce düz olduğunu düşünürken, Cassini'nin yeni gönderdiği görüntüler, halkalardaki bazı yükseltilerin 4 bin-4 bin 500 metre yüksekliğe ulaştığını ortaya koyuyor.

2009-09-23

Bilim adamları yanıldı !

Bilim adamlarının kuyruklu yıldızlar ile ilgili bilgileri yanlış çıktı.

Bilim adamları, kuyrukluyıldızların zannedikleri ölçüde "özel" gök cisimleri olmadığını açıkladı.

15 Aralık 2006

Kuyrukluyıldızların Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu

Science dergisinin son sayısında yayımlanan makaleye göre, Stardust uydusunun 15 Ocak'ta yeryüzüne getirdiği kuyrukluyıldız tozlarını inceleyen uzmanlar, kuyrukluyıldızın Güneş Sistemi'ndeki diğer gök cisimlerinden pek farklı yapıda olmadığını saptadı. Washington Üniversitesi'nden Donald Brownlee, "Bilim adamları, kuyrukluyıldızların tamamen Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu. Çalışmamız, bunun böyle olmadığını gösterdi" diye yazdı.

8 cm'lik karides bilimi çürüttü

Bilim adamları buzulların altında yaşam olmayacağını iddia ediyordu. Ama bir karides ve deniz anası bilimi şaşırttı

Antarktika'nın dev buzullarının altında yaşamın bulguları görüldü. Elde edilen görüntüler, bilim dünyasını bu aşamada cevap veremeyeceği sorularla karşı karşıya bıraktı.

NASA, hiçbir canlının yaşamasına olanak tanımayacak şartlara sahip olduğu düşünülen bir noktada yaşamın varlığına dair kanıt elde etti. Antarktika buzunun altında yapılan araştırmada, buz katmanının yüzlerce metre altında bir karides ve bir deniz anasına ait görüntüler elde edildi.

Güneş ışıktan yoksun olan Antarktika'da, sığın olarlar derinlerdeki zifiri karanlık sulara, bilim insanları sadece birkaç mikrobun yaşayabileceğini tahmin ediyordu.

Mart ayının ortalarında, kablosuz buzul katmanın 160 metre altına sokulan bir kamera, bir karides ve deniz anası görüntülerini başardı. NASA bilim insanı Robert Bindshadler, inanılması güç görüntüler ardından "Orada hiçbir canlının yaşayamayacağını tahmin ediyorduk. Ancak karşımıza tabiri caza gömlek isteyeceğiniz bir karides çıktı" dedi.

02 Nisan 2010

Bilimadamları Yanılmış

Yaygın görüşe göre C veya E vitaminleri, özellikle prostat kanseri riskini azaltıyor ama durum farklı. C veya E vitaminlerinin, başta prostat olmak üzere kanser hastalığına yakalanma olasılığını azaltmadığı bildirildi.

ABD'de yapılan ve sonuçları American Medical Association dergisinde yayımlanan iki büyük araştırma, söz konusu vitaminleri alanlarda kansere yakalanma oranında azalma olmadığını gösterdi.

Teknas Üniversitesi ve Cleveland Lerner Kliniği Tıp Fakültesi'nin yaptığı ilk araştırma çerçevesinde, 35 bin 533 sağlıklı erkek 4 gruba ayrıldı, her birine ayrı ayrı, selenyum minerali, E vitamini, her ikisi veya placebo verildi.

Araştırma sırasında katılımcıların 7 yıl süreyle izlenmesi planlanırken, sonuçların fazlasıyla umut kırıcı olması nedeniyle deneyin erken sonlandırıldığı belirtildi. Araştırmacılar, 4 ayrı gruptaki erkeklerde prostat kanserine yakalanma oranı sayısında istatistik olarak herhangi bir farklılık gözlenmediğini söylediler.

12 Ocak 2008

Yumurta aklandı, artık rahat rahat yiyebilirsiniz

40 yıl önce söylediği 'Yumurta yemeyin uyarısından dolayı ötür diyen Prof. Bingür Sönmez ve 'Bilinen Yumurtanın Bilinmeyen Yönleri konferansını düzenleyen Prof. Rüveyde Akbay, Balçıkçak Pamir e konuştu

Yumurta aklandı

Akdeniz Ülkeleri Tavukçuluk Zirvesi'nde konuşan İstanbul Memorial Hastanesi Kalp Damar Cerrahisi Bölüm Başkanı Prof. Dr. Bingür Sönmez, yumurtanın kalp sağlığı için kötü olduğu yönündeki eski inanın birçok çalışma ile bertaraf edildiğini vurguladı. Prof.Dr. Sönmez, dünyada Ekim ayının ikinci Cuma gününde kutlanan Yumurta Günü'nün, bu yıl Türkiye'de de kutlanacağını söyledi.

5 Ekim 2009

Tereyağı ve sütle ilgili şok itiraf

10 Şubat 2015 Salı 16:40

'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşünün aslında net bir bilimsel kanıtının olmadığı belirlendi.

İNSANLAR KRİTER OLARAK BENİMSEMİŞTİ

İngiliz Daily Mail gazetesinin yayınladığı bir haberde yaklaşık 30 yılı aşkın süredir söylenen 'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşlerini yalanlayan ayrıntılara yer verildi. İnsanlara yıllardır toplam besin alımı içindeki yağ tüketiminin yüzde 30'unu, doymuş yağ tüketiminin de yüzde 10'unu kısıtlamaları söyleniyordu.

Milyonlarca insan da bu tavsiyelere dayanarak yıllardır, tam yağlı süt, peynir gibi ürünlerden uzak dururken, kolesterol düşüren ve yağ azaltılmış besinlerden oluşan bir ürün yelpazesi yaratıldı.

YASAKLANMASI BÜYÜK HATAYMIŞ

Uzmanlar artık dünyada gitgide yayılan obezite hastalığının sebebinin ise bu 'yağ yasaklaması' olduğunu öne sürüyor. Çünkü uzmanlara göre yağ yasakları insanların karbonhidratlı yiyeceklerle yönelmesine ve beslenme alışkanlıklarını bu yönde değiştirmesine neden oldu.

Yandınız, güneşçiler!.

Pazar ekiminde Dr. Ümit Aktaş tüm bildiklerimizi tersine çeviriyor. Sonat Bahar'la konuşan uzman "Güneş tam tepedeysen güneşlenin" diyor..

Çünkü yaşamın temel maddesi D Vitaminini vücutta işe yarar hale getiren, aktive eden güneşin Ultraviyole B (UVB) ışınlanmıştır. Bu UVB de güneşin tam tepemizde olduğu saatlerde, dik gelen ışınlarda oluşmuş sadece. Erken ya da geç saatlerdeki ışınlarda ise işe yaramayan ve kansere neden olan Ultraviyole A (UVA) varmış.. Yani, 11-13 arası güneşlenmemiz, daha erken, daha geç gölgede oturmamız şartmış. İyi mi?

"Yahu ne oluyoruz" derken, Yeni Asır'ın pazar ekini aldım

elime.. Orda da, Hakan Atış kardeşim manşet atmış "Sabah 10'dan önce ve akşam 5'ten sonra.."

Yani tam ışınların yatay, UVA ile geldiği saatlerde güneşlenmemiz şartmış. Onu söyleyen de uzman.. Prof. Dr. Tuğrul Dereli.. Dereli "Sakın ha, dik gelen güneş ışınlarına çıkmayın" demiş, Hakan'a.. Çok tehlikeli güneş yanıkları oluşmuş, çünkü.

İki uzman, aynı gurubun iki gazetesinde taban tabana zıt konuşuyor.. Bana dert değil. Ben 1960 yılından beri hiç güneşe çıkmadım.

Ama plajlara koşanlar, güneşte saatlerce yatanlar, kimi dinleyecek?.

Buyrun burdan yakın!.

Sabah
24.7.2017

12.05.2017

Bir sonraki videoyu oynat

AKM

Tıp dünyasını karıştıran iddia!

İngiltere'de yapılan yeni bir araştırma, yüksek dozda ağrı kesici kullanımı ile kalp krizi arasında bir ilişki olabileceğini ortaya koydu. Gözler tıp dünyasına çevrildi. Yoksa son yıllarda artan 'kalp krizi vakalarını ağrı kesiciler mi tetikliyor?' sorusu aklılara geldi. Peki ağrı kesiciler kalp krizini artırıyor mu? Hangi ağrı kesiciler zararlı? İşte tıp

Tıp dünyasını sarsan tartışma: Kanser değil, tedavisi mi öldürüyor? "Kanser cinayetleri"

Gazeteci-yazar Yaşar Gören, kanser tedavisi için yapılan kemoterapi, radyoterapi gibi uygulamaların kanserden daha ölümcül olduğunu anlatan bir kitap yazdı: KanserCinayetleri. İşte bu kitapla birlikte tıp dünyasında büyük bir gürültü koptu. Onkoloji uzmanları bu iddiaların çok tehlikeli olduğunu hastaları yanlış yönlendireceğini vurguluyor. Biz de önce her iki tarafı dinledik, daha sonra da tıyomizi bu gelişmenin tam ortasında kalarlara, yani kanser hastalarına yönelttik. Bir tarafta, kemoterapi tedavisinin riski olduğunu iddia eden ve bu konuda ciddi bir çalışma yapıp, bilimadamlarının yaptığı araştırma sonuçlarını referans alarak kitap yazan bir gazeteci-yazar. Diğer taraftaysa birlerce insanın yaptığı yıllarca süren araştırmaların sonucunda ortaya çıkan ilaçlara tedavi uygulayan, bu işe neredeyse hayatlarını adanmış tıp doktorları. Madalyonun öbür yüzünde ise hastalar ve aileleri. Orada da kiye bölünmüşlük söz konusu. Kimileri doğal yöntemlerle kanserden kurtulduklarını söylüyor kimileri kemoterapi, radyoterapi ve ameliyatlara

Tıp dünyası şokta! Yeni bir organ keşfedildi

5.1.2017 11:50

Tıp dünyası sarsıldı... İnsan bedeninde sindirim sistemine ait olduğu belirlenen yeni bir organ bulundu. Böylece 100 yıllık anatomi bilgisi de çöpe gitmiş oldu. Peki bu organ ne işe yarıyor?

Lancet Gastroenteroloji ve Hepatoloji dergisinde yayınlanan makalede, araştırmacıların 'mezenter' adı verilen yeni bir organ bulunduğu açıklandı. Mezenter'i ilk olarak 2012 yılında keşfeden İrlandalı bilim insanı J. Calvin Coffey, önceden organın parçalanmış yapıların bir araya gelmesiyle oluştuğunu düşündüklerini ancak şimdi tek parça ve sürekli bir yapı olduğunu kanıtladıklarını açıkladı. Böylece insan vücudundaki organların sayısı 79'a yükselmiş oldu ve yüz yıllık anatomi bilgisinin de yanlış olduğu ortaya çıktı.

Bilimin Temel Varsayımları Nelerdir? Bilimin Sınırları Var mı?

Bilim, Hangi Temel Varsayımlar Üzerine Kuruldu?

Yayınlan: 5 Ocak 2019
Yazar: Çağrı Mert Bakırcı
13 Aralık 2019
12 dakika
9,189+

Evrim Ağacı

Çağrı Mert Bakırcı

Yazar

İlgilenen Okuyucular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Sorular

Bilimperestlerin Yanılgıları. Bilimi “kutsal bir rehber” kabul edip her problemi çözen tek ve süper bir güç olarak benimseyenlerin (C. Şengör, Newton Neden Türk Değildi?, s. 122) başında gelenlerden olan Prof. Dr. Celal Şengör’ün “dindarlar üniversitelere alınmasın” önerisi, gündeme geldiğinden beri eleştiriliyor. Jeoloji profesörünün “din, bilime dayandırılmaz” kuralından, “dindarlar bilim yapamaz” gibi vahim bir sonuç çıkarmasının yanlışlığı, zaten ayan beyan ortadadır. Ama aslında bundan da ileri gitmek ve Sayın Şengör ve onun gibi düşünen “bilimperestlerin” dünya görüşünü biraz kurcalamakta yarar var. Şengör, “Din, belirli dogmalar çevresinde kurulmuştur. Bilim ise sürekli olarak gerçeği arayan bir düşünce sistemidir” diyor. Yani bilimin salt “somut gerçekliğe” dinin ise sırf “inanca” dayandığını ileri sürüyor.” Oysa bakın dünyanın önde gelen astrofizikçilerinden biri olan Arizona Eyalet Üniversitesi öğretim üyesi Paul Davies, 24 Kasım 2007 tarihli New York Times’deki makalesinde bu konuda ne demiş: “Bize sürekli bilimin dünya hakkındaki en güvenilir bilgi kaynağı olduğu, çünkü test edilebilir hipotezlere dayandığı, dinin ise inanç üzerine kurulduğu söylenir. Bu ayırmadaki sorun şudur ki, bilimin de kendi inanç-bazlı iman temeli vardır. Tüm bilim, doğanın rasyonel ve anlaşılabilir bir düzene sahip olduğu varsayımı üzerinden işler. Eğer evrenin anlamsız karmaşalar ve keşmekeşlerle dolu olduğunu düşünseydiniz, bilim adamı olamazdınız.” Prof. Davies, bundan şu sonuca varmış: “Dolayısıyla hem dinin hem de bilimin temelinde inanç vardır: Her ikisi de evrenin dışında bir şeyin varlığını kabul eder: Ya açıklanamayan bir Tanrı’ya, ya da açıklanamayan doğa kanunlarını.” Bu gerçek, bir “bilimci” ile bir “dinci” arasında aslında bir “inanç dozajı farkı” olmadığını gösteriyor. Elbette eğer “dinci”nin inandığı dinin öğretileri fiziksel veya sosyal gerçekliği görmesini engelleyecek katılıktaysa, ortaya ciddi bir dogmatizm sorunu çıkar. “Dünya dönmüyor” diye fetva veren Ortaçağ Katolik Kilisesi veya Suudi “alim” İbn Baaz örneğinde olduğu gibi. Ama bir “bilimci” de alabildiğine dogmatik olabilir. Sovyet tarımını “diyalektik materyalizm’e göre çarpıtıp mahveden Trofim Lysenko veya Prof. Şengör’ün “Erke”cilik oynayan ideolojidaşları gibi. Bu, Türkiye’deki “bilimperest”lerin göremediği gerçeklerden biri. Bir diğeri de, bilimin bize öğretebileceklerinin sınırı ile ilgili.

Prof. Şengör bilimi sınırsız görüyor. Hatta “bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur” diyor. Bu, vahim bir yanılgıdır. Başka her şeyden önce bilimin kendi disipliniyle çelişir. Çünkü bilimin yöntemleri deney ve gözlemden ibarettir. “Bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur” önermesini ise ne deney ne de gözlem yoluyla test edemezsiniz. Bu, felsefi bir iddiadır. Nitekim zaten Prof. Şengör de dayanak olarak bir felsefeci olan Bertrand Russell’a başvurmuş. Gerçekte insanlığın bilimden başka daha pek çok “bilgi kaynağı” vardır. Örneğin ben “insanlara adaletli ve merhametli davranmak gerekir” önermesinin doğru olduğunu biliyorum. Beni buna iknaeden hiç bir fizik kanunu, kimya formülü veya biyoloji teorisi yok. Hatta “bilimperestler”in pek sevdiği bazı biyoloji teorilerinin sosyal uyarlamalarına, örneğin Sosyal Darwinizm’e bakarsak, adalet ve merhametin çok aptalca şeyler olduğu sonucu çıkabilir. Ama “vicdan” (sezgi), “gelenek” ve Prof. Şengör’ün hiç hazzetmediği anlaşılan “vahiy” gibi bilgi kaynakları, beni söz konusu değerlere inandırıyor. Aslında dünya tüm bunları görelî ve kaba pozitivistmi aşalı çok zaman oldu. Sorun, bizim bilimperestlerin fanus içinde yaşamasında. (Mustafa Akyol, Star, 6 Şubat 2008)

Rektörler bir bilim kilisesi mi oluşturmak istiyor?

YÖK’ün bünyesinde bulunan rektörlerin ve yakın arkadaşlarının bilim, din, vahiy konularında, yaptıkları açıklamalardan anladığımız kadarıyla **bilimi bir din gibi algıladıkları için "Scientific Church" Bilim Kilisesi** kavramını kullanmayı bir zihniyeti anlatmak üzere uygun buldük. Ancak hemen hatırlatalım ki, bilimi bir din olarak görmeleri de **sadece bir slogandan ibarettir** çünkü **bilim üretmede yetersiz oldukları ve ideolojik bir bataklıkta içine saplandıkları için din olarak gördükleri bilimin gereğini de yapmazlar**. Sadece, halkın tarihsel yürüyüşüne uygun değerleri, yargıları, sembolleri, anlam ve kavram çerçeveleri,

sosyolojik bir gerçek olarak, demokratik bir seçim yoluyla çevreden merkeze yöneldiği zaman, karşılarında halkın özgürce seçtiği bir meclis ve Başbakan dahi olsa, kilise hiyerarşisinden devşirilen cüppelerini giyerek bilim, aydınlanma, laiklik ve ulusalcılık adına Anıtkabire yürümektedirler. Abartısız Rusya, Küba, Çin dahil dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir bilim adamları prototipleri yoktur. Bu zihniyetin batıda nasıl iflas etmiş olduğunu bilahare fazla detaya girmeden genel hatları ile açıklamaya çalışacağım.

Bilimperest rektörlerin düşünsel arka planı

Bilindiği gibi 1789 Fransız ihtilalinden sonra gelişen pozitivist bilim anlayışı ki bu kavramı ilk önce St. Simon kullandı.- Fizik bilimlerinde meydana gelen büyük atılımlarla 19.asırda sosyal bilimleri de kapsayacak şekilde Kıta Avrupa"sında hakim bir paradigma haline geldi. Öyle ki St. Simon"un öğrencisi Aguste Comte bu paradigmayı sosyoloji alanında öyle bir noktaya ulaştırdı ki; artık **pozitivizm ve onun kavramlar çerçevesi, aynen doğa bilimlerinde geçerli olan sebep-sonuç ve determinist ilkelere göre, zorunlu olarak insanlığın ortak dini olacak** ve dolayısıyla vahye dayanan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam gibi dinler tarihsel ve toplumsal yasaların bir gereği olarak, insanlığın tarihi serüveninden silinecekti. Çünkü ona göre, insanlık Teolojik dönemden Metafizik döneme, Metafizik dönemden de zorunlu olarak Pozitivist döneme geçerek bu "üç hal" kanununun bir gereği olarak, **insanlık mistifiye olmuş boş inançlarından kurtulup bilimsel kavramlar çerçevesine dayanan pozitivism tek geçerli yaşama biçimine, yani bilimsel bir dine dönüşecektir.** Bu görüş özellikle sol ve ateist aydınları derinden etkilemiştir. Zaten Marksist bilim adamlarının düşünme biçimi de öyledir. Zira Marx kendi teorisini "**Scientific Socialism**" (**Bilimsel Sosyalizm**) olarak isimlendirmişti. Zira ona göre de, aynen Aguste Comte"de olduğu gibi, komünal toplumdan başlayan insanlık tarihi kölelik, ağılık, feodalite, kapitalizm ve sosyalizm aşamasından sonra determinist (zorunlu) yasaların gereği olarak komünizm'e (sınıfsız topluma-dünya cennetine ki, bu liner tarih anlayışı, St.Agustini"in teolojik tarih felsefesinin materyalize edilmesidir) ulaşacaktır.Dolayısıyla üst yapının en dominant unsuru olan din kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Zira **din insanlığın afyonudur, o işçi-proleterya sınıfının sömürülmesi için burjuva sınıfının uydurduğu bir sömürge aygıtından başka bir şey değildir.** Bugün üniversitemizin en önemli mevkilerini işgal eden akademisyenlerin birçoğu hemen hemen böyle düşünürler. İdare-i maslahat icabı her zaman itiraf etmeseler de! Dolayısıyla bu pozitivist-Marksist mantalitenin aşkın bir anlayışa, metafiziğe kapı aralayan, daha açık bir ifade ile Tanrıya belli bir dine inanan bir bilim adamına, başı örtülü dahi olmasa herhangi bir öğrenciye tahammül edemeyeceği açık ve seçiktir. Şimdi gelelim bu söylediklerimizin YÖK"le ne alakası var işte meselenin de püf noktası burada düğümleniyor. Zira YÖK"ün özellikle Kemal Gürüz, Erdoğan Teziç, Celal Şengör gibi bireylerin tarihsel ve toplumsal olaylara, dolayısıyla dine, dile sanata kültüre ve bilime yaklaşım biçimi **çok fazla bilimsel çalışmalarla ilgilenmeseler de pozitivist-marksist bir mantaliteye dayanır.**

Nedir **pozitivist mantalite**; gözlenemeyen, olgulara dayanmayan, deneye indirgenemeyen yani empirik anlamda **test edilip genelleştirilemeyen her önerme ve inancın yadsınmasıdır...** Tıpkı Viyana ekolünün, neo-pozitivistlerin özellikle Carnap ve Raihanbach gibi naiv düşünen mantıkçı felsefeciler gibi. Onlara göre metafiziğe dayanan tüm yargılar ve onun üzerine inşa edilmiş hayat biçimleri zihinsel bir yanılgı ve sapmadan ibarettir. Çok açık bir örnek verecek olursak, Tanrı vardır, Ahiret vardır, öldükten sonra dirilmek vardır, yargı günü gerçektir gibi önermeler empirik anlamda doğrulanamayacağı için anlamsızdır dolayısıyla bilimsel değildir. Pozitivist mantalite kelimenin tam anlamıyla budur. Halbuki bu yargının kilise kurumunun "extra ecclesiam nulla salus" (kilise dışında hiçbir hakikat yoktur.) dogması ile hiçbir farkı yoktur.

Fakat "teist" Allah"a, vahye ve onun öngördüğü hayat biçimine inanır. Yani pozitivistin tam karşıt yönünde de bir düşünce ve inanca sahiptir, bundan dolayı pozitivismi bir kilise ve din olarak algılayan YÖK ve onun rektörlerine göre açıktan söylemeseler bile, dini simgeyi çağrıştıran her kıyafet, hatta dille ifade edilemeyen dini motifli her düşünce tarzı hissedildiği anda üniversite kampüslerinden kovulmalıdır. Zira **pozitivist dinin kafirleri de teist"lerdir** (yani inananlar) **keşke mümkün olsa da pozitivist tapınaklarda büyük rahip Auguste Comte'un başkanlığında pozitivist engizisyonda yargılanıp pozitivist cehennemde layık oldukları şiddetli azabı tatsalar.** Allah"a inanan adamdan bilim adamı olmaz. Çünkü o apriori, önsel olarak Allah"a inandığı için dogmatiktir. Öyle ya bu kafaya ve mantaliteye göre Aristoteles, Platon, Plotinus, Descartes, İbn-i Haldun, Leibnize, Farabi, İbn-i Sina, Blace Pascal, Spinoza, Immanuel Kant, Hegel, Einstein vs. bile aydın sınıfına giremezler çünkü ne de olsa adlarını saydığımız bu zevat şu veya bu şekilde Tanrı'nın varlığını kabul ederler.

Maalesef bu zihniyet Avrupa kaynaklı Baron de Holbach, Abbe Meslier, Ludwing Buchner, David Strause, Diderot, Neitsche, J.P.Sartre gibi ateist-pozitivist düşünürlerin ve onların ilk çömezi sayılan Abdullah Cevdet ve onun naiv tilmizleri sayesinde yerleşti. İstiklal şairi Mehmet Akif'e hakaret edecek düzeyde tarihsel ve toplumsal değerlerimize düşman Nurullah Ataç gibi bireylerin İnönü döneminde cumhurbaşkanı danışmanlığına getirilmesiyle de **sosyo-kültürel alanda tam bir pozitivism, kamusal alanda ise Sovyetik tipi bir laiklik uygulaması** yerleşti. Peki, yukarıda kısaca anlattığımız bu bilim anlayışına ve dünya görüşlerine Kıta Avrupa"sında ne oldu? Orada üniversiteler halen katı bir pozitivismi ve determinizmi mi seslendiriyorlar? Farklı inanç, fikir ve ideolojilere sahip akademisyen ve öğrencileri kapı dışarı mı ediyorlar yoksa orada üniversiteler akli, bilimi özgür düşünce ve araştırmayı bırakarak apriori olarak, görevlerinin resmi ideoloji veya Marksizm, sosyalizm, kapitalizm, pozitivism, Hristiyanlık gibi dünya görüşlerini savunmak, entelektüel ve epistemolojik anlamda onları meşrulaştırmak olduğunu mu söylüyorlar? Öyle ya **bizim bilim adamlarımız, kendilerinin savunduğu akıl, deney, özgür düşünce olgularının aksine üniversitede görevlerinin "Kemalizm"i savunmak olduğunu** söylüyorlar. Zira onlara göre **Kemalizm, yeryüzünde hakikatin, gerçeğin kendisidir.** Ki bu Kemalizm denilen düşünme biçiminin cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk"le hiçbir alakası yoktur. Zira özgün yazılarının ve söylevlerinin yer aldığı "nutuk"ta böyle bir düşünce mantalitesi yok. **Bu kavram daha çok 1940"lı yıllardan sonra mantıkçı-pozitivizme prestij eden, devlet düzeyinde laikliği Tanrıyı yeryüzünden kovma hareketi olarak algılayan Sovyetik tipi laisizmi savunan, elitist, jakoben bireyler tarafından ortaya atılmış ve içeriği doldurulmaya çalışılan bir kavramdır.** Tam anlamıyla bir rekonstrüksiyondur. Zira Atatürk kendisinin milletine ve Türk Gençliğine hiçbir dogma bırakmadığını, sadece akli ve özgür düşünceyi ölçü ve hakem olarak bıraktığını açıkça söylemiştir.

1394

Türkiye"de bilim siyasallaşmıştır

Evet, Avrupa"da, Amerika"da, gelişmiş demokratik ülkelerde bu bilim anlayışına ve mantalitesine sahip hiçbir üniversite yoktur. Zira bilim Türkiye"deki gibi siyasallaştırılmamıştır, herkesin hangi düşünce ve inançtan olursa olsun akademik özgürlüğü vardır. Örneğin Amerika"da bırakın bir öğrenciyi bir Yahudi profesör Yale Üniversitesi"nde kipa"sı ile derse girebilir, ders anlatabilir hiçbir makam ve otorite onun bilim adamlığını sorgulayamaz, ta ki kendi inançlarını bilim adına öğrencilerine dayatmadığı sürece...Şimdi gelelim bir dönem Avrupa"ya da hakim olan pozitivist bilim anlayışına ne oldu, öyle ya kadim filozof Herakleitos'un söylediği gibi "Panta rei" her şey akar dolayısıyla köprünün altından çok sular geçti , ta 1950"lerde Amerika"da "Science is Sacred Cow": "bilim kutsal bir inektir" gibi kitaplar kaleme alınmaya başlandı. Kıta Avrupa"sında fizik bilimlerde pozitivism ve

dolayısıyla determinist anlayışa darbeler vuruldu. Şimdi bu tarihsel gelişmeyi kısaca açıklayalım.

Deprem, uzmanları da 4/4'lük bölündü!

Önceki gün İstanbul'da meydana gelen 4.4'lük depremi uzmanlara soruldu ve birbirinden farklı cevaplar alındı..

4.4'LÜK DEPREM UZMANLARI DA BÖLDÜ

05.10.10

Afete Hazırlık ve Deprem Eğitimi Başkanı PROF. DR. AHMET METE İŞKARA: "Marmara'da bu noktada deprem riski yüksek".
İTÜ Jeoloji Mühendisliği Öğretim Üyesi PROF. DR. ŞENER UŞUMEZBÖY: "Burada büyük deprem olmayacağını kanıt".
PROF. DR. AHMET ERCAN: "3-5 gün önceden depremi bileceğiz".
İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi YRD. DOÇ. DR. ÖĞÜZ GÜNDOĞDU: "Deprem, hepimizi ters köye yatabilir".

Tıp dünyası ikiye bölündü

Çok kiloluların erken ölüm riski daha az mı?...

03.01.2013

Fazla kilonun uzun yaşatabileceğini gösteren bir araştırma, uzmanlar arasında tartışmaya neden oldu.
BBC'nin, "Journal of the American Medical Association" dergisine dayandığı habere göre, poz konusu araştırma, fazla kilonun, daha uzun yaşamayı sağlayabileceğini ten sürüyor.
Araştırma çerçevesinde ABD Ulusal Sağlık İstatistikleri Merkezindeki uzmanların, vücut kitle endeksiyle ölüm oranlarını karşılaştırmak için yaklaşık 2,9 milyon kişiye içeren 97 çalışmayı incelediği bildirildi.
Araştırma vücut kitle endeksleri 25 ile 30 arasındaki fazla kilolu kişileri, sağlıklı kiloya sahip kişilere nazaran erken ölüme olasılıklarını yüzde 6 oranında az olduğunu gösterdi.

Bilim Dünyası İkiye Bölündü

15 Ekim 2012

O KADAR BROKOLİYİ BOŞUNA MI YEDİK?

DNA sarmalını bulduğu için Nobel Tıp Ödülü alan ABD'li Biyolog James Watson 'Brokoli ve benzeri antioksidan gıdaları yemek kanseri tetikliyor' dedi

Watson'ın bilim dünyasını sarsan açıklaması şöyle: 'Antioksidan etkisi nedeniyle brokoli, nar, sarımsak, ıspanak, Brüksel lahanası benzeri süper gıdaları kanserle mücadelede tavsiye ettik. Oysa bu gıdaları çok tüketmek, vücutta serbest radikalleri yok ederek kanser oluşumuna sebep oluyor'. 7'DE

Bilim kilisesinin iflâsı

19. asrın ikinci yarısında öklitçi olmayan geometriler ortaya çıktı. Labochevsky . (1793-1856), **doğru çizgiyi değil, iki nokta arasında bir eğriyi kabul ediyordu.** Rieman ise **üçgenin iç açıları toplamının 180 dereceden fazla olduğunu söylüyordu.** Yine aynı dönemde Newtoncu paradigmanın aksine bilimsel bilgiyi mutlaklaştıran, bilim kilisesine dönüştüren pozitivizm ve onun uzantısı siyantizm(bilimi kutsallaştırmak) anlayışına karşı bilimin yapısını eleştiren felsefeler ortaya çıkmıştı. İşte bu görelî/göreceli (relativist) anlayışlar fizikçi Einstein'ın (1878-1955) "özel ve genel relativite" teorilerini ortaya atmasına yol açtı. O, zaman ve mekanın rölâtif olduğunu, **mutlak eş zamanlılık olmadığını** kabul ettirdi. Max Planck(1850-1947) 1901'de "Planck Sabitesi" denilen değişmez sayıyı keşfetti. Niels Bohr(1883-1962) 1913'te bugün de geçerli olan "atom modeli"ni çizdi. Louis de Broglie(1891-1977) dalgalar mekaniğini kurdu, **ışığın ve sesin dalga dalga yayıldığını** ortaya koydu. Werner Heisenberg(1901-1977) atomların iç dünyasında "**kesinsizlik**" (incertitude) olduğunu ortaya koydu. Ona göre **hareket halindeki bir elektronun yerini tam olarak tespit etsek, hızını tespit edemiyoruz, hızını tespit etsek yerini tespit edemiyoruz.** Elimizdeki cihazlar çok

Kolesterol Savaşında Bilim Adamları İkiye Bölündüler

Uzmanları kimi "Bimseliktan uzak, hak yanıtlıyor", kimi "Çok büyük bir rant var, kolesterolü ilaçla düşürmeye çalışmak anlamsız" dedi. Ortak kanğı. Kolesterol ilaçlarının gerçekten bir yarar yok mu? Türk Kardiyoloji Derneği Başkanı Oktay Ergene'nin, "Bimseliktan uzak, hak yanıtlıyor", diyerek eleştirdiği kolesterol ilaçlarına dün Prof. Dr. Canan Etenoğlu Karatay, Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta, Prof. Dr. Ahmet Aydın ve Uzman Biyolog Mevlüt Durmuş'tan, "Çok büyük bir rant var, kolesterolü ilaçla düşürmeye çalışmak anlamsız" cevabı geldi.

Kolesterol ilaçları yarar mı? Kulanılmalı mı? tartışmaları büyüyor. Prof. Dr. Canan Etenoğlu Karatay'ın kolesterol ilaçlarının faydasına inanmadığını söylemesi, Türk Kardiyoloji Derneği (TKD) tarafından sert bir dille eleştirildi. Türk Kardiyoloji Derneği Başkanı Prof. Dr. Oktay Ergene, Prof. Dr. Mehmet Aksoy ile Prof. Dr. Binyol Sönmez'in önceki gün yaptığı açıklamalara dün Prof. Dr. Canan Etenoğlu Karatay, Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta, Prof. Dr. Ahmet Aydın ve Uzman Biyolog Mevlüt Durmuş, kanıtla destekli İstanbul Tıp Akademisi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları ve Kardiyoloji

Bilim Adamları Tannı Parçacığı'na İkiye Bölündü!

Amsterdam - İsviçre'de kurulan CERN laboratuvarında bilim insanları tannı parçacığı'nın peşinde dünyanın en pahalı deneylerini gerçekleştirirken bilim insanları hem parçacığın yaygın tanımlaması hem de varlığı konusunda ikiye bölünmüş durumda.

HASTANIZA BU İLAÇLARI YAZAR MISINIZ?

tıp dünyasında, zayıflama ilaçlarından kaynaklanan şüpheli ölüm olaylarının ardından harekât bir tartışma başladı. Türkiye'nin ünlü doktorlarından bir kısmı, "Biz asla reçetelerimize zayıflama ilacı yazmayız" derken diğer kısmı, şismarlığın hastalık olduğunu bu nedenle ilaçsız zayıflamayacağını savunuyor. Reçetesiz olarak eczanelerden de kolaylıkla ulaşılabilen bu ilaçların masumiyeti, mağdur olan hastaların sayısı arttıkça doktorlar arasında son günlerin en büyük polemik konusu oluyor...

Bilim dünyası ikiye bölündü

Amerika'daki araştırmalar her gün kırmızı et tüketmenin kanser riskini artırdığını gösteriyor.

Türkiye'de ise kimi doktorlar bu araştırmalara kulak asmamıza gerek olmadığını söylerken bir kısım da tam tersi görüşte. Harvard Üniversitesinde 100 bin kişi üzerinde yapılan ve 22 yıl süren iki önemli çalışmanın sonuçlarına göre her gün **kırmızı et** tüketimi kanser riskini yüzde 13, şarküten ürünlerinin tüketimi ise yüzde 20 artırıyor. Prof. Dr. Canan Karatay'a göre ise bu araştırmanın sonuçlarına aldırmadan her gün güvenle kırmızı et tüketmeniz gerektiriyor.

İngiliz bilim insanları küresel ısınmanın 16 yıl önce durduğunu ileri sürdü. "Artık korkacak bir şey kalmadı" diyen rapor, bilim dünyasını ikiye böldü.

mükemmel de olsa sonuç değişmez. Böylece Heisenberg **klasik fiziğin sıkı sebep-sonuç ilişkisinin burada geçerli olmadığını, olayların ihtimal bağı ile bağlı olduğunu** ortaya koydu. Böylelikle doğa bilimlerinin dayandığı **determinizm ilkesi sarsıldı**. Tabiri caizse determinizmin, dolayısıyla pozitivizmin ve onun kavramlar çerçevesinin duvarında Planck Sabitesi kadar büyük bir çatlak meydana geldi. Louis de Broglie, (madde ve ışık) Sonuç olarak doğa kanunları "zorunlu (determinist)" olmaktan çıkıp "**olumsuz (zorunsuz)**" olarak görülmeye başlanmıştır. Bunlara diğer ilimlerdeki ilerlemeleri de katmak gerekir. Mesela 1950"li yılların sonunda hücrede keşfedilen RNA, DNA denilen **bilgi yüklü parçacıklar**, biyolojiye dayanan yeni bilgi teorisi geliştirilmesine yol açtı. Peki, felsefe düzleminde ne oldu, fizik bilimlerdeki bu pozitivist çöküş elbette bilim felsefesini etkiledi. Bilindiği gibi **mantıkçı pozitivistlerin hedefleri bilimi metafizikten (dinden) temizlemek, Tanrıyı en azından yeryüzünden kovmak ve felsefeye bilimsel bir kimlik vermek idi. Ve onların ölçütü ise daha önce bahsettiğimiz gibi "doğrulamak" idi**. Bilimi ve özellikle felsefenin alanını, daraltan bu akımın çeşitli eleştirilerle yetersizliği ortaya çıktı ve dolayısıyla mantıkçı pozitivizm ve dünya görüşü etkisini kaybetti. Bunu da özellikle Karl Poper (1902-1994)"in çalışmaları sağladı. Popper "doğrulanabilirlik" ölçütüne karşı "**yanlışlanabilir**" ölçütünü seçenек olarak ileri sürdü. Ona göre hiçbir önermenin- bilimsel olsun, olmasın- doğruluğu mutlak olarak ispatlanamaz, metafizik, estetik ve etik önermeler için de doğrulayıcı deliller getirilebilir. Popper"in bu devrimci çıkışının yanında üç önemli gelişmeye işaret etmek gerekir. N.H.Hanson, geleneksel empirizm"in temel varsayımı olan bilimin gözleme dayandığı tezine karşı çıkmıştır. Ona göre gerek bilimde, gerek günlük hayatta nesne ve olguları olduğu gibi algılayamıyoruz. Yani **gözümüze yansıyan şeyle gördüğümüz algıladığımızı mutlak olarak aynı şeyler değildir**. Örneğin suda doğru bir çubuğun eğri görünmesi gibi... Zira deney ortamı bireyi bazen yanıltabilir. Thomas Kuhn ise (1922- 1962)"de yayınladığı "Bilimsel Devrimlerin Yapısı" (The Structure Of Scientific Revolutions) adlı eseri ile bilim dünyasında yeni bir dönemin açılmasını sağladı. Normal bilimin işi... O, mantıkçı pozitivistleri ve yerleşmiş anlayışın aksine bilimin doğrusal olarak değil, aksine seyrek de olsa devrimsel atılımlarla gerçekleştiğini ilk defa açıkça ortaya koydu. Kuhn"a göre bilimsel etkinlik, iki dönemli bir süreç halinde ortaya çıkmaktadır: Normal Bilim Dönemi ve Olağanüstü Bilim Dönemi. Normal Bilim, belli bir alanda, meslek çevresinin bağlandığı bir kurum çerçevesinde yürütülen bir etkinliktir. Kuhn bağlanan bu kurama-teoriye "paradigma" ismini verir. Normal Bilim dönemi, devrimci hamlelere kapalı olup mevcudu koruma dönemidir. Yeniliğe izin vermez tıpkı YÖK"ün baskıcı ve dogmatik bilim anlayışını korumaya çalıştığı gibi. Normal bilimin işi, yerleşik paradigmaya uymayan sonuç ve oluşumları açıklığa kavuşturmak ve onları sapkın (heterodoks) ilan etmek, ortaya çıkan sıradan sorunları çözmektir. Yalnız sorun çözme gayreti, bilimsel atılım için değil, paradigmayı korumak ve tahakkümü, despotizmi sürdürmeye yönelik bir amaç taşır. Paradigmayı yıkıcı ve sarsıcı arayışlara yer vermez. Çünkü burada paradigma bilimsel kılıf altında "mutlak hakikatin" kendisi olarak algılanır yani bir nevi "dindir." Bu anlamda **paradigmaya bir çeşit, hakim dünya görüşü veya inanç sistemi denebilir. Bundan dolayı bir paradigmadan diğerine geçiş, din değiştirmeye benzer, köklü bir değişimdir**. Ancak bir dönem gelir ki bilim adamlarının paradigmayı koruma çabaları yetersiz kaldığı zaman, bunalım ortaya çıkar. Tarihsel ve toplumsal gelişmeler paradigmayı çepeçevre sarmıştır. İşte bunalımdan çıkış için ortak ölçülerin yerine bireysel görüşlerin geçtiği bir dönem gelir ki bu "Olağanüstü Bilim" dönemidir. Elbette Kuhn gözlem ve deneyi inkar etmiyor, ama göz ardı edilen bazı hakikatleri yüzeye çıkarıyor. Çünkü **tüm bilimsel teori ve paradigmalar çeşitli metafizik unsurları beraberinde taşırlar. Çevrenin sosyo-politik, sosyo-psikolojik ve tarihsel şartları altında oluştukları için peşin hükümleri (ön yargılar) bünyelerinde barındırırlar**. Kuhn'un bilim anlayışında, pozitivistlerin ve mantıkçı pozitivistlerin aksine tarih ve bilim tarihi büyük önem kazanır. Paradigma değişimlerini anlamak ancak tarihe yönelmekle mümkündür. Acaba bizim YÖK yöneticileri, rektörleri, dekanları yaşadığımız

ülkenin tarihsel ve toplumsal değerlerini ne kadar bilirler ki, Paradigmatl değişimleri anlayabilsinler. Daha sonra Stephen Toulmin(D.1922) yine Paul Feyerabend(1925-1994) "Metoda Hayır" adlı bir kitap yazarak, klasik pozitivist görüşü eleştirdi. Ona göre **bilim** **adaminın içinde yetiştiği ortam, inanç, norm, dil ve kültür boyutu göz ardı edilemez. Yani psiko, sosyal, siyasal, tarihi ve kültürel şartlardan soyutlanarak bilim yapılamaz, bilim adamı yetişmez. Bilim insanlığın bütün problemlerini çözme iddiasında olamaz. O, belli şartlarda, belli imkanlarda elde edilmiş akli bir bilgi insanın ortaya koyduğu bir ürün bir etkinliktir.** Bu uzun sayılabilecek anlatımdan hareketle YÖK ve onun hakimiyetinde bulunan üniversite yöneticilerine ve öğretim üyelerine diyoruz ki, **bilim bir din değildir. Artık katı pozitivist ve determinist bilim anlayışı batıda terkedilmiştir. Bilim mutlak hakikatin kendisi değildir. Hayata bir anlam veremediği gibi değerler manzumesi de üretemez. O mutlak var olanı ortaya çıkarmaz, ancak varlık üzerinde etkinlikte bulunur ve gücü ölçüsünde hakikati açıklamaya çalışır. Ancak hakikat hiçbir zaman insan etkinliği ve zihni ile kuşatılacak bir şey değildir. Onun ezeli ve ebedi bir mahiyeti vardır. Zaman ve mekanla kayıtlı olan insan ise kendi çabası ve ürünü olan bilim yoluyla hakikati kuşatamaz. Zira insanın hakikati arama çabası kıyamete kadar devam edecektir.** Bilimin onu üreten insan zihniyle direkt bağlantılı bir mahiyeti vardır. Yani onun ölçüsü insandır. Daima bir rölativiteyi içerisinde barındırır. **İnsan ise yapısı itibarı ile külli anlamda hakikati kavrayamaz. Bundan dolayı bilimin ortaya çıkmasında, yukarıda bahsettiğimiz gibi olaylar ve olgular arasında mutlak bir zorunluluk değil, olasılık geçerlidir. Lütfen modern dünya görüşünden post-modern bir döneme geçilen dünyada, artık üniversitede öğrencileri ve öğretim üyelerini inançlarından, fikirlerinden, görünüş ve kıyafetlerinden dolayı fişlemek, başörtülü kızları ikinci sınıf vatandaş, onları oluşturduğunuz kast sisteminin paryaları olarak görmek yerine, bilim üretin, Türkiye'nin küresel ölçekte büyük bir devlet olabilmesinin epistemolojik, entelektüel ve sosyo-politik temellerini oluşturabilecek araştırmaları yaptırın. Bu millet bunun için size maaş veriyor. Onların değerlerini aşağılayasınız diye değil. Dogmatik ve zihinleri felce uğratan katı ideolojik zihniyetinizi değiştirin, kampüslerde akademik özgürlüğe ve nesnellığe, akla (ratio) önem verin.**

1397

Üniversitelerimizin durumu

Lütfen! **Üniversiteleri pozitvizmin mabetleri, kiliseleri, öğretim üyelerini buraların rahibi olan, bilimi dinin yerine geçiren, köhnemiş ve çürümeye yüz tutmuş paradigmanızdan vazgeçin.** Bırakın üniversiteler küresel düzeyde fikirlerin, inançların, teorilerin bilim anlayış ve felsefelerinin rahatça tartışıldığı, üretildiği özgür eğitim kurumlarına dönüşsün. Zira Bertrand Russel şöyle der: "Eğer bir eğitim ve öğretim kurumunda öğretmenler, bilim adamları istedikleri gibi düşünüp konuşamıyorsa, öğrenciler ve toplum onların söylediklerini reddetme yahut kabul etme özgürlüğüne sahip değilseler siz o üniversitelerden özgür ve aydın bireyler değil ancak yobaz sürüleri üretirsiniz. Artık 1940"lı yıllardan sonra üretilen çağdaş dünyada anlamını kaybeden paradigmanızı, halkın tarihsel ve toplumsal değerlerini küçümseyen mantalitenizi terk ederek akla ve gerçeğe dönün. Siz de görüyorsunuz ki, **tarih Aguste Comte'u ve Karl Marx'ı haklı çıkarmadı. Din, pozitvizmin öngördüğü determinist yasalar gereği ortadan kalkmadı. Bilakis Samuel Hungtington'un ve Alvin Toffler'in de itiraf ettikleri gibi dinler, yüzyılımıza damgasını vurdu. Öyleyse yapılması gereken ne bilimi dinin yerine geçirmek, ne de dini bilimin yerine koymaktır. Her ikisi de farklı gerçeklik alanlarına hitap eder. Din ve insanı çevreleyen kültür "Tarihselci bilim felsefesinin "konusudur. İnsani alanda doğa bilim yöntemleri geçerli değildir. Şimdi başlık olarak attığımız sorulara cevap verelim. **Türk üniversitelerinin ne bir bilim kilisesidir sadece bilim kilisesinin zihniyeti hakimdir o kadar** - ne de bilim felsefesinden haberi (özellikle resmi ideolojiyi dayatanların) vardır. Haberi olan birkaç mümtaz, bilim adamı hariç... Zaten onlar da**

üniversiteden atılacakları korkusuyla konuşamazlar. Öyleyse üniversitelerimiz olsa olsa az gelişmiş, lise düzeyinde olan, fakat gelişmiş ülkelerde eşi benzeri olmayan, bilim adına ideolojik dogmatizmin dayatıldığı verimsiz, içinde özgür düşünce ve sanatın bulunmadığı donuk ve karanlık nekropollere (ölüler kenti) benzemektedir. Tabii ki, YÖK ve atadığı rektörler sayesinde. (Dr. Lütfü Özşahin, Milli Gazete, 02.11.2008)

Bu icatlar tamamıyla kaza eseri bulundu

Birçok icadın keşfedilmesi kimi zaman çok uzun yıllar alırken, kimileri de tesadüfen ya da bir kaza sonucu ortaya çıkabiliyor. 'HowStuffWorks' isimli internet sitesinde yer alan habere göre, işte ilginizi çekebilecek tesadüfen bulunmuş icatlar:

Anestezi: Anestezinin gerçek kaşifi itiraz etmesine rağmen, anestezinin gelişimine ve kullanımına katkıda bulunanlar ise mucidin benzer tesadüfi gözlemden esinlendiklerini belirtiyorlar. Crawford Long, William Morton, Charles Jackson and Horace Wells gibi bazı bilim adamları bazı vakalarda eter ve azot oksitin (gülme gazı) insanlarda ağrıyı önlediğini fark ettiler. 1800'lü yıllarda, bu bileşenlerin hem eğlenme hem de oyalanmak için solunması çok modaydı. Anestezinin kaşifleri, gülme partileri veya eter eğlencesi olarak isimlendirilen bu eğlencelere katılıp bu bileşenlerin insanların acıyı algılamalarını nasıl etkilediği konusunda çok şey öğrendiler. Bu bileşenlerin tesadüfi keşfi acıyı önlemek için tıp alanında da kullanılmaya başladı. 1844 yılında Horace Wells bir sergiye katıldı ve bir katılımcının gülme gazının etkisinde bacağı yaralamasına şahit oldu. Bacağı kanayan adam Wells'e hiç acı hissetmediğini söyledi. Bu tesadüfi keşiften sonra Wells dişini çekerken bu bileşeni anestezik olarak kullandı.

Penisilin: İskoç bakteriyolog Alexander Fleming, laboratuvarındaki kaza sonucu penisilini keşfetti. Mucidin laboratuvarı hep dağınık oluyordu. 1928 yılında 2 haftalık yolculuktan döndükten sonra, Fleming dağılmış çeşitli deneyleri düzenlerken ilginç bir mantar kolonisi keşfetti. Mantarlar "Staphylococcus aureus" bakterisi tarafından sarılmış kaplarda yetişmişlerdi. Fakat bu mantarlar, zararlı olmaya potansiyeli olan bakterileri yıkıyordu. Başka bir ifadeyle, mantarlar zararlı hücreleri yok ediyordu. Bunun önemini hemen kavrayan Fleming bir yıl sonra (1929'da) Penisilin adını verdiği keşfini duyurdu. Ancak Fleming'in bu keşfi tedavi için kullanılmadı. Yaklaşık 13 yıl sonra Howard Florey, Norman Heatley ve Andrew Moyer penisilininin geliştirilip etkili bir hale getirilmesini sağladılar.

Cırt cırt: Pıtrak (dulavratotu) bitkisini duydunuz mu? Elektrik mühendisi olan George de Mestral, İsviçre dağlarında köpeğiyle gezerken dulavratotunun köpeğin tüylerine ve elbiselerine yapıştığını görür. Mikroskopla bu iş nasıl oluyor diye inceleme yapar ve bitkinin üzerinde sayısız kanca görür. 1955 yılında, De Mestral kazara bulduğunu icadını mükemmelleştirmek için naylon üzerinde deneme yapmaya karar verir ve günümüzde kullandığımız cırt cırtı icat eder.

Kalp pili: Mühendis Wilson Greatbatch, 1958 yılında Cornell Üniversitesi'nde kalp seslerini kaydeden bir cihaz üzerinde çalışıyordu. Yaptığı cihazdan yanlış parçayı çıkaran Wilson gerekli enerjiyi cihaza verdiğinde, icadı normal bir kalp gibi çalışmaya başlamıştı. Yeni cihazını 1960 yılında bir insanın kalbine yerleştirmeden önce hayvanlar üzerinde denedi ve ince ayarlarını yaptı.

Mikrodalga fırın: İkinci Dünya Savaşı sırasında bilim adamı olan Percy Spencer, Raytheon Şirketi'nde bir laboratuvarı ziyaret etti. Bir cihazın önünde dururken ilginç bir şey fark etti. Spencer'ın cihazın yanındaki cebinde bulunan şeker yumuşamıştı, diğer cebindeki ise

yumuşamamıştı. Bunu fark eden Spencer daha sonra mısır taneleri denedi ve onların patladığını gördü. Böylece 1945 yılında mikrodalga fırını keşfetmiş oldu.

Sakarin: İlk yapay tatlandırıcılardan biri olan sakarinin nasıl keşfedildiğini biliyor musunuz? John Hopkins üniversitesi'nde bulunan Ira Remsen Laboratuvarı'nda çalışan Constantine Fahlberg bazı kimyasalları sentezlerken 1879 yılında tesadüfen buldu. Bilim adamı, farkında olmadan ellerinde kalan maddeyi evine getirdi. Evde yemek yerken, ekmeğine şeker eklememesine rağmen ekmeğin tadının biraz tatlı olduğu fark etti. Noktaları bir araya getiren Fahlberg, tatlılığın laboratuvarında üzerinde çalıştığı maddeden geldiğini anladı. Bu ilginç, şekerli madde üzerinde daha fazla test yaptıktan sonra, Fahlberg kendi başına sakarinin patentini aldı.

Dinamit: İsveçli kimyager ve mühendis olan Alfred Nobel patlayıcılarla uğraşmanın işi olmayanlara göre olmadığını öğrendi. Nitrogliserini dengeleme çabalarında, Nobel ve laboratuvar çalışanları birkaç kaza geçirdi. Stockholm'deki bir patlamada Nobel'in küçük kardeşi ve birkaç kişi daha 1864 yılında öldü. Bu kaza onu patlayıcı maddeleri daha güvenilir bir şekilde saklamak için bir çözüm bulmaya sevketti. Nitrogliserinin kararsız olduğunu bilen Nobel, sürekli olarak patlayıcıları patlatmak ve depolamak için çeşitli yöntemleri test etti. Nitrogliserini taşıırken kutulardan biri kazayla kırıldı, sızıntı oldu. Kizelgur isimli toprağın sıvıyı mükemmel bir şekilde absorbe ettiğini fark etti. Kizelgur toz haline getirilip nitrogliserinle karıştırılınca kazara patlaması önleniyordu. 1867 yılında dinamitin patentini aldı.

Mısır gevreği: 1894 yılında Dr. John Harvey Kellogg, bu karışımı Michigan'daki bir sanatoryumda, sıkı bir vejataryen rejim uyguladıkları hastalara da verdiler. Bu mısır karışımının mısır gevreği haline gelmesi ise Dr. Kellogg ve ağabeyi Will Keith Kellogg'un sanatoryumda işlem sırasında, pişirdikleri mısırın yanlışlıkla preslenmesi sonucu oldu. Bu yeni şeklin tutacağını düşünen Kellogg kardeşler küçük bir bütçe ile üretime geçmeye, mısır hamurunu silindirlerden geçirip kurutarak gevrek haline getirmeye karar vermişler. 14 Nisan 1894 tarihinde ilk üretimi gerçekleştirip hastalarına vermeye başlamışlar ve 31 Mayıs'ta "Granose" ismi ile ürünün patentini almışlar. Şeker ve süt ile karıştırılan bu gevrek hastalar arasında çok popüler olmuş. Bunun üzerine Kellogg kardeşler diğer tahıllarla da aynı sistemi denemeye başlamışlar. 1906 yılında Kellogg firmasını kurarak ürünü pazarlamaya başladılar. (T24, 25 Mayıs 2012; Milliyet, 05.09.2012)

Tüm bunlara kafaya düşen elma ile yerçekimi kanununun (Isaac Newton); hamamda batmayan taş ile suyun kaldırma kuvvetinin bulunmasını (Arşimet) da ekler bir de Biyomimetik; yaratılanları taklit ile yeni bilimsel icatlar bulma ilmini eklersek aslında bilimin aynı zamanda "İlham" ve kopyalama yöntemi ile de ilerlediğini rahatlıkla iddia edebiliriz.

Bana ne illa da bilim diyenlere; **Bilim kanıtladı! İslam en doğrusu.**

Bilimsel yönden de İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu kanıtlandı. İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu "moleküler" olarak saptandı! Japon bilim adamının yaptığı araştırmalara göre Kur'an okurken veya hoca ezan okurken, sudaki moleküller meydana gelen titreşimle mükemmel bir dizilime ulaşıyor. İnsan vücudunun yüzde 70'i de sudan oluştuğu için İslam dünyadaki en doğru din oluyor. (Mynet, 16 Ağustos 2009) Bu konuda ayrıca "İslami emirler ve hümanizm." adlı yazımıza bakılabilir.

Bile bile lades olanlar

Tuncel Kurtiz: Ben komünistim, yanılan bilimden yanayım

İSTANBUL - Yılmaz Güney'in ayrılmaz yol arkadaşı. 76 yaşında bir komünist. Sürü, Hamo Ağa, Duvar, Umut gibi sayısız filmde oynadı. Yılmaz Güney'siz geçen yıllara üzüyor. "Ben komünistim ve yanılan bilimden yanayım" diyor Tuncel Kurtiz. 52 yıldır sanat yapan Kurtiz, yönetmen Zeki Demirkubuz'u Yılmaz Güney'in takipçisi olarak görüyor.

Ben her şeyi biliyorum diyemem hiç bir zaman. Ben politik tiyatroyu biliyorum, böyle yapılması lazım da diyemem. Çünkü ben, arayan bir insanım. Kendi yanlışlarımdan yola çıkmak isterim. Çünkü doğru dediklen şey hep yanlış çıkmıştır. Ben yanılan bilimden yanayım. Bilim hep yanılmıştır ama ondan sonra doğrudur demıştır.

16 Kasım 2010

Bebeklere, hamilelere Mozart dinletmek medeniyet göstergesi sayılırdı, o da gerçek değilmiş!

Mozart, zeki yapmıyormuş

Avusturyalı bilim adamlarının 1993'te yaptığı bir araştırmada ünlü besteci Wolfgang Amadeus Mozart'ın (1756-1791) eserlerini dinlemenin zekayı artırdığı iddia edilmişti. Viyana Üniversitesi Psikoloji Fakültesi'nden bilim adamları farklı ülkelerde "Mozart etkisi" konusunda yapılan 40'dan fazla araştırmayı değerlendirdi. Sonuç, Mozart dinlemenin herhangi bir müzik dinlemekten bir farkı yok.

Posta: 11.05.2010

1400

İlle dinleticem diyosanız, buyrun!

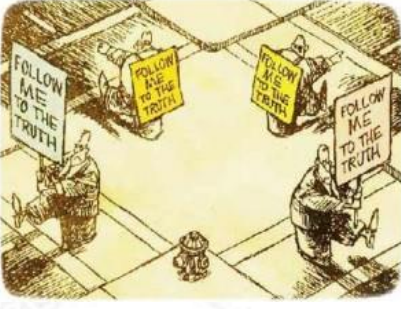

SAĞLIK YAZI DİZİSİ-3: HAYATTAN KALBE

'Ney dinlemek kalp sağlığına iyi geliyor'

Prof. Murat Tuzcu: "Kalp ameliyatına girmeden hastaya CD veriyoruz. Saz semalleri ve ney sesinin kalbe yararlı olduğunu düşünüyorum." Ceyda ERENOĞLU/21'de

İslam ve akıl, bilim, sınırları

İslam vahyi inancın akla dayandırılmasını istiyor; yani Allah, vahyinde (Kitabında) öyle dediği için değil, aklın da aynı sonuca ulaştığı için inanılmasını istiyor. Akıl ile çelişmek başkadır; bir konunun, aklın bilme alanına girmesi başkadır. Bir mümin ruha inandığı zaman akıllı ile ters düşmez, onun yeterli olamadığı bir alanda başka bir kaynaktan bilgi edinmiş ve buna inanmış olur. İslam inancını anlatan kitaplarda bilginin kaynağı 5 duyu organı, vahiy ve akıl. Yine İslam düşüncesinde kural haline gelmiş olan bir ifade vardır: “Sahih (kaynağına; yani Allah’a ve peygambere ait olduğu kesin bulunan) vahiy ile apaçık ve kesin akıl hükümleri arasında çelişme olmaz. Eğer böyle bir görüntü varsa önce araştırma yapılır; nakil (vahiy ile gelen bilgi) sahih, aklın bilgi ve hükmü de açık ve kesin ise vahiy (âyet ve hadis) tevil edilir; yani yorumlanır, ilâhî maksadın ilk bakışta ve sözün sözlük manasından anlaşılan olmadığına, ortada mecazi, temsili bir anlatımın bulunduğuna hükmedilir. İslam başka dinlerde bulunmayan ölçüde ictihada yer vermiştir. İctihad, vahyi anlama, yorumlama, açıklanmamış konuları açıklananlara kıyas ederek sonuca varma ve neyin, nerede, ne zaman faydalı veya zararlı olduğunu objektif ölçütlere, dinin genel amaçlarına göre belirleme, buna göre vahyin, amacına uygun olarak uygulanmasını bir manada akıl ile kontrol etme şeklinde yürütülür. Şu halde ictihad, akıl ile vahyin birlikte devrede oldukları bir beşeri faaliyettir. “Bilhassa ruhsal hayatımızla pek derin bir sûrette ilgisi olan birçok meseleler vardır ki, anlayabildiğimize göre insan aklının kudreti şimdiki tertibinden başka bir tertip kazanmadıkça, o akıl için bu meselelerin halli mümkün olmayacaktır.” (B. Russel, Felsefe Meseleleri, Çev. A. Adnan Adıvar, s. 213) “Demek ki insan Rönesans’tan beri beş duyunun hudutları içine hapsedilmiştir. Bugün inkar edilmesi imkansız birçok telepati vakalarını biliyoruz.” (Dr. A. Carrel, İnsanlar Uyanın, Çev. Leylâ Yazıoğlu, s. 105) “Gözlemlerin toplam sonucu olan bilim, hiç bir şekilde evrenin açıklaması değildir; sadece Valery’nin deyimiyle: ‘Başarı sağlamış bir yöntemler bütününden ibarettir’ Bu yöntemler hiç başarı da sağlamayabilirdi. Eğer şu anda elimden şu kitabı bırakırsam ve yere düşecek yerde tavana doğru yükselirse çok şaşardım, ama bu, bilimi altüst etmezdi. Olsa olsa, bu fenomeni de içine alan daha karışık bir yasa aramaya koyulurdum.” (A. Maurois, Yaşama Sanatı, Çev. Nihal Önel, s. 20, 22, 23) “Zaman ve mekan hakkındaki eski Newtoncu telâkkiye göre, dünyanın mekan içinde bir hıza sahip olacağı neticesine (istidlâl) yol açıyordu. Tecrübeler hadisenin böyle olmadığını gösterdi ve fizikçiler zaman ve mekana ait ilmî telakkileri izafiyet teorisine yol açacak şekilde kökten değiştirmek zorunda kaldılar. Bir inanç sisteminin tahkike elverişli olmayışı onun ehemmiyetsiz olduğunu göstermez. İnsanı son derece ilgilendirmesi bakımından önemli olan pek çok meseleler vardır ki bunlar normal vasıtalarla, hatta belki hiçbir şekilde tahkik edilemez.” (K. Boulding, Yirminci Asrın Manası, s. 45, 47, 54, 69) “İlim adamının dediği, düşündüğü, inandığı her şeyin mutlaka ilim olması şart değildir. İlim adamının dünya hakkındaki umumi intibainin ancak bir kısmı ilimdir. Bu kısım aklımızın tenkitçi, karşılaştırmacı ve düzenleyici fonksiyonunun bir neticesidir.” (Aliya İzzet, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 193) “Akılcılık (rasyonalizm) kilisenin dogmatizminden hiç de geri kalmayan kendi dogmatizmini tesis etti. Din ve bilimin yetenekleri karıştırılmamalıdır. Din hayatın gayesi ile ilgili sorulara cevap sunar, bilim ise hayatı ve tabiatı birer fenomen olarak inceler. Ne bilim hayatın gayesi ile ilgili soruları cevaplandırabilir, ne de din tabiat kanunlarını tarif edebilir.

Mutlak bilgiyi sunuyormuş gibi gösteren bilim inkar ve nihilizmle sonuçlanır. Faust'taki giriş monoloğunu hatırlayalım.” (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s.121, 219) "1994-98 yılları arasında Uluslararası Sosyoloji Derneği'nin başkanlığını yapan ve “dünya sistemleri analizi” diye bilinen anlayış konusunda önemli eserler veren, mevcut kapitalizm analizlerine geniş bir bakış açısı ve tarihsellik boyutu getiren Immanuel Wallerstein: Bilgi her zaman bir arayış olarak kalacak, hiçbir zaman bir varış noktası olmayacaktır. Newtoncu bilim her şeyi açıklayan basit temel formüller olduğunu varsayıyordu. Karmaşık çalışmaları bu tür formüllerin en iyi olasılıkla kısmi olabileceğini ve hiçbir zaman geleceği değil, olsa olsa geçmişi açıklayabileceğini ileri sürer. Fiziksel bilimciler ve matematikçiler artık bize kendi alanlarındaki hakikatin karmaşık, belirlenmemiş ve bir zaman okuna bağlı olduğunu söylüyorlarsa bu sosyal bilimciler için ne anlam taşır?” (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s. 230-231) Kaynak: Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 31.12.2017; 04-5.01.2018

Modernistlere ve bilimi kutsayanlara sayın Prof Yusuf Kaplan'dan hatırlatmalar: "Son zamanlarda, Batı'da bile çoktan terk edilen akılcılık projesini İslam dünyasına “satmaya” çalışan tipler türedi. “Dini hurafelerden temizleyeceğiz” diyerek, sığ bir akılcılık, kör bir bilimcilik gibi çağdaş hurafeler üretiyorlar! Kur'an'ı, akılcılıkla, bilimcilikle yorumlamaya çalışıyorlar! Dini, ruhsuzlaştırıyorlar! Din, akıllı da, bilimi de aşan bir anlam ve ruh dünyasına sahiptir. Akıllı, bilimi, çağı, eksene alarak Kur'an'ı yorumlayan kişiler, akıllı, bilimi, çağı Kur'an'ın önüne geçirdiklerini, dolayısıyla akıllı da, bilimi de, çağı da kutsadıklarını göremeyecek kadar hem zihni felçleşme yaşıyorlar hem de çağdaş düşüncenin, dünyayı yaşanamaz bir yere dönüştürdüğünü söyleyerek modern akılcılığı kıyasıya tartıştığı ve aştığı yakıcı gerçeğini göz ardı ediyorlar ya da bilmiyorlar bile! Bu nasıl bir eziklik psikolojisidir böyle, inanması zor gerçekten! Akıl, bilgiye götürür, bilgeliğe değil. Kuru bilgi, ruhsuzdur; felakete sürükler insanlığı -bugün iliklerimize kadar yaşadığımız gibi son bir asırdır.. İşin ürpertici yanı şu: Batı'da pozitivistimin çoktan aşıldığı, tarihselciliğin kıyasıya tartışıldığı, modern akılcılığın seküler, kapitalist zorbalık ve hegemonya biçimlerini aklamaktan, hayatı çölleştirmekten ve cehenneme çevirmekten başka bir işe yaramadığı yakıcı gerçeğinin bütün düşünürler tarafından kabul edildiği bir zaman diliminde, Türkiye'de pozitivistimin ve tarihselciliğin kutsanması, Nietzsche'nin sarsıcı ifadesiyle “bilim kilisesinin rahipleri”nin bize her Allah'ın günü televizyonlardan, medyalardan seküler vaazlar vermesi, insanların bu sığ ve acınası kişileri ağzı açık dinlemeleri hem sığlığın işaretidir hem de eziklik psikolojisinin ve çıkmaz sokaklara sürüklendiğimizizin." (Kaplan, Yeni Şafak, 14.10.2018)

Bu konuyu ayrıca 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızda da ele aldık.

YASAYAN

Bilim insanı iklim değişikliğiyle savaşmak için insan eti yemeyi öneriyor

9 Eylül 2019, Cuma | 12:52 | Güncel Soğutma

İsvetçli çevre bilimci Magnus Söderlund

Dinsiz bir pozitivist bilim adamından ancak yamyam olur!

Sonuç

2000'li yıllardan itibaren yeni (militan) ateizm ortaya çıktı. Onlara göre bilim hayatın her alanını, ahlak dahil açıklamaya yeterlidir. Halbuki bilim ancak, deneyle, ölçülerle cevaplanabilecek sorulara cevap verebilir. Ama deneylere kapalı, bilimin açıklamayı hedeflemediği alanlarda vardır ve tarihten sanata, felsefeden dine dek bu geniş alan uzanır!

Aslında bu kişiler bilim adamı değil, 'bilimci'dirler. Bilimin söz sahibi olamayacağı, otoritesini aşan alanlarda konuştuğunu ileri süren bu kişiler aslında, kendi ideolojilerini bilime konuşturma çabasındadırlar. Bir bilim adamı kendi alanında uzman olabilir ama din hakkında konuşurken bilimsel ve nesnel yaklaşmak yerine ideolojik yaklaşarak ve de bilimi de kullanarak sübjektif yorumlara yapabilir ki, bilimci militan ateistlerin yaptığı da budur! Bilimci ateistler, kendi ideolojilerini bilime söyletmeye çalışırken aslında bilime hizmet etmemekte, aksine bilime kötülük etmektedirler. Çünkü kendi iddiaları çürütüldükçe, insanlar bilimden soğumakta, bilimden uzak kalmaktadırlar. Halbuki bilim bir Müslüman için Allah'ın evreni yaratma dilini keşfetme aracıdır. Yani Müslüman'ın bilimle uğraşması, dini bir görevdir ki, evreni araştırmayı tavsiye eden, buna yönlendiren birçok nasta bulunmaktadır. Bu ateistlerin iddialarından biri de dinin dogma olduğu, bilimin ise olmadığı şeklindedir. Ama bilimde de önce dogma, ispatlanamamış bir ön inanış vardır, zamanla yapılan deney, bilimsel ölçülerle o inanılan şey ispat edilmeye çalışılır ve ispat edildiği anda da, dogmaya yani sorgulanamaz hale dönüşür. Dindarlar da sorgulayarak (tahkiki iman) iman ederler. Bilim tarihi de, dindar hatta din adamı olan bilim adamları ile doludur. Bilim bize bir insanın ne kadar acı çektiğini söyler ama, insanlara acı çektirmemek gerektiğini söylemez! Bilim atom parçalayabilir, uzaya bile mekik yollayabilir ama bu, bilimin iki tane dünya savaşının çıkmasına engel olamamıştır. Aydınlanma dönemini yaşamış, bilimde en önde giden ülkeler, dünyada eşi görülmemiş katliamların yaşandığı yerler olmuşlardır. Dünyayı sömürmüşler, insanları bedenlen, zihnen köleleştirmişlerdir. Dinden uzak, hatta ateist olan komünist ülkelerin tarihine, insani değerlere, hukuka yaklaşımlarına baktığımızda, dinden uzak bu toplumların neden olduğu savaş ve katliamların sonuçları, din karşıtı bilimcileri düşündürmesi gerekmez mi? Bir komünist ölünce (Küba) yerine kardeşini, diğeri (Kuzey Kore) oğlunu bırakmıştır. Komünist Çin'in (!) kapitalizmin merkezine dönüşmesi de ayrı bir çelişkidir! Bilim tek bilgi kaynağı mıdır? Bu, bilimsel değil felsefi bir iddiadır. Bilimin de sınırları vardır. Tıpkı aklın sınırları olduğu gibi. Bilimin cevap veremeyeceği sorular vardır. Adam öldürmek kötü müdür? Bu, hukuk ve ahlakın alanıdır. Ahlakla ilgili konularda bilim söz sahibi olamaz. Aksine bilim, hukuk gibi konular ahlaka dayanmaktadır! Bilimsel araştırmaların etik kurulları neden vardır? Hangi sanat daha üstündür? Güzellik, estetik nedir? Sanat, tiyatro gibi alanlar da bilimin ilgi alanları değildir. Şiir, ne kadar bilimseldir? Vicdan kaynaklı eylemleri bilim ne kadar açıklayabilir? Felsefe ne kadar bilimsel metot ve deneyle alakalıdır? Bilim, "hayatın anlamı, neden oluş var, ölüm sonrası?" gibi sorulara cevap veremez. "Bir konunun akli aşması ile akıldışı olmasının aynı şey olmadığını unutmamak gerekir. Hakikati bilimle sınırlandırmanın, bilimin emrettiği bir netice olmadığını, böyle bir yaklaşımın bir ideoloji olduğunu unutmamak gerekir. Bilim adamı, kendi metotları ile yakalayamadığı hakikatleri yok saymaktadır. Evreni tanıma faaliyeti, yaratıcıyı tanımaya vesile olduğu için de, teist inanca sahip olanlar için bir motivasyon kaynağı olabilmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 68)

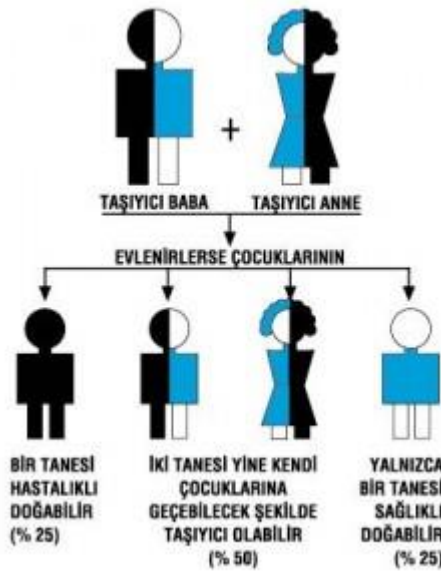
Kısaca bilim adamı geçinen bilimci ateist militanlar, hem bilime hem insanlığa büyük zarar vermektedirler. Her ilmin alanı, sınırı vardır. İslam, her birini kendi alanında ve bir bütün oluşturacak şekilde ele alır, Müslümanları bu şekilde çalışmaya yönlendirir!

Akraba evliliği

Nisa, 23-24. ayetlerde yasak olan evlilikler belirtilmiş ve ‘Bunun dışında kalanlarla evlenmemiz helaldir’ buyurulmuştur. Dolayısı ile kuzenler yani hala-teyze, amca-dayı çocukları evlenmek caizdir.

Akraba evliliği sakat doğumlara sebep oluyorsa İslam akraba evliliğine neden izin vermiştir? Sakat doğuma akraba evliliği değil, hastalık (kan uyuşmazlığı, ırsî hastalıklar) neden olur. Yani her akraba evliliği sakat doğuma neden olmaz, sakat doğuma neden olan hastalıklardır, ırsî hastalık akrabada olsun veya olmasın fark etmez, sakat doğuma neden olabilir. Akraba olmazsa bile, hastalık nedeni taşıyan her insan sakat doğuma neden olabilir. Ama akraba olduğu halde hastalık etkeni taşımayan insan sakat doğuma neden olmaz. O halde yasak olan hastalık nedenleridir, akraba evliliği değil!

Akıl sahibi her insanın fark edeceği ve bakanların da gayet açık ve net şekilde görebileceği gibi ayette illa da akraba ile evleneceksiniz diye bir kayıt yoktur. Böyle bir kayıt olmadığı gibi evlenmeyin diye bir kayıta yoktur. Zaten her akraba evliliği de sakat doğma neden olmaz! İlginçtir "Kanal 7" adlı TV kanalında (15.02.2001 Tarihinde) Türkiye'deki bir köyden haber yapılır: Tüm köy akrabadır ve hiç saat doğum yoktur! Bir sakat doğum vardır, o da, dışarıdan bir kızla evlenen çiftin çocuğudur!

Akraba evliliğine karşı olanlar “Bu tür evliliklerin çağdaş hukukta da meşru olduğunu bilmiyorlar.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 37) İslam, akrabalar ile evliliği emretmemiş ama yasaklamamıştır da! (Ahzab, 50) Tıp ilmi de akrabalar arası evliliği yasaklamamıştır! Mesele, akrabalar içinde soya çeken bir hastalık olduğu olup olmamasıdır. Bu varsa, akraba evliliği sonucunda doğacak çocukların bu hastalığa yakalanma riski katlanır. Ama ailede herhangi bir hastalık yoksa akraba evliliğinde bir sakınca yoktur ve aksine sakat doğum ihtimali de katlanarak azalır!

Olayın sağlık boyutundan daha çok ideolojik ve ekonomik boyutunun olduğunu da göz ardı etmemek gerekir. Çocuklarda büyüme gerilikleri, zeka geriliği, eklemlerde gelişme bozuklukları, erken doğum hatta ölü doğumda ‘alkolün etkisi daha fazladır.’ Esas üzerinde durması gereken tehlike budur, çünkü toplumda oldukça yaygın kullanılmakta ve devletler

tarafından da üretilmekte, çeşitli filmlerde ise özendirilmektedir. Ayrıca dikkat edilmesi ve tedbir alınması icap eden bir başka hususta, genler üzerinde mutasyon yapıcı, zararlı tesiri olan ‘yapay ve hormonlu yiyecekler’ ile ‘radyasyon’dur. Eğer mesele gerçekten sakat doğumlar ise, öncelikle bunlar üzerine durulması gerekir. (Doçent Doktor Lütfullah Cebeci, Yakın akraba evliliği ve genetik, s. 63) Yakın akraba evliliği genetik bakımdan da, hele toplumda genel bir gen kirlenmesinin söz konusu olduğu günümüzde, diğer evliliklerden daha riskli değildir. Yabancılar arası evlilikten sıhhatli bir çocuk doğar gibi bir garanti de yoktur. (Doçent Doktor Lütfullah Cebeci, Yakın akraba evliliği ve genetik, s. 72)

Ama nedense bu konu, Yahudilerde yaygın olan kendi ırkları arasından evlenme üzerinden İslam’ı da kapsayacak şekilde eleştiri konusu olmaktadır. Halbuki İslam’da ırkçılık değil ümmetçilik hakimdir ve her yönü ile evrensel bir dindir!

HOME NEWS RELEASES MULTIMEDIA MEETINGS

NEWS RELEASE 25-APR-2012

Why not marry your cousin? Millions do

Laws against cousin marriage aren't supported by science, says new book

Book Announcement
NATIONAL EVOLUTIONARY SYNTHESIS CENTER (NESCENT)

[Facebook](#) [Twitter](#) [LinkedIn](#) [Google+](#) [YouTube](#)

[Print](#) [Email App](#)

Durham, NC — The health risks of marrying a cousin have been grossly overstated, says a new book.

A better understanding of the health effects of cousin marriage could mean more appropriate marriage laws and better medical care for cousin couples and their children.

In 'Consanguinity in Context,' author and medical geneticist Alan H. Bittles of Murdoch University in Australia examines common misconceptions about cousin marriage from legal, cultural, religious and medical perspectives.

IMAGE: MEDICAL GENETICIST ALAN H. BITTLES IS THE AUTHOR OF A NEW BOOK THAT EXAMINES COMMON MISCONCEPTIONS ABOUT COUSIN MARRIAGE. [view more](#)

1405

Ömrünün 40 yılını akraba evliliklerindeki genetik değişimleri araştırmaya adanmış olan Dr. Alan H. Bittles, 2012 yılında Cambridge Üniversitesi yayınlarında bir kitap yayınlar ve kitabında akraba evliliğinin kısa vadede genetik hastalık riskini bir miktar artırmasına rağmen insanlık için yararlı olduğunu ve bu konunun tabu haline gelmiş bir abartı olduğunu ileri sürer. (Bittles AH. Consanguinity in context: Cambridge University Press; 2012; https://www.eurekalert.org/pub_releases/2012-04/nesc-wnm042512.php)

Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir

Allah'a kul olan kula kulluktan kurtulur *

Kul olan her türlü teb'a olmaktan da kurtulur.

Gerçek kul olanın Allah'tan başka kimse önünde başı eğilmez

Ülkemizin seküler kesimi ‘kul olmakla vatandaş olmayı’ birbirine alternatif olarak sunmak konusunda ısrarcıdır. Bu seküler kesimin anlamamakta ısrar ettiği bir gerçeği, Almanya’dan

göç eden zengin bir yahudi ailenin çocuğu iken Müslüman olan ABD'li Margaret (Peggy) Marcus (Meryem Cemile) bakın nasıl ifade etmektedir: “İslam insanı kula kulluktan kurtarıp ebedi özgürlüğe kavuşturur. İslam kendine has bir toplum için özgün bir takım esaslar ortaya koyar ve her türlü hayati esasları kendi düzenler.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 13) İngiliz yazar ve diplomat olan Eaton da ‘kul’ olmanın önemini kavramıştır. “Hz Muhammed'in güzel adlarının birincisi elçi ya da peygamber değil, 'Kul'dur.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 115) “Kulluk gerçek anlamda özgürlüğe kavuşmaktır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 55)

“Allah'a inanmanın en büyük etkisi, diğer insanların önünde eğilmememiz gerektiğini öğretmesidir. Başarıyı kendime atfetmek yerine, bunun Allah'ın iradesinden kaynaklandığını, dolayısıyla kibir yerine alçakgönüllülüğü öğrendim. Allah'ın isteğine teslim olursan, iç huzura sahip olursun. Kur'an, Müslümanları aşırılıkçı değil “orta yol” olarak adlandırıyor.” (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) “İslam bağımsızlıktır. İslam, kendi şahsi menfaatleri için insanları köleleştiren azgınlığın tahakkümünden kurtulmaktır.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 25)

"İnsan hakları insan merkezlidir; kul hakları ise Allah merkezlidir. İnsan hakları dardır; kul hakları ise geniştir. Gıybet etmek insan hakkı ihlali değil ama bir kul hakkı ihlalidir. İnsan hakları teoriktir; kul hakları ise pratiktir. Bugün çıplak olmak, zina etmek, eşcinselliği tercih etmek artık insan haklarından sayılıyor." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Yeni Şafak, 1.08.2023)

Zaten “İnsanın kulluk etmeye de ihtiyacı vardır. İnsan için bu bir zarurettir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 138) “İbadet, bizi biz yapan şeydir. Allah'a kulluk etmeyen, başka şeye kulluk eder.” (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409) “İlah hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsinin ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) “Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68)

“Ben bir kul'um, teb'a değil, herkes eşit rabbimin huzurunda. Zengin-fakir, Avrupalı-Asyalı, Zenci- Kızılderili, şehirli-köylü, patron-işçi... Üstün olan sadece Allah'tır, kul olan vatandaşlar arasında ise üstünlük sadece ‘takva’ sahibi olanlardır, yaratılan kullar içinde insani vasıfları en iyi temsil eden örnek şahsiyetlerdedir. Herkes tarağın dişleri gibi eşittir benim dünyamda. (Firdevs, IV/301) Bu sloganik, şekilci, ütöpik bir özgürlük değildir, imanımın bir gereği, yaşam tarzımın sonucudur. Vatandaş, birey gibi kavramlarla uyutulup, içi boş terimlerin ardından sürüklenmem ben. Sadece seçim zamanı hatırlanıp, en az 100 yıldır üzerinden siyaset yapılan, araç olarak kullanılıp, değer veriyor gibi gösterilip sömürülen biri olmam ben. Adına hüküm sürülüp, kendisi sömürülen, hor görülen, ezilen, sürü yeri konan, düşünme ve karar verme yeteneği elinden alınan, maddi manevi yetkilerini belli zümrelere kaptıranlardan asla olmam ben. Muhatabım bakan, paşa, patron, müdür de olsa da benim gibi kul olduğumu bilirim. Kim olursa olsun Allah'ın yarattığıdır, kendisine saygı gösterir ama asla kulun kulu olmam, önünde eğilmem, kıvırmam, yalakalık yapmam, korkmam! Çünkü herkes kuldur benim gözümde; biriz, aynıyız, eşitiz, hürüz, kardeşiz, emanetçiyiz. Önünde tek eğileceğim, Yaradan'dır benim. Geri kalanlar sadece kul'dur, benim gibi. Vatandaş bırakın bakanı, cumhurbaşkanını "vekiline" ulaşmak için araya vasıtalar koyarken, kul olan benim vasıtaya ihtiyacım asla yoktur! Ben bir kul'um; yaratılan ve eşrefi mahlûkat olanım ben. Tüm insanlar ya atam Adem'den fitraten kardeşim ya da dinim İslam'dan dolayı din kardeşimdir. Aramızda üstünlük yarışı yoktur. Mal sahibi de sadece emanetçidir, sağlıklı olanda, genç olanda. Hepimiz aynı gemide aynı yere yolculuk ederiz. Tek üstün vardır, kulların Hâlik'i, Azze ve celle olan Allah! Bizde üstünlük kıstası para, güç, siyaset, makam değildir. Çünkü ben kul'um. Pragmatist, egoist, bencil birey değilim ben, türlü yöntemlerle fikri, akli, düşüncesi sömürülen vatandaş değilim. Her biri bir

alem olan kullar içinde eşit ama her biri iyilikte yarışanlardanım ben! Çünkü bir kul'um ben, Hamdolsun!"

“Yurttaş, vatandaş, birey olmak sadece slogan, sadece bir sıfat! Ezilen de, sömürülende onlardır. Vergisi alınan, askere çağrılan, beş yılda bir oy kullanan, adına kanunlar çıkarılan, idamlar, ihtilaller yapılan, cinayetler işlenen, enformasyon ile yönlendirilen, basmakalıp kavramlarla uyutulan, asla kendine verilen sözler tutulmayandır onlar. Tüm bunlarda edilgen konumda olanda onlardır. Ama tümcelerde efendi de onlardır, yönetende! Kul'un ise Allah'ı vardır. Cumhurbaşkanı da, vekilinde üstünde olan Yaratan, rızık veren, tek Mâlik, tek Rab! O sözünde cayma olmayandır! (Ali İmran, 9)”

“Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere bildirir.” (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 416) Seçtiğimin, patronumun, paranın, gücün kulu olmak yerine Yaradan'a kul olurum ben. Benim dünyamda riya, kibir, gıybet yasaktır. 12 yıllık zorunlu eğitim değil, beşikten mezara dek ilim söz konusudur benim dünyamda. Senede bir gün değil, her gün cennet annelerin ayakları altındadır. Ben kul'um , tabi olduğum ise vatandaşında, bireyinde, yurttaşında, yurdunda asıl sahibidir olan Allah'tır.

Bazıları, ‘Padişah halkını kendine kul görürdü’ gibi yorumlar yapabilir. Günümüze dek, parti liderlerine, ülke başkanlarına nasıl kul olduğunu çok iyi gördük. Yani bu iddia her yöntem ve ortam için yapılabilir! Zaten “Doğuya seyahat yapmış olan Abraham Hyacinthe Anquetil-Duperron ‘Legislation orientale’ adlı eserinde, ‘doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarlarında uyması gereken kurallar olduğunu, Doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını’ söylemekte, Doğu despotizmi kavramı ile Avrupa’nın doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını vurgulamaktadır.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s.s. 83)

1407

Özetle; kullukta herkes eşittir. Herkes Allah'ın huzurunda sınıf-makam-zümre-soy-sop farkı gözetilmeden sadece kuldur. Ama vatandaşlıkta kanun önünde, pratikte, uygulamada mutlaka farklılık olmaktadır. Kanunlar örümcek ağı gibidir, sinek- vatandaş- takılır, arı - zengin, güçlü- deler geçer. İnsanı içten güdüleyecek bir motivasyon kaynağı yoktur vatandaşlıkta. Kanun bir yere kadar, polis yoksa çal, yolsuzluk yap, rüşvet ver, saldır! Kullukta ise "ahiret, melek, Basir Allah, kul hakkı gibi kavramlar ve güdü kaynakları buna engel olur! Kullukta özgür irade vardır. Allah kendi irademizle kendisine iteat etmemizi ister. Bizim kul olduğumuz yüce yaratıcı 'Vedud' olandır! Ama kapitalist sistemde patron, müdür, amir ne kadar vedud olabilir burası muaamdır!

Bende tabii ki bir yurttaşım, bireyim. Vatanım, kişiliğim, iradem var. Ama kula kulluktan kurtaracak tek çözümün adının Allah'a kulluk olduğunun da bilincindeyim. Evrenselim, eşitim, özgürüm, hürüm. Çünkü kulum ben. Allah'a kul olan kula kulluktan kurtulur. (Seyyid Kutup, Yoldaki işaretler, s. 78, 79, 82, 199, 213) Ben de o kurtulanlardanım, bi izn'illah, El-hamdü-l'illah.

*Allah insanın kendisine 'kul' olmasını ister, köle değil! Efendi, kölelerinin cahil kalmasını ister. Allah ise kulunun alim olmasını, hür iradesi ile hareket etmesini ister. Hiç bir efendi, kölesine irade vermez! Fakat Allah (cc), kullarına akıl ve irade vermiştir. Ve Allah, verdiği bu nimetlerin hak, adalet, tevhit yolunda kullanılmasını istemiştir.

Kul oldum, Hür oldum!

Günümüzün Batılı anlayışına göre hürriyet, "Başkasına zarar vermeyen her şeyi yapabilmek" şeklinde tarif edilse de; bizim hürriyet anlayışımız, "insanın, ne kendisine ne de başkasına zarar vermemek şartıyla meşru dairede istediğini yapması" şeklindedir. Ayrıca, biz, İslam'ın kalbî ve ruhî yanı açısından, hürriyeti "insanın Allah'tan gayri hiçbir şey ve hiçbir kimsenin boyunduruğu altına girmemesi, hiçbir şey karşısında baş eğmemesi" olarak anlarız. Hayatını, dünyevi hazlarının arkasında sürüm sürüm sürünerek geçiren, nimetler karşısında şükredeceğine iyice küstahlaşan ve kazandıkça biraz daha hırsla kapılıp şımarıklaşan ama diğer taraftan da elindeki imkanları yitireceği korkusuyla tir tir titreyen bir zavallıyı -dünyaya hükümdâr bile olsa- hür kabul edemeyiz. Çünkü, bize göre gerçek hürriyet ancak, insanın dünyevî endişelerden, mal-menâل gibi gâilelerden kalben sıyrılıp, Hakk'a yönelmesi sayesinde gerçekleşebilir. Bundan dolayıdır ki, Allah Rasûlü (aleyhi ekmelût-tehâyâ) gönlünü dünya nimetlerine kaptıran ve sürekli onu düşünen kimseleri, "dınarın, dirhem, kadife ve kumaşın kulları" olarak tavsif etmiş ve kınamıştır.

"Allah'ın iradesine teslimiyet, insanların iradelerine karşı bağımsızlık demektir. Allah'a itaat insana itaati meneder." (Aliya İzzetbegoviç, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 310) "Allah'a olan imanları, sanki Müslümanların başlarını çok yücelere kaldırmış, boyunlarını Allah'tan başka hiçbir kralın, reislin önüne edilmeyecek şekilde ufuklara perçinlemişti." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 126) Ribiy ibni Âmir, İran başkomutanı Rüstem'e elçi olarak gönderilmişti, ona şöyle der: "Allah bizi kula kulluktan, Allah'a ibadet etmeye; zulümden Allah'ın adaletine çıkarmak için gönderdi." (İbni Kesir, el-Bidaye ve'n nihaye) Mısır valisinin oğlu, Mısırlı bir Hristiyan'ı döver. Hz Ömer, valiye kısas emri verir ve şöyle der: "Analarından hür olarak doğan insanları ne zaman köle yapıverdiniz?" (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 158)

"İnsan her hâlükârda "kul"dur. Ya Allah'a, ya da nefesine, şeytana, başkasına kul olacaktır. Kulluğunu unutup kibirlenenler yok mu, vay onların haline. Allah'a kul olan kula kulluk etmeyecektir. Nefsine kul olmayacaktır. Kul'un hem akli ile hem de vicdanı barışıktır. Kul olmak için, karşılığını yalnız Allah'tan bekliyor olarak, insanların mal, can, namus, akıl - inanç ve nesil emniyetini sağlamak, yeryüzünü imar etmek, ekinleri ve hayvanları himaye etmek zorundayız. Kul olan "kul hakkı"na tecavüz etmez. Kul olduğumuzun farkına varalım. Kul olalım kul. Hepimiz haddimizi bilelim. Kuluz biz kul, Elhamdülillah." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 22 Haziran 2018)

1408

Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması

En başta hatırlatalım ki, birçok konuda hadis uydurulmuştur. Bundan 'acemler, kadınlar, mezheplerden meyve sebzelere' kadar birçok alanda yalan furyası ümmetin üzerine çökmüştür. Ama hadis alimleri bunları tek tek bulup ortaya da çıkarmıştır.

"Haçlıların hakimiyetinin sona ermesinden sonra Müslümanlar, tarihinin en büyük kanlı istilacıları ile karşılaşır: Moğollar. Cengiz Han'ın torunu ve Moğol prensi Hülagu Hristiyanlığa eğilimli biri idi. Kendi temsilcisi olarak Nasturi bir din adamına seçmişti."

(Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 78) "Moğol istilacıları da daha sonra katliamlar uyguladığı toplumun dinini seçmiş." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 19) ve "kısa sürede İslam'ı kabul etmişlerdir."

(İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 79) "ki bu "Moğolların 4/3'ü Türktür." (Leon Cahun, Introduction a l'histoire de l'Asie, s. 279)

“Annesi, komutanı ve beş eşinden en sevdiği Dokuz Hatun Hristiyan olduğu için onların yönlendirmesi ile yüzbinlerce Müslümanı katledip” (H. Ahmet Özdemir, Moğol İstilası ve Abbâsî Devleti’nin Yıkılışı, s. 200) Bağdat’taki cami ve kütüphaneleri tahrip eden ve kitapları Dicle’ye attıran, nehrin günlerce mürekkep renginde akmasına neden olup, bu istila nedeni ile İslam medeniyetinin duraklamaya ve gerilemesine neden olan (<https://islamansiklopedisi.org.tr/hulagu>), Anadolu’da da komutanları vasıtası ile birçok zulüm yapan (Mustafa Akkuş, Büşra Bağcı, Hülâgû han döneminde Anadolu’da görev yapan Moğol komutanları, USAD, Güz 2018; (9): s. 150-171), dedesi Cengiz Han’ın kurduğu devletten ayrılıp işgal ettiği topraklarda yeni bir devlet Kur’an, öldüğünde cariyelerini kurban ettirip kendisi ile mezara koydurtan (Yusuf Ziya Karaaslan, Doktora tezi, 2022, İlhanlı hükümdarı Abaka Han ve etrafındaki dünya, s. 55) ve şaman geleneklerine göre gömülen (<https://tr.wikipedia.org/wiki/H%C3%BCI%C3%A2g%C3%BB>) Hülâgu’un Hristiyan olarak yetiştirilen (Thomas Walker Arnold, İslam’ın Tebliğ Tarihi, s. 303) oğlu Teküdar Han daha sonra Müslüman olacak ve Ahmet adını alarak ilk Müslüman İlhanlı hükümdarı olacaktır. (Cüneyt Kanat, Türklük Araştırmaları Dergisi - 12, Eylül 2002, s. 234)

Peki, İslam'a bu kadar düşman olan bu ırk, kendilerini küçümseyen, aşağılayan ve düşman gören bir dine girmiş olabilirler mi acaba? Girdiklerine göre, günümüzde yapılan tüm bu iddialar mesnetten yoksun kalmazlar mı?

Genel değerlendirme

Bugün hadis külliyatlarında peygamberin sözü olarak nakledilen Türkler hakkında hem lehte, hem de aleyhte birbiri ile çelişkili bazı hadisler bulunmaktadır. Olayın tamamen siyasî olduğu tarihi incelediğimizde ortaya çıkmaktadır. Abbasî sultanları zamanında orduya alınan Türklere karşı ırkî bir Arapçılık anlayışı ile aleyhte hadisler uydurulmuştu. Bu tavrı haksızlık olarak değerlendiren bazı Araplar da bu sefer Türkler’i savunmak için yeni hadisler uydurmaya başladılar. Fetihlerle çeşitli din ve uluslara mensup insanlar Müslüman oluyorlardı. Bunlar ne kadar Müslüman olsalar da eski inanç ve kültürleriyle yoğrulmuş insanlardı, içlerinde o kültürün düşüncelerini taşıyorlardı. Zaten bir anda bunlardan sıyrılmaları da çok zordu. Bunların Müslüman olmasıyla birlikte Araplar da çeşitli kültürlerle temasa girdiler. Kendileri onlara kültür verdikleri gibi büyük ölçüde onlardan da etkilendiler. Hint ve Yunan düşünceleri, Mani inançları İslam ülkelerinde tartışılır oldu. Böylece çeşitli fikir ve inanç ekolleri doğmaya başlar. Her ekol kendi düşüncesine geçerlilik kazandırmak için bunları bir ayete veya hadise dayandırmak lüzumunu hisseder. Ayetler sınırlı idi. Yeni ayet ilave edilemezdi. Ama hadis işi kolaydı. Onun için ekoller mümkün olduğu ölçüde ayetleri, kendi fikirleri doğrultusunda yorumladılar. Ve düşüncelerini, bol bol uydurdukları hadislerle söylediler. Böylece fıkıh, kelam, felsefe ve tasavvuf sahasında uydurma hadisler yayıldı. Ve bunlar derlenerek kitaplara girdi. İrkçılığı yasaklayan ve ümmet bilincini savunan bir dinin ayet ve hadislerle ırkçılığı reddeden temel prensiplerine aykırı bu tür -Türkleri öven veya yeren- rivayetlerin o dinde olduğunu, dine ait olduğunu savunmak için ya ırkçı-faşist olmak ya da tamamen önyargılı din - özellikle de İslam- düşmanı olmak gereklidir. Zaten "Mevzu hadisleri" inceleyen kitaplar bu tür ırkçı içeriğe sahip olan hadislerin uydurma olduğunu yazmıştır.

Rivayetlerin tahlili

Türkler aleyhinde söylendiği ileri sürülen hadisler uydurulmuş yalanlardan ibarettir. Bunlar içerisinde Türkleri yeren, onları ahir zamanda çıkacak ‘ye’cuc ve me’cuc’un bir kolu sayan rivayetleri yanında Türkleri öven hadislerde vardır.

Türklerin aleyhine bir takım hadisler de rivayet edilmiştir: Fakat bunlar Türk düşmanlığıyla sonradan uydurulmuş şeylerdir. (İsmail Hami Danişmend, Türkler Niçin Müslüman Oldu?, s. 144) Molla Aliyy-ül-

Türklerle Habeşlilerin kötülendiği hadis rivayetlerinin tümü yalan ve uydurmadır. (A. Kari'nin uydurma hadisleri ele aldığı ünlü eseri; Mevzuat, s. 119) olduğu tasrih edilmektedir.

Mesela Ebu Davud: “Türkler size dokunmadığı surece siz onlara dokunmayın.” rivayetini “sahabeden bir adamdan” almıştır. Kim bu adam? Mechul; söyleyen belli değildir. Türklerin, ye’cuc ve me’cuc’un bir kolu olduğunu, akın için çıkmış olan bir kolun, geri döndüklerinde İskender tarafından yaptırılan sed dolayısıyla yerlerine varamayıp dışarıda kaldıkları hakkında ki rivayetin, ileri tutar tarafı var mıdır? Belli ki bunlar, Türklerin güçlenmesiyle otoriteyi elden kaçırmakta olan arap ırkçılarının uydurdıkları sözlerdir.

Simdi burada ateist ve oryantalistlerin bir çelişkisine de dikkati çekmek istiyoruz. Onlar, peygamberimizin sadece Arap toplumuna gönderildiğini, hatta hicaz bölgesinden başka bir toplumun Müslüman olmasını dahi düşünmediğini ileri sürüyorlar. Var sayalım ki öyledir! Öyle ise, hiç görmediği, bir ilişkisinin olmadığı, belki de varlığını dahi duymadığı Türkleri ne diye yersin, onları düşman ilan etsin efendimiz?

Amr bin Taglib’in rivayetine göre peygamber (sav) : “Kıl ayakkabı (carık) giyen bir kavimle çarpışmanız, kıyamet alametlerindendir. Yüzleri, üst üste deri kaplı kalkanlar gibi geniş ve değirmi olan bir kavimle çarpışmanız, kıyamet alametlerindendir.” Bu rivayette Türk adı geçmez. Ayrıca çarpışılacak kavim de ayrı ayrı kavimdir. İbn Hacer, bunlardan birinin, zındıkların başı Babek ve yandaşları (Fars;İranlı) olduğunu söylemektedir.

İkinci rivayette ise Türk adı geçmektedir: Ebu Hureyre’nin rivayetine göre Allah’ın elcisi söyle buyurmuş: “Siz, küçük gözlü, kırmızı yüzlü, basık burunlu, yüzleri üst üste deri kaplı kalkanlar gibi değirmi ve etli olan Türklerle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Kıl ayakkabı (carık) giyen bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz.” (Buhari, cihad; 96; Muslim, fiten: b.18 h.65; Ebu Davud, melahim; 9) “Bu hadis bir emir değil haberdur. Hadisin, Moğollar olma ihtimali ise çok güçlüdür.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 431, 432)

Ebu Davud’un rivayetinde ise; “Küçük gözlü bir kavim (ravinin izahına göre yani Türkler) sizinle savaşacak. Onları üç kez Arap yarımadasına kadar kovalayacaksınız. Birinci kovalamada onlardan kaçanlar kurtulurlar. İkinci kovalamada onlardan bir kısmı kurtulur, bir kısmı ölür. Üçüncü kovalamada hepsinin kökü kesilir.” (Melahim, 9, hadis: 4305) aktarılan sözler birbirinden farklıdır. Amr ibn Taglib’in ki daha kısa, Ebu Hureyre’ninkin de ise ilaveler bulunmakta ve yine bunlar da aynı şahsın rivayeti olmasına karşın birbirinden farklı, eksik, fazlalıklar barındırmaktadır. Kiminde Türk adı geçerken kiminde geçmez. Diğer bir rivayet: “Siz, kıl ayakkabı giyen bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Yüzleri üst üste deri kaplı kalkanlar gibi geniş, etli ve kıllı yüzlü bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz.” Ebu Hureyreden diğer bir rivayetinde ise, “Gözleri küçük, burunları basık, yüzleri deri kaplı kalkanlar gibi geniş ve etli” ilavesi bulunmaktadır. (Buhari, cihad, 97; Muslim, Fiten :b.18,h .64) Halbuki peygamberimiz, “Habeşliler size dokunmadıkça siz onlara dokunmayın. Türkler size dokunmadıkça siz onlara dokunayın” (Ebu Davud, Ssünen, k. el-melahim, b.8, h.4302; Nesai, cihad, babu’l-Gazveti’t-Türk, h.3178) dediği de aktarılmıştır. Müslümanlara saldırmayan bir millete saldırmak, Kur’an’ın buyruğuna da aykırıdır. Çünkü Kur’an “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, fakat saldırmayın. Allah saldırganları sevmez” (Bakara, 190) buyurmaktadır.

Görüldüğü gibi, hadis sahih ise emir değil kıyamet öncesi olacak olan bir ‘haberi’ bildirmektedir. Hadis zayıf veya uydurma ise, içeriği ve rivayetleri çelişkili olan ve diğer ayet ve hadislerle aykırı bir (hadis değil) haber olma niteliği taşımaktadır!

Kasgarlı Mahmut da şöyle bir hadis nakletmiştir: “Benim bir ordum var. Ona Türk adını verdim. Onları doğuya yerleştirdim. Bir millete kızarsam, onları bu milletin basına salarım.” (Divanu lugati’t Türk, Kilisli rifat nesri, matbaatu’l-amire,1333-1335, I/293-294)

“Türkleri öven rivayetleri İslam düşmanları görmek istemez, Türkleri yeren hadis rivayetlerinin üzerine ise balıklama atlarlar. Halbuki iki tür rivayette sadece tarih sahnesinde siyasi nedenlerle uydurulan , İslam ile alakası olmayan uydurma sözlerdir. İslam ile asla ve hiç alakaları yoktur. İslam dini arap ırkçılığını reddeden ayet- hadislerle dolu iken, ne başka ırkları över ne de sadece bir ırktan geldiği için bir toplumu yerer ve kötüler. İslam ferdin yaptığı iyilik ile insanları değerlendirir, peygamber soyundan bile gelse üstünlüğü kanda değil, Allah'ın kanunlarına uymada (takva) görür ve bu prensibi savunur.” (Pr. Dr.Süleyman Ateş, Gerçek din bu 2)

Sözün özü; “Türkleri, Habeşlileri, Sudanlıları kötüleyen hadisler uydurma hadislerdir.” (Ali el-Kari, el-Mevzuat, s. 121-122)

Türklerin Müslüman olması

"Resûlüm! Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın?" (Yunus, 99)

İslam ordularının Türklerle ilk kez Kafkaslarda karşılaşmalar ve Hazar Türkleri ile komşu olurlar. Toplam üç savaş olur ama Müslümanlar çok az ilerleme kaydederler. Kuteybe b. Müslim vali olduktan sonra yer yer Türklerle savaşsa da Buhara'yı güçlkle ele geçirir. Bu yıllar içinde Türkler arasında İslamiyet'in yayılması neredeyse sıfırdır. Uzun süren savaşlar, akınlar, yıldırma politikaları ve nihayet geçici hakimiyetler hiçbir işe yaramamış, iki taraf arasındaki rekabeti körüklemekten öteye geçememiştir. Ayrıca Emeviler gerek cizye vergisinde kayıp yaşamamak, gerekse Arap olmayanlara köle muamelesi yapmak gibi hevesleri yüzünden İslamiyet'in yayılması için çok da gayretli davranmamışlardır.

1411

Emevi iktidarı Türklerin Müslüman olması için baskı yapmamış aksine Türklerde dahil tüm ‘mevali’ olanların Müslüman olmaması için çaba sarf etmiştir. Müslüman olanlar arttıkça gelirlerinin azalacağını düşünen Emevi ırkçı iktidarı, baskısını Müslüman olunması için değil, olunmaması için harcamıştır. Kuteybe gibi zalimlerde bu dönemin eserleridir. Emevi iktidarı İslam ruhunu değil Emevi ırkçılığının ve saltanat döneminin fiili uygulamaları ile tarihe geçmiştir. Bu ırkçılık Emeviler dışındaki tüm Araplara da baskı uygulayacak kadar da faşistçedir!

Türklerin büyük bölümü ise İslam ordularıyla zaten hiç karşılaşmamıştır. Kırgızlar, Kıpçaklar, Kimekler, Tatarlar, Uygurlar ve Oğuzların İslam ile teması Emevilerden ziyade Abbasiler dönemine rastlar. Göktürkler 745 yılına kadar hüküm sürmelerine rağmen Peçenekler, Uzlar, Tuna Bulgarları Karadeniz'in kuzeyinden batıya göç ettikleri ve Hristiyanlık âlemine karıştıkları için Müslümanlarla hiç karşılaşmamışlardır. Dolayısı ile kılıç zoru ile Müslüman olma iddiası tamamı ile önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. Peki, asıl büyük buluşma ne zaman olmuştur? Türkler, Çin ile Arapların savaştığı Talas Savaşı'nda ezeli düşmanları olan Çin'lilere karşı Müslüman Arapların yanında yer alırlar. Savaş ve inatlaşmanın olmadığı bu andan itibaren ise İslam Türkler arasında hızla yayılmaya başlar. 11. yüzyılda Selçuklu ailesinin İslamiyet'i benimsemesi ise Oğuz/Türkmen gruplarının İslamlaşmasını hızlandırır. Oğuzlardan en az 200 bin çadırılık bir grup İslamiyete girer. Oğuzlar önce İran'ı, sonra Irak, Suriye ve Anadolu'yu fetheder.

Türkler kendiliğinden Müslüman olmuştur. Sadece göçebe Türkler Emevilerin zulümlerine direnmişlerdir. Ama zamanla onlarda Müslüman olmuşlardır. Emevilere direnişleri de İslam'a değil, Emevi ırkçılığına karşı olmuştur. Ayrıca bu direnci gösteren Türkler daha sonra Abbasilerle birlikte hareket etmişler, Abbasi İslam devletinin çekirdeğini oluşturmuşlardır. Unutmayalım ki Emevi ırkçılığı, sonunda bu hanedanlığın yok olmasına neden olmuştur ve onları ortadan kaldıran da Arap-Türk ortaklığı olmuştur.

Antakya Ya'kubi patriği Süryani-Mikail, Türklerin Müslüman olmasının ne büyük nedeninin 'tevhid inancı' olduğunu söyler. (Chronique de Michelle Syrien, J.-B. Chabot tercemesi, III/152)

“Türkler savaşta yenilmek suretiyle Müslüman olmamış, kendi istekleri ile İslam'a girmişlerdir.” (Jean-Paul Roux, La Turquie, s. 69)

"Emeviler iktidara gelince ırkçı bir politika izlemeye başlarlar. Arap ve İslam bir kabul edilir. Bu dönem, Müslüman olanların bile hakir görüldüğü bir dönem olur. " (Louis Gardet, La cite musulmane, vie sociale et politique, s. 211)

Genel anlamda, "Türklerin Müslüman oluşu asırlarca süren bir olgunlaşma ile 'yavaş yavaş' olmuştur." (Habib özkaplan, Nasıl Müslüman Olduk, Ocak, Yıl 1, sayı: 3, 1 Mart 1968, s. 8; Veli Kahraman, Türk'lerin Müslüman Oluşu, Büyük Türkiye'ye Hasret, Ekim-Kasım 1975, s. 10) Türklerin İslamiyeti benimsemelerinin birçok nedeni vardır. (Veli Kahraman, Türk'lerin Müslüman Oluşu, Büyük Türkiye'ye Hasret, Ağustos 1975, s. 10) Araplar savaşlarda Türkler karşılaşmış ve duraklatılmıştı. Bu arada da Türklerin ruhunda iman kıvılcımları görünmeye başlanmıştır. Özellikle Abbasiler döneminde karşılıklı işbirliği geliştirilir." (Veli Kahraman, Türk'lerin Müslüman Oluşu, Büyük Türkiye'ye Hasret, Eylül 1975, s. 10)

Brockelmann, 'Türkün ihtidasında milli ruhunun İslamiyetle uyumundan başka bir neden bulunmadığını' söyler. (Profesör Karl Brockelmann, Histoire des peuples et des Etats islamiques, s. 150) Profesör Barthold da diğer dinlere ait propagandalara karşı tamamiyle lakayd kalan Türk ırkının yalnız İslam telkinatına kıymet verip ihtida ettiğini kitabında anlatır. (Histoire des Turcs d'Asie centrale, s. 57)

T. W. Arnold, 'Abbasi halifelerinden (El-Mu'tasım) devrine kadar ferdi mahiyette kalan ihtidaların işte o devirden, yani Hicretin üçüncü ve Miladi dokuzuncu asrıdan itibaren umumi bir mahiyyet aldığını' anlatmaktadır. (T. W. Arnold, 'İntişar-ı İslam tarihi', Halil Halid tercemesi, s. 220)

Artık Araplardan sonra islam'a hizmet etme sırası Türklere gelmiştir: "Türk imparatorluğu Arap imparatorluğunun üstüne konuverdi; onu yıkmıyarak katmerlendirdi, ona kendi taze kuvvetini verdi ve onların halefi oldu." (Rene Grousset, L'Empire des steppes, s. 207)

“Türklerin 900 tarihinden sonra kitleler halinde Müslüman olmaya başlamaları, Türklerin İslamiyet'i zorla değil de kendi arzuları ile kabul ettiklerini göstermektedir. Türkler gerek Selçuklu devrinde Asya'da, İran'da, Irak'ta ve Anadolu'da, gerek Osmanlılar devrinde 3 kıtada imparatorluklarını İslamiyet'ten aldıkları manevi kuvvet ve değerlerle kurma ve yaşatma imkanına sahip olmuşlardır. Müslümanlık, Türk'ü ayakta ve tarih sahnesinde tutan ruhtur. Bugün Dünya üzerinde Türkler varsa ve yaşıyorlarsa Müslüman oldukları için vardılar. Müslüman olmayan Türkler hayat sahnesinden çekilmiş, tarihin sineline gömülmüştür. Marcel Brion, 'La Vie des Huns' adlı eserinin 248. Sayfasında, 'Türkler mevcudiyet ve milliyetlerini İslam dini sayesinde muhafaza edebilmişlerdir. İslamiyet'i kabul etmeyenler veya terk etmiş olanlar bugün yeryüzünde yok olmuşlardır yahut çok azalmışlardır.' Demektedir. Türk milletini dininden ayırmak, dini unutturmak isteyenler Türk'ün ocağına incir dikmek isteyenlerdir.” (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 28-31)

Cinlerin varlığı

Giriş

Cin kelimesi lügatte; "örtmek, örtünmek, gizli kalmak" manalarına gelen "cenne" fiilinden türemiştir. (R. İsfehâni, Müfredat. Cin md) Cin, genel manasıyla "örtülü ve gizli olan" demektir. Müfredi/tekili "cinn" olup, çoğulu "cann" gelir. Cin cemaatine de "cinne" denir. (Asım Efendi, Kamus. Cin md) Terim anlamı ise, gözle görülmeyen bir takım ruhani varlıkların adıdır. Cinler, türlü şekillere girebilen, havadan ve ateşten yaratılmış, akıllı ve gözle görülmez varlıklardır. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den Cevaplar, 34)

Kur'an'da cinlerden bahseden “ Ben İnsan ve cinleri ancak, bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zariyat, 56); “Canı da daha önce, zehirli, dumansız ateşten yarattık.” (Hicr, 27); “Cinni de 'yalın/dumansız bir ateşten' yarattı.” (Rahman, 15); "Ey ins ve cin topluluğu, içinizden size, âyetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" (En'am, 130) ayetler bulunduğu gibi, Cin suresi adında 28 ayetten oluşan bir özel sure de bulunmaktadır.

İslam'a göre cinler; akıl, idrak, irade ve şuur sahibi varlıklardır. Bu sebeple Allah'a iman etmek, Onun emirlerine itaat ve ibadet etmekle mükelleftirler. Cinler hem Peygamberimize hem de Hz. Musa ve diğer peygamberlere muhatap olup tebliğlerini dinlemişler ve bir kısmı iman edip bir kısmı da inkar etmişlerdir. Nitekim cinlerin kafirlerine şeytan denilmektedir.

1413

Cinler ışık gibi lâtif/ince cisimlerdir. Elle tutulmazlar, fakat gözle görülebilirler. Gerçi İmam-ı Şafii'nin, A'raf sûresinin yirmi birinci ayetine istinaden, cinlerin görülemeyeceğini söylediği ve “Cinni gördüm, diyenin şahadeti kabul edilmez” dediği rivayet ediliyorsa da, “Hayatu'l-Hayvan” adlı eserin sahibi Demiri: “Bu sözün cinlerin asıl mahiyetleriyle görülemeyeceği manasına anlaşılması lâzım geldiğini” beyan etmiştir. Zira çeşitli şekillere girmiş cinleri, Sahabilerden ve başka kimselerden pek çok gören olmuştur. (Kadı İyaz, Şifa-i Şerif, 1/279-280)

Aşağıda değineceğimiz gibi eskiden çeşitli hayvan kılığında görünür olan cinlerin kafir olanları, günümüzde “ Uzaylı, ufo” görüntüsü ile insanları kandırmaktadır. Günümüz insanına bu varlıkların mahiyet ve mevcudiyetlerini anlatmanın zorluğu ortadayken bazı müelliflerin pozitif ilimlerin yardımıyla cin meselesini izaha çalışmışlar, kimi cinlerin mahiyetlerinin bir kısım ışıklardan (A. Hulusi, Cin, s. 61) ya da enerjiden (Nurbaki, Kur'an-ı Kerim'den Ayetler ve İlmi Gerçekler, s. 53) veya bazı hadîslerde hastalıkların sebebi olarak gösterilmesine nazaran, mikrop-lardan (Rıza, Menâr, III/96) ibaret oldukları tarzında görüşler ileri sürmüşlerdir. Işın veya enerji yapıları hakkında bilgi verirken, mikrop tanımı efendimizin teşbih kullanmasını anlamayan alimlerin yanılgısı neticesi oluşan yanlış bir kanaattir.

Yapıları çok gelişmiş olmakla birlikte düşünce ve duygu kapasitesi açısından genel olarak insanlardan geridirler. İman etmeyen kafir cinlerin en büyük özellikleri ve eğlenceleri insanların zayıflıklarından yararlanarak kendi özelliklerini kullanıp insanları kendilerine boyun eğdirip istediklerini yaptırmaktadır.

Cinler

"Cin, şuur ve iradesi bulunan, ilahi emirlere muhatap dolayısıyla kafir ve müminleri bulunan bir varlıktır. Kısa zamanda uzun mesafeleri kat edebilir, ancak gaybı bilmezler. Şekil değiştirebilmektedirler. Cinler insanlardan daha uzun ömürlü olsalar da insanlar gibi onlarda ölümlüdürler." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 171, 175, 176) İnsanlar cinleri orijinal şekilleri ile göremezler. (A'raf, 27)

Karabasan, peri, ruh, hortlaktan uzaylı, ufodan reenkarnasyon/tenasüh/ruh göçü, ruh çağırmaya uzanan, farkında olmasak ta, var olan ve bizlerin, gerek iyilik ve daha çokta (Kafir cinlerce) gerek kötülük yapmak amacıyla hayatımıza giren cinler, Allah'ın Kur'an 'da bizlere bildirdiğine göre dumansız alevden (Akıllı enerji alanı, ışıklardan yaratılmış (Rahman, 15), maddenin içine nüfuz edebilme, içine girebilme özelliğine sahip (Hicr, 27) insanlar yaratılmadan önce evrende var olan, tıpkı insanlar gibi Allah'a ibadetle emrolunmuş (Zariyat, 56) akıllı, iradeli, kadın, erkek cinsi ve çocukları olan, belli bir ömürleri olup en büyük eğlenceleri insanların zayıf noktalarından istifade ederek onları kendilerine tabii kılöaya çalışmak olan, eskiden koyun, keçi, kedi vs şeklinde insanlara görünürken, günümüzde, uzaylı, uçan daire şekillerinde insanlara gözüken, reenkarnasyon, ruh göçü gibi sahte dirilme-göç oyunları ile insanları kandıran, büyülerde kullanılan yaratıklarıdır.

Cinlerin varlığının ispatı

Enerji aslında maddedir, madde de enerji. Aralarındaki fark ise gelip geçicidir. Çeşitli şartlarda madde enerjiye, enerjide maddeye dönüşebilir. Eğer madde, ışık hızıyla seyretmeye başlarsa, o madde ışına, enerjiye dönüşür. Ters, eğer enerji yoğunlaşırsa ona "Madde" deriz. Mesela bir taşkömürünü yakarsak, o değişime uğrar ve ortaya ısı, ışık (enerji) ve kül çıkar. Yani madde enerjiye dönüşmektedir.

1414

İşte cinler belli sözlerle, bu işleri yapabilmektedirler. Yani akıllı ışıklardan oluşan yapılarını Allah'ın izniyle, belli sözlerle yoğunlaştırıp görünür hale gelebilmektedirler.

Kuantum fizik teorisine göre cisimler etrafa enerji yayarlar. Fakat yayılan bu enerji akarsu gibi devamlı değil, kesik kesik dalgalar halindedir. Bu dalgalar halinde yayılan enerji parçalarına kuantum denir. Madde aslında enerjinin yoğunlaşmış (Enerjide maddenin yayılmış) halidir. Maddeyi meydana getiren bu enerjide dalgalar halinde bulunduğuna göre, aslında "dalgaların meydana getirdiği (Ses, ışın dalgaları) bir âlemde yaşıyoruz" dersek yanılmış olmayız.

'Her madde, dalgalar halinde yayılan enerjinin yoğunlaşmış halidir' şeklinde özetlenebilecek bu teorilerden hareketle, vücudundan geçen röntgen ışınlarından habersiz olan insanın, yapısı bu dalgalardan meydana gelen canlıları da (Cinleri) inkar edemeyeceği bir gerçektir. Tıpkı ses, ışın, akıl, duygular, elektrik, rüzgar vb gibi, görmediğimiz halde varlığını kabul ettiğimiz şeyleri nasıl reddedemiyorsak, cinler de varlığını, gözle göremesekte, kabul ettiğimiz varlıklardır.

Cinler vardır. Peki, Aynı dinden olduğumuz Müslüman cinleri bir kenara bırakacak olursak, Hristiyan - ateist cinlerin zararlarından nasıl korunabiliriz?

Görülme-yen ışıklardan oluşan, maddeye nüfuz edebilen cinlerden, yine görülmeyen ama etkili bir kalkan oluşturan belli dualarla (Onları okurken oluşan ses-zihin dalgalarının oluşturaacağı kalkanla) korunabiliriz. Bu sureler şunlardır: Euzu besmele ile Müminun 97.-98. ayetler:" Rabbi euzu bike min hemezatiş şeyatini ve euzu bike en yahdurun."; Nas-Felak sureleri; Ayete'l-Kursi suresi ve abdestli dolaşmak.

Her hastalığın ilacı ayrı ayrıdır. Kafir cin musallatına karşıda ilaç yukarıdaki dualardır. Özellikle uykuda (karabasan), ruh çağırma, tenasüh (!) olaylarında işe yaradığı bir gerçektir. “Bakara son iki ayet (Amenneresulü), Nas-Felak, ayet-el kürsi okuyana, o gün cin ve şeytan zarar veremez.” (Cami’ussağir, 2/47, no.1289; Buhari, Fezailü’l-Kur’an,10,17; Tirmizi, Fedailül-Kur’an, 4; Beyhaki, Şu’abül-İman, 2/460; Ebu Davud, Edeb, 101; Nesaî, İstiâze 1; Tirmizi, Daavat, 117)

Cinlerin yaşları

Hız arttıkça zaman yavaşlar. Hız belirli bir noktaya ulaştığı zaman ise zaman durur. Bir örnek verelim: Bir taşıt uzaya yolculuk yapmaktadır. Hızını, ışık hızına yakın kabul edelim. Bu taşıt içindeki insan bir yıl süreyle dünyadan uzaklaşır ve bir sene sonra bu araç geriye dönüp dünyaya yönelir. Dünyaya döndüğünde kendisi için gidiş bir dönüş bir toplum iki sene geçer. Fakat dünyadaki insanlar için tam iki asır geçmiş dünya üzerinde üç nesil değişmiştir. (İkiz paradoksu) İşte bunun gibi yapıları gereği madde ile kayıtlı olmadıkları için daima yüksek hız içinde yaşayabilen cinler, normalde 70 sene civarı ömürleri varken dünyadaki insanlarla kıyaslandığında 700-1000 sene yaşayabilmektedirler.

Cinlerin yaşamları

Cinlerde, insan gibi kadın erkek iki cinsten oluşur. İnsanlar gibi evlenir, yer, içer, çocuk sahibi olur savaşırlar. Dine inanani, inanmayanı vardır. Yaşarlar ve ölürler. Hortlak, hayalet, ruh çağırma, uzaylı, peri, uçan daire, tenasüh gibi adlandırılan tüm görüntüler aslında cindir. Fakat batılılar, cinleri tam anlamıyla bilmedikleri, değiştirilmiş İncil’de, günümüz Hristiyanlığında cin konusu ve onların özelliklerinden tamamı ile doğru şekilde anlatılmadığı için cinlerin görüldüğü her surete batılılar ayrı bir isim (Uzaylı, uçan daire, ruh, peri, hayalet) vermektedir. Halbuki bizler, cinleri bize tanıtılan yüce Rabbimize hamt olsun ki, onların bu oyunlarına gelmiyor ve onları asıl hüviyetleri ve özellikleri ile tanıyabiliyoruz.

1415

Cinler insanları nasıl aldatır?

Cinler hipnotizma ve trans esnasında, büyü için kullanıldıklarında, ruh (Cin) çağırma seanslarında, uzaylı kılığında insanla temasa geçtiklerinde insanlara musallat olabilirler. Bedenimizi beyin vasıtasıyla yöneten ruhu; bedeni veya psikolojik bir rahatsızlık esnasında (Loğusalık anında, çok sinirli, öfkeli olduğumuz, aşırı duyarlı, hissi olduğumuz anlarda, geceleri aşırı çıplak dolaştığımız zamanlarda, ağır hastalıklar sırasında) beynin yönetiminden uzaklaştırıp vücudun yönetim merkezini ele geçirmesi sonucu “cin çarpması”, “cinin musallat olması” gibi olaylar gerçekleşir. Ayrıca trans anında, meditasyon sırasında beyin ile ruh arasına yine (Kafir) cinlerin girme olayları da vuku bulmaktadır. Cinler insanları birkaç şekilde aldatabilir:

Müslüman’ı (-n cahil, bilgisiz olanlarını) İslami gayeler görüntüsü altında, o kişinin İslam’a olan yakınlığını istismar ederek kandırır. Kafir cinler cahil Müslümanlarla falanca evliya, melek zamanla da tanrı iddiası ile irtibat kurarlar. O Müslüman’a yakın gelecek hakkında yalan-yanlış bilgiler verir, olağanüstü rüyalar gösterir, bazı zor anlarda ona yardımda bulunurlar. Çevresindeki insanların rüyalarına girer, rüyada onu yüce bir insan şeklinde gösterir ve o saf Müslüman’ın kendisini veli, olağanüstü bir kişi zannetmesine sebep olurlar. Hasta (olduklarını zanneden) insanları tedavi ettirir, felçlileri yürütmeye başlarlar. Böylece o cahil Müslüman’ın çevresine insanlar toplamaya başlar. Cahil insan zamanla kendini gerçekten veli, olgun bir mürşit sayar ve bu sayede bir cin, bir insan vasıtasıyla binlerce insana hükmeder. Türkiye’de İskender Erol Evrenesoğlu, Zühre Ana, Bülent Ö., Pakistan’da Kadıyaniliğin kurucusu Mirza

Gulam Ahmed Kadıyani gibileri buna örnektir. Cinler böyle durumlarda önce dini emirleri insanlara uygulatır. Namaz, sadaka gibi. Sonra asıl isteklerini, gayri İslami emirlerini Müslümanlara benimsetir. İtikatları bozulan Müslümanların tenasühe inanmaları, kendini veli zanneden saf Müslüman'ın mesih, mehdi hatta zamanla peygamber ve en son tanrı olduğuna insanları inandırır.

Müslüman olmayanları hümanist, insancıl gayelerle kandırır cinler. Ruh çağırma, transla ruhlarla irtibata girme esnasında görülen cinler, kendilerini başkalarının ruhu, uzaylı, tanrı gibi hissettirerek insanları kandırır.

Ruh Çağırma: Örnekle açıklayalım: A kişisi farkında olmadan bir cinle yıllar geçirir. Sonra A kişisi (Çoğunlukla intihar ederek veya cinayete kurban giderek) vefat eder. Cin uzaya çıkar, dünyadan uzaklaşır. Aradan 50-100 veya 200-300 sene geçer. A'nın torunlarından B kişisi dedesinin ruhu (!) ile irtibata girmek için bir ruh çağırma seansı düzenlerler. Seans esnasında transa geçen toplulukla uzaydaki cin arasında zihinsel bir irtibat kurulur (Telepati) Cin çağırıcı alır ve dünyaya döner. Kendisi için 10-20 sene, dünyadakiler için geçen yüzyıllar öncesini anlatmaya başlar. Hem de en ince detaylarına dek. Seanstakiler, gelenin A'nın ruhu olduğuna kesin inanmışlardır. Cin'de kendini dinleyecek cahil bir topluluk bulmuştur. Oyun böylece başlar.

Tenasüh: A kişisi evini farkında olmadan bir cinle paylaşmaktadır. Zamanla A kişisi anormal bir şekilde, intihar, cinayet ile ölür. Cin o anda dünyanın herhangi bir tarafında yeni doğmuş bir bebeğe musallat olur. Duasız, abdetsiz bir ortamda çocuğun iradesini kolaylıkla ele geçirir cin. Çocuk biraz büyüyüp konuşmaya başlayınca kendi içine A'nın ruhunun girdiğini söylemeye başlar. Görmediği ev, kişiler hakkında çok gizli, sır gibi bilgileri ailesine anlatır ve bu bilgiler doğrudur da! Konuşan çocuktur fakat konuşturan cindir. Bilgileri çocuk konuşur ama cin söylettirmektedir. Dışarıdan bakınca, mantıklı bir sonuç çıkarabilmek için çocuğun içine A'nın ruhunun girdiğini kabul etmekten başka çare yoktur! Halbuki çocuğun içine giren cindir ve tenasüh diye de bir şey de asla yoktur!

Uzaylılar: Eskiden görülen perili ev, konuşan hayvanlara gibi olaylara inanmayan, onları gördüğünü söyleyen her insanla alay edenleri aldatıp, kendilerine tâbi kılıp, bu şekilde kendilerine inanmayanlarla eğlenip alay etmek isteyen cinler, uçan daire, uzaylı şeklinde çevrelerine görünür. Halbuki köyde hayvan, şehir de uzaylı gibi görülen her iki şekilde aslında aynıdır; cin! Uzaylılar kılığında görülen cinler, görünür hale geldiklerinde genellikle büyük, patlak gözlü, boyları küçük kolları zayıf ve uzun şekilde görünürler.

Büyü: Büyünün özü cinlere dayanır. Bir kelime grubunun belli sayıda, yan yana okunması ile gerçekleşir. İnsan beyninin devamlı ürettiği elektro manyetik dalgalar belli kelimelerin tekrarı ile adeta bir şifre oluşturur. Bu şifre belli cinleri harekete geçirir ve cin o şifreyi açan kişinin isteklerini yapmak durumunda kalır. Büyü vardır fakat dinimizce haram kılınmıştır.

Özetle cinler (Camdan geçen güneş ışınları gibi) maddeye nüfuz edebilme özelliklerine sahiptirler. Fakat her halükarda insanlar cinlerden üstündür. Gerek zeka, gerek (Dua okuyarak cinlere) tesir etme yönünden! Yeter ki cinlerden çekinmeyelim, onlardan korkmayalım!

Korkulacak tek varlık, Yüce yaratıcı, ahiret gününün sahibi olan Allah'tır. Zaten Allah'tan, sadece Allah'tan korkana ne cin, ne de insan tesir etmez, korkutamaz. Çünkü o insanın vekili, koruyucusu her şeyin üstünde; Rab, İlâh, Malik, Hafız olan Allah'ü Teal'dır.

Hız Muhammed'in bazı hadislerinde bahsettiği cinler: Mikrop!

Hız. resul, "Mikropları" bilmekte ve sahabisini onlardan uzak tutmak istemekte idi! Bir hadis-i şeriflerinde: "Tezek ve kemiklerle temizlenmeyin, çünkü onlar cinlerin azığıdır." (Müslim, salat 150 (450); Tirmizi, tefsir, ahkâf (3254); İbrahim Canan, K. Sitte, IV/244; İmam-ı Şiblî, cinlerin esrarı, 96) buyurmuşlardır. Bilindiği gibi hayvan tezeleri ve kemikler mikroorganizmaların, mikropların üreyip çoğaldığı yerlerdir. Hız. resul insanlara sakınmaları gereken mikropları, o dönemdeki insanların sakındığı diğeri bir kavram olan cin ile açıklamış ve insanları mikroplardan uzak tutmayı amaçlamıştır. Diğeri bir hadisinde de "Çöplerin cinlerin toplantı yeri olduğu" (Abdurrezzak, Musannaf, XI/32) buyurmuştur. Çöplerde bol miktarda ne olduğunu belirtmeye gerek yoktur herhalde! Yine Hız. resul: "Tırnakların uzatılmaması gerektiğini, yoksa içlerine cin gireceğini." belirtir. Bakımı zor uzun tırnakların içlerine ne gireceği de yine malumdur. Bir başka hadislerinde de "Kaplarn ağızlarını örtün, dağarcık (ve tulukların) ağızını bağlayın." (Buhari, Eşribe: 22, Edebü'l-Müfred, 1221, Bed'ü'l-halk: 11, 14, İsti'zân: 49, 50; Müslim, Eşribe: 96-99, (2012-2014); İbn Mace, Eşribe 1; Ebü dâvud, Eşribe: 22, (3731-3734) ve "Şu kenefler, (cin ve şeytanların) hazır bulundukları yerlerdir." (Ebü dâvud, tahâret: 3, (6); İbrahim Canan, Kütüb-i sitte tercüme ve şerhi, X/380) buyurmuşlardır.

Hız. Resul, zaten devamlı kafirlerce eleştirilen "Yalancı, cinlenmiş" iftiralarına maruz kalmış biri idi. Bir de görünmeyen, hastalık sebebi küçük canlılardan bahsetse -Mekke'li müşrikler cin'e inanıyorlardı- iftiraların dozu iyice artacaktı. Hız. resul'de bilinen ve sakınılan bir diğeri kavram olan cin ile insanları mikroplardan sakındırmaya çalışmış ve 'bazı hadislerinde' cin kelimesini mecazi anlamda, mikrop anlamında kullanmıştır!

Klasik bir örnekle bitirelim: "Şaman Durek: Afro-Amerikan Türk Şaman! Afrika kabilesinin şifacı kadını olan büyükannesi onun bir şaman olacağını ve selefi olarak atadığını henüz o doğmadan çok önce söylemişti. Çocukken, insanların düşüncelerini duyuyor, enerjilerini görüyor, ruhlarla konuşuyor, olacak olayları olmadan önce biliyor, insanların acılarını hastalıklarını biliyor ve onları iyileştiriyordu. "Her şey Atatürk'ü rüyamda görmemle başladı. Genç, şapkalı, çok iyi giyimli bir adam bana doğru yürüyor. "Türkiye'ye gitmen lazım. Çünkü Türkiye'de insanların derin kökleri var. Onlara köklerini hatırlatmalısın" diyor. İki gün sonra Türkiye'den arkadaşım Ceyda aradı. "Seni rüyamda gördüm, Türkiye'ye gelmelisin" dedi. Bir hafta sonra İstanbul uçağındaydım" Kız kardeşimin babasının Türk olduğunu öğrendim. Annemin bir Türk'le ilişkisi olmuştu ama bugüne kadar "bize gerçeği söylememişti", aslına kendisi de emin değildi. Bunu birkaç ay önce öğrendim. "Atatürk'ün isteğini nasıl yerine getirebilirim" diye sormuş o içindeki sese. "O ses bana 'kitap yazmalısın' dedi" diyor. "Tanrı bana Türkiye'ye gelmemi söylediği için buradayım. (Tanrı mı, Kemal mi söyledi, iki ayrı röportajında iki ayrı iddiası var.) "Şamanizm bir din değilmiş; yol gösteriyor(muş)'hem zaten Şamanizm İslam'la çelişmezmiş ki! "Hem Şamanist, hem Müslüman olabilirmişsiniz." "Şamanizm bir yaşam tarzı gerçeğe ulaşma aracı" imiş." (A. Dilipak, Akit, 27 Kasım 2016)

Her doğan kendi rızkı ile mi doğar?

Evet, her doğan kendi rızkı ile doğar! Her kulun kendi rızkı vardır ama onun o rızkını bir başkası; sömürü, rüşvet, yolsuzluk ile çalmaz, kişi de kendi rızkını çaldırmazsa! "Hud Suresi 6. ayet: "Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı Allah'a aittir." Rızk yaratma, gönderme ve verme Allah'a aittir. Ancak rızkın adil bir biçimde dağıtılmasına insanlara bırakmıştır. Mutlu biri

yaşam, ilahi prensiplerin uygulanmasına bağlanmıştır.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 252) Allah rızkı vermiştir ama insanlara düşen, onu aramak, bulmak ve çoluk çocuğumuzun rızkını başkasına kaptırmamaktır. Bu da bir dini emir, görevdir. “Rızkın takdiri Allah'tan ancak kazanılması kuldandır. Rabbimiz yeryüzünde tüm canlılara yetecek şekilde rızık yaratmıştır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.234, 235)

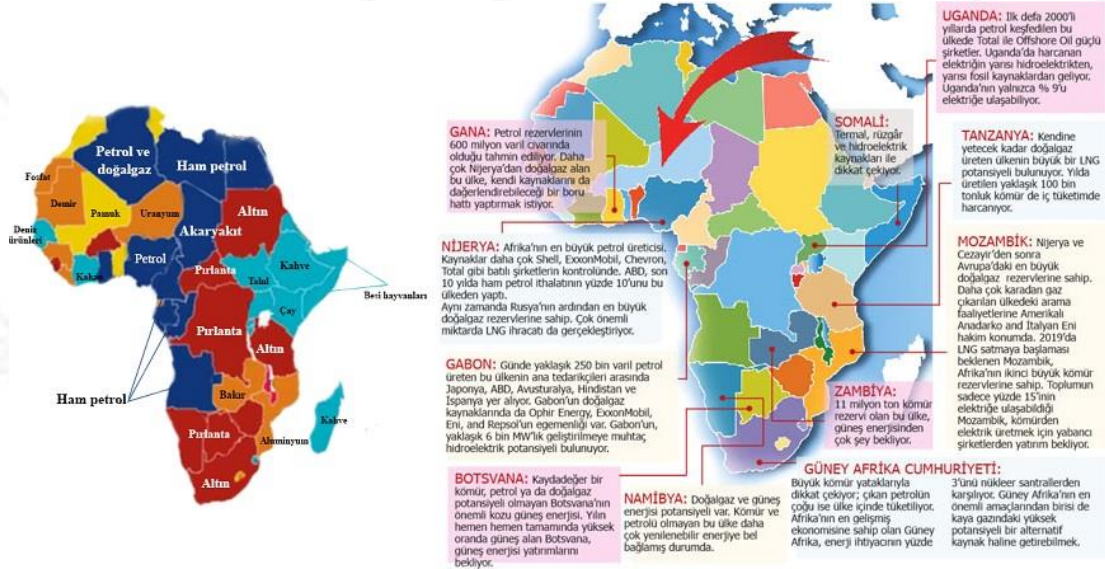
“İnsanlar sömürmediği takdirde yeryüzünde açlık diye bir şey söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artar bile.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 18)

Herkesin rızkını adil bir şekilde aldığı sistemin adı İslam'dır: Zekat, sadaka, fitre, kurban, kul hakkı, komşu hakkı, cemaatle namaz, hac, ümmet bilinci, Hz Adem'den insanlığın kardeşliği gibi ibadetler ve yönlendirme ile zengin-fakir ayırımı gözetmeden tüm insanlar arasındaki uçurumun ortadan kalkması amaçlanmıştır. Ayrıca “Oku” (Alak, 1) emri, “İlim Çin'de bile olsa, gidiniz, alınız, tahsil ediniz.” (Beyhaki, Şuabu'l-İman, Beyrut, II. 254) yönlendirmeleri, “Cuma namazı bitince rızık aramak için dağılma” (Cuma, 10) tavsiyesi, “Öyle ise bir işi bitirince diğerine yönel” (İnşirah, 7) emri ile pısrıklık ve tembelliğin hoş görülmemesi, “iki günü eşit olan ziyandadır” (Ali el-Karî, el-Masnû', 174) gibi prensipler, helal kazancın emredilmesi, karaborsa, faizin yasaklanması hep bizleri alnımıza yazılan rızkı bulmaya ve onu çaldırmamaya yönelik teşvikler bütünü oluşturur.

Avrupa ülkeleri domates fiyatlarını düşürmemek için tonlarcasını denize dökerken, hala sömürdükleri ülkeler açlığın pençesinde kıvranmaktadır.

Geri kalmış yoksul ülkeler, tüm yeraltı ve yer üstü zenginlikleri, hürriyet ve gelecekleri günümüz medeni (!) ülkelerince sömürülen ülkelerdir. Afrika, Güney Amerika, İslam ülkeleri satılmış idarecilere boyun eğen, tarihte köle diye satılan, günümüzde her türlü zenginlikleri sömürülen ülkelerdir. Allah (cc) Afrika kıtasını yer altı madenleri en bol kıta olarak yaratmıştır ama çıkarmak, işletmek, verdiği o rızkı korumak ve sahiplenmek o ülke insanlarına aittir ki, zaten bu da bir imtihan vesilesidir. Emperyalist ülke başka kıtadan gelip, ülkeyi veya liderini ele geçirip, ülke halkını işçi olarak çalıştırıp sonra da cüzi ücret karşılığı asıl geliri ülkesine gönderirse burada yaratıcı değil, yaratılanlardır asıl sorumlu!

"Beyaz adam her şeylerine el koydu. Canlarına, mallarına, namuslarına... Milyonlarca insanı katletti. Ne çocuk dinledi ne de kadın! Yüzlerce yıl süren bir vahşetin, soykırımın mimarı oldu! Hayatlarını çaldı. Bedenlerini çaldı. Baharatlarını, madenlerini, topraklarını... Altınlarını, petrollerini... Sularını... Her şeylerini! Aç, sefil bıraktı. Köle pazarlarında alıp sattı. Kolunu, parmağını, ayağını kesti... Kendi vahşiliklerini gizlemek için filmler yapıp, kurbanları vahşi ilan etti. Siyah adam yamyam! Çizgi filmlere bile konu edildi. Ortada bir kazan, altında ateş, içinde az sonra yenilecek insan! Kazanın başında siyah adam! Beyaz adam dillerini de çaldı. Fransa'nın nüfusu altmış sekiz milyon. Ülke dışında yüz kırk milyon insan Fransızca konuşuyor. Nerede? Tabii ki sömürgelerinde. 'Ötekileri' ben ötekileştirmedim. Fransız beyaz adam, siyah adamın üzerine basarak elde ettiği refahı bilmek istemiyor. Sahip olduğu her şeyin ama her şeyin sömürülen 'ötekine' ait olduğunu kabul etmek istemiyor. Azıcığını bile 'ötekiyle' paylaşmak istemiyor. Beyaz olduğu için kendisini birinci sınıf zannediyor. Utanmaz, arsız ve pişkin! Siyah adam özgürlüğüne kavuştuğu gün, sömürüye başkaldırdığı gün, kendinden yöneticileri başa getirdiği gün Afrika kıtası dünyanın parlayan yıldızı olacak." (Turgay Güler, Akşam, 4.6.2023)

Kısaca, Allah (cc) her şeyi adil bir şekilde dağıtmıştır! Ama zalim olan (Müstekbir) sömürgeciler kadar, mazlum durumuna düşen (Müstazaf) sömürgeler de sorumludur ve asıl onlar ayağa kalkmalı ve hakkı olanı kaptırmamalıdır.

"Allah Petrol verdi. Bir de mühendis versin." demek akla aykırıdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 32)

Özetle; rızık konusu; Allah ile kulu arasındaki bir konu değil, var olan ve verilen rızığın emperyalistlerce sömürülmesi meselesidir. Burada kimse yaratıcıyı suçlayamaz. İşin ilginç bu tür eleştiri yapanlar da, halkları sömürenlerin yerli uzantılarından başkalarının olmaması, sömürülen ülkenin aydın geçinen seküler kesiminin olmasıdır!

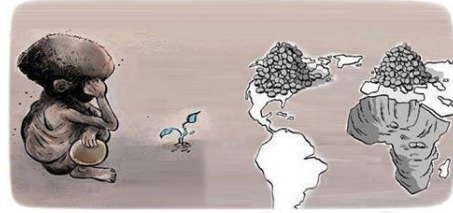
Tarlalarından altın çıkıyor ama 'sefa'sını süremiyorlar

Fildişi Sahili'nin batısında bulunan c adlı kasabadaki kakao çiftliğinde yeni bir altın madeni keşfedildi.

Hal böyle olunca bundan kazanç sağlamak isteyenler, madene akın etti. Kimi kafasına yerleştirdiği fener ile derin kuyular kazıp buraya girerken kimi de toprağı sulandırıp elleriyle tek tek altın parçası aramaya koyuldu. Gözleri kapkaranlık kuyuda kaybolsa da, vücutları kovalarla toprak taşımaktan bitap düşse de, bu onlar için pek mühim değildi. Zira ucunda ekmek paralarını çıkarabilme ümidi vardı. Ne var ki ülkedeki yetkililer, zanaatkarlığa taş çıkartan bu arayışı, kako üretimini yok etmeye kapı araladığı gerekçesiyle eleştiriyor. Öyle ya bölgenin en gelişmiş ülkesi olarak bilinen Fildişi Sahili, kakao üretiminde dünya lideri. Altından önce kakao yetiştiriciliğiyle uğraşan insanlar, altın gibi değerli metallerin peşinden koşunca, kakao üretimi yavaşlıyor.

2014-04-13

1420

"Meşhur iktisatçı Dr. Colin Clark, 'Dünyanın besin kaynakları yirmi sekiz milyar insanı rahat besleyecek durumdadır.' demektedir. Dünyadaki kıtlık, kaynakların yetersizliğinden değil, insanların ihmalleri ve düşüncesizliklerinden ileri gelmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 303)

"Nankörlere, 'Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtım' dendiğinde, Allah'ın doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız, derler." (Yasin, 47) Allah bu görevi biz insanlara vermiştir; yapacağımız işlere göre de, cennet cehennemi bizzat biz kazanacağız.

Alkol neden yasaktır?

Bu yasağın tek nedeni vardır: Allah (cc) alkolü "Akıllı Kullanmaya Engel " olduğu için yasaklamıştır. Ayrıca alkol, ne seviyede alınırsa alınsın hem sağlık hem toplum için sorun kaynağıdır!

İnsan ömrünü bitiren 10 alışkanlık

1. Stres: Fazla stres, bağışıklık sisteminin erken yaşlanmasını tetikler.
2. Alkol: Özellikle iç organların sağlığı açısından tehlikeli.

Biracılara kötü haber

Sadece göbek yaptığı iddia edilen biranın bir zarar daha ortaya çıktı. Biranın içindeki östrojen maddesi, spermilerin etkisini azaltıyor. Bu da erkeklerde kısırlığa neden oluyor.

11 Ocak 2009

Alkol, sigara ve kafein beyni böyle öldürüyor

California Üniversitesi'nden bilim adamı Daniel Amen, Amerika'da best seller olan kitabında kafein alkol ve sigaranın beyne etkilerini beynin MR görüntülerini inceleyerek yayımladı.

'Çin Mucizesi' ve 'Besin Duyarlılığı' yüzünden insanlar yemiyor içmiyor

Varlık kesimdeki beyler hanımlar, 'yemekten içmekten kesildi.' Parasızlıktan değil. Bir kitap ve de bir kan testi yüzünden. Varlıklı kesimdekiler gımdilerde süt içmiyor. Yağ, yoğurt, peynir gibi sütü ürünlen yemiyor. Kırmızı et yasa. Kafealin iyice kanşanlar tavuk eti, hatta balık eti de yemiyor. Her türlü şekerli ürüne el sürmüyor. Beyaz un ile yapılmış hiçbir gıda maddesi yasa. Alkolü içki kötü. Hele fermente olanları (sarap, bira) tukak...

Tepki veremiyorlar

HOLLANDA'NIN Utrecht Üniversitesi'nden Dr. Joris C. Verster, akşamları bir oturma odasında dört bardaktan fazla içki içen kadınlarla, beş bardaktan fazla içen erkeklerin zamanla hafızalarının zayıfladığını söyledi. Verster, "Aşırı miktarda alkolün zamanla uyanık olmalarına, olaylara gecikmiş bir şekilde tepki veremiyorlar, erine ve anlamada güçlük çıkarıyor" dedi.

Milliyet: 01.09.2003 neden oluyor" dedi.

Amerikan İyem Cerrahisi 1993 yılında "Yarın Adımı" kitabını yazan ve dünyanın en iyi cerrahisi olan beyin cerrahisi olan Dr. J. Pauls, "Yaşam, anımsama Yeter Sıvı" beyni sağlığı üzerine yazdığı kitapta, Prof. Verster, alkolün beyne etkileri, alkol ve sigaranın beyne çok büyük zarar verdiğini söyledi.

Beynin en büyük 3 düşmanı alkol, nikotin, tembellik

1. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 2. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 3. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 4. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 5. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 6. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 7. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 8. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 9. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik. 10. Beynin en büyük düşmanı alkol, nikotin, tembellik.

Sıvı kaybı olur

BİR gece önceden kalmam, "uykusuzluk, pinekleme, dikkatini toplayamamak, sersemlik, ağır kuruluğu ve mide bulantısı" gibi etkilere Verster, diğer etkileri de şöyle sıraladı: Vücutta sıvı kaybı ve elektrolit dengesinin bozulması, mide rahatsızlığı, kanda şeker seviyesinin düşmesi, uyku ve biyolojik ritmin bozulması.

AYTEN GÖRGÜN ÖZEL İZMİR

Kötü alışkanlıktan zekamı koruyorum

Dünya Zeka Oyunları'na katılmak için Antalya'ya gelen 'dünyanın en zeki kişisi' Alman Ulrich Voigt: "Sürekli bulmaca çözüyorum. Alkol ve uyuşturucudan uzak durarak zekamı koruyorum" diyor.

ANTALYA (AA)

Dünya Zeka Oyunları'nda son 9 yılda 6 kez şampiyon olan Ulrich Voigt, zekasını korumak için alkol ve uyuşturucu maddelerden uzak durduğunu, hayatın ve bulmacaların zevkini çıkardığını kaydetti.

Dünyanın en zeki insanların bir araya geldiği 18. Dünya Zeka

Alkol yılda 2.5 milyon kişiyi öldürüyor

Dünya Sağlık Örgütü'nün araştırmasına göre, alkolü içkilerin neden olduğu hastalık ve kazalar nedeni ile her yıl 2.5 milyon insan hayatını kaybediyor.

Cumhuriyet 16 Ocak 2011

Hürriyet:

Alkol beyni küçültüyor

17 Ekim 2008

Amerikalı araştırmacılar, 2 bin yetişkinin beyin hacimleri ile içki içen ve içmeyenlerin beyinlerinin MR görüntülerini inceledi. Sonuçta, alkol alanların beyinlerinin küçüldüğü ortaya çıktı. »4

Alkol kalp yetmezliğine sebep oluyor

Alkol alanların zamanla kalp yetmezliğine yakalanma riskinin fazla olduğunu belirten İzmir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kalp Damar Cerrahisi Uzmanı Op. Dr. Mustafa Karacelik, özellikle aşırı alkol alımına bağlı gelişen kalp kası zafiyetine son

“Siyasetçi Ali topuz Cumhuriyet Bayramı için 1957 tarihinde Beylerbeyi'ne Atatürk silueti yaptırır, kendisi de saatlerce çalışır, sonra akşamleyin şarap içer ve sarhoş olur. Arkadaşları ona Atatürk panosunu göstererek, 'Bu kim?' diye sorduklarında, Atatürk'ü bile tanıyamaz, cevap veremez.” (Ali Topuz, Değişimi Yaşamak, s. 172)

Önce alkol yasağına yapılacak ilk itiraz ile konumuza başlayalım. "Ölçülü İçki İçmenin Sağlığa Faydası Yok. On Yıllara Ait Araştırma Bulgularının Analizi: Şarap, özellikle kırmızı şarap, sağlık yararları konusunda ün kazanmış olsa da, daha yeni araştırmalar ölçülü tüketimin bile sağlık sorunlarına neden olduğunu sonucuna ulaşmıştır." (Roni Caryn Rabin, The New York Times, 4 Nisan 2023)

Alkol ile ilgili Çarpıcı Araştırma

ABD'de her 30 kanser nedeniyle ölümden birisi alkol tüketimiyle ilişkili. Araştırmacılar alkol kullanımının zararsız bir alt limiti olmadığını bildirdi.

Her 30 kanser ölümünden birinin alkol tüketimiyle ilişkili olduğu belirlendi.

ABD Ulusal Kanser Enstitüsü'nde, "Kanser Önleme Programı" tarafından Dr. David Nelson yönetiminde yapılan araştırmanın sonuçları Amerikan Halk Sağlığı Dergisi'nde yayımlandı.

Güvenli bir alt limit yok

Araştırma "az alkol tüketiminin" kanser riskinden korunmaya yetmediğini de gösterdi. Alkol tüketimi nedeniyle kansere yakalananların yaklaşık 3'te birinin günlük ortalama 20 gramdan daha az alkol tükettiği tespit edildi.

Araştırmanın yöneticisi Dr. David Nelson, alkol tüketiminin "açık" bir kanser nedeni olduğunu ancak insanları bunun görmek istemediklerini belirterek, "Doğal olarak yüksek miktarda alkol kullanmanın riski daha yüksek ama alkol tüketiminde gerçekten güvenli bir alt limit yok. Az alkol tüketiminin kalbe iyi geldiği belirtilir ancak genel olarak baktığımızda alkol tüketimi, ölümlerin on katı daha fazla ölüme neden oluyor" ifadelerini kullandı.

16 Şubat 2013

Artık, gerek dini gerek kültürel altyapısı en yaygın olan Batı toplumlarında bile alkol yasaklanmaya başlamıştır!

1 FİNLANDIYA 18.00-9.00 arası satış yapılmıyor. Cuma günleri 20.00'ye kadar satış yapılıyor. Pazarları ise satış yok.	2 İSVEÇ 19.00-10.00 arası satış yapılmıyor. Cumartesi 15.00'e kadar satış var. Pazarları ise alkol satış yok.	3 İSVEÇRE Gece 22.00-06.00 arasında market ve büfelerde alkolü içki satışı yapılmıyor.	4 NORVEÇ Pazartesi-Çarşamba 10.00-17.00, Perş-Cuma 10.00-18.00, Cumartesi 10.00-15.00 arası satış yapılıyor. Pazarları satış yok.
5 RUSYA 23.00-8.00 arasında içki satışı yasak.	6 İNGİLTERE İrlanda'da olduğu gibi sokakta içki içme yasağı bulunuyor. Devlete ait kanallarda içki reklamı yasak.	7 FRANSA Birçok kentte saat 21.00'dan saat 05.00'a kadar sokakta alkol tüketimi belediye meclisi kararıyla 2012'den beri yasak.	8 ALMANYA Sokakta içki içenlere para cezası uygulanırken, bazı bölgelerde gece saatlerinde içki satışına yasak getirilmiş durumda.
9 İSRAİL Bar ve restoranların dışında 23.00 ile 06.00 arası satış yasak.	10 İSPANYA Satış 22.00 ile 09.00 saatleri arası yasak.	11 ABD 21 yaş altına alkol satışı yasak.	

Hürriyet Aranacak Kelime

GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR KELEBEK YAZARLAR EMLAK AİL

Paris'te yılbaşında alkol yasağı

hürriyet.com.tr 30 Aralık 2013

Fransa'nın başkenti Paris'te yılbaşı akşamı, geçtiğimiz yıllarda uygulanan sokakta alkol yasağı bu yıl da uygulanacak.

Paris'te yılbaşı akşamı alkol yasağı 2008'den beri uygulanıyor. Sıradan günlerde de saat 22.00'den sonra alkol satışının yasak olduğu ülkede bu uygulama yılbaşı akşamları biraz daha erkene çekiliyor. Bununla birlikte yılbaşı akşamı emniyet tarafından belirlenmiş bölgelere kurtlama için gelenlerin çantaları kontrol ediliyor.

Milliyet.com.tr 03 Ocak 2013, Pazartesi

Gündem

Ana Sayfa Son Dakika Gündem Ekonomi Finans **SKORER** Dünya Siyaset Ma

Gündem Ana Sayfa Milliyet Gazetesinde Gündem Gündem Yazarları

Milliyet.com.tr » Gündem » Haber 03 Ocak 2013 - 13:27 A+ A-

"Alkol yasağı suç oranını düşürdü"

Afyonkarahisar Emniyet Müdürü Mustafa Uçkan, açık alanda, bağımlılık meydana getiren maddelerin kullanımının ve içki tüketiminin azalması sonucu 2011 ile 2012 yılları arasında şahsa karşı işlenen suçlarda yüzde 5, cinsel suçlarda ise yüzde 25 oranında düşüş kaydedildiğini söyledi.

Merkel alkolle savaşı açtı

AB'nin, çocuklar ve gençleri alkolle korumak için 'strateji belgesi' hazırlamasının ardından Almanya Başbakanı Merkel de, bir mesaj yayımlayarak herkesi göreve çağırdı: "Alkol ve uyuşturucuyu özendiricilere kararlı şekilde karşı çıkmalıyız. Umursamaz bir tutum takınmayız. Bunu sıradan bir cürüm olarak değerlendirmek mümkün değil."

RAMAN 14.05.2009

ABD'de kamusal alanda alkolle ceza yağmuru

Yaz aylarının gelmesiyle New York polisi de kamusal alanlarda ve parklarda alkolle içki için New Yorkluların peşine düştü. Uygulamalar ise bizzat ota yer yeriden yayınlar.

Avrupa alkolle savaşıyor

Avrupa'da gençlerin alkolle korunması için bir dizi tedbirler alınarak, Türkiye'deki düzeyle benzerlikler gözlemlenmektedir.

- Hükümetin, aile ve çocukları koruması amacıyla, alkolle yönelik hazırladığı yasa tasarısı, bazı ülkelerin tepkisiyle karşılaşarak, alkolle savaşı açtı.
- Fransa'da spor müsabakalarında yabancılara alkol tüketimi yasak. İtalya'da çocuklara ve gençlere yönelik programlarda alkol reklamları yasaklandı. Bu durumda 10 bin Avrupa kadar ceza engellendi.
- Alkol markaları, içki ve tütün ürünleri 18 yaş altı için yasaklandı. Yeni tedbirlerin ve sporcuların kullanılması, Avrupa'da ise radyo ve televizyonda halkın belli saatlerinde alkol reklamlarının yasaklanması sonucu...

En alkolik ülkede bile yasak geliyor!

Dünyanın kişi başına en fazla içkinin tükettiği İngiltere'de "ucuz içki"ye yasak geliyor.

Her yıl binlerce kişi ağır alkol tüketimi nedeniyle hayatını kaybediyor. Alkol nedeniyle kansere yakalanan insanların sayısı da artıyor. Söz konusu yasak İngiltere'nin Londra ve Manchester gibi önemli metropollerinde uygulamaya sokulacak. Hükümetin aldığı kararın amacı ağır alkol kullanımını

İngiltere'de sokakta içki içmek yasaklanıyor

Daha önce içki reklamlarına yasak getirilmesi talep edilen ülkede, gençleri korumak için yeni önlemler gündemde...

Cumartesi, 03 Ekim 2009 11:11

Avrupa'da ölümlerin başlıca sebebi alkol

Finlandiya'da açıklanan bir rapor, dikkatleri Avrupa ülkelerindeki alkol tüketimindeki artışa çekti. Ölümlerin başlıca sebebinin alkol olduğunu ortaya koyan raporu değerlendiren Finlandiya Halk Sağlığı Enstitüsü'nden Prof. Kalervo Kivimäki "Özgürlüğün faturasını ödüyoruz." dedi.

İspanya'da Alkol Kullanımı Yasağı

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

İspanya'nın Mayorka adasının Palma şehrindeki sokak ve caddelerde alkol içmek yasaklandı. Yasaya uymayanlara 3 bin Euro'ya kadar ceza verilecek. İspanya'nın Mayorka adasının Palma şehrinde kavgaları engellemek için sokak ve caddelerde alkol içmek yasaklandı.

“AB, Artan alkol tüketimine savaş açtı. AB sağlık komisyonu, avrupa birliği ülkelerinde alkol tüketiminin korkunç boyutlara ulaştığına dikkat çeken bir rapor hazırladı. Raporda alkolle mücadele için alkol satışı yaşının 18'e çıkarılması, sürücü ehliyeti alan gençlere alkol yasağı getirilmesi, reklamların sınırlandırılması gibi tavsiyelerde bulunuyor. Avrupa birliği sağlık komisyonu, Avrupa'daki artan alkol tüketimine dikkat çekerek, çocukların, gençlerin ve hamilelerin alkol tehlikesine karşı korunması gerektiğini açıkladı. Komisyonun sağlık komiseri Markos Kyprianou'nun konuyla ilgili hazırladığı "strateji belgesi"nde alkol satışı yaşının 18'e çıkarılması, sürücü ehliyetini yeni alan gençlere alkol yasağı getirilmesi, otobüs ve kamyon sürücülerine "sıfır tolerans" tanınması, televizyon ve sinemalarda alkol reklamlarının sınırlandırılması gibi öneriler yer alıyor.” (Basından, 26.10.2006)

“Alkole de 'ölüm' yazısı! İngiltere'de, alkollü içeceklerin üzerine de sigara paketlerinde olduğu gibi "sağlık uyarılarının" yer alması zorunlu hale getirilecek. Hükümetin planı çerçevesinde, alkollü içeceğin üzerinde alkol miktarının yanı sıra hangi sürede ve miktarda içilirse ne tür hastalıklara yol açabileceğine dair bilgiler de yer alacak.” (Haber 7, 14 Nisan 2006)

“Alkol uyuşturucudan da tehlikeli. Bilim adamları, alkolün, kullanıcıya ve diğerlerine verdiği zararlar göz önünde tutulduğunda, uyuşturucudan bile daha tehlikeli olduğunu saptadı. İngiltere Bağımsız Bilimsel Uyuşturucu Komitesi ile Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi'nden bir grup bilim adamı, Çoklu Karar Verme Analizi (MCDA) diye adlandırılan bir teknik yardımıyla bu tür maddeleri, 9 kriter açısından kullanıcıya, 7 kriter açısından da diğerlerine verdiği zararları göz önüne alarak arz ettikleri tehlikeye göre sıraladı. Bu tür maddelerin kullanıcıya zararları arasında uyuşturucuya bağlı ölüm oranları, sağlığa ve sosyal ilişkilere etkileri gibi kriterlere yer veren bilim adamları, diğerlerine verdiği zararları ise suç, aile içi çatışma, ekonomik bedel, çevresel hasar gibi ölçütler açısından değerlendirdi. Elde ettikleri verilere göre bu maddeleri 100 üstünden değerlendiren bilim adamları, en zararlı maddenin 72 puanla alkol olduğunu belirledi. 55 puanla ikinci sırada yer alan eroini, 54 puanla bir sentetik uyuşturucu türü olan "crack", 33 puanla kristal metamfetamin, 27 puanla kokain ve 26 puanla tütün ürünleri takip etti.” (NTV, 01 Kasım. 2010)

“Kırmızı şarap ilaç değil! Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Kalp Damar Hastalıklarının Önleme Projesi Türkiye Koordinatörü ve Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını söyledi. Doç. Dr. Görenek, şöyle konuştu: "Son yıllarda koroner arter hastalarına sanki bir ilaçmış gibi kırmızı şarap tavsiye edildiğine sıklıkla tanık

oluyoruz. Kırmızı şarabın koroner arter hastalıklarında koruyucu etkisinin olabileceği yönünde bazı çalışmalar mevcut. Bu faydanın içerdiği alkolden mi yoksa üzümden mi kaynaklandığı, direk olarak şaraba kırmızı rengi veren madde ya da antioksidanlar mı ilişkili olduğu tam olarak ortaya konamamıştır. **Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir.** Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Çünkü elimizde hastalara tavsiye edeceğimiz kadar güçlü, kesin bilgiler yok. **Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir. Kırmızı şarap kurtarıcı değildir.** Kalp hastaların bu konuda çok hassas olmaları gerektiğini bildiren Doç. Dr. Görenek, hastaların kırmızı şarabı bir ilaç veya kurtarıcı olarak görmemeleri gerektiğini kaydetti. Doç. Dr. Görenek, alkolün kalori değerinin yüksekliğinden dolayı kilo aldırıcı etkilerinin, kalp damarlarının tıkanmasını artırabileceği, ani ölümlere sebep olabileceğinin unutulmaması gerektiğini ifade ederek, şöyle devam etti: "Bu bakımdan, alkol tüketmeyen, ya da alkolü bırakabilecek bir kalp hastasının kırmızı şaraba başlamaması gereklidir. Çünkü bu şarabın olumlu etkileri henüz genel tıp çevreleri tarafından kabul görmemiştir. Hele hastaların bağımlı olmalarına kesinlikle müsaade edilmemelidir." (Milliyet, 12 Ağustos 2005)

Şarap, insanı eder harap! Şarap, üzüm suyundan elde edilen alkollü bir içecektir. Üzüm suyunda bulunan mayalar, fermentasyon adı verilen bir işlemle alkol ve karbondioksit gazı açığa çıkarırlar ve şarap oluşur. Şarapta yüzde 10-14 arası alkol vardır. Şarap bilindiği üzere akli, şuuru etkilemek sûretiyle sarhoşluk veren ve sağlığa zararları olan bir içkidir.

Fransızlar fazla şarap tüketiyor. Şarabın sağlığa yararlı olduğu görüşünü savunanların dayanak noktası Fransız toplumundaki bir gözlemdir. Fransızlar kalp damar hastalığı açısından risk olarak kabul edilen yağdan (doymuş yağlar) zengin bir diyetleri olmalarına rağmen, İngilizler'e oranla daha az kalp damar hastalığına yakalanmakta ve daha az kalp krizi geçirmektedirler. Fransızlar'ın daha fazla şarap tükettiğini savunan bazı bilim adamları, aradaki Fransız toplumu lehine farkın, şarap tüketimin Fransız toplumunda daha fazla olmasından kaynaklandığını savunmaktadırlar. Oysa Fransızlar'ın daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı (AmericanHeartAssociation) kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (www.americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422)

"Şarabın kalp krizi riskini azalttığını gösteren ilmi bir delil yok. Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını, bunun yerine kalp krizi riskini azaltmak için bilimsel olarak ispatlanmış kolesterol ve tansiyonu düşürmek için kilo verilmesi ve yeterli spor yapılması gibi tedbirlerin alınmasını önermektedir. Goldberg "şarap veya herhangi başka bir içki içmenin klasik metodların yerine geçemeyeceğini" bildirmektedir. Goldberg Fransızlar'da kalp damar hastalığının daha az görülmesinin şarap içmekten değil taze meyve, sebze ve daha az oranda süt ürünleriyle beslenmeye bağlı olabileceğini ifade etmektedir. Ayrıca kalp damar hastalıklarının oluşumunda genetik özelliklerin rol oynadığı bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Dolayısıyla Fransızlar'da kalp damar hastalığı ve kalp krizi riskinin İngilizler'e oranla daha düşük olmasının sebebi genetik olabilir. Zaten dünyada şarap yalnız Fransa'da içilmemektedir. İtalya'da şarap daha fazla içilmektedir. Kaldı ki dünyanın her tarafında şarap tüketilmektedir. Bu mantıkla dünyanın her yerinde aynı etkinin gözlenmesi gerekirdi. Oysa gerçek farklıdır.

Şarap, kalp damarını korumuyor

Fransızlar'da İngiliz toplumuna oranla daha fazla şarap tüketildiği için kalp damar hastalığına yakalandığını ortaya koyan hiçbir bilimsel çalışma yoktur. Bu varsayım bilimsel bir gerçek değil olsa olsa şarapçıların bir temennisidir. Şarapla ilgili haberlerde dikkat edilirse özellikle kırmızı şarabın içinde antioksidan maddeler olduğu ve bu maddelerin iyi kolesterolde artmaya neden olduğu ve özellikle kalp damarlarını koruduğu ileri sürülmektedir. Ancak vitamin E gibi antioksidanlarla yapılan çalışmalarda kalp damarlarını koruyucu etki gösterilememiştir. Kaldı ki şarapta bulunan antioksidanlar fazlasıyla fermente olmamış olan üzüm suyundan, üstelik şarabın getireceği hiçbir tehlike olmadan rahatlıkla alınabilmektedir. Amerikan Kalp Vakfı'nın bu görüşleri İngiliz Kalp Vakfı tarafından da desteklenmektedir. Bristol Üniversitesi Kimyasal Patoloji bölümü bilim adamları günlük alınan üzüm suyunun (kötü kolesterol LDL kolesterol okside edici etkisinin daha az) kalp hastalıklarına koruyucu etkisinin daha fazla bulunduğunu göstermişlerdir. Amerikan Kalp Vakfı (AKV) bilim adamları iyi kolesterolü yükseltmek için bunun yerine çok daha etkili olan düzenli spor yapma veya "Niacin" adı verilen ilacı almayı böylece şarabın zararlarından korunmayı tavsiye etmektedir.

Şarap propagandasına dikkat!

Son zamanlarda basında "şarabın insan sağlığına yararları", "günde 1-2 kadeh şarap kalp krizi riskini azaltıyor", "kırmızı şarap kalp krizi riskini azaltıyor" başlıklı haberlerle yoğun bir şarap propagandası yapılmaktadır. Oysa şarap her şeyden önce alkollü bir içecektir. Alkolün insan sağlığına olan olumsuz etkileri yalnızca modern tıbbın verileri ışığında değil binlerce yıldır bilinen bir gerçektir. Ancak bu yoğun şarap propagandası taşıyan haberlere dikkat edildiğinde, şarabın "güya" insan sağlığına yararlı olduğu, özellikle kırmızı şarabın kalp krizi riskini azaltıcı etkisi varmış gibi iddiaların bilimsel araştırmalara dayandığı ve sanki ispatlanmış bilimsel bir gerçekmiş gibi topluma lanse edildiği görülmektedir. Oysa konuyu biraz derinlemesine araştırınca bunun bir aldatmaca olduğu açıkça görülmektedir.

1426

Üzüm suyu kalbi koruyor !

“Doç. Dr. Aysun Çetin, "Üzüm suyu mu? Şarap mı?" konusundaki tartışmaları sonlandırdı. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin, serbest radikaller, antioksidanlar, kanser biyokimyası, kök hücre biyolojisi, fitoterapi ve anti-aging konularında yaptığı bilimsel çalışmalar sonucunda yazdığı "İyileştirir, güzelleştirir: üzüm" isimli kitabında üzümün faydalarını anlattı. Bilimsel çalışmalarıyla 2004 yılında Türk Hematoloji Derneği Genç Araştırmacı Ödülü, 2008 ve 2010 yıllarında ise Gevher Nesibe Bilimsel Araştırma Teşvik Ödülü'nü kazanan Çetin, kitabında "güzellik, gençlik ve sağlık iksiri olarak nitelendirilen üzümün insan hayatındaki önemini" ele aldı. Çetin, son yıllarda şarabın özellikle kalp hastaları için çok faydalı olduğu yönündeki görüşlerin arttığına işaret ederek, "Üzüm suyu mu? Şarap mı?" konusundaki tartışmalara kitabında yer verdiğini belirtti. Yapılan bilimsel çalışmalarla faydaları açık bir şekilde ortaya konan üzümün bilinen en önemli özelliğinin "doğal antioksidan olarak kansere karşı koruyuculuğu olduğunu" vurgulayan Çetin, üzümün kabuğunda, çekirdeğinde ve suyunda bulunan "resveratrol" maddesinin kanserin pek çok safhasında durdurucu etkiye sahip olduğunun bilimsel olarak kanıtlandığını dile getirdi. Bazı araştırmacıların kırmızı şarabın kalp hastalıklarından koruyucu bir içecek olduğunu ileri sürdüklerini anımsatan Aysun Çetin, şunları söyledi: "Bazı araştırmacılar, kırmızı şarabın kalp hastalıklarından koruduğunu söyleseler de, pek çok araştırmacı farklı sonuçlara ulaşmıştır. "Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur." Mor üzüm suyunda bulunan flavonoid madde miktarı litrede 500 miligramdan fazladır. Üzüm suyu, şarap ve etil alkolden arındırılmış şaraba göre çok daha yararlı bulunmuş ve tüm yararlı etkilerin üzüm suyunda bolca bulunan

polifenolik bileşiklere ait olduğu gösterilmiştir. Üstelik son yıllarda yapılan birçok araştırma ile az miktarda bile olsa alkolün insan vücudu için son derece zararlı olduğu kanıtlanmıştır.” (NTV, 22 Aralık 2010)

Bira kanser nedeni

“Biranın akciğer kanserine yakalanma riskini artırdığı ortaya çıktı. 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor. Bira içen, ancak evinde düzenli olarak meyve ve sebze tüketenlerde ise bu oran azalıyor. Şarap içmenin ise akciğer kanserine yakalanma riskini erkeklerde yüzde 40, kadınlarda yüzde 70 oranında azalttığını belirten araştırmacılar, bunun, bira ve şarabın farklı maddeler içermesine ve şarap içenlerin genellikle daha sağlıklı yaşam biçiminin olmasına bağlı olabileceğini savundular. McGill Üniversitesi'nden araştırmacıların, araştırmaya katılanların tütün alışkanlığı hakkında kesin bilgi edinmeleri sayesinde, tütüne bağlı akciğer kanserinin gelişimine neden olan faktörleri alkol tüketiminin neden olduğu faktörlerden ayrı tutmayı başardıkları ve bu sonuca ulaştıkları belirtildi. Alkol kullananların genellikle sigara da içtiğini söyleyen araştırmacılar, alkol ve akciğer kanseri konusunda daha önce yapılan araştırmalarda karşılaşılan en önemli sorunun tütünün oynadığı rolü belirlemek olduğunu ifade etti.” (Hürriyet, 13 Nisan 2006)

Emniyet istatistiği: Trafik kazalarının %61'i, Genel suçların %85'i, Tecavüzlerin % 50'si, Eşini dövenlerin %70'i, İşe gitmeyenlerin %60'ı, Cinayetlerin %85'i, Şiddet olaylarının %50'si, Genel tutuklamaların %50'si, Akıl hastanelerine yatanların %40'ı içki yüzünden olmaktadır.

1427

“Cinayetlerin yüzde 85'i alkollüken işleniyor. Son dönemde alkollü içki bulunan mekanlarda meydana gelen cinayet ve yaralama olaylarında büyük artış görülüyor. **Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) verileri de bunu kanıtıyor. İstatistiklere göre dünyada işlenen her 100 cinayetten 85'i, intiharların yüzde 90'ı boşanmaların yüzde 80'i ve aile içi şiddet olayları ile trafik kazalarının yüzde 70'inin sebebi alkol.** Türkiye'de 9-17 yaş arası öğrencilerin yüzde 16'sının devamlı sigara, yüzde 13'ünün devamlı alkol, yüzde 2,9'unun ise devamlı uyuşturucu kullandığına dikkat çeken Yeşilay Genel Başkanı Mustafa Necati Özfatura, gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için ailelere büyük görev düştüğünü vurguluyor. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Bağımlılık Araştırma Merkezi Bağımlılık Psikiyatri Uzmanı Dr. Zeki Yüncü, alkol ve uyuşturucu maddelerin beyindeki kontrol merkezini devre dışı bıraktığına dikkat çekerek, "Bu durumda insan, olumsuz davranışları daha dürtüsel, sonunda ne olacağını hesap etmeden yapabiliyor." diyor. Bazı kişilerin, mutlu veya kederli olduklarında alkol aldıklarını anlatan Yüncü, 'duygu durumunu düzenlemek' amacıyla bu yola başvurma'nın yanlış olduğunu dile getiriyor. Yeşilay Başkanı Özfatura da alkolün yol açtığı 60'tan fazla hastalık olduğuna değinirken, "Türkiye'de 1930'da kişi başına düşen alkol miktarı 1 litreken 2004'te 20 lt'ye çıktı. İsveç'te yapılan bir araştırmaya göre kanında 1,5 gr alkol olanın hiç bulunmayana göre trafikte kaza yapma riski 24, 2 gr bulunanın ise 60 kat daha fazla." bilgisini veriyor. Bu yükselişe rağmen Yeşilay ve diğer kurumların çalışmalarıyla Türkiye'de alkol kullanımının düşme trendinde olduğunu aktaran Özfatura, "Bir belediye başkanı veya kaymakam kanuni bir tedbir alınca, hemen 'Kırmızı sokak yapılıyor' diye haberler çıkıyor. Oysa bunların dinî konularla ilgisi yok. Konuyu hemen o tarafa çekip tedbirleri etkisizleştirmek istiyorlar." diye konuşuyor. Özfatura, çocuk ve gençlerin alkol, sigara ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için öncelikle anne ve babalara büyük görev düştüğünü vurguluyor: "Aileler, eğitime ayırdıkları paranın iki katını alkol ve sigaraya harcıyor. Çocuk ve gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için anne ve babaların, 'İçme evladım' demesi

yeterli değil. Önce kendileri kullanmayarak örnek olmalı. Çocuk ve gençlerle ilgilenilmeli, sevgi gösterilmeli." DSÖ'nün Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 30'dan fazla ülkede yaptığı araştırmaya göre dünyada işlenen cinayetlerin yüzde 85'i, boşanmaların yüzde 80'i, aile içi şiddet olaylarının yüzde 70'i, mala yönelik suçların yüzde 77'si, tecavüz suçlarının yüzde 50'si, intihar ve intihara teşebbüslerin yüzde 90'ı, trafik kazalarının ise yüzde 70'i alkolden kaynaklanıyor." (Risale Haber, 13 Mart 2010)

Her 10 vakadan 7'si. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 30 ülkede yapılan araştırmasında kadına şiddet olaylarının yüzde 70, tecavüzlerin yüzde 50, cinayetlerin yüzde 85'inde en etkili unsurun alkol olduğu tespitine varılıyor. DSÖ'nün şiddet ve alkol ilişkisini açığa çıkaran raporuna göre; ABD'de fiziksel şiddete maruz kalan kurbanların yüzde 55'i eşlerinin şiddet uyguladığı esnada akollü olduğunu saptıyor. Bu oran İngiltere ve Galler'de yüzde 32 seviyesinde. Avustralya'da eş cinayetlerinin yüzde 36'sı akollü halde işleniyor. G.Afrika'da kadınların yüzde 65'i, eşlerinin şiddet esnasında sarhoş olduğunu söylüyor. Rapor, Hindistan, Uganda, Vietnam, Zimbabve'de alkol kullanan eş ile e şe uygulanan şiddet arasında güçlü bir bağlantı kurulduğunu belirtiyor. Nerede şiddet orada alkol. BM Uyuşturucu ve Suç Ofisi'nin verilerine göre Finlandiya'da cinayetlerin yüzde 65'i alkolle ilişkili. Tüm ölümlerin ise yüzde 75'inin ana etkeni alkol. İsveç'te ise bütün cinayetlerin yaklaşık yarısının alkolle ilişkili olduğu kaydediliyor. Birleşik Krallık Alkol Çalışmaları Enstitüsü'nün çalışmasına göre ise, İngiltere ve Galler'de şiddet suçlarının yüzde 47'si içki etkisi altında işlendi. İrlanda'da aile içi şiddet vakalarının yüzde 59,6'sının kaynağı alkol illeti. İskoçya'daki şiddet suçlarının arka planında yüzde 63 oranında içki var. Avustralya Ulusal Suç Enstitüsü'nün 2000-2006 arası işlenen eş cinayetleri araştırmasına göre faillerin yüzde 44'ü akollüydü. (Basından, 03 Mart 2019)

“Alkol ve sigaranın korkunç yüzü. İngiltere’de yapılan ve sonuçları the lancet dergisinde yayınlanan bir çalışmada, sağlığa zararlı maddelerin tehlikesi, topluma verdikleri gerçek zarara göre yeniden derecelendirildi. çalışmada **alkol ve tütün topluma en çok zararlı 10 madde arasında yer aldı.** çalışmayı yapan bristol üniversitesinden profesör david nutt ve arkadaşları, herhangi bir uyuşturucunun topluma verdiği zararı derecelendirmek için üç ölçüt belirledi ...sıralamada alkol en zararlı 5. madde belirlenirken, tütün 9. oldu...araştırmacılar, bu sonuçlar üzerine alkol ve tütünün ilaçların kötüye kullanımı yasası dışında tutulmasının keyfi olduğunu savundular. nutt ve arkadaşları, bu sonuçlar üzerine “alkol ve tütünün “ilaçların kötüye kullanımı yasası dışında tutulmasının keyfi olduğunu” savundular. nutt, “bütün uyuşturucular tehlikelidir. hatta insanların bildiği ve sevdiği ve hergün kullandığı uyuşturucular bile” dedi ve insanların tehlikeler konusunda bilinçlendirilmesi için daha fazla eğitim verilmesi gerektiğini söyledi.” (Basından, 23 Mart 2007)

“Kanserin sebeplerinden biri de alkol. Dünya kamuoyunda şarabın sağlık için yararlı olduğu yönünde genel bir düşünce olduğunu hatırlatan Dr. Boyle, "Bu yanlış, her şarap bardağı, kanser riskini yüzde 7 oranında artırıyor. Akollü her içecek aynı oranda kanser riskine sebep oluyor." dedi.Dünya Sağlık Örgütü bünyesinde faaliyet gösteren Birleşmiş Milletler Uluslararası Kanser Araştırmaları Ajansı (IARC), sigara ve tütün ürünleri, fiziksel aktivite eksikliği ve obezite ile birlikte alkolü de kanserin en büyük sebepleri arasında gösterdi.Kanserin küresel bir sorun haline gelmeye başladığını dile getiren Dr. Boyle, sigara ve tütün ürünlerinin yanı sıra şarabın da alkol içerdiğini ve kansere sebep olduğunu ifade etti.” (Basından, 08 Nisan 2007)

“Alkol kanseri tetikliyor! İngiltere’de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya

da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir bardak bira içenlerinse hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı. Key, Daily Telegraph gazetesinde yayımlanan açıklamasında, "Araştırmalar çok açık şekilde ne kadar alkol alınırsa bağırsak kanserine yakalanma riskinin o kadar arttığını gösteriyor" dedi. "Riskin artışı çok önemli değil, ancak insanların alkol tüketimini sınırlandırarak başta bağırsak kanseri olmak üzere bazı kanser türlerine yakalanma riskini azaltabileceklerini anlaması gerek" diye konuştu. International Journal of Cancer dergisinde yayımlanan ve 6 yıl süren araştırmaya, 10 Avrupa ülkesinden 1800'ü bağırsak kanserine yakalanmış 478 bin kişi katıldı." (Hürriyet, 31 Temmuz 2007)

"Kadına şiddetin baş sebebi alkol! Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü, Birleşik Krallık Alkol Çalışmaları Enstitüsü, Ulusal Alkol Kötüye Kullanımı ve Alkolizm Enstitüsü, Avustralya Ulusal Suç Enstitüsü gibi kurum ve kuruluşların hazırladıkları araştırma sonuçları, bütün dünyada her 10 kadına şiddet olayının 7'sinin alkol sebebiyle kayıtlara geçtiğini yansıtıyor. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) Türkiye dahil 30 ülkede yaptığı araştırmanın sonuçları oldukça çarpıcı. DSÖ'ye göre; kadına şiddet olaylarının yüzde 70'i alkol kaynaklı. Tecavüz olaylarının yüzde 50'si, cinayet vakalarının yüzde 85'inde başlıca unsur alkol. DSÖ raporunda yer alan verilere göre, ABD'deki şiddet uygulayan eşlerin yüzde 55'inin alkollü olduğu vurgulanıyor. İrlanda'da aile içi şiddet vakalarının yüzde 59,6'sında ve İskoçya'daki şiddet suçlarının yüzde 63'ünde yine içki var. Fals-Stewart'ın yaptığı araştırmaya göre, kadına yönelik şiddetin en güçlü tetikleyicisi içki. 2003'te gerçekleştirilen araştırma, erkeğin kadına fiziksel şiddet uygulama ihtimalinin alkol alındığı günlerde 18 kat daha fazla arttığını vurgu yapıyor. Cumhuriyet Tıp Dergisi'nde yayınlanan "Kadına Yönelik Farklı Eş Şiddeti Tiplerini Etkileyen Psikososyal Faktörler" araştırmasında da çarpıcı sonuçlar yer alıyor. Edirne'de eşlerinden şiddet gören 306 kadın arasında yapılan araştırma, şiddet gören kadınların şiddetin nedenleri arasında ilk sırada içkiyi belirtiyor. Saygın tıp dergisi Lancet'in 26 yıllık kapsamlı araştırmasının sonuçlarına göre, her yıl alkol kaynaklı 2 milyon 800 bin insan hayatını kaybediyor. Cambridge Üniversitesi'nin yaptığı araştırmalara göre; haftada tüketilen 5 birimlik alkol felç riskini yüzde 14 artırıyor. Ölümcül hipertansiyon riski yüzde 24, kalp yetmezliği riski yüzde 9, aort anevrizması riski yüzde 15 yükseliyor. Özellikle 15-49 yaş arasındaki kişilerde ölüm ve sakatlıkların temel sebeplerinden biri alkol." (Haber 7, 26.01.2023)

SİGARA VE ALKOL AĞIZ KANSERİ RİSKİNİ 10 KAT ARTIRIYOR

Memorial Ataşehir Hastanesi Göğüs Hastalıkları Bölümü'nden Uz. Dr. İlker Keskinel, "1-7 Mart Yeşilay Haftası" kapsamında sigara ve alkolün zararlarına değinerek, ağız kanseri riskini artırıcı etkisi hakkında bilgi verdi ve önerilerde bulundu.

"Ben değişim değilim"
diye düşünenlerin sigara ve alkolü bırakmaları için bir adım atması gerekiyor. Bu iki faktörün ağız kanserinde, özellikle başlangıçlarında semptomların az olması nedeniyle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Günlük, yemek sonrası, kuru içki" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Bu iki alışkanlıktan birini bırakırsam yeter" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

"Alkol ile sigara iyi gider" diyenlerin ağız kanserine yakalanma riski daha da artıyor. Alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir. Sigara ve alkolün ağız kanserine etkisi, hastaların hayatını tehdit eden bir faktördür. Bu nedenle ağız kanserini tanıyanlar için erken teşhis çok önemlidir.

Alkolün zararları

1430

HABER TURK
GÜÇÜ ÖZGÜRLÜĞÜNDE

Beğen Takip et Video Galer TV

Son Dakika Haberleri
Kısa günler geride kaldı

Piyasalar
EUR: 2.3620

Ankara
25 Perç

EKONOMİ SPOR MAGAZİN GÜNDEM DÜNYA MEDYA POLEMİK KÜLTÜR-SANAT

Ana Sayfa > HT Gazete Yazarları > Murat Bardakçı

Murat Bardakçı
mbardakci@htgazete.com.tr

İçki ve millî içki
29 Nisan 2013 Pazartesi, 09:49:36 Güncelleme: 13:32:39

ÇOK keyifli hiddetlendireceğimi bile bile açıkça söyleyeyim: Ben, alkol satışının zapt u rapt altına alınmasına taraftarım...

SÖNEN PARLAK ZEKÂLAR
Ailem öyle içki düşkünlü falan değildi ama kendimi bildim bileli, mâfûmatlarıma ve kültürlerine hayran kaldığım gazetecisinden edebiyatçısına, üniversite hocasından sanatçısına kadar birçok kişinin illet derecesinde müptelâ oldukları derdi yakından gördüm: Alkolsüz edemiyorlardı! Dur-durak bilmeden içilen içkinin en parlak zekâları nasıl hurdaya çevirdiğine, düşünemez hâle getirdiğine, nihayet sadece sağmalattığına ve etraflarının çevirmiş olan hayranlarını bile nasıl kaçırttığına seneler boyunca çok akından şahit oldum.

EN SON HABER
Son dakika haberleri Türkiye'nin haber sitesidir.
100.000+ 1.200.000+ 4.200.000+ 147.116+ 36.400.000+ 19.2" İsimli
İzlenimler için haberler

SON DAKİKA SPOR VIDEO GALERİ EKONOMİ KADIN EMLAK SAĞLIK TEKNOLOJİ

Emrah Serbes alkol niye yasak diye isyan ediyordu

"ALKOL NİYE YASAK" DİYE İSYAN EDİYORDU, ALKOLLÜ OLDUĞU İÇİN 6 GÜN SAKLANDI

Aynı akleden baba ve kız olmak üzere 2 kişinin ölümüne, annenin de ağır yaralanmasına sebep olan ancak, alkollü olduğu için polis tarafından gözaltına alınan Emrah Serbes'in edili tutuklanmasında "Alkol yasak, sigara yasak, 3 çocuk

Emrah Serbes
19 Ağustos 2013

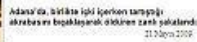
"Alkol yasak, sigara yasak, 3 çocuk yapmamak yasak, ne serbest bu ülkede? Sadece ben serbestim herhalde Emrah Serbes olarak."

Emrah Serbes tutuklandı!

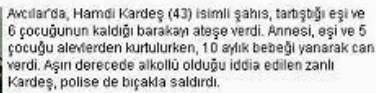
28.09.2017 - 16:07

Aydın Otoyolu'nda, 22 Ağustos'ta, Alkollü araç kullanırken, haba kızını öldürüp, suçu arkadaşının üstüne atan Emrah Serbes 6 gün sonra suçunu itiraf edip tutuklandı.

14.06.2008 16:30

OTOGARA GİCEKLERİ
30 yıl önce Gaziantep'te caddeyi 30'ere kadar genişleten Mustafa Yılmaz, 1980'de Gaziantep'te 67'inci ve 68'inci Cadde arasında 900'ü aşkın evi yaptırdı. 1992'de ise Gaziantep'teki Altınbaşın'da 200'ü aşkın ev yaptırdı. Ç.B. Bursa'da da 100'ü aşkın ev yaptırdı. 1990'da ise İstanbul Atatürk Havalimanı'nı da genişletti. Yılmaz'ın, Türkiye'nin en büyük inşaatçısı olduğu söyleniyor. Türkiye'nin en büyük inşaatçısı Ç.B. Bursa'da 100'ü aşkın ev yaptırdı. 1990'da ise İstanbul Atatürk Havalimanı'nı da genişletti. Yılmaz'ın, Türkiye'nin en büyük inşaatçısı olduğu söyleniyor.

ÖNCE SEYRETTİ SONRA SİZİ
Aynı hafta son aynı bir ev, kurumsal açıdan kurumsal olarak kurulmuş. Ç.B. Bursa'da 100'ü aşkın ev yaptırdı. 1990'da ise İstanbul Atatürk Havalimanı'nı da genişletti. Yılmaz'ın, Türkiye'nin en büyük inşaatçısı olduğu söyleniyor.

TÜRKÜKÜ POLİSİLERLE TARTIŞTI

İZMİR'de Muharrem Efe Demirel'in (21) kullandığı otomobil ile isdamı Hasan Özkan'ın (42) aracı Çakobey Kavşağı'nda çarpıştı. Demirel'in arka diğlen Ebra Erilbay (25) ile Sema Ağrı (23) hayatını kaybetti. Demirel 228, Özkan 355 pceal alkolüü çıktı. **371**

Çok alkol kullandığını anlatan Ekrem E., "İkisi erkek, 4 çocuğum var. Alkolü olduğum günlerde akşam eve geldiğimde kızım H.E'ye eziyet ettim ama cinsel saldırı suçunu işlemedim" diye konuştu. Ekrem E., kızına eziyet ettiği günlerin sabahında ise gönlünü almak için para verdiğini söyledi.

6 yıl kızına tecavüz eden baba bir de...

ANTALYA'da 6 yıl boyunca kızına tecavüz ettiği iddiasıyla tutuklanan Ekrem E.'nin kızından olan çocuklarının köpeklerle attığı ileri sürüldü.

Almanya'da bir yılda 218 bin evli kadına tecavüz edildi

Avrupa ülkeleri arasında yapılan araştırmada Alman erkeklerinin ırza geçme rekoru kırdıkları ortaya çıktı. Türkiye ise, tecavüz listesinde en son sırada yer alıyor.

Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerinin başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar:

"Sabahtan akşama kadar durmadan bira içen erkekler, kendilerini kaybediyorlar. Alman kadınlarının geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor."

"İkinci neden ise, Alman erkeklerinin kendilerine güvensizlikten kaynaklanan aşağılık duygusu. Erkekler böylece kusurlarını kanıtlamaya çalışıyor."

"Polislerin, tecavüze uğrayıp siyasete giren kadınlara olayı alması ve (Sıkıyol ödeneği ne var?) diye kayıtsız kalması da, önemli bir etken oluyor."

"Faillerin yakalanmaması ise bir başka nedeni oluşturuyor... Suç işleyen yakalanmayınca, bir daha yapmaktan hiç çekinmiyor."

■ Yazısı 9'uncu sayfada

Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerinin başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar:

"Sabahtan akşama kadar durmadan bira içen erkekler, kendilerini kaybediyorlar. Alman kadınlarının geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor."

24 Şubat 1986 Sabah

Alman basını geniş yer verdi

Alman gazete ve dergileri, bir yılda 218 bin kadının tecavüze uğradığını ancak bu habere geniş yer verdi. Üstteki kentsel fotoğraf da yarıntı. Alman basını: "Kadınlarımız, sokakların işini kolaylaştırıyor" diye yazdı.

Üniversiteli Zülal'i kılıçla öldürdü: Neden tartıştığımızı bile hatırlamıyorum

İzmir Bornova'da Sanat ve Tasarım Fakültesi Grafik Tasarım Bölümü öğrencisi Günhan Ö. (26) ve Ege Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisi Zülal Tütüncü'yü öldürmüştü. Çarşamba, 20 Aralık 2017 08:10

Gençler birlikte eğlendiler. İkili geç saatlerde Günhan Ö.'nin evine gitti. Alkol almaya devam ettikleri evde bilinmeyen bir nedenle kavgaya çıktılar.

Sabah'ın haberine göre: Özel bir üniversitede Grafik Tasarım bölümünde okuyan zanlı Günhan Öztürk (26) ifadesinde şunları söyledi:

"Olay gecesi barda eğlenirken tanıştık. Gece saat ikiliye kadar birlikte alkol aldık. Daha sonra Bornova'daki evime gittik. Aramızda tartışma çıktı. Kaygı bozukluğu rahatsızlığım olduğu için tedavi görüyorum. Ki alkolün etkisiyle neden tartıştığımı bile hatırlamıyorum, çok pişmanım."

Zülal'in cenazesi Bursa'dan gelen ailesine teslim edildi. Anne Bedriye Tütüncü, "Nasıl kiydiniz kuzuma?" diye ağtı yaktı.

Zabıta memuru arkadaşını bıçakla delik deşik etti

Kastamonu'da zabıta memuru Ahmet T., birlikte alkol aldığı arkadaşı, bir otobüs firmasında müdürlük yapan Deniz Şenoğlu'nu (43) 10 bıçak darbesiyle öldürdü.

2018-08-18 14:27:00

Türkiye'yi ayağa kaldıran olayda skandal ifadeler

Adana'da engelli bir genci toplu taşıma aracında feci şekilde darp eden saldırganların ifadeleri ortaya çıktı.

16.01.2018 08:55 GÜNCEL

Bütün Türkiye'yi ayağa kaldıran ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın da müdahil olduğu soruşturma kapsamında Adana Cumhuriyet Başsavcılığı'ndaki ifadelerinin ardından tutuklanan zanlılardan biri "Alkollüydüm, bismanim" diyerek kendini savunmava

OYNA DEDİ OYNAMADI KARISINI TÜFEKLE ÖLDÜRDÜ

Gaziantep'te hırsızlık suçundan girdiği cezaevinden 5 ay önce çıkan Sezer Sebil (24), önceki akşam alkollü olarak geldiği evinde müzik açarak eşi Sabiha Sebil'den oynamasını istedi. Sabiha Sebil oynamayı reddedince av tüfeğini alan Sezer Sebil, 4 ve 5 yaşlarındaki çocuklarının gözleri önünde tetiği çekti. Karından vurulan Sabiha Sebil öldü.

ÇOCUKLAR CİNAYETİ ANLATTI

Polis, kaçan Sezer Sebil'i arıyor. Cınayete tanık olan iki çocuk, akrabalarına olayı şöyle anlattı: "Babam anneme, 'Kalk oyna' dedi, Annem 'Hayır' deyince babam ateş etti." Komşuları, Sezer Sebil'in, eşini sürekli dövdüğünü söyledi. ■ Mustafa KANLIDHA

Boğazındaki dövme dikkat çekmişti.. Arkadaşlarından çelişkili ifadeler!

İzmir'in Konak ilçesinde, şaka amaçlı arkadaşını kucaklamak isterken dengesini kaybedip, salonun cam kapısına düşüp, kopan cam parçalarının boğazına saplanması sonucu hayatını kaybettiği öne sürülen Destan Arda'nın (25), olay anında evde bulunan 2 arkadaşının polise farklı ifade verdiği ortaya çıktı. Ev arkadaşı H.E. (27), birlikte alkol ve uyuşturucu aldığı Arda'nın şaka amaçlı A.N.İ.'yi (25) kucağına almak isterken düştüğünü söyledi. A.N.İ. ise olay anında sızmış halde olduğunu, gürültü üzerine kalktığını öne sürdü. Destan Arda'nın boğazında, 'Cut here' (Burayı kesiniz) yazılı bir dövme bulunduğu da belirlenmişti.

Milliyet Son Dakika Gönder Ekrana Dünya Yazarlar UzmanPara Skorer Pembener Cadd

02.07.2020 - 02.07.2020 | Bana Gösterim: 02.07.2020 - 02.07.2020

Son dakika... Gezmeye çıkan 4 kız dehşeti yaşadı! "Babam olmasa tecavüz edecekti"

Gelen son dakika habere göre: İstanbul'dan Sinop'a ailesini ziyarete giden Serpil Ü. ailesiyle gezmeye çıktığında aracının önünün kesildiğini, arkadan babası gelmesi tecavüzüne uğrayacağını öne sürdü.

İstanbul'da yaşayan ve sağlık sektöründe yöneticilik yapan Serpil Ü. (27) bir hafta önce Sinop Ayancık'taki ailesini ziyarete gitti. Aile 25 Temmuz akşamı iki araba gezmeye çıktı. Yolu karanlık ve ıssız bir kesiminde ortada park etmiş bir araba gördüler. Yoğun bir alkol kokusunun geldiği otomobilde 4 erkek vardı.

Birlikte alkol aldığı kişi tarafından göğsünden bıçaklandı

02.11.2020 - 04:48

Adana'da Ersin Ö., birlikte alkol aldıktan sonra henüz bilinmeyen bir nedenle kavga ettiği kimliği belirsiz kişi tarafından göğsünden bıçaklanarak ağır yaralandı

Olay, gece yarısı merkez Yüreğir ilçesi Seyhan Mahallesi Kereş Caddesi'nde meydana geldi. Ersin Ö. ve beraberindeki ismi öğrenilemeyen kişiler kaldırımdaki kamelyaya gelip, alkol almaya başladı. Bir müddet sonra Ersin Ö., birlikte alkol aldığı kimliği belirsiz bir kişi ile henüz bilinmeyen bir nedenle tartışmaya başladı.

Yılbaşı eğlencesinde alkol alıp intihar etti

Bağcılar Demirkapı Mahallesi 1609 Sokak'ta yılbaşı gecesi saat 00.30 sıralarında meydana gelen olayda 21 yaşındaki H.Ö., arkadaşlarıyla alkol aldıktan sonra evinin önünde kafasına silahı dayayarak ateş etti.

Alkol alıp 9'uncu kattan atladı

Aydın'ın Efeler ilçesinde intihar olayı yaşandı. Birlikte alkol alan iki genç kız arkadaşın birisi kendisini 9'uncu kattan aşağıya atarak hayatını kaybetti. Arkadaşının balkondan aşağıya atlamasına tanıklık eden Y.M. de balkondan sarkarak aşağıya atlamak istedi. Diğer kız ise olay yerine sevk edilen ekipler tarafından ikna edilerek kurtarıldı.

Show Ana Haber · Takip Et

29 Mart, 19:30 ·

Çocukluk arkadaşını acımadan bıçakladı

ALKOLÜN ETKİSİYLE KENDİMİZİ KAYBETTİK

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na ifadesine başvurulana A' 10 gün önce sosyal medyada tanıştık. Olay günü buluştuk. Cihangir'de üç farklı mekana gittik. Mekanlarda alkol içtik. Gece bir sıralarında mekandan çıktuktan sonra olay yerine geldik. Taksi çağırarak beklemeyi başladık. Taksii beklerken birbirimize yakınlaştık. Alkolün etkisiyle kendimizi kaybettik' dedi.

BİR ÇOCUĞUM VAR ÇOK PİŞMANIM

Oyuncu 7, otel işletmecisinin ifadesini doğrulayarak, 'Bir çocuğum var. Yaşananlar nedeniyle mahvoldum. Çok utanıyorum. Alkolün etkisiyle yaptık. Kendimizde değildik. Çok utanıyorum' dedi.

SON DAKİKA | Beşiktaş'ta otomobil üzerinde cinsel ilişkiye girmişlerdi! Skandal olayda flaş gelişme

Babasını öldürdü

İstanbul Milliyet

Kartal'da 16

Kasasındaki M.A.

alkollü olarak eve gelen

babasını tartışma sonu-

cu bıçaklayarak

öldürdü. Cesati

Bayraktar Şişek'te otu-

ran Nurettin Altan,

gece evine alkolle

olarak geldi. Altan'la,

oğlu M.A. arasında

henüz belirlenmeyen

bir nedenle tartışma

başladı. Söz diçilom-

an büyümesi üzerine

babası Altan, yanında

bulunan bıçak çekerek

oğluna üzerine

yürüdü. Kavgı sırasında

M.A., bıçak alarak

babasına saldı. Altan,

aldığı darbelerle olay

yerinde ölüren M.A.

den öldürülen olarak

tanımlandı.

Ölümüne ilişkin

gizli tutuldu.

A.O. mu

tesli

Tecavüzcü hırsız uyuyunca yakalan

İstanbul Milliyet

BAĞLAKO'ya ses ald

te olan genç erke baş

ına tecavüz etti. Olay

sonunda, erke uyuy

unca yakalandı.

İstanbul'da, gece

saatleri itibarıyla, Ka-

ma'da, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

lesinde, Kaşıkçı Mahal-

TECAVÜZE UĞRAYAN EDA NUR KAPLAN İNTİHAR ETTİ!

Ankara'da ablası ve ablasının sevgilisinin uyumasından kısa bir süre sonra binanın 15. katından atlayarak **intihar** eden 18 yaşındaki **Eda Nur Kaplan**'ın yaşamına son vermeden bir süre önce Yusuf G. ve Mehmet A. hakkında **cinsel saldırıya** uğradığını iddia ederek şikayetiçi olduğu ortaya çıkmıştı.

Sabah'tan Dilhan Dumanoglu'nun haberine göre; Eda Nur Kaplan, polise verdiği ifadesinde, 2 kişinin rızası dışında kendisiyle ilişkiye girdiği, alkolü olduğu için karşı koyamadığını anlatmıştı.

Eda Nur Kaplan'ı olaydan bir süre önce evine bırakan taksi şoförü, "Aşırı derecede alkolüydü. Yan baygın bir hali vardı, taksiye bindiğinde de ağırlıklı haldeydi. Ben nasıl bir ortamın içine düştüm, ben ne yaptım. Şimdi anneme ne diyeceğim, kendime geldiğimde iki kadın başımda pavyon muhabbeti yapıyordu" diye şayıklıyordu" ifadelerini kullanmıştı.

Gözetlince alınan Yusuf G.'nin cep telefonunda yapılan incelemede, olay gecesi otel odasında bulunan Aşkın K. ile 'İki kişi gelecek. Yaşları küçük, aralarından seçeriz' şeklinde mesajların olduğu tespit edilmişti.

HAKKIMI YERDE BIRAKMAYIN MESAJI

Bu arada Eda Nur'un intihardan önce annesine cep telefonuyla mesaj attığı ortaya çıktı. Eda Nur mesajında, "Anne küçük kızın bazı şeylere dayanamıyor artık. Kızını çok harcıyorlar. Kimseye bir şeyini anlatmadı. Hep içine attı. Ama o da çok bırıktı. Dayanamıyor artık. Hiçbir şeylerin güzel olacağına inanıcı kalmadı. Her gün canı acıyaacağına bir gün acısım deyip gidiyorum. Hakkını helal et. Ömer'i, ablamı, Aleyna'yı Almanya'ya çok seviyorum. Unutmayın beni. Hakkımı yerde bırakmayın lütfen. Ben katlanamıyorum, dindik duramıyorum siz durun. Neyse hepintizi çok seviyorum, iyi bakın kendinize. Ben yapamadım ama siz güzel günler için yaşıyın" ifadesini kullandı. Olaya ilişkin başlatılan soruşturma sürerken, Eda Nur Kaplan bugün **Ankara'da Karşıyaka Mezarlığı'nda** toprağa verildi.

Polis memurunun da öldüğü kazaya neden olan sürücünün kanında alkol ve uyuşturucu çıktı

25.01.2023 01:05

Geçtiğimiz gün Diyarbakır'da polis memuru Kemal Gülec'in (32) hayatını kaybettiği kazada, yan yoldan hızla gelen ve bariyerleri aşarak 2 araca çarpan otomobilin sürücüsü H.A.'nın 0.63 promil alkolü olduğu ve kanında uyuşturucu madde izine rastlandığı belirlendi.

İslam ve ekoloji

“İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219)

Giriş

Modern temalarına ABD'de 1891'de E.A. Birge ve H.C. Cowles; İsviçre'de 1892 'de F.A. Forel; Danimarka'da 1896'da E.B. Warming ile kavuştuğu öne sürülen çevrebilim, aslında çok çok önceki tarihlerde Doğu'da biliniyordu. (E. Britannica, >VII/914) Nitekim, 11. yüzyılda yaşayan İslam bilgini Bîrûnî "tabiat ekonomisi" kavramı ile, tabiata hakim olan ve bugün bizim "eko-sistem" diye bildiğimiz denge ve düzene dikkat çekmiştir. (Mehmet Bayraktar, İslam ve Ekoloji)

İnsan yeryüzünde sorumluluk sahibi yegâne varlıktır. Rabbimiz O'nu yeryüzünün halifesi (Bakara, 30) olarak dünyaya göndermiştir. Noksan, çarpıklık ve bozukluk olmayan (Mülk, 3-4) bu evrende, sorumluluğunun bir gereği olarak insan yeryüzünü imar (Rum, 9; Hud, 61; İbn Kesir, Tefsir, II/450; İbn'l-Cevzi, Zadü'l-Mesir, IV/133) ve inşa edici faaliyetlerde bulunmalı, buna bağlı olarak ifsat edici (bozucu) davranışlardan şiddetle sakınmalıdır. (Rahman, 7-9) Temizlik İslam'da iman ile beraber zikredilecek kadar önemli bir yer kapsar. (Müslim, Tahare, 1; Tirmizi, Edeb, 41; Keşfü'l-hafâ, I/288) İbadet için beden, ruh kadar çevre temizliği de şart kılınmıştır. (İbnu Mace, Mesâcid 4) İslam alimleri de ekin ve ağaçların susuz ve bakımsız bırakılmasının mekruh olduğunu söylemişlerdir. (Vehbe Zuheyli, İslam Fikhi Ansiklopedisi, X/77)

Kur'an ve Ekoloji

“Gerçekten biz, her şeyi bir ölçüde yaratmışızdır.” (Kamer, 49); “O Allah Göğü yükseltmiştir ve dengeyi koymuştur. Artık o dengeyi bozmayın!” (Rahman, 7-9) “Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın.” (En'am, 38)

“İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü senin hoşuna gider. Kalbindekine de (özü sözüne uygun olduğuna) Allah'ı şahit tutar. Halbuki kendisi düşmanların en yamanıdır. (Senden) ayrıldı mı, yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çalışır. Allah ise fesadı sevmez.” (Bakara, 204-205) “İnsanların ellerinin işledikleri günahlar sebebiyle, karada ve denizde fesat meydana çıktı ki (Allah)yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırsın, olur ki, belki geri dönerler.” (Rum, 41) “Ey Adem oğulları! Ziynetinizi (elbisenizi) giyin, yiye - için ama israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.” (A'raf, 31)

Hz. Peygamber'in Hadislerinde Ekoloji

Peygamberimiz (s.a.v.) fiilen günümüzün aktüel deyiimi ile ‘çevrecilik’ yapmakla kalmamış, çeşitli vesilelerle Müslümanlara bu konuda öğütler ve tavsiyelerde de bulunmuştur. Efendimiz yolda hoş olmayan bir madde görse temizlenmedikçe oradan geçmezdi. Herkesin gelip geçtiği yollara ve gölgelenip dinlendikleri yerleri kirletenleri lanetli kişiler olarak saymıştır. (Müslim, Taharet 68) Çevrebilimin temel konularından olan planlı şehirleşmeye bile ta o zamanlarda ihtimamı gösteren Hz. Peygamber (s.a.v.) evlerin aralarında bırakmaları gereken mesafeleri belirlemiş, şehir yollarının genişliğini de bizzat kendisi tayin etmiştir. O zamanın ihtiyaçlarını gözönüne alarak, trafiğin rahat akışını sağlamak maksadıyla bu genişlik, şehir planında 7 zira (5,5 m.) olarak tespit edilmiştir. (Buhari, Mezalim 29; Müslim, Müsakat 31) Peygamber Efendimizin akarsu dahi olsa abdest alırken israf edilmemesini buyurmuş (İbn Mace, İkame, 193), Yerlere tükürmeyi (İbnu Mace, Edeb 7), kırlarda yollarda rastlanan yabani hayvan ve haşerelerin deliklerini kirletmeyi (Şâfiî, el-Umm 4, 258-

259; Camius-Sağır 6, 182, Çevre Ahlakı, s. 109-124), suları kirletmeyi (Ebu Davud, Tahâret 14; İbnu Mace, Tahâret 21, Heysemi, Mecmâuz-Zevaid 1, 204, Müslim, Taharet 94, 95, 96; Buharî, Vudu 71, Usdül-Gâbe 1, 422) yasaklamış, ayrıca Medine'nin etrafını her cihetten 36 km. mesafeye kadar haram ilan ederek hayvanların avlanmasına, ağaçlarının kesilmesine, otlarının yolunmasına yasak getirmiş ve bir yeşil kuşak oluşturmıştır.

Ağaç ve Bitki Koruyuculuğu

“Kim ağaç dikiminde bulunursa, onun için ağaçtan hâsıl olan ürün miktarınca Allah sevap yazar.” (Ahmet, Müsned: 5/415, Buhari, Hars ve Muzara'a, I/35); “Yedi şey vardır ki, kişi kabirde bile olsa, onlardan sevap devamlı surette kendisine ulaşır: Öğretilen ilim, halkın istifadesi için akıtılan su, dikilen ağaç, inşa edilen mescid, okunmak üzere bağışlanan Kur'an ve iyi terbiye edilmiş evlat” (El Münavi, F. Kadir, IV/87); “Her kim boş, kuru ve çorak bir yeri ihya edecek olursa, bu amelinden dolayı Allah tarafından mükâfatlandırılır. İnsan ve hayvan ondan menfaatlandıkça orayı ihya edene sadaka yazılır.” (F. Kadir, VI/39; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/415, 374; Müslim, Müsakat, 7-10, 12; Buhari, Edeb, 27; Hars, 1, Tecrid-i Sarih Tercemesi, VII/120); “Elinizde bir ağaç fidanı varsa, kıyamet kopmaya başlasa bile eğer onu dikecek kadar vaktiniz varsa, mutlaka dikin.” (Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/184, 191; Buhari, Edebu'l-müfred, s.168); “Bir kimse bir ağaç dikse, o ağaç meyve verdikçe sevabı ona yazılır.” (E. Münavi, Feyzu'l-Kadir, V/480); “Yerde bitmiş olan hiçbir nebat yoktur ki, onu bekçi bir melek korumuş olmasın. Bu durum bitkinin hesap edilmesine kadar devam eder. Kim bu bitkiyi basıp ezerse, o melek kendisine lanet eder.” (El- Muttaki, K. Ummal, III/905); “Her kim, yerine yenisini dikmeden bir sidre ağacını kesecek olursa, Allah ona cehennemde bir ev yapar.” (İ. Esir, III/676); Zükared gazvesi dönüşü: “Kim buradan bir ağaç kesecek olursa, onun karşılığında bir ağaç diksin.” (Belazurî, Futuhul Buldan, I/17, Buhari, At' ime 46; Ebu Davud, Edeb 162, İbrahim Canan, İslam ve Çevre Sağlığı, s. 59-60); “Bizzat kendi mübarek elleriyle hurma ağaçları dikip” (Ahmed b.Hanbel, Müsned, V, 354, 440) hayatında en az 500 fidan yetiştiren Hz. Peygamber Müslümanlara kıyamet koparken bile ellerinde bulunan ağaç fidanını dikmeyi tavsiye etmiş ve "Kim yolcuların ve hayvanların gölgelendiği bir ağacı boşuboşuna keserse Allah da onu başaşağı cehenneme atar" (Ebu Davud, Edeb 5239) diye Müslümanları uyarmıştır. Hz. Resulün sit alanı ilan ettiği yerler: Mekke, Medine, Taif vadisi, Tayy ve Kureyş kabilelerinin arazileri Vacc vadisi. “Taif vadisinin ne dikenli ağaçları, ne de çalıları tahrip edilmeyecek. Av hayvanları da öldürülmeyecek.” (M. Hamidullah, İslam Peygamberi II/332; Buhari, Cihad, 71; E. Davud, Menasik.98; Müslim, Hac 458) Ağaç dikme ve sevabı ile ilgili diğer hadislerde (F. Kadir, 4187; K. Ummül, III/905) Peygamberimiz (sav) ne denli bir ağaç ve bitki sevgisine sahip olduğu ve koruduğu, bizleri ağaç dikmeye teşvik ettiği açıkça görülmektedir.

Hayvan ve Kuş Koruyuculuğu

Kur'an -ı Kerim'in altı suresi hayvan adını taşımaktadır: Bakara (inek), En'am (evcil hayvanlar), Nahl (bal arısı), Neml (karınca), Ankebût (örümcek) ve Fîl (fil) sureleridir. Surelere hayvan adlarının verilmesi onlara verilen değer bir göstergesidir.

Abdullah b. Ca'fer anlatıyor: Bir gün Allah'ın elçisi beni yanına aldı. Ensar'dan bir adamın bahçesine gittik. Orada bir deveyle karşılaştık. Deve, Allah'ın elçisini görünce inledi ve gözlerinden yaşlar boşandı. Hz. Peygamber (sas) devenin yanına gidip onun kulak dibini okşadı ve deve sustu. Hz. Peygamber: "Bu devenin sahibi kim? Kimin bu deve?" diye sordu. Ensar'dan bir genç geldi ve: "Benim Ey Allah'ın elçisi!" dedi. Hz. Peygamber: "Allah'ın seni sahibi kıldığı bu deve hakkında Allah'tan korkmuyor musun? Bak bu deve: “Senin onu aç bıraktığını ve yordüğünü bana şikayet ediyor.” dedi. (Ebu Davud, Cihâd 44) Efendimiz, bindiği devesine lânet okuyan bir kadın görmüş ve: "Onu devenin üzerinden alınız ve deveyi salınız; çünkü onun kendisi lânetlidir." buyurmuştur. (Müslim, Birr 80, 81) Hz. Peygamber, “ Her susamış canlıya su vermekte ecir bulunduğunu” (İbn Hişâm, I/490) bildirmiş, İbni Ömer'de “Nebi (s.a.v) hayvanlara

işkence yapanlara lanet etti.” (Buhari, zebaih, 25; Ahmet, IV/31-33) diye rivayet etmiştir. Sahabeden birinin "Ey Allah'ın elçisi, bize hayvanlara yaptığımız iyilikten dolayı da sevap mı var?" diye sorusuna Peygamber efendimiz "Evet, can sahibi her varlığa yapılan iyiliğe sevap vardır." diye cevap vermiştir. (Buhari, Müsâkât 9, Mezâlim 23, Edeb 27; Müslim, Selâm 153) Efendimiz yolda yürürken yüzü ateşle dağlanmış bir eşeğe rastladı ve: "Onu dağlayana Allah lânet etsin!" buyurdu. (Müslim, Libâs 107; Ebû Davud, Libâs 52) Ebû'd Derda, Hz. Peygamber'in "Allah bu dilsizler (develer) hakkında hayırlı olmanızı tavsiye etmektedir, onlara güçleri ölçüsünde yük vurun." dediğini, fazla yükten dolayı kalkamayan bir deve görünce hatırlatmıştır. (İ. Hacer, M. Atiye, II/156) Ebu Hüreyre'den gelen bir rivayet: "Resulullah bir gün sabah namazını kıldıktan sonra, cemaate yönelerek: Adamın biri sığırını sürüyordu ki, bir ara sırtına bindi ve vurmaya başladı. Bunun üzerine hayvancağız (lisan-ı haliyle): "Biz bunun için yaratılmadık dedi." (Buhari, Enbiya, 52) buyurdu." diyerek bir bakıma efendimizin intak/fabl sanatı yapmıştır. Hayvan sağanlara Hz. Peygamber şöyle buyurur: "Tırnaklarını kessinler, sağım sırasında uzun tırnaklarla hayvanların memelerini kanatmasınlar." (İ. Mace, sayd.12; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/484; Abdulhay el-Kettânî, II/369) Efendimiz kesilecek hayvanlara bile eziyet yasaklanmıştır: "Sizden hayvanını kesecek olan kişi bıçağını önceden iyice bilesin ve kestiği hayvana eziyet çekirtmesin!" (Müslim, sayd 57; Tirmizî, diyât 14; Ebû Davud, edâhi 111) Hz. Peygamber bir defasında da hayvanını kesmek için yatırdıktan sonra gözünün önünde bıçağını bileyen bir adamı: "Bıçağını hayvanı yatırmadan önce bileyemez miydin? Zavallı hayvanı iki defa mı öldürmek istiyorsun!" diye azarlamıştır. (Abdürrezzak, el-Musannef, IV/493; Hakim, el-Müstedrek, IV/257, 260; Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, IX/280) Abdullah İbn Amr'dan naklen: "Resulullah (sav) bir keçiyi sağmakta olan bir adama uğramıştı, Ona: Ey kişi, sağınca yavrusu için de süt bırak, dedi." (N. el Heysemi, M. Zevaid, VIII/196) "Haksız olarak bir serçeyi öldüren Cenab-ı Hak kıyamet gününde hesap soracaktır." (Darimi, II/11) buyurmuş ve köpeklerin öldürülmesine razı olmamış, 'onların da bir ümmet olduklarını' vurgulamıştır. (Yusuf el-Kardâvî, İslam'da Helâl ve Haram, s. 132) buyurmuştur. Efendimiz, bir kediye hapsettiği ve ona karşı acımasız davranıp merhamet göstermediği için cehenneme giren bir kadının kıssasını anlatmıştır. (Buhari, Bed'ü'l-halk, 16; Enbiya, 54; Müslim, Birr, 133) Efendimiz, Hayvanlara iyi bakılıp beslenmesini (Ebu Davud, İsti'zan, 39) dövüştürülmemesini (Ebu Davud, Cihad, 51; Tirmizi, Cihad, 30) nişan atılan hedefler yerine konulmamasını (Müslim, Sayd, 59) zevk için öldürülmemesini (Nesai, Dehaya 42) emretmiştir.

"İslam inancında hayvanların Allah'ın yaratıcı gücünün harikulade işaretleri olarak görülmesi, Kur'an-ı Kerim'de onların da insanlar gibi ümmetler olarak yaşam sürdüğünün belirtilmesi, onlara karşı merhametli olunması çağrısı ve Hz. Muhammed (s.a.v.)'in yaşamı sırasında hayvanlara karşı olan merhametli davranışları, izlenmesi gereken bir model sunmuştur." (M. M. Sunar, 'Hayvanlar', Osmanlı İmparatorluğunda Çevre ve Şehir, s. 192)

Sahabeden örnekler

Enes (r.a) naklediyor: "Bir yerde mola verince, hayvanlarınızın istirahatını sağlayıncaya kadar ibadet etmezdik." (E. Davud, Cihad, 48) Ayrıca efendimiz kuşların yuvalarının bozulmamasını, yumurta ve yuvalarının alınmamasını da emretmiştir." (E. Davud, Cenaiz, 1; Buhari, Edebul müfred, 139) Adıyy b. Hâtim karıncalara ekmek ufalayıp, şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Onlar bizim komşularımızdır. Üzerimizde hakları vardır." (Mutafa es-Sibâî , Min revâi'i hadarâtinâ, s. 113) Ömer b. Abdülaziz valilerine atların boş yere koşturulup, eziyete maruz bırakılmasını önlemelerini hatırlatmış, yol güvenliğini sağlayan yetkililere, atlara ağır gemlerin takılmamasını ve altlarında demir bulunan yularlarla onlara eziyet edenlere izin vermemelerini emretmiştir. Ayrıca devrin zabıta memurlarının görevlilerinden biri de, insanların hayvanlara güçlerinin üstünde yük taşıtmalarına, hayvanların seyir hâlinde işkence ve dövme gibi fiillere maruz kalmalarına engel olmalarıydı. Bu davranışı yapanlara ceza veriyorlardı. (Mutafa es-Sibâî , Min revâi'i hadarâtinâ, s. 112) Medeniyet tarihimizde, yaşlanmış, çalışamaz hâle gelmiş ve sahipleri tarafından terk edilmiş atlar için vakıflar vardır, söz konusu hayvanlar ölünceye kadar oralarda beslenirdi. Yine kediler

için kurulmuş vakıflar vardı. Oralarda sabah akşam kedilere yiyecek hazırlanırdı. (Mutafa es-Sibâ'î, Min revâ'i-i hadarâtinâ, s. 113) İslam hukukuna göre sahibi belli olan, ancak sahibine ulaşamayan bir hayvanın bakımı devlet tarafından sağlanır ve yapılan harcamalar sahibinden alınır. Sahipsiz ve güç durumda kalmış hayvanların bakımı ve beslenmesi için vakıflar kurulması ve bütün bunların o vakıflar sayesinde sağlanması gerekir. (Mehmet Şener, Hayvan, DİA, XVII/93-98) A. Hamdi Akseki: "Hayvanata karşı her türlü kaba muameleyi yapanlar, mertebe-i insaniyetten sukut etmiş sayılırlar. Müslümanlık sadece insanların değil hayvanların da hukukuna riayeti âmirdir." demektedir. (A. Hamdi Akseki, Ahlâk Dersleri, s. 267-268) Hz. Ömer'in Ebu Musa el-Eş'arî'yi Basra'ya vali olarak gönderirken görevleri arasında sokakların temizliğini de saymıştır. (Darimî, Sünen, Mukaddime 46) Hz. Osman'ın (r.a.) geç bir vakitte ağaç dikerken yanına gelen ve "Ey Müminlerin emiri! Bu vakitte mi dikim yapıyorsunuz?" diye soran birisine, "Bana uğradığında beni böyle hayırlı bir iş yaparken bulman, bozgunculardan biri gibi bulmandan daha iyidir." (Aliyyulmüttaki el-Hindî, Kenzül-ummâl, III/909) diye cevap vermiştir. Hz. Ebu bekir savaş esnasında emir buyurur, "Ağaçları sökmeyin, kesmeyin, ihtiyaç hariç hayvanları öldürmeyin" (Tabari, I/1850) Hz. Ömer yaşlı adamı (E.Hureyre) gayrete getirmek için, onunla birlikte elleri ile ağaç dikerler. (Muttaki, Kenzü'l-Ummal, III/309)

Atalarımızdan örnekler

"Osmanlılar, hayvan hakları konusunda oldukça kararlı ve sistemli bir tutum içinde olmuşlardır." (M. Genç, Osmanlı İmparatorluğu'nda Devlet ve Ekonomi, s. 75) "III. Murat dönemine ait 1587 tarihli bir fermenda, at, katır, beygir hamallarının zayıf ve güçsüz hayvanlara yük taşıttığı, kötü semer kullandığı ve hayvanların taşıdıkları yüklerin taşıyabileceklerinden fazla olduğu vurgulanarak bu durumun düzeltilmesi buyurulmuştur." (M. Sarıçık, "III. Murad Devrinden Hayvan Haklarıyla İlgili Bir Ferman". Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 6, s. 69) Yahudi hekim Hierosolimitano Domenico, atına fazla yük yükleyenlerin atlarının kuyruğuna bağlanarak şehir sokaklarında teşhir edildiğini, bazen de atın üzerindeki yükün sahibine taşıtıldığını anlatmıştır. (Domenico, Domenico's Istanbul, s. 43) Yük hayvanların yükünü sahiplerine taşıtma cezasının geç Osmanlı dönemine kadar uygulanmıştır. (Balıkhane Nazırı Ali Rıza Bey, Eski Zamanlarda İstanbul Hayatı, s. 257; Hans Dernschwam, İstanbul ve Anadolu'ya Seyahat Günlüğü, s. 167) "Hayvan haklarına yönelik ilk kapsamlı düzenleme Sultan III. Murad zamanında 1587 yılında yapıldı. Padişah tarafından 19 Mart 1587'de İstanbul Kadısı'na gönderilen fermenda, hamalların taşımacılıkta kullandıkları at, katır vb. hayvanlara tahammüllerinin üzerinde yük taşıtmaları yasaklandı. Hayvanların bakım ve beslenmesine özen gösterilmesi gerektiği ve fermandaki ikaz ve hükümlere uymayanların cezalandırılacağı bildirildi." (<https://www.alanyatimehaber.com>, 27 Kasım 2023) İngiltere'de ise 1821'de bile İngiltere parlamento'ya 'atlara iyi davranılması' hakkında sunulan bir yasa tasarısı "yakında sıra eşeklere, kedi köpeklere gelecek" sözleriyle kahkahalar eşliğinde reddedilmişti. (Sunar, 'Hayvanlar', Osmanlı İmparatorluğunda Çevre ve Şehir, s. 197) Ama pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da atalarımızın mirasını koruyamadık: "Hayvan haklarıyla ilgili ilk karar, Birleşmiş Milletler tarafından 1978 yılında kabul edilen hayvanların duyumunu ve onlara karşı insan sorumluluklarının önemini tanıyan Hayvan Hakları Evrensel Beyannamesidir." (https://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%9C%lke_veya_b%C3%B6lgeye_g%C3%B6re_hayvan_haklar%C4%B1)

XVII. yüzyılda İran ve Hindistan'a giderken İstanbul'da bir süre kalmış olan Jean de Thévenot, "Burada Türkler'in hayvanlara gösterdikleri merhametin yüz değişik örneğini verebilirim. Bize çok saçma gelebilecek olan bu tür hareketlerine sık sık tanık olmuşumdur." demiştir. Hatta bir seferinde iyi giyimli birtakım adamların yeni doğum yapmış bir sokak köpeğiyle karşılaştığına şahit olduğunu, köpekle yavrularının gelip geçenler tarafından rahatsız edilmemesi için adamların etraftan taş toplayarak küçük bir barınak oluşturduğunu kaydetmiştir. (J d. Thévenot, 1655-1656'da Türkiye, s. 127) Thévenot tabii ki, Müslümanların örnek aldığı Hz Muhammed'in bir köpek ve yavrusu için orsunun yolunu değiştirdiğinden habersizdi! Hans Barth, "Bir Türk evi için önemle

vurgulanması gereken özellik, hayvanlara dahi yetecek kadar bir misafirperverliğin bulunmasıdır. Her Türk evinin çatısında birkaç leylek ve kumru, kapının önündeyse bir köpek devamlı vardır ve hepsi de gönlü gibi eli de açık olan ev sahibinden beslenmektedir. Türklerin ve Rumların bir arada yaşadığı yerlerde, hangi evin kime ait olduğunu anlamak için evin içine girmeye gerek yoktur; bunun için evin çatısına bir göz atmak yeterlidir.” (İ. Pınar, Hacılar, Seyyahlar, Misyonerler ve İzmir: Yabancıların Gözüyle Osmanlı Döneminde İzmir, s. 298) demektedir. Benzer örnekler için Metin Menekşe’nin ‘Osmanlı Medeniyetinde Hayvan Sevgisinin Mesleğe Dönüşümü: Mancacılık’ (SDÜ Fen-edebiyat fakültesi sosyal bilimler dergisi, Nisan 2022, sayı: 55, s. 84-101) adlı çalışmasını tavsiye ederiz.

"Türklerin (Osmanlıların) hayvanlar için bile vakıf ve hastaneleri vardı." (Montaigne, Essais, VI/206)
"Camide hastalanan kedi, köpeklerin tedavisine mahsus hastane vardır." (Guer, M.U. des Tures, s.220)
"Kışın Sivas'ta kuşlara yem vermek için vakıflar yapılmıştı." (Zekariyya b. Muhammed b. Mahmud al-Kazvîni, Âsâr'ül-Bilâd fî Ahbâr'ül-ibâd, 537-538) "İslam ile şereflenmiş Türklerin hayvanlara olan sevgilerini yabancılar eserlerine bile almışlardır." (Clausier du Loir, Du Loir Seyahatnamesi, s. 192) "Osmanlı Devleti'nde kasaplar her gün belirli sayıda kedi ve köpek beslemekle yükümlüdürler. Şam'da hastalanan kedilerle köpeklerin tedavisi için bir hayvan hastanesi mevcuttur." (Büşra Elçiçeği, Değerlerin Davranış Boyutuna Yansımaları: Osmanlı Devleti Örneği, Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi, 2022; 6(11); s. 34) Lamartine, "Osmanlı Müslümanları canlı ve cansız mahlûkatın hepsiyle iyi geçinirler. Ağaçlara, kuşlara, köpeklerle, velhasıl Allah'ın yarattığı her şeye hürmet ederler; bizim memleketlerde başıboş bırakılan veyahut eziyet edilen bu zavallı hayvan cinslerinin hepsine şefkat ve merhametlerini teşmil ederler. Bütün sokaklarda sokak köpekleri için muayyen (belirli) aralıklarla su kovaları sıralanır." (İsmail Hami Danişmend, Garb Menbalarına Göre Eski Türk Seciye ve Ahlakı, s. 259)

Araplar bizi arkadan mı vurdu?

Bölüm 1

Balkanları kaybettikten sonra Osmanlı Devleti içindeki Arap nüfusu Türk nüfusunu geçmişti. Milliyetçilik cereyanına kapılmış olan İttihat ve Terakki partisi taraftarları da bunun üzerine "Türkçeyi resmi dil yapma, Arapçayı yasaklama çalışmaları yanında" ilk seçimde meclisteki 75 olan Arap milletvekili sayısını 5'e düşürür. Ayrıca mecliste Arapça konuşmayı yasakladığı gibi, Arapça okullar da yasaklanır. Arap asıllı paşalar yerlerinden alınır, basında Arapları aşağılayan yazılar artar. Türkçü söylemler ön plana çıktı. Halide E. Adıvar gibi ileri gelenlerinin deyimi ile "Araplar sürülmeli ve toprakları sömürgeleştirilmeli, yerlerine Türkler yerleştirilmeli." temennili, 'Arapları fikri çalışmalardan yurtlarından kovmaya dek' birçok ırkçı görüş açıkça ileri sürülmeye başlanır. Araplar horlanmaya, Arap kökenli yöneticiler makamlarından almaya başlanır ve Arap topraklarına Arapça bilmeyen idareciler atanır. 6 Mayıs 1916'ta Şam valisi Cemal paşa, Suriye ve Lübnan aydınlarını toplayarak Şam ve Beyrut meydanlarında idam eder. Bu arada Avrupalı devletlerde -Başta İngilizler- Arap Müslümanlar arasında İttihatçıların yaptıklarını körükleyerek, Arap unsur arasındaki huzursuzluğu artırır. Aslında itttihatçıların anlamadığı milliyetçiliğin İslam'da olmadığı idi. Ümmet şuurundan habersiz, ırkçı dayatmalar ne yazık ki ümmeti sonunda parçalar. Tüm bunlar itttihatçıların eylemlerinin sonucu oluşur. Bu arada İttihat ve Terakki içinde Arap nüfuzu azalırken Yahudi ve Hristiyan unsurların tesiri hızla artar! Bizzat itttihatçıların atadığı Şerif Hüseyin, bu olaylar

zincirini kullanarak 10 Haziran'da ayaklanır. Şerif Hüseyin ise isyan hareketinin "Halife'nin değil, ancak bozkurda ibadet edecek derecede Turancılıkla meşbu (dolmuş) olan nazırların (Bakan'ların) aleyhine" olduğunu ilan eder. (Prof. Dr. Erol Güngör, İslam'ın Bugünkü Meseleleri, s. 160) Evet, siyasi amaçlarına alet olacak mazereti bizzat İttihatçılar Şerif Hüseyin'in eline vermiştir ama yine de birçok Arap aydını ve kabileler onu eleştirirler, ayaklanmaya katılmazlar. "Müslümanlar ve Arap nüfusunun büyük çoğunluğu Osmanlı idaresine sadıktılar. Onların 'kalan son güçlü İslam imparatorluğunu' zayıflatmak gibi bir niyetleri yoktu. " (N. Zeine, Arab Turkish Relations and The Emergence of Arab Nationalism, Greenwood Press, Westport 1981, s. 58) Tüm bunlar yaşanırken, "Mekke'den ayrılırken, bizimle beraber Medine'de kalıp aylar süren kuşatmanın her türlü sıkıntısını çeken, açlığına bile katlanan yerli Araplar ise tam bir matem havası içinde hüngür hüngür ağlıyorlardı." (Feridun Kandemir, Medine Müdafası: Peygamberimizin Gölgesinde Son Türkler, s. 235)

Kısaca, İttihatçılar gelene dek Araplarla Türkler yan yana bir çok cephede savaşmışlardır. I. Dünya savaşı ilan edilince "Cihad çağrısına" uyan yüz binlerce Arap Osmanlı safında savaşlara katılmıştır. Çanakkale (Şehitlerimizin 3'te biri Arap idi; Şam, Halep, Kudüs, Bağdat, Trablus'lu... Arap kardeşlerimiz idi) Kafkas, balkanlarda yatan en az 200 Arap kökenli şehit buna delildir, hatta ilginçtir Arap oldukları halde kendilerine "Türk " olarak tanıtan Araplarda mevcuttur, hem de 1900 yıllara dek! Yani Jön Türklerin ırkçı Türkçülük söylemlerinin başlama tarihlerine dek! 1900'lü yıllarda Arjantin'e göç eden ve şimdiki Cumhurbaşkanları olan Carlos Menem'in dedeleri Lübnanlı Arap iken kendilerini "El-Turko" olarak tanıtmışlardı. "Açık kaynaklarda bugün Latin Amerika'nın, Osmanlı pasaportuyla 19. yüzyılda bölgeye gelen çoğunluğu Arap, yaklaşık 30 milyon "Turco"ya ev sahipliği yaptığı ifade ediliyor." (AA, 24.04.2023) Türkçülük iddiası ile Osmanlı'nın başına Mason ağırlıklı Yahudi- Ermeni-Hristiyan kırması İttihatçıların ayaklanma çıkartma gayreti denebilecek hata-hainlikleri sonucu yüzlerce yıllık kardeşliğimize gölge düşürülür. İyi organize olmuş Mason-Yahudi lobisi emelleri için İttihat ve terakki partisini kullanır, Türk - Arap ayırımı ile Filistin, Yahudiler için toprak olarak ayarlanır. Sonunda başta Balkanlar birçok toprak İttihatçılar yüzünden kaybedilir. Günümüzde de hala Osmanlı'yı yıkıp Yahudi devletini kurduran zihniyet, o devletin devamı için, eskisi gibi hala Arap düşmanlığını Türkler arasında körüklemeye devam etmektedirler. Ayrıca bizlerde birçok hatayı hala sürdürdük, Kıbrıs Barış Harekatında bize destek olan Kaddafi'yi, ABD bombalayınca, ABD tarafında yer alarak yalnız bıraktık. Halbuki Kıbrıs harekatında ABD bizim karşımızda idi! Cezayir yüz binlerce şehit verir ve Fransa'ya karşı ülkesini istiladan kurtarır, BM'de Cezayir'in tanınması için oylama yapılır ve Türkiye red oyu verir ki bu nedenle Cezayir BM'ye üye olamaz...

Bölüm 2

Her Türk genci "Arapların I. Dünya Savaşı'nda bize ihanet ettiğini" öğrenerek büyür. Oysa bu, ancak kısmen doğrudur. I. Dünya Savaşı'nda Mekke Şerifi Hüseyin'in İngilizler ile anlaşarak Osmanlı'ya isyan ettiği ve ordumuzu arkadan vurduğu doğrudur. Ama **gözardı edilen nokta, Şerif Hüseyin'in "Arapların tümünü temsil etmediği, aksine bir istisna olduğudur."** Gazeteci Cengiz Çandar, "Arapların ihaneti" söylemi ile tarihsel gerçek arasındaki önemli farka şöyle işaret eder: "Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in Hicaz'da bazı Arap bedevi kabilelerini ayaklandırarak 1916'da İngilizlerle işbirliği yaptığı doğrudur. Ancak, Birinci Dünya Savaşı konusunda genel bir bilgisi ve fikri olan herkes, bunun 'askeri açıdan' tayin edici bir değer taşımadığını bilir. İngilizlerin daha sonra yerine getirmediği 'bağımsızlık vaadi' ile işbirliğine çektikleri Şerif Hüseyin'in ve oğullarının komuta ettiği bedevi kabileleri, Mekke-Maan hattında, yani 'asıl cephenin gerisi'nde İngiliz kuvvetlerine yardımcı olmuştur. 'Asıl cephe', önce Şüveyş Kanalı ve Kanal Harbi'nde Türk-Osmanlı kuvvetlerinin geri çekilmesinden sonra Filistin'de kurulmuştur. **'Filistin'de tek bir Arap ayaklanmamıştır.'**

Suriye'de, Irak'ta, Lübnan'da Türk kuvvetlerini 'arkadan vuran' herhangi bir olay olmamıştır. Arapların ezici çoğunluğu, İstanbul'a yani Türkiye'ye sadık kalmıştır. Arabistan Yarımadası'nın Hicaz bölümünden Akabe'ye kadar olan 'cephe gerisi' dışında, Arapların Türkleri arkadan vurduğuna dair tarihte herhangi bir kayıt yoktur." (Cengiz Çandar, "Sharon'cu Vicdansızlar-Filistin Yalanları", Yeni Şafak, 5 Nisan 2002) Fransız tarihçi Prof. Catharine Nicault ise bu konuda şunu söylemektedir: "Bazı keyfi uygulamaları tenkit etseler de imparatorluğa derinden bağlı olup Arap milliyetçiliğini değil Osmanlı vatanseverliğini savunmakta idiler." (Catharine, Nicault-Kudüs -1850-1948-, s. 191) Aynı gerçek, American-Israeli Cooperative Enterprise (Amerikan-İsrail İşbirliği Girişimi) adlı düşünce kuruluşunun başkanı, Ortadoğu analisti Mitchell G. Bard tarafından da, sözkonusu kuruluşun sitesinde şöyle vurgulanır: "Contrary to the romantic fiction of the period, most of the Arabs did not fight with the Allies against the Turks in World War I. David Lloyd George, the British Prime Minister, noted that most Arabs fought for their Turkish rulers. Faisal's supporters in Arabia were the exception: O dönemin romantik kurgusunun aksine, Arapların çoğu I. Dünya Savaşı'nda Türklere karşı müttefiklerin yanında savaşmadılar. İngiliz Başbakanı David Lloyd George'un belirttiği gibi, Arapların çoğu, Türk yöneticileri için savaştı. (Osmanlı İmparatorluğu'na isyan eden) Faysal'ın Arabistan'daki taraftarları, bir istisnaydı." (<https://web.archive.org/web/20060427112350/http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsourcemyths/mf1.html>)

Araplar'ın topluca ihanet etmesi bir yana, çoğu Osmanlı ordularını fiilen desteklemiştir de. Konu hakkındaki uzmanlardan biri olan Dr. Zekeriya Kurşun'un ifadesiyle, "I. Dünya Savaşı'nda Türk ordusu ile beraber çeşitli cephelerde Türklerle omuz omuza çarpışan Arapların büyük yararlıklar gösterdikleri bir hakikattir." (Zekeriya Kurşun, Yol Ayrımında Türk-Arap İlişkileri, s. 153) Peter Mansfield'a göre: "1904'te Osmanlı Padişahı Sina üzerinde hak iddia ettiğinde, Mısırlı milliyetçi lider Mustafa Kamil, İslamcılık ruhu içinde, onun yanında ve Mısır'ın çıkarlarını savunan Lord Cromer'in karşısında yer almıştır." (Peter Mansfield, Osmanlı Sonrası Türkiye ve Arap Dünyası, s. 29; Peter Mansfield, The British in Egypt, s. 164-165) Hüseyin'in oluşturduğu gücün askeri açıdan bir önemi yoktu. Önemli Arap aileler isyana katılmamıştı. Şerif Hüseyin'e katılanlar Medine çevresinde parayla tutulmuş birkaç bedevi kabile ile Haşimiler'in Banu Kolu'na mensup birkaç kabileden ibaretti (toplam 5000 kişi) Mesela, Mekke, Taif, Cidde bölgesindeki kabilelerin hiçbiri isyana taraftar olmamıştır. Daha da önemlisi ne Bağdat ne de Şam'da ufak-tefek birkaç patırtı dışında, "isyan" olarak adlandırılacak bir hareket görülmemiştir. (Yavuz Bahadıroğlu- Vakıf, 19-21.06.2010)

"Genç entellektüel Araplar, mücadelelerinin geleceğini Türk idaresinden bağımsızlık olarak görmüyorlardı. Hiçbiri Arap topraklarının bağımsızlığından söz etmedikleri gibi böyle bir amaç için çalışmıyorlardı. Tam tersine, birçoğu, daha geniş ve daha büyük bir Türk imparatorluğu

görmek istiyorlardı.” (David Ben Gurion, Looks Back, Talks with Moshe Pearlman, s. 46) Peki, 1922 sonlarında Türk Milli Mücadelesi zafere doğru yürürken, ‘bazı Filistinli Arap liderlerin Kemalistlere başvurarak, kendi kaderlerini tayin hakkı elde edebilecekleri Türk mandası istediklerini’ biliyor muydunuz? Filistin, İngiliz mandası altına konulmuşken, “Filistinli Araplar, ‘Türk mandası’ istiyor.” (Jason Porath, The Emergence of Palestinian, Arab National Movement 1918-1929: Filistin Arap Ulusal Hareketinin Doğuşu 1918-1929, s. 160-165) ve “Genelde Araplar bağımsız devletçiklerdence Türkiye’ye bağlı kalmayı tercih ediyorlardı.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 50)

Ne Yaptı Araplar?

Cemal Paşa'nın İttihat ve Terakki'nin yanlış ve kasıtlı politikaları çerçevesinde Mayıs 1916'da Şam ve Beyrut'ta Arap aydınlarını asması asla tüm Türklere ve o zaman var olan Osmanlı yönetimine mal edilemez. Aynı İttihat ve Terakkiciler Sultan Abdülhamit tarafından İstanbul'da mecburi ikamete tabi tutulan Şerif Hüseyin'i Mekke'ye göndererek Haziran 1916'da Osmanlıya karşı ayaklanmasını da sağlar. Ve bu ayaklanma 'Arapların Türkleri arkadan vurması' olarak lanse edilmiş ve Türk halkına böyle kabul ettirilmiştir. “Araplar Türkleri arkadan vurmadi. Vuran biri varsa o da İttihatçılar tarafından kışkırtılan ve İngilizler tarafından kullanılan Şerif Hüseyin'dir.” Mekke emiri, yani belediye başkanı olan Şerif Hüseyin'in ne bir ordusu ne de bir gücü vardı. Nitekim Osmanlı'ya ayaklandığı söylenen Şerif Hüseyin'in ordusunda büyük ölçüde İngiliz askerler ve siyonistler tarafından örgütlenen Yahudi gönüllüler bulunuyordu. Tam da o sırada, eski Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in belirttiği gibi yüz binlerce Arap insanı Osmanlı ordusunda tüm cephelerde savaşıyordu. Bu gönüllülerden on binlercesi Çanakkale'de, Sarıkamış'ta, Balkanlar'da şehit düşmüştü. Ayrıca ‘Şerif Hüseyin'in ordusunda olan Arapların da çoğu Hristiyan’ idi. "Hristiyan Araplar, Avrupalı koruyucularının da desteğiyle, Osmanlı Devleti'nin zayıflamasını da fırsat bilerek, bağımsız ve müstakil devlet olma gayesini gütmüşlerdir.” (Dr. H. Bayram Soy, Arap Milliyetçiliği: Ortaya Cıkışından 1918'e kadar, Bilig, Yaz, 2004, sayı: 30, s. 178) “Tarihlerinin modern bir versiyonunu yaratmaya çalışanlar Müslümanlar değil Hristiyan Araplardır.” (Prof. Kemal Karpat, İslam'ın Siyasallaşması, s. 594) “Avrupa'nın kültürel etkinliği Suriye'de kendisini başlıca dini alanda, özellikle Hristiyan Araplar vasıtasıyla hissettirmişti.” (Bernard Lewis, (1968), The Arabs in History, (Tarihte Araplar, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, 1979), Hutchinson and Co. Ltd. London, s. 172) “Arap milliyetçiliği, özellikle Hristiyan Araplar arasında daha da yaygınlaşmıştır, 1882'de İngiltere'nin Arap dünyasının merkezi olan Mısır'ı işgal etmesiyle daha da hızlanmıştır.” (Maurice Harari, (1962) Government and the Politics of the Middle East, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, s. 105; Bernard Lewis (1968), The Arabs in History, (Tarihte Araplar, İstanbul üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, 1979), Hutchinson and Co. Ltd., London s. 173)

Hiçbir ulus ve devlet tarihin bir döneminin anıları ile kendi geleceğini rehin alamaz ve aldırmaz. Unutmamak gerekir ki; Türkler bağımsızlık ve kurtuluş savaşını İngiltere, Fransa, Yunanistan'a karşı vermiştir. Oysa Türkiye bugün NATO içinde bu ülkelerin müttefikidir ve AB uğruna bu ülkelerin neredeyse her dediğini yapmak durumdadır.

Almanya 1940 yılında Fransa'yı işgali eder. 1944 yılında işgalden kurtulur. Ama sadece 7 yıl sonra Almanya ve Fransa 1951 yılında AB'nin temeli olan ‘Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu’nu kurabilmişlerdir!

“Türkler, Araplar, Acemler, Kürtler ve bölgenin diğer halkları ve ulusları olarak birlikte olmak zorundayız. Yabancıların ve ortak düşmanların aramıza girerek bizi birbirimize kışkırtmasına ve kırdırmasına izin vermemeliyiz. Bu kırdırma her zaman askeri olmuyor. Yanlış önyargıların yerleştirilmesi ve zaman zaman bunların hatırlatılması çok daha tehlikelidir. 1910'lardaki kıyametin öncesinde 400 yıllık bir Arap-Türk birlikteliği vardır. Türkiye'nin Irak İşgalindeki

duyarlı tavrı ve Filistin davasına gösterdiği yakın ilgi, bu ortak mazinin dostane anılarını öne çıkarmıştır.” (Hüsnü Mahalli, Akşam, 07.03.2006)

Araplar bizi arkadan vurdu mu?

İttihat Terakki'nin iktidara geldiği ilk sene Meclis-i Mebusan'ın 245 üyesinden 75'i Arap'tı. Ama Birinci Dünya Savaşı'na girdiğimizde bu sayı 5'e inmişti. İmparatorluk çatısı altında yaşayan diğer uluslar milliyetçilik derdine düştüğü halde o zaman kadar böyle bir düşünce taşımayan, daha ötesi dış dünyada kendilerini Türk olarak tanıtmakta beis görmeyen bir halktı Araplar. I. Dünya Savaşında Filistin ve Çanakkale cephesinde savaşa katılan Arapları soğutan, Cemal Paşa'nın 'tehcir' siyaseti ve Arap milliyetçisi olarak belirlediği aydınları Şam'da idam ettirmesi oldu. Tehcir denildiğinde aklımıza Ermeniler gelir. Oysa ilk tehcir uygulamasına Suriye'de Araplar muhatap olmuşlardır. Binlerce insan zorunlu olarak Anadolu'ya göç ettirilir. Ve tarihi birlikteliğe son darbeyi 6 Mayıs 1916'da Şam'da 21 Arap aydınını idam ettirerek Cemal Paşa vurur. "İttihatçıların Suriye'deki idari makamlara adamlarını yerleştirmeleri ve buradaki okullarda, mahkemelerde ve idari birimlerde "Türkçe kullanımını mecburi" hale getirmeleri "Arapcılık"ı Suriye'de muhaliflerin bir enstrümanı haline getirmiştir." (Alexander Scholch (1991), "Der arabische Osten im neunzehnten Jahrhundert, 1800-1914", Ulrich Haarman (Ed.), Geschichte der arabischen Welt, Verlag C. H. Beck, Munchen, s. 426-427) "Türk milliyetçiliği yolundaki gelişmeler, hem Arap milliyetçiliğine örnek oluşturmuş hem de Araplarda, Türklerin artık kendilerini "bir yana bıraktığı", "gözden çıkardığı" hissini uyandırmıştır." (Ömer Kurkcuoğlu (1982), Osmanlı Devleti'ne Karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, 1908-1918, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları Ankara, s. 16) "Ancak, Türkçe kullanma zorunluluğu İstanbul ile Araplar arasında önemli ve hassas bir konu olarak ortaya çıkmışsa da Arap siyaseti, temelde imparatorlukta genel eğilimlere uymaya devam etmiştir. (Hasan Kayalı (1998), Jön Türkler ve Araplar. Osmanlı İmparatorluğunda Osmanlılık, Erken Arap Milliyetçiliği ve İslamcılık (1908-1918), s. 88-90)

1445

Son bir not olarak "Mustafa Kemal'in gerek milli mücadele süresince gerekse savaş bittikten sonra Araplara muhalif bir tavır içinde olmak bir yana mutasavver Türk-Arap federasyonu dahil ileriye matuf kimi düşünceleri kendisini ziyaret eden Arap heyetlerine ifade ettiğini de kaydedeyim. Kaldı ki Atatürk gelecekte İslam ülkelerinin hilafet makamına ihtiyaç olduğu fikrinde ittifak etmeleri halinde TBMM'nin manevi şahsiyetinde mündemiç olan İslam hilafetinin yeniden ihdas edilebileceği fikrindeydi." (Avni Özgürel, Radikal, 13.6.2010)

İçimizdeki Araplar

"Suriye'de bir şekerçi dükkanı. Hani şu, "Ne Arap'ın yüzü, ne Şam'ın şeker" sözünden bildiğimiz meyve şekerlerinden satılıyor içeride. Dükkan sahibi, kese Kağıtlarından birine fazladan bir avuç şeker daha bırakıyor; müşterisinin İstanbullu olduğunu öğrendi çünkü. İstanbul âşığı başka bir Halepli Emine Er Ragıp, Güngören'deki evinde Suriye'ye özgü kâkûle kokulu kahvelerimizi yudumlarken, İstanbul'a geliş hikayesini anlatıyor. Araplara ilişkin dostâne birkaç söz edecek olsanız duyacağınız cümle bellidir: "Ama onlar bizi sırtımızdan vurdu." Bu itham, Arapları yaralıyor. İngiliz oyununa gelip ihanet eden soydaşlarının yükünü taşımaktan fazlasıyla muzdaripler. Halepli Emine'nin, söyleşi boyunca belki sesi ilk kez titriyor: "Bazı Türk arkadaşlar, 'Araplar bizi sattı.' diyor. Ben de onlara, 'Babamın iki amcası Çanakkale Savaşı'nda şehit düşmüş. Gidin bakın.' diyorum." Emine'ye göre Türklerin, daha önce savaştıkları Batı ülkelerini artık dost kabul etmesinin bir nedeni var; onların daha güçlü olması! "Araplar şimdi çok zayıf." diyor, "Türk kardeşlerimiz bakıyor ki, bizde ne demokrasi var, ne sanayi, ne teknoloji. Daha güçlü olsaydık böyle söylemezlerdi." Büyük babası Osmanlı ordusunda savaşanlardan biri de Mahmud Osman. On altı sene hizmet ettiği orduyla Yemen savaşına katılan dede Türkçe de bilirmiş; ama o vakitler bu, vakayı adiyeden sayılmış.

"Dedelerimizin hemen hepsi Türkçe konuşurdu." diyor Osman. "Biz çocukken, seferberlik ağıtları yakarlardı. Aralarında Çanakkale'ye katılanlar da olmuş; ancak bugün hiçbir Halepli mücahitten bahsedilmiyor." El Cezire Televizyonu İstanbul Temsilcisi Fikri Şaban'ın ailesinde de bir Osmanlı askeri var: "Benim büyük dedem 1900'lerde Osmanlı'yla savaşa gitti ve bir daha dönmedi. Çanakkale'de kardeş kardeş yatıyorlar şimdi. Gidince görürsünüz; kimi Kudüs'ten, kimi Şam'dan, kimi Halep'ten." (Ülkü Özel Akagündüz, Aksiyon, 17-09-2007)

Muhafazakar Müslüman Arapların çoğu, Osmanlı'ya sadakat duyguları içindeydiler. Hatta sadece Sünni Araplar değil, Irak ve Suriye'deki Şii Araplar arasında bile Osmanlı'ya ve Hilafet'e bağlılık duygusu vardı. (Kemal Karpat, İslam'ın Siyasallaşması, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2004, s. 379)

Son söz

İttihat ve Terakki'nin nasyonalist politikası bazı Arap toplumlarında tepki toplamıştır. Özellikle Arap ülkelerinde sokakta Arapça konuşmanın yasaklanması ve Türkçenin zorunlu kılınması çalışmaları, idareci, savcı vs olarak gönderilenlerin bir yabancı imiş gibi hiç Arapça bilmemeleri, İttihatçılar içinde var olan ve epey yetkili konumdaki siyonist-Ermeni, ayrılıkçı yönetici kadro ki, Osmanlı'yı da onlar bitirmişti, Arap toplumunda dış ülkelerin de körüklemesi ile isyanlara yol açmışlardır. Yönetici konumdaki İttihatçıların yanlış politikaları ve bunu kendi menfaatlerine kanalize eden İngilizlerin kışkırtması ile çoğu Hristiyan olan çok az sayıda Arap isyan eder. Bu isyanlar iyi değerlendirildiğinde temelinde "milliyetçilik" değil, yanlış politika ve İslam'dan uzaklaşmanın olduğu görülür. Biz İslam'a aykırı Osmanlı'ya isyan eden Arapları mazur mu göstermeye çalışıyoruz, Asla! Zaten Allah'u teala'da Şerif Hüseyin'e yaşarken hatasını fark etme cezası vermiştir. (Detaylara girmiyoruz.) Cezanın gerisi ahirette. Ama şunun altını özellikle çizmek istiyoruz; Çanakkale'de bizi işgal etmek isteyen ve en az 150 yıldır bizi bölmeye çalışan İngiliz ve İngilizceden rahatsız olmayanlar, Çanakkale'de bizimle yan yana savaşan Araplara ve Arapçaya düşman kesilmektedirler! Halbuki Almanya ve Fransa II. dünya savaşında birbirleri ile savaştılar ama 7 yıl sonra AB'nin temellerini beraber attılar! ABD, dost ve müttefik olarak tanımlanır ama ülkemdeki darbelerden teröristleri desteklemeye dek tümünün arkasında hep bu ülke vardır! Ama Arap düşmanları ABD'ye karşı bir söylem geliştirmiyorlar! Adı geçen batılı ülkeler Arap sermayesini ülkelere çekmek için kırk takla atarken biz hala "arap saçı, karabaş, şamın şekeri..." gibi direk ve dolaylı arap düşmanlığına devam ediyoruz! Ve sonuçta ne oluyor, istisnai ve yine kendi içimizdeki yanlış politikaların sonucu ortaya çıkan bir azınlığı ve asla tüm Arap kardeşlerimizi kapsamayan bu olayı genelleştirip, üzerinden geçen yaklaşık 100 yılın ardından hala İslam kardeşliği çerçevesinde birleşmiyoruz. Fransa'yı işgal eden Almanya kadar da mı olamadık? Her iki tarafta bunun cezasını ve zararını defalarca görmedi mi, hala görmüyor mu? Daha ne zamana kadar?

Tarih, 23 Temmuz 1922. Büyük Taarruza bir ay var. 'İleri' isimli, zamanına göre batılı tarzda yayın politikası güden gazeteden bir başlık: "Anadolu'ya yardımde evlad-ı Arabın müsabakası", yani; "Anadolu'ya yardımde yarışan Araplar."

Ay yıldızlı Osmanlı Sancakları Altında İtalyanlar'a Karşı Şavaşan Libyalı Araplar

İşgallere Karşı Türk Arap Direnişi

Araplar İtalyanlara Karşı Trablus'da Türklerle Omuz Omuza Ay yıldızlı Sancağın Altında

Araplar Osmanlı Tuğrası ve Ay yıldızlı Sancaklar Altında Türklerle Omuz Omuza (Filistin)

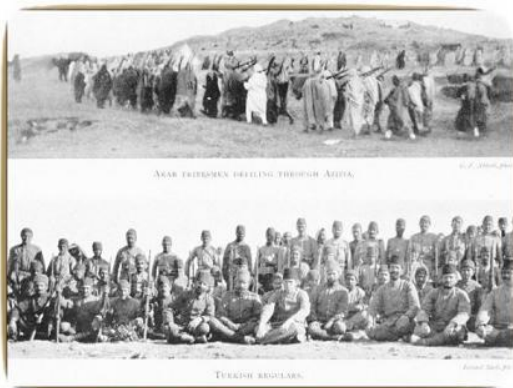
Ellerinde Ay yıldızlı Sancaklarla Araplar

Araplar Filistin'de Türklerle Omuz Omuza

Ay yıldızlı Sancağın Altında Düşmana Karşı Harekete Geçen Arap Aşiretler

Araplar ve Türkler Libya'da İtalyanlara Karşı Omuz Omuza

“Unutmayalım ki, Batılı devletlerin Birinci Dünya Harbinden sonra Ortadoğu’ya ekmiş oldukları nifâk tohumları bize de çok tesir etmiştir. Arap deyince, yeni Türk nesillerinin aklına daima Türk ordularını arkadan vuran İngiliz maşası bedevî kabileleri gelir; Araplar da Türk deyince en çok İttihatçı Cemal Paşa’nın Suriye’de yaptıklarını hatırlarlar. Her iki tasavvur da

yanlıştır, iki tarafı birbirine düşman etmek için İngilizler tarafından uydurulmuştur. Memleketimizdeki Batı kuklası münevverlerin sistemli bir şekilde yerleştirmeye çalıştığı Arap düşmanlığının bütün izlerini silmeliyiz. Unutmayalım ki, “Arap düşmanlığı propagandasının temelinde İslam düşmanlığı vardır.” İslam dünyasının yan yana yaşayan iki büyük kitlesini birbirine düşman etmek, böylece her birini tek tek Batılılara esir etmek gayreti vardır.” (Prof. Dr. Erol Güngör, Türk Kültürü ve Milliyetçilik, s. 235-236)

HABER TÜRK

SON DAKİKA | GÜNDEM | EKONOMİ | SPOR | MAGAZİN | KADIN | SAĞLIK

POLİTİKA | S.SAYFA | EĞİTİM | GÜVENLİK | İNANÇ | ANKARA | İSTANBUL

Haberler / Gündem

Son dakika: KKTC Başbakanı Ersin Tatar'dan Mustafa Akıncı'ya tepki

HABERTURK.COM

13.10.2019 - 15:24
Güncelleme: 13.10.2019 - 23:53

KKTC Başbakanı Ersin Tatar, KKTC Cumhurbaşkanı Mustafa Akıncı'nın sözlerine tepki göstererek, "Bu açıklamayla gerçekten üzüldüm. Kıbrıs **Türk halkının çok büyük çoğunluğu** buna tepkili. Böyle bir açıklamanın yapılmaması gerektiğini söylemek isterim" dedi

Demek ki ne imiş,
Halk ile başındaki her zaman 'aynı' düşünmemiş!
Bu, "parasını, suyunu verdiğimiz; canını, malını kurtardığımız" Türk'te
olsa farketmez. Bu durum, Arap halkı için de söz konusu. **Halk bizden!**

Ülkemiz, Suriye'de terör örgütleri ile savaşıırken, 1974 yılında Rum katliamlarından kurtardığımız ve maaşından suyuna ülkemizden karşıladığımız Kıbrıs devletini başındaki kişi, Türkiye'yi zor duruma sokacak 74 harekatı ve Suriye operasyonu ile ilgili açıklama yapar.

Filistin'liler topraklarını Yahudilere sattılar mı?

İngiliz işgal güçleri Yahudilerin Filistin topraklarından mülk edinmelerini kolaylaştırmak için çeşitli baskı uygulamalarına başvurdular. Örneğin çok ağır arazi vergileri koyup, bu vergileri ödeyemeyenlerin arazilerini gasp edip bunları sembolik fiyatlarla yahudilere sattılar. Eğer Yahudiler o insanların topraklarını parayla satın almış olsalardı, ellerindeki satış belgelerini ve tapuları gösterir, geriye dönen mültecileri de bir yerlere istif ederlerdi. Filistinlilerden satın aldıkları toplam arazi miktarı Filistin topraklarının sadece % 0,9'una (binde 9'una) tekabül eder. Araziler kesinlikle satın alma yoluyla değil, sahiplerinin tehcire zorlanması sebebiyle ve daha önce sözünü ettiğimiz terk edilmiş topraklarla ilgili kanunun işletilmesi suretiyle işgalcilerin eline geçmiştir. (Ahmet Varol, Akit, 28 Mayıs 2003; 02 Kasım 2017) "Yahudiler yerli Arap halkına karşı koyu ırkçı bir politika uyguladılar, bu politikanın ana unsurları şiddet, baskı ve terördü. Yahudilerin Arap işçi çalıştırmasını yasakladılar ve Arap halkın elindeki toprakları terörden

yılmış bu insanların elinden zorla satın aldılar." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünyada Dünyada ve Türkiye'de gençlik, s. 243) Filistin'li bayan Doktor Ayşe Maksudi'nin Twitter'deki 16 Ekim 2023 tarihli açıklaması da bu gerçeğin altını çizerek: "Biz topraklarımızı satmadık. Bu bütün dünyaya yayılan en büyük yalanlardan biri. İngilizler burayı işgal ettikten sonra çok büyük vergiler koydular ve bu vergileri sürekli arttırdılar. Bir süre sonra vergilerini ödeyemeyen çiftçilerin topraklarına el koyup o toprakları Yahudilere verdiler."

Tarihçi Murat Bardakçı'da, "Filistinliler toprak sattı" diyen Ortaylı ve Şengör'e tepki gösterir: "Söyledikleri hikaye. 1918'de işgale uğrayana kadar Yahudilerin elindeki topraklar yüzde 1.5'tur. Fakat bu araziler nereden geliyor? İlber'in dediği 'Filistinli demek toprak satın Kahire'de yiyen tiptir' ifadesi yanlış. Bunlar Filistinli değil, Lübnanlı. 'Hristiyan aileler.' Bunlar, ellerindeki arazileri Yahudi ajanslara sattılar. Fakat yüzde 6'ya kadar." (Son Dakika, 10.12.2023)

"Filistinliler topraklarını sattı" iddiası bir siyonist propagandasıdır ve vicdansızlıktır. Filistin halkının toprakları elinden alındı ve mülksüzleştirildi, bugünkü çatışma durumuna gelindi. 194 Sayılı karar gibi Birleşmiş Milletlerin (BM) değişik kararlarında 'geri dönüş hakkı' diye bir kavram bulunmaktadır. Toprağını gönüllü olarak satanlar için böyle bir uluslararası hukuk kararı olabilir mi? Filistinlilerin gönüllü sattığı söylenebilecek şahıs arazilerinin oranı binde 9'dan daha küçüktür." (Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zekeriya Kurşun, AA, 21.10.2023)

Vetevâsav bi'l-hakkı ve tevâsav bi's-sabri

İslam nimetine sahip olmak aynı zamanda bu nimetin değerini kavrayamayanlara mesajın ulaştırılma sorumluluğunu da bizler yüklemektedir. Bu görevi yerine getirirken, uygulanan yanlış metottan kaynaklanan sorunların ve başarısızlıkların vebali de, metodu yanlış uygulayana aittir.

Uhud savaşında Müslüman okçular Hz Peygamberin sözünü dinlemeyince kazanılan savaşın kaybedilmesine neden olurlar. Ama efendimiz ne onların adlarını ve kimliklerini teşhir etmiş ne de onları azarlamıştır: "Sen onlara sırf Allah'ın lütfettiği merhamet sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah'a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." (Ali - İmran, 159) Hazreti Musa'yı yer ve göklerin sahibi Allah azze ve celle, "Ben en büyük rab olanım" diye ilahlık iddiasında bulunan fravuna gönderirken Musa aleyhisselama şöyle buyurmaktadır: "Ona yumuşak söz söyle, belki düşünür veya saygı duyar." (Taha, 44)

İçeride kardeşlerimize

SÜRPRİZ

İstanbul'un Anadolu yakasında bulunan Kadıköy Çarşısı'nda yan yana bar ve meyhaneler var. Dışarıya konan masalarda içki içenlerin önceki gece sürpriz ziyaretçileri vardı. Sakallı, takkeli ve cübbeli bir grup masaları tek tek gezip içki içenlere 'Afiyet olsun' dedi, iyi geceler diledi

Sakallı, cübbeli, takkeli grup masaları işte böyle doladı.

DİNİ KONULARA GİRMİYORLAR

Cumartesi gecesi havanın güzel olmasını fırsat bilenler Kadıköy'deki meyhanelerin sokağa koyduğu masalarda içki içiyordu. Sakallı, cübbeli, takkeli bir grup masaları tek tek dolayıp "Nasılınız? Afiyetisiniz inşallah, iyi geceler" diyerek herkese tek tek hal, hatır sordu. Dini konulara girmeyen, en küçük bir tartışma ve tatsızlığa fırsat vermeyen grup yarım saat kaldığı bölgeden sessizce ayrıldı.

"MÜŞTERİLER 'HOŞGÖRÜ' DİYOR"

Bir lokanta sahibi, "Bu grup son dönemde sık sık Kadıköy Çarşısı'na geliyor. Bizler kendilerine alıştık. Müşteriler bu durumu hoşgörünün tatlı bir örneği olarak kabul ediyor. İnşallah öyledir. Aynı grubun geçmiş yıllarda İstanbul Nişantaşı ve Etiler'deki kafe-barları dolattığını, aynı şekilde herkesi selamladıklarını duyduk" dedi.

Meyhanelerde ve barlarda Peygamberi Anlatıyorlar

Ramazan Yatkın ve Davut Yatkın kardeşler yaklaşık 6 yıldır barlarda, meyhanelerde, kıraathanelerde, cemevleri ve aha farklı birçok mekanda İslam'ı ve Peygamber efendimizi anlatıyor.

22 Kasım 2016 Salı 11:31

Kişisel çabalarıyla hemen hemen her hafta farklı bir mekanda sunumlar yapan iki kardeş, bazen meyhanelerde içki içenlerin hesaplarını ödüyor bazen de genelevde çalışan bazı kadınların kurtulmasına vesile oluyor... Yatkın kardeşler tebliğ yaparken bazen üzerlerine içki döküldüğünü, bazen de tekme tokat dayak yediklerini ifade ediyor.

✓ Cami cemaatinin azalmasından rahatsızlık duyan imam Şener, kahvehanede vaaz vermeye başladı. Mikrofonu eline alıp vatandaşa, "Camiye dön artık ey cemaati müslimin" çağrısı yaptı. Sonuç olumlu...

Şener Karadağ, kahvehane vaazlarında namazın kılınmasının gerek sevap bakımından de sosyal yönden önemine işaret ediyor.

VAZGEÇMEDİ, ISRARLA DEVAM ETTİ

SAKARYA'nın Karasu İlçesi Limandere Mahallesi'ndeki Merkez Camii'nin cemaati, pandeminin de etkisiyle azaldı. Namazlarını evlerinde kilmaya başlayan cemaatin bir kısmı, boş zamanlarını ise kahvehanede geçirmeye başladı. Caminin imamı Şener Karadağ bu durumdan son derece rahatsız oldu. Birçok kez cemaate çağrıda bulundu ancak istediği sonucu alamadı. Buna rağmen vazgeçmedi, mikrofonu kaptığı gibi soluğu kahvehanede aldı. Cemaatine camiye dönmesi çağrısı yapan imam Şener, bu vesileyle vaaz vermeye de başladı.

'ÇOK ŞÜKÜR KARŞILIĞINI ALDIK'

GİRİŞİMLERİNDE kısmen başarılı olsa da camiye dönüş oranını yükseltmeyen azimli imam, her perşembe kahvehaneye gelerek vaazlarına devam etti. İmamin "Camiye dönün artık ey cemaati müslimin" çağrılarını nihayet sonuç vermeye başladı, cami cemaati nispeten de olsa arttı. Yüzü gülen imam Şener Karadağ, "Kahvehanede yaptığımız vaazların karşılığını çok şükür almaya başladık. Namaz vakitlerinde beni artık eskisi kadar yalnız bırakmıyorlar, ben de her hafta onlarla beraber olmaya devam ediyorum" diye konuştu. İHA

Dışarıda İslam'ı bilmeyenlere

1453

Avusturya'daki Müslümanlar metro ve otobüs gibi toplu taşıma araçları duraklarının panolarına Hz. Muhammed'in (sav) sözlerinden oluşan reklamlar astırırılar. (Yukarıda, "Tebessüm sadakadır." hadisi)

■ Londra'da bir askerin öldürülmesinin ardından sokağa çıkan ırkçı öfkeye en güzel cevabı Müslümanlar verdi. York kentinde Müslümanları protesto etmek için cami önünde toplanan ırkçı gruba cemaat çay ve bisküvi ikram etti. Grup ise protestoyu bitirip, Müslümanlarla maç yaptı. 10

Burası Almanya...

İslama Bu şekil Davet ediliyorlar ...

Avustralya'da 'Buyurun, ben Müslümanım' etkinliği

Avustralya'da yaşayan Türkler, ülkede artan islamofobi'ye karşı Melbourne ve Sydney'in işlek caddelerinde stant açarak, 'Buyurun, ben Müslümanım' etkinliği düzenledi.

28.4.2017

Devam...

Avrupa'da 'Buyurun ben Müslümanım' etkinliği

Avrupa ülkelerinde Müslümanlara yönelik ön yargıları kırmak amacıyla "Buyurun ben Müslümanım" etkinliği düzenlendi.

Abdullah Ağran | 13.04.2019

Hak yolda sabır; muhabbet, en azından futbol turnuvası doğurur.

1455

Mısırlı meşhur alim Şaravi anlatıyor: Heyecanlı aşırı geçlerden biriyle tartışıyordum. Sordum; İslam ülkelerinden birinde bir gece kulübünü havaya uçurmak, helal mi yoksa haram mı? Genç; Elbetteki helâl, onları öldürmek caizdir. Şaravi: Onlar Allah'a karşı günah işlerken siz onları öldürürseniz, cennete mi yoksa cehenneme mi giderler? Tabiki cehenneme. Peki, şeytan onları nereye götürmek istiyor? Tabiki cehenneme. Öyleyse siz şeytanla aynı hedefi paylaşıyorsunuz. Onun da amacı insanları cehenneme sokmak! Şaravi o gence şu hadisi hatırlatır: Bir Yahudi cenazesi geçerken Resulullah(sav) ağlamaya başlar. Derler ki; Seni ağlatan nedir, Ya Resûlallah? Der ki: Fırsatı kaçırdı, ateşe gidiyor.' Şaravi gence son olarak şöyle der: İnsanların

hidayeti ve ateşten kurtulmaları için koşan Resulullah (sav) ile aranızdaki farkı iyi düşün. Siz bir vadide, sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) farklı bir vadide!

Müslüman kimlik karşılık ta buluyor!

Müslümanlar ne kadar tehlikeli? "Bir Müslüman, bana taze yumurta getirdi. Bir diğeri hatırımlı sordu. Bir başkasıysa arabam tamirde olduğu için istediğim yere aracıyla bırakmayı teklif etti. Parası olmayan arkadaşının evine sürekli yemek götüren bir Müslüman tanıyorum. Müslümanlar, gerçekten de ne kadar tehlikeli ve itici insanlar. Bir İsveçlinin para almadan birine yumurta vereceğine kesinlikle inanmıyorum. Hangi İsveçli parası olmayan arkadaşının evine haftalarca yemek götürür? Müslümanlar, sahiden de çok tehlikeli. Bilemiyorum ama artık biz İsveçliler, gözlerimizi açıp gerçekleri görmeliyiz. Çok nazik ve cömert Müslüman dostlarımla olduğunu fark ettim. Çoğunun bir İsveçlide göremediğim kadar güzel kalpleri var. Hiçbirinde nefret hissetmedim. Bence insanlara nasıl davrandığımız çok önemli. İnsanları kabul eder ve yaşamınıza dahil ederseniz karşılığında sevgi görürsünüz. Oysa biz, günde birkaç dakika hoparlörlerden ezan okunmasını bile bu insanlara çok görüyoruz." (İsveç Kilise Birliği Sol Bölge Başkanı Stefan Lindquist, 24.05.2018)

الْبَيْتُ لِلَّهِ وَالْبَرِّ

1456

Atam Osmanlı

"Bizim kuşağımız Osmanlı imparatorluğunu öğrenmedi, dolayısıyla anlayamadı. Koskoca bir imparatorluğun başarılarını hissedemedik. Sadece çöküşünü bilir olduk. Sadece kötü yanları konuştuk. Hele son Padişah Vadideddin kadar yerden yere vurulanı olmamıştır. Kendi kendime hep sormuşumdur: Neden? Neden resmi politikaya inanıyoruz?" (Mehmet Ali Birand, Milliyet, 5.3.2005)

Milliyet Son Dakika Gündem Ekonomi Dünya Yazarlar UzmanPara Skorlar Pembazar
Haberler > Mehmet Ali Birand > ABİ, SAHTE RAKI BİZE DOKUNMAZ (!)

Mehmet Ali Birand
mabirand@e-kolay.net

ABİ, SAHTE RAKI BİZE DOKUNMAZ (!)

5 Mart 2005

Bizim kuşağımız Osmanlı imparatorluğunu öğrenmedi dolayısıyla anlayamadı. Koskoca bir imparatorluğun başarılarını hissedemedik. Sadece çöküşünü bilir olduk. Sadece kötü yanları konuştuk. Hele son Padişah Vadideddin kadar yerden yere vurulanı olmamıştır. Ne kızıllığı kalmış, ne hainliği. Kendi kendime hep sormuşumdur: Neden? Neden resmi politikaya inanıyoruz? Beni resmi rüyadan uyandırıp gerçeklerle tanıştıran insan, Vadideddinin torunu Hümeysra Özbas oldu. Aldatıldığımızı, toplum olarak vanlıs vöne dötdürdümüzü

"Osmanlı hanedanı, 600 yıldan fazla süre iktidarda kalmıştı. Bu, devletler ve imparatorlukların bir kaç nesil içinde kurulup yıkıldığı "bir bölgede" olağanüstü bir başarıydı. Yalnızca askerî

başarılarıyla değil, "kültürel", "sanatsal" ve "bilimsel" yaşama önemli katkılarıyla da öne çıkmıştı. Üç kıtadaki çeşitli etnik kökenler, dinler, kültürler ve dilleri tek çerçevede "bütünleştirmeyi" başarmıştı. "Yerel kimlikleri" vurgulamış, "etnik ve dînî çeşitliliğe" saygı göstermişti. Halka karşı "güç kullanmak", hiç bir zaman Osmanlı stratejisi olmamıştı" (Ziyaüddin Serdar, Cenneti Arayan Adam, s. 303)

Sırp Başbakan'dan **Tarihi İtiraf**
**"KEŞKE OSMANLI'YA
ENGEL
OLMASAYDIK..."**

Sırp Başbakan Ivica Dačić: "Tarihte sizin Avrupa'ya geçmemizi engelledik. 100 yıl önce savaşarak Avrupa'ya fethetmemize engel olduk. Keşke yapmasaydık, gelip geçmemize izin verseydik." 8.10.13

"İYİ Kİ TÜRKLER FETHETMİŞ"
"Türkler tarafından 150 yıl boyunca idare edilmek bizim için şans. Yoksa ne dînîmiz ne de dilimiz kalırdı"

Yeni Şafak
com.tr

CHOMSKY'DEN ÇÖZÜMÜN REÇETESİ: **Osmanlı'dan DERS ALIN**

"Orta Doğu'daki problemlerin çözümü Osmanlı'nın bu bölgede yüzlerce yıl yürüttüğü yönetim anlayışında yatıyor"

■ Kültürü denetlemeli...

Osmanlı Devleti'nin başarısının temel nedeni Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Zorbanın bir arada yaşamasıydı. Çözümün reçetesi, bu tür bir yönetim anlayışında yatıyor.

■ Elgisi silindi devrim erindi...

Osmanlı Devleti'nin başarısının temel nedeni Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Zorbanın bir arada yaşamasıydı. Çözümün reçetesi, bu tür bir yönetim anlayışında yatıyor.

Osmanlı'dan Bulgarlar için ders alınmalı. Bulgar tarihçi Stoyan Dimitrov, "Osmanlı'nın Avrupa'ya fethetmemize engel olduk. Keşke yapmasaydık, gelip geçmemize izin verseydik." 8.10.13

**BULGAR TARİHÇİ:
OSMANLI BİZİ YOK
OLMAKTAN KURTARDI**

**KATOLİKLER ÖZGÜRLÜKLERİNİ FATİH'E
BORÇLU**

Bizans'daki Katolikler özgürlüklerini Fatih'e borçlu...
Osmanlı'nın çeyiz dîni, milletlere ve...

Dünya

10.12.2013

Osmanlı çekilince Afrika yetim kaldı

Kendisini "Afrika'daki son Osmanlı" olarak tanımlayan eski Cibuti Cumhurbaşkanı Ali Arif Burhan, yaptığı açıklamada, Osmanlı'nın çekilmesinin ardından Afrika'da barışın sona erdiğini belirterek, "Bu coğrafyaya tekrar geri dönün, bizi Batıların boyunduruğundan kurtarın" ifadesini kullandı.

İsrail'den şaşırtan 'Osmanlı' itirafı!

Haaretz gazetesinde yayınlanan analizde, Orta Doğu'da barışı ve huzuru sağlayan son birleştirici gücün Osmanlı olduğu belirtildi. 24.11.2018 13:22

İsrail medyasının en önemli yayın organlarından Haaretz gazetesi, Orta Doğu'da süregelen savaşları irdelleyen ilgili bir yazı kaleme aldı.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Orta Doğu'da hiçbir zaman barış sağlanamadığı ifadelerine yer verilen yazıda, **Osmanlı Devleti**'nin öneminden de bahsedildi.

"ORTA DOĞU'DA BARIŞI SAĞLAYABİLEN TEK GÜÇ"

Özellikle Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Osmanlı Devleti'nden ayrılarak kendi ulusal devletlerini kuran milletlerin, **azınlık** haklarını görmezden gelip, halkları asimile ederek zulüm uyguladıkları belirtildi.

Bildt: Osmanlı Gitti Huzur Bitti

Bildt: Osmanlı Gitti Huzur Bitti. Eski İsveç Başbakanı Bildt, "Osmanlı'nın kurduğu düzeni bozan her şey bölgenin daha fazla kan gölüne dönmesine yol açtı" dedi. Orta Doğu'daki pek çok çatışmanın köklerinde Osmanlı'nın çözümlüğünün bulunduğunu ifade eden eski Başbakan Bildt, "Osmanlı İmparatorluğunun birbirine karışmış kültürler, gelenekler ve dillerle zengin mozağini oluşturan Bosna Hersek'teki Bihac'tan Irak'ın Basra şehrine kadar geniş bölge, İstanbul'daki Sultan'ın otoritesiyle başarılı bir şekilde yönetiliyordu" dedi. Osmanlı'nın bölgeyi yüzlerce yıldır barış içinde yönettiğini belirten Bildt, "Osmanlı parçalanmaya başladığında şiddet de başladı. Dış güçler Balkanlar, Mezopotamya, Doğu Akdeniz'de Osmanlı haritasını yeniden çizdi, birçok ülke ortaya çıktı. (Türkiye, 02 Aralık 2015)

'Avrupa'da Yahudiler yakılırken Osmanlı'da ibadet hürriyeti vardı'

Portekiz'in İstanbul Fahri Konsolosu Aaron Nommaz, Avrupa'da Yahudiler yakılırken, Osmanlı'da engin bir din ve ibadet hürriyeti olduğunu belirtti.

Eklenme: 29 Mart 2017, 21:41

Portekiz'in İstanbul Fahri Konsolosu Aaron Nommaz Marmaris 2. Kitap Günleri'nin onur konuğu olarak imza gününe katıldı. Nommaz 'Avrupa'da Yahudiler yakılırken, Osmanlı'da engin bir din ve ibadet hürriyeti vardı' açıklamasında bulundu.

'Osmanlı varken 'millet sistemi' içinde beraber yaşıyorduk'

Mayıs 06, 2017

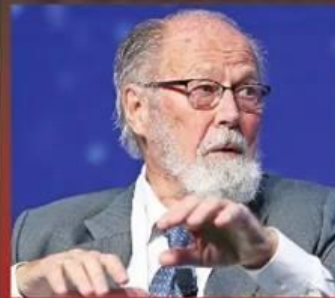
Makedonya Cumhurbaşkanı İvanov, AB'nin Makedonya için 8 defa müzakerelere başlama kararı aldığını ancak tarih verilmediğini belirterek, "AB, insan hakları kendi kimliğini koruma, tanıtma gibi hakları yaymaya çalışırken bu haklar bizim için geçersiz kalıyor. Hristiyanlar, Müslümanlar ve Museviler yüzyıllar boyunca karşılıklı saygı içinde yaşamıştır. Osmanlı'da buna millet sistemi denilmiştir" dedi.

1459

ABD ESKİ BAŞKANI NIXON'IN DANIŞMANI DICKSON'DAN TARİHİ TESPİTLER

Osmanlı'nın bilgeliğine ihtiyacımız var

Türklerin asırlarca dünyaya model olduklarını belirten eski ABD Başkanı Richard Nixon'ın danışmanı Robert Dickson, Türkiye'nin adalet, eşit gelir dağılımı ve vicdana yönelik çabalarından övgüyle söz etti.

TRT World Forum'un düzenlediği forumda konuşan Robert Dickson, Batı'nın yapay devletler oluşturduğuna işaret ederek, "millet" kavramına saygı gösteren Osmanlı İmparatorluğu'nun bilgeliğine dönmek gerektiğini söyledi.

ABD, KİMLİKLERİ TEHDİT EDİYOR

■ Dickson, Osmanlı'nın birçok sebepten dolayı dünya için bir model olduğunu belirterek, "1648'den beri uluslararası kanunda halkların mevcudiyeti yok. Ama Osmanlı'da vardı. İnsanlar temelde özerktiler. Kimliklerini tehdit altında hissetmezlerdi. ABD tüm dünyadaki insanların kimliğini tehdit ediyor" dedi.

LİDER TÜRKİYE MODEL OLUR

■ DICKSON şöyle devam etti: "Biz Avrupalılar yapay devletlerle millet oluşturmaya çalıştık. Mevcut milletleri yok etmektir bu. Osmanlı İmparatorluğu'nun bilgeliğine geri dönmemiz lazım. Atlantik'ten Çin'e kadar Türkiye liderliğinde gerçekleşecek bir model, bütün dünya için model olabilir." - 4 EKİM 2018

Fransa'dan olay çıkış: "Avrupalılar Osmanlı'ya sığınıyorlar"

AA | 27 Ekim 2016 Perşembe - 11:37 | Son Güncelleme : 27 10 2016 - 11:37

Fransa'nın önde gelen dergilerinden Paris Match'in genel yayın yönetmeni Gilles Martin-Chauffier, Batılıların kendilerini hep üstün gördüklerini belirterek, "Kendi kültürlerinin eksiksiz olduğunu düşünüyorlar."

Fransa'nın önde gelen dergilerinden Paris Match'in genel yayın yönetmeni Gilles Martin-Chauffier, Batılıların kendilerini hep üstün gördüklerini belirterek, "Kendi kültürlerinin eksiksiz olduğunu düşünüyorlar. Halbuki tarihi bilseler, aslında Müslüman bilginlerin Fransa'daki bilginlerden daha fazla olduğunu görürler." dedi.

Batı'nın ön yargılı yaklaşımının ikinci nedeninin ise İslam olduğunu belirten Chauffier, sözlerini şöyle sürdürdü:

"İslamiyet'ten korkuyorlar, İslamiyet konusunda ön yargıları var. Türkiye'de petrol olsaydı çoktan AB'ye girmişti. Halbuki Türkiye son 30-40 senedir birçok Avrupa kurumunda yer aldı. Bakın geçmişte 19. yüzyılda Türkiye'den (Osmanlı'dan) bahsedildiği zaman 'Asya'nın hasta adamı' denmiyordu, 'Avrupa'nın hasta adamı' deniyordu. Bu söz de Türkiye'nin tarih boyunca Avrupa'nın bir parçası olduğunu gösteriyor aslında. Avrupalı siyasetçiler bu konuda demagoji yapıyorlar. Onların yaptığı demagojiden dolayı insanlar ön yargılı davranıyor."

- "Avrupalılar Osmanlı'ya sığınıyorlar"

Chauffier, "Avrupa'nın unuttuğu, Türkiye'nin yüzyıllar boyunca Avrupa'nın en önemli hoşgörülü ülkesi olduğudur. İspanya'dan kaçan Yahudilere Türkiye tarafından, Osmanlı tarafından kucak açıldı. Avrupalılar kaçtıkları zaman Osmanlı'ya sığınıyorlardı. Fakat hiçbir zaman Osmanlı, Avrupa'ya sığınmadı. Unutulan en önemli unsur budur." dedi.

Osmanlı yakıp yıkmadı, ihya etti

'Ezan' adlı romanında Kanuni Sultan Süleyman dönemini anlatan Hırvat yazar Sojat: Osmanlılar fethettikleri yerleri yakıp yıkmadı, aksine inşa ve ihya etti

Giriş Tarihi: 10.12.2018

Hırvat yazar İvana Sojat, Osmanlı padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ın dönemini anlatan 'Ezan' adlı bir roman kaleme aldı. Roman devşirme olarak payitahta götürülen Luka adlı Hırvat bir çocuğun İbrahim adını alarak bir yeniçeriye dönüşmesinin hikayesini konu alıyor. Yazar Sojat, ziyaret ettiği eski bir Osmanlı mezarlığında 300 yıllık bir kemiğe rastlaması üzerine romanı yazmaya karar verdiğini anlattı. Balkanlar'da birçok edebi eserde Osmanlıların sürekli yakıp yıkmaya gelen bir topluluk olarak gösterilmeye çalışıldığını belirten Sojat, "Osmanlılar fethettikleri yerleri yakıp yıkmadı aksine inşa ve ihya etti. Osmanlılar bu bölgeye gelmeden önce nehirlerimizin üzerine köprü inşa edilmemişti. Onlar, Romalıların bıraktığı yerden inşa etmeye devam etmişlerdir" dedi. Sojat, "Ülkemizde 5 cami inşa edilmiş. Ancak bu camilerden hiçbirisi günümüze ulaşmadı. Bu da bizim hoşgörü seviyemizin göstergesidir" diye özeleştiriye bulundu.

Bu da bizden !

VATAN EKONOMİ 23 Ocak 2015 Pazar İSTANBUL 44 / 8 10
Sakarya ve diğer haberler

'Osmanlı'ya özlem anlamsız bir tutum'

23 Ocak 2015 Cuma - 2:30

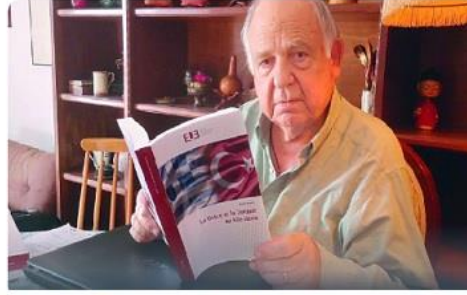
TÜSİAD Başkanlığı'nı devreden Haluk Dinçer, "Osmanlı'nın sanayi devrimini yapamamış, demokratik yurttaşlık toplumuna geçememiş dönemlerine özlem, anlamsız bir tutum olur" dedi.

1461

Durduğun yere göre değişir...!

YUNAN PROFESÖRDEN TARİHİ İTİRAF: OSMANLI'DAN AYRILMAK HATAYDI

02 Mayıs 2020, 17:58

Yunan asıllı Türkolog, Ottawa Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Dimitri Kikis, Yunanistan'da katıldığı bir televizyon programında dikkat çeken açıklamalarda bulundu. Türkolog Kikis, Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılmasının tarihi bir hata olduğunu ve Rus yayımlarına karşı gelecekte bir Türk-Yunan Konfederasyonu'nun kurulması gerektiğini iddia ediyor.

“OSMANLI'YA İSYAN ETMEK EN BAŞINDAN BERİ BİR HATAYDI”

Dimitri Kikis'in katıldığı Yunan televizyonundaki tarihi ve politik demeçleri, "Wights of Salem" isimli Youtube hesabı tarafından Türkçe'ye aktarıldı. Prof. Dr. Kikis'in Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılışına ilişkin görüşleri şu şekilde:

"Biz maalesef başarısız bir devletiz. Küçük bir Yunan devletiyiz. Frenklerin oyununu oynamayı denedik ama kaybettik. Çünkü 1821 (Yunan İsyanı) hiç olmamalıydı, en başından beri bir hataydı. Onlardan (Osmanlı) ayrılıp bu küçük devleti kurmak... bu devlet, başından beri bir başarısız devlettir. Hepimiz yeni bir Osmanlı İmparatorluğu kuramayız ama imparatorluğun eski halkları olarak birleşebilir, kardeş olabiliriz."

NTVMSNBC Anasayfa » Dünya

'Osmanlı'nın yıkılışı en çok Araplara zarar verdi'

Londra'da yayımlanan El Arap gazetesi'nde Sair Duri imzasıyla çıkan bir maktelede, Arapların Osmanlı'nın yıkılmasından en fazla zarar görenler olduğu ve Arap siyasilerin Batıyla işbirliği yaparak bu süreci kolaylaştırdığı yazıldı.

Dr. Sair Duri *
NTV-MSNBC
Güncelleme: 17:07 TSi 23 Şubat 2009 Pazartesi

DİĞER HABERLER

- İsrail hücum botu Gazze kıyısını vurdu
- 'Osmanlı'nın yıkılışı en çok Araplara zarar verdi'
- İsrail'in ateşkes müzakerecisi görevden alındı
- Obama bir kez daha yemin etti
- PKK'ya karşı koordinasyon merkezi kuruldu

Haber Paylaş

Google, Yahoo, Facebook, Digg, StumbleUpon, Del.icio.us, reddit, Twitter

Video

Foto Galeri

Türkiye

Dünya

Ekonomi

Spor

Teknoloji

Sağlık

Kültür Sanat

SOMALİ DEVLET BAŞKANI ADAYI:

15 AGUSTOS 2012

**Osmanlı bizim de
DEVLETİMİZDİ
OSMANLI GİTTİ
YETİM KALDIK
Türkiye anamızdır'**

İstanbul'da bir araya gelen Balkan ülkelerinin müftüleri, bölgede kalıcı ve gerçek barışın Osmanlı modeliyle sağlanabileceği görüşünde birleşti

Katolik Macar Kralı Hünyad, Sırbistan'ı işgal edip, Ortodoks kiliseleri yıkacağını ilan eder. Sırp Fatih Sultan Mehmet'ten yardım ister, 'Bizi kurtar ama kiliselerimizi yıkma' diye ricada bulunurlar. Fatih: 'Asla! Sırbistan fethedilecek ama dini görevlerinizi serbestçe yerine getirmenize izin vereceğiz ve kiliselere dokunmayacağız.' diye cevap verir. (Evliya Çelebi seychatnamesi, I/36; Abdurrahman Adil, Hadisat-ı Hukukiyye, 12/185-186)

1854 ve 1877 Osmanlı- Rus savaşları esnasında Ruslar Ermenileri Osmanlı aleyhine kışkırtmak isterler. Ama bir türlü başarılı olamazlar. Çünkü Rus hakimiyeti altında bulunan ermeni halkına mezhepleri konusundaki baskıları görmekte idiler. Çar, Kafkas cephesi komutanlığına bir ermeni olan Boris Milkon'u atar, Tüm çabalarına rağmen ayaklandıramadığı Ermeniler için Boris, 'Hiç kimseye isteklerimizi anlatmak mümkün değil. Buradaki Hristiyanlar başka bir soyda, bir inançta kalmışlar.' demek zorunda kalır. (Prof. Nikerland Krayblis, Rusya'nın Şark siyaseti ve Vilayeti şarkiye meselesi, s. 173) Benzer durum Gürcü halk için de geçerli idi. Rusya Hakimiyeti altına aldığı gürcülere ruslaştırma politikası uygulamaya başlar. Birçok gürcü karşı çıktığı için cezalandırılır

veya Sibirya'ya sürülür. (Fahrettin Erdoğan, Türk ellerinden Hatıralarım, s. 34) Hatta gürcüler tekrar Osmanlı idaresine geçmek için taleplerde bulunurlar. 1821 Tarihli Ahıska Valisi Ali paşa'ya aracı olmaları için talepte bulunurlar: "Halimizi Osmanlılara bildiriniz. Padişah'tan niyaz ediyoruz, bizi yalnız başımıza bırakmasın." (Talepler ve dilekçeler için; Şinasi Altundağ, Osmanlı idaresi ve gürcüler, IV.T.T. Kong., s. 323)

"Osmanlı memleketlerini gezerken, bütün insanların eşit olduğunu ilan eden İslam kanunlarının dürüstçe uygulanması karşısında derin düşüncelere daldım." (James Baker, Turkey in Europe)

Rönesans'ın başlamasında Osmanlı'nın katkısı var. Tarihçi Prof. Dr. Halil İnalcık, Osmanlı topraklarından Floransa'ya giden Yunan filozof, alim ve filologlar sayesinde İtalya'da yeşeren serbest düşüncenin, Hristiyanlığın hurafelerle bozulmuş şeklini ve papanın bütün otoritesini yıktığını söyledi. Papalık ve imparatorluğun, hurafelerle dolu bir Hristiyanlığın hakim olduğu, kilisenin serbest düşünceyi ölümle cezalandırdığı Avrupa'nın yerini 15. yüzyılda zihin hürriyetinin hakim olduğu Rönesans Avrupası'nın aldığını hatırlatan Prof. Dr. İnalcık, "Hiç bilinmeyen bir şey, Osmanlı Türklerinin, Rönesans'ı başlatan fikir hareketine önemli katkı yapmalarıdır" dedi. İstanbul ve Bursa'daki birçok Yunan aliminin Floransa'ya gidip oradakilere Yunanca öğretmesiyle Eski Yunan felsefesinin tekrar canlandığını belirten İnalcık, şunları söyledi: "O zaman Osmanlı'da İbn'ül Arabî'den gelen Eflatun felsefesini takip eden bir fikir muhiti vardı. Gemistos Plethon, tahsilini Yahudi ve Müslümanların bir arada bulunduğu bu felsefe muhitinde aldı. Plethon Edirne'de Murad'ın sarayında da bulunduktan sonra bu felsefeyi temsil eden bir insan olarak Floransa'ya yerleşti ve öğrendiği felsefeyi en geniş bir şekilde temsil etti. Bu felsefe Floransa'dan Almanya'ya, İngiltere'ye intikal etti. Türkiye'den giden Yunanlı filozof, alim, filologlar sayesinde İtalya'da yeşeren serbest düşünce Hristiyanlığın hurafelerle bozulmuş şeklini, papanın bütün otoritesini yıktı. Erasmus bu felsefeden faydalanarak İncil'i yeniden yazdı. Luther, Almanca'ya tercüme edilen bu İncil'i okudu. Böylelikle Batı'da, yeni tenkitçi dönem yer bulmaya başladı. Fransa'da bu felsefeyi okuyarak bir Descartes yetişti. Bugün bilim adına ne varsa bu fikirlerden kaynaklanır." (Sabah,11.06.2012)

1463

Osmanlı barışı

22 Eylül 2003 tarihinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda gerçekleştirilen "Osmanlı Vizyonu ile Balkanlar'a Bakış" adlı konferansta konuşan eski Kültür Bakanı Agah Oktay Güner: "Başta Sultan Murad olmak üzere tüm Osmanlı padişahları bölgede bir hoşgörü medeniyeti kurdu. Osmanlı aldığı verginin iki katını harcayarak bölgede yatırım yaptı." demektedir. Örneğin Osmanlı devletinin hakimiyeti altında bulunan Avusturya'dan aldığı vergi 3 milyon osmanlı altını iken aynı bölgeye yaptığı yatırımın toplamı ise 11 milyon osmanlı altını değerinde idi.

Osmanlı Hükümeti fethettiği bölge halkına istimalet adı verilen bir uygulama ile yönetimleri altına almıştır. Bu uygulamanın asıl amacı feth edilen bölge halkının güvenliğini sağlamak ve ellerinde bulunan mülkleri ve dini inançlarını istedikleri şekilde kendilerine bırakmakta yatmaktadır. Osmanlı devletinde hiçbir zaman bölge halkına zorlama yapılmamıştır. Böyle olunca da Osmanlılara karşı herhangi bir direniş söz konusu olmamıştır. Osmanlı devleti erken dönemlerde başlatmış olduğu bu fetih metodunu klasik dönemde de sürdürmüş ve büyük başarılar elde etmiştir. Zaten Osmanlıların balkanlarda tutunmasında en büyük etken uygulamış oldukları bu yöntem olmuştur. (Halil İnalcık, "Ottoman Methods of conquest", Studia Islamica,2, (1954), 103-129)

Balkanlar'da dini ve feodal baskılardan bıkmış olan köylüler Osmanlı Devleti'nin merkeziyetçi sistemini ve uygulamış olduğu siyasi rahatlığı benimsemişlerdir. Balkanlar'da dini baskı Katolik kilisesinden gelmekteydi. Katolik kilisesi Ortodoks balkanlara karşı dini baskı yapıyor

ve mezhep değiştirmelerini istiyordu. Böyle bir durumda Osmanlı Devleti Ortodoks kilisesini kendi kontrolü altına almış ve onu baskılardan kurtarmıştır. Bu adaletli sistem fetret dönemlerinde bile balkanların Osmanlı'ya bağlı kalmasında etken olmuştur. Mesela 1402'de Ankara savaşında yenilen Osmanlı orduları Anadolu zerindeki hakimiyetlerini geçici olarak kaybetmiş olsalar da Rumeli'deki bütünlüğü ve siyasi iktidar bütünlüğünü sağlamıştır. (Halil İnalıcık, Stefan Duşan'dan Osmanlı İmparatorluğuna, s. 137, 184)

P. Wittek, Osmanlı hořęrs sonucu bazı Rumeli şirlerinin zorluk çıkarmadan teslim olduğunu yazar. (Halil İnalıcık, Stefan Duşan'dan Osmanlı İmparatorluğuna, s. 140) Ortodoks olan yerli ahalı Osmanlı akınlarına tepki göstermiyor, onları kurtarıcı gibi görüyordu. Machiel Kiel, Constantin Jiricek'e dayanarak, Osmanlıların kesin fethinden sonra bölgenin huzura kavuştuğunu belirtmektedir. (Machiel Kiel, "Bulgaristan'da Eski Bir Osmanlı Mimarisinin Bir Yapıtı, Kalugerovo-Nova Zagora'daki Kıdemli Baba Sultan Bektaşı Tekkesi", Belleten, C. XXXV, S. 137, Ankara, 1971, s. 46, dipnot 4)

"Bulgar Milleti kulları beşyüz seneden beri Osmanlı idaresi altında mesut olarak yaşamaktadırlar. Bu süre zarfında mal, can ve dinleri fesatıların ve kötülük peşinde olan kişilerin tecavüzünden muhafaza edilmiştir. Halbuki diğer memleketlerde yaşayan güçsüz ve fakirler, zenginlerin saldırılarına ve zulmüne maruz kaldıkları gibi kendilerine her türlü haksız muamele de reva görülmüştür. Zira Osmanlı idaresi altında yaşayan kuvvetliler tarafından güçsüzlere hiçbir şekilde eziyet edilmemiş, güçlüler ve zayıflar devletin bahşettiği adalet ve hakkaniyetten aynı nisbette faydalanmışlardır. Osmanlı idaresindeki Hristiyanlar arasında din ve mezhep farkı gözetilmeyerek hepsine eşit muamele edilmiştir." (Prof. İsmet Miroğlu: Türklerde İnsani Değerler ve İnsan Hakları Başbakanlık Arşivi, Bulgaristan İdare Kataloğu, nr. 89)

Eski Dışışleri Bakanlarından Hikmet etin: 1992 yılında Bosna-Hersek konusunda bir toplantı yapılıyordu. Türkiye de çağrıldı. Miloseviç, Karadziç hepsi oturuyorlardı. Benim yanımda Amerika Dışışleri Bakanı vardı. Yugoslavya'da yedi yıl büyükelçilik yapmış. Bana dönerek 'Siz bu felaket yerlerde 500 yıl nasıl kaldınız?' dedi." (İsmail Yediler, Osmanlı'nın yani İşlam'ın, 22 Eylül 1994)

"Hiçbir Hristiyan Devleti, kendi topraklarında Türklerin bir camisi bulunmasına müsaade etmez. Oysa Türkler bütün Rumların kiliseleri olmasını hoş görürler." (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve ötekiler, s. 81, 88, 90)

E. Alexander Powell: "Kromvel'in (İngiliz) askerleri İrlandalı Katolikleri katlederken, Fransa'nın emri ile Fransa'da Protestanların kökü kazınır bütün Avrupa lkelerinde Museviler hesapsız zulüm ve vahşete tabi tutulurken, küçük Asya'da Müslüman, Hristiyan ve Musevilerin yan yana, tam bir dostluk içinde yaşadıklarını hatırlamak yerinde olur." (E. Alexander Powel, The Struggle For Power in Moslem Asia, New 1925, s. 120; Kamuran Grn. Ermeni Dosyası, s. 36.)

"Pierre Bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hořęry Hristiyanlara rnek olarak gösterir: Osmanlı, zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra da Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazakları, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığnağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 74)

Yunanlı yazar Michel de Grece: "Osmanlı Devleti'nin yıkılmasından çok üzüntü duyuyorum. Çünkü Osmanlı Devleti dünya dengesini ayakta tutan bir g olmuştu ve sevilsin ya da sevilmesin. Osmanlı'nın çöküşünden itibaren Balkanlar ve Ortadoğu'daki çalkantılar durmak bilmiyor." (Türkiye Gazetesi. 11 Ocak 1995; İsmail Yediler, Tarih ve Medeniyet Dergisi, şubat 44)

Tunuslu Prof Dr. Abdülcelil Temimi: "Bugün Osmanlı'nın tabii sınırları içerisinde mevcudiyetini sürdüren otuzu aşkın ülkenin, patlamaya hazır bomba olmaktan bir türlü

kurtulamaması rağmen Osmanlı'nın buralarda asırlar süren boyunduruğun altına nasıl imza attığının sırrını; büyük bir hoşgörü harmonisi içerisinde, hâlen tartışması yapılan demokrasi, özgürlük, âdil yönetim gibi modern mefhumları doruk seviyede tatbik etme maharetine bağlamaktadır. Osmanlı'nın dışında, yeryüzünde gelmiş hiçbir imparatorluğun, bu mikyasta büyüklüğe sahip devletleri yönetmeye muvaffak olamadığını söylemektedir.” (Basından, 5 Kasım 1994) Bu sözler ne kadar da Çağdaş tarih felsefecisi Arnold Toynbee'in, 'Tarih Üzerine Bir Etud' adlı eserindeki şu ifadeleri hatırlatmaktadır: “Eflatun'un ideal devletine en fazla yaklaşabilmiş sistem Osmanlı sistemidir.”

Orhan Gazi de, Bursa'nın fethinde Rumlara şehri niçin teslim ettiklerini sorduğunda şu cevabı almıştı: “Sizin devletinizin günden güne yükseldiğini ve bizim devrimizin geçtiğini anladık. Babanızın İdaresine geçen köylülerin memnun kalıp bir daha aramadıklarını gördük ve biz de bu rahatlığa heves ettik.” Göynük ve Yenice tarafları fethedilip, Orhan Gazi'nin oğlu Süleyman Paşa yöre Hristiyanlarına çok adaletli davrandığında ise, Yerli ahali ona şöyle şükranlarını sunmuştu: “Ne olaydı bunlar (Osmanlılar) bize daha önce bey olaydı!” (Aşıkpaşazâde, Tevârih-i Al-i Osman. İst. 1332, s. 30. 43) De la Croix'de bu konuda şunları söylemektedir: “Orhan Gazi'nin İznik fethinde şehir halkına gösterdiği müsamaha ve hepsine yaptığı güzel muamele onları çok memnun ettiğinden göç etmedikleri gibi, Türklerin himayesinde kalarak bahtiyar bir hayat geçirmeye karar vermişlerdi.” (De la Croix, Osmanlı Takvim-i Tevârihi, I/90-92)

Bizans tarihçisi Dukas: “II. Murad düşmanına karşı babasından daha yumuşak davranırdı. Allah bilir ki, Murad halka karşı daima iyilikte bulunurdu. Bu iyiliğini yalnız kendi ırkından ve dininden olanlara değil Hristiyanlara da gösterir.” (Dukas, Bizans Tarihi, s. 139)

“Gayrimüslimlerden alınan vergiler, hakimiyet müddetince daima, kamu hizmetlerini ifâ etmek, güvenliklerini sağlamak için kullanılmıştır. Hizmetleri görülmez, güvenlikleri sağlanamazsa toplanan vergiler iade edilirdi. Nitekim, 1402 Ankara Savaşı'ndan sonra, Selanik elden çıkınca, orada ikamet eden gayri Müslimlere, o yıl için toplanan vergiler geri verilmiştir.” (Mehmed Niyazi, Yedi Yüzcü Yıl İçin, 9 Ocak 1997)

Amerikalı Tarihçi W. McGowan da yaptığı araştırmalar sonucunda; Osmanlı idaresindeki Sırbistan'da nüfus başına düşen gıda mahsulünün, Avrupalı devletlerin sömürgelerindeki köylülerin elinde kalan gıda mahsulünden çok daha fazla olduğunu ortaya çıkarmıştır. (Bruce W. McGowan, “Food Supply and Taxation on the Middle Danube 1568-1579”. Archivum Ottomanicum, I/139-196)

Macaristan İlimler Akademisi üyesi olan Tarihçi Kaldy-Nagy tarafından ortaya çıkarılıp yayınlanan bir belgede belirtildiğine göre Osmanlı Devleti, Macaristan'a hakim olduğu devirlerde, 1558 ile 1560 yılları arasında halktan topladığı 6 milyon akçe vergiye mukabil; aynı dönemde 23 milyon akçe tutarında yatırım yapmıştır. (Kaldy-Nagy, “The Cash Book of the Ottoman Treasury in Buda in the years 1558-1560”, Aқта Orientalia Hungarica, XV/173-182)

Kanuni'nin Macaristan'da heykelinin dikilmesi münasebetiyle, Macaristan'ın 1961-1965 yıllarında arasında Ankara Büyükelçisi olan İmren Czekman şu anlamlı değerlendirmeyi yapmıştır: “Osmanlı Devleti'nin, İslam hoşgörüsü, milletleri kaynaştırmak suretiyle Balkanlarda 500 yıl devam etti. Her topluma kendi kültürünü üretme ve o kültüre göre yaşama serbestisini verdi. Dünya tarihinde ilk defa, Fethedilen bir ülke, Fethi yapan kişinin heykelini dikeyor. Bunun elbette derin bir anlamı vardır.” (Kemal H. Karpat, “Kossuth in Turkey: The Impact of Hungarian refugees in the Ottoman Empire. 1849-1851”. Yay. Haz. Jean-Louis Bacque-Grammont, İlber Ortaylı, Emeri von Donzel, CIEPO Osmanlı Öncesi ve Osmanlı Araştırmaları Uluslararası Komitesi VII. Sempozyumu Bildirileri. Peç: 7-11 Eylül 1986, Ank. 1994. TTK. Yay., s. 109. 113; Süleyman Beyoğlu, “Kahraman Düşmanın Torunları”, Tarih ve Medeniyet Dergisi. Aralık 1997. Sayı: 45, s. 8-12; İsmet Bozdağ, “Zigetar'da Şanlı Mazimizi Yaşadık”, Tarih ve Medeniyet Dergisi, Ekim 1994. Sayı: 8, s. 15-19; Selim Yıldız. Vilayetlerin Sultanlığından Faziletlerin Sultanlığına Osmanlı, s. 194-195)

Osmanlı döneminde Atina'da 350 kilise vardı

Yazarlar

13 Ekim 2013 Pazar

Beğen

137b

+1

0

Tweette

13

Takip et

Tavsi

Erhan AFYONCU

Bugün Atina'da bir tane ibadete açık cami yokken, Osmanlı hakimiyeti döneminde şehirde 350 kilise vardı.

Osmanlılar'ı davet etti

Atina ve çevresi 1387'de Floransalı Göküs Beyi Nerio Acciajuoli tarafından ele geçirilmişti. Şehrini gelirleri, daha önce Ortodoks katedrali iken Latin hâkimiyeti sırasında Katolik katedrali haline getirilen Parthenon Tapınağı'na tahsis edildi. Bu durum Ortodoks Rumlar'ın tepkisine sebep oldu. [Rum Başpiskoposu Makarios, Osmanlılar'ı şehri fethetmeleri için davet etti](#), ancak bu sırada şehir Venedik'in işgaline uğradı.

Atina Osmanlı döneminde Edirne ve Selanik'ten sonra Balkanlar'ın üçüncü büyük şehri haline geldi. 16. yüzyılda şehir ekonomisinin gelişmesiyle birlikte, yeni manastır ve kiliseler inşa edildi. Evliya Çelebi 17. yüzyılda Atina'da 300 kilise olduğunu söyler. 1675'te burada bulunan İngiliz Konsolosu Jean Giraud ise Atina'da 350 kilisenin bulunduğunu yazmaktadır.

Medeniyet:

Süleymaniye camisi imarethanesi, Penceresi çok küçük yapılmıştır ki yemek almaya gelen fakirler rencide olmasın

İnsanoğlunun en güzel tasarımlarından biri olan kuş evleri, "merhamet ve sevgi" gibi yüce duyguları sembolize etmekle beraber, dönemin mimarisini, o kuş evini yaptıranın zevkini, inceliğini de yansıtır.

Cami avlularının en kuytu köşesine konulan ve hemen hemen bir insan boyuna yakın, üst kısmında küçük bir oyuk bulunan silindirik şeklindeki taş, imkanı olan insanların, üzerindeki oyuğa bıraktıkları sadakalarıyla yoksula, rencide etmeden el uzatmasını sağlıyordu.

09 Eylül 2013, 17:20

Yitik Taşı İlgi Görüyor

Sivas'ta tarihi Kale Camii'nde bulunan yitik taşı, Osmanlı Devleti'nin ulaşmış olduğu yüksek ahlak seviyesini gözler önüne seriyor.

1580 yılında III. Murat Han'ın vezirlerinden Mahmud Paşa tarafından yaptırılan tarihi Kale Camisi'nin minaresinin altındaki yitik taşında eskiden kaybolan eşyalar teşhir ediliyordu. Başkalarına ait eşyaları bulanlar bunları yitik taşına bırakırdı. Eşyaları kaybolanlar buraya gelir kaybettiklerini yitik taşından alırdı.

Günümüzde işlevini yitiren yitik taşı Osmanlı Devleti'nin ulaşmış olduğu yüksek ahlak seviyesini gözler önüne seriyor. Kale Camii'nde bulunan yitik taşı ziyaret edenler taşı dikkatlice inceliyor. - SİVAS

Cezayirli gazeteci, Erdoğan'a soruyor ;
"Türkler burayı işgal etti mi?"

Erdoğan'dan tarihe geçen cevap :
**"Öyle olsaydı, bu soruyu bana
Fransızca değil Türkçe sorardın."**

28.02.2018

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 4 ülkeyi kapsayan Afrika turundaki ilk durağı olan Cezayir'de Cezayirli bir gazeteci Cumhurbaşkanı Erdoğan'a Osmanlı'yı kastederek "Türkiye, Cezayir'i sömürge olarak mı görüyordu?" sorusunu yöneltti. Erdoğan, Cezayirli gazetecinin sorduğu soruya tarihi bir yanıt verdi. Erdoğan, "Öyle olsaydı, bu soruyu bana Fransızca değil Türkçe sorardın" (Haberler.com, 1 Mart 2018)

Osmanlı'da kurulan vakıflar: Güzel Yazı Öğretme Vakfı, Sokak Hayvanlarına Ekmek Verme Vakfı, Hastalara Evinde Bakma Vakfı, Kızlara Çeyiz Hazırlama Vakfı, Duvar Yazılarını Silme Vakfı, Kadın Sığınma Evi Vakfı, Sıcak Pide Dağıtma Vakfı, Yaz Günlerinde Soğuk Su Dağıtma Vakfı, Kışın Abdest Alanlara Sıcak Su Temin Etme Vakfı, Sıcakta Sebillere Kar Koyma Vakfı,

Yol Güvenliğini Sağlama Vakfı, Helalleşme Vakfı, Hristiyan Esirleri Kurtarma Vakfı, İlkokul Hocalarına Tütünü Yasaklama Vakfı, Yoksul Mahkumlara Harçlık Verme Vakfı, Güvercin hane Yaptırma Vakfı, Leylekleri Koruma Vakfı, Dara Düşenlerin Vergisini Ödeme Vakfı, İflas Eden Tüccarlara Yardım Vakfı, İlmi Kitapları Bağışlama Vakfı, Şehit ve Sahabe Türbelerini Tamir Etme Vakfı, Şehir Estetiğini Koruma Vakfı, Hayvanlara Mera Açma Vakfı... vd. (İlginç Vakıflar, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Ocak, 2012, s. 12-117)

Bulgaristan, Makedonya, Sırbistan, Yunanistan, Karadağ, Bosna-Hersek, Hırvatistan, Kosova, Romanya, Moldova, Polonya, Ukrayna, Estonya, Slovakya, Macaristan, Arnavutluk BALKANLAR'da. Gürcistan, Ermenistan, Azerbaycan ve Rusya (bir bölümü) KAFKASLAR'da. Irak, Suriye, Ürdün, İsrail, Lübnan, Filistin, Kuveyt, Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, Yemen, Umman ORTADOĞU'da. Mısır, Libya, Fas, Cezayir, Tunus, Sudan, Eritre, Cubuti, Somali, Etyopya, Nijer, Çad, Kenya ve Uganda AFRİKA'da. Etki alanımızda olanları saymaya yerimiz yetmezdi! Bir de HARAÇ aldıklarımız vardı! Mesela AVUSTURYA bunların başında gelirdi. VENEDİK de öyle. Rusya da liste de vardı! Bu kadar mı? Değil elbette! Fransa da hiç aksatmadan HARAÇverirdi! 5 Eylül 1795 Anlaşması'na göre AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ de HARAÇvermek zorundaydı. DONANMANIN gittiği ve avucunun içine aldığı yerleri ise gerçekten sayamayız! Çok. Hem de çok. Bir de HİLAFET'ten dolayı bağlı olanlar vardı! Hindistan, Pakistan, Bangladeş, Sri Lanka, Maldivler, Malezya, Endonezya, Tanzanya, Mozambik ve Güney Afrika gibi. Buralardaki MÜSLÜMANLAR, Topkapı Sarayı'na, Dolmabahçe Sarayı'na bakardı! (Ergün Diler, Takvim, 21.01.2016)

Osmanlı'yı kimler sevmez?!

Netanyahu'dan Avustralya'ya: Ülkemizi Osmanlılardan kurtardığınız için size borçluyuz

26 Eylül 2016 Pazartesi, 09:28:07 Güncelleme: 09:29:30

İsraili Başbakanı Netanyahu, "Bu büyük bir olaydı. Sınırım tarihteki son süvarî saldırısı buydu" dedi

Bayır Bucak Haber Ajansı
22 saat

Müslim: Rusya'nın operasyonu, Suriye'yi yeni Osmanlı'nın parçası olmaktan kurtardı

PYD Eş Başkanı Salih Müslim, Rusya'nın Suriye'deki operasyonunun ülkeyi parçalanmaktan ve yeni Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası olmaktan kurtardığını söyledi.

Rusya'nın 30 Eylül 2015'te başladığı Suriye'de terörle mücadele operasyonunun yaklaşan birinci yıl dönümü öncesinde Rus birliklerinin faaliyetlerini değerlendiren Terör örgütü Ela başı Müslim, operasyonun Moskova'nın uluslararası a... Devamını Gör

Ateist örgütten hilafet dersi ve uydurma hadislere yer verilen bildiri özetle:

“Hz. Peygamber Osmanlı'nın işgalini hadislerinde bildirmişti. Ancak Araplar bu hadislere riayet etmedi. Gerekirse tüm cepheler boş bırakılıp yeni Osmanlıcılara ve Türk işgaline karşı işbirliği yapılmalıdır. Osmanlı hakiki hilafeti tahrip eden ve Müslüman coğrafyasını parçalayan bir güçtür.” (23.12.2018)

Neden peki? Arnold Joseph Toynbee: “Osmanlı yıkılmış bir devlet değildir. Durdurulan bir medeniyettir. Önündeki tarihi engeller kaldırılırsa, durdurulduğu yerden yürüyüşüne devam edecektir.” (E. J. Brill, The Ottoman state and its place in world history, Brill Academic Publishers, s. 18; Sevil Nuriyeva, Star, 23 Mayıs 2016)

Osmanlı Toprakları Üzerinde Kurulan Devletler

Avrupa:

- 1.Türkiye
- 2.Bulgaristan (545 yıl)
- 3.Yunanistan (400 yıl)
- 4.Sirbistan (539 yıl)
- 5.Karadag (539 yıl)
- 6.Bosna-Hersek (539 yıl)
- 7.Hirvatistan (539 yıl)
- 8.Makedonya (539 yıl)
- 9.Slovenya (250 yıl)
- 10.Romanya (490 yıl)
- 11.Slovakya (20 yıl) Osmanlı adı:Uyvar
- 12.Macaristan (160 yıl)
13. Moldova (490 yıl)
- 14.Ukrayna (308 yıl)
- 15.Azerbaycan (25 yıl)
- 16.Gurcistan (400 yıl)
- 17.Ermenistan (20 yıl)
- 18.Güney Kıbrıs (293 yıl)
- 19.Kuzey Kıbrıs (293 yıl)
- 20.Rusya 'nin güney toprakları (291 yıl)
- 21.Polonya (25 yıl)-himaye- Osmanlı adı: Lehistan
- 22.Italya 'nin güneydoğu kıyıları (20 yıl)
- 23.Arnavutluk (435 yıl)
- 24.Belarus (25 yıl) -himaye-
- 25.Litvanya (25 yıl)-himaye-

- 26.Letonya (25 yıl) -himaye-
27.Kosova (539 yıl)
28.Voyvodina (166 yıl) Osmanlı adı: Banat Asya

Asya

- 29.İrak (402 yıl)
30.Suriye (402 yıl)
31.İsrail (402 yıl)
32.Filistin (402 yıl)
33.Urdun (402 yıl)
34.Suudi Arabistan (399 yıl)
35.Yemen (401 yıl)
36.Umman (400 yıl)
37.Birleşik Arap Emirlikleri (400 yıl)
38.Katar (400 yıl)
39.Bahreyn (400 yıl)
40.Kuveyt (381 yıl)
41.İranın batı toprakları (30 yıl)
42.Lübnan (402 yıl)

Afrika

- 43.Mısır (397 yıl)
44.Libya (394 yıl) Osmanlı adı:Trablusgarp
45.Tunus (308 yıl)
46.Cezayir (313 yıl)
47.Sudan (397 yıl) Osmanlı adı: Nubye
48.Eritre (350 yıl) Osmanlı adı: Habes
49.Cibuti (350 yıl)
50.Somali (350 yıl) Osmanlı adı: Zeyla
51.Kenya sahilleri (350 yıl)
52.Tanzanya sahilleri (250 yıl)
53.Cad'in kuzey bölgeleri (313 yıl) Osmanlı adı: Resade
54.Nijer'in bir kısmı (300 yıl) Osmanlı adı: Kavar
55.Mozambik ' in kuzey toprakları (150 yıl)
56.Fas (50 yıl) -himaye-
57.Bati Sahra (50 yıl) -himaye-
58.Moritanya (50 yıl) -himaye-
59.Mali (300 yıl) Osmanlı adı: Gat kazası
60.Senegal (300 yıl)
61.Gambiya (300 yıl)
62.Gine Bissau (300 yıl)
63.Gine (300 yıl)
64.Etiyopya' nın bir kısmı (350 yıl) Osmanlı adı: Habeş

Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam

Giriş

Özellikle son 30-40 yıldır eşcinselliğin psikolojik bir hastalık değil, genetik kökenli doğal bir eğilim olduğu imajı oluşturulmaya çalışılmıştır. Hatta iş o raddeye varmıştı ki, ‘eşcinsellerin tedavi olması gerektiğini savunanların asıl tedavi edilmesi gereken kesim olduğu’ (BBC Türkçe, 22 Eylül 2018: Rome Tor Vergata Üniversitesi'nden Endokronoloji ve Medikal Seksoloji profesörü Emmanuele Janini: “Asıl tedavi edilmesi gereken hastalık homofobi'dir.”) ileri sürülmeye başlanmıştı! Ama artık araştırmalar ortaya koymuştur ki, ‘eşcinselliğe özel bir gen yok’ (Acık Beyin, 6 Mart 2021) “Prof. Dr. Zeki Bayraktar: Eşcinselliğin genetik olduğuna, doğuştan olduğuna dair hiçbir bilimsel kanıt yoktur. Aksine, bunun böyle olmadığına dair kanıtlar var. Prof. Dr. Nevzat Tarhan: Eşcinsellik kesinlikle doğuştan değil, sonradan öğrenme ile ilgili ve sosyal bir sorundur. Prof. Dr. Sefa Saygılı: Kimse eşcinsel doğmaz, daha sonra ortaya çıkar. Herhangi bir eşcinsellik ile ilgili hormonal farklılık yoktur, genetik farklılık yoktur, kromozomal farklılık yoktur. Bu tamamen kişinin yönelimidir. Bu normalden bir sapmadır. Özellikle günümüzde boşanmalar artıyor, çocukları %70-80 oranında anneler büyütüyor. Yani babalar yok. Bir erkek modeli göremiyor çocuk, erkek modeli göremediği için yine kimliğini annesine bakarak ona benzeterek, geliştirebiliyor.” (Yeni Şafak, 28/06/2022)

Evrimsel bir dünya görüşünü savunan ve dolayısı ile de eşcinselliği de normal gören bir sitenin bu konudaki başlığı bile her şeyi açıkça ortaya koymaktadır: “Eşcinselliğin Genetik Temeli Olması Muhtemel; Ancak Eşcinselliğe Sebep Olan Tek Bir Gen Yok!” (evrimagaci, 30 Nisan 2020) Hem ‘muhtemel’ kaydına rağmen eşcinselliğin ‘genetik’ olduğunu görüşü en başta ilan edilmekte hem de yine başlıkta ‘özel bir gen’ olmadığı itiraf edilmek zorunda kalınmaktadır! Yani, ortada bilimsel bir kanıt değil bir önkabul, bir ‘inanç’ ve bir yönlendirme bulunmaktadır!

1471

nature

Explore content ▾ About the journal ▾ Publish with us ▾ Subscribe

[nature](#) > [news](#) > [article](#)

NEWS | 29 August 2019

No ‘gay gene’: Massive study homes in on genetic basis of human sexuality

Nearly half a million genomes reveal five DNA markers associated with sexual behaviour – but none with the power to predict the sexuality of an individual.

No 'gay gene': Massive study homes in on genetic basis of human sexuality: ‘Eşcinsellik Geni’ Yok: İnsan cinselliğinin genetik temeline ilişkin kapsamlı çalışma (nature.com, 29 Ağustos 2019)

Cambridge, Massachusetts'teki Broad Institute of MIT ve Harvard'da genetikçi olan baş araştırma yazarı Andrea Ganna, “‘eşcinsel geni’ yok” Dünyaca ünlü bilim dergileri Nature ve Science'ta yayınlanan, yaklaşık 500.000 kişinin genomlarına dayandırılan bilimsel çalışmada "Cinsel davranışların çevresel ve kültürel faktörlerden etkileneceği" belirtildi. Bir genetikçi olan EMBL Avrupa Biyoinformatik Enstitüsü yöneticisi Ewan Birney, "Normal insanlar ile eşcinseller arasında gen olarak hiçbir fark bulunmadığını ortaya koyan araştırmayla ilgili

eşcinsel davranışlar üzerine pek çok sosyolojik araştırma yapıldığını ancak, Dr. Ganna ile arkadaşlarının çalışmasının alkışı hak ettiğini" ifade etti. (Basından, 8.2.2021) Harvard Üniversitesi ve Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde görevli ekip, Britanya'daki iki farklı kurumda kayda geçirilen 477 bin 500 veriyi inceledi. Genetik yapılarına dair verileri kaydedilen binlerce kişiye cinsel yönelimleri konusunda da soru yöneltildi. Sonuçları 'Science' adlı bilimsel yayın organında yayınlanan araştırmaya göre, sanılanın aksine eşcinsellik geni diye bir şey yok. Beş genetik varyasyonun eşcinsellikte önemli etkisi olduğunu saptayan bilim insanları, "Ancak bu beşli eşcinsellerin sadece yüzde 1'inde bulunuyor. Araştırma ekibinden Ben Neale şunları söyledi: "Bir kişinin eşcinsel ilişki yaşayıp yaşamayacağını belirlemek için geliştirilecek gen testi sonuç vermez. Birinin genetik yapısına bakıp eşcinsel ilişki yaşamaya eğilimli olup olmadığını anlamak imkansız." (Basından, 30.08.2019) Kısaca, "Eşcinsellik geni efsanesi boşa çıkmış bir iddiadır." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 86)

Detay

Eşcinsellik

Kendi cinsine ilgi duymaktır ve bu normal olmayan bir psikolojiyi ifade eder. Tedavi edilmesi gereken bir durumdur ve bu mümkündür. Eşcinsel olup sonradan normal cinsel tercihe dönen birçok insanın varlığı da eşcinselliğin aslında bir zorunluluk olmadığını, zamanla tedavisinin mümkün olduğunu otaya koymaktadır. 2012 tarihli UNIMELB Eşcinsel Psikolojisi araştırması verilerine göre, kendini - dikkat biseksüel değil - eşcinsel olarak tarif edenlerin % 67'sinin güzel-alımlı bir kadın gördüğünde ondan etkilendiğini de ortaya koymuştur. Yani bazı psikolojik (Çocukluk dönemindeki yetiştirme ortamı, bu dönemde yaşananlar, baskı altında yetiştirilme ve kimliğini bulamama, kız gibi yetiştirilen erkek çocukları, karşı cinse duyulan hayal kırıklığı, sadece kadınların olduğu bir ortamında büyüme, annenin çocuğunu aşırı koruyucu olması ve üzerine aşırı düşmesi veya babanın tam tersi soğuk, mesafeli olabilmesi gibi) nedenlerle insanlar eşcinselliğe yönelebilseler de aslında bu durumun tamamen 'bir yanlış güdülenme, ortamı yanlış algılama, yetiştirmede ortaya çıkan problemlerden kaynaklanan bir psikolojik sapmadan' başka bir şey değildir. Ayrıca basının da teşviki ile özellikle ergenlikte sırf merakla dayalı bu duruma meyledenler olduğu gibi, bağırsak paraziti türü hastalıkları yanlış algılayıp bu tür eğilimleri olduğunu zannedenlerin olması da olayın diğer bir boyutunu oluşturmaktadır. "Bugün bazı bilim adamları eşcinselliğin genetik olduğunu söylüyor. Bu iddiayı ortaya atan kişinin kendisi homoseksüeldi. Pornografik filmler, anne babaların çocuklarını yetiştirme şekli sonunda çocuklar filmlere ve yetiştirme tarzlarına göre kişilik kazanıyor. Kopma noktası burada." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 86, 87) Eşcinsellik normal olmadığının bir diğer kanıtı da, sadece bir yüzyıl eşcinselliğin yaşandığı bir dönemden sonra insanlığın devam etmesinin mümkün olmayacağı gerçeğidir. Bu arada eşcinsel ailede yetişen çocuklar da görülecek travmalar da işin ayrı bir trajedisidir. Eşcinselliği savunanlar arasında, hayvanlar aleminde görülen bazı eşcinsel olayları örnek gösterenlere de rastlanılmakta ise de unutulmamalıdır ki, gerek evrimsel gerek dinsel açıdan baktığımızda şunu rahatlıkla görebiliriz; İnsan hayvandan üstün/ileri bir varlıktır. Hayvanlar aleminde iki erkek bir dişi için ölümüne kavgaya eder ve kazanan dişiye sahip olur. Ayrıca hayvanlar aleminde hemcinslerini yiyenlerin olduğu da bir gerçektir ve tüm bunlardan daha istisnai olan hayvansal davranışları örnek almak gerekliliği iddiasının sağlıklı olmayacağı gerçeğidir. Yine altını çizmemiz gereken diğer bir hususta dünyamızda son iki yüzyılda yaygınlaşan kimyasalların hayvanların koku kökenli cinselliklerini olumsuz yönde etkilediği gerçeğidir. Ayrıca ters ilişkinin, kişinin iç organlarına kalıcı zararlar verdiği ve AIDS ve frengi gibi hastalıkların bulaşmasını kolaylaştırdığı da ayrı bir bilimsel gerçektir. Bilindiği gibi her erkekte az miktarda kadınlık hormonu da bulunmaktadır ki bu normal bir durumdur. Öyle olmasa, bütün erkekler aşırı sert

ve maço, bütün kadınlar ise aşırı kırılğan olurlardı ve ayrıca karşı cinslerin birbirini anlayıp hissetmesi pek de mümkün olmazdı. Ancak sorun bu hormonların aşırı ön plana çıkarılıp yanlış tercihlere neden olduğu zamanlarda ortaya çıkmaktadır. Normalin üstüne çıkan her belirti nasıl hastalık kabul edilip tedavi ediliyorsa, yukarıda saydığımız nedenlerle ortaya çıkan hormonal dengesizlikle sonuçlanan yanlış yönelmeler de bir hastalıktır ve mutlaka tedavi edilmelidir. Paradoksal bir örnek verelim; 1990'lı yıllarda ABD'de yapılan geniş kapsamlı seksüellik deneylerinde normal seksüel tercihe sahip bazı erkeklerin, gay erkeklerden daha fazla kadınlık hormonu salgıladıkları belirlenmiştir. Bu durum bile aslında her şeyin beyinde bittiğini göstermektedir. Yine eşcinselliğin, nesillerle ve dünyanın geleceğiyle oynayan bazı lobi/zihniyet/oluşumlar tarafından da beslendiği ve desteklendiği bir gerçektir ve batılı ülkelerdeki eşcinselliğe dönük destek açıklamalarının bir de bu açıdan irdelenmesi gerekmektedir. Transeksüellik yani cinsiyet değiştirmek ise başlı başına doğal olmayan, psikolojik bir sorun göstergesidir. Zenci doğup kendini beyazlatmak isteyenlerin psikolojisinden faksızdır bu durum.

Günümüzde İslam'ın sınırları içinde kalıp, eşcinsel bir hayatın yaşanabileceği gibi, İslam tarihinde asla rastlanmayan görüşleri ileri sürenler de vardır. Kur'an 'da; A'raf 81, Şuarâ 165-166, Neml 54-55, Ankebût 28-29, Enbiya 74. gibi ayetlere bakıldığında aleni veya gizli, 'toplu veya özel' her türlü eşcinsel yaklaşımın yasak olduğu açıkça görülmektedir. Bir de hermafrodit (İslam literatüründe Hunsâ müşkil) denen; çift cinsiyetli olarak adlandırılan insanlar vardır ki, aslında bunlar çift cinsiyetli değildirler. Sadece iki cinsiyet organına da sahiptir. Bir insana çift cinsiyetli denilebilmesi için kadınlara ait XX ve erkeklere ait XY üreme kromozomlarının "her ikisini de" taşıması gerekir ki, bu biyolojik olarak imkansızdır. Hermafrodit yani belirgin olmayan bir dış genital bölgeyle doğmuş kişilerde ya XX ya da XY kromozomu bulunur; yani aslında bu kişilerin genetik olarak tek ve belli bir cinsiyetleri vardır. O kişi hangi cinsiyete sahipse, o cinsiyete göre yaşamayı seçerek, diğer cinsiyete ait üreme yapısı ile alakalı tedavi olup normal hayatına devam etmelidir. Bunda ne dinen ne tıp açısından bir sorun yoktur. (Detay için; Celâl Yıldırım, Kaynaklarıyla İslam Fıkıhı, IV/407-410; Hilâl Duman, İslam hukukunda hüsnâ, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 6/1 (Haziran 2002), Cilt: 6 Sayı: 1, s. 295 - 318) İslam'da insanın cinsel kimliğinde "tercih" değil "doğallık" esastır.

1473

Eşcinselliği savunan iki akademisyenin görüşü:

Prof. Dr. Mehmet Sungur: Eşcinsellik genetik mi değil mi 'kesin değil' ama genetik olduğunu 'düşünüyorum.' Prof. Dr. Aytül Özkürkçigil: 1993 yılında yapılmış bir çalışmada homoseksüel erkeklerin, X kromozomunda bir bozukluk olduğu yönünde bulgulardan 'söz edildi.' (Haber 3, 20 Mart 2010)

Eşcinselliğin genetik olmadığını savunanlar:

Dr. Cem Keçe, CİSED Başkanı: "Eşcinsellik doğuştan gelen bir şey değildir. İnsanın doğasına aykırı bir durumdur. Anne ve babanın hatası yüzünden oluşur. Çocuğun ruhsal gelişim evrelerinde yani 0-6 yaş arasındaki dönemde anne ve babası ile yaşadığı çarpık ve hatalı ilişkiler sonucunda temeli atılan ve daha sonra yaşanan tesadüfi yakınlaşmalarla pekişen gelişimsel bir kusurdur. Eşcinsellerde, geriye dönüp baktığımızda babanın yokluğu ya da babanın aşırı otoriter oluşu ön plandayken, kadınlarda da anneyle sevgi dolu yakın bir ilişkinin kurulamayışı temel sıkıntılar olarak karşımıza çıkar." Dr. Meliha Karayay, Psikolog: "Bu konuda pek çok yeni çalışma var. Biz, psikologuz, bize gelen hastalarımızı dinleyip edindiğimiz bilgilere göre eşcinsellik sonradan edinilen bir davranıştır. Aile içi ilişkilerin çocuk tarafından nasıl algılandığı, bu konuda son derece önemli. Ailenin, çocuğun kimlik gelişimi dönemindeki

tutumları çocuğa yansıyabilir. Model alma yaklaşımı ortaya çıkarsa, eşcinsellik ortaya çıkabilir. Cinsel kimlik modeli dört yaşında oluşmaya başlar. Ancak çocuk, cinsel kimliğini üç yaşında keşfeder ve ailesine sorular sormaya başlar." (Sabah, 21.03.2010) Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Psikiyatrist: "Homoseksüeller cinsel yönelimini ve cinsel tercihini doğal yani genlerin öngördüğü heteroseksüel yönelime değil, bir sapma olan kendi cinsine yöneltmişlerdir. Homoseksüel Pedofili olarak bilinen çocuk yaştaki eşcinsteki kişilere cinsel ilgi duyma en sık rastlanılan homoseksüalite biçimidir. Homoseksüellik ile ilgili bir gen tanımlanamamıştır. Ancak eşcinsel tercihi olan kişilerin yetiştirilme tarzı araştırıldığında sosyal öğrenmenin rolü göze çarpar. Aşırı koruyucu ve erkeklere düşman bir anne modeli ile zayıf, evle az ilgilenen veya sevgi vermeyen bir baba rollerini sık görürüz." (15 Mayıs 2009, Haber7.com) "İbrahim Balcıoğlu, Psikiyatrist: "Homoseksüalite, cinsel kimlik bozukluğudur ve onun sapık biçimlerinden biridir." Prof. Tarhan: "İnsanlığın geleceği açısından ciddi bir tehlike. Gençler arasında özgürlük gibi zannedilse de özgürlük değil, bazı değerlerin yok olması. Böyle devam ederse, 50 yıl sonra insan nesli diye bir şey kalmayacak. Sorumlulardan biri de bilim dünyası. Cinsel özgürlük bilim adına destekleniyor. Benim savunduğum ekole göre insanda biyolojik olarak eşcinsel eğilim yoktur. Eşcinsellik cinsel kimlikten sapmadır. O sebeple toplumsal olarak onaylanmamalıdır." (Habertürk, 13.11.2009)

Eşcinsellik Geni!

"Eşcinsellik Geni" de Boşa Çıkmıştı. Amerikalı moleküler biyolog Dean Hamer, bundan 10 yıl kadar önce de oldukça iddialı bir çıkış yapmış bir isim. 1993 yılındaki bir çalışmada erkeklerin X kromozomundaki bir bölgenin eşcinselliğe neden olduğunu ileri sürmüştü ve bu "buluşu" medya tarafından göklere çıkarılmıştı. Ancak aynı kromozom üzerinde çalışan diğer bilim adamları, Hamer'ın bulgusunu doğrulayamadılar. Böylece "eşcinsellik geni" efsanesi boşa çıkmış oldu. " (Mustafa Akyol, Referans, 12 Ekim 2004) Scientific American Mind dergisinin Nisan 2010 tarihli sayısında "The Third Gender" yani "Üçüncü Cinsiyet" başlıklı makalede Jesse Bering, Biyolojik cinsiyetinden ve cinsel kimliğinden rahatsız olan Transseksüelleri incelemiştir. Üçüncü cinsel kimlik olan transseksüelleri ikiye ayırmıştır. Açık transseksüeller, gizli trans seksüeller. Her iki transseksüel durumla ilgili bilimsel çalışmalarda genetik veri bulunamadığı vurgulanmıştır. Kültürel sosyal normların ve öğrenmelerin transseksüel cinsel kimlik ve cinsel yönelim oluşmasında ki ana rolünden söz edilmiştir. (Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Haber 7, 16 Nisan 2010) "Son ilmi araştırmalar ise, medyanın bu slogan haberlerinin doğru olmadığını göstermektedir. Söylenenin aksine genlerin kendini ifade etmesinin fizikî çevre ile birlikte sosyokültürel faktörlerle de düzenlendiği anlaşılmıştır." (Hamza Aydın, Aralık 2013)

Tedavi gören eşcinsellerin anlattıklarının ortak noktaları: "Eşcinselliğin temelinde aile içi sorun, baba figürünün olmaması gelir. Gençler uygun rol model bulamayınca medyanın da yönlendirmesi ile cinsel kimlik krizine girerler, bazen de ailesinden intikam almak için eşcinselliğe yönelirler. Eşcinseller birbirlerine bağlı ve mutlu lanse edilseler de durum tam tersidir. Sex, aldatma ve para en önde gelen kavramlardır. O ortama düşen bir daha çıkamaz, battıkça batar." "Oğlu özel okulda 16 yaşında " Anne ben erkek değilim." diyor. Neden, çünkü rol alabileceği, örnek olabilecek bir erkek yok hayatında. Tek mücadele eden ve örnek alacağı annesi var ve o da onu örnek almış! Sonuçta da kendini onunla özleştirip, ergenlik çağı içinde ikileme düştüğü o çağda -kendine tek seçenek olarak sunulan- kadın rolünü kendine daha yakın olarak görüp benimsiyor." (Basından, 17.10.2009)

Terapi sürecinden geçen eşcinsellerden birisinin şu sözü dikkat çekicidir: "**Uzun yıllar gey olduğumu sandım.** Sonunda anladım ki gerçekte ben gey değil, homoseksüellik problemi olan heteroseksüel bir erkektim." (Pr. Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 24.05.2009)

“Filiz K: Bir gay’le evlendim hayatım kaydı” (Ayşe Arman, Hürriyet, 8 Eylül 2007)

24 yıl boyunca Yeni Zelanda hükümetine,
4 yıl boyunca da Birleşmiş Milletlere çalışan,
yayınlanmış 10 bin adet bilimsel makalesi ve çalışması bulunan,
homoseksüelliğin genetik olup olmadığı üzerine 20 yıldır
araştırma yürüten *Dr. Neil Whitehead* diyor ki;

“KİMSE EŞCİNSEL DOĞMAZ”

ve tüm genom taraması yapıldığında,
herhangi bir eşcinsellik genine
rastlanmadığını belirtmiştir.

(19.08.2018)

Hürriyet
GÜNDEM
05 Ağustos 2014 Salı 23:30

Eşcinsellik tedavi edilebilir bir hastalık mı

Sefa KAPLAN

12 Aralık 2008

Özgür bir tercihin mi yoksa çocuklukta yaşanan travmaların sonucu mu olduğu hâlâ tartışılan eşcinselliğin tedavi edilebilir bir hastalık olduğu ve pek çok kişinin psikoterapi sonucu eşcinsel eğilimlerinden vazgeçtiği iddia edildi.

ABD’de uzun yıllar Eşcinsellik Üzerine Ulusal Araştırma ve Tedavi Birliği NARTH’in başkanlığını yürüten Dr. Joseph Nicolosi’nin Türkçe’ye de çevrilen “Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Psikolojisi” isimli kitabı, eşcinselliğin nasıl tedavi edilebileceğini anlatıyor. Türkiye’de de eşcinselleri tedavi etmeyi amaçlayan klinikler mevcut.

DÜNYANIN muhtelif yörelerinde uzunca bir süre erkek eşcinselliğinin doğal bir tercihin sonucu olup olmadığı tartışıldı. Karşı tezler, eşcinsel eğilimlerin çocuklukta yaşanan muhtelif travmaların, baba figürü eksikliğinin vb. sonucu olduğunu iddia ediyordu. Aradan geçen yıllarda, eşcinsellik insan haklarının bir parçası olarak çeşitli memleketlerde yasalara dahil edildi, pek çok ülkede eşcinsel evliliklere izin verildi ancak bütün bunlar çıkış noktasındaki tartışmayı durdurmadi. Hatta, bir adım daha ileri gidildi ve “Eşcinsellik bir hastalıksa, neden tedavi edilmesin” aşamasına kadar gelindi.

Hiç kuşkusuz eşcinsel gruplar yahut kendilerini sadece eşcinsellerin insan haklarından sorumlu görenler bu fikre müthiş tepki gösteriyor ama Türkçe’ye yeni çevrilen “Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Psikolojisi, Yeni Bir Klinik Yaklaşım” isimli kitap (Çeviren: Ebru Morgül, Kaknüs Yayınları), konuyu bir kez daha gündeme getirdi. Üstelik, kitabın yazarı öyle bir cırpıda bir kenara bırakılabilecek bir isim de değil. Dr. Joseph Nicolosi, uzun yıllar ABD’de Eşcinsellik Üzerine Ulusal Araştırma ve Tedavi Birliği NARTH’in başkanlığını yapmış, şimdi de Kaliforniya’daki Thomas Aquinas Psikoloji Kliniği’ni yönetiyor.

Dr. Öz ABD'deki eşcinselleri kızdırdı

Hürriyet Planet

7 Aralık 2012 A A

Tavsiye Et 19 Tweetle 23

e-posta

ABD'de "Öz Büyücüsü" olarak tanınan ünlü doktor Mehmet Öz, ABD'deki eşcinsel örgütlerini kızdırdı. Öz'ün geçtiğimiz günlerde yayınlanan programına "düzeltici terapi" tartışmasının iki tarafını birden davet etmesi tepkilere neden oldu.

İlla tek tarafı olacak

Eşcinselleri kızdırdı

Dr. Mehmet Öz TV programında eşcinsel olarak gören ve iyileştirebileceğini savunan yöntemi konu edince tepki gördü. Eşcinsel derneklerinin kınadığı Öz

POSTA
com.tr

Tüm Puma spor ayakkabılarda %30 net indirim!

21 Ağustos 2014

ALTIN 20.242 ₺ -1.53 DİST 72055 ₺ 12 ₺

ANA SAYFA HABER HATTI 2. SAYFA SİYASET VIDEO POSTA TV

Dünya Ana Sayfa |

Erkekti kadın oldu, yine döndü!

1987'de cinsiyetini değiştirip kadın oldu, 17 yıl sonra karar değiştirip tekrar erkek olmak için bıçak altına yattı

09 Kasım 2010 - 09:12

Evlü ve iki çocuk babası Sam Hashmi 1987'de cinsiyetini değiştirdi. 17 yıllık kadın döneminin ardından, erkek olmaya karar verip yeniden ameliyat oldu. Şimdi çok sevdiği nişanlısının çocuğuna babalık yapıyor.

Erkekti kadın oldu, pişman oldu erkek oldu!

28 Kasım 2012 Çarşamba - 14:17

Kategori Yaşam

1365 Okunma

0 Yorum

Paylaş

E-posta ile gönder

Yazdır

Yazı Boyutu

İngiltere Kralliyet Ordusu'dan emekli asker Gary Norton, 23 yıl önce cinsiyet değiştirerek kadın oldu. Daha

Ameliyatla kadın oldu ama şimdi kadavradan penis istiyor

Daha önce ameliyatla kadın olan D.K. yeniden erkek olmak için kadavradan penis nakli konusunda yasal düzenleme istedi. 21.12.2012 - 11:03

Facebook'ta paylaş

Twitter'da paylaş

Görsellerle paylaş

Yorum Yap

Tweet (5)

Beğen (11)

9 yıl önce ameliyatla kadın olmayı tercih eden Van nüfusuna kayıtlı 34 yaşındaki D.K., yeniden erkek olmak için kadavradan (boyn 60cm) gerçekleştirilen kütü penis nakli konusunda yasal düzenleme yapmasını istedi.

Milliyet.com.tr
27. Ağustos 2014 - Pazartesi

Milliyet.com.tr - Pazar - Haber

03.06.2008 - 01.00 | Son Güncelleme: 03.06.2008 22:10

"Kadın olursam sevgiliyle evleniriz sanmıştım"

Kadir Murat Sözübir 19 yaşındayken travesti olmayı seçti. Adını Aslı Başak olarak değiştirdi. 10 yıl kadın görünümüyle yaşadıkten sonra eski haline döndü. Sözübir: "Kadın olursam, sevgiliyle daha az dikkat çekeriz diye düşündüm. Belki böylece ilk aşkımla evlenebilirdik"

Niye Türkiye'ye döndünüz?

Anıtm. Babamdan boşanmak istiyordum. 1990'ların başında temelli dönüş yaptım. 1997'de de boşanabildim ancak.

Müziğe merakınız nedeniyle müzik okumuşsunuz.

Pera Güzel Sanatlar Lisesi'ni bitirdim. Okul sayesinde AKM'de sahneye çıkıyorduk, operalar söylüyorduk. Hayalim opera sanatçısı olmak. Konservatuza girmek istedim, olmadı. Marmara Üniversitesi Müzik Bölümü'nü kazandım.

Dr. Haydar Dümen'den cinsiyet değiştiren Nil Erkoçlar'ın yeni hayatıyla ilgili yorum:

DİLERİM RÜZGAR PİŞMAN OLMAZ

26 yaşındaki oyuncu Nil Erkoçlar, 3 hafta önce 15 saatlik ameliyatla erkek olmuş ve adını Rüzgar olarak değiştirmişti. Türkiye'de cinsellik deyince akla ilk gelen isim olan POSTA Gazetesi yazarı Dr. Haydar Dümen, Rüzgar'ın durumunu değerlendirdi: **'HORMONLAR DENGESİNİ BOZACAK'** Cinsiyet değişim vakaları üzerinde 1970'den beri çalışıyorum. Bu kişiler cinsel açıdan erkek olamıyor. Seksten haz almaları da imkansız. Pişman olanlara çok rastladım. Alınan hormonlar ruh dengesini de olumsuz etkiliyor. Kişinin tek kazancı var; mavi nüfus kağıdıyla psikolojik açıdan rahatlamak. Keşke Nil bu ameliyatı olmasaydı.

Uğruna kadın oldu koca dayığı yedi

Bursa'da cinsiyet değiştirip evlenen Öykü Ö., "Hem dövüyor hem de beni travestiyle aldatıyor" diyerek kocasına dava açtı. Korumaya alınan Öykü Ö. işe polis eşliğinde gidiyor. 27 Eylül 2012

28 Temmuz, 07:50 •

Kadını yaşamıyla bilinen Fransız fenomen Valentin Vaarruecos, İslamiyete giriş yaptığını ve eski yaşamına son verdiği duyurdu. Valentin, eski video ve fotoğraf... Devamını Gör

1477

Cinsiyetini değiştirip kadın olmuştu, şimdi tekrar erkek olmak istiyor!

Cinsiyet değiştirip erkek olmuştu... 7 yıl sonra yeniden kadın olma kararı aldı

ABD'nin Michigan eyaletinde 19 yaşındayken cinsiyet değiştirerek trans erkek olduğunu duyuran Issa, 7 yıl sonra uzun süren hormon tedavilerinin ardından kararından vazgeçerek yeniden kadın olmak istediğini açıkladı.

27/02/2022 17:18 San Gökçe: 27/02/2022 19:02

İstanbul Kaymaklığı: 27/02/2022

Cinsiyetini değiştirip kadın olmuştu, şimdi tekrar erkek olmak istiyor!

Cumhuriyet Gazetesi

Koreli Bir Kadın Olmak İçin 5 Milyon TL Harcayan Fenomen Olli London Tekrar Cinsiyet ve Irk Değiştirdi!

ABD Kongresi'nde "lgbt çocuk" oturumunda acı itiraf: Çocukluğum mahvoldu

ABD Kongresi'nde "sözde lgbt çocuk" oturumunda konuşan bir kız çocuğunun söyledikleri şoke etti. 12 yaşında ailesi yardımıyla cinsiyet değiştirmeye başlayıp 16 yaşında pişman olan Chloe Cole isimli çocuk, "Çocukluğum mahvoldu" dedi.

Propaganda ile bir neslin kafasını bulandırdılar. Sonuç:

Avrupa'da yüzlerce cinsiyet değişimi ameliyatı geçirmiş kişi orijinal cinsiyetlerine dönmek için yardım arıyor.

<https://news.sky.com/story/hundreds-of-young-trans-people-seeking-help-to-return-to-original-sex-11827740>

'Hundreds' of young trans people seeking help to return to original sex
A woman who detransitioned in 2018 says there are many people who have had gender reassignment surgery who wish they hadn't.

Mersin'de yaşayan 34 yaşındaki Vanlı Y.K., henüz 11 yaşındayken eşcinselliğini keşfetti. 2003 yılında Ankara'da ameliyatla kadın oldu. 2008 yılında da sevdiği bir erkekle evlendi. Ancak bir süre sonra kendisini erkek gibi hissettiğini belirterek ayrıldı. Bu arada dini vecibelerini yerine getirerek namaz kılmaya devam eden Y.K., yıllar sonra kadın olduğuna pişman oldu. Y.K., "Allah'ın yaratmış olduğu bedenime kendi arzularımdan dolayı müdahalede bulunmuştum. Şimdi tekrar erkek olmak ve hayatımı düzene sokmak istiyorum" Yine İngiliz Hava Kuvvetleri'nden emekli olan 75 yaşındaki Gary Norton 23 yıl önce ameliyatla kadın oldu ve "Gillian" adını aldı; ancak şimdi "gerçek bir erkek" olduğunu anladığını ve pişman olduğunu söylüyor. Norton, yeniden erkek olmak için ameliyat olmak istediğini ancak Ulusal Sağlık Hizmetleri yetkililerinden olumsuz yanıt aldığını açıkladı. (Haber Türk, 25.10.2012) 12 yaşında erkek

olmak için ailesi yardımıyla cinsiyet değiştirmeye başlayıp 16 yaşında pişman olan ve eski cinsiyetine dönen Chloe Cole, yanlış bedende doğduğuna inandırıldığını söyledi. Güvendiği yetişkinlerin ona ömür boyu geri dönüşü olmayan zararlar verdiğini belirten Cole, "Bugün sizinle Amerika Birleşik Devletleri tarihindeki en büyük tıbbi skandallardan birinin kurbanı olarak konuşuyorum" sözleri ile açıklamalarına başlayan Cole, "Sizinle, skandalı sona erdirmeye cesaretine sahip olmanız ve diğer savunmasız gençlerin, çocukların ve genç yetişkinlerin benim yaşadıklarımı yaşamamasını sağlamanız umuduyla konuşuyorum." ifadelerini kullandı. (Takvim, 28.07.2023) ABD’de 19 yaşındayken cinsiyet değiştirip trans erkek olduğunu açıklayan Issa Ismail, 26 yaşında kararından vazgeçip tekrar kadın olmak istediğini duyurdu. (Kıbrıs Gerçek, 28 Ocak 2022) ABD donanmasının özel kuvvetlerinde görevli olan ve erkekten kadına dönen Kristin Beck, cinsiyet değiştirme kararının hayatının en büyük hatası olduğunu söyledi. "Ben kullanıldım. Çok saftım, gerçekten kötü bir durumdaydım ve kullanıldım. Propagandaya maruz kaldım. Beni aşan bilgiye sahip birçok insan tarafından kötü bir şekilde kullanıldım. Ne yaptıklarını biliyorlardı. Amerika’nın tamamına yayılmış binlerce cinsiyet kliniği var. Çocuklar içeri girip ‘Ben erkek gibiyim’ veya ‘Bu beni rahat hissettiriyor’ dediğinde bir psikolog, ‘Ah, sen transseksüelsin’ diyor. Ve ertesi gün, pedofillerde tıbbi kastrasyon için kullandıkları hormonların aynısı olan hormonları alıyorsunuz. Şimdi bunu 13 yaşındaki sağlıklı çocuklara veriyorlar. Bu doğru görünüyor mu? Bu yüzden Amerika’ya uyanmasını söylemeye çalışıyorum" (Yeni Çağ, 12/12/2022) Sapkın LGBT örgütünün tuzağına düşen Joey Maiza isimli genç, cinsiyet değiştirdiği için ne kadar pişman olduğunu ve insanların zarar gördüğünü, çektiği bir video ile ağlayarak anlattı. Maiza, "İnsanlar 30-40 yaşlarına geldiğinde 'ben 16 yaşında ne yaptım' diyecek." diyerek büyük tehlikeye dikkat çekti. (Milli Gazete, 04 Ekim 2022)

Eşcinsellik genetik mi?

Bilim insanları da artık eşcinsellik üzerinde etkili kuvvetli bir gen olmadığına kanaat getirmiştir ve doğuştan gelen genetik faktörler yerine sonradan kazanılan epigenetik faktörlerin daha etkili olduğu yönünde fikir birliği oluşmuştur. (Gavrilets, S., U. Friberg, and W.R. Rice, Understanding Homosexuality: Moving on from Patterns to Mechanisms. Archives of sexual behavior, 2018. 47 (1): p. 27-31) Olaya evrimci bakış açısı ile baksak bile, genetik faktörlerin eşcinselliği oluşturmada ciddi bir etkisi olsa idi, buna neden olan genler uzun zaman önce doğal seçimle yok olup giderdi. Çünkü eşcinsel bir ilişki ile üreme şansı olmadığı için, eşcinseller genlerini sonraki nesillere aktarmada eşcinsel olmayanlara göre çok daha zayıf kalacaklardı, böylece eşcinsellik zamanla tükenecekti. Kendi teorileri bile iddialarını çürütmektedir! Eşcinsellik ve alkol, uyuşturucu ve sağlık: Gay ve biseksüel insanlarda kişilik bozukluğunu, alkol ile uyuşturucu kullanımının, (Herek, G.M., et al., Correlates of internalized homophobia in a community sample of lesbians and gay men. Journal-Gay and Lesbian Medical Association, 1998. 2: p. 17-26; Huebner, D.M., et al., The impact of internalized homophobia on HIV preventive interventions. American Journal of Community Psychology, 2002. 30(3): p. 327-348; Bostwick, W.B., et al., Dimensions of sexual orientation and the prevalence of mood and anxiety disorders in the United States. American journal of public health, 2010. 100(3): p. 468-475; Stall, R., et al., Alcohol use, drug use and alcohol-related problems among men who have sex with men: the Urban Men’s Health Study. Addiction, 2001. 96(11): p. 1589-1601; Marshal, M.P., et al., Suicidality and depression disparities between sexual minority and heterosexual youth: A meta-analytic review. Journal of Adolescent Health, 2011. 49(2): p. 115-123; Jimenez AD. Triple jeopardy: targeting older men of color who have sex with men. J AIDS. 2003;33(Suppl. 2): S 222-5) ve intihar eğiliminin daha fazla olduğu görülmüştür ki bu araştırmalar Türkiye, Çin, İzlanda, İngiltere ve ABD için yapıldığında da sonuç farketmemektedir. (Yalçınoglu, N. and A.E. Önal, Escinsel ve biseksüel erkeklerin icelleştirilmiş homofobi düzeyi ve sağlık üzerine etkileri. Turkish Journal of Public Health, 2014. 12(2): p. 100; Lian, Q., et al., Sexual orientation and risk factors for suicidal ideation and suicide attempts: a multi-centre cross-sectional study in three Asian cities. Journal of epidemiology, 2015. 25(2): p. 155-161; Silenzio, V.M., et al., Sexual orientation and risk factors for suicidal ideation and suicide attempts among adolescents and young adults. American journal of public health, 2007. 97(11): p. 2017-2019; Arnarsson, A., et al., Suicidal risk and sexual orientation in adolescence: a population-based study in Iceland. Scandinavian journal of public health, 2015. 43(5): p. 497-505; Eisenberg, M.E. and M.D. Resnick, Suicidality among gay, lesbian and bisexual youth: The role of protective factors. Journal of adolescent health, 2006. 39(5): p. 662-668; King, M., et al., Mental health and quality of life of gay men and lesbians in England and Wales: controlled, cross-sectional study. The British Journal of Psychiatry, 2003. 183(6): p. 552-558; Warner, J., et al., Rates and predictors of mental illness in gay men, lesbians and bisexual men and women: Results from a survey based in England and Wales. The British Journal of Psychiatry, 2004. 185(6): p. 479-485) ve ayrıca eşcinsellerde sağlık ve cinsel hastalıklar oranı daha fazladır. (Beyrer, C., et al., Global epidemiology of HIV infection in men who have sex with men. The Lancet, 2012. 380(9839): p. 367-377; CDC. Questions and answers: the 15% increase in HIV diagnoses from 2004 to 2007 in 34 states and general surveillance report questions [Internet]. 2009 [Cited

2010 Jan 15]. http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/qa/surv_rep.htm. ; CDC. Estimates of new HIV infections in the United States [Internet]. 2008 [Cited 2010 Jan 15]. <http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/factsheets/incidence.htm>. ; Ntale, R.S., et al., HIV seroprevalence, self-reported STIs and associated risk factors among men who have sex with men: a cross-sectional study in Rwanda, 2015. Sex Transm Infect, 2018; p. sextrans-2017-053311) Eşcinselliğe yönlendiren faktörler: Bu faktörlerin başında aile bütünlüğünün sağlanamaması, çocuklara yeterli eğitim verilemesi ve çocukların arkadaş ortamlarında gördükleri eşcinsel yönelimlere duydukları merak sayılabilir. Örneğin, Çırakoğlu eşcinselliğe ilişkin dört farklı nedensel yüklem olduğunu bulmuştur. (Çırakoğlu, O.C. (2006). Perception of homosexuality among Turkish University students: The role of labels, gender, and prior contact. The Journal of Social Psychology, 146(3), 293-305) Bunlar fiziksel ve/veya psikolojik bozukluklar, cinsel tercih, model alma ya da heyecan arayışı ve karşı cinsle ilişkilerde yaşanan sorunlar şeklinde özetlenebilir. Hayvanlarda eşcinsellik: Eşcinselliğin hayvanlarda da görülmesi normal birşey olduğu anlamına gelmiyor. Eşcinsellik davranışı gösteren hayvanlarda hormonal veya anatomik olarak bir farklılık tespit edilmemiştir. (Bagemihl, Bruce (1999). Biological Exuberance: Animal Homosexuality and Natural Diversity. New York: St. Martin's Press) Yine eşcinsellik hayvanlar arasında, insanlarda olduğu gibi bir süreklilik göstermemektedir. (Bagemihl, Bruce (1999). Biological Exuberance: Animal Homosexuality and Natural Diversity. New York: St. Martin's Press) Yani kalıcı değildir ve böyle hayvanlar kısa süreliğine bu tür davranış gösterse de normal cinselliğe geri dönerler. (Kaynak: www.bilimveyaratilisagaci.com/2018/06/escinselligin-sagligazararlari)

Eşcinseller, doğada hayvanlar arasında da eşcinsel eğilimler olduğunu söylüyorlar. Maymunların torunları olduğunu iddia edenler için hayvanlardan örnek vermeniz gayet doğal, peki bunun nedeninin; ekolojik dengeyi bozan ve hayvanların koku alma güdülerini tahrip olması olduğunu ve buna neden olanların da yine sizin sapıklıklarınızı özgürlük adı altında piyasaya sürmeye çalışan dünyadaki liberal ve ateist çevrelerin olduğunu biliyor muydunuz?

Eşcinsellik tedavi edilebilir, İsterse 6 ayda eşcinselliği bırakabilir. Psikolojik destek olarak farklı cinsel eğilimlerinden kurtularak kendisini bu meselenin çözümüne adanmış Ertuğrul Tulpar, kendisi ile aynı sorunu yaşayan insanları bir dernek çatısı altında bir araya getirdi. Eşcinselliğin tedavisinin mümkün olduğunu anlatıyoruz. Hayat hikayelerini dinliyoruz. Özellikle çocukluk çağında yaşadıkları sıkıntıları büyük bir dikkatle dinliyoruz. Bunları yazmalarını tavsiye ediyoruz. Çünkü yazmak başlı başına şifalandırıcı bir yöntem çünkü kişinin kendisiyle baş başa kalmasını ve gerçeklerle yüzleşmesini sağlıyor. Psikolojik destek olarak üç ila altı aylık tedavi süreciyle, eşcinselliği geride bırakmasını sağlıyoruz. Biz biliyoruz ki eşcinsellik, psikolojik kökenli sosyolojik bir rahatsızlıktır. Çocukluk yıllarında yaşanan travmalar, anne baba çocuk üçgenindeki dengesizlikler eşcinselliğin sebeplerindendir. Eşcinsellerin en az beşte ikisinin çocukken tecavüze uğradıktan sonra eşcinsel olduğunu, eşcinselliğin psikolojik temelli toplumsal bir hastalık olduğunu, eşcinselliğin tedavisinin mümkün olduğunu, söylemek için bir araya geldik. Eşcinsellik uzun yıllar cinsel kimlik bozukluğu / ruhsal hastalık olarak tanımlandı. 1970'li yıllara kadar eşcinsel bireyler çeşitli tıbbi yöntemler ve psikoterapiyle tedavi edildi. Zamanla siyasi kutuplaşmalar arttı. Bir grup dedi ki eşcinseller zorla tedavi edilmelidir, diğer grup hayır eşcinsellik kişisel tercihtir hastalık değildir. 1990'lı yıllarda Dünya Sağlık Örgütü, siyasi bir kararla eşcinselliği hastalık ve cinsel sapıklık kategorisinden çıkardı. Bilim dünyası eşcinselliği tedavi etmekten vazgeçti. Eşcinsel tedavi hizmeti veren hekimler baskı altına alındı, gericilik ve bilim dışılıkla suçladılar. Geçmişte zorla tedavi edilmek istenen eşcinseller vardı, günümüzde tam tersine eşcinsel hislerden rahatsızlık duyan ve tedavi olmak isteyen "Lütfen bana yardımcı olun, eşcinsel olmak istemiyorum, beni tedavi edin" diyen bireyler zorla eşcinsel dünyanın içine gönderilmekte. Eşcinsel bireyler, psikolojik destek görerek, çocukluk travmalarını tedavi ettiklerinde, cinsel yönelimleri kendiliğinden değişmekte ve karşı cinse yönelim başlamaktadır. Yüzlerce vakaya yardımcı olduk...Tedavi sonucunda, eski yaşantısından uzaklaştı... Şimdi evlendi, çok mutlu ve üç yaşında bir kızı var. LGBT üyeleri eşcinselliğin

doğuştan olduğunu kabul ediyor. Biz bunun çocukluk travmalarının sonucu olduğunu biliyoruz. Eşcinsel dernekler fuhuş mafyasıyla işbirliği içinde. (Sabah, 22 Mart 2019)

Gay olunur mu, gay doğulur mu? Eşcinselliğin nedenleri: Dr. Cem Keçe: Eşcinselliğin çoğunlukla zor ve acı dolu bir sürecin sonunda oluşan bir durum olduğunu ifade eden Dr. Cem Keçe; şöyle diyor: "Eşcinselliğin nedenlerini anlamamız çok önemlidir. Çünkü önemli olan yaygınlaşmasının önlenmesidir. Eşcinselliğin nedenleri şunlardır: Rol modellerin yanlış alınması, hormonal bozukluklar, çocukluk döneminde şiddete maruz kalmak, tacize ve tecavüze uğramak, çocuklukta karşı cinsle ilgili yaşanmış kötü bir deneyim, ciddi aile sorunları, aşırı otoriter bir babanın varlığı, baba veya figürlerinin çocuğun hayatında olmaması, aşırı duygusal veya içine kapalı bir yapıya sahip olunması, erken boşalma, iktidarsızlık, vajinismus veya dispareni gibi cinsel işlev bozuklukları nedeniyle yaşanan başarısız ve aşırı sorunlu cinsel deneyimler, yanlış yetiştirilme yani erkek çocukların kız gibi, kız çocuklarında erkek gibi yetiştirilmesi, ebeveynler başta olmak üzere yakın çevrede eşcinsel eğilimleri olan kişi veya kişilerin modellenmesi ve örnek alınması, kızların daha yumuşak tavırları olan erkekleri, erkeklerin ise daha erkeksi tavırları olan kızları aralarına alma eğilimleri, yazılı ve görsel medyanın eşcinselliği özendirici yayınları, vb. Eşcinsellik ailenin baskısına bir tepki sonucu da meydana gelebilir. Yaptığımız çalışmalarda ve literatür bilgilerinde, sağlıklı ve mutlu bir aile ortamında yetişmiş ve herhangi bir travmaya maruz kalmamış ama eşcinsel bir yaşantı süren bir kişiye hiç rastlamadım. Çünkü eğer bir kişide eşcinsel bir yönelim varsa; mutlaka sağlıklı bir aile yapısı, sorunlu bir çocukluk ve cinsel travma mutlaka vardır." Cinsel Terapist Psk. Gülüm Bacanak: "Cinsel terapi sürecinde biraz aceleyle konulduğuna inandığımız "gizli eşcinsel" tanısı bu yanlışların başta gelenlerinden. Çünkü böylesi acele konulan bir tanı cinsel terapisti doğrudan eşcinsellik dinamiğine yaklaştırır. Oysa "eşcinsel olmak kötü bir şeydir" inancıyla belirginleşen homoseksüel kaygılar; ergenlik dönemindeki bir aşamanın, biseksüel eğilimlerin baskınlaştığı geçici bir evrenin artıklarıdır. Geçici eşcinsellik kaygısı yaşayan ergenler, mutlaka burada kalmazlar. Eğer sağlıklı bir ortamda arkadaşlık ilişkileri yaşayabilirlerse, eşcinsel sitelere veya barlara takılmazlarsa, ailenin sevgisini koşulsuz olarak hissedebilirlerse normal dışı eğilimleri zamanla azalacak ve ortadan kalkacaktır. Ancak, kendi kabuklarına çekildikleri ve çaba göstermedikleri takdirde, eşcinsel olmaktan başka bir çıkar yol bulamazlar." (Hürriyet, 22 Aralık 2008)

1481

Sapıtınca duramazsın! Bizi suçlarlar ama aslında kendilerini tarif etmektedirler!

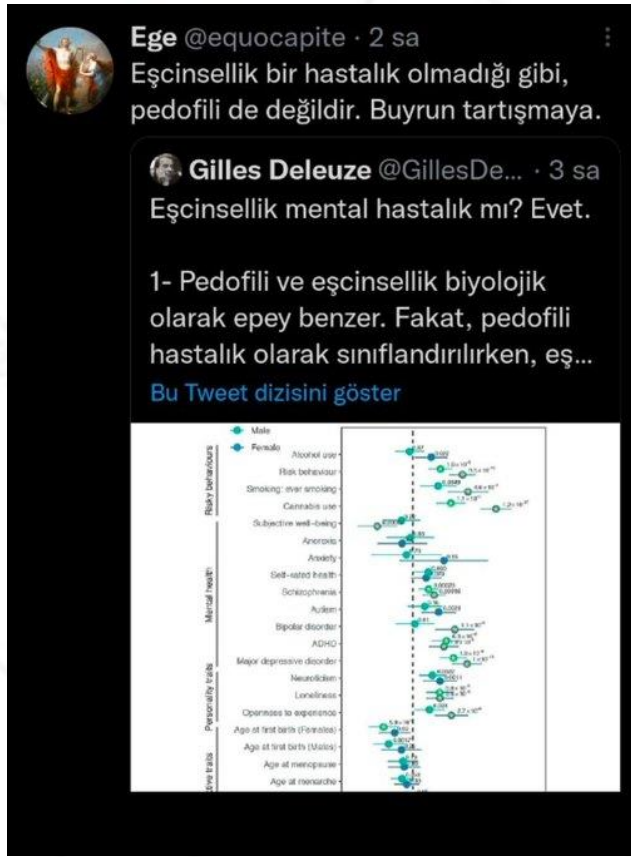
Eşcinsellik ve pedofili, ensest, nekrofil (Devamı, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda)

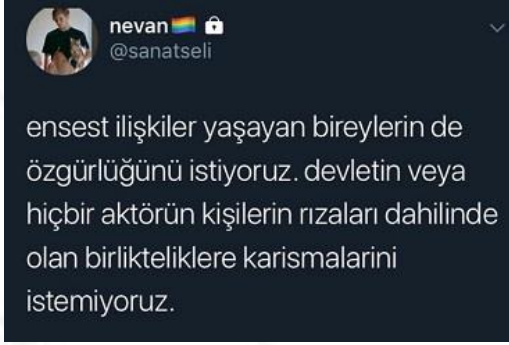
LGBT Türkiye LGBT Birliği
@lgbtiorg

İslam = #Pedofili

Bir trans kadın Prof. Çocuk sevicileri için "küçüklere çekim duyan bireyler" ifadesini akademik metne soktu. Bu sapıkların amaçları, "çocuk seviciliğini haklar arasına sokmak." (9.7.2024)
Makale: https://academicworks.cuny.edu/gc_etds/2285/

Mirjam Heine, 2018'de, TEDx'te "pedofili" hakkında konuşma yaptı.

"Pedofilleri dışlayarak, onları suçlayarak bir yere varamayız. Pedofili de eşcinsellik gibi doğal bir cinsel yönelimdir. İzole edilmemeliler" cümlelerini sarf etti.

#WayFair

Bugün eşcinsellik yarın pedofili normal kabul edilecek

LGBT, cinsiyetsizlik ve pedofili aynı kategoride değerlendirilmesi gereken kavramlardır. Zira Avrupa'da eşcinsellik propagandası anaokullarına kadar girdi. Bugün "Onur Yürüyüşü" adıyla 8-10 yaşındaki küçük çocukları "cinsel obje" gibi giydirek, dünyanın en "meden" şehirlerinin caddelerinde dans ettirdiklerini gördük. "Ben böyle yaratılmışım" tezine sığınan eşcinseller gibi pedofiller de "Ben böyle yaratılmışım" demeye başladılar bile.

Gerçek Hayat, 9.7.2019

Önceden rıza metni imzalanmış ölülerin bulunduğu "nekrofil genelevleri" ahlaki/meşru mudur? Yani benim istersem öldükten sonra kullanılmak üzere para karşılığı bedenimi satmam yasal olmalı mı?

ÖS 4:02 · 14 Oca 2021 · Twitter Web App

10 yaşındaki çocuğun cinsiyetini değiştirip podyuma çıkardılar

Giriş 15.09.2022 07:37 • GÜNCELLEME 15.09.2022 07:37

+ Aa -

Dünyanın önde gelen giyim markalarının defile yaptığı ünlü New York Moda Haftası'nda, 10 yaşındaki çocuk üzerinden LGBT propagandası yapıldı. Bir erkek çocuğu olarak; LGBT'li sözde bir aileye doğan Noella Maher, henüz 2 yaşındayken sözüm ona cinsiyet değiştirmek istediğine karar verdi. 4 yaşında İSE hormon tedavisi almaya başladı.

Daha bebekken kandırılan Maher, New York Moda Haftası'nda podyumda yürütülerek, "10 yaşında cinsiyet değiştiren en genç model" olarak ABD basını tarafından süslü cümleler ile kamuoyuna tanıtıldı.

Daha çocuk bunlar. Ne trans'ı ne parlaması ne hormonu ?!!

Diken
@DikenComTr

Baba, trans kızı kendini rahat hissetsin diye bikini markası yarattı: Her kız çocuğu parlamayı hak ediyor
diken.com.tr/baba-trans-kiz...

ÖS 12:42 - 6 Şub 2021 · TweetDeck

16 Retweet 10 Alıntı Tweet 220 Beğeni

Son Dakika - Bakan Koca: 'Bilin Kurulu Haftaya Çok Önemli Bir Toplantı Yapacak'

Makyaj konusunda herkese on basacak kadar büyük bir tutkusunu olan 10 yaşındaki Jack ile tanışın öncelikle:

Bu dünya yakışıklısı ufkilik, Britanya'da yaşıyor.

Georgia'nın Oxford şehrinde yaşayan hükümet çalışanı 33 yaşındaki William Dale Zulock ve 35 yaşındaki eski bankacı Zachary Jocoby Zulock, temmuzda polisin evlerinde çocuk pornosu indirdiklerine ilişkin ihbar almasının ardından gözaltına alınmıştı. (19 Ocak 2023)

● ABD'nin Georgia eyaletinde eşcinsel evlilik yapan iki sapkın, evlat edindikleri iki çocuğu 4 yıl boyunca istismar ettikleri ve fuhuş çetesine pazarladıkları ortaya çıktı. Suçlarını itiraf eden şahıslar tutuklandı. (Townhall)

"2018'de TEDx'in Würzburg Üniversitesi'nde organize ettiği konferansta konuşmacı olarak yer alan Alman aktivist Mirjam Heine, "Pedofili algımız neden değişmeli?" adlı konuşmasının bir bölümünde şunları dile getirmişti: "Pedofili de eşcinsellik gibi doğal bir cinsel yönelimdir. Tıpkı pedofililer gibi bizler de duygularımızdan sorumlu değiliz. Duygularımızı biz seçmiyoruz. Diğer herkese gösterdiğimiz saygıyı pedofililere de göstermeliyiz." (Video: <https://twitter.com/Vanguardreboot/status/1673038349437632512/video/1>)

Çıplak bisiklet süren adamın yanında
lgbt bayraklı bisiklet süren çocuk

Kilsede lgbt bayrakları

Çıplaklığı savunanlar, lgbt bayrağı ve çocuk

Don't fear trans children..
show them love
and support and
they will grow
up happy and
strong

Erkek çocuklarına kadın giysi ve peruğu taktırıp oyun oynadığını zanneden çocukların videolarını çekenler, çocukların trans olmasından korkulmaması gerektiğini çocuklara öğlettiren ve videosunu çekenler

Avusturya Viyana.. trafik ışıklarında lgbt.. ve metrolarda bayrak olarak lgbt

Tıpkı pedofililer gibi duygularımızdan

Ben medyanın sizi uyardığı korkunç transseksüel kişiyim

Babalarımı seviyorum

Exactly. Love is love.

Have you joined our LGBT News Groups?

Kanada'da LGBT grubu lideri Sean Gravells, çocuklara yönelik cinsel suçtan tutuklandı. (15 Ocak 2024)

Kuzey Amerika Erkek/Erkek Sevgisi Derneği (NAMBLA), Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bir pedofili ve oğlancılık savunuculuğu kuruluşudur. Yetişkinlerin reşit olmayanlarla cinsel ilişkisini suç sayan reşit olma yaşı yasalarını kaldırmak için çalışmaktadır.

Hollanda Pedofili Özgürleştirme Hareketi Başkanı ise Dr Frits Bernard'dır. Frits Bernard, Hollanda'da klinik psikolog, seksolog ve eşcinsel ve pedofil aktivistidir.

North American Man/Boy Love Association

Article Talk

Language Download PDF Watch View source

The North American Man/Boy Love Association (NAMBLA) is a pedophilia and pederasty advocacy organization in the United States. It works to abolish age-of-consent laws criminalizing adult sexual involvement with minors^{[1][2]} and campaigns for the release of men who have been jailed for sexual contacts with minors that did not involve what it considers coercion.^{[2][3]}

The group no longer holds regular national meetings, and as of the late 1990s—to avoid local police infiltration—the organization discouraged the formation of local chapters.^{[4][5]} Around 1995, an undercover detective discovered there were 1,100 people on the organization's rolls.^[4] NAMBLA was the largest group in International Pedophile and Child Emancipation (IPCE), an international pro-pedophile activist organization.^[6] Since then, the organization has dwindled to only a handful of people, with many members joining online pedophile networks, according to Xavier Von Erck, director of operations at the anti-pedophile organization Perverted-Justice.^[7] As of 2005, a newspaper report stated that NAMBLA was based in New York and San Francisco.^[4]

North American Man/Boy Love Association	
NAMBLA	
A NAMBLA logo. The capital M and lowercase b symbolize a man and a boy.	
Founded	December 2, 1978; 45 years ago ^[1]
Founder	David Thorstad

ipce.info/ipceweb/Library/dutch_movement_text.htm

[Home] [Up]

The Dutch Paedophile Emancipation Movement

Dr. Frits Bernard

From *Paidika: The Journal of Paedophilia*, volume 1 number 2 (Autumn 1987), p. 33-45. Copyright © 1987, Frits Bernard. Reprinted by special permission of Frits Bernard and *Paidika*.

Paidika editor's note:
Dr. Frits Bernard is a Clinical Psychologist, and was the founder of the International Enclave Movement. He is on the Board of Directors of the Association for the Advancement of Social Scientific Sex Research, Düsseldorf, and the Association for Human Sexuality, Berlin, and a member of the German Society for Sex Research, Frankfurt, and the Association for Sexology, Utrecht. He has published numerous articles on paedophilia, a scholarly work on the subject which has appeared in three languages, and two novels. This article is copyrighted by Dr. Frits Bernard, 1987.

Early History

LGBTIQPE+: "LGBTIQ+ derken, buna P yani Pedofili de eklendi. Sıra geldi "E"ye, yani Ensest'e... Pedofili, Ensest, Nekrofil, Zoofili, Pandasex, Queer, Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transgender ve İnterseks, Travesti, Aseksüel, Homoseksüel..." (A.Dilipak, Yeni Akit, 20.02.2021)

Trans ameliyatları sonrasında yaşanan pişmanlıklar

Cinsiyet ameliyatla veya hormonlarla değiştirilebilen bir şey değildir[1]. "Cinsiyet değiştirme ameliyatı" yanlış bir nitelemedir, ameliyatlara bir erkek kadına, bir kadın erkeğe dönüşemez, bu mümkün değildir. "Yapılan cinsiyetin değiştirilmesi değil, cinsiyetin iptalidir." Transseksüeller cinsiyetlerini değiştiren değil "cinsiyetlerini iptal eden" [ne erkek ne kadın haline gelen] bireylerdir. Örneğin bu ameliyatları yaptıran [kadın olmak isteyen bir erkek] ise; Önce cildi hariç penisinin işlevsel kısmı ve testisleri alınır. Böylece artık

testosteron ve sperm üretmez hale gelir. Yani o artık [genetik yapısı hala 46XY/erkek olsa da] penisi, testisleri, spermi ve dölleme yeteneği bulunmayan [erkekliğini iptal ettiren] bir bireydir. Karşıt cinse geçmek [kadın olmak istediği] için anüsü ile üretrası arasında bir oyuk/çukur açılarak sözde vajina yapılır[içi boşaltılan penis cildi ters çevrilir ve bu çukura döşenir], ancak bu vajina asla doğal bir vajina gibi işleve sahip değildir, sekresyon salgılayamaz, esneyemez, kasılamaz, orgazmik fonksiyonu bulunmaz vs. Vücut orayı bir yara gibi algıladığından pek çok vakada daralır/kapanır, bu yüzden sık sık metal dilatatörlerle açılmaya genişletmeye çalışılır, enfeksiyonlar, kokular olur, tabi bu arada kesilen kısaltılan üretrase (idrar kanalı) da daralmaya, tıkanmaya başlar vs. Kısaca bu bireyler erkekliklerini kaybettikleri gibi ne işlevsel olarak ne de üreme kapasitesi açısından asla bir kadın olamazlar [yumurtalıkları ve rahimleri olmadığı gibi suni vajinaları da asla doğal bir vajina işlevini göremez]. Beden yapıları dışarıdan östrojen hormonu kullanarak kısmen feminenleşir ve meme protezi de takılabilir ancak tabi ki tüm bunlar bir bireyin kadın olmasını sağlayamaz. Eğer bu birey [erkek olmak isteyen bir kadın] ise; Ameliyatla memeleri, rahmi, yumurtalıkları ve vajinası alınır. Böylece artık östrojen ve oosit [yumurta] üretmez, siklusu sonlanır. Yani o artık [genetik yapısı hala 46XX/kadın olsa da] memeleri, rahmi, yumurtalıkları ve vajinası bulunmayan gebe kalma-doğurma yeteneğini kaybeden [kadınlığını iptal ettiren] bir bireydir. Karşıt cinse geçmek [erkek olmak istediği] için kol ve bacak vb bölgesinden alınan dokularla [ki bunlar deri ve yağdan ibarettir] yapay bir penis yapılabilir ancak bu penisin ne işlevi olur ne de duyusu, tamamen görüntü için yapılan bir şeydir bu, yine sırf görüntü için plastik veya silikon testis protezleri takılabilir ama aşka işlevi yoktur. Kısacası bu bireyler kadınlıklarını kaybettikleri gibi işlevsel ve üreme kapasitesi bakımından erkek de olamamış bireylerdir, yapılan bu penis erekte olamaz, et yığınıdır, bir kadınla penetratif cinsel ilişki yaşayamazlar, buna muktedir değildirler. Beden yapıları dışarıdan testosteron hormonu kullanarak kısmen maskülenleşebilir ve erkeksi kılınma olabilir ama tabii ki tüm bunlar da bir bireyin erkek olmasını sağlayamaz. Bu ameliyatı sık yapan doktorlardan Santucci yeni yapılan bu penis için "...o fallus bir fallus değil; deri ve yağdan oluşan bir zarf." diyor[2]. Evet, bu penis deri ve yağdan oluşan, ne işlevi ne de duyusu/hissi olan bir doku yığını ama bu deri ve yağ dokusunun alındığı bacakta veya kolda ciddi sekeller oluşuyor, yani kol veya bacak kısmen sakatlanıyor, ayrıca estetik problemler de cabası [3]. Peki, bu bireyler kendi bedenlerini sakatlayacak şekilde bu zahmetli ve acı verici ameliyatları niye yaptırıyor ve niye cinsiyetlerini iptal ettiriyorlar? Çünkü biyolojik cinsiyetleri ile uyumlu bir cinsiyet kimliği [psikolojik cinsiyet] geliştiremiyor, "cinsiyet hoşnutsuzluğu" içinde oluyorlar; "ben erkek bedeninde hapsolmuş kadınıym" veya "ben kadın bedeninde hapsolmuş erkeğim" demeye ve bedenleri ile savaşmaya başlıyorlar. Psikolojik cinsiyetlerini düzeltemedikleri [bunu yapacak terapist bulamadıkları için] "biyolojik cinsiyet" ile "psikolojik cinsiyet" arasındaki çatışmayı biyolojik bedene müdahale ederek çözmeye çalışıyorlar; yani erkek ise erkeklik organlarını, kadın ise kadınlık organlarını kestirip attırmak istiyorlar. Yaşadıkları ruhsal sorunların bu şekilde son bulacağını [rahatlayacaklarını] düşünüyorlar. Ama tabii ki yanılıyor ve de kandırılıyorlar. Yapılan çalışmalar translarda sık görülen anksiyete, depresyon, madde kullanımı ve intihar gibi ruhsal sorunları ameliyatlardan sonra da yüksek oranda devam ettiğini, bu sorunların bitmediğini ilaveten intihar, kalp-damar hastalıkları ve kansere bağlı ölümlerin daha da arttığını gösteriyor[4-7]. Tabii bu sorunlar trans bireylerin hem yaşam kalitesini bozuyor hem de yaşam süresini kısaltıyor. 2013 yılında San Fransisco'da yapılan bir araştırma, transgender bireylerin ortalama 25 yıl daha az yaşayabileceğini iddia ediyor[8]. Dahası yaşarken de huzurlu ve mutlu olamıyorlar. Ameliyatla cinsiyet değiştiren transseksüellerde; depresyon, travma sonrası stres bozukluğu, kişilik bozuklukları, iş ve sosyal hayata dair problemler, partner problemi, yalnızlık hissi ve intihar gibi ruhsal problemler[9,10]; ve idrarda yanma, sık idrara çıkma, idrar kaçırma, cinsel ilişki sonrasında üriner enfeksiyonlar gibi biyolojik problemler sık yaşanıyor[11]. Kuhn ve ark. tarafından yapılan bir çalışmada cinsiyet değiştirme ameliyatları sonrasında yaşam kalitesi ve hasta memnuniyetinin [ameliyat olmayan

translara göre] anlamlı düzeyde daha düşük olduğu tespit edilmiştir. En sık memnuniyetsizlik nedeni olarak da idrarla ilgili üriner problemler ve cinsel problemler gösterilmiştir[12]. Kısaca ameliyat olan trans bireylerin ruhsal sorunları bitmezken hatta artarak devam ederken ilaveten ameliyatlara bağlı çok ciddi sorunlar oluyor. Son yıllarda ameliyattan sonra azımsanmayacak sayıda pişman olan trans var[5,13,14]. Çünkü bu ameliyatlardan sonra depresyondan kurtulamadıkları gibi[15], yaşam kaliteleri de anlamlı bir şekilde düşüyor ve hayal kırıklığına uğruyorlar[12,15]. Hatta bu pişmanlıklar o kadar artmaya başladı ki, lobinin baskılarına ve örtme çabalarına rağmen sadece akademik yayınlara değil Reuters ve Dailymail.com gibi ünlü ajanslarının/sitelerin raporlarına [haber analizlerine] de yansıyor[2,16]. Pişman olan translar [lobinin tehditlerine rağmen] organize oluyor ve “De-trans etkinlikleri” yaparak geçişe karşı mücadele veriyorlar, aynı hataya başkaları düşmesin diye çaba sarf ediyorlar. Çünkü biliyorlar ki bu ameliyatlardan sonra pişmanlık fayda vermiyor, kaybedilen organlar geri alınamıyor. Ve tabii ki doktorlara karşı dava açıyorlar [yakın gelecekte bu davalar daha da artacaktır]. Dailymail.com sağlık editörü Caitlin Tilley’in bilimsel verilere dayalı olarak hazırladığı Haziran 2023 tarihli raporuna göre ameliyat olan trans bireylerde gözlemlenen sorunlar şunlardır[2]; “Bu vakaların yaklaşık yarısında hayatı tehdit eden [ölümcül] komplikasyonlar gelişiyor. Trans erkek ve kadınların yarısından fazlasında ameliyat sonrasında şiddetli ağrılar oluyor ve aylar sonra ya tıbbi müdahaleye ya da ilave ameliyatlara ihtiyaç duyuyorlar. Vajina konstrüksiyonu yapılan trans kadınların neredeyse yarısında, penis ameliyatı [faloplasti] yapılan trans erkeklerin ise %64’ünde sorunlar gelişiyor. Trans ameliyatları sonrasında genellikle enfeksiyon ve ağrı sorunları oluyor ve hastalar tuvaleti kullanmada [işemede] veya seks yapmada zorluk yaşıyorlar. Kanada Ontario’daki Women’s College Hospital’da yapılan büyük bir araştırmada ‘popo’ ameliyatı geçiren trans kadınların yarısından fazlasının yıllar sonra çok fazla acı çektiğini ve tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyduklarını gösteriyor. John Hopkins Üniversitesindeki bir araştırma vajinoplasti geçiren trans kadınların %30’unda ameliyatla bağlantılı bir enfeksiyon geliştiğini gösteriyor. Teksas’ta farklı hastanelerde yapılan araştırmalar, penil protez yerleştirilen faloplastili 80 trans bireyin %36’sında [6-24 ay içinde] ileri düzeyde cerrahi gerektiren bir komplikasyon geliştiğini gösteriyor. Aynı ameliyatı geçiren 792 hastayla yapılan başka bir çalışmada, vakaların %36’sında cerrahi müdahale ile penisteki implantın çıkarılmasını gerektiren ciddi komplikasyonlar görüldü. Ortalama 2,6 yıllık takipten sonra hastaların %40’ında artık orijinal implantları yoktu[çıkartılmış]. Kanada’da Ocak 2023’te yayınlanan başka bir araştırma, ameliyat olan trans kadınların yarısından fazlasının tıbbi müdahale gerektirecek kadar çok acı çektiğini gösteriyor. Cerrahi olarak vajina oluşturulmuş [erkekten kadına geçmiş] bu bireylerin üçte biri, ameliyattan bir yıl sonra işemekte zorlanıyor veya cinsel sorunlar yaşıyordu. Kanada’da vajinoplasti ameliyatı yapılan 80 trans kadının tıbbi kayıtları incelenmiş ve şu komplikasyonların geliştiği tespit edilmiştir: Ağrı [%53,8], darlık-dilatasyon[%46,3], kanama[%42,5], cinsel işlev sorunları[%33,8], vajinal akıntı[%32,5], vajinal sıkılık[%28,7], işeme-idrar sorunları[%22,5], yara iyileşme sorunu[%21,3], estetik memnuniyetsizlik[%18,8], vajinada kılınma[%12,5], anatomik düzensizlik[%12,5], ruh sağlığı problemleri[%12,5], derinlik kaybı[%10], kötü koku[%10], vajinal kanalın kapanması[%10], uyuşma[%3,8] ve vajinal kuruluk[%2,5]. Ruhsal sorunlar nedeniyle hastaneye yatış %2,5 iken, vakaların yaklaşık beşte biri [%19], yeni vulvalarının görünümünden memnun olmadıklarını ve kozmetik revizyon istediklerini söylemişlerdi [ayrıca bazı vakaları birden çok şikayet bildirmişlerdi].” Pişman olan binlerce bireyden sadece birkaçının sözlerini [aynen] naklediyorum(afı geçen rapordan); “Belki ilk bir iki ay mutluydum ama ameliyattan sonra moralim daha da bozuldu. Yeni vajinam daralmaya başladı. Bacaklarımı açıp düzüleceğimi sanmıştım ama penisimi verdikten sonra bu hiç olmadı. İnternette insanlara ne kadar depresif olduğumu söylüyordum. Pek çok insan bunun ameliyat yüzünden olduğunu düşündü... Ama hiç enerjim kalmamıştı, çok uyuşuktum, beynimde sis vardı ve hiç cinsel dürtüm yoktu. Benim için son derece travmatik olan şey, penisimi bir daha asla geri

alamayacağım. Onu geri istiyorum ama alamıyorum. Seks artık benim için travmatik [bir şey], çünkü başarısız ameliyatlar geçirdim.” [Shifter] “Aynı "tedavi" nedeniyle onarılamaz şekilde zarar görmüş pek çok insanla tanıştım. Testosteron kullanımından dolayı ses ağrısı çeken insanlar tanıyorum. Çocuklarını emziremedikleri için mahvolmuş insanlar tanıyorum. Ya kendi bedenlerinden korktukları için - libidoları tamamen tükendiği için - ya da seks artık fiziksel olarak acı verici bir şey haline geldiği için cinsel yakınlıktan asla zevk almayan/almayacak olan insanlar tanıyorum. Bu tedavi ile kısırlaştırılan insanlar tanıyorum. [Ben kendim, tüm hayatım boyunca kararlı bir şekilde çocuk doğurmak istediğim halde, hayatımın en karanlık yıllarında sahip olduğum son 'dişi' göstergelerden birini ortadan kaldırmakta ısrar ettiğim [aldırdığım] gerçeğini düşünürken oturup ağladım]. Bağımlılığın derinlerine inen insanlar tanıyorum, çünkü yaşadıkları onca şeyden sonraki günü atatabilmelerinin tek yolunun bu olduğuna inanıyorlar. Hayatın en iyi kısımlarının kendilerinden çalındığına inandıkları için yataktan kalkamayan insanlar tanıyorum. Çok fazla acı gördüm [ve hissettim]. Bu kadar. Hala kendimi ondan bir adım geride tutuyorum. Vücudumuzu değiştirdi, doğal işleyişimizi yok etti, bize kronik ağrı ve ömür boyu sürecek komplikasyonlar verdi ve bizi kırık ve yalnız hissettirdi. Hayatımın geri kalanını memelerim olmadan, kalın bir sesle, erkek tipinde saçla/saçsız ve hamile kalma yeteneği olmadan yaşayacağım. Tamamen sağlıklı olan rahmimi aldırarak en büyük pişmanlığım.” [Zacchigna] “Bu ameliyatlar kulağa geldiği kadar korkunç. Mevcut ameliyatlar oldukça acımasız. Uyandığım an, hatta her şeyin felaket derecesinde kötüye gittiğini anlamadan önce ‘s...r git, bu bir hataydı’ [dedim]. [4 yıl geçtiği halde] Kasık bölgemde hiç his yok. Beni bıçakla bıçaklayabilirsin ve ben bunu anlayamam. Tüm alan uyuşmuş, sanki şok geçirmiş ve dört yıl geçmesine rağmen –hala- ne olduğunu anlayamıyor. Yıllar sonra, yeni vajinamın yanında eksik bir et parçası gibi görünen bir şey var, kelimenin tam anlamıyla biri beni hacklemiş gibi görünüyor. Kimse bana penisimin taban bölgesinin bırakıldığını, çıkarılamayacağını söylemedi -bu, içinde seğiren gerçek bir güdükle kaldığın anlamına geliyor. Testosteron aldığınızda ve libidonuz geri geldiğinde, ağaç olamayan bir sabah odunuyla uyanırsınız. Seks dürtüm olsa bile neo-vajinam o kadar dar ve küçük ki, istesem bile seks yapamam. Ve küçük bir dilatör/genişletici kullandığımda, zevkten çok acıyı algılayan gelişigüzel duyu ceplerim oluyor. Sonra tuvalete gitme eylemi var. Mesanemi boşaltmam yaklaşık 10 dakikamı alıyor, son derece yavaş, acı verici ve ne kadar gevşesem de akıntı/damlama devam ettiği için tüm o bölgeye yayılacak ve beni sıırıslamak bırakacak. Kendimi temizledikten sonra, birkaç dakika içinde iç çamaşırlarımın ıslak olduğunu fark edeceğim - ne kadar silsem de bir saat boyunca yavaşça damlıyor. 35 yaşında gittiğim her yerde sidik kokma riskini aldığımı hiç bilmiyordum. Ameliyattan yaklaşık beş yıl sonra hala ağrı, enfeksiyon ve acılarla uğraşıyorum. Arkanıza yaslanıp düşündüğünüzde, her şeyin bir delilik olduğunu anlıyorsunuz. Mutlak vahşi delilik. Ve bu [vahşi delilik] hala devam ediyor, toplu halde, dünya çapında.”[Ritchi].

Sonuç/mesaj: Peki ne yapılmalı/yapılabilir? Bu bireyler bu kadar zahmetli ameliyatları gelip geçici bir hevesten dolayı yaptırmıyorlar, çok ciddi psikolojik sorunları var bu sorunlarını terapi ile çözemedikleri için çözümü bu şekilde bulmaya çalışıyorlar, çünkü ne yazık ki onlara bu konuda yardımcı olacak terapist yok (veya yok denecek kadar az). Ayrıca transeksüel kimlik iyice yerleştikten sonra özellikle yirmili yaşlardan sonra çözüm o kadar kolay da değil. Çünkü Transseksüellik de eşcinsellik gibi temelde bir cinsiyet kimliği problemidir, cinsiyet kimliği ise (daha önce de defalarca belirttiğimiz üzere) erken çocukluk döneminde (1-6 yaş arasında) geliştirilir, kritik rolü hemcins ebeveyn ile özdeşim oynar (ebeveynle özdeşim ve akran etkileşimleri). Sağlıklı bir cinsiyet kimliği geliştirebilmek için bu süreçlerin sağlıklı yaşanması gerekir, aksi halde erkek çocuk babası ile kız çocuk annesi ile özdeşim kuramaz ve biyolojik cinsiyetine uygun cinsiyet kimliği geliştiremez (transeksüelliğin zeminini oluşturan cinsiyet hoşnutsuzluğu gelişir, biyolojik cinsiyet ile psikolojik cinsiyet çatışır), yani basit bir

ifadeyle söylersek birey erkek veya kadın olmayı başaramaz, dolayısıyla önleyici tedbir açısından odaklanılması gereken yer burasıdır(hatalı ebeveyn davranışlarının düzeltilmesi ve doğru rehberliğin sağlanması), bu sağlıklı yapılabilirse internet ve sosyal medyanın zararı da minimize edilmiş olur aksi taktirde internetin olumsuz etkisi katbekat artar, günümüzde olan da budur zaten, kısaca çocuklarımızın gençlerimizin bu aşamaya gelmesini istemiyorsak, suyu baştan kesmeliyiz, olay bu aşamaya geldikten sonra iş çok zor, “biz bunu kabul etmiyoruz, istemiyoruz, aşalım, keselim, yasaklayalım vs” demenin bir yararı olmaz/olmuyor, yani bu sorunu yasaklayarak, bağırarak-çağırarak, slogan atarak çözemeyiz, akılla ve bilimle çözebiliriz ancak. O halde karanlığa küfretmeyi bırakalım ve bir mum yakalım. Daha detaylı bilgi için bu konudaki yazılarıma, seminerlerime, videolarıma ve hassaten şu kitabıma (İnterseks-Hermafrodit ve Eşcinsel, Motto y, 2022, İstanbul) bakabilirsiniz. Prof. Zeki Bayraktar.

Kaynaklar: 1-Moxon SP. Stress mechanism is sex-specific: female amelioration or escape from stress to avoid compromising reproduction contrasts with male utilisation or in effect manufacture of stress to fulfil male ‘genetic filter’ function. *New Male Studies*, 2015; 4(3) 50-62. 2-Tilley, 2023; <https://www.dailymail.co.uk/.../Just-16-gender-dysphoria>. 3-Santucci, 2019; https://www.med.unc.edu/.../Santucci-Forearm_Phalloplasty. 4-Dhejne C, Lichtenstein P, Boman M et al. Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden. *PLoS One*. 2011; 6(2): e16885. 5-Dhejne C, Öberg K, Arver S, Landén M. An analysis of all applications for sex reassignment surgery in Sweden, 1960-2010: prevalence, incidence, and regrets. *Arch Sex Behav*. 2014 Nov;43(8):1535-45. 6-Gooren LJ, Giltay EJ, Bunck MC. Long-term treatment of transsexuals with cross-sex hormones: extensive personal experience. *J Clin Endocrinol Metab*. 2008;93:19-25. 7-Murad MH, Elamin MB, Garcia MZ et al. Hormonal therapy and sex reassignment: a systematic review and meta-analysis of quality of life and psychosocial outcomes. *Clin Endocrinol (Oxf)* 2010;72:214-231. 8-Camenker B. The health hazards of homosexuality: what the medical and psychological research reveals/Eşcinsel Hayat Tarzının Sağlık Tehlikeleri, Kaknüs yayınları, 2021, s.81 9-De Cuypere G, Elaut E, Heylens G, Van Maele G, Selvaggi G, T’Sjoen G, Rubens R, Hoebeke P, Monstrey S. Long-term follow-up: Psychosocial outcome of Belgian transsexuals after sex reassignment surgery. *Sexologies* 2006; 15(2): 126-33. 10-Jokić-Begić N, Korajlija AL, Jurin T. Psychosocial adjustment to sex reassignment surgery: A qualitative examination and personal experiences of six transsexual persons in Croatia. *The Scientific World Journal* 2014. Mar 25;2014:960745. 11-Hoebeke P, Selvaggi G, Ceulemans P, Cuypere GD, T’Sjoen G, Weyers S, Monstrey S. Impact of sex reassignment surgery on lower urinary tract function. *European urology* 2005;47(3): 398-402. 12-Kuhn A, Bodmer C, Stadlmayr W, Kuhn P, Mueller MD, Birkhäuser M. Quality of life 15 years after sex reassignment surgery for transsexualism. *Fertility and Sterility* 2009;92(5): 1685-89. 13-Landén M, Walinder J, Lundström B. Prevalence, incidence and sex ratio of transsexualism. *Acta Psychiatr Scand*, 1996;93:221-223. 14-Olsson SE, Möller A. Regret after sex reassignment surgery in a male-to-female transsexual: a long-term follow-up. *Arch Sex Behav*. 2006 Aug;35(4):501-6. 15-Newfield E, Hart S, Dibble S, Kohler L. Female-to-male transgender quality of life. *Qual Life Res*. 2006;15:1447-1457. 16-Respaud R, Terhune C, Conlin M. A REUTERS SPECIAL REPORT, Why detransitioners are crucial to the science of gender care, Dec 22, 2022.

Transseksüeller 25-28 yıl daha erken ölüyorlar

Danimarka’da ortalama ömür kadınlarda 81.9, erkeklerde 78 iken –ameliyat olan-transseksüellerde 53.5’tir [1]. Yani transseksüeller 25-28 yıl daha erken ölüyorlar. Neden? Çünkü kullandıkları hormonlara bağlı olarak kanser, akciğer ve kalp-damar hastalıkları artıyor, buna ameliyatlara bağlı komplikasyonlar, enfeksiyonlar ve yoğun psikiyatrik sorunlarla birlikte intiharlar da eklenince sonuç böyle oluyor [2]. Yaşarken de mutlu olamıyorlar, mutsuz ve huzursuz bir yaşam sürüyorlar. Tüm çalışmalar transseksüellerin ameliyat öncesinde de sonrasında da [ömür boyu] yoğun psikiyatrik sorunlar yaşadıklarını gösteriyor [2,3]. Hatta bazı translarda ameliyattan sonra mevcut psikolojik sorunlar daha da artıyor [2]. İlaveten ameliyatlara bağlı problemler yaşıyorlar [ki bunlar idrar ve gayta kaçırma, yapamama, fistüller, ek ameliyatlar, ağrılar, genital-cinsel sorunlar vb gibi yaşam kalitesini bozan çok ciddi sorunlardır]. Nitekim transseksüellerin yaşam kalitesi cerrahiden 15 yıl sonra anlamlı derecede düşük bulunmuştur [4]. Ama buna rağmen psikiyatri “yanlış bedende doğdum” düşüncesi ile cinsiyetinden/bedeninden hoşnutsuz olan bu bireylere “ben senin psikolojini değiştiremiyorum, sen cinsiyetini/bedenini değiştir, rahatla” telkininde bulunuyor. Bu telkin translarda zaten var olan cinsiyet hoşnutsuzluğunu daha da artırıyor, bir an önce ameliyat olmak [ve rahatlamak!] istiyorlar. Ama sonuç tabii ki çoğu kez umdukları gibi olmuyor, hatta –çoğu bunu açıktan itiraf edemese de- daha da kötüleşiyor. Almanya’da yapılan güncel bir çalışmada, geçiş sürecini başlatan ama sonra pişman olan/vazgeçen transseksüellerin yarıdan fazlası [%55’i], geçişe başlamadan önce bir doktor veya psikiyatrist tarafından yeterince aydınlatılmadığını [yeterli bir değerlendirmeye tabi tutulmadığını] bildirmiştir [5]. İşte translara en büyük zararı veren asıl transfobikler bu doktorlardır; yardıma muhtaç olan bu bireyleri,

yeterli takip ve değerlendirme yapmadan [rıza mühendisliği marifeti ile] geriye dönüşü olmayan ameliyatlara sürükleyen ve böylece ömürlerini 25-28 kısaltan, yaşarken de mutsuz olmalarına neden olan bu doktorlar. Yanlış olan bilim değildir [nitekim naklettiğim bu verileri de bilim sağlıyor bize], bilimin politik görüşlerle istismar ve hatta iğdiş edilmesi, bilimsel veri olarak gerçek verilerin değil bilim soslu hurafelerin takdim edilmesi, kısaca –bu konudaki-bilim vitrininin ele geçirilmesi ve istenenlerin rafa çıkarılmasıdır. Şimdilik bu rafları biz düzenleyemiyorsak da mutfaktan malzemeleri taşımaya devam edeceğiz.” Prof. Zeki Bayraktar.

Kaynaklar: 1-Simonsen RK, Hald GM, Kristensen E, Giraldi A. Long-Term Follow-Up of Individuals Undergoing Sex-Reassignment Surgery: Somatic Morbidity and Cause of Death. Sex Med. 2016 Mar;4(1):e60-8. 2-Simonsen RK, Giraldi A, Kristensen E, Hald GM. Long-term follow-up of individuals undergoing sex reassignment surgery: Psychiatric morbidity and mortality. Nord J Psychiatry. 2016;70(4):241-7. 3-Dhejne C, Lichtenstein P, Boman M et al. Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden. PLoS One. 2011; 6(2): e16885. 4-Kuhn A, Bodmer C, Stadlmayr W, Kuhn P, Mueller MD, Birkhäuser M. Quality of life 15 years after sex reassignment surgery for transsexualism. Fertility and Sterility 2009;92(5): 1685-89. 5-Vandenbussche E. Detransition-Related Needs and Support: A Cross-Sectional Online Survey. J Homosex. 2022 Jul 29;69(9):1602-1620.

Soru cevap:

Selamün aleyküm. Ben bu konuyu birçok yerde araştırdım ama net bir cevap bulamadım. Allah Kur'an ın birçok yerinde sizi erkek ve dişi olarak yarattım diyor, ama bazı insanlar doğarken çift cinsiyetli doğuyor. Eger tedavi edilmesse ergenlikte çok büyük sorunlar yaşıyorlar. Kur'an da sadece dişi ve erkekten bahsedilirken neden çift cinsiyetli insanlar yaratılıyor? Allah sizden razı olsun iyi çalışmalar.

W.a.salam Bilal kardeşim, ecmain inşallah.

Kur'an genel hükümleri bildirir, hadisler açıklar, sünnet uygulamayı gösterir ve zaman içinde ortaya çıkan yeni durumlara ise İslam alimleri Kur'an ve sünnet çizgisinde fetva adını verdiğimiz hükümleri ortaya koyar. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi Kur'an temel-ana prensipleri ortaya koyar, insan hayatında ana eksenini oluşturan kuralları belirler, istisna yani geneli ilgilendirmeyen konuları hadislere veya fetva veren müçtehit alimlere bırakır. Kur'an 'da Hucurat suresi 13. ayette geçen ifadeye bakalım. Ayetin mealine baktığımız zaman şunu görürüz: "Biz sizi bir dişi ve bir erkekTEN yarattık." Ayette geçen 'min' edatının kelime anlamı '-den, -dan' şeklindedir. İngilizcedeki 'from' kelimesinin karşılığıdır. Ayet mealen şunu söyler: Sizi bir erkek (Adem) ve bir kadın (Havva)'dan yarattık! Ayetten hareketle, bir kadın ve erkek 'olarak' şeklinde anlam verebilmemiz mümkün değildir. Tam 41 çeşit mealı inceledim. Sadece, 'bir' mealde "biz sizi bir erkek ve bir dişi olarak yarattık" şeklinde çevirisi yapılmıştır,geri kalan 40 mealin hepsinde 'dişiden veya kadından' şeklinde çeviri yapıldığını hatırlatalım ki, doğru çeviri de budur! Belki aklınız, başka ayetlerde geçen, "sizi çift olarak yarattım" anlamına gelen (Nebe, 8; Zariyat, 49) ayetlere karıştırmış olabilir. Kur'an 'ın genel hükümler bildirdiğini hatırlayacak olursak, burada da bir sorun olmadığını görürüz: Tüm dünyada her şey çift (Kadın-erkek; artı-eksi; doğu-batı; iyi-kötü.) yaratılmıştır! Peki, Hünsa denen çift cinsiyet olayına İslam nasıl bakar, bunu zaten yukarıdaki yazımızda ele aldık; Bu istisnai bir konudur, Kur'an 'da yer almasa da İslami olarak hükmü bellidir, çözümsüz bir konu değildir! Selam ile

İslam'a göre engelliler

-Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için önce 'Kaza, kader' , 'Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi' ve 'İmtihan dünyası' adlı yazılarımızın okunmasını tavsiye ederiz!-

Giriş

“Allah (c.c.) sizin görünüşünüze ve mallarınıza bakmaz, lakin sizin kalplerinize ve amellerinize bakar.” (Ahmed bin Hanbel, Müsned, II/285,539)

Engelli olmanın sebepleri

İnsanlar niçin engelli olurlar? Kur'an'a baktığımızda insanların görme, işitme, duyma, konuşma, düşünme ve anlama gibi zihinsel veya bedensel engelli olmalarında temel iki faktörün olduğunu görüyoruz: İlâhî irade ve imtihan ile insanların ihmal ve kusurları.

İlâhî İrade ve İmtihan

İnsanların mallarına ve canlarına maddî veya manevî isabet eden az veya çok her hangi bir musîbet ancak Allah'ın izni ile meydana gelir. Allah'ın izni olmadan bir kimsenin istemesi ve çalışması ile hiç kimseye kaza, bela, âfet ve musîbet isabet etmez. “Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet başa gelmez” (Teğabun, 11) anlamındaki âyet bu gerçeği ifade etmektedir. “İnsanı üzen her şey musibettir.” (Kurtubi, II/175; Beydavi, 24) Allah'ın izni olmadan bırakın insanın bedeninde veya organlarında her hangi bir ârıza ve hastalık olmasını insanın ölmesi bile mümkün değildir. (Al-İmran, 145) Aslında yaşamı ve ölümü ile insan sürekli imtihan halindedir. (Mülk, 2; Kehf, 7; Hûd, 7) Allah, musibetler karşısında insanların sabırlı olmalarını istemektedir. Biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz noksanlaştırmak suretiyle imtihan edeceğini bildirdiği âyetin sonunda “sabredenleri müjdele. Onlar, başlarına bir musibet gelince ‘biz şüphesiz (ki her şeyimizle) Allah’a aidiz ve şüphesiz O’na döneceğiz derler.” (Bakara, 155-156) buyurmaktadır. Böylece Allah, hem insanların musibet ile karşılaşabileceklerini, hem de musibetler karşısında insanların nasıl tavır takınmaları gerektiğini bildirmektedir. Musibetlere sabretmek; Allah’a isyan etmemek, ‘bir imtihan geçirdiğinin bilincinde’ olmak, hata ve kusurlarını gözden geçirebilmek, olayları metanetle karşılayabilmektir, yoksa musibetlere sabır, tedbir alıp çarelere başvurmamak anlamına gelmez. Şunu kesin olarak bilmek ve îmân etmek gerekir ki; kâinatı ve içindeki canlı ve cansız bütün varlıkları yaratan (En’âm, 102) ve yaşatan, (Hadid, 2) rızık veren (En’âm, 151; Rum, 40) ve düzene koyan, (Fürkân, 2) öldüren ve diriltten, güldüren ve ağlatan (Necm, 43-44) Allah’tır. Allah, dilediğini yapar, dilediğini aziz, dilediğini zelil eder, mülk O’nundur, mülkü dilediğine verir, dilediğinden alır. (Al-i İmrân, 26) Kâinatta başıboşluk ve düzensizlik yoktur. Hiçbir şey, O’nun izni olmadan meydana gelemez. (Nisa, 64; Enfâl, 66; İbrahim, 25; Fâtır, 32) Sözelimi bitkiler bitemez, (A’raf, 58) ağaçlar meyve veremez, (İbrahim, 25) kâinatın düzeni devam edemez, (Hac, 65) kimse kimseye zarar veremez. (Mücadele, 10) Allah'ın izni olmadıkça insanlar, canlarını bile teslim edemezler. “Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez. (Ölüm,) belirli bir süreye göre yazılmıştır” (Al-i İmrân, 145) “Allah, eceli geldiği zaman hiç kimseyi (ölümünü) asla ertelemeyiz” (Münâfikun, 11) anlamındaki âyetler, bu gerçeği dile getirmektedir. İnsanın sağlığını, canını ve malını koruması, tehlikelerden sakınması, tedbirli olması, yaptığını iyi ve sağlam yapması Allah'ın bir emridir. Bütün tedbirlere rağmen insan musîbete maruz kalabilir. “(Ey Peygamberim! İnsanlara) de ki: Bize ancak Allah'ın yazdığı (takdir ettiği) şey isabet eder” (Tevbe, 51), “Ne yeryüzünde ne de kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musîbet yoktur ki biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılmış olmasın. Doğrusu bu, Allah'a kolaydır” (Hadid, 22) Bu âyetlerde; gerek yeryüzüne gerekse canlara isabet eden musîbetlerin önceden bir

Kitap'ta, ilmi ilahinin nakşedildiği Levh-ı Mahfuz'da yazılı olduğu bildirilmektedir. Allah'ın ilmi, geçmişi de geleceği kuşatmıştır. Doğumundan ölümüne kadar ömür boyu insanların ne yapacaklarını da, kâinatta neler meydana geleceğini de bilir. Bu bilgisine göre her şeyi önceden bir Kitap'ta yazmıştır. Her şeyin önceden bir Kitap'ta yazılmasının gerekçesini ise yüce Allah şöyle bildirmektedir: “Elinizden çıkana, kaybettiğiniz şeylere üzülmeyesiniz ve Allah'ın verdiği şeyler ile sevinip şırmarmayasınız” (Hadid, 23) Bu ayette Allah, açıkça musibetler karşısında insanların üzülmemelerini, feryâdü fîğan etmemelerini istemektedir. Çünkü bütün olup bitenler Allah'ın izni ve takdiri ile olmuştur. İnsanın, “niçin bunlar oldu, niçin bunlar başıma geldi” diye üzülmemesinin bir faydası yoktur. İnsanın, “musibetler, Allah'ın takdiri ile olmuştur” deyip sabırlı ve metanetli olması gerekir. Sabırlı olmak musibet karşısında tedbir almamak, musibetlerden sonra gerekenleri yapmamak anlamına gelmez. Biliyoruz ki Allah “çok merhametlidir” (Fatiha, 2) ve “insanlara zerre kadar zulmetmez”. (Nisa, 40) Mala ve cana zarar veren musibetlerin meydana gelmesinde ilâhî irade, takdir ve imtihanın tecellisinde insanların davranışlarının etkisi de var mıdır? Kur'an'a baktığımızda bu soruya “evet” diyebiliriz.

İnsanların Hata ve Kusurları

Musibetlerin meydana gelmesinde insanların kusurlarının da bulunduğunu yüce Allah, birçok âyette bildirmektedir. Mesela “Başınıza gelen her hangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığı (işler, kusurlar) yüzündendir. Allah yaptıklarınızın çoğunu affediyor (da bu yüzden size musibet vermiyor)” (Şura, 30) anlamındaki ayet, bu gerçeği açıkça ifade etmektedir. “Kim kötü bir amel işlerse onunla cezalandırılır” (Nisa, 123) anlamındaki âyet inince Ebu Bekir (r.a.); “Ey Allah'ın Resulü! Yaptığımız her şeyle cezalandırılırsak o zaman biz helâk oluruz” demiş, bunun üzerine Peygamber: “Evet, herkes dünyada o kötü amelinden dolayı cesedine eziyet veren bir musibetle cezalanır” buyurmuştur. (İbn Hibbân, bk. el-Münzirî, et-Terğîb ve't-Terhîb, IV/294) Âyet ve hadisler, insanların başına gelen musibetlerin sebepleri arasında insanların işledikleri, hata, kusur ve kötü amellerinde olduğunu göstermektedir. Musibetler; kafir, müşrik, münafık, âsi ve zalim insanlar için ilâhî bir cezadır. Allah, zulümleri sebebiyle birçok toplumu çeşitli âfetlerle cezalandırmış ve helak etmiştir. Kur'an'da; Nuh, Hud, Salih, Lut, İbrahim, Şuayb ve Musa (a)'ın peygamber gönderildiği insanların maruz kaldıkları felaketler anlatıldıktan sonra; “Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı” buyurmuştur. (Tevbe, 90; Hûd, 101; Nahl, 33, 118; Ankebût, 40; Rum, 9; Sebe, 19; Bakara, 54, 57; Al-i İmrân, 117) Mümin insan da dünyada ilâhî yasalara, evrensel ve toplumsal kurallara uymazsa sözgelimi, sağlığına, gıdalarına ve temizliğe dikkat etmezse hasta olabilir, trafik kurallarına uymazsa kaza yapabilir, hastalık ve kaza sonucu sakat kalabilir. Burada kusuru insanın kendisinde araması lazım. Mümin açısından bunu, her ne kadar Allah'ın izni ile meydana gelmiş ise de ilâhî bir ceza olarak düşünmek doğru değildir. Yüce Allah Kur'an'da; “İnsanların yaptığı amellere göre (Allah katında) dereceleri vardır” (En'âm, 132) buyurmuştur. Mü'minler, bu derecelerine yaptıkları ibadetleriyle ulaşamazlarsa Allah onlara bir musibet verir, sabır ihsan eder, böylece hesapsız derecede sevap verir. (Zümer, 10) Musibeti sebebiyle günahları bağışlanır. Bu şekilde Allah katındaki manevi derecesine ulaşır. Bu konuda peygamber (a.s.) şöyle buyurmuştur: “Kul, Allah'ın kendisi için takdir ettiği dereceye ameli ile ulaşamazsa, Allah onun canına, malına veya çocuğuna bir musibet verir, sonra ona sabretme gücü ihsan eder ve böylece onu Allah'ın kendisi için takdir ettiği mertebeye ulaştırır.” (Ahmed, V/272; Ebu Davud, Cenâiz, 1. III/470) ‘Peygamberler de musibetlere maruz’ kalmışlardır. (İbn Hibbân bk. el-Münzirî, IV/281; Tirmizî, Zühd, 56. IV/601; İbn Mace, Fiten, 23) Mesela Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.), Taif'te taşlanmış, ayakları kan revan içerisinde kalmış, Uhud savaşında dişi kırılmış, yüzü yaralanmıştır. Yakub (a.s.)'ın gözü kör olmuş, Eyyub (a.s.) çok sıkıntılara maruz kalmıştır. Halbuki peygamberler ‘günahsız’ insanlardır. Dolayısıyla her musibetin akasında günah ve kusur aranması doğru değildir. Öyle ise peygamberler niçin musibetlere maruz kaldılar? Maruz kaldılar çünkü onlar, insanlar için ‘örnek ve önder’ olarak gönderilmişlerdir. Musibetlere

tahammül göstererek insanlara örnek olmuşlardır. Müminlerin başlarına gelen musibetler, şer değil hayırdır. Çünkü musibetler, müminlerin sevap kazanmalarına, günahlarının bağışlanmasına ve manevi derecelerinin artmasına sebep olur. Bu ise ancak sabırla mümkündür. Müslüman, musibetler karşısında sabredebilir ve söz, fiil ve davranışlarıyla isyana dalmazsa bu musibetleri sebebi ile günahları bağışlanır. Hz. Peygamber; “Müslümana, fenalık, hastalık, keder, hüzn, eza, can sıkıntısı âriz olmaz, hatta vücuduna bir diken batırılmaz ki, Allah bu musibetler sebebiyle onun hatalarını ve günahlarını bağışlamış olmasın” (Buhari, Merda’, 1; Müslim , Birr, 14) sözü ile bu gerçeği dile getirmiştir. Varlıkların en mükemmeli, en üstünü ve en şerefli olan, âlemde var olan her şey hizmetine sunulan insanın Allah katındaki değeri îman, ibadet, salih amel, takva ve güzel ahlakı nispetindedir. Çünkü Allah insanları bu açıdan değerlendirmekte, onların fizik yapılarına, renklerine, ırklarına, cinsiyetlerine, sağlam veya engelli oluşlarına bakmamaktadır.

Detay

Kur'an'da dünya veya âhiret hayatında, hakîkî, çoğunlukla mecâzî anlamda görme, işitme, konuşma, ortopedik ve zihinsel engellilik ile genel anlamda hastalıklardan söz edilmektedir. Hakîkî anlamdaki engellilik, ya benzetme veya dîni görevlerde ruhsat bildirme veya tedâvi etme veya değer verme bağlamında geçmektedir. Kur'an'da yüce Allah, uzun yıllar hastalığa müptela olan ve çeşitli musîbetlere maruz kalan Eyyub peygamber ile gözleri kör olan Yakup (a.s.)'ın iyileşmesi ve her iki peygamberin bu sıkıntıları karşısında metaneti ve sabrı örnek ve övgü bağlamında zikredilmektedir.

Kur'an'da mecâzî anlamda engellilik; îman etmeyen insanların ilâhî gerçekleri anlamamaları, görmemeleri, duymamaları ve konuşmamaları bağlamında geçmektedir. Ahiret hayatında görme, duyma ve konuşma engelli olmak; hakîkî ve mecâzî anlamda, kafirler için gerçekten kör, sağır ve dilsiz olmaları veya kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleri, duymamaları ve delil ile konuşmamalarıdır. Ahsen-i takvîm üzere en güzel biçimde yaratılan insanın fizikî ve ruhî varlığını sağlıklı olarak, sürdürmesi temel görevidir. Bu görevin ihmali, insanda bir takım özürlerin meydana gelmesine sebep olabilmektedir. Öte yandan insan, ölümü ve hayatı ile imtihan halindedir. Bazen nimetlerle bazen de musibetlerle imtihan olur. Dolayısıyla başına gelen her sıkıntının müsebbibi bizzat kişinin kendisi olmayabilir. İlâhî imtihanın yanı sıra, anne-baba ve toplumun da ihmal ve kusurları olabilir. İster ilâhî bir imtihan sonucu, isterse kendisi ve diğer insanların kusuru sebebiyle olsun bir musibetle karşılaşsın insanın her şeyden önce metanet ve sabır gösterebilmesi gerekir. Bu, sıkıntılarından kurtulmak için maddî ve manevî çarelere başvurmasına engel değildir. Çarelere başvurur ancak “musibet ancak Allah'ın izni ve takdiri ile olmuştur, O, izin vermeseydi olmazdı, bunda da bir hayır vardır diyerek” rahat olma bilincini kazanabilmesi, insanın Allah'a olan imanının sonucudur.

Yüce Allah; gökleri ve yeri, göklerde ve yerde bulunan her şeyi insanların hizmetine sunmuş, onlara görülen ve görülmeyen pek çok nimet vermiş (Lokman, 20) ve yeryüzünde insan için gerekli olan her şeyi var etmiştir. (Yasin, 71-73; Ra'd, 3-4; Abese, 27-32; İbrahim, 34; 34, Nahl,16-18) Bütün bunlar, Allah'ın insana verdiği değeri ifade etmektedir. İnsanların muhâkeme, anlama, öğrenme, ezberleme, konuşma, dinleme ve görme yetileri de birer ilâhî nimettir.

Bütün insanları yaratan ve onlara rızık veren Allah'tır. Bu açıdan imanlı veya imansız, itâatkâr veya isyankâr, sağlıklı veya engelli herkes, insan olması hasebiyle Allah katında eşittir, değerlidir. İnsan inancı ve ameli ile ayrıca değer kazanır. Haklar bağlamında eşit olmasına rağmen îman ve amel yönünden insanlar farklı değerlere sahiptirler. (Nisa, 95; En'âm, 132; Tevbe, 20) İnsanlar, bu değerlerini iman ve itâatle devam ettirirler veya küfür, şirk (Allah'a ortak koşmak),

nifak (iki yüzlülük) ve isyân ile kaybederler: “Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik” (Tin, 4-5) “Şüphesiz Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü akıllarını kullanmayan (gerçeğe kulak vermeyen) sağırlar, (gerçeği konuşmayan) dilsizlerdir” (Enfâl, 22) ve “Şüphesiz Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü, inkar edenlerdir, artık onlar îman etmezler” (Enfâl, 55) anlamındaki âyetler bu gerçeğe işaret etmektedir. Dolayısıyla, “Allah insanları îman, salih amel, güzel ahlâk, ibadet ve itâatleri veya inkar, şirk, nifâk, isyan ve kötü davranışları, takva veya zulüm sahibi olup olmamaları açısından değerlendirir; onları ırkları, renkleri, cinsiyetleri, dilleri, nesepleri, fizyolojik yapıları, yaratılışları, engelli veya sağlıklı oluşları yahut servetleri açısından” değerlendirmez. "Allah katında en üstün, olanınız en muttakî olanınızdır" (Hucûrât, 12) anlamındaki âyet ile "Allah sizin sûretlerinize ve servetlerinize bakmaz. Fakat kalplerinize (îman veya inkar halinize) ve amellerinize bakar" (Müslim, Birr, 32. İbn Mâce, Zühd, 9. Ahmed b. Hanbel, II/285) anlamındaki hadis, bu gerçeği ifade etmektedir.

Kur'an'da engelliler

“Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık”, (Tin, 4) “Allah size şekil verdi ve şeklinizi en güzel yaptı”, (Teğâbün, 3) “O Allah yarattığı her şeyi güzel yapandır”, (Sâd, 7) “Sonra insanı şekillendirip ona ruhundan üfledi. Sizin için iştme, görme ve idrâk organları yarattı” (Secde, 9) ve “Biz insana iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi” (Beled, 8-9) anlamındaki âyetler Allah’ın insanları en güzel ve en mükemmel biçimde yarattığını ifade etmektedir.

Kur'an'da görme, iştme, konuşma, ortopedik ve zihinsel engelliler ile hastalıktan söz edilmektedir (a'mâ (çoğulu umy), ekme, esam (çoğulu sum), ebkem (çoğulu, bük), a'rac, ebras, merîd, sefîh ve mecnun). Hastalık, iştme, görme, konuşma ve anlama engelliliği ile ilgili âyetlerin büyük çoğunluğu mecâzî anlamdadır.

Görme Engelliler

Görme engelliliği, Kur'an'da 28 âyette geçmektedir. Bunlardan sadece 10'u fiziksel anlamda olup 6'sı dünya hayatı, 4'ü de âhiret hayatı ile ilgilidir.

Dünya Bağlamında Görme Engelliler

Dünya hayatındaki engellilik ile ilgili âyetlerin bir kısmı hakîkî bir kısmı da mecâzî anlamdadır.

Hakîkî anlamda görme engelliler: Hakîkî anlamda körlük; gözlerin görme özelliğini kaybetmesidir. Altı âyette hakîkî anlamda görme engellilerden söz edilmektedir. Bunlardan biri Allah’ın insanların fizikî yapılarına engelli veya sağlıklı oluşlarına göre değil, Allah ve Peygambere, îman ve itaate yönelmelerine göre itibar etmesi bağlamında; biri benzetme bağlamında, ikisi engellilere dinî görevlerde ruhsat ve kolaylık bildirme bağlamında, ikisi de Hz. İsa’nın Allah’ın izniyle körleri iyileştirmesi bağlamında zikredilmiştir.

Sorumluluk bağlamında; İslam, insanları ancak güçleri nispetinde sorumlu tutar. (Bakara, 284) Dolayısıyla görme özürli insanlar dinî görevlerle ilgili olarak ancak güçlerinin yettiği şeylerden sorumludurlar. Allah yolunda cihat yapma ve savaşa katılma ile ilgili olarak, “Köre güçlük yoktur” (Nur, 61; Fetih, 417) buyurulmaktadır. Bu âyet, ortopedik özürli insanların savaşa katılma zorunluluğunun olmadığını ifade etmektedir.

Benzetme bağlamında; Bir olgu olarak gören ile görmeyen bir değildir. A'mâ, evrendeki varlıkları göremezken, gözleri sağlıklı olan insan görebilmektedir. Bu açıdan aralarında fark vardır. İşte Allah, inkar edip isyan edenler ile îmân edip salih amel işleyenleri kör ve sağır ile işiten ve gören insanlara benzetmektedir: “Bu iki zümrenin durumu kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz?” (Hûd, 24) Bu âyette, sadece bir durum tespiti ve benzetme yapılmaktadır, yoksa görme ve işitme engelliler yerilip aşağılanmamaktadır. Böyle bir şeyi Allah hakkında düşünmek bile mümkün değildir.

Değer verme bağlamında; Allah’a ve Peygambere yönelen görme özürlü insan, inkar edip isyan eden zengin ve itibarlı insandan daha değerlidir. Bu husus, Abese suresinin ilk on iki âyetinde açıkça bildirilmektedir. Âlemlere rahmet, bütün insanlara peygamber, örnek, uyarıcı ve müjdecî olarak gönderilen Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.) Mekke’nin ileri gelenlerini dine davet ile meşgul olması sebebiyle bir a’ma ile ilgilenmediği için uyarılmıştır: “Kendisine o a'mâ geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü, yüz çevirdi. (Ey Peygamberim!) Ne bilirsin belki o a’ma temizlenip arınacak; yahut öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek, kendisini muhtaç hissetmeyene gelince sen ona yöneliyor, onun sesine kulak veriyorsun, (istemiyorsa) onun temizlenmesinden sana ne, ama sana Allah’a derin bir saygı ile korku içinde koşarak geleni bırakıp ondan gaflet ediyorsun; hayır böyle yapma, çünkü bu (Kur’an sureleri) bir öğüttür, dileyen ondan öğüt alır.” Peygamber efendimiz (a.s.), Mekke’nin zengin ve ileri gelenlerinden Ebu Cehil (Amr ibn Hişâm), Ümeyye ibn Ebî Halef, Abbâs İbn Abdülmuttalib ve Utbe ibn Ebî Rebî’a ile özel bir görüşme yapar, bunları İslam’a davet eder. İslam’ın güçlenmesi açısından bu kimselerin Müslüman olmalarını çok arzu eder. Peygamberimiz Ümeyye ibn Halef ile konuşurken Fihri oğullarından Abdullah ibn Ümmi Mektum adında görme özürlü biri gelir ve Peygamberimizden kendisine Kur’an’dan bir âyet okumasını ister. ‘Ey Allah’ın Peygamberi! Allah’ın sana öğrettiklerinden bana öğret’ der. Peygamberimiz (a.s.), sözünün kesilmesinden hoşlanmaz, yüzünü ekşitir, ondan yüz çevirir ve diğerlerine döner. Peygamberimiz sözünü bitirip kalkacağı sırada vahiy gelir, Abese suresinin konu ile ilgili âyetleri iner. Peygamber efendimiz (a.s.), bu olaydan sonra Abdullah ibn Ümmi Mektum’a ikram etmiş, onunla konuşmuş, hatırını ve bir ihtiyacının olup olmadığını sorarak onunla ilgilenmiştir. Âtike b. Abdullah’tan doğan Abdullah ibn Ümmi Mektum, Peygamberimizin (a.s.) eşi Hz. Hatice’nin dayısının oğludur. Medine’ye ilk hicret edenlerden biridir. Peygamberimiz ile birlikte iki savaşa katılmıştır. Peygamberimiz çeşitli vesilelerle kendisini 13 defa Medine’de yerine vekil bırakmıştır. Cemaate imamlık yapmıştır. Peygamberimizin (a.s.) müezzinlerinden biridir. Enes b. Malik kendisini Kadisiye savaşında elinde siyah bir bayrak ve zırhlı olarak gördüğünü söylemiştir. Bu savaşta şehit olduğu rivayeti vardır. (Taberî, Abdullah ibn Cerîr. Câmiu’l-Beyân An Te’vîli Âyi’l-Kur’an, XV, 30/50-52; Yazır, VIII/5570-5571)

Tedavi Bağlamında; Kur’an’da iki âyette Hz. İsa’nın Allah’ın izni ile doğuştan körleri (ekmeh) iyileştirdiği ve Yakub (a.s.)’ın kör olan gözlerinin iyileştiği bildirilmektedir. “Körü ve alacayı iyileştiririm”, (Al-i İmrân, 49) “Yine benim iznimle sen doğuştan körü ve alacayı iyileştiriordun. (Mâide, 110) Yakup (a.s.), oğlu Yusuf için döktüğü göz yaşlarından dolayı gözlerini, kaybetmiş, Yusuf’un gömleğini yüzüne sürmek suretiyle gözleri açılmıştır. Bu olay Kur’an’da şöyle anlatılmaktadır: "... Üzüntüden iki gözüne ak düştü, acısını içinde saklıyordu", (Yusuf, 84) "(Yusuf kardeşlerine) bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne koyun ki gözleri açılsın dedi...", (Yusuf, 93) "Müjdecî gelip gömleği Yakub'un yüzüne koyunca gözleri açılıverdi. (Yusuf, 96)

Mecâzî anlamda görme engelliler

Mecâzî anlamda körlük, gözlerin varlıkları görememesi değil, insanın gerçekleri görememesi yani "kalp körlüğü"dür. Yüce Allah, kalbi/aklı/zihni, gözleri, kulakları ve dili sadece eşyayı değil aynı zamanda gerçekleri anlasın, görsün, duysun ve konuşsun diye yaratmıştır. "Allah sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmezken çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi", (Nahl, 78) "Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun. Çünkü gerçekte (kafadaki) gözler değil, göğüslerdeki kalpler (kalp gözleri) kör olur (Hac, 46) anlamındaki âyetler bu gerçeği ifade etmektedir.

Yüce Allah, gerçekleri anlamayan kalp, gerçekleri görmeyen göz ve gerçekleri işitmeyen kulak sahiplerini sapık ve cehennemlik insanlar olarak nitelemektedir: "Yemin olsun ki cinler ve insanlardan kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçok insanı cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha da aşağıdadırlar, işte bunlar gafillerin ta kendileridir (A'raf, 179) anlamındaki âyet bunun delilidir.

Yüce Allah bu anlamda gözleri olduğu halde gerçekleri göremeyenleri "hakîki körler" olarak nitelendirmesi oldukça anlamlıdır. Kur'an'a baktığımız zaman bu anlamda kafir, müşrik ve münafıklara a'ma denildiğini görmekteyiz.

Kafir: "Hiç gören ile görmeyen bir olur mu?", (En'âm, 50) "Kör ile gören bir olmaz", (Fâtır, 19-20) "Kör ile gören, îmân edip salih amel işleyenler ile kötü amel işleyenler bir değildir. (Mümin, 58) anlamındaki âyetlerde geçen kör ile gören mecazi anlamda olup bununla kastedilen, kafir ile mümin veya cahil ile âlim veya Allah ile put veya gâfil ile gerçeği gören insandır.

"İnkâr edenleri îmâna çağırın (Peygamber) ile inkâr edenlerin durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara seslenen (çoban) ile hayvanların durumu gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, ködürler, bundan dolayı anlamazlar. (Bakara, 171)

Müşrik: "Kör ile gören bir olur? (Ra'd, 16) anlamındaki âyette geçen kör ile görenden maksat Allah'a ortak koşan müşrik ile Allah'ı bir tek ilah kabul eden mümindir. (Beydâvî, III/482)

Münâfık: "Münâfıklar, sağırdırlar, ködürler, dilsizdirler. (Bakara, 18)

Gerçeklere gözlerini kapamış olan kafir, müşrik ve münafıklar, gözlerini ve gönlünü Allah'a ve peygambere açmadıkça ilâhî hakikatleri anlayıp göremezler. Yüce Allah, Peygamberine şöyle seslenmektedir: "Sen körleri sapıklıklarından vazgeçirip yola getiremezsin, (Neml, 81; Rum, 53) "Körlere, hele gerçeği görmüyorlarsa sen mi doğru yolu göstereceksin?", (Yunus, 43) "Körleri ve apaçık bir sapıklık içinde olanları sen mi doğru yola ileteceksin?". (Zuhruf, 40)

"Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse (onu bilemeyen) kör gibi olur mu? (Bunu) ancak akıl sahipleri anlar (Ra'd, 19; bk. Neml, 66; A'râf, 64) anlamındaki âyette geçen "kör" kelimesi, âlemlerin Rabbinden indirilen Kur'an'ın hak olduğunu bilen kimsenin zıddı olarak kullanılmıştır. Kur'an'ın hak olduğunu bilenler, kafirler gibi kör, sağır ve dilsiz olmazlar. "O Rahman'ın kulları, kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman onlara kör ve sağır kesilmezler. (Fürkân, 73)

"Kim bu dünyada kör olursa o âhirette de ködür, yolunu daha da şaşırıştır (İsrâ, 72) anlamındaki âyette geçen "kör" (a'mâ) kelimesi de mecazî anlamda olup kalp gözü kör olan, dünyada Allah'ın gücünü, nimetlerini, varlığına işaret eden delileri ve doğru yolu göremeyen, Allah'a ve Peygamberine îmân etmeyen kimse anlamındadır. (Taberî, X/128; Kurtubî, Muhammed b. Ahmed, el-Câmi' Li

Ahkâmî'l-Kur'an, X/298; Beydâvî, IV/56; Yazır, V/3192) Kur'an a göre inanan bir ama mümin inanmayan ama gözleri gören kafirden daha üstündür!

Görüldüğü gibi âyetlerdeki “a'mâ” kelimeleri çoğunlukla mecâzî anlamdaki körlüğü yani kalp körlüğünü ifade etmektedir. Bu kelimenin kök anlamında bu mana vardır. (Raüğîb el-İsfehânî, el-Müfredat fî Garîbî'l-Kur'an, “a-m-y” maddesi. Mısır, tarihsiz.) Kur'an'da fiil şekli de bu anlamda kullanılmıştır: “Rabbinizden size gerçekleri gösteren deliller gelmiştir. Kim gerçeği görürse (ebsara) kendi yararına, kim de gerçeği görmezse (‘amiye) kendi zararı-nadır (En'âm, 104; bk. Mâide, 71; Hüd, 28; Kasas, 66; Hac, 46; Fussilet, 17; Muhammed, 23) anlamındaki âyeti örnek olarak zikredebiliriz.

Kur'an'da sapıklık anlamında “a'mâ”, doğru yolu bulma anlamında “hüdâ” kavramının zıddı olarak da kullanılmıştır. (Fussilet, 44) Peygamberi yalanlayıp inkar eden Nuh kavmine (A'raf, 64) ve âhireti inkar eden Mekkelî müşriklere (Neml, 66) “körler” (‘amûn) denilmiştir.

Kafirler niçin gerçekleri göremezler? Göremezler çünkü îmâna yanaşmazlar, inkarda diretirler, bu yüzden gözleri mühürlenmiş, gözlerinin üzerine perde çekilmiştir: “Kafirler, Allah'ın kalplerini, kulakla-rını ve gözlerini mühürlediği (tabe'a) kimselerdir” (Nahl, 108); “Kafirlerin gözleri üzerinde de bir perde (ğışâve) vardır” (Bakara, 7); “Münafıklar, Allah'ın kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir. (Muhammed, 23); “Kur'an, inanmayanlara karşı bir körlüktür (‘ama). (Fussilet, 44) Onlar, Kur'an'ın güzelliklerini, hikmetlerini, inceliklerini ve hikmetlerini göremezler.

Ahiret Bağlamında Görme Engelliler

Kur'an'da 4 âyette âhirette görme engellilerden söz edilmektedir.

“Kim bu dünyada kör olursa o âhirette de kördür (İsrâ, 72) anlamındaki âyette geçen “âhirette körlük”; cennet nimetlerini görememek (Kurtubî, X/298; Fîrûzâbâdî, Mecdû'ddîn Muhammed b. Ya'kûb., Tenvîrû'l-Mikbâs Min Tefsîri İbn Abbas (Memûâtün Mine't-Tefâsîr), IV/56) ve kurtuluş yolunu bulamamaktır. (Beydâvî, IV/56)

“Kim benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse mutlaka ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz. O, ‘Rabbim! Dünyada ben gören bir kimse idim, beni niçin kör olarak haşrettin’ der, (Tâhâ, 124) “Allah kimi doğru yola iletirse işte o doğru yolu bulmuştur. Kimi de sapıtırsa böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir (İsrâ, 97) anlamındaki âyetlerde geçen âhirette körlüğün hakîki mi mecazi mi olduğu konusunda Kur'an yorumcuları ihtilaf etmişlerdir. Mecazi anlamda olduğunu söyleyenlere göre Kehf, 53. âyetinde mücrimlerin cehennemi, Fûrkân, 12. ve Mülk, 7. âyetlerinde cehennem ateşinin müthiş kaynamasını ve korkunç uğultusunu işitecekleri bildirilmektedir. Körlükten maksat; kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleridir. Körlü-ğün hakîki anlamda olduğunu söyleyenlere göre ise kafirler, Müminûn suresinin 108. âyetindeki talimattan sonra kör sağır ve dilsiz olacaklardır. (Hâzin, IV/73)

İşitme Engelliler

Kur'an'da işitme engelliler ile ilgili âyetlerin sayısı, görme engellilere göre daha azdır. İsim şekli (summ) 11 ayette geçmektedir. Bu âyetlerden 10'u dünyada sağırlık, biri âhirette sağırlık ile ilgilidir. Dünyada sağırlık ile ilgili âyetlerin sadece biri hakîki, diğerleri mecazi anlamdadır.

Hâkîki anlamdaki sağırlık; benzetme bağlamında geçmektedir. Bir olgu olarak işiten ile işitmeyen bir değildir. Sağır insan sesleri duyamazken kulakları sağlıklı insan sesleri

duyabilmektedir. Bu açıdan aralarında fark vardır. İşte Allah, inkar edip isyan edenler ile îmân edip salih amel işleyenleri kör ve sağır ile işiten ve gören insanlara benzetmektedir: “Bu iki zümrenin durumu kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz? (Hûd, 24) Ayette, sadece bir durum tespiti ve benzetme yapılmaktadır, yoksa görme ve işitme engelliler yerilip aşağılanmamaktadır.

Mecâzî anlamdaki sağırlık; Allah ve peygamberin çağrısını duymazlıktan gelmek, ilâhî gerçeklere kulak tıkamaktır. Kafir, müşrik ve münafıklar, Kur'an'da “sağır” olarak nitelendirilmektedir: “(Münafıklar), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar hakka dönmezler. (Bakara, 18) Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar”, (Bakara, 171) “Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki sağırlar ve dilsizlerdir” (En'âm, 39)

Görüldüğü gibi âyetlerde münafıklar ve âyetleri yalanlayan kafirler, yerilme bağlamında körler ve sağırlar olarak nitelenmektedir. Hatta Allah bu tür insanların, canlıların en kötülerini olduğunu bildirmektedir: “Şüphesiz yer yüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötülerini akıllarını kullanmayan sağırlar, dilsizlerdir. (Enfâl, 22)

Kafirler ilâhî gerçekleri duymazlar, çünkü “inanmayanların kulaklarında bir ağırlık vardır”, (Fussilet, 44) inkarda direktmeleri sebebiyle “Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. (Bakara, 7. bk. Nahl, 108) “Münafıklar, Allah'ın kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir. (Muhammed, 23) Artık bu kimselerin kulaklarına hak söz girmez, Peygamber de onlara gerçeği duyuramaz, çünkü bunlar, akıllarını da kullanmazlar: “Sağırlara hele akıllarını da kullanmıyorlarsa gerçeği sen mi duyuracaksın?” (Yunus, 42; Zuhuruf, 40) “Sen ölümlere (hakı) duyuramazsın, arkalarını dönüp kaçarlarlarken sağırlara da çağırıyor (ilâhî daveti) duyuramazsın”, (Neml, 80; Rum, 52) çünkü, “sağırlar, uyarıldıkları vakit çağırıyor işitmezler.” (Enbiya, 45) “Sen ancak âyetlerimize iman edip Müslüman olanlara duyurabilirsin (Neml, 81) ve “Onlar, kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler. (Fûrkân, 73)

Ahirette sağırlık; Kur'an'da bir âyette kafirlerin ahirette sağır olarak haşredileceği bildirilmektedir: “Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz, varacakları yer cehennemdir. (İsrâ, 97) Kur'an'da kafirlerin kulaklarının duyması ile ilgili âyet bulunması (Mülk, 7) sebebiyle müfessirler, kafirlerin ilk haşrolundukları andan kıyamet mevkiine gelinceye kadar sağır olacakları veya kendilerini sevindirecek sözleri işitemeyecekleri şeklinde sağırlığın hakîkî veya mecâzî anlamda olabileceği görüşünü serdetmişlerdir. (Taberî, IX, 15/155-156)

Konuşma Engelliler

Kur'an'da beş âyette konuşma özürüllüğünden söz edilmektedir. Bunlardan dördü dünya hayatı, biri âhiret hayatı ile ilgilidir. Dünya hayatı ile ilgili olan âyetlerden bir hâkîkî anlamda, diğerleri mecâzî anlamdadır.

Hakîkî anlamda dilsizlik; benzetme bağlamında geçmektedir: “Allah, (şöyle) iki adamı misal verdi: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez, efendisine sadece bir yükür. Nereye göndersen olumlu bir sonuç alamaz. Bu, adalet ile emreden ve doğru yol üzere olan kimse ile eşit olur mu? (Nahl, 76)

Mecâzî anlamda dilsizlik; gerçekleri konuşmayan, hak sözü söylemeyen kimsedir. Allah Kur'an'da kafir, müşrik ve münafık kimseleri dilsiz olarak nitelemektedir: “(Münafıklar), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar hakka dönmezler” (Bakara, 18) “(İnkâr edenler),

sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar” (Bakara, 171) “Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki sağırlar ve dilsizlerdir” (En’âm, 39)

Ahirette dilsizlik; Kur’an’da bir âyette kafirlerin âhirette sağır olarak haşredileceği bildirilmektedir: “Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz, varacakları yer cehennemdir. (İsrâ, 97) Yasin suresinin 65. âyetinde kıyamet günü Allah’ın kafirlerin ağızlarını mühürleneceği, ellerinin konuşup ayaklarının şahitlik edeceği bildirilmektedir. İbn Abbâs, âhîret körlüğünü, kafirlerin kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleri; dilsizliği, delil ile konuşamamaları; sağırlığı, kendilerini sevindirecek şeyleri duyamamaları şeklinde yorumlamıştır. (Taberî, IX, 15/168)

Ortopedik Engelliler

Kur’an’da iki âyette ortopedik engellilerden söz edilmektedir. Bu âyetler, yürüme engeli olan insanlara Allah yolunda cihada ve savaşa katılmamaları ile ilgilidir: “Topala güçlük yoktur. (Nur, 61; Fetih, 17)

Zihinsel Engelliler

İnsanın sahip olduğu en değerli nimet, akıl ve muhakeme nimetidir. Bu nimetin yitirilmesi en büyük kayıp ve en büyük engelliliktir. Kur’an’da zihinsel engellilik fiziksel ve mecâzî anlamda kullanılmış, “mecnûn” ve “sefih” kelimeleri ile ifade edilmiştir.

Fiziksel anlamda

Kur’an’da hakikî anlamda zihinsel engellilik iftira ve koruma bağlamında geçmektedir. İftira bağlamında. Mekke müşriklerin Peygamber efendimize, Firavun’un Mûsâ (a.s.)’a, Nuh kavminin Nuh (a.s.)’a ve diğer kavimlerin peygamberlerine “deli” diyerek iftira etmeleri bağlamında geçmektedir: “(Mekke müşrikleri), ‘ey kendisine zikir (Kur’an) indirilen kimse! Sen mutlaka delisin’ dediler” (Hicr, 6. bk. Duhân, 15; Kalem, 51) “Firavun, ‘bu size gönderilen peygamberiniz, şüphesiz delidir’ dedi” (Şuarâ, 27. bk. Zâriyât, 39) “(Nuh kavmi) kulumuzu yalanlayıp ‘bu bir delidir’ dediler” (Kamer, 9. bk. Kalem, 2) “Kavminin ileri gelenlerinden inkar edenler, (Hud’a) ‘şüphesiz biz seni zihinsel özürlü / akılsız olarak (sefâhet) görüyoruz. Biz senin yalancılardan biri olduğuna inanıyoruz’ dediler. Hûd da onlar, ‘ey kavmim! Bende akıl noksanlığı yok, fakat ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim’ dedi” (A’râf, 66-67) “İşte böyle, onlardan öncekilere hiçbir peygamber gelmemiştir ki, ‘o, bir büyücüdür’ veya ‘o, bir delidir’ demiş olmasınlar” (Zâriyât, 52) Peygamberlerin deli ve zihinsel özürlü olmaları mümkün değildir, bu itham onlar için bir iftiradır. Nitekim yüce Allah, Peygamberimiz (a.s.) için; “(Ey Muhammed!) Sen, öğüt ver, Rabbinin nimeti sayesinde sen bir kahinsin ne de bir deli” (Tûr, 29) “(Ey Kureyşliler!) Sizin arkadaşınız (Muhammed) bir deli değildir” (Tekvir, 22) anlamındaki âyetlerle bunu reddetmiştir. Kur’an’da zihinsel özürlülüğün ifade edildiği “sefih” kavramı; dînî ve dünyevî işlerde akıl noksanlığından kaynaklanan görüş ve muhakeme zayıflığı demektir. (Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur’an Dili, 1/234) Sefih kimse zihinsel özürlülük nedeniyle aklın ve dînî gereğinin aksine hareket eder. Bunun sebebi budalalık veya akıl noksanlığıdır.

Koruma bağlamında. Zihinsel özürlü kimse, özellikle ticârî ve medenî iş ve işlemlerde yararına hareket edemeyeceği için velinin onu koruyup kollaması emredilmektedir. Konu ile ilgili iki âyet vardır. Belli bir süreye kadar borçlananların, borçlanmayı yazmalarıyla ilgili olarak; “...Eğer borçlu aklı ermeyen veya zayıf bir kimse ise yada yazdıramıyorsa velisi adaletle yazdırsın” (Bakara, 282) denilmektedir. “Allah’ın sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı aklı

ermeyenlere (süfehâ') vermeyin" (Nisa, 5) Bu âyette "aklı ermeyenler" (süfehâ') ile maksat mallarını saçıp savuran, gereği gibi harcamayan kimselerdir. (Nesefî, II/10) Bunlar, rüşüne ermeyen ve muhakeme gücü gelişmemiş olan çocuklar olabileceği gibi kısıtlı, bunamış, depresyona ve bunalıma girmiş, doğuştan veya sonradan aklî melekelerini yitirmiş zihinsel özürlü kimselerdir. Ayet, malını akıllıca kullanamayan zihinsel özürlüleri yerme bağlamında değil, akıllarının yetersizliği, yararlı ve zararlı olanı ayırt edebilme yetersizliği, malını muhafazada zayıflığı sebebiyle onları koruyup kollama bağlamında zikredilmiştir.

Mecâzî anlamda

Mecâzî anlamda zihinsel özürlülük, aklın ilâhî gerçekleri anlamada kullanmamasıdır. Bu anlamda kafir, müşrik ve münafıklar, Kur'an'da "gerçekleri anlamayan insanlar" olarak nitelenmişlerdir. Cehennemlikler için, "Onların kalpleri vardır fakat onlar kalpleriyle (gerçeği) anlamazlar" (A'râf, 179) buyurulmuştur. Yüce Allah, kafirlerin, hakkı anlamamaları, inkarda directmeleri (Nisâ, 155; A'râf, 101; Yunus, 74) ve büyüklenmeleri (Mümin, 35) sebebiyle "kalplerini mühürlemiştir", (108] bu yüzden gerçekleri anlamaz ve bilemez (Tevbe, 87, 93, 127) hale gelmişlerdir. İnkâr, isyan ve günahları kalplerinin paslanıp kararmasına (Mutaffifin, 14) hastalıklı olmasına (Mâide, 52) ve katılaşmasına (Hac, 53; Mâide, 13) sebep olmuştur. Akıllarını kullanmadıkları (Enfâl, 22) için zihinsel özürlü durumuna düşmüşlerdir. Kur'an'da; kafir, müşrik ve münafıklar (Bakara, 130, 142), buzağıya tapan Yahudiler (A'râf, 155) Allah'a ortak koşan cinler (Cin 4), çocuklarını öldüren insanlar (En'âm, 140) zihinsel özürlüler ve akıllarını hayırda kullanmayanlar (süfehâ') olarak nitelenmişlerdir. Musa (a.s.), buzağıya tapanları kastederek yüce Allah'a şöyle dua etmiştir: "...Şimdi içimizden bir kısım akılsızların (süfehâ) işledikleri günahlar sebebiyle bizi helâk mı edeceksin?" (A'râf, 155)

Hastalıklar

Kur'an'da genel anlamda şu kavramlar ile her türlü hastalık ve bedensel zarar, özür ve engellilik ifade edilmektedir:

Merîd, hastalık. Ebras, alaca hastalığı. Darr kelimesi; bedensel ve zihinsel her türlü hastalığı, maddî ve manevî her türlü zarar veren şeyi, noksanlık, şiddet, darlık, hastalık ve sıkıntıyı ifade eder. "Durr kelimesi; insanın zihni, bedeni ve organlarında meydana gelen her türlü hastalık ve engelliliği ifade eder. Bu kelime Kur'an'da; bela ve şiddet, kuraklık, korku ve sıkıntı, hastalık, noksanlık, açlık, ihtiyaç, zarar ve eziyet anlamlarında kullanılmıştır. "Ülî'd-darar" terkihi; körlük, sağırılık, dilsizlik, topallık, bunaklık, felçlilik, yaşlılık, delilik gibi zihinsel ve bedensel bütün hastalık ve engelliliği ifade eder. Muzdar, kelimesi, zihinsel ve bedensel, maddî ve manevî, ekonomik ve benzeri her türlü sıkıntıyı, hastalığı, engelliliği ve musîbeti ifade eder. kelimesi, insana isabet eden her türlü sıkıntı ve zararı ifade eder. Neml suresinin 62 âyetinde ed-durr kelimesiyle eş anlamda kullanılmıştır. Ezâ kelimesi; incinmek, zarar görmek, dünyevî ve uhrevî, biyolojik ve psikolojik olarak canlıya ulaşan zararı ifade eder. Azâb kelimesi; zarar, eza, işkence, insana elem veren ve zor gelen, kişinin isteğine mani olan, şiddetli acı veren şeyleri ifade eder. Şerr kelimesi, maddî ve manevî insana zararı dokunan ve kendisinden herkesin uzaklaştığı şeyleri ifade eder. "Hayr" kelimesinin zıddıdır. Bu kelimelerin geçtiği âyetlerde sözü edilen bedensel ve zihinsel hastalıklar; dînî ruhsat bildirme, tedavi olma, Allah'a dua etme, Allah'ın hastalıklara şifa vermesi ve insanın nankörlüğü ve genel karakterini beyan etme bağlamında geçmektedir.

Dînî ruhsat bildirme bağlamında.

“Hastaya güçlük yoktur” (Nur, 61; Fetih, 17) “Müminlerden özür sahibi olmaksızın (cihatten geri kalıp) oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenler eşit olmazlar” (Nisa, 95) anlamındaki âyetler; bedensel ve zihinsel her türlü özür sahibi olanların ve hastaların savaşa katılmayabilecekleri bildirilmektedir. İkinci âyetteki “özür sahibi olmaksızın” cümlesi, görme özürlü Abdullah ibn Ümmi Mektum’un “ben a'mayım” diye şikayette bulunması üzerine inmiştir. "Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman korkusu, hastalık ve benzeri sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Artık bu kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden kim hastalanır ve başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa fidye olarak ya oruç tutması ya sadaka vermesi ya da kurban kesmesi gerekir" (Bakara, 196) anlamındaki âyet; hac veya umre için ihrama girip de iradeleri dışında bu görevi yapmaktan engellenmeleri veya hasta olmaları sebebiyle hac veya umreyi yapamayacak olanların ihramdan çıkabilmeleri için harem bölgesinde kurban kesmeleri gerektiğini, kurban kesilmeden ihram yasakları devam ettiği için tıraş olunamayacaklarını, ancak hasta iseler veya başlarında yara ve ağrı gibi kendilerine zarar veren bir şey varsa tıraş olabileceklerini ifade etmektedir. "Oruç sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta ya da yolcu olursa (oruç tutmayabilir), tutmadığı günler sayısınca başka günlerde kaza eder. Oruç tutmaya gücü yetmeyenler ise bir yoksul doyumu fidye verirler" (Bakara, 184, 285) anlamındaki âyet; Ramazan ayında hastaların ve özür sahibi olanların oruç tutmayabileceklerini, gücü yetenlerin daha sonra bu orucu kaza etmeleri, oruç tutmaya bedensel rahatsızlıklarının sürekli olması nedeniyle oruç tutamayacakların ise imkanları varsa fidye verebilirleri gerektiğini ifade etmektedir. Sava, oruç ve hacdaki ruhsat ve kolaylıklar hasta ve özürlüler için diğer dîni görevler konusunda da söz konusudur. Mesela hastalar, bedensel engelliler ve özür sahipleri namazlarını nasıl güçleri yetiyorsa o şekilde kılarlar. "...Allah, insanlara din konusunda hiçbir güçlük yüklememiştir..." (Hac, 78). "...Allah kolaylık diler zorluk dilemez" (Bakara, 185)

Tedâvî bağlamında.

1503

İki âyette Hz. İsa'nın alaca hastalarını iyileştirdiği bildirilmektedir: “Körü ve alacayı iyileştiririm” (Al-i İmrân, 49) “(Ey İsa!) Benim iznimle doğuştan körü ve alacayı iyileştiriordun” (Mâide, 110) Bu âyetler, her türlü hastalık için tedavi olunması gerektiğine işaret etmektedir. Eyup (a.s.)'ın bedenine, malına ve ev halkına bela isabet etmiş ve 18 yıl sıkıntılı günler geçirmiştir. Eyyub (a.s.), hastalığının ve sıkıntısının iyileşmesi için Allah'a dua etmiş, hayrı ve şerri yaratanın Allah olmasına rağmen teeddüben sıkıntılarına sebep olarak Şeytanı zikretmiştir: “(Ey Peygamberim!) Eyyub'u da hatırla. Hani o Rabbine, ‘Şüphesiz ki ben derde (durr) uğradım, sen merhametlilerin en merhametlisisin’ diye yalvarmıştı. Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik” (Enbiya, 83-84) “(Ey Peygamberim!) Kulumuz Eyyub'u da an. Hani Rabbine, ‘Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu’ diye seslenmişti. Biz ona ‘ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içecek soğuk bir su’ dedik.” (Sad, 41-42) Eyyub (a.s.), bu emir üzerine ayağını yere vurmuş çıkan sudan içip yıkanmış, iç ve dış bütün hastalıkları iyileşmiş ve sıkıntıları gitmiştir. Ayetlerde geçen “ed-durr” ve “el-azâb” kelimeleri bedensel ve zihinsel, maddî ve manevî her türlü sıkıntı, zarar, keder ve hastalığı ifade eder. Bu âyetlerde Allah, bedensel ve zihinsel her türlü hastalıktan kurtulmak için tedavi yollarına başvurulması gerektiği, şifayı verenin Allah olduğu vurgulanmaktadır. Şu âyetleri de bu bağlamda zikredebiliriz. Sıkıntı olunca Allah’a dua edip sıkıntıdan kurtulunca nankörlük edenleri kınama bağlamında. “Size ulaşan her nimet Allah’tandır. Sonra size bir sıkıntı ve zarar (durr) dokunduğu zaman yalnız O’na yalvarır yakarırsınız. Sonra sizden o sıkıntıyı giderince bir de bakarsınız içinizden bir kısmı Rabbine orta koşar” (Nahl, 53-54. “İnsana bir sıkıntı dokundu mu gerek yan üstüne yatarken gerek otururken gerek ayakta iken (her halinde sıkıntısından kurtulmak için) bize dua eder, Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için yalvarmamış gibi geçer gider.” (Yunus, 12) “İnsana bir sıkıntı ve zarar

(durr) dokunduğu zaman Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra zararını bir nimete dönüştürdüğü zaman daha önce O'na yalvardığını unuttur ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar.” (Zümer, 8 bk. Zümer, 49, Rûm, 33) "İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer, kendisine bir şer dokununca ümitsizliğe düşer" (İsrâ, 83. bk. Meâric, 20) "İnsan hayır (mal, sağlık, nimet) istemekten usanmaz. Fakat başına bir şer gelince ümitsizliğe düşer" (Fussilet, 49) "İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir şer gelince yalvarmaya koyulur. (Fussilet, 51) "İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir" (İsrâ, 11) anlamındaki âyetlerde geçen "ed-durr" ve "eş-şerr" kelimeleri bedensel ve zihinsel, maddî ve manevî her türlü sıkıntı ve hastalığı ifade eder. Bu âyetler; şu hükümleri içermektedir: İnsanlar zihinsel ve bedensel bir hastalığa yakalanabilirler. Bu durumda bulunan insanlar, iyileşmeleri için tedavi yollarına baş vururlar, şifa vermesi için Allah'a dua ederler. Tedavi olup Allah kendilerine şifa verdiğinde ise bir kısım insanlar, koruyucu hekimlik tedbirlerini ihmal ederler, Allah'a yaptıkları duayı unuturlar. Allah bu tür insanları kınamaktadır. Ayetler, Allah'a duanın ve O'na yönelmenin sadece sıkıntı zamanlarında değil sıhhat, nimet ve rahatlık içinde iken de yapılması gerektiğini ifade eder. Sıkıntılı zamanlarda samîmiyetle Allah'a dua eden herkesin duasını Allah kabul eder (Kurtubî. XIII/224) "Biz hiçbir memlekete bir peygamber göndermedik ki yalvarıp yakarsınlar diye ora halkını yoksulluk, sıkıntı ve zarara (durr) uğratmış olmayalım" (A'raf, 94) anlamındaki âyet, Allah'ın geçmişte peygamberlerinin çağrısına kulak vermeyen insanlara, Allah ve peygambere yönelmeleri için bedensel ve ekonomik sıkıntılar (hastalıklar, kuraklık, kıtlık, fakirlik vs)[Hâzin, II, 602.] verdiğini bildirmektedir

Sabırlı olma bağlamında

Bakara suresinin 177. âyetinde muttakî ve sâdık insanların nitelikleri arasında felçli olma, bunama, kanser ve benzeri bedensel ve zihinsel hastalıklar, zarar ve sıkıntılara karşı sabırlı olanlar da (darrâ') zikredilmektedir. "... Asıl iyi amel ve davranış (birr) zorda, hastalık (darrâ') ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır." Hastalık ve sıkıntılar karşısında sabırlı olmak, tedavi olmamak, çarelere baş vurmamak anlamında değil, Allah'a isyan edip feryâd ü figan etmemek anlamındadır.

Hz. Peygamber döneminde bedensel engellilerin istihdâmı

Hz. Peygamber engellilerle ilgilenmiş, onlara yeteneklerine göre kamu alanında görev vermiş, kendilerine değer vermiş, topluma kazandırmaya çalışmış, engellileri toplumun üretken olmayan bir kesimi olarak görmemiştir. Hz. Peygamber, görme engellilere karşı kötü davranan, mesela, onların yoluna engel olanları kınamıştır. (Ahmed İbn Hanbel, I/217, 309) Rasûlüllah (s.a.s.)'in, kimi bedensel engellilere önemli kamu hizmeti verdiği bilinmektedir. Nitekim bir görme engelli olan Abdullah İbn Ümmi Mektûm'u, Mescid-i Nebvî'de müezzin olarak görevlendirdiği gibi, (Abdullah Aydın, "İbn Ümmü Mektûm", DİA, XX/435) aynı sahâbiyi Veda haccına (10/632) ve Uhud (3/625) savaşına gidişi de dahil, çeşitli zamanlarda Medine dışına çıktığında on üç defa Medine'de yerine vekil bırakmıştır. Bu görev kamu hizmetinin en üst derecesi olan, devlet başkanına vekâlet etmekten ibarettir. Diğer yandan Abdullah İbn Ümmi Mektûm, Tebûk gazvesinden (9/631) sonra nâzil olan ve savaşa fiilen katılanların, geride kalanlardan üstün olduğunu, ancak özrü olanların bu hükmün dışında tutulduğunu bildiren âyete rağmen o günden sonra yapılacak savaşlara katılacağını söyleyip, sancağın kendisine verilmesini istemiştir. Onun, zırhını giyerek elindeki siyah bir sancakla Kâdisiye savaşına (15/636) katıldığı, savaştan sonra Medine'ye dönünce savaşta aldığı yaralar yüzünden vefat ettiği veya Kâdisiye'de şehid düştüğü rivayet edilmiştir. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Gâbe, IV/264; Aydın, İbn Ümmü Mektûm, DİA, XX/434; Sarıçam, İbrahim, Hz. Peygamber'in Çağımıza Mesajları, s. 109) İslam'da engellilerle ilgili çeşitli hükümlerin belirlenmesi, Abdullah İbn Ümmi Mektûm vesilesiyle mümkün olmuş, onların vekil bırakılmaları, imamlık

yapmaları, savaşa iştirak etmeleri, farz namazlara katılmaları, korunma amacıyla köpek beslemeleri gibi konular açıklık kazanmıştır. Hz. Peygamber, namazlarda İbn Mektûm ve daha başka görme özürlülerin imamlık yapmalarına izin vermiştir. (Aydınlı, İbn Ümmü Mektûm, DİA, XX/435) Ensar'dan Seleme oğullarının başkanı Amr İbn Cemûh da yürüme engelli idi. Bedir savaşına katılmak istedi; ancak Hz. Peygamber ona izin vermeyip savaştan muaf tuttu. Daha sonra Uhud savaşına (3/625) katılmak istedi. Oğulları, Bedir savaşını (2/624) örnek göstererek ona engel olmak istediler. Bunun üzerine Amr, oğullarına, "Siz beni Bedir seferinde cenneti kazanmaktan alıkoymuştunuz." diyerek onları, Allah'ın elçisine şikayet etti. Allah'ın elçisi ona, özrü olduğunu, bu yüzden savaşa yükümlü bulunmadığını bildirdi. Ancak Amr'ın ısrarı üzerine izin verdi. Oğullarına da babalarını savaşa gidip gitmemekte serbest bırakmalarını söyledi. Savaşa katılan Amr, oğlu ile birlikte şehit düştü. Allah'ın elçisi bir hadisinde, onun cennette sapa sağlam ayaklarla yürüdüğünü haber vermiştir. (Ebû Dâvud, Cenâiz, 6) Hz. Peygamber döneminde bir kısım engellilerin çeşitli kamu işlerinde görevlendirilmesi, onların da toplumda üretken bir konuma getirilmesinin gereğine işaret eder. İslam en son ve akla en uygun dindir. Bu yüzden bedensel ve zihinsel engelliler için akla uygun çözümler üretmiştir. İslam'da hak, görev ve sorumluluklar insan gücü ile sınırlıdır. Engelli oluşun insana getirdiği güç kaybı yükümlülüklerde dikkate alınmış ve buna paralel olarak kolaylaştırma ve ruhsat sağlama yoluna gidilmiştir. İbn Abbas, "Sonra o gün mutlaka nimetlerden sorulacaksınız! (Tekâstür, 48) ayetindeki nimetin, bedenlerin, kulakların ve gözlerin sıhhati anlamına geldiğini ve Yüce Allah'ın -çok iyi bildiği halde- kullarına bunları nerelerde kullandıklarını soracağını belirtir ve şu âyeti zikreder: "(Bilmediğin şeyin ardına düşme!) Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorulacaktır!" (İsra, 36. İbn Raceb el-Hanbelî, Câmiu'l-Ulûmi ve'l-Hikem, II/77) Sabrın sonu da selâmettir. Hiçbir sıkıntı ve zorluk yoktur ki, ahiret yaşamı için bir kazanım sayılsın. Şüphesiz ilahî adalet gereği, herkes gücünün yettiğinden ve sadece kendisine verilenden sorulacaktır. (Bakara 233, 286; 65 Talâk 7) Yaratıcı, şükredenlerle sabredenleri ayırt etmek üzere gerek verdiği nimetlerle ve gerekse vermedikleriyle kullarını sınar. Bunun bir imtihan olduğuna inanan mü'min, verilene şükretmek, alınana ise sabretmek suretiyle iki durumda da sınavı kazanma imkanına sahiptir (Muslim, Zuhd 64, III/2295) Allah'ın seçtiği peygamberlerden biri olan Eyyûb (a.s.)'ın uzun süre yaşadığı, sabır ve dualar sonucunda ilâhî rahmetle giderilen dert, bunun tipik bir örneğini oluşturur. (Enbiya, 83)

Özetlemek gerekirse dünya da iki çeşit insan vardır. Özürlüler ve her an özürlü olmaya aday olanlar: Şunun da altını özellikle çizelim ki, verilen nimet ölçüsünde imtihana tabi tutulan insanların engelli olanları sabır ile imtihanda iken, fiziki herhangi bir engeli olmayanların ise yine -şükür ile- imtihanda olduklarını ve ne yazık ki gerek nimetin fazlalığı ve gerekte şükürsüzlük nedeni ile engeli olmayanların daha fazla hata-günah- isyan içinde olduklarını görüyoruz! Rabbimizden engelli kardeşlerimize sabr-ı cemil, engeli -şimdilik- olmayanlara şükürü nasip eylesin. Amin!

Kaynaklar: Doç. dr. İsmail Karagöz, Kur'an 'ın engellilere bakışı; Engelliler İle İlgili Hadislerin Analizi (Hz. Peygamber'in Sünnet ve Hadislerinde Engellilerle İlişkiler), Ülkemizde Engelliler Gerçeği ve İslam, 20-21 Aralık 2003-Ankara, s. 67-85, DİB yay. Ankara-2005; Hamdi Döndüren, İslam'ın Engellilere Tanıdığı Kolaylıklar ve Ruhsatlar (yayınlanmamış tebliğ), Ülkemizde Engelliler Gerçeği ve İslam (sempozyum), D.İ.B., Ankara 2003, s. 6.

Engelli hafız 4. defa Türkiye birincisi

Bursalı görme engelli müezzin İbrahim Altuntaş, televizyondan ve teyp dinleyerek ezberlediği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuması sayesinde hafızlık yarışmalarında ödüle doymuyor. Kayhan Camii'nde müezzinlik yapan, bugüne kadar katıldığı hafızlık yarışmalarında bir defa dünya altıncısı, üç defa da Türkiye birincisi olan Altuntaş, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ekim ayında düzenlediği "Güzel Kur'an Okuma Yarışması"nda da dördüncü defa birinci oldu. Yarışma çerçevesinde bölgelerde yapılan seçmelerde önce ilk 10'a girmeyi başaran, daha sonra Ankara'da yapılan finalde birincilik elde eden Altuntaş, Bursa Müftüsü Mahmut Gündüz tarafından ödüllendirildi.

Hayırsever iş adamları tarafından verilen hediyeleri ve miktarını açıklamadığı Cumhuriyet altınlarını Altuntaş'a teslim eden Gündüz, Altuntaş'ın aldığı birinciliğin göğüslerini kabarttığını belirtti. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın her yıl "3 Aralık Dünya Engelliler Günü" dolayısıyla çeşitli etkinlikler düzenlediğini, kendilerinin de bu amaçla il ve ilçe müftülükleri bazında bedensel engellilerle ilgili camilerde vaaz verdiklerini anlatan Gündüz, engellilerle ilgili Din İşleri Yüksek Kurulu'na bastırılan kitabın 2 bin adedinin Bursa'da dağıtılacağını söyledi.

Doğuştan görme engelli olan, kabartma harflerle okuyarak ilköğrenim ve liseyi bitiren İbrahim Altuntaş ise, "Engelli olmanın ciddi bir engel olmadığını gösteren tek örnek ben değilim. Mesteğini en iyi şekilde icra eden arkadaşlarımız var. Engelli için ciddi manada hayatta hiçbir engel yoktur" dedi.

Bursalı görme engelli müezzin İbrahim Altuntaş, televizyondan ve teyp dinleyerek öğrendiği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuması sayesinde hafızlık yarışmalarında ödüle doymuyor. Kayhan Camisi'nde müezzinlik yapan, bugüne kadar katıldığı hafızlık yarışmalarında bir kez dünya altıncısı, üç kez de Türkiye birincisi olan Altuntaş, Diyanet İşleri Başkanlığının ekim ayında düzenlediği "Güzel Kur'an Okuma Yarışması"nda da dördüncü kez birinci oldu. Yarışma çerçevesinde bölgelerde yapılan seçmelerde önce ilk 10'a girmeyi başaran, daha sonra Ankara'da yapılan finalde birincilik elde eden Altuntaş, Bursa Müftüsü Mahmut Gündüz tarafından ödüllendirildi. Hayırsever iş adamları tarafından verilen hediyeleri ve miktarını açıklamadığı Cumhuriyet altınlarını Altuntaş'a teslim eden Gündüz, Altuntaş'ın aldığı birinciliğin göğüslerini kabarttığını belirtti. Diyanet İşleri Başkanlığının her yıl "3 Aralık Dünya Engelliler Günü" dolayısıyla çeşitli etkinlikler düzenlediğini, kendilerinin de bu amaçla il ve ilçe müftülükleri bazında bedensel engellilerle ilgili camilerde vaaz verdiklerini anlatan Gündüz, engellilerle ilgili Din İşleri Yüksek Kurulunca bastırılan kitabın 2 bin adedinin Bursa'da dağıtılacağını söyledi. Gündüz, "Engelli kardeşlerimizi, toplumumuzun önemli birer ferdi olarak yanımızda görmek istiyoruz. Millet ve devlet olarak şefkatli, sevgi doluyuz ama engelliler konusunda biraz daha çaba göstermek zorundayız" dedi. Doğuştan görme engelli olan, kabartma harflerle okuyarak ilköğrenim ve liseyi bitiren İbrahim Altuntaş da televizyon ve teypten dinleyerek ezberlediği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuyabilmek için çalıştığını kaydetti. Altuntaş, şöyle konuştu: "Engelli olmak aslında bir şeyleri yapmanın önünde bir engel teşkil etmez. Toplumda bilinçlilik şuuru gelişirse, engellinin kendisi bilinçlendirilip, rehabilite edilirse engellinin diğer insanlar gibi yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Engelli olmanın ciddi bir

engel olmadığını gösteren tek örnek ben değilim. Mesleğini en iyi şekilde icra eden arkadaşlarımız var. Engelli için ciddi manada hayatta hiçbir engel yoktur." (Basından, 13.12.2006)

İsrafil Bayrakçı: Özürlüye en büyük değeri İslam vermiştir.

Bir bir özürlüyü kırk adım götüren ya da ona yardımcı olan insana cennet vaad ediliyorsa (Hadis-i Şerif) o özürlüye neler vaad ediliyordur. Bundan daha büyük bir hak, bir nimet görmüyoruz, olamazda! ...İslam hükümlerini, özürlü ayırımı yapmadan her kula yüklemiştir. Şuayb ve Yakup aleyhisselam ama idiler. Düşünebiliyor musunuz? Engelli bir kişi nübüvvet makamına bile layık görülebiliyor, demek ki bir insanın engeli onun peygamber olmasına bile engel değil. İslam hiçbir ayırım yapmıyor bilakis taltif ediyor. O kadar kucaklayıcı ve evrensel ki insanlar arasında ayırımı fiziki olarak yapmıyor. Çünkü Allah (c.c) insanların şekline değil kalbine bakar. Asr-ı Saadette görme engelli bir Abdullah İbn-i Ümmi Mektum var. Peygamber 27 defa Medine dışına çıkmış ve o seferler sırasında Ümmi Mektumu 13 sefer yerine vekil tayin etmiş. Bu ne büyük bir şereftir. Şimdi gösterebilir misiniz bu kadar devlette, şu kadar düzende, demokrasinin olduğu yerlerde bir görme engellinin devlet başkanı veyahut devletin üst kademelerinde görev alabildiğini? Nerede var, Asr-ı Saadette. Şimdi bu noktadan baktığımızda insanların özürü kendisi için bir zillet değil. Eğer kalp gözünü açarlarsa kendileri için bir mükafattır, nimettir. Çünkü bunun içerisinde Hikmetullah var. Neden engelli olduk bunun hikmetleri var. Şunu da eklemek istiyorum ki demokrasi denen olgu içerisinde de engellilere en fazla değeri veren Müslüman devletlerdir. Mısırdaki bir görme engelli kişi Kültür Bakanlığı görevini yürütmüştür. (Anadolu Gençlik, Mart 2008)

1507

Misyonerlik ve yetimler

-Bu konuyla alakalı 'Misyonerlik dosyası' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.-

Giriş

Misyonerlik tarih boyunca hiçbir zaman sadece inanç ile sınırlı bir faaliyet alanı olmamıştır. Sömürgeciliğin ayrılmaz bir parçası olan misyonerlik bugün hâlâ dünyanın birçok bölgesinde yardıma muhtaç insanların mahrumiyetleri üzerinden ülkelere nüfuz etme aracı olarak kullanılmaktadır. Sivil toplum kuruluşu kisvesi altında dünyanın en fakir ve yardıma muhtaç bölgelerine giden misyonerler, küçük yaşlarda misyoner kurumlarda endoktrine edilen (beyni

yıkanan) yetim ve yardıma muhtaç çocukları, büyüdüklerinde kendi toplumlarına geri gönderilerek misyonerlik çalışmalarının devamı sağlanmaktadır.

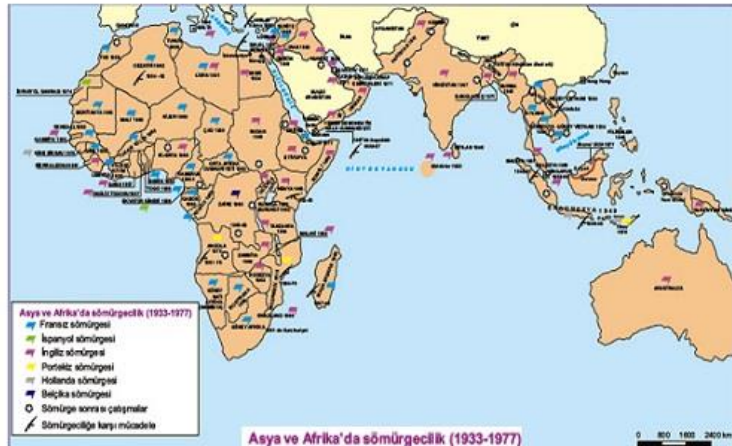
Bush'un Ortadoğu Danışmanı, Neoconlardan olan Afgan (Peştun) asıllı ABD'nin Afgan ve Irak Büyükelçisi Zalmay Halilzad

Hristiyanlık Dini ve Misyonerler

Hristiyanlığın 20. yüzyılda en fazla artış gösterdiği kıtalar Asya ve Afrika kıtalarıdır. Günümüzde toplam Hristiyan nüfusun %35'i bu iki kıtada yaşamaktadır. Oysa yüzyılın başında adı geçen iki kıtada yaşayan Hristiyanlar, toplam Hristiyan nüfusun sadece %5'ini oluşturuyordu. Başka bir ifade ile 20. yüzyılın başında Asya ve Afrika kıtalarında toplam 25-30 milyon civarında Hristiyan mevcutken bugün bu rakam 700 milyona ulaşmış durumdadır. (Gazi Erdem, "Misyonerlik ve Misyonerlerin Çalışma Metotları" Diyanet İlmi Dergi, Cilt 38, Sayı 2, Yıl 2002)

1508

Afrika kıtası 1900'lerde Hristiyan nüfusun sadece %1'ini barındırırken bu rakam bugün %23 olarak ifade edilmektedir. Ayrıca Batılı devletlerin Afrika kıtasında ekonomik ve siyasi olarak ne kadar aktif oldukları göz önünde bulundurulduğunda, misyonerlik ve sömürgecilik arasındaki yakın ilişki de ortaya çıkmaktadır.

Bugünkü Hristiyanlığın teolojik kökenleri İsa Mesih'in çarmıhta öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gibi bir dizi olayla açıklanmaktadır. Hz. İsa hayatta iken yazılı bir mesaj bırakmamıştır. İncil ve diğer Hristiyan kaynaklar, Hz. İsa'dan çok sonra yazılmıştır. Günümüzde "misyonerlik" teriminin yüzyıllardır oluşturduğu negatif imajı değiştirebilmek için

faaliyetlerini farklı isimler ve terminolojilerle ifade etmeye başlamışlardır. Bunlar içerisinde ‘evanjelizm, diyalog, inkültürasyon’ terimleri ön plana çıkmaktadır.

Misyonerliğin başlangıcı

Teolojik olarak Hristiyanlar misyonerlik faaliyetlerini Hz. İsa’nın “öyleyse dağılın ve Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına bütün halklardan havariler edinin” (Matta İncili, 28: 19) sözüne dayandırmaktadır. Aslında Hz. İsa, Filistin’deki Yahudi topluluğu içinde doğmuş ve ‘onlara’ Hz. Musa’nın öğretilerini hatırlatma görevi ile gönderilmiştir. Hristiyanlığın bugün benimsediği teoloji ise, Pavlus tarafından ortaya atılan bazı mistik iddiaların zamanla din adamları ve siyasi otoritenin düzenlediği konsey toplantılarında oluşturulmuştur. ‘Halkları Hristiyanlaştırma Konseyi’ tarafından 8 Mayıs 2000 tarihinde organize edilen “Papalık Misyonerlik Cemiyetleri Ulusal Başkanları Yıllık Toplantısı”nda açılış konuşması yapan Konsey Başkanı Kardinal Josef Tomko, misyonerliğin Hristiyanlıktaki dinî temellerini anlattıktan sonra; “İsa’dan 2000 yıl sonra misyon hâlâ tamamlanamamıştır. 6 milyar insanın sadece 1/3’ü Hristiyan, 2 milyar Hristiyan’ın da sadece 1 milyar kadarı Katolik’tir.” Demekte idi.

“Misyonerleri akidelerini başlangıçta gizlerler.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 118) Pavlus, Korintlilere yazdığı mektupta şu ifadeleri kullanmaktadır: “Kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Ben Kutsal Yasa’nın (Musa hukukunun) denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara yasa altındaymışım gibi davrandım. Herkesle her şey oldum.” (1 Kor. 9: 19-22; Benzer İncil ayetleri için bk. 1 Kor. 6: 12, 10: 23, 10: 33)

Hristiyanlaştırma amacına ulaşmak için her yolun mubah olduğu doğrultusundaki öğreti, yüzyıllardır Hristiyan misyonerlerin başvurduğu metotların teolojik temellerini oluşturmuştur. Hristiyanlık inancı, Roma imparatorları tarafından benimsendikten sonra, ‘misyon faaliyetlerinin baskı ve şiddet içerdiği’ bilinmektedir. ‘Siyasi otorite ile bütünleşen’ Hristiyanlık, resmî ideolojinin belirlediği inanç ve öğretiler dışında kalan diğer bütün kiliselere karşı savaş ilan etmiştir. Pavlus Hristiyanlığının vazgeçilmez bir ögesi olan misyonerlik faaliyetleri ve misyonerlerin hedefleri, siyaset-din ortaklığı ile belirlenmiştir. Kilisenin kurumsallaşması, Batı Roma İmparatorluğu’nun çöküşü ile oluşan siyasi boşluğun kilise tarafından doldurulması ve kilisenin dinî-dünyevi iktidar olarak Avrupa sahnesine çıkması ile başlamıştır. Yunanca konuşan Doğu kiliseleri ve Latince konuşan Batı kiliseleri ‘gerek kültürel gerekse İncil’in tercümesinden kaynaklanan farklılıklardan dolayı’ karşılıklı birbirlerini aforoz etmişlerdir. Doğu-Batı kilisesi ilişkileri 1054 yılında resmî olarak iki kilisenin birbirini Hristiyanlık dışı ilan etmesi ile tamamen kopmuştur. Ayrılıkların öncelikli sebebi Hristiyanlık dinî esaslarının dönemsel ve siyasi çıkarlar için değiştirilmesi, imparatorların bizzat dinî oturumlar düzenlemeyi talep etmesi ve bu oturumlara başkanlık etmeleridir. Bunun yanında İsa Mesih’in Tanrı’nın oğlu olup olmadığı, Hz. Meryem’in kutsallığı, Kutsal Ruh’un mahiyeti, İsa Mesih’in iradesinin Tanrı’nın iradesinden farklı olup olmadığı, hem Tanrı hem oğul olan İsa Mesih’in ‘ne zaman Tanrı ne zaman oğul’ olduğu, heykellerin Tanrı’nın yansıması mı yoksa ‘kendisi mi’ olduğu, din adamlarının evlenip evlenemeyeceği, ekmek-şarap ayininde yenilecek ekmeğin mayasız ekmek olup olmadığı gibi birçok konuda görüş ayrılığı yaşamış olan bu iki mezhep, orta Çağ’da yürütülen Haçlı Seferleri ile askerî olarak da birbirlerine karşı savaşmışlardır. Katolik Kilisesi’nin dinî konulardaki katı tutumu ve misyon anlayışı, önce Avrupa kıtasında yaşanan karanlık Orta Çağ dönemine sebep olmuş, sonrasında ise bütün dünyayı etkileyen sömürgecilik anlayışı ortaya çıkmıştır.

Katolik Kilisesi önderliğinde Haçlı Seferleri düzenlenmiştir. 1095-1291 yılları arasında Hristiyan Avrupa tarafından İslam'ın ilerlemesini durdurmak üzere Papa'nın çağrısı ile başlatılan "kutsal savaşlar", sadece 'Müslümanları değil, Doğu Hristiyanları olarak bilinen Ortodoksları ve hatta Yahudileri de' hedef almıştır. Bu seferlerde şehirleri yağmalanmış ve Katolik inancını kabul etmeyen toplumlar katledilmiştir. Batı Kilisesi'nin Doğu Hristiyanları üzerinden uyguladığı baskı ve şiddetin boyutlarını anlamak için İstanbul'un fethi sırasında Hristiyanlar tarafından söylendiği rivayet edilen "Türk sarığını Latin kavuğuna tercih ederiz." sözü manidardır. (Sir Charles Eliot, Turkey in Europe, London, 1908; İlber Ortaylı, "Tanzimat Döneminde Balkanlar'da Ulusal Kiliseler ve Rum-Ortodoks Kilisesi", (Editör Ali Berktaş), Osmanlı'da Milletler ve Diplomasi Seçme Eserler III, s. 24; Hidayet Işık, Mostar, (Mayıs 2010). "İstanbul'un fethi ve Fatih'in dünya başkenti hayali", sayı: 63, 3 Aralık 2014) 16. yüzyıldan itibaren ise Martin Luther kilisenin otoritesini kabul etmemiştir.

Avrupalı sömürgeci kâşifler tarafından dünyanın birçok bölgesindeki yerli halklar değersiz görülerek köleleştirilmiş ve toprakları işgal edilmiştir. Dinî ve ahlaki açıdan oldukça problemlili olan bu tür uygulamalarla dünyanın pek çok bölgesini siyasi iktidarları altına alan Avrupa krallıkları, yerli halkları etkisiz hale getirmek için dini, bir propaganda aracı olarak kullanmıştır. Kilise tarafından "misyon" anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise "ilkel halkları medenileştirmek" olarak adlandırılmıştır. Hristiyan olmayan bütün toplumları medeniyete ve kurtarılmaya muhtaç gören Batı düşüncesi, birkaç yüzyıl içerisinde dünya halkları için büyük bir tehdit ve yıkım sebebi olmuştur. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonierler için 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur.

Tarihten Günümüze Misyonier Gruplar: Cizvitler (Jesuit), Metodistler, Fransiskanlar, Anglikanlar, Dominikenler, Yehova Şahitleri vd.

Misyonierlerin Metodları

Bütün misyonierler gerekli eğitimlerden geçirilmektedir. Üniversite ve kolejlerde örgün eğitim içerisinde teorik olarak belirli bir bölgede çalışma yapmak üzere eğitilen misyonierler, yaygın eğitim için de tecrübe kazanacak şekilde yönlendirilmektedir. Bölge ile ilgili bilgi toplamak için yürüttükleri faaliyetleri ile ilgili Ahmed Hamdi Paşa (1871-1935)'nın ' Misyonier: İngiliz Misyonieri Nasıl Yetiştiriliyor? ' isimli kitabı önemli bilgiler içermektedir: "Misyonierlerin her sınıfının maaşları ve ayrıca özel ödenekleri vardır." (Ahmed Hamdi Paşa, Misyonier: İngiliz Misyonieri Nasıl Yetiştiriliyor?)

Bugün misyonierler tarafından kullanılan metotların en dikkat çekicileri; Interpretatio Christiana (Hristiyan yorumlama), inkültürasyon, kontekstualizasyon, dinler arası diyalogdur.

Interpretatio Christiana: Yerli halkın inanış ve pratiklerini Hristiyan inancına uygun şekilde yorumlanmaktadır.

İnkültürasyon: Adaptasyon sağlama yöntemidir. Malezya ve Endonezya'da çok tartışılan Hristiyan grupların Allah kelimesini kullanma talebi gibi.

Kontekstualizasyon: Diğer dinler ve kültürler arasında bir bağlantı kurmayı amaçlamaktadır.

Diyalog: Dinî anlamda mutlak bir doğru olmadığını ve bütün dinlerin aynı ilah tarafından gönderildiğini öğütleyen bu metot, dinler arasında diyalog ve hoşgörü zemini oluşturanın yanında, dinlerin sadece bir kültür ögesi olduğu fikrini de yaygınlaştırmayı amaçlamaktadır.

Günümüz Hristiyan Yardım Kuruluşları ve Misyonerler

Hristiyan misyoner grupların sadece dinî propaganda misyonu taşımadıkları, bağlı bulundukları ülkelerin siyasi ve ekonomik çıkarları için de çalışmalar yaptıkları yukarıda ifade edilmişti. Bu çalışmaların en yoğun olduğu alanlar ise sivil toplum ve insani yardım alanlarıdır. Uluslararası fonları kullanarak yardıma muhtaç coğrafyalarda çalışmalar yapan Hristiyan kurumlar, bu toplumlarda Hristiyanlığı yaygınlaştırmak, Hristiyanlık sembollerini daha görünür kılmak gibi amaçlara hizmet etmektedir. Hristiyan kurumların yardım faaliyetlerini kiliseler ve din adamları aracılığıyla yürütmeleri ve mağduriyetleri sebebiyle zayıf olan insanları kendi dinî ritüelleri içerisine dahil etmeleri oldukça yaygın bir uygulamadır. Sömürge sistemi kaldırıldıktan sonra Batılı Hristiyan ülkelerin diğer ülkeler üzerinde siyasi ve ekonomik planlar yapabilmesine imkan veren misyonerlik sistemi, bugün en çok yetimleri ve kimsesiz çocukları hedef almaktadır. Yetimlere ve bakıma muhtaç çocuklara yönelik çalışmalar yapan uluslararası Hristiyan yardım kuruluşlarından önde gelen bazıları şunlardır:

Christian Alliance for Orphan/CAFO (Yetimler için Hristiyan İttifakı): CAFO'ya üye Çin'de faaliyet gösteren 23 misyoner kurum vardır. Aynı şekilde Afrika kıtasında batıda Liberya'da 16 CAFO üyesi misyoner kurum faaliyet gösterirken doğuda Etiyopya'da 18 kurum, Tanzania'da 14 kurum listelenmiştir. Asya kıtasında ise Hindistan'da tam 40 CAFO üyesi misyoner kurum yetimlere yönelik çalışmalar yapmaktadır.

SOS Children Çocuk Köyleri: 500'den fazla çocuk köyü inşa etmiştir. Bugün çeşitli programlarla 1,2 milyon çocuğa ve yetişkine hizmet vermektedir.

World Without Orphans/WWO (Yetimsiz bir Dünya): WWO kendisini “her çocuğun sevgi dolu kalıcı bir aile ile Kutsal Babasını bilerek büyümesi için global bir hareket” olarak tanımlamaktadır. 2016 yılının Şubat ayında gerçekleştirilen “Global Forum”da katılımcılar; Savaşlar, yoksulluk ve afetler sebebiyle mağdur olan çocukları evlat edinmenin onları sadece maruz kaldıkları fiziksel zor şartlardan kurtarmak demek olmadığını, ayrıca Tanrı'yı tanıtarak ve İncil'in öğretilerini benimseterek yetimlerin ilahî kurtuluşa ermelerini de sağlamayı amaçladıklarını vurgulamışlardır.

World Vision (Dünya Vizyonu): Hristiyan evanjelik yardım kuruluşu olan World Vision, 100 kadar ülkede yardım faaliyetleri yürütmektedir. 4,2 milyon çocuğa sponsor olduğunu, tertip ettiği kalkınma programları ile 62 milyon çocuğa fayda sağladığını ifade etmektedir. World Vision 2,79 milyar dolar bütçesi ile dünyanın en büyük yardım kuruluşları arasında yer almaktadır. BM gıda yardımı dağıtım projesinin ana uygulayıcısı olarak 30'dan fazla ülkede saha çalışması bulunan World Vision kurumunun toplamda 44.000'in üzerinde çalışanı vardır.

Compassion (Merhamet): 1,8 milyon çocuğa sponsor olduğu belirtilmektedir. 657 milyon dolar bütçesi olan Compassion, 158.000 çocuk ve anneye İsa Mesih'in mesajını ulaştırdığını ifade etmektedir. Kanada ve İsviçre gibi ülkeler tarafından da resmî olarak desteklenmektedir.

World Orphans (Dünya Yetimleri): Amerikalı evanjelik Hristiyan bir grup tarafından kurulmuştur. 25'ten fazla ülkede kiliselerin iş birliği ile çalışmalar yürütmektedir.

Engineering Ministries International/ EMI: Hristiyan mühendisler tarafından kurulmuştur.

Samaritan's Purse: Bugün 100'den fazla ülkede yardım faaliyetleri yürütmektedir. Samaritan's Purse'un yöneticisi koyu bir evanjelik Hristiyan olan Billy Graham'ın oğlu Franklin Graham'dır. ABD Başkanı George W. Bush'un mürşidi olduğu bilinen ve 2000 yılındaki başkanlık yemini töreninde dinî âyini yöneten Protestan lider Franklin Graham: "İslam'ın tanrısı bizim tanrımızla aynı değil. O, Hristiyan veya Yahudi-Hristiyan itikadındaki tanrının oğlu değil. Başka bir tanrı ve ben onun (İslam'ın) çok şerli, şeytani bir din olduğunu düşünüyorum. Öyle harika, barışçı bir din olduğuna inanmıyorum." demekte idi.

El Salvador depreminden sonra bölgeye yardım götüren Samaritan's Purse hakkında yardım dağıtırken mağdurlara Hristiyan ibadetlerine katılma şartı uyguladığı şeklinde şikayetler olmuştur. Bütün faaliyetlerin İsa Mesih adına yapıldığını ve İsa Mesih sevgisinin aşılarmaya çalışıldığını kurumun resmî ifadelerinde görmek mümkündür. Bu kurumlar imkanları kısıtlı olan ailelerin çocukları ile ailesini kaybetmiş yetim çocukları Hristiyanlaştırarak misyonerlerin kurduğu sisteme dahil etmektedirler.

Misyonerlerin çocuklara yönelik çalışmalarında kullandıkları metotlar şu şekildedir: Eğitim kurumları yoluyla, Bursiyerlik, Yardım faaliyetleri, Evlat edinme, Yetimhaneler açma gibi.

Afrika'da Misyonerler

Son bir asırda dünya üzerinde en hızlı yayıldığı kıta Afrika'dır ve Afrika Hristiyanları sayı açısından Avrupa'yı yakalamıştır. 1900'de Afrika'da 9 milyon Hristiyan yaşarken bugün bu rakam sadece Vatikan'a bağlı kiliselerin verilerine göre 330 milyona ulaşmış bulunmaktadır. Misyonerler, imkansızlıklar ve mağduriyetler sebebiyle yardıma muhtaç olan yoksul halk arasında rahatça dinî propaganda yapabilmektedir. Bu gruplar, yerel halkın ihtiyacı olan tarım ve hayvancılık gibi gelir sağlayan projelerle topluma nüfuz etmektedir. Zamanla gelişen Hristiyan kitle kendine ait araziler satın alarak hastane, okul gibi toplum için önemli

inşa faaliyetleri üstlenmektedir. İHH ile bölgeye giden gönüllü gazetecilerden Osman Sağırlı'nın Sierra Leone'deki izlenimleri şu şekildedir: "Sierra Leone'de misyonerlik faaliyetleri oldukça fazla. %70'i Müslüman olan bir ülkede camiden çok kilise var. Neredeyse 10 kişiye bir kilise düşüyor. Ülkede 1980 yılına kadar %5 olan Hristiyan nüfus bugün %30'lara dayanmış. Eski bir papaz olan Mustafa; 'Burada ne yazık ki Müslümanlar çok fakir durumda. Okulların % 80'i misyonerlere ait. Ailesi Müslüman olan fakat yoksulluk ve fakirlik çekenler mecburen misyonerlerin eline düşüyor. Şimdi burada adı Muhammed olan çocukları özellikle papaz yapıyorlar. Ailelerine servet veriyorlar; ev, araba ne isterlerse... Onlar çok itibarlı kişiler olarak kabul ediliyor!' (<http://afrika.ihh.org.tr/tr/main/publications/seyahatname/3/yetimlerulkesi-sierra-leone/83>)

Ortadoğu'da Misyonerler

Özellikle son bir asırdır Batılı sömürgeciler için ekonomik ve stratejik anlamda çekim merkezi olan Ortadoğu, aynı zamanda etnik vedinî savaşların, kaos ve kargaşanın da merkezi konumundadır. Irak, Filistin, Suriye ve Yemen gibi bölge ülkeleri hemen her gün şiddet ve katliam haberleri ile gündeme gelmektedir Arap dünyasında yetimhane anlayışı, çocuklara akrabaları tarafından sahip çıkılmasından dolayı yaygın değildir. Ancak bitmeyen savaşlar ve artan şiddet sebebiyle ailelerin, akrabaların tümüyle kaybedilmesi sonucu kimsesiz ve sahipsiz kalan çocuk sayısı hızla artmaktadır.

Balkanlar'da Misyonerler

ABCFM özellikle Ortadoğu'yu hedef alan bir Amerikan Protestan kuruluştur. Filibe'de erkek çocuklar için, Eskizagra'da kız çocukları için açtığı okullarla "sözde Hristiyan" (nominal Christian) olarak kabul ettikleri Bulgarları Protestanlaştırma çalışmaları yürütmüşlerdir. Anadolu'da Ermenileri, Balkanlarda ise Bulgarları hedef almıştır. Amerikalı misyoner H.G.O. Dwight, İstanbul'dan The Missionary Herald gazetesine gönderdiği bir yazıda Bulgarların Protestan olmasının Rusya'nın ve Yunanistan'ın bölgedeki etki gücünü azaltacağını ve Balkanlardaki Bosna, Sırbistan, Arnavutluk gibi yerlere de Amerikan misyonerlik faaliyetlerini ulaştıracağını umut ettiğini ifade etmiştir. (H.G.O. Dwight, "European Turkey as a Field of Christian Missions", The Missionary Herald, 54: 20 (Ekim 1858): 322-324) Yugoslavya Federasyonu'nun dağılmasından sonra Balkanlarda yaşanan iç savaşlar halkın yardım ihtiyacını ve mağduriyetini arttırmıştır. Bu durumu fırsat bilen misyoner örgütler, bölgedeki çalışmalarını genişleterek devam ettirmiştir. Özellikle Müslüman halkların yaşadığı bölgelerde insani yardım ve eğitim alanlarında çalışmalar yapan misyoner kurumların sayısı oldukça fazladır.

Asya'da Misyonerler

Kırgızistan, Bağımsız Devletler Topluluğu ülkeleri arasında ekonomik durumu en kötü olan ülkelerden biridir. 2012'ye kadar ülkede siyasi istikrarsızlık devam etmiş, insanların neredeyse %25'i iş bulmak için başka ülkelere göç etmek zorunda kalmıştır. 2008 yılı itibarıyla 5,2 milyon nüfusu olan Kırgızistan'da, nüfusun %80'ini oluşturan 4.160.000 Müslüman'dan 250.000'inin yoğun misyonerlik çalışmaları sonucu dinini değiştirmiş olabileceği belirtilmektedir. 2009 Ocak ayı raporlarına göre ülkede 364 Hristiyan örgüt faaliyet göstermektedir.

İHH yetim çalışmaları

İHH İnsani Yardım Vakfı kuruluşundan itibaren (2016 yılı itibari ile) 24 yıldır sürdürdüğü yetim çalışmalarına Ramazan, Kurban ve Yetim Dayanışma Günleri'nde eğitim, sağlık vb. sosyal yardım projeleriyle dönemsel ve Yetim Sponsorluk Destek Sistemi ile düzenli yardımlar

olmak üzere iki ayrı kategoride devam etmektedir. İHH, ilk yetimhane çalışmasını 2003 yılında Pakistan’da hayata geçirmiştir. 2016 itibarıyla 11 ülkede 31 yetimhanede yetim çocuklara destek vermeye devam etmektedir. İHH bugün; 135 ülke ve bölgede 800.000’i aşkın yetime dönemsel destek, 56 ülke ve bölgede 85.000 yetime düzenli destek sağlamaktadır. Vakfımız 11 ülkede 31 yetimhanede 2.100’ n üzerinde yetime sahip çıkmaktadır.

Sonuç

Misyonerlik  alışmaları Batılı devletlerin emperyal hedefleri ile uyumludur ve birlikte yürümektedir. Medeni milletlerin Hristiyan olmaları gerektiği anlatılmış, sömürüye maruz kalan memleketlerin sadece yer altı ve yer üstü zenginlikleri değil inançları da s m r lm ştir. Misyoner  rg tler dünya üzerinde çok yaygın ve geniş bir hizmet yelpazesiyelenellikle insanların fakir ve eğitim anlamında geri bulunduğu memleketlerde çalışmalar yapmaktadır. Yardıma muhtaç insanların çaresizliği ve zaafıları üzerinden bulundukları ülkelere nüfuz etme aracı olarak kullanılmaktadır. Batı  lkelerinde insanlar hızla Hristiyanlık inanışından uzaklaşıp kiliseler bir bir kapanırken, hatta bazı ülkelerde ateist nüfus Hristiyan nüfusu geride bırakırken, misyoner örgütlerin başta Afrika ve Asya kıtaları olmak üzere tüm dünyada insanları Hristiyanlığa davet etmeleri, gerçek emellerini açıkça ortaya koymaktadır. Zira iddia ettikleri gibi mesele sadece samimi bir iman hatırlatması ise, neden yanı başlarından başlamak yerine binlerce kilometre uzaktaki halkları tercih etmektedirler? Asıl olan çocukları yetim bırakan savaşlara engel olmak ve sınırsız silah üretimini durdurmak iken, insanları daha da yoksullaştıran bu savaş makinelerinin karşısında yer alan ve yoksulluğun giderilmesi için mücadele eden neredeyse hiçbir misyoner örgüt bulunmamaktadır. Bu  rg tler devletlerinin beşinci kol çalışmalarını yürütme adına savaş ve yoksulluk mağduru ülkelerde faaliyetler gerçekleştirmektedir. Misyoner yapılar yetim çocuklara yönelik eğitim merkezleri ve yetimhaneler inşa etmekte; buralarda fiziksel olarak Asyalı veya Afrikalı ama düşünce, hissiyat ve dünyaya bakış olarak Batı düşünce ve inancına hizmet eden nesiller yetiştirmektedirler. Misyonerlerin faaliyette bulundukları ülkelerde en başarılı oldukları alanlar okullar (eğitim) ve yetimhanelerdir. İşlam Kalkınma Bankası’nın “Yetim ve Yetimhaneler  zel Fonu” oluşturması ve İşlam  lkelerinin bu fona ekonomileri  l s nde katkıda bulunmaları gerekmektedir. Yetimhanelerin finansal açıdan zorluk yaşamamaları için sürekli gelir getirme kapasitesine sahip vakfiyeler oluşturulmalıdır. Bu vakfiyeler İşlam dünyasının ekonomik durumu iyi olan STK’ları tarafından oluşturulabileceği gibi İşlam Kalkınma Bankası tarafından da deruhte edilebilmelidir. Misyoner örgütlerle mücadele anlamında özellikle bu alanda tecrübeli olan kurumların deneyimlerini aktarabilecekleri seminer programları ve çalıştaylar gerçekleştirilmesi önem arz etmektedir. Son dönemde Avrupa’ya geçiş yapan 10.000 çocuğun kayıp olduğu tespit edilmiştir. Bunlara son olarak Almanya’da 18 yaş altı 5.835 çocuğun ortadan kaybolduğu haberleri de eklenmiştir. insan kaçakçıları, misyoner yapılar ve diğer şer odakları faaliyetlerini rahatça sürdürebilmektedir.

Tarihi süreç içinde misyonerlik ve yetimler: [İndiriniz](#) , IHH Yetim faaliyet raporu 2022: [İndiriniz](#)

İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği

"Kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken «Bana da vahyolundu» diyenden daha zalim kim vardır! O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara: «Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız!» derken onların halini bir görsen!" (En'am, 93); "Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimi kimdir? Cehennemde kafirlere yer mi yok!" (Ankebut, 68)

ONLARA ARALARINDAKİ ANLAŞMAZLIKLARI HAZİRETLEMLERİNİ SÖYLE, AYRI AYRI TOPLANTI TERTİP ET. SONRA DEMİREL, ERBAKAN, TÜRKŞ VE FEYZİOĞLU KULLARIMIZLA TOPLAN. ÖNCE EVVELDEN İTTİBA ETMİŞ OLAN ZEKİ KULUMUZA AL. SONRA TAHSİN VE SONER KULLARIMIZ İTTİBA EDECEKLER, ERBAKAN DA İTTİBA EDECEK.

2. ANLAŞMAZLIK SURESİ

SENİN KEŞFİNİ AÇMADIKMI? SANA FETHİ NASİP KILDIK. HİKMET VERDİK, MARİFET İHSAN ETTİK. İLMİ İSE BÜTÜNÜYLE VERDİK. ÖĞRENECEKSİN. Ö SÖYLEDLİKLERİNİ İSE ÇOKTAN VERMİŞTİK. AMA SEN HENÜZ BİLMEZSİN. RABBİNİN İHSANİ SONSUZDUR.

4. MEHDİ SURESİ

BU KİTAPUL KERİM RİSALET NURLARI ADI ALTINDA SANA YANI MEHDİ'YE, YANI İSKENDER BL ENBER KULUMUZA İNDİRMEKTE OLDUGUMUZ BİR YOL GÖSTERİCİ VE AYDINLATICIDIR. ONU GÖRDÜĞÜN GİSİ, NEZDİMİZDE OLAN AZİZ RUHUN MEHDİ VASİTASIYLA İNDİRMEKTEYİZ.

Evrenesoğlu'nun kurduğu, 2000'de kurulup 2010'da kapanan 'universityofallah' adlı sitenin ilk ve son yıllardaki ana sayfaları

"Bu üniversite, dinlerin birleştirilmesi hedefine yönelik olarak Allah'ın emri üzerine kuruldu."

internet üzerinden yayın yapan ve 100 dolarlık bir kayıt ücreti ile, sınavlarda başarılı olunduğu takdirde "Allah üniversitesi'nden mezun olma!" şansı...

WO US
#535484 · 02.11.2005 11:33 · 48

iskender ali mihr efendi hazretlerinin sanal ortamda eğitim, öğretim ve araştırma faaliyetleri yürüten ilim irfan yuvasıydı bir ara. geçen gün girmeye çalıştım sonucu bulunamıyor dedi. allah allah?

Tannınıza ulaşamadı, lütfen daha sonra tekrar deneyiniz veya F5 yapınız :)

Allah'ın Üniversitesinin Kuruluş Yıldönümü, 01.04.2008

Bugünkü İslâmî Tatbikat, Allah'ın İlminde Bihaberdir.

Allah'ın üniversitesi, sadece Allah'ın bize öğrettiklerini öğreten bir üniversite olduğu için dünyadaki en büyük üniversitedir, en önemli üniversitedir.

Biz insanlardan ders almadık. İnsanlar bize Kur'an'ı öğretmediler. Bize Kur'an-ı Kerim'i Allah öğretti. Burada 32 yıllık bir tarih var. Allah'ın Üniversitesi'nin başladığı ve halen devam ettiği bir statü bizim tarafımızdan yaşanmıştır, Allah'a sonsuz hamd ve şükrediyoruz.

İmâm İskender Âlî Mîhr

2008 yılındaki site için açıklaması ve sonuç!

Öncelikle şunu belirtelim, Müseylemetü'l-Kezzap peygamberliğini iddia ettiğinde aynen Evrenesoğlu gibi, 'ben resulüm nebi değil!' demiştir. Tarih tekerrürden ibarettir. Çağımızın Müseylemetü'l-Kezzab'ı, Evrenesoğlu'dur. "Kur'an da 3 bin ayet vardır, Allah ile konuşuyorum, Benimle birlikte Allah ile konuşan 20 arkadaşımız var, Ben Resulüm, 65 milyon insanda, 5 milyonu cennete gidecek." Tüm bu saçmalıkları ve daha fazlasını ardı ardına sıralayan İskender Erol Evrenesoğlu'nu şahsen bu yazıyı yazan ben ilk kez 1994 yılında tanıdım. O yıldan beridir takip ederim. O yıl Ankara'da yaptığı 'Kur'an-ı Kerim ışığında İslam ve Saadet' isimli konferansını dinlemiştim. İkinci namazını da arkasında kıldım - sonra tekrar kıldım :) - Aşağıda o zirvalarken acele yazdığım el yazısı notların ilk sayfasını aşağıda görüyorsunuz-

Kısaca metodu şu Evrenesoğlu'nun: Önce bir ayetin mealini hafiften maksadına göre çarpıtır. Sonra her söylediği ayetin mealini ilk ayete kıyasla yorumlar ve ayetler peş peşe geldikçe Kur'an ve ruhundan gittikçe uzaklaşılır! Mesela, Mülk suresi 8. ayetteki, 'Nezir/Uyarıcı' kelimesini 'Mürşit; şeyh efendi' olarak Türkçe'ye çevirir! Ötesini siz tahmin edin!

1517

Mesela 1994 yılındaki konuşmasında önce İslam'ın teslim olmak anlamına geldiğini söyler, ki doğrudur, sonra 'Allah bizim teslim olmamızı istiyor, tüm peygamberler de teslim olmuştur' dedikten sonra, o zamanki sayıya göre piyasada 23 Kur'an mealı olduğunu ama hiç birinin gerçekten ayetleri açıklamadığını ifade eder. Ve sonra kendi kafasına göre, içinde 'Ey âmenû olanlar (Allah'a ulaşmayı dileyenler), Ölmeden önce Allah'a ulaşmak, hidayet, nefsin ilk altı basamağı, nefsin tezkiyesi" gibi kelimelerinin bolca geçtiği birçok ayeti keyfine göre yorumlayıp kendisine itaat edilmesini ister. Buhari, Hanbel, Muzni, Ebu Bekr'il Bezzar, Dârekutnî, İbni Teymiyye, Adiyy, Hibbettulah, İbni Hazm, El-Elbani gibi muhaddislerce uydurma-mevzu kabul edilen bir hadisinden hareketle de ashabın 28. dereceye (masonluk mu bu?!) ulaştığını belirtir. Ve bomba cümlelerinden biri: "Bir mürşide tabi olmadan Allah'ın emirleri uygulanamaz!" Tabii ayrıca 'kazandığınızın yüzde iki buçukunu Birr'e - iyiliğe - vermeli' demekle neyi kastettiğini de herkes anlayabilmektedir! Tasavvufu, '14 asır önce yaşanan İslam' olarak tarif eden Evrenesoğlu, aslında büyük bir ipucunu da bizlere vermektedir. Tasavvuf demesekte, tarikat üyeleri arasında var olan, şirke kadar ulaşan İslam dışı inanışlar, insanları bu gibi cahil ve dinden çıkan kişilerin peşinden sürüklemekte önemli rol oynamaktadırlar. Kırklar, yediler, gavs, kutup gibi Kur'an ve sahih hiç bir hadiste olmayan kavramların hakim olduğu tarikat -Tasavvuf değil!- alemi, zamanla bu bâtil inanışlara kapı aralayan bir basamak olmakta, zamanla tarikat ehli insanların da bu kişiye inanmasını kolaylaştırmaktadır. Bildiğim birçok tarikat üyesi daha sonra bu adam inanabilmıştır, ne yazık ki!

Allah'ı gördüm onunla konuştum

İskender Evrenesoğlu'ndan şok sözler: "Allah'ı gördüm, onunla konuştum"...

'Allah görülür mü?' sorusuna Evrenesoğlu'nun cevabı, 'evet!' şeklindedir. En'am 103. ayetteki, 'Gözler Allah'ı göremez' ayetini de, kalp gözü ile görür şeklinde tevil eder! Halbuki O Allah'ı bu dünyada peygamberler dahi görememiştir. Ne Musa (as), ne Efendimiz Muhammed (sav) (A'raf, 143; Hakîm-i Tirmizî, Nevâdiru'l-Usûl, Bab:104,2/45, Ebû Nu'aym, Hılye,10/235, İbn-i Kesir, 2/15; Buharî, K. Tefsir el-Kur'an sure 53, bab:1) Şura, 51. ayette zaten peygamberlerin bile ancak bir perde ile Allah ile konuşabildiğini - vahiy aldığını- bize bildirilir!

Tövbe-i nasuh'un kendi kendine yapılamayacağı söyleyen -ve tabii ki, bir aracı olarak ta kendini ileri süren- Evrenesoğlu, konuşmasını, 'peygamber değil, resul'üm' diyerek devam eder. Gerek Tahrim 8. ayet gerek hadislerle zıt yorumlar Evrenesoğlunun klasik yanıltma, saptırmalarına örnektir: "Kulun işlediği günahtan pişmanlık duyması, Allah'a tam rucu' edip, tıpkı sütün memeye dönmediği gibi, kişinin tekrar günaha dönmemesidir." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1/446); Tahrim, 8: "Ey iman edenler! Samimi bir tövbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter."

1518

20.09.2006 tarihinde kurulan MİHR vakfı ile faaliyet gösteren, 1996 yılında çıktığı Ceviz Kabuğu programında muhatabı tarafından rezil edilen ve hatta 'yüzünden fatiha suresini bile okuyamadığı için' stüdyoyu terk etmek zorunda kalan Evrenesoğlu, bir de resul'luk iddiasında bulunabilmektedir! Kur'an ayetlerini cımbızla çekip ön ve arkasındakilerle irtibatını koparıp istediği gibi anlamlar yükleyen Evrenesoğlu, 1400 senedir hiçbir İslam müfessirinin yapmadığı yorumlar yapmakta, konuşmalarında kullandığı ayetleri ve onlara yüklediği anlamları daha sonra evde sakın kafa ile sıra ile açıp inceleyince sadece adama kızmak ile kahkahalarla gülmek arasında bir konumda kalınmaktadır. Hulki Cevizoğlu'nun sunduğu Ceviz Kabuğu isimli televizyon programından seçmeler:

Evrenesoğlu: "Bana gizli bilgiler geliyor, vahyediliyor. Ben Miraç'ta Allah'la konuştum. Daha sonra Muhammet, İsa, Musa ve Davut Peygamberlere Allah'ın huzurunda iki rekat "huzur namazı" kıldırımdım. İmamlığı da ben yaptım."

H.Cevizoğlu: Peki, Hz. Muhammet'ten sonra peygamber olmayacağına göre nasıl peygamberim diyorsunuz?

Evrenesoğlu: : Peygamber olduğum için öyle diyorum.

H.Cevizoğlu: Ama bu dediğiniz İslam Dini'ne aykırı.

Evrenesoğlu: : Olabilir!

ABD'de kendisini peygamber ilan eden İskender Evrenesoğlu, Amerika'daki benzin istasyonunda kendisine bağlı bir müridinin 20 yaşındaki lise talebesi olan kızına Elle tacizde bulunmuş ve kızın annesinin şikayeti üzerine Evrenesoğlu gözaltına alınmıştır. (Hürriyet, 2009-04-15) İskender Evrenesoğlu DPT'de çalıştığı dönemde de odasında bulunan 2 tane bayanı da taciz etmiş ve bu taciz davalarıyla ilgili yargılanmıştır. (ABD'de tacizlerine devam eden Evrenesoğlu'nun ses bantları youtube'deki şu adresten ulaşabilirsiniz: <https://www.youtube.com/watch?v=XawkrCfDqgo>) 21 Temmuz 2007 tarihinde ise İskender Erol Evrenesoğlu kendi sitesi olan mihrcm dan açıklama yapar; "Ben aldığım emir gereği Türkiye'nin aranan 11.cumhurbaşkanı olacağım." 11. Abdullah Gül, 12. R. T. Erdoğan olur ve Erdoğan görevde iken Evrenesoğlu ölür.

Evrenesoğlu'nun cinlendiğinin delillerini kendi dilinden "Allah'ın (hasa) büyüüp küçülebildiğini, şekilden şekile girebildiğini ve hem her zerrede olabildiğini hem de sonsuz bir 'hızla hareket ettiğini', 'Allah'ın iki boyutlu bir enerji kitlesi olduğu' ama yarattıklarının daima 4 boyutlu olduğunu..." şeklindeki iddialarından anlaşılmaktadır. Evet, sözünü ettiği tüm özellikler cinlere ait özelliklerdir! Bu konuda 'cinlerin varlığı' hakkındaki yazımıza bakılabilir.

Eski MİHR'in tanımı: " Medeniyet - İrfan - Hayır - Ref " demekti -son 15 yıldır böyle anlatılırdı!- Ama ne oldu ise;

Yeni MİHR'in tanımı: " Mehdi - İmam - Halife - Resul " oldu! Acaba sırada ne var? - haşa - tanrıcılık mı...!? -diye sormuştuk ama ömrü vefa etmedi...!-

1519

En son irşatlarından!

BU DEVRİN RESULU BURDA ...DERKEN!

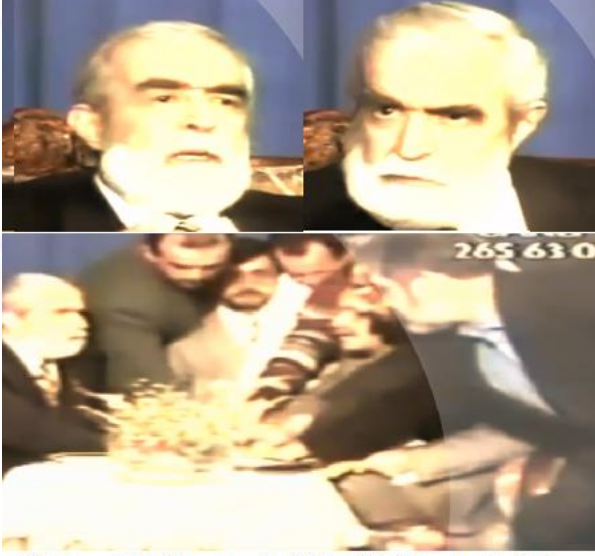
"Sizler burada Allah'ın resulünün yanında olmak bahtiyarlığına kavuşmuş bir avuç insansınız. Burası Allah resulünün evidir. Bu devrin resulü burada."

Sonrada " Niye çalışmıyorsunuz" diye müritlerini azarlarken !

Yazdırın - Haşa - Allah, satan İmam/resul Evrenesoğlu

Bizim, Allah'ın söylediği, Allah'ın mehdisi olduğumuza yemin edebilir misin?
Mehdi olduğuna dair yemin ettirirken!

And... The End!

Kendisini 'peygamber' ve 'mehdi' ilan eden İskender Evrenesoğlu, uzun süredir yaşadığı ABD'nin Virginia Eyaleti'nin Norflok bölgesinde öldü. (23 Kasım 2019)

1521

Cenazenin üstüne
risalet nurlarını koysaydınız ya!

ANLATILMAZ YAŞANIR TARİFİ GAYRİ MÜMKÜN
25 Kasım, 09:55

"Efendimiz! Benim sorum şu: Bazı kişiler sizin Mehdi olduğunuzu duyunca, 'O çok yaşlı. Yakında ölürse ne olacak?' diyorlar."
Kimin ne kadar hayatı olduğunu hiç kimse bilemez. Ama O bilir. Sebepsiz yere bir kişiyi bir vazifeye tayin etmez. Allahü Teâlâ bu vazifeye bizi tayin ettiyse mutlaka arkasında O'nun hikmeti var! Unutmayın; bizim dedemiz Evrenos Bey 130 yıl yaşamış.
"Biz Mehdi Resûl'un dünyada uzun süre kalacağını, İsa (A.S)'la buluşacağını biliyoruz" diyorlar."
Biz de aynı şeyi söylüyoruz: Uzun süre kalacağını ve İsa (A.S)'la buluşacağımızı, Allahü Teâlâ söylüyor. Bir gün mutlaka gerçekleşecektir. Bir şey daha: Biz ne söylersek mutlaka Allah'ın söyledikleridir.
"Bu konuda neler söylersiniz?"
Aynen geçerli. İsa (A.S) geldiği zaman tekrar bu konuyu konuşuruz inşaallah.
Sohbetin Tamamı:
<https://mihir.com/sohbet/109394?r=5247>

İskender Erol Evrenesoğlu, cinlenmiş bir meczup!

Benzerlerine ibret olması için yazıyı yayında tutuyoruz!

Ehl-i Sünnet

Bu konuda, ‘Modernistler’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Ehl-i Sünnet, peygamber ve sahabesinin yolundan gidenler ve onun sünnetini birebir uygulayanlar demektir. Bu kelime aynı zamanda Sünni mezheplerin tamamını içine alan geniş kapsamlı bir terimdir. Dört büyük Sunni mezhep, sırasıyla Hanefi, Hanbeli, Şafii ve Maliki mezhebidir. Ehl-i Sünnete göre, sahabeden aktarılan hadisler alınırken Şii’likte ise sadece on iki imamdan nakledilen hadisleri sahih kabul eder. Peygamberimizden sonra İslam ümmetinden önce hariciler sonra şiiler kopmuştur. İşte ehl-i sünnet, peygamberimizden itibaren devam eden ana gövdenin adıdır! Zaten, Şii veya Sünni gibi isimler kullanılan metodolojiye göre verilen isimlerdir. Yoksa hazreti peygamberden itibaren ümmetin kopmadan devam eden ana gövdesi ehl-i sünnettir!

Ehl-i sünnete göre hüküm çıkarmada başvuru esaslar: Kur’an, sünnet, icma ve kıyas’tır. “İslam’ın bilgi ve hüküm kaynağı yalnızca Kur’an değildir; Kur’an, Sünnet, İcma ve Kıyastır (ictihaddır) Biri çıkar da “Kur’an’da yok, şu halde İslam’da da yok” derse bu kişi kesin olarak hatalıdır, İslam bilgisi ve uygulaması sahih İslam’ın dışındadır.” (Hayrettin Karaman, Yrni şafak, 11 Ekim 2020)

İslam’ın orta Ümmet çizgisi Ehl-i sünnet: Hristiyanlar, ehl-i sünnetin peygamber kabul ettiği Hz. İsa’yı tanrı katına yükseltmiştir. Şiiler ise, diğer halifelerden üstün olarak Hz Ali’yi kabul ederken aynı zamanda bir kesimi de (Nusayriler) onu, Hristiyanların Hz İsa’ya yaptığı gibi tanrı seviyesini yükseltmiştir! Ehl-i sünnet ise, diğer üç halife gibi Hz Ali’yi de sever, saygı duyar. Hz. İsa diğer peygamberler gibi bizim peygamberimiz, Hz Ali ise, diğer halifeler gibi halifemizdir! Ehl-i sünnet içinde, gulat şiilerin aşırı 3 halife düşmanlığına rağmen, reaksiyon olarak Hz Ali düşmanlığının çıkmaması da orta ümmet olduğunun en büyük delilidir.

1522

Ehl-i Sünnet, aşırı iki uç olan tekfircilik ile gulat şia ve mealcilik ifratı ile tarihselcilik tefriti arasında, 1400 senelik İslam’ın ana çizgisi olmuş, orta yol ümmetinin ortak adıdır ve tekfirci olmayan selefilardan şirkten uzak duran tarikatçılara dek, geniş bir yelpazeden oluşur!

Ehl-i sünnet, bir toprak parçasına sıkışmış basit bir yorum, belli bir zaman için geçerli bir uygulama veya klikleşmiş basit ve küçük bir cemaat değil; İslam’ın 1400 senelik tarihi boyunca binlerce alimin, tefekkür, münazara, mücadele ile oluşmuş fikir ve eserlerin, farklı iklim ve kıtalardaki Müslümanlarca benimsenip etrafında kenetlenmesi ile İslam’ın ana yorumu ve damarını oluşturmuştur!

Günümüzde ehl-i sünneti birçok kesim suçlamaktadır. Ehl-i sünnet’e karşı olmak ne kadar huzur verici ve rahatlatıcıdır halbuki! Hem 1400 senedir, insan yapısından kaynaklanan ve doğal olarak ortaya çıkan eksik, yanlış, hataların sorumluluğunu yüklenilmemiş olunmakta hem de yeni (!) bir iddiada bulunulduğu için daha hata yapılmamış, tertemiz ve bembeyaz bir sayfa ile ortaya çıkılmaktadır! Oysa tarihte söylememiş söz, fikir kalmamıştır! 100 sene sonra bu kimse fikirleri hatırlamayacaktır da! Kurtuluş, hurafe ve şirkten temizlenerek rotadan; Ehl-i sünnet çizgisinden sapmamaktadır.

Ehl-i sünnet, 1400 senelik İslam tarihinin ana omurgası olduğu için; Ne şirke ulaşmış tarikatlar, ne tekfirci Selefilik, ne sahabeye hakaret eden şiiler ve ne de İslam’a ekleme veya çıkarma yapan ideolojiler İslam’ın özüne/bünyesine virüs gibi girip sızlamıyor... Kurtuluş; ‘Şirk ve tekfir’siz ehli sünnet çizgisinde!

Bir ucu tarikatlar, diğer ucu selefilığe kadar uzanan geniş bir yelpazeye sahip olan Ehl-i sünnet, seleflerin tekfirciliğini; tarikat ruhu ile aşarken, tarikatlardaki şirke bulaşan fikirleri de selefilığın tevhid akidesi ile düzelterek, İslam'ın orta yolu; ümmetin kurtuluşu bundan sonra da olacaktır, bi-iznillah!

"İslam'ın ilk dönemlerinde ortaya çıkan "fırkalaşma" olgusu, beraberinde son derece yoğun bir ilmî hareketlilik de getirmişti. O kaygan ve heterojen zeminde Ehl-i Sünnet ulemanın, Sahabe'den devralınan sahih İslami çizginin bir yandan gayrimüslimlere, bir yandan da içteki bid'atçı fırkalara karşı müdafaası için gösterdiği gayret, sadece samimi bir bağlanışla değil, aynı zamanda yüksek bir ilmî performansla hedefe ulaşmıştı." (ebubekirsifil.com/gazete-yazilari/islam-dunyasi-ve-tercume-faaliyetleri)

Ehl-i sünnet, İslam düşünce tarihinde, İslam mesajının anlaşılması ve yaşanması konusunda Müslümanların ihtiyaçlarını karşılayacak çözümler üreten, siyasi-itikadi ve aynı zamanda fikhî bir düşünce ekolüdür. Ehl-i sünnet, Hz. Peygamber ve ondan sonraki ilk nesillerin din anlayışına bağlı kalan ve genel dini akımdan ayrılmayan kimselerin adıdır. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat, tek bir eğilimi temsil eden bir akım olmayıp, farklı eğilimleri içinde barındıran dini-toplumsal yapıdır. Bu yapıyı temsil eden Sünniler, Hadis taraftarları, Eşarilik ve Maturudilik adı altında güçlenmiş ve günümüze kadar varlığını sürdürmüştür.

Eş'arîler'den Abdülkahir el-Bağdâdî ehl-i sünneti: "Ehl-i bid'atın görüşlerini reddeden kelâm, fıkıh, tefsir, kıraat ve Arap dili âlimleri, şeriata bağlı sûfiler, Müslüman mücahidler ve Sünnî akaidin hakim olduğu coğrafyada yaşayan Müslüman halk kitlesinden oluşur." (el-Fark beynel fırak, s. 12, 189-191) şeklinde tarif etmektedir.

İbn Hazm İslami mezhepleri, 'Ehl-i sünnet ve cemaat, Mu'tezile, Mürcie, Şîâ ve Hariciler olarak beş grupta toplamış, bunlardan ehl-i sünnet'i hak ehli", onun dışındakileri ise, bâtıl ehli" olarak belirttikten sonra, 'ehl-i sünnet'i, sahabe ve tabînin seçkinleri, ehl-i hadis ile onlara uyanlar' (İbn Hazm, el-Fısal, II/113) şeklinde tarif etmiştir.

İmam Tahâvî ise bu konuda şunları söylemektedir: "Bu din, ifratla tefritin ortası, teşbihle ta'tilin (Allah'ın sıfatlarını tümünden reddetmek) ortası, cebr ile kaderciliğin ortası, ümitsizlikle aşırı güvenin ortası, korku ile ümidin ortası bir yoldur. İşte dinimiz, zâhiren ve bâtinen budur. Tefrika görüşlerden, merdûd mezheplerden, müşebbihe, mütezile, cehmiyye, cebriyye, kaderiyye v.s. gibi ehl-i sünnet ve'l cemaat'e muhalefet eden, dalâlete sapan mezheplerin görüşleri ehl-i sünnet âlimlerince incelenmiş ve delillere dayanan ikna edici cevaplar verilmiştir." (Tahâvî, Şerhü akiteti't-Tahaviyye, 586-588)

Günümüzde ne yazık ki Ehl-i sünnet olduğunu söyleyenler de karşı olanlar da Ehl-i sünnetin tanımını ve sınırlarını, ne yazık ki bilememektedir. Birbirlerini tekfir etme noktasına gelen selefilikte sufilikte, Ebu Hanife'de Buhari'de Ehl-i sünnetin içindedir. Zaman, onların bir arada yaşanıp içselleştirilebileceğini, kabul edilip pratiğe yansıtılabileceğini bizlere göstermiştir.

Ehl-i sünnetin genel özellikleri:

Tekfirci değildir; "ehli kible tekfir edilemez!" görüşünü kabul eder. Ehl-i sünnet tekfirden sakınılması konusunda büyük hassasiyet göstermiştir. Hanefî alimi imam et-Tahavî, 'Ehli kibleden hiç kimseyi cennete veya cehenneme indirmeyiz, onların gizli hallerini Allah'a havale ederiz.' (İmam Ebu Cafer et-Tahavi, el Akidetü't-Tahaviyye, s. 21) demektedir. Müctehid imamlar, "Kible ehlinin tekfiri caiz değildir." hükmünde ittifak etmiştir. (İmam-ı Azam-ı Fıkıh-ı Ekber (Aliyyü'l Kari Şerhi), s. 424, Molla Hüseyin- Düreri'l Hükkam, II/376) "Ehl-i bid'at mezheplerinden bazısının diğer Müslümanları tekfir

etmesine rağmen, ehl-i sünnet'e, göre kim olursa olsun ehl-i kible den hiç kimse tekfir edilmez; onların arkasında namaz kılmamazlık edilmez; büyük günah da işleseler onların cenaze namazı kılınır ve hayır dua edilir.” (İbn Mâce, Cenâiz, 31; Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II/32) "Ehl-i kible zarûrât-ı diniye üzerinde ittifak eden kimselerdir." (Ali el-Kâri, Şerhu'l-Fıkhi'l-Ekber, 139) Ehl-i kibleyi, ehl-i sünnet ve ehl-i bid'at şeklinde ikiye ayıran âlimler Mutezile, Şia, Kerrâmiye, Mücessime, Müşebbihe, Mürce gibi bid'at mezheplerini de ehli kible den saymışlar; fakat açıkça İslam'ın temel nasslarını değiştiren, bozan, reddeden Batınîlik, Gulât-ı Şia, Hâriciye (Müslüman kanını helal saymışlardır), Cehmiye, Bahâiye, Kadıyânîlik, Ahmedîlik, Nusayrilik, Dürzilik gibi fırka ve mezhepleri ehl-i dalâletten saymışlardır. Açıkça kelime-i şehâdet getiren ve kibleye dönüp namaz kılan her Müslüman, cemâattendir; bir insanın diliyle söylediğinin aksini yapana kadar ona inanılır; Hz. Peygamber'in bu konuda "Kalbini yarıp da baktın mı?" (Buhârî, Zekat, 1, Müslim, İman, 8) uyuğu esas alınır. Nitekim Resulullah Efendimiz, Ebu Zerr'in rivâyet ettiği bir hadis-i şerifte, "Kimse kimseyi fasıklıkla itham etmesin. Buna hakkı yoktur. Aynı şekilde küfürle de itham etmesin. Şayet küfür ithamında bulunur da, itham edilen böyle bir sıfatın sahibi değilse, bu sıfat muhakkak itham eden kimseye döner" buyurmuştur. (Buhari Edep, 44) "Halîfe Hz. Ali'ye karşı olan Hâricîler, "Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir" (En'am, 57) mealindeki âyeti kendilerine göre yorumlayıp Hz. Ali'nin, Muâviye ile ihtilafında çözümünü hakeme bırakmasını tekfir sebebi saymış ve ona "kafir oldun" demişlerdi. Büyük fıkıh (İslam ibadet ve hukuk) alimi Serahsî bu konuyu değerlendirirken iki önemli kuralın altını çiziyor: Hz. Ali, onların doğru olmayan tevillerine dayanarak yaptıkları bu ağır ithama karşı misliyle mukabele etmedi, onları, yanlış da olsa bir âyetin teviline (yorumuna) dayanmaları sebebiyle "din kardeşleri" olarak kabul etti, hayat ve söz hakkı tanıdı. Şu halde Ehl-i Sünnete göre, tevîl varsa tekfir yoktur."

(Hayrettin Karaman, Ehl-i Sünnet tekfirden kaçınır, Yeni Şafak, 8/01/2016) Elbette tarihi süreç içinde Ehl-i sünnet içinde de birbirini tekfir edenler de çıkmıştır ama bu bir kural olarak yerleşmemiş, ümmetçe benimsenmemiş ve şırı ve istisna olarak kabul edilmişler ve ehl-i sünnet bünyesine yabancı olduğu için zamanla bu aşırı tepkiler devamlılık kazanmadan ortadan kalkmıştır! Tarihi süreç içinde Buhari ve Ebu Hanife birbirileri ile zıtlasma içinde olmuştur ve bu gizli saklı bir şey değildir. Ama zamanla bu ayrılık ortadan kalkmış ve her ikisi de ehl-i sünnet içinde özümsemiş, benimsenmiştir. Olayların içinde iken gösterilen tepki, olaydan uzaklaştıkça azalmış ve herkes hak ettiği makama, mertebeye sahip kılınmıştır! Bu ve benzeri örnekleri gösterip ehl-i sünneti eleştiren kardeşlerimize bir kaç hatırlatma yapalım. 'Modernist/mealci/muzezili' istediğimiz ismi verelim, günümüzde Ehl-i sünneti eleştirenlerle bakalım: Prof. A.B., Prof. MÖ'ü eleştirirken; M.Ö., M.İ'ni Kur'an usulü konusunda eleştirmekte, A.B. ayrıca M.İ'nun evrim konusundaki görüşlerini de kabul etmemekte, Prof. İ.G. ise, Kur'an usulü konusunda M.İ'nun yaklaşımını yermekte, M.Ö., Prof. C.T. ve A.B'a eleştiri getirmekte ve tüm bu eleştirilerde bazen ağır ithamlarda da bulunabilmektedirler! Daha bu kişiler ortaya çıkalı, meşhur olalı 15-20 sene olmadı, şimdiden bu hale geldiler! Benzerinin yaşandığı ve zamanla suların durulduğu, ana damar olan ehl-i sünnete eleştiri yaparken biraz da kendilerine bakmalarını rica ediyoruz!

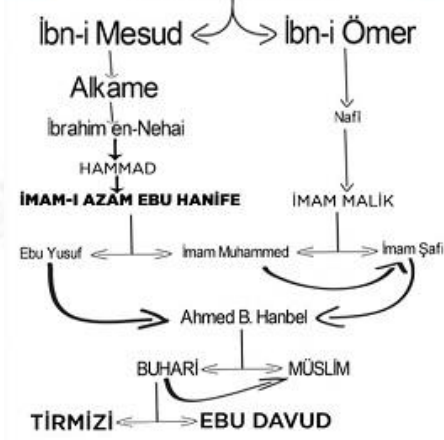
İslam dünyasının, ortalama, % 85-90 arasındaki oranı Ehl-i sünnetten oluşmaktadır. Sünnîlerin önemli bir kısmı, Hanefî'dir. Hanefîlerin büyük çoğunluğu itikâdî konularda Mâtûridî'dirler. Ehl-i Sünnetten Şafîi ve Maliki olanların çoğu itikatta Eş'ârî, Hanbeliler ise genelde Selefîdirler. "Ehl-i sünnet, Kur'an -ı Kerim'de ya da sünnette geçen bir kavram değildir. Resulullah'ın ashabına öğretip yaşadığı İslam'a uymayan inanç ve davranış gösterenlere karşı olan Müslümanların bir konum belirlemesidir. Yani bu kavramı bize Resulullah öğretmedi, 'biz Ali'nin şiasıyız/taftarıyız' diyenlere karşı tepki gösteren Müslümanlar kendi konumlarını belirleme ifadesi olarak 'siz öyleyseniz biz de Ehlisünnet ve'l-cemaatiz' dediler. Bu anlamda bunda bir sakınca yok ve farklı anlamalar içerisindeki konumunuzu kast ediyorsanız ben Ehl-i sünnetim demenizde de bir sakınca yok. Ama asıl kimliğinizi belirlerken doğru olan, ben 'Ehl-

i sünnetim' demek değil, 'ben Müslümanım' demek olmalıdır. Pek çok İslam anlayışı var, sen nasıl bir Müslümansın diye sorulduğunda o zaman! Ben Ehl-i sünnet bir Müslüman'ım! deriz ve Ehl-i sünnet'le Resulüallah'ın öğretip yaşadığı İslam'ı kast ederiz. İslam küfrün ve inkarın alternatifidir, Ehl-i sünnet ise diğer mezheplerin. Ehl-i sünnet yerinde kullanılırsa doğru bir kavramdır ve biz Ehl-i sünnetiz demekten gocunmayız ama o İslam'ın bir vasfıdır, kendisi değildir. Çünkü biz bugün Müslümanların onda birini oluşturan Şia'yı ve İbadiyye'yi de, yanlış görmekle beraber, Müslüman sayarız. Müslüman ve İslam ümmeti dediğimizde hepsini kuşatırız. 'Şia bizi öyle görmese bile.' Zaten yanlış olmalarının bir sebebi de bu değil midir? Kaldı ki, özellikle günümüzde 'Ehlisünnet' ismine sürekli vurgu yapıp, kendi düşüncelerine bununla meşruiyet arayan pek çok kişi ya da grup, Ehl-i sünnetten, yani İslam'ı Resulüallah'ın ve onun ashabının yaşama biçiminden, en az Şia kadar uzaktırlar. Hatta günümüzdeki tarikatların çoğu Ehl-i sünnet değildir, batınî tarikatlardır." (Faruk Beşer, Müslüman mıyız Ehlisünnet mi? Yeni Şafak, 1/05/2016) "Tarih boyunca İslam atölyesinde işlenen bütün fikirlerin yongaları (Küçük parçaları) sayılan şaz fikirler dahi atılmamış, bir tarafa kaydedilmiş, ama sevad-ı azam, ana damar, ana atölye orta çizgiyi hep muhafaza ede gelmiş, İslam'ın bütünlüğünü korumuş. İcmanın bir anlamı da budur. İslam'ın bozulmadan sürmesinin garantisi de bu ittifaktır. Resulüallah (sa), ümmetin ihtilafı halinde bu ana damara, sevad-ı azama tutunmasını emreder." (Faruk Beşer, Bana bir İslam ısmarlayın ki, Yeni Şafak, 23.12.2018)

Daima (ictihat müessesesi ile) dinamiktir. Bu konu, İslam fıkhi adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Dört mezhebi anayol kabul edip, yola devam eden akımdır ehl-i sünnet. İmam Şâfiî, Medine'de İmam Mâlik'ten fıkıh ve hadis ilmi almış, Süfyan b. Uyeyne'den, Fudayl b. İyâz ve amcası Muhammed b. Şâfi ve diğerlerinden hadis rivayet etmiştir. İmam Şâfiî, H. 187'de Mekke'de ve 195'te Bağdat'ta İmam Ahmed b. Hanbel (Ö. 241/855) ile buluşmuş ve ondan Hanbelî fikhını ve usulünü, Kur'an 'ın nâsih ve mensuhunu öğrenmiştir. Bağdat'ta onun eski mezhebinin esaslarını ihtiva eden "el-Hucce" adlı eserini yazmış sonra H. 200'de görüşlerinin en çok yaygınlaşacağı Mısır'a gitmiştir. 204/819'da Receb'in son cuma günü Mısır'da vefat etmiştir. (el-Hudari, Tarihu't-Teşrii'l-İslamî, s. 254; Muhammed Ebû Zehra, Usulü'l-Fikh, s.12.; ez-Zühayli, el-Fikhu'l İslamî ve Edilletüh, I/35, 36; Hamdi Döndüren, Delilleriyle İslam Hukuku, 9, 78) İmam Malik, Ebu Hanife ile görüşüp, onunla münazaralarda bulunurdu. Onların bu görüşmeleri gayet nezih bir şekilde cereyan eder ve her biri diğerinin fıkıhtaki üstünlüğünü överdi. Bunun gibi o, Keys, Evzaî, Ebu Yusuf, Muhammed b. Hasan, Hammad vb. çağın seçkin âlimleri ile ilmî sohbetlerde birlikte olur, onlarla bir araya gelme fırsatı bulduğunda bunu hiç bir zaman kaçırmazdı. İmam Malik'in ilimdeki büyüklüğü hakkında, onun önünde diz çökmüş ve ilminden feyz almış büyük fakîh İmam Şafiî şöyle demektedir: "Malik, Allah Teâlâ'nın, Tabiinden sonra kullarına karşı hüccet olarak gönderdiği bir insandır." (Suphi es-Salih, Hadis İlimleri ve Hadis İstilahları, s. 330)

HANGİ İSLAM ALİMİ KİMDEN DERS ALDI

Ehl-i sünnet, hadisi red etmeyen ama israiliyat ve mevzu hadise de karşı olan, şirke bulaşmayan tasavvufu savunan, farklı- yeni fikirlere hoşgörü ile bakan, belki ilk başlarda bu yeni fikirlere tepki verse bile zamanla bu tepkiyi azaltıp, 1400 senelik çizgiyle uyum içinde olacak şekilde bu fikirleri özümseyen bir fikir akımıdır. Tevhid fikrine zerre toz kondurmayan, tevil yolu ile de olsa bu ana fikre karşı ortaya atılan fikirleri eleştirip, 'kişileri değil, fiilleri' reddeden, aklı reddetmeyip, aklın konumunu da ilahi vahyin sınırları içinde tutan yolun adıdır.

Kısaca ehl-i sünnet ana damardır! Güncellenmesi gereken yerler olabilir, yeni sorunlara cevaplar gerekebilir hatta zamanla yanlışı da çıkabilir ama tamamen red sadece zaman kaybıdır!

1526

İslam tarihinde Ehl-i sünnet ana damar olarak; akılcı, batini tüm yorumları geride bırakarak, tarih sahnesi içinde ortaya çıkan aşırı görüşleri törpüleyip, eksik kalan fikirlerin içini doldurup bünyesine alan ve böylece yoluna devam eden İslam'ın ana yorum çizgisidir! Ehl-i sünnet bu yeni görüşlerle ufkunu açar, içine aldıkları ile de gelişerek yoluna devam eder. O, fikirleri bir süzgeçten geçirerek büyür ve ilerler. Bunun için ise yeni fikir, içtihatlar gerek vardır; 'Müctehit hata yaparsa bir sevap alır, doğru yaparsa iki sevap' (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdiye, 15) hadisini de kendine klavuz edinir. Müctehidin hataları, niyeti, sevabı onunla Allah arasındadır! İsmet sıfatlı hiç bir insan ve hatasız tek bir kul ve eser yoktur! Dolayısı ile mezhepler asla din değil, sadece ilim ve ihlasına güvendiğimiz âlimlerin Kur'an ve sahih sünnetten anladıklarıdır; yorumlarıdır! Tarih içinde ümmetin sınırları genişledikçe ve içtihat kapısı kapandıkça nasıl hurafe, bidat ve şirk ümmetin içine İslami görüntü şeklinde girmişse, aynı etki fikirsel bazda Ehl-i sünnet ana damarını da etkilemiş ve zamanla bozulmalar ortaya çıkmıştır. Fakat bu damarın tecrübesinden faydalanmamak ve üzerine önce Kur'an sonra sahih sünnet eksenli ve geçmiş ulemanın yorum ve metodlarından istifade ederek yeniden ekleme yapmak yerine, sıfırdan yeni bir akım ortaya çıkarmaya çalışmak, ehl-i sünneti 1400 sene geriden takip etmekten başka bir sonuç doğurmayacaktır! Tarih; akıl, vahiy, sahih sünnet ve insan faktörü ile ehl-i sünnet çizgisini oluşturmuştur. İnsanlar "yeniden" aynı tecrübeleri yaşayarak gelecekleri nokta, ehl-i sünnet çizgisi dışında başka bir şey olmayacaktır! Eleştiriye, vahiy eksenli bir arınmaya; temizliğe evet, amerikayı yeniden keşfettirecek zaman kaybına ise hayır!

Ehl-i Sünnet'e mensup olanlara Sünnî denilir. Ehl-i Sünnet'in karşıtı Ehl-i Bid'at'tır ve bu gelenekten ayrılanları ifade etmek için kullanılır. Mehmet EvKur'an'ın ifadesi ile "Sünnilik, ortaya çıkış sürecindeki gelişmelere bağlı olarak savrulmaları engelleyen ve aşırı uçlar arasında bir dengeyi merkeze alan ve orta yolcu bir yaklaşımdır. İslam dünyasındaki kuşatıcı ve

kucaklayıcı ana dini akımdır. Dinin kendisi değildir. Dini anlama ve yorumlama biçimlerinden biridir. Bunların en doğrusu denilebilir."

Oryantalizmden etkilenen tarihselcilik veya mutezili /aklı önceleyen akım olan mealcilik! İkisi de iki aşırı uçtur. Gulat ve tekfir gibi bunları da ehl-i sünnet aşmalıdır! Eğer iddia edildiği gibi Sünnetin devre dışı bırakılması Müslümanların saflarını birleştirecek olsaydı, Mealciler tek vücut olur, kısa zamanda pek çok fırkaya ayrılmaz, liderlerinden birbirine aykırı görüşler sadır olmazdı. 'Sünnet'in ümmeti parçaladığını söyleyenler bugün bir ilmihal kitabı yazmaktan aciz oldukları gibi, namazın ne ve kaç vakit olduğu noktasında dahi ittifak edememektedirler. Bir kısmı namazın beş, diğeri dört, üç, başka bir grup da iki vakit olduğunu savunmaktadır. Hatta namaz yerine dua kavramını koyanlar bile mevcuttur!

ABD; milliyetçilik ve wehhabilikle, Rusya; şiiilik ve sufizm ile sömürden pay almak istemektedir. Önlerindeki tek engel, tekfirden uzak ehl-i sünnet!

"İsrailiyyat, Mevzuat, Rical İlmi" ve "Kıyas, Tevil" gibi metotlardan habersiz olanlar, Ehli sünneti; taklitçi ve sorgulamayan ilan edebilmektedirler.

YAZARLAR | SON DAKİKA | GÜNDEM | POLİTİKA | EKONOMİ | DÜNYA | SPOR | OTOM

Mescid-i Aksa'da İsrail terörü

BÜYÜK OKU

25.07.2017

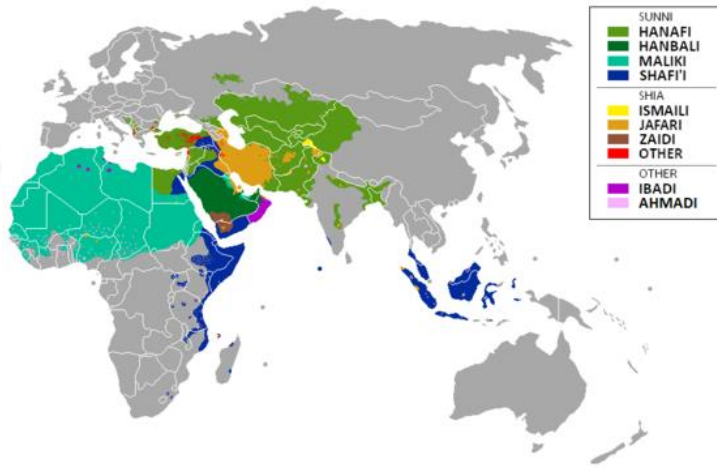
M. Necati Özfatıra

Mescid-i Aksa İslamiyet'in kutsal makamıdır. Kudüs'ün ve bu mübarek beldenin kutsal emanetleri Siyonist İsrail'in işgali altında olmasının İslam dünyasının son derece ağır kusuru, (istisnalar hariç) Müslümanların yüz karasıdır. Müslümanlar için zilletir. Korsan ve haydut devlet olan Siyonist İsrail devlet terörüyle Filistinlilere soykırım uyguluyor. Türkiye ve birkaç ülke hariç İsrail'in zulmü karşısında sessiz kalıyor. Susmak zimnen soykırımı ve mukaddes Mescid-i Aksa'ya yapılan hakarete razı olmak demektir.

Geçmişte savaş ve darbeler gizli olurdu. Şimdi açıkça oyunlar oynanıyor. CIA'nın eski başkanı Graham Fuller "İslamsız Dünya" adlı eserinde "ABD'nin dünya hâkimiyeti önünde tek engel Sünni Müslümanlardır. Vehhabilerle ortak çalışıyoruz. Şiileri kullanıyoruz. Sünni iktidarların yıkılması Sünniliğin kalesi olan Türkiye'nin yıkılması ile mümkündür. Önümüzdeki engel kalkacak Nil'den-Fırat'a Büyük İsrail ile Orta Doğu'ya yerleşerek enerji kaynakları ve enerji güzergâhları elimizde olacaktır. Ve bu hedefe ulaşmak için ABD ve İsrail'in vesayet altında ara bir hedef olarak Kuzey Suriye'de Kürt devleti kurulması gerekir." demiştir.

Nurettin Yıldız, Ebu Bekir Sıfıl, Faruk Beşer, Yusuf el-Kardavi, Hayrettin Karaman gibi alimler günümüzde ehli sünnet geleneği içinde olup, kendilerinden istifade edilecek alimlerden bazılarıdır.

1528

Ehli Sünnet Bilinci

“Ümmetin toplumsal bütünlüğü açısından avantaj sağlayan bu ana damar çok farklı görüşleri bünyesinde barındırdığından yekpare, statik ve tekdüze bir yapı değil, İslam tarihi boyunca çok farklı görüşleri ve tarihsel figürleri içinde barındıran dinamik ve çok renkli bir oluşumlar manzumesi veya yelpazesi olarak görülmelidir. Çünkü Ehl-i Sünnet kavramı farklı tarihsel dönemlerde farklı fikrî ekollere isim olarak verilmiş, farklı tarihsel süreçlerde farklı oluşumlar tarafından temsil edilmiştir. Ehl-i Sünneti hakkında “havz-ı kebîr-büyük havuz” veya bir “koalisyon” nitelendirmeleri yapılmıştır. Sünnî gelenek içindeki âlimler arasında da önemli görüş ayrılıkları mevcut olagelmıştır. Örneğin; İslam tarihinin erken dönemlerinde nasların zahir anlamlarını esas alan ve te’viline karşı çıkan, akli argümanlarla inanç esaslarını temellendirmeye dayanan kelim metoduna cevaz vermeyen Selefî anlayış Ehl-i sünnet’i temsil ederken, ileriki yüzyıllarda kelim metodunu kullanan Eş’arî ve Mâtürîdî gibi imamlar Ehl-i Sünnet’in en önemli temsilcileri olmuşlardır. Öte yandan Ehlu’r-re’y ve Ehlu’l-eser hadis ayrışmasının her iki tarafı da Ehl-i Sünnet’in en önde gelen temsilcileri olarak Ehl-i Bid’at’a karşı müşterek mücadele vermişlerdir. Hasan el-Basrî, Ebû Hanîfe, Ahmed b. Hanbel,

İbn Küllâb, Kalanisî, Hâris el-Muhasibî, İmam Eş'arî ve İmam Mâtürîdî gibi farklı özellikleri öne çıkan şahsiyetler, Ehl-i Sünnet'in en meşhur prensiplerinin savunuculuğunu yapan ve Ehl-i Bid'at'la mücadele eden âlimlerdir. Sünniliğin öğretilerinin teşekkülünde en etkin olmuş mezheplerden biri olan Mu'tezile başta olmak üzere, mezhepler tarihinden bildiğimiz mezheplerin büyük çoğunluğu yok olmuştur. İslam dünyası günümüzde alt gruplarıyla birlikte iki büyük ana fırkaya ayrılmış vaziyettedir: Ehl-i Sünnet ve Şia. Şia'nın üç büyük alt grubu ise İmamiyye, İsmâiliyye ve Zeydiyye'dir. Günümüzde Sünnî nüfus, Dünya Müslüman nüfusunun %85-90 civarında çoğunluğunu oluşturmaktadır.

Allah'ın sıfatları: Allah'ın zâtî sıfatları konusunda İslam mezhepleri arasında ihtilaf yoktur. İhtilaf, Allah'a görme, işitme, konuşma gibi bazı özellikler yükleyen sübûtî sıfatlar ve haberi sıfatlar denilen insan biçimci benzetmeler türünden olan sıfatlar konusundadır. Bir uçta bu sıfatları, ifade ettikleri şekilde anlayan Müşebbihe ve Mücessime kategorisi altında mütalaa edilen fırkalar vardır. Bunlar Allah'ın bu tür sıfatlarını yaratıkların sıfatlarına benzetme hatasına düşmektedirler. Karşı uçta ise Allah'a herhangi bir sıfat yüklenemeyeceğini savunan, dolayısıyla ta'tîl'e yani sıfatsız bir uluhiyet anlayışına düşen Mu'tezile vardır. Onlara göre ise Allah, zatından ayrı sıfatlarla değil zâtıyla bilir, görür, işitir, konuşur ve yaratır. Bu konuda Ehl-i Sünnet teşbihe de, ta'tîl'e de düşmeksizin itidal çizgisini korur. Onlar Kur'an'da Allah'ın bu sıfatları kendisine yüklediğini, dolayısıyla bunları tasdik etmek gerektiğini, inkarın küfür olduğunu savunurlar. Allah'ın sıfatları ne Mu'tezile'nin savunduğu gibi zâtının aynı, ne de Mücessime ve Müşebbihe'nin savunduğu gibi zâtının gayrıdır. Sıfatlar Allah değildir, fakat Allah'tan başka da değildir, Allah ile kâimdirler.

İnsan İradesi ve Hürriyeti: Bu konuda Cebriye mezhebi, Allah'ın mutlak iradesi karşısında kula hiçbir inisiyatif vermeyerek bir uca sürüklenirken, Mu'tezile mezhebi ise Allah'ın, kullarına dileme gücü verdiği ve kulların fiillerine hiçbir müdahalesi olmadığını savunarak karşı uca sürüklenmektedir. Ehl-i Sünnet bu konuda da itidal ve denge çizgisini hassasiyetle korumaktadır. Kullar ne Mu'tezilenin dediği gibi fiillerinin yaratıcısıdır, ne de Cebriyenin dediği gibi rüzgâr önündeki yaprak misali ilahî iradenin figüranlarıdır. Fiillerinin kesbedicisidirler ama yaratıcısı değildirler. Yaratma sadece Allah'a mahsustur. Kul diler; kesbeder, Allah da dilerse yaratır.

İman Amel İlişkisi: Hâricîler büyük günah işleyenlerin dinden çıkıp kafir olduğu görüşündedir. Mu'tezile ise imandan çıktığını fakat hemen küfre düşmediğini, imanla küfür arasında bir yerde (el-menzile beyne'l-menzileteyn) durduğunu, tövbe ettiği ve o günahı terk ettiği takdirde İslam'a döneceğini, tövbe etmeden ölürse kafir olarak öleceğini savunmaktadırlar. Mürcie ise iman ile amel arasında ilişki olmadığı kanaatindedirler. Ehl-i Sünnet ise imanla amel arasındaki irtibatı koparmaksızın arada ayniyet olmadığını savunur. Onlara göre büyük günah işleyen tövbe etmese bile mü'mindir ama fâsık yani günahkar mü'mindir. Tövbe etmeden ölürse Allah dilerse affeder, dilerse günahı oranında azap eder. Ne kadar günahkar olursa olsun kible ehlinde ölenlerin cenaze namazı kılınır ve onlar için mağfiret dilenir. İnsanlar hiçbir kişi hakkında cennetlik veya cehennemlik hükmü veremez, bunu ancak Allah bilir. Ehl-i Sünnet bu konularda da yine itidalini ve kucaklayıcılığını sergilemektedir: Mümkün olduğunca 'Ben Müslüman'ım' diyenleri İslam dairesinden dışlamayarak kucaklayıcılığını ve kuşatıcılığını ortaya koyarken diğer yandan Allah'ın mutlak iradesine de sınır koymama hassasiyetlerini sürdürmektedirler." (Prof. Dr.Selahattin Polat, Stratejik Olarak Ehli Sünnet Bilinci, Takdim Dergisi, sayı: 1)

Ehl-i sünnet: Selefiyye ve Mâtüridiyye ve Eş'ariyye olarak, metod bakımından üçe ayrılmaktadır. Selefiyye, yorum ve teşbihe kaçmadan nasları olduğu gibi kabul edenlerin mezhebidir. Mesela İmam Malik: "Şüphesiz ki Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı günde

yarattı, sonra da Arş üzerinde istivâ etti" (A'râf, 154) âyetinin tefsirinde: "İstivâ malumdur, keyfiyeti ise meçhuldür. Bu konuda soru sormak bid'attır" demiş, teşbih ve te'vile gitmemiştir (Kurtubî, Tefsir, VII/217-218) İmam Mâturîdî ve Eş'arî'nin temsil ettiği ehl-i sünnet-i âmme ise, Cenab-ı Hakkı mahlukata benzetmekten tenzih gayesiyle müteşâbih nassları te'vil etmişlerdir. (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmî Kelam, s. 97) Arş üzerinde istiva etti sözünü "Arşda hükümrân oldu" Allah'ın eli sözünü Allah'ın kudreti ve rahmeti olarak te'vil etmeleri veya Kevser suresindeki 'Venhar' kelimesinin hem kurban kesmek hem elleri kaldırmak anlamına geldiği için, kurban anlamını Hanefî, elleri kaldırmak anlamını ise Şafîî hazretlerinin kaldırması gibi. Günümüzdeki Selefler, sünneti devreden çıkaranlardan ve 'Kur'an İslam'ı' dedikleri şeyin de vahiy İslam'ı değil, kendi küçük akıllarının İslam'ı olduğu anlaşılanlardan (Faruk Beşer, Sünnetin vahiy ile ne alakası var? Yeni Şafak, 30/08/2015) daha tutarlı olarak, 'Kitap ve sünnet önümüzde, onlara bakar hüküm verimiz, mezhepler sonradan ortaya çıkmış bidatlerdir' demektedirler. Ama onlar da sıkıştıklarında işin içine kendi yorumlarını katıyorlar, ya da 'bu konuda Bin Bâz şöyle diyor, İbn Teymiye böyle demiş' demek zorunda kalıyorlar. İşte bu da görüş bildirme adına bir mezhep edinme değil midir? Bunun diğerinden farkı nedir? Yeter ki, mezhep içtihatlarını sabit din olarak görmeyelim." (Faruk Beşer, Sünnet, mezhep ve Selefilik, Yeni Şafak, 21/08/2015)

Ehli Hadis (Hanbeli ekolü), kelama karşıdır. Tevile karşıdır. Metin üzerinde yorum yapmazlar. Nasları zahirine göre aldıklarından mücessimeliğe düşme tehlikesi söz konusu olabilmektedir. Bu nedenle ehl-i sünnette en güzel tasnif; ehli hadis ve ehli rey ya da selef ve halef veya kalam ve nakil şeklinde bir tasnif olur. Peki, ehli hadis ile ehli rey ilişkisi nasıl olmalıdır? Muhaddis el-A'meş Ebu Hanife'ye: "Sizler doktorsunuz, bizler ise eczacıyız" (İbn Abdilberr, Câmiu beyâni'l-ilm, II, 131) diyerek olayı formüle etmiştir! Ehli rey ilaçlar arasında doğru olanı seçen doktor, ehli hadis ise ilaç makamındaki hadisler üzerinde uzman olup onları doktor için hazır hale getiren kişilerdir!

Ehl-i sünnet'ten Şiilere: Ali, Fatıma, Hasan vb adları biz verimiz çocuklarımıza ya siz Ömer, Aişe ismi verebilir misiniz çocuklarınıza?! Hristiyan-Yahudilere: Musa, İsa vb. isimleri verimiz biz çocuklarımıza ya siz hiç Muhammed ismi verdiniz mi çocuklarınızdan bir tanesine?

İslam rejimi adı altında wehhabiliği ve şiiliği topluma empoze etmeye çalışan, vahdet kılıfı altında mezhepçilik yapan İran ile Suud rejimlerinin Allah ıslah etsin! Yaşasın ümmet şuuru odaklı ehl-i sünnet merkezli İslam anlayışı!

İslam alemi ümmetim, ehl-i sünnet mezhebim!

Ümmeti birleştirecek olan "müslüman" veya "ehli Kur'an" çağrısı ne kadar gerçekçidir?!

1- Ehli sünnet, şia olmayanlara verilen isimdir!

2- Şia ise, İslam ana gövdesinden ayrılan hariciler dışındaki gruptur ve biz onları "ehli kible" diyerek tekfir etmezken, onlar bizi "imamet, takıyye" inanç esaslarını kabul etmediğimiz için müslüman bile kabul etmez!

3- Bu nedenle, ehli Kuran olan şia ile de bir araya gelmemiz - siyasi boyut hariç- mümkün değildir! Zaten ehli Kuran (!) olan mealciler de bir araya gelemiyor!!!

4- 1400 sene boyunca farklı ekollerden olsa da, arada birbirlerini katletseler-tekfir etselerde artık ehli sünnet, ümmeti bir çatı olarak büyük çoğunluğu bir araya toplayan ve ilk zamanların olan o kavga-kargaşa aşamasını çoktan geçmiş ana eksen grup olmuştur!

5- "Amerikayı yeniden keşfetmek" güdüsü sadece zaman kaybıdır! Amerika çoktan keşfedilmiş, yani ümmet bir çatı altında toplanmıştır. Günümüzde tartışılan birçok konu zaten tarihte tartışılmış ve ümmetin ortak aklı ehli sünnet merkezinde birleşmiştir!

6- Aşırı veya uç olan mealizm, şia, seleficilik gibi akımların merkezden ne kadar uzaklaştığını anlamaları için de, ehli sünnet önemli bir görevi yerine getirmektedir!

7- Tarihte mutezilenin "mihne olayı" günümüzde mealcilerin kendi yorumlarını "indirilmiş din" diye kutsayıp ehli sünnet görüşleri "uydurulmuş din" diyerek tekfir etmeleri aslında salt akıl ve aktüel bilimin çizgisinin pek değişmediğinin altını çizen ilginç verilerdir, tabii ki görmek isteyene!

Sonuç; Var olan ama dejenere olmuş ana çatıyı yakıp yerine çadır kurmaya gerek yok! Zaten bu çatı çadır iken bu konuma gelmiştir tarihi süreç içinde!

Tercih okuyucunun!

Not: Allah azze ve celle bize Müslüman adını vermiştir (Hac, 78) ama daha sonrada mümin (Hucurat, 14) olmamızın altını çizmiştir. Yani, mealcilerin "müslüman" sıfatı yeter çağrısı, Kurani açıdan eksiktir!

Misyonerlik Dosyası

‘Papa ve İncil’, ‘Batı medeniyeti’, ‘Misyonerlik ve yetimler’, ‘Oryantalizm yanılgısı’ başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İslam düşmanı olanlar aslında “İçlerindeki çekememezlik yüzünden, Müslümanları, inandıktan sonra küfre döndürmek isterler.” (Bakara, 109); "Kitap ehlinden bir cemaat, sizi doğru yoldan saptırmak ister. Halbuki onlar ancak kendilerini saptırırlar da farkına varmazlar." (Ali İmran, 69); "Ey kitap ehli, niçin hak olan yolu eğri göstermeye çalışıyorsunuz?" (Ali İmran, 99)

"Bazı Batılı yazar ve düşünürler, kasıtlı olarak veya iyice araştırıp incelemenden İslam’a ve onun yüce peygamberine karşı haksız isnatlarda bulunmayı adeta bir takıntı haline getirmişlerdir. İslam’ı ve Müslümanlığı önyargısız bir şekilde anlama gayreti göstermeden, dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan Müslümanların hayat tarzlarını, davranışlarını ele alarak olumsuz bir kanaat sergiliyorlar. İslam’ın evrensel mesajını bir tarafa bırakarak, belli olaylar üzerinden giderek dinimizi karalamak istiyorlar. Bunun ardındaki sebep açıktır; Batı’da kiliseden koparak İslamiyet’e yönelen insanların sayısında küçümsenmeyecek ölçüde artışlar vardır. Bu artış kiliseyi tedirgin etmektedir. Son yıllarda Müslüman dünyasına ve özellikle de ülkemize yönelik misyonerlik faaliyetlerinin yoğunlaşmasındaki sebep bu panikten ileri gelmektedir. Bir sevgi ve barış dini olan İslam’ın imajını kanlı terör olaylarıyla zedeleyip, Hristiyanlığın yıldızını parlatmaya çalışıyorlar." (Mehmet Nuri Yılmaz, Hürriyet, 12.08.2005)

“Misyonerlik, Hristiyanlığı yayma faaliyeti.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 13) “Misyoner ise, din yaymaya çalışan papazlara verilen addır.” (Alfred Bertholet, Wörterbuch der Religionen, Stuttgart 1962, s. 362) “Latince missiödan gelen misyon sözlükte “görev ve yetki”, misyoner ise “görevli olan kişi” anlamına gelmektedir. İslam ülkelerine yönelik yoğun misyonerlik faaliyetleri Batılı milletlerin sömürge faaliyetlerine paralel biçimde ortaya çıkmıştır. Misyonerler sömürge yönetimleriyle yakın ilişki içerisinde olmuşlar ve karşılıklı çıkar gözetmişlerdir. Günümüz misyon teknikleri arasında en dikkat çekici olanı “kültüre uyarlama” yöntemidir. Bu yöntemde Hristiyan mesajı ve değerlerinin yerel kültürler, şartlar, değerler ve öncelikler gözetilerek sunulması hedeflenir.” (DİA, misyonerlik maddesi)

Papa II. John Paul 24 Aralık 1999'da Hristiyan misyonerliğin hedeflerini şöyle açıklamıştır; "Birinci bin yılda Avrupa, ikinci bin yılda Amerika ve Afrika Hristiyanlaştırıldı, üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hristiyanlaştıralım." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 146) “İkinci Cihan harbinin sonunda itibaren Hristiyan misyonerleri Türkiye'deki faaliyetlerini hayli artırmışlardır.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6)

“Oryantalizm, yaptığı çalışmalarda bir yandan da misyonerlere doküman hazırlanmıştır.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 45) İslam düşmanı “Oryantalistlerin dini hedefleri de misyonerlik.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 67) olmuştur. “Oryantalizm Müslümanları Hristiyanlaştırma amacını da güder. Dinler arası diyalogdan amaç ise İslam'ı tanıma değil tanımlamadır. (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 123, 124) “John Takle, Osmanlı Devleti içindeki gizli misyonerlere şöyle seslenir: 'Onların kitabını, yani Kur'an'ı, dinlerine karşı kullanmanız gerekiyor Zira o Kur'an İslam'da en keskin silahtır. Kur'an'ın yeni bir şey getirmediğini ve içeriğinde yeni hükümler gibi görünen şeylerin doğru olmadığını insanlara göstermeliyiz.' (J. M. Zwener, İslam and Missions, s. 217) Bu bakış açısı batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duymasına neden olmuştur. Bu doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Profesör Edward Mead Earle'nin şu yorumu dikkat çekici bir tespittir: “İslam dünyasının, özellikle de Türklerin, Batı kamuoyunda yanlış tanınmasından misyonerler sorumludur. Amerika'da da, onlar bizlere, İslamiyet'i ve Müslümanları alay eder bir şekilde anlattılar.” (Earle, ‘Yakındoğu'da Amerikan misyoner grupları’ adlı makalesinden, s. 7) Misyonerlik, 'ötekine' -batılı olmayana- yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlikte, sömürgeciliğin keşif koludur! Misyonerler elde ettikleri bilgilerle bir yandan Hristiyanlığın yayılmasını amaçlarken öte yandan da, bağlı bulundukları ülkelerdeki siyasal kesimlere, elde ettikleri bilgileri iletiler. Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve doğu toplumlarına sızan Truva atı olarak görmek yanlış olmaz.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 50-51) “Yeni sömürgecilikte misyonerler ve onların açtıkları okullar önemli rol oynamaktadır.” (Mehmet Şevket Eygi, Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 123) “Kiliseler başka ülkelerde okullar açmışlardır fakat okutulan derslerin kökeni misyonların temsil ettiği kilisenin inançlarına dayanmaktadır.” (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 25) Amerikalı protestan misyoner Everett P. Wheeler: "Biz Türkiye'de Hristiyanlık için okul, hastane açıyoruz. Türkler bizi istemeyebilir, ama oranın sahibi Türkler değil ki!" (Everett P. Wheeler, The Duty of the United States of America to American Citizens in Turkey, s. 3) demektedir.

“Misyonerlerin sömürgecilik yolunda yardımcı oldukları bilinmektedir.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) “Misyonerler aynı zamanda sömürgeciliğin de ajanlarıdır. Onlar sömürgeciliğin ajanları olarak milliyetçilik ideallerini yaydılar. Misyonerler Hristiyanlığa ikna edilebilsinler diye, Müslümanların zihinlerinde İslam'ı lekelemeye yönelik hiçbir çabadan geri durmadılar. Bunlardan biri olan Samuel W. Zwemer,

İslam'ı Hristiyanlık için bir tehlike ve onun baş belası olarak görüyordu. "Biz ya galip gelmeliyiz ya da mağlup. Kökeni, tarihi ve şu anki yaklaşımı ile İslam anti Hristiyan'dır." diyordu. Ona göre İslam, savaşlar çıkaran bir din, Hristiyanlık ise, insanlığın en mükemmeli ve kötülüklerden ve ahlaksızlıklardan en uzak olan din idi. Duncan B. MacDonald, misyonerlik hedeflerine ulaşılması için en etkili yol, İslam'a doğrudan saldırmak değil fakat "yeni fikirlerin onun temellerini kemirmesini sağlamaktı" görüşündeydi. Misyonerlerin iki amacı olmuştur: Birincisi Müslümanları Hristiyanlaştırmak ki bunda başarı sağlayamamışlardır. İkinci amaç Müslümanlar Hristiyanlaştırılmıyorsa, o zaman 'sekülerleştirilmeliydi.' Bu sayede Müslümanlar sömürgeci yayılmaya ve sömürüye yönelik bir tehlike olmayacaklardı. Misyonerler 'muhataplarına göre yöntem' uygulamakta idiler. Afrikalılara, İslam Hristiyanlık arasındaki bir buluşma noktası olarak Kitabı Mukaddes'i gösteriyorlardı. Araplar için batılılaşmanın ortaya çıkardığı ihtiyaçlar odak noktasını oluştururken, İngiltere'deki Müslüman öğrencilere sevgi, dostluk ve konukseverlik gösterilerek yalnızlıkları istismar ediliyordu. 'İslam'dan dönenleri de şüphe ile' yaklaşmışlardır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavga, s. 71-82)

"Misyonerler çalışmaları dini olmaktan çok siyasettir. Onlar Osmanlı topraklarında yaşayan Hristiyanları kışkırtıyorlar ve imparatorluğu yıkmayı hedefliyorlardı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 88)

"Misyonerlik, emperyalizmin mızrak ucudur." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 111) "Misyonerlik, Hristiyanlığı yaymak amacıyla değil sömürü amacıyla yapılmaktadır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) "Hristiyanlık aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127; Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 37) "Misyonerler, sömürgeciliğin öncü kolu gibi çalışıyorlardı." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 16) "İstila sancağının Hristiyan olmayan ülkelere girişlerine rehberlik edenler papazlardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 98) "Türklerin Ermenilere soykırım yaptığı iddialarını Amerika ve Avrupa'da kökleştirenler "Amerikan Bord" misyonerleridir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 32) "Almanya Munster'de bulunan ilahiyat fakültesi, 1910 yılında Alman devletinden bir talepte bulunur. Okulumuzda misyonerlik bölümü açılsın. Talebinin gerekçesi şudur: Alman devletinin çağımızda sürdürdüğü sömürgeleştirme çabalarını başarılı kılmak." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 34) İngiliz "Pederlerin çalışmaları da, İngiltere'nin siyasi tedbirlerine bir hizmet maksadıyla gerçekleşiyordu." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 106) "Misyonerler; 'Muhammed'in Arabistan'ını şeytanın pençesinden kurtarmakla, Allah'ın oğlu şan kazanır.' derler." (İngiliz rahibi John R. Nott, The Evangelization of the World in this Generation, s. 145) "Hristiyan misyonerler Avrupa'da emperyalizmi sürekliliğini teşvik eden büyük bir lobi idi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) Nobel Barış ödülü sahibi Güney Afrikalı rahip Desmond Tutu: "Misyonerler geldiğinde bizim elimizde topraklarımız onların ellerinde İncilleri vardı, gözlerimiz bir kapayıp açtık ki ne görelim; bizim elimizde incirler onların elinde topraklarımız var." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 25; Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 147) "Misyonerlik her dönemde batı yayımlıcağının önemli bir aracı olmuştur. Şimdilerde Hristiyan misyonerlerin Türkiye'ye yeni bir Haçlı seferi düzenlediğini görüp duruyoruz. Kim bu konuda halkı uyandırmak ve misyonerliğin oyunlarını bozmak çabasında ise o da bu ülkenin yurtseveridir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 110) Amerika'nın ünlü misyoner örgütü ABCFM'in faaliyetlerini özetleyen 1880 tarihli Bartlett Raporu şöyle başlar: "Misyonerlik faaliyetleri açısından Türkiye, Asya'nın anahtarıdır." (Samuel Colcord Bartlett, Historical Sketch of the Mission of the American Board in Turkey, 1880, s. 1) "Ülke içinde Katolik kilisesi ile kanlı bıçaklı olan Fransız siyasetçiler, sömürge ülkelerinde kiliseyle ittifak halinde çalışmış, sömürgeleştirilen ülkedeki yerli halkın Fransız kültürü adaptasyonunda misyonerlerin büyük katkısı olacağını fark etmişlerdir." (Derin

Tarih, s. 31, sayı: 79, Ağustos 2019) "Akdeniz sahilindeki toplumların Hristiyanlaştırma görevini üstlenen 'Beyaz pederler' teşkilatının kurucusu Cezayir başpiskoposu Fransız Charles Lavigerie şöyle der: "Cezayir, Fransa için verimli bir ülke olacak. İncil sayesinde medeniyetin ışıkları burada parlayacak." (Ahmet Kavas, Afrika Misyonerleri Cemiyeti: Beyaz Babalar (Peres Blancs) s.15) Profesör Nikolay Ilminski, "Ortodoks dini Rus olmayanlarca kabul edildiğinde, bu onları Ruslara daha çok yakınlaştıracaktır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 12) derken, John D. Rockefeller'in başkanışmanı Frederick T. Gates ise Mr. Rockefeller'e gönderdiği 1905 tarihli bir mektupta, Amerikan ihracatının hızlı gelişiminden bahsediyordu. Ona göre bu gelişme "yabancı beldeler, misyonerlerin öncülüğünde ticari açıdan zapturapt altına alınmasaydı söz konusu olmayacaktı." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 182) "Misyonerlerin hedefleri hem dini hem emperyalisttir. Misyonerlerden casusluk yapanlar olmuştur." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 74, 75) "Misyonerlik bugün tamamen siyasal bir saldırıya dönüşmüştür. Psikolojik harp vasıtası olarak kullanılmaktadır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 15) "Misyonerlerin amacı ülkemizi bölmektir. Bu amaç için inançta büyük bir hasar oluşturmaya çalışırlar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 7) "Misyonerler 'Türkiye'de silahsız Haçlı seferi yapıyoruz" demektedirler." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s.10) "1889-1896 Ermeni isyanları, misyonerlerin eseri idi. 1905 Yemen isyanını, İngiliz misyonerler hazırlamıştı. Kiliselerde insanlara soylarını araştırmaları söylenmekte, kiliseleri ziyaret için giden insanlara dahi 'Siz Rum'sunuz, Ermeni'siniz, Sırp'sınız' propagandası yapılmaktadır. Misyonerler Kürt ve Alevi gruplarını öncelikli hedef seçmişlerdir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 41) "Misyonerlik, siyasi hedefler gütmektedir. Kürtlere ve Alevilere 'Siz zorla Müslüman yapıldınız' propagandası yapılmaktadır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 130) "Alevi dedesi olan Hıdır Bulut: "Bana devletin yıllar önce Ermenilere uyguladığı bir kıyım olduğunu, şimdi de devletin Alevileri, ikinci sınıf vatandaş olarak gördüğünü, benim desteğim ile Türkiye'yi kurtaracaklarını söylediler. Peygamberimize dil uzattılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 57) demektedir. Müslüman iken Hristiyan olan ve Tarsus Protestan kilisesi pastörlüğüne kadar yükselen İlker Çınar, "Beni düşünmeye sevk eden şey, misyonerlik kisvesi altında bölücülük yapılmasıydı. Bunlar kimseyi sevmiyor, seviyor görünüyor. Sevgiyi, bizi yok etmek için kullanıyorlar." (29.01.2005, Flash TV) diye itiraflarda bulunmuştur. Kısaca "Misyoner faaliyetler uzandıkları yere mutluluktan çok sorun taşırlar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 132- 133)

"Papaz Calhon Simon, "İslam Birliği, Arap halkların Avrupa'nın egemenliğinden kurtulmalarına yardımcı olmaktadır. Onun için misyonerlik bu hareketlerin önlenmesinde büyük bir etken olmuştur. Çünkü misyonerlik, Avrupalıları cazip bir aydınlık içinde göstermeye çalışmaktadır." demektedir. Misyonerlik, aynı zamanda Müslümanların sömürülmekte olduğu ülkelerde, emperyalizmin çıkarları için tehlike oluşturmalarını da önlemeye çalışmaktadır. Misyonerler, eğitim yolu ile yabancı egemenliğine karşı çıkmayan doğulu kişilikler yetiştirmeye çalışmaktadır. Misyonerliğin Müslümanları yıpratmaya çalışması, onları Hristiyanlığa çağırmak ve Hristiyan olmaları için direkt çalışmak şeklinde değildir. Her şeyden önce, İslam'ı ve Müslümanları çirkin göstermeye çalışırlar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 225) Amerikalı misyoner Henry Jesups, "Misyonerlik, Müslümanları uygarlaşmaya çalışacaktır." demektedir. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 223, 225-226)

"Haçlı Seferleri'nin hüsrarla sonuçlanması sonucu farklı bir metot izlemeye karar veren Hristiyanlar misyonerkik faaliyetlerine başlarlar." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 37) "Kilise haçlı ruhunu hiç kaybetmedi denirse aşırı bir ifade kullanılmamış olur." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 52) ABD'li misyonerler ABCFM, Pliny Fisk ve Levi Parsons'a 1 Aralık 1833 tarihli talimat mektubu ile şu görevi veriyordu: "Bu mukaddes ve vadedilmiş topraklar silahsız bir haçlı seferi ile geri alınacaktır." (Uygur Kocabaşoğlu, Kendi Belgeleriyle Anadolu'daki Amerika/19. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Amerikan Misyoner Okulları, s. 33) "Aziz Augustine'e göre ise tanrı, sadece eski Ahit'te

değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir.” (Şiddet karşısında İslam, DİB, s. 68) “Aziz Augustine, haklı zulüm teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşu erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir.” (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Today, 129)

“Missionary Council Sekreteri William Caton: Hristiyan'ın Müslüman'a ilk mesajı doktrin değil sevgi olmalıdır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 54) der. “Misyonerlik konusunda eğitim gören Protestanlara genellikle, 'Müslümanlara İsa'yı anlat; Muhammed'e saldırma' kuralı öğretilir.” (Eildert Mulder, De Koran zet me aan het denken, Trouw, 24.3.2014) “İnançları bilmek, değişim önermenin ve değişim ışığı görmenin ilk şartıdır. Çalışmalarda İslam'ın benimsenmiş olarak gösterilmesi gerekiyor. Bu bir Hristiyan'ın İslam'ı kabulü anlamında değildir. İslam'dan nefret edilebilir. Fakat İslam'ın değiştirilmesi, reforme edilmesi halinde daha sevileceği düşüncesinin empoze edilmesi gereklidir.” (Harry Dorman, Towards Understanding İslam, s. 125) “Müslümanların en büyük ilgi ve endişesi, Allah'ın en büyük olduğu konusu olmamalıdır. Hristiyanlaşmayı şart koşturmuyoruz fakat din değiştirme konusunda Müslümanların müsamahalı olmalarını istiyoruz.” (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret (Minarenin çağırısı), s. 107) “İsa mutlaka Allah'ın oğludur demekten kaçınmalı ki onlara yaklaşmak mümkün olunca istenildiği şekilde propaganda yapılabilsin. Misyonerlerin güvercinler gibi masum olmaları gerekir fakat bu, onların yılanlar gibi kurnaz olmasına engel teşkil etmez.” (Trimington, İslam'ın Ethiopia, London 1948, Charles R. Watlson, İslam and Miss ions, London 1949, s. 53) “Müslümanlara sevgi ile yaklaşınız. Hz. Muhammed'i yalanlamayınız. Hz. İsa için Allah'ın oğludur demeyiniz. Çünkü Müslümanlar bunu kabul etmezler. Daha çok onların kendi milletleriyle ve dinî değerleriyle alâkalarını kesmeye ya da zayıflatmaya çalışınız.” derler. (Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri, s. 37) Misyoner Rahip Samuel Zwemer'in sözleri oldukça açık seçik olsa gerek: “Müslümanları vaftiz etmek için boş yere çabalayıp durmayalım. Başka yollar deneyelim. İslam ülkelerinde girişeceğimiz faaliyetlerde onlara, Hristiyan adetlerini, Hristiyan bayramlarını, Hristiyan kültürünü, Hristiyan ahlakını aşılayalım. Müslümanları o hale getirelim ki, isimleri Müslüman olduğu halde giyinişleriyle, davranışlarıyla, akıl ve hisleri ile tamamen bir Hristiyan benzesinler. Günü geldiğinde onları toptan vaftiz edebiliriz.” (Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri, s. 42; Rahip Samuel Zwemer tarafından misyonerlere yönelik bir konferans da söylemi, İlkadım Dergisi, Mayıs 2004; Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 73; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44, 47, 76) “Hristiyan dünyası, Haçlı seferleri ile elde edemediği bu ülkeyi kültür emperyalizmi ile ele geçirmeye çalışmaktadır.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 93) Misyoner papaz Geo Harris; “Bir Müslüman'ı Hristiyan yapmak için onu zorla, dininden şüpheye düşür. Senin dinin çağa uymuyor de, onun geçmişi ile irtibatını kopar.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 64) demektedir. Misyonerler “Gayelerine ulaşabilmek için çeşitli kimliklere de bürünmektedirler.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 74) Pavlus Korintlilere yazdığı birinci mektubunda metodunu şöyle anlatmaktadır: “Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ancak daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Kutsal Yasanın (Musa Şeriatı) altında olmadığım halde Yasa altındakileri kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. Mesih'in yasası altında olan birisi olarak, ‘Yasa’ya sahip olmayanları kazanmak için ‘Yasa’ya sahip değilmişim gibi davrandım. Güçsüzleri kazanmak için güçsüzlerle güçsüz oldum. Ne yapıp ne edip bazılarını kurtarmak için herkesle bir şey oldum.” (1 Kor. 9/19-22) Misyoner James E. Dittes, The Muslim World dergisindeki The Christion mission and Turkish İslam başlıklı makalesinde; “Misyonerlerin Türkler arasına girerek onların senpatilerini kazandıktan sonra dini telkinde bulunmaları, Türk kültür hayatında köklü değişiklikler yapmak için sabırla çalışmaları” önerilmiştir. (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 97)

“Misyonerler her çeşit vasıtayı kullanırlar.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 37) “İnsanlara, Hristiyan misyoner olarak yaklaşmazlar. Muhatapların dinleri ve gelenekleri konusunda gerçekleri çarpıtıp, insanların çeşitli ihtiyaç ve zaafalarını iyi kullanırlar.”

(Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 118) Doktora öğrencisi olarak Amerika’da bulunmuş ilahiyat fakültesi öğretim üyesi Mustafa Köylü, Türkmenistan’ın içme suyu bulma problemi yasanan Gözleve kentinde misyonerlerin oradaki bir caminin bahçesine oturarak halkın Hristiyan olması karşılığında kuyu açabileceklerini söylediklerine şahit olmuştur. (Turan, Ömer, “Avrasya Coğrafyasında Misyonerlik Faaliyetleri”, Avrasya Etüdleri sy.16. 1999 s. 25) “Senegal’e giden misyoner heyet, gıda yardımı yapacağı her aileden bu yardıma karşılık bir çocuklarını vermesini şart koşarlar.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 40)

“Misyonerler Bengal’deki insanların yoksulluklarından, eğitim ve kültür yetersizliklerinden azami derecede faydalanarak bu coğrafyada yoğun Hristiyanlaştırma faaliyeti yürütmüşlerdir. Sosyal alanlarda yürüttükleri faaliyetlerin yanı sıra eğitim alanındaki yatırımları ve akademik araştırmaları bu noktada başrol oynamıştır.” (Nur Uddin, Müslüman beldelerinde hristiyan misyonerlik faaliyetleri ve oryantalizmden faydalanma bağlamında Bengal bölgesi örneği, Academic Platform, Cilt: 6, Sayı: 1, 2022, ss. 106-127/ Volume: 6, Issue: 1, 2022, s. 125) Bu yöntemler sadece yoksul Bengal’de mi uygulanmaktadır, asla!

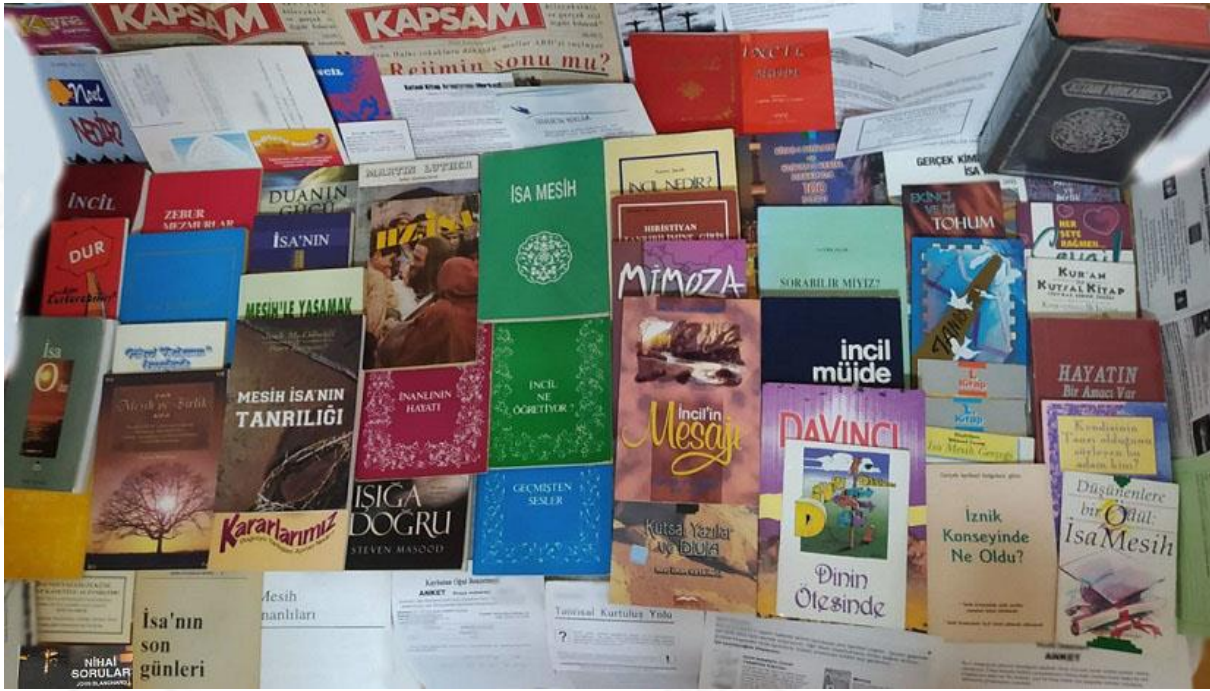
1536

Maraş Depremden 6 gün sonra, 12.02.2023 tarihinde İngiliz misyonerler Kahramanmaraş'ta Saçaklızade ilköğretim okulunda idiler ve Yasin-i Şerifi görünce; 'No Kur'an' diyorlardı. Sitelerini de 2 gün önce Yeni Zelanda üzerinden açmışlardı!

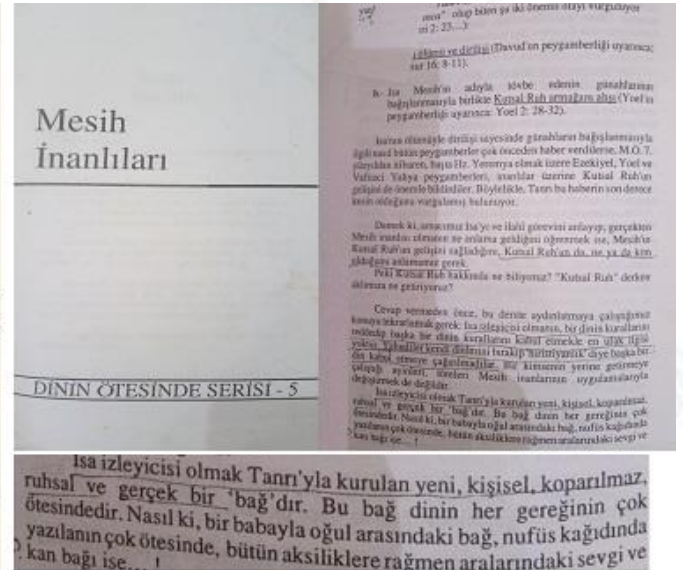
“Misyoner faaliyetleri aynı zamanda kültür emperyalizmin bir uzantısı durumundadır.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 94) Louis Massignon, 1965'te Vatikan'da misyonerlere şu mesajı verir; "Müslümanların her şeyini bozduk ve yok ettik. Dinleri, inançları, ahlakları, dine bağlılıkları ve insani duyguları yok oldu." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44) “E. Dittes'e göre de modern Türkiye'de İslam'ın bütünleştirici bir merkez olmak hizmetini göremeyecek kadar hırpalanmıştır.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 97) Misyonerlere göre “Sekülerizm Müslümanlar için bir nimettir.” (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 281) ve amaç onları dinlerinden soğutup emperyal isteklerine karşı gelmeyecek kıvama getirebilmektir. Günümüzde bunu kısmen de olsa başarmışlardır. “28 Şubat sürecinin toplumda yol açtığı psikolojik yıkım, misyonerlerin ekmeğine yağ sürmüştür.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 111) Artık “Fatihlerin torunları, şimdi çocuklarının ruhunu haçlıların kültürüne teslim etmek emeliyle, çan kapılarında sıra bekliyor.” (Nurettin Topçu, Büyük Fetih, İstanbul 1962, s. 12)

“İnanç turizmi uğruna, dini ve milli değerleri misyonerliğe zemin hazırlayıcı bir hale getirilmemelidir.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 50) Bu satırları yazan bizzat ben, Anadolu'nun en muhafazakâr illerinden birinin meydanında ‘İnanç turizmi’ ile uğraştığını söyleyen iki misyonerle tartışmışım!

“Bir süreden beri misyonerler, broşürlerle halkımızı Hristiyanlaştırmaya çalışmaktadırlar.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 59) Aşağıda, sadece bana yollanan kitap ve broşürler gözükmemektedir.

1537

Misyonerler kelime oyunları ile Müslüman'lara 'teslis' inancını hoş göstermeye çalışıyorlar

Misyonerler sıkıştınca dinimi yeniden keşfettim

Yardım bahanesiyle misyonerlerce dini değiştirilmek istenen fakir bir Müslüman'ın başından geçenler, Türkiye'de misyoner tehlikesinin ne kadar korkunç boyutlara ulaştığını gözler önüne seriyor

● Önce yardım edip, daha sonra dini değiştirilmek istenen Müslüman'ın ibretlik hikâyesi, insanı hayretler içinde bırakıyor. Misyonerlerin tuzağı, özü Müslüman olan A.A.'nın, "Yeter artık düşün yakamdan, ben Müslümanım" demesiyle bozuluyor. A.A., "Ben onların tuzağından kurtuldum ama başkaları düşmesin diye başımdan geçenleri anlatıyorum, ibret alınsın" diyor.

● A.A. diyor ki: "İşsizdim, sıkıntıdaydım. Yardım ettiler. Çocuğum hastaydı, ilaç aldılar, tedavi için cihaz aldılar. Sonra İncil'e eve geldiler. Beni ayinlere götürmeye başladılar. En kötüsü de beni vaftiz etmeye karar vermişler. Götürdüler, tören başladı. Kendimi satılmış gibi hissettim, utancımdan ve pişmanlığımdan yerin dibine girdim. Müslüman olduğumu hatırladım, tövbe ettim." 14 Eylül 2009

Sponsor Bağlantı

Hız Muhammed

Hız Muhammed'den önceki vahiler ücretsiz adresinize teslim
kutsalkitap.org

Allah'ı Tanımak.com

* Hz Muhammed diye reklamlarına yazarlar ama azıcık itibarı ilerletince resulümüze atmadıkları iftira kalmaz!
* Allah'ı tanımak derler ama onların tanrısı asla bizim Allah'ımız değildir; İnsanı ilah kabul edip, tek ilahı 3 kabul ederken, İslam'ın ilah anlayışını reddederlerken, Müslümanlara "ilk anda" şirin görünmek için sitelerinde ilahımız olan Allah'ın adını kullanmaktan çekinmemektedir, takiyyeci misyonerler!

Raymond Caotier: "İslam'ın misyoneri, ruhban sınıfı ve teşkilatlı propagandası yoktur." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 18) ve ayrıca "Bir Müslüman bir Batı ülkesinde kendi dinini anlatırken, İslam'ı yaymaya çalışırken Hz. Musa ve Hz. İsa'ya dil uzatmaz, uzatamaz. Yahudilerin ve Hristiyanların Ehl-i Kitap olduklarını görmezden gelemeyiz. Oysa "misyoner kafalı" bazı Hristiyanların, her fırsatta, Hz. Peygamber'le ilgili neler söyledikleri biliniyor. Müslümanlarca malumdur: Hz. Peygamber ve İslam'la ilgili "üretilmekte olan" yalanların, iftiraların hepsi bir araya getirilecek olsa, orta büyüklükte bir kitap değil, orta büyüklükte bir kütüphane olur" (Mehmet S. Aydın, Varoluş Yolunda, s. 301)

“Misyonerlik tebliğ değildir çünkü hem amaçları hem de araçları meşru ve masum değildir. Misyonerlerin amacı Hristiyan devletlere daha kolay sömürecekleri ülkeler ve topluluklar kazandırmaktır. Zaten bugün geri kalmış ülkelerde Hristiyanlaştırmış olanlar da, batılı ve beyaz seçkin topluluklara eşit olamamış, her bakımdan ikinci sınıf insan muamelesi görmüşlerdir.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 117, 118) Kural olarak "Misyonerlik faaliyetlerinde bulunan doktora gereken kendisinin ilk önce misyoner sonra doktor olduğunu hiçbir zaman unutmamasıdır." (Y.Urulgiray, Misyonerlik faaliyetleri, s. 35) demektedirler. “İslam'daki tebliğ ve irşat çabalarının temel amacı, İslami öğretilerin insanlara duyurulmasıdır. Oysa Hristiyan misyonerliğinde ‘ne yapıp edip’ insanların kazanılması amaçlanmaktadır. Hristiyanlar tarih boyunca gittikleri yörelerde sadece Hristiyan mesajlarını duyurmayı değil, onların Hristiyanlaştırmayı hedeflemişlerdir. Hristiyan güçler insanları hızla asimile etmeyi dini bir görev addetmişlerdir. Çeşitli baskılarla yöre hakları hızla Hristiyanlaştırılmıştır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 124) “Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödemişlerdir.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) 'Biz Almanya'da cami açmıyor muyuz, elbette Hristiyanlarda burada kilise açacak' şeklinde bir düşünce asla doğru değildir. Müslümanlar Almanya'da Protestan Katolik savaşını fişkırtmıyor. Hangi Almanın kanında Amerikan, Fransız, Rus kanı var araştırıyor. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 72-73) “Bizde misyonerlik teşkilatına benzer kuruluşlar olsa ve 'Hristiyan ülkelere sızmak' isteseydi, o zaman Hristiyan aleminin yaygarasını bir görmeliydiniz.” (S. Ayverdi, Misyonerlik karşısında Türkiye, s 178)

Ahlak

1539

İslam, dünyada insan tevhid eksenli erdemli bir hayat yaşaması için gönderilmiştir. Peygamberimiz, “Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” (Buhari; El Edeb’ul Mufred. Mâlik, el-Muvatta, II/904; Suyuti, C. Sağır, I/79; İmam Ahmed Müsnedi; c: 2, hadis no: 318. Elbânî de, 'Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahîha'; hadis no: 45; Ahmed, II/381; Malik, 1. II/904) Ayeti kerimede de, “Kuşkusuz namaz hayâsızlıktan ve kötülükten meneder.” buyrulur. (Ankebut, 45) Yani ibadetlerin amacı da insanları ahlak üzerine yaşamaya yönlendirmektir. Davranışlara yansımayan ahlak, ibadetlerin de sadece hareketlerle sınırlı olduğunun, ruhunun kavranmadığının göstergesidir.

Ahlak üçe ayrılır: Bireysel ahlak: Yalan söylememek gibi. Sosyal ahlak: Faiz yememek, nikahsız yaşamamak gibi. Evrensel ahlak: Adaletsiz olmamak gibi. "Ahlakı, Kur'an olan" (Müslim 1/514 Hadis no: 746) peygamberimizin yaşamı, Kur'an'ın pratiğinin hayata yansması ile doludur.

“Kim kötü söz ve davranışları bırakmazsa onun yeme-içmesini terk etmesine Allah'ın ihtiyacı yoktur.” (Buhari, Savm, 8; Tirmizi, III/ 707)

İhlas

(İmam-ı Gazali'nin İhya'sından özetlenmiştir)

İhlas, insanın yaptığı tüm amelleri (namaz kılmadan, tespihe, sadaka vermeden bir çocuğun başını okşamaya dek) sadece Allah rızasını kazanmak için yapmasıdır. Riya, yapılan bir iş, ibadet, hareketin Allah rızasını kazanmak ‘dışında’ menfaat, gösteriş, reklam için yapılmasıdır. Riya, gizli şirk, şirk ise ebedi cehennemliklerin en büyük vasfıdır. (Nisa, 48) Peygamberimiz, “Sizin için en çok korktuğum şey, küçük şirk.” buyurmuştu. Yanındakiler: “Küçük şirk nedir

ey Allâh'ın Rasûlü?" diye sordular. Resulullah Efendimiz şu cevâbı verdi: "Riyâ, yani gösteriştir." (Ahmed, V/428, 429) Şirk ise, kara gecede, kara taş üzerindeki kara karıncanın ayak sesinden daha gizlidir. (Taberani, Mu'cemû'l-evsat, IV/10, hadis no: 3479; Ebu Nuaym, VII/112; Heysemi Mecmeuz-Zevaid: IV/177, Elbani İrvau'l-Galil: 2562)

Şeriat, üç bölümdür: "ilim, amel, ihlas" Yani bir Müslüman, ilk ilahi emrin gereği OKUyacak, öğrenecek, sonra bu öğrendiği ile amel edecek fakat bu amelini de 'ihlaslı' yapacaktır. Günümüz Müslümanları daha ilk aşamada yolda kalmaktadır. Dinini, onun ilmihalini, itikadını, kitabını bilmemektedir. Okuyup bilenler ise bildiği ile amel konusunda sorunlar yaşamaktadır. En son aşamaya gelebilen okuyup, okuduğu ile amel edebilen müminlerde bu amellerinde ihlaslı, samimi olmak, yapılan her türlü işi; okumaktan namaz kılmaya dek hepsinde sadece Allah rızasını hedeflemelidir. İslam'ın kulaktan dolma, geleneksel olarak bilindiği günümüzde, uygulamada görülen eksiklik ve aksaklıklar bir yana, yapılan bu bilgiden uzak, eksik amellerin ne kadarı ihlas kavramının içine girebileceği de ayrı bir tartışma konudur. İslam'ın ilk emri, ilk şartı okumak, bilmek, düşündürmektir sonra bu bilinenin uygulanması safhası gelir. Bu yazımızda OKU'yup okuduğunu pratiğe geçirirken dikkat edilmesi gereken en önemli husus, ihlas üzerinde duracağız! Bir insan okur ve uygular, mesela namaz kılar, oruç tutar, kurban keser, Kur'an okur, ilim öğrenir hatta dini yolunda şehit bile olabilir. Tüm bunlar bile, eğer ihlas yoksa, insanın cennete gitmesini garantilemez!

Unutmayalım ki şeytan sadece ihlaslı kulları kandıramayacaktır! (Hicr, 40) Bir insan düşmanını iyice tanımalı ki, ondan gelebilecek tehlikelere karşı hazırlıklı olabilsin. Şimdi bir Müslüman'ın en büyük düşmanı olan riya ve ihlas konusunu örneklerle açıklayalım.

Namaz: "Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki onlar namazlarından gafilirdirler (bilinçsizce namaz kılarlar ve gösteriş yaparlar." (Maun, 4-5) "Unutmayalım ki kıldığımız namaz bizi Allah'a yaklaştırmıyor, kötülüklerden uzaklaştırmıyorsa o namazımızda bir eksiklik var demektir. (Ankebut, 45) "İçten bir inanç ve bağlılık göstererek sadece Allah'a ibadet et." (Zümer, 2, 11)

Oruç: " Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan kendisine aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yoktur." (İbn-i Mace, Sıyam, 21; No:1690; II/539; Hakim, Müstedrek, I/431)

Kurban: "Onların ne etleri nede kanları Allah'a ulaşır. Fakat Allah'a sadece sizin takvanız ulaşır." (Hac, 37) Takva: Kulun, Allah'ın azametinden korkarak ve rahmetini ümit ederek ibadet etmesidir.

Kur'an okuma: "Nice Kur'an okuyucuları vardır ki Kur'an onlara lanet eder." (Hadis değildir, İhya'da geçer. Gazali, İhya, I/281) "Okuyan kimse emirlere aykırı davrandığında, yasakları çiğnediğinde bununla birlikte Kur'an okuyor, oysa Kur'an'da bu davranışlara lanet etmektedir." (Teymiyye, Mecmu el Fetava 61/26)

Mümin Müslüman olma: "İman ettim deme, Müslüman oldum de." (Hucurat, 14) Demek ki, bazı insanlar Müslüman olduğu halde, yani pratikte bazı İslami emir ve yasakları uygulasa da imanı tam mükemmelleşmemiş olabilmektedir. Zaten günümüz Müslümanlarının da en büyük sorunu bu değil midir? Dışarıdan ibadetleri yapar gözüken ama imani noktada zaaf sahibi olduğu için ibadetlerin gayesini davranışlarına yansıtamaz!

İman: "Ey iman edenler, Allah'a ve Resuluna iman edin ve Allah'tan korkun." (Nisa, 136) "Ey iman edenler Allah'tan korkun ve ancak Müslüman olarak can verin." (Ali İmran, 102)

Allah'ü Teala bizlerin dış görünüşüne, sakalımıza, sarığımıza veya başörtümöze... değil, bizlerin kalbinde bulunan takvanın (Allah'tan hem korkup hem de en çok O'nu sevmenin) derecesine bakar: "Allah sizin giyinişinize veya dış görünüşünüze değil, kalbimize bakar." (Müslim, Birr, 33; İbn Mâce, Zühd, 9; Ahmed b. Hanbel, II/285, 539) Tabi bu hadis, "namaz kılmam da kalbim temiz , dedem hacıydı" diyenlere asla bir delil teşkil etmez. (Kimse dedesinin yemesiyle doymadığı gibi onun ibadetiyle de cennete gidemez.)

Kıyamet günü cehenneme ilk girecek olanlar şehitler, alimler ve zekat verenlerdir. (Müslim, İmâ-re, 152) Şehitler; Allah'ü Teala'nın, sana can verdim, kuvvet verdim, bunu nerede harcadın sualine, dünya şehidi şu cevabı verir: Canımı senin yoluna verdim, kanımı akıttım. Kendisine "Yalan söylüyorsun" denir. "Sen ne kadar cesur insan denilsin diye, ne kadarda kahraman biri denilsin diye savaştın ve öldün. Sana cesur, kahraman denildi de." Sonra onun için "cehenneme dek yüzüstü sürükleyin" denilir ve bu kişi cehenneme atılır. Alimler; alim kişi ilmini Allah rızası için anlatmadığından, ne kadar da alim, nede güzel vaaz ediyor, ne çok bilgisi var denilsin diye gösteriş için ilmini anlattığından dolayı cehenneme dek yüzüstü sürüklenir ve cehenneme atılır. Zekat; zekat, bağış veren zengininde Allah için değil, kulların, nede cömertmiş demesi için malını dağıtmasından dolayı cehenneme dek yüzüstü sürüklenir ve cehenneme atılır. Ne kadar alim, namazında, zikrinde, cihadında biri olursak olalım, yaptıklarımızı, ihlaslı olarak yapmıyorsak, sevap yerine günah kazanırız, belki de şirke düşmüş, ebedi cehennemliklerden olmuş oluruz. "Ameller niyetlere göredir" (Buhari, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) Bizler niyetlerimizi halis/ihlaslı tutabilirsek, amelimizin karşılığında cenneti kazanabiliriz. Tabii ki, riya korkusu ile "tam ihlaslı yapamıyorum" diye düşünerek ibadetlerimizi terk etmek en büyük hata olur. Şeytanın istediğı de zaten budur. Bize bu vesveseyi (ihlasın yoksa şirke düşersen, amelini terk et), şeytanın verdiğini de unutmamalıyız.

Şeytan bir vesvese ile insanı bırakmaz. İnsanın amelinden ne eksiltebilirse, sevabından ne azaltabilirse kendince onu kâr sayar. Mesela, namaz kılmak isteyen bir gençle şeytan arasındaki mücadeleye bakalım: Şeytan önce genci ibadetten uzak tutmaya çalışır. Genç kararlı ise, şeytan bu defa ibadete başlama yaşını ileri atmaya çalışır. "Daha gençsin biraz gez, dolaş, hayatının tadını al sonra başlarsın" der. Genç yine kanmazsa, namaz kılmaya yönelirse, şeytan bu defa, "Namaz abdestini şimdi alma, ezan yeni okundu" diye vesvese verir. Genç abdestini alsa bu defa, "daha vaktin var sonra kılarısın otur, sohbetini, oyununu bitir" diye vesvese verir. (Şeytanın amacı, mesela ikindiye geç kıldırıp, sünnetini terk ettirmektir, böylece genç sünnet sevabından uzak kalır, buda şeytan için bir kârdır.) Eğer genç namaza başlarsa bu kere onun zihnini, unuttuğı, önemli-önemsiz şeylerle meşgul etmeye başlar, namazından gafil olmasına sebep olmaya çalışır veya namazı "tavuğun yemini toplaması gibi" (Mâlik, Kitâbu'l-Kur'an 46, s. 220; Abdürrezzâk No. 7080; Ahmed, II/102, 149, 185, 262; Müslim, mesâcid 195, s. 434; Ebü Dâvud, No. 413; Tirmizî, No. 160; Nesai, Mevâkit IX/1, 1,254; Ebü Ya'lâ 174b; İbn Huzeyme, No. 333-4; Tahâvî I/192; İbn Hibbân, No. 259, 261-263; Beyhakî, I/443-4) acele acele kıldırır, böylece tadil-i erkan'a uymasına engel olur. Her şeye rağmen genç namazını ihlaslı, huşu içinde kılarırsa, şeytan son bir hileye başvurur. Genci etrafına baktırır ve "Benim gibi huşu içinde namaz kılan var mı ?" diye düşünmeye sevk eder, gencin kibirlenmesine sebep olur. Böylece amel yine boşa gitmiş, sevap kaybedilmiş, şeytan kazanmış olur. Bu örnekleri genelleştirebiliriz. Kim yaptığı dini bir emri, diğer mü'minlere karşı üstünlük vesilesi yaparsa, o kişinin ameli boşa gitmiş olur. Kıyamet günü de cenneti umut ederken, cehenneme sürüklenebilir. Bir gün Hz. Resül'ün bulunduğu bir mecliste, bir şahıs hakkında övgü ile bahsedilir. O kişi o sırada yüzünden abdest suyu damlar, elinde nalınları, alnında secde izi bulunduğu halde, uzaktan gözükür. Hz. Resul'e işte o adam denilir. Hz. Resul "Bunun yüzünde şeytani bir leke görüyorum " der. Ashab şaşırır. Adam gelir, selam verir, oturur. Hz. Resul "Sana Allah'a yemin verdiriyorum, doğru söyle, buraya gelirken bunlar arasında benden iyisi yoktur diye hatırına geldi mi? Adam "evet" der. Hz. Resul "Allah'ım bildiğim, bilmediğim hatalarımdan sana istiğfar ederim" der. Sahabi "Sizde mi korkuyorsunuz Ya Resulallah" der.

H. Resul: "Beni hangi kuvvet emin edebilir. Halbuki insanların kalpleri Allah'ı Teala'nın kabze-i kudretindedir. Onları dilediği tarafa çevirir." buyurur.

Kamil bir zat ile şeytan karşılaşır. Şeytan kamburdur. Bu zat sebebini sorar. Şeytan: "Kulun son nefesinde iman-ı kamille dünyadan ayrılmak isterim" diye yalvarması beni bu hale getirdi. Bende vay bana, ben bunu nasıl düşürüp, amelini kendisine beğendireceğim derim ve benim bu şekil çalışacağımı anlamasından korkarım. Beni bu düşünce kambur etti." der.

Şehit Abdullah Azam: "Okuduğunuz kitaplar, yaptığınız nafileler sizi aldatmasın" diyor. Yani okur ama uygulamaz, uygular ama riya yaparsanız, hiç bir şey elde edemez, zararda olursunuz, demek istiyor. İbn Mübarek: "Alim okumaya devam ettiği müddetçe alimdir. Ne zaman ki alim olduğunu zanneder ve ilmini artırmaktan vazgeçerse işte o zaman cahil olur" demektedir. H. İsa (as): "Amel için değil de, yalnız başkasına anlatmak için ilim öğrenen, nasıl alimlerden olabilir" der. "İnsanlar hep helaktadır, alimler müstesna. Alimler de helaktadır, ilmi ile amel olanlar müstesna. İlmi ile amel olanlarda helaktadır yalnız ihlas sahipleri müstesna. İhlas sahipleri de büyük tehlikededir" (Acluni, II/312) buyrulur. Gururlu helakta, gururdan kaçan ihlaslı tehlikededir. Her an gururun pençesine düşebilme tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Bişr-i Hafî: "Nefsim konuşmamı arzu ediyor (bunun için anlatmak istemiyorum). Nefsimin bu isteğini yenebilirim o zaman anlatırım" der. "Dünya malında kendisinden üstekilere, dini yaşayışta kendinden aşağıdakilere bakan, ziyandadır" buyrulur. Bazı alimler; 'kendisini nifaktan uzak zannedenler, münafıklığa en yakın olan kimselerdir' derler. Kendisinde münafıkların listesinin bulunduğu tek sahâbi olan Ebu Huzeyfe'ye bir kişi "ben nifaktan korkuyorum" der. H. Huzeyfe: "Eğer münafık olsaydın, nifaktan korkmazdın. Çünkü münafık nifaktan emindir" der. Mesele, bu soruyu kendimize sorabilmemizdir. "Ben tam manasıyla iman sahibi miyim?" Unutmayalım ki, emin olmak şeytandandır ve küfürdür. H. Ömer bile münafıkların listesinde bulunup bulunmadığını yıllar sonra, korka korka H. Huzeyfe'ye sormuştur! "Ümmetimin şirke düşmesinden korkuyorum. Gerçi onlar, puta, aya, taş tapmazlar. Ancak amelleri ile riyakarlık yaparlar" buyuruyor H. Resul Efendimiz. Ebu Süleyman Darani: "Amelde takva, amelden daha zordur" der. Ebu Derda: "İmanın kaybolmasından korkmayanların imanı kaybolur" der. Yani amellerimizden şüphe etmeliyiz ama bu şüphe amelin kendisinden değil (bu vesvesedir), amelin kabul olup olmayacağı konusunda olmalıdır. Bu da takvadır. Şâbi: Fakirin sadakaya ihtiyacından fazla, kendisinin sadaka sevabına muhtaç olduğunu bilmeyen zengin, sadakasını iptal etmiş ve ecini kaybetmiştir." demektedir. Amellerimizde bu duygu ve düşüncede olmalıyız. İhlas budur. Unutmamamız gereken diğer bir konu da aşırı tevazununda bir riya olduğudur. "Ben cahil birisiyim, ben Allah'ın aciz bir kuluyum." gibi Müslüman da bulunması gereken vakara (kimseye kibirlenmemek, kimseyi kendine kibirlendirmemek) aykırı olan bu tür aşırı tevazulu cümleler, riyakarlığın göstergesidirler. İhlaslı bir insanın camide kıldığı namaz ile evde kıldığı namaz aynı olmalıdır. İki mekan arasındaki namaz kılama hızında, süresinde bir farklılık varsa, iki mekanda da aynı şekilde (her ikisinde de yavaş ve ihlaslı olarak) kılmaya özen göstermelidir.

Fiillerde Riya: İlah; "kendisine ibadet edilen, kanunları kabul edilen, yardımı beklenen, rızası gözetilen" anlamlarına gelir. Müslümanın tek bir ilahı (iyilik beklediği, rızasını kazanmak istediği) vardır O da sadece Allah'ı Teala'dır. Eğer kişi yaptığı bir fiil, ibadet, namaz, söz ile müdürünün, amirinin, babasının, hocasının, eşinin rızasını kazanmak için, ondan bir iyilik elde edebilmek için, amel yapıyorsa o kişi, o niyeti ile "fiili şirke", küfüre düşebilir. Kişi, dini bir eylemi sadece Allah için yapmalı, bu yönde gayret göstermelidir. Aksi o insan için hüsrân olur. Kur'an'da: "Şeytan sizi Allah'ın affı ile aldatmasın" (Fâtır, 5) buyruluyor. Özellikle günümüzde, "Allah af eder" diye başlayan cümlelerle -Haşa- Allah'ın 'kesin' af edeceği gibi bir düşünüş

tarzı gelişmiştir toplumda. Af etme yetkisi olan af eder ama bu O'nun iradesindedir, yoksa O (cc) zorunlu değildir! Mü'min, ümit ile korku arasında bir dengede olmalıdır. (Havf-reca) Hz. Ebu Bekir'in buyurduğu gibi "Bir kişi cennete girecek dense o kişinin ben olduğumu umarım. Bir kişi cehenneme girecek dense, o kişinin yine ben olacağından korkarım." Alimler: "Tevhidde sadakat demek, hediye alındığı vakit vasıtaya bakılmadan nimetin Allah'tan olduğunu bilerek O'na şükretmek demektir" derler. Hz. Resul: "Kalbinde hardal tanesi kadar kibir bulunan cennete giremez buyurur. (Müslim, İmân, 148, 149) Nuh aleyhisselam oğullarına: Sizi iki şeyden nehy ederim: "Şirk ve kibir" der. Süleyman Darani: "Bazı amirlerden duyduğum yanlış şeyleri düzeltmek isterdim. Beni öldürürler korkusu ile nazar ederdim. Fakat korkum ölümden değil, bu vesile ile ölüm anında bana gelecek gururdan idi." demektir. İnsan kendi içine yöneldikçe kibirden uzak durur. Mü'sab: "İki defa sidik yolundan meydana gelen insanların böbürlenmesine şaşarım" der. Hasan-ı Basri: "Ademoğullarına şaşarım. Günde en az iki defa eli ile pisliğini yıkadığı halde, sonra dönerde yer ve göklerin cebbarı olan Allah ile muaraza eder." Mitraf, kibirli birini görünce: "Evvelin nutfe, ahirin toprak. Bu iki hal arasında ise karnını yarsak bağırsaklarından bir sepet pislik çıkar, bu kibir neden?" diye çıkışır. Ömer b. Abdülaziz halifeliliği sırasında bir gece vakti, bitmekte olan lambanın yağın kendisi tazeler. Bunu ne o sırada hazır bulunan misafirine, ne de uyumakta olan hizmetçisine yaptırır. Ömer b. Abdülaziz, misafirinin şaşırıldığını görünce, "giderken de Ömer'dim, gelirken de Ömer, hiç bir şey değişmedi. İnsanların hayırlısı tevazu gösterendir." der.

Bazıları ibadetlerini gizli yapar. Ama amellerinin çevresince bilinmesini ister ve bu ikilem arasında dönüp dururlar. Bazıları ise amel eder, bu amellerinin çevresince duyulmasını istemez ama herkesin kendisine hürmet göstermesini ister. Meclislerde kendilerine yer vermelerini, hizmet etmelerini ister. Çevresinden hürmet görmeyince de çevresine kızar, darılır. Namaz kılan kişinin aklına birden bir yerden bir şey alması gerektiği gelebilir. Yalnız olsa namazı bozacaktır. Ama görenlerden utanarak namaza devam eder. Eğer kıldığını farz ise edası gerekir! Yalnız kılan kişinin arkasına cemaat toplansa, eğer namazı daha güzel şekilde kılmaya devam ederse, niyetine bakılır. Riya, niyetine galebe çalarsa namazı ifsad olur. Rivayet olunur ki: Şeytanı Aleyhille hizmetçi bir derviş kıyafetinde Cüneydi Bağdad-i Hazretlerine geldi ve hizmetine girmeyi teklif etti. Tam 20 sene hizmet etti. 20 sene sonra ayrılıp giderken: "Beni tanıyor musun?" diye sordu. Hazreti Cüneyd: "Tabi! Yanıma ilk girdiğin anda seni tanımıştım. Sen İblisin ta kendisisin. İblis hayret etti ve: "Senin derecene çıkmış birini görmedim" deyince Cüneyd Hazretleri: "Defol melun! Yanımdan ayrılmadan beni böbürlendirip dinimi mahvetmek mi istiyorsun"? der. Şeytan dört kişiyi yoldan çevirmek ister. Birinci kişi ilim meclisine giderken, şeytan önüne çıkar. Şeytan onu kendi meclisine davet eder. Adam bunu kabul etmez ve şeytanla mücadeleyle başlar. Bu artık o kişi için bir vazifedir. O kişi için şeytan gayesine ulaşmıştır. Onu yolundan alıkoymuş, lüzumsuz şeylerle oyalamaktadır. İkinci kişiyi biraz oyalar, fakat adam yoluna devam eder. Şeytan bir sürede olsa o kişiyi yolundan alıkoymuş için memnundur. Üçüncü kişi ona hiç iltifat etmez. Aynen yoluna devam eder. Dördüncü kişi de şeytana hiç yüz vermez, yürüyüşüne 'hız verir', yoluna devam eder. Şeytan bir dahaki sefere ilk üç kişiden ümitlidir. Ama sonuncu için ümidi kalmaz. Hatta hızlanmasından korkarak bir daha karşısına çıkmaz. Bizim görevimiz dördüncü adam gibi olabilmektir. Namaz kılmamıza engel olmak isterse, bir an önce kılmalıdır; zekatı vermelidir... İyi niyetimizi bir an önce pratiğe geçirmeliyiz. Abid biri, bir ağaca tapıldığını duyar. Allah rızası için onu kesmek için yola çıkar. Şeytan karşısına çıkar. Ona engel olmak ister. "İbadetine dön, sana ne?" der. Abid: Bu da benim ibadetimdir, der. Güreşirler, şeytan yenilir. Bunun üzerine şeytan, "o ağacı kesme her gün bir altın yastığının altına bırakayım" der. Abid kişi kabul eder. Altınları bir süre alır. Fakat sonra yastığının altında altın bulamaz. Yine baltasını alır, yola çıkar. Şeytan yine karşısına çıkar, güreşirler. Bu defa adam yenilir. Adam şaşırır. Şeytan: "İlk seferinde Allah rızası için buraya gelmiştin, beni de yenmiştin. Ama şimdi nefsin için geldin. Ben de seni yendim" der. Kaynağını

Allah'tan alan kuvvet asla hüsrana uğramaz. Fakat araya menfaat girerse, niyetimize göre karşılığını alırız. Unutmamalıdır ki şeytanın her seviyedeki insanlar için oyunları, tuzakları vardır. Bizler bunları öğrenip, tedbirlerini almalıyız ki bu tuzaklara düşmeyelim.

"Ey Allâh yolunda güzel ameller işlemek isteyen kişi! İhlâslı olmalısın. Aksi halde, boşuna yorulmuş olursun." Abdülkadir Geylânî; "İhlâs, ameli, mânevî bulanıklıktan tasfiye etmektir." Cüneyd-i Bağdâdî.

"Dinde ihlaslı ol, böyle yaparsan az amel bile sana kafi gelir." (Hâkim, Müstedrek, IV/341)

Tefekkür'ü-mevt

"Onlar geride nice şeyler bıraktılar; bahçeler, çeşmeler, ekinler, güzel makamlar ve zevkü sefa sürecekları nice nimetler." (Duhan, 25-28)

Ölüm bir diriliştir

Yazın güneşinden kaçanlar, cehennemim ateşinden neden kaçmazlar? Kooperatif evinin taksitini yıllarca ödeyenler, içinde sonsuza dek yaşanacak cennet köşklerinin taksitlerini neden ödemeyi düşünmezler? Hediye verene hemen teşekkür edip, karşılığında hediye vermemeyi ayıp sayarız da, her şeyimizi verene karşı neden böyle nankörlük etmekteyiz?

Ahret vardır; niçin varsın sorusunun cevabı "yok olmak için" değildir! Öleceğimizi söylüyoruz ama ölmeyecekmiş gibi yaşıyoruz. Ölümünden korkmadığımızı göstermek veya ölümünden korkmak için ölümü hiç düşünmeden yaşıyoruz. Günümüz insanı özgür olmak için Allah'tan ölümünden ve kaderinden kaçarak yaşamaya çalışıyor. Çünkü bunlar insanın eline ayağını gözünü, kulağını bağlıyor. Zevklerinin tadını kaçırıyordu. Fakat gel gör ki özgür olmak için Allah'tan, ölümünden, kaderinden kaçan insan, başta kendisi olmak üzere her şeyin (mal, makam, kadın, nefis) kölesi oluyor. 'canım ne isterse onu yaparım, neyi istemezse onu yapmam.' demek çağımız insanının en başkarakteri oldu. Bu, kendine tapınan insanın sesidir. İmanın Gazali diyor ki, "mezardakilerin pişman oldukları şeyler yüzünden Dünya'dakiler birbirlerine kırıp geçiriyor."

Pişmanlık: Hiç pişman olunuz mu? Keşke şunu şöyle yapmasaydım. Yaptıklarına pişmanım. İşte sadece pişmanlık duygusu insanların kendi kendilerine yeterli olmadıklarının tartışmasız tek delilidir. Nasıl mı? Hiç kimsenin etkisinde olmadan bir karar veriyoruz. Uyguluyoruz ama bir müddet sonra "keşke yapmasaydım" diyoruz. Pişman oluyoruz. Sonunda pişman olacağınız bir işi neden yapıyoruz? İlerisini neden göremiyoruz? Hani aklımız vardı? Mantığımız vardı? Bu demek oluyor ki, kendi kendimize yeterli değiliz. Aklımız sınırlı ve olayların nereye varacağını kestiremeyiz. Bu nedenle diyoruz ki, insan kendi kendine yetebilecek bir varlık değildir. Kendisinin üstünde yüce bir varlığa ihtiyaç var. O rehber (Allah'a) bağlanmak şart. Bağlan ve hür ol. Nasıl? Bağlılıkla özgürlük olur mu? Hem de nasıl olur! Özgür olmak için Allah'tan, ölümünden, kaderinden kaçan insan başta kendisi olmak üzere her şeyin kölesi olur. Allah'tan uzak yaşayan insanlar köledirler. Müdürünü, patronunu razı etmek, bir üst makamın onayını kazanmak için uğraşır durur. Tabii ki o üst makamında bir üst makamı vardır... Kendisi gibi bir insanın (yorulan, acıkan, öfkelenen, acıyan) bir insana (sevgili, amir, savcı, polis, bakan) yaranmak için, bir insana kölelikle geçer hayatları .Allah'a tam olarak bağlanın. Bakın Allah'ın dışındaki her şeyden iplerinizi koparıp nasıl hür oluyorsunuz! Biz özgürlüğü, çağımız insanının anlayışının tam tersine, Allah'a koşmakta ve Allah'a yakın olmakta arıyoruz. Allah'a yakın yaşayan insanlar hür insanlardır. Çünkü onlar Allah'ın dışındaki her şeyin geçici

olduğuna iman etmişlerdir. Kafalarını, geçici şeylere değil kalıcı olan Allah'a takmışlardır. Allah'ın dışındaki şeylere olan ilgi ve Allah'a olan arasında ters orantı vardır. Alışveriş yaparken aldığınız malın piyasanın üstünde para vererek aldığınızdan nasıl aldanmış oluyorsak, dünya hayatına da Allah'ın koyduğu değerden fazla değer vererek yaşarsak aynı şekilde aldanmış oluyoruz. "Dünya hayatı sadece oyun ve oyalanmadır. ahiret yurdu sakınanlar için daha iyidir. düşünmüyor musunuz?" (En'am, 32)

Bugün biz insanlar maddileşen hayatımız içerisinde de buhranlarla kıvranarak yaşamaktayız. Bize hizmet etmek için yaratılmış eşyaya biz hizmet ediyoruz. Allah ve ahiret endişesi adeta ortadan kalkmış, bu dünyadan başka dünya yokmuş, kıyamet, ahiret, hesap, kitap, mizan, sırat, cennet ve cehennem insanlar için hazırlanmamış gibi sürekli yemek, içmek, kazanmak, zevk, vermek, haram, helal, rüşvet, vurgun demekten devamlı mal biriktirmek peşinde ömür tüketiyoruz. Daha çok yemek ve daha kaliteli yemek içmek daha çok tüketmek servetlere servet katmak, sömürmek, koymak, kazandırmak, gasp etmek yarışına girmişiz. Evinizdeki eşyaların tamamı, arabanıza varana kadar her şeyi son modeliyle değiştirin. Daha taksitlerini bitirmeden çok modelin aşağı düştüğünü göreceksiniz ve tekrar rakamlardan etkilenerek yenilmeye gideceksiniz. Nereye kadar? Eşyalarınızı eskidiğini dahi görmeden öleceksiniz. Genellikle maddi konulardaki yeterlilik insanların şımartıyor, azgınlaştırıyor ve başkaları üzerinde hakimiyet kurmasına yol açıyor. "İnsanoğlu kendini her yönden (mal, makam, sağlık) yeterli gördüğü zaman azıverir." (Alak, 6-7) Kur'an'da peygamberlerle kavimlerinin mücadelelerine baktığımız zaman peygamberlere en çok muhalefet edilen noktalardan birisinin "öldükten sonra diriliş ve yapılanların karşılığını görme" olduğunu görüyoruz. İnsanların bir türlü kabullenemedikleri, daha doğrusu kabullenmek istemedikleri bir durum bu. Çünkü kabullendikleri takdirde istedikleri gibi hareket edemeyecekler. Hayatları sınırlı ve sorumlu olacak. İnsanın ve insanlığın kemali ve olgunluğu ahirete iman olmadan mümkün olamaz. Hayat iki perdelik piyestir. Birinci perde bittiği an sur'a üflenir, ikinci perde açılır. "gökler kapı kapı açılacaktır" Sahnede düz bir alan ve insanların o düz alana bölük bölük gelişleri, cennet ve cehennem manzarası ve azabı gören bir kısım insanların dünyaya gönderiliş için yalvarış, yakarış ve ricaları ama nafi! Dünyada gaflet içinde, hiç ölmeyecek gibi yaşayan insan, kıyametin dehşetli olayları başlayıp gökler yarılmaya, yıldızlar dökülmeye, denizler kaynamaya ve kabirdekiler dışarı atılmaya başlandığı zaman ancak akli başına gelir ve sağlıklı düşünmeye başlayarak yaptıklarının mahiyetini anlar. Bakar ki yapmaması gerekenleri çok yapmış, yapması gerekenleri ya hiç yapmamış ya da çok az yapmış, dünya işlerinden bu işlere pek sıra gelmemiş. Dünya bir okul gibidir. Yılsonunda derslerine çalışanlar karnelerini aldıkları zaman gülerler. Çalışmayanlar ise ağlarlar. Şüphesiz Allah affeder ama çok merhametli olması hiç bir zaman insanın O'na isyan etmesini, günah işlemesini gerektirmez. Haydi bismillah, şu et-kemik bedeni putlaştırmaya son, Haydi bismillah, yâ Allah!

Ahlak sorununuz

Ahlak, kıskançlığın farklı yollara savurduğu insanlığı birleştirecek yol, merhametin, adaletin, vefanın yoludur. Bu yolun İlk yolcusu Hz. Adem'dir. Hiçbir insan şöyle diyemez; 'Ben merhametsiz, vefasız ve samimi yetsiz bir dünya istiyorum.' Ülkemizde farklı kesimleri bir çizgide buluşturacak yegane unsur, ahlaktır. Bu ahlak ise, İslam ahlakıdır. (s. 6)

Ahlaksız insanların oluşturduğu toplumlarda insanlar kolayca yalan söyleyebilir, söz verip sözünde durmaz, işini sağlam yapmaz, merhameti maraz olarak görür, menfaati olmayan yere bir adım bile atmaz, yere çöp atabilir, tükürüp kirletebilir çevreyi, rüşvet alıp verebilir, torpil yapıp yakınlarını kayırabilir. Kuşkusuz böyle bir toplumda, ciddi bir ahlak sorunu var demektir. Kanunlar güçsüzlere uygulanıyor, devletin malı deniz yemeyen domuz oluyor, kamu malı kolayca yenilebiliyor, iş ehline değil de arkası olana veriliyor, arsız ve haddini bilmeyen ileri

geçebiliyor, haddini bilen de geride kalıyorsa, o ülkede ciddi bir ahlak sorunu var demektir. (s. 7)

İbadetler yapana manevi derinlik kazandırmıyor, dinin kutsal kitabı okuyanların dilinden kalbine inmiyor, din adına ortaya çıkan cemaatler adaleti değil kendi adamını gözetiyorsa; bu dinin mensuplarının da derin bir ahlak sorunu var demektir. Marketlerde gıda görünümünde zehir satılıyorsa, daha fazla seyirci toplayabilmek için televizyon ekranlarını çarpık ilişkiler dolduruyorsa, güçlü devletler denizleri kirletiyor ve yeryüzünü çöplük haline getiriyorsa, bu dünyada derin bir ahlak sorunu var demektir. (s. 8)

Ahlaki krize neden olan erdemsizlikler bazen kısa vadede kazandırdığı için bu erdemsizliği yapanlar, bu durumu çoğu zaman bir sorun olarak görmemektedir. Maddi sorunlarımızın sonuçları anında midemize ve kesemize dokunduğu için bunlara hemen çözüm bulmaya çalışırız. Örneğin bir mide hastalığı ya da kalp rahatsızlığına acilen çözüm bulmaya çalışırız. Ancak kişilik bozukluklarına ve şahsiyet yoksunluğuna, erdemsizliğe ve ahlaksızlığa aynı hızla çare aramayız. Halbuki maddi sorunlar ne kadar çözülürse çözülsün ahlaki sorunları krize dönmüş toplumların uzun müddet ayakta durması mümkün değildir. İnsan kendisinden başlayarak, suçu başkasına atmadan çare aramaya başlarsa çözüm için umut var demektir. Ahlaki tavır derin bir sorumluluk duygusu getirmektedir. (s. 9)

Ahlak, huy, karakter, hal ve hareket tarzı gibi anlamlara gelmektedir. (s. 10) Çocuğun etkileşim süreci ana rahminde başlayıp ailede sürmekte, okulla devam ederek sokakta tamamlanmaktadır. Ailede oluşan ahlaki yapı, sokak kültürü ile çatışırsa çoğunlukla sokak kültürü kazanmaktadır. Çocuk sokağa ait huyları birer emanet gibi gizlemektedir. (s.11) Sokak kültürü, orada yaşayan insanların ortak kültürüdür. İletişim araçları hakim konumuna gelince, kültür insanların bir masada oturarak edilgen bir şekilde teslim oldukları kültür haline geldi. Sanal kültür insan arzularını teslim aldı. Artık bu kültürde karşılıklı iletişim yok. Sadece etkileşim var. Bu ortamda ne insanın özgür iradesinden nede seçiminden bahsedilebilir. Modern tiranlar (şirketler), insanın insanla ilişkisini, sıra-i rahimi keserek insanlığın akışını durdurmaktadır ve insanlık yalnızlığa itilmektedir. (s.12)

Şu çağda yaşanan hayatın temel erdemleri, merhamet, vefa değil, sanal dünyanın yapay ve geçici hevesleridir. (s.13) Artık ahlakın oluşumunda ne aile ne okul ne de sokak etkilidir. Anı yaşayan insanlar, sanal zevkleri ile oyalanıp duruyorlar. (s. 14) Ahlaki tavrın genel hatları: Başkalarına nizam vermek yerine öncelikle kendi iç belirlenimini tamamlayan, kendi iç denetimini sağlayabilen, inandığı kitabın ayetlerini önce kendi davranışlarını düzeltmek için inmiş ayetler olarak okuyabilen, ibadetleri, kendisini olgunlaştırmanın yolu olarak gören. (s. 15) ve üstünlüğüm salih amelde olduğunu bilen tavır gibi... Bu tavır, müşriklerin özündeki merhamet ateşini parlatmıştır. Ancak ne yazık ki, Müslümanlar olarak söz konusu ahlaki tavır uzun zamandan beri ihmal edilmektedir. Bunun nedeni Allah ile olan ilişkilerimizin ahlaki olmamasıdır. İnsanlar ilahlarını hep kendilerine benzetmeye çalışmıştır. (s. 16) Bir kısım Müslümanlar, Allah'ın sıfatlarını sadece lafız olarak ezberleyip bundan sevap kazanmayı ummuşlar, süslü levhalara yazarak duvarlarına asmışlardır. (s. 17) Peygamberimiz, 'Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim' (İmam-ı Malik, Muvatta, Hüsnü'l-Huluk, s. 8) buyurmuştur.

Müslüman birey bahçedeki meyve ağacı gibidir. Bu ağacın kökü sahih (sağlam ve doğru) bir inançtır, gövdesi ve dalları ibadetler, meyvesi ise güzel ahlaktır. Meyve ağacının temel misyonu meyve vermektir. (s. 19) Kültürümüzde ahlak, çoğunlukla bir çeşit pısrıklık olarak anlaşılmıştır. Halbuki merhameti ve adaleti evrenselleştirmek (herkes için geçerli kılmak)

bütün Müslümanların temel misyonudur. Ahlaki yaşam tarzının karşılığı hemen alınamamakta ve kısa vadede kaybettirmektedir. Bu durum, insanı insanlıktan uzaklaştırarak vahşileştirmektedir. Bundan kurtuluş ise, sağlam bir inanç, çelikten bir irade, tükenmez bir azim ve engin bir merhametle dolu ahlaki hayatla mümkün olabilmektedir. (s. 20) İslam üç unsurdan oluşmaktadır: inanç, ibadet ve muamelat. Muamelat ahlaki erdemlere dayanan insani ilişkilerdir. (s. 21) İnanç ve ibadetler, ahlak meyvesi için birer hazırlıktır. Asıl amaç, kendisini salih amel olarak ortaya koyan ahlaktır. İnanç ve ibadetler, salih amele götüren araç olmaktan çıkıp bizzat amaç haline geldiğinde, inancımız ve ibadetlerimiz salih ameli doğurmamaktadır. (s. 22) Hz peygamberin vefatından sonraki dönemlerde İslam toplumunu derinden sarsan iktidar hesaplaşmalarından sonra Hasan El Basri gibi bazı Müslümanlar tepki olarak kalabalıklardan uzaklaşmışlardır. Daha sonra kurumsallaşan tasavvuf ehli, kendilerinin bilgiyi vehbi olarak elde ettiklerini söyleyerek alimlerin bunca okuma ve bilimsel müktesebatını özellikle halk nazarında itibarsızlaştırmıştır. (s. 24) İslam dininin toplumsal yapısının harcı olan ümmet bilincini yok eden ırkçılık, tarihin her döneminde ümmeti parçalayan bir sorun olarak varlığını sürdürmüştür. Irkçılık davası farklı inançların kardeşçe yaşayabildiği ender ülkelerden biri olan Endülüs Emevi devletini kabile devletlerine bölünerek düşmanları için kolay lokmalar haline getirmiştir. (s. 25, 26) İnsan denilen varlığın damarlarında dolaşan çıkar duygusu, rüşvet ve çürüme; cephede yenilgi, ilim erbabında cedel, devlette şiddetli iktidar kavgaları olarak kendini göstermiştir. (s. 28) Modern Türkiye Cumhuriyeti Batı tipi hayat tarzını şeklen de olsa topluma kabul ettirebilmek için sayısız devrimlere imza atmıştır. Bu durum, modern Türkiye toplumunda büyük bir ahlaki boşluğa neden olmuştur. Kültür emperyalizmi, ülkemizdeki ahlak krizini iyice derinleştirmiştir. (s. 30) İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. (s. 31) Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini kopararak kimliklerini yok etmek gerekmektedir. (s. 32) Güçlü devletler, sömürmek istedikleri kitlelerin nefsanî duygularını tahrik etmektedirler. Geline bu noktada, toplumların rol davranışlarına yön verenler de düşmanları olmaktadır. (s. 33) Duygusal ahlak, insanın kendisini biyolojik istek ve arzularına ya da nefsanî dürtülerine teslim eden ahlaktır. (s. 35)

Modern zamanın 'güçlüleri' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. (s. 36) Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. (s. 37) Akılcı ahlak, felsefî temelli bir ahlaktır. (s. 38) Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşıymaktadırlar. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körüklerler. (s. 39) Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmişlerdir. (s. 40, 41) Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir. (s. 42)

Esma'ül-Hüsna, Allah'a inananların ahlaki değerlerini şekillendirecek en mükemmel ahlaki erdemlerdir. (s. 43) İnsan taptığı şey, yani tanrısı kadardır. (s. 44) Hiçbir sistem ya da ideoloji, insan davranışlarının oluşumunu, tam olarak onun biyolojik isteklerine bırakmamıştır. (s. 45) Ahlaklanmak ayrı bir çaba gerektirirken, erdemsiz bir hayat oluşturmak kendiliğinden olmaktadır. O'nun en güzel isimleri Allah'ta mutlak ve mükemmel şekilde bulunduğu gibi, ona inananlarda da mümkün mertebe bulunması gereken ahlaki erdemlerdir. (s. 47) Gazali'nin, 'Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmak' dediği durum, esma-ül hüsna'daki mutlak ve mükemmel ahlaki niteliklerin insanın temiz fitratına işlenebilmesi meselesidir. (s. 48) Yüksek erdemlere yönelebilmek iradi harekettir. (s. 49) Allah'ın en güzel isimlerindeki mükemmel ahlaki erdemlerin insan hayatına rengini vermesinin de önü açılmalıdır. (s. 50) Gazali, ahlakı, insanın doğuştan getirdiği, beyaz kağıt gibi temiz olan fitratının üzerine kendi iradesi ile inşa ettiği huyların toplamı olarak görmektedir. Gazali "Müslümanlar Allah'ın sıfatlarını davranış haline getirmeli ve bunların güzellikleri ile süslenmelidir."der. (s. 51)

Gazali Allah'ın en güzel isimlerinin ilk ikisi olan Rahman ve Rahim isimlerini şöyle açıklamaktadır: Merhamet edilen ihtiyaç sahibidir. Gücü yettiği halde ihtiyaç sahibinin ihtiyacını gidermeyene de rahim denilemez. Kuşatıcı rahmet, hak eden ve etmeyi kapsayan merhamettir. Allah'ın merhameti tamı ve kuşatıcıdır. 'Rahman' isminden kulun elde edeceği nasip, onun gafil olanlara acıması, nazik bir şekilde vaaz ve nasihat etmesi, gaflet içerisinde olanlara nefret değil, rahmet nazarıyla bakması, günahları gücü nispetince gidermekten geri durmamasıdır. Gazali'ye göre insan bu anlamları mecazi olarak yüklenebilir. İnsan, 'Hâlik' ismi örneğinde, yaptığı işi önce matematiksel bir şekilde tasarlayabilir, 'Bâr' ismini model olarak yaptığı işi sağlam bir şekilde yapabilir, 'Musavvir' ismi örneğinde ise, yaptığı işe estetik bir şekil verebilir. İnsanın iş ahlakını Allah'ın bu üç isimdeki güzel anlamlara göre oluşturması için öncelikle nefesine isyan etmesi gerekmektedir. (s. 52-54) 'Melik'. Her şey Allah'ın mülkü altındadır. Gazali'ye göre insanın mutlak anlamda melik olması düşünülemez, çünkü insan birçok şeye muhtaçtır. İnsanlardan gerçek melik olanlar sadece Allah'a muhtaç olduğunu bilen, Onun dışındaki şeylere olan ihtiyaçlarını mümkün olduğu kadar azaltabilir. (s. 55) İnsan, nefis putunun bitmek tükenmek bilmeyen isteklerini yerine getirmeye kalkışırsa, baştan manevi sermayesi olan karakterini, daha sonra da bütün maddi sermayesini bitirebilir. Allah'ın mülkünde sadece onun yasaları geçerlidir. İnsan kendi mülkü olan bedenini hükmü altına alabilirse mülkünün meliki olabilir. İnsan diline gözüne Malik olabilirse, o da kendi mülkü olan bedeninin meliki olabilir. (s. 56) 'Cebbar'. varlık âlemine koyduğu yasalarını hükmünü zorunlu olarak yürütmek anlamına gelir. İnsanında adaleti, vefayı sürdürebilmesi için kendisini zorlaması gerekir. (s. 57) 'Rezzak'. Allah'ın mutlak anlamda rızık verici olduğunu bildirir. Allah rızık olarak yarattığı yeryüzü nimetlerine insanın bedenini yaşatabilmek niteliğini vermiştir Allah yiyeceklere besleyici özellikler verirken diğer yandan da insana, bu gıdalara karşı bir iştah ve arzu vermiştir. (s. 38) "İnsana ancak çalıştığının karşılığı vardır." (Necm, 39) İnsanın elleri iş yapar ve kazandığını insanlarla paylaşırsa rezzak olabilir. (s. 59) 'Fettah' ismi ile Allah yol göstererek (hidayet ederek) insanların sorununu çözer. İnsan da halkın hem dünyevi hem de uhrevi sorunlarını çözecek seviyeye gelebilirse fettah isminden nasibini almış olmaktadır. Her insan bulunduğu yerdeki bir sorunu çözebilirse oranın fettah'ı olabilir. (s. 60) Allah'ın Zati sıfatların insanda bulunması mümkün değildir. Subuti sıfatlar insanda da belli oranlarda bulunabilen niteliklerdir. (s. 61) Allah'ın subuti sıfatları, Allah'ın en güzel isimleri gibi ahlaki tarzda yorumlanabilir. İnsanlara yararlı fikirler sunmalı, onları yanlış yola sevk etmemelidir. (s. 62) Allah kendi mülkü olan evrende zulüm ve kaos olmadığı gibi, insanların yaşadığı hayatta da olabilecek kötülöklere razı olmaz. İnsan kendi irade ve kuvvetini, Allah'ın irade ve kuvvetinden alabileceği güç ve ilhamla iyiye yönlendirebilir. (s. 63) İnsan iradesini zulümden ve kötölükten yana değil adalet ve iyilikten yana kullanmalıdır. (s. 64) Allah işittiklerini ifşa etmemektedir. Bizde insanların ayıplarını örtebilir, sırlarını onlara karşı birer şantaj malzemesi

olarak kullanmamalıyız. Allah'ın ayetleri de ahlaki anlamda yorumlanabilir. (s. 65) Örnek olarak Kafirun suresini verebiliriz. (s. 66) Tevhit inancına sahip olmakla birtakım putları Allah'a ortak koşmak arasındaki fark, her iki tarafında yaşadığı hayatın ahlaki niteliğinin birbirinden farklı olması demektir. (s. 67) Müslüman müşrikten farklı olarak, haram yemeyen, yetimin malına asla el sürmeyen izzet ve hikmet sahibi insandır. (s. 68) Fil suresi ile (s. 69) Kabe'nin putlardan temizlendiği gibi, insanın kalbinin de putlardan temizlenmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Eğer insan Kâbe mesabesinde olan kalbini temiz tutar, oraya Allah'tan başka ilahları sokmazsa, kalbinin sahibi olan Allah onu heva ve hevese maskesine bürünmüş ebrehelerden koruyabilir. Abese suresi ile (s. 70) Müslümanlar yeryüzünde büyüklük taslayan müstekbirlere değil, fakir bile olsalar samimi ve içten insanlara öncelik vermeleri gerektiğinin farkına varabilir, onlara diğerlerinden daha fazla değer verebilirler. (s. 72) Saffat, 97-107. ayetler: Müslümanların, kalplerinde büyüyen ve kendilerini Allah'tan uzaklaştırabilecek olan sevgileri, Allah için kurban etmeleri gerekir ki O'na yaklaşabilsinler. (s. 74) Kurban kelimesi kesmek değil, yakınlaşmak anlamına gelmektedir. (s. 75) "Hayra öncülük eden, onu yapan gibidir."; "Müslüman elinden ve dilinden diğerlerinin emin olduğu kişidir."; "Ya hayır söyle ya sus" gibi hadislerde, doğrudan ahlaki mesajlar çıkarabileceğimiz hadislerdir. (s. 77)

Hz Adem'in eşi ile birlikte cennetteki yasak meyveden yemesi, bütün insanların Hz Adem gibi günah işleyebileceğini, ancak söz konusu günahların tövbe ile affedilmesinin mümkün olduğunu, insanların günahlarında ısrar etmeyerek Allah'tan af dilemeleri gerektiği mesajını vermektedir. Hz Nuh'un, Hud suresinin 45-47. ayetlerinde uyarılması. (s. 81) Ayetlerde geçen uyarıları kendi hayatımız için ders çıkaracak şekilde yorumlayamazsak, ayetleri tarihin bir sayfasına gömmüş oluruz. Hud suresinin 45-47. ayetler bizi biyolojik-etnik bağın iman bağının önüne geçmesinin bir çeşit bilgisizlik olduğunu söyleyerek, bizi ırkçılığa karşı uyarmaktadır. İt'ap ayetleri de ahlaki tarzda yorumlandığında, insanların davranışlarına yön veren ahlaki erdemlere dönüşmektedir. (s. 82) Ahlaki endişelerle yapılan bir eylemin bütün süreçlerinde Allah olmalıdır. İnsanın niyetinden eylemlerinin sonucuna kadar Allah ile beraber olması, O'na güvenip dayanması insanı sınırlamaz, aksine güçlendirir. İnsan özgürdür fakat kendisini mutlak anlamda özgür kabul edip Allah'tan kopmaması gerekmektedir. (s. 83)

Cedel-tartışma bir taraftan tartışma konusunu aşağı düşürürken diğer taraftan tartışanları birbirine düşürmektedir. (s. 86) Sadece mezhepler değil meşrepler, cemaatlar ve tarikatlar arasındaki tartışmalar da ateşli bir şekilde devam etmektedir. Cedel, sadece yaparı vitrine çıkarttır, deniz suyu gibi içtikçe acıktırır. İnsana cedel hastalığı, kendini gösterme illetinden dolayı bulaşır. Cedelde yenilen doymaz, yenenin ise nefsi kabarır.

Gazali'ye göre tartışmanın ahlaki ilkeleri şunlardır: Tartışmada elzem olan şeyler tartışılmalıdır. Tartışma kalabalıklar önünde yapılmamalıdır. Tartışma hakkı bulmak amacıyla yapılmalıdır. Tartışma yapan kimselerin birbirine karşı kibirli olmamaları gerekmektedir. Tartışmada hasmın söylediklerini, 'Sen şöyle demek istedin' diye farklı bir şekilde nakledip, hasmı töhmet altında bırakmamalıdır. Taraflar hasımlarının kötü duruma düşmesine sevinmemelidir. (s. 88-89)

İnsanlar eylemlerini, hakikatinin aynasında test etmelidir. (s. 97) İnsanın kendi kimliğini oluşturabilmesi için önce kendine dönmesi, kendini tanıması gerekmektedir. İnsan, ilah ya da ilahlarının ürünüdür, insanı onlar eğiterek şekillendirir. Bu anlamda insanın özellikle ilah ya da ilahlarını tanıması gerekmektedir. (s. 99)

Dört türlü benlikten bahsedebiliriz. İnsanların içerisinde yaşadıkları kültürel çevrenin oluşturduğu hazır benlik ki, özgün bir benlik değildir. Rüzgar nereden eserse oraya doğru eğilir.

İkincisi, ötekine duyulan nefret ve kine dayalı olarak kurulmuş duygusal benliklerdir. Bu benliği besleyen kaynak, kişinin kendi imkanları değil daha çok başkalarının yanlışlarıdır. Üçüncüsü, bireyin kendi nefsinin merkeze alarak kurduğu egoist benliktir. (s. 100) Dördüncüsü, çıkarlarının köleliğinden kurtularak daha yüce bir ahlaki modele doğru hareket edebilen benliktir. İnsanın çevresindeki ilahlara ve nefsin putuna hayır diyebilmesi için bunlardan daha mükemmel bir ilahı tanıyabilmesi gerekmektedir. Oda Allah'tır!

İbadetler, insanı erdemli bir hayata götüren güç olmalı, cennete girmenin araçları olmamalıdır. (s. 101) Modern tahribatı önlemenin yolu, İslam'ın özünü oluşturan güzel ahlakın yeniden ihyasıdır. Tarihin bütün firavunları ancak, benlik ve kişiliklerini güzel ahlak temelinde inşa eden kimseler tarafından bertaraf edilebilmiştir. Güzel ahlak, önce insanı sömürücü ilahların kulu olmaktan kurtarmaya ve özgürleştirmeye çalışır. Sahte tanrılar, güçlerinin yettiğini ezerler. (s. 103)

Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz

Denemeler; az, öz...

"Kişinin dindarlığı ekmeğinin helalliği kadardır." Süfyan-ı Sevri

"Herkes neyi düzelterek, neyin düzeltilmesi gerektiğini biliyor; ama bu düzelecekler, düzeltilcekler arasında kendisi yok" İsmet Özel

Hayat, iman ve mücadeleden ibarettir! Bu 'yolda' seferde olabilmek, inşallah ahirette mazeret olarak kabul görür...

İslam'ı unutunca; Futbol fanatıklığını, artist fanlığını, beşeri ideolojileri, parayı, makamı ilahlaştırdık.

Yaşadığımızda din dünyayı düzeltemiyorsa, ahiretimizi hiç düzeltemez!

İslam dünyasını bekleyen üç büyük tehlike: Selefilik, sufilik ve şiilik arasındaki mücadele! Selefiler; Tekfirden kaçınarak, Sufiler; Şirk konusunda hassas davranarak, Şiiler; Ashaba sövmeden vazgeçip, Sünnileri Şiileştirme faaliyetlerini bırakmadıkları sürece bu yara daha çok kaşınabilecek ve kanayacaktır! Harici, gulat ve şirkten uzak olalım! Çözüme; Dini ihtilafların siyasi meselelere karıştırılmaması ve siyasi alanlarda ümmet fikrinin benimsenmesi, dini ihtilafların ulemaya bırakılması ve tekfircilikten kaçınılması ile ulaşılır!

Şirke düşmeden, tekfirciliğe bulaşmadan, hurafelerden uzak bir tasavvufi anlayışla ehli sünnet çizgisini ihya edersek Ümmet kurtulur, bi-iznillah

"Tartışmasız Müslüman toplumlar için en büyük buhran kaynağı, enerjilerini kendi içlerinde tüketerek her türlü çatışmacı alt kimliğe bölünmüş olmalarıdır. Bazen etnik, bazen mezhep meşrep kimlikleri üzerinden Müslüman toplumlar parçalanmaktadır." (Ş. A. Düzgün, Varoluş Sancısı, s. 87)

"İnanıyorsak üstün biziz." (Ali İmran, 139)

"Her konuda savunmaya geçmeye, sürekli kendimizi suçlamaya ve her suçu üstlenmeye zorlanmayı bırakalım. Sağlam bir imanı takviye edecek olan şey, katıksız bir 'özüdür.' Biz Müslümanlar, ayaklarımızı nereye bastığımızı bilmeli ve inandıklarımızı cesurca sahiplenmeliyiz." (Taha Kılınç)

Bir şeyleri değiştirmek isteyen, buna önce kendinden başlamalıdır! Şeyh, ahirette seni kurtaracak, Mehdi, dünyayı kurtaracak, Allah, 'belasını, rızkını' verecek. E sen ne işe yarayacaksın be Müslüman kardeşim?! Yatıyoruz, erteliyoruz, iş/görevlerimizi başkasının yapmasını bekliyoruz hep...

Bazı bilgileri sadece bilmek yetmez, hissetmekte, yaşamakta gerekir! İşte bizim asıl problemimiz burada!

Ey tekfirci (selefi/şii/indirilmiş dinci) kardeşim! Bizim din anlayışımıza, yorumumuza (Selefi, şii, sufi vb.) uymuyor diye karşınızdakini ötekileştirmek, tekfir etmek sadece İslam düşmanlarının ekmeğine yağ sürmeye yarar. Bu tavrımız onların işine gelir, onların işini kolaylaştırır. Haricilerden itibaren ve en son 150 yıldır tekfirciliğin bir işe yaramadığını, sadece kafirlere yaradığını 'yaşayarak' gördük! Hatırlat, uyar ve dua et, gerisi bölücülüktür! Bu işin çözümü, "küfür olan fiili" eleştirmek, bu işi yapanları tekfir etmemektir! İsteyen buna, 'mürcie' adını versin, kurtuluş bu formüldedir.

Allah bize İslamiyet'i göndermiş, Müslümanların tek bir ümmet olmasını bizlere emretmiştir. Biz Müslümanların temel problemi, Kur'an'dan ve hadislerden sınırlı bilgimiz ve aklımızla anladığımızı yorumların Kur'an'ın-sünnetin tek gerçek, doğru yorum olduğunu iddia etmemizdir! Bir tarikatçı da Kur'an'la konuşur, tarikatçıyı tekfir eden harici zihniyetlide ve hatta hariciye düşman olan Şii de. Tekfir konusunda benim şahsi görüşüm, Ehli sünnetin temel prensiplerinden birisi olan 'ehl-i kiblenin tekfir edilemeyeceği' prensibinin tüm Müslümanlarca kabul edilmesi yönündedir! Bırakalım herkes inandığı şekilde yaşasın, ortak noktalarda birleşelim, onları ön plana çıkaralım! Kimin haklı olduğunu, kıyamet günü Allah bizlere haber verecektir! Kimileri bu görüşün 'mürcie'cilik olduğunu ileri sürse de, ümmete bu kadar çok zarar veren tekfirci olmak yerine, tek ve sadece bu konuda mürcie (!) olmayı ben kabul ediyorum! Kabe'de Şafi olan Hanefi, bunda bir sorun görmüyorsa, ümmeti bölük pörçük yapan bu konuda da ve tek bir seferliğine bırakalım, mürcie damgasını yesin! Ehl-i Sünnetim, Hanefi'yim, tekfirci değilim!

Mealci ve seleflerin tekfircilik kardeşliği: Mealci zamanı, selefi ayet hadis zahirini mutlaklaştırır! Mealci Kur'an'ı zamana uydurur, selefi zamanımıza Kur'an ve hadisi n yorumunu getiremez!

Mealciler ve selefiler: Biz, "mezheplere karşıyız" deyip; "Allah'a, Kur'an'a çağırıyoruz" dedikten sonra, mealini veya eserini okudukları bir hocaya çağırımları da yok mu? Tıpkı selefiler gibiler! Hem Kur'an-hadise çağırıyoruz derler hem çağrıya uymayanları, uydurulmuş dinci, bidatçi, müşrik diye tekfir ederler.

Mealci kardeşlerim, eğer peygamberimiz şu an hayatta olsaydı, O (sav) Kur'an'a davet ettiğinde; "Ben artık Kur'an'a bakarım, peygamberin söylediklerine ve yaptıklarına bakmam." diyebilirler mi idiler acaba?!

Ehli sünnet, mealizm! Sadece Kur'an diyenlerin sonu malum! Ne ilk insan Hz Adem (Peygamber mi, babası var mı anlaşılmadı) ne en önemli ibadet; namaz; nedir, var mıdır, kaç rekattır belli değil... Liste uzun! Akılcıların tarihinde bir de "Mihne olayı" var ki, ibretlik! Harici tekfircilik, gulat şia, hurafe dolu tarikatlar önümüzdeki sorun yumakları. İran ve Suud örneklerince çıkarılacak dersler çok! "Namaz kılmayı öldürülür, zina eden öldürülür, dinden çıkanı öldürülür." gibi konular ictihadi konulardır, edille-i şeyyie merkezli tekrar ictihat edilmelidir! Mezhep; yorumların kurumsallaşmasıdır. Kendi yorumunu indirilmiş din, diğer yorumları uydurulmuş din diye nitelemek harici tekfirci zihniyettir. Yol uzun, sorunlar yumak olmuş ama ümitsizlik asla! 'Ne cennet ucuz ne cehennem lüzumsuz'.

"Ehli sünnetin hangi yorumuna bağlı kalacağız, tek değil ki?!" diyenlere: Nasıl ki mealciler, solcular hatta bilim adamları aynı konuda farklı görüş ileri sürebiliyorsa, Ehli sünnette de farklı görüşlerin olması gayet normaldir. İnsan aklı devreye girdi mi görüşler farklılaşır! Ama Ehli sünnet ümmetin köküdür, geçmiştir. Köke bağlı kalarak yola devam edenler ayakta kalabilir. Ehli Sünnet, Ne radikal, ne modernist, ne ılımlı; 1400 sene ümmeti idare eden yorumun izinde, hurafeden, yozlaşmadan arınarak, devam etmemiz gereken ana damardır.

1552

İslam medeniyeti: Kur'an merkezli ve onun açıklaması olan hadis (Beyan, hikmet) ile pratiği olan Sünnet üzerine kurulabilir. 1400 senelik köklerle tarihi ve fikri derinliğe sahip olan bir gövde ancak bu şekilde dallarını yukarı doğru uzatabilir. Geri kalan tüm yorum ve teoriler ise sadece, köksüz, metotsuz, Batı karşısında eziklik göstergesi ve zaman kaybı olacaktır!

Bizim kültürümüzde "verdiğin senindir."

Ümmetin sorunları ve çözüm önerisi: Toplum, Batı medeniyeti karşısında eziklik ya da tepkisellik arasında sıkışıp kalmıştır. Eziklik; modernizm ve tarihselciliği/mealciliği ortaya çıkarmışken tepkisellik ise, selefilik ve tekfirciliği. Modernistler halkta kafa karışıklığına; tarihselci mealistler ise, deizme sebep olabilmektedirler. Çözüm ise, ehli sünnet ruhunu yeniden diriltmekte, hurafeden uzak, usul kurallarına uygun yeni içtihatların önünü açmaktadır! Ümmetin genel sorunlarını ilgilendirmeyen usul konuları, şaz denen detay konular veya müteşabihe giren meseleler, alimlerin ilgi alanına giren uzmanlık gerektiren konulardır. Yoksa İslami ilimlerde derinleşmemiş, hatta ilmihal konusunda bile cahil bir kitlenin önünde bu konuları konuşmak sadece kafa karışıklığına sebep olmaktadır. Halbuki yapılması gereken, 'alimlerin kendi arasında bu konuları tartışıp, sonuçları halka duyurması' olmalıdır. İlmi tartışmalar, felsefi konular âlimler arasında halledilmeli, sonuçlar topluma aktarılmalıdır. Ümmeti oluşturan biz avam kesim ise, gıybet, gösteriş, zina, yolsuzluk, israftan uzak; sabırlı, ahlaklı, adaletli emin/güvenilir olmalı, iyiliği hatırlatıp, kötülükten sakınmaya ve sakındırmaya çalışmalıyız. Ümmet oluşturmamamızın en büyük sebebi, herkes, kendi veya cemaati dışındakilerin, kendi anladığı şekilde İslam'ı anlamasını istemizdir. Halbuki ümmet; tarikatçılar, şiiler, selefiler, mealciler vb. dahil, geniş bir kitleden oluşmaktadır. Asıl mesele,

"Şirk ve tekfire " düşmeden, olabildiğince birbirimize yaklaşabilmektir! Ümmet ancak böyle var olur ve devam eder.

Bu dünyadan; Tarikatçılara; şirke düştükleri konuları, tarikat düşmanlarına ise tasavvufun incelik ve ahlak dolu olduğunu; Selefilere; mücessimenin yanlışlığını, tekfirin ümmete verdiği zararı, selefi karşıtlarına ise seleflerin imanlarının berraklığını ve temizliğini; Nurculara; risale-i nur'daki hataların olduğunu, risale karşıtlarına ise risalenin birçok imani hakikati barındırdığını; Milli görüşçülere; partinin bir araç olduğunu, parti karşıtlarına milli görüşün ekonomik sisteminin önemini; Süleymancılara; ümmetten bu kadar kopmamaları gerektiğini, süleymancı karşıtlarına ise Arapça ve Kur'an öğretiminde süleymancılardan mükemmel olduğunu; Mealcilere; metotlarının tümüyle yanlış olduğunu, ehli sünnetin ve hadisin önemini kavrayamadıklarını, ehli sünnet taraftarlarına ise ehli sünnetin mealcilik, mutezile dahil birçok görüşten istifade ederek yoluna tarih boyunca devam ettiğini; Şiilere; takiyye ve sahabeye hakareti bırakmaları gerektiğini, Şii karşıtlarına ise şiileri dışladıkça bunun sadece kafirlere yaradığını; Ateistlere, deistlere, oryantalistlere ise tek yönlü olarak hep yanlış yolda olduklarını Anlatmadan şu dünyadan göçüp gideceğim ya, ona yanarım...

"Biz hadisi inkar etmiyoruz Kur'an'a uyan hadisleri kabul ediyoruz" diyenlere! Kusura bakma güzel kardeşim ama siz, Kur'an'a uyan hadisleri değil "Kur'an'dan sizin anladığınız 'yorumlara' uyan hadisleri" kabul ediyorsunuz!

Ateiste Allah'ı, deiste kitabı, sekülere İslam'ı, Müslümana Kur'an'ı, Kur'an'a inanana hadisin değerini, hadisi kabul edene ihlası anlatmaya çalışıyoruz...

İslam ile cemaat, tarikat veya ırkımızı özdeşleştirmemeliyiz! Bir Müslüman tarikatları reddedebilir veya risale-i nur'u eleştirebilir. Bir ırkın yüceltilmesine karşı da olabilir ki olmalıdır da! Bunlar onu İslam dışı da yapmaz, Ehli sünnet dışı da! Hatta, mezhepler bile İslam ile özdeşleşemezken bu tür yaklaşımlar çok ama çok tehlikelidir. Tabii ki şirk hariç tarikatlar çok güzel veya hataları içerse de risaleler bir harika, ırkımız dinimize hizmet etmiştir; şükrederiz! Fakat İslam'ı kendi cemaat veya ırkımız ile özdeşleştirirsek dinimizi çok kısır döngülü ve dar bir alana hapsetmiş oluruz. Tasavvuf ahlaktır, risale-i nur iman, ırkımız hadim-i İslam. Ama İslam çok daha geniş bir içeriğe sahiptir: İman, ibadet, ahlak, muamelat, ukubat! Dine bir kanaldan hizmet ettiğimizizin şuurunda isek ve şirk, tekfir, faşizmden uzak isek, ümmet ruhu ile olan her dava bizindir, başımız gözümüz üstündedir.

Kurtuluş Ümmet olmaktır: Kur'an dışında insan eli değmiş her eserde (hadis alanında yazılmış eserlerde dahil çünkü uydurma zayıf Mürsel mudal gibi hadis türleri zaten buna işaret etmektedir. Bu eserlere mektubat, risaleler, mesneviyi de de ekleyebiliriz) eksik hata olabileceğini kabul edip ama hiçbirini reddetmeden, tüm İslami eserlerden faydalanmaya çalışsak tüm aşırı fikirlerden (tekfircilikten indirilmiş din iddialarına dek) kurtulmuş oluruz.

Din, akıl, bilim: Akıllı olmayanın dini yoktur ama akıl da - tıpkı bilim gibi- sınırları olan bir kavramdır. Akıl en üretken olduğu saha olan bilim dünyasında bile değişkenlik artık değişmeyen tek gerçek! (Bilim yanılmaz mı? adlı yazımıza bakılabilir.) 'Dinin sınırları içindeki akıl mı, akıl sınırladığı bir din mi?' sorusunda ben, ilkin tercih edenlerdenim. Dini doğru anlamak için akıl şart ama aklında sınırları zorlamadan, akıllı/bilimi putlaştırmadan!

Ümmet ne zaman kurtulur? Ebubekir Sıfıl ile Mehmet Okuyan arasında ayırım yapmak zorunda kendimizi hissetmediğimiz, birisinin ağacın kökü ise diğerinin meyvesi olduğunu anladığımız,

cemaatlerin dini sadece bir alanında uzmanlaşmış kurumlar olduğunu, tüm cemaatlerin hizmet alanlarının toplamının ancak İslam ile eşdeğer sayılabileceğini, tarikatlar da şeyhlere, peygamberlerde bile olmayan sıfatları izafe edilmediği, mezhepler ve fıkıh önderlerinin yorum-görüşlerinin din ile özdeşleştirilmediği; Başta vehhabi, zeydiyye olmak üzere Ehli sünnet dışı olsa da, İslam dairesinde mezhepler olduğunu, yine imamiyye mezhebi ile asla ve kata takribin - mezhepsel yorumlarda yakınlaşmanın - mümkün olmadığına bilinmesine rağmen siyasi birlikteliğinde zorunlu olduğunu anladığımız, Kur'an ve onun açıklaması hadis/sünnet arasındaki bağın önemini kavradığımız, her yeni görüşün aslında mutlaka daha önce de İslam tarihinde gündeme getirildiğini ve yanlış görüş sahiplerinin de samimi iseler bir sevap kazandığının bilincine vardığımız, cihad kadar boykot kavramının önemi anladığımız, ümitsizliğin bu dine mensup insanlar arasında kabullenilebilecek bir kavram olmadığını anladığımız, kısaca; İslam'ın Ehli sünnet çizgisini özümseyip orta ümmet olduğumuz zaman bu ümmet kurtulacaktır!

İslam medeniyeti yeniden nasıl kurulur? Allah'la ilişkimizde Tevhid, insanlarla ilişkinizde adalet ve ahlak, diğer canlı-cansız tüm alemle ilişkimizde, emanet bilincinde olunmalı, Merkezde Kur'an olan, sünnet ve hadisi reddetmeyen ve Ehli sünnet omurgasında ilerleyen bir anlayış tesis edilmeli, Mutezîlî, modernist hatta sosyalist fikirlerden de İslam'ın bünyesine uygun olanlar alınarak, Ehli sünnet çizgisinde yola devam edilmeli, Selefilere tekfirden, tarikatlar şirkten, Şiiler sahabeye hakaretten vazgeçmeli, Mesnevi'den Risale-i Nur'a, ne yazık ki dini bazı eserlere sonradan eklemeler yapıldığı kabul edilmeli, Ayet veya hadis merkezli en aşırı fikirler, kabul edilmese bile dışlanmamalı, tepkiler ilmi cevap seviyesinde kalınmalıdır.

Tek başına hiçbir insan tüm doğruları ihata edemez, kuşatıcı bir şekilde kavrayamaz. Bir Müslüman Kur'an ve sünnet çerçevesinde herkesten doğru olanı alabilir. Mesela bir sosyalist ekonomistten faizsiz sistem konusunda yardım alınabilir. Ama bizim temel sorunumuz bir kişi grubu sevdik mi yanlışlarını görmüyor, başkalarının doğrularını da kulak tıkıyoruz. Mesela, İslam tarihinin en akılcı ekolü olarak tanınan mutezililer bile 'Mihne' gibi bir tarihin en baskıcı mezhebi haline dönüşebilmiş veya bir olayın sıcak anında taraflar birbirlerine aşırı yorumlarda bulunabilmiştir. Örneğin Ebu Hanife ve Buhari yorumları. Ama sular durulunca ümmet her ikisini de önder konumuna yükseltebilmiştir! O nedenle, bence biraz daha geniş açıdan olaylara bakmak her zaman daha faydalı olmaktadır.

"Türk tarihini İslamiyet ile sınırlandırmayalım!" diyenler! "İslam Hz Adem ile başlamıştır, lütfen dinimizi Türklük ile sınırlandırmayalım!"

"Zengin gözükeceğim" diye marka giyinen fakirler, kendilerine 'goyim' diyen Yahudileri zengin ediyorlar!

İslam inançta tevhid; Siyasette adalet ve istişare; Sosyal hayatta emanet ve ahlak ile temsil edilebilir!

Selefilik ve sufilik üzerine Selefiler; 'La ilahe'de takılı kalarak tekfirciliğe; Sufiler; 'Fenâ fi-Şeyh' makamında takılı kalarak şirke düşebiliyorlar! Kendileri -yorumları- dışında her şeyi inkar, ret, tekfir eden ve kendileri selefi olup ameli imandan cüz kabul edenleri, Allah ıslah etsin! Şirke açtıkları savaşı Müslümanlarla cihada (!) dönüştüren bu kitle doğruyu yanlış metotla anlamaktadırlar! Sufiler ise, "Ğassal elinde meyyit olmak" ve "Fena fi-Şeyh" makamlarını yanlış anladıkları için, Allah'a ait sıfatları şeyhe; peygamberde olmayan nitelikleri mürşide izafe edebilmektedirler! Halbuki sufideki ahlak ve selefideki iman ümmetin önünü aydınlatabilirdi!

Şeriat tasavvuf ilişkisi: "Kim ki fıkıh öğrenir de tasavvufu bilmezse fasık olur. Kim tasavvufu öğrenir de fıkıh bilmezse zındık olur ve kim de her ikisini birleştirirse ehl-i tahkik olur." İmam Malik. (Ebû Medyen El-Mağribi, Tasavvufun incisi, s. 65; Ahmet İnce, Tasavvufun Hakikaleri, s. 33) Şeyh Ahmet Zerruk, 'Tasavvufun Kaideleri' isimli kitabında şöyle der: "Fakih mutasavvıfa hükmedebilir, fakat mutasavvıf fakihe hükmedemez." (Said Havva, Terbiyetune'r-Ruhiyye, s. 68) "Sufinin sıfatlarından birisi, Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerifin zahiri ile çatışan batınî bir hükümden bahsetmemesidir. İş, ahlak ve davranışlarda Habibullah 'a (s) tabi olmaktan daha şerefli bir makam yoktur" (İbn Haldun, Şifau's-Sail, s. 292) Seriy-i Sakati diyor ki: "Bir insan önce zühd ile meşgul olur, sonra hadis yazarsa ayağı sürçer, fakat önce hadis öğrenir sonra zühd ile meşgul olursa durumunu sağlamlaştırmış olur." (İbn Haldun, Şifau's-Sail, s. 293-294)

"Tasavvuf: "Asr-ı Saadette adı konmayan ama var olan, daha sonra adı konup kendisi kaybolan ilimdir." Prof. Hasan Kamil Yılmaz

Fıkıh, kelim, tasavvuf ilminin doğuşu: Kur'an'daki ibadet, muamelat ayetleri "zaman içinde" fıkıh ilmini; iman ile ilgili ayetler kelim ilmini nasıl ortaya çıkardı ise, ahlak ile ilgili ayetler de tasavvuf ilmini ortaya çıkarmıştır! Temel mesele, tasavvuf yolunda olduğunu ileri süren tarikatçıların şeriata muhalif içlerindeki görüşlerdir. Menkıbeler, şeyhe hasredilen ve peygamberimizde bile olmayan özelliklerdir! Tarikatta şirk var dikkat edin deyince tarikatçı arkadaşlar; tasavvuf İslam'da var deyince, tarikat karşıtları ile anlaşıyoruz. İslam orta yol, vasat ümmet çizgisidir! Tekfircilik te şirkte aşırılıktır!!

Tasavvuf: İslami ahlak ve ibadet kurallarının kurumsallaşmış hali olan tasavvuf, İslam'ın önemli disiplinlerinden biridir. Fakat özellikle "gavs" ve "Fena fi's-şeyh" kavramlarının içeriği ne yazık ki, zamanla insanı İslam itikadının dışına çıkaran unsurlarla dolmuştur. Kural, zamanla amacı dışına hizmet etmeye başlamışsa değiştirilmelidir! Ahlaki olgunluğa değil de artık şirke vesile olan bu iki kavramın yeniden İslami açıdan gözden geçirilme zamanı gelmiştir. İslam'da peygamberimize verilmeyen özellikler artık bu kavramlar vasıtası ile şeyhlere izafe edilmeye başlanmıştır! Allah'ın 'Basir, Alim, Kadir' sıfatları ile, peygamberlere özel olan 'İsmet' sıfatı artık bu iki kavram ile şeyhlerin sıfatları haline getirilmiştir. Bu şirktir ve bünyesinde birçok güzel güzelliği barındıran tasavvuf kurumunun haklı olarak eleştirilmesine neden olmaktadır. Şirksiz tarikatlar ümmetin olgunlaşmasına büyük hizmet sağlayacaktır!

Kişî merkezli din anlayışı: Kişî merkezli kasıt, dinî yaşamda yol haritasını direkt Allah'tan aldığı işaretlerle belirleyen sistem kastedilir. Hristiyan dünyasında Katoliklerde bu durum özellikle çok belirgin iken, Müslümanlarda ise Şiiler ve tarikat şeyhlerinde bu özellik göze çarpmaktadır! İlham haktır ama şeytanî vesvese ile farkını ayırt etmek çok zordur ve şeytanın vesveselerine aldanarak tarikat şeyhleri ile tarih doludur. Günümüzde de bu aldanışın haberleri basına yansımaktadır. Tarikatlarda, "Ğassâl elinde meyyit olma" prensibinin ana nedeni olan "fena fi's-şeyh" denen makam ne yazık ki, bir çok kötü olaylara (imandan çıkmadan ahlaksızlığa dek) neden olmaktadır! Tarikat şeyhi, siyasi-ekonomik nedenlerle Şiilere yaklaşıyor, bir bakıyorsunuz eskiden Şii karşıtı olan mürid, Şii kaynakları önemseyip ehli sünnete saldırmaya başlıyor.

Tarikatlarda "şirk sohbetleri" başladığı an; ne hurafe kalır, ne şeyhe ilahi sıfat izafe etme ve ne de şeriata aykırı iş-olaylar!

Fıkıh, kelim, tasavvuf ilminin doğuşu: Kur'an'daki ibadet, muamelat ayetleri "zaman içinde" fıkıh ilmini; iman ile ilgili ayetler kelim ilmini nasıl ortaya çıkardı ise, ahlak ile ilgili ayetler de tasavvuf ilmini ortaya çıkarmıştır! Temel mesele, tasavvuf yolunda olduğunu ileri süren

tarikatçıların şeriatı muhalif içlerindeki görüşlerdir! Tarikatta şirk var dikkat edin deyince tarikatçı arkadaşlar; tasavvuf İslam'da var deyince, tarikat karşıtları ile anlaşıyor. İslam orta yol, vasat ümmet çizgisidir! Tekfircilik te şirk te aşırılıktır!

“Fıkıhı, Tasavvufu, Kelamı yanlış anlamamanın sebeplerinden biri de, herkesin dünyaya kendi penceresinden bakmasıdır. Din tek başına bunlardan biri değildir. Her biri dinin bir yönüdür. Kelamda ve Fıkıhta anlama aracı ağırlıklı olarak akıldır, Tasavvufta ise gönül. Gönülsüz bir akıl da akılsız bir gönül de eksiktir. Meseleye bir bütün olarak bakmazsak ya fıkıh dogmatizmine ya Kelam rasyonalizmine ya da Tasavvuf batınlılığına düşeriz. Bunlar birbirlerini ancak bir araya gelerek tamamlayabilirler. İsmail Raci el-Farukî'nin Kültür Atlası'ndan da yine onun yaklaşık şu ifadelerini hatırlıyorum: ‘Tasavvuf gönülleri fethederek İslam'ın en uzak diyarlara kadar taşınmasının ve yayılmasının şerefini taşıdığı gibi, pek çok yerde bâtını ve sapık düşüncelerin yayılmasının, insanın insanı ilahlaştırmasının ve İslam ümmetinin geri kalmasının da sorumluluğunu üstlenmelidir’. İmam Rabbani bile batin ilmini keşif ve ilham olarak tanıttıktan sonra bunlarla elde edilen bilginin hatalı olabileceğini söyler ve bunun zahir, yani tefsir, hadis ve fıkıh gibi, onun tabiriyle doğrudan peygamberlik mişkâtından alınmış ilimlere ters düşmesi halinde, bu ters düşme kıl kadar bile olsa keşif ve ilhama asla itibar edilmeyeceğini ve atılacaklarını söyler.” (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 1.11.2020)

(Kadiri olan) İbni Teymiyye'de bizim, tasavvufta! Biz -tarikât içindeki- şirke ve -selefi geçinen- tekfire karşıyız!

Dünyayı ıslah edecek olan tasavvuf ruhunu ihyadır! Bunun da yolu şirk konusunda sohbetlerinin başlaması, hurafelerden ve şeyhlerin keramet hikayelerinden arındırmasından geçer.

Tarikatçı kardeşlerimin dikkatine! Hz Muhammed: “Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez.” Sahabe sorar: “Sen de mi ya Resulallah!” Efendimiz cevap verir: “Evet ben de meğerki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun.” (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikîn, 71-73); Yusuf (as): “Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder.” (Yusuf, 53); Hz Muhammed: “Ey Resulullah'ın kızı Fatıma! Sen de kendini Allah'tan satın almaya çalış; zira senin için de bir şey yapamam.” (Buhari, Vesâyâ 11; Tefsir (26) 2; Müslim, İman 348-352) Nefsini 'her daim' yenmiş, ahirette şefaati 'kesin' hak etmiş birine inanmak dinden çıkarır!

Suç 'bizde'! İçeride fetö, dışarıda işid! Bizler; Kur'an ve sahih sünnet merkezli örnekler olamayınca; ateistte deistte olur insanlar. Bu onların yanlış kaymasına mazeret teşkil etmese de, bizim sorumluluğumuzdan kurtuluşumuz, mazeretimiz hiç olamaz!

Hakikate engel olan bazen, biziz! Yanlış üslup, tekfirci veya dışlayıcı metot nedeni ile, kendimizden her uzaklaştırdığımız insanın vebali üzerimizdedir! (Ali İmran, 159; Nahl, 125)

Halk arasında İslam diye bilinen, hurafelerle dolu tarikatların öğretileri ile eski Türk-İran kültürlerinin karışımından oluşan bir mozaikten başka bir şey değil!

Müslümanlık kalitemiz: Atadan, ana babadan 40 yıllık Müslüman hala neyin abdesti, namazı, orucu bozduğunu öğrenememiş durumda! Doğal olarak bu bilgi ve kalite(-sizlik) yaşamımızın da her alanında kendini gösteriyor.

Tesettür, tezeyyün; Umre, gezi; Namaz, spor; Oruç, perhiz demek değildir!

Kafirlerin planı varsa elbette Allah'ın da bir planı (Ali İmran, 54) vardır. Asıl mesele, bizim o ilahi planda hangi rolü oynadığımızdır!

Ahlaksız ve teröristlerin size akıl vermeye çalıştığı çağa "kıyamet zamanı" denir!

Tanımlar: Ateist: Tanrıyı kabul etmeyen; Agnostik: Tanrının varlığının ispat edilemeyeceğini savunan; Deist: Tanrıyı kabul edip vahyi, dini, peygamberi reddeden; Teist: Tanrı ve dini kabul eden; Oryantalist: Tanrı, dini kabul edip İslam'ı reddeden; Apateist: Tanrı ve dini hatta İslam'ı kabul edip, umursamayan, ; Mümin: Tek Tanrı ve İslam şeriatına iman eden, kabul eden...Aslında tüm 'izm'lerin özü, 'nefizm'dir!

Oryantalizm özet: Önceden verdikleri kararlara kendilerini ulaştıracak delilleri İslami kaynaklarda arama metoduna oryantalizm denir. Kur'an'ı (Haşa) Hz. Muhammed; Hadis ve İslam tarihini de Müslümanlar sonradan yazdı. Kur'an'daki güzel şeyler İncil-Tevrat'tan alıntıdır, kötü (İşlerine gelmeyenler) Muhammed uydurmuştur! Hadislerin "siyasî, fikhî ve kelimî çatışmaların bir sened eklenerek hadis formunda Peygamber'e isnat" edildiğini kabul ederler. Sonradan 'Müslümanların uydurdu, yazdı' dedikleri hadis ve İslam tarihinden 'seçtikleri' ile de, 'önceden' yaşayan Hz resule saldırırlar! Bilimsel oryantalizm özet işte bu.

Tarihselciler: Kur'an ayetlerinde ne varsa hepsini aynen kabul ederiz ama onlar o tarihte, Mekke döneminde kaldı, derler. Modernistler: İşlerine gelmeyen ayetleri; mecaz, benzetme, teşbih diyerek, günümüzdeki ortamla 'uyumlu' hale getirmeye çalışırlar. Ehli sünnet ise, Kur'an'ın çözümlerinin günümüzde uygulanabileceğini ileri sürüp, zamana uydurulan değil zamana hitap eden çözümlere odaklanırlar!

1557

Sünnet, tarihselcilik: Kur'an'ın anlamını bozulmaktan koruyan sünnettir. Tarihselcilik ise gönüllü oryantalizmdir.

Metin/fikirler savaşsın, insanlar değil! "Şiddet uygulayan taraflar, kendilerini haklı çıkartacak metinlere dayanırlar. Aslında şiddet değil, farklı tarafların oluşturduğu metinler arası çatışmalar vardır. Oluşan şiddet ise, metinler arası çatışmaların bir sonucundan ibarettir." (Prof Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Hristiyanlık, s. 27) "Soğuk savaş, aynı zamanda sosyalist ve kapitalist aydınlar arasındaki bilimsel, fikri mücadele idi." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 379)

Ehli sünnet müdafii ile ehli sünnet canavarı arasındaki fark: "Ehli sünnet müdafii, kişinin imanına delil sayılabilecek en küçük işareti veri kabul edip kulu İslam dairesinde sayar iken ehli sünnet canavarı ise, kişinin sapmasına delil olacak en küçük işareti bir tekfir mekanizması olarak kullanır." Bu arada tekfircilikte; selefiler, tarikatçılar veya Şiiler arasında farkta kalmadı, ne yazık ki...

Ateizm ve bilimsellik (!) Çoklu Evren teorisi; evrim teorisi ile aynı mantığı taşır. Dünyada hayat nasıl ki uzayda zaman içinde, tesadüfen başladıysa (!) birçok evren içinde de bizim evrenimiz tesadüfen, 'uygun ortamda' devam etmektedir. Evrim de, çoklu evren teorisi de temellerini bilinemezliğe ve ispat edilemezliğe dayandırır.

Ateistlerin kehanetleri ve realite: "Evrenin öncesi yok" dediler, tutmadı; "İnsan maymundan geldi" dediler, ispatlanamadı; "bilim ilerledikçe din ortadan kalkacak" dediler, ateizmin kalesi SSCB bile yıkıldı, din hala ayakta! Ama hala hurafeci olan biziz!

Türk ateisti din değil; İslam düşmanıdır! Zihin inşasının arka planı ve bilgi birikiminin altyapısında; oryantalist zihniyet hakimdir.

Dinsiz Ateist olmaz! Onlar; Ya bir kişiyi idol edinmiş, ya bir ideolojiyi din edinmiş veya bilimi kible edinmişlerdir.

Ateist, deist: "Ey Müslüman! Ben senin reddettiğin dinlerden, bir fazlasını reddediyorum."
Müslüman: "Ateist yoldaş, 2+2= 4 dediğimiz zaman biz de, milyonlarca sayının hepsini reddedip sadece birisini kabul ediyoruz. Sen, içinde doğru olan cevapta dahil, tüm sayıları reddediyorsun!"

Türkiye'de ne ateizm ne deizm problemi var, asıl sorun nihilizm; umursamazlık! Tanrıya inanıp yokmuş gibi yaşamak, ahireti kabul edip hesap verileceğini unutmak, akla getirmemek! Belki de en kötüsü, "Müslüman anne babadan doğulduğu için" , "azıcık yanıp 'kesin' cennete gidileceği" yanlış inancına sahip olmak! Halbuki hesap var ve Allah merhametli (Yusuf, 92) olduğu kadar, "gerçekten cezası pek şiddetli" de olandır. (Maide, 98)

Hristiyanlar Hz İsa ve Meryem'e olan sevgimizi, Şiilerde Ehli beyt'e olan saygımızı bilmiyor. E bunu uygun tarzda dile getiremeyen biz Ehli Sünnet'inde payı var!

İlk emir OKU, İkincisi TEMİZ ol. Okumayan ve temizlik bilmeyen Müslüman (!) olduk!

Tıbbu'n-nebevi kadar; Ticaretu'n-Nebevi ve Siyasetu'n- Nebevi de önemli!

Sohbet: Sonradan dönüş yapmış Arkadaşla konuşuyoruz: "Ben içki içerken dışarıdan namaz kılanlara bakıyor, birlik beraberlik kardeşlik ruhu içindeler diye Onlara gıpta ediyordum, sonra tövbe ettim içlerine girdim. Cemaatlere bölünmüş birbirini çekmeyen, mücadele eden İnsanlar hayal kırıklığına uğradım." İnsanın olduğu yerde her zaman eksiklik, noksanlık, hata, yanlış, aşırılık, acelecilik olacaktır. Sıffin Savaşı'nı eskiden düşünürken "neden böyle bir savaş olmuş?" diye hep kendi kendime sorardım, sonra anladım ki Allah Müslümanlara daha en başta ders/ibret olacak örneği gösteriyor. Asıl sorun ders alıp almamakta ama görülen o ki alınmamış. İslam tarihinde her zaman Müslümanlar arasında sorunlar olmuştur. Osmanlı kurulmadan önce beyliklerle kendi aralarında mücadele etmiş, Endülüs'te emirlikler haçlılara karşı bir olacaklarını kendi aralarında iktidar savaşlarına girişmişler, Kudüs işgal altındayken Müslümanlar birlik olup Kudüs'ü kurtarmak yerine kendi aralarında bölünmüş ve savaşmışlardır. Moskova'da yaşayıp cenneti gidebilen de var, Mekke'de yaşayıp cehenneme gidende. İnsan ve insanlık her zaman imtihan halindedir. Her zaman doğru yerde olmak insanların kendi sorumluluğundadır. Yoksa Tüm insanlar, din, ideoloji daima kendi içlerinde veya dışarıya karşı mücadele halinde olmuşlardır. İstanbul fethedildikten 50 sene sonra Endülüs Emevi Devleti ortadan kalkmıştır ama aynı dönemlerde Endonezya ve civarında İslam yayılmaya başlanmıştır. Viyana kuşatmasını kaybetmemizin nedeni, Osmanlı paşasını çekemeyen Kırım Hanıdır! Ama savaşı kaybeden Osmanlı askerleri şehit oldu; kazandılar. Kırım Hanı ise savaşmadı ama kaybetti. Herkes, sorumluluğu oranında mesuldür. Başa dönecek olursak Müslümana düşen seferde olmaktır. Her mümin içinde olduğu şartlara göre kıyamet günü hesaba çekileceğini unutmamalıdır. Herkes tek tek yapması gerekeni, zamanda yapıp yapmadıklarından sorumlu tutulacaktır. Dünyanın imtihan alanı olduğunu ve herkesin içinde bulunduğu şartlara göre imtihan edildiğini unutmamak gerekir. İmtihansız, rahat bir dönemin olmayacağını bilincinde olmak unutulmaması gereken en temel husustur.

Köyde çeşmeden su taşımayan şehirde damacana ile su taşır; Köyde yürümek veya tarlada çalışmak istemeyen şehirde yürüyüş bandında veya fitness salonlarında Lat Pulldown, halter ile çalışır; Köyde hayvan beslemeyen şehirde köpek, kedi besler; Köyde tuvalet dışarıda idi şimdi artık Avrupa'da sokaklarında ve açıkta oldu...

Tarikata düşman olan tarikatın faydalarını bilmiyor: olabildiğince kötülüklerden uzak, ahlaklı bir çizgide tutması gibi. Tarikatçı da, tarikattaki tehlikeleri bilmiyor. Bence orta nokta, şirkin tarikattan silinmesi, geri kalanının (tevessül, rabita, cehri zikir) serbest olması.

Hangi siyasi görüş, sendika, ideoloji veya dinden olursa olsun, insan bulunduğu grubun içinde belli bir makama gelmişse; içinde olduğu camiada verilen bilgilerin yanlış olduğunu idrak etse bile elindeki statüyü kaybetmemek için sesini çıkarmaz veya aksi düşünenlere ve fikir sahibine düşman olabilir. Hak ve hakikatin yanında değil, nefsinin/egosunun peşinden koşabilir.

Huzur, para, gençlik, sağlık. Bunlar hiçbir zaman bir arada olmaz, en az biri mutlaka eksik kalır.

Alimler: Hiç bir alim hatadan münezzeh değildir, üretken, samimi her alimden mutlaka alınacak ilim vardır! Tek alim, hoca, cemaat lideri ile yola devam edenler zamanla o alimi ilah edinmeye -emir ve yasaklarını din ile özleştirmeye- baslar ki, hem Kur'an hem hadis bunu yasaklamıştır! (Tevbe, 31) Mustafa İslamoglu hocadan da, İhsan Şenocak veya Ebubekir Sifil hocadan da, nurculardan da, süleymancılardan da, milli görüşçülerden de, tarikatçılardan da alınacak çok şey vardır, çünkü; Bizim hedefimiz Kur'an'ı anlamak, yaşamaktır! Bu da bir cemaat veya alimi aşan bir durumdur.

İslam tebliğcisi olduğunu, islam'ı temsil ettiğini iddia edenler, yumuşak sözlü olmalı ve kaba sözden uzak durmalıdır! Hata yapan (Uhud savaşında zor anda dağılan) Müslümana: "Allah'ın rahmetinden dolayı, sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsaydın, şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onlara mağfiret dile, iş hakkında onlara danış, fakat karar verdin mi Allah'a güven, doğrusu Allah güvenenleri sever." (Âli İmrân, 159) diye buyrulur efendimize. (Rab olma iddiasında olan) Firavuna: "Ona yumuşak söz söyleyin, belki öğüt dinler veya korkar." (Taha, 43) şeklinde buyrulmuştur Hz Musa'ya. Rabbim o firavunun denizde boğulacağını bilmiyor muydu, burada mesaj bize!

Doğruyu yumuşatarak insanları anlatmakla, insanların hoşuna gidecek diye, bozarak anlatmak, farklı şeylerdir!

Namaz: Bir iyiliksever zengin düşününüz. Yolda gördüğü, aç-sefil birini alıyor, hasta iken bakımını yapıyor; iyileştiriyor. Gözleri kör olacaktı, elleri-ayakları kangren olmuştu kesilecekti; kurtarıyor... İyileşince de yediriyor, içiriyor onu mükemmel bir hale getirdikten sonra da uğurlarken ona tekrar hasta olmaması için gerekli reçeteyi veriyor ve diyor ki, "Günde 5 kere haberleşelim, kendini bana hatırlat, yeniden hastalanmadığımı bileyim." Adam söz veriyor ama sonra sözünü tutmuyor. O yer senin bu yer benim dolaşıyor, sağlığına aykırı işler yapıyor. İyiliksever zenginin çağrılarına cevap vermiyor. Bir gün geliyor, hastalıklarından biri nüksediyor; ayağı kangren oluyor. Hemen aklına o zengin geliyor ona ulaşıyor ve bütün suçu iyiliksever zengine yıkmaya çalışıyor, başlıyor yakınma, "Benim ne suçum vardı da beni unuttun, beni hiç aramadın, sağlığımla ilgilenmedin?" Siz o zengin yerinde olsanız ne yapardınız? "Başınıza her ne musibet gelirse, kendi ellerinizle yaptıklarınız yüzündendir. Allah yine de çoğunu affeder." (Şuara, 30) "İnsan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür." (Adiyat, 6) "Ellâhümme inneke afüvvün, tühibbu'l-afve fa'fü annî: "Allah'ım! Şüphesiz Sen affedicisin, affetmeyi seversin, beni de affet." (Tirmizi, Da'avât, 89)

Yaratıcıyı unutan akıl-bilim atomu parçalamakla yetinmez atom bombası yaparak onu kullanır da!

Gazali, 'el-Maksadu'l-Esnâ fî Şerhi Esmâ'illâhi'l-Hüsnâ' adlı eserinde bir örnek verir: Zamanında yapılan bir su saati vardır. Cahil bir köylü bu saatin sadece dışını görür. Çalışan bir saat. İçindeki mekanizmadan haberdar değildir. Saat kendi başına işliyor zanneder. O saate gördüğü kadarı ile hayran kalır. Saati temizleyen görevli ise o saati yapan mühendisin ürettiği şeyi bizzat görmekte ve onu yapan mühendise hayran kalmaktadır. O da mühendisi takdir etmektedir. Saati yapan mühendis ise eğer yaratıcıya inanmıyorsa aklını yüceltir ve o eseri ortaya çıkardığı için kendi ve aklı ile gurur duyar. Ama bir yaratıcıya inanıyorsa o aklı verdiği için O'na (cc) teşekkür eder, O'nu över ve asıl hayranlık duyulması gerekenin de farkına varır. Akı vereni unutmamak kadar onu nerede kullanmamızı istediğini de hatırlamakta ayrıca önemlidir!

Sorunun teşhisi kadar tedavi-çözüm önerisi de önemlidir! Sadece sorundan şikayet etmek sorumluluktan kaçınmaktır. Vahiyden uzak tedavi ise önerileri sadece sorunu artırır! Herbert Marcuse, batıda annelik şefkatinin kalkmasının zamanla sevgisiz ortamda büyüyen çocukları ırkçılığa ittiğini söyler! (Kurtuluş önerisi ise, özgür cinselliktir!) Jean-Jacques Rousseau, Batı bakış açısını, güçlünün hakim olduğu sistemi olabildiğince eleştirir ve reddeder. (Ama çözüm olarak, eski Yunan site devleti modelini önerir!) Max Weber, üret ve biriktir diye özetler kapitalist sistemin teorisini. Ama İslam; Lonca teşkilatları ile, Ahilik ile ; "üret ve paylaş" öğretisini çevrasına yayar! Tevazu, edep, ahlak, zekat, kurban, selamlaşma, cemaatle namaz ile insanlar arası sıcak teması, duygu alışverişi ve manevi yükselmeyi amaçlar!

Şikayetler; ihtiyaçların karşılanamamasından değil, Daha lüks yakalanamadığı içindir!

1560

Modernizm: Dinlerini taklit modernlik zannediliyor! Hristiyanlık inancından kaynaklanan heykel, org ve şarap kültürü bizde sanat, piyano ve şarap şeklinde çağdaşlık olarak kabul edilmektedir. Org, sonradan piyano olmuş; kilise kökenli! Heykel, Avrupa'da yaygın çünkü kökeni, İsa heykellerine (o da yunan tanrılarına) dayanıyor! Şarap batıda yaygın, çünkü şarap Hristiyanlıkta İsa'nın kanı kabul ediliyor! Biz de ise tüm bu Hristiyan temelli adetler hep modern olmanın sembolü kabul ediliyor!

Kolaycılıktan kurtulalım! "Ey Allah'ım! Şu İslam düşmanlarını kahreyle!" türü beddualar bana hep Yahudilerle Musa (as) arasında geçen konuşmayı hatırlatır: "Dediler ki: "Ey Mûsa! Onlar orada bulundukça, biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin, onlarla savaşın. Biz burada oturacağız." (Maide, 22) Allah kahretme işini Müslüman eli ile yapmak istiyor, yoksa Musa'nın ümmetinden farkımız kalmaz! "Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mü'min topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin." (Tevbe, 14) Kahretme ise öncelikle boykot ile başlar!

Herkes kısa yoldan köşe dönme peşinde Ramazandan Ramazan ibadetle cennete; Milli Piyango ile zenginliğe; bir kitap okuyarak ise ateizme ulaşmaya çalışıyor insanlarımız.

Çoğumuz kolayca statü kazanma derdindeyiz. Küpe, uzun saç, mini etek vb. veya sakal, cemaatle... Öz, nitelik, ihlas, okuma daha zor iş.

Din samimiyettir. İslam içtenlik dinidir. Ama ne yazık ki, ben de dahil çoğumuz söylemlerimizden giyimimize dıştanlığa önem veriyoruz! Ne de olsa daha kolay.

Gdo'dan crıspr/gen teknolojisi 1400 sene önceden haber verilmiştir: "Hakimiyeti ele aldığında ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır." (Bakara, 205); Şeytan: "Kullarını mutlaka saptıracağım, kesinlikle onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler" (Nisa,119)

Metaverse ne demek? Evrenin ötesi; reel dünyaya alternatif, yeni sanal dünya; sahte cennet. Anneler-babalar dikkat! Çocuklarımızı internete en az %50 kaptırmıştık, 'Önümüzdeki 10 yılda' bu oran 'Metaverse' ile %90 olacak.

Metaverse, blockchain, transhumanism, Neuralink: Eskiden GDO'lu gıdalardan şikayet ederdik, yakında her gıda sentetik olacak. Biyolojik değil yapay; sosyal değil sanal insan oluşturuluyor!

Mark Zuckerberg Metaverse ile bize sanal arazi satarken, Bill Gates, Jeff Bezos reel alemden arazi satın alıyor!

Zenginlerimiz yırtık pantolon giyiyor, fakirlerimiz iPhone'un son modelini almaya çalışıyor.

Müslüman ve ahlak: İslamiyet Allah inancı, Melek inancı, ahiret inancı temelinde ahlaki sistemine oturtmayı amaçlar ama günümüzde bu inanç temelli eğitim hemen hemen hiç kavratılamadığı için bu defa, İslam'ın topluma sağlık huzuru sağlamada ikinci kademe aşama kuralları gündeme gelir: Kul hakkı, komşu hakkı, insan hakları temelli kurallarını ve cezalar bütünü (Muamelat ve ukubat)

Faşizm ve şirk üzerine: Ey insanlıkta kardeşim olan arkadaşım. "Üstün ırk" diye bir kavram yoktur. Zaten ilerleyen gen teknolojisi, tüm ırkların birbirine karıştığını ispat etmektedir. İnsanlık özelliklerini koruyabiliyor, hele de 'mümin bir Müslüman' olabiliyorsan bu sana yeter. İrk doğuştandır, Allah'ın verdiği ile insan hangi akla hizmet başkalarına üstünlük taslayabilir?! Ümmete 1400 senelik tarihinin ilk yarısında Arapların, ikinci yarısında Türklerin önderlik yaptığını kabul eden, Çeçen Şamil, Kürt Selahattin'leri minnetle anan, ümmete liderlik yapmasını rabbimizin yine bize lütfetmesini temenni eden bir Türk kardeşiniz olarak ümmet ruhunu ayakta tutanları rahmetle anıyoruz. Ayrıca, ey sen tarikatçı kardeşim. Eğer şeyhinin senin "yataкта kaç kez döndüğünü bildiğine", "mezarda senin yerine sual meleklerine cevap vereceğine", "sırat köprüsünden seni direk geçireceğine" vb. inanıyorsan, bunlar şirk kokan inanışlardır, hemen terk et! Şeyh, manevi öğretmendir. 'Keramet haktır' ama 'şeyh isteyince olmaz!' Allah isterse görülür! Şeyh her istediğinde olur demek, Allah'ı -haşa- bir konuda zorunlu yapmak zorunda kabul etmek olur ki bu şirkidir! Şirkten uzak tevessül, rabita olur mu, olur! Nasıl olduğu, yukarıdaki konularda anlaştıklarımızla anlaşılacaktır!

Ülkemin ırkçıları yabancı değil Müslüman düşmanı; ülkemizin ateistleri din değil İslam düşmanıdır!

Size karışan mı var? Eşcinsellere özgürlük isteyen, yabancı müzik dinlemeyi modernlik, Yunan adalarında, Paris'te tatil yapmayı çağdaşlık, yılbaşında hindi kesip çam ağacı süsleyen, özgürce (!) giyinip liberalce yaşayıp, bale ve meditasyonu ilerililik zannedenlerden din dersi: Namazı Türkçe kılın, hacca gitmeyin parasını fakirlere verin, ezanı Türkçe okuyun, tesettür İslam'da yok, kurban hayvan katliamı, oruç ayı düşman saldırabilir, çocuğunuzu Kur'an kursuna ortaokuldan sonra gönderin...Japonların çiğ balığına suşi adı altında yiyen, Çinlilerin çubuklarıyla canlı maymun beyni ve kızarmış köpek eti ve canlı ahtobat yiyenler; elle yemek yeme örfünden dolayı Araplara pis diyorlar. İspanya'ya boğa güreşlerini izlemeye giden veya Yahudilerin günahlarından kurtulmak için tavukların kafalarını duvara vura vura öldürmelerine

ses edemeyenler "Kurban bayramına hayvan katliamı"; Yunan adalarına gezmeye gidenler de "hacca gitmeyin parasını fakirlere verin" diyor. Namaz kılmayanlar ezanı Türkçe okunmasını ve namazı Türkçe kılmamızı istiyorlar...

PKK'dan IŞİD'e. Terör olaylarının arkasında ekonomik ve siyasi güç kavgaları vardır! Tüm teröristlerin de arkasında dış istihbarat örgütleri bulunur!

DEAŞ öyle bir mantığa sahip ki, Hz resul döneminde yaşasa idiler, Mekke'de boykotu sonlandıran anlaşmayı yaptığı için, Medine'de Hudeybiye anlaşması yaptığı için Peygamber Muhammed (sav) ile bile savaşırdı bunlar, tabii sahabinin çoğunu da tekfir ederlerdi! Allah ıslah etsin!

Mülteciler: Avrupa'nın kapısına dayanan mülteci çocuklar, alacağını tahsil etmeye gelmiş olabilir mi? 200 yıldır sömürülen ülkelerinin haklarını öyle veya böyle alacaklar bir gün!

Ensar olmak ayrıcalıktır! Herkes her an muhacir olabilir, ensar olmak ise bir lütuftur. Allah bu ikramı bize nasip eyledi, şükrünü eda eyleyenlerden oluruz inşallah.

Türk İslam, Müslüman sol üzerine! Alim sıfatlı yaratıcının gönderdiği İslam eksik mi ki yanına illa başka bir fikir akımı eklenmek zorunda hissediliyor?! Eksiklik sende, anlayış kapasitende! Korkma, sadece Müslümanım demekte yeter. (Hicr, 78)

"Kürt sorunu, Arap sorunu, Arnavut sorunu, Türk sorunu yoktur. İslam Milleti'nin parçalanmışlık sorunu vardır." Sezai Karakoç

"Yola çıktıklarımızı yolda bulduklarımıza değişmeyelim dedik, lakin yolda satışa getirenler oldu. Yol değişmez lakin yolcu değişir. Karakter ve şahsiyetler kolay değişen değerler değildir. Kolay değişenler kolay ve ucuza giderler. Baharın çiçeklerini sevenler kışın ayazını da sevmek zorundalar. Bir atımlık barutu olan savaşa çıkamaz. Küheylan koşmuyor ise onu doğuran kısrağın utansın."

İrkımız Kader, dinimiz tercihimizdir! Kader değil tercihlerimiz ile varız, övünürüz, örnek alıriz, oluruz. Tarihte Peygamberimiz ile İslam dinini yayan Araplar, Bu dine hizmet eden, koruyup Osmanlılar ve günümüzde bu davayı önderlik edecek olan her kim ise, onu sever ve ona dua ederiz. Rabbim dinine hizmet eden bir millettten olmayı nasip eylesin.

Rahman Allah (cc) Ben insanların iyilikleri için bir kere uğraşırım, umursamazlar; iki kere uğraşırım, aldırış etmezler; üçüncü kez ya çabalarım ya bırakırım. Her iyi niyetimde nankörlükle karşılaştığım da olmuştur! Ben, "sizle mi uğraşacağım, kendini düşünmeyi ben mi düşüneceğim." der, kızır kenara çekilirim! Ama, yer ve gökleri ve içindekileri yoktan var eden Yüce Allah (cc) kendisini kabul etmeyen ateiste bile, bir gün değil, 3 gün değil, binlerce kez rızıkta verir, nefes alacak ciğer ve hava, el de ayak... Hem de kendisine o kadar nankörlük ettiği halde her insana; Münafık, fasık dahil her kuluna. O (cc) Rahman, Rezzak, Latif, Sabur olandır.

İnsanların %10'u siyah, %10'u beyazdır! Geriye kalan %80 gri renklerden oluşur. Bu, ahlaktan ibadete; siyasetten insanlığa böyledir.

Ezik! Ateist Allah'ı inkar ederken eziklik hissetmiyor, Müslüman Ateist karşısında evrimi inkar ederken eziklik hissediyor.

Unutmayalım! Patavatsızlığın açık sözlülük olmadığını, cahilin cesur olduğunu, hayata zevk penceresinden bakanlardan, Taassup tan uzak durmak gerektiğini, İlk emrin OKU olduğunu, Unutmayalım!

Saygı, empati "Namazı Türkçe kıl" diyenlerin kendileri namaz kılmaz, "hac paranı fakire ver" diyen, kendi tatil parasına elletmez, "kurban hayvan katliamıdır" diyen, hamburgerciden çıkmaz! Bizler oruç tutarken, azıcık terbiyeli olsa gizli yerde yiyebilecek olan, burnumuzun dibinde göstere göstere yer içen ve çıplak gezip sokak ortasında çiftleşenine bu kesim sonra bize; "saygı göster" der! Saygı hak edilen bir meziyettir ve karşılıklıdır! Bizim kesim cidden sabır taşı (!) imiş!

Yüzde 90'ı Müslüman olan ülkede, Seküler kesim, "diyanet kapatılsın, biz kılmayız ama siz kılarken namazı Türkçe kılın, başınızı örtmeyin..." diye bize akıl (!) verirken biz onlara; "İçki içmeyin, zina etmeyin, eşcinsellik yapmayın" demeyi boşverin, "Ramazan'da ulu orta yerde yemek yemeyin" bile diyemiyoruz!

Sevdiği ile evlenip kavga etmeyen, hoşlandığı yemekten bıkmayan, tatilde bile canı sıkılmaya kimse var mı?! Huzur, hepsi ahirette.

Pasif iyiler geçmişte helak oldular. İyi olduğunu iddia eden insanlar, sadece kanunların kendine tanıdığı yetkileri kullanıp kötülük ile mücadele etse, kötülüklerin en az %50'si ortadan kalkar! Polise, zabıtaya o kadar çok şikayet etme hakkımız olan konular rahatça toplumda işleniyor ki, bizlerin herhangi bir konudaki pasifliği kötülüklerini sürmesine yardımcı olmaktadır. İslam'da nemelazımcılık yoktur. "Ben mi uğraşacağım, bana ne?" gibi yaklaşımlar kendinizi olmasa bile ailenizin zarar görmesine neden olacak silsiller zincirinin ilk halkası olabilir.

1563

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunurlar: Ne fosil kayıtlarının onları yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması, onların evrimi savunmalarına engel olmuştur! Evren Ezeli ebedi'dir derler: Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel bazda verdiği halde görmezden gelirler! Komünizm yani dinsiz bir toplum olacağını ileri sürdüler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist Rusya'dan sonra ortaya çıkan devletlerdeki dini uyanış bunu doğruladı! Ne tarih, ne bilim, ne psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hala savunula gelmektedir.

Toplumsal değişimin şifreleri: "Nasılsınız öyle idare edirsiniz." (Rad, 11); "Amelleriniz amirlerinizdir." (Acluni, I / 146, II / 127); "Hiç kuşkusuz bir toplumun bireyleri kendi iç dünyalarını değiştirmedikçe Allah da o toplumun gidişatını değiştirmez." (Rad, 11)

"Ferdî planda vicdanlara, toplumsal planda camilere hapsedilmeye çalışılan din, 'Allah'ın dini' değildir." (A. Dilipak, Yeni Akit, 12.08.2019)

İyilikte maraz doğar mı? Hayır! Sadece iyiliği hak edene yapacaksın, Yine de maraz doğarsa Allah rızası için yaptığından dolayı, geriye bakmayacak, yola devam edeceksin!

"Yaptığın şeysin, söylediğin değil!" Konfüçyüs

İş yapan, insanlığı gereği yaptığı işte eksiklikler olur, İş yapmayan zaten iş yapmadığı için, hiç hata yapmaz, sonra da iş yapanın eksikliklerini eleştirir! İş yapmayanların dünyada işin iş, ama ahirette hesapları çok zor!

"Gençler dünyanın kendi etraflarında döndüğünü zannediyorlar. Aslında dünya, kendi etrafında dönüyor! "

"Siz nefsinizi meşgul etmezseniz, o sizi meşgul eder."

Hız. İbni Abbas: "Devamlı yapıldığında küçük günah yoktur, tövbe edip yapılması bırakıldığında büyük günah yoktur." (Taberi,8/245; İbn Ebi Hatim,3/934; Suyuti/ed-Durru'l-Mensur, 2/500; Beyhakî, Şuabu'l-İman, 5/456)

"Müslüman'ım kesin cennete gideceğim" diyenlere hatırlatma! "Cehennemde yanıp sonra nasılsa cennete gireceğim." demek küfürdür. Allah korku ile ümit arasında olmamızı -"Onlar korkarak ve ümit ederek Rablerine dua ederler." (Secde, 16); "Gerçek şu ki, kafir olanlardan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez." (Yûsuf, 87); "Allah'ın azâbından ancak hüsrâna uğrayanlar emin olabilirler." (A'râf, 99); "Müminler Allah'ın azap ve azabının miktarını bilselerdi hiç biri Cennet'i ümit etmezdi. Kafirler de Allah'ın rahmetinin ne kadar çok olduğunu bilselerdi hiç biri O'nun rahmetinden ümit kesmezdi." (Müslim, Tevbe 23); "Kul sıhhat halinde korkulu ve ümitli bulunmalı, havf ve recâsı birbirine eşit olmalı; hastalığı halinde de recâ (ümit) yönü kuvvetli olmalıdır." (Nevevî, Riyazü's-Salihîn Tercümesi, I/479)- istiyor. Yoksa Yahudilerin mantığıdır bu bakış açısı: Yahudiler, "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş dokunmayacak, dediler." (Bakara, 80) Bu bakış açısı, geleceğinden emin olmak, ölene dek imanından garantili olmak anlamına geldiği gibi, azabı hafife almak anlamına da geldiği için küfürdür! Allah Azze ve Celle, son nefese dek imanlı yaşamayı nasip eylesin, Amin!

Cennete talip olan biz Müslümanların bu çabası-zlığı-nı okulda gösterseydik, öğretmenler bizim sınıfta bırakır, okuldan atardı.

İnsan ölümsüzlüğe, huzura, gençliğe özlem duyuyor, çünkü hepsini cennette bırakıp dünyaya geldik. Hadi, yeniden anavatanımıza dönelim!

1564

İnsanda neden kendini beğendirmeye hissi vardır, neden birisini ölümüne sever, neden bir doyumsuzluk içinde kıvrılır durur? Çünkü bu özellikler Yaradan tarafından, insan kendisini Allah'a beğendirmesi için verilmiştir. Allah'a has kılmamız gereken sevgiyi bazen insanlara yansıtırız. Ayrıca insan cennetten kovulduğu için de o sonsuz nimetleri özler ve daima bir doyumsuzluk içinde olur.

İki büyük sorunuz. Boş vakit meselesi, kendini başkasına beğendirmeye çabası.

İnsanlar hayatlarını, kendilerini başkalarına beğendirmeye için harcayarak heba ediyorlar.

Şirksiz iman+ ihlaslı amel= Cennet

İmtihan. Hz Nuh ve Lut'un hanımları cehenneme; firavunun hanımı cennete gitti. (Tahrim, 10-11)

İnsanlar Allah'ın imtihan için yarattığı dünyada yeteri donanım ve ortam olduğu halde, cennetteki ortamı talep edip var olan ortamı sorgulamaktadır.

İlim, amel, ihlas: Seküler kesim bilmiyor, bilmediğini de bilmiyor, bilmeye de niyeti yok ama bilgiçlik taslıyor, Biz dindarların okuyan kesimi işin felsefesini yapıp yaşamıyor, yaşayan da hurafe'ye dayalı İslam'a zıt menkıbelere meyilli, Bunları aşır bir de ihlaslı olarak yaşamak var ki, cennet boşuna 8 derece değil.

İslam, güneş gibidir! Ama ışıktan kaçan yarasalara (Ateistinden adı Müslüman'a) güneş ne yapsın? Herkes, kendisi cenneti isteyecek!

Bidat: Dini anlamda sonradan çıkan (Bidati seyyie) şeylerdir. İşin aslı, her şeye nasıl baktığınla alakalıdır konu. Mevlid: Mevlidin kendisi değil, vasıta oldukları sevaptır düşüncesi, bidat olmaz. Yasin'i cuma akşamı okumak: Cuma gecesine özel ibadet zannetmek bidat, ama Kur'an'ı okumadan dolayı, vasıta olduğunu düşünmek, Kur'an'dan dolayı sevap ummak, caizdir. Ölünün ardından 40. günü Kur'an okutmak: Dinde yoktur ama içeriği düşünülünce, olabilir diye kabul edilmeli, yapılmayınca günah olmadığı bilinmelidir. Cenazeye çelenk göndermek, tabuta resim, flama koymak ise birer bidattır! Dinin aslından olmadığı bilinecek, "dinin aslı ile çelişmeyen ve iyiye vesile olan", kendinden sevap umulmayacak, yapılmayınca günah kazanıldığını düşünülmeyecek, dinin aslından olmadığı bilinecek ama vasıta olduğu şeylerden (Kur'an okuma, muhabbete vesile) sevap umulacak, bu caizdir. Kandil geceleri üzerine: Kadir gecesi hariç diğer geceler veya onlara özel ibadet yoktur, doğrudur ama bu cümlelerin devamı şu olmalı: O geceden değil de, 'o gecede yapılan ibadetlerden dolayı sevap beklemek' İslam'a aykırı değildir! Yanlış bilin ama doğruyu Terk etmeyin. Rabıta: Ne dindir ne şirktir. Rabıtanın dini dayanağı yoktur, rabıta yapılan şeyh, yüceltilirse şirke de kayılabılır. Şeyhteki feyzin kalbe akmasını düşünmek şirk değildir, sadece gönül eğitiminde bir metottur. Ama bu dinselleştirilmemelidir. Dini değil, dini bir hedefe vasıtaadır. İbadete vesile olması ön plana çıkarılmalıdır, vasıta olanın dini olmadığı bilinmelidir. Şeyhe bakmaktan sevap beklemek: Bundan sevap beklemek bidattır! "tefekürü saatin" ise hadisi uydurmaktır. (Suyuti, el-Leâli'l-Masnûa, c: 2, s. 276; Şevkânî, el-Fevâidü'l-Mecmûa, s: 251) ama "kunu maa's-sadikin" ayeti gereği yapılıyorsa ve ibadet maksadı ile yapılmazsa, sorun teşkil etmez.

Allah rızası için bir iş yaptığımızı iddia ediyoruz ama dünyalık karşılığını, para, makam, tatlı söz olarak görmeyince kırılanaşıyoruz. Demek ki niyette sorun var... Dön başa!

"İslam zafer değil, sefer dinidir" diyenler, ufukta zafer gözükmeyince, ne yazık ki, seferi de terk edebiliyorlar.

1565

İdeali gözden kaçırmadan realitenin sınırları içinde hareket etmek, Umut ve umutsuzluk arasında bir dengede, mücadeleye devam etmek! Çizgimiz bu olmalı, bi-iznillah.

Dünyaya, Prens/prenses 'gibi' yaşamak için gelmedik, 'Kul' olmak için geldik! Biri imkansız diğeri tercih bağlı.

Müslümanlığımız; Adaletten paraya, menfaatimize aykırı durumda gösterdiğimiz tavırlara göre ortaya çıkar! Yoksa slogan, her kesimde bol.

Her birimizin zengin, güzel, huzurlu, sağlıklı olacağımızın hiçbir zaman garantisi yok. Ama kesin olan tek bir şey var o da, imtihan dünyasında olduğumuz! Ne yazık ki en az düşündüğümüz şey de, bu kesin olan.

Evlenmeye niyeti olan kız ve erkeklerin, halk Eğitim'den "evliliğe hazırlık, anne baba ve karı koca" eğitim sertifikası alması zorunlu kılınmalı! Yoksa 30 yaşına gelmiş, hala anne baba veya karı koca olamamış evli insanlarla dolu ortalık. Sonra uğraşın emniyet, uğraşın öğretmenler!

İslami bilinçte kırılma: Modern hayatın nimetlerinden liberalce faydalanıp, ferdi olarak seküler bir ortamda yaşamayı Müslümanlık zanneden yeni bir nesil ortaya çıktı. Acele tekfirci, şirk kokan İslam anlayışından uzaklaşıp sağlam bir iman, ahlaklı bir duruş ve istikamet üzere olan Müslüman moduna geçmemiz gerekiyor...

Eksik bilgiden kaynaklanan bazı galat-ı meşhurlar: Allah'ın 99 sıfatı yok, daha fazla var; Mesela 'Şafi' sıfatı Kur'an'da var ama 99 sıfat içinde yok. Kur'an'da 6666 ayet değil, 6236 ayet vardır. Resul ile Nebi tanımı Kur'an'a göre aynı anlamda da kullanılmıştır...

Tesettürü savunurken bizi "kadınları cinsel obje" olarak görmekle itham edenler, araba lastiği satarken bile çıplak kadın bedenini kullanırlar! Halbuki pirleri olan Freud her şeyin kökenini "cinselliğe" bağladığı için en sadık öğrencisi Carl Jung tarafından bile eleştirilmişti ama yine suçlanan biz oluyoruz! Kışın ortasında mini etek giymek, topuklu ayakkabılar ile zar zor yürümek zorunda kendini hisseden insanlar, İslam'ın Emir ve yasaklarının zorluğundan şikayet ediyor...

Dünyada ekonomi çökerken kozmetik sanayiye neden yükseliştir, erkekler giyinip evden çıkması 1-2 dakika alırken kadınların neden daha uzun sürer, kuaför güzellik salonları neden bu kadar pahalı olduğu halde hala dolup taşar, erkekler normal giyinip çıkarken neden kadınlar dekolte giyinme yarışı içindedirler?

İçimizdeki ajanlar bizi yönlendiriyormuş! O ajanların davalarına sadakatleri kadar biz dinimize sahip çıksak, ümmet kurtulurdu!

Mekke'nin fethinin yılbaşı ile çakışması: Tepkisellik gibi görülse de, dünyadaki kurulu sisteme muhaliflik olmazsa, fikirlerde zamanla yozlaşma başlar! Reaksiyon zamanla aksiyona da dönüşebilir ama tepkisizlik, dejenerasyona kesinlikle dönüşür!

Hayatta en önemli şey imandır! İmanda ise en önemli şey imanın 'şirk'e bulaşmamış olmasıdır. İmandan sonra, ibadet ve ibadetin de tezahürü, göstergesi olan ahlak gelir! Buradaysa en önemli şey ihlastır! İhlassız yapılan ameller Rabbimiz katında makbul değildir; kibir; gizli şirk merduttur!

1566

Müslümanlar aralarında çok kırııcı ve ötekileştirici hatta tekfirci oldular: Yapıcı eleştiri ve günahkarı değil günahı hedefe alan yaklaşım esas olmalı: "Ey Musa, firavuna git ve ona yumuşak söz söyle!" (Taha, 44); "Kaba ve katı yürekli olsan yanından dağılıp giderler." (Ali İmran, 159); "Aralarında yumuşaktırlar." (Fetih, 29)

Kapitalist sistemin arz talep putu: 3 sene önce tanesini 1 TL'ye bulamadığımız maskelerin, 3 sene sonra 50 tanesi 20 TL'ye satılıyor. Aynı marka, aynı kalitedeki iki elbisenin birinin rengi daha fazla tutulunca diğerinden neredeyse %50 daha fazla fiyata satılıyor.

Emperyalist Avrupa ve demokrasi, uygarlık: Avrupa devletleri dünyayı sömürmek için koloniler (civilization) kurdular. İşin ironi tarafı bu kelime, 'gelişme, uygarlık' anlamlarına geliyordu. Zaten İngiltere, Fransa ve Almanya kendi aralarında dünyayı uygarlaştırmak için savaşlar yapıp duruyorlar!!

Toplum neden bozuldu? "Siz kendinizi değiştirmedikçe Allah sizin hakkınızdaki hükmü değiştirmez" (Rad, 11) Biz, başkaları bizi düzeltsin diye bekliyoruz, halbuki bizi düzelecek olan kendimiziz! Toplum yukardan aşağı değil, aşağıdan yukarı değişir!

D. Cündioğlu, E. Yüksel, H. Baş, Y. N. Öztürk, M. İslamoğlu, A. Oktar.. ne olduysa bize azar azar oldu!

Tamam, teşhirci kadın vücudunu göstermek, sapık erkekte görmek ister ama kimse bunu bana çağdaşlık diye pazarlamasın, lütfen! Teşhircilik psikolojik bir hastalıktır. Erkeği var da kadını yok mu?! Eşcinsellerin ve röntgencilerin hoşuna gitse de, biz o sapıklığa karşıyız!

İki büyük sorunumuz: Boş vakit meselesi, kendini başkasına beğendirme çabası.

Davaya bağlılık seviyemiz: İslami dava içinde olduğunu iddia eden kişilerin önüne Allah bazı engeller koyar, kişinin bizzat kendisine davaya aslında ne kadar sadık olduğunu göstermek, kaç karatlık olduğunu 'bizzat kendisi' bilsin görsün diye! Şimdi her birimiz hangi aşamada pes ettiğimizi, mazeretlerimizi ne kadar geçerli olduğunu düşünerek ahiret hesabına ön hazırlık yapabiliriz...

Pratikteki dinin adı? İlk emri 'okuma!' olan; ritüelleri arasında içki içmek, zina etmek, kumar oynamak, türbelere çaput bağlayıp dilekte bulunmak olan, senede bir ay diyet, bir kaç gün kavurma bayramı yapılan, senede 2 gün sabah erkenden kalkılıp spor niyetine ritüeller yapılan, yalanı ve emanete hıyaneti normal kabul eden... Ama kimi 30 kimi 40 yaşına geldiğinde mürted olup İslam dinine avdet edilen, İnsanların yaşadığı bu dine ne ad verilir?

Namaz kılmakla, puan toplamak arasında fark var. İbadetlerde amacı hep ıskalıyoruz.

Cemevi ibadethane olur mu? Alevilik eğer kendi kaynakları ile beraber tanımlanacak bir fikir akımı ise, İslam'ın içinde olup tarikat olarak farklı bir çizgide giden bir ekolün adıdır! Yok siyasi olarak tanımlanacak ve ateizm ile Avrupa istihbaratının uzantısı olarak kullanılacak bir argüman olarak düşünülecek ve tarihi geçmişi ile bilimsel kaynaklar reddedilecekse, Ali'siz Alevilik başta, kendilerine 'ibadethane, tarikat' gibi içinde dini kavramların olmadığı bir terim kullanmaları rica ediyoruz!

1567

İngiltere'de Kraliyeti destekleme oranı % 78'dir! Demokrasi, sendika, sosyalizmin merkezi (!) bu ülke de avam kamarası 625, Lordlar (efendiler) kamarası 850 kişiden (70'i papazdır; pastör) oluşur. Lordları kraliçe seçer, avamı (ayak takımını) halk seçer. İngiltere, Müslüman toplumların şeceresini en iyi bilen ülkedir! 12 Avrupa ülkesinde de krallık vardır!

İslamiyet'e 'durmadan' laf soka bir çevreniz varsa veya yolunuz üzerinde teşhirci kıyafetle dolaşan birileri mi var? Yapmanız gereken tek şey, onları yok saymak; görmemezlikten gelmek!

İnsanların yaptığı kötülüklerden tanrıyı sorumlu tutana ateist, o kötülükleri ortadan kaldırmaya çalışana halife denir.

Faşizm öyle bir illet, hastalık ki Türkiye'ye para kazandıran Araplara cemkiren bu faşist zihniyetliler, ülkenin parasını çalan, sömüren, darbeler yapan, zulmeden İngiliz, İsrail, Amerika... için gık çıkaramamaktadırlar!

Hepimiz kendimizi olduğumuzun dışında gösterip, başkalarına beğendirmeye çalışıyoruz. Bilmiyoruz ki, "hedefe varınca hedef ölür" NFK

Ayağımızın altı Ateş (magma) Başımızın üstü Ateş (Güneş) hala ibadet etmeyi erteliyorsak, o zaman olur sonumuzda ateş (malum)

Halk İslam'ı: İslam'a göre 'bu hayatı nasıl yaşadığımız' ve kimin söylemine dikkate aldığımız önemlidir. Ama bizler İslam'ı ölünce hatırlıyor ve 'millet ne der'i önceliyoruz!

Gençlerin yeni dini; "Haz, egoizm ve hız" dini! Onun uğruna okulu, işi, aileyi, dini feda edebiliyorlar. Araç ise 'özgürlük!'

Büyük oranda; "Casusların yerini uydular; Savaş pilotlarının yerini dronlar; zekanın yerini algoritma" alıyor.

Ülkemizin temel sorunu; "Plansızlık" ve Fırsatçılara, spekülatoörlere karşı "Yaptırım ve denetim" eksikliği!

Tüm kitaplar, tek bir kitabın daha iyi anlaşılması için okunur.

"Fakirin ihtiyacı, zenginin israfı kadardır. " Hz Ali

Allah'a götüren bilime ilim denir, seküler ilime de bilim!

Kur'an'ı herkes, ilmi ölçüsünde anlar. Hadissiz anladığını zannedenler ise, kendi yorumlarını hadisletirenlerdir.

Şeytan önce günaha mazeret buldurur, sonra günahı işlettirir! İsteyen nefistir, mazeret şeytandan!

Hiçbir insan tam, mükemmel değildir! Paraya düşkündür, kibirlidir, samimidir ama cahildir, tez canlıdır vb. Dolayısıyla önce hepimiz kendi çöplüğünü temizlese dünya çok daha güzel olur.

1568

Ezanı Arapça okuyunca Arapçı oluyorsun ama, şarkıları İngilizce dinleyince gavurcu olmuyorsun öyle mi?

Din değil; şirk ve nifak (münafıklık) toplumun afyonudur!

Bazıları İslam'a her türlü saldırırken bunun adı özgürlük olacak. Biz İslam'a saldırmalarına itiraz edince, özgürlük düşmanı ilan edileceğiz, yok öyle!

İrkçılık, tekfircilik gibidir! Başladın mı, kendin dışında herkesi dışlarsın, ötekileştirir, düşman ilan edersin! 'İnananlar kardeşir.'

Çocuğunuzun her istediğini yerine getirmeyin, yoksa elindekilerin kıymetini bilmez, doyumsuz olur ve onları da kaybederler.

"Kadını savunurken erkeği, çocuğu savunurken anne-babayı, hayvanı savunurken insanı kurban ediyoruz."

Yapıcı eleştiriye kapalı grup, cemaat, hizipler zamanla karşı olduklarına dönüşürler.

İslam'da cemaat rahmet, tefrika felakettir!

Faiz, sosyal riba; Riba, ferdî faizdir!

Çok okuyan, bilir (ilim); çok gezen, kavrar (İrfan)

Vicdanın her daim canlı kalmasını sağlayan sisteme islam denir.

Saracen, Türk: Batılı zalim sömürgeciler önce "Saracen" kavramı ile Arapları kendilerine düşman ilan ettiler. Bunu daha sonra, Selçuklu ve Osmanlı ile "Türk" kavramı takip eder. Günümüzde sömürgecilerin çekindiği yeni bir kavram bekliyoruz! Arap Müslümanlar, Hristiyanlığın doğduğu yerleri bir kaç senede, o zamanın ABD ve Rusya'sı olan Bizans ve İran'ı bir kaç on senede ve sonra da yüz yıl olmadan Endülüs'ten Hindistan'a uzanan fetihleri Müslümanlar gerçekleştirdince Avrupalılar, aynı zamanda İsa'yı öldürttükleri için düşman oldukları Yahudileri kastederek kullandıkları Saracen kavramı, 'çöl bedevisi, barbar" anlamında Müslümanlar için kullanırlar. Zamanla bu kavramın yerini "Türk" kelimesi alır! Zamanımızda Avrupa'nın kime yeni bir kavram uyduracağını merakla bekliyoruz, henüz ne Arap ne Türkler onları "tasalandırıyor"; sömürülerine engel olmuyor! Bizi İslam'a hizmete layık görülmek üzere yeniden seçilmemiz tek temennimiz...

Avrupa'da en çok Strasburg cafe niçin Türkiye'de var; Avrupalılar hala tuşlu telefon kullanırken biz en son model neden iPhone'u borçla alıp kullanıyoruz; mealizm/modernizm Türkiye'de neden artıyor? Hepsinin tek bir nedeni var; eziklik! İslam'ı kavrayamadık, Batılı bir materyalist olmadık, arada ezilip duruyoruz...

Mutluluk Geçici, Huzur Kalıcıdır!

Mutluluk: Olumluları öncele, olumsuzları genelleme! Sadece duygularınla akıl yürütme; Kendi düşüncelerini, olaya bakışını değiştir, Süreç odaklı ol! Sonsuz beğeni, mutluluk yoktur. Eziklerin duygu boşaltmalarına aldırma!

1569

"Hac Mekke'den dönünce, Ramazan oruç bitince başlar." Necip Fazıl Kısakürek

Futbol toplumların afyonudur.

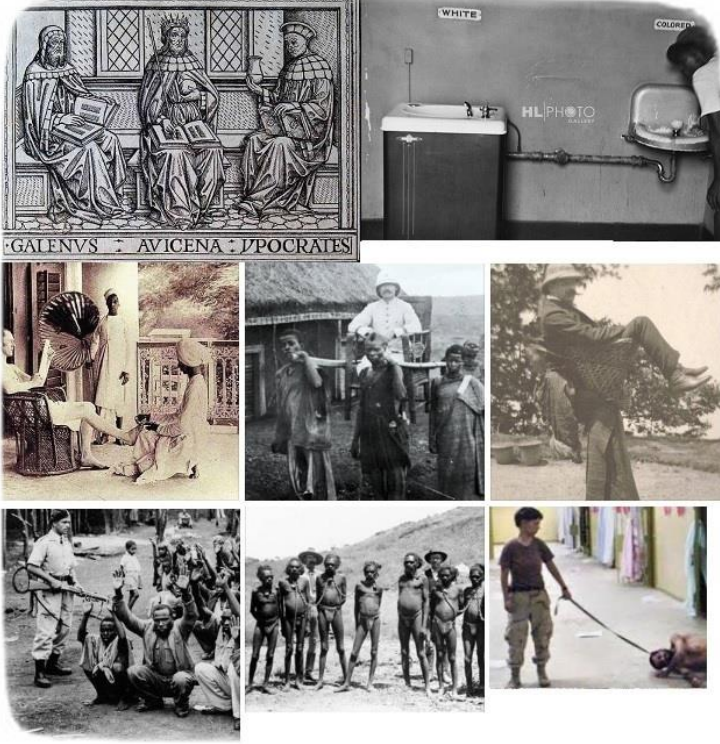
"Çocuğum dindar, ahlaklı, ailesi ve vatanına faydalı, hafız biri olsun yeter." dedi dün bi arkadaşım. İyi güzel de sen bunun için ne yapıyon? Kur'an kursuna ver o hafız yapsın, İmama hatibe ver dindar yapsın! E sen ne yapıcan?! Kimse kusura bakmasın; Sorumluluktan kaçıyor bazı muhafazakar babalar, elini taşın altına koymuyor. "Dindar bir doktor" olsun istese kendisi de uğraşacak, az ama uğraştırmayacak kadarla yetiniyor ama sonra da ömür boyu uğrasıyor...

ABD Hindistan'ı derin dünya devleti sermayesinin yeni merkezi Çin'e karşı koz olarak kullanmak istiyor!. Hindistan'da Müslümanlara karşı saldırılar arttı, Çin'de de Doğu Türkistan zulmü zirvede. Müslüman kitle yine maşa olarak kullanılacak ve bu şiddet daha da artacak.

Hangi parti, hangi tarikat, hangi cemaat, hangi sendikaya, hangi gazeteye gönül bağlamışsak hep elimizde kaldı! Tek yârimiz Allah olsun...

Biz Müslümanlar artık şunu kabullenmemiz gerekiyor!Herhangi bir cemaat, parti, tarikat, grupla olunca cennete gidilmiyor! Herkes tek tek, kendi ameli, gayreti, niyetiyle (Yusuf, 53; Buharî, Vesâyâ 11; Tefsir, 26, 2; Müslim, İman 348-352) cennete gidecek!

Batı, ilim ve emperyalizm! Önce bilimi sahiplerinden isim değiştirerek aldılar. (İbni Sina; Avicenna, İbni Rüş; Averroes, el-Kindi; Alkindus... diye isimlendirilirdi) Sonra bunu insanlığa hizmet için değil sömürü için kullandılar; GDO'dan atom bombasına dek. Ülkeleri işgal ettiler. Yeraltı-üstü zenginlikleri sömürdüler, insanları köleleştirdiler, sonra rahat yönetebilmek için önceden -Oryantalist çalışmalar, misyonerlik faaliyetleri raporları, azınlık okulları vasıtası-topladıkları verileri kullanarak ırk veya mezhep savaşları çıkardılar. 'Milleti Sadıka'yı ermeni terörü ASALA'ya çevirdiler, Çanakkale de beraber savaştığımız Arap, Kürt dindaşlar ile aramıza suni ayıraçlar - milliyetçilikten yalan haber ile düşman etmeye- koyup bizi ayırdılar. Eğitim, kültür emperyalizmi ile sadece topraklar değil beyinler de işgal ettiler. Artık ülkelerin özgürleşme vakti geldiğinde, nasılsa eğittikleri yerel (!) kişiler iktidara taşınıp onların kuralları/talepleri ile ülke yönetilir. Ve bir gün yeter diyenler de "Batı düşmanı, demokrasi-özgürlük karşıtı, radikal" ilan edildiler. Kapitalizm de komünizm de 'karın'daştır! İkisi de materyalisttir, farklılıkları sermayenin nasıl bölüşüleceğinden kaynaklanır, gerisi ruh ikizliğidir! Unutmayalım ki, dünyadaki her pis iş; İngiliz planlar, Yahudi finanse eder, Amerika uygular.

Müslüman toplumlarda terörizm ve isyan bunun için doğuyor. Krizde olan İslam değil, İslâm coğrafyasında bunu yapan modern uygarlık. Katillik ve Modern Uygarlık

euronews Türkçe @euronews_tr · 23s

"Acemi askerleri adam öldürmeye alıştırmak için tutsak sivillerin kasten öldürüldüğü anlaşılmıştır"

Avustralya askerlerinin Afganistan'da 39 sivilin kasten öldürdüğü ortaya çıktı, hükümet özür diledi

19.11.2020

Ebeveyn eğitimi

Muhafazakar ailelerinin çocukları ile ilgili en büyük yanıışı: Buluğ çağına gelene kadar çocuğa hiç günah yazılmadığı düşüncesi ile çocukların dini eğitim, davranış, giyim konularına hiç dikkat etmeyen anne babalar, çocukların tam isyan çağları olan ergenlik çağında onlara sorumluluk yüklemeye kalktıklarında, zıtlasma kaçınılmaz olmaktadır. Bu zıtlasmada pes eden tarafta hep anne baba oluyor. Sonra da muhafazakar ailelerin çocukları neden bu halde, sorusu otomatikman gündeme gelmektedir. Çocuk eğitimi, tıpkı tuvalet eğitimi gibi, başta sorumluluk kazandırmak olmak üzere küçük yaştan itibaren başlanması gereken bir eğitimidir.

Anne baba çocuğuna şu bilinci aşılatısa yeter: "Oğlum/kızım, sen benim gözümde çok değerlisin ama, asıl önemli olan Allah'ın katındaki değerin." Böylece hem sevgi bağı kurulur hem, asıl hedef şaşmaz!

Çocuğun okul eğitimi ile 'baba' ilgilenmelidir! Çocuklarının eğitimi ile günde yarım saat 'ilgilenemeyen' babalar, okul bittikten sonra, çocukları ile hayatları boyunca 'uğraşmak' zorunda kalacaklardır. İş, yorgunluk; babalık 'mesleğini' göz ardı etmeyi gerektirmez!

Anne babaların, "Ben çektim, evladım çekmesin" anlayışının, hem kendilerine hem evlatlarına 'ömür boyu' neler çektireceğini bir bilseler !!!

Baba işten gelir, "yorgunum." der. Anne, " ev işi yaptım, yorgunum." der, çocuk zaten anneyi de dinlemez. Sonuç, aileden sıfır kilometre eğitimle okula gelen çocuklar... Öğretmen, anne babanın evde vermesi gereken temel eğitimi vermekle mi uğraşsın, anlatmak zorunda olduğu dersi yetiştirmekle mi?

Çocuklara sevgi ile, sorumluluk kazandırılmalı ve tüm bunlar disiplin (plan) içerisinde uygulanmalıdır.

"Gençler, saygısızlık etmeyi, büyüklere laf yetiştirmeyi, özgürlük ya da zeka alameti zannediyorlar. Televizyon, bilgisayar ve çevre de çocuklarımızı bizden aldı. Hiçbir şeyden memnun olmayan, şükretmeyi bilmeyen, bencil, haz-zevk merkezli yaşayan ve merhametsiz bir nesil yetişiyor. Okullarda, hasta ve engelli arkadaşları ile alay eden çocukları duyuyoruz. Çocuklara ahlâki konularda pratik çalışmalar yaptırılmalı; ibret alacakları yerlere götürelim.

Çocuklara ezber konusunda o kadar yükleniyorlar ki çocuklar kısa süre sonra kurslara gitmekten vazgeçiyorlar. Saygılı olsunlar diye baskı yaptık; bağımlı ve korkak oldular. Özgüvenleri gelişsin diye müdahale etmedik; saygısız oldular. Korkak olmasınlar diye serbest bıraktık; kimseyi dinlemez oldular.

Anne babalar çocukları ile birlikte namaz kılsalar, güzel ahlakı uygulamalı gösterecekler, çocuklara; nezaketi, güzel konuşmayı, öfke kontrolünü, sabrı,... Kısacası dinimizin adâbı muaşeretini, Nezaket Kurslarını yaşayarak öğretseler..."

Çocuk ahlak kurallarını ailede görür, öğrenir ve uygular.

Çocuklara ne çok korumacı olmalı ne de çok serbest bırakmalıyız! Ama maşallah günümüzde aileler iki hatayı bir arada yapıyor.

Çocuğunuzu hayata hazırlayın, ona sorumluluk verin! Çocuğunuzun arkasını topladıkça onların büyüdüğünü asla göremeyeceksiniz !!!

Çocuğu;

Okula başlayana dek aile, Okulda öğretmen, ergenlik çağında arkadaş çevresi yönlendirir! Aile temeli sağlam atar, öğretmen devam ettirirse arkadaş çevresi bozamaz! Ama aile sadece giydirip yedirmeyi ebeveynlik kabul eder; onun her istediği yapılır ve çocuğa sorumluluk bilinci kazandırılmazsa, daha başta çocuk kaybedilir, geçmiş olsun...

Herkes aile sorumluluğundan kaçıyor! Eyyamcısı bar-pavyona, Cuma Müslüman'ı kahveye, Muhafazakarı cemaat sohbetlerine... Çocuklar; sanal alem ve arkadaş çevresine emanet (!)

Kız

babalarına...!

Çocuğunuza dini emirleri zorla değil, sevdirerek/ikna ederek yaptırın. Günümüz gençleri hiç baskıya gelmiyor ve özgüvenleri - buna patavatsızlık ta denilebilir - çok fazla! Benim Çocuğumun başına gelmez, olmaz denilen her kötü olay, başına gelenlerin beklediği bişi olmadığı gibi sizin de başınıza gelebilir. Ebeveyn olmak çocuğun yemi/suyunu temin etmek değildir, kanaviçe gibi ilmik ilmik çocuğu örmek, yetiştirebilmektir; emektir, ilgilenmektir... Çocuklarımızı sokaktaki arkadaşları, TV/Kore dizileri ve internet yetiştiriyor, ipi bi an önce ele alın... Amerika da orta ve lise öğrencileri arasında anket yapılır: "Neden karşı cinsle arkadaşlık ediyorsunuz?" Kızlar: "Kendimi onlara daha iyi ifade edebiliyorum." Erkekler: "Cinsel duygularımı tatmin için." Lisede din öğretmeni anlatıyor. Kız, erkeğin kucağına oturuyor, hoca uyarınca, "Ne var bunda hocam, o arkadaşım, olayı niçin illâ cinselliğe bağlıyorsunuz?" Hoca, 'Ona, "Kızım sen olayı bir kız gibi değerlendiriyorsun, halbuki karşıdaki bir erkek." diyemedim' diyor... Erkekler tüm kadınlarda bir tek şeyi, kadınlar tek bir erkekte her şeyi isterler, unutmayın babaşolar...

1572

İmam hatip liselerinde tahminimizin çok ötesinde bir "Kore dizisi" ve "K-Pop", yani Güney Kore pop müziği etkisi var. "Çocuğun hayatından K-Drama'yı çıkarırsanız, bu maddi bir boşluk değil manevi bir boşluk oluyor. O manevi boşluğu ne dolduracak? İnanç mı? Yoksa yerli ve milli müzik mi... Osmanlı dizileri mi? Hayır araştırmada verilen cevaplarda şu ilginç sonuç çıkıyor: "Bu boşluğu ancak K-Pop'la doldurabilirim..." Yani BTS ile... (Sümeyye Asa'nın 'Güney Kore popüler kültürünün (Hallyu) İmam Hatip Lisesi öğrencilerine etkisi üzerine bir alan araştırması' adlı yüksek lisans tezinden)

Ertelenen sorumluluklarımız; Çocuk eğitimi!

Çocuklarımız söylediklerimizi değil yaptıklarımızı örnek alır! İzlediğimiz diziler çocukların kimliğini oluşturur. Çocuklarımız; eserlerimizdir!

Anne baba yeme içme ve giyinmeyi karşılamak dışında, "dersler nasıl, çalıştın mı?" bizim zamanımızda imkan yoktu" türü sıradan ve işe yaramayan cümleler ile hala çocuk eğitildiğini zannediyor, ne yazık ki... Çocuk eğitimi doğduğu anda başlar ve 3 yaş civarı temelleri atılır. Ondan sonrası sadece üstüne bina etmek kalır. Daha başta temelsiz bina kurmaya başlıyor ve ilk hatalarımızı yapıyoruz. Çocuğa küçük yaşlarda sorumluluk bilinci kazandırmadan asla başarılı olamayız. Hele ergenlik çağında eğer çocuklarla daha özel ilgilenmezsek, kendileri ile aynı dönemden geçen yaştaşları ile zamanını daha çok geçirmekte, o kuralsız-savrulma

dönemlerinde kendileri gibi cahil ve idealden uzak bu çevre çocuklarımızı eğitmekte (!) yıllarımızı harcayıp büyüttüğümüz çocuklar bir anda bambaşka bir karakter kazanmaktadırlar! Sigara içme ile başlayan, ağzı küfre alışmış, namaz gibi ibadetlerden uzak bir nesil nasıl türedi zann ediyoruz? Hepsi bizim hatamız ve ceremesini de "ömür boyu" çekeceğiz! Çözüm: "her gün" en az 5-10 dakika bile olsa çocuğunuzla kaliteli zaman geçirin, onlarla samimi konuşun, bol bol kitap okutturun, internet-arkadaş çevresini kontrol altında tutun...

Beden bizim, kafa formatlı! Hardware (donanım) bizim, software (yazılım) başkasına ait! İnternet ile nefes alan, sosyal medya ile kişilik oluşturan, moda ile şekillenen yeni sürüme, gençlik adı veriliyor. Öğrenci kaleye topu atıyor, top öğretmene sertçe çarpıyor. Öğrencinin tepkisi: "Tüh, gol olmadı." Çocukların zihinleri boş; hatayı kabul etme veya kendinden başkasını düşünme vd. fobları hiç açılmamış.

Çocuğu kim eğitirse, ona saygı duyar! Anne baba eğitirse onlara, arkadaş çevresi, parti, cemaat, okul, ideoloji... eğitirse onlara!

Aile içi (eşler ve çocuklar arası) eğitim/iletişimi kaybettik, ortada ne ulus devlet kaldı ne ümmet.

Çocuklarınızı ihmal etmeyin ilgilenin sevin onlara zaman harcayın: Kaç okul müdüründen duydum kendisi birçok öğrencisinin başarısının altına imza atarken "müdürlükle uğraştığım için çocuklarımı ihmal ettim" dediğini...Ünlü bir İslam aliminin (E.M.) oğlu dinsiz olur. Sebep olarak açıkladığı cümle önemlidir "babam o kadar çok ilim ile uğraşıyordu ki bizi hep İhmal ediyordu" Küçük de olsa bir İslami cemaatin önderi olan bir gazete (M.K.) sahibinin kızı uyuşturucu kullandığı için vefat eder babanın açıklaması "Davamla o kadar çok ilgileniyordum ki, onu ihmal ettim" Osmanlı'nın son dönemlerinin ünlü bir İslam aleminin (A.C.) oğlu da Hristiyan olur. Ne yazık ki çocuğunun değerlendirmesi ile ilgili bir veriye uğraşmadım ama emin olun söylediği şey yukarıdakilerin de farksızdır! Özet, Peygamberimiz kadar dava lideri olamayız ama çocukları ile nasıl ilgilendiğini araştıralım...

Sorumsuz, isyankâr ve yaşam boyu derdini çekeceğiniz evlat nasıl yetiştirilir? Baba: İştin geldim Yorgunum deyip evde otorite olmazsa çocuğun eğitim işini anneye devrederse Anne: yemeğini yedirmek için televizyonun önüne Her seferinde çocuğu koyar ailede verilecek eğitimi ertelerse Ebeveyn, ben çektim çocuğum çekmesin diye her istediğini yaparsa size Müjde ömür boyu uğraşacağız kocaman bir sorun yumağınız oldu.

Evli bir erkeğin 3 işi vardır: 'mesleği, kocalık, babalık.' Sadece mesleğini iş edinen, koca ve baba olamaz.

Eğitim 'ailede başlar', okulda devam eder, çevre ile şekillenir! Ama günümüzde okulda başlıyor, çevre ile bozuluyor.

EĞİTİMDEN HABERSİZ AİLELER VE SORUN YUMAĞI TOPLUM Eğitim anne karnında başlar, Anne kucağında çimlenir, Aile içinde filiz verir, okulla büyümesi, yeşermesi desteklenir! Bizde, hepsi dışarıdan bekleniyor! İmam Hatip dini eğitimi verir, askerde kuralları öğrenir, evlenince sorumluluk alır...! Dolayısı ile görevini yapmayan aileler, topluma sorun yumaklarını yollamak dışında bir şey yapmamaktadır. Tabii bunu ahiret boyutu da vardır ki, bu tür aileler için çetin geçecektir!

"Sosyal medya ve oyunlar" vasıtasıyla çocuklar şiddet ve cinselliği öğreniyor! Çocukları aile değil sosyal medya şekillendiriyor. Anne baba ile haftada 2 kez birlikte fiziksel teması da içeren etkinlik yapması, arkadaş ortamının seçimi önemli. Gençlik Spor merkezi etkinlikleri ve (mesela) ilim yayma cemiyeti, İHH etütlerine katılım tavsiye edilir. Çocukların internet ve telefon kullanımı sınırlandırılmalıdır. Ebeyen koruması konulabilir.

Çocuk eğitimi

1- Ailelerin içine düştüğü en büyük yanlış, 6-7 yaşına dek çocukların birer birey oldukları, " Aslında kişiliklerinin % 80'ini " bu yaşa dek oturttuklarının farkında olmamalarıdır. 'Çocuk, bir şey anlamaz' dediğimiz yaşlar aslında çocuk kişiliğinin oluşma ve oturma çağlarıdır ki bu yaşlar en çok ihmal edilen, eğitimin göz ardı edildiği, çocukların TV önünde, disiplin- kural konulmadan büyütüldüğü çağlardır.

2- Çocuk ne kadar küçük yaştan itibaren " Aile içinde konulan ve anne babanın da uyguladığı kurallar " içinde yaşamayı öğrenirse hem çocuk hem aile daha mutlu ve huzurlu olur. Özellikle annenin koyduğu otoriteden kaçıp babaya sığınan, veya tersi olan, veya dede-nine tarafından nazlanan, her istedikleri yapılan çocuklar gerek eğitim gerek hayatta doyumsuz, her istediğini elde etmek isteyen, kurallara uymayan mutsuz insanlar olup çıkmaktadırlar.

3- Anaokulu eğitimi çok önemlidir. Özel veya resmi mutlaka çocuklar bu okul-kreşlere gönderilmelidir.

4- "Çocuktur, bu kadar kural koymaya gerek yok." yaklaşımı gerek çocuk gerek aile için gelecekte büyük sorunlara neden olmaktadır. Her yaşın, eğitim ve uyulması gereken kuralları vardır.

5- Anne baba olmak bir meslektir! Okumalı, özellikle bu konuya zaman ayrılmalıdır. Sadece besleme, giydirme, harçlık ile, çocuk sahibi olunur ama anne baba olunmaz.

6- PC ve TV'ler çocuk eğitiminde yardımcı olmaktan çıkıp zararlı içeriğe sahip olur hale gelmiştir. Bunlar mutlaka kısıtlanmalı ve gözetim altında tutulmalıdır.

7- Küçük yaşlardan itibaren sorumluluk duygusu kazandırılmalıdır. Örneğin, yatağını toplama görevi annenin değil çocuğun görevi olmalıdır.

8- Çocukların gelişimini tamamlamada en büyük rol modeller anne ve babalardır. Bunlar unutulmamalıdır ki anne ve babadan öğrenilen davranışlar ,ahlaki değerler,zihinsel ve duygusal gelişim kişilik gelişimini sağlamada en büyük etkindir.

9- Çocuklarla verimli ve etkin zaman geçirmeye dikkat edilmelidir. Beraber oynanabilecek eğitsel oyunlarla ilgili kitaplar mevcut,bunlar okunabilir.

10- Evde demokratik bir ortam sağlanmalıdır. Alınan kararlarda çocuğa da söz hakkı verilmelidir ki hem kendi duygu ve düşüncelerini ifade edebilme gücüne sahip olmalılar hem de özgüveni sağlaması sağlanır.

11- 'Bu nedir?' sorusunun sorulduğu yaş dönemlerinde soruların cevapları geçirtilmemelidir. Gerçekçi ve çok fazla bilgiye girmeden sorulan sorunun cevabı kadar bilgi verilmelidir. Fazla ayrıntıya girmeye gerek yoktur. Eğer bu dönem başarılı geçirilmezse ileri ki yaş dönemlerinde

‘Girişkenliğe Karşı Suçluluk’ aşamasında tikanıklara neden olunabilir. Daha sonrasında anlamadığını neden öğretmenine sormuyor ya da neden meraklı değil, araştırmayı sevmiyor benim çocuğum dediğimizde bunun kökenini anne-babalar kendilerinde bulmalıdır.

12- Anne-baba tutumları çocuğun gelişiminde önemli bir olgu olduğu için hiçbir tutum tek başına tamamen etkilidir diyemeyiz. Dört başlık altında olan " ilgisizlik, otoriter, yetkin, çocuğun aile üzerinde daha baskın olduğu bir tutum " çeşidi olmak üzere dördünden hangisi yaşanan durumu daha başarılı çözecekse o uygulanmalıdır.

13- Anne-baba çocuğunu sürekli kontrol altında tuttuğunu hissettirmese bile uzaktan takip halinde olmalıdır. Örneğin, arkadaşlarını tanımalıdır. Kimlerle, ne zaman, nerede, neler yaparak zaman geçiriyor.

14- Çocuğun birey olduğunu hissettirmenin bir yolu da etkin bir şekilde dinlendiğini hissettirmeliyiz. İçerik ve duygu yansıtması yapılarak

Ergenlik dönemi ve özellikleri

Ergenlik çağı belirgin ve hızlı bedensel, ruhsal ve toplumsal gelişimlerin görüldüğü, çocukluktan erişkinliğe geçiş dönemidir. Bu sürenin başlangıç, süre ve sonlanımı sosyal, kültürel ve bireysel olgunlaşma düzeyi ile ilgili olup İnsan hayatındaki en önemli gelişim dönemidir.

Ergenlik dönemi yaklaşık olarak 12- 20 yaşlar arasındadır. Burada da kişiye özgü farklılıklar olabileceği unutulmamalıdır. Bir çocuk için bu dönem 11 yaşında başlayabilirken bir diğer çocuk için 13 yaş başlama yaşı olabilir.

1575

Ergenlik bireyin kendisi olmayı öğrendiği, kendisini tanıma ve tanımlama becerisini kazandığı, kendisine toplumsal bir değer ve rol biçtiği oldukça çalkantılı bir dönemdir. Bu dönemde bedendeki hormonal faaliyetlerin en üst düzeyde olduğunu da bilmek gerekir. Bunu bilmek önemlidir. Çünkü o zaman çocuğumuzun ani gelişen öfke patlamalarını, kararsızlıklarını, çelişkilerini, yoğun güvensizlik duygularını ya da aşırı güven duygularını, herkese ve her şeye karşı olan isyanını, kırılganlığını, ağlama nöbetlerini, sık sık değişen arkadaşlarını, bunalımlarını daha kolaylıkla anlamak mümkün olabilir.

Çocuğumuz gelişmektedir ve inanılmaz bir hızla hormon üretmektedir. Henüz düzene girmeyen bu üretim faaliyetleri sırasında ise ani iniş çıkışlar olabilmektedir. Ergenlik tek kelimeyle aslında “Karmaşa” demektir. Bu karmaşayla başa çıkmak için de biz yetişkinlerin doğru modeller olmamız ve son derece sakin, sabırlı davranmayı becerebilmemiz gerekir.

Bir konuyu çok net olarak açıklamak gerekiyor. Ergenlikte karmaşalar ve çatışmalar yaşanması çok normaldir. Çocukluğun sakin, düzenli ve çocuksu ruh halinden artık bir yetişkin olma dönemine girilirken bazı taşların yerinden oynaması ve bazı değerlerin yerini bulması olması gereken bir sürecin sancılı adımlarıdır. Bizler bu adımlar sırasında yol gösterici, yönlendirici olmak durumundayız. Çocuklarımız kendi kişiliklerini ve deneyimlerini oluştururken yardımcı olmak açısından dönemin özelliklerini de bilmek gerekiyor.

Ergenlerin en hassas olduğu nokta güç kullanarak hükmedilmeye çalışılmasıdır. Ergen anne ve babalarından büyüdüğünü kabul etmelerini ne bu konuda tutarlı davranmalarını bekler. Böyle durumlarda ergen kendini anlaşılmamış ve engellenmiş hisseder. Bu dönem yoğun bir

eleştirme, inceleme, karşılaştırma dönemidir. Kardeşler arası çatışma yaşar. Kardeşlerinden kendilerini anlamalarını büyüdüklerini fark ederek saygı göstermelerini beklerler. Anne babalar ergenlik döneminde çocuklarının kendilerinden uzaklaştıklarını hissederler ve üzürlürler. Aslında ebeveynlerine her zamankinden daha fazla bağlıdır.

Başarı ergenlik döneminde düşebilir. Nedeni dağınık bilgiyi toparlayamamak, ders çalışmak için gerekli motivasyonu sağlayamamaktır. Sürekli hayal kurmaktan, kendilerini verememekten şikayet ederler. Ancak nedenini anlayamazlar. Ergenler ilgi odağı olmaktan hoşlanırlar. Ergenler heyecanlı ve acelecidirler. Öğretmenlerde kişilik ve bilgi birikimine dikkat ederler.

Ergenlik döneminde bir genç neler yaşıyor;

Ergenlik döneminin özellikleri

Ergen kendine yol çizme, amacını belirleme, cinsel kimliğini kazanma, sosyal ilişkilerini düzene koyma çabası içerisinde. Benlik kavramı ve benlik sınırları değişkendir. "Ben kimim" sorusunu sık sorar. İçinde bulunduğu sosyal kurum ve olguları sorgular. Ülke sorunları, din, milliyet, iş vb. konularda araştırma ve hassasiyet içine girer. Kimlik bunalımı içindeki genci düzenli hayat sıkır, ona yetmez. Başkasına benzemekten nefret eder ama başkaları gibide farkında olmadan davranır. Ne kendisi ne de başkası olamayan genç tepkiseldir, ani çıkışlar da bulunur. Sabırsız, sinirli, saldırgan ve nankör tutumlar geliştirebilir ve bu nedenle çevresiyle özellikle ailesi ve okulu ile zaman çatışma içine girebilir. Bu çatışma ortamından bir an önce çıkması gereken gencin gerçekleştirmesi gereken yetişkinlere özgü hedefleri vardır.

Yetişkinlere özgü bu hedef ve davranışları kısaca şöyle özetleyebiliriz:

1576

- 1) Her iki cinsiyetten akranlarla yeni ve daha olgun ilişkiler kurma,
- 2) Cinsiyetine uygun sosyal rollerle özdeşleşme, Yetişkin bir erkek ya da kadın cinsel kimliğini kazanma,
- 3) Kendine özgü bir kişilik yapısı geliştirme
- 4) Kendi bedenini kabullenme,
- 5) Ana-baba ve diğer yetişkinlerden duygusal olarak bağımsızlaşma,
- 6) Kendine uygun mesleği belirleme ve bu mesleğe yönelme.
- 7) Toplumsal sorumluluk kazanmayı arzu etme ve buna ulaşma,
- 8) Kabul edilen içsel bir ahlak sistemi kazanma.

Bir ergenin davranışlarının önemli bir kısmının altında yatan itici güç bu hedeflerden gelmektedir.

Ergenlik dönemi sorunları

Kendi hedeflerine yönelen genç, karşısında aynı zamanda dev gibi engelleri de beraberinde görür. Üstelik bu engeller en yakınından anne babasından, öğretmenlerinden, akrabalarından, sosyal çevreden ve dahası kendi benliğinden gelecektir. Genç bu engelleri aşmak için büyük bir mücadeleye girer: Evde, okulda sokakta, kendi içinde... Genç kızlar süslenecek, makyaj yapacak, erkekler konuşmalarını ve davranışlarını değiştirecek, güç gösterilerinde bulunacak, sözleriyle ve davranışlarıyla ben varım, büyüdüm artık yetişkin oldum diyecek. Bunu anlatmak için gerekirse asileşecek hırçınlaşacak. Bizler yetişkinler olarak gençlerin bu olgunlaşma çabalarını görebilir ve anlayabilirsek gençlerimizle yaşayacağımız olası sorunların önüne geçmiş oluruz. Aksi takdirde genç ailesinden uzaklaşıp, koşulsuz kabul gördüğü, kontrolsüz akran gruplarına yaklaşacaktır. Birçok genç sigara, alkol gibi zararlı maddelerle bu kontrolsüz akran gruplarında tanışır. Gençler bu grupların baskısını üzerinde çok hisseder, aidiyet duygularının da verdiği etkiyle toplumsal değerleri yok sayabilir.

Ergenlik dönemindeki gençler kendi kişilik yapılarına göre birçok sorunlarla karşılaşır. Genç çevresiyle ve kendisiyle çatışma içine girer. Gerek ergenlik dönemi gerek diğer gelişim dönemlerinde meydana çıkan sorunların bazıları çok daha fazla karmaşık olabilir. Bu sorunlar: hastalıklar, genetik aktarımlar, çevresel faktörler gibi durumlardan meydana gelebilir.

Ancak birçok olağan durumlarda ana sebep dönemsel kaynaklı sorunlardır. Ergenlik döneminin de kendine özgü sorunları vardır.

Ergenlik Döneminde Ailelerin Sıkça Karşılaştığı Bazı Sorunlar ve Çözüm Önerileri:

1. Oğlum/Kızım gittikçe söz dinlemez oluyor

Çocukluktan yetişkinliğe geçmeye çalışan gençlerimizin bunu başarabilmesi için doğal olarak kendi başına hareket etmeyi öğrenmesi, kendi kararlarını vermesi gerekecektir. Kendine has karakter oluşumunu gerçekleştirebilmesi için böyle davranması doğal olarak gereklidir. Bunun aksi aslında sorundur. Gençlerimizin bu durumuna anlayış göstermeli onların fikirlerine değer vermeli artık bir yetişkin gibi görüp onların sözlerine ve kararlarına saygı duymalıyız. Tabii ki anne baba olarak bazı haklı endişelerimiz olacaktır, gerektiği zaman kendi fikirlerimizi ve koruyuculuğumuzu çocuğumuzun kabul edeceği bir tarzda belirtmeliyiz. Bazı kurallar onlara da açıklanarak beraber konulmalı, kuralların gerekliliği üzerine fikir tartışması şeklinde karşılıklı konuşmalar yapmalıyız. Hiçbir zaman, haklı da olsak, kendi düşüncelerimizi baskı yolu ile kabul ettirmeye kalkmamalıyız. Baskı yolu seçildiğinde genç ya içe kapanacak ya da aileden uzaklaşıp kendisine uygun akran gruplarına katılacaktır

2. Benim yap dediğimi inadına yapmıyor.

Yukarıdaki açıklamaların çoğu bu soru içinde geçerlidir. Gençlerin içindeki bağımsız yetişkin olma duygularının etkisiyle genç yapılması gereken en doğal şeyleri bile sadece kendisine yap denildiği için yapmayacaktır. Halbuki böyle bir emir verilme, karışılma kendisi zaten yapacaktır. Böyle bir durumda sabretmek, yapılması gereken şeyi kendiliğinden yapmasını beklemek zıtlasmamak en doğru hareket olacaktır. Genç zaman içinde kendi gelişimini tamamlayarak bu konudaki hassasiyetini bırakacaktır.

3. İstemediğim kişilerle arkadaşlık yapıyor.

Bu sorunun temelinde oğlunuz ya da kızınızla şimdiye kadarki iletişim tarzınız yatıyor olabilir. Aileler bazen çocuklarının büyüdüğünü zamanında fark edemez ve onlara hala küçük çocuk

gibi davranmaya farkında olmadan devam ederler. Her zaman Yapıp yapmaması gereken şeyleri söyler, seçimlerinde fazla müdahaleci olurlar, çocuklarının fikirlerini ciddiye alıp dinlemezler. Otorite altında boğulan genç sonunda, isyan edip, kendisi gibi ailesine isyan bayrağı açmış, ailesiyle bağları kopmuş, anne babalara göre -kontrolden çıkmış- gençlerle arkadaşlık etmeye başlar. Bu durum karşısında çocuğunuzu acele karşınıza almalı ve konuşmalısınız, fikirlerini öğrenin bundan böyle nasıl olması gerektiğine beraberce karar verin, nasihat tarzı konuşmalardan kaçınarak onunla arkadaş ilişkisi kurmaya çalışın. Sorunu yinede çözmiyorsanız, size yardım edebilecek bir uzmana beraberce gidebilirsiniz.

4. Gittikçe bizden uzaklaşıyor.

Gençler kendilerini olduğu gibi kabul eden, sevgi, saygı gösteren, desteğini her zaman kendisinden esirgemeyen bir aileye ihtiyaç duyarlar. Eleştiren, nasihat eden, desteğini bazı şartlara bağlayan, aile tutumlarına karşı aşırı tepkili olurlar. Davranışları yargılanan, çevresindekiler tarafından sürekli eleştirilen gençler, büyüklerinin kendisini anlamadıklarını düşünerek onlardan uzaklaşır. Kendisini içinde rahat edeceği, anlayış ve hoşgörü bulabileceği çevresindeki en yakın gruba yöneltir. Sığınacağı başka limanlar arar. Herhangi bir grupta yer bulamayan gençlerde ise psikolojik bozukluklar oluşmaya başlar. Aile olarak gençlerimizle ilgilenmeli davranışlarını ancak çok gerektiğinde onları kırmayarak değerlendirmeli her zaman ailenin değerli bir üyesi olduklarını gençlerimize sık göstermeliyiz. İlerlemiş durumlarda uzman desteği önemlidir. Unutmayalım ki yalnızlık ve anlaşılama duygusu gençleri intihara yönelten en önemli sebeplerdendir.

5. Sigara vb zararlı maddeleri kullanıyor.

Bunun birçok sebepleri olabilir. En başta gelen sebebi; yasak olan bir şeyi yapıyor olmanın verdiği, gençlere özgü haz duygusu. Bir başka önemli sebep bizim toplumumuzda olan ‘sigarayı büyükler içer’ şeklinde ki yargı. Gençler de büyük olmaya çalıştığına göre sigara içerse yetişkinlere özgü olan davranışı yapmış olmanın verdiği büyüklük duygusunu gerçekleştirmiş olacaktır. Sigara ve zararlı alışkanlıklara karşı mücadele, ergenlik döneminden önce çocuğunuzu bu konuda bilinçlendirmekle başlar, çocukluk döneminde bu konuda iyi örnek olmalısınız ve çocuğunuza zararlı alışkanlıkların kötülüğü konusunda bilinçlendirici konuşmalar yapmalısınız. Ergenlik döneminde yapılacak en etkili davranış, daha sigara vb alışkanlıklara başlamadan ona bu konuda bir yasaklama olduğunu hissettirmemektir. Kızınıza ya da oğlunuza değer verip onu bir yetişkin gibi algılar ve bunu onlara hissettirebilirseniz büyük bir ihtimalle böyle bir alışkanlığı edinmeyecektir, başlamışsa bile sizin yapıcı tutumlarınızla bırakabilir. Bu konuda yapılacak en kötü davranış onları bu konuda baskı altına almak olacaktır.

6. Ne kadar özgürlük tanınmalıyım?

Gençlerin bağımsız davranmaya ihtiyaçları vardır. Bu konuda oğlunuz ya da kızınızla konuşup sınırları ve kuralları beraber koymalısınız. Yerine getirmesi gereken sorumlulukları, aile düzeni, toplum kuralları gibi konularda beraberce değerlendirmeler yapıp sınırları çizebilirsiniz. Katı kuralların zararları olduğu kadar kuralsızlığın, sınırsızlığında zararları vardır. Aşırı serbestlik, kişiliği daha oturmamış ve hayat tecrübesi olmayan gencimizin geri dönüşü olmayan yanlışlara sürüklenmesine sebep olabilir. Bu konuda uzman kişilerin görüşünü almak, sorun çıkmamış olsa dahi önemlidir. Ergenler birçok davranış ve giyim modeli denerler ve daha sonra kendi davranış ve buna bağlı olarak ta giyim tarzlarını oluştururlar. Özellikle baskı altında tutulan gençlerde, çeşitli vesilelerle baskı ortamından kurtulduktan sonra birçok olumsuz davranış ortaya çıkar.

7. Karşı cinsle arkadaşlığını nasıl karşılamalıyım?

Ergenin önemli hedeflerinden birisi de yetişkin erkek ya da kadın cinsel kimliğini sağlıklı bir şekilde kazanabilmektir. Bunun gerçekleşebilmesi için, kız-erkek arkadaşlığı önemlidir. Ancak özgürlük konusunda olduğu gibi bu konunun da kuralları ve sınırları beraberce belirlenmelidir. Kurallar belirlenirken içinde bulunulan çevrede dikkate alınmalıdır. Çocukluk çağından başlayarak bu konuda eğitim verilmeli genç kendi sorumluluğunu taşıyabilmelidir. Bu konuda baskı altına alınan gençler farkında olmadan bu konulara karşı daha hassas ve ilgili olurlar, bunun sonucunda da istenmeyen durumlar ortaya çıkabilir.

Anne-babaların genel davranışları nasıl olmalı?

Eleştiri nasihat gibi yöntemler ters etki yapar. Nasihat yerine aktif dinleyici olmak gerekir. Gencin duygularını anlayabilmek, sevinç ve üzüntülerinden haberdar olmak, duygularını paylaşmak gerekir. Gence emir vermek yerine fikir vermek daha yapıcıdır. Tehdit, baskı gibi yöntemler isyana, yalana, evden kaçmaya yöneltir. Esnek, sabırlı ve sevgi dolu büyükler bu dönemde gençlerin vazgeçilmez ihtiyacıdır. Sevgi ve güven dolu bakış, güler yüz, tatlı söz gencin en büyük ihtiyacıdır.

Anne babalara düşen görevler

Gençlerdeki başarısızlık yerine, başarıyı; olumsuz davranışlar yerine, olumlu davranışları görün. İstenmeyen davranışlarını abartmayın, genellemeyin, onları direk suçlamayın, kızmayın ve en önemlisi başkaları ile kıyaslamayın. Aile ile ilgili karar alınacağı zaman gençlerinde fikrini alın. Konuşmalarınızda korkutma ve tehditten uzak durunuz. Bu dönemde gençleri özellikle ortam- kültüre uygun sanat ve spora yönlendirin. Sevginizi çocuklarınız arasında eşit dağıtın. Çocuklarımızı geleceğin yetişkinleri olarak görün. Büyüdüklerini kabul edin ve onlara güvendiğinizi her zaman hissettirin. Ergenler bu dönemde yetişkinlere, anne- babalarına her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyarlar. Bu ihtiyaçlarını asilikleriyle, hırçınlıklarıyla, bedenleriyle haykırırlar. Onlara yardım etmeli ama belli etmemeliyiz, öğüt vermeli ancak bunu fark ettirmemeliyiz, destek olmalı ama göstermemeliyiz. Ergenlik dönemi sorunları ne kadar yoğun olursa olsun, gençler olumlu desteklenirse, dönemin sonlarında kendiliğinden, çoğunlukla geçer.

Çocuk eğitiminde ipuçları Ergenlik öncesi: ödül ceza sistemi; ergenlik döneminde: duygu sömürüsü, ben dili; 'sen suçlusun değil, senin böyle yapman beni çok üzüyor,' gibi.

Sayın anne ve babalara

Çocukların kişilik eğitim yaşı 3-4'tür, eğer bunu geçirdiyseniz ergenlik çağından önceki son 2 seneye kadar telafi için vaktiniz var.

Ama ne yazık ki, günümüzde anne babalar 'Nasılca ergenliğe girmedi, hevesi ne alsın' diye çocuklara her türlü özgürlüğü sağlıyor.

Ergenlik yani isyan çağına girdiğinde ise, bir anda ibadetler, giyim, davranış çocuklardan talep edilmeye başlanıyor. Bu da tabii ki ters tepiyor!

Yapılması gereken, çocuklara ergenlik öncesi altyapının hazırlanması; ibadetler kadar ibadetlerin amaçları, gayeleri , maksatlarının da iyice özümsetilmesi! Sonrası gelir, bı izzillah.

Tefsirde israiliyyât

Taberiden itibaren yetişen bazı müfessirler kendilerinden önce tedvin edilmiş eserlerden ne buldularsa aynen benimsediler. İslam'a yüzde yüz zıt olanlar bile bazı tefsirlerde yer aldı. (s. 18) Bazı hakikatler, efsane ve israiliyat içinde boğuldu. (s. 19) Yakup Aleyhisselam'ın lakabı İsrail'dir. Yakup, 12 yahudi boyunun atasıdır.

İsrailiyattan tefsire girmiş Yahudi kültürüne İsrailiyat denir. (s. 29) İsrailiyyat dediğimiz haberler, Yahudi ve Hristiyanlar kanalıyla Müslümanlara geçmiştir. (s. 73) İman edenlere düşmanlıkta ileri gidenler yahudilerdi. Bazıları zahiren Müslüman görünüp, din ve itikatlarını içlerinde gizlediler. (s. 82) Eski inanç ve dini görüşlerden bazılarını yeni girdikleri dine ve bunun mensuplarına naklettiler. Yahudiler, İranlılar kendi dinlerine son veren İslam'ı ve Müslümanları içten vurma çareleri aramışlardır. (s. 83)

İsrailiyatı rivayet edenlerden bazıları

Abdullah ibni Abbas: İmamı şafii, Abdullah ibn abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerinin tamamının 100 civarında olduğunu söyler. İbni Abbas'a nispet edilen 'Tenviru'l Mikbas' isimli eserin ona ait olduğu kabul edilmemektedir. (s. 86) Ebu Hureyre: Şöhret ve otoritesi istismara uğramış, hadis ve tefsir sahasında pek çok şey bu büyük insana izafe edilmiştir. (s. 88) Abdullah ibn-i Amr ibn-As: Bu sahabeden gelen, bilhassa mevkuf hadisler hususunda ulema titiz davranmış, onları almaktan kaçınmışlardır. (s. 90) Abdullah ibni Selam: Aslen Musevi iken Müslüman olmuştur. Tevrat'ı iyi bilen bir zat idi. Abdullah ibni Selam bütün yazarlara göre güvenilir bir insandır, buna rağmen bilhassa kendisinden gelen mevkuf hadisler hakkında dikkatli davranmak ve onların israiliyatlar olabileceği ihtimalinden uzak tutmamak gerekmektedir. Şöhreti çok büyük olan bu zatın isminin istismar edildiğini düşünmek de mümkündür. (s. 92) Temim et Dari: Aslen Hristiyan bir aileye mensup idi, Temim'den Müslüman topluma bilhassa Hristiyanlara ait bazı israiliyyatın geçtiği kesindir. (s. 93) Ka'bul Ahbar: Aslen Yemen Yahudilerinden idi. Onun vasıtasıyla tefsire pek çok israiliyat ve efsane girmiştir. (s. 95) Pek çok kez kendisi uyarılmıştır! Mesela ibni Abbas, ondan gelen bir sözü duyunca "Ka'b yalan söylüyor yalan, bu Yahudilerin sözüdür. Ka'b bunu İslamiyet'e sokmak istiyor." demiştir. (s. 96) Ondan gelen başka bir söz için İbni Mesud, " Ka'b yalan söylemiş, demek o hala Yahudiliğini terk etmemiş." demektedir. (s. 97) Hz Ömer de Müslüman olduktan sonra Tevrat'tan nakiller yapmaya devam ettiği için onu dövmüştür. (s. 98) Vehb ibni Münebbih: Aslen İranlı olan Münebbih, Yahudi rivayetlerin en mühim kaynaklarından birisidir. (s. 99) Onun vasıtasıyla İsrail'i rivayetlerden bir haylisinin İslam'a girdiğini rahatça söyleyebiliriz. Tabiinden sonra İsrail'i rivayetlerle meşhur olmuş şahıslardan birisi de ibnü'l-İshak'tır. (s. 100) Ehli kitap mühtedisi olsun veya olmasın, ilmi ile ün yapmış İslam büyüklerinin isimlerinin istismar edildiği ve söylemedikleri pek çok şeyin onlara nispet edildiğini hatırdan çıkarmamalıyız! (s. 101) Yaratılışa ait, geçmiş milletlere, peygamberlere, ahirete ait israiliyyat kökenli rivayetler tek tek ele alınıp kitapta tahlil edilmiştir. (s. 105-380)

Kur'an'da geçen kıssalarda zaman yoktur, yer söz konusu edilmemiştir. (s. 102) Nur ve onunla birlikte yaratıldığı sayılan eşyaya dair haber israiliyyattır (s. 107) Bakara, 102. ayette Harut ve Marut isimli meleklerden bahsedilir. Allah peygamberini hazreti Süleyman'ın sihirden ve sihirbazlıktan uzak olduğunu ifade eden ayeti indirmiştir. (s. 182) Belki yüzde doksan oranında; tefsirle, siyerle, peygamberler tarihi ve meğazi ile uğraşan ve akaid sahasında eser veren müellflerin rivayetleri hiçbir tenkite tabi tutulmadan alınmışlardır. Haberleri rivayet veya

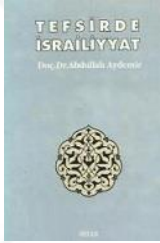
dirayet yönünden ve bazen de her ikisi bakımından tetkik edenler oldukça azdır. İsrailiyattan olan haberlerin naklinde sayısız mahzurlar vardır, birçok yönleri ile bunlar batıl ve lüzumsuzdur. (s. 198) Babil'in neresi olduğunu tayin için ortaya atılan görüşlerin sayısı ona varmaktadır ama bunların yeri tefsire dair eserler olmamalıydı çünkü bunlar ayetten gaye olan irşad ve öğütleri bir ölçüde gölgeliyor ve muradı ilahi bunlar arasında kaybolup gidiyor. (s. 199) Harut ve Marut ile ilgili kıssalar, Zühre'ye ait haberler, söylentiler hadis ilmi ile meşgul olan bilginleri rahatsız etmişlerdir. İbn-i Kesir, "Harut ve Marut'a ait bir takım haberler israiliyat haberleridir çünkü bu hususta sahih senedi olan ve muttasıl olarak kendisi merfu olan bir hadis yoktur." Demektedir. (s. 206) Ashab-ı Kehf kıssası, Kehf suresi 9-22. ayetlerde geçer. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, İbnü İshak'ın bu konudaki rivayeti için, "usulü hadisce ihticaca salih değildir" der. (s. 222) Ashab-ı Kehf'e ait Hz peygamberden bize hiçbir haber ulaşmamıştır, haberin detaylarına da zaten ihtiyaç yoktur. El-Kasimî bu konuda, 'seleften pek çok rivayetler nakledilmiştir, bunların ekserisi israiliyattır, içlerinde öylesi vardır ki, elimizde bulunan hak dinin prensiplerine aykırı oldukları için onların yalan olduğuna kesin olarak hükmedilir.' demektedir. (s. 224) İbni Kesir, 'Allah bize ashabı kehf'in kıssasını bildirmiştir, ondan ibret almamızı istemiştir, mağaranın hangi dağda veya kasabada olduğunu bize haber vermemiştir çünkü bundan bize bir fayda yoktur, dini bir gaye de bunda mevcut değildir, eğer bunda dini bir fayda olsaydı Allah ve onun elçisi bize mağaranın yerini bildirirdi.' demektedir. (s. 227) İsrailiyatın arkasına düşmenin ve bunlarla vakit geçirmenin hiçbir lüzumu yoktur. (s. 228) Talut ve Calut olayı: Bakara suresi 246. ve 251. ayetlerde Talut ve Câlût'tan bahsedilir. Kur'an'ın 6 ayet içinde özet ettiği bu kıssa ile ilgili görülen hadiseler, savaşlar, kahramanlıklar akıl almaz biçimde genişletilmiş ve kitaplara cüz cüz bilgiler dağıtılmıştır, bunların lüzumsuzluğunu ve pek çoğunun israiliyyat olduğunu ortadadır. (s. 230) Davut'un Calut'u sapanla öldürmesi konusundaki rivayetlerin tamamı israiliyattır. (s. 248) Sekînet, hafiflik ve telaşın zıttıdır. (s. 259) Karun hakkında detaya Kur'an-ı Kerim'de ve Hz peygamberin hadislerinde en ufak bir bilgiye tesadüf edilmez, bunlar tamamı ile israiliyat haberleri ve rivayetlerdir. (s. 285) Razi, 'faydasız ve lüzumsuz bilgilerdir bunlar, yapılacak en güzel iş bunlara kitaplarda hiç yer vermemektir.' demektedir. (s. 286) Çoğu zaman söylenenler birbirine zıttır, yapılacak en güzel şey, Kur'an'da anlatılanlarla yetinmek ve bunları bir kenara atmak ve tafsilatı, 'alem-ül gayb' olan Allah'a havale eylemektir. (s. 287) Mikail, İsrail ve Azrail'in yeryüzüne toprak almaya gidişleri ile ilgili rivayetler, İslam öncesi dönemin hurafeler ve israiliyat kaynağı olan belli şahıslar, Tevrat ve onların açıklamalarıdır. (s. 306) Havva'nın Hz Adem'in sol ege kemiğinden yaratılmış olduğu yolundaki uzun ve detaylı bilgiler, karşılıklı konuşmalar ve bunlara dair olan detayların aslı yoktur, bunlar genel hatlarıyla israiliyattır. (s. 310) Kitab-ı mukaddes'in Tekvin 2-17. ayetlerinde "ve rab, iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemeyeceksin çünkü ondan yediğin günde öleceksin" denilmektedir. (s. 317) Hz Adem'e yasak ağacın Havva tarafından yedirilmesi ile ilgili olarak aktarılan rivayetler ve diğer detaylar İslami değildir, bunları doğrulayacak sahih eserlere de sahip değiliz. (s. 319) Hz Adem'in üzerlerini incir yaprakları ile örtmesi ile ilgili rivayetler kitabı mukaddesten alınmıştır. (s. 322) Tefsir ve diğer İslami eserlerde yer almış Hz Nuh ile ilgili o kadar çok şey vardır ki, bunların hemen hemen tamamı Tevrat'a dayanır, Cenab-ı Hak tarafından Kur'an-ı Kerim'de belki onlarca yerde tahrif edildiği, bozulduğu, ilahi hüviyetten zalim insanların eliyle sıyrıldığı bildirilen Tevrat'a ve onun açıklamalarına ihtiyaç yoktur. (s. 352) Kur'an-ı Kerim ilk yapılan mabedin Mekke'deki Kabe olduğunu bize bildirir. (Ali İmran, 96) Bu evin ilk olarak Hz İbrahim ve oğlu İsmail tarafından yapıldığına dair açık beyanlar vardır. (Bakara, 127)

İsrailiyatın zararları: Kur'an'ın esas gayesi olan kıssalar üzerinde düşünmek yerine başka hayal ve hurafelere kafa yorulmuştur, büyük çoğunluğu ehli kitabın eserlerine dayanan, geri kalanları da kıssacıların ve hadis uyduranların düzmesi ve İslam'a düşman çevrelerinin üretimi olan israiliyyat, müminleri bir ölçüde Kur'an'dan ve hadisler uzaklaştırmıştır. (s. 383) İsrailiyyat

denen şeyler Hz peygamberin hadislerine tercih edilmiştir, akıl dışı hurafe dinlemeye alıştırılan insanlar ciddi konulara itibar etmez bir hale getirilmiştir. Bir eserin veya müellifinin büyük olması ayırdır, o eserde israiliyyatın bulunmadığı ayırdır. İnsanlarda, herhangi bir sahada otorite kabul edilen kişilerin hata yapmayacağı, eserlerinde hatalı noktaların bulunmayacağı inancı vardır. Sevmenin ve benimsemenin de bir sınırı ölçüsü olmalıdır. "Senin bir şeyi aşırı derecede sevmen seni kör ve sağır eder." (Ebu Davud, edep, 116; Ahmet, V/194)

Herhangi bir eserde İslami yönden küçük veya büyük bir hatanın veya hatalı bir görüşün tespit edilmesi, bazı insanları hiç de uygun olmayan bir kanaate sevk etmektedir. O da, bu eserlerin tamamen terk edilmesidir. Bu noktada yapılacak iş, bu eserlerin iyi yönlerinden istifade etmek, eksiklerini tespit edip, ilmi usuller dairesinde edep ve terbiye dairesinde ilme, akla ve kaynaklara istinaden hataları göstermektir. (s. 384)

Sonuç: Kur'an'ı Hazreti peygamber binlerce hadisi ile açıklamış, tarif etmiş, tatbikatlar yaparak tefsir ve izah etmiştir. (s. 385) Peygamberimiz, "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız, onlarca anlatılanları ne tasdik ne de tekzip ediniz." buyurmuştur. (Ahmet, Müsned, 3/338; Buhari, İtisam, 25; Davut, İlim, 2) Kur'an ve hadislerde mevcut şeyler Müslümanlara bilgi olarak yeterlidir. (s. 386)

Doç Abdullah Aydemir, tefsirde İsrailiyyat

Mevzu hadisler

Sonradan Müslüman olup Muhammed ismini alan Leopold Weiss: "Hiçbir yalan hadis muhaddislere gizli kalmamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 97)

Kur'an-ı Kerim bize gelen haberleri araştırmayı emreder. (Hucurat, 6) Peygamber efendimiz, 'Kim benim ağzımdan bilerek hadis uydurursa, cehennemdeki yerini hazırlasın' buyurmuştur. (Buhari, I/36; Müslim, I/10; Ebu Davud, III/435; Tirmizi, I/126; İbni Mace, 14)

Uydurma (Mevzu) hadislerin söz olarak hiçbir değeri yoktur. (s. 21) Sahabelerden İmran b. Husayn, 'Ashap katiyen hadis uydurmaz fakat hadis naklinde bazı hatalara meydan verebilir.' demektedir. (s. 26) Peygamber efendimiz daha hayattayken onun aleyhine yalan söylenmiş, o da söylemediği bir sözü kendisine nispet etmeyi şiddetle yasaklamıştır. Bu nedenle sahabeler hadis rivayetinde son derece titiz davranışlardır. (s. 28) Peygamberimiz vefat ettiğinde şaşkına dönen bazı Müslümanlar onun ölmediğini, Hz İsa gibi göğe alındığını söylemeye başladılar. (s. 29)

Hadis uydurmanın sebepleri: Bazı fırkalar hadisler üzerinde tahrifler yapmışlardır, bunun bir sebebi kendi aleyhlerine ve işlerine gelmeyen hadisleri peygambere nispetini inkar etmek, ikincisi, hadisler uydurarak bunu Peygamberimize isnat etmek şeklinde olmuştur. (s. 31) Şii imamlardan İbni Ebil Hadîd, "şunu bil ki, fazilet ile ilgili uydurma hadisler ilk defa Şia tarafından ortaya konmuştur, onlar önce hazreti Ali hakkında çeşitli hadisler uydurdular." demektedir. Aşırı bir Şii görüntüsüne bürünen Abdullah ibn-i Sebe de, Müslümanlar arasında

fitneye sebep olacak birçok hadis uydurmuştur. (s. 32) Şiiler, hariciler, Abbasiler, kaderiye, mücessime gibi birçok gruplar hakkında birçok hadisler uydurulmuştur. (s. 36-42) Mezheplerin mutaassıp taraftarlarından bir kısmı, basit ayrıntıları büyüterek ana meseleler haline getirmiş ve mezheplerinin tatbikatını tasvip edecek olan hadisler uydurmaktan çekinmemişlerdir. (s. 47) Milliyetçilik duygusu ile de hadisler uydurulmuştur. (s. 48)

İslam düşmanları kasıtlı olarak hadisler uydurmuştur. Amaçları dini bozmak, İslam'ı gülünç duruma sokarak alay etmek, bu şekilde halkın kalbindeki din hakkında birtakım şüpheler uyandırmaktır. (s. 51) Meşhur dinsiz Abdulkerim bin Ebi'l-Avca, "dininizde helalı haram haramı da helal göstermek üzere 4000 hadis uydurdum" itirafında bulunmuştur. (s. 54) Dine hizmet etme arzusuyla da hadisler uydurulmuştur. İyi bir şey yaptığını zannederek, zahit veya mutasavvıf görünümlü bazı kişiler hadisler uydurmuşlardır. (s. 57) Meysere bin Abdirabbih, çevresince çok sevilen bir zat idi. Vefatına yakın, "Rabb'inden ümit var ol" dendiğinde, "nasıl olmam ki, hazreti Ali'nin faziletleri hakkında 70 hadis uydurdum." cevabını verebilmiştir. (s. 58) Normalde bu insanlar mevzu hadis dışında yalan söyleyebilecek insanlar değillerdi. (s. 59) Halkı ibadetlere yöneltmek için, detayları mahsul ürünü uydurma, mükâfatı bol olan birçok hadis uydurmuşlardır. (s. 60) Şahsi menfaat düşüncesi ile de hadisler uydurulmuştur. (s. 61) Uydurdukları sözleri sahih hadislerle karıştırmak suretiyle veya uydurma bir senet ile veya hem senet hem metini birbirine karıştırmak suretiyle hadisler, sahih gibi gösterilmeye çalışılmıştır. (s. 70)

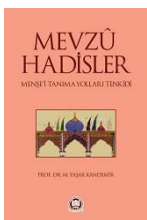
Hadis alimleri, yalan hadis uyduranları tek tek isim isim tespit etmişlerdir. (s. 71) Hadis uyduranlardan hastalandığında hadis uydurduğunu itiraf etmiş olan Nasr bin Tarif, iyileştikten sonra yalancılığına kaldığı yerden devam etmiştir. (s. 81) Ahmet bin Hanbel ve Yahya bin Main bir mescidde namaz kılarken kendi adlarının anılarak hadis rivayet edildiğini duyarlar. Adamın yüzüne yalancılığını vurduklarında, "aynı isimde sizden başka kimseler yok mu dünyada?" diyerek onlarla alay eder bir tavırla adam oradan uzaklaşır. (s. 86) Bir başka kıssacı, sadece bir senet ezberlediğini ve duyduğu her hadisi bu senetle rivayet ettiğini de itiraf etmiştir. (s. 87) Halk kıssacıların zihni yapılarından hoşlandığından, onların etrafında toplanmakta idi. Hatta bir vaiz, içinde dua yazılı küçük bir kâğıdı göstererek "bu Musa'nın duasıdır, kim okur veya yanında taşırsa üzerinden farz namazlar düşer." diye bağırırmaktaydı. Çevresini ellerinde para ile o Kağıt parçasını almak için insanlar kuşatmıştır. (s. 88) Cahil halk tabakası, İslam alimleri ile kıssacılar arasında cereyan eden çetin savaşlarda kıssacıların taraflarını tutmuşlardır, hatta muhaddis Şa'bi, bir mescitte bir uzun sakallı ihtiyar bir adamın hadis uydurduğunu görür, itiraz eder. Kıssacı halkı galeyana getirir, muhaddis üzerine insanları salar. Muhaddis ancak 'uydurma hadisi kabul ettiğini yemin ederek söyleyince' serbest bırakılır. (s. 89) Ünlü İslam alimi Suyuti bile, kıssacıların aleyhinde konuşuyor diye halk tabakası tarafından ölümle tehdit edilmiştir. (s. 90)

Uydurma hadislere karşı öncelikle isnat bilimi geliştirilir. Bu sadece Müslümanların icat ettiği orijinal bir sistemdir. (s. 95) Hz Ömer ve Hz Ali gerektiğinde ravilere yemin ettirerek istinadı arayan kişilerdendi. (s. 96) Muhaddisler raviyi tenkit etmeyi gıybet saymazlar. (s. 97) Muhaddisler adalet ve zapt şartlarını ravide aramışlardır. (s. 108) Hataları görülen raviler cerh edilmiştir. Rivayetleri zayıf görünmeyen raviler, sika kabul edilmiştir. (s. 111) Senet zincirini tenkit prensibinin amacı, güvenilir hadis metinleri elde etmektir. Muhaddislerin senet tenkitine gösterdikleri özeni metin tenkitine gösteremedikleri iddia edilmiştir. Aslında senet tenkiti gibi görünen birçok hususların metin tenkiti olduğunu ileri sürmek mümkündür. Birçok araştırmacı, metin tenkiti sözü ile hadislerin günümüz ilim ölçülerine ve akıl prensiplerine uygun olup olmadığını kastettiği bilinmektedir fakat henüz ilmin kesin bir neticeye ulaşmadığı bazı hususlarla bağdaşır görülmeyen hadisleri hemen mevzu

saymakta acele etmemek lazımdır. (s. 118) Metin tenkitinin daha sahabe devrinde başladığını gösteren örnekler vardır. Sahabelerin ravinin sika ve sadık oluşunu, rivayetin sıhhati için yeterli bulmamış ve bu bakış açısı daha sonraki nesillerce de aynen korunmuştur. (s. 121) İslam alimleri hadis usulünü geliştirmişler, mütevatir, hasen, mürsel, müdrec, fert, garip, şaz vd. gibi birçok hadis terimleri ortaya koymuşlardır. (s. 125) Muhaddisler hadisini rivayet ettikleri kimseyi hayatı boyunca kontrol altında bulundurmışlardır, bu konularda tabakat kitapları yazılmış, rical ilmi ortaya çıkmıştır. (s. 132) Hadis almak için Medine'den Mısır'a giden, haftalarca yolculuk yapan hatta bir harf için bile seyahat edenler olmuştur. (s. 133) Muhaddisler, hadisleri uydurma haberlerden ayırarak muhafaza etmeyi dünyada yapılabilecek en faziletli bir amel olarak kabul etmişlerdir. (s. 134) Zayıf hadisler gibi uydurma hadisleri de araştırılarak sadece bunların bir araya toplandığı mevzuat kitapları yazılmıştır. (s. 138-168)

Hangi konulardaki hadisler mevzu olabilir? Senenin veya haftanın belirli gün ve gecelerinde kılınması tavsiye edilen namazlar hakkındaki hadisler, Recep ayı ve bu ayda tutulacak oruçların faziletleri hakkındaki hadisler, belirli tarihlerde bazı hadiselerin cereyan edeceğini haber veren hadisler, kıyamet alametlerinin belirli aylarda ortaya çıkacağını beyan eden hadisler, Türkleri-Habeşlileri-Sudanlıları kötüleyen hadisler, Ebu Hanife ve imamı Şafii'nin adlarını anarak öven veya kötüleyen hadisler, Hızır ve İlyas'ın hayatlarından bahseden hadisler, mürcüye-kaderiye-eşariye mezheplerinden bahseden hadisler, bazı şehir ve memleketleri öven veya kötüleyen hadisler, aşure gününün faziletlerinden, belli gıda maddelerini öven, hazreti Ali'ye Peygamberimizin vasiyette bulunduğunu iddia eden, Kur'an-ı Kerim surelerinin faziletleri hakkında bahseden çoğu rivayetler, imanın arttığını söyleyen hadisler.

“İslam düşmanları kasıtlı olarak hadisler uydurmuştur. Amaçları dini bozmak, İslam'ı gülünç duruma sokarak alay etmek, bu şekilde halkın kalbindeki din hakkında birtakım şüpheler uyandırmaktır.” (Prof. Yaşar Kandemir, Mevzu hadisler, s. 51) Din düşmanlarının uydurduğu sözde hadislerin diğer bir zararı da, dini kabule mütemâyl olanları veya gerçek İslam'ı anlamayan cahil Müslümanları dinden soğutmuş olmasıdır. (Kandemir, s. 191) Güya Müslümanları dine teşvik etmek hayaliyle uydurulan sözler nasıl ki onları sınırsız bir af ve merhamet ümidiyle dini ihmale veya tamamen uzlete sevk etmişse, terhib (korkutma) düşüncesi ile uydurulan hadisler de aynı tesiri göstermiş, bu sefer de ayağını yanlış atmanın günah olduğunu, en ufak bir dikkatsizce davranışı ile cehennemin en korkunç çukurlarına atılacağını duyan bir Müslüman, ya tamamen dinden soğumuş veya lakayt kalmış veya cehenneme atılmak korkusuyla dünyevi vazifelerini tamamen ihmal ederek ibadetle meşgul olmuştur. İslam'ın azılı düşmanları onu dışarıdan yıkmaya çalışırken bunlar da, Müslümanlığın çehresini değiştirmek ve Müslümanları tembelliğe sevk etmek ve hatta dinsizlere bol bol malzeme vermek suretiyle içten yıkmaya uğraşmışlardır. (Kandemir s. 193) İslam alimleri üzerlerine düşen görevleri yapmış, hadisleri mütevatir sahihinden zayıf uydurmasına dek, tek tek tespit etmiş ve kitaplarını almıştır. Fakat okuma görevini ihmal eden bazı cahil halk tabakası bu bilgilerden uzak oldukları için İslam adına birçok uydurma rivayetleri din diye kabul etmiş, bu da İslam'ın gerçek ruhunun toplumca topluma tam olarak yansımaya engel olmuştur.

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir, Mevzu Hadisler

Kur'an Ahkâmının Değişmesi -Kitap özeti-

Ateist, oryantalistler İslam hukukunun dogma ve statik olduğunu iddia ederler. Bu konudaki cevaplarımızı iki yazıda yayınlıyoruz. İkinci yazımız, "İslam hukuku" adlı dosyamızdır.

Kur'an ahkâmının değişmesi hakkındaki görüşleri üç grupta toplayabiliriz. Bir grup, "asıl olan amaçlardır, buna göre hükümleri değişebilir." derken ikinci grup, "Kur'an'da yer alan hiçbir hüküm değişmez." demektedir. Üçüncü grup ise "dinin temelinde olan hükümler değişmezken, örf üzerine bina edilmiş olanlar değişebilir." demektedir. (s. 13) İlet/sebepe, ayetlerin anlaşılmasına bir araç olup, onların değişmesi ile hükümler değişmez. Ama sebep ile hükümler arasında sıkı bir ilişki vardır. Sebeplerin varlığı ile hükümler uygulanır, yokluğunda ise uygulanmaz. Hikmet ise, şâri'/kanun koyucunun yani Allah'ın gözettiği maslahattır (insanların faydasına olan şeyler) ya da kötülüğü def etmektir. (s. 21, 23) Mekke'de sağlam bir inanç temeli oluşturulmuş, Medine'de ise toplumun inşasına geçilmiştir. (s. 27)

Ahkâm ayetlerinin özellikleri:

1- Kur'an hüküm koymada tedrici bir yol izlemiştir. 23 yıllık bir zaman süresinde nazil olmasının sebeplerinden birisi de budur. İçki 4 aşamada haram kılınmıştır. İlki Mekke'de, diğer üçü Medine'de indirilmiştir. (s. 27) Kur'an'ın hükümleri toptan gelmiş olsaydı toplumların değişmesi çok zorlaşacaktı. Yıllardır birikmiş, kök salmış kötülükleri bir anda toplumdan söküp atmak kolay bir şey değildir. Uzun bir eğitim, sabır ve özveri isteyen bir iştir. (s. 29)

2- Kur'an ahkâmı hem dünyevi hem de uhrevidir. İslam dini ibadet ile hukukun iç içe girdiği bir dindir. Allah'ın hukukla ilgili emirlerini yerine getiren kimseler, bunu sadece bir görev aşkı ile değil aynı zamanda bir ibadet aşkıyla da yaparlar. Kişinin aldığı ahlakı ve ahirette karşılaşabileceği cezalarda insanın suç işlemesini engelleyen temel nedenlerdendir. Bu iki yönlü işleyiş kişilerde otokontrol sistemini de beraberinde getirir. Diğer hukuk sistemlerinin kolluk kuvvetleri ile halletmeye çalıştıkları bu alanı, İslam çok kolay bir şekilde halletmiş veya en aza indirmiştir. Yaptığı fiillerde sadece hukuka değil Allah'a da hesap vereceğinin bilincinde olan insan, kendi kendini kontrol etmiştir. İslam dışı sistemlerde ise yaptırım sadece dünyevi olduğundan dolayı, bundan kurtulmak kolay olabilmektedir. (s. 31)

3- Ahkam ayetleri Kur'an'ın muhtelif yerlerine serpiştirilmiştir. Bir sure içerisinde inanç, ibadet, ahlak ve muamelat bulunabilmektedir. Bunu bir ayet içerisinde bulmak bile mümkündür. (s. 31) Bu sureleri veya ayetleri ilk okuyan kimse ayetler arasında bir ilgisizlik olduğu zannına kapılabilir. "Münasebet'ül-Kur'an" diye bir ilim dalı bu nedeni oluşturmuştur. Ahkam ayetlerinin Kur'an'ın farklı yerlerine serpiştirmelerinin birçok hikmeti vardır: Ahkam ayetlerinin temeli İnanca dayanır. Bu hükümlerin uygulanması ise ibadettir. Ahkam ayetleri Kur'an'ın farklı yerlerine serpiştirilerek konu sürekli olarak insanların gündemine taşınmış ve konunun canlı tutulması sağlanmıştır. Surede hangi konu anlatılmış ise, o surede zikredilen ahkam ayetleri de o konu ile ilişkilidir. İnsan hayatı ile bütünlük arz eder. İnsan hayatı tekdüze değildir, çok farklı durumlarla hayatta karşılaşabilmektedir. Bu durum birbirinden farklı gibi algılsa da aslında bir bütünlük içerisinde ve o kişinin hayatı ile ilgilidir. (s. 32)

4- Kur'an ahkâmı insanlar için zararlı olan şeylerin kurutulmasını esas almıştır. İslam; can, mal, namus, akıl ve din emniyetini amaçlar. Kur'an hükümleri bu değerleri koruma üzerine bina edilmiştir.

5- Ahkâm ayetleri açıklama yönünden farklılıklar arz eder: Her konu aynı özellikte açıklanmamıştır, bazı konular çok teferruatlı bazıları ise, genel açıklanmıştır. Aile içi ilişkiler detaylı açıklanmış, devlet başkanlığı seçimi, devlet yönetimi fazla açıklanmamış, sadece, ehliyet, adalet, istişare, emanet, maslahat gibi temel prensiplere vurgu yapılmıştır. İnsanların içtihatla bir sonuca ulaşabilecekleri konularda fazla detaya inilmemiştir. (s. 33)

6- Bazı ahkam ayetleri genel prensipler içerir: Ayetlerde detaylara inilmemesi, bu alanlarda çalışan araştırmacılara geniş bir hareket imkanı sağlanmış ve düşünce ufuklarını genişletmiştir.

7- Kur'an ahkamı durumsaldır: Hükümlerde alt ve üst sınırlar bulunur. Bunlar arasında ise inanana istediği gibi hareket edebilme imkanı sunulmuştur.

8- Kur'an ahkamı aksiyolojiktir: Ahkam içerikli ayetlerin bir alt yapısı vardır. Altyapı oluşmadan hükümler uygulanamaz. Ahkam ayetlerinin Mekke'de değil Medine'de nazil olmasının sebebi de bundan dolayıdır. Tevhid inancı ile değiştirildikten sonra, Medine döneminde toplumu şekillendirecek olan ahkam ayetleri nazil olmaya başlamıştır. Bu altyapı oluşmadan hükümler uygulanacak olursa, zulüm olurdu. İnsanların kanının aç olduğu bir toplumda, hırsızlık cezasının uygulanmaz. (s. 35)

9- Kur'an ahkamı evrenseldir: Kur'an'ın ahkamı her asra ve her topluma hitap eder. (s. 36)

Değişim hakkında genel bilgiler

Naslar (Kur'an-ı Kerim veya hadiste bir konu hakkında açık olan sözler) her zaman ve çağda sabittirler. Naslardan anlaşılan şeyler ise, zaman ve mekana göre değişebilir. Din ile dini anlayış birbirinden ayırt edilmelidir. (s. 38) Zamanla insanların ihtiyaçları değişmektedir ve bu nedenle mevcut olan yeni gelişmelere göre icthadî (Kur'an, hadis ile sabit olan şer'î delillerden hareketle yeni hüküm çıkarmak için emek sarfederek) çözümler üretilir. (s. 39) 'Çevre, coğrafya ve iklimler' hükümlerin değişmesinde etkili olabilmektedir. Namaz, kutuplarda 'takdir' denilen yöntem ile o bölgeye en yakın ve normal gün kavramının olduğu yerlerdeki zaman çizelgesine göre ayarlanır. 'Siyasi etken ve bilimsel teknolojik' gelişmelerde hükümlerin değişmesinde etkilidir. "Gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın." (Enfal, 60) ayetinde, güce sahip olma emri değişmezken bu gücün örnek ve nitelikleri zaman ve mekana göre değişebilir. Değişen pratikteki uygulamalardır, prensipler değildir. (s. 43) 'Örfe' hükümlerde değişmeye etki eder. İlk zamanlarda evlerin odaları birbirine benzediğinden dolayı, ev alımında bir odaya bakmak yeterli idi. Daha sonra evlerin projeleri değişince, bu hükümde değişmek zorunda kalmıştır. (s. 45) Vahiy döneminde de ahkam, kurallar kademeli olarak hayata tatbik edilmiştir. Tamamen cahiliye adetleri üzerine bina edilmiş bir toplum üzerine örnek bir toplum inşa etmek amacıyla olan Kur'an'da, kalıcı hükümlülere ulaştıracak geçici hükümlerin bulunması son derece doğaldır. (s. 47) İslam, hedeflemiş olduğu toplumu oluşturabilmek için tedrici bir yol izlemiştir. İslam önce kişileri eski yanlışlarından kurtardıktan sonra, kendi ilke ve prensiplerini inşa etmiştir. Hükümler kolaydan zora doğru bir süreç içerisinde gelmiştir. İçki dört aşamada, faiz dört aşamada haram kılınmış, namaz önceleri 2 vakitten daha sonra 5 vakitte çıkarılmıştır. Mekke döneminde cihada izin verilmezken, Medine döneminde izin verilmiştir. (s. 49) Alkolik olan bir kişi İslam'ı seçmek istiyor ama içkiden bir anda kurtulamıyorsa, onu bir anda bırakmaya zorlamak yerine, bir süreç içerisinde bırakmasına izin verilebilir. (s. 48)

Amaç niteliğinde olan hükümler değişmezken, araç niteliğinde olanlar değişebilmektedir. (s. 51) Hükümleri üç sınıfa ayırabiliriz:

1- Makâsıd (Maksatlar, gayeler) ve vesâilden (Vesileler, sebeplerden) olan hükümler: Kur'an'da bazı hükümler, ulaşılması istenilen, asıl gaye ve hedeflere yönelikken, bazıları da bu gayelere ulaştıran araç niteliğindedir. (s. 52) Makâsıttan olan hükümler değişmezken, vesâilden olan hükümler daha esnek bir yapıya sahiptir. (s. 53)

2- Bazı hükümlerin illeti akıl yoluyla bilinirken, bazıları bilinmeyebilir. Mesela Hz Peygamber ilk önceleri kurban etinin 3 günden fazla saklanması yasaklamıştır, sonra da bunu serbest bırakmıştır. Çünkü bu hükmün illeti, o zamanki kıtlık ve fakirlik idi. İletleri akılla tam olarak anlaşılamayan şeylere örnek olarak, namazın rekatlarını verebiliriz. Mükellefler bunları eksiksiz yerine getirmekle sorumludurlar. (s. 54)

3- Vahye müstenit hükümler ve icthadî hükümler: Vahye istinat edilen hükümler değişmezken, icthadî ve rey (Şahsî görüş, fikir) ürünü olan hükümler değişime açıktır. (s. 55)

Geçici olarak değişen hükümler: Bu tür hükümler her zaman için geçerliliğini korumakla birlikte, herhangi bir maslahat veya zorluktan dolayı o an için uygulanmayan hükümlerdir.

1- Zaruretler haramları mübah kılar: Mesela zaruret halinde, zaruret miktarını aşmamak şartıyla domuz eti giyilebilir. Haramların haram olmaktan çıkması geçicidir, zaruret ortadan kalktığında hüküm yine, eski haline döner. (s. 57)

2- Meşakkat kolaylığı celbeder: Yol Emniyeti veya güvenliği yok ise, Hac vacip olmaktan çıkar. (s. 58)

Hükümlerin değişebilirliği hakkında farklı görüşler:

Kur'an ahkâmının değişimi konusunda üç görüş vardır: İfrat görüş, tefrit görüş ve mutedil görüş.

İfrat görüş: Bu görüşe göre inançla ilgili hükümler hariç Kur'an'ın bütün hükümler değişebilir. Temel görüşleri: Kur'an'daki inanç değişmezken, hukuk içerikli ayetler değişebilir. Din ve hukuk ayrı şeylerdir. Hazreti Ömer'in uygulamaları, hukukun değişebileceğini delilidir. Hukukla ilgili ayetler tarihseldir. (s. 65) Tefrit görüş: 'Mevrid-i nasda içtihadı mesağ yoktur.' kuralını en kapsamlı bir şekilde geçerlidir. Değişmenin sahasını da oldukça dar tutarlar. "Zamanların değişmesiyle hükümlerin değişmesi inkar edilemez." kuralındaki ahkamdan kasıt, "kesin delillere dayanmayan örf ve adetlere dayanan hükümlerdir" demektedirler. İletler bahane edilerek hükümler ortadan kaldırılamaz. Peygambere dahi Kur'an da bir değişiklik yapma yetkisi verilmemiştir. Mutedil görüş: İslam'a göre insanın doğası değişken değildir. İslam, zamanla değişmeyen, zaman geçtikçe kavranması gereken bir sistemdir. İnsanlar mı dine uyacak yoksa din mi insanlara tabi olacak, uyacaktır? İnanç esasları ve can, mal, namus, akıl ve dini korumak için gönderilen had cezaları, miras hukuk değişmez. (s. 69)

Din ve hukuk farklı şeyler midir?

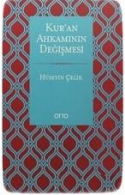
Bu iddia, Allah'ın Rabliğini de inkar anlamına gelir. Allah'ın Rablığı, dünya hayatını düzenleme ile ilgili bir kavramdır. Firavun da, "ben sizin en yüce Rabbimiz değil miyim?" derken, aynı şeyi söylüyordu. Allah'ın varlığını kabul etmekte ama onu Rablığını kabul etmemekte idi. Aynı yapı Mekkeli müşrikler de vardı. Günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah'ı kabul etmek istemiyorlardı. İslam'da hukuk ile inanç iç içedir. İslam, diğer hukuk sistemlerinin zorluk çektiği 'kontrol' problemini, insanların kendi kendilerini kontrol

etmelerini sağlayarak en aza indirmiştir. (s. 71) İslam şeriatının anlamı; Allah'ın kulları için hayatın tüm işlerine dair öngördüğü hükümler ve inançlardır. Yani şeriat din ile eş anlamlıdır. (s. 72) Şura Suresi, 13; Şura Suresi, 21; Casiye suresi, 18; Maide suresi, 48. ayetlerde şeriat doğrudan doğruya kullanılır.(s. 73)

Hazreti Ömer'in uygulamaları

Haz Ömer, ganimet malı olan Sevâd arazilerinin topraklarını askerleri dağıtmamıştır. Ayrıca, müellefe-i kulubtan olanlara da zekat malından pay verilmesine izin vermemiştir. Halbuki bu konu ayetle sabit idi. Peki olayın aslı nedir? Savaş ile elde edilen mallar, elde edilmiş şekillerine göre 'fey' veya 'ganimet' olarak isimlendirilir. Verilecekleri yerler açısından bunlar birbirinden farklıdır. Malların savaş ve güç kullanılmaksızın Müslümanların eline geçmesine, fey denir. (s. 75) Müslümanların savaş yoluyla gayrimüslimlerden ele geçirdikleri esir ve her türlü mala ise ganimet denir. (s. 78) Ganimet savaşa katılan askerlere dağıtılırken, feyin kullanım hakkı o günkü devlet başkanına bırakılmıştır.(s. 89) Hz Ömer istişare ettikten sonra, Haşr, 6-10. ayetleri okuyup, bu ayetleri kendisine delil göstererek Sevâd arazisini fey statüsünde değerlendirmiş, ümmetin geleceğini düşünerek araziye fey olarak kabul etmiştir. (s. 90) Hz Ömer, "Peygamberin kalplerinizi kazanmak amacıyla size verdiği bir şeydi bu. Bugün ise Allah, İslam'ı aziz kıldı ve size ihtiyaç bırakmadı." diyerek, müellefe-i kuluba verilen zekattan payı kaldırmıştı. (s. 92) Burada hükmün illeti, Müslümanların güçlü veya zayıf olmalarıdır, yoksa hükmün tamamen kalkması söz konusu değildir. Bu konuda karar mercii devlet başkanı olarak görülebilir. (s. 94) Hz Ömer'in uygulaması, hükmün üzerine bina edilmiş olduğu iletin kalkmasından dolayı geçici olarak askıya almadır. Her ne zaman o illet dönerse, hükümde döner. Kısaca, Hz Ömer ayetin hükmünü kaldırmamıştır. (s. 95) Zaten Hz Ömer'in müellefe-i kulubtan kaldırdığı zekat hissesini, Ömer İbni Abdülaziz tekrar getirmiştir. (s. 170) Kısaca bazı kesimlerce Hazreti Ömer'in uygulamaları yeterince tahlil edilmeden, referans olarak gösterilmeye çalışılmıştır. (s. 191)

1588

Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi

İslam Şeriatı ve İslam fıkhi/hukuku

Konuya ek olarak "Kur'an'da ahkâmın değişmesi, Ehli Sünnet ve tarihselcilik" adlı yazıların okunmasını da tavsiye ederiz.

(Burada amacımız genel anlamda İslam fıkhi konusunda bilgi vermek değil, ateistlerin öncelikli olarak ileri sürdüğü iddialara cevap vermektir. İslam fıkhi konusu, burada ele alınanlardan çok daha geniş ve detaylı uzmanlık alanıdır!)

Giriş

“Ana kaynaklardan (Kur'an ve sünnet) zihni çaba ile elde edilen dini bilgilere fıkıh denir.” (DİA, Fıkıh maddesi) Fıkıh ilmi kişinin Allah'a karşı ibadet yükümlülüğünü, helal haram ölçüsünü ve kişiler arası ilişkileri inceler. Fıkıh ilminin temel kaynaklarını Kur'an, sünnet, icma ve kıyas oluşturmaktadır. Fıkıh üç ana bölüme ayrılır: Muamelat (Hukuk), Ukubat (Cezalar) ve İbadat (ibadetler). Fıkıhla uğraşan alime ise fakih denir. “Şeriat dinin kendisidir; fıkıh ise içtihadır; Ayet hadislerden hüküm çıkarmaktır. Şeriat Allah'a aittir, fıkıh ise insan ürünü yorumlardır.” (Doç. Dr. Nihat Dalgı, Değişim stratejisi açısından hukuk ve islam hukuku, s. 79; <https://www.yavuzkoktas.com/din-seriat-fikih-ictihad-ve-icma>; <https://fetvameclisi.com/fetva/seriat-ile-fikih-arasinda-fark-var-midir>; Hidayet Zertürk, Fıkıh ve Şeriat Kavramları Bağlamında İslam Fıkıhının Beşeriliği Konusu, FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, 14 (2019) Güz, s. 520)

Ateist ve oryantalistler İslam hukukunun dogmatik/sorgulanamaz olduğunu, değişime ve gelişime kapalı olduğunu iddia ederler. Halbuki insan hayatı için genel sabiteler olması gerektiği gibi (şeriat), değişime açık olan alanların olması da (fıkıh) kaçınılmazdır!

“İslam sistemi canlı, dinamik ve zengin bir sistemdir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 257) “İslam hukuku canlı ve kendini güncelleyen bir dinamiğe sahiptir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 49) “Prensipleri esnekler.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 23) Ama “İslam'ın değişmez bir değer sistemi de vardır, çünkü ona göre ‘insanın doğası’ değişken değildir. Ebedi ilkeler, sürekli değişmekte olan bir dünyada ayaklarımızın sağlam bir yere basmasını sağlar.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 42, 46) “İslam hukukunun Kur'an ve sünnetin son tahlilde otoritesine dayandığı kesinse de, hukuki kurallar olarak şeriat; Müslüman alimlerin ve cemaatlerin farklı zaman ve şartlara uyum sağlamaları için onlara ciddi bir özgürlük ve hareket alanı vermiştir.” (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 206)

"Kur'an ve Sünnet İslam medeniyetinin temellerini oluşturur. Kısa sürede gelişen İslam mimarisi ve sanatı, kelim ve felsefesi ve hukuk, ekonomi kuralları bu iki kurucu kaynaktan beslenmiştir. İslam ‘geniş manada’ şeriat adını verdiğimiz, kapsamlı bir hukuk sistemi inşa etmiştir. Fıkıh hızla gelişen ve yayılan İslam toplumlarının kendine has bir hukuki ve kültürel kimlik geliştirmesini sağlamıştır. İslam, evrensel dini ilkelerle yerel kültürler arasında bir çatışma görmez. İslam'ın temel ilkeleri ile çatışmadığı müddetçe bütün kültürel adet ve gelenekler mübahtır. İslam kültürü son derece esnek ve dinamik bir yapıya sahip olmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 34-36)

Öncelikle “Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur.” (Prof. Dr. Cağfer Karadağ, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 38) İslam karşıları ise “Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamadıklarından, sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışıyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadağ, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 44) “İslam prensiplerden oluşur. Bu bakımdan herhangi bir yer, nesil ve zamanla sınırlı değildir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 202) “Kur'an insanlar arası ilişkilerde ana ilkeleri belirlemede yetkinmiştir, bu durum onun her çağda ulaşılabilir olmasını da temin etmektedir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 132) Ayrıca “Tüm toplumu kucaklayan açık bir alimler, hukukçular, fıkıhçılar sınıfı, herkesçe erişilebilir, bütün inananların Allah'a eşit ölçüde ulaşabilmelerine dayalı, eşitlikçi bir öğretiyi insanlara sunmuşlardır.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.11)

“Şeriat, hayat sularının tüketilemeyecek şekilde akmakta olduğu yere doğru götüren bir yoldur.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 316) “Mezheplerden dört şeriat deresi doğmuştur. Fakat bunların her birindeki su aynı sudur. Aralarındaki farklılıklar, Şafi'nin Maliki'den ders almış

olduğu, İbni Hanbel'in Şafi'nin öğrencisi olmuş olduğu gerçeğinden de tahmin edilebileceği gibi önemsiz farklılıklardır. Sünni şeriatı tehdit edecek tavır, bu farklılıkları abartanlarca doğmaktadır.” (Eaton, s. 322) “İslam'ın sosyal amacı, içinde her bireyin şeriat nizamına göre belirlenmiş rolünü yaşayacağı, bir an bile Allah'ın kendisini görmekte olduğunu unutmaksızın, tehlikeden uzak bir insanî ilişkiler ağı içinde yaşayacağı bir topluluk oluşturmaktır.” (Eaton, s. 343) “Günümüz Müslümanları kendilerine, içinde imanın bütünüyle yersiz, ibadetin gereksiz ve şeriatın bir sakınca olarak görünebileceği bir çevre inşa etmektedirler.” (Eaton, s. 399) “İslam'a göre sosyal düzen, dinin bir parçasıdır ve ondan bağımsız kılınamaz.” (Eaton, s. 311)

“İlahi vahiy diğer beşeri kelimeler gibi statik yani sabit bir mana taşımamaktadır. Ayet, bütün diğer özelliklerinin yanında mana olarak da müthiş bir dinamiklik özelliği taşımaktadır. Ayeti her okuyup anlamaya çalışan kişi her defasında onun bu özelliğinin farkına varmakta, ayete yepyeni manalar verebilmektedir. Bu, ayetin Allah kelamı olmasından kaynaklanmaktadır.” (Prof. Dr. Dilaver Gürer, haberdurus.com, 4.11.2018) “Kur'an Arapça değil Rab'cadır veya Kur'an'cadır” sözü bu sebeple söylenir.” (Prof. Dilaver Gürer, Yeni Şafak, 4.11.2018)

“Oryantalistler İslam hukukunun Batılı hukukla yer değiştirmesi konusunda özel bir gayret sarf ediyorlardı. Kur'an, hadis konusundaki taraflı yorumlarına İslam hukuku konusunu da eklemişlerdi. Goldziher, Muhammedanishe Studien (İslam'ı araştırmalar) isimli kitap yazar. Margoliouth, Goldziher gibi, peygamberin sünnet veya hadis diye bir şey bırakmadığını ileri sürer. Oryantalistlerin gerçekleştirmeye çalıştıkları tek şey, Müslümanların İslam hukukuna sarılmamaları için İslami kaynakların otantikliği konusunda şüpheler uyandırmaktır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 61-62)

Oryantalistler, İslam fıkının Roma hukukundan kopayandığını da ileri sürmüşlerdir. Halbuki, “Lahey'de toplanan Uluslararası mukayeseli hukuk Kongresi'nde, İslam hukukunun kendine özel bir hukuk sistemi olduğu açıkça ortaya konmuştur.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 49) “Schacht'ın söylediği gibi fıkıh 3. ve 4. hicri yüzyılda ortaya çıkmamış, çok daha önce ortaya çıkmıştır.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşımına İtirazlar, s. 31) “Roma Okulu en son 16 Aralık 533 tarihinde yasaklanmıştır. Yani efendimiz doğmadan 40 sene önce. Beyrut Okulu ise İslam oraları fethetmeden üççeyrek asır önce dağılmıştır. Ayrıca roma hukuku insan aklına dayanırken İslam hukukunun temelini vahiy oluşturur. Fransız oryantalist Zeys'in dediği gibi aralarındaki bağ kopuktur.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 97) Dr. Es-Senhuri'de farkı şöyle açıklar: “İslam hukukçuları, Roma hukukçularından hatta dünya hukukçularından, Usulü fıkıh dedikleri ve hükümleri kaynaklardan çıkarma esasları ve prensipleri tespit etmekte ayrılırlar.” (Senhuri, Usulu'l-Kanun, s. 132)

“İslam hukuku her meselenin çözümünü ihtiva eden temel prensipler ortaya koymuştur.” (Saffet Köse, İslam Hukukunun Statik Olduğu İddiasının Tahlili, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Yıl 1996, Cilt: 6 Sayı: 6, -, 01.07.1996, s. 264) İslam hukukunun dinamizminin batılı bilim adamları da itiraf etmektedir. Harvard Üniversitesi öğretim üyelerinden Allame Hugance bu konuda şöyle demektedir: “İslami sistemin özünde ve yapısında bir gelişme kabiliyeti vardır. Hatta o, bu gelişme özelliği itibarıyla, benzer sistemlerin hepsinden üstündür. İslamî sistemdeki sıkıntı, aslında gelişme ve hamle imkanlarının eksikliği değil, bu imkanların kullanılması hususundaki gayret yokluğudur.” Dr. Enrico da şunları söylemektedir: “İslam, insan ihtiyaçlarının gereği ile paralel yürür. O, asırlar boyu en küçük bir zaaf göstermeden gelişmeye, canlılık ve uygulanabilirlik gücünü korumaya devam edebilmektedir. O, cihana en sağlam hukuk sistemini sunmuştur. İslam hukuku birçok yönleriyle Avrupa hukuk sisteminden daha üstündür.” (Afif Abdülfettâh Tabbâra, Rûhu'd-dini'l-İslamî, s. 312) 1936 yılında Lahey'de toplanan milletlerarası modern hukuk konferansı da, Fransız, Alman ve İngiliz hukukunun yanısıra İslam Hukukunu da modern hukukun kaynaklarından birisi olarak kabul etmiştir. 1938'de yine Lahey'de ise, İslam Hukukunun canlı,

gelişmeye uygun ve orijinal bir yapıya sahip olduğu tescil edilmiştir. (İsmail el-Ömeri, el-Hak ve Nazariyyetu't-te'assuf fi İsti'mâii'l-Hak, s. 11; Ö. Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İslâmiyye ve Istiahat-ı Fık-hiyye Kamusu, I/326)

Detay

İslam fikhı dogma mıdır?

İslam düşüncenin temeli dogma değil, nas (ayet ve hadis)tir. Nas; tefsire, teville (yorum), müzakereye (tartışma) ve ictihada (akıl yürüterek yeni fikirlere ulaşmaya) açıktır. Nas'ın maksadını anlamak için ise düşünme ve fikir özgürlüğü en başta gelen esaslardır. Bu fikir özgürlüğü birden çok mezhebin ortaya çıkmasına da neden olmuştur. Aynı nas için farklı yorumları dile getirmek ve hala bir arada olabilmek dogma değil, ancak özgürlük, fikir hürriyeti kavramları ile açıklanabilir. "İslam'da akıl temel, vahiy bu temel üzerine inşa edilen bina gibi kabul edilmiştir. Dini bilginin doğruluğu ancak akılla bilinebilir." (Gazali, Meâricu'l-kuds fi medârici ma'rifeti'n-nefs, s. 74) Dogma; akla, tartışmaya kapalıdır. İslam ise akıllı, bilimi över ve yol gösterir (Kur'an ve bilim adlı yazımıza bakılabilir.) Zaten İslam'ın bizzat kendisi, dogmalara savaş açmıştır: "Biz babalarımızdan ne görmüşsek onu uyguluyoruz, sadece onlara uyarız" derler. Peki, şeytan atalarını o alevli ateş azabına çağırması olsa da mı onların peşinden gidecekler?" (Lokman, 21) Putlara tapan ve "Sen gerçekten bilirsin ki bunlar konuşamazlar!" (Enbiya, 65) diyecek kadar taptıklarının işe yaramadığını bilen kavmine İbrahim peygamberin, "Allah'ı bırakıp da size hiç bir fayda veremeyecek, zarar da edemeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?" (Enbiya, 66) diye sorması, dogma ile aklın mücadelesi değil de nedir? Günümüzde de oryantalist ve ateistler kendi dogmalarını (İsa'nın tanrılığında evrim teorisi ve eleştirilemez/değiştirilemez kabul ettikleri prensiplere dek) görmezden gelip İslam'a iftira, küçümseme, hatta yargısız infazlar yine yapmakta değiller midir? Allah'ın kafirler için söylediği "Ne zaman onlara: Allah'ın indirdiklerine uyun' denilse onlar: 'Hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız' derler. Ya atalarımız akıllı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyse?" (Bakara, 170) sözünün acaba günümüz ateist ve oryantalistlerine dönük yönü yok mudur? Onların bu soruya muhtemelen verecekleri 'hayır! cevabını dogmaya işaret etmekte değil midir? Allah'ın Kur'an'da bildirdiği " İnsanlardan kimi de Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar." (Bakara, 165) veya " içlerinden bir kısmı; insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar." (Nisa, 77) ayetleri de, dogmaya işaret etmekte değil midir?

Akılla aydınlanmayan bir din hurafelere boğulur, taassup ve batıl inançlara saplanır. Vahiy ile desteklenmeyen akıl ise sapıtır, azgınlaşır, sefahet, zulüm, sömürü ve ahlaksızlık bataklığına yuvarlanır; tanrılık iddiasında bulunmaya dek gider. (Bu konuda, 'Kur'an ve bilim'; 'Deizm yanılgısı' ve 'Bilim yanılmaz mı?' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Cehenneme zaten akılsızlar gitmeyecek midir? "Eğer vahye kulak verseydik veya aklımızı kullansaydık, cehennemlik olmayacaktık." (Mülk, 10)

İslam'da akıl vahiy ilişkisini 3 aşamada ele alabiliriz: Akıllı aşan ve akılla bilinmeyen ibadet ve ahiret konularında vahiy insana sağlıklı ve güvenilir bilgiler verir, ebedi mutluluğa giden yolu gösterir. Akılla bilinen ziraat, sanat, ticaret, iktisat, siyaset, hukuk ve ahlak konularında, vahiy akla yardımcı olur, onu destekler ve tamamlar. Sırf akılla bilinebilen aritmetik, geometri, fizik, kimya, mantık, astronomi, tıp gibi akli ve tecrübi ilimleri vahiy tavsiye ve teşvik eder. Daha önemlisi de, bu ilimlerin insanlığa zararlı olacak şekilde kullanılmasına da engel olur.

İslam Fikhı

İslam fıkhi, hem statik hem de dinamik hukuku bünyesinde barındırır. Değişmeyen tek şey değişimdir kuralı, 2+2=4 veya hırsızlık kötüdür, gibi binlerce yıllık kuralları değiştirmemiştir. Ama “zamanın değişmesi ile ahkâmın değişmesi inkar edilemez.” (Mecelle, 39) kuralı da yine İslam fikhına ait bir kuralıdır. O zaman İslam fikhında neler değişir, neler ise değişmez, asıl bu konu üzerinde yoğunlaşmak gerekir.

Tamamlanmış naslar ile siyasi, kültürel, coğrafi, ekonomik ve dinî arka plan şartlarına bağlı olarak sürekli değişen hayatta ortaya çıkan yeni durumlara cevap bulabilmek, ancak hukukun yapısının dinamik olması ile mümkündür. Ama bu değişiklik içinde, ruhun ve özün kaybedilmeden, süreklilik arz eder mahiyette olabilmesi için de, ister kaynak, isterse metodoloji ekseninde ‘istikamete ihtiyaç’ vardır. Hemen ilave edelim; İslam fikhının gelişme çağında kendinden beklenen fonksiyonu icra edip, taklit dönemlerinde icra edememesinin altında bu statik veya dinamik durumun tam anlaşılabilmesinin etkisi çok büyüktür. Bu kabuller 'statiktir' deyip, içinde yaşadığı hayat şartlarından dahi adeta habersiz kişiler aracılığıyla İslam hukukuna dogmatizmin kapılarını aralamış, 'dinamiktir' diyenler safında da, sabit hiçbir değeri olmayan, her bir ferdin anlayış ve idrak ufku nispetinde farklı hükümlerin ortaya çıkarıldığı bir zemin oluşturulmuştur.

İslam hukukunda ahkâmın değişmesine bir örnek verelim: "Düşmanlara karşı hazırlıklı olun ve atlar besleyin." (Enfal, 60) Bu ayetin amacı değişmez ama o amaca götürecek araç/vasıta değişkendir. Düşmanlara karşı hazırlıklı olmak Yaradan'ın değişmez, statik kuralıdır ama buna örnek olarak verilen 'Atlar' dinamiktir, değişkendir. Atlar 'o dönemin en iyi savaş aracıdır' ve bu nedenle örnek olarak verilmiştir. Günümüzde de aynı işlevi görecektir olan şeyler “yetiştirilmeli”; üretilmeli, yapılmalıdır. Mesela; Uçak, füze, mekik gibi.

İslam hukuku

1592

İslam hukukunda mutlak egemenlik Allah'a aittir. Her insan O'nun huzurunda sadece 'kul'dur, üstünlük yoktur! İslam hukukunun amacı, dinlerine bakılmasızın tüm insanların 'can, mal, namus, akıl ve din'inin korunmasıdır. İslam Hukuku zaman, iklim, coğrafyaya göre hükümlerinin uyum sağlamasını onaylamıştır. İslam hukuku katı değildir, özgürlüktür, ırk, mezhep üstünlüğünü reddeder, din, dilde serbestliği savunur. İslam hukukunda ahlak ve akaid, hukuk ile birleşmiştir. Bu da hukuka olan saygınlığı artırır: Ahlakî sorunlar, hırsızlık, rüşvet gibi sorunları iman kuvveti ölçüsünde azalmayı amaçlar. Bu hukuk aynı zamanda bedeninin arzularına, tarafgirliğe engel olur veya en azından azaltır. Allah için iş yapan ile kişisel amaçlar için yapılan iş mutlaka farkını gösterir: Birinci de daha üretken, samimi, fedakar olunur. Bu hukuk aşırılıkları da önler. "Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190); Adalet ve şahitlik tam sağlanır. (Nisa, 135) Bu hukuk insanı insana kulluktan kurtarır." (Buhari, âhâd, 1; Müslüm, İmare, 39-40; Ebu Davud, cihad, 87) Bu hukukta özgürlük savunulur. (Bakara, 256)

İslam hukuku esnektir, değişime açık bir hukuk sistemidir: Öz aynı kalır, tezahürler, yansımalar, örnekler, yerel motifler değişebilir. "Kolaylık prensibi, ruhsat, zaruret hali" gibi İslam hukuku prensipleri bu değişimin temel dinamikleridir. Ayetlerin gaye-maksadı daima öncelikli gözetilmesi gereken konulardır. İslam'da belli amaçlar, maksatlar vardır, bunlar değişmez ama bu maksadı destekleyecek değişikliklere müsaade edilir. İslam'ın temel hedeflerinden olan adaletin tesisi ve zulmün def edilmesi, tabiatları gereği esnekliği gerektirir. Bu konuda ayet, hadis, istihsan, hakem kararı gibi birçok metot bu hukukta mevcuttur. İslam hukuku ne beşerî hukuk gibi her zaman değişir ne de diğer dinler gibi değişmez kuralları bütününden oluşur. İslam genel kuralları koyar, toplumda aile hukukunu önceler, ibadet ve ahlak ilişkisi ön plandadır. İslam hukukunda gerektiğinde insan aklına hareket alanı bırakılmıştır.

Hüküm ayetleri azdır ama delaletleri, göstergeleri çoktur. Bazı hükümleri ise zaman ve mekana göre değişiklik gösterebilir: Mesela tesettür farzdır ama kültür, iklime göre bunun şekli değişebilir. Özetle, İslam hukukunda; Kolaylık prensibi (Rahmet peygamberi olan efendimizin hoşgörüsü, takatî aşan konularda zorlama olmaması); Zaruret prensibi (Yeni olaylar karşısında yeni tavırlar belirleme, bazı değişikliklere izin verme, zor durumlarda 'geçici' değişikliklere izin vermesi); ortam ve şartlara göre hükümlerin değişmesi, lafız-yazılı olan kadar maksat ve maslahatların da önemli olması gibi özellikleri bulunur.

İslam hukukunun karakteristik özellikleri: Sıkıntıların kaldırılması: Yolculukta namazın kısaltılması veya yol emniyeti yoksa tamamen düşürülmesi, haram olan şeyin hükmünün geçici kaldırılması: zorluk anında domuz etine izin verilmesi gibi. Hükmün geciktirilmesi: Yolculukta orucun tutulmasının veya tutulmamasının serbest olması. Eşyada asıl olanın ibaha yani sakıncanın olmaması prensibi, tedricilik, aşamalı uygulamalar: Mesela içkinin aşamalı yasaklanması, adaletin amaçlanması, ırksal üstünlük fikrine izin verilmemesi veya selem akdi gibi.

İslam hukukunda ahkâmın değişmesi

Maksada götürecek (Helal olan) vasıtalar değişebilir. Vahiy tartışılmazdır ama fetvalar, fıkıh, ichtihat tartışılabilir. Genel kural koyan hükümler değişmez ama özele ait olan hükümler (Çoğu sünnettedir.) değişebilir. İlet (sebeb) ortadan kalkınca hükümde değişir.

Makasattan (Amaca yönelik) olan hükümler değişmez ve vesailden (Vasıta, araç olarak kullanılan) olan hükümler değişir. Vesail; makasîd için vardır, amaç-maksattan vazgeçilmezken, vasıtalar değişebilir. Vasıta çalışmıyor diye maksat kaldırılmaz; maksadı meydana getirecek başka vasıtalar aranır. Mesela, namaz için vakit vesiledir. Vakitin olmadığı yerde namaz düşürülmez, takdir vasıtası ile namaz yerine getirilir: Kutuplarda oruç, namaz gibi.

Ta'lil edilebilen (sebeb, nedeni bilinebilen) hükümler: Muamelat; toplumsal hükümlerdir. Ta'lil edilemeyen hükümler: İbadet gibi konulardır. Muamelat konularında Kur'an belli sebep, hikmetlere işaret eder. Bu sebep ve amaçlar göz önünde bulundurularak hükümler değiştirilebilir. Mesela handem kabına sıra koymak yasaktır, çünkü sıcak ülkelerde kısa zamanda şarap olabilir ama soğuk ülkelerde bu yasak gereksizdir.

Vahye istinat edilen hükümler: Şeriat hükümleri, içtihadî hükümler: Fıkıh hükümleri eleştiriye açıktır, çünkü insan faktörü ile ortaya çıkmışlardır.

Genele teşri getiren hükümler: Çoğu Kur'an'dadır, değişmez. Özel teşri getiren hükümler; çoğu sünnettedir, değişir.

Diyanî hükümler ve kazai hükümler: İslam hukukunda mükafat ve ceza açısından fillerin dünyevî ve uhrevî olmak üzere iki karşılığı mevcuttur. Uhrevî karşılığa "diyanî hüküm", dünyevî karşılığa ise "kazâî hüküm" denir.

Ahkâmın değişmesinde etkili olan nedenler

Genel ahlakın bozulması: İlâhî vahyin terbiyesinden uzaklaşma, maddî refahın artması gibi nedenlerden dolayı bazı hükümlerde değişikliğe gidilmiştir: Halka dönük hizmet veren kurumlar genişletilmiş; yeni müesseseler doğmuş, geliştirilmiştir. Şahsa bırakılan bazı konular kamuya havale edilmiştir. Bazı hürriyetlerde kısıtlama getirilmiştir. Genel kuralı bırakıp aşırı

tedbirlere başvurulmuştur. Mehrini verdiği eşini gurbete götürmesine engel olmak gibi. Zamanla aşırı hale gelen tedbirler ortam müsaitleşince gevşetilmiştir. Mekruh olan zamanla mübaha dönüştürülmüştür. Mesela tazim için ayağa kalkmak mekruh iken mübah görülmeye başlanmıştır. Had cezalarında yükseltme veya azalmaya gidilmiştir. Mesela sürgün cezası kaldırılmıştır. Zamanla mezhepler arası veya mezhep içi tercihler gündeme gelmiş, bazı ruhsatlar kaldırılmıştır.

Dış etkenler: Yeni fetihler yeni sorunlar ortaya çıkarmıştır. Yeni fethedilen bölgelerdeki milletlerin dini, siyasi, iktisadi konuları gibi. Divanlar oluşturulmuş, para, vergi sistemleri geliştirilmiştir.

Siyasi etkenler: Şura sistemi yerine saltanatın zamanla alması, mezhep imamlarına yapılan baskılar, resmi fetva talepleri gibi olumsuzluklar.

İktisadi etkenler: Kağıt para, senet, kredi gibi şeyler ortaya çıkmıştır.

Bilimde ve teknolojiye gelişmelerle beraber de bazı değişikliklere gidilmiştir: Silah sanayindeki gelişmeler, teknolojinin hayata etkisi gibi.

Coğrafi faktörler: Farklı ekoller ortaya çıkmış ve örf, dini yaşamda etki etmeye başlamıştır.

Mecelle ve Örfî hukuk kapsamında ahkâmın değişmesi

Zamanın değişmesiyle hükümlerin de değiştiği bir kural olarak Mecelle'nin de önemli maddeleri içine girmiştir. İslam, insanın teşri'inin (Kural koymasının) karşısında değildir. Ancak insanın teşri'ine, ilahi kanunların örgüsü içinde ve onların ulviyet sınırı içerisinde müsaade edilmiştir. İslam hukukunda düşünce özgürlüğü, kimi zaman içtihat faaliyetinde olduğu üzere mübah alanda bir hak olmakta iken, kimi zaman emr-i bi'l-ma'ruf nehy-ani'l-münker ilkesinde olduğu gibi zorunluluk derecesinde bir görev olmaktadır.

İslam hukukunun dinamik yapısına işaret eden diğer bir hususta, örfî hukuka (İslam'ın temel kurallarına aykırı olmayan yerel gelenek ve kurallara) İslam'ın onay vermesidir. Şer'i hukukun sınırlı bir alanı kapsadığı ve bunun da daha ziyade ibadet, helal, haram, uhrevi sorumluluk ve ahlaki değerlerin açılımı niteliğindeki hükümler olduğu, geride özellikle, kamu hukuku alanında büyük bir bilinçle boşluğun bırakıldığı göz önünde bulundurulursa, her toplumda örfî hukuk benzeri bir durum kaçınılmaz görünmektedir. İslam'da, "Cahiliye Dönemi"nin bazı akla uygun örfleri onaylanmıştır. Örfün teşri'de büyük bir önemi vardır. Bu öneme binaen ulema, "örfle sabit olan, nassla sabit olan gibidir" demiştir. (Abdullatif Muhammed es-Sübkî, T. Teşri'l-İslam, s. 210; Mecelle'nin 45. maddesinde de "Örf ile tayin, nass ile tayin gibidir" denilmektedir.)

İslam hukukundaki bazı kurum ve ilkeler, toplumda düşünce özgürlüğünün bulunmasını da gerekli kılar. Bunlar: Düşünmeye Teşvik: Doğruya ulaşmaya, doğru ile yanlış ayırmaya vasıta olarak düşünmenin teşvik edildiği birçok ayet Kur'an'da bulunmaktadır: Bakara, 164, 218; Ali İmranı, 191; Yunus, 16; Ra'd, 3; Rum, 8, 24; Casiye, 13; Sebe, 46; Kaf, 37; Ankebut, 20... gibi. İyiliği Emretme Kötülüğü Yasaklama: Bu konuda da birçok ayet ve hadis vardır: Ali İmran, 104, 110; Hacc, 41; Asr, 1-3; Tevbe, 71; Müslim, İman, 78, Rü'ya, 3-6; Buhari, İlim, 28, Ta'bir, 3, 10, 26, 46; Ebu Davud, Melahim, 17; Tirmizi, Fiten, 11, Rü'ya, 5, 7, 10; Nesai, İman, 17; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/ 20 gibi. Kamu lehine faydalı ve zararlı hususların bildirilmesi ancak düşüncenin açıklanması suretiyle gerçekleşebilir. (Muhammed Haşim Kemali, İslam'da ifade Hürriyeti, s. 23) Öğüt Verme (Nasihat): Nasihat, İnsanlara doğru ve faydalıyı öğretmek amacıyla

tebliğ ve telkinde bulunmak anlamına gelir. Kur'an ve hadislerde peygamberliğin fonksiyonu ve maksadına dair ayetlerde nasihata atıfta bulunulur: A'raf, 62, 68, 79, 83; Buhari, İman, 23, 42; Ebu Davud, Edeb, 59; Nesai, Bey'at, 22, 31, 41; Tirmizi, Birr, Sıla, 17; Müslim, İman, 74, 95, 97, 99; Darimi, Rikak, 41 gibi. Hiç bir Müslüman hak bildiği hususu gizleyemez. Mutlaka onu başkasına söylemek ve onu hakka davet ederek nasihatte bulunmak zorundadır. (İbn Mace, Fiten, 20) Eleştiri Özgürlüğü: Göreve seçilişine müteakip verdiği hutbede birinci halife Hz. Ebu Bekir'in söyle der: "Ey insanlar, sizi idare etmek üzere görevlendirilmiş bulunuyorum. Ne var ki en iyiniz değilim. Doğru iş yaparsam bana yardım edin, yanlış yaparsam da beni düzeltin. Allah'a ve Resulüne itaat ettiğim müddetçe bana itaat ediniz. Allah'a isyan edersem bana itaat etmek göreviniz değildir." (İbn Hişam, Abdülmelik, es-Sire en-Nebeviyye, IV/241; İbn Sad, et-Tabakatü'l-Kübra, III/182-183; Kasimi, Nizamü'l-Hükm, s. 106) İçtihat Özgürlüğü: Düşünmenin ve düşüncenin özgür olmadığı yerde içtihattan söz edilemez. Hz. Peygamber'in hadislerinde ictihat faaliyeti teşvik edilerek bu hususta yanılanların bile sevaba nail olacağına belirtilmesi: Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebu Davud, Akdiye, 7, 2; Tirmizi, Ahkam, 2; Nesai, Kudat, 3; İbn Mace, Ahkam, 3; Ahmed b. Hanbel, II/187 gibi. Danışma İlkesi (Şura): Düşünce açıklamasına verilen önemden dolayı Kur'an'daki kırk ikinci surenin adı "şura" suresi olmuştur. Yine şuraya ilişkin Kur'an ayetlerinin 'iman, namaz, zekat gibi İslam'ın şartlarına atıflar bulunan ayetler ile birlikte zikredilmesi, önemini göstermesi açısından dikkat çekicidir. Şura'ya ilişkin Kur'an hükümleri (Şura, 42; Ali İmran, 159) yalnızca hükümet işlerini kapsayacak tarzda değil, aynı zamanda hayatın bütün insanlara faydası olabilecek hemen bütün alanlarındaki ilişkileri içine alacak biçimde ifade edilir. (Kurtubi, Ebu Abdullah Muhammed el-Ensari, el-Camu li Ahkami'l-Kur'an, XVI, 36, 37) Ebu Hureyre'den gelen bir rivayette Ebu Hureyre, "Ben ashabi ile Rasulüllah'tan daha çok istişare eden bir kimse görmedim. " (Tirmizi, Cihad, 34) buyurmuştur. Hz. Peygamber bizzat bir hadisinde İstişare eden kimsenin hatadan salim olacağını belirtmektedir. (Ebu Davud, Edeb, II3-II4; Tirmizi, Zühd, 38, Edeb, 57; İbn Mace, Edeb, 37; Darimi, Siyer, 13; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/274) Düşünceyi Engelleyen Hususların Ortadan Kaldırılması: "Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 9); "Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun" denilince, "Hayır, atalarımızı yapar bulduğumuz şeylere uyarız." derler; ya ataları bir şey akledemeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyeler?" (Bakara, 170); " Onlara, "Gelin Allah'ın indirdiği Kitab'a ve Peygamber' e uyun" dendiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter" derler; Ya ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyeler?" (Maide, 104) gibi ayetler, düşünce özgürlüğünün önünde engel teşkil eden hususları ortadan kaldırmayı amaçlar.

Şeriat

Türk Dil Kurumu, "Kur'an'daki ayetlere Hz. Muhammed'in sözlerine dayanan İslam kanunu, İslam hukuku"; MEB yayınlarında çıkan, 'Dini Terimler Sözlüğü' ise, 'Allah'ın peygamberler aracılığıyla insanlara gönderdiği dini kurallar bütünü, dini kurallar, namaz, oruç, hac, zekat, cihat, nikah vb. uygulamaya yönelik hükümler, İslam dini' anlamlarını verir.

Şemseddin Sami'nin meşhur Kamus'unda ise şeriat, 'İlahi emirler, yasaklar ve ayet, hadis ve icma üzerine kurulu Allah'ın kanunları' şeklinde tarif edilir. Ömer Nasuhi Bilmen ise, "Hukuku İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu" adlı eserinde, "Şeriat, din lisanında, Cenab-ı Hakk'ın, kulları için vazetmiş olduğu dini, dünyevi hukukun tümüdür. Bu itibarla şeriat, din ile aynı olup, hem ahkam-ı asliye denilen itikadiyatı, hem ahkam-ı fer'iye-i ameliye denilen ibadet, ahlak ve muamelatı ihtiva eder." demektedir. Said-i Nursi'de şeriatı, 'sebeb-i saadet, tam bir adalet ve fazilet' (Divan-ı Harbi Örfi, Mukaddime) olarak tarif eder. Elmalılı Hamdi Yazır, "Hak Dini Kur'an Dili'nde, 'Lugatte bir ırmak veya herhangi bir su menbaından su içmek veya almak için girilen yol demektir. Bunda, insanların sonsuz hayata ve gerçek mutluluğa ulaşması için, Allah Teala'nın insanlara verdiği özel hükümler ve doğru yol kastedilmiştir ki, din demektir.' şeklinde

açıklar. (Elmalılı, Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini, VII/8) Kur'an'da, "Sonra seni bir şeriat üzere kıldık. Sen ona tâbi ol, bilmeyen câhillerin isteklerine tâbi olma!" (Câsiye, 18. Ayrıca; Mâide, 48; Şûrâ, 13, 21) şeklinde açıkça şeriatı bahsedilir. Meşhur Arapça sözlük, Râgıb el-İsfahânî'nin el-Müfredât adlı eserinin 'ş'r'a' maddesinde, "bireysel ve toplumsal hayatı düzenleyici din esaslı kurallara" veya "bu nitelikte kural koymak" şeklinde tanımlamıştır. İslamî kaynaklarda ise; "şeriat kelimesi ve çoğulu İslam'ın itikadî ve pratik hükümlerini bazen tek tek, bazen de bir bütün halinde ifade edecek biçimde kullanılmaktadır." (Müsned, III, 439; IV, 188; Buhari, "Şavm", 1; Ebû Davud, "Fiten", 6); "İlâhî irade tarafından konulan hükümler bütünü ifade etmek üzere (meşrû' mânasında) kullanıldığında ise şer', şeriat kavramıyla eş anlamlı olmaktadır." (Cessâs, I/164, 392); "Allah tarafından insanlar için din olarak öngörülen hükümler bütünü kastedilmektedir." (Kurtubî, XVI/163); Şeriat; Allah tarafından insanlar için din olarak öngörülen hükümler bütünü kastedilir. (Kurtubî, el-Câmi, XVI/163); Şeriat, din ve millet kelimeleri aynı hükümler bütünü gösterir. (TDVİA, Şeriat maddesi); Şeriat, dinin ibadet, hukuk/kanun yönünü ifade eder. (<https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/seriat>) "Şeriat; kanun ve nizam manasına kullanılan bir kavramdır. Mustafa Kemal Atatürk'ün "Nutuk" isimli eserinde yer alan tarif şöyledir: "Şeriat demek, kanun ve nizam demektir." Osmanlı toplumunda yaygın olan "Şeriatın kestiği parmak acımaz" vecizesi, hukuka duyulan saygının bir ifadesidir." (Hüsni Aktaş, Türkiye'nin siyasi ve iktisadi manzarası, s. 65) "Şeriat dindir, din de şeriattır. Şeriatın sahibi Allah'tır." (Mustafa Çelik, Akit, 3.11.2021) Kısaca şeriat, genelde 'kanun, kural' demektir. Özelde ise 'İslam'ın getirdiği ve Allah'ın emir ve yasakları olan kuralların genel adı'dır. "Şâri' denildiğinde ise, "Allah'tan başka hüküm koyucu yoktur" ilkesi gereği (Seyfeddin el-Âmidî, I/72) hakikatte yalnızca Allah kastedilmektedir.

"Şeriatın beş temel maksadı can, akıl, din, namus, malı" korumaktır." (Prof. Dr. Hasan Hanefi, İslamcılık ve laiklik, kelam araştırmaları dergisi 2:1 (2004), s. 118, Çev. Dr. Ramazan Yıldırım)

Şeriata övgü

1596

"ABD'nin önde gelen gazetesi New York Times, bundan iki ay kadar önce İslam hukuku hakkında çok uzun, kapsamlı ve önemli bir makale (<https://www.nytimes.com/2008/03/16/news/16iht-16shariaht.11119704.html>) yayınladı. 'Şeriat, Hukuk Devleti Anlamına mı Geliyor?/ Şeriat hukukun üstünlüğü anlamına mı geliyor?' (Does Shariah Mean The Rule of Law?) başlıklı yazı, Harvard Üniversitesi'nden genç hukuk profesörü Noah Feldman'ın imzasını taşıyordu ve epey de 'ezber bozucu'ydü. Feldman, önce 'ezber'e değiniyor ve şöyle diyordu: 'Çoğumuz için 'şeriat' kelimesi, kesilen eller, taşlanan zanlılar ve baskı altına alınan kadınlar gibi korkunç şeyleri çağırıştırıyor.' Ama hemen ardından ekliyordu: 'Oysaki, İslam hukuku, tarihinin büyük bölümünde, aslında dünya üzerinde var olan 'en liberal ve hümanistik' hukuk ilkelerini sunmuştur.' Feldman'ı bu yargıya ulaştıran analiz yöntemi, İslam hukukunu, geliştiği dönemin diğer hukuk sistemleri ile karşılaştırmaktı. 'Şeriat'tan dehşete kapılan Batılılara şu hatırlatmayı yapıyordu: 'Geleneksel İngiliz yasalarının 5 şilinden yüksek hırsızlıklar ve daha pek çok suç için idam cezasını öngördüğünü bugün kim hatırlıyor? Ya da işkencenin 18. yüzyıla dek çoğu Avrupa ülkesinde adli sistemin meşru bir unsuru olarak kabul edildiğini kaç kişi biliyor? Cinsiyet ayrımcılığına gelirse, İngiliz geleneksel hukuku (common law), evli kadınlara herhangi bir mülkiyet hakkı tanımıyor, hatta onlara kocalarından bağımsız bir hukuki kişilik bile atfetmiyordu. Öyle ki İngilizler elde ettikleri sömürgelerde şeriat hukukunu kaldırıp kendi hukuklarını uyguladıklarında, bunun sonucu, kadınları şeriatın kendilerine verdiği haklardan mahrum bırakmak oldu.' Feldman, makalesinin devamında şeriatın İslam medeniyetinde modern çağlara dek iktidarı denetleyen ve toplumun haklarını koruyan 'bir adalet kaynağı' olduğunu da hatırlatıyordu. Şeriatı geliştiren ulema, bazen dünyevi iktidarın hizmetine girmişse bile, çoğu zaman onu sınırlandırmış, keyfi idarenin önüne geçmişti. Feldman'ın deyimiyle, 'şeriat, mahkemelerde kayırmayı yasaklamış, fakir ve zengine eşit muamale yapılmasını emretmiş, hatta bugün bazı Ortadoğu ülkelerinde yaşanan namus cinayetlerini

lanetlemiş'ti. Zaten Osmanlı'da sarayı protesto ederken kullanılan 'şeriat isteriz' sözünün manası da aslında 'adalet isteriz'dir. Bugün ise 'şeriat isteriz' sözü bize Taliban'ın korkunç düzenini hatırlatıyor. Bu da elbette sebepsiz değil. Feldman'ın da vurguladığı gibi, İslam hukuku, 'icthāt' geleneğinin sönmesi ise durağanlaşmış ve çağın standartlarının çok gerisine düşmüş durumda. Ama "bunun nedeni, şeriatın özünde var olan bir sorun değil, Müslüman dünyanın son iki yüzyıldır içine düştüğü kriz." Bunun sebepleri ise dini değil, siyasi, ekonomik ve coğrafi. Zaten kendini geliştirmeyen her hukuk sistemi çağın gerisine düşer. Atatürk döneminde yapılan büyük kadın reformu bile bugünün standartlarının gerisinde kaldı ki, 2001-2004 yılları arasında bir dizi hukuki düzenleme ile kadınlara yeni haklar verdik. İslam hukuku da, eğer bazı ilahiyatçıların belirttiği gibi hükümlerin 'lâfzından' ziyade 'maksadını' dikkate alan dinamik bir 'usûl' ile yorumlanırsa, pekâlâ gayet 'liberal ve hümanistik' olabilir. Zaten Feldman'ın dediği gibi, yüzyıllar boyunca öyle olmuştur." (Mustafa Akyol, Star, 21.05.2008)

Oxford'a Göre Şeriat

"Birçok kişi için, şeriat kelimesi alarm zilleri çaldırır. Bu tepkilerdeki endişeler, şeriat teriminin ortak yanlış algısını yansıtır. Yanlışlık, terimin iki anlama geldiği gerçeğinden kaynaklanır. En yaygın kullanımda, şeriat İslam kanunundan söz eder. Dünyanın her yerindeki Müslüman ülkelerde, evlilik, boşanma ve miras konularına bakan şeriat mahkemeleri vardır. Bazı ülkelerde, örneğin Suudi Arabistan ve Pakistan'da, şeriat kanunun yetkisi ceza ve ticaret hukukun belirli yönlerini de kapsar. Her iki ülkede de, örneğin, yasal kanunlara had cezaları da dahil edilmiştir. Ancak şeriatın çok daha geniş bir anlamı da vardır. Kur'an'da vahyedilen ve Peygamber Muhammed'in Sünnet'te örneklendirdiği 'İslam'ın çekirdek inançları ve uygulamalarıyla bu kaynaklardan çıkarılan kanunları' kapsar. Esas inançlar ve uygulamalar sabit kalırken, onlardan çıkarılan kanunlar zamanla değişir ve belirgin farklılıklar gösterir. Bunun nedeni bu kanunların çoğunun Kur'an'dan ve Sünnetten yorum yoluyla çıkarılmasından kaynaklanır. Kur'an, örneğin, miras tanzimi gibi bazı kesin yasamalar içerir. Ekseri otoriteler, bu düzenlemelerin yoruma bağlı olmadığına inanmaktadır. Ancak Kur'an öğretilerinin çoğunluğu, belirli hukuki kurallara tercüme edilmesi için insani çabaya ihtiyaç duyan ahlaki rehberlik ve tavsiyeler şeklindedir. Kur'an ve Sünneti yasal anlamlarının anlaşmasındaki insani çabaya fıkıh (anlama) adı verilmektedir. Fıkıh terimi aynı zamanda insani çabayla tertiplenmiş yasalara atıf için de kullanılır. İlahi kaynaktan geldiğine yani mükemmel ve değişmez olduğuna inanılan 'şeriat kanunlarının aksine, fıkıh kanunları insan mahsulüdür ve bu nedenle gayri mükemmel ve yenilenmeye meyilli' olarak görülürler. Gerçekten de, İslami hukukun gövdesi 14. yüzyıldan beri gelişmektedir ve farklı şartlar ve değişen şartlara göre uyarlanmıştır ve İslami yasal yürütmenin 5 ekolü ortaya çıkmıştır. Diğer herhangi bir yasal sistemde olduğu gibi, yorumlar farklılıklar göstermektedir, bazı kurallar yürürlükten kaldırılırken yenileri ortaya çıkmıştır. Fıkıh'ın resmi "kökler"inden biri de, şartlar zorladığında kuralları yeniden yorumlama amacı taşıyan entelektüel çabadır. (icthāt). Sürgündeki Tunuslu düşünür Raşit Gannūşî, toplumun otoritesi olarak tanımladığı 'şura' yani Kur'anın katılımcı hükümet prensibine dayanarak, laik demokrasilere Müslümanların katılımını savunur. "Bağımsızlık, kalkınma, sosyal birlik, sivil haklar, insan hakları, siyasi çoğulculuk, yargının bağımsızlığı, basın özgürlüğü, cami ve İslami ibadetlerinin özgürlüğü" gibi hayati İslami amaçlara ulaşmak için yardımcı olmaya hevesli herkesle Müslümanlar çalışmalıdır. Hangi kanunların kesin olarak icthāda tabi olması noktasında birçok farklı görüş vardır. Muhafazakar alimler arasında inandıkları kanunların şeriat olarak korunması ve bu nedenle de icthāda tabi olmaması gerektiği yaygındır. Reformcu düşünürler, şeriat ve fıkıh arasındaki farka çok daha önemli vurgu yaparlar. Bu tartışma tarih boyunca İslami söylemin bir özelliği olmuştur. Ünlü hukuk alimi İbni Teymiye, Allah'ın vahyi ve ideal olarak şeriatın teknik kullanımıyla, cahil ve adil olmayan kadıların kararlarının şeriatla karıştırılmasına karşı insanları uyarmıştır. Şeriat

metinleri hangi kanunlarla adil ya da değil hüküm verilebileceği ölçüsü dahi koymuştur: şeriatın “maksatları” ve “amaçları” (makasıt). Bu amaçlar arasında yaşama, din, aile, mülk ve fikir hakkı olarak tanımlanan insan haklarının korunması da vardır. Eğer bu haklar korunmuyorsa, kanunlar yeniden düşünülmelidir. Müslümanların şeriatın ebediyetine ve evrenselliğine vurgu yaptıkları doğrudur, ancak bu İslami kanunların değiştirilemez olduğu ya da herkesin İslami kanunla yönetilmesi gerektiği anlamına gelmez. Bunun anlamı şeriatın değer ve amaçlarının hayatın tüm yönlerini kapsadığıdır. Bazı alimler şeriatın amaçlarını yerine getiren her yasanın doğal olarak İslamî olduğu dahi öne sürmüşlerdir. Şeriatla yönetildiğinde dünyanın daha iyi bir yer olacağına inanan Müslümanların var olduğu doğrudur. Açık sözlü bir azınlık dışında yine de bu duruş ruhsaldır, siyasi değil.” (Tamara Sonn, 21 Ağustos 2008)

Demokrasi kemale mi eriyor yoksa şeriat mı geliyor?

İngiltere Danıştay Başkanı’nın yönettiği ‘İngiliz Hukukunda İslam’ konulu konferanslar serisinin ilkinde, ‘şeriat’ kavramının sadece yanlış anlaşılmadığı, aynı zamanda bazı ortamlarda onun ‘ilkelce’ sayılabilecek uygulamalarından korkulduğu, bu yüzden de bu korkuyu doğuran uygulamalara odaklanıldığı vurgulanmıştır. Daha sonra Tarık Ramazan, Abdullah Saeed, Mona Siddiqui gibi Müslüman bilim adamları ve Louis Gardet gibi İslam uzmanlarına göndermelerde bulunularak “şeriatın aslında nihai halini almış bir hukuk sistemi olmayıp Allah’ın insanlardan istediği iradesi ve bu evrensel prensiplerin dünyadaki ‘uygulamaları’ için gerekli olan bir düşünce ve çerçeve olduğu” belirtilmektedir. Canterbury Başpiskoposu olan Dr. Rowan Douglas Williams’a göre şeriat her zaman ve her yerde uygulanabilecek hazır bir sistem değil, aksine bir hukuk metodolojisidir ve şeriatın bazı unsurlarının İngiltere’de uygulanması ‘kaçınılmazdır’ Aslında Fatih Sultan Mehmet’in İstanbul’u fethettiğinde yürürlüğe soktuğu ‘millet sistemi’ olarak bilinen ve gayr-i Müslimlerin kendi aralarındaki medeni hukuka dair anlaşmazlıklarını çözmek için kendi mahkemelerini kurmalarına izin vermesinden 555 yıl sonra Dr. Williams benzeri bir uygulamayı teklif etmiş ve günümüzün ‘liberal, demokratik ve hukuk devleti’ ikliminde ateşli tartışmalara sebep olmuştur. Bu açıdan bakıldığında Batı’nın ‘çok kültürlülüğü’ uygulama ve yaşama tecrübesi edinebilmesi için bir hayli fırın ekmek yemeğe ihtiyacı olduğu görülmektedir. (29 Eylül 2008)

1598

"İslam ülkelerinde şeriata en çok karşı çıkan ülke de Türkiyeymiş. Oran %57. Türkiye’de halkın yüzde 88’i anayasada düşünce özgürlüğünün bulunması gerektiğine inanıyormuş. Gerisi ne istiyormuş acaba? Türkler’in yüzde 86’sı, “Din, günlük hayatımda önemli bir yere sahip” diyormuş. Buyurun şimdi. %86 böyle diyor, %57’si ise Şeriata karşı. Bundan nasıl bir sonuç çıkar? Bu insanlar ne dediklerini bilmiyorlar. Şeriat teolojik anlamda bir dinin emir ve yasakları demektir. Yani dini anlamda meşruiyeti ifade eder. Bir Müslümanın şeriata karşı çıkması, “ben Türkiye vatandaşıyım ama bu ülkenin hukuk düzenine inanmıyorum ve güvenmiyorum” demektir.” (Abdurrahman Dilipak, Vakit, 2007.02.25)

18 Eylül 2016 tarihinde Teşvikiye Camii’nde kılınan cenaze namazı ardından son yolculuğuna uğurlanan Tarık Akan, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği’nin ödül töreninde ise şöyle konuşmuştu: “Türk Sineması Emek Ödülü’ne layık görülen Kadir İnanır ve Tarık Akan’ın konuşmaları geceye damga vurdu. Tarık Akan ise şeriatçı eğilimlere karşı çıkılması çağrısı yaparak şöyle dedi: "Bugüne kadar Kadir arkadaşım ile ben, dincilere faşistlere karşı, ülkenin adam gibi idare edilmesi için mücadelemizi verdik. Ama artık yaşlandık. Gelin hep beraber dinci, şeriatçı basına ve televizyonlara hayır diyelim ve çalışmayalım." dedi.” (Hürriyet, 6 Mayıs 2008) Beraber mücadele mesajı verdiği Kadir İnanır ise, “Bilim adamlarını da Tanrı yaratmıyor mu yani? Ama Kilis’te Sinema Bir Mucizedir diye bir film çekiyordum, kardeşim böyle bir öksürük olmaz, bittim yani, ölüyorum. Tepede bir polisevi var orada kalıyoruz. Sabaha kadar uyuyamadım. Tam güneş ağarırken camı açtım, hem Arap sınırından hem bizden bir ezan

başladı ki muhteşem. Ben de ölüyorum ya, "Ey Allah'ım gidersem de böyle gideyim' diyorum. Her ezan okunduğunda o aklıma gelir. Sabah polisevinin emekli müdürü aşağılarda bir yatır gösterdi ve 'Buraya yazın bu tarz hastalar gelir, iyileşip dönerler. Üç gün sonra senin de öksürüğün biter.' dedi. 'Hadi git işine.' dedim. Diğer gün öksürüğüm bitti. Şimdi kimi öksürürken görsem oraya gönderiyorum. (Gülüşmeler) Allah'tan başka neyimiz var güvenecek? Herkese ben bas bas bağıryorum, neye güvenerek bağıryorum?" (15 Mayıs 2010) diye açıklama yapıyordu.

Allah'a güvenerek herkese bas bas bağıryorum

"Hurafelere inanmam ben. Bilim adamlarını da Tanrı yaratmıyor mu yani? Ama Kilitte Sinema Bir Mucizedir diye bir film çekiyordum, kardeşim böyle bir öksürük olmaz, bittin yanı, oluyorum. Tepede bir polisevi var orada kalıyorduz. Sabaha kadar uyuyamadım. Tam güneş ağarkem camı açtım, hem Arap sınırından hem bizim bir ezan bağıladı ki muhteşem. Ben de oluyorum ya, 'Ey Allah'ım gidersem de böyle gideyim' diyorum. Her ezan okunduğunda o aklıma gelir. Sabah polisevinin emekli müdürü aşağılarda bir yatır gösterdi ve 'Buraya yazın bu tarz hastalar gelir, iyileşip dönerler. Üç gün sonra senin de öksürüğün biter.' dedi. 'Hadi git işine.' dedim. Diğer gün öksürüğüm bitti. Şimdi kimi öksürürken görsem oraya gönderiyorum. (Gülüşmeler) Allah'tan başka neyimiz var güvenecek? Herkese ben bas bas bağıryorum, neye güvenerek bağıryorum?"

Bu da şahsem yaşadığım bir hatıra: Yıl, 2001. Hactan yeni gelmiş bir "Hacı" amca'yı ziyaret edecektik arkadaşlarla. Neyse uzatmayalım, selam kelam, hayırlı olsun, anlatılar... Sonra sıra geldi zemzemi içmeye. Aldık elimize minik zemzem bardaklarını, döndük kibleye "bismillah" deyip ağzımıza götürecektik ki, elim havada kaldı! Çünkü hacı amcamın azından o an şu kelimeler dökülmüştü: "Şeriattan Allah'a sığınırım!"

1599

Amerikan filminde mesaj veriyor, bunu anlarız da... Müslüman'ım diyen neden bu mesaja balıklama atlar!

Ona çocukların nerede olduğunu sor

Taliban gelmiş, zorla çocukları ve 17 kişiyi kaçırmış

Niçin? Medresede eğitmek için. Bu çocuklar şeriatı yaymak için köye geri dönerler

Bunu sevmemeleri şaşırtıcı değil

Özel kuvvetler, Fransız filmi

"Bizim inancımızda "Adalet mülkün temelidir". Sizin o nefret ettiğiniz "Şeriat", "hukuk" demektir; Meşruiyet'le aynı kökten gelir. "Gayrimeşru" dediğinizde "Şeriat uygun değil", demiş olursunuz! Hem Şeriat düşmanlığı yapacak hem de Hukuk'u savunduğunuzu söyleyeceksiniz. Bu mümkün değil." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09 Eylül 2017)

"Merkez medya' din cahili

Bir kitap bu kadar mı farklı yorumlanır ya?

14:08 - 13 Haz 2014

11.483 Retweet 18.890 Beğeni

223 118 198

İslam dogma değildir ama bu örnekler iki aşırı uca; ifrat ve tefrite örnektir. İslam orta yol dinidir. (Bakara, 143; Fatır, 32) İnsan aklının el attığı her alanda mutlaka farklı yorumlar ortaya çıkar ama önemli olan 1400 senelik İslam anlayışı, orta ümmet (Bakara, 143) olma bilinci ve Kur'an ile sünnete uygun yorumlar üzerine bir sistem kurabilmektir. Gelelim bu alıntıya cevaba: Öncelikle ateistlere sormak gerekiyor, hani İslam dogma idi, herkesi aynı kalına sokardı. Bu geniş (!) yorum şekli aslında eski ithamlarınızı da 'yalandığınız' anlamına mı geliyor yoksa çınız ne olursa olsun çamur atmak mıdır? Verilen her iki örnekte ifrat- tefrit örnekleridir, iki uç örnek alınmış ve asıl olan büyük çoğunluk bu algı üzerinden eleştirilmeye çalışılmıştır. Birinci ve özellikle ikinci dünya savaşından sonra İslam coğrafyası işgal altında kaldı. 50 sene ile 150 sene arası ortalama İslam coğrafyası savaş, istila, emperyalizm musibetleri ile uğraşmak zorunda kaldı. Halk bu zaman içinde cahilleşti-rildi- ve Kur'an'ı anlamak ve yaşamaktan uzaklaştı-rıldı- (Bu konuda 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz!) Sonuçta marjinalleşen ve genel tarafından kabul görmeyen bu görüşleri önplana çıkarma gayreti aslında bu paylaşımı yapanların da marjinal olduklarını göstermektedir.

Din ve laiklik konusunda bazı görüşler

“Din ile devletin ayrılması Yahudilik ve İslam'da imkansızdır. Çünkü her iki din, insanların 24 saatini ayarlar. Sadece devletle olan ilişkilerini değil özel hayatlarını, nasıl yiyip içeceklerini, nasıl temizleneceklerini, karı-koca arasındaki ilişkiyi ve tabii ki devletle olan ilişkiyi belirler.” (İlber Ortaylı, Tarihin İzinde, s. 193, 210); “İslam'da din ve dünya işleri arasında bir ayırım yapılmamaktadır.” (Can Kırac, Anılar olaylar, s. 140); “İslamiyet kast edildiğinde, din İşleri dünya işleri ikiliği gibi insan zihnini ortadan bölen ayırimdan söz etmek imkansızdır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 112); “Din, yaşam içi bir konu olup toplumsal gerçekliklerin düzenlemesi ve hayatın daha kolay ve huzurlu bir şekilde yaşaması için ortaya konmuştur.” (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 72); “İslam, adil ekonomik bir düzen, dengelenmiş toplumsal bir sistem, medeni ve cezai bir hukuk nizamı, devletlerarası bir kanun, akılcı bir yönetici, beden ve ruh eğitimcisidir.” (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 11); “Mahatma Ghandi'ye göre din, bir yaşam biçimidir ve gerçek bir din kendini günlük hayat içinde göstermelidir.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 31); “şariat Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır.” (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 80); “İslam insanların kendi aralarındaki ilişkileri de idare etmeyi hedef edinmiştir.” (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 121); “Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 24); “İslamiyet yalnız bir itikat dininden ibaret değildir; belki onun mensupları arasında tek bir millet fertlerine mahsus gibi olan bir sosyal bütünlük vardır.” (Halil Halid, Hilal ve Haç

Çekişmesi, s. 290); “İslam'da hukuk ile inanç iç içedir. İslam, diğer hukuk sistemlerinin zorluk çektiği 'kontrol' problemini, insanların kendi kendilerini kontrol etmelerini sağlayarak en aza indirmiştir. İslam şeriatının anlamı; Allah'ın kulları için hayatın tüm işlerine dair öngördüğü hükümler ve inançlardır. Yani şeriat din ile eş anlamlıdır. Şura Suresi, 13; Şura Suresi, 21; Casiye suresi, 18; Maide suresi, 48. ayetlerde şeriat doğrudan doğruya kullanılır.” (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, 71-73); “Biz Müslüman'ız, İslam'a varız, ama şeriata yokuz, şeriati kabul etmiyoruz; şeriat Ortaçağ'ın karanlığına dönmektir” diyenler, "Kur'an, sünnet, icma ve kıyas kaynaklarına dayanan İslam'ın bir kısmını kabul ediyoruz, ama bir kısmını kabul etmiyoruz" demiş oluyorlar.” (Prof. Dr. Hayrettin Karaman; İbrahim Sarı, Şeriatsız Din ya da Allahsız İslam, s. 20) “Şeriati inkar eden dinden çıkar.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 13/01/2017); “Malatya Müftüsü Feyyaz Yaşar Beraat Kandili nedeniyle yayınladığı mesajında gazeteci-yazar Uğur Mumcu'nun cenaze töreninde 'Kahrolsun Şeriat' şeklinde bağırانları tövbe etmeye çağırdı ve “Bu çok yanlış hem de çok yanlış bir davranış olmuştur. Çünkü şeriat ilahi kurallar, emir ve yasaklardır.” dedi.” (Milliyet, 6.2.1993) Zaten “DSP Genel Başkanı Zeki Sezer, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın da Cumhuriyet mitinglerinde atılan 'Kahrolsun Şeriat' sloganını yanlış bulduğunu söyledi.” (Haber 7, 18.08.2007) “Şeriat eşittir İslam dinidir.” (Cumhuriyet, 18 Oca 2024) şeklinde açıklama yapan İYİ Parti lideri Meral Akşener daha öncede “ Şeraif İslam demektir.” (3 Mayıs 2015) şeklinde beyanat vermişti. “Bireyler laik olmazlar.” (Hayrettin Kraman, 20 Mayıs 2007); “Laiklik devletin özelliğidir, insan laik olamaz, devlet laik olabilir.” (<https://www.fetva.net/yazili-fetvalar/hem-laik-hem-musulman-olunur-mu.html>); “Laiklik, devletle ilgili, bireylerle değil. Birey düzeyinde laiklik olmaz. Ben madem ki inanarak Kur'an'ı okuyor, namaz kılıyorum, hayatıma dini karıştırıyor, dini hayatımın dışına atmıyorum. O halde ben birey olarak laik değilim.” (Süleyman Ateş, şeriat ve Laiklik, Yeni Türkiye, 1998, cilt: IV, sayı: 23-24, s. 2609); “Birey bazında laiklik olmaz. Çünkü özel hayatında laik olmak, hayatına dini karıştırmamak demektir.” (S. Ateş, Kur'an Ans, IXX/326); “Laiklik ferdin değil, devletin bir vasfıdır. Bir Müslüman laik olabilir mi? Kanaatimce olamaz.” (Prof. Yavuz Köktaş, Yörünge Dergisi, 7 Ekim 2022); “Kimine göre de Türkiye’de laiklik, “seçkinlerin ve yöneticilerin menfaati olması nedeni ile devam edecektir.” (Şerif Mardin, Türkiye’de din ve siyaset, s. 131); “Laikliğin karşısı şeriat düzenidir.” (Prof. Dr. Neşet Çağatay, Laiklik Nedir, Şeriat Nedir? Belleten, Temmuz 1978, Cilt 42 - Sayı 167, s. 429)

1602

“İslam'da idare biçimi yoktur, idare ölçüleri/ruhu vardır.” (Necip Fazıl Kısakürek, İdeolocya Örgüsü; Doç. Dr. Hakkı Aydın, İslam hukuku, devlet ve ahkâm-ı sultanîye ilişkisi, Cumhuriyet üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi, V/76; DİA, İslamcılık maddesi; DİA, Siyaset maddesi; Biai Sambur, İslam ve demokrasi, demokrasi Platformu, Y1 : 3- Sayı: 10, Bahar 2007, s. 146) Hangi idare o ölçüleri uygularsa İslami idare olur!

“Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmahtır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir.” (Bakara, 85)

İslam fıkıhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye -Kitap özeti-

Konuya ek olarak, "Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi", " İslam fıkıhı" ve "Hadis müdafaası" adlı yazılarımızı da tavsiye edebiliriz.

Eser üzerine

Alman oryantalist Joseph Schacht, İslamiyet'i daha başlangıçta bozulmuş bir din olarak görmek istemektedir. Ona göre Hz Muhammed'in hedefi, yeni bir hukuk sistemi getirmek değil, insanlara cennete nasıl gideceklerini öğretmektir. Hicretin 2. ve 3. asrında hadis alimlerinin yapılan büyük çalışmalar, ona göre, İslam'a farklı bir siyasi bir özellik katmak isteyenlerce yapılan hadis uydurma faaliyetleri idi. Ona göre isnad sistemi de sonradan uydurulmuştur. R.

Dozy, A. Kremer, W. Muir, I. Goldziher, T. Nöldeke, L. Caetani, gibi Schacht da hadislerin uydurma olduğu söylemine tekrar etmiştir. (s. 9) Schacht, İslam hukukunun din ile bir alakasının olmadığını benimsetmeye çalışmıştır. Fıkıh ile ilgili hadisleri de İslam alimleri de uydurmuştur iddiasındadır. El-A'zami, bu çalışması ile, peygamberimize kanun koyma yetkisinin vahiy ile verildiğini, hadislerinde bağlayıcı olduğunu, I. yüzyıl boyunca İslam hukuk faaliyetlerinin devamlı yürütüldüğünü ispat etmiştir. Prof. Dr. Yaşar Kandemir. (s. 10)

Çevirenin önsözü

İslam hukukunun ikinci temel kaynağı sünnettir. Batıda sünnet konusunda yapılan en temel çalışma, Ignaz Goldziher'in, 'Muslim Studies' adlı eserinin ikinci cildidir. el- A'zami, Schacht'ın, 'The Origins of Muhammadan Jurisprudence'ına bu eseri ile ayrıntılı şekilde cevap vermiştir. Prof. Dr Mustafa Ertürk. (s. 12)

Giriş

Schacht'ın eseri Fazlur Rahman gibi çağdaş Müslüman yazarları da etkilemiştir. (s. 15) Bu oryantalist, İslam alimlerinin kendi görüşlerini Hz. Muhammed'in sözleriymiş gibi yansıttıklarını, dini hukuk ile ilgili hadislerin hiçbirinin sahih olmadığını, isnad (ravi zinciri) sisteminin uydurulduğunu iddia eder. (s. 16) Bu iddia doğru ise, İslam alimlerinin samimiyetini ve dürüstlüğüne ciddi bir sorun haline getirmektedir. Aslında onun iddiaları, tarihi gerçeklere aykırıdır. Mesela, Ahmed b. Hanbel, Mutezile mezhebini resmi görüş haline getirmeye çalışan halifeden, görüşünü destekleyecek peygamberden tek bir hadis getirmesini istemiş, ancak halife, bütün gücüne ve alimler ordusuna rağmen bu görüşü destekleyecek bir hadis getirememiştir.

1603

Schacht, 'kaynak olarak gösterdiği metinleri çoğu kez yanlış anlamış, delil olarak kullandığı örnekler ise kendi görüşüne ters düşmüş, ilmi olmayan metotlar kullanarak yanlış sonuçlara' ulaşmıştır. (s. 17) Günümüz bilim adamlarını hatalı sonuçlara sevk eden faktörlerden birisi de, ilk devir İslam alimlerinin kullandığı bilimsel metotları kavrayamamalarıdır. Hadis kitaplarını ilk yazan yazarlar, hadisleri hocalarının izni ile kitaplarına kaydetmişlerdir. Yazar, görünüşte sözlü olarak rivayet edilen hadislerin aslında hocalarının kitaplarından nakledildiğini, 'Hadith Methodology and Literature' adlı eserinin 74-79. sayfalarında ele aldığını da belirtir. (s. 18)

Hukuk ve İslam

Her hukukun esas gayesi toplumsal hayatı yönlendirmektir. İslam'a göre hukuki tayin yetkisi sadece Allah'a aittir. Hz. Peygamberin bile, kendi iradesi ile onu değiştirme yetkisi yoktur. Schacht'ın temel iddiası, İslam hukukunun din dışı olduğu şeklindedir. (s. 21)

İslam'da hukukun yeri

Hz. Muhammed, kendisinden önce Hristiyan papaz ve keşişlerin karşılaşmadığı ölçüde sürekli alay eziyet ve sıkıntıya maruz kaldı. Araplarda cesaret, konukseverlik, dürüstlük ve özgürlük aşkı gibi güzel özellikler olmasına rağmen, şeytani ve küçük düşürücü özellikler de mevcuttu. (s. 23) Hz peygamberin görevi Kur'an'ı açıklamaktır. Peygamberin söyledikleri Allah'ın rızasına uygun olduğu için bağlayıcıdır. Bunun dışında peygamber mükemmel bir modeldir. İslam'ı henüz kabul etmiş toplumları bilgilendirme görevi peygamberin ashabına düşmüştü. Sünnetin teşri (Kural koyma) görevi alimlerce tartışılmamıştır. (s. 25) Farklı yorum ve anlayışa sahip olunması bu gerçeği değiştirmemiştir. İslam'da yasama gücü Allah'a aittir. Bu temel prensipten

hareketle Kur'an ve sünnet genel kurallar ortaya koyar. İlahi hukuk peygamber dahil tüm toplumu bağlar. İlahi kuralları kabul etmeyenler kafirdir. Vahyedilen kanun değiştirilemez. (s. 26-29) "Kendilerine ayetlerimiz açıkça okunup anlatılınca bize geleceklerine inanmayanlar, "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir" dediler. Onlara şöyle de: "Onu kendiliğimden değiştirmeye hak ve yetkim yoktur, ben ancak bana vahyedilene uyuyorum. Eğer rabbime itaatsizlik edersem şüphesiz dehşetli bir günün azabından korkarım." (Yunus, 15) Hiçbir davranış yoktur ki, vahyedilen hukuk tarafından ele alınmış olmasın. Bu ayet açıkça göstermektedir ki, İslam hukuku peygamberin hayatı boyunca tesis edilmiş, daha sonraki devrede ortaya çıkmamıştır. (s. 29)

İslam hukukunda Hz peygamberin rolü

Kur'an Hz peygambere dört görev vermiştir:

- 1- "Kur'an'ın açıklayıcısıdır: Kur'an'ın insanlara açıklayasın diye Kur'an'ı indirdik" (Nahl, 44)
- 2- Şari (Kanun koyucu): "Peygamber helal, haram kılar." (Araf 157)
- 3- Hz Muhammed itaat edilmesi gerekendir: "Allah 've' resulüne itaat edin." (Ali imran, 132); "Kim resule itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa, 80)
- 4- Müslüman'ın davranış modelidir: "Resulüllah'ta sizin için mükemmel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) Bazı ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak, aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder. (s. 31)

Schacht'a göre İslam'da hukuk ve peygamberin rolü

1604

Schacht, hukukun din alanının dışında olduğunu söyler. (s. 32) Schacht konu hakkında, "Peygamberin yetkisi şer'î (Kanun koyan) değil, bilakis inananlara göre dini; kayıtsız kalanlara göre ise siyasi idi." (schacht, Introduction, s. 11) Tyan benzer görüş ileri sürer: " Bir kimse Muhammed'in 'eserine' şöyle bir göz gezdirdiğinde, Muhammed'in ne yeni bir hukuk sistemi kurmayı ne de yeni bir anayasa sistemi getirmeyi hedeflediğini kolaylıkla fark eder." (Tyan, Histoire de l'organisation Judiciaire en pays d'Islam, s. 64) Fitzgerald, 'İslam, hukukun kaynağı olarak tanrıyı esas alır.' ve N.J. Coulson, ' Tanrı tek kanun koyucudur.' derken, Schacht'ın en temel hatası, hukuki emirlerle ilgili Kur'an'daki delilleri görmezden gelmesidir. S. D. Goitein ise şu neticeye ulaşır: "Hicretin beşinci senesinde, Kur'an'da hukuki konular bulunmakta idi. Şeriat bizzat Kur'an'dan sonra oluşmamış, bizzat Muhammed tarafından şekillendirilmiştir. Kur'an, dünya literatürüne' kanun' olarak bilinen hukuk materyalini ihtiva eder." (s. 34)

Hicri birinci asırda İslam hukuku

Hız Peygamberin hukuki faaliyetleri

Schacht, 'An Introduction to Islamic Law' adlı eserinde ilk halifelerin kadılar tayin etmediğini, emeviler döneminde kadı-hakim tayinlerinin başladığını iddia eder. Coulson ise bu iddiayı reddeder. Peygamber ile emeviler dönemi arasındaki boşluğun kabul edilemez olduğunu söyler. (Coulson, A History of Islamic Law, s. 64) Hz peygamber Kur'an ayetlerini açıklamış ve uygulamasını da göstermiştir. Böylece sünnet, İslam hukuk sisteminin doğmasında bir gelişme sürecinin parçası olmuştur. (s. 37) Ayrıca Schacht'ın iddialarının aksine peygamberimiz farklı kasaba ve bölgelere de kadılar göndermiştir. Yazar 27 kadının adını kaynakları ile verir. (s. 38) Ayrıca

kadırlara verecekleri kararlarda Kur'an ve sünneti esas almaları da istenmiştir. (es-San'ânî, Musannef, XI/325; VIII/301; Ebu Davud, Akdiye, davalar, IV/11, hadis, 3592; Tirmizi, Ahkam, , bab 3, hadis 1327; Hanbel, V/230, 236) Tüm bunlar oryantalist iddianın geçersizliğini ispat etmektedir.

Hukuk kitapları ve hukuki hükümler

İbni Ömer bir hukuki karar verirken, 'Peygamber sünneti' kelimesini kullanmıştır. (Hanbel, Müsned, II/95) Ebu Bekir, peygamber hadisini duyunca miras konusunda yaşlı bir nineye 1/6 hisse verir. Hz Ömer, mecusilerle ilgili bir hadis duyanca dek cizye konusunda bir hüküm vermemiştir. Hz Osman boşanma konusunda hadis araştırır ve bulunca kararını ona göre verir. Muaz b. Cebel zekat konusunda hadis araştırır ve ona göre hüküm vereceğini belirtir. Mervan hurma çalan kölenin elini kesmek ister, ' Meyve ve hurma almakla el kesilmez.' hadisini duyunca vazgeçer vd (s. 40-41)

Birinci asra ait fıkıh literatürü/eserleri

Birinci asra ait eserlerin çok azı günümüze gelmiştir. Yazar, I. asra ait alim adları ve eserlerinin listesini 41 ve 42. sayfalarda verir ve Schacht'ın, 'İslam hukuku II. asırda başlamıştır' şeklinde özetlenebilecek teorisinin çöktüğünü söyler.

H. Peygamberin sünneti ve İslam hukuku

Schacht, sünnet kelimesini iki şekilde açıklar: Birincisi, İslam öncesi şirk dönemine ait adet ve gelenekler ve ikincisi peygamberimizin vefatından 200 sene sonra ortaya çıkan mezheplerin kendi görüşlerini peygamber sözü gibi ifade etmeleri. Kısaca bu oryantalist peygamberin bizzat uygulamalarına verilen sünnet kavramını kabul etmez ve sünneti peygamber öncesi adetler ve peygamber sonrası mezhep ekollerinin peygamberimize izafe ettiği uydurmalar olarak iki kısma ayırır. (s. 44, 53, 72, 76, 87, 120, 129, 141) Bu her iki görüşte peygamberimizi ve getirdiklerini işlevsiz hale getirmekte, görevini de pasif bir şekilde yaptığı izlenimini uyandırmayı amaçlamaktadır.

Sünnet: Anlamı ve kavramı

Schacht'a göre sünnet ' yaşayan gelenek' demektir. Bu kavramın peygamberin hayat tarzı ile hiç alakası yoktur. (Schacht, Origins, s. 58; Introduction, s. 18) Halbuki, çoğulu sünen olan sünnet Kur'an'da, tesis edilmiş/ortaya çıkarılmış yön veya kural, hayat düsturu anlamında 16 yerde kullanılır. (s. 46) Peygamberimiz de, ' Size iki şey bırakıyorum, Kur'an ve sünnet.' (Malik, Muvatta, Kader, 3) buyurmuşlardır. Peygamber sünneti ifadesi, Kur'an'da peygamberimizin model alınması ile ilgili ayetle (Ahzab, 21) beraber kullanım sahasına girmiştir. (s. 47) Schacht, Margoliouth ve İbnu'l-Mukaffa'ya atıfta bulunur. (s. 54) Halbuki Margoliouth'un örneklerinin hepsi bildiğimiz peygamber sünneti anlamındaki örneklerdir ve referansların hepsi hicri I. yüzyılın ilk yarısına ait örneklerdir. Zaten oryantalist Bravmann, Margoliouth'un iddialarını reddeder ve 'Peygamber uygulamaları ifadesinin, toplumun geleneği/adeti değil, bizzat peygamberin şahsi-özel davranış ve uygulamalarıdır.' der. (Bravmann, The Spiritual Background of Early Islam, s. 59) Schacht'ın delil gösterdiği ikinci örnek İbni'l-Mukaffa'nın 'Risale fi's-Sahabe' adlı eseri bir bütün olarak ele alındığında, halifenin Kur'an ve sünnete göre hareket etmek zorunda olduğu, halifenin sünnetin öğretilmesine imkan sağlamakla sorumlu olduğu eserde açıkça görülmektedir. (s. 59)

Medine Okulu

(Ek bilgi: Medine/Hicaz ekolü (Hadis ve sahabe görüşlerini önceleyen ekol): Şafii, Hanbel, Malik b. Enes, İ. Ömer, Nafi... gibi alimlerle tanınır. Irak/Kufe ekolü (Önce Kur'an sonra hadis, rey ve kıyas diyen ekol): Hanefi, Ebu Yusuf, Nehai, Hemdani, Şa'bi ...gibi alimlerle tanınır.)

Schacht, sünnetin Medine okulunda oluşturulduğunu, sünnetin, okulun uygulaması olduğunu iddia eder. el-A'zamî, 59-68. sayfalar arasında Schacht'ın iddialarını delilleri ile sıralar ve sonra onlara tek tek onlara cevap verir. Suriye Okulu ve Evzai hakkındaki iddialar ve cevapları, 68 ve 69. sayfalarda; Irak okulu ile ilgili iddiaları da 69 ve 72. sayfalarda sıralanır ve cevaplanır. Schacht, eski fıkıh-hukuk okullarının, Arapların günlük geleneğini sürdürdüklerini ve buna sünnet (Gelenek) adını verdiklerini iddia eder. Daha sonra da bu geleneğe uydurma senedlerle, hadis/peygamber sünneti adını verdiklerini ileri sürer. (s. 72)

Yaşayan sünnet, peygamber'in sünnetinden daha fazla mı yetkilidir?

Schacht, eski fıkıh okullarını Medine Okulu, Suriye okulu ve Irak okulu diye isimlendirir. Schacht, Kufe'deki bir okula mensup tek bir alimin yazılarını esas alarak genelleştirir ve bir mezhebin görüşlerinin sadece kendi mezheplerinin fikirlerini yansıttığını, diğer okulların görüşünü yansıtmadığını görmezden gelir. (s. 74) O, sadece Medine ekolü karşısındaki kaynakları kullanır ve birinci el kesin kaynak bile olsa, kendi fikrini tehlikeye düşüren delilleri göz ardı eder. (s. 76) Ebu Yusuf, 'Halkın şu an yaptıklarının çoğunun yapılmaması gereken şeyler olduğunu söyler ve bu şartlarda bir kimsenin Hz peygamberin sünnetindeki bilgiyi almasının zorunlu' olduğunu ifade eder. (Evzaî, Siyer, s. 76) el-A'zamî, Schacht'ın bu bölümü yanlış tercüme ettiğinin altını çizerek.

Medineliler ve yaşayan sünnet

Medine ameli çoğu alimin gözünde özel bir konuma sahiptir. Medine halkı İslam hukuku'na göre anayasayı kabul eden ilk topluluktur. Kur'an'ın bütün hukuki kuralları ilk defa Medine'de uygulamaya konulmuştur. Medine'de başlayan tatbikatın elbette bir kıymeti vardır. Ebu Yusuf sağlam kabul ettiği görüşlerinin Medine ameline aykırı olduğunu öğrenince birçok fikrinden vazgeçmiştir. Ama Medine'nin tüm uygulamaları fıkıh okullarınca kabul edilmemiştir. Birinci yüzyılın sonunda ortaya çıkan uygulamalara 'sonradan ortaya çıkan amel' denilirdi ve bu uygulamalar kabul görmezdi. (s. 75)

Peygamber sünnetlerinden önceki amel

Schacht, Medine amelinin önceden mevcut olduğunu, peygamber sünnetinin daha sonra ortaya çıktığını iddia eder. Schacht, iddialarında İbni Kasım'ı delil gösterir. Halbuki İbni Kasım hiçbir yerde, ne doğrudan ne de dolaylı olarak, amelin önceden mevcut olduğunu ve peygamberden gelen hadislerin de sonradan ortaya çıktığını ileri sürmüştür. (s. 77)

Sünnetlere zıtlık teşkil eden amel

Schacht'ın delil olarak kullandığı ifade, IV. yüzyıla ait bir eserde bulunmaktadır. Yani Schacht'ın kullandığı mantığa göre eserin 'sahte olması' gerekir. Ayrıca delil olarak kullandığı uygulama, bizzat Hz peygamberden gelen bir sünnetin devamı olan uygulamadır. el-A'zamî, Schacht'ın zikrettiği delilleri sıralar ve cevaplarını verdikten sonra, örneklerin hiçbirinin onun görüşünü kanıtlamadığı sonucuna ulaşır. (s. 78-80)

Medinelilerin sünnetle aynı olan uygulamaları ve ilk otoritelere atfedilen amel

Medine okulundan olan İmam-ı Malik, Hz peygamberden gelen hadisi öncelemiş, Medine amelini takip etmemiştir. Malik, Schacht'ın iddiasına göre hareket etse, kendisinin uydurduğu (!) fikirlere karşı çıkmaması gerekirdi. Halbuki alimler hatalı olabileceklerini gösteren önemli bir delille karşılaştıklarında kararlarını değiştirmişlerdir. (s. 83) Ebu Yusuf, Ebu Hanife'nin hüküm verdiği olayların yaklaşık üçte birinde onun görüşlerinden ayrılır. Şafii'de 'kavlü'l-kadim ve cedid' ile yani Irak ve Mısır sonrası fetvaları ile meşhurdur. Bütün bu örnekler alimlerin kendi görüşlerini şekillendirmede tamamen bağımsız olduklarını gösterir. İmam-ı Malik'te önce görüşlerini ilk alimlere göre uydurmuşsa, daha sonra neden bundan vazgeçip kendi uydurdukları ile kendi elini zayıflatmıştır? (s. 83) Hz peygamberin sünnetinden önce yaşayan sünnetin mevcut olduğu ile ilgili iddianın Schacht'ın geniş bir hayal ürünü olduğu ispatlanmıştır. Görüldüğü gibi, Schacht'ın örneklerde verdiği 'amel/uygulama' gerçekte peygamberden gelen sünnetlere dayanmaktadır. (s. 88)

Eski fıkıh okullarında peygamber sünnetinin otoritesi

Peygamber sünnetini kullanmak, Medine öğretisinin temel ilkesini oluşturur. Irak ekolünden olan Ebu Yusuf ile Şeybani'nin eserlerine baktığımız zaman ise, eserlerinin peygamber'den gelen sünnet/hadislerle dolu olduğu görülür. (s. 90) Şeybani, 'Hz peygamberin olduğu yerde başka birinin otoritesi yoktur.' (Şafii, Umm, VII/292) şeklindeki ifadesi her şeyi açıklamaktadır. Hanefi okulunun öğretisi de, peygamberin sünnetinin yüksek otoritesi üzerine bina edilmiştir. (s. 92)

Schacht'a göre Şafii, hadis karşıtlarını iki grupta toplar: Hadislerin tamamını reddedenler ki bunlar Mutezile'dir veya tek raviden gelen hadisleri (haberi vahid) reddedip mezhebin yaşayan sünnetini tercih edenler. (Schacht, Origins, s. 41) Halbuki Şafii sadece bir grubun ismini verir. Onlarında Mutezili olmaları şüphelidir. Çünkü 'birçok Mutezili alim aynı zamanda muhaddistir.' Mesela kurucuları Vasıl b. Ata, alimlerin ihtilaf ettikleri yerde, Kur'an ve sünnet'ten delil getirmeleri gerektiğini bildirir. (el- Hayyat, el-İntisar, s. 118) Aslında hadis karşıtı diye adlandırılanlar da sadece hadislerin sıhhatini, sağlamlığını tartışır, yoksa tümünden reddetmez. (s. 95)

Schacht'ın tezinin eksik yönleri

Schacht'ın 'kaynakları kullanmada keyfi davranır, haddinden fazla genelleştirme yapar ve tezindeki çelişkileri görmezden gelir.' (s. 97, 119) Schacht, eserinde, 'Irak ekolünü sık sık yanlış tanıtır, Medine okulunu yanlış göstermektedir.' diye tanıttığı bir alimi kaynak gösterip, tarafsız olmadığını bizzat kendisinin itiraf ettiği (Origins, s. 87, 109-112, 321-332) alimden iddiasına örnekler getirmeye çalışır. Schacht, bu alimin iddialarını 'dilediği zaman kullanmakta, dilediği zaman gözardı etmektedir.' Schacht, Şafii ve muhaliflerinin peygamberin sünnetinin otoritesini kabul ettiklerini açıkladıklarında bu görüşleri kabul etmemektedir. Schacht, başka bir alim olan Malik'in açık ifadelerinden kendi teorisine ters düşen cümleleri itibara almamakta, bu defa başka bir alimi kaynak göstermektedir. Sonuçta böyle hayret verici sonuçlara ulaşması hiçte sürpriz olmamaktadır. (s. 98) Ayrıca kitabındaki birbiriyle tezat çelişkiler de bulunmaktadır. (s. 99)

Schacht'ın Medine Okulu hakkındaki görüşleri

Schacht, Malik b. Enes'in "peygamber sünnetlerini sık sık ihmal ettiğini" belirtir. (Origins, s. 13) Halbuki Malik, 'Muvatta' adlı eserinde peygamberden gelen 822 hadisten 819'unu kabul etmiş, 3'ünü kabul etmemiştir. Yani 'sık sık' yapılan bir ihmal yoktur! (s. 102) Schacht,

Medine'lilerce kullanılan değişik yöntemleri sıralar: Medineliler sünnetleri reddetmişlerdir: Halbuki reddetmemiş, bunu kurallara bağlamışlardır. Mesela, Rebî'yi örnek verir Schacht. Halbuki o, hadislerin otoritesini değil, sahih/sağlamlığını sorgulamıştır. Schacht, sahabe görüşünün peygamber'den üstün kabul edildiğini ileri sürmüştür: Halbuki Allah sahabilere bir şeref ve onur vermiştir. "Allah onlardan, onlarda Allah'tan razı olmuşlardır." (Tevbe, 100. Ayrıca, Ali İmran, 110; Enfal, 64; Fetih, 18; Haşr, 9) Sahabe İslam devletinin doğuşuna şahitlik etmiştir. Bir kısmı hakim, öğretmen ve vali tayin edilmiştir. Sahabe İslam hukukunun ilk idareci ve yöneticileri konumunda idiler. İslam hukukunu en iyi onlar anlamıştı. Sonuç itibari ile, Hz peygamberin hadislerinin yorumu gerektiği durumlarda onların görüşüne gereken önem verilmiştir. Dolayısıyla sahabelere ait bu özel durum, peygamber hadislerinin karşısında olunduğunun bir delili olarak kullanılamaz. Aksine peygambere olan bağlılığın sonucu bir sonucu olarak sahabelere bir değer atfedilmiştir. Schacht yine, Zühri'nin hadisleri yazdıktan sonra, 'Sahabeden gelenleri de yazalım.' dediğini aktarır ve bunu da iddiasına delil olarak kullanır. Halbuki Zühri önce hadisleri yazmıştır ve daha fazla bilgiye sahip olmak için hadislerden sonra ikinci planda sahabelerden gelenleri de kayıt altına almıştır ki, bu sıralama da gayet normaldir. Schacht, hadislerin ikinci yüzyılda uydurulduğunu ileri sürer ama aynı oryantalist kaynak olarak, birinci yüzyılın ilk çeyreğine ait bir alimin ifadesini kullanır ve kendi ile çelişkiye düşer. (s. 104- 107)

Schacht'ın Irak Okulu hakkındaki görüşleri

Schacht, Iraklıların da Medinelilerin de hadislere önem vermediklerini ileri sürer. (Origins, s. 21) Halbuki hadislerin saflığını korumanın hadis karşıtlığı gibi damgalanmasını, Iraklıların bir bütün olarak kabul ettikleri binlerce hadise karşılık sadece çok az sayıdaki hadisi reddettiğinin göz ardı edilmesini ve Iraklıların hadisi savunan açık ifadelerini Schacht'ın sık sık görmezden geldiğini düşünürsek, oryantalistin yaklaşımının hiç de bilimsel ve objektif olmadığı sonucuna rahatlıkla varabiliriz. Irak ekolünden Ebu Yusuf der ki: "Bu Hz Peygamber tarafından kararlaştırılmıştı; bundan dolayı da onu değiştirmeye halifenin yetkisi yoktur." (Ebu Yusuf, Kitabu'l-Harac, s. 88) Ehli rey ekolünden olan Şeybani'de bu fikre katılır: "Peygamberin yanında hiç kimsenin otoritesi yoktur." (Muhammed eş-Şeybani, el-Hucce, I/45, 204)

1608

Schacht'ın Evzai'nin tutumu ile ilgili düşüncesi

Schacht'a göre Evzai, Suriye ekolünün tek temsilcisidir ve onunda sünnete karşı tutumu, Irak ve Medine okulu ile aynıdır. Halbuki Evzai, Hz Peygamberden toplam 22 rivayette bulunurken, sahabeden ve mezhep imamlarından toplam 11 rivayette bulunur. Buna, Evzai'nin 'peygamber uyulmaya en layık kişidir.' şeklindeki ifadesini de eklersek, Schacht'ın kendi teorisine açık bir şekilde karşı olan bir kişiyi kendine delil olarak kullanmaya çalıştığını görürüz. (s. 115)

Sünnet karşıtlarının metotları hakkında ayrıntılı meseleler

Aslında Schacht'ın şu ifadesi her şeyi özetlemektedir: "Peygamberden gelen hadislerin ortadan kaldırılmasının başka kolay metodu ise..." (Origins, 48) Schacht, hem teori hem pratikte hatalı davranmaktadır. Örnek verdiği okullar ve temsilcileri (Malik, Ebu Hanife, Evzai) hadislere düşmanca tavır almak bir yana, peygamber hadislerine sıkıca sarılmışlardır. Schacht 'kaynakları keyfine göre kullanmış ve istisnai örneklerde genellemeler' yapmıştır. (s. 119)

Peygamber sünnetine geçiş

Schacht, peygamber sünnetinin daha sonra ortaya çıktığını, yaşayan Arap geleneğinin, İslam hukukunun temelini oluşturduğunu ileri sürmüştür. (s. 120) Delil olarak ileri sürdüğü kaynaklar ise kendisini yalanlamaktadır. Schacht'ın temel iddiasının aksine rey-akıl okulundan olan bir alim, hadis okulunun öncülerinden Şafii'yi bazı konularda sünnete uymamakla suçlamıştır. (Şafii, İhtilaful hadis, s. 278) Aslında Şafii'de muhalifinin de hadisleri kabul ettiğini, tartışmanın, hadislerin yorumu üzerine olduğunu Schacht göz ardı etmektedir. Yine bir hadisin zayıf olduğu için onun hedeflediği amacı tasdik edecek bir sahabe uygulaması aranmasını da Schacht farklı bir şekilde yorumlamıştır. Hadis zaten delil kabul edilmiştir aslında, mesele, onu kuvvetlendirecek bir başka kaynağın aranmasıdır! (s. 121- 129)

Eski hukuk okulları yaşayan sünneti (Arap geleneğini) peygamber sünneti gibi mi aktarmışlardır? Hicri II. yüzyılda Irak ekolü kendi teorilerini kuvvetlendirmek için peygamber ağzından yansıtmışlar mıdır? Kur'an, peygamber hayatını uyulması gereken bir model olarak ilan etmiştir. Sünnet kelimesi de (Düstur, hayat ve yaşam tarzı anlamlarında) Kur'an'da birkaç yerde geçer ve peygamber sünneti kelimesi de bizzat peygamberimiz zamanında kullanılmıştır. Goldziher'in görüşünü tekrar eden Schacht'ın aslında, sünnet kavramının İslam öncesi Arap adeti anlamına geliyor idiyse, Kur'an'da sık sık kullanıldıktan sonra, iki yüzyıl boyunca İslam alimleri ve toplum tarafından nasıl tekrar kullanılmadığını açıklamaları gerekmektedir! (s. 130)

Peygambere isnad edildiği iddia edilen sahabilerin görüşleri

Schacht, Suriye ve Iraklıların kendi görüşlerini peygambere izafe ettiklerini iddia eder. Ama bizzat kendi verdiği örnekler bu iddiasına ters düşmekte, iddiasını desteklememektedir. Ebu Yusuf, "Bu konuda peygamberden gelen bir hadis yoktur." demektedir. Aynı Ebu Yusuf, muhalifi olan Evzai ile 14 hadisin sahihliğinde hem fikirdir. Ayrıldıkları nokta, o hadislerin yorumlanmasındadır. Eğer bu iki muhalif hem hadislerde hem de yorumlanmasında ittifak etmiş olsalardı, o zaman şunu söylemek mümkün olabilirdi: Onlar aynı Arap adetlerini sünnet diye ortak bir noktada savunmaktadırlar. Ama bu iki muhalif, sahih kabul ettiği aynı metnin yorumunda ayrılmaktadırlar. Uydurma faaliyetinde bulunsalardı aynı sonuca ulaşmaları gerekirdi, çünkü uydurdukları (!) hadis ile amaçlarına ulaşmaları icap ederdi. (s. 130-133)

Hukuki sünnetin gelişmesi

Hata ve uydurmalarla karşı alınan tedbirler

Kâtipler hata yapmış, hafızalar zayıflamış veya bilerek hadis uyduranlar olmuştur. Bu nedenle geçerli kabul edilmeden önce hadisler bazı kriterlere tabi tutulmuşlardır: Ravinin karakteri: Ravi, güvenilir, doğru, ahlaklı, ibadet ehli olmalıdır. Metinlerin mukayesesi: Hadisler yazılı nüshalarla mukayese edilmiştir. İbni Mübarek söyle der: "Bir kimsenin sahih sözü elde etmesi için, farklı alimlerin sözlerini birbiriyle mukayese etmesi gerekir." (Hatib, Cami' li Ahlaki'-r-Ravi, s. 5a) Müslim cemaatle namazda önce imamın solunda mı durmalı yoksa sağında mı, iki rivayetle karşılaşınca şu metodu uygular: Tüm rivayetleri bir araya toplar. Sonra cemaatle namazla ilgili rivayetleri de toplar ve ağır basan rivayet yönünde hükmünü belirtir. (s. 139)

Akli tenkit: Bazı alimler uydurma hadis kriterlerini sıralamışlardır: Çok iyi bilinen sahih hadise muhalif olan rivayetler, peygamberin sözlerine benzemeyen ifadeler, Kur'an'a muhalif olan sözler...gibi. (s. 140)

Schacht öncelikle tüm İslam fikhını yalan, alimleri yalancı ilan eder. Sonra da bu âlimler arasından ‘keyfine göre’ nakiller yapar. Schacht, ‘ilmi olmayan bir metot takip etmiş, gerçekleri saptırmış, metinleri yanlış yorumlamış, alimlerin iktibas metotlarını yanlış anlamıştır.’ (s. 142, 143)

Hem teori hem de kaynak materyalin kullanılmasındaki tezatlara

Schacht'ın esas aldığı öncül şudur: Hukuki bir tartışmada bir hadise müracaat edilmeyip daha sonra gelen bir alim fikhî delillendirmede o hadisten istifade etmişse, o hadis bu iki alim arasında uydurulmuş olmalıdır. Halbuki bir alim o hadisi zayıf olarak vasıflandırıp kullanmamış olabilir. O hadise ulaşmamış olabilir. Mesela Şeybani, Malik'ten daha genç olup, Malik'in Muvatta'ını rivayet etmişti. Muvatta'da namazların vakitleri ile ilgili bölüm 30 hadisten oluşur; Şeybani'nin Muvatta'ında ise bunlardan sadece 3'ü zikredilir. Bu örnek bile alimlerin kendilerinin bildikleri bütün hadisleri zikretmediklerini göstermeye kafidir. (s. 146-148, 159) Şeybani, bildiği 3 hadisi Muvatta'ında zikretmez. Ama başka bir eserinde kendi görüşünü desteklemesi için bu 3 hadisi kullanır. Alimler bildikleri halde çeşitli nedenlerle sahih kabul etmedikleri hadisleri zikretmezken, kendi görüşlerini destekleyen hadisleri eserlerine almışlardır. Ebu Yusuf kendi görüşünü kuvvetlendirici birçok hadis bilmekte iken sadece 2 hadisi zikretmekle yetinir: "Bununla alakalı birçok hadis mevcuttur. Konunun uzayacağından endişe etmeseydim, daha çok şey zikrederdim." (Evzai, siyer, s. 38, 250) Malik'in Muvatta'ı İslam'ın ilk kaynaklarından biridir. Bir hadisi isnadı ile verir. Daha sonraki kaynak olan Ebu Yusuf'un Asâr'ı, no:251, hadisi senetsiz verir. (s. 160)

Schacht'ın verdiği örneklerin tetkiki (s. 151-187)

Schacht'ın iddia ettiği gibi Iraklı alimler hadis uydurma da o kadar vicdansız iseler, “mezheplerine ters düşen delili ortadan kaldıramazlar mıydı ve görüşlerini destekleyen hadisler uyduramazlar mıydı? Ayrıca muhaliflerini nasıl kendi yararına hadis uydurmaya ikna etmişlerdir?” Birbirine zıt olan hadislerin mevcudiyeti, alimlerin öğrendikleri materyalleri kaydetmedeki samimiyetini ortaya koymaktadır. (s. 158) Şurası bir gerçektir ki bütün hadislerin her bir alimce bilinmesi mümkün değildir. (s. 159) Schacht, “bir yerde uydurma diye kabul etmediği bir isnadı, başka bir yerde sahih olarak kabul eder.” Schacht, bir yerde ilk fakihlerin hadisleri kabul edilmesine şiddetle karşı çıktığını belirtir. (Origins, s.57) Ama başka bir yerde ilk fakihlerden olan İbni Ebi Leyla'nın bir hadis ile neden amel etmediğini sorgular. (s. 164) Aynı şekilde Ebi Leyla'nın bilmediği bir hadisin senedinin daha sonraki alimlerden Malik tarafında kesintisiz senedle verilmesinden hareketle, bu senedin Malik devrinde uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki Ebi Leyla'dan 50 yıl önce yaşamış olan Atâ, hadisi senediyle rivayet etmişti. Aynı hadisi Sevrî'de başka bir senetle rivayet etmiştir. (s. 165) Kısaca her alimin tüm hadisleri vakıf olmasını, tamamını bilmesini beklemek mantıklı olmamaktadır. Schacht'ın başka bir hadis için de ‘ilk kez Malik'in eserinde görülmüştür’ iddiası da gerçeği yansıtmaz. Halbuki ondan daha önce yaşayan İbni İshak ve Evzai aynı hadisi rivayet etmişlerdir. (s. 166)

İlk alimler verdikleri kararların kaynaklarını (Ayet veya hadis) bahsetmeden fetva verirlerdi. (s. 168, 178, 185) Mesela Şafîi, iki ay oruç tutulması ile ilgili fetvasında bir hadisten bahsetmez. Ama çok iyi bildiği Muvatta'da bu hadisten bahsedilmektedir. (s. 168) Yine Ebu Hanife çok iyi bildiği bir hadisten bahsetmeden, hadisle paralel olarak bir görüşünü açıklar. (s. 177) Şeybani, Muvatta 114'de bir hadisten bahseder. Ama ‘Âsâr’ adlı eserinde hadisten bahsetmeden, ondan hareketle bir fetva verir. Aynı durum Ebu Yusuf için de geçerlidir. (s. 178) Yine Schacht bir hadis için ‘Malik döneminde uyduruldu’ der. Ama Malik'ten önce yaşayan İbni Cüreyc tarafından hadis daha önce kaydedilmiştir. (s. 180) Yine başka bir hadis için de ‘Malik hadisi

bilmez' derken, onlardan önce yaşayan Ebu Yusuf hadisi kaydetmiştir. (s. 181) 'Malik döneminde uyduruldu' dediği diğer hadisi ise Ebu Hanife, İbni Ömer vasıtasıyla peygamberden rivayet etmiştir. Aynı hadis Malik'ten önce yaşayan diğer bir alim, Ebi Yahya tarafından da rivayet edilmiştir. (s. 186) Ayrıca hadis alimleri zaten hadisleri mürsel, müdrec, zayıf, uydurma gibi kısımlara ayırmıştır. Bunları görmezden gelen Schacht tamamen işine geldiği gibi kaynakları kullanmaktadır. Kısaca hadisten bahsetmemeleri bilmedikleri veya onlardan sonra uydurulduğu anlamına gelmez her zaman. Schacht'ın hatası 'ilk alimlerin usulünü bilmemesi ve eselerinden haberdar olmamasıdır.'

İsnad sistemi: Geçerliliği ve güvenilirliği

Hadisler peygamberden raviler zinciriyle bize kadar ulaşmıştır. Süfyan es-Sevri, "İsnad müslümanın silahıdır." (el-Hakim, Introduction, s. 10) İbni Mübarek, "Eğer isnad olmasaydı herkes dilediğini rivayet edecekti." (Müslin, Sahih, Mukaddime, s. 15) demektedir.

İsnad sistemi Hz Muhammed ile başlamış ve hicretten sonra I. yüzyılın sonuna doğru da ilmi bir hüviyete bürünmüştür. Sahabilerin bir araya geldiklerinde peygamberin hadislerini birbirlerine rivayet etmeleri bu sistemin başlangıcı idi. Hicri 40 ve 50'li yıllarda bu sistemin önemi arttı. İbni Sîrin, 'Fitne ortaya çıkınca isnad sormaya başladık.' der. I. yüzyılın sonuna doğru bu sistem tam bir ilmi şekil kazanır ve İslam aleminin bütününde bir eğitim seferberliği başlar. er-Rıhle (Hadis öğrenmek için yapılan seferler) başlar. İbni Maîn, 'adis için seyahat yapmayan kimse, ilmi olgunluğa ulaşamaz.' demiştir. (s. 189)

Tabiundan Ebü'l-Aliyye, "Biz Basra'da Resulullah'ın ashabından nakledilen rivayetler duyardık, ancak Medine'ye gidip onların ağzından dinlemedikçe ikna olmazdık." demektedir. (Ebu Muhammed Abdullah b. Abdurrahman Darimi, Sünen, I/114)

1611

Bu ilmi seyahatler ravilerin artmasına ve hadisin İslam dünyasının birçok bölgesinde yayılmasına neden olmuştur. İslam alimleri sahabe ve tabiinden hadis öğrenmek için seheyatlere yönelmiş ve sonra memleketlerine geri dönerek ilmi yaymaya başlamışlardır. (s. 190) Dr. Ömer b. Hasan Fellâtî'nin araştırması, hicri 60 yılına dek, peygamberimizden uydurulmuş bir hadis bulmanın imkansızlığını ortaya koymuştur. (el-Aaz' fi'l-Hadis, Doktora tezi, Ezher, s. 132)

Müşterek/ortak ravilerden bize ulaşan isnad zincirli hadislere bir örnek: "İmam kendisine uyulan kimsedir..." hadisi en az 10 sahabe tarafından nakledilmiştir. Mesela bunlardan biri olan Ebu Hureyre'den hadis rivayet eden, en az 7 öğrencisi vardı. Bunlardan 4 tanesi Medine'li, 2'si Mısır'lı ve 1 tanesi de Yemen'li idi. Bu öğrenciler 12 kişiye bu hadisi rivayet etmişlerdir. Diğer sahabe rivayetleri de bu şekilde yayılmıştır. (s. 191)

Schacht, isnad sisteminin uydurma olduğuna inanır. İddiasının ters mantığı ve yanlış anlamaya dayandığını sergilemek için örnekler verilecektir. Schacht'ın iddiaları sırasıyla şunlardır: İsnad II. yüzyıl başında başlamıştır. Senedler keyfi uydurmadır. İlk dönemdeki senedler eksik iken, sonraki dönemlerde senedlerdeki boşluklar doldurulmuştur. İlave raviler Şafii döneminde ortaya çıkmıştır. Aileye ait senedler (babadan oğula) uydurmadır. Senedlerde müşterek ravinin bulunması uydurmaya işarettir. (s. 201)

Horovitz, isnad sisteminin hadis literatürüne ilk girişinin I. yüzyılın son çeyreğine rastladığını belirtir. (İsnadın tarihi ve menşei, Der Islam, 8, 1918, s. 35-47) Schacht'a göre ise, I. yüzyılda peygamberin hiç hadisi mevcut değildi. (s. 202) Schacht'ın iddiasına göre Afganistan'dan Mısır'a, Rusya'dan

Yemen'e dek binlerce alimin geniş çaplı bir uydurma faaliyeti içinde komplo üzerinde bir araya gelip anlaşmaları gerekmektedir. (s. 203)

Schacht, Malik öncesi nesilde uydurma isnadlara örnekler verir. İthamları ve cevaplar bu kitapta sıralanır. (s. 205-214) Nâfi' ve Salim: Schacht, bu iki kaynaktan hiçbir hadis olmadığını ileri sürer. Halbuki her iki ravi de müşterek ravi olan İbni Ömer'den hadis rivayet etmişlerdir. Nâfi', yaklaşık 30 yıl İbni Ömer'e hizmet etmişti ve onun azadlı kölesi idi. Salim ise İbni Ömer'in oğludur. 30 ya da 40 yıl aynı şehirde, hatta belki de aynı evde yaşamış iki alimin, elbette İbni Ömer'den hadis öğrenmeleri mümkündür. Nâfi' ve Abdullah b. Dinar: Abdullah b. Dinar'da İbni Ömer'in azadlı kölesi idi. Nâfi' ve Abdullah aynı şehirde yaklaşık 60 veya 70 yıl beraber yaşamış ve aynı zamanda azadlı köle olmaları, müşterek raviden (İnni Ömer) hadis nakletmelerini doğal kılmaktadır. (s. 205) Schacht ayrıca "Nâfi' Malik'ten hadis rivayet edemez, yaşı küçüktü" der. Halbuki Nâfi' vefat ettiğinde Malik en az 20 veya 24 yaşında idi. Ayrıca her ikisi de aynı şehirde yaşamıştır. Nâfi' ve Zührî: Zührî yaklaşık 30 ya da 40 Nâfi' ile aynı şehirde yani Medine'de beraber yaşamışlardır. Yahya b. Said ve Abdullah b. Ömer ve et-Teymî: Üçü de Medine'de yaşamış alimlerdir. Yahya b. Sdaid ve Rebîa: Her iki alimde yaklaşık 50 yıl aynı ilim halkasında bir arada bulunmuşlardır. (s. 212) İslam dünyası boyunca her taraf yayılmış alimlerin, uydurdıkları (!) isnadlarda birbirleriyle böylesine anlaşmaya varmış olabilmelerine şaşırılmamak elde değildir. (s. 214)

İsnadların tedrici gelişmesi

Schacht'ın temel iddialarından biri de, isnadların zamanla 'geliştirildiği' ve daha sonra tamamlandığı şeklindedir. Schacht yine tezini destekleyecek örnekler verir. Halbuki ilk dönem fakihleri eserlerinin hacmini büyütmemek için, kendilerinin bildikleri kaynakları ve ravileri zikretmemişlerdir. (s. 220) Mesela Ebu Yusuf, 'eserinin hacmini büyütmemek amacıyla, bütün hadis ve senedleri zikretmediğini.' açıkça ifade eder. (Evzai, Kitabu Sireti'l-Evzai, s. 38) Şafii'de benzer açıklamada bulunur. (Şafii, El-Umm, VII/311; er-Risale, s. 405) Ayrıca kitabın Ek 1'inde zikredilen detayları (s. 247-252) yazar özet halinde sıralar (s. 221): Başka kaynakların onların bildiklerini kanıtladığı yerde isnadın tamamını zikretmemektedirler. İsnadın başında ve en önemli raviyi ya da farklı meselelerde değişik ravileri zikrederek senedin sadece bir kısmını zikredilmiştir ki, diğer kaynaklar onların bu senedin tamamını bildiklerini ispatlamaktadır. Kendilerinin bildiği isnadın bir kaç varyantından sadece birinden bahsederler. Bahsi geçen ravi bir başka yerde ismi ile zikredildiği zaman 'Bir adamdan' veya 'Güvenilir birisinden' gibi açıklama yaparlar. Schacht'ın örnek olarak verdiği diğer hadisin uydurma olduğunu bizzat alimler zaten açıklamışlardı. Bu Schacht'ın iddiasını desteklemez aksine, aleyhine işler. Şafii, "İsnadımı kesintisiz işittiğim ama hatırlayamadığım veya ezberlediğim ama kitabın çok uzun olacağı endişesinden özet aldığım yerler var." (Hadduri, Risale, s. 265) demektedir. Yine Şafii, 'Alimlerin hepsinin ilmi bir araya getirilse sünnetin tamamı bilinecektir. Ancak her bir alimin bilgisi ayrı ayrı ele alınırsa, her birinin ilminden bir bölümünün eksik olduğu ortaya çıkacaktır.' (Hadduri, Risale, s. 89) Schacht'ın iddiasının aksine, Şafii bile hiç kimsenin bütün hadislerin bilgisine sahip olamayacağını bizzat ifade ettiği halde, bir kimse (Schacht) kalkıp Şafii'nin bu hadisi bilmediğinden dolayı, nasıl olur da hadis hakkında şüpheler ortaya atabilir? Ayrıca Schacht'ın söz konusu yaptığı hadisi, Şafii'den önce yaşamış iki alimden tam isnad ile kaydedilmiştir. Sonuç itibari ile daha Şafii'nin çocukluğunda bu hadis sahih senedi ile çok iyi bilinmekte idi. (s. 224) Schacht, diğer bir hadis için, 'Şafii hadisi munkatı (Kesintili) rivayet ederken, Hanbel, Buhari ve Müslim zamanında tamamlanmıştır.' demektedir. Halbuki Şafii'deki metin şöyledir: "Eğer birisi bu hadisin munkatı olduğunu söylerse..." Schacht bu metni yeterince dikkatli okumamıştır. Bu hadis, Malik'ten yaklaşık 25 sen önce vefat eden Ma'mer tarafından kaydedilmiştir. Kısaca bu hadis, Şafii'nin doğumundan önce tam isnadla rivayet edilmiştir.

Başka bir hadis için Schacht, "Şafii hadisi mürsel, Hanbel ve Mace ise farklı isnadla rivayet eder." der. Muhaddisler önce hadisin isnadını değerlendirmekte ve isnadda bir kusur varsa, hadisin metnini incelemeden o hadisi reddetmektedirler. (s. 225) Schacht, isnadların zamanla geliştirildiğine dair toplam 6 hadisi örnek verir. Bunlardan 4'ü, Schachtın zikrettiği eksik varyanttan önce, hadisler tam isnadla kaydedilmiş, birinin mevzu olduğunu İslam alimleri ispatlamış ve ilan etmiş, sonuncusunun ise emin olmadıkları isnadı zikretmekte tereddütlü davrandıkları açıkça ispatlanmıştır. (s. 226)

Aile isnadı

Schacht, babadan oğula geçen tüm senetleri uydurma kabul eder. İslam alimleri ise tüm aile isnadlarını sahih kabul etmedikleri gibi şüpheli olan hadis ve isnadları da zaten reddetmişlerdir. (s. 236) Zaten oryantalist Robson, İslam alimlerinin tutumundan taraf olmuştur. (Robson, The Isnad in Muslim Tradition, X/23)

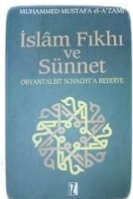
Müşterek ravi

Schacht, bir seneddeki müşterek ravinin o hadisin uydurma zamanını da ortaya çıkardığını ileri sürer. İslam alimleri şüpheli olan her durumu farkedip, açıklamış ve hükümlerini vermişlerdir. Mesela Zehebi'nin "Eğer sika ve mutkin/sağlam bir ravi, bir hadisi sadece kendisi rivayet ettiyse bu hadis sahih fakat garib olarak değerlendirilir. Saduk derecesinde veya daha aşağı mertebede olan bir ravi, hadis rivayet eder ve şahid başka hadis bulunamazsa, o hadis münker olarak değerlendirilir." (Zehebi, Mizanu'l-İtidal, III/141) şeklindeki açıklaması bu konuda yeterli bilgiyi vermektedir. Schacht'ın yaklaşımı şuna benzer: Birçok kaynaktan bilgileri toplayan ve daha sonra da bulduklarını gazetede yayınlayan gazeteciye, haber konularını uydurmuş gözü ile bakmak gibidir. Çünkü binlerce okuyucu, kaynak olarak sadece o gazeteciye referans göstermektedir. (s. 239)

1613

Schacht'ın bir konudaki delili sadece Sa'd/309'daki bilgiye dayanır. Sa'd burada kaynakta vermez ama Schacht bu bilgiyi kesin bir delil olarak kabul eder. Aynı Sa'd, Berîre olayı ile ilgili haberin kaynaklarını ayrıntıları ile vererek 8 çeşit kaynak gösterdiği zaman ise (Sa'd, Tabakat, VIII/187,188) Schacht bu kaynakların uydurma olduğunu iddia eder. (schacht, Origins, s. 174)

Kitap yazarı e-A'zamî haklı olarak Schacht'a sorar: Hişam'dan hadis öğrenmek için binlerce kilometre yol kateden raviler, hocalarının ismini (Hişam) bilmiyorlar mıydı? Adı bilinmeyen bir alimin yıllarca öğrencilerinin yolunu gözetleyip onlara Hişam adına uydurulmuş bir hadisi nakletmek için beklediğine inanmamız mı gerekir? Yoksa öğrenciler senette Hişam'ın adını kullanmak için aralarında komplo mu kurdular? Schacht, hadis uyduran Hişam'ın Horasan'dan Mısır'a, Suriye'den Yemen'e kadar dağılan alimlere mezkur öğretinin ilk devir alimlerine yansıtılmaları gerektiğine dair bilgi vererek irtibat sağlayabileceğine bizden inanmamızı mı istemektedir? Ayrıca Schacht, Nafi', 30 yıl sonra Hişam'ın peygamber ile Aişe'nin endişe verici bir durumda olduklarını haber vereceğini görecektik kadar basiret sahibi olduğunu ve bu nedenle de can alıcı noktayı, meydana gelmeden önce ortadan kaldırdığına inanmaz mı beklemektedir? (s. 244- 245)

Muhammed Mustafa el-A'zamî, İslam fikhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye

Hadis, Sünnet Müdafaası

Konuyu tamamlayan 'Muhtelifu'l-hadis', 'Oryantalistlerin hadis anlayışının eleştirisi', 'Hadis kitaplarının değeri' ve 'Caetani'ye cevap' adlı yazılarımız ile birlikte, 'İslam fıkı' adlı yazımızdaki, 'İslam fıkı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye' adlı kitap özetinin okunmasını da özellikle tavsiye ederiz.

(Bu yazımızın amacı, hadis ilmi hakkında bilgi vermek değil hadis ve sünnetin önemi, değeri, delil olması konusunu açıklamak ve gerek oryantalist gerekse, ne yazık ki, hadisi önemsemeyen modernist Müslümanlara cevap vermektir. Amacımız oryantalist Hristiyan ve modernist Müslümanların hadise yaklaşımlarına cevap vermektir. Hadis ilmi, bu kısa yazı içine sığamayacak kadar geniş bir içeriğe (Hadis terimlerinden hadis usul ve tarihine dek) sahiptir.)

Özet

“Tarihi tenkit yöntemi, “Olayın geçtiği zamana gidip müellifin zihnindeki amacı ortaya çıkarma gayretidir. Elçinin kastettiği anlam yakalanmaya çalışılır. Bundan sonra eleştiri/tenkit başlar.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 107) Bu nedenle de Batılılar İncil’e uyguladıkları bu metodu hadislerle de uygulamak istemişlerdir. “Batılı akademisyenler 'Tarihsel eleştiri'yi hadis literatürüne de uygulamaya çalışmışlar ve onda şüphe uyandırmaktan zevk almışlardır.” (Eaton, s. 319) “Golziher’in hadis konusundaki görüşlerini Schacht geliştirmiş ve hukukla ilgili hadislerin de uydurma olduğunu ileri sürmüş, Juynboll ise bu anlayışı devam ettirmiştir.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 31) “Uydurma hadisleri vesile yapan oryantalistler, bunları kullanarak Hazreti Peygambere ait sahih hadisler üzerinde şüphe uyandırmaya çalışırlar.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 48) “Her şeyi Batılı gözle veya Batı ölçüleriyle görmek hevesine düştük. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik. Sonunda, Kur'anı Kerim'e, hadislerle bile farklı gözle gözle bakmaya başladık.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 11, 14) Amerikalı ünlü misyoner Samuel Zwemer, “Bir müslümana ‘dinini bırak’ dersin onun İslam'ı bırakması asla mümkün değildir. ‘Sizin dininiz olan İslamiyet mücevher yüklü çok kıymetli gemiye benziyor ama bu geminin yükü çok ağır geminin karşıya batmadan geçebilmesi için bu yüklerin bir bölümünü denize atmamız gerekir.’ demeliyiz. Böylece mübahlar’dan müstehap’lardan sünnetlerden başlayarak vaciplere farzlara gelinceye kadar onlara geminin bütün yüklerini boşalttırmalıyız. Böylece gemi karşıya geçse de boş geçmeli.” (Dr. Ahmet Üçar, Sultan, güç ve hassasiyet, s. 110) demektedir. “İlahi yasanın (Teşri) kaynağı Allah’ın Kur’an’daki sözleri ve peygamberin sünnetidir. Müslümanlar bu iki kaynağa bağlı kaldıkları müddetçe itibar ve güçlerini korumuşlar, uzaklaştıkça zafiyet yaşamış, siyasi alanda çökmüş, sömürülmeye başlanmışlardır. Batılı emperyalistler önce Kur’an’a değil, Hz peygamberin sünnetine savaş açmışlardır. Önceleri sünnetin bir kısmını inkarla başladıkları çalışmalarında sonunda, tüm sünneti inkara ulaşmışlardır. Bunu iki yolla yapmışlardır: İçeriden batı zihniyeti ile yetişmiş olan Müslüman aydınlar ve dışarıdaki oryantalistlerle.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 37-38) İtiraf etmeliyim ki ben ilahiyatta okurken ilk zamanlarımda yukarıdaki yaklaşımı abartılı bulurdum. Ama oryantalizm üzerine yaklaşık 15 senelik okumalarım beni de

aynı noktaya getirdi! Üzücü olan ise, oryantalistler ile modernist Müslümanların hadise bakışı aynıdır, ne yazık ki!

Meşhur oryantalistlerden Hollandalı Snouck Hurgronje, 'Mekke' isimli iki ciltlik kitabında şunları söylemektedir: "İslam coğrafyasının farklı kesimlerinden buraya gelen Müslümanlar arasında, çarpıcı bir davranış birlikteliği var. Dilleri, renkleri, kültürleri farklı müslümanlar; sokakta karşılaştıklarında birbirlerini selâmlıyorlar. Selâm veren hep aynı cümleyi söylüyor, selâm alan da cevabî bir cümle söylüyor ve fakat bu cümleler hiç değişmiyor. İbadethanelerine sağ ayakla girip, sol ayakla çıkmaya dikkat ediyorlar. Yemeğe oturduklarında bir kelime söylüyor, sağ elleriyle yemek yiyor, sofradan kalkarken başka bir kelime söylüyorlar. Bunlar da hiç değişmiyor. Fakat dikkat edilmesi gereken nokta şu ki; bunların hiçbirisi Kur'an'da yazmıyor. Benim tespitime göre bu, onların Peygamberlerinin geleneğidir." (Mehmet Görmez, Klasik Oryantalizmi hadis araştırmalarına sevk eden temel faktörler üzerine, İslamiyat, Mart, 2000) Yahudi kökenli Ukraynalı mühtedi Muhammed Esed de benzer bir konuya değinir: "İslam binasını tutan çelik iskelettir. Aynı zamanda hem sünnete uymamız hem de Batının hayat tarzına ayak uydurmamız mümkün değildir. Sünnet, Batı medeniyetinin dayandığı fikri temellere açıktan açığa karşıdır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 89, 98) Oryantalist Johann W. Fück Sünnet hakkında, 'Her defasında İslam'ın gerçek özünü yabancı tesirler kaplamaya yüz tuttuğunda, sünnet bu yabancılışmaya karşı yapılan savaşın parolası olmuştur.' (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 152) diyerek sünnetin önemini içimizdeki modernistlerden daha iyi anladığını ispat etmektedir!

"Hadislerin de oryantalistlerin iddia ettiği gibi ortaya çıkışları 2. ve 3. asırda olmamıştır. Hadis senetleri peygamberimizde hemen sonra ortaya çıkmıştır. Ayrıca hadis uydurmaya karşı alınan ilmi tedbirler ve hadis alimlerinin hadise verdiği önem yazarın iddialarını geçersiz kılmaktadır." (Mehmet Emin Özaşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 50-80) Aksine, İslam düşmanı Voltaire'in de itiraf ettiği gibi: "Dünyada kimse yoktur ki hayatı Muhammed'inki kadar ayrıntılı şekilde yazılmasın." (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 6) "Allah resulünün hayatı 'tarihte hiç kimseye nasip olmayacak bir şekilde' (M. Hamidullah, İslam peygamberi, I/8) bütün yönleri ile kayıt altına alınmış, hatta "bir olay karşısında suskunluğuna varıncaya kadar tespit edilmiştir." (Prof. Dr. Ahmet Önköl, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 120) Muhammed Gazali'de, 'Tarih, Müslümanlar kadar peygamberlerinin eserlerini toplayan, araştıran ve inceleyen ve onlarla hassas ilmi kurallar koyan hiçbir topluluktan söz etmemiştir. Hadis senetleri ve rivayetlere yönelik hayret uyandıracak ölçüyü dinlerin hiç birinde görmem mümkün değildir.' (Gazali, Difa'u ani'l-Akide ve Şeria Zıdde Metaini'l-Müsteşrikin, s. 78) demektedir. "İlk muhaddisler, özellikle Buhari ve Müslim, her hadisin sıhhatini süzgeçten geçirme hususunda insan kudretinin erişebileceği en ince titizliği göstermişlerdir, öyle ki bu inceleme Avrupa tarihçilerinin eski tarihin kaynaklarını incelerken başvurduğukları inceleme tarzından çok daha güçlüdür." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 94)

"İncil, Kur'an ile değil, Hz Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 142) John Bertin: "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma şansı, bizim kutsal kitabımızı vesikalandırma şansımızdan daha fazladır." (Münih, Ocak 1998)

Veda haccında peygamberimiz, 'Burada bulunanlar bulunmayanlara bu bilgileri iletin.' (Buhari, İlim, 9,10,37; Müslim, Hac, s. 446) ve diğer bir hadisinde de, 'Benden bir söz işitip iyi ezberleyen ve onu başkalarına aktaran kimselerin Allah yüzünü ağartsın.' (Tirmizi, ilim, 7; İbni Hanbel, I/437) buyurmuştur. Medine'ye gelen heyetlere yurtlarına döndüklerinde hemşerilerine hadislerle ilgili bilgileri öğretmelerini de emretmiştir. (Buhari, İlim, 25; İbni Sad, VII/29-30) Peygamberimiz kolay hatırlanması için önemli şeyleri 3 kere tekrar ederdi. (Buhari, ilim, 30) Enes derki: 'Yaklaşık 60 kişi peygamberle otururduk. Peygamber hadis öğretirdi. O çıktığında biz aramızda o hadisi ezberlerdik.' (Kadı İyaz,

el-İlmâ', s. 142; Hatib, el-Cami' li ahlaki'r-ravi, 43a, Ms. A. Municipal Library) Peygamberimizin ilim meclisinde bulunmayanlar, bulunanlardan ezberlerdi. (Hakim, Müstedrek, I/95) Hz Ömer, Kur'an ve peygamber'in sünnetlerinin öğretilmesi için valilere görev verirdi. (Hanbel, I/48) Hz Ömer, el-Eşari, İbni Abbas, Zeyd b. Erkam hadis ezberlerdi. (Hatib, Fakih, 132a) Sahabe hadisleri ya grup halinde ya da tek başlarına ezberlerdi. (Ebu Heyseme, İlim, 126,127; Darimi, Sünen, I/148,149) Bazı sahabilerin de peygambeden hadis yazdıklarına dair belgeler bulunmaktadır. (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkıhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 136)

“Peygamberin görevi Kur'an'da yer almayan ayrıntıları bildirmek ve uygulamaktır. Yani yüce Allah kitabı bir öğretmenle birlikte göndermiştir.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 44); “Peygamber, teorik taslağı pratikte uygulamıştır. Sünnet yaşanan İslam'dır.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 23) “Kur'an'ı herkesten iyi anlayan ve ayetlerdeki Allah'ın kastettiği manayı en iyi bilen Allah resulüdür. Peygamberimiz ayetleri açıklamış fiillerle uygulamasını göstermiştir. Hadisler, dini yaşantımızda rehberlik eden en önemli kaynaktır. Peygamberimizin yönlendirmesine ihtiyacımız vardır. Hadisleri reddeden kimseler, Kur'an'ı anlamak için yine başka insanların yorum ve açıklamalarına başvurmaktadır. Bazen de insanlar hadisler yerine kendi anlayışlarını öne çıkarmaktadır. Bu da farklı ibadet ve din yorumlarına sebep olmaktadır. Diğer semavi dinlerin bozulmasının en önemli sebebi, din adamı sınıfının insanları kendi görüşleri ile yönlendirmeleri olmuştur. Rabbimiz Kur'an'ın çağlar boyunca anlaşılmasını, onun açıklama ve uygulamalarına bağlı (En'am, 89-90) kılmıştır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 83-85) “Hadis, peygamberin davranışlarının rivayetidir. Sünnet ise bu rivayetlerden çıkarılan kurallardır. Yani hadis, sünnetin taşıyıcısı ve vasıtasıdır.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 85)

Kısaca Kur'an'dan sonra dinimizin ikinci kaynağı hadis ve sünnettir! Kur'an indikten 1400 sene sonra gelip Kur'an'ı yorumlama hakkını kendilerinde görenler, Allah ile direk muhatap olan efendimizin yorum (hadis) hakkına nedense itiraz etmektedirler. Hz Muhammed'e bizzat Allah Kur'an'ı ‘açıklama görevi’ vermiştir. Bu açıklamaların günümüze ışık tutan boyutu hadislerdir!

"Sana bu zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara ‘açıklayasın’, ta ki düşünüp öğüt alsınlar." (Nahl, 44); "Sana kitabı, ancak ayrılığa (ihtilafa) düştükleri şeyleri onlara ‘açıklaman’ için ve iman eden bir topluma doğru yolu göstereceğin ve rahmet olsun diye indirdik." (Nahl, 64); "Hak dini onlara ‘açıklasın’ diye, her peygamberi Biz kendi kavminin lisanıyla gönderdik." (İbrâhîm, 4); "Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram saymayan ve hak dinini din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın" (Tevbe, 29) Burada dikkat edilmesi gereken; ayette hem Allah'ın hem de resulünün ‘haram kılma yetkisi’nden bahsedilmektedir. Eğer peygamber sadece Allah'ın haram kıldıklarını ‘iletme’ görevli’ olsa idi, ayette bir de ‘resulün haram kılmasından’ bahsedilmesine gerek kalmazdı! Demek ki, ‘her ikisi de’ haram kılma yetkisine sahiptir. Peki, bu nasıl olmaktadır? Kendisine ‘hikmet’ verilen efendimizin uygulamaları ile tabii ki! Sünnet, yani Hz Muhammed'in uygulamaları da bizim için kıstastır: "Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." (Ahzab, 21); "Ve sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin." (Kalem, 4)

Not: 'Şahsen' Necm suresi 4. ayette geçen, “O Muhammed hevasından (Tutku, istekleri ile) konuşmaz, 'O' (size okuduğu) kendisine indirilmiş bir vahiydir; vahyedileni konuşur.” Mealindeki ayetteki, ‘o’ zamirinden kasdın ‘peygamberimiz’ değil ‘vahiy’ olduğunu düşündüğümü belirtmek isterim. Yani bu ayetin hadise delil olabileceğini düşünmüyorum!

Giriş

Hadis efendimizin sözleridir. Sünnet ise daha çok uygulamalarını ama aynı zamanda sözlerini de kapsayan bir terimdir. Sünnet ve hadise genelde üç çeşit yaklaşımdan bahsedilebilir:

Hadis ve sünneti reddedenler: Kur'aniyyun kökenli, oryantalist etkisi ile önce Hindistan'da ortaya çıkan bir akımdır.

Sünneti kabul edip, hadisi reddedenler: İşlerine gelen hadisleri eserlerine almakla paradoksa düşen bu grubun en büyük yanlışı; eleştirdikleri hadislerin büyük çoğunluğunun zaten hadisi savunanlarca da kabul edilmediğini bilmemeleri, bu tür hadislerin ya tevil-yorum ile ya da başka hadislerle karşılaştırılarak reddettiklerini veya hadisin anlamının müspet bir zemine çekildiğini kavrayamamalarıdır. "Muhtelifu'l-Hadis ilmi, Mevzu, zayıf, mudal, mürsel, munkatı, cerh, ta'dil, rical, tabakât" gibi ilim dalları, metot ve kavramlar bu nedenle ortaya çıkmıştır zaten!

Sünnet ve hadisi kabul edenler: Bu görüşü savunmakla beraber bu sistemi savunanların da - şahsi yorumumuza göre- en büyük yanlışı, hadisin Kur'an'ı nesh edebileceği görüşünü savunmalarıdır ki, bu haklı olarak muhataplarımızca da eleştirilmektedir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ

"Ey iman edenler, Allah'a itaat edin ve Peygambere itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsanız, aranızda herhangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onu Allah'a ve elçisine götürün. Böyle davranmanız, daha iyidir ve sonuç itibariyle daha güzeldir." (Nisa, 59) Ayette geçen "İtaat" kelimesinin Allah için olduğu gibi, Hz. Peygamber için de 'ayrıca' zikredilmesi, efendimizin, Kur'an'ın dışındaki emir ve yasaklarına karşı da itaat etmemiz gereğine işaret etmektedir. "Sizden olan emir sahiplerine de" ifadesinde görüldüğü üzere, emir sahipleri için ayrıca bir "itaat" kelimesinin kullanılmaması", aksine cümle içerisinde (atıf yoluyla) Allah ve Resûlüne karşı yapılması, istenen itaate tâbi kılınarak ifade edilmesi, onlara yapılacak itaatin mutlak olmayıp, Allah'ın kitabı ve elçisinin sünnetine uyma şartına bağlı olduğunu göstermek içindir. (İmam Şafii, er-Risale, s. 79-80)

Hadislerin yazılımına ilk başlarda Kur'an ile karışır endişesi ile izin verilmedi ise de daha sonra bu sorun ortadan kalkınca yazıma izin verilmiştir. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 108) Dolayısı ile hadislerin yazılımına daha peygamberimiz hayatta iken başlanmıştır. (Hamidullah, İslam peygamberi, I/9) Peygamber dönemindeki yazılı malzemelerden bazıları şunlardır. Abdullah b. Amr b. As, Hz Ali, Hz Enes'in yazılı metin haline getirdiği hadisler. Sadece Amr b. As'ın es- 'Sahifetu's-sadika' adlı mecmuasında 1000 civarında hadis mevcut idi. Hicretten sonra yapılan nüfus sayımı, anlaşmalar, ahidnameler, komşu devletlere gönderilen mektuplar da yazıya geçirilmişti. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 109) İslam tarihinin ilk dönemine ait kaynaklar sahabe hayatta iken yazılı olarak kayda geçirilmişti. (Sad, Tabakat, I/70, 331; Zürkani, Şerhül alel mevahibil-ledünniye, III/354) Tedvin (Hadislerin yazılım) dönemi ile de hadisler, terdip, düzen ve belirli kaideler çerçevesinde kitaplaştırılmıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 108)

Detay

Hadis

Hadis, ‘Hz. Muhammed'in sözlerine’ denir. Bazı hadisler vardır farz hükmündedir, yani onları yapmak farzdır. Bazıları vardır vacip hükmünde, bazıları sünnet, bazıları ise mubah, müstehap (iyi, sevap kazanılacak iş) hükmündedir. Bazı hadisler ise mevzu (uydurma gerçekte söylenmemiş), mevkuf, muzdaribdir. (kesik, eksik, hatalı rivayet edilmiş) Bazı hadisler vardır tavsiye niteliği taşır, bazılarının hükmü-uygulanması sonradan kaldırılmış, bazılarının ise yasaklığı sonradan kaldırılmış ve serbest bırakılmış, bazılarının zayıf veya eksik rivayet edilmesi ise anlamını, dolayısıyla hadisin amacı tam yansıtamamış olmaktadır. Bazı hadislerin sözcük anlamları farklı iken, hedeflediği anlam farklı olabilmektedir. Kısaca bir konuda bir hadisi duyunca hemen “bu konuda kural şudur, Hz. Resul böyle söylemiş, yapmıştır” dememeliyiz. O konudaki diğer hadisleri ve ayetleri bir araya getirmeli, hangisi doğru, hangisi uydurma, hangisinin uygulanmasını Hz. Resul sonradan kaldırmış, sınırlamış, genişletmiş veya uygulatmış iyice bilmemiz gerekir. Bu da hadis ilmini iyi bilmeye, hadis usulü, hadis tarihi, hadis terimlerine vakıf bir insan olmayı gerektirir. Yani bizim gibi avam/halktan birisi Buhari’yi açıp, hadisi okuyup, ondan hüküm çıkaramaz! Ya o hadis doğru ama başka bir hadis sonradan uygulamadan kaldırılmış, sınırlandırılmış veya uygulama alanı genişletilmiş ise?! Hiç bir hadis kitabı tüm o konudaki doğru hadisleri bir araya toplayamaz. Çünkü o kitabı yazan bir insandır, insan ise eksik bir varlıktır. O nedenle Buhari yanında, Müslim, Tirmizi, Ebu Davud gibi hadis kitapları da vardır. Özetle biz; halk/avam, hadis, ayetten hüküm çıkaramayız! Ama muhaddis ve müfessir alimlerin o hadisi-veya ayeti- yorumlamalarından ve gaki/müctehidlerinde çıkardıkları hükümlerden istifade edebiliriz. Yani bu ilmin uzmanı olmayan biz halka kesimi hadise değil, onlardan çıkarılan hükümlerine bakmalıyız. Zayıf hadisi okuduk, hadis mi değil mi nereden bileceğiz, kaynak kitaplardaki yorumlara ulaşabiliyor muyuz, ya yanlış hüküm verip kendimize ve çevremize zulmedersek ne olacak?! Hadisi eksik anlamaya yönelik bazı örnekler: Hz. Resul elbisesi yerlere uzanan bir adamı uyarıp elbisesini kısaltmasını ister. Ama günümüzde her uzun elbiseliye aynı hükmü uygulayamayız. Çünkü Hz. Resul döneminde uzun elbise bir kibir alameti idi. Şimdi eğer insanlar kısa elbise ile kibirleniyorsa kısa elbise uzattırılmalıdır. Amaç uzun elbise değil kibirlenmemedir! Elbise araçtır, kibire engel olmak ise amaç. Ama hadisin sadece metni ile hareket etsek maksada ulaşmış olmayız! Hz. Resul kadınların kabir-mezarlara gitmesini önceleri engellemişti. Sonra ise serbest bırakmıştır. Ama Hz. Resulün vefatından sonra Hz. Aişe: "Bu kadınları görse idi yine yasaklardı." buyurmuştur. O halde kadınlar kabirlere gitmemeli gitmemeli mi? Eğitim, bilinç seviyeleri artıp mezarlarda bağırıp üstlerini başlarını yırtmayınca gitmeli, yozlaşma başlayınca ise gitmemelidir. Yoksa gitmesini yasaklayan hadisi okuyan, eşini kızını mezara göndermez veya serbest bıraktığı hadisi okuyan gönderirse amaç anlaşılamamış olunur!

Sünnet

Sünnet, ‘Hz. Resul günümüzde olsa nasıl yapardı?’ sorusunun cevabıdır. Bu da bir ilim ve derin tefekkür ile ulaşılabilecek bir makamdır. Bir iki hadis veya kitap okuma ile muhaddis geçinme kolaycılığı değildir. Hadislerin kelimelerine takılmamalı, kelimelerin verdiği bir amaç, hedef önceliklenmelidir. Sünnet, o hedefi yakalamaktır. Hz. resul döneminde bile hadisin ruhunu yakalamak yerine kelimelerine takılanlar olmuştur. Bir sahabe yüzü yıkamak farz diye, gözlerini de yıkamaya çalışırdı ve gözleri büyük zarar görmüştü. Başka bir sahabe "Cuma günü gusül alın" hadisi gereği, ihtilam olup cuma sabahı gusül alan oğluna: "Bu sünnet yerine geçmedi, bu ihtilamdan kurtulmak için alınan bir gusüldü, bir daha al" demiştir. "Size ağır gelmeyeceğini bilsem namazdan önce misvak kullanmanızı emrederdim" hadisinden hareketle, günümüzde de farz namazlardan hemen önce, bir iki saniyelik hala misvağı dişlerine süren kardeşlerimiz yok mudur? Birinci sahabe İslam'ın insanı zora sokan ibadetler içermediğini, İkinci sahabe gusülden amacın toplu gidilen yere temizlenerek gidilmesi gerektiğini hatırlatan bir hadis

olduğunu, günümüzde de, aslında evden çıkmadan, temiz ağız ile toplu yerlere, camiye, namaza gidilmesinin tavsiye edildiğini anlayamayan kardeşlerimiz olduğunu görmekteyiz.

Sünnet, Kur'an: "Sünnet, Kur'an'ı Kerim'de bulunmayan, ama ona aykırı da olmayan pek çok hüküm getirmiştir. Bu görevi sünnete bizzat Kur'an-ı Kerim yüklemiştir. Bu hükümleri çıkarırsanız İslam'ın iskeleti dağılır, din insanların elinde bir oyuncak hamuruna döner. Bu çıkarma/istinbat sünnet imbiğinden geçmesi şartıyla, âlimlerin içtihatlarıyla devam etmiş ve kıyamete kadar da devam edecektir. Siz bir şeyin hükmünü Kur'an-ı Kerim'de ya da sünnette bulamıyorsanız başvuracağınız merci, 'ehli zikir/ilmiyle amil' alimlerdir. Onların içtihatlarının dışına çıktığınızda da dini olanı terk etmiş, nefsinize uymuş olursunuz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 18 Eylül 2015) Kur'an-ı Kerim dinin ruhu ise ki, Sünnet de onun bedenidir, görünür ve yaşanır hale gelmiş yönüdür. Tebyîn (Nahl, 44): "İyi derecede açıklama, anlaşılır hale getirme demektir. Bunun bir alt derecesi beyandır. Beyan sadece sözlü açıklama olabilir. Ama tebyîn aynı zamanda uygulamalı bir beyandır ki, işte buna Sünnet diyoruz. Tebliğ: Elçinin aldığı bilgiyi aynen yerine ulaştırmasıdır. Bunun için Allah Hz. Peygamber'e 'Rasul/elçi' diye hitap ettiği bir ayette, "Rabbinden sana indirileni tam olarak ulaştırmazsan O'nun mesajını ulaştırmış olmazsın" buyurur (5/67). Tebyîn, tebliğden farklı bir şeydir. Hüküm: "Biz kitabı hakikat olarak sana indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hüküm veresin." (4/105) Demek ki, Hz. Peygamber'in vahye dayalı olarak bir re'yi/görüşü olacak ve o bununla hüküm verecektir. Bu re'y Kur'an-ı Kerim'den mülhemdir; ilham alınmıştır, ama Kur'an-ı Kerim değildir. İşte bu da sünnetten başkası olamaz. Şu bir tek ayette bile Hz. Peygamber'in sünnetine işaret eden pek çok özelliği sayılır: Hikmet: "Nasıl ki, size içinizden bir resul gönderdik; ayetlerimizi size okuyor, sizi arındırıyor, size Kitabı ve hikmeti öğretiyor, önceden bilmediklerinizi öğretiyor" (2/151) Bu ayeti Kerimede Kitap ve Hikmet yan yana kullanıldığına göre 'bunların farklı şeyler olması' gerekir. Sıradan insanların Kur'an-ı Kerim'de açıkça gözükmeyen hikmetlere ulaşabileceğini kabul edip, peygamberde böyle bir özelliğin olmadığını söylemek abes olur. İşte ona Kur'an-ı Kerim'in yanında verilen bu bilgi/hikmet, sünnettir ve O, tebyîn görevini bununla yapmaktadır. Tezkiye: Her türlü maddi manevi, ahlaki ve bedeni pisliklerden arındırmadır. O halde Peygamber, bazılarının sandığı gibi sade bir postacı değildir. O inananlarını yine vahiyden aldığı kabiliyetle eğitip arındırmıştır. İşte bu eğitme ve arındırma uygulaması da sünnettir. Bunlardan özellikle 'üsve' kelimesi önemlidir. "O sizin için güzel bir üsvedir" denir ki, hal ve hareketiyle örnek edineceğiniz bir numune-i timsaldir demektir. Sağlam bir örneği bulunmayanların, özellikle de gençlerin bugün kimlere özendikleri, kimleri örnek aldıkları düşünülürse bunun çok anlamlı olduğu görülür. Onun sünnetine/hayat tarzına uyulmadan o nasıl örnek alınabilir? (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 28 Ağustos 2015)

Kur'an; "Hz Muhammet'te sizin için güzel bir örnek vardır." buyurur. Sünnet olmadan nasıl O'nu örnek alabiliriz ki? Sünneti reddeden kardeşlerimiz bu konuda ne yorum getirebilirler? Ayrıca sünneti reddeden kardeşlerimizin Kur'an'ı yorumlama hakkı kadar Hz. Resul'un Kur'an'ı yorumlama hakkı yok mudur? Bir düşünsünler lütfen!

Sünnetin kaynak değeri

"Sünnet'in tamamı değil, bir kısmı vahiy mahsulüdür. Ancak Hz. Peygamber hata yaptığında Cenab-ı Allah tarafından ikaz edildiği için, bütün söz ve davranışları vahyin kontrolü altındadır. Vahiy ürünü olan Sünnet'in bir kısmı Hz. Peygamber'in zatıyla ilgili olmakla beraber, diğer kısmı ümmetiyle ilgilidir. Kur'an hükümleri İslam ümmeti hakkında bağlayıcı nitelikte olduğu gibi, Sünnet de bir teşri (yasa yapma) kaynağı olarak bağlayıcı bir özelliğe sahip olmak durumundadır. Vahye dayanmayan Sünnet de Allah tarafından bir ikaz vaki olmadıkça hatadan uzak sayılır. Bundan sonra önemli olan hangi Sünnet'in vahiy olduğu değil, hangi Sünnet'in

teşri kaynağı olarak kullanılabileceği hususudur. Kur'an'dan sünnet'in delil olduğuna dair ayetler: Hz. Peygamber'e iman ve itaati emreden ayetler: "Andolsun, Allah'ın Resulünde sizin için -Allah'ı ve ahiret gününü arzu eden ve Allah'ı çok anan kimseler için- (uyulacak) en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21): O, hem ibadet, hem ahlak, hem de hukuk ve diğer hususlarda insanlar için bir örnektir. Doğrudan doğruya Allah'a itaatin yanı sıra, Hz. Peygamber'e itaat de emredilmiştir: "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resul'e ve sizden olan emir (yetki) sahiplerine itaat edin." (Nisa, 9) Müsteşrik Margoliouth'a göre Hz. Muhammed'in Kur'an'ın dışına çıkan ve herhangi bir hadiste rivayet edilen bir sünneti yoktur. (Fazlur Rahman, İslam, s. 61) Ayette Allah'a itaatle birlikte Hz. Peygamber'e ve "emir sahiplerine" de itaatin gerekli görülmesi, bunların birbirinden farklı şeyler olduğunu gösterir. Söz konusu itaatin atıf harflerinden mugayeret - aykırı olma - için kullanılan vav harfiyle yapılmış olması da bunu gerektirmektedir. Kur'an ganimetlerle ilgili olarak "Peygamber ne verirse onu alın, sizi neden menederse ondan geri durun" (Haşr, 7) buyurmakta, başka bir ayette ise "aralarındaki çekişmelerde Hz. Peygamber' i hakem tutmaları" (Nisa, 64) istenmektedir. Bu ayetlerden zaruri olarak anlaşıldığına göre, Hz. Peygamber hüküm verirken, ahlaki ve hukuki emirlerde bulunurken, Kur'an dışında rakipsiz bir otoriteye sahip olmuş, hatta normal olarak böyle bir otoriteyi uygulamıştır. (Fazlur Rahman, İslam, s. 62) Kur'an bir kanun kitabı veya bir ansiklopedi olmadığına göre, Kur'an'ın temas etmediği konularda toplumda düzen nasıl sağlanacak, güvenlik nasıl temin edilecek, ekonomi, eğitim, adalet gibi sosyal konularda kim düzenleyici kararlar alıp uygulayacaktır? Böyle bir düşünce ile bugün hangi toplum yönetilebilir, hangi toplumsal mesel e çözülebilir? Bu mantığa göre, Kur'an'ın dışında bağlayıcı başka bir şey olamayacağından, toplumların yönetimi için yapılan kanun, tüzük, yönetmelik vs.nin de hiçbir bağlayıcılığının olamayacağını kabullenmek zorunda kalınacaktır. (H. Kırbaoğlu, İslam Düşüncesinde Sünnet, s. 175-176) Hz. Peygamber (sav) sadece postacı değildir. Göreve sadece nakil ve tebliği değil aynı zamanda tebliğ ettiğini öğretmek ve uygulamalarıyla örneklik etmektir. Peygamber'e itaat Allah'a itaat olarak kabul edilmiştir: "Kim Peygamber'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa, 80) Şu halde Kur'an teşrii - Kural koyan - bir kaynak olduğu gibi Sünnet de teşrii bir kaynaktır. Allah'ı sevmek, Peygamber'e itaati gerekli kılmaktadır: "De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok merhametli ve bağışlayıcıdır". De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin!" Eğer dönerlerse, muhakkak ki Allah, kafirleri sevmez. " (Ali İmran, 31-32) Peygamberlerinin gönderiliş gayesi, kendisine itaat olarak ifade edilmiştir: "Biz hiçbir peygamberi, Allah'ın izniyle itaat edilmekten başka bir amaçla göndermedik." (Nisa, 64) Bütün bu ayetlerdeki itaat manasını "Resul'e itaat, Kur'an'a (Allah'a) itaattir" şeklinde anlamak doğru bir anlayış değildir. Eğer itaati böyle anlamak doğru olsaydı, bazı ayetlerde bunun ifadesi "Peygamber'e itaat, Allah'a itaattir" şeklinde ifade edilmezdi. Hz. Peygamber'e Karşı Gelmeyi Yasaklayan Ayetler: "Kim, Allah'a ve O'nun Resul'üne karşı gelir ve O'nun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için aldatıcı bir azap vardır." (Nisa 14) "Kim de kendisine doğru yol belli olduktan sonra Peygamber' e karşı gelir ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir gidiş yeridir orası." (Nisa,114) "Bu böyledir. Çünkü onlar, Allah ve Resul'üne karşı çıktılar. Allah ve Rasul'üne de kim karşı çıkarsa, muhakkak ki, Allah'ın cezası çetin olur." (En'am, 13. Bu konuda diğer ayetler için bkz. Ali İmran,132, 172; en-Nisa, 113,59,61, 65, 69; Maide, 92; A'raf, 157, 158; Enfal, 1, 20, 24, 46; Tevbe, 62, 71, 91; Nur, 51-54, 56; Ahzab, 33,36,37, 64-66, 71; Muhammed, 33; Feth,117- 18; Hucurat, 14; Mücadele, 13; Tegabun,12) Hz. Peygamber'in Verdiği Hükümlere Boyun Eğmeyi Emreden Ayetler: "Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında müminlerin cevabı "işittik ve itaat ettik" sözünden başka bir şey olamaz." (Nur, 51) "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resule ve sizden olan emir (yetki) sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz - Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız- meseleyi Allah'a ve Resulüne götürün. Böyle yapmak en iyisi ve sonuç bakımından da en güzeldir. " (Nisa, 59) "Allah ve Resul'ü bir konuda hüküm verdiği zaman, artık mümin bir erkeğin veya kadının bir seçme yapmaya hakkı yoktur. Zira kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." (Ahzab, 36) "Asla! Rabbinin hakkı

için, onlar aralarındaki ihtilaflı konularda seni hakem yapıp, sonra da, içlerinden bir hoşnutsuzluk duymadan senin verdiğin hükme boyun eğip, tam anlamıyla teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar." (Nisa, 65) Bütün bu ayetlerden açıkça anlaşıldığına göre, müminler Hz. Peygamber' in hükümlerine, ihtilaflı konularda verdiği kararlara boyun eğmek zorundadırlar. Hz. Peygamber'in Haram-Helal Kılma Yetkisi Olduğunu ifade Eden Ayetler: "Kendilerin kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resul'ünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, ezilip büzülerek kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." (Tevbe, 29) "Onlar ki, ellerindeki Tevrat ve İncil'de yazılı bulunan o elçiye, o ümmi Peygamber'e uyarlar. O (peygamber) ki, kendilerine iyiliği emreder, onları kötülükten meneder; onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar; üzerlerindeki ağır yükleri ve kendilerini bağlayan bağları kaldırır. O peygambere iman edip, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura tabi olanlar, işte kurtuluşa erenler onlardır." (A'raf, 157) Ayetlerden çıkanlar sonuçlar: Haram ve helal kılma yetkisi önce Allah'a, sonra Hz. Peygamber'e aittir. Allah'ın hakkında hüküm vermediği konularla, tahsis - özelleştirme -, takyid - Daraltma -, şartlarını belirleme gibi hususlar Hz. Peygamber'in helal ve haram kılma yetkisi dahilindedir. Hz. Peygamber'in helal ve haram kıldığı şeyler, Allah'ın haram ve helal kıldığı şeylerden başkadır. Yani Hz. Peygamber sadece- Kur'an'daki haram ve helalleri nakletmemekte, bunlardan başka helal ve haram kıldığı şeyler de vardır. Hz. Peygamber'in Kur'an'ı Açıklamakla Yükümlü Olduğunu ifade Eden Ayetler: "Biz her peygamberi mutlaka kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (kendilerine indirileni) açıklasın." (İbrahim, 4) "Sana bu Zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın ve taki onlar düşünüp öğüt alsınlar." (Nahl, 44) "Biz sana Kitab'ı indirdik ki, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve inanan bir kavim için, (o Kitap) yol gösterici ve rahmet olsun." (Nahl, 64) Hiç şüphesiz "açıklamak", "tebliğ etmek"ten başka bir şeydir. "Beyyene" fiilinin ifade ettiği mana ile "bellega" fiilinin ifade ettiği mana ile aynı değildir. Beyan, tebliğ+tebliğ edilenin izahı demektir. Bu bakımdan Kur'an'ı açıklamak, sadece O'nu tebliğ etmekten ibaret değildir. Manaya delaleti açık olmayan (mücmel) lafızlardan ne kastedildiğinin izahı, Genel'in tahsisi (özelleştirilmesi), mutlak'ın takyidi (Kesin olanın sınırlanması), şartları beyan edilmemiş bir konunun şartlarının tespiti gibi hususlar beyan sınırları içinde mütalaa edilir. Kur'an'daki emir ve nehiylerin birçoğu umumi ifadeler ve mücerred kaideler biçiminde varid olmuştur. Bunların tatbiki büyük ölçüde beyana ihtiyaç gösterir. Konuyla ilgili olarak kaynaklarda şöyle bir habere rastlıyoruz: İmran b. El-Husayn (ö.52/672)'in bulunduğu bir mecliste adamın biri: "Kur'an'da olandan başkasından bahsetmeyin" deyince, ona şöyle dedi: "Sen akılsız bir adamsın! Ögle namazının (farzının) dört rekat olduğunu, onda kıraatın açıktan olamayacağını Allah'ın Kitab'ında gördün mü?" Sonra zekatı ve benzeri hükümleri sıraladı ve şöyle ilave etti: "Bütün bunları Allah'ın Kitab'ında açıklanmış olarak buluyor musun? Kitabullah bunları mübhem (Kapalı) bırakmıştır; Sünnet de açıklamıştır." (Şatıbi, el-Muvafakat, IV/19) Hz. Peygamber'in, Sünnet'i Bir Teşri Kaynağı Olacak Şekilde Sunup Muhafaza ve Tatbikini İstemiş Olması: "Dikkatinizi çekerim! Bana Kur'an'la birlikte O'nun benzeri de verildi. Dikkat ediniz! Yakında rahat koltuğuna kurulmuş karnı tok saygısız bir adam şöyle der: Size bu Kur'an yeter; O'nda neyi helal bulursanız helak kabul ediniz; neyi de haram bulursanız haram kabul ediniz."; "Şüphesiz Resulullah'ın haram kıldıkları da haram kıldıkları gibidir." (Darimi, Mukaddime 49; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/130-131; Ebu Davud, Sünnet, 6; Tirmizi, İlim, 10; İbn Mace, Mukaddime 2) "Sizden bir haberi görüp işitmede hazır bulunanlar, orada bulunmayanlara tebliğ edip ulaştırın. Umulur ki kendilerine haber ulaştırılan kimse, onu, işitenden daha iyi ezberleyip koruyabilir." (Darimi, Menasik, 72; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/31, 32, V, 4, 37, 39, 40, 45, 72, 342, 366, 411; VI/385, 456; Buhari, ilim, 9, 10, 37, Hacc, 132; Sayd, 8; Edahi, 5; Megazi, 51; Fiten 8, Tevhid 24; Müslim, Hacc, 446; Kasame, 29, 30; Ebu Davud, Tetawu', 10, Tirmizi, Hacc, 1; Nesai, Hacc, 111; İbni Mace, Mukaddime, 18) Hz. Peygamber ayrıca kendisinden bir sözü işitip onu ulaştıran kimseye şöyle dua etmiştir: "Bizden bir söz işitip, o sözü aynen işittiği gibi koruyan ve başkalarına ulaştıran kimsenin Allah yüzünü ak etsin." (Darimi, Mukaddime 24; Ahmed b. Hanbel, Müsned, I/437; III/225; IV/80, 82; V/183; Ebu Davud, İlim 10; Tirmizi, ilim 7; İbn Mace, Mukaddime 18) Ve Hz. Peygamber, sünnetinden yüz

çevirenin kendisinden, yani İslam ümmetinden sayılamayacağını açıkça ifade etmiştir. (Dariml, Niköli 3; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/158; III/241, 259, 285; V, 409; Buhari, Nikah 1; Müslim, Nikah 5; Nesai, Nikah 4) Hz. Peygamber, Muaz b. Cebel'i Yemen'e görevli olarak gönderirken aralarında şu konuşma geçmişti: Sana hakkında bir hüküm vermen gereken bir mesele arzolduğunda nasıl hüküm verirsin? Allah'ın Kitab'ına göre hüküm veririm. Şayet Allah'ın Kitab'ında bulamazsan? Allah Resulünün Sünnet'iyle hükmederim. Ne Allah'ın Kitab'ında ve ne de Resulünün Sünnet'inde (bir hüküm) bulamazsan? Kendi re'yimle (Görüşümle) icthad ederim. Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurdu: "Resulullah'ın elçisini muvaffak kılan Allah'a hamdederim." (Darimi, Mukaddime 20; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/230, 236, 242; Ebu Davud, Akdiye 11; Tirmizi, Ahkam 3) Kadi Şüreyh (ö.78/697) Halife Ömer'e hüküm verme hususunda nasıl bir hiyerarşi takip edeceğini sorduğunda, Hz. Ömer kendisine yazılı olarak bildirdiği talimatında, önce Kur'an ile onda bulamazsa, Hz. Peygamber'in Sünnet'i ile orada da bir hüküm yoksa ümmetin üzerinde icma ettiği görüşle, bunların hiçbirisinde yoksa daha önce bu konuda raşid halifelerin ve salih nesil olan Ashab'ın verdiği bir hüküm varsa, onunla hükmetmesini veya icthad yapması, netice itibariyle bekleyip kalmamasını emretmiştir. (Darimi, Mukaddime, 20; Nesai, Adabul-kudat 11) Hakimlerine bu tavsiyelerde bulunan Hz. Ömer, Müslüman tebeasına da şunları öğütlüyordu: "Kur'an'ı öğrendiğiniz gibi, feraizi ve Sünnet' i de öğreniniz." (Beyhaki, es-Sünenü'l-Kübrî, Haydarabad, 1352, VI/209) Sünnet'in en temel fonksiyonu, hüccet olması değil, Hz. Peygamber'in bizim için örnek olan hayatını göstermiş olmasıdır. Niteliği ne olursa olsun, Hz. Peygamber'in (sav) bütün hareketleri Müslümanlar için bir örnek teşkil etmektedir. İnanç, ibadet, hukuk ve hatta adab-ı muaşeretle ilgi olmayan konularda dahi bizim için O'nda örnekler vardır. Dinin kemale ermiş olması, Kur'an'ın Her Şeyi Açıklayan Eksiksiz Bir Kitap Olması, Hükmün Allah'a ait olması ile ilgili, sadece Kur'an'ın yeterli olduğuna dair ayetlerin öncesi ve sonrasına bakıldığında, sünnete gerek yok sonucuna varılamayacağı rahatlıkla görülür. Sadece Kur'an'ın Muhafaza Edilmiş Olması ile ilgili ayet ise Kur'an'ın korunmasının yazılması ile olduğunu bilmeme cehaletinden kaynaklanmaktadır. Hz. Peygamber'in Sünnet'in yazılmasını yasaklamış olması: Bazı rivayetlere göre Hz. Peygamber (sav) kendisinden Kur'an dışında bir şey yazılmasını yasaklamıştı. (Buhari, Enbiya 50; Müslim, Zühd 72; Tirmizi, Fiten 70, İlim, 8, 13; Ebu Davud, İlim 3; İbn Hanbel, Müsned, III/39, 46, 47, 83; V/182; el Hatib, Takyid 33) Bu vakıadan hareketle Sünnet'in hüccet oluşunu inkar edenler, "Sünnet hüccet olsaydı, hem Hz. Peygamber (sav) O'nun yazılmasını emreder, hem de sahabe ve tabiin O'nun cem' ve tedvini için gerekli girişimlerde bulunurdu" (Abdülhalık, Hücciyetü'l-Sünne, s. 189) demektedirler. Sünnet'in yazılmasının yasaklanmış olması, bazı rivayetlerde Hz. Peygamber'in "Allah'ın Kitab'ını her şeyden tecrid edin, ona bir şey karıştırmayın" (Buhari, Enbiya 50; Müslim, Zühd 72; Tirmizi, Fiten 70; İbn Hanbel, Müsned, 111, 39, 46, 47, 83) sözüyle gerekçelendirilmiştir. Daha sonraki dönemlerde Kur'an'ın yazılımında gerekli titizliğin gösterilmesi, Kur'an hafızlarının çoğalması, Müslümanların Kur'an üslubunun kavranması, kısaca hadis ile ayetlerin karışma ihtimali ortadan kalkınca, hadis yazılımına izin verilmiştir. (Tirmizi, İlim, 12; Dârimi, Mukaddime, 43; İbn Kesir, İhtisârü Ulûmi'l-hadis, A. Şâkir neşri, s. 132; Müsned, II/403) Yine, Abdullah b. Amr b. As gibi okuma yazma bilen genç ve dikkatli sahabelere (Müsned, II, 403; İbn Kuteybe, s. 365-366) ; hafızasının zayıflığından şikayet edenlere (Tirmizi, İlim, 12) ve bir konuşmasının yazılıp kendisine verilmesini isteyen Yemenli Ebu Şah gibi kimselerin isteklerini de izin verilmiştir. (Buhari, Lukata, 7, Diyar, 8) Sahabe, Kur'an'ın açıklamadığı konularda efendimizden gördüklerine veya işittiklerine göre hareket ederlerdi. O dönemde bile bir tek hadisi araştırmak için Medine'den kalkıp Mekke'ye kadar giderlerdi. (İbn-i Mace, I/16) Ebu Eyyup el- Ensari, bir hadisi araştırmak için Medine'den Mısır'a gitmiş, Ukbe b. Amr Cuheni'den hadisi işittikten sonra, "Bunu, ben de biliyordum; fakat biraz yanlışım vardı. İşittiğimin zıttına bir rivayette bulunmak istemedim." (Müsned, IV/159) demiştir. Hz. Ömer bir hadisi işitir ve daha önce işitmediği bu hadisi mutlaka ispat etmesini Ebu Musa el-Eşari'den ister. Nedenini soranlara "Bu hadisi inceleme ve tespit etmek istedim" diye cevap verir. (Edebul müfret Buhari, s. 274, Müslim, VI /177-180) Hz Ali'de, başkası ona bir hadis nakledince, önce yemin ettirir sonra onun rivayetini kabul ederdi. (Tevlîl muhtelifül hadis, s. 49; Tezkiretü'l-Huffâz, I/9-10) Sahabe birbirine "Kur'an ve sünnete dayanmadan sorulara cevap

vermemeyi" öğütlerdi. (Tezkiretul huffaz, I/62) Görüldüğü gibi din konusunda Müslümanların, hatır, gönüle bakmadan birbirilerini tenkitten geri durmamışlardır. İslam düşmanı oryantalist Caetani bile bazı sahabelerin Ebu Huriye'yi eleştirdiklerini kitabında aktarmaktadır. (Caetani, İslam Tarihi, I/117, 124, II/188) Emevi döneminde de aynı hassasiyet devam eder. Halife Hişam b. Abdülmelik oğlu için bir hadis kitabı yazmasını Zühri'den ister. 400 hadislik kitap yazılır. Bir ay sonra "O yandı, yeniden yaz." denince aynısını yazar. Aralarında hiç bir fark yoktur. (Tezkiretul huffaz, I/95-97) Peygamberimiz Abdullah b. Amr b. As'a hadisler için, "Yaz, ağzımdan hak sözden başkası, çıkmaz." buyurmuştur. (Süneni Ebu Davud, I/77) Ebu Hureyre'de Abdullah b. Amr b. As'ın hadis yazdığını bildirmiştir. (Buhari, I/36) Bu yazılan deftere, sahife-i Sâdika denirdi ve bu sahife aynen Ahmet b. Hanbel tarafından Müsnedine aktarılmıştır. Hureyre, Medine'li bir Müslüman'ın hadisleri ezberinde tutamamasından yakınınca efendimizin kendisine, "Sağ elinden faydalan (yaz)." dediğini aktarır. (Bağdâdî, Takyidü'l-İlm, s.74-79) Sahabe gerektiğinde hadisleri yazardı, Ebu Bekr, semure b. Cünbüd'ün hadisleri kaydettikleri defterleri vardı. (Müslim, I/45; Tezkiretu'l-Huffâz, I/5) Abdullah b. Abbas, Cabir b. Abdullah ve Enes b. Malik'in de hadis sahifeleri mevcuttu. (Tirmizi, Kitabu'l-İlel, Tezkiretul huffaz, I/37) Hemmam b. Münebbih'in Ebu Hureyre'nin rivayetlerinden oluşan (Tezkiretul huffaz, I/89) hadis nüshasını aynen Muhammed Hamidullah 1953 senesinde neşreder. Yani sahabe devrinde kaleme alınan hadis mecmuası günümüzde aynen neşredilebilmiştir. Sahabeden sonra gelen tabiin adlı dönemde hadis yazımı daha ciddi ve resmi olarak ele alınır, Emevi Halifesi Ömer b. Abdülaziz devrinde hadis yazılımı resmi bir boyut kazanır. Ayrıca Hz Aişe gibi, 2200 küsur hadis rivayet eden sahabeler de bulunduğunu unutmamak gerekir. (Onun hadis ilmine katkıları için: el-İsabe, V/140, VIII/140; Hanbel, Müsned, VI/110-135,5/55-165; İbn-i Sad, Tabakat, II/126, ayrıca Asım Köksal'ın İslam tarihi, VII/50-56. sayfalara bakılabilir.) Efendimizin uyarı hadisi "Kim yalan yere bana söz isnat ederse, cehennemdeki yerini hazırlasın." (Buhari, I/35) başta sahabe birçok Müslüman'ı hadis rivayetinde dikkatli olmaya çağırmıştır. İbn-i Şirin hadis ilmi için, "Bu ilim, dindir." (Müslim, I/11) derken, Abdullah b. Mübarek ise "İsnad, dindendir." (Müslim, I/7- 12) diyerek adeta yüzyıllar öncesinden oryantalistlere nazire yapar. "Oryantalistlerin iddia ettiği gibi isnad zincirleri sonradan hadis metinlerine eklense idi, ravisi bilinmeyen, şüpheli, zayıf bir hadise rastlamak mümkün olmazdı. Tabakat, rical ilmine ise hiç gerek kalmazdı! Böyle olsa idi, mevkuf, mudal, mürsel, munkatı, mevzu hadis gibi zayıf hadis çeşitleri başta, ortada sağlam dışında hadis kalır mıydı?" Sonuç itibari ile Kur'an teşrii bir kaynak olduğu gibi Sünnet de teşrii bir kaynaktır." (Prof. Dr Ali Bakkal, Haran Ü. ilahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: V, Ocak-Haziran 2003, s. 1-27)

1623

Vahyi Gayri metlûv hadislerle Kur'an'dan deliller

Nisa Suresi 105. ayeti kerimede yüce Allah (cc) Hz Muhammed'e hitaben, "Allah'ın 'Sana öğrettikleri' ile insanlar arasında hüküm ver." buyurur. Allah nerede, ne zaman efendimize bir şeyler öğretmiştir? Aynı surenin 113. ayetinde ise "Allah, sana kitabı (Kur'an'ı) ve hikmeti indirmiş ve sana 'bilmediğin şeyleri' öğretmiştir." buyrulmaktadır. 'Bilmediği ve hikmetle öğretilen' nedir? Kur'an değil, çünkü o zaten ayette ifade edildi! Tahrim 3. ayette de: "Allah da durumu peygambere açıklayınca peygamber bunun bir kısmını anlattı, bir kısmından vazgeçti." buyrulur. Peygamber bazılarını açıklamış bazılarını açıklamamıştır. Şayet Kur'an vahyi olsaydı, Peygamberin gelen vahyin bir kısmını bildirmekten vazgeçmesi mümkün olabilir miydi? Asla! (Maide, 67) Çünkü Peygamberin Kur'an vahyini tebliğ etmemesi düşünülemez. O halde burada söz konusu olan vahiy, gayri mevlut olandır. Bu kapıyı açarsak acaba yanlış mecralara kayılmaz mı? İnsan aklının yanlış yöne kanallı olmaması konu mu var ki?!

Tasavvuf kitaplarında hadis, hadiste metin tenkidi ve yeni hadis usulü meseleleri

"Hadisin muteber bir kitapta yer alması o hadisi tek başına güvenilir kılar mı? Tasavvufi kesimin bir kısmının Ruh'ul Beyan'da, İhya'da, Gunye'de vs geçen hadisleri sahih kabul etmesi ve bunu bir usul olarak belirlemeleri ne kadar ilmi olabilir?

Hadisin muteber bir kitapta yer alması onu güvenilir yahut teknik tabirle söyleyelim, sahih kılmaz. Malum, bir hadisin sıhhati hangi kitapta olduğuna göre değil, sened ve metnine göre değerlendirilir. Tabii ki muteber kitap derken hadis kitapları dışındaki muteber bir alimin kitabını kastedilmektedir. Gazali'nin İhya'sında da geçse, İmam Rabbanî'nin Mektubat'ında da geçse, hadis sahih değilse bu kitaplarda geçmesi onu sahih kılmaz. Burada hemen akla “Bu büyük alimlerin kitaplarında böyle şeyler olur mu? Olursa onların büyüklüklerine, otorite oluşlarına gölge düşmez mi?” şeklinde sorular gelebilir. Elbette büyük âlimlerin kitaplarında da hatalı şeyler olabilir. Olması, onların büyüklüklerine hanel getirmez. Çünkü onları büyük yapan şey naklettikleri o sahih olmayan hadisler değil, geliştirdikleri düşünceler ve İslam'a gönülden bağlılıklarıdır. Zaten bazıları hadis ilminden bir uzmanlıkları olmadığını söylemiştir. Mesela Gazali böyledir. Keşke diğerleri de böyle söyleseydi de tartışmaları sonlandırırsaydılar. Muhaddislerin zayıf hadislerle amel meselesinde fezâil (Faziletli ameller yani, hadis zayıf olsa da iyi şeylere yönlendiriyorsa onaylanır şekilde bu hadislerle yaklaşılması) konusunda kapıyı aralık tutmaları böyle bir soruna yol açmış olmalıdır. Ama kapı aralık tutulurken bazıları bunu ardına kadar da açabilmiştir. Dolayısıyla zayıf hadislerle ilgili iyi niyetli bir yaklaşım, hatta amel konusunda getirilen sınırlamalar bazılarınca pek dikkate alınmamış gibi gözükmektedir. Diğer taraftan sanırım bu tür rivayetleri kitaplarına alan alimlerimiz önce bir fikre, düşünceye sahip oluyorlardı. Sonra bu düşüncelerini teyit eden akli-nakli ne varsa kullanmaya çalışmış olabilirler. ‘Esas uzmanlık alanları hadis olmayan bu alimlerimiz’ düşüncelerini teyid eden bu tür hadisleri naklederken onları araştırma imkanını bulamamış veya araştırma işiyle meşgul olamamış olabilirler. Esasen her bir alim araştırıldığında görülecektir ki, bu hadisleri kitaplarına nakledenler bir önceki alime güvenmiş, dayanmış; herhalde o kitabında naklettiyse vardır bir bildiği diyerek güvenle o hadisi nakletmiştir. Geçmiş alimlere hüsn-ü zan yapmışlardır yani. “Aslında bu hadislerin, ilk kaynağını tespit edip orada durumun nasıl olduğunu ortaya koyan çalışmaların yapılması gerekir.” Bazen öyle oluyor ki, sonraki kitaplara hadis diye giren sözleri araştırdığınızda bakıyorsunuz, falan alimin, velinin veya şeyhin sözüymüş! Bazen hadisi geriye doğru takip eder, bir kitapta geçtiğini tespit edersiniz. O kitapta söz Peygamber’e (sav) nispet edilmektedir. Ama bu sözün o kitabın müellifinden başka da kaynağı yoktur. Nasıl oluyor da, kaynağı belirsiz şeyler hadis olarak Peygamber’e (sav) isnat edilebilir? Burada biraz daha tarihi-sosyolojik araştırmalara ihtiyaç vardır. Neticede hadisin kaynağını tespit edemiyorsanız, herhangi bir değeri bulunmayacaktır. Müslüman zihnini inşa etme noktasında geçmişin bir döneminde problemli görülmeyen bir hadis başka dönemlerde sıkıntılara yol açabilmektedir. Yukarıda bahse konu alimlerin kitapları tetkik edildiğinde orada geçen hadislerin dönemleri itibariyle problemli olmadığı, pek itirazla karşılaşmadıkları görülür. Ancak günümüz itibariyle söylersek (buna Osmanlı'nın son dönemi tartışmaları da dahildir, nitekim sert tartışmalar o zaman başlamıştır) bu hadisler ve onlara dayalı inşa edilen inançlar ciddi sorun olmaktadır. Bu cihetle özellikle aslı olmayan veya uydurma olarak kabul edilen hadisler konusunda müsamaha göstermemiz söz konusu olamaz. Özellikle tasavvuf alanında rüya veya keşf yoluyla hadis tashih ve taz'if (doğrulama ve yüceltme) işlemiyle karşılaşırız. Bilhassa İbn Arabî ekolüne mensup ehl-i tasavvuf, bilinçli olarak hadisleri kitaplarında kaydediyorlar, çünkü onlara göre hadisler rüyada tashih ve taz'if edilebilmektedir. Hatta daha ileri giderek bu metodun muhaddislerin metodundan daha sağlam olduğunu söyleyebilmektedirler. Zira muhaddisler ölümlerden, kendileri ise bizzat diriden ve kaynağından hadisi almaktadır. Bu, çok aşırı bir iddiadır. Bu ayrı bir konudur ancak ilmi açıdan böyle bir iddia kabul edilemez. Çünkü öznele tecrübeler araştırılmaz, kontrol edilemez, test edilemez, kötü niyetli kullanımlara açık bir yanı da vardır. Peki, buna rağmen orta bir yol bulunamaz mı? Hadisçiler objektif bir delil olmadığı için bu tür yollarla hadis tashihi veya taz'ifinin mümkün olmadığını ifade ederler. Bu isabetli bir yaklaşımdır. Çünkü hadisler ile din sabit olur. Fakat bu iki yaklaşım arasında bir orta yol bulmak da mümkündür. Rüya, ilham ve keşfin dindeki yeri bellidir. Bunlar, öznel, kişiseldir,

‘bağlayıcı değildir.’ Ama bunların kişilerin hayatında önemli yeri vardır. Dinî açıdan da böyledir. Hadislerde ilhamın, rüyanın önemli hususiyetleri olduğu ifade edilir. O halde bir sûfi rüyada vs. Hz. Peygamber’le sohbet ettiğini veya ondan bir şeyler duyduğunu söylüyorsa ne yapacağız? Onu yalancılıkla itham etmek mümkün mü? Doğrusu buna ihtimal veremiyorum. Hz. Peygamber’den bu şekilde alınanlar öznel, kişiseldir ve bağlayıcı değildir. O kişiyi ilgilendiren, belki onun için çok değerli bilgilerdir fakat bu tür bilgiler mahkemede delil olmaz. Dolayısıyla ‘rüyanın dinde yeri ne kadar ise hadis ilminde de yeri o kadardır.’ Sûfi de bu durumu böyle algılamalıdır. Muteber âlim veya velilerin kitaplarında geçen hadisleri mutlak din kaynağı görmek doğru değildir. Dolayısıyla her zamanın ruhuna göre hareket etmek lazım. O dönemlerde bu tür rivayetler toplumda ciddi rahatsızlıklara belki sebep olmuyordu. Ancak zaman değişmiştir. Kaynaklarımızda geçen bilgileri değerlendirmeye tabi tutmadan aktarmak doğru değildir. Mesela halef dediğimiz ehl-i sünnetin kelim âlimleri müteşabihâtı te’vil etmiştir. Önceden böyle bir ihtiyaç ortaya çıkmamıştı. Ama sonradan başka din mensuplarıyla karşılaşmalar sonucu te’vil etme zarureti ortaya çıkmıştır. İşte bu, zamanın ruhudur. Bir hadisin senedi varsa, o senede göre muamele görmelidir. Hadisin senedi yoksa aslı yok demektir. Ulemamız geçmişte bu tür kitaplarda geçen hadislerin tahririni yapmıştır. Hadislerin sıhhatlerini ortaya koymuştur. Onlara itibar etmek durumundayız.

Günümüzde bazı kesimler muhaddislerin metin tenkidi yapmaksızın sadece isnadı (Hadisi rivayet eden/aktaran ravilerin güvenilirliğini) yeterli gördüğünü, bunun büyük yanlışlara yol açtığını savunuyorlar. Sizce bu iddianın haklılık payı var mıdır? Muhaddislerimiz metin tenkidi konusunda nasıl davranmışlardır?

Geçmişte isnat tenkidi yapılmıştır, metin tenkidi ihmal edilmiştir” söylemi oryantalist paradigmanın söylemidir. Dikkat edin, bugün ilmî araştırmalarımızda metin tenkidi yapmak başka bir şeydir -nitekim gerektiğinde biz de yapıyoruz- metin tenkidi yapmak veya ona yol açmak için “geçmişte isnat tenkidi yapılmıştır, metin tenkidi ihmal edilmiştir” söylemine sığınmak bambaşka bir şeydir. İşte bu oryantalist bir bakış açısıdır. Böyle oryantalist paradigmayı yansıtan başka argümanlar da vardır. Diyebiliriz ki, Müslümanlar ve oryantalistlerin hadis literatürüne yönelik farklı yaklaşımları; çalışmalarını ve iddialarını dayandırdıkları öncüller, tartışmasız kabul ettikleri temel önermeler ve inanç ilkelerinden kaynaklanmaktadır. Oryantalist paradigma neden aldatıcıdır? Bir kere eğer geçmişten bahsediyorsak muhaddislere haksızlık yapmamak lazımdır. Hadis ilminin tabiatına baktığımızda isnadın esas olduğunu görürüz. Bu, insan fitratıyla da uyum içindedir. Bir haber duyduğumuzda önce hemen metne yönelip tenkit yapmayız. Önce “bunu nakleden kim, bunu nakledeni tanıyor musunuz?” şeklinde sorular kalbe düşer. Kimden bu haberi aldın? Önce bu soruların peşine düşülür. Onun için isnat araştırması önceliklidir. Diğer taraftan önce metin tenkidi yapılsa belki de pek çok bilginin zayi olmasıyla karşı karşıya kalabiliriz. Metin tenkidi öyle bir şeydir ki, cazibesine kapılmamak mümkün değil. Belki böyle bir anlayış hakim olsaydı rivayet asrında her ravi duyduğu şeyi “kendi aklınca veya kendi kapasitesince tenkide” tabi tutacak, sonra da onu nakletmekten vazgeçecekti. Böyle yapıldığında neredeyse hadislerin çoğunun zayi olabileceğini düşünebiliyor musunuz? Çünkü her ravinin kendi anlayışı olacak ve hadisi reddedecektir. Onu nakletmeye uygun görmeyecektir. Nitekim günümüzde hadisleri Kur’an’a arz etme modası böyle bir sonuç vermiyor mu? Her aklına esen hadisi Kur’an’a aykırı görüyor, sonra bu hadis uydurmadır veya akla aykırıdır, diyerek hükmünü veriyor. Biraz araştırıldığında işin aslının öyle olmadığı görülüyor. O halde insanların öznel yanları ve aceleci yapıları onları ilmi olmaktan uzaklaştırabiliyor. İyi ki, rivayet asrının âlimleri bugünkü gibi kendi özel anlayışlarıyla meseleye yaklaşmamışlar. Tabi bütün bunlar metin tenkidi yapılmayacağını göstermez. Metin tenkidi yapmak için de çağdaş söylemlere ihtiyacımız yoktur. Tarihimizde bu vardır. Mesele bunu işletmektir. En basitinden şu kurala bakınız: “Bir

senedin sahih olması metnin de sahih olduğu anlamına gelmez.” Aslında bu kural “sahih hadis” tanımının içinde vardır. Ne diyor tanım? “Adalet-zapt sahibi râvilerin muttasıl senetle şaz ve illetli olmaksızın naklettikleri” hadis. İlk üçü râvi ve senedi eksensli. Son ikisi ise hem sened ve hem de metin eksensli. Dedğimiz gibi râvi ve senedi önceleme itibariyle tanım, hadis tarihi ve realiteyle uyum içindedir. Bu tanımdan şunu çıkarırız: Demek ki, metin de ihmal edilmemiştir. Şaz ve illet gerçeği bunun göstergesidir. Özellikle illet (sorun, hata) bahsi metin tenkidi için ufuk açıcı bir metottur. İşte bu illet gerçeği, hadis metnini her açıdan eleştiriye konu etmeyi bize temin etmektedir. Onun için diyorum ki, “mesele yeni tanım veya usul arayışı olmamalıdır.” Bu, enerjimizi boşuna harcamak anlamına gelebilir. Var olan tanım veya usulü pratize edelim, işletelim. İlet bahsi derin bir bahistir. Kur’an’a, akla, sahih sünnete, tarihe, bilime aykırılık vs. hepsi illet bahsinin içine dahildir. Sikanın (güvenilir ravinin) naklettiği bir hadis Kur’an’a aykırı ise şöyle dememiz gerekir: Bu hadis illetlidir. İleti Kur’an’a aykırı olmaktır. İlet meselenin nasıl uygulandığını tarihten bir örnekle göstermek istiyorum: “Ümmetim rahmete mazhar olmuş bir ümmettir; onlara ahirette azap yoktur. Kıyamet günü her bir Müslümana, Yahudilerden ve Hristiyanlardan bir kişi verilecek ve ona ‘Ey Müslüman bu senin ateşten kurtuluşunun fidyesidir.’ denilecektir.” (İbn Hanbel, Müsned, IV, 408; Ebû Davud, Fiten, 7; İbn Mâce, Zühhd, 34) Buhari’nin değerlendirmesi şöyledir: “Hz. Peygamber’den şefaate ilgili nakledilen haberler ve bir topluluğun azap gördükten sonra cehennemden çıkacağına dair hadisler daha çoktur ve daha açıktır.” (et-Târîhu’l-kebir, I/39) Görüldüğü gibi Buhari, hadiste bir illet tespit etmiştir. Bu illet, icmâa (Genel görüşe, kanaate) aykırıdır. Bu ise tam bir metin tenkididir. Şunu da belirtelim ki, metin tenkidi yapmak illa da o hadislere uydurma demek değildir. Günümüzde ise metin tenkidi adı altında pespaye tenkitler yapılıyor. Tek bir örnek vermek istiyorum. Vatandaşın biri “Dehre sövmeyiniz, zira Allah dehrdir.” (Müslim, Elfâz mine’l-edeb, 5) hadisini tenkit ediyor. Neden? Çünkü hadis, Allah’a dehr, yani zaman demiş oluyor. Bu açık küfürdür. İşte böyle metin tenkidi... Bunu biraz açıklayalım. Sahih-i Buhari’de geçen bir hadis de aynı noktaya işaret eder: “Vay şu dehrin mahrumiyet ve hüsrânına’ demeyiniz. Çünkü Allah dehirdir.” (Buhari, Edeb, 101; İbn Hanbel, Müsned, II/259) Aynı konuda Buhari’nin rivayet ettiği bir başka hadis de şu meal dedir: “Allah Teâla buyuruyor ki: “Âdemoğlu dehre söverek bana eziyet verir. Halbuki ben dehrim. Her şey Benim elimdedir. Geceyi ve gündüzü ben idare ederim.” (Buhari, Tefsir, 45) Yine bir kutsi hadiste: “Allah buyuruyor ki: “Ademoğlu dehre söver, Halbuki ben dehrim. Geceyi ve gündüzü ben idare ederim.” (Buhari, Edeb, 101) Araplar ölüm, malın telef olması vb. başa gelen musibetlerden dolayı “Vay şu dehrin acısına, zararına!” derlerdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber “Dehre sövmeyiniz.” buyurmuştur. Yani başa gelen olayların failine sövmeyiniz. Siz faile söverseniz Allah’a sövmüş olursunuz. Çünkü fail odur. (Müslim, el-Minhâc, XV/6) Cenab-ı Hakkın ‘Ben zamanım’ demesi, ‘Ben zamanın sahibiyim’ anlamındadır. Mesele budur. "Hadislerin senet ve metin olarak eleştiriye ihtiyaç olduğu, Hz Ayşe başta olmak üzere çoğu sahabe ve Tabiin’in anlaştığı bir noktadır. Buhari'nin sahibi bile, yüz binlerce hadisi eleyerek kitabını yazılmıştır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19)

Hadisin kaynaklık değerinden şüphe etmeyen ama mevcut hadis sisteminin işlevsel olmadığından hareketle yeni bir hadis usulü ve tenkit sistemi benimsenmesi gerektiğini iddia eden bir kesim var. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Kanaatime göre yeni bir usul gerekli değildir. İki açıdan. Birincisi hadis ilminin tabiatı buna müsait değildir. Hadis ilmi, geleneksel-tarihsel bir ilimdir. Usûl inşası için verilere ihtiyacımız vardır. Bu verilerin de hepsi tarihtedir. Bugün ancak bu verilerin kontrolünü yapabilir, tutarlılığını test edebiliriz. Mesela râvileri yeniden tanıyacak, tanıtacak halimiz yoktur. İkinci olarak yeni bir usûl ifadesi beylik bir ifadedir. Belki usûl içerisinde bir yenilik yapmak mümkün, ancak usûlün kendini yenilemek mümkün değildir. Gereksizdir ve enerjiyi boşa harcamaktır. Hadis usûlü masa başında yazılmamıştır. Hadis usûlü, sahada yazılmıştır. Pratikte

yoğrularak ortaya çıkmıştır. Şimdi elimizde böyle bir hadis usûlü var. Bunun yerine neyi koyacağız ki? Mecburen tarihte ortaya çıkmış verileri dikkate alacağız, onlara dayanacağız, hazıra konacağız, ama bir taraftan da yeni bir usûlden bahsedeceğiz. Bana gerçekçi gelmiyor. Bir kere bugün sil baştan bir usul yazma düşüncesi, masa başı düşüncesidir. Bizim yeni bir usûle ihtiyacımız yoktur, ama var olan usûlü işletmeye ihtiyacımız vardır. Tanımların yeterli olup olmadığını anlamak için ihtiyaçları karşılayıp karşılamadığına bakılmalıdır. Sahih hadisin tanımından beklenen nedir? Bir hadisin Hz. Peygamber'e ait olup olmadığını tespit etmek. Sahih hadisin tanımındaki ilk iki ilke râvilerle, üçüncüsü senetle, dört ve beşincisi hem senet hem de metinle ilgilidir. Sorulması gereken soru şu olmalıdır: Geleneksel tanım hangi ihtiyacımızı karşılamıyor ki yeni bir tanıma teşebbüs edelim? Burada ilk söylenebilecek şey geleneksel tanımın metin tenkidini ihtiva etmediği veya yeterince içermediğidir. Oysa yukarıdaki izahlara bakıldığında sahih hadisin tanımı içinde metin tenkidi mündemiçtir. Onu görünür kılmak bizim meselemiz olmalıdır. Dolayısıyla sahih hadisin yeni bir tanımını yapmaktansa mevcut ilkeleri işletmek daha mantıklı bir yoldur. O zaman sorun tanımda değil, pratiktedir." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Yolda olabilmek, yolda kalabilmek, s. 333-347)

Unutulan ve farz olan üç sünnet

İnananlar kardeşir: "Mü'minler ancak kardeşirler." (Hucurat, 10); "Hiçbiriniz kendi nefsiniz için arzu ettiğinizi kardeşiniz için etmedikçe iman etmiş olmaz" (Buhari, imân, 7; Müslim, İman, 71-72; Tirmizî, Kıyâme 59; Nesai, İmân, 19, 33); "Müminleri kendi aralarındaki merhametleşmelerinde, sevmelerinde, yardımlaşmalarında bir vücut gibi görürsün. Ki vücudun bir organı ağrırsa, vücudunun kalan kısmı uykusuzluk ve humma ile o organ için birbirini çağırır." (Buhari, salat, 88, Mezalim, 5; Müslim, birr, 65; Tirmizî, birr, 18; Nesai, zekat, 67); "Sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. " (Müslim, iman 93-94; Tirmizî, Et'ime 45, Kıyâmet 56; İbni Mace, Mukaddime 9, Edeb 11); "Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz, onu düşmana teslim etmez. Müslüman kardeşinin ihtiyacını gideren kimsenin Allah da ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'dan bir sıkıntıyı giderirse, Allah Teâlâ o kimsenin kıyâmet günündeki sıkıntılarında birini giderir. Kim bir Müslüman'ın ayıp ve kusurunu örterse, Allah Teâlâ da o kimsenin ayıp ve kusurunu örter." (Buhari, Mezâlim 3; Müslim, Birr 58. Ayrıca bk. Ebû Davud, Edeb 38, 60; Tirmizî, Hudûd 3, Birr 19; İbni Mâce, Mukaddime 17)

Ahlak: "Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin." (Kalem, 4); "Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim." (Muvatta, Husnül Halk, 8; Müsned, II/381); "Müminlerin iman bakımından en kâmil/olgun olanı; ahlâkı güzel olan ve ailesine nâzik davranandır." (Buhari, Edeb, 39; Nesai, İşretü'n-Nisâ, 229; Tirmizî, iman hadis no: 2612); "Mîzana - Teraziye- konan ameller arasında güzel ahlâktan daha ağır gelecek hiç bir şey yoktur. İnsan güzel ahlâkı sayesinde, oruç tutup namaz kılan kimseler derecesine yükselir." (Tirmizî, Birr, 62); "Müslüman, Müslümanların onun elinden ve dilinden emin oldukları kimsedir." (Müslim, İman, 14) Ahlaka, emanet, adalet, istişare gibi bir çok özellik te eklenebilir!

'OKU'mak: "İlim öğrenmek için gayret sarf etmek, kadın erkek her Müslümana farzdır." (İbn Mace, Mukaddime,17); "Ya öğreten, ya öğrenen ya dinleyen ya da ilmi seven ol, beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Mecmeu'z-Zevaid ve Menbeu'l Fevaid, I/122) Devamı Kur'an ve ilim adlı yazımızda!

Sünnet olmadan yapılamayacak şeylerden bazıları

Beş vakit namazın sayısı, namazın ne olduğu, kılınışı şekli, rüku ve secde sayı biçimi, vitir, bayram, cenaze namazlarının şekli ve tekbir sayısı, cuma namazının rekat sayısı, hutbe

okunması, hac ibadetini erkan, esrar ve sırları, hangi cins malların zekata tabii olacağı ve bundan ne miktar alınacağı, cihad ve harp hukuku, anlaşma ve akidlerle ilgili esaslar, faiz sayılan ve sayılmayan şeyler, selemin şartları, toprak ve arazi hukuku ile ilgili hükümler, orucu bozan-bozmayan şeyler, Mecusi ve Sabii'den de cizye alınması, alışverişte, ticari şirketlerde caiz olan ve olmayan durumlar, şufa ile ilgili kurallar, hayız gören kadınların namaz ve oruç meselesi, evlilikte süt kardeşliğinin haramlığı ve şartları, iki kız kardeşi aynı anda nikahlanamamak ve evlendiği kadının halasını ve teyzesini artık alamamakla ilgili durumlar, kocası ölen kadının iddetini nerede, nasıl bekleyeceği, mehrin taban miktarının tespiti vd.

Resulullah efendimizin haram kıldığı bazı örnekler: Resulullah bir erkeğin bir kadını, halası veya teyzesi ile aynı nikahta birleştirmesini; Köpek dişli yırtıcı hayvanlarla pençeli kuşların etlerinin yenmesini; kadınlarla halvet halinde olmayı; kafiye benzemeyi; kadınlarla tokalaşmayı; erkeklere İpek giymeyi ve altın takınmayı; güzellik maksadıyla kadınların kaşlarını inceltmesini; kadınların güzel koku sürünerek erkeklerin arasına katılmasını; kadının erkeğe erkeğin kadına benzemesini yasaklamıştır. Resulullah ehil eşek etinin haram olduğunu söylemiş, kadınların özel hallerinde namaz kılmayıp oruç tutmaması sonradan sadece orucu kaza etmesini emretmiş, muta nikahını haram kılmış, dövme yaptırmayı lanetlik bir iş olarak ifade etmiş, faiz alana verene katibine ve şahidine ve içki içene sunana satana satın alana sıkıtırana sıkana taşıyana ve taşıttırana lanet etmiştir.

Mevzu hadis

Mevzu (Uydurma) Hadisler: Halk arasında yaygın olarak dolaşan ve gerçekte Resulullah'a ait olmayan birçok söz de hadis olarak bilinmektedir. Mevzu Hadisleri Tanıma Yolları: Hadis uyduranın itirafı, haberlerin sözünde veya manasında bozukluk bulunması, eldeki mevcut güvenilir hadis kaynaklarında bulunmaması, birçok insanın görmesi gereken bir hadisseyi bir kişinin gördüğünü iddia etmesi, Kur'an'a ve sahih sünnete muhalif olması, akıl, his ve müşahedeye muhalif olması, tarihi vukuata aykırı düşmesi. Bir kaç örnek verelim: Mesela: "Size benim hadisim olarak rivayet edilen doğru bir sözü duyduğunuz zaman onu ben söylesem de söylemesem de kabul ediniz." Bu uydurma sözü, "Her kim benim söylemediğim bir sözü bile bana isnat ederse cehennemdeki yerini hazırlasın" (Buhari, İlim, 38; Müslim, Hadis no: 4; Darimi, Sünen hadis no: 594; İmam Ahmed, Müsned hadis no: 9146) mütevatir hadisiyle bağdaştırmak mümkün değildir. Zaten, Acluni, 'sahih değildir, aşırı derecede zayıf hatta uydurma', Darekutni "çok zayıf", el-Ukayli'nin "Sahih bir isnadı yoktur" (Keşfu'l-hafa, 1/86, No: 220 Darekutni, es-Sünen, V/371-372, No: 4474; el-Ukayli, ed-Duaa, I/32; İbnu'l-Cevzi, Mevzuat, I/420; Sehavi, Makasit, s. 56, No: 59; Ayrıca bk. Kandemir, Mevzu Hadisler, s. 175) hükmünü vermişlerdir. "Nuhun gemisi Kabe'yi yedi defa tavaf ederek Makam'ın arkasında iki rekat namaz kıldı." (Abdurrezzâk es-Sanâ'nî, el-Musannef, V/93) uydurmasının (Mustafa es-Sibâi, es-Sünne ve mekânetuhâ fi't-teşrii'l-İslâmî, s. 98) normal akıl ve sağlam bir mantıkla bağdaştırılması mümkün değildir, uydurmadır. (A. Aydınli, Hadiste Tespit Yöntemi, s. 95) "Ömer ibnu Musa Humus'a geldiği zaman mescide giderek etrafını sardık. O ikide bir: "Salih bir şeyten şöyle duydum" diyerek rivayette bulunuyordu. Bunu o kadar tekrarlardı ki, dayanamayarak: "Bu salih şeyhiniz kimdir? Adını söyleyin de öğrenelim" dedim. Şeyhinin Halid ibnu Ma'dan olduğunu öğrenince: "Onunla nerede ve ne zaman görüştünüz?" diye sordum. 726'de Ermeniye gazasında görüştüklerini söylemesi üzerine şöyle dedim: "Ey şeyhim! Allah'tan kork, Halid ibnu Ma'dan 722'de vefat etti. Sen ise onun ölümünden dört sene sonra görüştüğünü iddia ediyorsun! Üstelik o, hiçbir zaman Ermeniye'de savaşmamıştır." (Heyet, Hadis Tarihi ve Usulü; Prof. Dr. Nihat yatkın, Hadis Usulü IV Yaygın (Müştehir) ve Uydurma (Mevzû) Haberler, s. 317)

Hangi Konulardaki Hadisler Mevzu Olabilir? Senenin veya haftanın belirli gün ve gecelerinde kılınması tavsiye edilen namazlar, Belirli tarihlerde bazı hadiselerin cereyan edeceğini haber veren hadisler, Kıyamet alametlerinin muayyen aylarda zuhur edeceğini beyan eden hadisler,

Türkleri, Habeşlileri, Sudanlıları zemmeden hadisler, Ebu Hanife ve İmam Şafii'nin adlarını anarak medh veya zemmeden hadisler, Mürcie, Cehmiyye, Kaderiyye ve Eş'ariyye mezheplerinden bahseden hadisler, İskenderiyye, Dimyat, Basra, Bağdat, Kazvin, Ürdün, Abadan, Cidde, Askalan, Nusaybin, Antakya, Horasan, Talkan, Merv, Buhara, Semerkant, Herat, Fas gibi şehir ve memleketleri medh veya zemmeden hadisler, Peygamberlerin veya diğer büyük zevatın kabirleri hakkında ileri sürülen hadisler, Hızır ve İlyas'ın hayatlarından bahseden hadisler, Aşura gününün faziletlerinden ve o gün sürmelenmekten, süslenmek veya hüznlenmekten, namaz kılmak, infak etmek ve aşura çorbası pişirmekten bahseden hadisler, Mercimek, pirinç, bakla, patlıcan, portakal, üzüm, pırasa, karpuz, ceviz, peynir ve helva gibi yiyecek maddeleri ve gül, nergis, menekşe gibi çiçekler ve bitkiler hakkında hadisler, Sokakta yemek yemeği ve eti bıçakla kesmeyi yasaklayan ve etin faziletinden bahseden hadisler, Kur'an-ı Kerim surelerinin faziletleri hakkındaki hadislerin çoğu uydurmadır. Suyuti'nin beyanına göre hakkında hadis varid olan sureler şunlardır: Fatiha, Bakara, Ali İmran, Nisa, Maide, En'am, A'raf, Tevbe, Kehf, Yasin, Duhan, Mülk, Zelzele, Nasr, Kafirun, İhlas ve Muavezeteyn. (Suyuti, Tedribu'r-Ravi, II/290) İmanın artıp eksilmesi hakkındaki hadislerin çoğu uydurmadır. Akıl hakkındaki hadisler uydurmadır. Evladı zemmeden hadislerin tamamı uydurmadır. Bekarlığı öven hadisler uydurmadır. Beyaz horozu öven hadisler uydurmadır. Akik taşından yapılmış yüzük takmanın fazileti hakkındaki hadisler uydurmadır. Ticareti zemmeden ve malın fitne olduğundan bahseden hadisler de uydurmadır. Meşhur muhaddislerin meydana getirdiği bir sened zinciriyle Hz. Peygamber'den veya Hızır'dan söz eden, Hasanu'l-Basri, İmam Cafer Sadık gibi büyük zevattan rivayet edilen haberin akabinde bazen "bundan şüphe eden kimse kafir olur" şeklinde bir beyan bulunur. Bu tür nakiller de uydurmadır. Bu konuda, 'Hadiste Mevzuât' adlı kitap özetimize de bakılabilir.

Metni sorunlu gözüken bazı hadislerin te'vili

1629

Allah ahirette peygambere kimliğini kanıtlamak için bacağına açıp baldırını gösterir. "Rabbimiz baldırını açacak, her mümin erkek ve kadın ona secde edecektir. Ancak, dünyada iken gösteriş olsun ve desinler diye secde edenler o gün secde edemeyeceklerdir. Secde etmeye çalışacaklar fakat sırtları tek bir parça haline gelecek ve secdeye eğilemeyeceklerdir. (Buhari, K. Tefsir el-Kur'an, Sure: 68, bab: 2 K. et-Tevhid, bab: 24 / Müslim, K. el-İman, bab: 302, Hadis No: 183; Fethul Bari, X/116 - 117) "O gün Baldırın açılacağı! (bütün çıplaklığı ile gerçeğin ortaya çıkacağı) ve secdeye davet edilecekleri gün, (secde) edemezler." (Kalem, 42) ayeti bize aslında bu kelimenin mecaz anlamda kullanıldığını ispat etmektedir ki, İkrime, Katade, Said b. Cubeyr, Mucahid ve Abdullah b. Abbas'da ayeti mecaz anlamışlardır. Ayrıca özel olarak 'Peygambere kanıtlamak için (baldır açma)' diye bir ifade hadiste yoktur. Aksi durum zaten Allah'a insanî bir özellik izafe etmek olur ki bu ayete zıt bir durum olur. Şura 11: "Onun benzeri hiçbir şey yoktur." Yunus 10: "Sübhaneke Allahümme" (Allah'ım, Seni noksan sıfatlardan tenzih eder, kemâl sıfatlar ile tavsif ederim.) Öyle ise, "baldır açmaktan" maksat nedir? Alimler bunu, "bütün hakikatlerin çırpıl çıplak ortaya çıkması (sebebiyle) hesap ve cezanın bütün şiddet ve dehşetiyle hüküm sürmesi" şeklinde anlamışlardır. Nitekim hadiste, Rasulullah (aleyhisselatu vesselam) Cenab-ı Hakkın bütün gerçekleri ortaya koyarak hesap verme hadisesinin dehşetini yaşattığı o anda, dünyada iken kulluğunu samimiyetle yapanlarla, riyakar hareket edenleri ayırıp müminleri dehşetten kurtaracağını, riyakarlara da sırtları eğilmez bir hale sokarak cürümlerini yüzlerine vurmak suretiyle, dehşetlerine dehşet katacağını belirtmektedir. Diğer hadis bunu açıklar: İbnu'l-Museyyib, Atâ İbnu Zeyd el-Leysi, Ebu Hureyre'den, Kıyamet günü Allahü teala müminlere: "Ben sizin Rabbinizim!" buyurur. Oradakiler: "(Senden Allah'a sığınırız). Biz, Rabbimiz bize gelinceye kadar bu yerdeyiz! Rabbimiz gelince biz onu tanırız!" derler. Derken Rableri (onların tanıyacağı surette) gelir. "Ben Rabbinizim!" der. Onlar da: "Sen Rabbimizsin!" derler. (Buhari, Rikak 52, Ezan 129, Tevhid 24; Muslim, İman 299, (182); Tirmizi, Cennet 20)

"Ölü ailesinin kendisi için ağlamasından dolayı azaba uğratılır." Ömer'den rivâyete göre, Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu: "Ölen kimse yakınlarının kendisi için ağlamalarından dolayı azâb görür." (Buhari, Cenaiz: 45; Ebû Davud, Cenaiz: 29) Abdullah b. Ömer şöyle diyor: "Ölen kimse dirilerin ağlamasıyla azâb görür." Bunun üzerine Aişe şöyle demiştir: Allah, Ebu Abdurrahman'ı bağışlasın, yalan söylememiş fakat unutmuş veya hata etmiştir." Olay şöyledir: "Rasûlullah (s.a.v), bir Yahudi topluluğuna uğramış, onlar ölen bir kimse için ağlıyorlarmış. Rasûlullah (s.a.v) onlar için "Onlar şu ölüye ağlıyorlar halbuki o azâb görüyor." buyurmuştur. (Ebû Davud, Cenaiz: 29; Muvatta', Cenaiz: 12) "Doğrusu hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez." (Necm, 8)

Dünya balığın üzerindedir. Balık başını sallayınca depremler olur. (İbni Kesir) İbni Kesir bir hadis değil tefsir kitabıdır. İbni Kesir bu rivayeti aktardıktan sonra bu tür haberlerin 'uydurma-israiliyat' olduğunu da belirtmiştir. (Tefsir, V/385; I/18) Tıpkı İbnu Kesir gibi İbnu Atıyye de rivayetleri eserine aldıktan sonra; bunların zayıf haberler olduğunu, mevcut senedlerle bunları ispata imkan olmadığını söyler. (El-Muharrar, IV. varak 49b.)

"Yeryüzü öküz ve balığın sırtındadır. Balık sallanınca depremler olur." (Hâkim, Müstedrek, IV/636; el-Munziri, et-Terğib ve't-Terhib, Beyrut, 1417, 4/257; İbn-i Kesir Tefsiri, II/29 68/1'in açıklamaları) Uydurma bir İsrailiyyat olduğunda alimler hemfikirdir: İbni Kayyim el-Cevzi (el-Menaru'l-Münif, 78); İbni Kesir (Tefsir, V/385); Ali el-Kari (Esârü'l-Merfû'a, 430); Hâkim (Müstedrek, Beyrut, 1411/1990, IV/636); İbni Atıyye (Muharrav, IV/49). İmam Ahmed'in 'Kitâbu'l-İlel ve Maü'rifeti'r-Ricâl'inde, İbn Hibbân'ın 'Kitâbu'l-Mecrûhîn'inde de hadis sorunlu; Hadisin senedinde bulunan ravi Sa'id b. Sinan için ise ez-Zehebi'nin Mîzânü'l-İtidâl'inde (II/143) Buhari'nin Münkeru'l-hadistir ve Nesai'nin 'Metruk'tur dedikleri kayıtlıdır. Zehebi, benzer bir hadisin de uydurma olduğunu belirtir. Benzer başka bir rivayet için Heysemi (Mecmû'z-Zevâid, VII/131) hadisi rivayet edenler arasında bulunan Abdullah bin Ahmed'in zayıf bir ravi olduğunu belirtmiştir.

1630

İddia: Buhari bile binlerce hadis arasından seçerek oluşturduğu kitabında bu hadis var mı? En güvenilir hadis kitabı böyle ise hadislere güvenilebilir mi?

Bu paylaşımda iki ayrı rivayet tek (hadis değil) "haber" olarak aktarılmaktadır! Ayrıca Buhari 3/1'de böyle bir hadis yoktur! Buhari, Rikâk 44; Müslim, Münâfikûn 30'da "Müminlere balık ve öküzün ciğerinden yedirilmesinden" bahsedilir sadece! Yani "Dünyanın öküzle balığın üstünde" olduğunu söyleyen rivayet hadis değildir ve Buhari'de de hiç geçmez! Aksine ravilerden Sa'id b. Sinan için Buhari, "Münkeru'l-hadis" (güvenilir raviye muhalif rivayet eden zayıf ravi) der. Yeryüzü balığın sırtındadır rivayeti İbni kesir'de geçer ama israiliyat kaydını da yine bizzat İbni Kesir düşer. Hadisi mecaz olarak yorumlayanlar olduğu gibi uydurmadır diyenler de -İbn Kayyim el-Cevzi (el-Menaru'l-Münif, 78); İbni Kesir (Tefsir, V/385); İbni Atıyy (el-Muharrav, IV/49)- vardır!

Uğursuzluk üç şeydedir. At, ev ve kadın. "Uğursuzluk üç şeyde vardır: Kadında, evde ve atta." (Ebu Davud, Müslim, Buhari) "İslam'da taşe'um (uğursuz sayma, kötüye yorma) yoktur; (Buhari, Tıb, 54 ; İbn Hacer el Askalani; Fethul Bari (Sahih-i Buhari şerhi); Bab Tıb, II/ 489) Diğer bir hadiste ise: "Eşya da uğursuzluk yoktur, safer ayında uğursuzluk yoktur, baykuşun ötmesinde bir uğursuzluk yoktur" (Müslim, Selâm,

102) buyrulmuştur. Peygamber (s.a.v) bir hadis-i şerifinde, "İslam'da taşe'um (uğursuz sayma, kötüye yorma) yoktur; en iyisi tefe'uldur (iyiye yorma)" (Buharî, Tıb, 54) buyurarak, bu zararlı anlayışın İslam'da bulunmadığını ifade etmiştir. Ahmed b. Hanbel'in rivayet ettiği gibi - İbn Hibban ve Hakim de sahih olduğunu belirttiği aynı zamanda Sa'd' ın merfu olarak rivayet ettiği - hadis şöyledir: "Şu üç husus Ademoğlunun mutluluğundandır: Saliha bir kadın, uygun bir mesken ve uygun bir binek. Şu üç husus da Âdemoğlunun bedbahtlığındandır: Kötü kadın, kötü mesken ve kötü binek."

Peygamber savaşta kadınların ve çocukların öldürülmesinde bir sakınca olmadığını söyledi. Enes'in bildirdiğine göre Rasulullah (s.a.v.) -savaşa giden askerlerine hitaben- şöyle buyurdu: "Allah'ın adıyla, Allah'ın inayetiyle ve Rasulullah'ın dini üzere (cihad etmek üzere) yürüyün. Sakın piri fani yaşlıları, çocukları, kadınları öldürmeyin. Ganimetten bir şey çalmayın, ganimetlerinizi toplayıp uygun bir şekilde muhafaza edin. İyi davranış sergileyin, şüphesiz Allah iyi, güzel davrananları sever." (Ebu Davud, Cihad, 90; Neylu'l-Evtar, VII/246) Aynı zamanda mecburiyet durumlarında yani gece baskınlarında bunların ehilleri istemeden de öldürülmesi sonucunda bir sakınca olmadığı bildirilmiştir. "Gece müşriklere yapılan baskınlarda kadın ve çocuklar da ölüyor, bunun hükmü nedir?" şeklindeki soruya karşı Peygamberimiz (s.a.v.) "Onlar da onlardan (müşrik olanlardan)dır" şeklinde cevap vermiştir. (Buharî, Cihad, 146; Muslim, Cihad, 26/h.no: 1745) Sab'ın hadisini şerh ederken İbn-i Hacer (rahimehullah), bunun mensuh (Uygulamadan kaldırılmış bir kural) olabileceğini belirtir. Çünkü Ebu Davud'un rivayetinde Zuhri'nin sözünden bu hadise ilave olunmuş bir cümle bulunmaktadır. Rivayetin sonunda "Sufyan der ki: Zuhri dedi ki: Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) kadın ve çocukların öldürülmesini yasakladı." İbn-i Hacer şöyle der: "Zuhri bu sözü ile sanki Sa'b hadisinin mensuh olduğuna işaret etmektedir."

"Bir kimse önüne hayvan semerinin önündeki veya arkasındaki tahta kadar da olsa bir şeyi koymaksızın namaz kılsa önünden geçen siyah köpek, kadın ve eşek onun namazını keserek bozar." Ebû Zerr'e sordum; "Kara köpeğin kırmızı ve beyaz köpekten farkı nedir?" Dedi ki: "Ey kardeşimin oğlu benim Rasulullah'a sorduğum şeyi sende bana sordun, "siyah köpek şeytandır" buyurdular. (Nesai, Kible: 7; Ebû Davud, Salat: 113; Dârimi, Salat: 43; Tirmizî, Salat: 253) Hz. Aişe'nin yanında namaz kılanın önünden geçen köpek, merkep ve kadının namazı bozacağından bahsedildi. Bunun üzerine o şöyle dedi : "Bizi merkep ve köpeğe mi benzettiniz?! Allah'a and olsun ki ben, kible ile Peygamber arasında yataarken, onun bana doğru namaz kıldığını gördüm. Bazen bir ihtiyacım hasıl olurdu. Ona karşı oturup, Allah Rasulünü rahatsız etmek istemezdim. Bu yüzden ayakucu tarafından yavaşça sıyrılıp çıkardım." Ahmed bin Hanbel şöyle demiştir: "Namaz kılanın önünden siyah köpeğin geçmesi namazı bozar. Merkebin veya kadının geçmesi ise tartışmalıdır." (İbn Hacer el Askalani; Fethul Bari (Sahih-i Buhari şerhi) ; Bab Namaz, II/147-148)

"İçki içmede beşinci kez ısrar edenleri öldürün." Muaviye b. Ebi Sufyan (r.anh) demiştir ki: Rasûlullah (s.av.): "İçki içtikleri zaman onlara dayak atınız. Sonra yine içerlerse dövünüz, sonra tekrar içerlerse, yine dövünüz, sonra yine içerlerse öldürünüz." buyurdu. (Tirmizi, Hudud 15; İbn Mace, Hudud 17; Nesai, Eşribe 42; Ebu Davud, Hadler, 36) Tirmizi, 'Kitabu'l-İl'inde şöyle diyor: "İnsanlar onun (öldürmenin) terk edildiğinde, yani, mensuh olduğu üzerinde icma etmişlerdir." der. Hattabi de şöyle der: "Bazen emir cezayı vaad (ceza ile tehdit) şeklinde olur. Onunla bu işin olunması amaçlanmaz. Onunla ancak bir işten 'sakındırmak' kastedilir." Bu metot Kur'an'da da kullanılır. "Kur'an'ın önemli eğitim yöntemlerinden birisi, korkutma yoluyla kötülüklerden vazgeçirmektir. Müjde verme, teşvik etme ve yöntemlerini istediği gibi korkutma yöntemini de kullanmaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 490)

Kertenkele Öldürmek. Ebu Hurayra anlatıyor: "Rasulullah buyurdular ki: "Kim keleri ilk darbede öldürürse ona yüz sevap yazılır. İkinci vuruşta öldürürse daha az kazanır. Üçüncü vuruşta ise bundan da az sevap kazanır." (Muslim Selam 147 (2240); Ebu Davud Edeb 75 (5263 5264); Tirmizî Ahkâm 1 (1482); Tirmizî tertibinde Sayd bölümünde 13. bab) Alimler kertenkelenin eziyet verici haşerattan sayıldığında ittifak etmişlerdir. Peygamber (s.a.v.)'in onun öldürülmesini emir buyurması bundandır. Bir vuruşta öldürmenin çok sevaplı, ikinci vuruşta öldürmenin ondan daha az sevaplı olması bu hususta dikkat göstermeye teşvik içindir. Hem zararlı hayvan acı çekmez hem kaçmasına engel olunur.

"Eğer İsrail oğulları olmayaydı et kokmayacaktı." (Buhari, Kitabu'l Enbiya, 8 ; Fethu'l Bâri, Kitabu'l Enbiya, 3330, VII/11-15) Bakara, 57. âyetinde işaret olunduğu üzere İsrail oğulları kırk yıl çölde gökten inen 'menn ve selva' adlı yemeklerle geçinmişler. Bu iki gıdadan her gün yetecek kadar almaya ve taze taze yemeye izinli idiler. Fazla almaktan men edilmişlerdi. Fakat hırslı davranan bu millet yasak zıttına bildircin etini saklamaya başlamışlar ve eti kokutmuşlardır. Hadiste bundan bahsetmekte ve yaptıkları hata üzerinden dünyaya olan hırsları eleştirilmektedir. Benzer örnekler için 'Tevili Muhtelifu'l-Hadis' adlı yazımıza da bakılabilir!

İslam düşüncesinde sünnet ve yeni bir usul denemesi

İnsanlığın kurtuluş ümidi olarak sadece "İslam"dır. Burada kastettiğimiz İslam'ın günümüz şartlarında, teorisi ve pratiğiyle çerçevesi çizilmiş bir İslam olmayıp; teorisinin yeniden ortaya konması ve pratiğe dökülmesi gereken bir İslam olduğudur. Temel kaynakların Kur'an ve Sünnet olduğu kuşkusuzdur. Metod klasik yöntemlerden gerekli gördüğü unsurları almakla birlikte, onlara ilaveten sosyal bilimlerin alanındaki çağdaş gelişmelerden de yararlanmak durumundadır.

Sünnetin Yorumlanması: Değişen şart ve ihtiyaçlara uygun olarak nasıl her asırda Kur'an yeniden yorumlanmış, yeni yeni tefsirler yazılmışsa, aynı şekilde sünnetinde daima yeniden yorumlanması gerekir. Fakat maalesef bugün, çağdaş bir şerh olma iddiasıyla yazılmış olan hadis yorumlarının ve şerhlerinin büyük çoğunluğu, geçmiş yorumların tekrarı olmaktan öteye gidememektedir. Yine hadis/sünnet eğitimine baktığımızda genelde verilen hadis eğitiminin pek çoğu öğrenciler açısından günlük hayatta uygulanma imkanı bulunmayan bilgilerdir. Yani "Sünnet-Siret" yaşanması gereken bir olgu olarak değil de bilinmesi gereken bir malumat olarak algılanmaktadır."

Klasik Sünnet tanımlarının Değerlendirilmesi ve Yeni Bir Sünnet Tanımı Denemesi:

Günümüzde Müslümanlar -gelenekçi olsun, modernist olsun- tekrar Kur'an'a dönmek gerektiği konusunda hemen hemen fikir birliği etmiş durumdadır. Sünnet konusunda yapılan çalışmalarda ise ya sünnet konusundaki bazı tenkitlere karşı onu savunma amacına, ya da bazı İslami meselelerin hadisler ışığında ele alınması amacına yöneliktir. Bu çalışmalar kesinlikle yararlı ise de asıl önemli olan "14 asırlık birikimimizi gözden geçirmek, değerlendirmek ve bu değerlendirmenin ışığında çağın ihtiyaç ve şartlarına uygun bir sünnet anlayışı geliştirmektir."

Gerek halk düzeyinde, gerek öğrenciler üzerinde yapılan gözlemlere göre sünnet denince ilk akla gelenler genelde; namazın sünnetleri, sünnet olmak, misvak kullanmak, gümüş-akik yüzük, sarık sarmak, yemeğe tuzla başlamak, sakal bırakmak vb. Bu sayılanlardan farklı olarak, diğer İslam toplumlarında sünnet olarak ele alınıp üzerinde durulan konulara dair şu örnekleri verelim. Mesela Ebu Abdurahman Mukbil b. Hâdi el-Vâdi'nin Ayakkabılarla namaz kılmanın meşruiyeti adlı eserinde sergilediği sünnet anlayışını özellikle zikrelelim. Yazar, ayakkabıyla

namaz kılmanın da unutulmuş sünnetlerden olduğunu hadisleri zikrederek, bir sünneti ihyaya çalışmaktadır. Yine toplumumuzda Haksess dergisinde “unutulan sünnetlerimiz ve namazda sarık sarmak” başlığı altında yayınlanmış makale, toplumumuzdaki sünnet anlayışının tipik bir örneğidir. Yazarların üzerinde durdukları konuların öze, esasa değil, teferruata taalluk eden konulardır. Bu örnekler gösteriyor ki sünnetin ana konuları ve özellikle Müslümanların “toplumsal problemleri üzerinde durulması gerekirken, ferdi bir sünnet anlayışının zihinlerde hakim olduğunu” gözler önüne sermektedir. Görülen odur ki, mevcut sünnet anlayışımız, geçmişin sırf bir tekrarı olmakta öteye gidememekte ve çağdaş İslam toplumlarının karşılaştığı meselelere yol gösterememektedir.

Niçin Bugüne Kadar Yeni Bir Sünnet Tanımı ve Anlayışı Geliştirilemedi?

“Sünneti bir model, yaşayış tarzı ve dünya görüşü olarak değil, mücerret bir delil olarak algılama alışkanlığı olarak algılandı.” Müslümanlar İslam’ı bir ideoloji, bir hayat tarzı ve dünya görüşü olarak algılamadıkça, içinde bulundukları durumdan kurtulmalarının mümkün olmayacağını idrak etmişlerdir. Ayrıca, “Geçmişte yaşamış olan İslam alimlerinin seviyelerini erişilmez kabul edip, onların geliştirdikleri tanımlardan daha iyilerini yapamayacağımız düşüncesi de” ikinci bir nedendir. Yine “Uygun zemin bulunamayışı.” Diğer bir etkidir. Sünnet ilkelerinden uzaklaşmış ve sık sık totaliter bir karakter kazanmış olan yönetimlerde, yeni bir sünnet anlayışı getirmeye çalışmak, mevcut yönetimle karşı karşıya gelecektir. Buna örnek olarak; yönetimin baskılarına maruz kalan İmam-ı Azam Ebu Hanifeyi, “mihne” olaylarında yönetim tarafından işkencelere tabi tutulan İmam Ahmet b. Hanbeli ve hısımlarının yönetimi arkalarına alarak hapse attırdıkları İbni Teymiyyeyi örnek verebiliriz.

Klasik Sünnet Tanımlarının Değerlendirilmesi

Hadisçilerin Tanımı: Şeri bir hüküm ifade etsin yada etmesin, Hz. Peygamberin bütün sözleri, fiilleri, takrirleri, onun hayatına dair bilgiler, sünneti oluşturur. Fıkıhçıların Tanımı: Farz ve vacipler dışında Hz. Peygamberden gelen hükümler sünneti meydana getirir. Usul-i Fıkıhçıların Tanımı: Kur’an dışında, Hz. Peygamberin şer’i bir hüküm teşkil eden söz, fiil ve takrirleridir. Kelamcılarının Tanımı: Kelamcılar sünneti bidatin karşıtı olarak tanımlamışlardır ki, aslında bu bir tanım olmaktan ziyade, bir şeyin ne olmadığını tarif etmektir. Bu tanımların eksik yönlerini şöyle sıralayabiliriz. Sadece akademik ihtiyaçlara göre yapılmış olmaları. Sünnetin toplumsal boyutundan ziyade, bireysel boyutuna ağırlık vermişler, Bağlayıcılık yönünden sünneti sınıflandırmamışlar ve Kur’an tanımların dışında bırakılmıştır. Bu tanımların hiçbirisinde sünnet; sosyal, ekonomik, ahlaki, siyasi vb. açılardan ele alınmamıştır. Sünnet, fert planında Hz. Peygamber gibi İslam’ı yaşamak olduğu kadar, aynı zamanda -hem de daha önemli olarak- Hz. Peygamberin oluşturduğu Medine toplumu gibi bir toplumu çağımızda oluşturmaya çalışmaktır. Yani sünnetin temel amacı, sadece iyi birer Müslüman yetiştirmek değil, bilakis Hz. Peygamberin bütün gayretleri, Kur’anın ilkelerini esas alan, Kur’ana dayalı bir toplum oluşturma gayesine yönelik olmalıdır. Oluşturulan bu toplumda, nihai görevini de Ali İmran, 110. ayette bizlere açıklamaktadır. “Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, Allah’a da inanırsınız.”

Muhammed Tahir b. Âşur’a (1879-1973) göre sünneti 12 kategoride mütalaa etmek mümkündür. Bunlar:

Yasama, fetva, yargı, devlet başkanlığı, iyiye güzele teşvik, arabuluculuk, fikir danışanlara yol gösterme, nasihat, insanları en mükemmel olana yönlendirme, yüce hakikatleri telkin, tehdit ve azarlama, yaratılış icabı ve maddi ihtiyaç gereği yaptıkları. Saydığımız bu maddelerde ilk 3 ü

hariç diğer başlıkların bağlayıcılığı yoktur. Fakat günümüzde birçok Müslüman, bağlayıcılık açısından farklılıklar arz eden sünneti ayırım yapmaksızın, bir bütün olarak kabul etmektedir. Şalvar giymek, masada yemeyip yerde yemek yemek, çatal bıçak kullanmayıp elle yemek, koltuk yerine yerde oturmak gibi hususlar sünnet olarak kabul edilip, bunlar üzerinde ısrarla durulmaktadır.

Yasama: Sünnetin büyük çoğunluğu bu kategoriye girer. Çünkü Hz. Resul'un gönderiliş amacı ahkam bildirmektir: Hacc'ın nasıl yapılacağı, namazın nasıl kılınacağı gibi.

Fetva: Dini konularda Hz. Resul'e sorulan sorulara O'nun verdiği fetvalar. Bu fetvalar bağlayıcıdır!

Yargı: İhtilaflı iki taraf arasında Hz. Resul'un verdiği hükümler. Bu kategorinin bağlayıcılığı da söz konusu şahıs, durum, şartlara bağlıdır. Mesela sıcak bölgelerde fermastasyona sebep olan bazı kapların kullanımının yasaklanıp, bu yasağın soğuk bölgelerde geçerli olmaması gibi.

Devlet başkanlığı: Peygamber olarak değil, devlet başkanı olarak verdiği hükümler: Harpte düşman üzerinden alınan eşyaların kullanılabileceği hükmü gibi. Devlet başkanı izin vermezse düşman üzerindeki eşya alınmaz.

İyiye-güzele teşvik: Bu emir ve yasaklar mutlaka yapılması gereken şeyler değil, iyi-güzele teşvik amacını güder.

Arabuculuk: İki tarafı anlaştırmak amacıyla ve iki tarafın rızasına dayalı olmak şartıyla ortaya konan çözümler: Mesela Ka'b b. Malik ile Abdullah b. Hadred arasındaki alacak meselesinde "alacağının yarısından vazgeçmesini Ka'b'a tavsiye etmesi" gibi. Yoksa herkes alacağının yarısından vazgeçmek zorunda değildir.

Fikir danışanlara yol gösterme: Hz. Resul, Hz. Ömer'in sadaka olarak verdiği atını sakatlanınca para ile geri almak istemesini caiz görmemesi buna örnektir. Fakihler ise bu alışverişi caiz görürler. Hz. Resul yasak koymamış, sadece davranışı hoş görmemiştir.

Nasihat: Kendisine evlilik için gelenlere yaptığı tavsiyeler gibi. Bu tavsiye ve yönlendirmeleri emir-yasak değil, sadece nasihattir.

İnsanları en mükemmele yönlendirme: Bir çok emir ve yasağın amacı budur. Hasta ziyareti, cenazeyi takip, davete icabet etmek gibi

Yüce hakikatleri telkin: Mesela sadakanın önemini anlatmak için söylediği: "Uhud dağı kadar altınım olsa, üç dinar kalıncaya kadar onu sadaka olarak dağıtırdım." Ebu Zer bu hadisi ümmete şamil kılmak ister ama Hz. Osman ona itiraz eder.

Tehdid ve azarlama: Tehdid ve ikaz amacı ile Hz. Resul'un mübalağa ifade eden cümleleri. Bu tür hadislerin zahiri manalarını kabul etmek yanlış olur. Mesela "Cemaatle namaza gelmeyen Müslümanların evlerini başlarına yıkasım gelir." hadisi. Böyle bir şey yapılmamıştır. Amaç gevşek Müslümanları ikazdır.

Yaratılış icabı ve maddi ihtiyaç gereği yapılanlar: Hz resul'un insan olarak yaptıkları şeyler. Yeme içme, giyinme, yürüyüşü, uyuması, Bedir savaşında İslam ordusunun mevzilerinin belirlenmesi gibi.

Yeni Bir Sünnet Tanımı: Hz. Peygamberin kendi döneminde İslam toplumunu, akide, ibadet, tebliğ, siyaset, ekonomi, eğitim, ahlak, hukuk vb. bireysel ve toplumsal hayatın her alanında yönlendirip yönetmede, Kur'an başta olmak üzere, esas aldığı ilke ve prensipler bütününe oluşturduğu bir zihniyet ve dünya görüşüdür.

Sünnetin bireysel, toplumsal ve evrensel olmak üzere üç boyutu söz konusudur. Zira Sünnet, bireyselliğe indirgenmediği, sadece Hz. Peygamber gibi iyi bir Müslüman birey olmak ile özdeşleştirildiği sürece İslam dünyasının kurtuluşu sadece bir ütopya olarak kalmaya devam edecektir. Sünnet sadece şekil-lafız değil, şekil-lafızın altında yatan mana, ruh, ilke, hikmet ve amaçtır. Sünnet Peygamberin her dediğini her yaptığını aynen ve bunların altında yatan amaç, gaye ve ilkelere bakmaksızın tekrarlamak, taklit etmek değildir. Sünnet bize Kur'an'ın bir yorumu olması hasebiyle bireysel ve toplumsal prensipler verir. Bize düşen bunlardan yola çıkarak her zaman ve her mekanda, gelişen şartlar altında çağımız sorunlarına cevap hazırlamaktır. Kur'an ve sünnet kıyamete kadar ortaya çıkacak bütün meselelere hazır çözüm getirmemiştir. Nitekim Muaz b. Cebel'i Efendimiz Yemene görevli olarak gönderirken, ona karşılaşacağı meseleleri nasıl çözeceğini sorduğunda Muaz b. Cebel: "Önce Kur'an'da çözüm arayacağım, onda bulamazsam senin sünnet modeline bakacağım, ondada bulamazsam kendi görüşüme göre hüküm ve karar vereceğim." (Tirmizi, Ahkam, 3, Ebu Davut, Akdiye, 11, Daimi, Mukaddime 20; el-Müsned, V. 230. 236, 242) demiş ve Efendimiz de bunu kabul etmiştir. Burada da açıkça görülmektedir ki sünnetin bütün meselelere hazır çözümler getirmediği düşüncesine daha Hz. Peygamberin sağlığında bile rastlanmaktadır.

1635

Sünnetin prensip olmasının ne anlama geldiğini biraz daha açalım. Hz. Peygamber herhangi bir konuda bir sünnet ortaya koymuşsa bunu yaparken bazı amaçları gerçekleştirmeyi hedef almış, bazı ilkeleri göz önünde bulundururdu. Mesela Abbad b. Şurahil yakınlarıyla beraber Medine'ye gelir ve açlığa dayanamayarak buğday tarlasına girer ve birkaç başaktan taneleri toplar. Durumu gören tarla sahibi gelip onun elbiselerini alır ve onu döver. Bunun üzerine Abbad Efendimize giderek durumu anlatır. Efendimizde tarla sahibini çağırıp ona niye böyle yaptığını sorar. Adam da Abbad'ın yaptıklarını anlatınca Resulallah "O bilgisiz idi, sen ona öğretmedin; aç idi karnını doyurmadın. Elbiselerini ona geri ver!" der ve Abbad'ın yediği buğday karşılığında tarla sahibine bir ölçek buğday verilmesini söyler. (Nesai, Ebu Davud). Buradan anlıyoruz ki Hz. Peygamber bir kimsenin malını onun izni olmaksızın alan birine, onun bu fiili işlemeye sevk eden sebepleri araştırmaksızın yargılama ve cezalandırma cihetine gitmemiştir. Kısacası sosyal adaleti hakim kılmadan, bir ceza sistemini uygulamaya çalışmak kadar Kur'an ve Sünnete aykırı bir şey olamaz. Konuyla ilgili olarak zekat müessesesinden de örnekler verilebilir. Mesela Hz. Peygamberin zekatın sadece buğday, arpa, hurma ve kuru üzümünden alınmasını emrettiği bir rivayete bakarak İbni Ömer, Ahmet b. Hanbel, Musa b. Talha, İbni Sîrin, Şa'bî, Hasan b. Salih, İbn. Ebi Leyla, Abdullah b. Mübarek ve Ebu Ubeyd, tarım ürünlerinde zekatın sadece bu dört sınıftan alınacağı görüşünü ileri sürmüşlerdir. Hz. Peygamberin hadiste sadece bu 4 tarımsal ürünü zikretmesinin nedeni, o zaman bu ürünlerin başlıca üretim çeşitlerini teşkil ediyor olmalarıdır. Sünnete uygun olan ise her türlü tarım ürününden zekat alınmasıdır ki, İmam Azam, Davud ez-Zahir ve Maliki mezhebine mensup olan İbnu'l Arabi de bu görüşü savunmuştur. Ağız temizliği ile ilgili olarak özellikle misvak kullanmanın sünnet olduğu kanaati hayli yaygındır. Bu yaygın kanaat ise "şayet ümmetime zorluk vermeyecek olmuş olsaydım, onlara her zaman "sivak"ı emrederdim" hadisinin ve sivak kelimesinin yanlış anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Zira bu ve benzeri

hadislerde geçen “sivak” kelimesi, fırçalamak veya fırça anlamındadır. Diş fırçalamada kullanılanların en iyisi, arak ağacının dalıdır, çünkü bu dallar damağı kuvvetlendirir, diş hastalıklarını önler, sindirimi kolaylaştırır, idrarı artırır. Bununla birlikte fırça ve benzeri gibi dişlerin kir ve pasını gideren, ağız temizleyen her türlü aletin kullanılmasıyla sünnete uyulmuş olur. (Seyyid Sabık). Buhari'den nakledilen “Diş fırçalamak ağız temizler, Rabbinin de rızasını celbeder.” Hadisinden anlaşılan, kişi ağızını ne kadar temizlerse, sünnete o kadar çok uyacak olmasındır.

İslam’da Sünnetin Konumu

Bir hadisin isnadının sağlam olması metnin de sağlam olduğunu göstermez. Bir hadisin kabulü ve reddi konusunda herkes kendi kanaatinde ısrar edebilir. Mesela İbni Ebi Şeybe, Musannef’inde İmam Azam’ı pek çok hadisi kabul etmemesinden dolayı reddetmiştir. Buhari’de Sahih’inde İmam Azam’ın birçok görüşünü eleştirmiştir. Buna mukabil Hanefiler de Buhari’deki pek çok hadisi delil olarak kabul etmemişlerdir. Hadisçiler özellikle tasavvuf eserlerinde mevcut çok sayıdaki hadisi uydurma olduğu gerekçesiyle reddetmişlerdir. Bunu en açık örneği İmam Gazalının İhya’sındaki hadisler yöneltile eleştiriler oluşturmaktadır. Tefsirde de durum aynıdır. Pek çok müfessir tefsirlerde uydurma veya israiliyattan olan rivayetleri aldıkları için eleştirilmişlerdir.

Sünnetin Reddi ve Sadece Kur’an ile Yetinme Düşüncesi: Hz. Peygamber, “Bilin ki bana Kur’an’la birlikte onun bir benzeri de verilmiştir. Karnı tok bir şekilde koltuğuna kurulmuş olan bazı kimselerin “Sadece bu Kur’an’a sarılın. Kur’an’ın helal dediğini helal, haram dediğini haram kabul edin” diyeceği zamanlar yakındır. Bilin ki Allah’ın Resulünün haram kıldıkları da Allahın haram kıldıkları gibidir.” (Ebu Davud, Sünnet, 5(6), İmaret, 33; Tirmizi, İlim, 10; İbn Mace, Mukaddime, 2; Darimi, Mukaddime, 49; Ahmed b. Hanbel, II/367, IV/131-132, VI/8)

1636

Sadece Kur’anın yeterli olacağını savunanların delilleri: “Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık” (En’am, 38) Bu ayeti inceleyecek olursak, bu ayetin harfi anlamında, insanoğlunun bu güne kadar sahip olduğu bütün bilgileri tek tek Kur’an’da bulmamız gerekirdi. Bu ayette Kur’an’ın her şeyi açıklamasının sadece insanlığı hidayete ulaştıracak ilkelerle ilgili olduğunu kabul etmek gerekecektir. Zira namaz, oruç, zekat, hac vs. çeşitli konuların teferruatları Kur’an’da bulunmamaktadır. “Zikri biz indirdik, onu koruyacak olanda biziz.” (Hicr, 9) Bu görüş sahipleri “Allah bu ayette sünnetin değil Kur’an’ın korunacağını bildirmiştir. Sünnette Kur’an gibi delil olsaydı Allah onu da korurdu” demektedirler. Bu görüştekiler Hz. Peygamberin sözlerinin yazılmasını yasaklayan hadisleri iddialarına dayanak olarak almakla farkında olmadan bir çelişkiye düşmektedirler. Zira Hz. Peygamber Kur’an gibi yazılmasını emretmediği için, hiçbir hadisi delil olarak kullanmamak gerekirdi. “Hüküm ancak Allah’ındır” (En’am, 57) Geçmişte haricilerin sloganı olan bu ayete bakılarak hükmü sadece Allah’ın vereceğini, Kur’an’dan başka hüküm koyulamayacağını savunulur. Ancak ayetin tamamını incelediğimizde nasıl bir yanlışla düşüldüğünü görürüz. “Deki: Ben Rabbinden gönderilen açık bir delile dayanıyorum. Halbuki siz onu yalanladınız. Hemen gelmesini istediğiniz (azabı getirmek ise) benim elimde değildir. Çünkü hüküm ancak Allah’ındır. O doğruyu haber verir ve O hükmedenlerin en yücesidir.” Görüldü gibi konu müşriklerin Hz. Peygamberi susturabilmek için ortaya attıkları azabın gelmesini istemelerinin Hz. Peygamberin değil Allahın elinde olduğudur. Bu ayetin genel anlamı, ‘hüküm vermede başvurulması gereken temel ilkeleri ve değerleri vazetmek Allah’a mahsustur’ demektir. Sünnete gerek olmadığını ileri sürenlerin bir düşüncesi de şudur: “Müslümanlar sadece vahiy yoluyla gönderilene tabi olmakla yükümlüdürler. Vahiy ise sadece Kur’an’la sınırlıdır.” denmektedir. Ancak Kur’anın lafzî anlamıyla yetinerek bütün meselelere çözüm getireceğini düşünmek yanlış olur, çünkü sadece Kur’an’ın değil, sünnetin bile, karşılaşılan yeni problemlere hazır çözümler sunamadığı

dönemlerde, kıyas, istihsan, kamu yararı vb. içtihat teknikleri uygulanmak durumunda kalınmıştır. Ancak hadisler içinde Kur'an'a aykırı olanların olduğu ileri sürülerek itiraz edilmek istenebilir. Bu durumda sünnetin devre dışı bırakıldığını varsayalım. Bu takdirde Kur'an'da açıkça yer almayan problemlerin çözümü bizlerin içtihadına terk edilmiş olacaktır. Bizler de bazı içtihatlarımızın hatalı olabileceğini öne sürerek içtihat-yorum hakkımızın elimizden alınması nasıl mantıksız bir tutum ise sünneti bize nakleden hadisler içinde Kur'an'a aykırılık var diyerek sünneti ve hadisi tamamen reddetmek de mantıksızdır. Hülâsa insafî elden bırakmamak ve "kendimize tanıdığımız Kur'anı yorumlama gereğini Hz. Peygambere tanımak en uygundur." Başka bir hususta: "Hz. Peygamberin verdiği hükümler yaşadığı dönemin ihtiyaçlarına uygundur. Bu nedenle sünnetin bu gün bizim için delil teşkil etmesi, geçerli olması mümkün değildir." iddiasıdır. Bu ifadede sünnetin aynen taklit edilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Ancak sünnetin tanımı bölümünde, "sünnet sadece şekil-lafız değil, şekil-lafzın altında yatan mana, ruh, ilke, hikmet ve amaçtır" maddesinde sünnetin nasıl anlaşılması gerektiğini incelemiştik.

Sünnetin Bir Delil ve Kaynak Olduğunu Savunanların Dayanakları: Hz. Peygambere itaati emreden ayetler. Hz. Peygamberin hükümlerine boyun eğmeyi emreden ayetler. Hz. Peygambere isyan etmemeyi, ona karşı çıkmamayı emreden ayetler. Hz. Peygamberin Kur'anı açıklama görevinden bahseden ayetler. Hz. Peygamberin haram helal kılma yetkisinin olduğunu ifade eden ayetler. Hz. Peygamberin, Müslümanların uyması gereken güzel örnek olduğuna dair ayetler.

Hz. Peygambere itaat etmeyi, Ona karşı çıkmamayı, Onun hükümlerine boyun eğmeyi emreden ayetler: Ali İmran 31-32: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Zira Allah bağışlayandır esirgeyendir. De ki: Allah'a ve peygambere itaat edin. Eğer dönerlerse, bilsinler ki Allah kafirleri asla sevmez."; Nur 54: "De ki: Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Peygambere düşen açıkça tebliğde bulunmaktır."; Nisa 59: "Ey iman edenler, Resule ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, meseleyi Allah'a ve resulüne götürün. Böyle yapmak en iyisi ve sonuç bakımından da en güzeldir." Bu ayetlerde Resule itaat ve kararlarına boyun eğme anlamı rahatlıkla görülebilmektedir. Ancak bu düşüncüyü eleştiren kişiler de ayetlere bakarak şunları demekteler. "Resule itaatten sünnete, hadise uyma anlamı çıkmaz. Peygamber ne Allah'ın ne de insanların vekilidir. Peygamber ancak Allah'ın elçisidir. Elçiye tanımak, elçinin kendisini değil, göndereni tanımadır. Bundan dolayı elçiye itaat gönderene itaattir. Peygambere itaatten de kastın, Allah'ın peygamber aracılığı ile bildirdiği emirlere itaat olacaktır. Bunun içinde Peygamberin içtihadını (yorum, fetva) dahil etmeye imkan yoktur." Resulün Kur'an'ı nakleden bir postacı olmadığı hususunu destekleyen bir ayete bakalım. Bakara 151: "Nitekim biz size, aranızdan size ayetlerimizi okuyan, onları (kötülüklerden) arındıran, 'size kitabı ve hikmeti öğreten' ve bilmediklerinizi size öğreten bir peygamber gönderdik." (yine Ali İmran 164, Cum'a 2. ayetlerde bu konuyla ilgilidir.) Ayette geçen "kitap ve hikmet" kelimelerin sadece Kur'an ile sınırlandırılmaması gerekir. Çünkü hem Kur'an ve hem de ayrıca 'Hikmet' kavramları ayrı ayrı geçer ayette! Bu ifade ile Kur'an'ın kastedildiğini var sayalım. Buradan da Hz. Peygamberin Kur'anı sadece tebliğ ile sınırlı olduğunu söylemek mümkün değildir. Bunu kitap ve hikmetin "öğretilmesi" tabirinden çıkarıyoruz. Çünkü insanlar bir metni-ister Kur'an gibi kutsal kitap olsun-anlama konusunda aynı düzeyde değildir. Kur'an ayetlerini doğru ve arzu edilen bir şekilde anlamaları imkansızdır. Bu olumsuzlukları önlemek ise, bir Resulün, sünnet gibi bir kurumun devreye girmesini gerekli kılmaktadır. Çünkü "Kur'an'ı sabit noktada tutan, sünnetin ta kendisidir." İnsanların ayetleri doğru anladıklarını da farz etsek bile bu kez uygulama ile ilgili problemler söz konusu olacaktır. Bu bakımdan tebliğde dahi bir açıklama, izah etme,

uygulamayı kontrol etme anlamı bulunmaktadır. O halde sonuç olarak denebilir ki Hz. Peygamberi sadece Kur'an'ı nakleden biri, bir postacı olarak nitelendirmek mümkün değildir. "Bir kurum olarak sünneti kabullenmenin farz olduğunu söyleyebiliriz." Zira bu farziyet, Kur'an'ın, Resule itaat emrinden kaynaklanmaktadır. Eleştiride geçen "o vekil değil elçidir" kelimesini ele alırsak, Kur'an'ı merkez alan bir sünnet anlayışına göre Hz. Peygamberin Allah adına istediği gibi tasarrufta bulunan bir "vekil" olarak nitelendirilmesi mümkün değildir. Aksine bu tür bir sünnet anlayışına göre Hz. Peygamberin Allah'ın Resulü olması sıfatıyla, Kur'anın ilk muhatabı, ilk uygulayıcısıdır. Onun nasıl uygulanacağını, yeni meseleler karşısında ondan ilham alarak nasıl çözümler üretileceğini gösteren ilk muallim de O'dur. Bu tür bir anlayışa göre Hz. Peygamberin Kur'an'a ters düşme pahasına, aklına estiği gibi hüküm koyması asla mümkün değildir.

Hz. Peygamberin Kur'an'ı Açıklamakla Yükümlü Olduğuna Dair Ayetler: İbrahim 4: "Biz her peygamberi mutlaka kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (kendilerine indirileni) açıklasın."; Nahl 44: "Sana da zikri (Kur'anı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın, tâ ki düşünüp öğüt alsınlar." Peygamberlerin aldıkları ilahi mesajları, içinde yaşadıkları topluma iletebilmeleri için, onların dillerini bilmesi kadar mantıklı bir şey olamaz. "Açıklama"nın, "açıklanan" bir metinle ilgili ve onda bulunmayan bir takım ek bilgiler anlamına geldiği söylenebilir. Bu açıklamalar, nadiren birtakım ayetlerin kelime anlamlarıyla ilgili olabileceği gibi, kelime anlamı açık olduğu halde, uygulama ile ilgili bir takım kapalı yönleri bulunan ayetlerle de ilgili olabilir. Bu ayetlerde geçen Hz. Peygamberin Kur'an'ı açıklaması demek, onun Kur'an metninde bulunmayan bir takım ek bilgiler ortaya koyması demektir. Mesela emir niteliğindeki bazı ayetlerin farziyet mi, tavsiye mi yoksa mubahlık mı ifade ettiğini Hz. Peygamberden öğrenilebilir.

Hz. Peygamberin Helal ve Haram Kılma Yetkisine Sahip olduğuna Dair ayetler: Tevbe 29: "Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlere, ezilip büzülerek kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın."; Araf 157: "Onlar ki ellerinde ki Tevrat ve İncil'de yazılı bulunan o elçiye, o ümmi peygambere uyarlar. O Peygamber ki kendilerine iyiliği emreder, onları kötülükten men eder; onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar; üzerlerindeki ağır yükleri ve kendilerini bağlayan bağları kaldırır. O peygambere iman edip, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura tabi olanlar, işte kurtuluşa erenler onlardır." Bu ayetler Allah ve Resulünün haram kıldıklarını aynen kabul etmenin zorunlu olduğunu gösterir. Burada unutulmaması gereken Hz. Peygamberde Allah'ın iradesi uyarınca bu yetkiyi kullanabilir. Allah'ın yetkisi tamamen bağımsız, Resulünün ki vahye dayalı ve ondan kaynaklanan bir yetkidir. Tahrim 1-2: "Ey Peygamber, eşlerinin gönlünü almak, onları memnun etmek için, Allah'ın sana helal kıldığını niçin kendine haram kılıyorsun? Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir. Şüphesiz Allah (kefaret şartı ile) yeminlerinizi bozmanızı size meşru kılmıştır." Bu ayette eleştiri konusu olan "Allah'ın helal kıldığını haram kılması hususunda Peygamber uyarılmıştır. Anlaşıyor ki Peygamberin içtihadı gereği koyduğu yasak, Allah'ın koyduğu yasak gibi olamaz. Aralarında fark vardır" sözleri sünnetin haram-helal konusunda koyduğu hükümlerin mutlak bağlayıcı olmadığını ispata yönelik bir manevra olarak değerlendirilebilir. Halbuki ayet Hz. Peygamberin bir eşinin kendisine bal şerbeti içirmesi, diğer eşlerinin de kıskançlık duygusuna kapılarak Hz. Peygamberden hoş olmayan bir koku geldiğini söylemeleri ve bu suretle ikramda bulunan eşini gözden düşürmeye çalışmaları karşısında o, bir daha bal şerbeti içmemeye yemin eder. Burada helal olan bal şerbetinin hükmünün değiştirilerek haram kılınması elbette söz konusu değildir. Çünkü Hz. Peygamber bütün Müslümanları bağlayıcı bir hüküm olarak "bal şerbeti herkese haramdır" dememiş, sahabenin hiç biride bal şerbetinin haram olduğunu aklına getirmemiştir.

Burada “Peygamberin içtihadı” ile kastedilen, Kur’an’daki ilkelere kıyas etme olarak sanılıyorsa, şu unutulmamalıdır ki bazı içtihatlar bağlayıcılık açısından Kur’an’ın emir ve yasaklarından geri kalmaz. Mesela: Kur’an’da açıkça uyuşturucu maddelerin haramlığı zikredilmemiştir. Ancak haram kılınan içki ile Kur’ani naslara bakılarak hükmü verilen uyuşturucu arasında bir fark yoktur. Yine sünnetin bağlayıcılığı ile ilgili “Allah’ın elçisi vasıtasıyla insanlığa gönderdiği Kur’an’daki nehiylere “haram”, Hz. Peygamberin nehiyelerine ise “yasak” demek doğru olur” iddiasında ise şunu söylemek gerekir. Yasak ve haram arasında, birinin Arapça, birinin Türkçe bir kelime olmasından başka bir fark yoktur. Haramın anlamı da “yapılması yasak olan” dır. Haramı haram yapan ondaki niteliktir. Bu nitelik Kur’an dışında da olabilir. Hz. Peygamberin haram kıldığı şeyler zaten Kur’an’a dayandırılarak haram kılınmıştır.

Hz. Peygamberin, Müslümanların Uyması Gereken Güzel Örnek Olduğuna Dair Ayet: Ahzab 21: “Andolsun ki, Allah’ın peygamberlerinde sizin için Allah’ı ve ahireti arzu eden ve Allah’ı çok anan kimseler için güzel bir örnek vardır.” Bilindiği üzere yeni bir kitap göndermeyen birçok peygamber vardır, ancak bir peygamber olmaksızın gönderilen herhangi bir kutsal kitap yoktur. Mekke müşrikleri de Kur’an’ın kendilerine peygamber aracılığı olmaksızın, doğrudan gönderilmesini defalarca istedikleri halde bu istekleri reddedilmiştir. Bunun sebebi gayet açıktır ki, insanlığın sadece kutsal bir kitaba değil, bu kitabın içeriğini kendilerine öğretecek bir öğretmene de ihtiyaç vardır. Ayette sözü edilen örnek almanın farziyet mi yoksa müstehap mı olduğu konusunda ihtilaf vardır. Ancak örnek almanın dini hususlarda farz, dünyevi konularda ise müstehap olarak yorumlanması da mümkündür. (Kurtubi)

Sünneti Temellendirmede İzlenilen Bazı Tartışmalı Yaklaşımlar

Necm, 3-4: “O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır, o vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir.” Sünnetin İslam’da bir delil ve kaynak olduğunu ispat etmek amacıyla en fazla başvurulmuş ayetlerin başında gelen bu ayetin yanlış anlaşılması, Müslümanların sünnet hakkında yanlış kanaate varmalarına sebep olmuştur. Ayetin “o kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır” bölümüne bakarak Peygamberin sözlerinin yani sünnetin de vahiy ürünü olduğunu söylemek son derece yanlıştır. Necm suresinin 1-18. ayetlerini bir bütün olarak değerlendirdiğimizde Kureyşlilerin “O bu Kur’an’ı kendisi söyleyip uyduruyor” demelerine bir cevap olarak indiğini görebiliriz. Buna göre “O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır” demek, O Kur’an’ı kendi arzu ve hevasından uydurmaz demektir. Yani onun (Kur’an olduğunu) söylediği, Ancak Allah’tan gelen bir vahiydir. Çünkü ayetin devamında “o vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir” denmektedir. Feth, 10: “(Ey Muhammed) Sana biat edenler, aslında Allah’a biat etmişlerdir. Allah’ın eli onların eli üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Her kimde Allah’a verdiği sözü tutarsa, Allah ona en büyük bir mükafat verecektir” ayeti de sünneti temellendirmek amacıyla kullanılan ayetlerdendir. Bu ayet Hudeybiye’de yapılan bidatten bahsetmektedir. Sözü edilen biat/bağlılık belli bir konuda yapılan biattır. Bu Hz. Peygambere her hususta mutlak itaat edileceğine dair genel bir biat değildir. Ölüm pahasına müşriklerle savaşma ile ilgilidir. Sünneti temellendirmek amacıyla Hz. Peygamberin “ismet” kavramına da başvurulduğu görülmektedir. Şunu belirtelim ki, Hz. Peygamberin kasten hata yapmaktan masum olduğu kuşkusuzdur. Bu şekilde hata yapabileceğini kabul edenler, Allah’ın onu bu hatası üzere bırakmayıp hemen uyaracağını ilave ederek, Hz. Peygamberin “ismet” ini korumaya çalışmışlardır. Nur 63: “Peygamberi kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden birini siper ederek sıvışıp gidenleri elbette Allah bilmektedir. Bu sebeple onun emrine aykırı davrananlar başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok feci bir azap isabet etmesinden sakınsınlar” ayeti de sünneti Temellendirmede delil olarak ileri sürülebilir. “Bu sebeple onun emrine aykırı davrananlar” ifadesi ile Hz. Peygamberin kastedildiği

söylenmektedir. Ancak ayetteki (huve)zamininin Allah’a ait olması da mümkündür. Sonuç olarak bu ayetin kesin bir delil olabileceğini söylemek mümkün değildir. Hemen belirtelim ki sünneti temellendirmek için yeterince açık ayet vardır. Fakat nuzül sebepler farklılık gösteren ayetleri bu amaçla kullanmak ta yanlıştır.

Sünnetin Mahiyeti ile İlgili Tartışmalar

Kur’an dışında vahiy var mıdır?

Sünnetin tamamının vahiy ürünü olduğunu söylemek imkansızdır. Ancak vahiy dışında Hz. Peygamberin Cenab-ı Hak ile herhangi bir iletişim veya diyalog kurma imkanından mahrum olduğu anlamında anlaşılmamalıdır. Adına ister vahiy, ister ilham, isterse başka bir şey densin, Resulullahın vahiy dışında Allah (cc) ile temas kurmuş olması mümkündür. Bu açıdan birkaç ayete bakarak Kur’an dışı vahyi sünnetin tamamına yaymakta hata olur.

Kutsi Hadisler

Hadis ilmi açısından kutsi hadislerle diğer hadisler arasında herhangi bir fark yoktur. Zira her iki türe dahil hadislerde bir takım râviler aracılığı ile yani isnad ile bize ulaşmaktadır. Yine her iki tür hadisler içerisinde sahih olanların yanında hasen, zayıf veya mevzu (uydurma) olanları bulunmaktadır. Kutsi olmayan hadislerden örnek verecek olursak: Mesela “Bu Kur’an Allah’ın sofrasıdır. Bu sofradan alabildiğinizi almaya çalışın” sözü Abdurrezzak ve ed-Dârimi tarafından Abdullah b. Mesudun sözü olarak nakledilirken, el-Hakim tarafından Hz. Peygamberin sözü olarak rivayet edilmiştir. İşte normal hadisler için söz konusu olan bu durum Kutsi hadisler içinde geçerli olabilir. Özetleyecek olursak kutsi hadislerin diğer hadislerden herhangi bir ayrıcalığı yoktur. Yani diğer hadisler gibi değerlendirilir. İsnadının sağlamlığı, metninde de İslam’ın ruhuna, Kur’an’ın esaslarına uygunluğu sağlanırsa, o takdirde bu hadisin sahih olduğuna hükmedilir.

1640

Hz. Peygamberin Konumuyla İlgili Bazı Yanlış Yaklaşımlar

Sünnetle ilgili diğer aşırı uç ise sünnetin tümünün vahiy ürünü olduğu görüşüne tepki olarak ortaya çıkan Hz. Peygamberin Kur’an dışında vahiy alamadığını ve Kur’an’ın vahyi dışında sıradan bir insandan farkı olmadığını ileri süren görüştür. Bunu kısaca Hz. Peygamberin sekülerleştirilmesi olarak tanımlamak uygundur. S. Nakib el-Attas bu konu hakkındaki eleştirilerini şu şekilde belirtmiştir: Bu düşünceye sahip insanlar Kur’an’da Yüce ve Ulu Allah’ın: Hz. Peygambere “bizim gibi bir insan” olduğunu söylemesini emrettiği ayetin (Kehf, 110) altını çizerek yaptılar. Onların bu ayetin altını çizmeleri ve sürekli olarak vurgulamaları bize Hz. Peygamberin bir melek, bir ilah ya da insan suretine girmiş bir tanrı olmadığını, bir beşer, bir ölümlü olduğu gerçeğini güya hatırlatmak içindir. Peki bunu ne amaçla yaparlar? Hepimiz inançsız, kafiriz de bizi bu gerçeği düşünmeye mi davet ediyorlar? Şunu bilmelidirler ki, ilk defa keşfettiklerini sanıp, alıntı yaptıkları ayet aslında inançsızlara matuftur - ilgilendirir- Kur’anı Kerimde yer alan başka ayetlerde de, diğer peygamberlere de benzer şeyi söylemeleri emredilmiştir. Bunların hepsi de inançsızlar içindir. (En’am, 91; İbrahim, 10-11; İsra, 93-94; Kehf, 110; Enbiya, 23) İnanalar, Peygamberlerinin insan olduğunu zaten bilirler. Hz. Peygamber sıradan bir insan olsaydı, ashabın onu örnek alması lüzumsuz bir şey olurdu. Bu örnek alış ise onda (sav) diğer insanlarda birtakım meziyet ve faziletlerin bulunduğunu, dolayısıyla onun sıradan biri olarak görülmediğini ortaya koymaktadır. Şu unutulmamalıdır ki, onun sünneti sadece hükümlerden ibaret değildir. Onun Peygamberlik görevini yerine getirirken gösterdiği azim, kararlılık, bireysel ve toplumsal ilişkilerinde ortaya koyduğu yüce ahlakı; tevazuu, hilmi (Yumuşaklığı),

sabrı, feragati, iyilikseverliği, adalet bilinci, kısaca Müslümanların “ilk ve en mükemmel Örneği”nin sahip olduğu ahlaki faziletler de sünnetin bir parçasıdır. Allah’ın son dini İslam’ı insanlığa sunması ve Kur’an’ı tebliğ için seçtiği bir insanın sıradan biri olduğunu düşünmek kabul edilemeyecek bir tavidir. Çünkü “Bütün insanlığa rahmet olarak gönderilmiş olan” (Enbiya, 107) ve “Yüce bir ahlak üzere olduğu” (Kalem, 4) bir Peygamberi “sıradan” olarak nitelendirmek ona açıkça haksızlık ve insafsızlıktır. Seyyid Kutup “ve sen yüce bir ahlaka sahipsın” ayeti ile ilgili şunları söylemektedir. -Hiç kuşkusuz Yüce Allah Peygamberlik görevini kime vereceğini herkesten iyi bilir. Bütün evrensel büyüklüğü ile son Peygamberlik misyonunu -bu yüce kişiliği ile- Hz. Muhammed’den başkası taşıyamazdı. Hz. Peygamber ne bir melek, ne de bir “yarı insan-yarı ilah’tır”. Bilakis “o bir insandır ama sıradan biri değil, bir insanın olabileceği kadar mükemmel bir insandır.” İnsanlık kıyamete kadar onun büyüklüğü karşısında saygıyla eğilecektir. Müslüman ise “Allah ve melekleri Peygamber’e salat ederler. Ey mü’minler sizde ona salat edin ve selam verin” (Ahzab, 56) ayeti uyarınca, ona karşı duyduğu saygı ve sevgiyi daima şu sözlerle dile getirmeye devam edecektir: “Salat ve Selam senin üzerine olsun Ey Allah’ın Resülü!” (Pr. Dr. Mehmet Hayri Kırbaoğlu, İslam Düşüncesinde Sünnet / Eleştirel Bir Yaklaşım)

Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

Hadisleri bir uydurma sürecinin ürünü kabul eden Lammens, Becker tarafında eleştirilmiş ve 'Her ne zaman İslami kaynaklar kendi görüşünü destekleyici bilgi sunsa, Lammens'in şüpheciligi ortada gözükmemektedir.' diyerek onun bu yaklaşımının onu tarafsız bir tarihçiden ziyade bir polemikçiye dönüştürdüğünü belirtmektedir. (C. H. Becker, Matters of fundamental importance for research into the life of Muhammad, s. 331, 334)

Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

Kur’an’ı vahiy değil Hz Muhammed’in yazdığını, hadislerin ise müşterek ravi denen özellikle tebeü’t-tabiin döneminde (2. yy) uydurulduğunu, siyer kitaplarının ise uydurma ve masallarla dolu olduğunu ileri süren oryantalistler tüm bu iddialarına rağmen, “sonradan uydurulan hadislerde ve siyer eserlerinde hala nasıl eksik, uydurma, zayıf rivayetlerin bulunduğu” açıklık getirememektedirler. Öyle ya madem Müslümanlar kendileri yazdı neden eksik, kendilerine zarar verebilecek içerikle doldurdular da, yüzlerce yıl sonra oryantalistlere malzeme bıraktılar.

Bazı hadis terimleri

Ravi: Hadisi rivayet eden.

Senet-İsnad: Ravilerin adı yazılan isim zinciri.

Tarik: Yol, hadis isnadının diğer adı.

Muttasıl: Senedi kesintisiz hadise denir.

Sahih: Ravisi adil ve ezberi kuvvetli, senedi kesintisiz, hadisin metninde sorun olmayan hadis.

Sıhhat: Hadisin sağlamlığı, sahihliğini ifade eden kelime.

Sika/Siga: Güvenilir ravi.

Zabt: Ezberlediği hadisi unutma sorunu olmayan, ezberi kuvvetli ravi.

Adalet: Haramdan kaçınıp, helalleri yapan adil kişi.

Münekkid: Hadis ilminde derin ilmi bulunan hadis alimleri.

Cerh: Araştırma sonunda ravide eksik, hata bulunması.

Ta'dil: Araştırma sonunda ravinin güvenilirliğinin pekiştirilmesi.

İhticac, Huccet: Delil kabul edilen seçkin alim.

Tabakat: Tabakalar demektir. Hadis alimlerinin hayatlarının anlatıldığı kitaplardır.

Rical: Hadis rivayet etmekle meşgul olan insanlar.

Sahabe: Peygamberimizin arkadaşları.
Tabiin: Sahabeyi görenler anlamındadır.
Merfu hadis: Hz Resul'den gelen hadis.
Mevkuf hadis: Sahabeden gelen hadis.
Maktu hadis: Tabiinden gelen hadis.
Mürsel hadis: Tabiinden, sahabe atlanarak Hz Muhammed'e izafe edilen hadis.
Mudal hadis: Senette en az iki ravisi düşen hadis.
Müdelles hadis: Senetteki bir kusuru, eksiği gizlenen hadis.
Musannef: Sınıflandırılmış, tasnifi yapılmış hadisleri olduğu eserler.
Muvatta: Ahkam hadislerinin içerisinde bulunduğu eserler.
Sünen: Sünnetin çoğuludur, sünnetle alakalı eserlerdir.

Önsöz

XIX. ve XX. yüzyıllar hadis ile ilgili oryantalist çalışmaların yoğun olduğu dönemlerdir. Bu asırda 600 civarında oryantalist 2.000'e yakın çalışma yapmıştır. İ. Goldziher, J. Schacht ve G. H. A. Juynboll bu konuda önde gelen oryantalistlerdendir. Bu oryantalistler hadislerin peygamberle bir alakasının olmadığını ileri sürerler. Müslümanlar hadislerin sıhhatini, sağlamlığını araştırmaya kendilerini adanırken bu oryantalistler ise, uydurma olduğunu kabul ettikleri ve hadis adı ile İslami eserlerde geçen sözlerin ne zaman uydurulduğunu bulmaya dönük çalışmalar yapmışlardır. (s. 11)

Oryantalist çalışmalarında görülen 'Hz.' benzeri saygı ifadeleri de aslında bulunmayıp yazarlar tarafından ilave edilir. (s. 14)

Oryantalizm ve hadis ilmine oryantalist yaklaşımın tarihçesi

1642

Hadislerin sıhhatini tespit etmekte ehli rey (akıl) ve ehli hadis ekolleri aralarındaki bazı görüş farklılıklarına rağmen, 18. yüzyıla kadar daha çok ehli hadis merkezli bir sünnet anlayışı İslam toplumuna hakim idi. Ancak sömürge ülkeleri İslam alemini işgale başladıktan sonra, özellikle Hindistan kökenli olmak üzere Ehli Kur'an (Kur'aniyyun) hareketi ortaya çıkmış, Kur'an dışındaki bilgi kaynaklarını reddetmişlerdir. (s. 17)

Müslümanların diğer dinler hakkındaki araştırmaları

Halife Mansur, Halife Memun dönemleri başta olmak üzere yaklaşık 3 asır tercüme faaliyetleri İslam aleminde çok yaygın idi. Aristo mantığı, Meşşailik adı altında İslam aleminde yaygınlaşmış, Farabi, İbni Sina ve İbni Rüşd bu akımın İslam alemindeki öncü filozofları olmuşlardır. 13. yüzyıl Avrupa'sında İbni Sina'cılık ve İbni Rüşd'çülük adıyla yaygın iki felsefi akım mevcuttu. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 36-42, 58) Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının, İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir. (Hüseyin Sarioğlu, İbni Rüşd Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156) Başta Taberi, Cahız, İbni Hazm, 1162 yılında Müslüman olan Samuel b. Yahya el-Mağribi gibi birçok yazarlar Yahudi ve Hristiyanlığı inceleyip reddiyeler yazmışlardır. (s. 19)

Hristiyan ve Yahudilerin İslam hakkındaki araştırmaları

Yuhanna ed-Dimeşki ortaçağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıydı. Ona göre İslam Hristiyanlığın içinden çıkmış sapık bir mezhepti. Hz Muhammed İncil ve Tevrat'ı görmüş, Bahira ile karşılaşmış ve sonunda sapık bir mezhep kurmuş sahte bir peygamber ve deccalın

habercisi idi. Daha sonra rahip el-Venerable'nin öncülüğünde Toledo Külliyyatı oluşturulur. 12 ve 13. yüzyıllarda bazı İslami eserler tercüme edilir ve reddiyeler yazılır. Henry Stubbe, Geothe, Thomas Carlyle gibi düşünürler istisna olarak İslam hakkında olumlu eser yazan düşünürlerdir. (s. 20) Yuhanna ed-Dımeşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir. Yahudi kroniklerinde (Tarihi sıralamalarda) Hz peygamber Yahudi kökenli gösterilmekte veya Hristiyan kökenli bir mecnun, lanetli olarak (Nuh Arslantaş, Yahudilere göre Hz Muhammed, s. 206-214) tanımlanmakta idi. (s. 21) Southern'in 'Ortaçağda batının İslam'a bakışı' adlı kitabındaki ifadesine göre bu dönem, bilim ve objektiflikten uzak cehalet asrıydı. (Hamdi Zakzuk, Oryantalizm, s.12) Edward Said 1800-1910 yılları arasında oryantalistlerin İslam hakkında 60.000 kitap yazdığını söylemektedir. (Said, Oryantalizm, s. 325) Renan, Muir, Goldziher, Margoliouth, Massignon, Gibb gibi oryantalistler ise son zamanlarda adı öne çıkan insanlardır. (s. 24)

Batı'da hadis ile ilgili çalışmaların başlaması

İlk İslam ansiklopesidi kabul edilen 'Bibliothèque Orientale'i hazırlayan Fransız oryantalist Herbelot'a göre hadisler çoğunlukla Talmut'tan alınmıştır. Daha sonra kendini samimi bir Yahudi olarak niteleyen Ignaz Goldziher bu konuda adını duyurmuştur. Tarihi tenkid metodunu hadislere uygulamıştır. (s. 25)

Oryantalistlerin hadislerle ilgilenme sebepleri

Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşımaktaydı. (Mişel Cuha, ad-Dirasat-ul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; i. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) Oryantalistlerin günümüzdeki araştırmalarına, bakınca ortaçağdan itibaren İslam algısının değişmediğini, aksine pekiştiğini görmekteyiz. (s. 27)

1643

Arent Jan Wensinck adlı oryantalistin 'Hadisin önemi' adlı makalesinde, İslam'ın kısa süre içinde evrensel bir dine dönüşmesinin sırrının, hadis araştırmalarında yattığını ifade etmektedir. (Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, s. 18) Margoliouth, 'İslam'da hadis üzerine' adlı makalesinde, İslam'ın köklü bir gelenek oluşturmasını hadislere borçlu olduğunu belirtir. (David Samuel Margoliouth, On Moslem Tradition, s. 113-121) Johann W. Fück ise, 'Hadisçiliğin İslami geleneğin oluşmasındaki rolü' adlı makalesinde, İslam kültürünün tekparça olmasının en önemli sebebi daha ziyade Hz Peygamberin örnekliğidir. (Fück, s. 146) derken John Voll'e göre de hadis külliyyatının çizdiği şekliyle sünnet, İslam'ın değişimlere karşı kullanılan en büyük mukavemet gücüydü. (Voll, İslam süreklilik ve değişim, s. 25,65, 84, 190)

Dünyanın her tarafında Müslümanların günlük hayatı hadisler tarafından yönlendiriliyordu. Farklı coğrafyalarda yaşayan Müslümanlar arasındaki kültür birliği, ortak hayat tarzını sağlayan yegane şey Hz Peygamberin sünnetiydi. Bu durum oryantalistler için hadis araştırmalarını zorunlu hale getirmişti. (Görmez, s. 12-30)

Batıda hadis araştırmalarının misyonerlik ruhunun egemen olduğu dönemde değil de, siyasi-ticari gayelerin sömürge hareketlerine dönüştüğü zamanlarda çoğalması, araştırmaların akademik merak, misyonerlikten çok siyasi amaçları hedeflediği görüşünü desteklemektedir. (s. 50)

Oryantalistik hadis araştırmalarının tarihi ve kültürel arka planı

Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir. (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 113) Yapılan İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini yitirmişti. (s. 30) İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış ancak tanrı, yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur. 18. yüzyıldan itibaren tenkit ilminin İncil ve Tevrat'a uygulanması sonucunda tarihi gerçeklerle bağdaşmayan ifadeler, ilme aykırı bilgiler, dil ve üsluptaki farklılıklar, Kitabı Mukaddes'in (İncil, Tevrat ve Zebur'un) tamamının aynı kutsal ruhun ilhamıyla tanrı tarafından yazdırılan bir kitap olduğu inancını sarsmıştır. Kutsal kitap yazarlarının eserlerine kendi damgalarını vurdukları kabul edilmiştir. Dolayısı ile yazarların karakterleri, metinlerin hangi şartlarda ve ortamda, hangi sebeplerle ve kimin için yazıldıkları bilinmediği takdirde onları anlamamanın mümkün olamayacağı kabul edilmiştir. (Ömer Faruk Harman, Ahdi Cedid, DİA I/507) Kutsal metinler sadece ilahi değil insani unsurları da barındırmakta idi. Julius Wellhausen kitabı mukaddesteki her kitabın, yazıldığı dönemin tarih kaynağı olarak değerlendirilebileceğini ifade eder. (Ali Dere, Oryantalistlerin hadise yaklaşımları, s. 18) Oryantalistlere göre kutsal metinler gibi Kur'an'da vahiy ürünü değildir. Kur'an'ın Yahudi ve Hristiyan kaynaklı olduğu iddiasındadırlar. (s. 31)

Oryantalist hadis anlayışının kurucuları

Ignaz Goldziher: Koyu Yahudi bir çevrede büyür Macar krallığı saray müşaviri olur İngiliz enformasyon bakanlığı adına doğu uzmanı olarak çalışır. Kahire'de 1873 ve 1874 yılları arasında Ezher üniversitesi hocalarının derslerini takip eder. Hadis alanındaki iki ciltlik 'Muhammedanische studien' adlı eseri ile meşhur olmuştur. (s. 35)

1644

Joseph Schacht: Küçük yaşlarda Yahudi hahamlardan dersler alır ve İbranice öğrenir. İslam hukuku alanında doktora yapar. (s. 37)

Gautier Herald A. Juynboll: Oryantalizm araştırmalarıyla ünlü bir aileden gelir. 2010 yılında vefat etmiştir.

Temel hadis kavramlarıyla ilgili oryantalist iddialar ve eleştirisi

Oryantalistler hadis, sünnet, isnad gibi kavramalara Müslümanlardan farklı anlamlar yüklemişlerdir.

Hadis ve Sünnet Yerine “tradition-gelenek” kavramını kullanmaları

Oryantalistler hadis yerine gelenek veya yaşayan gelenek ifadelerini kullanırlar. Onlara göre hadis, peygamberle alakalı değildir, Müslümanların zaman içerisinde geliştirdikleri gelenekleri ifade eder. (s. 44) Oryantalistler, kendi dinlerinde geleneğin önemli bir yer kaplaması nedeniyle hadislerin de Hz. Peygamber ile bir ilişkisinin olmadığını ifade etmek için kullanılmaktadır. Kendi dinlerinde olduğu gibi İslam'da da hadis diye bilinen sözlerin aslında birer gelenek olduğunu ileri sürmüşlerdir. Hristiyanlara göre gelenek dinin kaynağıdır. Ama bu geleneğin Hz İsa ile bir ilişkisi bulunmamaktadır. (s. 45) Gelenek Hz. İsa'dan sonraki döneme işaret etmektedir. Böylece oryantalistler hadis veya sünnet yerine tradition (gelenek) tabirini kullanmak suretiyle bunların Hz. Peygamber'le bir ilişkisinin bulunmadığını ifade etmek istemektedirler. (s. 46) Goldziher'e göre hadis siyasi çatışmalar ve mezhep ihtilaflarında,

tarafların kendi görüşlerini peygamberin sözleriyle destekleme teşebbüslerinin sonucudur. (Goldziher, Muslim studies, II/19) Oryantalist Margoliouglth’a göre Hz. Peygamber Kur’an dışında hiçbir dini hüküm bırakmamıştır. Sünnet diye bilinen İslam öncesi Arap örfüdür. Bu Arap örfünü dini bir kural haline getirmek isteyen II. yüzyıl Müslümanları hadisler uydurmuştur. (Fazlurrahman, İslam, s. 63)

Hadis kavramı hakkındaki iddiaları

Ignaz Goldziher’e göre hadis, peygamber’e nispet edilen şifahi sözdür. Sünnet ise ilk Müslümanların uygulamalarıdır. (s. 49) Schacht da hadislerin mezheplerin görüşlerinin önce tabiin, sonra sahabe, en sonunda da peygambere nispet edilmesidir. İmamı Şafi’den sonra bu hadisler en üstü mertebeye ulaştırmıştır. (J. Schacht, Origins of Muhammadan Jurisprudence, s.140) Juynboll, Goldziher ve Schacht’a göre, hadisler dini bir metin değil, İslam toplumunun siyasi, sosyal ve kültürel durumlarını yansıtan tarihi metinlerdir. (s. 51)

Sünnet ve peygamberin sünneti hakkındaki iddiaları

Goldziher'e göre islami sünnet eski Arap anlayışının yeniden gözden geçirilmiş şeklidir. Ona göre sünnet, ilk Müslüman cemaatin uygulamaları, hadis ise bu uygulamaların Hz. peygambere sözle nispet edilmesidir. (Goldziher, Muslim studies, II/24-28) Juynboll, sünnetle ilgili görüşüne delil olmak üzere Hz. Ömer'in, ölüm döşeginde, etrafındakilere karşılaştıkları problemleri çözmek için Kur’ana, muhacirlere, ensara, çöl halkına ve son olarak ehl-i zimmete başvurmalarını tavsiye ettiğine dair bir bilgi nakleder. Aslında Hz. Ömer'in tavsiyesinin Juynboll tarafından naklettikleri ile herhangi bir ilgisi bulunmamaktadır. ‘Kur’an lafzını’ metne Juynboll ilave etmiştir. Başvurmalarını ise söz edilmemektedir. ‘Yönetime geleceklerin’ hassas davranmaları, onların halkın haklarını korumaları tavsiye edilmektedir. Juynboll önce metnine ‘Kur’an’ kelimesini ilave etmiş, sonra da onu bağlamıyla hiç ilgisi bulunmayacak şekilde yorumlamıştır. Onun hatası Daniel Brown tarafından da aynen tekrar edilmiştir. (s. 53)

1645

Hadis ve sünnet kavramlarıyla ilgili iddiaların eleştirisi

Sünnet kelimesi yerine oryantalistler gelenek kavramını kullanmaktadırlar. Bu kavram Hristiyanlıkta kilisenin din hakkındaki kararlarını ifade etmektedir ve Hz. İsa ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Hadis veya sünnetin de Hz. Peygamberle bir ilgisinin bulunmadığı iddiası ile oryantalistler hadis ve sünnet yerine gelenek kavramını kullanmaktadırlar. (s. 56) İslam alimlerine göre ise sünnet genel anlamda peygamberimizin ‘Örnek alınan uygulamaları’ anlamında kullanılmaktadırlar. Hz. Peygamber, “sünnetimden yüz çeviren benden değildir.” ve “size iki şey bırakıyorum, onlara tutunduğunuz sürece sapıtmazsınız: Allah’ın kitabı ve peygamberin sünneti .” buyurmuştur. (Buhari, “Nikah”, 1; Müslim, “ nikah”, 5; Malik, “Kader”, 3) Hicri I. asırdan itibaren sünnet, peygamberimize nispet edilerek peygamber'in sünneti şeklinde kullanılmakta idi. Hz Ebu Bekr, Ömer, Ali, Abdullah b. Mesud, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ömer'den bu konuda bir çok rivayet bulunmaktadır. (Malik, Feraiz, 4; Tirmizi, Feraiz, 10; Ebu Davud, Feraiz, 5, 40; Müslim, Talak, 44- Mesacid, 257; Buhari, hac, 34- Ahkam, 43; Nesai, İftah, 13- İmamet, 50; Abdürrezzak b. Hemmam, Musannef, V/34) Bu durum oryantalistlerin ilk dönemlerde sünnetin siyasi anlamda kullanıldığı iddiasının isabetli olmadığını göstermektedir. Peygamberin sünneti tabiri, sahabe ve tabiin dönemlerinde de kullanılmakta idi. (s. 58) oryantalistlerden Bravmann da ‘The Spiritual Background of Early Islam’ isimli eserinde sünnet kelimesinin başlangıçtan itibaren peygamberin sünneti anlamında kullanıldığına dikkat çeker. (Bravmann, s. 123 194) Dolayısı ile oryantalistlerin peygamber sünneti kelimesini hicri ikinci asır sonlarında ortaya çıktığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. (s. 59)

Hadis kavramı

Goldziher ve Schacht isnadların sonradan ortaya çıktığını iddia ederler ve ehl-i rey (akıl ekolü) taraftarlarının sünnete değer vermediğini iddia ederler. Halbuki Ebu Hanife, 'insanlara öğrettiğiniz şeylerin en faziletlisi sünnettir.' demektedir. Ayrıca Ebu Hanife'nin 'peygamberimiz şöyle buyurmuştur, gelen rivayet şöyledir, Resulullah'tan bir rivayet gelmiştir.' türü sözleri de hadise verdiği öneme delalet eder. (Ebu Hanife, el Alim, s. 10, 24 25; Ebu Yusuf, İhtilaf, s. 172, 21,16,78) İctihadının gerekçesinin kendisin ulaşan hadisler olduğunda ifade etmektedir. (s. 60) Oryantalistler hicri 2. asırda sahabe ve tabiin'in görüşlerini (mevkuf, maktu) peygambere nispet edildiği (merfu) görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır çünkü hicri 2. asrın sonlarında yazılan birçok musannef, cami', sünen ve müsnet türü eserlerde birçok mevkuf ve maktu hadis bulunmaktadır. Oryantalistlerin iddiası gerçek olsaydı, 3. asır hadis kitaplarında mevkuf ve maktu rivayetlerin bulunmaması gerekirdi. Bu iddianın yanlışlığını ortaya koyan diğer bir husus 'reffa' kavramıdır. Bu kavram mevkuf veya maktu rivayetleri peygambere nispet eden ravi anlamında kullanılmaktadır. Rical kitaplarında bunların kim oldukları tespit edilmiştir. (s. 63) Eğer oryantalistlerin iddia ettikleri gibi mevkuf hadisler merfu hale getirilseydi, 3. asırda hadis kitaplarında mevkuf rivayetler olmamalıydı. (s. 64)

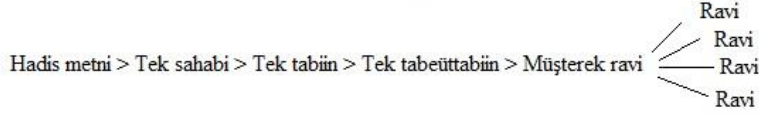
İsnat hakkındaki iddiaları ve eleştirisi

Leone Caetani'ye göre isnadlar sonradan metinlere eklenmiştir. (s. 66) Scachacht'a göre isnadlar keyfi olarak oluşturulmuştur. (Scachacht, Origins, s. 163) Juynboll'a göre de isnadlar uydurulmuştur. (Juynboll, Hadis tarihinin yeniden inşası, s. 101) İbn Şirin'in açıklaması ile isnadların uydurulmaya başlandığını Schacht iddia eder. Şirin hicri 110' da vefat etmiştir. Harald Motzki, James Robson ve Gautier Harald Juynboll, Schacht'ın fitnenin başlangıç tarihi ile ilgili iddialarını reddederek hicri 30 civarı olduğunu ileri sürerler. Dolayısı ile isnadda bu tarihten itibaren başlamıştır. Oryantalist iddia, hemen hemen tüm isnadların uydurma olduğu şeklindedir. Bu iddia aynı zamanda tüm İslam toplumunu yalana göz yummakla itham etmek gibi büyük bir iftirayı da içermektedir. Halbuki Ali İmran, 78; Tevbe, 90; Mümin, 28; Müslim, Birr, 103-105- İman, 106-108; Buhari, Edep, 69- İman, 24- İlim, 38; Hanbel, IV, 183; Davud, Edep, 71 gibi daha birçok ayet ve hadis ile İslam'da yalan söylemek yasaklanmıştır. Normal hayatta yalan söylenmesi yasaklanan bir dinin mensuplarının topluca, üstelik peygamberleri hakkında yalan söylemeleri veya bu yalanlara göz yummaları ne akla uygundur ne de tarihi gerçeklerle örtüşür. Hadis rivayetinde bir kere yalan söylediği tespit edilen 'Kezzab; yalancı' olarak nitelendirilir. Bu durum Müslümanların toptan yalan söylediğini değil, yalan söyleyenleri takip ve tespit ettiklerini göstermektedir. İsnadlarda zayıf veya kezzab ravilerin olması, aslında oryantalist iddiayı da yalanlamaktadır. Oryantalistler haklı olsalardı 'tüm ravilerin sığa/güvenilir ravilerden oluşması gerekirdi. (s. 74)

İsnadla ilgili oryantalist kavramlar ve eleştirisi

Müşterek ravi

Oryantalistlere göre hadisi uyduran, senedi ortaya atan, icad edendir. (Juynboll, Hadis ilmindeki kimi terimlerin yeniden değerlendirilmesi, s. 145) Müşterek ravi hadisi birden çok öğrenciye aktaran ravidir. Yani bir isnad nerede dallanmaya başlarsa, müşterek ravi odur. (Juynboll, İsnad analiz metodları, s. 67,74) Şa'bî, Zühri, Hişam b. Urve, A'meş, Muhammed b. İshak, Süfyan es-Sevri, Malik b. Enes, Abdullah b. Mübarek, Süfyan b. Uyeyne...gibi. Oryantalistlere göre müşterek ravi, hadis metin/sened uydurucularıdır. (s. 77, 87, 102,107)

Not: Hem hadis metni hem senet/isnad Müşterek ravi tarafından uydurulmuştur (İddiasındadırlar)

Juynboll'a göre Müslümanlar müşterek ravi olgusunu biliyorlardı. (s. 78) Aynı oryantalistte göre müşterek ravi ile 'Medar ve Teferrüd' kavramları aynı anlamdadır. (Juynboll, Hadis ilmindeki kimi terimlerin yeniden değerlendirilmesi, s. 141, 145, 148, 149) Schacht ve Juynboll'a göre müşterek ravi olmanın tek ölçüsü, öğrencilerinin çok olmasıdır. Bu tarih boyunca etrafında talebe toplanmış alimleri sahtekar olarak nitelenecek demektir. Halbuki bu o insanların söz sahibi oldukları ilimde otorite olmaları, bilgilerine müracaat edilen biri olmalarından kaynaklanmaktadır. (s. 84) Schacht ve Juynboll tarafından müşterek ravi yani uydurmacıların başı olarak nitelendirilen Şa'bî ve Zühri, 'aslında hadis uydurmalarını önlemek amacı ile' isnad faaliyetlerini başlatan alimlerdir. Diğer adı geçen hadis alimleri ise ravileri rech ve ta'dîl eden (Araştırma yaparak ravilerin yalanlarını ortaya çıkaran veya sığa/güvenilirliklerini ortaya koyan) tenkit ehli hadis alimleridir. (Emin Aşıkutlu, Hadis tenkidi, s. 48, 55) Halbuki bu alimler tedlisi (Hocasında duymadığı hadisi duymuş gibi rivayet eden raviyi) bile yalanın kardeşi kabul eden, önde gelen hadis alimleridir. (Hatib el-Bağdadi, el-Kifaye, s. 393) Söz konusu alimlerden hadis uydurmakla nitelendirilen veya güvenilir olmayan yok gibidir. (İbni Hacer, Tehzib, II/304) Müşterek ravi iddiası ile oryantalistler, hadis ilmine olan güveni sarsmayı amaçlamaktadırlar ve aslında bu iddia bir kurgudan başka bir şey değildir. (s. 86) Medar ravi, birçok hadis hocasının hadislerini insadlarıyla bir araya getiren, toplayan ve aktaran kişidir. Bu kişiler, oryantalist iddiaların aksine haklarında hadis uydurduğu veya güvenilir olmadıklarına dair herhangi bir bilgi İslami kaynaklarda bulunmayan kişilerdir. (s. 87) Hatta uydurmak değil aksine, bu tür faaliyetleri önlemek amacı ile ravi tenkiti ile tanınmış kişilerdir. (s. 88)

Aile isnadlarının uydurma olduğu iddiası

Schacht, Juynboll aile üyeleri arasındaki isnadı da uydurma kabul ederler. (s. 89) Sistemik rivayetin bulunmadığı dönemlerde sahabe çocuklarının babalarından hadis alma arzusu, aile isnadlarının oluşmasında en önemli etkenlerden biri olmuştur. (s. 91) Hicri II. asır sonrası, sistemik rivayetlere geçişle birlikte aile isnadları önemli ölçüde kesintiye uğramıştır. (Bekir Kuzudişli, Hadis rivayetlerinde aile isnadları, s. 203) Aile isnadlarının bir kısmında yalancı ve zayıf raviler tespit edilmiştir. Bu durum oryantalist iddialarını da yalanlamaktadır çünkü, aile isnadlarının tamamı uydurulmuş olsa idi raviler içinde güvenilir olmayan hiçbir ravinin bulunmaması gerekirdi. Bu durum aile isnadlarının hemen kabul edilmediğinin de göstergesidir. (s. 91) Hadis alimlerinin kendi ailesine mensup ravileri eleştirmeleri de, her aile isnadını güvenilir kabul etmediklerinin delilidir. (Kuzudişli, s. 336, 343, 383) Oryantalistlerin aksine hadis alimleri, genellemeci bir yaklaşım sergilememişler, her isnadı tek tek araştırarak değerlendirmişlerdir. (s. 92)

İsnadların gelişmesi iddiası

Oryantalistlere göre isnadlardaki eksiklikler zamanla tamamlanmış, kesinti olan yerler düzeltilmiş, raviler keyfi bir tutum içinde davranmışlardır. Schacht, 'hicri III. asırda, Kütüb-i sitte ile isnadlar mükemmelleştirilmiştir' derken, Juynboll'a göre isnadlardaki kopuklukları gidermek için uydurma raviler ortaya atılmıştır. (s. 93) Hicri II. asırda muttasıl isnadlar kadar munkatı-kesintili isnadlarda bulunmaktadır. Hatta bazı mürsel hadisler aslında muttasıldır: İbrahim en-Nehai, 'Doğrudan İbni Mesud'dan naklettiğim zaman o, birçok tarikten gelmiştir.'

(Tirmizi, Sünen, V, 755) şeklinde açıklamada bulunmuştur. Hicri II. asırdan itibaren özellikle İmamı Şafii'nin, hadislerin sıhhatinde isnadın muttasıl olma şartını gerekli görmesinden sonra muttasıl isnadlı hadisler tercih edilmeye başlamıştır. Dolayısı ile III. asırdan itibaren isnadlarda mürsel-muttasıl oranı, muttasıl lehine değişmiştir. Bu oryantalistlerin iddia ettiği gibi III. asırdan daha önce munkatı/kesintili senedlere sahip olan hadislerin zamanla muttasıl hale getirildiği anlamına gelmemektedir. Hatta III. asırda bile hadis eserlerinde munkatı/mürsel/mudal isnadlı rivayetler bulunmaktaydı. Oryantalistlerin iddiası doğru olsa idi, III. asırda yazılan eserlerde munkatı isnadların bulunmaması gerekirdi. M. Fuad Abdülbaki'ye göre İbni Mace'nin Sünen'inde yer alan 4341 hadisten 613'ü zayıf isnadlı, 99'u ise uydurma veya aşırı derecede zayıftır. Ebu Davud'un Sünen'inde de 69 munkatı, 129 mübhem, 1000 civarında muallak ve 2 mudal rivayet bulunmaktadır. İsnadların mükemmelleştirilmesi gibi bir faaliyet için olsa idi İslam alimlerin bu eserleri övgü ile karşılanmalı, bu eksiklikler eleştirilmemeli idi. (s. 96)

Muammerun iddiası

İslam literatüründe yüz yıldan fazla yaşayan kişilere muammerun denir. (s. 97) Oryantalistlere göre bu isimler isnada dahil edilmiştir ve bu kişiler hayali kişilerdir. (s. 98) Mesela Juynboll tarafından muammerun arasında rivayet edildiği halde uzun yıllar yaşamış, Kufe ve Basra'da kadılık yapmış 'Kadı'l-Mısreyn' diye anılan Kadı Şurayh gibi alimler de bulunmaktadır. Tabiin'in tanınmış alimlerinden Ebu Rafi Nufey b. Rafi es-Saiğ ve hadis münekkidlerinden sika ve adil olarak vasıflanan Şa'bi, Süfyan b. Uyeyne, Süleyman A'meş gibi alimlerde Juynboll tarafından uydurma kişiler olarak adlandırılmışlardır. (s. 100) Muammerun raviler tenkid dışı bırakılmamışlardır. Bunlardan bazıları için 'münkeru'l-hadis, hadislerinin çoğu münkerdir, mürsel rivayette bulunur' tarzı eleştiri alan muammerundan şahsiyetler bulunmaktadır. (s. 101) Juynboll tarafından müşterek ravi olmakla itham edilen ravilerden her biri ya bir veya bir kaç muammer raviden hadis rivayet etmiştir. Oryantalistin iddiası doğru olsa idi ve muammerun ihtiyaç gereği uydurulsa idi, sayıları sınırlı değil onlarca hatta yüzlerce olmalı idi. Ayrıca muammerun dışındaki rivilerden hadis rivayeti bir kaç kişi ile sınırlı kalırdı ki, durum tam tersidir.(s. 103)

1648

Ravi-ricai kaynaklarıyla ilgili oryantalist iddialar ve eleştirisi

Goldziher, isnadların önemli ölçüde uydurma olduğunu düşünmektedir. Schact'da isnadın müşterek ravi tarafından uydurulduğunu ileri sürmektedir. Juynboll ise isnadların Müslümanlar tarafından uydurulduğunu iddia eder. (s. 107) Juynboll, 'ismi ve baba adı aynı olan (Hafs b.Ömer gibi) ravilerden sadece biri gerçektir. Diğer sahtedir.' İddiasında bulunur. Halbuki her toplumda önemli ve meşhur kişilerin adlarının yeni doğan çocuklara verilmesi sosyal bir gerçektir. İngiltere de George, Almanyada Hans, Hollanda'da, Junynboll, İsrail'de Abraham. Günümüzde adı, soyadı hatta birçok nüfus bilgileri aynı fakat şahısları aynı olan birçok kimse bulunmaktadır. Böyle bir durumda bunlardan birinin gerçek, diğerinin uydurma kabul etmenin isabetli olmadığı ortadadır. (s. 113) Hz Muhammed'de oğluna, 'Dedem İbrahim peygamberin adını veriyorum.' diyerek İbrahim adını vermiştir. İşin en ilginç yönü ise bu iddiayı ortaya atan Joynboll'un babasının adının Theodorus Willem Joynboll, dedesinin ise Theodorus Willem Johannes Joynboll olmasıdır. Kendi soyunda Joynboll torun, baba ve dede müşterek isimdir ve kendi iddiasına göre ikisinin uydurma olması gerekmektedir! Hadis alimleri 'el-Müttefik ve'l-müfterik' adlı eserler ile aynı adı taşıyan insanları tek tek incelemişlerdir. Mesela Enes b. Malik adında 10 kişi tespit edilmiş, bunlardan beşinin hadis ravisi olduğu ve her birinin farklı kişiler olduğu belirlenip, haklarında gerekli bilgiler verilmiştir. (s. 114) Hadis ilmi isnad, dolayısıyla ravi merkezli bir ilimdir. Hicri birinci asrın sonlarına doğru ravilerin ehliyeti araştırılmaya başlanmıştır. İkinci asırdan itibaren münekkit mühaddislerin sayısı artmıştır.

Üçüncü asırdan itibaren ise raviler üzerinde yapılan araştırmalar yazıya geçirilmiştir. Rical kaynakları diye tanınan bu eserlerde ravinin adı, ilmi yolculukları, hocaları, hastalıkları, hafıza durumu, güvenilirliği gibi konularda bilgilerde bulunmaktadır. (s. 110) Hatta ravilerin sadece vefat tarihlerine özel 'vefeyat' adlı eserler yazılmıştır. Tabakat başlığı taşıyan kitaplarda raviler tarihi ile ilgili eserlerdir. Bu başlığı taşıyan kitaplarda raviler sahabe, tabiin, tabeutiin şeklinde nesillere ayrılarak incelenir. Ravilerin tabakalarını bilmek suretiyle raviler arası irtibat ve hadisin mürsel, munkatı, mudal ve müdelles olup olmadığı tespit edilir. Tabakat başlığını taşıyan eserlerin en tanınmış, İbni Sa'd'ın "et-Tabakatül Kübra" isimli eseridir. (s. 111) Oryantalistlerin iddiaları doğru olsaydı üçüncü asır hadis eserlerinde isnadı kopuk, ravisi mübhem (ismi bilinmeyen) veya meçhul ravi bulunmamalı, uydurulan şahıslarla isnadlar tamamlanmalıydı, halbuki üçüncü asır hadis kitaplarında munkatı, mürsel türlü rivayetler bulunmaktaydı. Meçhul ravileri tespit edip haklarında hüküm veren hadis alimlerinin, hadis uydurmasına göz yumduğuna iddia etmek gerçekçi değildir. (s. 112) Goldziher hadis araştırmacılarının raviler hakkında ihtilaf ettiklerini ifade eder. Joynboll ise İbni Hacer'in 'Tehzib' adlı eserinde Nafi' isminin diğer eserlere göre daha az geçtiğini belirtip bu kişinin hayali biri olduğunu ima eder. Dikkat edilirse bir isim fazla da geçse az da geçse, oryantalistlerce eleştiriye maruz kalmaktadır! Ayrıca Juynboll'da aynı ravi hakkında hem övgü hem yergi içeren değerlendirmeler olduğunu belirtip rical kitaplarının güvenilirliğini sorgular. Buna örnek olarak Haccac b. Ertat el-Kufi'yi örnek verir. (s. 117) Raviler hakkında bilginin çeşitli olması tüm raviler için değil, bir kısım ravi ile alakalıdır. Sosyal bilimlerde aynı kişi hakkında nasıl ihtilaf edilebilmekte ise rical kitaplarında da aynı şey söz konusudur. Her alimin aynı bilgiye sahip olması düşünülemez dolayısı ile verilen hükümlerde farklılık arz edebilmektedir. Hassas olan müteşeddid alim ile daha az hassas olan mütesahil alimlerin kararları aynı olamaz. Joynboll'un yapıldığı yer, hadis alimlerinin ravi incelemelerdeki 'titizlik farklılıklarını' dikkate almamasından kaynaklanmaktadır. Yine ve her daim olduğu gibi bu oryantalistte bu konuda genellemeci bir iddiada bulunmuştur. İddiasına örnek verdiği Haccac b. Ertat el Kufi'nin hadis münekkidlerince adaletli olduğu ama zabt konusunda eleştiriye uğradığı görülmektedir. Yani iyi bir insan ama hadis ezberi konusunda zayıf birisidir. 'Rivayetlerinde hataları var ama yalancı değil' türü eleştirilerde bu anlama gelmektedir. (s. 119) Bu ravinin hataları bellidir ve başka rivayetlerle telafi edilebilecek bir düzeydedir. (İbni Hacer, Tehzib, II/197) Joynboll'un örnek verdiği diğer ravi Yunus b. Habib için ise, Joynboll'un iddiasının tersine Sâcî dışında tüm münekkidler onu olumsuz olarak açıklamışlardır. (İbni Hacer, Tehzib, XI/438) Raviler hakkında verilen farklı kararlar hassasiyet farklılıklarından kaynaklanmaktadır. Bu ihtilaf her ilimde görülebilir. Bu durum iddia edilenin aksine rical kitaplarının güvenilirliğini gösterir. Zira tüm raviler hakkında aynı sonuçlara varılıp farklı görüşler bulunmasaydı, o zaman kasıtlı bir yaklaşımdan söz edilebilirdi. (s. 121) Juynboll, Abdullah b. Ziyad b. Sem'an örneğini vererek bu hadis uydurmacısının bir takım büyük hadis alimlerince övüldüğünü ve hadislerinin kabul edildiğini ima eder. Halbuki Hişam b. Urve, İbrahim b. Sad, Malik, Yahya b. Main, Hanbel, Davud, Ahmed b. Salih, Cüzcani, Darekutni, Ali el-Medini vs gibi bir çok alimce hadis uydurmacılığı ile suçlanmıştır. Sadece İbni Adi, 'bir kaç hadisi dikkate alınabilir' der. Ama aynı yerde 'cidden çok zayıf biri' olduğunun da altını çizerek. (s. 122) Oryantalist iddialardan biri de bir çok rical ve sikat (Güvenilir ravi) eserlerin çok zayıf ve metruk ravilerle dolu olduğu iddiasıdır. İclî'nin 'Kitabu's-Sika' adlı eserinde 2116 ravi bulunur. Bunlardan 33'ü zayıf veya metruk, 4'ü zındıktır. Bu kişilerin bu kitapta olmasının sebebi, sorulan sorulara verilen cevaplardan ötürü kaynaklanmaktadır, güvenilir oldukları anlamında değil. İbni Şahin'in 'Sika ravilerin tarihi' adlı eserinde ise 1569 ravi bulunur, birkaçı zayıf veya metruktur. İbni Hibban'ın 'es-Sikat' adlı eserinde birçok zayıf ve meçhul ravi bulunur. Açıklamayı da bizzat kendisi yapar, 'Onu, delil olan biri olarak değil, durumu bilinsin diye buraya aldım.' der. Kısaca o kişileri tanıtmak amacı ile kitabına almıştır. (s. 124) Yine Juynboll, İbni Hacer'in 'Tehzib' adlı eserinde, Nafi ve Şu'be isimli ravilerin Buhari, Ebu Hatim ve İbni Sad'ın eserlerine göre daha

az geçtiğini ileri sürüp bu adların hayali olduğunu ima eder. Halbuki üç eserde her türlü zayıf, metruk, sika ravi adı geçer. İbni Hacer'in eseri ise 'sadece zayıf ravilerle' alakalıdır. Dolayısı ile bu isimlerin daha az geçmesi normaldir. Oryantalistler ya bu eserlerin özelliklerini bilmiyor veya kafasındaki kurguya göre hareket ediyorlar. (s. 125) Özetle Juynboll kaynakları dikkatli incelemeye ve genellemelere gittiği için birçok yanlışla düşmüştür. Von Grunebaum, "Müslümanların, herhangi bir dalda ele aldıkları biyografik eserler, sayıca çokluğu, titizlikle ele alınışı ve enteresan bilgileri toplayışı bakımından, insanı hayret ve dehşete düşürmektedir."

(The Journal of General Education, sayı 4, s. 25) diye itirafta bulunmaktadır. Hadis ilminde sahabinin adil olduğu bir ölçü olarak kabul edilir. Bundan maksat onların günah işlemediği değil, hadis uydurmayacağıdır. (s. 127) Oryantalistler sahabe ile fazla ilgilenmezler çünkü onların iddiasına göre hadisler sonradan gelenlerce uydurulmuş, sahabe adı sonradan isnada eklenmiştir. Oryantalist Goldziher, sahabinin tamamını hadis uydurmakla itham eder. Halbuki bir sahabinin hadis uydurması başka, sonradan hadis uyduran birinin sahabeye hadis nispet etmesi başka bir şeydir. Nitekim James Robson, Ebu Hureyre hakkındaki oryantalistlerin iddialarının aslında, daha sonra ona haksız yere isnat edilen rivayetlere dayanabileceği ihtimalinden bahseder. (Robson, Ebu Hureyre, Encyclopedia of Islam, I/129) Reşit Rıza'da Ebu Hureyre'nin yalan söylediğinin iddia edilmediğini, sadece onun rivayetleri hakkında birkaç sahabinin tereddütleri olduğunu ifade eder. Ama bunlarında onun adaletini geçersiz kılacak cinsten değildir. (Rıza, Bir misyonerin Ebu Hureyre hakkındaki bazı iddiaları, s. 25) Juynboll, Ömer b. Abdülaziz döneminde yaşayan Nafi'nin hakkında çok az bilgi olduğunu ileri sürüp onun hayali biri olduğunu iddia eder. Halbuki rical kitaplarında ravilerin geniş hayat hikayeleri yazılmaz. Kimliği, hocaları, talebeleri, hadis rivayetine olan ehliyet durumu vb. bilgiler verilir ve bu tüm raviler için bu durum söz konusudur. (s. 131) Oryantalistin zikrettiği Nafi' için İbni Hacer'in 'Tehzib'inde ikibuçuk sayfa bilgi bulunmaktadır. Ayrıca Juynboll, 'Kitabu'l-Vülat', 'tabakat' ve 'Safvetu's-safve' adlı eserlerde Nafi'nin adının geçmediğinden bahseder. Halbuki Tabakat'ın Leiden baskısı 'eksiktir' ve Medine'li ravilerden bahsetmemektedir. Daha sonra tamamlanan baskısında Medine'li ravi Nafi' hakkında bilgi yer almaktadır. K. Vülat adlı eserde ise ravilerden değil, 'sadece Mısır'da görev yapan kadılardan' bahsetmektedir. S. Safve ise evliya menkıbelerinden bahseden bir kitaptır. Böyle bir kitapta Nafi'den bahsedilmesini beklemek cehalet göstergesidir. (s. 133) Dokuz temel hadis kitabında (Kütübü Tis'a) güvenilirliği meşhur 181 ravinin Nafi'den rivayette bulunduğu tespit edilmiştir. Bu 181 güvenilir ravinin yalan söyleyen veya hayali bir kimseden hadis naklettiğini ileri sürmek akla aykırı bir iddiadır. (s. 134) Goldziher, Zühri'nin emevi yöneticilerinin emriyle hadis uydurduğunu iddia eder. Halbuki hadis münekkidi ittifakla onun sika/güvenilir bir ravi olduğunu bildirirler. Goldziher, Taberi'deki bir nakle yanlış anlam vererek Halife Muaviye'nin Kufe valisinden Ali aleyhine ve Osman lehine hadis uydurmasını istediğini ileri sürer. (s. 135) Halbuki Taberi'de geçen ifade, "Ali taraftarlarını dinleme, Osman taraftarlarını dinle" anlamındadır. Talat Koçyiğit, bu oryantalistin hadis ile ilgili görüşlerini ele almış ve tenkid etmiştir. (Ankara Ün. İlahiyat Fak. Dergisi, 15, 1967, s. 43-55) Goldziher, Zühri'den nakledilen, "yöneticiler zorlayana dek hadisleri yazmayı doğru bulmazdık" ifadesinden hareketle hadis uydurulduğunu ileri sürer. Oryantalist metnin bir kısmını nakletmiş, arzu ettiği görüşü elde etmeyi amaçlamıştır. Halbuki halife Hişam b. Abdülmelik, Zühri'den, çocukları için hadis yazmasını istemiştir. Daha önce hadis yazılmasına karşı olan Zühri'den halife çocukları için hadis yazmasını istemiş, "Çocuklar için yazınca, diğer Müslümanlar içinde hadis yazdırmanın uygun olduğunu düşündük" açıklamasını yapmıştır. (Fesevi, el-Marife, I/355; Zehebi, Siyer, V/334) Goldziher, Zühri'nin hadis uydurmasına örnek olarak, "üç mescid için seyahat edilir; M. Haram, M. Nebi ve Beytül makdis (Kudüs)" hadisini verir ve "bu hadise göre hac üç mescidde de kabul olur" der. (Goldziher, Muslim Studies, II/44-45) Halbuki Zühri'nin bu hadisi uydurması tarihen imkansızdır. Çünkü Kudüs'teki Kubbetu's-sahra'nın inşasına 685 yılında başlanmıştır. Zühri o yaşlarda ya 12 - diğer rivayet 22 - yaşlarında olmalıdır ki bu yaşlarda halife makamındaki birinin kendinden bu derece önemli kararlar vermesi istenecek bir yaşta değildir. Ayrıca Emeviler hakkında hadis

uydurorsa idi, hemen sonra gelen Abbasiler hanedanlığı döneminde aleyhine fikirlerin olması, hakkında olumsuz kanaatlerin söylenmesi gerekirdi. Ayrıca bu hadisi, tabiin döneminden birçok kişi de rivayet etmiştir. Goldziher kaynak olarak aşırı Emevi düşmanı ve Şii olan Ya'kubi'nin 'Tarih'ini kaynak göstermektedir ki, gerek Ya'kubi zamanında gerek öncesinde veya sonrasında hac ibadeti ile alakalı, ima edilen hiç bir aksaklık veya sorundan bahsedilmez. Kısaca olay tamamıyla, oryantalistin kaynaklardan süzerek işine gelen bir rivayeti alıp amacına uygun kurgulamasından ibarettir ki, oryantalistlerin her zaman yaptığı da tamamıyla budur! (s. 137) Zühri Kimdir? Juynboll, hadis tarihinde 120 Zühri tespit ettiğini, bunlardan hangisinin gerçek veya sahte olduğunun ayırt edilemeyeceğini ifade eder. (Juynboll, Hadis tarihinin yeniden inşası, s. 190-197) Hadis tarihinde sadece Zühri adı geçerse bu meşhur olan ve tek Zühri kastedilir. Ama Zühri adı yanında diğer adları da geçerse o zaman bahsettiğimiz Zühri dışındaki biri kastedilmiş olur. Zühri denildiğinde meşhur olan kastedildiği için, ayrıca ismi zikredilmez eserlerde. Hasan b. Umare'nin Zühri'den hadis rivayet ettiğinde İbni Uyeyne'nin kulaklarını tıkadığı şeklindeki rivayeti Juynboll İbni Hacer'den aktarır. Halbuki rivayet, Zühri'nin kimliği ile alakalı değil, Hasan b. Umare'nin güvenilir olmamasıyla alakalıdır bir durumdur. (s. 139) Nitekim Hasan b. Uyeyne hadis alimlerince hadis uyduran biri olduğunda ittifak vardır. (İbni Hacer, Tehzib, II/307) Juynboll daha sonra başka bilgilerde aktarır ama bu bilgiler Zühri'nin güvenilirliği ile alakalı değil, ondan hadis aldığını söyleyen ravilerin güvenilirliği ile alakalı bilgilerdir. Zühri'nin kimliği ile alakalı hiç bir ilgisi yoktur tüm bu yazılarının. Yine bu oryantalist, mevcut bilgileri istediği gibi yorumlamaya çalışmış, bu anlayış tüm oryantalistlerde en belirgin özellik haline gelmiştir. (s. 140) Her toplumda önemli kişilerin adları yeni doğan çocuklara verilir, bu sosyal bir gerçekliktir. Zaten rical kitapları yanında 'ensab' adı ile aynı kimliği taşıyan insanları doğru tespit etmek için özel eserler de telif edilmiştir. (s. 141) Ayrıca Juynboll, Zühri hakkında başka iddialarda bulunmakta ise de kaynak belirtmediği için değerlendirmeye gerek te duyulmamaktadır. Kaynak gösterdiklerindeki durum da zaten ortadadır!

1651

Bir kez şehit oldu, 1278 kez doğdu

VEFA BORCU

Aileler, Türkiye'nin geleceğini karanlıktan kurtarmak amacıyla canını vatani uğruna feda eden şehit Atsızbay Halisdemir'e vefa borcunu ödemek için, 15 Temmuz'dan sonra doğan çocuklarına gelinden ismini veriyor. Yeni doğan erkek bebeklerinin isiminde şehit Halis Demiri'ni yapmak isteyen aileler, nüfus müdürlüklerine başvurarak bu isteklerini gerçekleştirilmeye devam ediyor. Demokasi kahramanı şehit Halisdemir'in anısını yaşatmak için bin 240 aile yeni doğan çocuklarına "Ömer Halis" ismini koydu. Bazı ailelerde şehit askerinin adını olduğu gibi yaşatmayı tercih etti. Türkiye genelinde 18 aile de dünyaya gelen bebeğine "Ömer Halisdemir" ismini verdi. FETÖcü darbeciler tarafından açılan ateşle şehit edilen Halisdemir'e vatandaşlarca gösterilen teveccüh kahrmana vefa olurken FETÖ'ye de cevap niteliği taşıyor.

01.12.2016

Juynboll'ul Salih kavramıyla ilgili iddiası ve eleştirisi

Ona göre hadis uyduran kişilere 'Salih' sıfatı verilip rivayetlerine meşruluk kazandırılmaktadır. Halbuki Salih kelimesi zühd anlamındadır. Bir insan güvenilir, ibadetine düşkün olabilir ama rivayetlerinde de hata yapabilir. Veya zabt, ezber konusunda hata yapabilir. (s. 144) Hadis alimleri bu ikisini birbirinden ayırabilmişlerdir. Abid-salih biri bile olsa, hadis ilminde insanlar cerh edilmekten, eleştirilmekten kurtulamamaktadırlar veya hadis ilmindeki hataları onların dini alandaki kimliklerinin göz ardı edilmesine engel olmamaktadır. Salih olmak ayrı, hadis ilminde ehliyet sahibi olmak ayrıdır. Hadis alimlerinin bu kelimeyi hangi anlamda kullandıkları açıktır, gizli bir anlamı yoktur. Oryantalist, Salih kavramına yanlış anlam yüklemiş ve hatalı sonuçlara varmıştır. (s. 145)

Hadis kaynaklarının güvenilirliği hakkındaki oryantalist iddialar ve eleştirisi

Schacht'a, Joynboll'a, Goldziher'e, Caetani'ye göre hadisler, II. asırda ortaya çıkmış, III. asırda metin ve senet olarak mükemmelleştirilmişlerdir. Hadislerin Hz Muhammed ile bir ilgisi bulunmaktadır. (s. 149-151, 152) David Samuel Margoliouth, Hz peygamberin Kur'an dışında herhangi bir hüküm kaynağı bırakmadığını, sünnetin arap örfü, hadisinde uydurma olduğunu ileri sürmüştür. (s. 153) Goldziher'e göre hadisler, fırka ihtilaflarında kendi görüşlerinin Hz peygamberin otoritesinden destek bulma teşebbüsüdür. (Goldziher, Muslim Studies, II/119, 73-83) Aynı oryantalist Kütüb-i Sitte, Buhari, Müslim gibi eserler hakkında Müslümanların verdikleri bilgilere Batı'da güvenildiğini ancak bunun yanlış olduğunu ileri sürer. (Goldziher, Die Religion des Islam, s. 101) Tabii sormak gerekir bu bilgiler yanlış ise bunlardan hareketle neden İslam dinini saldırmaktasınız ey oryantalistler? Doğru ise de, yanlış ise de saldırı güdüsü önplandadır..! Halbuki Goldziher bile sahabe döneminde hadis sayfalarının bulunduğunu zikretmektedir. Başta Abdullah b. Amr, Sa'd b. Ubade, Esmâ b. Ümeys, semûre b. Cündeb, Cabir b. Abdullah gibi sahabilerin hadis sayfaları bulunmakta idi. Bunlar dışında Amr b. Hazm, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ebu Evfa, Enes b. Malik gibi sahabilerin de hadis yazdığı bilinmektedir. (s. 155) Emeviler döneminde dini literatür başlamış, Abbasiler döneminde buna tıp, matematik ilim türleri de eklenmiştir. Goldziher ilk musannef yani konu esaslı eserin Buhari olduğunu iddia eder. Halbuki II. Asrın başlarında başlayan konu esaslı hadis çalışmaları, ortalarına doğru yaygınlaşmıştır. (s. 156) Şube b. Haccac ve İmamı Malik gibi istisnaları bulunmakla birlikte, hadis alimleri genel olarak hicri II. asra kadar ayırım yapmadan, zayıf-sahih her türlü rivayeti almaktaydılar. Tirmizi bu durumu, 'Birçok hadis alimi durumunu açıklayarak, zayıf raviden rivayette bulunmaktaydı, dolayısı ile güvenilir ravilerin zayıflardan rivayeti seni hataya düşürmesin.' şeklinde açıklamada bulunmakta idi. (s. 158) Bu dönemde isnadını zikretmek kaydı ile hadis eserlerinde her türlü rivayeti bir arada zikretmek geleneği hakim idi. Kütüb-i Sitte'de, diğer eserlere nispetle daha çok sahih hadis bulunduğu söylenebilir ama bu onda hiç zayıf hadisin olmadığı anlamına da gelmez. "Batıda senedli bilgi nakletme geleneği hem yoktur hem de imkansızdır. Bu nedenle onlar metin üzerine yoğunlaşmışlardır." Goldziher, aynı mantığın İslami eserler üzerinde de uygulanması gerektiğini savunur ve metin tenkitinin ihmal edildiğini ileri sürer. (s. 161) Halbuki Fatıma b. Kays ile Ömer arasındaki boşanma ve mesken hakkındaki dialog (Müslim, Talak, 46); Aişe annemizin, "Allah Ömer'e rahmet etsin" diye başlayıp mezar başında ağlama ile ilgili hadisi düzeltmesi (Buhari, Cenaiz, 33; Müslim, Cenaiz, 22) ve 'Onlar ağlıyor, o ise kabirde azap görüyor.' demesi (Buhari aynı yer, Müslim, Cenaiz, 27); Ebu Hureyre'nin Kadın, eşek, köpek ve namaz hakkındaki rivayetini Hz Aişe'nin düzeltip, 'Ben önünde yatarken, peygamber namaz kılardı.' demesi (Buhari, Salat, 105; Müslim, Salat, 270) gibi rivayetler, İslam tarihinde metin tenkidinin yapıldığının delillerindendir. Müslümanların bir şeyi kabul etmeden önce ona şüpheyle bakma cesaretini gösteremediğini iddia eden Leona Caetani'nin (Caetani, İslam Tarihi, I/85) aksine, İslam tarihi boyunca ortaya çıkan itikadi ve fıkhi ekollerin varlığı İslam'da tenkit zihniyetinin varlığını ispat etmektedir. Bu iddia bir celahet ve ön yargı ürünüdür. Bu ekollerin ortaya çıkmasının en temel sebeplerinden biri, dini kaynakları anlamadaki yöntem farklılığıdır. Nitekim, 'er-Red' adı ile başlayan eserler itikad; 'İhtilaf' ismini taşıyan eserler ise fıkhıdaki tenkit zihniyetini ortaya çıkaran ürünlerdir. (s. 162) Hz Muhammed'in, 'İctihadda isabet eden iki, hata eden bir sevap alır.' (Buhari, İtisam, 13, 21; Müslim, Akziye, 15) şeklindeki yönlendirmesi de tenkit zihniyetini oluşturan en önemli etkenlerin başında yer almaktadır. (s. 162) Hadis ilminde de, bir hadisin farklı rivayetlerini karşılaştırarak en sağlam metni tespit etme gayreti anlamına gelen, 'Muaraza' yöntemi de hadis ilminde var olan tenkit yöntemine delil teşkil eder. Eyyüp es-Sahtiyani'nin 'Hadis aldığın kişinin hatasını tespit etmek için aynı hadisi diğer kişilerin rivayeti ile karşılaştır', Abdullah b. Mübarek'in 'Hadisin doğrusunu tespit etmek istiyorsan birbiri ile karşılaştır.' gibi yönlendirmeler ve 'idrac', 'ziyadetü's-sika', 'ihtisar ve takti', 'el-mezid fi muttasilil esanid' gibi kavramlar hadis metinlerini karşılaştırma ile alakalı çalışmalara işaret eder. (s. 164) Ehli hadis, ilk 3 asır isnad tenkidini benimsemişlerdir. Dördüncü asırda ise Hakim en-Nisburi, 'Marifetu'l-ulumi'l-hadis' adlı eserinde bir bölümü, isnadı sağlam ve

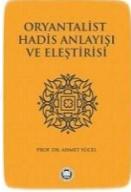
güvenilir ravilerden meydana geldiği halde metni problemli olduğundan sahih kabul edilmeyen hadislerle ayırmıştır. (Nisaburi, Marife, s. 58) Habib el-Bağdadi'de bir haberin sahih kabul edilebilmesi için akla, Kur'an'ın ayetlerine, mütevatir sünnete, icmaya, her türlü kesin delile aykırı olmaması gerektiğini ifade etmektedir. Hicri altıncı asırdan itibaren mevzu-uydurma hadislerin müstakil kitaplarda bir araya getirilmeye başlanması ile bu tür hadisleri tespit amacıyla metin tenkidi prensipleri yazılı hale getirilmiştir. Nitekim İbni Kayyim el-Cevziyye, 'el-Menaril münif' adlı eserinde senedi incelemeksizin bir hadisin mevzu olduğunun anlaşılabilmesinin prensiplerini tespit etmiştir. (İbni Kayyim, el-Menar, s. 50) Ehli rey (akıl) ekolü ise başlangıçtan itibaren içerik tenkidi yapan bir ekoldür. Ebu Yusuf, 'Kitap ve sünnete uygun olanı al, diğerlerini buna göre değerlendir. Çünkü Kur'an'a aykırı olan, Hz Peygamberden rivayet edilmiş dahi olsa ondan değildir.' demiştir. (Ebu Yusuf, er-Red, s. 24) Oryantalistlerin kendi dinlerinde gelenek esas olduğu için hadisleri de gelenek kategorisine eklemeye çalışmışlar, İncil'ler ilahi değil ise Kur'an'ı da Muhammed yazmış olmalı, İncil'e uygulanan tarihi tenkit metodu Kur'an'a da uygulanmalı diyerek, kendi içlerine düştükleri çelişkileri İslam'da da görmek istemektedirler! Oryantalist iddia, uzun hadis metinlerinin daha sonra ortaya çıkarıldığı şeklindedir. Bu iddia, Batı'da İncillerin tarihlendirilmesiyle ilgili geliştirilen, 'uzun metin daha sonra tarihlidir, metin farkları konusunda kısa olan tercih edilir.' prensibinin hadislerle uygulama anlayışından kaynaklanmaktadır. Halbuki 'İdrac, ziyadetu's-sika, ihtisar, takti, el mezid fi muttasili esanid.' gibi kavramlar, hadis metinlerinin değişime uğramasıyla ilgili terimlerdir ve hadis alimlerinin bu konudaki hassasiyetlerini ve oryantalistlerin iddialarının aksini ortaya koymaktadır. (s. 168) Oryantalist iddiaların aksine İslam alimleri başlangıçtan itibaren hadis metinlerine ilave yapılmasını kesinlikle doğru bulmamışlardır. Mücahid, 'hadisin metnine ilave etme', A'meş, 'hadis ehli, hadise vav, elif, dal gibi bir harf ilave etmektense gökten yere düşmeyi tercih ederlerdi', Main, 'Hadise ilave yapma' demektedirler. (Tirmizi, Sünen, V/746; Bağdadi, el-Kifaye, s. 212, 223, 224) Hatta bu konularda da özel çalışmalar yapılmıştır. Mesela, el-Hattabi, 'İslahu galatil-muhaddisin' adlı eserinde bazı muhaddislerce yanlış rivayet edilen 140 kadar kelimenin doğrusunu göstermiştir. (s. 170) Goldziher gibi oryantalistler, mesela Buhari'nin 600.000 hadisten seçilmiş 4.000 hadisle 'Camii's-sahih' adlı eseri yazdığı iddiasını eleştirir. Halbuki sözü edilen rakamlar hadis metinleri değil, isnadları ile ilgilidir. Hadis alimleri hadisin isnadını esas almaları bir metnin her isnadını farklı bir hadis olarak değerlendirmelerini gerektirmiştir. Onlar sahih veya değil derken, öncelikle isnadını kastederler. Dolayısı ile aynı metne sahip iki rivayet için hem sahih hem değil şeklinde iki farklı görüş ileri sürebilmektedirler. Bu, "bu isnadla sahih, diğer isnadla sahih değil" demektir. (s. 172) Zaten ibni Salah da 'İki farklı isnadla rivayet edilen tek hadis, iki hadis olarak kabul edilir' der. (Salah, Ulumül- hadis, I/261) Dolayısı ile Kütübi Sitte dönemine kadar beş veya altı nesil olduğundan, hadisin her isnadı her nesilde genişleyerek ve artarak sadece bir metin 100 bazen 150 hadis olarak görülmeye başlanacaktır. Mesela Buhari'de 4000 hadis varsa bu isnadları ile 400.000 veya 600.000 hadis olacaktır. Bazı hadisler farklı sahabiler tarafından rivayet edildiği için daha sahabe neslinde o tek hadis, seksen hadis olabilmektedir. Çünkü temel kıstas isnattır! (s. 173) Oryantalist iddia bu kadar gayret, emek ve yazarın çalışmalarını görmezden gelerek hadis tarihini adeta, sahte metin ve isnadlarla, sahtekar ravi ve muhaddislerin ortak yapımı bir senaryo olarak görmektedirler. Bunda da temel neden kendi dinlerini gerçek görüp, İslam tarihi ve eserlerinde metot ve kural tanımadan hatta birbirlerinin görüşlerine aykırı şekilde hata aramaları gayretinden kaynaklanmaktadır.

Oryantalistlerin yöntemleri ve eleştirileri

Tarihi tenkit metodunu kullanan oryantalistler, kendi dini metinleri dahil tüm eserlere tarihi bir metin olarak bakarlar. Hadislerin Muhammed peygamberle zaten ilgisi yoktur onlara göre ve amaçları Müslümanlar gibi hadislerin peygamberce söylenip söylenmediğini araştırmak değil, 'ne zaman uydurulduğunu' tespit etmektir. Çünkü uydurma olduğu zaten baştan kabul edilmiş

bir ön kabuldür! (s. 178) Abdullah b. Amr, ezberlemek amacı ile hadisleri yazmaktaydı. Bu durum peygamberimize sorulunca, ' Yazmaya devam et.' buyrurur. (Müsned, II/162; Darimi, Mukaddime, 43; Ebu Davud, İlim, 3) İslam alimleri mevzu-uydurma rivayetleri belirlemek amacı ile isnadda yer alan ravileri araştırdıkları gibi metni de esas almışlardır. Mezhepleri öven veya yeren hadislerin uydurma olduğunu da bizzat İslam alimleri kural olarak belirlemişlerdir. Her rivayet hocası veya ravisi ile her alanda araştırılmış, sahih olup olmadığı ortaya konmuştur. Oryantalistler ise hadisleri zaten Hz peygamberle ilişkilendirmezler. Onlara göre hadisler tarihi verilerdir. Bu da onların en temel hatasını oluşturmaktadır. Zira onlar teorilerine uymayan haberleri hemen uydurma olarak değerlendirip reddetmişlerdir. Ayrıca birkaç örnekten genellemelere gitmişler ve bazı kaynakları görmezden gelmişlerdir. Bunlar onların en büyük ortak hatalarıdır. (s. 181) “Schacht'ın kaynakları kullanmada keyfi davranır, haddinden fazla genelleştirme yapar ve tezindeki çelişkileri görmezden gelir.” (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhi ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 97, 119) Hadislerin yazılımında farklı görüşlerde ileri sürülmüştür. Ehli rey'den olup hadislerin yazılmasına taraftar olanlar olduğu gibi Ehli Hadis'ten olup hadislerin yazılmasına karşı çıkanlar da olmuştur. (el-Bağdadi, takyidül-ilm, s. 22) Bu Goldziher'in iddiasının yanlışlığını ortaya koymaktadır. (s. 182) Schacht, kısa metinlerin önceki, detaylı bilgi verenlerin ise daha sonraki bir tarihe ait olduğunu iddia eder. (Origins, s. 156, 165, 188) Halbuki hadis kitaplarının gelişim süreci bu iddianın tam aksine olduğunu göstermektedir. Hadis ilminde hadisler zaman geçtikçe konularına göre parçalara ayrılmıştır ki, buna 'Taktiu'l-hadis' adı verilir. Buhari bunun en meşhur örneklerindendir. Kısaca oryantalist yazarın aksine, uzun hadisler III. asır kitaplarında kısa haliyle yer alabilmiştir. (s. 183) hadise yapılan ilavelerde ayrıca takip edilmiş, 'idrac, el-mezid, ziyade' gibi tabirlerle hadislere ilave yapılmasına imkan tanınmamıştır. (s. 184) Oryantalistlere göre isnada müşterek raviden peygambere gelen kısım uydurmadır. Onlara göre müşterek ravinin tespiti ile uydurma hadisin ortaya atılma tarihi de bulunmuş olur. Ayrıca 'uydurma şahsiyetlerle maktu hadisler merfu hale getirilmiştir' derler. (Schacht, origins, s. 172; Goldziher, Muslim studies, II/148) Müşterek ravi iddiası tarihi olarakta geçersizdir. Azımsanmayacak sayıda hadisi Hz Peygamber'den birden fazla sahabe, aynı şekilde, ilgili sahabiden birden fazla tabiin, ondan da birden fazla ravi tarafından rivayet ettiği görülmektedir. (s. 187) Oryantalistler kendi iddialarına delil olacak örnekleri özellikle seçmişlerdir ki, bu konu batılı bilim adamlarınca da ifade edilmektedir. (Harald Motzki, Batıda hadis çalışmaları tarihi seyri, s. 227-229) Hicri birinci asırda genelde sözlü rivayet hakim iken, II. Asrın başlarından itibaren yazılı ve sistematik rivayete geçilmiştir. Schacht'ın müşterek ravi olarak nitelendirdiği İbni Şihab ez-Zühri, İbni Cüreye, İbni Uyeyne gibi birçok alimin, hadis toplayıcısı olduklarının tespit edilmesi, isnadın bu kişilerde kollara ayrılmasının sebebini oluşturmaktadır. (Harald Motzki, s. 63) Bu alimler kendilerinden önceki bilgileri eserlerine toplayıp sonraki nesillere aktarma görevini yerine getirmişlerdir. Bu durum birçok ravinin kendilerinden hadis almalarına sebep olmuştur. İlk dönem hadis alimleri genellikle tek ravi ve yalnız en güvenilir olduğunu düşündükleri hadisi aktarmayı düşündüklerinden çok sayıda ravi ve kaynak zikretmeyi gerekli görmemişlerdir. (Harald Motzki, s. 156) Aynı hadisin, müdevvin (hadisi toplayan) dışında farklı isnadlarının da bulunması bu durumu desteklemektedir. (s. 188) Mesela Zehebi, sahabeden başlayarak kendi dönemine dek her tabakadan hadis hafızlarından örnekler verdikten sonra şöyle der: “Bunlar güvenilir hadis hafızlarıdır. Sahabiden tabiin tabakasından biri tek başına bir hadis rivayet ederse onun hadisi sahihtir. Etbeu't-tabiinden biri tek başına hadis naklederse onun hadisi sahih garibtir. Etbeu't-tabiinden biri tek başına rivayet ederse o hadis garib ferd hadis olur. Daha sonraki tabakalardan birinde bir ravi tek kalırsa bu hadis münker olur.” (Harald Motzki, hadis tarihlendirme metodları, s. 205) Yaşanan gelenek veya hukuk ekollerinin görüşlerinin zamanla hadis olarak adlandırıldığı iddiası doğru olsa idi, hicri III. Asırda mevkuf veya maktu hadislerin bulunmaması, bunların II. Asırdan itibaren merfu olması gerekirdi. Hadis alimleri maktu veya mevkuf hadisleri hataen merfu olarak nakledenleri Reffa' olarak nitelendirip eleştirmişlerdir. (s. 190) Zamanla isnadların mükemmelleştirildiği iddiası da geçersizdir. Çünkü o zaman şu an elimizde olan hadis

kitaplarının hiç birinde meçhul veya müphem ravinin olmaması gerekirdi. Hepsinin güvenilir ravilerden oluşması gerekirdi. Hadis alimleri kusurlu olan isnadları, olduğu gibi, tüm eksik ve kusurları ile nakletmişler, kusurlarını örtmeye çalışmamışlardır. Ayrıca meçhul ravilerin daha çok müşterek ravi ile Hz peygamber arasında olduğu tespit edilmiştir. (Bekir Kuzudişli, hadis araştırmalarından oryantalist gelenek; Motzki, s. 30-32) Ayrıca Michael Cook'un da ifade ettiği gibi şayet hadis ve idnadlar müşterek ravi tarafından uydurulduysa, hadis alimlerinin güvenilir ravilerden oluşan isnadlar üzerindeki ısrarları anlamsız olurdu. (H. Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 104) Netice itibari ile hicri II. Asırda mürsel hadisleri toplayan 'el-Merasil ve el-ilel' adlı eserler yazılmıştır. (s. 192) Juynboll neredeyse tüm hadisleri uydurma kabul eder. Ama iş Hz Aişe'ye iftira edildiğine dair rivayetlere gelince olayın gerçek ve sahih olduğunu ortaya koymaya çalışır. Bu da onun değerlendirmelerindeki subjektif yaklaşıma delil teşkil eder. Yine kendi çizdiği isnad şemasında Zühri müşterek ravi olarak adlandırılmakta yani hadis uydurucusu olduğu söylenmekte ama olay Hz Aişe'ye iftira olayına gelince rivayeti ondan alabilmektedir. Halbuki kendi sistemine göre bu olayı, 'Zühri'nin uydurması' olarak adlandırması gerekmekte idi. Amad Mez, Hamilton Gibb, Von Grunebaum gibi bazı oryantalistler de rical kitapları hakkındaki hayranlıklarını ifade etmektedirler. (s. 201) Johann Fück, 'hadislerin gerçek bir özü vardır. Hadislerin ilk iki yüzyılın bir icadı olduğunu iddia eden bakış açısı, peygamberin kudretli kişiliğinin, bağlıları üzerinde meydana getirdiği olağanüstü etkiyi tamamen yanlış değerlendirmektedirler.' (Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 15) demektedir. Kısaca oryantalistler, verdikleri yanlış bilgilerle hadis alimlerine duyulan güveni sarsmayı amaçlamaktadırlar. (s. 202)

Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

1655

Hadis kitaplarının değeri

Günümüzde hadis kitapları hakkında bir takım insanlar ileri geri konuşmaktadır. Böyle konuşanların ne hadis usulünden ne hadis tarihinden ne hadis ulemasının gayretlerinden, ne metotlarından ne de muazzam hadis literatüründen haberleri vardır. Özellikle oryantalistlerin başlattığı bir söylem bazıları tarafından devam ettirilmektedir. Oryantalistlerin temel amacı hadisler hakkında Müslüman zihinlere şüphe sokmaktır. Şu kadarını söyleyelim ki, bizim ateist oryantalistler (!) Batının Hristiyan oryantalistlerinin eline su bile dökemez. Neden? Çünkü Batılı oryantalistler Arapça bilmekte, kaynaklarımıza inebilmektedir. Yazdıklarında kitabî konuşabilmektedir. Ama bizim ateist oryantalistler bırakın Arapça bilmeyi, kaynaklarımızı tanımayı, en temel dini bilgileri dahi bilmemektedirler. Ancak ne var ki, Batılı oryantalistler de kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır. Tabii sömürge zihniyetine malzeme taşımanın başkaca da yolu yoktu elbette! Şimdi değişen tonlarda ileri sürdükleri şu iddialara bakalım: Hadis eserleri güvenilirmezdir. Hadislerin hepsi uydurmadır. Hadisler 150-200 yıl ezberden ezbere nakledilmiş, sonra yazıya geçirilmiştir. Onlara nasıl güvenilsin?! Sahabe de Hz. Peygamber'e yalan isnat edebilmiştir. Onların naklettiği hadislere nasıl güvenilebilir?! Kur'an'dan sonra en sahih kitap olduğu söylenen Buhârî'de bile oldukça fazla uydurma hadis vardır. Geri kalan hadis kitaplarını varın siz düşünün?!

Bu iddiaların her biri tek tek incelenmeyi hak ediyor. Gerçi bunlara çeşitli ilmî çalışmalarla cevap verilmiştir. Biz sadece son iddiadan yola çıkarak hadis kitaplarının değerini ortaya

koymaya çalışacağız. Oryantalistlerin belirli maksatlara ulaşmak için ortaya attıkları diğer iddiaları şimdilik bir kenara koyalım. Burada esas tartışacağımız konu Müslümanların hadis kitaplarına objektif yaklaşıp yaklaşmadıklarıdır. Hadis kitaplarını tenkit edip etmedikleridir. Mesela diyelim ki, Buhari’de veya başka muteber bir hadis kitabında uydurma veya hatalı bir hadis var da Müslümanlar onu görmezlikten gelmiş midir? Yahut bir uydurma veya hata var da onu gizlemişler midir? Bu çerçevede ne kadar objektif olabilmişlerdir?

Bu sorulara cevap vermeden önce üç hususun önceden bilinmesi gerekir. Onlar da uzun uzadıya konuşulacak şeyler, ama biz özetleyelim:

Hadis değerlendirmesinin iki boyutu vardır. Sened ve metin tenkidi. Sened ve metin tenkidi tarihte mükemmel bir şekilde uygulanmıştır. Hem de benzeri başka milletlerde görülmeyecek biçimde. Raviler didik didik edilmiş, hepsi tek tek değerlendirilmiştir. Metinler Kur’an’la, akıl ve tarih bilgisiyle test edilmiş, hatalar ortaya konulmuştur. Bütün bunlar her şeyin bittiği anlamına gelir mi? Artık bizim yapacağımız bir şey yok mu? Asla! İlim beşikten mezara kadar. Kıyamete kadar ilim ve tefekkür, tenkid ve tahlil devam edecektir. Sonuçta bütün yapılanlar bir ictihaddır. İctihadda isabet de olur hata da. Önemli olan iyi niyetlerle tüm gayretimizi ortaya koymaktır.

Ravileri değerlendirmek de; hadisler sahih, hasen, zayıf, uydurma demek de bir ictihad işidir. Bu da yadırganacak bir şey değildir. Tam tersi bilimsel özgürlüğü sağlayan bir şeydir. Her varılan sonuç mutlak olsaydı, ilim de dururdu herhalde. Tabii bu, hadislere herkesin gelişi güzel “bu sahihdir, bu uydurmadır” diyebilmesi anlamına gelmez. Zira bu ilim uzmanlık gerektiren bir ilimdir. Netice itibariyle uzmanların hadislere verdikleri hükümler ictihâdîdir. Bir hadîsçi bir hadîse sahih derken bir başka alim zayıf diyebilmektedir. Elbette bunun çeşitli sebepleri vardır. Bu ayrı bir konudur. Mütevatir bir haber ictihâd dışıdır. Zira burada kesin bilgi oluşur. Onun için mütevatir habere sahih hadîs denmez. Bir anlamda mütevatir sahihin ötesindedir. Ancak sahih hadîs böyle değildir. Sahih olduğu ifade edilen hadîsin yüzde doksan dokuz Hz. Peygamber’e ait olduğu söylenebilir, ancak yüzde yüz olduğu söylenemez. Çünkü hadîse hüküm vermek, ictihâdîdir ve ictihâd da zann-ı galip ifade eder. Bu, aynen fıkıhçının bir mesele hakkında ictihâd etmesine benzer. Fıkıhçı bütün verileri toplar, konu hakkında zann-ı galibi oluşur ve hükmünü verir. Verdiği bu hüküm sonuçta bir ictihâddır, yüzde yüzlük bir kesinliği yansıtmaz. Bununla birlikte hadîsçi olsun veya fıkıhçı olsun yaptıkları ictihâdın bir değeri muhakkak vardır. Kişi ya ictihâd ehlidir, kendisi ictihâd eder, başkasının ictihâdıyla kendini bağlı hissetmez ya da ictihâd ehli değildir, bu durumda bir müctehidin ictihâdını taklid eder. Bunun gibi hadîsçiler bir hadîse sahih hükmü verdiğinde ya aksini söyleyebilecek bilgi ve birikime sahip olunmalıdır ya da bu hükmün gereği yerine getirilmelidir.

Güvenilir ravilerin naklettikleri hadisler sahihdir. Ama bu mutlak değildir. Bu çerçevede bir ilkeye dikkat çekmek istiyorum. Bu ilke hadis değerlendirme işinin hem ne kadar objektif olduğunu hem de ne kadar durağan, olmuş bitmiş bir iş değil, dinamik, her zaman üretilebilen bir süreç olduğunu ortaya koyar. Bu ilke şudur: “Hadis ravilerinin güvenilir olması metnin de sahih olması anlamına gelmez.” Yani güvenilir raviler de hata eder. Güvenilir ravinin Kur’an’a aykırı olabilecek veya tarihe muhalif bir hadisini düşünelim. Olur mu? Olur. Bu durumda teknik olarak hadise uydurma denemez. Zira raviler güvenilir. Hadis ravileri güvenilir diye de metin olduğu gibi kabul edilemez. Zira Kur’an’a veya tarihe, akla aykırı. Bu durumda söylenecek şey şudur: Ravileri güvenilir ama metin Kur’an’a vs. aykırı olmakla illetlidir, hatalı, kusurludur. Güvenilir ravilerden böyle bir şey sadır olabilir mi? Pratikte oldukça nadir olsa da teorik olarak evet sadır olabilir. Güvenilir ravi demek yüzde yüz isabet eden, hata etmeyen ravi demek değildir. Hatası oldukça az olan ravi demektir. Zaten hataları çok olsa güvenilir ravi

olmaktan çıkar, zayıf ravi olur. İşte bu nokta hadis ilminin ne kadar objektif olduğunu gösterir. Güvenilir ravi mi, her şeyini mutlak kabul ederim anlayışı yoktur. Elbette güvenilir ravinin rivayeti konusunda oldukça titiz olmalıyız, ama Kur'an'a, akl-ı selime aykırı bir durum varsa güvenilir ravinin hadisi diye mutlak kabul söz konusu değildir. Yine hadis ilminin dinamik bir ilim olduğunu da ortaya koyar. Zira her dönemde ravileri ve onların naklettikleri hadisleri, yeniden ve sürekli değerlendirme imkanı verir.

Şimdi gelelim hadis kitaplarının değerine. Benzer sorular tarihte de alimlere yöneltilmiştir. Oradan başlayalım. Mesela Nevevî'ye "Buhari, Müslim, diğer sünenler ve Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde geçen hadislerin değeri" sorulmuş, buna şöyle cevap vermiştir: "Buharî ve Müslim'deki hadisler sahihdir. Geri kalan sünen ve müsnedlerin çoğunda ise hem sahih hem hasen hem zayıf hem de batıl hadisler vardır. En iyisini Allah bilir."

Ancak Nevevî böyle söyledi diye dedikleri hemen kabul edilmemiş, özellikle Buharî ve Müslim konusunda tenkide tabi tutulmuş ve neyi kastedebileceği üzerinde durulmuştur. Zira şu bir gerçektir ki, Buharî ve Müslim'de de -mevzû veya şiddetli zayıf değil fakat- zayıf hadis vardır. Yani Buharî ve Müslim'in hadislerini değerlendiren hiçbir alim onlara teknik olarak uydurma hadis olduğunu söylememiştir. Onlarda uydurma hadis tespit edememişlerdir. Ama ravisi cerhe uğramış veya senedi kopuk bazı zayıf hadislerin olduğunu söyleyenler olmuştur. Hatta bazı hadislerin zayıflığında ittifak bile edilmiştir. Aşağıda ifade edeceğiz ama şimdiden söyleyelim; bu da abartılacak bir şey değildir. Tam tersi bir hakkı teslim etmek ve objektiflik adına önemli bir şeydir. Bu duruma göre Nevevî'nin "sahihdir" ifadesini "çoğu" şeklinde anlamak gerekir. Zira - aşağıda bir kaçına işaret edeceğiz - Müslim'in illetlerine/hatalarına dair müstakil hadis kitaplar yazılmıştır. Buharî ve Müslim'e birlikte yöneltilen tenkitler de vardır. Şerhlere baktığımızda tenkitlerle karşılaşırız. Müstakil tenkitler de bulunmaktadır. Bunların çoğuna cevaplar verilmiştir, ancak yine de -az da olsa- zayıf hadis vardır. Buharî'yi savunmakla meşhur olan İbn Hacer bile bazı hadislerde Buharî'nin hata ettiğini, ravileri içinde cerhe uğrayanlar olduğunu belirtmiştir. O zaman "Buharî ve Müslim'deki hadisler sahihtir." şeklindeki ifadeyi iki türlü anlamamız gerekir: İhticac etme, delil getirme makamında kaydettikleri hadisler sahihtir, bununla birlikte istişad ve takviye etme makamında ya da bablarda kaydettiği hadisler içinde az da olsa zayıf bulunmaktadır. Sahih olanlara nazaran zayıf hadisler oldukça azdır. Dolayısıyla genel olarak onlarda bulunan hadisler sahihdir, demektir.

Şimdi bir fikir vermesi açısından Buharî ve Müslim hakkında tenkid ve değerlendirme yapan bazı kaynakları kaydedelim. Burada sıralanacak eserler hem tenkit çalışmalarını hem de tenkitlere verilen cevapları içermektedir: Ebu'l-Fadl el-Herevî (ö. 327), İlelu'l-ehâdis fi Kitâbi's-Sahih li-Müslim. Dârekutnî (ö. 385), el-İlzâmât ve't-tetebbu': Kitap iki kısımdan oluşur. Tetebbu' kısmında Buhari ve Müslim'in hadislerinden 218 tanesini illetli olduğu için tenkit eder. Bu tenkitler önemlidir; ancak hepsi isabetlidir, anlamına gelmez. İsabet ettiklerinin yanında çoğu tenkitlerine de itiraz edilmiştir. Bunlar bir yana, hepsi isabetli olsa bile tekrarlarıyla birlikte on altı bine yakın hadisi içeren Sahihayn için çok da büyütülecek bir durum değildir. Zira bu, kitabın hadislerine oranla yüzde bir demektir. Ebû Mes'ûd ed-Dîmeşkî (ö. 401), Kitâbu'l-ecvibe amma eşkele eş-Şeyh ed-Darekutnî alâ Sahîhi Müslim, Riyad, 1998. Ebû Ali el-Ğassânî (ö. 498), Takyîdu'l-mühmel. Ebu'l-Velîd el-Bacî (ö. 474), Kitâbu 'l-cerh ve't-ta'dil fi esmâ'il-mezkûre fi Sahîhi'l-Buhari ve Müslim. Zeynuddîn el-İrâkî (ö. 806), el-Ehâdisu'l-muharrece fi's-Sahîhayn elletî tuküllime fihâ bihi da'fin ve'nkîtain. Cemâluddin b. Mâlik el-Endulusî (ö. 672), Şevâhidu't-tavzîh ve't-tashih li-müşkilâtî'l-Câmii's-Sahîh: Buhari'deki gramerle alakalı müşkilâta dairdir. İbnü'l-Cevzî (ö. 597), Keşfu'l-müşkil min hadîsi's-Sahîhayn, (thk. Ali Hüseyin el-Bevvâb), ts. İbn Hacer(ö. 852), Hedyu's-sârî: Burada İbn Hacer,

Dârekutnî'nin tenkid ettiği 110 Buhari hadîsine tek tek cevap vermiştir. Günümüzde de bu tenkid ve değerlendirmeler devam etmektedir.

Dediğimiz gibi Buharî'de tenkid konusu olup senedi kopuk olan bazı zayıf hadisler veya râvîsi cerhe uğrayan bazı hadîsler söz konusudur. Özetle Buhari söz konusu olduğunda, onu zayıf hadîsler açısından şöyle değerlendirmek mümkündür: Buhari'de tenkid konusu yapılan hadîslere bakıp hemen zayıf hükmü verilmemelidir. Muhakkak bu tenkidler araştırılmalı, ardından bir hükme varılmalıdır. Zira pek çok tenkid yapılmış, ancak bu tenkitlerin isabetli olmadığı ortaya çıkmıştır. Buhari'de zayıf hadîs bulunmadığı sanılmamalıdır. Zira Buhari'de alimlerin ittifakla kabul ettiği zayıf hadîsler bulunduğu gibi, çoğunluğun zayıf kabul ettiği hadîsler de vardır. Buhari'de zayıf hadîsin varlığı abartılarak Buhari konusunda yanlış bir kanâate yol açılmamalıdır. Buhari'de zayıf hadîsler söz konusu olduğunda şu hususlar göz önünde bulundurulmalıdır: Müellif o konuda sahîh bir hadîs bulamamıştır. Bu hadîslerin râvîlerindeki zaaf, rivayetlerini terki gerektirecek kadar şiddetli değildir. Bu hadîsler ahkâm konusunda değil, amellerin faziletleriyle ilgilidir ki, bir kısım hadîşçilerin bu konuda müsamahakâr davrandıkları bilinmektedir. Bu hadîslerin önemli bir kısmı hüccet olarak değil, başka hadîslere “makrûnen/bitişik”, istishâd/destek kabilinden nakledilmiştir.

Müsnedlere gelince onlarda zayıf ve mevzû hadîs vardır. Mesela İbnu'l-Cevzî, -Hanbelî olmasına rağmen- Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde 15 tane uydurma hadîs olduğunu belirtmiştir. Burada da altını çizerek belirtelim ki, mezhepte imamı olmasına rağmen İbnu'l-Cevzî, ilim adına objektifliği elden bırakmamış ve kendi imamını tenkid edebilmiştir. Tabii bununla birlikte İbn Hacer bu iddiayı el-Kavlu'l-müsedded fi'z-zebbi ani'l-Müsned adlı eserinde çürütmüştür. (İ. L. Çakan, Hadîs Edebiyatı, s. 36) Tekrarlarıyla birlikte kırk bin hadîsin bulunduğu bir eserde tartışmalı on beş mevzû hadîsin bulunması da abartılacak bir sayı değildir. Tam aksine müellifin ne kadar titiz ve başarılı olduğunu ortaya koyması açısından dikkat çekicidir.

1658

Kütub-i sitte içindeki sünenlere gelince onlarda zayıf ve mevzû hadîsler vardır. Zaten kütub-i sitenin bazı müellifleri naklettikleri zayıf hadîslere işaret etmiştir. Bununla birlikte günümüz araştırmacılarından Muhammed Şevman er-Rumlî, Elbanî'nin bu sünenlerde geçen ve mevzû hükmünü verdiği hadîsleri bir araya getirmiştir. Buna göre Ebu Davud'da mevzû olarak bir hadîs; Tirmizî'de on sekiz hadîs; İbn Mace'de kırk beş hadîs bulunmaktadır. Nesai'de ise -az zayıf hadîs olsa da- mevzû hadîs yoktur. (Bkz. Ahâdisu's-süneni'l-erbatî'l-mevzûa bi-hükmi'l-allame Muhammed Nasiruddin el-Elbanî, Kahire, 2001) Elbette Elbanî'nin verdiği bu hükümlerin de ictihâdî olduğu belirtilmelidir. Burada zikredilenler sadece mevzu hadislerdir. Zayıf hadis ise bu sünenlerde mevzulardan çok fazladır.

Kütub-i sitte dışındaki hadis kitaplarına gelince onlarda mevzu ve zayıf hadis bunlara göre daha da fazladır. Hatta bazı hadis kitapları vardır ki, mesela Deylemî'nin Müsned'i gibi, mevzu hadisler oldukça fazladır. Bu anlamda hadis kitapları da tabakalara ayrılmıştır. İlk sırada malum olduğu üzere Buharî vardır. Müslim bile ondan sonra gelmektedir. Gerçi Müslim'i Buharî'ye üstün tutan bazı alimler varsa da çoğunluğun görüşü tersidir. Zira Müslim'in tenkide uğrayan ravisi daha fazladır. Bundan sonra diğer hadis kitapları sıralanır.

Kısaca belirtmek gerekirse hadis kitapları büyük gayretlerin sonucu olarak bize kadar gelmiştir. Belki onları gözümüz gibi korumalı, kıymetlerini bilmeliyiz. Gerçekten çok sıkı tenkit ve elekten geçirilerek bu kitaplar oluşturulmuştur. Bununla birlikte bu durum hiçbir zaman onların kutsal ve dokunulmaz oldukları anlamına gelmez. Onları terkip edenler de birer insandır. Hata ettikleri de olmuştur. Bize düşen onlara saygıyı muhafaza etmekle birlikte ilmin gereği olarak tenkitlerini de yapabilmektir. Zaten tarihte bu tenkitler yapılmış, bize büyük bir miras

birakılmıştır. Ancak dikkat edilmesi gereken bir husus vardır ki, o da aceleyle hemen aklımızla “falan hadis akla aykırıdır” şeklinde peşin hüküm vermemektir. Böyle peşin hükümlerin verildiği birçok hadis biraz araştırılınca görülecektir ki, uygun bir yorumu vardır. Dolayısıyla hadis âlimlerinin hadis hakkında ne dediklerini görmeden hadisleri reddetmeye kalkışmak ve bu noktada sırf aklımıza dayanmak bizi yanlışlara sürükleyebilecektir. Prof. Dr. Yavuz Köktaş

Te'vîlu Muhtelifu'l-Hadîs

Metni sorunlu gözüken bir hadisi duyduğumuzda önce şu soruları sormamız gerekir: Hadisin kaynağı nedir? Sahih kaynaklarda geçiyor mu? Geçiyor ama zannımızca anlamı sorunlu ise reddetmek yerine İslam âlimleri hadisi nasıl yorumlamıştır? Alimler çelişkili gözüken hadisleri reddetmek yerine, bizden daha fazla hadise ulaşabilen muhaddisler bu hadisleri yorumlar ile akli ve İslami sınırlar içinde olduğunu çoğu kere ispat etmişlerdir: Ayakta su içmek konusu gibi. Anlamı sorunlu gözüken bazı hadislerin doğruluğunu bilim zamanla da ispat etmiştir: Sinek, sidik, tükürük hadisleri gibi. (Detay için, ‘Ateistlere cevap’ adlı yazımıza bakılabilir) Ehli sünnet çizgisine sahip alimler, hadislerin uydurma, zayıf, sahihlerini birbirinden ayırmış, bu konuda birçok eser ortaya koymuşlardır. Sorun, bizim o eserlerden haberimizin olmamasındadır. Bizler hadis âlimi değiliz; hadislerden hüküm çıkarmak bizim uzmanlık alanımız değildir. Aynı konudaki tüm naslar toplanıp uzman görüşlerine başvurmadan istinbât çabası içine girmek bizleri hataya ulaştırır. Bazı sahih hadis kaynaklarında gerçekten sorunlu hadisler vardır ama onlar da çok ama çok azdır! Onları ayıklamayı aklımıza değil, uzmanlarına bırakmalıyız! Neden mi, işte nedenlerinden sadece birisi:

Muhtelifu'l-Hadîs ilmi

Birbiri ile çelişir 'gözüken' hadislerin gerçek mahiyetlerini açıklayan bilim dalıdır. Ama ne yazık ki tıpkı Mevzu/uydurma hadis çalışmaları gibi, bu alandaki bir çok eserden ve çalışmadan günümüz Müslümanları pek haberdar değildir. Bu özet çalışma ile bu ilim dalını tanıtmayı, benzer rivayetlerle karşılaşınca kıyas ile çelişkili durum olamayacağı mantığına ulaşılmasını veya en azından bir cevap olduğunun bilinmesini amaçlamaktayız.

"Birinizin ayakkabısının tasmaşı koptuğu zaman, tek ayakkabı ile yürümesin." (Buhari, Hanbel, Tirmizi) Hz Aişe'den rivayet edilmiştir ki: "Bazen Rasulullah ayakkabısının tasmaşı kopardı da onu tamir ettirene kadar tek ayakkabı ile yürürdü." (Tirmizi) Bir kimsenin ayakkabısının tasmaşı kopunca ya ayakkabıyı atar ya da onu tamirciye götürene kadar tek ayakkabı ile yürür. Yani ortada bir çelişki yoktur.

"Rasulullah asla ayakta bevletmedi." (Hanbel). Huzeyfe'den gelen rivayette ise "Rasulullah'ın ayakta bevlettiği" (Buhari, Hanbel) rivayet edilir. Rasulullah normal zamanlarda asla ayakta bevl etmemiştir. Fakat balçık, sulu çamur veya pislik sebebiyle oturmanın mümkün olmadığı yerlerde istisnai bir durum olarak ayakta bevletmiştir.

"Ben şüphe etmeye babam (Atam) İbrahim'den daha layığım." (Buhari, hanbel). Bu İbrahim (as)'ın şahsına hakaret değil midir? Bakara 260. ayet inip, Müslümanlar: "İbrahim (as) şüpheye düştü ama bizim peygamberimiz düşmedi." demeleri üzerine Rasulullah'ta tevazu ile İbrahim'i kendinde üstün tutarak yukarıdaki sözü söylemiş, yani "Ben ondan daha aşağı derecede olduğum halde şüpheye düşmedik, o nasıl şüphe eder." demek istemiştir.

Yüzüncü yıldan bahsederken, "Muhakkak ki o gün yeryüzünde nefes alan hiç bir insan kalmayacaktır." (Hanbel) Halbuki hala insanlar yaşamaktadır. Rasulullah "Yeryüzünde o gün sizden hayatta kimse kalmayacak." demiştir. Ravi "Sizden" kelimesini düşürmüştür. Benzeri durum "Uğursuzluk üç şeydedir, at, ev, kadın." hadisinde de olmuştur. Ravi Ebu Hureyre: "cahiliye döneminde- İslam öncesi- uğursuzluk 3 şeydedir..." şeklindeki rivayetin baş tarafını duymamış, sonradan sohbeye iştirak etmiş, o da sanki İslam'ın görüşü imiş gibi bu hadisi rivayet etmişti. Hz Aişe ise duruma sonradan açıklık getirmiştir.

"Güneş ve ay kıyamet günü dürülüp sarılarak ateşe atılmış iki öküzdürler." (Buhari) Güneş ve ayın günahı ne? Enbiya 98. ayetinde belirttiği, tarihte şemsiler, astroteologlar; günümüzde ezidiler, Japonya'da şintoistler, uzak doğu öğretilerinde hala devam eden güneş, aya tapanlara karşı, kıyamet günü en büyük azap olarak taptıkları ile beraber cehenneme atılmaları olacaktır. Kısaca İbrahim 33. ayetinde belirttiği gibi, Allah'ın emirlerini yerine getiren ay, güneş yine cehenneme bir görevli olarak girecek, azap gören değil, azap aracı olacaklardır. Hadiste de öküz kelimesi özellikle bu anlamda kullanılmıştır ki, tarihte Yahudi, günümüzde Hindular hala ineklere tapmaktadırlar.

Rasulullah (sav): "Asla hiç bir peygamber Allah'ı inkar etmemiştir." derken, Buhari ve Hanbel'den rivayet edilen hadiste: "Küçük yaşta iken iki meleğin kendisine gelip kalbinden bir kan pıhtısı çıkardıktan sonra kalbini yıkadıklarını ve yerine koyduklarını." rivayet edilir. Burada bir tenakuz, ihtilaf yok mudur? Rasulullah hanif dini üzere idi. Asla putlara tapmamış ve daima tek yaratıcıya inanmıştır. Ama tabii ki islam dini gelene dek imanın detayları hakkında bilgi sahibi değildi: "Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun." (Şura, 52) İkinci hadis Rasulullah'ın peygamberliğe hazırlık aşamasında olan bir olaydan bahsetmektedir, yoksa olayın Allah'a iman konusuyla bir alakası yoktur. (Difaun ani's-sunne, II/115)

"Ümmetim yağmura benzer başı mı hayırlıdır, sonu mu belli olmaz." (Tirmizi) buyrulurken diğer bir hadiste ise, "Ümmetimin hayırlısı benim peygamber gönderildiğim asırdır." (Hanbel) buyurulmuştur. İkinci hadis doğrudur, esastır. Birinci hadis ise sonradan gelenlere iltifat, taltif için söylenmiş bir sözdür. Ashaba yakın olduklarını ifade eder. Tıpkı bir sahabi (Tihame) hakkında: "O bal tulumuna benzer, sonu mu , başı mı iyidir, bilinmez." (Hanbel) hadisi gibi.

"Beni Yunus (as)'dan üstün tutmayın. Peygamberler arasında üstünlük tercihi yapmayın." (Buhari, Hanbel) , derken diğer hadiste: "Ben kendisi için yer yarılıp parçalanacak (kabirden çıkacak olan) ilk kimseyim -övünmüyorum- " (Hanbel) dediği rivayet edilir. Birinci hadis esastır. Bu konuda ayette vardır: "O'nun elçileri arasında hiç birini (diğerinden) ayırdetmeyiz." (Bakara, 285) İkinci hadis -zaten övünmüyorum- diyerekte işaret edildiği gibi, var olacak olan husular ifade edilir, kıyamet günü ilk dirilecek olan Rasulullah (sav)'dır, bu bir vakıa, realitedir ve olacak olan bir şeyin ifadesi de kibir değildir.

"Kalbinde hardal tanesi kibir olan cennete giremez." (Buhari, Hanbel) buyrulurken, " Zina etse de, hırsızlık etse de 'Lailahe illellah ' diyen cennete girer." (Buhari, Hanbel, Müslim) buyurulmuştur, tenakuz değil midir? Hadislerin çeşitleri vardır, kimi tenzih (Sakındırma), kimi teşvik (Yönlendirme) hadisleridir. Mesela Rasulullah (sav) " Cemaatle namaz kılmayanın evini yakasım gelir." veya " Kim ki 4. kez sarhoş yakalanır, onu öldürün." buyurur ama her ikisi de olunca ne ev ne öldürme emri vermiştir. Amaç insanı sakındırmak, korkutmak, İslam'ın o işe ne kadar olumsuz baktığını göstermektir. -Bu konu sünnet müdafaası başlıklı yazıda ele alınmıştır.- Birinci hadiste bu mihval üzerine değerlendirilmelidir. "Kibir kötüdür, sakınılmalıdır, cennete girmek isteyen kibre yaklaşmamalıdır", anlamındadır. İkinci hadis ise asıl olandır.

"Benim minberim cennet kapılarında bir kapı üzerindedir." (Lisanul arab, 9-381, Hanbel) ve "Benim kabrim ile minberim arası cennet bahçelerinden bir bahçedir." (Buhari, Hanbel) buyrulur. Halbuki birçok ayet ve hadis cennetin bu dünyada olmadığını ifade eder. (Necm,114-115; Ali İmran, 133, Buhari, 8-1, Hanbel, 1-422) Hz Resul zikir halkalarını, ayrıca hasta ziyaretini de cennet bahçesi veya yoluna benzetmiştir. (Hanbel) Kısaca, 'o amel, yerler- de yapılan ibadetler- cennete götürecek, cennete vesile olacak' anlamında ifade edilen sözlerdir. Zaten I. hadiste kapı anlamındaki 'Et-tur'a' kelimesi kanal ağzı anlamına gelir. Yani benim minberim -den alınan bilgiler- cennete açılan bir kapıdır, anlamındadır. Bu hadisleri, teşvik hadisleri olarak nitelendirebiliriz.

Rasulullah (sav): "Her doğan İslam fitratı üzerine doğar. Sonra ana-babası onu yahudi, hristiyan yapar." (Buhari, Hanbel) buyrulurken sonra "Şaki -Cehennemlik- annesinin karnında da şaki'dir. Said (cennetlik) anasının karnında cennetliktir." (Buhari) buyrulur. Bu birçok ayet ve hadise karşı anlamlar içeren ifadelerdir bunlar. Birinci hadis esastır, her insan İslam fitratı üzerine

doğar! İkinci hadis ise lavhi mahfuzdan bahsetmekte, insanların cennetlik veya cehennemlik olduklarını Allah'ın ezelden bildiği ifade edilmektedir. Yani kaderle alakalı bir konudur ikinci hadiste anlatıllar. Allah her şeyi önceden bilir ki bu konu 'Kader' isimli yazımızda ele alınmıştır.

Bir hadisinde peygamberimizin kabir ehli ile konuştuğu ifade edilir. (Buhari, Hanbel) Halbuki Allah "Sen kabirde olanlara sesini duyuramazsın, sen ölümlere sesini duyuramazsın." (Fatır, 22; Rum, 52) buyurmaktadır. Ayetlerdeki ölümlerden kasıt yaşayan ölümlerdir, İslam'a kulaklarını tıkamış, duymaz, hak-hakikat cahilleridir! Yani "ölü gibi gerçeğe karşı duyarsız, önyargılı, cahil kişilere sen Allah'ın nurunu -Kur'anı- duyuramazsın" demek istemektedir yüce Yaradan. Bu konuda 'Kur'an'da teşbih' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Rasulullah (sav): "Senden benim ve akrabalarımın zenginliğini isterim." (Hanbel) buyurulurken diğer hadiste: "Allah'ım beni 'miskin' yaşat." buyurmaktadır. Bu zıtlık değil midir? Miskin kelimesi 'Sukûn' kelimesinden türemiştir. Arapçada bir kişi yumuşak huylu olduğu, tevazü gösterdiği olduğu zaman "temeskene'r-raculü": Adam miskinleşti, denir. Kısaca İslam fakirliği teşvik etmez, aksine bir çok ibadet için zengin olmalıdır: Zekat, hac, kurban gibi. Miskin: 'sadece Allah'a muhtaç olan, alçakgönüllü kimse' anlamındadır.

Rasulullah (sav): "Zina eden, zina ederken mü'min değildir, hırsız da hırsızlık ederken mü'min değildir." (Buhari) derken başka bir hadiste: "Zina etse de, hırsızlık etse de 'Lailahe illellah' diyen cennete girer." (Buhari, Hanbel) buyurur. Birinci hadisten kasıt; 'Bu kişilerin imanı o işi yaparken 'kamil iman' değildir.' anlamındadır. 'Zina "ederken" müminlik sıfatı kalkar, imanı kamillikten uzaklaşır, ta ki tövbe edene dek' denmek istenmektedir. Bu hadiste tenzih hadislerindendir. Mesela "Komşusu aç iken tok yatan iman etmiş olmaz." (Buhari) hadisi gibi.

Rasulullah (sav): Deri dibağatlandı (işlendimi) mı temiz olur." derken başka bir hadiste de ölü bir koyunu görünce: "Derisinden faydalansa idiniz ya!" (Buhari, Hanbel) buyurduğu rivayet edilir. Başka bir hadisinde ise: "Ölü hayvanın ne derisinden ne sinirinden faydalanın." (Hanbel) buyurduğu rivayet edilir. II. hadiste geçen 'El-ihâb'; dibağatlanmamış deri için söz konusudur. Dibağatlanınca bu isim ondan kalkar. Yani "Dibağatlanmamış deriyi dibağatlanıncaya dek kullanmayın." denmek istenmiştir. Nitekim "Ne de sinirinden" sözü de bunu açıklar. Çünkü sinir dibağat kabul etmez. Başka hadiste bu konuya açıklık getirir:

Rasulullah (sav) Meymune annemizin azadlı cariyesine ait bir hayvan ölüsüne rastlayınca: "Onun derisini alsalar ve dibağatlayıp kullansalardı ya!" buyurmuştur. (Hanbel) Aslında bu konu bizi hadis alanında önemli bir kurala da götürür. Bir konu hakkında sadece bir eserden - Mesela Buhari'den- okunan birkaç hadis bizi bir sonuca ulaştırmamalıdır. O konu hakkındaki tüm hadisler -ayetler- bir araya getirilip, konunun genişletilip daraltılmadığı, yasaklanıp serbest bırakılmadığı gibi konular tam anlamı ile anlaşılınca bir hükme, sonuca ulaşılmalıdır. Mesela Hz Muhammed (sav) bir hadisi ile kadınların mezar ziyaretini yasaklamış, diğeri ile serbest bırakmıştır. Tek bir hadisi okuyup onunla amel etmek bizi İslam'ın ruhunu anlamaktan alıkoyar. Hz Muhammed İslam'ın ilk dönemlerinde İslam'ın ruhunu anlayamayan, ölüme bakışını kavrayamayıp, cenazelerde bağırıp üstünü başını yırtan kadınları görünce ziyareti yasaklamış, zamanla İslam'ı, ölümü kavrayan kadınlara ise serbest bırakmıştır. Demek ki ayet ve hadislerde asıl olan o nasların amaç, ruhunu kavrayabilmektir. Bu da bir uzmanlık alanıdır!

Bir hadiste: "Kıyamet günü Allah'ın görülebileceği." (Buhari, Hanbel) bildirilir. Halbuki A'raf, 143 ve En'am,103 Allah'ın görülemeyeceğini bizlere bildirir. Ayetler dünyada Allah'ın görülemeyeceğini anlatır. Hadis ise kıyamet gününden bahsetmektedir. Allah'ın mümin kullarına ilahi hediyesi anlatılmaktadır. Kıyamet, 22-23. ayetler de hadisi doğrular: "Kıyamet günü nice yüzler rablerine bakarlar."

"Zamana sövmeyiniz. Çünkü Allah zamanın ta kendisidir." (Muvatta) Allah'ın yarattığına sövmek, onu yaratana eksiklik izafe etmektir. Başka bir hadiste: "Rüzgara sövmeyiniz, çünkü o rahman'ın nefesidir." (Hanbel) buyrulur. Bu hadiste de aynı mantık kullanılmıştır: "Rahman olan Allah'ın bir ferahlık ve rızık vesilesi olarak insanların hizmetine sunduğu rüzgara

sövmeyin” denmektedir. Rüzgârda, zamanda her şey gibi Allah'ın insana hizmet için yarattığı şeylerdir. İnsan sorumluluklarından kaçmak için, bunlar dahil yaratılanlara suç bulmamalı, onlara hakaret etmekle kendini kandırmamalıdır.

Namazı cemaatle kılmayan -Evde kılanlara- cemaate katılın bu size nafil olur." (Hanbel, Ebu Davud) buyururken, başka hadiste: "Bir namazı günde iki defa kılmayın." rivayeti vardır.

Arada çelişki yoktur, birinci hadiste kılınan ikinci namazın nafil olduğu belirtilirken, ikinci hadis 'farz' olan namazlardan bahsetmektedir. Yani 'farz niyeti ile aynı namazı ikinci kez kılmayınız' demektir, ama nafil niyetle cemaate katılanın amacı zaten 'nafil' kılmasıdır.

Hiz. Muhammed cünüp iken uyumak istediğinde namaz abdesti gibi abdest alırdı. (Buhari, Hanbel) şeklinde bir rivayet varken başka bir rivayette: "Suya el sürmeden cünüp olarak uyuduğu." (Hanbel) rivayet edilir. Bu ikisi de caizdir. Belkide toprak ile teyemmüm almıştır bu husus belirtilmemiştir ama efdal olan abdest alıp uyumaktır -Namaz vakti geçirmemek ise farzdır, bu ayrı konu!- Hiz Muhammed (sav) her zaman en efdal olanı yapardı ama ruhsat, izin olduğunu göstermek için bazen istisnai bu tür uygulamalarda yapar, bu ruhsatı ümmetine örnek olarak gösterirdi.

Bir hadis: "Geride kalanların kendisine ağlamalarından ötürü ölüye azap olunur." (Buhari, Hanbel) buyrulur. Bu Fatır, 18: "Kimse başkasının günahını yüklenmez." ayetine aykırıdır. Abbas'dan gelen rivayette: "Yahudi kabrinin yakınından geçerken, 'Muhakkak o azap olunuyor, geride kalanlar ona ağlıyor' buyrulmuştur." (Buhari, cenaiz, 32/6, 32/5) Yani hadis, Müslüman olmayan ölü için, "O zaten azap görüyor, ağlamalar işe yaramıyor." mealinde söylenmiştir. Hiz. Aişe'den gelen bir rivayette bunu doğrular. (Ebü Şehbe, Difaun anî's-sunne, I/214; Prof. İbrahim Sarıms, Rivayet kültürü ve yanlış din anlayışı, s. 306)

Maymunların zina ettiğinden dolayı bir maymunu recmettiğini rivayet edilir. (Buhari) Recm Yahudilerde var. maymunlar Yahudi mi ? Bu hadis değil, Amr b. Meymun'dan gelen bir haberdır. Bir maymunu taşıyan maymunları görünce Yahudilerin recm cezası ile ilişkilendirip olayı aktarmıştır. Tıpkı 'Üc b. Unuk' adlı kişinin boyu ve eni ile ilgili aşırı mübalağalı haber gibi. Bu da ne hadis ne sahabiden gelen bir rivayettir. Ehli kitabın rivayet ettiği eski bir haberdır yani uydurmadır. (İbn Kayyim el-Cevziyye, el-Menârü'l-münîf, s. 77; Ali el-Kârî, el-Esrârü'l-merfû'a, s. 447-448)

Keler (kertenkele cinsi bir hayvan) hakkında Hiz Muhammed (sav): "Onu ne yerim ne yenmesini yasaklarım. Onu ne helal kılarım ne haram." (Buhari, Hanbel) buyururken bir çok sahabe keler yemiştir. İlk ravi hadisin birinci bölümünü rivayet ettikten sonra, kendisi şahsi görüşünü eklemiş, "Ne helal haram kılarım." mealindeki söz sonradan hadise eklenmiştir. Yani ravi Peygamberimizin sözünden bu anlamı çıkarmıştır. Daha sonraki zamanlarda ise raviler bu eklemeyi de hadis olarak rivayet etmişlerdir. Başka bir hadis ise olayı açıklamaktadır. Keler yiyenleri görünce: "Yiyiniz, şüphesiz o helaldir, onu yemenizde bir mahsur yoktur. Lakin o benim kavmimin yiyeceği değildir." (Buhari) buyurmuştur.

"Benden Kur'an haricinde hiç bir şey yazmayınız. Kim benden bir şey yazdı ise onu silsin." (Hanbel) derken, Abdullah b. Amr b. el-As'a ise izin vermiştir. (Hanbel) Kur'an ile karışması ihtimaline karşı ilk dönem hadis yazımını yasaklayan Hiz. Muhammed (sav), bu tehlike ortadan kalkıp, ayet-hadis ayırımını yapabilecek olanlara bu izni vermiştir. Yani tıpkı mezar ziyareti meselesi gibi. Topluluk bilinçlendikçe yasaklar ortadan kalkmıştır.

Bir hadisinde peygamberimiz: "Ben eğlence ve şakadan değilim; eğlence ve şaka da benden." (Tac: II/346) buyururken, başka hadislerde şaka yaptığı, eğlenenleri izlediği (Buhari), Hiz. Aişe ile yarıştığı (Hanbel) rivayet edilir. Hiz Muhammed Müslüman vakarına aykırı olmadan eğlenmiş, gülmüş, şaka yapmıştır. Yoksa boş, batıl, yalan, gıybet vb. şeylerden ise uzak durmuştur. Peygamberimiz bir hadisinde: "Nikahı ilan ediniz! Ve nikahta def çalınız." (Buhari) buyurmuştur.

"Vücudunu dağlattıran da, okuyup üfleten de Allah'a tevekkül etmemiştir." (Hanbel) hadisi, "hacamat ve ateş dağlamasını tedavi olarak öneren" hadis (Buhari, Müslim) ile ihtilaflı değil midir? Cahiliye Araplarında şöyle bir adet vardı: Uyuz olan hayvanların iyileşmesi için sağlam hayvanlarını dağlardı. Yani uyuz deve serbestçe dolaşırken sağlam develer dağlanırdı. Yani dağlanmakla develerin uyuzdan korunacağını zannetmek İslam'a aykırı bir görüştür. İkinci hadis ise tedavi amaçlı dağlanmadan bahseder ki bu ise caizdir.

Bir hadisinde Rasulullah ayakta su içmeyi yasaklarken (Hanbel), İbn'ü-l Ömer'den gelen bir rivayette (Buhari) ise O'nun "Ayakta su içtiği" rivayet edilmiştir. Araplar birisine: "Bizim işimizi görmek için kalk." dediklerinde o kişinin kalkmasını değil, yürüyerek veya koşarak işlerini görmesini isterler. İlk hadisteki ayakta durmaktan maksat 'yürümek' anlamındadır. Yürüyerek yiyip içmek ise yasaktır. Çünkü boğazına tıkanma, göğsüne su kaçma ihtimali mevcuttur. İkinci hadiste belirtildiği şekilde yani ayakta, ama yürümeden, su içmek ise caizdir. Kaynak: İbn Kuteybe; Te'vilu muhtelifi'l hadis; Muhammed Ebu Şehbe, Difaun anî's-sunne.

Müslüman alimlerin objektifliği

Oryantalistler (ve ateistler) bir taraftan hadisçileri hadisleri tahrif etmekle suçlamaktadırlar. Mesela M. J. Kister bu iddiayı savunanlardandır. (Studies in Jahiliyya and early Islam, s. 275. Devamı için, 'Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi' adlı kitap özetimize bakılabilir.) Halbuki hadisçiler hadis uydursalar, hadisleri tahrif etseler veya sadece işlerine gelen rivayetleri kaydetselerdi, Hz peygamberin ve İslam'ın aleyhine delil arayan Oryantalistler, bugün ellerinde hiçbir malzeme bulamazlardı. Eğer böyle bir düzenleme olsa idi oryantalistler, 13 asır sonra İslam'a saldırı sebebi sayabilecekleri bir yazı bulabilirler mi idi? Zaten Kister tarafından 'tahrif edildi' diye lanse edilen rivayetin içinde olduğu kitap orijinal şekliyle M. Hamidullah tarafından aynen basılmıştı. Benzer durum İslami siyer çalışmaları içinde geçerlidir. Oryantalistler hem bu yazılı eserleri uydurma-tahrif edilmiş kabul ederler hem de sonradan uydurulduğunu iddia ettikleri bu eserleri kaynak gösterip İslam'a saldırırlar! Örnekler için 'İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru' adlı yazımıza bakılabilir. Oryantalistlere sormak gerekir, eğer tahrif varsa neden İslami eserleri kaynak olarak eserlerinizde gösteriyor ve kullanıyorsunuz veya tahrif yoksa bu tahrif iddiası, bu usulsüzlük, metodolojiden yoksunluk neden ve ne kadar bilimsel bir yaklaşım tarzı içermektedir?

"Buhari'de peygamberin 9 yaşındaki kız ile evlendiği yazıyor. Peki bu nasıl iş?"
diyen ateist arkadaş

Buhari'de peygamberin parmaklarından su fişkırttığı da yazıyor. Buna inanıyor musun?

İslami eserlerden alıntı yapılarak İslam'ı karalamaya çalışanlara öncelikle şunu hatırlatmamız gerekir: Tüm bu rivayetler, Müslüman alimlerin aktardığı haberlerdir. Müslüman alimler asla bir şeyi gizleme gayreti içine girmemişlerdir. Ama haberin aktarılması ayrı, 'delilleri ile doğru veya yanlış olduğunun tespiti' ayrı konudur! İslam alimleri her habere doğru imiş gibi değer vermiş, eserlerine almış ve aktarmıştır. Kaynakların tek tek incelenip sahih, zayıf veya uydurma olduğunun tespit ise başka alimlerin görevidir. Biz hadis kitaplarını okuyanlar hadis uzmanı

olmadığımız için, 'rical ve mevzuat' üstadı olan alimlerin 'değerlendirmelerine göre' haberleri doğru veya yanlış kabul edip ona göre değerlendirmeliyiz. Kimse merak etmesin, "Sinek hadisinden deve sidiği" hadisine dek, sahih olduğu ortaya çıkan tüm rivayetleri kabul eder ve savunuruz. (Bu rivayetler hakkında, 'Ateistlere cevap' adlı yazımıza bakılabilir!)

“Bizim kaynaklarımız, tamamen objektif olarak bir konuyla ilgili ister ‘şaz’ (genel kabule aykırı rivayet) ister ‘kıyle’ (Bu konuda ‘şöyle de denilmiştir, gerçeğe aykırı şu söz de söylenmiştir’ türü sözler) hükmünde olsun, her türlü görüş, iddia ve itirazları zikretmeyi ihmal etmez ama hemen arkasından söz konusu yanlış görüş, batıl iddia ve temelsiz itirazlara cevapta verirler. Oryantalistler ve ateistlere ‘Müslümanların genel kabulüne aykırı iddialarda bulunma fırsatı veren şey, Müslüman bilginlerin hakikate olan derin saygılarının gereği olarak zamanında yazılıp söylenmiş şaz ve kıyle mahiyetindeki görüşleri’ kitaplarına almış olmalarıdır. Eğer alimlerimiz bunları almamış olsalardı, oryantalistler İslam hakkında şüphe uyandıracak malzemeyi bulamazlardı. Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama aynı kaynaklardaki verilen cevapları göz ardı ederler.” (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, s. 207. Sayı, s. 60-67) Bunu sadece oryantalistler değil ateistler de de (Mesela T. Dursun'da çok miktarda) görmek mümkündür!

Oryantalistler İslami kaynaklar içinde nerede “Delilsiz, merdud (İslam âlimlerince doğru kabul edilmeyen, kaynakları ile iddiaları çürütülmüş), senetsiz, uydurma, güvenilirmez, istisna, mürsel, munkatı vb.” ne haber bulurlarsa almış ve İslam’a saldırmışlardır. Halbuki İslam âlimleri yukarıda örnekleri verildiği gibi eserlerine gelecek nesillere ne bulmuşlarsa almış ve aynen aktarmışlardır. ‘Onlar almış, korumuş, aktarmış, elekten, aklî ve ilmi- tarihi süzgeçten geçirmeyi biz sonraki nesillere bırakmışlardır’ "Rivayet dönemine ait eserlerde senedlerin zikredilmesi, hadisin sıhhatinin değerlendirilmesini muhataba bırakılması anlamına gelmektedir." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 160) “Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine olacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir! Bunun en güzel örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin, İslam kitaplarında yer almasıdır.” (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 255) “Tarih boyunca İslam atölyesinde işlenen bütün fikirlerin yongaları (Küçük parçaları) sayılan şaz (istisna) fikirler dahi atılmamış, bir tarafa kaydedilmiştir.” (Faruk Beşer, Bana bir İslam ısmarlayın ki, Yeni Şafak, 23.12.2018) “Hz Muhammed'e sahte peygamber diyenlerde (Adları sayılamayacak kadar çok Hristiyan ve Yahudi oryantalistler) Ona, dürüst, samimi hatta kahraman diyenlerde (E. Gibbon, A. Schimmel, H. Grimme, A. Reland, H. Stubbe, T. Carlyle, R. Arnaldez, Davenport, Higgins, Lamartine, Hammer, Goethe, L. Massignon gibi) büyük oranda ‘aynı kaynakları’ kullanmışlardır. Buradaki ‘fark ön yargı ve ideolojik kabullerden’ kaynaklanmaktadır. (Prof İ. Sarıçam, Prof S. Erşahin, Batı oryantalizminin Hz Peygambere bakışı, Eskiye Dergisi, sayı 5)

“İslam kültüründe tedvin edilen (kuralları konulup, yazılarak oluşturulan) ilk ilimler dini ilimlerdir. Bu ilimlerde ise ‘ilk dönemlerde’ hakim olan tek yöntem, nakil ve işitme yolu ile bilgi elde etme yöntemidir. Bu yöntemin en hassas noktası, herhangi bir konuda, öncekilerin ortaya koyduğu rivayetleri, ‘üzerinde herhangi bir değerlendirme yapmadan olduğu gibi’ aktarmaktır. Öyle ki bu rivayetler, onları aktaran İslam âlimlerinin ‘inancına aykırı olsa bile’ üzerinde ‘hiçbir değişiklik yapmadan olduğu gibi’ aktarmışlar, rivayeti bir emanet gibi titizlikle korumuşlardır. Özellikle tarihsel olaylar; bu bağlamda peygamberimizin hayatı, ilgili bütün rivayetleriyle birlikte aktarılmış, rivayetler arasındaki çelişkiye bile hiç dokunulmamıştır. Çünkü bu ilimleri oluşturanların amacı bir kültür hazinesi oluşturmak, geçmişin kültürel mirasını olduğu gibi aktarmaktır. “Taberi, eserindeki ‘rivayetleri’ teklif ve (benzerlerini bir araya getirerek) tevhit etmeyi (birleştirmeyi) bile bir tür tahrif (kasıtlı değiştirme ve bozma) olarak düşünmüş bunları ‘aynen’ eserine yerleştirmiştir. (Dr. İhsan Arslan, Halife Muktedir'in Halifeliği ve Şahsiyeti, s. 274) İslam bilginlerinin bu ilim elde etme yöntemi ve yöntem ahlakına uygun hareket

ederek, elde ettikleri bilgiyi kutsal bir emanet gibi korumaları, asırlar sonra bilgi de dahil her şeyi metalaştıran modern dünya düşünürleri tarafından, dibine kadar istismar edilmiş ahlaksızca kullanılmıştır. Taberi'nin yanında İbn-i Hişam, Zehebi, Vehb b. Münebbih ve benzeri "tarihçiler, ayrıca hadisçiler ve bir kısım tefsirciler de eserlerini aynı yöntemle" yazmışlardır. İslam düşünürlerinin ilim ve onun en değerli ürünü olan bilgi (rivayet) karşısındaki bu ahlaki tutumlarına karşın modern dünyanın tarihçileri, insanlık tarihi üzerinde istedikleri gibi oynamayı ve onları tahrif ederek oradan bir toplumsal mühendislik projesi çıkarmayı ahlaksızlık olarak görmemiş, üstelik gerekli görmüşlerdir. Bu nedenle İslam bilginlerinin siyer ve tarih kitapları, Batılı tarihçiler (Oryantalistler) ve toplum mühendisleri elinde birer iftira kaynağı haline getirilebilmiştir. Batıdaki oryantalistler ve onların yordakçıları boş durmamış, İslam kaynaklarındaki rivayetlerden iftira üretmeye devam etmişlerdir. Batı'da bunlar olurken ülkemizdeki Batıcılar da hemen bu kervana katılmış, İslam'ı karalamayı sürdürmüşlerdir. Ülkemizdeki Batıcılar, bu metodolojik gerçeği iyi bildikleri halde ahlaksızca İslam bilginlerinin rasyonel bir değerlendirmeye tabi tutmadan oluşturdukları eserleri kaynak göstererek İslam dinine ve onun peygamberine saldırmaktadırlar. Halbuki rivayet yoluyla oluşturulan eserler, işlenmemiş ham madde gibidir. Bu hammaddeyi sahibi işlemeyen başkasının keyfine göre işlemesi ne bilimsellik ne de akademisyenliktir; bunun adı ahlaksızlıktır." (Prof. Dr. Hasan Ayık, İslam Kültür Mirası ve İslam Âlimlerinin Bilgi Edinme Ahlakı Karşısında Modern Dünyanın Dayanılmaz Ahlaksızlığı)

Müslüman alimler, günümüzün tarafsız, bilimsel diye tanıtılan birçok aydın geçinen bilginlerden çok daha fazla objektif ve bilime saygılı idi! Müslüman "Alimler, hatalı olabileceklerini gösteren önemli bir delille karşılaştıklarında da, kararlarını değiştirmişlerdir."

(Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhi ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 83) Bu konuda başta mezhep imamlarımız olmak üzere birçok örnekler kayna kitaplarımızda bulunmaktadır.

1665

Müslümanların, İslam alimlerinin yazdığı eserlere yaklaşım tarzı nasıl olmalıdır? Bizler tefsir kitaplarında geçen isrâiliyat kaynaklı rivayetleri, hadislerin mevzu/uydurma olanlarını ve İslami eserleri de var olan insan kaynaklı hataları reddederken, bunlardan arınmış 'tüm' tefsir, hadis, siyer vb. eserleri kaynak olarak kabul ederiz, savunur ve müelliflerine hürmet eder, saygı duyar ve kendilerine dua ederiz.

Öncelikle bilmemiz gerekir ki, "Hz peygamber ve sahabeden gelen bilgiler 'rivayetler aracılığı ile' geldiği için kesin olmayıp zannidir. Her rivayet ciddi bir şekilde gözden geçirilmeli, incelenmeli, sahih olup olmadığı tespit edilmelidir." (Prof. Bünyamin Erul, Y.N. Öztürk'ün kendi dilinden Hz Muhammed (Eleştiri yazısı); Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 172) "Peygamberimizin oğullarının isimleri ile ilgili 'münker/reddedilen' bir rivayeti İbni Asakir, münker olduğunu kabul ettiği halde rivayet etmiştir." (İ. Kesir, el-Bidaye ve'n-Nihaye, V/308) "Büyük İslam alimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekinmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. Onların 'bildikleri bu bilgileri' biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken, sözleri nakleden ve rivayetlerin 'değerlendirmelerini yapan alimlere kulak vermek' zorundayız. Bu alimler, 'kitaplarına topladıkları rivayetleri, senetlerine bakmadan hepsini mutlak doğruymuş gibi algılayacak bazı cahil ve kötü niyetli kişilerin çıkabileceğini hiç düşünmemişlerdi.' Dönemleri, hangi ravinin rivayetlerinin güvenilir, hangisinin güvenilirmez olduğunun 'herkesçe bilindiği' bir dönemdi. Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin 'bütün rivayet yolları göz önüne alınarak' hüküm verilmelidir. Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür?" (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 11- 13,140, 149)

Hadis Kitapları

"Hadis usulünde, 'aktardığı rivayetin senedini veren alimin, okuyucuyu senette ismi geçen ravilerin güvenilirliğini araştırmaya sevk etmiş demektir' kuralı vardır. O alim, naklettiği rivayetlerin senedini vermekle sorumluluktan çıkmış olmaktadır." (Zehebî, et Tefsir ve'l-Müfessirun, I/212)

Tirmizi; 'Önce gelen birçok hadis alimi zayıf ravilerden rivayet etmiş ve onların bu durumunu da açıklamışlardır.' (Tirmizi, Sünen, V/742) "İmamı Malik'in Muvatta'sı, Buhari ve Müslim hariç, ilk dönemdeki ilmi gelenek; Hadislerin 'güvenilir, zayıf ayırımı yapmadan' her raviden 'her türlü rivayetin' bir araya getirilmesi şeklinde idi." (Prof. Ahmet Yücel, Oryantalist Hadis Anlayışı ve Eleştirisi. 123, 158) Süfyânı Sevrî; 'Hadisi uydurma olduğunu bilmek amacıyla alırım.' (Hatib el-Bağdadi, el-Kifaye, s. 441) derken, Evzaî; 'Hadislerin zayıfını da öğren' (Ramehürmüzi, el-Muhaddisu'l-fasıl, s. 419) demekte idi. Hicri 206 tarihinde vefat eden Yezid b. Harun, 'Önceki hadis ravilerini güvenilir, zayıf 'ayırımı yapmaksızın herkesten' hadis yazarken buldum.' (Ramehürmüzi, s. 417, 446), Ebu Hatim er-Razi'de, 'Her türlü rivayeti 'yaz ancak rivayet ederken araştır' ve açıkla.' (Hatib el- Bağdadi, el-Cami, II/330) demektedir. Dolayısı ile "Bir sözün, bir hadis kitabında geçmesi onun dinine ait 'olabileceğini' gösterir, olduğuna dair 'kesin' bir kanıt vermez." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) İlk dönem hadis alimlerinin zayıf uydurma ayırımı yapmaması ne kusur ne de eksiklik. Bu, zayıf veya uydurmayı kabul etmeleri anlamına da gelmez. Bu bir usul-metot, bir gelenektir. Bunu bilmeli, "eserlerdeki hadislerin olmasını değil, sıhhatini, sahihliğini, doğruluğunu öğrenmeyi" öncelermeliyiz. Bunun içinde her alanda uzmanlarınca güvenilir birçok eser zaten yazılmıştır.

İmam-ı Taberani'nin eseri olan 'es-Sünen', diğer sünenlere nispetle daha fazla zayıf, münker hatta 'mevzu hadis' içerir. İsrailiyyat konuda ise, İsmail b. Muhammed b. el-Fadl et-Teym tarafından eleştirilmiştir. (İbn Hacer, Lisânu'l-Mizân, III, 75)

"Müsnedlere gelince onlarda zayıf ve mevzû hadîs vardır. Deylemî'nin Müsned'i gibi, mevzu hadisler oldukça fazladır." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Hadis kitaplarının değeri)

1666

Mesela, "Hz Adem su ve toprak arasında iken ben peygamber idim." (C. Sağır, II/89) şeklindeki rivayetin aslı, "peygamber olarak yazılmıştım" (Mevzuatu Aliyyul Kari, 91) şeklindedir. Diğer bir rivayete 'Peygamber Efendimiz bir akşam da tüm hanımlarını dolaşmıştır' (Buhari, Gusûl, 12) şeklindedir. Fakat bu rivayet farklı bir şekilde, başta hadisi rivayet eden Enes olmak üzere, "Biz kendi aramızda öyle konuşurduk" şeklinde de ifade ettiği gibi, tüm hanımları ile cinsel ilişkiye girdiği şeklinde ekleme ile aktarılmıştır. Ortada Hz. Peygamber'den gelen bir bilgi değil -Hz. Enes'in sözlerinden de anlaşıldığı gibi- sahabelerin kendi aralarında yürüttükleri bir tahmin söz konusudur. Yoksa efendimiz hanımlarının ihtiyaçlarını sormak için onları ziyaret etmiştir. Bu iki örnekten de anlaşılacağı gibi, bizim İslam tarihi ve hadis literatüründe, aynı konu farklı şekillerde rivayet edilebilmiştir. Temel mesele, gerçeğe, hakikate ulaşmak için Peygamberimizin hayat çizgisine uyan ve akli kullanmayı emreden Kur'an'ın emirleri doğrultusunda bu ilmi birikimi süzgeçten geçirebilmektedir. Önyargılı olanlar kendilerine bu geniş kaynak havuzundan istediği delileri bulup kullanabilir. Yoksa gerçek, yine aynı kaynakların içinde, doğruyu ve hakikati arayanları beklemektedir.

Siyer Kitapları

"Rivayetleri, kendilerine gelen haberleri gerekli titizlik ve ciddiyetle 'tenkid süzgecinden geçirmeden eserlerine alıp nakleden' bazı İslam tarihçileri sayesinde oryantalistler İslam'a ve onun Peygamber'ine hücum etmek için fırsat ve malzeme bulmuşlardır. 'İbn-i İshak, İbn-i Sâd, Taberi, kendilerine ulaşan rivayetleri eserlerinde naklederek, gelecek nesillere aktarmakla yetinmişlerdir, bu rivayetleri sıhhat açısından tenkide tabi tutmamışlardır.' Oryantalistlerde

hadis ilmine uygulanan kriterlerin yukarıda adı geçen eserlerdeki bazı rivayetlere uygulanınca çok zayıf veya uydurma olan rivayetlerden hareketle gerçekleri tahrif etmişler ve ‘tarihe yalan’ söylettirmişlerdir.” (Prof. Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz peygamber ile ilgili iddialarına cevaplar, s. 30, 132-133)

Efendimizin hatatını anlatan “İlk siyer kitaplarında rivayetlerin senedleri, hadis kitaplarında olduğu gibi değil de, ya senedin son ravisinin ismi verilmiş ya da senedlere tamamen atılmış idi. Ayrıca sened ve metinler ayrıntılı bir şekilde tenkide tabi tutulamamışlardı.” (Hz Peygamberi anlama ve anlatmada kaynak ve araştırmaların yeri ve önemi; Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 114) "İslamiyet ile ilgili yapılan eleştirilerde taassubun, ön yargının ve hatta düşmanlığın büyük rolü olduğu kesindir. Ancak bu durum Müslüman çevrelerin gerek cevap, gerekse de kaynakların öncelikli incelenmesi konusundaki sorumluluğunu ortadan kaldırmaya yeterli neden değildir. Kaynaklarımızın ciddi bir şekilde tenkit süzgecinden geçirilmesi gerekmektedir. İslam âlimleri, hadis konusundaki tenkitçi kurallarını geliştirmiş, bunu hem nakilciye hem metne uygulamıştır. Ancak, konu tarih olunca tenkit kuralları -maalesef- yumuşatılmış ve daha hoşgörülü bir tutum sergilemiştir. Mevzu haberlerde ehli kitap kültürünün, mezhebi eğilimler ile siyasi ve itikadi çekişmelerin etkin olduğu görülür. Habercilerin fikri yapıları, siyasi ve mezhebi tercihlerinin de mutlaka tespit edilmesi gerekir. Çünkü haberci/raviler dünya görüşlerine, kendi ön kabullerine göre haberleri nakletmektedirler. Bir tarihçi, delil niteliğindeki belgelere ulaşması halinde bir görüş ileri sürebilir. Bu belgenin kullanımı içinde, yukarıda sayılan nedenlerden ötürü, gerekli eleştirel çalışmayı yapıp, doğru ile yalanı birbirinden ayırt etmesi gerekir. Putların içinden gelen seslerin Resulullah'ın peygamberliğini (İbni sa'd, II/167; Ebu Nuaym, II/115-125), cinlerin de hicreti haber vermesi (İbni Hişam, II/487; Taberi, I/570; Zehebi, Sire, 227) gibi, İslami açıdan kabul edilemeyecek haberler de, İslam'ı övme maksatlı tarih kitaplarımızda yer alabilmiştir. “ (Doç. Dr. Şaban Öz, Hz Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 20-21, 24-26, 48) "Temel kaynaklarda yer alan bilgilerin ve rivayetlerin kritik edilmesi ve bunlarla ilgili sonuca gidilmesi ancak, ciddi bir birikime sahip olan bilim adamlarının incelemeleri ve kritik etmesi ile mümkündür.” (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 21) “Siyer hakkında yazılan eserlerdeki bilgilerin ciddi bir incelemeye tabi tutulmadan ve yeniden teklif edilmeden okuyucu tarafından anlaşılması zordur. Hz Peygamberin hayatını anlatan kitapların ‘birçoğunda sağlıklı bir rivayet kritiği yapılmadığı’, mevcudun naklinden öteye gidilmediği ve rivayetler arasındaki çelişkilere dahi dikkat çekilmediği görülmektedir. Günümüzde, bu alana dair ‘yeterli bilgisi olmayan ve usul-metot konusunda bilgisi olmayan’ kişilerin yazılan kitaplardan fayda yerine zarar görmesi kuvvetle muhtemeldir. Nitekim istismara açık olan bir peygamber algısına bu türden eserler üzerinden elde edilen bilgi ya da bilgisizlik yol açmaktadır. Tarih, özellikle de siyer, din istismarı için kullanılan verimli bir alandır.” (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. s. 40, 42) “Mukaddem (Önceki) İslam tarihçileri derlemeci bir rivayet metodunu izlemişlerdir. Bu metotta olaylarla ilgili doğru-yanlış tüm rivayetler nakledilir ve bu arada ‘herhangi bir eleştiriye tabi tutulmazlar.’ Dolayısı ile bu tür eserlerde uydurma, hatta İslam’la bağdaşmayan bilgilere rastlamak mümkündür. Bu tür eserlerden faydalanırken titiz bir seçim yapılmalıdır.” (Ahmet Önkıl, İslam tarihinde tarafsızlık problemi, Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 79) "İslam dünyasında, sirete yaklaşımda bir metot eksikliği vardır. Müslüman tarihçiler, siret ilmine dair ‘bilgilerin tahliline’ yönelik metodolojik bir çaba içine girmemişlerdir.” (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 53-54) "Siret ve kaynakların yapıcı/eleştirel bir bakış açısı ile değerlendirilmesi gerekir. İbni İshak'ın siret'i daha çok Peygamberimizin savaşlarını öne çıkarır. İbni İshak belki bir tarihçi olarak görevini yapmıştır; bize düşen ise ömrünün sadece 53-54 gününü savaşlarda geçirmiş resulullah'ın hayatını büyük oranda savaşlarla anlatmaktan vazgeçmeli, insani, medeni detaylara odaklanılmalıdır.” (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 410)

Taberi, 'Taberi tarihi' diye anılan 'Tarihü'l-Rusûl ve'l-Mülûk' isimli ünlü eserinde rivayet ve olayların üzerinde 'herhangi bir değerlendirme yapmaksızın, duyduğu şekilde aynen' aktarmıştır. Kendisi de eserinin bu özelliklerini şöyle dile getirmektedir: "Benim bu eserimi gözden geçirenler bilsinler ki, eserimde bulunan haberler (rivayetler), pek azı hariç olmak üzere 'akli delillere, insanların akıllarını kullanarak buldukları (tümel) nedenlere dayanmayıp, ancak senetleriyle aktaranları (ravilerini) gösterdiğim haber ve rivayetlerden' oluşmaktadır. Bu haber ve rivayetler bize nasıl nakledilmişse, biz de o şekilde alarak kitabımızda topladık." (Ebu Cafer Muhammet Bin Cerir et- Taberi, Tarihü'l Ümem ve'l Mülûk, Daru'l Kütübi'l İlmiyye, s. 13)

Taberi "Bu rivayetlerin bazılarının yanlışlığının farkında olduğu halde bu rivayetleri eserine almıştır." (Tarihü'l Ümem ve'l Mülûk I/5) Eserindeki "Özellikle İslam öncesi döneme ait rivayetler hurafelerle doludur ve bunu kendi de ifade eder." (Şemdetin Günaltay, İslam tarihi kaynakları, s.41-43) "Taberi tarihinde bazı sağlam rivayetler dışında bazı olaylarla ilgili 'zayıf haberleri' de eserine aldığı bilinmektedir. Bu onun dikkatsizliği değil, o olay hakkındaki 'her şeyi kaydetmeyi bir metot olarak kabul ettiği ve bu sayede araştırmacılar için geniş bir imkan sunmayı istemesinden' kaynaklanmaktadır." (Asım Köksal, İslam Tarihi, 7/384, XIV/21) İslam düşmanı oryantalist Caetani bile İslam tarihi adlı eserinde "Taberi'nin eserinde mevzu hadisler, pek şüpheli isnadlar, bir takım ilaveler." bulunduğunu söylemektedir. (IV/420) Hz Ali'nin vasi/halife/imam olarak tayin edildiği şeklinde üretilen ve rivayet eden ravilerin tamamı ya meçhul veya cerh edilmiş (İncelenip yalancı olduğu ortaya çıkmış) olan 'İnzar hadisesi' (Peygamberimizin söylediği iddia edilen, 'Ali, içinizdeki kardeşim, vasim ve halifendir.' sözü), İbni İshak ve İbni Sa'd'ın kitaplarında yer almazken, daha sonraki yazarlardan olan Taberi'de (Taberi, I/542) yer almıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 44) Zaten, "Haber uydurmada en gayretli mezhep konumunda olan Şîa'dır." (Doç. Dr. Şaban Öz, Hz Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 43) "Siyasî fırkalar içinde hadis uydurma hareketini ilk defa Şîa başlatmıştır." (TDV İslam Ansiklopedisi, Mevzu maddesi) "Şiiler, yalan hadis uydurmuşlardır." (Osman Keskiöğlu, İslam Hukuku, s. 64-65) Meşhur N. Belağa açıklayıcısı Şii alim İbn Ebi'l Hadid'de "Şiiler, başlangıçta imamları hakkında muhtelif hadisler uydurmuşlardır. Onları hadis uydurmaya sevkeden neden, hasımlarının düşmanlığı idi." demektedir. (İbn Ebi'l Hadid, Şerhü Nehcül Belağa. III/26) Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbî, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vâkidî gibi itham edilmiş şahsiyetlerden rivayetler yer almıştır. (Profesör Doktor İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, II/148) "Taberi'nin tefsirinde zayıf rivayetlere de rastlanır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 111) İbnu'l Arabî: "Taberi, asılsız birçok rivayet aktarmıştır." (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 215) "İbni Kuteybe'ye nispet edilen, 'el-İmame ve's-Siyase' adlı eserde bol miktarda Şîa görüşleri yer alır." (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 76)

Ahmet Bin hanbel ve imam Şafî hadis konularında Vakidi'yi eleştirirler. Ayrıca imamı Şafî Vakidi'nin 'Sire'sinin yığınla yalanlarla dolu olduğunu söyler. (Mevlana Şibli, Asr-ı Saadet, s. 41)

Suyuti, tarih alanında yazdığı 'Tarih'u-Hulefa' adlı eserinin giriş kısmında şöyle bir başlık açar: 'Emevi halifelerine karşı uyarı niteliğindeki hadisler.' Burada Emevi hilafetini kötüleyen bazı haberleri verir ve sonra yeni bir başlık açar: 'Abbasi halifeliğini müjdeleyen hadisler.' (Suyuti, s. 13-18) İşin ilginç yanı Suyuti'nin vefatından (1505) tam 250 yıl önce Abbasi sultanının sona ermiş olmasıdır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 79) Buradan da Suyuti'nin, içinde olduğu kültürden etkilendiği ve bazı hadisleri rivayet ederken yeterince dikkat etmediği ortaya çıkmaktadır. Nitekim Suyuti, "hadis değerlendirmeleri ve naklinde "Mütesahil" (Gevşek) davranmakla tenkit edilmiştir." (A. Ebu Ğudde, Abdulhayy el-Leknevi'nin el-Ecvibetu'l-Fadıla li'l-Es'ileti'l-Aşerati'l-Kamile'sine ta'lik, s. 130) "Suyuti'nin, 'birçok konuyu incelemeden nakletmekle yetindiği' bilinen bir özelliğidir." (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 470)

“İbn-i İshak’ın ünlü eseri ‘es-Siret’ için de aynı şey söz konusudur. O da duyup elde ettiği her haberi kitabına hiçbir akıl süzgecinden geçirmeden aynen alıntılarını yapmıştır. Hatta o nedenle Ebu Abdullah O’nu huccet (Delil, kaynak) kabul etmezdi. İbn-i Main: “Muhammed: İbni İshak sika’dır (Güvenilecek bir kişidir) ama huccet değildir. en-Nesai ise onun için, “Kavi” (rivayetleri destekli) değildir.” demiştir.” (Zehebi, Mizanu’l-İtidal, III/499, İbni Hacer, Tehzibu’t-Tehzib, V/31) Darekutni’de benzer ifadeler kullanır: “Delil kabul edilmez ama kendisiyle itibar olunabilir.” (Zehebi, III/469, İ. Hacer, V/32) Süleyman et-Teymi ve Hişam b. Urve ise “O kezzabtır (Çok yalan haber yazmıştır)”, Yahya el- Kattan ise, “O yalancıdır.” demişlerdir. (Zehebi, III/471) İmamı Malik’te “O’nu itham etmiş ve cerh etmiş (Eleştirmiştir)” (Zehebi, III/469) İbni İshak için İbn-i Ebi Fudeyk, “O’nu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyan) bir şeyler yazarken gördüm.” demektedir. “İbn-i İshak’ın israiliyattan rivayetleri naklettiği olmuştur.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140) En ilginç değerlendirmeyi ise Ebu Davud et-Tayalisi yapar: “Bana, ‘sika (Güvenilir) bir kimse haber verdi’ deyince kendisine ‘kim o?’ diye soruldu. İshak’ta “Yakub el-Yahudi’dır.” dedi.” (Zehebi, III/470, 471) Hadis üstadı İbni Hacer’de Ahmed b. Hanbel’in İshak’ı hadis konusunda eleştirdiğini, İbni Seyyidin-Nas’ın da, ravileri atlayarak rivayet ettiği için onu ayrıca eleştirdiğini bildirir. Ahmet Emin ise, İshak’ın zikrettiği şiirlerin sahihliğini (doğruluğunu) araştırmadığını belirtir. (İslam tarihi ve tarihçileri, s. 37) İbni Hişam kendi siretini yazarken “üstadı İshak’ın ‘Siretindeki delili olmayan şeyleri’ kendi kitabına almadığını” ifade eder. (İbni Hişam, Siret, s. 39) Oryantalist Michael Cook, İbni İshak’ın zamanında uydurma rivayetlerin çok yaygın olduğunu, eserini şifahi rivayetlere dayandığını söyler. (Cook, Muhammed, s. 61) “İbni İshak’ın eserinin asıl nüshasının ravileri, esere çeşitli sebeplerle müdahale de etmişlerdir.” (Prof Kasım Şulul, J. M. B. Jones’in peygamberin savaşlarının kronolojisi başlıklı makalesinin tenkidi; Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 319) Zâhidü’l-Kevserî, ehl-i tenkidden bir çoğunun İbn-i İshak’ı ‘cerh’ ettiğini, kendisini destekleyenlerin de, bunu, bir takım şartlar öne sürerek yaptıklarını belirtmektedir. (M. Zahidu’l Kevseri, Makalat, s. 561) Buhari ve Müslim, İbn-i İshak’la ihticac (delil kabul) etmemişlerdir. Ahmed b. Hanbel, “Ondan şu hadisler -yani megâzi vb.- yazılır. Ancak helal ve haram (konusunda bildiren hadisler) söz konusu olduğunda ise şöyle birilerini -ondan daha kuvvetlilerini- isteriz.” demiştir. (Beyhaki, el Esma ve’s Sıfat, s. 418-419) “Mâlik ve Hişam b. Urve, İbn-i İshâk’ı tekzip etmişlerdir, yalanlamışlardır.” (Ebu’l Ferec Abdurrahman İbnu’l Cevzi, el İlelu’l Mütenehiye, 1/38) Ebu Hanîfe indinde, İbni İshak razı olunmayan birisi idi. (Zehebi’nin Menakibu’l İmam Ebi Hanife’sine yazdığı talik, s. 59) Oldukça mutedil ve aşırı uçlardan uzak olan Aliyyü’l-Kârî bile onun hakkında, “Muhammed b. İshâk, ehl-i kitap’tan nakillerde bulunurdu.” (Aliyyül Kari, el Mevzuatü’s Suğra, s. 226) der. Kevserî’de, “Megâzî (Hz Muhammed’in seferleri) ilminde İbn-i İshak’ın, sağlam yöntemlere dayandığı pek azdır. Megâzî konusunda İbni İshak’ın ilminden razı olanlar da bunu, bilinen şartlarla yapmışlardır.” demektedir. (Zehebi’nin, Menakibu’l İmam Ebi Hanife adlı esere yazdığı talik, s. 59) “Zehebi, İbni İshak için “Yazdığı tarihinde rivayet zinciri kopuk, tanınmayan, bilinmeyen şeylerle, yalan şiirle doldurmasından başka bir günahını bilmiyorum.” derken, Nesai, “Sağlam değildir.”; Darekutni, “Sözleri kanıt olamaz.”; Süleyman et-Teymi ve Hişam ibni Urve, “O yalancıdır.”; İmam-ı Malik, “O deccallerden biridir.”; Hammad ibn-i Seleme, “Zaruri olmadıkça İbni İshak’tan rivayet etmem.”; Yahya el-Kattan, “İshak’ın yalancı olduğuna tanıklık ederim.”; Hatib Bağdadi, “İbni İshak, kitabındaki savaş haberlerini dönemindeki şairlere gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını isterdi ki, o şiirleri de olaylara ekleyebilsin.” demektedir. (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 272)

İbni Sad’ın tarihi içinde Sabri Hizmetli, 'Taberi tarihi gibi onunda eserinde görgü şahitlerinden gelmeyen, çeşitli yorum ve tereddütlere imkan tanıyan bir çok rivayet mevcuttur.' demektedir. (İslam tarihçiliği üzerine, s. 126)

Tefsir kitapları

Abdullah İbn-i Abbas, İslam tarihinin yetiştirdiği en ünlü alimlerden birisidir. Abdullah bin Abbas'ın müstakil 'bir tefsir kitabı yoktur.' Fakat tefsire dair muhtelif rivâyetleri vardır. İslam âlimleri, tefsir kitaplarını onun rivâyetleriyle süslemişlerdir. Kendisi güvenilir, alim bir zattır. Fakat onun bu güvenilirliğini suistimal edip, onun adı ile 'ona isnat edilerek birçok uydurma- yalan rivayetlerde' bulunulmuştur. İmam-ı Şafi, "Abdullah İbn-i abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerin toplamı yüz civarındadır." (El-İtkan fî Ulumi'l- Kur'an, IV/ 209; Ahmed Emin, Fecrul İslam, s. 203, M. Ebu Şehbe, Mecelletü'l-Ezher, XXV/492; A. Muhammed el- Hayfî, Taberi, s. 100, İslam Ans. TDV, I/78) "Tefsirde İsrailiyyat konusunda ilk sırada Abdullah İbn-i Abbas yer alır. O'nun 'şöhretini kullanıp ona nisbet edilen rivayetler' bulunmaktadır." (Remzî Muhammed Kemâl Na'nâa, el-İsrâ'îliyyât ve eşeruhâ fî kütübî't-tefsîr, s. 128-130; İslam Ans. TDV, XXIII/200) İbn-i Abbas'a nisbet edilen "Tenvîr-ül-Mikbâs" adlı eserin ona ait olmadığı bilinmektedir. (İ. Cerrahoğlu, Tefsirin doğuşu, s. 99; Tefsir Usulü, s. 237) "İbn-i Abbas'ın ağzından değişik konularda, aslında 'onun söylemediği' birçok rivayet nakledilmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 161)

İsrailiyyat yani İslam kaynaklarında olmayan ve Yahudi din kitaplarından İslami eserlere geçen rivayetlerin, özellikle Yahudi iken Müslüman olan bazı mühtedilerin eski bilgilerini ayet hadisleri açıklarken kullanmaları üzerine İslam kitaplarına girmiş ve bu rivayetler zamanla İslam'ın görüşü gibi halk arasında itibar görmeye başlamıştır.

Birçok konuda olduğu gibi İsrailiyyat konusunda bile "İslam alimi, kendisine kadar intikal etmiş ilmî birikimi, 'bir bütün' olarak kendisinden sonrakilere aktarmayı görev saymış, kendisine ulaşmış bilgiyi emanet duygusu ve büyük bir özgüven hissi içinde sonraki nesillere aktarmıştır." (Ebubekir Sifil, Tefsirde İsrâîliyyât Meselesi) Bu ilmi sadakate sahip Müslüman âlimlerin, akıl süzgecinden geçirmeden aktardıkları, ümmete miras bıraktıkları bu eserlerdeki işlerine gelen tarafları 'uydurma, delilsiz, kaynaksız' demeden bir araya toplayan oryantalistler, İslam'ı karalama çabasına girmişlerdir. Ama artık mızrak çuvala sığmamaktadır; Yalan, iftira, suçlamaları tek tek cevaplanmıştır ve onlar İslam'ı karalamak amacıyla ellerine aldıkları çamur ile pislik içinde, tarihin tozlu sayfalarında yerlerini almaya başlamışlardır.

1670

Merhum Abdullah Aydemir'in "Tefsirde İsrailiyyat" adlı eserinden alıntılarla konumuza devam edelim: Taberi'den itibaren yetişen bazı müfessirler kendilerinden önce tedvin edilmiş eserlerden 'ne buldularsa aynen' benimsediler. İslam'a 'yüzde yüz zıt olanlar bile' bazı tefsirlerde yer aldı. (s. 18) Bazı hakikatler, efsane ve israiliyat içinde boğuldu. (s. 19) Tabiinden sonra İsraili rivayetlerle meşhur olmuş şahıslardan birisi de İbnü'l-İshak'tır. (s. 100) Abdullah ibni Abbas: İmamı şafii, Abdullah İbni Abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerinin tamamının 100 civarında olduğunu söyler. İbni Abbas'a nispet edilen 'tenvirü'l mikbas' isimli eserin ona ait olduğu kabul edilmemektedir. (s. 86) Ebu Hureyre: Şöhret ve otoritesi istismara uğramış, hadis ve tefsir sahasında pek çok şey bu büyük insana izafe edilmiş/eklenmiştir. (s. 88) Abdullah ibn-i Amr ibn-As: Bu sahâbeden gelen, bilhassa mevkuf hadisler hususunda ulema titiz davranmış, onları almaktan kaçınmışlardır. (s. 90) Abdullah ibni Selâm: Aslen Musevi iken Müslüman olmuştur. Tevrat'ı iyi bilen bir zat idi. Abdullah ibni Selâm bütün yazarlara göre güvenilir bir insandır, buna rağmen bilhassa kendisinden gelen mevkuf hadisler hakkında dikkatli davranmak ve onların israiliyat olabileceği ihtimalinden uzak tutmamak gerekmektedir. Şöhreti çok büyük olan bu zatın isminin istismar edildiğini düşünmek de mümkündür. (s. 92) Temim et Dari: Aslen Hristiyan bir aileye mensup idi, Temim'den Müslüman topluma bilhassa Hristiyanlara ait bazı israiliyyatın geçtiği kesindir. (s. 93) Ka'bul Ahbar: Aslen Yemen Yahudilerinden idi. Onun vasıtasıyla tefsire 'pek çok' israiliyat ve efsane girmiştir. (s. 95) Pek çok kez kendisi uyarılmıştır! Mesela ibni Abbas, ondan gelen bir sözü duyunca "Ka'b yalan söylüyor yalan, bu Yahudilerin sözüdür. Ka'b bunu İslamiyet'e sokmak istiyor." demiştir. (s. 96) Ondaki gelen başka bir söz için İbni Mesud, "Ka'b yalan söylemiş, demek o hala Yahudiliğini terk etmemiş." demektir. (s.97) Hz Ömer de Müslüman olduktan

sonra Tevrat'tan nakiller yapmaya devam ettiği için onu dövmüştür. (s. 98) Vehb ibni Münebbih: Aslen İranlı olan Münebbih, 'Yahudi rivayetlerin en mühim kaynaklarından' birisidir. (s. 99) Onun vasıtasıyla İsraili rivayetlerden bir haylisinin İslam'a girdiğini rahatça söyleyebiliriz. (s. 100) Ehli kitap mühtedisi olsun veya olmasın, ilmi ile ün yapmış İslam büyüklerinin isimlerinin istismar edildiği ve söylemedikleri pek çok şeyin onlara nispet edildiğini hatırdan çıkarmamalıyız! (s. 101) Belki yüzde doksan oranında; tefsirle, siyerle, peygamberler tarihi ve meğazi ile uğraşan ve akaid sahasında eser veren müelliflerin rivayetleri hiçbir tenkite tabi tutulmadan alınmışlardır. "Haberleri rivayet veya dirayet yönünden ve bazen de her ikisi bakımından tetkik edenler oldukça azdır." İsrailiyattan olan haberlerin naklinde sayısız mahzurlar vardır, birçok yönleri ile bunlar batıl ve lüzumsuzdur. (s. 198) Cenab-ı Hak tarafından Kur'an-ı Kerim'de belki onlarca yerde tahrif edildiği, bozulduğu, ilahi hüviyetten zalim insanların eliyle sıyrıldığı bildirilen Tevrat'a ve onun açıklamalarına ihtiyaç yoktur. (s. 352) "Bir eserin veya müellifinin büyük olması ayrıdır, o eserde israiliyyatın bulunmadığı ayrıdır. İnsanlarda, herhangi bir sahada otorite kabul edilen kişilerin hata yapmayacağı, eserlerinde hatalı noktaların bulunmayacağı inancı vardır." Sevmenin ve benimsemenin de bir sınırı ölçüsü olmalıdır. "Senin bir şeyi aşırı derecede sevmen seni kör ve sağır eder." (Ebu Davud, edep, 116; Ahmet, V/194) Herhangi bir eserde İslami yönden küçük veya büyük bir hatanın veya hatalı bir görüşün tespit edilmesi, bazı insanları hiç de uygun olmayan bir kanaate sevk etmektedir. O da, bu eserlerin tamamen terk edilmesidir. Bu noktada "yapılacak iş, bu eserlerin iyi yönlerinden istifade etmek, eksiklerini tespit edip, ilmi usuller dairesinde edep ve terbiye dairesinde ilme, akla ve kaynaklara istinaden hataları göstermektir." (s. 384)

Önemli not: İslam alimlerimiz bizi tarihimiz ve dinimiz ile bağlarımızı sağlayan en sağlam köklerimizdir. Onlara saygı ve hürmette asla kusur etmemek, en azından ilme önem vermenin göstergesi olarak hepimizin üzerine düşen önemli bir görevdir. Fakat, alime hürmet, eserlerindeki eksiklikleri - ki Hafıza-i beşer nisyan ile malüldür; hatadan münezzehe hiç bir insan ve eser yoktur - dile getirmemize ve özellikle de bu eksiklerden hareketle İslam'a bir saldırı yapıyorsa, saldırı konusu olan bu eksiklerin İslam'da değil hatadan münezzehe olmayan ama aynı zamanda hatalarından ayıklandığında hürmette kendilerine asla kusur göstermeyeceğimiz alimlerden kaynaklandığını göstermemize asla engel olmamalıdır. Hatadan münezzehe olmayan bu kardeşinizin de yanlışlarının İslam'a mal edilmemesi temennisi ile.

1671

Yaygın Kur'an imajları

Bu makalede bir metnin anlaşılmasında gerekli olan ön yargı ya da imajın, Kur'an'ın anlaşılmasında Müslüman birey ve toplumlardaki etkisi ele alınacaktır. Bu çerçevede Müslümanlar arasında fazlaca yaygın olduğu düşünülen Kur'an imajları ele alınarak kritiği yapılacak daha sonrada sağlıklı Kur'an imajı belirlenmeye gayret edilecektir. Bu Kur'an imajları şöyle sıralanabilir: Kur'an, geçmişle ilgili haberler taşıyan en doğru tarih kitabı, gelecekte olacak hadiseleri haber veren "kehanet" kitabı, ritüellerde kullanılan ibadet kitabı, kanun (anayasa) kitabı, yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser, bütün bilimsel verileri içeren kitap, insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren kitap.

Giriş

Nasıl bir Kur'an imajına sahibiz, ya da Kur'an nedir? gibi sorular, çeşitli açılardan, bizim Kur'an tasavvurumuzu ve Kur'an'a yaklaşımımızı sorgulayan ifadelerdir. Bir başka ifadeyle bunu, sahip olduğumuz Kur'an imajı / tasavvuru nedir, şeklinde de sorabiliriz.

Bu konudaki yaygın kanaatleri dikkate aldığımızda, birçok yaklaşım tarzı veya Kur'an imajı ile karşılaşabiliriz. Burada en yaygın Kur'an imajları olarak gördüğümüz yaklaşım tarzlarını ele alarak bir değerlendirmeye tabi tutacağız. Daha sonrada bu konuda en sağlıklı Kur'an imajının ne olduğunu belirlemeye çalışacağız. Hemen belirtmemiz gerekir ki, insanın okuduğu kitap/metin konusundaki ön tahmini veya önyargısını oluşturan imajı, söz konusu metnin anlaşılmasında son derece belirleyici bir etkiye sahiptir. (Bk. Richard E. Palmer, Hermenötik, çev. İbrahim Görener, Anka Yayınları, İstanbul 2003, s.182-183) Söz gelimi çocuklara güzel davranışlar kazandırmak üzere kaleme alınan hikaye kitaplarını ele alalım. Bu kitaplar konusundaki doğru imaj ya da ön yargı onların iyi davranış ve güzel ahlak kazandırmak üzere kurgulanmış hikayeler olarak kabul edilmesidir. Halbuki bunu kutsal bir metin ya da bir bilim kitabı zannederek okuyan bir kimse, bu kitaba dair sahip olduğu baskın imajdan dolayı son derece yanlış anlamlar yükleyebilecektir. Ya da bir kimsenin dini bir kitabı bir bilim kitabı olarak algılaması ve onda bilimsel veriler araması, söz konusu kitaba kitabın amacını aşan pek çok bilimsel anlamalar yüklenmesini ve anlamının çarpıtılmasına neden olacaktır. İşte bu şekilde insanın okumaya yöneldiği metinlerle ilgili baskın imajlar, hedef metnin anlaşılması ve anlamı konusunda son derece belirleyici bir rol oynamaktadır. Ancak insanların herhangi bir metne yaklaşırken onunla ilgili bir imaja sahip olmaları son derece doğal ve gereklidir. Zira metne yaklaşımadan önce sahip olunan imaj, o metnin türleri arasındaki yerini belirleyerek, onun doğasına uygun anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Metin hakkındaki yanlış imaj ise, metnin anlaşılmasına ve çarpıtılmasına yol açacaktır. Dolayısıyla metnin anlaşılmasında onunla ilgili imajın ne denli hayati bir öneme sahip olduğu açıktır.

1672

Söz konusu, dinimizin temel kaynağı olan Kur'an olduğunda bu husus daha büyük bir önem arz eder. Zira bu husustaki bir yanlışlık, inananlar açısından son derece olumsuz bir sonuç doğuracak, yani temel kaynaklarını yanlış anlamalarına sebep olabilecektir. Müslümanların temel dini metinleri Kur'an hakkındaki imajlarına göz atacak olursak, hemen anlaşılacaktır ki, onların bu konuda pek çok farklı imajları, yani farklı Kur'an tasavvurları vardır. Bu farklı imajlar da farklı anlayış ve okumalara yol açmaktadır. Anlaşılabileceği üzere, farklı okuma ve anlamaların temelinde farklı Kur'an imajları yatmakta ve bu imajlara uygun yaklaşım ve anlama gerçekleşmektedir. Bu imajlardan fazlaca yaygın olanlarını şöyle sıralayabiliriz: Kur'an, geçmişle ilgili haberler taşıyan en doğru tarih kitabı, gelecekte olacak hadiseleri haber veren "kehanet" kitabı, ritüellerde kullanılan ibadet kitabı, kanun (anayasa) kitabı, yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser, Bütün bilimsel verileri içeren kitap, insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren bir kitap. Şimdi bu yaygın Kur'an imajlarını teker teker ele alarak değerlendirmeye daha sonrada sağlıklı Kur'an imajını belirlemeye çalışalım.

(Burada şu hususu hatırlatmamız önem arz etmektedir: Kur'an'ın "baskın imaj"ı ifadesini özellikle kullanıyoruz. Buradaki "baskın" sözcüğünü kullanmaktaki amacımız, bir kimsenin aynı zamanda bu imaj dışında başka imajının da olabileceği fakat Kur'an'a yaklaşımı belirleyici ve etkin imajın "baskın" ile nitelenen imaj olmasıdır. Örnek olarak bir kişi, Kur'an'ı itikat, ibadet, ahlak vs. gibi hususlarda dini kaynak olarak görmekte birlikte onu özellikle en doğru tarihi bilgileri veren bir tarih kitabı olarak da algılayabilir. Bu sonuncusu, söz konusu kişinin Kur'an'a yaklaşımında ve onu anlamasında sahip olduğu diğer imajlara göre daha etkin ve belirleyici olduğu için baskın imaj olarak nitelendirilmiştir. Yoksa bu imajın dışında o kişinin Kur'an'a dair başka hiçbir düşüncesi olmadığı kastedilmemektedir.)

Geçmişle İlgili Haberler Taşıyan En Doğru Tarih Kitabı

Kur'an'la ilgili bu baskın imaj, Müslümanlar arasında yaygın bir imajdır. Pek çok Müslüman hatta araştırmacılar arasında böyle bir baskın imajın olduğunu söyleyebiliriz. Buna göre, Kur'an'ın anlattığı kıssalarda geçen hadiseler insanlık tarihini bize taşıyan en doğru tarih kaynağıdır. Çünkü bunu bize anlatan bizzat yüce yaratıcı olan Allah'dır. O'nun bu olayları bize

naklederken her hangi bir yanlış düşmesi veya yanılması söz konusu değildir. Dolayısı ile Kur'an da insanlık tarihi hakkında elimizde en doğru kaynak olarak yerini almaktadır. Böyle bir baskın Kur'an imajı, Kur'an'ın tarih biliminin bir kaynağı olarak algılanmasına ve bu çerçevede bir veri kaynağı olarak kullanılmasına yol açmaktadır. Daha da önemlisi, Kur'an'a beklide amacını aşan farklı anlamların yüklenmesine ve onun yanlış anlaşılmasına neden olmaktadır. Kur'an'da geçen pek çok kıssanın bazı tarihi olayları içerdiği bir gerçektir. Ancak Kur'an'da bu tarihi olayların tarih ilminde veya tarih kaynaklarında ele alındığı gibi ele alınıp nakledildiğini söylemek ciddi bir yanlış olur. Çünkü Kur'an her şeyden önce dini bir metindir ve tarih ilminin kullandığı dilden farklı bir dil olan din dilini kullanmaktadır. (Din dili hakkında bk., Turan Koç, Din Dili, Rey Yay. Kayseri ts, 710,17; Mehmet Aydın, Din Felsefesi, İzmir İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İzmir 1999, s.127128; Frederick Ferre, Din Dilinin Anlamı, çev., Zeki Özcan, Alfa Yay., İstanbul 1999, s. 164166) Tarihi bir olayın anlatımı bile dini metinlerde dini alana uygun olarak şekillenmekte ve farklı bir karakter arz etmektedir. Bu çerçevedeki metinler muhatabına tarihi olayları içeren kıssaları bir anlatım tekniği içinde tarih ilminin fazlaca üzerinde durmadığı mesajları ve ibretleri vurgulamak üzere anlatır. Kıssa tekniğinde, tarih ilminde olduğu gibi bir olayın nerede, ne zaman, niçin, kim ve kimler arasında vs. gibi durumlarının detayıyla ortaya çıkarılması (Tarih ilminin konusu hakkında bk. A Zeki Velidi Togan, Tarihte Usul, Enderun Yayınları, İstanbul 1985, s.711; Mübahat S. Kütükoğlu, Tarih Araştırmalarında Usul, İstanbul Ün. Edebiyat Fak. Yayınları, İstanbul 1990, s. 14; Kasım Şulul, İslam Düşüncesinde Tarih Tasavvuru ve Usulü, İnsan Yayınları, İstanbul 2008, s. 106113; Mehmet Mahfuz söylemez, "Klasik Dönem İslam Tarihçilerinin Tarih Anlayışı", İslami İlimler Dergisi, Ankara 2008, c.III, sayı:2, s. 14) hedeflenmemektedir. Özellikle Kur'an'ın kıssa anlatım tekniğinde tarih ilminin önem verdiği detaylara önem verilmemekte, çoğunlukla olaylarla ilgili olayın geçtiği yer, zaman, şahıs isimleri vs. atlanmakta, bunlardan sadece sembolik bir değer ifade eden, Babil, Mısır, Tur, Firavun, Hâman, Karun, Belkıs ve peygamber ve kavim isimlerine yer verilmektedir. Yine Kur'an'ın kıssa anlatım tekniğinde, tarih ilminde olduğu gibi, bir olay bütün detaylarıyla anlatılmamakta fakat verilmek istenilen mesajı taşıyan tarihi kesitler anlatılmaktadır. Çünkü bu olayın anlatılmasındaki temel amaç, muhataba içinde bulunduğu inanç, ahlak ve sosyal hayatla ilgili doğru inanç ve davranış biçimlerini kazandırmaktır. Yoksa amaç muhatabın merakını gidermek ve onlara tarihi bilgiler vermek değildir. Yukarıda değindiğimiz hususları dikkate alarak diyebiliriz ki, Kur'an'ı tarih ilminin veri elde ettiği bir kaynak metin olarak algılamak doğru bir yaklaşım değildir. Yine Kur'an'ın Allah kelamı olması nedeniyle, değindiği tarihi olayları tarih kitabı okur gibi okuyup anlamak da doğru bir yaklaşım olamaz. Kanaatimizce bu konudaki sağlıklı yaklaşım, bu olayların Kur'an'ın indirdiği günlerdeki muhataplarının ve sonra gelen Müslümanların içinde bulunduğu dini, ahlaki ve soysal problemlerini nasıl çözmeleri gerektiğine dair modeller ve mesajlar olarak algılanmasıdır. Kur'an'ı bir tarih kitabı gibi algılayıp ondan tarih ilminin hedeflediği bilgileri çıkarmaya çalışmak sağlıklı bir sonuç vermeyecektir. Hele bilimsel çalışmalar kapsamında Kur'an'ın bu şekilde kullanımı, yani dinin Kutsal kitabını bilim kitabı olarak algılamak, futbol kuralları çerçevesinde basketbol karşılaşmasını anlamak gibi tuhaf bir sonuç ortaya çıkartabilir. Ne yazık ki, Kur'an'a bu baskın imajla yaklaşarak Lût kavmi ile ilgili kıssadan yola çıkarak Lût kavmin homoseksüellerinin sayısını çıkartmaya çalışan araştırmacılara bile rastlanabilmektedir. Halbuki bu kıssanın anlatılmasındaki asıl amaç, bu tür detay bilgiler değil, muhatabı böyle bir ahlaki sapma karşısında uyarmak olmalıdır. (Geniş bilgi için bk. Ömer Faruk Yavuz, "Bir Anlatım Tekniği Olarak "Kıssa"nın rolü", Milet ve Nihal, İstanbul 2010, c.VI, sayı:1, s.125136)

Gelecek Olayları Haber Veren "Kehanet" Kitabı

Çok yaygın olan imajlardan bir diğeri de Kur'an'ın gelecekte ortaya çıkacak hadiselerden söz etmiş olduğunun kabul edilmesidir. Bu yaklaşımın temelinde Kur'an'ın evrenselliğini ve mucizeliğini ispat etme endişesi bulunmaktadır. Bu yaklaşıma göre, Kur'an indirilmesinden itibaren bütün tarih, zaman ve zeminlerde geçerli bir kitaptır. Geçerliliğini de kıyamete kadar meydana gelecek pek çok olay ve olgusal durumları metninde şifrelenmiş bir şekilde barındırmasıyla sağlamaktadır. İlgili zaman ve zeminlere ulaşıldığında, bu şifreler deşifre

edilerek yani tefsir edilmek suretiyle anlaşılmaktadır. (Bk. Muhammed Mûtevellî Şaravî, Kur'an Mucizesi, çev. Sait Şimşek, Esra Yayınları, Konya 1993, s.132,175) Böylece Kur'an'ın gelecek bütün tarihleri kapsayacak bir içerikle indirildiği kabul edilmektedir. Aynı zaman da bu durum, Kur'an'ın çok önceden olacak hadiseleri haber vermesiyle de mucizeliğini ortaya koymuş olmaktadır. Buna göre eğer bu kitap Allah katından mucize bir kitap olmasaydı, indiği dönemden çok sonra ortaya çıkan olay ve olgulardan haber veremezdi. Bu Kur'an imajının ne ölçüde sağlıklı bir yaklaşım olup olmadığını ortaya çıkarabilmek için en azından iki sorunun sorulup cevaplandırılması gerekir: Kur'an gerçekten gelecek olay ve olgulardan söz etmiş midir? Söz ettiyse, bunun Kur'an'ın mesajı açısından ne tür bir fonksiyonu olabilir? Birbirleriyle bağlantılı bu iki soruya şöyle cevap verebiliriz: Öncelikle burada gelecekte ne kastettiğimizi netleştirmemiz gerekir. Burada gelecekte kastettiğimiz şey, Hz. Peygamberin vefatından sonra, yani vahyin kesilmesinden sonra ortaya çıkan hadiselerdir. Vahiy devam ederken Hz. Peygamberin ve Sahabelerin yaşadığı tarihle bağlantılı olaylar ve insanlığın ve kâinatın kaderi niteliğindeki ahret ve kıyamet olayları bu kapsamın dışında kalmaktadır. Birincisine, Kur'an'ın Rumların birkaç yıl sonra Persleri yeneceğini haber vermesi, örnek olarak verilebilir. : Elif Lam Mim. Rumlar en yakın bölgede mağlup edildiler. Ama onlar, bu yenilgilerinin ardından, pek yakında galip gelecekler; hem de birkaç yıl içerisinde. Zira eninde de sonunda da bu iş Allah'a aittir. O gün de müminler Allah'ın yardımı ile sevinecekler! O, dilediğine yardım eder. Allah çok güçlüdür, çok merhametlidir. Bu, Allah'ın vadidir; Allah vadinden caymaz, fakat insanların çoğu bilmezler. (Rum, 30/17) Müşrikler Persleri muhtemelen paylaştıkları şirk inancı ve diğer sebeplerden dolayı kendilerine daha yakın buldukları için onların galibiyetine sevinmişlerdi. Müslümanlar ise tevhit geleneğindeki bir dine müntesip olmaları ve kitap ehli olmalarından dolayı Hristiyan Rumları kendilerine daha yakın buluyorlardı. Bu sebeple Rumların mağlubiyetleri onları üzdü ve morallerini olumsuz etkiledi. İşte bunun üzerine Allah Müslümanlara moral destek sağlamak ve davalarında sebat etme azimlerini güçlendirmek üzere söz konusu ayetleri indirmiştir. (Bk. Ebu Cafer Muhammed b. Cerir etTaberî, Camiu'lBeyan an Te'vili Âyi'lKur'an, Daru'lİfkr, Beyrut 1988, c.XI, s.1617; Ebu'lHasen Ali b. Ahmed el Vahidi, Esbabu'nNuzul, Daru'lKitabi'lArabi, Beyrut 1986, s.285) Anlaşılabileceği üzere bu olay Kur'an'ın muhataplarının yaşadığı tarihsel bir durumla ilgilidir. Onların hayatıyla psikolojik ve sosyolojik açıdan hiçbir ilgisi olmayan gelecek bir durum değildir. Dolayısıyla bu hadiseyi Kur'an'ın muhatabı açısından gelecekteki bir olaydan bahsedilmiş olarak ele almak pek doğru değildir. Üstelik bu olay vahiy kesilmeden önceki tarihle irtibatlı olarak olmuş ve bitmiş bir olaydır. Dolayısıyla bu olayı kehanetvarî önceden haber verilen ve daha sonra meydana gelecek bir olay şeklinde anlamak doğru olamaz. Bu sebeple bu hadise ile ilgili ayetlerin Kur'an'ın canlı muhataplarını ilgilendirmeyen gelecekte ortaya çıkmış ya da çıkacak hadiseler için örnek olarak gösterilmesi ve buna dayanarak Kur'an'dan gelecekle ilgili hadiselerin çıkarılmaya çalışılması da sağlıklı bir yaklaşım değildir. Tarihin sonunda surun üflenmesi, yeryüzünün sarsılması, dağların parçalanması, atımlaş renkli pamuklar gibi olması, denizlerin yarılması, güneşin dürülmesi, güneşle ayın birleştirilmesi, yıldızların sönmesi, saçılması, kararıp dökülmesi, göklerin parçalanması (En'am, 7; Kehf, 99; Mü'minun, 101; Neml, 87; Yasin, 51; Zümer, 68; Kaf, 20; Hakka, 13; Nebe,18;Hac, 12; Müzzemmil, 11; Zilzal, 12; Müzzemmil, 14; Mürselat, 10; Taha, 105; Hakka, 14; Karia, 5; Mearic, 9; İnfitar, 3; Tekvir, 12; Kıyamet, 9; Mürselat, 8; İnfitar, 2; Tekvir, 2; Tur, 9; Hakka, 16; İnşikak, 1; İnfitar, 1; Müzzemmil, 18; Mürselat, 9; Mearic, 8) gibi kıyamet ve ardından gelecek olan ahiret hayat boyutuna geçişteki olaylar, kâinatın ve insanlığın kaderiyle ilgili olaylardır. Bunlar çok özel gelecek hadiselerle aynı kategoriye indirgenemez. Çünkü bu hadiseler cahiliye Araplarını ne kadar ilgilendiriyorsa, kıyamete kadar yaşayacak bütün insanları da o ölçüde ilgilendirmektedir. Bu olaylar üzerinden Allah kudret gösterisi yaparak, gerçek ilahı vurguladığı gibi, insanların yaşadığı bu boyutun kaldırılarak yeni bir boyutta hesap vermek üzere tekrar diriltilecekleri de vurgulanmaktadır. Bu husus, cahiliye Arapları için doğru Allah inancını ve ahiret inancını vurguladığı kadar kıyamete kadar yaşayacak bütün insanlar için de aynı şeyi vurgulamaktadır. Dolayısıyla Kur'an'daki kıyamet ve ahiretle ilgili ayetleri, nüzul dönemindeki canlı muhataplardan ilgisiz olaylardan bahsediyormuş gibi göstererek Kur'an'ın gelecekte söz ettiği

iddia edilemez. Tekrar vurgulamak gerekirse, bu olaylar, evreninin ve insanlığın kaderiyle ilgili olaylardır ve Kur'an'da haber verildiği iddia edilen özel olaylarla aynı kategoride ele alınamaz. Varsayalım ki, Kur'an gelecekte haber veren ya da gelecekle ilgili olay ve olguları şifreleyen bir muhtevaya sahiptir. Bu durumda, Kur'an'ın bizzat kendisinin de sık sık vurguladığı, muhatabı tarafından "anlaşılan açık Arapça" (Nahl, 16/103; Şuara, 26/195; Yusuf, 12/2; Ra'd, 13/37) ile indirilen bir kitap olma özelliği ile bağdaşmaz. Bu durum Kur'an'ı, kendi iddiasına aykırı olarak, muhatabının anlamadığı bir kitap konumuna düşürür. Eğer gelecekle ilgili haberler Kur'an'ın canlı muhatabını ilgilendirmeyen, evrenin genişlemesi, (Bk. Maurice Bucaille, Kitabı Mukaddes Kur'an ve Bilim, çev. Yıldırım, Türkiye Öğretmenler Vakfı Yayınları, İzmir 1985, s.248-249) Uzaya gidilmesi (Bk. Bucaille, 249-253) körfez savaşı gibi sonradan keşfedilen veya ortaya çıkan özel olay ve olgularla ilgili ise, bu durumda Kur'an'ın ilk ve canlı muhataplarının bunları anlaması beklenemez. Eğer Kur'an indiğinde bunlar canlı muhatabı tarafından anlaşılmıyorsa, bu durum Kur'an'ın "anlaşılan kitap" söylemiyle çelişki yaratır. Ayrıca belli bir tarihi kesite hitap ederek rehberlik eden Kur'an, dini, ahlaki ve sosyal problemleri belli olan muhataplarına neden onları ilgilendirmeyen bilgiler versin? Yine şöyle bir iddia öne sürülebilir: Kur'an öyle bir kitaptır ki, ondaki aynı ayetler ilk muhatabın işine yarayan bilgiler içerdiği gibi, sonraki muhataplar, yani her asırda yaşayan insanlar için de onların yaşadığı şartlara uygun bilgileri içerir ve onlara böyle mucizevî bir şekilde rehberlik eder. Bu durumda aynı ayetin bir dönemde söylediği şeyle başka bir dönemde söylediği şey farklılık arz ederek bir şeyde iki zıddın toplanması gibi bir mantıki çelişkiye düşmüş olmaz mı? Yani Kur'an her asra ve muhataba göre farklı bir mana içeren fakat sabit hiçbir şey söylemeyen buharlaşan bir kitap olmaz mı? Daha da önemlisi bu bakış açısı Kur'an'ı, her farklı görüşün farklı şeyler söylediği istismara açık bir kitaba dönüştürmez mi? Yukarıda sıraladığımız sorulara şöyle bir cevap vermemiz mümkündür: Kur'an insanlık tarihindeki bir kesiti dikkate almış ve bu kesitin dinî, ahlakî ve sosyal problemlerine rehberlik etmiştir. İşte bu kesitle birlikte ele alındığında Kur'an'ın hem anlamı hem de mesajları anlaşılabilir. Kur'an'ın bu tarihi kesitten kopartılıp başka tarihlere yerleştirilerek anlaşılmaya çalışıldığında, Kur'an'ın anlamını ve manasını bozacak sanal arka planlar ortaya çıkmaktadır. Bu da, bu yaklaşımın çelişkilerinden habersiz, Kur'an'ın mucizeliğini ortaya çıkarmak amacıyla yapılmaktadır. Halbuki, Kur'an'ın anlaşılması da, mesajlarının daha sonraki tarihlere yansıtılması da onun indiği tarihsel kesitle bağlantılı olarak ve bu kesitin örnekliğinde gerçekleşebilmektedir. Bir başka ifadeyle, Kur'an metninin nüzul ortamından kopartılıp başka tarihlere yerleştirilmesi ve sözü edilen farklı tarihlerle bağlantılı olarak inmiş gibi anlaşılması, ona ilgisiz pek çok anlamın yüklenmesine, metninin anlam örgüsünün bozulmasına ve her tarihte başka şeyler söyleyen, sabit bir anlamdan yoksun bir kitaba dönüşmesine sebep olmaktadır. Bu hermenötikteki metin anlama kriterlerine de ters düşmekte, keyfi bir yaklaşımı öngörmektedir. (Hermenötikte bu, özellikle anlamının zamansallığı ve tarihselliği kriterini ihlal etmektedir. Bu konuda Bk. Burhanettin Tatar, Hermenötik, İnsan Yayınları, İstanbul 2004, s.109116; Göka v.dğr., 33; Doğan Özlem, "Tinsel Bilimlere Giriş'in Yüzüncü Yılı ve Dilthey" Metinlerle Hermeneutik (Yorumbilgisi Dersleri), İnkılap Kitabevi, İstanbul 1996, s.39; Ayrıca bk. Palmer, 157160; Ahmet Cevizci, Felsefe Sözlüğü, "Varlık" mad., Paradigma, İstanbul 1999, s.240; Şevket Kotan, Kur'an ve Tarihselcilik, Beyan Yayınları, İstanbul 2001; s.108-124) Tekrar vurgulayacak olursak, Kur'an, indiği tarihsel kesit dikkate alınarak anlaşılmalı, yani tefsir edilmeli ve yine aynı kesitin örnekliğinde başka tarihlere yansıtılmalı, yani yorumlanmalıdır. (Bk. Ahmet Nedim Serinsu, Tarihsellik ve Esbâbî Nüzûl, Şule Yayınları, İstanbul 1996, s.35; Sadık Kılıç, Tarihsellik ve Akılcılık Bağlamında Kur'an'ı Anlama Sorunu, İhtâr Yayıncılık, İstanbul 1999, s.104) Oysa sözünü ettiğimiz bu Kur'an imajı, bütün bu anlama kriterlerini göz ardı etmekte ve popüler olgu ve olayları Kur'an'ın mucizeliğini ispat etmek için kullanmaya çalışmaktadır.

İbadet Kitabı

Kur'an'ın temel amaçları göz ardı edilerek, salt ibadet kitabı olarak görülmesi de Müslümanlar arasında yaygın Kur'an imajlarından. Böyle bir imajın oluşması ile ilgili birçok sebepten söz edilebilir. Müslüman halkların kendilerini içinde buldukları modern çağın dini, ahlaki ve sosyal

açından çeşitli dayatmaları ve kaçınılmaz şartlar böyle bir imajın ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Özellikle laik sistemlerle tanışan ve pozitivizmin etkisi altında kalan ulus devletler içinde yaşamını sürdüren Müslüman kitlelerin İslam'ın en temel kaynağı olan Kur'an'la irtibatları iyice zayıflamıştır. Bunun sonucu olarak da bazı çevrelerde sadece şekilsel görünüm arz eden bazı ibadet formları dışında onları dinle ya da Kur'an'la bağlayacak bir şey kalmamıştır. Bunun neticesinde de şöyle bir Kur'an imajı yaygınlaşmıştır: Kur'an sadece Cuma, bayram, mevlit, kandil, namaz, hatim ve mezarlarda okunan bir kitaptır. Kişi hayatını ibadetlerin bir kısmı dışında bütün öğretilerden uzak yaşayabilir ara sıra cuma, bayram, kandil, mevlit gibi münasebetlerde Kur'an okuyarak ve ibadet ederek sosyal hayatında yapmış olduğu bütün günahlardan arınır. Bir yakını vefat ettiğinde ona hatim ve mevlit ya da mezarında Yasin okutarak onu günahlarından arındırdığını düşünür. Böylece Kur'an onun için bir ibadet ve arınma kitabı olarak ortaya çıkar. Bir başka ifadeyle, kişi Kur'an'ın yasakladığı içki, kumar vs. gibi pek çok şeyi yapar ve emrettiği şeylerden de uzak durur fakat yine de kalbinin temiz olduğu iddia eder ve kutsal gecelerde ve bazı dini münasebetlerde bulunarak veya okuttuğu Yasin, hatim ve dualarla kendisini ve kaybettiği yakınlarını arındırdığını düşünür. Böyle kimselerin hayatında Kur'an bazı ibadetlerle sınırlı bir şekilde ibadet kitabı olarak işlev görür ve böyle bir imajla Kur'an'la ilişkiye geçerler. Bazı Müslümanlar da Kur'an'ın getirdiği dini, ahlaki ve sosyal hayatla ilgili ilkelerinin bir bütün olduğunu farklı sebeplerden dolayı atlamaktadırlar. Bu sebeple inanç esasları ve ibadetler konusunda son derecede dikkatli gözükmelerine rağmen ahlaki ve sosyal konularda aldırma gözükmektedirler. Bu tarzdaki bireyler ibadetlere son derece düşkün gözükmekte ve Kur'an'ın yasakladığı içki, kumar, zina gibi şeylerden uzak durmalarına rağmen Kur'an'ın getirdiği ahlak ilkelerinden nasiplerini almamış gözükmektedirler. Zira bu kimseler gece namazlarını bile aksatmamalarına rağmen komşularına ve etraflarındaki insanlara kötü davranmakta, ticaretlerinde haksızlık etmekte bir beis görmemekte ve Kur'an'ın insanlara öğrettiği ahlaki tutumdan uzak bir sosyal hayat sürdürmektedirler. Bunun sebebi dünya hayatını kazanma ile ahireti kazanmanın farklı şeyler olduğunu düşünmelerinden kaynaklanmaktadır. Yani çokça ibadet ederek ahiretlerini inşa ettiklerini düşünmekte ve dünyadaki davranışların ahireti inşa etmede pek etkisi olmadığını varsaymaktadırlar. Böyle bir parçalanma onlar açısından Kur'an'ı bir ibadet kitabı haline getirmekte, ibadet dışında Kur'an'ın söyledikleri geri plana atılmakta ve önemsiz olarak algılanmaktadır. Onlar, ibadetlerinde hassas davranarak ahiretlerini kurtardıklarını, cennete gireceklerini düşünmektedirler. Yani ne kadar ibadet o kadar ahiret sloganıyla hareket ederek Kur'an'ın bir bütün olarak getirdiği sistemi parçalamaktadırlar. Bu parçalanma hem Kur'an'ın getirdiği hayat anlayışı konusunda hem de getirdiği öğretiler arasında gerçekleşmektedir. Yani Kur'an'ın emrettiği ibadetleri ahireti kazanma aracı görürlerken sosyal ve ahlaki hayatla ilgili öğretileri geri plana atmaktadırlar. Sonuç olarak bu kimselerin zihninde Kur'an sözünü ettiğimiz ibadet kitabına dönüşmektedir. Halbuki Kur'an'ın getirdiği sistem içinde ibadetle salih amelleri besleyen ve teşvik eden bir kurucu unsur olarak yer almakta (Bu hususu namazın fonksiyonunu ifade eden şu ayet vurgulamaktadır. "...Muhakkak ki namaz insanı hayasızlıktan ve kütülüklerden alıkor." Ankebut, 29/45) ve ahiret sosyal hayat içinde gerçekleşen ameller neticesinde inşa olunmaktadır. Ayetin ifadesiyle "Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür. (Zelzele, 99/78) Yukarıda sözünü ettiğimiz ve beklide değinmediğimiz diğer sebeplerden dolayı, bazı Müslümanlar arasında Kur'an'ın bir ibadet kitabı olarak algılanmakta olduğunu söyleyebiliriz. Tekrar vurgulamak gerekirse, bunun en temel sebebi, Müslümanların Kur'an'ın dünya-ahiret ve ibadet-salih amel bütünlüğü konusundaki parçalanmadır. (Bk. Ömer Faruk Yavuz, "Kur'an Perspektifinde Dünya Ahiret Bütünlüğü" Dinbilimleri, Eylül 2006, c.VI, sayı:3, s. 183184.) Bu parçalanma sonucu bazı kesimlerin zihninde, Kur'an bir ibadet kitabı formuna dönüşmüş, sadece ibadetlerde, kutsal gece ve günlerde, mevlit, hatim, cenaze ve mezarlarda okunan ve işlevi ritüellerin ötesine geçmeyen bir kitap halini almıştır. Kanaatimizce ibadet Kur'an ilişkisi konusunda sahip olunması gereken imaj, Kur'an'ın getirdiği ibadetler dahil bütün öğretiler bir bütünlük arz etmektedir. Bunlar yaşadığımız hayat boyutunda

sergilediğimiz bütün davranışların sağlıklı adil ve ahlaki olmasını sağladığı gibi sözünü ettiğimiz bu davranışlar aynı zamanda ahiretimizi de inşa etmektedir. Eğer ibadetler dünya hayat boyutundaki eylemlerimizin kalitesini artırmıyorsa yani işlevsiz kalıyorsa, yanlışlıklardan uzaklaştırmıyorsa o zaman onların ahiretteki hayatı da olumlu etkilemesi düşünülemez. Bir başka ifadeyle parçalanmış ibadet-amel ilişkisi Müslüman'ın ahiretteki kurtuluşunu gerçekleştiremez. Bu anlayıştaki kimse, isterse sabahlara kadar ibadetle meşgul olsun, bu onun ahiret hayat boyutundaki kurtuluşunu sağlamaz. İşte bu sebeple ruhbanlık anlayışı İslam'da yasaklanmıştır. Ahiretteki kurtuluşu ancak ibadetin salih ameli teşvik etmesi ve dünya boyutunda salih amelin yapılmasıyla mümkün olabilir. Bu yüzdendir ki, Kur'an, ahiret boyutundaki kurtuluştan bahsettiği zaman imandan hemen sonra salih amelden söz etmektedir. (Asr, 103/13; Nahl, 16/97)

Kanun Kitabı

Yaygın Kur'an imajları arasında zikredebileceğimiz bir başka baskın Kur'an imajı da Kur'an'ın kanun kitabı olarak algılanmasıdır. Bu Kur'an imajı, özellikle Müslümanların içinde yaşadıkları devletlerin uyguladıkları kanunların dini özgürlüklerini kısıtladığı ortamlarda öne çıkmaktadır. Öyle ki, bu ortamlarda Kur'an'ın devletin uyguladığı anayasa yerine geçebilecek içerikte bir kitap olduğu, onun her dönemdeki yönetim problemini çözecek bir muhtevaya sahip olduğu söylenerek "Anayasa Kur'an'dır" sloganı fazlaca dile getirilmektedir. Türkiye'de özellikle 1980'li yıllardaki Müslümanlar arasında dolaşan sloganlara baktığımızda bu imajın sloganlaşmış hali olan "anayasa Kur'an'dır", öne çıkan ve zihinleri fazlaca meşgul eden bir Kur'an imajının ifadesidir. Eğer bazı Müslümanların zihnini böyle bir imaj meşgul ediyorsa, bu durumun Kur'an'a ne ölçüde uygun olup olmadığını anlamamız ve şu soruya cevap vermemiz gerekir: Kur'an'a gerçekten devlet yönetimini kapsayan bir kanun kitabı olarak bakılabilir mi? Her şeyden önce Kur'an'ı tek bir şeye indirgemeci yaklaşımların doğru olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Zira biliyoruz ki, Kur'an hitap ettiği toplumun karşılaştığı dini, ahlaki ve sosyal pek çok konularda mesajlar vermiş, hatta siyasi yönlendirmelerde bile bulunmuştur. Dolayısıyla bu noktadan hareketle Kur'an'ın inanç, ahlak, siyaset, kanun vs. tek bir meseleye indirgenerek anlaşılmaması gerektiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla Kur'an'ı, salt anayasa ya da kanun kitabı gibi görme eğilimi, Kur'an'ın amaçladığı şeyleri yansıtmaktan uzaktır. Böyle bir baskın imaj, Kur'an'ın hedeflediği genel amaçlar açısından sağlıklı bir yaklaşım değildir. Çünkü Kur'an, her ne kadar hitap ettiği toplumun devlet idaresi ile ilgili atıflarda bulunmuş olsa bile, bu hiçbir zaman onu bir kanun kitabı yapmaz. Ancak biz Kur'an kanun veya Kur'an anayasa ilişkisi hakkında şunları söyleyebiliriz: Kur'an'ın hitap ettiği toplumda yönetim biçimi geleneksel işleyişe uygun bir yönetimdir. Müslümanlar ancak Medine döneminde küçük bir site devleti konumundadırlar. Böyle bir devletin yönetimi ile günümüzdeki kompleks büyük devletler arasında kıyaslanamayacak bir farkın olduğu açıktır. Dolayısıyla Kur'an'ın Hz. Peygambere yaptığı yönlendirmeler Medine'deki küçük bir yönetim organizesinin ihtiyaçları çerçevesinde olmuştur. Bu sebeple Kur'an'ın bütün dönem ve şartlarda devlet yönetimine dair anayasa niteliği taşıyan hükümler indirmiş olması beklenemez. Kaldı ki, Kur'an o dönemdeki geleneksel devlet şekillerini, krallık vs. gibi, de eleştirmemiş, sabit bir yönetim şekli belirlememiştir. Yaptığı şey, hangi devlet yönetim şekli olursa olsun, bu devletin adil bir devlet olması, başındaki yöneticinin de yönettikleri kimselere adaletli davranmasını vurgulamak olmuştur. (Bk. Nisa, 4/58,105; Maide, 5/42) Bunu Hz. Peygambere verdiği direktiflerden çıkartmak zor olmasa gerektir. Netice itibarıyla diyebiliriz ki, Kur'an'da elbette ki adil bir devlet yönetimine temel teşkil edecek pek çok hüküm bulunmaktadır. Hatta Kur'an, verdiği örneklemelerle adil devlet sisteminin tümellerini ortaya koyduğu rahatlıkla söylenebilir. Bu tümellere uygun işleyen her yönetim adil ve sağlıklı bir yönetim örneği oluşturacaktır. Ancak Kur'an'la ilgili olarak yaşadığımız dünyadaki kompleks yönetimlerin bütün ihtiyaçlarını tekil

veya tikel olarak içerdığını söylemek ve iddia etmek mümkün değildir. Kur'an'ı tarih üstüne çıkararak, her dönemdeki devletler için şablon anayasa ve kanunlar indirmiştir iddiasını ifade edecek şekilde onun anayasa ya da kanun kitabı olduğunu söylemek de mümkün değildir. Evet, Kur'an her zaman, zemin ve dönemde hayatta olan devletlerin anayasalarına temel teşkil edecek ilkeleri barındırmakta olduğunu söyleyebiliriz. Ancak doğrudan her dönemde uygulanabilecek detay bilgileri barındırmamaktadır. Zaten böyle bir şey beklemek de anlamsızdır. Çünkü Kur'an farklı dönemlerde ve şartlarda ortaya çıkabilecek farklı yönetim biçimlerine de temel teşkil eden tümel ilkeler sunmuştur. Diğer taraftan devlet yönetimine ilişkin mesajlar Kur'an'ın canlı muhatabına rehberlik ettiği konular arasında fazlaca bir yekun tutmamaktadır. Kur'an mesajları, muhatabın rehberliğe ihtiyaç gösteren inanç, ahlaki ve sosyal hususlarıyla ilgili olarak verilmiştir. Dolayısıyla Kur'an'ın rehberlik ettiği bu hususları gölgede bırakacak bir şekilde özellikle devlet yönetimi ile ilgili bir kanun kitabı olarak algılanması, Kur'an'ın genel karakteristik özelliklerinin pek çoğunun göz ardı edilmesi anlamı taşımaktadır. Bütün bu nedenlerden dolayı diyebiliriz ki, Kur'an'ı kanun kitabı olduğuna dair baskın imaj doğru bir anlayışı yansıtmamaktadır.

Edebiyat Başyapıtı

Müslümanların zihinlerini baştan beri meşgul eden baskın imajlardan biri de Kur'an'ın edebi bir şaheser olma imajıdır. Buna göre Kur'an, bu özelliği ile nüzul dönemindeki muhataplarına meydan okuyarak onları aciz bıraktığı gibi, kıyamete kadar bütün insanlara da meydan okumakta ve onları Kur'an'ın bir benzerini oluşturmaları konusunda aciz bırakmaktadır. Bir başka ifadeyle, Kur'an öyle bir edebiyat şaheseri olarak düzenlenmiştir ki, hiç kimse böyle bir edebiyat mucizesi ortaya koyamaz. Bu da Kur'an'ın mucizeliğini ve Allahtan gelen bir kitap olduğunu ispatlar. (Bu baskın imaj Kur'an'ın benzerini getirme hususunda cahiliye Araplarına yaptığı çağrı ve meydan okumalara dayandırılmaktadır. Bk. Saffat, 38/157; Kasas, 28/49; Hud, 11/13; Yunus, 10/38; Ali İmran, 3/93; Bakara, 2/23. Bk. Şaravi, 5169) Peki, böyle bir baskın Kur'an imaj gerçekten sağlıklı bir Kur'an imajı yansıtmakta mıdır? Bu soruya cevap verirken, öncelikle Kur'an'ın mucizeliğinin edebiyat açısından mı, yoksa mesajların içeriği açısından mı olduğunun ayırt edilmesi gerekir. Genellikle Kur'an'ın nüzul ortamındaki karşıt muhataplarına meydan okuması ve bir benzerini getiremeyeceklerine dair vurgusu, cahiliye Araplarının şiir ve nesirdeki gelişmişlikleri de dikkate alınarak, edebiyat ya da edebî sanatlar açısından ele alınarak değerlendirilmektedir. İleri sürülmektedir ki, Kur'an kullandığı belagat ve fesahat ile öyle bir söz sanatı vücuda getirmiştir ki, muhatap Araplar bunun benzerini ortaya koymaktan aciz kalmışlardır. Kıyamete kadar da böyle bir metni oluşturmaya hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Buradaki vurgu, Kur'an'ın muhataplarına sunduğu mesajdan ziyade edebî üstünlüğüdür. Nitekim geleneğimizde Kur'an'ın icazı ile ilgili ortaya konulan nazm (Abdulkahir elCürani (ö. 471/107879)'ye dayandırılan "nazm teorisi", Kur'an'ın icazı onun Arap dili ve edebiyatındaki kurallara uygun olarak gerçekleştirilen söz dizimindedir, şeklinde tanımlanmaktadır. Bu konuda geniş bilgi için bk. Abdulkahir elCürani, Delailu'lİ'caz fi İlmi'lMeani, Daru'lMarife, Beyrut 1994, s.249254; Mustafa Sadık erRafii, İ'cazu'lKur'an ve'lBelagatu'nNebeviyye, Daru'lKitabi'lArabi, Beyrut 1990, s.148; Mustafa Öztürk, Kur'an Dili ve Retoriği, Kitabiyat, Ankara 2002, s.169171) teorisi de Kur'an'ın edebi özelliği dikkate alınarak oluşturulmuştur. Bu durumda Kur'an'ın meydan okuması ve edebi üstünlüğünün tarihsel kaldığı düşünülebilir. Zira Sözü edilen edebi sanatlar daha sonra gelen insanlar açısından Kur'an'a muhatap olan Araplar kadar anlamlı olmayacaktır. Hele dili Arapça olmayan İslam'ı kabul etmiş milletler açısından edebi mucizeliğinin de pek fazla bir anlamının olduğunu söylemek de mümkün değildir. Bu durumda Kur'an'ın meydan okuması ve mucizeliği nüzul dönemi ile sınırlı kalacak ve onun evrenselliği açısından da çelişki yaratacaktır. Şöyle ki, eğer Kur'an edebi açıdan muhataplarını ve diğer insanları aciz bırakan bir kitap ise, bunun, Kur'an'ın indirdiği cahiliye döneminden sonraki dönemlerde yaşayan farklı diller konuşan insanlar bir kenara, Arapça konuşanlar için bile anlamlı bir işlevi olmayacaktır. Yani Kur'an, mucize ve Allah kelamı olduğunu karşısındaki muhatabın üstün oldukları bir özellikleri üzerinden ortaya koymuştur. Bu özellikleri de söz sanatında çok ileri olmalarıdır. Bu

onların Kur'an'ın ilahi kaynaklı olduğunu ve benzerini yapamayacaklarını ispatlamıştır. Fakat bu durum daha sonraki asırlarda Kur'an'ın muhatabı olan insanlar için pek de geçerli bir husus değildir. Dolayısıyla bu yaklaşımı sergileyenler tarafından, belki de farkında olmadan, Kur'an'ın meydan okuması ve muhatabını aciz bırakarak onun ilahi kaynaklı olduğunu ortaya koyması, nüzul denemi ile sınırlandırılmaktadır. Bir başka ifadeyle, daha sonraki gelen muhatapların böyle bir yönünden yani edebiyatta üstün olma özelliklerinden bahsedilemeyeceğine göre, bu yaklaşımı sergileyenlerin iddiasının aksine Kur'an'ın meydan okumasının devamlılığı ve mucizeliği söz konusu olmayacaktır. Çünkü icazı ortaya çıkaran durum tarihsel olarak fiilen ortadan kalkmıştır. Arap ya da yabancı unsurlardan yeni muhataplar için Kur'an'ın icazını ortaya çıkaracak olan edebi sanatta ileri olma durumu fiilen bulunmamaktadır. O halde Kur'an'ın şu an içinde edebiyat açısından mucize bir kitap olduğu ne ölçüde iddia edilebilir? Edilse bile, günümüz insanları için bunun fazlaca bir öneminin kalmadığı söylenebilir. Kur'an'ın muhataplarına benzerini oluşturma konusundaki meydan okuması ve acizyetlerini vurgulaması baştan beri genellikle Kur'an'ın edebi sanatları kullanmasındaki üstünlük olarak algılanı gelmiştir. (Bk. Celaleddin Abdurrahman b. Ebi Bekr esSuyuti, elİtkan fi Ulumu'lKur'an, Mektebetu'lMearif, Riyad 1987, c.II, s.330331; Mu'teraku'lAkran fi l'cazi'lKur'an, Daru'lKutubi'lİlmiyye, Beyrut 1988, s. 56; Subhi esSalih, Mebahis fi ulümi'lKur'an, Dersadet, İstanbul, ts., s.313; Muhammed Abdulazim ezZerkani, Menahili'lİrfan fi Ulumi'lKur'an, Daru'lİfkar, Beyrut, ts. C.II, s.334335) Bu sebeple de Kur'an bir edebiyat ve belagat mucizesi olarak algılanmıştır. Daha önce de belirttiğimiz üzere, bu icaz anlayışı Kur'an'ın meydan okumasını ve mucizeliğini indiği tarihsel dönemle sınırlar. Halbuki Kur'an'ın bu meydan okuması ve mucizeliği farklı bir açıdan ele alınırsa o zaman, kanaatimizce, hem Kur'an'ın bu çağrısı, hem de mucizeliği daha iyi anlaşılmış, indiği dönemle de sınırlı kalmamış olur. Şöyle ki; Kur'an'ın meydan okuduğu konu aslında Kur'an'ın edebiyat yönünden ziyade verdiği mesajların içeriğidir. Çünkü Kur'an kendisinin ilahi kaynaklı olduğunu ispatlama hususundaki diğer ifadeler de Kur'an'ın mucizeliğinin belagatinden ziyade, onun içeriğinde olduğunu ifade etmektedir. Zira Kur'an'daki "Eğer (Kur'an) Allah'tan başkasından gelseydi onda pek çok tutarsızlıklar bulurlardı." (Nisa, 4/82) ayetinden anlaşılmaktadır ki, asıl mesele, indirilen kitabın içerik açısından tutarlılığıdır. Yine "Onlara deki: Eğer doğru söyleyen kimseler iseniz Allah katından bu ikisinden (Tevrat ve Kur'an'dan) daha iyi rehberlik eden bir kitap getirin ben de ona uyayım." (Kasas, 28/49) Ayetinden de anlaşılabileceği üzere konu rehberlik, yani mesajların içeriğidir. Hiçbir ayetten yola çıkarak meydan okuma konusunun doğrudan edebiyat merkezli olduğunu söylemek pek doğru değildir. Dolayısıyla bu, salt bir çıkarım sonucu ortaya çıkan bir yorumdur. Ve meydan okuma ayetleri bu bakış açısı ön plana çıkarılarak anlaşılmakta, belki de Kur'an'ın asıl ifade ettiği içerik açısından mucizeliği geri plana itilmektedir. Konu artık Kur'an'ın mucizevî bir söz sanatı kullanmış olduğu çerçevesinde ele alınarak asıl hedeflenen içerik ihmal edilmektedir. Halbuki bu ayetlerle asıl söylenmek istenen şey, insanların ve cinlerin bir araya gelse bile insanlara dini, ahlaki ve sosyal hayatta tutarlı bir şekilde rehberlik eden hiçbir zaman tüketilmesi mümkün olmayan tümelleri olan böyle bir kitap getiremeyecekleridir. Yani vurgu özellikle Kur'an mesajının içeriğiyle ilgilidir. Dolayısıyla icaz konusunda Kur'an'ın belagati ve fesahati konusunun ikincil bir husus olması özellikle Kur'an'ın evrenselliği açısından daha uygun gözükmektedir. Elbette ki Kur'an indirildiği dönemde edebi sanatları en güzel şekilde kullanan bir kitaptır. Bu yönüyle de edebiyatta son derece ileri olan cahiliye Araplarının dikkatin fazlasıyla çekmiştir. Ancak kanaatimizce bu durumun ötesinde asıl dikkat çeken ve kıyamete kadar kalıcı bir nitelik taşıyan husus, onun mesajlarının çelişkisiz oluşu ve bütün asırlarda geçerli olmasında yani tüketilemez evrensel bir içerik taşımasındadır. Kanaatimizce işte Kur'an'ın meydan okuduğu asıl mucizevî yönü budur. Kur'an'ın edebi bir başyapıt olduğu hususu doğru olmakla birlikte, bu noktaya takılarak mesajının içeriğini geri plana atmak doğru bir yaklaşım değildir. Bu imajla Kur'an'a yaklaşıldığında, onun sırf muhatabın dikkatini üzerine çekmek için kullandığı edebi yönüne odaklanıp, icazını bu noktada aramak ve içerikten ziyade şekilsel yönü öne çıkarılmaktadır. Bu da en kötü ihtimalle Kur'an'ın din, inanç, ahlak ve sosyal hayatla ilgili olarak verdiği mesajları

perdelemekte ve amacın sapmasına yol açmaktadır. Böyle bir baskın imaj Kur'an'ın amacından uzaklaşmaya sebep olabilmekte ve asıl özden ziyade şekille uğraşmaya sevk etmektedir.

Bilim Kitabı

Yaygın Kur'an imajlarından biri de Kur'an'ın keşfedilen bilimsel buluşları kapsayan bir metin olarak algılanmasıdır. Bu yaklaşımın hakim olduğu yorumlara, tefsirlerde ve Kur'an'la ilgili diğer çalışmalar da sıklıkla rastlamak mümkündür. Bu baskın imaj özellikle yaşadığımız modern dönemde pek çok Müslüman'ın hatta bilim adamının zihnini meşgul etmekte, Kur'an'ın anlaşılmasında ve yorumlamasında onları etkilemektedir. (Bk. Suyuti, II,350356; J.J.G. Jansen, Kur'an'a BilimselFilo-lojikPratik Yaklaşımlar, çev. Halilrahman Açar, Fecr Yayınevi, Ankara 1993, s.69103; İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 1989, s.303311; Celal Kırca, İlimler ve Yorumlar Açısından Kur'an'a Yönelişler, Tuğra Neşriyat, İstanbul, ts., s. 213252; Kur'an ve Bilim, Marifet Yayınları, İstanbul 1996, s.3857; Şaravi, 132,175; Muhsin Demirci, Tefsir Usulü ve Tarihi, M.Ü. İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1998, s.277283; Celal Yeniçeri, Uzak Ayetleri Tefsiri, Erkam Yayınları, İstanbul, ts., s.2340; Said Şimşek, Günümüz Tefsir Problemleri, Kitap Dünyası, Konya, ts., s.96-103) Bu baskın imajın etkisiyle insanlar Kur'an'ın insanlığa indirilmesindeki asıl amacı dikkatten kaçırarak artık Kur'an'da günümüze kadar bulunmuş bilimsel buluşlardan ve üzerinde konuşulan bilimsel teorileri aramaktadır. Mesela Nur Suresinde misbahdan söz eden ayetlerden elektriği, (Tantavî Cevherî, elCevahir fi Tefsiri'lKur'ani'lKerim, Daru'lFikr, Beyrut, ts., c.VI, s.32) Hz. Süleyman'ın huzurunda Belkıs'ın tahtını göz açıp kapayıncaya kadar getiren salih zatın yaptığı şeyden, (Neml, 27/40) televizyon ve ışınlamayı (Bk. Demirci, s. 278.) veya başka bir ayetten (Zariyat,51/47) evrenin genişlemesini (Muhammed Esed, Kur'an Mesajı, Çev. Cahit KoytakAhmet Ertürk, İşaret Yayınları, İstanbul 1996, c.III, s.1071; Yeniçeri, 114115; Sadrettin Yüksel, İslami Araştırmalar, Tuba Yayıncılık, İstanbul 1982, s.176-177) çıkarmaktadır. Yine Neml suresi 88. Ayetten dünyanın kendi etrafında dönmesi, Şems Suresi 1 ve 2. Ayetlerden de dünyanın güneş etrafında dönmesi, Enbiya Suresi 33 ve Yasin Suresi 38. Ayetlerde ise güneşin yörüngesinde dönmesi, (Yeniçeri, 216-217; 221; 200) şeklinde anlaşılmıştır. Bu tür buluş ve bilimsel verilerin henüz ortaya çıkmadan önce Kur'an'da mucizevî bir tarzda yer aldığı iddia edilmektedir. Bu sebeple, bilimsel tefsir ve yorum anlayışının tefsir tekniği açısından tutarsızlığı bir yana, (Bu konuda geniş bilgi için bk. Muhammed Hüseyin ezZehebi, etTefsir ve'lMüfessirun, İhyau'tTurasi'lArabi, Beyrut, ts. c.II, s.491494; Emin elHuli, Kur'an Tefsirinde Yeni Bir Metod, çev. Mevlüt Güngör, Kur'an Kitaplığı, Ankara 2001, s. 5560) böyle etkin bir imajının sorgulanması, Kur'an'ın temel amaçlarıyla ne ölçüde uyuşup uyuşmadığının ve sağlıklı bir yaklaşım olup olmadığının ortaya çıkarılması önem arz etmektedir. Öncelikle değinmemiz gereken husus, böyle bir imajın beslendiği mantıktır. Bunun ortaya konulabilmesi için de şöyle bir sorunun cevaplanması gerekir: Neden bazı Müslümanlar Kur'an'ın nüzulünden sonraki asırlarda ortaya çıkan bilimsel verileri Kur'an'da arama ihtiyacı hissetmişlerdir? Bu soruya kısaca cevap verirsek şöyle söyleyebiliriz: Bunun iki temel sebebi var; birincisi Kur'an'ın mucizeliğini, ikincisi Kur'an'ın evrenselliğini ispat etmektir. Kur'an hitap ettiği canlı muhataplarının/cahiliye Araplarının hayatını hiçbir şekilde ilgilendirmeyen, sonradan ortaya çıkan bilimsel gelişmeleri onda bularak, Kur'an'ın böyle bir mucizeyi ihtiva ettiğini, dolayısıyla onun Allah kelamı olduğunun vurgulamaya çalışırlar. Yine bununla sonraki asırlara da hitap eden ve onları doğrudan ilgilendiren hususları içeren ve bütün tarihleri dikkate alan evrensel bir kitap olduğunu göstermeye çalışırlar. Böyle bir yaklaşım Kur'an'ın anlaşılmasıyla ilgili pek çok sorunu da beraberinde getirir. Bu sorunlar hem Kur'an'ın canlı muhatabı açısından hem de bizzat Kur'an metni ile ilgili olarak ortaya çıkmaktadır. Kur'an'ın muhatabı ile ilgili sorunu kısaca şöyle değerlendirebiliriz: Eğer Kur'an kıyamete kadar gelecek dönemlerde ortaya çıkan bilimsel verileri içeriyorsa, o halde bunların Hz. Peygamber dahil, Kur'an'ın ilk muhatapları tarafından anlaşılması imkansızdır. Bu durumda Kur'an'da yer alan bazı şeyler ilk muhatapları tarafından tamamen anlaşılmamış olmaktadır. Bu bizzat Kur'an'ın “anlaşılan açık kitap” söylemine ters düşmektedir. Varsayalım ki Kur'an'ın sonraki asırlarda keşfedilmek üzere ihtiva ettiği bu bilimsel bilgiler ilk muhatapları tarafından anlaşılabilirse bile, bu bilgiler onları ilgilendiren bilgiler ya öğretiler değildir. Böylece Kur'an, muhatabını dikkate almayan onlarla alakası olmayan şeylerden bahseden bir Kitap konumuna düşmektedir. Durum yukarıda izah ettiğimiz şekilde

olunca ortaya bizzat Kur'an'ın kendisiyle ilgili başka bir sorun ortaya çıkmaktadır. Onu da şöyle izah edebiliriz: Eğer Kur'an mesaj verirken muhatabının durumunu dikkate almamışsa, o zaman muhatabını dikkate almayan kelimeler edebi bir kelimeler olmadığı için Kur'an gayri edebi bir kelimeler durumuna düşmektedir. Zira Araplar arasında fasih ve edebi kelimeler, muhatabına uygun olarak söylenmiş kelimeler olarak kabul edilir. (Bk. Zehebi, II, 491492) Bu yaklaşım tarzını Kur'an'ın temel hedefi açısından değerlendirecek, kısaca şöyle bir değerlendirmede bulunabiliriz: Kur'an, hitap ettiği topluma inanç, ahlak ve sosyal konularda rehberlik etmekte ve bu çerçevede mesajlar vermektedir. Bular dışında nazil olduğu dönemin bilimsel ve teknik konularıyla ilgili herhangi bir mesaj verdiğine rastlamıyoruz. (Şatibi, elMuvaakat, çev. Mehmet Erdoğan, İz Yayıncılık, İstanbul 1990, C.II, s.67-78) Kur'an bu tür konuları akla ve insanların kendi gayret ve çalışmalarına bırakmıştır. İşte bu ilahi gelenekteki bütün kitapların hedeflediği ve gerçekleştirdiği bir rehberlik tarzıdır. Eğer Kur'an muhatabının döneminde olmayan bilimleri önceden onlara bildirmiş olsaydı, kullar arasında ayrıcalık yapmış olur ve ilahi adalete ters düşmüş olurdu. Yine başta söylediğimiz üzere, canlı muhatap açısından bu tür mesajları anlamak da büyük bir sorun olurdu hatta anlamaları mümkün olmazdı. Kur'an'ın bu tür bilgileri vermesi, onun temel amacının yani toplumu inanç, ahlak ve sosyal konularda yönlendirmesi gibi insanın her zaman aklıyla çözemeyeceği konularda rehberlik etme gayesinin dışına çıkmaktadır. Daha da önemlisi, Kur'an'ın rehberlik ettiği konuları sınırsız hale getirerek, onu her şeyden söz eden bir kitap haline dönüştürmek gibi sakıncalı bir durum ortaya çıkmaktadır. Halbuki Kur'an, insanların akıl, beceri ve kabiliyetlerine ve çabalarına bıraktığı konuları rehberlik konusu olarak ele almamıştır. Bu sebeple de insanın akıl, beceri ve çabasına ihtiyaç duyan konular insanların söz konusu özelliklerine terk edilmiş, Kur'an'ın rehberlik ettiği konular arasında yer almamıştır. Netice itibariyle, Kutsal bir dini metin olan Kur'an'da bilimsel verileri aramak, hermenötik açıdan hikaye kitabında fizik teorileri aramak gibi saçma bir duruma yol açar. Ancak yine de, Kur'an'da hiç mi bilimsel diyebileceğimiz bilgilere temas edilmemiştir, şeklinde bir soru yöneltilebilir. Buna şöyle bir cevap verebiliriz: Kur'an'da konuşan âlemlerin Rabbi olan Allah'tır. Dolayısıyla gerçek ilah'ın sıfatlarından yani tevhitten, ahiretten, ahlaktan, sosyal hayattan vs. söz ederken satır aralarında evrenin bazı kurallarına temas etmiş olabilir. Ancak bu temas ettiği şeyleri muhataplarına bilimsel konularda yol göstermek için değil, Kur'an'ın temel amaçları çerçevesinde Allah'ın gücünü, kudretini, ahretin mümkünlüğünü vs. göstermek üzere zikretmiştir. Dolayısıyla göklerden, yerlerden, rüzgârdan, yağmurdan, denizlerden, gece ve gündüzden, bitkilerden, hayvanlardan, insanın yaratılış ve biyolojik yapısından (Ra'd,13/2; Enbiya,21/30; Hac,22/65; Mü'minun, 23/86; Rahman,55/7; Yasin,36/38; Bakara,2/22,164; Ra'd,13/3; Hicr,15/1921; Taha, 20/5354. Naziat,79/30-33; Hicr,15/22; Furkan,25/4849; Rum, 30/57;Fatır,35/9; Ra'd,13/17; Mü'minun, 23/1819; Zümer,39/21Kaf,50/911; İbrahim,14/32; Nahl,16/14; Furkan,25/53;Lokman,31/31; Fatır,35/12; Yasin, 36/4144; Rahman,55/1920,22, 24; En'am,6/9697; A'raf, 7/54;İbrahim,14/33; Nahl,16/12; Yasin,36/37; En'am,6/95,99; Nahl,16/1011; Taha, 20/53; Yasin,36/36; Kaf,50/911;; Hac,22/5; En'am,6/38; Nahl,16/58,6869,79; Ankebut,29/41;Necm,53/4546; Mülk,67/19; Nahl,16/4; ; Hac,22/5; Mü'minun, 23/14; Secde,32/9; Nuh,71/14; Kıyamet,75/3738; Alak,96/2) bahseden ayetlerle amaçlanan şey bilimsel bilgi vermek değil, Allah'ın gücüne, kudretine, bilmesine, diğer sıfatlarına, yeniden dirilmenin mümkün olmasına vs. dair delillendirmelerde bulunmaktadır. Yoksa daha sonra keşfedilecek bir bilimsel bilgiyi önceden haber vermek değildir. Bu çerçevede diyebiliriz ki, Kur'an muhatabına itikadi, ahlaki ve sosyal konularda delillendirme yaparak yol gösterirken, bazı ifadelerinin ancak sonraki dönemlerde keşfedilecek bilimsel verileriyle uyuşması son derece doğaldır. Çünkü Konuşan evrenin yaratıcısıdır. Fakat biz yine de Kur'an'ın muhataplarına ve sonraki insanlara bilimsel konuları böylece haber vermiştir dememiz doğru olmaz. Eğer böyle bir iddiada bulunursak, Kur'an'ın anlaşılması ve metni açısından yukarıda temas ettiğimiz sakıncalara düşmekten ve Kur'an'ın kendi söylemi ile çelişmekten kurtulamayız. Ayrıca bu tür bilgiler ortaya çıkmadan önce Müslümanların Kur'an'a dayanarak dillendirilmesi gerekir. Halbuki sözü edilen bütün bilimsel veriler ya da buluşlar ancak keşfedildikten sonra Kur'an'la ilişkilendirilmektedir.

Her Şeyi Kapsayan Kitap

Yukarıda açıkladığımız imajları da kapsayan ve son derece yaygın olan imajlardan biri de Kur'an'ın yaş kuru ne varsa insanla, tabiatla, evrenle ilgili her şeyi kapsamaması düşüncesidir. Bu imaj ilk dönemlerden beri pek çok Müslüman'ın zihnini meşgul etmiş ve onları Kur'an'ı anlama ve yorumlamalarında yönlendirmiştir. Bu sebeple bazı Müslümanlar gelecekle, tabiatla, insanla, uzayla, bilimle sanatla ilgili ve günlük hayatla ilgili ne varsa Kur'an'da aramışlar; daha doğrusu aradıkları şeyle Kur'an arasında bir bağ oluşturarak Kur'an'la ilişkilendirmişlerdir. Böyle bir Kur'an imajının gerisindeki bilinçaltı veya temel saik acaba ne olabilir? Genel olarak söz edecek olursak yukarıda sözünü ettiğimiz imajlardaki temel mantık iki şey etrafında dönmektedir. Bunlardan birisi, Kur'an'ın mucizeliği, diğeri de Kur'an'ın evrenselliğidir. Bu iki saik aynı şekilde bu imaj için de geçerlidir. Yani her şeyin Kur'an'da olması ve her konuda rehberlik edebilmesi hiçbir beşer kitabında olamayacak bir özelliktir ve bu onun mucize olduğunu göstermektedir. Yine indikten sonra kıyamete kadar tarihin her kesitindeki olay olgu ve sorunları içererek onlarla ilgili çözümler önermesi de onun evrenselliğini ortaya koymaktadır. Buna ek olarak, bu yaklaşım sahipleri, bizzat Kur'an metnine dayanarak bu yaklaşımı delillendirmektedirler. Bazı ayetlere dayanarak bizzat Kur'an'ın kendisinin “yaş kuru ne varsa her şeyi” ihtiva ettiğini iddia etmektedirler. Buna göre Kur'an'ın insanın kendisiyle, sosyal yaşantısıyla, karşılaştığı ve karşılaşmadığı bütün evrenle ilgili her şeyi ihtiva eden bir kitap olduğunu düşünmektedirler. Bu çerçevede delil olarak en sık şu ayetlere başvurulmaktadır: “Biz Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.” (En'am,8/38) “Sana bu Kitabı, her şeyi açıklayan ve Müslümanlara yol gösterici, rahmet ve müjde olarak indirdik.” (Nahl,16/89) “Kitapta herhangi bir şeyi eksik bırakmadık.” (En'am, 6/38) Bu ve benzeri ayetler, Kur'an'ın temel misyonu ve muhataplarla ilgili amaçları dikkate alınmaksızın genelleştirilerek anlaşılmakta ve yorumlanmaktadır. (Suyuti, II,357; Jansen,7071) Ayetlerde geçen “hiçbir şeyi” ve “her şeyi” gibi ifadelerden yola çıkılarak bu ayetler tarih üstüne çıkarılmakta gelecek tarihlerde de insan ve çevresiyle ilgili ne varsa bu ayetlerin kapsamına sokulmaktadır. Böylece bu ayetler her dönemde var olan ve var olacak her tür bilgiyi içeren ayetler halini almaktadır. Buna dayanılarak her şeyin Kur'an'da şifrelenmiş olarak, bir şekilde mevcut olduğu var sayılmaktadır. Artık bilimle, sanatla ve insan ve çevresiyle ilgili ne varsa, Kur'an'da bunların bulunduğu düşünülerek Kur'an'a yaklaşılmakta ve okunmaktadır. Bunun sonucu da amacı ve konusu sınırsız bir kitap imajıyla karşılaşmaktadır. Bu durum, Kur'an'ın temel maksatlarının kaybolmasına ve çoğu zaman onların geri plana itilmesine, Kur'an'ı asıl amacından yani dini, itikadî ve ahlaki ve sosyal konularda rehberlik eden bir kitap olmaktan uzaklaştırmaktadır. Artık bu imaja sahip kimse Kur'an'da bilim, sanat, gelecek, astronomi ve tabiatla ilgili her şeyi arayabilmektedir. Yukarıda da belirttiğimiz üzere böylece Kur'an sulandırılmakta ve temel maksatları işlevsiz hale gelmektedir. Aslında yukarıdaki ayetlerin ilkindeki “kitap”tan maksadın Kur'an olmadığı fakat bundan maksadın Allah'ın sonsuz ilmini sembolize eden “levhi mahfuz” olduğu belirtilmektedir. (Şatıbî, II, 78; Şimşek, 106) Kaldı ki, bu ayetteki “kitap”tan maksat Kur'an bile olsa, bunu Kur'an'ın temel maksatlarının dışına çıkartılarak anlaşılması pek mümkün değildir. Zira Kur'an bu ayetlerde dinin amaçladığı ve toplumun rehberliğe ihtiyaç duyduğu konuda eksik olmadığı, yine toplumun dini, ahlaki, sosyal konularda rehberliğe ihtiyaç duydukları her konuda açıklayıcı olduğunu ifade etmektedir. Yoksa Kur'an'da canlı muhatabının hiç ihtiyaç duymadığı, gelecek hadiseler, bilimsel gelişmelerin vs. haber verilmesinde bir eksik bırakılmadığı ve Kur'an'da her şeyin açıklandığı söylenilmek istenmiyor. Yani Allah'ın insanın aklına, gayretine ve tabii gelişmelerin seyrine bıraktığı konularda Kur'an rehberlik etmemektedir. Rehberlik ettiği hususlar yukarıda işaret ettiğimiz konular çerçevesindedir. Aksi halde Kur'an'ın çoğunun muhatabı tarafından anlaşılmadığı ortaya çıkar ki, bu durum bizzat Kur'an'ın “anlaşılan açık bir kitap” söylemine ters düşer. Kur'an eğer her şeyi kapsayan bir kitapsa, bunun anlamı, Kur'an'daki her bir kelimeye hatta harfe binlerce bilgi şifrelenmiş demektir. Bu da Kur'an'ı bir şifreler yığınınna dönüştürür. Bu durumda şu soruların cevabı büyük önem taşımaktadır: Bu şifreler hangi kural ve kime göre

deşifre edilecektir, bunun bir bilimsel sabitesi var mıdır? Görebildiğimiz kadarıyla bu imajla Kur'an'a yaklaşıp onun şifrelerini çözerek bilimle ve gelecekle veya herhangi bir şeyle ilgili veri çıkartmaya çalışanların yöntemleri bilimsel kriterlerden uzak, tamamen sübjektif yöntemlerdir. Eğer bu tespit doğru ise, bu imajla Kur'an'a yaklaşmak, Kur'an'ı tamamen keyfi olarak yorumlanan istismara açık bir kitaba dönüştürmektedir.

Önerilen Kur'an İmajı

Şu ana kadar Kur'an'la ilgili Müslümanlar arasında yaygın olduğunu düşündüğümüz imajlardan söz ettik. Tabi ki, biz bunların dışında başka bir Kur'an imajının olmadığı şeklinde bir iddiada bulunmuyoruz. Elbette ki, Kur'an imajları bunlarla sınırlı da değildir. Ancak burada ele aldığımız imajların, Kur'an'a yaklaşımlarda daha yaygın ve etkin imajlar olduğunu düşünüyoruz. Bu sebeple bunları belli oranda mercek altına alarak eleştirel yönlerini ortaya çıkartmaya gayret ettik. Yukarıda ele aldığımız her bir imajın eleştirel bir yönü ve Kur'an'ın söylem ve amacına ters düşen bir durumunun söz konusu olduğu söylenebilir. Bundan da anlaşılmaktadır ki, bu imajlardan hiçbirisi sağlıklı bir Kur'an imajı yansıtmamaktadır. Öyleyse Kur'an'ın amaç, gaye, söylem ve temel ilkelerine uygun Kur'an imajı nedir ve nasıl olmalıdır? Bu sorunun cevabı bizim öneri olarak sunacağımız ve zaten pek çok Müslüman tarafından da benimsenen Kur'an imajının ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Kur'an'ın yansıttığı vahiy geleneği tarihine göz attığımızda görürüz ki, ilahi vahiy kaynaklı kitaplar ve onların uygulayıcısı peygamberler dini, ahlaki, ve sosyal konularda çıkmaza giren, kaos yaşayan toplumlarda ortaya çıkmışlardır. Yani Allah kitaplarını ve peygamberlerini rahmetinin bir tecellisi olarak yukarıda sözünü ettiğimiz konularda kargaşa ve çözülme yaşayan toplumlara, onlara rehberlik etmek üzere göndermiştir. Kur'an ve onu tebliğ eden ve uygulayan Hz. Peygamber de işte bu ilahi geleneğin son halkası olarak tarih sahnesinde yer almaktadır. Kur'an, muhataplarına dinî inançlarında, can güvenliklerinde, mal dağılımlarında, toplumda neslin ve aklın korunmasında ve bütün bunlarla irtibatlı olarak ahlakî yönlerinde ortaya çıkan ciddi sorunlarda rehberlik etmiştir. Yine Kur'an muhatabın saydığımız hususlardaki problemlerine çözümler önererek onların sağlıklı birey ve toplum olmaları için yol göstermiştir. Acaba Kur'an bu saydığımız temel hususların dışında insan ve çevresiyle ilgili konularda rehberlik etmiş midir? Kur'an'a baktığımızda, tarihin bir kesitinde yaşayan muhataplarının yani cahiliye Araplarının yukarıda sözünü ettiğimiz temel sorunlarıyla ilgilendiğini görürüz. Cahiliye Araplarının günümüze oranla basitte olsa tıp, matematik, mühendislik, astronomi vs. gibi konularda bilgi ve deneyimleri ve bu konularda ilerlemeye ihtiyaçları vardı. Ancak biz Kur'an'ın muhatabının bu konulardaki ihtiyaçlarını ve sorunlarını konu edinerek rehberlikte bulunduğunu göremiyoruz. Dolayısıyla Kur'an'ın bu tür konu ve sorunları insanların aklına ve tabi gelişmelere bıraktığını söyleyebiliriz. Elbette ki Kur'an Allah'ın sıfatları ve ahiret gibi konularda delillendirme sadedinde göklerden, denizlerden, dağlardan vs. bahsetmiştir. Zannedildiği gibi, bunlar gelecekte yaşayacak insanlara bilimsel veriler sağlamak için değil, ancak bizzat canlı muhataplarına sağlıklı inanç ve davranış elde etmeleri için söz konusu edilmiştir. Bu tür delillendirmelerin yukarıda saydığımız konuların dışında yeni anlamlara çekilmesi, Kur'an'ın tarihten bir kesite değil de bütün bir tarihe hitap etmesi anlamına gelecektir. Bu da canlı muhataplarını yok sayma ya da en azından onların Kur'an'ın ayetlerinden büyük bir kısmını anlamadıkları anlamına gelecektir. Halbuki Kur'an'ın rehberlik ettiği sorun ve konulara bakılırsa, bizzat canlı muhatabın sorunları üzerinde durulduğu rahatça anlaşılabilmektedir. Örnek olarak, Mekke döneminde muhatabın içinde bulunduğu şirk sorunundan ve ahreti inkar etmelerinden dolayı özellikle doğru Allah ve tevhit inancını vurgulayan Allah'ın sıfatlarından ve yeniden dirilmenin imkanlarından sıkça söz edilmiştir. Medine döneminde de mal, can, nesil, akıl güvenliğini hedefleyen mesajlar verilmiştir. Her iki dönemde verilen bütün mesajlar da fert ve topluma bir ahlakî nosyon

kazandıracak şekilde sunulmuştur. Yani Kur'an tabiattan ve diğer şeylerden bu temel konularda delillendirmelerde bulunmak için söz etmiştir. Toplum ve bireylerin akıl ve tabi gelişmeleriyle ilgili hususları ise muhatabın çalışma ve gayretlerine havale etmiştir. Ancak bu hususta da düşünmeye ve salih amele genel vurgular yaparak düşünmeye ve medeniyet kurmaya yönlendirmelerde bulunmuştur. Lakin bunu hiçbir zaman vahyin konusu olarak ele alıp bunlarla ilgili ayrıntılı bilgi ve hükümlere yer vermemiştir. Yukarıda da ifade ettiğimiz üzere tabiat ve kanunlarından, yerlerden, göklerden, denizlerden, dağlardan vs. söz ederken hedef, cahiliye Arapların rehberliğe ihtiyaç duyduğu dini, ahlaki ve sosyal konularda delillendirmelerde bulunmaktadır. Hiçbir zaman Arapların anlaması mümkün olmayan bilimsel verilerden söz edilmemiştir. Ancak yine daha önce vurguladığımız gibi, bu ayetlerin satır aralarının günümüz ya da gelecekte ortaya çıkacak bilimsel verilerle paralellik arz etmesi, Kur'an'ı indirenin kâinatın yaratıcısı olması sebebiyle, son derece tabi bir durumdur. İşte bu tür paralellikler üzerinde yoğunlaşarak, Kur'an'ın bilim ve teknolojiye de rehberlik ettiğini söylemek pek doğru olmasa gerektir. Eğer öyle olsaydı bilimsel verilerle ilgili buluşlar yapılmadan önce bunların Kur'an'dan çıkarılması gerekirdi. Halbuki Kur'an'dan çıkarılan bilimsel veriler ve gelecekle ilgili hadiseler hep buluşların ve olayların gerçekleşmesinden sonra Kur'an'la irtibatlandırılmıştır. Bu konuda Şatıbî'nin söyledikleri son derece anlamlıdır: Birçok insan Kur'an üzerindeki iddialarında sınırı aşmışlar ve ona tabiat ilimleri, matematik, mantık, ilmi huruf vs. gibi öncekilerin sonrakilerin bütün ilimlerini yüklemişlerdir... Kaldı ki, sahabe, tabiin ve onları takip eden nesillerden oluşan selefi salihin, Kur'an'ı, Kur'an ilimlerini ve Kur'an'da bulunan esrarı en iyi bilen kimselerdi; bununla birlikte onlardan hiçbir kimse bu iddia doğrultusunda söz ettiği bize ulaşmamıştır. Onlar Kur'an'dan sadece tevhit delilleri, teklifi hükümler, ahiretle ilgili hükümler ve bunlarla ilgili konuların ispatına çalışmışlardır. Eğer onların bu iddia doğrultusunda çabaları ve incelemeleri olsaydı, meselenin esasına delalet edecek şeyler mutlaka bize kadar ulaşır. Böyle bir şey olmadığına göre, bu iddianın onlarda mevcut olmadığı anlaşılabacaktır. Bu da Kur'an'da onların iddia ettikleri gibi bütün ilimlerin esaslarının bulunmadığına bir delilidir. Evet, Kur'an bazı ilimleri içermektedir; ancak bunlar Arapların bildikleri ilimledir yahut onların bildikleri ilimler üzerine kurulu olan ve akıl sahiplerinin taaccüp ettiği, işaretleri gösterilmedikçe, yolları aydınlatılmadıkça üstün akıl sahiplerinin dahi kavrayamayacağı türdendir. Kur'an'da bunların dışında başka bir şeyin bulunması noktasında ise; cevap hayır olacaktır. (Şatıbî, II, 77-78) Burada Kur'an'ın temel amaçları ve canlı muhataplarının durumuyla ilgili yaptığımız bütün bu açıklamalardan sonra karşımıza şöyle bir Kur'an imajı çıktığını söyleyebiliriz: Kur'an, insanın itikadi, ahlaki ve sosyal hayatında rehberlik eden bir kitaptır. Bunun dışındaki konuları, akla ve tabi gelişmelere bırakmıştır. Bu imajla özellikle altını çizmek istediğimiz husus, Kur'an'ın sınırsız bir rehberlikte bulunmadığıdır. Burada Kur'an muhatabın içinde bulunduğu problem ve kaoslar dikkate alınarak insanların çoğu zaman akıllarıyla sağlıklı bir çıkış yolu bulamayacakları sınırlı konularda rehberlik ettiği hususunu vurgulamak istiyoruz. Bu imajı bir başka şekilde ifade edersek, şöyle söyleyebiliriz: Kur'an İnsana itikat, yani Allah, ahiret melek, kader vs. gibi inançları ve ibadetlerinde ve birey ve toplumların mal, can, nesil ve akıl güvenliği gibi sosyal konularda ve bütün bunların gerçekleşmesi esnasındaki ahlaki işleyişte doğru yolu göstermiştir. Bunun dışındaki bilimle teknolojiyle ve gelecek hadiselerle vs. ilgili hususları insanın aklına, gayret ve çalışmasına ve gelişmelerin tabi seyrine bırakmış, bunlar hususunda bir rehberlik misyonu üstlenmemiştir. Kur'an hakkında yukarıda ifade ettiğimiz şekilde bir imaja sahip olan kimse elbet ki orada din, ahlak, sosyal hayat ile ilgili sorunların model çözümlerini arayacak ve kendi tarihselliğine bu çözümleri uygulayacaktır. Ancak hiçbir zaman Kur'an'da bilimle, teknoloji vs. ile ilgili konuların haberini ve çözümünü aramayacaktır. Çünkü Kur'an'ın rehberliği bunları kapsamamaktadır. Kapsama alanına sokanlar onu farklı imajlarla tanımakta ve bu yüzden bu konuları onda aramaktadırlar. Kanaatimiz o ki, bilim kitabında dini bilgiler aramak ne kadar yanlışsa dini metinlerde de bilimsel meseleler aramak o kadar yanlıştır.

Böyle bir yaklaşım, Kur'an'ın mucizeliğini ve evrenselliğini ortaya koymak için Kur'an'ın temel misyon ve amaçlarının sınırlarını genişletmekte ve sulandırmaktadır. Bunu da Halbuki Kur'an'ın mucizeliği kıyamete kadar dini, ahlaki ve sosyal konularda tüketilemez ve çelişmez model çözümler içermesindedir. Bizim de Kur'an'a yaklaşırken bu imajla yaklaşmamız ve asıl mesajlarını, kendi dönemimizin geçici ve etkin unsurlarında kaybetmememiz gerekir. Çok daha sade ve net bir şekilde ifade edecek olursak diyebiliriz ki, bize Kur'an nedir, diye soran kimseye, Kur'an, dini, ahlaki ve sosyal konularda rehberlik eden bir kitaptır ve biz Kur'an'da sadece bunları aramalıyız, şeklinde cevap verebiliriz. Çünkü bunların dışındaki konuları Allah insanın aklına gayretin ve gelişmelerin seyrine bırakmıştır. Bunları Kur'an'da arayarak Kur'an'ın temel mesajlarını göz ardı etmemiz doğru değildir. İşte Kur'an'a böyle bir imajla yaklaşılsa onun amaçlarının her çağda ve farklı şartlarda hayata geçirilmesi mümkündür ve herhangi bir tarihsel dönemde tüketilemeyen model çözümler onda bulunabilir. Bunun dışındaki baskın imajlar ise, Kur'an'ın bu amacında sapmaya yol açacak ve temel amaçlarının toplum ve bireyde gerçekleşmesini engelleyeceğini, en azından geciktireceğini söyleyebiliriz.

Sonuç

İnsanın okuduğu kitap/metin konusundaki ön tahmini veya önyargısını oluşturan imajı, söz konusu metnin anlaşılmasında son derece belirleyici bir etkiye sahiptir. Bu sebeple Kur'an'ın anlaşılmasında ve yorumlanmasında Müslüman birey ve toplumların önyargıları yani imajları oldukça belirleyicidir. Bu imajlardan fazlaca yaygın olarak göze şunlar çarpmaktadır. Kur'an, geçmişle ilgili haberler taşıyan en doğru tarih kitabı, gelecekte olacak hadiseleri haber veren "kehanet" kitabı, ritüellerde kullanılan ibadet kitabı, kanun (anayasa) kitabı, yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser, Bütün bilimsel verileri içeren kitap, insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren kitap. Kur'an'ın geçmişle ilgili en doğru bilgileri içerdiği şeklindeki baskın imaj, Kur'an'ın kıssa tekniği ile hedeflenen mesaj verme amacını aşmakta ve Kur'an'ı tarih ilminin bir veri kaynağı haline getirmektedir. Kur'an'ın gelecekle ilgili haberleri veren kitap imajı, bütün bilimsel verileri içeren kitap ve insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren kitap şeklindeki baskın Kur'an imajları ise, Kur'an'ın evrenselliğini ve mucizeliğini ispatlama güdüsünden hareket etmektedir. Ancak bu şekildeki imajlar, Kur'an'ı canlı muhatabı tarafından tam olarak anlaşılmayan ve her dönemde farklı anlamlar içeren tarihin bütün dönemleri ile ilgili çok şey söyleyen fakat söylediği sabit hiçbir şey olmayan şifreler yığınınna dönüştürmektedir. Kur'an'la ilgili yaygın imajlardan biri olan ritüellerde kullanılan ibadet kitabı imajı, genellikle Kur'an bütünlüğünde gerçekleşmesinde ibadetin motivasyon sağladığı Kur'an'ın temel amaçlarının geri plana atılmasına yol açmaktadır. Kanun kitabı imajı ise, Kur'an'ın temel ilkeler koyduğu devlet yönetiminin detaylarıyla Kur'an'da bulunduğu varsayımından hareket ederek, Kur'an'ın inanç ahlak ve diğer sosyal olaylarla ilgili amaçlarını geri plana atmakta ve Kur'an'ı devlet yöntemiyle ilgili hukuk kaynağına indirgemektedir. Kur'an'la ilgili Yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser şeklindeki imaj ise, belki de en fazla Kur'an'ın canlı muhatabını yani cahiliye Arapları ilgilendiren şekilsel edebi özelliği ön plana çıkarmakta ve mucizeliği bu noktada aramaktadır. Bu imajda Kur'an'ın asıl hedefi olan mesajının her dönemdeki genel geçerliği, evrenselliği, tüketilemezliği ve çelişmezliğini içeren bir muhtevaya sahip olması geri plana atılmaktadır. Halbuki Kur'an'ın meydan okuduğu ve benzerini yapmaktan muhatabının aciz olduğu mucizesi asıl onun çelişmez ve hiçbir tarihi kesitte tüketilemez olmasında aranmalıdır. Yukarıda açıklayarak eleştirel yönlerini ortaya koyduğumuz imajlardan sonra karşımıza, Kur'an'ın rehberlik ettiği konuları belirleyen ve Müslümanların onda ne araması gerektiği konusunda belirleme yapan ve Kur'an'ın temel amaçlarının sağlıklı bir şekilde anlaşılmasına katkı sağlayabilecek şu Kur'an imajı çıkmaktadır: Kur'an, insanın itikadi, ahlaki ve sosyal hayatında rehberlik eden bir kitaptır. Bunun dışındaki konuları, akla ve tabi gelişmelere bırakmıştır. İşte

Kur'an'a böyle bir imajla yaklaşırsa Kur'an öğretilerinin her çağda ve farklı şartlarda hayata geçirilmesi mümkün olur ve herhangi bir tarihsel dönemde tüketilemeyen model çözümler onda bulunabilir. Bunun dışındaki baskın imajlar ise, Kur'an'ın amaçlarında sapmaya yol açacak ve temel amaçlarının toplum ve bireyde gerçekleşmesini engelleyecektir. Doç. Dr. Ömer Faruk Yavuz

Tefsir usulü

Bu kısa yazımızda Müslümanların bilmesi gereken kapsamlı bir tefsir usulü ilmi konusunda bilgi vermek yerine, Müslüman olmayıp İslam'a saldıran kesimlerin usulsüzlük/metotsuzlukları ele alınacaktır. Kuralsız, önyargılı, temel İslami bilgilerden yoksun, önceden verilen karara uygun delil arama güdüsü ile yapılan çalışmalara en klasik örnek, oryantalistlerin Kur'an üzerindeki çalışmalarıdır.

Oryantalistlerin Kur'an hakkındaki en büyük yanılgısı, Kur'an'ın Allah tarafından gönderilen bir ilahi kitap olarak değil insan ürünü bir eser olarak ele almalarıdır. Hedefe koydukları konuya objektif ve bilimsel temelde yaklaşmak gibi bir lüksleri olmayan bu kesim, kendi dini ve siyasi yaklaşımları çerçevesinden Kur'an'ı ele almakta ve irdelemektedirler. Dolayısı ile Kur'an'ı, insan ürünü bir eser kabul ettikleri için daha işin başında ilk düğmeyi yanlış iliklemiş olmakta, bundan ötürü de her adımda biraz daha da gerçekten uzaklaşmaları kaçınılmaz olmaktadır.

Öncelikle şunun bilinmesi gerekir ki, Kur'an'da belli konudaki ayetler bir arada toplanmamıştır. Araştırmacının bir konu ile ilgili ayetlere ulaşması için tüm Kur'an'ı incelemesi gerekir ki, bu da aradığı konunun Kur'an içindeki yerini de görmesine, o konunun Kur'an bütünlüğü içindeki yerini daha iyi kavramasına neden olmaktadır. Evet, Kur'an ilahi bir kitaptır ve kullandığı metot ile de diğer tüm insan ürünü eserlerden ayrı özelliklere sahiptir.

1686

Oryantalistler işlerine gelen ayetleri almak, ayetlerin manalarını saptırmak, işlerine gelmeyen ayetleri görmezden gelmek, ayetlerin iniş sebebi - Sebebi nüzul- ilmini bilmemek, Kur'an'ın bir metot olarak çok sık kullandığı teşbih-mecaz ilmine yabancı hatta uzak olmak, Kur'an'ın genel konseptinden koparılan cımbızla seçilen ayetlerden hareketle önceden verdikleri hükümlere delil aramak, birbiri ile çelişen iddialarını yüzleri hiç kızarmadan ardı ardına sıralayabilme ve aynı konuyu içeren tüm ayetlerin bir araya getirilmeden bir konudaki bir ayetten yola çıkarak sonuca varma dürtüsü gibi ilmi temelden yoksun, metotsuz hatta önyargılı düşmanca yaklaşımlar, oryantalistlerin Kur'an'ı hem kavrayamamalarına hem yazdıkları tarafgir eserlerle İslam'ın yanlış tanıtılmasına neden olmakta, aradaki uçurumun derinleşmesine neden olmaktadır.

Ayrıca Kur'an'ı dogma, değişmez, çağdışı kalmış kurallar bütünü olarak görme yanılgısı da hem oryantalist hem yerli ateistlerin en büyük yanılgılarının başında gelmektedir.

Oryantalistlerin bu yaklaşım tarzlarına birçok örnekler verilebilir. Bu konulara örnek ve cevaplar için, "Oryantalizm yanılgısı", "Kur'an'da çelişkili yoktur", "İslam fıkhı" ve "Kur'an'da mecaz" gibi yazılarımıza bakılabilir.

Tefsir Usulü -Kitap özeti-

Hz İbrahim'in İsmail'den olan soyu hazreti Muhammed'e dayanır, Hz. İshak'tan olan soyu ise İsrailîlilerin atasını oluşturur. Araplar Sami ırkına mensuptur. (s. 11) Putperestlik, Mukaddes kabul edilen beldelerden alınan hatıra eşyalara, zamanla fazla kıymet verilmesiyle ortaya çıkan bir inanç türüdür. Ensâb, yani soylar ve Sanem yani putlar, Arapların ibadet ettiği şeylerdendir. (s. 13) Cahiliye Arapları ateist, müşrik, Hanif, Yahudilik, Hristiyanlık veya Mecusilik dinine inananlar, meleklerle ibadet edenler ve teistler olarak gruplandırılabilir. (s. 15) Putların içinde bulunduğu inanılan cinlerle konuşup onlar vasıtasıyla gâibten haber verdiğine inanılanlara kahin denirdi. İslamiyet'in doğduğu ortamda Mekke'de yazı bilenlerin sayısı 17 idi. (s. 20) Peygamberimizin teşviki ile yüzlerce kişi okuma yazmayı öğrenmiştir. Mekke'de müşriklerin okuma yazma bilenlerin büyük çoğunluğu sonradan Müslüman olmuştur. (s. 21) Mecusilik, İranlıların dini idi. İranlılar mecusiliği kendi kavimlerine özel olduğunu iddia ediyorlardı. Bu nedenle de Araplar, mecusiliğe rağbet etmemiştir. (s. 23) Yahudilikte Araplar arasında yayılmamıştır çünkü Yahudiler dinlerini kendi kavimlerine özel bir din olarak kabul ediyorlardı. (s. 25) Hristiyanlık ise ticaret, misyonerlik ve kölelik vasıtası ile Araplar arasında diğer dinlere göre daha yaygın idi. (s. 26) İslamiyet'in başlangıcında Müslüman olan kölelerin çoğu Hristiyanlardan oluşuyordu. (s. 27) Kur'an-ı Kerim, Arap edebiyatının ilk ve edebi şaheseri olmuş, üslup bakımından bir eşsizlik kazanmıştır. (s. 28)

Kur'an tarihi

Kur'an kelimesi 'kre' fiilinden türemiştir. (s. 32) 'Vahiy, gizli konuşmak, emretmek, ilham etmek, seslenmek, fısıldamak, mektup yazmak' gibi anlamlara gelir. (s. 37) Kur'an, Kadir gecesini indirilmeye başlanmıştır ama o gecenin ramazan'ın hangi günü olduğu ihtilaflıdır. (s. 42) Kur'an'ın iki indirilişi vardır. Birincisi levh-i mahfuz'dan dünya semasına, ikincisi oradan Cibril vasıtasıyla hazreti peygamberin kalbine indirilmesidir. Birincisine inzal, ikincisine tenzil denir. Kur'an, Kadir gecesinde dünya semasına toptan indirilmiş ve daha sonra oradan 23 sene boyunca, zamanında ihtiyaca göre Peygamberimize indirilmiştir. 'İnzal tüm olarak indirmeyi, tenzil ise cüz cüz indirmeye' işaret eder. (s. 43) Kur'an-ı Kerim tüme varım veya tündengelim metodu ile elde edilen bir bilgi değildir. Onun için sosyal bilimlerin metodu vahye tatbik edilemez. (s. 44)

Zeyd bin sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy katipliği yapmıştır. (s. 53) Ayetlerin tayini, yerinin belirlenmesi kıyas ile değil tevfiğidir yani vahiy ile belirlenmiştir. Bunun için, 'Elif Lââm Mîm' bir ayet iken, 'Elif Lââm Râ' bir ayet değil, ayetten bir parçadır. (s. 55) Ayetlerin tertibi, sıralanması tevfiğidir. Hangi ayetin, hangi surenin neresine konulacağını peygamber bilir, yazılmasını vahiy katiplerine emrederdi. Bu hususta ümmet icma' etmiştir. Peygamber daha sonra bu yeni vahyedilen ayetleri namazlarda okur, vaazlarında onlardan bahseder, açıklardı. (s. 56) Mekki sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmasını hedefleyen ayetlerden oluşur. Medeni sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder. (s. 62) Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz Ömer'in Müslüman olma olması, Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Nöldeke bile, 622 yılından evvel Kur'an'ın yazılmış kısımlarının olduğunu kabul eder. (s. 64) Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman, Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de, bu gayreti arttırmıştır. (s. 66) Jeffrey, bir taraftan sahabe'nin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia derken başka bir yerde ise, İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (s. 67) Bazı sahabeler, Kur'an'ı cem etmişlerdir (toplamışlardır) fakat bu cem edişleri, şahsi olduğundan usul ve tertipleri başka başka olmuştur. (s. 69) Zeyd bin Sâbit hem vahiy katibi, hem hafız, hem de Hz peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an toplama işinde başkanlık

kendisine verilmiştir. (s. 70) Kur'an'ın toplama işi Peygamberimizin vefatından 6 ay sonraya tesadüf eder. Oryantalistler detay konulardan büyük sorunlar çıkarma konusunda uzmandırlar. Ne yazık ki bizim yazarlarımız, müelliflerimiz de onların ellerine bol miktarda deliller vermişlerdir. (s. 71) Hz Osman Hafsa'ya haber göndererek elinde bulunan mushaftan nüshalar çıkarılacağını, bu iş bittikten sonra mushafın kendisine iade edileceğini haber verir ve asıl nüshayı ister. Hz Hafsa'da mushafı Hz Osman'a gönderir. Hz Osman yine Zeyd bin Sabit'e Kur'an'ı çoğaltma görevini verir. Zeyd bin Sabit asıl nüshadan çoğaltmalar yapar, daha sonra bu asıl nüsha yeniden Osman tarafından Hafsa'ya verilir. (s. 72) Çoğaltılan nüshalara o zaman gerek Kur'an'ı ezber bilenler, gerekse yazı ile tespit edilmiş sayfalara sahip olanlar tarafından hiçbir itiraz vaki olmamıştır. Kur'an-ı Kerim'in okuyuşunda ortaya çıkan farklılıklardan dolayı da, bu problemi ortadan kaldırmak için, Kur'an nazil olmuş olduğu lehçe ile yani 'Kureyş' lehçesi ile beraber çoğaltılmıştır. (s. 73)

İbni Mesud Peygamberimizin sağlığında 70 kadar sure ezberlemişti, geri kalanları Peygamberimizin vefatından sonra öğrenmiştir. Zeyd bin Sabit ise peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi. (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Kur'an'ın sonradan uydurulmuş olduğunu iddia eden bazı oryantalistlere F. Buhl, onların 'bir delile dayanmadan esassız ve hayali olan iddialar'ını reddetmiştir. Hz Ebu Bekir'de, Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: Hz Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi ile Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme korkusu ile Kur'an'ı Cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmıştı. Hazreti Osman ise, bu yazılan Kur'an-ı Kerim'in Hz peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşlar ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir. (s. 75) Hz Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği mushaflara hiçbir itiraz vaki olmamış, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır. (s. 76)

1688

Yedi harf ve kıraat ayrı ayrı şeylerdir. Harf kelimesi, lehçe manasını da içinde barındırır. Çeşitli kıraatlar sonradan yayılmıştır. (s. 96) Kureyş lehçesinin yayılması, Arap ve Arap olmayan Müslüman çocuklarının bu lehçe üzerinden terbiye edilmesiyle, 7 harf meselesi zamanla önemini kaybetmiştir. Kurtubi, ibn-i Abdi'l-Berr, "Yedi harf davet zaruretiinden dolayı özel bir zamana mahsustur, bu zaruret kalktığı takdirde 7 harfinde hükmü kalkar ve Kur'an'ı bir harf üzere okumak adet olur." demektedirler. (s. 101) Oryantalistler pek çok rivayetler arasından kuvvetli olanları terk ederek, şüpheli olanları nakletmeyi menfaatlerine daha uygun bulmuşlardır. (s. 102)

Kıraatte rol oynayan en önemli unsur yazı değildir. (s. 104) Kıraat ihtilafı, manada büyük bir değişiklik yapmamaktadır. Muhammed bin Ka'b el Kurezi, "İbn-i Mesud, Ubeyy bin Ka'b ve Zeyd kıraatları ile yazılmış üç mushaf gördüm fakat bunların hiçbirinde birbirine muhalif bir şey bulamadım." demektir. Kur'an-ı kerim'den bir ayetin inkarı küfrü icab ettirirken, kıraatın inkarı küfrü icap ettirmez çünkü kıraat sünnettir. (s. 105)

Nüzul sebepleri. Allahu Teala her şeyi bir sebebe bağlamıştır. (s. 115) Sahabe peygamber efendimizin yanında bulunduğu için hükümlerle sebepler arasındaki ilişkiyi rahatlıkla ortaya çıkarabilmişlerdi. (s. 116) İbni Teymiye, "Bazı ayetlerin sebebi nüzulü bilinmez. Bu takdirde ayetin sebebi nüzulü doğrudan doğruya ayetin manasıdır yani, o ayet ihtiva ettiği manayı anlatmak için hazır olmuştur." der. (s. 121)

Nesh: Hükmün kaldırılması demektir. (s. 11) Muhkem müteşabih: Muhkem manası kolayca anlaşılan, müteşabih manasını anlamak için harici bir delile ihtiyaç duyulan demektir. (s. 128)

Müteşabih ayetler sayesinde İslamiyet'te insan fikri dondurulmamış, geniş bir fikir hürriyetine müsaade verilmiştir. (s. 132)

Hurufu mukatta: Bunlar müteşabihattan olan ayetlerdir. (s. 134) Bu harfler 14 tane olup, Arap alfabesinin yarısı kadardır. (s. 135) Bu harflerden sonra gelen lafızlar vahiy ve peygamberliği teyit edici, akideyi muhataba hemen işleyen özelliklere sahiptir. (s. 144) Taha Hüseyin'in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun üslup özelliğidir. (s. 160) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettedir." demektedir. (Lammens, L'İslam, s. 52) Yine Goldziher'de, "Kur'an dünyanın edebi eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akide ve Şeria fil-İslam, s. 9) der. Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde (mukaddimesinde), "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibarıyla Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazmamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir." derken, Yahudi alimi Hirshfield, "Kur'an haiz olduğu ikna kuvveti ve inşası itibarıyla sanatına ve şanına erişilmeyecek bir kitaptır, İslam aleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (s. 161) demektedir.

İcazu'l-Kur'an: İcaz, aciz bırakan, mucizevi demektir. Mucizeler geçicidir. Kur'an'ın mucizevi yönü, ona benzer veya ona yakın bir eserin meydana getirilememesinde aranmalıdır. (s. 163) Kur'an'ın telif yönünden icazı: 20 küsur senede parça parça nazil olmuş, nazil olan ayetleri Hz peygamber tarafından yerlerine yerleştirilmiştir. Bunun dışında Kur'an'ın ihtiva ettiği ilimler, insanların ihtiyaçlarını karşılama yönünden, tabiat ilimleri yönünden, gelecekte haberleri yönünden, peygamber tarafından değiştirilememesi yönünden de icazlara sahiptir. (s. 167)

Kur'an'da kıssalar: Amaç ibret dersi almamızdır. (s. 171) Kur'an'da tekrarlar: Arap dilinde tekrar mevcut idi. Kur'an bu üslubu daha güzel bir şekilde devam ettirmiştir. Fransız oryantalist Henri Masse, "tekrarların lüzumlu ve mantıklı olduğunu" ifade etmiştir. (L'İslam, s. 72) Kıssalardan amaç, eski peygamberlerin hayat hikayelerinin aktarılması değildir, öyle olsaydı kıssalar da tekrerrür olmazdı. Amaç, kıssalardan ibretler almamızdır. (s. 174) Mecaz: Hakikatlerin sanatsal anlatımıdır. (s. 178) Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir önsözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını istemektedir. (s. 205) Ragıp el İsfahani, "Tefsir, tevilden daha geneldir, tefsir çoğunlukla lafızlarda, tevil ise manalarda kullanılır." der. (s. 215) Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur." der. (Montet, Le Coran, s. 53) Georges Sale, "Kur'an'ı tarafsız bir şekilde tercüme etmeye gayret ettimse de, Kur'an'ın metnine tam sadık kalmayı başaramadığımı okuyucu görecektir." derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden oryantalist Marmaduke Pickthal, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercüme muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım, bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit asıl Kur'an'ın yerini tutamaz ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." demektedir. (s. 218) Hz muhammed: "Bana kitapla beraber, misli de verilmiştir." (Ebu Davud, Sünnet, 6, İmare 33; Tirmizi, İlim 10; İbni Teymiyye, Mukaddime fi usulü tefsir, s. 25; Tefsiru'l-Kurtubi, I/38)

Tefsir çeşitleri: Rivayet tefsiri: nakil esaslı tefsirlerdir. Ayetleri, ayet, hadis ve sahabe sözleri ile tefsir etmektir. Dirayet tefsiri: Rey veya akıl tefsiridir. İctihadı esas alır. (s. 230)

Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü

Gazalî, İbn-i Rüşd örneğinde felsefe gelenek tartışması

İbn-i Rüşd, Gazali'nin İbni Sina'yı yanlış anladığını, aslında 'özde ikisinin de aynı şeyi söylediklerini' açıklayarak aralarını bulmaya çalışır: Gazali, İbni Sina'yı üç konuda tekfir ve tenkit etmiştir.

Cismani Haşr Meselesi: İbn-i Sina da cismani haşr olayını kabul eder ama bedenın aynı beden olmayacağını ileri sürer. 'Aynı beden olmasına imkan yok' der Sina çünkü 'zaman-beden ilişkisi nedeni ile aynı beden ile haşr olamaz' diye açıklama yapar. Aynı zamanda, 'Ruh beden ayırdır, ruh bedeni temsil edebilir. Allah (cc) boşuna iş yapmaz. Ruh, bedeni temsilen sadece haşr olacak' der.

Alemin kıdemi meselesi: Allah var olduğu andan itibaren hemen düşünmeye başladı. Düşününce düşündüğü var oldu. Düşünme = Yaratama. Böylece 'düşünmesi ile var etmesi arasındaki süre çok az olduğu için alemde kadim sayılır' der. İbn-i Sina, Sudûr nazariyesini kabul eder.

Allah'ın cüzileri bilmemesi meselesi: Cüzi şeyler külli şeylerin parçasıdır. Allah külliyi yaratır. Cüz'i, küllilerden oluşur. Allah cüzileri bilmez ama küllileri bildiği için cüzileri de bilir, onlara muttallidir. Kısaca; 'Allah cüzileri, külli olarak bilir' der.

İbn-i Rüşd'e göre felsefeye karşı olan eleştiriler aslında felsefeyi yanlış anlamadan doğmuştur. Felsefe eşyanın aslını bilmektir, felsefenin gayesi kâinatın sahibinin var olduğunun delillerini ortaya koymaktır. Kur'andaki düşünmeyi, araştırmayı emreden birçok ayet, Hz. İbrahim'in akıl yolu ile Allah'ı bulması, felsefenin varlığını destekler mahiyetteki ayetlerdir. Bir insan Allah'ın varlığını ispat için düşünmenin yollarını bilmesi gerekir. Düşünmeyi hem Kur'an hem felsefe savunur. Din kesin delilleri (Burhan) ortaya kor. Felsefe ve mantıkta, akli yollar ile kesin deliller sunar. Kısaca, 'din felsefeyi farz kılmıştır' der.

Gazali; İbn-i Sina'nın, Farabi'nin Aristo ve Eflatun'un "yabancı fikirlerini bize getirdiler" der. İbn-i Rüşd buna cevaben: Bir Müslüman bir kurban kesecek ama bıçak yabancı marka bir bıçak olursa kurbanımız olmayacak mı, tabii ki olacak. Burada alet mühim değil, önemli olan insanın takvasıdır. Biz belirli hakikatlere ulaşmak istiyoruz. Bunun yolları, gayri Müslimler tarafından belirlenmişse bunları alırız. Yoksa hakikate götüren yola kavuşamayız. Yapılmış, bazı şeyler ortaya konulmuş, bunlar dururken işe baştan başlamak saçmalaktır. Boşa giden zaman ve mesai olur. Eğer yapılan işlerin hepsi doğru ise, gayri Müslim dahi olsa hepsini almak gerekir. Bir kısmı doğru ise doğru kısmını alırız. Bir insan tüm ilimleri bilemez. Ama her ilimde tespit edilmiş hakikat ve usuller varsa, biz onlardan faydalanırız. İbn-i Rüşd: 'Bizden önce ortaya konan ilimleri, bunlarla ilgili kitapları okumak vaciptir' der. Felsefe yapmak din

açısından vaciptir. Ama herkes felsefe yapamaz. Felsefe yapmak için şu şartların olması gerekir: Doğuştan zeki olmak, Şeriatın istediği ahlaki fazilet ve dürüstlük sahibi olmak, Felsefe ve dini meseleleri iyi bilmek. Bu şartlara sahip olmayan felsefecilerde mutlaka eksiklik vardır. Ya aklı kıt veya ufku geniş değildir. Bu tür yetersizlikleri felsefeye mal etmek yanlıştır. Şeriat ve felsefenin usulü birbirine uyar. Her ikisi de insanı hakikate ulaştırır. Kur'an ve felsefe birbiriyle uyum halindedir. Felsefe yolunda sapıtanlar var ise onlar yukarda belirttiğimiz - felsefecilerde olması gereken- vasıfları taşıyorlar demektir. Rüşt, 'Felsefede bazı insanlar yanlış söyleyerek başkalarını yanlışla götürür, felsefe imanı tehlikeye düşürür' diyenlere şöyle cevap verir: Felsefeyi okudukları halde, araştırdıktan sonra sapanlar olabilir, tıpkı çölde susuz kalan insanın suyu bulunca kana kana içmesi sırasında suyun genzine kaçıp onu öldürmesi gibi. Burada "su insanı öldürür" diyebilir miyiz? Metodu bilmeyip, yanlış yolda amel edildiği zaman, hayat verici olan şey ölüm getiren şey olabilir. Bu yüzden suyu suçlamak yerine, metodu suçlamak gerekir.

İnsanların anlayışları farklı farklıdır. Hz. Resul'de 'insanlara akılları seviyesine göre konuşulmalıdır' der. Kur'an da bazen mucize, bazen delil (burhan), bazen cedel muhataplarını ikna eder. Felsefede aynen bu metotları kullanır. Kur'an, "hikmetle çağır" der, felsefede insanı hikmete çağırır. 'Eşyanın hakikatini bilmek hem felsefe hem şeriatın emridir.' der İbn-i Rüşt. Son olarak 'felsefe insanı yanlışla götürüyorsa felsefeyi eleştirmek yerine felsefenin bu yanlış yollarını ele alarak incelemek ve doğrusunu ortaya koymak lazım gelir' der.

Not: İbn-i Rüşt'ün tüm görüşlerini kabul etmeyebiliriz. Önemli olan Farabi, İbn-i Rüşt gibi Müslüman filozofların Kur'anî sınırlar içinde kalma çabalarının göz ardı edilmemesidir! Onlar "Müslüman filozoflarıdır!"

Gazali'nin filozofları tekfir ettiği konular

1691

"Aristo'ya göre madde ezelidir. Bu filozoflar da evrenin ezeli olduğunu savunuyorlar. Oysa evrenin ezeli olması fikri, başka bir ezeli varlık daha kabul etmek anlamına gelir ki, bu hem tevhid anlayışıyla hem de Yaratıcının sıfatları ile çelişir.

Aslında filozoflar da tam olarak bunu söylemezler. Burada yapılan; Allah'ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğuna iman etmek ve yarattıkları ile O'nun Zatı arasına bir mesafe koymaktır. Güneş örneği üzerinden gitmek gerekirse; güneş var olduğu andan itibaren ışığı da vardır. Fakat ontolojik olarak düşündüğümüzde ışığın olması için güneşin daha önce var olması gerekir. Yani güneş, ışığından önce gelir ve bu demektir ki; ışık ancak güneşin varlığı sayesinde mümkündür. Yaratıcı ile yaratılan arasındaki ilişki de böyledir. Filozofların bu konuda söyledikleri budur.

Filozoflar, "Allah küllileri bilir, cüz'ileri bilmez." derler. Filozoflar bunu söylerken; "Allah'ın bilgisi bizim bilgimiz gibi bölük pörçük değildir. O'nun bilgisi küllidir, bütüncüdür" demek isterler. Gazali de, "Sebe' suresi 3. ayette; 'Ne göklerde ne yerde zerre ağırlığında bir şey bile O'ndan gizli kalmaz' buyrulduğu üzere "Allah hem küllileri hem de cüz'ileri bilir" diyerek onları eleştirir. Özde iki taraf da çok farklı şeyler söylememektedir.

Esasında Aristo farklı bir düşünce sergiler. Onun, "Allah'ın zatı mükemmeldir ve mükemmel bir şey değişmez. O sadece mükemmel olan ve değişmeyen zatını bilir. Değişenler mükemmellikten uzaktır ve Allah onları bilmez" gibi fantastik bir yaklaşıma sahiptir.

Filozoflar “Ahiret hayatı cismani değil ruhanidir” derler. İbn-i Sina, ahiretin sadece ruha ait olduğunu anlatan eserinde; “Bütün kutsal kitaplarda ahirete ait cennetteki bahçeler, ırmaklar, katran kazanları gibi tasvirler; avam soyuttan anlamadığı için ihtiyaç duyulmuş anlatımlardır. Maddenin olduğu yerde mükemmellik olmaz, madde somuttur ve eksikliği temsil eder. Halbuki mükemmel ve sonsuz olan soyut olandır.” diye açıklama yaparlar. Kur’an-ı Kerim, ahiret hayatının hem ruhani hem de cismani olduğunu vurguladığı için Gazali’ye göre bu da küfre yol açar. Halbuki bu filozoflar ahireti reddetmezler. Ancak fani olan maddi dünyayla baki olan ahireti kıyas etme hatasına düşmüşlerdir.

İmam Gazali’nin bu noktalar üzerinden filozofları tekfirle suçlamasını konjonktürel olarak anlamak gerekir. Felsefeden hareketle kendi fikirlerine destek arayan Batınî’lerin ellerine malzeme olabilecek her düşüncenin önünü kesme çabası içindedir aslında Gazali.

Gazali’ye göre avam felsefeyi anlayamayacağından, onları bu konuya yaklaştırmamak gerekir. Çünkü felsefe konusu itibarıyla ancak ilim ehlinin işidir.

İbn-i Rüşd; İmam Gazali’nin bu eleştirilerine “Tehafütü’tehafüt” (Tutarsızlığın Tutarsızlığı) adlı eserinde cevap yazar ve ‘tüm filozofları muhatap alıp genellemede bulunmasının, demagoji yapmasının hatalı olduğunu, ona yakışmadığını’ söyler.

Özetle, Gazali’nin felsefe alanındaki görüşleri, dönemin şartları içinde şekillendiği göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir.” İbrahim Halil Er

Mezhep

Bu konuda ayrıca, ‘Müslümanların iç meseleleri’, ‘Ehli sünnet’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Mezhep ile din aynı mıdır?

Dini kaynaklardan hüküm çıkarıp yorumlamakta otorite sayılan âlimlerin ortaya koyduğu görüşlere mezhep denir. Mezhepler itikadî, de fikhî mezhep olarak ikiye ayrılır.

Efendimiz (sav): “Hakim hüküm verirken icthad eder ve icthadında hakka isabet ederse, iki sevap alır. Hüküm verirken icthad eder ve icthadında hata ederse, bir sevap vardır.”

(Mecmau’z-zevaid, I/683; Buhari, Temenni, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebu davud, Akdiye, 2) buyurmuştur. Fetva verme seviyesinde ilmi yeterliliği olmayanların “Bilmiyorsanız zikir ehline sorun.” (Nahl, 43) ayeti gereği bir fakihin fetvaları ile amel etmesine izin verilmiştir.

İmam-ı Ebu Hanife: “Bir hadis sahihse benim mezhebim odur. (Reddu’l-Muhtar, I/72, 475; İbn Abidin, Hâşiye, I/63, Resmu’l-Mufti, I/4; el-Fellâni, İkazu’l-Himem, s. 62); “Bizim şu ilmimiz bir görüştür. O, gücümüze göre vardığımız en güzel görüştür. Kim bundan daha güzelini getirirse kabul ederiz ” (İbnu’l-Kayyim, İ’lâm’ul-Muvakkîn, I/76)

İmam Şâfi: “Eğer kitabımda Nebvî sünnete aykırı bir şey görürseniz, benim görüşümü dikkate almayıp sünnete göre hükmedin” (İbn Ebî Hâtim, Âdâbu’s-Şâfi ve menâkıbu, s. 93; Beyhakî, Menâkıbu’s-Şâfi, I, 472; Ebû Şâme, Muhtasar’ul-müemmel, s. 31; Nevevî, el-Mecmû’ şerhu’l-Muhezzab, I, 63; İbn Kayyim, İ’lâmu’l-muvakkîn, IV, 233; Fellânî, İkâzu

himemi zevi'l-ebâr, s. 100); “ Ben bir söz söyler de, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözüme muhalif sahih bir hadisi varsa, Rasûlullah'ın hadisi (amel etmekte) evladır, beni taklid etmeyin.” (İbn ebi Hatim, Adabu's-Şâfi, s. 93)

İmam Malik: “Ben bir beşerim, isabet eder, hata da ederim. Benim görüşlerime bakın; Kitap ve sünnete uyanları alın, Kitap ve sünnete uymayanların hepsini terkedin.” (İbn Abdilberr, el-Cami, II/32; İbnu'l-Kayyim el-Cevziyye, İ'lâm'ul-muvakkîin, I/75; İbn Hazm, Usulu'l-Ahkam, VI/149); “Bizimkisi zandan ibarettir. Kesin bir kanaate varamayız.” (İbnu'l-Kayyim, İ'lfunul-Muvakkîin, I/76)

İmam Ahmed Bin Hanbel: “Evzai'nin görüşü, Malik'in görüşü, Ebu Hanife'nin görüşü. Bunların hepsi birer görüştür. Bana göre de hepsi eşittir. Delil ise ancak rivayetler (hadisler)dir.” (İbn Abdilberr, el-Cami, II/149; İbnu'l-Kayyim, İ'lâm, II/302)

İmam-ı Malik, alışverişi ilgili bir hadisin bir kelimesini tevil ile farklı bir fetva verince İbn-i Ebi Zi'b tarafından “Malik tövbeye davet edilmelidir.” şeklinde eleştirince İmam-ı Ahmet b. Hanbel İbn-i Ebi Zi'b'i tenkit ederek “Malik hadisi reddetmemiş, bu şekilde tevil etmiştir.” diyerek imam-ı Malik'i savunmuştur. (İbn-i Ebi Ya'la, tabakatul hanabile, I/ 251)

“İslam'ın tüm ana teması farklılık içinde bütünlüktür. Şu formülü asla unutmamalıdır; her şeyin en iyisini bilen ancak ve ancak Allah'tır! Yaşayanların ölümü her zaman aklında tutmaları gerekir, yazmakta ya da konuşmakta olan insanların da, kendilerinin cahilliklerini ve bakış açılarının sınırlı olduğunu unutmamaları gerekir. Vallahu A'lem.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 17, 18)

Günümüz İslam âleminde Müslümanların mezhep konusunda içine düştükleri en önemli sorun, ehlisünnet içi bir fetva bile olsa farklı bir fetvasını duydukları her insanı “Tümden” reddetme, eğilimi içine girmeleridir. Halbuki Kur'an ve sahih sünnetten hareket ettikten sonra ve ehlisünnet çizgisi içinde kalan her türlü yorum, fetva, görüş, ufuk açıcı birer fikir zenginliği olarak kabul edilmelidir. Bir insanın birkaç fikri kabul edilmeyebilir bu gayet doğaldır, bir insanın tüm konularda “Doğru, hak” üzerinde bulunmasına da imkan yoktur. Mezhep dinin kendisi değil, o dini temek kaynaklarından (Ayet- hadisten) mezhep imamının anlayabildiğidir. Günümüzde devam eden dört ehli sünnet mezhep olduğuna göre, farklı içtihatların olması da doğaldır, yeter ki nas ile delillendirilebilsin! “İlim ehli arasında, ilmi koruma noktasında yakınlık, fikhî meselelerin delillendirilmesi konusunda ise farklılaşma mevcuttur.” (Hatibul bağdadi, el- Fakih vel Mütetakkih, II/71) Ehli sünnet çizgisi içinde kalan her türlü fetva bizim için değerlidir ve saygı gösterilmesi gereken görüşler olarak kabul edilmelidir. Bir âlimin mensubu olduğu mezhep dışında, araştırmaları sonucu bulduğu farklı bir görüşe rastlarsak, o âlimin o görüşünü kabul etmesek bile, genel olarak o âlimin görüşlerinin tümünü reddetmemiz gerekmez.

İmam Taberi ehli sünnetin büyük imamlarından biridir. Fakat 'ayak yıkamayı sünnet, ayağı mesh etmeyi farz' olarak yazmıştır tefsirinde. Şimdi kendisi Şii mi olmuştur? İmam Azam Ebu Hanife, İmam Cafer'in arkasında namaz kılmış, ona talebelik yapmıştır. Biri Sünnilerin imamı, diğeri Şiilerin imamıdır. El-Keşmiri, Feyzu'l-Bâri'de: "Namazdaki elleri kaldırmadaki sahih rivayetten dolayı bir Hanefi olarak o görüşü kabul ederim." der. Herkes bildiği gibi İmam-ı Şâfi, İmam-ı Hanefi birçok fetvalarını zamanla değiştirmişlerdir. (Münâvî, Ferâidü'l-fevâid, s. 9; Dekkar, El-İmamu's-Şâfi, s. 154) Hatta İmamı Şâfi Mısır'a yerleştikten sonra hepsi değilse de birçok fetvasını değiştirmiş ve “Bağdat'taki eski görüşlerimi nakledene hakkımı helal etmiyorum” (Ebu Zehra, Târihu'l-Mezâhibi'l-İslamiyye, s.462; Cündi, el-İmamu's- Şâfi, s. 194.; Emin elHülî, el-Müceddidün fi'l-İslam, s. 85; İbrahim, Muhammed, Hanefi ve Şafililerde Mezhep Kavramı, İstanbul, s.118) ve “İrak'ta ki kitaplarımı yakın” (İbn Hacer Askalanî, Tevali't-Te'sis li Meali Muhammed b. İdris, s. 117) buyurmuştur. Bu durum onların (Hepsinden Alla razı olsun) hakkı arama çabaları, gerçeğe ulaşma kaygılarının göstergesidir. "Acaba halk ne der, beni eleştirir,

kınarlar mı?" dememiş, doğruya ulaştıklarına inandıkları an eski fetvalarını terk etmişlerdir. Hatta bu nedenle çok ağır eleştiri almışlar, ağır ithamlara maruz kalmışlardır. Ama onlar asla kendi fetvalarını ayet-sahih hadis mertebesinde görmemişlerdir. Görenler ise ne yazık ki, günümüzdeki mezhepli değil mezhepçi takipçileri olmuştur!

Kısaca İslam mezhepleri Peygamberimizin vefatından yaklaşık bir asır sonra oluşmuştur. O günün şartlarında zamanın âlimleri günün şartlarına göre dini konularda fetva ve yorumlarını yapmışlar bazılarının görüş ve önerileri etrafında cemaatle oluşmuş ve zamanla da ekolleşmişlerdir. Hiçbir âlim kendi görüşünü diğerinin üstünde görmemiş, herhangi bir konuda fikir ve görüşünü beyan etmiş ve birbirine saygı göstermiştir. Hatta bazen önceki görüşünü daha sonra terk etmiş, ya değiştirmiş veya başkalarının görüşünü benimsemiştir. İslam mezhepleri dini yaşamak için kolaylıktır. Fakat bazı insanların elinde zorluk ve çekilmez bir hal alarak nefret ve bölücülük halini almakla birlikte, tutucu ve bağnaz insanların elinde bölücülük ve yıkıcılık haline dönüşmektedir. Unutmayalım ki mezhepler din içindedir, ayrı bir din değildir. Din İslam'dır ve İslam birleştirir.

İctihad ile kulluk

“Son din İslam'dır, insanlık var oldukça Allah'a kulluk bu dinin bildirdiklerine uymakla olacaktır. İnsan, eşya ve ilişkiler mahiyet veya nitelik bakımından durmadan değişiyor; Hz. Peygamber'in yaşadığı zamanda bulunmayan birçok nesne, ilişki biçimi, araç, âdet ve âlet ortaya çıkıyor. Eğer vahiy, hem geldiği zamanda hem de bütün zamanlarda olacak ve bulunacaklar için açıklamalar yapsaydı evler dolusu kutsal kitap ve hadisler olması gerekirdi. Ayrıca o günün muhataplarının hayatlarında bulunmayan şeylerden bahsetmek abes olurdu. Bu sebeple Allah Teâlâ o gün yaşayanlar ile daha sonra gelecek olanlar için ‘zorunlu olanları’ açıkladı, geri kalanları ise ‘açıkladıklarına bakarak bulup uygulamalarını’ kullarına bıraktı. İşte bu ‘açıkladıklarına bakarak bulup uygulama’nın adına icthad denir. İctihad kul/beşer işidir; o bakacak, anlayacak, düşünecek ve söylenmişten söylenmemişin bilgisine ulaşacak. Bu işte hatanın veya ihtilafın (farklı anlama, sonuç çıkarma, çözmenin) kaçınılmaz olduğu -insanın mahiyeti ve nitelikleri bakımından- kaçınılmazdır. Buna rağmen Allah, ‘açıklamadıklarımı da, açıkladıklarına bakarak doğru (ben açıklasaydım nasıl açıklar idiysem öyle) bulun, aksi halde bana itaatsizlik etmiş olursunuz’ deseydi kullarına ‘imkansız teklif’ etmiş olurdu. O imkansız teklif etmeyeceğini de bildirmiştir. Şu halde icthadlık alanda itaat, kulun çabası sonunda ulaştığı “zan ve kanaate göre davranmasıyla” gerçekleşecektir. Bu zan ve kanaate göre haram bildiğinden uzak duracak, helal bildiğine yaklaşacak, farz ve vacib bildiğini yerine getirecektir. “İctihad yapamayacak olanlar da yapanlara danışarak, onlardan fetva alarak itaat edeceklerdir.” Yasak olan, vahyi göz önüne almadan (açıklananlara bakmadan) kendi aklı ve arzusuna göre hüküm çıkarıp uygulamaktır. Usulünce icthad yapıldığında ise sonuç hatalı olsa da (mesela Peygamberimiz hayatta olsaydı da bu sonuç ona arzedildiğinde hatalı bulsaydı) yine de kul üzerine düşeni yapmış ve bir ecir (ahiret için değerli karşılık) almış olacaktır. İsbet etmiş olması halinde ise ecir artacaktır. Bu ecir meselesinin de hikmeti, müctehidi olanca gücünü sarf etmeye teşviktir.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 02.12.2012)

Din büyüklerini ilah edinenler

“Mali'den bir haberi izliyorum. Bir grub selefi, bir takım cami ve mezarları tahrip etmişler. İslam dünyasında bu gün Selefi, Şii, Tasavvuf ve liberal/ılımlı islami akımlar arasında ciddi bir çatışma potansiyeli bulunuyor. Ümmet olma bilinci, siyasi, ideolojik ve mezhebi sebeplerle ciddi anlamda yara almış durumda. Akımlar kendilerini dini aslı olarak, ötekileri sapma olarak görüyor. Oysa bunların hepsi birer yorum. Farkında olmadan din büyüklerini İlah ve Rab

ediniyorlar olmasınlar sakın! Bir bakıma Mezheplerini din ediniyorlar sanki.” (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 05.07.2012) “Mezhep dediğiniz içtihadlar topluluğu değil mi? İctihad konusu şüpheli olan konularla ilgili değil mi? Muhkem nas ile sabit olan bir konuda içtihad olmaz. İctihad olmayan konuda mezheb de olmaz. O zaman kim kendi mezhebi dışındakileri tekfir edebilir? Allah, Resul ve kitaba usul ve esasa bağlı kalarak ortaya konulan içtihatlardaki hükümler birbirinin tam zıddı olabilir. Bundan dolayı kimse diğerini tekfir edemez. Akıl da, mezhep de, tarikat da güzeldir ama mezhepçilik de, tarikatçılık da, akılcılık da güzel değildir. Her kesimde yanlış yapanlar olabilir. “Bu tekfirci yaklaşım İslam ümmetine, dışarıdan gelen tehditlerden daha fazla zarar vermektedir.” Mezheplerimizi din edinmeyeceğiz. Din büyüklerimizi de İlah ve Rab edinmeyeceğiz. İttifak ettiğimiz zaman birlikte hareket edecek, ihtilaf ettiğimiz zaman, kaynak, niyet ve usul açısından sorun yoksa birbirimizi mazur göreceğiz. İlle anlaşmamız gerekiyorsa hakeme gideceğiz. Değilse istişare ve şûra ile yetineceğiz.” (Abdurrahman Dilipak, Akit, 30 Nisan 2016) "Onlar Allah dışında hahamlarını, rahiplerini ve Meryemoğlu İsa'yı ilah edindiler." (Tevbe, 31)

Bir de kendisini ‘Kur’an Müslümanı’ kabul eden ve Kur’an (ilk değil) tek kaynaktır diyen mealciler var! Onlar, “Mezhep Yok” diyorlar. Çıkmış sonra ayetleri izah ediyorlar. El insaf, biz senin izahını değil İmam-ı Azam’ın ayet izahını kabul ediyoruz. Zaten mezhep te bu demektir.”

Mezhebin lüzumuna dair

“Demagoglar "Asr-ı Saadet'te dört mezhep mi vardı? İtikatta Eş'arilik ve Maturidilik mi vardı?" diye soruyorlar; yoktu deyince de "Öyleyse bunlar bid'attır" hükmünü veriyorlar. A çok akıllılar, şimdi ben size sorayım: Asr-ı Saadet'te Vehhabilik var mıydı? Size göre o bid'at olmuyor da, Maturidilik niçin ve nasıl oluyor? Asr-ı Saadet'te elbette fıkıh mezhebi yoktu. Çünkü Kur'an ceste ceste 23 yılda gönderilmiş, Din-i Mübin-i İslam 23 yılda tamamlanmıştı. Tamamlandıktan kısa süre sonra da Fahr-i Kainat aleyhi ekmelüttahiyyat efendimiz bu dünyaya veda etmişlerdi. Asr-ı Saadet'te Ashab-ı Kiram efendilerimiz dini, imanı, namazı, orucu, zekatı Efendimizden öğreniyorlardı. Bilenler bilmeyenlere öğretiyordu. Sonra İslam yayıldı; Aradan 100 sene geçmeden Tevhid inancı Çin sınırlarından Atlas okyanusuna kadar ulaştı; dilleri başka başka olan nice kavim Müslüman oldu. Bunlara Kur'an'ın ve Sünnetin, emirlerin ve yasakların, ibadetlerin, dünya ahkâmının doğru şekilde anlatılıp yorumlanması gerekti. Tabiin ve Tebe-i Tabiin efendilerimizden derin ilme, irfana, nasibe sahip olanlar geceleri kandil ışığında (varyantlarıyla) milyonca hadisi incelediler, bütün rivayetleri topladılar ve fıkıh sistemlerini kurdular. Bunların dördü kabul gördü, diğer sistemler yaşamadı. Yine İmamı Eş'ari ve İmamı Maturidi Kur'an'a ve Sünnete dayanarak İslam'ın inanç hükümlerini bir araya getirdiler. Böylece zaruret derecesindeki bir ihtiyaç karşısında fıkıh mezhepleri ve inanç mezhepleri meydana geldi. Fıkıhta dört mezhep, inançta iki ekol arasında esasa, usule, temele ait hiçbir ihtilaf yoktur. Çeşitlilik teferruatla (ayrıntılarla) ilgilidir ve bu çeşitlilik Ümmet için geniş bir rahmet ve zenginliktir. Bu hak ve doğru mezhepler sayesinde Ümmet-i Muhammed bid'atlardan, yanlış yorumlardan kurtulmuş oldu. Dört fıkıh mezhebi Müslümanlar için çok büyük bir nimettir. Onları meydana getiren müctehid imamlarımıza ne kadar teşekkür etsek, ne kadar minnettar olsak azdır. Mezhebe lüzum yokmuş, Kur'an yetmiş. Kur'an elbette yeter ama bir şartla: Onu doğru anlamak ve yorumlamak şartıyla. Bin küsur seneden beri şu İslam aleminin haline bakınız. Peygamberimizin haber vermiş olduğu üzere bir yığın bozuk fırka zuhur etmiştir. Bunların hepsi de Kur'an diyor ama niçin ve nasıl sapmışlar? Kur'anı doğru anlayamadıkları, Resulullahın yorumuna uygun şekilde yorumlayamadıkları için. Bazı bozuk ve sapık fırkaların fanatikleri bağıryorlar: ‘Mezhepler bid'attir. Mezhepler sapıklıktır.’ Hatta çok ileri giden bazıları ‘mezhepler puttur’ bile diyor. Ehl-i Sünnet mezhepleri bid'attir diye

niçin yırtınıyor? Çünkü mezhepleri yıkarsa halkın bir kısmı onun bozuk fırkasına dahil olacaktır.” (Mehmet Şevket Eygi, Milli gazete, 09 Nisan 2011)

"Fırka-i Naciye hangi mezhep" diye bir soru sorulmaz, 'hangi mezhepten olursa olsun' namaz kılan, oruç tutan, hacca giden, zekat veren, Allah'a ve ahiret gününe iman eden, Allah'a, resulüne kitabına iman edenlerden kimlerse, tevhid yolunda, ihlasla rızai ilahi yolunda ilerliyor ise onlar kurtuluşa erenlerden olacaktır. "Onlar hangi mezhepten" diye bir şey yok. "Hak Mezhep" diye bir kategori de yok. Allah, resul ve kitab çizgisi içindeki her mezhep makbuldür. Muhkem nas ile sabit bir konuda içtihad olmaz. İctihad olmayan bir konuda ise mezhep olmaz. Mezhep ihtilaflı konularda olacağı için 'şu haktır-şu batıl' denmez. İhtilaflı olan hiçbir şey Hak kategorisinde değerlendirilmez. Batıl olabilir çünkü verilen hüküm "usul"e ya da "nas"sa mugayir olabilir. "Nas"sa mugayir olmayan birden fazla görüş olabilir." Özellikle de müteşabih ayetler zaten zaman, mekan ve olay, kişi bağlamında kendi içinde farklılık gösterebilir. Burada önemli olan usul ve Kur'an-ı Kerim'in külli kuralları ve Sahih olan Nebevi sünnete aykırı olmamasıdır." (A. Dilipak, Akit, 8.7.2016)

Tevil varsa tekfir yoktur

"Maksadım, Müslüman olan insanları kucaklamak yerine dışlamayı, tefrika yüzünden zayıflayarak düşmana yem olmayı karınca kararınca engellemektir. Ben "ehl-i sünnet çizgisindeyim ve genel olarak bu çizginin sahih İslam anlayışını temsil ettiğine" inanıyorum. Ancak üç kayıtlı: Ehl-i sünneti, bu kavramın içine giren farklı anlayışları da katarak geniş çerçeveli görüyorum. Ehl-i sünnet dışında kalan İslam mezheplerini de ümmetin mezhepleri olarak görüyor, sahiplenilenleri -onlar İslam'dan çıktıklarını beyan etmedikçe ve söz ve fiilleri için bir tevil imkanı mevcut oldukça- tekfir etmiyorum. "İnandığı gibi yaşama konusunda tavizsiz olmak güzeldir ama taassub hangi tarafta olursa olsun caiz değildir, mezmumdur, bundan kurtulmak gerekir" diyorum. İmam-ı Gazâlî'nin Faysalü't-Tefrika'sından: "Hak ve hakikat her bir mezhepte dolaşır durur. Hasetçilerin etkisinde kalmayan, taklidin kör etmediği, gerçeği öğrenme arzusu ve tefekkürün tahrik ettiği sen! Zihnini işgal eden ve seni huzursuz kılan bu durumdan kurtulmak istiyorsan önce muhatabından küfrün (dinden çıkmanın) tanımını yapmasını iste. Eğer küfür, "Eş'ârî veya Mu'tezilî veya Hanbelî ve diğer mezheplere muhalefet etmektir" diyorsa, o, geri zekâlıdır, taklidin zincirine vurulmuştur, körlerden daha kördür; onu iknaya uğraşıp boşa vaktini harcama. İnsaf sahibi isen bilirsin ki, hak ve hakikati belli bir âlimin ve mütefekkirin tekelinde kılan, hakikati yalnız o bilir diyen kimse küfre ve çelişkiye başkalarından daha yakın durmaktadır. Küfre yakındır; çünkü o âlimi, iman ve küfür, kendisini tasdik veya tekzip etmeye bağlı olan masum (hata etmez) peygamber mertebesine getirmiştir." İslam tarihinde tekfirci kişi ve gruplar daima bulunmuştur. Bunlara karşı bir de söz ve davranışı, sahibinin diğer söz ve davranışlarıyla bir bütün olarak ele alan ve en küçük bir "dinden çıkmama ihtimali" varsa bunu tercih eden, insanları mümkün olduğunca iman dairesi içinde tutan alimler vardır ve bu ikinci tutum "Kıblesi Kâbe olanları tekfir etmeyiz" diyen Ehl-i sünnetin tutumudur." (Hayrettin Karaman, Yeni, şafak, 14,17,22 Haziran 2018)

"Din kardeşliğini, birlik ve kardeşlik inancı, anlayışı ve duygusu içinde ümmet birliğini sağlamanın şartları vardır: İctihat, yorum, görüş beşeri bir faaliyet olduğuna ve "peygamberler dışında beşerin yanılması ve yanlış yapması da mümkün (ve olmakta) olduğuna göre hiçbir âlim, şeyh, mürşit, lider, kanaat önderi... isabet ve hakikati kendi tekelinde görmeyecek, "yalnız benim dediğim, görüşüm, mezhebim, tarikatım haktır" demeyecektir." Peygamberlik sona ermiştir; artık bir kimsenin çıkıp da, "Ben rüya gördüm", "Ben Peygamber ile görüşüm, konuştum", "Bana Allah bildirdi" gibi iddialarla insanları saptırmalarına imkan verilmeyecek, böyle çıkışlara müsamaha edilmeyecektir. Ayrıca, doğru ve uygun dediğimiz usulü

uygulayarak bir sonuca ulaşan her müminin ulaştığı sonuç hem kendisi hem de ona itimat edenler, ondan fetva alanlar ve dini öğrenenler için muteberdir; bu bilgi ve fetva ile dinini yaşayanlar doğru yoldadırlar. “Farklılık içinde birlik” ve “farklılığın ümmet için bir zenginlik” olması hedefleri ancak bu anlayış çerçevesinde gerçekleşebilecektir. Kur’an’ı Arapçasından veya meâlinden okuyan, hadis kitaplarını metinlerinden okuyan, bu okumalara “doğru usulü uygulamadan” kafasına estiği gibi manalar veren, hükümler çıkaran, üstelik aynı yolu takip etsinler diye insanlara icazetler de veren kimseler doğru yolda değildirler. Temel metinlerden doğru usulü uygulayarak mana ve hüküm çıkarma işi içtihattır ve tefsirdir; bu işin yapılabilmesi için iman, ilim ve ahlâk yeterliği gereklidir; bu yeterliğe sahip olmayanların peşine düşmek insanı doğru İslam anlayış ve yaşayışından saptırır; bu konuda uyanık ve ihtiyatlı olma zarureti vardır. Ve son olarak, Ferdî din hayatı için soru soranlara, fetva isteyenlere ehli tarafından bilgi ve fetva verilir. Ümmetin uygulaması için kural oluşturmak, yol göstermek, kanun yapmak, proje ortaya koymak söz konusu olduğunda mutlaka şûrâ usulü uygulanmalıdır. Şûrâ dini ve uygulama alanını iyi bilen âlimler ve uzmanlardan oluşan danışma kurullarıdır.” (Hayrettin Karaman, Yeni şafak, 15 Temmuz 2018)

Fıkıh, hadis, tercih ehli

Sahih hadisten hüküm çıkarmak hadis âlimlerinin işi değildir. Usûl ve fıkıh âlimlerinin işidir. Nice büyük hadis âlimleri vardır ki, taşıdığı, rivâyet ettiği hadislerin fıkıhını bilmez. Eğer böyle olsa idi her hadis âlimi müctehid olurdu ve mezhebi olurdu. Halbuki hadis âlimlerinin bir çoğu da bir müctehidi taklid etmişlerdir. Bu nedenle A‘meş Ebû Hanîfe’ye, “Ey Fakihler zümresi! Sizler tabipsiniz, bizler ise eczacıyız.” demiştir. (Abdulkâdir b. Muhammed b. Nasrullâh el-Kureşî, el-Cevâhiru’l-mudiyye fi tabakâti’l-Hanefiyye, II/484-485; Ayrıca ibn Abdülberr, Câmi’u beyâni’l-ilm II/1029; Ali Abdülbâsit Mezîd, Minhâcu’l-muhaddisîn fi’l-karni’l-evvelî’l-hicrî ve hatta asrına’l-hâzir, s. 89) Kur'an ve sünnetten (eğer müctehid değilse) ne bir tefsir âlimi ne de bir hadis âlimi fetvâ verebilir. Fetva verme işini bunların hepsini de kapsayan yâni kur'an ilimlerini, hadis ilimlerini bilen, sahabelerin ittifaklarını (icmâ), ihtilaflarını bilen, usul, tarih, ıstılah, Arap dilini çok iyi bilen, aynı konudaki tüm rivayetleri bilen ve ictehad özellikleri taşıyanlar ictehad yapabilir. (Nevevî, Mecmu, I/64; Ebul Leys es Semerkandî, En Nevâzil, vr. 268, Üşî, el Fetava's Sirâciyye, s. 600, Destinânî, Risâle fi âdâbi'l Müftîn, vr. 46) “Tercih ehli tahkik ettiği meselede mukallit olmaz. Tercih ehli pek çok meselede mukallid olabilir. Ben çoğu meselede mukallidim, hatta avamım. Bir namaz kılabilmek için belki de bin mesele vardır. Bunların hepsini tahkik ederek tercihte bulunmak bir ömre yetmez. Onun için ‘ben hanefiyim’ diyorum. Ancak ayrıca bir akademisyenim. Araştırma yapıyorum. Tahkik ettiğim bir meselede farklı kanaate varabilirim. Vardığımda onu kabul ederim. Bu durum mezhepsizlik anlamına asla gelmez. Birkaç örnek: Hanefilere göre müellefi kuluba zekat verilmez, neshedilmiştir. Bana göre eğer devlet başkanı uygun görürse caizdir. Kur'an'a abdestsiz dokunmak haramdır. Bana göre abdestli dokunulması daha iyidir ama haram değildir. Sadece Arafat ve müzdelifede değil, zaruret halinde, alışkanlık yapmamak kaydıyla namazları cem etmek mümkündür... Bunların elbette gerekçeleri vardır. Burada onlar üzerinde duracak değilim. Mesele anlaşılсын diye bu örnekleri verdim. Bütün bunlara rağmen ben hanefiyim. Bunu söylerken de kimseyi kandırmıyorum. Çünkü bir dünya mesele içerisinden bu konularla ilgili bir tercihte bulunuyorum. Yani bir dünya meselede Hanefiyi taklit ediyorum. Bu beni Hanefi olmaktan çıkarmaz.” Prof. Yavuz Köktaş

Ehli sünnet ana caddedir

“Sünnî (Ehl-i sünnet ve cemâ‘at) itikad mezhepleri: selef, Mâtürîdiyye ve Eş‘ariyye olmak üzere üç mezheptir. Ehl-i sünnet, inanç (akaid, kelam) konusunda olsun, amel (fıkıh) konusunda olsun ihtilaflara, farklı anlayışlara ve içtihatlarla yer verdiği için bir patika, bir keçi yolu, bir tek şeritlik yol değil, birden fazla şeridi olan bir caddedir. Yön aynı, yol aynı ama birçok şerit vardır. Trafik kurallarına riayet etmek şartıyla bu caddenin hangi şeridinden gidilirse gidilsin

camianın Ehl-i sünnet yol arkadaşlığı, yoldaşlığı vardır. Bu yazdıklarımın delili, önemli ve farklı anlayış ve yorumlara rağmen -mutaassıp ve mezhepçi taklitçiler bir yana- Ehl-i sünnet âlimlerinin birbirini tekfir etmemeleri, önemli tartışmalara rağmen birliği, yoldaşlık ve kardeşliği korumalarıdır. Ehl-i sünnet İslam'ı Peygamberimiz (s.a.) ve O'nun rehberliğinde dini öğrenen ve öğreten ilk nesil Müslümanları gibi anlayan, bu anlayış üzerinde birleşmiş bulunan ümmet çoğunluğunu (cemâat) muhafaza eden, ayrı baş çeken grupları "aynı kıbleye yöneldikleri ve namazı toptan terk etmedikleri sürece" İslam'dan dışlamayan, yöneticiler adaletten ve sünnetten sapsalar bile ümmetin birliğini bozma, düşmanlara fırsat verme gibi fitne ihtimalleri bulunmadığı sürece ihtilal yapmayı caiz görmeyen, uygun zamanı bekleyen Müslüman çoğunluğun mezhebidir, yoludur, İslam anlayışıdır." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 24-29 Haziran 2018)

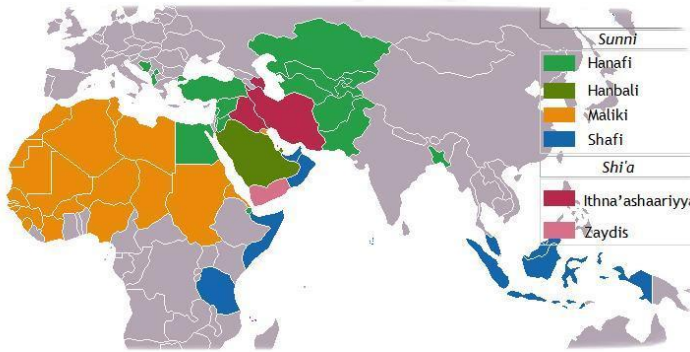
"Ben, tek mezhebi değil, Sünni fıkıh ve itikat mezheplerinin tamamını bir zenginlik sayıyor, hepsi birden İslam'dır diyorum; müminlerin bütün mezhep imamları ve diğer fıkıh, kelâm, tasavvuf âlimlerinden istifade edebilmeleri için kapıların açık olduğunu söylüyorum." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018)

Zaten günümüzde de ümmetin geri kalmasının nedenlerinden biri de fikri çeşitliliğe müsamaha gösterilememesidir! "İslam medeniyetinin ilerleme dönemleri her zaman, birden fazla ekol, akım ve eğilimin rekabet içinde olduğu dönemler olmuştur." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 98)

"Allah Hz. Musa'ya bebek katili, kendini ilah sanan Firavun ile yumuşak konuşmasını buyururken bizler birbirimizle bile güzel konuşmuyoruz. Seninle aynı fikirde olmayanlara sapkın, mürted, münafık diyorsun. Kalbini açıp da baktın mı? İnsanların imanını nasıl yargılayabiliyorsun? Bize düşen doğrusunu Allah bilir deyip, bize düşen ne var ise ona bakmak ve birbirimize sahip çıkmaktır." Nouman Ali Khan

1698

Son söz: Mezhepsizlik ihtilaf ve fitnedir! "Mezhepler İslam ümmetini dört büyük kuvvetten oluşan muazzam bir orduya dönüştürürken; Mezhepsizlik orduyu parçalayıp her bir askeri kendi başına buyruk bırakan dağınık ve fonksiyonsuz sürülere dönüştürür."

Sıradaki çalışmalarımız, bi-iznillah...

Dosyalar

Tarikat

Şiilik

GDO

Kim Kimdir?

Hümanizm

28 Şubat

Tesettür

Derin tarih

Derin Dünya

Sabetaizm

Evangelizm

Masonluk

Kontrgerilla

Transhümanizm

Nihilizm

Demokrasi

Sosyalizm

Sekine

Ümmet

Alevilik

Karma eğitim

Özlü sözler

Bunları Biliyor muydunuz ?

1699

Muhterem okuyucu!

Bu çalışmadan istifade etti iseniz, ‘hayır dualarınızda’ bizi de eksik etmemenizi rica ediyoruz!

Kardeşiniz Eren Kutlu